AUTHOR:

ORATORES ATTICI

TITLE:

ORATORES ATTICI, ET QUOS SIC VOCANT ...

PLACE:

LONDINI

DATE:

1828

Master Negative #

93-81512

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

Oratores Graeci.
Oratores Attici et quos sic vocant Sophistae opera et studio Gulielmi Stephani Dobson... Londini, Dove, 1828.
16 v. 23½ cm.

Added special title-pages for each volume.
Contents.--t.1. Antiphon et Andocides.--t.2.Lysias.--t.3. Isocrates.--t.4.Isaeus, Dinarchus, etc.--t.5-11. Demosthenes.--t.12. Aeschines.--t.13. Antiphontis, Andocidis et Lysiae interpretatio Latina.--

9-21-4 OK Continued on next card

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 10x
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 6/23/93 INITIALS F.C.
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

Master Negative #

93-81512

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

Oratores Graeci. Oratores Attici ... 1828. (Card 2)

t.14. Isocratis, Isaei, Dinarchi, Lycurgi, Demadis et Sophistarum interpretatio Latina.--t.15. Demosthenis interpretatio Latina.--t.16.Demosthenis et Aeschinis interpretatio Latina.

Copy in Classics Reading Room.

9-24-48 OK

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 10x

IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB

DATE FILMED: 6/23/93 INITIALS F.C.

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

GUIDE TO CONTENTS
for
ORATORES ATTICI

REEL	MASTER NEGATIVE #	DATE	VOLUME
1	93-81509	1828	v. 1
		1828	v. 2
		1828	v. 3
2	93-81510	1828	v. 4
		1828	v. 5
		1828	v. 6
3	93-81511	1828	v. 7
		1828	v. 8
		1828	v. 9
4	93-81512	1828	v. 10
		1828	v. 11
		1828	v. 12
		1828	v. 13
5	93-81513	1828	v. 14
		1828	v. 15
		1828	v. 16

REEL 4

VOLUME 10
1828
VOLUME 11
1828
VOLUME 12
1828

REEL 4 (cont'd.)
VOLUME 13
1828

VOLUME 10

ORATORES ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS DECIMUS

DEMOSTHENES

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

DEMOSTHENIS

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

VARIETATE LECTIONIS

SCHOLIIS TUM ULPIANEIS TUM ANONYMIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII OBSOPŒI TAYLORI MARKLANDI JURINI MOUNTENII STOCKII HARLESII
F. A. WOLFII SPALDINGII AUGERI RÜDIGERI WUNDERLICHII BREMII
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

ACCEDUNT ANIMADVERSIONES
REISKII DOUNÆI WEISKII AMERSFOORDTII
ET NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTÆ
THOMÆ STANLEII VEL POTIUS JACOBI DUPORTI
NECNON ADVERSARIA
PETRI PAULI DOBREE
GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES
NUPER PROFESSORIS REGII

TOMUS SEXTUS

SCHOLIA ET VARIANTES LECTIONES AD DEMOSTHENEM

LONDINI
PROSTANT APUD J. F. DOVE
A. S. MDCCCXXVIII.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO DECIMO.

HIERONYMI WOLFII

IN

ULPIANI DEMOSTHENICOS COMMENTARIOS

PRÆFATIO.

ΠΑΛΑΙ πότ' ἐστὶ τοῦτό μοι δεδογμένον·
Ὡς ὁ δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνήρ.
Ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον·
Πόλει τ' ἄχρηστος, καὶ συναλλάσσειν βαρὺς,
Αὑτῷ δ' ἄριστος.—

Iolaus apud Euripidem ait: non modo Herculis viventis fidelis comes ac socius: sed et liberorum illius usque ad extremum capitis discrimen defensor assiduus. Ego vero, etsi præclare scio, quantum a tanti viri virtute absim: tamen, nisi et ipse publicam utilitatem, et boni ac liberalis viri officium, privatis meis commodis et voluptatibus prætulissem, tum longe suavius vivere mihi jam multos annos, tum rem familiarem sine cujusquam injuria amplificare licuisset; κἂν ὀψὲ τῆς ἡλικίας μεθαρμοσαμένῳ τὴν ψυχὴν, ut Antipatri Lucianici verbis utar. Sed nescio quomodo Ciceronis illud insedit animo meo, et subinde versatum est ob oculos: Voluptatem pro nihilo putandam esse; quæ cum præterierit, perinde sit, ac si nulla fuisset. Deinde et Apostolicis oraculis moveor, ὅτι μηδὲν εἰς τὸν κόσμον εἰσενέγκαντες μηδέν γε ἐξοίσομεν. ἔχοντες τοίνυν σκεπάσματα καὶ διατροφὰς, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. Quod quidem eo mihi expeditius et facilius est: quod Bibliotheca mea mihi pro uxore et liberis, ab ineunte ætate in hunc usque diem, fuit: quo, præter omnem et meam et complurium medicorum atque astrologorum opinionem, annum ætatis superavi quinquagesimum: vita mihi, in quotidiana pene desperatione vitæ (quæ quidem dolor et morbus et labor potius quam vita fuit) divinitus, non sine miraculo quodam propagata. Quot autem et qui adolescentes, quo vigore corporum, qua animorum alacritate præditi, partim familiares, partim discipuli et auditores mei, diversis casibus interim occiderint: non sine dolore possum recordari. Verum ita fit, ut poeta canit:

Mors aufert juvenes, et retinet senes:
Occulto arbitrio tempora dividens.

Nam, injusto, dicere, nefas est. Quæ si me quoque tardius abstulerit, et diutius vivere passa fuerit, operam dandam esse censeo, ut ejus quoque temporis, quod supererit, si quid superesse voluerit Deus, reddere possim rationem. Ac ad nova opera edenda non esse adjiciendum animum, complura me admonent. Ea vero quæ ab anno Servatoris 1548. usque ad hunc 1566. variis in locis et sæpius edita, distractaque sunt, et a studiosis hominibus expetuntur, limare, atque annotationibus illustrare, et publice utile esse videtur, et ab officio meo non alienum: non quod me sperem exspectationi hominum satis esse facturum, quam sustinere nullo modo possum; sed ut tandem ea, quæ olim promisi, utcunque appareant, eaque perficiendi, quæ annos abhinc XVIII. inchoavi, non voluntatem, sed facultatem defuisse mihi, constet. Nam ingenue agnosco, in me Horatianum illud dici posse:

—Amphora cœpit
Institui: currente rota cur urceus exit?

Decreveram enim justos in Isocratem, Demosthenem et Æschinem scribere commentarios. Sed ingenio et valetudini parum fidens, consultius esse duco, intra grammaticarum annotationum angustos limites me continere, eosque ab Ulpiano auspicari: ne ea, quæ is exposuit, a me denuo sine fructu inculcentur. Quibus autem difficultatibus corruptissimi et mutilati codicis interpretatio me fatigarit, is fortasse credet, qui Græca legerit, idemque veniam dabit opinor, si nunc etiam velut in salebris hærere me viderit. Et cum Græci rhetores in artificio explicando, variis figurarum nominibus utantur, quibus quæ Latina respondeant, videre haud facile est: qualiacunque pro iis in conversione substituta, æqui bonique faciet, mihique ignoscet, sicubi me vel errata codicis in errorem induxerunt, vel argutiæ sophisticæ fefellerunt. Illis autem nequaquam assentior, qui hanc farraginem, e variis (ut satis apparet) scholiis, quæ citantur passim, conflatam, judicant inutilem contraque persuasum habeo, ut non omnia probentur, eos, qui Virgilium imitati, e stercoribus gemmas eligere didicerint, fructum non pœnitendum hinc esse percepturos. Quod ni ita esse compertum haberem: quorsum inani labore me fatigarem? Sed rem ipsam, Deo propitio, aggrediamur, illud Lectore prius admonito, ea quæ e conversione mea correcta satis et perspicua esse existimem, hic me repetere, *ἵνα μὴ δὶς ἡ κράμβη, θάνατος*, non constituisse: neque delere supervacanea, neque inversa redigere in ordinem, neque palam depravata mutare dubitasse. In quo non ignoro, fore qui dicant, me nimis

ingenio fretum, fecisse audacius. Quibus ego hoc unum responsum volo, *ὅτι τῶν τὴν ῥῖνα κορύζης μεστῶν οὐ φρόντις Ἱπποκλείδῃ.* Nam ingeniosi et docti industriam meam, candide, uti spero, probaturi sunt. Illud etiam admonendum, notas aut literas si quæ occurrerint, sic esse accipiendas. ⊸ synonymon, Δ cognatum, □ differens, ∞ contrarium, * dubitationem significare. S. scilicet. F. fortasse. V. A. videntur abundare. Q. d. quasi dicat. F. A. fortassis addendum. M. malim.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΥΣ

ΛΟΓΟΥΣ.

ΠΛΕΙΣΤΗΝ δοκοῦσιν ὁμοιότητα σώζειν οἱ Φιλιππικοὶ λόγοι πρὸς τὰς Θουκυδίδου δημηγορίας. οὐ γὰρ μόνον τὰ κεφάλαια ἴδοι τις ἂν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις συμπεπλεγμένα ὥσπερ ἐν ἐκείναις, καὶ τὰς ἀντιθέσεις οὕτω μετακεχειρισμένας· ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν νοημάτων παραπεφρασμένα. αὐτίκα τῶν Ὀλυνθιακῶν ὁ πρῶτος, οὐ πρὸς μίαν, ἀλλὰ καὶ πλείους ἔχει τὸν ζῆλον. ἔστι δ' ὅτε, οὐχ ἕνα μόνον λόγον πρὸς μίαν ὅλην προάγει δημηγορίαν, ἀλλὰ [1] καὶ ὅλον κεφάλαιον πρὸς ὅλον κεφάλαιον, καὶ κεφαλαίου δὲ μέρος πρὸς μέρος. πολλάκις δὲ καὶ πρὸς μέρη πλειόνων δημηγοριῶν, κεφάλαιον ἕν. τό τε σύντομον τῶν λόγων, ὅμοιον οὐδὲν ἧττόν ἐστι· καὶ τὸ ἀναγκαῖον δὲ πλεῖστον, ᾧπερ ἐκεῖνος χρῆσθαι φιλεῖ. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰς ὑποθέσεις, οὐχ ὑπὲρ τῶν προσώπων, οἷς συνίστασθαι βούλεται, φανερῶς ἐνδείκνυται ποιούμενος, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἀκροατῶν ὥσπερ ὁ Θουκυδίδης. τοιγάρτοι καὶ ὁ Λέσβιος καὶ ὁ Κερκυραῖος, ὁ μὲν πρὸς Ἀθηναίους καταφεύγων, διὰ συμμαχίαν, ὁ δὲ ἀφιστάμενος πρὸς Λακεδαιμονίους, οὐχ ὑπὲρ ἑαυτῶν τοσοῦτον δοκοῦσι ποιεῖσθαι λόγον, ὅσον ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν ἀκροωμένων. καὶ ὁ Δημοσθένης δὲ τὸν πρῶτον τῶν Ὀλυνθιακῶν μεταχειριζόμενος, οὐχ ὡς ὑπὲρ Ὀλυνθίων σπουδάζων προσποιεῖται λέγειν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἀκροατῶν καὶ τοῦ συμφέροντος τῶν Ἀθηναίων. καὶ τὴν [2] μεταχείρησιν φαίνεται ὁ Δημοσθένης ἐκ τῶν δύο

[1] καὶ κεφάλαιον Ald. καὶ κεφαλαίων Ben.

[2] μεταχείρισιν Ben. passim.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ] Quis hic Ulpianus fuerit, mihi non constat. Fit quidem ab eo mentio diminutionis capitis mediæ, maximæ et minimæ, quæ jureconsultorum sunt, neque quicquam vetat de rhetore jureconsultum fieri: sed propterea non affirmarim hunc illum esse Tyrium, scriniorum Alexandri magistrum, tumultu militari in Galliis interfectum. Tres Ulpianos describit Suidas, sed commentatoris Demosthenici non meminit. Quare hoc in medio relinquamus. Aliquot annis post hæc scripta, editi sunt Εὐναπίου βίοι σοφιστῶν: in quibus et nostri hujus Ulpiani mentio fit, his verbis: ὁ Προαιρέσιος, γεγονὼς ἄνωθεν καλῶς, τὴν ἔνδειαν τῶν χρημάτων ἠτύχει· καὶ πρὸς τὸν Οὐλπιανὸν, κρατοῦντα τῆς Ἀντιοχείας ἐπὶ λόγοις, ὠσθεὶς, καὶ παρελθὼν, εὐθὺς ἀνὰ τοὺς πρώτους ἦν. Fit et initio Athenæi mentio rhetoris, cujusdam Tyrii Ulpiani, qui per jocum, ob curiositatem verborum, καὶ τούκειτος dictus fuerit, quem ab hoc nostro diversum esse existimo. Wolf.

Τὰ κεφάλαια] Κεφάλαια tria sunt, Exornationis, τὸ καλὸν, *honestum*: Suasionis, τὸ συμφέρον, *utile* sive *dignitas*: Judicii, τὸ δίκαιον ἢ νόμιμον, *Justum sive legitimum*. τὸ δυνατὸν καὶ ἀδύνατον, τὸ ῥᾴδιον καὶ ἀναγκαῖον, τὸ χαλεπὸν καὶ περιττὸν, communia sunt omnium generum, et partim ad facultatem, partim ad utilitatem referuntur: et quæ Aristoteles addit, μέγα, μικρὸν, ad amplificationem pertinent. ἀγαθὸν ad utile. Horum inter se comparationes, et ipsæ sunt exaggerationis. Idem.

Συμπεπλεγμένα] Utrum, ut honestum, justum, utile, conjungantur? an vero, ut ordine et modo tractentur? In hac ipsa præfatione dicit, ὅτι μικτὴ τῶν κεφαλαίων ἡ φύσις. Unde mihi in mentem venit, ὅτι μὴ λίαν ἀνατομικὸν, τουτέστι, λεπτολόγον εἶναι δεῖ τὸν ἐξηγητήν. et iterum: συμπλέκων πανταχοῦ τὰ κεφάλαια, etc. τὰς γὰρ αὐτὰς ἐννοίας καὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ δυνατοῦ εἴπῃς ἂν εἶναι. Idem.

Τὰς ἀντιθέσεις] *Objectiones* sive *oppositiones* (utamur enim docendi causa his vocibus, ea quæ contra nos dicuntur, aut saltem cogitantur ab adversariis. Neque enim hic contentiones contrariorum, quæ contraposita vulgo dicunt, intelligendæ sunt. Idem.

δημηγοριῶν, ὡς ἔφην, εἰς ταύτην τὴν Ὀλυνθιακὴν μεταστήσας. προσεκτικώτερος γὰρ ὁ ἀκροατὴς γίνεται, ὅταν ὡς ὑπὲρ οἰκείων ἀκούων καὶ τῶν αὐτῷ συμφερόντων συμβουλεύηται. ταύτῃ μὲν οὖν συγγένειαν πλείστην ὁ λόγος ἔχει πρὸς ἐκείνας τὰς δημηγορίας κατὰ [1] τὴν μεταχείρησιν. οὔτε γὰρ τοσοῦτον οἱ Κερκυραῖοι, οὔτε οἱ Λέσβιοι δοκοῦσι ποιεῖσθαι τὸν λόγον ὑπὲρ τοῦ οἰκείου συμφέροντος, ὅσον ὑπὲρ τοῦ τῶν ἀκροωμένων· οὔτε μὴν ὁ Δημοσθένης συνιστάμενος, ὡς ὑπὲρ Ὀλυνθίων τὸν λόγον βούλεται ποιεῖσθαι δοκεῖν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κοινῇ συμφέροντος, καὶ τοῦ μέλλοντος συνοίσειν τῇ πόλει. καὶ μὴν, καὶ τὴν πρόοδον τῶν κεφαλαίων γεγενημένην εὑρήσεις κατὰ ζῆλον τῆς Κορινθίων δημηγορίας. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῃ βουλόμενος ὁ Θουκυδίδης παροξῦναι τὸν ἀκροατὴν, οὐ τὴν δύναμιν αὔξει τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν αὐτῶν διαβάλλει, καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν κακοήθειαν, μεθ' ἧς ἐν τοῖς Ἕλλησι πολιτεύονται· καὶ Δημοσθένης δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιῶν, πανταχοῦ τὴν φιλοπραγμοσύνην θρυλλεῖ τὴν Φιλίππου, καὶ τὸ σπουδαίως καὶ κατὰ καιρὸν ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, οὔτε ταῖς δυνάμεσιν οὔτε τῇ ῥώμῃ περιτιθεὶς μέγεθος· ὥστε τὸ κεφάλαιον τῷ κεφαλαίῳ πολλαχῶς παραπλήσιον εἶναι. καὶ μὴν, καὶ τὸ ἀπὸ καιροῦ παροξύνειν, Θουκυδίδειον, καὶ τῆς αὐτῆς δημηγορίας. ἔχει δὲ πολλὴν ὁμοιότητα καὶ πρὸς δημηγορίας Ὁμηρικὰς ὁ λόγος, ἃς Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστωρ ἐν τῇ δευτέρᾳ ῥαψῳδίᾳ πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ποιοῦνται· ὁ μὲν ἐπιτιμῶν, ὅτι οὐκ ἀντέχονται τῶν πραγμάτων ἐῤῥωμένως, καὶ ἀξιῶν χρῆσθαι ταῖς τῶν θεῶν εὐνοίαις· ὁ δὲ, ὑπομιμνήσκων ὅρκων καὶ συνθηκῶν * τοῖς Ἀτρείδαις. ὥσπερ καὶ οὗτος· Νυνὶ γὰρ ὃ πάντες ἐθρύλλουν, ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ Φιλίππῳ, ὑπομιμνήσκων, ὡς ἐπηγγείλαντο Ὀλυνθίοις βοήθειαν, καὶ [2] ὅπως τὸ παραβαίνειν τὰς ὑποσχέσεις αἰσχρόν. ἐν οἷς δέ τις ἐκείνων τῶν [3] δημηγόρων ὑπομιμνήσκει τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑποσχέσεων, καὶ τῶν συμβόλων, καὶ τῶν οἰωνισμάτων, ἐν τούτοις ὅτι θεοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου προεστήκασι, συνίστησι· τοῦτό τοι καὶ Δημοσθένης πεποίηκεν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ, ὑπομιμνήσκων τῶν καιρῶν ἐκείνων καὶ τῶν προφάσεων ὧν παρέσχον πολλάκις οἱ θεοὶ τῇ πόλει. οἷον· Καί μοι δοκεῖ τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑμῖν ὑπηργμένων καταστὰς, λέγων· ὥστε, πῇ μὲν νουθετικὸν καὶ [4] ἐπιτιμητικὸν, πῇ δὲ ὑποθετικὸν, πῇ δὲ προτρεπτικὸν εἶναι τοῦτον τὸν λόγον, πρὸς τὰς Ὁμήρου καὶ Θουκυδίδου δημηγορίας μεμιμημένον.

Τριῶν δὲ ὄντων τῶν ἀντικειμένων αὐτῷ καὶ λυπούντων [5] πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, ἑνὸς μὲν, τοῦ μὴ οἰκεῖον εἶναι τὸν πόλεμον—τί γὰρ προσήκει τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων ὁ πρὸς Ὀλυνθίους πόλεμος;—· δευτέρου δὲ, τοῦ μηδὲ χρήματα ὑπάρχειν πρόχειρα τοῖς στρατευομένοις· τρίτου δὲ, τοῦ ἰσχυρὸν εἶναι τὸν Φίλιππον· πρὸς ἑκάτερον ἐῤῥωμένως ἀντέστη, τὸ δὲ ἀνῄρηκε. τὸ μὲν ⸗γὰρ⸗ μὴ ἀλλότριον εἶναι τὸν πόλεμον, ἀλλὰ οἰκεῖον καὶ προσήκοντα τῇ πόλει, διχόθεν δείκνυσιν. ἐξ ἑνὸς μὲν καὶ πρώτου, οὗ καὶ πεφύκασιν ἅπαντες ἡττᾶσθαι ⸗ ἄνθρωποι ⸗, τῆς φιλοτιμίας λέγω καὶ τῆς ἡγεμονίας. δείκνυσι γὰρ τὸν ὑπὲρ Ὀλυνθίων ἐσόμενον πόλεμον, ἀρχὴν ὄντα προστασίας Ἑλληνικῆς καὶ ἡγεμονίας, ἣν εἶχον πάλαι. καὶ γὰρ ἂν [6] αὐτῶν * γενέσθαι πάλιν βραβεύειν τὰ Ἑλληνικὰ, εἰ τούτων ἀντιλάβοιντο τῶν πραγμάτων. καὶ ταῦτά φησιν ἐν οἷς λέγει· Ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεὶς, ὅτι τῶν [7] πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέον, εἴπερ περὶ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε. ἐπειδὴ γὰρ ὁ λόγος καὶ ἡ προτροπὴ μέγεθος ἔχει, περιέθηκε τῷ καιρῷ τὴν προτροπήν. οὗτός ἐστιν ὁ καιρὸς ἐκεῖνος, λέγων, ὁ καλῶν ὑμᾶς καὶ διεγείρων ἐπὶ τὴν ἀνάκτησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν πραγμάτων ἐκείνων, εἰ φροντίζετε τῆς αὐτῶν σωτηρίας· τουτέστιν, εἰ μέλει τῇ πόλει τοῦ * προϊστάναι τῶν Ἑλλήνων, οὗτός ἐστιν ὁ καιρὸς ὁ διδοὺς πάλιν τὴν ἡγεμονίαν τῇ πόλει. ἐξ ἑτέρου δὲ ὃ περιέχει τὸ ἀναγκαῖον, δι' οὗ καὶ φόβον ἤδη τοῖς ἀκούουσιν ἐργάζεται, συνιστὰς ἐξήκοντα ἂν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν Φίλιππον, εἰ μὴ Ὀλύνθιοι σώζοιντο. ὥστε αὐτοὺς φοβουμένους λοιπὸν, τῶν πράξεων ἐῤῥωμένως ἀντέχεσθαι. ἑκατέρα δὲ τῶν ἀποδείξεων Θουκυδίδου, καὶ εἴληπται ἐκ τῆς Κορινθίων, ὡς ἔφην, δημηγορίας. καὶ γὰρ ἐπὶ προστασίαν τῶν Ἑλλήνων [8] προάγει τοὺς

[1] τινα Ald. Ben. τὴν Margo Ben. [2] ὡς αἰσχρὸν M. Ben. Deest αἰσχρὸν Ald. Ben. [3] δημηγοριῶν Ald. Ben. δημηγόρων M. Ben. [4] ἐπιθυμητικὸν Ald. [5] πρὸς nescio quo Cod. desiderari innuit M. Ben. [6] αὐτοῖς ἐγγενήσεσθαι M. Ben. [7] πραγ. ἐκείνων ἀντιλ. ἡμῖν, εἴπερ Ald. Ben. [8] προσάγει Ald.

Συμβουλεύηται] Τὸ συμβουλεύεσθαι, hic est, ἀκροᾶσθαι συμβουλῆς καὶ μεταλαμβάνειν, παθητικῶς. Idem.

Συνοίσειν—] Vol. i. p. 9. v. 2.

Νυνὶ γὰρ—] P. 13. v. 9.

Ἐν τούτοις] F. καὶ ἐν τούτοις, vel ἐν οἷς. Wolf.

Καί μοι δοκεῖ—] P. 16. v. 3.

Ἐπιθυμητικὸν] Manifestum mendum. Legendum: ἐπιτιμητικὸν, παρὰ τῷ ἐπιτιμᾷν, οὐχὶ δὲ τὸ ἐπιθυμεῖν. Wolf.

Ὑποθετικὸν] Alias conditionale est ☉ κατηγορικὸν apud Dialecticos significat ὑπόθεσις et fundamentum, et argumentum ac scripti summam, item propositionem, ut in Philippica Isocratis: ἐντεῦθεν γὰρ ὑποθέμενος ἠρξάμην. Est et ὑποθέσθαι, τὸ παραινεῖν, νουθετεῖν, ὅθεν ὑποθῆκαι. Sed præcedit, νουθετικόν. Sequatur quisque quod volet: ego verti, *partim monet ac docet.* Idem.

Ὁ μὲν οὖν παρὼν—] P. 10. v. 5.

Προϊστάναι] M. προΐστασθαι, ἢ, προεστάναι. Wolf.

Λακεδαιμονίους ὁ Κορίνθιος. καὶ [1] φοβεῖ δὲ πάλιν οἷς δείκνυσιν ὁδῷ [2] βαδίζοντας * ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον Ἀθηναίους· [3] ὃ καλῶς ἄν τις εἴποι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι. καὶ ταῦτα μὲν, περὶ τοῦ οἰκεῖον εἶναι τῇ πόλει τὸν πόλεμον. τὸν δὲ περὶ τῶν χρημάτων λόγον ἐγύμνασεν ἐξ ἀντιθέσεως. συνιστὰς ὑπάρχειν ἱκανὰ τῇ πόλει, εἰ βούλοιντο λῦσαι τὸν νόμον, ὃν Εὔβουλος ἔθηκεν. ἐν ᾧ καὶ θαυμάσειεν ἄν τις τὴν αὐτοῦ μεταχείρησιν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς δεινότητος. εἰδὼς γὰρ δυσχερέστατον εἶναι τὸν λόγον τοῖς ἀκούουσι, καὶ οὐκ ἂν ἡδέως προσιεμένους, ἄλλην ἀνάγκην αὐτοῖς ἐφίστησι μείζονα. φησὶ γὰρ δεῖν εἰσφέρειν ἕκαστον, οὐ τῶν πλουσίων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων ἁπλῶς· ἵν' εὐλαβούμενοι τὴν ἐκ τῶν οἰκείων εἰσφορὰν, ἕλωνται τὸν νόμον ἐξαλεῖψαι, δι' ὃν δοκοῦσι μικρὰ κερδαίνειν. καὶ ἔστι τοῦτο [4] τὸ μέρος περιεκτικὸν μέρους τοῦ δυνατοῦ τῶν Ἀθηναίων. καὶ ὃν τρόπον ἐν ταῖς κατασκευαῖς τοῦ προσήκειν αὐτοῖς τὸν πόλεμον, μετέστησε τὸν φόβον ἐπ' αὐτοὺς, ἵνα μὴ ὡς ὑπὲρ Ὀλυνθίων, ἀλλ' ⸗ὡς⸗ ὑπὲρ αὑτῶν βουλεύωνται· τοῦτον τὸν τρόπον κἀνταῦθα περιέστησεν αὐτοῖς φροντίδα, μὴ περὶ τοῦ δεῖν λαμβάνειν ἐκ τῶν κοινῶν, ἀλλ' ὅπως οἴσουσιν ἐκ τῶν οἰκείων· ἵνα δυοῖν αἱρέσεων προκειμένων, τοῦ τε μὴ λαμβάνειν μικρὰ, καὶ τοῦ πρὸς τὴν χρείαν εἰσφέρειν ἂν δέῃ, πολλὰ ἕλωνται τῶν ἐλαττόνων ἀποστάντες τὰ οἰκεῖα κερδαίνειν. καὶ ἔμοιγε δοκεῖ καὶ τὸν περὶ τῆς διπλῆς παρασκευῆς λόγον διὰ τοῦτο πεποιῆσθαι, οὐχ ἵνα δύο δυνάμεις ὄντως ἐξαποστείλωσι, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, τὴν δὲ ἐπὶ τὴν Ὄλυνθον· ἀλλ' ἵνα φοβηθέντες τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀναλωμάτων, εἰ ἀνάγκη γένοιτο ἐκ τῶν οἰκείων εἰσφέρειν, πάσῃ γνώμῃ καὶ παντὶ τρόπῳ τῶν θεωρικῶν ἀποστῶσι. τρίτον ἐστὶν ἓν ἔτι τῶν λυπούντων πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. τοῦτο δὲ ἐστὶ τοῦ Φιλίππου τὸ δυνατόν. τοῦτο τοίνυν διέλυσε Θουκυδιδείῳ μεταχειρήσει. καθάπερ ἐκεῖνος ἐν ταῖς Σικελικαῖς δημηγορίαις, καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. μὴ ἔχων γὰρ ἀρνεῖσθαι ὅτι ὁ Φίλιππος δύναμιν ἔχει, κατὰ μέρος αὐτὴν διελὼν, καὶ κατακερματίσας πρὸς μέρος, ἀσθενέστερον τῷ λόγῳ κατέστησε, τοὺς ἐφεστηκότας μὲν, σκαιοὺς [5] τὰς γνώμας δεικνύς· τοὺς δὲ, ἐπιβούλως διακειμένους· τοὺς δὲ, ἀσθενεῖς ὑπάρχοντας φύσει. ὥσπερ ἐκεῖνος ἐποίησεν ἐπὶ τῆς βασιλέως δυνάμεως.

Οὐ μὴν ὁμοίαις εἰσαγωγαῖς ἐχρήσατο ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων, ἅπερ ἔφαμεν ἀντικεῖσθαι αὐτῷ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, οὐδὲ κατὰ ἀντιθέσεις ἅπαντα· ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον, δι' οὗ κατασκευάζει οἰκεῖον εἶναι τὸν πόλεμον, ὡς προηγούμενον. οὗ [6] προελθόντος καὶ [7] προσκεχωρηκυιῶν * ἤδη τῶν [8] σπουδῶν, λεληθότως τῆς ἀντιθέσεως καὶ ἀνυπόπτως μνήμην πεποίηται. μετὰ γὰρ τὸ [8'] πολλὰς ἀποδείξεις ποιήσασθαι τοῦ δεῖν τῶν πραγμάτων ἀντέχεσθαι, ἐπήγαγε· Νῦν γὰρ ὃ πάντες ἐθρύλλουν ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ· ὃ δοκεῖ ὥσπερ ἀναίρεσιν ἐργάζεσθαι τῆς ἀντιθέσεως. τίς γὰρ ἂν τολμήσειεν ἀλλότριον ἔτι φάσκειν εἶναι τὸν πόλεμον ὃν οὗτοι * πολλάκις κατασκευάζειν ᾑροῦντο; σύνηθες δὲ αὐτῷ τοῦτο ποιεῖν, κρύπτειν μὲν τὰς ἀρχὰς, ἐκ δὲ τοῦ τέλους ἄρχεσθαι, ἐν οἷς [9] συναρπάζειν βούλεται τοὺς ἀκούοντας, ὡς ὑπὲρ ὁμολογουμένων. οὐ γὰρ ἦν ὅμοιον εὐθὺς μάχεσθαι πρὸς ἀμφισβητούμενον, καὶ ὡς ὑπὲρ ὁμολογουμένων προτρέπειν· ἄλλως τε, καὶ τοῦ ἀναγκαίου δεικνύντος τὸν ἐσόμενον κίνδυνον, εἰ ῥαθυμήσαιεν. τοῦτο μὲν οὖν ἐστὶ τὸ πρῶτον μέρος τῶν κεφαλαίων. τὸ δὲ δεύτερον, ὅπερ ἔχει τὸν περὶ τῶν χρημάτων λόγον, ἐξ ἀντιθέσεως εἰσήγαγε. περὶ δὲ χρημάτων πόρου λέγων, ἀλλὰ πόθεν ἕξομεν χρήματα; ὃ καὶ [10] αὐτῷ * χαλεπώτατον εἶναι δοκοῦν μετὰ κατασκευῆς προοιμιακῆς εἰσήγαγε, προθεραπεύσας ἑαυτῷ τὸν ἀκροατὴν, καὶ προσεπαγγελλόμενος κατορθώσειν αὐτοὺς ἅπαντα, εἰ μόνον πεισθεῖεν αὐτῷ. τὸ δὲ τρίτον, ἐξ ἀντιθέσεως φανερῶς καὶ λαμπρῶς εἰσηγμένης. ἔστι τοίνυν τὰ ἀνωτάτω κεφάλαια τοῦ λόγου, δύω· τὸ συμφέρον, καὶ δυνατόν. κατασκευάζει δὲ διὰ μὲν τοῦ συμφέροντος, τὸ μήτε ἀλλότριον εἶναι τὸν πόλεμον, μήτε ὑπὲρ μικρῶν. τῷ μὲν γὰρ δοκεῖν, ἐπὶ Θρᾴκης ἔσται· τῇ δὲ ἀληθείᾳ ὑπὲρ αὐτῆς Ἀττικῆς, ὑπὲρ αὐτῶν Ἀθηναίων, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ φιλοτιμίας. τοῦτο δὲ ποικίλως κατεσκεύασεν, οὐ μόνον ἐκ τῶν ἐνδόξων καὶ προτρεπτικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀντικειμένων, δεικνὺς, [11] ὅση αἰσχύνη * καὶ ὅσον ὄνειδος [12] περιέσται τῇ πόλει, εἰ περιϊδοῦσα τοῦτον τὸν πόλεμον, ὑπὲρ τῶν οἰκείων καὶ ὑπὲρ τῆς χώρας αὐτῆς κινδυνεύσειεν. εἶτα, καὶ ἐκ τοῦ ζήλου τοῦ πρὸς τὸν πολέμιον, ὡς αἰσχρὸν, ἐκεῖνον μὲν διὰ φιλοπονίαν ἅπαντα κατορθοῦν, Ἀθηναίους δὲ, καὶ ταῦτα τοὺς θεοὺς ἔχοντας καὶ τὴν τύχην συναιρομένην, μηδὲν ἄξιον μήθ' ἑαυτῶν μήτε τῶν κρειττόνων διαπράττεσθαι. ταῦτα μὲν τοῦ συμφέροντος. τὸ δὲ δυνατὸν, ἐφ' ἑκάτερα τὴν ἐργασίαν ἔχει. καὶ γὰρ τὸ οἰκεῖον ἐξήτασε, καὶ τὸ τῶν πολεμίων. ἀλλὰ τὸ μὲν οἰκεῖον, ὡς

[1] φοβεῖται πάλιν Ald. φοβεῖ αὐτοὺς πάλιν Ben. [2] βαδίσοντας M. Ben. [3] Deest ὅ. Ald. [4] Deest τό. Ald. Ben. [5] ταῖς γνώμαις Ald. Ben. τὰς γνώμας M. Ben. [6] προσελθόντος Ald. Ben. προελθόντος M. Ben. [7] προκεχωρηκυιῶν M. Ben. [8] σπονδῶν Ald. Ben. γρ. κατασκευῶν M. Ben. [8'] πολλάκις Ald. Ben. [9] ἐναρπάζειν Ald. Ben. ἀναρπάζειν M. Ben. [10] αὐτὸ Ald. [11] ὅσην αἰσχύνην Ald. Ben. [12] περιστήσεται, γρ. περιγενήσεται M. Ben.

Ἐγύμνασεν ἐξ ἀντιθέσεως] *Exercuit ex oppositione:* id est, præ occupatione tractavit. Demosthenes habet, περὶ καὶ χρημάτων πόρου; Quæ verba videntur esse adversarii. Tu duplicem parari jubes et magnum exercitum: cum a pecunia simus imparati. Idem.

Ὅσην αἰσχύνην] Locum non habet, ni subintelligas: ὅσην αἰσχύνην ὁ Φίλιππος περιστήσεται τῇ πόλει. Reliqua duo verba nominativos postulant. Idem.

Τῶν κρειττόνων] Τῶν θεῶν, ἢ, τῆς παρὰ τῶν

ἂν ὑπάρξειε, καὶ πόθεν τὰ χρήματα· δηλονότι ὁμολογουμένων μὲν ὁπλιτῶν, ὁμολογουμένων δὲ ἱππέων, [1] αὐτάρκους δὲ οὔσης καὶ τῆς Ἀθηναίων καὶ αὖ τῆς Ὀλυνθίων δυνάμεως. διόπερ καὶ ὁ περὶ τούτων ὡς ὁμολογουμένων [2] παρείληπται * λόγος. τὸ δὲ τοῦ Φιλίππου ἔλυσε δυνατὸν, ἀποδείξας σαθρὸν ὑπάρχον διὰ πολλὰς καὶ μεγάλας αἰτίας, αἳ σημαίνονται διὰ τῶν καθ' ἕκαστον.

Ἀναγκαῖον δέ ἐστιν ἀναλαβόντα διελέσθαι τὸν λόγον, καὶ δεῖξαι ὃν τρόπον αὐτῷ προῆκται. οὐκοῦν ἐν μὲν τῷ προτέρῳ προοιμίῳ, δῆλός ἐστι, καὶ τὸ κατὰ τὰ χρήματα διοικούμενος ὅθεν ἕξουσιν οἱ στρατιῶται. καὶ εἴωθε τοῦτο ποιεῖν [3] τοῦ συναρπάζειν τὸν ἀκροατὴν, τὰ δεύτερα πρὸ τῶν προηγουμένων εἰσάγων. ὡς γὰρ ὁμολογουμένου τοῦ, ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν ἔσται ὁ πόλεμος, οὕτω τὸν περὶ τῶν χρημάτων ποιεῖται λόγον. καίτοι γε πρότερον ἀποδειχθῆναι ἔδει, πότερόν ποτε οἰκεῖος αὐτῶν ὁ πόλεμος, πότερον οὐκ οἰκεῖος. ὁ δὲ, τοῦτο ὥσπερ ὁμολογούμενον συναρπάσας, ἀπὸ τῶν δευτέρων ἄρχεται. τοῦτο δὲ πεποίηκε καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου λόγῳ. μηδέπω γὰρ συστήσας, πότερον αὐτὸν, ἢ Κτησιφῶντα ἀπολογήσασθαι δεῖ, συναρπάσας τοῦτο, ὡς ὁμολογούμενον, ἀξιοῖ τοὺς ἀκούοντας ἐπιτρέπειν αὐτῷ καθ' ἣν βούλεται τάξιν προάγειν τὸν λόγον. τὸ δὲ δεύτερον μέρος τοῦ αὐτοῦ προοιμίου λεληθυῖαν ἔχει τὴν ἔνδειξιν τοῦ πεποιθέναι τοῖς λογισμοῖς, καὶ ὅτι οὐδεὶς βελτίονα εἰσηγήσεται. ἡ γὰρ εἰς ἅπαντας τοὺς ῥήτορας πρόκλησις, θαῤῥοῦντός ἐστι καὶ πεποιθότος τῷ σκέμματι, δι' οὗ προαποκρούεται τοὺς περὶ τῶν χρημάτων ἀντικειμένους λόγους. ἅπασα γὰρ ἡ ἔννοια ἡ περὶ τῆς προκλήσεως τῶν ῥητόρων, ἐπὶ τὸν περὶ τῶν χρημάτων λόγον ἔχει τὴν ἀναφοράν. ὥστε τὸ μὲν πρότερον προοίμιον τοῦ συμφέροντος ἅμα καὶ τοῦ δυνατοῦ εἶναι· τῆς μὲν προτέρας ἐννοίας ἐμφανιζούσης τὴν τῶν χρημάτων χρείαν, τῆς δὲ δευτέρας ἀντιπροκαλουμένης ἥν τις ἔχῃ λέγειν βελτίονα πόρον. τὸ δὲ δεύτερον προοίμιον ἐνδεικτικὸν μὲν τοῦ συμφέροντος — ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐνδόξου εἴληπται, καὶ ἔχει τὴν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἔννοιαν, [4] ὅτι τῶν Ἑλλήνων αὐτοὺς προστατεῖν δεῖ, καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἡγεμονίας, καὶ ἀνακτᾶσθαι πάλιν προαπολωλυῖαν—, ἐνδεικτικὸν δὲ οὐδὲν ἧττον καὶ τοῦ δυνατοῦ ἂν εἴη μέρους. οὐκοῦν πρὸς τὴν φύσιν τῶν κεφαλαίων, ἑκάτερον ἂν εἴη τῶν προοιμίων μικτὸν, ἐπεὶ καὶ μικτὴ τῶν κεφαλαίων ἡ φύσις. τὰ δὲ ἐντεῦθεν, λοιπὸν εἰσβολὴν εἰς τὸ δυνατὸν ἔχει· ἔστι δὲ τάγ' ἐμοὶ δοκοῦντα λαβόντα ἐντεῦθεν τὴν ἀρχήν. πρὸ γὰρ τοῦ τὸ συμφέρον φανερῶς κατασκευάσαι, καὶ ἀποδεῖξαι τὸν πόλεμον ὄντα οἰκεῖον, προὔπεβαλε τὸν περὶ τοῦ δυνατοῦ λόγον· ἵν' ὥσπερ ἐφ' ὁμολογουμένοις, τὸ τῆς συμβουλῆς συμπεραίνηται. οὐ γὰρ εἰ συμφέρει βοηθεῖν ἢ μὴ, ἡ πρώτη ζήτησίς ἐστιν, ὥσπερ οὖν κατὰ φύσιν ἦν· ἀλλὰ περὶ τοῦ, πότερον πολιτικῇ δυνάμει χρηστέον, ἢ ξενικοῖς στρατεύμασι. καὶ δέδωκε καθόλου μέθοδον ÷ τοῦ ÷ συναρπάζειν ἀεὶ τὸν ἀκροατὴν ἐν τοῖς κατεπείγουσι, καὶ μὴ περὶ τῶν πρώτων ÷ τῇ ÷ δυνάμει ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν, ἀλλὰ περὶ τῶν δευτέρων πολλάκις, ὡς τῶν μὲν ὁμολογουμένων, τῶν δ' ἀμφισβήτησιν ἐπιδεχομένων ἔτι. οὐ μὴν ἀπολείπεται τοῦ κατασκευάζειν καὶ αὐτὸ τὸ προηγούμενον· ἀλλ' ὅταν [5] προκαταλάβῃ τε τὸν ἀκροατὴν, καὶ [6] ἀναδεδειγμένην * τὴν ὑπόθεσιν ἴδῃ, τότε καὶ περὶ τῶν τῇ [6'] μὲν φύσει προηγουμένων, τῇ δὲ τάξει δευτέρων πείθειν ἐπιχειρεῖ, οὐχ [7] οὕτω διδάσκων μέντοι, [8] ὡς αἰτιώμενος ἢ νουθετῶν· καὶ ὅλως τοιαύταις μεταχειρίσεσι κατ' αὐτῶν ἀεὶ χρώμενος· ὅπερ κἀνταῦθα πεποίηκεν. ἐνίσταται δὲ εὐθὺς ἐξαρχῆς πρὸς ἀντίθεσιν. ἐπειδὴ γὰρ δέδοικε μὴ ξενικῷ πάλιν ἡ πόλις χρήσηται, καὶ ἐπί τινα συνήθη * παραμυθίαν δράμῃ, δι' ἣν ἀπολώλεσαν καὶ οἱ σύμμαχοι, ὑποτέμνεται τὴν ἀντίθεσιν, ἀξιῶν βοήθειαν πέμπειν ἐκ τῆς πόλεως. εἶτα τούτου τοῦ μέρους ἀπαλλαγεὶς, ἐπισυνῆψεν εὐθὺς τὸ πρεσβείαν πέμπειν πρὸς Ὀλυνθίους, καὶ συμμαχίαν αὐτοῖς ἐπαγγέλλεσθαι. καὶ ἄξιον ἐπισημήνασθαι παρ' ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, τῶν πρὸ ἡμῶν ἐξηγησαμένων, εἰπόντων ἁπάντων σχεδὸν πρεσβείαν * * ἀλλὰ τοὐναντίον [9] αὐτὸς φαίνεται πρεσβείαν ἀξιῶν ἐκπέμπειν· καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδιδοὺς δι' ἣν ἀναγκαῖον ἤδη * πρεσβεύεσθαι, [9'] τῷ δύνασθαι τὸν Φίλιππον ἐξαπατῆσαι, καὶ παρασπάσασθαί τι τῶν [10] πραγμάτων, σκηπτόμενος. οἰηθείη μὲν οὖν ἄν τις τοῦτο τοῦ συμφέροντος εἶναι, τὸ δεῖν πρεσβείαν ἐκπέμπειν. ὅτι γὰρ συμφέρει [11] πρεσβεῦσαι κατασκευάζει. καὶ οὐκ ἂν ἁμάρ-

[1] αὐταρκούσης δὲ Ὀλυνθίων μετὰ τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως M. Ben.
[2] περιείληπται Ald. παραλέλειπται Ben. [3] Deest τοῦ Ald. Ben.
[4] ὅτι τὰ τῶν Ald. Ben. [5] προκαταλάβηται τὸν Ald. Ben. προκαταλάβῃ τὸν M. Ben.
[6] ἀποδεδειγμένην M. Ben.
[6'] τῇ φυσ. πρ., τῇ τάξ. δεύτερον Ald. τῇ φυσ. πρ. τῇ ταξ., δεύτερον Ben.
[7] οὕτως Ald. Ben. ὡς M. Ben. [8] ἀλλ' ὡς Ald. Ben. [9] αὐτὸ Ald. Ben. αὐτὸς M. Ben.
[9'] τὸ Ald. Ben. [10] πραγμάτων σκήπτεται Ald. Ben. [11] πρεσβεύεσθαι M. Ben.

θεῶν εὐνοίας. Idem.

Περιείληπται] A περιλαμβάνω. Lego: παραλέλειπται a παραλείπω, vel παρείλειπται κατ' Ἀττικισμόν. Idem.

Ποιεῖν συναρπάζειν] Addo articulum τοῦ συναρπάζειν, scilicet ἕνεκα, vel συναρπάζων. Idem.

Παραμυθίαν] F. παρασκευήν. Idem.

Εἰπόντων ἁπάντων σχεδὸν πρεσβείαν] Mutilus hic locus est. Quid si legas? ἀπειπόντων, *cum negent verba fieri de legatione*, aut, εἰπόντων ὅτι μὴ κελεύει πέμπειν πρεσβείαν; Quod si eadem scriptura, quæ nobis est, illis quoque fuit: quomodo id negarunt, cum expressis verbis scriptum sit, πρεσβείαν δὲ πέμπειν. Sed quid ad nos αἱ σοφιστικαὶ φιλονεικίαι; Disceptent ipsi suas controversias. Idem.

τοι τις λέγων ἐντεῦθεν εἶναι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ συμφέροντος, ὡς πρὸς τὴν ἀντίθεσιν, ἢ μετὰ μικρὸν δειχθήσεται. αἱ μέντοι γε αἰτίαι σύμπασαι καὶ κατασκευαὶ τοῦ δυνατοῦ ἂν εἶεν. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θουκυδίδης, συμπλέκων πανταχοῦ τὰ κεφάλαια. καὶ τοῦτο εὑρήσεις ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ. τὰς γὰρ αὐτὰς ἐννοίας καὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ δυνατοῦ εἴπῃς ἂν εἶναι. θαυμάσαι δὲ ἄξιον τῆς δεινότητος, ὅτι φόβον τινὰ θαυμάσιον περιΐστησι τοῖς ἀκούουσι, τὸν τρόπον διεξιὼν τοῦ Μακεδόνος καὶ οὐ τὴν ῥώμην, [1] τοῦ μὴ παρασκευάζειν αὐτοὺς ἀπαγορεύειν πρὸς τὰς πράξεις ἐκ τῆς ὑπερβολῆς τῶν φόβων, ἀλλὰ [2] τοῦ προτρέπειν καὶ κινεῖν ἐπὶ τὸν ὅμοιον ζῆλον. εἶτα δι' ὧν φοβεῖ, διὰ τούτων καὶ παραμυθεῖται πάλιν, εὐφώρατον ἀποδεικνὺς τὸν τρόπον τοῦ Μακεδόνος· καὶ ταύτῃ μὴ ἂν ἔτι ταῖς ἀπάταις [3] ἁλωσόμενον * τὸν Ὀλύνθιον. ὃ ποιεῖ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ Κορινθίων δημηγορίᾳ. ἐν οἷς γὰρ ἐπιτιμᾷ, ἐν τούτοις ἐπαινεῖ πάλιν, καὶ παραμίγνυσι ταῖς μέμψεσι τὸ ἐγκώμιον· καὶ φοβεῖ, καὶ προτρέπει, καὶ ἐπαινεῖ, καὶ μέμφεται, διὰ τῶν ἐναντίων τὴν δημοσγορίαν προτάσσων. εἶθ' ὥσπερ ἀπαλλαγεὶς τῶν ἐκ τοῦ Φιλίππου φόβων, εἰς τοὺς αὐτοὺς πάλιν ἐπάνεισι. συμφέρει γὰρ μὴ ταχέως ἀπαλλάξαι τὸν ἀκροατὴν τῶν φόβων. ταῦτα δὲ ποιεῖ συνεχῶς καὶ ὁ Κορίνθιος πρὸς τὸν Λακεδαιμόνιον. φοβούσης δὲ αὐτὸν καὶ τῆς τῶν ἀκροατῶν ῥαθυμίας, πανταχοῦ τὸν καιρὸν προβάλλεται, ὅσπερ ἐστὶ τόπος τοῦ δυνατοῦ * προτρεπτικὸς, μηδεμίαν αὐτοῖς ἄνεσιν ἐνδιδοὺς, μηδὲ ῥᾳστώνης καιρόν· καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀξιῶν τῶν πραγμάτων προστατεῖν, ὅνπερ ὁρῶσι καὶ τὸν Φίλιππον, τῶν [4] αὐτῶν καταρχόμενον· [4'] ἅμα τῷ συμφέροντι [5] λέγω καὶ τὸ δυνατόν. ταῦτα γὰρ ἅπαντα, ὄντα τοῦ συμφέροντος, οὐδὲν ἧττόν ἐστι τοῦ δυνατοῦ. οὐδαμοῦ δὲ ἐν τούτοις ἐκείνην ὁρῶ τὴν ἀντίθεσιν, ἣν εἰώθασι θρυλλεῖν ἅπαντες· ἀλλὰ ἄπιστοι γεγόνασι περὶ τὴν πόλιν Ὀλύνθιοι. οὔτε γὰρ [6] κατασκευάζει, ὅτι οὐ διαλύσονται πρὸς τὸν Φίλιππον, οὐδὲ προσήσονται τοὺς παρ' ἐκείνου λόγους, οὔτε τὸ ὅτι πιστοὶ ἔσονται συνίστησιν· ἀλλ' ἐπειδὴ εἶπεν ἵνα [7] πέμψωσι πρεσβείαν, καὶ ἐξῇρε τὸν παρὰ Φιλίππου φόβον καὶ τὴν ἐκείνου πανουργίαν ὑπώπτευσε, μὴ τοὺς συμμάχους αὐτῶν διαφθείρῃ, λύων τούτους τοὺς φόβους, καὶ δεικνὺς τηνάλλως σοφιστὴν ἐσόμενον Φίλιππον, εἰ μόνον οἱ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων παραγένοιντο καὶ ἐπαγγείλαιεν τὴν βοήθειαν, εἰκότως πρὸς σύστασιν χρῆται τούτοις τοῖς λόγοις, οὐκ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν Ὀλυνθίων, ἀλλὰ συνιστὰς μὴ [8] ἁλωσομένους ταῖς τοῦ Μακεδόνος ἀπάταις. ὅπερ πεποίηκε καὶ ὁ Κερκυραῖος, παρ' Ἀθηναίοις δημηγορῶν, ἐν οἷς φησὶν, ὅτι οἱ αὐτοὶ πολέμιοι ἡμῖν, ὅπερ σαφεστάτη πίστις· καὶ οὗτοι οὐκ ἀσθενεῖς, ἀλλ' ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας βλάψαι. ἃ γὰρ ἐκεῖνος πεποίηκε τὸν Κερκυραῖον λέγοντα ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ταῦτα αὐτὸς ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ Ὀλυνθίων λέγει, συνιστὰς μὴ ἂν ἔτι τὴν τοῦ Φιλίππου πανουργίαν ἰσχύσειν, πρεσβευσαμένης τῆς πόλεως. πῶς ἂν οὖν εἴη ταῦτα τῆς ἀντιθέσεως, τῆς, ἀλλ' ὅτι ἄπιστοι Ὀλύνθιοι, ἣν ἑαυτοῖς οἱ [9] ἐξηγησάμενοι πλάττονται; Ταῦτ' οὖν ἐγνωκότες. Πληρώσας ἄρχι τούτου μέρος τι τοῦ συμφέροντος, ἐν ᾧ τὴν [9'] αἰτίαν, δι' ἣν προσήκει πρεσβεύσασθαι, προὔθηκε, καὶ συνέστησε τὸ μὴ ἐξαπατηθήσεσθαι τοὺς Ὀλυνθίους, μηδ' ἂν δυνήσεσθαι Φίλιππον παραλῦσαί τι [10] τῶν πρὸς ἐκείνους σπονδῶν, εἰ μόνον ἀντέχοιτο τῶν πραγμάτων ἡ πόλις, καὶ τοὺς πρέσβεις πέμψειεν· ἐν οἷς ἔλαττον μὲν τὸ συμφέρον, πλέον δὲ τὸ δυνατὸν ἐξείργασται· ἐντεῦθεν μεταβαίνει ἐπ' ἄλλο τι μέρος τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, λέγω τοῦ συμφέροντος, συμπλέκων μὲν οὐδὲν ἧττον κἀνταῦθα τὸ δυνατόν· ἀλλ' ὥσπερ ἐν τοῖς προειρημένοις τὸ δυνατὸν ἐπλεόναζε, καὶ [10'] αὐτοῦ ἦν ὡς προηγούμενον, οὑτωσὶ καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, τὸ μὲν συμφέρον μᾶλλον προηγεῖται, τὸ δυνατὸν δὲ ἕπεται. Νυνὶ γὰρ ὃ πάντες ἐθρύλλουν. αὕτη ἐστὶν ἡ λύσις τῆς ἀντιθέσεως, τῆς ὅτι, Ἀλλ' οὐκ οἰκεῖος ἡμῖν ὁ πόλεμος. ἣν οὐκ ἔθηκεν, διὸ προείπομεν ἐν θεωρήματι, ἵνα μὴ * δοκῶν ᾖ περὶ ἀμφισβητουμένων μάχεσθαι. [11] ἀλλ' ὅτι προὔλαβε τὸν ἀκροατὴν, καὶ ἔδειξε μὴ ἀπατηθησόμενον τὸν σύμμαχον· ἵνα φαί-

[1] μετὰ τοῦ μὴ Ald. Ben. μὴ μετὰ τοῦ M. Ben. [2] μετὰ τοῦ Ald. Ben.
[3] ἁλώσιμον M. Ben. [4] ῥητῶν Ald. Ben. ἔργων M. Ben.
[4'] ἅμα omittunt Ald. Ben. [5] λέγω τὸ Ald. Ben. πλέκων τὸ M. Ben.
[6] κατασκευὴν Ald. Ben. κατασκευάζει M. Ben.
[7] πέμψῃ Ald. Ben. πέμψωσι. γρ. πέμψῃ ἡ πόλις M. Ben. [8] ἁλωσίμους M. Ben.
[9] οἱ omittunt Ald. Ben. [9'] αἰτίαν omittunt Ald. Ben. αἰτίαν addit M. Ben.
[10] τῶν ἐκείνου Ald. Ben. τῶν πρὸς ἐκείνους M. Ben. [10'] αὐτὸ Ald. Ben.
[11] καὶ M. Ben.

Μετὰ τοῦ μὴ παρασκευάζειν] Malim: μετὰ τοῦ μὲν παρασκευάζων, etc. τῶν φόβων, μετὰ τοῦ δὲ προτρέπων καὶ κινῶν. Et hanc lectionem in vertendo sum secutus. Pro μετὰ priori et ἀλλὰ μετὰ, legi fortasse queat ἅμα μὲν — ἅμα δέ. Idem.

Τῶν ῥητῶν καταρχόμενον] Lego: τῶν αὐτῶν, scilicet, πραγμάτων ἢ ἔργων. Idem.

* Τῷ συμφέροντι λέγω τὸ δυνατὸν] Possibile et impossibile, Plautina et Fabiana sunt. Facultas et facile, id quod aliquis facere potest, sed cum appendice, citra molestiam, laborem et periculum magnum. Videtur hic locus esse mutilus. τῷ συμφέροντι πλέκων τὸ δυνατόν. *facultatem cum utilitate implicans.* Verti ex conjectura: *Cum utilitatem nomino, facultatem etiam intelligo volo.* M. συμπλέκων. Idem.

Οὔτε γὰρ κατασκευὴν] S. ὁρῶ. Malim tamen κατασκευάζει. Idem.

Ταῦτ' οὖν ἐγνωκότες] P. 13. v. 4.

Νυνὶ γὰρ —] P. 13. v. 9.

ναυται μονονοὺ καὶ [1] εὐξάμενοι συμβῆναι τὸν
πόλεμον, [2] ὅτι τε οἰκεῖος αὐτοῖς ἐστὶν ὁμολο-
γοῦντες. βεβαιοῖ δὲ καὶ διὰ τῆς δευτέρας ἐννοίας
τὴν αὐτὴν λύσιν. καὶ γὰρ Εὐβοεῦσιν οὐκ οἰκείοις
οὖσιν, οὐδὲ συμμάχοις, βεβοηθήκασιν. Εἰ γὰρ
ὅθ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες.
Κἂν τούτοις τὸ μὲν συμφέρον προηγεῖται, μέμ-
φεται γὰρ αὐτοῖς ῥαθυμήσασι, καὶ καθάπτε-
ται ἠμεληκότων. ἕπεται δὲ δι' ὑπονοίας καὶ
τὸ δυνατόν. ὅταν γὰρ λέγῃ βεβοηθηκέναι τοῖς
Εὐβοεῦσι καὶ σεσωκέναι, δῆλός ἐστι καὶ τὸ
δυνατὸν τὸ τῆς πόλεως συνιστάς. ἄξιον δὲ καὶ
τὸ παράδειγμα θαυμάσαι. ἐπειδὴ γὰρ δοκοῦσι
καὶ Εὐβοεῖς ἀποστάντες τῆς συμμαχίας, τε-
τυχηκέναι βοηθείας, οἰκείῳ καὶ τούτῳ κέχρη-
ται τῷ παραδείγματι. καὶ μὴν κἀκεῖνα ἂν εἴη
τοῦ συμφέροντος, καὶ τοῦ δικαίου ἅμα, καὶ
τοῦ δυνατοῦ, ἐν οἷς αἰτιᾶται αὐτοὺς μὴ βοηθή-
σαντας τοῖς ἀδικηθεῖσι πρότερον, καὶ ὅτι με-
ταποιοῦνται τῆς ἡγεμονίας αὐτῶν οἱ Ἕλληνες,
ὅταν καλῶσι πρὸς ἑαυτοὺς Πυδναῖοι, ὅταν Πο-
τιδαιᾶται παραδιδῶσιν ἑαυτοὺς καὶ τὴν πόλιν·
ἐν οἷς δέ φησιν, αὐτοὺς ηὐξηκέναι τῇ ῥαθυμίᾳ
τὸν Φίλιππον, ὁμοῦ μὲν φοβεῖ, ὁμοῦ δὲ καὶ
παραμυθεῖται. αὔξων μὲν γὰρ, καταπλήτ-
τει· φάσκων δὲ διὰ τὴν αὐτῶν ῥαθυμίαν γεγε-
νῆσθαι μέγαν, πάλιν τοῦ δέους ὑφιέναι παρα-
σκευάζει. ἐπ' αὐτοῖς γὰρ καὶ τὸ καταλῦσαι
ἔσται. * [3] ὅπως καὶ ὁ Θουκυδίδης φαίνεται ποιῶν
ἐν τῇ δημηγορίᾳ τῇ Κορινθίων. ἐν δὲ τούτοις,
τὸ συμφέρον προηγεῖται, τὰ δ' ἄλλ' ἕπεται.
μεμνημένος δὲ τῆς παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίας, συν-
έστησεν αὐτὴν ἐξ ὧν οὐκ ἄν τις ἤλπισε. τὰς
γὰρ τῶν Θρᾳκῶν συμφορὰς, καὶ τῶν ἐπὶ Θρά-
κης Ἑλληνίδων πόλεων, τῆς παρὰ τῶν θεῶν
εὐνοίας ἀφορμηθῆναι λέγων, τὸ δυνατὸν τὸ τῆς
πόλεως διὰ τούτων συνίστησιν, ὡς ὁμοῦ καὶ τὸ
συμφέρον καὶ τὸ δυνατὸν πεπλέχθαι. ἄρχι
μὲν τούτου προῆλθε κατασκευάζων, ὡς, ἐξὸν
τῇ πόλει τὴν ἡγεμονίαν ἀναλαβεῖν, ἐρρᾳθύ-
μησε. καὶ ὅτι νῦν γοῦν, εἰ καὶ μὴ πάλαι, ἀνα-
κτήσασθαι αὐτὴν δεῖ. ἐξ ὧν συνίστησι καὶ τὸ,
οἰκεῖον εἶναι τὸν πόλεμον, εἴπερ [4] περὶ ἡγεμο-
νίας. τὰ δὲ ἐντεῦθεν τὸ ἀναγκαῖον ἔχει, καὶ
τὴν εἰσβολὴν εἴληφεν ἀπὸ τοῦ· Εἰ δὲ προησό-
μεθα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τού-
τους τοὺς ἀνθρώπους. φοβεῖ γὰρ καὶ δεί-
κνυσιν οὐκ εἰς μακρὰν περὶ τῶν οἰκείων κινδυ-
νεύσοντας. καὶ ὅτι ὁδῷ πρόεισιν ὁ Φίλιππος.

ὥσπερ καὶ Θουκυδίδης πεποίηκεν ἐν τῇ δημηγο-
ρίᾳ τῶν Κορινθίων· Καὶ ἴσμεν οἵᾳ ὁδῷ χωροῦσιν
οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοὺς πέλας. οὕτω καὶ Φίλιπ-
πος, τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦ-
τα Πύδναν, καὶ Θρᾴκην, καὶ Παίονας, ἐπὶ τοὺς
Ἀθηναίους ἥξει· οὐχ ὡς πρὸς ἀντίθεσιν ἀπαν-
τήσας, [5] ὡς ἂν οἰηθείη τις, ὑποκρούων, καὶ τί ἂν
ἡμεῖς βλαβείημεν, Ὀλυνθίων ἑαλωκότων; ἀλλ'
ἐξαρχῆς [6] ἐνστησάμενος, οἰκεῖον καταδεῖξαι
τὸν πόλεμον, ἑκατέρωθεν [7] αὐτὸ κατεσκεύασεν,
ἀπό τε τῆς ἡγεμονίας ἧς [8] μεταποιεῖσθαι
προσήκει τῇ πόλει, καὶ ἀπὸ τοῦ τὸν πόλεμον
οὐκ εἰς μακρὰν ἥξειν εἰς τὴν Ἀττικὴν, εἰ μὴ
βοηθήσαιεν τοῖς ἔτι λειπομένοις τῶν Ἑλλήνων
ἐπὶ τῆς Θρᾴκης. οὗ δὴ καὶ τὴν σύστασιν ποιη-
σόμενος, [9] καθ' ὑπόνοιαν παρίστησι τὰ συμ-
βησόμενα τῇ πόλει δεινὰ, εἰ γένοιτο πόλεμος
πρὸς [10] τῇ χώρᾳ, οὐ λέγων μὲν κατ' εἶδος, οὐδ'
ἐπεξιὼν, ταῖς δὲ ὑπονοίαις μειζόνως φοβῶν. τέλος
δὲ ἐπιθεὶς τούτῳ τῷ μέρει τοῦ λόγου, ἐν ᾧ τὸ
συμφέρον ὁμοῦ καὶ τὸ δυνατὸν πέπλεκται, πῇ
μὲν προτεροῦντος τοῦ δυνατοῦ, ἑπομένου δὲ τοῦ
συμφέροντος, πῇ δὲ [11] ἐναντίως τῆς τούτων
τάξεως ἐχούσης, καὶ προηγουμένου πάλιν αὐ-
τοῦ τοῦ συμφέροντος, δευτερεύοντος δὲ τοῦ δυνα-
τοῦ, καὶ τοῦ λόγου πάντως πεποικιλμένου,
[12] συμβουλῇ καὶ προτροπῇ, ἀεὶ τῶν ἐννοιῶν
διαδεχομένων ἀλλήλας, προοιμιάζεται λοιπὸν
περὶ τοῦ δυνατοῦ πάλιν τῆς πόλεως. τὸ μὲν
ἐπιτιμᾶν ἴσως φήσαι τίς ἂν [13] ῥᾴδιον, ἀρχὴν τοῦ
προοιμίου παυσάμενος. τὸ [14] δὲ δυνατὸν τέ-
τμηκε δίχα· εἴς τε τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς,
καὶ εἰς τὸν τῶν χρημάτων πόρον. οὗτος δὲ ἦν
αὐτῷ χαλεπὸς λόγος, καὶ διὰ τοῦτο προοιμίῳ
κέχρηται, ἐπειδήπερ οὐκ ἦν [15] ἀνέδην, οὐδὲ μετὰ
παρρησίας, οὐδ' [16] εὐχερῶς ἐπ' [17] αὐτὸ ἐλθεῖν,
μὴ προθεραπεύσαντα, καὶ προδιοικησάμενον.
σκοπὸν δὲ ἔχων μίαν δύναμιν ἐκπέμψαι ἐπὶ
τὴν Ὄλυνθον, δύο δυνάμεις ἀξιοῖ ψηφίζεσθαι·
μάλιστα μὲν ἵνα τὴν ἑτέραν αὐτῶν δυνηθῇ
κατορθῶσαι. εἴωθε γὰρ μείζονα καὶ πλείονα,
ὧν βούλεται κατορθοῦν, ἀεὶ προτείνειν, ἵνα τῆς
ἀνάγκης αὐτῆς ἐπαρτηθείσης, ἕλωνται τὰ
ἐλάττω· εἶθ', ἵνα καὶ φοβήσας τῷ μεγέθει τῆς
παρασκευῆς, φοβήσῃ καὶ τῷ τῆς εἰσφορᾶς με-
γέθει, καὶ ταύτῃ καταναγκάσῃ τῶν θεωρικῶν
ἀποστῆναι. ὅτι δ' οὖν οὐ πρόκειται αὐτῷ τὰς
δύο δυνάμεις, οὐδὲ τὰς δύο παρασκευὰς ἀπο-
στεῖλαι, φανερὸν ἐκ τοῦ μήτε πολύν τινα κινή-

[1] δεξάμενοι Ald. Ben. εὔξαμενοι M. Ben.
[2] τότε οἰκεῖον αὐτοῖς ἐστὶν, ὁμολογοῦντος φανήσεσθαι. Ald. Ben. ὅτι οἰκεῖος ὁμολογοῦντες φαινόμενοι. M. Ben.
[3] καὶ ὅπως ὁ Ald. Ben. ὅπερ καὶ ὁ M. Ben.
[4] ὑπὲρ M. Ben.
[5] οὕτως ἂν οἰηθείη τις, ὑποκρούων, λαβὼν, καὶ Ald. Ben. οὐδ' ὡς ἂν οἰηθείη τις ἀποκρούων, λαβὼν καὶ M. Ben.
[6] συστησάμενος Ald. Ben. ἐνστησάμενος M. Ben.
[7] αὐτὸς Ald. Ben. αὐτὸ M. Ben.
[8] μεταπεποιῆσθαι Ben. μεταποιεῖσθαι M. Ben.
[9] καθ' omittunt Ald. Ben. addit καθ' M. Ben.
[10] τὴν χώραν Ald. Ben. τῇ χώρᾳ M. Ben.
[11] ἐναντίας Ald. Ben. ἐναντίως M. Ben.
[12] συμβολῇ Ald. Ben. συμβουλῇ M. Ben.
[13] ῥᾳδίως Ald.
[14] δὲ omittunt Ald. Ben.
[15] ἀναίδην Ald. Ben.
[16] εὐχερὲς Ald. Ben.
[17] αὐτοῦ Ald. Ben. αὐτὸ M. Ben.

Εἰ γὰρ ὅθ' —] P. 14. v. 6.

Εἰ δὲ προησόμεθα — ἀνθρώπους] P. 17. v. 4.

Ὑποκρούων λαβὼν] Fortassis, ὡς ἂν οἰηθείη τις ἀποκρούων· καὶ τί ἂν, vel ἀποκρούων, ὑπολαβὼν, καὶ, etc. Wolf.

σαι λόγον, σύστασιν περιέχοντα, τοῦ δεῖν ἐκπέμπειν ἑκατέραν, καὶ ἐκ τοῦ ταχέως ἐπὶ τὸν λόγον τῶν χρημάτων * δραμεῖν. ἄξιον δὲ ἐπισημήνασθαι, ὅτι οὐδὲ ἐγχρονίζειν βούλεται τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῶν χρημάτων, διὰ τὸ δυσχερές· ἀλλ' εὐθὺς μεταβαίνει πάλιν ἐπὶ τὸν τῶν εἰσφορῶν, ἵνα μὴ φαίνηται ἐπιτηδεύων τὴν πρὸς Εὔβουλον μάχην, ἀλλὰ τῇ χρείᾳ τῶν πραγμάτων ἑπόμενος, πῇ μὲν ἀξιῶν τῶν θεωρικῶν ἐξίστασθαι, πῇ δὲ ἀπὸ τῶν οἰκείων εἰσφέρειν, καὶ οὐ τοὺς πλουσίους μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπόρους. ποιεῖ δὲ τοῦτο ἐξεπίτηδες. οὐκ ἐγχρονίζει μὲν γὰρ τῷ περὶ τῶν θεωρικῶν λόγῳ, διὰ τὸ * ἀνιᾶν· οὐ μὴν οὐδὲ ἀφίσταται διὰ τὸ μὴ ἀλλαχόθεν εἶναι πόρον. τὸν δὲ περὶ τῆς εἰσφορᾶς ποιεῖται λόγον, οὐκ ὄντως τοῦτον ἔχων τὸν σκοπὸν, ἵνα εἰσενέγκωσιν, ἀλλ' ἵνα διὰ τῆς εἰσφορᾶς καταναγκάσῃ τῶν θεωρικῶν [1] ἐκστῆναι. Λέγουσι δὲ καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους, ὧν ἕλεσθε. ἔστι μὲν ἀνθυποφορὰ, χρὴ δὲ ἀναφέρειν τὴν προκατασκευὴν ὡς λύσιν ἐπὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ προοιμίου· ἵνα ἐκ συγκρίσεως συμφορώτερος ὁ πόρος φαίνηται. διὰ τοῦτο γὰρ καταρχὰς ἠξίωσε μηδένα κωλυθῆναι βουλόμενον λέγειν, ἵνα ἡ εἰσήγησις αὐτοῦ ἡ περὶ τῶν χρημάτων βέλτιον ἔχουσα φαίνηται. τέθεικε δὲ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ πλείονα [2] τῆς ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ λύσιν. Ἄξιον δὲ ἐνθυμηθῆναι καὶ λογίσασθαι τὰ πράγματα. ἐντεῦθεν πρὸς τὸ δυνατὸν τοῦ Φιλίππου ἵσταται. [3] προτέθηκε δὲ τὴν λύσιν τῆς ἀντιθέσεως ἣν ἐπεσημήνατο, εὐθὺς προελθὼν ἐξ ἀναιρέσεως. θαυμάσαι δὲ ἄξιον καὶ ταύτης τὴν μεταχείρισιν. οὐ γὰρ εἶπεν, ‡οὐ‡ φοβερὸς Φίλιππος· ἀλλ' εἶπεν, [4] οὐκ εὐπρεπῶς, καὶ καλῶς ἔχει τὰ Φιλίππου πράγματα· ἣν ἔλυσε, κατακερματίσας τὴν Φιλίππου δύναμιν εἰς τέσσαρα· εἰς τὸν καιρὸν, δι' ὃν ταράττεται· εἰς Θετταλοὺς, τοὺς ἑαυτοῦ συμμάχους, ἀποστατικῶς ἔχοντας· εἰς ἀπορίαν χρημάτων, δι' ἣν οὐχ ἕξει ξένους· εἰς τοὺς ὑπηκόους Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας, ἐπιθυμοῦντας ἐλευθερίας· ὥσπερ καὶ διαιρούμενοι τὸν λόγον εἴπομεν, τὴς ἐντελεστέραν ἐργασίαν τοῦ κεφαλαίου πρὸς ὁλόκληρον φυλάξας ὑπόθεσιν. Διόπερ πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τὰ ἀγαθὰ, τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον εἶναι. τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ παρ' ἀξίαν εὐτυχούντων εἶπεν. ὥστε εἴ τις αὐτῷ * συγκρούειν ἐθέλει πρὸς τὸ εἰρημένον, [5] οὐκ ἔχει τοῦτ' εὐλόγως ποιεῖν, διὰ τὸ εἰρῆσθαι κατὰ μέρος. ἐν [6] δὲ τῷ δευτέρῳ καθολικώτερον εἴρηται καὶ ἀποφατικώτερον· τὸ δὲ ἐν τούτῳ κατὰ τῶν ἀνοήτων μόνον· καὶ τοῦτο οὐκ ἀπολύτως. τὸ γὰρ Πολλάκις, καὶ τὸ Δοκεῖ, * οὐχ ὅτι πάντως δεῖ τοῦτο συμβαίνειν, ἀλλὰ ἔστιν ὅτε. Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου. ἐντεῦθεν τῶν ἐπιλόγων ἅπτεται· οὓς ὁμοίως εἰς δύο μέρη διῄρηκεν, εἰς τὸ δυνατὸν, καὶ τὸ συμφέρον. καὶ γὰρ οἱ ἐπίλογοι ἀπὸ τῶν τελικῶν κεφαλαίων λαμβάνονται. καὶ τὸ μὲν δυνατὸν ἀπὸ τοῦ καιροῦ κατασκευάζει· ἀπὸ

[1] ἀποστῆναι M. Ben.
[2] τῆς] εἰς τὴν Ald. Ben.
[3] προτέθεικε Ben.
[4] οὐκ omittit Ald.
[5] οὐκ ἔχει - - - μέρος omittunt Ald. Ben. addit M. Ben.
[6] δὲ omittunt Ald. Ben.

Λέγουσι —] P. 23. v. 7.

Ἔστι μὲν ἀνθυποφορὰ] *Est hæc quidem anteoccupatio.* Sed referenda est procatascene tanquam solutio ad sententiam exordii: ut ex comparatione, uter commeatus sit utilior, appareat. κατασκευὴ est inter alia etiam *confirmatio:* ὡς ἀνασκευὴ, *confutatio.* Hinc προκατασκευὴ, *præparatio,* ἡ καὶ θεραπεία καλουμένη, καὶ προδιόρθωσις, *color et commodus aditus tractandæ rei.* Sicut προκατάστασις ἡ προδιήγησις, *præparatio narrationis, et quasi propositio.* Wolf.

Πλεῖον εἰς τὴν ἐν τούτῳ] Sententia postulat: πλείονα τῆς ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ. Idem.

Ἄξιον δὲ —] P. 23. v. 10.

Ἣν ἐπεσημήνατο] Fortassis ἣν ἐπεισήγαμεν, εὐθὺς προελθὼν ἐξ ἀναιρέσεως. Sed et sic obscurum est non minus, quam si legas: ἣν ἐπεσημήνατο εὐθὺς, προελθὼν ἐξ ἀναιρέσεως. Paulo post videntur addendæ duæ negationes: οὐ γὰρ εἶπεν, οὐ φοβερὸς Φίλιππος· ἀλλ' εἶπεν οὐκ εὐπρεπῶς. Wolf.

Πρὸς ὁλόκληρον φυλάξας] Scilicet, ὁ Δημοσθένης. Sententia est, locum hunc de imbecillitate Philippi reservatum esse ad secundam Olynthiacam, in qua Demosthenes id unum maxime tractat. Idem.

Διόπερ πολλάκις —] P. 25. v. 9.

Ὥστε εἴ τις αὐτῷ συγκρούειν] M. ἀντικρούειν. Locus corruptus et mutilus, quo interpretando qualemcunque sententiam sum secutus. Wolf.

Δεῖ τοίνυν —] P. 25. v. 10.

Ἀπὸ τῶν τελικῶν κεφαλαίων] Aphthonii interpres: τὰ τελικὰ κεφάλαια λέγονται, ἢ διότι ἐν τῷ τέλει τοῦ πολιτικοῦ λόγου ὀφείλουσι τίθεσθαι, ἐν τῇ κοινῇ ποιότητι· ἢ διότι τὰ τέλη πάντων περιέχουσι τῶν πραγμάτων. κατὰ ταύτας γὰρ τὰς δυνάμεις τὰ πράγματα ἐξετάζεται, ὡς νόμιμον ἢ ἄνομον· ὡς δίκαιον ἢ ἄδικον· ὡς καλὸν ἢ αἰσχρόν· ὡς συμφέρον ἢ ἀσύμφορον· ἢ ὅτι τούτων ἕκαστον αὐτὸ καθ' αὑτὸ δύναται πέρας ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ, οὕτω καὶ Δημοσθένης μόνῳ τῷ συμφέροντι τοὺς Ὀλυνθιακοὺς ἐξετέλεσεν. Reliquos locos: τὸ δυνατὸν καὶ ἀδύνατον· τὸ ῥᾴδιον καὶ χαλεπόν· τὸ ἀναγκαῖον καὶ περιττόν· τὸ μέγα καὶ μικρόν· τὸ ἀγαθὸν καὶ κακόν. καὶ τὰς τούτων πρὸς ἄλληλα συγκρίσεις: vel contineri in superioribus, vel affines illis esse, vel ad amplificandum pertinere, supra diximus. Hermogenes de statibus recenset, κεφάλαια τελικὰ, νόμιμον, δίκαιον, συμφέρον, δυνατὸν, ἔνδοξον: qui consulendus est. Ego enim nolo prolixum in commentarium scribere commentarium. Aphthonii commentarius:

πρεσβείας τῶν Ἀθηναίων τῆς πρὸς Ἕλληνας καὶ πρὸς τοὺς ὑπόπτως διακειμένους συμμάχους τοῦ Μακεδόνος· ἀπὸ στρατιᾶς αὐτῶν καὶ ἐξόδου· ἀπὸ τοῦ ἀτόπου, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ γνώμης, πῶς ἂν Φίλιππος διετέθη τοιούτου καιροῦ παραπεπτωκότος· ἀπὸ τῆς αἰσχύνης τῶν ἐκβάντων ἄν. τὸ δὲ συμφέρον δίχα διήρηκεν, εἰς σύγκρισιν δύο πολέμων· τοῦ τε ἐπὶ Θρᾴκης, [1] καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς, ‡ παριστὰς ‡, καὶ ‡ δεικνὺς ‡ τί ‡ κακὸν ‡ ποιήσουσι τὴν Μακεδονίαν συμμαχοῦντες Ὀλυνθίοις· τίνα δὲ αὐτοὶ [2] πείσοιντο κομισθέντος δεῦρο τοῦ πολέμου, μηδένων ὄντων τῶν κωλυόντων, μὴ Φωκέων, μὴ Θηβαίων, τῶν μὲν δι' ἀσθένειαν, τῶν δὲ διὰ δυσμένειαν. οὐ γὰρ ὑπολαμβάνειν ἀντίθεσιν δεῖ τὴν ἔννοιαν τὴν ἀπὸ γνώμης τοῦ Φιλίππου, ὥσπερ ὁ Ζήνων εὐήθως ὑπείληφεν, ἀλλ' ἔστιν ἡ ἔννοια ἐπιλογικὴ τοῦ ἀναγκαίου. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν κατεσκεύασε προσήκειν τῇ πόλει τὸν πόλεμον, διὰ τοῦ δευτέρου. ‡ ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν γὰρ ‡ ἂν ἐλθεῖν τὸν Φίλιππον, [3] λαβόντα τὴν Ὄλυνθον· εἰκότως κἀνταῦθα ἐπιλογιζόμενος, τῶν αὐτῶν ἐμνήσθη. τοῦ Χαλκιδικοῦ γὰρ ἀπολωλότος γένους, καὶ δύο καὶ τριάκοντα πόλεων ἠρημένων, τίνες ἔσονται λοιπὸν ἐμποδών; ἃ δὲ αὐτοὶ πείσονται οἱ Ἀθηναῖοι γενομένου πρὸς αὐτοῖς τοῖς ὁρίοις τῆς Ἀττικῆς τοῦ πολέμου, βουλόμενος αὐξῆσαι, δίχα διῄρηκεν, εἴς τε τὰ [4] πρὸ τοῦ πολέμου, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον, τίνα ὑπομενοῦσιν οἱ [5] γεωργοῦντες, τίνα δὲ καὶ ἡ χώρα, χρωμένου ‡ αὐτῇ ‡ κατ' ἀνάγκην τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀναγκαίων· τίνα δὲ ἐργάσονται οἱ πολέμιοι καὶ ἀναγκαίως καὶ ὑβρίζοντες [6] καὶ δῃοῦντες τὴν χώραν· ὡς διπλοῦν περιίστασθαι τῇ Ἀττικῇ πόλεμον, [1] τοῦτον μὲν παρὰ τῶν οἰκείων, [1] τοῦτον δὲ διὰ τῶν πολεμίων. ὧν ἀπαλλαγεὶς, ἀξιοῖ πᾶσαν ἡλικίαν, καὶ πᾶν [2] ἔθνος, καὶ εὐπόρους, καὶ ἀπόρους, καὶ ῥήτορας, ἀπωθεῖσθαι ἐπὶ τὴν Θρᾴκην τὸν πόλεμον, δεικνὺς οὐ μικρὰ τὰ κέρδη, οὐδὲ τὰ διαφέροντα, ἐσόμενα πᾶσιν, εἰ τοῦτο γένοιτο. ἄξιον δὲ καὶ τὴν μεταχείρισιν θεωρεῖν καὶ τὴν ποικιλίαν. προηγεῖται μὲν γὰρ ὁ τῆς συμβουλῆς λογισμὸς, ἕπεται δὲ ὁ τῆς προτροπῆς εὐθύς· ὥστε, κατὰ τοῦτο τὸ εἶδος πεπλέχθαι τὸν λόγον. ἐπειδήπερ ἡ μὲν συμβουλὴ λόγος ἐστὶν ὑποθετικὸς τῶν πραγμάτων, ἡ δὲ προτροπὴ λόγος προάγων ἐφ' ὁμολογουμένας τὰς πράξεις. παραίνεσις δὲ, λόγος ὑποθετικὸς καὶ περιεκτικὸς τοῦ [3] τρόπου τῶν πράξεων.

[1] καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς omittit Ald. [2] πίσαιντο Ald. πείσοντας M. Ben. [3] λαβόντες Ald. [4] πρὸ omittunt Ald. Ben. [5] γέροντες Ald. [6] καὶ λέγοντες Ald. Ben. οἷον φλέγοντες M. Ben.

κεφάλαια τὰ μεγάλα καὶ κυριώτατα τῶν λόγων ὄντα. ὅτι ὥσπερ ἡ κεφαλὴ τὸ κῦρος τοῦ σώματος ἔχει παντὸς, οὕτω καὶ ταῦτα τὸ κῦρος τοῦ λόγου. Deinde sic desinit: κεφάλαιόν ἐστι μέρος λόγου, ἀπόδειξιν ἔχον τοῦ προκειμένου πράγματος, ἐκ νοημάτων τε καὶ ἐπιχειρημάτων συγκείμενον. Wolf.

Ἀπὸ γνώμης] Scilicet, τοῦ Φιλίππου, στοχαστικῶς εἰλημμένον. Idem.

Ὥσπερ ὁ Ζήνων εὐήθως ὑπείληφεν] Ut Dialectici, ita et Rhetores suis se acuminibus compungunt. ὥσπερ τοίνυν ὁ Νεοπτόλεμος φιλοσοφεῖν μὲν προείλετο, διὰ βραχέων δέ· οὕτω καὶ ἡμᾶς ἴσως ἂν ῥητορεῦσαι δεήσειε δι' ὀλίγων, καὶ τὰ ὁλοσχερέστερα καταμαθόντας, τὰ λοιπὰ ἐᾶν, καὶ ἐπιτρέπειν τῇ διανοίᾳ τοῦ εἰπόντος. Conferantur inter sese præcepta inventionis Dialecticæ et oratoriæ tam Græcorum, quam Latinorum, tam veterum quam recentium: conferantur diversorum ejusdem orationis enarrationes: quam in paucis consentient, quam in multis dissidebunt? καὶ τίς βραβευτὴς τῶν διαφωνούντων; Isocratis orationes Attici sophistæ non dividunt, sed discerpunt: Zenonem nescio quem (non utique illum sectæ Stoicæ principem) stultitiæ arguit Ulpianus, et hunc non ubique alii probant. Neque fere quisquam est, quin alios aut nihil aut pauca, se vero aut omnia, aut multo plura in hoc genere vidisse putet. Quibus consideratis, cum olim scripsissem, artificii oratorii minus certam et explicatam esse rationem, videri mihi [Valent. Erythræ]: literator quidam tum ignotus mihi prorsus (fortasse ne sibi quidem ipse satis notus, plus certe niger quam ruber) expostulare mecum non dubitavit, mihique artis inscitiam magno cum supercilio objicere: cum diceret: alios percepta habere ea, quæ ego ignorarem: seque statim proripuit. Interim vero suspicatus sum, Hermogenem illum fuisse ad Mæotidem paludem natum, qui in una periodo sexcentas figuras et subtilitates rhetoricas novit deprehendere. Mihi vero non in theologia solum, quæ profecto philosophicis rationibus, ac potius sophisticis argutiis facilius evertetur, quam in integrum restituetur: sed et in omni genere doctrinarum, utilia potius quam futilia (subtilia dicere volebam) consectari, propositum est, καὶ μὴ φρονεῖν ὑπὲρ ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, et argutias istas suis Logodædalis relinquere. Acuti fuerunt Attici: sed cum istorum acie si conferantur, quid quæso futuri sint nisi asini Antronii, aut porci Acarnanii? In quorum gregem me quoque relegari, æquissimo animo feram: modo pinguis et crassa literatura mea plus studiosis prosit, quam subtilis et exsanguis istorum oratoria. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ, κατὰ Πλάτωνα. Idem.

Διὰ τοῦ δευτέρου ἂν ἐλθεῖν] Sententia postulat: διὰ τοῦ δευτέρου παρίστησιν, ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἂν ἐλθεῖν τὸν Φίλιππον, λαβόντα τὴν Ὄλυνθον. Idem.

Τὰ τοῦ πολέμου] Hoc quid est aliud, nisi αὐτὸς ὁ πόλεμος; Lego igitur, εἰς τὰ πρὸ τοῦ πολέμου. Idem.

Τίνα δὲ ἐργάσονται—] Lego καὶ ἀναγκαίως ὑβρίζοντες τὴν χώραν. Verba sic ordinanda sunt: τίνα οἱ πολέμιοι ἐργάσονται τὴν χώραν, *quomodo propulaturi sint agros, partim necessario, partim per contumeliam.* Si quis pro λέγοντες malit substituere φλέγοντες ἢ καίοντες ἢ δῃοῦντες, *incendendis villis*, vel τέμνοντες, *cædendis arboribus et metenda segete*, facile patiar. [καὶ ἀναγκαίως καὶ ὑβρίζοντες καὶ φλέγοντες τὴν χώραν. hanc lectionem probo, cum conjecturis meis consentientem.] Idem.

[1] τοῦτο Ald. Ben. τοῦτον M. Ben. [2] γένος M. Ben. [3] τόπου Ald.

Τοῦτο μὲν — τοῦτο δὲ] M. τοῦτον μὲν — τοῦτον δὲ, scil. πόλεμον. Idem.

Ἔθνος] Quid si ἔθος, τὸ ἐπιτήδευμα? etsi neutrum satis placet. M. γένος. Idem.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ
ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 9. v. 1. ANTI πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω] Ἐκ πλαγίου ἔπαινος τῶν ἀκροατῶν, χρηστοῦ ὑποκειμένου πράγματος· καὶ ἔστι πρῶτος τόπος τῶν ἐξ ὑπολήψεως. → σύντομον δὲ τὸ προοίμιον, διὰ τὴν τῶν πραγμάτων χρείαν. ← ‡ ἔστι δὲ ‡ ἠθικὸν ὁμοῦ καὶ πραγματικὸν τὸ προοίμιον. τὸ μὲν γὰρ ἐν τῇ λέξει μέτριον καὶ ἐπιεικὲς ἦθος ἔχον, εὔνουν ποιεῖ τὸν ἀκροατὴν, καὶ * [1] ἠθικὸν ἀπεργάζεται

[1] παθητικὸν Ald. Ben.

, Notandum: Ald. significare editionem Venetiis apud Aldum a. MDIII., Ben. Editionem Lutetiæ a. MDLXX., expressam; M. Ben. marginem Benenati, auctoritate Cod. carentem; M. Wolf. marginem Wolfianum in Accessionibus, conjecturam Wolfii, ni fallor, indicantem; Par. α. β. &c. MSStos ad marginem Lutetianæ appictos; notas → ← verba inter eas clausa desiderari in editione Aldina; notas ‡ ‡ verba inter eas clausa deesse tum in Aldina tum in Wolfiana, quæ tamen in Wolfii Accessionibus plerumque adduntur.

ἘΠΑΙΝΟΣ] Nisi (ut ante dixi) ea, quæ ex conversione, aut ipsius orationis progressu satis clara fore, visa fuerint, prætermittere instituissem: exponendum hic esset: quæ laus auditorum in hoc exordio contineretur? Item, quæ esset negotii bonitas? Sed paulo post enarrator ipse dicet: tribuit Atheniensibus laudem magni animi, qui bonum publicum privato commodo anteponant. Deinde rem honestam esse, defendere supplices contra communem hostem, eaque occasione recuperare Græciæ principatum. Wolf.

Πρῶτος τόπος τῶν ἐξ ὑπολήψεως] Vide Hermogenem lib. i. cap. 1. περὶ εὑρέσεων. Idem.

Ἠθικὸν] *Moratum, lene*, quod suaves atque amabiles oratoris mores significat. ἦθος καὶ πάθος affectus significant: hoc acriores, illud leniores. Idem.

Πραγματικὸν] Πρακτικὸν, ἐνεργητικὸν, ἐνεργὲς, κινητικὸν, *actuosum, acre, vehemens.* ἡ πραγματικὴ στάσις huic loco aliena videtur, de qua consulito Hermogenem, qui eam generis deliberativi dicit esse propriam: quod scilicet in eo de re gerenda agatur. Idem.

Τὸ μὲν γὰρ ἐν τῇ λέξει μέτριον καὶ ἐπιεικὲς, ἦθος ἔχον] Post ἐπιεικὲς pono comma: post ἔχον, colon. τὸ μέτριον καὶ ἐπιεικὲς, sive ἡ μετριότης καὶ ἐπιείκεια τῆς λέξεως, ἔχουσα ἦθος, hoc est, ἠθικὴ οὖσα. Idem.

Καὶ παθητικὸν ἀπεργάζεται] Cum hoc loco τὸ πραγματικὸν καὶ ἠθικὸν, et non, ut

τὸν λόγον. ἡ δὲ λύσις τῶν ἀντιπιπτόντων, καὶ ἡ σπερματικὴ τῶν κεφαλαίων ἐπαγωγὴ, πραγματικὸν ποιεῖ τὸ προοίμιον· ἴδιον γὰρ μάλιστα Δημοσθένους καὶ Θουκυδίδου, μὴ μόνον ἀπὸ τῶν συναγωνιζομένων αὐτοῖς κεφαλαίων ποιεῖσθαι τὰ προοίμια, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑφορμοῦντα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ θεραπεύειν· τεχνικῶς σφόδρα καὶ δεινῶς· ἀναιρεθέντων γὰρ τῶν ἀντιπιπτόντων καὶ τῶν ὑφορμούντων ἐν τῇ γνώμῃ τῶν ἀκροατῶν ** τὸ λοιπὸν, τὰ μηδεμίαν ἀντίῤῥησιν ἐπιδεχόμενα. τὸ μὲν οὖν προοίμιον πλέκεται ἀπὸ τοῦ συμφέροντος κεφαλαίου καὶ τοῦ δυνατοῦ· καὶ γὰρ ὁ σύμπας λόγος ἀπὸ τῶν αὐτῶν προῆκται. λυποῦν δὲ ἦν αὐτὸν τὸ κατὰ τὰ χρήματα τὰ θεωρικά· διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ λεληθότως κατασκευάζει τοὺς ἀκροατὰς καταφρονεῖν χρημάτων. μεθ' ὑπερβολῆς δὲ ἐχρήσατο τῷ νοήματι, οὐχ ἁπλῶς Χρημάτων εἰπὼν, ἀλλὰ καὶ Πολλῶν· εἰ γὰρ πολλῶν χρημάτων σύνηθες ὑμῖν καταφρονεῖν, πολλῷ μᾶλλον τῶν ὀλίγων. Νομίζω δὲ εἶπε, καὶ οὐ Πέπεισμαι, ὅτι τὸ μὲν, ἠθικὸν ὂν, εἰς συγκατάθεσιν ἄγει τὸν ἀκροατήν· τὸ δὲ, ἀπόφανσιν ἔχον, φιλόνεικον αὐτὸν μᾶλλον καθίστησιν. Ὁ ÷ δὲ ÷ νοῦς· εἴ τις ὑμῖν προέτεινε χρήματά τε καὶ τὸ συμφέρον, εὐθὺς ἂν ἡρπάσατε ἀντὶ πολλῶν χρημάτων τὸ συμφέρον. ζητεῖται δὲ, τί βουλόμενος δεῖξαι, τῇ διανοίᾳ ταύτῃ εὐθὺς ἐχρήσατο τῇ συγκρινούσῃ τὰ χρήματα πρὸς τὸ συμφέρον; καὶ [1] λέγουσιν ÷ οἱ μὲν, ÷ ἐπειδὴ ὑπενοεῖτο, ὡς διὰ τὸ λαβεῖν χρήματα παρὰ τῶν Ὀλυνθίων, λέγειν ἑλόμενος ὑπὲρ αὐτῶν, ἠθέλησε διὰ [2] τούτου λῦσαι τὴν ὑπόνοιαν, διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι προκριτέον τῶν χρημάτων τὸ συμφέρον. αὕτη δὲ σεσοφισμένη ἐστὶν ἡ ἐξήγησις· οὐ γὰρ εἶπεν, ὅτι ἐγὼ προκρίνω τῶν χρημάτων τὸ συμφέρον, ἀλλ' ὑμᾶς τοῦτο πιστεύω ποιεῖν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ἐπειδὴ ὑποψίαν εἶχεν, ὡς δεχόμενος τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως. ἔστι δὲ καὶ αὕτη ὁμοία ἡ ἐξήγησις. ἄλλοι δέ φασιν, ἐπειδὴ περὶ εἰσφορῶν αὐτοῖς μέλλει μετὰ μικρὸν διαλέγεσθαι, τούτων δὲ τῶν λυπηρῶν, βουλόμενος αὐτοὺς εὐθυμοτέρους ἐν τῇ ἀρχῇ κατεργάσασθαι, τὸ τοιοῦτον εἶπεν. ἡ δὲ ἀληθεστέρα αἰτία ἐστὶν αὕτη· ἐπειδὴ ÷ περ ÷ χρήματα ἔχοντες στρατιωτικὰ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔναγχος αὐτὰ πεποιήκασι θεωρικὰ, ὥστε λαμβάνειν ἐν τῷ θεωρεῖν ἕκαστον τῶν ἐν τῇ πόλει δύο ὀβολοὺς, ἵνα τὸν μὲν ἕνα κατάσχῃ εἰς ἰδίαν τροφὴν, τὸν δὲ ἄλλον παρέχειν ἔχωσι τῷ ἀρχιτέκτονι τοῦ θεατροῦ· οὐδὲ γὰρ εἶχον τότε θέατρον ἐκ λίθων κατεσκευασμένον. εἶτα βουλόμενος ὁ Δημοσθένης ταῦτα μεταβαλεῖν εἰς στρατιωτικὰ, ἐπειδήπερ νῦν κατέλαβεν ὁ πόλεμος ὁ πρὸς Φίλιππον, καὶ εὐλαβούμενος εὐθὺς ἐν τῇ ἀρχῇ [3] λυπηρὸς φανῆναι τοῖς Ἀθηναίοις εἴ γε ἔμελλεν αὐτοὺς ἀποστερεῖν τῶν δύο τούτων ὀβολῶν, τέως μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦτο λέγειν φανερῶς ἀναβάλλεται· τοῦτο δὲ αὐτοῖς ὑπονοεῖν παρέχει, διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι προκριτέον ἐστὶ τὸ συμφέρον τῶν χρημάτων. καὶ οὐκ εἶπεν ἁπλῶς χρημάτων, ἀλλὰ καὶ πολλῶν. δῆλον ὅτι εἰ πολλῶν χρημάτων μέλλουσι καταφρονεῖν διὰ τὸ συμφέρον, πόσῳ γε μᾶλλον οὐκ ἂν [4] ὀκνήσειαν ὑπεριδεῖν δύο ὀβολῶν ἕνεκεν τοῦ λυσιτελοῦντος. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δημόσια, θεωρικὰ ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς, δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἐπειδὴ πολλῶν θεωμένων καὶ στασιαζόντων διὰ τὸν τόπον, καὶ ξένων καὶ πολιτῶν, καὶ λοιπὸν τῶν πλουσίων ἀγοραζόντων τοὺς τόπους, βουλόμενος ἀρέσαι τῷ δήμῳ καὶ τοῖς πένησιν, ἵνα ἔχωσι καὶ αὐτοὶ πόθεν ὠνεῖσθαι τόπους, ἔγραψε, τὰ προσοδευόμενα χρήματα τῇ πόλει γενέσθαι πᾶσι θεωρικὰ τοῖς πολίταις. εἶτα ἐπιχειρήσαντος Ἀπολλοδώρου τινὸς πάλιν αὐτὰ ποιῆσαι στρατιωτικὰ, βουλόμενος Εὔβουλος, ὁ

[1] λέγομεν Ald. Wolf.
[2] τοῦτο Ben. τούτου Ald. Par. a.
[3] λυπηρὰ Ald. Ben.
[4] ζητήσειεν Ald. ζητήσειαν Ben.

alias, τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἠθικὸν inter sese opponantur: errore librarii παθητικὸν videtur scriptum ἀντὶ τοῦ ἠθικόν. Sequitur enim postea πραγματικὸν ποιεῖ τὸ προοίμιον. Idem.

Σπερματικὴ ἐπαγωγὴ] Quia hæc capita non ex professo tractantur, sed sparsim, et velut in transcursu inseruntur: ut, cum statim in exordio hoc noema latet: utilitatem publicam præferendam esse privatis lucellis: ea est ἡ σπερματικὴ εἰσαγωγὴ τοῦ συμφέροντος κεφαλαίου. Idem.

Τὰ ὑφορμοῦντα] Suidas τὰ ἀπαντῶντα, ἐναντιούμενα. Proprie dici putant de navibus piraticis, quæ mercatores ex insidiis invadant. δέος ὑφορμεῖ, *subest metus.* Idem.

Τῶν ἀκροατῶν] Aldus [ut et Benenatus] post hæc verba lacunulam reliquit. Sed utcunque ferri potest hæc lectio, etsi τὸ λοιπὸν et ἐπιδεχόμενα duriuscule cohærent, ἀντὶ τοῦ, τὰ λοιπὰ μηδεμίαν ἐπιδέχεται ἀντίῤῥησιν. Cæterum Aristot. accusatori prius confirmatione quam reprehensione utendum esse docet: Reo vero contra, et prius adversaria refellenda, quam sua confirmanda censet. Idem.

Πολλῷ μᾶλλον] Quid si, πόσῳ; Acriorem certe fecerit orationem interrogatio. Idem.

Τούτων δὲ τῶν λυπηρῶν] M. τούτων τε. Idem.

Λυπηρὰ φανῆναι] S. τὰ λεγόμενα. M. λυπηρός. Idem.

Δῆλον ὅτι εἰ] M. δῆλον δ' ἐστὶν ὅτι εἰ. Idem.

Οὐκ ἂν ζητήσειεν] M. οὐκ ἂν ὀκνήσαιεν. aut, πόσῳ γε μᾶλλον ἂν ζητήσαιεν: negatione sublata. Idem.

Καὶ ξένων καὶ πολιτῶν] Videntur hic inserenda quædam ex Libanio: τοῦτο κωλῦσαι βουληθέντες οἱ προεστῶτες τῶν Ἀθηναίων ὠνητοὺς ἐποιήσαντο τοὺς τόπους. καὶ λοιπὸν, etc. Idem.

πολιτευόμενος, δημαγωγὸς ὢν, πλείονα εὔνοιαν ἐπισπάσασθαι τοῦ δήμου πρὸς ἑαυτὸν, ἔγραψε νόμον, τὸν κελεύοντα, θανάτῳ ζημιοῦσθαι εἴ τις ἐπιχειροίη μεταποιεῖν τὰ θεωρικὰ στρατιωτικά. διὸ ὁσάκις ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς μέμνηται αὐτῶν ὁ Δημοσθένης, συμβουλεύει μόνον, ὥστε [1] αὐτὸν λυθῆναι, οὐ μέντοι καὶ ἐγγράφως λέγει, ὅπερ ἦν ἐπικίνδυνον. ὅμως οὐκ ἔπεισεν αὐτοὺς λῦσαι, εἰ μὴ ὕστερον αὐτοὶ ἀναγκαζόμενοι τῷ πολέμῳ τοῦτο πεποιήκασιν.

— 2. ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω] Ἔμφασιν ἔχει πολλὴν ἡ λέξις τὸ Ὑμᾶς, ὡσανεὶ ἔλεγεν, Ὑμᾶς οὓς οὐχ εἷλε πλοῦτος ὁ Περσικὸς, οὐ Λακεδαιμόνιοι μεγάλα ὑπισχνούμενοι. τὸ δὲ Νομίζω, ὡς ἤδη ἐν τοῖς Σωκρατικοῖς [2] εἴρηται, καὶ τὸ Δοκεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάντως ἐπὶ ἀμφιβόλου τάττουσιν οἱ παλαιοὶ, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἐπὶ τοῦ ἀληθεύειν. οὕτως οὖν καὶ τὸ Νομίζω ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ κρίνω καὶ πιστεύω.

— 3. ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει] Ἡ κατασκευὴ τοῦ προοιμίου κατὰ ἀποσιώπησιν· οὐ γὰρ ἐῤῥέθη. μετῆλθε [3] γὰρ ἐφ' ἑτέραν ἔννοιαν, τὴν πρώτην ἀφεὶς ἀκατάσκευον. αἴτιον δὲ τούτου, τὸ τῆς προτάσεως ἔνδοξον· ἔχει γὰρ δὴ παρὰ τῆς κοινῆς ἐννοίας ὁμολογούμενον, ὅτι προτιμῶσιν ἄνθρωποι τὸ συμφέρον χρημάτων. ἔνδοξοι δέ εἰσι προτάσεις, ὧν οὐ περιμένει τὴν ἀπόδειξιν ὁ ἀκροατής· καὶ λαμβάνει ταύτην ἀπὸ τῆς δόξης τῶν Ἑλλήνων, ἢ ἀπὸ τῆς κοινῆς ἐννοίας· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀπὸ τῶν νόμων.

÷ — 4. προσήκει προθύμως] Παρίσωσις κατὰ τὴν ἀρχήν. ÷

— ibid. τῶν βουλομένων συμβουλεύειν] Πάντας προτρέπει λέγειν, ἵνα διὰ τούτου καὶ τὸν φθόνον φύγῃ, ὡς μὴ βουλόμενος λέγειν μόνος· καὶ ἵνα, εἰ τὴν αὐτοῦ συμβουλὴν προέλοιντο, κρείττων ἁπάντων τῶν συμβούλων ἀποδειχθῇ.

÷ — ult. οὐ γὰρ μόνον] Τὸ σχῆμα ἐξ ἀναιρέσεως συμπλεκτικόν.

P. 10. 1. λάβοιτε] Ὁριστικῶς δεῖ ἐκλαβεῖν τὸ Λάβοιτε· ἵν' ᾖ, ὅτι οὐκ ὀφείλετε λαμβάνειν μόνα τὰ ἀπὸ τοῦ ἐσκεμμένου συμβουλεύοντος, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοσχεδιάζοντος· ἐπέρχεταί γὰρ καὶ τούτῳ πολλὰ τῶν δεόντων εἰπεῖν, π αρὰ [4] τῆς ὑμετέρας εὐτυχίας. ÷

— ibid. ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας τύχης] Ἐπειδὴ μέλλει δυνατὸν καλεῖν τὸν Φίλιππον, διὰ τὸ εἶναι εὐτυχῆ, προσποιεῖται ἐνταῦθα ἀφελῶς εὐτυχίαν Ἀθηναίοις μαρτυρεῖν· ἵνα ἐκεῖσε γενόμενος ἔχῃ αὐτοὺς προειθισμένους ἀκούειν, ὅτι καὶ αὐτοὶ δύνανται πρᾶξαι τὰ δέοντα.

— 2. πολλὰ τῶν δεόντων] Δέοντα καλοῦμεν, οὐ τὰ συμφέροντα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πρέποντα.

÷ — 3. ἐξ ἁπάντων] Καὶ τῶν ἐσκεμμένων, καὶ τῶν παραχρῆμα λεχθέντων. ÷

— 5. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς] Ἀκόλουθον τῷ προτέρῳ προοιμίῳ τὸ δεύτερον· ἐκεῖ γὰρ προκαλεσάμενος τοὺς βουλομένους συμβουλεύειν, νῦν ἐκ περιουσίας τὸν καιρὸν σύμβουλον [5] ἤγαγεν, ὥσπερ ἐνδεικνύμενος, ὅτι τί μὲν ἐροῦσιν οἱ ῥήτορες ἄδηλον· ὁ μέντοι καιρὸς, τήνδε τὴν γνώμην ἀποφαίνεται. καὶ ἔστιν ὥσπερ ἐκ προσωποποιίας ὁ λόγος. διενήνοχε δὲ τῆς παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν αὐτὸν τὸν καιρὸν ποιοῦσι φθεγγόμενον, ἤ τι ἕτερον, οἷς οὐ μέτεστι φωνῆς· ὁ μέντοι ῥήτωρ τὴν ἐκείνου φωνὴν ὑποκρίνεται, τὸ πιθανὸν τῷ λόγῳ κατασκευάζων.

— 6. ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς] [6] Τῶν περὶ τοὺς Ὀλυνθίους· ἀντὶ τοῦ, ὑμῖν τοῖς Ἀθηναίοις αὐτοῖς, ἀντιληπτέον καὶ ἀντιποιητέον ἐστὶ τῶν ἐν Ὀλύνθῳ πραγμάτων.

— 8. ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὅν τινα] Τὸ ἐπαχθὲς βουλόμενος φεύγειν, καὶ ἑαυτὸν [7] κατέμιξε τῷ ἐγκλήματι, Ἡμεῖς εἰπὼν, καὶ οὐχ Ὑμεῖς. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα λέγεται ὑποσιώπησις, ὅταν μέλλῃ τις ἐπιφέρειν τραχύ τι καὶ λοιδορίας ἐχόμενον, μὴ βούληται δὲ διὰ τὸ ἐπαχθὲς αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι' αἰνιγμάτων σημαίνῃ. καὶ γὰρ ἐνταῦθα βουλόμενος λέγειν, ὅτι ὁ μὲν καιρὸς πάντα ποιεῖ, παροξύνων ἡμᾶς ἐπὶ τὴν σωτηρίαν τῶν πραγμάτων, ἡμεῖς δὲ ῥαθυμοῦμεν καὶ οὐ προσέχομεν αὐτοῖς ἀλλὰ θέαις τε καὶ τρυφαῖς σχολάζομεν· ὑπεσιώπησε μὲν τοῦτο διὰ τὸ δυσχερὲς, ἐπήγαγε δὲ οὐκ οἶδ' ὅντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. διαφέρει δὲ τῆς ἀποσιωπήσεως· ὅτι ἐκείνη μὲν παντελῶς [8] ἀποσιωπᾷ τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ τὸ, οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν [9] οὐδὲν, ἀρχόμενος τοῦ λόγου· ἡ δὲ ὑποσιώπησις, αἰνίττεταί τι, ὡς ἐνταῦθα. εἴη ἂν οὖν τοῦτο τὸ

[1] αὐτὰ Ald. Ben.
[2] εἴρηκε Ald. Par. a.
[3] γὰρ omittit Ald. δὲ Ben.
[4] τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν M. Wolf.
[5] εἰσήγαγεν Ben.
[6] τῶν περὶ τοὺς Ὀλυνθίους omittunt Ald. Ben. τῶν τοῖς Ὀλυνθίοις Par. ϛ.
[7] ἔμιξε Ben.
[8] ἀποσιώπησε Par. a.
[9] οὐδὲν, ἀρχόμενος τοῦ λόγου omittunt Ald. Ben.

Πλοῦτος ὁ Περσικὸς] Vide Panegyricum Isocratis. Idem.

Λακεδαιμόνιοι] De horum pollicitationibus nihil mihi constat, nisi quod Ulpianus 2. Olynthiaca scribit, Lacedæmonios magnam pecuniam daturos fuisse Atheniensibus, quo ipsis impune in Græcia grassari liceret. Idem.

Ὡς ἤδη ἐν τοῖς Σωκρατικοῖς εἴρηται] Utrum in Platonem etiam scripsit commentarios? An vero legendum, ὡς ἤδη τοῖς Σωκρατικοῖς (τουτέστι, τοῖς Ἀκαδημιακοῖς) εἴθισται: *ut nunc solent Socratici*, hoc est, Academici. Idem.

Διενήνοχε δὲ τῆς παρὰ τοῖς ποιηταῖς] Id est, τῆς ποιητικῆς προσωποποιίας. Idem.

Τῶν τοῖς Ὀλυνθίοις] F. τῶν περὶ τοὺς Ὀλυνθίους. Idem.

Οὐ βούλομαι δὲ — τοῦ λόγου] In exordio orationis de Corona. Idem.

τὸν λόγον. ἡ δὲ λύσις τῶν ἀντιπιπτόντων, καὶ ἡ σπερματικὴ τῶν κεφαλαίων ἐπαγωγὴ, πραγματικὸν ποιεῖ τὸ προοίμιον· ἴδιον γὰρ μάλιστα Δημοσθένους καὶ Θουκυδίδου, μὴ μόνον ἀπὸ τῶν συναγωνιζομένων αὐτοῖς κεφαλαίων ποιεῖσθαι τὰ προοίμια, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑφορμοῦντα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ θεραπεύειν· τεχνικῶς σφόδρα καὶ δεινῶς· ἀναιρεθέντων γὰρ τῶν ἀντιπιπτόντων καὶ τῶν ὑφορμούντων ἐν τῇ γνώμῃ τῶν ἀκροατῶν ** τὸ λοιπὸν, τὰ μηδεμίαν ἀντίῤῥησιν ἐπιδεχόμενα. τὸ μὲν οὖν προοίμιον πλέκεται ἀπὸ τοῦ συμφέροντος κεφαλαίου καὶ τοῦ δυνατοῦ· καὶ γὰρ ὁ σύμπας λόγος ἀπὸ τῶν αὐτῶν προῆκται. λυποῦν δὲ ἦν αὐτὸν τὸ κατὰ τὰ χρήματα τὰ θεωρικά· διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ λεληθότως κατασκευάζει τοὺς ἀκροατὰς καταφρονεῖν χρημάτων. μεθ᾽ ὑπερβολῆς δὲ ἐχρήσατο τῷ νοήματι, οὐχ ἁπλῶς Χρημάτων εἰπὼν, ἀλλὰ καὶ Πολλῶν· εἰ γὰρ πολλῶν χρημάτων σύνηθες ὑμῖν καταφρονεῖν, πολλῷ μᾶλλον τῶν ὀλίγων. Νομίζω δὲ εἶπε, καὶ οὐ Πέπεισμαι, ὅτι τὸ μὲν, ἠθικὸν ὂν, εἰς συγκατάθεσιν ἄγει τὸν ἀκροατήν· τὸ δὲ, ἀπόφανσιν ἔχον, φιλόνεικον αὐτὸν μᾶλλον καθίστησιν. Ὁ ÷ δὲ ÷ νοῦς· εἴ τις ὑμῖν προέτεινε χρήματά τε καὶ τὸ συμφέρον, εὐθὺς ἂν ἡρπάσατε ἀντὶ πολλῶν χρημάτων τὸ συμφέρον. ζητεῖται δὲ, τί βουλόμενος δεῖξαι, τῇ διανοίᾳ ταύτῃ εὐθὺς ἐχρήσατο τῇ συγκρινούσῃ τὰ χρήματα πρὸς τὸ συμφέρον; καὶ [1]λέγουσιν ÷ οἱ μὲν, ÷ ἐπειδὴ ὑπενοεῖτο, ὡς διὰ τὸ λαβεῖν χρήματα παρὰ τῶν Ὀλυνθίων, λέγειν ἑλόμενος ὑπὲρ αὐτῶν, ἠθέλησε διὰ [2]τούτου λῦσαι τὴν ὑπόνοιαν, διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι προκριτέον τῶν χρημάτων τὸ συμφέρον. αὕτη δὲ σεσοφισμένη ἐστὶν ἡ ἐξήγησις· οὐ γὰρ εἶπεν, ὅτι ἐγὼ προκρίνω τῶν χρημάτων τὸ συμφέρον, ἀλλ᾽ ὑμᾶς τοῦτο πιστεύω ποιεῖν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ἐπειδὴ ὑποψίαν εἶχεν, ὡς δεχόμενος τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως. ἔστι δὲ καὶ αὕτη ὁμοία ἡ ἐξήγησις. ἄλλοι δέ φασιν, ἐπειδὴ περὶ εἰσφορῶν αὐτοῖς μέλλει μετὰ μικρὸν διαλέγεσθαι, τούτων δὲ τῶν λυπηρῶν, βουλόμενος αὐτοὺς εὐθυμοτέρους ἐν τῇ ἀρχῇ κατεργάσασθαι, τὸ τοιοῦτον εἶπεν. ἡ δὲ ἀληθεστέρα αἰτία ἐστὶν αὕτη· ἐπειδή ÷ περ ÷ χρήματα ἔχοντες στρατιωτικὰ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔναγχος αὐτὰ πεποιήκασι θεωρικὰ, ὥστε λαμβάνειν ἐν τῷ θεωρεῖν ἕκαστον τῶν ἐν τῇ πόλει δύο ὀβολοὺς, ἵνα τὸν μὲν ἕνα κατάσχῃ εἰς ἰδίαν τροφὴν, τὸν δὲ ἄλλον παρέχειν ἔχωσι τῷ ἀρχιτέκτονι τοῦ θεατροῦ· οὐδὲ γὰρ εἶχον τότε θέατρον ἐκ λίθων κατεσκευασμένον. εἶτα βουλόμενος ὁ Δημοσθένης ταῦτα μεταβαλεῖν εἰς στρατιωτικὰ, ἐπειδήπερ νῦν κατέλαβεν ὁ πόλεμος ὁ πρὸς Φίλιππον, καὶ εὐλαβούμενος εὐθὺς ἐν τῇ ἀρχῇ [3]λυπηρὸς φανῆναι τοῖς Ἀθηναίοις εἴ γε ἔμελλεν αὐτοὺς ἀποστερεῖν τῶν δύο τούτων ὀβολῶν, τέως μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦτο λέγειν φανερῶς ἀναβάλλεται· τοῦτο δὲ αὐτοῖς ὑπονοεῖν παρέχει, διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι προκριτέον ἐστὶ τὸ συμφέρον τῶν χρημάτων. καὶ οὐκ εἶπεν ἁπλῶς χρημάτων, ἀλλὰ καὶ πολλῶν. δῆλον ὅτι εἰ πολλῶν χρημάτων μέλλουσι καταφρονεῖν διὰ τὸ συμφέρον, πόσῳ γε μᾶλλον οὐκ ἂν [4]ὀκνήσειαν ὑπεριδεῖν δύο ὀβολῶν ἕνεκεν τοῦ λυσιτελοῦντος. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δημόσια, θεωρικὰ ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς, δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην· ἐπειδὴ πολλῶν θεωμένων καὶ στασιαζόντων διὰ τὸν τόπον, καὶ ξένων καὶ πολιτῶν, καὶ λοιπὸν τῶν πλουσίων ἀγοραζόντων τοὺς τόπους, βουλόμενος ἀρέσαι τῷ δήμῳ καὶ τοῖς πένησιν, ἵνα ἔχωσι καὶ αὐτοὶ πόθεν ὠνεῖσθαι τόπους, ἔγραψε, τὰ προσοδευόμενα χρήματα τῇ πόλει γενέσθαι πᾶσι θεωρικὰ τοῖς πολίταις. εἶτα ἐπιχειρήσαντος Ἀπολλοδώρου τινὸς πάλιν αὐτὰ ποιῆσαι στρατιωτικὰ, βουλόμενος Εὔβουλος, ὁ

[1] λέγομεν Ald. Wolf.
[2] τοῦτο Ben. τούτου Ald. Par. a.
[3] λυπηρὰ Ald. Ben.
[4] ζητήσειεν Ald. ζητήσειαν Ben.

alias, τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἠθικὸν inter sese opponantur: errore librarii παθητικὸν videtur scriptum ἀντὶ τοῦ ἠθικόν. Sequitur enim postea πραγματικὸν ποιεῖ τὸ προοίμιον. Idem.

Σπερματικὴ ἐπαγωγὴ] Quia hæc capita non ex professo tractantur, sed sparsim, et velut in transcursu inseruntur: ut, cum statim in exordio hoc noema latet: utilitatem publicam præferendam esse privatis lucellis: ea est ἡ σπερματικὴ εἰσαγωγὴ τοῦ συμφέροντος κεφαλαίου. Idem.

Τὰ ὑφορμοῦντα] Suidas τὰ ἀπαντῶντα, ἐναντιούμενα. Proprie dici putant de navibus piraticis, quæ mercatores ex insidiis invadant. δέος ὑφορμεῖ, subest metus. Idem.

Τῶν ἀκροατῶν] Aldus [ut et Benenatus] post hæc verba lacunulam reliquit. Sed utcunque ferri potest hæc lectio, etsi τὸ λοιπὸν et ἐπιδεχόμενα duriuscule cohærent, ἀντὶ τοῦ, τὰ λοιπὰ μηδεμίαν ἐπιδέχεται ἀντίῤῥησιν. Cæterum Aristot. accusatori prius confirmatione quam reprehensione utendum esse docet: Reo vero contra, et prius adversaria refellenda, quam sua confirmanda censet. Idem.

Πολλῷ μᾶλλον] Quid si, πόσῳ; Acriorem certe fecerit orationem interrogatio. Idem.

Τούτων δὲ τῶν λυπηρῶν] M. τούτων τε. Idem.

Λυπηρὰ φανῆναι] S. τὰ λεγόμενα. M. λυπηρός. Idem.

Δῆλον ὅτι εἰ] M. δῆλον δ᾽ ἐστὶν ὅτι εἰ. Idem.

Οὐκ ἂν ζητήσειεν] M. οὐκ ἂν ὀκνήσαιεν. aut, πόσῳ γε μᾶλλον ἂν ζητήσαιεν: negatione sublata. Idem.

Καὶ ξένων καὶ πολιτῶν] Videntur hic inserenda quædam ex Libanio: τοῦτο κωλῦσαι βουληθέντες οἱ προεστῶτες τῶν Ἀθηναίων ὠνητοὺς ἐποιήσαντο τοὺς τόπους. καὶ λοιπὸν, etc. Idem.

πολιτευόμενος, δημαγωγὸς ὢν, πλείονα εὔνοιαν ἐπισπάσασθαι τοῦ δήμου πρὸς ἑαυτὸν, ἔγραψε νόμον, τὸν κελεύοντα, θανάτῳ ζημιοῦσθαι εἴ τις ἐπιχειροίη μεταποιεῖν τὰ θεωρικὰ στρατιωτικά. διὸ ὁσάκις ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς μέμνηται αὐτῶν ὁ Δημοσθένης, συμβουλεύει μόνον, ὥστε [1]αὐτὸν λυθῆναι, οὐ μέντοι καὶ ἐγγράφως λέγει, ὅπερ ἦν ἐπικίνδυνον. ὅμως οὐκ ἔπεισεν αὐτοὺς λῦσαι, εἰ μὴ ὕστερον αὐτοὶ ἀναγκαζόμενοι τῷ πολέμῳ τοῦτο πεποιήκασιν.

— 2. ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω] Ἔμφασιν ἔχει πολλὴν ἡ λέξις τὸ Ὑμᾶς, ὡσανεὶ ἔλεγεν, Ὑμᾶς οὓς οὐχ εἷλε πλοῦτος ὁ Περσικὸς, οὐ Λακεδαιμόνιοι μεγάλα ὑπισχνούμενοι. τὸ δὲ Νομίζω, ὡς ἤδη ἐν τοῖς Σωκρατικοῖς [2]εἴρηται, καὶ τὸ Δοκεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάντως ἐπὶ ἀμφιβόλου τάττουσιν οἱ παλαιοὶ, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἐπὶ τοῦ ἀληθεύειν. οὕτως οὖν καὶ τὸ Νομίζω ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ κρίνω καὶ πιστεύω.

— 3. ὅτε τοίνυν τοῦθ᾽ οὕτως ἔχει] Ἡ κατασκευὴ τοῦ προοιμίου κατὰ ἀποσιώπησιν· οὐ γὰρ ἐῤῥήθη. μετῆλθε [3]γὰρ ἐφ᾽ ἑτέραν ἔννοιαν, τὴν πρώτην ἀφεὶς ἀκατάσκευον. αἴτιον δὲ τούτου, τὸ τῆς προτάσεως ἔνδοξον· ἔχει γὰρ δὴ παρὰ τῆς κοινῆς ἐννοίας ὁμολογούμενον, ὅτι προτιμῶσιν ἄνθρωποι τὸ συμφέρον χρημάτων. ἔνδοξοι δέ εἰσι προτάσεις, ὧν οὐ περιμένει τὴν ἀπόδειξιν ὁ ἀκροατής· καὶ λαμβάνει ταύτην ἀπὸ τῆς δόξης τῶν Ἑλλήνων, ἢ ἀπὸ τῆς κοινῆς ἐννοίας· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀπὸ τῶν νόμων.

÷ — 4. προσήκει προθύμως] Παρίσωσις κατὰ τὴν ἀρχήν. ÷

— ibid. τῶν βουλομένων συμβουλεύειν] Πάντας προτρέπει λέγειν, ἵνα διὰ τούτου καὶ τὸν φθόνον φύγῃ, ὡς μὴ βουλόμενος λέγειν μόνος· καὶ ἵνα, εἰ τὴν αὐτοῦ συμβουλὴν προέλοιντο, κρείττων ἁπάντων τῶν συμβούλων ἀποδειχθῇ.

÷ — ult. οὐ γὰρ μόνον] Τὸ σχῆμα ἐξ ἀναιρέσεως συμπλεκτικόν.

P. 10. 1. λάβοιτε] Ὁριστικῶς δεῖ ἐκλαβεῖν τὸ Λάβοιτε· ἵν᾽ ᾖ, ὅτι οὐκ ὀφείλετε λαμβάνειν μόνα τὰ ἀπὸ τοῦ ἐσκεμμένου συμβουλεύοντος, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοσχεδιάζοντος· ἐπέρχεται γὰρ καὶ τούτῳ πολλὰ τῶν δεόντων εἰπεῖν, π αρὰ [4]τῆς ὑμετέρας εὐτυχίας. ÷

— ibid. ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας τύχης] Ἐπειδὴ μέλλει δυνατὸν καλεῖν τὸν Φίλιππον, διὰ τὸ εἶναι εὐτυχῆ, προσποιεῖται ἐνταῦθα ἀφελῶς εὐτυχίαν Ἀθηναίοις μαρτυρεῖν· ἵνα ἐκεῖσε γενόμενος ἔχῃ αὐτοὺς προεθισμένους ἀκούειν, ὅτι καὶ αὐτοὶ δύνανται πρᾶξαι τὰ δέοντα.

— 2. πολλὰ τῶν δεόντων] Δέοντα καλοῦμεν, οὐ τὰ συμφέροντα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πρέποντα.

÷ — 3. ἐξ ἁπάντων] Καὶ τῶν ἐσκεμμένων, καὶ τῶν παραχρῆμα λεχθέντων. ÷

— 5. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς] Ἀκόλουθον τῷ προτέρῳ προοιμίῳ τὸ δεύτερον· ἐκεῖ γὰρ προκαλεσάμενος τοὺς βουλομένους συμβουλεύειν, νῦν ἐκ περιουσίας τὸν καιρὸν σύμβουλον [5]ἤγαγεν, ὥσπερ ἐνδεικνύμενος, ὅτι τί μὲν ἐροῦσιν οἱ ῥήτορες ἄδηλον· ὁ μέντοι καιρὸς, τήνδε τὴν γνώμην ἀποφαίνεται. καὶ ἔστιν ὥσπερ ἐκ προσωποποιΐας ὁ λόγος. διενήνοχε δὲ τῆς παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν αὐτὸν τὸν καιρὸν ποιοῦσι φθεγγόμενον, ἤ τι ἕτερον, οἷς οὐ μέτεστι φωνῆς· ὁ μέντοι ῥήτωρ τὴν ἐκείνου φωνὴν ὑποκρίνεται, τὸ πιθανὸν τῷ λόγῳ κατασκευάζων.

— 6. ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς] [6]Τῶν περὶ τοὺς Ὀλυνθίους· ἀντὶ τοῦ, ὑμῖν τοῖς Ἀθηναίοις αὐτοῖς, ἀντιληπτέον καὶ ἀντιποιητέον ἐστὶ τῶν ἐν Ὀλύνθῳ πραγμάτων.

— 8. ἡμεῖς δ᾽ οὐκ οἶδ᾽ ὅν τινα] Τὸ ἐπαχθὲς βουλόμενος φεύγειν, καὶ ἑαυτὸν [7]κατέμιξε τῷ ἐγκλήματι, Ἡμεῖς εἰπὼν, καὶ οὐχ Ὑμεῖς. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα λέγεται ὑποσιώπησις, ὅταν μέλλῃ τις ἐπιφέρειν τραχύ τι καὶ λοιδορίας ἐχόμενον, μὴ βούληται δὲ διὰ τὸ ἐπαχθὲς αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι᾽ αἰνιγμάτων σημαίνῃ. καὶ γὰρ ἐνταῦθα βουλόμενος λέγειν, ὅτι ὁ μὲν καιρὸς πάντα ποιεῖ, παροξύνων ἡμᾶς ἐπὶ τὴν σωτηρίαν τῶν πραγμάτων, ἡμεῖς δὲ ῥαθυμοῦμεν καὶ οὐ προσέχομεν αὐτοῖς ἀλλὰ θέαις τε καὶ τρυφαῖς σχολάζομεν· ὑπεσιώπησε μὲν τοῦτο διὰ τὸ δυσχερὲς, ἐπήγαγε δὲ οὐκ οἶδ᾽ ὅντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. διαφέρει δὲ τῆς ἀποσιωπήσεως· ὅτι ἐκείνη μὲν παντελῶς [8]ἀποσιωπᾷ τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ τὸ, οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν [9]οὐδὲν, ἀρχόμενος τοῦ λόγου· ἡ δὲ ὑποσιώπησις, αἰνίττεταί τι, ὡς ἐνταῦθα. εἴη ἂν οὖν τοῦτο τὸ

[1] αὐτὰ Ald. Ben.
[2] εἴρηκε Ald. Par. a.
[3] γὰρ omittit Ald. δὲ Ben.
[4] τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν M. Wolf.
[5] εἰσήγαγεν Ben.
[6] τῶν περὶ τοὺς Ὀλυνθίους omittunt Ald. Ben. τῶν τοῖς Ὀλυνθίοις Par. ϛ.
[7] ἔμιξε Ben.
[8] ἀποσιώπησε Par. a.
[9] οὐδὲν, ἀρχόμενος τοῦ λόγου omittunt Ald. Ben.

Πλοῦτος ὁ Περσικὸς] Vide Panegyricum Isocratis. Idem.

Λακεδαιμόνιοι] De horum pollicitationibus nihil mihi constat, nisi quod Ulpianus 2. Olynthiaca scribit, Lacedæmonios magnam pecuniam daturos fuisse Atheniensibus, quo ipsis impune in Græcia grassari liceret. Idem.

Ὡς ἤδη ἐν τοῖς Σωκρατικοῖς εἴρηται] Utrum in Platonem etiam scripsit commentarios? An vero legendum, ὡς ἤδη τοῖς Σωκρατικοῖς (τουτέστι, τοῖς Ἀκαδημιακοῖς) εἴθισται: *ut nunc solent Socratici*, hoc est, Academici. Idem.

Διενήνοχε δὲ τῆς παρὰ τοῖς ποιηταῖς] Id est, τῆς ποιητικῆς προσωποποιΐας. Idem.

Τῶν τοῖς Ὀλυνθίοις] F. τῶν περὶ τοὺς Ὀλυνθίους. Idem.

Οὐ βούλομαι δὲ — τοῦ λόγου] In exordio orationis de Corona. Idem.

κῶλον συμπέρασμα τοῦ προοιμίου, κατασκευῆς οὔσης, τοῦ, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε.

— 9. ἔστι δὴ τά γ᾽ ἐμοὶ δοκοῦντα] + Ἀρχὴ τῶν κεφαλαίων ἐντεῦθεν. προτάττει δὲ τὸ συμφέρον τοῦ δυνατοῦ. ΑΛΛΩΣ. + Γνώμης ἀπόφανσις. ἔστι δὲ ἐντεῦθεν ἀρχὴ καὶ εἰσβολὴ τοῦ συμφέροντος.

+ — 10. τὴν ταχίστην] Ἀντὶ τοῦ ταχέως.

— 11. ἐνθένδε] Εἰς Ὄλυνθον.

— 12. ὅπερ καὶ πρότερον] Καιροῦ γὰρ ὁμοίου περί τινων ἄλλων παραπεσόντος, ἠμελήκατε. +

— ibid. ἤ τις ταῦτ᾽ ἐρεῖ] Ὅτι μέλλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἐλθεῖν καὶ βοηθῆσαι ὑμῖν, καὶ διὰ τῆς παρουσίας παραμυθήσεται αὐτούς· καὶ μὴ χώραν σχῇ ὁ Φίλιππος ἀπατῆσαι αὐτοὺς, ἀντὶ ἐνεχύρου τῆς βοηθείας, ὑπαρχούσης αὐτοῖς ἐκεῖσε τῆς πρεσβείας.

+ — pen. καὶ παρέσται] Ἤγουν, ἡ αὐτὴ ἄγγελος εἴη τῆς βοηθείας, καὶ βοηθός. +

‡ — ult. πανοῦργος] Φίλιππος. ‡

+ P. 11. 1. Εἴκων] Αὐτοῖς. +

— 3. τρέψηται καὶ παρασπάσηται] Τὸ βέβαιον τῶν Ὀλυνθίων ἐδήλωσεν, ὅτι καὶ μὴ βουλομένους αὐτοὺς [1] τρέψηται καὶ παρασπάσηται. εἴληπται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν καταφευγόντων εἰς τοὺς βωμοὺς, καὶ βίᾳ ἀποσπωμένων, [2] ἢ ὡς ἐπὶ μέλους τινὸς σώματος, ἵνα δείξῃ τὴν ἑνότητα τῶν Ὀλυνθίων. τὸ δὲ Τὶ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ μέγα κεῖται· ὥσπερ τὸ, δύναμίν τινα [3] κεκτημένους· τὸ Τινὰ γὰρ, ἀντὶ τοῦ, μεγάλην.

+ — 5. ἀλλ᾽ ἐπιεικῶς] Τὸ ἐπιεικῶς, ἀντὶ τοῦ, πάνυ καὶ λίαν.

— 6. Δυσμαχώτατον] Διὰ τὴν πανουργίαν. +

— ibid. καὶ βέλτιστον ὑμῖν] Τοῦτο τὸ σχῆμα [4] λέγεται παρὰ προσδοκίαν, ὅταν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα καὶ φοβερὸν καὶ συμφέρον [5] εἴη.

+ — ult. πανταχοῦ] Ὅπου ἂν βουληθείη.

P. 12. 1. πρὸς μὲν τὸ τὰ] Ἐν μὲν γὰρ ταῖς δημοκρατίαις, τῷ μὲν ἀρέσει ὁ πόλεμος, τῷ δὲ οὐκ· ὁ δὲ βασιλεὺς, εἷς ὢν, ἡνίκα ἂν βουληθῇ πολεμεῖν, οὐδένα τὸν ἐναντιούμενον ἔχει. +

— 4. ἐναντίως ἔχει] Αὐτό, φησι, τὸ δύσμαχον αὐτοῦ καὶ δυσκαταγώνιστον ἐναντιοῦται, πρὸς τὸ γενέσθαι αὐτῷ τοὺς Ὀλυνθίους φίλους. εἶτα ἐπάγει τὴν αἰτίαν.

+ — ibid. Δῆλον γάρ ἐστιν] Ἀντιστροφή. +

— ibid. ὅτι νῦν οὐ περὶ δόξης] Οἷον οὐ περὶ τοῦ ἡττηθῆναι μόνον αὐτοὺς παρὰ Φιλίππου, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκβαλεῖν ἐκεῖθεν καὶ ἀνδραποδίσασθαι, ὅ ἐστι, δούλους ποιῆσαι.

‡ — 5. πολεμοῦσιν] Οἱ Ὀλύνθιοι.

— pen. ἀλλ᾽ ἀναστάσεως] Ἤγουν, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀνάστατον ὑπὸ τούτου γενέσθαι τῶν σφῶν πόλιν καὶ δούλους αὐτούς· τὸ γὰρ οἰκεῖον συμφέρον οὗτος ζητῶν, ταῦτα σπουδάσει ποιῆσαι.

— ibid. καὶ ἴσασιν] [6] Ἀποδείκνυται, τοὺς Ὀλυνθίους μὴ πιστεύειν αὐτῷ, μηδὲ βούλεσθαι προέσθαι ἑαυτοὺς αὐτῷ, τί οὖν; ὅτι εἰσί τινες προδόται παρὰ τοῖς Ὀλυνθίοις, [7] οἵτινες ἕτοιμοι ἔσονται προδοῦναι τὴν πόλιν, ὡς οὐδὲ τούτους [8] ἀντέχεται ποιῆσαι· ἴσασι γὰρ ὅσα ἐποίησεν εἰς τοὺς προδότας τῶν Ἀμφιπολιτῶν τοὺς ἀνοίξαντας τὰς πύλας. εἰσελθὼν γὰρ αὐτοὺς πρώτους ἐφόνευσε, λέγων, εἰ τῶν ἰδίων πολιτῶν οὐκ ἐφείσασθε, πόσῳ γε πλέον οὐ μέλλετε περὶ ἐμὲ ὕστερον γενήσεσθαι;

— ult. αὐτῷ] Τῷ Φιλίππῳ.

P. 13. 1. Καὶ Πυδναίων] Πύδνα, τὸ νῦν Κύτρος. Πύδνα, πόλις Μακεδονίας. αὕτη ἀπέστη τοῦ ὑπακούειν Φιλίππῳ, καὶ ἐστράτευσε κατ᾽ αὐτῆς, καὶ περὶ ταύτην τοιοῦτόν τι συνέβη· κἀκεῖσε γάρ τινες προδεδώκασιν, εἶτα ὕστερον γνόντες ὡς οὐκ ἂν φείσαιτο, ἔφυγον ἐπὶ τὸ Ἀμύντιον ἱερὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ — κολακεύοντες γὰρ αὐτὸν πρώην οἱ Πυδναῖοι, ἱερὸν αὐτῷ ἐποίησαν —· ἀλλ᾽ ἀναστήσας αὐτοὺς ὅρκοις ἐπὶ τὸ μηδὲν ποιῆσαι, ἐξελθόντας ἀνεῖλε. ‡

— ibid. καὶ ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις] Εἰπὼν τὰ μερικὰ παραδείγματα, τῷ καθολικῷ τῆς γνώμης ταῦτα ἐπισφραγίζεται.

‡ — ibid. ἄπιστον] Ἐναντία γάρ ἐστιν· αἱ μὲν γὰρ οὐκ ἄρχοντα ἔχουσιν, ἀλλ᾽ ἔστι δημοκρατία· ἡ δὲ μοναρχίαν ἐπαγγέλλεται. ‡

— 2. κἂν ὅμορον χώραν ἔχωσιν] Αὐτὸ γὰρ τὸ πλησιάζον τοῦ τόπου ὥσπερ εἴωθεν τὰ ἐγκλήματα [9] τίκτειν.

‡ — 4. ταῦτ᾽ οὖν] Κατασκευὴ τοῦ δευτέρου προοιμίου. ‡

— 5. καὶ τἄλλ᾽ ἃ προσήκει πάντα] Ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγε τὰ περὶ τῶν προγόνων διηγήματα, ὅτι ἔθος εἶχον ἐκεῖνοι σώζειν τοὺς κινδυνεύοντας.

— 7. καὶ αὐτοὺς ἐξιόντας] Αὐτοὺς ἐξιόντας, τοὺς Ἀθηναίους, καὶ μὴ ξενικῇ δυνάμει πιστεύειν. ταῦτα δέ φησι τεχνικῶς, ἵνα, εἰ συμβῇ ἡττηθῆναι, ἔχῃ ἀπολογίαν τὸ ἐλλεῖψαί τινα ὧν συνεβούλευσεν.

‡ — 8. οὐδὲ γὰρ λόγος] Λόγος, ἡ ἀπολογία· σκῆψις δὲ, ἡ πρόφασις ἢ ἀφορμή. ‡

[1] τρέψεται καὶ παρασπάσεται Ben. τρέψηται καὶ παρασπάσηται Par. a.
[2] ἤγουν, ἐπὶ Ben.
[3] κεκτήμεθα Ald. Ben.
[4] λέγει τὸ παρὰ Par. a.
[5] ᾖ Ben. εἴη Par. a.
[6] Deest ἀποδείκνυται Ben.
[7] οἵτινες ἔσονται Ben. οἵτινες βουλήσονται M. Wolf.
[8] ἐνδέχεται πεῖσαι M. Wolf.
[9] τίκτει Ben. τίκτειν Ald. Par. a.

Ὥσπερ τὸ δύναμίν τινα κεκτημένους] 2 Olynth. [p. 30. 1.] IDEM.

Παρὰ προσδοκίαν] Εἴη δ᾽ ἂν καὶ συνοικείωσις δυοῖν ἐναντιουμένων ἀλλήλοις ἐναντιοῦται πρὸς τὸ γένεσθαι αὐτῷ τοὺς lege. IDEM.

— 10. νυνὶ γὰρ ὦ πάντες ἐθρυλλεῖτε] Πρῶτον μὲν τῷ περιληπτικῷ πάντας εἰς συγκατάθεσιν ἤγαγεν, ὧν αὐτὸς βούλεται. δεύτερον δὲ, [1] ἐθρυλλεῖτε εἰπὼν, τὴν τῆς μετανοίας πρόφασιν ἀνῄρηκεν. οὐ γὰρ κρύφα οὐδὲ ἐν ἀπορρήτῳ ‡ περὶ ‡ τούτων ἐλέγομεν, ἀλλὰ πάντες βοῇ καὶ θορύβῳ χρώμενοι τοὺς Ὀλυνθίους ἐσπουδάζομεν ἐχθροὺς καταστῆναι τῷ Φιλίππῳ. τοῦτο γὰρ τὸ [2] ἐθρυλλοῦμεν δύναται.

‡ — pen. ἀνείλοντο] Ἀντὶ τοῦ ἀνέλαβον. ‡

P. 14. 3. οὐ δεῖ δὴ τοιοῦτον] Συστήσας τὴν γνώμην τῶν Ὀλυνθίων, καὶ βεβαίους συμμάχους ἀποδείξας, ἕρμαιον ποιεῖται τῶν Ἀθηναίων τὸ πρᾶγμα, καὶ καιροῦ τινὸς εὐτυχίαν καλεῖ. τὸ γὰρ [3] περιπεπτωκότα, τῶν τυχαίων ἐστὶ καὶ τῶν ἐξ ἀπροσδοκήτου συμβαινόντων.

— 6. εἰ γὰρ ὅθ᾽ ἥκομεν Εὐβοεῦσι] Παροξῦναι βουλόμενος, ἀναμιμνήσκει τῶν προτέρων, ἐν οἷς ἐζημιώθησαν μὴ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς. ‡ τὸ σχῆμα κατὰ συστροφήν. Θηβαῖοι, πολεμοῦντες Λακεδαιμονίοις ἐν Λεύκτροις τῆς Βοιωτίας, ἐνίκησαν αὐτοὺς κατὰ κράτος. ὅθεν καὶ εὐθὺς διέβησαν ἐπὶ τῆς Εὐβοίας, ὡς δῆθεν βουλόμενοι ταύτην χειρώσασθαι· τὸ δ᾽ ἀληθὲς, ἵνα ταύτην λαβόντες καὶ κατὰ τῶν Ἀθηναίων χωρήσωσιν. οἱ δ᾽ Ἀθηναῖοι ἐξῆλθον Εὐβοεῦσι συμμαχήσοντες· καὶ συμβαλόντες ἐνίκησαν τούτους, ὥστε καὶ σπονδαῖς αὐτοὺς διατεθῆναι ὑπὲρ τῶν πεπτωκότων, ἵνα λαβόντες τούτους ἀναχωρήσωσιν. ἐπανελθόντες δ᾽ ἐκ τῆς μάχης, εὗρον ἐν ταῖς Ἀθήναις δύο πρέσβεις τῶν Ἀμφιπολιτῶν, παρακαλοῦντας ὥστε ἐξελθεῖν λαβεῖν τὴν Ἀμφίπολιν, [4] Στρατοκλέα, πολεμουμένην ὑπὸ Φιλίππῳ.

— pen. κελεύοντες] Παρατρεπόμενοι. ‡

P. 15. 1. εἴχετ᾽ ἂν Ἀμφίπολιν] Σχετλιάζοντος ὥσπερ καὶ ὀδυρομένου τῷ ῥήματι, ὅτι διὰ ῥαθυμίαν μόνην τότε Ἀμφίπολιν ἀπώλεσαν.

‡ — 3. πραγμάτων] Ὧν ὑπὸ Φιλίππου πεπόνθατε. ‡

— ibid. καὶ πάλιν ἡνίκα Πύδνα, Ποτίδαια] Ἐν τάχει καὶ ἄνευ συνδέσμου κατέλεξε τὰ χωρία, δεδιὼς μὴ μέγαν καταστήσῃ τὸν Φίλιππον. τὰ δὲ λοιπὰ λέγειν παρῃτήσατο, διὰ τὸ μὴ φοβῆσαι τὸν δῆμον.

‡ — ibid. Πύδνα] Ἡ νῦν Βέῤῥοια.

— ibid. Ποτίδαια] Τὸ νῦν Κύτρος.

— 5. πολιορκούμενα] Ὑπὸ Φιλίππου. ‡

— 6. ἑνὶ τῷ πρώτῳ] Ὥσπερ ἀντιπίπτον λύει· ἵνα μὴ εἴπῃ ὁ Ἀθηναῖος· καὶ πῶς ἠδυνάμην τοσούτοις ἐν τῷ αὐτῷ βοηθῆσαι; ἐπάγει [5] ὡς ὅτι εἰ ἑνὶ μόνῳ τῷ πρώτῳ προθύμως ἐβοηθήσαμεν, οὐκ ἂν τοῦ δευτέρου ἥψατο.

— 7. νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ] Τοῦτο σημαντικόν ἐστι τῆς Φιλίππου ταπεινότητος. καθ᾽ ὧν γὰρ ἐξουσίαν ἔχομεν ὅ τι βουλόμεθα πράττειν, κατὰ [6] τούτων τὸ χρῆσθαι λέγομεν, ὅτι τὰ δοκοῦντα ἡμῖν ὑπουργοῦσιν.

— 8. τὰ δὲ μέλλοντα] Ὥσπερ ὑπογράφει καὶ χαρακτηρίζει ἡμῖν ἐνταῦθα τῶν ἀργῶν τε καὶ ῥαθύμων τὴν φύσιν.

— 9. αὐτόματα] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τύχης τινός.

— ibid. ηὐξήσαμεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Βούλεται διὰ τούτου δεῖξαι, ὅτι [7] ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐστὶ καὶ νῦν αὐτὸν καθελεῖν διὰ τῆς σπουδῆς, ὥσπερ καὶ ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐγένετο τὸ ποιῆσαι αὐτὸν μέγαν διὰ τῆς ῥαθυμίας.

— ult. τίς οὗτος; τῶν Ὀλυνθίων] Τινὲς τὸ τίς, κατ᾽ ἐρώτησιν, τὸ δὲ οὗτος, κατὰ [8] ἀπόκρισιν· ἄλλοι δὲ τὸ τίς, ἐγκλιτικῶς, λαμβάνουσιν. ‡ ὅρα δὲ πῶς ἀθυμίας αὐτοὺς πληρώσας διὰ τοῦ καταλόγου τῶν ἀπολωλεκότων χωρίων, πάλιν παρεμυθήσατο, διὰ τὸ εἰπεῖν, πάλιν ἥκει καιρὸς οὐ χείρων ἐκείνου.

P. 16. 2. ἐκείνων] Ὧν ἄνω ἔφη. ‡

— 4. λογιστής] Λογιστὴν λέγει, οἱονεὶ κριτὴν, ἵνα κρίνῃ τὰ παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς ὑπειργμένα, προδεδομένα δὲ παρὰ τῆς αὐτῶν [9] ἀμελείας.

‡ — 5. οὐκ ἐχόντων] Διὰ τὴν ἡμῶν ῥαθυμίαν.

— 6. τὸ μὲν γὰρ πολλὰ ἀπολωλεκέναι] Τὸ σχῆμα παρίσωσις κατὰ κῶλον.

— 8. μήτε πάλαι] Ἤγουν, ἐν τοῖς προτέροις χρόνοις, ἀλλ᾽ ὕστερον ἡνίκα ἂν ἠμελήσαμεν.

— 9. συμμαχίαν] Τῶν θεῶν.

— ibid. τούτων] Ὧν ἀπωλέσαμεν ἀντάξιον. τὸ δὲ ἀντίῤῥοπον, πρὸς γενικήν· τὸ δὲ ἰσόῤῥοπον, πρὸς δοτικήν.

— 11. ἀλλ᾽ οἶμαι] Παραβολή.

— 12. ἂν μὲν γὰρ] Ἀντιστροφὴ, τὸ σχῆμα κάλλους ποιητικόν.

— antep. οἱ μὴ χρησάμ.] Ὥσπερ ἡμεῖς.

— ult. ἐκβὰν] Εἴτε χρηστὸν, εἴτε φαῦλον.

P. 17. 2. ἐπανορθωσάμενοι] Εἰς ἐπανόρθωσιν ἀγαγόντες, λέγω δὴ τὸ σπουδὴν καὶ φροντίδα τούτων ποιεῖσθαι, ὅπερ ἐξαρχῆς εἰς ἄκρον τῇ πόλει πεφυκὸς, νῦν ἠμελήθη· διὸ καὶ δεῖται ἐπανορθώσεως. ‡

— 3. ἀποτριψώμεθα] Οἱονεὶ, ἐκκαθάρω-

[1] ἐθρύλλουν Ald. Par. a.
[2] ἐθρύλλουν Ald. Par. a. ἐθρυλλεῖτε Ben.
[3] παραπεπτωκότα Ben. περιπεπτωκότα Ald. Par. a.
[4] Ἱεράκα καὶ Στρατοκλέα marg. Wolf.
[5] ὡς εἰ ἑνὶ Ben. ὡς ὅτι εἰ ἑνὶ Par. a. Ald.
[6] τούτου Ald. Par. a.
[7] ἐν Ald. Ben.
[8] post ἀπόκρισιν addit λαμβάνουσιν Ben. omittunt Ald. Par. a.
[9] post ἀμελείας addit Ald. schol. quod ad p. 17. 12. attinet: τὸ ἐπέβη &c.

Ἐθρύλλουν] Fortassis ἐθρυλλοῦμεν. quia sequitur: οὐδ᾽ ἐν ἀποῤῥήτῳ περὶ τούτων ἐλέγομεν. IDEM.

Καταστῆναι] Κατασταθῆναι. sed malim καταστῆσαι, ut ad Atheniensium personam referatur. IDEM.

Ὅτι ἐν αὐτοῖς] Ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐστὶ, malim. IDEM.

μεν καὶ ἀποπλύνωμεν. ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κηλῖδος τῆς γενομένης ἀκαθαρσίας περὶ τὴν ἐσθῆτα.

— 6. φρασάτω τις ἐμοὶ] Πάλιν τὸ ἀξιόπιστον φρόνημα τηρῶν, εἶπεν ἐμοὶ, οἷον, τῷ φιλοπόλιδι.

— 7. ὅποι βούλεται] [1] Εὐφήμως εἶπε τὰς Ἀθήνας, τῇ ὑποσιωπήσει πάλιν χρησάμενος.

— 10. τοπρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα] Τὸ, μετὰ ταυτὰ, καὶ εἶτα, καὶ αὖθις, καὶ πάλιν, ‡ καὶ ‡ τὰ τοιαῦτα μόρια, βραδυτῆτα δείκνυσι· μιμεῖται γὰρ ἀεὶ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν καὶ διὰ τῆς λέξεως ὁ ῥήτωρ. καὶ βουληθεὶς ὑπτιότητα δεῖξαι καὶ ἀσθένειαν οὖσαν ἐν τοῖς Φιλίππου πράγμασιν, ὕπτιον καὶ τὸν λόγον ἐποίησε τῇ τῶν μορίων προσθήκῃ. τοῦ μὲν γὰρ αὔξοντος τὴν Φιλίππου δύναμιν, ἦν οὕτω προάγειν, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Μεθώνην, Ἰλλυριοὺς, Θράκην. ἡ γὰρ συνέχεια τῶν ὀνομάτων ἀκμὴν ἔχουσα, τὴν ὑπερβολὴν τῆς δυνάμεως δείκνυσιν, ὥσπερ οὐκ ἀρκοῦντος τοῦ χρόνου πρὸς τὰς τῶν πόλεων ἁλώσεις. τοῦ δὲ ὑπτιάζοντος, τὸ προαγαγεῖν ὡς ἐν ἱστορίᾳ τὸν λόγον, ὥστε καὶ ἡ δοκοῦσα τοῦ λόγου κακία, χρείαν τινὰ [2] κατορθοῦσα, θαυμαστὸν δείκνυσι τὸν ῥήτορα. τέχνης γάρ ἐστιν ἀκρίβεια τὸ ἐπιγνῶναι τὸν καιρὸν ἐν ᾧ τοῦτο προσήκει ποιεῖν.

— 12. εἶτα Θετταλίας ἐπέβη] Τὸ ἐπέβη καὶ ἐπιβαίνω [2'] ὡς καὶ τὸ ἀντίῤῥοπον, πρὸς γενικήν· τὸ δὲ ἐπεμβαίνω καὶ ἐπιβατεύω, πρὸς δοτικήν.

‡ — ult. ᾤχετ' ἐς Θράκην] Ἐπέστρεφε. ‡

P. 18. 1. πάλιν ῥαΐσας] Οὐ τὸ ὑγιάνας σημαίνει, ἀλλ' ὥσπερ κουφότερον ἔχων ἐκ τοῦ νοσήματος, ἵνα τὴν [3] πολιτείαν δείξῃ τοῦ Μακεδόνος, καὶ τὸ μηδένα καιρὸν ἐθέλειν ἡσυχάζειν.

— ult. Ἰλλυριοὺς, καὶ Παίονας] Ἔθνη Βάρβαρα περὶ Μακεδονίαν· ἵνα δείξῃ, ὅτι οὐδὲ Βαρβάρων [4] ἐφείσατο Βάρβαρος ὤν.

— ibid. καὶ πρὸς Ἀρύμβαν] Οὗτος βασιλεὺς ἦν Μολοσσῶν, Ὀλυμπιάδος δὲ τῆς τοῦ Φιλίππου γυναικὸς θεῖος. φησὶ δὲ ὅτι οὐδὲ συγγενῶν φείδεται, διὰ τὸ βούλεσθαι πάντων κρατεῖν ὁ Φίλιππος.

P. 19. 1. τί οὖν ἄν τις εἴποι] Στίζοντες εἰς τὸ, τί οὖν ἄν τις εἴποι, ἐπιφέρουσι, ταῦτα λέγεις ἡμῖν. τὸ σχῆμα ἀνθυποφορά. διαφέρει δὲ ἀνθυποφορὰ, [5] ἀντιθέσεως, καὶ ἀντιπίπτοντος. ἀντιπίπτον μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν [6] οἶδεν ὡς ὅτι μέλλει αὐτῷ τι ἀντιπεσεῖν ὡς ἄτοπόν τι λέγοντι, καὶ ἐπανορθώσηται ἑαυτὸν ἀπροσποιήτως, καὶ ὥσπερ λεληθότως. ἀνθυποφορὰ δὲ, ὅταν μέρος μὲν ὥσπερ [7] καταδέχεται τοῦ λεγομένου ὁ ἀκροατὴς, [8] ἀμφιβάλλει δὲ περὶ τὸ λοιπόν. ὡς ἐνταῦθα, ὥσπέρ τινος λέγοντος, ὅτι καλῶς μὲν λέγεις, ταῦτα γὰρ ἔχει [9] Φίλιππος· ἀκαίρως δὲ, οὐδὲ γὰρ εἰσῆλθες καταλέγειν ἡμῖν τὰ τοῦ Φιλίππου, ‡ πράγματα, ‡ ἀλλὰ τί δεῖ ποιῆσαι περὶ Ὄλυνθον· [10] ἐπάγει, ὅτι καὶ ταῦτα χρήσιμά ἐστι πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν. ἀντίθεσις δὲ, ὅταν ἀπό τινος κεφαλαίου ὁρμᾶται, οἷον, ἀπὸ δικαίου, ἢ συμφέροντος, ἢ τινος τῶν τοιούτων. ἵνα δὲ μὴ προσκορῆ τὸν λόγον ἐργάζηται, ἀποτάδην λέγων, ἐπάγει τινὰ ἡδονὴν διὰ τῆς πλάσεως τοῦ προσώ-

[1] τὰς Ἀθήνας, ἐμφαίνει διὰ τῆς τοιαύτης ὑποσιωπήσεως Par. β.
[2] κατορθοῦται καὶ θαυμ. Par. η.
[2'] ὡς καὶ τὸ ἀντίῤῥοπον omittit Ben.
[3] φιλοπονίαν Par. η.
[4] φείδεται Par. η.
[5] καὶ ἀντίθεσις, καὶ ἀντιπίπτον Par. α. η.
[6] εἴδῃ Ben.
[7] καταδέχηται Ben.
[8] ἀμφιβάλλῃ Ben.
[9] τὸν Φίλιππον Ald. Ben.
[10] ἐπάγει οὖν ὅτι Par. η.

Τοῦ δὲ ὑπτιάζοντος] Supra βραδυτῆτα καὶ ἀσθένειαν καὶ ὑπτιότητα conjunxit, quibus opponit τὸ αὔξειν, καὶ ὑπερβολὴν τῆς δυνάμεως. Sed vide quomodo consentiat hic locus cum illo superiore, Πύδναν, Ποτίδαιαν, etc. δοκοῦσι γὰρ οἱ λόγοι καταπαλαίειν τοὺς λόγους. Nec fortassis ejusdem auctoris verba sunt. IDEM.

Καὶ ἡ δοκοῦσα τοῦ λόγου κακία] Ἡ ὑπτιότης, *supinitas*, ut ita dicam, id est, tarditas, qua ostendit, lente procedere res Philippi, et infirmas ejus esse opes. Dionysius τὸ ὕπτιον καὶ ἀναβεβλημένον τῆς ἀγωγῆς in Isocrate reprehendit. IDEM.

Ὀλυμπιάδος δὲ, τῆς τοῦ Φιλίππου γυναικὸς, θεῖος] S. πρὸς πατρὸς, *patruus*. Nam ipsum nomen per se ambiguum est. θεῖος πρὸς μητρὸς, *avunculus*. Quæ me res ad prælum vertentem, et abitum in Galliam parantem fefellit, non consulta historia. IDEM.

Ὅταν οἶδεν ὡς ὅτι μέλλει] Sic in argumento Busiridis Isocratici ὡς ὅτι, semel atque iterum conjunguntur, sive idiotismo aliquo scriptoris, sive incuria librarii. Non multo post lego: ταῦτα γὰρ ἔχει Φίλιππος, aut ταῦτα γὰρ ἴσμεν ἔχειν τὸν Φίλιππον. Ad vocabula quod attinet ἀνθυποφορὰ, ἀνταπόκρισις, ἀνθυφαίρεσις, *exceptio, dilutio, responsio ad objectionem*, opponitur τῇ ὑποφορᾷ, τῷ τοῦ ἐχθροῦ λόγῳ, Hermogene auctore: τὸ καθ' ὑποφορὰν σχῆμα, *subjectio*, ἀντιπίπτον, *id quod obstat nobis, et velut viam intercludit*, ἀντίθεσις, *quod nobis opponitur, in quo nobis occurritur ab adversariis*. Videntur curiosius hæc distingui, quam utilius, ἐκ περιουσίας τῆς Ἑλληνικῆς τῶν λόγων εὐπορίας. Vulgo utimur objectionis uno fere nomine. Græca verba si interpreteris, erit ἀνθυποφορὰ, *contraria illatio*: ἀντίθεσις, *contrapositio*, vel *oppositio*: ἀντιπίπτον, *contra cadens*: προκατάληψις, quæ interdum etiam πρόληψις, Ciceroni est *anteoccupatio*: προκαταλαμβάνειν, *ante occupare quod putes oppositum iri*. IDEM.

Τί δεῖ ποιῆσαι περὶ Ὄλυνθον] M. Ὀλύνθου, ἢ Ὀλυνθίων. IDEM.

που τοῦ ἀντιλέγοντος, καὶ ἵνα ὥσπερ ἀπαιτούμενος καὶ ἀναγκαζόμενος παρ' [1] ἄλλου, καὶ οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιφέρειν δοκῇ τὴν ἐπιτίμησιν.

‡ — 6. ἀγαπήσας] Ἀρκεσθείς. ‡

P. 20. 1. πρὸς Θεῶν τίς οὕτως εὐήθης] [2] Τεχνικῶς τοῦτο ἠρώτησεν· ἵνα ἕκαστος φεύγων τὸ καταψηφίσασθαι αὐτοῦ ἄνοιαν, συνομολογήσῃ τῷ ῥήτορι ὡς ἀληθῆ λέγοντι.

‡ — 2. ἐκεῖθεν] Ἐκ τῆς Ὀλύνθου.

— ibid. πόλεμον] ‡ Ἀντὶ προσώπου πρᾶγμα ἔλαβεν. οὐ γὰρ εἶπεν, ἐλεύσονται οἱ πολέμιοι καθ' ἡμῶν, ἀλλ' ὁ πόλεμος. σύνηθες δὲ τοῦτο καὶ Θουκυδίδῃ ποιεῖν, καὶ μεταλαμβάνειν, ἢ ἀντὶ προσώπου [3] πράγματα, ἢ πρόσωπα πάλιν ἀντὶ πραγμάτων. αἱ γὰρ τοιαῦται τῶν λέξεων ἐναλλαγαὶ καινοπρέπειαν τῷ λόγῳ παρέχουσι.

— 4. ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι τῶν ἀρχαίων] Ἤτοι τῶν ἐνεχύρων· ἀρχαῖα γὰρ τὰ ἐνέχυρα καὶ τὰς ὑποθήκας [4] ἐν πολλοῖς ὁ Δημοσθένης εἶπε. τινὲς δὲ ἐξηγοῦνται αὐτὸ οὐκ ἐπὶ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν δανειζόντων, λέγοντες, πολλάκις [5] τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικῶν χρῆσθαι τοὺς Ἀθηναίους· καὶ λέγουσιν ἀρχαῖα αὐτὰ τὰ κεφάλαια. μὴ δυνάμενοι γάρ, φησιν, ἀποδοῦναι πολλοὺς τόκους, ὕστερον οἱ χρεωστοῦντες φεύγουσι· καὶ οὕτως οἱ δανεισταὶ μετὰ τῶν τόκων καὶ τὰ κεφάλαια [6] ἀπολλύουσιν.

P. 21. 1. ἂν ἐπὶ πολλῷ] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ πολλῷ τόκῳ. ἵνα τόκον λάβωμεν, τὴν ἀργίαν, καὶ ῥαθυμίαν· [7] κεφάλαιον δὲ, αὐτὴν τὴν πόλιν.

— ibid. ἐῤῥαθυμηκότες] Οὐχ ἁπλῶς ἠμεληκότες· οὐ γὰρ τοῦτο σημαίνει ἡ λέξις, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἐν ἡδονῇ διαγωγήν.

— 3. εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν] Σύνηθες τῷ ῥήτορι τῶν μὲν λυπηρῶν καὶ αὐτὸν μετέχοντα δεικνύναι, τῶν δὲ ἀγαθῶν τὴν πεῖραν [8] ὁλόκληρον ἀπονέμειν [9] τῇ πόλει. καὶ δύναται τοῦτο πολλὴν αὐτῷ παρὰ τῶν ἀκροατῶν κατασκευάζειν τὴν εὔνοιαν.

— 5. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν] Μικρὸν τὸ προοίμιον, ἔκ τε δυνατοῦ, καὶ συμφέροντος. μετιὼν γὰρ ἐφ' ἕτερον κεφάλαιον, οὐ παντελῶς ἰδιάζον [10] τὸ προοίμιον ἔλαβεν, ἵνα μὴ καθάπερ ἐσχισμένος ὁ λόγος φαίνηται, τὴν μὲν ἀρχὴν ποιησάμενος ἐξ οὗ λέγων ἐπαύσατο, λέγω δὴ, τοῦ συμφέροντος· τὸ δὲ ἐνθύμημα, καὶ τὴν ἐπαγωγὴν, ἐκ τοῦ δυνατοῦ. διὸ καὶ τὸ προοίμιον ἔλαβε. διαφέρει δὲ τὰ τῶν κεφαλαίων προοίμια, τῶν ἐν αὐταῖς ταῖς ἀρχαῖς· ὅτι ἐκεῖνα μὲν τῷ παντὶ λόγῳ χώραν δίδωσι, καὶ σπερματικὴν ἔχει τὴν δύναμιν τῶν διόλου λέγεσθαι μελλόντων· τὰ δὲ τῶν κεφαλαίων, αὐτὰ μόνα θεραπεύει τὰ λυποῦντα τὸ κεφάλαιον. τὸ δὲ ὥσπερ ἐξ ἀντιθέσεως εἰλῆφθαι τὸ προοίμιον, οὐ παράδοξον. τὸ γὰρ ἐν μέσῳ λόγῳ κεῖσθαι, πεποίηκέ τι καὶ ἐναγώνιον [11] ἔχειν. ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ ἐπιτίμησις τῷ συμφέροντι προσήκει. ἐπιτίμησιν δὲ αὐτὸ εἶπεν, ἀλλ' οὐ λοιδορίαν. τὸ μὲν γὰρ ὑβρίζειν παντὶ ῥᾴδιον· τὸ δὲ ἐπιτιμᾶν, ὅπερ ἐστι νουθετοῦντος, [12] καὶ λυσιτελοῦντος ἐπὶ τιμῇ τῶν ἀκουόντων λέγοντος, οὐ παντός ἐστιν, ἀλλὰ μόνου τοῦ σκοποῦντος τὸ λυσιτελὲς τῶν ἀκουόντων. ΑΛΛΩΣ. Ἀντίθεσίς ἀπὸ τοῦ δικαίου· οἷον, ἀλλ' οὐ δίκαια ποιεῖς, ὦ Δημόσθενες, μόνον ἐπιτιμῶν ἡμῖν, ὅπερ παντὸς ἀνθρώπου ἐστὶν, μὴ μέντοι [13] συμβουλεύοντος, ὅπέρ ἐστι ῥήτορος. ἰστέον δὲ, ὅτι οὐκ εὐθὺς ἐπήγαγε τὴν λύσιν, ἀλλ' ὕστερον, ἐν μέσῳ θεὶς, καὶ εἰπὼν, ὅπερ ἐφοβεῖτο, ἵνα διὰ τούτου ὥσπερ προδιορθώσηται τὴν μέλλουσαν συμβουλήν.

‡ — 11. ὑποστείλασθαι] Ὑποκρύψασθαι. ‡

— 12. φημὶ δὴ διχῇ] Τὸν τρόπον τῆς βοηθείας εἰσηγεῖται. ἔστι δὲ οὗτος τοῦ δυνατοῦ κεφαλαίου. πᾶσα γὰρ [14] καιρῶν τε καὶ τρόπων ἐξέτασις ἐπὶ τὸ δυνατὸν ἔχει τὴν ἀναφοράν· ἐν τούτοις γὰρ δείκνυται, πῶς ἔνεστι κρατῆσαι τῶν ἀντιπάλων. ἐπειδὴ δὲ οἶδε τοὺς Ἀθηναίους πολλῇ δεδουλωμένας [15] ῥαθυμίᾳ, προτείνει αὐτοῖς δύο βοηθείας, ἵνα κἂν τὴν μίαν ποιήσωσιν.

‡ — 17. ὀκνῶ] Φοβοῦμαι.

— ibid. μάταιος] Ἀττικὸν τὸ, μάταιος ἡ στρατεία. ‡

— 18. ὑπομείνας τοῦτο, Ὄλυνθον παραστήσεται] Οἰκεία ἡ λέξις· ὑπομεῖναι γὰρ [16] λέγει ἀντὶ τοῦ καρτερεῖν, ὅταν ἴδωμεν τὰ οἰκεῖα πάσχοντα. τὸ δὲ παραστήσεται, χειρώσεται. στικτέον δὲ ἐνταῦθα, ἵν' ᾖ, ὑπομεί-

[1] ἄλλων, καὶ οὐκέθ' ἑαυτοῦ Par. η.
[2] τεχνικῶς δὲ τοῦτο — λέγοντι addunt post παρέχουσι, v. 17. Ald. Wolf.
[3] πρᾶγμα Ben. πράγματα Ald. Par. α.
[4] πολλάκις ὁ Par. η.
[5] τὰ παθητικὰ Ald.
[6] ἀπολοῦσιν M. Ben.
[7] κεφάλαια αὐτὰ Par. η.
[8] ὁλόκληρα Ald. Par. α.
[9] τῷ δήμῳ Par. α.
[10] τὸ omittit Par. α.
[11] ἔχειν τὸν λόγον. ἰστέον Ben. τὸν λόγον omittunt Ald. Par. α.
[12] καὶ ἐπὶ λυσ. Ald.
[13] συμβουλεύων Ben.
[14] καιρῶν τε omittunt Ald. Ben.
[15] τῇ ῥαθυμίᾳ Par. α.
[16] λέγεται ἐπὶ τοῦ Par. η. λέγειν ἀντὶ τοῦ Ald.

Φησιν] M. φασιν. IDEM.

Οἱ χρεωστοῦντες] Οἱ χρεωστεύοντες. Idem enim utrumque significat. IDEM.

Ὁλόκληρα] F. ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρως, ἐπιῤῥηματικῶς. Sed malim ὁλόκληρον τὴν μοῖραν. IDEM.

Οὐ παντελῶς ἰδιάζον] Utrum κεφάλαιον ἰδιάζον, ἢ προοίμιον; Mihi utrumque obscurum videtur, et neutrum satis placet. Malo tamen ad κεφάλαιον referre. Hoc enim velle puto, eum a capite alio transire ad aliud, ab illo non omnino abhorrens, sed affine potius. IDEM.

Νουθετοῦντος καὶ λυσιτελοῦντος] F. νουθετοῦντος καὶ περὶ τοῦ λυσιτελοῦντος. IDEM.

νας καὶ ἐάσας τὴν πατρίδα αὐτοῦ κακῶς πάσχουσαν παραστήσεται ἐν τοσούτῳ Ὄλυνθον· καὶ εὐχερῶς ἐλθὼν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὡς λαβὼν τοὺς Ὀλυνθίους πρὸς συμμαχίαν, ἀμυνεῖται ἡμᾶς ἐκεῖσε.

P. 22. 2. περιέσται τῷ χρόνῳ] Ὅρα πῶς [1] ἐν τῷ ἄνω πόλεις εἰπὼν ὅτι εὐχερῶς [2] αὐτὰς [3] ἐλάμβανεν, ἐπὶ τῆς Ὀλύνθου εἶπε τὸ δυσχερὲς, διὰ τοῦ εἰπεῖν Τῷ χρόνῳ περιέσται, τὸ δυνατὸν Ὀλυνθίοις πραγματευόμενος.

— 5. περὶ δὲ χρημάτων πόρου] Μετέρχεται ἐπὶ τὸ δυνατὸν κεφάλαιον. μερίζει δὲ τοῦτο εἰς δύο, εἴς τε χρημάτων εὐπορίαν, καὶ ἀνδρῶν δύναμιν.

— 7. ὡς βούλεσθε λαμβάνετε] Πάλιν ὑποσιωπήσει ἐχρήσατο, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, εἰς τὰς [4] θέας αὐτὰ λαμβάνετε.

— 8. ἀποδώσετε] Καλῶς εἶπε τὸ Ἀποδώσετε, ÷ καὶ ÷ οὐχὶ δώσετε. ἀποδίδωσι γάρ τις τὸ ἀλλότριον ἐκείνῳ, οὗ οἶδεν ὂν τὸ πρᾶγμα· ὥστε ταῦτά, φησιν, οὐκ ἔστιν ὑμέτερα, ἀλλὰ τῶν στρατιωτῶν οἰκεῖα.

— pen. ἐνδεῖ τοῦ πόρου] Ἐνδεῖσθαι μέν ἐστι τὸ παντελῶς μὴ ἔχειν· προσδεῖσθαι δὲ, τὸ ἔχειν μὲν μέρος, ἔτι δὲ δεῖσθαι πρὸς τὸ τέλειον. [5] φησὶν οὖν ὅτι, εἰ μὲν ἀποδώσετε τὰ χρήματα, οὐ μέλλετε προσδεῖσθαι διὰ τὸ ἀρκούντως ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, προσδεῖσθε. εἶτα ἐπειδὴ ἔμφασίν τινα [6] ἔχει ὡς ἔστι καὶ ἄλλα ἐκτὸς τῶν θεωρικῶν, ἃ λαμβάνοντες ὀλίγων προσδέονται, ἐπήγαγε τὸ, Μᾶλλον δὲ παντὸς ἐνδεῖ [7] τοῦ πόρου· ὡς εἰ μὴ [8] ἀποδῶτε τὰ θεωρικὰ, παντελῶς ἀπορήσομεν.

— ibid. τί οὖν ἄν τις εἴποι] Ἀνθυποφορὰ πάλιν. Σὺ, φησὶ, γράφεις τὰ θεωρικὰ εἶναι στρατιωτικά; εἶτα λύει, ὅτι συμβουλεύω [9] μὲν, οὐ γράφω δὲ, τὸν κίνδυνον εἰδὼς, καὶ τὸν Εὐβούλου νόμον [10] μὴ ἀγνοῶν.

P. 23. 1. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι] Ἐγὼ [11] μὲν, φησὶν, εἰς τοὺς στρατιώτας δεῖν ἀναλωθῆναί φημι· ὑμεῖς δὲ εἰς τὰς ἑορτὰς λαμβάνετε.

— ibid. κατασκευασθῆναι] Ὡς παντελῶς [12] ἀπαλλοτριωθέντος τοῦ στρατιωτικοῦ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, κατασκευασθῆναι εἶπεν, ὡς ἐπὶ κτημάτων παντελῶς διαφθαρέντων. ἀπὸ τοῦ ποιουμένου δὲ εἶπε τὸ ποιοῦν.

÷ — 2. στρατιωτικὰ] Οὐ γὰρ ἔχετε ὅθεν ἄλλοθεν αὐτοὺς μισθώσετε.

— ibid. σύνταξιν] Σύνταξίς ἐστι δύο πραγμάτων ὥσπερ ἕνωσις. εἰώθασι δ' οἱ παλαιοὶ, ἐπειδάν τι ἀσαφὲς [13] οἰώμεθα λέγειν, διὰ τῆς ἐπαγωγῆς αὐτὸ λύειν, ὥσπερ καὶ ὁ ποιητὴς εἰπὼν, [14] κύμβαλος, ἐπήγαγεν, ἐπὶ βρεγμόν τε καὶ ὤμους· καὶ πάλιν εἰπὼν, ἐντροπαλιζόμενος, ἔφη, γόνυ γουνὸς ἀμείβων· οὕτω καὶ ὁ ῥήτωρ εἰπὼν, Σύνταξις, ἐπήγαγε τὸ, Λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα.

— 3. τὰ δέοντα] Νῦν γὰρ εἰς θέας λαμβάνοντες οὐ δεόντως λαμβάνετε· εἰς δὲ τὸ στρατεύειν δοθέντα δεόντως δοθήσεται. ÷

— 4. ἔστι δὴ λοιπὸν] Οὐδὲν ἔτι, φησὶν, ἀπολείπεται, ἐὰν μὴ βούλεσθε τὰ χρήματα τοῖς στρατιώταις ἀποδοῦναι, ἢ εἰσφέρειν ὑμᾶς ἀπὸ τῶν ἰδίων οὐσιῶν. οὐχ ὁρίζει δὲ τὴν ποσότητα, ἵνα μὴ λυπηρὸς δόξῃ, ἀλλὰ τὸν καιρὸν καὶ τὴν ἀνάγκην ἐποίησεν ὁρίζουσαν.

÷ — 5. εἰσφέρειν] Εἰ μὴ τὰ θεωρικὰ στρατιωτικὰ ποιήσετε. ÷

— 6. δεῖ [15] δὴ χρημάτων] Ὡς εἰ ἔλεγεν, εἴτε πολλῶν εἴτε ὀλίγων δεῖσθε, οὐκ ἐμὸν εἰπεῖν, ἀλλὰ τῆς χρείας· τοῦτο δὲ οἶδα, ὅτι [16] πάντως χρῄζετε.

— 7. οὐδέν ἐστι γενέσθαι] Εἴποι ἄν τις, τί οὖν καὶ ἐν τῷ εὔχεσθαι δεόμεθα χρημάτων, ἢ ἐν τῷ σωφρονεῖν; λέγομεν δὲ, ὅτι πρὸς τὸ προκείμενον εἶπεν, ἤτοι τὸν πόλεμον· ἀεὶ γὰρ ὁ πόλεμος χρημάτων δεῖται.

÷ — 9. ἀντιλάβεσθε] Ἅψασθε. ÷

— antep. ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι] Πληρώσας τὸ ἓν μέρος τοῦ δυνατοῦ, τουτέστι τὸ τῆς πόλεως, ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος ἐλήλυθε [17] τοῦ δυνατοῦ, τὸ τοῦ Μακεδόνος. μὴ ἔχων γὰρ δεῖξαι τοὺς Ἀθηναίους δυνατοὺς, καθὸ [18] πόλλ' ἀπώλεσαν, τεχνικῶς ἐκ τοῦ ἐναντίου πειρᾶται κατασκευάσαι, ὅτι δύνανται τὴν Φιλίππου δύναμιν καθαιρεῖν.

— pen. οὔτε γὰρ ὡς δοκεῖ] Οὐχ οὕτως αὐτῷ ἔχει τὰ πράγματα [19] εὐπρεπῶς, οὐδὲ ὥς τις νομίζει κάλλιστα.

÷ P. 24. 1. τὰ παρόντα] Ἤγουν τὰ ἐν τῇ Ὀλύνθῳ.

— 2. τὸν πόλεμον] Πρὸς τοὺς Ὀλυνθίους.

— 3. αὐτὸν] Τὸν πόλεμον.

— ibid. τὰ πράγματα] Τὰ τῶν Ὀλυνθίων ἐκ μόνης τῆς θέας ἀναιρήσεσθαι. ÷

— 4. κἆτα διέψευσται] Καὶ εἶτα διέψευσται τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς προσδοκίας· ἰδοὺ γὰρ πολεμοῦσιν αὐτῷ παρὰ τὴν αὐτοῦ προσδοκίαν.

— 6. εἶτα τὰ τῶν Θετταλῶν] Οὐκ εἶπεν οἱ Θετταλοὶ, ἀλλὰ τὰ Θετταλῶν πράγματα, ἵνα λέγῃ τὴν ἀπιστίαν, καὶ δηλώσῃ, ὅτι ἀεὶ συζῶσιν αὐτῇ.

÷ — ibid. τὰ τῶν Θετταλῶν] Ταράττει αὐτόν. πράγματι δὲ ἀντὶ προσώπου ἐχρήσατο. ÷

[1] ἐπὶ τῶν ἄνω πόλεων Par. α. [2] αὐτὰ Ald. [3] ἔλαβεν Par. η.
[4] θέας καὶ πανηγύρεις αὐτὰ Ben. omittunt καὶ πανηγύρεις Ald. Par. α.
[5] φησὶ δὲ Par. η. [6] παρεῖχεν Par. α.
[7] τοῦ omittit Ben. addit Par. α. Ald. [8] ἀποδώσετε Par. α.
[9] μόνον Par. θ. [10] οὐκ Par. θ.
[11] μὲν γάρ φησιν Ben. omittunt γὰρ Ald. Par. α. [12] ἀλλοτριωθέντος Par. α.
[13] οἴονται M. Wolf. [14] κύμβαχος M. Wolf.
[15] δὲ Ben. δὴ Ald. Par. α. [16] πάντες Ben. Ald.
[17] τὸ τοῦ δυνατοῦ Μακεδόνος Par. α. τοῦ δυνατοῦ Μακεδόνος Ald. τὸ τοῦ Μακεδόνος Ben.
[18] πολλοὺς Ald. Ben. [19] εὐτρεπῶς Par. α. η.

— 8. καὶ γὰρ Παγασὰς] Ἡ ἱστορία οὕτως· Ἀλεύας ἀπόγονός τις τοῦ Ἡρακλέους, Θετταλὸς, ἐτυράννησε Θετταλῶν· εἶτα καὶ οἱ τούτου παῖδες. μὴ φέροντες οὖν τὴν τυραννίδα οἱ Θετταλοὶ, καὶ ἀποροῦντες τί δεῖ ποιεῖν, μετεπέμψαντο εἰς συμμαχίαν τὸν Φίλιππον. εἶτα ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐξέβαλε τοὺς Ἀλευάδας ἐκ τῆς τυραννίδος· καὶ ὑπὲρ τούτου χάριν [1] αὐτῷ ὁμολογοῦντες οἱ Θετταλοὶ, δεδώκασιν αὐτῷ νέμεσθαι Παγασὰς, καὶ τὰ χρήματα ἐκ τῶν λιμένων καὶ τῆς ἀγορᾶς. ἄπιστοι δὲ Θετταλοὶ ἐνομίσθησαν, ἢ διὰ τὸ τὸν Ἰάσονα, Θετταλὸν ὄντα, ἄπιστον ὀφθῆναι περὶ τὴν Μήδειαν, ἢ ὅτι ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, ἐν [2] αὐτῇ τῇ παρατάξει ἀπὸ Ἀθηναίων πρὸς Λακεδαιμονίους μετετάξαντο, ὥς φησιν ὁ Θουκυδίδης. ἡ δὲ Μαγνησία χώρα τίς ἦν πλησίον Θετταλίας, [3] ὑπήκοος αὐτοῖς. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος αὐτῇ. χαριζόμενος οὖν τοῖς Θετταλοῖς ὁ Φίλιππος, ταύτην αὐτοῖς κατεδουλώσατο ἀποστᾶσαν αὐτῶν· μετὰ δὲ ταῦτα φρούριον ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῶν Μαγνητῶν, ἵνα μὴ καὶ δεύτερον ἀποστῶσι· τὸ δὲ [4] ἀληθὲς, κατ' αὐτῶν Θετταλῶν. οἱ δὲ γνόντες αὐτὸ τοῦτο, ἐκώλυσαν αὐτὸν τειχίζειν.

÷ — ult. ἀπὸ τούτων] Ἤγουν, ἀπὸ τῶν ἐξ αὐτῶν προσόδων.

P. 25. 2. τοῖς ξένοις] Καὶ γὰρ οὐ μόνον Μακεδόσιν, ἀλλὰ καὶ ξένοις ἐχρῆτο πρὸς τὴν στρατείαν. ÷

— 3. ἀλλὰ μὴν τόν γε Παίονα] Δείξας αὐτοῦ τὸ ἀσθενὲς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, βούλεται καὶ ἀπὸ τῶν βαρβάρων τὸ ὅμοιον ἐργάσασθαι. καὶ δι' αὐτῆς δὲ τῆς λέξεως [5] ηὐτέλησε τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ εἶπε πληθυντικῶς, ἀλλ' ἑνικῶς, Παίονα καὶ τὸν Ἰλλυριόν.

÷ — 5. ἥδιον ἂν] Παίονες καὶ [6] Ἰλλύριοι κατ' ἀνάγκην ὑπήκουον, καὶ [7] ἄλλα τινὰ τῶν ἐθνῶν. ÷

— 6. καὶ γὰρ ἀήθεις τοῦ κατακούειν] Δεῖ προσέχειν τῇ λέξει· οὐ γὰρ εἶπεν ἀκούειν μόνον, ἀλλὰ κατακούειν, [8] ὅ ἐστι πάνυ ὑπακούειν, ὥστε καὶ δούλους νομίζεσθαι. ὁ δὲ Φίλιππος, φησὶν, ὑβριστὴς καὶ ἐπαχθής.

÷ — 7. ἄπιστον] Αὐτὸν εἶναι τοιοῦτον. ÷

— ibid. τὸ γὰρ εὖ πράττειν] ÷ Γνωμικὴ περίοδος ἡ καὶ δίκωλος. ÷ ἐπειδὴ, φησὶν, οἱ παρ' ἀξίαν εὐτυχοῦντες, οὐ δύνανται φυλάξαι τὴν εὐτυχίαν διὰ τὸ πονηρὸν τῆς γνώμης, δεδώκασιν ἀφορμὴν τοῦ [9] λέγειν, ὅτι δυσχερές ἐστι τὸ φυλάξαι [10] μᾶλλον, ἤπερ κτήσασθαι· ὅπερ οὐκ ἔστιν ἀληθές.

÷ — 9. τὸ φυλάξαι] Ἤγουν, τηρῆσαι ὡσαύτως ἔχειν, καὶ μὴ μεταβαλεῖν εἰς κακίαν.

— 10. τἀγαθὰ] Τὰ ἐπελθόντα τινί. ÷

— ibid. δεῖ τοίνυν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ÷ Παραβολὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου. ÷ πληρώσας τὴν ἐξέτασιν τοῦ δυνατοῦ, καὶ σαθρὸν ἀποδείξας τὸν Φίλιππον πανταχόθεν, εἰς προτροπὴν μετῆλθε. διενήνοχε δὲ προτροπὴ συμβουλῆς, ὅτι ἐν μὲν ταῖς συμβουλαῖς, καὶ τὸ ἀγαθὸν ὑπὲρ οὗ συμβουλεύομεν, ἀμφισβήτησιν ἔχει· καὶ ὁ τρόπος δι' οὗ ἂν [11] περιγενοίμεθα τῶν χρησίμων, ἀντίῤῥησιν ἐπιδέχεται. ἐν δὲ ταῖς προτροπαῖς, καὶ τὸ ἀγαθὸν πρόδηλον, καὶ ὁ τρόπος. δεῖ δὲ γιγνώσκειν ὅτι ἐπιπλέκεται τοῖς εἴδεσι τούτοις τὰ ἀλλήλων· καὶ συμβουλευτικὰ ἐν προτροπαῖς, καὶ τοὐναντίον ἐν συμβουλαῖς προτρεπτικά. ἐκ δὲ τοῦ πλεονάζοντος ἐν τῇ ὑποθέσει χρὴ τὸ εἶδος τοῦ λόγου γνωρίζειν.

— ult. συνάρασθαι τὰ πράγματα] Ἔδει μὲν εἰπεῖν [12] συνάρασθαι τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' Ἀττικῶς εἶπεν. ἡ δὲ [13] σὺν πρόθεσις, ὡς εἰ ἔλεγε σὺν τῇ τύχῃ ἀγωνίζεσθαι ἐφ' ἃ δεῖ χωρία. ÷ ἔστι δὲ ÷ μονόκωλος σχοινοτενὴς περίοδος ἐν ὑπερβατῷ σχηματισθεῖσα. τὸ σχῆμα δὲ ἐπιτίμησις. ÷ τὸ δὲ συνάρασθαι, συλλαβεῖν καὶ ἁρπάσαι, συνάψασθαι. ÷

P. 26. 1. καὶ πρεσβευομένους ἐφ' ἃ δεῖ] Πρεσβεύεσθαι, φησὶν, ἐπὶ τοὺς ἀγνοοῦντας τὸν Φίλιππον, ἵνα διδάξωσιν αὐτοὺς μὴ πιστεύειν αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τῶν εἰδότων μὲν, φοβουμένων δὲ, [14] τὸ ἀγγέλλεσθαι ὑμᾶς ὅτι στρατεύεσθε, ἵνα παροξυνθῶσιν εἰς τὸ μηκέτι δεδιέναι αὐτόν.

— 3. λάβοι [15] καθ' ἡμῶν τοιοῦτον καιρὸν] ÷ Οἷος νῦν ἡμῖν ἐστὶ κατ' ἐκείνου· καὶ πόλεμος γένοιτο πρὸς τῇ χώρᾳ τῇ ἡμετέρᾳ, καθάπερ νῦν τῇ ἐκείνου· ἡ γὰρ Ὄλυνθος γείτων αὐτῷ. ÷ ἐὰν τοιαῦται, φησὶν, αὐτῷ προσγένοιντο πολλαὶ εὐπορίαι, οἷαι νῦν ἡμῖν· καὶ πάλιν, εἰ πόλεμόν τινα σχοίημεν ὅμορον, ὡς αὐτὸς νῦν ἔσχε τὸν τῇ Ὀλύνθῳ γειτνιάζοντα.

— 5. εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε] ÷ Ἡ περίοδος ἐπιτιμητικὴ, ἥ ἐστι μονόκωλος, φησὶν, Ἑρμογένης. ÷ ἀσαφὲς ÷ δ' ÷ εἶναι δοκεῖ τὸ χωρίον· ἄδηλον γὰρ τίνι χρὴ προσνεῖμαι τὸ ταῦτα ποιῆσαι,

[1] αὐτῷ omittit Par. η. [2] αὐτῇ omittit Par. η. [3] ὑπείκουσα Par. α. η.
[4] ἀληθὲς ἦν, κατ' Par. η. [5] εὐτέλισε Par. α. ηὐτέλισε Ald. Ben.
[6] Ἰλλύριοι Φιλίππῳ κατ' Par. η. [7] ἄλλ' ἄττα Par. ϛ.
[8] ὅπερ ἐστι Ben. ὅ ἐστι Ald. Par. α. [9] λέγειν ἄλλοις, ὅτι Par. η.
[10] μᾶλλον omittunt Par. α. η. [11] περιγενόμεθα Ald.
[12] συνάρεσθαι Ald. [13] σύνταξις Ben. σὺν πρόθεσις Ald. Par. α.
[14] τῷ Ben. τὸ Ald. Par. α. [15] καθ' ἡμῶν] Τοιοῦτον καιρὸν &c. Ben.

Τῆς ἀγορᾶς] Fortassis τὰς ἀγορὰς, vel τῶν ἀγορῶν. Idem.

Οὐ γὰρ εἶπε πληθυντικῶς] F. addendum Παίονας καὶ Ἰλλυριούς. Idem.

Ἐν ὑπερβατῷ χηματισθεῖσα. τὸ δὲ σχῆμα ἐπιτίμησις] Increpatio incipit εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε, et hyperbaton est in his verbis λογιζομένους πῶς ἂν οἴεσθε, de quo in annotationibus dixi: et fortassis etiam in transpositione relativi et antecedentis ἃ, ταῦτα. Quæ quidem sic ordino: εἰ ἔχοντες καιρὸν, οὐ τολμήσαιτε ποιῆσαι ταῦτα, ἃ πάθοιτ' ἂν, εἰ δύναιτ' ἐκεῖνος. Idem.

πότερον τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ τῷ Φιλίππῳ· δοκεῖ γὰρ ἐφ' ἑκατέρων ἁρμόζειν. χρὴ οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀσαφῶν καὶ ἐπαμφοτερίζειν δοκούντων, ἐκ τοῦ τέλους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνιέναι· λυθήσεται γὰρ οὕτως ἡ ἀσάφεια. οἷον, ἐπὶ τοῦ παρόντος, εὐθὺς κάτωθεν ἀρξάμενος [1] λέγει, οὐ τολμήσετε καιρὸν ἔχοντες [2] πάντα ποιῆσαι ἃ πάθοιτε ἂν εἰ δύναιτο ἐκεῖνος; τὸ γὰρ πρότερον ἐπ' ἀμφοτέρων λέγεσθαι δοκοῦν, νῦν ἐφάνη περὶ τῶν Ἀθηναίων εἰρημένον.

∓ — ibid. εἰ μηδ' ἃ πάθοιτ' ἂν] Τὸ μὴ περισσόν· ἢ τὸ εἰ μὴ, εἰς τὸ, οὐ τολμήσετε. ∓

— 8. ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ∓ Μετάβασις ἐπὶ τὸ ἀναγκαῖον. ∓ ὥσπερ ∓ δὲ ∓ τὸ συμφέρον εἰς δύο τέμνεσθαι φαμὲν, εἴς τε αὐτὸ τὸ συμφέρον, καὶ τὸ ἀναγκαῖον· οὕτω καὶ τὸ δυνατὸν, εἴς τε αὐτὸ τὸ δυνατὸν ἁπλῶς καὶ τὸ ῥᾴδιον, καὶ εἰς τὸ ἀναγκαῖον· ὅπερ ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ νῦν ἐξετάζεσθαι φαμέν. δίδωσι γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις αἵρεσιν, ποῦ χρὴ πολεμεῖν· καὶ τὸν μὲν ἐν Μακεδονίᾳ πόλεμον, εὔκολον δείκνυσι· τὸν δ' ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς, χαλεπὸν καὶ φοβερόν.

∓ — 12. τὴν ὑπάρχουσαν] Ἤγουν, ἡμετέραν.

— pen. μὴ λίαν] Φοβοῦμαι ἔξωθεν.

— ult. συνεισβαλοῦσιν] [3] Οἱ πολέμιοι εἰσελεύσονται εἰς τὴν [4] πόλιν. ∓

P. 27. 2. ἀλλ' ὦ τᾶν] Ἀνθυποφορὰ στοχαστικὴ, ἣν λύει ἐκ τεκμηρίων. τὸ δὲ ὦ 'τᾶν, δύο μέρη λόγου εἰσίν· ὦ καὶ ἐτᾶν, ὅ ἐστιν, ὦ ἑταῖρε.

∓ — ibid. οὐχὶ βουλήσεται] Ὁ Φίλιππος δηλονότι.

— 3. εἰ ἃ νῦν] Τὸ ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν. ∓

— 4. ὁμῶς ἐκλαλεῖ] Ὅτι ἔρχομαι ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. ἆρα ἐὰν δυνηθῇ ταῦτα ποιῆσαι, οὐ πράξει; ζητητέον δὲ, πῶς ἐν τοῖς ἄνω δεινὸν αὐτὸν καλέσας, καὶ εἰδότα χρήσασθαι πράγμασιν, ἐνταῦθα μωρὸν ἀποκαλεῖ; λέγομεν, ὅτι ἀπὸ πολλῆς ἐπιθυμίας τοῦ βούλεσθαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐλθεῖν, ποιεῖ αὐτὸν μὴ δυνάμενον ἑαυτοῦ κατασχεῖν, ἀλλὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐκλέγοντα.

— 5. οὐδὲ λόγου προσδεῖν ἡγοῦμαι] Οὐ δεῖ γὰρ, φησὶ, τὰ ὁμολογούμενα κατασκευάζειν· καὶ δύο κακῶν προκειμένων — κακὸν γὰρ ὁ πόλεμος —, αἱρεῖται τὸ ἧττον.

— 7. ἔξω γενέσθαι] Οὐχ ἁπλῶς ἔξω τῆς πόλεως, ἀλλ' ἔξω τῆς χώρας ἐν τῇ Μακεδονίᾳ.

— 10. γεωργοῦντας] Οὐχ ἁπλῶς τοῖς σκάπτοντας τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τοὺς κεκτημένους ἀγρούς.

— ibid. τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον] Τὸν περὶ Ἀμφίπολίν φησιν, εἰς ὃν χίλια διακόσια τάλαντα ἀνηλώθη.

∓ — 12. πρόσεσθ'] Τῇ ζημίᾳ περιφρόνησις.

— 14. σώφροσι] Τοῖς συνετοῖς, τοῖς σώζουσιν τὴν φρόνησιν. ∓

— 15. πάντα δὴ ταῦτα] ∓ Ἐντεῦθεν ὁ ἐπίλογος. ∓ ἐκ τοῦ συμφέροντος κεφαλαίου τοὺς ἐπιλόγους εἴληφε· δεῖ γὰρ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ἀεὶ καὶ τῶν συνεκτικῶν, τὰς ἀνακεφαλαιώσεις, καὶ τοὺς ἐπιλόγους λαμβάνειν.

∓ — 16. ἐκεῖσε] Εἰς τὴν Μακεδονίαν. ∓

— pen. τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ] ∓ Τοὺς δυναμένους ὅπλα φέρειν καὶ μάχεσθαι, ∓ τοὺς νεωτέρους· ἡλικία γὰρ ἐξαιρέτως ἐπὶ τῶν νεωτέρων· ἐν αὐτῇ γὰρ πάντα πράττειν δυνάμεθα. ∓ τοὺς δὲ ἔξω τῆς ἡλικίας, ἤτοι γέροντας. ∓

∓ P. 28. 2. τοὺς δὲ λέγοντας] Ἤτοι τοὺς ῥήτορας.

— ibid. εὐθύναι] Ἀπολογίαι καὶ κρίσεις φανεραὶ καὶ κάλλισται γένωνται.

— 4. αὐτοῖς] Τοῖς λέγουσι. ∓

— ult. χρηστὰ δὲ εἴη, παντὸς ἕνεκα] Εὐχὴν προστίθησι τῇ συμβουλῇ, οἷον, εἴτε γένοιτο, φησὶ, χρηστὰ, καὶ προβαίη καλῶς διὰ πάντας, οἷον, διὰ τοὺς πλουσίους, τοὺς [5] νέους, τοὺς ῥήτορας.

[1] λέγε Ben. [2] ταῦτα Par. α. [3] Ὡς M. Wolf.
[4] χώραν M. Wolf. [5] νεωτέρους Par. α.

Πάντα ποιῆσαι] Malim ταῦτα ποιησαι. et supra v. 6. λέγε. Idem.

Ζητητέον δὲ, πῶς] Quid si fingit hæc Demosthenes, Philippo nihil tale locuto? Idem.

Αἱρεῖται] Malim αἱρεῖσθαι τὸ ἧττον. Idem.

Τῶν συνεκτικῶν] Quæ causam continent: ea in quibus causa nititur, περὶ τοῦ συνεκτικοῦ τῶν νοσημάτων αἰτίου, acres sunt philosophorum et medicorum disputationes. Idem.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

P. 29. 1. ΕΠΙ πολλῶν μὲν ἄν τις ἰδεῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Δεύτερος τόπος τῶν ἐξ ὑποδιαιρέσεως [1] προοιμίων, ἐξ ἀορίστου δὲ [2] προσλήψεως τὸ σχῆμα τοῦ λόγου· εἰρηκὼς γὰρ τὸ ἐπὶ πολλῶν ἀόριστον, ἐπήγαγεν ὡρισμένον τὸ περὶ τῶν Ὀλυνθίων. ὅμοιον τούτῳ τὸ, εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον, τοῦ Θεολόγου προοίμιον· τοῖς γὰρ προσώποις καὶ πρὸ τῶν πραγμάτων ἴδιαι παρακολουθοῦσιν ὑπολήψεις.

— ibid. ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις ἰδεῖν] Ἡ μὲν ὑπόθεσις τοῦδε τοῦ λόγου, καὶ τὰ κεφάλαια, [3] παραπλήσια τῷ πρώτῳ. διενήνοχε δὲ κατ' ἐκεῖνο μόνον, ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ζητεῖται, εἰ χρὴ βοηθεῖν τοῖς Ὀλυνθίοις· ἐν δὲ τούτῳ, τὸ μὲν βοηθεῖν ἤδη δέδεικται· τὴν δὲ ῥώμην ὀκνοῦσι τοῦ Μακεδόνος καὶ τὴν ἰσχύν· δι' ἣν μάλιστα καὶ τὴν δημηγορίαν ταύτην ὁ Ῥήτωρ πεποίηται· ὥστε πλεονάζον [4] ἐν τῷ λόγῳ κεφάλαιον εἶναι τὸ δυνατόν. τῶν δὲ κεφαλαίων, τὰ μὲν ἐξ αὐτῆς ἀνακύπτει τῆς τάξεως, οὐκ ὄντα πρῶτον γνώριμα τοῖς ἀκροαταῖς, οὐδὲ ἐπιζητούμενα [5] ἐπὶ τῶν ἐξαρχῆς. ἔνια δὲ εὐθὺς καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου ζητεῖται παρὰ τῶν ἀκροατῶν, πρὸς ἃ δεῖ τὸν Ῥήτορα τὴν ἀπάντησιν εὐθὺς ἐκ [6] προοιμίων ποιεῖσθαι. ὃ δὴ κἀνταῦθα γέγονε. τῆς γὰρ δυνάμεως τοῦ Μακεδόνος φοβούσης τοὺς Ἀθηναίους, ἐκ τῆς πρώτης [7] ἐπιβολῆς ἀναιρεῖν πειρᾶται τὸν φόβον, ἀντιτάσσων τῇ Φιλίππου ῥώμῃ τὴν τῶν θεῶν συμμαχίαν· δεῖ γὰρ τοῖς ἰσχυροῖς τῶν ἀντιπάλων, ἰσχυρότερα τὰ παρ' ἡμῶν ἀντιτιθέναι. δείκνυται δὲ ὢν [8] δεύτερος οὗτος ὁ λόγος, ἐκ τῶνδε· ἐν γὰρ τῷ πρώτῳ περὶ τῆς τῶν θεῶν εὐνοίας [9] ἀποδείξεις παρασχὼν, ἐνταῦθα ὡς [10] ὁμολογουμένην ἔλαβεν. ἰστέον δὲ ὅ,τι φησὶ καὶ ὁ Φιλόχορος, ὅτι τρεῖς βοήθειαι ἐπέμφθησαν, καθ' ἕκαστον λόγον μιᾶς πεμπομένης, ὡς τῆς πρώτης μὴ οὔσης ἱκανῆς. [11] κεφάλαιον δὲ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ, ἐπὶ πολὺ τὸ συμφέρον, ἐπ' ὀλίγον δὲ τὸ δυνατόν· ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐναντίον, πολὺ μὲν τὸ δυνατὸν, ὀλίγον δὲ τὸ συμφέρον.

∓ — ibid. ἐπὶ πολλῶν] Πρότασις· λείπει δὲ πραγμάτων.

— pen. ἐν τοῖς παροῦσι] Ἐν τῷ γενέσθαι ἡμῖν τὴν Ὀλύνθου συμμαχίαν.

— ult. τὸ γὰρ τοὺς πολεμήσαντας] Κατασκευὴ τῆς τοῦ προοιμίου προτάσεως. σημείωσαι δὲ ὅτι ἀπό τε ῥώμης καὶ γνώμης καταβάλλει τὸν Φίλιππον· ἔτι ἀπὸ τῆς δυσμενείας τῶν θεῶν, καὶ ἀπιστίας πρὸς ἀνθρώπους, [12] κατασυνιστᾷ Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς ἐννοίας τῶν θεῶν καὶ πίστεως πρὸς ἀνθρώπους. ∓

— ibid. καὶ χώραν [13] ὅμορον] ∓ Τῇ ἐκείνου. ∓ εἰ ∓ γὰρ ∓ καὶ εἶχον, φησὶ, δύναμιν, καὶ ἐζήτουν αὐτῷ πολεμεῖν, οὐκ ἂν [14] ἠδύναντο, εἴ γε πόῤῥω που ᾤκουν αὐτοῦ. ὅρα δὲ πῶς, ἀπὸ θεῶν ἀρξάμενος, δευτέραν ἔταξε τῶν Ὀλυνθίων συμμαχίαν.

∓ P. 30. 1. δύναμίν τινα] Σύμμετρον καὶ μεγάλην. ∓

— 4. δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θείᾳ] Ὁ μὲν διαλεκτικὸς φιλονεικεῖ πρὸς τὸν ἀντιλέγοντα· διὸ καὶ τῷ συμπεράσματι χρῆται, καθάπερ δεικνὺς, ὅτι [15] φανερῶς ἐξήλεγξε. Ῥήτωρ δὲ, εἰ συλ-

[1] προοιμιακοῦ Par. α. [2] προλήψεως Ald. Ben. [3] ὅμοια Par. η.
[4] μὲν Ald. Ben. [5] περὶ Ald. Ben. [6] προοιμίου Par. η.
[7] ἐπιβουλῆς Ald. [8] πότερος Par. η. [9] ἀπόδειξιν Par. η.
[10] ὁμολογούμενον Ald. Ben. [11] κεφάλαια Par. η.
[12] κᾆτα συνιστᾷ δ' Ἀθην. M. Wolf.
[13] post ὅμορον lacuna xx. literarum capax in Ald. [14] ἠδύνατο Ald.
[15] φανερὰν Ald. Ben. φανερῶς Par. η.

ΤΩΝ ἐξ ὑποδιαιρέσεως] Vide secundum caput Hermogenis de Inventione lib. i. Wolf.

Προλήψεως] Malim: προσλήψεως. *assumptione, adjunctione indefiniti.* Idem.

Τὸν θεολόγου] Gregorii Nazianzeni, qui κατ' ἐξοχὴν sic appellatur, ut Demosthenes ὁ ῥήτωρ, Homerus ὁ ποιητής. Exstat hic Epitaphius in editione Hervagiana, anni M. D. L. fol. 76. cujus hoc initium est: ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις, &c. Idem.

Τοῖς γὰρ προσώποις] Mutilus videtur hic locus, nec ad institutum pertinere, nisi ei aliquid consentaneum antecesserit. Idem.

Περὶ τῶν ἐξαρχῆς] Malim ἐπὶ τῶν, scilicet λεγομένων, *initio orationum.* Idem.

Ἐπιβουλῆς] Ἐπιβολῆς lege, *aggressione, conatu, impetu.* Idem.

Ὁμολογούμενον] Malim ὁμολογουμένην, scilicet τὴν συμμαχίαν, et mox pro ὅτι φησὶ, lego ὥς φασι. Idem.

λογίζοιτο, φιλονεικότερον καθίστησι τὸν ἀκροα- τὴν καὶ οὐκ εὐάγωγον πρὸς πειθώ· διὸ καὶ τοῖς λεγομένοις ἐνθυμήμασι χρώμεθα, ἐν οἷς τὰς δύο προτάσεις εἰπόντες, τὸ συμπέρασμα σιωπῶμεν, ἐκείνῳ [1] καταλείποντες αὐτὸ προσενθυμεῖσθαι· βούλεται [2] γάρ τι καὶ οἴκο- θεν εἰς τὴν τῶν πραγμάτων εὕρεσιν ὁ ἀκροατὴς συμβαλέσθαι. νῦν δὲ ἀναγκαίως ὁ Ῥήτωρ ἐ- χρήσατο τῷ συμπεράσματι. πρῶτον μὲν γὰρ ἡ κατασκευὴ τῆς προτάσεως διὰ πολλῶν γενο- μένη, ἀνάγκην ἐνεποίησεν [3] αὐτῷ, τοῦ [4] προ- τεθέντος εἰς ἀπόδειξιν, [5] διὰ τοῦ συμπερά- σματος ἀναμνῆσαι. δεύτερον δὲ, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἀγῶσιν, εἰκότως τὸ συμπέρασμα σιωπῶ- μεν· πολλῶν γὰρ ἤδη καὶ προειρημένων καὶ μελλόντων λέγεσθαι, ῥᾳδίως ὁ ἀκροατὴς εὑρί- σκει τὸ σιωπηθὲν ὑπὸ τοῦ Ῥήτορος. ἐν δὲ προοιμίῳ μηδενὸς ἔτι ῥηθέντος, οὐκ ἔχει πόθεν [6] αὐτῷ [7] προνοῆσαι τὸ λεῖπον. οὐδὲν δὲ διαφέρει τὸ δαιμόνιον τοῦ θείου παρὰ τοῖς Ῥήτορσιν, ἀλλ' ἐκ [8] παραλλήλων τὸ αὐτό.

— 5. δεῖ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τοῦτό ἐστι τὸ συμπέρασμα τοῦ προοιμίου. δείξας γὰρ τοὺς θεοὺς εὔνους καὶ τοὺς συμμάχους βεβαίους, καὶ τὸ δυνατὸν τῶν Ἀθηναίων αὐξή- σας, καιρὸν ἔσχεν ἐπιτιμήσει χρήσασθαι· καὶ φησὶν, [9] ὅπως μὴ προδόται γενώμεθα τῶν ὑπαρχόντων καὶ δεδωρημένων ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, καὶ δόξωμεν αὐτοὶ κατ' αὐτῶν τὰ χείρι- στα βουλεύεσθαι.

— 6. αὐτοὺς] Ἡμᾶς.

— 7. τῶν ὑπαρχόντων] Ἡμῖν ἐκ θεῶν, θείων δώρων.

— 8. μᾶλλον δὲ] Προδιόρθωσις.

P. 31. 1. τὸ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες] Δεύτερον προοίμιον ἐκ προσοχῆς.

— ibid. τὸ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τὸ [10] μὲν πρῶτον προοίμιον ἀπὸ ἐπιχειρημάτων τοῦ δυνατοῦ ληφθὲν, σκοπὸν εἶχεν ἀπὸ τῆς προνοίας τῶν θεῶν τὸ δυνατὸν τῶν Ἀθηναίων αὐξῆσαι. τὸ δὲ δεύτερον περὶ τοῦ Φιλίππου δυνατοῦ τὴν ἐξέτασιν ἔχει, καθαίρεσιν [11] ἔχον τῆς δυνάμεως, ὅσην ἔξεστιν ἐν προοιμίοις ἐργά- σασθαι. ΑΛΛΩΣ. Τοῦτο τὸ σχῆμά ἐστι τὸ κατὰ παράλειψιν· οὐκ ἐβούλετο μὲν γὰρ τῇ ἀληθείᾳ τὴν δύναμιν ἐξετάσαι τοῦ Μακεδόνος· ἡ δὲ αἰτία, ἵνα μὴ φοβήσῃ μᾶλλον τοὺς Ἀθη- ναίους ἀποσχέσθαι τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου· οὐκ ἐβούλετο δὲ πάλιν ταύτην ἀμνημόνευτον ἐᾶσαι, ἵνα μὴ αὐτὸ τοῦτο δόξῃ φοβούμενος, ταύτην καταλιπεῖν. τί οὖν ποιεῖ; καὶ μνη- μονεύει κατὰ παράλειψιν, καὶ τὴν αἰτίαν οὐ τὴν οὖσαν λέγει, ὅτι, ἵνα μὴ φοβήσω ὑμᾶς· ἀλλ' ἑτέραν, ἵνα μὴ δόξω, φησὶν, αἰσχύνην ὀνειδίζειν.

— 3. οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι] Κατὰ μὲν τὸ ἀληθὲς, οὐ βούλεται αὐτοῦ διελθεῖν τὴν δυνάμιν, ἵνα μὴ φοβήσῃ τοὺς Ἀθηναίους· [12] ὑ- πωπτεύετο γὰρ συμμάχους ἔχειν πολλούς· προσποιεῖται δὲ τὴν δόξαν παραιτεῖσθαι, ἵνα, φησὶ, μὴ φιλοτιμίαν ἐκείνῳ περιποιήσω δι' ὧν αὔξω αὐτόν.

— 4. ὑπὲρ τούτων] Τῶν τοῦ Φιλίπ- που.

— 6. ὁ μὲν γὰρ] Περίοδος τετράκωλος, ἔχουσα δύο προτάσεις, καὶ δύο ἀποδόσεις.

P. 32. 2. σκόποιτο ἐνθένδε] Ὅ ἐστιν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων· αἰνίττεται δὲ εἰς τοὺς φιλιππί- ζοντας ῥήτορας.

— 3. ὧν οὖν ἐκεῖνος μὲν ὀφείλει] Τρίκωλος ἡ [13] περίοδος, ἔχουσα μίαν πρότασιν δίκωλον, καὶ μίαν ἀπόδοσιν.

— ibid. ὧν οὖν ἐκεῖνος μὲν] Ὑπὲρ ὧν οὖν ηὐξήκασιν οὕτω Φίλιππον οὗτοι οἱ προδόται, καὶ ἔδει αὐτὸν μὲν Φίλιππον χάριν αὐτοῖς ὁμολο- γεῖν, ἡμᾶς δὲ δίκην αὐτοὺς εἰσπράττεσθαι, ὑπὲρ τούτων φησὶν, οὐκ εὔκαιρόν μοι τὸ λέγειν νῦν δοκεῖ· οὐ γὰρ [14] περὶ [15] τούτων εἰσῆλθον κατηγορίαν ἐνστήσασθαι, ἀλλὰ συμβουλεῦσαι περὶ Ὀλυνθίων.

— 4. πεπολιτευμένοις] Παρ' ὑμῖν.

— ibid. λαβεῖν] Παρ' αὐτῶν.

— 5. τοῦ λέγειν] Ὑπὲρ τῶν πεπολιτευ- μένων ὑπὲρ ἐκείνου.

— ibid. χωρὶς τούτων] Χωρὶς τοῦ παρο- ξυνθῆναι ἐπὶ τὸν πόλεμον διὰ τῆς κατηγορίας τῶν προδοτῶν.

— 9. τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον] Ἔστι μὲν οὖν τρίτον τοῦτο προοίμιον· οὐ μὴν τὴν αὐτὴν δύνα- μιν ἔχον τοῖς προειρημένοις. ἐκεῖνα μὲν γάρ ἐστιν ὅλης τῆς ὑποθέσεως. τὸ μὲν γὰρ πρότε- ρον περὶ τοῦ δυνατοῦ τῶν Ἀθηναίων· τὸ δὲ δεύ-

[1] καταλειπόντες Ald. καταλιπόντες Ben. [2] γάρ τοι Par. n. [3] αὐτοῦ Ald. Ben. αὐτῷ Par. n. [4] προτιθέντος Ald. [5] διὰ omittit Par. n. [6] αὐτὸ Par. n. [7] προνοῆσαι Ald. Ben. νοῆσαι Par. n. [8] παραλλήλου Ald. Ben. [9] ὅτι Ald. Ben. [10] μὲν οὖν πρῶτον Ald. [11] ἔχοντες δυνάμεως Ald. Ben. [12] ὑποπτεύετο Ald. [13] περίοδος omittunt Ald. Ben. [14] περὶ omittit Ben. addunt Par. a. n. Ald. [15] ταύτην Ald. Ben.

Ἀνάγκην ἐνεποίησεν αὐτοῦ τοῦ προτιθέντος] Lego: αὐτῷ τοῦ προτεθέντος. ut sit passivus ἀόρ. et αὐτῷ ad verbum ἐνεποίησεν referatur. Quanquam id et absolute poni, et αὐτοῦ τοῦ προτεθέντος conjungi potest. Idem.

Ἐν τοῖς ἀγῶσιν] *In conflictu*, in confirmando et confutando. Idem.

Αὐτῷ προνοῆσαι] Lego προσνοήσαι, tertia persona optativi. Idem.

Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ] Id est, συνώνυμον, ταὐτὸ σημαῖνον. Idem.

Οὐ γὰρ περὶ ταύτην] Lego τούτων. et v. 42. col. 2. ἔστι μὲν τρίτον τοῦτο. et p. 25. v. 28. col. 1. τὰ τῆς δυνάμεως διεξελήλυθεν ἀντὶ τοῦ. Idem.

τερον, περὶ τοῦ δυνατοῦ τοῦ Φιλίππου. τὸ δὲ δυνατὸν κεφάλαιον, ὅλον συνέχει τὸν λόγον. τοῦτο δὲ μερικόν ἐστι [1] τὸ προοίμιον, κατασκευὴν ἔχον τῶν ἔγγιστα· ἐπειδὴ γὰρ μέλλει τὴν ἀδι- κίαν καὶ τὴν ἀπιστίαν ἐξετάζειν τοῦ Μακεδό- νος, αἰτίαν ἀποδίδωσιν, ἐν τῷ προοιμίῳ προλα- βὼν, δι' ἣν μέλλει τοῦτο ποιεῖν. ΑΛΛΩΣ. Ἰστέον ὅτι τὸ δεύτερον καὶ τρίτον προοίμιον εἰς καθαίρεσιν Φιλίππου ἔλαβεν· ἀλλ' ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ ἀπὸ τῆς ῥώμης αὐτὸν καθεῖλεν, ἐν τῷ τρίτῳ δὲ ἀπὸ τῆς γνώμης καὶ τὸ κρείττους ἔχειν πολεμίους· ἐκ δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐπιχειρήμα- τος, ἤτοι τοῦ δυνατοῦ, ἀμφότερα· ἐπειδὴ φοβε- ρὸς ὁ Φίλιππος δοκῶν καὶ δυνατὸς, ἐφόβει τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ἡ πᾶσα σύστασις τοῦ λόγου, ἐπὶ τὸ δυνατὸν κεφάλαιον ἀνάγεται.

— pen. κενὴν] Ματαίαν καὶ χωρὶς ἐλέγχου.

P. 33. 1. καὶ βραχέος λόγου] Ἐπειδὴ τὸ πάντα ὅσα εἶπε καὶ ἔπραξε Φίλιππος ἐπαγ- γείλασθαι εἰπεῖν, ὑπόνοιαν ἐδίδου μακρολο- γίας, πολεμία δὲ αὕτη τοῖς ἀκροαταῖς, τῷ συντόμῳ τῶν λόγων παρεμυθήσατο.

— 5. ὅτι πάντα [2] διεξελήλυθεν] Εἰ γὰρ οὐκ [3] ἔστι προσθήκην αὐτῷ [4] λαμβάνειν τὰ πρά- γματα, μένειν δὲ ἐπὶ [5] τὸν αὐτὸν οὐχ οἷόν τε τὰ ἀνθρώπινα, δηλονότι πρὸς καθαίρεσιν ἥκει λοι- πὸν αὐτῷ τὰ τῆς δυνάμεως, ἀντὶ τοῦ, οὐδεμίαν ἔτι εὑρίσκει μηχανήν· πάσας γὰρ διῆλθε, καὶ πάντες αὐτὸν ἔγνωσαν.

— 6. παρακρουόμενος] Ἐξαπατῶν.

— 7. ἐγὼ μὲν γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἐντεῦθεν εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον ἐνέβαλε τὸ δυ- νατὸν, ἀπὸ λύσεως ἀρξάμενος· ἡ γὰρ ἀντίθεσίς ἐστιν, ἀλλὰ φοβερὸς ὁ Φίλιππος, ἥν τινα [6] φα- νερῶς μὴ θεὶς, ἐπάγει τὰς λύσεις. ὅταν μὲν [7] γὰρ τὸν ἀντίδικον ἔχωμεν ἀναγκαίως μέλλον- τα χρῆσθαι ταῖς ἀντιθέσεσι, κἂν ἡμεῖς μὴ [8] λέγωμεν, τότε δεῖ φανερῶς τιθέναι τὰς ἀντιθέ- σεις· ὅταν δὲ αὐτὸς καθέζηται παρ' ἑαυτῷ τὴν ἀντίθεσιν ἔχων ὁ ἀκροατὴς, τότε χρὴ λύειν καὶ μὴ τιθέντας, [9] ὥσπερ καὶ νῦν γέγονεν. εἰσ- ελήλυθε γὰρ αὐτὸς ὁ δῆμος πεφοβημένος τὸν Φίλιππον· ὥστε περιττὸν ἦν τιθέναι ταύτην, δι' ἣν σκεψόμενοι συνῆλθον.

— 8. καὶ αὐτὸς] Ὥσπερ οἱ ἄλλοι.

— ult. νῦν δὲ θεωρῶν] Τὸ ὑπερβατὸν οὕτω· νῦν δὲ εὑρίσκω τὸν Φίλιππον τὴν ἡμετέραν εὐ- ήθειαν τούτῳ προαγαγόμενον, ὅ ἐστι διὰ τού- του, ὥσπερ ὀνησάμενον τὴν ἡμετέραν μωρίαν, καὶ δυνηθέντα ἡμᾶς ἀπατῆσαι, διὰ τοῦ ὑπι- σχνεῖσθαι ἡμῖν παραδοῦναι τὴν Ἀμφίπολιν. ὑπισχνεῖτο γὰρ σώσειν αὐτὴν τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ μὴ προσδέξαιντο τοὺς Ὀλυνθίους εἰς φιλίαν, καὶ συμμαχίαν δοῖεν αὐτοῖς. ἐξ ὧν πεισθέν- τες Ἀθηναῖοι, τούτους ἀπήλασαν τέως· πάλιν δὲ εἶχον πρὸς αὐτοὺς φιλίαν. εἶτα ὁρῶν ὁ Φίλιπ- πος ὅτι ἀσθενεῖ πρὸς Ὀλυνθίους μαχόμενος, διὰ τὸ μὴ καθαρῶς ἀποστῆναι [10] αὐτῶν τοὺς [11] Ἀθηναίους, χαρισάμενος αὐτοῖς τὴν Ποτίδαιαν, ἀπέστησεν [12] Ἀθηναίων· φησὶ γὰρ ὅτι καὶ τού- τους ἠπάτησεν. ὅρα δὲ πῶς, εἰπὼν Ἀθηναίους ἠπατῆσθαι καὶ Ὀλυνθίους, τοὺς Ἀθηναίους προέταξεν, ἵνα συγγνώμην ἔχωσιν Ὀλύνθιοι δεύτεροι ἀπατώμενοι μετὰ Ἀθηναίους τοὺς σο- φωτάτους· τὸ αὐτὸ δὲ θρυλλούμενον μὲν παρ' ἡμῖν, ἀπόρρητον δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὄν.

— ibid. καὶ σκοπῶν] Αὐτόν.

P. 34. 1. τὴν μὲν ἡμετέραν [13] εὐήθειαν] Οὐκ εἶπεν ὑμετέραν διὰ τὸ ἐπαχθὲς, καὶ ἑαυτὸν συνάπτων τῷ ἐγκλήματι. φασὶ δὲ, ὅτι [14] μὴ πάντοτε μωρίαν ἡ εὐήθεια σημαίνει· ἀλλ' ἔστιν ὅτε πρᾳότητα καὶ ἐπιείκειαν καὶ τὸ ἁπλοῦν ὅπερ καὶ νῦν βούλεται σημαίνειν.

— ibid. εὐήθειαν] Ἁπλότητα καὶ ἀπο- νηρευσίαν.

— 2. ἀπήλαυνόν τινες] Οἱ τούτῳ χαρι- ζόμενοι. [15] δέος δ' εἰπεῖν, ἀπηλαύνετε ὑμεῖς· ἡ γὰρ πόλις πᾶσα ἦν ἡ τοῦτο ποιήσασα. ὁ δὲ εἰς τοὺς ῥήτορας ἀπωθεῖται τὸ ἔγκλημα. ἐκφαντικῶς δὲ εἶπεν [16] ἐνθένδε, οἷον ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἀπὸ τοῦ χωρίου ὥσπερ τοῦ ἐλέου, ὅθεν Ἡρακλεῖδαι ἐσώθησαν, ἀπήλαυνον οὗτοι τοὺς ἱκέτας.

[1] τὸ omittit Ben. [2] διεξελήλυθα Ald. [3] ἔτι Ben. [4] λαμβάνει Ald. Ben. [5] τῶν αὐτῶν Ald. Ben. [6] φανερῶς ὡς μὴ Ald. Ben. [7] γὰρ πρὸς τὸν Ald. Ben. [8] λέγομεν Ald. [9] ὅπερ Ald. Ben. [10] αὐτῷ Ald. Ben. [11] Ὀλυνθίους Ald. Ben. Ἀθηναίους Par a. [12] Ἀθηναίους Ald. Ben. [13] βοήθειαν Ald. [14] μὴ omittunt Ald. Ben. [15] δέον Ben. [16] ἐνθάδε Ald.

Ἥν τινα φανερῶς ὡς μὴ θεὶς] Lego φανερῶς μὴ θείς. τὸ ὡς redundat. Idem.

Ὅταν μὲν γὰρ πρὸς τὸν ἀντίδικον ἔχωμεν] Lego: ὅταν μὲν γὰρ ἀντίδικον ἔχωμεν, τὸν ἀναγκαίως, etc. Idem.

Καὶ μὴ τιθέντας] Κἂν μὴ τιθῶμεν. Idem.

Ἀποστῆναι αὐτῷ] Corruptus locus ac mutilus, sic opinor restituendus: διὰ τὸ μὴ καθαρῶς ἀποστῆναι αὐτῶν τοὺς Ἀθηναίους τοὺς Ὀλυνθίους, χαρισάμενος αὐτοῖς τὴν Ποτίδαιαν ἀπέστησεν Ἀθηναίων. Idem.

Ἵνα συγγνώμην ἔχωσιν Ὀλύνθιοι] Εὕρωσιν, *ut veniæ locus esset Olynthiis*. Alioqui συγγνώμην ἔχειν est συγγινώσκειν; *ignoscere, dare veniam*. Fortasse legendum: Ὀλυνθίοις δευτεροῖς ἀπατωμένοις, subintellecto nominativo Ἀθηναῖοι. ut *Athenienses veniam darent Olynthiis*. Idem.

Ὅτι πάντοτε] Leg. ὅτι οὐ πάντοτε. Negatio enim addenda est. Asserit hoc Diogenes in vita Platonis. Idem.

Δέος εἰπεῖν] *Periculosum dictu*. sed haud scio an, δέον εἰπεῖν, *cum dicendum esset*, sit legendum. Idem.

Ἐκφαντικῶς δὲ εἶπεν ἐνθάδε] *Expresse*: fortassis ἐμφατικῶς, et ἐνθένδε, ut est in auctore. Idem.

— ult. καὶ [1] τὸ θρυλλούμενόν ποτε] Λέγουσιν ὅτι Πύδνα χωρίον Μακεδονίας. Ποτίδαια δὲ τῆς Θρᾴκης· καὶ ἡ μὲν Πύδνα ὑπήκοος ἦν Φιλίππῳ, ἡ δὲ Ποτίδαια τοῖς Ἀθηναίοις. ἐγένετο δέ ποτε, τὴν μὲν Ποτίδαιαν ἀποστῆναι πρὸς Φίλιππον, τὴν δὲ Πύδναν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. ἑκάτεροι δὲ, οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ ὁ Φίλιππος, τὴν ἰδίαν ἐπεθύμουν. τοῦτο οὖν ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, ὅτι τὸ θρυλλούμενον τοῦτο καὶ ποθούμενον ἐν ἀποῤῥήτῳ κατασκευάσω. διὰ τί δὲ ἐν ἀποῤῥήτῳ; ἵνα μὴ ἑκάτεροι μαθόντες φυλάξωνται, οἵ τε Ποτιδαιᾶται καὶ οἱ Πυδναῖοι. Θεόπομπος δέ φησιν ὅτι περὶ Πύδνης μόνον καὶ Φιλίππου, ἵνα δώῃ αὐτὸς μὲν Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν, δέξηται δὲ παρ' αὐτῶν τὴν Πύδναν αὐτοῦ οὖσαν. καὶ τὸ ἀπόῤῥητον δὲ, ἵνα μὴ μαθόντες οἱ Πυδναῖοι φυλάξωνται· οὐ γὰρ ἐβούλοντο εἶναι ὑπὸ τὸν Φίλιππον.

÷ P. 35. pen. συμμάχους] Τοὺς Ποτιδαιάτας. ÷

— ult. Θετταλοὺς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα] Εἰκότως Θετταλοὺς τελευταίους ἠπάτησεν, ὡς εὐχερεῖς ὄντας καὶ μὴ δυνηθέντας ἀπὸ τῆς Ἀθηναίων καὶ Ὀλυνθίων ἀπάτης σωφρονισθῆναι.

P. 36. 3. ὅν τινα οὐ πεφενάκικεν] Ἐπειδὴ [2] στρατηγικὸν εἶναι δοκεῖ τὸ φενακίζειν τοὺς πολεμίους, διὰ τοῦτο ἐνήλλαξεν εἰπὼν, τῶν αὐτῷ χρησαμένων, ὅτι Φίλιππος οὐ τοὺς πολεμίους, ἀλλὰ τοὺς φίλους ἀπατᾷ· τοῦτο δὲ ἀπιστίας τεκμήριον. εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς φενάκης τῆς [3] προσθετικῆς κόμης, ἥ τις ἕνεκα ἀπάτης γίνεται· προσποιεῖται γὰρ περιτιθέναι κόσμον ὅνπερ οὐ κέκτηται.

— 6. ὥσπερ οὖν διὰ τούτων ἤρθη μέγας] ÷ Ἐνθύμημα, ὃ καλεῖται ἀκολουθία. ÷ Ὥσπερ, φησὶ, [4] καὶ διὰ τῆς ἀγνοίας γέγονε μέγας, οὕτως ὀφείλει διὰ τῆς γνώσεως καθαιρεθῆναι πάλιν.

÷ — ibid. διὰ τούτων] Ἀγνοούντων, καὶ διὰ τοῦτο ἀπατηθέντων.

— 8. διὰ τῶν αὐτῶν] Εἰς γνῶσιν ἐλθόντων ὅτι ἠπάτηνται· διὸ κατ' αὐτοῦ ὁρμήσουσιν.

— 9. ἕνεκα ἑαυτοῦ] Ἀλλ' οὐχ ἕνεκα αὐτῶν.

— pen. παρελθὼν] Τὸ σχῆμα πρόκλησις. ÷

— ult. μᾶλλον δ' ὑμῖν δειξάτω] Τοῦτο λέγεται ἐπανόρθωσις. εἰ ἐμὲ γὰρ, φησὶν, ἀνάξιον νομίζει τοῦ μαθεῖν, ὑμῖν δειξάτω. τὸ γοῦν ἀμφίβολον ἔφυγε, τὸ δὲ ὁμολογούμενον εἴρηκεν. ἀμφίβολον μὲν γὰρ τὸ, λεγέτω μοι ὅτι οὐκ ἔστιν ἀσθενής· τὸ δὲ ὁμολογούμενον, ὅτι οἱ ἐξηπατημένοι οὐ πιστεύουσι.

P. 37. 3. καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν] [5] Καὶ τοῦτο ἀντίθεσίς ἐστιν ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ, δύναμιν ἀνθυποφορᾶς ἔχουσα. ἡ γὰρ ἀνθυποφορὰ οὐχ ὁλόκληρός ἐστιν ἀντίθεσις, ἀλλὰ μέρος ἀντιθέσεως, τὸ μὲν δεχομένη, τῷ δὲ ἐνισταμένη, οἷόν ἐστι καὶ τὸ νῦν. τῆς γὰρ πρώτης ἀντιθέσεως οὔσης, ὅτι φοβερὸς ὁ Φίλιππος, καὶ τῷ δικαίῳ λελυμένης, ἡ ἀνθυποφορὰ πρὸς μὲν τὸ δίκαιον οὐκ ἐνίσταται, μέρος δὲ ἔχει τοῦ δυνατοῦ· ὅτι εἰ καὶ Φίλιππος ἄδικος καὶ ἐπίορκος, ἀλλ' ὅμως βίᾳ καθέξει τὰ πράγματα.

— 4. οἴεται δὲ βίᾳ καθέξειν] Ὅ ἐστι διὰ τὸ κατέχειν αὐτὸν τοὺς καιρίους τόπους κατ' αὐτῶν, οἷον φρούρια καὶ λιμένας, ἵνα, κἂν θελήσωσιν ἀποστῆναι, μὴ [6] δυνήσονται.

— 6. ὅταν μὲν γὰρ ὑπ' εὐνοίας] Ἀπὸ τοῦ δικαίου πάλιν ἐποιήσατο τὴν λύσιν· εἰ γὰρ ἐκ πλεονεξίας ἴσχυσεν, οὐκ εὔνους ἔχει τοὺς ἀδικηθέντας.

÷ — 7. πᾶσι] Στρατηγοῖς καὶ στρατιώταις. ÷

— ult. ἡ πρώτη πρόφασις] Ἀντιπίπτον ἔλυσεν. οὐκοῦν δεήσει μάχης καὶ κινδύνων, ἵνα κρατήσωμεν. ὁ δὲ, ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα, εἰπὼν, τὸ ῥᾴδιον τῆς καθαιρέσεως ἔδειξεν. τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῦ δυνατοῦ κεφαλαίου τιμιώτατον μέρος.

÷ — ibid. μικρὸν πταῖσμα] Τὸ ἡττηθῆναι αὐτὸν κατὰ τὸν πόλεμον. ÷

— ibid. ἀνεχαίτισεν] Ἀνέστρεψεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποζυγίων, ἃ, διὰ τὸ μὴ ἐπιπολὺ δύνασθαι φέρειν τὸν ζυγὸν, πολλάκις ἀνατρέπει αὐτόν. πάνυ δὲ ὁ λόγος ἁρμόζει καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ Φιλίππου δεδουλωμένων. εἴ γε καὶ ἡ δουλεία ἔοικε ζυγῷ, καὶ τὸ βούλεσθαι τοὺς δούλους ἀποστῆναι διὰ τὸ μηκέτι φέρειν ἐπιπολὺ ἀδικοῦντα καὶ [7] ἐπιορκοῦντα. τῇ δὲ συνεχείᾳ τῶν ὀνομάτων δείκνυσιν αὐτὸν καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις πολέμιον· ἵνα τὸ μὲν ἀδικοῦντα λάβωμεν ἐπὶ ἀνθρώπων, τὸ δὲ ἐπιορκοῦντα ἐπὶ θεῶν, τὸ δὲ ψευδόμενον ἐπ' ἀμφοτέρων.

P. 38. pen. καὶ σφόδρα γε ἤνθησε] Τῷ διστάγμῷ καὶ ἐλπίσι χρησάμενος, καὶ τὸ ἤνθησεν, πρόσκαιρον καὶ ἀβέβαιον ἔδειξε τὴν δύναμιν τοῦ Μακεδόνος· καὶ γὰρ τὰ ἄνθη πρόσκαιρα καὶ οὐ πολυχρόνια.

— ult. φωρᾶται] Τουτέστιν, ἐλέγχεται. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ φωρὸς, ὅ ἐστι τοῦ λῃστοῦ. φὼρ γὰρ ὁ λῃστής· [8] ὅθεν καὶ ἐπαυτοφώρῳ.

— ibid. καταῤῥεῖ] Ὅ ἐστι διαφθείρεται. ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τοίχου τινὸς παλαιοῦ, ὅταν ὑπὸ τῆς παλαιότητος καὶ τοῦ χρόνου αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ διαβιβρώσκηται καὶ ἀναλίσκηται.

P. 39. 2. τὰ κάτωθεν ἰσχυρότερα εἶναι δεῖ] Τινὲς [9] ἐπιλαμβάνονται τοῦ ῥήτορος ἐν-

[1] τῷ Ben. τὸ Par. α. η. Ald.
[2] στρατιωτικὸν Par. η.
[3] προσθετῆς Par. α. προσθέτου Ben.
[4] καὶ omittit Ben.
[5] καὶ omittit Par. η.
[6] δυνήσωνται Ben.
[7] πολιορκοῦντα Ald. Ben.
[8] ἔνθεν Par. α. η.
[9] λαμβάνονται Ald. Ben.

Ἀδικοῦντα καὶ πολιορκοῦντα] Ἐπιορκοῦντα legi, et scriptura auctoris, et sententia postulat. Idem.

Λαμβάνονται] Ἐπιλαμβάνονται legendum. κάτωθεν, *ab imis*, quasi dicas, *de infra*, ut ἄνωθεν, *desuper*. τὸ ἀκόλουθον, *consequens*, id est, quid sequatur, vel, quam apte hoc dicatur. Idem.

ταῦθα, λέγοντες, ὅτι κάτω ἔδει εἰπεῖν, καὶ οὐ κάτωθεν· ἀλλ' ἠγνόησαν τὸ ἀκόλουθον. κάτωθεν γὰρ εἶπεν, ἐπειδὴ κάτωθεν ἀπὸ θεμελίων ἐπὶ τὰ ἄνω οἰκοδομεῖται ὁ οἶκος· ὁμοίως δὲ καὶ ναῦς ἀπὸ τῆς τρόπιδος.

— 6. φημὶ δὴ δεῖν ἡμᾶς] ÷ Ἐγχείρημα συμβουλευτικὸν ἀποφαντικῶς. ÷ πεπλήρωκε ÷ δὲ ÷ [1] ἄχρις ἐνταῦθα τὸν περὶ τοῦ δικαίου λόγον· καὶ δείξας, Φιλίππῳ μὲν δυσμενεῖς τοὺς θεοὺς, εὐμενεῖς δὲ τῷ δήμῳ, πάλιν ἐπὶ τὴν προτροπὴν ἐχώρησεν· ἀεὶ γὰρ τοῖς ἐνθυμήμασι καὶ ταῖς ἀποδείξεσιν ἐπάγει τὰς προτροπάς.

— 7. κάλλιστα καὶ τάχιστα] Καλῶς συνέζευξε τὰ δύο· ἑκάτερον γὰρ, [2] χηρεῦον τοῦ ἑτέρου, βλάβην ἐργάζεται.

— 8. πρεσβείαν πέμπειν] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ φημί. ἥ τις πρεσβεία τοὺς μὲν διδάξει· εἰς δύο γὰρ [3] μερίζει τοὺς Θετταλούς· εἰς ἀγνοοῦντας [4] τὸν Φίλιππον, καὶ εἰδότας μὲν, δεδιότας δέ.

P. 40. 1. ἀξίως τῆς πόλεως] Καλῶς [5] ἐπησφαλίσατο. ἠδύνατο γὰρ πολλάκις πέμψαι μὲν, ὀλίγους δέ. διὸ προσέθηκεν, ἀξίως τῆς πόλεως.

÷ — 3. τὰ πράγματα] Ἔργα.

— 4. ὅσῳ γὰρ] Τὸ σχῆμα ἀπ' αὐξήσεως. ÷

— 5. τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν] [6] Ἐπειδὴ, φησὶν, εὐχερῶς καὶ ἑτοίμως ὑπισχνούμεθα, οὐ ποιοῦμεν δὲ, εἰκότως ἅπαντες ἡμῖν ἀπιστοῦσιν.

÷ — 7. τὴν μετάστασιν] Μετάστασις, τὸ ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Ὄλυνθον ἐλθεῖν συμμάχους· μεταβολὴ δὲ, τὸ τὴν ῥαθυμίαν εἰς προθυμίαν μεταβαλεῖν. ÷

— 9. εἴ πέρ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν] Οὕτω, φησὶν, ἅπαντες ἀπιστοῦσιν ἡμῖν, μηδὲν ποιοῦσιν· ὅτι κἂν θεάσωνται ἡμᾶς ποιοῦντας, θαυμάζω εἰ καὶ τότε ἡμῖν πιστεύσουσιν ὅτι ποιοῦμεν.

— 12. τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς] Ὅ ἐστιν αὐτῆς τῆς Μακεδονικῆς, οὐ τῆς ἔξω τῶν συμμάχων· ἤδη γὰρ περὶ ταύτης εἶπεν.

— antep. ὅλως μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ] Πρὸς γὰρ Ὀλυνθίους πολεμοῦσιν Ἀθηναίους συνεμάχησε Περδίκκας ὁ ἀδελφὸς Φιλίππου μετὰ τῶν Μακεδόνων. λεληθότως οὖν [7] λέγει, ὅτι ἡ δύναμις ἣν [8] εἴχομεν [9] τότε, ὥσπερ ἐν προσθήκης μέρει, πρὸς συμμαχίαν, νῦν ἡμῖν περὶ τῶν πρωτείων φιλονεικεῖ. ÷ τὸ δὲ ὅλως, ἀντὶ τοῦ, καθόλου. ÷

÷ — pen. ἐν προσθήκης μέρει] Ὅ ἐστι προστιθεμένη ἄλλῃ τινὶ δυνάμει.

— ult. οὐ σμικρὰ] Οἷον σύμμετρος, οὔτε μεγάλη, οὔτε σμικρά. ÷

— ibid. ἐπὶ Τιμοθέου] Οὗτος στρατηγὸς ἦν Ἀθηναίων, [10] υἱὸς μὲν Κόνωνος τοῦ στρατηγοῦ, εὐτυχὴς δὲ σφόδρα ἐξ ἀρχῆς γενόμενος, εἴ πέρ τις ἄλλος. λέγεται γὰρ περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐν οἷς δήποτε πολέμῳ ἐπέμπετο, ἐνίκα. ὅθεν καὶ τοὺς ζωγράφους, ἡνίκα αὐτὸν ἔγραφον, γράφειν αὐτὸν καθεύδοντα· γυναῖκα [11] δὲ συγγράφειν, ἐπιγράφοντες αὐτῇ τὸ τῆς τύχης ὄνομα, πλησίον αὐτοῦ ἱσταμένην, καὶ [12] βαστάζουσαν δίκτυα καὶ ἄλλα θηρευτικὰ ὄργανα, δηλοῦντες διὰ τούτου, ὅτι ἡ τύχη ὑπὲρ αὐτοῦ πάντα ποιεῖ, αὐτοῦ [13] πονοῦντος μηδέν. ὡς δὲ ἐπὶ τούτοις βαρέως ἤνεγκε, μηδέποτε νενικηκέναι διὰ τῆς [14] τύχης, ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ λέγων· ὕστερον ὥσπερ τοῦ δαιμονίου [15] αὐτῷ νεμεσήσαντος [16] ἐπὶ τῇ ἀλαζονείᾳ τοῦ ῥήματος, οὐκ ἔτι νενίκηκεν.

÷ P. 41. 2. συμαμφότερον] Σὺν ἄλλῳ γενόμενον. ÷

— ibid. Θετταλοῖς νοσοῦσι] Νοσοῦσι λέγει τὰς γνώμας, ὅτι οἱ μὲν αὐτῶν ἐβούλοντο δημοκρατεῖσθαι· οἱ δὲ περὶ τοὺς τυράννους τοὺς Ἀλευάδας καὶ οἱ φίλοι αὐτῶν, τυραννεῖσθαι. τυραννικὴν δὲ οἰκίαν, τὸ γένος λέγει τῶν Ἀλευάδων.

— 4. κἂν μικρὰν δύναμιν] Ἐπειδὴ διὰ τῶν [17] ἀνωτέρων ἔδοξεν ὥσπέρ τινα ὑποψίαν δυνάμεως παρέχειν τοῖς [18] Μακεδονίοις, βούλεται κοινὸν αὐτὸ δεῖξαι καὶ διὰ τοῦ καθολικοῦ ἐλατ-

[1] αὖθις Par. η.
[2] διαχρεῦον Par. η.
[3] διαιρεῖ Par. η.
[4] μὲν τὸν Ald.
[5] ἐπισφαλίσατο Ald.
[6] ἐπειδὴ γὰρ, φησὶν Par. η.
[7] λέγει ταῦτα, ὅτι Par. η.
[8] ἴσχομεν Par. α. ἔχομεν Ald.
[9] τότε μὲν ὥσπερ Ald. Ben.
[10] πατὴρ Κόν. Ald. Ben.
[11] δέ τινα συγγράφειν Par. η.
[12] βαστάζειν Ald. Ben.
[13] ποιοῦντος Par. η.
[14] νίκης Par. α. Ald.
[15] αὐτὸν Ald. Ben. αὐτῷ Par. η.
[16] ἐπὶ omittunt Ald. Ben.
[17] ἀνωτέρω Ben.
[18] Μακεδόσι Ben. Μακεδονίοις Par. α. Ald.

Ἑκάτερον γὰρ χηρεῦον] Τοῦ ἑτέρου ambiguum est, utrumne ad χηρεῦον, an vero ad ἐργάζεται βλάβην. ego utroque censeo pertinere. Nam nec celeriter facta laudantur, si benefacta non sint: et benefacta, propter longiorem moram minus celebrantur. Idem.

Περδίκκας ὁ ἀδελφὸς Φιλίππου] Habuit fratrem Perdiccam, et Alexandrum, ut scribit Libanius. Sed fides sit penes auctorem. Fuit etiam antiquior Macedonum rex Perdiccas, cujus et Diodorus meminit. et pro πατὴρ col. 1. v. 16. lego υἱὸς δὲ Κόνωνος. Si et Timotheus Cononem filium habuit: is certe in historiis, quas ego quidem viderim, non celebratur. Idem.

Αὐτὸν νεμεσήσαντος τῇ] Lego, αὐτῷ νεμεσήσαντες ἐπὶ τῇ ἀλαζονείᾳ. et postea, p. 28. col. 1. v. 5. ἀσθενῆ et ἰσχυρὰν lego, pro ἀσθενὲς καὶ ἰσχυρόν. refertur enim ad δύναμιν, nisi ἔθνος subintelligere malis, quod erit longe petitum. aut πᾶς ἀσθενεστέραν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ μᾶλλον ἰσχυράν. Idem.

τῶσαι. ὁ δὲ κἂν σημαίνει ἐνταῦθα αἵρεσιν τοῦ ἐλάττονος ἐν ἀποτυχίᾳ τοῦ μείζονος. οὐ γάρ εἰσι δύο μέρη, ἀλλ' ἕν.

— 8. ἔτ' ἐπισφαλεστέραν] Ζητεῖται πῶς ἀσθενὲς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ μᾶλλον ἰσχυρὸν ποιεῖ διὰ τοῦ γυμνάζεσθαι καὶ [1] συνεκμανθάνειν τὰ πολεμικά. καὶ φαμὲν ὅτι ἀσθενεστέραν οὐ λέγει τοῖς σώμασιν, ἀλλὰ τῇ γνώμῃ· διότι μισοῦσιν αὐτὸν δι' ἅπερ αὐτὸς ποιεῖ, ὡς ἐπιφέρει, ἢ ὅτι τῇ συνεχεῖ τριβῇ κατακοπτόμενοι, ἀσθενέστεροι γίνονται.

— 9. μὴ γὰρ οἴεσθαι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ‡ Ἀντιπίπτον λύει. ‡ ἐπειδὴ δειλίαν οὐκ ἔσχε κατηγορῆσαι, τὴν γνώμην ἐξετάζει τοῦ Φιλίππου, καὶ τὴν σχέσιν τῶν Μακεδόνων, καὶ τὰς προαιρέσεις αὐτῶν ἐναντίας ἀποφήνας, οὐχ ὁμονοοῦντας ἀλλήλοις δείκνυσιν.

— ult. καὶ προῄρηται πράττων] ‡ Σύνταξις οὕτως· ‡ καὶ προῄρηται πράττων καὶ κινδυνεύων παθεῖν ὅ τι ἂν συμβῇ. εἶτα [2] διαστίξαντας προενεγκεῖν ‡ τὸ ‡ ᾑρημένος ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς, δόξαν κτήσασθαι τὴν τοῦ ταῦτα διαπράξασθαι, ἃ μηδεὶς [3] πώποτε [4] ἄλλος Μακεδόνων [5] βασιλεύς.

P. 42. 4. κοπτόμενοι δ' ἀεὶ ταῖς στρατείαις] ‡ Ταλαιπωρούμενοι. ‡ τὸ μὲν συμβαῖνον ἐκ τῆς στρατείας, λέγω δὴ τὴν ἐμπειρίαν τῶν [6] πολέμων, ὡς πρὸς φόβον συντελοῦν, ἀφῆκε· τὴν δὲ γνώμην ἐξήτασεν, ὅτι λυποῦνται τοῖς συνεχέσι πολέμοις. καὶ τὴν αἰτίαν προσέθηκεν, οὐ συγχωρούμενοι γεωργεῖν, οὔτε τοῖς ἰδίοις προσέχειν. εἶτ' ἐπειδὴ καὶ πρὸς τοῦτο [7] ἀντέπιπτεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ πολέμου κερδαίνουσι, λάφυρα [8] καὶ ἀνδράποδα καὶ τὰ τοιαῦτα λαμβάνοντες· καὶ τούτων ἄχρηστον ἀπέφαινε τὸ κέρδος, οὐ δυναμένων αὐτῶν διαπιπράσκειν ὅσα ἂν πορίσωσιν, ἀλλὰ προσθήκην ἀναλωμάτων ἔχειν διὰ τὸ ἀναγκάζεσθαι τρέφειν αὐτὰ, καὶ μὴ δύνασθαι πωλεῖν, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων, καὶ μηδενὸς ἐμπορευομένου διὰ τὸν πόλεμον. καὶ προσέθηκεν, οὕτως ὅπως ἂν δύνωνται, ἐνδεικνύμενος ὅτι οὐδὲ ὅπλοις κρατοῦντες, ἀλλ' ἁρπάζοντες καὶ λῃζόμενοι, κερδαίνουσι.

— 8. διαθέσθαι] Πωλῆσαι. ἡ λέξις καὶ παρ' Ἰσοκράτει ἐν τῷ Βουσίριδι, ὅταν λέγῃ τὴν διάθεσιν. ‡ ΑΛΛΩΣ. Διαθέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀποδόσθαι, Ἰσοκράτης, καὶ διάθεσις ἀντὶ τοῦ διάπρασις· Ἀντιφῶν δὲ ἀντὶ τοῦ διοίκησις, καὶ διαθέσθαι, ἀντὶ τοῦ διοικῆσαι. παραλαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι, ὡς Ὑπερίδης καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς ἑξῆς. ἑκατέρα δὲ τούτων κεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ διαθήκας γράφειν. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα· "μετὰ ταύτην τοίνυν τὴν ἀπόκρισιν ἑτέραν διαθήκην ἐκόμισαν, ἥν ἔφασαν Ἀρχέπολιν ἐν Λήμνῳ διαθέσθαι." Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Τιμανίδην· "πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο, οὐ παρὼν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς." παρ' Ἰσοκράτει δὲ "καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν κεῖται τὸ διατίθεσθαι," ὥς φησιν ἐν Ἑλένης ἐγκωμίῳ, "γνοίου δ' ἄν τις κἀκεῖθεν ὅτι διαφέρει τῶν ὄντων, ἐξ ὧν αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκαστον τῶν καλῶν." Ἀντιφῶν δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τοῦτ' ἔστιν, ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαί τι. ἐν τῷ ιϛ' τῆς ἀληθείας· ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως. ‡

— pen. οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες] Ὅρα πῶς κατὰ μικρὸν τὸ ἀσθενὲς ἀποδείκνυσι τοῦ Φιλίππου. πρῶτον εἰπὼν, ὅτι μισοῦσιν αὐτὸν οἱ σύμμαχοι, Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι, καὶ μελετῶσιν ἀπόστασιν· εἶτα καὶ αὐτοὶ οἱ Μακεδόνες οἱ πολῖται αὐτοῦ. εἶτα, ἵνα μή τις [9] εἴποι, ἀλλ' εἰ καὶ οὗτοι οὕτως ἔχουσιν, ἀλλ' οὖν ξενικά τινα στρατεύματα [10] εὐνοοῦντα ἔχει, βούλεται δεῖξαι, ὅτι καὶ οὗτοι δόξαν μέν τινα ἔχουσι καὶ ὑπόνοιαν πολεμικὴν, οὐ [11] μέντοι ἐστὶν ἀληθῆ, ἐξ ὧν ‡ καὶ ‡ ἐπιφέρει.

— ult. πεζέταιροι] Πολλαὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸ λέγουσιν ὄνομα στρατεύματος οὕτω λεγομένου· οἱ δὲ, ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' [12] αὐτοῖς στρατιῶται, τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὡπλισμένον· διὸ φασὶ καὶ [13] πεζετέρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν. πέζα γὰρ τὸ [14] κάτωθεν τοῦ ποδός· ὅθεν καὶ τὸ πεζεύειν τὸ χαμαὶ περιπατεῖν. οἱ δέ φασι, τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν ὧν εἶχε ξένων, [15] ἑτέρους καὶ φίλους γενομένους αὐτῷ, οἱονεί τινας [16] ἐκλελεγμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖον, ἵνα φυλάττωσιν αὐτόν· ἡ δὲ γραφὴ διάφορος πρὸς τὴν διάφορον ἐξήγησιν.

‡ P. 43. 2. ἐν αὐτῇ χώρᾳ γεγενημένων]

[1] συνεχῶς ποιεῖν τὰ πολέμια Par. α. [2] δεῖ στίξαντας Ben. [3] πώποτε omittunt Ald. Ben. [4] ἄλλων Ald. Ben. ἄλλος Par. η. [5] βασιλεὺς omittunt Ald. Ben. [6] πολεμίων Ald. Ben. [7] ἀνέπιπτεν Ald. [8] καὶ ἀνδράποδα omittunt Ald. Ben. [9] εἴπῃ Ben. [10] εὐνοοῦντα ἔχει omittunt Ald. Ben. [11] μὴν ἀληθεύουσιν Par. η. [12] αὐτῷ στρατιῶται Par. η. αὐτοῖς στρατιώταις Ald. Ben. [13] πεζαιτέρους Ald. Ben. [14] κάτω Par. η. [15] ἕτεροι δὲ φίλους Par. η. ἑταίρους καὶ φίλους Ald. Ben. [16] ἐκλελ. καὶ διὰ Par. η.

Τὴν ἐμπειρίαν τῶν πολεμίων] Malim πολέμων ἢ πολεμικῶν, etsi et illud ferri potest. et κερδαίνουσι, λάφυρα, ἀνδράποδα καὶ ὑποζύγια, καὶ τὰ τοιαῦτα, etc. IDEM.

Ξενικά τινα στρατεύματα] Deest aliquid, cujusmodi sit, ἔχει εὐνοοῦντα. IDEM.

Παρ' αὐτοῖς στρατιώταις] Fortassis, παρ' αὐτῷ στρατιῶται. IDEM.

Ἵνα φυλάττωσιν αὐτὸν] Scilicet, οὕτω καλεῖσθαι. IDEM.

Ἡ δὲ γραφὴ διάφορος] Plerique scribunt πεζαίτεροι, αι in antepenultima posito:

Οἷον οἰκησάντων, οὐχ ἁπλῶς παροδευσάντων τινός· οὐ γὰρ λέγων ἐπιστεύετο. ‡

— 3. οὐδένων] Φασὶν οἱ τεχνικοὶ τῶν γραμματικῶν, ὅτι οὐ κυρίως [1] κέκλιται ἡ εὐθεῖα τοῦ οὐδεὶς οὐδενός.

‡ — ibid. βελτίους] Οὗτοι οἱ πεζαίτεροι.

— 4. εἰ μὲν γάρ τις] Τὸ σπάνιον ἐμφαίνει. ‡

— 5. φιλοτιμίᾳ πάντας] Ἀντὶ τοῦ διὰ φιλοτιμίαν, ἣν αὐτὸς ‡ μόνος ‡ κεκτῆσθαι βούλεται. τί οὖν οὐκ ἐπαινετὸς, καθ' ὃ δόξης ὀρέγεται; εἰ μὲν ‡ γὰρ ‡ συμμέτρου ὠρέγετο, ἐπαινετὸς ἂν ἦν· νῦν δὲ τῷ πλεονάζοντι, εἰς κενοδοξίαν * ὥσπερ λέγομεν ἐκπίπτει. ἑκάστῃ γὰρ [2] ἀρετῇ δύο κακίαι παρέπονται, κατ' ἔνδειαν καὶ πλεονασμόν.

— pen. ἢ δίκαιος ἄλλως] Οἷον ἀπὸ φύσεως ‡, φυσικῶς· ‡ ἵνα δείξῃ, ὅτι ἀπὸ διδαχῆς οὐκ ἔστι [3] παρὰ Μακεδόσι γενέσθαι σώφρονα. τρία δὲ σημαίνει παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἄλλως· οἷον, τὸ κατὰ ἄλλον τρόπον, ἢ τὸ κατὰ φύσιν, ὡς ἐνταῦθα, ἢ τὸ μάτην. Πλατωνικῇ δὲ κέχρηται δόξῃ· φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ἕπεσθαι τὰς ἀρετὰς ἀλλήλαις, ὥστε τὸν ὄντα σώφρονα, καὶ δίκαιον εἶναι καὶ φρόνιμον καὶ ἀνδρεῖον.

— ult. τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν] Οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ τοῦτο· ἀλλ' ἵνα μή τις νομίσῃ ὡς τύραννον αὐτὸν τρυφᾶν, καὶ ἔν τισιν ἡμέραις καί τινας ἐπ' ἄριστον καλεῖν, διὰ [4] τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ταῦτα ποιεῖν, διέβαλεν αὐτὸν ὡς μέθυσον καὶ [5] τοῦτον τὸν βίον ἔχοντα. ‡ ἀκρασίαν δὲ, ἀκοσμίαν τινὰ καὶ ἀταξίαν, παρὰ τὸ μὴ κεκρᾶσθαι. ‡

— ibid. κορδακισμοὺς] ‡ Ὀρχήσεις ἀσχήμονας. ‡ κορδακισμός ‡ γάρ ‡ ἐστιν εἶδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς. τῶν γὰρ ὀρχήσεων, ἡ μέν ἐστι πολεμικὴ, ὡς ἡ Πυῤῥίχη· ἡ δὲ γελαστικὴ, ᾗ χρῶνται [6] ἐν θεάτροις καὶ πότοις.

P. 44. 1. παρεῶσθαι] Ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρείων τὸ ἐκβάλλειν, ἐπὶ δὲ τούτων τ [7] παρεωρᾶσθαι εἶπεν, οἱονεὶ καταφρονεῖσθαι· καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρείων τὸν φθόνον αἴτιον, ἐπὶ δὲ τῶν σωφρόνων τὸ μῖσος.

— 2. λῃστὰς καὶ κόλακας] Λῃστὰς, οἱονεὶ ἅρπαγάς τινας στρατιώτας. εἶτα ἐπειδὴ ἔμφασιν ἔχει τινὰ ἰσχύος τὸ τῶν λῃστῶν, εἴ γε λῃστεύουσι τοὺς πολεμίους, ἐπαγαγὼν τούτῳ τὸ κόλακας, ἐταπείνωσεν αὐτό· ταπεινοὶ γὰρ τὸ φρόνημα οἱ κόλακες.

‡ — 4. ὀκνῶ] Διὰ τὴν αἰσχρότητα. ‡

— 5. δῆλον δ' ὅτι ταῦτ' ἐστὶν] Ταῦτα εἰς πίστιν τοῦ ἀπαγγείλαντος· [8] αὐτοὺς γὰρ ὥσπερ βούλεται μάρτυρας Ἀθηναίους ποιήσασθαι ἐξ ὧν ἴσασι.

— ult. Καλλίαν ἐκεῖνον τὸν [9] δημόσιον] Ἰστέον ὅτι πληθυντικῶς εἰπὼν οὓς πάντες ἀπήλαυνον, ἕνα ἐπήγαγεν, ἐφ' ἑνὸς τὸ πλῆθος τῆς μαρτυρίας δεξάμενος. δημόσιον δέ φησιν, ἐπειδὴ δούλους εἶχον δημοσίους οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ αἰχμαλώτων ποιήσαντες, καὶ ἐδίδασκον τούτους γράμματα, καὶ ἐξέπεμπον αὐτοὺς ἐν τοῖς πολέμοις μετὰ τῶν ταμιῶν καὶ τῶν στρατηγῶν, ἵνα ἀπογράφοιεν τὰ ἀναλισκόμενα. οὐκ ἀκαίρως δὲ τοῦτο ἐποίουν, ἀλλ' ἵνα, διὰ τοῦ δύνασθαι τούτους τύπτειν ὡς δούλους, ἔχωσι μανθάνειν τὸ ἀληθές· αἰσχρὸν γὰρ ἐνομίζετο παρὰ Ἀθηναίοις ἐλευθέρους τύπτειν. εἰ δὲ διὰ τῶν πληγῶν [10] τῶν δούλων, [11] ἠλέγχθη ὁ στρατηγὸς καὶ ὁ ταμίας ψευδόμενος, ὡς δοῦλοι λοι-

[1] κέκληται ἡ Ald. κέκλιται ἡ γενική· ἡ Ben. κέκλιται ἤγε ἡ Par. α. [2] ἀρετῶν κακίαι ἕπονται Par. η. [3] παρὰ omittit Par. η. [4] τὴν Ald. τοῦ Ben. [5] τοῦτο Ald. Ben. [6] ἐν omittit Ald. [7] παρεῶσθαι Ald. Ben. [8] αὐτοὺς ὥσπερ βουλ. Ald. ὥσπερ βουλ. αὐτοὺς Ben. [9] δῆμον Ald. τὸν δημόσιον omittit Ben. [10] τῶν δούλων omittunt Ald. Ben. [11] εὑρέθη Par. η.

quod est pravum, nec ullam rationem habet. Scribendum autem est πεζέταιρος per αι in penultima (quod maxime probo) ut sit a πεζὸς καὶ ἑταῖρος, id est, pedes et sodalis. Nam apud Diodorum et Arrianum equites quidam Macedonici τῆς βασιλικῆς ἴλης, ἑταῖροι dicuntur: qui auctor et ἀσθεταίρους habet, τοὺς οὕτω καλουμένους, vocem nec lectam mihi, καὶ ἀνετυμολόγητον: nisi forte fiat παρὰ τὸ ἄστυ, τοῦ τ ob ἑ aspiratum in θ mutato: ut ἀσθέταιροι dicantur, sicut ἀστυγείτονες. Quæ conjectura ingeniosissimi et eruditioris majorique judicio præditi juvenis, quam ætas ejus ferre videatur, Wilhelmi Canteri, valde mihi probatur. πεζέτεροι vero ubique per ε, si fiat παρὰ τὴν ἑτέραν πέζαν: nescio quomodo videtur argutulum, ac potius ineptum. IDEM.

Οὐ κυρίως κέκλιται] Κέκλιται lege per ι, a κλίνω, non per η a καλέω. sententia est, οὐδεὶς οὐδενὸς, irregularem esse declinationem. IDEM.

Ὡς τύραννον αὐτὸν τρυφᾶν] *Ut tyrannum deliciari.* τρυφᾶν fere malim exponere, *fastum præ se ferre.* Quis vero is fastus est? hominem esse perpaucorum hominum, magni beneficii loco ducere, si quem ad prandium invitaret statis temporibus. IDEM.

Διὰ τὴν καθ' ἑκάστην] Lego, διὰ τό. et καὶ τοῦτο βίον recte legi puto · ut intelligas auctoris verba, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν, hoc est, ut in superiore Olynthiaca, συζῶν τῇ καθ' ἡμέραν ἀκρασίᾳ. Sed et τοῦτον βίον ἔχοντα legi potest. IDEM.

Δεξάμενος] F. δειξάμενος, id est, uno probato, probatum esse voluit, quales cæteri omnes essent, sicut Virgilius:

"Accipe nunc Danaum insidias, et crimine ab uno
Disce omnes. ———" IDEM.

πὸν καὶ αὐτοὶ κακῶς ἔπασχον.

P. 45. 1. μίμους γελοίων] [1]Ἀναγκαῖον τὸ τῆς προσθήκης· οὐχ ἅπασα γὰρ μίμησις γελοία τυγχάνει, ἀλλ' ἔστι καὶ σπουδαία· ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐστιν [2]ἠθῶν καὶ παθῶν [3]βασιλικῶν, καὶ ἡ κωμῳδία μίμησις. καὶ οἱ μίμοι Σώφρονος [4]σπουδαῖοι. καὶ αἰσχρῶν ᾀσμάτων προσέθηκεν· εἰσὶ γὰρ καὶ ἀγαθῶν ᾀσμάτων ποιηταί

— 3. καίτοι ταῦτα εἰ καὶ μικρὰ] Ἵνα μή τις [5]εἴποι, καὶ τί ταῦτα αὐτοῦ λυμαίνεται τὴν δύναμιν; ἐπάγει, ὅτι δεῖγμά ἐστιν αὐτοῦ τῆς κακοδαιμονίας, ὡς ὅτι ἔχει μηνιῶντας τοὺς θεούς· εἰκὸς γὰρ τοὺς μίμους καὶ εἰς τοὺς κρείττονας ἀποσκώπτειν.

— 6. ἀλλ' οἶμαι νῦν μὲν [6]ἐπισκοτεῖ] Ἀντίπιπτεν αὐτῷ· καὶ πῶς οὖν [7]αὐτὸς ἀντέχει καὶ σώζει τὴν δύναμιν, εἰ κακοδαίμων ἐστίν; ἐπάγει, ὅτι τέως νῦν εὐτυχεῖ· ἐὰν δὲ περιπέσῃ τινὶ [8]ἀτυχίᾳ, εὐθέως ταῦτα πάντα [9]ἐλεγχθήσεται. εἶτα, ἵνα μὴ πάλιν φοβήσῃ εὐτυχῆ λέγων, εὐθὺς ἐπάγει, [10]οὐκ εἰς μακρὰν * εὐτυχήσει, ἂν ὑμεῖς βούλησθε. ὥςτε εἰ δεῖ τἀληθὲς εἰπεῖν, χορηγία τῆς ἐκείνου εὐτυχίας ἡ ὑμετέρα ῥᾳθυμία [11]γίνεται.

‡ — ult. ἐξετασθήσεται] Ἐλεγχθήσεται.

P. 46. 1. δείξειν] Ἔλεγχον δώσειν. ‡

— ibid. ἂν οἵ τε θεοὶ θέλωσι] Χρῄζουσι γὰρ αἱ πράξεις, καὶ εὐτυχίας, καὶ κατορθωμάτων ἀνδρῶν.

— 5. κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα] Ῥῆγμα μὲν οἱ ἰατροί φασιν ἀγγείου τινὸς ῥῆξιν, οἷον, φλεβὸς, ἢ ἀρτηρίας, στρέμμα δὲ ἄρθρου παράβασιν· ἢ ῥῆγμα μὲν νεύρου * διάστασιν, στρέμμα δὲ ὀστέου μετάστασιν.

‡ — 6. καὶ τῶν πόλεων] Λείπει ἡ περὶ πρόθεσις, ἵνα ᾖ, οὕτω καὶ περὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων. ‡

— pen. εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες] ‡ Ἀνθυποφορὰ τὸ σχῆμα. ‡ πληρώσας τὰ πρότερα μέρη τοῦ δυνατοῦ, [12]μεταβέβηκεν [13]ἐπὶ τὸ τρίτον τὸ περὶ τῆς τύχης. ἔστι γὰρ ἡ μὲν πρώτη καὶ [14]καθολικὴ ἀντίθεσις, φοβερὸς Φίλιππος. [15]ἔδειξεν οὖν ὅτι οὐ φοβερὸς ἐξ ἀδικίας ηὐξημένος. ἡ δὲ δευτέρα καὶ μερικὴ, ὅτι βίᾳ καθέξει τὰ πράγματα. [15]ἔδειξεν οὖν ὅτι οὐ καθέξει, μισούντων αὐτῶν καὶ ‡ τῶν ‡ ὑπηκόων καὶ συμμάχων καὶ ξένων, ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ὢν μεθυστὴς καὶ ἀσελγής. ἡ δὲ τρίτη καὶ τελευταία, ἀλλ' εὐτυχὴς ὁ Φίλιππος. ὥςτε κἂν μὴ σφόδρα ἔχῃ εὔνους τοὺς συναγωνιζομένους, κατορθοῖ διὰ τῆς τύχης· ὥςτε εἶναι τὰς δύο τὰς τελευταίας μέρη τῆς πρώτης καθολικῆς.

P. 47. 1. Σώφρονος μὲν [16]ἀνθρώπου] Ἐμήκυνε τὴν ἀντίθεσιν, καὶ τὸν προσκομίσαντα αὐτὴν [17]ἐπῄνεσε. τίς οὖν ἡ πρόφασις; εἰώθεν ὁ Δημοσθένης, ἔνθα ἂν ἀπορῇ λύσεως πρὸς ἀντίθεσιν, μὴ ψιλὴν αὐτὴν τιθέναι, ἀλλὰ κατ' ὀλίγον πλατύνειν, ἕως ἂν [18]λάθῃ τοιοῦτόν τι [19]προσθεὶς, ἐξ οὗ λήψεται τὴν ἀφορμὴν τῆς λύσεως· ὃ δὴ κἀνταῦθα πεποίηκεν. ἦν γὰρ ἡ μὲν ἀντίθεσις, εὐτυχὴς ὁ Φίλιππος· οὐκ ἔχων δὲ λῦσαι ταύτην, κατ' ὀλίγον πλατύνων ἀπὸ τῆς Φιλίππου τύχης αὐτῆς, ἐπὶ τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων [20]μετέστησεν.

‡ — 2. ἡ τύχη] Τὸ σχῆμα τοῦ τόπου ἐπεμβολὴ ἐξ ὀνόματος, ὅταν ἀπὸ λέξεώς τινος ἐμβαλομένης τὸ ἐπιχείρημα τίκτεται.

— ibid. παρὰ πάντ'] Ἀντὶ τοῦ πάντων τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὴν ἐξουσίαν ἔχει. ‡

— 6. πολὺ γὰρ πλείους] Ὥςπερ ἀπὸ Πλατωνικῆς ὁρμώμενος διατριβῆς, ἐνταῦθα φιλοσοφεῖ, λέγων ταῖς ἀρεταῖς καὶ τὰ τῆς τύχης ἀκολουθεῖν.

— ult. οὐκ ἔνι [21]δ' αὐτὸν ἀργοῦντα] ‡ Ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἥττονος. ‡ διττὴ ‡ ἐστὶν ‡ ἡ ἐξήγησις. ἡ γὰρ καθολική ἐστιν, [22]οἷον, οὐκ ἔνι

[1] ἀναγκαίως Ald. Ben. ἀναγκαῖον Par. n. [2] ἠληθῶν Ald. [3] βασιλικῶν omittunt Ald. Ben. [4] σπουδαῖοι omittunt Ald. Ben. [5] εἴπῃ Ben. [6] ἐπισκοτεῖν Ald. [7] αὐτῷ Ald. Ben. αὐτοῦ Par. n. [8] εὐτυχίᾳ Ald. [9] ἐλέγχεται Ald. Ben. [10] καὶ εἰς μακρὰν ἀποτυχήσει Par. n. οὐκ εἰς μακρὰν ἀτυχήσει Par. a. [11] ἐστίν. Par. n. [12] μετέβη Par. n. [13] ἐπὶ τρίτον ἐπὶ τύχης Ald. Par. [14] καθολικὴ, φοβερὸς Ald. καθολικὴ, τὸ φοβερὸς Ben. [15] ἔδειξεν ὅτι Ald. καὶ ἔδειξεν ὅτι Ben. [16] ἀνδρὸς Par. n. [17] ἐπαίνεσε Ald. [18] λάθοι Par. a. [19] προστιθεὶς Par. n. [20] κατέστησεν Par. n. [21] αὖ τὸν Ald. Ben. [22] οὕτω Par. n.

Ἀναγκαίως] Ἀναγκαῖον lego. et mox post μίμησίς ἐστιν, fortassis addendum: βασιλικῶν ἠθῶν τε καὶ παθῶν. Idem.

Οἱ μίμοι σώφρονος] Puto σώφρονος esse proprium nomen, ut apud nos sunt Mimi Publiani: dignissimi qui ediscantur ab omnibus. Diogenes in vita Platonis meminit, Σώφρονος τοῦ μιμογράφου. Nisi forte σώφρονας legendum, *et illi mimi sunt modesti*. Idem.

Κατορθωμάτων ἀνδρῶν] Fortassis κατορθώματα, quæ sunt non tantum prosperi eventus, sed etiam recta consilia et strenua facta. Idem.

Διάστασιν] *Divisionem*. Fortassis διάτασιν, *distensionem*: cujusmodi est brachii mei, et manus dextræ, non minima causa τῆς κακογραφίας μοῦ. Idem.

Ἐπὶ τρίτον ἐπὶ τύχης] Ἐπὶ τὸ τρίτον, τὸ περὶ τῆς τύχης lego. Idem.

Καθολικὴ] Addendum censeo ἀντίθεσις, et tamen etiam sic constructio satis turbata erit, nisi aut addas ἔδειξεν οὖν, aut initio periodi legas, ἐπεὶ γάρ ἐστιν ἡ μὲν πρώτη. Mox. Idem.

δ' αὖ, ἵν' ᾖ τὸ αὖ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ δὴ, εἶτα τὸν ἀργοῦντα καθολικῶς· ἢ, οὐκ ἔνι δ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. ‡ σχῆμα ἐναντίον, ὅ ἐστι δριμύτης νοήματος ἀπὸ τῆς ἐργασίας λαμβανομένη. ‡

‡ P. 48. 6. εἰ μηδὲν ποιοῦντες] Γράφ. εἰ μηδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς ὧν προσήκει τοὺς πολεμοῦντας, νοουμένου ἐκτὸς τοῦ ἀπαρεμφάτου. ‡

P. 49. 1. ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων] Τὸν πόλεμον λέγει τὸν ὑπὲρ τῶν Θηβαίων, ὅτε Λακεδαιμόνιοι τὴν Καδμείαν κατέλαβον. ἐν γὰρ τῷ [1]Πελοποννησιακῷ πολέμῳ ὁρῶντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Ἕλληνας ἀδικουμένους ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὑπέσχοντο αὐτοῖς ἐλευθερίαν, [2]εἰ μεταστταῖεν πρὸς αὐτούς. καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ ἐδυνήθησαν αὐτοὺς ἀποστῆσαι. ὡς οὖν κατορθώσαντες τὸν πόλεμον, ὕστερον καὶ αὐτοὶ χειρόνως ἠδίκουν τοὺς Ἕλληνας, ἀγανακτήσαντες ὑπὲρ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι, ἐξήνεγκαν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων πόλεμον πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ πόλεμος, ὁ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων.

— 2. καὶ πολλὰ ἰδίᾳ] Ἵνα λαμβάνοντες χρήματα παρὰ Λακεδαιμονίων, συγχωρήσωσιν αὐτοῖς ἀδικεῖν ἀδεῶς τοὺς Ἕλληνας.

‡ — 5. προεκινδυνεύετε] Ὅ ἐστι πρὸ αὐτῶν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων ἐκινδυνεύετε. ‡

— 7. καὶ καθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαστον] Οὐ λέγει καθ' [3]ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, ἀλλὰ κατὰ ἔθνη, καὶ κατὰ γένη. ‡ ὑπομιμνήσκει δ' αὐτοῖς τοῦ χρόνου, ὡς δὴ καὶ τούτου λήθην παθόντας διὰ τὴν πολλὴν ῥᾳθυμίαν.

— 9. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις] Ἐν ᾧ, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, κατὰ κοινοῦ τὸ θαυμάζω.

— ult. ἑτέρους τινὰς] Οἷον τοὺς ξένους, καὶ Χάρητα καὶ Χαρίδημον. ‡

P. 50. 1. αἰτιωμένων ἀλλήλους] Τοῦτο εἰς Χάρητα. ἵνα δὲ μὴ δοκῇ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ Χάρητος, τῷ κοινῷ καλύπτει τὴν ὑποψίαν. μεταπεμπόμενοι γὰρ τοὺς στρατηγοὺς, εἰς κρίσιν [4]καθίστασαν.

— ibid. πάλιν ἐλπιζόντων] Οἱ στρατηγοὶ κρινόμενοι, ἀποφυγεῖν βουλόμενοι, πάλιν αὐτοῖς ἐπηγγέλλοντο τάσδε καὶ τάσδε τὰς νήσους αὐτοῖς προσκτήσασθαι, καὶ τάδε κατορθώσειν.

— 3. ἀγνωμόνως ἔχετε] ‡ Ἀνοήτως. ‡ ἀγνώμονας λέγει τοὺς [5]ἀνοήτους, κατὰ στέρησιν τῆς γνώμης· οὐκ ὥςπερ νῦν ἀγνώμονας καλοῦμεν τοὺς μὴ ἀποδιδόντας τὰ χρέη, ἤγουν τὰς ἀμοιβάς.

‡ — ibid. δι' ὧν] Διὰ τῆς ῥᾳθυμίας. ‡

— 8. [6]νῦν δὲ ὅτι μὲν [7]φυλάξωμεν] Ἀντιπίπτον ἔλυσεν· ὅτι ξενικοῖς χρησόμεθα ‡ τοῖς ‡ στρατοπέδοις. ὁ δὲ, τί φησιν; εἰ μὲν εἴχομέν τι φυλάξαι, καλῶς τοὺς ξένους [8]ἐπέμπομεν· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἀπέστελλον τοὺς ξένους· εἰ δὲ κτήσασθαι δεῖ, πρόδηλον ὅτι τὸν δῆμον εἶναι δεῖ τὸν στρατευόμενον.

— 11. φημὶ [9]δὴ δεῖν] ‡ Τὸ συμφέρον κεφάλαιον. ‡ ἐντεῦθεν ‡ δὲ ‡ ἐπὶ τοὺς ἐπιλόγους μετελήλυθεν, ἐν σχήματι ἀνακεφαλαιώσεως τὴν εἰσβολὴν ποιησάμενος. [10]* τινὲς δέ φασιν, ἕως ὧδε [11]πληρώσαντα τὸ δυνατὸν, ἐπὶ τὸ συμφέρον μετέρχεσθαι.

— antep. τὰς προφάσεις δὲ ἀφελεῖν] Οἱ γὰρ στρατηγοὶ προφάσεις ἐποιοῦντο τῆς ἀπολογίας τὸ μὴ [12]λαμβάνειν χρήματα. [13]ἐλλείμματα δὲ αὐτὰ καλεῖ τὰ χρήματα· ὀλίγα γάρ φησιν εἰς μισθὸν διδόντες τοῖς στρατιώταις, τὰ ὑπόλοιπα τοῦ τελείου μισθοῦ εἰς [14]θεωρίαν κατέχετε.

‡ — ibid. ἐλλείμματα] Τὰ ὑστερήματα. ‡

— pen. οὐ γάρ ἐστι πικρῶς] Ἀντὶ τοῦ δικαίως· πικρὸν γὰρ τοῖς ἀδικοῦσι τὸ δίκαιον καταφαίνεται.

P. 51. 3. ἰδίους δ' εὑρίσκειν] Ἰδίους λέγει, οὓς [15]αὐτοὶ ποιοῦνται ἐκτὸς τῆς πόλεως. αἰνίττεται δὲ ἴσως εἰς Χάρητα.

P. 52. 3. ὅταν δὲ δόντες λόγον] Ὅτι χρήματα μὴ λαμβάνοντες, οὐ δύνανται ὑπὲρ τῆς πόλεως πολεμεῖν. οὐκοῦν καὶ ἐνταῦθα περὶ τῶν θεαρικῶν.

‡ — 4. περίεστι] Ἐκ περιουσίας ἐστί.

— pen. διεστάναι] Διακεχωρίσθαι καὶ διχονοεῖν. ‡

— ult. πρότερον μὲν γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Δέκα οὐσῶν φυλῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ εἰς δέκα ὥςπερ μεμερισμένης τῆς πόλεως, ἀνάγκην εἶχεν ὥςπερ ἑκάστη φυλὴ ἀπὸ πάσης προβάλλεσθαι τοὺς πλουσιωτέρους αὐτῆς, ἑκατὸν εἴκοσι ἄνδρας [16]τοὺς λειτουργοῦντας ὑπὲρ αὐτῆς [17]τῇ πόλει. εἶτα οἱ ἑκατὸν εἴκοσι οὗτοι [18]ἐμερίζοντο ἑαυτοὺς εἰς δύο μερίδας· ἵνα ἑξήκοντα αὐτῶν ἄνδρες [19]ἔσωνται οἱ πάνυ πλούσιοι, οἱ δὲ ἄλλοι ἑξήκοντα ἧττον πλούσιοι. ἐποίουν δὲ τοῦτο, ἵνα μὴ [20]ἐὰν ἐξαίφνης πόλεμος [21]αὐτοὺς ἐπείξῃ, καὶ τύχῃ πρὸς τὸ παρὸν μὴ

[1] Πελοποννησίῳ Par. n. [2] εἰ μὴ μετασταῖεν Par. n. [3] ἕνα omittit Par. n. [4] καθιστᾶσι Ald. Ben. [5] Ἀθηναίους M. Ben. [6] νυνὶ Ben. νῦν Ald. Par. a. [7] φυλάξομεν Ald. Ben. [8] ἐξεπέμπομεν Par. n. [9] δὲ Par. n. [10] * τί Ald. τί Ben. [11] πληρώσαντες Ald. [12] λαμβάνειν ἀπ' αὐτῶν χρήματα Par. n. [13] ἐλλείματα Ald. [14] θεωρικὴν Ald. Ben. θεωρικὸν Par. n. [15] αὐτοὶ ἰδίους ποιοῦνται Ald. Ben. ἰδιοποιοῦντα Par. n. [16] τοὺς καλῶς ἐνεργοῦντας Par. n. [17] τῆς πόλεως Ald. Ben. [18] ἐμέριζον Ben. ἐμερίζοντο Ald. Par. a. [19] ἔσονται Ald. Ben. [20] ἐὰν omittunt Ald. Ben. [21] ἐπὶ τὴν πόλιν ἥξῃ Par. n.

Εἰς Χάρητα] Vide argumentum orationis Isocratis de pace. Idem.

Ἐπείξῃ] Ab ἐπείγω, *urgeret, incitaret*. Idem.

Καὶ τύχῃ μὴ ἔχειν τοὺς] Pro καὶ ἴσως μὴ ἔχοιεν τὰ χρήματα, εἰ τύχωσι μὴ ἔχοντες.

ἔχειν χρήματα τοὺς ἧττον πλουσίους. εἰσέφερον [1] γὰρ οἱ πλουσιώτεροι [2] ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ προετέλουν, καὶ ἐδέχοντο ταῦτα ὕστερον [3] κατὰ σχολήν. ἐλέγετο δὲ τὸ σύστημα [4] αὐτῷ τῶν ἑξήκοντα. συμμορία, οἱονεὶ παρὰ τὸ μέρος εἶναι τῆς φυλῆς. δέκα οὖν οὐσῶν φυλῶν καὶ ἑκάστης προβαλλομένης ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι, συνέβη τοὺς πάντας εἶναι λειτουργοὺς, χιλίους διακοσίους. ἐμέριζον οὖν αὐτοὺς ἀπὸ ἑξακοσίων ἀνδρῶν, ὅ ἐστιν, ἀπὸ δέκα συμμοριῶν. πάλιν δὲ ἑκατέραν τῶν δύο μερίδων τούτων ἔτεμνον εἰς δύο, ὅ ἐστιν, εἰς τριακοσίους μὲν ἄνδρας, κατὰ πέντε δὲ συμμορίας. οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τριακόσιοι οἱ πάνυ πλούσιοι οἱ πρῶτοι, οἵτινες προεισέφερον τῶν ἄλλων τε καὶ εἶχον αὐτοὺς ὑπακούοντας εἰς πάντα, ὥστε συμβαίνειν εἰς δύο μερίδας εἶναι τοὺς πάντας· εἴ γε * οἱ τῶν ἑκατέρωθεν ἦσαν ὥσπερ ἡττωμένοι τοῖς ἑκατέρωθεν τριακοσίοις τοῖς πλουσιωτέροις. εἶχε δὲ ἑκάστη μερὶς τῶν τεσσάρων καὶ ἴδιον στρατηγὸν καὶ ἴδιον ῥήτορα. ὅμως δὲ πάλιν τῶν δευτέρων καὶ οἱ ῥήτορες καὶ οἱ στρατηγοὶ ὑπεῖκον ταῖς προτέραις. τότε [5] οὖν, φησὶν, ἐμέριζον [6] ἑαυτοὺς, διὰ πλείονα σπουδὴν τοῦ εὐκαίρως εἰσφέρεσθαι τὰ [7] χρήματα κατὰ συμμορίας. νῦν δὲ δι' οὐδὲν ἄλλο [8] μερίζεσθε [9] εἰς συμμορίας, ἢ διὰ τὸ πολιτεύεσθαι, ὅ ἐστι, διὰ τὸ στασιάζειν. μέμφεται οὖν αὐτοὺς ὅτι πρώην, ἡνίκα διὰ τὸ εἰσφέρειν ἐποιοῦντο τὰς συμμορίας καὶ καιρὸς ἦν πραγμάτων, ἡγεμόνας ᾔδεσαν τοὺς πλουσιωτέρους· δευτέρους δὲ, τοὺς στρατηγοὺς, τοὺς κατορθοῦντας· τρίτους δὲ, τοὺς ῥήτορας, τοὺς μόνον λέγοντας. νῦν δὲ, ἐπειδὴ καιρός ἐστι τοῦ στασιάζειν καὶ τοῦ λέγειν, ἡγεμόνες εἰσὶν οὐχ οἱ πλούσιοι, ἀλλ' οἱ ῥήτορες καὶ [10] βοηθησόμενοί εἰσιν οἱ πρῶτοι τριακόσιοι, ἐπαινοῦντες τὰ ὑπὸ τῶν ἰδίων ῥητόρων λεγόμενα, οἱ δὲ ἄλλοι προστινενεμημένοι ἑκατέροις.

‡ P. 53. 2. ῥήτωρ ἡγεμὼν] Δεῖ μὴ χωρίζειν τὸ ῥήτωρ ἡγεμὼν. ἀλλὰ συνάπτειν.

— ult. ὡς τούτους] Εἰς τούτους.

P. 54. 1. δεῖ δὴ ταῦτα ἐπανέντας] Συμπέρασμα τοῦ συμφέροντος, ὅθεν ἄρχονται καὶ οἱ ἐπίλογοι.

— 3. εἰ δὲ τοῖς μὲν] Πρὸς Εὔβουλον ἀποτείνεται τὸν πολιτευόμενον. ‡

— 4. τοῖς δὲ ἀναγκάζεσθαι] Ἐπειδὴ εἶπεν ἀνωτέρω, φημὶ δὴ δεῖ χρημάτων, ἵνα μὴ εἴπωσιν οἱ πένητες, οὐκοῦν εἰσοίσουσιν οἱ πλούσιοι, προλαβὼν ὑπὲρ αὐτῶν ποιεῖται τὸν λόγον, ὅτι μέχρι πότε οἱ [11] πλούσιοι τριηραρχήσουσι καὶ εἰσοίσουσι καὶ πάντα δαπανήσουσιν· ἐὰν γὰρ αὐτοὺς παρακόψῃ ἀπὸ τῶν πλουσίων, ἐλπίδα μηδεμίαν ἔχοντες, ἢ ἄλλην [12] εὐπορίαν εὑρήσουσιν, ἢ ἀποστήσονται τῶν θεωρικῶν. καὶ ὅλως σύνηθες τῷ Δημοσθένει τοῖς πλουσίοις συνίστασθαι· γινώσκει γὰρ ὅτι τὰ νεῦρα τῆς πόλεώς εἰσιν οἱ πλούσιοι.

— ult. λέγω δὴ κεφάλαιον] ‡ Ἐπίλογος. ‡ διὰ ‡ δὲ ‡ τοῦτο ἐδεήθη δευτέρας ἀνακεφαλαιώσεως, εἰπὼν, ὅτι χρὴ πάντας εἰσφέρειν, ἵνα τῆς ἀνάγκης ταύτης περιστάσης, ἐκστήσωνται τῶν θεωρικῶν.

[1] γὰρ omittit Ben. [2] ὑπὲρ omittit Par. υ. [3] μετὰ Par. η.
[4] αὐτῶν Ald. Ben. [5] αὖ Par. η. [6] αὐτοὺς Par. η.
[7] χρήματα τὰς συμμορίας Ald. χρήματα συμμορίας Ben. [8] μερίζεται Ald. Ben.
[9] ante εἰς addit ταῦτα Par. η. [10] βοησόμενοι Par. α. η. Ald.
[11] πλούσιοι καὶ τριηραρχήσουσι Par. α.
[12] εὐπορίαν, ἢ ἀποστήσονται Ald. εὐπορίαν, ἀποστήσονται Ben.

IDEM.

Ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι] *A centum viginti.* Videtur præpositionem addidisse, ut cardinalia vim distributivorum haberent. Referatur hic locus ad orationem περὶ συμμοριῶν. IDEM.

Κατὰ συμμορίας] Malim κατὰ τὰς συμμορίας. IDEM.

Μερίζεται] Fortasse μερίζεσθε. et pro οὐδὲν ἄλλο, malim οὐ δι' ἄλλο. IDEM.

Τοῦ στασιάζειν] Lego ἐκκλησιάζειν. IDEM.

Ἐὰν γὰρ αὐτοὺς παρακόψῃ] Intricatus locus ob incertas distinctiones. Ego post πλουσίων, colon pono, itemque post εὐπορίαν: deletoque τῷ ἢ, et sententiam perspicuam esse arbitror, nec in verbis quicquam salebrosum restare. IDEM.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 57. 1. ΟΥΧΙ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γινώσκειν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ὡς τῶν πραγμάτων χαλεπῶν ὄντων, ἐξ ἐπιτιμήσεως εἴληπται τὸ προοίμιον· ‡ ὅτι προσοχὴν διὰ τοῦ παροξυσμοῦ ἀπεργάζεται. ‡ ἢ ἐκ τοῦ παραδόξου· παράδοξον γὰρ γίνεται, ὅταν τοῖς λόγοις οὐ συντρέχῃ τὰ πράγματα. ἢ ἀπὸ συγκρίσεως· συγκρίνων γὰρ δείκνυσι τοὺς λόγους ἐναντίως ἔχοντας τοῖς πράγμασι. παθητικὸν ‡ δὲ ‡ τὸ προοίμιον, καὶ μεστὸν ἀξιώματος· ἐν ᾧ γὰρ ἐπηρμένον τὸν δῆμον [1] καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τῇ νίκῃ συστέλλει καὶ πρὸς φόβον καθίστησιν, ἀφ' ἑτέρου πάθους εἰς ἕτερον ἄγει τὸν ἀκροατήν. ἐν ᾧ δὲ ἀλλάττει τὴν γνώμην τῶν Ἀθηναίων, τὸ τοῦ Περικλέους ἀξίωμα [2] διὰ τῶν ἔργων δείκνυσι· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀθυμοῦντα μὲν τὸν δῆμον ἱκανὸς ἦν ἀναγαγεῖν, καὶ μεστὸν ἐλπίδων ἀποφῆναι· θαῤῥοῦντα δὲ, αὖθις εἰς φόβον [3] περιῆγε. τριμερὴς δὲ ὁ λόγος. τὸ μὲν γὰρ [4] πρῶτον εἶναι δοκοῦν καὶ τὸ μάλιστα συνέχον, καὶ περὶ οὗ πρόκειται νῦν ἡ σκέψις, ὃ [5] προηγούμενον κέκληται, εἰ χρὴ μεταστῆναι τὴν δύναμιν εἰς Μακεδονίαν, ἢ κατὰ χώραν [6] ἐᾶσαι μένειν τοῖς Ὀλυνθίοις βοηθήσουσαν· τὸ δὲ δεύτερον, εἰ χρὴ λῦσαι τοὺς νόμους τοὺς θεωρικούς· τὸ δὲ τρίτον, ἐπιλογικὸν ὂν, καταδρομὴν ἔχει τῆς πολιτείας τῶν νῦν δημαγωγούντων. τούτων δὲ τῶν μερῶν ἕκαστον ὑποπέπτωκεν οἰκείῳ [7] κεφαλαίῳ. τὸ μὲν γὰρ πρότερον τοῦ συμφέροντος εἶναι δοκεῖ· τὸ δὲ δεύτερόν [8] ἐστι τοῦ νομίμου, εἴληπται δὲ εἰς κατασκευὴν τοῦ δυνατοῦ, καὶ γὰρ κεφάλαιον κεφαλαίῳ ἀποδείκνυται· τὸ δὲ τρίτον ἐστὶ τοῦ δικαίου. λέγω [9] δὲ τὸ τῆς καταδρομῆς τῶν νῦν πολιτευομένων, καὶ τῆς εὐφημίας τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων πολιτευσαμένων· πᾶσα γὰρ συμβουλὴ περὶ [10] ποιότητα προσώπου γινομένη, ἔπαινον ἢ ψόγον δηλοῦσα, εἰς τὸ δίκαιον ἔχει τὴν ἀναφοράν. καὶ τὸ μὲν συμφέρον δίχα τέτμηται· εἴς τε τὸ ἀναγκαῖον (ἐλεύσεται γὰρ [11] Φίλιππος εἰς τὴν Ἀττικὴν διαφθαρέντων τῶν Ὀλυνθίων)· καὶ εἰς τὸ [12] ἄδοξον (πάντες γὰρ ἴσασιν Ἕλληνες, ὅτι τοῖς Ὀλυνθίοις ἐπηγγειλάμεθα βοηθῆσαι εἰ πολεμήσαιεν πρὸς Φίλιππον, καὶ τὸ [13] ψευδεῖς φανῆναι τῶν ἀδόξων). ζητήσειε δ' ἄν τις τί δήποτε κωλύων μεθιστάναι τὴν δύναμιν, οὐδεμίαν πεποίηται περὶ αὐτοῦ μνήμην, οὐδὲ φαῦλον δεικνύει τὸ μετάγειν εἰς Μακεδονίαν τοὺς στρατιώτας; ῥητέον οὖν ὅτι πλείους εἰσὶ τρόποι κατ' οὓς ἀντιλέγειν ἔξεστιν. ἢ γὰρ πρὸς αὐτοὺς τοὺς λογισμοὺς μαχόμεθα τῶν ἀντιλεγόντων, δεικνύντες αὐτοὺς σαθροὺς ὄντας· ἢ ἑτέραν εἰσηγούμεθα γνώμην, διὰ τῆς ἡμετέρας τὴν ἐκείνων ἀνατρέποντες· ἢ τὸ * συμφέρον, τὸ μὲν ἐκείνων ἐλέγχομεν, αὐτοὶ δὲ συμβουλὴν ἑτέραν εἰσηγούμεθα. ἐνταῦθα τοίνυν ὁ ῥήτωρ φρονήματι χρώμενος, τῆς μὲν ἐκείνων γνώμης οὐδεμίαν πεποίηται [14] μνήμην, τὴν δὲ [15] αὐτῷ

[1] καὶ φρονοῦντα τῇ Ald. Ben.
[2] ἅμα γὰρ δεινὸν χρῆσθαι πράγμασι τοῦτον δείκνυσι Par. η.
[3] περιαγαγεῖν Ben. περιῆγε Par. α.
[4] πρῶτον εἶναι καὶ τὸ δοκοῦν μάλιστα συνεχῶς, καὶ περὶ οὗ πρόσκειται νῦν ἡ σκέψις, καὶ προηγούμενον Ald. Par. α. πρῶτόν ἐστι τὸ δοκοῦν μάλιστα συνέχειν καὶ περιέχειν ὅλον τὸν λόγον ἡ σκέψις· καὶ προηγούμενον Ben.
[5] προηγουμένως Par. η. [6] ἐᾶσθαι Ben. ἐᾶσαι Par. α.
[7] γένει M. Ben. [8] ἐστι omittit Ben. addunt Ald. Par. α.
[9] δὴ τῆς Par. η. [10] ποιότητος προσώπων Par. η.
[11] Φίλιππος ὁ Μακεδὼν εἰς Par. η. [12] ἔνδοξον Par. η.
[13] ψεῦδος Ald. Par. α. [14] γνώμην Ald. Ben. [15] αὐτῶν Ald. Ben.

Ἐκ τοῦ παραδόξου] Παράδοξον est quod fit aut dicitur præter opinionem: id vero vel absurdum, vel inexspectatum, vel admirabile est. WOLF.

Φρονοῦντα τῇ νίκῃ] Haud scio an germana sit lectio. Ego certe dicere malim: μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τῇ νίκῃ: quod omnino est usitatius. IDEM.

Τὸ μὲν γὰρ πρῶτον] Malim hunc locum ita legere: τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εἶναι δοκοῦν, καὶ μάλιστα συνέχον. transposito verbo δοκοῦν, articulo τὸ omisso. Deinde σκέψις καὶ, malim σκέψις ὃ καὶ προηγούμενον, et quidem καὶ omitti posset. IDEM.

Γνώμην] Lego μνήμην ἢ μνείαν. IDEM.

Τὴν δὲ αὐτῶν] Lego αὐτῷ. IDEM.

δοκοῦσαν εἰσηγεῖται καὶ ταύτην ἐργάζεται. ΑΛΛΩΣ. Προοίμιον ἐκ τοῦ ἀναγκαίου. λαμβάνεται δὲ ἐξ ὑπολήψεως τῶν πραγμάτων φαύλων ὄντων.

— ult. εἰς τοῦτο προήκοντα] ÷ Τῆς κακίας δηλονότι. εὐφημῶς δὲ ἐσιώπησεν. ÷ οὐκ εἶπεν οὕτως ἔχοντα, ἀλλ' εἰς τοῦτο προήκοντα, διὰ τῆς ἐν τῇ λέξει [1] τάσεως, τὸν χρόνον δεικνὺς τὸν αἴτιον τῶν κακῶν.

— ibid. ὥστε ὅπως μὴ πεισώμεθα] Μεγάλῳ θάρσει μέγαν φόβον ἀντέθηκε σφόδρα τεχνικῶς ποιῶν· τὰ γὰρ μεγάλα πάθη μείζοσι πάθεσι λύειν προσήκει.

P. 58. 1. οὐδὲν οὖν ἄλλο μοι δοκοῦσιν] Ὥσπερ αἰνιττόμενος, ἀλλὰ νῦν μὲν οὐκ ἔχω Φιλιππισμὸν αὐτοῖς ὀνειδίζειν. ÷ ὑπερβατὸν καθ' ὑπέρθεσιν. ÷ τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω· οὐδὲν οὖν ἄλλο μοι δοκοῦσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες ῥήτορες, ἢ ἁμαρτάνειν. εἶτα ἐν τῷ μέσῳ κατασκευάζει, πῶς; τὴν ὑπόθεσιν ὑμῖν παριστάντες καὶ συμβουλεύοντες, περὶ ἧς καὶ ὑμεῖς βουλεύεσθε· βουλεύονται δὲ νῦν περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον, ἀλλ' οὐχὶ τὴν οὖσαν καὶ ἀληθῆ ὑπόθεσιν. κατὰ κοινοῦ τὸ, παριστάντες ὑμῖν, ἥτις ἐστὶ τὸ βουλεύσασθαι, ὅπως ἂν πρῶτον σώσωμεν τοὺς Ὀλυνθίους. ἔστι δὲ ὥσπερ συμπέρασμα τοῦ προοιμίου διὰ πλειόνων.

— 2. ἢ τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἧς βουλεύεσθε] ÷ Τὸ τιμωρήσασθαι Φίλιππον. ÷ βιαίως ÷ δὲ ÷ σφόδρα τὸν δῆμον κοινωνὸν τῆς ἑαυτοῦ γνώμης ἐποίησεν· ὑπὲρ ὧν αὐτὸς μέλλει συμβουλεύειν, περὶ τούτων εἰσεληλυθέναι φησας [2] βουλευσόμενον τὸν δῆμον.

÷ — 3. τὴν οὖσαν] Τὸ σῶσαι τοὺς Ὀλυνθίους. ÷

— 4. ἐγὼ δὲ ὅτι μέν ποτε] [3] Ἔτι τὴν αὐτὴν ἔννοιαν [4] ἐξεργάζεται. δηλοῖ δὲ τοὺς καιροὺς ἐν οἷς Ἀμφίπολιν εἶχον καὶ Ποτίδαιαν καὶ τὰ ἐπὶ Θράκης.

÷ — ibid. ἐξῆν τῇ πόλει] Λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος.

— ibid. τὰ αὐτῆς] Δέον εἰπεῖν, καὶ Ὀλυνθίους σῶσαι.

— 5. τιμωρήσασθαι] Οὐχ ὡς τιμωρησαμένων αὐτῶν τότε τὸν Φίλιππον, ἀλλ' ὡς ἐξουσίαν ἐχόντων εἴπερ ἠβουλήθησαν.

— 6. ἐπ' ἐμοῦ γὰρ] Ὑπερβατὸν τὸ σχῆμα. ÷

— 7. ἱκανὸν] Αὔταρκες. ὡσεὶ ἔλεγε, κἂν τοῦτο δυνηθῆτε ποιῆσαι, καλῶς [5] ὑμῖν ἔχει πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν.

— ibid. προλαβεῖν] Ὥσπερ ἐπὶ δρομέων εἶπεν ἐπειγομένων διὰ τάχους προαρπάσαι τὸ ἆθλον κείμενον ἐν μέσῳ· ἵνα ἆθλον μὲν νοήσωμεν, τὴν Ὄλυνθον· δρομέα δὲ, Φίλιππόν τε καὶ Ἀθηναίους.

÷ — 8. τὴν πρώτην] Τὴν ἀρχὴν δηλονότι· ἀρχὴν γὰρ καλεῖ τὸ σῶσαι τοὺς Ὀλυνθίους· τέλος δὲ, τὸ τιμωρήσασθαι Φίλιππον. ÷

— ibid. ἐὰν γὰρ τοῦτο βεβαίως] Τὸ μὲν λέγειν ὡς οὐκ ἔσωσαν [6] Ὀλυνθίους, ἀναίσχυντον· καθεῖλε δὲ αὐτὸ φήσας ὅτι, οὐ βεβαίως. ὥστε ἀνάγκη μένειν κατὰ χώραν τὴν δύναμιν.

— 9. καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον] Καὶ ἐν τῷ τρόπῳ τῆς τιμωρίας ἁμαρτάνοντας δείκνυσι τοὺς ῥήτορας· φησὶ γὰρ, τότε ἐξέσται τὸν τρόπον σκοπεῖν. αἰνίττεται δὲ ὅτι κατὰ θάλατταν [7] ἐπελθεῖν [8] δεῖ τῷ Φιλίππῳ, καὶ κλεῖσαι τὰ ἐμπόρια, ὅπερ αὐτὸς ὕστερον ἐν τῷ τετάρτῳ συνεβούλευσεν.

— 10. πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν] Ἀκόλουθον τῇ ἐξ ἀρχῆς προτάσει τὸ συμπέρασμα. τότε γὰρ τοὺς ῥήτορας μεμφόμενος, ὅτι ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων [9] συμβουλεύουσι· νῦν φησὶ μάταιον εἶναι ÷ τὸ ÷ περὶ τοῦ τέλους σκοπεῖν, ἀρχὴν μὲν τὴν τῶν συμμάχων σωτηρίαν, τέλος δὲ τὴν Φιλίππου καταστροφὴν εἶναι διδάσκων. τὸ δὲ ÷ δὴ ÷ συμπέρασμα γνωμικὸν ὂν, σεμνὴν τὴν βάσιν τῷ προοιμίῳ πεποίηκε. δεῖ γὰρ ἐν μὲν ταῖς ἀρχαῖς τῶν προοιμίων τὰ γνωμικὰ φυλάττεσθαι· καὶ ÷ γὰρ ÷ ἄγονον καὶ ἀρχαιότροπον τὸν λόγον δεικνύει. [10] τὸ γὰρ ἐπὶ τέλει γνωμικὸν [11] ἐπισφραγίζεται τοὺς ἐν μέρει λογισμοὺς, τῇ καθόλου προσθήκῃ.

÷ — ult. λόγον] Λόγον ἐνταῦθα τὴν συμβουλὴν καλεῖ. ÷

P. 59. 1. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς] Δεύτερον προοίμιον, ÷ ἀκατάσκευον δὲ, ἐκ τοῦ ἀναγκαίου. λαμβάνεται δὲ ἐξ ὑπολήψεως τῶν πραγμάτων φαύλων ὄντων. ÷ ἐκθέμενος [13] γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ [12] σπερματικῶς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ὅτι δεῖ τοὺς στρατιώτας κατὰ χώραν μένειν· καὶ τὸ προηγούμενον τοῦ λόγου μέρος [14] αὐτῷ κατανείμας, ἐν τῷ δευτέρῳ πάλιν τὰ λειπόμενα δύο μέρη περιείληφεν.

— 4. ἀλλ' ἐκεῖνο ἀπορῶ] Τὸ δεύτερον μέρος ἐκ τοῦ περὶ τῶν θεωρικῶν [15] ἐκίνησε. δείκνυσι δὲ ὅτι τὴν λύσιν τῶν κακῶν εἰδὼς, ὀκνεῖ ἀποφήνασθαι. τὸ δὲ, ἀπορῶ τίνα τρόπον, πολλὰς ἔχει σημασίας, πότερον φανερῶς, ἢ τοὐναντίον

[1] παρατάσεως Par. η. [2] βουλευόμενον Ald. Ben. βουλεύσασθαι Par. η.
[3] ἐπὶ Ald. [4] ἀπεργάζεται Par. η. [5] ἡμῖν Ben.
[6] Ὄλυνθον Par. η. [7] ἐλθεῖν Par. η. [8] χρὴ Ben.
[9] συμβουλεύσουσι Par. α. [10] τῷ δὲ ἐπὶ Ald. Ben.
[11] ἐπισφραγίζεσθαι Ben. [12] σπερματικὴν Par. η.
[13] δὲ Ald. Ben. [14] αὐτοῦ Par. η.
[15] διεκίνησε Ben. ἐκίνησε Ald. Par. α.

Λαμβάνεται δ' ἐξ ὑπολήψεως τῶν πραγμάτων, φαύλων ὄντων] *Sumitur ex opinione de rebus quæ sunt malæ.* Sic malo quam: *Sumitur ex opinione, cum res sint malæ.* IDEM.

Καὶ ἄγονον —] Καὶ γὰρ ἄγονον καὶ ἀρχαιότροπον τὸν λόγον δείκνυσι! τὸ δ' ἐπὶ τέλει γνωμικόν. Etsi autem τὸ ἄγονον mibi non satis placet: tamen quia nihil melius in mentem venit, et hoc qualemcunque sensum explicat, retinendum est. IDEM.

ἐξ ἀπάτης; πότερον μετὰ παῤῥησίας, ἢ ὑφειμένως; οὐκ εἶπε δὲ, ἀπορῶ τί δεῖ λέγειν, ἀλλὰ πῶς δυνήσομαι * [1] κολάσεως ἐκτὸς πεῖσαι. ἰστέον δὲ ὅτι [2] ἀκατασκεύαστον εἶπε τὸ προοίμιον, ἵνα ὡς ὁμολογούμενον λάβοι, τὸ, ὅτι πολλῆς φροντίδος δεῖται τὰ πράγματα.

— 6. πέπεισμαι [3] γὰρ] Τουτέστιν, ἐξ ὧν αὐτός τε συμβουλεύω καὶ ἐξ ὧν ἕτεροι λέγουσι· δίδωσι γὰρ καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων ἐνίοις [4] λέγειν ποτὲ τὰ χρήσιμα, ἵνα μὴ πάντα εἰς αὑτὸν ἀνάγων φορτικὸς εἶναι δοκῇ.

÷ — 8. μὴ συνιέναι] Σημείωσαι ὅτι [5] διενήνοχε σύνεσις φρονήσεως, ὅτι ἡ μὲν φρόνησις ἕξις ἐστὶ γεννητικὴ τῶν οἴκοθεν λογισμῶν· ἡ δὲ σύνεσις, ἕξις δεκτικὴ τῶν ἔξωθεν λογισμῶν. ÷

— ibid. ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς] Ἀντὶ τοῦ ἄξιον νομίζω. οὐ γὰρ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, εἰ μὴ ÷ ἄρα ÷ [6] σπανίως τὸ ἀξιῶ ἐπὶ τοῦ παρακαλῶ. ÷ * σημείωσαι δὲ ὡς ἐν τῇ ἀξιώσει κέχρηται [7] προδιορθώσει. ÷

— pen. ὁρᾶτε γὰρ] Ἐντεῦθεν [8] αὐτῷ τὸ τρίτον μέρος γεννᾶται, [9] τὸ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν νῦν πολιτευομένων.

P. 60. 1. ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω] Μετελήλυθεν ἐνταῦθα εἰς τὰ αὐτὰ κεφάλαια. καὶ ἔστιν [10] αὐτὸ τὸ συμφέρον ἐξεταζόμενον, καὶ τὸ προηγούμενον μέρος, πότερον χρὴ μένειν ἐν Ὀλύνθῳ τὴν δύναμιν, ἢ μετάγειν εἰς τὴν Μακεδονίαν.

— 3. μέμνησθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ÷ Οἱ ἀγῶνες ἐντεῦθεν. ÷ πεῖσαι ÷ δὲ ÷ βουλόμενος τοὺς Ἀθηναίους ἐᾶσαι κατὰ χώραν τὴν δύναμιν παραδειγματικῇ πίστει κέχρηται· πιθανωτέρα [11] γὰρ πασῶν τῶν πίστεων ἡ τοιαύτη. διὸ καὶ Ἰσοκράτης μὲν πιθανότερος εἶναι δοκεῖ, περιττεύων τοῖς παραδείγμασι· Δημοσθένης δὲ βίαιος ὑπείληπται, ÷ νῦν μὲν ÷ τοῖς ἐνθυμήμασι, [12] νῦν δὲ παραδείγμασιν, αὖθις δὲ [13] ἐντέχνῳ πίστει χρώμενος.

÷ — pen. Ἡραῖον τεῖχος] Πολισμάτιον Θρᾴκης. ÷

— ibid. μὴν μὲν ἦν Μαιμακτηριὼν] Χειμέριος οὗτος ὁ μήν· ἐξ οὗ δείκνυσιν, ὅτι, καίτοι χειμῶνος ὄντος, [14] πλεῖν ἐψηφίσασθε, τοσαύτῃ [15] προθυμίᾳ πρὸς τὴν βοήθειαν ἐκέχρησθε.

÷ P. 61. 1. καθέλκειν] Ἀντὶ τοῦ ἐμβιβάζειν εἰς τὴν θάλατταν. ÷

— 2. μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα] Ὡς παράδοξον τοῦτο εἶπεν, ἵνα ἐμφήνῃ αὐτῶν τὴν πολλὴν σπουδήν. νόμου γὰρ κελεύοντος [16] παρὰ Ἀθηναίοις μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι, ἀρξαμένους ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα, καὶ μέχρι μέντοι τῶν εἴκοσι παῖδας ὄντας τέως περιπολεῖν τὰ περὶ τὴν πόλιν φρούρια, εἰς ὑπερορίους δὲ πολέμους ἀπὸ ÷ ἐτῶν ÷ εἴκοσιν· αὐτοὶ τότε, καὶ οὓς οὐκ ἐκέλευεν ὁ νόμος στρατεύεσθαι, πολεμεῖν ἐψηφίσαντο διὰ τὴν πολλὴν σπουδὴν, ὡς εἴρηται.

÷ — 3. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ] Ἤτοι μηνῶν ὀκτὼ παρελθόντων ἀπὸ [17] Μαΐου μετρουμένων, καὶ πληρωθέντος τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου, ἦν Ἑκατομβαιὼν ἤτοι [18] Ἰανουάριος, ὃς ἔχει χρόνον παρ' Ἕλλησιν, εἶτα Μεταγειτνιὼν ἤγουν [19] Φεβρουάριος, εἶτα Βοηδρομιὼν ἤγουν [20] Μάρτιος· ὄντων οὖν πάντων μηνῶν ιβ', λέγει ὅτι ὀκτὼ παρεληλύθεσαν μῆνες, ἐξ οὗ τριήρεις ἐκπέμπειν ἐψηφίσασθε, καὶ θάτερον ἦρξεν ἔτος, καὶ Ἰανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος ἤδη παρῆλθε· καὶ τότε μόλις μετὰ τὰ μυστήρια, ἤτοι μεγάλα, ἤγουν τὰ Βοηδρόμια, ἀπεστείλατε δέκα ναῦς. ÷

— pen. κενὰς] ÷ [21] Πολιτικῆς βοηθείας, ἤγουν ÷ Ἀθηναίων. ὃ ἐστι ξένους ἀντὶ Ἀθηναίων ἐχούσας.

— ult. Φίλιππος ἀσθενῶν] Ἐπικινδύνως ἀσθενῆσαί φησι Φίλιππον, ὅτε τὴν Μεθώνην ἐπολιόρκει, Ἀστέρος τινὸς στρατιώτου Μεθωναίου ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπιγράψαντος τῷ δόρατι,

Ἀστὴρ Φιλίππῳ θανάσιμον [22] πέμπει
βέλος,

εἶτα πέμψαντος, καὶ κατὰ τύχην τινὰ ἐπιτυχόντος κατὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ. λέγεται δὲ ὅτι καὶ Φίλιππος [23] ἀντέγραψε πρὸς [24] αὐτὸν, καὶ ἀντηκόντισεν, ὅμως οὐκ ἐπέτυχεν αὐτός· ÷ ἐπέγραψε δὲ, ÷

Ἀστέρα Φίλιππος [25] ἢν λάβῃ, κρεμήσεται.

÷ P. 62. 2. τὸν ἀπόστολον] Ἀπόστολον, ἤγουν στόλον· ἀπόστολον γὰρ ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πᾶσαν τὴν παρ' αὐτῶν πεμπομένην δύναμιν, τοξοτῶν, ὁπλιτῶν, ἱππέων, τῶν ἄλλων· ἐξαιρέτως δὲ τὴν ναυτικὴν δύναμιν. ÷

[1] κολακείας Ald. Ben. [2] ἀκατάσκευον Ben. ἀκατασκεύαστον Ald. Par. α.
[3] δὲ Par. η. [4] λέγειν τῇ πόλει τὰ Ben. λέγειν ποτὲ τὰ Ald. Par. α.
[5] διαφέρει Par. γ. [6] σπανίως ἐστὶ τὸ Ald. Par. α.
[7] ἐπιδιορθώσει Par. γ. [8] αὐτῶν Ald. [9] τὸ ἐπὶ τῆς Ald.
[10] αὐτῶν Par. α. [11] δὲ Ben. [12] καὶ νῦν μὲν Ald. Wolf.
[13] ἀτέχνῳ Ald. Ben. [14] πλὴν Ald. [15] βοηθείᾳ Ald. Ben.
[16] περὶ Ἀθηναίων Par. α. [17] Αὐγούστου Par. α. β. η.
[18] Ἀπρίλλιος Par. α. β. [19] Μάϊος Par. α. β.
[20] Ἰούνιος Par. α. β. [21] κενὰς Ἀθηναίων Ald. Wolf.
[22] ἐπιπέμπει Ald. Ben. [23] ἀντέπεμψε Par. η. [24] τοῦτο Par. β.
[25] ἢν Φίλιππος Ald.

Αὖθις δὲ ἀτέχνῳ] Lego ἐντέχνῳ. et v. pen. τοσαύτῃ προθυμίᾳ. et col. 2. v. 30. ἀσθενῆσαί φασι. et v. 33. πέμπει, alioqui versus non constat. et v. 39. ἀστὴρ, Φίλιππος ἢν λάβῃ, κρεμήσεται, ut sit iambicus trimeter. IDEM.

— 3. ἦν δ' οὗτος ὁ καιρὸς αὐτὸς] Ἀκούσαντες, φησὶ, νοσεῖν τὸν Φίλιππον, [1] ἐξελίπετε τὴν βοήθειαν. καὶ τότε μάλιστα ἐπιτήδειος καιρὸς βοηθεῖν ἐκείνοις ἦν, ἐν ᾧ κακῶς διέκειτο Φίλιππος.

— ibid. εἰ γὰρ τότε ἐκεῖσε ἐβοηθήσαμεν] Ἐπηγγείλατο μὲν εἰς ὕστερον παῤῥησίᾳ χρήσασθαι· οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ νῦν ἐπιτιμᾷ, σκώπτων εἰς κουφότητα καὶ ῥαθυμίαν τὸν δῆμον. οὐ μὴν ἀλλὰ κέκρυπται τὰ τῆς ἐπιτιμήσεως σφόδρα τεχνικῶς. ὅταν μὲν γὰρ πείθειν τι βουλώμεθα τοὺς ἀκούοντας, κἂν ἐπιτιμᾷν ἔχωμεν, ἐγκεκρύφθαι δεῖ τὴν παῤῥησίαν, ἵνα μὴ χαλεπήναντες φιλονεικότεροι [2] γένωνται· ὅταν δὲ τοῦτο μόνον [3] βουλώμεθα ποιεῖν, [4] διὰ τὸ σωφρονίζειν [5] ἐπιτιμῶντες, τότε φανερώτερον τῇ παῤῥησίᾳ προσήκει κεχρῆσθαι.

— 6. οὐκ ἂν ἄλλως ἔχει] Τὴν αἰτίαν ὥσπερ βούλεται ἡμῖν εἰπεῖν, διά τι [6] ἐχρήσατο τῷ διηγήματι τούτῳ. πῶς γὰρ δυνατὸν μεταποιηθῆναι τὰ ἤδη γενόμενα; καὶ γὰρ οἱ φιλόσοφοί φασιν, ὡς ὅτι πάντα δύναται τὸ θεῖον ποιῆσαι, χωρὶς ἑνὸς, τοῦ ἄλλως ποιῆσαι τὰ ἤδη γενόμενα.

— 8. τί δὴ [7] χρησόμεθα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἐρώτησιν [8] προθεὶς, οὐκ ἐπήνεγκε τὴν ἀπόκρισιν, βοηθήσομεν· εἶθ' οὕτω [9] τὰ ἑξῆς, εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει. [10] ὁ [11] δὲ τὴν ἀπόκρισιν ἐξελὼν, ἐνέφηνεν [12] αὐτὴν διὰ τοῦ δευτέρου· εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε. ἐκ τούτου δείκνυται τίς ἦν ἡ ἀπόκρισις, ὅτι δεῖ βοηθῆσαι.

— 10. παντὶ σθένει] Παντοίᾳ βοηθείᾳ, οἷον, ναυτικῇ, ὁπλιτικῇ, καὶ διὰ τῶν ἄλλων.

‡ P. 63. 3. πόλιν] Τὴν Ὄλυνθον. ‡

— ibid. ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς] Καλῶς ἐχρήσατο τῇ λέξει. ἐγγὺς γὰρ οὔσης τῆς Μακεδονίας ἐπιτηρεῖν ὥσπερ ἔμελλεν αὐτοῦ τὰ ἀτυχήματα, πότε ἀτυχήσει, ἵνα τότε αὐτῷ εὐκαίρως ἐπίθηται.

‡ — ibid. διηλλαγμένην] Φίλην γενομένην.

— ult. ἐκπολεμῶσαι] Ἐχθροὺς καταστῆσαι, καταβαλεῖν.

— ibid. τοὺς ἀνθρώπους] Τοὺς Ὀλυνθίους.

P. 64. 1. ἐθρύλλουν] Ηὔχοντο.

— 2. ὅπως δήποτε] Αὐτομάτως.

— ibid. τί οὖν ὑπόλοιπον] Τὸ μέρος τοῦ συμφέροντος ἀνέκοψεν ἐνταῦθα τὸ ἀναγκαῖον, πληρωθέντος χρησίμου. ‡

— 4. χωρὶς γὰρ τῆς [13] περιστάσης] Καὶ ἐκ τῆς ἀδοξίας καὶ ἐκ τοῦ κινδύνου τὸ συμφέρον συνέστησεν· ἵν' οἱ μὲν σώφρονες καὶ γενναῖοι τὴν αἰσχύνην δείσαντες, οἱ δὲ πολλοὶ καὶ δημόται τὸν φόβον τὸν ἐκ τοῦ μέλλοντος κινδύνου, βοηθήσωσι τοῖς Ὀλυνθίοις.

‡ — 5. καθυφείμεθα] Ἤγουν ἐνδοίημεν.

— 6. ἐχόντων μὲν ὡς ἔχουσιν] Ἀντὶ τοῦ ἔχθρων ὄντων.

P. 65. 1. πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι] Μετὰ γὰρ τὴν Ὄλυνθον ἐπ' Ἀθήνας τραπῆναι ἀνάγκη. ‡

— 7. ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν] ‡ Ἀνθυποφορά. ‡ Ἐνταῦθα τὸ προηγούμενον κεφάλαιον πεπλήρωκε, τουτέστι, τὸ συμφέρον· εἰς δὲ τὸ δυνατὸν μεταβέβηκεν, ὃ παρεμπίπτοντος ἔχει χώραν. δεικνύοντος γὰρ αὐτοῦ τὸ συμφέρον, ὅτι βοηθεῖν δεῖ τοῖς Ὀλυνθίοις, ἀντέπεσε· καὶ πῶς δυνησόμεθα χρήματα μὴ ἔχοντες; καὶ γέγονεν ἡ εἴσοδος τοῦ δυνατοῦ ἀντίθεσις πρὸς τὸ συμφέρον· ἐὰν γὰρ ἀποδειχθῇ ὅτι καὶ χρημάτων [14] εὐποροῦμεν, κατεσκεύασε τὸ συμφέρον, ὅτι δεῖ βοηθεῖν τοῖς συμμάχοις.

— pen. μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἐπειδὴ τοῦ ἀκροατοῦ προσδοκῶντος ἀκούειν περὶ πολέμων, [15] αὐτὸς περὶ νομοθετῶν μέλλει λέγειν, διὰ τοῦτο προθεραπεύει τοὺς πολλούς. οἱ γὰρ συνετοὶ οὐχ ἡγήσονται αὐτὸ παράδοξον, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἀναγκαῖον. τολμηρὸν δὲ τὸ κελεύειν καθιστάναι νομοθέτας, ὡς λελυμένης τῆς δημοκρατίας, ἢ μελλούσης ὀλιγαρχίας γενέσθαι. διὰ τοῦτο τῇ προδιορθώσει κέχρηται, διὰ τὸ δοκοῦν ἄτοπον τῆς εἰσηγήσεως. τὸ οὖν μέλλον ῥηθῆναι παρὰ τοῦ δήμου, ὅτι σὺ κελεύεις νομοθέτας καθίστασθαι; [16] οὐδὲ γὰρ ἔχομεν νόμον, ἀνακόπτει λέγων, ἐν δὲ τούτοις μὴ θῆσθε νόμον μηδένα, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸ παρὸν βλάπτοντας ὑμᾶς λύσατε.

P. 66. 1. νομοθέτας καθιστᾶτε] Νομοθέτης ἐλέγετο παρ' αὐτοῖς, καὶ ὁ νόμον καινὸν εἰσφέρων, καὶ πάλιν ὁ κρίνων τοὺς [17] κυρίους, μὴ

[1] ἐξελείπετε Par. η. [2] γίνωνται Ben. γένωνται Ald. Par. α. [3] βουλόμεθα Ald. [4] διὰ omittunt Ald. Ben. [5] ἐπιθυμοῦντες Ben. [6] ἐχρῆν Par. α. [7] χρησώμεθα Par. η. [8] θεὶς Par. β. [9] τὸ Par. η. [10] ἀλλ' ἐξελὼν τὴν ἀπόκρισιν Par. β. [11] γὰρ Ben. [12] αὐτὸ Ald. Ben. [13] περιστάσεως Ald. [14] ἀποροῦμεν Ald. Par. α. [15] αὐτοῖς Par. η. [16] οὐ γὰρ ἔχω νόμους Par. η. [17] νομίμους Ald. Ben. νόμους Par. α. η.

Βουλόμεθα] Lego βουλώμεθα ποιεῖν διὰ τὸ σωφρονίζειν. Idem.

Τοῦ ἄλλως ποιῆσαι] Non est sapientis mutare factum. Idem.

Ἀπόκρισιν, βοηθήσομεν, εἶθ' οὕτως τὰ ἑξῆς] Sententia est: cum verbum βοηθήσομεν subjiciendum fuisset, et mox cætera quæ in contextu sunt, εἰ γὰρ μὴ etc. responsionem esse de industria prætermissam. Idem.

Ἐνέφηνεν αὐτὸ] S. τὸ ῥῆμα τὸ βοηθήσομεν aut αὐτὴν, τὴν ἀπόκρισιν. Idem.

Αὐτοῦ τὰ ἀτυχήματα, πότε ἀτυχήσῃ] Alterutrum satis esset vel nomen vel verbum. Idem.

Οὐδὲ γὰρ ἔχομεν νόμον] Malim: οὐ γὰρ ἔχομεν νόμους; *Num leges non habemus?* Idem.

Τοὺς νομίμους] Malim τοὺς νόμους, aut τοὺς κυρίους. Idem.

πως ἐναντίοι τινὲς ἀλλήλοις ἔλαθον ὄντες. τοῦτο δὲ τὸ ἔργον ἦν τῶν θεσμοθετῶν.

P. 67. 2. οἱ δὲ τοὺς ἀτακτοῦντας] Τίνι διαφέρουσιν οἱ ἀτακτοῦντες τῶν λειποτακτούντων, καὶ τῶν ἀστρατεύτων; ἀστράτευτος μέν ἐστιν, ὁ μηδέποτε ἐγγραφεὶς εἰς τὸν κατάλογον τῶν στρατιωτῶν· ἄτακτος δὲ, ὁ ἐγγραφεὶς μὲν, μὴ ἐξιὼν δὲ εἰς τὰς ἐπιβαλλούσας αὐτῷ στρατείας· λειποτάκτης δὲ, ὁ παρὰ τὴν μάχην καὶ τὸ στρατόπεδον τὴν τάξιν καὶ τοὺς συνασπιστὰς ἀπολιπών. νόμοι δὲ ἦσαν κελεύοντες ἀφίεσθαί τινας τῆς στρατείας, [1] ὥστε πομπεύειν εἰς τὰ Διονύσια. κατὰ χάριν οὖν τὴν ἑαυτῶν, οἱ χορηγοὶ τοὺς [2] νεωτάτους καὶ τοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου μάλιστα ἐπελέγοντο. ὁ δὲ Δημοσθένης τοὺς μὲν ἐκ τοῦ καταλόγου στρατεύεσθαι ἔφη, ἐκ δὲ τῆς ἀρχήστου ἡλικίας, γίνεσθαι τοὺς χορευτάς.

— 4. ἐπειδὰν δὲ ταῦτα λύσητε] Βούλεται ψήφισμα λαβεῖν παρὰ τοῦ δήμου, [3] τὸ παρέχον τὴν ἄδειαν τοῦ κατηγορεῖν [4] τοῦ νόμου.

— 6. τηνικαῦτα τὸν γράψαντα] Σοφίσματι κέχρηται [5] συναρπάζειν τὸν δῆμον. τῶν γὰρ πλουσίων [6] μόνον συμφέρον ἡγουμένων λυθῆναι τὰ θεωρικὰ, αὐτὸς πάντας προσέθηκεν, ὡς καὶ τοῦ δήμου τοῦτο σπουδάζοντος. ‡ τὸ δὲ ὅτι, σύνδεσμος. ‡

— 9. ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου] Ἀντιπίπτον λύει, ἵνα μή τις εἴπῃ, τί οὖν ὀκνεῖς σὺ, ὦ Φιλόπολις, ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν, ὡς ὁ Κόδρος καί τινες ἄλλοι· ἐπάγει, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν εἶχον ὥσπερ παραμυθίαν τὸ ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ χρησιμεύειν τοῖς πράγμασιν, ἐγὼ δὲ ἐὰν ἀποθάνω νῦν, οὐ μόνον οὐκ ὠφελήσω, ἀλλὰ καὶ βλάψω, φοβερώτερον καθιστὰς τὸ βῆμα τοῖς [7] βουλομένοις παῤῥησιάζεσθαι.

‡ — pen. οἵπερ καὶ τεθείκασι] Βούλεται κατήγορον αὐτὸν ἑαυτοῦ ποιῆσαι τὸν Εὔβουλον. ‡

P. 68. 3. πρὶν δὲ ταῦτα εὐτρεπίσαι] Ἀντιπίπτον ἔλυσε, ‡ ἀλλὰ σὺ λύεις ‡ * τὸν νόμον, μηδὲν εὐλαβηθείς. ἀπήντησεν οὖν [8] διλημμάτως. εἰ μὲν οὐ δώσω δίκην, λύσας τοὺς νόμους, τυραννικὸν τὸ τοιοῦτον· εἰ δὲ ἀνάγκη κινδυνεύειν, πῶς οὐκ ἀνόητος ἔσομαι εἰς πρόδηλον κακὸν ἐμαυτὸν ἐμβάλλων;

— 7. οὐ μὴν οὐδ' [9] ἐκεῖνο ὑμᾶς] Ἀντιπίπτον ἐπανορθοῦται· μηδὲν [10] φοβηθῇς, ὦ Δημόσθενες, τὸν νόμον λύσας· ψήφισμα γὰρ ποιοῦμεν ὥστε λυθῆναι. τί οὖν φησὶν; ἂν [11] ψηφίσησθε μὲν, μηδὲν δὲ πράξητε τῶν ἐφεξῆς, οἷον, [12] ἐὰν μὴ συνέλθητε ὥστε λῦσαι, ἢ συνελθόντες μὴ [13] λύσητε, τί τὸ κέρδος τοῦ ψηφίσματος;

— 12. οὔτ' ἂν ὑμεῖς πολλὰ ψηφιζόμενοι] Ἀσαφὲς τὸ χωρίον· ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτον ἐστιν· [14] οὐκ ἂν ἐδεήθητε πολλῶν ψηφισμάτων, καὶ [15] ἐπράξατ' ἂν ἐξ αὐτῶν ἢ μικρὰ ἢ οὐδέν. ἐξήρκει γὰρ ἓν ψήφισμα [16] καταγωνίσασθαι τὸν Φίλιππον.

— ult. τὸ γὰρ πράττειν τοῦ λέγειν] ‡ Γνώμη ἐνθυματική. ‡ τόπον ‡ δὲ ‡ Ἀριστοτελικὸν διὰ τῆς γνώμης ἐγύμνασεν. ἔστι δὲ ὁ τόπος, τὸ αἴτιον τινὶ τοῦ εἶναι, πρῶτόν ἐστιν· αἴτια δὲ τὰ ἔργα τῶν λόγων· πρότερα ἄρα [17] ἔσται. καὶ πάλιν, οὗ [18] ἂν ἕνεκά τι [19] πράττηται, τοῦτο κρεῖττόν ἐστιν.

‡ P. 69. 5. πρᾶξαι δὲ δυνήσεσθε] Οὐκ εἶπε πολεμήσετε, φεύγων τὸ λυπεῖν διὰ τῆς δυσχερείας τοῦ ὀνόματος. ‡

— 6. τίνα γὰρ χρόνον] Καὶ τοῦτο τοῦ δυνατοῦ [20] μέρους ἐστί. πᾶσα γὰρ [21] περὶ καιρὸν καὶ χρόνον ἐξέτασις εἰς τὸ δυνατὸν ἔχει τὴν ἀναφοράν.

‡ — 8. οὐχ ἅπαντα μὲν] Ἀνακεφαλαίωσις ἡ κατὰ ἀναποδισμόν. ‡

P. 71. 4. ἀλλ' οὐχ ἡδέα ταῦτα] Κατὰ ἐρώτησιν. οὐχ ἡδέα, φησὶ, τὰ παρ' ἐμοῦ λεγόμενα, ὅτι συμβουλεύω τὰ θεωρικὰ γενέσθαι στρατιωτικά; ‡ ἀλλ' ‡ οὐκ ἐγὼ, φησὶν, αἴτιος τούτων, ἀλλ' ἡ φύσις τῶν πραγμάτων, ὅτι οὐ [22] δύναμαι εἰσαγαγεῖν καὶ τὰ [23] ἡδύτερα καὶ τὰ [24] ὠφέλιμα.

[1] ὡς τὸ πέμπειν Par. η. [2] νεωτέρους Par. η. [3] παρέχων Par. η. [4] τὸν νόμον Ald. Ben. [5] καὶ συναρπάζει Par. α. β. [6] μόνον τὸ συμφέρον ἡγ. λυθ. Ald. μόνων τὸ συμφέρον ἡγ. τὸ λυθ. Ben. μόνων τοῦτο συμφέρειν ἡγ. τὸ λυθ. Par. β. [7] βουλευομένοις Ald. [8] διὰ διλήμματος Par. η. [9] ἐκεῖνοι ὑμᾶς Ald. ἐκεῖνό γ' ὑμᾶς Ben. [10] φοβηθεὶς Ald. [11] ψηφίσασθε Ald. [12] εἰ μὴ συνέλθοιτε Par. η. [13] λύσετε Par. β. η. [14] ὅταν Ald. οὔτ' ἂν Ben. [15] ἐπράξετ' Ald. Ben. [16] καταγωνίσασθαι τὸν Φ. γράψαντας Ald. γράψαντας καταγωνίσασθαι τὸν Φ. Ben. [17] ἐστὶ Par. β. [18] ἂν omittunt Par. α. β. [19] πράττεται Ald. Ben. [20] μέρος Ben. [21] παρὰ Par. β. [22] δύναται Ald. Ben. [23] ἡμέτερα Ald. Ben. [24] ὠφέλημα Ald.

* Κατὰ χάριν οὖν οἱ χορηγοὶ] Sic malim omissis verbis τὴν ἑαυτῶν. et v. 21. κατηγορεῖν τοῦ νόμου, vel, τῶν νόμων τοῦ τε διονυσιακοῦ καὶ τοῦ θεωρικοῦ. Idem.

Τηνικαῦτα τὸν γράψοντα] Lego post hæc verba, σοφίσματι κέχρηται, συναρπάζων τὸν δῆμον, vel τοῦ συναρπάζειν ἕνεκα τὸν δῆμον. et v. 29. σὺ ὁ φιλόπολις, scilicet εἶναι φάσκων. Idem.

Εὐλαβηθεὶς] Leg. εὐλαβηθῇς, subjunctivus imperandi significatione. et mox, τὸν νόμον λῦσαι. Idem.

Οἷον, ἐὰν μὴ] Lego, ἐὰν συνέλθητε μὲν, ὥστε λῦσαι, συνελθόντες δὲ μὴ λύσετε. Idem.

Ὅταν ἐδεήθητε] Lego, οὐκ ἂν ἐδεήθητε πολλῶν ψηφισμάτων, καὶ ἐπράξατ' ἄν. Idem.

Τὸν Φίλιππον γράψαντας] Τὸ γράψαντας nihil ad sententiam facere videtur. Idem.

Ὅτι οὐ δύναται] Lego δύναμαι εἰσαγαγεῖν καὶ τὰ ἡδέα καὶ τὰ ὠφέλιμα. Idem.

— 5. πλὴν εἰ δέον εὔξασθαι] Πλὴν εἰ μὴ ἄρα, φησὶν, ἐν τούτῳ ἀδικῶ, ἐν ᾧ οὐκ εὔχομαι καὶ ἑκάτερα ὑμῖν προσγενέσθαι, καὶ τὰ ἡδέα καὶ τὰ ὠφέλιμα.

— 6. εὔξασθαι μὲν γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] [1] Τί ζητεῖτε, φησὶ, παρὰ τοῦ συμβούλου; εὐχὴν ὡς ἔοικεν ἀπαιτεῖται τοῦτο. οὐ γὰρ μόνον ῥᾴδιόν ἐστι τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἡδύ. εὔχεται γάρ τις ὅτι καὶ βούλεται. τὸ δὲ δέον προσέθηκε, συντρέχων ταῖς γνώμαις τῶν φιλοσόφων. εἰσὶ γὰρ αὐτῶν οἵ φασι μὴ δεῖν εὔχεσθαι περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν, ἢ καὶ ἴσως ἀνωφελὲς τὸ τῆς [2] εὐχῆς ἡγούμενος.

— ult. εἰ δέ τις ἡμῖν ἔχει τὰ θεωρικὰ] Οὐκ ἔστι ‡ τοῦτο ‡ ἀντίθεσις, ἀλλὰ νόημα ἀποκλεῖον τῆς ἀναβολῆς τὸν δῆμον. ἵνα γὰρ μὴ μέλλοντας πόρους ἐπιζητῶσιν, ἐπειγόντων τῶν πραγμάτων, διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι θαυμάζω εἴ τις [3] εὐπορῆσαι τῶν ἀπόντων πρὸς ἃ δεῖ δυνήσεται. οἱ γὰρ μέλλοντες πόροι, οὐδὲν ποιοῦσι πρὸς τὰ παρόντα· αἱ γὰρ νῦν πράξεις οὐ μέλλοντας πόρους ἀπαιτοῦσιν.

‡ P. 72. 4. πρὸς ἃ μὴ δεῖ] Παρίσωσις κατὰ τὸ τέλος. ‡

— 12. καὶ μισθὸν ἕξετε] Μείζονα χρημάτων αὐτοῖς εὐπορίαν ὑποτίθεται. ὁ γὰρ μισθὸς καθημερίνη δόσις ἐστὶ χρημάτων· τὰ δὲ θεωρικὰ ταῖς ἱερομηνίαις ἐλάμβανον.

— ibid. οὔ τοι σωφρόνων, οὐδὲ γενναίων] Σωφρόνων ἀντὶ τοῦ συνετῶν. [4] γενναίων δὲ, εὐγενῶν, ἐλευθέρων, οὐχὶ ἰσχυρῶν.

— pen. οὐδ' ἐπὶ μὲν Κορινθίους] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, οὐδαμῶς σωφρόνων ἐστὶν, οὐδὲ γενναίων, ἐπὶ μὲν Κορινθίους, καὶ Μεγαρέας, ὅ ἐστιν Ἕλληνας ὄντας, στρατεύεσθαι, ἐπὶ δὲ Φίλιππον τὸν Βάρβαρον ὄντα, μή. αἱ δὲ αἰτίαι αἱ κατὰ Μεγαρέων καὶ Κορινθίων αὗται· οἱ Μεγαρεῖς τὴν Ὀργάδα παρέτεμνον, οἱ δὲ Κορίνθιοι [5] συνεμάχουν τοῖς Μεγαρεῦσι, καὶ διὰ τοῦτο εἰς πόλεμον [6] Ἀθηναίοις κατέστησαν. Ὀργὰς δὲ ἐκαλεῖτο ἡ χώρα, ἢ διὰ τὰ ὄργια τῶν θεῶν, ἢ διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι καὶ ὀργᾷν ἐν [7] αὐτῇ.

P. 73. 5. ἀλλὰ δικαίου πολίτου] Ἐντεῦθεν μεταβέβηκεν ἐπὶ τὸ τρίτον τοῦ λόγου μέρος, ἐπιλογικὸν μὲν εἶναι δοκοῦν, ἔχον δὲ καταδρομὴν τοῦ τε νόμου [8] τοῦ περὶ τῶν θεωρικῶν καὶ τοῦ θέντος αὐτόν. πέπτωκε δὲ [9] ἀκολούθως τοῦτο τὸ μέρος. εἰ [10] γὰρ διὰ τὰ χρήματα διέφθαρται τὰ πράγματα τῆς πόλεως, αἴτιος δὲ τούτων ὁ νόμος, [11] ἄξιον ἦν καταδραμεῖν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ θέντος αὐτόν. ἡ δὲ καταδρομὴ γέγονε κατὰ ἀντεξέτασιν τῶν νῦν πολιτευομένων καὶ τῶν ‡ ἐπὶ τῶν ‡ προγόνων. κἀκείνοις μὲν ἑαυτὸν [12] ἀπείκασε· τούτων δὲ καθήψατο, καὶ διχόθεν ἑαυτὸν συνέστησεν, ἐξ ὧν [13] τε τούτους οὐ μιμεῖται, καὶ τοὺς παλαιοὺς ἐζήλωκε, τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας, οὐ τοῖς κατορθώμασιν.

‡ — 8. ἀκούω, ὥσπερ ἴσως καὶ ὑμεῖς] Ἐπὶ μὲν αὐτῶν τέθεικε τὸ ἴσως· ἐπὶ δὲ ἑαυτοῦ τὸ ἀκούω, ὡς ἀκριβεστέρου αὐτῶν καὶ πλέον περιεργαζομένου τὰ τῶν προγόνων, οἷα δὴ καὶ τὰ ἐκείνων ζηλοῦντος. τινὲς δὲ ἐξηγοῦνται τὸ ἴσως πρὸς τὴν ἀκοὴν, ὅτι καὶ τινὲς ἦσαν, ἴσως μὴ μόνον ἀκοῇ εἰδότες τὰ τῶν προγόνων, ἀλλὰ καὶ τῇ θέᾳ διὰ τὸ μακρόβιον ἑαυτῶν.

— ibid. οἱ παριόντες] Οἱ δημηγοροῦντες.

— ult. ἐκεῖνον] Τὸ ἐκεῖνον ὡς [14] θαυμάζων προσέθηκε.

P. 74. 1. τὸν Περικλέα] Διὰ τί τὸν Περικλέα τέθεικε τελευταῖον, πρεσβύτερον ὄντα τοῦ τε Νικίου καὶ τοῦ Δημοσθένους; ὅτι τοὺς ἄκρους κατ' ἀρετὴν ἐν ἄκροις ἔταξε· τοὺς δὲ μέσους ἐν μέσοις. διὰ τί δὲ μὴ καὶ Θεμιστοκλέους καὶ Μιλτιάδου ἐμνήσθη; ἐπειδὴ ἐκεῖνοι μὲν κατὰ βαρβάρων εὐδοκίμησαν· οὗτοι δὲ κατὰ τὴν πολιτείαν.

— 2. οὗτοι πεφήνασι] Φιλιππισμὸν ἔοικε τοῦ Εὐβούλου κατηγορεῖν.

— ult. προπέποται] Ἀντὶ τοῦ τῷ λόγῳ τῶν ἡδέων ἀντιδεδώρηται τῆς πόλεως ἡ ἀπώλεια. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ προπίνειν ἐν συμποσίοις, ὅταν τις χάριν ὁμολογῶν τινὶ δεξιωσάμενος αὐτὸν τῷ [15] στόματι μετὰ τοῦ πότου χαρίσηται αὐτῷ καὶ τὸ ποτήριον ἀργυροῦν ὂν ἢ χρυσοῦν. ‡

P. 75. 4. καίτοι σκέψασθε] Εἰς ταύτην τὴν [16] ἐξέτασιν ἐχώρησεν, ἣν διεῖλεν εἰς τρία· πῶς μὲν ἐπολιτεύοντο πρὸς τοὺς Ἕλληνας; πῶς δὲ πρὸς τὴν πόλιν; πῶς δὲ τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἰδίᾳ;

‡ — pen. οὐκ ἐχαρίζοντο] Τί οὖν, [17] οἱ πρόγονοι ἐμίσουν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐφίλουν; ἐπάγει εὐθὺς ὅτι ἐφίλουν, ἀλλ' οὐχ ὡς οἱ ἄλλοι προδόται· οὗτοι γὰρ φιλοῦσι τὸ δοκεῖν, καὶ

[1] τί omittunt Ald. Ben. [2] τύχης ἡγούμενον Ald. Ben. [3] ἀπορῆσαι Ald. Ben. [4] οὐ γενναίων δὲ, ἀγενῶν, ἀνελευθέρων Ben. γενναίων δὲ, εὐγενῶν, ἐλευθέρων Ald. Par. α. [5] συνεμάχοντο Ben. [6] Ἀθηναίους M. Ben. [7] ἑαυτῇ Ben. αὐτῇ Ald. Par. η. [8] τοῦ περὶ omittunt Ald. Ben. [9] γὰρ Ald. Ben. [10] γὰρ omittit Ald. [11] ἄξιος Ald. Par. α. [12] ἐπείκασε Ald. [13] καὶ Ald. Ben. [14] θαυμαστὸν τέθειται Par. β. [15] πόματι M. Wolf. [16] ἀντεξέτασιν Ben. [17] τοὺς προγόνους ἐμίσουν οὗτοι καὶ οὐκ ἐφίλουν; M. Wolf.

Ζητεῖτε] Lego: τί ζητεῖτε παρὰ τοῦ συμβούλου; εὐχὴν, ὡς ἔοικεν, ἀπαιτεῖτε. οὐ γὰρ μόνον. Idem.

Τὸ τῆς τύχης ἡγούμενον] Lego: τὸ τῆς εὐχῆς ἡγούμενος. Idem.

Εἴ τις ἀπορῆσαι] Εὐπορῆσαι. εὐ et ἀ sæpe librariorum incuria mutantur. Idem.

Ὄργια τῶν θεῶν] Fortasse addendum γιγνόμενα ἐν αὐτῇ. Idem.

Καὶ ὀργᾷν] Quod sequitur, ἐν αὐτῇ, redundare puto, ac potius transpositum esse. Idem.

Πέπτωκε γὰρ] Malim δέ. Idem.

χαρίζονται ἐπὶ τῷ ἀπολέσαι τὰ πράγματα.

— ult. πέντε μὲν] Πῶς τετταράκοντα καὶ πέντε νῦν εἰπὼν, ἐν ἑτέρῳ λόγῳ τρία καὶ ἑβδομήκοντα ἄρξαι τῶν Ἑλλήνων φησί; δεῖ γὰρ εἶναι ἐγγὺς τὸν ἀριθμὸν, οἷον, ὁ παῖς οὗτος οὐδαμῶς τις εἴποι, ὅτι τριῶν ἐτῶν ἐστὶν ἢ εἴκοσιν, ἀλλὰ τριῶν ἢ τεσσάρων ἢ πέντε· ἐγγὺς γὰρ ὁ ἀριθμός. λέγομεν οὖν, ὅτι προσέθηκεν ἐνταῦθα τὸ ἑκόντων· τὰ γὰρ ἄλλα ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτη ἀκόντων αὐτῶν ἦρξαν, διὰ τὸ ἐπαχθῶς φέρεσθαι τοῖς Ἕλλησι τοὺς Ἀθηναίους.

P. 76. 1. τῶν Ἑλλήνων] Μνημονεύει τούτων Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ ἱστορίᾳ.

— 2. ὑπήκουε] Καὶ μέντοι καὶ φόρους ἤνεγκεν αὐτοῖς [1] Περδίκκας ὁ θεῖος Ἀμύντου, ἀδελφὸς Φιλίππου τοῦ πατρὸς Φιλίππου, ὥς φησι Διόδωρος· Ἀλεξάνδρου γὰρ, τοῦ φιλέλληνος τοῦ γενομένου ἐπὶ τῶν Μηδικῶν, δύο παῖδες, Περδίκκας καὶ Φίλιππος. ἐπολέμησαν οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι. ΑΛΛΩΣ: ‡ Οἱ μὲν Περδίκκαν εἶναί φασι τὸν ἐνεγκόντα τοὺς φόρους Ἀθηναίους· οἱ δὲ Φίλιππόν τινα [2] τῶν Φιλίππου προγόνων.

‡ — 3. βασιλεὺς] Περδίκκας ὁ [3] πάππος τοῦ Φιλίππου. ‡

— 5. μόνοι δὲ ἀνθρώπων] Ὅτι οἱ μὲν, τοῖς ἄλλοις φθονοῦντες, καθαιροῦσιν αὐτῶν τὴν δόξαν διὰ τοῦ λοιδορεῖν· τὴν δὲ ἐκείνων εὔκλειαν οὐδεὶς [4] ἀφανίσαι δεδύνηται.

‡ — pen. κρείττω] Διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῶν πράξεων· οἱ γὰρ φθονοῦντες ἢ τοῖς ἴσοις φθονοῦσιν, ἢ τοῖς μικρῷ μείζοσιν, οὐ μὴν τοῖς πάνυ ὑπερβάλλουσιν.

P. 77. 1. ὁποῖοι] Ὅ ἐστι, πῶς διέκειντο κοινῶς πάντα πράττοντες εἰς τὰ δημόσια αὐτῶν. εἶτα καὶ ἐχρήσατο πῶς ἕκαστος ἰδίᾳ ἐβίου.

— 4. ἀναθημάτων] Ταῦτα πάντα ἐποίησαν καὶ ἀνέθεσαν ἀπὸ τῶν λαφύρων τῶν Περσικῶν, τὸν δίφρον τὸν ἀργυρόποδα τοῦ Ξέρξου, καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου· καὶ τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως κατεσκεύασαν, καὶ τὴν χαλκῆν Ἀθηνᾶν, καὶ τὴν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος. ‡

— ibid. ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων] Οὐ περὶ τῶν οἰκοδομημάτων λέγει, ἀλλὰ τῶν ἀναθημάτων· καὶ γὰρ τούτων εἰσὶν ἴσως ὑπερβολαί. [5] ἀλλ' αὔξει τὰ ἀναθήματα διὰ τὰς πράξεις ἐξ ὧν ἀνετέθησαν. ὁ γὰρ Ξέρξου δίφρος, καὶ ὁ ἀκινάκης Μαρδονίου, ὁ μὲν ἐκ Σαλαμῖνος, ὁ δὲ ἐκ [6] Πλαταιέων ἀνετέθησαν. τούτων δὲ τῶν κατορθωμάτων, οὐδεὶς ἐξεῦρεν ὑπερβολήν.

‡ — 7. οἰκίαν εἴ τις] Ἔδειξε τὸ εὐτελὲς τῶν οἰκιῶν καὶ τὸ ἀφανὲς, οὕτως εἰπὼν, εἴ τις εἶδεν, ὡς μὴ πολλοῖς γνωριζομένων διὰ τὸ ταπεινόν.

P. 78. 3. ἴσως] Ἐπίσης. ‡

— 6. πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρηστῶν] Εἰρωνεία τὸ σχῆμα. τῆς δὲ εἰρωνείας ἡ μὲν εὐθὺς ἐπαγόμενον ἔχει τὸν ἔλεγχον διὰ τοῦ λόγου, ὥστε δείκνυσθαι ὅτι εἰρωνεία ἐστὶν, ὅπερ ἔστι νῦν παρὰ τῷ Δημοσθένει· ἡ δὲ διὰ τῶν πραγμάτων, ὅπερ ἔστι παρὰ τῷ Πλάτωνι. εἰρωνευσάμενος γὰρ ὅτι οὐδὲν οἶδα καὶ παρὰ σοῦ δέομαι μαθεῖν, ἐπάγει μετ' [7] οὐ πολὺ τὸν διὰ τῶν πραγμάτων ἔλεγχον· δι' οὗ δείκνυσιν ὅτι ἐξ ἀρχῆς εἰρωνεία ἦν.

— 8. ἀλλ' ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε] Ἀντεξετάζει τὴν πολιτείαν [8] τὴν περὶ [9] τὸν Εὔβουλον ὁμοίως ἀπὸ τῶν τριῶν, τῶν τε Ἑλληνικῶν, καὶ τῶν ἰδίων, καὶ τῶν πολιτικῶν.

‡ — 10. ἀπολωλότων] Ἐν Λεύκτροις.

— ibid. ἀσχόλων ὄντων] Διὰ τὸν Φωκικὸν πόλεμον.

P. 79. 1. ἀπεστερήμεθα] Περὶ Ἀμφιπόλεως λέγει· αὐτῶν γὰρ κτῆμα ἦν.

— 3. ἀνηλώκαμεν] Εἰς αὐτὴν Ἀμφίπολιν. ‡

— ibid. οὓς δ' ἐν τῷ πολέμῳ] Κατὰ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον ἀπέστησαν αὐτῶν Χῖοι καὶ Ῥόδιοι καὶ Βυζάντιοι, καὶ ἕτεροί τινες. πολεμοῦντες οὖν πρὸς αὐτοὺς, τοὺς μὲν ἐκτήσαντο, τοὺς δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν, εἶτα εἰρήνην [10] ἐποιήσαντο ὥστε πάντας αὐτονόμους ἐᾶσαι τοὺς συμμάχους. τοῦτο οὖν φησὶν, ὅτι καὶ οὓς προσηγαγόμεθα τῷ πολέμῳ, καὶ τούτους διὰ τὴν εἰρήνην ἀπολωλέκαμεν. τοῦ δὲ τοιαύτην γενέσθαι τὴν εἰρήνην αἴτιος Εὔβουλος οὕτω διοικῶν τὰ πράγματα.

‡ — 4. συμμάχους] Πυδναίους λέγει.

— 5. τηλικοῦτον] Φοβήσας αὐτοὺς διὰ τὸ εἰπεῖν τηλικοῦτον, πάλιν ἐπάγει τὴν θεραπείαν, διὰ τὸ εἰπεῖν, ἡμεῖς αὐτὸν ἠσκήκαμεν. εἰ δὲ αὐτοὶ αὐτὸν ἤσκησαν, οὐκοῦν καὶ καθελεῖν δυνήσονται. ‡

— pen. ἀλλ' ὦ τᾶν] Ἀνθυποφορὰν λύει διὰ τὸ τὰ πολιτεύματα Εὐβούλου διεξιέναι.

‡ — ibid. ταῦτα] Τὰ ἐκτὸς τῆς πόλεως. ‡

P. 80. 1. ἐπάλξεις] Ταῦτα ἦν τὰ Εὐβούλου πολιτεύματα, τὸ ποιῆσαι τὰς ἐπάλξεις λευκοχρίστους.

— 2. λήρους] Οἱ μὲν φασὶ τοὺς κρουνοὺς λέγειν, παρὰ τὸ λίαν ῥεῖν· οἱ δὲ τὰ λήρου ἄξια πράγματα· ἐκεῖθεν γὰρ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης

[1] Περδίκκας ὁ ἀδελφὸς Φιλίππου, θεῖος Ἀμύντου M. Wolf. [2] τοῦ Φ. πρόγονον Ald. Ben. [3] πατὴρ Ἀμύντου τοῦ πατρὸς Φιλίππου Par ζ. [4] ἐπαινέσαι Par. η. [5] αὔξει δὲ Par. η. [6] Πλατεέων Ald. [7] οὐ omittunt Ald. Ben. [8] τῶν Par. β. [9] τὴν Ald. [10] ποιούμενοι Ald. Ben.

Ἀλλὰ τῶν ἀναθημάτων] Lego: οὐδὲ τῶν, pro ἀλλά. Idem.

Ἐκ Πλαταιέων] Malim Πλαταιῶν. et col. 2. v. 13. ἐπάγει μετ' οὐ πολὺ. et v. 17. τὴν πόλιν τῶν περὶ Εὔβουλον. et v. 30. τοὺς μὲν ἀνεκτήσαντο. et p. 40. col. 1. v. 10. Περικλέους τε κἀκείνων τῶν ἀνδρῶν. et v. 37. εἶπεν ἐπειδὴ ἐστεφάνωσαν ἐπὶ τῇ λείᾳ. Idem.

παρὰ τὸ ληρεῖν ἐποίησε τὴν σύνθεσιν, θέλων τινὰ ὑβρίσαι, ἐν τῷ [1] κρονοχυτρολήραιον. ‡ ΑΛΛΩΣ. Λήρους λέγει εὐτελῆ τινὰ, ἀπὸ τοῦ λήρου, τοῦ φλυαροῦ καὶ περιττοῦ. ‡

— 3. ὧν οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν] Αἰνίττεται τοὺς περὶ τὸν Δημάδην, Εὔβουλον, Φρύνωνα, Φιλοκράτην, καὶ εἴ τινες ἕτεροι.

‡ — 4. οἱ δ' ἐξ ἀδόξων] Οἱ περὶ Δημάδην. ‡

— 5. τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων] Οὐ τῶν ὑπὸ Περικλέους [2] κἀκείνων τῶν ἀνδρῶν γεγονότων, ἀλλ' ὧν οὗτοι τῇ πόλει κατεσκεύασαν κρηνῶν καὶ λήρων. ἴσως δὲ τῶν ἀναθημάτων λέγει. ἐν δὲ τῷ λέγειν τοῦτο, παροξύνει αὐτοὺς κατὰ τῶν ῥητόρων· φύσει γὰρ φθονερὸν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

— 7. τί δὴ τὸ πάντων αἴτιον] Αἰτίας παράθεσις δι' οὗ προτρέπεται ποιεῖν αὐτοὺς τὰ δέοντα· διὰ γὰρ τοῦ λέγειν ὅτι διὰ τοῦ ἐξιέναι [3] ηὐτύχουν, εἰς ζῆλον αὐτοὺς τούτων καθίστησιν.

‡ P. 81. 1. ὑμεῖς δ' ὁ] Ἐμφαντικὸν τὸ ὑμεῖς, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οἱ αὐτόχθονες ὑμεῖς καὶ πάλαι τῆς Ἑλλάδος ἡγεμόνες, νῦν δὲ δοῦλοι τῶν ῥητόρων γεγένησθε. τὸ δὲ ἐκνενευρισμένοι, ‡ τῶν νεύρων ἀφῃρημένοι. νεῦρα δὲ καὶ δύναμιν τῆς πόλεως καλεῖ τοὺς συμμάχους. ἐπειδὴ [4] δὲ τραχεῖα ἡ μεταφορὰ, ἐπήγαγε τὸ περιῃρημένοι. ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ τοῦτο μέρους σώματος εἶπεν, ἐμμένων τῇ τροπῇ τοῦ ἐκνενευρισμένοι.

— 4. ἡ Βοΐδια] Γράφεται καὶ [5] Βοηδρόμια. καὶ γάρ φασιν, ὅτε ἔπεμψε τὴν λείαν ὁ Χάρης, Βοηδρόμια ἦν. τὸ δὲ Βοΐδια, ὑποκοριστικόν ἐστιν ἐν συναιρέσει Ἀττικῷ ἔθει.

— ibid. καὶ τὸ πάντων ἀνανδρότατον] Γράφεται καὶ ἀνδρειότατον, ἵν' ᾖ κατὰ εἰρωνείαν. οἵ τινες ἀγνοήσαντες τὴν νῦν φερομένην γραφὴν ἐποίησαν. τὸ δὲ προσοφείλετε χάριν εἶπεν, ἐπειδή [6] φασιν, ὅτι ἐστεφάνωσαν ἐπὶ τῇ λείᾳ τὸν Χάρητα.

‡ — 6. καθείρξαντες] Οἱονεὶ συγκλείσαντες καὶ μὴ ἐῶντες πολεμεῖν. εἶπε δὲ ὡς ἐπὶ δεσμουμένων θηρίων τὴν λέξιν· διὸ ἐπάγει καὶ τὸ τιθασσεύουσι καὶ τὸ χειροήθεις· ταῦτα γὰρ πάντα ἐπὶ θηρίων εἰώθαμεν ποιεῖν ἡμεροῦντες αὐτά. καὶ τὸ ἐπάγουσι δὲ ὡς ἐπὶ θηρίων εἶπεν· εἰώθαμεν γὰρ καὶ τὰ θηρία οὕτως ἐξημεροῦν, διὰ τοῦ τὴν χεῖρα τοῖς σώμασι αὐτῶν ἐπάγειν, οἱονεὶ κολακεύοντες αὐτὰ διὰ τοῦ χειροτριβεῖν. ΑΛΛΩΣ. ‡ Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων· διὸ καὶ τὸ τιθασσεύουσι καὶ τὸ χειροήθεις ἐπήγαγεν.

— pen. ταῦτα μὰ τὴν Δήμητρα] Ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι· προκατασκευαστικῶς δὲ ὁ ῥήτωρ τὸν κίνδυνον βουλόμενος φυγεῖν, τοῦτό φησιν.

‡ — ibid. τὴν Δήμητρα] * [7] Ἐπειδὴ κατὰ τῆς Δήμητρος ὄμνυσιν, εἰκὸς ἦν, ᾔσθετο αὐτοὺς ὀργίλους γινομένους, διὰ τὸ πολλὰ αὐτοῖς ἐπιτιμῆσαι· τὴν Δήμητρα ἀποκαλεῖται, ἡμέρους αὐτοὺς ἀπεργάσασθαι, τὴν καὶ τῶν ἡμέρων σιτίων αἰτίαν γενομένην αὐτοῖς. ‡

P. 82. 2. ἀλλ' ἔγωγε ὅτι καὶ νῦν] Ἐπειδὴ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ [8] κακῶς λεγόμενον, οὐ χρῆται, τὸ ἔτι καὶ νῦν, ‡ ἀλλ' ὅτι καὶ νῦν ‡ ἀντὶ [9] τούτου κέχρηται. διὰ δὲ τοῦ λέγειν ὅτι θαυμάζω ὑμᾶς, ὅτι κἂν γοῦν νῦν δεδώκατέ μοι παῤῥησίαν, προτρέπει αὐτοὺς τοῦτο ποιεῖν.

— 6. καὶ ταῖς περιουσίαις] Τουτέστι, τοῖς θεωρικοῖς. ἀφορμαῖς δὲ, ταῖς προφάσεσι. διὰ δὲ τοῦ ἴσως εἰπεῖν, ὡς ἐν ἐπανορθώσει τὸν δισταγμὸν τὸν πρὸς σφᾶς ὑπέφηνεν.

‡ — 7. ἴσως ἂν ἴσως] Τεχνικὸς ὁ διπλασιασμός. οὔτε γὰρ τρυφερῶς ἀπεφήνατο· ἀλαζονικὸν γὰρ τοῦτο καὶ ἐπισφαλές· οὔτε μόνῳ τούτῳ ἠρκέσθη, ἀλλὰ διπλασιασμῷ κέχρηται πρὸς βεβαίωσιν καὶ ἀκρίβειαν· οὐδεὶς γὰρ συμβούλου πείθεται διστάζοντος. τινὲς δὲ χαριέντως ἀπογινώσκοντες αὐτὸ ἐξηγοῦνται οὕτως, τὸ δεύτερον ἴσως ὡς ἐπανορθωτικὸν λαμβάνοντες τοῦ προτέρου, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ἐπιτιμῶν ἑαυτῷ εἰπόντι ἴσως· μᾶλλον γὰρ ἀκριβῶς τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσασθε. ‡

— 9. ἃ τοῖς ἀσθενοῦσιν] Οἰκείως τῇ παραβολῇ ἐχρήσατο, δεικνὺς ὅτι νοσοῦσιν ἄνοιαν.

P. 83. 4. οὐκοῦν] Ἐπειδὴ ἡ μισθοφορὰ [10] τοῖς Ἀθηναίοις ἐφύβριστος (οἰκετῶν γὰρ), ἐχρήσατο τῇ ἀνθυποφορᾷ ταύτῃ, δι' ἧς λύει καὶ ἀποκρύπτει τὸ ἀπρεπές. ἐπειδὴ δὲ οἶδεν ὅτι οὐκ ἂν πείσειεν αὐτοὺς ἀποστῆναι τῶν θεωρικῶν, βούλεται αὐτοὺς τούτοις μόνοις ἀρκεῖσθαι· καὶ * μὴ ἐὰν δικάζωσιν, ἢ συμβουλεύωσιν, ἢ [11] ἐκστρατεύωνται, λαμβάνειν μισθόν. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ἀνθυποφορὰ τὸ σχῆμα, οἷον, ἵν' ὡς δοῦλοι λάβωμεν μισθὸν, καὶ οὕτως πολεμῶμεν· τοῦτο γὰρ ᾐνίξατο εὐτάκτως, ὅτι δεῖ λαβεῖν τὰ θεωρικὰ εἰς μισθὸν πολέμου. εἶτα ἐπειδὴ ἐδόκει ἐφύβριστον εἶναι τὸ ὄνομα τῆς μισθοφορᾶς μεταβάλλει, καὶ σύνταξιν αὐτὴν καλεῖ· τῷ δὲ ἔργῳ καὶ τῷ ἀληθεῖ τὴν αὐτὴν καλεῖ καὶ σύνταξιν καὶ μισθοφοράν· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ συντάξει μισθός ἐστιν ὁ παρεχόμενος, ὡσανεὶ ἔλεγε, μισθοφορὰν καλῶ ἣν οὐχ ὑμεῖς νομίζετε, παρεχομένην τοῖς δούλοις, ἀλλὰ τὴν παρεχομένην τοῖς ἐλευθέροις ὑπὲρ τοῦ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα. τὸ δὲ ἁπάντων, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν πραγμάτων, καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ· βούλεται γὰρ, ἐπειδὴ ὁρᾷ αὐτοὺς μὴ

[1] κρουνοχυτρολήραιον Ald. Ben. [2] κἀκείνων τε τῶν Ald. Ben.
[3] ἠτύχουν Ald. [4] δὲ omittunt Ald. Ben. [5] βουδρόμια Ald. Ben.
[6] φησιν, ὅτε ἐστεφάνωσεν Ald. Ben.
[7] * ἐπειδὴ ᾔσθετο αὐτοὺς ὀργίλους γινομένους, διὰ τὸ πολλὰ αὐτοῖς ἐπιτιμῆσαι, κατὰ τῆς Δήμητρος ὄμνυσιν, ἤτοι τὴν Δήμητρα ἀποκαλεῖται. εἰκὸς γὰρ ἦν, ἡμέρους αὐτοὺς ἀπεργάσ. M. Wolf. [8] καλῶς Par. η. [9] τούτων Par. η.
[10] παρὰ τοῖς Par. α. [11] ἐγκρατεύωνται Ald. Ben.

Καὶ μὴ ἐὰν δικάζωσιν] Fortasse καὶ ἐὰν ἢ δικάζωσιν. IDEM.

βουλομένους λῦσαι τὰ θεωρικὰ, λαμβάνειν αὐτὰ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐν πολέμῳ ἀρκεῖσθαι, καὶ μὴ ζητεῖν πλεῖον τὰ ἐν πολέμῳ. κοινῶν δέ φησι, τῶν δημοσίων. ‡

— 7. ἔξεστιν ἄγειν ἡσυχίαν] Πάνυ καλῶς τὴν ἡσυχίαν προέταξε· [1] περὶ ῥαθύμων γὰρ [2] φθέγγεται. εἶτα ἵνα μὴ μεμνημένος τοῦ ὀνόματος τοῦ πολέμου [3] ἐπαχθὴς ὀφθῇ, οὐκ ὠνόμασεν, ἀλλ' εἶπεν, οἷα καὶ τὰ νῦν ὑπάρχει.

‡ — ult. τὰ νῦν] Ἀντὶ τοῦ πολέμου· ὅρα δὲ πῶς τὸ ὄνομα τοῦ πολέμου ἀποκρύπτεται. ‡

P. 84. 1. ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων] Τουτέστιν, ἵνα μὴ πρὸς τοῖς θεωρικοῖς [4] λαμβάνῃ μισθὸν στρατιωτικόν.

— 2. ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον] Καὶ γὰρ οὐ παράνομον τὸ ὑπὲρ τῆς ἐνεγκαμένης τοὺς πολίτας [5] ἀγωνίζεσθαι.

‡ — ibid. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας] [6] Οἷον νέων, ἀνδρῶν γερόντων· εἰ μὴ ἄρα τελευτήσαντες. λέγομεν οὖν, ὅτι ἡλικίαν ἐκάλουν ἐξαιρέτως τὴν τῶν δυναμένων πονεῖν. ὁ τοίνυν ταύτης ὢν ἔξω τῆς ἡλικίας, γέρων ἂν ὑπάρχοι.

— 3. ἀτάκτως νῦν λαμβάνων] Μὴ στρατευόμενος. ‡

— 6. πλὴν μικρῶν] Ἐπειδὴ συνεβούλευσεν αὐτοῖς μὴ λαμβάνειν μηδὲ στρατιωτικὸν, μηδὲ συμβουλευτικὸν, μηδὲ δικαστικὸν, ἀλλ' ἀρκεῖσθαι τοῖς θεωρικοῖς. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν μικρῶν, εὐχερεῖς τοῦ καταφρονεῖν αὐτοὺς τούτου παρασκευάζει.

‡ — 7. ἀταξίαν] Τὴν τῶν νέων δηλονότι.

— ult. καὶ ἀπορεῖν] Ἀπορεῖν καλεῖ τὸ λαμβάνειν τοὺς δύο ὀβόλους· καὶ ἐξὸν πλουτεῖν ἐκ τοῦ πολέμου.

— ibid. οἱ τοῦ δεῖνος] Οἷον οἱ τοῦ Χάρητος.

P. 85. 2. οὐχὶ μέμφομαι] Ἐπειδὴ διεβάλετο τὸ ξενικὸν ἄνω· ξενικῷ γὰρ ἐκέχρητο ὁ Χάρης· ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐπαινῶ τὸν Χάρητα ποιοῦντα καὶ πονοῦντα ἀεὶ καὶ μετὰ ξένων· ἀλλ' οὖν γε προκρίνω τοὺς ἐκ τῆς πόλεως στρατιώτας. ‡

— 5. τῆς τάξεως] Τάξιν ἀρετῆς καλεῖ, [7] μὴ * τὸ ἡγεμονεύειν τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ', [8] ὥσπερ εἰώθεσαν, τὸ δι' ἑαυτῶν εἰς τοὺς πολέμους ἐξιέναι.

— 6. σχεδὸν εἴρηκα] Ἵνα μή τινες καταγνῶσιν αὐτοῦ ὡς παραλείψαντός τινας συμβουλίας, ἢ ῥαθυμήσωσιν ὡς [9] ἅπαντ' ἀκούσαντες, προσέθηκε τὸ σχεδόν.

— ult. συνοίσειν] Πάλιν καὶ ἐνταῦθα διὰ τοῦ αὐτοῖς τὴν αἵρεσιν ἀποδιδόναι, τὴν περὶ τῶν θεωρικῶν κρίσιν ἀποφεύγει.

[1] περὶ ῥαθύμους Par. α. παρὰ ῥαθύμοις Par. β. [2] προφθέγγεται Ald. Ben.
[3] ἐπαχθεὶς Ald. [4] λαμβάνει Ald. [5] ἀναγκάζεσθαι Ald. Ben.
[6] οἷον ἔξω τῆς τῶν νέων ἡλικίας, καὶ ὧν ἀνδρῶν γερόντων· εἰ μὴ M. Wolf.
[7] μὴ omittunt Ald. Ben. [8] ὥρα ἔφθασαν Ald. ὥρᾳ ἔφθασαν Ben.
[9] ἅπαντες ἀκούσωσι Ald. Ben.

Ἀναγκάζεσθαι] Fortasse ἀγωνίζεσθαι. IDEM.

Ἀλλ' ὥρα ἔφθασαν] Fortasse, καὶ ὅπερ εἰώθεσαν, δι' ἑαυτῶν. et col. 2. v. 22. ὡς ἅπαντ' ἀκούσωσι. IDEM.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 91. 1. ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ] [1] Ζητοῦσιν, εἰ τοῦ συμβουλευτικοῦ ἴδιον ἡ προτροπή τε καὶ ἀποτροπὴ, οὐδ' ὅλως δὲ [2] κατηγορεῖ· πῶς ἐνταῦθα ἐπιγέγραπται, [3] ὅλος συμβουλευτικὸς ὢν, κατὰ Φιλίππου; καὶ φαμὲν, ὅτι πολλάκις τὰ τρία εἴδη τῆς ῥητορικῆς ἐπιμίγνυται, ἀντὶ ὕλης ἀλλήλοις καθιστάμενα, ὥσπερ ἐνταῦθα. βουλόμενος γὰρ κατασκευάσαι, ὅτι δεῖ

[1] ζητοῦσι γὰρ Ald. ζητοῦσι δὲ Wolf. [2] ἡ κατηγορία Ben.
[3] ὁ λόγος συμβ. Ben.

ΖΗΤΟΥΣΙ δὲ] Notandum notam hanc, ut et notas ΑΛΛΩΣ p. 42. col. 1. v. antep. et p. 43. col. 1. v. 18. et notam ἐπισχὼν p. 42. col. 2. v. 36. in Editionibus tum Aldina tum Wolfiana confusas appingi ad verba πολλάκις εἰρήκασιν p. 92. v. 5.

τὴν Μακεδονίαν κακῶσαι, ὕλῃ ἐχρήσατο τῇ κατὰ τοῦ Φιλίππου καταδρομῇ. ἰστέον ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις λόγοις, ὕλη ἦν ἡ τῶν Ὀλυνθίων πολιορκία· αὕτη γὰρ εὐπορίας ἐν τῷ λέγειν αἰτία τῷ ῥήτορι καθίσταται· * [1] συνέχον δὲ ἡ τῶν Ἀθηναίων δύναμις. ἐνταῦθα δὲ ὕλη μὲν ὁ Μακεδὼν, [1] συνέχον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι. διὰ τοῦτο καὶ ἑτέρας ἐπιγραφῆς ὡς πρὸς τοὺς [2] προλαβόντας λόγους ἔτυχε. τὰ δὲ τοῦ λόγου ἐνθυμηματικὰ κεφάλαια τρία εἰσὶ, τὸ ἐῤῥωμένως ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων· τὸ αὐτοὺς στρατεύεσθαι· τὸ πόρους χρημάτων ἐπινοεῖν, ὅθεν τὸ σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις γενήσεται. [3] διὰ δὲ τοῦ ἀναγινώσκειν τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν, οὐδὲν ἕτερον * ἢ παροξύνει, καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι [4] δεῖν τῶν πραγμάτων διδάσκει. τὸ δὲ προοίμιον, οὐκ ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ προσώπου· ἀναστάντος γὰρ αὐτοῦ πρὸ τῶν πρεσβυτέρων ἐδυσχέραινόν τινες, ὃ δὴ καὶ θεραπεύει.

— ibid. εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προὐτίθετο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν] Ἀπολογεῖται μὲν ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τοῦ προαρπάσαι τὴν τάξιν τῶν γερόντων. ἰστέον δὲ ὅτι συλλογιστικῶς τοῦτο λύει· ὡσεὶ ἔλεγεν, οἶδα μὲν ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστιν πρώτους λέγειν τοὺς γέροντας, ἀλλὰ τοῦτό γ' ὅταν ᾖ ἡ βουλὴ περὶ καινοῦ τινὸς πράγματος. νῦν δὲ, οὐ περὶ καινοῦ πράγματος. περὶ γὰρ Φιλίππου βουλευόμεθα, ὥστε ἤδη πολλάκις εἰπόντων τῶν γερόντων περὶ [5] τούτων, οὐ παραχαράττω τὸν νόμον. καὶ οὕτω μὲν οὗτος [6] συνελογίσατο. ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει, ὡς εἴτε παλαιὸν ἦν τὸ πρᾶγμα, εἴτε καινὸν, ἔδει τοὺς γέροντας λέγειν πρώτους. ἐπειδὴ δὲ νῦν πάνυ τεθορύβηνται οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν [7] τριάκοντα δύο πόλεων τῶν [8] Χαλκιδικῶν, καὶ ἐπὶ τῇ πολλῇ αὐξήσει τοῦ Φιλίππου, διὰ τοῦτο προαρπάσαι τὴν τάξιν ἐπεχείρησεν. ΑΛΛΩΣ. Ἐν τῷ περὶ τῆς περιβολῆς ‡ λόγῳ ‡ λέγει Ἑρμογένης, τῆς ἰδέας τὴν κατασκευὴν προτέραν εἶναι τῆς προτάσεως. ‡ καὶ κέχρηται τούτῳ τῷ παραδείγματι. ‡ τὸ γὰρ, εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινὸς πράγματος προὐτίθετο λέγειν, καὶ τὰ λοιπὰ, ἔστιν ἡ κατασκευή· τὸ δὲ, ἐπειδὴ περὶ ὧν πολλάκις, καὶ τὰ λοιπὰ, ἔστιν ἡ πρότασις. πρότασις γάρ ἐστιν, ὅτι δεῖ καὶ νεωτέρου ὄντος, πρώτου λέγοντος ἀνέχεσθαι. [9] ἡ δὲ ταύτης κατασκευὴ, ὅτι μηδὲν τῶν δεόντων οἱ εἰωθότες, ἤτοι οἱ πρεσβύτεροι, εἰρήκασιν. ὁ δὲ σοφιστὴς Ἀσκληπιὸς κατασκευὴν εἶναι λέγει ἄνευ προτάσεως. ὁ δὲ Ἰσοκράτης ἐν τῷ τοῦ Ἀρχιδάμου, τὴν πρότασιν πρώτην ποιήσας, ἐπήνεγκε τὴν κατασκευήν· οἷον, "ἴσως τινὲς ὑμῶν θαυμάζουσιν ὅτι [10] τὸν ἄλλον χρόνον ἐμμεμενηκὼς τοῖς τῆς πόλεως * [11] νόμοις, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος τῶν ἡλικιωτῶν, τοσαύτην πεποίημαι τὴν μεταβολὴν," καὶ τὰ ἑξῆς. τοῦτο ἡ πρότασις. ἡ δὲ κατασκευή· "ἐγὼ δὲ, εἰ μέν τις τῶν εἰθισμένων [12] ἐν ὑμῖν [13] ἀγορεύειν ἀξίως ἦν τῆς πόλεως εἰρηκὼς, * πολλὴν ἂν ἡσυχίαν ἦγον."

— ibid. προὐτίθετο] Ἀντὶ τοῦ προεβάλλετο. τινὲς δὲ, ἀντὶ τοῦ προεγράφετο· ἐπειδήπερ σανίδας τινὰς ἐνέγραφον, τὸ πρᾶγμα ἐχούσας περὶ οὗ ἡ σκέψις, καὶ περὶ οὗ συνεληλύθασι. καὶ προετίθεσαν τῆς ἐκκλησίας, ἵνα γνῶσι πάντες περὶ τίνος ἐστιν ἡ ἐκκλησία.

P. 92. 1. λέγειν] Δεῖ ὑποστίξαι ἐν τούτῳ, ἵν' ᾖ οὕτως· εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινὸς πράγματος λέγειν προετίθετο, ἐπισχὼν καὶ ἀναμείνας, ἕως οὗτοι εἴπωσιν οἱ γέροντες, τότε καὶ αὐτὸς [14] ἐπειρώμην ἃ γινώσκω λέγειν. ἰστέον δὲ ὅτι τῷ Ἰσοκρατικῷ προοιμίῳ ἐχρήσατο, τῷ ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ. κἀκεῖ γὰρ τὸ ἐπιχείρημά ἐστιν, ὅτι νέος ὢν προλαμβάνει τοὺς γέροντας.

— ibid. ἐπισχὼν] Διὰ τοῦ ἐπισχὼν, ἔδειξεν, ὡς καὶ τότε μόλις εἶχε καρτερῆσαι, μὴ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων πρῶτος εἰπεῖν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν προθυμουμένων ἵππων δραμεῖν καὶ [15] ἐπεχομένων.

— 2. τῶν εἰωθότων] Θέλει εἰπεῖν τῶν γερόντων. ὅρα δὲ πῶς λεληθότως αὐτοὺς διέβαλε διὰ τοῦ εἰπεῖν εἰωθότων, ἵνα δηλώσῃ, ὅτι μόνον ἔθος ἔχουσι λέγειν πρῶτοι, οὐ μὴν καὶ χρήσιμόν τι συμβουλεύουσιν.

— ibid. εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι] ‡ Διὰ τοῦ εἰπεῖν τοῦτο, κριτὴν τῶν προγενεστέρων ἐπέδειξε. ‡ τῷ ‡ δὲ ‡ μερισμῷ καὶ ὑπομερισμῷ σχήματι κέχρηται ἐνταῦθα. εἰπὼν γὰρ τὸν μὲν ἄνω σύνδεσμον, οὐκ ἐπήγαγεν εὐθέως τὸν δὲ, ἀλλὰ [1] ἄλλον μὲν. ἔστι γὰρ ὁ μερισμὸς καὶ ὑπομερισμὸς, ὅταν εἰπὼν δύο μὲν, [2] ἀνάγκην ἔχει πρὸς τὰ δύο μὲν ἀποδοῦναι δύο δέ· ὅπερ ἐστι καὶ ἐνταῦθα εὑρεῖν. ὅρα δὲ πῶς πάλιν ἀξιοπίστως εἶπε, τὸ ἤρεσκέ μοι, ὅ ἐστι τῷ ἀγαθῷ συμβούλῳ ἀγαθὴ συμβουλευθεῖσα βουλή. τὸ δὲ σχῆμα τοῦτό ἐστι ‡ καὶ ‡ παρὰ τῷ ποιητῇ, [3] "Χαῖρ' Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ [4] ἐπιδευεῖς, [5] Ἠ μὲν ἐνὶ κλισίῃ." ΑΛΛΩΣ. Τὸ σχῆμα οἱ μὲν καλοῦσι διπλοῦν μερισμὸν, οἱ δὲ μερισμόν τε καὶ ὑπομερισμόν· εἰρηκὼς γὰρ πρότερον δύο μὲν, ἐπήγαγε δύο δέ. ἐπιφέρουσι δὲ αὐτοὺς πολλάκις οὐ κατὰ τάξιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πρῶτον τὸ τελευταῖον.

‡ — 3. ἡσυχίαν ἦγον] Τὸ ἦθος τὸ οἰκεῖον, ὡς οὐ φιλόνεικος τοῖς καλῶς λεγομένοις.

— 4. αὐτὸς ἐπειρώμην] Διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐπειρώμην, ἐταπείνωσε τὸν λόγον, ὡς οὐ πάντως ἐρῶν τὰ συμφέροντα.

— ibid. ἐπειδὴ δὲ] Κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. ‡

— 5. πολλάκις εἰρήκασιν] Πάλιν αὐτοὺς εὐφυῶς διαβάλλει διὰ τοῦ εἰπεῖν, ‡ ὅτι ‡ πολλάκις μὲν εἰρήκασιν, οὐδὲν δὲ ἤνυσαν.

‡ — ibid. οὗτοι πρότερον] Τὸ σχῆμα δεικτικὸν, φαυλισμοῦ δὲ ἐκφαντικόν.

— 6. συγγνώμης τυγχάνειν] Καίτοι ἀποδείξας ὡς οὐχ ἁμαρτάνει διὰ τὸ ταπεινοφρονεῖν, συγγνώμης τὸ τοιοῦτον καλεῖ.

— ult. πρῶτον μὲν οὖν] Εἰς τὸ δυνατὸν πρῶτον εἰσέβαλε. μεμιγμένην τῇ νουθεσίᾳ τὴν παραμυθίαν ποιησάμενος.

P. 93. 1. οὐδ' εἰ πάνυ φαύλως] Ἀπὸ θεραπείας τινὸς ἐχούσης αἰτίαν τοῦ μὴ δεῖν ἀθυμεῖν τὴν εἰσβολὴν τῶν ἀγώνων ἐποιήσατο. διὰ τοῦ εἰπεῖν, οὐκ ἀθυμητέον, οὐδ' εἰ πάνυ φαύλως ἔχειν δοκεῖ, δείκνυσιν ὡς θαῤῥεῖν χρή· καὶ γὰρ τοῖς εἰς ἄκρον ἥκουσι νόσου τοῦτο παραινοῦμεν ἀεί.

— 2. ὃ γάρ ἐστι χείριστον] Τὸ σχῆμα παρὰ προσδοκίαν. οἱ δὲ λέγοντες δεύτερον εἶναι προοίμιον, τοῦτο λέγουσιν εἶναι κατασκευὴν αὐτοῦ.

— 3. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο] Καὶ τοῦτο τὸ ἐνθύμημα εἴληπται ἐκ παραδόξου. ὃ δὲ φησὶ, τοιοῦτόν ἐστιν, ὃ ὑμᾶς ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔβλαψε χρόνου, τοῦτο ἀποθέμενοι, πάλιν ὠφεληθησόμεθα.

— 7. ἔπειτα ἐνθυμητέον] Δεῖ γὰρ τοὺς ἄρτι ἀκούοντας κατανοεῖν καὶ ἐνθυμεῖσθαι περὶ τῶν πραγμάτων· τοὺς δὲ εἰδότας διὰ τῆς μνήμης ἀνακαινίζειν τὰ γεγενημένα.

— ibid. ἐνθυμητέον] Καλῶς ἐπήγαγε τοῦτο τὸ παράδειγμα· εἰώθασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι διὰ τῶν ὁμοίων παθημάτων ἐπελαφρύνεσθαι. μερίζει δὲ τὸν λόγον εἰς δύο, εἴς τε νεωτέρους μὴ εἰδότας τὰ παλαιὰ, καὶ ὀφείλοντας αὐτὰ παρὰ τῶν πρεσβυτέρων μανθάνειν· καὶ εἰς γέροντας, εἰδότας μὲν τὰ παλαιὰ, χρήζοντας δὲ ὅμως καὶ ἀναμνήσεως.

— pen. ἡλίκην πότ' ἐχόντων] Ἐπεὶ περιδεὴς ἦν ὁ δῆμος διὰ τὴν τοῦ Φιλίππου δύναμιν, ἐκ παραδείγματος τὸ θαῤῥεῖν αὐτοῖς ἐποιήσατο· καὶ γὰρ Λακεδαιμόνιοι οὐ μικρότερον τοῦ Μακεδόνος ἴσχυσαν, κατά γῆν τε καὶ θάλασσαν.

— ult. ἐξ οὗ χρόνος] Ἵνα μή τις εἴπῃ, πάλαι τοιοῦτοι ἦμεν, νῦν δὲ ὁ χρόνος ἤλλαξε τὰ πράγματα, προσέθηκεν, ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολύς. ‡

P. 95. 2. οἷον ἂν] Εὐφήμως αὐτὸ εἶπε πάνυ, φάσκων οἷον ἂν ὑμεῖς βούλησθε, τουτέστιν [6] μετ' [7] ἀργίας νικῆσαι.

— ibid. παραδείγμασι] Πρὸς τὸ οὐδὲν ὑμῖν ἐστὶ φοβερόν.

— ibid. χρωμένοις] Ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ς, πρὸς τὸ ἵνα εἰδῆτε χρώμενοι.

— pen. καὶ τῇ νῦν ὕβρει] Ἄνω μὲν, ὅτε ἔλεγε περὶ Λακεδαιμονίων, ῥώμην εἶπεν· ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ θέλει ταπεινοῦν τὸν Μακεδόνα, [8] ὕβριν εἶπε. πάνυ δὲ τοῦτο ἔχθιστον τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ γὰρ ἐλευθερίας ἐργασταὶ καθειστήκεισαν.

P. 96. 1. εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ὅσας οἶδεν ὁ ῥήτωρ ἰσχυρὰς ἀντιθέσεις, πρῶτον τούτων λέγει τὰς λύσεις. εἶθ' οὕτω σαθρὰς [9] ἀποδείξας αὐτὰς, προφανῶς προβάλ-

[1] συνεχὲς Ald. Ben. [2] προσλαβόντας Ald.
[3] διὰ τοῦ γινώσκειν τὴν ἐπιστ., ο. ἕ. εἰ μὴ τὸ παροξύνειν Ald. διὰ γὰρ τοῦ ἀναγινώσκειν τὴν ἐπιστ., ο. ἕ. εἰ μὴ τὸ παροξύνειν Ben.
[4] δεῖν omittunt Ald. Ben. [5] τούτου, παραχαράττω Ald. Ben.
[6] συνελλογίσατο Ald. [7] λϛ΄. Par. η.
[8] Χαλκιδονικῶν Par. α. η. Ald. [9] αἱ δὲ τ. κατασκευαὶ Ald. Ben.
[10] τῶν ἄλλων χρόνων Ald. Ben. [11] νομίμοις Par. η.
[12] ἐν omittit Ald. [13] ἀγορεύει Ald. Ben. [14] ἐπειρόμην Ald.
[15] post ἐπεχομένων Ald. repetit ex col. 1. v. 17. τὸ δὲ προοίμιον - - - - θεραπεύει.

[1] ἕτερον Par. θ. [2] ἀνάγκη μὲν ἔχει Ald. ἀνάγκη ἔχει Ben.
[3] Χαίρεις Ἀχιλλεῦ Ald. [4] ἐπιδευὴς Par. η. [5] ἡμὲν ἐνὶ κλισίᾳ Ald.
[6] μετ' omittunt Ald. Ben. [7] ἀργείας Ald.
[8] ὕβρει Par. α. [9] ἀποδείκνυσιν αὐτὰς, καὶ προφ. Par. η.

Διὰ τοῦ γινώσκειν] Lego: διὰ δὲ τοῦ ἀναγινώσκειν τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν, οὐδὲν ἕτερον εἰ μὴ παροξύνει: quanquam malim: οὐδὲν ἕτερον ἢ παροξύνει, καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι δεῖν τῶν πραγμάτων, διδάσκει. et col. 2. v. 36. διὰ γὰρ τοῦ ἐπισχών. Wolf.

Περὶ τούτου περιχαράττω] F. περὶ τούτων, οὐ περιχαράττω. Idem.

Τῇ ἀπωλείᾳ τῶν τριάκοντα δύο Χαλκιδικῶν] Olynthum hoc tempore nondum eversam fuisse, ex eo colligo, quod hic scribitur: Ad subitas ictas ejus e suo regno eruptiones in Pylas, et Chersonesum, et Olynthum, et quo libet. Idem.

Νόμας] Νομίμοις. et col. 2. v. 18. ἐγὼ δὲ, εἰ μέν τις ἄλλος τῶν εἰθισμένων ἐν ὑμῖν ἀγορεύειν ἀξίως ἦν τῆς πόλεως εἰρηκὼς, ἡσυχίαν ἂν ἦγον. Idem.

Ἀντὶ τοῦ προεγράφετο] Sic Isocrates Areopagitico: τὴν πρόσοδον περὶ σωτηρίας ἐποιησάμην. et: ὑπὲρ ἧς ἐγὼ καὶ τὸν λόγον μέλλω ποιεῖσθαι, καὶ τὴν πρόσοδον ἀπεγραψάμην. Idem.

Καὶ ἐπεχομένων. τὸ προοίμιον] Sive hæc verba sint alterius auctoris (ut videntur), supervacanea sunt: sive ejusdem, errore librarii sunt repetita usque ad τὸ σχῆμα. Idem.

Ἀνάγκη μὲν ἔχει] F. ἀνάγκην ἔχει. Idem.

Χαῖρ' Ἀχιλεῦ δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς] Κατὰ πρόσθεσιν καὶ ἐπένθεσιν, ἀντὶ τοῦ, ἴσης καὶ ἐπιδεεῖς. Idem.

Τὸ σχῆμα οἱ μὲν καλοῦσι] Sunt et hæc verba ante dicta, sed aliis verbis, et cum appendice ex Hermogene. Quare tollenda non fuerunt: et videntur alterius esse interpretis: ut sunt pleræque enarrationes farrago quædam undecunque truncatim congesta. Idem.

Τὸ τελευταῖον, ὅθεν ἐν τῷ περὶ, &c.] Lege. Idem.

λεται· ὥςπερ οὖν καὶ ἐνταῦθα. τὴν δὲ ἀντίθεσιν τὴν παροῦσαν * εἰς δύο κατασκευάζει· [1]ἔκ τε τῆς * τούτου δυνάμεως, [2]καὶ * ἐκ τῆς οἰκείας ἀσθενείας τῶν Ἀθηναίων. εἶτα ἐπειδὴ εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἐδόκει λελύσθαι ἡ ἀντίθεσις, ὅλως ἔτι [3]σφοδρὰ ἦν, τὴν μὲν ἀρχὴν συντρέχει τῷ ἀντιτιθέντι. δεῖ γὰρ τὸν ῥήτορα διὰ τὸ μὴ [4]δοκεῖν ἀναιδῆ, καὶ τοῖς * προφανῶς ἀληθέσι πολέμιον, [5]ἐπὶ τῶν τοιούτων, τὴν μὲν ἀρχὴν [6]ἐνδιδόναι, τελευταῖον δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς [7]συνδρομῆς ἀπολογεῖσθαι.

— ibid. δυσπολέμητον] Δυσπολέμητον εἶπε καὶ οὐχὶ ἀκαταγώνιστον. ὁ μὲν γὰρ ἀκαταγώνιστος [8]οὐδέποτε ἡττᾶται. ὁ δὲ δυσπολέμητος, δυσχερῶς μὲν, ὅμως δὲ καταγωνίζεται· ὅπερ ἐνταῦθα θέλων [9]ὑποφῆναι, παρέθετο.

P. 97. 1. κύκλῳ] Τινές φασιν ὅτι, ἐπειδὴ ἀκτή ἐστιν ὁ τόπος, διὰ τοῦτο εἶπεν ‡ τὸ κύκλῳ· ‡ οἱ δὲ, ὅτι ἐπειδὴ ἐν κύκλῳ αὗται ἔκειντο.

‡ — 3. εἰ τοίνυν] Τὸ κατ' ὑπόθεσιν τὸ σχῆμα. ‡

— 5. ἐπιτειχίσματα] Ἐπιτείχισμα τόπος ὑψηλὸς, ὃν ‡ ἂν ‡ προκαταλαβόντες πολέμιοι τειχίσειαν, διὰ τὸ ἐντεῦθεν αὐτοὺς ὁρμωμένους ἐπιτίθεσθαι [10]τοῖς [11]ἐχθροῖς καὶ τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν. οἰκείως πρὸς ζῆλον τῶν Ἀθηναίων ἐπαινεῖ τὸν Μακεδόνα. οἶδε γὰρ ἐν καιρῷ ἐπαινεῖν καὶ τὸν πολέμιον.

— 8. ὅτι ταῦτα μέν ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία, ἆθλα τοῦ πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ] Ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κειμένου τοῖς παλαίουσιν ἄθλου ἐν μέσῳ. ἔπαθλα δὲ οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἅπαξ παρ' Εὐριπίδῃ.

— 10. καὶ τοῖς ἐθέλουσιν] Ὅρα ὅτι δι' ἐκείνου τοῦ τρόπου φησὶν αὐτὸν [12]ᾑρηκέναι τὰς πόλεις, δι' οὗ βούλεται αὐτοὺς προσέχειν τοῖς πράγμασιν.

— pen. τὰ μὲν, ὡς ἂν ἑλών τις] Ἐπειδὴ τὸ κατέστραπται φοβερόν ἐστιν, ἐπήγαγε ταπεινώσεως χάριν ὡς ἂν ἑλών τις ἔχοι πολέμῳ.

— ult. καὶ γὰρ συμμαχεῖν καὶ προσέχειν] Ἐπειδὴ ἐλύπει τοὺς Ἀθηναίους τὸ τὸν Φίλιππον ἔχειν συμμάχους καὶ φίλους, διὰ τῆς καθολικῆς γνώμης τοῦτο ἐθεράπευσεν.

‡ P. 98. 1. τούτοις ἐθέλουσιν] Ἐπειδὴ ἀνωτέρω ἐφόβησεν αὐτοὺς, εἰπὼν αὐτὸν τὸν Φίλιππον ἰσχυρὸν διὰ τοῦ ἔχειν συμμάχους, ἐπήγαγε τοῦτο παραμυθούμενος, ὡς ὅτι ἐὰν αὐτοὶ τὰ αὐτὰ ἐθέλωσι πρᾶξαι, εὐχερῶς αὐτὸν καθαιρήσουσιν. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, πῶς ἀλλαχοῦ καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, διὰ τοῦ εἰπεῖν ὅτι οἱ πολλοὶ αὐτοῦ ἀφίστανται, καὶ νῦν λέγει ὅτι πολλοὺς ἔχει συμμάχους. λέγομεν οὖν, ὅτι τὸν τρόπον διέξεισι τῶν ὑπηκόων· εἰ γὰρ καὶ μισοῦσι καὶ φοβοῦνται τοὺς δυνατοὺς, ἀλλ' ἐν ὅσῳ μὴ πράττουσί τι οἱ [13]ἀγαθοὶ διὰ ῥᾳθυμίαν, ἀνάγκη προστρέχουσι τοῖς δυνατοῖς, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ῥᾳθύμων ὄντες πάθωσι μετ' αὐτῶν· εἰ δέ ποτε οἱ ἀγαθοὶ σπουδάσουσι, καὶ τὴν ῥᾳθυμίαν ἀποθέσθαι θελήσουσιν, εὐθέως πρὸς αὐτοὺς ἀποστήσονται. ‡

— 6. πᾶσαν ἀφεὶς τὴν εἰρωνείαν] Ἰστέον ὅτι εἰρωνεία ἐστὶν ἐναντίον τῆς ἀλαζονείας. ἀλαζονεύεσθαι μὲν γὰρ, ‡ ἔστι ‡ τὸ πλείονα ἐπαγγέλλεσθαι δύνασθαι ποιεῖν, ἤπερ [14]δύναιτο· εἰρωνεία δὲ, τὸ λέγειν ἐλάττονα [15]μὴ δύνασθαι ποιεῖν, ‡ [16]ἂν τις δεδύνηται. ‡

— 9. αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος] Ἴδιον γὰρ καὶ τοῦτο τῶν ῥᾳθυμούντων.

— ult. ἂν θεὸς θέλῃ] Εἰς οὐρανὸν τὰς ἐλπίδας [17]ἂν ἔπεμψεν, ἵνα, ἐὰν [18]ἴσως ταῦτα ποιησάντων μὴ ἀποβαίη τὰ συμφέροντα, ἔχῃ ἀπολογίαν· τούτου χάριν ἐντεῦθεν ἤδη τὴν * [19]διοίκησιν τοῦ θεοῦ προσέθηκεν· οἱ δὲ, διὰ τὸ φιλόθεον τὸ οἰκεῖον ἦθος παραστῆσαι.

P. 99. 4. μισεῖ τις ἐκεῖνον] Μισεῖ μὲν ὁ ἤδη πεπονθὼς κακῶς· δέδιε δὲ, ὁ μηδέπω ‡ μὲν ‡ ὑπομείνας, προσδοκῶν δέ· φθονεῖ δὲ, ὁ ὁρῶν αὐτὸν οὕτω τὰς πόλεις καταστρεφόμενον. ‡ ἀντιπίπτον δὲ λύει· ἵνα γὰρ μή τις εἴπῃ, πῶς οὖν εἰ μισοῦσιν αὐτὸν οὐκ ἀφίστανται αὐτοῦ, ἐπάγει ὅτι ἄκοντες καὶ φοβούμενοι [20]εἰσὶν ἀπ' ἐκείνου, διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν τινὰ καταφυγὴν πρὸς ἡμᾶς ῥᾳθυμίᾳ κατεχομένους· καὶ μὴν ἤδη ἐπείσθησαν αὐτῷ, καὶ ἔπεμψαν βοήθειαν πρὸς Ὀλυνθίους. πῶς οὖν ῥᾳθύμους αὐτοὺς καλεῖ; καθὸ μηδὲν ἑκόντες ποιοῦσιν, εἰ μή τις αὐτοῖς ἐπιτιμήσει διὰ τοῦ συμβουλεύειν καὶ πείθειν ποιεῖν. ‡

[1] εἴς τε τὴν δύναμιν Par. α. β.
[2] καὶ πλείστην ἐκ Ald. Ben.
[3] σφόδρα Ald.
[4] δοκεῖν εἶναι ἀναιδῆ M. Ben.
[5] ἐπὶ τούτων Par. β.
[6] συνδιδόναι Ald. Ben.
[7] συνεκδραμῆς Ald. Ben.
[8] οὐ δὲ ἥττηται Par. η.
[9] ἀποφάναι Par. α. η.
[10] τοῖς ἐχθροῖς. ἐκεῖνος οὖν διὰ τὸ πονεῖν Ald. Ben.
[11] ἐναντίοις Par β.
[12] εἰρηκέναι Ald.
[13] Ἀθηναῖοι M. Wolf.
[14] δύναιντο Par. α.
[15] μὴ omittit Ben. addit Par. α.
[16] ἄν τις δεδύνηται omittit Par. α.
[17] ἀνέπεμψεν Ald. Ben.
[18] εἰκὸς Ald. Ben.
[19] δόκησιν Ald. Ben.
[20] εἰσὶ μετ' M. Wolf.

Εἰς δύο κατασκευάζει] Fortassis ἐκ δυοῖν κατασκευάζει, ἔκ τε τῆς τοῦ Φιλίππου δυνάμεως, καὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀσθενείας. non, καὶ πλείστην ἐκ τῆς οἰκείας. Idem.

Συνδιδόναι] F. ἐνδιδόναι. et, ὑπὲρ τῆς συνδρομῆς. Nam τὸ συντρέχειν, καὶ τὴν συνδρομὴν, ἀντὶ τῆς παρομολογίας καὶ συγχωρήσεως hic auctor sæpe usurpat. Idem.

Ἐκεῖνος οὖν διὰ τὸ πονεῖν] F. καὶ τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν: quæ sunt verba auctoris: quibus subjicit, ut opinor, οἰκείως πρὸς ζῆλον. Idem.

— 6. καὶ ἅπανθ' ὅσα] Τοῦτο τὸ σχῆμα καλεῖται καθαίρεσις. καὶ γὰρ διὰ τούτου, ὅθεν ῥᾳδίως καὶ μάλιστα βλάβη προσγίνεται, τῷ καθόλου τὸν λόγον ἐπιστώσατο.

— 7. κατέπτηχε] Ταπεινοῦται. οὔτε γὰρ ὁ μισῶν βλάπτει, διὰ τὸ ἡμᾶς ῥᾳθυμεῖν· οὔτε ὁ δεδιὼς ἕτερόν τι φρονῆσαι δύναται (ἐπισφαλὲς γάρ)· οὔτε ὁ βασκαίνων, ἀντιστῆναι (ἀδύνατον γάρ).

‡ P. 100. 1. ἀσελγείας] Ἀσέλγεια κοινῶς καλεῖται πᾶσα ὕβρις, οὐχὶ περὶ τὰ ἀφροδίσια μόνον. ‡

— ibid. [1]ὃς οὐδ' αἵρεσιν] Τουτέστι διὰ τὴν ὕβριν τοῦ Μακεδόνος, οὐδὲ δυνατοὶ καθεστήκατε πράττειν ἃ βούλεσθε· ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνάγκης ἔχετε πολεμῆσαι. διὰ δὲ τούτου τὸ ἀναγκαῖον παρίστησιν. ἀναγκαῖον δὲ οὗ χωρὶς [2]ζῆν οὐ δυνατόν.

‡ — 2. τοῦ πράττειν] Οὐκ εἶπεν ἁπλῶς πολεμεῖν, ἀλλὰ κοινοτέρῳ ὀνόματι ἐχρήσατο τοῦ πράττειν, οἷον τοῦ ψηφίζεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ γεωργεῖν, καὶ τῶν λοιπῶν. ‡

— 3. καὶ λόγους ὑπερηφάνους] Ἵνα μὴ λέγων τὰ ῥήματα τοῦ Μακεδόνος κακὸς οἰωνὸς δόξῃ, τούτου χάριν παρέδραμεν αὐτά.

— 5. προσπεριβάλλεται] ‡ Τινὲς ‡ φασὶν, ἐπειδὴ κυκλοτέρως ἔκειντο αἱ πόλεις, ἃς [3]παρέλαβεν ὁ Φίλιππος, τούτου χάριν [4]εἰπεῖν οὕτως. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν, οἵτινες κύκλῳ [5]κατὰ πάσας τὰς ὁδοὺς καὶ πάσας τὰς ἐκτροπὰς τὰς ἄρκυς περιβάλλουσιν, ὑπὲρ τοῦ μὴ διαφυγεῖν τὰ θηρία ἐκεῖθεν. καὶ τὸ περιστοιχίζεται πάλιν ἐπήγαγεν· ὅθεν καὶ ἄμεινον [6]τὸ σχῆμα. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵνα ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. ἔνια δὲ τῶν ἀντιγράφων περισχοινίζεται ἔχει. ‡

— pen. καὶ καθημένους] Ἐπειδὴ φοβεῖ τὸ λεχθὲν, φησὶν, ὡς ἐπικουροῦσαν τὴν ἡμετέραν ῥᾳστώνην κτησάμενος, τοῦτο [7]διαπράττεται Φίλιππος.

— ult. πότ' οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Μετάβασις καὶ [8]ἐνταῦθα ἐπὶ τὸ ἀναγκαῖον· δείκνυσι ‡ γὰρ ‡ ὅτι ἐξ ἀνάγκης ταῦτα ποιητέον. ἔστι δὲ κατὰ ἐπιτίμησιν· διὸ καὶ τὸ δεύτερον πότε [9]βαρυτέρᾳ [10]φωνῇ [11]προφέρεται. τρόπον δὲ διαγράφει ἐνταῦθα ‡ τῶν ‡ ῥᾳθυμούντων. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα διαλογικόν. εἶτα τῇ ἐρωτήσει τὴν * [12]ἀπόκρισιν οὐκ ἀποδίδωσιν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὸς ἀντὶ τοῦ δῆθεν ἠρωτημένου φθέγγεται.

P. 101. 1. ἐπειδὰν] Ὡς ἐν ἤθει ἀναγνωστέον τὸ, ἐπειδάν.

— ibid. νὴ Δία ἀνάγκη] Οὐδὲν γὰρ χαλεπώτερον αἰσχύνης τοῖς ἐλευθέροις καθέστηκεν.

‡ — 2. ἐγὼ μὲν γὰρ εἶναι] Εἰπὼν γὰρ τὸν μὲν οὐκ ἐπήγαγε τὸν δὲ, ἐπειδὴ ἔμελλεν ἐπιφέρειν, ὑμεῖς δὲ αὐτὴν οὐχ ἡγεῖσθε αἰσχύνην, ὅπερ ἦν ὑβριστικόν· καὶ διὰ τοῦτο τὸ μὲν σιωπᾷ, ἄλλο δὲ ἐπιφέρει τούτῳ ὅμοιον.

— 4. εἰπέ μοι] Δέον εἰπεῖν, εἴπατέ μοι, πρὸς τὸ βούλεσθε, εἰπέ μοι εἶπεν Ἀττικῶς.

— ult. Ἀθηναίους] Τοὺς τὸν Πέρσην ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος διώξαντας ἐκ Πέλλης ὁρμώμενος ἄνθρωπος καταπολεμεῖ. ‡

P. 102. 1. τέθνηκε Φίλιππος] ‡ Τινὲς δὲ ‡ [13]ἐντεῦθεν ὁρμώμενοί φασιν, ὅτι πρῶτος οὗτος ὁ λόγος· καὶ γὰρ ἡ ἀσθένεια Φιλίππου πρὸ τῆς πολιορκίας Ὀλύνθου. ἀλλὰ φαμὲν ὅτι οὐκ ἀπεικὸς αὐτὸν τὸ τοιοῦτον θεῖναι, ὡς ἐν παραδείγματι, κἂν ἦν τοῖς χρόνοις [14]προγενέστερον· [15]ἐκεῖνοι γὰρ, ἅτε ταῦτα θέλοντες γενέσθαι ἐθρύλλουν.

— 3. ταχέως ὑμεῖς] Ἡ ῥᾳστώνη, φησὶ, πολλοὺς τίκτειν Φιλίππους [16]δύναται· καὶ γὰρ παρ' ἡμῖν οὔσης τῆς ἀμελείας, ταχέως γενήσεται καὶ ἕτερος Φίλιππος. ἄλλοι δέ τινες περιέργως φασὶ, διὰ τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν τοῦτο λέγειν. καθ' ὑπόθεσιν τὸ λεγόμενον.

‡ — 5. τοσοῦτον ἐπηύξηται] Καλῶς ἠσφαλίσατο διὰ τὸ πιθανόν· οὐ γὰρ πάντως πάντα διὰ τῆς ῥᾳθυμίας Ἀθηναίων, ἀλλὰ καὶ τινὰ διὰ τῆς αὐτοῦ ῥώμης κατώρθου. ‡

P. 103. 1. ἴσθ' ὅτι πλησίον] [17]Τοῦ τε γὰρ βασιλέως νεωστὶ τετελευτηκότος, καὶ τῶν ὑπηκόων, ὡς εἰκὸς ἦν, διχονοούντων, αὐτοὶ προστιθέμενοι [18]ἐνίοις ἐξ αὐτῶν [19]ἠδύναντο [20]τῶν

[1] οὓς Ald.
[2] ζῆν omittunt Ald. Ben.
[3] κατέλαβεν Par. θ.
[4] εἶπεν Ald. Ben.
[5] κατὰ omittit Ald. περὶ Ben.
[6] τὸ σχῆμα omittunt Ald. Ben.
[7] διαπράξεται Ald. Ben.
[8] ἐντεῦθεν Par. η.
[9] βαρύτερον Par. η.
[10] τῇ φωνῇ Ben.
[11] προσφέρεται Ald. Ben.
[12] διάκρισιν Ald. Ben.
[13] καὶ ἐντεῦθεν Ald.
[14] προγενέστερος Ald.
[15] ἅτε γὰρ ἐκεῖνοι Ald. ἅτε δὴ γὰρ ἐκεῖνοι Ben.
[16] ἐπίσταται Par. η.
[17] τοῦτο γὰρ Ald. τοῦ γὰρ Ben.
[18] ἐνίοτε ἐξ αὐτῶν Ald. Ben.
[19] ἠδύνατο Ald.
[20] τοῦ ἑτέρου γεγενῆσθαι Ald. Ben.

Ὅθεν καὶ ἄμεινον] Fortassis addendum τὸ σχῆμα. Idem.

Ἀπόκρισιν] L. pro διάκρισιν. Idem.

Ὡς ἐν ἤθει ἀναγνωστέον —] Confusa hic omnia habent Ald. et Wolf. ad hunc nodum: ὡς ἐν ἤθει ἀναγνωστέον τὸ, ἐπειδὰν νὴ Δία ἀνάγκη. οὐδὲν γὰρ χαλεπώτερον αἰσχύνης ἐλευθέροις καθέστηκεν Ἀθηναίοις, τοῖς τὸν Πέρσην ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος διώξασιν [ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ, addebat Wolfius] ἐκ Πέλλης ὁρμώμενος ἄνθρωπος Ἀθηναίους κατεπολεμᾶν.

Καὶ ἐντεῦθεν] Lego (omisso καὶ nisi quid deest) ἐντεῦθεν ὁρμώμενοί φασιν. Wolf.

Προστιθέμενοι, ἐνίοτε] Fortassis: προστιθέμενοι ἐνίοις αὐτῶν, ἠδύναντο τῶν ἑτέρων περιγενέσθαι, καὶ οἰκεῖον βασιλέα καταστῆσαι.

ἑτέρων περιγενέσθαι, καὶ οἰκεῖον βασιλέα καταστῆσαι.

‡ — 4. ἀπηρτημένοι] Ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένοι, κρεμάμενοι. ‡

— 6. ὡς μὲν οὖν [1] δεῖ τὰ προσήκοντα] Ἐντεῦθεν μέτεισιν ἐπὶ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δυνατοῦ. εἰς δύο γὰρ τοῦτο ἔτεμεν· εἴς τε τὸ, [2] ὅτι ἂν λάβωμεν τὴν αὐτὴν γνώμην Φιλίππῳ, δυνάμεθα νικῆσαι, ὃ ἤδη καὶ ἐξείργασται· καὶ εἰς τὸ ποσὸν τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν τρόπον τοῦ πόρου, ὃν νῦν ἐρεῖ. διὰ μέσου δὲ εἶπε τὸ ἀναγκαῖον. τὸν δὲ τρόπον τῆς παρασκευῆς, πότερον ἐκ πολιτῶν, ἢ ξένων αὕτη γίνεται.

‡ — 7. πεπεισμένων] Ἀντὶ τοῦ πεισθέντων. τοιοῦτος δὲ ὁ Δημοσθένης, τὰ ἀμφιβαλλόμενα λαμβάνων ὡς ὁμολογούμενα. ‡

P. 104. 2. καὶ τάχιστα] Καὶ τὸ τάχιστα προσέθηκεν, ἐπειδὴ μικρὰν μέλλει λέγειν βοήθειαν ποιεῖσθαι, ἵνα τὸ τάχος πρὸς ἀπολογίαν ἔχῃ.

— 3. δεηθεὶς ὑμῶν, ὦ [3] ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Προθεραπεία κέχρηται, ἐπειδὴ οἶδεν αὐτοὺς ἡδέως τὰ μέγιστα ψηφιζομένους, μηδὲν δὲ ἄξιον ποιοῦντας τῶν δεδογμένων. θέλει δὲ αὐτοὺς ἐκείνην τὴν βοήθειαν πέμψαι, ἣν δύνανται. τούτου χάριν ταύτῃ κέχρηται.

‡ — 4. τοσοῦτον] Ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. ‡

— 6. καινὴν παρασκευὴν] Ὡς πρὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων δόκησιν· καὶ γὰρ αὐτοὶ πολλὴν ἤθελον. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰδὼς πῶς ἔχει τὰ πράγματα, [4] ὀλίγην.

‡ — ibid. ἀναβάλλεσθαι] Ἀναβολὴν τοῖς πράγμασι ποιεῖν. ‡

— 7. [5] οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες, μάλιστα εἰς δέον] ‡ Οὐχὶ γὰρ οἱ ‡ λέγουσιν ‡ ἡμῖν ἐξελθεῖν, ‡ χρήσιμοί εἰσι σύμβουλοι· ἀλλ' ἐκεῖνος ἄριστος σύμβουλος, ὃς ἂν [6] παρασκευὴν ἐξεύρῃ καὶ πόρον, [7] δι' οὗ ἂν ἀδιάφθορος ἔσται ἡ δύναμις.

‡ — 9. τῇ νῦν βοηθείᾳ] Καλεῖ, βοήθειαν μὲν, τὴν πεμπομένην μετὰ [8] πράγματος· παρασκευὴν δὲ, τὴν ἀποστελλομένην πρὸς τὸ φυλάξαι τὰς πόλεις.

— 10. πορισθεῖσα] Ξενικὴ, ἢ πολιτική;

— ibid. πόση] Πόσους δεῖ εἶναι στρατιώτας. ‡

— 11. ἕως ἂν ἢ διαλυσώμεθα] Πάνυ καλῶς, ἵνα μὴ δόξῃ νεμεσητόν τι ποιεῖν, [9] προτάττων τὸ νικήσωμεν, προέταξε τὸ λῦσαι τὸν πόλεμον. εἶτα διὰ τὸ κακοσύμβουλον εἶπε πεισθέντες.

— 12. οὕτω γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ] Νικήσαντες, ἢ φυλάττοντες τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον.

— ult. μὴ κωλύων] Ἀντὶ τοῦ τοῖς βουλομένοις δημηγορῆσαι μὴ γινόμενος παρεμποδών. τινὲς δέ [10] φασιν, ὅτι ἐξ ἀληθείας ὁ ῥήτωρ βούλεται τὰς δύο γενέσθαι παρασκευάς. ἄμεινον δὲ λέγειν, ὅτι ἐπειδὴ [11] εἶπε μόνον τὴν [12] ἑτέραν παρασκευὴν, ἐλύπει τοὺς Ἀθηναίους. καὶ γὰρ ἡδέως τὰ μεγάλα ‡ ἦσαν ‡ ψηφιζόμενοι· τούτου χάριν προσέθηκε καὶ ταύτην. ἀμέλει παρακατιὼν ταύτην μὲν ὑπεσιώπησε· περὶ δὲ τῆς ἑτέρας πολὺν τὸν λόγον ἐποιήσατο.

P. 105. 7. καὶ πλοῖα] Τὰ φέροντα τὰ ἐπιτήδεια καὶ ὑπηρετικὰ φησίν.

— ult. εἰς Πύλας] Πύλαι ἦσαν τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ τοῦ τε Παρνασσοῦ καὶ τῆς θαλάττης, ποδῶν εἰκοσιπέντε τὸ πλάτος. αἳ τινες ἐκαλοῦντο καὶ Θερμοπύλαι, διὰ τὸ θερμὰ ἐκεῖσε λουτρὰ τὴν Ἀθηνᾶν [13] δοῦναι μετὰ τοὺς ἄθλους τῷ Ἡρακλεῖ κεκμηκότι. ταύτην ἐπειράθη καταδραμεῖν ὁ Φίλιππος, [14] ὢν ἐν Θετταλίᾳ. μαθόντες δὲ Ἀθηναῖοι καὶ περιπλεύσαντες τὸν τόπον, [15] ἀπεκώσαντο αὐτόν.

P. 106. 3. ‡ εἰς Ἁλίαρτον ‡] Ὅτι τὸ ἐν Ἁλιάρτῳ, πρὸ ἓξ ἐτῶν ἐγένετο· τὸ δὲ ἐν Εὐβοίᾳ, πρὸ τριῶν, ὅτε καὶ ὁ ῥήτωρ ἐτριηράρχει. ἢ ὅτε πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονεν ἡ ἐν Ἁλιάρτῳ μάχη· ὅθεν εἶπε καὶ τὰ τελευταῖα. τελευταῖα μὲν, ὡς πρὸς ταύτας τὰς στρατείας· πρώην δὲ [16] τὸν χρόνον, καθ' ὡς πρὸς ὃν ἐλέγετο ὁ λόγος. ‡ τὸ δὲ Ἁλίαρτον ἀρσενικῶς, ὡς καὶ Ὅμηρος, καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον. ‡

‡ P. 107. 3. παριδὼν] Ἀντὶ τοῦ καταφρονήσας τῆς ἡμῖν παρασκευῆς.

— pen. μή μοι μυρίους] Τὸ σχῆμα ἀποτρεπτικὸν * πνεύματος. ‡

[1] διὰ Ald. [2] ὅτι λάβωμεν Ald. ὅτι ἐὰν λάβωμεν Ben. [3] ἄνδρες omittit Par. α. [4] ὀλίγην. Ὅτι οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες. Οὐχὶ Ald. [5] οὐ Ben. [6] παρασκευάσῃ ὑμας, καὶ πόρον ἐξεύρῃ Par. η. [7] δι' omittunt Ald. Ben. [8] τὰ πράγματα M. Wolf. [9] προτείνων Ben. προτάττων Ald. Par. α. η. [10] φησιν Ald. [11] εἰπὼν μόνην Par. β. [12] προτέραν Par. η. [13] ἀναδοῦναι Ben. [14] ὢν omittunt Ald. Ben. [15] ἀπεσώσαντο Ald. Ben. [16] ὡς πρὸς τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐλέγ. Ald. Ben.

Idem.

Ὀλίγην. οὐχὶ γὰρ οἱ ταχὺ] Quæ interposita sunt, redundant. Idem.

Καὶ τήμερον εἰπόντες] Puto verba enarratoris subjicienda, scilicet, ἡμῖν ἐξελθεῖν: et, μάλιστα εἰς δέον λέγουσι, id est, χρήσιμοί εἰσι σύμβουλοι. [Wolfius de suo dedit: εἰπόντες δηλονότι, ἡμῖν ἐξελθεῖν, μάλιστα εἰς δέον λέγουσιν, οὐδὲ χρήσιμοι —] et col. 2. v. 17. τὰ μεγάλα ἐψηφίζοντο [quod dedit]. Idem.

Ὁ Φίλιππος ἐν Θετταλίᾳ] Fortassis ἐκ Θετταλίας, aut ὢν ἐν Θετταλίᾳ. et, ἀπεώσαντο αὐτὸν (παρὰ τὸ ἀπωθεῖσθαι, οὐχὶ δὲ τὸ ἀποσώζεσθαι.) et, καὶ πρότερον τότε] ὅτι τὸ. Idem.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 226. 1. ΚΑΙ σπουδαῖα νομίζων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ ὧν βουλεύεσθε, καὶ ἀναγκαῖα τῇ πόλει] Ἠγνοήκασιν οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξηγησάμενοι καὶ διελόντες τὸν δέκατον λόγον, ὅτι πρός τινα ἐξαίφνης [1] ἀπαγγελίαν, ἤκουσαν ἐκ τῆς Θρᾴκης, δυσχερῆ, ποιεῖται ὁ Δημοσθένης τὸν λόγον· ὅθεν αὐτῷ καὶ πρὸς σπουδὴν, διὰ τὴν χρείαν τὴν παροῦσαν, τότε ἐκπεφώνηται ὁ λόγος. καὶ τοῦτο αἴτιον γέγονε, [2] τοῦ μὴ σκεψάμενον ἴδιον σκέμμα ἐπὶ τῇ [3] ὑποθέσει ταύτῃ, τότε παρελθεῖν· τῶν καιρῶν μὴ ἐνδιδόντων αὐτῷ. δῆλος γάρ ἐστι Φίλιππος ἐπαμύνων Καρδιανοῖς, Διοπείθους αὐτοῖς ἐπιόντος. [4] δι' ὃ τῶν μεταξὺ τόπων μέμνηται ὡς ἀμφισβητουμένων ἐν τῷ ἑβδόμῳ. εἴρηκε δὲ ἐν τῷ ὀγδόῳ. ἀλλ' εἰ δεῖ τεκμαίρεσθαι ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἔπεμψε πρὸς ὑμᾶς, ἀμυνεῖσθαί φησι τοὺς ἐν Χερρονήσῳ. κοινότητος δὲ οὔσης πολλῆς ἐν τοῖς πράγμασιν, [5] τῷ πρὸς Φίλιππον γίγνεσθαι τὸν λόγον ἀδικοῦντα καὶ παραβεβηκότα τὴν εἰρήνην, ἐξ ἑτοίμου μὲν τὰ πολλὰ ἐκ τῶν ἤδη εἰρημένων λόγων λαμβάνει· ὅμως δὲ τοῖς παροῦσιν ὡς οἰκειότατα αὐτὰ ἐφαρμόζει. πόθεν δέ ἐστι Φίλιππος καταφανὴς Καρδιανοῖς [6] βεβοηθηκέναι; καὶ [7] τἄλλα περὶ τὴν Θρᾴκην [8] λυμηνάμενος ἅπαντα, λυπεῖν τὸν δῆμον; ἐξ ὧν ὁ ῥήτωρ φησίν· εὐθὺς γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦτο ἐπισημαίνεται, λέγων, [9] ἢν προσαγγελθῇ τι νεώτερον. καὶ, ἡ μὲν οὖν ἀσέλγεια καὶ ἡ πλεονεξία τοσαύτη τὸ πλῆθος ἐστὶν, ὅσην ἀκούετε. καὶ μεσοῦντος ἤδη πάλιν τοῦ λόγου, προστίθησι, πρὶν ἄν, ὥσπερ νῦν, αὐτὰ παρῇ τὰ πράγματα. καὶ ταῦτα μέν ἐστιν ἅπαντα δηλωτικὰ τοῦ [10] ἀπηγγέλθαι τί. τοῦ δὲ ὅτι βοηθεῖ Καρδιανοῖς, ἐβοήθει. ταῦτα γὰρ ἅπαντα δηλωτικὰ σαφῶς τῆς ὑποθέσεως. φασὶ δὲ οἱ αὐτοὶ, Ἀλέξανδρος, καὶ [11] Δίορκος, καὶ [12] Ζήνων ὁ πολυθρύλλητος, τὸ συμφέρον κεφάλαιον μόνον ἐξειργάσθαι κατὰ τὸν λόγον. δοκοῦσι δὲ σφόδρα ἠγνοηκέναι τῶν κεφαλαίων τὴν [13] φύσιν. ἔχει γὰρ καὶ τὸ δυνατὸν ὁ λόγος, καὶ τοῦτο διπλοῦν· ἔχει δὲ καὶ τὸ νόμιμον, καὶ τὸ δίκαιον, ὡς αὐτή γε ἡ διαίρεσις καὶ [14] ἡ τάξις ῥηθεῖσα δείξει. σκοπὸς δὲ Δημοσθένει, συγκροτῆσαι καὶ αὐξῆσαι τὴν Διοπείθους δύναμιν, τοῦ καιροῦ πλείστην παῤῥησίαν ἐνδιδόντος· μετὰ μέντοιγε τοῦ φυλάττεσθαι τὸ προσκορὲς, ἵνα μὴ δοκῇ χάριτι λέγειν. σκοπὸς δὲ, καὶ παροξῦναι τὸν δῆμον· δέδοικε γὰρ μὴ τρέψωνται ἐπὶ διαλλαγὰς καὶ πρεσβείας περὶ τούτου· τυχεῖν δὲ * [15] προήρηται τοῦ γράψαι αὐτοὺς περὶ τοῦ πολέμου ψήφισμα· σκοπὸς δὲ καὶ πεῖσαι τοὺς ἀκούοντας, πρεσβεύσασθαι πρὸς τὸν Μῆδον περὶ χρημάτων, καὶ προσλαβέσθαι τὴν βασιλέως εὔνοιαν. καὶ πρὸς μὲν οὖν τὰ κατὰ τὸν Διοπείθην, ὥστε [16] συμμένειν τοῦ στρατηγοῦ τὴν δύναμιν, καὶ πρὸς τὸ μὴ δεῖν αὐτὸν Δημοσθένην ἀναγκασθῆναι γράψαι περὶ πολέμου ψήφισμα, ἀντέθηκεν ἀγωνιστικώτατα τὴν τῆς εἰρήνης παρά-

[1] ἐπαγγελίαν Ald. Ben. [2] τὸ Ald. Ben. [3] ὑποθέσει, τοῦ τε παρελθεῖν ταύτῃ, τῶν Ald. Ben. [4] διὰ τὸν μ. τόπον μ., ὡς ἀμφισβητούμενος Ald. Ben. [5] τὸ Ald. Ben. [6] ἐπαμύνων Ben. βεβοηθηκότα M. Ben. Ald. [7] πολλὰ Ald. Ben. [8] ἀμυνόμενος, ἅπαντα Ald. Ben. [9] ἢ Ald. [10] ἐπηγγέλθαι Ald. M. Ben. [11] Διόκορος Ald. Διόσκορος Ben. [12] Ζήλων Ald. Ben. [13] λύσιν Ald. Ben. [14] τάξις ἡ Ald. Ben. [15] ὡς εἴρηται, τὸ γράψαι Ald. Ben. [16] συμμάχεσθαι Ald. Ben.

ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ] Ἀγγελίαν lego. et col. 1. v. 9. τοῦ μὴ σκεψάμενον ἴδιον σκέμμα ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, τότε παρελθεῖν. Wolf.

Διὰ τὸν μεταξὺ] Fortassis: διὸ τῶν μεταξὺ τόπων μέμνηται ὡς ἀμφισβητουμένων, etsi ne sic quidem quid sibi velit intelligo: nisi quod in Chersonesitana ὑποθετικῶς loquitur: Si opem feret: hic, κατηγορικῶς, Eum opem tulisse. Idem.

Καὶ πολλὰ περὶ] Fortassis: καὶ τἄλλα κατὰ τὴν Θρᾴκην λυμαινόμενος ἅπαντα, λυπεῖ τὸν δῆμον. Idem.

Ἢν προσαγγελθῇ —] P. 226. 8.

Ἡ μὲν οὖν ἀσέλγεια —] P. 227. 1.

Πρὶν ἂν, ὥσπερ νῦν —] P. 234. 32.

Ὅτι βοηθεῖ Καρδιανοῖς, ἐβοήθει] Verbo βοηθεῖν probare studet, opem tulisse Cardianis Philippum. Wolf.

Τυχεῖν δὲ ὡς εἴρηται] Fortassis: τυχεῖν δὲ προήρηται τοῦ γράψαι. Idem.

Ὥστε συμμάχεσθαι] Fortassis: συμμένειν. et p. 48. col. 1. v. 2. καιρὸν εἴληφε πεῖσαί τε καὶ καταναγκάσαι τοὺς ἀκούοντας. Idem.

βασιν, καὶ τοὺς ὅρκους συγκεχυμένους. ὧν ἀποδειχθέντων, καιρὸν [1] εἴληφε καταναγκάσαι τοὺς ἀκούοντας συνέχειν καὶ αὔξειν τὴν Διοπείθους δύναμιν· καὶ τὸ καθ' ἑαυτὸν περιττὸν ἀπέφηνεν [2] ὄν. εἰ γὰρ φανερὸς ὁ Φίλιππος παραβεβηκὼς τὴν εἰρήνην, πῶς δίκαιός ἐστιν αὐτὸς ἀναγκασθῆναι γράψαι περὶ πολέμου ψήφισμα; πλὴν εἰ μὴ βούλοιντο πρόφασιν ζητεῖν συκοφαντίας πρὸς αὐτὸν οἱ ταῦτα λέγοντες. καὶ τὰ μὲν δύο τοῦτον διῳκήσατο τὸν τρόπον. περὶ δὲ τῆς πρεσβείας (χρήματα γὰρ αὐτοῖς τέως παρ' ἐκείνου συμπορίσασθαι βούλεται) τὴν ἔνδειαν συνίστησι τὴν ὑπάρχουσαν τῇ πόλει. χρῆναι γὰρ τὰ νῦν ὄντα χρήματα διαδίδοσθαι τῷ δήμῳ, καὶ καταναλίσκεσθαι, ὡς ἔθος εἰς τὰς θεωρίας, καὶ μὴ ἀφαιρεῖσθαι τὰ ἐκ τοῦ [3] δημοσίου διδόμενα· μηδὲ μὴν παρὰ τῶν πλουσίων γίγνεσθαι τοὺς πόρους συκοφαντουμένων τε καὶ δημευομένων ἀδίκως. ὧν ῥηθέντων τοῖς ἀκούουσι πρὸς ἡδονὴν (οὐδενὸς γὰρ οὕτω μετεποιοῦντο ὡς τοῦ νέμεσθαι τὰ κοινὰ) καιρὸν εἴληφε συμβουλεῦσαι αὐτοῖς αἰτεῖν παρὰ βασιλέως χρήματα· [4] ὡς οὐκ ἂν ἀλλαχόθεν ὑπαρχούσης εὐπορίας τῇ πόλει. ἡ μὲν οὖν σύμπασα διοίκησις, καὶ ἔννοια, καὶ σκοπὸς, οὗτός ἐστι τῷ ῥήτορι. ὅν τινα τῶν πρὸ ἡμῶν οὐδενὸς εἰδότος, * [5] ὅσον ἐμέ γε εἰδέναι, ᾠήθησαν ἐμπεπτωκέναι τὸ περὶ τῶν θεωρικῶν ζήτημα τῆς παρούσης [6] ὑποθέσεως ἀλλότριον. τὸ δὲ, οὐχ οὕτως ἔχειν πέφηνεν, οὔτε φανήσεταί ποτε. καλὸν δὲ ἀναλαβόντας εἰπεῖν τὴν τάξιν καὶ τὴν διαίρεσιν ᾗ κέχρηται ὁ ῥήτωρ, ἵνα τὴν διοίκησιν αὐτοῦ καὶ τὴν οἰκονομίαν θαυμάσωμεν. ἄξιον δὲ καὶ πρὸ τῆς διαιρέσεως, καὶ τὴν ἐξαγγελίαν θαυμάσαι ᾗ κέχρηται. καὶ γάρ ἐστι πῇ μὲν λαμπρὰ, πῇ δὲ παθητικὴ, πῇ δὲ ἠθικῶς προῆκται. καὶ τὸ μὲν πραγματικὸν ἐπιδέδεικται πολλαχοῦ· συνάπτει δὲ τὰς ἰδέας ταύτας πολλάκις ἀλλήλαις, ἅτε τῆς χρείας καταναγκαζούσης αὐτὸν καὶ προσαγούσης ἐπὶ πολλὰ τὴν [7] ῥῆσιν. ἔχει δὲ [8] οὕτως αὐτῷ τὰ τῆς [9] ῥήσεως καὶ τάξεως. τὸ παράνομον εὐθὺς ἐν τῷ προοιμίῳ [10] κατὰ πρόληψιν ἐμφανίζει λέγων· οὐκ ὀλίγων δὲ ὄντων ἁμαρτημάτων, οὐδὲ ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλεγμένων, ἐξ ὧν φαύλως ταῦτ' ἔχει. [11] λέγομεν γὰρ δεῖν ἐκ τῶν κεφαλαίων τὰ προοίμια λαμβάνειν. * καὶ μέγεθος δὲ περιτίθησι τῇ ὑποθέσει ἀναγκαίως, ἵνα μᾶλλον συμπείσῃ καὶ καταναγκάσῃ τὸν ἀκροατὴν [12] προσδέξασθαι τὴν παραίνεσιν. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως πεισθείη κατακοῦσαι τῆς γνώμης, μὴ διατεθεὶς, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις καὶ σπουδῆς ἀξία περὶ ἧς ὁ λόγος. τὸ δὲ σπουδαῖα ῥηθὲν, [13] τό τε δεῖν θᾶττον ἐπαμύνειν καὶ σπουδῆς μεγάλης ἀξιοῦν, ἅτε τῆς οἰκείας χώρας αὐτῶν πολεμουμένης, [14] σημαίνει· καὶ τὸ ἀναγκαῖα δὲ, ὅτι οὐ ῥᾳθυμητέον, ὡς ἔθος. οὐ γὰρ περὶ ἀλλοτρίων, ἀλλὰ περὶ οἰκείων ἡμῖν ὁ φόβος, καὶ ὅθεν οὐκ ὀλίγαι οὐδὲ μικραὶ πρόσοδοι τῇ πόλει. καὶ δοκοῦσα ἡ [15] ἐπιβολὴ κοινῶς ἔχειν, ἰδιωτάτη πέφηνε. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ προτέρου. [16] περὶ δὲ τῆς [15] ἐπιβολῆς τοῦ δευτέρου, τὸ αὐτὸ νόμιμον παραβεβασμένον ὁμοίως, καὶ φανερώτερον ἐνδείκνυται λέγων· ἡ μὲν οὖν ἀσέλγεια καὶ πλεονεξία ᾗ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους Φίλιππος χρῆται, καθέστηκε φανερὰ καὶ πρόδηλος, ὡς καὶ ὑμεῖς ἀκούετε· καὶ ὅτι οὐ δεῖ θαῤῥεῖν καὶ ἐπαναπαύεσθαι τοῖς τῶν ῥητόρων λόγοις, ὡς δυναμένοις παῦσαι.

P. 227. 4. [17] καὶ γὰρ εἰ μηδ' ἀφ' ἑνὸς] Ἄρχι μὲν ⸗οὖν⸗ τούτου προελήλυθεν ἡ ἔννοια τοῦ δευτέρου προοιμίου. δοκεῖ δέ μοι βαθύτατα καὶ δεινότατα προαναιρεῖν ὑπόνοιαν ἤδη τοῦ [18] μὴ αὐτοὺς ὑπονοῆσαι, ὅτι οἷόν τέ ἐστι διὰ πρεσβείας καταπαῦσαι [19] τὸν Φίλιππον τὰ τοιαῦτα [20] πράττοντα. ὅθεν καὶ ἐδεήθη τῆς τοιαύτης ἐννοίας, ὅτι οὐ λόγων ἀλλὰ ἔργων δεῖ. καὶ πεποίηκεν ἡμῖν τὴν ὑπόνοιαν ταύτην ἔτι φανερωτέραν, δι' ὧν μετὰ τὰ προοίμια εἴργασται· ἅπερ ὁμοίως οὐδένες τῶν πρὸ ἡμῶν κατιδεῖν ἠδυνήθησαν. πῶς οὖν ἄρχεται εὐθὺς μετὰ τὸ προοίμιον τὸ δεύτερον, καὶ τίνας ποιεῖται λόγους εἰς τοῦτο

[1] εἰληφέναι καταναγκάσαι τε τοὺς Ald. Ben. [2] ὂν] ἐν αὐτῷ Ald. Ben.
[3] πολέμου Ald. Ben. [4] ὡς οὐκ ἀλλαχόθεν ὑπ. Ald. ὡς ἀλλαχόθεν μὴ ὑπ. Ben.
[5] ὡς ἐμέ γε εἰπεῖν, ᾠήθ. Ald. Ben. [6] ὑποθέσεως, ἄλλο τρίτον. Ald. Ben.
[7] χρῆσιν Ald. Ben. [8] οὕτω τὰ τῆς τάξεως Par. a.
[9] χρήσεως Ald. Ben. [10] καταπρόληψιν Ald. [11] ἐλέγομεν Ben.
[12] πρὸς δέξεσθαι Ald. προσδέξεσθαι M. Ben. [13] τότε Ald. Ben.
[14] σημαίνειν Ald. Ben. [15] ἐπιβουλ. Ald. [16] διὰ Par. a.
[17] καὶ - - - ἑνὸς omittunt Ald. Ben. [18] μὴ ὑπάρχοντας αὐτοὺς Ald. Ben.
[19] τὸν Φίλιππον omittunt Ald. Ben.
[20] πραττόμενον Ald. διαπραττόμενον Ben.

Περιττὸν ἀπέφηνεν ὂν] Malim pro ἐν αὐτῷ. Idem.

Καὶ τὴν ἐξαγγελίαν] Καὶ τὴν ἀπαγγελίαν. Idem.

Τότε δεῖν] Τό τε δεῖν, ἀντὶ τῶν, καὶ τὸ δεῖν, ἢ, ὅτι δεῖ. Idem.

Ὡς δυναμένης παῦσαι] Hic subjicienda sunt verba auctoris: καὶ γὰρ εἰ μηδ' ἀφ' ἑνός. Idem.

Τοῦ μὴ ὑπάρχοντας αὐτοὺς ὑπονοῆσαι] Τὸ ὑπάρχοντας si non redundat, equidem nescio quid sibi velit. et col. 2. v. 35. καταπαῦσαι Φίλιππον τὰ τοιαῦτα διαπραττόμενον. Idem.

Δι' ὧν μετὰ τὰ προοίμια εἴργασται] Πότερον ὁ Δημοσθένης τὸ τί; ἐνεργητικῶς· ἢ ἡ ὑπόνοια; παθητικῶς. Idem.

Ἅπερ] Malim ὅπερ. et p. 49. col. 1. v. 9. ὑπενόησεν pro ἐπενόησεν. Idem.

συντείνοντας, εἰς τὸ μὴ δεῖν πρεσβείᾳ χρήσασθαι, μηδὲ θαῤῥεῖν ὅτι ῥήτορος λόγος δύναται πεῖσαι Φίλιππον περὶ τῆς παύσεως τῶν ἀδικημάτων, ἄξιον κατιδεῖν.

— 6. ἡμεῖς οὐδαμῶς πώποτε, ὅπου περὶ τῶν δικαίων εἰπεῖν, ἐδέησεν ἡττήθημεν, οὐδὲ ἀδικεῖν ἐδόξαμεν] Ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἀγγελία γέγονεν, ⸗τὸ,⸗ ὅτι Φίλιππος ἀδικεῖ καὶ ἐπαμύνει Καρδιανοῖς, εἰκότως [1] ὑπενόησεν, ὅτι ἐνδέχεται αὐτοὺς ὄντας φύσει ῥᾳθύμους ἐπί τινα πρεσβείαν [2] τρέψασθαι. ταύτην τοίνυν τὴν ὑπόνοιαν ἀναιρεῖ τῷ ἀδυνάτῳ κεφαλαίῳ, συνιστὰς ἀδύνατον ἐκ λόγων ἐπισχεῖν τὴν πλεονεξίαν Φιλίππου. καὶ [3] τούτου τὰ δύο μέρη ἐξείργασται κατὰ ἀντεξέτασιν. οἷον, τί μὲν δύνανται λόγοι, τί δὲ ἔργα ἰσχύει; καὶ ὅτι, Ἀθηναῖοι μὲν χρώμενοι λόγοις οὐδὲν ἑαυτοὺς ὠφέλησαν οὐδὲ ἐκείνους ὑπὲρ ὧν τοὺς λόγους λέγουσιν, οἱ προδόται δὲ οἱ τὰ ἐκείνου διοικοῦντες, τῇ δυνάμει τοῦ Φιλίππου χρώμενοι, κατορθοῦσι μόνοι καὶ δύνανται ἅπαντα. οὕτω μὲν οὖν τὸ πρῶτον μέρος τοῦ λόγου προελήλυθεν ἔχον τὸ ἀδύνατον κατὰ ἀντεξέτασιν· ἐν ᾧ ἀποδείκνυσιν ἀδυνάτως ἔχοντας τοὺς λόγους ταῦτα κατορθοῦν, ἃ κατορθοῦσθαι [4] τοῖς ἔργοις πέφυκε. [5] διῴκηκε μὲν οὖν διὰ τούτου τοῦ μέρους, [6] τρία· ἓν μὲν, ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι, τὸ μὴ δεῖν ἐννοεῖν πρεσβείαν. δύο δὲ ἐπὶ τούτῳ πάλιν· ἓν μὲν, ὅτι οὐ δεῖ αὐτὸν καταναγκασθῆναι γράψαι· ἕτερον δὲ, προκατασκευῆς δύναμιν ἔχον, ὅτι ἐὰν αὐτοὶ μὴ θέλωσι πράττειν, ἐπὶ [7] τίσιν ἀκούουσι; μεθ' ὃ δὴ καὶ τὸ συμφέρον ἐξείργασται ἀπὸ ταύτης τῆς λέξεως. εἶτ' οἶμαι (δεῖ γὰρ ὡς ἐγὼ κρίνω τἀληθῆ λέγειν) οὕτω διαβεβλήμεθα. ἐντεῦθεν γὰρ τὴν ἔκβασιν [8] ἐξετάζει· τί ἀποβέβηκεν Ἀθηναίοις ἀεὶ θαῤῥοῦσι τοῖς λόγοις. εἶτα εὐλαβούμενος μὴ καὶ νῦν ὁμοίως [9] ῥᾳθυμήσωσι καὶ τὰ ἀπηγγελμένα ἐν φαύλῳ ποιήσωσιν, ὑπομιμνήσκει τόσων ἀπολωλότων διὰ ῥᾳθυμίαν καὶ [10] ὑπεροψίαν καὶ ἀμέλειαν, * ἃ δὴ φοβούμενος καταριθμεῖται, ὅσων καὶ πρότερον ὑπεριδόντες, ὅσα ἀπεστέρηνται. καὶ λέγει δὲ ἀπὸ τῆς λέξεως ταύτης ἀρξάμενος· ὁρᾶτε Σέῤῥιον καὶ Δορίσκον· ταῦτα γὰρ πρῶτον ὠλιγωρήθη μετὰ τὴν εἰρήνην· ταῦτα ἀπώλεσεν Θράκην καὶ Κερσοβλέπτην. καὶ ὅσα ἑξῆς. οὐκοῦν ταῦτα ἀμφότερα ἤδη διῴκηται· τὸ μήτε δεῖν πρεσβείαις χρήσασθαι, καὶ δεῖν μιμήσασθαι Φίλιππον ἔργοις μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ πράγματα χειρούμενον· καὶ τὸ τρίτον, τὸ μὴ δεῖν ὑπεριδεῖν, [11] ὡς μικροῦ τινὸς ὄντος τοῦ νυνὶ συμβεβηκότος καὶ ἀπηγγελμένου· ἐπείπερ εἰώθασιν [12] οὐ μικραῖς ζημίαις οὐδὲ φαύλαις βλάβαις περιπίπτειν, ὑπερορῶντες ἑκάστοτε τῶν ἁλισκομένων. εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο συντείνει, τὸ μὴ δεῖν ῥᾳθυμεῖν, μηδ' οἴεσθαι διὰ πρεσβείας παύσασθαι τὸν Φίλιππον, καὶ [13] ἄλλο τι ὅπερ αὐτὸς ἐπισημαίνεται εἰπών· ἀλλ' ἵνα τοῦθ' ὑμῖν δείξω, ὅτι οὐ στήσεται πάντας [14] μὲν ἀνθρώπους ἀδικῶν, [15] πάντα δ' ὑφ' αὑτῷ ποιούμενος Φίλιππος, εἰ μή τις αὐτὸν κωλύσει. οἱ μὲν οὖν αὐτὸ δίκαιον εἶναι κεφάλαιον, οἱ δὲ πρὸς ἔλεγχον [16] εἰλῆφθαι τῆς ῥᾳθυμίας αὐτῶν. [17] δῆλον δ' ὅτι ὀρθῶς εἴρηται τοῦ ἀσυμφόρου εἶναι. [18] τὸ μὲν οὖν πρῶτον μέρος τοῦ λόγου προελήλυθεν ἄρχι τούτου, ἀπὸ μὲν τοῦ δυνατοῦ πᾶν ἐπιχειρηθὲν, κατασκευασθὲν δὲ τῷ συμφέροντι περὶ τοῦ μήτε δεῖν πρεσβείαν [19] πέμπειν, μήτε [20] ἀμελεῖν τῶν ἀπαγγελλομένων, ἔργοις τε * προσθέσθαι κωλῦσαι μᾶλλον ἢ λόγοις. τοῦτο δὲ τὸ κεφάλαιον ἠγνόησαν ὁμοίως οἱ πρὸ ἡμῶν, εἰς τὸν λόγον θεωρίας καὶ διαρέσεις συγγράψαντες. μετὰ ταῦτα [21] τὸ νόμιμον εἰσήγαγε, τῷ αὐτῷ θεωρήματι χρησάμενος [22] ὥπερ καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ· καὶ τοιαύτῃ δὲ ἑρμηνείᾳ καὶ διδασκαλίᾳ χρῆται.

P. 230. 5. εἰσὶ δέ τινες οἳ, πρὶν ἀκοῦσαι τοὺς ὑπὲρ τῶν πραγμάτων λόγους, εὐθὺς εἰώθα-

[1] ἐπενόησεν Ald. Ben. ὑπενόησεν Par. a. [2] τρέψασται Ald.
[3] τοῦτο δύο Ald. Ben. [4] τοῖς ἔργοις omittunt Ald. Ben.
[5] διῴκηται Ald. Ben. μὲν quoque omittit Ben. [6] τρία omittunt Ald. Ben.
[7] τοῖς Ald. Ben. [8] ἐξετάζει· ἀποβέβληκεν Ald. Ben.
[9] ῥᾳθυμήσωσι, μὴ καὶ Ald. Ben. [10] ὑποψίαν Ald. Ben.
[11] οὐ Ald. Ben. [12] οὐδὲ Ald. Ben. [13] ἄλλό τε ὅπερ Ald. ἄλλο ὅπερ Ben.
[14] μὲν omittunt Ald. Ben. [15] τάδ' ὑφ' Ald. Ben.
[16] εἴληπται Ald. Ben. [17] δηλονότι Ald. Ben. [18] τοῦτο Ald. Ben.
[19] πέμπεσθαι Par. a. [20] ῥᾳθυμεῖν Ald. Ben. [21] τὸν Ald.
[22] ὥςπερ Ald. Ben.

Ἃ κατορθοῦσθαι] Videtur addendum τοῖς ἔργοις. Idem.

Διῴκηται μὲν οὖν] Fortassis: διῴκηκε μὲν οὖν διὰ τούτου τοῦ μέρους τρία· ἕν. Idem.

Ἐπὶ τοῖς] Fortassis: ἐπὶ τίσιν ἀκούουσιν, hoc est, διὰ τί. Idem,

Εἶτ' οἶμαι —] P. 228. 10.

Ὁρᾶτε —] P. 229, 3.

Οὐ μικροῦ τινὸς] Fortassis: ὡς μικροῦ τινός. Wolf.

Καὶ ἄλλο τε ὅπερ] Etiamsi ἄλλο τι legam, non satis placet. Mox πάντας μὲν ἀδικῶν, πάντα δ' ὑφ' αὑτῷ. Idem.

Ἀλλ' ἵνα τοῦθ' —] P. 230. 2.

Εἴληπται] Quia præcedit εἶναι, lego: εἰλῆφθαί φασι τῆς ῥᾳθυμίας αὐτῶν, δῆλον δ' ὅτι ὀρθῶς εἴρηται τοῦ ἀσυμφόρου εἶναι· τὸ μὲν οὖν πρῶτον. et v. 31. col. 2. μήτε ῥᾳθυμεῖν περὶ τῶν ἀπαγγελλομένων: ac potius μήτε ἀμελεῖν τῶν ἀπαγγελλομένων. Wolf.

Προσθέσθαι] Fortassis προθέσθαι, aut προαιρεῖσθαι. Idem.

σιν ὁρωντῶν, τί χρὴ ποιεῖν] Ἐντεῦθεν μέν ἐστιν εἰσβολὴ τοῦ νομίμου κατὰ ἀντίθεσιν· σεσόφισται δὲ ἡ ἀντίθεσις αὐτῷ κατὰ παράλειψιν. ἐλλείπει γὰρ, τῷ, τί οὖν χρὴ ποιεῖν, τὸ, εἰρήνης οὔσης. ἐσιώπησε δὲ τοῦτο τὸ μέρος ὡς ἰσχυρόν· ἐνεφάνισε δὲ αὐτὸ διὰ τῆς λύσεως. πῶς [1]δὲ ἔλυσε; καὶ πόθεν χρὴ θηρεῦσαι τὴν ἀντίθεσιν; ἐξ ὧν εἴρηκεν ἐπαγαγὼν, πρῶτον [2]εὐθὺς τοῦτο παρ' ὑμῖν αὐτοῖς βεβαίως γνῶναι, ὅτι τῇ πόλει Φίλιππος πολεμεῖ, καὶ τὴν εἰρήνην λέλυκε. ταῦτα γὰρ ἐπήνεγκε, μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ἀντιθέσεως, ὅτι εἰρήνη ἐστίν· ἀλλ' ἵνα λάβῃ τοὺς ἀκροατὰς συνομολογοῦντας, ὅτι παραβέβασται ἡ εἰρήνη· διὰ τοῦτο τῇ ἐρωτήσει σοφιστικωτέρᾳ κέχρηται, ὡς ἂν ἑτοίμων ὄντων τῶν ἀκροατῶν ποιεῖν τὰ δέοντα. καίτοι γε, οὐκ ἄλλο τι ‡ δεῖ ‡ γνῶναι αὐτοὺς, ἢ τὸ [3]παραβεβᾶσθαι τὴν εἰρήνην, ὅπερ ἐστὶ πρὸς τὸ κεκρυμμένον μέρος τῆς ἀντιθέσεως. τοιοῦτον δέ ἐστιν αὐτῷ θεώρημα, καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ Διοπείθους λόγῳ. ἤδη δὲ προδιοικεῖται διὰ τοῦ νομίμου ‡ τοῦ ‡ κεφαλαίου, τὸ δεῖν συνέχειν τὴν Διοπείθους δύναμιν. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ προηρώτησεν ἐν σχήματι, τί οὖν χρὴ ποιεῖν; [4]ἵνα εἰρήνης οὔσης διὰ μέσου παραβεβασμένης, ἐπενέγκῃ πρὸς τὸ, τί χρὴ ποιεῖν; ὅτι δεῖ συνέχειν τὴν Διοπείθους δύναμιν. πρὸς τοῦτο γάρ ἐστιν αὐτοῦ ἡ σύμπασα σπουδή. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, καὶ τινὰς ὑπονοίας λύει, καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας ἀνακυπτούσας ὑποφορὰς [5]θεραπεύει. συνίστησι δὲ τὸ νόμιμον πρῶτον μὲν ἐκ δυοῖν· ἐξ ἑνὸς μὲν, ὅτι ἀναγκαίως τὴν ἀντιτεταγμένην ἐλευθέριαν καὶ πολιτείαν τυραννίδι βούλεται καταλῦσαι, εἰδὼς μὴ ἄλλως συστησομένην τὴν βασιλείαν, εἰ μὴ καθαιρεθείη ἡ πολιτεία· ἐξ ἑτέρου δὲ, ὅτι παρ' οὐδέσιν εὑρίσκει τοσούτων ἀγαθῶν ὑπερβολὴν ὅσην παρ' Ἀθηναίοις, ὥστε ἀναγκαίως καὶ διὰ ταῦτα πολεμεῖν τῇ πόλει· ἀμφότερα δὲ τὰ ἐπιχειρήματα, τοῦ ἀναγκαίου· τὸ δὲ ἀναγκαῖον, ἀπὸ τῆς γνώμης καὶ τοῦ ἀκολούθου. εἶτ' ἐπειδήπερ ἐργαζομένῳ αὐτῷ τὸ ἀναγκαῖον, ἐξ οὗ συμβαίνει μισεῖσθαι τὴν πόλιν ὑπὸ Φιλίππου, καὶ λέγοντι, ὅτι καταφεύξονται γὰρ ἐφ' ὑμᾶς οἱ βεβιασμένοι, ἀντέπεσεν ἰδίως πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς ἐργασίας, ὅτι καὶ τίς ἂν ἕλοιτο δουλείαν ἀντὶ δουλείας ἀλλάξασθαι, καὶ μὴ στέργειν τὴν ἅπαξ ὑπάρξασαν; ἔλυσεν εἰπών· ἐστὲ γὰρ ὑμεῖς οὐκ αὐτοὶ πλεονεκτῆσαι καὶ κατασχεῖν ἀρχὴν εὖ πεφυκότες. οὐ τοῦτο γάρ ἐστιν ἀντίθεσις, ἀλλ' ἀντιπίπτον ἀπὸ τῆς προτέρας ἐννοίας. εἶτα πάλιν ἐπανέλαβε τὴν ‡ αὐτὴν ‡ ἔννοιαν, καὶ ἀνήγαγεν εἰς ἑτέραν ἀρχὴν, εἰπών· πρῶτον μὲν [6]δὴ δεῖ ἐχθρὸν ὑπειληφέναι τῆς πολιτείας καὶ τῆς δημοκρατίας [7]ἀδιάλλακτον ἐκεῖνον. ἐπεὶ γὰρ ἰσχυρὸς ὁ περὶ τῆς εἰρήνης λόγος, ἀναγκαίως πρὸς αὐτὸν συνεχῶς ἀγωνίζεται· τουτέστιν, [8]ὅτι οὐ δεῖ [9]καλεῖσθαι τῷ τῆς εἰρήνης ὀνόματι· φύσει γὰρ εἶναι πολέμιον Φίλιππον. ἀνήγαγε δὲ ἐπὶ [10]ταύτην πάλιν τὴν ἀρχήν· πρῶτον μὲν, ὡς ἔφην, ἵνα γενναίως πρὸς αὐτὴν ἀγωνίσηται· εἶτα, ἐπειδὴ εἶχε καὶ δευτέρᾳ λύσει χρήσασθαι, [11]παρασχούσῃ ἀντεξέτασιν τῶν ὑπαρχόντων Ἀθηναίοις ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐπὶ Θράκης φαύλων καὶ μικρῶν καὶ γλίσχρων, πάλιν ἐκαινοποίησε τὴν ἀντίθεσιν· μιᾷ μὲν, ὅτι ἀναγκαίως πολεμεῖ τῇ δημοκρατίᾳ καὶ πολιτείᾳ ἀντικειμένῃ τῇ τυραννίδι· ταύτῃ ‡ δὲ ‡ τῇ λύσει ἐχρήσατο πρὸς τὴν ἑτέραν θέσιν τῆς ἀντιθέσεως· τῇ δὲ δευτέρᾳ λύσει τῇ περιεχούσῃ τὴν ἀντεξέτασιν νῦν μέλλει κεχρῆσθαι πρὸς τὴν δευτέραν [12]ἀντίθεσιν. ἐκ τούτου τοίνυν τοῦ νομίμου κεφαλαίου λελυμένου μᾶλλον τῷ δικαίῳ, [13]ἀντέπεσεν ἀναγκαίως πάλιν ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ νομίμου· οὐκοῦν εἰ πέπεισαι παραβεβᾶσθαι τὴν εἰρήνην, Δημόσθενες, γράψον περὶ πολέμου ψήφισμα· ταύτην ἔλυσεν ἐνστάσει, ἥτις ἔνστασίς ἐστιν ἀπὸ τοῦ δικαίου· [14]οὐ γὰρ δίκαιόν φησιν ἀδικεῖσθαι ὑφ' ἡμῶν τὸν προῃρημένον ὑμῖν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν· εἶτα ἐκ παραδείγματος πορίζεται λύσιν, ὅτι οὐδὲ

[1] γὰρ Ald. Ben. εὐθὺς] μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, Ben. [3] παρασκευᾶσθαι Ald.
[4] ἵνα ἀποδειχθῇ εἰρήνης οὔσης διὰ Ald. ἵνα ἀποδειχθείσης εἰρήνης διὰ Ben.
[5] θαυμάζει Ald. Ben. [6] δὴ τοῦτο δεῖ Par. a.
[7] ἀδιάλλακτόν τε ἐκεῖνον Ald. [8] ὅτι omittunt Ald. Ben.
[9] κηλεῖσθαι Ben. [10] ταῦτα Ald. Ben.
[11] παρεχούσῃ Ben. παρασχούσῃ M. Ben. [12] θέσιν Ald. Ben.
[13] ἀντέπεσεν ἀναγκαίως πάλιν ἀντιθέσει Ald. M. Ben. ἀντέπεσον ἀναγκαίως ἀντιθέσεις πάλιν Ben. [14] καὶ γὰρ δίκαιον Par. a. οὐ γὰρ δικαίως Ald. Ben.

Πρῶτον εὐθὺς —] P. 230. 9.

Καίτοιγε οὐκ ἄλλο τι] Videtur addendum κελεύει. WOLF. Et inferciebat.

Ἵν' ἀποδειχθῇ] Quia sequitur ἐπενέγκῃ, videtur τὸ ἀποδειχθῇ redundare, nisi forte aliquid deest. ἀποδειχθὲν, ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὴ ἀπεδείχθη, vel ἀποδείξας, etsi ne sic quidem belle cohæret. Quod sequitur, εἰρήνης οὔσης διὰ μέσου παραβεβασμένης: τὸ διὰ μέσου accipio ἀντὶ τοῦ μεταξὺ, τουτέστι, μετὰ τὰς σπονδὰς καὶ συνθήκας. IDEM.

Θαυμάζει] Fortassis: θεραπεύει. IDEM.

Ἐστὲ γὰρ ὑμεῖς —] P. 230. pen.

Πρῶτον μὲν δὴ —] P. 231. 5.

Ἀδιάλλακτόν τε] Fortassis: ἀδιάλλακτον εἶναι ἐκεῖνον. WOLF. Et sic dedit. Sed vide ipsum Demosthenem.

Ἐπὶ ταῦτα πάλιν] Fortassis: ἐπὶ ταύτην, et, ἐπανήγαγε, scilicet τὸν λόγον: aut ἐπανῆλθεν, pro ἐπανήγαγεν. WOLF.

Πρὸς τὴν δευτέραν θέσιν] Fortassis: ἀντίθεσιν. IDEM.

Οὐ γὰρ δίκαιόν φησιν] Fortassis: et p. 51. col. 1. v. 18. λύων τὴν εἰρήνην ὁ Φίλιππος. IDEM.

ἄλλοτέ ποτε οὐδενὸς γράψαντος Φίλιππος ἀδικεῖ, καὶ πρῶτα, καὶ δεύτερα, καὶ τρίτα, καὶ νυνὶ δὲ Καρδιανοῖς βοηθεῖ. ὁμοῦ δὲ καὶ ἐπισημαινόμενος τὴν αἰτίαν δι' ἣν ὁ λόγος· ὅτι γὰρ ἀπήγγελται Φίλιππος Καρδιανοῖς [1]βοηθῶν, εὔδηλον ὅτι ὁ δῆμος τετάρακται. εἶτα τρίτη λύσις· ὅτι ὑμεῖς ἐχειροτονήσατε τὸν πόλεμον, ὅτι ἐξ οὗ χρόνου τὸν Διοπείθην ἀπεστείλατε, [2]κατακεχειροτονήκατε πόλεμον· ὥστε περιττὸν περὶ τῶν ἐγνωσμένων γράφειν. εἶτα ὥσπερ ἀπαλλαγεὶς τῶν λύσεων, ἐπιλογίζεται, ὑποτιθέμενος ὃν δεῖ τρόπον πολεμεῖν. ἔθος δὲ αὐτῷ πληροῦντι κεφάλαιον, καὶ ἐν μέσοις λόγοις ἐπιλογίζεσθαι. λέγει δὲ δεῖν ἀμύνασθαι, ὅταν ἄρχηται ἐκεῖνος, προσποιούμενος ὑποθετικοῦ λοιπὸν ἅπτεσθαι λόγου ἀπὸ τρόπου· οὐκ ἔστι γὰρ ἄρχεσθαι πολέμου τὸν ἀμυνόμενον· ἵνα φαίνηται λύων [3]τὴν εἰρήνην ὁ Φίλιππος, οὐχ ἡ πόλις. ὁμοίως δὲ κἀνταῦθα τοῦ πραγματικοῦ ἅπτεσθαι δοκεῖ. οἶδε γὰρ καὶ ἐν ἐπιλόγοις [4]ἀνύειν τι τῶν συνεκτικῶν καὶ [5]συναγωνιζομένων. φεύγει δ' οὖν οὐδὲν ἧττον κἀνταῦθα τὸ γράψαι, καὶ ἐπισημαίνεται τὴν ὑπόθεσιν, δι' ἣν ὁ λόγος ἐῤῥέθη. εἰπὼν γὰρ τοῖς ‡ μὲν ‡ ἀμυνομένοις ἤδη χρήματα, καὶ τὰ ἄλλα ὅσων δέονται διδόντες, ἐσήμαινεν, ὅτι ἔφοδος γέγονε Φιλίππου, καὶ ἀμύνεται αὐτὸν Διοπείθης. ἀπὸ δὲ τῆς προτρεπτικῆς ταύτης τοῦ δεῖν εἰσφέρειν, καὶ κατασκευάζεσθαι στράτευμα καὶ τριήρεις ταχείας, δῆλός ἐστι μεταβὰς ἐπί [6]τινα ἑτέραν ‡ λογικὴν ἔννοιαν ‡ ἀπὸ τοῦ συμφέροντος, καὶ τῷ αἰσχρῷ ἐνταῦθα προσχρώμενος, δεικνὺς ὅσην αἰσχύνην [7]ὀφλήσουσι καὶ γέλωτα ῥαθυμήσαντες· εἶτα ἀπὸ τῆς κρίσεως τοῦ πολεμίου Φιλίππου, ὅτι ἐκεῖνος οὐδὲν ἄλλο τι ἂν εὔξαιτο ποιεῖν τὴν πόλιν. πληρώσας δὲ τὸν ἐπίλογον, ἄρχεται τοῦ δυνατοῦ, ἀνενεγκὼν ἐπὶ ἀρχὴν ἀρχαιοτέραν τὸν λόγον, ἀπὸ τῆς λέξεως ταύτης τὴν ἀρχὴν ποιησάμενος· Οὐδὲν πώποτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστήσασθε οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὀρθῶς. εἰ δὲ καὶ συμπαρομαρτεῖ τῇ ἐργασίᾳ τοῦ κεφαλαίου τούτου, λέγω τοῦ δυνατοῦ, τὸ συμφέρον, καὶ συννοεῖται τοῖς λεγομένοις, οὐδὲν θαυμαστόν· σύνηθες γὰρ αὐτῷ τὰ κεφάλαια πλέκειν. ὅτι δὲ τῷ δυνατῷ μᾶλλον προσκεχώρηκε, δῆλον ἐκ τῶν ἐχομένων· εὐθὺς γὰρ ἔλυσε καὶ ἀνθυποφορὰν, [8]οὐ θεὶς μὲν αὐτὴν ἐκ τοῦ φανεροῦ, [9]δηλώσας δὲ ἐκ τῶν λύσεων· Ἀλλὰ δυνησόμεθα βοηθείαις χρώμενοι κωλύειν ἐκεῖνον. ἐπειδὴ γὰρ πρὸ βραχέος ἐχρήσατο ἐν τῷ τέλει τῆς λύσεως, τῆς τοῦ νομίμου ἀντιθέσεως τῆς λεγούσης, δεῖν αὐτὸν γράφειν περὶ πολέμου ψήφισμα, προτροπῇ τινὶ ἐπιλογικῇ, λέγων δεῖν κατασκευάζεσθαι στράτευμα καὶ ὁπλίτας καὶ ἱππέας καὶ τριήρεις, διὰ τοῦτο καὶ προέλαβεν ἐκ τῆς εἰσβολῆς τὴν λύσιν· καὶ νῦν ὁμοίως φανερώτερον πρὸς τὴν αὐτὴν ἀπομάχεται λέγων, οὐκ ἔνεστι βοηθείαις χρωμένους [10]δέον τί ποτε πρᾶξαι. καὶ ἄλλας δὲ ὑπονοίας ἔλυσε, μὴ [11]διαφθείρηται τὰ χρήματα, μὴ μάτην ἀναλωθῇ· δι' ὧν εἶπε, δεῖν ταμίας [12]καθιστάναι, καὶ λόγους λαμβάνειν παρὰ τῶν στρατηγῶν. μετὰ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ ἀντέπεσεν ἀντίθεσις, Ἀλλὰ χαλεπὰ καὶ ἐργώδη λέγεις, Δημόσθενες· εἶναι δὲ [13]αὐτὴν τοῦ δυνατοῦ φαμὲν διὰ τὸ πραγματείας εἰπεῖν καὶ πόνους. σχεδὸν γὰρ τὸ μὴ ῥᾴδιον εἶναι τὸ πρᾶγμα σημαίνει. οὐ μὴν ἀπήλλακται τοῦ μετέχειν καὶ τοῦ συμφέροντος· καὶ τοῦτο δείκνυται σαφῶς ἐκ τῶν λύσεων· καὶ ἔστιν ἡ ἀντίθεσις, Εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα καὶ δαπάνης πολλῆς καὶ πόνων πολλῶν καὶ πραγματείας εἶναι, καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ. [14]καὶ ταύτην ἔλυσε τῷ συμφέροντι, δείξας ἐργωδέστερα καὶ χαλεπώτερα τὰ συμβησόμενα, εἰ μὴ τοὺς μικροὺς τούτους καὶ τοὺς ὀλίγους ἐθελήσαιεν ὑπομεῖναι πόνους. καὶ ἄλλο δή τι μέρος λύει τῆς αὐτῆς ἀντιθέσεως, ὅπερ οὐ [15]τέθεικεν ἐκ τοῦ προφανοῦς, ὥσπερ ἐν τῷ Διοπείθους. ἔκρυψε [16]δὲ, διότι οὐκ ἦν εὐπρόσωπος οὐδὲ πιθανὸς οὐδὲ δυνατὸς ὁ περὶ τούτου λόγος. τίς γὰρ ὑπὲρ ἀλλοτρίων [17]ἕλοιτο κινδυνεύειν καὶ δαπανᾶν; αἱ μέντοι γε λύσεις ἔχουσαι μεθ' ἑαυτῶν τὸ ἀναγκαῖον τῶν ἔργων

[1] βοηθεῖν Ald. Ben.
[2] ἐχειροτονήσατε Ald. κεχειροτονήκατε Ben. κατακεχειροτονήκατε M. Ben.
[3] τὴν εἰρήνην omittunt Ald. Ben. [4] ἀκούειν Ald.
[5] ἀγωνίζεσθαι Ald. Ben. [6] ἑτερολλογίαν ἀπὸ Ald. * ἑτερολογίαν ἀπὸ Wolf. M. Ben.
[7] ὀφείλουσι Ald. Ben. [8] οὐδεὶς μὲν Ben.
[9] δηλώσει δὲ ἐκ τῶν Ald. δηλώσας διὰ τῶν Ben. δηλῶσαι δὲ ἐκ τῶν M. Ben.
[10] ἐν δέοντί π. π. καὶ ἄλλως Ald. οὐ δέον τι π. π. καὶ ἄλλως Ben.
[11] διαφθείρῃ Ald. Ben. [12] καθεστάναι Ald. Ben.
[13] αὐτὴν, τοῦ, Φαμὲν δή τι πραγ. Ald. Ben. [14] καὶ omittit Ben.
[15] τέθηκεν αὐτοῦ προφανοῦς Ald. [16] δὲ δὴ, ὅτι Ben. [17] εἵλετο Ald. Ben.

Ἐπὶ τινὰ ἑτερολογίαν] Fieri potest, ut intelligatur alia ratio. Sed quid si αἰτιολογίαν; et v. 33. pro ὀφείλουσι M. ὀφλήσουσι. et col. 2. v. 5. οὐ θεὶς μὲν αὐτὴν ἐκ τοῦ φανεροῦ, δηλώσας δὲ ἐκ τῶν λύσεων. et v. 16. οὐκ ἔνεστι βοηθείαις χρωμένους δέον τί ποτε πρᾶξαι, καὶ ἄλλας δὲ ὑπονοίας ἔλυσε. IDEM.

Οὐδὲν πώποτε —] P. 233. 9.

Οὐκ ἔνεστι —] P. 233. 13.

Τοῦ φαμὲν —] Fortassis: τοῦ δυνατοῦ φαμὲν διὰ τὸ πραγματείας. WOLF.

Εἰ δέ τῳ δοκεῖ —] P. 233. pen.

Ὅπερ οὐ τέθεικεν αὐτοῦ προφανοῦς] Fortassis: ὅπερ οὐ τέθεικεν ἐνταῦθα προφανῶς, vel ἐκ τοῦ προφανοῦς. WOLF.

καὶ κεραννῦσαι τὴν πρότασιν, εἰκότως τὴν παῤῥησίαν τῷ συμβούλῳ παρέχουσιν. ἐχρήσατο γοῦν Θουκυδιδείῳ λύσει, ἥπερ ὁ Λέσβιος χρώμενος φαίνεται, ὅτι τῷ μὲν δοκεῖν ὑπὲρ ἄλλων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ὑπὲρ [1] ἡμῶν τὰ γινόμενα. καὶ ἡ λύσις ἐναργής· Εἰ μὲν γάρ ἐστί τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν, οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδείς. καὶ πάλιν προϊὼν ὁ λόγος φησίν· Εἰ δὲ προΐσμεν ἅπαντες, ὅτι ὅσῳ ἂν πλειόνων ἐάσωμεν ἐκεῖνον γενέσθαι κύριον, τοσούτῳ χαλεπωτέρῳ καὶ ἰσχυροτέρῳ χρησόμεθα ἐχθρῷ. ἐπὶ τούτοις ἀντέπεσεν ἀπὸ τῆς ἐργασίας τοῦ συμφέροντος ὑπόνοιά τις [2] τοῦ μὴ ἀναγκαίου πάλιν· Ἀλλ' ὅταν ἀνάγκη γένηται, καὶ ÷ ἐφ' ἡμᾶς ÷ ἔλθῃ Φίλιππος, σὺ φής; τοῦτο γὰρ κατεσκευάζετο, ὅτι καὶ γὰρ ἐὰν πάντας λάβῃ, ἐφ' ἡμᾶς ἥξει, τότε αὐτὸν ἀμυνούμεθα. οὐ μὴν οὕτως αὐτὴν ἔθηκε προφανῶς· ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἀφίξεως καὶ τοῦ ἐλθεῖν, εἶπεν, ὅταν ἀναγκαῖον ᾖ. τὸ γὰρ ἀναγκαῖον δύναται κοινὸν εἶναι καὶ τῆς ἐφόδου καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων. ἵν' οὖν ἀφορμὴ γένηται αὐτῷ μᾶλλον προτρέψασθαι, οὕτω τὴν ἀντίθεσιν μετεχειρήσατο. πληρώσας δὲ τὸ συμφέρον ÷ τοῦτο ÷ ὃ ἀντεπήγαγεν εἰς λύσιν τῆς ἀντιθέσεως, προοιμιάζεται λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ ἄλλου μέρους τοῦ δυνατοῦ. σκοπὸς γὰρ αὐτῷ λοιπὸν ἐντεῦθεν διαλεχθῆναι περὶ τῆς πρὸς βασιλέα πρεσβείας. πάλαι δὲ [3] προδιῳκήσατο ἑαυτῷ τὴν περὶ τούτου πειθώ. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατο συμβουλεύειν αὐτοῖς καὶ διαλέγεσθαι περὶ τοῦ δεῖν εἰσφέρειν καὶ κατασκευάζεσθαι στράτευμα καὶ τριήρεις καὶ ἵππους καὶ ὅσα τοιαῦτα, δῆλος [4] ἦν ἰὼν ἐπὶ τὴν τῶν χρημάτων εἰσφορὰν, καὶ ἕτερον δι' ἑτέρου προανύων. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν τῷ δοκεῖν ἁπλούστερον συνεβούλευεν αὐτοῖς παρασκευάζεσθαι· προκατασκευάζει δὲ οὐδὲν ἧττον ἑαυτῷ τὴν ἀνάγκην τοῦ πεισθῆναι αὐτοὺς ÷ περὶ ÷ τῆς πρὸς βασιλέα πρεσβείας. τί γὰρ ἦν ὑπόλοιπον ποιεῖν, τοὺς ἀναγκαζομένους μὲν παρέχειν, μὴ ἔχοντας δὲ ἢ πειθέσθαι τῷ ὑποδεικνύντι πόρον ἄλυτον καὶ ἀζήμιον τοῖς πολίταις; ἐντεῦθεν ὁμοίως ἐῤῥητόρευσεν ἐκ τῆς λέξεως ταύτης τὴν ἐπιβολὴν ποιησάμενος· Τὸ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τὰ τοιαῦτα ὀκνηρῶς διακεῖσθαι. αὕτη μέν ἐστιν ἡ εἰσβολὴ τοῦ λόγου ÷ τοῦ ÷ περὶ τῆς πρεσβείας. ῥητορεύει δὲ διὰ τοῦ προοιμίου, αἰτιώμενος ὅτι μὴ βούλονται ἀκούειν περὶ ὧν ἂν λέγῃ, προκαταλαμβάνων [5] ἑαυτῷ τὸν ἀκροατὴν καὶ ἀναγκάζων πειθαρχεῖν οἷς ἂν [6] αὐτὸς συμβουλεύοι. εἶτα καὶ προσέπλεξε [7] τούτῳ, ὅτι δεῖ παρασκευάζεσθαι αὐτοὺς, ἵνα ἀντιπεσόντος ὅτι καὶ πῶς δυνατὸν παρασκευάζεσθαι, μὴ ὑπαρχόντων χρημάτων, εὐχερῶς ὁ περὶ τοῦ βασιλέως εἰσέλθῃ λόγος. καὶ τῷ βουλομένῳ δὲ κατανοεῖν, πλείονα τούτων ἔγκειται τῇ ῥητορείᾳ τοῦ [8] προοιμίου τούτου τοῦ κεφαλαίου· ὑποδείγματος δ' ἕνεκεν ἀπόχρη μοὶ καὶ ταῦτα. λῆξιν δὲ ἔλαβε τουτὶ τὸ προοίμιον [9] εἰς ταύτην τὴν λέξιν· τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν· εἶτα προκατασκευῇ μετὰ τοῦτο χρῆται· ὑμεῖς τοίνυν οὔτ' ἀκούειν πρὶν ἂν, ὥςπερ νῦν, αὐτὰ παρῇ τὰ πράγματα, οὔτε βουλεύεσθαι περὶ οὐδενὸς εἰώθατε ἐφ' ἡσυχίας. ταῦτα γάρ ἐστι προδιοικουμένου καὶ προκατασκευάζοντος, δεῖν ἀνέχεσθαι λέγοντος καὶ συμβουλεύοντος περὶ τῆς πρεσβείας τῆς πρὸς τὸν Μῆδον. [10] τὸ καταπλήττειν δὲ αὐτοὺς, ἀπροαιρέτως ἔχοντας παρασκευάζεσθαι, τῆς αὐτῆς ἔχεται ῥητορείας. ὅσῳ γὰρ ἂν [11] δείξηται [12] μᾶλλον μήτε παρασκευαζομένους μήτε πράττειν ἐθέλοντας, [13] τοσούτῳ τὴν αἰτίαν τούτων φανερωτέραν κατασκευάζει· λέγω [14] δὲ, τὴν τῶν χρημάτων ἔνδειαν· ἵν' ὁ περὶ βασιλέως ἀκόλουθος λόγος τὴν ἀρχὴν ἐντεῦθεν λάβῃ. ἡ δὲ ἐπιβολὴ αὐτῆς τῆς εἰσηγήσεως, μετὰ τὴν προκατασκευήν· ὃ δὴ λοιπόν ἐστι, καὶ πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δὲ οὐδὲ νῦν, τοῦτο ἐρῶ. εἶτα αὐτὸς ἑαυτῷ τὴν ἀν-

[1] γρ. ὑμῶν Par. a. [2] προδιῳκήσαιτο Ald. [3] τοῦ μὴ omittunt Ald. Ben. [4] ἦν λοιπὸν διὰ τὴν Ald. Ben. [5] ἑαυτοῦ Ald. [6] οὗτος Ald. Ben. [7] τούτῳ τὸ μηδὲ παρασκ. Ald. Ben. [8] προοιμίου τοῦ [τοῦ omittit Ald.] κεφαλαίου ὑποδείγματος δεινὰ καὶ ἀπόχρημα καὶ ταῦτα Ald. Ben. [9] ὡς Ald. Ben. [10] τὸ omittunt Ald. Ben. [11] ἐνδείξηται Ben. [12] μᾶλλον omittunt Ald. Ben. [13] τοσούτῳ omittunt Ald. Ben. [14] δὲ omittunt Ald. Ben.

Εἰ μὲν γάρ ἐστι —] P. 234. 3.

Εἰ δὲ προΐσμεν —] P. 234. 14.

Ὑπόνοιά τις ἀναγκαίου] Fortassis: ἀναγκαίως, aut, τοῦ ἀναγκαίου scilicet κεφαλαίου. Wolf.

Δῆλος ἦν] Fortassis: δῆλος ἦν λοιπὸν ἐπὶ τὴν τῶν χρημάτων εἰσφορὰν ἰὼν, καὶ ἕτερον. Idem.

Τοῦ πεισθῆναι αὐτοὺς τῆς] Videtur deesse verbum, cujusmodi sit, ἀντέχεσθαι, ἀντιλαμβάνεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι. et col. 2. v. 3. ἐπιβολὴν ποιησάμενος τοιαύτην, vel τήνδε. v. 11. εἶτα καὶ προσέπλεξε τούτῳ ὅτι δεῖ παρασκευάζεσθαι. Idem. Et ἀντέχεσθαι infersit.

Τὸ μὲν τοίνυν —] P. 234. 26.

Πλείονα τούτων] Fortassis: πλείονα τούτων ἔγκειται τῇ ῥητορείᾳ τοῦ προοιμίου τούτου τοῦ κεφαλαίου. ὑποδείγματος δ' ἕνεκα ἀπόχρη μοὶ καὶ ταῦτα. aut: τοῦ προοιμίου. κεφαλαιώδους δ' ὑποδείγματος ἕνεκα. Wolf.

Τοῦτ' ἤδη —] P. 234. 31.

Ὃ δὴ λοιπὸν —] P. 235. 10.

Διαφεύγει δὲ οὐδὲ νῦν] *Ne nunc quidem effugit*, id est, intempestivum est. Auctor habet διαφέρει. Wolf.

τίθεσιν φανερῶς συνομολογεῖ, ἵνα ὁ λόγος εὐπρόσωπον ἀρχὴν καὶ εἰσβολὴν προσήκουσαν λάβῃ. τίς οὖν ἡ συνομολογία; οὐδενὸς τῶν πάντων οὕτως ὡς χρημάτων δεῖ τῇ πόλει πρὸς τὰ νῦν ἐπιόντα πράγματα. ὃ γὰρ ἀντέθηκεν αὐτῷ ὁ ἀκροατὴς, τοῦτο προλαβὼν ὡμολόγησεν αὐτός. ἐνδείκνυται γὰρ καὶ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν χρείαν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων ἐκφοβεῖ, ἵνα ἀνάγκη μείζων γένηται, καὶ ἐκπλαγεὶς τῷ ÷ τε ÷ μεγέθει τῶν τότε ὄντων καὶ τῇ προσδοκίᾳ τῶν μελλόντων ὁ ἀκροατὴς, [1] ἐν ταύτῃ οὖσαν μόνην καταδέξηται τὴν παραμυθίαν· [2] φημὶ δὲ τὴν πρὸς βασιλέα πρεσβείαν. εἶτα καὶ ἐπειδήπερ ἔμελλεν ἀντιπίπτειν αὐτῷ πρὸς τοῦτον τὸν λόγον ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ· Ἀλλ' ἀδύνατόν ἐστιν ὑπόπτως ἔχοντα πρὸς ἡμᾶς τὸν βασιλέα πεισθῆναι· πρὸς ταύτην ἵσταται ἐξαρχῆς, λέγων ὅτι, Οὐ παρ' ἡμῶν ταῦτα ἀκούσεται βασιλεὺς πρῶτον, ἀλλὰ μάλιστα μὲν παρὰ τῶν σατραπῶν, εἶτα δὲ καὶ παρὰ * Ταμίου τοῦ Εὐνούχου, ὃν νῦν * ἀνάσπαστον ἐποιήσατο, ἄρχοντα Ἀταρνέως· μαθὼν αὐτὸν συμπράττειν Φιλίππῳ κατὰ τῆς βασιλέως ἀρχῆς. ὥςτε τὴν ἡμετέραν πρεσβείαν καιρὸν [3] λοιπὸν ἔχειν. οὐκοῦν τὴν ἀντίθεσιν διὰ τούτου φαίνεται λύων, καὶ συνιστὰς ὅτι δυνατὸν πεισθῆναι τὸν βασιλέα· πεισθήσεται δὲ τοῖς λογισμοῖς τοῦ συμφέροντος. φαίνεται δὲ Δημοσθένης οὐ τὸ συμφέρον αὐτὸ κατασκευάζων, ἀλλὰ τὸ δυνατὸν διὰ τῶν τοῦ συμφέροντος λογισμῶν. δυνήσεται γὰρ ἡμῖν, φησὶ, πεισθῆναι βασιλεὺς δεδιδαγμένος τὰ συμφέροντα, καὶ παρ' ὑμῶν [4] ἀκούων. μετὰ ταῦτα τέθεικεν ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν ἀντίθεσιν, λέγων· καὶ τὴν ἀβελτηρίαν [5] ἀπόθεσθε δι' ἣν πολλάκις ἠλαττώθητε, καὶ δὴ βάρβαρος καὶ κοινὸς πᾶσιν ἐχθρὸς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. καὶ ἡ λύσις· Οὐκ ἔστι πρὸς ἡμᾶς πολέμιος, συνεπηνώρθωσε γάρ ποτε τῇ πόλει τὰ πράγματα, τὴν διὰ Κόνωνος ναυμαχίαν λέγων. πληρώσας δὲ τὸν περὶ τοῦ βασιλέως λόγον, ὃς ἦν περὶ δυνατοῦ καὶ χρημάτων, ἐπισυνῆψεν ἀναγκαίως καὶ ἀκολούθως τὸν περὶ τῆς πολιτείας λόγον, πρόφασιν δῆθεν καὶ ἀφορμὴν λαβὼν εὐπρόσωπον τὴν καθεστῶσαν νυνὶ ταραχὴν, ἵνα ἀνέλῃ τὴν ὑπόνοιαν ἐκείνην, Ἀλλ' ἀρκέσει ἡμῖν τὰ τῆς πόλεως χρήματα, ὥςτε μὴ [6] δεῖσθαι τὴν πόλιν τῆς δόσεως τῆς παρὰ βασιλέως· καὶ ἵνα, τῆς ἐν τῇ πόλει ἀφορμῆς ἀναλισκομένης, ἅπασι τοῖς πολίταις ἡ παρὰ τοῦ βασιλέως αἴτησις εὔλογος [7] φαίνηται. ἀλλ' οἱ πρὸ ἡμῶν διελόντες οὐκ εἶδον τοῦτο καθάπαξ. βουλόμενος τοίνυν ἀνελεῖν τὴν ἀντίθεσιν, αὐτὸς εἰσηγεῖται δῆθεν, μὴ δεῖν ἀφαιρεῖσθαι τὰ θεωρικὰ τοὺς δημότας, εἴτε Εὐβούλου τετελευτηκότος, πρὸς ὃν εἶχε φιλονείκως περὶ τῶν θεωρικῶν, εἴτε τὸν σκοπὸν τὸν ἑαυτοῦ συμπεραίνων, ἵνα πανταχόθεν [8] συγκλείσῃ καὶ καταναγκάσῃ καταδέχεσθαι τὸν περὶ τῆς πρεσβείας τῆς πρὸς βασιλέα λόγον. διμερὴς δέ ἐστιν ὁ περὶ τῆς πολιτείας λόγος. ἐπειδὴ γὰρ διχόθεν ἦσαν [9] πόροι, οἱ μὲν ἐκ τῶν δικαστηρίων δημευομένων τῶν εὐπόρων, οἱ δὲ ἐξ ἄλλων ἀφορμῶν καὶ προσόδων λιμένων καὶ ἔργων ἀργυρείων καὶ συμμάχων, [10] βουλόμενος [11] πλουσίας τε ἀρέσασθαι καὶ πένητας οἰκειώσασθαι, ἵνα συμψήφους λάβῃ περὶ τῆς πρὸς τὸν βασιλέα πρεσβείας, διὰ τοῦτο διαλέγεται δῆθεν περὶ ὁμονοίας αὐτοῖς εἶναι τὸν λόγον καὶ τοῦ συμφέροντος, [12] παραινῶν μήτε τοὺς κεκτημένους τὰς οὐσίας ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τῶν δικαζόντων δημευομένους [13] οὐ κατὰ λόγον, μηδὲ τοὺς καταδεεῖς καταβοᾶσθαι παρὰ τῶν δυνατῶν ὡς διανεμομένους εἰς τὰς θεωρίας τὰ στρατιωτικά. [14] ἐὰν δὲ τῶν πόρων τούτων καὶ τῶν [15] προσόδων παύσωνται τῶν παρὰ τῶν εὐπόρων, [16] τὰ δὲ τῆς πόλεως [17] ἀναλίσκωνται εἰς τοὺς δήμους, τίς ἔσται λοιπὸν ἔτι

[1] ταύτην Par. a. [2] φησὶ γὰρ Ald. Ben. [3] λοιπὸν οὐκ ἔχειν Ald. Ben. [4] ἀκουόμενος Ald. Ben. [5] ἀποθέσθαι . . . . ὁ δὴ Ben. ἀπόθεσθε Ald. Par. a. [6] δεῖσθαι τῆς ἐν πόλει δόσεως παρὰ βασιλέως Ald. δεῖσθαι τῆς παρὰ βασιλέως δόσεως Ben. [7] φαίνεται Ald. [8] συγκλύσῃ Ald. συνελάσῃ Ben. συγκλείσῃ M. Ben. [9] πάρος Ald. Ben. [10] βουλόμενος δὲ πλουσίοις ἀρεσ. Ald. βουλόμενος καὶ πλουσίοις ἀρεσ. Ben. [11] πλουσίους Par. a. [12] παραινοῦντος Ald. Ben. [13] οὐ omittunt Ald. Ben. [14] ἐκ δὲ Ald. M. Ben. ἐὰν γὰρ Ben. [15] προσόδων μὲν παύσονται [παύσονται M. Ben.], αἱ παρὰ Ald. πρόσ. μὲν παύσωνται αἱ παρὰ Ben. [16] ἃ Ald. αἱ Ben. [17] ἀναλίσκονται Ald. M. Ben.

Οὐδενὸς τῶν πάντων —] P. 235. 12.

Φησὶ γὰρ] Lego φημὶ δέ. Wolf.

Καὶ παρὰ ταμίου τοῦ εὐνούχου] F. καὶ παρ' Ἑρμείου. ταμίας est *quæstor*. Hermiæ Eunuchi, Atarnei tyranni, fit mentio in vita Aristotelis: qui quidem elegantissimum illi hymnum scripsit: ob quem impietatis reus actus est. Idem.

Ἀνάσπαστον] In auctore est, ἀνάρπαστον. καιρὸν λοιπὸν ἔχειν legendum, deleto οὐκ. Idem.

Ἀκουόμενος] Malim ἀκούων, ἢ ἀκηκοώς. et col. 2. v. 9. ὥςτε μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν δόσεως παρὰ βασιλέως. Idem.

Καὶ τὴν ἀβελτηρίαν —] P. 236. 7.

Βουλόμενος καὶ] Malim βουλόμενος πλουσίοις τε ἀρέσασθαι. et v. 31: παραινῶν μήτε τούς. Wolf.

Δημευομένους κατὰ λόγον] Τὸ κατὰ λόγον videtur redundare: nisi forte placeat οὐ κατὰ λόγον, τουτέστιν, ἀδίκως, aut, κατὰ λέγων. et v. 36. ἐὰν δὲ τῶν μὲν πόρων τούτων καὶ τῶν προσόδων, τῶν παρὰ τῶν εὐπόρων παύσωνται. τὰ δέ. Idem.

ἀφορμὴ τῇ πόλει, πλὴν τῆς εἰς βασιλέα ἐλπίδος; διὰ ταῦτα οὕτως αὐτῷ τὸ μέρος ἐρρητόρευται τοῦτο τοῦ λόγου. [1]τὰ δ' ἐν τούτοις ἀσαφῆ οἱ ἐξηγηταὶ παραστήσουσι. πληρώσας τοίνυν τὴν περὶ τούτων παραίνεσιν, καὶ ῥητορεύσας ὡς ἐδείκνυμεν, μετέβη λοιπὸν ἐπὶ τὸ πέμπτον μέρος τοῦ λόγου ἐντεῦθεν ἀρξάμενος· Ὡς μὲν οὖν εἴποι τις ἂν, ἃ παρ' ἑκατέρων εἶναι δεῖ, ταῦτ' ἴσως ἐστί· βάσιν μὲν [2]ἢ [3]συμπέρασμα τῶν προειρημένων τὴν διανοίαν ταύτην ποιούμενος, καταρχόμενος δὲ ἐκ τοῦ μερισμοῦ πάλιν τῆς * ἐννοίας τοῦ ἑξῆς. ἔστι δὲ τὸ νυνὶ κατασκευαζόμενον κεφάλαιον τὸ συμφέρον ἐξ ἀντιθέσεως, ὃ οὐκ ἔθηκε μὲν, ἐνδείκνυται δὲ διὰ τῆς μάχης. εἰς δύο δὲ [4]μερίζει τοῦτο τὸ πέμπτον μέρος· εἰς ἓν μὲν, ὃ περιέχει τὴν λύσιν τῆς ἀντιθέσεως· εἰς ἕτερον δὲ, τὸ κατὰ τοὺς ῥήτορας. τίς οὖν ἡ ἀντίθεσις ἀπὸ τῶν εἰρημένων κεκίνηται; ἐπειδὴ πολύν τινα λόγον περὶ τῆς πρὸς βασιλέα πρεσβείας πεποίηται, ἀντέπεσεν ἐκ τούτου· Καὶ τί ἂν ἡμᾶς ὠφελήσειε τὰ τοσαῦτα χρήματα, καὶ εἰς τίνα χρείαν [5]δεησόμεθα τοῦ βασιλέως; λύων τοίνυν ταύτην τὴν ἀντίθεσιν· ἐξ ἐπιτιμήσεως δείκνυται, ὅτι χρὴ * [6]προϊστάνειν τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν αὐτὴν τάξιν ἀναλαβεῖν, ἥνπερ εἶχον οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ πρόγονοι, τὴν χρείαν ἐνδεικνύμενος εἰς ἣν δεήσονται τῶν χρημάτων· τὸ γὰρ μὴ ἄρχειν, φησὶν, αἰτίαν εἶναι τῶν παρόντων πραγμάτων καὶ τῆς ταραχῆς, καὶ τὸ μὴ προεστάναι αὐτοὺς τῶν Ἑλληνικῶν. οὐκοῦν διὰ τούτων συνίστησιν, ὅτι τὴν λύσιν τῆς ἀντιθέσεως ἐξεργάζεται, ἐνδεικνύμενος ποῖ χρήσιμα γενήσεται αὐτοῖς τὰ χρήματα, καὶ ὅτι διὰ τὸ μὴ προστατεῖν αὐτοὺς τῶν Ἑλλήνων παρῆλθεν ἐπὶ τὰ πράγματα Φίλιππος· ὅθεν εὐδαίμων καὶ μέγας. ἅπερ ἐστὶ πάντα [7]συστατικὰ τῆς χρησιμωτάτης χρείας τῶν [8]παρὰ βασιλέως δωρεῶν. τὸ δὲ ἕτερον μέρος, ὅ ἐστι πρὸς τοὺς ῥήτορας, τοιοῦτόν ἐστι. δέδοικε σφόδρα τὴν παρὰ τῶν [9]ἀντιπολιτευομένων ἀντιλογίαν, καὶ εἰδὼς τὴν ἀντίστασιν, κινεῖ μὲν * [10]πρὸ τῆς δημηγορίας τόδε τὸ μέρος· τὸν δὲ πρὸς αὐτοὺς λόγον τρίχα διήρηκεν, εἰς ἓν μὲν δὴ οὖν μέμφεται, ὅτι κωλύουσιν ἀεὶ τὸν πρὸς Φίλιππον πόλεμον· εἰς ἕτερον δὲ, ὅτι διαβάλλουσι τὸν Δημοσθένην, ὡς πολεμοποιόν· εἰς τρίτον δὲ, ὅτι μὴ συγχωροῦσι [11]τῷ βασιλεῖ τὴν πόλιν εὐεργετεῖν· ἐνδεικνύμενος ὡς ὅσα ἂν αὐτοὶ ποιῶσι καὶ λέγωσι, λύοντες τὴν πρὸς βασιλέα πρεσβείαν καὶ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, χάριτι καὶ μισθῷ κωλύουσιν. ἐπεὶ πόθεν ἄλλοθεν [12]ηὔξηνται; εἶτα ἀποστροφῇ χρησάμενος πρὸς ἕνα τινὰ τῶν προδοτῶν [13]Ἀριστόδημον, ἐλεγκτικῶς διαλέγεται, δι' ἑνὸς ἀνδρὸς πρὸς ἅπαντας τὸν σκοπὸν τοῦ λόγου γυμνὸν καὶ φανερὸν καθιστὰς τοῖς ἀκούουσιν. ἐπειδὴ γὰρ οἱ ἀποτρέποντες αὐτοὺς πέμπειν πρὸς βασιλέα καὶ πολεμεῖν Φιλίππῳ, δῆλοί εἰσιν ἐπὶ χάριτι ÷μὲν÷ συμβουλεύοντες, τὸ δὲ ἀξίωμα καθαιροῦντες τῆς πόλεως, διὰ τοῦτο φοβούμενος ταύτην τὴν παρ' ἐκείνων ἀντιλογίαν, ἠρώτησε τὸν Ἀριστομήδην, διὰ τί αὐτὸς μὲν φιλοτιμίας μεταποιεῖται, μὴ συγχωρεῖ δὲ τῇ πόλει τὴν δόξαν τὴν τῶν [14]προγόνων διαφυλάττειν, καὶ κληρονομεῖν τῆς εὐκλείας, καὶ [15]διαδέχεσθαι τὰς τῶν ἔργων λαμπρότητας. ὁ μὲν οὖν σκοπὸς αὐτός ἐστιν· [16]εἴπωμεν δὲ, ὅπως μετακεχείρισται. μετὰ τοίνυν τὴν λύσιν τῆς ἀντιθέσεως ἐπισυνῆψε τὸ χρειῶδες τοῦ βασιλέως, καὶ ὅτι ἀναγκαία ἡ πρὸς ἐκεῖνον φιλία, εἴπερ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Ἕλλησιν εὐνοϊκῶς * διαλέγεται, ἡμῖν δὲ ἀπεχθάνεται βασιλεύς. καὶ ἀνάγκην μεγίστην καὶ πίστιν πεποίηται [17]διὰ τοῦ δεῖξαι ἐν οἵᾳ ταραχῇ καθέστηκε τὰ τῶν Ἑλλήνων, ὡς εἶναι χρείαν τῇ πόλει τῆς παρ' ἐκείνου ἐπικουρίας διὰ τὰ καθεστηκότα. ἣν βουλόμενος πιστώσασθαι, ηὔξησε τὴν ταραχὴν τὴν Ἑλληνικήν· εἶτα ἀπὸ τούτου μετεβίβασε τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἐπὶ χάριτι

[1] τὰ γὰρ Ald. Ben. [2] οὐ Ald. Ben. [3] συμπεράσασαν Ald. [4] μέρη διήρηται Ben. μερίζει M. Ben. [5] δεηθησόμεθα Ben. [6] προϊστάναι Ben. [7] ἐνστατικὰ Ald. Ben. [8] περὶ Ald. Ben. [9] ἀντιπολευομένων Ald. [10] πρὸς τοὺς τῆς Par. a. [11] Φιλίππῳ Ald. Ben. [12] ηὔξονται Ald. [13] Ἀριστομήδη Ald. Ben. [14] προδοτῶν Ald. Ben. [15] ἀναδέχεσθαι Ald. [16] εἴπομεν Ald. [17] διὰ omittunt Ald. Ben.

Παραστήσουσιν] Utinam vero exstarent enarratores isti, quorum hic et alibi fit mentio, Apsines, Genethlius, Æsculapius, Alexander, Diocorus, Zeno, Aspasius, et alii. Qui si ea, quæ in Demosthenis orationibus obscura sunt, indicarent ac declararent, et paucioribus erratis nostra obnoxia esset conversio, et annotationum conscriptione supersedere liceret. IDEM.

Ὡς μὲν οὖν εἴποι —] P. 240. 3.

Βάσιν μὲν οὐ συμπεράσασαν] F. βάσιν μὲν ἢ συμπέρασμα. WOLF.

Τῆς ἐννοίας τοῦ ἑξῆς] Quod sequitur: non satis placet, quia non satis intelligo, nec quicquam melius occurrit. IDEM.

Προϊστάνειν] Fortassis: προεστάναι τὸ προεστηκέναι, vel προϊστάναι. IDEM.

Συγχωροῦσι Φιλίππῳ] Legendum: τῷ βασιλεῖ scilicet τῶν Περσῶν. et col. 2. v. 14. Ἀριστόδημον. et si quis scit, an et in auctore sit Ἀριστομήδης potius scribendum, quam Ἀριστόδημος; et v. 25. τὴν δόξαν τὴν τῶν προγόνων. IDEM.

Διαλέγεται] Fortassis: διάκειται. et v. 34. πεποίηται τῷ δεῖξαι, vel διὰ τοῦ δεῖξαι. IDEM.

πολιτευομένους. διαιρεῖ [1]δὲ δίχα καὶ τὴν τῶν ῥητόρων ποιότητα, καὶ ἀντιθέσεις κεκίνηκε πρὸς διαβολὴν τῆς ποιότητος αὐτῶν διαφόρους, ἐνδεικνύμενος δι' αὐτῶν, οἷα εἰώθασι λέγειν, καὶ ὅτι σύνηθες αὐτοῖς κωλύειν τῶν πράξεων τὴν πόλιν, φοβούμενος μὴ περὶ τῆς πρεσβείας τῆς πρὸς βασιλέα ἀντείπωσι, [2]καὶ τοὺς λόγους αὐτῶν ὑποτεμνόμενος, καὶ ἀπίστους αὐτοὺς καθιστὰς ὡς διὰ Φίλιππον ἅπαντα πολιτευομένους πρὸς χάριν. ἔθηκεν οὖν ἀντίθεσιν πρώτην τείνουσαν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος, ὅτι εἰώθασι [3]μὲν λέγειν ὡς ἀγαθὸν ἡ εἰρήνη, καὶ τὸ τρέφειν δύναμιν μεγάλην ὡς χαλεπόν· διὰ δὲ τῶν δύο μερῶν τούτων τῆς ἀντιθέσεως ἐνδείκνυται, ὅτι καὶ τὴν εἰρήνην ἄγειν δεῖν φασὶ, καὶ οὔτε πρὸς Φίλιππον πολεμεῖν οὔτε πρὸς βασιλέα πέμπειν· μὴ γὰρ εἶναι χρείαν χρημάτων, μηδὲ τοῦ τρέφειν δύναμιν. οὕτω πλέον τι ἐν τῇ παρούσῃ [4]ἀντιθέσει· ἣν ἔλυσε τῇ τῶν λόγων τῶν ἐκ τῶν ἄλλων ὑποθέσεων μεταγωγῇ. μετήγαγε μὲν γὰρ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ Διοπείθους λόγου. πλέον δέ τι αὐτῶν καὶ ἴδιον μᾶλλον ἐπὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως ἐξεργάζεται. τοῦτο δέ ἐστι τὸ βούλεσθαι τοὺς ῥήτορας κωλύειν τὴν πρὸς βασιλέα πρεσβείαν· ἧς ἡ λύσις μεταληπτικὴ, ὅτι εἰ καὶ χαλεπὰ ταῦτα, χαλεπώτερα πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν. καὶ ἑτέραν ἀντέθηκεν, ὅτι πολεμοποιὸς Δημοσθένης· ἣν, ἔστι μὲν εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ νομίμου, ἔστι δὲ εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος, ἔλυσεν εἰπών· Καὶ [5]πρὸ τοῦ ἐμὲ εἰπεῖν, πολλὰ Φίλιππος εἶχε τῆς πόλεως, καὶ νῦν εἰς [6]Καρδίαν πέπομφε βοήθειαν· ἐνδεικνύμενος κἀνταῦθα τὴν αἰτίαν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ὅτι ἀπήγγελται αὐτοῖς Φίλιππος πεπομφέναι βοήθειαν Καρδιανοῖς. καὶ τρίτην ἀντίθεσιν· Ἀλλ' οὐ προηγόρευκεν ὁ Φίλιππος ἡμῖν τὸν πόλεμον· ἣν ἔλυσε συνήθως, Οὐδὲ γὰρ Φεραίοις, οὐδὲ Ὀλυνθίοις, οὐδὲ Ἐρετριεῦσιν, οὐδὲ ἄλλοις πώποτε οὐδέσι προεῖπεν. εἶτα τῷ ἀναγκαίῳ κέχρηται, ἐκ [7]διαφορᾶς αὐτὸς συνιστὰς, ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων αὐτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν ὁ κίνδυνος· ἵνα κἀκείνην τὴν ὑπόνοιαν ἀνέλῃ· Εἴ τινες εἶεν ἀπράγμονες καὶ στέργοντες τὴν δουλείαν, ὅτι οὐ περὶ δουλείας αὐτοῖς ἐστὶν ὁ ἀγὼν, ἀλλὰ περὶ παντελοῦς [8]διαφθορᾶς καὶ ὁλοσχεροῦς ἀναστάσεως καὶ ἀναιρέσεως. ἄχρι μὲν οὖν τούτων τὰ πραγματικώτερα πρὸς τοὺς ἐπὶ χάριτι πολιτευομένους ῥήτοράς ἐστιν αὐτῷ. τὸ δὲ ἐντεῦθεν εἰσέβαλεν εἰς παρέκβασιν, διαβολὴν ὁμοίως ἔχουσαν τῶν δωροδόκων ῥητόρων· ὅτι δι' αὐτοὺς Φίλιππος οὐκ εὐποιεῖ τὴν πόλιν· καὶ ταῦτα Ὀλυνθίους εὖ ποιήσας καὶ Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους· ἵνα προκαταλαβὼν ταῖς διαβολαῖς ἐκβάλῃ τὴν ἀντιλογίαν ὁμοίως, ἣν δέδοικεν, αὐτοὺς [9]πελεμισομένους, καὶ δι' ἣν ἐδεήθη τούτων πάντων τῶν λόγων· καὶ ταύτην καθίστησι φανερὰν, ὡς ἔφην, διὰ τῶν ἐλέγχων ὧν πρὸς Ἀριστόδημον ποιεῖται. ταῦτα δὲ συντείνει σύμπαντα πρὸς τὴν λύσιν τῆς ἀντιθέσεως. ἐπειδὴ γὰρ ἀντέπεσε, Καὶ διὰ τί δεησόμεθα, καὶ εἰς ποίαν χρείαν τοῦ βασιλέως; [10]διέβαλε τοὺς ῥήτορας, λέγων, σύνηθες ÷εἶναι÷ λέγειν αὐτοῖς ταῦτα, ἐξ ὧν κωλύουσι τὴν πόλιν. ταῦτα γὰρ [11]ὑπὲρ Φιλίππου λέγειν εἰώθασιν, ἐπεὶ τίνος ἕνεκεν [12]αὐτοὶ τὴν ἡσυχίαν οὐκ ἄγουσιν, ἀλλὰ τῇ πόλει συμβουλεύουσι μὴ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων· τῇ μὲν γὰρ [13]ἀνάγκην ὑπεῖναι προστατεῖν τοῦ κοινοῦ γένους, ταῖς δὲ ῥήτορσιν οὐδεμίαν ἀνάγκην εἶναι φιλοτιμίαν περιεργάζεσθαι.

[1] γὰρ Ald. Ben. [2] καὶ omittunt Ald. Ben. [3] δὲ Ald. Ben. [4] ὑποθέσει Ald. Ben. [5] πᾶν ἐμὲ Ald. Ben. [6] Καρδιανοὺς Ald. Ben. [7] διαφθορᾶς Ald. [8] διαφορᾶς Ald. [9] πολεμισομένους Ald. ποιησομένους Ben. [10] διέλαβε Ald. [11] περὶ Ald. Ben. [12] αὐτὸν Ald. [13] ἀνάγκῃ Ald. Ben.

Οὕτω πλέον τι ἐν τῇ παρούσῃ ὑποθέσει] F. ἀντιθέσει, ut ostendit verbum quod sequitur, ἣν ἔλυσε. et v. 30. καὶ πρὸ τοῦ ἐμὲ εἰπεῖν. etsi in auctore est: ἐγὼ δ' οἶδ' ἀκριβῶς (vel, ut alii, εὖ οἶδα καὶ ἀκριβῶς), ὅτι οὐ γράψαντος Ἀθηναῖον οὐδενὸς πόλεμον ποιῆσαι, καὶ ἄλλα πολλὰ, etc. IDEM.

Εἰς Καρδιανοὺς] M. Καρδίαν. IDEM.

Πολεμισομένους] Fortassis: πελεμισομένους, τὸ διασείσοντας, καὶ ἀνακινήσοντας. et col. 2. v. 28. ταῦτα γὰρ ὑπὲρ Φιλίππου. et v. 32. ἀνάγκην ὑπεῖναι. IDEM.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 249. 1. ΟΤΙ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιππος οὐκ ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην πρὸς ὑμᾶς· ἀλλ' ἀνεβάλετο τὸν πόλεμον] Σηλυβρίαν ἐπολιόρκει Φίλιππος, πόλιν τῶν ἐπὶ Θρᾴκης· Ἀθηναῖοι δὲ ἀπέστειλαν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ σιτηγήσοντα αὐτοῖς πλοῖα· καὶ ὑπονοήσας Φίλιππος μὴ ἐπὶ [1] σιτηγίᾳ πεπομφέναι τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐπὶ [2] συμμαχίᾳ Σηλυβριανῶν, ἔλαβε ταῦτα τὰ πλοῖα, καὶ γέγραφεν Ἀθηναίοις ἐπιστολὴν, αἰτιώμενος ὅτι [3] βοηθοῖεν Σηλυβριανοῖς οὐ συμπεριειλημμένοις ταῖς συνθήκαις, καὶ παρ' [4] αὐτοῖς εἶναι τὸ λελύσθαι τὴν εἰρήνην, ἀπειλῶν τε ἀμυνεῖσθαι αὐτοὺς παντὶ σθένει. ταύτης τῆς ἐπιστολῆς ἀναγνωσθείσης, ὁ Δημοσθένης προτρέπει φανερῶς ἐπὶ τὸν πόλεμον, ὡς τοῦ Φιλίππου δεδωκότος τὸ σύνθημα. ἔοικε δὲ προτροπῇ τινὶ ἐπὶ στρατοπέδου λεγομένῃ μᾶλλον ἢ δημηγορίᾳ. καὶ περιέχει κεφάλαια τρία· τὸ δίκαιον, τὸ συμφέρον, τὸ δυνατόν. καὶ λαμβάνει τὸ μὲν δίκαιον εἰς κατασκευὴν τοῦ δυνατοῦ· τὸ δὲ δυνατὸν καινοτέρᾳ μεθόδῳ μετακεχείρισται καὶ ἀγωνιστικωτέρῳ τρόπῳ συμπέπλεκται· οὐ γὰρ ἰδίᾳ μὲν περὶ τῆς πόλεως εἴρηκεν, ἰδίᾳ δὲ περὶ Φιλίππου, ἀλλ' εἰς ταὐτὸν ἥνωκε καὶ συνήγαγεν ἄμφω τὰ μέρη τοῦ δυνατοῦ, καὶ τοιαύτῃ μεθόδῳ περὶ τοῦτο κέχρηται, περιττότερόν τι νῦν ἢ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν προσεξευρὼν καὶ διδοὺς χρῆσιν ἀμφοτέρων τῶν μεθόδων. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἦν ἑκάτερον καὶ [5] λόγος περὶ ἑκάστου [6] κεχωρισμένος ἁπλῶς· ἐνταῦθα δὲ διπλοῦν τὸ εἶδος, κατὰ τὸ αὐτὸ συμπεπλεγμένων τῶν δύο δυνατῶν, καὶ λέλυκεν ἐν [7] αὐτῷ ἀνθυποφορὰν καὶ ἀντίθεσιν· τὴν μὲν ἀπὸ τῆς ἐργασίας κατασκευὴν καὶ ἀπόδειξιν, ὡς ἐξ [8] ὁμολογουμένων * εἰλημμένος, ὡς παραβεβηκότος τὴν εἰρήνην Φιλίππου· ἑτέραν δὲ τοῦ δυνατοῦ κατασκευάζοντος, ὡς χρὴ μηδαμῶς ὀρρωδεῖν τὸν πόλεμον. εἰσέβαλε δὲ μετὰ τὸ προοίμιον εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ νομίμου κεφαλαίου· ὃ δὴ καὶ λαμβάνει πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ δυνατοῦ ἀπὸ ‡ταύτης‡ τῆς λέξεως στοχαστικῶς, πρῶτον μὲν γὰρ εἰκὸς ‡ἦν‡, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς. τοῦτο δὲ ὑπάρχει κατασκευὴ τοῦ δυνατοῦ ἀπὸ τοῦ νομίμου λαμβάνουσα τὴν σύστασιν· ὥστε τὸ μὲν δυνατὸν εἶναι τὸ κατασκευαζόμενον, διὰ δὲ τοῦ νομίμου τὰς ἀποδείξεις αὐτοῦ συμπεραίνεσθαι. νόμιμον δέ ἐστι τὸ ἔγγραφον δίκαιον. παρατηρητέον δὲ κἀκεῖνο, ὅτι αἱ αὐταὶ ἀποδείξεις εἰσὶ πολλαχοῦ [9] τοῦ τε δυνατοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων, πῇ μὲν μεμιγμέναι, πῇ δὲ κεχωρισμέναι. ἡ πρώτη γοῦν ἔννοια διπλῆ καὶ τὴν καθαίρεσιν παριστῶσα τοῦ Φιλίππου δυνατοῦ, καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ τῶν Ἀθηναίων δυνατοῦ. ἡ δὲ δευτέρα ἔννοια ἧς ἡ ἀρχὴ ἔπειθ' οἷς πρότερον ηὐξήθη φενακίζων ἀεί τινας καὶ μεγάλα ἐπαγγειλάμενος [10] εὐεργετήσειν, μέχρι τοῦ, ἅπαντας ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς [11] αὐτὸν, μᾶλλον μὲν ἔχει τὴν ἀπόδειξιν τῆς καθαιρέσεως τοῦ δυνατοῦ τοῦ Μακεδόνος· συνθεωρεῖται δὲ καὶ τὸ δυνατὸν τῶν Ἀθηναίων. ἡ δὲ τρίτη ἔννοια, ἔτι τοίνυν, οὐ γὰρ [12] τοῦτ' ἔστι σμικρὸν, οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν σατράπαι, τοῖν δυοῖν ἐστὶν ἀποδεικτικὴ, πλέον μὲν ἔχουσα τὸ ἀπο-

[1] σιτηγίαν Par. α.
[2] συμμαχίαν Par. α.
[3] βοηθεῖεν Ald. Ben.
[4] αὐτοὺς Par. α.
[5] λόγοις Ald.
[6] συγκεχωρισμένος Ald. M. Ben.
[7] ἑαυτῷ Ald. Ben.
[8] ὁμολογουμένων δὲ εἰλ. Ben.
[9] τοῦτο δὲ δυνατοῦ Φιλίππου, πῇ Ald. Ben.
[10] εὐεργέτησε Ald. Ben.
[11] ἑαυτὸν Ald. Ben.
[12] τοῦτ' ἔστι omittunt Ald. Ben.

ΣΗΛΥΒΡΙΑΝ ἐπολιόρκει] Hujus nulla fit mentio in superiore epistola: nisi forte illud de interclusa Hellespontiaca navigatione eo pertineat. Wolf.

Εἰλημμένος] Videtur positum pro εἰληφὼς κατ' Ἀττικισμόν: nisi forte εἰλημμένην legendum, ut ad ἀπόδειξιν referatur. Idem.

Πρῶτον μὲν γὰρ —] P. 250. 6.

Τούτου δὲ τοῦ δυνατοῦ Φιλίππου] Videtur prius membrum deesse: τοῦτο μὲν τοῦ δυνατοῦ τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο δὲ τοῦ δυνατοῦ τοῦ Φιλίππου. et p. 57. col. 1. v. 15. τὸ μετὰ πολλῶν μὲν τολμᾶν, καταμόνας δέ. Wolf.

Ἔπειθ' οἷς — ἅπαντας ... αὐτὸν] P. 250. 9.—ult.

Ἔτι τοίνυν —] P. 251. 1.

δεικτικὸν τοῦ δυνατοῦ τῶν Ἀθηναίων· συνθεωρουμένην δὲ καὶ τὴν τοῦ Φιλίππου καθαίρεσιν. ἡ δὲ τετάρτη ἔννοια· πρὸς τοίνυν τούτοις τηλικούτοις οὖσιν οὐκ ἐρῶ μέν. εἴληπται καὶ αὐτὴ ἀπὸ τοῦ ἀδίκου πρὸς τὴν αὐτὴν κατασκευὴν τῆς καθαιρέσεως Φιλίππου, καὶ συστάσεως τῆς τῶν Ἀθηναίων ῥώμης. ἡ δὲ πέμπτη ἔννοια· ‡καὶ‡ πολλάκις εὑρίσκω λογιζόμενος· μονομερῶς καθαιρετικὴ τοῦ δυνατοῦ Φιλίππου, [1] ἡ περὶ τῆς οἰκείας ἀρχῆς αὐτοῦ, ὑπὲρ ἧς τὸ θεώρημα ἡμῖν εἴρηται ἐν τῷ δευτέρῳ· δι' ἣν αἰτίαν εἴρηκεν αὐτὴν, ἐν μὲν προσθήκης μέρει ῥοπὴν ἔχειν, αὐτὴν δὲ καθ' αὑτὴν ἀσθενῆ· τοῦτο γὰρ τεκμήριον τῆς ἀσθενείας αὐτῆς ἐστὶν, αὐτὸ τὸ μετὰ πολλῶν μὲν [2] τολμᾶν, κατὰ μόνας δὲ μὴ τολμᾶν στρατεύεσθαι. πρὸς τοῦτο ἀντέπεσεν ἀπὸ τῆς ἐργασίας αὐτῷ· Ἀλλ' εἰκὸς χαίροντας Μακεδόνας τοῖς γινομένοις προθύμως συμπράττειν Φιλίππῳ· τοῦτο ἔλυσεν εἰπών· μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς χαίρειν [3] Φίλιππόν τε καὶ τοὺς ἀρχομένους. ἕκτη, ἡ περὶ τῶν ἡγεμόνων τῶν ξένων, καὶ αὐτὴ καθαιρετικὴ τοῦ δυνατοῦ Φιλίππου. εἶτα ἐπειδήπερ παράδοξον ἔννοιαν εἶπε, καὶ διὰ τοῦτο σχεδὸν ἀπίθανον ἐν τῷ περὶ τῶν ξένων λόγῳ, ὅτι τὰ μάλιστα σκορακίζονται· αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐπελάβετο, καὶ ᾔσθετο τῆς παραδόξου ἐννοίας. ἔλυσε γοῦν εὐθέως εἰπών· καὶ τούτοις οὐδ' ἂν εἷς εὖ φρονῶν ἀπιστήσειε· καὶ ἐπάγει διὰ τῶν ἑξῆς τὴν αἰτίαν. πρὸς ταῦτα τοίνυν ἅπαντα τὰ προειρημένα περὶ τοῦ δυνατοῦ, ἀνθυποφορά τις ἀντέπεσε· πῶς οὖν, εἴπερ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα, πιστῶς ἤδη πολὺν χρόνον αὐτῷ παραμένουσιν· ἐκ γὰρ τῶν εἰρημένων ἁπάντων, πρὸς καθαίρεσιν ἠθροίσθη τις αὐτῷ δόξα ἀπιθανότητος, ὅτι εἰ ταῦτα ἦν ἀληθῆ, πάντως ἂν ἀπέστησαν. αὐτὸς δὲ καὶ ταύτην ἔλυσεν, εἰπών· ὅτι τὸ κατορθοῦν αὐτὸν ἐπισκοτεῖ πᾶσι τοῖς τοιούτοις. ἄλλη [4] τις ἀντίθεσις πρὸς τὸ δυνατὸν ἀντέπεσεν. ἐπειδὴ γὰρ πάντα τὰ μέρη τῆς δυνάμεως καθεῖλεν, [5] ἐλείπετο δὲ τὸ ἀπὸ τῆς [6] τύχης· ἐξ ἀντιθέσεως [7] τοῦτ' ἔλαβεν· εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον ὁρῶν εὐτυχοῦντα, φοβερὸν εἶναι νομίζει καὶ δυσπολέμητον. πρὸς δὲ τοῦτο καὶ διὰ τοῦτο [8] ἐγύμνασε καὶ οὐ καθεῖλεν, ἐπειδὴ πλεῖστα αὐτῷ συμβάλλεται· προκατασκευὴν γὰρ τοῦ δυνατοῦ τῶν Ἀθηναίων ἔχει. καὶ ἡ κατασκευὴ δὲ τῆς ἀντιθέσεως οὐκ ἔστιν αὐξητικὴ τοῦ δυνατοῦ τοῦ Φιλίππου· ἀλλ' αὐτῆς τῆς δυνάμεως τῆς τύχης ἐστὶν αὐξητικὴ, καὶ τῆς παρὰ τοῦ δαιμονίου ῥοπῆς. διὰ τοῦτο δὲ τὴν τύχην ηὔξησε, καὶ τὴν παρ' ἐκείνης ῥοπὴν, ἵνα μᾶλλον τὸ τῶν Ἀθηναίων δυνατὸν αὔξησιν λάβῃ· ὅσῳ γὰρ ἂν αὐξηθῇ τὰ τῆς τύχης, καὶ ὅσῳ ἂν ἀποδειχθῇ μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἡ τύχη, τοσούτῳ μᾶλλον καὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων δυνατὸν ἰσχυρότερον [9] φανεῖται. καὶ πρὸς τοῦτον οὖν τὸν περὶ τῆς τύχης λόγον, [10] ἐν ᾧ ἀποδείκνυται ὅτι ἡ Ἀθηναίων πόλις εὐτυχεστέρα, ἀντέπεσεν ἀνθυποφορά· τί ποτ' οὖν ἐκεῖνος ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ πλείω κατώρθωσεν ἡμῶν; ταύτην ἔλυσε * τῷ συμφέροντι, τῆς ῥᾳθυμίας κατηγορῶν καὶ τῆς δεινῆς ἀργίας καὶ ἐκλύσεως, ἣν ἐπιδείκνυνται ἐν [11] τῷ πράγματι μέλλοντες καὶ καθήμενοι καὶ ψηφιζόμενοι καὶ πυνθανόμενοι. εἶτα ἐτρέψατο ἐπὶ τὸ αἰσχρὸν καὶ τὸ ἄδοξον μέρος τοῦ συμφέροντος, εἰ δὲ βούλει τοῦ ἀσυμφόρου· καίτοι τί γένοιτ' ἂν νεώτερον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν Ἀθηναίων, καὶ τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν τοιαύτας οἵας ἠκούσατε μικρῷ πρότερον. εἶτα ἐπάνεισιν ἐπὶ τὸ δυνατὸν, πάλιν [12] τιθεὶς τὴν πρώτην λύσιν τῆς ἀνθυποφορᾶς, καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι, δι' ἣν ἐκεῖνος μὲν κατορθοῖ, ἡ πόλις δὲ οὐδαμῶς· καὶ τόπον ποιεῖται κατὰ τῶν ῥητόρων, ἐνδεικνύμενος, ὅτι διὰ τούτους ἐκεῖνος κατορθοῖ· ἡ πόλις δὲ οὐδὲν τῶν ἐκείνου πραγμάτων στασιάζειν παρασκευάζει. εἶτα πληρώσας τὰς λύσεις τῆς ἀνθυποφορᾶς, ἃς εἴληφεν ἐκ τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ δυνατοῦ, καὶ εὐλαβηθεὶς μὴ πάλιν ἐπὶ τὴν εἰρήνην δράμωσιν Ἀθηναῖοι, καὶ πρεσβείαις πειράζωνται διαλῦσαι τὰ παρακεκινημένα, ὑπετέμετο καὶ ταύτην τὴν ἔννοιαν, εἰπών· ὧν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρὴ λαβόντας ἔννοιαν, καὶ λογισαμένους, ὅτι οὐδὲ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ τὸ φάσκειν ἄγειν εἰρήνην· ἤδη [13] γὰρ καὶ προηγόρευκεν ὁ

[1] ἡ Ald. Ben.
[2] τολμᾶν omittunt Ald. Ben.
[3] Φίλιππόν τε omittit Ald. pro quibus τούς τε ἄρχοντας habet Ben.
[4] τις omittit Par. α.
[5] ἔλειπε Ald. Ben.
[6] ψυχῆς Ald. Ben.
[7] τοῦτ' omittunt Ald. Ben.
[8] ἐγύμνωσε Ald. Ben.
[9] φαίνεται γρ. Par. α.
[10] ἐν ᾧ omittunt Ald. Ben.
[11] τοῖς πράγμασι Par. α.
[12] τιθεὶς τὴν omittunt Ald. Ben.
[13] γὰρ ἐκεῖνος καὶ προσηγόρευκεν Ald. Ben.

Πρὸς τοίνυν τούτοις —] P. 251. 14.

Καὶ — λογιζόμενος] P. 251. 22.

Μὴ γὰρ οἴεσθε —] P. 252. 4.

Καὶ τούτοις —] P. 252. 24.

Πῶς οὖν, εἴπερ —] P. 252. 30.

Τὸ κατορθοῦν —] P. 252. antep.

Ἔλειπε δὲ] Fortassis: ἐλύπει, aut ἐλείπετο δὲ τὸ ἀπὸ τῆς τύχης: ἐξ ἀντιθέσεως τοῦτ' ἔλαβεν. Wolf.

Εἰ δέ τις ὑμῶν —] P. 253. 11.

Λόγον] Fort. add. ἐν ᾧ. Wolf.

Τί ποτ' οὖν —] P. 253. 24.

Καίτοι τί γένοιτ' —] P. 253. pen.

Πάλιν] Fort. add. τιθεὶς τήν. et v. ult. προηγόρευκε τὸν πόλεμον. Wolf.

Ὧν, ὦ ἄνδρες Ἀθ.] P. 254. 14.

Φίλιππος τὸν πόλεμον καὶ τοῖς ἔργοις ἐξενήνοχε. ταῦτα γάρ ἐστιν ἀπομαχομένου πρὸς ἐκείνην τὴν ἔννοιαν, ὅτι ἴσως οὐδέπω λέλυται ἡ εἰρήνη, καὶ δυνατόν ἐστι διαλῦσαι τὰς ὑποψίας ταύτας. ἐπήγαγε δὲ πάλιν τὸ δυνατὸν, εἰπὼν, μηδενὸς μὲν φείδεσθαι μήτε τῶν δημοσίων μήτε τῶν ἰδίων. εἶτα ἑτέραν [1] πάλιν ἐπὶ τούτοις ἐπιλογικὴν ὑπόνοιαν ἀνῄρηκεν· Ἀλλὰ δυνησόμεθα διὰ τῶν ξένων αὐτὸν ἀμύνασθαι. ταύτην μὴ θεὶς, ἔλυσεν εἰπών· μὴ γὰρ ὑπολάβῃ τις ὑμῶν, δι' ὧν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι. καὶ ἕτερον ἐν ᾧ τὴν ἀντίθεσιν ἐπισημήνατο· μηδὲ νομίσητε, [2] ῥᾳθυμούντων ὑμῶν ὥσπερ πρότερον, ἑτέρους ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων ἀγωνιεῖσθαι προθύμως. τοῦτο γάρ ἐστιν ἐνδεικτικὸν τῆς ἀντιθέσεως, ὅτι ἀλλὰ δυνησόμεθα διὰ τῶν ξένων ἀδικοῦντα αὐτὸν κωλῦσαι· ἣν ἐκ προλήψεως ἔλυσε· καὶ ἐπισημαινόμενος πάλιν οὐδὲν ἧττον λύει, καὶ συνάπτει τοὺς ἐπιλόγους ἀπὸ [3] τῶν αἰσχρῶν ἐπιχειρῶν, ἀπὸ τῆς τῶν προγόνων κρίσεως, ἀπὸ τῆς τοῦ πολεμίου κρίσεως, ἀπὸ τῆς ποιότητος τῆς πόλεως, ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῶν ἔργων καὶ τῶν κατορθωμάτων τῶν προγονικῶν, ἅπερ ἂν εἴη τοῦ ἐνδόξου. καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος εἰς τὸν ἐπίλογον· ὁ γὰρ τοῦ αἰσχροῦ καὶ τοῦ ἐνδόξου καὶ τοῦ πρέποντος τόπος καὶ τοῦ καλοῦ, ἴδιος ἂν εἴη τοῦ συμφέροντος. εἶτα ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ πάλιν ἐπιλογίζεται, χρῆναι πάντας παρασκευάζεσθαι μὲν πρὸς τὸν πόλεμον, παρακαλεῖν δὲ τοὺς Ἕλληνας μὴ λόγοις ἀλλ' ἔργοις. εἶτ' ἐπειδήπερ ἀντέπεσεν, Ἀλλὰ πολλάκις παρακαλέσαντες οὐκ ἐπείσαμεν· ἔλυσε καὶ τοῦτο, εἰπὼν, Αὐτοὺς αἰτίους εἶναι, πρεσβευομένους μὲν καὶ τηνάλλως λέγοντας δεικνύντας δὲ πράξεως μηδὲν ἔργον· εἰωθέναι δὲ ἅπαντας τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις προσέχειν, καὶ μάλιστα τῶν ἐξηπατηκότων λόγοις πολλάκις.

[1] πάλιν omittit Par. a. [2] ἀθυμούντων Ald. M. Ben. [3] τοῦ αἰσχροῦ Par. a.

Μὴ γὰρ ὑπολάβῃ —] P. 254. 20.
Μηδὲ νομίσητε —] P. 254. 22.
Χρῆναι — ἔργοις] P. 255. 3.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 267. 1. ΠΕΡΙ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου, καὶ ὧν ἕνεκα τὴν ἐκκλησίαν ποιεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ὁ περὶ συντάξεως λόγος οὐκ ἔχει προφανῆ τὸν χρόνον, εἰκάσειε δ᾽ ἄν τις αὐτὸν εἰρῆσθαι πρὸ τῶν Φιλιππικῶν, ἀφεστηκότων μὲν ἤδη τῶν συμμάχων, [1] Ῥοδίων δὲ ὀλιγαρχουμένων. ὥστε ὅσοι συντάττουσιν αὐτὸν τοῖς Φιλιππικοῖς, ἠγνοήκασι παντελῶς, ὅτι τῶν Φιλιππικῶν ἐστὶ προγενέστερος. ἔοικε δέ τις Εὐβούλου νενικηκέναι γνώμη, τὰ στρατιωτικὰ θεωρικὰ γενέσθαι. μεθ᾽ ἣν ἐπὶ χειροτονίαν, οὐκέτι μὲν ἀντιλέγειν δύναται τῷ λαμβάνειν· συντρέχων δὲ ταῖς διανομαῖς, εἰσηγεῖται δεῖν τὴν ἐκκλησίαν γενέσθαι, καὶ ἐν ἐκείνῃ κυρῶσαι, ἅπερ ἀξιοῖ καὶ αὐτός. ἀξιοῖ δὲ προστεθῆναι τῷ λαμβάνειν τάξιν τοῦ πράττειν τινὰ τὰ δέοντα. οὐκ ἔστι δὲ ἡ περὶ τούτου προκειμένη συμβουλὴ νῦν ἐντελὴς, ἀλλ᾽ εἰσήγησις μόνη καὶ προτροπὴ τισὶν ἐν ἑτέρᾳ ἐκκλησίᾳ τὴν τάξιν κυρώσουσιν. ἀξιοῖ δὲ καὶ τοὺς καιροὺς διαταχθῆναι τόν τε τοῦ πολέμου, καὶ τὸν τῆς εἰρήνης· καὶ τὰ κεφάλαια δὲ περὶ ὧν δεῖ βουλεύεσθαι [2] αὐτοὺς, προτίθησι νῦν καὶ προαναφωνεῖ. τὸ δὲ σύμπαν ἐστὶν, ὥστε διὰ παντὸς μὲν λαμβάνειν αὐτοὺς, [3] λαμβάνοντας δὲ, ὡς ἔφη, μηδενὸς τῶν πρακτέων [4] ἀμελεῖν ὅτου καιρὸς εἴη. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔσχεν ἀντειπεῖν, [5] κρατούσης ‡ λοιπὸν ‡ Εὐβούλου τῆς γνώμης περὶ τοῦ λαμβάνειν, ἦλθε λοιπὸν ἐφ᾽ ἑτέραν ὁδὸν δι᾽ ἧς προστίθησι καὶ αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, τὸ δεῖν πράττειν δι᾽ αὐτῆς εἰσηγούμενος. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις, καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ λόγου, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. οὔτε δὲ [6] περὶ πολέμου πρόκειται συμβουλή τις οὐδὲ περὶ τοῦ δεῖν ἄγειν εἰρήνην ‡ ἡ σκέψις ‡ πάνυ· ἀλλ᾽ ἔστιν, ὡς ἔφην, εἰσήγησις ἀξιοῦντος προστιθέναι [7] τῇ κεκρατηκυίᾳ γνώμῃ περὶ τοῦ λαμβάνειν τὸ πράττειν τὰ δέοντα, χρωμένη ἀφορμῇ ταύτῃ, [8] παρὰ [9] τῶν τῆς πόλεως Εὐβούλου μικρὰ δεδωκότος καὶ πρὸς χρόνον ῥητὸν τῶν πανηγύρεων, [10] αὐτὸς καὶ διὰ παντὸς δίδωσι καὶ πλείονα, εἰ μόνον [11] ἐθέλοιεν διὰ τοῦτο λαμβάνειν, ἵνα καὶ τὰ δέοντα [12] πράττοιεν. τὸ δὲ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ λόγου, εἰ μὲν ἐντελῆ τὴν ἐργασίαν εἶχε τοῦ πῶς χρὴ λαμβάνειν πεζοὺς καὶ ἱππέας καὶ τριηρίτας, καὶ * πότε καὶ πῶς [13] δεῖ συντετάχθαι, [14] ἀποφήναιτο ἂν τις εἰκότως, [15] θαῤῥῶν εἶναι [16] τοῦ δυνατοῦ· ἐπεὶ δὲ οὐ περὶ τούτων νῦν ὁ λόγος ἐστὶν, ἀλλ᾽ ἁπλῆ τις εἰσήγησις περὶ τοῦ καταδέξασθαι λόγον, περὶ τούτων καὶ προθεῖναι γνώμην τῷ βουλομένῳ, εἰκότως ἄν τις [17] ἀποφαίνοιτο τοῦ συμφέροντος εἶναι. ὅθεν δὴ τὸ συμφέρον ἀποφαντικῶς φαμὲν τὸν λόγον ἔχειν κατὰ τὸ πρῶτον κεφάλαιον, εἰσηγουμένου τοῦ ῥήτορος συμφέρον εἶναι περὶ τῆς παρασκευῆς βουλεύεσθαι, ὡς περιεκτικὸν μὲν εἶναι τὸ συμφέρον, περιεχόμενον δὲ τὸ δυνατόν· πάντες γὰρ οἱ ‡ περὶ ‡ [18] τοῦ δυνατοῦ λόγοι, καὶ [19] πᾶσαι

[1] ῥᾳδίως Ald. [2] αὐτοὺς δεῖ βουλεύσασθαι, προστίθησι Ben. προστίθησι Ald. quoque. [3] λαμβάνοντες Ald. Ben. [4] ῥᾳθυμεῖν Ald. Ben. [5] κρατούσῃ λοιπὸν τῇ Εὐβούλου γνώμῃ Par. a. [6] περὶ omittunt Ald. Ben. [7] τί κεκρατηκυῖα γνώμη Ald. Ben. [8] περὶ Ald. Ben. [9] τῶν omittit Par. a. [10] . οὕτω Ald. Ben. [11] ἐθελεῖν Ald. [12] πράττειν Ald. [13] διασυντετάχθαι Par. a. [14] ἀπεφήνατο Ben. [15] θαῤῥῶ Ald. [16] τὸ δύναμιν Ald. τὸ δυνατὸν Ben. [17] ἀποφαίνεται Ald. ἀποφήναιτο Ben. [18] τοῦ συμφέροντος Ald. [19] πᾶσαι δὲ αἱ Ben.

Ῥαθυμεῖν] F. ἀμελεῖν. Wolf.

Τὸ δεῖν] Fortassis τί δεῖ· etsi et illud locum habet: adjungit, rem gerendam esse. Idem.

Περὶ τῶν τῆς πόλεως] Fortassis: ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως. Idem.

Θαῤῥῶ εἶναι τὸ δύναμιν] Fortassis: εἰκότως θαῤῥῶν εἶναι τὸ δυνατὸν, vel κεφάλαιον εἶναι τὸ δυνατὸν, ac potius τοῦ δυνατοῦ, ut mox habet τοῦ συμφέροντος εἶναι. Idem.

Οἱ τοῦ συμφέροντος λόγοι] Fortassis: οἱ τοῦ δυνατοῦ. et p. 62. col. 1. v. 26. τοὺς ἀκούοντας, οὐ δίκαιον. Idem.

αἱ ἀποδείξεις, ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἔχουσι τὰς κατασκευάς. ἀρκτέον δὲ λέγειν ἄνωθεν. τὸ τοίνυν προοίμιον ἐῤῥητόρευται αὐτῷ κατὰ [1] τὸν τρόπον τοῦ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν, καὶ περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ στρατιωτῶν· καὶ γὰρ ἐν ἐκείνοις προστιθέμενος θατέρῳ μέρει, προσποιεῖται μηδετέρῳ συναγορεύειν, ἀλλ᾽ ἀεὶ τὸ μέσον ζητεῖν. τοῦτο δέ ἐστι τὸ τῆς πόλεως συμφέρον· εἰ γὰρ μήτε τοῖςδε μήτε ἐκείνοις συναγορεύειν [2] βούλεται, δῆλον ὅτι τοῦ κοινῇ λυσιτελοῦντος εἵνεκα παρεληλυθὼς ἐπὶ τὸ βῆμα φανήσεται. ὅθεν δὴ καὶ τοῖς ἀποτρέπουσι προστίθεται· οὐχ ἁπλῶς δὲ προστίθεται, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἀποδεικνύναι τοῦτο λυσιτελοῦν τῇ πόλει καὶ χρήσιμον. ὅσοι μὲν γὰρ [3] θατέρῳ συνίστανται αὐτοῦ τοῦ μέρους τὸ λυσιτελὲς ÷μόνον÷ ζητοῦντες, οὗτοι παντελῶς δοκοῦσιν ἀμελεῖν τοῦ κοινῇ [4] συμφέροντος. ὅπερ [5] ἐν τούτῳ καὶ ἐν ἐκείνοις διαπραττόμενος φαίνεται. τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον παρ᾽ αὐτοῦ κατ᾽ Αἰσχίνου ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας λόγῳ· ὅτι [6] βουλευομένης τῆς πόλεως ÷τὸ÷ περὶ τοῦ πότερον δεῖ Φίλιππον Ἀμφικτύονα ἐγγράφειν, ἢ μὴ, ὁ μὲν Αἰσχίνης οὐδὲν τῶν συμφερόντων οὐδὲ τῶν βλαπτόντων τὴν πόλιν σκοπουμένος οὕτω συνηγόρει τῷ Μακεδόνι, δηλονότι ἐγκωμιάζων, ἢ καὶ φοβῶν τοὺς ἀκούοντας, ἢ τὸ δίκαιον προτείνων, ὅτι ἄτοπον τῶν ἄλλων ἄξιον αὐτὸν νομιζόντων, [7] ὑμᾶς μόνους ἀνθίστασθαι. ὁ δὲ Δημοσθένης, εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν [8] ἑαυτὸν καθεὶς, τὸ μὲν εἰπεῖν τι περὶ Φιλίππου καλὸν, ἢ αἰσχρὸν, ἤ τι τοιοῦτον οἷον Αἰσχίνης, παντελῶς ἀπέχεται· αὐτὸ δὲ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον σκοπούμενος, ἀπέδειξεν, ὡς ἀλυσιτελὲς ἐναντιοῦσθαι τῇ τῶν Ἑλλήνων γνώμῃ. εἰ μὲν οὖν κἀνταῦθα τὰς γνώμας τὰς τῶν [9] ἀπόρων ἀποδεξάμενος [10] ἐποιεῖτο τὸν λόγον, εἰκότως ἄν τις αὐτὸν ἔφη τῆς ἐκείνων μερίδος ἀκριβῶς εἶναι. ἐπειδὴ δὲ τὸ μὲν κατ᾽ ἐκείνους σιωπᾷ, φησὶ δὲ συμφέρειν τῇ πόλει, τὸ τοὺς λαμβάνοντας καὶ ποιεῖν τι τῶν δεόντων, εἰκότως ἂν [11] δοκῇ τοῦ μὲν χαρίζεσθαι τοῖς [12] διανεμομένοις καθεστηκέναι πόῤῥω, τοῦ δὲ τῇ πόλει λυσιτελοῦντος ἀντέχεσθαι. καὶ ταῦτα λέγων, τοῖς [13] ἀπόροις οὐ [14] ταὐτὰ λέγειν δοκεῖ. οἱ μὲν γὰρ, ÷ὡς÷ ἴδιον συμφέρον ἢ βλάβος ἐγύμναζον· ὁ δὲ, τὸ κατ᾽ ἐκείνους παρεὶς, τὸ τῇ πόλει συμφέρον εἰσηγεῖσθαι κατεπαγγέλλεται. εἰδὼς δὲ ἑαυτῷ τὸν λόγον ἐπικίνδυνον ὄντα καὶ σφαλερὸν, τὸ τοὺς ἀκούοντας μὴ ῥᾳδίως παραδέχεσθαι ταύτην τὴν γνώμην, ἠθικῶς εἰσηγεῖται, ἀξιῶν ἐκκλησίαν ἀποδοῦναι περὶ τούτου· ἵνα [15] καὶ λέγῃ, καὶ λέγων δοκῇ μὴ λέγειν. [16] ᾗ μὲν γὰρ οὐκ ἀποφαίνεται, πόῤῥω καθέστηκε τοῦ προσκρούειν· [16] ᾗ δὲ οὐ σεσίγηκε, ταύτῃ παρῄνεσεν. ἀπαλλαγεὶς δὲ τοῦ προοιμίου τὸν σκοπὸν ἀθρόως εἶπε, τῆς εἰσηγήσεως ἐντεῦθεν ἀρξάμενος· ἐγὼ δὲ φημὶ δεῖν (καί μοι μὴ θορυβήσητε ἐφ᾽ ᾧ μέλλω λέγειν). καὶ ἔστι τοῦτο τοῦ συμφέροντος κεφαλαίου ἐπιβολή. εἶτα ἀντέπεσεν εὐθὺς τῇ [17] ἐπιβολῇ, καὶ τίνος ἕνεκα βουλευσόμεθα περὶ παρασκευῆς πολέμου συντάξεως; ἵν᾽ οὖν τὸ λυποῦν διαλύσῃ, ἀπέδωκε τὴν αἰτίαν εὐθὺς εἰπών· ἵνα, ὦ [18] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι᾽ ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε, καὶ μὴ τὸν δεῖνα πυνθάνησθε τί [19] πράττει· ἀντὶ τοῦ, ἵνα στρατευόμενοι τῶν ἀγαθῶν μεταλαμβάνητε. καὶ αἱ κατασκευαὶ μὲν ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ· οὐ μὴν τὸ δυνατόν ἐστι κεφάλαιον, ἀλλ᾽ ἔστι τὸ συμφέρον [20] ὥς φαμεν. ὅτι γὰρ χρὴ περὶ τοῦ δυνατοῦ βουλεύσασθαι, τοῦτο αὐτοῖς ὑποτίθεται, ὡς τὴν μὲν παροῦσαν ὑποθήκην τοῦ συμφέροντος εἶναι, τὸ δὲ γενησόμενον περὶ τούτων ὧν κρίνουσι τοῦ δυνατοῦ. εἶτα ὑπόνοιαν εὐθὺς ἄλλην ἀναιρεῖ, ὅτι ἀλλ᾽ ἀρκέσει [21] τοῦ ξένου ἡ δύναμις, ἐπαγαγὼν πρὸς αὐτὴν τηλαυγῶς, στρατεύεσθαι δὲ ἑαυτοὺς καὶ μηδενὶ τούτου παραχωρεῖν. καὶ ἕτερον, ὅτι δεῖ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως οἰκείαν εἶναι κατεσκευασμένην. καὶ τὴν αἰτίαν εὐθὺς [22] προστίθησι, δι᾽ ἣν ἀναγκαῖον εἶναι τῆς πόλεως τὴν δύναμιν· ἵνα εὐπορῆτε φησὶ, καὶ τὰ δέοντα ποιῆτε. εἶτα καταλέγει τὰ συμφέροντα, ὅσα συμβήσεται στρατευομένων αὐτῶν. εἶτα πάλιν διαιρεῖ δίχα

[1] τὸν omittit Ald. [2] ἐπαγγέλλεται Par. α.
[3] θατέρῳ μέρει Par. α. θάτερον Ald. Ben. [4] συμφ. εἰρημένου. ὅπερ Ald. Ben.
[5] κἂν Ben. [6] βουλομένης Ald. Ben. βουλευομένης Par. α.
[7] ἡμᾶς Ben. [8] ἑαυτὸν omittunt Ald. Ben.
[9] εὐπόρων ἀποδειξάμενος Ben. ἀπόρων Ald. M. Ben. [10] ἐποιοῖτο Ald.
[11] δοκείη Ben. [12] δυναμένοις Ald. Ben.
[13] εὐπόροις Ald. Ben. [14] ταῦτα Ald. Ben. ταὐτὰ Par. α.
[15] καὶ λέγων λέγῃ, καὶ δοκῇ Ald. Ben. [16] εἰ Ald. Ben.
[17] ἐπιβουλῇ Ald. [18] ἄνδρες omittit Ben.
[19] πράττειν Ald. [20] ὡς ἔφαμεν Ben. [21] τῶν ξένων Par. α.
[22] προτίθησι Ald.

Καθεὶς] Fortassis ἑαυτὸν addendum. Idem.

Τοῖς δυναμένοις] Lego τοῖς διανεμομένοις, *divisoribus*, id est, iis qui pecuniam populo distribuendam censebant. Mox τοῖς ἀπόροις οὐ ταῦτα λέγειν δοκεῖ. Nec enim οἱ εὔποροι, sed οἱ ἄποροι, erant οἱ διανεμόμενοι. et col. 2. v. 6. σφαλερὸν, τῷ τοὺς ἀκούοντας. Idem.

Ἵνα καὶ λέγων] Fortassis: ἵνα καὶ λέγῃ, καὶ λέγων δοκῇ μὴ λέγειν. Idem.

Ἐγὼ δέ φημι —] P. 268. 18.

Ἵνα, ὦ ἄνδρες Ἀ. —] P. 268. 24.

Στρατεύεσθαι —] P. 269. 2. 3. 4.

τὴν αἰτίαν καὶ τὴν ἀνάγκην ÷τοῦ δεῖν αὐτοὺς στρατεύεσθαι,÷ πρῶτον μὲν εἰς [1] τοὺς στρατηγοὺς, [2] εἰπὼν, Ἵνα μὴ κακῶς ποιῶσι τοὺς συμμάχους, μηδὲ αὐτοὶ παρ᾽ [3] ἡμῖν κρίνωνται. εἰς ἕτερον δὲ, Ἵνα τῶν Ἑλλήνων ἄρχητε, φησίν· οὐ γὰρ οἷόν τε εἶναι, τῆς μὲν ἡγεμονίας ἀντιποιεῖσθαι, μηδαμῶς δὲ δύναμιν οἰκείαν ἐκπέμπειν. εἶθ᾽, ἵνα δείξῃ, ὅτι πολλὰ ἄτοπα παρὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν συμβαίνει, τὰς συμφορὰς καταριθμεῖται τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων, Μιτυληναίων, καὶ Ῥοδίων, [4] καὶ ἀναγκαῖον ÷φησὶν αὐτοὺς÷ [5] αὐτοῖς προεστᾶναι. εἶτα ἐπειδήπερ ἐμνημόνευσε Ῥοδίων, ἔλαβεν ἀντιπῖπτον ἐκ τῆς ἐργασίας· Ἀλλ᾽ ἐχθροί γε ἡμῖν Ῥόδιοι, ÷φαίη τις ἄν,÷ φανήσονται. εἰ μὲν οὖν πρὸς ὅλον τὸ κεφάλαιον, ἢ πρὸς τὸ πλεῖστον μέρος, οὕτως ἀνθυπήγαγεν· Ἀλλ᾽ οὐδὲν [6] ἡμῖν [7] προσήκει προΐστασθαι τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων· λελυπήκασι γὰρ ἡμᾶς ἀποστάντες· ἀντίθεσις ἂν ἦν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος, πρὸς ἅπαν ἀνθισταμένη τὸ κεφάλαιον· ἐπειδὴ δὲ εἰδικῶς περὶ Ῥοδίων εἴρηται, ἀντιπῖπτον αὐτὸ χρὴ νομίζειν εἶναι. σκοπὸς δὲ αὐτῷ, καὶ τοὺς Ῥοδίους ἐλευθερῶσαι. διόπερ προαναφωνεῖ καὶ προδιοικεῖται τὸν λόγον. ὅτι δ᾽ οὖν οὐκ ἔστιν ἀντίθεσις, δῆλον αὐτίκα. οὐδὲ ἐπέμεινε τῇ λύσει, ἀναδραμὼν εὐθὺς πάλιν ἐπὶ τὸν περὶ συντάξεως λόγον. δοκοῦσι δὲ μάλιστα ὑπὸ Ῥοδίων [8] ἀδικεῖσθαι, ἰσχυσάντων ÷τε÷ κατὰ θάλατταν, καὶ πεισάντων τοὺς ἄλλους ἀποστῆναι συμμάχους. μετὰ ταῦτα ἐπήγαγεν, ὅτι διελέχθη καὶ περὶ τούτων πολλάκις, πρὸς ὅπερ ἔοικεν ἀντιπεσεῖν ὑπόνοιά τις [9] ἐκ τοῦ ἀσυμφόρου· ὅτι οὐ λυσιτελεῖ γὰρ ἡ συμβούλευσις, καὶ διὰ τοῦτο οὐ πεισόμεθα. ὅθεν καὶ [10] ἐπήγαγε δυσχεραίνων· Ὃ δή μοι πλείστην ἀθυμίαν ἁπάντων παρέσχηκεν, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ [11] ἀποκρύψομαι· ὅτι, πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλῶν ὄντων ὧν συμβουλεύω, τῶν μὲν ἄλλων οὐδενὸς οὐδεὶς μέμνηται, [12] τοῖν δυοῖν δ᾽ ὀβολοῖν πάντες· αἰνιττόμενος, ὅτι πρὸς τὴν αὐτοῦ [13] συμβουλὴν δυσχεραίνουσι, μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐθέλουσι μεμνῆσθαι, [14] λαμβάνειν μὲν ἐσπουδακότας, πράττειν δέ τι τῶν ἀναγκαίων οὐ προαιρουμένους. εἶτα συγκρίνει τὴν ἑαυτοῦ συμβουλὴν, ὡς ἐν συμφέροντι κεφαλαίῳ πρὸς τὸ ἀπὸ τῶν [15] ἀντιδόσεων ÷καὶ÷ διανομῶν κέρδος, ὁμοῦ μὲν κάλλος ἀμύθητον προστιθεὶς τῷ λόγῳ, ὁμοῦ δὲ αὔξων ἐκ τῆς συγκρίσεως τὴν εἰσήγησιν. πάρεστι δὲ ἐκ τῶν λεγομένων [16] οὐδὲν ἧττον ἀθρῆσαι, ὅτι πρὸς ἀντιπίπτοντα ἀπήντηκε τὸν λόγον, ὅτι ἀρκέσει τὸ λαμβάνειν μόνον· σὺ δὲ ἐργώδη καὶ ἀσύμφορα συμβουλεύεις. μετὰ ταῦτ᾽ ἄλλην ὑπόνοιαν ἀνῄρηκε τοιαύτην· Ἀλλ᾽ ὅταν [17] ἀνάγκη τούτων καὶ χρεία γένοιτο, τότε περὶ παρασκευῆς βουλευσόμεθα. ταύτην οὐκ ἔθηκε μὲν, ἔλυσε δὲ ἐπενεγκών· Ἐὰν μὲν ὑμεῖς νῦν πεισθῆτε, τούτων καιρὸν εἶναι νομίσαντες, ὅταν αὐτῶν εἰς χρείαν ἔλθητε, ἕτοιμα ὑπάρξει· ἐὰν [18] δ᾽ ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδητε, ὅταν δέῃ χρῆσθαι, τότε ἀναγκασθήσεσθε ÷παρασκευάζεσθαι.÷ ἄχρι μὲν ÷δὴ÷ τούτου πεπλήρωται αὐτῷ τὸ κεφάλαιον τῆς εἰσηγήσεως, ὃ διὰ τοῦ συμφέροντος συμπεραίνεται. εἰσβάλλει δὲ λοιπὸν εἰς δίκαιον, σύγκρισιν [19] ἔχον τῶν ἑαυτοῦ πολιτευμάτων καὶ τῶν ἀντιτεταγμένων ÷καὶ ἀντιπολιτευομένων÷ αὐτῷ ὡς ἐν [20] παρεκβάσει, βουλόμενος δι᾽ αὐτῆς συστῆσαι, ὅτι ἄριστα [21] συμβουλεύεται· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου λόγῳ, βουλόμενος αὐξῆσαι τὴν κατηγορίαν ταῖς κατὰ Μειδίου διαβολαῖς, πλείονας ἀνήλωκε λόγους ἐν τῇ παρεκβάσει ἢ τοῖς ἀγωνιστικοῖς. οὑτωσὶ δὲ κἀνταῦθα, βουλόμενος [22] συστῆσαι τὴν εἰσήγησιν, διαβάλλει τὰς τῶν ἄλλων ῥητόρων πολιτείας ὡς πονηράς. καὶ δίχα διαιρεῖ τὸν περὶ ἐκείνων λόγον· εἰς ἓν μὲν ὅτι περὶ μικρὰ καὶ φαῦλα διατελοῦσι σπουδάζοντες, εἰς ἕτερον δὲ ὅτι πεπείκασι τὴν πόλιν νομίζειν ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὴν σωτηρίαν τῆς δημοκρατίας εἶναι. οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τοῖς εὐπόροις ἐπιβουλεύοντες καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν δημεύεσθαι παρασκευάζοντες. τούτων δὲ ἁπάντων κατηγορήσας, [23] ὡς κακῶς [24] πολιτευομένων, συνίστησι τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν, καὶ περὶ οἷα καὶ τίνα ἐσπούδακεν αὐτὸς, ὅτι περὶ μεγάλων ἀκούειν συνεθίζει τὸν δῆμον, συνιστὰς διὰ τούτων ὅτι μόνος καὶ μάλιστα πολιτευόμενος αὐτὸς τυγχάνει, τάχα

[1] τοὺς ξένους καὶ τοὺς στρ. Par. α.
[2] εἰπὼν ante πρῶτον ponunt Ald. Ben. omittit Par. α.
[3] ὑμῖν Ben. [4] καὶ] ὧν Par. α. [5] αὐτοῖς omittit Par. α.
[6] ὑμῖν Ald. [7] προσῆκε Ald. Ben. [8] ἠδικῆσθαι M. Ben.
[9] ἐκ] αὐτοῦ Ald. Ben. [10] ἐπήνεγκε Ben.
[11] ἀποτρέψομαι Par. α. [12] τοῖς Ald. [13] βουλὴν Ald. Ben.
[14] λαμβάνει Ald. Ben. [15] διαδόσεων Par. α.
[16] οὐδὲν ἧττον ἐκ τῶν λεγομένων Ben.
[17] ἀνάγκη γένηται καὶ χρεία τούτων Ben. [18] δι᾽ Ald.
[19] ἔχων Ald. Ben. [20] παραβάσει Ald. Ben. παρεκβάσει Par. α.
[21] συμβεβούλευκε Par. α. [22] στῆσαι Ald.
[23] ὡς omittunt Ald. Ben. [24] πολιτευόμενον Ald.

Ὃ δή μοι πλείστην —] P. 270. 16.

Πρὸς τὸ ἀπὸ τῶν ἀντιδόσεων —] Πρὸς τὸ τῶν ἀπὸ τῶν δημοσίων διανομῶν κέρδος. Wolf.

Ἐὰν μὲν ὑμεῖς νῦν — παρασκευάζεσθαι] P. 271. 8.

πρὸς τὸν Εὔβουλον διὰ τούτων ἀποτεινόμενος, καὶ τὴν [1] αὐτοῦ πολιτείαν πρὸς τὴν ἐκείνου συγκρίνων, καὶ δεικνὺς πολλῷ [2] τῷ μέσῳ διαφέρουσαν τὴν ἑαυτοῦ· καὶ οὐ πρὸς τὸν Εὔβουλον μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαντας ὅσοι τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ πολιτείαν ἀνήρηνται· εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν προστίθησι, δι' ἣν ἐκεῖνοι μὲν τοῦτον τὸν τρόπον, αὐτὸς δὲ οὐ τὸν αὐτὸν, πολιτεύεται. ταῦτα δὲ ἂν εἴη σύστασις ποιότητος, ἣ θεωρεῖται περὶ τὸ δίκαιον. διὸ προσποιεῖται ταῦτα [3] λέγειν χαλεπαίνων καὶ ἀχθόμενος ὅτι νενίκηκεν ἀλυσιτελὴς Εὐβούλου γνώμη, διδοῦσα τὰ κοινὰ τῷ δήμῳ σχολάζοντι, καὶ εἰς ῥαθυμίαν [4] ἐκκαλουμένη μᾶλλον. ὅθεν καὶ ἡ ἀντεξέτασις ἑτέρα γίνεται τῆς τῶν προγόνων πολιτείας, ἣν [5] διῴκησαν ἄνδρες ἀγαθοὶ οἷος αὐτὸς, καὶ τῆς νυνὶ καθεστηκυίας, εἰς οἷα οἱ δημαγωγοῦντες ἐπὶ τοῦ παρόντος [6] προήχασι τὴν πόλιν. εἰκότως δὲ πλεῖστος ὁ περὶ τούτων λόγος· ἐπειδὴ γὰρ ὁρᾷ τὴν πολιτείαν καινοτομουμένην, εἰκότως πλεῖστα περὶ τῆς πολιτείας διαλέγεται, τῇ μὲν ἐπαινῶν, τῇ δὲ μεμφόμενος, μονονουχὶ τὸν Περικλέα μιμούμενος. πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος ἔταξε μισθοφορὰν, καὶ ἔδωκε τῷ δήμῳ στρατευομένῳ· καὶ αὐτὸς δὲ βούλεται διδόναι, καὶ [7] προκαλεῖται πράττειν ἃ δεῖ. δύο τοίνυν εἰσὶν ἐν τῇ παρεκβάσει μέγισται συγκρίσεις ∓ ἤτοι ἀντεξετάσεις· ∓ μία μὲν τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας πρὸς τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων, ἑτέρα δὲ τῆς ὅλης πολιτείας τῆς νῦν πρὸς τὴν πάλαι. ταύτην δὲ δίχα διαιρεῖ, εἴς τε τὰς νῦν καθεστηκυίας τιμὰς τῶν [8] στρατηγῶν, καὶ εἰς τὰς τῶν προτέρων. καὶ τὸ ἄλλο εἶδος τῆς πολιτείας [9] ἅπαν καὶ αὐτὸ εἰς τρία διῄρηκε, εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, [10] εἰς τὰ κατὰ τὴν πόλιν, εἰς [11] τὸ ἴδιον τῶν δημαγωγῶν. πᾶσαν τοίνυν, ὡς [12] εἴπομεν, τὴν πολιτείαν ἀντεξετάζει τὴν τῶν προγόνων, καὶ [13] τὴν [14] πρώτην μὲν τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. τοῦτο δὲ τὸ μέρος ἔχεται τοῦ περὶ τῶν ῥητόρων λόγου. δείκνυσι γὰρ, ὅπως ἐκεῖνοι μὲν συμμέτρως ἐτίμων τοὺς τότε στρατηγοὺς, ὅπως δὲ οἱ νῦν πολιτευόμενοι τοὺς [15] νυνὶ στρατηγούς· ὅτι μὴ στρατεύεται ἡ πόλις, οὐδένα ὅρον οὐδὲ μέτρον ὁρίζοντες, ἀεὶ δὲ [16] ὑπερβολὰς προστιθέντες. εἰ δὲ ὁ δῆμος ἐστρατεύετο, [17] οὔκουν οὕτως ὑπερβαλλόντως τοὺς στρατηγοῦντας ἐθαύμαζε. μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἔρχεται, συγκρίνων τὴν παροῦσαν σύμπασαν τῇ παλαιᾷ συμπάσῃ. [18] διαιρεῖται δὲ τὴν πολιτείαν εἰς τρία, καθάπερ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν· εἰς τὸ κατὰ τοὺς Ἕλληνας, ὅπως μὲν αὐτῶν [19] προειστήκησαν οἱ πρόγονοι, ὅπως δὲ οἱ νῦν· εἰς τὸ κατὰ τὴν πόλιν, ὅπως ἐκεῖνοι μὲν οἰκοδομήμασι καὶ ἱερῶν κατασκευαῖς [20] αὐτὴν [21] ἐκόσμησαν, οἱ δὲ νῦν κρήνας καὶ [22] λήρους κατασκευάζουσιν· εἰς τρίτον, ὃ περιέχει τοῦ βίου τῶν πολιτευομένων [23] ἐξέτασιν, [24] ὅπως μὲν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐκεῖνοι μέτριοι καὶ [25] πολιτικοὶ τὰς οἰκίας [26] ὁμοίας τοῖς ἀπόροις κατεσκευασμένοι, ὅπως δὲ οἱ νῦν μεγαλοπρεπεῖς καὶ ὑπερβαλλούσας τινὰς τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων. καὶ τὴν αἰτίαν προστίθησιν, ὅτι οἱ μὲν ἐφείδοντο τῶν κοινῶν, οἱ δὲ τὰ τῆς πόλεως [27] νοσφίζουσι· διὰ τούτων ἔπαινον ἑαυτῷ κατασκευάζων, καὶ, [28] ὥς τις ἄμεινον ἐκείνων πολιτευόμενος, ἀεὶ τὸ κοινῇ συμφέρον, οὐ τὸ ἰδίᾳ κερδαίνειν [29] ὁρῶν. εἶτα τούτων ἀπαλλαττόμενος, ἀνακεφαλαιοῦται ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου, ὅτι πρέπον Ἀθηναίοις ἄρχειν· ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦ, ὅτι αἰσχρὸν προέσθαι τοὺς Ἀθηναίους τοὺς φίλους καὶ τοὺς συμμάχους· ἀπὸ τοῦ ἀναγκαίου, [30] ὅπως οὐχ οἷόν τε [31] προεστηκότας τῶν Ἑλλήνων ἀναχωρεῖν τῆς τάξεως· ἀπὸ τοῦ [32] ἐναντίου, ὅτι [33] ἡμεῖς τοῦ καλοὺς καὶ πονηροὺς εἶναι τοὺς πολιτευομένους αἴτιοι, [34] λέγειν αὐτοὺς τὸ πρὸς ἡδονὴν συνεθίζοντες. ὡς δὲ συντόμως εἰπεῖν, τριμερὴς ὁ περὶ συντάξεως λόγος, κατὰ τὴν πρώτην τῶν μερῶν τομήν. καὶ ἓν μὲν αὐτοῦ μέρος ἐστὶ περιεκτικὸν τοῦ συμφέροντος· ἐν ᾧ ποιεῖται εἰσήγησιν περὶ τοῦ [35] δεῖν κατασκευάσαι τὴν πόλιν· ἐν δὲ τούτῳ, τὸ μὲν συμφέρον φαμὲν εἶναι τὸ προηγούμενον, περιεχόμενον δὲ τὸ δυνατόν. δεύτερον μέρος ἐστὶ τοῦ λόγου παρέκβασις τὸ δίκαιον περιέχουσα, ἐν ᾧ μέμψις καὶ κατηγορία τῶν κακῶς πολιτευομένων ῥητόρων, ὅτι συνεθίζουσι τὴν πόλιν [36] ἀργεῖν καὶ μὴ [37] τὰ δέοντα πράττειν, ἀλλὰ

[1] ἑαυτοῦ Ben. [2] τὸ Ald. Ben. [3] καὶ λέγει Ald. Ben.
[4] οὐ καλουμένῳ Ald. [5] διώκουσιν Ald. διῴκουν Ben.
[6] προσήχασι Ald. Ben. [7] προσκαλεῖται Ald.
[8] στρατιωτῶν Ald. [9] ἅπαν ὥσπερ καὶ Ald. Ben.
[10] εἰς τὰ κατὰ τὴν πόλιν omittunt Ald. Ben. [11] τὰ ἴδια αὐτῶν Par. a.
[12] ἔφαμεν Par. a. [13] τὴν omittunt Ald. Ben.
[14] πρῶτον Par. a. [15] νυνὶ omittunt Ald. Ben.
[16] προσβολὰς Ald. Ben. [17] οὐκ ἂν Ben. [18] διαιρεῖ Ben.
[19] προειστήκεισαν Ben. [20] πᾶσαν Ben. omittit Ald.
[21] ἐνόμησαν Ald. Ben. [22] ληνοὺς Par. a. [23] ἀνεξέτασιν Ben.
[24] οἷοι Ald. Ben. [25] δημοτικοὶ Par. a. [26] ὁμοίως Par. a.
[27] νοσφίζοντες Ald. νοσφίζονται Ben. [28] ὅςτις Ald. ὅτι Ben.
[29] ὁρᾶν Ald. ὁρᾷ Ben. [30] ὅτι Par. a. [31] προεστηκότα Ald. M. Ben.
[32] αἰτίου Ben. ἐναντίου M. Ben. [33] ὑμεῖς τοῦ κακοὺς Ben. [34] λέγει Ald.
[35] δυνατοῦ κατ. τὴν πόλιν Ald. δύναμιν κατ. τῇ πόλει Ben. [36] ἀργὸν Ald. M. Ben.
[37] τὰ οὐ δέοντα Par. a.

Εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως] Videtur addendum εἰς τὰ κατὰ τὴν πόλιν. Wolf.

Περὶ τοῦ δυνατοῦ] F. περὶ τοῦ δεῖν κατασκ. Idem.

ξένοις ἐπιτρέπειν καὶ στρατηγοῖς ὀλίγοις [1] τῶν πραγμάτων τὰ ἀναγκαιότατα, καὶ δέον προεστάναι τῶν Ἑλλήνων τὴν πόλιν κωλύουσιν· ἐν ᾧ καὶ [2] ἀντεξέτασις τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας πρὸς τὴν ἐκείνων εἰσήγησιν· ἃ καὶ κατασκευαστικὰ τυγχάνει τοῦ δεῖν πεισθῆναι οἷς αὐτὸς εἰσηγεῖται, ἀλλὰ μὴ οἷς αὐτοὶ λέγουσι. [3] τὸ τρίτον μέρος ∓ τοῦ ∓ λόγου δευτέρα παρέκβασις περιεκτικὴ τοῦ συμφέροντος· ἐν ᾧ τῆς παρούσης πολιτείας ἀντεξέτασιν πρὸς τὴν παλαιὰν ποιεῖται, ἀποδεικνὺς [4] πολλῷ διαφέρουσαν τὴν ἀρχαίαν τῆς νυνὶ καθεστηκυίας. καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος καλῶς ἔχει λέγειν, περιεκτικὸν εἶναι τοῦ κεφαλαίου τῆς εἰσηγήσεως· τὸ δὲ δεύτερον, παρέκβασιν· καὶ τὸ τρίτον δὲ καὶ αὐτὸ, παρέκβασιν μὲν εἶναι, διαφέρουσαν δὲ τῆς [5] πρώτης. ὥςτε δύο παρεκβάσεις ἔχειν τὸν λόγον· μίαν μὲν περιεκτικὴν τῆς ἀντεξετάσεως τῶν ἀντιδημαγωγούντων, αὐτοῦ τε λέγω Δημοσθένους καὶ τῶν πρὸς ἐκεῖνον· δευτέραν δὲ τῆς καθεστηκυίας πολιτείας πρὸς τὴν παλαιὰν ∓ πολιτείαν ∓ ἣν * διῄρηκε. τὰ τελευταῖα δὲ τοῦ λόγου ἀνακεφαλαίωσιν ἔχει [6] συντετμημένην, εἰς ἃ πρὸ βραχέος διαιροῦντες τὸν λόγον [7] κατετέμομεν τὰ ἐπιχειρήματα, καταριθμούμενοι καὶ ὑποδεικνύντες [8] ὅθεν τόπου εἴληπται ἕκαστον.

[1] τὰ τῶν πρ. ἀναγκαιότατα Ald. Ben. [2] ἀντεξετάσεις Par. a.
[3] τὸ omittunt Ald. Ben. [4] πολλῶν Ald.
[5] προτέρας Ben. πρώτης Ald. M. Ben. [6] τετμημένην Ald. Ben.
[7] κατατέμομεν Ald. [8] ὅθεν εἴληπται τῶν τόπων ἕκαστος Ben.

Τρίτον μέρος λόγου] Malim: τὸ τρίτον μέρος τοῦ λόγου. et v. 11. πολλῷ διαφέρουσαν. etsi malim πολύ. Idem.

Ἣν διῄρηκεν] F. ἣν δὴ εἴρηκεν, *quam exposuit*. Idem.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 280. 1. ΟΙ μὲν ἐπαινοῦντες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς προγόνους ἡμῶν] Ὁ περὶ τῶν Συμμοριῶν λόγος πρόδηλον ἔχει τὴν ὑπόθεσιν. πέπεισται γὰρ ὁ δῆμος παρασκευάζεσθαι βασιλέα νῦν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ [1] μέλλειν ἐπιέναι ὅσον οὐδέπω· διὸ καὶ [2] παρώξυνται καὶ προαπαντᾷν αὐτῷ περὶ τὴν Λυδίαν [3] κέκριται, καὶ τοῦ πολέμου κατάρχειν ἤδη. [4] Δημοσθένους δὲ σκοπὸς, εἰ μὲν ἔχει κωλῦσαι καὶ τὴν ὁρμὴν [5] ἀποστρέψαι. δεδοικὼς δὲ τοῦ δήμου τὴν ῥοπὴν — * χαλεπὸν γὰρ ∓ ἦν ∓ ἀνθίστασθαι ζέοντι —, οὐδὲ φανερῶς ἀποτρέπειν καὶ συντρέχειν [6] δοκῶν [7] τῇ γνώμῃ, κωλύει. πῶς δὴ τοῦτο ποιεῖ; προστάττει παρασκευάζεσθαι, καὶ ἄνευ τῶν Ἑλλήνων μὴ ἐπιχειρεῖν· ἵνα τῷ μὲν συμβουλεύειν παρασκευάζεσθαι δοκῇ συντρέχειν, τῷ δὲ ἄνευ τῶν Ἑλλήνων μὴ κινεῖσθαι, λαμπρῶς [8] ἀποτρέπει, ὥςτε [9] τῆς

[1] μέλλει Ald. Ben. [2] παροξύνεται Ald. Ben.
[3] κέκρικε Par. a. [4] Δημοσθένης δὲ σκοπὸν μὲν Ben.
[5] ἀποτρέψαι Ben. ἀποστρέψαι M. Ben. [6] δοκῶν, τῇ γνώμῃ κωλ. Ben.
[7] δὴ Ald. [8] ἀποτρέπειν Ald. Ben. [9] τῇ τ. δ. μεθόδῳ Ald. Ben.

ΚΑΙ προαπαντᾷν αὐτῷ περὶ τὴν Λυδίαν] Hoc suasit Isocrates in Panegyrico. Wolf.*

Κέκριται] Impersonaliter, *decretum est*. Sed quid si κέκρικε, scilicet ὁ δῆμος. Idem.

Εἰ μὲν ἔχει] Fortassis: Δημοσθένους δὲ σκοπὸς μὲν, εἰ ἔχει, κωλῦσαι, vel Δημοσθένης δὲ σκοπὸν μὲν ἔχει κωλῦσαι. et col. 2. v. 3. οὔτε φανερῶς ἀποτρέπει, καὶ συντρέχειν δοκῶν τῇ γνώμῃ, κωλύει. Idem.

τῆς δεινότητος μεθόδου μετέχειν πως τὸν λόγον. καὶ σχήματος τοιοῦτόν ἐστιν εἶδος καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐν τῇ κατ' Ἀρχίδαμον δημηγορίᾳ τῇ πρώτῃ· καὶ γὰρ κἀκεῖνος δοκῶν ἐπὶ τὸν πόλεμον προτρέπειν, οὐδὲν ἧττον [1] καὶ ἀνθίσταται. τοιοῦτον δὲ εἶδος παρὰ τοῖς νεωτέροις οὐκ ἄν τις εὕροι, διὰ τὸ τὴν ὑπερβολὴν τῆς δεινότητος [2] τῆς τῶν παλαιῶν μὴ ‡ ῥᾳδίως ‡ ὑποπίπτειν μιμήσει. δύο οὖν σχήματα παραδεδώκασιν ἡμῖν κρυπτῶν λόγων, Δημοσθένης καὶ Θουκυδίδης — οὗτοι γὰρ ἐπὶ δεινότητι τῶν ἄλλων διήνεγκαν —· ἓν μὲν τοῦτο, ὃ προειρήκαμεν, ἐν ᾧ δοκῶν [3] τις συντρέχειν κωλύει, καὶ ἔστι πρὸς μίμησιν δυσχερέστατον· δέδωκε δὲ ἰδίᾳ Θουκυδίδης καὶ ἕτερον, ὃ ἄντικρύς ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, οἷον τὸ ἐν τῇ δημηγορίᾳ Νικίου· καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῃ συμβουλεύων καὶ προτρέπων δῆθεν πλεῖν ἐπὶ τὴν Σικελίαν, τῷ μεγέθει τῆς παρασκευῆς τοὐναντίον ἐργάζεται. ἐκεῖ μὲν οὖν τὸ εἶδος [4] ὅλον τοιοῦτόν ἐστι διὰ τοῦ ἐναντίου, ἐν ᾧ μεγάλα αὐτῶν οὐκ ἐᾷ τὴν ἔξοδον γίνεσθαι· ἐνταῦθα δὲ συντρέχειν δοκῶν, [5] μεταβιβάζει τὴν διάνοιαν τῶν ἀκροατῶν ἐπὶ παρασκευῆς πρόνοιαν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν δικαίων, [6] καὶ μεθόδῳ τὴν ἀποτροπὴν διὰ τῆς τοιαύτης [7] μελλήσεως καὶ ἤθους καὶ ἐπιμελείας [8] ἐργάζεται. οἷόν ἐστι καὶ τὸ εἶδος τοῦ λόγου, ὡς ἔφην, καὶ τοῦ τῆς Ἀρχιδάμου δημηγορίας. κέχρηται δὲ διαιρέσει μερῶν τοιαύτῃ. ἓν μὲν πεποίηται προοίμιον, οὐδεμίαν ὁμοιότητα ‡ διόλου ‡ ἔχον πρὸς τὸ τοῦ Θουκυδίδου προοίμιον, ὡς τῶν πρὸ ἡμῶν τινὲς ᾠήθησαν. ὀλίγας δέ τινας προτάσεις ὁμοίας μόνας· κατασκευὰς δὲ οὐχ ὁμοίας, οὐδὲ τὰς αὐτάς. ὥστε πάνυ πολὺ διεστάναι τὴν ὅλην ἔννοιαν τῆς ἐννοίας, καὶ τὴν διοίκησιν ἐκείνης τῆς διοικήσεως. ἐπαινεῖ δὲ Δημοσθένης οὐ τὰς πράξεις, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς, αἰνιττόμενος τοῖς ἀκούουσιν, ὅτι δι' εὐβουλίας ἐκεῖνοι πάντα [9] κατώρθωσαν, [10] καὶ ἐνάγων τοὺς ἀκούοντας ἀσφαλέστερον βουλεύσασθαι πρὸ τῶν ἔργων. τὸ κεφάλαιον εὐθύς ἐστι τὸ συμφέρον, ἔχον ταύτην τὴν ἀρχήν· Ἐγὼ νομίζω κοινὸν ἐχθρὸν [11] ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι βασιλέα. ἡ δὲ πρότασις ἀπὸ τοῦ δικαίου, ὅτι ἄδικος [12] ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας βασιλεύς. τοῦτο δέ ἐστι συντρέχοντος δῆθεν τῇ γνώμῃ τῶν παροξυνόντων.

P. 283. 14. [13] οὐ μὴν διὰ ταῦτα] Κατὰ βραχὺ τὸ συμφέρον [14] κατασκευάζει τῷ [15] δυνατῷ καὶ τῷ δικαίῳ· μᾶλλον δὲ τὸ ἀσύμφορον τῷ ἀδυνάτῳ. εἰώθασι δὲ καὶ τοῖς ἐναντίοις ὀνόμασιν ἀδιαφόρως ἐπὶ τούτων χρῆσθαι οἱ τεχνικοὶ, καὶ τὸ ἀσύμφορον συμφέρον ὀνομάζειν, καὶ τὸ ἄδικον δίκαιον, ὁμοίως ‡ δὲ ‡ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. ἐπανέλθωμεν [16] οὖν ἐπὶ τὴν διαίρεσιν. οὐ συμφέρει πρώτους ὑμᾶς [17] ἐπιθεῖναι τοῖς πράγμασι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν δύναμιν, καὶ διὰ τὸ τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἐκεῖνον μᾶλλον βλέπειν, ἢ πρὸς [18] ὑμᾶς. οὐχ ἀπέχεται δὲ οὐδὲ τοῦ δικαίου ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ συμφέροντος. [19] ἀξιοῖ γὰρ τὸν πόλεμον δίκαιον γενέσθαι — τοῦτο δέ ἐστι τὸ νόμιμον —, καὶ τὸ μὴ δεῖν παραβαίνειν [20] αὐτοὺς πρώτους τὰς συνθήκας. οὐ μὴν ἐπεξέρχεται [21] τούτῳ σφόδρα, διὰ τὸ εὐλαβεῖσθαι τὴν συμβησομένων [22] αἰσχύνην. [23] οἰηθείη γὰρ [24] ἄν τις αὐτὸν χαριζόμενον βασιλεῖ, πειρᾶσθαι δεικνύναι μὴ παραβεβηκότα τὰς πρὸς τοὺς Ἕλληνας γεγενημένας αὐτῷ συνθήκας. ἐνδιατρίβει δὲ τῷ δυνατῷ μᾶλλον, οὐδὲν ἧττον ἐμφανίζων καὶ διὰ [25] τούτου τὸ δίκαιον· τὸ μέντοι γε συμφέρον, ὡς ἔφην, διὰ τούτων ἁπάντων [26] παραινεῖ. τὸ γὰρ, Εἰ γένοιτο ἐναργές τι καὶ σαφὲς, ὡς βασιλεὺς ἐπιβουλεύει τοῖς [27] Ἕλλησι, τότε καὶ συμμαχήσουσι καὶ ὁμονοήσουσι, [28] δεῖγμα τοῦ μήτε παραβεβηκέναι τὰς συνθήκας τὸν βασιλέα, μήτε τοὺς Ἕλληνας ἂν ἐθελῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις [29] συνεπαμύνειν· ὧν τὸ [30] μὲν περὶ τὰς συνθήκας [31] τὸ δίκαιον ἔχει καὶ τὸ νόμιμον, τὸ δὲ κατὰ τὴν

[1] καὶ omittit Par. α. [2] τῇ Ald. omittit Ben. addit M. Ben. [3] τι Ald. Ben. [4] ὅλον τὸ εἶδος Ben. [5] καὶ μεταβιβάζειν Ald. Ben. καὶ μεταβιβάζων Par. α. [6] καὶ omittunt Ald. Ben. [7] μελήσεως Ald. Ben. [8] ἐργάζεσθαι Par. α. Ald. [9] κατάρθωσαν Ald. [10] καὶ omittunt Ald. Ben. [11] ἁπάντων ἐχθρὸν εἶναι τῶν Ἑλλ. Ben. [12] περὶ Ald. Ben. [13] οὐ μὴν διὰ ταῦτα omittunt Ald. Ben. [14] παρασκευάζει Par. α. [15] δικαίῳ κ. τ. δυνατῷ Ben. [16] γοῦν Par. α. [17] ἐπιθῆναι Ald. ἐπιθέσθαι Ben. [18] ἡμᾶς Ben. [19] ἄξια γὰρ τοῦ πολέμου Par. α. [20] αὐτοὺς τὰς πρώτας συνθήκας Par. α. Ald. αὐτοὺς συνθήκας πρότερον Ben. [21] τοῦτο Ben. τούτῳ M. Ben. [22] ὑπόνοιαν Ben. αἰσχύνην M. Ben. [23] ᾠήθη Ald. Ben. [24] αὐτὸς αὐτὸν Ald. M. Ben. [25] τοῦτο Ald. Ben. [26] παραινῶν Ald. Ben. [27] Ἑλλ. τότε, εἰ μὴ συμμαχ. Ald. Ben. [28] δείγματα Par. α. [29] συνέπειν Ald. Ben. [30] μέν ἐστι περὶ Ald. Ben. [31] τὸ δίκαιον ἔχει omittunt Ald. Ben.

Ἐγὼ νομίζω —] P. 283. 13.

Τῶν παροξυνόντων] Subjicienda verba auctoris, οὐ μὴν διὰ ταῦτα. Wolf.

Εἰ γένοιτο —] P. 283. pen.

Τοῖς Ἀθηναίοις συνέπειν] Fortassis: συμμαχεῖν, aut συνεπαμύνειν. ὧν τὸ μὲν περὶ τὰς συνθήκας τὸ δίκαιον ἔχει καὶ τὸ νόμιμον· τὸ δὲ κατὰ τὴν συμμαχίαν ἐστὶ τοῦ δυνατοῦ, καὶ τοὐναντίου, ὅτι πολεμήσουσι. Wolf.

συμμαχίαν [1] ἐστὶ τοῦ δυνατοῦ· καὶ ὅτι τοὐναντίον πολεμήσουσιν ἡμῖν μετ' ἐκείνου οἱ Ἕλληνες, εἰ προαπεχθησόμεθα ἡμεῖς. καὶ τὸ σύμπαν δὲ στοχαστικῶς. οὐ γὰρ ἀποφαίνεται ὄντως ἐπιβουλεύειν τὸν βασιλέα τοῖς Ἕλλησιν· ἀλλ', ἐπειδὴ [2] πέπεισται ὁ δῆμος, καὶ ἄντικρυς [3] παρασκευάζεσθαι οὐ δύναται, καθ' ὑπόθεσιν καὶ αὐτὸς ἀπολαμβάνει λέγων, Εἰ ἄρα ἐγχειρεῖν διέγνωκε τοῖς Ἕλλησι βασιλεὺς, τῷ δισταγμῷ τὴν προθυμίαν πραΰνων καὶ καταπαύων τὴν ὀργὴν τῇ μεσότητι· ἐν ᾧ καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐξετάζει γνώμην, ἣν ἔχουσι, μὴ πιστεύοντες βασιλέα στρατεύσειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. οὕτω μὲν οὖν διῴκηται [4] αὐτῷ τὸ συμφέρον, ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ καὶ τοῦ δικαίου πάσας ἔχον τὰς κατασκευὰς, ὡς προηγούμενον μὲν εἶναι τὸ συμφέρον, ἐμπεριεχόμενον δὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸ δυνατόν. πέρας δ' ‡ οὖν ‡ ἐπιθεὶς ταῖς οἰκείαις πίστεσι, λαμβάνει πρὸς τὸ κεφάλαιον τὴν ἀντίθεσιν τοῦ συμφέροντος, ὁμογενῆ τῷ κεφαλαίῳ μεθοδεύσας αὐτὴν, οὐχ ὡς ἀντίθεσιν, ἀλλ' ὡς ἐπιτίμησιν πρὸς τοὺς ῥήτορας. τί δέ φησιν; Τοῖς δὲ θρασυνομένοις καὶ σφόδρα [5] πόλεμον κελεύουσιν, ἐκεῖνο λέγω. [6] αὕτη ἐστὶν ἡ ἀντίθεσις. βουλόμενος δὲ μὴ πραγματικὴν [7] αὐτὴν ποιῆσαι μηδ' ἰσχὺν αὐτῇ περιθεῖναι, διαβάλλει αὐτὴν ἐν τῇ * θέσει, καὶ πρὸς τοὺς ῥήτορας τὸν λόγον ποιεῖται, ὡς νῦν μὲν θρασυνομένους, τότε δ' ἐν τοῖς κινδύνοις ἀποδειλιῶντας, τῷ μὲν δοκεῖν πρὸς τοὺς ῥήτορας λέγων, τῇ δ' ἀληθείᾳ πρὸς τὸν ἀκροατὴν αἰνιττόμενος, ὅτι οὐ δεῖ θρασύνεσθαι, ἵνα μὴ μεταγνῶσιν ἐν τοῖς ἔργοις γενόμενοι. εἶτα ἑτέρᾳ λύσει κέχρηται τῇ ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ. μερίζει δὲ τὸ δυνατὸν εἰς τὸ χαλεπὸν, [8] ὅτι δυσχερὲς, ἐν τοῖς ἐκείνου τόποις πολεμεῖν, [9] τοῦ τριήρεις τοσαύτας καὶ χρημάτων πλῆθος καὶ ἐπικαίρους τόπους [10] κεκτημένου· [11] τό τε ῥᾴδιον, ὅτι εὔκολος ἡμῖν ὁ πρὸς ἐκεῖνον ἔσται πόλεμος, εἰ [12] ἐκεῖνος [13] ἐπέλθῃ τῶν Ἑλλήνων κοινῇ συναγωνιζομένων. εἶτα τῷ συμφέροντι πάλιν, ὅτι Διὰ ταῦτα τοίνυν παραινῶ μὴ προτέρους ἀνελέσθαι τὸν πρὸς ἐκεῖνον πόλεμον, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι. πάλιν [14] δὲ ἐκ τῆς ἐργασίας ἀντέπεσε πρὸς τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι, Ἀλλ' ἐὰν παρασκευαζώμεθα, οὐδὲν ἧττον δόξομεν αἱρεῖσθαι πόλεμον· ἐξ οὗ συνάγεται τὸ δεινὸν, [15] εἰ δεῖ [16] στρατεύεσθαι ‡ συγκαλέσαντας ‡ τοὺς Ἕλληνας. τοῦτο τὸ ἀντιπίπτον οὐκ ἔθηκεν ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἔλυσε δὲ φανερῶς, εἰπών· Εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις τρόπος ἦν δυνάμεως, ᾧ τοὺς Βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις ᾧ τοὺς Ἕλληνας, εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγιγνόμεθα ἀντιταττόμενοι· τουτέστιν, εἰ παρασκευαζόμεθα ἡμεῖς, οὐκ ἤδη δῆλον ἔσται, ὅτι πρὸς βασιλέα τὴν παρασκευὴν συγκροτοῦμεν, ὥστε οὐ [17] δόξετε ἄρχειν πολέμου. εἶτα ἐπὶ τὴν ἑξῆς ἀντίθεσιν τὴν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος, ἄλλο μέρος ἐνταῦθα λύων. * τοῦτο δέ ἐστι, Καὶ νῦν μὲν συγκαλοῦμεν τοὺς Ἕλληνας. ‡ τὸ μὲν οὖν συμφέρον πολεμεῖν, ἔλυσεν ἤδη· τὸ δὲ συγκαλοῦμεν τοὺς Ἕλληνας, ‡ ἐντεῦθεν ἄρχεται λύειν. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τῆς ἀντιθέσεως μὴ θεὶς ἀνακαλύπτει ‡ αὐτὸ ‡ τῇ λύσει. τί γάρ φησι; Καὶ νῦν μὲν συγκαλεῖτε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας· ἐὰν δὲ ἃ κελεύουσιν οὗτοι μὴ ποιῆτε· τουτέστιν, ἂν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἡμῖν ἀμφισβητῶσιν, ὡς κοινοῦ τοῦ πολέμου τυγχάνοντος, πῶς προσδέξεσθε τὴν ἀμφισβήτησιν; εἶτα ἑτέρᾳ λύσει τῇ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, ὅτι ἐπειδὰν αὐτὸς ἐπιστῇ βασιλεὺς, [18] εἶθ' ἑκόντες αὐτοὶ προθυμήσονται· καὶ ἀπὸ τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως, ὅτι Οὐκ ἔστιν ὅστις, ὁρῶν ὑμᾶς μεγίστην δύναμιν ἔχοντας, οὐ μεθ' ὑμῶν ἀξιώσει τετάχθαι. ἓν μὲν δὴ τοῦτο μέρος τοῦ λόγου πεπλήρωται, περιεκτικὸν τοῦ συμφέροντος· οὗ τὸ μέν ἐστι προηγούμενον, τὸ δὲ δεύτερον· προηγεῖται μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς Δημοσθένους [19] γνώμη. * αὐτὸς δὲ ὡς οἰκείαν εἰσ-

[1] ὅπερ ἐστὶ Ald. Ben. [2] πέπισται Ald. [3] παῤῥησιάζεσθαι Par. α. [4] αὐτὸ Ald. Ben. [5] πολεμεῖν Ben. [6] αὖθις Ald. M. Ben. [7] αὐτὴν μὴ πραγματικὴν Ben. [8] ὅτι δυσχερὲς omittunt Ald. Ben. [9] τὸ Ald. Ben. [10] κεκτημένου omittunt Ald. Ben. [11] τῷ δὲ ῥᾳδίῳ, ὅτι εὐκόλως Ald. Ben. [12] αὐτὸς Ben. ἐκεῖνος M. Ben. [13] ἐπέλθοι Ben. [14] δὲ omittunt Ald. Ben. [15] ἢ Par. α. [16] συστρατεύεσθαι Ald. Wolf. [17] δύνασθε Ald. M. Ben. δόξομεν Ben. [18] ὅτε ἑκόντες Par. α. οἱ τεκόντες Ald. [19] γνώμην αὐτὸς ὡς Par. α.

Τοῖς δὲ θρασυνομένοις —] P. 284. ult.

Διαβάλλει αὐτὴν ἐν τῇ θέσει] Si mendum non subest, videtur hoc velle: Eum ita proponere objectionem, ut parum illi tribuat. Wolf.

Ὅτι διὰ ταῦτα] Non satis belle cohærent hæc, nisi legas post, πάλιν δ' ἐκ τῆς. Idem.

Διὰ ταῦτα τοίνυν παραινῶ —] P. 285. 15.

Εἰ μὲν οὖν —] P. 285. 17.

Ὥστε οὐ δύνασθε ἄρχειν] Lego: οὐ δόξετε ἄρχεσθαι. et col. 2. v. 26. τί δέ φησι. Wolf.

Καὶ νῦν μὲν συγκαλοῦμεν τοὺς Ἑλλ.] P. 285. ult.

Αὐτὸς δὲ ὡς οἰκείαν εἰσηγεῖται] Si est γνώμη Δημοσθένους, utique οἰκεία est. Quare quorsum ista pertineant, divinent sagaciores. Est totus hic locus ita salebrosus, ut nulla mihi emendationis conjectura satisfaciat. Sed ego ineptus, qui de re parvi momenti tantopere laborem? Quanti enim sunt τὰ τεχνικὰ ταῦτα; ὧν καὶ παντελῶς ἂν διεφθαρμένων μηδὲν ἂν κάκιον οἰκοῖτο ἡ σπάρτη. Wolf.

ηγεῖται, φάσκων [1] Ἀσύμφορον [2] κατεπείγουσαν ἐπὶ τὸν πόλεμον. πέρας δὲ τούτοις ἐπιθεὶς τοῖς μέρεσι τοῦ συμφέροντος, [3] ὃ πολλὴν μίξιν ἔχει καὶ κοινωνίαν, τὸ μὲν πρὸ τῆς ἀντιθέσεως πρὸς τὸ δυνατὸν καὶ δίκαιον, τὸ δὲ μετὰ τὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ δυνατὸν [4] εἰρημένον πρὸς ἀναίρεσιν τῆς ἀντιθέσεως. μεταβαίνει λοιπὸν ἐπ' αὐτὸ καθαρῶς τὸ δυνατὸν, κατασκευὴν [5] ἔχον τῆς παρασκευῆς τῆς πόλεως. προοιμιάζεται δὲ πρὸ τοῦ κεφαλαίου, ἐνδεικνύμενος ἀκρίβειαν καὶ τὴν χρείαν μεθ' ὅσης ἐργασίας καὶ πόνων [6] ἐξεῦρεν, ἵνα προτρέψηται διὰ τῶν προοιμιακῶν τούτων τὸν ἀκροατὴν προσδέξασθαι ὡς κάλλιστα καὶ ἐντελέστατα τὸν λόγον ἐξευρημένον. καὶ ἔστιν ἀρχὴ τοῦ προοιμίου, [7] Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτά τε καὶ [8] τὰ παραπλήσια τούτοις, τῆς μὲν ἐπιβολῆς τοῦ προοιμίου συμπέρασμα τῶν προειρημένων ἐχούσης, ἀρχὴν δὲ τῶν μελλόντων· [9] λήγει δὲ εἰς ταύτην τὴν ἔννοιαν, Οἶμαι δὲ δεῖν ἀκούσαντας ὑμᾶς αὐτὴν, ἂν ὑμῖν [10] ἀρέσῃ, ψηφίζεσθαι. μετὰ δὲ τὸ πέρας τοῦ προοιμίου προκατασκευῇ κέχρηται πρὸς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον. ἐπειδὴ γὰρ οἶδε χαλεπὰ συμβουλεύσων, καὶ τοῖς εὐπόροις διὰ τὰς εἰσφορὰς, καὶ τοῖς τριηράρχοις διὰ τὴν λειτουργίαν, [11] πρόθυμον τὸν ἀκροατὴν πρὸς τὰς πράξεις, καὶ [12] εὔνουν πρὸς τὸν λόγον ἑαυτῷ [13] κατασκευάζει· καὶ ἔστι μὲν ἀρχὴ τῆς προκατασκευῆς, Ἔστι τοίνυν πρῶτον μὲν τῆς παρασκευῆς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· πέρας δὲ, Αὐτὸς μὲν ἕκαστος οὐδὲν ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα, οὐδὲν πώποτε ὑμῖν ἐγένετο. εἰσβάλλει τοίνυν εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον ἐκ ταύτης τῆς λέξεως, ἐχόντων δὲ ὑμῶν οὕτω καὶ παρεξυμμένων τοὺς διακοσίους καὶ χιλίους ‡ ἀναπληρῶσαί φημι χρῆναι καὶ ποιῆσαι δισχιλίους. ‡ διαιρεῖ τοίνυν τὸν τῆς παρασκευῆς λόγον κεφαλαιωδῶς εἰς τρία· πρῶτον μὲν εἰς τριηράρχους καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν καὶ τὰς τριήρεις· εἶτα καὶ εἰς τὴν οὐσίαν πάντων τῶν [14] οἰκούντων τὴν πόλιν, ἀφ' [15] ἧς δεῖ τὰ ἀναλώματα γίνεσθαι· τρίτον δὲ εἰς τὸν τόπον καὶ τοὺς νεωσοίκους, οὓς δεῖ κατασκευασθῆναι ταῖς τριήρεσι. διαιρεῖ δὲ τούτων ἕκαστον [16] εἰς ναῦς [17] ἑκατὸν μόνας, εἰ κουφότερος εἴη ὁ πόλεμος· καὶ τὴν τριήρη παρεχέτωσαν [18] δυοκαίδεκα ἄνδρες· δωδεκάκις γὰρ ἑκατὸν, χίλια καὶ διακόσια. εἰ δὲ ὀλίγῳ βαρύτερος ὁ πόλεμος γένοιτο, καὶ μέσως ἔχων παρασκευῆς [19] ἥκοι ὁ βασιλεὺς, διακοσίας παρεχέτωσαν τριήρεις οἱ χίλιοι καὶ διακόσιοι τριήραρχαι, ὡς παρέχειν ἓξ ἄνδρας τὴν τριήρη· καὶ ὑπομένειν ἀνάγκη βαρύτερον τὸ λειτούργημα. εἰ δὲ πολλῷ πλείονος παρασκευῆς τῇ πόλει γένοιτο χρεία, καὶ βασιλεὺς ἔλθοι πλείονι ῥώμῃ παρεσκευασμένος, τοὺς τέσσαρας ἄνδρας παρέχειν δεῖ, φησὶ, μίαν ναῦν· τετράκις γὰρ τριακόσια, χίλια καὶ διακόσια· τούτους δὲ τριηραρχεῖν, παρέχοντας τῇ πόλει τριήρη μίαν τοὺς τέσσαρας. καὶ ὁ μὲν λόγος, ὁ περὶ τῶν τριηραρχῶν καὶ τῶν νεῶν, οὗτός ἐστι. τὴν δὲ οὐσίαν τῶν χιλίων διακοσίων τριηράρχων ‡ φησὶ ‡ τετιμῆσθαι ταλάντων ἑξακισχιλίων. τὰ τοίνυν ἑξακισχίλια τάλαντα διαιρεῖ εἰς ἑκατὸν μέρη, [20] κατὰ [21] ἑξήκοντα τάλαντα· ἑξηκοντάκις γὰρ ἑκατὸν, ἑξακισχίλια· ἵνα, ἐὰν μὲν κουφότερος [22] ὁ πόλεμος γένηται, δύνωνται τριηραρχεῖν δώδεκα εἰς μίαν ναῦν, οὐσίαν κεκτημένοι ταλάντων ἑξήκοντα· εἰ δὲ βαρύτερος ὀλίγῳ γένοιτο, ‡ τριηραρχῶσι τῆς συμμορίας ‡ τέσσαρες ἄνδρες τῆς μιᾶς νεὼς, οὐσίαν κεκτημένοι ταλάντων εἴκοσι. καὶ ὁ μὲν περὶ τῶν τριηραρχῶν καὶ τῆς οὐσίας αὐτῶν καὶ τριηρῶν λόγος ἐνταῦθα τὸ πέρας εἴληφε. τὸν δὲ περὶ τῶν πληρωμάτων τούτων διεῖλε τὸν τρόπον τοῦτον· δέκα τῶν Ἀθηναίων εἰσὶ φυλαί· τριήρεις τοίνυν τριάκοντα ἑκάστῃ προσνέμει φυλῇ· δεκάκις γὰρ τριάκοντα, τριακόσια· διαιρεῖ δὲ τὰς τριάκοντα ταύτας τριήρεις ὁμοῦ τρίχα κατὰ δέκα· καὶ τὴν φυλὴν εἰς μέρη τρία· καὶ ἀξιοῖ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, τουτέστι τὴν [23] τριττὺν, πληροῦν τὰς δέκα τριήρεις εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας. ἔτι δ' εἰσηγεῖται τριάκοντα νεωσοίκους κατὰ φυλὴν ἑκάστην κατασκευασθῆναι ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὡς δύνασθαι τὴν

[1] σύμφορον Par. α. [2] κατεπήγουσαν Ald.
[3] ὃ omittit Ald. [4] εἰλημμένον Ben. εἰρημένων M. Ben. [5] ἔχων Ald.
[6] ἐξευρεῖν Ald. Ben. [7] ἐγὼ δὲ τοίνυν Ald. [8] τὰ omittunt Ald. Ben.
[9] λέγοι Ald. [10] ἀρέσῃ ψηφίσεσθαι Ald. ἀρέσκῃ ψηφίσασθαι Ben.
[11] καὶ θυμὸν πρὸς Ald. Ben. [12] εὔνουν καὶ πρὸς Par. α.
[13] κατασκευάζων Ald. Ben. [14] οἰκουμένων Ald. [15] οἷς Ald.
[16] εἰς omittit Ben. addit M. Ben. [17] ἑκατὸν omittunt Ald. Ben.
[18] δώδεκα Par. α. [19] ἥκει Ald. [20] καὶ τὰ Ald. Ben.
[21] ἑξηκοντάλαντα Ald. [22] ὁ πόλεμος omittunt Ald. Ben.
[23] τρίτην Ald.

Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄ. Ἀ. —] P. 286. 17.

Οἶμαι δὲ δεῖν —] P. 286. 21.

Καὶ τὸν θυμὸν —] Πρόθυμον πρὸς τὰς πράξεις τὸν ἀκροατὴν, καὶ εὔνουν πρὸς τὸν λόγον ἑαυτῷ κατασκευάζει. Wolf.

Ἔστι τοίνυν πρῶτον —] P. 286. 22.

Αὐτὸς μὲν ἕκαστος —] P. 287. 3.

Ἐχόντων δὲ ὑμῶν —] P. 287. 5.

Εἰ δὲ βαρύτερος ὀλίγῳ γένοιτο] Locus mutilus, qui sic fortasse expleri queat ex auctoris ipsius sententia: τριήραρχοι γένωνται ἓξ ἄνδρες οὐσίαν κεκτημένοι τριάκοντα ταλάντων. εἰ δὲ βαρύτατος· τέσσαρες ἄνδρες, etc. Wolf.

μίαν ναῦν ἐν ἑκάστῳ νεωσοίκῳ σώζεσθαι. λοιπόν ἐστιν εἰπεῖν περὶ τοῦ τρίτου μέρους τῆς παρασκευῆς· τοῦτο δέ ἐστιν ἡ εἰσφορὰ, καὶ ὁ μισθὸς τῶν στρατευομένων· ἥν τινα εἰσφορὰν δεῖ γενέσθαι [1] παρὰ πάντων τῶν κεκτημένων οὐσίας κατὰ τὴν πόλιν. τὸν τοίνυν ὑπὲρ τούτου λόγον ὑπερτίθεται νῦν, καὶ ἀξιοῖ μὴ γυμνάζειν περὶ τούτου μηδὲν, ἕως ἂν [2] ὄντως ἐνστῇ ὁ βασιλέως πόλεμος· μὴ γὰρ [3] συμφέρειν νῦν ζητεῖν, ἵνα οἱ τὰς οὐσίας ἔχοντες μὴ ἀρνήσωνται. ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶν ἃ περὶ τοῦ δυνατοῦ [4] τοῦ τῆς πόλεως [5] διείλεκται. εἴληφε μέντοι τὸν περὶ τῶν χρημάτων λόγον ἐξ ἀντιθέσεως, ζητοῦντος τοῦ ἀκροατοῦ τὴν εὐπορίαν ἐκ τοῦ παραχρῆμα· λαμβάνοντός τε τοῦ ῥήτορος ἐξ ἀντιθέσεως τὸ κεφάλαιον, Καὶ πόθεν ἡμῖν ἔσται τὰ χρήματα, φατὲ, καὶ λέγε φανερῶς τὸν πόρον. ὁ δὲ ἔλυσεν, ὡς ἔφαμεν, ἀξιῶν μὴ νῦν ζητεῖν, εἰς δὲ τὸν μέλλοντα χρόνον ὑπερτίθεσθαι τὴν περὶ τούτων ἐπίσκεψιν· τότε γὰρ ἔσεσθαι τὸν πόρον, ἐπειδὰν ἥκῃ βασιλεύς. εἶτα ἐπήνεγκεν ἐπιχείρημα ἐπὶ τούτοις, ὅτι εἰ ταύτην τὴν δύναμιν παρασκευασόμεθα, μᾶλλον αὐτὸν ἀμυνούμεθα, ἢ οἱ πατέρες· διότι ἡμεῖς μὲν νῦν κεκτήμεθα τριακοσίας τριήρεις μόνοι· τὸ δὲ παλαιὸν, διακοσίας πάντες οἱ Ἕλληνες. [6] καὶ οὕτω πεπλήρωκε τὸν λόγον πάντα τὸν περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς πόλεως. ἐντελῆ δὲ τὴν ἐργασίαν τοῦ κεφαλαίου [7] τιθεὶς, οὐ μόνον τὸ δυνατὸν ἐξετάζει τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀντικείμενον. μεταβαίνει τοίνυν ἐπὶ τὸ τοῦ βασιλέως δυνατόν· τοῦτο δὲ κατὰ ἀντίθεσιν λαμβάνει. Ἀλλὰ χρήματα, φησὶν, ἐπάξεται βασιλεύς· πολλὰ γὰρ περιβέβληται. τοῦτο τέως μέρος πρῶτον αὐτῆς τιθείς· δεῖ γὰρ αὐτῇ [8] προστεθῆναι, τίνος ἕνεκα φοβοῦνται βασιλέως χρήματα. τέως δ' ἐμέρισεν, ἵνα εὐπετὴς αὐτῷ πρὸς τὴν λύσιν γένηται. λύει τοίνυν αὐτὴν ἐκ συγκρίσεως, εἰπὼν, Τὸ μὲν ἐκείνου ῥᾳδίως ἀναλωθήσεσθαι, καὶ μηδαμόθεν ἕξειν ἐπικουρίαν· Ἀθηναίους δὲ, ἐκ τῆς χώρας κατὰ μέρος λαμβάνοντας, μηδέποτε τῶν ἀναγκαίων ἀπορήσειν· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ μέγιστον, τὸ κρατοῦντας τῆς οἰκείας χώρας, καὶ τὰς ἀφορμάς ἐκ ταύτης λαμβάνοντας [9] αὐτῷ πολεμεῖν. ἑτέραν [10] τοίνυν ἀντίθεσιν ἔλαβεν, ἀκόλουθον τῇ προειρημένῃ· μᾶλλον δὲ μέρος ‡ οὖσαν ‡ ἔλαβε τῆς πρὸ αὐτῆς. Ἀλλὰ δέος μὴ πολὺ μισθοφορικὸν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν χρήματα ἔχων [11] βασιλεὺς [12] ἀθροίσοι. δίχα δὲ ταύτην διαιρεῖ· [13] καὶ τὸ μὲν [14] πρῶτον μέρος ἔλυσεν, ὡς ἤδη δέδεικται· τὸ δὲ δεύτερον ἐντεῦθεν ἄρχεται, καὶ μὴν οὐδ' ὅ τινες δεδίασι· λύει δὲ μεταληπτικῶς· Εἰ μὲν ἐφ' ἑτέρους στρατεύοιτο βασιλεὺς, ὑπακοῦσαι ἂν τοὺς τῶν Ἑλλήνων μισθοφόρους· εἰ δ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, οὐκ [15] ὑπακοῦσαι. εἶτα ἑτέρᾳ μεταλήψει, ἀπὸ τῆς τοῦ βασιλέως γνώμης, Ὅτι οὐδὲ [16] ἐκείνῳ συμφέρει διὰ τῶν ξένων κρατῆσαι· παρασκευάζει γὰρ αὐτοὺς καταφρονεῖν τῆς αὐτοῦ δυνάμεως. τρίτην ἀντίθεσιν ἔλαβεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ δυνατοῦ καὶ τῶν συμβησομένων [17] αὐτοῖς πλεονεκτημάτων, εἰ ἀναμείναιεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθεῖν. ἔστιν οὖν ἡ τρίτη, Ἀλλὰ δέος μὴ Θηβαῖοι, δεῦρο τοῦ βασιλέως ἐλθόντος, τῆς ἐκείνου γένωνται γνώμης· ταύτην ἔλυσεν ἐνστάσει, εἰπὼν, Μὴ ἂν ἐθελῆσαι Θηβαίους μετ' ἐκείνου γενέσθαι, καὶ μεταλήψει, Ἀλλὰ μᾶλλον ἂν εὔξασθαι τοῖς θεοῖς καιρὸν γενέσθαι ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ ὧν πρότερον ἥμαρτον, ἢ πάλιν ἐπαντλῆσαι ταῖς προτέραις αἰτίαις καὶ δευτέρας διαβολάς. τρίτη λύσις, [18] Εἰ δὲ καὶ Θηβαῖοι μετ' ἐκείνου γενήσονται, ἀλλ' οὖν γε οἱ τῶν Θηβαίων ἐχθροὶ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἔσονται. εἶτα ἐπισφραγισάμενος καὶ τῷ δικαίῳ, καὶ τῷ συμφέροντι, καὶ τῷ δυνατῷ· [19] δίκαιον μὲν, ὅτι οὐ δεῖ προτέρους κατάρχειν· [20] δυνατὸν δὲ, ὅτι περιγενήσονται ‡ τῶν προδοτῶν, ‡ Θηβαίων ‡ λέγει ‡ [21] καὶ Ἀργείων καὶ τῶν μισθοφόρων· [22] συμφέρον δὲ, ὅτι οὐ χρὴ [23] πρώτους ὑπαχθῆναι τὸν πόλεμον ἐκφέρειν. μετέβη λοιπὸν ἐπὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ποιότητα· Ἀλλὰ δέος μὴ καταπλαγέντες οἱ Ἕλληνες [24] τῷ πολέμῳ, ἐπελθόντος βασιλέως, πρόωνται τὴν Ἑλλάδα· ταύτην ἔλυσεν ἐνστάσει· εἶτα κατεσκεύασε μεταληπτικῶς, ὅτι, ἕως μὲν αὐτὸν κοινὸν ἐχθρὸν ἐνόμιζον, πολλῶν ἀγαθῶν ἐγένοντο κύριοι· ἀφ' οὗ δὲ φίλον αὐτὸν ᾠήθησαν, πάντα πεπόνθασι τὰ [25] αἴσχιστα·

[1] περὶ Ald. [2] οὕτως Ald. [3] συμφέρει Par. α.
[4] τοῦ omittunt Ald. Ben. [5] διήλεκται Ald.
[6] καὶ οὕτω omittunt Ald. Ben. [7] διδοὺς Ald. Ben.
[8] προστιθεῖναι Ald. [9] αὐτὸν Ald. Ben. [10] τοίνυν omittunt Ald. Ben.
[11] βασιλεὺς πολλοὺς μισθοφόρους Ἑλλήνων ἀθρ. Ald. Ben. [12] ἀθροίσῃ Ben.
[13] καὶ omittunt Ald. Ben. [14] πρότερον Par. α.
[15] ὑπακούσεσθαι Par. α. [16] ἐκεῖνον Par. α. [17] αὐτῷ Ald. Ben.
[18] ἤδε· καὶ Ald. M. Ben. [19] δικαίῳ Ben. δίκαιον M. Ben.
[20] δυνατῷ Ben. δυνατὸν M. Ben. [21] καὶ Ἀργείων omittit Par. α.
[22] συμφέροντι Ben. συμφέρον M. Ben. [23] προτέρους Par. α.
[24] τὸν πόλεμον Par. α. [25] ἀσύστατα Ald. ἀνήκεστα Ben.

Πεπλήρωκε] F. καὶ οὕτω πεπλήρωκε. Idem.

Τοῦ κεφαλαίου διδοὺς] Fortassis: τιθείς. et col. 2. v. 1. ἑτέραν τοίνυν. Idem.

Ἀλλὰ χρήματα —] P. 292. 9.

Πολλοὺς μισθοφόρους Ἑλλήνων] Idem quod supra: πολὺ μισθοφορικὸν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν. Alterutrum igitur redundat. et v. 6. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, vel καὶ τὸ μὲν πρῶτον. Wolf.

Ἐντεῦθεν ἄρχεται] Hic subjicienda sunt verba auctoris: καὶ μὴν οὐδ' ὅ τινες δεδίασι. [omittunt enim Ald. Ben. quod in Var. Lect. notare prætermisi.] et v. 18. εἰ μὴ ἀναμείναιεν. Idem.

Καὶ μὴν οὐδ' ὅ —] P. 294. 3.

Τὰ ἀσύστατα] Fortassis: τὰ ἔσχατα,

* τὸ, Οὐκοῦν καλὸν μὲν αὐτοὺς φαίη τις ἂν, αὐτὴν ἔλαβεν ἐξ ἀκολουθίας τὴν ἀντίθεσιν· εἶτα μὴ θεὶς αὐτὴν, ἔλυσεν εἰπὼν, Μὴ νῦν καλῶμεν [1]ὅτε οὐχ ὑπακούσονται, μὴ νῦν πολεμῶμεν [1]ὅτε οὐ δυνησόμεθα. εἶτα ἐπισυνῆψε καὶ ἕτερον μέρος τοῦ συμφέροντος, ὅτι, Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸ τὸν βασιλέα στρατεῦσαι δεῦρο· οὕτω γὰρ ἂν διαλλαγεῖεν ἀλλήλοις οἱ Ἕλληνες. ἐπὶ τούτοις ἐπήγαγε τοὺς ἐπιλόγους ἀνακεφαλαίωσιν ἔχοντας. πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ δικαίου, ‡ ἐν ᾧ τὸ ‡ μὴ παραβαίνειν τοὺς ἑαυτῶν ὅρκους, μὴ συγχέειν συνθήκας [2]προτέρους, [3]καὶ δεῖν ἀμύνεσθαι [4]βασιλέα ἐπιόντα, ἀλλὰ μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν ἐκείνου χώραν· περὶ τῆς παρασκευῆς, ὅπως ἂν [5]εὐτρεπὴς γένοιτο ἔργῳ μᾶλλον ἢ λόγῳ [6]ζητεῖν, ὅπως ἄξια ἔσται τὰ ἔργα τῶν προγονικῶν πράξεων, μὴ τοῖς λόγοις [7]πιστεύειν, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἀσφαλῶς παρασκευάζεσθαι. αὕτη δὲ ἡ ἔννοια πλείστην ἔχει συγγένειαν πρὸς τὴν ἐν τῷ προοιμίῳ. ἐπὶ τούτοις καταστρέφει τὸν λόγον.

[1] ὅτι Ald. Ben. [2] προτέρας Ald. M. Ben. [3] περὶ Ald. Ben.
[4] βασιλέα κώνονα ἐπιόντα Ald. Ben. βασιλέα μόνον ἐπ. Par. α.
[5] εὐπρεπὴς Ald. Ben. [6] ἐξειπεῖν Ald. Ben.
[6] προσέχειν Ben. πιστεύειν M. Ben.

vel ὕστατα, vel potius τὰ αἴσχιστα. WOLF.

Τὸ οὐκοῦν καλὸν μὲν αὐτοὺς φαίη τις ἂν αὐτὴν ἔλαβεν] Hæc verba quid sibi velint non perspicio. et col. 2. v. 2. βασιλέα καὶ κωλύειν. Nam τὸ κώνονα monstrum est. et v. 4. ὅπως ἂν εὐτρεπεῖς γίνοιντο ἔργῳ. IDEM.

ΕΙΣ ΤΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ
ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 298. 1. ΟΙΜΑΙ δεῖν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τηλικούτων βουλευομένους, διδόναι παῤῥησίαν ἑκάστῳ τῶν συμβουλευόντων] Συνεμάχουν [1]Ἀθηναίοις ποτὲ οἱ νησιῶται καὶ οἱ τὴν παραλίαν οἰκοῦντες ἄχρι τοῦ Βυζαντίου· [2]εἶτ' ἀποστάντες [3]εἰς ἐλευθερίαν ἐπολέμησαν Ἀθηναίοις· καὶ μηκυνομένου τοῦ πολέμου, ἠναγκάσθησαν εἰς συνθήκας ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς [4]οἱ [5]Ἀθηναῖοι, ὥστε αὐτονόμους εἶναι καὶ ἐλευθέρους. [6]καὶ μετὰ ταῦτα βασιλέως γνώμῃ βοηθούσης Ἀρτεμισίας τοῖς κατὰ τὴν Ῥόδον εὐπόροις, ἐπιτίθενται τῷ δήμῳ οἱ δυνατοὶ, καὶ ἄρχουσι [7]τῆς Ῥοδίων πόλεως οἱ τὰς οὐσίας κεκτημένοι. κατέφυγεν [8]οὖν ὁ δῆμος ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ἀξιῶν [9]ἐλευθερίας τυχεῖν. Δημοσθένης [10]δὲ βοηθεῖν [11]παραινεῖ τῷ δήμῳ Ῥοδίων. εἰ [12]δέ τις ἄλλος Ἀθηναίους ἐλύπησεν ἐν τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ, καὶ τὴν ἀπόστασιν εἰργάσατο, μᾶλλον πέφηνεν ὁ [13]τῶν Ῥοδίων δῆμος. διόπερ πρὸς αὐτοὺς ἔοικε χαλεπαίνειν ἐξαιρέτως ἡ πόλις· μάλιστα γὰρ αὐτοὶ τυγχάνουσι τὴν ἀπόστασιν εἰργασμένοι. κατὰ

[1] Ἀθηναῖοι τότε Ald. [2] ἀλλ' Ald. Ben. [3] εἰς ἐλευθερίαν omittit Par. β.
[4] οἱ omittunt Ald. Ben. [5] Ἀθηναίους Par. α. omittit Ald.
[6] καὶ omittit Ben. [7] τοῖς Ald. [8] οὖν omittunt Par. α. Ald.
[9] ὑπὲρ ἐλευθερίας Δημοσθ. Par. α. β. [10] δὲ omittunt Ald. Ben.
[11] παραινεῖ βοηθεῖν Ben. [12] καὶ Ald. Ben. δὲ Par. β.
[13] τῶν omittunt Par. α. β.

ΣΥΝΕΜΑΧΟΥΝ Ἀθηναίοις ποτὲ —] Principium hujus enarrationis ad καὶ τὸ πεισθῆναι τοῖς λεγομένοις καὶ πρᾶξαι, plane idem est cum argumento anonymi. Quare alterum ex altero, in magna diversitate, et hinc inde membris integris omissis, corrigere licuit, et explere lacunas. WOLF.

πάντα τοίνυν χαλεπὸς ὁ λόγος τῷ συμβούλῳ, λέγοντι ὑπὲρ [1]ἀνθρώπων [2]ἀφεστηκότων καὶ λελυπηκότων πολλὰ τὴν πόλιν. καὶ οὐ τοῦτο μόνον λυπεῖ τὸν δημηγόρον, ἀλλὰ καὶ ὁ [3]παρὰ τοῦ βασιλέως φόβος· δοκεῖ γὰρ [4]οὐ μικρὸν οὐδὲ ἀκίνδυνον εἶναι [5]τὸ προσκρούειν βασιλεῖ, σχεδὸν κατειληφότι τὴν νῆσον διὰ τῶν εὐπόρων· εἰς γὰρ ἐκεῖνον ἀνήκει τὰ πράγματα. [6]πρὸς τοίνυν ἑκάτερον τούτων ἀντέθηκεν ἰσχυρότατα δύο· πρὸς μὲν τὴν τῶν Ῥοδίων ἀπιστίαν, τὴν μεγαλοφροσύνην τῆς πόλεως, [7]καὶ τὸ σύνηθες εἶναι βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις τῶν Ἑλλήνων, [8]λέγων [9]τὰ συμβησόμενα πρὸς εὐδοξίαν τῇ πόλει, [10]καὶ ὅτι πάντες εἰς αὐτοὺς ἀποβλέψουσιν, εἰ τοῦτο [11]ποιήσαιεν. πρὸς δὲ τὸν παρὰ τοῦ βασιλέως φόβον καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ δυνατὸν ἀντέθηκε, καὶ τρίτον τὸ συμφέρον· δυνατὸν [12]μὲν, ὅτι κακῶς πράττοντος τοῦ βασιλέως [13]περὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἡττωμένου, οὔτε Ἀρτεμισία βοηθήσει [14]τοῖς ὀλιγαρχοῦσι Ῥοδίων, οὔτε αὐτὸς ὁ [15]βασιλεὺς [16]ἀντιποιήσεται· δίκαιον δ', ὅτι οὐκ ἂν μεταποιήσαιτο βασιλεὺς τῶν μὴ προσηκόντων αὐτῷ, Ἕλληνές [17]τε γάρ εἰσι Ῥόδιοι καὶ [18]οὐ μεμερισμένοι [19]εἰς τὴν βασιλέως ἀρχήν· καὶ [20]τὸ τρίτον συμφέρον, ὅτι οὐδὲ [21]περιορᾷν δέοι [22]κἂν μεταποιῆται ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥοδίων, [23]σύμβολον γάρ ἐστι τὸ γιγνόμενον [24]τοῦ μὴ μόνον Ῥοδίων ἐπιθυμεῖν ἐκεῖνον, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων. οὕτω μὲν οὖν διῄρηκε τὸν λόγον, καὶ τὰ πράγματα ταύτην ἔχει τὴν φύσιν. ὅπως δὲ ἕκαστον τούτων διῴκηκε, καὶ ὃν τρόπον [25]μετεχειρήσατο, ἀρκτέον λέγειν [26]ἄνωθεν, προοίμιον τὴν ἀρχὴν [27]ποιησαμένους.

— ibid. [28]Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς] Τὴν εὐλάβειαν, ἣν ἔχει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, διὰ τῆς [29]ἐπιβολῆς ἐνδείκνυται· οὐ γὰρ [30]ἔχων παῤῥησίαν εἰπεῖν ὑπὲρ ἀνδρῶν δοκούντων πολλὰ καὶ μεγάλα ἠδικηκέναι [31]τὸν δῆμον, [32]διὰ τῆς ἐξῆς ἐννοίας τοῦ προοιμίου [33]προκαταλαμβάνει τὸν ἀκροατὴν καὶ βούλεται λαβεῖν ὁμολογοῦντα, [34]ὅτι ποιήσει τὰ συμβουλευόμενα· [35]ὥστ' αὐτὸ διοικεῖσθαι διὰ τῶν [36]δυοῖν ἐννοιῶν, τό τε ἀνασχέσθαι [37]λέγοντος, καὶ τὸ πεισθῆναι τοῖς λεγομένοις ἅμα καὶ πρᾶξαι. τοῦ δευτέρου προοιμίου ‡ ἡ μὲν ‡ ἐπιβολή ἐστι τὸ εὔνουν, ἐν ᾧ λέγει, Νομίζω χάριν ὑμᾶς τοῖς θεοῖς ὀφείλειν, τὸ, τοὺς διὰ τὴν αὐτῶν ὕβριν [38]ὑμῖν πολεμήσαντας οὐ πάλαι· [39]ὃ θαυμασιώτατά ‡ γε ‡ ἐῤῥητόρευται. ἵνα γὰρ μὴ δοκῇ χάριτι λέγειν ὑπὲρ Ῥοδίων, κατηγόρησεν αὐτῶν, καὶ [40]κατέδραμεν, οὐχ ὡς [41]παροξύναι, ἀλλ' εἰς εὔνοιαν τὸν ἀκροατὴν ἐκκαλέσασθαι, ‡ βουλόμενος· ‡ καὶ γὰρ ἐπῆρεν [42]αὐτὸν καὶ τὸ φρόνημα [43]μετεώρισεν, ἐγκώμιον θαυμαστὸν [44]Ἀθηναίων τῇ [45]κατὰ Ῥοδίων διαβολῇ ἐν τῷ προοιμίῳ συμπλέξας. συνέστηκε δὲ καὶ ‡ τὸ ‡ δεύτερον προοίμιον [46]ἐκ δυοῖν ἐννοιῶν· ὧν τὴν μὲν προτέραν εἰρήκαμεν, τὴν δὲ δευτέραν φαμὲν προκατασκευὴν ἔχειν τοῦ κεφαλαίου· τὴν γὰρ δύναμιν ἐπισημαίνεται τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι, τὴν δόξαν

[1] ἀνδρῶν Par. α. β. [2] ἐφεστηκότων Par. α. [3] περὶ Par. α. Ald.
[4] οὐδὲ Ald. Ben. οὐ Par. α. β. [5] τὸ προσκρούειν omittit Ald.
[6] πρὸς ἑκάτερον οὖν Par. β. [7] καὶ omittit Ald.
[8] λέγων omittunt Ald. Ben. [9] τὰ . . . . . πόλει omittit Par. β.
[10] διότι Par. β. [11] ποιήσειεν Ben. [12] μὲν omittit Ald.
[13] εἰς τὴν Αἴγυπτον omittit Ald. [14] τοῖς ὀλιγαρχοῦσι Ῥοδίων omittit Ald.
[15] βασιλεὺς - - - - μεταποιήσαιτο omittit Ald. [16] ἀντιποιήσεται omittit Ben.
[17] τε omittit Ald. [18] οὐ omittunt Ald. Ben.
[19] εἰς τὴν omittunt Ald. Ben. [20] τρίτον, τὸ Par. α. τὸ συμφέρον δὲ Par. β.
[21] περὶ ὁρᾶν δέει Ald. Ben. περιορᾷν δέοι Par. β. [22] καὶ μεταποιεῖται Ald.
[23] σύμβολον - - - - Ῥοδίων omittit Ald. [24] τὸ Par. β.
[25] μετεχειρίσατο Ben. [26] ἄνωθεν ἐκ προοιμίου Ben.
[27] ποισάμενος Ald. ποιησάμενον Ben. [28] οἶμαι δεῖν ὑμᾶς omittit Ald.
[29] ἐπιβουλῆς Ald. [30] ἔχει Par. α. β. [31] τὸν δῆμον ἠδικηκέναι Ben.
[32] διὰ δὲ τῆς Ben. [33] προκαταλαμβάνεται Par. α.
[34] εἴ τι Ald. M. Ben. [35] ὡς ταὐτὸ Ald. Ben. [36] δύο Par. β.
[37] λέγοντες Ald. [38] ὑμᾶς Ald. Ben. [39] ὃ omittunt Ald. Ben.
[40] κατέδραμε δὲ οὐχ Ben. δὲ omittit Par. β. [41] παροξύνων Ben.
[42] αὐτὸ Ben. [43] μετεώρησεν Ald. [44] Ἀθηναίων omittunt Ald. Ben.
[45] κατὰ * * Ῥοδίων ἐν Ald. κατ' ἠϊόνα Ῥοδίων ἐν Ben. [46] ἐκδιοῖν Ald.

Καὶ οὐ μεμερισμένοι εἰς τὴν βασιλέως ἀρχὴν] In auctore legitur eodem sensu: ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνου μεμερισμένους. IDEM.

Μεταποιῆται] Pro μεταποιεῖσθαι auctor habet ἀντιποιεῖσθαι. quod magis placet. IDEM.

Ποιησάμενος] Ποιησαμένοις. Hic subjicienda videntur auctoris verba: οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὦ ἄ. Ἀ. et, διὰ τῆς ἐπιβολῆς, pro qua voce subinde apud Ulpianum, seu quisquis enarrator est, legitur ἐπιβουλὴ, τῆς ο μονοφθόγγου εἰς τὴν ου δίφθογγον μεταποιηθείσης. IDEM.

Νομίζω χάριν —] P. 299. 3.

Οὐχ ὡς παροξύναι] Lego: οὐχ ὥστε παροξύναι βουλόμενος. et col. 2. v. 25. ἐγκώμιον Ἀθηναίων θαυμαστὸν τῇ κατηγορίᾳ τῶν Ῥοδίων. et p. 72. col. 1. v. 2. ἀπολογησόμενον. WOLF.

καὶ τὴν εὔκλειαν [1] λέγων, ἣν ἕξουσι διὰ τῆς πράξεως ταύτης, ἀπολογησάμενοι πρὸς τοὺς διαβάλλειν αὐτοὺς εἰωθότας. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖς προοιμίοις διῴκηται. ἀρχὴ δὲ τοῦ συμφέροντος [2] κεφαλαίου, τὸ, Ἠτιάσαντο μὲν γὰρ ἡμᾶς ἐπιβουλεύειν αὐτοῖς Χῖοι καὶ Βυζάντιοι καὶ Ῥόδιοι. κατεσκεύασται δὲ τῷ δικαίῳ ἤτοι ἀδίκῳ τὸ συμφέρον, [3] οὕτω πως· ἀδικούντων καὶ πλεονεκτούντων δόξαν εἴχομεν· διόπερ καὶ ἀπέστησαν ἡμῶν οἱ σύμμαχοι. ταῦτα μὲν οὖν τοῦ ἀδίκου. εἶθ', ἵνα μὴ δοκῇ κατηγορεῖν τῆς πόλεως, αὐτὸς ἀνήνεγκε τὴν βλασφημίαν ἐπὶ Μαύσωλον, ἵνα καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογῆται, ὡς ψευδῶς διαβαλλομένης, καὶ ὑπὲρ τῶν Ῥοδίων ἠπατημένων· ὁ γὰρ ταῦτα [4] πλασάμενος, καὶ πείσας ἀποστῆναι, ἐκεῖνος ἦν. [5] εἶθ', οὕτω τὸ [6] δίκαιον προτείνας, ἦλθεν ἐπὶ τὸ συμφέρον, ὅπερ ἦν ἡ πρότασις· [7] Συμφέρον ὑμῖν ἀπολύσασθαι τὰς καθ' [8] ὑμῶν διαβολὰς αὐτοῖς τοῖς ἔργοις· ἴστε γὰρ, ὅτι νομίσαντες ἀδικεῖσθαι οἱ σύμμαχοι ἀπέστησαν. νῦν δὲ * ἐπειδὴ ἄτοπος ἦν, [9] λέγει ἀπὸ τοῦ συμφέροντος τὴν κατασκευὴν ἔχοντος ἀπὸ τοῦ δικαίου, καὶ καταστρέφει εἰς τὸ ἔνδοξον. [10] λέγει δὲ τοῦτο· Ὅτι τὴν καθ' [11] ὑμῶν διαβολὴν νῦν καιρὸς διαλῦσαι, καὶ δεῖξαι [12] μὴ ὄντας πονηροὺς τοὺς βοηθοῦντας τοιούτοις συμμάχους· καὶ κομίσασθαι τὴν εὐδοξίαν πρέπον ἐστὶν, [13] ὑπαρχόντων τοιούτων ἔργων τῇ πόλει. αὕτη μὲν οὖν ἐστὶν [14] ἡ εἰσήγησις, ἣν πεποίηται Δημοσθένης. πρὸς δὲ ταύτην ἀντέπεσεν ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ κεφαλαίου· Ἀλλὰ δεδοίκαμεν βασιλέα. ταύτην ἔλυσεν [15] ὁμοιογενῶς [16] ἐκ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου τοῦ δυνατοῦ, καὶ πρῶτόν [17] γε ἀπὸ τοῦ μαχομένου κατὰ τὴν θέσιν αὐτῶν εὐθὺς, ÷ ὅτι ÷ Οὐ τῶν αὐτῶν [18] ἐστὶ, λέγων, τῇ πόλει [19] συμβουλεύειν βοηθεῖν Αἰγυπτίοις ἀφεστηκόσι τοῦ βασιλέως, καὶ φοβεῖσθαι βασιλέα ὑπὲρ Ῥοδίων. καὶ ἡ προσθήκη τῆς αἰτίας, ὅτι Οἱ μὲν Ἕλληνές [20] εἰσιν, οἱ δέ εἰσιν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκείνου μεμερισμένοι. δευτέρα λύσις, [21] τὸ, Ὑπὲρ μὲν τῶν οἰκείων πολεμήσειεν ἂν βασιλεὺς, ὑπὲρ δὲ τῶν Ἑλλήνων [22] οὐ ÷ πολεμήσειεν ÷ ἂν ÷ βασιλεύς. ÷ τρίτη λύσις, Εἰ μὲν ÷ οὖν ÷ [23] ἐγνώκατε ἀδικούμενοι παραχωρεῖν ὧν [24] ἀδικεῖ τοὺς Ἕλληνας βασιλεὺς, οὐκ ἐπαινῶ τὴν γνώμην· [25] ἀλλὰ πᾶν ὁτιοῦν ὑπομένειν, μηδὲ νῦν ὀκνεῖτε. εἶτα ἐκ παραδείγματος, Ὅτι καὶ Σάμον ἐλευθερώσαντος Τιμοθέου κατειλημμένην ὑπὸ Κυπροθέμιδος, ὃν κατέστησε Τιγράνης ὁ βασιλέως ὕπαρχος, οὐκ ἠγανάκτησε βασιλεύς.

P. 301. 18. ÷ ὅτι δ' οὐδ' ἐναντιωθῆναι ÷] Ἄλλη ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δυνατοῦ· Ἀλλ' Ἀρτεμισία [26] ὑμῖν ἐναντιωθήσεται. Ἀρτεμισία δὲ Μαυσώλου μὲν γέγονεν ἀδελφὴ καὶ γαμετὴ, Καρίας δὲ ἐβασίλευε, φιλίαν δὲ ἔπραττε βασιλεῖ διὰ τὸ οἰκεῖον συμφέρον, αὐτὸν θεραπεύουσα, καὶ ἄρχουσα μὲν τῶν οἰκείων, οὐδὲν δὲ ἧττον φυλαττομένη βασιλεῖ [27] προσκροῦσαι, ἔστι δ' ὅτε αὐτῷ συλλαμβανομένη. λείπει δὲ τῇ ἀντιθέσει κατασκευή. ἔδει γὰρ τὴν αἰτίαν προσθεῖναι, δι' ἣν ἂν Ἀρτεμισία οὐ [28] συγχωρήσει· ἀλλ', ἵνα μὴ χαλεπωτέρα γένηται πρὸς τὴν λύσιν, [29] διὰ τοῦτο τὴν κατασκευὴν παραλιπὼν, τὴν μὲν πρότασιν ἔθηκε μόνον, τὴν

[1] λέγων omittit Par. β.
[2] κεφαλαίου. Τὸ μὲν γὰρ ἐπιβ. αὐτοῖς Χ. κ. Β. κ. Ῥ. κατεσκεύασται Ald. κεφαλαίου, τὸ, Αἰτιάσαντο. κατεσκεύασται Ben.
[3] πῶς οὕτως ἀδικ. Ald. πῶς· οὕτως· ἀδικ. Ben. ὅτι ἀδικ. Par. β.
[4] πλασσάμενος Ald.
[5] εἶθ' omittit Par. β.
[6] δίκαιον καὶ προτ. Par. α.
[7] συμφέρει ἡμῖν Ben.
[8] ὑμᾶς M. Ben. ἡμῶν Ben.
[9] εἴληπται τοίνυν τὸ κεφάλαιον ἀπὸ Par. β.
[10] ὅτι πρέπον ἐστὶν ἔχειν τὴν εὐδοξίαν ἐκ τοιούτων ἔργων τὴν πόλιν. πρὸς δὲ τοῦτο ἀντέπιπτεν ἀντίθεσις Par. β.
[11] ἡμῶν Ben.
[12] τοὺς ὄντας πον. μὴ βοηθ. Ald. Ben.
[13] ἐχόντων Ald. Ben.
[14] ἡ omittunt Ald. Ben.
[15] ὁμογενῶς Ben.
[16] ἀπὸ τοῦ κεφ. Par. β.
[17] γε omittit Par. β.
[18] ἐστὶ λόγων Ben.
[19] συμβουλεύειν τῇ πόλει Ben. in hac regione innuit M. Ben., addidisse Par. α. β. λέγειν, situm non indicans.
[20] εἰσιν omittit Par. β.
[21] ὅτι Par. β.
[22] οὐ - - - - βασιλεὺς omittit Par. β.
[23] ὑπείκατε Ald.
[24] ἀδικῇ Ald.
[25] εἰ δὲ πᾶν Ald. Ben.
[26] ἡμῖν Ben.
[27] προσκρούειν Par. β.
[28] συγχωρήσειεν Ben. συγχωρήσει M. Ben.
[29] διὰ τοῦτο omittit Par. α.

Ἠτιάσαντο μὲν γὰρ —] P. 299. 9.

Πῶς οὕτως] Fortasse οὕτω πως. Nisi placeat interrogatio πῶς; οὕτως. et v. 15. καὶ ὑπὲρ τῶν Ῥοδίων, ὡς ἠπατημένων. Wolf.

Νῦν δὲ ἐπειδὴ ἄτοπος ἦν] Nec ὕποπτος placet, nec quid aliud venit in mentem, nec quid hæc sibi velint, video. Idem.

Καὶ δεῖξαι τοὺς ὄντας] Fortassis: καὶ δεῖξαι μὴ πονηροὺς ὄντας τοὺς βοηθοῦντας τοιούτοις συμμάχοις. Idem.

Ἐχόντων τοιούτων ἔργων τῇ πόλει] Nec hoc nec ἐπόντων placet. M. ὑπαρχόντων. Idem.

Κατὰ τὴν θέσιν] Sicut supra ἐν τῇ θέσει Idem.

Εἰ μὲν ὑπείκατε] Lego: εἰ μὲν ὑπείκετε ἀδικούμενοι, καὶ παραχωρεῖτε ὧν ἀδικεῖ. Idem. Et sic dedit.

Εἰ δὲ πᾶν ὁτιοῦν] Ἀλλὰ πᾶν· ut τὸ ὀκνεῖτε sit imperativi modi. Wolf.

δὲ κατασκευὴν ταῖς λύσεσι συμπλέξας ἀσθενεστέραν ἐποίησεν. λύει δὲ [1] τῷ δυνατῷ καὶ [1] τῷ συμφέροντι. καὶ τῷ μὲν δυνατῷ κατὰ μερισμόν· Εἰ μὲν εὖ πράττει βασιλεὺς κατ' Αἴγυπτον, [2] βοηθήσει, [3] εἰ δ' ἀτυχεῖ, οὐ βοηθήσει· μὴ γὰρ [4] οὕτως ἐστὶν ἀνόητος, ὥστε τὴν νῆσον ὥσπερ ἐπιτείχισμα [5] παρασκευάσαι τῆς [6] ἰδίας ἀρχῆς. εἰ δὲ βοηθήσειε, φαύλως καὶ οὐ πολλῇ τῇ ῥώμῃ· ἀλλ' ἄχρι τοῦ δοκεῖν διὰ βασιλέα, [7] τὸ, καὶ τό. [8] καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ τὴν ἀντίθεσιν [9] ἔθηκεν. ἀπὸ δὲ τοῦ συμφέροντος [10] ἐνθένδε στοχαστικῶς· Οὐκ οἶδα μὲν εἰ βοηθήσει βασιλεῖ, [11] συμφέρον δ' οὖν, οἶμαι, τῇ πόλει γνῶναι, πότερον ἀντιποιεῖται Ῥοδίων, ἢ οὔ. εἰ γὰρ ἀντιποιεῖται τῆς νήσου, δηλονότι καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων. [12] τέως μὲν τούτοις διηγώνισται πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἀντιθέσεις· λοιπὸν δὲ ἐπὶ τὸ δυσμεταχείριστον [13] ἐλήλυθεν, τὸ ἀπ' αὐτῆς τῆς ποιότητος τῶν Ῥοδίων κατηγορίαν [14] περιέχον, ὅτι ἀπέστησαν. καὶ ζητήσειεν ἄν τις, τί δήποτε ὄντος τοῦ [15] προκειμένου, καὶ περὶ οὗ μάλιστά ἐστιν ἡ σύμπασα ζήτησις, εἰ [16] δεῖ βοηθῆσαι τοῖς [17] ἀδικήκασι τὴν πόλιν, οὗτος αὐτὸ τοῦ συμφέροντος κεφάλαιον προέταξε· καὶ δεύτερον, τὸ δυνατόν· εἶτα εἰ βοηθήσει βασιλεὺς [18] καὶ Ἀρτεμισία. τὸ δὲ θεώρημα φανερόν· ἐπειδὴ γὰρ [19] ἄδοξον τὸ πρόσωπον καὶ παῤῥησιάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν οὐ δύναται πολλὴν ἐχόντων διαβολὴν, [20] εἰκότως τὸν ἀκροατὴν [21] προκαταλαμβάνει καὶ τῷ συμφέροντι καὶ τῷ ἀναγκαίῳ, τουτέστι, τῷ φόβῳ τῷ παρὰ βασιλέως· ἵνα τῷ μὲν συμφέροντι [22] ἐπαχθείη διὰ τὴν εὔκλειαν, τῷ δὲ [23] καταπλαγείη, τῷ [24] ἀναγκαίῳ. ἐὰν γὰρ ἐπιβουλεύῃ τοῖς Ἕλλησι βασιλεὺς, [25] ὑπερθήσεσθαι μὲν οἴεται αὐτοὺς τὸ μνησικακῆσαι τὰ νῦν, [26] βοηθήσειν δὲ διὰ τὸ [27] ἑαυτῶν χρήσιμον, τοῦ [28] τε συμφέροντος [29] ὀρεγομένους, καὶ φόβων καὶ κινδύνων ἀπαλλακτικῶς ἔχοντας, αἱρήσεσθαι δὲ καὶ τοῖς λελυπηκόσι βοηθεῖν διὰ τὰ ἀναγκαιότατα ταῦτα. δι' ἣν μὲν οὖν αἰτίαν ἐνήλλαξε τὴν θέσιν τῶν κεφαλαίων, ἀκήκοας. διαιρεῖ δὲ αὐτὸ τὸ δίκαιον κεφάλαιον, οὐ μικρᾷ τινὶ καὶ φαύλῃ ῥητορείᾳ, οὐδὲ τῇ τυχούσῃ οἰκονομίᾳ κέχρηται. [30] κατηγορεῖ μὲν γὰρ συχνῶς τῶν ἀνδρῶν, ἀξιοπιστίας εἵνεκα· πάνυ γὰρ [31] συνελάβετο πρὸς πειθὼ τὸ πρὸς ἡδονὴν ἐν τούτοις διαλέγεσθαι. δι' ἡδονῆς δὲ αὐτοῖς ἐστὶ τὸ κακῶς ἀκούειν Ῥοδίους. μέμνηται δὲ Ῥοδίων δῆθεν κακῶς, ἐνδεικνύμενος [32] ἅμα τὸ μήτε πρὸς χάριν μήτε δι' εὔνοιαν λέγειν, [33] καὶ ἵνα [34] τοῖς ἀκροαταῖς ἀρέσκηται, νῦν μὲν [35] μισῶν τοὺς [36] μεμισηκότας τὴν πόλιν, νῦν [37] δὲ ὅτι οὐχ ὑπὲρ Ῥοδίων [38] ποιεῖται τὸν λόγον, [39] ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ὑπαρ-

[1] τῷ omittit Par. α.
[2] βοηθήσειν Par. β.
[3] εἰ δ' ἀτυχεῖ, οὐ βοηθήσει omittunt Ald. Ben.
[4] γὰρ εἶναι ἀνόητον, ὥσπερ ἐπιτείχ. Ald. Ben.
[5] κατασκευάσαι Ben. παρασκευάσαι Ald. Par. α.
[6] οἰκείας Par. β.
[7] τὸ καὶ τὸ omittit Par. β.
[8] οὕτω μὲν οὖν ἀπὸ Ben. καὶ οὕτως ἀπὸ Par. α.
[9] ἔλυσεν Ben.
[10] ἐνθένδε omittit Par. β.
[11] συμφέρει Ben. συμφέρον Ald. M. Ben.
[12] ἄλλως μὲν τούτοις Ald. ἀρχὴ μὲν οὖν τούτων Ben.
[13] ἐληλύθει· ὁ γὰρ τὸν ἀπ' Ald. Ben.
[14] περιέχοντα Ald. Ben.
[15] προηγουμένου Par. α.
[16] διαβοηθῆσαι Par. α.
[17] ἀδικήμασι Par. α.
[18] καὶ ἡ Ἀρτ. Ald. Ben.
[19] ἔνδοξον Ald. Ben.
[20] καὶ εἰκότα Ald.
[21] καταλαμβάνει Ald. Ben.
[22] ἐπαχθεὶς Ald. Ben.
[23] καταπλαγεὶς Ald. Ben.
[24] ἀναγκαίῳ, εἰ ἐπιβουλεύῃ Ben. sed γὰρ addit M. Ben.
[25] ὑπερτίθεται μὲν τῷ μνησ. Ald. ὑπέρθηται μὲν τῷ μνησ. Ben.
[26] βοηθήσειν Ald. βοηθήσῃ Ben.
[27] ἑαυτῷ Ben. ἑαυτῶν M. Ben.
[28] τε omittunt Ald. Ben.
[29] ὀρεγόμενος, καὶ φόβον καὶ κίνδυνον ἀπαλλ. ἔχοντες αἱρεῖσθαι, καὶ τοῖς Ald. Ben.
[30] κατατείνει πολλὴν κατηγορίαν τῶν Ῥοδίων, ἀξιοπιστίας Par β.
[31] συμβάλλεται Par. β. συνεβάλετο Ben.
[32] ἅμα τὸ omittit Par. β.
[33] καὶ omittunt Ald. Ben.
[34] τοὺς ἀκροατὰς ἀρέσηται Ben. τοῖς ἀκροαταῖς ἀρέσκηται Ald. M. Ben.
[35] μισεῖν (μισῶν Ald. M. Ben.) ἐνδεικνύμενος τοὺς Ben.
[36] λελυπηκότας Par. β.
[37] δὲ ὑπὲρ Ald. δὲ μὴ ὑπὲρ Ben.
[38] ποιεῖσθαι Ben.
[39] ἀλλ' ὅτε δ' ὑπὲρ Ald. Ben. ὅτε δ' omittunt Par. α. β.

Βοηθήσει] Deest alterum membrum, εἰ δ' ἀτυχεῖ· οὐ βοηθήσει. μὴ γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀνόητος, ὥστε τὴν νῆσον ὥσπερ ἐπιτείχισμα. Idem.

Ἐὰν γὰρ ἐπιβουλεύῃ] Sic fortasse restituendus est hic locus: ἐὰν γὰρ ἐπιβουλεύῃ τοῖς Ἕλλησι βασιλεύς· ὑπερθήσεσθαι μὲν οἴεται αὐτοὺς τὸ μνησικακῆσαι, τὰ νῦν βοηθήσειν δὲ διὰ τὸ ἑαυτῶν χρήσιμον· τοῦ τε συμφέροντος ὀρεγομένους, καὶ φόβων καὶ κινδύνων ἀπαλλακτικῶς ἔχοντας. Sed ea quæ sequuntur ex parte ταυτολογικὰ sunt, ἐμφατικῶς tamen repetita: αἱρήσεσθαι δὲ καὶ τοῖς λελυπηκόσι βοηθεῖν διὰ τὰ ἀναγκαιότατα ταῦτα. Idem.

χούσης δόξης τῇ πόλει. μικροῦ ‡ δὲ ‡ καὶ οἰηθείη τις [1] ἂν [2] αὐτὸν συμβουλεύειν στρατεύειν ἐπὶ Ῥοδίους, τοσοῦτον θυμὸν ἐνδείκνυται πρὸς τοὺς ἠδικηκότας. ἀλλ᾽ αὐτό γε τοῦτο τὸ θαυμαστὸν τῆς ῥητορείας ἐστὶν, [3] ὅτι δι᾽ ὧν καταστρέχει Ῥοδίων, διὰ τούτων πείθει τὸν δῆμον· καὶ δι᾽ ὧν [4] κατηγορεῖν δοκεῖ, πραΰνει, καταμιγνὺς τὸ αὐτοὺς ἑαυτῶν κατεγνωκέναι, [5] καὶ κατηγόρους ἑαυτῶν γεγονότας, τῷ πάλιν ὑποπίπτειν τῇ πόλει. ταῦτα μὲν οὖν [6] καὶ τὰ τοιαῦτα κατὰ τὸ κεφάλαιον [7] ἐρητόρευσεν. ἡ δὲ ἀντίθεσίς ‡ ἐστιν ‡ ἀπὸ τοῦ δικαίου ἀντεγκληματικῶς εἰσηγμένη· Ἀλλ᾽ ἄξιοι τούτων οἱ Ῥόδιοι, τῆς πόλεως ἀποστάντες· οὐ μὴν τέθειται προφανῶς· γίνεται δὲ φανερὰ τοῖς ἐπιστήμοσιν [8] ἀπ᾽ αὐτῶν τῶν λύσεων. καὶ οὐ ταῦτα μόνον [9] ἐρητόρευσεν ἅπερ εἶπον, ἀλλὰ καὶ ἄλλο πρὸς τοῖς εἰρημένοις θεώρημα προσέθηκε· πρὸ [10] πολλοῦ λύει, πρὶν θεῖναι· ὅπερ εἴωθε ποιεῖν, ὅταν χαλεπαὶ ὦσιν αἱ ἀντιθέσεις καὶ μεταχειρίσεως δέωνται τεχνικῆς. καὶ ἔστιν ἡ ἀρχὴ τῆς λύσεως ἔνθεν· Οὐ [11] μὴν οὐδ᾽ ἂν εἰ δι᾽ ἑαυτῶν εἶχον τὴν πόλιν οἱ νῦν ὄντες ἐν [12] αὐτῇ Ῥόδιοι, [13] παρήνεσ᾽ ἂν ὑμῖν τούτοις ἐλέσθαι, οὐδ᾽ [14] εἰ πάνθ᾽ ὑπισχνοῦντο ὑμῖν ποιήσειν. ἄξιον δὲ θαυμάσαι καὶ τὴν μεταχείρησιν ἣν ποιεῖται, καὶ τὴν λύσιν. τῆς γὰρ ἀντιθέσεως λεγούσης ἀξίους εἶναι Ῥοδίους [15] πάντα πάσχειν ἃ πεπόνθασι, συντρέχων τῷ ἀξίους αὐτοὺς εἶναι, οὐκ ἐξ ὧν ἠδικήκασι τὴν πόλιν τοῦτο κατεσκεύακεν, ἵνα μὴ ἐναντίον τὸν λόγον ἑαυτῷ ποιήσηται· ἀλλ᾽, ἐξ ὧν αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους διετέθησαν, διαβάλλει τὸν τρόπον· καίτοι ‡ τὸ ‡ ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν, ἐξ ὧν διετέθησαν περὶ τὸν Ἀθηναίων δῆμον. ὁ δὲ, ἵνα μείζω διαβολὴν ἐργάσηται, μετήνεγκε τὴν κατηγορίαν ἐπὶ τοὺς εὐπόρους· ἀπὸ γὰρ τούτων χαρακτηρίζει τὸ ὅλον Ῥοδίων ἦθος. τρισὶ τοίνυν θεωρήμασι κέχρηται· ἑνὶ μὲν, καθὸ δοκεῖ συντρέχειν δῆθεν τῇ κατηγορίᾳ· ἑτέρῳ δὲ, καθὸ μετεβίβασε τὴν κατηγορίαν ἀπὸ τῶν εἰς τὴν πόλιν γεγενημένων ἐπὶ τὰ γενόμενα Ῥοδίοις αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους· καὶ τρίτῳ, ἐν ᾧ τὴν κατηγορίαν ἀπὸ τοῦ δήμου μετήνεγκεν ἐπὶ τοὺς εὐπόρους, ὥσπερ ὁ Θουκυδίδης ἀπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναίων [16] εἰς τοὺς ὀλίγους. εἶτα προφανῶς [17] ἀναίνεται τὴν πρὸς Ῥοδίους οἰκειότητα, φάσκων μήτε ἰδίᾳ ξένος μήτε δημοσίᾳ πρόξενος εἶναι τῶν ἀνδρῶν, ἵνα κἀντεῦθεν χώραν παῤῥησίας ἑαυτῷ πρυτανεύσηται· τίς γὰρ ἂν ἔτι ὑποπτεύσειε πρὸς χάριν λέγειν τὸν μηδεμίαν ἔχοντα οἰκειότητα; [18] λείπεται δὴ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος εἵνεκα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. μετὰ ταῦτα ‡ δὲ ‡ ἐπιβάλλει τῇ [19] συνηγορίᾳ Ῥοδίων, ἀρκοῦσαν τιμωρίαν παρ᾽ αὐτῶν γεγενῆσθαι φάσκων, [20] τῷ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς [21] ἀπολωλεκέναι, κουφίζων [22] ταύτῃ τῆς κατ᾽ αὐτῶν ὀργῆς τὸν ἀκροατὴν, καὶ [23] ἀποπιμπλῶν αὐτοῦ τὸν θυμὸν ὡς [24] δοκεῖν κόρον ἔχειν, ἀφ᾽ ὧν ἤδη πεπόνθασι Ῥόδιοι. οὐδεὶς γὰρ ἂν ἔτι [25] χαλεπαίνοι, οὐδ᾽ εἰ τυγχάνει τῇ γνώμῃ [26] ὠμότατος, μὴ ἐλεῶν τοὺς πολλὰς καὶ μεγίστας συμφορὰς πεπονθότας· μάλιστα δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος πεφυκὼς πρὸς εὐεργεσίαν, καὶ εἰωθὼς τοὺς ἠδικηκότας σώζειν. διὰ δὴ τούτων πάντων τὴν παῤῥησίαν, ὡς ἔφην, ἑαυτῷ [27] προδιῳκήσατο. ἄρχεται [28] δὲ τῆς εἰσηγήσεως, ὥσπερ ἀρχὴν ἑτέραν τινὰ τοῦ λόγου ποιούμενος. δι᾽ [29] ἣν τήνδε τὴν ἀντίθεσιν κινήσας, οὕτω κατέδραμε Ῥοδίων· καὶ πάλιν ἀνέλαβε [30] τῇ λύσει, ὅτι [31] κατ᾽ ἀνάγκην τῇ ἀντιθέσει

[1] ἄν τις Ben. [2] αὐτοῦ Ald. [3] ἀλλὰ Par. β.
[4] κατηγορεῖ, δοκεῖ πραΰνειν Ald. κατηγορεῖ, μᾶλλον δοκεῖ πραΰνειν Ben.
[5] καὶ et mox τῷ omittunt Ald. Ben. [6] θαυμασίως ἐῤῥητόρευσεν Par. β.
[7] ἐῤῥητόρευκεν Ben. [8] ὑπ᾽ Par. β. [9] ἐῤῥητόρευσεν Ben.
[10] πολλοῦ γὰρ λύει Ben. [11] μὴν μὲν οὐδὲ εἰ δεῖ ἐμαυτὸν τὸν μὲν εἶχον Ald.
[12] αὐτῷ Ald. [13] παρήνεσαν Ald.
[14] εἰπεῖν θ᾽ ὑπισχ. ποιεῖν Ald. εἰ πάνθ᾽ ὑπισχ. ποιεῖν Ben. [15] ταῦτα Par. α.
[16] ἐπὶ Par. α. [17] δὲ ἀρνεῖται Par. β.
[18] λείπεται οὖν τοῦ κοινῇ Par. β. [19] κατηγορίᾳ Ald. Ben.
[20] τῷ omittit Ald. τὸ Ben. τῷ γρ. Par. α.
[21] ἀπολωλέναι Ald. Ben. ἀπολωλεκέναι Par. α. ϛ. [22] ταύτης Ald.
[23] ἀποπιμπλὰς Par. β. [24] δοκεῖ Ald.
[25] χαλεπαίνειν Ald. χαλαπήνειεν Ben. [26] ὠμότητος Ald.
[27] προδιοικησάμενος Ald. Ben. [28] δὲ omittit Ben.
[29] ἣν omittunt Ald. Ben. [30] τὴν λύσιν Ben. τῇ λύσει Ald. M. Ben.
[31] ἀνάγκη Ald. ἀνάγκῃ Ben.

Οὐ μὴν οὐδ᾽ ἂν —] P. 302. 16.

Φάσκων τὴν ἐλευθερίαν] F. φάσκων διὰ τὸ τὴν ἐλευθερίαν. Wolf.

Ἔτι χαλεπαίνειν] Fortassis legendum: οὐδεὶς γὰρ ἂν ἔτι χαλεπαίνοι, οὐδ᾽ εἰ τυγχάνοι τὴν γνώμην ὠμότατος ὢν, μὴ ἐλεῶν etc. Idem.

Διὰ τήνδε τὴν ἀντίθεσιν] Fortassis: δι᾽ ἣν τήνδε τὴν ἀντίθεσιν, aut διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν τὴν ἀντίθεσιν. Idem.

Καὶ πάλιν ἀνέλαβε τῇ λύσει, ὅτι ἀνάγκη τῇ ἀντιθέσει] Intricatus locus, fortasse sic explicandus: καὶ πάλιν ἀνέλαβε (τὴν ἀντίθεσιν) τῇ λύσει ὅτι κατ᾽ ἀνάγκην τῇ ἀντιθέσει καὶ ἡ ὑπόνοια ἡ κατὰ τοῦ ῥήτορος συνεισῄει. ut ἡ ὑπόνοια passive capiatur, aut ἡ ὑπόνοια, ἡ κατὰ τοῦ ῥήτορος. *non aliter fieri poterat, quin objectio etiam oratorem suspicione involveret*, qui scilicet largitionibus corruptus, homines improbos defenderet Idem.

καὶ ἡ ὑπόνοια ἡ κατὰ τοῦ ῥήτορος συνεισῄει. οὐκ ἐδύνατο οὖν ἀξιοῦν συγγνώμην Ῥοδίοις [1] γενέσθαι, πρὶν ἀπολύσασθαι τὰς ὑποψίας. διὰ τοῦτο κινηθείσης τῆς ἀντιθέσεως τὸ καθ᾽ ἑαυτοῦ διέλυσεν. εἶτα μηδενὸς λυμαινομένου τὴν δόξαν, ἐπὶ τὴν λύσιν θαῤῥῶν ἦλθε τῆς ἀντιθέσεως· φημὶ δὴ χρῆναι πειρᾶσθαι σώζειν τοὺς ἄνδρας, ‡ ἐνδεικνύμενος ‡ διὰ τοῦ μνησικακεῖν τὴν δύναμιν [2] τῆς ἀντιθέσεως, ὅτι, Ἀλλ᾽ ἄξιοι Ῥόδιοι, καὶ ὅτι δεῖ μνησικακεῖν αὐτοῖς· [3] καὶ [4] ἔστι διὰ μάχης ὁ λόγος αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν [5] ἀντίθεσιν ἔχει τὴν ἀναφοράν. ἀπολογία γάρ ἐστιν ἄντικρυς [6] καὶ λαμπρὰ [7] ὑπὲρ Ῥοδίων ἠπατημένων· ὥστε συγγνωμονικὴν εἶναι τὴν λύσιν, καὶ ἐξ ἀορίστων δὲ παραδειγμάτων βεβαιοῖ τὴν συγγνώμην. ὅτι γὰρ πολλὰ [8] καὶ πολλάκις ἐξηπατήθη ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ὑπέμνησε. τὸ τοίνυν εἶδος τῆς συγγνώμης κατὰ συνδρομήν· συντρέχων γὰρ τῷ κατ᾽ ἀξίαν ταῦτα πεπονθέναι Ῥοδίους, αἰτεῖ τοῖς [9] ἠπατημένοις συγγνώμην, διχόθεν τὴν λύσιν ἐργαζόμενος, καὶ τῷ συνομολογεῖν, καὶ τῷ συγγνώμην αἰτεῖν. ἄχρι μὲν οὖν τούτου [10] προκεχώρηκεν αὐτῷ τὸ [11] πρῶτον μέρος τῆς λύσεως. μεταβέβηκε δὲ ἐφ᾽ ἕτερον εἶδος λύσεως, ὅπερ ἐστὶ μικτὸν ἔκ τε τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ δικαίου, ἐν ᾧ φησὶν εἶναι [12] διττὰ [13] πολεμίων εἴδη· ἓν μὲν ὑπὲρ τῶν δικαίων πρὸς τὰς Δημοκρατίας, ἕτερον δὲ πρὸς τὰς Ὀλιγαρχίας, δι᾽ ἕτερον μὲν οὐδὲν, δι᾽ αὐτὸ δὲ τοῦτο, ὅτι Ὀλιγαρχίαι εἰσὶ καὶ [14] ἐναντία [15] ταῖς Δημοκρατίαις πολιτεύονται· ἐνάγων τὸν [16] ἀκροατὴν καὶ διὰ [17] τούτων, εἰ καὶ μὴ βούλοιντο Ῥοδίοις βοηθεῖν, [18] τῷ γε ζηλοτύπως ἔχειν πρὸς τὰς Ὀλιγαρχίας [19] προαχθῆναι [20] καταλῦσαι τὴν [21] τῶν Ῥοδίων Ὀλιγαρχίαν. μικτὸν δὲ ὂν τὸ [22] εἶδος τῆς λύσεως, ὅμως ῥέπει πρὸς τὸ συμφέρον, καὶ μᾶλλόν ἐστι τούτου τοῦ μέρους. μετὰ ταῦτα τῷ ἀναγκαίῳ κέχρηται πρὸς ‡ τὴν ‡ λύσιν. δι᾽ οὗ φησὶ τὸν ἀκροατὴν [23] λέγων, Θαυμάζω δὲ, εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἡγεῖται, Χίων ὀλιγαρχουμένων καὶ [24] Λεσβίων, καὶ νῦν Ῥοδίων, καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων· πέφυκε γὰρ ὁ Δημοσθένης οὐκ ἀφ᾽ ἑνός τινος ἐπιχειρήματος πείθειν, οὐδὲ ἐκ μιᾶς δόξης τὸν ἀκροατὴν ἐπάγεσθαι, ἀλλ᾽ ἐκ ποικίλων καὶ παντοδαπῶν, [25] νυνὶ μὲν φοβῶν, νῦν δὲ πείθων, νῦν δὲ ἐνάγων εἰς φιλανθρωπίαν, νῦν δὲ τὸ δίκαιον ἀπαιτῶν. καὶ οὐκ ἐξ ἑνός τινος εἴδους συμφέροντος, ἢ ὅτου δήποτε [26] προκειμένου κεφαλαίου πείθειν· ἀλλ᾽ ἐκ πάντων αὐτοῦ τῶν μερῶν, [27] ἐξ ὧν ἂν συσταίη τὸ κεφάλαιον, κατὰ πολλὰς καὶ ποικίλας ἐπιβολὰς, κἂν [28] διεστῶσαι τυγχάνωσιν ἀλλήλων αἱ ἔννοιαι. [29] ὁρᾷς γὰρ, ὅτι καθ᾽ ὧν συγγνώμην ᾔτησεν, ὡς ἠπατημένοις, ἠξίωσε μὴ δοῦναι δίκην· οὐδὲ γὰρ Ἀθηναίους δεδωκέναι, εἰ [29] ἠπατήθησαν. * ἀπήντηκε δὲ ὑπὲρ Ῥοδίων, εἰ καὶ μὴ δίκαιον, [30] σύνηθες δ᾽ ὅμως ὑμῖν, φιλανθρωπίαν ἐπιδείκνυσθαι ὑπὲρ πάντων [31] τῶν ἀδικουμένων.

P. 304. antep. [32] ἐπειδήπερ ἄδηλον] Ἐφόβησε τῷ ἀδήλῳ τοῦ μέλλοντος· ἐκίνησε μῖσος

[1] δεδόσθαι Ben. γενέσθαι Ald. M. Ben. [2] τῆς αὐτῆς ἀντιθέσεως Par. α.
[3] καὶ omittit Par. β. [4] ὅτι Ald. Ben.
[5] ἀντίθεσιν δὲ ἔχει Par. ϛ. [6] καὶ omittit Par. α. [7] ὑπὸ Ald.
[8] καὶ omittit Ben. [9] ἀπατημένοις Ald.
[10] προσκεχώρηκεν Ald. Ben. προκεχώρηκεν Par. α. [11] πρὸς τὸ μέρος Par. α.
[12] διπλᾶ Par. ϛ. [13] πολέμων Ben. [14] ἐναντίως Ben.
[15] πρὸς τὰς δημοκρατίας Par. β. [16] ἀκροατήν Ald. Ben.
[17] τοῦτο εἰ Ald. τούτου εἰ Ben. [18] τὸ ζηλ. Ald. τῷ ζηλ. Ben.
[19] πραχθῆναι Ald. [20] καταλύσαντας Ben. καταλῦσαι Par. α. Ald.
[21] τῶν omittit Par. α. [22] ὄνειδος Ald. [23] λέγειν Ald.
[24] Μιτυληναίων Ben. [25] νῦν Ben. [26] προσκειμένου Par. α.
[27] καὶ ἐξ Ald. Ben. [28] διεστηκῶσαι Ald. διεστηκυῖαι Ben.
[29] ἠπατήθησαν ἂν ἀπήντηκεν ὑπὲρ Ῥοδίων τοῖς ὄν. δίκαιον (cum lacuna post ὂν literarum xxiv. capace in Ben.) Ald. Ben.
[30] σύνηθες ἐπιδείκνυσθαι Ald. σύνηθες Ἀθηναίοις ἐστὲ δείκνυσθαι Ben.
[31] τῶν omittunt Ald. Ben. [32] ἐπειδήπερ ἄδηλον omittunt Ald. Wolf.

Φημὶ δὲ χρῆναι —] P. 303. 12.

Φημὶ δὴ χρῆναι πειρᾶσθαι σώζειν τοὺς ἄνδρας] Quæ sequuntur, sic fortasse legenda: διὰ τοῦ μηκύνειν, καθελὼν τὴν δύναμιν τῆς ἀντιθέσεως· ὅτι ἀλλ᾽ ἄξιοι Ῥόδιοι scilicet, τοῦ καταδεδουλῶσθαι· καὶ ὅτι δεῖ μνησικακεῖν αὐτοῖς. Wolf. Et sic dedit.

Ἐνάγων κ. τ. λ.] Fortassis: ἐνάγων τὸν ἀκροατὴν διὰ τούτων, εἰ καὶ μὴ βούλοιτο, Ῥοδίοις βοηθεῖν, τῷ γε ζηλοτύπως ἔχειν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας, προαχθῆναι καταλῦσαι τὴν Ῥοδίων ὀλιγαρχίαν. Wolf.

Τὸν ἀκροατὴν λέγειν] Hæc verba, cum ad sensum nihil faciant, nescio unde irrepserunt. Idem. Et quidem textu Wolf. exsulant.

Θαυμαζω δ᾽ —] P. 304. 12.

Ἂν ἀπήντηκεν ὑπὲρ Ῥοδίων τοῖς ὂν δίκαιον] Locus qui Æsculapium postulet medicum. Sed quia sententia aliqua fingenda fuit, eam delegi quæ a verbis auctoris abhorrere quam minimum videretur; perinde ac si ita scriptum esset: ἀπήντηκε δ᾽ ὑπὲρ Ῥοδίων· εἰ καὶ μὴ δίκαιον, σύνηθες δ᾽ ὅμως ὑμῖν φιλανθρωπίαν ἐπιδείκνυσθαι ὑπὲρ πάντων τῶν ἀδικουμένων. Wolf.

ἐκ τῆς κοινῆς κρίσεως τῆς κατὰ τῶν ὀλιγαρχεῖν αἱρουμένων. καὶ τί δεῖ τὰ λοιπὰ [1] καταριθμῆσαι, ἐξὸν τοῖς ἐπιστήμοσιν [2] ἐκ τῶν κειμένων λαμβάνειν ἅπαντα; κέχρηται καὶ ἄλλῳ φόβῳ δι' οὗ φησὶν ἄδηλον εἶναι τὴν [3] μέλλουσαν τύχην, καὶ δεῖν τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπαμύνειν τοῖς ἠτυχηκόσι, προσδοκῶντας περιπεσεῖσθαι παραπλησίᾳ τῇ τύχῃ. εἶτα ἐκ παραδείγματος ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ὅτι ἀτυχήσαντί ποτε τῷ δήμῳ καὶ ὀλιγαρχηθέντι ἐβοήθησαν Ἀργεῖοι, καὶ ἄτοπον δοκεῖν Ἀργείων ἐλαττοῦσθαι κατὰ ταύτην τὴν πρᾶξιν, [4] καὶ συνάπτει λελυθόταις λύσιν ἁρμόττουσαν καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἀντίθεσιν ἣν [5] τέθεικε καταρχὰς, [6] Ἀλλὰ φοβούμεθα βασιλέα. δῆλον γὰρ ὅτι τὰς λύσεις ἐταμιεύσατο, ἵνα καὶ πρὸς [7] ταύτην καὶ πρὸς ἐκείνην αὐτῷ χρήσιμοι γένωνται. ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ αὐταῖς καταχρησάμενος, [8] οὐκ ἂν ἔσχε [9] χρησίμας πρὸς τὴν νῦν [10] ἀντίθεσιν· πρὸς μόνην γὰρ ἂν ἐκείνην ἤρκεσαν [11] ἀνομοιωθεῖσαι τῷ διαστήματι. φυλάξας δὲ αὐτὰς τῷ παρόντι καιρῷ, καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἀντίθεσιν [12] οἰκείας ἔχει, ἢ καὶ πρὸς τὴν ἤδη προλυθεῖσαν οἰκειότητα ἔχει· [13] τὸ γὰρ ἐξ ἴσου λυθὲν πρὸς ἅπαντα τὰ προηγούμενα πᾶσαν ἀναπέμπει τὴν δύναμιν. μετὰ ταῦτα ἀντέπεσε πάλιν ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου· ἣν [14] διὰ τί οὐ [15] τέθεικε, [16] ῥᾴδιον θηρεῦσαι, φοβηθεὶς [17] μὲν [18] ἴσως αὐτῆς τὴν δύναμιν, ἔχων δὲ πάντως τὸν ἀκροατὴν συνειδότα· τῇ δὲ [19] σιωπῇ ἀφεῖλέ τι ἰσχύος αὐτῆς. πολὺ γὰρ συμβάλλεται πρὸς καθαίρεσιν, καὶ τὸ μὴ μεμνῆσθαι τῶν ἀτόπων, ἢ φοβερῶν, ἢ δεινῶν. σύνηθες δὲ αὐτῷ καὶ τὰς δυσχερεστάτας τῶν ἀντιθέσεων καταρχὰς τῶν ἐπιλόγων [20] τιθέναι, ἵνα καὶ τῷ τόπῳ καὶ τῇ χώρᾳ θραύῃ, καὶ μείωσιν ἐργάζηται. τί οὖν πεποίηκε; τὴν μὲν ἀντίθεσιν ἔκρυψεν· [21] ἀντὶ δὲ τῆς ἀντιθέσεως τὴν διαβολὴν τὴν κατὰ τῶν ῥητόρων ἔθηκεν, εἰπὼν, Εἰσὶ δέ [22] τινες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρ' [23] ὑμῖν δεινότατοι τὰ δίκαια λέγειν ὑπὲρ τῶν ἄλλων πρὸς [24] ὑμᾶς. τίνα δέ ἐστι τὰ δίκαια, ἢ ὑπὲρ τίνων ‡ τῶν ‡ ἄλλων, οὐ κατέστησεν ἡμῖν φανερά· ἀλλὰ ‡ μὴν ‡ οὐδὲ ἡ λύσις, ὡς ἔφην, ἐναργῆ ποιεῖ τὴν ἀντίθεσιν. ἔστι γὰρ ἡ λύσις, [25] Διὰ τί οὐκ ἀπέχονται [26] τοῦ [27] καταδουλοῦσθαι [28] Κῶν καὶ Ῥόδον· ὥστε ἐκ τούτων [29] μηδενὸς ἐξεῖναι λαβεῖν εὐχερῶς τὸ λεγόμενον. ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ βούλεσθαι σημαίνειν συνθήκας ἃς ἐποιήσαντο πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἕλληνες ἅπαντες, μηδένα ἐπιφέρειν ὅπλα· [30] ἅπαντας δὲ εἰρήνην ἄγειν καὶ ἡσυχίαν, ὡς τὴν ἀντίθεσιν εἶναι τοιαύτην, Ἀλλὰ δόξομεν [31] ἀδικεῖν καὶ παραβαίνειν [32] πρῶτοι τὰς συνθήκας ὅπλα [33] ποιοῦντες. ὅθεν δὴ καὶ λύσιν φησὶ, μάλιστα μὲν δίκαιον εἶναι [34] τῆς ἁπάντων σωτηρίας [35] ὑμᾶς προεστάναι. εἰ δὲ καὶ ἄδικον τὸ γινόμενον, ἀλλ' οὖν ἐπειδὴ ἀδικεῖν [36] ἐπιθυμοῦσιν ἅπαντες, καὶ ἡμεῖς ταῖς ἐκείνων γνώμαις ἀκολουθοῦντες [37] ἀδικῶμεν. ἡ μὲν ἀντίθεσις οὕτως ἂν ἐκ τούτων γνωρισθείη. [38] ἔστι δ' ἡ μεταχείρισις βίαιος καὶ Θουκυδίδειος, ἐκ τῆς Κλέωνος δημηγορίας εἰλημμένη· οἷον γὰρ [39] ἐκείνῳ περὶ Μιτυληναίων τὸ διανόημα, τοιοῦτον καὶ τὸ Δημοσθένους ἐνθάδε. ἀξιοῖ γὰρ κἀκεῖνος, εἰ μὲν δικαία εἴη ἡ ἀρχὴ, δικαίως κολάζεσθαι τοὺς Μιτυληναίους· εἰ δὲ ἄδικος, ἀδίκως· χρὴ γὰρ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοὺς πολιτεύεσθαι. οὕτως ἤδη καὶ ὁ Δημοσθένης ἐνθάδε φαίνεται, ἀξιῶν μὲν μάλιστα κατὰ τὸ δίκαιον ἐλευθεροῦν τοὺς Ῥοδίους· εἰ δ' ἄρα τις καὶ λέγει ἄδικον εἶναι, εἰρήνης οὔσης, ὅπλα κινεῖν, ἀλλ' οὖν γε οὐκ ἄτοπον, πάντων ἀδικεῖν αἱρουμένων, νῦν μὲν Βυζαντίων, αὖθις δὲ Ἀρτεμισίας καὶ Μαυσώλου, καὶ σχεδὸν ἁπάντων. εἶτα οὐ μόνοις τούτοις λέλυκε τὴν ἀντίθεσιν, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐκβάσει, Ἵνα καὶ τιμώμεθα [1] ἔτι μείζονος. πρὸς γὰρ τὰς δυνάμεις εἰώθασιν ἀπονέμειν τὰ δίκαια συμφερόντως οἱ ἄνθρωποι. οὐκέτι δὲ ὑπόπτευε σύμπασαν τὴν ἀντίθεσιν ἑτέρως ἔχειν, οὐδὲ ἀπὸ βασιλέως τοῦ προσώπου [2] ταράττειν, ὡς ἂν ὑπολάβοι τίς. τάχα γὰρ ἄν τις [3] αὐτὸν ὑπονοήσειε λέγειν· Ἀλλ' οὐ δεῖ βασιλεῖ προσκρούειν· ἵνα ἢ τῇ κατ' ἀρχὰς [4] ὁμοίαν πάλιν [5] ἐννοῶμεν, ἢ [6] τῇ τῶν ἐπιλόγων. τὸ γὰρ παράδειγμα τὸ κατ' Ἀρτεμισίαν οὐ συμφωνεῖ τῇ προτάσει. εἰ γὰρ εἰρήκει ἡ ἀντίθεσις· Ἀλλ' οὐ δεῖ προσκρούειν βασιλεῖ, τί ἐβούλετο λέγειν; τί οὖν Ἀρτεμισία καταλαμβάνει Κῶν καὶ Ῥόδον, ἤ τις φαίνεται χάριτι τῇ πρὸς βασιλέα καταλαμβάνουσα; ὥστε [7] ἀνακτέον ἐπὶ τὴν εἰρημένην ἀντίθεσιν, τὴν περὶ τῶν συνθηκῶν. συνιστὰς τοίνυν τὸ συμφέρον, [8] λέλυκεν ἀντίθεσιν. πιστοῦται [9] δ' αὐτὸ καὶ ἐκ παραδείγματος δεικνὺς, ὅσην μὲν εἶχον δύναμιν, ἡνίκα προΐσταντο τῶν Ἑλλήνων, αὐτοὶ νικήσαντες βασιλέα, καὶ τὴν ἀρχὴν ὁρίζοντες [11] ἐκείνου· οἵαν δὲ βασιλεὺς νενικηκὼς ὕστερον Ἕλληνας· ὡς συνίστασθαι πανταχόθεν δεῖν δύναμιν ἀθροίζειν, εἰ φιλοτιμίας ὀρέγοιντο. ἔστιν οὖν λύσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως [12] τοῦ συμφέροντος, κατασκευαζομένη τῷ δυνατῷ. ὅτι γὰρ συμφέρει δύναμιν ὑπάρχειν τῇ πόλει [13] κατασκευάζων, μετὰ ταῦτα [14] ἄρχεται τῶν ἐπιλόγων· Εἰκότως δέ μοι δοκεῖ [15] χαλεπώτερον ὑμῖν εἶναι πρᾶξαι τὰ δέοντα. ταύτην τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ποιησάμενος, ἐν οἷς πολλὴν καταδρομὴν τῶν δωροδόκων καὶ τῶν τἀναντία πολιτευομένων αὐτῷ πεποίηται· καὶ κέχρηται ἀναγκαίως τῇ ἐπιφορᾷ, διὰ τὸ μὴ πάντας αὐτοὺς συντρέχειν τῇ [16] εἰσηγήσει· καὶ τοῦτο [17] ἄδηλον [18] ὂν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως εἴληφε. διὸ καὶ βουλόμενος τοὺς ἐκείνων κωλῦσαι λόγους, εἰκότως κέχρηται τῇ διαβολῇ, μετὰ ταῦτα ἐπενεγκὼν τὸ ἔνδοξον, καὶ ἐπιλογισάμενος, * καὶ ἐξ [19] ἐκείνου τὴν δημηγορίαν [20] κατέπαυσεν.

[1] καταριθμῆσθαι Ald. καταριθμεῖσθαι Ben. [2] ἐκτὸς Par. α. [3] μέλλουσαν omittit Par. β. [4] καὶ omittunt Ald. Ben. [5] τέθηκε Ald. [6] καὶ ἃ Ald. ὅτι Wolf. [7] αὐτὴν Ald. Ben. [8] καὶ οὐκ Ald. [9] χρήσιμα Ald. Ben. [10] ἐξέτασιν γρ. Par. α. [11] ἀφομοιωθεῖσαι Ald. Ben. [12] οἰκείας ἔχει, ἢ omittunt Ald. Ben. [13] τὰ γὰρ ἐξ ὑστέρου λυθέντα Par. α. [14] διὰ τί omittunt Ald. Ben. [15] τέθηκε Ald. [16] ῥᾳδίως Ald. Ben. ῥᾳδίως θηρεῦσαι omittit Par. β. [17] μὲν omittunt Ald. Ben. [18] ἴσως omittit Par. β. [19] σιωπῇ πάντως ἀφελών τι τῆς ἰσχύος αὐτῶν Ald. Ben. [20] τεθεῖναι Ald. τεθῆναι Ben. [21] ἀντικρὺ Par. β. Ald. [22] τινες, ὦ Ἀθηναῖοι, παρ' Par. α. τινες, οἱ παρ' Ben. [23] ἡμῖν Ben. [24] ἡμᾶς Ben. [25] διατί Ald. [26] τοῦ omittunt Ald. Ben. [27] κατὰ δουλοῦσθαι Ald. [28] Κῶ Ben. Κῶν Ald. Par. α. [29] μηδὲν Ald. Ben. [30] ἅπαντες Ald. Ben. [31] ἀτυχεῖν Par. α. [32] πρῶτον Ald. Ben. [33] κινοῦντες Ben. [34] τῆς κοινῆς ἁπάντων Par. β. [35] ἡμᾶς Ben. [36] ἐπιχειροῦσιν Ben. ἐπιθυμοῦσιν Ald. Par. α. [37] ἀδικοῦμεν Ald. Ben. [38] ἡ δὲ μετ. Par. β. ἣν δὴ μεταχείρησις Ald. Ben. [39] ἐκείνου Ben. ἐκεῖνο Par. α.

Ἐκ τῶν κειμένων] Τὰ κείμενα, καὶ τὸ κείμενον, ut et, τὰ ῥητὰ καὶ τὸ ῥητὸν, Scholiastæ Græci appellant, Verba ipsius auctoris, quem nos vulgo textum dicimus, ab annotationibus et commentariis distinguentes. Si quis vero legere mavult, ἐκ τῶν ἐκκειμένων, *ex iis quæ jam exposita sunt*: non impedio. Idem.

Ἀφομοιωθεῖσαι τῷ διαστήματι] *Intervallo adæquatæ*, vel *factæ similes*. Fortassis ἀνομοιωθεῖσθαι *discrepantes*, cum propter intervallum non congruerent. Idem.

Ἣν οὐ τεθεῖκε ῥᾳδίως] Fortassis: ἣν διὰ τί οὐ τέθεικε· ῥᾴδιον θηρεῦσαι. φοβηθεὶς μὲν γὰρ ἴσως αὐτῆς τὴν δύναμιν, ἔχων δὲ πάντως τὸν ἀκροατὴν συνειδότα, τῇ σιωπῇ ἀφεῖλέ τι τῆς ἰσχύος αὐτῆς. Idem.

Εἰσὶ δέ τινες —] P. 306. 3.

[1] τιμῇ μειζόνως Ald. Ben. φησὶ μειζ. Par. β. [2] πράττειν Ald. M. Ben. πίστειν Ben. [3] αὐτὸν omittunt Ald. Ben. [4] ὁμοίᾳ Ald. Ben. [5] ἀνανεῶμεν Par. α. [6] διὰ Ald. Ben. [7] ἀνεκτέον Ald. ἀνενεκτέον Ben. [8] ᾧ λέλυκεν Ben. ᾧ omittunt Ald. Par. β. [9] δὲ omittunt Ald. Ben. addit Par. ϛ. [10] ἔσχον Par. ϛ. [11] ἐκείνῳ Par. ϛ. [12] τοῦ συμφ. ἀπὸ τῆς ἀντιθ. Ald. Wolf. [13] κατασκευάζει Par. α. β. [14] ἔχεται Par. α. [15] χαλεπώτατον Ben. [16] διηγήσει Ald. Ben. εἰσηγήσει Par. α. ϛ. [17] εὔδηλον Par. α. [16] ὂν omittunt Ald. Ben. [18] τούτου Par. β. [20] καταπαύει Par. β.

Πράττειν] Lego ταράττειν, *terrere*. Wolf.

Ἀνεκτέον] Ab ἀνέχομαι, *tolerandum*, quod huc non convenit: aut ἀνακτέον, ab ἀνάγομαι, *reducendum*, aut ἀνενεγκτέον, *referendum* vel *reducendum*, ab ἀναφέρομαι. et v. 10. ἔστιν οὖν ἡ λύσις. Idem.

Εἰκότως δέ μοι —] P. 307. 21.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 309. 1. ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ μοι δοκοῦσιν ἁμαρτάνειν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἀθηναῖοι συνεμάχησαν Λακεδαιμονίοις ἐν Μαντινείᾳ· κτισθείσης δὲ Μεγάλης πόλεως μετὰ τοῦτον τὸν πόλεμον ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων συμμαχούντων τότε Θηβαίοις, ὥστε [1] ὁρμητήριον εἶναι κατὰ τῆς [2] Λακεδαιμονίων, Λακεδαιμόνιοι, τῆς ἐπικηρυκείας αὐτοῖς ὑπαρχούσης πρὸς Ἀθηναίους, στρατεύουσιν ἐπὶ Μεγάλην πόλιν. Ἀρκάδες δὲ, [3] ἀσχολουμένων Θηβαίων [4] περὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον, καταφεύγουσιν ἐπ' Ἀθηναίους, ἀξιοῦντες συμμαχεῖν· ἥκουσι [5] δὲ [6] καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἀξιοῦντες μᾶλλον αὐτοῖς, ὡς συμμάχοις, προστίθεσθαι. καὶ βουλεύονται. χαλεπὸς [7] τοίνυν ὁ λόγος τῷ ῥήτορι. τό τε γὰρ συνειπεῖν τοῖς πρὸ βραχέος πολεμήσασι, καὶ τὸ ἐναντιωθῆναι τοῖς οὖσι συμμάχοις Λακεδαιμονίοις, οὐκ ἔστι τῶν εὐχερῶν· βαρὺ γὰρ [8] καὶ δεινὸν, τοὺς μὲν συμμάχους ἀπελαύνειν, τοὺς δὲ πολεμίους προσίεσθαι. χωρὶς γὰρ [9] τοῦ, ὅτι τὸ πρᾶγμα [10] ὑπάρχει ἄτοπον καὶ διαβολὴν φέρει μεγίστην τῇ πόλει, ἔτι καὶ ἐπικίνδυνον διχόθεν εἶναι [11] δοκεῖ, τό τε σώζειν τοὺς τῶν πολεμίων Θηβαίων συμμάχους, καὶ ἐκ [12] τούτου προσκρούειν Λακεδαιμονίοις συμμάχοις οὖσιν, ὧν μετὰ [13] μικρὸν χρήσουσιν εἰς τὸν ὑπὲρ Ὠρωποῦ πρὸς Θηβαίους πόλεμον. ἀλλ' ὅμως ἐξεύρηκε θεώρημα [14] καθ' ὃ καὶ Λακεδαιμονίοις οὐ δοκεῖ προσκρούειν, καὶ Ἀρκάδας προσάγεται, καὶ Θηβαίους οὐκ αὔξει, σώζων τὴν αὐτῶν συμμαχίαν· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἕν τι τῶν [16] δυσχερεστάτων ἐστὶ, τὸ δοκεῖν συναύξειν τοὺς Θηβαίων συμμάχους. πῶς οὖν ἕκαστον τούτων πεποίηκε; καθαιρεῖ Λακεδαιμονίους, καθαιρεῖ ‡ καὶ ‡ Θηβαίους, τοὺς μὲν μὴ συγχωρῶν αὐξάνεσθαι, Θηβαίων δὲ τὴν συμμαχίαν καθιστὰς εἰς τὴν πόλιν. ἵνα δὲ μὴ δοκῇ χαρίζεσθαι τοῖς Ἀρκάσιν, [17] * οὐκ ἐνδείκνυται τῷ λόγῳ χαριζόμενος Μεγαλοπολίταις, οὐδὲ τὸ ἐκείνων συμφέρον μίσει [18] ζητεῖν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους· οὐδὲ κατηγορεῖ πάλιν * [19] Σπαρτιατῶν, [20] ἀλλ' ὡς προκειμένων ἀλλοτρίων προσώπων, τῶν τε Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀρκάδων τῆς πόλεως, ἀμελήσας τοῦ ὑπὲρ ἀμφοῖν τοῖν αἰτούντοιν τὴν συμμαχίαν δοκεῖν ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, τὸ τῇ πόλει συμφέρον καὶ λυσιτελὲς ἐπισκέπτεται, [21] εἰωθυίᾳ τῇ μεταχειρήσει χρώμενος. εἶπε γὰρ [22] τοιαῦτα κἀν τῷ πέμπτῳ τῶν Φιλιππικῶν, κἀν τῷ ὑπὲρ τῶν ἐν Χερρονήσῳ,

[1] ὁρμητήρια Ald. M. Ben. [2] Λακονικῆς Ben. Λακεδαιμονίων M. Ben. Ald. [3] ἀχθομένων Ald. M. Ben. [4] ἐπὶ Ald. Ben. [5] δὲ omittunt Ald. Ben. [6] καὶ omittit Ald. [7] τοίνυν omittunt Ald. Ben. [8] οἷον Ald. Ben. [9] τοῦτο, πρᾶγμα Ald. τοῦ, τὸ πρᾶγ. Ben. [10] ὑπάρχειν Ben. [11] δοκεῖ αὐτῷ, ζ. Ald. δοκεῖ, ἐκ τοῦ ζ. Ben. [12] τοῦ Ald. Ben. [13] μικροῦ χρήζουσιν Ald. Ben. [14] καθὰ καὶ Ald. Ben. [15] αὐτοῦ Ald. αὐτὴν Ben. [16] δυσμεταχειρίστων Ben. δυσχερεστάτων M. Ben. Ald. [17] οὐδὲν δείκνυται Ald. Ben. [18] ζητεῖ Ald. Ben. [19] Σπαρτιωτῶν Par. a. [20] ὡς Ἀρκάσι προσκειμένων ἀλλοτρίων προσώπων ὄντων Λακεδαιμονίων, Ἀρκάδων τῆς πόλεως ἀμελῆσαι Ald. Ben. [21] τῇ μεταχειρήσει Ald. τῇ αὐτῇ μεταχ. Ben. [22] τοιαῦτα omittunt Ald. Ben.

ΟΡΜΗΤΗΡΙΑ] Malim ὁρμητήριον εἶναι κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων, vel τῆς (scilicet γῆς ἢ χώρας) τῶν Λακ. Wolf.

Βαρὺ γὰρ οἷον] Τὸ οἷον videtur abundare, aut pro eo legendum καὶ δεινόν. Idem.

Καὶ ἐκ τοῦ] Fortassis: καὶ ἔτι, vel, καὶ ἐκ τούτου, etsi neutro magnopere est opus. Idem.

Χρήζουσιν] Malim ὧν μετὰ μικρὸν χρήσουσι. et v. 6. σώζων τὴν αὐτῶν συμμαχίαν, hoc est, τοὺς συμμάχους, δηλονότι τοὺς Ἀρκάδας. Thebani enim non socii tum, sed hostes erant Atheniensium. Idem.

Οὐδὲν δείκνυται] F. οὐκ ἐνδείκνυται. et v. 17. Σπαρτιατῶν ἀλλ' ὡς προκειμένων ἀλλοτρίων προσώπων, τῶν τε Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀρκάδων τῆς πόλεως· ἀμελήσας τοῦ ὑπὲρ ἀμφοῖν etc. nisi placeat: ὡς Ἀρκάσι προσκείμενος ἀλλ' ὡς ἀλλοτρίων προσώπων ὄντων Λακεδ. καὶ Ἀρκάδων. Idem.

θηρώμενος ἀεὶ τὸ κοινῇ συμφέρον, οὐχὶ δὲ τὸ ἰδίᾳ [1] ἑκάστῳ, δι' ὃν ὁ λόγος, σκοπούμενος. πρῶτον τοίνυν ἐστὶ κεφάλαιον ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ τὸ συμφέρον· [2] λαμβάνει δὲ τὰς κατασκευὰς ἐκ τοῦ δυνατοῦ. φησὶ γὰρ συμφέρον εἶναι τῇ πόλει, Λακεδαιμονίους καὶ Θηβαίους ἀσθενεῖς ὑπάρχειν· νῦν δὲ καιρὸν εἶναι τούτου, κατοικισθείσης μὲν τῆς Βοιωτίας, μὴ συγχωρηθέντων δὲ ἰσχυρῶν γενέσθαι τῶν Λακεδαιμονίων. οὕτω τὰς κατασκευὰς τοῦ συμφέροντος ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ κεκόμικεν. ἀλλὰ τὸ μὲν περὶ τοῦ κατοικισμοῦ τῆς Βοιωτίας ἐνθάδε προύθηκε καὶ συνέπλεξε διὰ [3] πιθανότητος, προστρίψας ἀθρόως αὐτὸ πρὸς τὴν λυποῦσαν αὐτοὺς ἔννοιαν, ὅτι, Ἀλλ' αὐξηθήσονται Θηβαῖοι, σωθέντων τῶν Ἀρκάδων· καταλιπὼν δὲ αὐτὸ ἐν [4] προτάσει, [5] καὶ τὴν περὶ τῶν Ἀρκάδων ἀπόδειξιν εἰς καιρὸν ταμιευσάμενος, μετὰ μικρὸν [6] ἀποδείξει, ὅταν πρὸς αὐτὴν τὴν [7] ἀντίθεσιν ἀγωνίζηται, [8] καὶ τὸ κατὰ Λακεδαιμονίους [9] ἀπέδειξε μόνον, ὡς οὐ συμφέρει * συγχωρεῖσθαι γενέσθαι μεγάλους. κατασκευάζει δὲ τοῦτο τῷ ἐξισάζοντι κατὰ ἀντιστροφήν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἔννοια ἦν· Ἀλλ' ἰσχυροὶ γενήσονται Θηβαῖοι, τοῦτο δὲ οὐ συμφέρει· ἐπήγαγεν [10] ἐκ τοῦ ἐξισάζοντος τὸ ἀντίστροφον· Οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους αὐξηθῆναι συμφέρει. τὸ δὲ σχῆμα [11] τὸ κατὰ ἀναίρεσιν παραπλήσιον τῷ καταρχὰς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην μετὰ τὴν πρώτην περίοδον· οὐ γὰρ ἐκεῖνό γε ‡ ἄλλου γένους ‡ ἔστιν εἰπεῖν. ταῦτα δὲ πάντα μάχην ἔχει πρὸς τὴν ἀπὸ Θηβαίων ἀντίθεσιν· [12] Τὸ γὰρ [13] Ὀρχομενοῦ καὶ [14] Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν οἰκισθεισῶν ἀσθενεῖς γεγενῆσθαι τοὺς [15] Θηβαίους, τῆς ἀντιθέσεως ἐστι λύσις· οὐ γὰρ ἐκεῖνό γέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι πλοκὴν ἔχει τὸ κεφάλαιον, [16] τὴν τυχοῦσαν, ἀλλ' [17] οὐ πάσης δεινότητος ἀνάπλεων. διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν, καὶ καθαιρεῖ [18] τὴν Θηβαίων δύναμιν, καὶ τὸ μὴ αὐξηθῆναι Λακεδαιμονίους συνίστησιν.

P. 311. 10. ἀλλὰ νὴ Δία, ταῦτα μὲν οὕτως ἔχειν [19] δώσομεν, δεινὸν γὰρ ἦν πρὸς οὓς ἐν Μαντινείᾳ παρετεταττόμεθα] Ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ταύτην ἔλαβε τὴν ἀντίθεσιν, τὸ αἰσχρὸν καὶ τὸ ἄτοπον δεικνῦσαν· ἐκ τούτων γὰρ ἐπιχειρεῖται· καὶ ἔστιν ἡ ἀντίθεσις διμερής. ἓν μὲν γὰρ αὐτῆς μέρος ἐνδείκνυται τὸ αἰσχρὸν ὅσον ἔσται, εἰ τούτοις βοηθήσουσιν οἷς ἐπολέμουν· τὸ δὲ ἕτερον μέρος τὸ ἄτοπον, εἰ Λακεδαιμονίοις πολεμήσουσιν, [20] οἷς γε μικρῷ πρότερον συνεμάχοντο. ταύτης [21] μὲν τὸ πρῶτον μέρος ἔλυσε κατὰ συνδρομὴν [22] μὲν, ὅτι καὶ [23] αὐτὸς ὁμολογεῖ τὸ αἰσχρόν· κατὰ μετάληψιν δὲ, [24] οὐ τῶν μηδὲν ἀδικούντων, ἀλλὰ τῶν μὴ ποιεῖν τὰ δίκαια βουλομένων, τούτων εἶναι τὸ αἰσχρόν. [25] ἐσιώπησε δὲ τὸ ἑπόμενον τούτῳ, διὰ [26] τὸ προφανὲς εἶναι τὸ ἀκόλουθον. τοῦτο δὲ ἦν, Εἰ δὲ [27] καὶ ἀδικοῦσι Λακεδαιμόνιοι, οὐκ ἂν αἰσχρὸν εἴη τὸ γιγνόμενον. τοῦτο ‡ μὲν ‡

[1] ἑκάστου Ald. Ben. [2] λαμβάνον τὰς Ben. λαμβάνει δὲ τὰς M. Ben. Ald. [3] τὴν πιθανότητα Ben. [4] προτάσεσι Ald. [5] καὶ τὴν ἀπόδειξιν Par. a. καὶ τῶν Ἀρκάδων τὴν ἀπόδειξιν Ald. Ben. [6] ἀποδείξων Ben. [7] ἀπόδειξιν Ald. [8] καὶ omittunt Ald. Ben. [9] ἀποδείξηται Ald. ἀποδείκνυσι Ben. [10] ἐπὶ Ald. ἀπὸ Ben. [11] τὸ omittit Par. a. [12] τότε Ald. Ben. [13] Ὀρχομενῶν Ald. [14] Θεσπιέων καὶ Πλαταιέων Ald. Ben. [15] Λακεδαιμονίους Ald. Ben. [16] οὐ τὴν Ald. Ben. [17] οὐ omittunt Ald. Ben. [18] τὴν τῶν Θ. Ben. [19] φήσομεν Par. [20] ὧν καὶ μικρῷ Ald. οἷς μικρῷ Ben. [21] τὸ μὲν πρότερον Ben. [22] μὲν ὃ καὶ Ald. καὶ ὃ καὶ Ben. [23] αὐτοὺς ὑμνολογεῖ Ald. [24] εἰ μηδὲν ἀδικούντων πολέμου (πολεμίων Ben.) οὐδὲν ποιεῖν Ald. Ben. [25] σιωπήσεται Ald. σεσιώπηται Ben. [26] τὸ ἀκόλουθον εἶναι τὸ προφανὲς Ald. τὸ ἀκ. εἶναι καὶ προφανὲς Ben. [27] καὶ omittit Par. a.

Συγχωρεῖσθαι] Ferri potest, sed malim συγχωρῆσαι. Observavi enim τὸ εῖσθαι sæpe scriptum pro ῆσαι. ut apud Thucydidem σιδηροφορεῖσθαι pro σιδηροφορῆσαι, et in politicis Aristotelis, si recte memini: quod est (ut hoc obiter dicam) *non ferreis curribus vehi*, sed *ferrum gestare in pace*. Idem.

Οὐ γὰρ ἐκεῖνό γε ἐστὶν εἰπεῖν] Videtur adscribenda tota periodus: οὐ γὰρ ἐκεῖνό γε ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ τοὺς ἔχοντας ἀφείλετο τὴν δωρεὰν ἀναξίους ἐνόμιζεν· οὕτω καὶ τὸν δῆμον ἀνάξιον ἡγεῖτο κύριον εἶναι τοῦ δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ, ἐάν τῳ βούληται. ταῦτα δὲ — Idem. Et sic dedit.

Τότε γὰρ Ὀρχομενῶν] Lego: τὸ γὰρ Ὀρχομενοῦ τε καὶ Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν οἰκισθεισῶν ἀσθενεῖς γεγενῆσθαι (F. γενήσεσθαι) τοὺς Θηβαίους· τῆς ἀντιθέσεώς ἐστι λύσις. οὐ γὰρ ἐκεῖνό γέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι πλοκὴν ἔχει τὸ κεφάλαιον τὴν τυχοῦσαν· ἀλλ' οὐ πάσης δεινότητος ἀνάπλεων. et v. 12. δεινὸν δὲ, πρὸς οὓς ἐν Μαντινείᾳ παρετεταττόμεθα, ποιεῖσθαι συμμαχίαν· ἀπὸ τοῦ, etc. [et sic dedit]. Wolf. Vid. p. 310. pen. et 311. 10.

Κατὰ συνδρομὴν μὲν] Fortassis sic restituendus hic locus: ἔλυσε, κατὰ προδρομὴν μὲν, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ τὸ αἰσχρὸν, κατὰ μετάληψιν δὲ, οὐ τῶν μηδὲν ἀδικούντων, ἀλλὰ τῶν μὴ ποιεῖν τὰ δίκαια βουλομένων, τούτων εἶναι τὸ αἰσχρόν. ἐσίωπησε δὲ τὸ ἑπόμενον τούτῳ, διὰ τὸ προφανὲς εἶναι τὸ ἀκόλουθον. Idem.

οὖν πρὸς τὸ πρότερον μέρος· μεταβὰς δὲ ἐπὶ τὸ ἕτερον ÷ μέρος ÷ λύει [1] αὐτὸ τῷ δικαίῳ [2] καὶ συμφέροντι· δικαίῳ ÷ δὲ, ÷ ὅτι Ἀδικοῦσι [3] Λακεδαιμόνιοι, καθ' ὑπόθεσιν, εἰ καὶ μόνον ἠδίκουν, ἄτοπον μὲν, ὅμως δ' [4] οὐκ ἂν ἔδει συγχωρεῖν. καὶ [5] ἄλλῳ δικαίῳ· Εἰ δὲ στρατεύονται ἐπὶ Μεσσήνην [6] ἀναγκαῖον βοηθεῖν Μεσσηνίοις διὰ τοὺς ὅρκους οὓς ἐποιησάμεθα. μετὰ τοῦτο τῷ συμφέροντι, Οὐδὲ αὐξηθῆναι τῇ πόλει συμφέρει Λακεδαιμονίους. εἶτα ἀπὸ τοῦ συμφέροντος πρέποντος, Τίς ἔσται πρεπωδεστέρα ἀρχὴ τῆς βοηθείας· πότερον ἡ παροῦσα νῦν, ἢ ὅταν εἰς τὴν Μεσσήνην ἐμβάλωσι; τότε μὲν γὰρ δόξομεν δι' εὐλάβειαν καὶ φόβον ποιεῖν, νῦν δὲ διὰ τὸ δίκαιον. καὶ οὕτω δέδωκέ σοι θεώρημα καινὸν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ, μὴ μόνον προηγούμενα συμπλέκειν κεφάλαια, δίκαιον καὶ συμφέρον, ἢ δυνατὸν καὶ δίκαιον, ἢ συμφέρον καὶ δυνατόν· ἀλλὰ καὶ τὰ δευτερεύοντα, ὥσπερ ἐπὶ τῆς λύσεως πεποίηκε ταύτης· καὶ γὰρ καὶ τῷ δικαίῳ καὶ τῷ συμφέροντι λέλυκε. διὰ τοῦτο δὲ τὴν προσθήκην τοῦ δευτέρου μέρους ἔλαβεν ἡ ἀντίθεσις. ἐπειδήπερ ÷ τὸ ÷ μὲν πρότερον δύσλυτον ἦν τὸ κατὰ τὴν αἰσχύνην, ὅταν βοηθῶσιν οἷς ἐπολέμουν· τὸ δὲ δεύτερον μέρος ἀφορμὴν παρεῖχε διαβολῆς τοῦ προσώπου Λακεδαιμονίων. ἐδεήθη οὖν τῆς προσθήκης, ἵνα δι' αὐτῆς δοκῇ πρὸς πᾶσαν μάχεσθαι τὴν ἀντίθεσιν [7] τὴν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος, [8] ἀλλ' οὐ λυσιτελεῖ ἄλλοις μᾶλλον προσθέσθαι [9] ἢ Λακεδαιμονίοις, ἵνα [10] δι' αὐτῶν συνδιασώσουσιν Ὠρωπὸν τῇ πόλει· ἥντινα προσέθηκε τῇ ἀντιθέσει, ἵν' εὐπορήσῃ λύσεων.

P. 312. 21. εἰ δ' ἐχθροὺς [11] Λακεδαιμονίους ποιησώμεθα, οὐχ ἕξομεν τοὺς ἡμῖν συμμαχήσοντας] Διμερὴς καὶ αὕτη ἡ ἀντίθεσις. τὸ μὲν γὰρ ἓν μέρος, Τὸν Ὠρωπὸν δεῖ ἡμᾶς κομίσασθαι· τὸ δὲ ἕτερον, [12] Εἰ ÷ δὲ ÷ τοὺς συνανασώσοντας ἐχθροὺς [13] ποιησώμεθα, τίνας ἕξομεν συμμάχους. τὸ τοίνυν πρότερον μέρος ἔλυσε κατὰ συνδρομήν· τὸ δὲ, ὅτι Λακεδαιμονίους ἐχθροὺς ἕξομεν, εἰ τοὺς Ἀρκάδας [14] προσησόμεθα, μεταληπτικῶς, Οὐ τοῦτον τὸν τρόπον ὑμῖν συνεβούλευσα, οὐδὲ ταῦτα ὑμῖν [15] προύλεγον, ἀλλ' οἱ βουλόμενοι [16] λαθεῖν, ἀξιοῦντες βοηθεῖν Λακεδαιμονίοις, καὶ διωθήσασθαι Πελοποννησίους ἥκοντας παρ' ἡμᾶς, λοιπὸν ἐπὶ Θηβαίους [17] ἥκειν, ὅτι μὴ [18] προσεδεξάμεθα αὐτούς. ἡ δὲ λύσις ἀπὸ τοῦ δικαίου. εἶτα [19] ἑτέρα λύσις, ὅτι Οὐδ' ἂν [20] αὐτοῖς ὑμεῖς ἐβοηθήσατε εἰ προύλεγον ὑμῖν ὅτι σωθέντες ἀδικήσουσι. καὶ [21] τρίτη λύσις, ὅτι Εἰ καὶ ἀνιῶνται Λακεδαιμόνιοι, δίκαιοι χάριν εἰσὶ γιγνώσκειν μᾶλλον ἐφ' οἷς [22] εὖ [23] ἔπασχον ἢ νῦν χαλεπαίνειν, ὅτι κωλύονται ἀδικεῖν. πληρωθέντος τοῦ συμφέροντος, μετέβη ἐπὶ τὸ δίκαιον ἀντικείμενον αὐτῷ. διόπερ καὶ ἐξ ἀντιθέσεως αὐτὸ λαμβάνει, καὶ ἔστι τριμερές· τὸ μὲν γὰρ πρὸς τὴν πόλιν, τὸ δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους, τὸ δὲ πρὸς Ἀρκάδας. πρώτη τοίνυν ἀντέπεσεν ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου, κατηγοροῦσα τῆς ποιότητος τῆς πόλεως, Ἀλλ' ἄπιστος εἶναι δόξει ἡ πόλις, νῦν μὲν Λακεδαιμονίοις, αὖθις δὲ Ἀρκάσι, προστιθεμένη· ὁμοία δ' ἐστὶν αὕτη τῇ [24] προτεθείσῃ ἀντιθέσει. ἀλλ' [25] ἐκεῖ μὲν τὸ αἰσχρὸν [26] ἐξητάζετο, ὅπερ ἐστὶ τοῦ συμφέροντος· ἐνταῦθα δέ ἐστι τὸ δίκαιον. ὥστε αἱ αὐταὶ ἔννοιαι τῶν ἀντιθέσεων· ἀλλά γε οὐκ [27] ἐκ τῶν ὁμοίων ἐλήφθησαν, [28] ἐπεὶ ἄλλη μέν ἐστι τοῦ συμφέροντος, [29] ἄλλη δὲ τοῦ δικαίου. [30] παρὰ γὰρ [31] τὴν ποιὰν μεταχείρησιν καὶ ὁ λόγος τὴν δύναμιν μεταλαμβάνει. ἔλυσε δὲ κατὰ ἀνατροπήν· ἐγγὺς δὲ ἡ ἀνατροπὴ μεταλήψεως. εἶτα ἐκ παραδείγματος, ὅτι Καὶ Θηβαίους ÷ καὶ Εὐβοέας καὶ Λακεδαιμονίους ÷ ἔσωσεν ἡ πόλις, καὶ νῦν ἐστὶν Ἀρκάδας τὸν αὐτὸν τρόπον διασώζουσα, ἄλλην ἀντίθεσιν ἀπὸ τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ δικαίου κεκίνηκεν, ὅπέρ ἐστι πρὸς Λακεδαιμονίους· Ἀλλ' ἐπαγγέλλονται Λακεδαιμόνιοι τὰ δίκαια σώσειν ἅπασιν· Ἠλείοις μὲν τὴν [1] Τριφυλίαν * παρὰ Ἀρκάδων, Φλιασίοις δὲ τὸ [2] Τρικάρανον ὑπὸ Ἀρκάδων ἐχόμενον, ἡμῖν δὲ τὸν Ὠρωπὸν ὑπὸ Θηβαίων κρατούμενον. καὶ αὕτη συγγένειαν ἔχει πρὸς τὴν περὶ Ὠρωποῦ κινηθεῖσαν ἀντίθεσιν· ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος εἴληπτο, ἡ δ' ἀπὸ τοῦ δικαίου. καὶ λύει ταύτην τῷ συμφέροντι μὲν, ὅτι Ἴδιόν τι διοικούμενοι κέρδος, ταῦτα Λακεδαιμόνιοι πράττουσιν, ἵνα ἐπὶ Μεσσήνην ἔλθωσιν. ἔχεται δ' [3] οὖν ὅμως καὶ τοῦ δικαίου τοῦτο. εἰ γὰρ ἡ γνώμη ἄδικος, καὶ τὸ πρᾶγμα [4] ἄδικον. οὐκοῦν ἔχοιεν μέμφεσθαι τοῖς μὴ βοηθοῦσιν [5] αὐτοῖς. εἶτα πάλιν δικαίῳ, ὅτι ἐν [6] ὑποκρίσει καὶ ἀπάτῃ ταῦτα παρὰ Λακεδαιμονίων [7] λέγεται, [8] ἵνα τὴν Μεσσήνην καταδουλώσωνται. ἄχρις οὖν τούτων τὸ ἓν μέρος τῆς ἀντιθέσεως λέλυκε. τὸ δὲ κατὰ τὸν Ὠρωπὸν δεύτερον μέρος ἐστὶν οὕτως, ὅτι Δίκαιοι μὲν εἰσὶ καὶ ὑπὲρ Ὠρωποῦ [9] βοηθεῖν Λακεδαιμόνιοι· εἰ δὲ μὴ [10] βοηθοῖεν, ἕτεροι βοηθήσουσιν, ὅσοι τῶν δικαίων φροντίζουσιν, εἶτα καθ' ὑπόθεσιν, ὅτι αἱρετώτερον Ὠρωπὸν [11] ἀπολέσθαι μᾶλλον, εἰ δέοι, ἢ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις γενέσθαι τὴν Πελοπόννησον [12] ἐᾶν. τρίτη ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου εἰλημμένη ἐκ τῆς τῶν Ἀρκάδων ποιότητος· τοῦτο δ' ἦν τὸ τρίτον τοῦ δικαίου μέρος, Ἀλλὰ πολλὰ ἡμᾶς ἠδίκησαν Ἀρκάδες χάριτι [13] τῇ πρὸς [14] Θηβαίους. [15] τοῦτο τὸ μέρος ἔλυσε τῷ συμφέροντι· πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ [16] ἀτόπου, εἰπὼν, Ἄτοπον εἶναι μνησικακεῖν· εἶτα ἐκ περιτροπῆς ἀγωνιστικώτερον, ὅτι Εἰ τότε [17] ὑμᾶς κακῶς ἐποίουν, [18] * νῦν οἱ πάλιν αὐτοὺς ἀπελαύνειν προῃρημένοι [19] κακῶς ποιεῖν ὑμᾶς ἐπιχειροῦσι· καὶ γὰρ ὅσῳ σπουδαιότεροι περὶ [20] αὐτοὺς ἐγένοντο, τοσούτῳ [21] δικαιότεροι μέμψιν ἐκδέχεσθαι, οἱ τῇ πόλει μὴ συγχωρήσαντες αὐτοὺς καταδέξασθαι, [22] ὅτε ἐφ' ἡμᾶς ἧκον [23] πρότερον. εἶτα ὅτι καὶ ἀναγκασθησόμεθα, εἰ ἔλθοιεν ἐπὶ Μεσσήνην Λακεδαιμόνιοι, γενέσθαι Θηβαίων σύμμαχοι· ὥστε αἱρετώτερον τοὺς συμμάχους Θηβαίων σώζειν, ἢ αὐτῶν δεῖσθαι [24] Θηβαίων. εἶτα τῶν ἀδικημάτων τῶν Λακεδαιμονίων [25] ὑπομιμνήσκων, καὶ κατασκευάζων, τὸ μὴ συμφέρειν ἐᾶσαι Λακεδαιμονίους ἰσχυροὺς καταστῆναι θέλει δηλῶσαι. πεπληρωμένου τοίνυν τοῦ μέρους τοῦ δικαίου, ἀπὸ τοῦ [26] δικαίου λοιπὸν ἀντέπεσεν [27] ἀντίθεσις, ἐπὶ μὲν [28] τὸ συμφέρον ἀναφέρεσθαι [29] δυναμένη, τὰς δὲ κατασκευὰς ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ λαμβάνουσα· Ἀλλ' ἰσχυροὺς [30] ποιήσομεν τοὺς Θηβαίους. αὕτη ἐξισάζει ἡ ἀντίθεσις· δύναται γὰρ καὶ παρὰ Δημοσθένους προτείνεσθαι, Ἀλλ' ἰσχυροὺς ποιήσομεν τοὺς Λακεδαιμονίους. διὰ τοῦτο τοιγαροῦν οὐκ ἔθηκε μὲν τὴν ἀντίθεσιν ἐξισάζουσαν· [31] ἔθηκε δὲ τὴν λύσιν, εἰπὼν, Ἔστι γὰρ [32] ἔστι Θηβαίους ταπεινοὺς ἄνευ [33] τοῦ Λακεδαιμονίους ἰσχυροὺς καθιστάναι, τουτέστιν, ἔξεστιν οὐδετέρους αὐτῶν αὐξῆσαι. καὶ ὃ [34] τέθεικεν ἀρχόμενος [35] τοῦ τετάρτου κεφαλαίου τοῦτό ἐστιν. ἐντελέστατα δὲ γυμνάζει, παρὰ τοῦτο ἀντέπεσεν ἐκ τῆς ἐργασίας, Τί οὖν, ἐὰν μὴ συγχωρῶσιν [36] ὑμῖν Θηβαῖοι κατοικίζειν [37] Θεσπιὰς, καὶ Πλαταιὰς, καὶ Ὀρχομενὸν, καὶ Κορώνειαν; τοῦτο τὸ ἀντιπῖπτον λύων ἐπήγαγεν, ὅτι, Κἂν μὴ βούλωνται [38] τῷ τὰ δίκαια ποιεῖν Θηβαῖοι κατοικίζειν [39] Θεσπιὰς, [40] ἀλλ' οὖν γε αἰσχυνόμενοι συγχωρήσουσιν. εἶτα συμβουλεύει λογοποιεῖν, καὶ διαδιδόναι φήμην εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι [41] κατοικίσουσι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ πόλεις, ἵνα μὴ Λακεδαιμόνιοι Μεγαλοπολίταις ἐπιβουλεύωσιν· Ἐὰν γὰρ ὁρῶσι Θηβαῖοι τοῖς ἀδικουμένοις ἅπασιν [42] ὑμᾶς ἀεὶ βοηθεῖν, οὐδὲν ἀντεροῦσι κατοικιζομένων τῶν πόλεων.

[1] ἀντὶ Ald. [2] ἢ Ald. et sic quoque Wolf. [3] Λακεδαιμονίους Ald. Λακεδαιμονίοις Ben. [4] οὐκ ἂν omittunt Ald. Ben. [5] ἄλλως Ald. Ben. [6] ἀνάγκη Par. a. [7] τὴν ἀπὸ omittunt Ald. Ben. [8] ἀλλὰ λυσιτελεῖν ἄλλον Ald. Ben. [9] ἢ omittunt Ald. Ben. [10] καὶ αὐτοὶ συνδιασώσωσιν Ben. [11] Λακεδαιμονίοις προησόμεθα Ald. Λακεδαιμοινιοις ποιησόμεθα Ben. [12] εἰ omittit Ald. [13] ποιησόμεθα Ald. Ben. [14] προησόμεθα Ald. Ben. [15] προὔλεγον. οἱ Ald. προύλεγον οἱ Ben. [16] λαθεῖν ἀξιοῦντες Λακεδαιμονίους Ald. Ben. [17] ἧκον Ald. Ben. [18] προσεδέξαντο Ald. Ben. [19] ἑτέρᾳ λύσει Par. a. [20] αὐτοὺς Ald. [21] τρίτῃ λύσει Par. a. [22] εὖ omittit Ald. [23] ἔπαθον Ben. ἔπασχον M. Ben. Ald. [24] πρώτῃ τεθείσῃ Par. a. [25] ἐπεὶ Ald. Ben. [26] ἐξετάζετο Ald. [27] ἐπὶ Ald. Ben. [28] ἐὰν Ald. Ben. [29] ἡ δὲ τοῦ Par. a. [30] περὶ Ald. Ben. [31] τοιαύτην Par. a.

Μετὰ τοῦτο τῷ συμφ.] F. μετὰ τοῦτο δὲ τῷ συμφέροντι. Idem.

Ἀλλὰ λυσιτελεῖν ἄλλον] Lego: ἀλλ' οὐ λυσιτελεῖ ἄλλῳ μᾶλλον προσθέσθαι ἢ Λακεδαιμονίοις. Idem.

Οὐδ' ἂν αὐτοὺς] Αὐτοῖς, scilicet τοῖς Λακεδαιμονίοις. et col. 2. v. 29. ἀλλά γε οὐκ ἐκ, vel ἀπὸ, τῶν ὁμοίων ἐλήφθησαν, ἐπεὶ etc. et v. antep. διασώζουσα, καὶ ἄλλην δὲ ἀντίθεσιν. Idem.

[1] Τριφύλειαν Ben. [2] Τρικάλανον Par. a. [3] οὖν ὅτι ὅμως Ald. [4] ἄδικον, δίκην δεῖν ἔχοιεν Ald. Ben. [5] αὐτὴν Ald. Ben. [6] ὑποσχέσει Ald. Ben. [7] λέγεται omittunt Ald. Ben. [8] ἐὰν τὴν Ald. ἕως ἂν τὴν Ben. [9] βοηθεῖν omittit Ald. [10] βοηθοῖεν ἑτέροις, Par. a. [11] ἀπολέσθαι εἰ δέοι μᾶλλον ὑπὸ Λ. Par. a. [12] ἐᾶν omittunt Ald. Ben. [13] τοῦ Ald. Ben. τῇ Par. a. [14] Θηβαίους μέρους. τοῦτο ἔλυσεν Ald. Ben. [15] ταύτην Par. a. [16] τόπου Ald. [17] ἡμᾶς Ben. [18] νῦν οἶδα, καὶ οἱ πάλιν ἀπελαύνεσθαι προῃρημένοι (προειρημένοι Ald.), κακῶς ποιεῖν· καὶ ὅσῳ σπουδαῖοι Ald. Ben. [19] καλῶς Par. a. [20] ἐκείνους Par. a. [21] δίκαιοι Ald. Ben. [22] ὅτι ἐφ' ὑμῖν Ald. Ben. [23] προτέρους Par. a. [24] Θηβαίους Ald. [25] ὑπομιμνῆσθαι κατασκευάζων Ald. ὑπομεμνῆσθαι κατ. Ben. [26] δυνατοῦ Ben. [27] ἡ ἀντίθεσις Ald. Ben. ἡ omittit Par. a. [28] τοῦ συμφέροντος Ald. Ben. [29] δυνάμενοι Ald. [30] ποιήσωμεν Ald. [31] τέθεικε Ben. [32] ἐπὶ Ald. [33] τοὺς Ald. [34] τέθηκεν Ald. [35] τοῦ λόγου κεφάλαιον Ben. [36] ἡμῖν Ben. [37] Θεσειὰς καὶ Πλατεὰς Ald. [38] τῷ omittunt Ald. Ben. [39] Θεσπειὰς Ald. [40] εἰ δ' οὖν Ald. Ben. [41] κατοικήσουσι Ald. [42] ἡμᾶς ἀεὶ βοηθοῦντας Ben.

Τὴν Τριφυλίαν παρ' Ἀρκάδων] Suspectus locus, qui a me corrigi nequit ob ignorationem historiæ. Idem.

Καὶ παρὰ Δημοσθ.] F. καὶ ὑπὸ Δημοσθένους. Idem.

Ἔστι γὰρ, ἔστι —] P. 316. 1.

P. 317. ult. [1] θαυμάζω δ' ἐνίων] Ἄλλην ἔθηκεν ἀντίθεσιν ἀπὸ τοῦ δικαίου, μάλα θαυμαστῶς ῥητορεύσας, ὡς ἀγαπῶντος τοῦ ἀκροατοῦ, εἰ μόνον ἀποσταῖεν τῶν Θηβαίων τῆς συμμαχίας, καὶ [2] καταδεχομένου βοηθεῖν, εἰ τὰς στήλας ἀνέλοιεν. καὶ ἡ λύσις [3] δὲ ἔτι θαυμασιωτέρα· γινώσκων γὰρ ὅπως ἔχουσι γνώμης [4] οἱ Ἀρκάδες, προσποιεῖται ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ δοκῇ συναγορεύειν. καὶ ἀξιόπιστος ἡ προσποίησις· τί γάρ, φησίν, [5] ἐὰν μὴ καθέλωσι, δῆλοί εἰσι [6] τὰ ἄδικα [7] θέλοντες, ἵνα περὶ τούτων καταγενομένου τοῦ ἀκροατοῦ, Δημοσθένης κρατήσῃ τὸ βούλευμα· οὐδὲ γὰρ ‡ ἂν ‡ ἄλλως ἐτόλμησαν Ἀρκάδες αἰτῆσαι τὴν συμμαχίαν, μὴ προῃρημένοι λαμπρῶς ἀποστῆναι Θηβαίων. ἀνέλθωμεν δ' οὖν ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς· Ἀλλ' εἰ προῄρηνται γενέσθαι μεθ' [8] ἡμῶν οἱ ἄνδρες, δίκαιοι καθελεῖν τὰς στήλας εἰσὶν, ἐν αἷς ἔχουσιν ἀναγράπτους τὰς πρὸς Θηβαίους συνθήκας. προσέθηκε δὲ [9] τὰ κατὰ τὰς στήλας, τὴν ἀντίθεσιν ἑαυτῷ ποριζόμενος· φησὶ γὰρ μὴ ὑπάρχειν στήλας. εἶτα ἠθικῶς ὡς ἤδη καταδεξαμένου τοῦ ἀκροατοῦ τὸν λόγον, καὶ περὶ [10] τοῦτο λοιπὸν ὄντος ὥστε βεβαίως αὐτῶν γενέσθαι συμμάχους Ἀρκάδας, ἀξιοπίστους [11] καὶ ἠθικῶς διαλέγεται. ἵνα δοκῇ τὸ [12] συμφέρειν ὄντως τῆς πόλεως ζητεῖν. ἐπαμφοτερίζει δὲ τῇ γνώμῃ, καὶ [13] ἐνδοιαστικῶς διαλέγεται, ὡς ἀγνοῶν δῆθεν τὴν [14] τῶν Ἀρκάδων γνώμην, [15] καίτοι μὴ ἀγνοῶν. τί γὰρ φησίν; Εἰ μὲν τὰ δίκαια [16] ποιεῖν θελήσειαν Λακεδαιμόνιοι καὶ εἰρήνην ἄγειν, μὴ ποιώμεθα πόλεμον· εἰ δὲ Ἀρκάδες [17] τὰς στήλας μὴ ἀνέλοιντο, δῆλοί εἰσιν ἀδικοῦντες. εἶτα κέχρηται ἀντιστρόφῳ τινὶ νοήματι, ἀντίθεσιν αὐτὸ ποιήσας ἐπιλογικὴν, Ἀλλὰ φοβεροὶ Λακεδαιμόνιοι ἔσονται, τοὺς Ἀρκάδας προσειληφότες. τάχα δὲ καὶ ἐξεπίτηδες πάλιν ἔθηκε μετὰ τὸν λόγον τὸν περὶ τῶν στηλῶν, ἵνα αὐτὴ ἑαυτὴν λύουσα φαίνηται. τίς γὰρ ἂν ἔτι οἰηθείη Θηβαίους ἰσχυροὺς γενέσθαι τῶν στηλῶν καθῃρημένων, καὶ [18] ἀπηλλαγμένων [19] τῶν Ἀρκάδων τῆς ἐκείνων συμμαχίας; ὡς τὴν μὲν προτέραν λύσιν ἐκ τοῦ ἐξισάζοντος εἶναι· ταύτην δὲ ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ· * κατὰ φύσιν μᾶλλον, ἢ λογισμὸν, ὃ πολλῷ πιθανοτέραν πεποίηκε τὴν λύσιν. εἶτα λοιπὸν ταῖς ἐκβάσεσι κέχρηται, ὅτι συμφέρει προσδέξασθαι, ἵνα μὴ δι' [20] αὐτῶν Μεγαλοπολῖται σωθέντες προσχωρήσωσι Θηβαίοις· καὶ ἵνα, εἰ σωθεῖεν ἐκ τοῦ Φωκικοῦ πολέμου Θηβαῖοι, ἀσθενέστεροι ὦσι, τῆς συμμαχίας αὐτῶν προσκεχωρηκυίας τῇ πόλει.

[1] θαυμάζω δ' ἐνίων omittunt Ald. Ben. [2] καταδεχομένους Ald. Ben. [3] εἶτα Ald. Ben. [5] οἱ omittunt Ald. Ben. [5] ἐὰν καταδέχωνται Ald. Ben. [6] τὰ μὴ δίκαια Par. a. [7] θέλλοντες Ald. [8] ἡμῶν ὦ ἄνδρες, Ald. ἡμῶν, ἄνδρες Ben. [9] τὸ Ben. [10] τοῦτον λοιπὸν κατέχοντος Ald. Ben. [11] καὶ omittit Ald. [12] συμφέρον ὄντως τῆς Ald. συμφέρειν ὄντος τὸ τῆς Ben. [13] ἐνδιαστικῶς Ald. [14] τῶν omittunt Ald. Ben. [15] καὶ ταῦτα μὴ Ald. Ben. [16] ποιεῖν θελήσειεν ποιεῖν Ben. [17] τὰς στήλας μὴ omittunt Ald. Ben. [18] ἀπολαγμένων Ald. [19] τῶν omittunt Ald. Ben. [20] αὐτῶν Ald. Ben.

Εἰ δὲ Ἀρκάδες ἀνέλοιντο] F. Ἀρκάδας, S. οἱ Λακεδαιμόνιοι. aut Ἀρκάδες μὴ ἀνέλοιντο τὰς στήλας. et col. 2. v. 10. ἀλλὰ φοβεροὶ Θηβαῖοι ἔσονται, τοὺς etc. WOLF.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 319. 1. ΑΞΙΟΝ ἀποδέχεσθαι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρα τῶν τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις διακελευομένων ἐμμένειν] Οὐκ ἔστιν ἄδηλον τοῖς φιλομαθέσιν ἐξ ὧν ἀνεγνώκασιν ὑπομνημάτων, ὅτι νοθεύεται [1] ὁ [2] περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν, καὶ νενόμισται εἶναι τοῦ Δημοσθένους [3] ἀλλότριος, ὥσπερ καὶ ὁ ἕβδομος τῶν Φιλιππικῶν, ὃν ὑπὲρ Ἁλοννήσου τινὲς ἐπιγράφουσιν. ἀμφοτέρους γὰρ τούτους * [4] ἐπιγράφουσιν εἰς Ἡγήσιππον τὸν * Κρόβυλον ἐπικληθέντα, Τιμάρχου δὲ ἀγαθὸν φίλον. ἐπάγουσι δὲ ἐγκλήματα τῷ λόγῳ, πρῶτον μὲν αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν [5] λόγων ὕπτιαι καὶ ἱστορικαὶ, οἷαι καὶ αἱ παρ' Ἡροδότῳ ἔννοιαι. [6] ἔπειτα, ὅτι αρεταὶ τοῦ πολιτικοῦ λόγου γοργότης καὶ τραχύτης καὶ τὰ τμητικά· ἐν τούτῳ δὲ πολὺ τὸ ἀναβεβλημένον. εἶτα [7] οὐδὲ τὸ πνεῦμα φαμὲν [8] εἶναι Δημοσθενικὸν, ἀλλ' ἀσθενὲς καὶ [9] ἄτονον καὶ ἀτελές. μέμφονται καὶ τῇ λέξει δικαίως· τὸ γὰρ νεοπλούτου, καὶ τυραννίζοντος, [10] καὶ τυραννεύοντος, καὶ βδελυρεύσεταί τις, καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐ συνήθη Δημοσθένει. τό τε ἦθος τοῦ λόγου τὴν παῤῥησίαν οὐκ ἔχει καθαρὰν τὴν Δημοσθενικὴν, οὐδὲ τὴν ἐπίπληξιν ἐκείνην, καὶ τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἐλεγκτικήν· ὅλον δὲ τὸ εἶδος τοῦ λόγου σχεδὸν [11] ὑπὸ καλύμματι κεῖται, πολὺ τῆς Δημοσθένους παῤῥησίας ἀποδέον, παῤῥησιάζεται γὰρ, καὶ οὐ παῤῥησιάζεται· ‡ καὶ ‡ παρακαλεῖ πρὸς πόλεμον, καὶ δέδοικε τὸν [12] ὑπὲρ τούτου λόγον, καὶ μέσον φόβου καὶ θάρσους, οὔτε ὡς ὁ Δημοσθένης παῤῥησιαζόμενος, οὔτε ὡς Δημοσθένης ὀκνῶν· ἐνδείκνυται μὲν γὰρ τὸ βούλεσθαι, ὥσπερ [13] δὲ τὴν γλῶσσαν [14] ἐμπεφραγμένος ὑπὸ τοῦ δέους τῶν συνθηκῶν ὑποκνεῖ. πλὴν εἰ μή τις αὐτὰ ταῦτα λέγει τῆς ἐκείνου δεινότητος ἄντικρυς εἶναι. ἐπεὶ γὰρ ὁ τύραννος πρὸς ὃν ἐστιν ὁ λόγος φοβερὸς, καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων πέπτωκε φρόνημα, Ἀθηναῖοι [15] δὲ ἦρχον * μηδὲ δούλων σχεδόν· εἰκότως ταύτῃ τῇ μεθόδῳ κέχρηται, καὶ βιάζεται πρὸς τὴν χρείαν τὴν δύναμιν. [16] παῤῥησίας γὰρ μὴ ἔχων καιρὸν, ὅμως παῤῥησιάζεται, καὶ νικᾷ τῇ τέχνῃ τὸν φόβον· καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ λόγου τὴν παῤῥησίαν, μὴ ἔχων αὐτὴν ἐκ τῆς δυνάμεως. καὶ γὰρ ἐν τοῖς τελευταίοις τῶν Φιλιππικῶν, καίπερ οὐ τοσούτων φόβων ἐπηρτημένων, ὅμως ἐστὶ περὶ τὸν τοῦ πολέμου λόγον εὐλαβὴς, οὐ προπετῶς αὐτὸς [17] ἀποφαινόμενος, οὐδὲ εἰσηγούμενος [18] ὡς δέον πολεμεῖν, ἀλλ' ἀξιῶν ἐκ τῶν πραγμάτων σκοπεῖν, εἴτε χρὴ τὰ τοιαῦτα [19] νομίζειν εἰρήνης ἔργα [20] εἶναι εἴτε πολέμου. [21] κἂν τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ τοιαύτῃ μεθόδῳ χρώμενος φαίνεται. ὥστε κατὰ μὲν τὰς [22] μεταχειρήσεις καὶ τὸ ὅλον ἦθος οὐκ ἄν τις αὐτὸν ἐκβάλλῃ· κατὰ δὲ τὴν λέξιν εἴ τις αὐτῷ καταμέμφοιτο, οὐκ ἂν εὕροι τις οὐδὲ τὸν

[1] τὸ Par. a. Ald. [2] ὑπὲρ Ald. Ben. [3] ἀλλότριον Ald. [4] ἀναφέρουσιν Ben. [5] κεφαλαίων Ben. λόγων M. Ben. [6] ἀλλ' ὅτι ὑπὲρ τοῦ π. λ. καὶ γοργ. Ald. ἄλλο, ὅτι ὑπὲρ τοῦ π. λ. καὶ γοργ. Ben. ὑπὲρ omittit Par. a. [7] οὐδὲν Par. a. [8] εἶναι omittit Par. a. [9] ἄτοπον Par. a. [10] καὶ τυραννεύοντος omittit Par. a. [11] ὑποκαλύμματι Ald. ὑποκάλυμμά τι Ben. [12] περὶ Par. a. [13] γὰρ Ald. [14] ἐκπεφραγμένος Ald. Ben. [15] δὲ (cum lacuna post δὲ literarum 5 capace) μὴ δὲ δούλων σχεδὸν Ald. δὲ μὴ δεδούλωνται σχεδὸν Ben. [16] καὶ παῤῥησίας μὴ Par. a. [17] ὑποφαινόμενος Ald. Ben. [18] ὡς omittunt Ald. Ben. [19] νομίζειν omittunt Ald. Ben. [20] εἶναι omittit Par. a. [21] καὶ τούτῳ τῷ Ald. Ben. [22] μεταχειρίσεις Ben.

ΕΠΙΓΡΑΦΟΥΣΙΝ εἰς Ἡγήσιππον] F. ἀναφέρουσιν εἰς, aut, ἐπιγράφουσιν Ἡγησίππῳ. WOLF.

Κρόβυλον] Plutarchus habet Κρώβυλον. IDEM.

Πλάτωνα, οὐδὲ τοὺς κωμικοὺς, οὐδὲ τοὺς συγγραφέας ἀνεπιλήπτους. μᾶλλον δὲ χρὴ λέγειν, ὅτι καὶ ὀνοματοποιεῖν σύνηθες Ἀττικοῖς, [1] καὶ χρῆσθαι πρὸς τὰς ὑποκειμένας ὕλας τοῖς κεκρατηκόσιν ὀνόμασιν, οἷα πολλὰ παρὰ Μενάνδρῳ καὶ Ἀριστοφάνει ‡ καὶ τῷ ‡ ὑπειλημμένῳ συναττικίζειν τῷ Πλάτωνι. εἰ δὲ καὶ τὰς * οἰκιστικὰς [2] προφέρει τις ἂν, δόξειε μὲν ἂν εἰκότως ἐγκαλεῖν· εἴποι δ' ἄν τις ὅμως παρὰ τὸν καιρὸν καὶ τὴν ταχύτητα τοῦτο συμβῆναι. ὅτι [3] γὰρ οὐ διὰ γῆρας οὐδὲ δι' ἀτονίαν λόγου τοῦτο συμβέβηκεν, [4] εὔδηλον ἐκ τοῦ περὶ Στεφάνου λόγου, ὃς [5] πολὺ μεταγενέστερός ἐστι ταύτης τῆς δημηγορίας· ὁ μὲν γὰρ εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς κατὰ Ἀλέξανδρον καταστάσεως, ὁ δὲ περὶ τοῦ Στεφάνου λόγος, Ἀλεξάνδρου ὄντος ἐν Ἰνδοῖς ἢ ἐν Πέρσαις. ἔστι δ' οὖν ὁ λόγος πραγματικῆς στάσεως, κεφάλαιον ‡ ἔχων ‡ τὸ νόμιμον. τὸ γὰρ ῥητὸν δείκνυσι παραβεβασμένον· τοῦτο δέ ἐστιν, αἱ πρὸς ‡ τοὺς ‡ Ἕλληνας Ἀλεξάνδρῳ συνθῆκαι. [6] δοκεῖ δὲ ὁ λόγος εἶναι ἐν σχήματι, καὶ οὐκ ἐν σχήματι. [7] ἣ μὲν γὰρ ἀξιοῖ ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν καὶ μηδὲν παραβαίνειν τῶν [8] γεγραμμένων, σώζει ‡ τὸ σχῆμα· τὸ γὰρ ἐναντίον κατασκευάζειν ‡ βούλεται, καὶ πόλεμον κινεῖν κατὰ τῆς ἡσυχίας· τοῦτο δὲ ἴδιόν ἐστι τῶν κατὰ τὸ ἐναντίον ἐσχηματισμένων, τὸ τὰ ἐναντία κατασκευάζειν οἷς δοκοῦσι λέγειν· ὅπερ διὰ τοῦ λόγου ‡ τοῦδε ‡ [9] σωζόμενον φαίνεται. [10] ἣ δὲ αὖ πάλιν ἐκ τοῦ φανεροῦ πολλάκις ἀμύνεσθαι συμβουλεύει, διαφεύγει τὸ σχῆμα. βέλτιον οὖν λέγειν ἠθικῶς αὐτῷ προῆχθαι, ὅσα δοκεῖ λέγεσθαι κατὰ σχῆμα. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ τὸ τοῦ πράγματος ἐπικίνδυνον· οὐ γὰρ δίδωσιν αὐτῇ τῇ ὑποθέσει σύμμετρον παῤῥησίαν ἡ τοῦ δήμου κατάπληξις, καὶ [11] τὸ Ἀλέξανδρον μεγάλα δύνασθαι, καὶ τὸ [12] καταπεπλῆχθαι τοὺς Ἕλληνας· ὅθεν καὶ ὁ λόγος περιδεὴς καὶ παῤῥησίας ἄμοιρος. ἐπειδὴ δὲ εἶχε πολλοὺς τοὺς [13] ἀντιλέγοντας, εἰκότως πρὸς αὐτοὺς τὸ προοίμιον πεποίηται, ἅμα μὲν ἠθικῶς, ἅμα δὲ πληκτικῶς· τὸ δὲ ἑξῆς εὐθὺς, [14] Εἰ δή τις ἐρωτήσειεν [15] ὑμᾶς, ὦ [16] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τίνι ἂν μάλιστα [17] ἀγανακτήσητε, εἴποιτ' ἂν οἶμαι πάντες, εἴ τις ἀναγκάζοι, ἀρχή ἐστι τοῦ νομίμου κεφαλαίου, συνιστάντος λελύσθαι τὰς συνθήκας· χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι πολλάκις καὶ αὐτὰ τὰ προηγούμενα κεφάλαια [18] ὑπ' αὐτοῦ τοῦ [19] λέγοντος πρωταγωνιστικῶς εἰσάγεται, ὡς πρὸς ἀντίθεσιν, ὅταν ὁ ἀκροατὴς διακείμενος ἑτέρως [20] τυγχάνει. αὐτίκα γοῦν τοῦ ἀκροατοῦ κἀνταῦθα νομίζοντος [21] εἶναι κυρίους τὰς συνθήκας, * αὐτίκα ἀγωνιστικῶς εἰσάγει τὸ κεφάλαιον ἐκ παραδείγματος. * καὶ ἐπειδὴ μηδὲν εἶχεν εἰπεῖν Ἀθηναίοις [22] εἶναι πρὸς Μεσσηνίους, [23] ἀποκρίναιτ' ἂν ὅτι σύνηθές ἐστι τοὺς ἀδικουμένους ἐλευθεροῦν ἀεὶ τῇ πόλει. εἰ τοίνυν τοῦτο πρῶτον τὸ κεφάλαιον ἀντιπίπτον ἔλυσε καὶ ἀντίθεσιν· ἀντιπίπτον μὲν, Ἀλλ' οὐ παρ' ἡμῖν ταῦτα γέγονεν, ὥστε οὐ χαλεπαίνειν δεῖ· διόπερ ἔλυσεν εἰπὼν, [24] Οὐ δεῖ, εἴ τις ὑμᾶς βιάζοιτο, ἀγανακτεῖν· εἰ δὲ [25] ἑτέρωθί που, μὴ χαλεπαίνειν ὁμοίως· τὴν δὲ ἀντίθεσιν κατὰ διάνοιαν ἔλαβε· τὸ γὰρ ῥητὸν, [26] Μηδένα τυραννεῖν τῶν πόλεων. εἰ δὲ δὴ κατὰ διάνοιαν εἰσῆκται, Ἀλλὰ πρὸ τοῦ γενέσθαι τὰς συνθήκας ἐτυράννουν οἱ Φιλιάδου παῖδες Μεσσηνής. ταύτην

[1] καὶ omittunt Ald. Ben. [2] προφέροι Ben.
[3] γὰρ omittunt Ald. Ben. [4] εὔδηλον δ' ἐκ Ald.
[5] πολλὰ Par. a. [6] κινδυνεύει Ben. δοκεῖ M. Ben. Ald. [7] εἰ Ald. Ben.
[8] γεγεννημένων, σώζειν Ald. Wolf. sed Wolf. asteriscis notata.
[9] σωζόμενος Ald. [10] εἰ Ald. Ben.
[11] τοῦ Ἀλεξάνδρου Ald. τὸ τὸν Ἀλέξανδρον Ben. [12] καταπλῆχθαι Ald.
[13] λέγοντας Ald. [14] ἤδη τις Ald.
[15] ὑμᾶς omittunt Ald. Ben. [16] ἄνδρες omittit Par. a.
[17] ἀγανακτεῖτε, εἴ τις ἀναγκάζει Ald. ἀγανακτήσητε, εἴ τις ἀναγκάζει Ben.
[18] ἐστιν Ald. Ben.
[19] λέγοντος· πρῶτα γωνιστικῶς Ald. λέγοντος· πρῶτα ἀγωνιστικῶς Ben.
[20] τυγχάνῃ Ben.
[21] εἶναι, αὐτίκα ἀγωνιστικῶς Ald. εἶναι, τὰς συνθήκας εὐθὺς ἀγωνιστικῶς Ben.
[22] εἶναι omittunt Ald. Ben.
[23] ἀποκρίνοιτ' - - - - - ἀδικουμένους omittunt Ald. Ben.
[24] οὐδ' εἴ τις ὑμᾶς βιάζ. Ald, οὐ δὴ εἴ τις ὑμᾶς ταῦτα βιάζ. Ben.
[25] ἑτέρωθι, τοῦ μὴ Ald. Ben. [26] μηδὲν Ald. Ben.

Οἰκιστικὰς] Οἰκιστὴς quid sit, notum est. οἰκιστικὸν, *quod ad condendas urbes et deducendas colonias facit.* Sed quid ea vox huc facit? Idem.

Εἰ μὲν γὰρ ἀξιοῖ] Lego: ἣ μὲν, *quatenus*, et postea, ἣ δὲ αὖ πάλιν. Idem.

Κατὰ τῆς ἡσυχίας] Non satis placet etiam μετά. Idem.

Ἠθικῶς] *Leniter, sine vehementia,* οὐ παθητικῶς. Idem.

Εἰ δή τις ἐρωτώσειεν —] P. 320. 9.

Εἰπὼν] Verba auctoris non integra posuit: οὐ δὴ δεῖ, εἰ μέν τις ὑμᾶς βιάζοιτο μάλιστα ἀγανακτεῖν· εἰ δ' ἑτέρωθί που, μὴ χαλεπαίνειν ὁμοίως. Wolf. Vid. p. 320. ult.

ἔλυσεν ἐκ παραδείγματος κατὰ τὸ μαχόμενον, Πῶς [1] οὖν κατελύοντο οἱ ἐκ Λέσβου τύραννοι ἐξ Ἀντίσσης καὶ [2] Ἐρέσου· καὶ ταῦτα πρὸ τῶν συνθηκῶν τυραννοῦντες· μάχεται γὰρ τὸ καταλύειν τῷ καθιστᾶναι. εἶτα ἀλλήλοις τῇ [3] ἀπορίᾳ, * ὅτι γέγραπται Αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους εἶναι τοὺς Ἕλληνας. δεύτερον κεφάλαιον τῶν ἐγκλημάτων ἐπάγει τῷ Μακεδόνι, τὸ καταλελυκέναι τὸν δῆμον [4] τῶν Πελληναίων, [5] πόλεως Ἀχαϊκῆς μιᾶς τῶν ἐν Πελοποννήσῳ· Χαίρωνα δὲ τὸν παλαιστὴν τύραννον ἐγκαταστῆσαι. πρὸς δὲ τοῦτο ἀντίθεσιν μὲν φέρουσαν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τέθεικεν οὐδεμίαν· ἁπλῶς δὲ ὥσπερ κοινωνοῦσαν, * Ἀλλ' [6] ἐμμένομεν ταῖς συνθήκαις· οὔτε ἀνατρέπουσάν τι τοῦ ἐγκλήματος, οὔτε εἰς [7] αὐτὸ φέρουσαν. λύων τοίνυν, καταδρομῇ κέχρηται κατὰ τῶν ῥητόρων οὐ μικρᾷ· κέχρηται δὲ [8] ἑκατέρων καταδρομῇ τῶν [9] τε συνεδρευόντων καὶ [10] τῶν τεταγμένων ἐπὶ τῇ [11] φυλακῇ τῆς [12] κοινῆς εἰρήνης, ὡς παρορώντων τὰ γινόμενα. τρίτον ἔγκλημά ἐστιν, ὅτι τῶν [13] συνθηκῶν * ἐχουσῶν, Μὴ ἐξεῖναι φυγάδας ὁρμήσαντας, ὅπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ [14] πολέμῳ μηδεμιᾷ πόλει μετεχουσῶν τῆς εἰρήνης, Ἀλέξανδρος τὸν παιδοτρίβην εἰς Σικυῶνα κατήγαγε. πρὸς τοῦτο ὁμοίως οὐδεμίαν ἀνθυποφορὰν οὐδὲ ἀντίστασιν ἐκόμισεν, ἢ τὴν αὐτὴν ὁμοίως, ὅτι ἀγανακτήσουσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ δόξομεν αἴτιοι γίγνεσθαι τοῦ λύεσθαι τὰς συνθήκας. τέταρτον ἐπὶ τούτοις ἔγκλημά ἐστιν, [15] ὅτι παρὰ τὰς συνθήκας Ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου πλοῖα κατήγαγον οἱ Μακεδόνες εἰς Τένεδον καὶ οὐ πρότερον ἀφεῖσαν, πρὶν ἑκατὸν ναῦς πληρῶσαι [16] ἐψηφίσασθε, καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐταῖς [17] ἐτάξατε Μενεσθέα. τὸ μὲν οὖν ἑκατὸν ναῦς ψηφίσασθαι Ἀθηναίους, ἔνδειξιν ἔχει τοῦ δυνατοῦ. πρὸς δὲ τὸ ἔγκλημα * ἀντίστασιν ἐκόμισεν, Ἀλλ' ἐπαύσαντο τοῦ ἀδικήματος· καὶ δευτέραν ἀντίστασιν, Ἀλλ' ἀσθενὴς ἡ πόλις. τὴν μὲν οὖν προτέραν ἔλυσε μεταληπτικῶς, Οὐκ ἐπαύσαντο ἤδη [18] ἀδικοῦντες, καὶ * οὐκ ἠδίκησαν· τὴν δὲ δευτέραν ἐκ τοῦ μαχομένου, ὅτι, Πῶς ἀνυπόστατον τὴν πόλιν εἶναι [19] φαμὲν, [20] εἰ οἱ κελευόμενοι ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν, [21] καταφρονοῦσιν; οὐ γὰρ ἀκόλουθόν ἐστι, [22] τῇ μὲν ἀσθένειαν τῆς πόλεως κατηγορεῖν, τῇ δὲ [23] βοηθεῖν ἀξιοῦν, ὡς [24] δυνατὴν διαφυλάττειν τὰ δίκαια. ἐπὶ τούτοις πέμπτον ἔγκλημά ἐστιν, ὅτι [25] Εἰσπλεῦσαι ἐτόλμησαν Μακεδόνες ‡ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ‡ καὶ τοῦτο ἀντέθηκεν ἐκ τῆς πηλικότητος, [26] ὡς, Τί δὴ τὸ γεγονός; μιᾷ γὰρ τριήρει εἰσέπλευσαν, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν εἴποι τις ἔγκλημα. ταύτην ἔλυσεν ἀπὸ τοῦ τρόπου, ὅτι ἀπόπειρα τὸ γινόμενον ἦν, καὶ παράδυσις κατὰ μικρὸν καὶ ἔθος τοῦ τὴν πόλιν ἀνέχεσθαι τοὺς εἴσπλους. καὶ ἑτέρα λύσις, Τὸν τότε ἐπὶ τῆς νεὼς εἰσπλεύσαντα ξύλα ναυπηγήσιμα αἰτεῖν εἰς κατασκευὴν μικρῶν πλοίων, ἃ συνεχωρήσαμεν αὐτῷ ποιεῖν, καὶ [27] τριήρη ἂν ἐναυπηγήσατο· ἐν ᾧ καὶ ἀντιπίπτον κατὰ ἀναίρεσιν εἰσήγαγεν, Οὐ γὰρ δὴ φήσειέ τις ἂν ἀφθονίαν ξύλων εἶναι ἐν τῇ Ἀττικῇ, σπανίζειν δὲ τὴν Μακεδονίαν, ὅθεν ἔξεστιν εὐτελέστατα τοῖς βουλομένοις ὠνεῖσθαι. εἶθ' ὅτι ἐφ' ἡμῖν [28] ἐστὶ μὴ ἀνέχεσθαι, καὶ τῶν συνθηκῶν τὸ ῥητὸν

[1] οὖν οὐ κατελ. Ald. Ben. οὐ omittit Par. a. [2] Αἴσου Ald. Αἱρέσου Ben.
[3] post ἀπορίᾳ in Ald. lacuna 12 literarum capax.
[4] τῶν Πελληναίων τὸν δῆμον Ben. [5] πόλεως omittit Ald.
[6] ἐμμένωμεν Ald. Ben. [7] αὐτὸν Ald.
[8] ἑκατέρᾳ Ald. καὶ ἑτέρᾳ Ben. [9] τε omittunt Ald. Ben.
[10] τῶν omittunt Ald. Ben. [11] φυλῇ Ald.
[12] κοινῆς. ὥσπερ δρώντων τὰ Ald. Ben.
[13] συνθηκῶν (cum lacuna 9 literarum capace) μὴ ἔχειν φυγάδας Ald. συνθηκῶν καὶ προσα * μὴ ἔχειν φυγάδας Ben.
[14] πολέμῳ· ἐπεὶ μηδεμίαν τῶν μετεχουσῶν τῆς εἰρήνης Ἀλέξ. Ald. Ben.
[15] ὅτι omittunt Ald. Ben. [16] ψηφίσασθαι Par. a.
[17] τάξαι Par. a. [18] ἀδικοῦντες ἤδη Ben.
[19] post φαμὲν habet Ald. lacunam 6 literarum capacem.
[20] εἰ οἱ omittunt Ald. Ben. [21] καταφρονοῦσιν omittunt Ald. Ben.
[22] πῇ Ben. [23] βοηθεῖν omittunt Ald. Ben.
[24] δυνατὸν Ald. Ben. [25] πλεῦσαι Ald. Ben.
[26] ὡς τιμὴν τὸ γεγονός. Ald. ὡς τίμιον τὸ γεγονός. Ben. [27] τριήρην Ald.
[28] ἐστι καὶ μὴ ἀν. τῶν συνθηκῶν, καὶ ῥητὸν Ald. Ben.

Εἶτα ἀλλήλοις τῇ ἀπορίᾳ] Nullam invenio hujus loci εὐπορίαν. Wolf.

Αὐτονόμους —] P. 321. 21.

Μὴ ἐξεῖναι —] P. 324. 5.

Ἀνθυποφορὰν ἢ ἀντίστασιν] De priore supra dictum est. ἀντίστασιν interpretantur *repugnantiam, oppositionem, æquilibrium, contentionem, comparationem, genus comparativum.* Fortasse pro ἀντίστασις legendum ἀντίθεσις. Ego vocem auctoris retinui. Wolf.

Ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου —] P. 325. 20.

Καὶ οὐκ ἠδίκησαν] F. καὶ ὅτι ἠδίκησαν. et col. 2. v. 19. ὡς τί μὴν τὸ γεγονός; vel, τί δή etc. Wolf.

Εἰσπλεῦσαι —] P. 327. ult.

παρέχεται, ἐν ᾧ γέγραπται· [2]Ἂν βουλώμεθα τῆς κοινῆς εἰρήνης μετέχειν, ὡς τοῦ ῥητοῦ καὶ τῶν συνθηκῶν ἐπιτρεπουσῶν, εἰ βούλοιτό τις μηδαμῶς Ἀλεξάνδρῳ [3] ἀκολουθεῖν. τοῦτο τὸ ῥητὸν δύναται καὶ πόλεμον ἀπειλεῖν τοῖς παραβαίνειν ἐθέλουσιν. ὁ δὲ πρὸς τὸ χρήσιμον τὸ οἰκεῖον λαβὼν, πολλὰ μὲν ὑπέμνησε τῶν προγόνων τῆς δόξης, πολλὰ δὲ τοῦ πρέποντος. εἶτα κατεπαγγέλλεται γράψαι, εἰ ἐπιτρέποιεν, ψήφισμα [1] περὶ πολέμου.

[1] περὶ omittunt Ald. Ben.

[2] Ἂν βουλώμεθα —] P. 329. 9.

[3] Ἀκολουθεῖν] F. συγχωρεῖν. Wolf.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

‡ Vol. ii. p. 23. 1. ΠΡΩΤΟΝ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀ. &c.] Περιβολὴ τὸ προοίμιον, τῷ διπλασιασμῷ τῶν ὀνομάτων· τὸ προοίμιον, ὡς ἀπολογουμένου, ἐξ εὐνοίας λαμβάνον. ΑΛΛΩΣ. Τὸ πρῶτον προοίμιον εὐκτικόν τε ἐστὶ, καὶ κατὰ μερισμὸν εἰσαχθὲν παρασκευάζει τὴν εὔνοιαν, ἐπειδήπερ περὶ εὐνοίας καὶ αἰτήσεως στεφάνου ὁ πᾶς ἐστὶν ἀγών. ὅτι οὐκ ἔδει ἐν προοιμίῳ τροπικῇ εὐθὺς χρήσασθαι λέξει. λέγομεν ὅτι οὐδὲν ἄτοπον, ὃ πότε καὶ Αἰσχίνης ἐχρήσατο τῷ πρώτῳ προοιμίῳ, παρασκευὴν εἰπὼν καὶ παράταξιν. ὁ δὲ ῥήτωρ ἐνταῦθα οὐκ εἶπε ταύτην ἐν πρώτῳ προοιμίῳ, ἀλλ' ἐν τελευταίοις τοῦ δευτέρου. ἰστέον γὰρ ὡς ὅτι κατασκευὴν οὐκ ἐποιήσατο αὐτοῦ, ἵνα ὡς ὡμολογημένην δείξῃ εὔνοιαν ἣν ἔχει εἰς τὴν πόλιν.

— ibid. 2. διατελῶ] Ἀντὶ τοῦ, ἀεὶ ἔχω, Ἀττικῶς. ‡

P. 24. 1. τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν] [1] Τάχα δύναταί τις ὁμοῦ μὲν τὴν πόλιν φιλεῖν, μισεῖν δὲ ἰδίᾳ τινὰς, ὡς ἐπὶ Τίμαρχον τὸν νοῦν ἀναφέρεσθαι, ᾧ ἐπολέμησεν Αἰσχίνης.

— ibid. τοσαύτην [2] ὑπάρξαι μοι] Ὅρα ὅπως οὐ τὸ πλεῖον ἀπαιτεῖ, ἀλλ' ὡς ἀρκοῦσαν τὴν ἰδίαν εὔχεται λαβεῖν.

— 2. ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶ] ‡ Εὔχομαι, δηλονότι. ‡ * τὸ αὐτό ἐστι τῷ κατὰ μερισμόν· ἀκατάσκευος δὲ ἀναγκαίως ἡ πρότασις, [3] ἐπειδὴ, ἅπερ ὁμολογούμενα καὶ φανερὰ [4] ἡγούμεθα, οὐ δεῖσθαι κατασκευῆς. ὁ δὲ νοῦς ἐπάγεται τοὺς δικαστὰς πλέον εἰς οἰκειότητα. φαίνεται γὰρ οὐχ ἑαυτοῦ μόνου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν [5] τὴν ἴσην πρόνοιαν ποιούμενος. ‡ τὸ δὲ ἔπειτα ἐνταῦθα ἰσοδυναμεῖ τῷ δὲ συνδέσμῳ, ἵνα πάλιν μὴ ζήτησις γένηται, διὰ τί εἰπὼν τὸν μὲν, οὐκ ἐπήγαγε τὸν δέ. ‡

— 3. καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης] Εὐσεβείας μὲν, τῶν [6] ὅρκων· δόξης δὲ, τῆς εἰς πάντας ἀνθρώπους.

‡ ibid. παραστῆσαι] Ἐμβαλεῖν τῇ ὑμετέρᾳ δόξῃ. ‡

— 4. μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον] * Θέσις ἐγγὺς κειμένη τὸ ἄτοπον τῶν ὀνομάτων βιάζεται· ὁ μὲν γὰρ ἀντίδικος πολέμιος, ὁ δὲ σύμβουλος προσφιλής. εἴρηκε δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ ὁ Αἰσχίνης ἔλεγε, Κτησιφῶντος κατηγορῶ. τί [7] σαυτὸν ἐμβάλλεις εἰς μέσον, Δημόσθενες; μὴ ἐᾶτε αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον [8] παρακύψαι. [9] ἐὰν δ' ἄρα ἐπιτρέπητε αὐτῷ φθέγγεσθαι, τοιᾷδε κεχρήσθω τῇ τάξει τοῦ λόγου [10] οἵας αὐτὸς [11] ὑπάρχω.

‡ — 6. ἀλλὰ τοὺς νόμους] Ποιῆσαι συμβούλους, δηλονότι. ‡

25. 4. πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι] ‡ Εἰς πλείω μέρη εἰμὶ ἀγωνιζόμενος τοῦ Αἰσχίνου. ‡ καὶ τὸ δεύτερον τοῦτο προοίμιον εὔνοιαν κατορθοῖ· ἡ δὲ μεταχείρησις διάφορος. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον μεστόν ἐστιν ἀξιώματος· δοκεῖ γὰρ διδόναι πλεῖον ἢ αἰτεῖν ἐκ ἐκείνῳ· ἐν

[1] ἴσως Par. ζ. [2] ὑπάρξαιμι Ald. Ben. [3] ἐπειδήπερ ὁμολ. Ald. Ben. [4] ἡγούμεθα, ἅπερ οὐ Ald. εὐχόμεθα, ἀγαθὰ ἅπερ οὐ Ben. [5] ἴσην ποιούμενος Ald. Ben. [6] νόμων Par. ζ. [7] αὐτὸν Ald. Ben. [8] παρακύψαι τὸ δικαστήριον Ben. [9] ἐάν τε ἄρα ἐπιτρέπηται Ald. Ben. [10] ὡς Ald. Ben. [11] ὑπάρχει Ald. Ben.

ΜΙΣΕΙΝ δὲ ἰδίᾳ τινὰς] Quasi vero non et Æschinem, et reliquos omnes Philippi proditores odio prosecutus sit Demosthenes. Est hoc Græcorum interpretum vitium, ut sæpe vel curiosiores, vel argutiores sint, quam necesse est: loquaces in locis apertissimis, in obscurissimis aut breves aut muti. Wolf.

Τὸ αὐτό ἐστι τῷ κατὰ μερισμὸν] *Est idem quod partitio*, cum partitione convenit. Sed quid hoc sibi vult? Idem.

Ἐπειδήπερ ὁμολογούμενα καὶ φανερὰ ἡγούμεθα] M. ἐπειδὴ, ἅπερ ὁμολογούμενα καὶ φανερὰ ἡγούμεθα οὐ δεῖσθαι κατασκευῆς. *ea quæ confessa et aperta sunt, requirere confirmationem non censemus*. Idem.

Μόνου] F. A. πρόνοιαν ἢ φροντίδα. Idem.

Θέσις] F. ἀντίθεσις. Idem.

τούτῳ δὲ καὶ ὡς δεόμενος ἐκ ταπεινώσεως ἐργάζεται. τὸ δὲ ἐλαττοῦμαι, κατὰ πρόσωπον, οὐ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν.

— 7. τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν] Ἀντὶ τοῦ, [1] τοῦ στεφάνου, [2] χρησίμως τὴν εὔνοιαν εἴρηκεν, ὡς χρήζων αὐτῆς. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ἐβούλετο εἰπεῖν τοῦ στεφάνου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔστι * τοῦτο, ἐπὶ τὴν εὔνοιαν τῆς πόλεως μετήνεγκε τὴν λέξιν.

— 8. ἑλεῖν] Τῷ Αἰσχίνῃ μὴ νικῆσαι.

— ibid. γραφὴν] Κατηγορίαν. ‡

— ibid. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν] Τὸ σχῆμα ἀποσιώπησις. τὸ μὲν, ἵνα μὴ [3] δύσφημα λέγῃ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου· τὸ δὲ, [4] ἵνα ὑπόνοιαν πλείονα τῷ ἀκροατῇ παρεμβάλλῃ [5] σιωπήσας τὴν ῥῆσιν.

— pen. οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ] ‡ Ἀπὸ πολλοῦ τοῦ περιόντος· ‡ ἢ ὅτι πλοῦτον ἔχει πολὺν, τοῦ Φιλίππου δόντος καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ οὐ πάνυ φοβεῖται κἂν ἡττηθῇ· εὐπορεῖ γὰρ ὥστε δοῦναι [6] ῥᾳδίως τὰς χιλίας. ἢ οὐκ ἔστιν ἴσον, τοῦτον μὲν ἐκ περιουσίας κατηγοροῦντα μὴ νικῆσαι — ἐξῆν γὰρ αὐτῷ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν —, κἀμὲ κατ' ἀνάγκην ἀπολογεῖσθαι· οὐ γὰρ ἔξεστί μοι σιωπᾶν. τινὲς γὰρ τὸ [7] ἐκ περιουσίας ἐκ περιττοῦ ἁπλῶς ἡρμήνευσαν· περιττὸν γάρ φησιν ἐμοῦ μάτην καθάπτεσθαι καὶ κατηγορεῖν.

— ult. ἕτερον δ' ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις] Παραμυθεῖται τοὺς δικαστὰς, τῇ κοινότητι τοῦ πάθους τὴν συγγνώμην μνηστεύων.

‡ P. 26. 3. ὃ μὲν ἐστὶ πρὸς ἡδονὴν] Ὅπερ ἐστὶν ἡδύ.

— 4. λοιπὸν ἐμοὶ] Δέδοται δηλονότι. ‡

— ibid. κἂν μὲν εὐλαβούμενος] ‡ Φοβούμενος. ‡ εἰς σκέψιν ἀπορῶν ἄγει τὸ πρᾶγμα, καὶ μόνον οὐ λέγει, τί ποιήσομεν; εἰ ἀνάγκῃ ἀποληφθεὶς φύγω τὸ λέγειν περὶ ἐμαυτοῦ — ἠθικώτατα γὰρ οὐκ εἶπεν ἐπαινεῖν ἐμαυτὸν, ἀλλὰ λέγειν ἁπλῶς —, τί τὸ συμβαῖνον; ἁλώσομαι τῇ σιωπῇ, καὶ δόξει μὲν ἐψεῦσθαι Κτησιφῶν· ἐγὼ δὲ οὐχὶ ἕξω δι' ὅπερ τιμηθήσομαι λέγειν.

‡ ibid. τοῦτο] Τὸ φορτικὸν δόξαι.

— 5. τὰ πεπραγμένα] Τὰς πράξεις μου.

— ibid. ἔχειν] Δύνασθαι καταλῦσαι τὰς κατηγορίας.

— 6. ἐφ' οἷς] Ὧν ἕνεκα δηλονότι.

— ibid. τιμᾶσθαι] Τιμὴν ἔχειν.

— 7. ἐφ' ἃ] Ἰδίᾳ δηλονότι.

— ibid. πεπολίτευμαι] Εἰς τὰ δημόσια. ‡

— ibid. βαδίζω] Τινὲς ἐμέμψαντο ὡς [8] τροπικὴν ἐν προοιμίοις οὐ καλῶς κειμένην τὴν λέξιν. ἀλλ' οὔτε ἐν [9] τῷ πρώτῳ προοιμίῳ ἐστὶν, ἀλλ' ἐν [10] τοῖς τελευταίοις τοῦ δευτέρου, οὔτε [11] ἀποξενωμένη καὶ ἀπόκροτος, οἵᾳ Αἰσχίνης ἐχρήσατο ἐν τῷ προοιμίῳ, παρασκευὴν εἰπὼν καὶ παράταξιν, ἀλλὰ [12] προσεχὴς καὶ μᾶλλον ἁρμόττουσα. εἰ γὰρ δὴ οἶμος ἡ ὁδός ἐστι, καὶ τὸ προοίμιον ὡς ὁδὸς τοῦ παντὸς λόγου, οὕτω κέχρηται, οὐκ ἀλλότριον ὡς πρὸς ὁδὸν τὸ βαδίζειν.

‡ — 8. λέγειν] Ἤγουν ἐπαινεῖν.

— ibid. πειράσομαι οὖν] Ἀπόδοσις. ἤγουν περὶ ἐμαυτοῦ λέγειν.

— 9. μετριώτατα] Συμμέτρως. περισσὸν δὲ τὸ ὡς.

— 11. ἔχειν] Ἐγκαλεῖσθαι δηλονότι.

— ibid. τοιοῦτον ἀγῶνα] Ὑβριστικὸν ἀγῶνα κατ' ἐμοῦ στησάμενος. ‡

— 12. οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τὸ τρίτον προοίμιον ἐργαζόμενος, πάντας τῆς αὐτοῦ γνώμης γενέσθαι παρασκευάζει, ἵνα ἕκαστος μὴ ὡς ἀνόητος δοκῇ· συνετῶς δὲ οὐ πάνυ χωρίζει τὸν Κτησιφῶντα, ἀλλὰ τὸ ἴσον τοῦ ἀγῶνος πρὸς αὐτὸν μερίζεται.

‡ — ibid. ὁμολογῆσαι] Τὰ ὅμοια εἰπεῖν.

— 14. οὐδὲν ἐλάττονος] Ἀλλὰ ἀξιοσπουδαστότερον ἐμοὶ μᾶλλον τοῦ Κτησιφῶντος.

— ibid. πάντων] Τῶν πραγμάτων δηλονότι. ἔστι δὲ κατασκευὴ τοῦ προοιμίου.

— 16. τῳ] Τινί.

— ibid. μάλιστα δὲ] Ἔστι λυπηρόν.

— 17. φιλανθρωπίας] Ἀποστερεῖσθαι δηλονότι.

— 18. περὶ τούτων] Ὧν εἴρηκα, δηλονότι. ἔστι δὲ ἀπόδοσις. ‡

— pen. ἀξιῶ καὶ δέομαι πάντων] Κρᾶσις ἀξιώματος καὶ οἴκτου γεγένηται. τὸ μὲν ἀξιῶ, τὸ δίκαιον νομίζω ὑπολάβοι ἄν τις· τὸ δὲ δέομαι, σαφῶς τὸ ἱκετεύω δηλοῖ. ὥστε διὰ μὲν τοῦ ἀξιῶ φυλάττει τὸ φρόνημα, διὰ δὲ τοῦ δέομαι θηρεύει τὸν ἔλεον.

[1] τοῦ omittunt Ald. Ben. [2] χρησίμην Par. ζ. [3] βλάσφημα Ald. Ben. [4] ἵνα μὴ πλείονα Ald. Ben. [5] σιωπῆσαι τὴν φύσιν Ald. Ben. [6] ῥᾳδίως omittunt Ald. Ben. [7] ἐκ περιουσίας omittunt Ald. Ben. [8] τροπὴν Ald. Ben. [9] τῷ πρώτῳ omittunt Ald. Ben. [10] τοῖς omittunt Ald. Ben. [11] ἀποξενωμένος καὶ ἀπόκριτος, ὡς Αἰσχ. Ald. Ben. [12] προσεχῶς μᾶλλον ἁρμόττουσαν Ald. Ben.

Κατὰ πρόσωπον] S. διότι φεύγω, καὶ ὕστερος λέγω. etsi nec hoc satis placet. Idem.

Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν —] Suidas: ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω. Idem.

Σιωπῆσαι τὴν φύσιν] F. σιωπήσας τὴν ῥῆσιν. Initio verti: *ne auditori plura præter rem ingerat.* Sed rectius esse puto: *ut auditori majorem suspicionem injiciat, verba reticuit.* Idem.

Ὡς τροπὴν] F. τροπικήν. Idem.

Οὔτε ἐν προοιμίῳ ἐστὶ] F. A. τῷ πρώτῳ. et mox, οὔτε ἀπεξενωμένη, καὶ ἀπόκροτος, οἵᾳ Αἰσχίνης. Sed si τρόπον legas pro τροπὴν, restitue ἀπεξενωμένος. et, οἵῳ ἀπόκριτος, *separatus, secretus*: ἀπόκροτος, *asper, durus*, τραχὺς, σκληρός. Idem.

Ἀλλὰ προσεχῶς] F. ἀλλὰ προσεχὴς καὶ μᾶλλον ἁρμόττουσα. Idem.

‡ — ibid. ὁμοίως] Καθὼς ἠκούσατε τὸν κατήγορόν μου. ‡

— ult. ἀπολογουμένου] Τί οὖν, ὅτι οὐ καλῶς * [1] σὺ κρίνεις τὸ δίκαιον;

‡ P. 27. 1. δικαίως] Κατὰ τοὺς νόμους. ‡

— ibid. ὥσπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν] Οἷς οὐδεὶς ἂν μαχέσαιτο καὶ ἀντείποι ὅτι διεσφάλησαν. εἰπὼν δὲ περὶ τῶν νόμων, τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Σόλωνος [2] τοῦ τεθεικότος αὔξει καὶ πρεσβεύει τοὺς νόμους.

‡ — 2. δημοτικὸς] Ὁ τὴν ταυτότητα τοῦ δήμου ἀγαπῶν. ‡

— 4. οὐκ [3] ἀπιστῶν ὑμῖν ὥς γ' ἐμοὶ φαίνεται] ‡ Ἴσως τὰ αὐτὰ τῷ δήμῳ φρονῶν, ‡ ἀῤῥήτῳ τέχνῃ τὸ δοκοῦν ἀληθὲς εἰς τὸ ἑαυτῷ δοκοῦν μετεβίβασεν· οὐ γὰρ [4] ἀπιστῶν, φησὶν, ὑμῖν, ἀλλ' ὡς δεδιὼς, μὴ ἐπιορκήσητε προκατασχεθέντες ταῖς τοῦ κατηγόρου διαβολαῖς.

— 6. οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν] Προσφόρως ‡ εἶπε ‡ τὸ παρελθεῖν, ὡς ἐπὶ δρομέων λαβών. οὐ γὰρ ὁ προδραμὼν καὶ φθάσας νικῆσαι δίκαιος, ἀλλ' ὁ δεύτερος ἐπελθὼν καὶ παρελθεῖν δυνάμενος· εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ φεύγων. ‡ ΑΛΛΩΣ. Τοῦτο οὐ παντὸς λόγου, ἀλλὰ τοῦ κεφαλαίου προοίμιον· μέλλων γὰρ εἰσβάλλειν εἰς τὸ κεφάλαιον, τὸ, ὅτι οὐ δύσνους, εἰκότως εὔνοιαν πάλιν αἰτεῖ δοθῆναι αὐτῷ, ἵνα πείσῃ τοὺς δικαστὰς ὅτι θαῤῥεῖ ταύτῃ.

— 9. κοινὸν] Ἐπὶ ποιότητος.

— 10. διάγνωσιν] Γράφεται διαγνώμην Ἀττικῶς. ‡

— 12. μέλλων δὲ τοῦ τε ἰδίου βίου παντὸς] Προοιμιακὸν ἐννόημα [5] εἰς τοὺς ἀγῶνας [6] ἐμβάλλον, ἀλλ' οὐ σαφῶς προοίμιον, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ σχῆμα τοῦ λόγου. τὸ γὰρ [7] μέλλον δηλοῖ τὸν ἐπιχειρήσοντα καὶ εἰσίοντα εἰς τοὺς ἀγῶνας. προοίμια γὰρ τέσσαρα εἶναι ἀδύνατον, κἂν μανῶσιν οἱ λέγοντες. ‡ ΑΛΛΩΣ. Οἱ περὶ Ἐπιφάνιον καὶ Γενέθλιον φασὶν αὐτὸ τέταρτον προοίμιον· ἓξ γὰρ λέγουσιν εἶναι προοίμια τῷ λόγῳ τούτῳ· τρία μὲν, ὡς ὑπὲρ ἑαυτοῦ σκεψαμένου τοῦ ῥήτορος· τρία δὲ, ὡς ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ‡

— ibid. ὡς ἔοικε λόγον διδόναι τήμερον] Σχετλιάζει πάλιν ἐπὶ τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ἀγῶνος. τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὡς ἔοικεν, οὐκ οἶδα ὅπως εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην, ὡς ὁρᾶτε, κατακέκλεισμαι. ἰστέον δ', ὡς ἐν [8] μὲν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ ἀπαιτεῖ δοθῆναι αὐτῷ ἄδειαν ἀπολογεῖσθαι, ὡς βούλεται· ἐνταῦθα δὲ ὑπὲρ ὅλης τῆς πολιτείας παρακαλεῖ. κἀκεῖνο δὲ θαυμάσαι ἄξιον τοῦ ῥήτορος — ἐπῆλθε γάρ μοι καὶ τοῦτο —, ὅτι αὐτὸς μὲν πᾶσι τοῖς δικασταῖς καὶ πάσῃ τῇ πόλει δοθῆναι παρὰ τῶν θεῶν εὔχεται [9] τὴν εὔνοιαν, αὐτῷ δὲ παρ' αὐτῶν εἰς [10] μόνον τὸν ἀγῶνα αἰτεῖ τὴν εὔνοιαν.

‡ — 14. καθάπερ ἐν ἀρχῇ] Τοῦ προοιμίου. ἰστέον ὅτι ταυτότητι ἐχρήσατο τοῦ ἐπιχειρήματος αὐτοῦ τὰ προοίμια· εἴωθε γὰρ ὁ ῥήτωρ τοῖς ἰσχυροῖς πολλάκις κεχρῆσθαι.

— 15. ἐναντίον] Ἔμπροσθεν.

— pen. τοσαύτην] Ἡ ἀπόδοσις.

P. 28. 1. συνοίσειν] Λυσιτελέσειν.

— 2. παραστῆσαι] Ἤγουν, τῇ ὑμετέρᾳ δόξῃ καὶ ὑπολήψει ἐμβαλεῖν. ‡

— 4. εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον] Ἐντεῦθεν εἰσάγει τὰ παραγραφικὰ, τὴν γραφὴν αἰτιώμενος· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ τρόπου τοῦτο. μέμφεται γὰρ τῆς κατηγορίας τὸν τρόπον, ὅτιπερ οὐκ ἔστησεν ἄχρι τοῦ προβλήματος τὴν μέμψιν, ἀλλὰ πρὸς πλείονα λόγον περὶ τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἐκτὸς ἐποιήσατο. ‡ τοῦτο δὲ οὐ προοίμιον, ὥς τινες οἴονται, ἀλλ' ἀντιπίπτοντος ἀναίρεσις· ὃ καὶ ἐν τῷ προοιμίῳ τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους πεποίηκεν. ἔστι δὲ κατά τινας τόδε τὸ πέμπτον προοίμιον.

— 5. προβουλεύματος] Προβούλευμα τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. καλεῖ δὲ προβούλευμα τὸ ψήφισμα τοῦ Κτησιφῶντος, ἐπειδήπερ ἤδη ἐκυρώθη ἐν τῇ βουλῇ, καὶ ἐπῄνεσε τὸν Δημοσθένην, ὡς ἄξιον ὄντα στεφανωθῆναι.

— 6. οὐκ ἐλάττω] Τοῦ προτέρου.

— ibid. λόγον] Ἐξέτασιν.

— ibid. τἄλλα] Τὰ περὶ ἐμέ.

— 9. τοῖς ἔξωθεν λόγοις] Ταῖς ἀτιμίαις, τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις ἐκείνοις.

— 10. ἀλλοτριώτερον] Ἐξωτερικώτερον.

— ibid. γραφῆς] Κατηγορίας.

— 11. περὶ μὲν δὴ τῶν ἰδίων] Κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. ΑΛΛΩΣ. Ἐντεῦθεν εἰς τὸ δίκαιον εἰσβάλλει κεφάλαιον. ‡ δηλοῦσι μὲν καὶ αἱ λέξεις τῶν εἰρημένων τὴν ἀσθένειαν· λοιδορίας γὰρ καὶ αἰτιάσεις ἐκάλεσε. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ βλασφημεῖν [11] ἀξιωματικόν· ἐγγὺς γὰρ [12] αὐτῶν τῶν θείων ἐποίησεν [13] αἰσχρῶς· βλασφημοῦσι γὰρ εἰς τοὺς κρείττονας. τὸ δὲ περὶ τῶν ἰδίων, ὅτι Σκύθης καὶ δυσγενὴς καὶ τὸν [14] βίον ἀσελγὴς, παραιτεῖται λέγειν· οὕτω

[1] συγκρίνεις Ald. Ben. [2] τοῦ omittunt Ald. Ben. [3] ἀπιστῶ Ald. [4] ἀπιστῶ Ald. Ben. [5] ὡς Ald. [6] ἐμβάλλων Ald. Ben. [7] μέλλων Ben. [8] μὲν τῷ ἐν Ald. [9] τὴν εὔνοιαν εὔχεται Ben. [10] μέσον Ald. Ben. [11] ἀξιόπιστον Ald. Ben. [12] αὐτὸν Ald. [13] αἰσχρῶς omittunt Ald. Ben. [14] βίον αἰσχρὸς, σαφῶς δὲ παραιτεῖται Ald. Ben.

Τί οὖν ὅτι οὐ καλῶς συγκρίνεις] Quid si σὺ κρίνεις; Sed ne sic quidem video, quorsum ista pertineant. Idem.

Ὅτιπερ] F. διόπερ. et v. seq. πρὸς, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τούτοις. Sensus est: adversarium non contentum ipsius criminis tractatione, plura præter rem, quam ad rem dixisse. Idem.

Ἀξιόπιστον] F. ἀξιωματικὸν, aut, οὐκ ἀξιόπιστον. et v. seq. ἐποίησεν αἰσχρῶς· βλασφημοῦσι γάρ. Nisi magis placeat: ἐγγὺς γὰρ αὐτὸν τῶν θείων ἐποίησεν, omissa voce αἰσχρῶς. et p. 92. col. 1. v. 18. δεινῶς ἄγαν, οὐχ ὡς. Idem.

γὰρ φιλεῖ πανταχοῦ μὴ διαῤῥήδην τὰς καθ' αὐτοῦ διαβολὰς μηνύειν.

‡ — ibid. τῶν ἰδίων] Τῶν ἐμαυτοῦ.

— ibid. λοιδορούμενος] Ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν.

— 15. ὑπέρευ] Λίαν καλῶς, ὑπερβαλλόντως.

— 17. τούτου] Τοῦ Αἰσχίνου.

— ibid. βελτιόνων] Γονέων δηλονότι.

— ibid. τῶν μετρίων] * Ὀλίγων, ταπεινῶν.

— 18. τοὺς ἐμοὺς] Γονεῖς. ‡

— ibid. ὑπειλήφατε] Τὸ [1] ὀχυρώτερον ἐπήγαγε δεύτερον· τὸ μὲν γὰρ ἀμφίβολον, τὸ δὲ ὁμολογούμενόν τε καὶ βέβαιον.

‡ — 20. ἐπλάττετο] Ἐψεύδετο.

— 21. ἐνδέδειχθε] Ἐνεδείξασθε. ‡

— ibid. ἐπὶ πολλῶν ἀγώνων τῶν πρότερον] Δεινὸς ἄγαν, οὐχ ὡς διὰ φαυλότητα κρινόμενος, ἀλλ' ὡς ἐπιφθόνως πολιτευόμενος, οὕτω τοῦτο εἴρηκε.

‡ — 22. παράσχεσθε] Παράδοτε.

— antep. κακοήθης] Κακότροπος.

— ibid. εὔηθες] Ἀφελές.

— ult. τρέψεσθαι] Κατ' ἐμοῦ δηλονότι.

P. 29. 1. τετύφωμαι] Μαίνομαι, ἀπὸ τοῦ Τυφῶνος τοῦ δαίμονος· ἢ ἀπὸ τύφεσθαι καὶ καπνίζεσθαι, ἐξ οὗ τὸ σκοτίζεσθαι. ‡

— ibid. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν [2] τῶν πεπολιτευμένων] Φεύγει μὲν τὰ ἴδια, δι' [3] ἣν αἰτίαν εἴπομεν· τὰ δὲ εἰς τὸ κοινὸν αὐτῷ πεπραγμένα ἔνθα εὐδοκιμεῖ, βούλεται ἐξειπεῖν. τὸ δὲ ἐξετάσω θαυμαστὴν ἔχει τὴν [4] ἀξίαν· δικαστοῦ γὰρ ὑποκρίνεται τάξιν.

‡ — 3. πομπείας] Ὕβρεως, λοιδορίας, διὰ τὸ ἐν ταῖς πομπαῖς κωμῳδεῖν καὶ λοιδορεῖν ἀλλήλους. ΑΛΛΩΣ. Πομπείας τῆς χλεύης τῆς περὶ τὸν βίον· ἤδη γὰρ ἔγνωμεν ὡς ὅτι ἐν τῇ πομπῇ προσωπεῖά τινες φοροῦντες ἀπέσκωπτον τοὺς ἄλλους, ὡς ἐν ἑορτῇ παίζοντες ἐπὶ ἁμαξῶν φερόμενοι· ὅθεν καὶ παροιμία, ἐξ ἁμάξης με ὕβριζεν.

— ibid. ἀναίδην] Ἐὰν μὲν διὰ τῆς διφθόγγου γράφηται, τῆς ἀναισχύντου λέγει· ἂν δὲ διὰ τοῦ ε, ὅπερ καὶ βέλτιον, τῆς πολλῆς ἐκ τῆς ἀνέσεως, ἀθρόας τε καὶ σφοδρᾶς.

— 4. ἂν βουλομένοις [5] ᾖ τουτοισὶ] ‡ Ἂν ἄρα βούλωνται ἀκούειν. ‡ καίτοι πάντες τούτων ἡδέως ἀκούουσιν· ἀλλ' ὡς προτρεπόμενος αὐτοὺς ἐπικρατεῖν τοῦ πάθους· ἅμα δὲ καὶ θηρᾶται πάλιν τῶν καθημένων τὴν εὔνοιαν, [6] ᾗ τῇ ἐκείνων γνώμῃ ἀκολουθεῖν ἐπαγγέλλεται.

— 6. τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα] ‡ Ἕκτον προοίμιον. ‡ ἐν τούτοις ‡ δὲ ‡ τοῖς ῥητοῖς ἀσάφειά ἐστι πολλὴ, ἐπειδήπερ οὐκ ἀκολουθεῖ ὁ νοῦς τοῖς κειμένοις. εἰσὶν οὖν δύο προτάσεων θέσεις, εἶτα αἱ δύο λύσεις ἑξῆς. ὅρα τοίνυν οὕτως. Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλά· ἰδοὺ μία πρότασις· ἡ δὲ πρὸς ταύτην ἀπάντησις, τῶν μέν τοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν εἰρημένων· ἵνα γένηται ὁ νοῦς [7] τοιοῦτος, Πολλὰ μὲν κατηγόρησε καὶ μέγιστα κακὰ, τούτων δὲ δίκην λαβεῖν διὰ τὸ μέγεθος οὐχ οἷόν τε. καὶ τοῦτο μὲν οὕτως. λάβωμεν δὲ καὶ τὴν ἑτέραν πρότασιν. ἔστι δὲ, τοῦ ‡ δὲ ‡ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὕτη· καὶ σύναψον αὐτῇ τὸ δεύτερον ἐπιχείρημα, ὅ ἐστιν, οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ· ἵνα γένηται τὸ σαφὲς οὕτως, Ἡ προαίρεσις καὶ ἡ φύσις τοῦ ἀγῶνος ἀνδρὸς φθονεροῦ τυγχάνει καὶ πονηροῦ καὶ βασκάνου. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ἐπὶ τὸ ἕτερον μεταβαίνει δίκαιον, τὸ τῆς πολιτείας, καὶ εὐθέως αὔξει τὰ ἀδικήματα καὶ μεγαλύνει τῷ λόγῳ. ‡

‡ — 8. τοῦ δὲ παρόντος] Ἐνταῦθα δευτέρα πρότασις· ἡ πρώτη, Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα, ἡ δὲ δευτέρα, Τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος.

— 9. ἐπήρειαν] Ἐπίθεσιν.

— 10. τῶν μέντοι κατηγοριῶν] Μεταληπτικὸν ἀπὸ τοῦ καιροῦ.

— pen. αἰτιῶν] Μέμψεων.

P. 35. 2. οὐδὲν ἐπηρείας] Οὐδὲ δεῖ δηλονότι ἐπιθέσεως.

— pen. ὀρθῶς ἔχον] Ἀληθές ἐστι.

— ibid. πολιτικὸν] Δημοτικόν.

P. 36. 1. ἡλίκα] Ὁποῖα μετὰ πάθους ἔλεγε. ‡

— ibid. ἐτραγῴδει] Ἢ διὰ τὸν ὄγκον ὃν προσετίθει τοῖς πράγμασιν, ὡς ἄξια τραγῳδίας φαίνεσθαι· ἢ ὅτι διαβάλλειν τὴν τέχνην αὐτοῦ, ἦν γὰρ ὑποκριτής.

‡ — ult. παρ' αὐτὰ] Πλησίον. ‡

P. 37. 1. εἰ μὲν εἰσαγγελίας] ‡ Μεταληπτικὸν β. ἀπὸ τοῦ τρόπου. ‡ ἐνταῦθα ‡ δὲ ‡ φανερώτερον ἔδειξε τὰ παραγραφικὰ, τό τε ἀπὸ τοῦ τρόπου καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ χρόνου.

‡ — 2. εἰς κρίσιν] Παραγαγεῖν ἐμὲ εἰς ἡμᾶς ἐπὶ τὸ κριθῆναι.

P. 38. 2. ἐμὲ δ', εἴπερ] Τὸ σχῆμα ἐπαναστροφή· γίνεται δὲ, ὅταν τὸ τέλος τοῦ κώλου ἑτέρου κώλου τις ἀρχὴν ποιήσηται· ἔστι δὲ τῶν καλλωπιζόντων· ἀντὶ τοῦ ἐμὲ αὐτὸν ἀδύνατον * ποιῆσαι ἐν ταῖς ἀποκρίσεσιν.

— 4. ὁτιοῦν ἀδικοῦντά με] Παραγραφικὸν

[1] ὀχυρότερον Ben. [2] τῶν ἰδίων πεπολιτευμένον Ald. [3] ἃ Ald. Ben. [4] αἰτίαν Ald. Ben. [5] ᾖ omittit Ben. [6] εἰ Ald. Ben. [7] οὕτως Par.

Εἰ τῇ] F. ᾗ τῇ, eo quod. Idem.

Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα] Auctor habet rectius τῶν μὲν οὖν κατηγορουμένων. Idem.

Ἐν τούτοις τοῖς ῥητοῖς] Obscurior est interpretatio ipso auctore. Idem.

Θέσεις] F. ἀντιθέσεις. Idem.

Ἡ δὲ πρὸς ταύτην ἀπάντησις] Subjicienda verba videntur: οὐκ ἔνι δήπου τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν. aut: οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. et p. 93. col. 1. v. 18. εἶναι κατήγορος. Idem.

ἐκ τρόπου. διὰ τί, εἰδὼς μείζονα ἀδικοῦντα, ἥττονα κατηγορεῖς νῦν; ἰστέον δὲ ὡς ὅτι πολὺ τὸ παραγραφικόν ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· εἰσὶ γάρ τινες τῶν ὑπομνηματιστῶν εἰρηκότες ὡς ὅτι ἠριθμήσαμεν τὸ παραγραφικὸν, καὶ εὕρομεν αὐτὸ οβ' κείμενον.

— 6. ἐπιτίμια] Κολάσεις.

— ibid. τούτοις] Νομίμοις τιμωρίαις.

— 8. ὡμολογεῖτο] Ἀποδεδειγμένη καὶ φανερά.

— 11. ἐλέγχους] Ἤγουν τοὺς ἐμπράκτους λόγους, τὰς ἀποδείξεις.

— 12. συμφορήσας] Συναγαγών.

— ibid. ὑποκρίνεται] Ἀντὶ τοῦ, ψευδῶς κατηγορεῖ, ψεύδεται. ὑπόκρισις γάρ ἐστι καὶ ἡ ποίησις ἡ ἐκτὸς οὖσα τῆς ἀληθείας. ΑΛΛΩΣ. ‡ Ἢ διὰ τὴν τέχνην [1] σκώπτει καὶ νῦν, ἢ ὑποκρίνεται εἶναι [2] κατηγορεῖν, ταῖς ἀληθείαις οὐκ ὤν. εἶτα ἡ ἀπόδειξις, κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τουτονὶ [3] Κτησιφῶντα.

‡ antep. τουτονὶ] Τὸν Κτησιφῶντα.

— ibid. καὶ τοῦ μὲν ἀγῶνος] Μεταληπτικὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου.

— pen. προΐσταται] Προφασίζεται, προβάλλεται.

— ibid. ἐπὶ ταύτην] Τὴν κατηγορίαν.

— ult. ἐπιτιμίαν] ἀξίωμα, τιμήν.

P. 39. 4. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν] Μονομερῶς.

— 6. δώσομεν] Δεὸν εἰπεῖν δώσεις, εἶπε δώσομεν, οὐχ ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ Δημοσθένους κακόν τε ποιῆσαι τῷ Κτησιφῶντι βουλομένου· ἀλλ' ὡς ἄλλου λέγοντος περὶ ἀμφοῖν περί τε αὐτοῦ καὶ Αἰσχίνου. ‡

— 8. πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα] Συνεπέρανεν ὅλα τὰ παραγραφικά· καὶ λοιπὸν ἐπὶ τὸ δίκαιον κεφάλαιον χωρεῖ. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ἕως ὧδε ἐπλήρωσε πάντα τὰ προοιμιαστικὰ, χωρεῖ δὲ ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ δίκαιον κεφάλαιον· διήγησιν γὰρ οὐκ ἔχει ὁ λόγος καθαρῶς.

— ibid. ἐκ τούτων] Ὧν εἶπον.

— 9. ἐπ' ἀληθείας] Κατ' ἀλήθειαν. ‡

— 10. βούλομαι δὲ καθ' ἓν] Θαῤῥοῦντός ἐστιν ἄγαν τὸ [4] βούλεσθαι καὶ κατὰ μέρος ἐξετάζειν τὰ πράγματα.

‡ — ibid. αὐτῶν] Τῶν πραγμάτων λεπτομερῆ ἐξέτασιν ποιῆσθαι.

— 13. ἀνατιθεὶς] Ἐπιφορτίζων.

— 14. ἴσως] Ὁμοίως. ‡

— 16. τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος] ‡ Τὸ σχῆμα καθ' ὑποστροφήν. ‡ καὶ τοῦτό τινες ᾠήθησαν εἶναι κατάστασιν, τῷ διηγηματικῷ τόπῳ δελεασθέντες· ἀλλ' ἡ μὲν κατάστασις οὐχ ἔσχε χώραν, ἵνα μὴ καταναλώσωμεν τὰς πράξεις ἐν ἐκθέσει ψιλῇ, χρήζοντες ἐν τοῖς ἀγῶσιν αὐτῶν. ἔπειτα [5] εἰ ἡ κατάστασις τοῦτο ἦν, ὡς ᾠήθησαν, τοῦ χάριν πρὸ τῶν παραγραφικῶν οὐκ ἐτίθετο, τοῦτο ἀπαιτούσης τῆς τάξεως; ἔστιν οὖν τὸ δίκαιον κεφάλαιον, διηγηματικῶς εἰσηγμένον, λύον μεταληπτικῶς τὰ ἐγκλήματα. ἀνύει δὲ ἐκ * περιδρομῆς καὶ χρήσιμον ἕτερον· δείκνυσι γὰρ ὅτι ‡ περ ‡ οὐκ ἔστι φιλοπόλεμος, εἴ γε καὶ πρὸ τῆς αὐτοῦ πολιτείας συνεκροτοῦντο παρὰ τοῖς Ἕλλησι πόλεμοι. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ἐνόμισάν τινες τὸ χωρίον τοῦτο εἶναι διήγησιν. οὐκ ἔστι δέ. πόθεν οὖν δῆλον γέγονεν; ὅτι ἀντιθέσεις τινὰς εἰσάγει ἐν τούτῳ καὶ ἀγῶνας, ὅπερ οὐκ ἔχει ἡ διήγησις.

— 17. δι' ἐμὲ] Οὐ διὰ τὴν ἐμὴν συμβουλήν.

— ibid. ἐπολιτευόμην] Τὰ τῆς πόλεως ἐνήργουν.

— ibid. πω τότε] Παρέλκεται τὸ πω χάριν τοῦ κώλου μόνον.

— 18. οὕτω διέκεισθε] Ταύτην ὁρμὴν γνώμης εἴχετε. ‡

— 19. καίπερ οὐ δίκαια ποιοῦντας ὁρῶντες] ‡ Ἐπίκρισις, ‡ ἵνα μὴ δοκῇ κοινωνεῖν τῇ ἱεροσυλίᾳ ἡ πόλις, εἶπεν οὐχὶ δίκαια, ὅτι ἐπιχαίρειν ᾤοντο δεῖν τοῖς Θηβαίοις· καὶ ἡ αἰτία τῇ φύσει τῶν Ἀθηναίων ἀκόλουθος, ὅτι πόλιν Ἑλληνίδα καὶ σημνὴν πανωλεθρίᾳ διαφθείρειν ἐσπούδαζον, ἀμετρίᾳ τὴν νίκην ὑβρίσαντες.

‡ 20. ἐφησθῆναι] Εὐφρανθῆναι.

— antep. ὀργιζόμενοι] Ὑμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι.

— pen. οὐ μετρίως ἐκέχρηντο] Ἀλλὰ ἐπόρθησαν.

— ibid. διειστήκει] Ἤγουν ταῖς γνώμαις διεμερίσθη.

P. 40. 1. δι' ἐκείνων] Τῶν Λακεδαιμονίων.

— 2. ἄκριτος] Πολλή.

— 7. παρεσκευάζετο] Παρασκευὴν πολέμου ἐποίει.

— 9. πολέμου] Τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους.

— ibid. βαρεῖς] Διὰ τὸ ἀλαζονεύσασθαι ἐπὶ τῇ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐν Λεύκτροις νίκῃ.

— 12. αἱ πόλεις] Αἱ Ἀθῆναι καὶ Θῆβαι δηλονότι.

— ibid. βοήθειαν] Κατὰ Λακεδαιμονίων.

— 13. συνηγωνίσατο] Ἐβοήθησεν.

— 19. συνελάμβανον] Συνεφήπτοντο, συνεκοινώνουν καὶ ἐβοήθουν. ὤφειλε δὲ παθητικῶς· τὸ γὰρ ἐνεργητικὸν ἐπὶ τῆς συλλαμβανούσης γυναικὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ φυγόντος ὁπόταν συλληφθῇ.

— antep. διὰ ταῦτα] Ἅπερ εἶπον. ‡

— pen. τὰ δὲ τούτων ἀδικήματα] Ἦλθεν ἐπὶ τὸ ἀντεγκαλεῖν, τὴν αἰτίαν ἀποσεισάμενος.

‡ — ibid. ἐν αὐτῇ] Τῇ εἰρήνῃ.

[1] σκόπτει Ald. [2] κατηγορῶν Ben. [3] προσιόντα Ald. Ben. [4] βουλεύεσθαι Ald. [5] εἰ omittunt Ald. Ben.

Ἀνύει δὲ ἐκ περιδρομῆς] E circuitu, παρέργως, obiter. F. ἐκ περιτροπῆς, per inversionem. Idem.

Ὅτι πόλιν Ἑλληνίδα] S. τὴν Σπάρτην οἱ Θηβαῖοι. Idem.

P. 41. 1. ὑπὲρ τῆς ἀληθείας] Ἤγουν ὑπὲρ τῆς δείξεως τῆς ἀληθείας.
— 3. οὐδέν ἐστι πρὸς ἐμὲ] Οὐχ ἅπτονται ἐμοῦ, οὐκ ἐξ ἐμοῦ γεγόνασιν.
— 5. γράψας] Ψηφισάμενος.
— 7. ὁ Ἁγνούσιος] Ἀπὸ δήμου.
— ibid. ὁ σὸς, Αἰσχίνη] Ἀποστροφή.
— 8. συνειπόντες] Συνηγορηκότες.
— 10. οὐδαμοῦ] Συνεῖπον δηλονότι.
— antep. κεκωλυκὼς εἴην] Ἀντὶ τοῦ ἐκώλυσα.

P. 42. 1. παρὼν] Ἑστὼς δηλονότι.
— 2. ἐτραγῴδεις] Μετὰ συμφορᾶς ἔλεγες.
— 4. διεξῆλθες] Ἐδιηγήσω. ‡
— ibid. [1] καὶ μὴν εἰ τὸ κωλῦσαι τὴν τῶν Ἑλλήνων] Δέον εἰπεῖν τῶν συμμάχων, ἁπάντων ἐμοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐμνημόνευσεν, ἀπίθανον τοῦ Αἰσχίνου τὸν λόγον ποιῶν.
‡ — 5. Φιλίππῳ] Χάριν τοῦ Φιλίππου.
— 6. διαμαρτύρεσθαι] Διδάσκειν. ‡
— 9. οὔτε γὰρ ἦν πρεσβεία] Προσκείμενον τὸ τότε παρέσχεν ἀληθείας ὑπόνοιαν. συμβάλλεται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ χρόνος πολὺς παρελθὼν εἰς τὸ δύνασθαι κακουργεῖν.
‡ — 10. ἐξεληλεγμένοι] Ἀποδεδειγμένοι ἐπὶ τῷ στασιάζειν. ‡
— 13. εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα] Διὰ τοῦ ἅ μ α χώραν ἔχει σοφίσασθαι. ὄντως γὰρ, εἰ καθ' [2] αὐτοὺς πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ἐσπένδοντο, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἠρέθιζον [3] καλοῦντες εἰς πόλεμον, [4] ἐπονηρεύσαντο.
‡ — ibid. ἅμα] Ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ.
— 15. Εὐρυβάτου] Πονηροῦ· ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν, ὥς φησιν Εὔφορος· εἶτα μεταβαλλομένου ἐπὶ Κῦρον. ‡
— 17. τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθε] Ἄλλο ἐπιχείρημα ‡ λύον τὸ ἔγκλημα ‡ ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων.
— 20. οὔτε τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης] Τὸ ὁμολογούμενον πρῶτον θεὶς, ᾧ οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐπάγει λοιπὸν ἐκ τούτου πιστούμενος τὸ ἀμφίβολον.
‡ ibid. τῆς ἐξαρχῆς] Τῆς ἄνωθεν γινομένης.

P. 43. 1. ἐνταῦθα πάλιν] Ἤγουν ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἐν ᾧ ἡ εἰρήνη ἐγένετο.
— 2. ἐκ τούτων] Τῶν πραγμάτων ἀκριβῶς γνώσεσθε.
— ibid. ὁ Φιλίππῳ πάντα] Ὁ βουλόμενος τὸ συμφέρον τῷ Φιλίππῳ.
— 4. ἔγραψα] Ψήφισμα δηλονότι, ἤγουν ἐψηφισάμην συμβουλεύων ἀποπλεῖν τάχιστα.
— 6. πυνθάνονται] Αἰσθάνονται.
— 7. τοὺς ὅρκους] Τοὺς ὀφειλομένους.
— ibid. οὗτοι δὲ] Οἱ περὶ τὸν Αἰσχίνην.
— 8. τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο] Τὸ μὴ ποιῆσαι τούτους κατὰ τὸ ἐμὸν ψήφισμα.
— 13. ἐξελύσατε] Ἐπαύσατε τὰς ἑτοιμασίας.
— 14. ἐπραγματεύετο] Ἤγουν ἐσκέπτετο μετὰ πραγματείας καὶ ἐξετάσεως καὶ πολυπραγμοσύνης.
— 16. βεβαίως] Ἀμεταθέτως.
— 18. προορώμενος] Πρὸ τοῦ γενέσθαι βλέπων τῷ νῷ, καὶ ἀναλογιζόμενος.
— 19. τοῦτο γράφω] Τὸ κελεῦον δηλονότι ἀποπλεῖν.
— ult. διέσυρε] Ὡς οὐδὲν ἐτίθει. ‡

P. 44. 2. τοὺς ἐπικαίρους τῶν τόπων] ‡ Ἰσχυρούς. ‡ αὔξει ‡ δὲ ‡ τὰ χωρία οὐ τῷ μεγέθει, ἀλλὰ τῇ θέσει. [5] εὐκαίρων γὰρ δεῖται, ὥστε ἐκεῖθεν καὶ ἀμύνασθαι τοὺς πολεμίους, καὶ περιουσίας χρημάτων περιποιεῖν.
— ‡ ibid. καταστaίη] Ἤγουν ἄρξει.
— 4. τοῖς λοιποῖς] Ὑπολοίποις.
— 5. ψήφισμα] Ἤγουν ἐμὸν τὸ περὶ τοῦ ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους ἐπὶ τὸν Φίλιππον. ‡
— 6. προσάγειν τοὺς πρέσβεις ᾤμην δεῖν] Τοῦ Φιλίππου τοὺς πρέσβεις, ἐλθόντας εἰς τὴν Ἀττικὴν, προσάγειν ἐκέλευσεν ὁ ῥήτωρ τῷ δήμῳ. τοῦτο Αἰσχίνης εἰς Φιλιππισμὸν ἐγκέκληκε, τὴν περὶ τοὺς πρέσβεις σπουδὴν διηγούμενος. ὁ δὲ χλευάζει· Τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἥκοντας, ἵν' ὑμῖν διαλεχθῶσιν, οὐκ ἔδει προσάγειν;
‡ — 8. γράψαι] διέβαλλεν Αἰσχίνης διὰ τούτων ὡς φιλιππίζοντα τὸν ῥήτορα, διά τε τοῦ γράψαι αὐτὸν περὶ τῶν πρεσβέων τοῦ Φιλίππου, ὡς ὅτι δεῖ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ θέαν αὐτοῖς προσνεῖμαι, ὅ ἐστι καθέδραν αὐτοῖς ἀφορίσαι, ἐν τῷ θεάτρῳ προῖκα· δείκνυσι, τὸ μὲν τοῦ προσελθεῖν ἀναγκαῖον ὂν, τὸ δὲ περὶ τῆς θέας ὑπάρχον εὐτελές.
— ibid. ἥκοντας] Λέγει.
— 9. θέαν] Τόπον εἰς θεωρίαν.
— ibid. κατανεῖμαι] Δοῦναι.
— ibid. ἀρχιτέκτονα] Ὅς ἄρχων τοῦ θεάτρου λέγεται. ‡
— 10. ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν] Δύο γὰρ ὄντων πρέσβεων, δύο ἦσαν οἱ ὀβολοί· οὕτως εὐτελὲς ἦν ὃ αἰτιᾶται. ὁ δὲ Αἰσχίνης τὴν προαίρεσιν ἐγκαλεῖ, οὐ τὸ ἀνάλωμα. ‡ ΑΛΛΩΣ. [6] Τριώβολον παρεῖχον οἱ θεωροῦντες ὡς ἤδη ἔγνωμεν· ὥστε οὖν γνωστέον, ὅτι οἱ δύο πρέσβεις, Ἀντίπατρος καὶ Παρμενίων, τοὺς δύο ὀβολοὺς ἐδίδοσαν. ὁ εἷς καὶ ἕνα, ἀλλ' οὐ καὶ δύο. διὰ τοῦτο οὖν εἶπε τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν. σημείωσαι δὲ ὅτι εὑρίσκεται καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἐνταῦθα τὸ θεωρεῖν ἀντὶ τοῦ θεᾶσθαι.
— ibid. ἐθεώρουν ἂν] Θεάται ἦσαν.
— 11. εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη] Τὸ ψήφισμα τὸ ἡμέτερον, τὸ ἀμισθὶ θεωρεῖν τοὺς πρέσβεις δηλονότι.
— 12. ὥσπερ οὗτοι] Οἱ περὶ τὸν Αἰσχίνην.
— ult. Ἑκατομβαιῶνος] Μαρτίου.
— ibid. πρυτανευούσης] Οἰκονομούσης τὰ πράγματα.

P. 48. 2. ἀποστείλας] Πέμψας.

[1] hoc scholium omittit Ben.
[2] αὐτὸν καὶ πρὸς Ald. Ben.
[3] καλοῦντας Ald. Ben.
[4] ἐπονηρεύσαντο omittunt Ald. Ben.
[5] εὐκαίρως Ald. Ben.
[6] ὀβολὸν M. Wolf.

— ibid. ὁμολογουμένας] Φανεράς.
— 3. συνθήκας] Συμφωνίας.
— 4. ἐπιτελεσθῇ] Τέλος λάβῃ.
— ibid. ἐπιχειροτονηθεῖσα] Καταστᾶσα.
— 7. πυνθάνονται] Αἴσθονται.
— 8. ὡμολογημέναις] Συμβιβασθείσαις.

P. 49. 1. γράψαντος] Ψηφισαμένου. ‡
— 2. οὐ τῷ Φιλίππῳ ζητοῦντος] Πολλὴν ἀγρυπνίαν αὐτῷ μαρτυρεῖ ἡ λέξις, ὅτι διετέλει ζητῶν, ὅπως ἂν εὕροι τὰ τῇ πατρίδι συμφέροντα.
‡ — ibid. βραχὺ] Οὐδ' ὅλως. ‡
— ibid. φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ πρέσβεις] Φροντίσαντες ὧν [1] αὐτὸς εἶπεν· ὡς ὀδυρόμενος δὲ λέγει, ὅτι οὐκ εἰσὶ χρηστοὶ, χρηστοὶ εἶναι ὀφείλοντες.
‡ — 3. κάθηντο] Περὶ τοῦ τόνου λέγομεν, ὅτι προπαροξύνεται· ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ κάθημαι.
— 4. καταστρεψάμενος] Ἀναλώσας.
— 5. ἐξὸν] Δυνατοῦ ὄντος δι' ἡμερῶν δέκα.
— 7. ἐξελεῖν] Ἐκκενῶσαι.
— 8. παρόντων ἡμῶν] Ἤγουν, εἰ δὲ ἥψατο, εἰς ὅρκους ἐβάλλομεν.
— 9. διημαρτήκει] Ἐξέπεσε. ‡
— 11. κλέμμα μὲν Φιλίππου] ‡ Ἤγουν ἀπάτημα ‡ παραμυθεῖται, τὰς συμφορὰς κ λ έ μ μ α λέγων, ἀλλ' οὐ κατόρθωμα.
‡ — ibid. δωροδόκημα] Ἐναλλαγὴ τῶν * περισσουσῶν συλλαβῶν. ‡
— 13. καὶ τότε καὶ νῦν [2] καὶ ἀεὶ] Δεικνὺς τὴν ἐν τῇ γνώμῃ μάχην, οὐ τὸν ἀπὸ τῶν ὅπλων πόλεμον, προσέθηκεν [3] οἰκείως τὸ δ ι α φ έ ρ ε σ θ α ι. ‡ ΑΛΛΩΣ. Τοὺς γ' συμπεριέλαβε χρόνους, ὡσανεὶ ἔλεγε, συντεθνήξομαι τῇ δυσμενείᾳ τῇ κατ' αὐτῶν.
— 16. ὡμολόγησε] συνεφώνησε. ‡
— antep. πάλιν ὠνεῖται παρ' αὐτῶν] Τὸ εὔκολον καὶ τὸ σύνηθες ὑποβάλλει τῆς δωροδοκίας. σκόπει δὲ τοῦ λόγου τὴν ἀσφάλειαν· ὅτι ἡνίκα μὲν περὶ προδοσίας ἦν ἡ μνήμη, τὸ ὠ ν ε ῖ τ α ι [4] π α ρ' α ὐ τ ῶ ν εἶπεν, ὡς οὐκ ὢν αὐτὸς πρεσβευτής· ὅτε δὲ κακὸν οὐδὲν ἦν, σύνηψεν ἑαυτὸν εἰπὼν, ὅ π ω ς μ ὴ [5] ἀ π ί ω μ ε ν ἐ κ Μ α κ ε δ ο ν ί α ς.
‡ — ult. ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐτρεπῆ] Κατὰ τῶν Φωκέων ἕτοιμα. ‡

P. 51. 1. μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς] ‡ Κατηγορίας, προβουλεύματος. ‡ ὃ ποιεῖν [6] αὐτὸς διὰ τὸ χρήσιμον βούλεται, τοῦτο [7] περιάπτει τῷ Αἰσχίνῃ, ὅτι αὐτός μοι αἴτιος γεγένηται τοῦ μεμνῆσθαι τῶν ὅλων καὶ τοῦ προβουλεύματος· δι' ὧν εἶχεν ἀφορμὴν νικῆσαι τὴν γραφήν.
‡ — 3. ἅμα τούτου] Ἐν ταὐτῷ.
— 10. οἰκειότητας] Οἰκειότητας λέγει τὰς φιλίας· οἷον οὐ τὸ λέγειν τινὰ πρὸς ἄλλον, ὅτι φιλῶ σε, ἤδη τοῦτο φιλίαν ἀπεργάζεται, ἀλλὰ τὰ πράγματα συνάπτει τοὺς φίλους, ὅταν ἑκατέροις ὁμοίως συμφέρῃ. ΑΛΛΩΣ. Οἰκειότητας λέγει τὰς φιλίας, τὰς γνησιότητας τῶν πραγμάτων τὰ ὀνόματα δηλονότι τὴν ἔχθραν καὶ τὴν φιλίαν τοῦ Φιλίππου.
— 11. ὀνομάζων] Ἐξ ὀνόματος καλῶν.
— 13. ἀναλγησίας] Ἀναισθησίας.
— ibid. βαρύτητος] Ὠμότητος.
— 14. ἤκουον αὐτοῦ] Τοῦ Αἰσχίνου.
— 15. ὑποῦσαν] Κεκρυμμένην, οὐ φανεράν.
— 16. οὐκ εἰς μακρὰν] Μετ' ὀλίγον.

P. 52. 7. Μαιμακτηριῶνος] Αὐγούστου τῇ κά.
— ibid. ἀπιόντος] Φθίνοντος.
— 9. παρευρέσει] Ἔξω * τοῦ ἐνδεχομένου, ἀφορμῇ, αἰτίᾳ.
— ibid. χώρᾳ] Ἀγροῖς.
— ibid. κοιταῖον] Κοιμᾶσθαι κατὰ νύκτα· κοιταῖος γὰρ ὁ εἰς κοίτην ἐρχόμενος.
— 11. μὴ ἀφημερεύοντας] Ἤγουν μὴ τὴν ἡμέραν ἀποδημοῦντας τῶν φρουρίων, μήτε ἀφισταμένους κατὰ τὴν νύκτα.
— 12. ἔνοχος ἔστω] Κρινέσθω ὡς προδότης.
— 13. ἀδύνατον] Ἤγουν ἀσθένειαν σωματικήν.
— 15. κατακομίζειν] Ἤγουν ὃ προλαβὼν σκευαγωγεῖν εἶπε.

P. 53. 4. ὑφ' ἑαυτοὺς πεποιημένους] Ἤγουν δουλωσαμένους τὴν Φωκίδα.
— ibid. προσετίθετο] Ἀντὶ τοῦ ὑπήκουσεν ὑμῖν.
— 6. ἐξανδραποδισάμενοι] Αἰχμαλωτίσαντες.
— 9. ἀντιπαρεξάγοντες] Παραβαίνοντες, εἰς τὸ ἐναντίον περιτρέποντες.
— 11. προτερήσετε] Ἤγουν οὐδὲν πρότερον καὶ ὑπέρτερον καὶ πλέον ποιήσετε.

P. 54. 2. ῥήμασι] Λέξεσι.
— 4. ᾤχετο ἐκείνους λαβὼν] Ἀντὶ τοῦ ἠπάτησε, παρέσυρε, δουλωσάμενος Θηβαίους καὶ Θετταλούς.
— 8. τῆς πίστεως] Ὡς ἐπίστευσαν αὐτῷ Θηβαῖοι καὶ Θετταλοί.
— pen. γεωργῶν τὰ ἐκείνων] Καρπιζόμενος τὰ χωρία ἐκείνων· ὡσανεὶ ἔλεγε, μισθὸν τοῦ κατὰ Θηβαίων δράματος τὴν ἐκείνων χώραν ἐδέξατο. τὸ δὲ, τοὺς Θηβαίους ἐλεεῖς, ὡσανεὶ ἔλεγε, μὴ δάκρυε τὰς Θήβας, Αἰσχίνη, ἀφ' ὧν πεπλούτηκας.
— ibid. ὃς εὐθὺς ἐξητούμην] [8] Μετὰ τὴν

[1] οὗτος οἶδεν Ald. Ben.
[2] καὶ omittunt Ald. Ben.
[3] οἰκειῶν Ald.
[4] πρὸς αὐτὸν Ald. Ben.
[5] ἀπίωσιν Ald. Ben.
[6] ἀτόπως Ald. Ben.
[7] περιτρέπει Ald. Ben.
[8] μετὰ omittit Ben. et p. 96. v. 1. Θηβαίων dat.

Ὁ ποιεῖν ἀτόπως] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν τῷ προσήκοντι τόπῳ. Sed legendum videtur pro ἀτόπως, αὐτός. Idem.

Τοῦ μεμνῆσθαι τῶν ὅλων] F. τῶν λόγων, καὶ τοῦ προβουλεύματος. Idem.

κατασκαφὴν τῶν Θηβῶν, ἐπελθόντος τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ταῖς Ἀθήναις, ἐξητούμην ὑπ᾽ αὐτοῦ εἰς τιμωρίαν.

P. 55. 1. ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπτωκα] Τὸ ἀκουσίως ἐν τούτοις γενέσθαι δηλοῖ.

— ibid. αὐτίκα] Μετ᾽ ὀλίγον.

— 4. πραγμάτων] Ὀχλήσεων.

— 8. ἀνῄρηντο] Ἠφανίσθησαν.

— 11. εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν] Ἐκτὸς τῶν ὀνομάτων τῶν παριστώντων τὸν Φίλιππον σωτῆρα, φίλον, καὶ εὐεργέτην, καὶ τὰ τοιαῦτα.

— 12. ὑφορώμενοι] Ὑφορῶμαι, ἀντὶ τοῦ, κρυπτῶς βλέπω, ἢ ὑπονοῶ, ἢ φοβοῦμαι.

— 13. ἤγετε] Ἐστέργετε.

— 16. τρόπον τινὰ] Ἀντὶ τοῦ συνεσκιασμένως, ἐκ πλαγίου.

— ibid. ἐκ πολλοῦ] Χρόνου δηλονότι.

— ibid. περιϊὼν] Περιερχόμενος. τὸ σχῆμα δὲ τοῦ λόγου, νόημά ἐστιν ἕν, τῇ ἑρμηνείᾳ πλείοσι κώλοις ἐπεκταθὲν καὶ γεγονὸς πνεῦμα.

— 17. Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβαλοὺς] Ἔθνη ταῦτα πλησίον Μακεδονίας.

— 19. ἐποιεῖτο ὑφ᾽ ἑαυτῷ] Ἤγουν ὑπετάττεσθε.

— 20. διεφθείροντο] Ἤγουν δῶρα λαμβανόντες ἦσαν διεφθαρμένοι.

— ibid. ὧν εἷς] Τῶν βαδιζόντων εἰς τὸν Φίλιππον.

— 21. παρεσκευάζετο] Παρεσκεύαζε.

— 22. ᾐσθάνοντο] Οἱ φθειρόμενοι.

— 23. οὐ πρὸς ἐμὲ] Οὐκ ἐγὼ αἴτιος, οὐκ ἐμοῦ ἅπτεται.

— ibid. διεμαρτυρόμην] Ἐδίδασκον. ‡

— antep. καὶ ὅποι πεμφθείην] Εἶπε κἀν τοῖς Φιλιππικοῖς οἷα ἐποίησεν ἔν τε Πελοποννήσῳ καὶ παρὰ Ἀργείοις καὶ Μεσσηνίοις δημηγορῶν· εἶτα αὔξει τὰς ἐν ταῖς πόλεσι νόσους, δεικνὺς πόθεν αὐτῷ τὸ μὴ κατορθῶσαι συμβέβηκε.

‡ — pen. τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι] Ἤγουν τῶν ἀρχόντων καὶ * τῶν ἀρχομένων, τῶν ἐν τῷ βήματι, τοῖς πολιτικοῖς πράγμασι.

— ibid. καὶ πράττειν] Τῶν [1] διεξιόντων αὐτά.

— ibid. δωροδοκούντων] Δῶρα δεχομένων.

— ult. τῶν δὲ ἰδιωτῶν] Τῶν ἀπηλλαγμένων ἀρχῆς, τῶν ἔξω ὄντων τῶν πολιτικῶν πραγμάτων.

P. 56. 3. οἰομένων ἑκάστων] Τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

— 5. ἀσφαλῶς σχήσειν] Ἀκινδύνως διατεθήσεσθαι.

— 10. ἐδωροδόκουν] Δῶρα ἐλάμβανον. ‡

— ibid. κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροὶ] Λεληθότως ὁ ῥήτωρ παραινέσαι βούλεται φεύγειν τὴν προδοσίαν, τὸ πέρας αὐτῆς ἐλεεινὸν ἐξηγούμενος.

‡ — 18. ἀποδομένων] Ἤγουν ἀνθρώπων πωλησάντων, προδοτῶν. ‡

— 19. καὶ μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ] Καλῶς ἡ τάξις ἔχει τῶν λέξεων. μισεῖ γὰρ καταγνοὺς, ἀφ᾽ ὧν κακοὶ περὶ τὴν ἐνεγκοῦσαν ἐγένοντο· μισήσας δὲ, καὶ ἀπιστεῖ· οὐδεὶς γὰρ [2] μισεῖ, εἶτα πιστεύει τῷ μισουμένῳ. ὃν δὲ ἄπιστον καὶ ἐχθρὸν ἡγεῖταί τις, ὑβρίζων οὐ παύεται.

‡ — antep. μέχρι τούτου] Σχῆμα ἐπαναφορὰ κατὰ κῶλον, ὅπερ ἐστὶ καὶ παρισώσεως εἶδος· μέχρι, μέχρι, μέχρι.

P. 57. 3. ἀπερριμμένοι] Ἐξωσθέντες.

— ibid. ἐξ ὧν] Τῶν κατὰ τοὺς προδότας πραγμάτων. ‡

— 5. καὶ πλεῖστα ἀντιλέγων τούτοις] Εὑρίσκεται καὶ τῶν προδοτῶν εὐεργέτης ὁ φιλόπολις.

‡ — ibid. τούτοις] Τοῖς προδόταις. ‡

— ibid. οὗτος ὑμῖν [3] Αἰσχίνη] Ὡς κεφάλαιον τῶν προδοτῶν, τὸν Αἰσχίνην [4] ὠνόμακε· καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποτεινόμενος, οἴεται πρὸς ἅπαντας προσάγεσθαι.

— 9. πάλαι ἂν ἀπολώλατε] Ἔστι γὰρ [5] διαφθορὰ προδοτῶν ἡ ἀργία, καὶ τὸ μὴ ἔχειν πρόφασιν δωροδοκίας. διὰ τὸ δύσφημον δὲ εἰς [6] αὐτοὺς ἔτρεψε τὴν ἀπώλειαν· ἐπεὶ τό γε ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν, Ἐπεὶ, ὅσον ἧκεν εἰς ὑμᾶς, πάλαι ἂν ἡ πόλις διέφθαρτο.

‡ — 10. καὶ περὶ μὲν τῶν τότε] Ἕως ὧδε τὰ τρία πνεύματα· διὸ ἐκ τῆς τῶν τριῶν πνευμάτων συνθέσεως ἀκμὴ γέγονεν ἐντελὴς, ἐκ νοημάτων οὖσα. ‡

— 11. πλείω τῶν ἱκανῶν εἰρῆσθαι] Φθάνει τῶν δικαστῶν τὴν ἐπιτίμησιν. [7] οἶδε γὰρ ὡς ἡ τῶν παλαιῶν ἄκαιρος μνήμη λυπεῖ τὸν καθήμενον.

‡ — 12. ὥσπερ ἑωλοκρασίαν] Φανερὸν μὲν τὸ ὄνομα· εἴρηται γὰρ περὶ [8] κρεμαμένου οἴνου καὶ ἑώλου γενομένου, οἱονεὶ χθεσινοῦ· ἐγένετο δὲ τὸ τῆς ἑωλοκρασίας παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις οὕτως· ἐν ταῖς πανηγύρεσι συνῄεσαν πολλοὶ μετ᾽ ἀλλήλων συμποσιασόμενοι· καὶ ἔμενον πολλάκις πίνοντες ἕως τῆς ἄλλης ἡμέρας ὡς τοὺς ἐν πανηγύρει. εἰ δέ τις τούτων μεθυσθεὶς κατέδαρθε καὶ εἴασε τὸ ποτήριον αὐτοῦ, τῇ ἑξῆς οἱ λοιποὶ συμπόται λαβόντες τοῦτο ἐξέχεον κατὰ τῆς ἐκείνου κεφαλῆς ὥσπερ ἐπεγγελῶντες, διότι οὐκ ἴσχυσε μιμήσασθαι αὐτούς. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν ἐκείνου τοῦ χθεσινοῦ καὶ ἑώλου γενομένου εἶπεν οἰκείως ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὧν αὐτῷ ἐνεκάλεσεν ὁ Αἰσχίνης, διότι παλαιὰ αὐτοῦ κατηγόρηκε.

— 13. κατασκεδάσας] Ἐμοῦ δηλονότι. ἐνέμεινε δὲ τῇ τροπῇ τῆς ἑωλοκρασίας.

— ibid. ἣν] Ἑωλοκρασίαν.

— 14. ἀπολύσασθαι] Διαλῦσαι.

— 15. παρηνώχλησθε] Ὄχλησιν ἐλάβετε παρεξαχθέντες.

P. 58. ult. μίσθωτος] Πολλαὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις· οἱ μὲν γὰρ λέγουσιν, ὅτι ἑκὼν ἐβαρβάρισεν εἰς τὸ μισθωτὸς, ἵνα, ὥσπερ τῶν δικαστῶν βουλομένων διορθώσασθαι, αὐτὸ,

[1] διεξαγόντων M. Wolf.
[2] μισεῖ, εἶτα omittit Par. a.
[3] Αἰσχίνην Ald. Ben.
[4] νενόμικε Ald. Ben.
[5] διαφορὰ Ald.
[6] ἑαυτοὺς Ald. Ben.
[7] οἶδεν ὡς Ald. Ben.
[8] κεκραμένου M. Wolf.

αὐτὸς κακούργως τὴν διόρθωσιν ἀνθ᾽ ὁμολογίας δέξηται καὶ εἴπῃ, ὅτι ἀκούεις ἃ λέγουσιν, ὅτι μισθωτόν σε καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Μένανδρος ὁ Κωμικὸς καὶ τινὲς αὐτοῦ φίλοι παρόντες ἐν τῷ δικαστηρίῳ χαριζόμενοι τῷ Δημοσθένει, ἅτε δὴ φίλοι ἐρωτήσαντι αὐτοὺς, τοῦτο ἀναστάντες εἶπον, ὅτι μισθωτός ἐστιν ὁ Αἰσχίνης· καὶ αὐτὴν τῶν ὀλίγων τὴν φωνὴν ὥσπερ ἀπόκρισιν ἐδέξατο παντὸς τοῦ δικαστηρίου. Γενέθλιος δὲ φησὶν, ὡς ὅτι ἔθος ἐστὶ τοῖς ῥήτορσι, καὶ μάλιστα τῷ Δημοσθένει, τὰ ἀμφίβολα ὡς ὡμολογημένα λαμβάνειν. ΑΛΛΩΣ. ‡ Τινὲς εἰρήκασιν ὅτι ἑκὼν ἐν τῷ ἐρωτᾷν ὁ ῥήτωρ ἐβαρβάρισεν ἐξεπίτηδες, [1] μίσθωτος λέγων· εἶτα ἐπελάβετό τις αὐτοῦ, ὡς διορθούμενος, καὶ [2] ἐβόησε τῷ ἰδίῳ τόνῳ μισθωτός· εἶτα τὴν διόρθωσιν ἀπόκρισιν καὶ βεβαίωσιν εἴρηκεν. οἱ δέ φασιν ὡς Μένανδρος ὁ Κωμικὸς, φίλος ὢν αὐτοῦ, καὶ ὢν ἐν τοῖς δικασταῖς, ἀπεκρίνατο χαριζόμενος· καὶ τοῦ ἑνὸς τὴν φωνὴν ὡς τῶν πάντων ἐδέξατο. ἔνιοι δὲ ὑπέλαβον, ὡς ἐρωτήσαντος αὐτοῦ, οἱ δικασταὶ διελέχθησαν, Τί βούλεται οὗτος, καὶ Τί ποιεῖν δεῖ; καὶ ταύτην αὐτῶν τὴν ζήτησιν προλαβὼν, ἐποίησε τὴν ἀπόκρισιν.

P. 59. 1. βούλομαι τοίνυν ἤδη καὶ περὶ τῆς γραφῆς [3] αὐτῆς] Διττῶς διεῖλε τὸ δίκαιον· καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ ἀναιρέσει τῶν ἀδικημάτων ἐστὶν [4] ἔνθα ἀντεγκαλεῖ τῷ ἀντιδίκῳ, τὸ δὲ λοιπὸν ἐν τῇ θέσει τῶν εὐεργετημάτων ‡ τε ‡ καὶ τῶν πράξεων.

‡ — ibid. γραφῆς αὐτῆς] Ἐνταῦθα δεῖ λαβεῖν ἀντὶ τοῦ μόνης, οἷον περὶ μόνης αὐτῆς τῆς γραφῆς ὥσπερ ἐστὶν ὅμοιον καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅταν λέγῃ, Τυδείδης δ᾽ αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη, ἀντὶ τοῦ μόνος.

— 4. προβεβουλευμένον] Προβεβουλευμένου Στεφάνου.

— antep. Ἐλαφηβολιῶνος] Νοεμβρίου.

P. 60. 2. Διονυσίοις] Ἐν οἷς Διονυσίοις εἰσήγοντο ἄνθρωποι κοινὰς τραγῳδίας λέγοντες.

— 11. καταβάλλεσθαι] Εἰσάγειν.

— antep. μὴ ἀναγορεύειν] Οὐκ ἐώντων τῶν νόμων, ὅτε ἔδει ἀναγορεῦσαι μὲν, οὐ στεφανῶσαι δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ.

— ult. εἰ Πνυκὶ] Πνὺξ ἡ ἐκκλησία, ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν αὐτῇ.

P. 61. 1. κλήτορες] Οἱ μαρτυροῦντες τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην. ‡

— 3. ἃ μὲν διώκει] Ἀρχή ἐστιν αὕτη τοῦ ἑτέρου μέρους τοῦ δικαίου, ὡς ἔφην.

— 4. ἐγὼ δ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν τούτων] ‡ Κατηγοριῶν ‡ δι᾽ ὧν ἕπομαι τῷ ἀντιδίκῳ δῆλός εἰμι τὴν ἀλήθειαν ἀγαπῶν. προσεκτέον δὲ ἀκριβῶς τοῖς λεγομένοις, ἵνα μὴ ἐναντιώματι περιπέσωμεν. εἰ γὰρ ἐν τῷ προοιμίῳ δυσχεραίνων ἔφη μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς [5] δεῖ ἀκούειν, νῦν δὲ ἕπεται τῇ γραφῇ — τοῦτο γὰρ ἐπαγγέλλεται —, πῶς οὐκ ἂν δόξειεν αὐτὸς αὐτῷ περιπίπτειν. ἰστέον οὖν ὡς Αἰσχίνης, ἡνίκα ‡ μὲν ‡ ἐξ ἀρχῆς τὴν κατὰ τοῦ Κτησιφῶντος παρεῖχε γραφὴν, τὴν διαβολὴν τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τοῦ Δημοσθένους προὔταξεν· ὅτε μέντοι τὸν λόγον τῆς κατηγορίας [6] ᾠκοδόμησεν, ἐνήλλαξε [7] τὰ κεφάλαια πρὸς τὸ δοκοῦν [8] αὐτῷ χρήσιμον, μεταθεὶς τὴν διοίκησιν. ὁ τοίνυν ῥήτωρ κατὰ μὲν τὴν γραφὴν ζηλοῦν ἐπαγγέλλεται· λυσιτελεῖ γὰρ αὐτῷ προτάξαι τὴν πολιτείαν· ἀποφεύγει [9] δὲ τὴν ἐπινοηθεῖσαν ἐν τῷ λόγῳ μέθοδον, ὡς βλάπτουσαν αὐτόν. ὥστε οὐδὲν ἐναντίον ἀναφανήσεται.

— 7. καὶ οὐδὲν ἑκὼν παραλείψω] Ἵνα κἂν ἄλλως [10] ποιήσῃ, σχῇ ἀποφυγὴν, τὴν ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἤ τι τῶν τοιούτων.

‡ — 8. γράψαι] Ψηφίσασθαι τὸν Κτησιφῶντα. ‡

— 10. ὅτι ἂν δύνωμαι ἀγαθὸν] * [11] Προεθίζων τοὺς [12] δικαστὰς [13] περὶ μὲν τῶν συμβάντων μὴ πάντ᾽ αὐτοῦ τῇ γνώμῃ ἐγκαλεῖν· ἃ δὲ μὴ δυνάμεώς ἐστιν [14] ἀνθρωπίνης, ταῦτα τῇ [15] τύχῃ λογίζεσθαι.

— ult. ἔτι μέντοι καὶ τοὺς νόμους] Ὁ μηδένα ἔχων νόμον σκόπει πόσους ἔχει· ὁμολογεῖ δὲ καὶ δεικνύειν ἐπαγγέλλεται.

‡ P. 62. 1. τούτῳ] Τῷ Κτησιφῶντι.

— 2. ἁπλῶς] Ἀπεριέργως.

— 3. πέπρακται] Πεπολίτευται. ‡

[1] μίσθωτος λέγων omittunt Ald. Ben.
[2] ἐβόησε μίσθωτος, τῷ τόνῳ ἤδη καὶ μισθωτός· Ald. Ben.
[3] αὐτῶν Ald.
[4] ἔνθα ἐστὶν, Ald. Ben.
[5] δεῖ omittunt Ald. Ben.
[6] ᾠκονόμησεν Ben.
[7] τὰ omittunt Ald. Ben.
[8] αὐτῷ τι χρήσιμον Ald. Ben.
[9] γὰρ Ald. Ben.
[10] ποιήσῃ omittunt Ald. Ben.
[11] προεθίζει Ben. προεθίζων Ald. Par. a.
[12] δυνάστας Par. a. Ald.
[13] διὰ τὴν ὑστεραίαν· ἢ πάντα μὲν περὶ τῆς γνώμης ἐγκαλεῖν Ald. Ben.
[14] ἀνθρωπίνης ἐστὶ, τύχῃ Ald. Ben.
[15] τύχῃ μὴ λογίζεσθαι Ald.

Ἐβαρβάρισεν ἐξεπίτηδες] F. A. μισθωτὸς λέγων. ἡμεῖς τοίνυν Ἀττικίζειν οἰόμενοι βαρβαρίζομεν. et v. 16. καὶ ἐβόησεν ἰδίῳ τῷ τόνῳ, μισθωτός. Idem.

Ἐν τῇ θέσει] Supra ἐν τῇ ἀναιρέσει. Idem.

Περιπίπτειν] F. ἀντιπίπτειν. Idem.

Ἵνα κἂν ἄλλως] S. ποιήσῃ, σχῇ ἀποφυγήν. Idem.

Προεθίζων] Locus prorsus corruptus, sic fortasse corrigendus: προεθίζει τοὺς δικαστὰς, περὶ μὲν τῶν συμβάντων μὴ πάντ᾽ αὐτοῦ τῇ γνώμῃ ἐγκαλεῖν· ἃ δὲ μὴ δυνάμεώς ἐστιν ἀνθρωπίνης, ταῦτα τῇ τύχῃ λογίζεσθαι. et p. 98. col. 1. v. 3. ἡμῖν τὰς ἐν Ἑλλάδι πράξεις. Idem.

— 4. καί με μηδεὶς ὑπολάβῃ] Προθεραπεύει τὸ ἄτοπον. ἵνα γὰρ μή τις εἴπῃ, τί λέγεις ἡμῖν ἐν Ἑλλάδι πράξεις γεγενημένας, ἐπισημαίνεται, ὅτι, τὸν ὅλον μου βίον καὶ πᾶσαν τὴν πολιτείαν μεμψάμενος, αὐτὸς γέγονεν αἴτιος κἀκείνων ποιήσασθαι μνήμην· ὥστε οὐκ ἀποπλανῶν καὶ ἀποχωρίζων τὸν λόγον, ταῦτα διέξειμι.

‡ — ibid. ἀπαρτᾶν] Πόῤῥω ποιεῖν καὶ χωρίζειν τὴν ἀπολογίαν τὴν νῦν ἐκ τῆς γραφῆς καὶ τῆς κατηγορίας, ἧς νῦν κατηγοροῦμαι.

— ibid. γραφῆς] Τοῦ προβουλεύματος.

— 10. προαιρέσεων] Πραγμάτων προκειμένων.

— 12. ἀποδείξεις] Τὰς [1] ὑπὸ ἐμαυτοῦ. ὅτι ἐξ ὧν πεποίηκα εὔνους ὢν τῇ πόλει πεποίηκα.

— 13. ἃ μὲν οὖν] Σχῆμα κατὰ ἀποσιώπησιν. ‡

— 14. προὔλαβε καὶ κατέσχε Φίλιππος] Μονονουχὶ μέμφεται τὴν τύχην, ἐφ᾽ οἷς βραδύτερον πεπολίτευται· διὰ τοῦτο γὰρ κατέσχε [2] τὰ πλεῖσθ᾽ ὁ Φίλιππος, οὔπω [3] Δημοσθένην βλέπων ἐπὶ τοῦ βήματος.

‡ — ibid. κατέσχε] Ἐχειρώσατο.

— 15. τούτων] Τῶν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι, ἅπερ οὐχ ἅπτεταί μου. ‡

— ibid. ἐπὶ ταῦτα ἐπέστην] Ὥσπερ τινὸς δαίμονος ἐπιστασίαν λέγει, τῆς αὐτοῦ κηδεμονίας τὴν παρουσίαν.

‡ — 16. διεκωλύθη] Ὁ Φίλιππος.

— 17. πλεονέκτημα] Προτέρημα.

— 19. φορὰν προδοτῶν] Τροπικῶς εἶπε· φορὰ γὰρ εἴωθε λέγεσθαι ἐπὶ σίτου ἢ ἄλλων καρπῶν τῶν φερομένων ἐν ἑκάστῳ ἐνιαυτῷ· ἐνέμεινε δὲ τῇ τροπῇ, εἰπὼν, καὶ φυομένου κακοῦ.

— pen. λαβὼν] Ὁ Φίλιππος.

— ult. κακῶς ἔχοντας] Ὅμοιον τῷ, αἱ πόλεις ἐνόσουν.

P. 63. 1. διέθηκε] Ἐποίησε τῶν Ἑλλήνων.

— 2. τοῖς δὲ] Τοῖς προδόταις.

— 5. συνισταμένου] Ἤγουν ἐν ὑπάρξει ὄντος, τοῦ οὐσιωμένου καὶ εἰς σύστασιν ἐρχομένου. πλείω γὰρ σημαίνει τὸ συνίστασθαι, τὸ πεπηγέναι, τὸ ἐν ὑπάρξει εἶναι, τὸ ἀποκαθίστασθαι, τὸ φίλον τινὶ γίνεσθαι.

— 9. ὁ γὰρ ἐνταῦθα] Ἤγουν ἐν τῷ λέγειν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. ‡

— 10. πότερον αὐτὴν ἐχρῆν] ‡ Ἀποστροφὴ καὶ ‡ κατ᾽ ἐρώτησιν τὸ σχῆμα. θαῤῥεῖ γὰρ [4] τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν. ἔστι ‡ δὲ ‡ φρόνημα μὲν τὸ ἀπὸ τῶν ἔργων, ἡ δὲ ἀξία τῆς τύχης.

‡ — ibid. φρόνημα] Ὕψωμα.

— 11. ἀξίαν] Τιμήν.

— 12. συγκατακτᾶσθαι] Γίνεσθαι συναιτίους τῷ Φιλίππῳ τῆς κτήσεως τῆς ἀρχῆς τῶν Ἑλλήνων. ‡

— 14. [5] δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς] Τῇ οἰκείᾳ κρίσει τὸ ἀπευκτὸν ἐμφαίνει τοῦ πράγματος.

‡ — antep. ἀλλὰ καὶ τούτων] Ἤγουν τῶν συναιτίων καὶ τῶν περιεωρακότων.

— pen. ἀπηλλάχασι] Ἤγουν πλέον ἐδυστύχησαν.

P. 64. 1. ἦγεν ἡσυχίαν] Ἡσύχαζε.

— 5. τὴν ἐλευθερίαν] Αὐτονομίαν ἠκρωτηρίαζε.

— 6. πολιτείας] Δημοκρατίας.

— 11. λέγειν] Δημηγορεῖν ἢ ψηφίζεσθαι.

— 13. τοῦ χρόνου] Τῆς ζωῆς, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. ‡

— 15. καὶ πλείω σώματα καὶ χρήματα] Προλύει καὶ νῦν ὁ ῥήτωρ ἐσομένην ἀντίθεσιν, ἐν ᾗ περὶ Θηβαίων καὶ Εὐβοέων ὁ Αἰσχίνης διαλεγόμενος τοῦτο ἐγκαλεῖ, ὅτι πολλὰ πεποίηκε δαπανῆσαι τὴν πόλιν.

‡ — antep. τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον] Ἐξορωρυγμένον. ἤδη ἔγνωμεν ὅτι τὸν ὀφθαλμὸν ἐπλήγη ἐν τῇ Μεθώνῃ, τὴν δὲ κλεῖν ἐν Ἰλλυρίοις, τὸ δὲ σκέλος καὶ τὴν χεῖρα ἐν Σκύθαις.

— pen. πεπηρωμένον] Ἤγουν βεβλαμμένον.

P. 65. 6. εἰς νοῦν ἐμβαλέσθαι] Ἐννοῆσαι.

— 7. λόγοις] Ὁμιλητικοῖς, καὶ ἐν σκέψεσι περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων.

— 8. ὑπομνήματα] Εἰκόνας.

— ibid. κακίαν] Δειλίαν.

— 9. αὐτεπαγγέλτους] Αὐτοὺς ἡμᾶς ἐπαγγελλομένους. ‡

— 10. παραχωρῆσαι Φιλίππῳ] Τὸ οἰκεῖον κτῆμα ἡ λέξις σημαίνει· ἀποδίδωσι μὲν γάρ τις τἀλλότριον, παραχωρεῖ δὲ τῶν ἰδίων. καὶ τῷ Φιλίππῳ δὲ μετὰ βαρύτητος εἴρηται. τίνι γὰρ, εἰπέ μοι, παραχωρεῖς; ὁμοφύλῳ; [6] στέργω. τὴν τύχην Λακεδαιμονίοις; [7] οὐκ ἀνιῶμαι. ἐὰν δὲ ἐπιστήσῃς μοι Μακεδόνα δεσπότην, οὐ φέρω τὴν συμφορὰν, ἀρνοῦμαι τὸν ἐκ Πέλλης ἡγούμενον.

— antep. λοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγκαῖον] Ἱκανῶς ἐκ τῶν προλεχθέντων συνήγαγεν, ὡς ἀναγκαῖον τὸν ὄντα Ἀθηναῖον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων ἀμύνασθαι.

— pen. τοῦτ᾽ ἐποιεῖτε μὲν ὑμεῖς] Εἰ δὲ ἀναγκαῖον, καλῶς ἐποιεῖτε καὶ ὑμεῖς αὐτὰ, κἀγὼ συνεβούλευον. ἐνήλλαξε μέντοι τὴν τάξιν: ἦν γὰρ πρῶτον μὲν τὸ γράφειν, δεύτερον δὲ τὸ πεισθέντας ποιεῖν, ἵνα δόξῃ ἕπεσθαι αὐτοῖς

[1] ὑπὲρ M. Wolf.
[2] τῶν πλείστων Ald. Ben.
[3] Δημοσθένης Ald. Ben.
[4] τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν omittunt Ald. Ben.
[5] δεῖν Ald.
[6] στέργω τὴν τύχην. Ald. Ben.
[7] οὐ κἀνιῶμαι. ἐὰν δὲ ἀπιστήσῃς Ald.

Θαῤῥεῖ γὰρ] Addenda verba auctoris: τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν. et col. 2. v. 40. F. καὶ τὸ τῷ Φιλίππῳ δέ. et p. 99. col. 2. v. 7. πάλιν αὐτὴν ἐλευθερῶν πρὸς εὔνοιαν ἕλκει. Idem.

καὶ τῷ φρονήματι τῷ κοινῷ.

‡ P. 66. 1. ἔγραφον] Ἐψηφιζόμην.

— ibid. ἐπολιτευόμην] Τὰ τῆς πολιτείας ἔπραττον.

— 4. Πύδναν] Τὸ νῦν Κύτρος.

— ibid. Ποτίδαιαν] Ἡ νῦν Βέροια.

— 6. τὴν Πεπαρήθου] Πεπάρηθος νῆσός ἐστι πρὸς τῷ Αἰγαίῳ πελάγει πρὸ τῆς Θετταλίας. ταύτην ἐπόρθησεν Ἄλκιμος ναύαρχος τοῦ Φιλίππου.

— 8. τουτουσὶ] Δηλονότι τοὺς Ἀθηναίους. ‡

— ibid. Εὐβούλου καὶ Ἀριστοφῶντος] Δαιμονία τῶν προσηγοριῶν ἡ θέσις. προηγεῖται μὲν γὰρ ὁ Εὔβουλος, [1] ὁ φίλος εἶναι τοῦ Μακεδόνος νομισθείς· διαδέχεται δὲ Ἀριστοφῶν, ἀνὴρ πολλάκις μὲν κριθεὶς, οὐδέποτε δὲ καταγνωσθείς· τρίτος δὲ ὁ Διοπείθης, ὁ περὶ τὴν Θρᾴκην λυπήσας τὸν Φίλιππον, περὶ οὗ ἀγωνίζεται ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ὁ ῥήτωρ. διὰ τοῦτο τελευταίου ἐμνημόνευσε, πᾶσαν ἀποτέμνων ὑπόνοιαν.

— 10. ὦ λέγων εὐχερῶς] ‡ Ἀσκέπτως· ‡ εἰ γὰρ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος οὐ μέλει σοι.

‡ — 11. περὶ τούτων] Ἅπερ ἐποίησεν μετὰ τοὺς ὅρκους.

— 12. σφετεριζόμενος] Ἰδιοποιούμενος.

— ibid. ἐπιτείχισμα] Ἐπιτείχισμά ἐστιν ὁρμητήριον τοῖς πολεμίοις πεποιημένον, ἐξ οὗ ὁρμώμενοι τὴν πόλιν κακῶς ποιοῦσιν ἢ μάχονται.

— 13. ἐπιχειρῶν] Ἅπερ ἐποίησε μετὰ τοὺς ὅρκους.

— 14. κατασκάπτων] Διὰ τοῦ σκάπτειν ἀναστάτους ποιῶν.

— 18. ἀναιρῶν] Ἀφανίζων.

— ibid. τοὺς φυγάδας κατάγων] Τοὺς ἐξορίστους ποιῶν ἐπανελθεῖν, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐλθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα.

— pen. τὴν Μυσῶν λείαν] Πλέοντες οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τὴν Τροίαν, προσώρμισαν τῇ Μυσίᾳ, καὶ νομίσαντες αὐτὴν εἶναι τὴν Τροίαν, ἐπόρθουν· Τήλεφος δὲ ὁ τότε Μυσίας τύραννος πολλοὺς κατατοξεύσας, ἐτρώθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως εἰς τὸν μηρόν· εἶτα ὕστερον χρωμένῳ αὐτῷ περὶ ἰάσεως ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, ὡς οὐκ ἄλλως θεραπευθήσεται, εἰ μὴ ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. ἵνα οὖν μὴ ἀπελθὼν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα γνωσθῇ λαβὼν σχῆμα πτωχοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, προσῆλθεν αὐτῷ ὡς πένης, ἰάσεως τυχεῖν βουλόμενος· ἐπεπαίδευτο γὰρ καὶ τὴν ἰατρικὴν ὁ Ἀχιλλεὺς, ὡς παρὰ Χείρωνι τραφείς. καὶ οὕτω θεραπευθεὶς, μισθὸν τῆς ἰάσεως λέγεται δοῦναι τῷ Ἀχιλλεῖ, τὸ καθηγήσασθαι τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐπὶ Τροίαν ὁδοῦ. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς πασχόντων. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων, ὡς καὶ ἡ Μυσία τότε ἀδίκως ἔπαθεν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πρῶτον, ὕστερον δὲ ὑπὸ τῶν ἀστυγειτόνων καὶ λῃστῶν κατὰ τὴν Τηλέφου ἀποδημίαν. ‡

— ult. περιειργασμαι] ‡ Ματαίως συνεβουλευσάμην. ‡ Ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ἡμαρτημένων πρῶτον ἑαυτὸν εἴρηκε· καίτοι ἐν τοῖς ἄνω ἐναλλάξας, ὡς ἔφην. τὸ δὲ περιείργασμαι, περιττῶς καὶ οὐκ ἀναγκαίως παρῄνεσά τε ἐγὼ, καὶ ἡ πόλις ἡ πεισθεῖσα μάτην ἐπείσθη. εἶτα συναγαγὼν τὴν πόλιν, καὶ συνάψας τῷ ἁμαρτήματι, πάλιν αὐτὴν [2] ἐλευθεροῖ πρὸς εὔνοιαν ἕλκων· καὶ ἑαυτῷ περιτίθησιν ἅπαν τὸ πλημμέλημα.

P. 67. 3. εἰ δὲ ἔδει τούτων κωλυτὴν] Ὕστερον ἐφύλαξε τὸ δίκαιον, πολλὰς πρότερον τὰς ἀτοπίας ἐπισωρεύσας.

‡ — 7. καταδουλούμενον] Δούλους ποιοῦντα.

— 12. ἐφεξῆς] Κατὰ τάξιν ἐχόμενα ἀλλήλων.

— ult. Βοηδρομιῶνος] Ἰουνίου.

P. 68. 2. προσήγγειλαν] Ἐμήνυσαν.

— ibid. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] Σύγκλητος ἐκκλησία λέγεται ἡ γενομένη διά τι ἐξαίφνης κατεπεῖγον· τρεῖς γὰρ ἐκκλησίαι τοῦ μηνὸς γίνονται ὡρισμέναι, ἡ δὲ σύγκλητος οὐχ ὡρισμένη.

— 12. ὁ ἀποστείλας] Ὁ Φίλιππος.

— 13. ὁ ἀπεσταλμένος] Ὁ Ἀμύντας. ‡

— 15. Εὔβουλος ἔγραψε] Πάλιν προτάττει τὸν Εὔβουλον, ἵνα δείξῃ περιφανῶς ἀδικοῦντα τὸν Φίλιππον, ὡς κατανοῆσαι αὐτοῦ [3] τὰς ἐπιβουλὰς καὶ τὸν Εὔβουλον· καὶ ἑξῆς μνημονεύει τῶν ἄλλων λοιπόν.

— antep. ἐγὼ δ᾽ οὐδὲν περὶ τούτων] Καλῶς τὸ περὶ τούτων, ἵνα μὴ πάντῃ ἑαυτὸν ἀλλοτριώσῃ τοῦ γράφειν.

‡ — ult. Βοηδρομιῶνος] Ἰουνίου.

P. 69. 1. ἐχρημάτισαν] Τὴν τῶν χρημάτων ἐξέτασιν ἐποίησαν.

P. 70. 1. λέγε δ᾽ αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Φιλίππου] Σηλυμβρίαν ἐπολιόρκει Φίλιππος πόλιν τῶν ἐπὶ Θρᾴκης. ἔπεμψαν οὖν Ἀθηναῖοι πλοῖα σιτηγήσοντα αὐτοῖς ἐξ Ἑλλησπόντου, Λαομέδοντος ναυαρχοῦντος· καὶ ὑπονοήσας Φίλιππος μὴ ἐπὶ σιτηγίαν ἀφῖχθαι τὰ πλοῖα, ἀλλὰ βοηθήσοντα Σηλυμβριανοῖς, κατέσχεν αὐτά τε καὶ τὸν ναύαρχον, καὶ γέγραφεν Ἀθηναίοις ἐπιστολὴν αἰτιώμενος αὐτοὺς ὅτι βοηθεῖεν Σηλυμβριανοῖς οὐ συμπεριειλημμένοις τῇ εἰρήνῃ, καὶ παρ᾽ αὐτοὺς εἶναι τὸ λελύσθαι τὰς σπονδάς· ἀπειλῶν τε ἀμυνεῖσθαι αὐτοὺς παντὶ σθένει, εἰ μὴ τῶν κατ᾽ αὐτοῦ πραγμάτων πεπαύσονται. ἐλθόντων δὲ παρ᾽ Ἀθηναίων εἰς αὐτὸν πρέσβεων, ἔδωκέ τε τὰ πλοῖα καὶ ἀφῆκε τὸν ναύαρχον. νῦν οὖν Δημοσθένης, αἰτιωμένου αὐτὸν Αἰσχίνου ὡς αἴτιος ἐγένετο τοῦ πολέμου, δολίως μεταχειρίζεται τὸ πρᾶγμα, λέγων ἑαυτὸν μὴ ποιῆσαι τὸν πόλεμον, διὰ τὸ μὴ δηλῶσαι τὸν Φίλιππον τοῦτο ἐν τῇ ἐπιστολῇ· καίτοι αὐτὸς ἦν ὁ παρακεκινηκὼς Ἀθηναίους εἰς τὸ πολεμεῖν Φιλίππῳ, καὶ λέγων, ὡς τῷ μὲν ἔργῳ πάλαι πολεμεῖ πρὸς τὴν πόλιν, τῷ δὲ λόγῳ νῦν ὁμολογεῖ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, καὶ πρὸς ὀργὴν ἐντεῦθεν Ἀθηναίους

[1] καὶ ὁ Ald. Ben.
[2] ἐλευθερῶ Ald. Ben.
[3] τὰς ἐπιβουλὰς omittunt Ald. Ben.

ἐπαίρων. ὅτι δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου πρὸς τὴν τοῦ Φιλίππου ἐπιστολὴν, πᾶς τις ἀναγνοὺς εἴσεται, καὶ φωράσει τὸ ποικίλον τοῦ ῥήτορος.

— antep. φιλοτιμούμενον] Ἴσως φιλοτιμουμένων.

P. 71. 2. προεστηκόσι] Δημαγωγοῖς.

— 5. οὐδαμοῦ Δημοσθένην] Ἀπὸ τοῦ ὀνόματος μὴ κειμένου ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ, ἰσχυρίζεται. ὀνομαστὶ μὲν γὰρ οὐκ ἔγραψεν ὁ Φίλιππος, ὅμως εἰς αὐτὸν τὸν Δημοσθένην αἰνιττόμενος καὶ τοὺς περὶ αὐτόν.

— 10. ἔγραψα] Ἐψηφισάμην.

— 11. παρεδύετο] Ὡς ἐπὶ λῃστοῦ εἶπε τὴν λέξιν.

— ibid. τὴν εἰς Εὔβοιαν] Πρεσβείαν δηλονότι.

— 13. ἔξοδον] Ἔξοδον λέγει αὐτὴν τὴν στρατιάν.

— ibid. πρεσβείαν] Ἀντὶ τοῦ στρατιάν.

— ibid. καὶ τὴν εἰς Ἐρετρίαν] Ἔξοδον.

— 15. τοὺς ἀποστόλους] Τὴν ναυτικὴν δύναμιν λέγει, ἤγουν τὰς ἐκπλεύσεις τῶν νεῶν.

— ibid. καθ' οὓς] Δι' ὧν.

— 19. ἀδικουμένων] Ὑπὸ Φιλίππου.

— ibid. περιεγένετο] Ὑπῆρξεν.

— 20. ὀλιγωρήσασι] Ἀμελήσασι.

— ult. ἐκβέβηκεν] Εἰς τέλος ἦλθεν. ‡

P. 72. 1. καὶ μὴν ὅτι πολλὰ μὲν ἂν χρήματα] Κατασκευὴ τῶν εἰρημένων καὶ αὔξησις· ἵνα μήτε ὕπτιος ὁ λόγος γίγνηται, καὶ ποιήσῃ τὴν πολιτείαν σεμνοτέραν ἐκ τῆς τῶν χρημάτων καταφρονήσεως.

‡ — 3. ταῦθ' ὑπάρχειν] Τὰ πολίσματα ὑπάρχειν καθ' ὑμῶν.

— 6. καὶ πάντων ἥκιστα σὺ] Δηλονότι μάλιστα πάντων σύ.

— 8. κατέλυον] Ἀνεπαύοντο.

— ibid. προὐξένεις] Προεστάτευες, πρόξενος, ἀνάδοχος ὑπῆρχες. ‡

— antep. σοὶ δὲ ἦσαν φίλοι] Ὥστ' [1] ἐφάνης κατὰ τοῦτο τῇ θρεψαμένῃ πολέμιος.

— ibid. οὐ τοίνυν ἐπράχθη τούτων οὐδὲν] Οὐ τοίνυν διεφθάρην ὑπὸ χρημάτων ἐγώ· ἵνα ἀκολούθως ἐπάγαγῃ, Ὦ βλασφημῶν περὶ ἐμοῦ καὶ λέγων ὡς [2] σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δ' ἀναλώσας. εἶτα περιτροπῇ δείκνυσι τὰ ἴδια τῶν δωροδοκούντων, ὡς βοῶσι μὲν ἔχοντες καὶ συναγωνίζονται τῷ δεδωκότι — τοῦτο δὲ Αἰσχίνης ποιεῖ — παύσονται δὲ οὐδέποτε ἄλλως, εἰ [3] μή τις κολάσῃ.

‡ — pen. τούτων] Ὧν ἐπρέσβευσαν. ‡

P. 73. 5. καὶ ἀναῤῥηθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ] Ἴσως οὐδενὸς ἐπισημηναμένου οὐδὲ γραψαμένου, ἔλαθε κυρωθὲν τοῦ Ἀριστονίκου τὸ ψήφισμα. οἱ δέ φασιν, ὅτι, ξενικοῦ στεφάνου πεμφθέντος αὐτῷ διὰ τῶν σεσωσμένων, ἔγραψεν Ἀριστόνικος ἐπιτρέψαι καὶ τὸν δῆμον ἀναγορευθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ· διὸ καὶ λέγει, στεφανωσάντων τοίνυν ἐμὲ, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἤδη μετὰ τούτου γνωσθέντος, ὡς καὶ ἑτέρου πρὸ Ἀριστονίκου τὸ αὐτὸ γράψαντος. ἔοικε δὲ τοῦτο σόφισμα εἶναι· εἰ γὰρ εἶχεν, ἀνέγνω ἄν· ἀλλ' ἔῤῥιπται ἁπλῶς. οὐ μὴν οὐδὲ ληπτέον τὸ δεύτερον κήρυγμα τὸ [4] ὑπὸ Κτησιφῶντος. μετὰ μικρὸν γὰρ ἐρεῖ καὶ περὶ ἄλλων αὐτῷ γραφεισῶν δωρεῶν, ὑπό τε Ὑπερίδου καὶ Δημομέλους.

P. 74. 4. ἔστιν οὖν ὅστις ὑμῶν οἶδεν] Ἀπὸ τοῦ παρεληλυθότος κατασκευάζει τὸ νῦν. ἐπὶ γὰρ τοῦ νῦν στεφάνου εἶπεν ὁ Αἰσχίνης ‡ ὅτι ‡ ὀφλήσει πολλὴν αἰσχύνην ἡ πόλις, εἰ τοῦτον οὐδὲν ἔχοντα χρηστὸν, πάμπολλα δὲ ἡμαρτηκότα, τιμήσειεν. ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ἄδηλον, ἀπὸ τῶν φθασάντων καὶ ἤδη γενομένων λαμβάνει τὴν πίστιν. εἰ γὰρ εἶδεν ἐπ' ἐκείνων τὴν αἰσχύνην συμβᾶσαν, ἐλπιζέτω καὶ νῦν· καὶ γάρ πως εἰκὸς ἦν μᾶλλον τότε γενέσθαι, ὅτε καὶ νεώτερα ὑπῆρχε τὰ πράγματα, καὶ ἡ βάσανος ὑπ' αὐτῶν ἀκριβεστέρα πως γίγνεται.

‡ — 5. χλευασμὸν] Εἶδος εἰρωνείας.

— 7. ἐάν τε καλῶς ἔχῃ] Καὶ ὦσι συμφέροντα.

— 8. ἐάν θ' ὡς ἑτέρως] Ἐπιβλαβῆ. ‡

— 11. οὐκοῦν μέχρι μὲν τῶν χρόνων ἐκείνων] Συλλογίζεται οὕτως· εἰ τοίνυν, φησὶν, οὐδὲν ἐπηκολούθησεν ὄνειδος τῇ πόλει ἐκ τῆς γεγραμμένης τιμῆς ὑπὸ τοῦ Ἀριστονίκου, δέδεικται καὶ ὡμολόγηται, ὡς ἅπας ὁ πρὸ τοῦ ψηφίσματος τοῦ βίου μου χρόνος πάσης διαβολῆς ἐκαθάρευσε, καὶ φανερῶς ἔνδοξα πεπολίτευμαι, καὶ ἡ μαρτυρία τῶν ἔργων σαφεστέρα.

‡ — 12. ἀνωμολόγημαι] Μία ἐστὶ λέξις, ἀντὶ τοῦ ἀνακεκήρυγμαι.

— 14. καταπραχθῆναι] Εἰς τέλος ἀχθῆναι.

P. 75. 3. ἐπὶ Θρᾴκης] Τὸν τόπον. ‡

— ibid. τὸ μὲν πρῶτον ἠξίου συμπολεμεῖν] Αὔξει κατὰ καιρὸν τοὺς Βυζαντίους, ἐπειδὴ μέλλει συνάπτειν αὐτοὺς τοῖς Ἀθηναίοις. ἱκέτης γέγονε τῶν Βυζαντίων διὰ τὴν χρείαν ὁ Φίλιππος, ἄνευ δαπάνης καὶ ὅπλων ἀνύσειν προσδοκήσας τὸ σπουδαζόμενον.

— 6. λέγοντες ἀληθῆ] ‡ Μόνον ‡ οὐ δικαστὴς μέσος τῶν Βυζαντίων καὶ τοῦ Φιλίππου γέγονε, μετὰ τὴν ἀμφισβήτησιν διδοὺς τοῖς Βυζαντίοις ὡς νικῶσι τὴν ψῆφον. συναγωνίζεται δὲ εἰκότως αὐτοῖς, ἐπειδὴ προσέκρουσαν τοῖς Ἀθηναίοις ἀποστάντες πρότερον.

‡ — ibid. χαρακώματα] Στήλας. ‡

— 8. οὐκέτ' ἐρωτήσω] Ἐνταῦθα οὐκ ἔτ' ἐπάγει τὴν ἐρώτησιν, φοβούμενος μή τις εἴπῃ ὅτι οὐκ ἐχρῆν. λελύπηνται γὰρ εἰς αὐτοὺς ὡς ἀποστάντας. πολλάκις γὰρ εἴπομεν, ὅτι εἰ μὴ πάνυ θαρσεῖ ὁ ῥήτωρ, ὡς οὐκ [5] ἀποκρινεῖταί τις εἰ μὴ ὃ βούλεται, οὐ χρῆται τῷ σχήματι. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀμφίβολον ὡς ὁμολογούμενον φθάσας εἴρηκεν.

‡ — 11. ἀλλοτριωθῆναι] Ἀφ' ἡμῶν. ‡

— ibid. ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Εὐκαίρως Ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι εἶπε, καὶ οὐχὶ Ὦ δικασταὶ, καίτοι πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλεγόμενος· ἐδεῖτο γὰρ τῆς ἀξίας καὶ φιλανθρωπίας ἐνταῦθα τῶν Ἀθηναίων, [1] εἰς τὸ σεσῶσθαι τοὺς κινδυνεύοντας. εἶτα ἐπειδὴ τὸ ὑμεῖς ἔμφασιν ἔχει τῶν καθημένων, πρὸς οὓς ὁ λόγος, ἀξιοπίστως ἅμα καὶ συνετῶς ἐν αὐτοῖς εἶναι τὴν ὅλην πόλιν διϊσχυρίζεται.

‡ — 16. δεῖ μαθεῖν] Ὑμᾶς δηλονότι.

— ibid. ἐνστὰς πόλεμος] Καθ' ἡμῶν. ‡

— 18. τῆς νῦν εἰρήνης] Τῆς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου. φησὶ γὰρ οὐκ ἔστι μᾶλλον εἰρήνη, ἀλλὰ δειλία· ἐσπείσατο γὰρ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτοὺς ‡ ὥσπερ ὁ πατὴρ, ὥστε αὐτοὺς ‡ αὐτονόμους εἶναι καὶ ἀφορολογήτους· ὅμως μέντοι ὑπακούειν [2] αὐτῷ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

— 19. ἣν] Ἥν τινα εἰρήνην τηροῦσι μὴ [3] συγχωροῦντες ‡ ἡμᾶς ‡ Ἀλεξάνδρῳ πολεμῆσαι διὰ τὰς μελλούσας ἐλπίδας. ἐλπίζουσι γὰρ ἐπανελθόντα τὸν Ἀλέξανδρον [4] ἐκ τῶν Περσῶν μεγάλα αὐτοῖς χαρίζεσθαι ὡς προδόταις.

‡ — ult. ὧν αὐτοὶ προῄρηνται] Τῆς δουλείας δηλονότι.

P. 78. 1. ῥήτραν] Γνώμην.

— 4. παρεστηκότι] Ἤγουν ἐνεστῶτι.

— 5. ἀναστάσει] Ἀναστατώσει.

— 6. δαίοντος] Δῃοῦντος καὶ ἀφανίζοντος.

— antep. ἐξείλετο ἄμε] Ἐξήγαγεν ἡμᾶς.

— pen. ἀποκατέστασε] Εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν ἐπανήγαγε.

P. 79. 1. ἐπιγαμίαν] Συγγενικὴν, γνησίαν, ὥσπερ ἀπὸ γάμου συνεδέθησαν, γνησίαν ὡσπερεὶ ἦσαν ὁμόφυλοι.

P. 80. 5. ἀνακαρύξαι] Ἀνακήρυξιν δοῦναι τῷ στεφάνῳ.

— 7. ἐπιστέωνται] Γινώσκωσιν.

— 8. εὐχαριστίαν] Ἀντίδοσιν.

P. 81. 2. ἱδρύονται] Καθιδρύουσιν· ἤγουν θεοποιοῦσιν αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους. ‡

— 10. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ [5] πολιτεία] ‡ Ἡ βουλὴ ἡ ἐμὴ καὶ ἡ παρὰ τῆς πόλεως πρᾶξις. ‡ παρατήρει ὅπως πανταχῆ τὴν προαίρεσιν καὶ τὴν ἐγχείρησιν ἐθίζει αὐτοὺς, ἀλλ' οὐ τὸ τέλος σκοπεῖν. ἐπειδὴ τοῦτο ἄγειν ἐπὶ τὴν τύχην βούλεται, ὡς οὐκ ὢν ὑπεύθυνος.

‡ — 14. πολιορκῶν] Διὰ τὸ μὴ ὑπακοῦσαι αὐτοὺς σὺν ἐκείνῳ πολεμεῖν ἡμῖν.

— 19. ἐξ ὧν] Ἐκ τοῦ δεηθῆναι τοὺς Βυζαντίους, παριδόντες τὰ πταίσματα. ‡

— 22. σύμβουλον λέγω καὶ ῥήτορα] Ἴσως ἡ διαστολὴ πρὸς τοὺς στρατηγούς.

‡ — ibid. πλὴν δι' ἐμὲ] Ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ δι' ἐμέ. ‡

— antep. ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας] Ἐπειδὴ δυστυχοῦντας ἀνθρώπους διέβαλλε, προλύσας ἱκανῶς διὰ τῶν προειρημένων, τὴν ἀντίθεσιν ὁ ῥήτωρ ἔθηκε νῦν φανερῶς.

‡ — pen. ἐποιήσατο] Αἰσχίνης δηλονότι. ‡

— ult. συκοφαντίας οὔσας] Οὐ μόνον [6] τῷ εἶναι ψευδεῖς. λέγεται γὰρ συκοφάντης οὐχ ὁ ψευδόμενος μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ πολυπραγμονῶν τὰ μὴ προσήκοντα καὶ λέγων πονηρά.

‡ P. 82. 1. τοῦτο] Ὅτι ψευδεῖς ἦσαν.

— 3. κέχρημαι] Ἀντὶ τοῦ ἐκεχρήμην.

— 4. χρήσασθαι] Βοηθῆσαι αὐτοῖς.

— ibid. τῶν καθ' ὑμᾶς] Τῶν ἐφ' ὑμῶν, ἐν τῷ χρόνῳ ὑμῶν. ‡

— 5. καὶ ταῦτ' ἐν βραχέσι] ‡ Ῥήμασι δηλονότι. ‡ διὰ τὸ ὀλιγωρεῖν τὸν ἀκροώμενον, ψυχαγωγεῖν βούλεται διὰ παραδειγμάτων σεμνῶν καὶ κατορθωμάτων λαμπρῶν· καὶ τὸ καθ' αὑτὸν ἀπολύσασθαι, καὶ δεῖξαι ὡς διὰ τὸ ἔθος ἡ πόλις, οὐ δι' ἐμὲ, βεβοήθηκε. καὶ γὰρ ὀφείλει καὶ ἕκαστος ἰδίᾳ, καὶ ἡ πόλις ὅλη, τὰ λοιπὰ πράττειν εἰς ζῆλον τῶν παλαιοτέρων.

‡ — 7. τὰ λοιπὰ] Τὰ ἔμπροσθεν. ‡

— 8. ὑμεῖς τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Καίτοι παλαιότερα τῶν νῦν ἐστὶ τὰ λεγόμενα, ἀλλὰ δῆλον ὡς πρὸς μίαν πόλιν διαλέγεται· διὸ καὶ εἶπεν Ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ γένος ὅλον δηλῶν.

— 12. οὐ ναῦς οὐ τείχη] ‡ Ἦσαν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι λαβόντες αὐτῶν τὰς ναῦς ἐν Αἰγὸς ποταμῷ διὰ Λυσάνδρου, καὶ τὰ τείχη αὐτῶν κατασκάψαντες. ‡ ἀπογυμνοῖ ‡ δὲ ‡ αὐτὴν πάσης παρασκευῆς καὶ δυνάμεως, ἵνα πλέον δυσωπήσῃ τὸν κατήγορον. εἰ γὰρ, ὅτε μηδεμίαν ἐκέκτητο δύναμιν, ἀντεῖχεν πρὸς τὴν τοσαύτην δύναμιν φιλανθρωπίας ἕνεκεν, πῶς, ὅτε οὐκ ἀσθενὴς ἦν ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἐπίσημος καὶ δυνατὴ, προδώσειν τοὺς Ἕλληνας ἔμελλεν;

— 13. οὐ πολλαῖς δὲ] Ἵνα μὴ ὡς αὐξηθείσης τῆς δυνάμεως λοιπὸν ἐλαττώσῃ τὸ θαῦμα. αὕτη δέ ἐστιν ἡ μεγάλη μάχη ὀνομαζομένη· καὶ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι. ἀλλὰ προεθίζει τοὺς ἀκροατὰς, ὅτι καί ποτε τὴν ἧτταν ἐστέρξατε ὑπὲρ τῶν [7] ἀδικουμένων πολεμήσαντες. ἐξαρκεῖ δὲ τὸ ἐξήλθετε.

— antep. τῶν τότε Ἀθηναίων πολλὰ ἂν ἐχόντων] Νῦν ὅτε περὶ τοῦ μὴ δεῖν μνησικακεῖν ἐμνημόνευσεν, εἶπε τοῖς τότε Ἀθηναίοις, καίτοι γε τοῖς νῦν αὐτὸς ὡς εἴπομεν λογισάμενος.

‡ — P. 83. 1. τοῦτο] Τὸ μνησικακῆσαι.

— 2. εὐεργετῶν] Μὴ ἐχθρῶν. ‡

— pen. ἀλλ' ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ τιμῆς] Ἵνα μὴ [8] δοκῶσιν, ὡς μισοῦντες ἀμυνόμενοι Λακεδαιμονίους ὄντας ἐχθροὺς, πεποιῆσθαι

[1] ἐφάνη κατὰ Ald. ἐφάνη καὶ κατὰ Ben. [2] σιωπῇ Ald. [3] μὴ ταῖς κολάσεσι Ald. Ben. [4] ἐπὶ Ald. Ben. [5] ἀποκρίνεταί Ald. Ben.

Οὐ δικαστὴς] Ὡς δικαστής. Idem. Et sic dedit.

[1] διασεσῶσθαι Ald. Ben. [2] αὐτῶν Ald. Ben. [3] συγχωροῦντας Ald. [4] κατὰ Ald. Ben. [5] πόλις Ald. [6] τὸ Ald. [7] ἀδικημάτων Ald. Ben. [8] δοκῶνται Ald. Ben.

Διασεσῶσθαι] F. εἰς τὸ διασεσῶσθαι. Wolf.

Ἀλλὰ δειλία] F. ἡ δουλεία. et v. 17. ὑπακούειν αὐτῷ καὶ κατὰ γῆν. Idem.

Δηλῶν] Post δηλῶν habet Edit. Ald. Scholium, quod ad p. 84. v. ult. attinet.

Εἶπε τοῖς τότε Ἀθηναίοις] F. εἶπε τῶν τότε Ἀθηναίων. Wolf.

πόλεμον. τὸ δὲ ἤθελον, οἷον οὐ Δημοσθένους αὐτοὺς ἐρεθίζοντος. οὐ λόγος, φησὶν, ἐξῆγεν ἡμέτερος, ἀλλὰ ἡ φύσις ἐκίνει πρὸς τὴν παράταξιν. εἶτα ἐπικρίνει καὶ βεβαιοῖ, τῶν πατέρων τὴν γνώμην ἀποδεχόμενος, καὶ τοῖς κοινοῖς λογισμοῖς κυροῖ τὸ πολίτευμα· ὥστε δοκεῖν μὲν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις δημηγορεῖν, ἅπασι δὲ συμβουλεύειν ἀνθρώποις τὰ χρήσιμα.

‡ — ult. ὀρθῶς] Δικαίως καὶ συμφερόντως. ‡

P. 84. 1. [1]κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν] Φασὶ τὸν ὀρνέων οἶκον οὕτω καλεῖσθαι παρὰ Ἀττικοῖς. λέγει οὖν, ὅτι κἂν μεταβάλλῃ τὴν δίαιταν, κἂν ὄρνις εἶναι νομίζηται, ἀποθανεῖται πάντως καὶ μὴ δεικνὺς ἑαυτὸν, ἀλλ' οὕτω κρυπτόμενος.

‡ — 2. καθείρξας] Περικλείσας.

— ibid. ἀγαθοὺς] Ἀνδρείους. ‡

— 3. ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ] Πάλιν τὴν ἐπιχείρησιν ἐπαινεῖ, τὸ δὲ πέρας οὐκ ἀναδέχεται.

‡ — ibid. καλοῖς] Ἀγαθοῖς πράγμασι. ‡

— ibid. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους] Ὥσπερ πρόβολον, ‡ πρὸ ὀμμάτων ἔχοντας τὸ νικᾶν. ‡

— 5. ταῦθ' ὑμῶν οἱ πρεσβύτατοι] Τί [2]λέγω τοὺς πάλαι προγόνους, φησὶ, καὶ ὑμῶν οἱ ζῶντες πρεσβύτεροι ταύτην ἤσκουν τὴν γνώμην, οἳ καὶ τῶν Λακεδαιμονίων κινδυνευόντων ἐφείσαντο, ἡνίκα οἱ κρατήσαντες αὐτῶν ἐν Λεύκτροις διαφθείρειν [3] αὐτοὺς ἐσπούδαζον. οὐκοῦν ἐντεῦθεν ἐξηνέγκατε νόμον, ὡς εὐτυχοῦσι μὲν ὀργίζεσθαι τοῖς ἐχθροῖς, ἐπταικόσι δὲ ἐπαμύνειν [4] δέῃ.

— ult. οὐδ' ὧν ὑπὸ Θεμίσωνος] Θεμίσων τε καὶ Θεόδωρος [5] Εὐβοεῖς, ἐπιθέμενοι Ὠρωπῷ, χωρίῳ Ἀθηναίων, κειμένῳ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς [6] καὶ Βοιωτίας, ἔλαβον αὐτό. ὡς δὲ Ἀθηναῖοι ἔμελλον πολεμεῖν, ἔδοξε δίκῃ μᾶλλον κρίνεσθαι. τὸν δὲ μέχρι τῆς κρίσεως χρόνον Θηβαῖοι ἔφασαν αὐτοὶ λαβόντες φυλάξειν τὸ χωρίον. ὡς δὲ ἔλαβον, [7] οὐδὲ ἑτέροις ἀπέδοσαν, μέχρις οὗ ὁ Φίλιππος ὕστερον [8] σπενδόμενος Ἀθηναίοις ἐν τῷ ἀναχωρεῖν ἐπὶ Μακεδονίαν, ἐχαρίσατο αὐτοῖς τοῖς Ἀθηναίοις, ἀπὸ Θηβαίων λαβών.

‡ P. 85. 1. τῶν ἐθελόντων] Οὐ χειροτονησάσης τῆς πόλεως τριηράρχους, ἀλλὰ τῶν ἐθελόντων [9] γίνεσθαι τριηραρχῶν.

— 4. τὴν νῆσον] Τὴν Εὔβοιαν.

— 5. καὶ τῶν πόλεων] Τῆς Εὐβοίας.

— 6. αὐτοῖς τοῖς ἐξημαρτηκόσιν] Εὐβοεῦσι. ‡

— 7. μηδὲν ὧν ἠδίκησθε] Νομοθετεῖ πάλιν ὁ ῥήτωρ τὰ κάλλιστα φιλοσοφῶν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἔχοι λόγον ἀδικεῖν τοὺς [10] πιστεύσαντας.

‡ — 8. ἐξόδους] Ἐκστρατείας.

— pen. τεθεωρηκὼς] Ἐννενοηκώς.

P. 86. 1. συμβουλῆς οὔσης] Τοῦ σωθῆναι τοὺς Βυζαντίους. ‡

— ibid. τί ἔμελλον κελεύσειν] ‡ Παρακινήσειν. ‡ τὸ ἀξίωμα τοῦ συμβούλου διὰ τοῦ κελεύειν ἐδήλωσεν, ὑπὲρ αὐτῆς τρόπον τινὰ τῆς βουλῆς οὔσης· οἷον, ἐν οἷς ἐδοκοῦμεν ἄλλοις βοηθεῖν, καὶ τὸ λυσιτελὲς ἠνύετο τῆς πόλεως ἤδη, λέγω τὸ συμμαχεῖν Βυζαντίοις· ἐδόκει γὰρ τῷ φαινομένῳ ‡ μὲν ‡ Βυζαντίους ὠφελεῖν, [11] ὠφέλει δὲ καὶ τὴν πόλιν διὰ τὴν [12] σιτοπομπίαν.

‡ — 3. σώζεσθαι] Βυζαντίους.

— 8. οὐκ ἐξῆν] Ἄδειαν εἴχετε.

— 10. βούλομαι τοίνυν ἐπανελθεῖν] Τοῖς εἰρημένοις ὑπαιτίοις οὖσιν ἀναμίξαι πάλιν τὴν μνήμην τῶν ἀγαθῶν ἐπείγεται, ἵνα στείλῃ [13] διὰ τῶν ἐπαίνων τὴν μέμψιν.

‡ — ibid. τούτων ἑξῆς] Ἐχόμενα τῶν προειρημένων. ‡

— 12. ὁρῶν γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ναυτικὸν ὑμῶν] Ὅρα τοῦ φροντίζοντος τὴν διάνοιαν. τὸ καταλυόμενον δὲ, τὸ κατὰ μικρὸν ἀφανίζεσθαι μέλλον.

‡ — 13. τὸ ναυτικὸν] Τάγμα.

— 14. ἀναλωμάτων] Δαπανημάτων.

— 15. τὰ ὄντα] Τὰ περιϊόντα αὐτοῖς. ‡

— 17. ἔθηκα νόμον] ‡ Ἐνομοθέτησα· ‡ οὐ γὰρ ἐπείθοντο ψιλοῖς λόγοις οἱ πλούσιοι. εἶτα, ἐπειδὴ τὸ ἀναγκάζειν ὕποπτον ἦν, ἐπήγαγεν εὐθὺς [14] τὸ δίκαια ποιεῖν. δεῖ γὰρ καὶ ἄκοντας ἐμβάλλειν εἰς τὰ [15] καθήκοντα τοὺς οἰκείους. ἀνεπαχθῶς [16] δὲ τὸν κατὰ τῶν πλουσίων μετεχειρίσατο λόγον, μεταλήψει τῶν ὀνομάτων [17] τὴν ἀνάγκην εἰς τὸ [18] χρήσιμον μεταλλάξας.

‡ — ult. παρασκευὰς] Τὰς πολεμικὰς ἑτοιμασίας.

[1] καὶ Ald. Ben.
[2] λέγεις Ald. Ben.
[3] αὐτοὺς omittunt Ald. Ben.
[4] δέῃ omittunt Ald. Ben.
[5] Εὐβοεῖς ὄντες, ἐπιθέμενοι Par. β.
[6] τῆς Ald. Ben.
[7] οὐκ ἐδίδοσαν, ἀλλ' εἶχον αὐτοὶ, μέχρις Par. β.
[8] σπεισάμενος Par. β.
[9] γενομένων M. Wolf.
[10] πιστεύσοντας Ald. Ben.
[11] ὠφελεῖ Ald. Ben.
[12] σιτοπομπείαν Ben.
[13] διὰ omittunt Ald. Ben.
[14] τὰ Ben.
[15] κατὰ Ald. Ben.
[16] γὰρ Ald. Ben.
[17] τὴν ἀνάγκην omittunt Ald. Ben.
[18] χρήσιμον τὴν ζωὴν μεταλλάξας Par. α.

Παρὰ Ἀττικοῖς] F. παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. IDEM.

Ἐχαρίσατο αὐτοῖς] F. ἐχαρίσατο αὖτις. IDEM.

Τὸ δίκαια ποιεῖν] F. τὸ τὰ δίκαια ποιεῖν. IDEM.

Εἰς τὰ κατὰ] F. εἰς τὰ καλὰ, vel καθήκοντα, τοὺς οἰκείους. ἀνεπαχθῶς δέ. IDEM.

— ibid. καὶ γραφεὶς] Κατηγορηθεὶς παρανόμων.

P. 88. 2. ὑπωμοσία] Ὑπερθέσει, σκήψει, προφάσει. ἔστι γὰρ ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, ἤγουν ἀναβάλλεσθαι· συνωμοσία δὲ τὸ κατά τινων βουλεύσασθαι καὶ ἀλλήλους ὅρκοις συνδεῖσθαι μὴ ἀποστῆναι τοῦ ἀτόπου βουλεύματος, μέχρις ἂν τοῦτο τελεσθείη.

— 3. ὀκνήσαιμι] Ἀναβαλοίμην.

— 5. λειτουργεῖν] Συνεισφέρειν.

— 7. γιγνόμενον] Ὀφειλόμενον.

— 8. τιθέναι] Κατατιθέναι, διδόναι.

— ibid. δυοῖν] Νηῶν.

P. 89. 3. κατὰ τὸν ἐμὸν] Ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

— 8. προτέρου] Τοῦ νόμου.

— ibid. συντέλειαι] Συγκροτήσεις.

— 9. ἐπεχειροτόνησεν] Ἐπεψηφίσατο. ἐπὶ χειροτονίᾳ ἡ κατάστασις τῆς βουλῆς. ‡

— antep. φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν κατάλογον] Ἐν ἤθει καὶ ἐν εἰρωνείᾳ· τὸν γράψαντα γάρ πως κατέλεγεν, [1] ἐμιμήσατο.

‡ P. 90. 1. συντελειῶν] Συνδόσεων.

— 6. πλειόνων] Τῶν δέκα ταλάντων.

— ibid. ἀποτετιμημένη ᾖ] Ἤγουν ἔχῃ ἐκτίμησιν.

— 7. ἀναλογισμὸν] Λογαριασμόν.

— 8. λειτουργία] Συγκρότησις. ‡

— pen. ἄραγε μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν] Οὐχ ἁπλῶς πένησιν, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν.

P. 91. 1. οὐ τοίνυν μόνον τῷ μὴ καθυφεῖναι] Ἀνακεφαλαιοῦται, τὴν αὔξησιν προστιθεὶς, οὐ κατὰ τοῦτο μόνον αὐχῶ, ὅτι μὴ προὔδωκα τὴν γραφὴν, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ νόμος ἐπῃνέθη τῇ πείρᾳ. ἔστι γὰρ ἀπάτη, νικᾶν μὲν, εἶναι δὲ ἀσύμφορον. ὅθεν τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀπόδειξιν εἰς συμμαχίαν καλῶν, τὰ ἑξῆς ἐπάγει κατὰ ἀναίρεσιν, οὐκ ἐν Μουνυχίᾳ ἐκαθέζετο. σημαίνει δ' ὅτι ἱκέτης ἦν ὁ τριήραρχος. οὐ δεσμώτην ἑώρων οἱ ἄρχοντες οὗτοι οἱ τῶν Ἀθηναίων [2] οἱ ἀποστολεῖς καλούμενοι.

‡ — ibid. καθυφεῖναι] Ἐνδοῦναι πρὸς τὰς τῶν πλουσίων αἰτήσεις.

— 2. γραφεὶς] Κατηγορηθείς.

— 3. πεῖραν] Αἴσθησιν τοῦ συμφέροντος.

— 4. πάντα γὰρ τὸν πόλεμον] Κατὰ πάντα τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου. ‡

— 6. οὐκ ἐν Μουνυχίᾳ] Μουνίχιον τόπος περὶ τὸν Πειραιᾶ, ἔνθα ἐστὶν ἱερὸν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος· κἀκεῖ ἔφευγον, οἵτινες τῶν τριηράρχων ἠδικοῦντο, ἢ ναῦται, ἤ τινες τῶν ἐξεταζομένων ἐν [3] Πειραιεῖ. ἐκλήθη δὲ Μουνύχιον, ὥς φησιν ὁ Διόδωρος [4] παραφέρων τὰ Ἑλλανίκου, λέγων, ὡς ὅτι Θρᾷκές ποτε στρατεύσαντες κατὰ [5] τῶν οἰκούντων τὸν [6] Μινυαῖον Ὀρχομενὸν ‡ τὸν ‡ τῆς Βοιωτίας, ἐξέβαλλον αὐτοὺς ἐκεῖθεν. οἱ δὲ ἐξαναστάντες ἦλθον εἰς Ἀθήνας ἐπὶ Μουνύχου βασιλέως· ὁ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς οἰκῆσαι τὸν τόπον [7] τὸν περὶ τὴν Μουνυχίαν· ὅστις ἐπωνομάσθη παρ' αὐτῶν εἰς τιμὴν τοῦ βασιλέως.

‡ — 7. ἀποστολέων] Ἀποστολεῖς, οἱ ἐπιστάται τῶν πλεύσεων. ὄνομα ἀρχῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἔργον ἐχούσης τὸ φροντίζειν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τοῦ ταχέως ἐξελθεῖν.

— 8. οὔτ' αὐτοῦ ἀπελείφθη] Ἐν τῷ λιμένι ἀνεπισκεύαστος.

— pen. ἀπόρων] Πενήτων.

— ibid. εὐπόρους] Πλουσίους. ‡

— ibid. [8]μετήνεγκα] Ἡ λέξις δηλοῖ τὸν ἀνεξίκακον.

‡ — ult. δέοντα] Συμφέροντα. ‡

P. 92. 3. βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες] Ἀποτείνεται πρὸς τὸν Αἰσχίνην διὰ φθόνον τοῦ στεφάνου. ‡ βάσκανον δὲ, φιλαίτιον, μεμψίμοιρον. ‡

— 12. ἡγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν] [9]Ὅτι κατὰ νόμον ἐν θεάτρῳ γενέσθαι τὸ κήρυγμα εἴρηκε· καὶ ὅπως οὐχ ὑπεύθυνον ἔγραψέ με στεφανοῦσθαι. ἐλέγομεν [10] δὲ ὅτι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς πολιτείας εἰς δύο διελὼν, καὶ μέσον τάξας τὸ νόμιμον, οὕτω πεποίηκε τὴν διοίκησιν. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ἕως ὧδε τὰ περὶ τῆς πολιτείας· ἐνταῦθα δὲ εἰσβάλλει εἰς τὸν [11] περὶ τῶν ὑπευθύνων νόμον, καὶ μετὰ οὐ πολὺ πάλιν ἐπανελεύσεται περὶ τῶν πολιτειῶν.

— 18. λόγους] Ἀποδείξεις. ‡

— 23. περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων] ‡ Νόθων νόμων, ὧν εἰσῆγεν Αἰσχίνης. ‡ παρ' οὓς [12] παρέγραψε τὸ ψήφισμα, σημειωσάμενος ὅτι παρὰ τούτους τοὺς νόμους ἔγραφη τὸ ψήφισμα.

‡ — antep. συνεῖναι] Συνιέναι τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀπ' ἐκείνων.

— ibid. ἁπλῶς] Ἀπεριέργως.

P. 93. 2. ὧν μέντοι γε] Τὸ νόμιμον τοῦτο λύει τῷ ῥητῷ καὶ τῇ διανοίᾳ· ἐκείνου γὰρ λέγοντος ὅτι ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν, οὗτος τῇ διανοίᾳ κέχρηται λέγων, ὡς ὅστις μὲν κοινὰ ἀναλίσκει χρήματα, τοῦτον ὁ νόμος εὐθύνει, οὐ μὴν τὸν ἐξ ἰδίων ἀνηλωκότα.

— 3. ἐπαγγειλάμενος] Ὑποσχόμενος.

— 9. τούτους] Τοὺς συκοφάντας τε καὶ τοὺς δόντας.

— 13. ἐπέδωκα] Ἐπένειμα.

[1] ἐμιμήσατο omittunt Ald. Ben.
[2] ἀπόστολοι Ald. Ben.
[3] Πειραιᾷ Ald.
[4] περιφέρων Ald. Ben.
[5] τῶν Μινυῶν Ὀρχομενῶν τῶν Par. β.
[6] Μινυὸν Ald. Ben.
[7] τὸν νῦν Μουνυχίαν καλούμενον Par. ϛ.
[8] μετήνεγκαν Ald.
[9] τὸ Ald. Ben.
[10] δὲ omittunt Ald. Ben.
[11] ἐπὶ M. Wolf.
[12] παρέγραψα Ald. Ben.

Περιφέρων] F. παραφέρων, vel προφέρων. IDEM.

Τὸν ἀνεξίκακον] F. τὸ ἀνεξίκακον. IDEM.

— ibid. ἐπήνεσεν αὐτόν φησιν ἡ βουλὴ ὑπεύθυνον ὄντα] Τοῦτο ὡς ἀπὸ Αἰσχίνου λέγοντος ὅτι ἀπατηθεῖσα ἡ βουλὴ ὑπ' αὐτοῦ, ἐπήνεσεν αὐτὸν καὶ ἐστεφάνωσεν ὑπεύθυνον ὄντα. ΑΛΛΩΣ. ÷ Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὁ Κτησιφῶν ὑποσημαίνει τὴν βουλὴν, ὡς ἐπαινέσασαν ἤδη, ἵνα φαίνηται τῆς βουλῆς, οὐ Κτησιφῶντος, κατηγορῶν.

— 14. οὐ περὶ τούτων γε [1] οὐδεὶς] Μὴ κατηγόρει, φησὶν, ἀδίκως, μηδὲ συκοφάντει τὴν εἰρήνην. οὐ γὰρ [2] οὗτος, ὡς σὺ λέγεις, ἐν οἷς εἰμὶ ὑπεύθυνος, ἐπήνεσεν, ἀλλὰ δι' ἅπερ ἐπέδωκα· διόπερ καὶ εὐκαίρως ἐπήνεγκε τὸ, Ὦ συκοφάντα.

— 17. ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦσθά φησι] ÷ Καὶ τοῦτο ὡς ἀπὸ Αἰσχίνου. ÷ τοῦτο μὲν εἰ συνῆπτο τῷ ἄνω τῷ περὶ τῶν θεωρικῶν, ἅμα ταῖς δύο ἀρχαῖς αὐτὸν ἡ ἀντίθεσις ἔνοχον ὄντα ἐδείκνυε, λέγουσα ὅτι κατὰ ταὐτὸν καὶ τοῖς θεωρικοῖς ὑπεύθυνον ὄντα καὶ τῇ [3] ἐπισκευῇ τοῦ τείχους ἔγραψε τιμηθῆναι, ἰσχυρά πως ἐφαίνετο σφόδρα· καὶ περὶ τὴν ἀναίρεσιν ἠποροῦμεν. νῦν δὲ τὸ ἰσχυρὸν διαπαίξας, τὸ περὶ τῶν θεωρικῶν, καὶ τῷ τάχει τὴν ἀπάτην ὑποκλέψας, ὡς ἐκ περιουσίας εἰσάγει ληροῦντα περὶ τούτων τὸν Αἰσχίνην, καὶ λέγοντα, τειχοποιὸς ἦσθα, ὅπου μάλιστα ἡ προλαβοῦσα λύσις ἀκόλουθος ἦν, ἐν οἷς ἔλεγεν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα. διὸ καὶ φιλοτιμεῖται διοριζόμενος.

— 24. πρῶτον μὲν Ναυσικλῆς] Ἑτέρα τις ἐπαγωγὴ τῆς ἀκροάσεως. ὡς γὰρ τοῦ Αἰσχίνου λέγοντος, ὅτι οὐκ ἔξεστι τὸν ὄντα ἐν ἀρχῇ φιλοτιμεῖσθαι τὰ ἑαυτοῦ καὶ χαρίζεσθαι, οὕτως [4] ἐπάγει τὰ παραδείγματα. εἰκὸς δὲ ἦν μετὰ τὸ δοῦναι τὰς εὐθύνας, στεφανωθῆναι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀορίστως προῆκται.

— pen. εἶθ' οὗτος Νεοπτόλεμος] Οἰκειότερον τοῦτο πρὸς αὐτὸν τὸ παράδειγμα. καὶ γάρ τοι καὶ τελευταῖόν ἐστιν.

— ult. σχέτλιον γὰρ ἂν εἴη τοῦτό γε] Μετὰ τὴν ἀπόδειξιν εὐλόγως σχετλιάζει, τοῖς κοινοῖς λογισμοῖς λοιπὸν χρώμενος. ἐπειδὴ ἄρχω τινὰ [5] ἀρχὴν, ἀξιοῖς ἐμὲ δοῦλον ποιεῖν, ὡς οὐ δέον τοῖς ἐμοῖς χρῆσθαι ὡς βούλομαι. καὶ οὐχ ἁπλῶς διδόναι τὰ ἑαυτοῦ εἰπὼν ἀπηλλάγη, ἀλλὰ διδόναι τῇ πόλει προσέθηκεν, ὀνόματι τῆς πατρίδος τὴν ἀτοπίαν συναύξων.

÷ P. 94. 10. τοῖς κατοικοῦσιν] Ἀθηναίοις.

— pen. ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν] Ὁ ἐπιστάτης τῶν ὁπλιτῶν.

— ult. ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων] Ὁ τοῦ ἱππικοῦ ἐπιστάτης. ÷

P. 95. 10. ἐπέδωκα; ἐπαινοῦμαι διὰ ταῦτα] [6] Ἐλέγχει αὐτὸν ὡς ἀγνώμονα καὶ [7] ψευδόμενον. οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ εὐθύνας ἀπαιτεῖσθαι δίκαιός εἰμι, ὧν ἐχαρισάμην, ἀλλὰ τιμᾶσθαι· φυλάττεσθαι γὰρ ἐπὶ πάντων προσήκει τὸ αὐτὸ δίκαιον. ποῖον τοῦτο; ἄκουε καὶ μάνθανε. Ἐπέδωκα; Ἐπαινοῦμαι τῆς ἐπιδόσεως χάριν. Ἦρξά τινα ἀρχήν; εἶτα δέον εἰπεῖν ὡς ἐπὶ τοῦ προτέρου, Δίδωμι τὰς εὐθύνας τούτων, ἐνήλλαξε τὸν χρόνον, Καὶ δέδωκα εὐθύνας ἐκείνων· ὥς τινας ὑπολαβεῖν ἐντεῦθεν, ὡς μεταξὺ τῆς γραφῆς ἀποτεθείσης, πρὶν ἐλθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον, φοβηθεὶς παρέσχε τὰς εὐθύνας τούτων· διὰ τοῦτο καὶ πλάττεταί τινας ὥσπερ ἀνθυποφορὰς παρ' Αἰσχίνη.

— pen. νὴ Δί' ἀλλ' ἀδίκως ἦρξα] ÷ Οὐ τοῦτο πάλιν Αἰσχίνης κατηγορεῖ, ἀλλ' ὁ ῥήτωρ νῦν αὐτὸ προστίθησιν, ἐπειδὴ θαῤῥεῖ ἑαυτῷ μὴ κεκλοφέναι. ΑΛΛΩΣ. ÷ Καὶ τὴν λύσιν εὐθέως κατ' ἐπιτίμησιν εἰσάγει· Καὶ τί προδότης ἐγένου τῆς πόλεως τῇ σιωπῇ; πῶς τοῦ Δημοσθένους ἐφείσω πολιτευσαμένου τὰ χείριστα; τίς εἶδέ σε τῶν λογιστῶν τὴν πονηρίαν μεμφόμενον.

÷ P. 97. 6. γέγραφαι] Πλάτων φησὶ, γραφήν σέ τις ὡς ἔοικε γέγραπται· κεῖται ἐν τῷ Εὐθύφρονι. ÷

— 7. ἃ δέ φησιν ἡ βουλὴ δεῖν] Πάλιν ἐνέμεινε τῷ θεωρήματι, ἀντὶ τοῦ Κτησιφῶντος μεταλαβὼν τὴν βουλήν. ἐνθυμεῖται δὲ πάνυ χαριέντως ἐλέγχων ὡς ἀχάριστον ὁμοῦ καὶ ἀνόητον· οἷον, ἂν μέν τις διδῷ τὰ ἑαυτοῦ, λαμβάνειν τὴν βουλὴν οὐκ ἐκώλυσας· ἂν δὲ θέλῃ τὸν δεδωκότα ἀμείψασθαι, παράνομον καλεῖς τὸ γιγνόμενον· καινὸς ἀναφαίνῃ νομοθέτης, τὸ μὲν λαβεῖν ἐπαινῶν, τὸ δὲ ἀποδοῦναι μεμφόμενος. προσεκτέον ÷ δὲ ÷ πάλιν τὸ ἀποδοῦναι ὡς εὐκαίρως εἰρημένον, ἵνα φαίνηται χρέος ἀποπληροῦσα ἡ βουλή.

— 13. καὶ μὴν περὶ τοῦ γε ἐν τῷ θεάτρῳ] Μεταβαίνει λοιπὸν καὶ εἰς τὸ ἕτερον νόμιμον [8] τὸ περὶ τοῦ κηρύγματος. καὶ βλέπε τὴν εἰσαγωγὴν ὅπως ἔχει· Καὶ μὴν περὶ τοῦ κηρύγματος εἰ σκοπείη τις, ὁμοίως συκοφάντην εὑρήσει καὶ βάσκανον.

— 14. τὸ μὲν μυριάκις μυρίους] [9] Πολλοὺς ἀληθεύων τῷ ἀορίστῳ. πολλοὶ γὰρ πολλάκις ἐστεφανώθησαν, ἀλλὰ τῶν ξένων, βουληθείσης τῆς πόλεως. ὅπερ ἀποκρύπτων, εὔπορον τὴν ἀπάτην ἐργάζεται.

P. 98. 6. ἀκούεις, Αἰσχίνη, τοῦ νόμου] [10] Ἐπεὶ παρακρούεσθαι χρεία, προστίθησι τὸ σαφὲς ἔχειν τὸν νόμον, ὑφαρπάζων * τὸν ἀκροατὴν τῆς ἐξετάσεως τὴν ἀκρίβειαν. δοκεῖ δὲ τὸ ῥητὸν κατὰ τὸ ἐλλεῖπον ἀσάφειαν ποιεῖν. εὐκρινητέον οὖν οὕτως· Ὁ νόμος, φησὶ, λέγει

[1] οὐδενὸς Ben. [2] ὄντως Ald. Ben. [3] κατασκευῇ Ald. Ben.
[4] ἐπείγει Ald. ἐτάγει Ben.
[5] ἀρχήν· ἀλλ' ὡς ἐμὲ δ. ποιεῖν· οὐ δέον γὰρ τοῖς Ald. Ben. [6] ἐλέγχων Ald. Ben.
[7] ψευδόμενον, οὐκοῦν οὐ λέγω εὐθ. ἀπ. δίκαιος, ὧν (ἂν Ald.) Ald. Ben.
[8] τοῦ Ald. Ben. [9] πολλὰ Ald. Ben. [10] ὅτι παρακρίνεσθαι χρεία Ald. Ben.

*Ὄντως] F. οὗτος, ὁ Κτησιφῶν. Idem.
Ἐνθυμεῖται] Quæso verbum aptius, sed non reperio. Idem.
Τὸν ἀκροατὴν] F. τῷ ἀκροατῇ. Idem.

σαφῶς, μηδεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυττέσθω, πλὴν ἐκείνων οὓς ἂν ὁ δῆμος [1] ἕληται, καὶ ἡ βουλὴ [2] ψηφίσωνται.

— 8. τούτους δὲ ἀναγορευέτω] Ὁ κῆρυξ δηλονότι, οὓς ἂν ὁ δῆμος ἕληται καὶ ἡ βουλή. ἰστέον δὲ, ὅτι περὶ τῶν ξένων ὁ νόμος ταῦτα διείρηκεν, ὡς εἴπομεν.

— ibid. τί οὖν ὦ ταλαίπωρε] Οἰκτείρει τὸν ἐχθρὸν, ὑπεύθυνον ποιῶν τῷ ἐγκλήματι. Παῦσαι δὲ δυστυχέστατε τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενος. Ἐλεῶ σε πολεμοῦντα τῷ νόμῳ. Ἀπαλλάσσου τῆς νόσου· χρήσιμος ἐν τοῖς τοιούτοις κακοῖς ὁ ἐλλέβορος· δέχου τῆς πόας τὴν θεραπείαν. Ῥίψον ἀπὸ τῆς ψυχῆς τὸ ἀῤῥώστημα.

— 15. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς] Ὁ Αἰσχίνης οὐ συγχωρῶν εἶναι τὸν ῥήτορα δημοτικὸν, ἔφασκεν ὥσπερ πλάττων τὸν δημαγωγὸν [3] ὡς ὀφείλει εὐγενὴς εἶναι καὶ προγόνων σεμνῶν, καὶ τετράφθαι καλῶς, [4] καὶ πεπαιδεῦσθαι ἐλευθέρως, [4] καὶ κήδεσθαι τῆς πατρίδος, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶτα μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τούτων ἀντιθεὶς τὰ κατὰ τὸν Δημοσθένην, καὶ μηδὲν τοιοῦτον εὑρὼν προσὸν αὐτῷ, σχετλιάζει καὶ ἀγανακτεῖ. διασύρει οὖν τῇ παραθέσει τοῦ ὁμοίου τὸν λογισμόν. ἤδη γάρ τις, φησὶν, εἰ δημιουργὸν ἀξιοῖ πλάσαι αὐτῷ ἀνδριάντα καὶ τὰ ὅμοια σχήματα οἷα [5] δεῖ ἔχειν πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, ἐπειδὰν μετὰ ταῦτα ἐλθὼν μὴ εὕροι ἐνόντα ἐν τῷ πλάσματι τοῦ ἀνδριάντος τὰ ἐν τῇ γραφῇ, εἰκότως δυσχεραίνει καὶ καταβοᾷ τοῦ τεχνίτου.

÷ ibid. κατὰ συγγραφὴν] Λέγει κατὰ πρόταξιν, οἷον ὡσανεὶ προέταξας ἀνδριαντοποιῷ ἀνδριάντα ποιῆσαι κατά τινα ἐπιταγήν· οἷον ἐπέταξας αὐτῷ, ὅτι βούλομαι εἶναι αὐτὸν τὸν ἀνδριάντα, τοιάνδε τὴν χεῖρα αὐτὸν ἔχειν, τοιούσδε καὶ τοὺς πόδας, τοιάνδε καὶ τὴν κεφαλὴν ὁμοίως· εἶτα μὴ δεξάμενος αὐτὸν τὸν ἀνδριάντα ὥσπερ ἐπέταξας, ἐνεκάλεις ὕστερον τῷ ἀνδριαντοποιῷ. ÷

P. 99. 9. οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ] Ἐπιτήρει ὅτι, ἐν οἷς ὠφελεῖ, δίδωσιν Αἰσχίνῃ τὸ ἴσον εἰς σύνεσιν, καὶ οὕτω περιτρέπει.

÷ — 10. πομπεύειν] Ὑβρίζειν, λοιδορεῖν. ÷

— 13. πότερόν [6] σέ τις, Αἰσχίνη] Μέλλων τὰς λοιδορίας ἐργάσασθαι, προδοποιεῖ ἑαυτῷ τὴν παρὰ τῶν καθημένων εὐμένειαν, ἐχθρὸν ἀποφαίνων τῆς πόλεως, οὐχ ἑαυτοῦ, τὸν Αἰσχίνην· ἵν' οὕτως, ὅπερ ἂν εἴποι βλασφημῶν αὐτὸν, ἡδέως ἀκούσωσιν, ὡς ἐχθροῦ κοινοῦ βαλλομένου. ὁ οὖν λόγος τοιοῦτος· Πῶς ἐμὸς ὢν ἐχθρὸς — τοῦτο γὰρ ἂν ὁμολογήσειας ἐρωτηθεὶς —, οὐδαμοῦ φαίνῃ γεγονώς μου κατήγορος οὐκ ἐν εὐθύναις, οὐκ ἐν γραφαῖς, οὐκ ἐν ἄλλαις κρίσεσιν ἁπλῶς; ὡς εἶναι δῆλον ἀφ' οὗ σεσιώπηκας, ὡς οὐκ εἶ τῷ Δημοσθένει πολέμιος· [7] ἄλλως τε, ἡνίκα καθαρὸς ἐγὼ καὶ ἄμεμπτος ἐφάνην.

÷ — 16. ἐξέλιπες] Ἀφῆκες.

— ibid. εὐθύναις] Εὐθύνη ἐστὶν ὧν δημοσίᾳ τις ἐπιστεύθη· γραφὴ, ἐπὶ τῶν παρανόμων· κρίσις δὲ, ἐπὶ ἐγκλήματος.

— 17. ἀθῷος] Ἀζήμιος.

— 20. τῇ πόλει δ' ἢ πλέον] Ἀπὸ τοῦ λαβεῖν με, φησὶ, τὸν στέφανον, ὃ δημοσίᾳ ἐπράχθη, ἀνάγκη τῇ πόλει δόξης μετεῖναι ἢ πλέον ἢ ἔλαττον τοῦτ' ἔστιν ἢ μέρος τῆς δόξης, ἢ καὶ τὸ ὅλον.

— antep. ἐνταῦθα] Ἐπὶ μάχης. ÷

— pen. ὅρα μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς] Τὸ ὅρα καλῶς· οὐ θέλει γὰρ αὐτὸς ἀποφήνασθαι, ἀλλ' ἡ τῶν πραγμάτων ἀναγκάζει σε φύσις, φησὶν, ὁμολογεῖν. θαυμάζω δὲ τὴν δεινότητα, ὅτι πρώην ὅτε τῆς αὐξήσεως χρεία ἦν, ὅλης τῆς πόλεως ἀπέδειξεν ἐχθρὸν τὸν Αἰσχίνην· ὅτε δὲ συνεπληρώθη πᾶσα ἡ περίοδος, οὐκ ἔτι [8] λέγει τὴν πόλιν, ἀλλὰ τούτων, τοὺς δικαστὰς λέγων· μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς· αὐτῶν γὰρ ἐδεῖτο νῦν τῆς εὐνοίας, ἵνα θηράσῃ μὲν τὴν ψῆφον οὕτως, ἐγείρῃ δὲ [9] τῷ ἀντιδίκῳ τὸν πόλεμον. διὸ καὶ θαῤῥῶν εὐθὺς ἐπάγει.

— ult. ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὲν εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος] Κινήσας αὐτάρκως εἰς δυσμένειαν τοὺς ἀκούοντας, ἐπισημαίνεται ὡς νενικηκώς. δέδεικται γὰρ, φησὶν, ἡ εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος [10] ἅπασι· τὸ μὲν οἰκεῖον οὐ φανερῶς εἰπὼν, ὡς αὐτὸς ὀφείλει τὴν ψῆφον λαβεῖν, ὑπαινιττόμενος δὲ ἀπὸ τῆς τῶν πραγμάτων ἀποδείξεως τοῦτο. ἔστι δὲ αὐτῷ μέχρι τούτου τὸ μέρος τοῦ δικαίου τὸ περὶ τῶν εὐεργετημάτων, ᾧ καὶ τὸ νόμιμον συνῆψεν, ἀσθενὲς ὑπάρχον, ὡς ἔφαμεν. φυλάττει δὲ μετὰ τὰς λοιδορίας τῇ μνήμῃ τὸ ἄλλο τοῦ κεφαλαίου μέρος· ἐν ᾧ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ κακῶν γεγενημένων ἀναιρεῖ τὰ ἐγκλήματα. ÷ ζητοῦσί τινες, καὶ ποῦ ἐστὶν ἡ ἀπόδοσις περὶ τούτου τοῦ κώλου, οὐδὲν γὰρ ἐπήγαγε πρὸς ὃ εἶπεν, ἐπειδή. περὶ τούτου πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀπολογήσασθαι, καὶ σχεδὸν εἰπεῖν [11] πάντας ἀπέσχον. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἔφασκον, ὡς δεῖ ἐν ὑπερβάτῳ αὐτὸ ἀναγινώσκεσθαι· ἄλλοι δὲ διέστρεφον τὴν φράσιν, ἀναλλάττοντες τοὺς συνδέσμους, ζητοῦντες στῆσαι τὴν ἀπόδοσιν, ἡμεῖς δέ φαμεν, ὡς ὅτι ὁ Ἑρμογένης ἐν τῷ περὶ ἰδεῶν, ἐμπεσὼν εἰς τὸ ἐξηγεῖσθαι τοῦτο τὸ κῶλον, οὕτως αὐτὸ ἔλυσεν, ὅτι ὑπὸ θυμοῦ ὁ Δημοσθένης ἐνταῦθα οὐδὲν ἐπήγαγεν. ΑΛΛΩΣ. Τοῦτο τὸ κῶλον οὐκ ἔχει ἀπόδοσιν· ἀλλ' εἰς θυμὸν ἐμπεσὼν ὁ ῥήτωρ καὶ πολλὰ μεταξὺ θεὶς, ἀφῆκεν οὕτως. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἑρμογένης ἐν τῷ περὶ ἰδεῶν, καταστὰς εἰς τὴν τούτου ἐξήγησιν.

— ibid. ψῆφος] Ἡ περὶ τοῦ στεφάνου. ÷

P. 100. 1. δεῖ δέ με ὡς ἔοικε] Δύο συγ-

[1] ἕλοιτο Ben. [2] ψηφίσαιτο Ben. [3] ὃς Ald. Ben.
[4] καὶ omittunt Ald. Ben. [5] δὴ Ald. Ben. [6] ἐστιν Αἰσχ. Ald.
[7] ἀλλὰ ἡνίκα Ald. Ben. [8] λέγειν τὴν πόλιν, ἀλλὰ τοὺς δικ. Ald. Ben.
[9] τῶν ἀντιδίκων Ald. Ben. [10] τοῖς ἅπασι Ben.
[11] πάντες ἀπέτυχον M. Wolf.

γνώμας ἔθηκεν· ἐκ μὲν τοῦ δεῖ με τὴν ἀνάγκην δηλῶν· ἐκ δὲ τοῦ φιλολοίδορον, ὅτι οὐ μετ' ἡδονῆς ἐντρυφᾷ τοῖς Αἰσχίνου κακοῖς, ἀποστρεφομένης τῆς φύσεως τὸ πρᾶγμα.

‡ — 4. τίς ὢν] Ἤγουν οὐδαμινός.

— 5. ἄρχει] Ἀρχὴν ποιεῖ.

— 7. Αἰακὸς] Οὗτοι οἱ τρεῖς διεβόηντο ἐπὶ δικαιοσύνῃ. ‡

— 8. ἀλλὰ μὴ [1] ὡς σπερμολόγος] Τινές φασιν οὕτω καλεῖσθαι τὸν κολοιὸν, ὡς ἀλλοτρίοις πτεροῖς προσχρησάμενον· καὶ δὴ καὶ ὁ Αἰσχίνης οὐδὲν ἴδιον ἔχει, τοῖς δὲ τῶν ἄλλων λόγοις προσεκέχρητο, αὐτὸς ἀπαίδευτος ὤν. ἢ σπερμολόγος, ἀσεβὴς, ἀπὸ τῶν βωμῶν συλλέγων τὰ ἐπιτιθέμενα ὑπὸ τῶν ἄλλων. τάχα δὲ καὶ πένης, ὁ τὰ ἀποπίπτοντα ἀπὸ τῶν βασταζόντων ἀναλαμβάνων, κατὰ βραχὺ [2] τὰ ἀπὸ τῆς γῆς συλλέγων, καὶ οὕτω τρεφόμενος, ‡ εὐτελὴς καὶ φαῦλος ἄνθρωπος. ‡

— 9. ὄλεθρος] Ἡ ὀλέθρου ἄξιος, ἢ ὁ πολλοῖς προξενίσας ὄλεθρον, τῷ μεταβάλλειν τὰ γράμματα ἐν τῷ ἀναγινώσκειν.

‡ ibid. γραμματεὺς] Ὁ τῶν γραμμάτων τε * κύριος καὶ τῶν ψηφισμάτων φύλαξ.

— antep. ἐπαχθεῖς] Φορτικούς.

— ibid. πορίσασθαι] Συναγαγεῖν, λαβεῖν. ‡

— ibid. ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ βοῶντα, ὦ Γῆ καὶ Ἥλιε] Ἔοικε γὰρ τραγικὰ εἶναι ταῦτα. καὶ ἅμα εἰς τὴν τέχνην ἀποσκώπτει, Σύνεσιν καὶ Παιδείαν [3] ἐπικαλούμενον. ὁ γὰρ Αἰσχίνης δυσχεραίνων εἰ Δημοσθένης ὀφθείη στεφανούμενος, καὶ ταῦτα ἐφθέγγετο.

‡ — ult. ἐπικαλούμενον] Ἐπιβοώμενον.

P. 101. 4. διάγνωσις] Ἱστορία, γνῶσις τῶν πάλαι ποτὲ γεγονότων πραγμάτων.

— 8. ἀπολειφθεῖσι] Τῆς παιδείας ἐστερημένοις.

— ibid. προσποιουμένοις] Ἰδιοποιουμένοις. ‡

— antep. οὐκ ἀπορῶν δὲ ὅτι χρὴ περὶ σοῦ] Ἐγκωμιαστικοῦ νοήματος ἐπελάβετο· ἐπεὶ καὶ ὁ ψόγος τῶν ἐγκωμιαστικῶν. ‡ ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. οὐκ ἀπορῶν τοῦ εἰπεῖν πολλὰ κατὰ σοῦ, ἀλλ' εὐπορῶν, ἐν τούτῳ δοκῶ ἀπορεῖν, ἐν τῷ μὴ εἰδέναι με ποῖα πρῶτον προτάξω αὐτῷ τῶν πολλῶν.

— ult. παρ' Ἐλπίᾳ] Οὗτος ὁ Ἐλπίας χαμαιδιδάσκαλος ἦν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὑπόσχολον ἔχων τὸν πατέρα τοῦ Αἰσχίνου.

— ibid. Θησείῳ] Τῷ τεμένει τοῦ Θησέως. ‡

P. 102. 1. χοίνικας παχείας] Εἰπὼν δουλεύειν αὐτὸν, τὰ ἑπόμενα τοῖς φαύλοις τῶν δούλων ἐπήγαγε, τὰς πέδας λέγων· τοῦτο γὰρ καλεῖ χοίνικας, τὸ στρογγύλον δηλῶν. ‡ ΑΛΛΩΣ. Χοίνικας καλεῖ τὰς πέδας· τὸ δὲ ξύλον, ἢ πρὸς τὸ ἐπερείδεσθαι τὸν τρόμην ἐν τῷ βαδίζειν καὶ ἐπαναπαύεσθαι, ἢ πρὸς τὸ δύνασθαι συνάπτειν τοὺς πόδας αὐτοῦ.

— 2. κλισίῳ] Τῷ προστώῳ. ἔστι δὲ ὄνομα τόπου. ‡

P. 103. 1. τὸν καλὸν ἀνδριάντα] Μικρὸς γὰρ ἦν ὁ Αἰσχίνης τὸ σῶμα.

— 2. τριταγωνιστὴν ἄκρον] Καὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἦθος· ἔστι γὰρ ἀμαθέστατον.

‡ — ibid. ἐξέθρεψε] Τέλειον ἐξέθρεψέ σε καὶ ἐποίησε. ‡

— 3. ἀλλ' ὡς ὁ τριηραύλης] Οὐχ ἁπλῶς αὐλητὴς — ἦσαν γὰρ καὶ ἐπίσημοι —, ἀλλ' ἐν τριήρει αὐλῶν ἄμουσον ῥυθμόν.

‡ — 5. τῆς καλῆς ἐργασίας] Κατ' εἰρωνείαν· λέγει γὰρ τῆς πορνείας. ‡

— 6. ὀκνῶ μὴ περὶ σοῦ] Δύο ἀνύει, καὶ τὸ δοκεῖν εἶναι σώφρων, καὶ τὸ φεύγειν τὰς λοιδορίας κἂν ὦσιν ἀληθεῖς.

— pen. οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν] Τὸ παρ' ὑπόνοιαν καλούμενον. ἐπειδὴ [4] παρ' ὃ προσεδόκων οἱ ἀκροαταὶ [5] τὸ ῥητὸν ἐπήγαγε.

‡ — ult. καταρᾶται] Ἵνα λέγῃ ὡς προδότης· τοῖς τοιούτοις δὲ καταρᾶται ὁ δῆμος διὰ τοῦ κήρυκος.

— ibid. ὀψὲ γάρ ποτε] Δεῖ λαβεῖν, τὸ μὲν πρῶτον ὀψὲ, ὥσπερ διηγουμένου· τὸ δὲ δεύτερον, ὡς κατ' ἐρώτησιν καὶ ὡς ἐκπληττόμενος, ὅτι ἐλησμόνησεν εἰπεῖν τὸ ἐχθὲς, μενοῦνγε τὸ πρῶτον ἀντὶ τοῦ ὀψίως· κατὰ κοινὸν δὲ τὸ ἦν.

P. 104. 2. καὶ δύο συλλαβὰς] Μίαν μὲν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός· μίαν δὲ εἰς τὸ τῆς μητρός.

— ult. Ἔμπουσαν] Ἐκ τοῦ πάντα αἰσχρῶς καὶ ἀνοσίως ποιεῖν· τοιαύτη γὰρ ἡ πάλαι Ἔμπουσα.

P. 105. 4. διὰ τουτουσὶ] Τοὺς πολίτας.

— 5. οὐχ ὅπως] Ἤγουν οὐ μόνον οὐ.

— 6. κατὰ τουτωνὶ πολιτεύῃ] Ἤγουν πράττεις πᾶσαν πρᾶξιν καὶ κινεῖς κατ' αὐτῶν. ‡

— 7. καὶ περὶ ὧν μέν ἐστί τις ἀμφισβήτησις] Ἐπιδείκνυσιν ἐν τούτοις, ὅτι οὐχ ὡς ἐχθρὸς ἀκριβολογεῖται, πάντα ἐξετάζων ἃ ἥμαρτεν, ἀλλὰ πλεῖστα καὶ παραπέμπεται. διηγεῖται δὲ τὰ σαφέστερα καὶ [6] ἀκριβέστερα· διὸ καὶ ἀκολούθως ἐπήγαγε.

— 10. τὸν ἀποψηφισθέντα] Οὗτος γὰρ ὁ

[1] ὡς omittit Ben. [2] τὰ κατὰ βραχὺ Ald. Ben.
[3] ἐπικαλούμενος Ben. [4] γὰρ Ald. Ben. [5] κρεῖττον ἐπήγ. Ald. Ben.
[6] εὐδηλότερα Ben.

Τὸν καλὸν ἀνδριάντα] *Elegantem statuam.* videtur alludere ad id quod supra dixit ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς, et significare, Æschinem imagini a se efficta esse dissimillimum. Sed si pusillam Æschinis staturam exagitat, eodem modo est εἰρωνικῶς accipiendum. Ego de industria verti, *bellum homuncionem*, quasi esset ἄνδρειον ἢ ἀνδράριον. Aristoteles negat τὸ μικρὸν εἶναι καλὸν, et Martialis Attalum "belle omnia, nihil bene facere," affirmat. IDEM.

Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ἐδόκει εἶναι τὸ πρότερον. γιγνομένων δὲ τῶν καλουμένων διαψηφίσεων, ὅ ἐστιν ἐξετάσεων ἐν τοῖς δήμοις ὡς ἔθος, εἰ ἄρα φύσει [1] Ἀθηναῖος, οὐκ ὢν ἐνέγραψεν ἑαυτὸν ἐκ σπουδῆς τινῶν εἰς τοὺς ἀστούς· ἀπεψηφίσθη δὲ καὶ ἀπεδοκιμάσθη, ὡς οὐκ ὢν [2] ἀστὸς, καὶ [3] ἐκβέβληται. λυπηθεὶς δ' ᾤχετο πρὸς τὸν Φίλιππον, καὶ ὑπέσχετο αὐτῷ, λάθρα τῆς Ἀττικῆς ἐπιβὰς, [4] ἐμπρήσειν τῆς Ἀττικῆς τὰ νεώρια.

‡ — 11. τὰ νεώρια] Τόποι εἰς οὓς αἱ νῆες ἀνέλκονται.

— 12. λαβόντος] Κατασχόντος. ‡

— ibid. κεκρυμμένον ἐν Πειραιεῖ] Τὰ εἰκότα εἴρηκεν ὡς πεῖσαι δυνάμενα. ὅ τε γὰρ τόπος τοῦ Πειραιῶς ὕποπτος, καὶ ὁ τρόπος· κεκρυμμένον γὰρ εἰπὼν εἰς πίστιν ἄγει τὴν τόλμαν.

‡ — 13. καταστήσαντος] Δῆλον ποιήσαντος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου. ‡

— 14. ὡς ἐν δημοκρατίᾳ δεινὰ ποιῶ] Μιμεῖται τοῦ Αἰσχίνου τοὺς λόγους, τὸ πιθανὸν αὐτοῖς εἰς ἀπάτην διδούς. ὅρα γὰρ ὅπως ὀνομάζει τὴν πολιτείαν ἐκ φιλανθρωπίας γνωριζομένην· καὶ, τοὺς ἠτυχηκότας λέγων τῶν πολιτῶν, μηχανᾶται τὴν ἄφεσιν. ποιεῖ δὲ λεληθότως πάλιν πολέμιον τῷ δήμῳ τὸν Αἰσχίνην, εἴ γε ὁ [5] μὲν, οὐκ ὄντα, πολίτην ἐκάλει.

— 15. καὶ ἐπ' οἰκίας βαδίζων] ‡ Ἐγὼ δηλονότι βαδίζων ἐπὶ οἰκίας τὰς τῶν ἀνθρώπων. ‡ πολὺν ‡ δὲ ‡ ἔπαινον φέρει τῷ [6] ῥήτορι οὕτως ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος [7] ἀγρυπνεῖν, ὡς καὶ μηδενὸς εἰδότος καὶ ἐπιτρέψαντος αὐτὸν ἐπιζητεῖν τοὺς βλάπτειν ἐθέλοντας. τινὲς δὲ τῷ ἑξῆς συνῆψαν τὸ ἄνευ ψηφίσματος ἀφεθῆναι ἐποίησεν· ἀπατήσας γὰρ τὸν δῆμον, ἔπεισεν ἀφεθῆναι τὸν ἄνθρωπον ὀξέως, ὡς μηδὲ καιρὸν ἐγγίνεσθαι τοῦ [8] ψηφίσασθαι. * ὅλον τοίνυν ἐξ ἀμφοῖν.

— antep. καὶ εἰ μὴ ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου] Συνάπτει ἑαυτὸν [9] εὐτραπέλως σεμνοτάτῳ βουλευτηρίῳ, καὶ καρποῦσθαι μετ' ἐκείνης πειρᾶται τὴν δόξαν· [10] ὃν γὰρ εὗρε μὲν Δημοσθένης, ἀπέλυσε δὲ Αἰσχίνης, ἐπεζήτησεν ἡ βουλὴ καὶ ἀνέσωσε.

‡ — pen. τὸ πρᾶγμα αἰσθομένη] Τὴν ὑπόθεσιν νοήσασα. ‡

— ult. ἐν οὐ δέοντι συμβεβηκυῖαν] Ὀνειδίζει τρόπον τινὰ τῷ δήμῳ διὰ τοῦ προσώπου τῆς βουλῆς. ἔστι μὲν γὰρ ὡς ἀνθρώπους ἀγνοεῖν· τὸ δὲ, ἐν οὐ δέοντι, τοιοῦτόν ἐστιν, [11] Οὐκ ἀγνοεῖν ἔδει διδαχθέντας ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, [12] καὶ εὔνουν ἔχοντες δημηγόρον τὴν ἐπιβουλὴν οὐ συνήκατε. συνηπίστατο τῷ συμβούλῳ ὁ προδότης, καὶ ὑμᾶς ἐγοήτευσε.

P. 106. 1. καὶ συλλαβοῦσα] Πανταχόθεν ἀγρεύσασα, τὴν θήραν οὐκ ἀπολέσασα. κατασκευάζει δὲ διὰ τῆς φυγῆς τὴν ὑπόνοιαν· οὐ γὰρ ἂν οὕτω σπουδαίως [13] ἔφυγεν, εἰ μὴ συνῄδει ὡς ὑπεύθυνος ἦν.

— ibid. ἐπανήγαγεν ὡς ὑμᾶς] Θέασαι τῆς λέξεως τὴν ἀκρίβειαν. ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας δι' Αἰσχίνην πεφευγέναι, κυρίως εἶπε τὸ [14] ἐπανήγαγεν, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον αὖθις κατέστησεν αὐτὸν * ἡ βουλὴ, ἐξ οὗ σέσωσται πρότερον.

— 4. τοιγαροῦν εἰδυῖα ταῦτα ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου] Συνάπτει καὶ ἕτερον πολίτευμα τῆς βουλῆς, εὐκαίρως κατ' Αἰσχίνου [15] λεγόμενον. καὶ ἔστι κἀνταῦθα τὴν δαιμονίαν αὐτοῦ κατοπτεῦσαι φύσιν. ἵνα γὰρ μὴ δόξῃ χάριτι Δημοσθένους γεγονέναι τὸ τοῦ Ἀντιφῶντος, εἰσάγει τὴν βουλὴν αὐτὴν καθ' αὑτὴν, [16] ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ ῥήτορος καταγινώσκουσαν, καὶ ποιεῖ κατὰ τῆς πονηρίας Αἰσχίνου τὴν ψῆφον τῆς βουλῆς ἐξ ἀμφοτέρων βεβαίαν.

‡ — 5. τούτῳ] τῷ Αἰσχίνῃ.

— 8. προείλεσθε] Προεκρίνατε.

— 9. κυρίαν] Τὴν βουλὴν τοῦ Ἀρείου πάγου. ‡

— 11. καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα] Ἀναιρεῖ τὰ ὑφορμοῦντα· ἵνα μὴ δυσμένειάν τις μαρτυρήσῃ τῇ βουλῇ. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, ἤτοι ὅτι ἐκεῖθεν λαμβάνουσα τὰς ψήφους, οὕτως ἐδίδου· ἢ, ὅτι τὰς χεῖρας ἐπιθεῖσα τῷ βωμῷ ‡ καὶ ‡ θύουσα [17] μετέθηκεν ἐπὶ τὰς ψήφους τὴν χεῖρα * γέμουσαν, [18] ἢ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ μετὰ τὸν βωμόν.

‡ — 12. ἠνέχθη] Συνέβη. ‡

P. 107. 1. οὐκοῦν ὅτε τούτου μέλλοντος] Δοὺς ἑκάστης μαρτυρίας τὴν πίστιν, χρῆται λοιπὸν ἐνθυμήματι. ἡ δὲ σύνταξις ἐπικίνδυνος καὶ σολοικοφανής τισιν ἐνομίσθη· μεταχειρι-

[1] Ἀθηναῖος οὐκ ὢν, ἐνέγρ. Ald. Ben. [2] αὐτὸς Ald. Ben.
[3] ἐκβέβληται, λυπηθεὶς ᾤχετο Ald. Ben. [4] ἐμπρήσει Ald.
[5] μὲν, ὡς οὐκ ὄντα πολίτην ἐκάλει Ben. [6] ῥήτορι. Ald. Ben.
[7] ἀγρυπνεῖ Ald. Ben. [8] φείσασθαι Ald. Ben.
[9] εὐτραπέλῳ Ald. Ben. [10] ὃ Ald. Ben. [11] οὐκ omittunt Ald. Ben.
[12] καὶ omittunt Ald. Ben. [13] ἔτυχεν Ald. Ben.
[14] ἐπανήγαγεν εἰς τ. α. τόπον, αὖθις κ. αὐτ. τῇ βουλῇ ὑφ' ἧς σεσ. πρ. Ald. Ben.
[15] γενόμενον Ben. [16] ἀλλ' οὐκ omittunt Ald. Ben.
[17] μετετίθει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς ψήφους, ὡς μηδὲν πρὸς ἔχθραν, ἀλλὰ δικαίως ψηφίζεσθαι Par. β. [18] ἢ τὸ βωμοῦ Ald. Ben.

Εἴ γε ὁ μὲν οὐκ ὄντα] Τὸ ὁ μὲν aut abundare videtur, aut deesse aliquid. IDEM.

Μετ' ἐκείνης] Μετ' ἐκείνου. IDEM.

Ἔτυχεν] F. ἔφυγεν, vel, φεύγων ἔτυχεν. IDEM.

Αὐτὸν τῇ βουλῇ] F. αὐτὸν ἡ βουλὴ ἐξ οὗ ἐσέσωστο πρότερον. IDEM.

Ἐκ τοῦ ῥήτορος] F. καὶ οὐκ ἐκ τοῦ, ἀντὶ τοῦ, μὴ διὰ τὸν ῥήτορα. IDEM.

στίων δὲ αὐτὴν οὕτως, [1] ἀμείβοντες μὲν, οὐδὲν δὲ τὸ παράπαν ἔξωθεν [2] ἐπεισάγοντες. οὐκοῦν ὅτε, τούτου μέλλοντος λέγειν, προσέταξεν ἑτέρῳ δηλονότι λέγειν, καὶ ἀπήλασεν αὐτὸν ἡ βουλή. τίνος; τῆς συνδικίας.

‡ — 4. τοῦ νεανίου τούτου] Τοῦ ἐξ ἐπάρσεως μωροῦ τοῖς αὐτοῦ πολιτεύμασιν· οὐ γὰρ ὅμοιον, δηλονότι οἷς ἐμοῦ κατηγορεῖ. ‡

— 8. ὡς [3] ἐν Αἰσχίνῃ ποιήσων τὴν πόλιν] ‡ Αἰσχυνῶν τὴν πόλιν. ‡ ἐνήλλαξε ‡ δὲ ‡ ὁ ῥήτωρ ἐξεπίτηδες οἶμαι τὰ ῥήματα, τὴν ἀτοπίαν τῆς Φιλίππου γνώμης δηλῶν. ἐπεὶ πρῶτόν τις ἐλέγχειν ὀφείλει τὸν ἀδικοῦντα, εἶτα καταισχύνειν.

— 9. καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν] ‡ Λόγους κινοῦντι δίκην ῥεύματος. ‡ σκόπει ‡ δὲ ‡ κἀνταῦθα τὸ μέγεθος τῆς μεγαλονοίας τοῦ ῥήτορος, ὅτι καὶ δοκῶν, ὡς οἴονταί [4] τινες, θαυμάζειν τὸν Πύθωνα, οὐδὲ ἐπιστήμην αὐτῷ οὐδὲ σύνεσιν ἐμαρτύρησεν· ἀλλά [5] τι ῥοῶδες καὶ λάλον ἁπλῶς περιττόν· ἅπερ οὐ τέχνης ἀληθοῦς γίγνεται σύμβολα, ῥητορικῆς δὲ ὡς εἰπεῖν εἴδωλα μᾶλλον. διὸ καὶ θρασὺν αὐτὸν εἰπὼν, διέβαλε.

— 11. καὶ τὰ τῆς πόλεως οὐχὶ προὔδωκα δίκαια] Ἐπειδὴ εἶπεν οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα, καὶ ἔμελλέ τις, τὸν ἀντίτεχνον ἐννοῶν, ὑπονοεῖν ὡς ἄρα ῥήτορι ῥήτωρ ἐβάσκηνε· διὸ καὶ σοφώτατα μετάγει τὴν αἰτίαν πρὸς τὸ εὐφημότερον, τὰ δίκαια τῆς πόλεως οὐ προὔδωκα φήσας.

‡ — 15. οὐκ ἀπέχρη] Οὐκ [6] ἀρεστά.

— 16. συνιὼν] Συνερχόμενος.

— 17. ἐλήφθη] Ἐφωράθη.

— 18. συνήει] Συνήρχετο.

P. 108. 6. ἀπεδόθησαν] Φανεραὶ ἐγένοντο.

— ibid. Ἑκατομβαιῶνος] Ἀπριλλίου.

— 9. οὕτω πῶς ἔχει] Ὡς μέλλω λέγειν.

— 11. ὑπηρετῶν] Μισθωτὸς ὤν.

— 12. οὐ τίθεται ταῦτα] Ἤγουν οὐκ ἀκριβῶς μνημονεύεται ταῦτα παρ' ὑμῖν τὰ πράγματα.

— ibid. οὐδ' ἦν προσῆκεν] Δώσετε τούτῳ.

— 13. φαύλῳ] Κακῷ.

— 22. αὐτῷ] Τῷ Αἰσχίνῃ.

— antep. ἐσεσύλητο] Ἐσκυλεύθησαν.

— pen. ἄνθρωπος] Ὁ Φίλιππος.

P. 109. 2. ὁ βάσκανος] Ὁ φθονερός.

— 6. ὑπ' ἐμοῦ τότ' ἔχοντα] Ἀντὶ τοῦ ἐμέ.

— 7. ταῦθ' ἕτερα] Τὰ ἐμὰ ψηφίσματα.

— 9. τούτων] Τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων.

— ibid. ὥσπερ οὐδε ἔγραφεν] Ἀλλ' ἔλεγε μὲν, οὐκ ἔγραφε δὲ, πλείονα ἂν εἴρηκα.

— 13. ἐπεξειργάσατο] Ἐπὶ τοῖς προτέροις εἰργάσατο.

— ult. ἐκνίψῃ] Καθάρῃς.

— ibid. πεπραγμένα] Εἰς τοὺς Ἀμφισσεῖς.

P. 110. 1. καλῶ δὲ] Ἐπικαλοῦμαι.

— 7. τοῦ πράγματος ἁπτόμενον] Γενόμενον Πυλαγόραν.

— 10. ἀνόητον] Ἐστερημένον.

— ibid. τί οὖν;] Τίνος οὖν ἕνεκα κατήραμαι;

— 11. διετεινάμην] Διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηρνούμην, διϊσχυρισαίμην.

— 12. ἐν τῷ δημοσίῳ] Οἴκῳ δηλονότι, ἐν ᾧ οἱ δημόσιοι χάρται ἔκειντο.

— ibid. ἐξ ὧν ταῦτ'] Ἃ κατηγορῶ τὸν Αἰσχίνην.

— 15. ὑποληφθῇ] Δοξασθῇ.

— antep. ἐν Ἀμφίσσῃ] Ἀμφίσση πόλις τῆς Λοκρίδος· Ἐλάτεια δὲ μεγίστη πόλις τῆς Φωκίδος.

— pen. ᾑρέθη] Προεκρίσθη.

P. 111. 1. συγκατασκευάσας] Τῷ Φιλίππῳ δηλονότι.

— 5. ἐκ παρακλήσεως] Ἀπὸ παρακινήσεως τοῦ Αἰσχίνου.

— 6. αἰτίαν] Μέμψιν.

— 7. ἥ τις δὲ ἡ φύσις] Ἡ ἀρχὴ τῶν πραγμάτων.

— 9. συνεσκευάσθη] Μετὰ τοῦ δόλου γέγονε.

— 11. συντεθὲν] Συσκευασθέν.

— 12. ἱστορίαν] Γνῶσιν.

— 16. κακῶς] Ἀνάνδρως.

— 17. αὐτῷ] Τῷ Φιλίππῳ.

— 19. ἐκ τῆς χώρας] Αὐτῆς δηλονότι.

— 20. ἐδεῖτο] Χρεία ἦν.

— 22. διϊέντων] Δίοδον διδόντων.

— 23. αὐτῷ] Τῷ Φιλίππῳ.

— ibid. τῷ πολέμῳ κρατοῦντι] Τὴν ἰσχὺν ἔχοντι εἰς τὸν πόλεμον, νικῶντι.

P. 112. 2. τὰ μὲν παρακρούσασθαι] Εἴς τινα μὲν ἀπατῆσαι.

— 4. ὡς εὖ] Πῶς ἐπιτηδείως λέγω.

— 5. αὐτοὺς] Τοὺς Θηβαίους.

— 6. δεήσεσθαι] Χρείαν σχήσειν.

— 8. εἰσηγεῖτο] Συνεβούλευε τοῖς Ἀθηναίοις.

— ibid. Ὑπόψεσθαι] Ἐν ὑποψίᾳ ἔσεσθαι.

— 11. ὁ τοῦτο ποιῶν] Τὸ εἰσηγεῖσθαι.

— ibid. εὐπόρως λήσειν] Ὤετο λαθεῖν.

— 14. προβληθεὶς] Χειροτονηθείς.

— 16. ἀνεῤῥήθη] Ἀνηγορεύθη.

— ibid. ἀξίωμα] Τὴν τιμήν.

— 19. καθιερώθη] Ἀφιερώθη τῷ Ἀπόλλωνι.

— ibid. συνθεὶς] Πλασάμενος.

— 21. ἱερομνήμονος] Οἱ πεμπόμενοι εἰς

[1] ἀμείβοντας Ben. [2] ἐπεισάγοντας Ben. [3] ἂν Αἰσχίνῃ Ald.
[4] τινες, καὶ θαυμάζειν Ald. Ben. [5] τὸ Ald. Ben. [6] ἤρκει M. Wolf.

Οὐκ ἀπέχρη] Ea quæ sequuntur hujus Orationis Scholia, in Hervagiana et Aldina editione desiderantur, ac nova editione Lutetiana accesserunt. Idem.

τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον, ὡς κύριοι τῶν ψήφων, ἐλέγοντο ἱερομνήμονες.

— 23. ᾐτιᾶτο] Ἐμέμφετο.

— pen. ἐκεῖθεν] Ἀπὸ τῆς ῥηθησομένης αἰτίας.

P. 113. 1. τῆς πόλεως] Τῆς Κιῤῥαίας.

— ibid. συντελέσασθαι] Πρᾶξαι.

— 2. ἐκκλήτευσεν] Εἰς κρίσιν προσεκαλέσατο ὡς κλητήρ· οὕτω γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ τοὺς κρινομένους εἰς κρίσιν προκαλούμενοι.

— 3. προφάσει] Εἰς τὸ κατηγορεῖν.

— 5. περιϊόντων] Περιερχομένων.

— 8. ἐκ τούτων] Ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς, αἰτίας μιᾶς.

— 9. ἐταράχθη] Ἐπὶ ταραχῆς ἐγένετο.

— 10. Κόττυφος] Ἱερομνήμων ἦν Θετταλὸς ἢ Ἀρκὰς, πάντα πράττων ὑπὲρ Φιλίππου.

— ibid. ὡς δὲ οἱ μὲν] Τῶν Ἀμφικτυόνων.

— 11. εἰς τὴν ἐπιοῦσαν] Εἰς τὴν ἑορτώδη ἡμέραν τὴν μετὰ ταῦτα.

— 13. οἱ κατεσκευασμένοι] Οἱ συγκατασκευασάμενοι τὸν δόλον.

— 14. εἰλήφεσαν] Ἔσχον ἀπὸ τῶν πραγμάτων.

— pen. ἡγεμὼν] Ὁ Φίλιππος δηλονότι.

P. 114. pen. διαλαβεῖν] Περικυκλῶσαι.

— ult. τοῦ λοιποῦ] Χρόνου.

P. 115. 2. ἐαρινῆς] Κατὰ τὴν Πυλαίαν τὴν γενομένην εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος.

— ibid. Πυλαίας] Πυλαία ἡ μέση τοῦ ἥπατος εὐρυχωρία παρὰ τοῖς θύταις.

— 4. κατανειμάμενοι] Διαμερισάμενοι ἑαυτοῖς τὴν γῆν.

— 5. βοσκήματα νέμουσι] Κατατρίβουσι τῇ νομῇ τῶν βοσκημάτων.

— 10. πλημμελούμενον] Ἀδικούμενον.

— 11. αὐτὸν] Τὸν Φίλιππον.

— 14. ἐπυλαγόρησεν] Πυλαγόρας ἐγένετο ὁ Αἰσχίνης.

— 21. ἀπεκρύπτετο] Ἐν κρυπτῷ καὶ ἐν ἀποῤῥήτοις εἶχεν.

— antep. τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ] Συμμάχων.

P. 116. 1. πλημμελοῦσιν] Ἀδικοῦσιν.

— 2. λεηλατοῦσιν] Ἀφανίζουσιν.

— 3. ἀμύνασθαι] Κολάσαι.

— ibid. παραβαίνοντας] Ἀσεβεῖς.

— 4. συναντᾶτε] Συνέρχεσθε ἡμῖν.

— ibid. ἐπισιτισμὸν] Ἐφόδια.

— ult. τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι] Τοῖς μὴ συνελθοῦσι, κολάσομεν κοινῇ συναθροισθέντες.

P. 119. 4. συμπαρασκευάσας] Συγκατασκευάσας.

— 9. παρ' ἑκάστοις] Ἔθνεσι δηλονότι.

— 11. ὀκνήσαιμι] Ἀναβαλοίμην.

— 12. ἀλιτήριον] Φθορέα.

— 14. ὁπῶς ποτὲ] Τὸ ποτὲ ἀργόν.

— 16. πρὸ τῆς ἀληθείας] Ἔμπροσθεν.

— 20. ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα] Ἐγὼ ἐπόνησα ὑπὲρ ὑμῶν.

— ult. τῶν τὰ Φιλίππου πραττόντων] Τῶν φιλιππιζόντων δηλονότι.

P. 120. 1. παρ' ἑκατέροις] Παρ' ὑμῖν καὶ Θηβαίοις.

— 3. οὐδὲ καθὲν] Οὐ δόλως.

— 4. τοῦτο μὴ γενήσεται] Αὐξάνεσθαι τὸν Φίλιππον.

— 6. γνώμης] Διαγνώσεως.

— 8. πρᾶξαι] Συνεργῆσαι.

— ibid. φιλίαν] Τοῦ Φιλίππου.

— ibid. τῶν ἄλλων] Τῶν πολιτικῶν πραγμάτων.

— 15. τούτου μὲν] Τοῦ Αἰσχίνου.

— 18. συνέκρουον] Εἰς στάσιν συνέβαλλον.

— 19. ἀναλαβεῖν] Εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν ποιῆσαι ἐλθεῖν.

— 20. προήγαγον] Ηὔξησαν εἰς τέλος καὶ ἀκμὴν, προήγαγον τὸ δεινόν.

— 25. Ἐλαφηβολιῶνος] [1] Σεπτηβρίου εἰκοσιτετάρτῃ.

— 27. ἃς μὲν κατείληφε] Τινὰς μὲν κατέσχε.

— ibid. τῶν ἀστυγειτόνων] Τῶν πλησιοχώρων.

— 28. εἰς τὴν Ἀττικὴν] Κατὰ τῶν Ἀθηναίων,

— 29. ἐπιβάλλεται] Ἅπτεται, * ἀγαπᾷ.

— 30. πίστεις] Συνθήκας.

— 31. διαλέξονται] Ὁμιλήσουσιν.

— ibid. παρακαλέσουσι] Παρακινήσουσι.

— antep. χρόνον] Τὸν τεταγμένον δηλονότι χρόνον.

— ibid. ἀνοχὰς] Ἤγουν τὴν μετὰ συμβιβάσεως ἀργίαν καὶ διακοπὴν τοῦ πολέμου.

— pen. Θαργηλιῶνος] Ἀπριλλίου.

P. 121. 2. Μουνυχιῶνος] Ἰανουαρίου τριακοστῇ.

— 3. γνώμη] Ἡ ῥηθησομένη.

— 4. ἐπιβάλλεται] Ἐπιχειρεῖ.

— ibid. καταστῆσαι] Ποιῆσαι.

P. 122. 3. αἵρεσιν] Σκοπόν.

— 5. βέλτιον δὲ] Καλὸν, συμφέρον.

— 9. πεπλημμελημένοι] Ἠδικημένοι.

— 10. τοῖς παρακαλουμένοις] Πράγμασι δηλονότι.

— 15. ἐκομισάμην] Ἔλαβον.

— 17. προσφέρονται] Προάγουσι τιμήν.

— ibid. συγκαταίνους] Συμφώνους, στοιχοῦντας τῇ ἐκείνου γνώμῃ.

— 18. παρακαλουμένοις] Πράγμασι δηλονότι.

— 22. κατὰ πολλὰ] Κατὰ πολύ.

— 23. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἐν εὐνοίᾳ] Ἤγουν εἴχετε εὐνοϊκῶς πρὸς ἐμέ.

— 24. οἴσειν] Κομίσειν.

— ibid. ῥοπὴν] Βοήθειαν.

— ibid. προθέσεως] Προαιρέσεως.

— antep. ψηφίσμασι] Τοῖς προειρημένοις.

— ult. συμπνευσόντων] Ὁμονοησόντων.

P. 123. 5. κατείληφεν] Ὁ Φίλιππος.

— 7. ἐξεῖργον] Ἐκώλυον.

— ibid. ἐνεπίμπρασαν] Κατέκαυσαν.

— ult. χρηματίσαι] Ἤγουν ἐξ ὁμιλίας

[1] Φεβρουαρίου M. Ben. M. Wolf.

ἀποφήνασθαι τὰ δεδογμένα.

P. 124. 1. ἄνω καθῆτο] Μετέωρος ἦν ἐκδεχόμενος τὰ βουλευθέντα.

— ibid. ὡς εἰσῆλθεν] Εἰς τὸ βουλευτήριον.

— 7. ῥητόρων] Δημαγωγῶν.

— 8. ἐροῦνθ'] Βουλευσόμενον.

— 11. παρελθεῖν] Εἰς τὸ μέσον.

— antep. ἐπιδόσεις] Χορηγίας.

P. 125. 1. συλλελογισμένον] Ἐντεθυμημένον.

— 2. ὀρθῶς] Ἀπλανῶς.

— 3. ἐξητακὼς] Εἰς ἀκρίβειαν μεμαθηκώς.

— 4. οὐδὲν μᾶλλον] Οὐδ' ὅλως.

— 5. εἴσεσθαι] Γνωρίσειν.

— 8. ἅ μου ἀκούσατε] Λέγοντος δηλονότι.

— 11. ἐξηταζόμην] Ἐφαινόμην.

— 16. φίλον Φιλίππῳ] Παρίσωσις κατὰ τὴν ἀρχήν.

P. 126. 4. πλησίον] Τῶν Θηβαίων.

— 5. παραστήσας] Πλησίον κατ' ὀφθαλμοὺς στήσας.

— 6. ἐπᾶραι] Παρακινῆσαι.

— 10. ἐν τῷ παρόντι] Καιρῷ δηλονότι.

— ibid. εἴ τι] Δηλονότι τοῦ πολέμου.

— 17. ἀμφότεροι] Ὅ τε Φίλιππος καὶ οἱ Θηβαῖοι.

— 20. ἐφεστηκότα] Ἐπικείμενον.

— 22. ἐπανεῖναι] Ἄνεσιν δοῦναι.

— ibid. μεταθέσθαι] Μεταστῆσαι.

— pen. περὶ τῶν δικαίων] Περὶ τῆς ὁμονοίας τῆς πόλεως.

— ibid. εἰδόσι] Νοήσασιν.

P. 127. 7. ἐκεῖσε βαδίζειν] Εἰς τὰς Θήβας.

— 16. διῳκημένοι] Οἰκονομήσαντες.

— 17. προσχήματος] Μετὰ τιμῆς ἀξίας.

— antep. κατασχεῖν] Ἐπιτεύξεσθαι τοῦ ζητήματος τούτου.

P. 128. 3. οὐκ ἔγραψα] Κλιμακωτὸν σχῆμα.

— 6. διεξῆλθον] Ἐπέρανον.

— ibid. ἁπλῶς] Ἀφροντίστως.

— antep. εἶναι θῶ] Ὀνοματοθετήσω.

— ult. Βάταλον] Φλύαρον. ἔστιν ὄνομα αὐλητοῦ.

P. 129. 1. Κρεσφόντην] Ἡρακλέους ἦν [1] υἱὸς ὁ Κρεσφόντης.

— 4. ἐγὼ Βάταλος] Κατά σε.

— 5. χρήσιμος] Τῇ πατρίδι.

— 9. Σκιροφοριῶνος] Μαΐου.

— 13. ὑπεριδὼν] Ἀθετήσας.

— 14. δίκαια] Ἤγουν τὸ τηρεῖν τοὺς ὅρκους.

— ibid. παραιρεῖται] Δηλώσει.

— 15. προσηκούσας] Ἁρμοζούσας.

— ibid. δοριαλώτους] Αἰχμαλώτους.

— ibid. οὐδὲν] Κατ' οὐδέν.

— 16. τῷ παρόντι] Καιρῷ.

— 17. προάγει] Προάγεται.

— ibid. ἃς μὲν ἐμφρούρους ποιεῖ] Εἰς τινὰς ἐνέβαλεν οἰκείαν φρουράν.

— 18. πολιτείας] Δημοκρατίας.

— 19. κατασκάπτει] Ἀφανίζει.

— ibid. ἐπὶ τὰ ἱερὰ] Ἐπὶ τὸ κατασκάψαι τοὺς τάφους καὶ τὰ ἱερά.

— 23. ἀνελπίστως] Παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐλπίδα.

— 25. πλημμελεῖσθαι] Ἁμαρτανεῖν.

P. 130. 1. τοῖς θεοῖς] Ἤγουν τοῖς ἐγχωρίοις θεοῖς, ὡς Ἀθηνᾷ, καὶ τὰ ἑξῆς.

— 5. ἐντὸς Πυλῶν] Εἰς τὰς Θερμοπύλας.

— 8. τῆς ἐκείνων] Τῶν Θηβαίων.

— 12. εἰδὼς] Ὁ δῆμος.

— 21. τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις] Ὅρα ὅτι Θηβαῖοι εὔχονται εἶναι ἀπόγονοι Ἡρακλέους, ὡς ἐκ Θηβῶν ἐκεῖνος.

— 23. ἀποστήσεται] Στερήσεται.

— pen. συνθέσθαι] Συμφωνῆσαι.

P. 131. 3. αὕτη] Σημείωσαι κατὰ ἀπόστασιν.

— 4. τὰ πρὸ τούτων] Τῶν καιρῶν, τὰ πρότερον.

— 5. ὑπὸ τούτων] Τῶν δωροδόκων.

— 10. ἄλλων] Πραγμάτων.

— 11. ὁ μὲν γὰρ] Σύμβουλος δηλαδή.

— ibid. γνώμην] Λογισμὸν, βουλήν.

— 12. ἀποφαίνεται] Καθαρῶς.

— 13. σιγήσας] Ὁ συκοφάντης.

— 14. δύσκολον] Δυστυχὲς ἀπὸ τύχης.

— ibid. βασκαίνει] Μέμφεται.

— 15. φροντίζοντος ἀνδρὸς] Τοῦ ἀρίστου συμβούλου.

— 17. βέλτιον] Φρονιμώτερον.

— 18. ὅλως] Καθολικῶς.

— 19. ἑώρακεν] Ἐνόησε.

— ibid. συνήνεγκεν] Ὠφέλησε.

— 21. ἦν] Ὁ νενοηκώς.

— 23. ἐνόντων] Δυνατῶν.

P. 132. 3. οὐ τότε] Ἔδειξας δηλαδή.

— 6. τουτουσὶ] Τοὺς Ἀθηναίους.

— 9. τὸ παρὸν] Τὸ ἐνεστώς.

— 10. τότε τοίνυν] Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν.

— 12. πέρας] Ἡ ἔκβασις τοῦ πράγματος.

— 15. κρατῆσαι] Νικῆσαι.

— 16. τῷ θεῷ] [2] Ἢ τῇ δυνάμει τοῦ θεοῦ.

— 17. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν] Καθὼς ἐστὶ λογισμὸν ἀνθρώπου νοῆσαι.

— 20. ἐνεστησάμην] Ἔταξα.

— 21. σκηπτὸς] Κεραυνός.

— 23. μείζων γέγονε] Ἤγουν περιεγένετο.

— 24. κατασκευάσαντα] Ἀπαρτίσαντα.

— 25. χειμῶνι χρησάμενον] Διαφθορὰν περιτυχόντα.

— antep. ἐκείνη τῶν πάντων] Κυρία δηλονότι.

— ult. εἵμαρτο πρᾶξαι] Πεπρωμένον ἦν δυστυχῆσαι δηλαδή.

P. 133. 2. ὑπὲρ τοῦ] Ἤγουν ὑπὲρ τοῦ μὴ τοῖς Θηβαίοις ὁμόνοιαν μεθ' ἡμῶν ποιήσασθαι.

— 4. περιέστη] Περιέσχε.

— 6. νῦν μὲν] Τὸ νῦν ἐνταῦθα τμῆμα χρόνου δηλοῖ, καὶ ἔστιν ἐπὶ παρεληλυθότος.

[1] ἀπόγονος M. Wolf.

[2] ἤγουν M. Wolf.

— 9. θεῶν τινὸς εὔνοια] Σὺν τῇ εὐνοίᾳ τῶν θεῶν. ἀντὶ τοῦ χρήσασθαι τῇ συμμαχίᾳ ὡς προβλήματι, τοῦτ' ἔστι ἀσφαλείᾳ.

— 11. κατηγορεῖς] Παραγραφικόν.

— 14. ἐπεὶ] Διλήμματον τὸ σχῆμα.

— 16. ἄλλων] Πραγμάτων δηλονότι.

P. 134. 4. ὀκνήσας] Ἤγουν φοβηθεὶς τὸν κατ' ἐμὲ δοκοῦντα κίνδυνον.

— ibid. ὑπολογισάμενος] Φροντισάμενος.

— 5. τούτοις] Τοῖς ῥηθεῖσιν ὑπ' ἐμοῦ δηλαδή.

— 6. χρήσιμον] Χρειῶδες.

— 13. ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο] Ἔμελλε τὰ Ἑλληνικὰ παθήματα εὐδοκιμεῖν, ἐπαγαγεῖν τούτῳ.

— 14. συνεννόχασιν] Ὠφέλειαν καὶ λυσιτέλειαν ἐκόμισαν οἱ τῆς δυστυχίας καιροί.

— 17. πολιτεύῃ] Ἴδιον βασκανίας.

— 19. οἷον οὐκ ἔδει] Πρᾶγμα ἀσύμφορον.

— ibid. ὥσπερ τὰ ῥήγματα] Σημείωσαι σχῆμα πάρισον κατ' ἀντιστροφήν.

— pen. ἔγκειται] Ἐπεμβαίνων δηλονότι.

P. 135. 8. δοκῇ] Τὸ ἀποτυχεῖν δηλαδή.

— 9. προεστάναι] Καθ' ὃν καιρὸν λέγω ἐγώ.

— ibid. τούτου] Τοῦ ἄρχειν δηλονότι.

— 10. αἰτίαν] Μέμψιν.

— 11. προεῖτο ἀκονιτὶ] Προδέδωκε χωρὶς ἀγῶνος ἢ βίας.

— 12. μὴ γὰρ τῆς πόλεως] Οὐ γὰρ κατέπτυσε τῆς πόλεως δηλαδή.

— 15. περιέστη] Εἰς δυστυχίαν δηλονότι.

P. 136. 5. πάτρια] Τὰ ἔθη.

— ibid. ἔμφυτα] Φυσικά.

— 10. σεμνὰ] Σεβάσμια.

— 15. εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες] Αἰνίττεται τὸν Περσικὸν πόλεμον.

— ult. τοῦτο ποιεῖν] Τὸ ζῆν ἀσφαλῶς.

P. 137. 1. τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ] Ἤγουν χάριν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός.

— 4. αὐτόματον] Φυσικόν.

— 10. προήγαγον] Προεκαλεσάμην.

— 11. ἐπιτιμήσειέ μοι] Ἀντὶ τοῦ πᾶς ἂν ἐπετίμησε.

— 13. τὸ φρόνημα] Τὴν προαίρεσιν.

— 14. ἐφ' ἑκάστοις] Πράγμασι δηλονότι.

— ibid. μετεῖναι] Μετουσίαν εἶναι.

— 16. πικρῶς ἔχειν] Ὠμῶς διακεῖσθαι.

— 17. τὸ παρὸν] Τὸ ἐνεστώς.

— 20. ἡμαρτηκέναι] Ἐκπεσεῖν τοῦ ὀρθῶς ἔχειν ὡς πεισθέντες ἐμοὶ δηλονότι.

— 21. ἀγνωμοσύνη] Ἤγουν ἀδικία.

— ibid. παθεῖν] Ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ δηλαδή.

P. 138. 4. δημοσίοις μνήμασι] Ἤγουν κοινοταφίοις.

— 7. κρατήσαντας μόνους] Ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδοτιοῦν ἐκεῖ σε δηλαδὴ ποιήσαντας.

— 10. γραμματοκύφων] Ὑπογραμματεύς.

— 13. προσεδεῖτο] Χρείαν εἶχον.

P. 139. 2. καθ' ἡμέραν βίου] Δεῖ κρίνειν ἑκάστους δηλαδή.

— 3. συμβόλαια] Τὰ κοινῶς συναλλάγματα.

— 4. κοινὰς προαιρέσεις] Δεῖ κρίνειν δηλονότι.

— 5. ἀξιώματα] Φρονήματα.

— 6. συμβόλῳ] Σημείῳ· σύμβολον, σημεῖόν τι ὅπερ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς εἶχον οἱ κριταί.

— ibid. τὸ φρόνημα] Τὸ διανόημα.

— 7. δημόσια] Πράγματα δηλονότι.

— 8. ἐκείνων] Τῶν προγόνων δηλαδή.

— ibid. χρῆναι] Χρεὼν εἶναι.

— 10. ἃ] Τινά.

— ibid. παρέβην] Παρέδραμον.

— 13. συμμάχων] Τοῦ Φιλίππου δηλονότι.

P. 140. 2. τύχην] Φάσκει δηλαδή.

— 4. οὐδενὸς] Οὐδὲν ὑμῖν προξενῶ ἀγαθόν.

— ibid. αὐτῷ] Κατὰ τὸν Αἰσχίνην, τουτέστιν ἡ ἐμὴ συμβουλὴ κατὰ τὸν Αἰσχίνην ἀλυσιτελής ἐστιν.

— 9. ἐπειδὴ τοίνυν] Μέχρι τούτου ἀνελλιπῶς ἔχει καὶ τὰς ἐπιστολὰς καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς μάρτυρας.

— 10. ἐκείνους] Τοὺς Φιλίππου πρέσβεις.

— ibid. προτέρους] Ἡμῶν δηλαδή.

— 13. ἐπράξατε] Ἠναντιώθητε.

— 17. διιέντας] Δίοδον διδόντας.

— ibid. συνεμβαλόντας] Συστρατεύοντας, καθ' ἡμῶν μετὰ τοῦ Φιλίππου.

— 21. ἔφασαν] Ἔλεγον δηλαδὴ ὅτι ἐξ ὧν ὑμῖν συμβουλεύουσιν Ἀθηναῖοι εἰ πεισθῆτε, διαρπασθήσεται τὰ βοσκήματα ὑμῶν.

— antep. καθ' ἕκαστα] Ἤγουν κατὰ μέρος.

— ibid. ἀντὶ παντὸς] Ἀντὶ τῆς ζωῆς μου ἠρεθισάμην τὸ λεπτολογῆσαι αὐτὰ καθ' ἕκαστον.

— ult. κατακλυσμὸν] Κατάχυσιν· ὡς γὰρ κατακλυσμὸς συνελθὼν ὁ Φίλιππος πάντα ὑφ' ἡμῶν ἀπῆρεν.

P. 141. 5. μετὰ ταῦτα] Μετὰ τὸ πεῖσαι ἡμᾶς.

— 7. οἰκείως] Συγγενικῶς.

— 8. δέχεσθαι] Καθ' ἣν εἰσεδέξαντο τὴν στρατιὰν ἐντὸς τῶν Πυλῶν.

— 16. ὑφ' ὑμῖν] Ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ.

— 18. κατά γε ὑμᾶς] Κατὰ τὴν ὑμετέραν γνώμην.

— pen. συμπαραταξάμενοι] Μετὰ παρατάξεως πεποιηκότες τὰς μάχας.

P. 142. 2. τῷ κόσμῳ] Τῶν ὅπλων δηλαδή.

— ibid. ταῖς παρασκευαῖς] Συντάξεσι δηλονότι.

— 4. πόμπαι] Πανηγύρεις.

— 5. καὶ ἔγωγε] Σχῆμα διλήμματον.

— 6. ζήλου] Μακαρισμοῦ.

— antep. δυσμεναίνων] Φθονῶν, ἐχθαίρων, δηλαδή.

— ult. ἐξητάζετο] Συνηριθμεῖτο.

P. 143. 2. ὀμωμοκότας] Δικαστάς.

— 8. περιειστήκει] Περιεγένετο ἡμῖν.

— 9. οὗτοι] Οἱ περὶ τὸν Αἰσχίνην.

— 12. ἐπὶ τούτοις] Ἕνεκεν τῶν συμβάντων.

— 14. ἡ ἐμὴ συνέχεια] Ἤγουν ἡ πλησμονὴ τοῦ δημηγορεῖν καὶ τοῦ ψηφίζεσθαι, ἐξ ὧν πεπλάνησθε καὶ τεταλαιπώρησθε, ὡς οὗτός με διαβάλλει λέγων.

— 17. ἔνδοξοι] Ἐπὶ τῇ ἰσχυΐ τῆς γλώττης.

— pen. πρεσβεύων] Πρεσβευτὴς γενόμενος.

P. 144. 1. ἀναφορὰν] Μετάθεσιν τῆς ἀληθείας.

— 6. διδόναι] Ἐμαυτῷ δηλαδή.

— ibid. εἶναι] Ἐδόκει δηλονότι.

— ult. τούτων] Τῶν λόγων δηλαδή.

— ibid. τῇ πόλει] Κατὰ τῆς πόλεως.

— ibid. ἐπαιρόμενος] Ἐπαίρων.

P. 145. 1. τουτωνὶ] Τῶν δικαστῶν.

— 4. ἀποπεφευγότα] Ἤγουν ἔξω τῆς κατηγορίας γιγνόμενα.

— 5. γραφέντα] Κατηγορηθέντα.

— 10. τῷ γραψαμένῳ] Τῷ Διώνδᾳ.

— 12. γράφοντα] Περὶ ἐμοῦ δηλονότι.

— 13. τόνδ'] Τὸν Κτησιφῶντα.

— 15. γνώσεις] Ὅτι ἐκυρώθησαν ὑπὸ τῆς βουλῆς.

— ibid. τοῦτον αὐτὸν] Τὸν Αἰσχίνην.

— ibid. ἐκείνων] Τῶν ψηφισμάτων.

— 16. γραψάντων] Ψηφισαμένων.

— ibid. οὗτος] Ὁ Κτησιφῶν.

— antep. πραχθέντων] Ὑπὲρ τῶν ἀρίστων πολιτευμάτων τῶν ὠφελούντων τὴν πολιτείαν.

— ult. τούτων] Ὧν εἶπον.

P. 146. 2. ἐκλέξαντα] Χωρίσαντα.

— 4. μετενεγκόντα] Μεταβιβάσαντα.

— 5. μεταθέντα] Μετὰ παραδρομὴν πολλῶν χρόνων ἐπάγοντα.

— 9. τὰ πράγματα] Τὸ κατηγορῆσαι αὐτὰ τοῦτον.

— ibid. ἐλέγχους φυγὼν] Τοὺς ἐγγὺς τῶν πραγμάτων ἐλέγχους φυγών.

— 10. ῥητόρων] Δημηγόρων.

— 12. λόγων] Προφορικῶν δηλονότι.

— pen. ἥκετ' ἔχοντες] Τουτέστι περὶ ἐμοῦ μὲν ὑπολαμβάνειν μεγάλα, περὶ δὲ τούτου μικρά.

P. 147. 7. μεταπείθειν] Τὰς ὑπολήψεις, τουτέστιν, ἐμοῦ μὲν λέγοντος περὶ τῆς πατρίδος, τούτου δὲ ὑπὲρ Φιλίππου.

— 9. τὴν δόξαν] Περὶ ἑκατέρου ὑπόληψιν.

— 11. πραγμάτων] Χρημάτων.

— ibid. λογισμὸς] Λογαριασμός.

— 12. βραχέσι] Ῥήμασι.

— 17. ἑπτακόσια στάδια] Μίλια μη.

P. 148. 4. ἀντανελεῖν] Ἀνταναιρεῖσθαι.

— 8. φιλανθρωπίας] Τουτέστι διὰ τὸ φιλανθρωπεύεσθαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖνον, ὅτι περ ἦμεν παρ' ἐκείνου ζητοῦντες.

— 9. περιβαλλόμενος] Μηχανὴν περιτιθεὶς περὶ τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων.

— ult. γέγονε] Ἤγουν αὔξησιν ἔλαβον.

P. 149. 3. ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων] * Ἀλλ' ἔξω τοῦ δέοντος ἐκίνησαν.

— ibid. ἐσκόπει] Ἀνελογίζετο ὁ βουλόμενος ἐξετάζειν ἐμέ.

— 5. ἐπιστὰς ἐγὼ] Ἐπιστάτης γενόμενος τοῖς πράγμασι.

— 9. πέφευγας] Τὸ τὰ πράγματα ἐξετάζειν.

— ibid. δικαίως] Μετρίως.

— antep. σύνταξιν] Συγκρότησιν.

— ult. προεξηλεγμένα] Προπεπατημένα.

— ibid. οἰκείων] Ἐγχωρίων.

P. 150. 2. παρεσκευάκεισαν] Ἡτοίμασαν.

— 3. ἐγγυτέρω] Εἶναι δηλαδή.

— 9. οὗτοι] Οἱ περὶ τὸν Φίλιππον.

— 10. ἔπραττεν] Ἐκεῖνος.

— ibid. προλέγων] Τὸν πόλεμον.

— 12. φεύγων] Κατηγορούμενος.

— 13. ἁπλῶς] Καθολικῶς εἰπεῖν.

— 14. τοῦτον] Τὸν Φίλιππον.

— pen. περιγένοιντο] Κρείττονες ἐγένοντο.

— ult. τύχοι πρόφασιν] Διὰ τὴν τυχοῦσαν πρόφασιν.

P. 151. 4. ἀφ' ὧν] Εἶπον δηλονότι.

— 7. συντέλειαν] Συνεισφοράν.

— 8. εἰ δὲ λέγεις] Ὅτι δίκαιον ἦν κἀκείνους ὡς τὴν αὐτὴν παρασκευὴν ἡμῖν ποιῆσαι.

— 13. ἐλαττοῦσθαι] Ἔλαττον ἔχειν ἑαυτήν.

— 18. τί γὰρ νῦν λέγεις] Διαφορεῖται ἡ ἀνάγνωσις· ἄλλως γὰρ ἀναγινώσκεται, στιγμῆς ἐν τῷ λέγειν μεσιτευούσης, καὶ ἄλλως ἐν μόνῳ τῷ πράττειν τιθεμένης.

— 20. ἐνεδέχετο] Δυνατὸν ἦν εἰπεῖν.

— pen. προσθήσων] Δώσων ἐκείνοις.

— ibid. ἕτοιμος] Φίλιππος.

P. 152. 1. ἀκριβολογουμένου] Ἀκριβῶς περὶ τούτων ἐξετάζοντος τῶν δικαίων.

— 2. ἀπῆλθον] Ἀφ' ἡμῶν.

— 5. ἐξεδόθησαν] Ὑπ' ἐμοῦ παρεδόθησαν.

— ibid. ἀπηλάθησαν] Ὑφ' ὑμῶν.

— 8. ὅμορος] Πλησιόχορος.

— antep. βάσκανον] Μεμψίμοιρον.

— ibid. κίναδος] Ἀναιδὴς καὶ ἀναίσχυντος ὁ Αἰσχίνης. * πραγματικὴ ἡ σύνταξις· μαλθακὸς, ἀνδρόγυνος, βδελυρός.

— pen. ἐξαρχῆς] Ἀφ' οὗ ἤρξατο πολιτεύεσθαι.

— ult. ἐλεύθερον] Πεπαῤῥησιασμένον.

— ibid. αὐτοτραγικὸς πίθηκος] Οἴκοθεν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχει τὸ πιθηκίζεσθαι.

P. 153. 3. κάμνουσι] Νοσοῦσι.

— 5. τὰ νομιζόμενα] Τὰ κατὰ νόμους φερόμενα τοῖς νεκροῖς.

— 9. γαυριᾷς] Ἀλαζονεύῃ.

— 11. τῶν παρ' ἐμοὶ] Πολιτευμάτων δηλονότι.

— 12. λογίζεσθε] [1] Ὡς ῥηθήσεται δηλαδή.

[1] ἃ M. Wolf.

Προεξηλεγμένα] F. legit προεξεληλεγμένα, a προεξελέγχω, pro προεξειλεγμένα: sed inepte. Wolf.

— 18. τῷ λόγῳ] Τῷ ἐμῷ δηλονότι.

— ibid. κατεστρέφετο] Ἐκεῖνος δηλαδή.

— 20. μαλακίαν] Χαύνωσιν.

— 21. * τοῖς λόγοις] Κύριος ὤν.

— antep. σκαιὸς] Ἀπαίδευτος.

— ult. οὐ παραιτοῦμαι] Οὐκ ἀθετῶ.

— ibid. τίνα οὖν ἐστὶ ταῦτα] Ὧν εἰμὶ ὑπεύθυνος.

P. 154. 3. ὄκνους] Ἀναβολάς.

— 4. ἀναγκαῖα] Φυσικά.

— 5. ἐλάχιστον] Ὀλιγώτερον.

— 7. προτρέψαι] Παρακινῆσαι.

— 8. κατ' ἐμὲ] Ὅσον τὸ εἰς ἐμὲ ἧκον.

— 9. τίσι] Διὰ τίνων ὀργάνων.

— 11. διδόναι] Ἤγουν χρήματα.

— ibid. διαφθείρειν] Δωροδοκεῖν τοὺς ῥήτορας.

— 13. ὁ λόγος] Ἡ ἀπολογία.

— 16. λαβὼν] Τὰ χρήματα.

— 17. ὠνούμενον] Τὸν δῶρα διδόντα.

— 18. κατ' ἐμὲ] Κατὰ τὴν δύναμιν ἐμοῦ.

— 20. τοῦτον] Τὸν Κτησιφῶντα.

P. 155. 2. τὰς ἐμὰς γνώμας] Τὰ ἐμὰ ψηφίσματα.

— 3. φυλακῆς] Τῆς τηρήσεως τῆς πόλεως.

— 6. σιτώνην] Ἀγοράζοντα σῖτον.

— 7. συστάντων] Συναθροισθέντων.

— 8. γραφὰς] Κατηγορίας.

— 9. δι' ἑαυτῶν] Αὐτοπροσώπως.

— 14. ἀπείρατον] Ἀπρόσβλητον.

— 18. τὰ εὔορκα] Ἀληθῆ, δίκαια.

— 19. ἀπεψηφίζεσθέ μου] Ἤγουν ἀπεκρούσασθε τὴν ψῆφον δι' ἐμὲ, ἀθῷόν με ἐποιεῖτε τοῖς ψήφοις.

P. 156. 1. οὐχ ὁ τὸν δῆμον] Ἐπαναφορὰ κατὰ κῶλον.

— 4. μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν] Τὸ μηδ' ὅλως κατηγορηθῆναι, ἤγουν ἴσως ἐστὶ τῷ μηδ' ὅλως φυγόντι.

— 5. ἀλλὰ τί μᾶλλον] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν μᾶλλον.

— ibid. φυγὼν] Ἐγὼ κατηγορηθείς.

— 7. τοῦτον] Τὸν Αἰσχίνην.

— 9. ἐγράψατό με] Ὁ Αἰσχίνης.

— 11. ἀγνωμοσύνην] Ἀκρισίαν.

— 14. τύχην προφέρει] Τὰ τυχηρὰ συμπτώματα ὀνειδίζει.

— 20. θεωρήσατε] Ἐξετάσατε.

— 21. ἀνθρωπινώτερον] Ὅσον ἁρμόζει εἰς ἀνθρωπίνην φύσιν.

P. 157. 2. ἐπέχει] Κρατεῖ.

— 8. προσκροῦσαι] Παῖσαι.

— 10. μέρος μετειληφέναι] Ἤγουν μετέσχομεν καὶ ἡμεῖς τῆς ἐναντίας τύχης ἐκ μέρους.

— 11. ἰδίαν τύχην] Τὴν μερικὴν δυστυχίαν.

— pen. νομίζω δὲ] Ὅμοιον τῷ καὶ ὡς ἐμαυτὸν πείθω λίαν ὀρθῶς.

— ult. κυριωτέραν] Ἰσχυροτέραν.

P. 158. 7. ψυχρότητα] Ἀναισθησίαν.

— 8. προπηλακίζει] Φανερῶς ὑβρίζει.

— 10. χαλεποῦ] Τοῦ ἐπικειμένου.

— 11. ἐνόντων] Δυνατῶν.

— 13. ὑπῆρξεν] Ἐγένετο.

— 14. τὰ προσήκοντα] Ἁρμόδια.

— pen. τούτοις] Τοῖς προϋπηργμένοις.

P. 159. 1. ἀπολείπεσθαι] Ἀμοιρεῖν.

— ibid. χρήσιμον] Λυσιτελῆ.

— 2. πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον] Ἡψάμην τῶν πολιτικῶν πραγμάτων δηλαδή.

— 5. τοὺς ἐχθροὺς] Τοὺς κατὰ σὲ τὸν Αἰσχίνην.

— 6. συμβεβίωκα] Συνεκληρώθην κατὰ τὸν βίον.

— 9. σεμνὸς ἀνὴρ] Εἰρωνικῶς.

— ibid. διαπτύων] Φαυλίζων, ὑβρίζων.

— 13. παιδαγωγεῖον] Σχολεῖον.

— ibid. κορῶν] Φιλοκαλῶν.

— ult. [1] νευρίζων] Νεβρίδα περικείμενος. νευρίζων ὁ διασπῶν τοὺς νεβροὺς, κατά τινα λόγον ἄῤῥητον. οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένου, καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος.

— ibid. κρατηρίζων] Κρατῆρα κατέχων.

P. 160. 1. ἀπομάττων] Ἀπομοργνύς.

P. 161. 3. ὑπέρλαμπρον] Ταῖς μὲν νυξὶν οὕτως ἦσθα ποιῶν.

— ibid. θιάσους ἄγων] Ὁδηγῶν τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ τῶν θεῶν, ὑποκρινόμενος.

— ult. εὐοῖ σαβοῖ] Βακχικόν τι ἐπίφθεγμα κατὰ τὴν Φρυγῶν διάλεκτον, ἵνα οὕτως ἔχωσιν εὖ οἱ μύσται. ἀπὸ τούτου μέντοι καὶ ὁ Σεβάζιος καὶ Διονύσιος, Σεβάζιος Διονύσος.

P. 162. 2. κιττοφόρος] Ἐστεμμένος κιττῷ.

— ibid. λικνοφόρος] Παρὰ * φύλαξι τιμώμενος.

— 3. ἔνθρυπτα] Ψωμοὶ ἦσαν οἴνῳ βεβρεγμένοι, οὓς ἐποίουν εἰς σκάφην ἄρτους διαθρύψαντες, καὶ φακὴν ἐπισκεδάσαντες.

— 4. νεήλατα] Ἄλευρα νεωστὶ ἀληλασμένα.

— ult. ἐνεγράφης] Ἐνετάγης.

P. 163. 2. ἀρχιδίοις] Ἤγουν τοῖς χαρτοφυλακείοις, τοῖς δημοσίοις οἴκοις, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἔκειντο.

— 6. τοῖς βαρυστόνοις] Τοῖς ἀξίοις βαρέων στεναγμῶν.

— 7. ἐτριταγωνίστεις] Πολλάκις ἠγωνίζου.

— 8. ὀπωρώνης] Ὁ ὠνούμενος τὰς ὀπώρας.

— 9 ἀπὸ τούτων] Τῶν βαρυστόνων ὑποκριτῶν.

— 10. ἠγωνίζεσθε] Πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους τοῦτο λέγει.

— 11. ἄσπονδος] Ἀκατάλλακτος.

— ibid. ἀκήρυκτος] Σύντονος.

— 12. ὑφ' ὧν] Θεατῶν δηλονότι.

— 13. παρεὶς] Ἐγὼ, ὅτι πένης ὢν ταῦτα ἐποίει.

— pen. ἐπῆλθέ σοι] Ἐνθύμιον ἔλαβες.

— ibid. δι' ἣν] Τὴν πολιτείαν δηλαδή.

P. 164. 1. συνήδεις] Διὰ τὰ ἀδικήματα ἅπερ ἐποίεις.

— 3. ὦψαι] Ἐθεάθης.

[1] νεβρίζων M. Wolf.

— 9. παράλληλα] Παρακείμενα.
— 12. ἐτέλεις] Τὰ τοῦ Διονύσου μυστήρια ἐδίδασκες.
— 13. ἐγραμμάτευες] Ὑπογραμματεὺς ἦσθα.
— 14. ἐκκλησίαζον] Τῆς βουλῆς μετεῖχον.
— 17. δοκιμάζομαι] Ἄξιος κρίνομαι.
— 18. ἀνωμολόγημαι] Ἤγουν πεφανέρωμαι ἀπὸ τῆς ὁμολογίας πάντων, ὅτι οὐκ ἀδικῶ.
— 19. τοῦτο ποιεῖν] Συκοφαντεῖν.
P. 165. 5. τριταγωνιστὴν] Τριταγωνιστὴν αὐτὸν φησὶν ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν. * ἀπὸ Σοφοκλέους, ὃς πρῶτος ἐχρήσατο τρισὶν ὑποκριταῖς, καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ.
— 11. ἐλυτάμην] Διὰ λύτρων ἠλευθέρωσα τινὰς ἐκ τῶν πολεμίων.
— 12. συνεξέδωκα] Συνεπροίκισα.
P. 166. 2. ὑπείλημμαι] Ὁποίαν ὑπόληψιν ἔχουσι πρός με.
— 10. πάντων] Τῶν κακῶν δηλονότι.
— 14. τύχην κοινὴν] Δυστυχίαν.
— 15. αἰτίαν] Γενομένην δηλονότι.
— 18. * ὅλον μέρος] Τῆς ἀτυχίας ἀφ' ὑμῶν ἦν δηλαδή.
— antep. παρῆτε] Παρετυγχάνετε.
P. 167. 2. ἐλπίδων] Ἕνεκα δηλονότι.
— ibid. ζήλου] Μακαρισμοῦ.
— 8. διωρισμένα] Διευκρινημένα, κεχωρισμένα.
— 9. ἐξήμαρτέ τις] Ἔξω τοῦ δέοντος ἐγένετο.
— 14. οὕτως] Ἔχοντα δηλαδή.
— 20. τοῖς ἄλλοις] Οἷς εἶπε δηλονότι.
— ibid. ἁπλῶς] Περιέργως.
— pen. ἐξαπατήσω] Αὐτοὺς δηλαδή.
— ult. δεινὸν] Πονηρόν.
— ibid. γόητα] Ἀπατεῶνα.
P. 168. 11. ἐν τοῖς κοινοῖς] Πράγμασι δηλονότι.
— ibid. ἐξεταζομένην] Φαινομένην.
— 14. προσέκρουσε] Ἠναντιώθη.
— 19. ἀλλὰ μάλιστα] Παρέπονται τῇ φύσει ἐγκείμενα ἔχειν.
— antep. σφοδρὸν] Τῷ θυμῷ δηλαδή.
— pen. κινδυνεύεται] Εἰς κίνδυνον ἔχεταί τι τῆς πόλεως.
— ult. ἐν τούτοις] Δεῖ ἔχειν τὴν ὀργήν.
P. 169. 5. συνεσκευασμένον] Αὐτὸν τὸν Αἰσχίνην τεχνουργήσαντα καὶ μεμηχανευμένον.
— 7. χρηστοῦ] Ἀνθρώπου δηλαδή.
— 9. κακίαν] Ἀκέραιον.
— 11. φωνασκίας] Φωνῆς ἄσκησιν καὶ μεγαλοφωνίας.
— 15. τοῖς πολλοῖς] Τοῖς δημόταις.
— 18. οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς] Οὐ τὰ αὐτὰ λογίζεται.
— pen. χρείαν] Ὑπηρεσίαν.
P. 170. 5. τουτωνὶ] Τῶν [1] δυναστῶν.
— ibid. ἡγῇ] Ἤγουν νομίζεις.
— 8. διομνύμενος] Διϊσχυριζόμενος μετὰ ὅρκου.
— 9. ἀλλ' ἐμὲ] Ἔφης δηλαδή.
— 11. τούτων] Τῶν προειρημένων λόγων.
— 12. ξενίαν] Ὑποδοχὴν δηλονότι ξενίαν ὑποδεχόμενος.
P. 171. 1. ἠμνημόνησε] Ἡ πόλις δηλαδή.
— 2. ἐροῦντα] Τὸν λέξοντα ἐγκώμιον δηλαδή.
— 19. ἐκείνους] Τεθνεῶτας.
— 20. παιανίζειν] Εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς χάριν ὁμολογεῖν· παιὰν γὰρ ὕμνος χαριστήριος.
— 21. αὐτοχείρων] Αὐτοκρατόρων.
P. 172. 3. ἐπὶ τὰς ταφὰς] Ἐπὶ τὸ θάπτειν.
— ibid. ἄλλως πῶς] Εἶπον δηλαδή.
— ibid. ἀλλὰ δέον ποιεῖν] Ἀλλὰ κἀκεῖνοι συνεφώνησαν τῇ χειροτονίᾳ τοῦ δήμου.
— 4. περίδειπνον] Τὴν εὐωχίαν τὴν ἐπιτάφιον.
— 6. παρ' ἐμοὶ] Παρὰ τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ.
— 8. διέφερεν] Κέρδος ἦν.
— 11. δημοσίᾳ] Συμφωνίᾳ τοῦ δήμου.
— 15. δῆριν] Μάχην.
— 16. ἀντιπάλων] Ἐχθρῶν.
— ibid. ἀπεσκέδασαν] Διεσκόρπισαν.
— pen. μαρνάμενοι] Μαχόμενοι.
— ibid. ἀρετῆς] Ἕνεκα δηλαδή.
— ibid. δείματος] Φόβου οὗ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος.
— ult. βράβην] Βραβεῖον.
P. 173. 8. ἔστι] Ἴδιον δηλονότι.
— pen. γνώμην] Προαίρεσιν.
P. 174. 1. λαρυγγίζων] Πλατύνων τὴν φωνήν.
— 2. ἐξέφερε] Κατὰ τὸ φαινόμενον.
— 5. καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο] [2] Λέγει φροντίζειν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας.
— 9. πάντων] Τῶν κακῶν.
— ibid. πράγματα] Ὀχλήσεις.
— 11. προαιρέσεως] Θελήματος.
— 19. ἐπιτιμῶ] Ἐπιπλήττω αὐτῷ ὡς ἐψευσμένῳ.
— 21. φιλιππισμὸν] Φρονοῦντα τὰ τοῦ Φιλίππου.
P. 175. 5. ἕκαστοι] Τῶν προδοτῶν.
— 6. ἐποίησαν] Τοὺς ἑαυτῶν πολίτας.
— antep. μιαροὶ] Φονεῖς.
— ult. προπεπωκότες] Ἤγουν προδεδωκότες.
P. 176. 3. Ἕλλησιν] Ἤγουν τοῖς προγόνοις τῶν Ἑλλήνων.
— 4. ἀνατετραφότες] Καταλύσαντες.

[1] δικαστῶν M. Wolf.

[2] ἤγουν M. Wolf.

Ἐπιτάφιον] Post ἐπιτάφιον addit Wolfius: ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑστίαν (quod in margine corrigit ἑστίασις) γινόμενον περίδειπνον. quæ cum ex Lutetiana exsuleut, unde unde arripuerit nescio.

— 7. συστάσεως] Πλήθους τῶν πολιτῶν.
— 8. ληρεῖν] Πολυλογεῖν.
— 16. ἐπῆρεν] Ἤγουν παρεκίνησεν.
— ibid. προηγάγετο] Ἐξήγαγε.
— 20. ἀδιαφθόρου] [3] Ἀδωροδοκήτου.
— 22. τῶν κατ' ἐμαυτὸν] Τῶν κατὰ τὴν ἐμὴν τάξιν.
— ibid. προστὰς] Προστάτης γεγονώς.
— 25. τὸν δὲ τειχισμὸν] Τὸν καθαρισμὸν τῆς τάφρου.
— ult. τίθεμαι] Λογίζομαι.
P. 177. 1. οὐδ' ἐπὶ τούτοις] Οὐκ ἐπὶ τῷ τειχισμῷ καὶ ἐπὶ τῇ ταφρείᾳ μέγα φρονῶ, ἀλλ' [1] ἐπὶ τῶν ἑτέρων ἐμοῦ πράξεων.
— 4. προὐβαλόμην] Φυλακτήριον ἔθηκα ἔμπροσθεν τῆς Ἀττικῆς.
— 8. λογισμοῖς] Ἐνθυμήμασι.
— 9. παρασκευαῖς] Παρατάξεσι τῶν ὁπλιτῶν.
— 10. τῇ τύχῃ] Ἡττήθησαν ὑπὸ τῆς τύχης.
— ibid. ἀποδείξεις] Ὅτι οὐχ ἡττήθην ἐγώ.
P. 178. 1. ὁμόρους] Γείτονας τῇ Ἀττικῇ.
— ibid. παρὰ πᾶσαν φιλίαν] Διὰ πάσης φιλικῆς γῆς.
— 17. φαυλότης] Ἀσθένεια.
— 18. ἐλυμήνατο] Λύμην καὶ [2] βορὰν ἐποίησεν.
P. 179. 13. ἀμφισβητήτως] Ὁμολογουμένως.
— pen. θεραπεύειν] Δι' ἐπιμελείας ἔχειν.
P. 180. 1. βασκαίνειν] Φθονεῖν.
— 2. ἡσυχίαν ἄγειν] Χρὴ τὸν ἀγαθὸν πολίτην.
— 3. ὕπουλον] Δολεράν.
— 5. ἁπλῶς] Ἀπεριέργως.
— 10. ἀνθρώπινα] Συμπτώματα δηλαδή.
— 13. συνείρει] Συμπλέκει.
— 14. ἀπνευστὶ] Ἀδιακόπως.
— 16. τῆς μελέτης] Τῆς περὶ τοὺς λόγους φροντίδος δηλαδή.
— 21. θέσεις] Εἰσαγωγάς.
— ibid. ἀποδειχθεῖσι] Φανεροῖς.
— 22. τοῖς ἄνω] Παλαιοῖς.
— ult. οὐχ ὁποστοσοῦν] Ἤγουν ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ.
P. 181. 2. πράξαντος] Ὑπουργήσαντος.
— 5. ξενικῶν] Συμμάχων.
— 6. ἐπισκευὴ] Ἀνάκτησις.
— 12. ἐπεδίδοσαν] [3] Συνεκρότουν.
— 13. ἐπιτιμίαν] Διὰ τιμὴν τῆς πόλεως.
— ult. ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν] Ἀρχόντων τῶν πραγμάτων τῶν ναυτικῶν.
P. 182. 3. ἐκκρούσω] Ἐκβαλῶ.
— 4. τούτων] Τῶν πολιτῶν.
— antep. συζῶντα] Νῦν δηλονότι.
— pen. ὕπεστί τις] Ὕπεστιν ἐκείνοις φθόνος.
P. 183. 2. κρίνομαι] Ἐξετάζομαι.
— ibid. θεωροῦμαι] Παραβάλλομαι.
— 6. διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας] Διὰ ταύτας δηλαδὴ οὔσας μεγάλας κατηγορεῖν, καὶ τὰς παρ' ἡμῖν γενομένας τῇ πόλει οὔσας οὐκ ἀναξίας ἐκείνων.
— 17. οἱ διασύροντες] Οἱ διαβάλλοντες.
— 22. τοὺς ζῶντας] Τὸν νῦν χρόνον δηλονότι.
P. 184. 4. οὐδενὶ ἐξίσταμαι] Οὐδενὶ παραχωρῶ τῶν πρωτείων δηλαδή.
— 5. ἐφαμίλλου] Ἴσης.
— 6. ἐν κοινῷ] Εἰς τὴν κοινότητα.
— 8. διῴκειτο] Ὠκονομεῖτο.
— 12. μισθαρνεῖν] Δωροδοκεῖν.
— 15. ἀσθενὴς] Ἐπὶ πτωχίας.
— 17. μέτριον πολίτην] Τὴν ἰσότητα ἀγαπῶντα τῆς πόλεως, ἤγουν τῆς πολιτείας.
— 19. ἀνεπιφθονώτατον] Ἀμεμπτότατον.
— 20. τοῦ γενναίου] Γενναιότητα.
— 21. τούτου] Τῆς εὐνοίας.
— 22. φύσις] Τοῦ ἀνθρώπου.
— ibid. ἑτέρα] Ἡ τύχη.
— ibid. ταύτην] Τὴν εὔνοιαν.
— 23. παρ' ἐμοὶ μεμενηκυῖαν] Ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ τὸ ἀγαπᾶν.
— pen. τὸ γὰρ ἐξαρχῆς] Τοῦ πολιτεύεσθαί με.
P. 185. 5. τούτοις] Τοῖς φιλιππίζουσι.
— 11. διαμενεῖ] Ἤγουν ἡ εὐτυχία τῶν ἐχθρῶν.
— 15. ἐξώλεις] Ἐξώλης ὁ ἄξιος ἀπωλείας, προώλης δὲ ὁ πρὸ τοῦ καιροῦ τοῦ θανεῖν αὐτὸν φθαρείς.

[1] ἐφ' ἑτέραις τῶν ἐμαυτοῦ πράξεων M. Wolf.

[2] φθορὰν M. Wolf.

[3] συνευπόρουν M. Wolf.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 206. 1. ΟΣΗ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴ περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα καὶ παραγγελία γέγονε, σχεδὸν, οἶμαι πάντας ὑμᾶς ᾐσθῆσθαι] Συγκρουστικὸν εὐθὺς τὸ προοίμιον, ἐκ διαβολῆς τοῦ τε ἀντιδίκου καὶ τῶν συνηγόρων αὐτοῦ, οἷον, τοῦ Εὐβούλου καὶ τῶν περὶ αὐτόν. ἀεὶ γὰρ ὁ Εὔβουλος [1] ἐπολέμει τῷ Δημοσθένει, ἐκ τῆς αἰτίας τῆς κατὰ Ἀρίσταρχον, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. [2] σπουδὴ δὴ τοῦ Αἰσχίνου καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ συνηγόρων. τὸ δὲ ἑωρακότας ἄρτι κατασκευή ἐστι τῆς προτάσεως. δεῖ δὲ τὸν ῥήτορα μὴ μόνον τὴν κρινομένην ὑπόθεσιν συνορᾷν, ἀλλὰ καὶ τὰ λυποῦντα πρὸ τῆς ὑποθέσεως. ἐπεὶ τοίνυν ἑώρα συνεστηκότας οὐκ ὀλίγους περὶ τὸν Αἰσχίνην, καὶ Εὔβουλον ἄνδρα τῶν εὐδοκιμούντων ἕνα, πρὸς τούτους ἀποτεινόμενος, διδάσκει τοὺς ἀκούοντας πείθεσθαι τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ὅρκοις μᾶλλον, ἢ τοῖς συνηγόροις. φυλακτέον δὲ ἐν προοιμίοις ἐπ' αὐτῶν τῶν ὀνομάτων ποιεῖσθαι τὰς διαβολάς· οὐ γὰρ ῥητορικὸν ἀρχόμενον πολλοῖς προσκρούειν. ἀνύει δὲ πολλὰ διὰ τῆς [3] ἐννοίας. καὶ γὰρ διαβάλλει τὸν Αἰσχίνην, ὡς μὴ [4] θαῤῥοῦντα ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἐκ τοῦ καταφεύγειν ἐπὶ τοὺς βοηθήσοντας· καὶ πλήττει τοὺς περὶ τὸν Εὔβουλον ὡς κοινωνοῦντας, καὶ ὑπόπτους ποιεῖ τοῖς δικάζουσι τοὺς συνεστηκότας. ἔτι γε μὴν αἰνίττεται καὶ τὸ [5] ἰσχύειν τοῖς δικαίοις αὐτός· οὐ γὰρ ἂν [6] οὕτω πολλοὶ συνῆλθον ἐπὶ ταύτην τὴν [7] δίκην, εἰ μὴ τὸν ἔλεγχον ἐδεδίεσαν. ἔπειτα κρείττους ἀποφαίνει καὶ ἰσχυροτέρους τοὺς δικάζοντας τῆς τῶν πλουσίων δυνάμεως· ἐπ' αὐτοῖς γὰρ εἶναι ἰσχυροὺς ποιεῖν τοὺς πλουσίους καὶ μή. τοῦτο δὲ χρήσιμον αὐτῷ πρὸς τὸ παρασκευάζειν θαῤῥεῖν τοὺς δικαστάς.

‡ ibid. τουτονὶ] Τὸν προκείμενον.

— 2. παραγγελία] Παράκλησις, δέησις, προτροπή.

— ibid. γέγονε] Ἐκ τοῦ [8] κατηγοροῦντος δηλονότι.

— 3. ᾐσθῆσθαι] Συννενοῆσθαι. ‡ τὸ δὲ ἄρτι ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου. ἐνοχλοῦντας δὲ λέγει ‡ ἤγουν οὐχὶ θαῤῥοῦντας τῷ δικαίῳ, ἀλλὰ ὄχλησιν εἰσάγοντας, ‡ ὄχλησιν καὶ ἀδικίαν ἀποκαλῶν τὴν παράκλησιν· ἵνα δείξῃ, ὡς αὐτοὶ τὰς δεήσεις ὡς ἀδίκους οὐ προσεδέξαντο.

— 4. δεήσομαι δὲ πάντων] Τὸ δεήσομαι ἐστι συμπέρασμα τῆς προτάσεως. τὸ δὲ ἄνδρα τὸν Εὔβουλον λέγει· οὐκ ὀνομάζει δὲ αὐτὸν φανερῶς, ἀντιπαρατίθησι δὲ ὅπως [9] ὠφελῇ τὸ αὐτοῦ, τὸ δὲ Αἰσχίνου πως [10] βλάπτῃ. δεήσομαι δέ. οὗτοι μὲν παρενοχλοῦσιν, ἐγὼ δὲ ἱκετεύω. τίνων οὖν δέῃ τυχεῖν; οὐκ ἄλλων, ἀλλὰ ἃ καὶ τοῖς μὴ δεηθεῖσι δίκαιόν ἐστιν ὑπάρχειν. τὸ δὲ μήτε ἄνδρα ποιεῖσθαι πρὸς τὸν Εὔβουλον ἀποτείνεται, πολέμιον ὄντα αὐτῷ. οὗ κἂν τῷ περὶ τοῦ Μειδίου πεποίηται μνήμην. σωφρονεῖ δὲ καὶ ὀργιζόμενος ὁ ῥήτωρ· κρύπτει γὰρ ἐν προοιμίοις τὴν προσηγορίαν, τῇ τέχνῃ πειθόμενος.

— 7. ἢ τὸ δίκαιον καὶ τὸν ὅρκον] Τὸ μὲν ἐντρέπει, τὸ δὲ φοβεῖ.

— 9. τῶν παρακλήτων] Ἤτοι τῶν ἐκ παρακλήσεως ἐλθόντων συνηγορῆσαι, ἀλλ' οὐ τοῦ δικαίου ἕνεκα ‡ παραγενομένων. ‡

— antep. τῶν ἰδίων πλεονεξιῶν] Κερδῶν καὶ δυναστειῶν, ὅταν ἴδωσιν αὐτοὺς προϊσταμένους τῶν κρινομένων καὶ σώζοντας, προξενοῦσιν αὐτοῖς κερδῶν ἀφορμάς.

— ibid. ἃς ἵνα κωλύητε] Ἀλλὰ μὴ φοβεῖσθε· ἐφ' ὑμῖν γάρ ἐστι τὸ κωλῦσαι, τῶν νόμων παρεχόντων τὴν ἄδειαν.

P. 207. 1. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους] Ἐντεῦθέν ἐστι τὸ δεύτερον προοίμιον ἐκ διαβολῆς εἰλημμένον καὶ αὐτὸ, ὡς καὶ τὸ πρῶτον, ὡς οὐ θαῤῥεῖ τοῖς δικαίοις. ὅλη δὴ ἡ ὑπόθεσις κατὰ συμπλοκὴν προελήλυθεν· καὶ γὰρ κατηγορεῖ καὶ

[1] πολεμεῖ Ald. Ben. Bk. (literis Bk. editionem Brookii signatam habe.)
[2] σπουδῇ Ald. Ben. [3] εὐνοίας Ald. Ben. Bk.
[4] ὑποθαῤῥοῦντα τοῖς Ald. Ben. Bk. [5] ἰσχυρὸν Ald. Ben. Bk.
[6] οὕτω omittunt Ald. Ben. Bk. [7] σπουδὴν Ald. Ben. Bk.
[8] κατηγορουμένη M. Wolf. [9] ὠφελεῖ Ald. Ben. Bk.
[10] βλάπτει Ald. Ben. Bk.

ΤΟ ἰσχυρὸν] F. τὸ ἰσχύειν τοῖς δικαίοις αὐτὸς, vel, τὸ ἰσχυρὸν τῆς δίκης. Wolf.

Ἀντιπαρατίθησι δὲ] S. τὸ δίκαιον καὶ τὸν ὅρκον τοῖς συνηγόροις. Idem.

Ὅταν ἴδωσιν αὐτοὺς] S. οἱ πολῖται τοὺς παρακλήτους. Mox v. 32. ἀλλὰ μὴ φοβῆσθε. Idem.

Κατὰ συμπλοκὴν προελήλυθεν] Hoc est, συμπεπλεγμένη ἐστὶ καὶ μὴ ἁπλῆ. Idem.

ἀπολογεῖται. τοιοῦτον αὐτῷ καὶ τὸ προοίμιον εἴληπται· καὶ γὰρ ἐπ' ἀμφότερα ἕλκεται. μόνου δὲ τούτου τοῦ ῥήτορος καὶ Θουκυδίδου καὶ Πλάτωνος καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις διὰ τῆς αὐτῆς ἐννοίας πολλὰ κατορθοῦν. ἔχει δὲ καὶ τοῦτο μεταληπτικοῦ λύσιν· αὐτὸς μὴ δεδωκὼς εὐθύνας, πῶς ἑτέρου κατηγορεῖς; ὁ δὲ, ὅτι δέδωκε, σημαίνει, καὶ, ὅτι πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν διδόναι βούλεται, προκηρύττει.

— ibid. ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ] Τῷ γὰρ μηδὲν ἑαυτοῖς συνειδέναι κακὸν, ἀεὶ θέλουσι καὶ ὑπομένουσι δοῦναι λόγον· τοῦτο γάρ ἐστιν ἀειλογία. ἐπειδὴ δὲ ἐπαχθὲς ἦν τὸ περὶ [1] ἑαυτοῦ λέγειν, καθολικῶς ἐπήγαγε [2] τοὺς μὲν οὖν ἄλλους, καὶ ἀξιόπιστον ἑαυτὸν ποιεῖ, μονονουχὶ βοῶν, τίς τὰς εὐθύνας λαμβάνειν [3] προῄρηται; μίμνησαί μου πρὸς θεῶν, Αἰσχίνη, τὴν πρόκλησιν· ἢ καὶ ἄλλως καθολικῶς [4] λέγει τὸν λόγον, ἵνα δείξῃ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βελτιωθέντας τοῖς τῶν Ἀθηναίων παιδεύμασι καὶ ταῖς ὁσημέραι διδαχαῖς· τουτονὶ δὲ μόνον Αἰσχίνην μηδὲ μετὰ τοσούτους λόγους καὶ πράξεις τοσαύτας * τὰς εἰς ἄλλους βελτιωθέντα. κἀντεῦθεν ἐπαινεῖ καὶ τοὺς πολίτας, καὶ ἐκ παραθέσεως μεγίστους ψέγει καὶ διαβάλλει τὸν κατηγορούμενον.

— 2. τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ] Ἀειλογία ἐστὶ τὸ ἀεὶ προτείνασθαι λόγον, καὶ λέγειν, τίς [5] ἡμῶν κατηγορεῖ; ‡ διὰ τὸ μηδὲν αὐτοῖς τῶν φαύλων συνειδέναι. ‡ τοῦτο δὲ ποιοῦσι, συνειδότες ὅτι ὁσάκις κρίνονται καθαροὶ, τοσαυτάκις καὶ θαυμάζονται. φησὶ δὲ ὁ Γενέθλιος, ὅτι πεποίηται ἡ λέξις τῷ ῥήτορι τῆς ἀειλογίας· σπανίως γὰρ εὑρίσκεται παρ' ἄλλῳ.

— 4. πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς] Ἔδει μὲν γὰρ πρῶτον παρασχεῖν εὐθύνας, εἶθ' οὕτω τοῦ Τιμάρχου κατηγορεῖν· νυνὶ δὲ οὐκ ἀξιώσας εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν, οὐδὲ θεάσασθαι τοὺς δικαστὰς ἀνεχόμενος, ἠτίμωσε τὸν ἄνθρωπον. εὖ δὲ καὶ τὸ προτεινόμενον εἶπεν, ἵν' αὐτοὶ θαῤῥοῦντες [6] τοὺς βουλομένους προτρέψωσι.

— 5. τὸν μὲν ἀνῄρηκε] ‡ Τίμαρχον δηλαδὴ, ‡ ἢ ὅτι ἄτιμος γέγονεν — οὗτοι δὲ τῷ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν ἐγγὺς τῶν τεθνηκότων εἰσὶν —, ἢ ὥς τινές φασιν, ἐπειδὴ ἀπήγξατο, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐνεγκών.

— 6. τοῖς δὲ ἀπειλεῖ περιϊὼν] Ἦν μὲν ἀκόλουθον εἰπεῖν, ἐμοὶ δ' ἀπειλεῖ· ἀλλ', ἐπειδὴ αἰσχρὸν ἦν, ἀορίστως εἴρηκε. δείκνυσι δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι ἦλθον ἂν ἐπὶ τὴν κατηγορίαν, εἰ μὴ ἐφοβοῦντο. τὸ δὲ περιϊὼν, οἷον ἔργον τοῦτο τιθέμενος, καὶ πολυπραγμονῶν, μή τις ἄρα κατηγορήσῃ· οἷον, τίς ἄρα ἀπειλεῖ μοι γραφήν; τίς μοι σύνοιδεν ἐν τῇ πρεσβείᾳ τὰ σφάλματα; σεμνύνει δὲ καὶ ἄλλως ὁ ῥήτωρ ἑαυτὸν διὰ τούτων, εἰ, τῶν ἄλλων φοβουμένων καὶ οὐ κατηγορούντων, αὐτὸς τοῦτο οὐ πέπονθε.

— 7. καὶ [7] ἀσυμφορώτατον ὑμῖν] Ὁ γὰρ ἀναιρῶν καὶ ἐπιστομίζων τὸν κατήγορον, τὸν τόπον ἀναιρεῖ τοῦ δικάζοντος, εἰ μηδεὶς ἔτι δικάζεται.

‡ — 9. φόβῳ] Μετὰ φόβου, ἤγουν διὰ φόβου. ‡

— 12. τὸ μὲν οὖν ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ] Τρίτον προοίμιον μεταληπτικὸν ἐκ τοῦ χρόνου, ‡ περιέχων λύσιν. ‡ ἔστι δὲ ἡ σύνταξις οὕτως· ὅπερ δὲ φοβοῦμαι καίπερ ὑπειληφὼς [8] ἐξελέγχειν, ὅ ἐστι ‡ πιστεύων καὶ ‡ θαῤῥῶν [9] ἐπὶ ταῖς ἀποδείξεσιν ὅπερ προεῖπε, τοῦτο φράσω, φησὶ, πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ [10] ἀποκρύψομαι. διὰ τί δὲ εἶπε φοβοῦμαι; ἐπειδὴ ἔμελλεν ὥσπερ ἐλέγχειν τοὺς δικαστὰς μὴ σφόδρα προσέχοντας τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' ἐπιλανθανομένους τῷ χρόνῳ. καίπερ οὖν, φησὶ, φοβούμενος τοῦτο, οὐκ ἀποκρύψομαί φησι τῷ φόβῳ τῷ πρὸς ὑμᾶς. * γράφεται [11] δὲ καὶ ἀποτρέψομαι. σημειωτέον δὲ, ὡς ὅπερ ἦν Αἰσχίνου καὶ τοῦ φεύγοντος παραγραφικὸν, τοῦτο δι' ὑπερβολὴν τέχνης ὁ Δημοσθένης προήρπασεν, ἵνα μὴ [12] εὕρῃ χρήσασθαι αὐτῷ ὁ Αἰσχίνης. ἀεὶ δὲ τὸ ἐναντίον οὗ βούλεται ποιεῖν κατασκευάζειν εἴωθε. αὐτὸς γὰρ μέλλων τι τῶν καθ' ἑαυτὸν διοικεῖσθαι, καὶ προορώμενος τὰς παρ' Αἰσχίνου διαβολὰς, δεδοικέναι φησὶ τῶν δικαζόντων τὴν λήθην, ὡς ἂν τῆς ἀληθείας πολλάκις διαμαρτόντων αὐτῶν διὰ χρόνου πλῆθος καὶ λήθην· ἵνα ἃ μὲν προτίθησι πιστευθῇ, ἃ δ' Αἰσχίνης ἐρεῖ, ὕποπτα γένηται.

— 14. ὃ δὲ καίπερ ὑπειληφὼς] Ἔστι μὲν ἀντὶ τοῦ πιστεύων. ἐκόλασε δὲ τῇ λέξει τὸ ὑπερήφανον. τὸ δὲ οὐχ ἧττον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱονεὶ, Οὐχ ἧττον ἰσχύει καιρὸς ἢ πραγμάτων φύσις, ἢ οὕτως, Οὐ μᾶλλον ἐξελέγχονται τοῖς πράγμασιν οἱ ἀδικοῦντες ἢ τοῖς καιροῖς, ὅταν ἐπὶ προσφάτοις κρίνωνται.

‡ — ibid. ταῦτα] Τὸν ἐξέλεγχον.

— ult. ἀγῶνες] Ἤγουν αἱ κρίσεις.

P. 208. 1. τῶν καιρῶν] Τῶν παρελθόντων, ὁπότε ἐγένοντο. ‡

— 3. λήθην ἢ συνήθειαν] Δύο γὰρ ταῦτα ὁ

[1] αὐτῶν Ald. Ben. Bk. [2] τοῖς μ. ο. ἄλλοις Ald. Ben. [3] προείρηται Ald.
[4] λέγε Ben. Bk. [5] ὑμῶν Ben. Bk. [6] τοῖς βουλομένοις Ald. Ben. Bk.
[7] βαρυσυμφορώτατον Ald. Ben. ἀσυμφορώτατον M. Ben.
[8] ἐξελέγχειν omittunt Ald. Ben. Bk. [9] ἐν Ald. Ben. Bk.
[10] ἀποτρέψομαι Par. a. [11] γὰρ καὶ ἀποκρύψομαι Ald. Ben. Bk.
[12] ἔχῃ Ben. Bk.

Τοσαύτας τὰς εἰς ἄλλους] *Acta in alios*, non satis placet. Idem.

Προτεινόμενον] F. προτεινομένους. et v. 41. θαῤῥοῦντες τοὺς μὴ βουλομένους προτρέψωσι. Idem.

Καίπερ ὑπειληφὼς] A. ταῦτα, καὶ θαῤῥῶν ἐπὶ ταῖς ἀποδείξεσι. Idem.

Γράφεται γὰρ καὶ ἀποκρύψομαι] F. γράφεται δὲ καὶ ἀποτρέψομαι. Nam τὸ ἀποκρύψομαι habet codex noster. Idem.

χρόνος ποιεῖ. ἢ γὰρ ἐπιλανθανόμεθα, ἢ συνεθισθέντες ὡς καλὰ ἀγαπῶμεν.

— 4. ὡς δή μοι δοκοῖτ' ἂν] Συμπέρασμά ἐστι τοῦ προοιμίου. ὡς γὰρ ὡμολογουμένην λαβὼν τὴν πρότασιν, οὐκ εἶπε κατασκευὴν, εὐθὺς δὲ εἰσβάλλει εἰς τὴν προκατασκευὴν ἐκ τοῦ εἰ σκέψαισθε παρ' ὑμῖν εἰπεῖν. τοῦτο δὲ τὸ νόημα διπλῆν ἔχει τὴν δύναμιν. ἐπισφραγίζεται γὰρ τὰ προειρημένα διὰ τοῦ προοιμίου, καὶ τῶν μελλόντων κατάρχεται. ἅπτεται δὲ ἤδη λοιπὸν προκατασκευῆς. ἔχει δὲ τοιαύτην ἡ προκατασκευὴ δύναμιν, ὥστε τινὰ τῶν λυπούντων περὶ τὴν ὑπόθεσιν διορθοῦσθαι. ἔστι δὲ ἡ χρεία αὐτῆς, καὶ οὗπερ ἕνεκα τοῖς ῥήτορσιν ἐπιτετήδευται αὕτη· ἤτοι γὰρ τὴν ὑπόθεσιν ἅπασαν ὁ ῥήτωρ συμπεπλεγμένην ὁρᾶν καὶ πολλῶν πραγμάτων περιεκτικὴν καὶ δυσδιάκριτον, διὰ τοῦτο δεῖται τῆς προκατασκευῆς, ἵνα τὴν σύγχυσιν ἅπασαν διαλύσῃ, καὶ εἰς κεφάλαια τὴν ὑπόθεσιν ἀνάγων παρασκευάσῃ τοὺς ἀκροατὰς, ὥσπερ πρός τινας κανόνας ἀποβλέποντας, οὕτως ἀπαιτεῖν παρ' αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις, καὶ περὶ ταῦτα τὰ κεφάλαια ἵστασθαι· ἢ πρὸς τὸν ὅλον ἀγῶνα τοὺς δικάζοντας ἐναντίως ἔχοντας ὁρᾶν, καὶ δεῖται προδιορθώσασθαι τὴν γνώμην αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου πεποίηκεν, ἢ μέρος τι τῆς ὑποθέσεως ὁρᾶν δεόμενον μεθόδου τινὸς, κέχρηται τῇ προκατασκευῇ, καθάπερ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους λόγῳ.

— 5. εἰ σκέψαισθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς] Προκατασκευὴ διακρίνουσα τὰ ἐν τῇ ὑποθέσει ζητούμενα.

‡ — 7. λόγον] Ἤγουν ἀπολογίαν. ‡

— 8. πρῶτον μὲν τοίνυν ὧν ἀπήγγειλε] Οὐκ ἦν μὲν τῇ τάξει πρῶτον τὸ ἀπαγγεῖλαι, ἀλλὰ τὸ ἰσχυρότερον καὶ τὸ σημεῖον προέθηκεν, ἐφ' [1] ᾧ μάλιστα κρίνεται ὁ Αἰσχίνης. ἐλάβετο οὖν εὐθὺς τοῦ μεγίστου τῶν τεκμηρίων. τοῦτο δὲ γένεσις αὐτῷ τῆς ὑποθέσεως ὅλης. ἐπειδὴ γὰρ οὔτε ἐκ γραμμάτων οὔτε ἐκ ψηφισμάτων οὔτε ἐξ ἄλλων ἀποδείξεων ἔχει τὸν ἔλεγχον, εἰκότως ἐχώρησεν ἐπὶ τοὺς Αἰσχίνου λόγους· καὶ τούτων καθάπτεται ὡσπερεί τινος ἀρχῆς καὶ κρηπῖδος, καὶ πρὸς τούτους ἀποβλέπων τὴν ὅλην κατηγορίαν ποιεῖται. ἔστι τοίνυν τὸ ὧν ἀπήγγειλε διπλοῦν, καὶ τούτου τοῦ ἐγκλήματος ἔχει δύο τεκμήρια· ἓν μὲν, ὅτι ἀπήγγειλεν ἀπολεῖσθαι Θηβαίους, ἕτερον δὲ, ὅτι ὑπέσχετο σωθήσεσθαι Φωκέας. καὶ ὅτι ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, καὶ αὐτὸς προϊὼν ἔδειξεν· ἰδίαν τε γὰρ [2] ἑκατέρῳ τούτων ἀποδέδωκεν ἐργασίαν, καὶ διττὰ τούτοις [3] ἀντέθηκεν ἐπιχειρήματα, ὡς ἐπ' αὐτῶν τῶν ῥητῶν ἐπιδείξομεν.

— ibid. δεύτερον δὲ, ὧν ἔπεισεν] Ἢ ὑμᾶς, δηλονότι εἰπὼν ταῦτα δι' ὧν ἀπώλετο τὰ [4] πράγματα· ἢ τούτους πρὸς οὓς ἐπέμφθη· ἢ ὅτι, ἡνίκα ἐβουλεύετο ἡ πόλις περὶ τοῦ πῶς χρὴ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἔπεισεν ἄνευ Φωκέων ποιήσασθαι καὶ χωρὶς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, καὶ ἡνίκα λέγειν ἐβούλετο Δημοσθένης, ἔπεισε μὴ ἀκοῦσαι τῶν Δημοσθένους λόγων τὸν δῆμον. ἐπὶ τούτοις ἔπεισε μήτε στρατεύσασθαι ὑπὲρ [5] Φωκέων, μήτε ψηφίσασθαί τι ἄξιον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας, μηδὲ μὴν ἀπιστεῖν τῷ Φιλίππῳ· ταῦτα πάντα γὰρ συμπεριέλαβε μὲν ἐνταῦθα βραχέσι ῥήμασιν. ἐπὶ δὲ τῆς ἐργασίας ἔδειξεν οὐκ ὄντα μικρὰ οὐδὲ ὀλίγα, πλείστας αὐτοῖς καὶ ἰσχυροτάτας ἀποδοὺς ἐργασίας. ὁμοῦ τε διὰ τούτων [6] διαγράφει τοὺς Αἰσχίνου λόγους, οὓς ποιήσεται περὶ τῆς εἰρήνης αἰτιώμενος Δημοσθένην, ὡς εἰσηγησάμενον τὴν εἰρήνην. τοῦτο δὲ τὸ μέρος δέδοικε Δημοσθένης. λύει δὲ οὐδὲν ἧττον διὰ τοῦ δευτέρου τὸ ἰσχυρότατον Αἰσχίνου χρῶμα καὶ τὸ [7] μεταληπτικὸν ἅμα· τοῦ γὰρ Αἰσχίνου δυναμένου κατὰ φύσιν ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὴν ἀπάτην ἣν ὑπὸ Φιλίππου ἠπάτηται, καὶ λέγειν ἐξεῖναι καὶ ἀπαγγέλλειν ἅ τις ἀκήκοεν, ἐπενεγκὼν ὧν ἔπεισε, δι' ἑνὸς ῥήματος ἀμφότερα ταῦτα ἀνῄρηκε.

— 9. τρίτον δὲ, ὧν προσετάξατε αὐτῷ· [8] εἶτα τῶν χρόνων] Ταῦτα αὐτὰ καθ' αὑτὰ κρινόμενα, ἐγκλήματ' ἂν εἴη· νῦν δὲ πρὸς ἀπόδειξιν ἑτέρου παραλαμβανόμενα, τεκμήρια γίνεται. [9] προσέταξαν δὲ αὐτῷ ταῦτα, πρῶτον μὲν λαβεῖν τοὺς ὅρκους παρὰ τῶν συμμάχων, λέγει δὲ Θετταλῶν. εἶτα προσέταξαν αὐτῷ πεῖσαι Φίλιππον Ἀμφίπολιν ἀποδοῦναι τῇ πόλει· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ ψηφισμάτων καὶ προσταγμάτων ἐγγράφων οὐκ ἔχει [10] ταῦτ' ἐγκαλεῖν, ἀορίστως ἐχρήσατο τῷ ῥήματι, εἰπὼν ὧν προσετάξατε αὐτῷ· τὸ γὰρ προσετάξατε ἀπροσδιορίστως τεθὲν, πότερον ἐγγράφως ἢ οὔ, δίδωσιν αὐτῷ χορηγίαν ἐφ' ἅπαντα τὰ ἐγκλήματα. τῶν γὰρ προσταγμάτων, ἃ μέν ἐστιν ἔγγραφα, [11] ἃ δὲ ἄγραφα· ἔγγραφα μὲν, τὰ περὶ τῶν ὅρκων, ἄγραφα δὲ, τὰ περὶ τῆς Ἀμφιπόλεως καὶ τῶν Φωκέων. ἐν ᾧ καὶ [12] τῷ καθ' ἑαυτὸν προδιορθοῦται ὁ ῥήτωρ· ἐπειδὴ γὰρ Αἰσχίνης ἀποσκώπτων φησὶ, λέγοντα

[1] ὃ Ald. Ben. Bk. ᾧ γρ. M. Ben. [2] ἑκατέρᾳ Par. a.
[3] ἀντέθηκε χρήματα Ald. Ben. Bk. [4] τάγματα Par. a.
[5] Φωκέας Ald. Ben. Bk. Φωκέων Par. a. [6] παραγράφει Ald. Ben. Bk.
[7] ἀντιληπτικὸν Ald. Ben. Bk. [8] εἶτα τῶν χρόνων omittit Bk.
[9] προσέταξε Ald. Ben. [10] τούτῳ Ald. Ben. Bk. [11] τὰ Ben. Bk.
[12] τὸ Ald. Ben. Bk.

Παραγράφει] F. διαγράφει, τὸ διαλύει καὶ ἀφανίζει. Idem.

Διὰ τοῦ δευτέρου τὸ ἰσχυρότατον] Quodnam est illud secundum? Idem.

Καὶ τὸ ἀντιληπτικὸν] F. μεταληπτικόν· Nam in Philippi calliditatem transfert causam Æschines. Idem.

αὐτὸν προοίμιον ὑπὲρ τῆς Ἀμφιπόλεως ἐκπεσεῖν, ἐντεῦθεν ἤδη διωθεῖται τὸ ἔγκλημα, καὶ δίδωσιν, Αἰσχίνῃ [1] προσήκειν λέγειν, οὐχ ἑαυτῷ, εἴπερ αὐτῷ ἡ πόλις [2] προσέταξεν. εἰκότως δὲ προσέταξε τούτῳ· μόνος γὰρ ἐφώρασε Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησι, καὶ μόνος παρεκάλει τὸν δῆμον καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τὴν ἀκόλουθον τάξιν τῶν πραγμάτων. ἔστι μὲν οὖν ἰσχυρότατον μέρος πρὸς τὴν κατηγορίαν, οἱ [3] παρ' Αἰσχίνου λόγοι, οὓς διεῖλε δίχα, εἴς τε τὸ εἰπεῖν καὶ πεῖσαι. καίτοι γε ἓν πρᾶγμα δοκεῖ τό τε εἰπεῖν καὶ πεῖσαι· ἅμα γὰρ τῷ λέγειν καὶ πείθει τις. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν λέγειν ἀπαγγελίαν περιέχειν δύναται, τὸ δὲ πείθειν [4] συμβουλὴν, διὰ τοῦτο τὸ μὲν ὡς εἶδος, τὸ δὲ ὡς γένος, εἴληφεν. ἕπεται δὲ τούτῳ τῷ μέρει καὶ τὰ λοιπά. εἰ γὰρ αὐτὸς ἀπήγγειλεν, αὐτὸς ἠπάτησεν, αὐτοῦ ἄρα ἂν εἴη καὶ τὰ λοιπὰ ἁμαρτήματα. ὅρα δὲ ὅτι τῶν προκειμένων, τὰ μὲν ἴδια Αἰσχίνου, τὰ δὲ λοιπὰ κοινὰ τῶν πρέσβεων· ἴδια μὲν, ἅ τε ἀπήγγειλεν, ἅ τε ἔπεισε· τὸ δὲ ὧν προσετάξατε αὐτῷ κοινὸν γενέσθαι δυνάμενον κατὰ τῶν πρέσβεων ἔγκλημα, ἐπ' αὐτὸν ἀνενήνοχε τὸν Αἰσχίνην. τοῦτον γὰρ εἰκὸς τὰ πάντα ἠδικηκέναι, τὸν ἑλόμενον ὑπὲρ ἁπάντων καὶ εἰπεῖν καὶ ψεύσασθαι. μετὰ [5] ταῦτα τῶν χρόνων, καθ' οὓς [6] ἐποίησεν ὑμᾶς μὴ βοηθῆσαι Φωκεῦσι, μελλήσας ἕως ἂν εἴσω Πυλῶν γένηται Φίλιππος. δοκεῖ δὲ καὶ τοῦτο κοινὸν εἶναι ἔγκλημα τῶν πρέσβεων· ἀλλὰ προταχθὲν μὲν, ἐγένετο ἂν τῶν πάντων, ὑποταχθὲν δὲ τοῖς ἄλλοις, ἴδιον Αἰσχίνου γίνεται. τίνες τοίνυν εἰσὶν οἱ χρόνοι; [7] ἤγουν πρῶτον ἐκεῖνοι, οὓς ἀνάλωσε παρασκευαζομένου Φιλίππου ἐπὶ Φωκέας· εἶθ', ὅτι ὀψέ ποτε Φιλίππου χωρισθεὶς, καταλαβόντος σχεδὸν ἤδη τὰς Πύλας, οὐκ [8] ἐνέδωκε τῷ δήμῳ περιπλεύσαντι κλεῖσαι [9] τὰς Πύλας. πρὸς τούτοις ἐν οἷς ἀντεξετάζει οὓς ἠνάλωσε χρόνους ἐπὶ τῆς προτέρας πρεσβείας, καὶ οὓς ἐπὶ [10] τῆς δευτέρας, τεκμήριον τὸν χρόνον λαμβάνων τῆς δωροδοκίας. εἰ δέ τις οἴεται τῶν χρόνων μεμνημένον αὐτὸν τὴν Θρᾴκην λέγειν, οὐκ ὀρθῶς ὑπείληφεν — * οὐ γὰρ χρόνος ἐστὶν ἡ Θρᾴκη —, ἀλλ' ὅτι δῶρα εἴληφεν, τεκμήριον ἡ ταχύτης καὶ ἡ βραδύτης.

— 10. ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις εἰ ἀδωροδοκήτως] Καλῶς ἐπήγαγε τὸ ἀδωροδοκήτως μετὰ τὰ ἄλλα ὅλα, ὡς ἰσχυρότερον. ἀεὶ γὰρ ἐν τοῖς ἄκροις τάττεται τὰ ἰσχυρὰ, τὰ δὲ ἥττονα καὶ ἀσθενῆ ἐν τῷ μέσῳ. ἐπειδὴ πρὸς ἕκαστον τῶν προειρημένων ἔστι τις αὐτῷ ἀπολογία· οἷον, ἐπὶ τῆς ἀπαγγελίας, ὅτι ἠπατήθην ὑπὸ Φιλίππου· ἐπὶ τοῦ πεῖσαι, ὅτι ἀγνοῶν οὕτως ὑμᾶς ἔπειθον, ὡς νομίζων τὰ παρ' ἐκείνου εἶναι [11] ἀληθῆ· περὶ τῶν χρόνων, ὅτι ἄκων ἐβράδυνα, ἢ διὰ νόσον, ἢ δι' ἄλλο τι· ἐπὶ δὲ τοῦ δωροδοκεῖν οὐδὲν ἔχει ἔτι εἰπεῖν. ΑΛΛΩΣ. Τελευταῖον ταχθὲν τοῦτο ἀνῄρηκεν Αἰσχίνου πᾶσαν ἀπολογίαν. ὥστε μὴ δοκῶν ἀγωνίζεσθαι, ἀποδείκνυσιν. εἰ γὰρ ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ, καὶ ἔπεισεν ἀπατῶν, καὶ τῶν προστεταγμένων πεποίηκεν οὐδὲ ἓν, καὶ τοὺς χρόνους ἀνήλωσεν, ἔχει μὲν ἴσως ἀπολογίαν, εἰ μὴ φανῇ δωροδόκος· ὀφθεὶς δὲ ἔνοχος τῇ μισθαρνίᾳ, οὐδεμίαν ἕξει τῶν ἐγκλημάτων ἀπολογίαν, ἵνα καὶ τὰ κοινὰ ἴδια γένηται. εἰ γὰρ ἁπάντων εἴη τὰ ἐγκλήματα, μόνος δὲ εἴληφε δῶρα, καὶ τοῦ τοὺς ἄλλους ἡμαρτηκέναι καθέστηκεν αἴτιος. ἔστιν οὖν τριμερὴς ἡ προκατασκευή. καὶ τἆλλα μὲν ἔστιν ὡς ἐν γένει κατὰ πάντων πρέσβεων· τὸ δὲ τρίτον μέρος τῆς προκατασκευῆς, ἴδιόν ἐστιν Αἰσχίνου. ‡ ἰστέον ὅτι τὸ πέμπτον ἐν τῇ προκατασκευῇ κεφάλαιον τεθειμένον, πρῶτον διαπεραίνει τὰς τῶν ἐπιχειρήσεων προσάγων δυνάμεις. ‡

— ibid. πάντα ταῦτα πέπρακται] Δεινότατα πάνυ· οὐ γὰρ εἶπεν εἴρηται, ἀλλὰ πέπρακται, συνεθίζων αὐτοὺς ἔργα νομίζειν τὰ ῥήματα.

‡ — 16. περὶ ὧν γε] Προσήκει τῷ πρεσβευτῇ. ‡

— 20. εἶεν. τῶν δὲ δὴ χρόνων δια τί; ὃν ἂν τις ἑκὼν καθυφῇ] Διὰ μὲν δὴ τοῦ ἑκὼν τὸ χρῶμα ἀναιρεῖ· διὰ δὲ τοῦ καθυφῇ τὴν δωροδοκίαν μηνύει. ὅθεν ἐπηνέγκε καὶ προδῷ.

‡ P. 209. 5. διώρισε] Διέστειλε, διεχώρισε. ‡

— 15. δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα] Συνέζευξε τοῖς δώροις τὸν μισθὸν, ἐπονείδιστον ὄνομα· πρὸς δὲ καὶ τῇ ποιότητι τοῦ Φιλοκράτους τὴν [12] διαφθορὰν τῆς γνώμης πιστούμενος.

— 18. ἐμὲ μὲν φαῦλον ἡγεῖσθε] Τιμωρία γὰρ αὐτάρκης τὸν Ἀθηναίων σύμβουλον καὶ πρεσβευτὴν φαῦλον παρ' Ἀθηναίοις νομίζεσθαι. ‡ φαῦλον, ἤγουν ψεύστην.

— 19. ἄφετε] Ἤγουν ἀπολύσατε τῆς κατακρίσεως. ‡

— ibid. πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῖν ἔχων] ‡ Προκαταστατικὸν ἐννόημα. πληρώσας τὴν

[1] προσῆκον Ald. Ben. Bk. [2] προσετάξατο Ald. Ben. Bk. προσέταξεν Par. a.
[3] γὰρ Ald. Wolf. [4] συμβολὴν Ald.
[5] ταῦτα δὲ τῶν Bk. qui novam incisionem hic facit. [6] ἔπεισεν γρ. Ben.
[7] οὐκοῦν πρ. ἐκείνων Ald. Ben. [8] ἀνέδωκε Ald. Ben. Bk. ἐνέδωκε Par. a.
[9] τὸν τόπον Par. a. [10] τῇ δευτέρᾳ Par. a.
[11] ἀληθῆ. τὸν χρόνον Ald. Ben. ἀληθῆ· ἐπὶ τῶν χρόνων Bk.
[12] διαφορὰν Ald. Ben. Bk.

Δίδωσιν] Τὸ συγχωρεῖ. et v. 10. leg. οἱ Αἰσχ. λόγοι. et v. 27. μετὰ ταῦτα δὲ τῶν χρ. Idem.

Οὐ γὰρ χρόνος ἐστὶν ἡ Θρᾴκη] Quis hoc nescit? Suspectus locus. Idem.

Ἀληθῆ. τὸν χρόνον] Fortassis: ἐπὶ vel περὶ τῶν χρόνων. Idem.

προκατασκευὴν, εἰσβάλλει ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν προκατάστασιν. ‡ αἰνίττεται ἴσως τὴν ἐν Μακεδονίᾳ μέθην, καὶ [1] τὴν γυναῖκα τὴν Ὀλυνθίαν αἰχμάλωτον, καὶ τὴν αἰσχρὰν παροινίαν, καὶ τὰ κατὰ Θράκην. [2] ἔφη δ', ὅτι τὸ ἦθος Αἰσχίνου, καὶ ἡ προειληφυῖα δόξα, καὶ ἡ πρόληψις, ταράττει τὸν ῥήτορα. ἐπειδὴ γὰρ ἀφ' ἧς ἡμέρας εἷλε τὸν Τίμαρχον, εὐδοκιμεῖν ἐπὶ [3] σωφροσύνῃ ἐδόκει, πόῤῥωθεν κατεπαγγέλλεται τοῦ ἤθους καὶ τῆς ὑποκρίσεως τὸν ἔλεγχον. τὸ [4] δὲ ἐξ ὧν οὐκ ἔστιν ὃς ἂν οὐκ εἰκότως μισήσειεν αὐτὸν σημαντικόν ἐστιν, ὅτι παρ' [5] ἡμῖν οἱ φαυλότατοι μαθόντες τὸν βίον Αἰσχίνου μισήσουσιν. αἰνίττεται δὲ, ὡς εἶπον, τὴν ἐν Μακεδονίᾳ μέθην, καὶ [6] τὰ ἑξῆς.

— 22. μνημονεύοντας ὑμῶν] Θηρεύει μαρτυρίαν ἤδη παρὰ τῶν ἀκουόντων, ἵνα καὶ τὴν κατάστασιν μόνον, οὐκ ἀγῶνα ἐργάσηται, καὶ τὸ ἐπενεχθὲν πιστεύηται, ὅτι τοῖς ἑαυτῷ πεπραγμένοις καὶ δεδημηγορημένοις ἐν ἀρχῇ μάλιστα ἐξελεγχθήσεται δῶρα ἔχων. διχόθεν δὲ ὁ ἔλεγχος, καὶ παρὰ τῶν ἀκροατῶν καὶ παρὰ τοῦ φεύγοντος. λέγει δὲ οὐ πάντα ἐν τῷ προκαταστατικῷ τὰ μέρη τῆς καταστάσεως, φοβηθεὶς τῶν λόγων τὸν ὄχλον· ἀλλ' ἐπαγγέλλεται μὲν περὶ τῆς δωροδοκίας εἰπεῖν· σιγᾷ δὲ τὸ κατὰ Φωκέας, ὡς ἑπόμενον καὶ ἀκόλουθον.

‡ — 23. ὑπομνῆσαι] Ἤγουν εἰς μετρίαν μνήμην ἀγαγεῖν.

— antep. δημηγορεῖν] Παῤῥησίᾳ λέγειν προσῆκον εἶναι. ‡

P. 210. 1. ἔστι τοίνυν ὁ πρῶτος οὗτος Ἀθηναίων] ‡ Ἐγκατάσκευος διήγησις ὡς ταῖς αἰτίαις ἐγκατασκευαζομένη, διότι ἐστὶ σύντομος καὶ πολιτική. ‡ αὕτη ἐστὶν ἡ κατάστασις. διῴκηται δὲ σοφώτατα, ἵνα δι' ὧν ὡς φρόνιμον καὶ πρὸ τῶν ἄλλων αἰσθόμενον εἰσάγῃ, διὰ τοῦτο ἀνέλῃ τὸ, ὅτι οὐκ ἠπάτηται. διμερὴς δὲ ἐστὶν ἡ κατάστασις, ὥσπερ καὶ ἡ ὑπόθεσις. καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος αὐτῆς περιεκτικὸν τῆς δωροδοκίας ἐστὶ, καὶ λαμβάνει πέρας τοῦτο τὸ μέρος ἐνταῦθα· καὶ ταῦθ' ὁ σχετλιώτατος καὶ ἀναιδὴς οὗτος ἐτόλμα λέγειν, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων καὶ ἀκουόντων, οὓς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑμεῖς μετεπέμψασθε, ὑπὸ τούτου πεισθέντες, ὅτ' οὔπω πεπρακὼς αὑτὸν ἦν. τὸ δὲ δεύτερον μέρος ἐπὶ περιεκτικὸν τοῦ κατὰ Φωκέας ἐγκλήματος, οὗ ἡ ἀρχή· ὃν μὲν οὖν τρόπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χειροτονησάντων ὑμῶν ἐπὶ τοὺς ὅρκους αὐτὸν πάλιν. ὁρᾷς γὰρ, ὅπως ἡ μετάβασις σαφὴς πάνυ καὶ πρόδηλος, πρῶτον μὲν εἰσαχθεῖσα ἐν προοιμίου εἴδει, ἔπειθ' ὅτι κατεπαγγέλλεται πραγμάτων ἑτέρων ἀπόδειξιν. ἔστι καὶ τρίτον μέρος τῆς καταστάσεως, ἐν ᾧ τὰς αἰτίας ἀποδίδωσι τῶν προειρημένων, οὗ ἡ ἀρχή· τοῦ χάριν δὴ ταῦτα πρῶτον ὑπέμνησα; ἐπειδὴ δὲ διαίρεσιν εἰπεῖν τοῦ λόγου πρoὐθέμεθα, κωλύει δὲ οὐδὲν διὰ βραχέων ὡσπερεὶ σπέρματα καταβαλλουμένους ἐφοδεῦσαι τοὺς ἐντυγχάνοντας, δεῖ τῆς δεινότητος πανταχοῦ [8] τοῦ ῥήτορος στοχάζεσθαι. ἐπεὶ τοίνυν οὐκ ἦν εἰκὸς τὸν Φίλιππον δῶρα δοῦναι ἀνδρὶ τῶν τυχόντων, ἀλλὰ τῷ δοκοῦντι τῶν ἄλλων κατὰ τὴν πρεσβείαν κρατεῖν· καὶ, ἐπειδὴ οὐχ οἷόν τε ἦν προδοῦναι Φωκέας τὸν μὴ πάντων δυνάμενον [9] μάλιστα, οὔτε [10] μὴν οἷόν τε ἦν πεῖσαι τοὺς ἀκούοντας, ὅτι πάντων τῶν [11] πρέσβεων μόνος ἦν Αἰσχίνης προδότης· ἀναγκαίως εἰδὼς τοῦτο, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς καταστάσεως θεραπεύει τὸ ἀντικείμενον. τὰ πρῶτα γὰρ Αἰσχίνῃ διδοὺς τῆς πολιτείας, καὶ μονονουχὶ [12] Περικλέους ἀξίωμα περιτιθεὶς, τὴν δύναμιν αὔξει καὶ τῷ προσώπῳ μέγιστον ἀξίωμα περιτίθησιν, ἵνα καὶ ἀναγκαίως Φίλιππος φαίνηται τοῦτον θεραπεύων, ὃν μάλιστα κρατοῦντα τῆς πρεσβείας ἑώρα, καὶ τῷ παντὶ ἀγῶνι [13] παρασκευάζῃ τὴν πιθανότητα. τὸ δὲ θαυμασιώτατον ἐκεῖνό ἐστιν, ὅτι αὐτὸν [14] Αἰσχίνην παρέχεται τῶν δωροδόκων κατήγορον, καὶ μάρτυρα τοῦ διαφθείρεσθαι ὑπὸ Φιλίππου τοὺς εἰς Μακεδονίαν ἀφικνουμένους. ἐπὶ τούτοις καὶ τρίτον, ὅτι οὐ διελάνθανεν αὐτὸν ἡ τοῦ Φιλίππου προαίρεσις, οἵα τε ἦν περὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα καὶ τὸ χρῶμα φαίνηται διὰ τούτων λύων· οὐ γὰρ ἦν εἰκὸς ἀγνοῆσαι τοῦ Φιλίππου τὴν γνώμην τὸν πάλαι ποτὲ κατηγοροῦντα τοῦ Φιλίππου [15] τῶν τρόπων. ΕΙΣ ΤΟ

[1] τὴν γυναῖκα omittit Par. α. [2] ἔφην Ald. Ben. Bk. [3] σωφροσύνην Par. α. [4] γὰρ Par. α. [5] ἡμῖν καὶ οἱ Par. α. [6] τὰ ἑξῆς omittit Par. α. [7] ἐπανεχθὲν Ald. Ben. Bk. [8] τὸν ῥήτορα στοχάζεσθαι Ald. Bk. στοχάζεσθαι τὸν ῥήτορα Ben. [9] μάλιστα πάντων δυναμένων Ben. Bk. [10] μὴ Ben. Bk. μὴν Ald. Par. α. [11] πρέσβεων ὄντων μόνος Par. α. [12] περὶ κλέους Par. α. [13] παρασκευάζει Ald. Ben. Bk. [14] Αἰσχίνη Ben. [15] τὸν τρόπον Ald. Ben. Bk.

Ἔφην δ'] F. ἔφη δὲ, S. ὁ Δημοσθένης ταῦτα. Sin ἔφην, ad Ulpianum pertinet, qui in hoc commentario nihil hujusmodi dixit. IDEM.

Σιγᾷ δὲ] F. σιγᾷ δὲ (S. τὴν δωροδοκίαν), τὸ κατὰ Φωκέας τιθεὶς, ὡς ἑπόμενον. IDEM.

Καὶ ταῦθ' ὁ σχετλιώτατος —] P. 212. 17.

Ὃν μὲν οὖν τρόπον —] P. 212. 21.

Τοῦ χάριν δὴ ταῦτα —] Γ. 216. 12.

Πανταχοῦ τὸν ῥήτορα] F. τοῦ ῥήτορος, δηλονότι τοῦ Δημοσθένους. WOLF.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ] S. ῥητὸν τοῦ Δημοσθένου ἐξήγησις ἑτέρα. Sunt hæc scholia in Hervagiana editione male accommodata. Nam verba auctoris sunt folio 208. hæc folio

ΑΥΤΟ. Τοῦτο περιέχει [1] τὸ τοῦ χρώματος· [2] ὁ γὰρ αἰσθόμενος πρῶτος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησι, καὶ [3] Φωκεῦσιν ᾔδει ἐπιβουλεύοντα καὶ διαφθείροντά τινας τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἵνα ἐξ ἀκολουθίας τὸν προεστηκότα τῆς πρεσβείας φαίνηται διαφθείρων.

— 4. καὶ ἔχων Ἴσχανδρον] * [4] Παρέχεται μὲν τοῖς Αἰσχίνου λόγοις ἡ μαρτυρία· οὐκ ἀπήλλακται δὲ καὶ σκώμματος. ὑποκριτὴν γὰρ ἔχει τὸν συναγωνιζόμενον.

— 5. προσιὼν μὲν τῇ βουλῇ, προσιὼν δὲ τῷ δήμῳ] Θεώρησον πόσην αὐτῷ μαρτυρεῖ τὴν [5] εὔνοιαν καὶ σπουδήν; παρηνώχλει γὰρ πᾶσιν [6] ὁρᾷν ‡ λέγων ‡ ἀδικοῦντα τὸν Φίλιππον. διὰ δὲ τοῦ ἥκων τὴν ἔξοδον καὶ τὸ ἀπελθεῖν ἐδήλωσεν, εἰ καὶ μὴ εἴρηκε φανερῶς. τὸν δὲ Ἱερώνυμον προδότην τινὰ λέγει τῶν Ἀρκάδων, ἐναντιούμενον αὐτῷ ἐν Ἀρκαδίᾳ περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Φίλιππον, μαθητὴν γενομένον Ἰσοκράτους.

‡ — 7. συνάξοντας] Συναγαγόντας.

— 9. καλοὺς] Οὐκ ἔστιν εἰρωνικῶς, ἀλλὰ κατ' ἀλήθειαν· ὕστερον γὰρ μέλλει ἐπιφέρειν τὸ κατ' εἰρωνείαν. ‡

— ult. οὐχὶ τὰς ἰδίας ἀδικοῦσιν] Αὐτὸν ποιεῖ τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ τοῦ κατὰ τὴν προδοσίαν ὁρίζοντα.

‡ P. 211. 3. πολιτευομένου] Τὰ τῆς πολιτείας οἰκονομοῦντος, τούτου φροντίζοντος, ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν.

— 4. δεῖγμα] Ἤγουν ἀπόδειξιν δείξαντος. ‡

— 6. καὶ Κτησιφῶντος] Οὐκ ἔστιν οὗτος εἷς τῶν [7] πρεσβευτῶν, ἀλλ' ἑτέρας ἕνεκα προφάσεως ἀποσταλεὶς εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ παρὰ τοῦ Φιλίππου ἀκηκοὼς, ὡς βούλεται σπείσασθαι, οὕτως ἀπήγγειλε.

— 7. γίγνεται τῶν πρέσβεων οὗτος] Παρὰ χρόνον [8] ἐναλλαγή· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. ὅμοιον δὲ τῷ τοῦ Θουκυδίδου· Ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ, ἀντὶ τοῦ, ἐπῄνεσαν.

‡ — 9. ἀποδωσομένων] Ἤγουν ἐμπολησόντων.

— ibid. πεπιστευκότων] Πληροφορίαν ἐχόντων δηλαδὴ τῶν εὐνοούντων τῷ Φιλίππῳ.

— 13. δόξαν] Ὑπόληψιν. ‡

— ibid. προσελθὼν τοίνυν ἐμοὶ μετὰ ταῦτα] Παρὰ τοῦ ἀντιδίκου λαμβάνει τῆς οἰκείας δόξης καὶ προαιρέσεως μαρτυρίαν· οὐδενὶ γὰρ τῶν πρέσβεων περὶ σωτηρίας πραγμάτων Αἰσχίνης φαίνεται διαλεγόμενος, εἰ μὴ μόνον τῷ ῥήτορι· ὥστε τὸν οἰκεῖον ἔπαινον ἀνεπαχθῆ γενέσθαι, μὴ παρ' αὐτοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἀντιδίκου μαρτυρούμενον.

— ibid. συνετάττετο] Συνεφώνει, παρεκάλει ὁμογνωμονεῖν. ‡

— 14. καὶ ὅπως τὸν μιαρὸν] Ἄνοιά [9] φησι τοῦ δήμου πολλὴ, εἴ γε ᾔδεσαν ὡς προδότης ἦν ὁ Φιλοκράτης. ὅτι δὲ ἀμφοτέροις ἐχθρὸς ὁ Φιλοκράτης, Αἰσχίνης μαρτυρεῖ. πῶς οὖν καλούμενος ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν Φιλοκράτους Αἰσχίνης σιγᾷ· καὶ τίς ἡ κοινωνία τῆς πολλῆς εὐνοίας ὑπὲρ Φιλοκράτους αὕτη; πῶς δὲ πολλὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ποιεῖται πρόνοιαν; τίνα δὲ [10] ἄλλον παρεχόμεθα μάρτυρα τοῦ πολεμεῖν αὐτῷ [11] Δημοσθένη, σαφῶς καὶ διαῤῥήδην μαρτυροῦντος Αἰσχίνου; [12] ἄνοια οὖν, ὡς εἴρηται, τοῦ δήμου πολλὴ, εἴ γε εἰδότες ὡς προδότης Φιλοκράτης, ἐχειροτόνησαν αὐτόν. ἔστι δὲ οὐ τοιοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ χρεία πολλάκις ἐν ταῖς πρεσβείαις ἰταμωτέρων καὶ παῤῥησιαστικῶν, ἵνα μὴ τὰ δίκαια διὰ τὴν ἐπιείκειαν πρόωνται τῆς πόλεως, ἐδόκει δὲ τοιοῦτος ὁ Φιλοκράτης, ἕνεκεν τούτου εἵλοντο αὐτὸν, ὡς οὖν εὐχερῆ ὄντα εἰς τὸ μεταπεισθῆναι καὶ διαφθαρῆναι, εἶπε τὸ φυλάξωμεν. διὰ τοῦτο γὰρ μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ ἐκάλεσεν, οὐ προδότην.

‡ — ult. ἄριστα] Ἰσχυρότερα, ῥητορικώτερα.

P. 212. 4. δεῖν] Ἀντὶ τοῦ ἀναγκαῖον εἶναι. ‡

— 5. βραχεῖς τε καὶ μετρίους] Τὸ μὲν τῆς συντομίας, τὸ δὲ τῆς ἀρετῆς τῶν εἰρημένων. ‡ βραχεῖς, ἤγουν συντόμους· μετρίους, ἤγουν ἐπιεικεῖς, φιλανθρώπους.

— 8. συνηγοροῦντος δόγματι] Συμμαχοῦντος δόξῃ.

— 9. πράττοντος] Ἀγωνιζομένου.

— 10. ταῦτα] Ἐμά. ‡

— 13. ὡς οὔτε τῶν προγόνων ὑμᾶς] Ὁ μὲν Αἰσχίνης περὶ τῶν φαυλοτέρων ἔφη, οὓς καὶ ζηλοῦν ἐκώλυσεν· ὁ δὲ τῷ κοινῷ τὸν λόγον ἐτράχυνε. σοφίζεται γὰρ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ· ὁ μὲν γὰρ Αἰσχίνης τὸ ἄκαιρον τοῦ μιμεῖσθαί τινας τῶν [13] προγόνων ἔλεγε φυλάττεσθαι, αἰνιττόμενος τοὺς ἐν Σικελίᾳ μόνους· οὐ γὰρ ἔλεγε περὶ πάντων τῶν προγόνων· ὁ δὲ ῥήτωρ τῷ καθολικῷ ὀνόματι τῶν προγόνων διαβάλλει τὸν λόγον.

— 15. νόμον τε θήσειν] Ἰδοὺ καὶ νομοθέτην αὐτὸν ἀποφαίνει, πανταχόθεν αὔξων τὴν φρόνησιν.

— ibid. μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων] Παραινεῖ

[1] τὸ omittunt Ald. Ben. Bk. [2] οὐ Ald.
φωκεῦσιν, ἤδη ἐπιβ. Ald. Ben. Bk. [4] παρέχει Ald. Ben. Bk.
σπουδήν τε καὶ εὔνοιαν Par. α. [6] ὁρῶν Ald. [7] ὑποκριτῶν Ald. Ben. Bk.
[8] ἐναλλαγὴ omittunt Ald. Ben. Bk. [9] γρ. φασὶ M. Ben.
[10] ἄλλων Ben. [11] Δημοσθένη Ald. [12] ἀγνοίᾳ Ald. Ben. Bk.
[13] γονέων Ald. Ben. Bk.

211. IDEM.

Καὶ Φωκεῦσιν ἤδη] Fortassis: καὶ Φωκεῦσιν ᾔδει, τὸ ἐγνώκει, παρὰ τὸ εἰδέναι. IDEM.

Παρέχει μὲν τοῖς Αἰσχίνου] Nescio quid hoc verbum sibi velit, nec occurrit melius: nisi forte παρέχεται legatur. IDEM.

Πᾶσιν ὁρᾷν] F. A. φάσκων. IDEM. Et addidit.

Παραινεῖ] M. παρῄνει τῇ πόλει τὴν αὐτοῦ δωροδοκίαν. WOLF.

τῇ πόλει τὴν αὐτοῦ δωροδοκίαν μιμήσασθαι, καὶ μισθοῦ βοηθῆσαι τοῖς Ἕλλησι.

‡ — 17. σχέτλιος] Δυστυχής.

— 23. κατέτριψε] Ἤγουν ἀργῶς καὶ ἀμελῶς [1] διετρίβασι. ‡

— pen. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν] Τὸ εἶδος τοῦ λόγου περιβλητικὸν κατὰ τὴν μέθοδον. τὸ γοῦν ἀναστρέφειν τὰ πράγματα, καὶ τὰ δεύτερα πρῶτα λέγειν, εἶτα ἐπεμβάλλειν τὰ πρῶτα, περιβολῆς ἴδιον.

‡ P. 213. 1. εὐθύναι] Ἐξετάσεις, ἔρευναι. ‡

— 3. καὶ προσδοκηθέντων] * Ὑπὲρ τῶν [2] πρὸς Νεοπτόλεμον λέγειν καὶ Ἀριστόδημον. καὶ τούτων ἕτερα τὴν Θρᾴκην λέγει.

— 5. προσήειμεν] Πρῶτον γὰρ ἔδει εἰσελθεῖν ἐν τῇ βουλῇ, εἶτα ἐν τῷ δήμῳ.

— 6. τὸ γὰρ βουλευτήριον μεστὸν] Τὴν ἐπιθυμίαν αἰνίττεται τοῦ μαθεῖν· οὐ γὰρ ἀνέμειναν τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὸ ἔθος, ἀλλ' ἀνεμίχθησαν οἱ ἰδιῶται τοῖς βουλευταῖς.

— 8. κατηγόρησα τούτων] Οὐ λέγει περὶ πάντων τῶν πρέσβεων, ἀλλὰ περὶ τῶν αἰτίων.

‡ — 13. προέσθαι] Προδοῦναι.

— 14. ἀναρτωμένους] Ἐκκρεμαμένους.

— 15. εἰς τοὔσχατον] Ἀπώλειαν.

— 17. ἧκεν] Συνηθροίσθη.

— 18. πρῶτος] Ἐν πρωτολογίᾳ. ‡

— 19. πειρᾶσθε συνδιαμνημονεύειν] Αἰσχυνθήσεται γὰρ ἕκαστος τῶν ἀκουόντων μόνος [3] ἀπολειφθῆναι τῆς μνήμης.

‡ P. 214. 2. πάμπληθες] Παντελῶς, ὅλως.

— 3. ὥσθ' ἅπαντας] Ἀντὶ τοῦ δουλώσας ὑμᾶς τοῖς ἡδέσι λόγοις, ὥσπερ αἰχμαλώτους [4] ἀπήγαγεν. ‡

— 4. ἔφη γὰρ ἥκειν πεπεικὼς] Καλῶς εἶπε πεπεικὼς, οὐκ ἀκηκοὼς παρὰ Φιλίππου ἁπλῶς, ἀλλὰ πεπεικὼς Φίλιππον, ἵνα μὴ ὡς ἐξαπατηθεὶς φαίνηται. προδιαλύει δὲ καὶ οὕτω τὸ χρῶμα· πῶς γὰρ ὁ τότε πείσας ἠπάτηται;

— 5. καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀμφικτυόσιν] Ὥστε ζητῆσαι καὶ μαθεῖν, τίνες ἐσύλησαν τοῦ ἱεροῦ τὰ χρήματα. [5] ἔμελε γὰρ τοῖς Ἀμφικτυόσι τούτων. Φωκέων γὰρ καὶ Θηβαίων πολεμούντων πρὸς ἑαυτοὺς διὰ τὴν παραποταμίαν [6] γῆν, οἱ Θηβαῖοι μᾶλλον ἱεροσύλησαν τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν [7] ἥπερ οἱ Φωκεῖς, εἰ καὶ οἱ Φωκεῖς κατὰ τὸ ἀληθὲς τοῦτο πεποιήκασι· πρῶτοι γὰρ, φησὶν, ἐπεχείρησαν οἱ Θηβαῖοι τοῦτο ποιῆσαι, καὶ οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ διαπραξάντων, ὡς ἐπιφέρει μετὰ μικρὸν λόγον μακρόν.

— 8. ἀπελογίζετο] Ἐστοχάζετο, ἐπελάμβανε. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ λόγους καὶ ἀριθμοὺς ἐπετίθει.

— 9. πεπρεσβευμένων] Ἤγουν ἐκ τῆς πρεσβείας ἑαυτοῦ ὡς τεθαῤῥηκὼς αὐτῇ. ‡

— ibid. δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν] Τὸ τάχος τῆς ἐπαγγελίας τὴν ἀπάτην ἐπηύξησε.

‡ — 11. καθ' αὐτὰς] Μόνας.

— 13. εἰσπραττόμενα] Ζητούμενα. ‡

— pen. διδάσκειν γὰρ αὐτὸς ἔφη] Ὅρα ὅπως πάλιν προδιοικεῖται τὴν λύσιν. ὁ γὰρ διδάσκων οὐ φενακίζεται. καὶ τὸ αὐτὸς δὲ τὴν ἐξοχὴν δηλοῖ τῆς εὑρέσεως. οὐκ ἂν οὖν ὁ τοιοῦτος ἀπατηθείη.

P. 215. 2. ἐπικεκηρυχέναι] ‡ [8] Ὁμολογεῖται ὑποσχέσθαι δοῦναι. ‡ ὅταν πόλις ἔχῃ πρός τινα δυσμένειαν, ἐπιβοᾷ καὶ κηρύττει μισθὸν καὶ χρήματα τῷ φονεύσαντι. ἄλλο δέ ἐστιν ἐπικηρυκεία, καὶ ἄλλο ἐπικήρυξις. ἐπικηρυκεία μὲν ἡ φιλία· ἐπικήρυξις δὲ, ὅταν ‡ ἡ ‡ πόλις, ὡς [9] ἔφημεν, ἐχθρὸν ἔχουσά τινα ἐπιβουλεύοντα αὐτῇ, καὶ [10] βούλοιτο αὐτὸν [11] ἀνελεῖν, χρήματα κηρύττει δοῦναι τῷ ἀνελόντι αὐτόν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ ἰδιωτῶν τοῦτο ἐγίνετο.

— 5. ὦ ἄνδρες πρέσβεις] Τοῦτο ὥσπερ Ἠθοποιΐα ἐστὶν, ὡς ἐκ τῶν Εὐβοέων λεγόντων πρὸς τὸν Αἰσχίνην καὶ τοὺς ἄλλους πρέσβεις. καὶ πῶς εὑρέθησαν αὐτοὶ οἱ πρέσβεις ἐν τῇ Εὐβοίᾳ; λέγομεν, ὅτι δι' αὐτῆς παρῆλθον, ἐπανερχόμενοι ἐπὶ τὰς Ἀθήνας· οὐ γὰρ ἠδύναντο διὰ τῆς Βοιωτίας ἐπανελθεῖν διὰ τὴν ἔχθραν ἣν εἶχον πρὸς τοὺς Θηβαίους. ἦσαν δὲ οἱ Εὐβοεῖς Ἀθηναίων [12] ἀποστάντες, ἐκ τῶν ὑστέρων Θουκυδίδου μέχρι τοῦ νῦν χρόνου.

‡ — 8. ὡμολόγηκε] Καθυπέσχετο.

— 12. εὐδοκιμῶν] Ἤγουν δόκιμος δόξας ἕνεκεν τούτων.

— 13. ῥήτωρ ἄριστος] Πιθανολόγος [13] ἐπὶ τέχνης.

[1] διέτριψε M. Wolf. Bk. [2] περὶ Ἀριστόδημον καὶ Νεοπτόλεμον M. Ben. [3] ἀποληφθῆναι Ald. Ben. ἀπολειφθῆναι Par. a. Bk. [4] ἀπήγαγεν. ΑΛΛΩΣ. Ἀντὶ τοῦ, ἔπεισε ταῦθ' οὕτως ἔχειν. Bk. [5] ἔμελλε Ald. [6] γυναῖκα Par. a. [7] εἴπερ Par. a. [8] ὁμολογῆσαι M. Wolf. [9] ἔφαμεν Par. a. [10] ἐβούλετο Par. a. [11] ἀνελεῖν, ὡς βαρὺν ἑαυτῇ, χρήματα Par. a. [12] ἐκστάντες Ald. Ben. Bk. [13] ἀπὸ M. Wolf.

Περιβλητικὸν] Idem quod περιβολικὸν, *comprehensivum, comprehensione constans.* περὶ περιβολῆς ἐν ταὐτῷ καὶ μεστότητος. Hermogenes primo tomo περὶ ἰδεῶν. Bonfinus περιβολὴν vertit, alias *circuitionem*, alias *comprehensionem*: Comes, *inflexionem*. IDEM.

Ὑπὲρ τῶν πρὸς] F. περὶ τῶν πρός. IDEM.

Καὶ ἐπὶ ἰδιωτῶν] Hoc est, ut opinor, καὶ τοῖς ἰδιώταις ἐπεκηρύττετο χρήματα. Nisi placeat, ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν: quod per leges non licuisse existimo. Clam quidem subornari percussores etiam a privatis, nihil est novi. IDEM.

Θουκυδίδου] F. post ea tempora quæ descripsit Thucydides. IDEM.

— ibid. ἀνὴρ θαυμαστὸς] Ἐπαινετὸς [1] ἐπὶ γνώμης. ‡

— ibid. κατέβη μάλα σεμνῶς] Πλήττει λεληθότως τὸν δῆμον, ὅτι ὑπερευδοκιμοῦσιν οἱ φενακίζοντες. ‡ σεμνῶς, ἤγουν μεγαλοπρεπῶς. ‡

P. 216. 1. ἐβόων, ἐξέκρουόν με] Αἰσχίνου βοῶντος, Φιλοκράτους παροινοῦντος, προκατειλημμένου τοῦ δήμου, ποῦ Δημοσθένης ὀφθήσεται; ‡ ἐξέκρουον μὲν, ἀντὶ τοῦ, ἐπονείδιζον· ἐχλεύαζον δὲ, ἐνέπαιζον μετ' εἰρωνείας. ‡

— 3. νὴ τοὺς θεοὺς εἰκός τι παθεῖν] Θεραπεύει τὸν δῆμον μετὰ τὴν ἐπιτίμησιν.

‡ — 8. δεύτερα] Ἐλάττονα.

— ibid. ὑποκειμένων] Παρισταμένων.

— 9. ὄχλος] Ταὐτόν ἐστιν εἰπεῖν, ὀχλοῦντες ἦσαν καὶ φθονοῦντες. ‡

— 12. τοῦ χάριν δὴ] Πληρώσας τὴν διήγησιν, εἰσβάλλει ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ στοχασμοῦ, ὅπερ ἐστὶ τὸ παραγραφικόν. λαμβάνει δὲ αὐτὸ ἐκ τοῦ χρόνου. οἷον, καὶ διὰ τί μὴ τότε ἀντέλεγες;

‡ antep. παραχρῆμα] Ἤγουν συντόμως μετὰ τὴν πρεσβείαν.

P. 217. 6. οὗπερ εἶπον] Ὅτι οὐκ ἐδίδασκον ταῦτα παραχρῆμα, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα.

— 9. προβεβλημένη] Εὐλαβῶς ἔχουσα καὶ φυλαττομένη πρὸ τῶν ἄλλων ἦν, ἔμπροσθεν μαχομένη.

— 12. καλῶς] Συμφερόντως.

— 13. διὰ τὴν ἀλήθειαν] Τοῦ Αἰσχίνου δηλαδή.

— 16. διὰ τὴν αἰσχροκέρδειαν] Νομίσητε γεγενῆσθαι.

— 17. ἀποδόσθαι] Πωλῆσαι. ‡

— pen. βούλομαι δὲ] Πληρώσας τὸ παραγραφικὸν, εἰσβάλλει ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ στοχασμοῦ, ὅπερ ἐστὶν ἡ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησις. ΑΛΛΩΣ. Συμπεράνας τὴν κατάστασιν, ἄρχεται ἐντεῦθεν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὧν ἐστὶ τὸ προοίμιον. ἐπειδὴ δὲ κινηθέντος τοῦ ἐγκλήματος ἐδείχθη τὸ μέγεθος, ἀφέμενος ἀναγκαίως ὧν προήρξατο, τὴν λυποῦσαν αὐτὸν ἀντίθεσιν διαβάλλειν πειρᾶται. ἔστι δὲ αὕτη τίς; ἡ ἀπὸ τῆς Αἰσχίνου δυνάμεως. ἀλλ' οὐχ [2] ἱκανὸς Αἰσχίνης, οὐδὲ τοσαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε εἴκοσι δύο πόλεων προδοῦναι κατάλογον. τί δήποτε στοχαστικῆς οὔσης τῆς ὑποθέσεως ἐλέγχων ἀπαιτήσει οὐ κέχρηται; καὶ λέγομεν, ὅτι γνώμης ἐστὶ στοχασμός. οὐχ οἷόν τε δὲ προδήλων ὄντων τῶν πραγμάτων ὑφ' ὧν πέπρακται, καὶ καταφανοῦς [3] ὄντος τοῦ πεποιηκότος ἐλέγχων ἀπαίτησιν γενέσθαι. ἐνταῦθα γὰρ τῆς βουλήσεως μόνης ἐξέτασις καὶ τῶν τεκμηρίων. ἐλέγχους δὲ οὐκ ἀπαιτοῦμεν, ὅτι μὴ τὴν ἑτέρου γνώμην οἶδέ τις ἑκὼν ἢ ἄκων, καὶ ἐξηπατημένος τοὺς λόγους εἴρηκε. καὶ ἡ βούλησις δὲ ἠρέμα μὲν δηλοῦται· φυλάττεται δὲ ἡ πλείων ἐξέτασις ἐν τῷ χρώματι. τὴν δὲ δύναμιν βλάπτουσαν καὶ ὑπερβαίνουσαν τὴν ποιότητα κατέμιξε τῇ θέσει τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, πιθανὰ ποιῶν τὰ ἐγκλήματα.

‡ — ult. ὃν τρόπον] Ἀντὶ τοῦ, καθ' ὃν [4] ὑστέρησαν τρόπον ποτὲ ὑμᾶς τοὺς Φωκεῖς. ‡

P. 218. 1. δεῖ δὲ μηδένα ὑμῶν] Ἡ μὲν βούλησις μέχρι τοῦ μετρίου [5] συμπλέκεται ἐκ τούτου. εἶθ' οὗτος, ‡ εἴπερ ‡ ὥσπερ οὗτος, [6] ἐβουλήθη μισθώσας αὐτὸν τοῖς ἐχθροῖς ἐξαπατᾶν ὑμᾶς καὶ φενακίζειν, τῶν ἴσων αἴτιος ἦν κακῶν, ὅσων περ καὶ οὗτος. τὴν δέ γε δύναμιν ηὔξησεν ‡ ἐκ ‡ τῆς ποιότητος, εἰπὼν, ὅτι ὑμεῖς κατεστήσατε κύριον, καὶ τοὺς καιροὺς συνῆψεν ἐπὶ τούτοις, μέρος τῆς δυνάμεως ὄντας. διὰ τί δὲ ἐπ' ἐλάχιστον χρῆται νῦν τῇ βουλήσει; λέγομεν, ὅτι τεχνικῶς τοῦτο ποιεῖ. βούλεται γὰρ αὐτὸν τηρῆσαι ἐν τῷ δευτέρῳ στοχασμῷ. δεύτερος γὰρ ἐμπίπτει μεταξὺ τοῦ λόγου [7] ἐξ ἀντιθέσεως, οἷον, καὶ πόθεν δηλονότι ταῦτα ἠβουλόμην ποιεῖν; ἰστέον δὲ διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐβουλήθη, ἐσήμανε τὴν βούλησιν· τὴν γὰρ δύναμιν προειπὼν, ἐπήγαγε τὴν βούλησιν.

— 4. ὅτι ὅντιν' ἂν ὑμεῖς] Εἰ καὶ τοῦ Αἰσχίνου ταπεινότερόν τε καὶ ἧττω.

— 6. εἶθ' οὗτος] Συνέζευξε τῇ δυνάμει τὴν βούλησιν, κρατύνων αὐτὴν τῇ κοινωνίᾳ.

— 9. οὐ γὰρ εἰ φαύλοις] Τοῦτο μέν ἐστι μέρος ‡ τῆς ‡ ἀντιθέσεως, ὅτι φαῦλος καὶ τῶν τυχόντων καὶ οὐδὲ τῶν σεμνῶν οὐδὲ τῶν λαμπρῶν Αἰσχίνης, ὁμοῦ ἐξεπίτηδες φαυλίζων. [8] οὐ γὰρ παρ' ἑαυτοῦ φαυλίζων — ἐναντίον γὰρ ἦν —, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἐχόντων ταύτην τὴν ὑπόληψιν λαμβάνων τὸν λόγον. ἔστι δὲ καὶ τῶν ἀσαφῶν τὸ χωρίον. τί οὖν βούλεται λέγειν ἐν τούτῳ; ὅτι οἱ Φωκεῖς, εἰ ‡ καὶ ‡ φαύλῳ [9] ἐχρήσασθε διακόνῳ καὶ πρεσβευτῇ, οὐ πρὸς ἐκεῖνον εἶδον, ἀλλὰ πρὸς τὴν πόλιν.

‡ — 11. ἀξιοῦται] Ἄξια κρίνεται. ‡ τί γάρ; ὧν ἡ πόλις ἀξιοῦται παρὰ τοῖς ἄλλοις, ἐπ' αὐτοὺς ἀναφέρεται, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἠξίωσαν ὀλιγωρῆσαι τῶν Αἰσχίνου λόγων· ἀλλ' ἐπεῖδον [10] πρὸς τὸ τῆς πόλεως πρόσωπον καὶ ἀξίωμα, καὶ τούτοις πιστεύσαντες ἀπώλοντο. ἵνα δὲ ἡ δύναμις ἰσχυρὰ γένηται, προσέθηκε καὶ τοὺς ἄλλους πρέσβεις, καὶ [11] διηκρίβησεν ἐπὶ τίνι κατηγορεῖ, προσθεὶς καὶ εἰπὼν, Εἰ ὅσα τῆς Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἧκε, ταῦθ' ἅπαντ' ἀπώλεσαν οὗτοι. καὶ προσέθηκε πάλιν τὴν βούλησιν, εἰπὼν, καὶ διέφθειραν ἑκόντες. τὸ

[1] ἀπὸ M. Wolf. [2] ἱκανῶς Ben. [3] ὑπάρχοντος Par. a. [4] ἐστέρησαν M. Wolf. [5] πέπλεκται Par. a. [6] ἠβουλήθη Ald. Ben. Bk. [7] ἀπὸ Par. a. [8] οὐ παρ' ἑαυτοῦ δὲ φαυλίζων Ben. Bk. [9] κατεχρήσασθε Par. a. [10] πρός τε τὸ Ald. Bk. πρός τι τὸ Ben. [11] διηκρίνησεν Ald. Ben. Bk.

Κατέμιξε τῇ θέσει] Dubito. IDEM.

δέ γε ἰσχυρότερον μέρος τῆς βουλήσεως, τὴν αἰτίαν, οὐ λέγει· τούτου γὰρ τοῦ κεφαλαίου τὸ μέγιστον μέρος ἐστὶν ἡ αἰτία, ἣν ἐν τῷ δευτέρῳ στοχασμῷ διεφύλαξε.

— ult. δὸς δέ μοι τὸ προβούλευμα] Εἰσβάλλει ἐπὶ τὴν τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν, πληρώσας τὴν δύναμιν. προβούλευμα δὲ λέγει, τὸ ἀκοῦσαι τὴν βουλὴν πρὸ τοῦ Δημοσθένους κατηγοροῦντος τοῦ Αἰσχίνου καὶ τῶν ἄλλων πρέσβεων, ὅτι παρεπρέσβευσαν, καὶ [1] καταψηφίσασθαι αὐτῶν ὡς ἀδικησάντων, καὶ γράψαι καὶ ψήφισμα ἕνα αὐτῶν τῶν βουλευτῶν, ὥςτε μὴ [2] κληθῆναι εἰς τὸ Πρυτανεῖον [3] ἐπὶ δεῖπνον. ἀεὶ γὰρ οἱ πρέσβεις ἐπανερχόμενοι ἐκαλοῦντο ἐπὶ δεῖπνον ἔθει τινὶ τιμῆς χάριν. τοῦτο [4] δὲ προφέρει εἰς ἔλεγχον αὐτῶν τῆς προδοσίας, ὅτι ὡς προδοτῶν καταγνοῦσα ‡ ἡ βουλὴ, ‡ οὐκ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς δεῖπνον. ΑΛΛΩΣ. Μετέβη πάλιν ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ κεφάλαιον, οὗπερ ἦν ἐξαρχῆς τὸ προοίμιον, λέγω δὴ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. ἄρχεται δὲ ἐκ μεταληπτικοῦ, Νῦν ἡμῖν λέγεις περὶ τῆς προδοσίας, ἐξὸν πρὸ τῶν πραγμάτων εἰπεῖν καὶ σῶσαι; ὁ δὲ ὅτι οὐκ ἐσίγησε συνίστησι, παρεχόμενος τὸ προβούλευμα· εἶναι γὰρ σημεῖον τῶν αὐτοῦ λόγων, ὅπερ * ἐψηφίσατο πρὸς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ ῥήτορος. πληρώσας δὲ διὰ τῆς προσηκούσης ἐξεργασίας τὸν * τρόπον, μεταβέβηκεν ἐπ' αὐτὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, καθαρῶς ἀπὸ τῶν χρόνων ἀρξάμενος. αἰτιᾶται γὰρ τὸν Αἰσχίνην, ὡς ἐξεπίτηδες ἀποκλείσαντα τῶν καιρῶν τὴν πόλιν, [5] ὥςτε μηδ' ἐγγενέσθαι [6] σκοπεῖν περὶ τῶν προκειμένων, τοῦ Φιλίππου κατειληφότος τὰς Πύλας· ἅμα τε γὰρ ἤκουσε, κἀκεῖνος παρῆν. εὔδηλον [7] οὖν ὡς ἀπολώλει τῆς βοηθείας ὁ χρόνος, ἐν ᾧ κλεῖσαι τὰς [8] Πύλας οἷόν τε ἦν τῷ δήμῳ. εἶτ', ἐπειδὴ ἀντέπιπτεν, Οὐ [9] καὶ ἦν ἑτέρως βοηθεῖν [10] ἢ προειπόντας Φωκεῦσιν ἀσφαλέστερόν τι περὶ αὐτῶν βουλεύσασθαι, ἔλυσε δύο λύσεσι. μιᾷ μὲν, ὅτι Οὐδεὶς ἀνέγνω τῷ δήμῳ τὸ προβούλευμα· ἦ γὰρ ἂν ὁ δῆμος ἐβουλεύσατο· ἑτέρᾳ δὲ, ὅτι Εἰ καὶ βουλεύσασθαι ὁ δῆμος οἷός τε ἦν, ἐξηπάτησεν αὐτὸν Αἰσχίνης ἐλπίσι καὶ ὑποσχέσεσιν. ἐν ᾧ καὶ εἰσάγει τὰ ἰσχυρότατα τῶν τεκμηρίων, λέγων τοὺς Αἰσχίνου λόγους.

‡ — ibid. ἐπαγγελίαν] Πρόσταξιν ἢ αἴτησιν.

P. 219. 4. κωλυθεῖσα] Ὡς πρότερον.

— 5. τούτους] Τοὺς πρεσβέας. ‡

— ibid. οὔτε εἰς τὸ Πρυτανεῖον] Ἐνεδέχετο ὑπερτεθῆναι τὴν κλῆσιν, ἕως ἂν γνῷ ἡ βουλὴ τὴν ἀκρίβειαν· ἢ ὅτι οὔπω ἐν τῷ δήμῳ ἀπεπρέσβευσαν. ὁ δὲ τὴν ὑπέρθεσιν εἰς τὸ μὴ γενέσθαι μηδὲ ἔσεσθαι παραλαμβάνει.

— 8. οὐ θάνατον κατεχειροτόνησεν] ‡ Κατεδίκασε, κατέκρινεν. ‡ ἐνήλλαξε ‡ δὲ ‡ τὸν χρόνον· δῆλον γὰρ ὡς ἐκλήθη πρότερον, εἶθ' ὕστερον καταγνωσθεὶς ἀνῃρέθη.

— 15. εἰ μὲν τοίνυν ταὐτὰ] Λύει τοῦτο διλημμάτῳ σχήματι, ὅτι, Εἰ μὲν πάντες οἱ πρέσβεις ταὐτὰ ἐπρεσβεύομεν, ὅ ἐστιν, εἰ πάντες ἐγενόμεθα προδόται, δικαίως ἂν πάντες οὐκ ἐκλήθημεν· εἰ δὲ οἱ μὲν ἡμῶν τὰ δίκαια ἔπραττον, οἱ δὲ παρεπρέσβευσαν, διὰ τοὺς παραπρεσβεύσαντας συνέβη καὶ τοὺς ἄλλους μὴ κληθῆναι.

‡ 16. δεινὰ] Φοβερά.

— pen. διακρουσαμένῳ] Ἐκφυγόντι, ἀποπεμψαμένῳ. ‡

P. 220. 5. ἡ μὲν οὖν βουλὴ ταῦτα] Ἐντεῦθεν ἄρχεται τῶν σημείων, ὅπερ κεφάλαιον καλεῖται, τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους.

— 13. ἀναστὰς δ' οὗτος ἐδημηγόρει] Δύο ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους [11] θεὶς, τόν τε χρόνον καὶ τοὺς λόγους Αἰσχίνου, ἀναγκαίως καὶ χρῶμα ἐπήγαγεν· ἑκάστῳ γὰρ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἀποδοτέον χρῶμα.

‡ — antep. παρουσίᾳ] Ἐπιδημίᾳ.

— ibid. τούτοις] Τοῖς πρεσβέσι.

— pen. προηγγελκέναι] Ὡς τὸ βοηθῆσαι Φωκεῦσι. ‡

— ibid. πρᾳοτέρους γενέσθαι τινὸς] Ἢ [12] παντὸς ἀνθρώπου βούλεται τὸ τινὸς, ἢ τίνος λέγει· * πόῤῥω γὰρ εὑρεῖν παραπλήσιον εἰς φιλανθρωπίαν.

P. 221. 2. καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγινώσκετο ἡ ἐπιστολὴ ἡ παρὰ Φιλίππου] Τοῦτο δέ ἐστι τὸ χρῶμα τὸ ὑπὲρ τῶν χρόνων [13] ἐν οἷς ὁ Φίλιππος κατέσχε τὰς Πύλας, καὶ τούτου γέγονεν ἐκεῖνος αἴτιος. εἶτα ἡ λύσις εὐθύς· οὗτος ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν, οἱονεὶ χωρισθείς· πρὸς δὲ τοὺς ἐκείνου λόγους, [14] τοῦ Αἰσχίνου δηλαδὴ, ἀπήντησεν οὕτω λέγων· Φίλιππος οὐκ ἐξηπάτησεν, ἀλλ' Αἰσχίνης.

— 3. Ἣν οὗτος ἔγραψεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν] Τὸ μὲν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν, ἵνα μὴ δόξῃ κοινωνεῖν τῶν πραχθέντων· τὸ δὲ οὗτος ἔγραψεν, ἵνα μὴ ἐπὶ Φίλιππον ἄγῃ τὴν αἰτίαν· ἐπὶ τὰς πόλεις δὲ, ἵνα τὰς συμμαχικὰς δηλοῖ, ἃς καὶ ὁρκοῦν ἔδει· οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου δὲ, ‡ καὶ ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχεν ‡ [15] ἵνα [16] δείξῃ τὴν [17] κακουργίαν, ὅτι ἐμερίσαντο τὴν ἐπιβουλὴν Αἰσχίνης καὶ Φίλιππος.

[1] κατεψηφίσασθε Ald. [2] κληθέντα Ald, Ben. [3] πρὸς τὸ δεῖπνον Par. a. [4] γὰρ περιφέρει Ald. Ben. [5] ὡς δὲ Ald. Ben. [6] βούλεσθαι Par. a. δύνασθαι Ald. Ben. [7] οὖν omittunt Ald. Ben. [8] Πύλας εἰ οἷόν Ben. [9] γὰρ Ald. Ben. [10] ἢ omittunt Ald. Ben. [11] θεὶς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους Ben. Bk. [12] πάντως Ald. Ben. [13] ἐν οἷς et mox τὰς Πύλας omittunt Ald. Ben. [14] τοῦ Αἰσχίνου δηλαδὴ omittit Par. a. [15] ἵνα μὴ δείξῃ Ald. Ben. [16] δόξῃ Par. a. [17] πανουργίαν M. Ben.

Τὸν τρόπον] M. τῶν τόπων. Idem.

‡ — 4. διαῤῥήδην] Μεγαλοφώνως.

— 7. συνδιαλλάττωσιν] Φιλιώσωσιν. ‡

— ibid. τοὺς Ἀλεῖς πρὸς τοὺς Φαρσαλίους] Ἤδη ἔγνωμεν ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅτι αἱ [1] δύο πόλεις αὗται τῆς Θετταλίας ἐστασίαζον πρὸς ἑαυτάς· ἡ μὲν Φάρσαλος φίλη οὖσα τοῦ Φιλίππου, ἡ δὲ [2] Ἅλος τῶν Ἀθηναίων· [3] Φίλιππος δὲ αὐτοὺς συνετάραττε.

— ult. λέγε αὐτοῖς τὴν ἐπιστολὴν] Τὸ θαυμαστότατον τοῦτό ἐστιν, ὅτι ᾗπερ ἂν Αἰσχίνης ἐχρήσατο πρὸς ἀπολογίαν ἐπιστολῇ, ταύτην ἔλαβε πρὸς κατηγορίαν Δημοσθένης· σύνηθες γὰρ αὐτῷ τὰ ἰσχυρὰ τῶν ἀντιδίκων διὰ ἰσχὺν δεινότητος αὐτοῦ ποιεῖσθαι.

P. 222. 5. περὶ δὲ Φωκέων] Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς, ὥςπερ ἐπιβεβαιούμενος τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφέλειαν, πάλιν [4] λέγει· Περὶ δὲ Φωκέων, ἢ Θηβαίων, ἢ τῶν ἄλλων ὧν οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲ γρύ. οὗτος, οὐκ ἄρα Φίλιππος, ἐξηπάτηκε. τοῦτο γάρ ἐστιν ὃ προορᾶται. λύσας δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τὰ λυποῦντα, καὶ συστήσας τὴν ἐπιστολὴν Αἰσχίνου μᾶλλον ἢ Φιλίππου εἶναι, πάλιν ἐπὶ τοὺς Αἰσχίνου λόγους ἐπανῆκεν, οὐκ ἀναχωρῶν τῶν ἰσχυροτάτων, θεώρημα παραδιδοὺς, Ἐνδιατρίβειν τοῖς ἀναγκαίοις.

‡ — 6. οὐδὲ γρὺ] Γράφει δηλονότι, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὅλως. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ῥύπους τοῦ γινομένου ἐν τοῖς ὄνυξιν.

— 12. ὁ σκοπῶν] Φίλιππος δηλονότι. ἐκείνου γράψαντος πρὸς Ἀθηναίους, ὅτι σκοπῶ τί ποιῶν ἡμῖν χαρίσαιμι.

— 13. λύσασθαι] Διὰ λύτρων ἀποδοῦναι.

— 16. ἐγγράψαι] Μὴ λῦσαι τοὺς Ἀλεῖς.

— ibid. ὃ τοίνυν μέγιστον] Ἀποκοπὴ τὸ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ ἀκούσατέ μου.

P. 223. pen. ἐπαγγείλασθαι] Ἀντὶ τοῦ αἰτῆσαι.

P. 224. 2. προΐεσθαι] Προδιδόναι. ‡

— 3. εἰ μὴ Θεσπιαὶ, καὶ Πλαταιαὶ] Πάλιν ἐνταῦθα προσέθηκε τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους Θηβαίους, οὐκ ἀθρόως ἐκχέας ἅπαντα, κατὰ δὲ μέρος ἀεὶ προστίθησιν, ἵνα καὶ αἱ λύσεις ἀκόλουθοι καὶ οἱ λόγοι σαφεῖς γένωνται. εὐθὺς γοῦν ἐπὶ τὴν μνήμην Θηβαίων ἐλθὼν, πάλιν τὸ χρῶμα [5] ἐζήτησεν, ὥςπερ καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων· ἔφη γὰρ καὶ τὸ Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δώσειν δίκην. ποῦ τοίνυν ἡ δίκη; ἤκουσαν οἱ Θηβαῖοι, φησὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἐφυλάξαντο· καὶ Φίλιππος οὐκ ἔσχεν ἀνελεῖν τὰς Θήβας. εἰ τοίνυν παρὰ τὸ προαισθέσθαι κεκώλυται, τίς ὁ ἐκλαλήσας; οὐχ οὗτος; ἔχει [6] δὲ τὸ χρῶμα καὶ τὴν λύσιν εὐθὺς τοῦ χρώματος, ἐπὶ τούτοις ἀκολούθως ζητήσας τὸ μεταληπτικόν· πῶς οὖν ἐσιώπησας ἀπατωμένης τῆς πόλεως; καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαντῶν ὑπομιμνήσκει τῆς ἑαυτοῦ παρόδου καὶ ὧν ἔπαθε λέγειν βουλόμενος. εἶτ' ἐπειδήπερ οὐκ εἶχε μαρτυρίαν τῶν λόγων, ὡς ἐν ποιήματι ἠθοποιίας συνέπλασεν· ἔχει γὰρ καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν λόγων ἐκ τοῦ Πλάτωνος, καὶ λαμβάνει τὸ χρήσιμον ἐκ τῶν διαλόγων τῶν ἀμοιβαίων, εἶδος καινὸν καὶ πιθανὸν εἰσάγων. οὐδὲ γὰρ ἀκατάσκευον ἀφῆκεν ὅ τι εἴρηκεν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τῆς πλάσεως εὑρέσει τὴν πίστιν παρέσχετο· μᾶλλον γὰρ ἐνδιατιθέμεθα πρὸς τοὺς ἐγκατασκεύους λόγους ἢ τοὺς ἁπλούστερον εἰρημένους.

— 5. καίτοι ταῦτα εἰ μὲν ἀκοῦσαι] Λύσις ἰσχυροτάτη ἀντιθέσεως, οἷον, Ἀλλ' ἀκούσαντες οἱ Θηβαῖοι ἐφυλάξαντο καὶ δι' αὐτὸ οὐ διεφθάρησαν· εἶτα λύει αὐτὴν διλημμάτῳ [7] χρησάμενος σχήματι. [8] ἢ γὰρ ἔμελλε κατὰ τὸ ἀληθὲς ταῦτα ποιεῖν ὁ Φίλιππος, ἢ οὔ. εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἔμελλε [9] ποιήσειν, ἀλλὰ σὺ ἠπάτας, εἰκότως ἐφλυάρεις ταῦτα ἀπατῶν ἡμᾶς, εἰδὼς ὅτι οὐ γενήσεται· εἰ δὲ διὰ τὸ προαισθέσθαι κεκώλυται, διὰ τί μὴ ἐσιώπας; εἰ μὲν γὰρ ἐγίνωσκες, ὅτι ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ Θηβαῖοι οὐ δυνήσονται φυλάξεσθαι, ὡς ὄντες ἀσθενεῖς, τί οὖν μὴ διεφθάρησαν; εἰ δὲ ἐγίνωσκες, ὅτι ἰσχυροί εἰσι, καὶ ἐὰν προακούσωσιν [10] φυλάξονται, τί ἐφλυάρεις;

‡ — 10. οὗτος] Ὁ Αἰσχίνης. ‡

— pen. διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο] ‡ Συνετέθη, ‡ ὑφαίνετο, ‡ μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης. ‡ κατεσκευάζετο, ἢ ἐπεδαψιλεύετο. ἐκ τοῦ σπαθᾶν, καὶ πολλὴν κρόκην ἐμβάλλειν τῇ ἐσθῆτι, ὡς ἔχομεν τὴν χρῆσιν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν ταῖς Νεφέλαις· Ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς.

‡ P. 225. 3. καὶ ὅθεν] Ἐψεύδετο. ‡

— 5. ὑπὸ τούτων] Ὑπὸ Φιλίππου καὶ Αἰσχίνου.

— ibid. σιωπᾶν] Τοῦτο γὰρ ἔδει τὸν Φίλιππον σιωπᾶν, καὶ μὴ προσθεῖναι τῇ εἰρήνῃ, τὸ, πλὴν Φωκέων καὶ Ἀλέων, εἴπερ ἔμελλεν αὐτοὺς σῶσαι καὶ μὴ τῷ ἐκσπόνδους ἀφεῖναι καταστρέψασθαι.

— 13. τραχέως δ' ὑμῶν] ‡ Ἐδόκει γάρ πως βασκαίνειν τῇ εὐπραξίᾳ τῆς πόλεως, δι' ὧν οὐδὲ προσδοκᾶν ἀνέχεται. ‡ ἐδόκει γὰρ ἀπεύχεσθαι τὰ ἀγαθὰ τῇ πόλει τῷ μὴ προσδοκᾶν.

‡ — 14. ἐχόντων] Εἰς ἐμὲ, διὰ τὸ εἰπεῖν [11] ἐμὲ προσδοκᾶν. καὶ ὅπως γε ἔφην καὶ τοῦτο, ὅτι ἀντὶ τούτων, καὶ τὰ λοιπά. ‡

— pen. μὴ νῦν ὑπολαμβάνων] Οὐ νῦν ὀφείλεις ἐκστῆναι τοῦ δοκεῖν κεκοινωνηκέναι

[1] δύω Ben. Bk. [2] ὅλως Ben.
[3] signis (' ') ablegationis includit Φίλιππος . . συνετάραττε Ben. auctoritate nulla ad marginem appicta.
[4] ἐπάγει Par. a. [5] ἐζήτησεν Ben. Bk. [6] καὶ Ald. Ben. [7] χρησάμενος omittit Par. a. [8] ἢ γὰρ omittunt Ald. Ben. [9] ποιῆσαι Par. a. [10] φυλάττονται M. Ben. [11] μὴ M. Wolf. Bk.

Ἐὰν ἀκούσωσιν] Sententia postulat, ἐὰν μὴ ἀκούσωσιν οἱ Θηβαῖοι. Idem.

ἡμῖν τῆς πρεσβείας, ἀλλὰ τότε ἀφίστασο, καὶ μὴ [1] προσποίησαι κοινωνεῖν ἡμῖν, ὅταν ταῦτα [2] γένηται, καὶ ἡμεῖς [3] μέλλωμεν στεφανοῦσθαι διὰ ταῦτα.

P. 226. 3. οὗτος μὲν γὰρ ὕδωρ] Ἐπειδὴ ἡμέρᾳ τροφῇ καὶ ποτῷ χρῶνται οἱ ἄνθρωποι, ὕδατι δὲ τὰ θηρία [4] μόνῳ εἰς πόσιν, σκώπτων αὐτὸν εἰς θηριώδη βίον ὁ Φιλοκράτης, ταῦτα ἔλεγεν. ἄγει δὲ αὐτοὺς εἰς ὑπόμνησιν τοῦ σκώμματος, ἵν' ἐπιταράξας τῷ γελοίῳ τῶν δικαστῶν τὰς κρίσεις, συμμάχῳ τῷ πάθει πρὸς τὴν πειθὼ καταχρήσηται. θαυμαστὴ δὲ καὶ τῆς ὕβρεως ἡ προσποίησις. ἐκ γὰρ τῆς τοῦ ἐχθροῦ κρίσεως τοῦ βίου τὴν ἐγκράτειαν ἐσέμνυνε, καὶ πρὸς τὰ τῆς μισθαρνίας ἐγκλήματα [5] ἀπολογεῖται· ὁ γὰρ ὕδωρ πίνων, πῶς ἀπρεπὲς κέρδος ἐπόθει;

— 5. σκέψασθε δὴ τὸ ψήφισμα] Ταῦτα αἰτίαν καὶ πίστιν περιέχει τοῦ διὰ τοὺς Αἰσχίνου λόγους ἰσχῦσαι τὸ Φιλοκράτους ψήφισμα· εἰ γὰρ ἅμα τε εἶπεν Αἰσχίνης ἅμα τε Φιλοκράτης ἔγραψεν, εἴη ἂν τὸ ψήφισμα περιεκτικὸν τῶν Αἰσχίνου λόγων. ὅτι μὲν οὖν καὶ τοῦτο τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, δῆλον. ὅτι δὲ λυπεῖ τὸν ῥήτορα, γνοίη τις ἂν, ἐνθυμηθεὶς ὅτι ῥᾴδιον Αἰσχίνῃ μεταστατικῷ χρωμένῳ εἰς τὴν ἀπολογίαν μετενεγκεῖν ἐπὶ τὸν Φιλοκράτην τὸ ἔγκλημα· ἐρεῖ γὰρ ὡς ὁ γράψας τὸ ψήφισμα καὶ τὸν Φίλιππον ἐπαινέσας αἴτιος γέγονε τοῦ μὴ τὴν πόλιν ψηφίσασθαί τι χρηστὸν ὑπὲρ τῶν Φωκέων. τοῦτο οὖν εὐλαβηθεὶς ὁ ῥήτωρ δεινότητι κέχρηται, πρῶτον μὲν ἀποδεικνὺς εἶναι ταὐτὸν Αἰσχίνου τὴν δημηγορίαν καὶ τὸ ψήφισμα [6] τὸ Φιλοκράτους, ἔπειτα ὅτι οὐκ ἂν παρεδέξατο τὸ [7] τοῦ Φιλοκράτους γράμμα ἡ πόλις, μὴ τῶν ὑποσχέσεων τούτων προειρημένων· ὅπερ γὰρ ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς εἴπομεν, τοῦτο κἀνταῦθα ἐποίησεν, τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἀντιδίκου συναγωνιστικὸν ἑαυτῷ πεποίηκεν. εἶτα πάλιν ἐνταῦθα φοβηθεὶς τὸ παρ' Αἰσχίνου χρῶμα — ἠδύνατο γὰρ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ ψηφίσματι μαρτυρίαν λαβεῖν, ὅτι Φίλιππος ἦν ὁ ὑπισχνούμενος — εἴρηκεν εἰπὼν, ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνος ἐπηγγέλλετο, ἀλλ' οὗτος ἦν ὁ λέγων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπισχνούμενος. εἶτα ἐπιβεβαιῶν, ὅτι Αἰσχίνου μᾶλλον ἢ Φιλοκράτους τὸ ψήφισμα, πάλιν [8] ἐπάγει λέγων, πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τούτου λόγους ὡρμηκότας ὑμᾶς λαβὼν ὁ Φιλοκράτης ἐγ'γράφει τοῦτο [9] εἰς τὸ ψήφισμα. διορίζεται γὰρ ἐν τούτοις κατασκευὴν εἶναι τῆς τοῦ ψηφίσματος ἀπάτης τοὺς Αἰσχίνου λόγους.

‡ — ibid. μετὰ ταῦτα] Μετὰ τὸ σκῶψαι. ‡

— 10. μόνον οὐκ ὀπίσω] Ἔδει πληθυντικῶς εἰπεῖν τὰς χεῖρας, ἵνα ᾖ ἐπὶ πάντων.

‡ — ibid. τὼ χεῖρε] Ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν Φωκέων.

— 14. εὐφημίας] Ὅσα ἔγραψε, φησὶν, ὁ Φιλοκράτης περὶ Φιλίππου. ‡

— 17. ἐκεῖνός γε ἐπηγγέλλετο] Εἴποι ἄν τις, ὅτι ἐναντιοῦται ἑαυτῷ, λέγων, ἀλλ' οὐδὲν ἐπηγγέλλετο. [10] καὶ λέγομεν, ὅτι αὕτη λύσις ἐστὶ τοῦ ἐναντίου, ἵνα, ὅταν λέγῃ τὸ, οὐδὲν ὑπισχνεῖτο, νοήσωμεν ὡρισμένως, ὅταν δὲ λέγῃ, ὅτι ὑπισχνεῖτο, [11] νοήσωμεν ἀορίστως.

— 21. [12] ὡρμηκότας [13] ὑμᾶς λαβὼν] Ἀλόγως αὐτῷ πεισθέντας καὶ προσχωρήσαντας. φρονίμως δὲ ἐπάγει τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν Αἰσχίνην. οὐκ ἂν γὰρ εὗρε, φησὶν, ἀπατῆσαι ὁ Φιλοκράτης, εἰ μὴ τὴν ἀπάτην Αἰσχίνης προκατεσκεύασεν.

— pen. ἐπὶ τοὺς διακωλύοντας] Οὐκ εἶπε φανερῶς τοὺς Φωκέας· οὐ γὰρ ἂν ἠνέσχοντο Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ τῷ ἀορίστῳ ἔλαθε τὴν [14] κακουργίαν ἐργασάμενος.

P. 227. 5. εὐφημότατα ἀνθρώπων] Τοῦτο, φασὶ, τεχνικῶς ἐξεῦρε· παρέδωκε γὰρ τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν εὐφήμως, ‡ τῷ ‡ κοινῷ ὀνόματι χρησάμενος τῶν Ἀμφικτυόνων.

— 7. ἀλλ' οὐδὲ συγκαλέσαι] Ταῦτα ἀπὸ τῶν παρειμένων λοιπόν. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ μέρος τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. ὁ δὲ Πρόξενος στρατηγὸς ἦν Ἀθηναίων. διέτριβε δὲ περὶ Πύλας, ἐπιτηρῶν τὴν Φιλίππου πάροδον.

— 10. καίτοι καὶ ἐπιστολὰς] Πάλιν ἕτερον καὶ τοῦτο μεταστατικόν. [15] διωθούμενος γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰς αἰτίας Αἰσχίνης, τὰς μὲν ἐπὶ Φιλοκράτην ἀναθήσει, τὰς δὲ τῇ πόλει. τί γὰρ ἐρεῖ; ὑμεῖς αἴτιοι γεγόνατε τῆς Φωκέων ἁλώσεως, κληθέντες μὲν ὑπὸ Φιλίππου, ταῖς δὲ ἐπιστολαῖς μὴ ὑπακούσαντες. ἡ λύσις τοίνυν εὐθὺς καὶ συνεχὴς, τὸ οὐχ' ἵνα [16] ἐξέλθητε.

— 12. πώμαλα] Ὄνομα [17] δέ ἐστιν ὑφ' ἓν ἀναγινωσκόμενον, ὡς μέν τινές φασι, Σικελῶν κομισάντων [18] τῶν ἐκεῖθεν φυγάδων. ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ κατ' οὐδένα τρόπον, καὶ τῷ οὐδ' ὅλως. καὶ ἄλλην δὲ λύσιν ἐπήγαγε τῷ αὐτῷ μεταστατικῷ, ἵνα μὴ [19] ἀμύνοιντο, μηδὲ ἀντέχοιεν οἱ Φωκεῖς, ἐπὶ ταῖς παρ' ὑμῶν

[1] προσποιήσῃ Ald. Ben. [2] λέγηται Ald. Ben. [3] μέλλομεν Par. a.
[4] μόνῳ εἰς πόσιν omittit Par. a. [5] ἀπολογεῖται omittunt Ald. Ben.
[6] τὸ Φιλοκράτους omittunt Ald. Ben. [7] τοῦ omittit Par. a.
[8] ἐπάγει Ben. [9] εἰς omittunt Ald. Ben. [10] καὶ omittit Par. a.
[11] ἵνα λάβωμεν ὅτι ἀορίστως Par. a.
[12] hoc scholium ad scholium v. 10. supra post πάντων appingunt Ald. Ben.
[13] ὑμᾶς omittit Par. a. [14] πανουργίαν M. Ben.
[15] διορθούμενος γὰρ ἐφ' Ald. Ben. [16] ἐξέλθητε. πώμαλα. ὄνομα Ald. Ben.
[17] δὲ omittit Bk. [18] τῆς Ald. Ben. [19] ἀμύναιντο Ald.

Τῆς ἐκεῖθεν φυγάδων] F. τῶν ἐκεῖθεν φυγάδων. Idem.

ἐπανέχοντες ἐλπίσιν. ἀναγινώσκει δὲ καὶ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Μακεδόνος, αἷς οἷόν τε ἦν χρήσασθαι Αἰσχίνην, ἵνα τὰ ἰσχυρὰ πανταχοῦ [1] ὑφέληται, καὶ τὰς ἀπολογίας αὐτοῦ σαθρὰς ἐργάζηται.

‡ — ibid. χρόνους] Οὐ τοὺς περὶ Θρᾴκην λέγει νῦν, ἐν οἷς τὰ ἐκεῖ πράγματα ἀπώλετο, ἀλλὰ τοὺς Φωκέων.

— ibid. ἀνελὼν] Φθείρας.

— 13. τηνικαῦτα] Τότε.

— 15. τούτῳ] Τῷ Αἰσχίνῃ.

— ibid. ἥκιστα] Οὐδαμῶς.

— 16. ἀλλ' ἵνα] Ἀνάλυσις μεταστατική.

— ibid. αὐτὸν] Τὸν Φίλιππον.

— 17. ἀμύνοιντο] Τιμωρεῖεν.

— 18. ἐπανέχοντες] Θαῤῥοῦντες.

P. 228. 2. καλοῦσιν] Ἡμᾶς.

— ibid. ἤδη γε] Τὸ τάχος δηλοῖ διὰ τῆς λέξεως· οἷον ἤπειγεν ἡμᾶς ἐξιέναι ταῖς ἐπιστολαῖς ὁ Φίλιππος τοῖς ἔργοις ἐναντιούμενος.

— 4. συνειπεῖν] Ἀναγκάσαι. ‡

— ibid. καὶ τὸν Πρόξενον ὂν] Τρίτην ἐπήνεγκε λύσιν ἀγωνιστικωτέραν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐπιχείρημα. εἰ Φίλιππος [2] ἐκάλει καθαρᾷ τῇ γνώμῃ, τί ἄλλο προσῆκεν ἢ συνειπεῖν ὅπως [3] ἐξέλθητε ὑμεῖς, καὶ τὸν Πρόξενον, ὃν περὶ τοὺς τόπους ᾔδεσαν ὄντα, γράφειν εὐθέως βοηθεῖν; ἀλλὰ μὴν οὐ συνεβούλευον ταῦτα, οὐδὲ ἔγραφον. ᾔδεσαν ἄρα ἃ φρονῶν ταῦτ' ἔγραψεν ὁ Φίλιππος.

‡ — 6. τούτων] Ὧν ἀπήγγειλε.

— 8. τούτοις οὖν] Οἷς ὁ Φίλιππος ἐφρόνει. ‡

— 10. οἱ μὲν τοίνυν Φωκεῖς] Τέταρτον μεταστατικόν· Ἀλλ' οἱ Φωκεῖς αἴτιοι γεγόνασιν, εἴσω Πυλῶν δεξάμενοι [4] Φίλιππον σὺν τῇ δυνάμει. προλαμβάνει δὲ τὴν ἀντίθεσιν τῇ λύσει. τί [5] δὲ, φησί; πυθόμενοι Φωκεῖς τὸ ψήφισμα καὶ τὴν [6] ἀπαγγελίαν τούτου καὶ τὰς ὑποσχέσεις ἐθάῤῥησαν τῷ Μακεδόνι· ἐπεὶ πρό γε τούτων τῶν λόγων ἦσαν οἱ ἀπιστοῦντες αὐτόθι τῷ Φιλίππῳ καὶ νοῦν ἔχοντες, ἀλλὰ νομίσαντες μὴ ἀπατηθῆναι τὸν δῆμον ὑπὸ τῶν πρέσβεων ἠναγκάσθησαν πιστεῦσαι. οὐ μὴν οὐδὲ ἀπαράσκευοι πρὸς πόλεμον καὶ πολιορκίαν ἦσαν Φωκεῖς, ὡς ἂν Αἰσχίνου τὴν ἀσθένειαν αἰτιωμένου Φωκέων καὶ λέγοντος διὰ ταῦτ' ἀναγκασθῆναι αὐτοὺς ὑποκατακλίνεσθαι. ἀνάγκη γὰρ ἦν τὸν μεθιστάντα ἐπὶ Φωκέας τὴν αἰτίαν, εἰπεῖν τοὺς τρόπους δι' οὓς ἑάλωσαν· ἢ γὰρ ὅτι ἐξηπατήθησαν, ἢ ὅτι ἀμύνασθαι οὐκ ἠδυνήθησαν.

— 14. αὐτόθι] Ἐν Φωκεῦσι.

— pen. οὓς βοηθήσειν] Ἡμᾶς.

P. 229. 1. τούτοις ὅτι] Τοῖς οὕτω οἰομένοις.

— 2. διόπερ ταῦτα πάντα] Ἰστέον ὅτι πολλὰ χρώματα λέγει, ἐπειδὴ πολλὰ καὶ τὰ σημεῖα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν μερικὰ, ἐκεῖνο δὲ κυριώτερον [7] καὶ πρὸς τὸ ἔγκλημα τὸ κατὰ Φωκέας τὸ τῆς ἀπάτης. ‡

— pen. ἵνα δὲ εἰδῆτε σαφῶς] Τοῦτο μὲν ᾠήθησάν τινες τῶν πρὸ ἡμῶν, ἀντὶ τῆς τῶν μαρτύρων κεῖσθαι [8] προσαγωγῆς· ἡμεῖς [9] δ' εἰρήκαμεν, ὅτι οὐχ οἷόν τε ἐν τῷ ἀπὸ γνώμης στοχασμῷ μάρτυρας παρέχεσθαι, [10] μὴ ὁμολογημένων τῶν πραγμάτων * ὑφ' ὧν πέπρακται. ἀλλ' εἶδος ἐλέγχων τοῦτό ἐστι καὶ ἀπόδειξις τοῦ διὰ τὸν Αἰσχίνην Φωκέας ἀπολωλέναι. λέγει γὰρ, Ἵνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι οὐ δι' ὑμᾶς οὐδὲ δι' αὐτοὺς οὐδὲ διὰ Φίλιππον ἠπατηκότα Φωκεῖς ἀπολώλασι, τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι· ἐκ τῶν χρόνων γὰρ βούλεται συλλογίσασθαι τὴν ἀπόδειξιν, ἵν' ἡ τοῦ χρόνου βραδύτης, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀκαρὲς, σύστασιν ἐργάσηται τοῦ διὰ τὸν Αἰσχίνην ἀπολωλέναι Φωκέας· εἰ γὰρ πρὸ τῆς εἰρήνης ἐσώζοντο, καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην, ἐπαγγελλομένου δὲ καὶ [11] ὑποσχομένου τὴν σωτηρίαν Αἰσχίνου, τρεῖς ἡμέραι γεγόνασιν ἐξ οὗπερ Φωκεῖς ἐπύθοντο· εἶτα συνθεμένων πρὸς Φίλιππον ἅλωσις γέγονε· πῶς οὐκ εὔδηλον δι' Αἰσχίνην ἀπολωλέναι; μὴ γὰρ δὴ λογιζώμεθα μηδὲ τὰς πέντε ἡμέρας, ἐν αἷς οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο· λέγει γὰρ αὐτοὺς ἐγνωκέναι μετὰ τὰς πέντε ἡμέρας. δύο δὲ ἐν τῷ μεταξὺ μόνας τῆς ἐπαγγελίας γεγενῆσθαι καὶ τῆς ἁλώσεως. πάλιν Αἰσχίνου [12] τῷ μεταληπτικῷ δυναμένου χρήσασθαι, καὶ λέγειν, ὅτι αὐτοὶ πιστεύσαντες τῷ Φιλίππῳ, [13] τοῦτον τὸν τρόπον σπεισάμενοι, [14] ἀπώλοντο, ἑτέραν ἐπάγει ἀπόδειξιν, μεθ' ὑπερβαλλούσης δεινότητος. ἐκ περιτροπῆς γὰρ τὸ αὐτὸ πάλιν εἰς τοὐναντίον λαμβάνει. τὸ γὰρ μὴ ἀπολέσθαι τὰς πόλεις ἐκ πολιορκίας, ἀλλ' ἐκ συμβάσεως καὶ σπονδῶν, σημεῖον εἶναι λέγει τοῦ πιστεύσαντας αὐτοὺς τοῖς λόγοις Αἰσχίνου, τὰς πίστεις προσδέξασθαι.

‡ P. 230. 2. Ἐλαφηβολιῶνος] Δεκεμβρίου.

— 6. Σκιροφοριῶνος] Μαρτίου.

— 12. ἀπὸ τοίνυν ταύτης] Ἀπὸ ταύτης οὖν τῆς ιϛ' τοῦ Μαρτίου διαγενομένων ἡμερῶν ἀκηκόασι ταῦτα οἱ Φωκεῖς.

[1] ὑφέληται καὶ omittunt Ald. Ben. [2] ἐκβάλλει Ald.
[3] ἐξέλθοιτε Ben. Bk. [4] Φίλιππον. προλαμβάνει δὲ τῇ δυνάμει τὴν Ald. Ben.
[5] γὰρ Ald. Ben. [6] ἐπαγγελίαν Ald. Ben. ἀπαγγελίαν M. Ben.
[7] τὸ M. Wolf. [8] παραγωγῆς Par. a. Bk. [9] δ' omittunt Ald. Ben.
[10] μὴ omittunt Ald. Ben. [11] ὑποσχουμένου Ald. Ben. ὑποσχομένου Par. a. Bk.
[12] τῷ μεταληπτικῷ omittunt Ald. Ben. [13] καὶ τοῦτον Bk.
[14] ἀπώλοντο omittunt Ald. Ben.

Προσαγωγῆς] F. προαγωγῆς. Idem.
Πιστεύσαντες τῷ Φιλίππῳ] F. A. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σπεισάμενοι ἀπώλοντο. et p. 128. col. 1. v. 17. δέκα, καὶ ἐπὶ τὰ πλείονα. Idem.

— pen. ταύτην] Εἰκοστήν. ‡

P. 231. 4. ἧκε δὲ Δέρκυλλος] Ὁ πεμφθεὶς ἀπαιτῆσαι παρὰ Φιλίππου τὰς ὑποσχέσεις, ὃς ἤκουσεν ἐν Χαλκίδι τὰ συμβάντα Φωκεῦσι.

‡ — 6. καὶ πέμπτην] Τῇ γὰρ κγ′ ἐγίνοντο αἱ σπονδαί. ‡

— pen. αὐτὸ συμβαίνει] Ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς συμβαίνει πέμπτην εἶναι, εἰς ἣν ‡ καὶ ‡ ἐσπείσαντο καὶ ἀπώλοντο. ἰστέον δὲ ὅτι ἀριθμοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἕως τῶν δώδεκα ὡς ἡμεῖς, ὡς ἔχομεν τὴν χρῆσιν ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, ἐν οἷς λέγει, * ἑνδέκατον, ‡ καὶ ‡ [1] δυωδέκατον, τὸν νόμον εἰσήνεγκε τὸν τῶν Κρονίων. εἶτα λοιπὸν οὐκέτι ὁμοίως ἡμῖν, ἀλλὰ κατὰ προσθήκην ἀριθμοῦσιν, οἷον οὕτως, τρίτη ἐπὶ δέκα, τετάρτη ἐπὶ δέκα, ἐπὶ τὰ πλείονα προστιθέντες τὰ ἥττονα, ἕως ἁπλῶς τῆς εἰκάδος. εἶτα ‡ λοιπὸν ‡ ἐκ τῆς πρώτης καὶ εἰκάδος ἐξ ὑποστροφῆς λέγοντες τὴν [2] πρώτην εἰκάδα, δεκάτην, καὶ τὴν δευτέραν εἰκάδα, ἐννάτην, καὶ τὴν τρίτην εἰκάδα, ὀγδόην, καὶ ὁμοίως οὕτως ἕως [3] τῆς τριακάδος. ἐπειδὴ, ὡς ἔγνωμεν, κατὰ σελήνην ἀριθμοῦσιν ‡ οἱ ‡ Ἀθηναῖοι· καὶ ἐκ τῆς εἰκοστῆς πρώτης τὰ πλεῖστα αὐτῆς φῶτα μειούμενα φαίνεται. τὸ δὲ τρίτη ἐπὶ δέκα, καὶ τὰς ἄλλας ἕως εἰκάδος, Ἀττικῇ συνηθείᾳ λέγουσιν. ἃς δὲ εἴπομεν λέγεσθαι ἐξ ὑποστροφῆς, ταύτας καὶ φθινούσας καλοῦσι μετὰ τοῦ προσθεῖναι τὴν ἡμέραν ἑκάστην ἀπὸ πρώτης ἀρξαμένους, οἷον, πρώτη φθίνοντος ‡ καὶ ‡ δευτέρα [4] φθίνοντος, καὶ ἀκολούθως ἀεὶ [5] χρώμενοι τῇ προσθήκῃ. ἐπειδὴ, ὡς εἴπομεν, φθίνειν ὥσπερ καὶ φθείρεσθαι δοκεῖ τὰ φῶτα. τὴν δὲ τριακάδα καλοῦσιν ἕνην τε καὶ νέαν.

P. 232. 3. ἔτι τοίνυν τὸ μηδεμίαν] Ἄχρι τούτων αὐτῷ προκεχώρηκεν ἡ ἀπόδειξις τοῦ κατὰ Φωκέας κεφαλαίου, καὶ τὰς οἰκείας πίστεις παρέσχετο, ἀνελὼν δηλαδὴ τὰ ὑφορμοῦντα ταῖς ἑαυτοῦ πίστεσιν, ἵνα πανταχόθεν τὸ πιθανὸν ὁ λόγος συνεράνισηται. ἐντεῦθεν δ' ἀφίσταται τῶν τοῦ ἐγκλήματος ἀποδείξεων, χωρεῖ δ' ἐπὶ τὰς [6] ἀπὸ τῆς ποιότητος ἀντιθέσεις· [7] ὡς Αἰσχίνου μηδὲν ‡ ἔτι ‡ ἔχοντος εἰπεῖν ἰσχυρὸν, ἀποστῆσαι δὲ τοὺς Ἀθηναίους σπουδάζοντος τῆς ὀργῆς, καὶ πραΰνοντος τοὺς ἀκούοντας, καὶ ἀξιοῦντος μὴ ὀργίζεσθαι ὑπὲρ Φωκέων, * Μὴ [8] γὰρ συμμάχους εἴχετε, βούλεται ὁ Δημοσθένης ἐκ τῆς ἀντιθέσεως πλείονα τὸν παροξυσμὸν ἐργάσασθαι, καὶ προλαμβάνει τὴν ἀντίθεσιν καὶ τὴν [9] λύσιν ἐργάζεται. ὁμοῦ δὲ καὶ ἐπίλογός ἐστι τὸ γινόμενον. ἴδιον δὲ τῶν ἐπιλόγων αὔξησις. αὐξάνομεν δὲ ἢ ἀπὸ ποιότητος προσώπων ἢ ἀπὸ ποιότητος πραγμάτων. ὁ μὲν οὖν Αἰσχίνης καθαιρεῖ τὴν ποιότητα, Ἀλλ' οὐκ ἦσαν σύμμαχοι καὶ πολλὰ τὴν πόλιν ἠδίκησαν· ὁ δὲ, προλαμβάνων τὰς ἀντιθέσεις, συνίστησι διὰ τῶν λύσεων τὴν ποιότητα, Σύμμαχοι τῆς πόλεως οἱ Φωκεῖς καὶ εὐεργέται τοῦ δήμου, φέρε δή μοι τὴν συμμαχίαν τὴν τῶν Φωκέων, λέγων.

‡ — 5. ἄρδην] Ἀντὶ τοῦ παντελῶς, παρὰ τὸ αἴρειν καὶ λογιζάνειν.

— 6. διὰ τούτους] Τὸν Αἰσχίνην καὶ Φιλοκράτη.

— ibid. αὐτοὺς] Τοὺς Φωκέας. ‡

— 7. οὐ γὰρ ἐκεῖνόν τε ἠγνόουν] Ἵνα μὴ λέγωσι, Διὰ τί γὰρ αὐτῷ ἐπείθοντο οἱ Φωκεῖς; δείκνυσιν, ὅτι ᾔδεσαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἂν ἐθάῤῥησαν [10] αὐτῷ εἰ μὴ διὰ τούτους. οὐ γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οἱ περὶ τὸν Αἰσχίνην, τοῦ πάθους αἴτιοι.

‡ — 8. ἐκεῖνόν γε] Τὸν Φίλιππον. ‡

— 14. ὧν δ' ἔτυχον] Ἵνα μὴ δοκῇ συντρέχειν τοῖς τοῦ ἀντιδίκου λόγοις, τὸ τῆς πόλεως μέρος ἐξήτασεν. εἶτ', ἐπειδήπερ ἐναντίον πρὸς τὴν χρείαν αὐτῷ γέγονε τὸ ῥηθὲν, Πῶς οὖν οὐκ ἐβοηθήσαμεν τοῖς συμμάχοις; ἵνα μὴ δοκοίη κατηγορεῖν τῆς πόλεως, μεταστήσας εὐθὺς ἅμα τῇ ἐργασίᾳ τὸ ἔγκλημα εἶπε, διὰ τοῦτον τὸν βοηθῆσαι κωλύσαντα.

‡ — pen. τούτῳ δὴ] Τῷ Αἰσχίνῃ. ‡

P. 233. 5. τούτων, ὦ [11] ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τῇ δεινώσει χρώμενος αὔξει τὸ πάθος. κινεῖ δὲ καὶ φόβον ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἵνα πανταχόθεν ὀργὴ συλλέγηται, ἀπὸ τῆς ποιότητος, ἀπὸ τῶν χρόνων, ἀπὸ τῆς τῶν πολεμίων αὐξήσεως. εἶτα καὶ ἄλλο δεινώσεως εἶδος, ὅτι Καὶ οὔσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως αἱ τῶν Ἑλλήνων ἀπόλλυνται

[1] δωδέκατον Ald. Ben. Bk.
[2] πρώτην καὶ τὴν δευτέραν εἰκάδα ὑστέραν δεκάτην Ald. et sic quoque Wolf.
[3] τῆς omittit Par. a.
[4] φθίνοντος omittit Par. a.
[5] χρήσασθαι Ald. Ben.
[6] ἀπὸ omittunt Ald. Ben. Bk.
[7] ὡς γὰρ Αἰσχίνου Ald. Ben. Bk.
[8] γὰρ omittit Ben.
[9] λήθην Ald. et sic quoque Wolf.
[10] αὐτῷ διὰ τούτους. Ald. αὐτῷ· διὰ τούτους δέ· Ben.
[11] ἄνδρες omittit Par. a.

Ἐξ ὑποστροφῆς λέγοντες] Fateor me hæc non assequi, et emendationis conjecturis probabilibus destitui. Quare verba auctoris utcunque consarcinata * notavi. Ratio autem pronunciandi numerum dierum mensis a Gaza, Camerario, et aliis tradita, cum hac Ulpiani (qui Latinus fuisse videtur, cum dicat: ἀριθμοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἕως τῶν δώδεκα ὡς ἡμεῖς) non consentiunt. Ulpiani verba hæc sunt: εἶτα ἐκ τῆς πρώτης καὶ εἰκάδος ἐξ ὑποστροφῆς λέγοντες τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν εἰκάδα ὑστέραν δεκάτην, καὶ τὴν δευτέραν εἰκάδα ἐννάτην, καὶ τὴν τρίτην εἰκάδα ὀγδόην. Quæ quemadmodum et distinguenda et corrigenda et explicanda sint, viderit Œdipus quispiam. Idem.

Καὶ τὴν λήθην ἐργάζεται] F. καὶ αὐτὴν λιτὴν ἐργάζεται. Idem.

πόλεις. καὶ διὰ τίνας; διὰ τοὺς Ἀθηναίων πρέσβεις, ἵνα διχόθεν τὸ τῆς ὀργῆς γένηται, καὶ ὅτι σωζομένης τῆς πόλεως, καὶ ὅτι ἣν σώζειν ἔδει, ταύτην οἱ πρέσβεις ἀπώλλυον. καὶ ἡ ἀκρίβεια δὲ, ὅτι [1] ἦ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων πάτριον, ἵνα κἂν ἠδικηκότες ὀφθῶσιν [2] οἱ Φωκεῖς, δοκῇ πάτριον τῇ [3] πόλει τὸ σώζειν καὶ τοὺς ἀδικοῦντας.

‡ — 7. χρόνῳ] Γενήσεται δηλονότι.

— 9. πάτριον] Ἔστι, σύνηθες καὶ ἴδιον. ‡

— 10. καὶ μηδὲν τοιοῦτον περιορᾷν γινόμενον] Τοῦτο πολλὴν ἔχει τὴν ἔμφασιν τῆς ἀτοπίας. τὴν ‡ γὰρ ‡ κατὰ τῆς πόλεως βλασφημίαν αὔξει διὰ τούτου, ὅτι Δέδωκε λαβὰς Αἰσχίνης τοῖς βουλομένοις κατηγορεῖν τοῦ δήμου, ὥσπερ ἤδη παροξύνων ἐπὶ τιμωρίαν τοὺς δικάζοντας· ἓν γὰρ εἶδος τοῦ περιορᾷν τὰ τοιαῦτα, [4] τὸ μὴ τιμωρήσασθαι τὸν αἴτιον.

— 11. ὃν μὲν τοίνυν τρόπον] Ἐμέρισε τὸ πάθος εἴς τε τὴν δείνωσιν καὶ τὴν διατύπωσιν. ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ τρόπου τοῦ πάθους ὑπ' ὄψιν ἄγει τῷ λόγῳ τὰς συμφοράς. βούλεται δὲ ἡ διατύπωσις τὰ καθ' ἕκαστον περιεργάζεσθαι, καὶ, ἵνα ὁ μερισμὸς κατάδηλος γένηται, προοιμίῳ κέχρηται, γόον καὶ θρῆνον ἐμποιοῦντι τοῖς ἀκούουσι· [5] ταλαιπώρους γὰρ ὀνομάσας, τὴν τύχην ὠδύρατο.

— 13. θέαμα δεινὸν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Διασκευή τις ἐπιλογικὴ, ἐκ μέρους [6] τὰ κατὰ Φωκέας αὔξουσα πάθη. ἀπὸ τῶν φόβων δὲ ἄρχεται, ἵνα εἰκὼν καὶ παράδειγμα γένηται τὸ γεγονὸς τοῦ μέλλοντος· καὶ μὴ μόνον ὀδύρωνται Φωκέας, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων [7] δεδίωσι. διατύπωσις δὲ τὸ σχῆμα, ὥσπερ ὅταν διατυποῖ ‡ τις ‡ καὶ εἰς ὄψιν [8] ἄγῃ τὰ πράγματα διὰ τῶν λόγων. διαφέρει δὲ ἡ διατύπωσις τῆς ἐκφράσεως, τῷ τὴν μὲν διατύπωσιν διὰ πάθος τι λέγεσθαι, τὴν δὲ ἔκφρασιν ὥσπερ ἐν διηγήματι εἶναι.

— 14. ὅτε γὰρ νῦν ἐπορευόμεθα εἰς Δελφοὺς] Ἀπόδειξις ἅμα καὶ πίστις τοῖς λεγομένοις γέγονε. πόθεν γινώσκεις; νῦν ἐπορευόμεθα εἰς Δελφούς· καὶ τὰ λεγόμενα ἡ ὁδὸς πιστοῦται.

— 15. ἐξ ἀνάγκης ἦν] Ὥσπερ δυσχεραίνων ὅτι θεατὴς γέγονεν Ἑλληνικῶν συμφορῶν, ἀπὸ τοῦ γένους ἄρχεται. αἱ γὰρ αὐξήσεις ἀπὸ τῶν γενῶν καὶ ἀπὸ τῶν εἰδῶν γίγνονται.

— ibid. οἰκίας κατεσκαμμένας] Μεταβέβηκεν ἐπὶ τὰ εἴδη· τὰ γὰρ καθ' ἕκαστον ἐμψυχότερον τὸν λόγον ἐργάζεται, καὶ χαίρει τούτῳ ἡ διατύπωσις. τῶν οἰκιῶν, φησὶ, κατεσκαμμένων, ἀπολώλασιν οἱ ἔνοικοι. ἔχει δὲ καὶ τῆς ὕβρεως τῶν πολεμίων ἔμφασιν· ἡ γὰρ κατασκαφὴ περιεργότερον εἶδος τῆς συμφορᾶς.

— 16. τείχη περιῃρημένα] Διὰ μὲν τῶν οἰκιῶν τὸν γόον ηὔξησε, διὰ δὲ τῶν τειχῶν τὸν φόβον.

— ibid. χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ] Διπλοῦν τὸ πάθος· ἐνταῦθα γὰρ ὁμοῦ καὶ φόβος καὶ ἔλεος. τίνες γὰρ οἱ ἀνῃρημένοι; οἱ ἄνδρες οἱ ἐπὶ τῆς ἡλικίας. ἀπὸ τῶν ἀψύχων μεθίστησι τὸ πάθος ἐπὶ τὰ ἔμψυχα.

‡ — ibid. τῶν ἐν ἡλικίᾳ] Νέων. ‡

— 17. γύναια δὲ καὶ παιδάρια] Ἄχρηστα πρὸς τὸν πόλεμον. οὐκ ἀφῆκε μάρτυρα τῶν ἀπὸ τῆς χώρας οὐδένα, τὴν συμφορὰν συναύξων. ὄντος δὲ ἀσθενοῦς φύσει τοῦ γυναικείου φύλου, ἔτι καὶ τῷ ὑποκοριστικῷ ὀνόματι [9] γύναια ἀσθενέστερον [10] ἀπέδειξεν. οὐδὲ παῖδας ἡβῶντας εἶπεν, ἵνα κἂν παραμυθία ταῖς μητράσι γένηται, [11] ἀλλὰ παιδάρια.

— ibid. καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτροὺς] Πρεσβύτης μὲν γὰρ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν δεῖται τοῦ συμμαχήσοντος· νῦν δὲ καὶ ‡ ἡ ‡ οἰκτρότης συμπεσοῦσα παραμυθίαν οὐ δέδωκε. πῶς μὲν οὖν ἐν τούτοις τὸ Φωκέων πάθος εἰργάσατο, καὶ ὅπως ἔμψυχος [12] ἕκαστον τῶν [13] ἡλικιῶν ἐπεξελήλυθεν, ἔξεστι μὲν ἐκ τῶν εἰρημένων συνιδεῖν· ἔξεστι δὲ μιμουμένους καὶ ἕτερα πλείω προσθεῖναι. ἐξελέγχει μέντοι ὁ Δημοσθένης ἐν τούτοις τοὺς τολμήσαντας εἰπεῖν, ὅτι οὐχ ἱκανός ἐστιν ἐλεεινολογήσασθαι. ἐπεὶ δὲ παροξῦναι κατὰ [14] τοῦ τολμήσαντος ἔδει· ὁ δὲ παροξυσμὸς γένοιτ' ἂν ἐξ ὀργῆς, μᾶλλον ἐχρῆν φόβον ἐμποιῆσαι * καὶ [15] ἔλεον, ἅπερ συνεκέρασεν, ἐξ ἀμφοτέρων τὴν οἰκείαν ἐργασίαν ἀποδιδοὺς καὶ τὴν προσήκουσαν ἑκάστῳ μέρει.

— 19. ἀλλὰ μὴν ὅτι τὴν ἐναντίαν] Μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον κατακρατήσαντες ἰσχυρῶς οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν Ἀθηναίων, προέθεντο ψῆφον περὶ τῶν Ἀθηναίων τοῖς ἰδίοις συμμάχοις, ὥστε ἀποκρίνασθαι ἕκαστον, τί βούλεται παθεῖν τοὺς Ἀθηναίους. εἶτα Εὔανθός τις Θηβαῖος ἐψηφίσατο, τὴν μὲν πόλιν αὐτῶν κατασκαφῆναι, τὴν δὲ χώραν μηλόβοτον γενέσθαι, ἵν' ἐκεῖ νέμωνται τὰ τῶν Βοιωτῶν πρόβατα. οἱ δὲ Φωκεῖς ὄντες καὶ αὐτοὶ τότε ὑπὸ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀντέλεξαν, συμβουλεύοντες μὴ ἑτερόφθαλμον τὴν Ἑλλάδα ποιῆσαι, αἰνιττόμενοι δύο ὀφθαλμοὺς εἶναι τῆς Ἑλλάδος, τήν τε Ἀθηναίων πόλιν καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ οὕτω πεισθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ κατέσκαψαν λοιπὸν τὴν πόλιν.

— ibid. ἀλλὰ μὴν ὅτι τὴν ἐναντίαν] Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀντέφησαν, προκειμένης σκέψεως τί δεῖ παθεῖν, παραινούντων Θηβαίων μηλόβοτον ποιῆσαι τὴν Ἀττικήν. ἐνταῦθα συνί-

[1] ἦ Ald.
[2] οἱ Φωκεῖς omittit Par. a.
[3] πόλει καὶ τὸ σώζειν τοὺς Ald. Ben. Bk.
[4] τῷ Ben.
[5] ταλαιπώρως Ald. Ben.
[6] τὰ omittit Ald.
[7] δεδιῶσι Ald. Ben.
[8] πρ. ἄγοι Par. a.
[9] παιδάρια Ald. Ben.
[10] ἔδειξεν Par. a.
[11] ἀλλὰ παιδάρια omittunt Ald. Ben.
[12] ἑκάστην M. Ben.
[13] ἡλικιωτῶν Ald.
[14] τοῦτο Par. a.
[15] δέος. ὅπερ Ald. Ben.

Ταύτην οἱ πρέσβεις ἀπώλλυον] Non Athenas, sed Græcas urbes. Idem.

στησι καὶ πότε εὐεργέτησαν, ὅτε οὐκ ἦσαν σύμμαχοι, ἵνα εἰ καὶ μὴ νῦν ἦσαν σύμμαχοι, φανῶσιν ἄξιοι τῆς ἰσοῤῥόπου βοηθείας· περὶ ἁλώσεως γὰρ πότε κινδυνευούσῃ τῇ πόλει συνέστησαν, ἐναντιουμένων μὲν Θηβαίων, παρόντων δὲ Λακεδαιμονίων. οὐκοῦν ἔδει καὶ αὐτοὺς τῆς αὐτῆς βοηθείας παρ' [1] ἡμῶν τετυχηκέναι. τὸ δὲ τὴν ἐναντίαν ποτὲ Θηβαίοις προσθεὶς, χαλεπωτέραν τὴν ὀργὴν εἰργάσατο. εἰ αὐτοὶ μὲν Θηβαίοις ὑπὲρ Ἀθηναίων διηνέχθησαν, νῦν δὲ διὰ τοὺς προδότας ἐτιμωρήθησαν. ἔστιν οὖν ἔτι καὶ ταῦτα τῶν ἐπιλόγων.

‡ — 20. οὗτοι] Οἱ Φωκεῖς.

— antep. ἀνδραποδισμοῦ] Τῆς πόλεως. ‡

— ibid. ὑμῶν ἔγωγε ἀκούω] Ὑμῶν ὁ λόγος ὃν Δημοσθένης ἐπλάσατο.

‡ P. 234. 1. καταλεύσαντας] Λιθοστράτους ποιήσαντας.

— 6. καὶ περιῶφθαι] Τοὺς Φωκεῖς.

— 19. ἐδέησε] Συνέβη. ‡

— antep. τηλικούτων οὐσῶν αὐτῷ τῶν διαφορῶν] Πολὺ γὰρ ὑμῶν κἀκείνου τὸ μέσον, καὶ μεγάλη τις πρὸς αὐτὸν ἡμῖν [2] ἡ διαφορά.

P. 235. 5. τῆς ἐλευθερωτάτης πόλεως] Οἳ κύριοί εἰσι τοῦ πράττειν ὃ βούλονται, οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνοι δεσπότῃ διακονούμενοι.

— 12. λέγε τὴν ἀρὰν] Δείκνυσιν ὅτι [3] οὐδενὸς τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν καταψηφιοῦνται, ἀλλ' ἀνδρὸς φαύλου καὶ τῶν τυχόντων ἑνὸς, [4] ὃν ὑπογραμματεύοντα ἀναγινώσκειν τὴν ἀρὰν ποιεῖ. δι' ὧν δέ φησι μηδὲν λανθάνειν τῶν πραττομένων τοὺς θεοὺς, φόβον ἐφίστησιν αὐτοῖς τὸν παρὰ τῶν κρειττόνων, μάλιστα δὲ Ἀθηναίας. βούλεται δὲ λεληθότως δόγματα ἀνύσαι ἐνταῦθα Πλατωνικὰ, ὅτι περὶ ὧν δυνάμεθα πρᾶξαι, καὶ [5] ἐφ' ἡμῖν τοῦτο, οὐ δεῖ ἀφέντας ἡμᾶς τὸ πράττειν, σχολάζειν ταῖς εὐχαῖς· ἐν οἷς δ' οὐ δυνάμεθα, δεῖ εὔχεσθαι, οἷον εὐτυχεῖν, ὑγιαίνειν.

‡ — 17. πάλιν] Εὔχεται.

— pen. ἐκείνοις] Τοῖς θεοῖς.

— ult. καὶ γένος] Αὐτοῦ.

P. 236. 1. μηδαμῶς] Ἀφήσητε.

— 4. εἰς τοῦτο τοίνυν ἀναιδείας] Ἀρχὴ ἑτέρας ἀποδείξεως πρὸς τὰ προτεινόμενα παρὰ τοῦ ἀντιδίκου μέχρις ὧδε ἡ διήγησις, ἐντεῦθεν λοιπὸν οἱ ἀγῶνες. ΑΛΛΩΣ. Ἡ μετάθεσις τῆς αἰτίας κατ' ἀντίθεσιν. ἔστι δὲ μεταστατικῆς. σημείωσαι δὲ ὅτι τούτου μνημονεύει ὁ Ἑρμογένης τοῦ κεφαλαίου ἐν τῷ γ' τόμῳ τῶν εὑρέσεων. ἡνίκα λέγει τάδε, ἐπεὶ μηδὲ Δημοσθένης [6] ἠδύσθη πολλάκις ἑνὶ χρησάμενος ἐπιχειρήματι· καὶ ποτὲ μὲν αὐτὸ τρέψας, [7] ποτὲ δὲ μεταποιήσας, ὡς ἐν τῷ Παραπρεσβείας τοῦ σχήματος τοῦ μεταστατικοῦ δ'. ΑΛΛΩΣ. Ἰστέον, ὅτι πληρώσας τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἐπὶ τὰς ἀντιθέσεις αὐτοῦ τοῦ Αἰσχίνου μετέρχεται. πρῶτον γὰρ ἔδειξε τὰ σημεῖα τὰ αὐτοῦ οἷς * ἐκατηγόρει· εἶτα καὶ τὰ ἀντιλεγόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου θέλει λῦσαι. οὐ γὰρ δεῖ μόνον τὰ ἴδια συνιστάναι, ἀλλὰ καὶ ἐκβάλλειν τὰ παρὰ τῶν ἀντιδίκων. χωρεῖ οὖν ἐπὶ τὰς ἀντιθέσεις αὐτοῦ τοῦ Αἰσχίνου, ὁμοῦ τρεῖς οὔσας, οἷον, περὶ Λακεδαιμονίων, καὶ Φωκέων, καὶ περὶ Ἡγησίππου. καὶ τὴν μὲν Λακεδαιμονίων καὶ Ἡγησίππου, μεταστατικὰς οὔσας, τὴν δὲ τῶν Φωκέων, ἀντεγκληματικήν. ΑΛΛΩΣ. Ἐντεῦθεν τῶν ἐπιλόγων τῶν μερικῶν πεπαυμένων, εἰσάγει τὰς ἀντιθέσεις πρὸς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. καὶ ἔστιν ἡ μὲν μεταστατικὴ, ὅταν ἄγῃ ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ Ἡγήσιππον τὰς αἰτίας· ἡ δὲ ἀντεγκληματικὴ, μέμφεται γὰρ τοῖς Φωκεῦσιν ἀξίως παθεῖν. τὴν δὲ τοιαύτην τίθησιν ὑπερβαλλούσῃ καὶ ἀῤῥήτῳ τέχνῃ. κατεδέχετο γὰρ ὁ Αἰσχίνης διὰ τούτου τὸ ἔγκλημα· ὁ γὰρ ἀξίους προφαίνων παθεῖν τοὺς Φωκέας, ἐν τῇ τοῦ μίσους ὁμολογίᾳ τὴν ἐπιβουλὴν ἐλέγχει. ὁ δὲ ῥήτωρ Ἡγήσιππος [8] οὐκ ἐδόκει τὰ Φωκέων φρονεῖν· ὃς, παροξύνας τὸν Φίλιππον, αἴτιος ἐγένετο τοῦ ἀπολέσθαι αὐτούς. πολλὰς δὲ ὁμοῦ καὶ διαφόρους ἀντιθέσεις τεθεικὼς, μίαν κατὰ πασῶν λύσιν τέως ἀπὸ τοῦ χρόνου προσήγαγεν. εἶτα πρὸς τῷ ἀντεγκληματικῷ τό τε ἔθος καὶ τὸ συμφέρον ἀντέθηκεν. [9] δοκείτω δὲ μηδενὶ θαυμαστὸν εἶναι καὶ ἐπίλογον ἐν μέσῳ λόγου τυγχάνειν· μέθοδος γὰρ τοῖς παλαιοῖς, καὶ μάλιστά γε τῷ ῥήτορι πληρώσαντι μὴ μόνον ἔγκλημα ἀλλὰ καὶ κεφάλαιον, ἐπιλογίζεσθαι, καὶ οὐκ ἐπιλογίζεσθαι μόνον ἀλλὰ καὶ προοιμιάζεσθαι περὶ τῶν δευτέρων, ὡς πολλὰ μὲν ἔχειν προοίμια τὸν λόγον, πολλοὺς δὲ καὶ ἐπιλόγους καθ' ἕκαστον μέρος τῶν κεφαλαίων· καὶ οἱ ἐπίλογοι δὲ, οἱ μὲν τελευταῖοι πάσης ἂν εἶεν τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ κατὰ μέρος ἑκάστου τῶν κεφαλαίων. πληρώσας τοίνυν ἐνταῦθα τὰς ἀποδείξεις τοῦ διὰ τὸν Αἰσχίνην ἀπολωλέναι Φωκέας, ἀναγκαίως μετὰ τὴν προδοσίαν καὶ τὴν ἅλωσιν, ηὔξησε τὰ συμβεβηκότα· ὅταν δὲ τὴν αὔξησιν εἴπω, τοὺς ἐπιλόγους λέγω. κατασκευάσαντος οὖν ἐνταῦθα τοῦ Αἰσχίνου, ὅτι ἄξιοι ἦσαν ἀπολέσθαι Φωκεῖς, ἀκολούθως πρὸς τὴν [10] ἀντίθεσιν ἀπαντήσας ὁ ῥήτωρ εἶπεν· εἰς τοῦτο τοίνυν ἀναιδείας καὶ τόλμης αὐτὸν ἥξειν ἀκούω· ἀναιδὴς γὰρ ‡ ὁ ‡ τολμῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀντιλέγειν αὐτὸς ἑαυτῷ, πάλαι ὑποσχόμενος πείσειν τὸν Φίλιππον σώσειν Φωκέας· καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδον

[1] ὑμῶν Par. a. [2] ἡ omittit Par. a. [3] οὐδενὶ τῶν Ἀλκμαιονιδῶν Ald. [4] δι' ὧν γραμματεύοντα ὑπαναγινώσκειν Ald. Ben. Bk. [5] ἐν Ald. Ben. [6] ἠδέσθη M. Wolf. [7] μεταποιήσας δὲ Ben. [8] οὐκ omittunt Ald. Ben. [9] δεῖ δὲ τῷ μηδ. γρ. M. Ben. δοκεῖ δὲ τῷ μηδ. Ald. Ben. δοκείτω δὲ τῷ μηδ. Bk. [10] τοσαύτην ἐναντιότητα ἀπαντήσας Ald. Bk. τοσαύτην ἐναντήσας Ben.

Πρὸς τὴν τοσαύτην ἐναντήσας] F. πρὸς τὴν τοσαύτην ἐναντιότητα, vel, πρὸς ταύτην τὴν ἀντίθεσιν, ἀπαντήσας ὁ ῥήτωρ. Idem.

εἰπὼν ὅτι σωθήσονται, νῦν φησὶν ἀξίους αὐτοὺς εἶναι τῆς ἁλώσεως.

— 8. πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίων] Ἀφίκοντο Λακεδαιμόνιοι πλείστας ἐλπίδας ἔχοντες ἀποδοθήσεσθαι τῇ ἑαυτῶν μητροπόλει, Δωριεῦσι λέγω, τὸ ἱερόν· τούτων γὰρ ἦν τὸ ἀρχαῖον. ἀλλὰ καὶ τούτους ἐξηπάτησε Φίλιππος. γνόντες δὲ αὐτὸν ἐν παρασκευῇ ‡ ὄντα ‡ τῆς ἁλώσεως, εἰκότως ἐξέκλιναν. Ἡγησίππου δὲ μέμνηται, διότι Φιλίππῳ πρεσβευομένῳ περὶ τῆς εἰρήνης ὁ πρῶτος εἰπὼν καὶ διακωλύσας Ἡγήσιππος ἦν. Φωκέων δὲ [1] κατηγόρει, διότι καθ' ὃν χρόνον ἔνσπονδοι τοῖς Ἀθηναίοις ἦσαν, ἀπέστειλαν Πρόξενον αὐτοῖς βοηθήσοντα οἱ Ἀθηναῖοι· οἱ δὲ οὐ προσεδέξαντο, κατάλυσιν τῶν πόλεων ὑποπτεύσαντες. ἐντεῦθεν πονηροὺς Φωκέας ἐκάλεσεν. ἀσεβεῖς δὲ, ὅτι μετὰ τὸ τὸν Πρόξενον μὴ δέξασθαι, μελλόντων Ἀθηναίων ἐπιτελεῖν τὰ Μυστήρια κατὰ τὸ σύνηθες, τὰς μυστηριώδεις σπονδὰς οὐκ ἐδέξαντο οὐδὲ ταύτας Φωκεῖς. ὅθεν αὐτοὺς καὶ ἀσεβεῖς ὠνόμασεν.

— 19. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ὑπερβὰς] Πόῤῥωθεν ἤδη [2] προαναιρεῖ τὸ χρῶμα· οὐ γὰρ ἦν εἰκὸς τὸν διδάξαντα καὶ πείσαντα τοῦτον ὑπὸ τοῦ διδασκομένου καὶ πεπεισμένου ἐξαπατᾶσθαι.

— antep. Βοιωτίαν οἰκίζειν] Οὐ λέγει τὴν πᾶσαν, ἀλλὰ πόλεις αὐτῆς ἃς κατέσκαψαν οἱ Θηβαῖοι μὴ βουλομένας αὐτοῖς ὑπακούειν. φημὶ δὴ Θεσπιὰς καὶ Πλαταιάς. κατέσκαψαν δὲ αὐτὰς, ἰσχύσαντες μετὰ τὰ ἐν Λεύκτροις.

‡ P. 237. 1. μὴ τοίνυν] Ἑτέρα μεταποίησις τοῦ αὐτοῦ ἐπιχειρήματος. ‡

— 10. πέντε γὰρ γεγόνασιν] Τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων ἡμέρας ἐκάλεσεν.

‡ — pen. ὑποποιήσωνται] Ἀντὶ τοῦ φίλους ποιήσωνται τοὺς Λακεδαιμονίους δι' ὑμῶν. ‡

P. 238. 6. μὴ οὖν ὅτι καὶ [3] Λακεδαιμονίους] Κατηγορεῖ γὰρ Φωκέων ὡς ἠπατημένων. Φωκεῖς πονηροὶ, Φωκεῖς ἀσεβεῖς· * εἶτα δὲ καὶ ἐξηπατήθησαν ὑπὸ Φιλίππου.

— 9. ἂν τοίνυν ἀντὶ Φωκέων] ‡ Ἑτέρα μετάθεσις τῆς αἰτίας κατ' ἀντίθεσιν. ἔστι δὲ ἀντιστατική. ΑΛΛΩΣ. ‡ Τὸ ἀντιστατικόν ἐστι κεφάλαιον * τῆς ἀντιστάσεως. ἔστι δὲ καὶ ἐνθύμημα ἀντιστατικόν. διαφέρει δὲ, ὅτι ἐν μὲν τῇ ἀντιστάσει ἐξ αὐτοῦ ἀδικήματός ἐστι τὸ εὐεργέτημα· ἐν δὲ τῷ ἐνθυμήματι ἄλλο τὸ ἀδίκημα καὶ ἕτερον τὸ εὐεργέτημα. ΑΛΛΩΣ. Ἂν τοίνυν· Ἀντιστατικὴ τὸ συμφέρον ἐπεισάγουσα ἀφ' ὧν ἠδίκησε. συνέζευκται δέ πως τῇ ἀντεγκληματικῇ, ὡς ἔχουσα πρὸς αὐτὴν συγγένειαν· ἐν οἷς γὰρ λέγει ὅτι Καλῶς καὶ ἀξίως ἀπολώλασιν οἱ Φωκεῖς, ἐπάγει ὅτι Καὶ ἄλλα ἔχομεν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων χωρία σωζόμενα. ΑΛΛΩΣ. Πρῶτον ἦν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὡς ἐν ἀρχῇ ἐξέθετο ὧν ἀπήγγελλε. δεύτερον δὲ, ὧν ἔπεισεν. οὐκοῦν τὸ ἔπεισε φαίνεται τριμερές· ἓν μὲν, ὅτι ἔπεισε τὴν πόλιν μὴ βοηθεῖν Φωκεῦσιν, εἰπὼν, σωθήσεσθαι Φωκέας παρὰ Φιλίππου· δεύτερον, ὅτι ἔπεισε περὶ Θηβαίων, ὡς ἀπολοῦνται Θηβαῖοι· τρίτον, ἔπεισεν, ἡνίκα ἐποιεῖτο τὴν εἰρήνην, Φωκέας μὲν ἐξαλεῖψαι τοῦ ψηφίσματος, πιστεῦσαι δὲ ἐπαγγελλομένῳ αὐτῷ πείσειν τὸν Φίλιππον. οὐκοῦν πρὸς τοῦτό ἐστιν ἡ παροῦσα ἀντίθεσις. πῶς ἔπεισας τὴν πόλιν ἄνευ Φωκέων τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι; ὃ δὲ βούλεται εἰπεῖν τοιοῦτόν ἐστιν, κρυπτόμενον μὲν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος διὰ τὸ χρήσιμον, δεικνύμενον δὲ διὰ τῆς ἐργασίας· Εἰ μὴ τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα, ὥσπερ ἠξίου Φίλιππος, ἄνευ Φωκέων, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ἐπὶ Θρᾴκης ὄντα λαβεῖν τὴν Χεῤῥόνησον, καὶ διὰ τοῦτο ἀνάγκη γέγονεν οὕτω ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ὡς ἐβούλετο Φίλιππος, διότι ἐδεδοίκειμεν ὑπὲρ Χεῤῥονήσου. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀντίθεσις μία ἐστὶν [4] ἐκ τῶν * ἀντιθετικῶν — ἀντιστατικὴ γάρ ἐστι —, ζητοῦμεν πόθεν πέπτωκεν. οὐκοῦν τὸ μὲν ἔγκλημά ἐστιν, ὅτι Προδέδωκας τοὺς Φωκέας· αἱ δὲ ἀποδείξεις τούτου [5] ποικίλαι, καὶ πολλὰ τεκμήρια. ἓν τοίνυν ἐστὶ τῶν τεκμηρίων τῆς προδοσίας, ὅτι βουλευομένης τῆς πόλεως πῶς χρὴ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, παρελθὼν Αἰσχίνης ἀνέπεισεν ἄνευ Φωκέων ποιήσασθαι. ὁ μὲν οὖν Δημοσθένης τοῦτο προτίθεται, ὡς τεκμήριον. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἐπὶ τὴν χρείαν μεθιστὰς τῷ συμφέροντι κέχρηται· ἐρεῖ γὰρ Οὐκ ἐνῆν ἄλλως πεῖσαι Φίλιππον δέξασθαι τοὺς παρὰ τῆς πόλεως ὅρκους, μὴ τῶν Φωκέων ἐξῃρημένων· εἰ [6] δὲ μὴ [7] ἐβουλήμεθα ἐξελεῖν τοὺς Φωκέας, πολεμῶν ἂν ὁ Φίλιππος τῇ πόλει τὴν Χεῤῥόνησον ἔλαβεν. * κηδόμενος [8] οὖν ταύτην τῇ πόλει σώζεσθαι, παρῄνεσα τῷ δήμῳ πλὴν Φω-

[1] κατηγορεῖ Ald. Ben. Bk. [2] προσαναιρεῖ Ald. Ben. Bk. [3] Λακεδαιμόνιοι Ald. [4] ἐπὶ Ald. Ben. Bk. [5] ποικίλλαι Ald. [6] δὲ omittunt Ald. Ben. Bk. [7] ἐβουλευόμεθα Ald. Ben. [8] οὖν omittunt Ald. Ben.

Τὰς μυστηριώδεις σπονδὰς] Utrum libationes initiorum? an inducias propter initia? Nam αἱ ἱερομηνίαι pacatæ erant. Idem.

Τὸ ἀντιστατικὸν, ἐστὶ κεφάλαιον τῆς ἀντιστάσεως] Nescio quid ταυτολογία ista sibi velit. τῆς ἀντιστάσεως videtur redundare. Idem.

Ἄλλως ἂν τοίνυν] Τὸ ἄλλως videtur enarratoris esse, ut sit, Alia ejusdem loci explicatio. Idem.

Ἀντιστατικὴ] F. A. ἀντίθεσις. Idem.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀντίθεσις μία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀντιθετικῶν] Est et hæc tautologia. Ego me hæc non intelligere fateor: et sæpe me pœnitet, tamdiu in his salebris hæsitasse. Sed cœpta perficienda sunt, ὡς δυνάμεθα: Præstent meliora beati. Idem.

Κηδόμενος] M. βουλόμενος. Idem.

κίαν ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην. ἐπεὶ τοίνυν τεκμήριον ἦν τῆς προδοσίας τὸ πεῖσαι τὴν πόλιν ἐξελεῖν τῶν ὅρκων Φωκέας, ἀναγκαίως [1] ἀπαντῶν πρὸς τοῦτο Αἰσχίνης τὴν αἰτίαν λέγει δι' ἣν κατηναγκάσθη τοῦτο ποιῆσαι. ἔστιν οὖν ἡ αἰτία ἀντιστατική. ἦν μὲν οὖν δυσχερὴς ἡ λύσις τῷ ῥήτορι τῆς ἀντιθέσεως· δοκεῖ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔχεσθαι τῆς ἀληθείας, ὅτι δεδοικότες περὶ τῆς Χεῤῥονήσου τότε τὴν εἰρήνην ἐδέξαντο. ἵνα τοίνυν μὴ συνδραμὼν ταῖς ἀληθείαις [2] ὁ δικαστὴς ἀποδέξηται τοὺς Αἰσχίνου λόγους, προλαβὼν ὁ Δημοσθένης συγχεῖ καὶ ταράττει τὸν λόγον, ἀσάφειαν ἐντεῦθεν ταῖς ἀπολογίαις κατασκευάζων· λέγει γὰρ συγκρουστικῶς, ὡς ἂν Αἰσχίνου λέγοντος, πανούργως τὴν πόλιν τὰς συνθήκας πεποιῆσθαι, ὠνουμένην τὴν σωτηρίαν τῆς Χεῤῥονήσου τῇ τῶν Φωκέων ἁλώσει, ἵνα τῷ αἰσχρῷ τὸ ἰσχυρὸν ἐκλύσῃ.

— 13. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος] Πολέμιος τοίνυν Αἰσχίνης καὶ πρεσβεύων ἐστὶ καὶ * [3] φθεγγόμενος.

— 19. εἶτα καὶ νῦν ἐν μείζονι] Τοῦτο εἶπε διὰ τὴν ἀντίθεσιν τὴν λέγουσαν, ὅτι ἔχετε τὴν Χεῤῥόνησον ἀντὶ Φωκέων· καὶ πρῶτον μὲν ἔλυσε λέγων, ὅτι ἀντὶ Φωκέων ἔχομεν Χεῤῥόνησον· εἴχομεν γὰρ αὐτὴν καὶ ἤδη σωζομένων. εἶτα καὶ ὅτι νῦν οὐδὲ τὴν Χεῤῥόνησον ἔχομεν ἀσφαλῶς· κινδυνεύσει γὰρ καὶ αὐτὴ ἀπολέσθαι, ἀπολουμένων Φωκέων.

— 21. τότε] Ὅτε, φησὶν, ἐσώζοντο οἱ [4] Φωκεῖς.

— pen. εἰς αὐτὴν] * Τὴν Χεῤῥόνησον.

— ibid. πρὶν τούτων τι τῆς πόλεως] Καὶ μάλιστα μὲν καὶ σωζομένων Φωκέων εἴχομεν ἀσφαλῶς τὴν Χεῤῥόνησον. εἶτα οὐδὲ ἔχειν αὐτὴν νῦν ἀπολουμένων Φωκέων ῥᾳδίως δυνήσεσθε.

‡ — ibid. τούτων] Τῶν Φωκικῶν πόλεων. ‡

— ult. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία] Τί οὖν χρησιμεύει ἡμῖν τὸ σώζεσθαι τὴν Χεῤῥόνησον, ὁπότε ἀφῃρέθησαν οἱ φόβοι ἐξ αὐτῆς τῷ Φιλίππῳ [5] βουλομένῳ αὐτὴν ἀδικῆσαι;

P. 239. 3. ἔτι τοίνυν καὶ τοιοῦτόν τι] Ἀντίθεσις μεταληπτικὴ ἀπὸ προσώπου. διαφέρει δὲ παραγραφῆς, ἐν τῷ δοκεῖν ἑκατέρας ἐκβάλλειν τὰς κρίσεις· καθὸ ἡ μὲν [6] παραγραφὴ παντελῶς ἐκβάλλει τὴν κρίσιν, ὅτι οὐ δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν ἀγωνίζεσθαι· ἡ δὲ μεταληπτικὴ οὐ πάντως ἐκβάλλει τὴν κρίσιν, ἀλλὰ μεταλαμβάνει, ὅτι ἄλλως ἔδει αὐτὴν γενέσθαι. ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα ἐκ προσώπου [7] Δημοσθένης μεταλαμβάνει τὴν κρίσιν, καὶ λέγει, ὅτι Οὐ σύ μου ὀφείλεις κατηγορεῖν, ἀλλ' οἱ Φωκεῖς οἱ πεπονθότες. ΑΛΛΩΣ. Ἄλλη μεταληπτικὴ ἀντίθεσις, τὸ πρόσωπον λαμβάνουσα κατὰ παραγραφήν· οὐ γὰρ εἶπε, Περιττὸς εἶ σὺ, Τί σὺ ‡ μοῦ κατηγορεῖς, ‡ ἀλλὰ ‡ καὶ ‡ μὴ Φωκεῖς; χρησίμως καὶ διὰ πολλὰς αἰτίας ταύτῃ τῇ ἀντιθέσει κέχρηται. πρῶτον μὲν, ἵνα τοὺς Αἰσχίνου μάρτυρας διαβάλλῃ. ἔπειτα, ἵνα τοῖς λόγοις Αἰσχίνου βεβαιωθῇ τὸ ἔγκλημα· ἰδὼν γὰρ οὐ μικρὰν ῥοπὴν γεγενημένην τῷ ἀντιδίκῳ ἐκ τοῦ παρέχεσθαι μάρτυρας Φωκεῖς ἀρνουμένους διὰ τὸν Αἰσχίνην ἀπολωλέναι, ἠναγκάσθη ὥσπερ ἐκ διορθώσεως ταύτῃ χρήσασθαι τῇ ἀντιθέσει πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἰσχυρῶν ἐκείνου. ἔστι δὲ μεταληπτική. μεμεθώδευται δὲ οὐχ ὡς παραγραφομένου Αἰσχίνου, ἀλλ' ὡς μετὰ τοῦ Δημοσθένους ἀπαιτοῦντος καὶ τοὺς Φωκέας, ἵνα καὶ αὐτὸς τῇ οἰκείᾳ φωνῇ κατήγορον φαίνηται παραδεχόμενος τὸν ῥήτορα. κατὰ δὲ τὴν λύσιν ἄξιον θαυμάσαι τὸν ῥήτορα τῆς μεθόδου, ὅπως, μὴ δοκῶν πρὸς τοὺς Αἰσχίνου μάρτυρας διαλέγεσθαι, λεληθότως ἐκβάλλει τοὺς μάρτυρας οὓς Αἰσχίνης παρέχεται· ἐπειδὴ γὰρ Αἰσχίνης παρέσχετο μάρτυρας Φωκεῖς οἳ φασὶ μηδενὸς τῶν κακῶν αἴτιον γεγενῆσθαι αὐτοῖς τὸν Αἰσχίνην, ἀναγκαίως ὁ Δημοσθένης τὸ μεταληπτικὸν πρὸς τὴν οἰκείαν χρείαν ἐξεῦρεν, ἵνα τοὺς ἐκείνου μάρτυρας ἐκβάλλειν δοκῇ, καὶ, εἰ κινοῖτο λόγος παρ' Αἰσχίνου, μεταληπτικῶς φαίνοιτο καὶ [8] τοῦτον λύων.

— 11. οὐ γὰρ ἂν ἔγωγ' ἂν ἔδωκα] Ἀντιπίπτοντος λύσις· Διὰ τί σὺ μὴ δέδωκας; ἥρκει μοι καὶ μόνα βοῶντα τὰ πράγματα. καὶ ἄλλην δὲ ἀδοξίαν διωθεῖται· τοῦ γὰρ Αἰσχίνου λέγοντος, Ἐμισθώσαντό τινας τῶν Ὀλυνθίων ὥστε μου καταμαρτυρεῖν, ἀπὸ τῶν Φωκέων ἐκβάλλει τὴν [9] ὑπόνοιαν.

— ult. τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνας] Ὥστε μὴ εἶναι [10] ἑκάστῳ τὸν λόγον, εἴ τις Ἀθήνησιν εὐθύνας δίδωσιν. οἱ δὲ ἐνήλλαξαν ὡς ἐν σχήματι τὰς πτώσεις, γενικὴν αἰτιατικῆς εἰληφότες, καὶ εὐθυνῶν εἰπόντες. τὸ δὲ παρῃρημένοι ἀντὶ τοῦ ἀφῃρημένοι.

‡ P. 240. 3. μὴ δὴ ταῦτα λέγων] ‡ [11] Ἡ σύνταξις πρὸς τὸ ἄνω, ὅτι, Διὰ τί Δημοσθένης μου κατηγορεῖ, Φωκέων δὲ οὐδείς; ἐν τοῖς ἄνω ἔλεγεν.

‡ — 7. εἰ δὲ μὴ πάρεισι Φωκεῖς] Εἰ δὲ

[1] ἁπάντων Ben. [2] σὺ Ben. [3] φεύγων M. Ben.
[4] Φωκεῖς εἰς αὐτὴν, εἶτα τὴν Χεῤῥόνησον τούτων τῶν Φωκικῶν πόλεων Ald. Wolf.
[5] τῶν βουλομένων Ald. Ben. [6] γραφὴ Ald. Ben.
[7] γρ. Αἰσχίνης M. Ben. [8] τοῦτο Ald. Ben. [9] ἀπόνοιαν Ald. Ben.
[10] ἕκαστον τῶν λόγων Ald. Ben. [11] ἡ δὲ συντ. Ald. Wolf.

Συγκρουστικῶς] *Concitate, odiose,* aut etiam *callide et fraudulenter,* cum σύγκρουσιν etiam παραλογισμὸν interpretentur. Idem.

Καὶ φθεγγόμενος] F. καὶ ἀπολογούμενος. et v. 42. τῷ Φιλίππῳ βουλομένῳ. etsi genitivo τοῦ Φιλίππου βουλομένου, rectius videretur. Idem.

Μεμεθώδευται δὲ] Observa incrementum verbi geminum et initio et in medio. Idem.

Φωκεῖς [1] μὴ ‡ πάρεισιν ἐν ταῖς [2] Ἀθήναις, [3] ἐπὶ τῷ συνηγορῆσαι ‡ μὲν ‡ τῷ Δημοσθένει, καὶ καταμαρτυρῆσαι τοῦ Αἰσχίνου.

— 11. καὶ μὴν ὅτι χωρὶς] Ἐνταῦθα ἀκολουθία σώζεται πρὸς τὴν λύσιν τῆς ἀντιστατικῆς ἀντιθέσεως· τῆς γὰρ λύσεως λεγούσης μετὰ τὴν εἰρήνην γεγενῆσθαι τὴν ἅλωσιν, ἀκολούθως ἐζήτησεν ὁ Αἰσχίνης, Εἰ τοίνυν ἔγωγε τοὺς Φωκέας προδέδωκα, ὡς σὺ φῄς, τίνος ἕνεκεν οὐκ ἐλθόντες αὐτοὶ κατηγοροῦσιν; ἡ μέντοι ἀντίθεσις Αἰσχίνου τοῦτο ἐβούλετο λέγειν, ὅτι Χρησιμώτερον ἡ Χεῤῥόνησος Φωκέων τῇ πόλει. οὐκοῦν πρὸς τοῦτο ἀπαντῶν ὁ Δημοσθένης δείκνυσι τοὐναντίον, ὅτι Χρησιμώτεροι Φωκεῖς ἦσαν μᾶλλον τῇ πόλει. εἶτα ἐπειδήπερ ἀντέπιπτεν, ὅτι Ἀσθενεῖς ἦσαν Φωκεῖς, ἐκ τῆς θέσεως καὶ τοῦ τόπου καὶ τῶν τότε συμβεβηκότων πολέμων αὔξει τὴν δύναμιν. λέγει δὲ ἄντικρυς, τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ καὶ τῷ κυρίους εἶναι Πυλῶν Φωκέας ἥ τε ἀπὸ Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν καὶ τὸ μηδέποτε ἐλθεῖν ἂν εἰς Πελοπόννησον μηδ' εἰς τὴν Ἀττικὴν Φίλιππον; οὕτω χρησιμώτεροι Φωκεῖς ἦσαν σωζόμενοι Χεῤῥονήσου τῇ πόλει. μὴ γὰρ ἔχων ἐκ τῆς δυναμέως τῶν Φωκέων συστῆσαι τὴν ὠφέλειαν, μηδὲ μὴν ἐκ τῆς προαιρέσεως, ἐκ τῆς φύσεως τῶν τόπων καὶ τῶν συμβεβηκότων τὴν ὠφέλειαν ηὔξησε· καὶ πρὸς σύστασιν τούτου τοῦ μέρους, ὅτι μεγάλα ὠφέλουν τὴν πόλιν σωζόμενοι, παρέχεται δύο ψηφίσματα, τό τε Διοφάντου, καθ' ὃ ἔδοξεν αὐτοῖς θύειν τοῖς θεοῖς εἴρξασι Φιλίππου τὴν ἐπὶ τὰς Πύλας ὁδὸν τὸ πρότερον, καὶ τὸ Καλλισθένους, καθ' ὃ μετὰ τὴν ἅλωσιν ἐσκευαγώγουν ἐκ τῆς χώρας.

— 12. καὶ μεγάλοι κίνδυνοι περιεστᾶσιν] Λογισμῷ λοιπὸν τοῦ συμφέροντος φοβεῖ τοὺς Ἀθηναίους, αὔξων τὰ Φωκέων, καὶ δεικνὺς τὴν ἀπὸ τῆς ἐκείνων σωτηρίας ἀσφάλειαν, ἧς ἀπολομένης συναπολεῖται καὶ τὰ φρουρούμενα. ὅρα γὰρ ὅτι καὶ ἀπὸ γῆς καὶ ἀπὸ θαλάττης μαρτυρεῖ τὴν Ἀττικὴν ὑπ' ἐκείνων πεφρουρῆσθαι τῇ θέσει.

‡ — 14. ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ] Ἵνα σημάνῃ τὸν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν πόλεμον. ‡

P. 241. 1. καὶ ματαία μὲν ἡ προτέρα βοήθεια] Ἧς μέμνηται ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. καὶ τὰ τελευταῖα πρώην εἰς Πύλας.

‡ — 4. μάταιαι δὲ] Ὅτι οὐ μόνον δημόσια χρήματα ἀνάλωσαν τότε, ἀλλὰ καὶ εἰσφορὰς ἐποιήσαντο ἐκ τῶν ἰδίων οὐσιῶν. ‡

— 14. τὸ τοῦ Διοφάντου καὶ τὸ τοῦ Καλλισθένους] Οὗτος ὁ Διόφαντος, τῶν συμμάχων περισωθέντων καὶ ἀπελασθέντος ἐκ τῆς Φωκίδος Φιλίππου, ἔγραψε χαριστηρίους θυσίας θύειν τοῖς θεοῖς· τὸ δὲ τοῦ Καλλισθένους ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἑαλωκότων Φωκέων καὶ φόβου κατασχόντος πολλοῦ, κελεύει σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ μηδένα ἔξω μένειν, ὡς τῶν πολεμίων [4] ἐπιόντων, καὶ τὰ Ἡράκλεια εἴσω τῆς πόλεως τελεῖν, ἃ δέον ἦν ἔξω τείχους ἄγειν.

‡ P. 242. 8. θαυμάσια] Ἐπὶ καλοῦ τέθεικε τὴν λέξιν. ‡

— 9. πρὸς Πορθμῷ] Πάλιν ἀπὸ θαλάττης καὶ ἀπὸ γῆς ὁ φόβος. Πορθμὸς μὲν γὰρ τῆς Εὐβοίας· αὕτη δὲ νῆσος· τὰ δὲ Μέγαρα ἐν ἠπείρῳ.

— 17. οἶδα τοίνυν ὅτι] Ἔστι μὲν καὶ αὕτη ἡ ἀντίθεσις πρός τι τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἔχεται δὲ τῆς προτέρας ἔτι. σχεδὸν γὰρ καὶ αὕτη τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶν ἀντιστατική. οὐκοῦν ἔχει ἀναφορὰν τὴν πρὸς ἐκεῖνο τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτι αὐτὸς ἔπεισας τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι· ἵνα φαίνηται ἀποκρινόμενος Αἰσχίνης, ὅτι ἔπεισα βελτίονα τῶν πολέμων τὴν εἰρήνην ἡγούμενος. ἀνύει δὲ κατὰ ταύτην τὴν ἀντίθεσιν πολλὰ καὶ οὐ μικρά. πρῶτον μὲν, ὅτι [5] τὸ ἑαυτῷ πεπραγμένον μετατίθησιν ἐπὶ τὸν ἀντίδικον. δοκεῖ γὰρ συμβεβουλευκέναι καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ δεῖν γενέσθαι τὴν εἰρήνην. οὐκοῦν, ἵνα φαίνηται αὐτὸς Αἰσχίνης ἀναδεχόμενος τὸ κατὰ τὴν εἰρήνην, οὕτως εἰσῆξε τῇ ἀντιθέσει χρώμενος. διόπερ ἄξιον ἄγασθαι τῆς δεινότητος, ὅτι, ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἔμελλεν ἐγκλημάτων ἀπολογεῖσθαι, ταῦτα ἤδη πεποίηκεν [6] ἐγκλήματα τῆς ἀπολογίας Αἰσχίνου. εἰ γὰρ ὁ ἀντίδικος ἐγκώμια τῆς εἰρήνης ἐρεῖ, τίς ἂν ἔτι τοῦ τὴν εἰρήνην πείσαντος γενέσθαι κατηγορήσειε. καὶ ἡ ἀπόκρισις δὲ ἀκόλουθος τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· Ναί, φησίν· οὐδὲν γὰρ ἄτοπον συμβουλεύειν εἰρήνην ἄγειν, ἐπειδὴ πολλῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀνθρώποις ἡ εἰρήνη αἰτία καθίσταται. οὐκ ἀνατρέπει δὲ τὴν ἀντίθεσιν, ὅπερ οἰκεῖον τοῦ [7] ἀντιλέγοντος, ἀλλὰ καὶ καταδέχεται. τί γάρ; φησὶν, ὅτι δῶρα λαμβάνοντες οὗτοι τὸ καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκαν· ἵνα ἡ μὲν εἰρήνη μὴ κατηγορῆται, τὰ δὲ ἐν τῇ εἰρήνῃ πραχθέντα ποιῆται ἐγκλήματα. καὶ πόθεν δῆλον ὅτι τὸ ἔγκλημα τὸ περὶ τῆς εἰρήνης Δημοσθένης [8] δέδοικεν; ἐν τῷ περὶ Στεφάνου δεδήλωκε λόγῳ· τὴν γὰρ πρώτην ἀντίθεσιν καὶ τὸ πρῶτον ἔγκλημα, τὸ τὴν εἰρήνην γενέσθαι, ἔθηκεν, ἀρνούμενος αὐτὸς μὴ πεποιηκέναι. οὐκοῦν οὐδὲ τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης ἡγεμὼν οὐδ' αἴτιος ἐγὼ φαίνομαι, καλῶς προσθεὶς τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἐπειδὴ γὰρ ψήφισμα παρέσχετο Δημοσθένους Αἰσχίνης, διαῤῥήδην περὶ τῆς εἰρήνης λέγοντος, διὰ τοῦτο τὰ δεύτερα σιωπήσας ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἵεται, ἀναφέρων ἐπὶ

[1] ὅτι Ald. [2] εὐθύναις M. Wolf. [3] ἀλλ' ἐν τῷ Ald.
[4] ἐπιόντων, διὰ τὸ τὰ Ἡρ. Ald. Ben. [5] τῷ Ben. Bk.
[6] ἐγκώμια Ald. Ben. Bk. [7] λέγοντος Ald. Ben. Bk.
[8] δέδωκεν Ald. Ben.

Ἀλλ' ἐν τῷ] F. ὅτι πάρεισι μὲν ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῷ συνηγορῆσαι. Idem. Et sic dedit.

τὸν Ἀριστόδημον [1] καὶ Νεοπτόλεμον αὐτήν.

P. 243. 10. δι' ἣν] ‡ Λέγει τὴν εἰρήνην· ‡ ἢ γὰρ ἑαυτοῖς περιποιοῦσι συμμαχοῦντες τὰ ἀγαθὰ, ἢ τοῖς κρείττοσιν αὐτῶν καὶ δυνατωτέροις, οἷς καὶ συνάπτονται διὰ τὴν χρείαν.

— antep. ὅλως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἵνα μὴ τὸ σόφισμα αὐτῷ [2] κατάφωρον γένηται, καὶ δεδοικὼς τοὺς περὶ τῆς εἰρήνης λόγους, ἀνέδραμεν ἐπὶ τὸν πόλεμον, τὸ ζητούμενον τῷ ζητουμένῳ συσκιάζων. ἐν γὰρ τῷ πλήθει τῶν πραγμάτων οὐκ ἄν τις ῥαδίως φωράσειεν, ὑπὲρ οὗ καὶ δέδοικεν. ἀμέλει γοῦν πολλὰ προτείνας εἰς αὐτὸ τὸ ἰσχυρότερον κατέληξεν, εἰπὼν, εἴργετε οὖν, εἴργετε, αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων. ἐπειδὴ δὲ δοκεῖ γεγραφέναι ψήφισμα περὶ τῆς εἰρήνης, ἀπολογούμενος ὑπὲρ τούτου, ποτὲ μὲν μεταστατικῶς ἐπὶ τοὺς περὶ Νεοπτόλεμον καὶ Ἀριστόδημον τὴν αἰτίαν φέρει, ποτὲ δὲ συμπεριλαμβάνει τὴν πόλιν, ποτὲ δὲ τὴν ἐκ τῆς ἀνάγκης χρείαν προβάλλεται εἰπὼν, ἤγαγον ἄρα τοὺς ποιησομένους, πάλιν ἐπὶ τὴν πρεσβείαν. κἀνταῦθα μεθιστὰς, ἐπειδήπερ αὐτὸς φαίνεται καὶ τοὺς παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἥκοντας τῇ βουλῇ προσάγων, καὶ ὅλως τοῦτο τὸ μέρος διοικησάμενος, [3] ὑπὲρ οὗ λαμπρῶς ἐν τῷ περὶ Στεφάνου ἀπολελόγηται, μεταβέβηκεν ἐπὶ τὸ χρῶμα. διὰ τί δὲ κἀνταῦθα οὐχ ὁμοίως ἀπολογεῖται περὶ τῆς εἰρήνης, ὥσπερ ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου; ὅτι ἐνταῦθα μὲν αὐτὸς ἔχων πρωτολογίαν, καὶ δυνάμενος ὡς ἐβούλετο τὰ συμφέροντα διοικήσασθαι, πρὸς τὴν χρείαν μεθώδευσεν· ἐν δὲ τῷ περὶ Στεφάνου κατηγορούμενος, καὶ τῆς αἰτίας λαμπρῶς ἐπ' αὐτὸν φερομένης, ἠνάγκασται διὰ τῆς εἰρήνης διαῤῥήδην ποιήσασθαι τὴν ἀπολογίαν.

‡ P. 244. pen. τῷ μισθοῦ] Αἰνίττεται τῷ Φιλοκράτει.

— ult. καὶ μετὰ ταῦτα] Τρίτον κεφάλαιον τῆς προκατασκευῆς.

P. 245. 8. τούτῳ] Αἰσχίνῃ.

— ibid. δεξάμενοι] Ἤγουν διαδεξάμενοι τοὺς περὶ Ἀριστόδημον.

— ibid. πάντα ἀπώλεσαν] Εἰς τὸ φενακίσαι ὑμᾶς.

— antep. πολλῷ] Κακῷ ἢ τόκῳ. ‡

P. 246. 13. ἔξω τοῦ ἀδόξως γεγενῆσθαι] Ὅτι οὐκ ἐχαρίζετο [4] ἡ ἀδοξία, ἀλλ' ὑπῆρχεν ἐν τοῖς πράγμασιν.

‡ — 15. ἀνήκεστον] Λύσις τοῦ χρώματος τοῦ πρὸς τὰς ἐπαγγελίας. ‡

— 17. ὅτι μὲν τοίνυν αἰσχρῶς] Πολλῶν ὄντων τεκμηρίων, ὡς ἔφαμεν, κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, οὐδενὶ τούτων οὕτως [5] ὡς ταῖς ἐπαγγελίαις καὶ ταῖς ὑποσχέσεσι διϊσχυρίζεσθαι [6] ἀναγκαῖον ἦν. ἐνταῦθα τοίνυν αὐτό τε τὸ τεκμήριον προτείνει, καὶ τὴν ἀντίθεσιν τὴν πρὸς αὐτὸ θεὶς, λύειν πειρᾶται. οὐ μὴν τέθεικεν οὕτως ἐκ τοῦ προφανοῦς, ὡς ἐν ἀντιθέσεως εἴδει, ἀλλὰ τὴν λύσιν εἰσάγων τὸ χρῶμα ἐνέφηνεν. ὡς γὰρ Αἰσχίνου δυναμένου λέγειν, ὅτι [7] ἤτοι δι' ἀβελτηρίαν ἢ δι' εὐήθειαν ἢ δι' ἄγνοιαν τοῦ Φιλίππου τρόπου ταῦτα εἴρηκεν, οὕτω καὶ αὐτὸς συντρέχων φησὶν, ἐὰν ταῦθ' οὕτως ὑπ' ἀβελτηρίας φανῇ πεπραγμένα. οὐ γὰρ ἁπλῶς παραδέχεται τὸν παρ' Αἰσχίνου λόγον, ἀλλὰ τὴν διὰ τῶν πραγμάτων μόνον ἐπίδειξιν ἐπιζητεῖ· τί γάρ; φησὶν, εἰ ταῦθ' ὑπὸ ἀβελτηρίας ἢ δι' εὐήθειαν ἢ δι' ἄλλην ἄγνοιαν ἡντινοῦν τούτῳ πέπρακται, ἀντὶ τῶν λόγων τὰς πράξεις ἐπιζητῶν, ἐξ ὧν αἱ ἀποδείξεις εἰσὶν ἰσχυραί. καὶ πάλιν ὀλίγον προελθὼν εἰς τὴν αὐτὴν λύσιν [8] ἐπανάγει· ἀλλ' ὑμεῖς ἄφετε Αἰσχίνῃ τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ ὑπερβάλλοντα, ἂν δι' εὐήθειαν ἢ δι' ἄλλην ἄγνοιαν λελυμασμένος φανῇ.

‡ — 19. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες] Ἐκλείπει ἡ πιθανὴ ἀπολογία. ‡

— 21. ὥστε εἰ ταῦθ' ὑπὸ ἀβελτηρίας] Ἐπὶ τὸ χρῶμα τὸ κυριώτερον ἔρχεται λοιπὸν, ὅ ἐστι πρὸς τὰ σημεῖα τοῦ Αἰσχίνου, ἅ ἐστιν ἐν οἷς ἀπήγγειλε. πρὸ δὲ τῆς θέσεως διαβάλλει, ὡς ἔθος, σαθρότερα οὕτω ποιῶν.

‡ P. 247. 4. ἐὰν δ' ἀποτυγχάνῃ] Περὶ τοῦ μὴ ἔχειν ἄδειαν αὐτὸν κριτὴν λέγειν ἔλαθέ με ἐν οἷς ψηφίζεται. ‡

— 5. οὐ γὰρ ἂν ἐξαρκέσειεν] Οἷον λέγε Φωκεῦσι τὴν ἄγνοιαν, καὶ στῆσον τὰς συμφορὰς, ὁμολόγει τὴν ἀβελτηρίαν.

— 11. ἂν μέντοι διὰ πονηρίαν] Ἕως ὧδε ἐπλήρωσε τὸν πρῶτον στοχασμὸν, καὶ ἄρχεται ἐντεῦθεν τοῦ δευτέρου· δείξας γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ ὅτι ἀπώλεσε Φωκέας, καὶ διελθὼν ἕως τοῦ χρώματος, ἐμπεσόντος ἄλλου ζητήματος, ὅτι διὰ δῶρα ταῦτα [9] ἐποίησας, ‡ τοῦτο μεταχειρίζεται. ‡

— ibid. ἀργύριον λαβὼν καὶ δῶρα] Ὁρᾷς ὅπως ἀπὸ τοῦ χρώματος δεύτερον ἀναφαίνεται ζήτημα τὸ περὶ τῆς δωροδοκίας; ὁ μὲν γὰρ ἐρεῖ, ὡς ἠπάτηται, ἡμεῖς δὲ ἀποδεικνύομεν ὡς ἑκὼν εἴρηκεν, ἀπατῆσαι διὰ τὴν μισθαρνίαν ἑλόμενος.

‡ — pen. σκοπεῖτε δὴ] Ἐντεῦθεν ἀποδεικτικῶς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἄρχεται. ‡

— ibid. ὡς δίκαιος ἔσται μεθ' ὑμῶν] Ὁ νοῦς ἐστὶν οὗτος, Σκοπεῖτε μεθ' ἡμῶν ὡς δίκαιος ἔσται ὁ ἔλεγχος. ἐὰν δὲ ᾖ μεθ' ὑμῶν, μένει ὡς ἔχει τὸ ῥητὸν, ἵνα ᾖ, ὁ ἔλεγχος δίκαιος ἔσται μεθ' ὑμῶν· καὶ ὑμεῖς γὰρ δίκαιοι. ἐντεῦθεν δὲ προσπλέκει καὶ τὸν δεύτερον στοχασμόν· Ἐὰν δῶρα μὲν λαβὼν φανῇ, φανήσεται οὐδαμῶς ἐξηπατημένος· ἂν μέντοι διὰ πονηρίαν ἀργύριον λαβὼν καὶ δῶρα, καὶ τοῦτ' [1] ἐξελεγχθῇ σαφῶς ὑπ' αὐτῶν τῶν πεπραγμένων. * ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔχει μάρτυρας οὐδ' αὐτὸς παρασχέσθαι τῆς δωροδοκίας, ἀξιοῖ διὰ τῶν πεπραγμένων ἐξελέγχειν * ὡς ‡ οὐκ ‡ ἠπατήθη. ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις χωρεῖ λοιπὸν, καὶ τὰς λύσεις τοῦ μηδαμῶς Αἰσχίνην ἐξηπατῆσθαι. λέγομεν δὲ πολλάκις, ὅτι πᾶν χρῶμα ἐκ τῆς τοῦ ἀκολούθου ἀπαιτήσεως λύεται. εἰ ἐξηπατήθη, ἀναγκαῖον ἦν αὐτὸν μισεῖν τὸν ἐξηπατηκότα· ἀλλὰ μὴν οὐ [2] μισεῖ τὸν Φίλιππον, οὐκ ἄρα ἐξηπατήθη. διαιρεῖ δὲ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους εἰς αἰτίας διττάς. Εἴρηκας, Αἰσχίνη, ἢ αὐτὸς πιστεύσας τῷ Φιλίππου τρόπῳ, ὅτι Φωκέας [3] σώσει, ἢ διαῤῥήδην ἀκούσας τοῦ Φιλίππου λέγοντος. εἰ μὲν οὖν ἐκεῖνός σε ἐξηπάτησε, δίκαιος ὑπὸ σοῦ μισεῖσθαι· εἰ δὲ αὐτὸς ἐξηπατήθης πιστεύσας τῷ Φιλίππου τρόπῳ, καὶ κατὰ τοῦτο εἶ πολεμεῖν ‡ αὐτῷ ‡ δίκαιος· οὐ γὰρ ἐφάνη τοιοῦτος οἷον καὶ ἤλπισας. οὐκοῦν δι' ἀμφότερα ταῦτα δίκαιος ἦσθα μισεῖν. ἀλλ' οὐδεὶς ἀκήκοεν οὐδὲ λόγῳ μισοῦντά σε Φίλιππον, ἐπεὶ οὐ διὰ τῶν ἔργων τοῦτο ἀπέδειξας· τοὐναντίον δὲ καὶ ὑπὲρ ἐκείνου λέγεις. πῶς οὖν ἐξηπατήθης, οὐχὶ δὲ χρήματα λαβὼν τούτους [4] προήκω τοὺς λόγους; ἄξιον δὲ ζητῆσαι περὶ ὧν Ἑρμογένης ἐτεχνολόγησε περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· Ἐὰν μὲν ἐν λόγοις ᾖ, κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν λύεται, ἐὰν δὲ ἐν πάθεσι, συγγνωμονικῶς, ἐὰν δὲ ἐν ἔργοις, * θετικῶς. εὑρήσομεν δὲ ἀπὸ τῶν ἐν λόγοις ὄντων οὐχ ὑγιὲς ὂν τὸ θεώρημα. ῥητὸν μὲν γάρ ἐστι τοῦ Αἰσχίνου, ὅτι Σωθήσονται οἱ Φωκεῖς. τοῦτο γὰρ ἦν ὃ ὑπέσχετο. λύσις δὲ, εἰ κατὰ διάνοιαν ἦν, οὕτως ἂν εἶπε, Σωθήσονται Φωκεῖς. πῶς; ἐξελθούσης τῆς πόλεως [5] καὶ ψηφιζομένης τι χρηστὸν ὑπὲρ τῶν Φωκέων. αἱ γὰρ λύσεις τοῦ ῥητοῦ κατὰ προσθήκην τοῦ ἐμπίπτοντος γίνονται, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου, Ξένον μὴ ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ τεῖχος, τοῦτό ἐστι τὸ ῥητόν· ἡ δὲ λύσις ὀλίγον τι προσθεῖσα τῷ ῥητῷ, ποιεῖ τὴν διάνοιαν, Ξένον μὴ ἀναβαίνειν, λέγει τὸν [6] κατασκοπήσαντα, τὸν ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως περιαθροῦντα καὶ περιεργαζόμενον, οὐ μὴν τὸν ἐπὶ σωτηρίᾳ ἀναβαίνοντα λέγει. ὁρᾷς ὅτι τῷ ῥητῷ ὡς λείποντι προσθεὶς, λύειν τὸ ῥητὸν δοκεῖ; ἐπὶ στοχαστικοῦ πάλιν ζητήματος ἐκείνου, Θαρσεῖτε, ὦ δημόται, οὐκ εἰς μακρὰν λυθήσεσθε, τοῦτό ἐστι τὸ ῥητὸν καὶ δοκεῖ τὸ θεώρημα σώζεσθαι· προσθήκη γὰρ βραχεία τινὸς δοκεῖ λύεσθαι τὸ ῥητόν. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῦ κατ' Αἰσχίνου λόγου σωζόμενον οὐχ εὑρίσκομεν τὸ θεώρημα, ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθα τὸ χρῶμα μεταστατικὸν ὁμοῦ καὶ συγγνωμονικόν· ἐξαπατηθεὶς γὰρ ὑπὸ Φιλίππου λέγει ταῦτα εἰρηκέναι. οὐκοῦν εἰ μὲν ἐπὶ τὸν Φίλιππον μεθίστησι, μεταστατικόν· εἰ δὲ ‡ αὐτῷ συγγινώσκεσθαι ‡ ἀξιοῖ, ὡς ἠπατημένος συγγνωμονικὸν γίνεται. δεῖ τοίνυν μὴ ἀνεξετάστως παραδέχεσθαι τὰ ἐν ταῖς τέχναις, ὥσπερ νενομοθετημένα, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰς καὶ διαφόρους ἄγειν ὑποθέσεις. κἂν εὕρῃς ἐφαρμόττον τὸ θεώρημα, τότε θαῤῥεῖν καὶ χρῆσθαι· ἐὰν δὲ ὀλίγοις μὲν ἐφαρμόττῃ, μὴ πᾶσι δὲ, δῆλον ὅτι φανήσεται οὐκ ἔχον ὑγιῶς. καὶ γὰρ οὐδ' ἐπὶ τοῦ πλάσματος τοῦ ξένου φανήσεται τὸ θεώρημα. πένης καὶ πλούσιος ἐχθροὶ τὰ πολιτικά. ἐν συμποσίῳ ὤμοσεν ὁ πλούσιος τυραννήσειν· ἀντώμοσεν ὁ πένης τυραννοκτονήσειν. εὕρηται νεκρὸς ἀσκύλευτος ὁ πένης ἀναχωρῶν ἀπὸ τοῦ δείπνου, καὶ κρίνεται φόνου ὁ πλούσιος. ποῖον γάρ ἐστι τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους; ὤμοσε τυραννήσειν ὁ πλούσιος. οὐκοῦν τοῦτο ἐν ῥητῷ κεῖται. ἡ λύσις ἐνταῦθα οὐκ ἐκ διανοίας ἀλλὰ συγγνωμονικὴ γίνεται· περὶ γὰρ μέθην εἰρηκέναι φησί. πῶς οὖν λέξομεν ἀληθῆ νομοθετεῖν τὸν τεχνικόν; ἵνα δὲ μὴ ἀπερίσκεπτον τοῦτο ὑποληφθῇ, λέγω, ὅτι τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὅσα ἐν λόγοις ἐστὶ, τὰ μὲν οὕτως εἴρηται, καὶ ἔστιν ὡς μηδεμιᾶς δεῖσθαι προσθήκης· τὰ δὲ [7] οὕτως εἴρηται, ὥστε ἐπὶ δύο ὁδοὺς φέρεσθαι τὴν ἐξήγησιν. οἷς μὲν γὰρ οἷόν τέ ἐστι προσθεῖναι ὡς ἐλλεῖπον, διανοίᾳ λύεται· ἃ δὲ ἀπηρτισμένην ἔχει τὴν διάνοιαν, ταῦτα ἢ μεταστατικῶς ἢ συγγνωμονικῶς λυθήσονται. τῶν δὲ συγγνωμονικῶν ἐστὶ καὶ ὁ ἔρως, καὶ ἡ ἄγνοια, καὶ ἡ εὐήθεια, καὶ ἡ ἀβελτηρία, καὶ ὅσα τοῦ γένους ἐστὶ τούτου· ἡ γὰρ συγγνώμη ἀπὸ τῶν παθῶν χαρακτηρίζεται τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ δὲ πολλάκις ἀναμεμιγμέναι εὑρίσκονται αἱ ἀντιθέσεις ἐν τῷ αὐτῷ ζητήματι, καὶ συγγνωμονικὴ καὶ μεταστατικὴ, ἀπὸ τῆς πρώτης δεῖ χαρακτηρίζειν τὸ ζήτημα. ἐὰν μὲν γὰρ ᾖ συγγνωμονικὴ πρώτη, συγγνωμονικὸν ποιεῖ τὸ ζήτημα· ἐὰν δὲ ᾖ μεταστατικὴ, μεταστατικόν. ἐπεί γε εἰς τύχην μεταφέρων ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου τὸ πταῖσμα, μεταστατικῶς ἀπολογεῖται, καὶ οὐ δύναται ὑπεύθυνος γενέσθαι ἡ τύχη, ὥς φησιν ὁ Ἑρμο-

[1] μὴ Ben. [2] κατάφορον Ald. Ben. [3] ὑπὲρ omittunt Ald. Ben. [4] τῇ ἀδοξίᾳ Ald. [5] ὡς τὸ ταῖς Ald. [6] ἀναγκαίως ἦν ἐνταῦθα λοιπὸν, αὐτό Ald. Ben. [7] ἔτι Ald. Ben. [8] ἐπάγει Ald. Ben. [9] ἐποίησεν Wolf.

[1] ἐξελέγχθη Ald. Ben. [2] μισεῖν Ald. [3] σώζει Ald. Ben. Bk. [4] προσήκω Ald. Ben. προήκω M. Ben. Bk. [5] καὶ omittunt Ald. Ben. [6] κατασκοπήσοντα Ald. [7] οὕτω τηρεῖται Ald. Ben.

Εἴργετε οὖν —] P. 246. 7.

Ἤγαγον ἄρα —] P. 244. 17. Pro ἄρα f. leg. δεῦρο.

Εἴρηκεν οὕτω] F. εἴρηκεν τούτῳ, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν λύσιν καὶ αὐτὸς —. Wolf.

Ἂν μέντοι διὰ πονηρίαν] Verba auctoris sunt, quæ tamen videntur non habere perfectam explicationem, nisi aliquid antecedat. et p. 135. col. 1. v. 30. εἶ πολεμεῖν αὐτῷ δίκαιος. Idem.

Τούτους προσήκω τοὺς λόγους] *Istas admisisti rationes.* a προσίεμαι, προσηκάμην. Sed malim προήκω, τὸ ἔλεξας, *ista verba fecisti*, a προΐεμαι. et col. 2. v. 13. εἰ δὲ συγγνώμης τυχεῖν ἀξιοῖ. Idem. Et sic dedit.

γένης. ἐνταῦθα δὲ τὴν ἄγνοιαν ὡς λύσιν λαβὼν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, Ἠγνόησα γὰρ, (φησὶ) τὸν Φιλίππου τρόπον, συγγνωμονικῶς λύει· εἰ μὲν ὄντως ἠγνόησας ἢ ἐξηπατήθης, συγγνώμης ἀξιωθήσῃ. ἐπεὶ καὶ τὴν ὀργὴν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου πάθος οὖσαν τῶν περὶ τὴν ψυχὴν, συγγνωμονικῶς ἔλυσεν· Εἰ μὲν δι' ὀργὴν ταῦτα πεποίηκε Μειδίας, καὶ ἑξῆς. ἐπανέλθωμεν δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον. οὐκοῦν ἡ λύσις τοῦ χρώματος εἰσάγει τὴν βούλησιν· καὶ τίνα τρόπον; ἂν μέν τοι διὰ πονηρίαν ἀργύριον λαβὼν καὶ δῶρα, καὶ πάλιν ἐφεξῆς. διότι οὐ παρακρουσθεὶς οὐδὲ ἐξαπατηθεὶς, ἀλλὰ μισθώσας αὐτὸν καὶ λαβὼν ἀργύριον, ταῦτα εἶπε καὶ προὔδωκεν [1]ἐκεῖνος. ἐλέγομεν δὲ ἀρχόμενοι τοῦ λόγου, ὅτι ἤρξατο μὲν καὶ τῆς βουλήσεως ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῷ περὶ τῆς δυνάμεως· τὴν δὲ πλείονα ἐργασίαν ἐτήρησεν ἐν τῷ δευτέρῳ στοχασμῷ· ἡ γὰρ βούλησις γέγονε μεταξὺ τῶν δύο στοχασμῶν, λύουσα μὲν τὸ χρῶμα, εἰσάγουσα δὲ τὸν δεύτερον στοχασμόν. εἰσάγει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς αἰτίας, εἰπὼν ὅτι Μισθώσας αὐτὸν καὶ λαβὼν ἀργύριον προὔδωκεν ἐκείνῳ. ἡ γὰρ αἰτία ἐνταῦθα ζητεῖται, διὰ τί ἂν Αἰσχίνης ἐβουλήθη τὸν δῆμον ἐξαπατῆσαι. τὸ δὲ μέγιστον τῶν ἐν βουλήσει ἐστὶν ἡ αἰτία· δεῖ γὰρ πανταχοῦ βούλησιν ἐξετάζοντα τὴν αἰτίαν ζητεῖν· ὡς ἂν ἐξέλῃς τὴν αἰτίαν τῆς βουλήσεως, ἄχρηστον καὶ ἀνωφελῆ ποιήσεις τὴν βούλησιν. δι' ἣν αἰτίαν ἠβουλήθη προδοῦναι; δι' ἣν αἰτίαν ἠβουλήθη ἐξαπατῆσαι; ἵνα ἀργύριον [2]λάβῃς, φησίν. εἶτ' ἐπειδὴ ἀντέπιπτεν ἐκ τῆς ἐργασίας, οὐ γέγονε καιρὸς ὥστε μνησθῆναι Φιλίππου, εὐκαίρως ἔλυσεν εἰπὼν, καὶ μὴν ἧκον ‡ [3]πρὸς ὑμᾶς ἔναγχος Θετταλοὶ καὶ Φιλίππου πρέσβεις μετ' αὐτῶν ἀξιοῦντες ὑμᾶς, Φίλιππον Ἀμφικτύονα εἶναι ψηφίσασθαι. ‡ [4]ὅτε τοσοῦτον ἀπέσχες ἀντειπεῖν, ὥστε καὶ συναγωνίσασθαι προείλου. ἄχρι μὲν οὖν τούτου ἐστὶ τὰ τῆς βουλήσεως, κοινά τε ὄντα τῆς λύσεως τοῦ χρώματος καὶ εἰσακτικὰ τοῦ περὶ τῶν δώρων ζητήματος. ἐπισημήνασθαι δὲ ἄξιον ὃ περὶ τῶν ἐμπιπτόντων εἰώθασιν αἱ τέχναι λέγειν. λέγουσι γὰρ, ὅτι τὸ χρῶμα ποιεῖ τὸ δεύτερον ζήτημα. αὐτὸ γὰρ τὸ χρῶμα οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ εἰσαγόμενον ζήτημα. ἐνταῦθα δὲ εὑρίσκεται ἄλλο μὲν τὸ χρῶμα, ἄλλο δὲ τὸ ἀγωνιζόμενον ζήτημα. χρῶμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅτι Ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ταῦτα εἴρηκα· ἡ δὲ λύσις, ὅτι Οὐκ ἐξαπατηθεὶς ταῦτα εἴρηκας. εἰ γὰρ ἐξηπατήθης, καὶ ἐμίσησας ἂν Φίλιππον. ἀλλὰ μὴν οὐκ ἐμίσησας, οὐκ ἄρα ἐξηπατήθης· δῶρα δὲ λαβὼν εἴρηκας. καὶ αὕτη εὑρίσκεται ἡ αἰτία, δι' ἣν ἐξηπάτησας. ἡ αἰτία οὖν γέγονεν ἐνταῦθα ὁ δεύτερος στοχασμὸς, Εἰ δῶρα εἴληφα, παράσχου μάρτυρας, ὦ Δημόσθενες. καὶ γίγνεται ἐνταῦθα ἐμπίπτον ζήτημα. εἰ δὲ μὴ συντρέχει ταῖς νῦν τέχναις ὁ τοῦ ῥήτορος λόγος, οὐ τὰς τέχνας δεῖ κυριωτέρας ἡγεῖσθαι τῶν Δημοσθένους λόγων· τοὺς γὰρ ἀρχετύπους νομοθέτας ὑπολαμβάνειν δεῖ, οὐ τοὺς παρ' αὐτῶν μικρὰ λαμβάνοντας. δεῖ οὖν ἐπὶ τὸν ῥήτορα καταφεύγειν. καὶ γὰρ ἐν τῷ τοῦ ἀσώτου προβλήματι, καθολικῶς Ἑρμογένης ἡμῖν ἀποφαίνεται, μὴ οἷόν τε ἁπλοῦν εἶναι στοχασμὸν ἄνευ πραγμάτων, ἄντικρυς Ἰσοκράτους ἡμῖν ἐν τῷ πρὸς [5]Εὔθυνον τἀναντία νενομοθετηκότος.

P. 248. 2. δυοῖν θάτερον] Οἱ εἰρημένοι λόγοι, φησὶ, παρὰ σοῦ ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις δι' ἕτερον τῶν δύο πάντως ἐλέχθησαν. ἢ γὰρ φανερῶς εἰπόντος τοῦ Φιλίππου, Σώσω Φωκέας καὶ ἀπολῶ Θηβαίους, ἀκούσας καὶ πιστεύσας ἀπήγγειλας· ἢ πρᾷον αὐτὸν καὶ φιλάνθρωπον ἐν τοῖς ἄλλοις ἰδὼν, ἤλπισας καὶ ταῦτα ποιήσειν αὐτὸν καὶ θαρσήσας ὑπέσχου. οὐκοῦν ἐξ ἀμφοτέρων ἀποτυχὼν, μισεῖν ὀφείλεις τὸν Φίλιππον, ὅτι οὔτε τοὺς λόγους οὓς εἶπεν ἐβεβαίωσεν, οὔτε τὰς ἐλπίδας ἃς ἔσχες ἐπλήρωσεν. ἀλλὰ μὴν φαίνῃ καὶ ἐπαινῶν αὐτὸν καὶ θαυμάζων· καὶ οὐ δύνασαι εἰπεῖν ὡς ἠπάτησαι.

— 16. ἀλλὰ πάντες Ἀθηναῖοι πρότερον κατηγοροῦσι Φιλίππου] Ἵνα μὴ εἴπῃ τις, ἀλλὰ καιρὸς οὐκ ἦν τοῦ κατηγορεῖν.

‡ — 18. ἐγὼ δὲ ἐκείνους] Οὗτος καὶ ἰδίᾳ ἀδικηθεὶς οὐδ' οὕτως κατηγόρει. ‡

— 20. ἐμοὶ μὲν χρήσασθε] Τῶν ἰσοκώλων διαλύει τὴν ἁρμονίαν. τὸ γὰρ * ἠθικὸν οὐκ ἐθέλει τὴν τῆς λέξεως εὐρυθμίαν ἐνδύεσθαι.

‡ — pen. τρὶς] Πολλάκις, ὡς τὸ, τρὶς μάκαρες. ‡

P. 249. 13. προσεξηνδραπόδισται] Οὐ γὰρ μόνον φάσκει μὴ γεγενῆσθαι ἃ ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ προσθήκας ἐπεισάγει κακῶν, ἐπὶ μὲν Θηβαίων εἰπὼν τὸ, Μείζους ἢ προσῆκε πεποίηκεν, [6]ἐπὶ δὲ Φωκέων, ὅτι Πανωλεθρίᾳ διεφθάρησαν, ἐπὶ δὲ Θεσπιέων, [7]ὅτι Οὐ μόνον οὐ συνῳκίσθησαν, ἀλλὰ καὶ Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν ὅτι προσαπώλεσεν.

— antep. ἐνδεικνύμενος [8]τοῖς πρέσβεσι] Ὅλην ἀπογυμνῶν τὴν προαίρεσιν ἐκ τῶν λόγων.

‡ P. 250. 1. μέμνησθε] Ἐν ἤθει τοῦτο ἀναγνωστέον. ‡

— 3. ἔτι τοίνυν εἰ μὲν μηδένα] Εἰσβάλλει

[1] γρ. ἐκείνῳ M. Ben. Bk. [2] λάβῃ Ben. Bk.
[3] παρ' ὑμῶν ἔναγχος ἀμφικτυόνα ψηλαφίσασθαι Ald. [4] ὥστε Ald. Ben. Bk.
[5] Εὐθύνουν Ben. [6] ἐπὶ δὲ . . . διεφθάρησαν omittunt Ald. Ben.
[7] ὅτι οὐ . . . ἀλλὰ καὶ omittunt Ald. Ben. [8] τοὺς πρέσβεις Ald.

Οὐ παρακρουσθεὶς —] P. 248. 24.
Καὶ μὴν ἧκον —] P. 249. 2.
Ἧκον παρ' ὑμῶν] F. ἧκον πρέσβεις ἔναγχος Ἀμφικτύονα ψηφίσασθαι. [et sic dedit.] et col. 2. v. 19. F. ἐν ταῖς ἀπαγγελίαις. Wolf.

εἰς τὴν τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι, Εἰ μὴ ἦν τὰ πράγματα καταμαρτυροῦντα αὐτοῦ, βασάνους καὶ τὰ τοιαῦτα ‡ ὑπόλοιπον ἦν σκοπεῖν. ‡ ΑΛΛΩΣ. ἔτι τοίνυν. Ἐπὶ τὴν τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν χωρεῖ τοῦ δευτέρου ζητήματος. ὡς δὲ Αἰσχίνου τοὺς μάρτυρας ἀπαιτήσαντος, οὕτως ἀπήντησεν, Εἰ μηδὲν μηδένα εἴχομεν δεῖξαι ‡ τῶν πρέσβεων ἔχοντα, ‡ τῶν οἰκετῶν ἔδει βασανίσαι τινάς. τῆς τῶν μαρτύρων συστάσεως ἐντεῦθεν ἄρχεται, τῆς περὶ τῶν δώρων λέγω. καὶ ζητοῦμεν, τί δήποτε ἐνταῦθα μέλλων μεταβαίνειν ἀπὸ στοχασμοῦ ἐφ' ἕτερον στοχασμὸν, οὔτε [1]ἐπελογίσατο οὔτε προοιμίῳ κατεχρήσατο ἀρχόμενος δευτέρου ζητήματος, ἀλλὰ συνῆψεν οὕτως ὥστε [2]δὶς διάκριτον δοκεῖν εἶναι τὴν εἴσοδον, καίτοι εἰωθὼς τοῦτο ποιεῖν; καὶ φαμὲν, ὅτι ἔνθα μὲν διήρηται τὰ πράγματα ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἐκεῖ καὶ ἐπιλογίζεται καὶ προοιμιάζεται· ἔνθα δὲ συμπλοκή τίς ἐστι καὶ οὐκ ἔστιν ἁπλῆ ὑπόθεσις, ἐκεῖ συμπλέκει καὶ τὰ κεφάλαια καὶ τὰ πράγματα. ὃ δὴ καὶ δείκνυσι μὴ ἁπλοῦν εἶναι στοχασμὸν τὸν παρόντα λόγον, ὥς τινες ᾠήθησαν. ἐπεὶ γὰρ ὁ ἐμπίπτων πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ προτέρου λαμβάνεται, διὰ τοῦτο οὐχ ἡγήσατο καιρὸν εἶναι διελεῖν τὴν ἑκάστου ἀπόδειξιν, τοὐναντίον δὲ καὶ συνάψαι τῷ δευτέρῳ τὰ πρότερα. ἡ γὰρ ἐπαγωγὴ τοῦ ἐμπίπτοντος ἀπόδειξις γέγονε τοῦ ἑκόντα αὐτὸν ἐξαπατῆσαι. γίνεται δὲ ἐμπίπτον, διότι καὶ τελείαν ἐργασίαν ἐπεδείξατο ἀπὸ τοῦ χρώματος ἀναφύεσθαι· ἀλλ' οὐ πάντως αὐτὸ τὸ χρῶμα γίνεται δευτέρου ζήτημα. ἔθος δὲ τῷ Δημοσθένει καὶ πρὸ τῶν ἀντιθέσεων τιθέναι λύσιν καὶ μετὰ τὰς ἀντιθέσεις. ὅρα γὰρ πῶς ἄντικρυς λύσις ἐστὶ τῆς τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσεως. ὡς γὰρ Αἰσχίνου τοὺς μάρτυρας ἀπαιτοῦντος ἀπήντηκεν, Εἰ μὲν μηδένα μηδὲν ἔχοντα εἴχομεν δεῖξαι τῶν πρέσβεων εἰληφότα, τινὰς τῶν οἰκετῶν ἔδει βασανίζειν. οὐ γὰρ ἐξῆν ἐλεύθερον βασανίζεσθαι τότε, ἀλλ' ἢ δούλους τῆς πόλεως ἢ οἰκέτας ἰδιωτῶν. εἰ δὲ δείκνυται Φιλοκράτης εἰληφὼς, τούτου δὲ φίλος Αἰσχίνης, εἴληφεν ἄρα καὶ μετὰ Φιλοκράτους Αἰσχίνης. ἐπειδὴ γὰρ καὶ αὐτὸ τοῦτο στοχαστικὸν ἐγίνετο ζήτημα, Εἰληφότος Φιλοκράτους καὶ Αἰσχίνης εἴληφεν, ἐνδιατρίβει τῷ μέρει [3]τούτῳ, συνιστὰς ἐκ τῆς πάνυ φιλίας καὶ τῆς πολλῆς οἰκειότητος εἰληφέναι τὸν Αἰσχίνην· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐξετάζει. οὐ μόνον γὰρ ἀπὸ τῆς οἰκειότητος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξὸν διαμαρτυράμενον τῆς τοιαύτης ὑποψίας αὐτὸν [4]ἀπολύσασθαι, οὐκ ἐποίησε τοῦτο παρελθὼν, καίτοι καλοῦντος αὐτὸν τοῦ ῥήτορος. λέγει γοῦν, Οὐ τοίνυν παρῆλθεν Αἰσχίνης οὐδ' ἔδειξεν αὐτόν, ἵν' ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους γένηται τὰ ἀπὸ τῶν πεπραγμένων καὶ ἀπὸ τῶν παρειμένων, Ὅτι σύνεστιν ἀεὶ τῷ Φιλοκράτει. καὶ τοῦτο μὲν ἀπὸ τῶν πεπραγμένων· ἀπὸ δὲ τῶν παρειμένων, ὅτι Καλούμενος οὐχ ὑπήκουεν. εἶτ' ἐπειδὴ καὶ τοῦτο κοινὸν ἦν — οὐδὲ γὰρ ἄλλος οὐδεὶς κατεμαρτύρησε Φιλοκράτους —, τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην ἔχει· Αἰσχίνην δὲ οὐκ ἀφίησι τοῦ ἐγκλήματος, λέγων, καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἑκάστῳ ἔστι τις πρόφασις, τούτῳ δὲ οὐδὲν τούτων. ἐν τούτῳ τῷ μέρει καὶ φανερῶς ἐμνημόνευσε Φρύνωνος, ἀμφότερα διὰ τοῦ αὐτοῦ θεωρήματος διοικούμενος, καὶ τὸ μὴ προσκροῦσαί τισι τῶν πρέσβεων καὶ τὸ ἐπαγαγέσθαι. ἐὰν μὲν [5]γὰρ προσκρούσῃς, παροξυνεῖ καὶ προάξεται εἰς λοιδορίαν, καὶ διὰ τούτου [6]συστήσει μὴ κεκοινωνηκέναι τῆς [7]δωροδοκίας αὐτοῖς· ἐὰν δὲ ἐπαγάγηται, ἕξει καταμαρτυροῦντας Αἰσχίνου, [8]ὅπερ γε τούτῳ διὰ παντὸς διοικεῖται τοῦ δευτέρου στοχασμοῦ. ἐπιμένει δὲ τῷ κατὰ Φιλοκράτους λόγῳ, βουλόμενος [9]κατὰ πλείονα εἴδη τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τὴν σύστασιν ἐργάσασθαι τῆς δωροδοκίας.

‡ — 7. πυροπωλῶν] Τὸν σῖτον πωλῶν.

— 8. ξυληγῶν] Ξύλα λέγων. ‡

— ibid. [10]τὸ χρυσίον] Ὅπερ εἴληφεν ἐκ Μακεδονίας ἀπὸ Φιλίππου ἀντικατήλλασεν εἰς [11]Ἀττικὰ νομισμάτια, ἵνα ἔχῃ ταῦτα ἀναλίσκειν εἰς αὐτὰς τὰς Ἀθήνας.

— 14. πρὸς δ' ἐκεῖνον ἐλθὼν] Προσχωρήσας δὲ τῷ Φιλοκράτει καὶ μετ' αὐτοῦ γεγονώς.

‡ P. 251. 1. εἰ μόνος Φιλοκράτης] Ὅτι Φιλοκράτης μόνος ἐστὶν αἴτιος τῶν τοιούτων κακῶν, ἄλλος δὲ οὐδείς. ‡

— 9. μηδὲ ἀρέσκειν αὐτῷ] Δελεάζει πρὸς τὸ μαρτυρῆσαι τοὺς πρέσβεις ἁπλούστερον εἰπών. οὐδὲν γὰρ μέγα καὶ ἄτοπον [12]λέγειν ὡς Οὐκ ἀρέσκει μοι.

— 10. ἀφίημ' ἔγωγε] Ὅρα τοῦ ἀξιώματος τὸ μέγεθος, εἴ γε αὐτὸς ἀντὶ τῆς πόλεως ἀποφαίνεται.

‡ — 13. ὁ μὲν οὐχ ὑπεύθυνος] Ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ὁ Δημοσθένης, ἀλλ' ἢ σὺ δῆλον ὁ Φιλοκράτης.

— 14. ὁ δ' οὐχὶ παρῆν] Εἷς τῶν πρέσβεων ὁ Ἱπποκλῆς.

— ibid. [13]τῷ δὲ κηδεστὴς ἦν ἐκεῖ] ‡ Φρύ-

[1] ἐπιλόγισατο Ald. Ben. [2] δισδιάκριτον Ald. Ben. [3] τοῦτο Ald.
[4] ἀπολύσεσθαι Ald. Ben. [5] γὰρ omittunt Ald. Ben. Bk.
[6] στήσῃ Ald. Ben. συστήσῃ Bk. [7] λοιδορίας Ald. Ben. γρ. δωροδοκίας M. Ben.
[8] ὅπερ καὶ βούλεται, καὶ τοῦτο διὰ Ald. ὅπερ καὶ τοῦτο διὰ Ben. Bk.
[9] περιπλείονα Ald. Ben.
[10] τὸ δὲ χρησίον ἅπερ Ald. addunt hoc scholium in contextu post voc. σκοπεῖν col. 1. v. 4. Ald. Wolf. [11] Ἀττικὴν Ald. Ben. [12] λέγει Ald. Ben. [13] τὸ Ald.

Καὶ τῶν μὲν ἄλλων —] P. 251. 12. 14.
Καὶ τὸ μὴ προκροῦσαί τισι] Conjecturæ me destituunt. Wolf.

γωνι. ‡ πολλὴ καὶ δριμύτης καὶ σωφροσύνη. δι' ὧν μὲν γὰρ ἀπολογεῖται, καθάπτεται· [2]τῷ δὲ κρύπτειν τὴν αἰσχύνην, [1]σωφρονεῖ. γαμβρὸν αὐτοῦ εὐφήμως ἀποκαλῶν τὸν Φίλιππον διὰ τὸν υἱόν.

‡ — ibid. τούτῳ δ'] Αἰσχίνῃ. ‡

— ult. οὐδ' ἀφιέντων ἀφίησιν] Οὕτως οὐ βούλεται κατὰ Φιλίππου λέγειν, [3]ὥςτε ζημίαν ἡγεῖται τὸ μὴ συνηγορεῖν αὐτῷ. κἂν γὰρ ὑμεῖς ἀφῆτε αὐτὸν, Ἀνεύθυνος εἶ, φάσκοντες, μὴ πολιτεύου, ἀπαλλάττου, οὐκ ἀφίσταται [4]ὑμῶν. ‡ ἡ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησις κατ' ἀντίθεσιν. ‡

P. 252. 9. ταῦτ' οὐχὶ βοᾷ] Μικροῦ [5]δὲ καὶ φωνὴν τοῖς πράγμασι περιέθηκεν, ἔμψυχον τὸν λόγον ποιῶν. καὶ τὸ συνεχῶς δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀποδείξεων ἐμφαίνει.

— 12. καὶ τίς μου καταμαρτυρεῖ, φησὶν] Ἐν βαρύτητι κεῖται οὕτως. ὡς τῆς ἀποδείξεως δὲ τῆς διὰ τῶν πραγμάτων ἐλεγχούσης εἰληφότα, ἐν ἤθει τὴν ἀντίθεσιν εἰσήγαγε. καὶ τούτων οὕτω δεικνυμένων φησὶ, τολμᾷ λέγειν, καὶ τίς μου καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν; ἡ λύσις δὲ κατὰ ἀντεξέτασιν τῶν πραγμάτων [6]τε καὶ ῥημάτων· Τίνα τούτων ἀξιοπιστότερα; δῆλον [7]δ' ὅτι τὰ πράγματα.

— 13. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρὸν] Ἢ ὅτι τοῦτο ὡς μέγα καὶ λαμπρὸν Αἰσχίνης προτείνει, ἢ ὅτι τὸ φανερῶς σε πλέον ἐλέγχον, τοῦτό ἐστιν.

— pen. ἀπόκριναι γὰρ δεῦρο] Ἢ πρὸς [8]τὰ ἀνωτέρω ἔχει τὴν ἀναφορὰν τοῦτο, [9]ἢ ὅτι τῶν ἄλλων πρέσβεων ἐχόντων πρόφασιν σὺ οὐδεμίαν ἔχεις τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι· ἐπεὶ ἀπόκριναι, διὰ τί οὐχ ὑπήκουσας καλούμενος; τὸ δὲ ἀναστὰς, ἐπειδὴ εἰς τὸ ἕτερον βῆμα [10]ὁ κρινόμενος ἐκαθέζετο, ἕως ἂν πληρώσῃ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος ὁ κατήγορος. ἢ πρὸς τὸ νῦν ἀπόκριναι [11]εἰρημένον. ἀπόκριναι, ὅτι οὐ τὰ πράγματά εἰσι τῶν μαρτύρων πιστότερα.

‡ — ult. ὃς γὰρ ἀγῶνας καινοὺς] Κλητικὴ περίοδος, μέρος πνεύματος, ὡς ἀποστροφὴν ἐργαζομένου καὶ καταφορὰν, διότι κατηγόρησεν Τιμάρχου, γέροντος ἀνδρὸς, ὡς ἡταιρηκότος. ‡

— ibid. καινοὺς] Παράδοξος ὁ κατὰ Τιμάρχου ἀγών· ἐπειδὴ σχεδὸν γεγηρακότος αὐτοῦ λοιπὸν περὶ τῆς ἑταιρήσεως κατηγόρησε, ἐάσας τὴν νέαν ἡλικίαν τὴν ὕποπτον. ἄνω δ' εἰπὼν τίνος ἕνεκα καλούμενος, ὅτε Ὑπερίδης τὴν εἰσαγγελίαν ἐποιεῖτο, οὐχ ὑπήκουσας, ἐπειδήπερ ἀντέπιπτεν, Οὐ γὰρ [12]ἐσκέμμην οὐδ' ἑτοίμως ἔχω λέγειν, τὴν αἰτίαν· ἐξεῖλεν εἰπὼν, Ὃς γὰρ ἀγῶνας καινοὺς, ὥςπερ δράματα, καὶ ταῦτα ἀμάρτυρα, πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν [13]αἱρεῖς διώκων. τὸ [14]δὲ ὥςπερ δράματα διὰ τὸ εἶναι ὑποκριτὴν εἶπεν, οἱονεὶ πλάσματα. εἰσάγονται γὰρ κἀκεῖ [15]ὥςπερ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καινὰ δράματα. τὸ δὲ καὶ τούτους ἀμαρτύρους ἔμφασιν ἔχει τοῦ μηδεμίαν ἀπόδειξιν ἀκριβῆ παρασχόμενον, Τίμαρχον καταδικάσασθαι, χρήσιμον δὲ καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς παρέχεται μάρτυρας, ἵνα τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ παραβληθὲν τὴν ἴσην ἀξίαν παρὰ τοῖς ἀκούουσι λάβῃ. τὸ δὲ πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν φησὶν, ὅτι τινὲς τῶν ἀγώνων διὰ τὸ μέγεθος λαμβάνουσιν ὅρον τὴν ἡμέραν καὶ ὕδωρ τὸ ἐξαρκοῦν. [13]αἱρεῖς δὲ ὁ διώκων καὶ ὁ κατηγορῶν.

‡ P. 253. 2. αἱρεῖς] Ἀντὶ τοῦ νικᾷς. [16]οὐ παροξυτόνως ἀναγνωστέον πώμαλα, ἀλλὰ περισπωμένως. ‡

— 4. πολλῶν τοίνυν καὶ δεινῶν ὄντων] Ἄλλο ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, καὶ τοῦτο ἐκ τῶν πεπραγμένων. ἁμαρτάνει δέ τι περὶ τοῦτο τὸ μέρος γενόμενος, οὐκ ἐπιστήσας τῷ καιρῷ, καθ' ὃν ἡ πρεσβεία γέγονε. γίνεται γὰρ αὕτη τρίτη πρεσβεία πρὸς Φίλιππον, ὄντα ἐν Φωκεῦσιν ἤδη. συνίστησί τε διὰ τούτου τόν τε ἔλεγχον τῆς δωροδοκίας καὶ τὸ παρειμένον αὐτό. δι' ἣν γὰρ αἰτίαν οὐκ ἐφώρασε τοὺς Αἰσχίνου λόγους μετὰ τὴν ἔξοδον, συνίστησιν ἐκ τοῦ τὸν Αἰσχίνην καταμεῖναι δεῦρο.

‡ — 6. δοκεῖ] Ἀντὶ τοῦ φαίνεται. ‡

— 13. ἐξωμοσάμην εὐθέως] Σοφώτατα πρόσκειται τὸ εὐθέως· ἐπειδὴ γὰρ καὶ Αἰσχίνης ἐξωμόσατο, τὸ μὲν αὐτοῦ δείκνυσιν εὐλόγως γενόμενον, τὸν δὲ Αἰσχίνην μετὰ τὸ στέρξαι κακούργως ἀρνησάμενον. δηλοῖ δὲ ἅμα καὶ τὴν εὔνοιαν· ὡς γὰρ φιλόπολίν με [17]ἠναγκάσατε. ἐξωμοσία δὲ διαφέρει ὑπωμοσίας. ἐξωμοσία μὲν γάρ ἐστιν ἡ παντελὴς ἄρνησις μεθ' ὅρκου· ὑπωμοσία δὲ ἡ ἔνορκος ἀναβολὴ, ὅταν ὀμνύῃ τις, ὅτι νῦν μὲν οὐ δύναμαι ποιῆσαι τόδε, ὕστερον δὲ αὐτὸ ποιήσω. διωμοσία δὲ, ἡ γινομένη ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὅταν ὀμνύῃ καὶ ὁ κατήγορος καὶ ὁ φεύγων· αὕτη δὲ καὶ ἀντωμοσία λέγεται.

— ult. μὴ σύγκλητος ἐκκλησία γένηται] Τρεῖς ἐκκλησίαι τοῦ μηνὸς ἐγίνοντο ὡρισμέναι· ἡ δὲ σύγκλητος οὐχ ὡρισμένη. σύγκλητος δὲ ἐκκλησία ἐκλήθη, ἐπειδὴ ἐν μὲν τοῖς νομίμοις καὶ συνήθεσιν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ δῆμος συνέτρεχεν· ὅταν δὲ ἐξ ἀνάγκης τινὸς σύλλογος γένηται, συνεκάλουν τινὲς περιϊόντες.

P. 254. 2. καὶ τὰ πράγματα ἐκφύγῃ τὸν Φίλιππον] Οἷον, τὸ κατασκάψαι Φωκέας. ὅρα δὲ πῶς ἡμᾶς ἐδίδαξεν ἐνταῦθα, ὅτι καὶ τῆς τρίτης πρεσβείας πεμφθείσης παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἔτι ἐσώζοντο οἱ Φωκεῖς.

[1] τὸ Ald. Ben. Bk. [2] καρτερεῖ Ald. Ben. [4] ὥςτε omittit Ald. [4] ἡμῶν Ald. [5] δεῖν Ben. δεῖ Bk. [6] τε καὶ ῥημάτων omittunt Ald. Ben. [7] δ' omittunt Ald. Ben. Bk. [8] τὰ omittunt Ald. Ben. [9] ἢ omittunt Ben. Bk. [10] τοῦ κρινομένου Ald. Ben. [11] εἰρημένων Ben. [12] ἔσκεμμαι M. Ben. [13] ἐρεῖς Ald. [14] δὲ omittunt Ald. Ben. [15] ὥςπερ omittunt Ald. Ben. Bk. [16] ὃ Ben. [17] ἠναγκάσατο Ald. Ben.

— 6. οὔτε γὰρ σῖτος ἦν] Οἱ μὲν [1]περὶ τῆς Μακεδονίας ἔλαβον, οἱ δὲ [1]περὶ τῆς [2]Φωκίδος. εἶτα ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν τινὰς ἐννοεῖν ὅτι Ἀλλ' ἔξωθεν ἐπεισάξει, λύων φησὶν, Οὔθ' ἡ σιτοπομπεία δυνατή. τὸ δὲ ᾕρει ἀντὶ τοῦ ἐλάμβανε καὶ ἐχειροῦτο, ἔστι δὲ ὡς ἐκ τοῦ αἱρῶ ῥήματος περισπωμένου.

— antep. τί λέγεις] Πλάσις χαριέντως τοῦ προσώπου ἀντιλέγοντος. ἔστι δὲ ἀποστροφὴ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐκ τῶν Ἀθηναίων. τὸ δὲ ἔδει δὲ μένειν, ὡς ἐκ τοῦ Δημοσθένους· τὸ δὲ πῶς οὖν κατ' ἐρώτησιν· τοῦτο γάρ φησιν ὁ ῥήτωρ· Τί οὖν; ὅτι χρεία ἦν παραμεῖναι.

P. 255. 4. καὶ τέλος εἶχε τὸ μίσθωμα] [3]Ὡς μεσεγγυήσαντος Αἰσχίνου καὶ ὁμολογήσαντος, [4]ἃ ἔπαθον Φωκεῖς.

— 6. ὑμῖν ἐκκλησιάζουσι] Δηλονότι, σκοπούντων αὐτῶν ἢ περὶ τοῦ νεωρίου ἢ περὶ ἄλλου τινός. παρατήρησαι δὲ ἐκ τούτου, ὅτι, ὡς ἤδη ἔγνωμεν, οὐ μόνον ἐν Πνυκὶ ἐκκλησίαζον, ἀλλὰ πολλάκις ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἐν ἄλλοις τόποις. καὶ λοιπὸν, ὅπου συνήγοντο, ἐκκλησία ἐκαλεῖτο· οὐχ ὅτι οἱ τόποι ἐκκλησίαι ἐκαλοῦντο, ἀλλὰ ὅτι συνήγετο ὁ δῆμος, παρὰ τὸ αὐτοὺς ἐκεῖσε ἐκκλησιάσαι. ἡ δὲ Πνὺξ ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοῦ πυκνῶς ἐκεῖ τὸν δῆμον πλησιάζειν.

— 11. ἐπειδὴ τοιαύτη ταραχὴ] Συνέψεν ἐντεῦθεν τὴν λεγομένην πιθανὴν ἀπολογίαν· καὶ μὴν εἰ συνῄδειν ἐμαυτῷ δεδωροδοκηκότι, οὐκ ἂν οὕτω προφανῶς ἀπῄειν, ὥςτε [5]κατάφωρον ἐμαυτὸν καταστῆσαι. ἡ λύσις, ἀλλ' οὕτως ἔκφρων [6]ἦς καὶ [7]ὅλως πρὸς τῷ λήμματι καὶ τῷ δωροδοκήματι, ὥςτε ταῦτα πάντα ἀνελὼν καὶ παριδὼν ᾤχου. ἀνελὼν δὲ ταῦτα, ποῖα; τὸ ἀῤῥωστῆσαι, τὸ φοβεῖσθαι Θηβαίους, ὅτι ἔλεγεν ἐν τῇ ἀρχῇ, ὅτι οὕτως αὐτὸν ἐμίσησαν οἱ Θηβαῖοι, ὥςτε καὶ χρήματα κατ' αὐτοῦ ἐπεκήρυξαν, καὶ τἄλλα. ἄξιον δὲ ἰδεῖν ποῖόν ἐστι τὸ χρῶμα τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, Ἐξωμόσατο Αἰσχίνης, Ἕτερος ἐχειροτονήθη, Αὐτὸς πορεύεται μετὰ τὴν πρεσβείαν. τί τοίνυν ἐρεῖ πρὸς ταῦτα; ὅτι οὐν ἐξαλήλιπτο ἡ χειροτονία· καὶ ἄτοπον ἦν χειροτονηθέντα, ἐπειδὴ ῥᾷον [8]ἔσχεν, βαδίζειν παρὰ τὸν Φίλιππον. ὁ δὲ ῥήτωρ, [9]ἔστ' ἂν [10]οὐχ ἕτερος [11]ἀντὶ σοῦ χειροτονηθείη, [12]ἔδει σε βαδίζειν τότε, οὐχ ὅτε [13]Φωκεῖς ἀπολωλότας ἐπύθου.

P. 256. 3. καὶ τοιούτου τοῦ πράγματος] Ἔθος ἦν πάτριον [14]πέμπειν τῷ Ἀπόλλωνι ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Πυθίων τοὺς θεωροὺς καὶ τοὺς θεσμοθέτας, ἵνα μεῖζον ᾖ τὸ ἀξίωμα τῆς θυσίας.

— 9. ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυον] Θηβαίους προσθεὶς τῷ Φιλίππῳ, δεδήλωκε διὰ τῶν ἐχθρῶν, ὅτι δεινὰ καὶ ὁ Φίλιππος ηὔχετο. [15]ὅρα δὲ ὅπως ὃ μὲν ἦν ἀνεύθυνον, τὸ ἑστιᾶσθαι καὶ σπένδειν, τοὺς πρέσβεις ἔπεισε μαρτυρῆσαι· τὸ δὲ ἐστεφανῶσθαι κατὰ τῆς πατρίδος ὁ ῥήτωρ ἐκ τοῦ ἀκολούθου, καὶ μὴ εἰπόντων τῶν πρέσβεων, κατεσκεύασεν.

— ult. καὶ φιλοτησίας] Ἅπερ φιλεῖ γίγνεσθαι ἐν τοῖς συμποσίοις, τὸ δεξιοῦσθαι ἀλλήλους τοῖς ποτηρίοις — πολλάκις [16]δέ φασι ταῦτα τὰ ποτήρια χαρίζεσθαι τὸν βασιλέα οἷς [17]προπίνοι χρυσᾶ ὄντα· τοῦτο γὰρ ἦν τὸ προπίνειν —, ταῦτα δὲ πάλιν ὡς ἐγκλήματα καὶ σημεῖα προδοσίας πεποίηται. τὸ δὲ [18]ψήφισμα ὅπερ τις ἐψηφίσατο τῶν πολιτῶν, ὅτε ἐξωμόσατο ὁ Αἰσχίνης ἀῤῥωστεῖν. ‡ Φιλοτησία, ἡ κύλιξ ἣν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προύτεινον.

P. 257. 3. δημόσιος] Οἶκος δηλαδή. ‡

P. 258. 5. οὐκοῦν ᾤχετο μὲν παρὰ τὸν νόμον] Ἐνταῦθα ἐπιλογίζεται λοιπὸν, καὶ συναγωγὴν ποιεῖται τῶν ἐγκλημάτων, πληρώσας τὸ δεύτερον ζήτημα. σύνηθες γὰρ αὐτῷ τοῦτο ποιεῖν μετὰ τὰς ἀποδείξεις ‡ τὰς ἰσχυροτέρας ‡ ἐπιλογίζεσθαι. ἔστι δὲ τοῦ δευτέρου ζητήματος τὰ κεφάλαια ταῦτα. τῶν μὲν γὰρ παρειμένων ἓν πρῶτον· Οὐδὲ πώποτ' ἐμνήσθης τοῦ Φιλίππου κακῶς, ἐπειδήπερ σαυτὸν περιπεπτωκότα δεινοῖς ἑώρας· μετὰ τὴν ἐπαγγελίαν οὐκ ἐμνησικάκησας. ἀπὸ δὲ τῶν πεπραγμένων, ὅτι Πύθωνος ἀφικομένου, καί τινων ἑτέρων πρέσβεων, εἶτα ἀξιούντων Φίλιππον Ἀμφικτύονα ψηφίσασθαι, πάντων ἀντιλεγόντων μόνος συνεῖπες. τὸ χρῶμα συνῆπται τούτοις, οὗπερ οὐκ ἐμνήσθημεν πρότερον, νυνὶ δὲ προσθήσομεν, ὅτι πόλεμον εὐλαβηθεὶς συνεῖπον τοῖς πρέσβεσι. θαυμάσαι δὲ δεῖ τὸν ῥήτορα τῆς δεινότητος, ὅτι οὐχ ὡς χρῶμα εἰσήγαγεν, ἀλλὰ συγκρουστικῶς παροξῦναι μᾶλλον ἢ συστῆσαι τὴν ἀπολογίαν αὐτοῦ προαιρούμενος. τρίτον ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὅτι Φιλοκράτης [19]δωροδόκος εἶναι ὁμολογεῖ· οὗτος δὲ Φιλοκράτει συνῆν. τέταρτον, ὅτι Εἰσαγγείλαντος Ὑπερίδου Φιλοκράτην, καλοῦντός μου

[1] παρὰ M. Ben. [2] Φωκίας Ald. Ben. [3] οὐ Ald. ἃ Wolf. quæ hoc cum præcedente scholio conjungunt. [4] φασὶν Ald. Wolf. [5] κατάφορον Ben. [6] εἶ Ald. Ben. [7] ὅλος Bk. [8] ἔσχον Ald. Ben. Bk. [9] ἕως Bk. [10] οὐχ omittunt Ald. Ben. [11] ἀντιχειροτονηθείη Ald. Ben. [12] ἔδεισε βαδ. Ben. [13] Θηβαίους Ald. Ben. Φωκέας M. Ben. Bk. [14] πέμπειν ἐν τῷ Ald. [15] ἄρα Ald. Ben. [16] καὶ ταῦτα Ald. Ben. [17] προπίνει Ald. Ben. Bk. [18] ὥςπερ Ald. Ben. ὅπερ M. Ben. [19] δωροδόκος omittit Ald.

Πλησιάζειν] F. ἐκκλησιάζειν. et v. 32. καὶ ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. Idem.

Ἔστ' ἂν ἕτερος] F. ἕως ἂν οὐχ ἕτερος ἀντί σου χειροτονηθείη, ἔδει σε βαδίζειν τότε· οὐχ ὅτε Φωκέας ἀπολωλότας ἐπύθου. Idem.

διαρρήδην τοὺς βουλομένους διαμαρτύρασθαι ὅτι μὴ κεκοινωνήκασιν, οὗ παρῆλθεν Αἰσχίνης.

‡ — 25. πωλούντων] Παρὰ τῶν συνεστηκότων καὶ συναγορευόντων Αἰσχίνῃ. ‡

P. 259. 1. τάχα τοίνυν] Ἀντίθεσις ἐπιλογική. χρησίμως δὲ ταύτην ἔπλασεν ὁ ῥήτωρ, ἵνα δείξῃ Φίλιππον μέγαν διὰ τοῦ λέγειν ὅτι Μέλλομεν αὐτὸν κινῆσαι εἰς ὀργὴν, ἐὰν τὸν φίλον αὐτοῦ τιμωρησώμεθα, ἵνα διὰ τούτου κινήσῃ τοὺς δικαστὰς πρὸς τὸ αἱρεῖσθαι μᾶλλον τιμωρήσασθαι τὸν Αἰσχίνην. ΑΛΛΩΣ. Ἀπὸ τοῦ συμφέροντός ἐστιν ‡ αὕτη ‡ ἡ ἀντίθεσις, ζητούντων εἰ λυσιτελήσει καταψηφίσασθαι. ‡ ἔστι δὲ ἀκόλουθος τοῖς ἀνωτέρω ῥηθεῖσιν· εἰπόντος γὰρ τοῦ Δημοσθένους δίκαιον εἶναι τὸν Αἰσχίνην τιμωρηθῆναι, ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν τὸν Αἰσχίνην μὴ συμφέρειν τοῦτο τοῖς Ἀθηναίοις, ἵνα μὴ ἐχθρῶς αὐτοῖς διατεθῇ ὁ Φίλιππος. ‡ ἀλλ' ἐπειδήπερ οἱ ἐπίλογοι ἐκ τῶν τελικῶν κεφαλαίων λαμβάνονται, διὰ τοῦτο πολλάκις ἐκ τούτων ἐπιλογικαί τινες ἐμπίπτουσιν ἀντιθέσεις, ἐν στοχασμῷ καὶ ἐν ὅρῳ. ἤδη δέ που καὶ ἐν ἑτέραις στάσεσιν. ἡ δὲ ἐπίσκεψις λοιπὸν περὶ τῆς τιμωρίας. ἀμέλει γοῦν, οὐχ ὡς παρ' Αἰσχίνου ταύτην εἰσήγαγεν, ἀλλ' ὡς παρὰ τῶν συνηγόρων, εἰπὼν, τάχα τοίνυν καὶ τοιοῦτος ἥξει λόγος παρὰ τούτων, δηλονότι τῶν συνεστηκότων καὶ συνηγορούντων Αἰσχίνῃ. ἡ λύσις δὲ κατὰ ἀντιπαράστασιν. προτέραν δὲ τὴν λύσιν τῆς ἀντιθέσεως [1] ἐξειργάσατο, ἔκ τε τῶν Αἰσχίνου λόγων καὶ παραδειγμάτων, τοῦτο μὲν [2] τῶν κατὰ βασιλέα καὶ Τιμαγόραν μνησθεὶς, τοῦτο δὲ τῶν κατὰ Θηβαίους καὶ τοὺς πρέσβεις. οἰκεῖα δὲ ἄμφω τὰ παραδείγματα. τὸ μὲν γὰρ πρότερον διαβάλλει τὸν Αἰσχίνην, ὅμοιον ἀποφαίνων Τιμαγόρᾳ τοῦτον· τὸ δὲ ἔπαινον περιέχει τοῦ ῥήτορος δι' εἰκόνος τῆς κατὰ Φίλωνα. ἃ [3] γὰρ ἂν εἴποι τις περὶ τοῦ Φίλωνος, ταῦθ' ὁ Δημοσθένης λέγων, ἑαυτὸν ἀποσεμνύνειν βούλεται. ἐν σχήματι γὰρ τὸν μὲν ἀντίδικον διαβάλλει, ἑαυτὸν δὲ συνίστησι. πιστοῦται δὲ καὶ τὸ προκείμενον, ὅτι [4] εὐεργετήσοι ἂν τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων Φίλιππος, μὴ ὄντων τῶν δωροδόκων. ἵνα δὲ ἐκ τῆς λύσεως ἀκολούθως ἐπὶ τὴν ἑξῆς ἀντίθεσιν ἔλθῃ, πάλιν κατὰ καιρὸν ἐμνημόνευσε τῶν τε οἰκείων εἰσηγήσεων, ἃς ἐποιήσατο βουλευομένης τῆς πόλεως περὶ [5] τοῦ ποίαν χρὴ ποιῆσαι τὴν εἰρήνην, καὶ τῶν Αἰσχίνου λόγων [6] οὐκ εἶπε τότε ἐναντιούμενος. πάλιν γὰρ ἀνέδραμεν [7] ἐπὶ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, δεικνὺς ποῖα λέγων καὶ οἷα πολιτευόμενος Αἰσχίνης, οἵων αἴτιος γέγονε τῇ πατρίδι. ποῦ τοίνυν πεποίηκε; καὶ κρατοῦντος [8] ἐμοῦ τὴν προτέραν ἡμέραν καὶ [9] πεπεικότος [10] ὑμᾶς τὸ τῶν συμμάχων δόγμα κυρῶσαι, οὗτος [11] εἰς τὴν ὑστεραίαν τὴν Φιλοκράτους γνώμην ἑλέσθαι ἔπεισεν. ὁμοῦ μὲν ἀπὸ Φιλοκράτους μεταφέρων ἐπὶ τοῦτον τὸ ἔγκλημα, ὁμοῦ δὲ καὶ [12] ὑπομιμνήσκων ὅτι οὐκ ἐσιώπησεν, ὁμοῦ δὲ καὶ διδοὺς χώραν τῇ ἑξῆς ἀντιθέσει. εἰπὼν γὰρ ἐν τούτοις ποῖα ἔπεισεν Αἰσχίνης τὸν δῆμον ψηφίσασθαι, βουλευόμενον περὶ τοῦ πῶς χρὴ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, κακῶς τῷ πολέμῳ τῶν στρατηγῶν κεχρημένων, λέγων, οἵους μὲν εἶπεν Φίλων λόγους ὑπὲρ τῆς Θηβαίων πόλεως, οἵους δὲ Αἰσχίνης ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων, ἀναγκαίως ἐπὶ τὴν ἀντίθεσιν ἦλθεν· ἐν ᾗ φησὶ μὴ εἶναι δυνατὸν οὕτω ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ὡς Δημοσθένης ἠξίου, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀντιδίκου τῶν [13] βελτίστων αὐτὸς [14] νομίζεται. εἰ γὰρ ὁ μὲν ἠξίου βελτίστην γενέσθαι τὴν εἰρήνην καὶ μαρτυρῶν [15] Αἰσχίνης φαίνεται, Αἰσχίνης δ' ἠναντιοῦτο, ἔπαινον μὲν ἑαυτοῦ διὰ τῆς μαρτυρίας καθίστησιν ἰσχυρώτατον, Αἰσχίνῃ δ' οὐ τὸν τυχόντα περιάπτει [16] ψόγον. ἔστιν οὖν τρία μέρη τῆς ἀντιθέσεως· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἔχει ἔπαινον τοῦ ῥήτορος, τὸ δὲ ὁμολογίαν ὅτι Αἰσχίνης ἠξίου τὴν εἰρήνην γίνεσθαι, τρίτη δὲ ὅτι οἱ στρατηγοὶ κακῶς ἐχρῶντο τῷ πολέμῳ. ἡ λύσις δὲ αὐτῆς ἀπὸ τῆς δωροδοκίας· ὅθεν καὶ δευτέρα μετὰ τὸν δεύτερον στοχασμὸν τέτακται.

‡ — 5. εἰ γὰρ ὁ τῆς εἰρήνης] Λύσις κατὰ τὸ ᾱ εἶδος τοῦ βιαίου.

— 10. οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι] Ἑτέρα λύσις κατὰ τὸ β̄ εἶδος τοῦ βιαίου.

— 16. εἶπον ἐγὼ] Ὡς ἐμοῦ ψευδομένου ἐφ' οἷς εἶπον.

— ult. ὡς ἂν τύχοι] Ἀπὸ τοῦ τὰ συντεθειμένως εὔτακτα κεῖσθαι. ‡

P. 260. 1. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν] Οὕτω τινές· ἦλθέ τις διαλεχθῆναι αὐτῷ, ὁ δὲ ἀπῆλθεν οὐκ ἀναμείνας ἀκοῦσαι.

‡ — 6. ἤκουσεν] Ὁ Φίλιππος. ‡

P. 261. 7. ὡς ἔφασαν πολλὰ] Οὐκ ἀνέχεται περὶ προδοσίας καὶ δωροδοκίας διαλαβὼν οἰκείῳ χρῆσθαι προσώπῳ, ἀλλ' ὡς παρ' ἑτέρων ἀκούσας λέγει.

— 8. οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις] Βαρέως ἀναγνωστέον· οἱ τὸν [17] Μῆδον ὑποδεξάμενοι. καὶ ὤφθη θέαμα καινότερον· Θηβαῖοι μὲν ἀττικίζοντες, Ἀθηναῖοι δὲ τὰ Θηβαίων [1] φρενήσαντες.

[1] ἐξηργάσατο Ald. Ben. [2] τῶν Ald. [3] γὰρ εἴπέ τις περὶ τοῦ ῥήτορος ταῦθ' Ald. Ben. [4] εὐεργετήσειεν Ben. Bk. [5] τοῦ omittit Ald. [6] ὧν Ben. Bk. [7] ἀπὸ τῶν Ald. Ben. [8] ὁμοῦ Ald. Ben. [9] πεπεικότως Ben. [10] ἡμᾶς Ald. [11] εἰς omittunt Ald. Ben. [12] ὑπομνήσκων Ben. [13] βελτίστων δόξαν αὐτὸς M. Ben. Bk. [14] κομίζεται Ald. Ben. [15] Αἰσχίνῃ Ald. [16] λόγον Ald. Ben. ψόγον M. Ben. Bk. [17] δῆμον Ald. Ben. Φίλιππον M. Ben. Bk.

Κατ' ἀντιπαράστασιν] Alii *obsistentiam*, alii *depulsionem* vertunt, cum aliquid quod per se licet, ob circumstantiam aliquam licere negatur. IDEM.

Καὶ κρατοῦντος —] P. 262. 23.

— 15. οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν] ὁ μὲν εἰπὼν, Θηβαῖος· ὁ δὲ λόγος, ὑπὲρ Ἀθηναίων. ταῦτα γάρ ἐστιν, ἃ συνεῖπε μὲν Αἰσχίνης. ἐνήλλαξε [2] δὲ τὴν τάξιν, τὸ πρῶτον δεύτερον εἰπὼν, ἵν' ὅλον τῷ ἀντιδίκῳ λογίσηται.

‡ — 18. φίλοι καὶ ξένοι] Ἐκ παραλλήλου τὰ αὐτά.

P. 262. 14. ἀντιθῶμεν δὴ] Ταὐτά ἐστιν ἃ λέγει ὁ Αἰσχίνης κακοήθη ἀντίθετα εἶναι ἐν τῷ ἰδίῳ λόγῳ. ‡

P. 263. 5. ξύλα, πυροὺς] Ταῦτα Φιλοκράτην ἔχοντα ᾔδεσαν ἅπαντες. προκατασκευάσας δὲ τὴν συνηγορίαν, ἐβιάσατο δεῖξαι, ὡς καὶ Αἰσχίνης τῶν τοιούτων ἐστὶ κοινωνός.

‡ — 7. τριάκοντα μνᾶς] Τὸ ἥμισυ ἐχαρίσατο τῷ Φιλοκράτει. ‡

— pen. ὡς οὐκ ἦν καλὴν, οὐδ' οἵαν ἠξίουν] Μεταστατικὴ ἀντίθεσις, ἐπὶ τοὺς στρατηγοὺς μεταφέρουσα τὴν αἰτίαν. ποιεῖ δὲ αὐτὸν ὁμολογοῦντα ὡς ἡ εἰρήνη κακὴ, ἵνα [3] νοήσωμεν ὅτι διὰ τὴν αὐτοῦ δωροδοκίαν ἐγένετο κακὴ, οὐ διὰ τοὺς στρατηγοὺς οὓς αἰτιᾶται.

P. 264. 2. πότερον ἐξ ἑτέρας] Οἷον νενικηκυίας, ἢ ταύτης, οἷον τῆς ἡττημένης. ‡ * ἔν τινι βίβλῳ γέγραπται ταῦτα μετὰ τὸ ἐγίγνετο [v. 9.] Νῦν δὲ ἡ μὲν πόλις τῆς αὐτῆς ἀφέστηκεν, οὗτος δὲ χρήματα εἴληφεν. ἀλλ' οὐχ ἡγοῦμαι εἶναι γνήσια Δημοσθένους. ‡

— 10. ἔτι τοίνυν κἀκεῖνο] Δεύτερον ἐπιχείρημα εἰς τὸ αὐτό. πειρᾶται δὲ ἀποδεικνύναι διὰ τῶν δευτέρων, ὅτι οὔτε τὸ ἡττᾶσθαι οὔτε τὸ νικᾷν αἴτιον γέγονε τοῦ τὸν Φίλιππον ποιῆσαι κακῶς ‡ τοὺς Φωκέας ‡, ἀλλ' ἡ πρόφασις τῶν πρέσβεων. λέγει γὰρ ὅτι, εἰ καὶ συνέβαινεν ἡμᾶς ἡττᾶσθαι τῷ πολέμῳ, ὡς καὶ Θηβαίους ὑπὸ Φωκέων, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν αὐξηθῆναι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, μὴ * αὐξηθέντος [4] Αἰσχίνου. ἡττῶντο γὰρ οἱ Θηβαῖοι τῷ πολέμῳ τῶν Φωκέων· προσθέμενος δὲ τοῖς Θηβαίοις τοῖς ἡττημένοις ὁ Φίλιππος διὰ τοὺς λόγους τῶν πρέσβεων, [5] ἐπικυδέστερα τὰ πράγματα τῶν Θηβαίων πεποίηται.

— 14. ἀπειλήφεσαν αὐτῶν] Πολιορκουμένους τινὰς καὶ ἀπειλημμένους ἐν τῷ χωρίῳ ἑαυτῶν διέσωσαν οἱ Φωκεῖς καὶ ἐρύσαντο.

‡ — 15. ἐπὶ τῷ [6] Ἡδυλείῳ] ‡ [6] Ἡδύλειον τόπος, ἢ ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ. ΑΛΛΩΣ. Ἡδύλειον, ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ ἔχον με' στάδια. καλεῖται δὲ τριχῶς· τὸ μὲν σύνεγγυς τῶν ποταμῶν, Ἡδύλειον· τὸ δὲ κατὰ μέσον, Ἀκόντιον· τὸ δὲ ὑπὲρ τὸν Ὀρχόμενον κείμενον, Ὁρμίσιον. ‡

— 16. κακῶν Ἰλιὰς] Ἀπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ κακῶν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν τὰ δεινότατα πασχόντων. φησὶ δὲ ὁ Γενέθλιος, ὅτι ἐνήλλακται ἡ πτῶσις· ἔδει γὰρ εἰπεῖν Ἰλιάδος κακά.

P. 265. 8. ἀλλὰ νὴ Δία τοὺς συμμάχους] Ἡ αὐτή ἐστιν [7] ἀντίθεσις τῇ προκειμένῃ. τοῦ γὰρ γενέσθαι τὴν εἰρήνην κακὴν καὶ οἱ στρατηγοὶ αἴτιοι καὶ οἱ σύμμαχοι Φωκεῖς, ἀπειρηκότες τῷ πολέμῳ. προῆκται δὲ μετ' εἰρωνείας ὡς εἰ ἔλεγεν· ἀλλ' ὅμως φανερῶς οὕτως ἡττηθέντων Θηβαίων, τολμᾷ λέγειν Αἰσχίνης ὅτι ἀπειρήκασι Φωκεῖς τῷ πολέμῳ. καὶ οὕτως ἡ ἀντίθεσις διὰ τὴν τῆς τάξεως εὐκαιρίαν ἑαυτὴν λύει. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ἔστι μὲν τὸ προκείμενον ἐπιδεῖξαι, ὅτι ἐκ τοῦ ψηφίσματος Φιλοκράτους καὶ τῆς συνηγορίας Αἰσχίνου τοῦτον τὸν τρόπον Φωκεῖς ἀπολώλασι· καὶ ὅτι ἐπὶ τούτοις καὶ Αἰσχίνης κεκόμισται χρήματα. τὸ δ' ἐπαγόμενον παρ' Αἰσχίνου ἀντέγκλημα κρύπτεται μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, λύεται δὲ εὐθὺς ἐφεξῆς· Ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη, καὶ τἄλλα. διὰ [8] τοῦτο μὲν ἄρχεται λύειν, ὡς ἔφαμεν, τὸ ἀντέγκλημα· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ πρὸς ἀπόδειξιν λαμβάνει τῆς Αἰσχίνου δωροδοκίας. βούλεται γὰρ μὴ μόνον ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ τῆς Θρᾴκης, ἀλλὰ καὶ ἀντεγκαλέσαι περὶ τῆς αὐτῆς Αἰσχίνῃ. ὡς ἑκόντι προεμένῳ καὶ αὐτὴν καὶ τὸν Κερσοβλέπτην. ‡

— 9. ὅτι γὰρ ταῦτα οὕτω] Τοῦτο πλείστην ἀκολουθίαν ἔχει πρὸς τὴν ἀντίθεσιν. ἐπειδὴ γὰρ [9] βουλευομένης τῆς πόλεως περὶ τοῦ ποίαν δεῖ γενέσθαι τὴν εἰρήνην καὶ ἐπὶ τίσιν, ὁ Δημοσθένης ἐγκαλεῖ τῷ Αἰσχίνῃ, ὡς παρελθόντι καὶ πείσαντι ἄνευ Φωκέων ποιήσασθαι· καὶ πάλιν Αἰσχίνης ἐγκαλεῖ τῷ Δημοσθένει, ὡς πείσαντι ἄνευ Κερσοβλέπτου ποιήσασθαι. ἀποδείξας [10] δὲ ἐν ταῖς προκειμέναις λύσεσιν, ὅτι οὐ διὰ τὸ ἡττᾶσθαι τὴν πόλιν ἠνάγκασε τοιαύτην ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην Αἰσχίνης, ἀπολογεῖται πάλιν ἐντεῦθεν, ὡς οὐ δι' αὐτὸν ἀπώλετο Κερσοβλέπτης γράψαντα μὴ ἀναμένειν τοὺς παρ' ἐκείνου συνέδρους, ἀλλὰ δι' Αἰσχίνην βραδύναντα καὶ μὴ σπεύσαντα εἰς τοὺς τόπους ἔνθα ἐπύθετο εἶναι Φίλιππον, ὡς καὶ Δημοσθένης [11] ἐγεγράφει, ὡς εἶναι τὴν ἀντίθεσιν ἀντεγκληματικήν· οὐ μόνον ἔπεισεν ὑμᾶς Αἰσχίνης τὴν εἰρήνην ἄνευ Φωκέων ποιήσασθαι, ἀλλὰ καὶ σὺ ἔπεισας ἡμᾶς, ὦ Δημόσθενες, ἄνευ Κερσοβλέπτου ποιήσασθαι. ἀντεγκαλοῦσιν οὖν ἀλλήλοις περὶ ὧν ἔπεισαν, ὁ μὲν Δημοσθένης Αἰσχίνῃ ὅτι ἄνευ Φωκέων, ὁ δὲ

[1] νοήσαντες Ald. Ben. Bk. γρ. φρονήσαντες M. Ben. [2] δὲ omittunt Ald. Ben. Bk. [3] λύσωμεν Ald. Ben. [4] Φιλίππου Bk. [5] ἐπικηδέστερα Ald. Ben. [6] τὸ εἰ δύλειον δὲ τόπος Ald. τὸ Ἡδύλειον δὲ τόπος Wolf. [7] ἀντὶ τῆς προκειμένης Ald. Ben. [8] τούτου γὰρ μὲν M. Wolf. [9] βουλομένης Ben. [10] δὲ omittunt Ald. Ben. [11] ἐγγράφει Ald. Ben. ἐγεγράφει Par. a. Bk.

Μὴ αὐξηθέντος Αἰσχίνου] F. μὴ αὐξηθέντος Φιλίππου. WOLF.

Αἰσχίνης πάλιν τῷ ῥήτορι ὅτι ἄνευ τοῦ Κερσοβλέπτου. διὰ τοῦτο συστήσας ὁ Δημοσθένης ὅτι οὐ καλῶς ἄνευ Φωκέων, συνίστησιν ἐντεῦθεν ὅτι καλῶς ἄνευ Κερσοβλέπτου, ἐπὶ τοῦ τότε παρόντος καιροῦ· ῥάδιον γὰρ ἦν [1] σῶσαι τὸν Κερσοβλέπτην πλεύσαντας ἐπὶ τὴν Θρᾴκην τοὺς πρέσβεις. ἔθος δὲ τῷ Δημοσθένει τὰ χαλεπώτατα, καὶ ἃ δέδοικε προλύσαντι, μετὰ ταῦτα ἐπάγειν πολλάκις αὐτὰ τὰ λυποῦντα, τουτέστι, τὰς παρὰ τῶν ἀντιδίκων προτάσεις. προϊούσης οὖν τῆς ἐργασίας, τοῦτο ἐπήγαγεν· ἐνθένδε τοίνυν αὐτοὺς ἐξήγαγον, ὡς σπεύδων σῶσαι τὸν Κερσοβλέπτην, τούτων δὲ βραδυνόντων καὶ μὴ θελόντων, ἵνα αὐτὸν προδῶσι. καὶ πάλιν ἑξῆς· καὶ μὴν ὅτι τὸν Φίλιππον ἐν Ἑλλησπόντῳ κατελάβομεν. ἐνταῦθα γάρ ἐστιν ἐνδεικνυμένου ποιήσασθαι ταχεῖαν τὴν εἰρήνην ἐπὶ τῷ σώζεσθαι Κερσοβλέπτην. καὶ ἡ μαρτυρία δὲ τοῦ Εὐκλείδου αὐτὸ τοῦτο συνίστησι. διὰ γὰρ τὴν βραδυτῆτα τῶν πρέσβεων ἔφη πρὸς Εὐκλείδην ὁ Φίλιππος ἀγνοῆσαι τὸν καιρὸν τῆς εἰρήνης, καὶ διὰ τοῦτο χειρώσασθαι τὸν Κερσοβλέπτην. ὥςτε τοῦτο τὸ μέρος λύσιν περιέχει τῶν κατὰ Δημοσθένους ἐγκλημάτων, καὶ ἀντέγκλημα κατ' Αἰσχίνου, ὡς ἑκόντως προεμένου τὸν Κερσοβλέπτην. περιφεύγων δὲ τοὔνομα τοῦ Κερσοβλέπτου καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην, τὴν Θρᾴκην ἀντ' ἐκείνου προβάλλεται, τῷ μείζονι τὸ ἔλαττον συμπεριλαμβάνων, καὶ πλείω καὶ μείζω ἐγκαλῶν ἢ ἐγκαλεῖται. [2] φανερωτέραν δὲ ἐποίησε καὶ ἐνεργεστέραν τὴν χρῆσιν τοῦ θεωρήματος εἰπὼν ἐφεξῆς, ἠξίουν ὑμᾶς ἐγὼ, καὶ τούτοις ἔλεγον, [3] πλεῖν τὴν ταχίστην ἐφ' Ἑλλησπόντου· ἡ γὰρ ταχύτης καὶ ἡ σπουδὴ ἔμφασιν ἔχει τῆς Δημοσθένους κηδεμονίας καὶ τοῦ σπεύδειν αὐτὸν σῶσαι τὸν Κερσοβλέπτην, ἵνα παρὰ τὸν μέλλοντα καὶ τὸν βραδύνοντα ἡ προδοσία γένηται.

— 10. καὶ ἐκ τῶν ἐπιλοίπων] Τῶν Θρᾳκῶν λέγει. οὕτως * οἶδεν οὐκ ἐγκλήματα προηγούμενα, ἀλλ' ὡς ὑπόλοιπα ἀποδείξεων.

‡ — 12. ἀπήρκεσαν] Ἀπεπλεύκεσαν, ἀπὸ τοῦ ἀπαίρω. ‡

— ult. καὶ μὴ προέσθαι μηδ' ἐᾶσαι] Δείκνυσιν ὅτι οὐ παρὰ τὸ μὴ ἀναμεῖναι τοὺς Κερσοβλέπτου συνέδρους ἀπόλωλεν ὁ Κερσοβλέπτης, ἀλλὰ διὰ τὴν τούτου βραδυτῆτα· ὥςτε ἡ προδοσία ἐνταῦθα [4] πέφηνεν. εἶτα ἐπειδήπερ ἀντέπιπτεν, ἀλλ' ἄδηλον εἰ μήπω ταῦτα κατειλήφει Φίλιππος, ἐμέρισε τὴν λύσιν, ταῦτα εἰπὼν, δίχα. ἀλλ' εἰ καὶ προειλήφει, ἀλλ' οὐ πάντα, καὶ αὐτὰ δὲ πάντα ἃ προειλήφει πάντως ἂν ἀπέδωκε παρόντων ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐφείσατο ἄν. ἢ εἰ μὴ ταῦτα πεποιήκει, οὐκ ἂν [5] ὠρκίζομεν αὐτὸν, καὶ πάντες ἂν ἐφυλαξάμεθα, ταῦτα εἰδότες, ἐξαπατηθῆναι περὶ Φωκέων. καὶ κατασκευάζει διὰ τῶν ἑξῆς, ὅτι καὶ ῥᾴδιον ἦν ἀνακομίσασθαι [6] Κερσοβλέπτην, Φωκέων σωζομένων. ‡ ΑΛΛΩΣ. Δυοῖν ἀποδεικτικὸν τὸ προκείμενον· ἑνὸς μὲν ὅτι οὐ παρ' αὐτὸν ἀπόλωλε Κερσοβλέπτης, ἑτέρου δὲ τοῦ διὰ τὸν Αἰσχίνην καὶ τοὺς ἄλλους πρέσβεις ἑκόντας ἐπιβουλεύσαντας ἀπολωλέναι. ‡

P. 266. 1. ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ] Τῆς εἰρήνης καὶ τῶν ὅρκων.

— 20. [7] ἀνατείνασθαι] Ἀπειλῆσαι.

P. 267. 7. διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι] Δεδαπανῆσθαι.

— 11. τὸν δὲ στρατηγὸν Πρόξενον] ‡ Τοῦτο ‡ λέγει, ἵνα μὴ προφασίζωνται φόβον ἢ κίνδυνον.

— ult. [8] συνεμίξαμεν τῷ Προξένῳ] Ἵνα [9] μὴ εἴπῃ, Σὺ μὲν ἔγραψας λαβεῖν παρὰ τοῦ Προξένου ἡμᾶς τριήρη, οὐκ ἠδυνήθημεν δὲ εὑρεῖν αὐτόν· διὰ τοῦτο ἐπάγει, Ἐπορεύοντο κύκλῳ, καμπάς τινας καὶ οὐκ ὀρθὴν ποιούμενοι.

P. 268. 3. τρεῖς καὶ εἴκοσιν ἡμέρας] Λύσιν περιέχει τοῦ ἀντιπίπτοντος. ἐπειδὴ γὰρ ἐδύνατο Αἰσχίνης ἀνθυποφέρειν, Ἀλλ' οὐκ ἦν ῥᾴδιον ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ [10] ὡς τὸν Φίλιππον ἐλθεῖν· λύει διττῶς, ὅτι Μάλιστα μὲν ἔδει πλεῖν, εἰ δὲ ἄρα μὴ ἐβούλεσθε, ἱκανὸς ἦν ὁ χρόνος ὥςτε κατὰ γῆν ὑμᾶς πορευθέντας συμμίξαι Φιλίππῳ. Πελλὴ δὲ ἡ πατρὶς Φιλίππου ἐκλήθη, διὰ τὸ ὑπὸ βοὸς εὑρῆσθαι τὴν προσηγορίαν πέλλης τὸ χρῶμα, ὅ ἐστι τεφρῶδες κατὰ τὴν Μακεδόνων φωνήν· ἢ παρὰ τοὺς πέλας τοὺς λίθους κατὰ τὴν Μακεδόνων φωνήν.

— 5. ἐν δὲ τούτῳ Δορίσκον] Ἔδειξε δι' ἣν αἰτίαν ἀπώλετο Κερσοβλέπτης καὶ Θρᾴκη. καὶ τὰ μὲν τῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ Φίλιππον μετήνεγκε, τὰ δὲ εἰς τοὺς πρέσβεις.

— 6. τὰ ἐπὶ τειχῶν] Ἐν Θρᾴκῃ δηλονότι χωρία καὶ φρούρια. σκόπει δὲ ὅτι ἄνω μὲν ἐπορεύοντο εἶπεν, ἑαυτὸν τοῦ ἐγκλήματος ὑπεξαιρῶν· ὕστερον δὲ καὶ ἑαυτὸν συγκατέμιξεν, ὃ ἦν διὰ τὴν ἀνάγκην ἀνεύθυνον.

— 8. πολλὰ λέγοντος ἐμοῦ] Ἵνα μὴ πρὸς ἀφοσίωσιν ἅπαξ εἰρηκέναι δοκῇ, προσέθηκε τὸ ἀεὶ κοινῇ τε καὶ φανερῶς λέγοντος, ὡς ἐνδεχομένου καὶ σωθῆναι τὸν Κερσοβλέπτην. αἱ δὲ ποικίλαι δημηγορίαι καὶ συμβουλαὶ καὶ [11] παραινέσεις καὶ πρὸς τοὺς πρέσβεις ἀπέχθειαι

[1] ἐάσαι Ald. ἐᾶσαι Ben.

[2] φανερωτέραν . . . . . . ἐφεξῆς omittit Bk. et ex verbis quæ sequuntur usque ad v. γένηται, una cum Ben., alterum scholium facit. [3] πλὴν Ald.

[4] πέφικεν Ald. Ben. [5] ὁρκίζομεν Ald.

[6] Κερσοβλέπτην σωζόμενον Ald. Ben. [7] ἀνατίνασθαι Ald.

[8] σύνεσμεν Ald. Ben. γρ. συνεμίξαμεν M. Ben. Bk. [9] μὴ omittit Ald.

[10] εἰς Ald. Ben. Bk. [11] πλάσεις Ald. Ben.

Ἐνθένδε τοίνυν —] P. 267. antep. Ἠξίουν ὑμᾶς —] P. 265. pen.
Καὶ μὴν ὅτι —] P. 270. 11.

ἔνδειξιν περιέχουσι τῆς τε εὐνοίας τοῦ ῥήτορος καὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκείνων.

— 12. ὁ δὲ τούτοις ἀντιλέγων] Τοῦτο εἶπεν, ἵνα μὴ γένηται παντελῶς κοινὸν, ἀλλ' ἴδιον. τοῦτο μὲν οὖν καὶ πάλαι προδιῳκήσατο ἐν τῇ τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσει, εἰπὼν, Μέγιστον εἶναι τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς δωροδοκίας τοῦ Αἰσχίνου, τὸ ἐξὸν αὐτῷ καταμαρτυρήσαντα Φιλοκράτους ἀπηλλάχθαι τῆς ὑποψίας, μήτε παρελθεῖν μήτε εἰπεῖν ἐναντίον Φιλοκράτει μηδέν. ἐνταῦθα δὲ ὁμοίως τῷ αὐτῷ κατακέχρηται καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πρέσβεων, ἐνάγων αὐτοὺς καὶ τρεπόμενος ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν τὴν κατ' Αἰσχίνου.

— 20. οἵτινες δ' οἱ τούτων μετεσχηκότες] Πολλή γε ἡ δεινότης. ἐγκαλούμενος γὰρ τοσοῦτον ἀπέχει καθ' ἑαυτὸν δοῦναι λαβὴν, ὥςτε καὶ περὶ τῶν αὐτῶν ἐγκαλῶν φαίνεται. τὸ δὲ ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους, ἡ λέξις αὕτη δηλοῖ τὸν φιλόπολιν· πῶς γὰρ οὐκ ἀσεβέστατοι προδιδόντες τὴν γῆν ἐν ᾗ πρῶτον εἶδον τὸν ἥλιον;

— 21. ἀλλὰ νὴ Δία ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ] Ἐν τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ ἐκάθηντο ἐν Πέλλῃ τὸν Φίλιππον ἀναμένοντες. δεινῶσαι δὲ ἐβουλήθη διὰ τῶν ἑξῆς τὸ ἀδίκημα καὶ σύστασιν δοῦναι τῷ δωροδοκήματι. ὅπου γὰρ ἐπανιόντες τοὺς ὅρκους ἔλαβον, καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῆς τῆς Μακεδονίας οὐδ' ἐν μέσῳ τῶν στρατοπέδων οὐδ' ἐν ἱερῷ, ἀλλ' ἐν πανδοκείῳ καὶ κρύβδην κατὰ τὴν ἐπάνοδον. καὶ δῆλον ὅτι διατεθῆναι ὀργιλώτερον βούλεται τοὺς δικάζοντας, ὅμως δ' οὐδὲν ἧττον καὶ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀπολύσασθαι. ἵνα δὲ μὴ εἴπωσιν ὅτι οὐκ ἐνῆν ἱερὸν, ἀντεξήτασε τοὺς τόπους· ὅτι καὶ ἱεροῦ παρακειμένου ἐν πανδοκείῳ οἱ ὅρκοι ἐγίνοντο ἐν βεβήλῳ τόπῳ καὶ φαύλῳ, καὶ ταῦτα ἱεροῦ πλησίον ὄντος [1] Διοσκουρίου. καὶ διὰ τοῦτο καὶ μάρτυρας τοὺς θεασαμένους τὸν τόπον ἐπικαλεῖται. [2] παρενέβαλε δὲ τὰ κατὰ τοὺς ὅρκους οὐκ ἀκολούθως, ἀλλ' ἵνα σημεῖον σημείου καὶ τοῦτο γένηται. ἡ μὲν γὰρ βραδυτὴς σημεῖόν ἐστι τῆς δωροδοκίας καὶ τοῦ ἑκόντως παραδοῦναι τὴν Θρᾴκην· ἡ δὲ ‡ τῶν ‡ κατὰ τοὺς ὅρκους μνήμη, δείξασα [3] μήτ' ἐν καιρῷ γεγενῆσθαι μήτ' ἐν τόπῳ προσήκοντι, πιστοῦται τὸ σημεῖον τῆς δωροδοκίας.

P. 269. 1. ὅτε δεῦρο ἤδη τὸ στράτευμα] Βούλεται μὲν εἰς Φωκέας εἰπεῖν, ἐπειδὴ ἄνω κατεσκεύασεν ὡς τεῖχος καὶ ἀσφάλεια τῶν Ἀθηναίων ἦσαν οἱ Φωκεῖς σωζόμενοι· διὰ δὲ τοῦ ἀπολέσθαι ἐκεῖνα ἀνεῴγει αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ὁδός.

P. 270. 7. εἶτα τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου] Ἣν [4] ἀνέγνωκεν ἐν τῷ περὶ Στεφάνου, ὅπου εἶπεν, Ἐγὼ ταῦτα πεποίηκα ἀκόντων Ἀθηναίων· τὸ δέ γε ψήφισμα τοῦ Φιλοκράτους, [5] ὃ ἔγραψεν Ἑκατέρους ἔχειν ἃ ἔχουσι· τὸ δὲ τοῦ δήμου, ἔνθα διωρθώσαντο Ἕκαστον ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ.

— 11. καὶ μὴν ὅτι τὸν Φίλιππον] Ἐπιμένει ταῖς ἀποδείξεσι· τὸ γὰρ ἔγκλημα πανταχοῦ χαλεπὸν, διὰ πάντων συνιστὰς, ὅτι οὐ δι' αὐτὸν ἀπώλετο Κερσοβλέπτης.

— 16. λέγε δὴ καὶ τὴν ἑτέραν μαρτυρίαν] Ἀκούσασα ἡ πόλις ἀπολωλέναι τὸν Κερσοβλέπτην, ἀπέστειλεν ὕστερον Εὐκλείδην αἰτιασόμενον Φίλιππον διὰ τὰ ἐν Θρᾴκῃ γενόμενα. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο μηδὲν ἡμαρτηκέναι· ὀψὲ γάρ ποτε συντυχεῖν τοῖς πρέσβεσι, καὶ πρὸ τῶν ὅρκων λαβεῖν αὐτά. σκόπει δὲ καὶ τὰς λέξεις, καὶ ἐπιτήρει, πῶς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀνευθύνοις τὸ ἀπήραμεν λέγει, πῶς δὲ ἐπὶ τοῖς μεμπτοῖς ἦλθον εἰς Ὠρεὸν οὗτοι, πόῤῥω ἑαυτὸν ποιῶν. καὶ τὸ οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, καὶ τὰ τοιαῦτα, [6] ἐπιτήρει.

— 19. ὅτι τοίνυν οὐδ' ἄρνησίς ἐστιν] Ἀπολογισάμενος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ συστήσας ὅτι οὐ δι' αὐτὸν ἀπώλετο Κερσοβλέπτης, ἐντεῦθεν ἄρχεται τῶν ἀποδείξεων τῶν κατ' Αἰσχίνου, συνιστὰς δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι τὴν Θρᾴκην.

‡ P. 271. 14. ἔστιν οὖν ὅπως ἂν] Ἐνθύμημα ἐπὶ τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, καὶ ἀπόδειξις ἐναργὴς ὥςπερ ἐν συλλογισμῷ τοῦ διὰ τὸν Αἰσχίνην ἀπολωλέναι τὸν Κερσοβλέπτην. ‡

— antep. σκέψασθε τί πράττων ἕκαστος] Εὐκαίρως βούλεται [7] φιλοτιμίαν ἑαυτοῦ * [8] προειπεῖν, ἢ τὴν ἀγρυπνίαν καὶ τὴν σπουδὴν αὐτοῦ δηλοῖ· οἷον, Ποῦ πλανᾶται πολίτης ἐμός; Ποῦ δυστυχεῖ τις αὐτόχθων αἰχμάλωτος; προσένειμε δὲ τοὺς αἰχμαλώτους τούτῳ τῷ μέρει, ἵνα ἀναίρεσιν ἐργάσηται τῆς ὑπονοίας. τίς γὰρ ἂν εἵλετο παρὰ τῶν πολεμίων λαβεῖν, τὴν [9] οὐσίαν ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων [10] καὶ τῆς πόλεως προέμενος; ἀλλὰ καὶ [11] ἡ εἰσαγωγὴ τῆς μνήμης τῶν ξενίων δεινότητος ἀνάπλεως. οὐ γὰρ ὡς ἄπιστον κατασκευάζων εἰσήγαγεν, ἀλλ' ὡς ὁμολογουμένῳ κατεχρήσατο, ξένια αὐτοῖς ἐδίδου Φίλιππος, ὥς φησιν. ἐμέρισε δὲ τοὺς ἐλέγχους τῆς δωροδοκίας καὶ τούτῳ τῷ μέρει, ἵνα τὰ καθ' ἑαυτὸν ἀποτρέψηται. ἐπειδὴ γὰρ ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἑκόντα προδεδωκότα Κερσοβλέπτην, ἐπὶ χρήμασιν αὐτὸν προδεδωκέναι, ἀναγκαίως ἐνταῦθα [12] ἐζήτησε, τίς ἐστιν ὃς χρήματα εἴληφεν; ὁ γὰρ μὴ ξένια ἑλόμενος παρὰ Φιλίππου λαβεῖν, ἀλλὰ μισήσας καὶ ἀποστραφεὶς καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπειπὼν μὴ λαβεῖν, δῆλός ἐστι μὴ προδούς. τί γὰρ ἂν ἐβουλήθη προδοῦναι μέλλων κερδαίνειν μηδέν; ὁ δέ γε λαβὼν κρύβδην παρὰ Φιλίππου τὰς

[1] Διοσκουρείου Ben. Bk. [2] παρέβαλε Ald. Ben. [3] μήτε ἐνὶ Ald.

[4] ἀνέγνωκα Ald. Ben. [5] ἐν ᾧ Ben. Bk. [6] ἐπετήρει Ald.

[7] φιλοτιμίας Ald. Ben. [8] προσειπεῖν ἢ Ald. Ben.

[9] οὖσαν Ald. Ben. γρ. οὐσίαν M. Ben. Bk. [10] καὶ omittunt Ald. Ben.

[11] ἡ omittunt Ald. Ben. [12] ἐξήτησε Ben. Bk.

Ἀποτρέψηται] F. ἀποτρίψηται. Wolf.

δωρεὰς, δῆλός ἐστι προέμενος αὐτῷ τὴν Θρᾴκην. τοῦτο δὲ πεποίηκεν Αἰσχίνης. δι' Αἰσχίνην ἄρα καὶ Κερσοβλέπτης ἀπώλετο.

P. 272. 4. διεκωδώνιζεν ἅπαντας] Ἐδοκίμαζεν, ἐπείραζεν· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κώδωνος * οὗ περιάγουσι νύκτωρ οἱ φύλακες, ἀποπειρώμενοι εἰ ἐγρηγόρασιν οἱ περὶ τὰς πύλας φυλάττοντες.

— 6. ὡς δ' ἀπετύγχανεν] Ἐνταῦθα τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν κατασκευάζει, * [1] ὡς ἐπὶ τοῦ Κερσοβλέπτου. τίνα εἰκὸς ἦν αὐτὸν μᾶλλον προδοῦναι, τὸν τὴν οὐσίαν προέμενον ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων, ἢ τὸν λάθρα παρὰ Φιλίππου ξένια λαβόντα;

— 9. εὐήθως λήψεσθαι] Ἁπλούστερον λαβεῖν ὡς [2] οὐ δηλοῦντα δωροδοκίαν.

P. 273. 7. φέρε δὴ καὶ ὅσα αὐτὸς] Δυοῖν ἐστὶν ἐν τούτῳ σύστασις, τοῦ τε αὐτὸν μὴ δωροδόκον γεγενῆσθαι, καὶ τοῦ μόνον τῶν πρέσβεων εἶναι φιλόπολιν. ἐπειδὴ γὰρ τὸ ἔγκλημα εἰς ἅπαντας διήκει — ἅπαντες γὰρ ἐδόκουν διατετριβέναι κατὰ τὴν Μακεδονίαν —, τῇ διαφορᾷ τὸ ἐξισάζον λύει· Οὗτοι μὲν τηνάλλως διῆγον, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τῶν αἰχμαλώτων τὴν διατριβὴν ἀνήλισκον.

— 10. ἀπιστοῦντες ὡς ἐμοὶ δοκεῖ] Μεγάλην ἀποφαίνει τὴν δαπάνην, ὡς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἀδύνατον νομίσαι προῖκα τὴν ἄφεσιν γενέσθαι· τὸ δὲ ἐδανείζοντο δοκεῖ μὲν ὑβριστικὸν εἶναι· αὐξῆσαι δὲ τὴν δαπάνην βουλόμενος, εἶπεν ὅτι Καὶ τὸν τόκον ἀφῆκα καὶ κεφάλαιον.

— 16. οἷς αὐτὸς [3] ἔχρησα τἀργύριον] Ἐπειδὴ ἐκακίζετο ὁ τόκος, ὑπέμνησε μὲν ἐξ ἀρχῆς, χρηστῷ δὲ ὀνόματι τῷ ἔχρησα ἐκφεύγει τὸ ἄτοπον.

— 19. τῶν ἄλλων ὑπὸ τοῦ Φιλίππου] Αἰνίττεται ‡ δὲ, ‡ ὅτι πάντας ἀφῆκεν, εἰ μὴ προλαβὼν ὑπέσχετο αὐτοὺς λύσασθαι καὶ δώσειν εἰς δύναμιν. ἀφῆκα δὲ, λέγει, τὰ δοθέντα παρὰ Φιλίππου αὐτῷ εἰς λόγον ξενίων. τὸ δὲ δέδωκα δωρεὰν, ἅπερ ἐχαρίσατο τοῖς αἰχμαλώτοις.

— antep. καὶ δωρεὰν ἔδωκα τοῖς ἀτυχήσασι] Συλλογίζεται τὸ κεφάλαιον μετὰ τῶν τόκων, ἵνα φαίνηται [4] αὐτῷ τὸ τῆς φιλοτιμίας διπλάσιον.

P. 274. 6. δεινὸν [5] οὖν ψεύσασθαι] Ἐμοὶ μὲν δεινὸν ἐπὶ ὀλίγων ψεύσασθαι· Αἰσχίνης δὲ παρούσης ὅλης τῆς πόλεως ἐψεύσατο. εἰ δεινὸν πρὸς ὀλίγους ψεύσασθαι καὶ ταῦτα δυστυχοῦντας, δεινότερον πρὸς ὅλον δῆμον, καὶ ταῦτα τῶν Ἀθηναίων. ἀντιπίπτον δὲ λύει, ἵνα μή τις εἴπῃ, Ἀλλ' ἠδύνω καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ ἐξομόσασθαι, ὥστε μὴ ἀπελθεῖν μετὰ τῶν πρέσβεων, ἀλλ' ἰδίᾳ· ἐπάγει οὖν, Ἀλλ' οὐκ ἦν μοι ἀσφαλὲς τὸ ἰδίᾳ ἀπελθεῖν καὶ πλανᾶσθαι ἐκεῖσε, μὴ ἔχοντι τὸ ἀσφαλὲς τὸ ἐκ τῶν πρέσβεων.

— 7. ἰδίᾳ δ' ἐξομοσάμενον] Οὐκ ἔστιν ἀργὸν, ἀλλ' ἔχει τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Αἰσχίνου πρεσβείαν, μᾶλλον δὲ * πορείαν καὶ πλάνην περὶ τὸν Φίλιππον.

‡ — 9. ἐξώλης ἀπολοίμην] ‡ [6] Ἐξώλης λέγεται ὁ ἀπολούμενος ἐκ τῆς πατρίδος, προώλης δὲ ὁ πρὸ τῆς εἱμαρμένης τελευτῶν.

‡ — ult. παράλληλα] ‡ [7] Παράλληλα ἀντὶ τοῦ παρατιθέμενα παρ' ἀλλήλοις καὶ συγκρινόμενα.

P. 275. 8. εἶθ' ὁ γενναῖος οὑτοσὶ] Τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἐγκλημάτων τὸ κατὰ Θρᾴκην ἔγκλημα λύει· ὅταν γὰρ παρὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ὑπόνοιαν μείζονά τις ἐγκαλεῖ τῷ ἔλαττον ἡμαρτηκότι, τὸ τηνικαῦτα διὰ τὴν ὑπερβολὴν ἀπιστεῖν εἰώθασιν οἱ ἀκούοντες.

— 9. καταλύσειν ἐπηγγέλθαι] Καὶ τοῦτο ἀπίθανον ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῶν ἐγκλημάτων. τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν ὅλον τὸν Ἀθηναίων τὸν δῆμον καταπροδοθῆναι ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς τῷ Μακεδόνι;

— ibid. ὅτι ταῦτ' ἐπέπληττον] Τοῦτο ἡ λύσις· τὸν γὰρ ἐπιπλήττοντα τοῖς δωροδόκοις, τοῦτον ἔδει τἀναντία ποιεῖν. καὶ ἄλλη δὲ λύσις, δεδιὼς μὴ συμπαραπόλωμαι· τίς γὰρ ἂν προδοίη τούτους μεθ' ὧν συναπόλοιτο;

— 13. Δέρκυλλος δ' αὐτὸν] Ἵνα μὴ δοκῇ ὡς ἐχθρὸς λέγειν, ἄλλῳ περιτίθησι· καὶ ὁ καιρὸς δὲ τῆς νυκτὸς ὑποψίαν ἐργάζεται. οὐκέτι δὲ περὶ τῆς Θρᾴκης ταῦτα λέγει, ἵνα μὴ ὥσπερ ἴδιον γένηται τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ τῆς ὅλης δωροδοκίας. ἐπειδὴ γὰρ ἐνεκάλεσε τῷ Δημοσθένει προδεδωκέναι τὸν Κερσοβλέπτην, διὰ τοῦτο ἐφύλαξε τὰς ἀποδείξεις τῆς δωροδοκίας κἂν τούτῳ τῷ μέρει.

— 19. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέγω] Πῶς κατηγορῶν μαρτυρεῖν ἐπαγγέλλεται; ἢ δῆλον ὡς ἐν ἄλλοις καὶ οὐκ ἐν οἷς ἐγγράφει; ἔστι δὲ τὸ ἐγγράφως [8] καταμαρτυρεῖν μᾶλλον ἐπικίνδυνον. ἐπεὶ οὖν ἄτοπον ἦν τὸν αὐτὸν κατηγορεῖν καὶ μαρτυρεῖν, ἔδωκεν ἡμῖν μεθόδους, προσθεὶς καὶ εἰπὼν καὶ συγγραψάμενος. ὁ γὰρ κατὰ συγγραφὴν μαρτυρῶν ἑαυτὸν ὑπεύθυνον κατηγορίᾳ καθίστησιν. ἔπειθ' ὅτι εὐθύνας ἀπαιτῶν οὐδὲν παράδοξον, εἰ βούλεται μαρτυρεῖν συγγραψάμενος. ἔπειτα καὶ δι' ἄλλο τι χρήσιμον τοῦτο πεποίηκεν, ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους προτρέψηται ταὐτὸν ποιῆσαι, ἑαυτὸν παράδειγμα τοῖς ἄλλοις παρασχὼν, καὶ προοδοποιῶν ἐκείνοις τὴν μαρτυρίαν, οὐ περὶ ὧν νῦν προέτεινε. κατηγορεῖ μὲν γὰρ προδοσίας Φωκέων καὶ δωροδοκίας ἐνταῦθα, ὅτι νύκτα καὶ ἡμέραν ἔμεινε παρὰ Φιλίππῳ Αἰσχίνης. πολλὴ δὲ διαφορὰ μαρτυρίας καὶ μάρτυρος· ὁ μὲν γὰρ μάρτυς αὐτοπροσώπως εἰσιὼν ἐμαρτύρει καὶ οὐκ ἦν ὑπόδικος, ὁ μέντοι γε μαρτυρίαν συγγραψάμενος ἐδίδου ἑαυτὸν ὑπεύθυνον τῷ καταμαρτυρηθέντι καὶ εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον. προϊδὼν [1] δὲ τὴν τῶν πρέσβεων ἀπέχθειαν, χρησίμως ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοὺς καλεῖ· ἢ γὰρ μαρτυρήσαντες παρέξουσιν ὃ βούλεται, ἢ ἐναντιούμενοι δείξουσιν ὡς οὐ ταὐτὰ ἐκείνῳ ἐπρέσβευσαν. τοῦτο δέ ἐστιν ὃ μάλιστα συστῆσαι βούλεται.

P. 276. 2. οἵοις μὲν τοίνυν] Κληθέντες οἱ πρέσβεις οὐκ ἠθέλησαν μαρτυρεῖν. διὸ σχετλιάζων ταῦτα λέγει. κινηθείσης δὲ ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἀντιθέσεως καθ' ἃ ἔδοξεν Αἰσχίνης πεπεικέναι τὸν δῆμον ἄνευ Φωκέων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἀντετέθη ἑτέρα ἀντίθεσις ἀντεγκληματική. καὶ μὴν σὺ δεινότερα ἔπεισας, ὦ Δημόσθενες, καταναγκάσας τὴν πόλιν παύσασθαι θᾶττον τὰς συνθήκας, πρὶν ἀφικέσθαι τοὺς παρὰ Κερσοβλέπτου συνέδρους· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον αὐτὸς ἀπολώλεκας Κερσοβλέπτην. διὰ τοῦτο τοίνυν ἠναγκάσθη ὁ Δημοσθένης μὴ μόνον τὸ κατὰ Φωκέων συστῆσαι προδοσίαν γεγονὸς, ἀλλὰ καὶ ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς μὴ ἀπολωλεκότος τὸν Κερσοβλέπτην· καὶ ἀντεγκαλέσαι Αἰσχίνῃ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀκολουθίας περί τε τοῦ Κερσοβλέπτου καὶ αὐτῆς τῆς Θρᾴκης, πανταχοῦ συνιστὰς ἐπὶ δώροις αὐτὸν καὶ τὰς εἰσηγήσεις καὶ τὰς βραδυτῆτας πεποιηκέναι τῶν χρόνων· ὡς μὴ ζήτημα τοῦτο εἶναι, ἀλλ' ἀπόδειξιν καὶ σύστασιν τῆς δωροδοκίας, ὅτι οὐδὲ πώποτε οὔτ' εἶπεν Αἰσχίνης οὔτε εἰσηγήσατο ἄνευ τοῦ λαβεῖν χρήματα, [2] ἀλλ' ἐπὶ δώροις τὰς εἰσηγήσεις ποιεῖσθαι.

— 6. συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα] Ἀνακεφαλαίωσιν ποιεῖται τῶν εἰρημένων πολλῶν ὄντων, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται. αὐτὸς δὲ ἐπισημαίνεται καὶ διὰ τῶν ἐπιλόγων ταῦτα. ηὔξησε δὲ, ἵνα μᾶλλον τοὺς ἀκούοντας εἰς ὀργὴν [3] ἐκκαλέσηται. αὐτίκα γοῦν οὐκ ἀποδείξεις ἀλλὰ αὐξήσεις πεποίηται. αἱ δὲ αὐξήσεις πάθους εἰσὶ κινητικαὶ, ἡγησάμενος συναρπάζειν ἐκ τούτων τοὺς ἀκούοντας καὶ προαγαγεῖν εἰς ὀργήν. ‡ ΑΛΛΩΣ. Συλλογίζεται λοιπὸν καὶ ἀνακεφαλαιοῦται τὰ προειρημένα πάλιν, ἵνα δείξῃ τοῦτο τὸ μέρος ὂν τῶν προειρημένων, οὐκ αὐτὸ καθ' αὑτὸ ὑπάρχον ζήτημα· ὁ γὰρ κοινὸς ἐπίλογος τὴν τῶν πραγμάτων κοινωνίαν συνίστησιν. ‡

— antep. οὐ γὰρ μόνον Φωκέας] Ἐντεῦθέν τινες συγκατασκευαζόμενον ἀπεφήναντο εἶναι τὸν λόγον οὐκ ὀρθῶς. οὐ γὰρ ἐξ ἀρχῆς οὐδ' ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦτο ποιήσας φαίνεται, ἀλλ' ὕστερον ὡς ἐν ἐπιλόγοις αὔξων τὴν δωροδοκίαν. ἔστι δὲ ἐμπίπτον. τινὲς δὲ ᾠήθησαν συγκατασκευαζόμενον διὰ τὸ ὥσπερ δύο ἐγκλήματα εἶναι, τὰ περὶ Θρᾴκην καὶ τὰ κατὰ Φωκέας. ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι οὐκ ἀπὸ ἑνὸς ῥήματος δεῖ χαρακτηρίζειν πᾶσαν στάσιν, ἀλλ' ἐκ τῶν πλειόνων. εἰ γὰρ ἦν συγκατασκευαζόμενος, διὰ τί μὴ ἔταξε τὰ κατὰ Θρᾴκην μήτε ἐν τῇ διηγήσει μήτε ἐν τοῖς ἀγῶσι; λέγομεν γοῦν, ὅτι εἰς σημεῖον μόνον τῆς προδοσίας λέγει τὰ κατὰ Θρᾴκην, ὥσπερ καὶ ἄλλων σημείων ἐμνήσθη.

P. 277. 16. καίτοι τούτων οὐδενὸς] Μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Θρᾴκης καὶ τῶν Φωκέων ἐψηφίσαντο ἀναγκάζοντες αὐτὸν ἀφεῖναι τὸν Κερσοβλέπτην καὶ τῆς Ἀμφικτυονίας ἀποστῆναι. διὸ λέγει καίτοι τούτων οὐδενὸς ἄν. οὐ γὰρ ἂν ἔφθη χειρωσάμενος τὸν Κερσοβλέπτην ὁ Φίλιππος, εἰ πλεῖν ἤθελεν Αἰσχίνης· ἐσώζοντο γὰρ ἂν Φωκεῖς, καὶ οὐ κατεφρόνει τῆς πόλεως ὁ Φίλιππος.

— 20. ἀγανακτήσει τοίνυν] Ἀντιληπτικὴ ἡ ἀντίθεσις. ἐξῆν γὰρ λέγειν, φησὶ, καὶ τὸ ἀπαγγέλλειν ἀνεύθυνον. λύει δὲ κατὰ [4] ἀναίρεσιν, ὅτι πάντως λόγων δεῖ παρέχειν εὐθύνας. ἔστι δὲ τῶν σημείων τοῦ προτέρου ζητήματος. τὸ δὲ [5] ἀντιληπτικὸν εἴρηται βαρέως. τὸ δὲ ἀγανακτήσει σημαίνει τὸν τύραννον μὴ ἀνεχόμενον εὐθύνας διδόναι. καλῶς δὲ ἐφ' ἅπασι τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους [6] τέθειται, ἵνα μηδαμόθεν ἔχῃ πρὸς τὴν ἀπολογίαν ἐπικουρίαν. [7] ἑάλωκεν εἰσηγούμενος ταῦτα τῷ Φιλοκράτει, κωλύσας τοὺς Ἕλληνας κοινωνῆσαι τοῦ συνεδρίου, πείσας τὴν πόλιν ἄνευ Φωκέων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, μὴ συγχωρήσας τε περὶ τῶν δικαίων μηδένα λόγον ποιῆσαι, περὶ τῆς Ἀμφιπόλεως λέγω καὶ τῆς Θρᾴκης, ἐξηπάτησεν ἀπελθὼν ἐκ τῆς πρεσβείας πρὸς τὸν δῆμον, εἶπε σωθήσεσθαι Φωκέας καὶ ἀπολώλασιν, ἀπολεῖσθαι Θηβαίους καὶ σώζονται. πῶς οὖν δυνήσεται καταφεύγειν ἐπὶ τὸ ἐξεῖναι λέγειν; ‡ ΑΛΛΩΣ. Τὸ συνεκτικώτατον τῆς ἀπολογίας Αἰσχίνου τοῦτό ἐστι τὸ κεφάλαιον. ‡

P. 278. pen. καὶ τοῦθ' ὅταν ἡ κῆρυξ] Πρόγραμμά ἐστι τὸ προτιθέμενον τῆς ἐκκλησίας, ὥστε βουλεύσασθαι ἢ περὶ τοῦ πέμψαι

[1] τὴν περὶ Κερσοβλέπτου Bk. [2] οὐ omittunt Ald. Ben. [3] ἐχρήσατ' ἀργύριον Ald. [4] γρ. αὐτὸ M. Ben. [5] οὖν ἦν ψεύσασθαι Bk. [6] ἐξώλης δὲ λέγ. Ald. Wolf. [7] τὸ δὲ παράλληλα Ald. Wolf. [8] κατηγορεῖν Ald. Ben.

[1] δὲ omittunt Ald. Ben. [2] ἀλλ' omittunt Ald. Ben. [3] ἐγκαλέσηται Ald. Ben. Bk. [4] συνδρομὴν Ald. Ben. [5] παραλειπτικὸν Bk. [6] τέθηται Ald. [7] ἑάλω γὰρ εἰσηγούμενος Bk.

Ὡς ἐπὶ τοῦ Κερσοβλέπτου] F. τὴν περὶ Κερσοβλέπτου. Idem.

Μᾶλλον δὲ πορείαν καὶ πλάνην περὶ τὸν Φίλιππον] Nescio quid hæc sibi velint. Idem.

Ὅλον τὸν Ἀθηναίων τὸν δῆμον] Lege: ὅλον τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. Idem.

Κατὰ συνδρομὴν] F. κατ' ἀναίρεσιν. Negat enim sermones esse liberos, sed de iis rationem esse reddendam. Idem.

Τὸ δὲ ἀντιληπτικὸν] F. τὸ δὲ παραλειπτικόν. Idem.

Ἑάλωκεν] F. ἑάλω γὰρ εἰσηγούμενος ταῦτα τῷ Φιλοκράτει. Idem.

πρέσβεις, ἢ πρέσβεων ἡκόντων μαθεῖν ὅτι λέγουσι.

P. 279. 5. τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ] Τῇ τῶν πενήτων διοικήσει· δεῖ γὰρ ἐνδοῦναι αὐτοῖς, ἵνα τὰ οἶκοι διοικήσωνται.

— 10. ἔστι τοίνυν τις πρόχειρος λόγος] Ἀντίθεσις ἐπιλογικὴ καὶ ἀκόλουθος τῇ προτέρᾳ. ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴν ἔχθρας λέγει γίνεσθαι, ἡ δὲ νῦν ὅτι οὐκ ἐῶσιν εὖ ποιεῖν τὸν Φίλιππον. καὶ ἐκείνη μὲν ἔλεγεν ὅτι ἀρχὴ [1] γενήσεται τῆς πρὸς Φίλιππον ἔχθρας, ἐνταῦθα δὲ ἀκολούθως ὅτι οὐδὲ εὐεργετήσει· οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν ἔχθιστον εὐεργέτην γενέσθαι τῶν πολεμίων. ἐκεῖνο περὶ τῆς εἰρήνης ἦν, ἐνταῦθα περὶ τῆς εὐεργεσίας, καὶ ὅτι οὐκ εὖ ποιήσει τοῦ λοιποῦ τὸν δῆμον, εἰ καταψηφιούμεθα τῶν πρεσβέων. ἡ δὲ λύσις ἐξ ἀτέχνων πίστεων. παρέχεται γὰρ διαφόρους ἐπιστολὰς, ἐν αἷς πλεῖστα πολλάκις ὑποσχόμενος, οὐδέν τι τὴν πόλιν ποιήσας φαίνεται. ∓ ΑΛΛΩΣ. Πεπληρωμένων τῶν κεφαλαίων ἤδη καὶ τῶν ἀποδείξεων, μετελήλυθεν ἐπὶ τὴν ἀντίθεσιν ταύτην, ἐπιλόγου χρείαν πληροῦσαν· ἔχει δὲ ἀκολουθίαν πλείστην καὶ συγγένειαν πρὸς τὴν προειρημένην ἤδη ἐπιλογικὴν ἑτέραν ἀντίθεσιν. ἐν ἐκείνῃ μὲν γὰρ ἐλέγετο, ὅτι ἀρχὴ γενήσεται τῆς πρὸς Φίλιππον ἔχθρας. ἐνταῦθα δὲ ἀκολούθως, ὅτι οὐδὲ εὐεργετήσει καὶ ὅτι οὐκ εὖ ποιήσει τοῦ λοιποῦ τὸν δῆμον, εἰ καταψηφιούμεθα τῶν πρέσβεων. ἡ δὲ λύσις ἐξ ἀτέχνων πίστεων. παρέχεται γὰρ, καὶ τὰ ἑξῆς, ὥσπερ ἄνω. ∓

— antep. τὰς δ' ἐπιστολὰς ὑμῖν ἀναγνώσομαι] Ἐν αἷς εὖ ποιεῖν ἐπαγγειλάμενος, οὐδὲν ἤγαγεν εἰς πέρας.

— ult. ὅτι τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα] [2]Ἤτοι ἀλαζονείας γέμον· ψυχροὺς γὰρ τοὺς ἀλάζονας λέγουσιν, ἐν οἷς ἄνω καὶ κάτω βοᾷ [3]εὐεργετῆσαι τοὺς Ἀθηναίους. παρελήλυθεν ἄχρι κόρου ἀπατῶν· ἐκορέσθημεν τῆς ἀπάτης. ἢ, ὥς τινες, ψυχρὸν τὸ εὐτελὲς, καὶ παροιμιῶδες τὸ ἄχρι κόρου.

P. 280. 4. οὕτω τοίνυν αἰσχρὰ] Προοίμιον καὶ εἰσβολὴ τῆς παρεκβάσεως. ἀπὸ [4] δὲ τοῦ οἰκείου ἤθους ἀρξάμενος, πειρᾶται τὴν οἰκείαν σώζειν ὑπόληψιν, φιλοσόφου [5] μᾶλλον πρᾶγμα [6]ἢ ῥήτορος ἀπεργασάμενος· τοῦ μὲν γὰρ ῥήτορος συμφέρων ἐστὶ τὸ τὰ ἐμπίπτοντα ζητεῖν, τοῦ δὲ φιλοσόφου φροντίζειν τῆς εἰς ἅπαντα τὸν βίον ὑπολήψεώς τε καὶ δόξης. εἴληφεν οὖν τὴν πρόφασιν ἀπὸ τῶν Αἰσχίνου λόγων. Δημοσθενικῆς γὰρ τοῦτο μεθόδου, τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ οἰκείου προσώπου εἰσάγειν ἢ ψόγου ἀναίρεσιν ἢ οἰκείων ἐπαίνων σύστασιν, ἀλλὰ κατά τινα ἀνάγκην καὶ χρείαν. ὡς οὖν Αἰσχίνου βλασφήμους περὶ αὐτοῦ πεποιημένου λόγους, οὕτως ἀναγκάζεται τὴν ἀπολογίαν ποιεῖσθαι. εἶτ' εὐαφόρμως μέτεισιν ἀπὸ τοῦ οἰκείου ἤθους ἐπὶ τὴν ἀντεξέτασιν τοῦ ἤθους Αἰσχίνου. καὶ γίνεται τὸ ἴδιον τῆς [7] παρεκβάσεως κατὰ τὸν * ἀντιπαρεξέτασιν, ὡς εἶναι παρόμοιον τῷ περὶ τοῦ ἐν τῷ Στεφάνῳ μέρει. ἐκεῖ μὲν γὰρ βίον ὅλον ὅλῳ ἀντεξέτασε βίῳ· ἐνταῦθα δὲ τὴν ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὑπάρχουσαν ὑπόληψιν ἑκατέροις, Τίς μὲν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις Δημοσθένης εἶναι δοκεῖ, Τίς δ' Αἰσχίνης ὑπείληπται; καὶ ὅτι Δημοσθένης καὶ σώφρων τὸν βίον, καὶ ὅτι ἀκόλουθον ἦθος παρέχεται τῇ πολιτείᾳ, καὶ ὅτι οὐχὶ φιλαπεχθήμων, οὐ περὶ φίλους * [8] ἀβέλτερος, οὐ περὶ ἅλας καὶ τράπεζαν ἀσεβής. ὁ δὲ, ὅτι περὶ τὴν πόλιν ἄδικος, ὅτι ἀκόλαστος, ὅτι οὐ σώφρων. οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν περὶ ταῦτα ἀκόλαστον δικαιοπραγίαν τιμᾶν.

P. 281. 3. ἐγὼ δὲ οἶδ' ὅτι πάντες] Διὰ παραδειγμάτων ἡ λύσις.

— 8. εἰσιτήρια] Προηγεῖται γὰρ εἰσιούσης τῆς βουλῆς ὁ τὰς θυσίας ποιούμενος.

— 12. συμπεπρεσβευκὼς τέσσαρα ἔτη] Τῷ μήκει τοῦ χρόνου τὴν ἀπολογίαν ἐπέτεινεν· [9]οὐκ ᾐσχύνθη τεττάρων ἐτῶν συνήθειαν.

P. 282. 7. ἐπειδὴ γὰρ εἷλεν Ὄλυνθον] Ὑπέμνησε πάθους καὶ συμφορᾶς τοὺς ἀκούοντας. ἀλγοῦσι γὰρ ἐπὶ τοῖς Ὀλυνθίοις, ὡς μόνοις ἂν κωλύσασι Φίλιππον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

— ibid. Ὀλύμπια ἐποίει] Ἐκ τῆς πανηγύρεως τὸ πάθος τῶν ἀκουόντων ἔτι μᾶλλον ηὔξησεν. αἱ γὰρ εὐπραγίαι τῶν πολεμίων λυποῦσι τοὺς ἡττωμένους. ὁ μὲν οὖν πανήγυριν εἰσήγαγεν ἐπὶ νίκῃ καὶ συμφορᾷ τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ πόλις πληγεῖσα τοῖς συμβεβηκόσιν ἔστενε τὰς συμφοράς. τὰ Ὀλύμπια δὲ πρῶτος Ἀρχέλαος ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας κατέδειξεν. ἤγετο δ' ἐπ' ἐννέα, ὥς φασιν, ἡμέρας, ἰσαρίθμους ταῖς Μούσαις. συνέζευξε δὲ τὰ κατὰ τὴν Ὄλυνθον, ἵνα δοκῇ πανηγυρίζειν ἐπὶ τῇ τῶν Ἑλλήνων ἁλώσει, καὶ συνεορτάζειν καὶ ὁ Αἰσχίνης, οἷον, Ἐγὼ μὲν ἐθρήνουν, Φίλιππος δὲ ἐτέλει μετὰ Αἰσχίνου πανήγυριν.

— 8. εἰς δὲ τὴν θυσίαν ταύτην] Ἐκ δευτέρου ηὔξησε τὰ συμβεβηκότα καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς ἔθυε καὶ πανήγυρις συνεκροτεῖτο. τεχνίτας δὲ, τοὺς ὑποκριτὰς οὕτω καλεῖ κωμικούς τε καὶ τραγικούς. τὴν δὲ τοῦ ἤθους ἔμφασιν, ἣν περιτίθησι τῷ Σατύρῳ, ἔδειξε διὰ τῆς διανοίας τοῦ λόγου. τὸ γὰρ σιγᾶν καὶ μὴ φθέγγεσθαι σημεῖον τοῦ στένειν καὶ ἀνιᾶσθαι τοῖς συμβεβηκόσι γίγνεται.

— 11. τί δὴ μόνος οὐδὲν [10]ἐπαγγέλλεται] Τὸ μὲν [10]ἐπαγγέλλεσθαι αἰτεῖν σημαίνει. ὅτι δὲ ἔθος τῷ Φιλίππῳ διαφθείρειν ἐν συμποσίῳ συνίστησι, καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἐπαινεῖ

[1] γεγένηται Ald. Ben. [2] ἢ τὸ Ald. Ben. [3] εὐεργετήσειν Bk.
[4] δὲ μὲν τοῦ Ben. [5] μᾶλλον omittunt Ald. Ben. [6] οὐ Ben.
[7] παραβάσεως Ald. Ben. [8] ἀγνώμων Bk.
[9] οὐκ omittunt Ald. Ben. [10] ἀπαγγέλλ. Ald.

Εὐεργετῆσαι] F. εὐεργετήσειν. Idem.
Ἀβέλτερος] Intelligere et facere amici officium. Sed hæc vox non placet. F. ἀγνώμων. Idem.

τοῦ σιωπῶντος. μικροψυχίαν δὲ ὠνόμασε τὴν περὶ τὰ χρήματα φειδώ. ἡ δὲ πλάσις σύμπασα τὸ ἦθος ἐμφανίζει, ὅπως χρημάτων κρείττων ὁ Σάτυρος, καὶ ταῦτα τεχνίτης ὢν καὶ συνήθειαν ἔχων τοῦ λαμβάνειν. καὶ ἡ πολλὴ δὲ παράκλησις, καὶ ὁ μετὰ τοῦ δέους λόγος, καὶ τὸ μὴ ἐπιδραμεῖν εὐθὺς ταῖς αἰτήσεσι μέγεθος μὲν ἐμφανίζει τῆς αἰτήσεως, εὔνοιαν δὲ τοῦ αἰτοῦντος.

— ult. δεδοικέναι δὲ μὴ διαμάρτῃ] Δι' ὧν εὐλαβεῖσθαι προσποιεῖται, πλέον εἰς τὸ δοῦναι παροξύνει τὸν Φίλιππον.

P. 283. 2. καί τι καὶ νεανιευσαμένου τοιοῦτον] Τὸ ἀλαζονικὸν αὐτοῦ καὶ αὔθαδες διαβάλλει. ἐμφαίνει δὲ βαθέως ὅτι καὶ Φωκέας, εἰ ἐξῄτησε Φίλιππον Αἰσχίνης, οὐκ ἂν ἀπέτυχεν.

— 7. αἰχμάλωτοι γεγόνασιν] Οὐδὲν ἁμαρτήσασαι τῆς ἀλλοτρίας μετεσχήκασι τύχης.

— 9. βούλομαι δέ σε ἀκοῦσαι] Ἵνα μὴ ἄλλο τι ὑποπτεύσῃ Φίλιππος, διδάσκει αὐτὸν τὴν αἰτίαν ∓ τοῦ αἰτήματος, δηλονότι ἕνεκα ∓ τοῦ μὴ ∓ αὐτὰς ἑαυτῶν οὔτε πατρὸς οὔθ' ἡμῶν ∓ ἀνάξιον παθεῖν. ὥραν [1] γάμου γὰρ [2] ἐχούσαι, μὴ διὰ τὴν ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων πορνεύσωσι.

— 13. τοσοῦτον κρότον] Τὸ ἴδιον τῆς εὐημερίας τῆς ἐν τῇ Κωμῳδίᾳ προσέθηκεν ὁ ῥήτωρ.

— 14. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν] Τὰς ἀνθρωπίνας ἠλέησε τύχας, καὶ πέπονθέ τι ἀνθρώπινον.

— 15. καίτοι τῶν ἀποκτεινάντων] Ὅσον εὔκαιρος αἴτησις ἰσχύει, δεδήλωκε, δι' ὧν ἐπελάθετο τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν εὐνοίας ὁ Φίλιππος.

— 18. ἐξετάσωμεν δὴ] Εἰρωνείᾳ διέσυρε τὴν ∓ τοῦ Αἰσχίνου ∓ δόξαν. διὰ δὲ τοῦ κληθέντες γὰρ οὗτοι δηλοῖ ὅτι αὐτὸς οὐ κέκληται· ᾔδει γὰρ ὅτι οὐ πεισθήσομαι. διὰ δὲ τοῦ οὐκ ἐπορεύθην μεῖζον αἰνίττεται, ὡς καὶ κληθεὶς οὐκ ἀπελήλυθε. δηλοῖ δὲ ὅτι ὁ τοῦ τυράννου παῖς οὐκ ἠγνόησε διακρῖναι τοὺς εὔνους καὶ δύσνους τῇ πόλει· καλεῖ γὰρ Αἰσχίνην καὶ Φιλοκράτην καὶ Φρύνωνα. οὕτως ᾔδει τοὺς ὁμοίους συγκροτεῖν εἰς συμπόσιον.

— antep. τὸν υἱὸν τοῦ Φαιδίμου] Ἀπὸ τοῦ πατρὸς χαρακτηρίζει τὸν παῖδα. ὑπέμνησε δὲ καὶ τῶν συμβεβηκότων τῇ πόλει δεινῶν· καὶ ὅτι ἐδείπνουν [3] παρὰ τῷ παιδὶ τοῦ λυμηναμένου τότε τὴν δημοκρατίαν. εἰκὸς γὰρ ἦν τεθραμμένον ἐν ὕβρει τοιαῦτα συγκροτεῖν συμπόσια [4] γεγυμνωμένα τοῦ σώφρονος. καὶ τὸ ᾤχοντο πλείστην ἐμφαίνει τὴν ἡδονήν. μόνον οὐκ ἦσαν ὑπόπτεροι φθάσαντες τῇ παρουσίᾳ τὴν κλῆσιν.

— pen. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπορεύθην] [5]Ἔμφασιν μὲν ἔχει τοῦ αὐτὸν μὲν κληθέντα μὴ ἀπελθεῖν· ἔχει δὲ καὶ μεσότητα τοῦ μὴ κληθῆναι. τὸ γὰρ κληθέντες οὗτοι, [6]ὅτι οὐ διὰ καταφρόνησιν οὐκ ἐκλήθη αὐτὸς, δείκνυσιν· ἀλλ' ὅτι ἐγινώσκετο μισῶν τοὺς τριάκοντα καὶ τοὺς τῶν λυπησάντων παῖδας τὴν πόλιν.

— ult. ἐπειδὴ δὲ ἧκον εἰς τὸ πίνειν] Παυσάμενοι τοῦ ἐσθίειν ἔπινον μόνον· καὶ εἰκότως ἐμεθύσκοντο καὶ παρῴνουν. τὸ δὲ μετὰ δεῖπνον ἥκειν εἰς * [7] φιλοποσίαν, ἱκανὸν εἰς κατηγορίαν ἀνδρὸς πρεσβευτοῦ καὶ ῥήτορος. τὴν δοκοῦσαν δὲ σωφροσύνην ἐξελέγχει, δεικνὺς ἀκρατῆ περὶ μέθην.

— ibid. εἰσάγει τινὰ] Ἵνα ἡ εἴσοδος τῆς γυναικὸς καιρὸν τὸν πρέποντα λάβῃ, πίνουσιν αὐτοῖς καὶ μεθύουσιν εἰσάγει. δείκνυσι δὲ συγγένειαν τῶν [8] συμποσίων, ὅτι ὁ μὲν Φίλιππος μετ' Ὄλυνθον [9] ἁλοῦσαν ἤγαγε συμπόσιον· ὁ δὲ Ξενόφρων συνεκρότει συμπόσιον ἐπὶ τοῖς λαφύροις καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις τῶν Ὀλυνθίων. ἐλευθέραν δὲ καὶ σώφρονα εἰπὼν, τὸ οἰκεῖον ἦθος καὶ ἣν [10]εἶχεν ὑπόληψιν περὶ Ὀλυνθίων ἐπισημαίνεται. ἐλευθέραν δὲ καὶ σώφρονα [11]γενομένην, καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν οὐ διέφθειρεν ἡ τύχη τὸν τρόπον, οὐκ ἤμειψεν ἡ δουλεία τὴν γνώμην. ἵνα δὲ παροξύνῃ τοὺς ἀκούοντας, τῆς αἰχμαλώτου γυναικὸς ἐμνημόνευσεν· ἵνα δὲ ἀφέληται τὴν Αἰσχίνου δόξαν, τὴν ἀκρασίαν καὶ ἀκολασίαν διεκωμῴδησεν· ἵνα δὲ πιθανότητα ὁ λόγος λάβῃ, ὡς ἐν ποιήσεως εἴδει συνέπλασε τὸ διήγημα, ἐνάργειαν τῷ λόγῳ διδούς.

P. 284. 2. οὑτωσὶ πίνειν ἡσυχῇ καὶ τρώγειν] Ἔδει τινὰ εἶναι τὸν ἐξαγγέλλοντα, ἵνα καὶ ὁ λόγος τὴν πίστιν λάβῃ καὶ ὁ ἐξαγγέλλων μαρτυρίαν ἔχῃ τῆς ἀκολασίας μὴ κοινωνεῖν. τὸ δὲ ἠνάγκαζον βεβαιοῦντός ἐστι τῆς γυναικὸς τὴν σωφροσύνην· καὶ ἡσυχῇ προσθεὶς πιθανότητα εἰργάσατο. οὐ γὰρ ἦν ἀπεικὸς ἀναγκαζομένην, * εἶθ' ὁρῶσαν ἡσυχῇ κοινωνεῖν τραπέζης, μηδὲν [12] οἰομένην ἀδικήσεσθαι.

— 3. ὡς διηγεῖτο Ἰατροκλῆς ἐμοὶ τῇ ὑστεραίᾳ] Αὐτῇ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ οὐδὲ συντυχεῖν μοι δεδύνηται, διὰ τὸ μέχρι τῆς ἑσπέρας κατεσχηκέναι τὸ συμπόσιον. τὸ δὲ ἐμοὶ ἔμφασιν ἔχει τῆς αὐτοῦ ὀρθῆς προαιρέσεως. οὐ γὰρ ἂν αὐτῷ

[1] γάμου omittunt Ald. Ben. [2] ἔχουσας Ald. Wolf.
[3] παρὰ παιδίον Ald. παρὰ παιδὶ Ben. Bk. [4] γεγυμνασμένα Ald. Ben.
[5] ἔκφασιν Ald. Ben. [6] οὐ διὰ Ald. οὐχ ὅτι διὰ Ben.
[7] φιλοτησίαν Bk. [8] συμποτῶν γρ. M. Ben.
[9] ἁλοῦσαν omittunt Ald. Ben. [10] εἶπεν Ald. Ben.
[11] γενομένην omittunt Ald. Ben. Bk. alterum porro scholium hic facit Bk.
[12] οἰομένης Ald.

Φιλοποσίαν] F. φιλοτησίαν. Idem.
Εἶθ' ὁρῶσαν] Non video, quid hæc verba sibi velint. Idem.
Ἀδικήσεσθαι] F. ἀδικηθήσεσθαι. Idem.

διηγεῖτο, εἰ μὴ ᾔδει ὅτι ἀγανακτῆσαι ἔμελλεν.

— 4. ὡς δὲ προῄει τὸ πρᾶγμα] Οὐκ ἀθρόως ἐξήγγειλε τὴν ἀκολασίαν. οὐ γὰρ πιθανὸν οὐδὲ ῥητορικὸν ἦν εὐθὺς * ἀπιθάνως ἐπιβαλεῖν τῷ πράγματι καὶ τῆς ἀκμῆς γενέσθαι τὸν ἔλεγχον, ἵνα ἡ ἀνάγκη [1] τὴν φύσιν ἐξελέγχῃ καὶ τὴν προαίρεσιν. οὐ γὰρ ἦν ἀπεικὸς παρὰ τῷ τυράννῳ εἰς ὕβριν γυναῖκα αἰχμάλωτον γενέσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ ἀνέστησαν οἱ δικασταὶ καὶ εἴασαν [2] τὸν ῥήτορα λέγοντα, τοῦ Εὐβούλου συμπράττοντος [3] μὲν τῷ Αἰσχίνῃ, μισοῦντος δὲ τὸν ῥήτορα, εἰπόντος αὐτοῖς, Τοιούτων αἰσχρῶν ἀνέχεσθε λέγοντος Δημοσθένους; [4] ῥυτῆρα δὲ μάστιγα· κυρίως δὲ λέγεται ῥυτὴρ ὁ χαλινὸς, παρὰ τὸ ῥύεσθαι καὶ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν ἡνιόχων.

— 5. καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον] Μίμησις ἀκριβὴς τῶν ἀκρατῶς ἐχόντων. προσποιοῦνται γὰρ εἶναι καὶ μουσικοί. τῆς δὲ [5] αὐτοῦ ἀσελγείας καὶ τὸ ᾄδειν κελεύειν καὶ τὸ κατακλίνεσθαι.

— 6. ἀδημονούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου] Ἔδει εἰπεῖν, βοώσης καὶ ἐπικαλουμένης τοὺς βοηθήσοντας, οὐκ ἀδημονούσης· ἀλλὰ τῆς φύσεως τὴν ἀσθένειαν διὰ τῆς λέξεως ἐνέφηνεν. οὕτως οἶδεν οἰκείοις χρῆσθαι ὀνόμασι, σημαίνουσι τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων τὰς φύσεις.

— ibid. καὶ οὔτε ἐθελούσης] Ἵνα τὸ μὴ θέλειν τῆς γνώμης ἔργον γένηται, τὸ δὲ μὴ ἐπισταμένης τῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ βίου· οὐ γὰρ ἤκτο διὰ τοιούτων.

— 7. ὕβριν τὸ πρᾶγμα ἔφασαν] Ὅταν μὲν δέῃ διαβάλλειν εἰς δωροδοκίαν, Φιλοκράτης συνάπτεται· ὅτε δὲ εἰς ἀκολασίαν καὶ ἀκρασίαν, [6] τότε Φρύνων διὰ τὴν περὶ τὸν υἱὸν πρᾶξιν. οὐ γὰρ ἦν ἀπεικὸς τὸν προδόντα τὴν ὥραν τοῦ παιδὸς, τοῦτον εἰς γυναῖκα ἀλλοτρίαν ὑβρίζειν.

— 8. καὶ οὐκ ἀνεκτὸν εἶναι τῶν θεοῖς ἐχθρῶν] Ἐνταῦθα λαμπρῶς ἣν ἔχουσι δυσμένειαν πρὸς τὴν δημοκρατίαν ἐξήλεγξεν. ταῦτα γὰρ, φησὶ, τῆς πικρίας, ἣν ἔχουσι πρὸς τὸν δῆμον, ἔστι τεκμήρια· τὸ δὲ τρυφᾷν οἷον ἐν ἐξουσίᾳ εἶναι τοῦ πράττειν ὅτι βούλεται.

— 9. καὶ κάλει παῖδα] Μιμεῖται, ὥσπερ ἐν δράματι, τὸν τρόπον ἐξεστηκότων ἀνδρῶν μέθῃ καὶ ἔρωτι πεπληγότων.

— antep. εἰπούσης [7] τι καὶ δακρυσάσης] Καλῶς εἰσήγαγε τὰ [8] ὑπὲρ ἐκείνης ῥηθέντα, ἵνα ὁ ἀκροατὴς οἴηται περιαλγοῦσαν αὐτὴν ἐπικαλεῖσθαι τὴν Ἀθηναίων πόλιν. [9] τὸ τι γὰρ εἰπεῖν ἔμφασιν ἔχει, ὅτι ἐπὶ τὴν πόλιν ἀνέδραμε ταῖς ἐλπίσιν ὑπογογγύσασα καὶ ταῦτα φάσκουσα, Παρὰ τῶν Ἀθηναίων ὑπομενῶ; ἆρα μὴ ἐν Σκύθαις εἰμί; οὗτοι τῆς φιλανθρωποτάτης πρέσβεις πόλεως; καὶ τὸ ἐδάκρυσε δὲ, ὅτι ἐξ ὧν ἤλπισεν ἐλεεῖσθαι, παρὰ τούτων ὑβρίζετο.

— ibid. περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον] Καὶ τὸ ἄγριον καὶ τὸ αἰσχρὸν σημαίνει τῆς γνώμης. ἐγύμνου γὰρ τὸ σῶμα, διότι πρὸς ἡδονὴν ᾔδει γιγνόμενον τοῖς θεωμένοις.

— pen. ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλὰς] Τὸ ἄμετρον τῶν πληγῶν τὴν πρὸς τὴν πόλιν βεβαιοῖ δυσμένειαν.

— ibid. ἔξω δ' αὐτῆς οὖσα] Ἐμαρτύρησε τῆς γυναικὸς τὴν σωφροσύνην. οὐ γὰρ ἂν κατέφυγεν ἐπὶ τὸν συνηδόμενον ταῖς ἀσελγείαις. οἶδε γὰρ πάντως αὐτὸν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις [10] ἀηδιζόμενον· ὅθεν αὐτὸν ὑπέθετο καὶ διηγούμενον αὐτῷ τῇ ὑστεραίᾳ τὰ γιγνόμενα. οὐ κατὰ προαίρεσιν δὲ ἀνατρέπει τὴν τράπεζαν. τοῦτο δὲ ὡς πρὸς τὸ ὑπ' Αἰσχίνου εἰρημένον κατὰ τοῦ ῥήτορος· Ποῦ δ' ἅλες; ποῦ τράπεζαι; ἰδοὺ γὰρ ἃ αἰτιᾶται αὐτὸς πεποίηκε.

P. 285. 3. καὶ γὰρ ἡ παροινία] Καλῶς ὠνόμασεν ἐπὶ τοιούτοις [11] ἔργοις κάθαρμα τὸν Αἰσχίνην. * αὐτῷ γάρ ἐστι κάθαρμα τὸ καθαιρόμενον καὶ ὃ ἂν ἀποσείσαιτό τις. ἵνα δὲ μὴ μικρὸν ἡγήσωνται οἱ ἀκούοντες τὸ γιγνόμενον, ηὔξησεν αὐτὸ τῇ μαρτυρίᾳ τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν Ἀρκάδων, * γένεσιν Ἑλληνικοῖς καὶ ἀντικειμένοις τῇ πόλει. λυπεῖ δὲ τοὺς ἀκούοντας, ὅταν τὰ παρ' αὐτοῖς συμβαίνοντα ἡδονὴν καὶ γέλωτα κατασκευάζει τοῖς ἐναντίοις· ἐχθροὶ γὰρ καὶ Ἀρκάδες καὶ Θετταλοί.

— 5. καὶ Διόφαντος ἐν ὑμῖν] Οὐκ ἐκ τῆς Δημοσθένους μόνης κατηγορίας φαίνεται δεινὸν τὸ [12] γεγονὸς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς Διοφάντου καταβοήσεως· ὅτι μέντοι γε τοῦ βίου ἕνεκα τοῦ Αἰσχίνου καὶ τῆς ὑπολήψεως ἐῤῥέθη σύμπαντα, δῆλον ἐκ τῶν ἐπαγομένων. τί γὰρ, φησίν; καὶ τοιαῦτα συνειδὼς αὑτῷ πεπραγμένα, καὶ ἑξῆς οὕτως. * ἄρα ἐφαίνετο ὁ Δημοσθένης ἀνιώμενος ἐπὶ τῇ ὑπολήψει καὶ τῇ δόξῃ, ἧς ἐτύγχανε παρὰ τὴν ἀξίαν, [13] Αἰσχίνου. ἀνιῶσι γὰρ τὸ φρόνημα τῶν ἐλευθέρων οἱ παρ' ἀξίαν εὖ πράττοντες· καὶ ἐπιμαρτυρεῖ τῷ θεωρήματι καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ, τοῖς βαρβάροις ἀξιῶν φθονεῖν παρὰ τὴν ἀξίαν πολλῶν κυρίοις καθεστηκόσι.

[1] τῆς φύσεως Ald. Ben. [2] τὸν omittit Ald. [3] μὲν omittunt Ald. Ben. [4] ῥυτῆρα δὲ μάλιστα] Κυρίως κ. τ. λ. Ald. Ben. ῥυτῆρα] Μάστιγα. κυρίως κ. τ. λ. Bk. [5] αὐτῆς Bk. [6] τόν τε Ald. [7] τὸ Ald. omittit Ben. [8] γρ. ὑπ' M. Ben. Bk. [9] τότε Ald. τό, τε Ben. [10] ἀνδριζόμενον Ald. Ben. [11] μίσοις Ald. μέσοις Ben. [12] γένος Ald. Ben. [13] Αἰσχίνης Ald. Ben.

Αἰσχρῶν] M. ψευδῶν. Idem.

Τῆς δὲ αὐτοῦ ἀσελγείας] F. τῆς δὲ αὐτῆς ἀσελγ. Idem.

Γένεσιν Ἑλληνικοῖς καὶ ἀντικειμένοις τῇ πόλει] Quia præcedit τῶν Θετταλῶν, fortasse pro dativis genitivi substituendi sunt. Idem.

— 12. καὶ παῖδα ὄντα ἐν θιάσοις] Ἀναμίξας τὴν ἡλικίαν, τὴν διαβολὴν ὑπέφηνε. δοκεῖ δὲ ταῦτα εἶναι μυστήρια δημοτελῆ καὶ κοινὰ καὶ οὐ πάνυ σεμνά.

— 14. καὶ δυοῖν [1] καὶ τριῶν δραχμῶν] Ἐνίοτε γὰρ λαμβάνοντες οἱ γραμματεῖς ἀργυρίδιον ἑτέρως ἀνεγίνωσκον πρὸς τὸ χρήσιμον [2] τῶν μισθωσαμένων τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα.

P. 286. 6. [3] ἐγγυτάτω μανίας] Τὸ ψιλῷ λόγῳ δωροδοκίας ὀνειδίζειν τῷ φιλοπόλιδι.

— 8. ἀκούω γὰρ αὐτὸν] Ἕως ὧδε ἐπλήρωσε τὸ περὶ κατηγορίας Αἰσχίνου. ἐντεῦθεν δὲ βούλεται καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογήσασθαι εἰς ἃ αὐτοῦ κατηγόρησεν Αἰσχίνης. καλῶς δὲ ἐποίησεν, ὅτι ἐν τοῖς ἐπιλόγοις ἔταξε ταῦτα καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἀγῶσιν. [4] ἢ γὰρ ἂν ἐδόκει ἑαυτοῦ κατηγορεῖν.

— ibid. πάντων ὧν κατηγορῶ] Τῇ ὑπερβολῇ διὰ τοῦ πάντων εἰπεῖν ἐμφαίνει τὸ ἄτοπον καὶ ὅτι ψεύδεται.

— 12. ἐμοῦ μέντοι τίς [5] κατηγορεῖ] Οὐ γὰρ εἰ Δημοσθένης μετέσχεν, ἤμειψεν ἡ φύσις τὰ πράγματα.

— 13. ἐγὼ μὲν γὰρ εἰ ταῦτα] Συντρέχει πρῶτον τῇ ἀντιπαραστάσει χρώμενος. θαῤῥεῖ γὰρ αὐτοῦ τῇ ποιότητι.

P. 287. 3. οὐκοῦν ὡς οὐ κεκοινώνηκα] Ἐντεῦθεν ἡ ἔνστασις.

P. 288. 11. ὅτ' αὐτὸν εἰᾶτε πρεσβεύειν] Βουλόμενον γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τὴν τρίτην ἐξελθεῖν πρεσβείαν, ἣν ὡς νοσῶν παρῃτήσατο, οὐκ εἴων ἐξελθεῖν· ἀλλ' ἐκώλυε μὲν ἡ πόλις, * [6] κατηγορούμην δ' ἐγώ. καὶ ἔστι μὲν ὡς δυσχεραίνοντος τὰ ῥήματα, ἴσως δὲ καὶ διὰ τὴν τέχνην καὶ τὴν ὑπόκρισιν.

— 14. ἃ κἂν ἐχθὲς ἑωνημένος] Οὐ προμελετήσας οὐδὲ προπεπαιδευμένος, ἀλλὰ ἐχθὲς ἐκ βαρβάρων ἥκων.

— 18. ἢ μετειληφὼς] Τὸ μέρος μετ' ἐμοῦ λαβὼν, ἵνα τέως ὁμολογήσῃ εἰληφέναι ὁ Αἰσχίνης.

⸗P. 289. 6. λογισταῖς]⸗ Λογισταὶ ἐκαλοῦντο οἱ εἰσάγοντες ἐν τῷ δήμῳ τοὺς ὑπευθύνους. ἀρχὴ γὰρ ἦν καὶ αὕτη ἡ τῶν λογιστῶν.

— ibid. ἔχων μάρτυρας] Τοὺς ἀκούοντας. οἷον ἐπὶ μαρτύρων λέγων πολλῶν.

— 8. καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ὑπεργέλοιον] Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔφευγον τὰς εὐθύνας, αὐτὸς δὲ ἐκώλυεν.

⸗ P. 290. 2. Οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ] Τοῦτ' ἔστιν, οὐδείς μοι λόγον μετὰ ταῦτα δίδωσιν, οὐδὲ ἀπολογίαν, ἤγουν οὐκ ἐξέσται μοι μετὰ ταῦτα περὶ τῶν ἐμοὶ κατηγορημένων ἀπολογεῖσθαι.

— 5. ἔτι τοίνυν κἀκεῖνα σκοπεῖτε] Πληρώσας τὴν οἰκείαν γνώμην ἀπὸ τῆς ποιότητος δικαζόντων, ἐπιλογίζεται καὶ ἧς ἔχουσι προαιρέσεως ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ τίνα δόξαν περὶ αὐτῶν ἕξουσιν οἱ Ἕλληνες, εἰ κακῶς κρίνοιεν τὸν παρόντα ἀγῶνα. ἔχοντος δὲ ὑπόληψιν κατὰ τὴν πόλιν Αἰσχίνου οὐ φαύλην οὐδὲ ἄδοξον ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸν Τίμαρχον ἔκρινε, ταύτην τὴν δόξαν [7] ἀπωθεῖσθαι Δημοσθένης βουλόμενος καὶ δεῖξαι τὸν βίον οὐ συμφωνοῦντα τῇ δόξῃ, ὑπέθετο δύο συμπόσια, ὅμοιον ὁμοίῳ παρατιθείς. τόπος μὲν γὰρ ὁ αὐτὸς τῷ συμποσίῳ ὑπόκειται ἡ Μακεδονία· τὰ δὲ πρόσωπα ὅμοια. ὑποκριτὴς γὰρ τραγῳδίας Αἰσχίνης· ὑποκριτὴς δὲ καὶ ὁ Σάτυρος. * [8] φιλοποσία ἐν ἀμφοτέροις, καὶ * [9] κρίσις τῆς περὶ τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίας καὶ μέθης. οὐκοῦν ὁ μὲν Σάτυρος παρθένους ὥραν ἐχούσας γάμου [10] αἰτεῖ διὰ σωφροσύνην οὐχ ἡττημένος τῆς ὥρας ἀλλὰ σώζων ταῖς κόραις τὰς ὥρας. ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ Ἀθηναῖος γυναῖκα συνοικοῦσαν ἀνδρὶ λαβὼν, ἡττᾶτο τῆς ὄψεως, καὶ μεθύων διεθερμαίνετο. καὶ ἐπειδὴ τὸ λεγόμενον ὕποπτον ἦν, δέδωκε τῷ δράματι [11] τόπον τὴν τοῦ τυράννου ξενίαν, τοῦ τῶν τριάκοντα. ἔδει γὰρ παρὰ ἀνδρὶ ἀσώτῳ συγκροτηθῆναι συμπόσιον. καὶ ἵνα ὁ λόγος τὴν πειθὼ προσλάβῃ, πότος μετὰ τὸ δεῖπνον συνίσταται· καὶ ὁ μὲν τὰς θυγατέρας τοῦ λυπήσαντος τὸν Φίλιππον σώζειν αἱρεῖται — τῶν γὰρ ἀπεκτονότων τὸν ἀδελφὸν τοῦ Φιλίππου Ἀλέξανδρον εἷς ἦν Ἀπολλοφάνης —, ὁ δὲ τῶν συμμάχων τῶν τοῖς Ἀθηναίοις Ὀλυνθίων γυναῖκα καὶ αἰχμάλωτον ὕβρισε, καὶ ἣν ἔδει ἐλεεῖν, ταύτην ᾐκίζετο.

— 10. εἰ παρ' ἐκείνῳ τοὺς ἐκείνου τις εὐεργέτας] Φανερῶς μὲν εὐεργέτην Φιλίππου τὸν Αἰσχίνην εἴρηκε, βαρὺ τὸ πρᾶγμα ποιῶν, ἑαυτὸν δὲ τῆς πόλεως· οὐκέτι διὰ τὸ φορτικὸν, καίτοι τοῦ νοήματος ἴσον ἀπαιτοῦντος.

P. 291. 7. μηδ' εἰ φαῦλον ἐγὼ] Πρὸς τὸ καλὸν καὶ μέγα φαῦλον ἐπήγαγεν, ὃ δηλοῖ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ εὐτελές.

P. 293. 16. συνεπισπάσησθέ με] Συνελκύσητε, συγκατενέγκητε.

— 17. νῦν δὲ ἀναπεπτωκότες] Οἷον ὕπτιοι καὶ νυστάζοντες, ἀλλ' οὐκ ὀρθοὶ καὶ νήφοντες.

— ult. νῦν λέγειν ἐξάγομαι] Μανίας γὰρ ἐνέπλησάν με οἱ δυσσεβεῖς οὗτοι, ὥστε καὶ ἃ κρύπτειν ἔκρινον ἀναγκασθῆναι βοᾶν.

P. 294. 2. καὶ ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέ-

[1] ἢ Bk. [2] τῶν μισθωσαμένων omittunt Ald. Ben. [3] ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις] Ἐγγυτάτω μανίας καὶ ψιλῷ Ald. Wolf. [4] ἢ Ben. [5] γρ. κατηγορία M. Ben. [6] κατηγόρουν Bk. [7] ἀποθέσθαι Ald. Ben. [8] φιλοτησία Bk. [9] χρῆσις Bk. [10] ἔτι Ald. Ben. [11] ἄτοπον Ald. Ben.

Κατηγορούμην δ' ἐγὼ] F. κατηγόρουν δ' ἐγώ. Idem.

Φιλοποσία] F. et hic φιλοτησία, ut supra. Idem.

Καὶ κρίσις] F. χρῆσις. Idem.

γονεν] Ἵνα μὴ ἀντιπίπτῃ Τί οὖν εἰ τὴν φιλίαν ἔλυσας αὐτὸς κακὸς περὶ αὐτὸν φανείς; φησίν· ἀφ' οὗ πρὸς Φίλιππον ἀφῖκται καὶ τὰ Φιλίππου φρονεῖ, κἂν ἡ τύχη συνάψῃ [1] με αὐτῷ καὶ ἀναγκασθῶ που συντυχεῖν, * κατὰ περίστασιν ἀμύνεται θᾶττον ἀποπηδῶν.

— 5. μετὰ δ' Αἰσχίνου περιέρχεται] Ἵνα μή τις ὑπολάβῃ, ὅτι ἄγριός ἐστι καὶ σκαιὸς τὸν τρόπον διὰ τοῦτό σε ἀποφεύγει, ἐπάγει, ὅτι Μετ' Αἰσχίνου περιέρχεται πᾶσαν τὴν πόλιν.

— ult. τούς γε οὐδένα βουλομένους] Ἢ διὰ [2] τὸ φθονεῖν τοῖς οὖσιν ἀγαθοῖς, ἢ διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι εἶναί τινα [3] μέγαν ἐν τῇ πόλει.

P. 295. 5. Ἀθήνηθεν ἐπρέσβευσάν τινες] Σκόπει τὴν μέθοδον, ὅτι, πλειόνων ὄντων πρέσβεων, τοὺς μὲν ἄλλους ἀφῆκεν, τοὺς δὲ τρεῖς τοὺς ἐπισημοτάτους ἐπὶ κακίᾳ ὠνόμασεν, ἑαυτὸν μόνον ὡς εὔνουν ἀντιτιθείς.

— 11. πρὶν εἰς ἄνδρας ἐγγράψαι] Τὴν ὑποψίαν αἰσχρὰν ποιεῖ ἡ ἡλικία.

P. 296. 18. τοῦτον μὲν τοίνυν οὐκ ἔκρινεν Αἰσχίνης] Ἀμύνεται τὸν Φρύνωνα τῆς καταμαρτυρήσεως, καὶ καιρὸν ἔχει τὸ πικρὸν τοῦ λόγου μετὰ τὴν γεγενημένην κατὰ Δημοσθένους ὕβριν. ἐφ' οἷς γὰρ παρελθόντες ἀντὶ τοῦ καταμαρτυρεῖν [4] Αἰσχίνου αὐτὸν ὕβρισαν, ἐπὶ τούτοις παροξυνθεὶς ἐλέγχει τὸν βίον. εἶτα συνίστησιν, ὅτι οὐδὲ σώφρων Αἰσχίνης. προδέδωκε, φησὶ, τὴν ὥραν τοῦ παιδὸς Φιλίππῳ Φρύνων. ποῦ τοίνυν ὁ σωφρονιστὴς Αἰσχίνης; καίτοι γε ἐπὶ παιδὶ μειρακαίῳ δίκαιος ἦν κατηγορεῖν προδοθέντι τυράννῳ, ὃς ἀνδρὸς πρεσβύτου κατηγόρηκεν, ἐκπεφευγότος ἤδη τῷ μήκει τῆς ἡλικίας τὸ ἔγκλημα.

— 19. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας] Ἀπολογεῖται δαιμονίως ὑπὲρ Τιμάρχου, ἔλαττον αὐτῷ κακὸν μαρτυρήσας, καὶ διὰ τούτου τοῦ μείζονος [5] καὶ χαλεπωτέρου μᾶλλον ἀπαλλάξας ἐγκλήματος. ἰταμώτερον γὰρ εἰπὼν αὐτὸν κεχρῆσθαι τῷ * μετὰ ταῦτα βίῳ, συνέδραμε τῷ θράσει καὶ ἀπήλλαξεν [6] αὐτὸν ἑκατέρωθεν τῆς αἰσχύνης, τόν τε ἰταμὸν βίον εἰπὼν καὶ τὴν ἐκ τῆς εὐπρεπείας δόξαν· ἐντεῦθεν γὰρ κἀκείνῳ φῦναι τὴν γένεσιν τῆς διαβολῆς, οὐκ ἐκ τῶν ἔργων οὐδ' ἐκ τῶν βεβιωμένων. κανόνα γὰρ ἡμῖν δίδωσιν ὁ ῥήτωρ, ὅτι ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν φαυλοτάτων ἀπολογίαις ἀφεῖναι δεῖ τι μικρὸν καὶ δέξασθαι δι' οὗ τὸ μεῖζον [7] ἀπωσόμεθα· καὶ γὰρ πιθανὸς ἔσται ὁ λόγος, οὐ [8] τὸ πᾶν ἐκβαλλόντων ἡμῶν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς πορνείας δεχομένων τὴν ἰταμότητα.

— pen. φέρε δὴ καὶ περὶ τῆς ἑστιάσεως] Ἐντεῦθεν λαμπρῶς * εἰσῄει εἰς τὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γενομένην ἀπολογίαν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἔγκλημα κατὰ τοῦ ῥήτορος, ὅτι δωροδόκος. αἱ δὲ ἀποδείξεις διτταί· μία μὲν ὅτι αὐτὸς ἔγραψε τὸ ψήφισμα περὶ ἑστιάσεως τῆς ἐν πρυτανείῳ περὶ τῶν [9] πρέσβεων, * οὕτως ἐκοινώνει τῆς πρεσβείας καὶ τῶν πραττομένων· ἑτέρα δὲ ὅτι αὐτὸς [10] εἱστίασε τοὺς παρὰ Φιλίππου πρέσβεις, καὶ θέαν τὸν ἀρχιτέκτονα [11] αὐτοῖς νεῖμαι προσέταξεν, καὶ φοινικίδας [12] ὑπεστόρεσε, καὶ [13] ὀρικοῖς ζεύγεσιν ἐξέπεμψε μέχρις Εὐρίπου καὶ τῆς Χαλκίδος. περὶ μὲν οὖν τῆς ἑστιάσεως τῶν πρεσβευτῶν ἔστιν οὕτως εἰπεῖν τὴν διάνοιαν Αἰσχίνου· Εἰ μὲν ἐδωροδόκησαν, δῆλον ὅτι καὶ Δημοσθένης ὁ ἐπαινέτης, εἰ δὲ μὴ αὐτὸς, οὐδὲ ἐκεῖνοι· περὶ δὲ τῶν κατὰ Φίλιππον, ὅτι Εἰ ἐδίδου Φίλιππος τοῖς θεραπεύουσιν αὐτὸν, καὶ τοῖς ἐκείνου πρέσβεσιν ἔδει δοῦναι. πρὸς μὲν οὖν τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀντιθέσεως χρῶμα ἀπέδωκε λύων ἀπὸ τοῦ χρόνου, εἰπὼν, Πρὸ τοῦ φανεροὺς αὐτοὺς γενέσθαι προδότας γέγραπται αὐτῷ τὸ ψήφισμα· πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι Ἐξένισα τοὺς Φιλίππου πρέσβεις, κατὰ συνδρομὴν ἀπήντηκεν ἀντιστατικῷ χρησάμενος, Ὑπὲρ ὑμῶν ἐξένισα, ἐνδεικνύμενος ὅτι καὶ ἐν πᾶσι πλεονεκτοῦμεν καὶ ἐν ταῖς παρ' αὐτοῖς νομιζομέναις εὐδαιμονίαις τοὺς Μακεδόνας, καταγελῶν εἰ ἐν τοῖς συμποσίοις ὁρίζονται τὴν εὐδαιμονίαν. οὔτε δὲ τῶν [14] ὀρικῶν ζευγῶν οὔτε τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ στρωμάτων οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἐπεμνήσθη φοβηθεὶς ὀχυρωτέραν δι' αὐτῶν τὴν ἀντίθεσιν ἀπεργάσασθαι. ἔδοξε δὲ λύειν σύμπαντα ταῦτα συλλαβὼν τῷ τῆς λαμπρότητος καὶ τῷ τῆς [15] εὐδαιμονίας ὀνόματι. ἐφ' οἷς γὰρ εἶδεν αὐτοὺς σεμνυνομένους καὶ μεγαλαυχουμένους, ταῦτα ἀπέφηνε πάντα μικρὰ διὰ τῆς οἰκείας μεγαλοπρεπείας καὶ ὧν παρέσχετο.

P. 298. 11. ἴσως τοίνυν ἀδελφὸς] Ἐκβολὴ τῶν συνηγόρων ὡς ἐν [16] τοῖς ἐπιλόγοις. ἐν δὲ ταῖς λέξεσιν [17] ἐκακούργησεν [18] ἴσως εἰπὼν, ὡς καὶ τῶν ἀδελφῶν αἰσχυνομένων αὐτῷ βοηθῆσαι διὰ τὴν περιφάνειαν τῶν ἀδικημάτων. ἐπειδὴ δὲ στρατηγὸς εἷς τῶν ἀδελφῶν Αἰσχίνου γέγονε καὶ λαμπρός ἐστιν ἐν τῇ πόλει, τῆς στρατηγίας ἀφέμενος καὶ τὸν ἔμπροσθεν διασύρας βίον, τὴν [19] εὔκλειαν ἣν ἔχουσιν ἀνῄρηκε τῇ τῶν ὀνειδῶν τῶν ἀπὸ τοῦ γένους καὶ τῆς ἄλλης αἰσχύνης παραθέσει. εἶτα συνάπτει τὸν μὴ στρατηγήσαντα τῷ στρατηγήσαντι, ἵνα τὴν κοινὴν ποιότητα τῶν τριῶν λάβῃ. ἐπειδὴ γὰρ εἰώθασιν οἱ

[1] με omittunt Ald. Ben. [2] τοῦ Ald. Ben. [3] κακὸν Ald. Ben.
[4] Αἰσχίνου αὐτὸν omittunt Ald. Ben. [5] καὶ omittunt Ald. Ben.
[6] ἑαυτὸν Ald. Ben. [7] ἀποσόμεθα Ald. [8] τῷ Ald. Ben.
[9] πρέσβεων. οὗτος Ald. Ben. γρ. οὕτως M. Ben. Bk. [10] ἑστίασε Ald.
[11] αὐτοῖς νεῖμαι αὐτοῖς Ald. [12] ὑπεστόρευσε Ald. Ben.
[13] ὁρικοῖς Ald. Ben. Bk. [14] ὁρικῶν Ald. Ben. Bk. [15] ψευδομενίας Ald.
[16] τοῖς omittit Ald. [17] γρ. ἐπανούργησεν M. Ben.
[18] ὡς Ald. Ben. [19] εὐδοξίαν γρ. M. Ben. Ald. Bk. εὐδίαν Ben.

Κατὰ περίστασιν ἀμύνεται] Nescio quid hæc verba sibi velint. Idem.

Εὐδίαν] F. εὐδοξίαν, vel εὔκλειαν. Idem.

δικάζοντες πολλάκις καὶ διὰ τὸ εὐπατρίδας εἶναι καὶ διὰ τὸ γένος καταχαρίζεσθαι τοῖς κρινομένοις τὰς ψήφους, [2] ἐξεφαύλισε τὴν παλαιὰν τύχην ἐξετάσας τὴν ὅλην οἰκίαν Αἰσχίνου. ἔδοξε δὲ ἡμῖν θεώρημα τὸ τὰ μέγιστα πᾶσι νομιζόμενα, [3] ὡς μικρὰ καὶ φαῦλα, διαβάλλειν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ Φιλοχάρης ζωγράφος ἦν κατὰ Ζεῦξιν ἢ Ἀπελλῆν ἢ Εὐφράνορα ἤ τινα τῶν ἐνδοξοτάτων, καθελεῖν βουλόμενος αὐτοῦ τὴν τέχνην, ἀλαβαστροθηκῶν καὶ τυμπάνων γραφέα καθεστηκέναι φησὶν, ἀπὸ τοῦ μείζονος ἐπὶ τὸ ἔλαττον καταβάλλων τὸ ἐπιτήδευμα καὶ διασύρων τῇ ταπεινότητι. ‡ ΑΛΛΩΣ. Πεπλήρωται αὐτῷ τὰ τῆς παρεκβάσεως. τὰ δὲ τῶν ἐπιλόγων τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι ἐντεῦθεν ἄρχεται, ἴδιον δὲ καὶ τοῦτο τῶν ἐπιλόγων, τὸ τοὺς συνηγόρους ἐκβάλλειν, ὃ ποιεῖ νῦν· κοινωνεῖ δὲ ὁ ἐπίλογος τῇ παρεκβάσει τῷ προκεῖσθαι τῷ ῥήτορι ἐν ἀμφοτέροις ἢ διαβολὴν ἐργάσασθαι ἢ σύστασιν ἤθους καὶ βίου τῶν προκειμένων. διαφέρει δὲ τῷ τὴν μὲν παρέκβασιν τοῦ μὴ νῦν κρινομένου βίου τὴν ἐξέτασιν ἔχειν, ἀλλὰ τῶν ἐν τῷ ἄλλῳ χρόνῳ βεβιωμένων· τὸν δὲ ἐπίλογον αὐτῶν τῶν κρινομένων αὔξησιν περιέχειν, τῶν συντεινόντων πρὸς αὐτὰ τὰ κρινόμενα. ‡

— antep. ἴσμεν σὲ τὰς ἀλαβαστροθήκας] Τῶν ληκυθίων τῶν μὴ ἐχόντων λαβὰς ἀλλὰ λείων, τὰς [4] κίστας καὶ θήκας. ἐζωγράφουν δὲ αὐτὰς, ἵνα τοὺς ἀγοράζοντας δελεάζωνται. ἔοικε δὲ οὐδὲ σεμνὸν αὐτὸν φάσκειν ζωγράφον, ἀλλ' εὐτελέστατον· ἦσαν γὰρ καὶ θαυμαστότεροι ζωγράφοι.

— pen. τούτους δὲ ὑπογραμματέας] Ἀφόβητον λέγει καὶ τὸν Αἰσχίνην. εἶτα ἐπειδήπερ εἶδεν ἀντιπεσοῦσαν αὐτῷ τὴν τῶν ἀκουόντων ποιότητα — [5] πένητες γὰρ καὶ χειροτέχναι σύμπαντες, ἢ οἱ πλείους —, ἀνῄρηκεν εἰπὼν, καὶ οὐδεμιᾶς κακίας ταῦτα, ἀλλ' οὐδὲ στρατηγίας ἄξια. καὶ ἵνα μὴ τοῦ ἀξιώματος αἰδώς τις τοῖς ἀκούουσι γένηται, [6] ταπεινὸν κατέστησεν αὐτὸν εἰς τὸ δεῖν μᾶλλον χάριν ὁμολογεῖν ἐπὶ τῷ ἀξιώματι, ὅμοιόν τι ποιῶν τοῖς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ γὰρ ἵνα μὴ δυσωπήσῃ κἀκεῖ τοῖς ἀξιώμασιν ὁ Μειδίας, εἰς τὸ δεῖν χάριν αὐτὸν ὁμολογεῖν ἐπὶ τῷ ἀξιώματι τῇ πόλει [7] περιέστησε. προστίθησι δὲ, ὅτι καὶ ἄξιος τιμωρίας ὁ παρ' ἀξίαν τυχὼν ἀξιώματος, καταισχύνων καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸν τηλικούτων ἠξιωκότα δῆμον.

P. 300. 16. ἃ γὰρ ὡρίσω σὺ δίκαια] Ἐπειδὴ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς δωροδοκίας λαμβάνει τὸ κατὰ Τιμάρχου, εἰκότως ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς καὶ προδιοικεῖται αὐτῷ τῆς ἀτιμίας ἄφεσιν· [8] εἰ γὰρ [9] ποιεῖ ταῦτα ἀεὶ καὶ κατὰ μέρος [10] πείθει τὴν πόλιν, ἔστιν ὅτε καιροῦ γενομένου καὶ τὸν ἅπαντα δῆμον πείσει ῥᾳδίως ψηφίσασθαι τὴν ἐπιτιμίαν αὐτῷ. συμπλέκει δὲ [11] τὸ κατὰ Τιμάρχου χρησιμώτερον διὰ δεινότητα· ἐπειδὴ γὰρ [12] Αἰσχίνης, ἀμάρτυρον ἐκείνῳ ἀγῶνα * παρασχόμενος, ἔδοξεν αἱρεῖν τὸν ἐναντίον, βουλόμενος τῶν ὁμοίων τυχεῖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγῶνος, τῶν ὁμοίων παραδειγμάτων ἐμνήσθη, καὶ τὰ συνεκτικώτατα τοῦ λόγου τῆς κατὰ Τιμάρχου κατηγορίας λαβὼν, τοῖς αὐτοῖς καὶ κατ' Αἰσχίνου κέχρηται· οἷς εἰ μὲν ἀκολουθήσωσιν οἱ δικάζοντες, ὀρθῶς νενίκηκεν Αἰσχίνης, εἰ δὲ μὴ πεισθεῖεν, οὐκ ὀρθῶς. εἰ γὰρ ὁ Αἰσχίνης διὰ τούτων νενίκηκεν, ὁ δὲ Δημοσθένης τοῖς αὐτοῖς χρώμενος οὐ νικήσει, οὐ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν οἱ δικασταὶ δικάζοντες ὀφθήσονται· ὥστε καὶ τὴν κατηγορίαν Τιμάρχου διαβεβλῆσθαι, καὶ τὴν κατηγορίαν Δημοσθένους μηδαμῶς ἡττῆσθαι.

P. 301. 2. πῶς; τί;] Πῇ γὰρ, ἐξιόντος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐρωτῶσιν οἱ φίλοι, Πῶς, ὦ Δημόσθενες, ἔχει τὸ πρᾶγμα; τί γέγονεν; εἶτα ἀποκρίνεται αὐτοῖς, Ὠχόμην, αὐτοὺς ἀπατήσας τῷ λόγῳ. ἢ ὅλον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ῥήτορος Πῶς ὑμῖν ἔδοξα; ‡ Τί κατώρθωσα; εἶτα ἐπάγει τὰ ἑξῆς. ἢ τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ ῥήτορος, Πῶς ὑμῖν ἔδοξα; τὰ δὲ ἀπ' ἄλλων. ‡ εἶτα ἐκεῖνοι ‡ ὑπολαμβάνουσι, ‡ Τί κατώρθωσας; καὶ ἐπάγει τὰ ἑξῆς. ἰστέον δὲ ὅτι τῷ μὲν κατηγόρῳ ἔξεστι κατηγορεῖν ὃ βούλεται, τῷ δὲ ἀπολογουμένῳ [13] μόνον τῶν κατηγορηθέντων ποιεῖσθαι τὴν λύσιν.

‡ — 7. οὐδένα μάρτυρα ἔχων] Οὐδένα μάρτυρα δυνάμενος παρασχέσθαι ἐπὶ τούτοις ἐφ' οἷς Τίμαρχον ἔκρινες· ἔλεγες δὲ δηλονότι τάδε τὰ Ἡσιόδου ἔπη. ‡

P. 302. 4. ὡς εἴπερ ἐστὶν ἀληθὴς] Οὐ διστάζων εἶπεν, ἀλλ' ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἐπείπερ, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, Εἴπερ ἦν Ἕλλην ὁ παθών.

P. 303. 7. ἐξαίρετόν ἐστι ὥσπερ γέρας] Ἵνα μὴ ἔχῃ λέγειν, Ἀλλ' οὐκ [14] οἶδα, οὐ γὰρ ὑπεκρινάμην τὸ δρᾶμα· λέγει ὁ τὰς θεατρικὰς ἱστορίας συγγράψας, διὰ τοῦτο τοῖς τριταγωνισταῖς τὰς ὑποκρίσεις τῶν δυναστευόντων παρέχεσθαι, ἐπειδὴ ἧττόν ἐστι παθητικὰ καὶ ὑπέρογκα.

— 10. ὁ Κρέων Αἰσχίνης] Ἤγουν ὁ τὸν Κρέοντα ὑποκρινόμενος Αἰσχίνης.

— ibid. πεποίηται τῷ ποιητῇ] Ἵνα ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν φιλοτιμίαν. οὐ γὰρ ἦν αὐτὸς ὁ ποιήσας. [15] τὰ δὲ ἰαμβεῖά εἰσι ταῦτα.

[1] τοῦ Ald. [2] ἐξεφαύλησε Ald. [3] ὡς omittit Ald.
[4] κύστας Ald. [5] πλανῆται Ald. Ben.
[6] ταπεινὸν omittunt Ald. Ben. [7] παρέστησε Ald. Ben.
[8] ὁ Ben. [9] ποιῶν Ald. Ben. [10] πείθων Ald. Ben.
[11] τῷ Ald. Ben. [12] Αἰσχίνης omittunt Ald. Ben.
[13] μόνων Ald. Ben. [14] οἶδας Ald.
[15] τὰ δὲ ἰαμβεῖά ——— φίλους ποιούμεθα omittunt Ben. Bk.

Πῶς, ὦ Δημοσθένες, ἔχει] F. πῶς, ὦ Αἰσχίνη, ἔχει τὸ πρᾶγμα. Idem.

ΙΑΜΒΕΙΑ ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
Ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
Ἐμοὶ γὰρ, ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν,
Μὴ τῶν ἀρίστων [1] ἅπτεται βουλευμάτων,
Ἀλλ᾽ ἐκ φόβου τὴν γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
Κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
Καὶ μείζον᾽ ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας
Φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
Ἐγὼ γὰρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν ἀεὶ,
Οὔτ᾽ ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
Στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
Οὔτ᾽ ἂν φίλον ποτ᾽ ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
Θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων, ὅτι
Ἥδ᾽ ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
Πλέοντες [2] ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα.

P. 304. 8. ἐῤῥῶσθαι πολλὰ φράσας] Ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν· τῶν διφορουμένων γὰρ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ κακοῦ λέγεται. τὸ δὲ στείχουσαν ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

— 11. καὶ τοὺς βουλομένους εἰπεῖν] Ἑαυτὸν δηλοῖ ἀνεπαχθῶς.

— 12. ταύτης ἔπι τελοῦσα] Τινὲς ἐνόμισαν μίαν λέξιν εἶναι, οὐκ ἔστι δέ· ἀλλὰ τὸ ἔπι συναπτέον πρὸς τὸ ταύτης καὶ τὸ τελοῦσα καθ᾽ ἑαυτὸν, ἵνα ᾖ Ἐπὶ ταύτης τελοῦσα. ἤδη δὲ ἔγνωμεν ὅτι ἐπῳδὸς ἦν ἡ μήτηρ Αἰσχίνου κατὰ τὸν Δημοσθένους λόγον καὶ καθαίρουσα τοὺς μέλλοντας μυεῖσθαι.

— 15. ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω] Μέμνηται τῶν προγόνων Αἰσχίνου· ὅσῳ γὰρ ἂν ἐκ [3] φαύλων καὶ ταπεινῶν ἐπιδείξει γενόμενον, τοσούτῳ μᾶλλον ἀφαιρεθήσεται καὶ τὴν τῆς ὑπολήψεως αἰδῶ καὶ ἄχρι τῆς ἀσελγείας. δύο δὲ μέρη τῶν ἐπιλόγων εἰργάσατο· ἓν μὲν τὸ κατὰ τὸ γένος, ἕτερον δὲ τὸ κατὰ τοὺς λόγους οἷς Αἰσχίνης ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. ἐντεῦθεν τρίτον ἐστὶ μέρος λοιπὸν, ὃ πρὸς τοὺς ἀκούοντάς ἐστιν, ἐκφοβοῦντος ἤδη καὶ ταράττοντος ἐφ᾽ οἷς [4] ἅπασαι πόλεις μεσταὶ προδοτῶν εἰσὶ, φόβον ἐργάσασθαι τοῖς ἀκούουσι βουλόμενος, ὡς οὐ μικρᾶς φροντίδος δεῖ τοῖς παροῦσι πρὸς τὰς ὑπερβαλλούσας δωροδοκίας· ἐν ᾧ μέρει καὶ τὰ κατὰ τὸν Ζελείτην ἐξήτασε, καὶ ὅσα οἱ πατέρες κατὰ τῶν προδοτῶν πολλάκις ἐψηφίσαντο. προστίθησι δὲ καὶ ὅσα ἐπὶ τῆς παρούσης ἡλικίας ἐψήφισται κατὰ προδοτῶν· ἐν ᾧ πάλιν μέρει ὁ Λέων καὶ ὁ Τιμαγόρας καὶ οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν, τῆς εἰρήνης τῆς ἐπὶ Ἀνταλκίδου γενομένης, [5] ἐξεταζόμενοι φαίνονται. * ὁ δὲ ἰατρὸς Ἥρως ἐλέγετο παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· ἐκλήθη δὲ Ἥρως διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, τὸ δὲ κύριον ὄνομα αὐτοῦ Ἀριστόμαχος. ἡ δὲ Θόλος τόπος ἦν, ἔνθα * ἐσιτοδοτοῦντο οἱ τοῦ δημοσίου γραμματεῖς ἢ χειροτονηθέντες ἐκ τῆς πόλεως· ἐκλήθη δὲ Θόλος διὰ τὸ θολοειδὲς καὶ στρογγύλον ἔχειν τὸ σχῆμα. ‡ ΑΛΛΩΣ. Θόλος, τόπος ἐν ᾧ ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις. ‡

P. 305. 4. εἶτ᾽ οὐ σὺ σοφιστὴς, καὶ πονηρός γε] Προστίθησιν ἀπὸ τῆς οἰκείας κρίσεως ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τὴν ῥοπὴν τοῦ κακοῦ, ἵνα τῆς γνώμης ᾖ καὶ μὴ τῆς τύχης τὸ κατηγόρημα.

— 9. φέρε δὴ καὶ περὶ τοῦ Σόλωνος] Σημείωσαι περὶ τοῦ Σόλωνος, ὅτι ἀμφισβητούντων Μεγαρέων καὶ Ἀθηναίων περὶ Σαλαμῖνος, ὁ Σόλων ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν τὴν ἀπόδειξιν ἐποιήσατο, στίχον παρενθεὶς πεπλασμένον,

Αἴας δ᾽ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,

καὶ προσέθηκε τόνδε τὸν στίχον,

Στῆσε δ᾽ ἄγων, ἵν᾽ Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.

τοῦτον δὲ πλάσας τὸν στίχον ἐνίκησεν ἐν τῇ δίκῃ τοὺς Μεγαρέας· ἔδειξε γὰρ ὅτι Ἀθηναίων ἦν ἡ Σαλαμὶς ἐκ παλαιοῦ. σημείωσαι δὲ καὶ τὰ ἐλεγεῖα τούτου· τὰ μὲν πρῶτα,

[6] Ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα [7] μαχησόμενοι περὶ νήσου,
Ἱμερτῆς χαλεπόν τ᾽ αἶσχος ἀπωσάμενοι.

τὰ δὲ δεύτερα,

Ἡμετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ᾽ ὀλεῖται
Αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων
Τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει.
Αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
Ἀστοὶ βούλονται χρήμασι πειθόμενοι.

P. 307. pen. [8] καὶ πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν] Οἱ μέν φασιν, ὅτι ἐπὶ ταῖς πομπαῖς ἐλοιδοροῦντο ἀλλήλοις προσωπεῖα φοροῦντες· ὑποκάτω δὲ πιλίδια ἐφόρουν, ὥστε μὴ βλάπτεσθαι καὶ τρίβεσθαι τὴν κεφαλήν. ὅτι τὸν Οἰνόμαον ὑποκρινόμενος καὶ καταπεσὼν ἐπλήγη καὶ [9] ἐτραυματίσθη καὶ ἐδέδετο τὴν κεφαλὴν οὐ φεύξῃ οὖν τὸ μὴ δοῦναι δίκην κἂν πιλίδιον φορῇς.

P. 315. ult. καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκριζόμενοι] Ὑποκορίζεσθαί ἐστι κυρίως τὸ τοῖς παισὶ πρὸς ψυχαγωγίαν λέγειν τινὰ ὀνόματα, οἷον, ὡς Διόνυσός ἐστιν, ὡς βασιλεὺς, καὶ τὰ τοιαῦτα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ εὐφήμοις ὀνόμασι κλέπτειν τὴν ἀτοπίαν.

[1] ἅπτηται Ald. [2] ὀρθῶς Ald. [3] φαυλοτέρων καὶ ταπεινοτέρων Ben. Bk. [4] ἅπαξ αἱ πόλεις μετὰ προδοτῶν Ald. Ben. [5] ἐξαιταζόμενοι Ald. [6] ἴσμεν Ald. Ben. [7] ναυμαχησόμενοι Ald. [8] κἂν Bk. [9] ἐτραυμάσθη Ald.

Ἀλλ᾽ ἐκ φόβου τὴν γλῶσ.] Ἀλλ᾽ ἐκ φόβου τοῦ γλῶσσαν. Idem.

Ἐσιτοδοτοῦντο] Utrum *frumentum accipiebant*, an *alebantur*? Fortassis ἐσιτοῦντο. Idem.

P. 316. 7. τὴν ἡγεμονίαν καὶ τὸ κοινὸν ἀξίωμα] Κοινὸν ἀξίωμα τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων φησὶν, οὐ τῆς Ἑλλάδος δέ φησι τὴν ἡγεμονίαν· οὐ γὰρ εἶχον ταύτην οἱ Θετταλοὶ, ἀλλ᾽ ἢ τῆς Ἀμφικτυονίας ἢ τῶν οἰκείων πόλεων τὴν ἀρχήν. ἔοικε δὲ λέγειν, ἢ τὸ ἀξίωμα τῆς [1] αὐτῶν ἀρχῆς, ἢ τῆς διοικήσεως τῆς Πυλαίας, ἢ ἁπλῶς τῆς ἐλευθερίας, ὡς προείπομεν.

— 10. τὰς ἐν Ἤλιδι σφαγὰς] Ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἠλεῖοι, οἱ μὲν τὰ Φιλίππου φρονοῦντες, οἱ δὲ τἀναντία βουλόμενοι. εἶτα ἀπέσφαξαν ἀλλήλους, τῶν φιλιππιζόντων ἐπικρατησάντων.

P. 317. 7. καὶ τοὺς πρώτους [2] εἰσαγαγόντας [3] ἀτιμώσατε] Ἀνέῳξε, φησὶ, τὰς Πύλας ὁ Φιλοκράτης [4] τῷ νοσήματι τούτῳ, Αἰσχίνης αὐτός· καὶ μὴ βουλόμενον εἰσενήνοχεν· οὐ γὰρ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ εἰσῆλθεν, ἀλλ᾽ [5] οὐ βουλόμενον εἰσήγαγε.

— 24. καὶ τρεῖς τῶν Πολεμάρχων ἀπέκτειναν] Ὄνομα ἴδιον τῶν ἀρχόντων. εἰσὶ δὲ οὗτοι, [6] Τελευτίας Ἀγησιλάου ἀδελφὸς, μετ᾽ αὐτὸν Ἀγησίπολις, τρίτος Πολυβιάδης· πρὸς οὓς τὰς διαλύσεις οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεποίηντο.

‡ P. 318. 1. ἤρεψε] Ἐρέπτω τὸ θέμα αὐτοῦ, ὃ καὶ ἐρέφω.

— 4. οὐχ ὅπως] Οὐ μόνον. ‡

— 5. ἀλλ᾽ ἀπέβλεπον] Ὥσπερ ἐκθειάζοντες αὐτούς.

P. 322. 1. ἀλλ᾽ ὅλης οὔσης ἱερᾶς τῆς ἀκροπόλεως] Ὡς ἀπὸ τῶν περιστατικῶν ἡ αὔξησις γέγονεν.

P. 323. ult. ὧν εἷς ἦν Ἐπικράτης] Πολλῶν ὄντων τῶν κεκολασμένων, τοῦ Ἐπικράτους ἐμνημόνευσεν, ἵνα φανῶσιν μηδὲ τῶν εὐεργετῶν φειδόμενοι.

P. 324. pen. καὶ ἠλέγχθησάν τινες] Τοῦτο πάλιν ἐκ τοῦ πρώτου ψηφίσματος εἴληπται· ἀλλ᾽ οἱ μὲν ἐπὶ τῆς βουλῆς μόνης ἐψεύσαντο, οὗτοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δήμου.

P. 325. 3. οὐδ᾽ ἐπιστέλλοντες, φησὶ, τἀληθῆ] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ [7] ἠλέγχθησαν.

— 8. ἀλλὰ μὴν ὑπέρ γε τοῦ δῶρα] Τῷ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου κέχρηται ἐπιχειρήματι, φάσκων ἄτοπον εἶναι τοὺς μὲν εὐεργέτας καὶ τῶν εὐεργετῶν παῖδας ἐκπεπτωκέναι δι᾽ ἁμαρτήματα μικρὰ καὶ φαῦλα, τὸν Ἀτρομήτου δὲ μὴ ἐκπεσεῖν. ἐν ᾧ καὶ τὸν ἔλεον ἐκβάλλει, ὑπομνήσας καὶ τῶν λόγων οἷς τοῦ Τιμάρχου τὸν ἔλεον ἐξέβαλε.

— 17. καὶ τῶν ἀφ᾽ Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος] Τὸν Πρόξενον λέγει [8] τὸν στρατηγόν· ἐκεῖθεν γὰρ ἦν.

P. 326. 4. παιδία ὁμώνυμα] Εἰκὸς γὰρ ἦν τὸν Πρόξενον τῷ Ἁρμοδίου ὀνόματι χρῆσθαι ἐπί τινος υἱοῦ.

— 7. ἐφ᾽ οἷς ἑτέρα τέθνηκεν ἱέρεια] Ἐφ᾽ οἷς φαρμάκοις καὶ ἄλλη ἱέρεια τέθνηκεν. λέγει δὲ τὴν Νῖνον λεγομένην. κατηγόρησε δὲ ταύτης Μενεκλῆς, ὡς φίλτρα ποιούσης τοῖς νέοις. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· [9] Οἱ Ἀθηναῖοι ἐξ ἀρχῆς [10] κατὰ γέλωτα εἶναι καὶ ὕβριν κατὰ τῶν ὄντως [11] μυστηρίων τὰ τελούμενα ταῦτα [12] νομίζοντες, τὴν ἱέρειαν ἀπέκτειναν· μετὰ [13] δὲ τοῦτο τοῦ θεοῦ [14] χρήσαντος ἐᾶσαι γενέσθαι, τὴν Αἰσχίνου μητέρα μυεῖν [15] ἐπέτρεψαν.

— pen. ὅτι τοῦτον εἶδεν ἀδικοῦντα] Ἐπειδὴ διὰ σωφροσύνην ἐνομίζετο τοῦ Τιμάρχου κατηγορῆσαι, ὑποβάλλει ἄλλην αἰτίαν καὶ ἀναιρεῖ τὴν καλήν.

— ult. εἰ γὰρ παρὰ τῶν εἰς αὐτοὺς ἐξαμαρτανόντων] [16] Οἱ γὰρ πορνεύοντες ἑαυτοὺς ὑβρίζουσι· καθάπτεται δὲ τῆς ὑπολήψεως καθαιρῶν αὐτήν.

P. 327. 4. νὴ Δί᾽. οἱ νέοι γὰρ] Ἀνθυποφορὰν ἔθηκεν ἐπιλογικὴν ἐκ τῆς Αἰσχίνου ποιότητος, ἀπὸ τῆς ἐργασίας ἀνακύψασαν· Ἀλλὰ χρήσιμός ἐστι τῇ πόλει σωφρονίζων διὰ τοῦ βίου τοὺς παῖδας. ἔστι δ᾽ ὅτε ἐξεπίτηδες αὐτὸς ἑαυτῷ [17] κινεῖ τὰς τοιαύτας ἐναντιώσεις, ἵνα πλείονας ἐπιχειρημάτων εὐπορίας εὑρίσκῃ. ἐπαινεῖ μὲν οὖν τὴν ἀγωγὴν τῶν παίδων διὰ τῆς λύσεως, διαβάλλει δὲ τὸν Αἰσχίνην ὅτι ἀδοξίαν ἰσχυρὰν περιῆψε τῇ πόλει. καὶ τίνος ἕνεκα κατηγόρησε Τιμάρχου, συνίστησιν, ὅτι εὔνους, φησὶν, ἦν ὑμῖν καὶ Φιλίππῳ πολέμιος. τὴν δὲ βούλησιν Αἰσχίνου, δι᾽ ἣν κατηγόρησε Τιμάρχου, διαπορήσεως σχήματι μᾶλλον [18] ἔπληξεν, εἰπὼν, Οὐκ οἶδα ὅπως ἔχομεν. ὁ γὰρ ἀκροατὴς παρ᾽ [19] ἑαυτῷ βασανίζων τὸν λόγον, μείζονα * κατ᾽ αὐτοῦ λαμβάνει τὴν ὑπόνοιαν ὧν ὁ ῥήτωρ ἐπέπληξεν, ἢ φανερῶς ὠνείδισε.

— 15. πόσον γὰρ ἐδημηγόρει χρόνον Τί-

[1] αὐτῆς Ald. Ben. [2] εἰσαγαγόντες Ald. Ben. [3] ἠτιμώσατε Ald. [4] τῇ νόσῳ Αἰσχίνου αὐτὸν Ald. et sic Wolf. quoque. [5] οὐ omittit Ald. μὴ Ben. Bk. [6] Τελευταίας Ald. Ben. γρ. Τελευτίας M. Ben. Bk. [7] ἠνέχθησαν Ald. [8] τῶν στρατηγῶν Ald. Ben. [9] οἱ Ἀθηναῖοι omittunt Ald. Ben. [10] γέλωτα Ald. Ben. [11] μυστηρίων, ὅτι τὰ Ald. Ben. [12] νομίζοντες omittunt Ald. Ben. [13] δὲ omittunt Ald. Ben. Bk. [14] χρήσαντος, ἐᾶσαι γενέσθαι τὴν Αἰσχ. μητέρα, Ald. Ben. [15] ἐπέτρεψεν Ald. Ben. [16] Πορνευόντων ἑαυτούς. ἅπτεται Ald. Ben. [17] κινεῖν Ald. [18] ἐπέπληξεν M. Ben. [19] ἑαυτοῦ Ben. Bk.

Τῇ νόσῳ Αἰσχίνου] F. τῇ νόσῳ· Αἰσχίνην αὐτόν. Idem.

Μείζονα κατ᾽ αὐτοῦ] S. τοῦ φεύγοντος. Sed quid si καθ᾽ αὐτόν? Idem.

μαρχος] Ὅτι καὶ νέος ἦν, καὶ χώραν εἶχεν ἡ γραφὴ πλέον. ἣν δὲ ἐν τῇ πόλει εἶπεν, ἵνα μὴ λέγῃ ὅτι Ἀπόντος ἐλάνθανεν.

P. 328. 1. ἀπόλωλε καὶ ὕβρισται] Τὸ δεύτερον προστεθὲν τὸ μάτην καὶ ἀδίκως ἀπολωλέναι δηλοῖ· κηδεστὰς δὲ ἐνταῦθα καλεῖ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

— 6. ὃς ἑαυτὸν ἐμίσθωσε Χαβρίᾳ] Αἰγύπτιον τινά φασιν οὕτω καλεῖσθαι. ἐμίσθωσε δὲ ἐπ' αἰσχρότητι.

— ibid. καὶ τοῦ καταράτου Κηρυβίωνος] Τὸ μὲν ὄνομα Ἐπικράτης, τὸ δὲ Κηρυβίωνος, [1]Ἀττικῶς. λέγει δὲ τὸ κάθαρμα καὶ εὐτελές. κηρύβια γὰρ τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ σίτου λέγουσι. τὸ ἀναίσχυντον δὲ αὐτοῦ βουλόμενος δεῖξαι, εἶπεν ἄνευ τοῦ [2]προσωπείου. οἱ γὰρ ἐν ταῖς ἑορταῖς τότε βουλόμενοι σκώπτειν τινὰς, ἐφόρουν προσωπεῖα, ἵνα μὴ αἰσχύνωνται. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ νεώτεροι λέγουσιν αὐτὸ προσωπεῖον, ἐν δὲ τοῖς ἀρχαιοτέροις βιβλίοις εὑρίσκεται τὸ πρόσωπον. ‡ λέξις δὲ ἐκ παρωνομασίας τρίτου εἴδους τῆς κατὰ λέξιν δριμύτητος. ‡

— 9. ἀλλὰ δῆτα ἄνω ποταμῶν] Ἐναλλὰξ καὶ ἀτάκτως ἡ παροιμία ἔχει· οἷον, Αἰσχίνης κατηγορεῖ πορνείας, ὅλην τὴν ἑστίαν πορνῶν ἔχων μεστήν. ἡ παροιμία δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐναντίως * φρονούντων. τὸ δὲ ἐρρύησαν περὶ ποταμοῦ λέγων, ἐνέμεινε τῇ τροπῇ.

P. 529. 2. τοῦτ' ἐπετήρουν] Ὥσπέρ τι θεῖον ἐπετήρουν διὰ τὸ μὴ ἀπολέσαι τὸ κέρδος.

— 3. νῦν δὲ δὴ περιερχόμεθ' ἡμεῖς] Ὡς τῆς ἐσχάτης [3]συμφορὰς, ἀποδημεῖ τις [4]τὰς Ἀθήνας ἐῶν, ἵνα συμβουλῆς ἀκούσῃ τίνος ὁ τοῖς ἄλλοις ἀεὶ γιγνόμενος σύμβουλος.

— 7. ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε] Τὸ μὲν [5]ἀπολόμενον ἔστι καὶ εὑρεθῆναι, τὸ δὲ τεθνηκὸς οὐκέτι ἔσται.

— 11. καὶ συνεροῦσί τινες τούτοις] Μετέβη ἐπ' ἄλλον συνήγορον, οὐ φαῦλον τινὰ καὶ ἀδόκιμον οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀριθμουμένων ἐν πολλοῖς, ἀλλ' ἀποφερόμενον τὰ πρῶτα καὶ δοκοῦντα ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς εἶναι, Εὔβουλον, τὸν διὰ χειρὸς ἔχοντα τὴν πολιτείαν. τοῦτον γὰρ δέδοικε καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ ῥοπὴν καὶ προσθήκην· λέγουσι γάρ τινες δι' αὐτοῦ τὸν Αἰσχίνην σωθῆναι. εἰς ὑποψίαν οὖν κατέστησεν Εὔβουλον Φιλιππισμοῦ κοινωνίας [6]τῆς πρὸς τὸν Αἰσχίνην. καὶ ὅσῳ γε μάλιστα κατὰ τὴν πόλιν ἰσχύειν δοκεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον ἐκφοβεῖ τὸν δῆμον, [7]τῇ περιουσίᾳ τῆς δυναστείας εἰς περιουσίαν κακοποιΐας δεικνὺς αὐτὸν [8]ἀποχρώμενον. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐπισημοτάτων καὶ δυναστευόντων ἦν κατὰ τὴν πόλιν ὁ Εὔβουλος. πλείστης ἐδεήθη τῆς ἀντιῤῥήσεως καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀγώνων. ἀντέθηκεν οὖν καὶ χρησμοὺς θεῶν καὶ μαντείας, δεικνὺς ἐκ λογισμῶν διὰ πάντων μηδὲν τοῖς τοιούτοις καθ' ἑαυτῶν ἐνδιδόναι, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν πολιτευμάτων αὐτῶν ἐπεχείρησε διαβάλλειν τὸν Εὔβουλον.

— 14. Ἡγησίλεω μὲν κρινομένῳ] Οὗτος εἰς Εὔβοιαν * ἐπεστρατήγησεν ὅτε τῷ Πλουτάρχῳ τὴν βοήθειαν ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι, ὡς εἶπεν ἐν Φιλιππικοῖς. ἐκρίθη [9]δὲ, ὡς συνεξαπατήσας [10]τῷ Πλουτάρχῳ τὸν δῆμον. βούλεται οὖν δεῖξαι, ὅτι οὐ φιλανθρωπίας ἕνεκα συναγωνίζεται τῷ Αἰσχίνῃ, ἀλλὰ διὰ τὸ φιλιππίζειν, ὅπου γε τοῦ οἰκείου τοῦ Ἡγησίλεω οὐκ ἐφρόντισε.

— antep. τῷ Νικηράτου θείῳ] Ἄλλο παράδειγμα, δεικνύον, ὡς οὐ δι' ἔλεον * συμβάλλεται ὁ καὶ τοῦ θείου καταφρονήσας τότε.

— pen. καλούμενος] Ἵνα μὴ εἴπῃ, Οὐ γὰρ ἐδέετό μου· ὅτι καὶ ἐβόα καλῶν· ἀλλ' [11]ἀνόνητος ἦν ἡ βοή.

P. 330. 5. συνκατηγόρει μετ' ἐκείνου σου] Οὗτος οὖν ὁ καὶ τοῖς συγγενέσι μὴ βοηθήσας, [12]τῷ δὲ κατηγόρῳ συμπράττων, δόξειεν [13]ἂν διὰ τὸν Φίλιππον πεποιῆσθαι τὴν βοήθειαν.

P. 331. 5. τί γὰρ δήποτε [14]Μοιροκλέα] Ἐν τοῖς ἄνω παραδείγμασιν ὅτι οὐ φιλάνθρωπος ἔδειξε· πῶς γὰρ ὁ τοῖς ἐπιτηδείοις μὴ βοηθῶν; νῦν δὲ ὅτι καὶ τοὺς ὀλίγα ἡμαρτηκότας φαίνεται κρίνων, ἵνα μή τις λέγῃ, Ἀήθης γάρ ἐστι τοῦ κατηγορεῖν, καὶ διὰ τοῦτο φείδεται τοῦ Αἰσχίνου.

P. 332. 6. ξένοι καὶ φίλοι [15]προσαγορευόμενοι] Τοῦτο εἴρηκεν, ἐπειδήπερ ἄχρι ὀνόματος τὴν φιλίαν οἶδεν οὖσαν τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν.

— 10. καὶ πλούτῳ καὶ γένει καὶ δόξῃ] Ἵνα μὴ δόξῃ ὁ Εὔβουλος, ὡς εὐεργέτης καὶ πλούσιος, μὴ λέγεσθαι εἶναι προδότης, εἰκάζει αὐτῷ τὸν Πτοιόδωρον. Ὅρα τὸν Πτοιόδωρον, φησὶ, καὶ φυλάττου τὸν Εὔβουλον.

‡ — 13. ἐτύρευε] Κατεσκεύαζε, ἐμηχανᾶτο. μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ γάλακτος συναγομένου. ‡

— pen. ἐπὶ καιρῶν γεγόνασιν] Πάνυ θαυμασίως ἐπεχείρησεν, οὐ πάντῃ τοὺς ἰσχυροὺς ἀτιμάζων καὶ ἐκβάλλων. ὠφελεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τὰς πόλεις, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τοῦ

[1] σκωπτικῶς Bk. [2] προσώπου Ald. Ben. [3] συμφορᾶς οὔσης, εἰ ἀποδημεῖ Bk. [4] Ἀθηναῖος ὢν Ben. Bk. [5] ἀπολλόμενος Ald. [6] τοῖς περὶ τὸν Bk. [7] τῇ omittunt Ald. Ben. [8] ἐπιχρώμενον Ald. Ben. καταχρώμενον Bk. [9] γὰρ Ald. Ben. [10] τοῦ Πλουτάρχου Ald. Ben. τῷ Πλουτάρχῳ γρ. M. Ben. Bk. [11] ἀνόητως Ald. [12] τὸ Ald. Ben. [13] ἂν μὴ διὰ Ald. Ben. Bk. [14] Μυροκλέα Ald. Ben. Bk. [15] προσαγορεύεσθαι Ben. Bk.

Ἀττικῶς] F. σκωπτικῶς. Idem.
Φρονούντων] F. φερομένων. Idem.
Συμφορᾶς] F. A. οὔσης εἰ ἀποδημεῖ. Idem.
Τῆς πρὸς τὸν Αἰσχίνην] F. τοῖς περὶ τὸν Αἰσχίνην. et col. 2. v. 1. καταχρώμενον. Idem.
Ἐπεστρατήγησε] M. ἐστρατήγησε. Idem.

τρόπου διαβάλλων.

P. 333. antep. ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ] Ὁρᾷς ‡ τῶν ἐχθρῶν ‡ ὅτι οἱ μὲν ἔξωθεν ἐπιβουλεύουσιν, οἱ δὲ ἔνδοθεν ‡ συμπράττουσιν. ‡

P. 334. 1. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες] Τοῦτο δοκεῖ μὲν εἶναι καθ' ἑαυτό· ἔχεται δὲ τῶν ἄνω, ἔνθα φησὶ [1]συνέχειν τὴν πόλιν, ὅπως ἐν μιᾷ γένηται γνώμῃ.

— 11. ταῦτα τοίνυν ἐφ' ὑμῖν ἐστὶ] Φρονίμως πάνυ μετὰ τὴν αὔξησιν τῆς τῶν προδοτῶν κακίας καὶ τῆς δυναστείας, μείζονα καὶ ἰσχυρότερα δείκνυσι τὰ δικαστήρια, ἵνα μὴ φοβῶνται αὐτοὺς, ἀλλὰ κολάζωσιν.

— 20. ὃς γὰρ ἑαυτὸν τάξας] Ἀνακεφαλαίωσιν ποιεῖται τῶν εἰρημένων ἐν τῇ καταστάσει πάντων, μηδὲν παραλείπων, εἰς εὐσύνοπτον γενέσθαι τὴν ὑπόθεσιν ‡ τοῖς δικάζουσι διὰ βραχέων. ἐπειδὴ γὰρ πολλὰ τὰ εἰρημένα, καὶ πολυμερὴς ὁ λόγος, καὶ πλοκὰς ἔχει ποικίλας· πολλαὶ δὲ καὶ αἱ αὐξήσεις ἐξ ὧν ἡ ἐν τοῖς πράγμασι πολλάκις συνέβη ἀσάφεια. διὰ τοῦτο κατηναγκάσθη πάλιν αὐτῶν τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐπιμνησθῆναι. ἄρχεται δὲ οὕτως· ὃς γὰρ ἑαυτὸν τάξας· τοῦτο γὰρ ὅμοιόν ἐστιν ἐκείνῃ τῇ ἐπιβολῇ τῆς καταστάσεως· ἔστι τοίνυν οὗτος πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον, καὶ τὰ ἑξῆς. ‡ εἰ δέ τι καὶ [2]παρεμβέβληται τοιοῦτον ἐκβολῆς ἐλέου ἕνεκα, ὥσπερ τὰ κατὰ Ἀτρεστίδαν, καὶ τὰ γύναια καὶ τὰ παιδάρια, ἢ ἄλλο τι τῶν αὐξήσεως ἐχομένων, οὐδὲν θαυμαστόν· σύνηθες γὰρ τῷ ῥήτορι κατὰ τοὺς καιροὺς τοὺς ἐμπίπτοντας χρῆσθαι τοῖς τοιούτοις τόποις.

P. 335. 5. τίς ὁ τοὺς μακροὺς καὶ καλοὺς λόγους δημηγορῶν] Ἀποσκώψας αὐτὸν καὶ εἰς μῆκος λόγων, ἐνεφάνισε δὲ [4]καὶ τὸ Μιλτιάδου, καὶ τὸ Θεμιστοκλέους ψήφισμα [5]ἀναγνοὺς, ὅτι μισοφίλιππος ἦν Αἰσχίνης τὸ πρότερον. εἰ γὰρ ἠξίου τὴν πόλιν μιμεῖσθαι τὸν Μιλτιάδου δρόμον, καὶ τὰ Θεμιστοκλέους στρατηγήματα, καὶ τῶν [6]ψηφισμάτων ὧν ἔγραφον ἐκεῖνοι προτρεπόμενοι τὴν πόλιν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, εὔδηλος ἦν τοῦτον διακείμενος τὸν τρόπον. ἐπαινεῖ δὲ, οὐχ ἵνα μαρτυρήσῃ τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' ἵνα διὰ τῆς μαρτυρίας ταύτης, φανερώτερον ἕλῃ αὐτόν. τὸν γὰρ ἐναντία τούτων πολιτευόμενον, τίς οὐκ ἂν μισήσειεν ὡς δωροδόκον. ἀλλὰ καὶ τὸν ὅρκον τῶν ἐφήβων ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου Αἰσχίνην ἀναγινώσκειν φησίν. ἧς Πάνδροσος, καὶ Ἕρση, ἀδελφαί. ἱέρεια δὲ γέγονεν ἡ Ἄγραυλος Ἀθηναίων, ὥς φησι Φιλόχορος.

— 7. καὶ τὸ Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους] Ἐπιόντων τῶν Μήδων, ἐξαρχῆς καὶ ὁ Μιλτιάδης δραμεῖν εὐθὺς ἐπὶ τὸν Μαραθῶνα ἐψηφίσατο, καὶ μὴ ἀναμένειν ἕως συλλεγῶσιν οἱ συμμαχήσοντες. διὸ καὶ νενίκηκε μόνος. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς κατὰ γῆν ἄπορα βλέπων τὰ πράγματα, συνεβούλευσε μὲν ἀφεῖναι τὴν πόλιν, εἰς Σαλαμῖνα δὲ μετοικισθῆναι. ὁ γοῦν Αἰσχίνης παροξύνων κατὰ τοῦ Μακεδόνος αὐτοὺς, ἐκεῖνα προὔφερε.

— 8. καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου] Ἔστι μὲν μία τῶν Κέκροπος θυγατέρων ἡ Ἄγραυλος. ἐν δὲ τῷ τεμένει αὐτῆς οἱ ἐξιόντες εἰς τοὺς ἐφήβους ἐκ παίδων μετὰ πανοπλιῶν ὤμνυον ὑπερμαχεῖν ἄχρι θανάτου τῆς θρεψαμένης. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη· Ἄγραυλος καὶ Ἕρση καὶ Πάνδροσος θυγατέρες Κέκροπος, ὥς φησιν ὁ Φιλόχορος. λέγουσι δὲ ὅτι, πολέμου συμβάντος παρ' Ἀθηναίοις ὅτε Εὔμολπος ἐστράτευσε κατὰ Ἐρεχθέως καὶ μηκυνομένου τούτου, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων ἀπαλλαγήσεσθαι, ἐάν τις ἀνέλῃ ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἡ τοίνυν Ἄγραυλος ἑκοῦσα αὑτὴν ἐξέδωκεν εἰς θάνατον· ἔῤῥιψε γὰρ ἑαυτὴν ἐκ τοῦ τείχους. εἶτα ἀπαλλαγέντες τοῦ πολέμου ἱερὸν ὑπὲρ τούτου ἐστήσαντο αὐτῇ περὶ τὰ προπύλαια τῆς [7]ἀκροπόλεως· καὶ ἐκεῖσε ὤμνυον οἱ ἔφηβοι μέλλοντες ἐξιέναι εἰς πόλεμον.

— 12. οὐχ ὁ μὲν γράφων τὸ ψήφισμα] Ἐμερίζοντο, φησὶ, τὴν κατὰ Φιλίππου προσβολὴν Αἰσχίνης καὶ Εὔβουλος· ὁ μὲν ψηφίσματα γράφων, ὁ δὲ πρεσβεύων εἰς Πελοπόννησον, ἵνα τῇ κοινωνίᾳ καὶ αὐτὸς μεταβεβλημένος εὑρίσκηται.

— antep. καὶ ἐγείρεται ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις] Ἡ πολλὰ καθεύδουσα.

— pen. συντυχεῖν γὰρ ἀπιὼν Ἀτρεστίδᾳ] Χρησιμωτάτη γέγονεν αὐτῷ ἡ μνήμη τῶν κατὰ Ἀτρεστίδαν οὐ μόνον διὰ τὴν τοῦ ἐλέου ἐκβολὴν, ἀλλ' ἵνα καὶ φαίνηται διὰ τούτου Αἰσχίνης συνομολογῶν τάς τε δωροδοκίας καὶ τὰς Φιλίππου δόσεις, καὶ ὅτι οἷός τέ ἐστι καὶ εἰς * [8]διαφθορεὺς καὶ ὅλας ὁμοῦ προδοῦναι πόλεις, ἵνα φαίνηται Αἰσχίνης διὰ τῶν οἰκείων ἁλισκόμενος λόγων. τὰ γὰρ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις ἀκόλουθα. εἰ γὰρ Ἀτρεστίδας ἦγεν αἰχμάλωτα καὶ δι' Ἀτρεστίδαν ὠδύρετο τὴν Ἑλλάδα, [9]ὀδύραιτ' ἄν τις καὶ διὰ τὸν Αἰσχίνην Φωκέας. οὐχ [10]ἥττονες γὰρ Ἀτρεστίδου [11]κατὰ τὴν δωροδοκίαν Αἰσχίνης καὶ Φιλοκράτης.

P. 336. 1. γύναια καὶ παιδάρια ὡς τριάκοντα βαδίζειν] Ὡς στοχαζόμενος εἶπεν ἀορί-

[1] καὶ τὴν πόλιν δεῖν συνέχειν Bk. συνέχει τὴν πόλιν Ald. Ben. [2] παραβέβληται Ald. Ben. [3] ἐπέσκωψε M. Wolf. [4] καὶ τῷ τὸ M. Wolf. [5] ἀναγνῶναι M. Wolf. [6] ψηφισμάτων ἀνέμνησεν ὧν M. Wolf. [7] πόλεως Ald. Ben. [8] διαφθαρεὶς Bk. [9] ὠδύρετο Ald. Ben. ὠδύραιτο Bk. [10] ἧττον Ald. ἥττων Ben. [11] διὰ Ald. Ben.

Συνέχει τὴν πόλιν] Καὶ τὴν πόλιν δεῖν συνέχειν. Idem. P. 333. 16.
Ἱέρεια] F. ἱερεῖον. *victima* seu *hostia*. Wolf.
Διαφθορεὺς] F. διαφθαρείς. Idem.

στως τὸν ἀριθμὸν, ἵνα [1]ὑπολάβωσι καὶ γυναῖκας τριάκοντα καὶ παιδάρια τριάκοντα.

— 2. τίς ἄνθρωπός ἐστι; καὶ τίς ὄχλος;] Ἆρα μὴ τύραννος; ἆρα μὴ στρατηγὸς τοῦ Φιλίππου [2]λόχον καθίζει τινά;

— 9. ἀκούειν γὰρ ἔφη τῶν φίλων] Δίδωσιν αὐτῷ τότε καὶ [3]φίλους, ὅτε καὶ αὐτὸς ἦν εὔνους. ἐπιστροφὴν δὲ ἢ τιμωρίαν κατὰ τῶν προδοτῶν ἢ μεταβολὴν τοῦ τρόπου ἀπὸ ῥαθυμίας εἰς σπουδήν.

— 17. μήτε τρόπαια λέγειν] Ὅρα πῶς οὐκ εἶπε μάχας οὐδὲ κινδύνους, ἀλλὰ τρόπαια, τὸ ἡδὺ καὶ σεμνὸν καὶ ἔνδοξον οὐκ ἐῶν αἰδεῖσθαι.

— ibid. μήτε βοηθεῖν οὐδενί] Τὸ καθόλου καὶ τὸ ἄτοπον, μηδ' ἂν οἰκεῖος ᾖ, μηδ' ἂν* παῖς ἐμὸς, μηδ' ἂν εὖ πεποιηκὼς πρότερον ἐμὲ, μηδ' ἂν οἱ θεοὶ προστάττωσι καὶ Ἀθηνᾶ συγχωρῇ.

— 20. εἶναί τε τὸν Φίλιππον αὐτὸν, Ἡράκλεις] Σημεῖον τοῦ θαύματος τὸ Ἡράκλεις. Ἑλληνικώτατον δὲ καθαρώτατον, εἰλικρινέστατον ὅπερ οἱ Βάρβαροι ἀγνοοῦνται, τοῦτο δεδώρηται ὁ τρόπος αὐτῷ.

— 21. δεινότατον λέγειν] Καὶ τοῦτο γὰρ Ἑλληνικὸν, τὸ δύνασθαι λέγειν, ὡς εἶναι καὶ τῷ τρόπῳ καὶ τῇ γλώττῃ τὸν Φίλιππον Ἕλληνα.

— 25. ἔστιν οὖν ὅπως ἂν ταῦτ' ἐκεῖνα] Συναγωγὴ τῆς πίστεως. οὐκ ἠδύνατο, φησὶν, ὁ ἐκεῖνα προειρηκὼς, ταῦτα εἰπεῖν ὄντα ἐναντία, εἰ μὴ προδιέφθαρτο. ὅρα δὲ αὐτὸν καὶ τὸ ἦθος Αἰσχίνου μιμησάμενον, ἐν οἷς ὑπέμνησεν Αἰσχίνου δημηγορίαν εἰπών.

P. 337. 1. ἤγαγε δεῦρ' ἐφ' ὕβρει] Βαρέως εἰς ὄψιν τῶν Ἀθηναίων αἱ γυναῖκες ὑβρίζονται.

— 9. ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ κλαιήσει] Ἵνα μὴ εἴπῃ, ὅτι Οὐ πέφυκα δακρύειν καὶ διὰ τοῦτο [4]οὐκ ἐδάκρυσα, ἐπάγει, ὅτι Ὑπὲρ αὐτοῦ μὲν κλαιήσει, ἐκείνους δὴ οὐκ ἠλέησε.

— 13. καὶ πτωχοὶ περιέρχονται] Ἐπλήρωσαν θρήνων τὴν οἰκουμένην πλανώμενοι. ἐπειδὴ δέ ‡ ἐστιν ἀλᾶσθαι, τοῦτ' ‡ ἔστι πλανᾶσθαι καθ' ἱστορίαν ἢ ἐμπορίαν, ἵνα τὴν συμφορὰν ἐμφήνῃ, τὸ πτωχοὶ προσέθηκεν.

— 16. καὶ προδότου πατρὸς] Προέταξε τοῦ χρηστοῦ ὀνόματος, λέγω τοῦ πατρὸς, τὸ αἰσχρὸν τὸ τοῦ προδότου.

P. 338. 9. ὡς ἐπέβη Μακεδονίας] Τὰς Ἀθήνας καταλιπών.

— 14. τίς γάρ ἐστιν Ἑλλήνων] Τιμᾷ τὰς Ἀθήνας καὶ Βάρβαρος, καὶ δίδωσί μοι τὴν ψῆφον, οὐχ ὡς Ἕλληνα φιλῶν, ἀλλὰ καὶ δυσμενὴς, τῆς ἀληθείας ἡττώμενος. οὐκοῦν ἔστω καὶ τῶν φύσει πολεμίων Αἰσχίνης. πολεμιώτερος γάρ. τρία ἐστὶ τὰ ποιοῦντα μὴ λέγοντα τῆς Ἀττικῆς τὰ ἀνδραγαθήματα· ἢ γὰρ ἀνόητος ὢν οὐκ οἶδεν, ἢ ἀνήκοος ἔμεινεν ἔξω τῆς οἰκουμένης οἰκῶν, ἢ ἐχθρὸς ὑπάρχει τῆς πόλεως καὶ μισῶν κρύπτειν πειρᾶται. δέον ἓν τῶν τριῶν τὸν Αἰσχίνην ὑποστῆναι, μὴ συντιθέμενον τῇ δόξῃ τῆς πόλεως.

— 20. [5]οἱ Μαραθῶνι] Τὸ Μαραθῶνι, ὅπου μόνους ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι.

— 22. εἶθ' οὓς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν] Τὰ κοινὰ τὰ ἐν Σαλαμῖνι * ἴδια πεποίηκεν οὗτος, ἀποστερῶν τῶν ἐπαίνων δηλονότι. καλῶς δὲ τὸ ἀποστερῶν. ἐπειδὴ καὶ κτῆμα αὐτῶν ἔφησε τὴν δόξαν εἶναι. τοιοῦτον γάρ ἐστι καὶ τὸ στερηθείη ἑξῆς· στερίσκεται γάρ τις ὧν ἔχει, * ἀποστερεῖται δὲ τὰ ἀλλότρια. ἐνεβράδυνε δὲ τοῖς προγόνοις, παροξύνων πλέον τοὺς δικαστὰς τοὺς αἰδουμένους αὐτούς.

P. 339. 9. καὶ χάριν ὑμῖν ἔχειν] Ἤδει γὰρ ὅτι μείζονος ἢ καθ' αὐτὸν ἔτυχεν· ὁ γὰρ τυχὼν τιμῆς, ἧς ἄξιός ἐστιν, οὐκ ἔχει χάριν τῷ δόντι, ἀλλ' ὁ παρ' ἀξίαν λαβών.

— 10. καὶ μέτριον παρεῖχεν ἑαυτὸν] Οὐκ ὢν δηλονότι, ἀλλ' ὑποκρινόμενος.

— 11. τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακεν] Ἵνα μὴ αὐτομάτως ‡ ἢ ‡ ἐκ φύσεως γένηται, αὐτὸς ἀνασπᾷ, φησὶ, πρὸς τοὺς καιροὺς σχηματιζόμενος.

— ibid. κἂν ὁ γεγραμματευκὼς Αἰσχίνης] [6]Ἐὰν τολμήσῃ τις ὅλως εἰπεῖν, Οὐχ ὁ νῦν γραμματεὺς Αἰσχίνης ἀλλ' ὅποτε γενόμενος, ἐχθρός ἐστιν εὐθέως· κατέχονται γὰρ πάντες τῷ δέει.

P. 340. 4. βούλομαι τοίνυν ὑμῖν ἐπελθεῖν] Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐκ τῆς δωροδοκίας κακῶν, ὧν ἐπολιτεύσατο Φίλιππος· οὐ γὰρ τοῖς ὅπλοις εἶλεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἐκ τῆς πολιτείας νενίκηκε. μόνον γὰρ οὐκ ἐδημηγόρει παρ' ὑμῖν, τοῖς προδόταις λέγων ἃ βούλεται.

— 8. διαφορουμένης αὐτῷ τῆς χώρας] Πορθουμένης, λεηλατουμένης· οἷον, ὁ τοὺς λῃστὰς μὴ φέρων τοὺς Φωκέας ἀνήρπασε.

— 10. τοὺς τὰ φιλάνθρωπα λέγοντας] Ἐν λόγοις γὰρ μόνον ἦν, οὐκ ἐν ἔργῳ ἡ φιλανθρωπία.

— 13. ἡμεῖς οἱ πρέσβεις] Χωρίζει νῦν τὸν Αἰσχίνην. χρηστὸν γὰρ ὄνομα ἡ πρεσβεία.

— ibid. ἐμισθώσατο μὲν [7]τοῦτον εὐθέως] Τὸ εὔκολον αὐτοῦ καὶ εὔωνον δείκνυσι τὸ εὐθέως.

P. 341. 16. οὔτε Ἕλληνος οὔτε Βαρβάρου] Οὐκοῦν καὶ νῦν ἠδύνατο καὶ μόνη ῥύσασθαι αὐτοὺς ἡ πολιτεία, ἡ μηδὲ τότε παρ' ἄλλων δεηθεῖσα συμμαχίας.

— ult. πῶς; οὕτως] Ὡς ἔτι ζητοῦντος. τὸ δὲ οὕτως, ὡς λοιπὸν [8]εὑρόντος Ἀθηναίων τινὰς, καὶ τοῦ Φιλίππου ἀποροῦντος καὶ μονονοὺ

[1] ἀπολάβωσι Ald. Ben. [2] λόγον Ald. Ben. [3] φίλοις Ald. [4] οὐκ omittit Ald. [5] ἐν Ald. Ben.
[6] ὁ καὶ νῦν γραμματεὺς, ἀλλ' ὅποτε [οὔποτε Ald.] γενόμενος. Ἐὰν τολμήσῃ τις ὅλως εἰπεῖν] Κατέχονται etc. Ald. Wolf. [7] τοῦτο Ald. Ben. [8] εὑρόντων Ald. Ben.

Ἐπιστροφὴν δὲ] F. ἐπιστροφήν τε καί. Idem.

δυσχεραίνοντος. ἆρα παρ' Ἀθηναίοις εὑρήσομεν ἄνδρα οὑτωσὶ μοχθηρότατον; ἆρα δυνατὸν ὀφθῆναί τινα παρ' ἐκείνοις ῥᾳδίως ψευσόμενον; φοβοῦμαι τὴν τῆς Ἀττικῆς φύσιν. χρηστοὺς ἐπίσταται τρέφειν οἰκήτορας.

P. 342. 8. ἅπερ ἂν συνθέσθαι νῦν ἀξιώσαμεν αὐτὸν] Τί θέλετε, φησὶν, [1]αὐτὸν ὁμολογήσειν τοῖς λόγοις, [2]ἃ κατορθώσει τοῖς ἔργοις;

— 23. μηδ' ἐναντίον ἔλθῃ ψήφισμα] Ἤρκει μοι πρὸς τὴν δίκην τὸ ψήφισμα δίκην στρατιᾶς. ἐφοβεῖτο γὰρ τὸ δόγμα τῶν Ἀθηναίων ὁ Φίλιππος.

P. 343. 7. ἀντὶ μὲν τοῦ Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς] [3]Ἐπόθουν, φησὶ, πόλεις Ἑλληνίδας ἰδεῖν οἰκιζομένας, καὶ ἀνδραποδισθείσας [4]ἀκήκοα.

— 10. καὶ περιαιρεθῆναι τὴν ὕβριν] Ἵνα μὴ κατὰ φθόνον δοκῇ λέγειν τὸ περιαιρεθῆναι, οἷον τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ ἀξιώματος, προσέθηκε τὴν ὕβριν, ἵνα δικαίως δοκῇ λέγειν.

— 12. Θηβαῖοι δὲ ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες] Διπλοῦν εἰργάσατο πάθος, ἐχθροὺς [5]δεδειχὼς τοὺς αὐτόχειρας.

— 13. ὑπ' Αἰσχίνου τῷ λόγῳ] Εἴθε καὶ Φωκέας εἶδον ‡ σωθέντας καὶ τοὺς Θηβαίους ‡ διοικισθέντας τῷ [6]λόγῳ. νῦν δὲ, οὓς τοῖς ῥήμασιν ἔσωσας, ἔφθειρας ἐν τοῖς πράγμασιν, ‡ οὓς δὲ διῴκισας τῷ λόγῳ, οὗτοι τοὺς Φωκέας, αὐτόχειρες κατέσκαψαν τῷ ἔργῳ. ‡

P. 344. 21. ἔστιν ὅν τιν' ἂν ὑμεῖς] Τὰ μέρη τοῦ προτέρου στοχασμοῦ ἐργασάμενος, μνημονεύει οὐδὲν ἧττον καὶ τοῦ δευτέρου τοῦ περὶ τῆς δωροδοκίας. καὶ ἄρχεται λοιπὸν ἐντεῦθεν τοῦ κατὰ τὴν δωροδοκίαν ἐπιλόγου, φάσκων, ὅτι οὐκ ἂν ὁ Φίλιππος ἔδωκεν· οὐδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς εἰκόνα δοίητε οὐδὲ [7]σίτησιν οὐδὲ τῶν ἁπάντων οὐδὲν, εἰ μὴ ὑπὲρ ὑμῶν πολιτεύσαιτο.

P. 345. 7. ἀλλὰ Ξενοκλείδην τουτονὶ] Οὗτος ποιητὴς ὢν Ἀθηναῖος διέτριβεν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ· ὃς ὑπεδέξατο πολίτην ὄντα καὶ ἀτιμαζόμενον τὸν Ἡγήσιππον. εἶτα μαθὼν ὁ Φίλιππος ἀπείρηκεν αὐτῷ εἶναι ἐν Μακεδονίᾳ.

— 14. τίς ἄρτι προσελθὼν πρὸ τοῦ δικαστηρίου] Ἵνα μὴ δόξῃ ἐσκεμμένα λέγειν. βούλεται δὲ πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου στρατηγοὺς ἀντιτάξαι τῷ Αἰσχίνῃ, ὡς ὑβριζομένους ὑπ' αὐτοῦ.

— pen. ἐγὼ δ' ὅτι πάντα τρόπον κρινόμενος Χάρης] Ἐπειδὴ μεμερισμένοι ἦσαν οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ῥήτορες καὶ ἀλλήλοις συνεστήκεισαν, οἱ μὲν Εὐβούλῳ, οἱ δὲ τῷ ῥήτορι, ὧν Φωκίων ἦν τῶν ἐναντιουμένων Δημοσθένει, εἰκότως ἐπάγεται καὶ αὐτὸς ἐνταῦθα τὴν εὔνοιαν τὴν τοῦ Χάρητος, ὥσπερ κἀν τῷ κατὰ Μειδίου πεποίηκε, συγκρούων τοὺς ἄλλους ἱππάρχους Μειδίᾳ. κἀνταῦθα τὸ αὐτὸ τοῦτο θεώρημα φαίνεται ἡμῖν ἐπιδειξάμενος. ποῖον τοῦτο; συγκρούειν βούλεται Χάρητα τῷ Αἰσχίνῃ, ὁμοῦ μὲν εὔνοιαν ἑαυτῷ κατασκευάζων, ὁμοῦ δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἀπέχθειαν, ἵν', ὥσπερ ὁ Φωκίων τέτακται μετὰ τῶν ἀντιδικούντων τῷ ῥήτορι, οὕτω φαίνηται καὶ Χάρης αὐτῷ συντεταγμένος. ἐνδιατρίβει οὖν ἀπολογούμενος ὑπὲρ τοῦ ἀνδρός. καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀντίθεσις εἶχεν Αἰσχίνου ἐν τοῖς προειρημένοις, ἀλλ' οὐχ οἷόν τε ἦν ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην οἵαν ἠξίου Δημοσθένης, κακῶς τῶν στρατηγῶν κεχρημένων τῷ πολέμῳ, φαίνεται ἀπαλλάττων τὸν στρατηγὸν τῆς τοιαύτης βλασφημίας, καταλιπὼν * [8]τῶν στρατηγῶν τῷ βλασφημοῦντι Αἰσχίνῃ, ἵν' Αἰσχίνης φαίνηται τῶν φίλων κατηγορῶν.

P. 348. 5. καίτοι καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως εἰπεῖν ἀνάγκη] Ἐπ' ἄλλο τι μεταβαίνει μέρος τῶν λυπούντων [9]λύσων. ἔστι γὰρ εὐφωνότατος Αἰσχίνης, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ πολλάκις ὁ Δημοσθένης. ἐπειδὴ οὖν πολλάκις συμβαίνει τοὺς ἀκούοντας καταγοητεύεσθαι τῇ ποιᾷ φωνῇ καὶ ὑποκρίσει, διὰ τοῦτο εἰκότως καὶ τοῦτο, ὡς [10]ἓν τῶν λυπούντων, θεραπεῦσαι βούλεται. μέγα γὰρ εὐφωνία καὶ ὑπόκρισις ἐν ἀγῶνι καὶ μάλιστα πρὸς ἰδιώτας κριτὰς ὅταν γίγνηται. ἐπειδὴ τοίνυν αὐτὸς ἐλαττοῦται τούτῳ τῷ μέρει, ἀντιτίθησι τῇ εὐφωνίᾳ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ προαίρεσιν, βουλόμενος θηρεῦσαι τοὺς ἀκούοντας ἐκ τῆς περὶ αὐτὸν σχέσεως καὶ εὐνοίας, ἣν πολλάκις ἐπεδείξατο ἐν τοῖς κοινοῖς. ὅταν γὰρ μὴ ἔχωμεν ὁμοίοις ‡ ὅμοια ‡ ἀντιτιθέναι, τὸ τηνικαῦτα οὐδὲν κωλύει καὶ ἕτερα πλεονεκτήματα λέγειν· καὶ διὰ τούτου καιρὸν ἔσχε καὶ τῶν ἑαυτοῦ πολιτευμάτων ὑπομνῆσαι καὶ λύσεων αἰχμαλώτων καὶ πολλῶν εὐεργετημάτων, ἵνα διὰ τούτων εἰς εὔνοιαν τοὺς ἀκούοντας ἐκκαλέσηται.

— ult. οὗτος δ' ἐκείνου μὲν προὐκυλινδεῖτο] Ὡς ἀνδράποδον δραπετεῦσαν. διὰ δὲ τῶν ἐναντίων [11]μῖσος κατασκευάζει Αἰσχίνῃ. ἐπειδὴ δὲ ῥήτορες ἄμφω, ἐβουλήθη τὸ ἐξισάζον διαφορᾷ λῦσαι, δεικνὺς ὅτι οὐ τῆς ἴσης τιμῆς οὐδὲ τῆς ἀξίας ἀμφότεροι, εἴπερ ὁ μὲν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὁ δὲ ὑπὲρ Φιλίππου πεπολίτευται.

‡ P. 349. 16. Ὅτι δ' οὐ μόνον κατὰ τὰ ἄλλα] Ἐκβάσεις εἰπὼν, τί μὲν ἀποβήσεται αὐτοῖς ὀρθῶς δικάσασι, καὶ τί μὴ, κατέκλεισεν ἐν τούτοις λοιπὸν τὴν ὑπόθεσιν. ‡

[1] αὐτὸς ἅπερ ὁμολογήσει Ben. Bk. [2] ταῦτα Ben. Bk. [3] ἐποθεῖτε Ben. Bk. [4] ἀκηκόατε Ben. Bk.
[5] δεδωκὼς Ald. Ben. δεδειχὼς M. Ben. Bk. [6] ἔργῳ Ben. Bk. [7] σιτηρέσιον Ald. Ben.
[8] τὸν στρατηγὸν Bk. asteriscum, lacunam denotantem, addit Ben.
[9] λύσιν Ald. Ben. [10] ἔνια Ald. Ben. [11] μέρος Ald. Ben.

Τῶν στρατηγῶν] F. τὸν στρατηγόν. Idem.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ

ΠΕΡΙ ΑΤΕΛΕΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 401. 1. ΑΝΔΡΕΣ δικασταὶ, μάλιστα μὲν εἵνεκα τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῇ πόλει λελῦσθαι τὸν νόμον, εἶτα καὶ τοῦ παιδὸς εἵνεκα τοῦ Χαβρίου, ὡμολόγησα τούτοις, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, συνερεῖν] [1] Οὗτος ὁ λόγος τὰ δύο εἴδη ἔχει, τό τε συμβουλευτικὸν καὶ τὸ δικανικόν· [2] τάχος δὲ καὶ τὸ πανηγυρικόν. ἔστι δὲ δευτερολογία. πᾶσα [3] δὲ δευτερολογία ἐπ' ἔλαττον ἀσχολεῖται περὶ τὰς προοιμιακὰς ἐννοίας· ἐπιεικῶς γὰρ τὰ λυποῦντα θεραπεύεται παρὰ τῶν λαγχανόντων τοῦ λέγειν τὴν πρώτην χώραν. τῶν δὲ δευτερολογιῶν ἐστὶ διαφορά· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶν ἐπίλογοι μόνον, ὥςπερ οἱ κατὰ Ἀριστογείτονος, πρωταγωνιστοῦντος Λυκούργου, καὶ μικρὰ, μᾶλλον δὲ οὐδὲν καταλιπόντος εἰς ἀπόδειξιν τῶν πραγμάτων τῷ ῥήτορι· αἱ δὲ ἐπ' ἔλαττον μὲν ἔχουσι τὸν ἀγῶνα, ὥςπερ ὁ κατὰ Ἀνδροτίωνος, διὰ τὸ μὴ πολὺ διαφέρειν κατὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ὑπόληψιν Διοδώρου Εὐκτήμονα· ἡ δὲ νῦν ἐξεταζομένη δευτερολογία σχεδὸν τὰ ἀναγκαιότατα τοῦ ἀγῶνος συμπεριλαβοῦσα ἔχει, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς ἐργασίας. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν βραχὺ καὶ τὸ [4] προοίμιον ὂν, ἐμφαντικὸν γέγονε τῶν ἀναγκαιοτάτων δύο κεφαλαίων, τοῦ τε συμφέροντος καὶ τοῦ δικαίου· ἃ δὴ καὶ κατωνόμασε. [5] τὸ μὲν οὖν συμφέρον ἐν οἷς ἔλεξεν, ἕνεκα τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῇ πόλει· τὸ δὲ δίκαιον διὰ τῆς συνηγορίας τῆς ὑπὲρ Χαβρίου παιδὸς δεδήλωκεν. ἐμνημόνευσε δὲ καὶ τοῦ νομίμου ἐν ταὐτῷ. διὰ μὲν οὖν τοῦ νόμου τὸ νόμιμον, διὰ δὲ τοῦ συμφέροντος τὸ λυσιτελοῦν τῇ πόλει, διὰ δὲ τοῦ Χαβρίου παιδὸς τὸ δίκαιον.

— 2. εἶτα καὶ τοῦ παιδὸς] [6] Ἀπολαυέτω, [7] φησὶ, τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ ὁ παῖς τοῦ εὐεργέτου. ὀνίνησιν ἡ γραφὴ ⇄ [8] καὶ ⇄ τὴν πόλιν ὅλην καὶ τοῦ στρατηγοῦ τὸν υἱόν. τὸν δὲ Χαβρίαν ὀνομάζει, κρύπτων τοῦ παιδὸς τὴν προσηγορίαν, ἤτοι ὅτι νέος ἦν κομιδῇ καὶ οὐδὲν τέως [9] ἔπραξε, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν αἰδέσιμος τοῖς ἀκούουσι· καὶ εἰκότως αὐτὸν ἀπὸ τοῦ γεγεννηκότος κοσμεῖ, καθάπερ τινὰ κλῆρον [10] προσάπτων, ἢ [11] συμπλάττων τὸ γέρας αὐτῷ. πρέπον οὖν ἡγήσατο ἀπὸ τοῦ στρατηγήσαντος καὶ κεκοσμημένου ταῖς παρὰ τῆς πόλεως τιμαῖς καὶ ἐνδοξοτέρου τὴν συνηγορίαν ποιήσασθαι· διὰ γὰρ τὸν πατέρα καὶ ὁ παῖς λαβεῖν ἀγωνίζεται. ὅτε μὲν οὖν οἱ παῖδες ἐνδοξότεροι τῶν πατέρων εἰσὶν, ἀπὸ τῶν παίδων πολλάκις ἐπὶ τοὺς πατέρας ἡ φιλοτιμία χωρεῖ· ὅτε δὲ οἱ πατέρες διδόασι τοῖς παισὶ σεμνύνεσθαι, τότε ἀπὸ τῶν [12] ἐνδόξων ἐπιχειρητέον. οὔπω γὰρ στρατηγὸς ὁ Κτήσιππος οὐδὲ λαμπρὸς [13] ἐν κατορθώμασιν. εἰκότως οὖν ἀπ' ἐκείνου μᾶλλον ἡ μνήμη· οὐ γὰρ ὅτι ἄσωτος ἦν ὁ παῖς, ὥς φασί τινες, ἔκρυψε τὴν προσηγορίαν. εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, οὐκ ἂν ὅλως ἦγεν εἰς ὄψιν· νῦν δὲ ⇄ [14] καὶ ⇄ νομοθετεῖ καὶ παρέστηκε. καὶ πάντως ὄψις ἀκοῆς ἐναργεστέρα.

[1] οὗτος . . . . . δευτερολογία. omittit Ald. [2] τάχα Ben. [3] δὲ omittit Ald. [4] προοίμιον ἐμφαντικὸν γέγονε Ald. προοίμιον. ἐμφαντικὸν δὲ γέγονε Ben. [5] τὸ μὲν οὖν . . . . . πόλει omittunt Ald. Ben. [6] ἀπολαβέτω Ald. [7] φησὶ, μετὰ τοῦ Ald. Ben. [8] καὶ omittit Wf. (scil. Frid. Aug. Wolf.) [9] πράξας Par. a. [10] προσάπτων omittunt Ald. Ben. et mox ἡ Ben. [11] συμπράττων M. Ben. [12] ἐνδοξοτέρων Wf. [13] ἦν Wf. [14] καὶ omittit Wf.

Αἱ δὲ ἐπ' ἔλαττον μὲν ἔχουσι] Videtur alterum membrum deesse. cujusmodi fuerit: τὰ δὲ ἐπιλογικὰ μεταχειρίζουσι. *versantur in perorationibus.* Wolf.

Τὸ δὲ δίκαιον] Prius membrum omissum, cujusmodi fuerit: τὸ μὲν συμφέρον, ἐν οἷς ἔλεξεν, εἵνεκα τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῇ πόλει· τὸ δὲ δίκαιον. Idem.

Τοῦ εὐεργέτου] F. A. τὴν χάριν. vel, ἀπολαυέτω, φησὶ, μετὰ τοῦ κοινῇ συμφέροντος. Idem.

Ὑπὸ τῶν ἐνδόξων] M. ἐνδοξοτέρων. Idem.

— 3. ὡμολόγησα τούτοις] Τοῖς περὶ τῆς ἀτελείας κινδυνεύουσιν, ἢ, ὥς φασί τινες, [1] Κτησίππῳ καὶ Ἀφεψίωνι, ἀντεισφέρουσι τὸν ἀμείνω νόμον. υἱὸς δὲ Βαθίππου ὁ Ἀφεψίων, ἑλόμενος τὴν γραφὴν ὡς διάδοχος τοῦ πατρὸς, εἶτα ἰδιώτης ὢν, συνήγορον τὸν [2] Φορμίωνα ἐκάλεσεν.

— ibid. ὡς ἂν οἷός τε ὦ] Τὸ κατὰ δύναμιν εἰσφέρω, φησί· μὴ ζήτει τὸ πλέον.

— ult. ἔστι δ' οὐκ ἄδηλον] Τεχνικὸν θεώρημα παρέδωκεν ἡμῖν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος, ἐν τῷ περὶ Στεφάνου, κἀνταῦθα. εὐθὺς γὰρ μετὰ τὰς προοιμιακὰς ἐννοίας ἄρχεται τῶν ἀντιθέσεων· διὰ μὲν δὴ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐκ τῶν ἀντικειμένων ἄρχεται. δύο δὲ προκειμένων κεφαλαίων, τοῦ τε δικαίου καὶ τοῦ [3] συμφέροντος, ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἄρχεται· χωρεῖ δὲ μᾶλλον ἐπὶ τὸ δίκαιον, ὅτι λυπεῖ μᾶλλον αὐτὸν τὸ συμφέρον, πλείστην ἰσχὺν παρέχον Λεπτίνῃ, συναγωνίζεται δὲ αὐτῷ τὸ δίκαιον. διὰ τοῦτο φυγὼν τὴν πρὸς ἐκεῖνο τὸ κεφάλαιον μάχην, πλέκεται τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ· καὶ οὐ διὰ τοῦτο μόνον τὸ θεώρημα, ἀλλὰ καὶ δι' ἕτερον. ἐπειδὴ γὰρ ὁ νόμος αὐτὸς, ὃν εἰσφέρει Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησίππου καὶ [4] Φορμίωνος, τοῦτ' ἐπαγγέλλεται [5] τοῦ κρίσεις [6] δοῦναι κατὰ τῶν [7] ἀναξίως δοκούντων εἰληφέναι τὰς δωρεὰς, εὐθὺς ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τὴν σύστασιν τοῦ νόμου προὔθηκεν, ἵνα μὴ φαίνηται αὐτὸς εἰσάγων τὸν νόμον, ἀλλὰ παρὰ Λεπτίνου φαίνηται [8] * τὸ περὶ αὐτὸν νομοθετεῖν [9] ἀδικούμενος [10] οὕτως. δοκῶν δὲ συντρέχειν, δείκνυσιν ἄτοπον ὂν διὰ τοὺς ὀλίγους ἀναξίους ἀφαιρεῖσθαι τοὺς πλείονας. ὅταν γὰρ φιλονεικῇ [11] δεῖν τοὺς ἀναξίους [12] μὴ ἔχειν, τότε μάλιστα συνίστησι τοὺς δικαίως ἔχοντας δεῖν ἔχειν. δείκνυσι δὲ τὴν πόλιν μὴ περὶ [13] τούτου κινδυνεύουσαν μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ πάσης τῆς πολιτείας καὶ ἀξίας. σύνηθες γὰρ αὐτῷ ταράττειν τὸν ἀκροατὴν ἐν οἷς ἂν φοβῆται τὴν ὑπόθεσιν, καὶ μετάγειν ἐπὶ μείζονας καὶ παραδόξους φόβους· ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑπὲρ Χεῤῥονήσου, ὡς ἐν τῷ περὶ Εἰρήνης ὑπὲρ πολέμου κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους ὅτι ὑπὲρ Ἀνδροτίωνος καὶ Γλαυκέτου καὶ Μελανώπου τίθεται καὶ οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ὁ νόμος· ἐκεῖ μὲν [14] ἐκφαυλίζων τὴν προαίρεσιν, ἐνταῦθα δὲ ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων φοβῶν.

P. 402. 1. κἄν τις ἄλλος] Ἴσως τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς συνδίκους λέγει.

— 3. εὑρομένους ἀτέλειαν] Περιποιήσαντας ἑαυτοῖς καὶ λαβόντας ἀφ' ὧν ἐποίησαν. ἔθος δὲ ἦν παρὰ Ἀθηναίοις τοὺς εὐεργέτας τῆς πόλεως λαμβάνειν διαφόρους τιμὰς, ἢ χαλκῆν εἰκόνα ἢ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ ἢ ἀτέλειαν, ἀλλ' οὐ πασῶν τῶν λειτουργιῶν· οὐδέποτε γὰρ ἐλάμβανον [15] οὔτε τριηραρχιῶν οὔτε τῶν εἰσφορῶν τοῦ πολέμου ἀτέλειαν.

— pen. ἐγὼ δ' ὅτι μέν τινων] Κατ' ἐπίκρισιν τῆς τοῦ ῥητοῦ κατηγορίας ἀντιλαμβάνεται, ὅτι διαβάλλων ὀλίγους βλάπτει τοὺς πάντας.

— ult. καὶ γὰρ εἴρηται] Ὑπὸ Φορμίωνος πάντως. καὶ ἵνα μὴ ὡς κατήγορος ὑποπτεύηται, προστίθησιν ὅτι Καὶ ὑμεῖς ἅπαντες, καὶ μὴ λέγοντος ἑτέρου, [16] γνωρίζετε.

P. 403. 2. τίνος ἕνεκα, εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινὲς ἀλλὰ πάντες ἦσαν ἀνάξιοι τῶν αὐτῶν] Κατὰ συγχώρησιν συνδραμὼν συγκρούει τοῖς δικασταῖς τὸν Λεπτίνην, πόλεμον [17] αὐτῷ πρὸς τοὺς καθημένους ἐγείρων. σύνηθες γὰρ αὐτῷ ταράττειν τὸν ἀκροατήν. ἐκ τούτων γὰρ [18] εὔνουν διὰ τὸ δέος ποιεῖ καὶ προσεκτικώτερον, περὶ πάσης τῆς πολιτείας ἐμβάλλων φροντίδας. οὐκέτι γὰρ πρὸς * [19] τὸν κινδυνεύοντα ἀφορᾷ, ἀλλὰ ζητεῖ πρῶτον ὅπως ἂν φύγῃ τὴν ἐπιβουλὴν, τῆς ἐξουσίας ἀποστερούμενος.

— 4. ἐν μὲν γὰρ τῷ] Ἀναστρέφουσα περίοδος.

P. 404. 1. οὕτω καὶ τὸν δῆμον] Οὐ γὰρ ἐπ' ἀμφοῖν, φησὶ, [20] δυνήσεται προβάλλεσθαι τὸ ἀνάξιον, καὶ ἐπὶ τῶν εὐεργετῶν καὶ ἐπὶ τοῦ δήμου. ἀνάξιοί τινες, ὦ Λεπτίνη, τῶν εἰληφότων εἰσίν; ἔστω· δέχομαι τὴν ἀπολογίαν· στερισκέσθωσαν οἱ ἀνάξιοι. τί [21] δέ σοι κατὰ τοῦ δήμου τὴν [22] τοιαύτην ὕβριν κεκίνηκεν; ἀφαιρῇ τῆς πατρίδος τὴν ἄδειαν, λύεις τὴν ἐξουσίαν τῆς πόλεως.

— 3. ἀλλὰ, νὴ Δί', ἐκεῖνο] Πολλή τις ἔμφασις καὶ δεινότης, καὶ πολὺ τὸ πικρόν. μετενή-

[1] Φορμίωνι Ald. Ben. [2] Δημοσθένη Ald. Ben. [3] συμφ. οὐκ ἀπὸ M. Ben. [4] Ἀφεψίωνος Wf. [5] τὸ Ben. Wf. [6] εἶναι Ald. Ben. Wf. [7] ἀξίως Ald. Ben. [8] τῷ περὶ αὐτοῦ Wf. [9] ἀπαιτούμενος Par. a. [10] αὐτὸς Wf. [11] δεῖν καὶ τοὺς Ben. [12] μὴ omittunt Ald. Ben. [13] τούτου τοῦ μέρους κινδ. Par. a. [14] φαυλίζων Ald. Ben. [15] οὔτε τῶν τριηρ. Ald. Ben. [16] γνωρίζεται τίνος ἕνεκα Ald. [17] αὐτὸν Ald. [18] εὔνουν. διὰ δὲ τὸ Ben. [19] κίνδυνον Ald. Ben. τὸ κέρδος Par. a. [20] συνήδεται Ald. [21] δὲ omittunt Ald. Ben. [22] αὐτὴν Par. a.

Τὸν Δημοσθένην ἐκάλεσεν] F. τὸν Φορμίωνα ἐκάλ. Demosthenes enim advocatus Ctesippi est. Idem.

Πλέκεται τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ] F. συμπλέκεται τῷ ὑπὲρ αὐτοῦ, scilicet, ὄντι. Antecessit enim φυγὼν τὴν μάχην: ut perseveret in metaphora. et v. 27. καὶ εὐθύς. Idem.

Τὸ περὶ αὐτὸν νομοθετεῖν ἀδικούμενος οὕτως] F. τῷ περὶ αὐτοῦ νομοθετεῖν ἀδικούμενος αὐτός. aut, τὸ περὶ αὐτοῦ νομοθετεῖν ἀφαιρούμενος: ut τὸ οὕτως redundet, ἀλλὰ παρὰ Λεπτίνου φαίνεται αὐτοῦ ἀπαιτούμενος, οὕτω νομοθετεῖν. Idem.

Πρὸς κίνδυνον ἀφορᾷ] F. πρὸς τὸν κινδυνεύοντα. non tam rei quam suam rem agi existimat. Idem.

νεκται γὰρ ὁ Λεπτίνης ἐφ' ἕτερον ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. οὐκέτι γὰρ, ἵνα λειτουργήσωσιν οἱ πλουσιώτατοι, τέθεικε τὸν νόμον, ἀλλ' ἵνα μὴ [1] ἐξαπατᾶται ὁ δῆμος. ἵνα ὁ δῆμος, φησὶν, ἀποστὰς τῆς περὶ τῶν λειτουργιῶν ζητήσεως, κατίδῃ τοῦ ἀνδρὸς τὴν δυσμένειαν, καὶ ὡς ὀλιγαρχίαν προοιμιάζεται, τοσούτων ἀγαθῶν αὐτοὺς ἀποστερεῖν ἐπειγόμενος. πεπανούργηται δὲ σφόδρα τῆς ἐπιχειρήσεως ἡ εἴσοδος. ἵνα γὰρ μὴ τῆς τῶν ἀπατώντων δεινότητος εἴη τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ τῆς τῶν ἀπατωμένων εὐηθείας σημεῖον ὑπάρχῃ τὸ ὄνειδος, ἐπὶ τὸν δῆμον μετέστησε, διὰ τὸ ῥαδίως ἐξαπατᾶσθαι φήσας. λύει δὲ τῷ ἐξ ἀκολουθίας ἀτόπῳ, τῷ κατ' ἐρώτησιν ἐλέγχῳ τὴν πλῆξιν αὐξήσας. τί οὖν [2] κωλύει, φησὶ, πάντα ἀφῃρῆσθαι; οὐδὲν γάρ ἐστι τῶν πάντων, ἐν ᾧ τὸ ἀπατᾶσθαι πεφεύγαμεν. ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ δευτέρα ἀντίθεσις ἀπὸ τῆς ἐργασίας ἀνέκυψε, καὶ ἔστιν ἀνθυποφορά. διαφέρει δὲ ἀντίθεσις ἀνθυποφορᾶς, τῷ τὴν μὲν ἐξ αὐτῶν ἀντικεῖσθαι τῶν πραγμάτων ἡμῖν, τὴν δὲ ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων εὑρίσκεσθαι. ἡ μὲν οὖν προτέρα ἀντίθεσις αἰτιᾶται ὅτι ἀνάξιοί τινες εἰλήφασι, τούτους δὲ ὁ Δημοσθένους νόμος ἐκκρίνει· ἡ δὲ δευτέρα φησὶν ἐξαπατᾶσθαι τὸν δῆμον. διὰ τοῦτο δὲ ἐξ ἀντιθέσεων ἄρχεται, ἵνα τῷ μὲν δοκεῖν [3] ἀντίθεσιν λύῃ, τῇ δ' ἀληθείᾳ προκατασκευάσῃ τῷ ἑαυτοῦ νόμῳ τὴν εἴσοδον. ἃ γὰρ [4] Λεπτίνης ἐν ταύταις μέμφεται, ἄντικρυς ὁ τοῦ Δημοσθένους λέλυκε νόμος, δοὺς ∓ [5] γὰρ ± κρίσιν καὶ τοὺς ἀναξίους ἐκβαλὼν, οὔτε τὸν δῆμον ἐξαπατᾶσθαι συγχωρεῖ, καὶ τοὺς ἀναξίους ἐκβάλλει. οὐκ ἠδύνατο δὲ εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἄρξασθαι κεφαλαίων, μὴ προκατηγορήσας τοῦ Λεπτίνου νόμου.

— 5. τί οὖν κωλύει] Λύσις κατὰ συνδρομὴν ἐξ ἀντιπαραστάσεως.

P. 405. 3. ἆρ' οὖν [6] θησόμεθα] Καλόν γε. οὐ γὰρ θησόμεθα νόμον ἐπὶ καθαιρέσει τῶν νόμων. κινδυνεύει γάρ τις περὶ τοῦ παντὸς ἀπατώμενος· κόλαζε τὸν ἀπατῶντα, μὴ τὸν φενακιζόμενον τιμωροῦ. ἔχει δὲ ταῦτα τὴν ἀναφορὰν ἴσως πρὸς τοὺς δύο νόμους, τόν τε Λεπτίνου καὶ τὸν παρεισφερόμενον. ὁ μὲν γὰρ Λεπτίνου ἁπλῶς ἀφαιρεῖται· ὁ δὲ ἀντεισφερόμενος διδάσκει τἀληθὲς, δικαστήριον καθίζων καὶ ἀτιμάζων τοὺς ἀπάτῃ εἰληφότας. Ἀψίνης δὲ καὶ Ἀσπάσιος κατὰ τὴν εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴν φασὶ τὸ ἐγχείρημα. ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι ἡ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴ γίνεται, ὅταν ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθῇ τὰ ἄτοπα τοῖς προηγουμένοις· ὅταν δὲ ἡ φύσις τῶν πραγμάτων μὴ τοιοῦτον δεικνύῃ τὸ γινόμενον, τηνικαῦτα οὐ ῥητέον τὴν [7] εἰς ἄτοπον ἀπαγωγήν. ἐνταῦθα οὖν τὸ ἀκόλουθον ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ὁμοίου κατ' ἐρώτησιν. ἔπειτα ἀνέτρεψεν, ὡς ἔχειν τι καὶ ἄτοπον τὴν ἐρώτησιν. οὐ μὴν ἀποδεικνύμενον διὰ τῶν ἑπομένων. ∓ [8] ΑΛΛΩΣ. Ἐνταῦθα ἔλαβε τὸ ἀκόλουθον ἀπὸ τοῦ ὁμοίου κατ' ἐρώτησιν, ἔπειτα ἀνέτρεψεν, ὡς ἔχειν μέν τι καὶ ἄτοπον τὴν ἐρώτησιν. οὐ μὴν ἀποδεικνύμενον διὰ τῶν ἐχομένων. ±

— 5. οὐ γὰρ ἐσμὲν ἀφαιρεθῆναι] Ἐσχημάτισε πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς νόμους τὴν ἔννοιαν. πρὸς μὲν τὸν Λεπτίνου νόμον τί ἀφαιρεῖται, πρὸς δὲ τὸν οἰκεῖον τί διδάσκει, πῶς ἂν ὁ δῆμος ἔτι μὴ [9] ἀπατᾶτο. δείκνυσι γὰρ [10] κρίνεσθαι τοὺς εἰληφότας.

— 7. καὶ θέσθαι νόμον] Ὅρα πῶς ἐν τῷ δοκεῖν λύειν [11] καὶ τίθησι, συμπλέκων ὁμοῦ τὰ κεφάλαια, καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. ἔχεις γὰρ ἐν τούτοις ἀμφοτέρων τῶν νόμων εἰκόνας, τοῦ μὲν Λεπτίνου νόμου διὰ τῆς ἀφαιρέσεως, τοῦ δὲ Δημοσθένους διὰ τῆς τῶν ἀπατώντων τιμωρίας· ὁ μὲν γὰρ ἀφαιρεῖται τελείως ἅπαντας, ὁ δὲ τοὺς παρ' ἀξίαν λαβόντας ἐξελεγχθέντας τιμωρεῖσθαι προστάττει.

— 11. πότερόν ποτε] Κατὰ παράθεσιν ἄλλος λογισμὸς ἐκ τοῦ καθ' [12] ἑκάτερον ἀποβαίνοντος, ἵνα δειχθῇ βέλτιον [13] οὗ εἶπε Λεπτίνης ὡς φαῦλον, λέγω δὴ τὸ διδόναι τινὶ καὶ ἀναξίῳ τὸν δῆμον ἐξηπατημένον, καὶ ὅτι ἧττον αἰσχρὸν εἰς εὐήθειαν σκώπτεσθαι ἢ πονηρίαν.

P. 406. 9. οὐ τοίνυν ἔμοιγε] Ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀντίθεσιν πάλιν ἐπανήγαγε τὸν λόγον. [14] πῶς ἀκόλουθον, φησὶ, τὴν αὐτὴν τοῖς τε κακοῖς μέμψιν καὶ κατὰ τῶν ἀμέμπτων καὶ ὅλως εὐεργετῶν προχωρεῖν; ἀποστερεῖ γὰρ καὶ [15] τοὺς κἀκείνους ὁμοίως. ἐξ οὗ πάντες [16] ἔσονται πονηροὶ, μηδεμίαν τιμὴν τῆς ἀρετῆς ἐχούσης. τὸν γὰρ ἐκ χάριτος μὴ δοκοῦντα εἶναι χρηστὸν, οὐκ ἔνι δήπουθεν ἀτιμασθέντα γενέσθαι σπουδαῖον. ἐκαινοτόμησε δὲ τὴν μέθοδον. ἄνωθεν μὲν γὰρ ἐξήτασε τοὺς ἀναξίους καὶ τοὺς ἀξίους· ἐνταῦθα δὲ κατὰ [17] μόνων τῶν ἀναξίων πληροῖ τὴν ἔννοιαν, ἀφελὼν μὲν τὴν τῶν ἀξίων ἐξέτασιν, τοὺς φαύλους δὲ αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς ἐξετάζων· καὶ γέγονεν ἡ ἔννοια συμπέρασμα τῶν ἀντιθέσεων ἀμφοτέρων. ∓ ΑΛΛΩΣ. Συγκρούσας ἱκανῶς διὰ τῶν προειρημένων καὶ τὴν ἀντίθεσιν Λεπτίνου, καὶ τὴν γένεσιν τῆς ἀνθυποφορᾶς χρησίμην εὑρὼν, καὶ προοικονομήσας διὰ τούτων ἱκανῶς τὴν οἰκείαν νομοθεσίαν, ἐπανήγαγεν ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀντίθεσιν.

[1] ἐξαπατῷτο Wf. [2] κωλύοι Ben. [3] ἐξ ἀντιθέσεως, τῇ Ald. Ben. [4] Λεπτίνῃ Ald. Ben. [5] γὰρ omittit Wf. [6] στησόμεθα Ald. [7] εἰς omittunt Ald. Ben. [8] ΑΛΛΩΣ . . . . . . ἐχομένων omittit Wf. [9] ἀπατῷτο Wf. [10] κρίνεσθαι δεῖν τοὺς Wf. [11] κατατίθησι Ald. Ben. [12] ἕτερον Ald. Ben. [13] ὃ Wf. [14] πῶς γὰρ ἀκόλουθον Ald. Ben. [15] τούτους Ald. Ben. [16] ἕπονται Ald. [17] μόνον Ald. Ben.

Ἀπατᾶτο] F. ἀπατῷτο. δείκνυσι γὰρ κρίνεσθαι δεῖν τοὺς εἰληφότας. Idem.

Λύειν κατατίθησι] F. λύειν (S. τὸν Λεπτίνου νόμον) καὶ τίθησι (S. τὸν παρ' ἑαυτοῦ). Idem.

καινοτομεῖ δὲ τὴν μέθοδον κατὰ μόνων τῶν ἀναξίων πληρῶν τὴν [1] ἔννοιαν. ±

P. 407. 3. ἔτι [2] τοίνυν κἀκεῖνο] Πληρώσας τὸ δίκαιον, ἄρχεται τῆς ἐννοίας τοῦ συμφέροντος. ἐπεὶ δὲ οὔτε στρατηγοῦ οὔτε [3] λόγων τεχνίτου πρὸς τὰ ἰσχυρὰ τῶν ἀντιτεταγμένων χωρεῖν, ἀλλὰ μεθοδεύειν ὡς ἔνι μάλιστα καὶ ταῖς μεταχειρήσεσι περιγίνεσθαι, κλέπτει ἐντεῦθεν ἤδη τὴν εἴσοδον, ἵνα λάθῃ τὸν ἀκροατὴν ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἀσθενῆ γεγενημένα ἄγων, ἵνα, ὅταν [4] ἡ ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ συμφέροντος τεθῇ, ὁ ἀκροατὴς καταγνῷ τῆς ἀντιθέσεως, ἐκ τῶν εἰρημένων ἡγμένος. τοῦ γὰρ Λεπτίνου πειρωμένου λέγειν, ὡς αἱ λειτουργίαι νῦν μὲν εἰς πένητας ἀνθρώπους [5] περιήκουσι, τότε δὲ λειτουργήσουσιν οἱ πλουσιώτατοι, προλύων καὶ προοικονομῶν δείκνυσιν ὅτι οὔτε πολλοὺς περιποιήσει καὶ ὅτι ὁ νόμος ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν ἀτέλειαν, ὥστε μηδὲν ἔχειν τοὺς ἀκούοντας εὑρίσκειν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως ὄφελος.

— 6. ὥστε τὸν ἥμισυν] Σμικρύνει τὸ γέρας καὶ εἰς εὐτέλειαν κατάγει τὴν σεμνὴν ὀνομαζομένην [6] ἀτέλειαν, μέρος μὲν [7] αὐτῆς καὶ τοῖς οὐκ οὖσιν εὐεργέταις διδοὺς, [8] μικρὸν δ' ἔτι λοιπὸν προστεθῆναι φάσκων τοῖς εὖ ποιήσασιν.

— 7. [9] εἶθ' ἧς πᾶσι μέτεστιν] ∓ [10] Τῆς ἀτελείας δηλαδή. ± εἰς αἰδῶ τῶν εἰληφότων τοὺς ἀκούοντας ἐκκαλεῖται, ἵνα τὴν ἀτοπίαν τῆς ἀφαιρέσεως δείξῃ. ἠθικῶς δὲ πρὸς τὸν Λεπτίνην διαλέγεται. πολύτροπος γὰρ ὁ ἀνὴρ καὶ πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν συμμεταβάλλεται, ὅταν μὲν γὰρ δέῃ συγκροῦσαι τῷ δήμῳ, τότε πικρῶς διαλέγεται· ὅταν δὲ * πρὸς * αὐτὸν, τότε δῆθεν ὑφειμένως. καὶ πρὸς τοὺς ἀκροατὰς δὲ παραπλησίως, ἐπειδὴ εἰς αὐτοὺς ἥκει τὸ κεφάλαιον τῆς [11] συγκρίσεως· καὶ βιάσασθαι μὲν οὐ δύναται, ἐκκαλέσασθαι δὲ εἰς αἰδῶ τῶν εἰληφότων βούλεται. οὕτω τὸ συμβουλευτικὸν ἐμπλέκεται πανταχοῦ, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐγκωμίοις ἐν οἷς τὰ συμπεράσματα ἠθικά.

∓ — ult. [12] οὔτε γὰρ ἄλλως καλὸν] ± Οὔτε τῇ φύσει καλὸν, φησὶν, οὔτε τῷ ἤθει τῆς Ἀττικῆς ἁρμόττον. εἰ γὰρ μέλλομεν ὠφελεῖσθαι, ἀλλὰ τό γε ψεύδεσθαι ἀλυσιτελὲς εἰς δόξαν.

— ibid. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν] Ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ∓ [13] οὐκ ἀπήλλακται δὲ ἤθους, ± δι' οὗ αὔξει τὸ ὄνειδος. πολιτείαν γὰρ ἀψευδῆ μέχρι καὶ τῶν ὠνίων διώκοντες, πῶς δολερῶς κατασκευάζετε τὰς τιμάς; ἐπὶ μὲν τῶν οὐκ ἐχόντων τι βλαβερὸν τὸ δεινὸν φυλαττόμενοι, ἐπὶ δὲ τοῦ ζημίας μεστοῦ τὴν πρᾶξιν τολμῶντες.

P. 408. 6. οὐ γὰρ, εἰ μὴ χρήματα] Τοῦτο ἀπὸ τοῦ μείζονός ἐστι. φιλεῖ γὰρ ἀκολουθεῖν ἀλλήλοις ἄμφω τὰ ἐπιχειρήματα, [14] τῷ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος [15] τὸ ἀπὸ τοῦ μείζονος, κἀκείνῳ τοῦτο ὁμοίως. μὴ ἔχων δὲ [16] ἀντιθεῖναι τῷ συμφέροντι ἕτερον συμφέρον ἐκ χρημάτων καὶ κέρδους, τὴν εὔκλειαν καὶ τὴν εὐδοξίαν τῷ τῶν χρημάτων κέρδει ∓ ἀντιπαραβάλλειν ± πειρᾶται. δείξει δὲ μετὰ μικρὸν, ὅτι οὐδὲ κέρδος προσγίνεται.

∓ P. 409. 3. [17] ταύτην] Ἤγουν δόξαν. ±

— 7. ὅτι τοίνυν] Ἄλλος τόπος εἰς τὸ αὐτὸ ἐπιχείρημα [18] ἀπὸ τοῦ μείζονος. ὅταν [19] δὲ πλειόνων εὐπορῇ τόπων, οὐ φείδεται. ἔστι δ' ὁ μὲν πρότερος τόπος ἐξ ἐνθυμήματος, ὁ δὲ ἐντεῦθεν ἐκ παραδείγματος.

∓ — ibid. [17] τοῦ ἤθους] Ἤγουν τῆς ὑμετέρας γνώμης. ±

— ult. λέγονται χρήματα] Ἔστι μὲν τὸ παράδειγμα ἱστορικὸν, πρὸς πίστιν τῶν προειρημένων εἰλημμένον. ὅσην δὲ ἔχει καὶ δεινότητα καὶ χάριν, ἄξιον συνιδεῖν. πρόσωπον δὲ ἔλαβε τῶν Τριάκοντα τῶν λελυπηκότων, ἵνα φαίνηται ἡ πόλις πολλάκις καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν πολεμίων αἱρουμένη προΐεσθαι. καὶ τὸ δριμὺ τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅτι ἐδανείσαντο ∓ [20] καὶ ± κατὰ τῆς πόλεως καὶ παρά τινων πολεμίων ἑτέρων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, τοῦτο δέ [21] ἐστι, κατὰ τῶν δημοτικῶν τῶν κατειληφότων τὸν Πειραιᾶ. καὶ προσέθηκε τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον, ἵνα καὶ τὴν χρείαν δηλώσῃ, ὅτε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ὁ δῆμος ἐκ Πειραιῶς ἠγωνίζετο. οὕτω πανταχόθεν ἡ αὔξησις ἐκ τῶν τόπων, ἐκ τῶν πράξεων, ἐκ τοῦ προσώπου.

P. 410. 2. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἓν ἦλθε] Μιᾶς ἐγένετο γνώμης· διπλῆ γὰρ ἦν στασιάζουσα· ἔκρυψε δὲ τὰ δεινὰ τῶν γεγενημένων μὴ βουληθεὶς [22] ἐμπομπεῦσαι ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς — οὐδὲ γὰρ τοῦτο πρόκειται —, ἀλλ' ἐπίδειξιν ποιήσασθαι βούλεται τοῦ τῆς πόλεως ἤθους, καὶ ὅπως ἐν ἁπάσαις [23] ἐστὶν ἀεὶ [24] κρείττων χρημάτων. τὴν δὲ αἰτίαν εἴρηκε [25] τοῦ μὴ ἐκ δέους παρεσχηκέναι τὸν δῆμον, ἀλλ' ὅμως [26] ἀδικηθεῖσα καὶ τὴν ζημίαν αἱρεῖται. οὐ γὰρ ἀνάγκῃ καὶ φόβῳ φαίνεται ὁ

[1] εὔνοιαν Ben. [2] τοίνυν ὑμᾶς κἀκεῖνο Ben. [3] λόγων omittunt Ald. Ben. [4] ἢ Ben. [5] προήκουσι Ben. [6] εὐτέλειαν Ald. [7] αὐτοῖς Ald. Ben. [8] μικρὰν Ald. Ben. [9] εἶτα Ben. Wf. [10] τῆς ἀτ. δηλαδὴ omittit Wf. [11] κρίσεως M. Ben. [12] οὔτε - - καλὸν omittit Wf. [13] οὐκ - - ἤθους omittit Wf. [14] τὸ Ald. Ben. [15] τὸ δὲ ἀπὸ Ald. Ben. [16] ἀντιθέναι Ben. [17] hoc scholium omittit Wf. [18] ὁ ἀπὸ Ben. [19] γὰρ Ben. [20] καὶ omittit Wf. [21] ἐστι omittunt Ald. Ben. [22] ἐμποπεῦσαι Ald. [23] ἔσται Ben. [24] κρεῖττον Wf. [25] τὸ Wf. [26] ἀδικηθεὶς Wf.

Ὅταν δὲ πρὸς αὐτὸν] S. τὸν δῆμον ἢ δικαστὴν διαλέγηται. Idem.

Πειρᾶται] F. A. ἀντιθεῖναι. Idem. Et addiderunt duo Wolfii.

δῆμος διδοὺς, ἀλλὰ προαιρέσει νικώμενος. εἰ γὰρ καθεστηκότων τῶν πραγμάτων ἀπῄτουν τὰ χρήματα, τίς ἦν ἀνάγκη τὸν δῆμον διδόναι μὴ ὀῤῥωδοῦντα; οὕτως οὐ χρημάτων πώποτε πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ δόξης, βούλεται.

— ibid. καὶ τὰ πράγματα ἐκεῖνα κατέστη] Τὰ τραγικὰ καὶ φρικώδη, τὰ τυραννικὰ, ὧν εὐλαβοῦμαι τὸν ζῆλον καὶ τὴν μνήμην ἀπεύχομαι.

— 3. * πρέσβεις πέμψαντες] Ἁπλοῦν τὸν λόγον πεποίηται, ἵνα μὴ φαίνηται παρὰ Λακεδαιμονίων τις φόβος. ἐν [1] ἤθει δὲ τὸ τοῦ λόγου πέμψαντες ἀπῄτουν, ὥςπερ ἰδιωτῶν πρὸς ἰδιώτας ὄντος τοῦ συναλλάγματος.

— 4. λόγων δὲ γινομένων] Οὕτως ἡ πόλις ἦγεν ἄδειαν καὶ πόῤῥω τῶν φόβων ἦν. καὶ ἡ τῶν [2] παραδανεισαμένων δὲ [3] ἧττα παντάπασιν ἀναιρεῖ τοῦ φόβου τὴν ὑπόνοιαν.

— 5. τοὺς ἐξ ἄστεος] Τοὺς τυραννικούς. αὐτοὶ γὰρ εἶχον τὸ ἄστυ. εἶτα [4] διὰ ζημίας χρημάτων οὐκ ἀνεχόμενοι ψεύσασθαι, νῦν ἄνευ δαπάνης ψευσόμεθα; κἀκεῖ μὲν τοὺς ἀδικοῦντας προσέθηκεν, ἐνταῦθα δὲ τοὺς εὐεργέτας ὠνόμασε.

— 6. τῶν δὲ τοῦτο πρῶτον] Οὕτως ὑπὲρ αὐτῶν ἐφοβοῦντο μᾶλλον, καὶ ὁ δῆμος οὕτως αὐτοῖς ÷ [5] ἦν ÷ φοβερός. οὐ γὰρ προσδοκῶντες παρὰ Λακεδαιμονίων τὴν συμμαχίαν ἠξίουν τὸν δῆμον πίστιν δοῦναι τῆς εἰς αὐτοὺς εὐνοίας, τὴν καταβολὴν τοῦ δανείσματος.

— 7. φασὶ τὸν δῆμον ἑλέσθαι] Οὕτως ἐκ προαιρέσεως καὶ οὐ διὰ φόβον εἵλετο κοινωνεῖν τοῦ δανείσματος. διὰ δὲ τοῦ συνεισενεγκεῖν καὶ ἑλέσθαι, τὴν ὑπερβάλλουσαν τοῦ δήμου προαίρεσιν ἐνέδειξε διὰ τῶν ὀνομάτων. οὐκ ἀνάγκης, φησὶν, ἐπειγούσης οὐδεμιᾶς ὁ δῆμος εἰσήνεγκεν οἴκοθεν, οὐκ ἐξ ἀκροπόλεως ἐκ περιουσίας λαβών.

— pen. ὥςτε μὴ λῦσαι τῶν ὡμολογημένων] Ἵνα φαίνηται μὲν πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν ἑλκομένη χρησίμως ἡ ἔννοια· περὶ γὰρ τοῦ μὴ δεῖν λύειν τὰς δεδομένας δωρεὰς ὁ ἀγών.

P. 411. 4. τὸ μὲν τοίνυν τῆς πόλεως] Τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. δείκνυσι δὲ ὅτι οὐ λυσιτελεῖ ὁ νόμος [6] ὁ τὸ φυλακτήριον τῆς πόλεως διαφθείρων· καὶ διορίζεται ὅτι ἐν μὲν ταῖς δυναστείαις κολακείας ἆθλόν ἐστιν ἡ τιμὴ, ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις καθαρεύει τοῦ αἰσχροῦ. κἀκεῖ μὲν ὁ φόβος μείζων τῆς χάριτος, παρ' ἡμῖν δὲ ἡ δωρεὰ παντὸς δέους ἀπήλλακται.

— 8. τὸ δὲ τοῦ θέντος τὸν νόμον] Ὑφιεμένῳ ἔοικεν· οὐ μὴν ἀπήλλακται τοῦ [7] πικρὸν εἶναι. οὔτε γὰρ τὸν ἔπαινον [8] καθαρῶς ἀποδίδωσιν, οὔτε ψέξαι τετόλμηκεν. οὕτω τὸ ἦθος τῷ πραγματικῷ συμπέπλεκται.

P. 412. antep. νομίζω τοίνυν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] Τὸ ἐπιχείρημα ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ ἴσου. ὅρα δὲ, πῶς ἐφ' ἑκάστῳ προοιμιάζεται. εἰ [9] γὰρ διὰ μικρῶν τῶν ἐννοιῶν, ἀλλ' οὖν γε ὅμως προοιμιάζεται. ἡ δὲ ἰσότης, ὅτι Δίδοαμεν δωρεάς. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ πολιτεῖαι διδόασι, καὶ τάχα [10] διαφερούσας τῇ τῶν χρημάτων περιουσίᾳ. ᾧ δὲ πλεονεκτεῖν δοκοῦμεν ἡμεῖς, τῇ πίστει λέγω, τοῦθ' ὁ νόμος ἀφαιρεῖσθαι βιάζεται. ὁρᾷς ὅτι διὰ πάντων τούτων τῶν ἐπιχειρημάτων, κἂν δοκῇ τὸ δίκαιον ἐργάζεσθαι, πρὸς τὴν ἀντίθεσιν ἀγωνίζεται, ὅτι Οὐ δεῖ τὰ δεδομένα ἀφαιρεῖσθαι, ἵνα, κἂν φαίνηται τὸ συμφέρον ἐπαγγελλόμενος ὁ Λεπτίνης, ἀλλ' οὖν γε ὁ δῆμος * διὰ τὸ εὔλογον ἀφίησι.

P. 414. 8. τάχα τοίνυν ἴσως] Προανήρηκεν ἐν ταῖς κατασκευαῖς τῆς ἀντιθέσεως τὴν ἰσχύν· ἐξέλυσε δὲ πλέον τῷ δισταγμῷ αὐτὴν, πρὸς δὲ καὶ κατακερματίσας εἰς μέρη πολλά. μέγα γὰρ εἰς καθαίρεσιν τὸ καταμερίσαι, εἴ γε καὶ ἀθροισμὸς ἐγείρει τὴν αὔξησιν. εἶτα [11] κακουργεῖ τοῖς ὀνόμασιν, ἵνα δείξῃ τὸν Λεπτίνην ψευδόμενον. διαβολὴν γὰρ πρὸ τῆς ἀντιθέσεως κεκίνηκεν, ἵν' ὁ ἰσχυρότατος Λεπτίνου λόγος ὕποπτος [12] γένηται, καὶ ἡ * εὕρεσις. ὁ γὰρ ἕτερα μὲν γράφων, ἕτερα δὲ φθεγγόμενος, ἀνίσχυρος. τοῦ γὰρ Λεπτίνου λέγοντος ἐν τῷ νόμῳ διαῤῥήδην Ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι, καὶ διὰ τοῦτο σημαίνοντος ὅτι πλούσιοι μὲν λειτουργοῦσιν ἴσως, οὐ μὴν οἱ πλουσιώτατοι διὰ τὸ τὰς ἀτελείας ἔχειν, τοῦθ' ὁ ῥήτωρ μεταβαλὼν, οὐ κατὰ τὸ ὑποκείμενον λέγει, πένητας ἀντὶ πλουσίων λαβὼν, ἵνα φαίνηται τὴν ἰσχὺν ἐξελέγχων τοῦ νόμου, λέγω διὰ τῆς τῶν πλουσίων προσηγορίας. ἐναντία γὰρ πρὸς τὸ συμφέρον εὑρίσκει, ἵνα ἐκ ταύτης τῆς ἐννοίας καὶ τῆς προσηγορίας ὁ ἀκροατὴς ψευδόμενον Λεπτίνην λάβῃ, νῦν μὲν εἰς πένητας ἀνθρώπους τὰ τῶν λειτουργιῶν ἔρχεσθαι λέγοντα, νῦν δὲ πάλιν ὑπερθετικῶς, Ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι. ἀντίκεινται γὰρ οὐκ ἀκολούθως ÷ [13] αὐτοῖς ÷

[1] εἴδει δὲ τῷ τοῦ Ald. Ben. [2] δανεισαμένων Ben. [3] αἰτία Ald. Ben. [4] διὰ omittunt Ald. Ben. [5] ἦν omittit Wf. [6] ὁ omittunt Ald. Ben. [7] πικρῶς Ald. πικρὸς Ben. [8] γρ. καθαρὸν M. Ben. [9] γὰρ καὶ διὰ Ald. Ben. Wf. [10] διαφέρουσαι Ben. [11] γρ. πανουργεῖ M. Ben. [12] γένηται. καὶ ἡ εὕρεσις· Wf. [13] αὐτοῖς omittit Wf.

Ἐν εἴδει δὲ τῷ τοῦ λόγου] F. ἐν ἤθει δὲ τὸ τοῦ λόγου, id est, ἦθος ἔχει ὁ λόγος, ἢ ἠθικός ἐστι. WOLF.

Καὶ ἡ τῶν παραδανεισαμένων δὲ αἰτία] F. ἧττα. Quia populus vi sibi reditum in patriam patefecerat, victa tyrannorum factione. et v. 33. διὰ δὲ τοῦ καὶ συνεισενεγκεῖν ἑλέσθαι. IDEM.

Διὰ τὸ εὔλογον ἀφίησι] Non satis placet, nec occurrit melius. IDEM.

Καὶ ἡ εὕρεσις] F. προαίρεσις. Nisi τὸ εὕρεσις ad sequentia referas, hoc modo: καὶ ἡ εὕρεσις, S. Δημοσθένους ἐστὶν, ὅτι ὁ ἕτερα μὲν, etc. IDEM.

ὅ τε πένης καὶ ὁ [1] πλουσιώτατος· ἀλλ' ὁ μὲν πένης πρὸς τὸν πλούσιον, ὁ δὲ πλούσιος πρὸς τὸν πλουσιώτατον. ἔστι τοίνυν ἡ ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ συμφέροντος κεφαλαίου, καὶ ταύτῃ μάλιστα Λεπτίνης ἰσχύει, καὶ ἡ ταράττουσα μάλιστα τὸν Δημοσθένην τῶν ἀντιλογιῶν ἡ παροῦσά ἐστι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ μεθόδοις πολλαῖς ἐχρήσατο, νῦν μὲν προλύων, νῦν δὲ [2] διαβάλλων, νῦν δὲ τεχνικῶς τιθεὶς τὰ ὀνόματα. εἰ γὰρ ταύτην λύσειεν, ἰσχυρὰ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου. εἰς γὰρ τοῦτον τὸν λόγον καὶ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν ὁ ἀκροατὴς ἀπιδὼν ἐδέξατο τὸν νόμον, ἀλλ' οὐχ, ὡς ᾠήθησάν τινες, ἐκείνην τὴν ἀντίθεσιν συνέχειν τὸν λόγον, ἣν πολλαχοῦ τίθησιν, ὅτι Ἀνάξιοι ÷ πολλοὶ ÷ τῶν εἰληφότων τυγχάνουσιν ÷ [3] ὄντες. ÷ ἐκείνην μὲν γὰρ εἰσάγει τοῦ οἰκείου χρησίμου ἕνεκα, προοικονομῶν τὸν οἰκεῖον νόμον· ταύτην δὲ μόνον χαλεπὴν καὶ ἀνταγωνιζομένην ἔχει. διόπερ οὐκ ἐθάῤῥησεν αὐτὴν πρωταγωνιστοῦσαν θεῖναι.

÷ — antep. [4] ὡς αἱ λειτουργίαι] Λύει τῷ κατὰ συνδρομὴν θεωρήματι, ὅ ἐστι τῇ ἀντιπαραστάσει. ÷

— ult. ἔστι δὲ τοῦτο] Οὐκ ἠδυνήθη τὸ ἰσχυρὸν εὐθὺς ἀφελέσθαι. συγκατατίθεται οὖν καὶ αὐτὸς τοῖς λεγομένοις, ÷ [5] ὡς ÷ οὐκ ἔχων ῥᾳδίως ἀντιλέγειν, ὅτι μεταστήσονται εἰς τοὺς πλουσιωτάτους αἱ λειτουργίαι. οὕτω πιθανὸν ἐδόκει τι καὶ συμφέρον προτείνειν Λεπτίνης. διὸ καὶ μεθόδου δεῖται ἰσχυρᾶς πρὸς τὴν λύσιν. τίς οὖν ἡ μέθοδος; μερίζει τὰς λειτουργίας κατὰ πρόσωπον δίχα, τούς τε μετοίκους ἰδίᾳ καὶ τοὺς πολίτας τιθείς. μέγα γὰρ εἰς καθαίρεσιν ὁ τοῦ πλήθους μερισμὸς, ὥςπερ αὔξησιν ὁ ἀθροισμὸς περιέχει· [6] ὡς καὶ πάλιν ἐν ταῖς παραβολαῖς χρήσιμον ἡμῖν τὸ θεώρημα. καὶ γὰρ κἀκεῖ μερίζοντες τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν, μεγαλοποιεῖν δυνάμεθα. κἀνταῦθα δὲ μεριζόμενα τὰ τῶν λειτουργιῶν καθαίρεσιν φέρει. καὶ οὐδὲν κωλύει τὸ αὐτὸ θεώρημα καθαιρεῖν καὶ αὔξειν κατὰ διάφορον λόγον· καὶ γὰρ ἡ πηλικότης οἶδεν αὔξειν τε καὶ μειοῦν. λύει δὲ τῷ κατὰ συνδρομὴν θεωρήματι, ὅπερ καλοῦσιν ἀντιπαράστασιν. συγκατατιθέμενος γὰρ τοῖς λεγομένοις ὑπὸ Λεπτίνου, βούλεται δῆθεν διὰ τοῦ μερισμοῦ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ λόγου [7] λαθεῖν, [8] εἰ καὶ μὴ φαινόμενός ἐστιν, ἀλλ' ἀληθὴς ὁ λόγος.

P. 415. 2. εἰσὶ γὰρ δήπου παρ' ὑμῖν] ÷ [9] Λύει τὰ κατὰ συνδρομὴν θεωρήματα, ὅ ἐστι τῇ ἀντιπαραστάσει. ΑΛΛΩΣ. ÷ Ἀλέξανδρος μὲν ἐξηγούμενός φησιν, ÷ [10] ὅτι ÷ ἔδει πανηγυριζούσης τῆς πόλεως μήτε τοὺς ξένους μήτε τοὺς μετοίκους πορῤωτάτω τῶν ἀπολαύσεων καθεστάναι. ἐχορήγουν τοίνυν καὶ αὐτοὶ δηλονότι καὶ εἱστίων ἀλλήλους, ἵνα μηδεὶς ἄμοιρος ᾖ κατὰ τὴν πόλιν τῆς μετουσίας τῶν ἑορτῶν. δόξειε δ' ἂν μᾶλλον ὁ Δημοσθένης, διὰ τῆς ἐπαγομένης ἐννοίας πρὸς τὴν ἀντίθεσιν ἀπαντῶν, ἰσχυροτέραν αὐτὴν ποιεῖν. τί γὰρ ἕτερον εἶπε Λεπτίνης, ἢ ὅτι πολλοὶ τῶν μετοίκων καὶ τῶν πολιτῶν ἔξω λειτουργιῶν καθεστᾶσι, τὴν ἀτέλειαν ἔχοντες; οὐ μὴν οὕτως ἔχει, ἀλλ' εἰς τὸν μερισμὸν μεταβιβάζει τὸν ἀκροατὴν, ἵνα καθ' ἑκάτερον μέρος ἡ ἀπόδειξις εὐμαθεστέρα γένηται· εἶτα καὶ διὰ τῶν ÷ [11] ξένων καὶ ÷ μετοίκων τὴν ἐκ περιουσίας λειτουργίαν δείκνυσι. ζητεῖ γὰρ ἡ πόλις, οὐκ εἴ τις μέτοικος χορηγήσει, ἀλλ' εἴ τις πολίτης τῇ πόλει.

— 3. ὧν ἑκατέρων ἐστὶ τοῖς εὑρημένοις] Ὡς ἀντικαταλλαξαμένης τῆς πόλεως πρὸς τοὺς εὐεργέτας τὴν χάριν. εὑρέσθαι γάρ ἐστι τὸ λαβεῖν ἀνθ' ὧν τις ἔδωκε.

— 5. τῶν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον] Δύο διὰ τῆς ἐννοίας ταύτης [12] ἀνύει· ἓν μὲν, ὅτι οὐδεὶς ἀτελὴς τῶν εἰς τὸν πόλεμον, ὥςτε χρησίμους φαίνεσθαι ταύτῃ τοὺς εἰληφότας τὴν ἀτέλειαν, περὶ ὧν ὁ πολὺς Λεπτίνου λόγος· ἕτερον δὲ, ἵνα μή τις οἴηται τὰς λειτουργίας [13] τὰς αὐτὰς εἶναι [14] ταῖς εἰσφοραῖς καὶ τριηραρχίαις. τὸ δὲ ἣν οὗτος ἀφαιρεῖται τεθὲν, τοῦ βιαίου καὶ τῆς ἀδικίας πλείστην ἔμφασιν ἔχει. ἀφαιρεῖται γάρ τις ἐκείνων, ὧν μή ἐστι κύριος, [15] οὐ κατὰ νόμον λαμβάνων, ἀλλὰ πολεμίων τρόπῳ χρώμενος.

— 7. οὐδ' οὓς οὗτος ἔγραψε] Πρὸς σύστασιν τοῦ οἰκείου [16] νόμου τοῦτό φησιν. εἰ γὰρ αὐτὸς ὁ Λεπτίνης τούτους ἀνῆκε τῷ νόμῳ, εὔδηλον ὡς οὐχὶ λειτουργίαι * τῶν πολεμίων γίνονται.

÷ — 10. [17] τούτῳ] Λεπτίνῃ δηλαδή. ÷

— antep. οἱ μὲν τοίνυν πλουσιώτατοι] Μερίσας τὰς λειτουργίας εἴς τε τοὺς πολίτας καὶ τοὺς μετοίκους, καὶ ταύτην κατ' ἐρώτησιν ἐργασάμενος, ζητεῖ καθ' ἑκάτερον μέρος, πόσους εἰσποιεῖ Λεπτίνης, καὶ πόσους τῶν πενήτων ἀφίησιν· εἶτ' ἐπὶ τούτοις ἐξαίρει τοὺς πάνυ πλουσιωτάτους, ὡς [18] εἰς τὰς τριηραρχίας

[1] πλούσιος Ald. Ben. [2] προδιαβάλλων Ben. [3] ὄντες omittit Wf. [4] hoc scholium omittit Wf. [5] ὡς omittit Wf. [6] ὥςπερ πάλιν Ald. ὅπερ πάλιν Ben. [7] μαθεῖν M. Ben. [8] καὶ εἰ μὴ Ald. Ben. [9] λύει . . . . . ΑΛΛΩΣ. omittit Wf. [10] ὅτι omittit Wf. [11] ξένων καὶ omittit Wf. [12] ἀνύσει Ald. [13] ταύτας Ald. Ben. [14] τὰς εἰσφορὰς καὶ τριηραρχίας M. Ben. [15] οὐ νόμον Ald. οὐ νόμῳ Ben. [16] λόγου Ald. Ben. [17] hoc scholium omittit Wf. [18] ἀεὶ ταῖς τριηραρχίαις Ald. Ben.

Ὅτι ἀνάξιοι τῶν εἰληφοτων] F. ὅτι ἀνάξιοί τινες τῶν εἰληφότων. IDEM. Et sic duo Wolfii dederunt.

Τὰς λειτουργίας —] F. τὰς λειτουργίας ταύτας εἶναι τὰς εἰσφορὰς καὶ τριηραρχίας. Vel, τὰς λειτουργίας τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς εἰσφοραῖς καὶ τριηραρχίαις. WOLF.

γενεμημένους. οὐκοῦν τὸ μέσον [1] ὑφαιρεθήσεται, τῶν πλουσίων ὑφῃρημένων. οὐκοῦν εὐθὺς ἐξελέγχει τοῦ νόμου τὸ πρῶτον νόημα, ἐν ᾧ τὸ μέγιστον τῆς ὅλης νομοθεσίας. λέγοντος γὰρ τοῦ Λεπτίνου, Ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσιν, αὐτὸς ἀφαιρεῖται τοὺς πλουσιωτάτους, νέμων ταῖς τριηραρχίαις, ὥστε εὐθὺς ἁλίσκεσθαι ψευδῆ τὸν Λεπτίνην. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἁπαντῶν τῷ νόμῳ, Ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι, λέγει. δείκνυσι δὲ ἡ πολιτεία ψεῦδος ὄν, τὸ τοὺς πλουσιωτάτους λειτουργεῖν, νέμουσα ταῖς τριηραρχίαις αὐτούς· ὥστε πῶς ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργήσαιεν; ἡ λύσις δὲ τῆς ἀντιθέσεως κατὰ μείωσιν γέγονε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν μὲν τὸν ῥήτορα ἀνατρεπτικὴν ἀντιλογίαν, βιάζεσθαι δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων εἰς τοῦτο καταφέρεσθαι. εἶτα καὶ τὴν βλάβην εὐθὺς τῇ λύσει συνάπτει, [2] προσθεὶς Τοὺς ἅπαντας ἀπίστους πρὸς αὐτοὺς μέλλοντας γίνεσθαι.

‡ P. 416. 3. [3] πολλοὺς] Ἀτελεῖς δηλονότι. ‡

— 4. θήσω τοίνυν ἐγὼ] Μετὰ τὴν ἀναίρεσιν συνδρομή· ἐκ περιουσίας γὰρ ταῦτα λέγει λοιπόν.

— 9. φανήσεται γὰρ οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ αὐτῆς τῆς αἰσχύνης [4] σου ἄξιον, οἷον, οὐδὲ ἰσόῤῥοπον τῆς αἰσχύνης ἀλλ' ἔλαττον κέρδος· ὥστε Λεπτίνης, εἰς δόξαν ζημιῶν, [5] οὐδέπω φιλεῖ ἀλλὰ πονηρεύεται.

P. 417. antep. ἵν' οὖν τριάκοντα ἄνθρωποι] Οὐ λέγει τῶν τριάκοντα πλείους, ἀλλ' ἐὰν πολλοὺς δῶμεν, ἐσομένους τριάκοντα.

‡ ult. [3] ἀλλ' ἴσμεν] Ἄλλος τρόπος λύσεως, καὶ τῷ καθ' ὑπόκρισιν κέχρηται σχήματι. ‡

P. 418. 1. ἄν περ ἡ πόλις ᾖ, πολλοὶ] Πολὺ τῷ φιλοπόλιδι καὶ τὸ ἀπὸ τῆς εὐνοίας ἦθος. οὐ γὰρ ἡ δεξιὰ τύχη τῆς πόλεως ἐάσει σπάνιν γενέσθαι λειτουργιῶν, σωζομένης τῆς πόλεως.

— 3. εἶεν. εἰ δὲ δὴ] Ἄλλος τρόπος λύσεως ἐντεῦθεν, ὅτι βέλτιον εἰς συντέλειαν ἀγαγεῖν τὰς λειτουργίας. καὶ τῷ καθ' ὑπόθεσιν κέχρηται σχήματι, ἵν' ἐκ περιουσίας καὶ τούτῳ χρώμενος φαίνηται. εἶτα συνάπτει πάλιν τῷ κατὰ μείωσιν συγκριτικῷ· ἀντεξετάζει γὰρ [6] τὸ κατὰ συντέλειαν [7] τούτου τοῖς ἐπαγγέλμασιν.

— 5. εἰς συντέλειαν ἀγαγεῖν] Ἄλλος τρόπος τὴν ἔνδειαν διορθούμενος κατὰ μετάληψιν, ὡς ἐν ταῖς τριηραρχίαις ποιῆσαι κἂν ταῖς χορηγίαις· καὶ τῇ παραθέσει τὸ βέλτιον εὑρίσκει. βέλτιον γὰρ τοῦτο, φησὶν, [8] τῇ βραχύτητι τὴν αἴσθησιν [9] ὑποκλέπτων.

‡ 6. [3] τριηραρχίας] Πάντες γὰρ ἐν ταῖς τριηραρχίαις συνετέλουν πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων. ‡

P. 419. 3. οὕτω τοίνυν τινὲς] Ἔπαινον ἔχει τῶν [10] ἰδίων πίστεων, ὡς οὐδεὶς ἀναιρεῖν [11] αὐτὰς ἰσχύει. μάχεται δὲ ἑτέρᾳ τινὶ ἀντιθέσει, ὡς ἄρα πλουτοῦσί [12] τινες, ἀτελείας ἐπειλημμένοι, [13] ἢ δικαίως ἢ ἀδίκως· ἣν λύει κατ' ἄμφω, φιλανθρώπως καὶ δικαίως. εἰ μὲν ἀδίκως καὶ κλέψαντες ἔχουσιν, ἔδει κατηγορεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν παρανομήσαντες, συκοφαντεῖς τὴν μέμψιν ποιούμενος. εἶτα ὡς οὐδ' [14] ἔσεσθε εὐπορώτεροι, δείκνυσιν ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως. τοῦτο γὰρ ἦν ἄλλο τῆς ἀντιθέσεως μέρος. ‡ [3] ΑΛΛΩΣ. Ἄλλης ἀντιθέσεως ἅπτεται. ἔστι δὲ δηλαδὴ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου. ἔστι δὲ κατὰ μείωσιν συγκριτικῶς. ‡

— 6. ἰδίᾳ δέ τινες πλουτήσουσι] Καὶ τοῦτο πάλιν μερίζει. ἰδίᾳ πλουτοῦσι γάρ· πῶς; πότερον ὑφῃρημένοι τὰ τῆς πόλεως, ἢ ἀδικοῦντες οὐδένα; εἰ μὲν ὑφῃρημένοι, κατηγορεῖν καὶ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ — καὶ γίνεται ἡ λύσις τούτου μεταληπτικὴ —· εἰ δὲ οὐδὲν ἀδικοῦντες, οὐ χρὴ βασκαίνειν.

— 13. καὶ μὴν [15] περὶ τοῦ γε μὴ εἶναι χρήματα] Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος μεταβαίνει τῆς ἀντιθέσεως, καὶ λύει τοῦτο κατὰ τρόπου διαφοράν. οὐ γὰρ ἐξ ὧν ἄν τις λειτουργήσειεν, αἱ προσόδοι τῆς πόλεως αὔξονται, φησὶν, ἀλλ' ἑτέρωθεν ἔχει ταύτας ἡ πόλις. εἶτα εὐθὺς πάλιν μεταβαίνει ἐφ' ἑτέραν λύσιν — ἔστι δὲ καὶ αὕτη κατὰ σύγκρισιν —, πότερον εὐδοξίαν αἱροῦνται μᾶλλον ἢ χρήματα; λέγει δὲ τοῦτο πρὸς δῆμον φιλότιμον [16] καὶ πατρίου μεγαλοφροσύνης γέμοντα. ὃ γὰρ ἀντιθεῖναι ἰσχυρότατον πρὸς τοὺς Λεπτίνου λόγους ἔχει, τοῦτό ἐστι τὸ τῆς εὐδοξίας διὰ τὸ ἦθος τῶν ἀκουόντων.

— pen. χωρὶς δὲ τούτων, νυνὶ τῇ πόλει δυοῖν] Σύνηθες καὶ τούτῳ τὸν πλοῦτον ἀγαθὸν καλεῖν, καὶ Ἰσοκράτει καὶ τοῖς παλαιοτάτοις. συγκρίνει δὲ τὸν πλοῦτον πρὸς εὔνοιαν. αἱ δὲ

[1] ὑπολειφθήσεται Par. a. [2] προστιθεὶς Par. a.
[3] hoc scholium omittit Wf. [4] σου omittit Wf.
[5] οὐδὲν ὠφελεῖ Ben. Wf. [6] τὸν Ald. Ben.
[7] τρόπον Ald. Ben. γρ. τύπον M. Ben. τοῦτο Wf.
[8] ὅτι βρ. Ald. Ben. ὅτι τῇ βρ. Wf. [9] ὑποκλέπτει Ald. Ben. Wf.
[10] οἰκείων M. Ben. [11] αὐτὰ Ald. Ben.
[12] τινες, ἡ ἀτελείας Ald. τινες, οἱ ἀτηλείας Ben.
[13] ἢ δικαίως ἢ ἀδίκως omittunt Ald. Ben. [14] ἔσονται Wf.
[15] ἐπὶ Ald. [16] τῆς Ald. Ben.

Τὸ κατὰ συντέλειαν τρόπον] F. τὸ κατὰ συντέλειαν τοῦτο. Idem.

Κατὰ μετάληψιν] F. A. ὅτι δεῖ ὡς ἐν. Idem.

Ἐπειλημμένοι] F. A. εἴτε δικαίως εἴτε καὶ ἀδίκως, καὶ λύει. Idem.

Ὡς οὐδ' ἔσεσθε] Sic quidem habet auctor. Sed in Commentario malim ἔσονται. Idem.

συγκρίσεις ἐξ ὁμογενῶν γίνονται. ἐὰν δὲ τίς ποτε πολέμου καὶ εἰρήνης ἢ κακῶν καὶ ἀγαθῶν ἑτερογενῶν ὄντων δόξῃ ἀντεξετάσεις ποιεῖσθαι, οὐ φήσομεν εἶναι σύγκρισιν τὸ γινόμενον, ἀλλ' ἀντεξέτασιν μόνον. ἔχουσι μὲν γὰρ αἱ συγκρίσεις καὶ ἀντεξετάσεις, οὐ μὴν αἱ ἀντεξετάσεις πανταχοῦ εἰσὶ συγκρίσεις. ἐνταῦθα δὲ σύγκρισιν εἶναι φήσομεν τὸ γινόμενον, διὰ τὸ ὁμογενῆ τυγχάνειν ‡ [1] τὰ ‡ ἀμφότερα. συγκρίνει δὲ τῷ πλούτῳ τὴν δόξαν πρὸς φιλότιμον δῆμον διαλεγόμενος· καὶ κρεῖττον δείκνυσι τὸ θαυμάζεσθαι. ἔχει δέ τινα καὶ κατὰ τὴν λέξιν ἀσάφειαν. οὐ γὰρ λέγει, ὅτι τῇ πόλει πρόσεστι δύο, καὶ ὁ πλοῦτος καὶ τὸ θαυμάζεσθαι· ἀλλὰ, δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τῇ πόλει τὸ κρεῖττον ὑπάρχει.

P. 420. 2. εἰ δέ τις οἴεται δεῖν] Τοῦτο εἰς Λεπτίνην ἀπέῤῥιψεν, ἠθικῶς μὲν, οὐ μὴν πόῤῥω καὶ τὸ πικρὸν ἐνδείξασθαι. διαβάλλει γὰρ τὸν οὕτω διακείμενον, [2] ὅταν τοιαῦτα ἄτοπα [3] λέγει, δι' ἑνὸς προσώπου παιδεύων τοὺς ἅπαντας. καίτοι τὸ ἑξῆς ἠθικώτερόν ἐστι τὸ ἐγὼ μὲν γὰρ εὔχομαι τοῖς θεοῖς.

— 6. φέρε δὴ καὶ τὰς εὐπορίας] Ἥκει πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος τῆς ἀντιθέσεως. [4] εὐποροῦσί τινες· οὐκοῦν ὑπὲρ τῆς πόλεως τὸν πλοῦτον συλλέγουσιν ἔν τε ταῖς ἱερομηνίαις καὶ ταῖς πανηγύρεσιν. εἶτ' ἐπιτίθησιν, ὅτι ἅπαντες εἰσφέρουσιν εἰς τὸν πόλεμον οἱ τὴν [5] ἀτέλειαν εἰληφότες· ἐξ οὗ καὶ ἡ σύγκρισις αὐτῷ συναύξεται, καὶ τὸ τῇ πόλει τὸν πλοῦτον συλλέγεσθαι δείκνυται. εἶτα παρέχεται νόμον, καὶ σοφίζεται περὶ αὐτόν. δύο γὰρ προτείνας, τὸ μὲν ἕτερον ἀποδείκνυσι, τὸ δ' ἕτερον συλλογίζεται. ὅτι μὲν γὰρ τριηραρχίας οὐδεὶς ἀτελὴς, συνομολογεῖται διὰ τοῦ νόμου· ὅτι δὲ καὶ εἰσφέρειν εἰώθασιν εἰς τὸν πόλεμον οἱ τὴν ἀτέλειαν ἔχοντες, συλλογίζεται ὡς ἐν εἴδει τῆς τοῦ συλλογισμοῦ μεταστάσεως. τὸ γὰρ μὴ γεγραμμένον εἰς αὐτὸν τῷ ἐγγράφῳ συλλογίζεται, οὐδαμοῦ τοῦτο [6] διδόντος τοῦ νόμου. τὴν δὲ πίστιν τοῦ λόγου προὔθηκε πρὸ τῆς [7] ἐννοίας, εἰς τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀκουόντων αὐτὴν ἀναγαγών. τί γάρ φησιν; ἴστε δήπου τοῦθ' ὅτι τῶν τριηραρχιῶν, καὶ ἑξῆς, ὡς τῆς μαρτυρίας ἀρκούσης αὐτῷ. παρὰ μὲν γὰρ τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας καὶ χάριν ὁμολογεῖν πειρᾶται τοῖς πλουτοῦσι, τῇ παραθέσει τῶν καιρῶν τὴν προσθήκην ἐπινοῶν, Ἂν εὑρεθῇ, φησὶ, χορηγὸς, ψυχαγωγεῖ τοὺς θεωμένους ὑμᾶς ἐν βραχεῖ μορίῳ τῆς ἡμέρας· ἐν δὲ ταῖς τριηραρχίαις ἀντὶ τῆς ἡδονῆς ἡ σωτηρία, καὶ οὐ κατὰ μικρὸν μέρος ἀλλ' ὅλον τὸν χρόνον, καὶ οὐκ ὀλίγοις ὑμῶν τοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ φανεῖσιν [8] ἀλλ' ὅλῃ τῇ πόλει.

P. 421. 8. καὶ δίδοτε ἐν μέρει τιμῆς] Τί κομπάζεις, φησὶν, ὡς ἐν ταῖς δωρεαῖς τοὺς [9] εὐποιοῦντας νικῶν; ματαίαν χαρίζῃ τιμήν· φιλότιμος εἶ [10] κενῶς· κἂν μὴ [11] δῷς, αὐτὸς [12] ἔχω τριηραρχῶν τῆς χορηγίας ἀτελείαν.

— ult. [13] ὁρᾶθ' ὡς σαφῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἀναγινώσκει τὸν νόμον· [14] διὸ εἴρηκεν, ὡς οὐδεὶς τῶν πλουσίων τριηραρχίας ἀτελὴς, ἵνα γένηται φανερὸν ὡς οἱ πλουτοῦντες ἐκ τῶν [15] ἀτελειῶν ἐποίουν συντελείας ἐν τοῖς πολέμοις, τριηραρχοῦντες δὲ οὐκέτι χορηγοῦσιν, οὐ γὰρ ἀμφότερα δύνανται.

‡ P. 422. 1. [16] διείρηκεν] Διαῤῥήδην εἶπεν. ‡

— ult. τίνα οὖν ῥαστώνην τοῖς πολλοῖς] Ὅτε ἐθάῤῥησε τοῖς δικαίοις καὶ τοῖς εἰρημένοις, τότε πρὸς τὸν Λεπτίνην ἐλεγκτικῶς διαλέγεται. * καὶ περὶ τίνος; περὶ τοῦ μὴ τοὺς πένητας ἀνάπαυλαν ἔχειν, ἵν' ὁ ἐλεγκτικὸς λόγος ἐπὶ τῶν πενήτων γενόμενος μᾶλλον ἀληθεύοντα δείξῃ τοῦτον, ψευδόμενον δὲ τὸν Λεπτίνην ἀπελέγξῃ. ἐνδείκνυται γὰρ διὰ τοῦ τίνα γὰρ ῥαστώνην καὶ ἑξῆς, ὅτι τοὺς πολλοὺς ἀπατᾷς, ῥήμασι μόνοις τὴν ἀνάπαυλαν αὐτοῖς χαριζόμενος, * ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου ποιῶν. ὁ μὲν γὰρ Λεπτίνης φησὶν, Ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσιν· ὁ δὴ Δημοσθένης, ὡσανεὶ λέγοντος Λεπτίνου ὅτι Τοὺς πένητας ἀφίημι, οὕτω τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν μάχην ποιεῖται. Ἐξαπατᾷς, φησὶ, τὸν δῆμον καὶ λόγους ἐπαγγέλλῃ μόνον τοῖς πένησι, κέρδος οὐδὲν περιποιῶν τοῖς πολλοῖς. δοκεῖ δὲ διασύρειν καὶ εἰς ταπεινότητα κατάγειν τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου * δεικνύμενον.

P. 423. 1. εἰ μιᾶς ἢ δυοῖν φυλαῖν ἕνα χορηγὸν] Τοῦτο ὡς ἀσαφὲς δῆθεν ζητεῖται· καὶ ἐξηγήσαντό τινες, ὡς ἐν τοῖς Θαργηλίοις δυοῖν φυλαῖν εἷς μόνος καθίστατο χορηγὸς, τοῖς δὲ μεγάλοις Διονυσίοις, Ἀνθεστηριῶνος μηνὸς, πλείονος αὐτῷ γιγνομένης τῆς δαπάνης, εἷς χορηγὸς ἑκάστης φυλῆς καθίστατο. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ σοφιστικῶς εἰρῆσθαι σχήματι Θουκυδι-

[1] τὰ omittit Wf. [2] ὥστε Wf. [3] λέγῃ Ben.
[4] ἀποροῦσι Ald. Ben. [5] εὐτέλειαν Ald.
[6] προδιδόντος Ald. Ben. διδόντος M. Ben. προσθέντος Wf.
[7] εὐνοίας Ald. Ben. ἐννοίας M. Ben. [8] ἀλλὰ πάσῃ M. Ben.
[9] εὖ ποιοῦντας Ald. Ben. Wf. [10] κενὸς Ald. Ben.
[11] δῷς αὐτοῖς Ald. Ben. [12] ἔχων M. Ben. [13] ὁρᾶτε Ben. Wf.
[14] ὃς διείρηκεν Ben. [15] χορηγιῶν Ald. Ben.
[16] hoc scholium omittit Wf.

Ὡς ἐκ τῆς τοῦ συλλογισμοῦ μεταστάσεως] Ἔχει ταῦτα, ut enarratoris verba usurpem, τινὰ κατὰ τὴν λέξιν ἀσάφειαν. Idem.

Τοῦτο προδιδόντος] F. προσθέντος, vel ἐνδιδόντος. Idem.

Καὶ περὶ τίνος; περὶ τοῦ μὴ] Videtur aliquid deesse. Idem.

Δεικνύμενον] F. διοικούμενον. Idem.

Σοφιστικῶς εἰρῆσθαι] F. ἐλλειπτικῶς εἰρῆσθαι. Idem.

δείῳ. εἶπε γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν, Τήν τε γὰρ Ποτίδαιαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν· ἑαυτῷ γὰρ καὶ τῷ ὑπηρέτῃ μισθὸν δραχμὴν ἐλάμβανε. καὶ λείπει ἡ πρὸς πρόθεσις, ἵνα ᾖ, πρὸς δραχμὴν ἐλάμβανεν. οὕτω καὶ ἐνταῦθα εἰρῆσθαι χρὴ, Εἰ μιᾶς ἢ δυοῖν φυλαῖν πρὸς ἕνα χορηγὸν καθίστησι. τίνος δ' ἕνεκα οὕτως συνέστειλεν; ἵνα μηδὲ φαίνηται πολλῶν [1] χορηγῶν ‡ [2] εὐπορίαν ‡ εὑρίσκων Λεπτίνης.

— ibid. ὃς ἀνθ' ἑνὸς ἄλλου τοῦτο ἅπαξ] Ὁ γὰρ ἅπαξ χορηγήσας δηλαδὴ [3] ἀπηλλάγη τοῦ χορηγεῖν. ἔστι δὴ ἄλλο μὲν χορηγία, ἄλλο δὲ εἰσφορὰ, καὶ τριηραρχία. τριήραρχος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ ναῦν παρεχόμενος πολεμικὴν καὶ σκεύη τῇ νηὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα· χορηγὸς δὲ, ὁ τοῖς Διονυσίοις καὶ τοῖς Παναθηναίοις τῷ χορῷ τὴν τροφὴν παρέχων καὶ στεφάνους καὶ κόσμον καὶ ὅσα περὶ τὴν τοιαύτην πανήγυριν· ἑστιάτωρ δὲ, ὁ τὴν φυλὴν εἰς δεῖπνον καλῶν· γυμνασίαρχος δὲ, ὁ παρέχων τοὔλαιον τοῖς γυμναζομένοις — γυμνάσιον γὰρ τὴν παλαίστραν ἐκάλουν —, καὶ κρατῆρας ἐπίμπλασαν τοῖς βουλομένοις δημοσίᾳ χρίεσθαι· εἰσφέρειν δὲ λέγουσιν εἰς τὸν πόλεμον, ὅταν ἔρανον διδῷ [4] τις τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος παραταττομένοις. αὗται ἦσαν παρ' αὐτοῖς αἱ λειτουργίαι· αἱ μὲν πρὸς εἰρήνην, αἱ δὲ πρὸς πόλεμον.

— 3. τῆς δέ γ' αἰσχύνης ὅλην ἀναπίμπλησι τὴν πόλιν] Ὅτε τοίνυν τὸ μὲν χρήσιμον ἄπεστι, πληροῖς δὲ τῶν αἰσχίστων τὴν πόλιν, ἄφες· λυθήτω θᾶττον ὁ νόμος τῇ τῶν καθημένων ψήφῳ. καὶ σοὶ μὲν μέτεστι τῆς αἰτίας, ὁ δῆμος δὲ τῆς βλασφημίας ἐλεύθερος. οὐκ ἀφίσταται δὲ τῆς [5] ἐννοίας, [6] ποῖ μὲν τὸ ἔνδοξον κατασκευάζων, [6] ποῖ δὲ τοὐναντίον· ἐν ᾧ καὶ πλείοσι κέχρηται, ὡς ἐν καταφορᾷ τοῖς ὀνόμασιν, αἰσχύνην καὶ ἀπιστίαν λέγων καὶ ἀδοξίαν.

‡ — 4. [7] οὐκοῦν ὅτε πολλῷ] Ὁμολογεῖ μὲν καὶ αὐτὸς ὠφέλειάν τινα συμβαίνειν περὶ τοῦ νόμου, ἀλλὰ μείζω τῆς ὠφελείας εἶναι ταύτην τὴν βλάβην. ‡

— pen. ἔτι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] ‡ [7] Δοκεῖ τοῦ νομίμου κεφαλαίου εἶναι, οὐκ ἔστι δέ· ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος μᾶλλον. ἔστι δὲ τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐλλείποντος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀδιορίστου. ΑΛΛΩΣ. ‡ Τοῦτό τινες οἴονται τοῦ νομίμου κεφαλαίου· μᾶλλον δὲ ἀποφαίνειν ὁ ῥήτωρ πειρᾶται πολλὴν ἐσομένην σιτόδειαν καὶ βλάβην, ἐκ τῆς ἀσαφείας τὸ ἀποβαῖνον πολυπραγμονῶν. ἀεὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ τὸ δοκοῦν ἀσαφὲς ἐπὶ τὸ συμφέρον ἀνάγει, τὴν ἀπ' αὐτοῦ βλάβην δηλῶν.

P. 424. 1. μήτε τῶν ἰσοτελῶν, μήτε τῶν ξένων] Ἰσοτελεῖς μὲν λέγει τοὺς ξένους τοὺς τετυχηκότας τῆς ἴσης τιμῆς τοῖς πολίταις. τέλος γὰρ καὶ τὴν τῶν ἀρχόντων τιμὴν ὀνομάζουσιν, ὥσπερ καὶ Θουκυδίδης λέγει, Λακεδαιμονίων καταλέγων τὰ τέλη, τοὺς ἄρχοντας ὀνομάζων αὐτῶν. ξένους δὲ λέγει τοὺς οὐκ ἐγχωρίους. διὰ μὲν οὖν τῶν προειρημένων ἐπιχειρημάτων κατεσκεύασεν, ὅτι οὐδὲν ὄφελος παραγίνεται τῇ πόλει, κειμένου τοῦ νόμου· διὰ δὲ τοῦ παρόντος ἐπιχειρήματος, ὅτι καὶ βλάπτεται ἡ πόλις. τί γὰρ ἂν καὶ γένοιτο μεῖζον βλάβος σιτοδείας; περὶ ἧς ὁ παρὼν αὐτῷ κεκίνηται λόγος.

— 2. μὴ [8] διειρῆσθαι δὲ ὅτου ἀτελῆ] Τῷ ἐλλείποντι κέχρηται, μὴ [8] διειρῆσθαι λέγων, τὸ ἀδιάκριτον τῆς λέξεως ἐπισημαινόμενος. πολλὰ δ' ἐπισημαίνεται ὡς παραλελειμμένα καὶ ἀορίστως εἰρημένα τῷ νομοθέτῃ. πρῶτον δὲ [9] ἐκεῖνο, ὅτι τῶν ξένων εἰπὼν, οὐ δεδήλωκε πότερον τῶν οἰκούντων Ἀθήνησιν, ἢ περὶ τῶν ἀλλαχόθι· δεύτερον δὲ, ὅτου ἀτελῆ. οὐ γὰρ εἶπε τὸ εἶδος τῆς [10] ἀτελείας, ἢ ἄλλου τινὸς [11] τέλους λέγων, κἀνταῦθα τὰς καταβολὰς καὶ τελωνείας τὰς παρὰ τῶν ἐμπόρων, καὶ τὸ, εἰς ὅπερ αὐτὸν δεῖ [12] συντελεῖν χορηγοῦντα τῇ πόλει, [13] ὥστε καὶ περὶ τὸ τέλος εἶναι τὴν ἀσάφειαν. πῇ μὲν γὰρ λέγεται ἡ τελωνεία, πῇ δὲ καὶ τὸ λειτουργεῖν τῇ πόλει. ἐπεὶ οὖν συνέβαινε τὸν Λεύκωνα εἶναι ἀτελῆ, πῇ μὲν διατιθέμενον πυρὸν ἐν τῷ Πυραιεῖ, πῇ δὲ [14] τὸ μὴ χορηγεῖν ξένον ὄντα, αἰτιᾶται ὡς διδόντος τοῦ νόμου κατὰ τὴν ἀσάφειαν ταύτην καιρὸν τῷ βουλομένῳ καλεῖν εἰς χορηγίαν τὸν Λεύκωνα καὶ μὴν καὶ ἐπηρεάζειν εἰς τελώνειαν. ὅθεν καὶ ζητεῖ κατὰ ποῖον τέλος ὁ Λεπτίνης λέγει· πότερον κατὰ τὸ μηδένα ἀτελῆ τῶν χορηγιῶν τυγχάνειν, ἢ κατὰ τὸ μὴ δεῖν αὐτὸν τελωνεῖσθαι, κατακλείων εἰς τὸ ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ * [15] τελωνεῖν κελεύειν καὶ καλεῖν εἰς χορηγίαν τὸν Λεύκωνα. ἐχρήσατο δὲ καὶ τοῖς τρισὶν ὀνόμασι, τῷ [16] τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἰσοτελῶν καὶ τῶν ξένων, τῷ τὸν Λεύκωνα τῶν τριῶν μετέχειν δυνάσθαι· πολίτης μὲν γάρ ἐστι τῇ ποιήσει, ἰσοτελὴς δὲ τῇ τιμῇ, ξένος δὲ τῷ μήτε γένει μήτε φύσει πολίτης εἶναι. λυπεῖ δὲ τούτῳ τῷ μέρει σφόδρα. τί γὰρ ἂν γένοιτο [17] μεῖζον ταραχῆς αἴτιον τῇ πόλει τῆς σπάνεως [18] καὶ τῆς σιτοδείας; ὅθεν καὶ εἰς τὸ τῆς βλάβης

[1] χορηγίαν Ald. Wf. et Wolf. quoque. [2] εὐπορίαν omittit Wf.
[3] ἀπαλλάξας Ald. Ben. [4] τις omittunt Ald. Ben. [5] εὐνοίας Ald. Ben.
[6] πῇ Wf. [7] hoc scholium omittit Wf. [8] διηρεῖσθαι Ald. διηρῆσθαι Wf.
[9] ἐκεῖνος Ald. [10] ἀτελείας, πότερον τῆς χορηγίας ἢ Wf.
[11] τέλους τοιούτου. τέλος λέγων Ald. τέλος λέγων Ben. [12] συντελεῖ Ald.
[13] ὡς Ald. Ben. [14] αὐτὸν Wf.
[15] τελώνῃ χορηγεῖν καὶ Ald. Ben. γρ. τελωνεῖν M. Ben. τελωνεῖν καὶ Wf.
[16] τῶν πολιτῶν καὶ omittunt Ald. Ben. [17] μείζονος Ben.
[18] καὶ omittunt Ald. Ben.

Ἢ ἄλλου τινὸς τέλους] Qui locus mutilus est. F. A. τῆς ἀτελείας, πότερον τῆς χορηγίας ἢ ἄλλου τινὸς τέλους. IDEM.

μέρος τοῦτο ἐξετάζει τὸ ἐπιχείρημα. ἵνα δὲ καὶ δοκῇ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς, μέλλοντος ἀποστερεῖν τὸν [1] πυρὸν, τῇ πόλει δίδωσι τὴν αἰτίαν καὶ ‡ [2] τὴν ‡ ἀνάγκην τοῦ συμβησομένου περὶ * [3] τὴν πόλιν· εἶτα [4] ποιεῖ πρεσβευόμενον καὶ μεμφόμενον καὶ ὀνειδίζοντα· εἶτα ἐπὶ [5] τούτοις ἀφαιρούμενον μόλις τὴν * [6] ἀτέλειαν, ὥστε μηκέτι εἶναι τοῦ Λεύκωνος ἀλλὰ τοῦ δήμου [7] τὴν κατηγορίαν.

— 7. ἀφαιρεῖται καὶ Λεύκωνα τὸν ἄρχοντα] Ὁρᾷς, ὅσην καὶ τὴν ἔμφασιν συνεισήνεγκεν; εἶτα προσθεὶς καὶ τὸ Βοσπόρου, μονονοὺ βλέπειν [8] αὐτοὺς ἐποίησε τοῦ σίτου τὰς ὁλκάδας μεστάς· ὥστε λιμοῦ παραίτιος ὁ Λεπτίνης γενήσεται, δι' ὧν ἀφαιρεῖται τῆς ἀτελείας τὸν ἄνθρωπον.

— 10. κατ' οὐδέτερον δ' αὐτῷ] Οὔτε ὡς πολίτῃ, οὔτε ὡς ξένῳ· στερίσκονται γὰρ ἀμφότεροι.

P. 425. 1. ἴστε γὰρ δήπου] Αὔξει τὴν εὐεργεσίαν τοῦ Λεύκωνος, ἐκ τῶν ἐναντίων τὴν σπάνιν προφέρων. ἐν γὰρ ταῖς ἐνδείαις καὶ τὰ μικρὰ τῶν κερδῶν μεγάλα εἶναι δοκεῖ. ὅταν δὲ καὶ τοῦτο μέγιστον ᾖ, ποίαν λοιπὸν ὑπολείπει τοῖς ἀκούουσιν ὑπερβολήν; εἶτα καὶ συγκρίνει τὸν ἀπὸ τοῦ Πόντου σῖτον πρὸς ἅπαντα τὸν ἁπανταχόθεν αὐτοῖς κομιζόμενον.

— pen. οὐ γὰρ μόνον διὰ [9] τὸ τὸν τόπον τοῦτον] Ἐπειδὴ καθαίρεσιν [10] εἶπε παραπεμπομένην τῷ θεωρήματι — δοκεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον ὠφελεῖσθαι ὁ πέμπων τὸν σῖτον, ἢ τὴν πόλιν ὠφελεῖν —, ἀνῄρηκε καὶ τοῦτο τὸ ἀντιπίπτον καὶ ὑπετέμετο. ὡς γὰρ τῶν ἀκουόντων λεγόντων, ὅτι διὰ τὸ πλεῖστον γίνεσθαι σῖτον ἐν τοῖς τόποις τοῦτο [11] ποιεῖ, κατὰ συνδρομὴν ἀνῄρηκε τῷ εἰπεῖν, Οὐ γὰρ [12] μόνον διὰ τὸ τὸν τόπον τοῦτον σῖτον πλεῖστον ἔχειν τοῦτο γίνεται, [13] ἀλλὰ διὰ τὸ ἀτέλειαν ὑμῖν αὐτὸν δεδωκέναι, διὰ [14] τοῦτο προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἐμπόρων τοὺς Ἀθηναίους.

P. 426. 3. ἔχων γὰρ [15] ἐκεῖνος ἑαυτῷ] Συλλογίζεται τὸ κέρδος τῇ ποσότητι τὴν φιλοτιμίαν ἐγείρων, ἀπὸ τοῦ συνήθους τεταγμένου τέλους τὸ κέρδος δηλῶν.

— 5. τοῦτο δὲ ἡλίκον ἐστὶ] Τῇ πηλικότητι κέχρηται, ἵνα μὴ [16] μόνον ἀπὸ τοῦ πράγματος αὐξήσῃ, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῆς τῆς [17] ποσότητος. ‡ [18] μέρος γὰρ καὶ τοῦτο τῆς πηλικότητος. ‡

P. 427. ult. ἐμπόριον Θευδοσίαν] Τὸ μὲν ὄνομα τῷ ἐμπορίῳ, ἢ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς ἢ ἀπὸ τῆς γαμετῆς· [19] διαφωνεῖται γάρ. δείκνυσι δὲ καὶ οὕτω τὴν εὔνοιαν, ὅτι ἁμιλλᾶται πρὸς ἑαυτὸν ἐν ταῖς εὐποιίαις ὑμῶν· διὰ τοῦτο γὰρ αὔξει καὶ αὐτ ὸτὸ ἐμπόριον, ἵνα μὴ φαύλη τις ἡ προσθήκη φανῇ. ‡ [20] ΑΛΛΩΣ. Θευδοσία, χωρίον Βοσπόρου. ‡

P. 428. 4. ἀλλὰ προπέρυσι σιτοδείας] Τὴν μνήμην ἀνακαινοῖ, τὰ ἀρχαῖα παραδραμών· [21] ἔτι γὰρ ἔχουσι τῆς εὐεργεσίας τὴν αἴσθησιν. ἴστε γὰρ δήπου τοῦτο, φησὶν, ὅτι, τῆς οἰκουμένης ἁπάσης τῷ λιμῷ πιεσθείσης, μετέστησεν ὑμῖν τῇ εὐπορίᾳ τὴν συμφοράν. τότε πρῶτον [22] εἴδομεν σιτόδειαν [23] ποιοῦσαν καὶ πλοῦτον καὶ κόρον. ἡκέτω Καλλισθένης μάρτυς ἀληθὴς τῆς φιλοτιμίας [24] τῆς Λεύκωνος, λεγέτω τῶν ταλάντων τὸν ἀριθμὸν ὅσον τῇ πατρίδι προσεποίησε.

P. 429. 3. καὶ μηδ' ἂν μεταδόξῃ] Εὐδιόρθωτα ποιεῖ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πλημμελήματα. ἥμαρτεν ὁ δῆμος κακῶς [25] βουλευσάμενος; ἄφες· τῇ μετανοίᾳ λύσει τὰ πταίσματα. ‡ [26] ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἔτι ἐξέσται, ἐὰν ὁ νόμος Λεπτίνου κυρωθῇ. ‡ γέγραπται [27] δ' ἐν τῷ νόμῳ, μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι.

— 6. καὶ ὑμῶν τοὺς παρ' ἐκείνου [28] σιτηγοὺς] Συναδικεῖς, Λεπτίνη, τὴν πόλιν μετὰ τοῦ Λεύκωνος. πρὸς πολλοῖς γὰρ ἄλλοις βλάπτεις καὶ εἰς δόξαν· [29] ἥ τε ζημία τῶν πραγμάτων παγχάλεπος.

— 11. εἶθ' ὑμεῖς ἔτι σκοπεῖτε] Αὐξήσας τὴν κατηγορίαν, παροξύνει πρὸς τὴν ἀναίρεσιν· Οὐ δεῖ περὶ τῶν ὁμολογουμένων σκοπεῖν, φθα-

[1] πυρὸν τῇ πόλει, δίδωσι Ald. Ben. [2] τὴν omittit Wf.
[3] τῆς πόλεως Ald. Ben. [4] ποιεῖ omittunt Ald. Ben.
[5] τούτοις μόνοις ἀφ. Ald. Ben. [6] κατηγορίαν Ald. Ben.
[7] τὴν κατηγορίαν omittunt Ald. Ben. [8] αὐτοῖς Ald. Ben.
[9] τὸ omittunt Ald. Ben. et hoc scholium ad præcedens appingunt.
[10] εἶδε Wf. [11] ποιεῖ. συνδρομὴν Ald. Ben.
[12] μόνον τὸ διὰ τὸν Ald. μόνον τῷ διὰ τὸν Ben.
[13] ἀλλὰ δι' ἀτέλ. Ald. ἀλλὰ τῷ δι' ἀτέλ. Ben. [14] τὸ Wf.
[15] ἐκεῖνο Ald. Ben. quæ hoc quoque scholium ad præcedens adjungunt.
[16] μόνον πρὸ Ald. μόνον τοῖς πρὸ Ben. [17] ποιότητος Ald. Ben.
[18] μέρος . . . . πηλικότητος omittit Wf.
[19] διαφορεῖται Ald. ἀδιαφορεῖται Ben. γρ. διαπορεῖται M. Ben.
[20] ΑΛΛΩΣ. — Βοσπόρου omittit Wf. [21] ἀεὶ Ald. Ben.
[22] ἴδιον Ald. Ben. [23] ποιήσας Ben. [24] τοῦ Ben.
[25] βουλευσάμενος Wf. [26] ἀλλὰ — κυρωθῇ omittit Wf.
[27] γὰρ τῷ Ald. Ben. δ' ἐν τούτῳ τῷ Wf. [28] σιτηγοῦντας Ben.
[29] ἡ δὲ Ald. Ben. Wf.

Ἐπειδὴ καθαίρεσιν εἶπε παραπεμπομένην] F. ἐπειδὴ καθαίρεσιν εἶδε παρεπομένην. IDEM.

Εὐδιόρθωτα ποιεῖ] F. ἀδιόρθωτα ποιεῖ.

σάτω τοὺς λόγους ἡ λύσις.

— pen. ἀνάγνωθι λαβὼν αὐτοῖς αὐτὰ τὰ ψηφίσματα] Ἵνα αἰσχυνθῶσιν ἐναντία τοῖς δεδογμένοις ποιεῖν. εἰπὼν δὲ τὰς εὐεργεσίας ἤδη τῷ λόγῳ βούλεται καὶ ἐγγράφως αὐτὰς ἀναγνῶναι.

P. 430. 2. ὡς μὲν εἰκότως καὶ δικαίως] Ὅρα, πῶς δριμέως ὡς μισθὸν κεκομισμένον ‡ [1] Λεύκωνα ‡ δείκνυσιν· ἀνθ' ὧν γὰρ δέδωκεν, ἀντὶ τούτου μετείληφε, [2] καθαιρῶν ἐν τούτῳ τὸ περὶ τούτου φρόνημα τοῦ δήμου, μᾶλλον δὲ μαρτύριον μέγιστον παρεχόμενος διὰ τούτου, ὅτι μεγάλα εὐεργέτηται ὁ δῆμος.

— 4. ἀντιγράφους] Τὰ ἴσα ἐχούσας καὶ τὰ αὐτὰ βοώσας.

— 5. τὴν δ' ἐν Πειραιεῖ] Διττῶς ἐκεῖνος, ἐπειδὴ [3] καὶ ἐμπορίοις δύο [4] εὖ ποιεῖ. ἔπειτα τὸ αἰσχρὸν ἐπάγει καθ' ὑπερβολὴν, Νενίκηται ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ὅλη πόλις εἰς πίστιν, ἡττήθη δῆμος αὐτόχθων εἰς εὐγνωμοσύνην τοῦ Λεύκωνος.

— 6. τὴν δ' ἐφ' Ἱερῷ] Ἱερὸν οὕτω καλούμενον διὰ [5] τὸ τοὺς Μινύας ἱερὸν [6] Ἥρας ἱδρύσασθαι, [7] τῶν ἡρώων στελλομένων ἐπὶ τὸ [8] χρυσόμαλλον δέρας. τοῦτο δέ ἐστι κατὰ τὸ στόμα τοῦ Πόντου. ‡ [9] ΑΛΛΩΣ. Ἱερὸν, τόπος ἐστὶ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον οὕτω καλούμενος, διὰ τὸ τοὺς Μινύας ἱδρύσασθαι ἱερὸν τῶν θεῶν στελλομένους ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας. ‡

— 10. ὧν ἔχετε ἢ δεδώκατε συνθήκας] Σεμνὸν τῶν συνθηκῶν τὸ ὄνομα· διὸ καὶ ὁ παραβὰς ἐπονείδιστος.

— 12. ὃ πολὺ δεινότερον τοῦ καθελεῖν] Θέλεις κυρῶσαι, Λεπτίνη, τὸν [10] νόμον; μικρὸν ἐπίσχες, ἄφες· καθελῶ τὰς στήλας, τὸν ἔγγραφόν μου καὶ δῆλον κατήγορον. αὗται κυροῦσι τὰς μέμψεις, βεβαιοῦσι τὰς διαβολὰς τὰς ματαίας ταυτασὶ, τὸν ἐπιλήσμονα τῶν εὐεργεσιῶν ἐξελέγχουσαι.

— pen. φέρε, ἐὰν δὲ δὴ πέμψας] Εὐκαίρως κέχρηται τῇ πλάσει· ἐναργέστερος γὰρ ὁμοῦ καὶ ἐμψυχότερος ὁ λόγος γίνεται. χάριεν δὲ τὸ νόημα. μόνον γὰρ [11] οὐ διαδικασίαν πρὸς τὸν δῆμον καθίστησιν. εὐπρόσωπος δ' οὗτος ὁ λόγος· οὐ γὰρ τῇ παρ' ἑαυτοῦ συνηγορίᾳ, τοῖς [12] δὲ ἑαυτοῦ δικαίοις νενικηκὼς ὁ Λεύκων φανεῖται.

P. 431. 2. ὁ τὸ ψήφισμα ὑπὲρ ὑμῶν γράφων] Ὁ τὴν ἀπόκρισιν ὑπὲρ ὑμῶν διδούς.

— 3. ὅτι νὴ Δία ἦσάν τινες τῶν εὑρημένων] Οὐκ [13] ἐπιλέληсται τοῦ οἰκείου θεωρήματος, ἀλλ', ἵνα δῷ τῷ οἰκείῳ νόμῳ παρείσδυσιν, αὐτὸν τὸν δῆμον ὁμολογοῦντα ποιεῖ τὴν ἀντίθεσιν, νὴ Δία ἦσάν τινες τῶν εὑρημένων, ὡς μηδενὸς ἄλλου λυποῦντος τὴν πόλιν, ἢ τούτου· ἵνα ὁ νόμος τοῦ Δημοσθένους μετὰ μικρὸν ἀναγινωσκόμενος καὶ τοῦτο λύων φαίνηται.

— 4. καὶ γὰρ Ἀθηναίων τινὲς] Ἑτέρῳ μὲν περιάπτει τὴν βλασφημίαν· οὐ μὴν οὐδὲ ἐνταῦθα ταύτην ἀκόλαστον τίθησιν, ἀλλὰ προσέθηκεν εἰς θεραπείαν, τινὰς εἰπὼν ἀλλ' οὐ πάντας, καὶ ἴσως, ἵνα καὶ τῷ ἐπιῤῥήματι καὶ τῷ δισταγμῷ μὴ πάντως ἀποφαίνηται κατὰ τῶν πολιτῶν, ὅτι πονηροὶ τυγχάνουσι. καλῶς δὲ ἐπιμένει τῇ [14] ἐξεργασίᾳ τοῦ πράγματος, ἵν' ἐναργέστερος αὐτοῖς ἔλεγχος γένηται, καὶ διὰ βραχέων ἡ ἀντίθεσις ἀνῃρῆσθαι δοκῇ.

— 7. οὐ δικαιότερ' ἡμῶν ἐρεῖ; ἔμοι γ' οὖν δοκεῖ] Μετὰ τῶν κατηγορημένων καὶ αὐτὸς εὑρίσκεται καὶ συνομολογεῖ ὅτι ἀδικεῖται ὁ Λεύκων. εἶτα τοῖς κοινοῖς ἔθεσι καὶ λογισμοῖς [15] ἐπικυροῖ τὸ ἐπιχείρημα, Ὡς [16] μᾶλλον φιλοῦσιν ἅπαντες αἰδοῖ τῶν χρηστῶν φαύλους τινὰς ἀγαπᾷν, ἢ μίσει τῶν πονηρῶν καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποστρέφεσθαι.

— pen. καὶ μὴν οὐδ' ὅπως οὐκ ἀντιδώσει] Ἄχρι τούτων συμπερανάμενος τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς τελωνείας, μεταβέβηκεν ἐπὶ τὸ ὁμώνυμον. ὅτι γὰρ κατὰ τὸ πρότερον μέρος τὴν τελωνείαν ἐξήτασεν, ἐκεῖθεν δῆλον· ἐλογίσατο γὰρ, τίνα καρποῦται τέλη ἐκ τοῦ μὴ τελωνεῖσθαι. εἶτα ἔδειξεν αὐτοὺς ἀφαιρουμένους τὴν δωρεὰν τοῦ Λεύκωνος· εἶτα τὸν Λεύκωνα λοιπὸν ἀνταφαιρούμενον. οὐκοῦν τοῦτο περὶ τῆς τελωνείας εἴρηται. μεταβαίνει δὲ ἐφ' ἕτερον τέλος καὶ τὴν ὁμωνυμίαν, λέγω δὲ τὸ κατὰ λειτουργίαν· καὶ τὸ ἐπιχείρημα διὰ τῆς διαβολῆς [17] σημαίνει τὸ βούλημα. ΑΛΛΩΣ. Ὡς κοινοτέρου τινὸς ἐπιχειρήματος ἀρχὴν ποιούμενος, λέγω δὴ τοῦ περὶ τῆς χορηγίας. διὰ τί δὲ οὐκ ἐκ τοῦ προδήλου καὶ προφανοῦς εἰσήγαγεν, ὅτι Ἀντιδώσει τις, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου κατὰ ἀναίρεσιν, ὅτι Ἂν βουληθῇ τις ἀντιδοῦναι, οὐχ εὑρίσκω ὅπως [18] λυθήσεται καὶ οὐκ ἀντιδώσει; ὅτι τὸ μὲν ἐκ τοῦ προφανοῦς λέγειν οὐκ ἔστι πιθανόν· τὸ δὲ κατὰ ἀναίρεσιν [19] σημαίνει τὴν τοῦ φιλονεικοῦντος προαίρεσιν. σχεδὸν γὰρ μιμεῖται τὸν τοῦ φιλονεικοῦντος τρόπον διὰ τῆς τοῦ ἐνθυμήματος μεταχειρήσεως.

P. 432. 2. ἐάν τις ἐπ' αὐτὰ ἔλθῃ] Κατὰ τὴν ἀντίδοσιν, φησὶν, ἐπιλάβηται.

— 3. ἔστι δ' οὐ τὸ τῆς δαπάνης μέγιστον]

[1] Λεύκωνα omittit Wf. [2] καθαίρων Ald. Ben.
[3] καὶ ἐν ἐμπορίοις Wf. [4] ἐμποιεῖ Ald. Ben.
[5] τὸ omittunt Ald. Ben. [6] Ἥρας omittunt Ald. Ben.
[7] τῶν ἡρώων omittit Ald. [8] χρυσόμαλον Ald.
[9] ΑΛΛΩΣ — δέρας omittit Wf. [10] νόμον· Wf.
[11] οὐχὶ Ben. [12] δέος αὐτοῦ Ald. δὲ αὐτοῦ Ben.
[13] ἐπιλέληπται Ald. Ben. [14] εὐεργεσίᾳ Ben. [15] ἐπικυρεῖ Ald.
[16] οὐ Ald. [17] σημαῖνον Ald. Ben. [18] φείσεται M. Ben.
[19] σημαίνειν Ben.

Ἐπειδὴ καὶ ἐμπορίοις —] F. ἐπειδὴ καὶ ἐν ἐμπορίοις δύο εὖ ποιεῖ. Idem.

Ἀπὸ τῆς περιουσίας καὶ δυναστείας τοῦ Λεύκωνος ἀντέπεσεν, Ἀλλὰ πλούσιος ὢν οὐκ αἰσθάνεται τῆς δαπάνης; ναί· ἀλλ' ἡ ἀφαίρεσις ἐπονείδιστος.

— 6. οὐ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τί δήποτε, ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ μείζονα τρέπων τὸν λόγον, ἐνταῦθα τοὐναντίον πεποίηκεν, [1] καὶ ἀπὸ τῶν μειζόνων ἐπὶ τὰ ἐλάττονα ἦλθε; [2] καὶ λεκτέον, ὅτι, ὃ μᾶλλον ἐτάραττε τοὺς ἀκούοντας, τοῦτο καὶ προὔταξε. ποθεῖ γὰρ ὁ δῆμος τὸν σῖτον, καὶ στερισκόμενος ἄχθεται. ἀφ' οὗ οὖν ἔμελλε πείθειν μᾶλλον, [3] τούτου τὸν φόβον προὐβάλλετο.

— 8. ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησε] Θαῦμα πολὺ τῆς [4] εὐεργεσίας τοῦ Λεύκωνος ποιησάμενος, ἐνταῦθα καὶ οἶκτον ἐντίθησιν τοῦ Ἐπικέρδους, τῇ μεταβολῇ τῆς τύχης τὴν πειθὼ προσαγόμενος. ὁ γὰρ πάλαι, φησὶν, εὐημερῶν, ὁ τὴν Ἀθηναίων πόλιν εὐεργετεῖν ἀξιῶν, οὗτος νῦν ἐπίκουρον ἔχει τοῦ ζῆν τὴν ἀτέλειαν, βεβλημένος ἀπὸ τῆς τύχης. φασὶ γὰρ τοὺς παῖδας [5] μεταστῆναι τοῦ Ἐπικέρδους ἀπὸ Κυρήνης Ἀθήναζε, καὶ διὰ τοῦτο λέγουσιν αὐτῷ εἰς δέον γεγονέναι [6] τὸ παρ' ὑμῶν δοθῆναι τὴν ἀτέλειαν. εἰκὸς γὰρ ἦν αὐτοὺς καὶ εἰς λειτουργίαν κληθῆναι παρόντας.

— 10. τίς οὖν οὗτός ἐστιν; Ἐπικέρδης] Ἠρώτησε τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ποθοῦντας τὸν τοιοῦτον εὐεργέτην μαθεῖν, ἵνα θαῤῥῶν ἀποκρίνηται. Κυρήνη δὲ πόλις ἐστὶ Λιβύης, Λακεδαιμονίων ἄποικος· Ἐπικέρδης δὲ, Κυρηναῖος, εὐεργέτης τοῦ δήμου κατὰ τὸν ἐν Σικελίᾳ καιρόν. ἰδὼν δὲ τῆς ἐπιδόσεως μικρὰν τὴν ποσότητα, ηὔξησεν αὐτὴν πολλαχόθεν. πρῶτον μὲν τῷ συνδραμεῖν καὶ εἰπεῖν, οὐ τῷ μεγάλα καὶ θαυμάσια ἡλίκα δοῦναι· εἶτα τῷ καιρῷ καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ δεδωκότος καὶ τῇ ποιότητι τῶν [7] ἀντικειμένων, καιρῷ μὲν ὅτε ἥττητο ἡ πόλις καὶ ἐν συμφοραῖς ἦν μεγάλαις, γνώμῃ δὲ ὅτι ἐκ προαιρέσεως καὶ ἐθελοντὴς, ποιότητι δὲ τῶν εὖ πεπονθότων ὅτι [8] ἐν συμφορᾷ, φόβῳ δὲ τῶν ἀντικειμένων ὅτι ἐπεκράτουν Συρακούσιοι καὶ [9] Πελοποννήσιοι, ὧν οὐκ ἐφοβήθη τοῦ φρονήματος τὸν ὄγκον. ἀλλὰ καὶ τῇ γειτνιάσει αὔξει, [10] ὅτι παρ' οἷς ἦν· καὶ γὰρ τοῦτο συντελεῖ πρὸς αὔξησιν. τὸ γὰρ πάροντα μὴ φοβηθῆναι τὸν κίνδυνον μηδὲ φιλοψυχῆσαι οὐ μικρὸν εἰς φιλοτιμίαν.

— ult. [11] ἐν ᾧ καὶ τῶν εὖ πεπονθότων] Ἰδὼν τὴν ὀλιγότητα τῆς ἐπιδόσεως, ἐκ τοῦ κατὰ σύγκρισιν τόπου ηὔξησε. συνέκρινε γὰρ τὴν προαίρεσιν [12] τῶν τε ἑκόντων εὐεργετούντων πρὸς τὴν τοῦ δικαίως ἀποδιδόντος ἐν καιρῷ χάριν· δείξας δὲ ἐνίους τῶν ἀνθρώπων μηδ' ἐθελοντὰς ἀποδιδόναι ἐν ταῖς δυστυχίαις ἣν ὀφείλουσι χάριν, [13] ηὔξησε τὴν τοῦ δεδωκότος προαίρεσιν, ὅτι ἐθελοντὴς τοῖς δυστυχοῦσιν ἐπέδωκεν.

P. 433. 2. ὡς τὸ ψήφισμα τοῦτο δηλοῖ] Πιστοῦται διὰ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Ἐπικέρδους τὴν εὔνοιαν, ἵνα μὴ δοκῇ χαρίζεσθαι τοῖς λόγοις.

— 4. καὶ τοῦ μὴ τῷ λιμῷ πάντας] Οὐ μόνον ἐκ τῶν προειρημένων τόπων ἐπηύξησεν, ὡς ἔφαμεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ κωλῦσαι τὰ συμβάντα αὐτοῖς, εἰ μὴ ἐπέδωκεν ἑκών. κωλύει γὰρ αὐτοὺς λιμῷ πάντας ἀποθανεῖν, προθύμως [14] ἐπιδιδούς. [15] ΑΛΛΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. Οὐ μόνον ηὔξησεν ἀφ' ὧν ἐποίησεν. ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ἐκώλυσε τὸ συμβὰν κακὸν ἀφ' ὧν ἐπέδωκε· διχῶς γὰρ τὸ συμφέρον ἢ [16] κτήσει καλοῦ ἢ ἐπισχέσει βλάβης ὑπάρχει.

— pen. τάλαντον ἔδωκε] Μεταλαβεῖν φησὶ τὴν ἀτέλειαν ἐπὶ τοῖς πρότερον ἐπιδοθεῖσιν ἐν Σικελίᾳ, οὐχ, ὡς ἂν καταφρονήσας ὅτι περ ἅπαξ ἔτυχε τῆς τιμῆς, ἐπαύσατο τῆς κηδεμονίας· ἀλλὰ, μηδενὸς αἰτήσαντος, τὴν χρείαν ἰδὼν, αὐθαίρετος ἐφιλοτιμήσατο, αὐτὸς προσεπινοήσας τὴν αὔξησιν.

‡ — ult. [17] ἐπαγγειλάμενος] Ἀξιώσας, μᾶλλον δὲ αὐτεπάγγελτος καὶ αὐθαίρετος. ‡

— ibid. σκέψασθε δὴ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν] Εἰπὼν διὰ τῶν προειρημένων τὰς εὐεργεσίας, καὶ αὐξήσας εἰς ὅσον [18] εἶχεν, ἐντεῦθεν ἐπενθυμεῖται τοῖς προειρημένοις. τοιοῦτος ὁ ῥήτωρ ἁπανταχοῦ μετὰ τὰ διηγήματα πάλιν ἐπενθυμούμενος. οὐχ [19] ἁπλῶς δέ ἐστι τὸ διήγημα ἐνταῦθα, ἀλλὰ δεικτικόν.

P. 434. 4. καὶ τὴν παρὰ τούτων χάριν] Καὶ τῆς καλοκαγαθίας ἐπίδειξις. οὐ γὰρ ἐλπίδι τῆς ἀμοιβῆς ἐποίησεν εὖ — ἄδηλος γὰρ αὕτη —, ἀλλ' εὐνοίᾳ καὶ φιλοστοργίᾳ τοὺς ἡττημένους ἀντὶ τῶν κεκρατηκότων ἠσπάσατο. καὶ οὐ μόνον νενικηκότων εἶπεν, ἀλλὰ καὶ παρ'

[1] καὶ omittunt Ald. Ben. [2] καὶ omittit Wf.
[3] τοῦτο τὸν Ald. τοῦτο εἰς τὸν Ben. [4] ἐργασίας Ald. Ben.
[5] μεταστῆσαι Ald. Ben. [6] τὸ παρ' ὑμῶν δοθῆναι omittit Wf.
[7] πεπονθότων καὶ τῷ φόβῳ τῶν ἀντικειμένων Wf. [8] ἐν omittunt Ald. Ben.
[9] Λακεδαιμόνιοι M. Ben. [10] ὅτε Ben.
[11] hoc scholium ad præcedens adjungunt Ald. Ben.
[12] τῶν τεκόντων Ald. τῶν ἑκόντων Ben. [13] ἐκώλυε Wf.
[14] ἐπιδοὺς Ald. Wf. [15] ΑΛΛΩΣ — ὑπάρχει omittit Wf.
[16] κτίσει κακοῦ Ald. κτήσει κέρδους Ben. [17] hoc scholium omittit Wf.
[18] ἧκεν Ald. Ben. [19] ἁπλοῦν γρ. M. Ben. Wf.

Μεταστῆσαι] F. μεταστῆναι τοῦ Ἐπικέρδους. Auctor habet Ἐπικέρδης ὁ Κερκυραῖος. Sed enarrator legit Κυρηναῖος, ut et Obsopœus. Idem.

Καὶ τῇ ποιότητι] Addendum τῶν πεπονθότων, καὶ τῷ φόβῳ τῶν ἀντικειμένων. Idem.

Ἀλλὰ δεικτικὸν] Ἀλλ' ἐπιδεικτικόν. Idem.

οἷς ἦν· ὅτι καὶ συνηθείας κατεφρόνησε καὶ φιλίας ἠμέλησε καὶ φοβεῖσθαι τοὺς κρατοῦντας οὐκ ἠνέσχετο, προθεμένος ἐν πᾶσιν ὑμᾶς.

P. 435. 3. οὐδὲ γὰρ οὔσῃ χρώμενος φαίνεται] Ἡ ἀτέλεια διττή· ἢ γὰρ κατ' ἐμπορίαν ἐστὶν, ἢ κατὰ λειτουργίαν. [1]οὐχὶ δὲ οἷόν τε λειτουργεῖν ξένον ὄντα καὶ Λιβύην οἰκοῦντα, [2]οὔτε μὴ ἐμπορευόμενον· οὐδὲ γὰρ ἐμπορευόμενος φαίνεται, ὥςπερ ὁ Λεύκων, μὴ φερομένων αὐτῷ ἀπὸ Λιβύης φορτίων, [3]ἀφ' ὧν κερδαίνειν ἔμελλε. [4]καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῆς τῶν τελωνιῶν ἀπογραφῆς, ὅθεν εἶπε τεθαῤῥηκότως. Οὐδὲ γὰρ οὔσῃ χρώμενος φαίνεται· οὐ φαίνεται γὰρ ταῖς τῶν ἐμπόρων ἀπογραφαῖς ‡ χρώμενος. ‡ [5]ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. Ὁ μὲν Ζήνων, λύων τὸ προκείμενον, φησὶ μὴ χρήσασθαι τῇ δωρεᾷ τὸν Ἐπικέρδην διὰ τὸ ἑκόντα ἐπιδοῦναι μνᾶς ἑκατόν· ἡμεῖς δὲ φαμὲν μὴ τοῦτο βούλεσθαι τὸν Δημοσθένην σημαίνειν· οὐδὲ γὰρ ἐπιδόσεως οὐδὲ φιλοτιμίας ἐστὶν ἀτέλεια, ἀλλὰ τῶν κατ' ἀνάγκην γινομένων λειτουργιῶν. πῶς οὖν φαίνεται Ἐπικέρδης μὴ χρώμενος; οὐχ ὅτι ἐπιδέδωκεν, ἀλλὰ τῷ μηδ' ἐμπορίαν ποιήσασθαι μηδὲ κληθῆναι εἰς λειτουργίαν μηδεπώποτε. διὰ τὸ ἀπεῖναί τε φαίνεται τῇ δωρεᾷ μὴ χρήσασθαι, ὅτι γὰρ οὐκ ἂν ἐκλήθη ἀπὼν εἰς λειτουργίαν, δῆλον ἐκ τῶν κατὰ Λεύκωνα. ἐκεῖ γὰρ [6]φησὶ, χρήματα ὑπάρχειν τῷ [7]Λεύκωνι ἐνταῦθα, ὧν λάβοιτο ἄν τις· Ἐπικέρδους δὲ μὴ ἔχοντος μηδεμίαν ἐμπορίαν ἐν τοῖς λιμέσι, πῶς ἄν τις λάβηται; [8]τὸ οὖν χρώμενος ἀντὶ τοῦ χρησάμενος. οὐ γὰρ περὶ τῶν παίδων ἐνταῦθα τέως ὁ λόγος ἐστὶν, ἀλλὰ περὶ τοῦ πατρός· ὅτι δὲ καὶ τὸ συντελεῖν εἰς πόλεμον οὐκ ἦν παράβασις ἀτελείας, δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα. καὶ γὰρ εἰληφότες ἀτέλειαν ὅμως ἐχορήγουν εἰς πόλεμον· ὥστε, εἰ Ἐπικέρδης εἰς πόλεμον ἐπιδέδωκεν, οὐ δήπου τὴν δωρεὰν ἀνήρηκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς παρέχεται νόμον τοιοῦτον, τὸν κελεύοντα μηδένα ἀτελῆ εἶναι τῶν εἰς τὸν [9]πόλεμον.

— 10. οὓς ἥκιστα προσῆκεν] Οὓς οὐδαμῶς ἀδικεῖν ἐχρῆν.

P. 436. 4. ἀλλὰ τὴν προθυμίαν, καὶ τὸ αὐτὸν] Τῇ κρίσει τῶν πατέρων σεμνύνει τὸν ἄνθρωπον.

— 7. οἱ προϋπάρχοντες τῷ ποιεῖν εὖ] Οἱ τὴν ἀρχὴν τῆς εὐποιΐας ποιησάμενοι. πλέον δὲ θαυμάσειεν ἄν τις τοὺς ἐν ταῖς χρείαις ὑπηρετήσαντας.

— 9. εἶτ' οὐκ αἰσχυνόμεθα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Χαριέντως τῷ αἰσχυνόμεθα συνῆψεν εὐθὺς τὸ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἵνα τῇ ποιότητι τῆς πόλεως μεῖζον φανῇ τὸ αἰσχρόν.

— 12. μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλέσαι] Δίδαξόν μέ τινα τῆς ἀφαιρέσεως ἀπολογίαν· προσέστω τις εὐπρόσωπος τόπος τῷ σφάλματι, ἂν καλέσῃ μέ τις τῶν παίδων ἀχάριστον. ποῖον ἔγκλημα προφέρων λύσω τὴν μέμψιν; τί πραχθὲν ὑπαίτιον ἐπενεγκὼν αὐτοῖς, τὴν αἰσχύνην ἐκφεύξομαι;

— ibid. οὐ γὰρ εἰ ἕτεροι μὲν ἦσαν] Τῇ τῆς ἀπαντήσεως περιτροπῇ τὴν ἀντίθεσιν ἀνεῖλε, φάσκων, Οὐκ ἀπολύει τοῦτο τῆς αἰσχύνης, ἀλλὰ προσθήκην ἀδοξίας ποιήσει· λυμαίνῃ τὴν τῶν προγόνων ψῆφον, λύεις προπετῶς ἃ ἐκεῖνοι κεκρίκασι. καὶ ἡ προσθήκη βεβαιοῖ τὴν ἀλήθειαν, Ὅσῳ κρείττων ἡ τῶν ὁρώντων καὶ παρόντων μαρτυρία τοῦ τὴν γνῶσιν ἐξ ἀκοῆς εἰληφότος.

P. 437. pen. καὶ περὶ τῶν τοὺς Τετρακοσίους] Ἐγένετο γάρ τις ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Τετρακοσίων ὀλιγαρχία, ἣν οἱ καταλύσαντες ἐτιμήθησαν.

— ult. [10]χρησίμους αὐτοὺς παρασχόντων] Ἐπὶ τῶν Τριάκοντα λέγει· τότε γὰρ οἱ δημοτικοὶ, μὴ φέροντες τὴν κακίαν τῶν Τριάκοντα, ἔφυγον, καὶ οἱ ὑποδεξάμενοι ἐθαυμάσθησαν.

P. 438. 3. εἰ τοίνυν τις ὑμῶν ἐκεῖνο πέπεισται] Τὰς τῶν ἔξωθεν ἐπισωρεύσας εὐεργεσίας, τὴν ἐκ τῆς ἀκολούθου νοήσεως ὑποβάλλει πρότασιν. ἐλέγομεν δὲ, ὅτι τὸ κατὰ τὸν Ἐπικέρδην ἐπιχείρημα τῆς μελλούσης ἐστὶ βλάβης· τοῦτο τοίνυν ἐπισφραγίζεται κατὰ τὸ νῦν προκείμενον ἐννόημα. ἀντέπεσε γὰρ ἐκ τῶν λεγομένων, Ἀλλ' οὐκ ἂν δεηθείημεν τοῦ τὴν πόλιν εὐεργετήσοντος, οὐδὲ γάρ ἐστι πόλεμος. πρὸς ὅπερ ἀγωνιζόμενος, λύει ἐκ τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως καὶ τῶν κοινῶν λογισμῶν, Ὡς ἄδηλον τὸ μέλλον καὶ πάντα χρὴ προσδοκᾶν, οὕτως ἐπισφραγίζεται διὰ τούτων τὴν γενησομένην ἐκ τοῦ νόμου βλάβην, εἰ γένοιτο κύριος.

— 5. κἀγὼ συνεύχομαι] Τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνοίας δηλοῖ, κοινωνῆσαι τῆς εὐχῆς οὐκ ὀκνῶν.

— 6. ᾧ μὴ λυθέντι δεήσει χρῆσθαι] Κυρίου ὄντος, εἰκός ἐστι γενέσθαι καὶ χρείαν εὐεργετῶν· ἄγουσι γὰρ τὰς εὐδαιμονούσας πόλεις ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ πονηροὶ νόμοι· τοῖς μὲν γὰρ ἀγαθοῖς ἀνδράσι καὶ τοῖς ἀμείνοσι νόμοις ἀκολουθεῖ τὸ πράττειν καλῶς, τοῖς δὲ ἐναντίοις πρὸς τὸ φαῦλον ἡ μεταβολή.

‡ — 9. [11]ἐπ' ἀμφότερα] Εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν. ‡

— ult. ὑπέῤῥει κατὰ μικρὸν] Κατὰ μικρὸν ὑπεχώρει καὶ ἀπώλλυτο· ῥεῖν γὰρ τὸ φθείρεσθαι. ἐπεὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι κτῶνται μὲν εὐβουλίᾳ τὰ χρήσιμα, ῥιπτοῦσι δ' ἐξ ἀβουλίας κτώμενα.

P. 439. 4. ὃς καλῶς πράττουσαν τὴν πόλιν] Κατ' ἀμφότερον δείκνυσιν ἄχρηστον καὶ ἀλυσιτελῆ τὸν νόμον. ἐν ἀσφαλείᾳ τε γὰρ ζῶσιν ἡμῖν ἡ τοῦ πράγματος ἀδοξία πρόσεστιν· ἑτέρου δέ τινος καὶ φαύλου συμβαίνοντος, τὸν ἐπικουροῦντα οὐχ ἕξομεν.

— 8. οὐ τοίνυν μόνον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἄλλο ἐπιχείρημα τοῦ αὐτοῦ τόπου, διαφορὰν δὲ [1]ἔχον οὐ μικράν. περὶ [2]μὲν γὰρ εὐεργέτου πάλιν μέλλει ποιεῖσθαι τὸν λόγον, δεικνὺς, [3]ὅσον βλάψει τὴν πόλιν, καὶ ὅσων ἀποστερήσει εὐεργετῶν, εἰ καιρὸς γένοιτο· διαφέρει δὲ τοῦ περὶ Ἐπικέρδους ἐπιχειρήματος. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἴδιον, τοῦτο δὲ κοινόν· ὅτι καὶ πόλεις ὅλας τὰς ἑαυτῶν πατρίδας συμμάχους κατέστησαν τῷ δήμῳ. ἀπὸ γὰρ τοῦ κατὰ πρόσωπον μεταβέβηκεν ἐπὶ τὰς πόλεις, ἰδίᾳ μὲν θεὶς τὸν Λεύκωνα, ἰδίᾳ δὲ τὸν Ἐπικέρδην· μετὰ δὲ ταῦτα πλῆθος τῶν τὰς πατρίδας τὰς ἑαυτῶν παρασκευασάντων συμμαχεῖν τῷ δήμῳ. δύο δὲ ἀνύει διὰ τῶν τοιούτων ἐπιχειρημάτων. ἓν μὲν ὅτι τῶν ἀτοπωτάτων ἐστὶν ἀποστερεῖν τοὺς εὐεργέτας, ἕτερον δὲ ὅτι κωλύσομεν δι' ὧν ἀποστεροῦμεν καὶ τοὺς βουλομένους εὐεργετεῖν ἐπὶ τηλικούτων καὶ τοιούτων καιρῶν, ἐν σιτοδείᾳ μὲν [4]ὁ Λεύκων, ἐν συμφοραῖς δὲ [5]ὁ Ἐπικέρδης. τελεία δ' ἡ εὐεργεσία καὶ ἐν ἔργοις καὶ ἐν λόγοις.

— 18. ἃ παρ' ὑμῶν τῶν πρεσβυτέρων] Ἱκανὸν ποιεῖται τὴν πειθὼ [6]τῷ λέγειν, Ὡς ὑμεῖς [7]με τὰ τοιαῦτα ἐδιδάξατε.

— ult. ἀλλ' ὅθ' ἡ μεγάλη μάχη] Περὶ ταύτης τῆς μάχης Ὑπερίδης εἴρηκεν ἐν τῷ πρὸς Δίωνα· καὶ παρὰ Ἐφόρῳ καὶ Ἀνδροτίωνι ἱστορεῖται, ὡς ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους Λακεδαιμόνιοι σφόδρα.

P. 440. 3. ἐπικηρυκεύεσθαι] Διὰ κηρύκων σπονδὰς περὶ φιλίας ποιήσασθαι.

— 4. καὶ τῆς παρόδου κρατοῦντας] Ὡς καὶ τὴν ἀναχώρησιν καὶ τὴν φυγὴν ἐπικίνδυνον εἶναι.

— 6. ἀλλὰ πλησίον ὄντων μεθ' ὅπλων] Αὔξησιν ἔχει τῆς [8]εὐνοίας· Οὐκ ἔδεισαν τὸ πλῆθος οὐδὲ τὰ ὅπλα, οὐδὲ τοὺς πολίτας ᾐσχύνθησαν, ἀλλὰ βιασάμενοι τοὺς ἔνδον, καταφρονήσαντες τῶν ἔξω, [9]εἰσέφερον τὸ στράτευμα, ‡ [10]τοῦτ' ἔστιν εἰσεδέχοντο εἰς τὴν πόλιν, ἤγουν ὑπεδέχοντο, ‡ τὸν μεθ' ὑμῶν κίνδυνον τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς προτιμήσαντες.

P. 441. 2. ἡ ἐπὶ Ἀνταλκίδου] Οὗτός ἐστιν ὁ τὴν αἰσχρὰν εἰρήνην πρὸς Βασιλέα τὸν μέγαν σπεισάμενος, ἐν ᾗ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατοικοῦντας Ἕλληνας ἐκδότους τῷ Βαρβάρῳ πεποίηκε. τότε οὖν, φησὶν, ἐφυγάδευσαν αὐτοὺς Λακεδαιμόνιοι, ὑμεῖς δὲ ὑπεδέξασθε καὶ προσηκόντως ἐστέρξατε [11]κατὰ πάντα.

— 7. εἴ τις ἀκούσειεν ὡς Ἀθηναῖοι σκοποῦσι] Σκέπτεταί τις ἤδη περὶ τῶν κεκυρωμένων πάλιν, καὶ ἀναιρεῖ τῶν ἐψηφισμένων τὴν πίστιν; ἀλλότριον τῶν Ἀθηναίων τὸ νόημα, ξένον τῆς Ἀττικῆς τὸ [12]ἐλάττωμα.

— antep. ἀνάγνωθι δέ μοι] Ἀναγινώσκει τὸ ψήφισμα, καταιδέσαι βουλόμενος.

P. 442. 2. καὶ διεξιόντος ἀκούσας] Οἱ γὰρ μὴ τῇ ὄψει μαθόντες παρὰ τῶν εἰδότων διηγουμένων τὴν γνῶσιν ἕξουσιν. ἆρ' οὖν, φησὶν, ὁ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἢ θέᾳ ἢ ἀκοῇ καταμαθὼν ἐξεταζέτω ‡ τὸ μέγεθος ‡ τῆς χάριτος· οὐκοῦν ἔσται πάντως τῆς κακίας κατήγορος. μισῶ γὰρ φιλανθρωπίαν διὰ τὴν χρείαν συμβαίνουσαν. ὁ φιλότιμος ἐν ταῖς συμφοραῖς παρελθόντων τῶν δεινῶν καὶ τῆς εὐχῆς πληρωθείσης ἐπιλήσμων τῶν εὐεργεσιῶν καὶ ἀχάριστος.

— 9. νὴ Δία ἀνάξιοι γάρ τινες] Πληκτικῶς εἰσάγει, διασύρων ὡς ὀχληρὸν καὶ βάσκανον, εἰ ἄνω καὶ κάτω τοῦτο καὶ οὐδὲν ἄλλο προΐσχετο. τὸ δὲ σύμπαν διὰ τὸν οἰκεῖον νόμον οὕτως ἐμεθώδευσεν, ἵν' ἐκ τῆς συνεχοῦς μνήμης ὁ δῆμος ἡγμένος τὸν ὑπὲρ τοῦ [13]νόμου δέξηται λόγον. ἀπαγαγεῖν γὰρ ἀπὸ τοῦ Λεπτίνου νόμου καὶ τοῦ συμφέροντος τὸν ἀκροατὴν βουλόμενος, μετατίθησιν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν εἰς τὸ κατηγόρημα τῶν εἰληφότων, ὡς εἶεν ἀνάξιοι. καὶ οὐ τοῦτο δὲ μόνον ἔλεγε Λεπτίνης, ὅτι ἀνάξιοί εἰσιν, ἀλλ' ὅτι καὶ οὐκ εἰσὶ λειτουργοὶ, δίκαιον δὲ τοὺς πλουσίους λειτουργεῖν. ὃ δὲ ὡς ἰσχυρὸν αὐτῷ δίδωσιν ἐν παντὶ τῷ νόμῳ, τοῦτο σαθρότατον δεικνύει καὶ ἄδικον, καὶ ἐνίους καὶ πάντας ἀδικεῖν. οὕτως ἡμᾶς ὁ ῥήτωρ ἐδίδαξε, τὰ μὲν ἰσχυρὰ τῶν ἀντιδίκων παραλείπειν, μεθοδεύειν δὲ ἐφ' ἕτερα τοὺς δικάζοντας.

— antep. [14]ἔπειτ' ἐκεῖνο ἀγνοεῖν φήσομεν] [15]Ταύτην τὴν ἀντίθεσιν λύει μεταληπτικῶς,

[1] οὔτε Ald. Ben. [2] οὔτε τελωνεῖσθαι μὴ Wf. [3] ἀφ' omittunt Ald. Ben. [4] καὶ - - - χρώμενος omittit Wf. [5] ΑΛΛΩΣ Wf. [6] φησὶ, μὴ χρήματα Ald. φησὶ, παρ' ὑμῖν χρήμ. Ben. [7] Λεύκωνι. ἐνταῦθα δὲ ὧν λ. ἄν τις Ἐ. μὴ Ald. Ben. [8] τὸ οὖν omittit Wf. [9] πόλεμον. φαίνεται· οὐ φαίνεται γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐμπόρων ἀπογραφαῖς Wf. [10] ὅτ' ἔφευγεν ὁ δῆμος] Wf. [11] hoc scholium omittit Wf.

Οὐ φαίνεται γὰρ ταῖς] F. οὐ φαίνεται γὰρ ἐν ταῖς. Idem. Et sic dedit.

Φαίνεται τῇ δωρεᾷ μὴ χρήσασθαι] M. μὴ χρησάμενος. Wolf.

[1] ἔχων Ald. Ben. [2] μὲν omittit Ald. μὲν γὰρ omittit Ben. [3] ὅσῳ Ald. [4] τὸν Λεύκωνα Ben. [5] ὁ λεύκων Ald. Ἐπικέρδη Ben. [6] τὸ Ald. Ben. [7] μετὰ Ald. Ben. [8] ἐννοίας Ald. Ben. [9] εἰσέφρουν Ben. [10] τοῦτ' - - - ὑπεδέχοντο omittit Wf. [11] κατὰ omittunt Ald. Ben. [12] βούλευμα ἤγουν σκέμμα M. Ben. [13] δήμου Ald. Ben. [14] ἔπειτ' ἐκ. ἀγν. φήσομεν omittunt Ald. Ben. et mox dant cum Wolfio pro voc. ΑΛΛΩΣ. [15] ταύτην οὖν τὴν Ben.

Εἰ καιρὸς γένοιτο] S. τοῦ εὐεργετεῖσθαι. Sed quid si κύριος? S. ὁ νόμος. Idem.

Ἐστέρξατε] F. ἐπράξατε. et col. 2. v. 13. κεκυρωμένων πάλαι. et v. 23. ἐξεταζέτω τὰς χάριτας [et sic cum F. A. Wolf. dedit]. Idem.

Τὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου] F. νόμου, ὃν ἀντεισφέρει αὐτὸς δήπουθεν. Idem.

Τοὺς δικάζοντας] Hic videntur inserenda verba auctoris: ἔπειτ' ἐκεῖνο ἀγνοεῖν φήσομεν. Idem.

πρῶτον μὲν [1]ἀπὸ τοῦ χρόνου, εἶτα ἀπὸ τοῦ τρόπου. ἀπὸ χρόνου μὲν, ὅτι, ὅταν μὲν διδῶμεν, τὴν ἀξίαν δεῖ σκοπεῖν, οὐ μετὰ ταῦτα· τρόπῳ δὲ, ὅτι οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξεταστέον [2]ἰδιώτῃ καὶ πόλει. ΑΛΛΩΣ. Παραγραφικῷ λύει τὴν ἀντίθεσιν. ἐχρῆν σε, φησὶ, τοῦτο αὐτὸ ἐξετάζειν, ὅτε καὶ ἐτιμῶντο, εἰ ἄξιοί εἰσιν· οὐ νῦν μετὰ τὸ λαβεῖν, χρησάμενον λόγῳ εὐπροσώπῳ καὶ ἀπολογίαν ἔχοντι, ὅτι ἀνάξιοι ἦσαν.

P. 443. 1. ἔργον ἀνθρώπων ἐστὶν] Ἀντὶ τοῦ, οὐ κακῶν, φρονίμων δέ.

— 3. τοῦτο [3]δὲ οὐχὶ δεῖ δοκεῖν ὑμᾶς πεπονθέναι] Τὸ τῶν φθονούντων πάθος.

— 5. ἐγὼ [4]δὲ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον] Τὸ νόημα τοιοῦτον· ὅτι ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων, ὅτε βούλεται δοῦναι θυγατέρα αὐτοῦ τινὶ ἢ ‡ [5]τοῦ ἑτέρου ‡ λαβεῖν, ἐξετάζει, πότερον ἄξιός ἐστιν ἢ οὔ; καὶ πῶς δοξάσουσι περὶ αὐτοῦ; καὶ πότερον νόμιμον ἢ οὔ; καὶ τὸ γένος καὶ τὸν βίον. ἐπὶ δὲ τῶν εὐεργετῶν οὐκέθ' ὁμοίως· ἀλλὰ κἂν δυσγενὴς ᾖ, δέχονται, [6]παρὰ τὴν χρείαν τὴν πρᾶξιν ἀποδεχόμενοι, κἂν ὁποῖός τις ἂν ᾖ.

— 12. ὅταν μὲν οὖν εὖ πάσχειν] Συμπέρασμα τοῦ ἐνθυμήματος. παρενέβαλε δὲ ταῦτα εἰς μέσον τοῦ μεμνῆσθαι τῶν εὐεργετῶν, ἵνα μὴ ὕπτιος καὶ προσκορὴς ὁ λόγος γένηται.

‡ ult. [7]ἀλλὰ νὴ Δία οὗτοι μόνοι] Οἱ ἀναξίως εὑρημένοι τὴν ἀτέλειαν. ‡

P. 444. 4. ἓν δὲ ἢ δύο δείξας ἔτι ψηφίσματα] Περὶ τῶν ξένων φησίν· ἐπειδὴ πάμπολλα ἐφεξῆς ἐρεῖ περὶ τῶν πολιτῶν ἐξετάζων.

— 6. τοῦτο μὲν τοίνυν Θασίους] Θάσος καταντικρὺ τῆς Θρᾴκης, ὅπου ἦν καὶ τὰ μέταλλά ποτε τῶν Ἀθηναίων. ἐπανῆλθε δὲ εἰς τὰ ὁμογενῆ τῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ τὸ κατὰ Ἀρχέβιον καὶ Ἡρακλείδην τοῦ αὐτοῦ τόπου. οἳ, ὥς φασιν, οὐδὲ φαίνονται ἀτέλειαν εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχοντες.

— 8. καὶ τὴν Λακεδαιμονίων φρουρὰν μεθ' ὅπλων] Ὅτι οὐ λόγοις ἔπεισαν, ἀλλ' ὅπλων ἐδεήθησαν πρὸς τὴν δίωξιν. Ἔκφαντος δὲ στρατηγὸς τῶν Θασίων· Θρασύβουλον δὲ τὸν [8]Ἀθηναίων στρατηγὸν λέγει. τὸ δὲ εἰσαγαγόντες μετὰ τὴν μάχην λέγει.

‡ — 9. [7]παρασχόντες] Ἤγουν παραδόντες ἤτοι ποιήσαντες. ‡

— pen. ὥστε τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι] Δεκάτην ἐκ τῶν φορτίων τῶν ἐμπόρων τοῦ Ἑλλησπόντου ἐλάμβανον. ἐπώλουν οὖν τὰ τέλη, καὶ ἐποίουν χρημάτων εὐπορεῖν τὴν πόλιν. εἶτα τὸ χρήσιμον τῶν χρημάτων λέγει, ὅτι Λακεδαιμόνιοι ὁρῶντες ἐφοβήθησαν, καὶ, ὡς ἠθελήσαμεν, ἐσπείσαντο. πρόξενοι δὲ λέγονται οἱ [9]ἐν * ὑπερορίοις πόλεσι τοὺς ἐπιδημοῦντας δεχόμενοι, φίλοι τυγχάνοντες καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ.

P. 446. antep. ὡς συκοφαντούντων] Οὐκ ἐχόντων οὐδὲν ἀληθὲς ὡς πρὸς τὸ συμφέρον.

P. 447. pen. τούτων δ' ἴσως ἔνιοι τῶν ἀνδρῶν] Ἐτεθνήκεισαν γάρ τινες· [10]ἀλλ' εἰ καὶ ἐκεῖνοι ἀπέθανον, καὶ αἱ εὐεργεσίαι οὐκ ἀπώλοντο. τινὲς δὲ καὶ ζῶσιν. ἔλεγε δ' ὁ Λεπτίνης, ὅτι Οἱ [11]πλεῖστοι αὐτῶν τεθνήκασι, καὶ οὐ πολλοὺς βλάψομεν. ὁ δὲ ἐκ περιτροπῆς αὐτὸ ἔλαβε καὶ λέγει, Μᾶλλον ὀφείλομεν μὴ στερίσκειν αὐτοὺς διὰ τοὺς λοιπούς· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ πάντας τιμῶντες ὀφθήσεσθε, καὶ ἡ πόλις δόξειεν εἶναι καλή.

P. 448. 8. τὰς μὲν [12]συμφορὰς] Θέλει εἰπεῖν, Εἰ ἔτυχε κινδυνεῦσαι καὶ ἀποθανεῖν τοὺς εὖ ποιήσαντας ὑμᾶς, καὶ δὴ ἀπώλοντο καὶ διὰ παντὸς ἐκέχρηντο τῇ συμφορᾷ. ἄδικον οὖν κινδυνεύειν μὲν ὡς ἐπὶ φανεροῖς, σωθέντας δὲ στερίσκεσθαι τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς τιμῆς.

‡ — 13. [7]τούτων] Τῶν ἀτυχημάτων. ‡

— ult. πάνυ τοίνυν ἀχθοίμην ἂν] Ὡς φιλόπολις συνάχθεται, εἰ σπανίζει γενναίων ἀνδρῶν ἡ πόλις. ἄξιον δὲ τὸ ἦθος τῆς ἐννοίας ἄγασθαι. τὸ γὰρ ἀχθοίμην ἂν εἰπεῖν, εἰ μὴ φαίνοιτο ἔχουσα γενναίους εὐεργέτας ἡ πόλις, ἐνδεικνυμένου [13]ἐστὶ τὴν εὔνοιαν, ἣν ἔχει τῇ πόλει· ἄλλως τε καὶ βαρυνομένου, τὸ διάθεσιν ἔχειν αὐτοὺς τοὺς πολίτας, ὡς μηδὲ ἐθέλειν ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης κινδυνεύειν.

P. 449. 4. [14]καὶ γὰρ [15]καὶ τἆλλα ἀγαθὰ] Τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἐννοίας κατασκευὴ τοῦ ῥήτορος. ἐπειδὴ δὲ συνέβαινε καὶ ἐν [16]κακῇ πόλει ἕνα εἶναι ἄριστον, διὰ τοῦτο εἴρηκε πλείστους· ἀρίστους δὲ, ἵνα τὸ μὲν ᾖ τοῦ πλήθους, τὸ δὲ τῆς ἀρετῆς.

— 6. πρῶτον μὲν τοίνυν Κόνωνα] Ἀπὸ [17]τῶν ξένων ἀρξάμενος ἐπὶ τὸν περὶ τῶν πολιτῶν ἐλήλυθε λόγον· πρῶτον μὲν, ἵνα δείξῃ τὸ πλῆθος τῶν οὐκ ἐγχωρίων εὐεργετῶν, καὶ ὅσων ἐν χρείᾳ γέγονε ξένων ποτέ. εἷς δὲ τῶν δέκα στρατηγῶν ἐστὶν [18]οὗτος, Τιμοθέου πατὴρ, οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. τί [19]δήποτε τὸν Κόνωνα τοῦ Χαβρίου προέταξε; καίτοι περὶ ἐκείνου πᾶς ἦν ὁ λόγος [20]αὐτοῦ. λέγομεν δὲ,

[1] ἀπὸ τρόπου, εἶτα ἀπὸ χρόνου Ald. Ben. [2] ἰδιώτην καὶ πολίτην Ald. Ben.
[3] δὲ δοκεῖ ὑμᾶς Ald. δὲ δοκεῖν ποιεῖ ὑμᾶς Ben. et cum scholio præcedente conjungunt.
[4] γὰρ Wf. [5] τοῦ ἑτέρου omittit Wf.
[6] περὶ Ald. Ben. παρὰ Par. a. Wf. [7] hoc scholium omittit Wf.
[8] αὐτὸν Ald. Ben. [9] ἐν τοῖς ὁρίοις τοὺς Ald. Ben.
[10] ἀλλ' εὖ ἐκεῖνοι Ald. Ben. [11] πλούσιοι Ald. Ben.
[12] συνεισφορὰς Ald. [13] ἐστὶ omittunt Ald. Ben.
[14] contextum non interturbant Ald. Ben. [15] καὶ omittunt Ald. Ben.
[16] καλῇ Ald. Ben. κακῇ γρ. M. Ben. Wf. [17] τῶνδε Ald. Ben.
[18] οὗτος πατὴρ Ald. Ben. [19] δήποτε δὲ τὸν Ald. Ben.
[20] αὐτῷ Ald. Ben. Wf.

Εἰ ἄξιοί εἰσιν] M. ἦσαν. et v. 14. ἐγὼ γάρ. et v. 22. παρὰ vel διὰ τὴν χρείαν. Idem.

ὅτι ὑπωπτεύετο, ὡς διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἠγωνίζετο καὶ οὐ διὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὥς φασι, συνῆν. ἵνα οὖν μὴ ἐπίτηδες δόξῃ καὶ ὥσπερ ἐκ συντάγματος αὐτὸν προφέρειν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν τὸν λόγον ποιεῖσθαι, τούτου χάριν τὸν Κόνωνα πρῶτον ἔθηκεν. ‡ [1]ἐντεῦθεν προοιμιάζεται μέλλων ἑτέρας μερίδος ἄρχεσθαι τοῦ περὶ τῶν πολιτῶν δηλονότι λόγου. ‡

— pen. ἢ τὸν ἄνδρα ἢ τὰ πεπραγμένα] Καὶ τὸν τρόπον αὐτοῦ καὶ τὰς πράξεις διέρχεται. συμβαίνει γάρ τινα βίον καλὸν μὲν ἔχειν, μηδὲν δὲ [2]διακεχειρικέναι κοινόν· διὰ τοῦτο τὰ δύο ὁμοῦ ἔλαβεν, τὰς δύο ποιότητας ἐξετάζων ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ τοῦ προσώπου καὶ τῶν πραγμάτων. ἔστι μὲν γὰρ προσώπου κατηγοροῦντα μὴ μέμφεσθαι πρᾶξιν· ἔστι δὲ [3]πρᾶξιν ἀποδεχόμενον τὴν ποιότητα διαβάλλειν· νῦν δὲ ἐξ ἑκατέρων ἐργάζεται τἀνδρὶ τὸν ἔπαινον.

— ult. ὡς ὑμῶν τινῶν ἔστιν ἀκοῦσαι] Τῶν πρεσβυτέρων. ἀλλ', ἐπειδὴ ἔφη ἀκοῦσαι, [4]ἡ ἀκοὴ δ' οὐκ ἦν πιστὴ, προσέθηκε τοὺς θεασαμένους [5]καὶ ἀπαγγείλαντας.

P. 450. 3. ἀσθενοῦς ἡμῶν τῆς πόλεως οὔσης] Περὶ τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἐν Ἀργινούσαις· ἔστι δὲ τῆς Λέσβου χωρίον, οὗ μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν· καὶ δὴ συνέβη Ἀθηναίοις νικῆσαι· τῶν δὲ πεπτωκότων τὰ σώματα ἐκ τῆς θαλάττης Ἀθηναῖοι διὰ τὸν χειμῶνα ἀνελέσθαι οὐκ ἠδυνήθησαν· ἦσαν γὰρ [6]ναυμαχήσαντες. οἱ οὖν συγγενεῖς τῶν πεσόντων ὑπό τινων συκοφαντῶν ἀναπεισθέντες, προσῆλθον τῷ δήμῳ μελανειμονοῦντες καὶ ἐπεσπάσαντο τοῦτον εἰς εὔνοιαν. κατεψηφίσατο οὖν ὁ δῆμος τῶν δέκα στρατηγῶν, τῶν μὲν φυγὴν, τῶν δὲ θάνατον. καὶ οἱ μὲν πρὸ τῆς κρίσεως ἔφυγον, εἰδότες τὸ ἐσόμενον αὐτοῖς κακόν· ὧν ἦν [7]καὶ Κόνων, ὃς καὶ ἀπῆλθε πρὸς Εὐαγόραν τὸν τῆς Κύπρου ἄρχοντα. ὁ δ' Εὐαγόρας πεποίηκε φίλον τὸν Κόνωνα τῶν Περσῶν βασιλεῖ· ἦν γὰρ ἔχων πρὸς αὐτὸν φιλίαν. τὸ τηνικαῦτα δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι σχολὴν ἄγοντες κακῶς ἐποίουν τὰ τοῦ βασιλέως· ὁ δὲ Κόνων καιροῦ λαβόμενος ἐπηγγείλατο περιγενέσθαι [8]αὐτῶν, εἰ λάβοι παρ' αὐτοῦ στράτευμα. καὶ δὴ λαβὼν καὶ συμβαλὼν ἐν [9]τῇ Κνίδῳ τῆς Καρίας, τοὺς Λακεδαιμονίους ἐνίκησε, καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, οὐκ ἀποστραφεὶς καταγνούσας αὐτοῦ.

— 4. οὐδ' ἡντινοῦν ἀφορμὴν λαβὼν] Μηδεμίαν, φησὶν, ἀφορμὴν λαβὼν παρὰ τῆς πόλεως, κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους, στρατηγὸς ἀποδειχθεὶς παρὰ βασιλέως.

— 5. καὶ τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας] Οὐκ εἶπεν εἴθισεν ὑπακούειν ὑμῶν. καίτοι γε ἠκολούθει [10]τὸ λέγειν ἐπιτάττοντας τοῖς ἄλλοις τὸ ὑφ' ὑμῶν ἐπιτάττεσθαι· ἀλλ', ἐπειδὴ τοῦτο οὐκ εἶχε παρὰ τῆς ἱστορίας, εἴθισεν ἀκούειν ὑμῶν εἶπεν, ἐπειδήπερ προσεδέξαντο τὸν περὶ τῆς εἰρήνης [11]λόγον.

‡ — 7. [12]ἁρμοστὰς] Ἁρμοσταὶ, οἱ ἐκπεμπόμενοι ἄρχοντες εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ὑπὸ Λακεδαιμονίων. ‡

— 8. ἀνέστησε τὰ τείχη] Ἃ Λακεδαιμόνιοι κατέστρεψαν, ταῖς Ἀθηναίων χερσὶν ἀναγκάσαντες, πάλαι Θεμιστοκλέους [13]οἰκοδομήσαντος μετὰ τὰ Μηδικά. ἁρμοστὰς δὲ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ἄρχοντας τῶν Λακεδαιμονίων λέγει, ἐκάλουν δὲ αὐτοὺς οὕτω διὰ τὸ ἁρμόζειν τὰ ἤθη τῶν πολιτῶν τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων. νήσων δὲ, οὐ τῶν Κυκλάδων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλων.

‡ — 9. [12]περὶ τῆς ἡγεμονίας ἐποίησε] Πάλιν οὗτος πρῶτος ἐποίησε τὸν λόγον, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀμφισβήτησιν καὶ φιλονεικίαν εἶναι περὶ τῆς ἡγεμονίας καὶ τῆς ἀρχῆς. ‡

— 10. καὶ γάρ τοι μόνῳ τῶν πάντων] Μόνῳ μετὰ τὸν Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα.

— 13. ἐκείνῳ μὲν φιλοτιμίαι] [14]Ἀνακοινοῖ τὴν φιλοτιμίαν, ἵνα ἀποστεροῦντες καὶ ἑαυτοὺς βλάπτωσιν.

— pen. ἀγαθοῦ τοῖς ἄλλοις αἴτιος γένηται] Θέλει εἰπεῖν, Πολίτης ἐάν τις ἄλλους εὖ ποιήσῃ, καὶ ἡ πόλις κοινωνεῖ τῶν κατορθωμάτων.

P. 451. 3. [12]πρῶτον] Πάλιν μετ' ἐκείνους.

‡ — 10. [12]ἐπετιμήθη] Ἐδοξάσθη. ‡

— ibid. ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν] Οὐ πάνυ γὰρ μέγιστον τὸν πολίτην τὴν πόλιν τιμᾶν· διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸ ὑπ' ἄλλων.

— antep. οἳ δικαίως] Τί οὖν, [15]εἰ φόβῳ αὐτὸν ἐτίμησαν, ἢ ἀνάγκῃ; διὰ τοῦτο πρόσκειται τὸ δικαίως, ἵνα καθαρὰ ἡ φιλοτιμία.

P. 452. 1. τῆς δὲ παρ' ἡμῶν μόνος τοῦτ' [16]ἀφαιρεθήσεται] Τὸ [16]ἀφαιρεθήσεται δηλωτικόν ἐστι τοῦ μὴ πάσας ἀφαιρεῖσθαι τὰς δεδομένας τιμὰς τῷ Κόνωνι, ἀλλὰ τὴν [17]ἀτέλειαν μόνην.

— 8. γνοίη δ' ἄν τις εἰ παραθείη] Οὐχ ὅλον

[1] ἐντεῦθεν —— λόγου omittit Wf. [1] ἐπικεχειρηκέναι Ald. Ben.
[3] πρᾶξις Ald. [4] ἡ δὲ ἀκοὴ Ben. [5] καὶ omittunt Ald. Ben. Wf.
[6] γρ. ναυαγήσαντες M. Ben. [7] καὶ omittunt Ald. Ben.
[8] αὐτῷ Ald. Ben. γρ. αὐτῶν M. Ben. Wf. [9] τῇ omittunt Ald. Ben. Wf.
[10] τῷ Ben. Wf. [11] λόγον, πάλιν οὗτος πρὸς Λακεδαιμονίους τῇ πόλει Ald.
[12] hoc scholium omittit Wf.
[13] οἰκοδομήσαντος ἐξ ἀρχῆς ἀνέστησε διὰ τοῦ Περσικοῦ κρατήσας στρατεύματος μετὰ Par. a.
[14] φιλοτιμεῖ τὴν κοινωνίαν, ἵνα Ald. Ben. τοῖς πολίταις νέμει τὴν κοινωνίαν Κόνωνα, ἵνα M. Ben. [15] οἳ Ald.
[16] ἀφαιρήσεται Ald. Ben. pro secundo ἀφαιρεθήσεται dat. τοῦτο Wf.
[17] εὐτέλειαν Ald.

τὸν Θεμιστοκλέα παραβάλλει ὅλον τῷ Κόνωνι, ἀλλὰ τειχοποιίαν τειχοποιίᾳ. οὐκ ἀπὸ πάντων οὖν τῶν τόπων συγκρίνειν ἐπιχειρεῖ τῷ Θεμιστοκλεῖ τὸν Κόνωνα — οὐδὲ γὰρ αἱ πράξεις ἀμφοῖν παραπλήσιαι —, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τειχοποιίας μόνης. οὐ γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστι ἐν ταῖς συγκρίσεσι [1] πάντα πᾶσι παραβάλλειν. καὶ Ἰσοκράτης γὰρ ἐν τῷ τῆς Ἑλένης ἐγκωμίῳ συγκρίνων τὴν Ἑλένην τῷ Ἡρακλεῖ, οὐκ ἀπὸ τῶν πράξεων [2] αὐτὴν ἐγνώρισεν, ἀλλὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ῥώμην μόνην ἀντέθηκε τῷ κάλλει. καὶ διδόασιν ἡμῖν οἱ παλαιοὶ θεωρήματα, Μὴ φιλονεικεῖν πρὸς τὰ ἰσχυρὰ μηδὲ μάχεσθαι· μηδὲ μὴν ὀκνεῖν ἀφ' ἑνός [3] τινος τὸ πρᾶγμα θεωρούμενον τὴν σύγκρισιν ἐργάζεσθαι. οὐδὲ [4] γὰρ μέγεθος πρὸς μέγεθος τῶν τειχῶν [5] συγκρίνει, ἀλλὰ τὸν τρόπον μόνον τῆς τειχοποιίας· παρέλιπε δὲ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ πλείστη διαφορά. τότε μὲν γὰρ ἡγοῦντο πάντων Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι· νυνὶ δὲ ἥττηντο περὶ * [6] Ῥόδον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. ὥστε τὸν καιρὸν κλέψας ἐν ᾧ τούτων τὴν πόλιν ἑκάτερος τειχίζειν ἔδοξεν, αὔξει τὸ κατὰ [7] Κόνωνα.

— 11. λέγεται τοίνυν ἐκεῖνος τειχίζειν] Συντέμνει τὸ διήγημα θαυμαστῶς, ἅτε δὴ παλαιὸν, καὶ ἵνα ὑποκλέψῃ τῇ συντομίᾳ τοῦ Θεμιστοκλέους τὴν μνήμην.

— 17. καὶ πάντες ἴσως ἀκηκόατε] Ἤγουν, ἴστε πῶς ἀνέστησεν ἀπάτῃ τὰ τείχη.

— antep. μηδεὶς φθόνῳ τὸ μέλλον ἀκούσῃ] Ἐπειδὴ τοῦ Θεμιστοκλέους αὐτὸν ἀποφαίνει κρείττονα, εἰκότως [8] θεραπεύει τὸ μέλλον τῷ λόγῳ.

P. 453. 5. οὐδ' ἔλαττον σχεῖν τῶν ῥητόρων] [9] Οὔκουν, φησὶ, δίκαιον ἡττηθῆναι τὰς πράξεις αὐτοῦ τῷ λόγῳ τῶν συκοφαντῶν.

— 7. εἶεν, ἀλλὰ τὸν παῖδα τοῦ Χαβρίου] Ἀντὶ τοῦ, ἄγε δή. λείπεται τῷ λόγῳ, ἵνα ἐξ ἀνάγκης δόξῃ ἐπὶ τὸν Χαβρίαν ἔρχεσθαι καὶ οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἑπόμενος τῷ λόγῳ. ἀφείλετο γὰρ τὴν ὑπόνοιαν τοῦ δοκεῖν πρὸς χάριν ὑπὲρ τοῦ Χαβρίου παιδὸς λέγειν· πανταχοῦ δὲ τὸν παῖδα συμπλέκει τῷ τοῦ πατρὸς ὀνόματι, καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ πατρὸς εἰς ἀπόδειξιν κέχρηται — δηλονότι διὰ τὸ πατρὸς ἀξίωμα τὴν δωρεὰν ὁ παῖς ἔχειν δοκεῖ —, δεικνὺς ἐκ τούτων τῆς ἀτοπίας τὸν ἔλεγχον, εἰ ἐπὶ τοσούτοις καὶ τηλικούτοις τοῖς εὐεργετημένοις ἀφέλοιντο τὴν ἀτέλειαν. ‡ [10] ΑΛΛΩΣ. Τὸ μὲν σχῆμα τῆς μεταβάσεως πάνυ θαυμαστόν. τὸ γὰρ μὴ ἐκ περιβολῆς, μηδὲ πεφροντισμένως ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφείλετο τὴν ὑπόνοιαν τοῦ δοκεῖν πρὸς χάριν ὑπὲρ τοῦ Χαβρίου παιδὸς λέγειν. ἔστι δὲ ἠθικὴ ἡ διάνοια, ὡς ἂν τοῦ πράγματος ἔχοντος τῆς ἀτοπίας τὸν ἔλεγχον, εἰ ἐπὶ τοσούτοις καὶ τηλικούτοις εὐηργετημένοις ἀφέλοιντο τὴν ἀτέλειαν· οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο ἄξιον κατιδεῖν, ὅτι πανταχοῦ τὸν παῖδα συμπλέκει τῷ τοῦ πατρὸς ὀνόματι, καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ πατρὸς εἰς ἀπόδειξιν κέχρηται. ‡

— 11. ἴστε μὲν οὖν ἴσως καὶ ἄνευ τοῦ παρ' ἐμοῦ λόγου] Προκατέλαβε τὴν ἀκούοντα, μάρτυρα τῶν ἑαυτοῦ ποιησάμενος λόγων, ἵνα, εἰσβάλλων εἰς τὰ τοῦ Χαβρίου ἐγκώμια, μὴ χάριτι δοκῇ τὸν λόγον ποιεῖσθαι. συναγορεύσουσι δὲ καὶ αὐτοὶ, ὅτι σπουδαῖος ἦν ὁ ἀνὴρ, ἵνα καὶ, εἴ τι ἁμάρτημα περὶ τὸν παῖδα τυγχάνοι, μὴ τῆς τούτου * προσαγωγῆς τὸ κατηγόρημα γένηται. οὐκ ἀπολογεῖται δ' ὑπὲρ τῆς ποιότητος τοῦ παιδὸς, ἵνα [11] μὴ δοκῇ ὥσπερ κνίζειν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοὺς ἀκούοντας· προϊόντος δὲ τοῦ λόγου τὴν ἀπολογίαν πεποίηται, εἰπὼν, Ἐν ὀρφανίᾳ τέθραπται διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀναίρεσιν· [12] ὡς εἶναι μεταστατικὴν τὴν ἀπολογίαν. εἰ γὰρ ὑπὲρ Ἀθηναίων ἀπώλετο διὰ τὸν δῆμον ὁ παῖς τοιοῦτος γέγονε.

P. 454. 1. καὶ ὡς [13] Γοργῶπαν ἀπέκτεινε] Στρατηγὸς ἦν [14] Θηβαίων, ὃν κτείνει Χαβρίας ἐν Αἰγίνῃ [15] ἀπιόντα βοηθῆσαι * Εὐαγόρᾳ.

— 3. ἐν Αἰγύπτῳ] Πρὸς τοὺς Πέρσας.

— 6. πολλή τε αἰσχύνη λέγοντος ἐμοῦ] Ἑκὼν ἡττᾶται, ἵνα νικήσῃ καθ' [16] ἑκάτερον.

— ult. ἐνίκησε μὲν τοίνυν] [17] Ταῦτα λέγων, ἑτέρῳ σχήματι προσποιεῖται ἄλλα διηγεῖσθαι.

P. 455. 1. μιᾶς δεούσας] Ὥστε πλήρεις [18] εἶναι πρὸς ἀναπλήρωσιν.

— 2. εἷλε δὲ τῶν νήσων τούτων] Ὅτι καὶ ἐνίκησε καὶ ἔσωσεν.

— 3. ἐχθρῶς ἐχούσας] Τί γὰρ, εἰ καὶ λόγοις ἐπείσθησαν, εἶτα [19] μετεβάλλοντο;

[1] παντάπασι Ald. Ben. [2] αὐτῶν Ald. Ben. Wf. [3] τινος τῶν περὶ τὸ πρ. θεωρουμένων Ben. θεωρουμένων Ald. quoque. [4] γὰρ omittunt Ald. Ben. [5] συγκρίναι Ald. [6] Κνίδον M. Ben. [7] Κόνωνος Ald. [8] προθεραπεύει Ben. [9] οὐκοῦν Ald. [10] hoc scholium omittit Wf. [11] μὴ omittunt Ald. Ben. [12] ὥστε Wf. [13] Γοργόπαν Ben. Γοργώπαν Wf. [14] Λακεδαιμονίων M. Ben. Wf. [15] ἀπιὼν Wf. [16] ἕτερον M. Ben. [17] ταὐτὰ Wf. [18] εἶναι ν̄. πρὸς ἀναπλήρωσιν ν̄. Ben. [19] μεταβάλλονται Ald. Ben.

Οὐκ ἀπὸ τῶν πράξεων αὐτῶν ἐγνώρισεν] F. αὐτήν. etsi nec hoc placet. IDEM.

Περὶ Ῥόδον] Sic et in Isocrate legitur, cum Xenophon περὶ Κνίδον habeat. IDEM.

Λείπεται τῷ λόγῳ] Non intelligo, etiamsi ἕπεται legatur. IDEM.

Μὴ τῆς τούτου προσαγωγῆς τὸ κατηγόρημα γένηται] Non assequor quid hæc verba sibi velint: *ne accusatio fiat adductionis hujus*. Utrum, ne illa defensio crimini detur iis, qui puerum in judicium adduxerunt? IDEM.

Ἀπιόντα βοηθῆσαι Εὐαγόρᾳ] Atqui Euagoras summus amicus fuit Cononis. Ergo erratum in nomine. IDEM.

‡ P. 456. 5. [1] ἀφ' ὑμῶν] Ἀφῃρημένον.

— 6. [1] ἀπὸ πολλῶν] Ἐχθρῶν.

— ibid. [1] πολλὰ] Ἀφῃρημένα. ‡

— 7. ἵνα δὲ μὴ λέγων παραλείπω τι] Ἔθος ἐστὶ τῷ ῥήτορι τοῖς ἰσχυροτέροις ἐνδιατρίβειν καὶ μὴ ῥᾳδίως αὐτῶν ἀπαλλάττεσθαι· ἵνα δὲ τὸν κόρον φεύγῃ, ἐξαλλάττειν εἴωθε τὰ σχήματα τῆς ἐννοίας. ἀναγινώσκει δὲ ἐξ ὑπομνήματος τὰς Χαβρίου πράξεις.

— 13. δοκεῖ τισὶν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τῷ κατ' ἐρώτησιν προῆχθαι τὸν ἔλεγχον τῆς ἀτοπίας ἐμφαίνει. ἠθικὴ δὲ κἀνταῦθα ἡ ἔννοια. δύο δὲ διὰ τῆς αὐτῆς ἐννοίας παρέστησε· πρῶτον μὲν τὴν εὔνοιαν, δεύτερον δὲ τὴν περὶ τοῦ παιδὸς ἀπολογίαν. ἐπειδὴ δὲ ἀντέπιπτεν, ὅτι Ἑαυτὸν σῶσαι μὴ δυνηθεὶς Χαβρίας, πῶς οἷός τε ἦν σώζειν ἑτέρους; ἰδὼν λυποῦσαν αὐτὸν τὴν ἔννοιαν [2] ταύτην, ὑποτέμνεται λέγων· Ἡνίκα μὲν τὴν τοῦ σώζειν ‡ [3] ἑαυτὸν αἰτίαν ‡ ἀξίαν εἶχεν, αὐτὸς στρατηγὸς ὑπάρχων [4] ἀσφαλὴς ἦν τοῖς συστρατευομένοις· ἡνίκα δὲ ἔδει ‡ [5] ἐπικινδύνως μάχεσθαι, ‡ ὡς στρατιώτης παραταξάμενος ἐθελοντὴς ἔπεσεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

‡ — pen. [1] ἐγὼ μὲν οὐκ] Σχῆμα ἐκ τοῦ ἐναντίου πλαστόν.

P. 457. 12. [1] διὰ ταύτην] Ἤγουν τὴν τελευτὴν αὐτοῦ γενομένην.

— 15. [1] ἦλθεν] Ὁ Χαβρίας.

P. 458. pen. [1] τούτῳ] Ἤγουν τῇ ἀσφαλείᾳ. ‡

P. 459. 7. οὐ σκέψεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τῷ μὲν δοκεῖν ὁ νόμος ἐστὶν ὁ κρινόμενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ὁ τρόπος τῆς πόλεως βασανίζεται. σκέψαι γὰρ, ὦ βέλτιστε, καὶ φρονῶν ἀνθρωπίνως ἀπόβλεψον εἰς τὸ μέλλον· ἂν ἐμπέσῃ τις χρεία, ποῦ τὸν εὐεργέτην ὀψόμεθα;

— pen. ὅρα δὴ καὶ σκόπει] Ὑποκρίνεται μὴ εὑρίσκειν ‡ [6] τὸ ψήφισμα ‡ τὸν γραμματέα, ἵνα [7] δόξῃ αὐτοσχεδιάζειν ἃ λέγει, καὶ μὴ ἐσκέφθαι.

P. 461. 4. οὓς νῦν οὗτοι μεμφόμενοι] Τουτέστι [8] τοὺς [9] ἀξίους τῆς δωρεᾶς.

— 6. ἔγωγε ἡγοῦμαι] Ὡς γὰρ ὁμολογούμενον αὐτὸ καὶ [10] ἐψηφίζετε.

— ibid. εἶθ' οἷς δι' ἐκεῖνον ἂν τότε] Θέλων δεῖξαι, τοῦτο φησὶν, ὅτι, εἰ διὰ [11] τοὺς ἀξίους καὶ τοὺς μὴ ὄντας ἐτιμήσατε, διὰ τοὺς ἀναξίους νῦν τοὺς ἀξίους [12] ἀφαιρήσετε;

— ult. οὓς μὲν τοίνυν ἀδικήσετε] Πληρώσας τὸν περὶ τῶν εὐεργετῶν σύμπαντα λόγον, τῶν ἐπιλόγων ἅπτεται· ἐπιλόγων δὲ οὐ τῆς ὑποθέσεως πάσης, ἀλλὰ [13] αὐτοῦ τοῦ μέρους.

P. 462. 5. εἰ γὰρ ὧν ἔργῳ πεποίηκε] Συμπέρασμά ἐστι τῶν εἰρημένων.

— 7. ἂν ὑφ' [14] ἡμῶν μὴ καλῶς ῥηθῇ] Ὑπὸ τῶν συνηγόρων, φησίν. [15] ἄτοπον οὖν, ὧν ὑμῖν δεδώκασι, [16] πείρᾳ τὴν γνῶσιν λαβόντες, ἂν μὴ κατὰ τοὺς λόγους δύνωνται τινες [17] ἀποδεῖξαι τοῖς κατορθώμασιν, ἧττα γενήσεται [18] παρ' ὑμῖν.

— ult. ἵνα τοίνυν εἰδῆτε] Ἐντεῦθεν ἄρχεται πάλιν τοῦ νομίμου κεφαλαίου, ἀκολούθως ποιῶν. ἔδει γὰρ κατηγορῆσαι τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου ὡς ἀδίκου καὶ ἀσυμφόρου, [19] εἶθ' οὕτως ἀντεισενεχθῇ ὁ αὐτοῦ ἐκ συγκρίσεως καὶ ἀντιπαραθέσεως.

P. 463. 3. ἀναγνώσεται τὸν νόμον ὑμῖν] Ὁ Σόλων προσέταξε, τὸν λύοντά τινα τῶν κυρίων νόμων τιθέναι ἕτερον. ὅπου μὲν οὖν κύριος, ἀντεισφέρειν δεῖ· ὅπου δὲ οὐ, λύειν μόνον. ὁ νόμος δὲ, ὃν εἰσέφερεν, εἶχε τὰς δωρεὰς τὰς παλαιὰς κυρίας, καὶ, εἰ ἀνάξιοί τινες ἦσαν, ἐν τῷ δικάζεσθαι ‡ στερίσκεσθαι. ‡

‡ — 6. [1] τούτου] Τοῦ ἡμετέρου νόμου. ‡

P. 464. 2. γράφεσθαι μὲν ἄν τις] Γραφὴ λέγεται κυρίως * ἡ κατὰ [20] τῶν νόμων κατηγορία. διδάσκει δὲ διὰ ταύτης τῆς διανοίας, ὅτι χρὴ πρότερον δεικνύναι τοὺς παλαιοὺς νόμους οὐκ ἔχοντας κατά τι καλῶς, εἶτα ἀντεισφέρειν ἕτερον. τούτοις ἀκολουθήσας μετὰ τὴν κατηγορίαν τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ οἰκείου παρέχεται, ‡ [21] ἀλλὰ καὶ τὸν Σόλωνος νόμον ‡ ἀναγινώσκει, καθ' ὃν δεῖ νομοθετεῖν, ὅτι Ἐν τοῖς δικασταῖς νομοθετεῖν δεῖ, ὅτι Πρὸ τῶν ἐπωνύμων ἐκτιθέναι, τὸν δὲ

[1] hoc scholium omittit Wf. [2] ταύτην omittit Wf. [3] ἑαυτὸν αἰτίαν omittit Wf. [4] ἀφελὴς Ald. [5] ἐπικινδύνως μάχεσθαι omittit Wf. [6] τὸ ψήφισμα omittit Wf. [7] δείξῃ Ald. Ben. [8] ὡς Wf. [9] ἐξίους Ben. ἀναξίους M. Ben. Wf. [10] ἐψήφισται Ben. [11] τοῦ ἀξίου Ald. Ben. τὸν ἄξιον M. Ben. [12] ἀφαιρήσεσθε Ben. [13] τούτου Wf. [14] ὑμῶν Ald. M. Ben. [15] ἄτοπον — παρ' ὑμῖν omittit Wf. [16] πεῖραν τ. γ. λαβ. Ald. Ben. γρ. οἱ τὴν δωρεὰν ἀντιλαβόντες M. Ben. [17] ἀποδεῖξαι, εἰ τοῖς κ. ἥ. γενήσεται ἡμῖν [ὑμῖν M. Ben.] Ben. [18] παρ' omittit Ald. [19] ἵνα M. Ben. [20] τὸν νόμον Ald. Ben. Wf. [21] ὃν ἀναγινώσκει Ald. Wolf. Wf.

Ἀλλὰ αὐτοῦ τοῦ μέρους] M. ἀλλὰ τούτου τοῦ μέρους. IDEM.

Ἄτοπον οὖν ἂν ὑμῖν] Verba auctoris clariora cum sint enarratione hac corrupta: de ea corrigenda cur laboremus! Sed tamen ita fortasse consarcinari verba poterunt: ἄτοπον οὖν ἂν ὑμῖν δεδώκασι πείρᾳ τὴν γνῶσιν λαβόντες, ἂν μὴ κατὰ τοὺς λόγους δύνωνταί τινες ἀποδεῖξαι τοῖς κατορθώμασιν, ἧττα γενήσεται παρ' ὑμῖν. IDEM.

Ἦσαν ἐν τῷ δικάζεσθαι] F. εἴησαν, τὸ δικάζεσθαι. IDEM. Et sic duo Wolfii dederunt.

μὴ ταῦτα ποιοῦντα ὑπεύθυνον εἶναι [1] γραφῇ. ἃ μὲν δεῖ ποιεῖν τὸν νομοθετοῦντα εἴρηκε, διὰ τούτου ἐπισημαίνων, ὅτι οὐ δεῖ κυρωθῆναι αὐτοῦ τὸν νόμον, ἕως ἂν τὰ τῶν νόμων γένηται· ἃ δὲ δεῖ πάσχειν τὸν παραβαίνοντα οὐ προσέθηκε, διὰ τὸ μὴ ὑπεύθυνον εἶναι τῇ κατηγορίᾳ Λεπτίνην. μετὰ τοῦτο τίθησι τὸν νόμον ÷ [2] τὸν ÷ τοῦ Λεπτίνου, ἐπισημαινόμενος ὧν ἐπιλαμβάνεται. εἶτα ἀναγινώσκει κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ ἕτερον νόμον ἀρχαῖον, ἐν ᾧ κεῖται Τὰς δωρεὰς ἃς ὁ δῆμος ἔδωκε κυρίας εἶναι, ᾧπερ ἐναντίος ἐστὶν ὁ τοῦ Λεπτίνου νόμος· εἶτα καὶ ἕτερον τὸν κελεύοντα Ὑπεύθυνον εἶναι γραφῇ τὸν ἐναντίον εἰσφέροντα τοῖς ὑπάρχουσι νόμοις· ἵνα διὰ μὲν τούτου τὸν οἰκεῖον ἀκολούθως ἔχοντα δείξῃ καὶ ὅτι οὐκ ἐναντίος ἐστὶ, [3] κατηγορῇ δὲ τοῦ Λεπτίνου ὡς παραβεβηκότος.

— 6. οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ Σόλων] Τὴν γνώμην τοῦ νομοθέτου φησί. Θεσμοθέται δὲ ἐκλέγονται ἐξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, οἳ τῶν ἐννέα ἀρχόντων εἰσὶ, δι' ὧν τὰ πολλὰ διοικεῖται πράγματα. νομοθέται δὲ, οἱ αἱρούμενοι δικασταὶ, τὸν εἰσαγόμενον νόμον ἢ [4] λύοντες ἢ κυροῦντες. οἱ θεσμοθέται οὖν τὸν ἐνιαυτὸν ἦρχον· δεύτερον δὲ ἐδοκιμάζοντο διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον ἔρχεσθαι, εἰ μή τις μεταξὺ διεβέβλητο· ἕως δὲ θανάτου ἔμενον οἱ Ἀρειοπαγῖται.

— antep. τοὺς δὲ νόμους αὐτοὺς, καθ' οὓς καὶ τούτοις ἄρχειν] Ἄτοπον, φησὶ, τοὺς νομοθέτας πολλάκις βασανίζεσθαι ÷ [5] καὶ δοκιμάζεσθαι, ÷ τοὺς δὲ νόμους, καθ' οὓς εἰσι καὶ οὗτοι ἄρχοντες καὶ πάντες, ὡς ἔτυχε τίθεσθαι.

— ult. ἐπὶ καιροῦ τεθέντας] Πρὸς γὰρ τὴν χρείαν εἰσέφερον οἱ πολιτευόμενοι νόμους, ἢ ἐν ὀξύτητι καιροῦ, ὥστε λαθεῖν. ἀπὸ ἐλάττονος τὸ ἐπιχείρημα.

P. 465. 4. ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι] Τὴν ἀρχὴν λέγει, καθ' ÷ [6] ὃν τρόπον δεῖ νομοθετεῖν, εἶτα ὃν τρόπον τῶν πολιτευομένων τινὲς ÷ ᾑροῦντο νομοθετεῖν. διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἵνα φύγῃ τὸ συνειδέναι, τῇ ἀκοῇ δὲ τὴν γνῶσιν παραδίδωσι, καὶ ἵνα μὴ δόξῃ διαβάλλειν * αὐτόν.

— 6. τοσοῦτοι μὲν οἱ ἐναντίοι] Ὅτι [7] δὲ, φησὶ, τοσοῦτοι ἀντικείμενοί εἰσιν, ὑμεῖς μαρτυρεῖτε· ἐξ ὑμῶν γὰρ νομοθέτας ἐκλέγεσθε, καὶ μέχρι νῦν πέρας οὐκ ἔχει τὸ πρᾶγμα διὰ τὸ πλείστους εἶναι τοὺς ἐναντίους νόμους.

÷ — pen. [8] ψηφισμάτων] Σημείωσαι περὶ νόμου καὶ ψηφίσματος. ÷

P. 466. ult. συνίετε καθ' ὃν τρόπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἐξέτασις τοῦ νόμου, ἐπειδὴ καὶ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος ἦν.

P. 467, 1. πρῶτον μὲν παρ' ὑμῖν ἐν τοῖς ὀμωμοκόσιν] Ὤμνυον γὰρ οἱ δικάζοντες. πρῶτον [9] δὲ οὐ τῇ τάξει, ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι καὶ τῷ κυροῦν· δεῖ γὰρ προαναγνωσθῆναι τῷ δήμῳ, ἔπειτα προτεθῆναι, εἶτα λαβεῖν τὸν γραμματέα, καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς δικάζοντας ἀκοῦσαι. πῶς οὖν εἶπε πρῶτον παρ' ὑμῖν; οὐδεὶς γὰρ πρὸ αὐτῶν ἄλλος ἦν, οὐδὲ [10] ἐκύρουν τοὺς εἰσφερομένους νόμους, εἰ μὴ οἱ νομοθέται, οἵτινες ἐκληροῦντο δοκιμάζειν τοὺς νόμους.

— ult. ἵνα εἷς ᾖ περὶ τῶν ὄντων ἑκάστου νόμος] Αὐτὸ γὰρ τοῦτο, [11] τὸ δύο νόμους περὶ ἑνὸς εἶναι πράγματος, ÷ πλανᾷ. ÷ ποιεῖ γὰρ τοὺς ῥήτορας [12] ἐξαπατᾷν διὰ τούτου τοὺς ἰδιώτας· ἑνὸς γὰρ ὄντος τοῦ νόμου, οὐκ ἠδύναντο ἐξαπατᾷν τοσοῦτον.

P. 468. 5. πρόσθεν τῶν Ἐπωνύμων] Ἀνδριάντες ἦσαν τῶν [13] ἡρώων, ἀφ' ὧν καὶ αἱ φυλαὶ ἐπώνυμοι ἦσαν, — κατὰ δὲ πρόσταξιν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγένοντο —, παρ' οἷς ὁ βουλόμενος νομοθετεῖν προετίθει, ἵνα πάντες Ἀθηναῖοι ἴδοιεν, πότερον ἀρέσκει ἢ οὔ· ἐν ἐπισήμῳ δὲ τόπῳ εἱστήκεισαν. [8] ÷ ΑΛΛΩΣ. Ἐπώνυμοι ἥρωες, ἀφ' ὧν αἱ δέκα φύλαι· οἵπερ ἦσαν δέκα, οἷον Ἐρεχθεὺς, Πανδίων, καὶ οἱ ἄλλοι. ÷

— 6. τοῦτον δ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις] Τῷ δήμῳ λέγει· ἐκεῖ γὰρ συνήγετο ὁ ὄχλος. τρεῖς δὲ ἐγίνοντο [14] ἑκάστου μηνὸς ἐκκλησίαι. ἀνεγινώσκετο δὲ τῷ δήμῳ ὁ νόμος, ἵνα πάντες ἀκούσωσι, καὶ ὁ βουλόμενος [15] ἀντέλεγε.

— 8. ταῦτα νομοθετῇ] Οὐκ ὅτι ἐν τῷ δήμῳ ἐνομοθέτουν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ νομοθετεῖσθαι [16] ἐάσει. δύο δὲ παρανομιῶν τρόποι· * εἷς μὲν [17] παρὰ τὸν χρόνον, ὅταν παρὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον γράφεται· ἕτερος δὲ, ὅταν αὐτὸς ὁ νόμος κακῶς ἔχῃ καὶ ἐναντίως τοῖς παλαιοῖς. τὸν οὖν [18] κατὰ τὸν χρόνον τέως διεξέρχεται.

— 10. οὐδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς [19] τότε ἐπείσθητε] Ἵνα καὶ εὐλόγως δόξωσιν ἠπατῆσθαι, τοῦ Λεπτίνου λάθρα τεθεικότος αὐτὸν, καὶ αὐτοῦ ᾖ μόνον τὸ ἔγκλημα.

— antep. ἡμεῖς δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τὰ δίκαια ÷ [20] πάντα ÷ ἐγράψαμεν ἐν τῷ νόμῳ ἡμῶν, φησὶ, καὶ παρεισφέρομεν πολλῷ κρείττονα τούτων. ÷ [8] ΑΛΛΩΣ. Πάντα δηλονότι ἐποιήσαμεν. ÷

[1] γραφῆς Ald. Ben. γραφῇ M. Ben. γραφῇ. Ἄλλως. ἃ Wf.
[2] τὸν omittit Wf. [3] κατηγορεῖ Ald. Ben. [4] λέγοντες Ald.
[5] καὶ δοκιμάζεσθαι omittit Wf. [6] ἣν τὸν τρόπον τοῦτον ᾑροῦντο Ald. Wolf. Wf.
[7] δὲ omittit Wf. [8] hoc scholium omittit Wf. [9] μὲν Ben.
[10] ἐκύρου Ald. Ben. Wf. [11] καὶ Ald. [12] πλανᾷν Par. a.
[13] ἡρώων, καὶ αἱ Ald. ἡρώων, ὧν αἱ Ben. [14] ἑκάστου μηνὸς omittunt Ald. Ben.
[15] ἀντείπῃ M. Ben. ἀντιλέγῃ Wf. [16] ἐάσῃ Ben. Wf.
[17] περὶ τὸ πρόσωπον, ὅτε Ald. Ben. [18] κατὰ πρόσωπον Ald. Ben.
[19] ποτὲ Ben. [20] πάντα omittit Wf.

Αὐτὸ γὰρ τοῦτο] F. αὐτὸ γὰρ τοῦτο τὸ δύο νόμους περὶ ἑνὸς εἶναι πράγματος, βλαβερόν. ποιεῖ γὰρ —. Wolf. Et sic duo Wolfii de derunt.

P. 469. 1. λάβε καὶ λέγε] Ἐπὶ τὸν νόμον ἦλθε, πληρώσας τὸ [1] κατὰ τὸν χρόνον.

— ibid. πρῶτον μὲν ἃ τούτου τοῦ νόμου] Μέρη, οὐ γὰρ ὅλον· [2] ἀλλὰ [3] τὰ κακῶς ἔχοντα * ἀντεισφέρει λύων, ἕτερα δὲ τιθείς.

— 6. τὰ δὲ [4] ἐξῆς λέγε] Οὐκ αὐτοῦ τοῦ νόμου Λεπτίνου, ἀλλὰ μετὰ τὸν ἐκείνου τὸν ἑαυτοῦ λέγει ὁ Δημοσθένης.

— 7. προσέχετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] Θαρρῶν παροξύνει αὐτοὺς ἀκριβῶς ἐπισκοπεῖν. * [5] ᾗ γὰρ ἂν [6] καὶ λαθεῖν ἐσπούδασε.

— 10. τοῦτο μέν ἐστιν ἐν τοῖς οὖσι νόμοις] Τὸ τοὺς εὐεργέτας ἔχειν τὰς δωρεάς.

— pen. πρὶν ÷ τὸν παλαιὸν ÷ τοῦτον ἔλυσε] Τὸν ἐναντίον νόμον ÷ [7] τὸν κελεύοντα τὰς δωρεὰς, ἃς ὁ δῆμος ἔδωκε, κυρίας εἶναι. ÷

— ult. μαρτυρίαν] Κατηγορίαν. [8] ἑτέρου κελεύοντος νόμου μὴ πρότερον τιθέναι νόμον, πρὶν τὸν ἐναντίον λύσῃ.

P. 470. 2. καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο] Θέλει εἰπεῖν, ἄξιος τιμωρίας. εἰ γὰρ καὶ ὁ νόμος ἦν καλὸς, τὸν ἐναντίον δ' οὐκ ἔλυσε, κατ' αὐτὸ τοῦτο παρανομεῖ.

÷ — 6. [9] οὐκοῦν ἐναντίον] Ἀνεγνώσθη ὁ νόμος ὁ κελεύων ἔνοχον εἶναι τῇ γραφῇ τὸν νομοθετοῦντα νόμον ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις. ÷

— 9. ἀλλ' οὐκ ἐν ᾧ νῦν ὅδε] Ἀφεψίων· οὕτω γὰρ βέλτιον. σαφὲς δὲ τοῦτο ἐν οἷς ἑξῆς ἐγγυητὴν δίδωσι Φορμίωνα τῆς [10] νομοθεσίας· [11] ὅτι [12] ἀκύρους τὰς δωρεὰς λέγει, ἃς ἔδωκεν ὁ δῆμος.

— 10. καὶ πρόφασις δικαία] Ἐν ᾧ γὰρ εἰσέφερον νόμον οἱ περὶ [13] Δημοσθένην, τοὺς ἀναξίους ÷ [14] ἔδει τῇ ÷ κρίσει [15] δοκιμασθέντας ἀφαιρεῖσθαι, οὐ νόμῳ, ὡς οὗτος. οὐκ ἔμελλεν οὖν συμβλάπτεσθαι ἡ πόλις. ἡ γὰρ κρίσις τοὺς ἀναξίους ἐστέρισκε τῆς ἀτελείας.

— pen. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ καταμανθάνετε] Ἀναγνοὺς τὸν οἰκεῖον νόμον, ἐπιδείκνυσιν, ὡς ἔστιν ἀκόλουθος τῷ πρὸ μικροῦ παρασχεθέντι νόμῳ· εἶτα τίθησιν ἀνθυποφορὰν πρὸς τὸν παρ' αὐτοῦ εἰσαγόμενον νόμον. λέγει γὰρ ἐξαπάτης ἕνεκα παραγεγράφθαι [16] τόνδε τὸν νόμον, [17] ὥς φησι Λεπτίνης, δεινότητι πολλῇ χρώμενος. ἵνα [18] γὰρ καὶ τὸν ἀντίδικον συνομολογοῦντα λάβῃ πρὸς τὸν ἔπαινον τοῦ νῦν ἀντεισφερομένου νόμου, τοῦτον τὸν τρόπον μετεχειρίσατο.

P. 471. 5. οὔτ', ἂν λέγῃ, δεῖξαι [19] δυνήσεται] Κἂν ἀναισχυντῇ, φησὶν, οὐχ ἕξει ἀποδεῖξαι· ἡττᾶται γὰρ τῆς ἀληθείας.

— ibid. ἃ δὲ πρὸς [20] τοῖς θεσμοθέταις] Τοὺς εἰσάγοντας τὰς γραφὰς καὶ προδιαγινώσκοντας, [21] ὅτι τὴν τῶν παρανόμων γραφὴν εἰσῆγον. λέγει οὖν τοὺς προαγῶνας· εἰώθασι γὰρ ἔξω τοῦ δικαστηρίου πολλάκις λέγειν τινά.

— 6. ἔφη γὰρ ἐξαπάτης] Ἀντίθεσις ἐκ τοῦ νόμου, οὐ τῆς ὅλης ὕλης. ἡ μὲν γὰρ ἀντίθεσις ἐκ τῆς ὑποθέσεως πάντως ἐστίν· ἡ δὲ ὑποφορὰ μέση τῆς ἀντιθέσεως καὶ τοῦ ἀντιπίπτοντος· μετέχει γὰρ καὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ λόγου ἐξ οὗ τὸ ἀντιπίπτον· τὸ γὰρ ἀντιπίπτον τῇ ἐργασίᾳ τοῦ λόγου συμβαίνει, οὐκ ἐκ τῆς ὑποθέσεως, [22] λέγω δὲ τῆς ὕλης. μέρος οὖν ἀμφότερα τῆς ἀντιθέσεως. τὸ δὲ ἐξαπάτης Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπάτης, πρὸς ἔμφασιν δὲ μείζονα ἡ παράθεσις.

— 8. ἐγὼ δ', ὅτι μὲν τῇ ὑμετέρᾳ] Πάντως γὰρ λυθέντος ὁ εἰσφερόμενος ἐγίνετο κύριος. τοῦτο οὖν, φησὶ, κἂν ἡμεῖς μὴ θέλωμεν, ἔχοντος αὐτὸν ἤδη τοῦ γραμματέως, ὑμεῖς κυρώσετε. [23] νόμος γὰρ ἦν, πάντα τὸν [24] εἰσφερόμενον ὅτι * [25] κρίσιος τυχὼν, ἢ ὅς γε κατηγορεῖ * [26] ἤδη κειμένου. [27] τὸν δὲ ἀντεισφέροντα ÷ τὸν ÷ νόμον. Λεπτίνης οὖν ἔλεγε δεδιέναι, μὴ λυθέν-

[1] κατὰ πρόσωπον Ald. Ben.
[2] ἀλλὰ κακῶς ἔχοντα. ἀντεισφέρει δὲ λύων, ἕτερα τιθεὶς Ben. omittit Wf.
[3] τὰ omittit Ald. [4] ἐφεξῆς Ben. Wf.
[5] ᾗ Ald. Ben. μηδὲ Wf. [6] καὶ omittit Wf.
[7] τὸν - - - εἶναι omittit Wf. [8] ἑτέρου - - - λύσῃ omittit Wf.
[9] hoc scholium omittit Wf.
[10] ὀνομασίας Ald. Ben. γρ. νομοθεσίας M. Ben. Wf.
[11] ex his verbis novum scholium, ad voc. σαφῶς γε οὑτωσὶ pertinens, efficit Wf.
[12] γρ. κυρίας M. Ben. [13] Δημοσθένην ἐστὶ, τοὺς Wf.
[14] ἔδει τῇ et mox οὐ νόμῳ ὡς οὗτος omittit Wf.
[15] δοκιμασθέντας κρίσει Ald. Wolf. Wf. [16] τόνδε omittit Ald.
[17] ὥς φησι Λεπτίνης post λέγει γὰρ ponit Wf.
[18] γὰρ τὸν ἀντίδικον καὶ συνομιλοῦντα Ald. Ben. γρ. τὸν οὐ συνομιλοῦντα, ἢ τὸν οὐχ ὁμολογοῦντα M. Ben. [19] δυνήσεσθαι Ben. Wf.
[20] τοὺς θεσμοθέτας Ald. Ben. [21] ὅτε Ben.
[22] λέγω - - - ἀντιθέσεως omittit Wf. [23] νόμος - - - κειμένου omittit Wf.
[24] post εἰσφερόμενον asteriscos lacunam indicantes habet Ben.
[25] κάσιος Ald. Ben. [26] εὐδαίμονος Ald. Ben.
[27] κατὰ τοῦ παρεισφέροντος (p. 472. 5.)] Λεπτίνης κ. τ. λ. Wf.

Ἦ γὰρ ἂν] F. considerare jubet judices, ubi fraude egerit Leptines. Wolf.

Ὥς φησι Λεπτίνης] Sententia clara est, utcunque verba claudicent: Demosthenem callide posuisse anthypophoram. Idem.

Ὅτι κάσιος τυχὼν, ἢ ὅς γε κατηγορεῖ εὐδαίμονος. τὸν δὲ ἀντεισφέροντα νόμον] Etsi κρίσεως pro κάσιος, et ἤδη κειμένου pro εὐδαίμονος lego: nullum tamen ex his verbis sensum elicere possum. Idem.

τος τοῦ νόμου, μὴ μεταγράψωσι τὸν ἑαυτῶν, ἴσως μὴ βουλόμενοι ἔχειν αὐτόν. ὁ δέ φησι, κἂν μὴ θέλωμεν, οὐ δυνησόμεθα· εἰσῆκται γὰρ ἤδη διὰ τοῦ γραμματέως· ἄλλως τε καὶ νόμος ἦν, Τὸν [1] λύοντά τινα νόμον καὶ μὴ ἀντεισφέροντα κολάζεσθαι.

‡— pen. [2] παρεισενεχθέντα] Παρ' ἡμῶν δηλαδή.

P. 472. 6. [2] βούληται] Ὁ παρεισφέρων. ‡

— 7. ἐγὼ, Φορμίων] Ἐντεῦθεν δῆλον, ὡς Ἀφεψίων ἐστὶν ὁ τὸν νόμον εἰσφέρων, ὡς καὶ ἄνω ἐπεσημηνάμην. εἰ γὰρ ‡ [3] ἂν ‡ ἦν αὐτὸς Φορμίων, οὐκ ἂν ὁ αὐτὸς ἐγγυητὴς ἐγίγνετο.

— ibid. εἴ τινα βούλεται] [4] Ἐγγυώμενον. Θέλει [5] δὲ εἰπεῖν, Αὐτὸς δέξαι τὸν νόμον καὶ θὲς, καὶ μὴ ἀμφίβαλλε ὡς ἡμεῖς οὐ [6] θήσομεν.

— pen. [7] ἔστι δὲ δήπου νόμος ὑμῖν] Ἵνα γὰρ μὴ εἴπῃ, ὅτι Ἐγγυᾷ θεῖναι αὐτὸν, οὐκ εἰσφέρεις δέ· λέγει, ὅτι Ἀλλ' εἰσὶ νόμοι οἱ τοὺς ἀπατῶντας κολάζοντες.

P. 473. 3. [2] ταῦτα γραφόντων] Γραφέτωσαν ὡς ἐγγυώμεθα τοῖς ἄρχουσι * τῶν ὑπηρετῶν ἐγγράφως.

— 7. ἐκεῖνό γε οὐ λόγος] Τὸ διὰ τοῦ θεῖναι τὸν Λεπτίνην τὸν νόμον, ἀλλ' ἀλήθεια. [8] τὸ δὲ οὐ λόγος ἀντὶ τοῦ οὐδὲ φροντίς.

— ibid. αὐτὸς θέτω] Οὕτως ἐδέξαντό τινες, ὅτι ὑπεύθυνον ἑαυτὸν καταστήσας κυρωσάτω τὸν ἑαυτοῦ, εἰ θαῤῥεῖ αὐτῷ.

— 11. ἐμοὶ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἠθικὸν μὲν τυγχάνει τὸ ἐννόημα· προσείληφε δὲ καὶ τὸ πικρόν. τὸ γὰρ μὴ ἀνεγνωκέναι λέγειν τοὺς Σόλωνος ‡ νόμους ‡, ἢ [9] μὴ συνεῖναι, οὐκ ἀπήλλακται τοῦ πληκτικοῦ.

— antep. καί μοι πρὸς Διὸς] Τῷ ἤθει δελεάζει αὐτόν.

— pen. ἢ οὐκ ἀνεγνωκέναι τοὺς Σόλωνος νόμους, ἢ οὐ συνιέναι] Ἵν' ᾖ τὸ μὲν τῆς [10] ῥαθυμίας, τὸ δὲ τῆς [11] νωθείας. ἢ γὰρ οὐκ ἀνέγνως δι' ἀμέλειαν· [12] εἰ δ' ἀναγνοὺς οὐκ ἐνόησας, νωθὴς [13] εἶ κατὰ φύσιν.

— ult. ἐξεῖναι δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ] Ἐπιχείρημα ἐκ τοῦ ἐλάττονος· ἰδίᾳ γὰρ ἕκαστος τοῦ κοινοῦ ἐλάττων. λέγει δὲ, ὅτι ἄτοπον, εἰ ὁ μὲν Σόλων ἐξουσίαν ἑνὶ ἑκάστῳ δέδωκε τῶν ἑαυτοῦ, σὺ δὲ τὴν πόλιν τὴν μείζονα στερίσκεις τῶν ἑαυτῆς.

P. 474. 2. [2] οὐχ ἵν' ἀποστερήσῃ τοὺς ἐγγυτάτω γένει] Τῆς συγγενείας καὶ τοῦ κλήρου. ἐγίνετο γὰρ καὶ διὰ τῆς δόσεως τῶν χρημάτων σχεδὸν συγγενὴς τῇ γνώμῃ, [14] εἴ τε καὶ μὴ τῷ γένει συναπτόμενοι φιλοτιμήσονται καὶ εὐεργετηθήσονται.

— 10. καὶ μὴν κἀκεῖνος τῶν καλῶς δοκούντων] Ὁ Σόλωνος νόμος ἀπηγόρευσε, τοὺς τεθνεῶτας ἅπαντας λέγειν κακῶς, κἂν ἐξυβρίζηταί τις ὑπὸ τῶν παίδων τοῦ τεθνηκότος ὑβριζόμενος. ὁ δέ φησιν, ἔργῳ σὺ κακῶς ποιεῖς. ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ κωλύει, σὺ δὲ καὶ ἐν ἔργοις· κἀκεῖνος οὐ τοὺς φίλους, ἀλλ' ἁπλῶς ἀπηγόρευσε μὴ δυσφημεῖν τινὰ, σὺ καὶ τοὺς εὐεργέτας αὐτοὺς ἀδικεῖς. ἐπιχείρημα δέ ἐστι καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἐλάττονος.

— antep. ὧν οὐδὲν ἐκείνοις προσῆκεν] Τοῖς εὐεργέταις.

— ult. πάνυ τοίνυν σπουδῇ τις ἀπήγγειλεν] Ἀντίθεσίς ἐστιν ἐκ τοῦ ἔθους, ὅπερ ἐστὶν ἄγραφον νόμιμον· διαιρεῖται γὰρ τὸ νόμιμον εἰς ἄγραφον καὶ ἔγγραφον· ἐκ τοῦ οὖν ἀγράφου ἀντέπεσεν. ἐλέγομεν δὲ ἐξ ἀρχῆς εἶναι διπλοῦν αὐτὸ τὸ νόμιμον, κατὰ τὸ εἶδος τῆς διπλῆς πραγματικῆς. οὐκοῦν τὸ διπλοῦν ἐδήλωσε διὰ τῆς ἀντεξετάσεως τῶν νόμων καὶ διὰ τῶν ἔξωθεν [15] παραναγνωσθέντων, ὡς οἱ μὲν * κατηγοροῦσι τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου, οἱ δὲ συμφωνοῦσι τῷ Δημοσθένει· δείκνυσι δὲ οὐδὲν ἧττον διὰ τῶν ἀντιθέσεων. τὴν μὲν γὰρ ὑπὲρ τοῦ οἰκείου νόμου κεκίνηκε, τὴν δὲ δευτέραν νῦν τὴν ὑπὲρ τοῦ Λεπτίνου νόμου· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ αὕτη, εἰ καὶ ξένα καὶ Λακωνικὰ καὶ Θηβαίων τὰ νόμιμα εἶναι δοκεῖ. θαυμαστὴ δὲ ἡ μέθοδος· ὥσπερ γὰρ ἐλεγχομένου Λεπτίνου καὶ μηδαμῶς εὐποροῦντος λυτικῶν παραδειγμάτων, οὕτω μνήμην πεποίηται Λακωνικῶν καὶ Θηβαίων. ἡ δὲ λύσις ἐκ διαφορᾶς, ὅτι οὐχ ἡ αὐτὴ πολιτεία παρ' ἡμῖν καὶ ἐκείνοις. εἰς δύο δὲ διεῖλε τὰς λύσεις, εἴς τε τὸ κατὰ Λακεδαιμονίους πρότερον, εἶτα εἰς τὸ κατὰ Θηβαίους δεύτερον. ἐπειδὴ γὰρ καὶ ἐν ταῖς λύσεσιν ἦν τις διαφορὰ περί τε τὰς πολιτείας καὶ τὰς ποιότητας τῶν προσώπων, ἠναγκάσθη διπλαῖς ταῖς διαφοραῖς χρῆσθαι, ἑτέρᾳ μὲν ἐπὶ Λακεδαιμονίων, ἑτέρᾳ δὲ ἐπὶ Θηβαίων· καὶ τὸ οἰκεῖον ἀποδέδωκεν ἑκατέρᾳ ποιότητι. ἐοίκασι μὲν γὰρ πρὸς μὲν Θηβαίους δυσμενῶς ἔχειν, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους οἰκείως· ἀεὶ [16] γὰρ καὶ τῶν καιρῶν καὶ τῶν προσώπων καὶ χρειῶν δεῖ στοχάζεσθαι. ἐπειδὴ Πλάτων καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν καὶ τὴν πολιτείαν τὴν Λακεδαιμονίων τῆς δημοκρατίας προκρίνουσι, καὶ τῆς παρ' ἑτέροις κρίσεως ἐμνημόνευσε, μάλιστα μὲν ἀποδείξας ἐν τοῖς πρώτοις καλλίστην τὴν δη-

[1] λέγοντα Ald. Ben. [2] hoc scholium omittit Wf.
[3] ἂν omittit Wf. [4] ἐγγυώμενον omittit Wf. [5] δὲ omittit Wf.
[6] στήσομεν Ald. Ben. [7] hoc scholium cum præcedente conjungunt Ald. Ben.
[8] τὸ δὲ ἢ οὐ Ald. τόδε οὐ Ben. Ἄλλως. τὸ δὲ οὐ Wf. [9] οὐ Wf.
[10] φύσεως Ald. νωθείας Ben. [11] ῥαθυμίας Ald. Ben.
[12] ἢ ἀναγν. Ben. [13] ὢν Ald. Ben. [14] εἴγε Ben.
[15] παραγνωσθέντων Ald. Ben. [16] δὲ Ben. omittit Ald.

Οὐ στήσομεν] Οὐ θήσομεν. nisi στήσομεν, ἀντὶ τοῦ ἐμποδιοῦμεν, libeat accipere. IDEM.

Τοῖς ἄρχουσι τῶν ὑπηρετῶν] Τῶν ὑπηρετῶν quid sibi velit, non video. IDEM.

μοκρατίαν· εἶτα καὶ τὸ κατὰ συγχώρησιν, Εἰ ἄρα καὶ κατὰ τὸν λογισμὸν ἐκεῖνα φανείη βελτίω, ἀλλ' οὖν γε τύχης ἕνεκα [1] τὰ τῶν Ἀθηναίων κρείττω.

P. 475. pen. αὐτὸ γὰρ τοῦτο πρῶτον, ὃ νῦν οὗτοι ποιήσουσι] Συγκρουστικὸν νόημα· παροξύνει γὰρ τοὺς δικαστὰς διὰ τούτων ἐντεῦθεν, ἵνα βεβαιώσῃ ὅτι ἤκουσεν.

P. 476. 2. εἶτα καὶ Λακεδαιμόνιοι τῶν μὲν τοιούτων] Τῶν ἐθῶν τῶν παρ' ἡμῖν καὶ τῆς πολιτείας. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι τιμῶσι μὲν Λακεδαιμόνιοι, οὐχ ὁμοίως δὲ ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐδὲ ὁμοίως πολιτεύονται.

— 4. ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν] Τὰς παρ' ἐκείνων τιμάς· σχεδὸν γὰρ τυραννὶς ἡ τιμή.

— 5. τὰς μὲν καθ' ἕκαστον ἐάσω] Σοφίζεται πρὸς τὸ λυσιτελοῦν [2] ἅπαντα· ἦσαν γὰρ παρ' ἐκείνοις στέφανοι καὶ [3] σιτήσεις, ὥσπερ καὶ παρ' Ἀθηναίους, [4] σαφεῖς.

— ult. Γερουσίαν] Ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Λακεδαιμονίοις, εἰς ἣν ἔρχονται οἱ καλῶς βιοῦντες, καὶ γέροντες οἱ μετέχοντες ἀπὸ τοῦ τιμίου τῶν ἡλικιῶν.

P. 477. 1. παρασχὼν ἑαυτὸν οἷον χρὴ] Παρὰ Λακεδαιμονίοις ὡς πολιτεύονται.

— ibid. δεσπότης ἐστὶ τῶν πολλῶν] Ἀντὶ τοῦ ἄρχων δεσπότης εἶπεν, ἐξ οὗ ἐμφαίνει δουλείαν. βαρὺ δὲ ὄνομα παρὰ Ἀθηναίοις ἡ δουλεία. ἐξ ἐλευθερίας γὰρ ἡ δημοκρατία γνωρίζεται.

— 3. μετὰ τῶν ὁμοίων] Μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχόντων.

P. 478. 1. στέφανοι δὲ καὶ ἀτέλειαι] Οὐ τοὺς στεφάνους ἢ τὰς σιτήσεις ὁ Λεπτίνης ἐμέμφετο, ἀλλὰ τὴν ἀτελείαν, ἵνα λυθῇ.

— 3. καὶ ταῦτ' ἀμφότερα ὀρθῶς ἔχει] [5] Καὶ τὰ παρ' ἡμῖν καὶ τὰ ἐκείνων. πῶς δὲ διαβαλὼν ἄνω τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαν, ἐνταῦθα ἐπαινεῖ; ἐκεῖ μὲν ὡς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ συγκρίνων πολιτείαν διέβαλεν, ἐνταῦθα δὲ ὡς πρὸς τὴν αὐτῶν Λακεδαιμονίων ἐπαινεῖ. ἡ εὔνοια δὲ, φησὶν, ἐκεῖ ἐκ τοῦ εἶναι πάντας τοὺς ἄρχοντας ἴσους, ἐνταῦθα δὲ ἐκ τοῦ λαμβάνειν [6] τὰς ἀξίας τιμάς. οὐκοῦν ὁ τὰς τιμὰς ἀφαιρῶν, οὗτος ἀναιρεῖ τὴν πολιτείαν.

P. 479. 2. καὶ μὴν περί γε τοῦ μηδὲ Θηβαίους] Ζητήσειεν ἄν τις τίνος χάριν ἡ ἀντίθεσις εἶχε μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων ὁμοῦ καὶ [7] Θηβαίους, ἐν δὲ τῇ λύσει διῃρημένως λέγει; ὅτι διὰ τὴν τῶν προσώπων ποιότητα οὐκ ἠδύνατο ἐξετάζων ἀμφοτέρους εἰπεῖν.

— 3. ἀληθὲς οἶμαι] Οὐ μόνον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς ἀληθείας.

— 6. εἰ ἄρα εὔξασθαι δεῖ] Δι' ὧν κατεύχεται τοὺς πολεμίους μὴ τιμᾷν τοὺς εὐεργέτας, διὰ τούτων τοὺς ὁμοφύλους προτρέπει φεύγειν τοῦτο, ποιεῖν δὲ τὸ ἕτερον. σφόδρα δὲ κακίζει τὴν φύσιν τοῦ πράγματος, ὅπου γε ἀμφιβάλλει, καὶ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν εὔξασθαι συμβῆναι αὐτό. τηνικαῦτα δὲ ἐχθροὶ ἦσαν Θηβαῖοι ἐπὶ τῶν Φωκικῶν, ὅτε καὶ Φίλιππος ἦν ἔτι ταπεινός· μετὰ γὰρ τὰ Φωκικὰ ἔδοξαν καὶ φιλίαν τινὰ ἔχειν, ὅτε καὶ τὴν Ἐλάτειαν Φίλιππος κατείληφε τῆς [8] Βοιωτίας, [9] τοὺς δὲ συγγενεῖς, ὅτε Κορώνειαν καὶ Ὀρχομενὸν ἐξηνδραποδίσαντο.

— 11. λόγῳ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια] Ὅτι Θηβαῖοι μὲν ὅπλοις ἀπαιτοῦσι τὰς δίκας, ἡμεῖς δὲ λόγῳ καὶ τῷ δικαίῳ.

— ult. [10] ἄμεινον ἐκείνων] Βέλτιον ἀεὶ ἐκείνων πράττετε, κατὰ τὸ ἴδιον τῶν πολιτειῶν.

P. 480. 2. εἰ γὰρ καὶ κατὰ λογισμὸν] Θέλει εἰπεῖν, Εἰ κατὰ τὸν κοινὸν λογισμὸν ὑπερβάλλει τὰ τῶν Λακεδαιμονίων — σχεδὸν γὰρ πάντες τιμῶσιν [11] ὡς ἀριστοκρατίαν αὐτὴν —, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τύχη ἡμῖν πλέον συναίρεται ἐν οἷς ἔχομεν — * δεύτερος δὲ ὁ λογισμὸς τῆς εὐτυχίας, ὡς καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς φησὶ —, χρηστέον ταύτῃ μᾶλλον.

— 3. παρὰ ταῦτα] Τὰ νόμιμα. ἐπειδὴ Πλάτων καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν παλαιῶν προκρίνουσι τὴν [12] ὀλιγαρχίαν τῶν Λακεδαιμονίων τῆς δημοκρατίας, διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν τύχην ἔδραμεν.

— 8. οὐδὲ δι' ὧν μὲν ἐκεῖνοι μεγάλοι] Θέλει εἰπεῖν, ὅτι Εἴ τις τὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἄγοι ἐνταῦθα ἔθη, δι' ὧν ἐκεῖνοι τὴν ὀλιγαρχίαν συνέχουσιν, ἀποκτενεῖτε αὐτόν. ὑπέρβατον δὲ τίθησι τὸ κῶλον.

— 9. κἂν ἀποκτεῖναι] Ἀντὶ τοῦ, Καὶ ἀποκτεῖναι ἂν θέλειν τὸν μεταφέροντά τι τῶν ἐκεῖ ἐνταῦθα· εἶτα τὸν καταλύοντα, δι' ὧν ἡμῖν αὔξεται ἡ πολιτεία, λέγω δὴ τὸν τὴν δωρεὰν ἀφαιρούμενον, δι' ἧς ἁμιλλώμενοι [13] αὔξουσιν αὐτὴν, οὐ κολάζετε;

— ult. ἔστι τοίνυν τις πρόχειρος λόγος] Μεταληπτικῷ κέχρηται πάλιν. ἡ δὲ ἀντίθεσις

[1] τὰ omittit Ald. [2] ἅπαντας Ald. Ben. [3] τίθησιν Ald.
[4] αὐτοῖς Ben. [5] καὶ - - - ἐκείνων omittit Wf.
[6] τὰς ἀξίους Ald. τοὺς ἀξίους Ben. Wf. [7] Θηβαίων Ald. Ben.
[8] Φωκίδος Wf. [9] καὶ Κ. καὶ Ὀ. ἐξηνδραποδίσατο συγγενεῖς ὄντας. Ald. Ben. Wf.
[10] βελτίονα ἀεὶ ἐκεῖνον πράττειν κατὰ Ald. βέλτιον ἐκείνους πράττοντας] Κατὰ Ben.
[11] ὡς omittit Ben. [12] ἀριστοκρατίαν M. Ben. [13] ἄξουσιν Ald.

Τὰς ἀξίους τιμὰς] F. τὰς ἀξίας τιμὰς, vel τοὺς ἀξίους τιμάς. IDEM.

Ἡ ἀντίθεσις εἶχε μετὰ τῶν] Sententia perspicua est, utcunque verba habeant. IDEM.

Ἀμφιβάλλει καὶ] F. εἰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν εὔξασθαι δεῖ συμβῆναι αὐτό. IDEM.

Ἐξηνδραποδίσαντο] S. οἱ Θηβαῖοι. IDEM.

Δεύτερος δὲ ὁ λογισμὸς τῆς εὐτυχίας] Verti primum: *est secundo loco felicitatis habenda ratio.* Sed hic sensus esse videtur: Potiorem esse felicitatem consilio et ratiocinatione. IDEM.

ἐκ τῶν ἐθῶν, οὐκέτι δὲ τῶν παρ᾽ ἄλλοις· ἔλυσε γὰρ ταύτην. Ἀλλὰ (φησὶν) οὐ βούλει μιμεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους ἢ τοὺς Θηβαίους, ἀλλά γε τοὺς προγόνους. λύει δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐθῶν ἀντίθεσιν ἐνστάσει, λέγων, Οὐχ ἡγοῦμαι τὸν λόγον τοῦτον εἶναι δίκαιον λέγεσθαι, οὐδὲ συμφέροντα. εἶτα συνίστησι, διὰ τῶν ἑξῆς ‡ [1]ἐθῶν ‡ καὶ τῶν κατὰ Λυσίμαχον, ὅτι ψευδὴς ὁ λόγος.

P. 481. 2. οὐδενὸς ἠξιοῦντο τοιούτου] Εἴσηκται μὲν ἀφελῶς, [2]κακούργως δὲ αὐτὸ [3]ἔλαβεν· * οὐδενὸς [4]ἀπετύγχανον, ἀλλὰ τινῶν. ὁ δέ φησιν οὐδενὸς, ἵνα δεινοποιήσῃ τὸ πρᾶγμα.

— 8. ἐν τοῖς Ἑρμαῖς] Ξύλα ἢ λίθοι τετράγωνοι ἦσαν, ἔχοντες ὄψιν Ἑρμοῦ ἐπάνω, κάτω δὲ ἐν τῷ πλάτει τὰ ἐπιγράμματα.

— ibid. τοῦθ᾽ ὑμῖν ἀναγνώσεται [5]τὸ ἐπίγραμμα] Ἕως τούτων ἡ ἀντίθεσις.

— ult. εἰ μὲν γὰρ ἀναξίους εἶναί τις φήσει] [6]Φησὶ γὰρ ὅτι οὐδὲ οἱ πρόγονοι ἐτίμων.

P. 482. pen. οὐδὲ ὀλίγου δεῖ] Πολλοῦ γε καὶ δεῖ· πάνυ, φησὶν, ἀφέστηκεν.

— ult. ἐπὶ μὴ προσήκοντα πράγματα] Ἐπὶ μὴ ὄντα ἀληθῆ.

P. 483. 1. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι] ‡ [7]Αὐτοὺς ‡ τοὺς λόγους. ‡ δυσχερεῖς δὲ ‡ ἀντὶ τοῦ δυσφήμους καὶ κακούς. οὐχ εὑρίσκων γὰρ τῇ ἀληθείᾳ μάχεσθαι, καταφεύγει καὶ εἰς ἔθη τινὰ καὶ τοὺς προγόνους οὓς διαβάλλει ψευδόμενος.

— 2. ὡς δὲ τἀληθές τ᾽ ἔχει] Ἦσαν πολλοὶ σπουδαῖοι, οὐχ, ὥσπερ οὗτός φησι, μηδένα εἶναι· καὶ ἡ πόλις ἐτίμα τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ ἦν ἅμιλλα τῶν μὲν εὖ ποιούντων, τῶν δὲ ἀμειβομένων.

— 5. αἱ μέντοι τιμαὶ καὶ τὰ ἄλλα πάντα] Ἵνα μὴ ἠμεῖφθαι τῷ χρόνῳ μόνη ἡ τιμὴ δόξῃ, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ πράγματα. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι Καὶ τότε τοῖς ἔθεσιν ἐτίμων τοὺς εὐεργέτας· οὔπω δὲ ἦν τότε ἡ ἀτέλεια, ἕτεραι δὲ ἦσαν.

— 7. ὅτι φήσαιμ᾽ ἂν ἔγωγε] Ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, Οὐκ ἦν (φησὶ) θελῆσαί τι καὶ μὴ λαβεῖν παρὰ τῆς πόλεως τὸν εὐεργέτην.

— pen. ὅτι Λυσιμάχῳ δωρεὰν] Ἀριστείδου τοῦ Δικαίου ἦν υἱός· τοῦ δὲ πάππου εἶχε τὸ ὄνομα· δεδώκασι δὲ αὐτῷ ταύτην τὴν δωρεὰν δι᾽ ἐκεῖνον. ἐπειδὴ τοίνυν ὅσα ἐχαρίσαντο αὐτῷ ἥττω τῆς τοῦ ἀνδρὸς δόξης ἦν, ἵνα μὴ φανῇ ἡ πόλις μικρότερον τῶν εὐεργεσιῶν τιμῶσα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, εἰσήγαγεν οὐδὲν εὖ ποιήσαντα τὴν πόλιν, ὡς κατὰ τὴν ἱστορίαν ἔχομεν, πλὴν ὅτι Ἀριστείδου ἦν υἱός· καὶ τοῦτο δὲ ἔκρυψεν, ἵνα μὴ πολλὰ πάνυ εὐεργετήσαντι δοκῇ ἡ πόλις τοσαῦτα δεδωκέναι.

P. 484. 3. καὶ τούτων ψήφισμά ἐστιν Ἀλκιβιάδου] Ἀξιοπίστου ἀνδρὸς καὶ οὐδὲν πρὸς χάριν ποιοῦντος. ἵνα γὰρ μὴ ἀντιπέσῃ, Τί οὖν, εἰ ἀπατηθεὶς ὁ δῆμος ἐπείσθη δοῦναι [8]ὑπό τινος μισθὸν λαβόντος; διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸν ἄνδρα τὸν μέγιστον [9]καὶ μεγίστου φρονήματος, ὃς οὐκ ἂν ἔγραψε τοιοῦτον, οὐ πεφυκὼς κολακεύειν, εἰ μὴ σφόδρα ἐθαύμασε τὰ ὑπ᾽ αὐτοῦ γενόμενα.

— 5. νῦν δ᾽ εὐπορήσει] Ὡς εὔνους ὢν ἐπηύξατο εὐπορεῖν τὴν πόλιν. ‡ [10]εἶπε δὲ τὸ εὐπορήσει κατ᾽ εὐφημίαν ἀντὶ τοῦ ἀπορεῖ, ὃ διὰ τὸ βλάσφημον ἐφυλάξατο λέγειν. ‡

— 6. καίτοι τίν᾽ οὐκ ἂν οἴεσθε] Τῶν ἐχόντων τὴν ἀτέλειαν, οὐχ ὅλον, ἀλλὰ τὸ τρίτον μέρος λαβεῖν ‡ [11]ἀντὶ τῆς ἀτελείας, ‡ ἧς πολύ γε μείζονα [12]ἐδωρήσαντο.

‡ — 7. [13]τούτων] Ὧν δηλαδὴ ἔδοσαν Λυσιμάχῳ. ‡

— 11. ὅτι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Λύσας [14]κατὰ ἔνστασιν, λύσει καὶ [14]κατὰ ἀντιπαράστασιν, ἐντεῦθεν ἀρξάμενος. * ἐγύμνωσε δὲ ἐνταῦθα τὴν [15]αἰτίαν φανερώτερον.

— 13. ἕτερόν τι τοῦτ᾽ ἂν εἴη] Οὐχ [16]ὅτι οὐκ ἔδοσαν, ἀλλ᾽ ὅτι κατ᾽ ἄλλον τρόπον· οὐ γὰρ ἔχεις δεῖξαι ὅτι οὐκ ἐτίμων παντάπασιν.

— 14. εἰ τοίνυν μήτε Λυσίμαχον] Ἐντεῦθεν ἤρξατο τῆς ἀντιπαραστάσεως· συντρέχει γὰρ αὐτῷ.

— pen. τί μᾶλλον οἷς ἔδομεν νῦν] Εἰ καὶ μηδένα ἐτίμησαν οἱ πρόγονοι κατά τι, νῦν δὴ [17]ὧν ἀφαιρῇ δικαίως οὓς ἐτίμησας, [18]καὶ ὃ δέδωκας πάλιν ὕστερον ἀφαιρούμενος. [19]οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι οὐ δεδώκασι, καὶ συγγνώμης ἔχονται· ὑμεῖς δὲ δόντες μηδὲν ἀδικήσαντας ἀποστερεῖτε; ἵνα δὲ μὴ ἀντιπέσῃ, Ἀλλ᾽ ἀφαιροῦμαι αὐτὸν, κακὸς γὰρ ὤφθη περὶ τὸν εὐεργέτην· διὰ

[1] ἐθῶν omittit Wf.
[2] πανούργως M. Ben.
[3] ἔλαβεν. οὐδὲ γὰρ οὐδενὸς Ald. ἔλαβεν· οὐ γὰρ οὐδενὸς Ben.
[4] ἐτύγχανον Ald. Ben. Wf.
[5] τὶ Wf.
[6] φήσει γρ. M. Ben.
[7] αὐτοὺς . . . δὲ omittit Wf.
[8] ὑπόμισθον λαβόντα τινά. Ald. Ben.
[9] καὶ et supra v. 13. εἰ omittunt Ald. Ben.
[10] εἶπε . . . λέγειν omittit Wf.
[11] τῆς ἀτελείας] Ἧς τότε Wf. πού γε pro τότε, quod dedit H. Wolf., habet Ald.
[12] ἐδωροῦντο M. Ben.
[13] hoc scholium omittit W.
[14] τὸ κατὰ Ald. Ben.
[15] ἀντίθεσιν Par. a.
[16] ὅτι ἐδίδοσαν (ἐδίδοσαν Ben. quoque) ἄλλό τι Ald.
[17] οὐκ Wf.
[18] καὶ ὃ δέδωκας omittunt Ald. Ben.
[19] εἰ Wf.

Ἐγύμνωσε] F. ἐγύμνασε. Idem.

Νῦν δὴ οὖν ἀφαιρῇ δικαίως] Verba auctoris cum perspicua sint: cur nos corrupta interpretis verba torqueant? Idem et de his dico, τὸ γὰρ αἰσχροῦ καταλλάττετε, etsi fortassis dicendum: τοῦ γὰρ αἰσχροῦ οὐκ ἀπήλλαχθε, κἂν ὦσιν ἐκεῖνοι οἱ προϋπάρξαντες· ὅμως οὐ συγχωρῶ ἕπεσθαι ὑμᾶς τοῖς προγόνοις· τοιοῦτον δ᾽ ἔργον, ἀχαριστίας, etc. Idem. Et sic duo Wolfii dederunt.

τοῦτο προαρπάζει καὶ λέγει μηδὲν ἐγκαλοῦντες.

P. 485. 4. καίτοι τό γ᾽ αἰσχρὸν ὁμοίως] Εἰ καὶ μιμήσεσθε τοὺς προγόνους, ἁμαρτήσετε πάλιν· [1]τοῦ γὰρ [2]αἰσχροῦ οὐκ ἀπήλλαχθε. κἂν ὦσιν ἐκεῖνοι οἱ προϋπάρξαντες, ὅμως συγχωρῶ ἑπομένους ὑμᾶς τοῖς προγόνοις ‡ τοιοῦτό τι ποιῆσαι· εἰ δὲ οὐδέποτε τοῦτο γέγονε, ‡ τοιοῦτον ἔργον, ἀχαριστίας γνώρισμα, μὴ πρῶτοι, φησὶ, καταδείξητε.

— ult. ὅτι νῦν ὀμωμοκότες] [3]Μεμνῆσθαι, φησὶν, ὀφείλετε, ὅτι δικάσειν ὠμόσατε κατὰ τοὺς Ἀθηναίων νόμους, οὐ κατὰ τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ ἄλλων τινῶν.

P. 486. 2. [4]οὐδ᾽ οἷς ποτὲ ἐχρήσανθ᾽ οἱ πρῶτοι τῶν προγόνων, ἀλλὰ καθ᾽ οὓς ἔλαβον] Καθ᾽ οὓς ἔλαβον φησὶ, τουτέστι, κατὰ τοὺς νῦν ὑπάρχοντας. πρώτους δὲ λέγει τῶν προγόνων τοὺς ἀρχαιοτάτους.

‡ — 3. [5]ἀλλὰ καθ᾽ οὓς] Οὐ γὰρ νόμῳ ἢ ψηφίσματι, ὡς προϊὼν ἐρεῖ, τὰς ἀτελείας ἐδίδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι. ‡

— 4. καὶ περὶ ὧν ἂν νόμοι μὴ ὦσιν] Ὅσα δὲ νόμοις οὐχ ὥρισται, ταῦτα κατὰ τὸν καιρὸν καὶ δίκαιον λογισμὸν ὠμόσατε δικάσειν.

— 5. τὸ τοίνυν τῆς γνώμης] Οἷον συνάψατε, φησὶ, τὸν νόμον Λεπτίνου τῷ κοινῷ δικαίῳ· Εἰ δεῖ τοὺς εὐεργέτας τιμᾶν, ὁ κοινὸς λόγος σκοπείτω· ἀντεξετασάτω δὲ αὐτὸν τῷ ἀφαιρουμένῳ τοὺς εὐεργέτας νόμῳ τὴν ἀτέλειαν· δίκασον αὐτός. ἐπιψηφίζεται δὲ, ἵνα γένηται ὁ ῥήτωρ κοινὴ τῆς φύσεως φωνή· τοῦτο γὰρ ἡ φύσις βούλεται ἡ κοινὴ, τὸ τιμᾶν τούτους.

— antep. ταῦτα τοίνυν αὐτοί τε ποιεῖτε] Τὰ ὁμολογούμενα καλὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ ἀπαιτεῖ φύσις. αὐτοὶ δὲ ἢ πρὸς διαστολὴν τοῦ Λεπτίνου ἢ ὅτι πλέον ἐχέτωσαν τῶν ἄλλων φρονήσεως οἱ Ἀθηναῖοι.

— ult. ὀργίζεσθε ἂν μή τις φῇ ποιεῖν] Μὴ δυσφήμως [6]χρὴ μνησθῆναι τῶν προγόνων, ἵνα αὐτοῦ συστήσῃ τὸν λόγον· ὁ δὲ μεθοδεύει τοῦτο καλῶς καὶ ἐπὶ ἕτερον ἄγει.

P. 487. 7. οἶμαι τοίνυν καὶ τοῦτον τὸν λόγον] Ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ ἀντίθεσιν κεκίνηκεν· Ἀλλ᾽ ἔξεστί σοι (φησὶν) εἰκόνας διδόναι καὶ σίτησιν καὶ στεφάνους καὶ ἑρμᾶς καὶ ὅσα τοιαῦτα. λύει δὲ τῷ συμβησομένῳ κατὰ τὸ ἀκόλουθον· Εἰ ἄπιστον ἡ ἀτέλεια ἣν ἀφῃρήμεθα, ἄπιστοι δηλονότι καὶ αἱ λοιπαὶ δωρεαί. ἔπειτα ἄτοπον, ὅτι τῶν αὐτῶν τιμῶν ἀξιοῦσι τοὺς μεγάλα καὶ μικρὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκότας.

— 11. πλὴν τούτου] Πλὴν τῆς ἀτελείας. Τοὺς ὄντας [7]ἀναξίους, φησὶν, οὐ [8]πάντας ἀφαιρεῖται ὁ νόμος.

— 12. ὑπὲρ ὧν μὲν τῇ πόλει καταλιπεῖν] Ὥστε χαρίζεσθαι.

— 13. καὶ τὰς ὑπολοίπους] Ἐάν τινα ἀφέλησθέ τι, καὶ αἱ λοιπαὶ ἄπιστοι [9]γίνονται δωρεαί.

— pen. [5]ἣν πρότερόν τισι δόντες] Οὐδεμία, φησὶ, πίστις τῶν δωρεῶν * [10]ἥπου δοῦναι. ἐὰν οὖν ἀφέλητε, καὶ τὴν πίστιν ἀπωλέσατε. οὐ γὰρ πιστευθήσῃ· ἠρνήσω γάρ.

— ult. ἔτι δ᾽ εἰ μηδὲν ἔμελλε] Θέλει εἰπεῖν· ὅτι Εἰ καὶ τὸ προειρημένον [11]οὐ βέβλαπται, λέγω τὸ τῆς ἀπιστίας, ἀλλὰ τὸ ἕτερον ὃ ποιήσει τὴν ἴσην δωρεὰν πᾶσι διδόναι τοῖς εὐεργέταις, ὅτι τὴν ἀτέλειαν ἀφῃρημένοι ἦσαν· ἢ γὰρ ‡ [12]τὴν ἀτέλειαν διδόναι ὑπὸ τοῦ νόμου κωλυθεῖσα τὴν ἴσην τιμὴν πᾶσι δώσει, ἢ ‡ οὐ τιμῶσα τοὺς πάνυ ἀγαθοὺς ἀξίως ‡ [13]ἀχάριστος ἔσται, ‡ — εἰ γὰρ ‡ ὅτι ‡ ἦν τηλικαύτη δωρεὰ μετὰ τὴν ἀτέλειαν, ‡ διὰ τοῦτο οὐδὲν ἐδωρήσατο, ‡ ἀχάριστος [14]ἐγίγνετο ἡ πόλις —, ἢ [15]ὕβρισε τῷ ἴσῳ.

P. 488. 4. μεγάλων μὲν οὖν εὐεργεσιῶν] Θέλει εἰπεῖν· Μὴ γένοιτο μεγάλων εὐεργετῶν χρῄζειν τὴν πόλιν· διὰ γὰρ τῶν μεγάλων κακῶν οὗτοι γνωρίζονται, ὅτι χρεία ἐν τούτοις μεγίστων εὐεργετῶν· εἰ δὲ καὶ γένοιτο καιρὸς, οὐδεὶς ῥᾳδίως εὑρεθήσεται. δύο δὲ διὰ τούτου ἀνύει μεγάλα· καὶ φοβεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ παραμυθεῖται [16]λεληθότως ὅτι οὐ πολλοῖς δώσετε· * ἀφείλου γὰρ τὴν δωρεὰν, δι᾽ ἧς πάντες ἡμιλλῶντο. δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι τὰ τῶν τιμῶν, ἵνα μὴ ἴσας, ἀλλὰ διαφόρους, ἵνα ἕκαστος ἀξίως τιμᾶται.

— antep. ἀλλὰ μὴν ὑπὲρ ὧν γε] Οἱ ἔχοντες μετὰ τῆς ἀτελείας καὶ ἄλλας δωρεὰς, ἀποστερούμενοι λέξουσιν, ὅτι [17]Εἴπερ τὰς ἄλλας

[1] τὸ Ald. Ben.
[2] αἰσχροῦ καταλλάττετε Ald. Ben. αἰσχρὸν γρ. M. Ben.
[3] ὁμεῖσθαι Ald. ἐνθυμεῖσθαι Ben. Wf.
[4] οἱ πρῶτοι τῶν προγόνων] Τοὺς ἀρχαιοτάτους λέγει. — καθ᾽ οὓς ἔλαβον] Κατὰ τοὺς νῦν ὑπάρχοντας. Wf.
[5] hoc scholium omittit Wf.
[6] χρὴ omittunt Ald. Ben.
[7] ἀξίους Wf.
[8] πάντα Wf.
[9] γενήσονται Ben.
[10] ἢ πουδοῦναι Ald. ἢ τοῦ δοῦναι Ben.
[11] οὐκ ἔβλαψε τὴν πόλιν, λέγω Ben.
[12] τὴν — ἢ omittit Wf.
[13] ἀχάριστος ἔσται, et mox ὅτι, et διὰ τοῦτο οὐδὲν ἐδωρήσατο omittit Wf.
[14] ἐγένετο Ben.
[15] ὕβριζε Ald.
[16] λελυθότως Ald. Ben.
[17] ἄν περ Ben.

Ὀμεῖσθαί φησιν] Μεμνῆσθαί, vel ἐνθυμεῖσθαί, φησιν. Wolf.

Τοὺς ὄντας ἀναξίους] Et hæc verba nihil faciunt ad sententiam auctoris, hoc quidem loco. Idem.

Εἰ γὰρ ἦν] F. (οὐ γὰρ ἦν τηλικαύτη δωρεὰ μετὰ τὴν ἀτέλειαν) ἀχάριστος etc. Idem. Et sic duo Wolfii dederunt.

Ἀφείλου γὰρ τὴν δωρεὰν, δι᾽ ἧς πάντες ἡμιλλῶντο] Videntur et hæc ἀπροσδιόνυσα. Wolf.

ἡμῖν καταλίπῃς, καὶ τὴν ἀτέλειαν κατάλιπε· ὡς εὖ πεποιηκόσι γὰρ δέδωκας κἀκείνην καὶ ταύτας, οὐκοῦν ἀμφότερα κατάλιπε.

P. 489. 1. οἱ δὲ, φενακίζειν] Οἱ δὲ μόνον τὴν ἀτέλειαν εἰληφότες [1] φάσκουσιν, Ἀπατᾷ ὡς καταλείπει· οὐδὲ γὰρ ἡμῖν ἀφῆκεν· ἀφείλετο γὰρ ἣν μόνην εἴχομεν· ὥστε δι' ἑτέρων ἑτέρους ἀδικεῖ.

— 6. μὴ τοίνυν διὰ μὲν τοῦ τούτων κατηγορεῖν] Περὶ ὧν λέγει, ὅτι ἀνάξιοί εἰσιν.

‡ — 8. [2] ἐκείνοις] Τοῖς δόξασιν ἀξίοις. ‡

P. 490. 5. ὃν τοίνυν κακουργότατον] Ἐπειδὴ πιθανώτατος ὁ περὶ τῶν ἱερῶν λόγος καὶ ἱκανὸς ἐπάγεσθαι, φθάσας διέβαλε κακουργότατον [3] ὀνομάσας. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δικαίου ἡ ἀντίθεσις· εἴ γε τὸ δίκαιον, γένος ὂν, περιέχει καὶ τὰ περὶ τὸ θεῖον καὶ τὰ ἀνθρώπινα. [4] διακρούει δὲ ἐν τῇ λύσει τὴν τῆς ἀντιθέσεως πανουργίαν. διαιρεῖ γὰρ, τίνα μὲν χρὴ καλεῖν ἱερὰ ἀναλώματα, τίνας δὲ λειτουργίας. λεῖτον δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ δημόσιον, ὅθεν λειτουργεῖν τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἐργάζεσθαι ἔλεγον· ὅθεν καὶ λεία λέγεται ἡ παρὰ τῶν πολεμίων εἰς τὸ κοινὸν τῶν διαρπαζόντων ὠφέλεια. φάσκει δὲ δεινότατον εἶναι καὶ ἀδικώτατον, τὸ ἀφαιρεθῆναι τὸ δεδομένον. οὐ γὰρ τὸ μὴ λειτουργεῖν δεινὸν, ἀλλὰ τὸ τῶν δεδομένων ἀποστερεῖσθαι· καὶ ὅτι ἐπ' ὀνόματι τῶν θεῶν τὸ δεινὸν ἐργάζονται, τοῦτό ἐστι τὸ δεινότατον. εἶτα ἐκ διαφορᾶς καὶ διαιρέσεως ἐντεῦθεν ἄρχεται· ὅτι οὐκ ἔστι [5] τὸ αὐτὸ ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχειν καὶ λειτουργιῶν. ἐν ᾧ καὶ τὸ συγκριτικὸν ἀπὸ τοῦ νόμου λαμβάνει, ὡς ἕτερα μὲν γεγραφότος Λεπτίνου, ἕτερα δὲ λέγοντος· καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἐκ τῶν γεγραμμένων παρὰ Λεπτίνου λαμβάνει· καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ἐδεήθη τῆς ἀναγνώσεως τοῦ νῦν κατηγορουμένου νόμου. τὸ μὲν οὖν πρότερον δίκαιον τὴν ἀναφορὰν εἰς τοὺς εἰληφότας ἀδίκως ἔχει· Τίνες εἰλήφασι, [6] καὶ οὐκ εἰσὶν ἄξιοι τῆς δωρεᾶς. ἐνταῦθα δὲ ἕτερον δίκαιόν ἐστι τὸ πρὸς τὴν πόλιν τῶν λειτουργούντων· ὡς τὸ μὲν πρότερον δίκαιον περὶ τὴν ποιότητα τῶν εἰληφότων θεωρεῖσθαι, τὸ δὲ νῦν δίκαιον περὶ τὴν ποιότητα τῆς πόλεως.

— 7. ἐροῦσι γὰρ ὅτι ταῦτα ἱερῶν ἐστὶν ἅπαντα] Ἀναλώματα λέγεται τὰ εἰς τὰ ἱερὰ ἀναλισκόμενα. τὰ δὲ ἄλλα, λειτουργίαι καὶ χορηγίαι, τρόπον τινὰ εἰς τοὺς θεοὺς ἀναλίσκονται. οὐδεὶς δὲ ἦν ἀτελὴς τούτων τῶν ἀναλωμάτων. διὰ τοῦτο σοφίζεται Λεπτίνης καὶ φησὶ, Μὴ δεῖν διδόναι ἀτέλειαν τῶν ἱερῶν, [7] λέγων.

‡ — antep. [2] δεινὸν οὖν] Λύσις ἐκ περιτροπῆς. ‡

— pen. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν τινὰς] Κατὰ συγχώρησιν λέγων συντρέχει διὰ τοὺς θεοὺς, ἵνα μὴ δόξῃ τραχύς. θέλει δὲ εἰπεῖν· Εἰ καὶ ἱερῶν ὁ δῆμος ἀτέλειαν ἐθέλει διδόναι, οὐ χρὴ ἀντιλέγειν· ἐγγὺς θεῶν αὐτὸν ποιῶν.

P. 491. 2. εἰ γὰρ ἃ κατὰ μηδένα ἄλλον ἔχουσι τρόπον] Ἐπειδὴ γὰρ ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ οὐ δύνανται δεῖξαι ὅτι καλὸν τοῦτο, καταφεύγουσιν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ἵνα αἰδοῖ τούτων νικήσωσιν.

— 7. οἷα μηδ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπου πραχθέντα] Ὃ λέγει, τοιοῦτον ἂν εἴη· Ὁ πράττων ἐπὶ ὀνόματι τῶν θεῶν τι, τοιαῦτα ὀφείλει ποιεῖν, [8] ὥστε μηδὲ ἐπὶ ἀνδρῶν πονηροτάτων, οἷς ἔθος πλημμελεῖν, ‡ [9] ὀνόματι πραχθέντα πονηρὰ φανείη.

— ibid. ἐπ' ἀνθρώπου] Ὀνόματι δηλονότι, ‡ ἔχοι λαβὴν διαβολῆς. τοιαῦτα δὲ Λεπτίνης εἴρηκεν * ὡς ἀπὸ τῶν νόμων.

‡ — antep. [2] ὅτι δ' οὐκ ἔστι] Λύσις ἐκ διαιρέσεως. ‡

P. 492. 5. καίτοι εἰ ἦν ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχειν] Εἰ ἀτελεῖς τοὺς ἀφ' Ἁρμοδίου [10] εἶπες, οὐδεὶς [11] δ' ἀτελὴς τῶν ἱερῶν ἀναλωμάτων, εἶπες δέ τινας εἶναι ἀτελεῖς, [12] πῶς ἱεραὶ αἱ λειτουργίαι;

‡ — pen. [2] ἵνα δὲ εἰδῆτε] Ὅτι οὐχ ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχουσιν, ἀλλὰ τῶν ἐγκυκλίων λειτουργιῶν. ‡

— ult. πρῶτον μὲν τῆς στήλης] Στήλη ξύλον ἢ λίθος τετράγωνος, εἰς ὃν ἐγέγραπτο τὰ τῶν δωρεῶν.

P. 493. 4. ἀκούετε τῶν ἀντιγράφων] Κατασκευὴ, ὅτι οὐκ εἰσὶν αἱ λειτουργίαι αὗται ἱεραὶ, ὡς Λεπτίνης σοφίζεται.

— 8. καλῶς] Καλῶς ἔχει, μὴ ἀναγίνωσκε πλείονα.

— ibid. [2] γράψας ὅπως ἂν οἱ [13] πλούσιοι] Λεπτίνης ἔγραψε διὰ τούτου τοῦ νόμου ‡ μηδένα εἶναι ἀτελῆ, ‡ ἵνα λειτουργήσωσιν οἱ [13] πλούσιοι.

— 9. μηδένα εἶναι ἀτελῆ προσέγραψεν] Εἰ οὖν ἱερῶν εἰσὶν ‡ [14] ἀτέλειαι, ‡ οὐδεὶς δὲ ἀτελὴς τούτων, ἀφορίσας δὲ τοὺς ἀφ' Ἁρμοδίου, οὐκ ἄρα ἱερὰ, ἀλλὰ ἐγκύκλια καὶ κοινά. τέλος δὲ τὸ ἀνάλωμα. [15] τὸ ἀναλίσκειν δὲ εἰς τὰ ἱερὰ λειτουργεῖν ἐστίν.

— ult. ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε] Εἰς ἄπορον αὐτὸν ἄγει. Εἴ γε [1] ἱεραὶ αὗται λειτουργίαι, οὐδεὶς δὲ ἐκτὸς τούτων, δέδωκας δὲ σὺ ἀτέλειαν, τίνος; εἰπέ. συγκλείει γὰρ αὐτὸν, [2] ἀπάγων εἰς ἄπορον.

[1] φάσκοντι, ὡς καταλείπει, ἐροῦσιν, ἀπατᾷ· οὐδὲν (οὐδὲν Ald.) γὰρ Ben.
[2] hoc scholium omittit Wf. [3] νομίσας Ald. [4] διακρίνει Ald. Ben.
[5] ταὐτὸν Wf. [6] οἱ (sic) Wf. [7] λέγων omittit Ben.
[8] ἵνα τὰ πραχθέντα μηδὲ Ald. Wolf. Wf.
[9] ὀνόματι — δηλονότι, et mox τοιαῦτα — νόμων. omittit Wf.
[10] εἶπεν Ald. Ben. [11] δ' omittunt Ald. Ben. [12] πῶς οὖν ἱεραὶ Ben.
[13] πλουσιώτατοι Ben. [14] ἀτέλειαι omittit Wf.
[15] τὸ — ἐστίν. omittit Wf.

Διακρίνει δὲ] F. διακρούει δέ. In Midiana contendit, ædilitia munera esse religiosa, ut causæ serviat. et v. 26. οὐ γὰρ τὸ μὴ διδόναι δεινόν· ἀλλὰ τὸ —. Idem.

Εἶπες δέ τινας εἶναι ἀτελεῖς] Εἶπες δέ τινας ἀτελεῖς· πῶς οὖν ἱεραὶ λειτουργίαι; Idem.

P. 494. 2. ἢ ἐκείνους] Τοὺς προγόνους τοὺς δεδωκότας.

— 7. τίνος; ἢ τοῦ μετοικίου] [3] Παίζει· τοὺς τυραννοκτόνους, φησὶν, οὐκ ἀπαιτοῦμεν τὸ [4] μετοίκιον. γελοῖον δὲ τὸ τοιοῦτο.

‡ — 9. [5] προσδιορίσας] Εἰπὼν ἀτελῆ μηδένα εἶναι, πλὴν τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, οἳ τῶν ἱερῶν οὐκ εἰσὶν ἀτελεῖς. ‡

— antep. ἐν ᾧ τοσούτῳ τὸ πλῆθος ὄντι] Ἐν ᾧ [6] διαστήματι ἐκ τοῦ γενέσθαι τὸν Ἁρμόδιον. καὶ ὅμως οὐδεὶς ἐλειτούργει τούτων· ὥστε τούτων εἶχον ὧν σὺ λέγεις ἱερῶν ἀτέλειαν· καὶ μαρτυρεῖ πᾶς ὁ χρόνος τοῖς λόγοις.

— ult. [5] οὔτ' [7] ἐνεχθεὶς αὐτοῖς] [8] Οὔτε [9] προβληθεὶς * [10] χορηγεῖν, ἀντιδέδωκεν ‡ ἄλλος οὐδεὶς ‡ τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν, ὥστε λειτουργεῖν· εἶχον γὰρ ἀτέλειαν.

P. 495. 1. οἷς οὐκ ἀκουστέον] * Λεγομένοις [11] ταῦτα οὐκ ἀκουστέον· ἂν τἀναντία λέγειν τούτοις τολμήσωσι, μὴ ἀκούετε.

— 3. ἔτι τοίνυν ἴσως ἐπισύροντες] Τὸ μὲν ἐπισύροντες ἀντὶ τοῦ διασύροντες. ἔστι δ' ἡ ἀντίθεσις αὕτη πάλιν ἀπὸ τῆς ποιότητος τῶν εἰληφότων· διαφέρει δὲ [12] τὸ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀορίστως τινὰς αἰτιᾶσθαι τῶν εἰληφότων, ἐνταῦθα δὲ κατ' ὄνομα διαῤῥήδην προήχθη ὅτι Μεγαρεῖς καὶ Μεσσήνιοι, ὅπερ κατ' εἶδός ἐστιν. ΑΛΛΩΣ. Ἐπισύροντες, οἷον εἰς ἔδαφος ἕλκοντες καὶ διαβάλλοντες, οὐδὲν ἀληθὲς λέγοντες. μέμνηται δὲ καὶ τῶν ὀνομάτων· οἶδε γὰρ, ὅτι οὐ βλάπτει αὐτόν.

— ult. μαστιγίαι] Κακοὶ, πονηροὶ, μαστίγων ἄξιοι, δοῦλοι, φησὶ, καὶ οὐδὲ οὗτοι χρηστοὶ, ἀτέλειαν ἔχουσι. Λεπτίνης δὲ ἔλεγεν, ὅτι καὶ δοῦλοι καὶ Μεσσήνιοι ἔχουσιν ἀτέλειαν.

‡ P. 496. 1. [5] ὅταν ταῦτα] Λύσις κατ' ἔνστασιν. ‡

— 4. [5] ὅτῳ μὴ ψήφισμα ἢ νόμος] Διὰ τοῦ [13] νόμου ‡ ἢ ψηφίσματος πᾶς ἐστὶ ἀτελής· ‡ ἐννόμως γὰρ ἐδίδου ‡ ἀτέλειαν ὁ δῆμος, ‡ ψήφισμα ‡ δὲ ‡ τοῦ δήμου ὅμοιον [14] τῷ νόμῳ.

— pen. πρόξενοι] Οἱ ὑποδεχόμενοι ἀλλήλους ἐν ταῖς ἑαυτῶν πόλεσιν. ἦσαν δὲ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ. ‡ [5] ΑΛΛΩΣ. Πρόξενος ὁ τὸν ἀπὸ ἄλλης πόλεως ἀναδεχόμενος, καὶ προσόδου φροντίζων τοῦ πρὸς τὸν δῆμον αὐτῷ. ‡

P. 497. 8. εἰ μὴ μόνον ἐξαρκέσειε] Τοῖς κατὰ δύο, φησὶν, ἂν ἀδικηθείη Χαβρίας, ὅτι καὶ [15] τῶν δούλων τινὰ αὐτῷ ἴσον ἐποιήσαντο πολίτην καταριθμεῖσθαι· καὶ [16] ὁ μὲν παῖς τὴν προξενίαν μένει ἔχων, [17] αὐτὸς δὲ διὰ τοῦτον ἀφαιρεθήσεται τῆς ἀτελείας. ἦν δὲ αὐτοῦ ἀπελεύθερος ὁ Λυκίδας, ξενικῶν δὲ στρατευμάτων ἦν ἡγεμών· ὡς ὢν οὖν χρήσιμος οὗτος ἠξιώθη τῆς πολιτείας.

— antep. [5] οὐ γάρ ἐστιν οὐθ' οὗτος οὔτ' ἄλλος] Οὐχ ὅτι πρόξενος * ὢν ἐτύγχανε ‡ Λυκίδας, διὰ τοῦτο ἀτελὴς ἦν· τὸ γὰρ πρόξενον εἶναι τοῦ εἶναι ἀτελῆ διαφέρει. οὐ μέντοι τοῦτο λέγω, ὅτι οἱ πρόξενοι ταύτης ‡ τῆς δωρεᾶς ‡ εἰσὶν ἀνάξιοι· ‡ ἦσαν γὰρ καὶ ‡ πρόξενοί ‡ τινες ‡ ἀτελεῖς· ‡ ἀλλ' ὅτι ἄνευ ψηφισμάτων εἴληφε μηδείς.

P. 498. 3. ὃ τοίνυν μάλιστα πάντων οἶμαι] Τρέπεται ἐπὶ τὸν ἐπίλογον ἐντεῦθεν, πληρώσας τὸν ἀγῶνα. διαιρεῖ δὲ τὸν ἐπίλογον ‡ [18] εἰς πολλὰ μέρη· πρῶτον ‡ εἰς τὴν ποιότητα τῆς πόλεως, ὅτι οὐ πρὸς Ἀθηναίων καὶ τῆς ἐκείνων ἀξίας ἐστὶν ἀφαιρεῖσθαι τὰ δεδομένα· ὅσπερ ἐστὶ τόπος ἀπὸ τοῦ πρέποντος. γίνεται [19] δὲ ἀπὸ τοῦ πρέποντος τόπος, οὐχ ὅταν τὸ λαμπρὸν μόνον καὶ εὐπρεπὲς κατασκευάζωμεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον, τουτέστι [20] τὸ ἀπρεπὲς καὶ τὸ αἰσχρόν. ἕκαστος γὰρ τόπος ἑκατέρωθεν ἔχει τὴν γυμνασίαν. κἀνταῦθα γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦ καὶ ἀπρεποῦς λαμβάνει τὸ ἐπιχείρημα. εἰς δὲ τοῦτο ἔλαβε τόπον πρῶτον μὲν ἐκεῖνον, ὅτι ἄτοπον τὸ δοκεῖν ἀπατᾶν τοὺς εὐεργέτας, δεύτερον δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ μαχομένου, ὅτι τὸν ἀπατῶντα τὸν δῆμον κολάζετε ἐὰν ὑποσχόμενός τι μὴ ποιήσῃ· οὐκοῦν ὁμοίως αἰσχρὸν αὐτοὺς φαίνεσθαι παραβαίνοντας τὸν νόμον. ‡ [5] ΑΛΛΩΣ. Ἐπίλογος ὅτι εἰς πολλὰ μέρη διαιρεῖ τὸν λόγον· πρῶτον εἰς τὴν ποιότητα τῆς πόλεως· δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ αἰσχροῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων. ‡

— 5. εἰ γάρ τις πάντα ὅσα Λεπτίνης ἐρεῖ] Κατὰ συνδρομὴν τοῦτό φησι * [21] κυρίου γενομένου ‡ τοῦ νόμου, ‡ καίτοι κύριάς

[1] ἱερῶν M. Ben. [2] ἐπάγων Ald. Ben.
[3] παίζει αὐτούς· τυρανν. Ald. Ben. [4] μετοικεῖν Ald. Ben. μετοίκιον M. Ben. Wf.
[5] hoc scholium omittit Wf. [6] χρήματι Ald. χρόνῳ πολλῷ γεγονότι Ben.
[7] ἐνεγχθεῖσιν Ben. [8] ποτὲ Ald. et Wolf. quoque.
[9] προβληθεῖσι Ben. [10] χορηγεῖν, ἐὰν ἀντιδ. Ald.
[11] ἐναντία Ben. ταῦτα οὐκ ἀκουστέον omittit Wf. [12] τῷ M. Ben. Wf.
[13] νόμου ψήφισμα. ἐννόμως Ald. et Wolf. quoque.
[14] γὰρ Ald. et Wolf. quoque. [15] τῶν δούλων αὐτῷ Ald. τὸν δοῦλον αὐτῷ Ben.
[16] αὐτὸς μὲν ὁ παῖς τὴν Ald. Ben. αὐτὸς μὲν τὴν Wf.
[17] οὗτος δὲ διὰ Ald. Ben. οὗτος δὲ ὁ παῖς διὰ Wf. [18] εἰς — πρῶτον omittit Wf.
[19] δὲ ὁ ἀπὸ Wf. [20] τὸ ἀπρεπὲς καὶ omittit Wf.
[21] κύριος γενόμενος, καὶ τὸ κύριος Ald. Wolf. κυρίου γενομένου] Καὶ κύριος Wf.

Ποτὲ προβληθεὶς] Sunt et hæc corrupta, et paraphrases multæ verbis auctoris obscuriores, ac prorsus supervacaneæ. Idem.

Διαφέρει δὲ τὸ κατ' ἀρχὰς] F. διαφέρει δὲ τῷ τὸ κατ' ἀρχάς. Idem.

Ὅτι καὶ τῶν δούλων] Ὅτι καὶ τὸν δοῦλον. et col. 2. v. 8. καὶ αὐτὸς μὲν τὴν προξενίαν μένει ἔχων, οὗτος δὲ ὁ παῖς. Idem.

ἔστι, καὶ λῦσαι αὐτὸν ζητοῦσιν· ἀλλὰ καὶ λέγουσι μετὰ τὴν κρίσιν ταύτην, ὅτι εἰ καὶ ὁ νόμος [1] καλῶς ∓ κεῖται, ∓ φησὶν, ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνο αἰσχρὸν ἔχει, ὅτι ἀπατεῶνας ὑμᾶς τῶν εὐεργετῶν ποιεῖ· ἀφαιρεῖ γὰρ τὴν δωρεάν.

— 11. ὅσῳ δ' ὑμῖν τῶν ἄλλων αἴσχιον] Διὰ τὴν ποιότητα τῶν Ἀθηναίων. πρὸς ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο ἔλαβε τὸν αὐτὸν νόμον· ἐκεῖ μὲν πρὸς τὴν ἐγγύην, ἐνταῦθα δὲ πρὸς τὴν ἀπάτην τῶν εὐεργετῶν.

P. 499. 1. εἰ ἐφ' ᾧ τοῖς ἄλλοις] Δεῖ μὲν γὰρ ∓ πάντα ∓ τὰ αἰσχρὰ φεύγειν, μάλιστα δὲ ἐκεῖνα [2] ἃ μὴ ποιεῖν αὐτὸς παραινεῖς. οἶδας γὰρ αὐτὸς ὅτι πονηρὰ, διὸ καὶ κωλύεις· καὶ ἄλλως οὐκ ἐρεῖς, ὡς οὐκ οἶδας· αὐτὸς γὰρ καὶ ἀπηγόρευσας.

— 8. ὅπως μηδὲν ὧν ἰδίᾳ φυλάξαισθ' ἂν] Ἄτοπον γὰρ ἰδίᾳ μέν τι ποιεῖν φυλάττεσθαι ὡς κακὸν, κοινῇ δὲ αὐτὸ ποιεῖν· [3] ὅ τι δ' ἄν τις δῷ τινὶ φίλῳ ἑκὼν, οὐκ ἀφαιρεῖται αὐτόν.

— antep. ἐφ' οἷς εὕρετο ἔχειν] Μὴ ὄντα ἄξιον· διότι ἠξιώθη [4] τὸ ἔχειν δωρεάν. ἡ δὲ σύνταξις· ἐφ' οἷς τὸ ἔχειν εὕρετο [5] γράφεσθαι. ∓ [6] ΑΛΛΩΣ. [7] Ἢ φασὶν ἔχειν τὴν δωρεὰν μὴ πεποιηκότα ἐκεῖνα ἐφ' οἷς αὐτὴν εὕρετο. ∓

— pen. [8] κατὰ τὸν νόμον] Κατὰ τὸν αὐτόν. ἦν γὰρ γέγραμμένον, Τοὺς [9] δὲ ἀναξίους κρίσει ἀφαιρεῖσθαι τὴν τιμὴν, οὐ νόμῳ.

P. 500. 1. * ἢ [10] θέντας ὑμᾶς] Ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν, ἢ θέντων αὐτῶν, ὁ δ' εἶπεν, ἢ θέντας αὐτοὺς, ἵν' ᾖ πτῶσις ἀντὶ πτώσεως.

— ibid. ὅταν [11] πρῶτον γένωνται νομοθέται] Οἱ μέλλοντες εἰς ἄλλο δικαστήριον κυροῦν τὸν νόμον· νῦν γὰρ [12] ἐδοκιμάζοντο, ὑπευθύνους ποιήσαντες ἑαυτούς. ὡς ἀσαφὲς δὲ τοῦτο φαίνεται, λέγει δὲ, Ἐπειδὰν πρῶτον ἡ πόλις νομοθέτας καθίσῃ, τότε πρῶτον εἰσαχθήτω ὁ νόμος. ἔθος γὰρ ἦν τῇ πόλει, εἰ γένοιτο χρεία νομοθετεῖν, * καθίζειν ἐξ, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους φησίν· ἀξιῶν [13] τε εὐθὺς καὶ παραχρῆμα, εἰ κατ' ἀρχὰς τοῦ ἔτους γένοιτο νομοθέται, τοῦτον εἰσάγεσθαι πρῶτον τὸν νόμον ἐν τοῖς πρώτοις νομοθέταις.

— 2. ἔστι δ' ἑκάστῳ τις αὐτῶν, ὡς ἔοικεν, ἐχθρὸς] Ἐπειδὴ ἐδόκουν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τεθεικέναι τὸν νόμον· ἵνα ἀνέλῃ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην, δι' [14] ἑαυτούς φησι πεποιηκέναι τοῦτο, ἵνα ἀποστεροῦντες τοὺς ἔχοντας τὴν ἀτέλειαν τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνωνται. ἦσαν γὰρ ἀτελεῖς ἐχθροί τε ἄλλων καὶ Λεπτίνου, ἔχοντες ταύτην τὴν δωρεάν. καὶ διὰ τοῦ νόμου ἀμύνασθαι αὐτοὺς ζητοῦσι, φησί· καὶ ὃ αὐτὸς [15] ἠρνήσατο κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τοῦτο ὑμᾶς κατὰ τῶν εὐεργετῶν πείθει κατεργάσασθαι, τὸ μὴ διὰ κρίσεως ἀλλὰ νόμῳ στερίσκειν. ἡ γὰρ κρίσις ηὕρισκε τὴν ἀλήθειαν. ἀντιπίπτον δὲ ἐκ τῆς ἐργασίας ἀνακύψαν τοῦτο τῇ προκειμένῃ ἐννοίᾳ ὑποτέμνεται· Ἀλλ' οὐκ αἱροῦνταί τινες προσκρούειν καὶ κατηγορεῖν τῶν ἀναξίων. ἔλυσε δ' εἰπὼν, Ἀλλ' εἰσί τινες αὐτῶν ἐχθροὶ τῶν τὰ μέγιστα δυναμένων ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἵνα κἂν [16] ἀντιπείσῃ, Ἀσθενεῖς δὲ καὶ οὐχ οἷοί τε ἐξελέγχειν, προσέθηκε καὶ τὴν πειότητα τῶν ἐχθρῶν.

— ult. δι' ὑμῶν ἀθρόους] Διὰ τῶν εὖ πεπονθότων παρ' αὐτῶν. ἀθρόους δὲ πολλοὺς, ἵνα ᾖ κἀκ τοῦ πλήθους τὸ ἄτοπον· ὅτι οὐκ ὀλίγους ἀδικήσετε, ἀλλὰ πολλούς· καὶ καιρὸν δὲ, φησὶν, εὑρίσκουσιν ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθροὺς ἑαυτῶν, ἐπάγοντες αὐτοὺς διὰ τοῦ νόμου εἰς κρίσιν.

P. 501. 2. κατ' ἄνδρα κριθέντας] Μὴ ἀθρόους, ἀλλὰ κατ' ἄνδρα· καὶ κρίσει, μὴ νόμῳ.

— ibid. ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπολαμβάνω] Ἐντεῦθεν τὰ ἐπιλογικὰ δηλοῦται. τὰ γὰρ ἑκάστου κεφαλαίου ἰσχυρὰ συνάγει δι' αὐτῶν τούτων διὰ τῶν πρὸς Λεπτίνην· λέγει δὲ ὅτι ∓ [17] εἰ ∓ καὶ οὕτω συμβαίνει, εἴ γε ἀνάξιοί ∓ τινές εἰσι, ∓ δι' ὑμῶν τῶν ἐχθρῶν ἀποστεροῖντο τῆς τιμῆς.

— 5. καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνου γε ἀποστατέον τοῦ λόγου] Ἐπαγωνίζεται πάλιν τῷ μεταληπτικῷ ἐκ περιουσίας· ὅτι οὐδὲ νῦν κρίνεσθαι δεῖ τοὺς ἔχοντας, ἀλλὰ πάλαι ἡνίκα ἐλάμβανον. ἂν δέ τις οἴηται ταῦτα μὴ προσήκειν τοῖς ἐπιλόγοις, ἴστωσαν ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις οἱ παλαιοὶ ἀγωνίζονται πρὸς αὐτὰς τὰς προτάσεις τὰς ἐν αὐτοῖς [18] κειμένας.

— ibid. ὅτι τῆς μὲν ἀξίας] Παραγραφικὸν ἀπὸ τοῦ χρόνου. διττῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ· καὶ γὰρ καὶ κατὰ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ποιεῖ· ὅτε μὲν γὰρ λέγει ὅτε ἐδώκαμεν, τὸν χρόνον ἐμφαίνει, ὅτε [19] δὲ οὗτοι παρόντες, τὸ πρόσωπον.

— 6. τὴν ἐξέτασιν ἣν δίκαιον λαμβάνειν] Ἀντὶ τοῦ, ἔδει δοκιμάζειν αὐτοὺς τότε.

— antep. εἰ δ' οὗτοι τοῦτο φήσουσιν] Ὅτι ἀνάξιοι, οὐδὲν κωλύει τῷ λόγῳ αὐτοὺς ἐπαγγέλλεσθαι.

[1] καλός φησιν Ald. Wolf. Wf.
[2] ἃ αὐτὸς μὴ ποιεῖν παραινεῖς Ald. ἃ τοὺς ἄλλους μὴ ποιεῖν παραινεῖς Ben.
[3] διότι ἂν Ald. Ben. [4] τοῦ Ben. Wf. [5] γράφεσθαι omittit Ben.
[6] hoc scholium omittit Wf. [7] οὐ δεῖ, φασὶν M. Wolf.
[8] γράφεσθαι κατὰ Ben. [9] δὲ omittit Wf.
[10] θέντων ἡμῶν Ben. θέντας αὐτοὺς Wf. [11] τὸ πρῶτον Ben.
[12] ἐδοκίμαζον τὸ Ald. [13] οὖν Ald. δὲ Wf. omittit Ben.
[14] ἑαυτοῦ Ald. [15] ἠρήσατο Ald. ᾑρήσατο Ben. [16] ἀντιπέσῃ M. Ben.
[17] εἰ et mox τινές εἰσι omittit Wf. [18] κειμένοις Ald.
[19] δὲ τούτων οὐδεὶς, τὸ Ben.

Ἠρήσατο] F. ἠρνήσατο. nisi forte ᾑρήσατο ἀντὶ τοῦ εἵλετο posuerit. et mox ἵνα κἂν ἀντιπέσῃ. et col. 2. v. 28. δι' αὐτῶν τούτων τῶν πρὸς Λεπτίνην. Idem.

— ult. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα] Ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα. τότε χρῆν αὐτοὺς, φησὶν, ὅτε ἐλάμβανον φαινομένους ἀναξίους κολάζεσθαι. [1] ἢ παρ' αὐτὰ ∓ τἀδικήματα ∓ ἂν δείξωσιν ὑμῖν * οἷον προσφόρως τιμωρήσασθαι, καὶ ἐγγὺς τῶν ἀδικημάτων τῆς φύσεως ἢ τοῦ χρόνου.

— ibid. εἰ δὲ μηδενὸς τοιούτου] Κατὰ τοὺς εὐεργέτας κακοῦ, [2] μηδὲ ὀφθέντων ἀναξίων.

P. 502. 1. δόξετε φθονήσαντες] Τὸ ἐπιχείρημα τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι Οὐ πρὸς Ἀθηναίων ἐστὶ τὸ δοκεῖν βασκαίνειν· ἐν ᾧ ∓ [3] καὶ ∓ τὸ πρέπον πάλιν κατὰ τὸ ἐναντίον ἐξετάζει, ὅτι Ὑμεῖς τιμᾶτε τοὺς ἀξιονίκους τῶν ἀθλητῶν μεγίσταις τιμαῖς, ὑμεῖς δὲ τιμᾶτε τοὺς τεθνηκότας τοῖς ἐπιταφίοις, οὕτω πόῤῥω [4] καθεστήκατε τοῦ φθόνου.

— 3. ἔστι δὲ πάντα μὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν] Θέλει εἰπεῖν, ὅτι Καὶ κατὰ πάντα τὰ ὀνείδη καθαρὰ τυγχάνει ∓ [5] οὖσα ∓ ἡ πόλις καὶ πόῤῥω τούτων τῶν κακῶν, πολὺ δὲ πλέον τῶν ἄλλων τὸν φθόνον πέφευγε.

— 5. [6] φύσει κακίας σημεῖόν ἐστιν ὁ φθόνος] Ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστι, ὅτι Ἐν ἄλλοις ἐάν τις ᾖ πρός τινα κακόνους, ἔχει τινὰ ἀπολογίαν φάσκων πεπονθέναι τι παρ' ἐκείνου· ἐπὶ δὲ τοῦ φθόνου ἀσύγγνωστον τὸ πάθος· οὐ γὰρ ἐξ ὧν πάσχει λυπεῖται, [7] εἰ δὲ ἄλλος τις εὖ πράττει, λυπεῖται καὶ ζημιοῦσθαι νομίζει. διὸ καὶ πεπονθότα αὐτὸν, φησί· * [8] τήκησι γὰρ τοὺς ἔχοντας.

— pen. [9] πρῶτον μὲν γὰρ μόνοι] Πρῶτον εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, ἀφ' οὗ ἐστὲ δι' ὅλου τοῦ χρόνου.

P. 503. 1. Ἐν οἷς κοσμεῖτε] [10] Ἐφ' οἷς λόγοις λέγει, ὅτι τιμᾶτε τοὺς ἀνδρείους ἀποθνήσκοντας, οὐ καταφρονεῖτε· οὕτως οὐκ ἐστὲ φθονεροί.

— 5. τοὺς στεφανίτας] [11] Τοὺς * [12] ἐποδικοὺς καλουμένους λέγει· οἱ μὲν [13] γὰρ τῶν ἀγώνων εἰσὶ στεφανῖται, οἱ δὲ ἀργυρῖται. δίδονται οὖν μέγισται δωρεαὶ καὶ μετὰ * τὸν στέφανον. ἐπειδὴ γὰρ εἴρηκε περὶ τῶν πολεμικῶν τοὺς ἐπιταφίους, εἴρηκε καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ ἀγωνιζομένους· ἐστεφανοῦντο γὰρ οἱ νικῶντες ἐν τούτοις.

— 6. καὶ οὐχ ὅτι τῇ φύσει τούτων μέτεστιν] Οἱ ἀγαθοὶ ὀλίγοι ἀναγκαίως· κακοὶ γὰρ οἱ πολλοί. διὰ τῶν ὀλίγων οὖν τοὺς γενναίους σημαίνει. τούτοις οὖν οὐ φθονεῖτε, ἀλλὰ καὶ συνήδεσθε, δι' ὧν τιμᾶτε αὐτοὺς, εἰ καὶ ἀνόμοιοί εἰσι κατὰ φύσιν.

— antep. διὰ ταῦτα] Διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς γενναίους καὶ ὀλίγους.

— pen. οὐδεὶς πώποτε τὴν πόλιν ὑμῶν] Καὶ ἐν τῷ τιμᾷν μισεῖτε τὴν ἧτταν· τοιγάρτοι τῆς εὐεργεσίας μείζονα δωρεὰν δίδοτε. ὁ γὰρ ἐξ ἴσου τιμῶν, χρέος, οὐ χάριν, παρέχει.

∓ P. 504. 1. [14] ἀντευποιεῖ] Τοὺς εὐεργετήσαντας αὐτὴν δηλαδή. ∓

— ibid. ἔστι τοίνυν ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαιοσύνης] Πρὸς τὸ ἀντιδιδόναι τοῖς εὖ ποιοῦσι· δίκαιον γάρ. ἀρετῆς δὲ τῆς μεταδόσεως· μεγαλοψυχίας ἀντὶ τοῦ [15] μεγαλοδωρεᾶς * ἢ τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος, οὐ τοῦ παρὰ τῆς τύχης, οἷον εὐδαιμονίας, ἀλλὰ τοῦ τῆς ψυχῆς λέγει ἤθους· μεγαλόψυχοι γὰρ ἦσαν.

— 4. [16] εὐδοξεῖ] Ἀντὶ τοῦ, δόξαν ἔχει.

— 11. πολλὰ δὲ θαυμάζων Λεπτίνου] Ἀπὸ τῆς ποιότητος τῆς πόλεως μετέβη ἐπὶ τὴν ποιότητα Λεπτίνου, διαβολὴν ποιούμενος τοῦ τρόπου αὐτοῦ.

— 13. ὥσπερ ἂν εἴ τις μεγάλας] Δι' ὧν τις κολάζει σφόδρα τὸν μοιχὸν, δείκνυσιν ὡς μισεῖ τὸ πρᾶγμα· οὐ γὰρ ὃ φιλεῖ τις, τοῦτο τιμωρεῖται. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου Λεπτίνης, στερίσκων τοὺς εὐεργέτας τῶν τιμῶν, δῆλός ἐστι ὡς οὐ δύναταί τινας εὖ ποιεῖν. ἰδοὺ γὰρ καὶ νόμον τίθησι. τοῦτο οὖν, φησὶν, ἠγνόησεν ὁ νομοθέτης, καὶ ὃς ὄφειλεν ἁπάντων εἶναι σοφώτερος, ὃ πάντες ἴσασιν ἀγνοεῖ. λέγω δὲ, ὅτι δι' ὧν νομοθετεῖ, ἐλέγχει τὴν γνώμην αὐτοῦ [17] διὰ τοῦ νόμου. τοιγαροῦν βλάπτει τοὺς εὐεργέτας καὶ γυμνοῖ τὴν γνώμην διὰ τοῦ τιθέναι τοιοῦτον νόμον.

— pen. αὐτὸς ἥμαρτον] Ὑμεῖς δὲ ἔγνωτε. οὐκοῦν καὶ ἐπανορθώσασθε αὐτὸν, καὶ γνῶτε λυομένου τοῦ νόμου τὸ σφάλμα. ἐὰν δὲ κυρωθῇ, οὐκ ἔχω ὅπως ἐπαινέσω· τῷ γὰρ κακῷ συναγωνίσεσθε.

P. 505. 1. ψέγειν δ' οὐ βούλομαι] Καίτοι

[1] Ἄλλως. Παρ' αὐτα — Ἂν Wf. [2] μηδὲν Ald. Ben. μὴ δὲ Wf.
[3] καὶ omittit Wf. [4] καθέστηκε τῶν Ἀθηναίων (ἡ Ald.) πόλις τοῦ Ald. Ben.
[5] οὖσα omittit Wf. [6] ὅτι παντάπασι] Wf.
[7] ἀλλ' εἰ ἄλλος Ald. Ben. [8] τήκει Ben. τήκησι γ. τ. ἔχοντας omittit Wf.
[9] πρῶτον] Ἀντὶ Wf. [10] ἐν τοῖς Ben. ἐν οἷς Wf.
[11] τοὺς — λέγει omittit Wf. [12] ἐπωδικοὺς Ben. [13] γὰρ omittit Wf.
[14] hoc scholium omittit Wf. et ex sequente hoc tantum excerpit: ἀρετῆς] Τῆς μεταδόσεως.
[15] μεγαλοδωρεᾶς. εὐδοξίας (εὐδοξεῖν Ben.), ἀντὶ τοῦ ἔχειν δόξαν, ἢ τοῦ Ald. Ben.
[16] hoc scholium omittunt Ald. Ben. Wf.
[17] διὰ τοῦ νόμου ——— συναγωνίσεσθε. omittit Wf.

Τήκησι γὰρ] F. τήκει γὰρ, S. ὁ φθόνος. Idem.

Τοὺς ἐποδικοὺς] Nec hoc intelligo, nec ἐπῳδικοὺς παρὰ τὴν ἐπῳδὴν probo. et v. 42. F. τῶν στεφάνων. et v. antep. ἐπὶ τῆς εἰρήνης. Idem.

Μεγαλοδωρεᾶς] F. μεγαλοδωρίας. Idem.

ἄξιον ὄντα. διὰ δὲ τοῦ ἤθους πλέον αὐτὸν κολάζει.

— 2. μήτ' αὐτὸς δόξης βελτίων εἶναι] Οἷον, εἰ ὠφελεῖσθαι γοῦν ἕτερος ἔμελλε, φορητὸν ἦν τὸν ἄλλον ἁμαρτάνειν διὰ τὸν ἕτερον· ὅτε δὲ ἀμφότεροι βλάπτονται, φευκτὸν πάνυ τὸ πρᾶγμα καθίσταται.

‡ — 6. [1]αὐτὸν ἔτ' ὄντα] Τὸν Λεπτίνην. μεταβαίνει εἰς [2]δεύτερον πρόσωπον ἀπὸ [3]πρώτου. ‡

— ibid. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι] Καθ' οὓς ἐκινδύνευε κατηγορούμενος. κατ' αὐτοῦ δὲ τοῦ νόμου, οὐ κατὰ σοῦ, ὁ κίνδυνος. * καὶ πῶς ἂν δύναιτο κατηγορεῖν τοῦ μὴ κρινομένου; ἐντεῦθεν κεκώλυται τῆς συνήθους παῤῥησίας ὁ ῥήτωρ.

‡ — 8. [1]τούτῳ δ'] Τῷ Λεπτίνῃ. ‡

— ibid. καίτοι καὶ τοῦτ' ἀκούω σε λέγειν] Τῇ περιουσίᾳ τῶν δικαιωμάτων Λεπτίνου εἰς ἀλαζονείαν ‡ [4]αὐτὸν ‡ διέβαλε· μᾶλλον δὲ περιέτρεψε πικρῶς εἰς ὑπόνοιαν, καθαψάμενος, ὡς ἂν διαλυσαμένου καὶ ἑκόντος [5]ὑποβαλόντος [6]τοὺς ἐπαγγειλαμένους τὴν κατηγορίαν.

— pen. ὅτι σε οὐ κατέστησαν εἰς κίνδυνον] Πάντως γὰρ εἰ ἐπεξῆλθον τότε οἱ κατηγορήσαντες, ἑάλως ἂν καὶ ἐκινδύνευες.

P. 506. 2. εἴ τις ἢ τελελεύτηκε] Τὸν Βάθιππον λέγει.

— 3. ἢ πεισθεὶς ὑπὸ σοῦ] Ἀργυρίου δηλονότι καὶ διὰ τοῦτο ἀπέστη, οὐ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δεῖξαι κακῶς ἔχοντα τὸν νόμον.

— ibid. ἢ καὶ ὅλως ὑπὸ σοῦ παρεσκευάσθη] Ὑπὸ σοῦ ἐπείσθη κατηγορῆσαι καὶ ἀποστῆναι, ἵνα δὴ ἔχῃς λέγειν, ὅτι Κατηγόρησάν τινες ἤδη, οὐδεὶς δὲ ἐνίκησεν, οὕτω [7]καλῶς ‡ ἔχει ‡ ὁ νόμος.

— 4. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐδὲ λέγειν καλὸν] Ἐπειδὴ καθήψατο αὐτοῦ, κέχρηται τῇ θεραπείᾳ.

— 6. ᾕρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι] Ἕπεται τῇ ποιότητι τοῦ προσώπου καὶ ἑτέρων προσώπων ποιότης. βούλεται γὰρ περιγράψασθαι τοὺς συνηγόρους τοῦ νόμου. ἔξεστι δὲ τοῦτο ποιεῖν, ὡς ἔοικε, καὶ ἐκβάλλειν τοὺς αἱρεθέντας ὑπὸ τοῦ δήμου, εἰ παρὰ τὸν νόμον λέγειν δοκοῖεν. πληρώσας δὲ τὸν περὶ ποιότητος τῶν προσώπων λόγον, μεταβαίνει ἐπ' ἄλλο μέρος τῶν ἐπιλόγων, ὅπερ ἐστιν ἀπὸ τῶν νομίμου. οἱ γὰρ ἐπίλογοι ἐκ τῶν τελικῶν κεφαλαίων λαμβάνονται. ἐνταῦθα τοίνυν προτερεῖ μὲν ὁ τοῦ δικαίου λόγος — ὅσα γὰρ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου διείλεκται, ταῦτα ἂν εἴη τὸ δίκαιον —, ἕπεται δὲ τὸ ἐκ τοῦ νομίμου.

— ibid. [1]καὶ μάλιστα οἱ δεινοὶ λέγειν] Ἐκβολὴ τῶν συνηγόρων τοῦ Λεπτίνου· ἑκάστῳ δὲ οἰκείως [8]ἀπαντᾷ.

P. 507. pen. οἱ νόμοι δ' οὐκ ἐῶσι πρὸς τὸν αὐτὸν] Παραγραφὴ τελεία τῆς εὐθυδικίας. [9]οὐ περὶ ‡ τῶν ‡ αὐτῶν οὖν οὗτοι ἐδικάζοντο, ἵνα ἔχῃ πιθανῶς ἐκβάλλειν διὰ τοῦ νόμου τὴν εὐθυδικίαν. ὁ δὲ νόμος οὐ περὶ τῶν αὐτῶν. ἐπειδήπερ εἷς τῶν ἀποστερουμένων τὴν δωρεὰν ὁ Χαβρίας, ἤδη δὲ ἐδικάσατο πρὸς αὐτὸν ‡ [10]ὁ Λεωδάμας ‡ καὶ ἡττήθη. διὰ τοῦτο τῷ [11]Χαβρίᾳ καὶ τοὺς ἄλλους συλλαμβάνει, καὶ ἐκβάλλει τὸν συνήγορον τοῦ νόμου, λέγων, δὶς περὶ τῶν αὐτῶν οὐ δεῖ δικάζεσθαι.

— ult. οὔτε διαδικασίαν] Φιλονεικίαν ἁπλῶς καὶ ἀμφισβήτησιν τῶν δύο προσώπων. ‡ [1]ΑΛΛΩΣ. Ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν, ἣν ποιοῦνταί τινες τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν, οὓς ἂν ὁρισθῆναι βούλωνται, πότε δεῖ λειτουργεῖν αὐτούς. ‡

P. 508. 2. εἰ τότε μὲν τὰ Χαβρίου παρ' ὑμῖν ἔργα] Οἷον, εἰ Χαβρίας μόνος δικαζόμενος ἐνίκησε τὸν Λεωδάμαντα νῦν προστεθέντες καὶ οἱ ἄλλοι εὐεργέται ἡττηθήσονται, τοῦτο [12]δ' ἄτοπον.

— 8. οὗτος εὕρετο τὴν δωρεὰν] Καὶ μὴν οὐκ εἴληφε τὴν δωρεὰν Ἀριστοφῶν· ἀλλὰ [13]τὸ ἐθέλειν τὸν δῆμον δοῦναι τὴν δωρεὰν, [14]οὗτος λογίζεται καὶ λέγει, Ἔλαβεν ὅσον εἰς τὴν προαίρεσιν τοῦ δήμου. ἔδωκε μὲν γὰρ ὁ δῆμος, οὗτος δὲ οὐκ ἠθέλησε (φησὶ) λαβεῖν ὡς εὔνους.

— ult. τοῖς ἐν Πειραιεῖ] Τοῖς δημοτικοῖς. καὶ οὗτος δὲ, ὥσπερ Ἐπικέρδης, ἐδεδώκει τὰ πέντε τάλαντα χρήζουσιν εἰς τὸν κατὰ τῶν τυράννων πόλεμον.

P. 509. 7. καὶ μὴν πρός γε Κηφισόδοτον] Ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον ἀποδίδωσι προσώπῳ· ἔτι δὲ ἔχεται τῆς ἐκβολῆς τῶν συνηγόρων.

— 11. εἰ γὰρ ἀπεχθάνεσθαι δεῖ τίσιν] Οἷον, εἰ βεβούλησαί τινας λυπεῖν, ὅλως τοὺς ἀδικοῦντας ὀφείλεις, μὴ μέντοι τοὺς τὸ συμφέρον ποιοῦντας τῇ πόλει. καλὸν γὰρ τῇ δεινότητι εἰς τὸ χρήσιμον χρῆσθαι, καὶ μὴ λυμαίνεσθαι [15]τοῦτο τοῖς πράγμασι.

— 13. πρὸς τοίνυν Δεινίαν οὗτος ἴσως ἐρεῖ]

[1] hoc scholium omittit Wf. [2] τρίτον M. Wolf. [3] δευτέρου M. Wolf. [4] αὐτὸν omittit Wf. [5] ὑποδόντος M. Ben. [6] τοῦ ἐπαγγειλαμένου Ald. Wf. καὶ ἐπαγγειλαμένου Ben. [7] καλὸς ὁ cum H. Wolfio Wf. [8] ἅπαντα Ald. [9] οὐ περὶ αὐτῶν — περὶ τῶν αὐτῶν omittit Wf. [10] ὁ Λεωδάμας omittit Wf. [11] Λεωδάμαντι Ben. Χαβρίᾳ γρ. M. Ben. Ald. Wf. [12] δ' omittunt Ald. Ben. Wf. [13] τῷ Ald. Ben. Wf. [14] οὕτω M. Ben. [15] τοῦτο omittit Wf.

Καὶ πῶς ἂν δύναιτο κατηγορεῖν τοῦ μὴ κρινομένου] Quorsum ista? Idem.

Τῇ περιουσίᾳ] F. τὴν περιουσίαν. Idem. Et sic duo Wolfii dederunt.

Οὐ περὶ αὐτῶν οὖν οὗτοι ἐδικάζοντο] Quorsum ista? Wolf.

Καὶ μὴ λυμαίνεσθαι τοῦτο τοῖς πράγμασι] F. καὶ μὴ λυμαίνεσθαι τοῖς πράγμασι. Idem.

Τὸ ἴσως ἐρεῖ τριηραρχίας δείκνυσιν, ἢ ὅτι ὡς οὐκ ἔχων λέγειν προσποιεῖται, ἢ ὅτι ζητεῖ λαβεῖν δωρεὰν διὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως. ὁ δέ φησι, Κάλλιόν ἐστι τῆς εὐεργεσίας σε δωρεὰν αἰτεῖν ἢ στερίσκειν ταύτης τοὺς εὐεργέτας· ὕστερον μέντοι τιθεὶς τῇ τάξει ἀσθενέστερον πεποίηκεν.

— pen. ὡς ἔμοιγε δοκεῖ] Ὡμολόγητο γὰρ, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἠναντιώθη, ἵνα μὴ δόξῃ τῇ ἀληθείᾳ μάχεσθαι.

P. 510. 4. [1]ὃ δὲ δὴ μέγιστον ἁπάντων] * Ὁμοῦ λειπόντων προσηκόντων ἡ παραγραφή.

— antep. οὐκ ἐπὶ τούτοις τεθεὶς] Οἷον, ἀορίστως ἐτέθη καὶ οὐκ ἐπίτηδες ἐπὶ τούτοις· [2]ὦ γὰρ ᾔδει ἐσομένους αὐτούς.

— pen. ὥσπερ ἐργασία τις [3]ᾖ] Ἐργασία διὰ τὸ κέρδος.

— ibid. καὶ συκοφαντία] Ἀφορμὴ τοῦ κακῶς ποιεῖν ἄλλους.

P. 511. 2. τοῖς ὑπάρχουσιν νόμοις δεῖ πειθομένους] Εἰς τὸ ἄτοπον ἀπήγαγεν, ὅτι τοὺς [4]συνεργοῦντας νόμῳ πείθεσθαι καλὸν τοῖς ὑπάρχουσι, καὶ μὴ παραβαίνειν αὐτούς. [5]οὗτος ὁ νόμος ἐκέλευε, [6]μὴ δεύτερον συνδικεῖν. καὶ γὰρ ἅπαξ τοῦτο ποιήσας κωλύεται, ἵνα μὴ διὰ τὸ κέρδος ψεύδεσθαι [7]ἐπιχειρῶσιν· ὁ δὲ [8]τὸ μὴ χρῆναι συνδικεῖν δεύτερον, καθόλου ἔλαβε, καὶ οὕτως ἐκβάλλει. εἰ δέ τις ζητήσειε, πῶς τὸν νόμον ἐνταῦθα τέθεικε καὶ οὐκ ἐν τῇ ἐξετάσει τοῦ νομίμου; λέγομεν, ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα ἐξήτασεν ὡς νόμιμον. * ὅπου γὰρ ‡ [9]ἔδει ‡ τὸ νόμιμον κεφάλαιον, ἐξήτασται νόμῳ· ἐνταῦθα δὲ πρὸς τὸ διαβάλλειν μόνον, τοῦτον εἴληφεν. ἔστι γὰρ ἐπιλογικὰ ὅλα.

— antep. ἔστι γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντας μὲν τοὺς νόμους] * Περὶ τοῦ μέρους τῶν ἐπιλόγων λέγει, ὅπερ ἐστιν ἀπὸ τοῦ νομίμου. καὶ πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ὅτι Ἔθος [10]ὑμῶν ἐχόντων τιμᾶν τοὺς εὐεργέτας, οὗτος καὶ κολάζειν προστάττει· ἐν ᾧ καὶ ἄλλο ἐστὶν ἐπιχείρημα, ὅτι [11]Εὐεργετεῖν μὲν ἔξεστι κατὰ τοὺς νόμους, αἰτεῖν δὲ χάριν οὐκ ἔξεστι κατὰ τὸν Λεπτίνου νόμον. εἶτα τῷ ἀτόπῳ, Ἀλλὰ μνησθέντες τῶν καιρῶν παρ' [12]οὓς οἱ πεπονθότες εὖ. εἶτα τῷ ἀπὸ τοῦ μείζονος, ὅτι Νὴ Δία [13]τουτὶ τοιοῦτον ἐλπίζει πόρον. [14]καὶ γίγνεται κατὰ τὴν πηλικότητα· ἴδιον γὰρ ταύτης καὶ μειοῦν καὶ αὔξειν. ἀλλ' οὐκ ἔστι πόλεμος οὐδ' ὁ καιρὸς φοβερός. διόπερ οὐδὲ μεγίστων εὐεργετημάτων ἡ πόλις δεῖται. ἐν ᾧ τὸ κατὰ τὴν ἧτταν Λακεδαιμονίων τὴν ἐν Λεύκτροις καὶ τὸ κατὰ Διονύσιον παράδειγμα, ὅτι δεῖ ἀνθρώπους ὄντας προσδοκᾶν καὶ τὰ τοιαῦτα. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτων τῶν τόπων ἀντεξέτασιν πεποίηται, καὶ ἀντιπαράθεσιν τῶν συμβησομένων ἐξ ἑκατέρου νόμου· ἧς παραθέσεως ἡ ἀρχὴ, σκέψασθε παράλληλα καὶ λογίσασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς.

P. 512. antep. ἓν ἑκάστῳ τίμημα ὑπάρχει] Ἀντὶ τοῦ καταδίκη τοῖς κακουργοῦσι, μηδὲν πλέον. οἱ δὲ τὰς δωρεὰς αἰτοῦντες πλέον τῶν κακούργων κολάζονται. κἀκεῖ μὲν, ἐάν τις δικαίως ἀποκτείνῃ, ἐξέστω· ἐνταῦθα δὲ, κἂν δικαίως τις αἰτήσῃ, κολαζέσθω.

P. 513. 4. ἄτιμος ἔστω, φησὶ, καὶ ἡ οὐσία δημοσία ἔστω] Ὁ καὶ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἢ διαζευτικοῦ κεῖται, ἵνα ᾖ· [15]ἄτιμος, ἢ ἡ οὐσία.

— 5. εἶναι δὲ καὶ ἐνδείξεις καὶ ἀπαγωγὰς] Ἔνδειξις ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἀτίμων καὶ * [16]ἀρχόντων· ἀπαγωγὴ δὲ κατὰ τῶν κλεπτῶν.

— 9. οὐκοῦν τρία τιμήματα ταῦτα] Σοφίζεται, τὸ ἓν τρία ποιῶν.

‡ P. 514. 5. [1]χερνίβων] Εἴη ἂν ἀπὸ τῆς εὐθείας χέρνιψ· προπαροξυτόνως δὲ τοῖς ποιηταῖς κατὰ τὴν ἀναλογίαν καὶ ἐν χρήσει. χερνιπτομένους δὲ παρ' αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν, ἀντὶ τοῦ, νιπτομένους τὰς χεῖρας. ΑΛΛΩΣ. ‡ [17]Χέρνιβος, οὐ τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ [18]τοῦ ἀγγείου.

[1] hoc scholium omittit Wf. [2] οὐδεὶς Wf. [3] ᾖ] Κέρδος καὶ συκοφαντία cum H. Wolfio (qui tamen aliter interpretatur) Wf. [4] συνεροῦντας M. Ben. [5] τὸν νόμον αὐτοῖς] Οὗτος κ. τ. λ. Wf. [6] μὴ δ' ἕτερον Ald. [7] ἐπιχειρῇ Wf. [8] διὰ τοῦ χρῆναι συνδικεῖν, δεύτερον καθόλου Ald. Ben. [9] ἔδει omittit Wf. [10] ἡμῶν Ald. Ben. [11] ἀναιρεῖν Ald. Ben. Wf. [12] οὓς εὖ πεπονθότες πεποιήκατε· εἶτα Wf. [13] πόῤῥω τοῦ τι τοιοῦτον ἐλπίζειν ἐσμέν. καὶ Ben. [14] καὶ —— παρ' ὑμῖν αὐτοῖς omittit Wf. [15] ἄτιμος ἔστω, ἢ Wf. [16] ἀδικούντων Ald. Ben. Wf. [17] χερνίβων Ben. Wf. [18] τῶν ἀγγείων Ben.

Ὁμοῦ λειπόντων προσηκόντων ἡ παραγραφὴ] Quorsum ista? ἀφορμὴ τοῦ κακῶς ποιεῖν ἄλλους. Idem.

Συνεργοῦντας] F. συνεροῦντας. Idem.

Ὅπου γὰρ τὸ νόμιμον] Etiamsi legam οὐδὲ γὰρ, non video quid sibi velit. Idem.

Εἶτα τῷ ἀτόπῳ] Sunt verba quædam transposita, quæ sic videntur collocanda: εἶτα τῷ ἀτόπῳ· εἶτα τῷ ἀπὸ τοῦ μείζονος. καὶ γίγνεται κατὰ τὴν πηλικότητα. ἴδιον γὰρ ταύτης καὶ μειοῦν καὶ αὔξειν. Reliqua deleri possunt usque ad ἓν ἑκάστῳ τίμημα. Sunt enim alterius enarratoris verba, et pertinent ad paulo post sequentia, nec quicquam habent, quod non ibi quoque explicetur, et quidem copiosius. Idem.

Σκέψασθε παράλληλα] P. 519. v. 14.

— 10. εἶτα ἀποκτεῖναι μὲν δικαίως] Ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου κατ᾽ ἄμφω· καὶ ὅτι ἔθους ὄντος τοὺς εὐεργέτας τιμᾷν, οὗτος καὶ κολάζειν προστάττει, * καὶ ὅτι ἀναιρεῖν ἔξεστι κατὰ τοὺς νόμους [1] Λεπτίνου.

— 11. οὔτε δικαίως οὔθ᾽ ὁπωσοῦν] Τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ δικαίου δῆλον· τὸ δὲ οὔθ᾽ ὁπωσοῦν, ὡς ἐνίοτε * [2] θαῤῥῶν καὶ παρὰ τὸ δίκαιον διὰ τὸ συμφέρον αἰτοῦντος, ἀνάγκη δοῦναι διὰ τὸν κίνδυνον.

— 12. μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Δείξας τῇ παραθέσει τῶν δικαίων τὴν ἀτοπίαν τοῦ νόμου, [3] θαρσῶν ἀπαγορεύει λοιπόν. διὰ τοῦτο δὲ ἐγγὺς τοῦ μηδαμῶς τὸ ὄνομα κεῖται τῶν Ἀθηναίων, τῇ δόξῃ τῆς πόλεως ἐμφαίνων τοῦ πράγματος τὸ παράλογον.

— 13. [4] μὴ βούλεσθε δοκεῖν πλείω πεποιῆσθαι σπουδὴν] Ἵνα μὴ ἔχωσι καταφυγεῖν εἰς ἀνάγκην, τῇ βουλήσει τὴν ἐξουσίαν πεποίηται. [5] τῷ δὲ δοκεῖν [6] παρὰ τοῖς ἄλλοις πονηρὰν καθ᾽ αὑτῶν (φησὶ) κατασπείρετε δόξαν, πονηρὰ βουληθέντες.

— ult. ἀλλ᾽ ἀναμνησθέντες τῶν καιρῶν] Ἄλλο ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἴσου· εἶτα τὸ ἀπὸ τοῦ μείζονος προσέθηκε, κατὰ λόγον τῇ τάξει χρώμενος. ὁμοιοῖ γὰρ τοὺς εὐεργέτας, περὶ ὧν ὁ λόγος, Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι, συλλογιζόμενος οὕτως· Ὁ εὖ ποιῶν τὸ κοινὸν ἐν κινδύνοις, σώζει τὴν πόλιν καὶ τὴν δημοκρατίαν, ὡς οἱ τοὺς τυράννους διαφθείραντες. οὐδὲν οὖν ἀπεικὸς ἐξισοῦσθαι αὐτοῖς καὶ κατὰ τὰς τιμάς. ταῦτα δὲ γέγραπται ὑπὸ Διοφάντου ἐν [7] στήλῃ, εἴρηται δὲ ὑπὸ τοῦ ‡ [8] προτέρου ‡ ῥήτορος Φορμίωνος.

P. 515. pen. [4] οὐ γάρ [9] ἐστιν εὐορκεῖν] Ἀποφαίνεται, ἵνα μὴ μερισθῶσι τὴν γνώμην οἱ δικασταὶ, ὡς ἄρα ἐστὶν εὐορκεῖν κἂν ἕτερόν τι δράσωσιν.

P. 516. 1. οὐκ ἔνι τοῦτον ἔχειν καλῶς] Βουλόμενος αὐτοὺς τῷ ἀδήλῳ τοῦ μέλλοντος εἰς ἀγωνίαν καὶ ταραχὴν ἐμβαλεῖν, συνάγει τοὺς δύο χρόνους κατὰ τὸν νόμον, ἀρχὴν αὐτῷ τοῦ πράγματος ἐντεῦθεν ποιούμενος. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ νομίμου κεφαλαίου τὸ [10] νόημα. συντρέχει δὲ παρελθόντι δῆθεν, ἵνα μὴ δοκῶν ἄγαν φιλονεικεῖν ἔχῃ πειθομένους περὶ τοῦ μέλλοντος, λέγων, Μηδ᾽ ἂν τοιοῦτοί τινες γένωνται. δι᾽ ὧν γὰρ συνέδραμε, τῇ ἀρετῇ αὐτῶν τὰ πρεσβεῖα δεδωκὼς, διὰ τούτων ἀπαιτεῖ τοῖς τὰ ἴσα ἐπιδεικνυμένοις τὸ δίκαιον.

P. 517. 5. ὅτι, νὴ Δία, πόῤῥω τοῦ τι] Ἀλλ᾽ [11] ἐρεῖ, ὡς οὐκ ἔστι πόλεμος, οὐδὲ καιρὸς παρενοχλεῖ χαλεπὸς, οὐδὲ κίνδυνος· ὅθεν οὐ δεῖται τοιούτων εὐεργετῶν ἡ πόλις. βαρὺς ὁ λόγος· οὐ γὰρ εἶπε Πόῤῥω τοῦ τι παθεῖν ἐσμὲν, ἀλλὰ Τοῦ ἐλπίζειν, ἵνα ἔχῃ λῦσαι τοῖς παραδείγμασι.

— antep. καὶ εἴημέν γε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ηὔξατο μὲν διὰ τὸ μέγεθος, ὡς φιλόπολις· ἐμφαίνει δὲ ὅτι εὐχῆς οὐ νόμου δύναμις τὰ τῶν λογισμῶν ἐστί.

— pen. ἀλλὰ χρή γε ἀνθρώπους ὄντας] Μετὰ φιλοσοφίας τὰ ἐνθυμήματα καὶ ἀνθρωπίνων λογισμῶν, ὅταν αἰτοῦντες τὰ ἀγαθὰ καὶ περὶ τῶν ἐναντίων μὴ ἀπελπίζωμεν· [12] νεμεσᾷ γὰρ ὁ δαίμων, ὅταν διατεθῶμεν ‡ [13] οὕτως ‡ ὡς οὐδέποτε φαῦλον οὐδὲν [14] πεισόμενοι.

‡ — ult. [4] προσδοκᾷν] Διαφόρως τῷ προσδοκᾷν καὶ τῷ ἐλπίζειν χρῆται.

P. 518. 1. [4] πάντα ἀνθρώπινα] Τουτέστιν [15] ἀπελπίζειν, ὅτι τὰ ἀνθρώπινα εὐμετάβολα. ‡

— 2. οὐδὲ γὰρ ἂν Λακεδαιμόνιοί ποτε] Τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω ἔχει τὴν ἀναφορὰν, ἐν ᾧ ἔφη πόῤῥω τοῦ τι τοιοῦτον [16] ἐλπίζειν ἐσμὲν, ἵνα ἀποκρίνηται οὐδὲ γὰρ ἂν Λακεδαιμόνιοί ποτε ἤλπιζον εἰς τοιαῦτα πράγματ᾽ ἀφίξεσθαι, ἃ οὐχ ἥρμοττε διὰ τὴν εὔνοιαν τῆς πατρίδος, εὐθὺς ἀποκρίνασθαι [17] διὰ τὸ δύσφημον. τοιγαροῦν παρεμβαλὼν ἠθικῶς τὰ πρῶτα, τότε τὸ λυποῦν ἐπήγαγε λανθάνων· ἀναμιμνήσκει δὲ τῆς ἐν Λεύκτροις συμφορᾶς τῆς καθελούσης τὴν Σπάρτην καὶ τῶν κατὰ τοὺς Συρακουσίους· πανταχόθεν δὲ αὔξει καὶ τούτους, ἐπειδήπερ ἐπὶ Λακεδαιμονίων ὡς ὄντων γνωρίμων οὐκ [18] ἐδέετο. ἡ δὲ αὔξησις ἀπὸ πολλῶν· ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν φόρους ἀπὸ Καρχηδονίων, ἀπὸ τοῦ ἄρχειν τῶν περὶ αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ νικῆσαι συμμαχίᾳ τοὺς Ἀθηναίους. πρόσκειται δὲ καὶ τὸ δημοκρατούμενον, ἵνα τὸ ἀληθὲς τῆς μεταβολῆς καὶ τῆς τυραννίδος τὸ πταῖσμα ποιήσῃ σφοδρότερον. εἶτα ἐξάρας τὴν τῶν Συρακουσίων ἰσχὺν, τὸν κεκρατηκότα λίαν ἠλάττωσε, γραμματέα καὶ ὑπηρέτην προσειπὼν, ὀνόματα παρ᾽ Ἀθηναίοις ἀπεῤῥιμμένα. [19] τοιγάρτοι καὶ ὥς φασι προσέθηκεν, ἵν᾽ [20] ὑπολάβοι τις τῶν διηγησαμένων [21] ὑπάρξαι τὸ αἴτιον. εἴρηται δὲ ὑπό τινων, ὡς οἱ παρὰ τοῖς Συρακουσίοις γραμματεῖς σεμνοί τέ εἰσι καὶ ἔνδοξοι, καὶ οὐχ [1] ὡς οἱ παρ᾽ Ἀθηναίοις· ὅθεν τὸ ὑπηρέτης συνέζευξεν, ἵνα εἰς ἔννοιαν [2] τοῦ παρ᾽ αὐτοῖς γραμματέως ἀφίκωνται.

P. 519. 3. οὐδέ γε ὁ νῦν ὢν Διονύσιος ἤλπισεν] ‡ [3] Οὗτος ὁ Διονύσιος, ὁ Σικελίας τύραννος, υἱός ἐστι τοῦ πρώτου, καὶ ‡ δεύτερος. ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ Ἑρμοκράτους υἱὸς ἦν· Δίωνος δὲ ἀδελφὴν εἶχεν ὁ πρῶτος Διονύσιος γυναῖκα· οὐ μὴν ἐξ αὐτῆς ἦν ὁ δεύτερος Διονύσιος γεγονὼς, ἀλλ᾽ ἐξ ἑτέρας γυναικὸς Λοκρίδος. ἐπεβούλευσεν οὖν τῷ [4] Δίωνι, ὡς συμπράττοντι τοῖς [5] ἄλλοις, τοῖς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ παισί· καὶ δὴ ἔφυγεν ὁ Δίων, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ κακῶς ἔπασχεν ὑπὸ Διονυσίου. ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας ὁ Δίων ἀθρόως ἐπῆλθε λαθὼν [6] πλοίῳ στρογγύλῳ, φορτηγῷ δηλονότι. μακρὰ γὰρ τὰ πολεμικὰ ὀνομάζουσιν. ὅρα δὲ ὅσα πάλιν ἀντέθηκε, τριήρεις πολλὰς καὶ ξένους καὶ πόλεις κεκτημένον· ὥστε μηδὲ τοὺς Ἀθηναίους, εἰ καὶ πολλὰ πρὸς δύναμιν κέκτηνται, περὶ * τὴν ἀσφάλειαν [7] θαρσεῖν.

— 7. ἀλλ᾽ οἶμαι τὸ μέλλον ἄδηλον] Μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν παραδειγμάτων φόβον ἦλθεν ἐπὶ τὸ κοινὸν ἐνθύμημα λοιπὸν, ᾧ πάντες ἄνθρωποι δουλεύουσι· ὅθεν καὶ παραινεῖ φιλοσόφως μετριάζειν καὶ μὴ λέγειν ὡς Πόῤῥω τοῦ ἐλπίζειν ἐσμὲν τὰ κακά.

— 14. σκέψασθε παράλληλα] Ἀντεξέτασιν ποιεῖται καὶ ἀντιπαράθεσιν τῶν ἀποβησομένων ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἐάν τε λυθῇ ὁ νόμος, ἐάν τε κύριος γένηται· δεδωκὼς δὲ τὴν σκέψιν καὶ τὴν αἵρεσιν, ὅμως πάλιν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ διορίζεται, καὶ πρὸς τὸ χρήσιμον διοικεῖται ἃ βούλεται.

P. 520. 1. οἱ μὲν ἄξιοι] Οὐκ ἐπήγαγε τιμηθήσονται, ἀλλὰ τὰ δίκαια ἕξουσιν

— 2. εἰ δέ τίς ἐστιν ἀνάξιος] Ἐπειδὴ τοῦτο ἄνω καὶ κάτω προφέρει Λεπτίνης, οὐδ᾽ αὐτὸ ἀφῆκεν ἀδιόρθωτον. [8] τὸ δὲ ὡς ἔστω τοιοῦτόν ἐστιν· Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαί τινα εἶναι [9] ἀνάξιον, ἔστω δὲ διὰ τὸ φάσκειν τούτους, ἵνα μὴ πάντῃ λυπήσωμεν.

— 3. δίκην, ἣν ἂν ὑμῖν δοκῇ, δώσει] Ἔχει μετὰ τοῦ δικαίου καὶ θεραπείαν ὁ λόγος, τὸ ὑμῖν, μὴ τὸ Λεπτίνῃ, δοκοῦν κυροῦσθαι. τοῦτο δὲ ὁ ἡμέτερος ὑμῖν χαρίζεται νόμος ὁ παρεισφερόμενος.

— 4. ἡ δὲ πόλις πιστὴ] Πιστὴ, διὰ τὸ μὴ μεταβάλλεσθαι, δικαία, διὰ τὴν ἀντίδοσιν, ἀψευδὴς, διὰ τὸ μὴ ἠπατηκέναι τοὺς εὖ ποιήσαντας.

— 5. ἐὰν δὲ ἀποψηφίσησθε, ὃ μὴ ποιήσαιτε] Ἀπεύχεται γενέσθαι τὸ φαῦλον, ὃ διαβάλλει καὶ βλάπτει τὴν πόλιν· εἶτα τὸ ἄτοπον ἐν ὑπερβολῇ, οὐχ ὅπως γε, ‡ [10] ὡς ‡ ἄνω εἰρήκαμεν, οἱ ἀνάξιοι δίκας παρέξουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγαθοῖς συμφορῶν γενήσονται πρόξενοι. μετὰ ταῦτα μέγιστα ὀνείδη προσέσται τῇ πόλει καὶ φθόνου καὶ φαυλότητος.

— 7. [11] ἑτέροις] Ἤγουν τοῖς ἀξίοις. ‡

— 11. οὐκουν ἄξιον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Εἰς ὄψιν αὐτοῖς ἄγων ἀμφότερα λέγει, Τίς οὖν εὖ φρονῶν τάδε μὲν ἀφίησιν, αἱρεῖται δὲ τὰ χείρω;

— antep. ὧν τοῖς βελτίοσι πειθόμενοι] Δόντες (φησὶ) τοῖς βελτίοσι τὰ νικητήρια, καὶ μεθ᾽ ὑμῶν γενόμενοι, πάντα κομιεῖσθε τὰ συμφέροντα καὶ νῦν καὶ εἰς ὕστερον.

P. 521. 4. ὅπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτεῖν] Φιλονείκους αὐτοὺς πρὸς τὸ μὴ εἴκειν καθίστησιν· οὐ γὰρ ἀνέξονται βιασθῆναι.

— ibid. πολλὰ γὰρ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Θεραπεύει πρὸς τῷ τέλει τὸ δικαστήριον, μετάγων τὴν αἰτίαν τῶν ἁμαρτημάτων ἐπὶ τοὺς ῥήτορας· ‡ καὶ, ‡ ἵνα μὴ εὐάλωτοι δόξωσιν εἶναι, πολλὰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀπάτης εἰργάσατο, κραυγῆς καὶ βίας καὶ ἀναισχυντίας εἰπών.

— 7. ‡ ὃ μὴ πάθοιτε νῦν ‡] Κρατήσατε οὖν τούτων νῦν· οὐ γὰρ ἄξιον, Ἀθηναίους ὄντας ἐν τοῖς οὕτω φανεροῖς ἀπατᾶσθαι.

— 8. ἀλλ᾽ ἃ δίκαια ἐγνώκατε] Ὑφαρπάζει τὴν ψῆφον, ὡς ἤδη ἔχων αὐτὴν ἀπὸ τῆς διανοίας τῶν δικαστῶν· προσποιεῖται δὲ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν φροντίζειν, προσπαρεμβαλὼν τὸ εὔορκον.

— 10. θαυμάζω δ᾽ ἔγωγε εἰ τοῖς μὲν τὸ νόμισμα] Ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· εἰ γὰρ [12] ἐπὶ τῷ νομίσματι θάνατος ἡ ζημία, πῶς οὐ μισητέον πλέον τοὺς κίβδηλον τῆς πόλεως τὸ ἦθος [13] δεικνύντας; [14] νόμισμα δὲ τὸ ἀργύρι ν, ὃ ἄν τις (φησὶ) παραχαράξῃ, κολάζεται. καὶ τοῦτο [15] μὲν ποιεῖ καινὴν βλάβην, ‡ [16] οὐ μέντοι τὴν πολιτείαν βλάπτει, ‡ ὅμως δ᾽ οἱ παραχαράσσοντες τιμωροῦνται. νόμους δὲ τὸν παραχαράσσοντα οὐ τιμωρούμεθα; οὐκοῦν κολαζέσθω. ἐπεχείρησε γὰρ διαφθεῖραι διὰ τοῦ νόμου τὴν πολιτείαν.

[1] Δράκοντος Ben. [2] καιροῦ Ben. [3] θαῤῥῶν Wf.
[4] hoc scholium omittit Wf. [5] τὸ Ald. Ben. [6] περὶ Ald. Ben. παρὰ M. Ben.
[7] στύλῃ Ben. [8] προτέρου omittit Wf. [9] ἔνεστιν Ben.
[10] ἐννόημα M. Ben. [11] ἐρεῖς Ben. [12] νέμει Ald.
[13] οὕτως omittit Wf. [14] ποιήσομεν Ald. [15] δεῖ ἐλπίζειν M. Wolf.
[16] ἐλιπίζειν νῦν ἐσμὲν Wf. [17] διὰ omittit Ald. [18] ἐδεῖτο Wf.
[19] ὥς φασι] Τοῦτο προσέθηκεν κ. τ. λ. Wf.
[20] ἐλλάβοι τό τις Ald. ἐπιλαβοιτό τις Ben. [21] ὑπάρξῃ M. Ben.

[1] ὡς omittunt Ald. Ben. [2] τῶν παρ᾽ αὐτοῖς γραμματέων ἀφίκηται Wf.
[3] υἱός ἐστιν ὁ δεύτερος. Ald. Wolf. υἱός ἐστι τοῦ πρώτου. Wf.
[4] Διονυσίῳ Ald. Ben. [5] ἄλλοις, ἀλλ᾽ οὐ τοῖς ἀπὸ Ben.
[6] πλοίῳ στρογγύλῳ] Φορτηγῷ κ. τ. λ. Wf. [7] θαῤῥεῖν Wf.
[8] ὡς ἔστω] Τοιοῦτον κ. τ. λ. Wf. [9] ἄξιον Ald. [10] ὡς omittit Wf.
[11] hoc scholium omittit Wf.
[12] ἐπ᾽ ἐκείνῳ τῷ νομίσματι θάνατος Ald. ἐπίκειται τοῖς τὸ νόμισμα διαφθειροῦσι θάνατος Ben. [13] ἀποδεικνύντας Ben. [14] τὸ νόμισμα] Τὸ κ. τ. λ. Wf.
[15] μὲν οὐ ποιεῖ cum H. Wolfio Wf. [16] οὐ μ. τ. π. βλάπτει omittit Wf.

Ὡς ἐνίοτε θαῤῥῶν καὶ παρὰ τὸ δίκαιον] Quorsum τὸ θαῤῥῶν pertineat, non video. et quod sequitur, ἀνάγκη δοῦναι διὰ τὸν κίνδυνον. Wolf.

Νέμει γὰρ ὁ δαίμων] F. Νεμεσᾷ γὰρ, etc. Idem.

Ἵνα εἰς εὔνοιαν] F. ἵν᾽ εἰς ἔννοιαν τῶν παρ᾽ αὐτοῖς γραμματέων ἀφίκωνται. Idem.

Τῷ Διονυσίῳ] F. τῷ Δίωνι, Sc. ὁ Διονύσιος. Idem.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΜΕΙΔΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Vol. iii. p. 18. 1. ΤΗΝ μὲν ἀσέλγειαν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τὴν ὕβριν ᾗ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται Μειδίας, οὐδένα οὔθ᾽ ὑμῶν, οὔτε τῶν ἄλλων πολιτῶν ἀγνοεῖν οἴομαι] Τὸ προοίμιον ἐξ ὑπολήψεως ἐκ τοῦ κατηγόρου, [1] κατ᾽ αὐτοῦ [2] τὸ ἔγκλημα ἔχοντος. ἔνθα φησὶν Ἑρμογένης, ὅτι περὶ αὐτῶν ὑπολήψεις ἢ χρησταὶ συνίστανται ἢ πονηραί. κατηγοροῦντες οὖν τὰς φύσει προσούσας φαύλας βεβαιώσομεν, τὰς δὲ χρηστὰς διαλύσομεν. ἐνταῦθα οὖν ὁ ῥήτωρ τὰς φαύλας βεβαιοῖ, τῶν δὲ χρηστῶν οὐ μέμνηται. ὡς ὁμολογούμενον δὲ παρὰ πάντων θεὶς, ἀφῆκε τὴν κατασκευὴν ἀναγκαίως. οὐ γὰρ [3] ἀμφίσβολον, παθητικὸν δὲ τὸ προοίμιον ἀλγοῦντος ἐπὶ τῇ τοῦ Μειδίου ὕβρει. ζητήσειε δ᾽ ἄν τις, ὅπως δημοσίᾳ κρίνων αὐτὸν, ὕβρεως ἐμνημόνευσε; καὶ ῥητέον, ὅτι βούλεται πᾶσαν ὕβριν δημοσίαν ἐπιδεῖξαι, καὶ μάλιστα τὴν Μειδίου. εἰ γὰρ καθ᾽ ἕνα πάντας ὑβρίζει, ἐκ δὲ τῶν καθ᾽ ἕνα ἡ πόλις, δηλονότι δημοσίᾳ ἀδικεῖ. καταφορικῇ δὲ κέχρηται τῇ προτάσει διὰ τὴν ποιότητα τοῦ Μειδίου. πλούσιος γὰρ καὶ μεγαλόφρων. οἱ δὲ τοιοῦτοι μείζους εἰσὶ τῶν πολλῶν, καὶ ὡς τυραννικοὶ διαβέβληνται. διὸ δὴ καὶ εἶπεν, ὅτι πάντας ὑβρίζει, τὸ τῶν τυράννων ἴδιον αὐτοῦ κατηγορῶν. εἰσφέροντες δέ τινες ἡμῖν καινὸν ὄνομα, λέγουσιν ὅτι τὴν ἀσέλγειαν ἐνταῦθα ἔλαβεν ἐπὶ τῆς αἰσχρουργίας. φαμὲν δὲ καὶ ἡμεῖς ὅτι ἀσελγὴς λέγεται ὁ μὴ μετέχων μήτε δικαιοσύνης μήτε ἀρετῆς. Σέλγη γάρ ἐστι μία πόλις τῆς [4] Παμφιλίας, ἐν ᾗ πάντες δίκαιοι ἦσαν καὶ ἀρετῆς ἀνάμεστοι. ἀσελγὴς οὖν ὁ μὴ μετέχων τῆς Σέλγης.

— 3. ἐγὼ δὲ ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος] Ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως. ἐπειδὴ δὲ διαβάλλων εἰς δεινότητα αὐτὸν ὁ Μειδίας ἔλεγεν, ‡ ὅτι ‡ οὐδὲν πέπονθε δεινὸν, ἀλλὰ τῇ τέχνῃ θαῤῥῶν ἐπαίρει τὰ πράγματα καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖ. διὰ τοῦτο ἐπιείκειαν καὶ μετριότητα ὑποκρίνεται, λέγων, Ὃ καὶ ὑμῶν ἕκαστος ἂν ἐποίησεν ὑβρισθεὶς, τοῦτο κἀγὼ νῦν ἐποίησα ὁ νομιζόμενος ῥήτωρ.

— 5. τοῦτο καὶ αὐτὸς ἐποίησα] [5] Ἐκεῖνον μὲν τυραννικόν· ἑαυτὸν δὲ ὡς ἕνα τῶν πολλῶν [6] ὄντα ἐπιδεικνύμενος.

— ibid. καὶ [7] προὐβαλόμην ἀδικεῖν τουτονὶ περὶ τὴν ἑορτὴν] Ἀντὶ τοῦ εἰσήγαγον. ἔδειξε δὲ ἐκ τούτου, τίνος κρίνει τὸν Μειδίαν. οὐ γὰρ εἶπεν ἀσεβεῖν, ἀλλ᾽ ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. τοῦτο [8] δὲ δημόσιον· προβολὴ γάρ ἐστιν ὄνομα δίκης, κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων.

— 6. οὐ μόνον πληγὰς] Ἐντεῦθέν ἐστιν ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου μέρους τῆς προτάσεως. Διὰ μὲν γὰρ τοῦ λέγειν τοῖς Διονυσίοις συνάπτει τὸ δημόσιον· καὶ τὸ βίαια δὲ παθὼν παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν οὕτως ἔχει. συνῆπται γὰρ πάλιν ἀμφότερα καὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ δημόσιον. δόξειε δ᾽ ἂν ὡς ἔλαττον προτιθέναι [9] τὸ τῶν πληγῶν. ἔχει δ᾽ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ διὰ τῆς τοιαύτης συνθέσεως ἀντιπίπτον ὑποτέμνεται, καὶ προλύει τὸ συγγνωμονικὸν, ὅτι δι᾽ ὀργὴν ἔπληξα. εἰ γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαια καὶ πρὸ τῆς ἑορτῆς πεποίηκε, πρόδηλον ὅτι οὐ δι᾽ ὀργὴν, ἀλλ᾽ ἐκ προνοίας.

— 8. ἐπειδὴ δὲ καλῶς καὶ τὰ δίκαια ποιῶν] Ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως. σχεδὸν δὲ ὥςπερ ἀσύστατον καὶ μονομερῆ τὸν λόγον ἀπεργάζεται. εἰ γὰρ φθάνει προκατεγνωσμένος ὑπὸ παντὸς τοῦ δήμου, πρόδηλον ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἀπολογίαν. δεῖ δὲ τὸν κατήγορον, κἂν μὴ οὕτως ἔχῃ τὰ πράγματα, πειρᾶσθαι μονομερῆ τὸν λόγον ποιεῖν, ἵνα οἱ δικασταὶ ὡς ἐφ᾽ ὁμολογουμένοις καταψηφίσωνται.

— 9. ὁ δῆμος ἅπας] Κἀνταῦθα πάλιν ἀντίθεσιν προλέλυκεν. φησὶ γὰρ ὁ Μειδίας, ὅτι χορευταὶ καὶ ξένοι καὶ τοιοῦτοί τινες αὐτοῦ κατεχειροτόνησαν. ὁ δὲ προλαβὼν φησιν, ὅτι

[1] καὶ M. Ben. [2] τοῦτο Ben. [3] ἀμφίβολον Ald. Ben. ἠμφίβαλον M. Ben.
[4] Παμφυλίας Ald. Ben. [5] ἐκεῖνο Ald.
[6] ἄξιον Ald. Ben. omittit Par. a. [7] προὐλαβόμην Ald. Ben.
[8] δὲ omittit Ald. [9] τὸ omittunt Ald. Ben.

ΤΟΥΤΟ δημόσιον] F. τοῦτο δὲ δημόσιον ἀδίκημα. Wolf.

ὁ δῆμος ἅπας, καὶ δείκνυσιν οὐ μόνον τὸν δῆμον ἀλλὰ καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτοῦ κατεγνωκότας. εἰ γὰρ μέρος οἱ δικασταὶ τοῦ δήμου, πρόδηλον ὅτι κἀκεῖνοι συγκατέγνωσαν.

— 10. καὶ σφόδρα] Ἵνα δόξῃ κατεγνωκέναι ὁ δῆμος, καὶ σφόδρα μετ᾽ ἐπιτάσεως εἶπε, καὶ ὅτι οὐ δεινότητι τῇ ἐμῇ παραχθεὶς, ἐφ᾽ οἷς ἠδικημένῳ μοι ‡ προσέθηκεν. ‡

— ibid. Ὥςτε πάντα ποιοῦντος τούτου] Σφόδρα βιαίως, οὐ μόνον δικαστὰς καὶ δῆμον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἑαυτοῦ κατεγνωκότα πεποίηκεν. εἰ γὰρ καὶ ἱκέτευεν, πρόδηλον ὅτι κατέγνωκεν ἑαυτοῦ· τὸ γὰρ ἱκετεύειν τῶν ἑαλωκότων.

— 11. καί τινων ἄλλων ὑπὲρ αὐτοῦ] Προδιαβάλλει τοὺς μάρτυρας τοῦ Μειδίου, ὡς καὶ αὐτοὺς συγκατεγνωκότας. προϊὼν γάρ φησιν Εὐκτήμων ὁ κονιορτὸς, καὶ τοιαύτη τίς ἐστι περὶ αὐτῶν μαρτύρων συνεστῶσα ἑταιρία. πῶς [1] οὖν δύνανται τἀληθῆ μαρτυρεῖν οἱ μετ᾽ αὐτοῦ συνικετεύοντες;

— ibid. οὐκ ἐπείσθη] Ἐπαινεῖ τὸν δῆμον, ὡς πάντων καταφρονήσαντα ἕνεκα τῶν δικαίων. ὑφορᾶται δὲ τοὺς δικαστὰς, [2] μὴ χρήμασι πεισθέντες καταχαρίσωνται τὸν ἀγῶνα τῷ Μειδίᾳ. μὴ λέγων οὖν φανερῶς θεραπεύει τὸ λυποῦν· Εἰ δὲ ὁ δῆμος [3] οὐ προσήκατο τὰς ὑποσχέσεις, οὐδ᾽ εἰς τὸν [4] πλοῦτον ἀπέβλεψεν, οὐδὲ ταῖς φανεραῖς ὑποσχέσεσιν ἡττήθη, πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς οὐκ ὀφείλετε κρύφα γεγενημέναις; τίνες δὲ ἦσαν αἱ πρὸς τὸν δῆμον ὑποσχέσεις; ἡμεῖς εἰσοίσομεν, [5] ἡμεῖς τριηραρχήσομεν. ὅτι δὲ ψευδεῖς αἱ ὑποσχέσεις, προϊών φησιν, Ἐμὲ [6] οἴεσθε ὑμῖν εἰσοίσειν, ὑμᾶς δὲ [7] νεμεῖσθαι.

— pen. ἀλλὰ μιᾷ γνώμῃ] Οὐδεὶς διεσφάλη τοῦ πρέποντος, οὐδεὶς ἠγνόησε τὸ εἰκός· τότε πρῶτον ὁ πᾶς δῆμος μιᾶς ἐγένετο γνώμης, ἵν᾽ ἕκαστος καταψηφίσηται τοῦ Μειδίου, φοβούμενος ἢ [8] αἰσχυνόμενος τἀναντία τοῖς ἄλλοις γνῶναι.

— ult. πολλοί μοι προσιόντες, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] Ἀπίθανον ἔδοξε τὸ νόημα, ὅτι καὶ οἱ δικασταὶ [9] παρώξυνον εἰς τὴν κατηγορίαν, εἰ μὴ προλαβὼν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ πάντας ἦν δείξας ὑβρισμένους.

P. 19. 3. ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ] Ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως. τὸ ἀπίθανον δὲ τῆς προτάσεως ὅρκῳ διέλυσε· καὶ, ἵνα μή τισιν ἐπίορκος δόξῃ, τὸ στοχαστικὸν προσέθηκεν.

— 5. ὃν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο] Ἄντικρυς διὰ τούτων αἰνίττεται τὸν τύραννον. εἰ γὰρ ἐν δημοκρατίᾳ ζῶν οὐκ ἔστι καθεκτὸς, τί ἄλλο ἢ τύραννος ὁ τοιοῦτος; προσθεὶς δὲ τὸ ἰδιωτικὸν [10] τὸ καθ᾽ ἑαυτὸν, ὅτι δεινὰ πέπονθεν, ἐπήγαγε τὸ δημόσιον, ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων [11] ἠβούλεσθε δίκην λαβεῖν.

— 7. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων] Οὐ δεύτερον τοῦτο προοίμιον, ὥς τινες ᾠήθησαν, ἀλλὰ συμπέρασμα τῶν κειμένων ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ προοιμίου. εἰσαγωγὴ γάρ ἐστιν Ἀθήνησιν ἀρχὴ τῶν τὰ ἐγκλήματα εἰσαγόντων· ἐντεῦθεν [12] τοίνυν ἐστὶ τὸ συμπέρασμα τοῦ προοιμίου, ἐν ᾧ ἐστὶ καὶ ἡ προσοχή. ἔχει δὲ κατασκευῆς δύναμιν τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ προοιμίου. δύο γάρ εἰσιν ἐν τῷ λόγῳ προκατασκευαί· μία μὲν, ὥςτε μὴ ἰδιωτικὸν νομισθῆναι τὸν ἀγῶνα, ἣν διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν νόμων κατεσκεύασεν· ἑτέρα δὲ, ὥςτε μὴ πεισθέντας τοὺς δικαστὰς προδοῦναι τὸν ἀγῶνα. τούτων γὰρ ὁπότερον ἂν συμβῇ, οἴχεται τὰ τῆς κατηγορίας τῷ ῥήτορι· καὶ διὰ τοῦτο μακρότερον δοκεῖ γεγενῆσθαι τὸ προοίμιον, ὥςτε τὴν ἐπιθυμίαν τὴν κατὰ τὰ χρήματα τῶν δικαστῶν ἐξελεῖν.

— ibid. ὅσα μὲν οὖν] Τουτέστιν ἐπείσθην ὑμῖν ‡ καὶ ‡ κατηγορῶν πάντα δεῖξαι τετηρημένα. οὐ προὔδωκα τὴν κατηγορίαν δι᾽ ὑμᾶς οὐδὲ χρήμασιν ἐπείσθην· μὴ τοίνυν μηδ᾽ ὑμεῖς. καὶ τὸ μὲν ἀκόλουθον τοῦτο ἦν· ὁ δὲ ἀπεσιώπησεν ὑπὲρ τοῦ προδήλως ἐξελέγχειν τοὺς δικαστάς. φιλονεικοτέρους γὰρ ἂν αὐτοὺς κατέστησεν.

— 9. ἐπειδή τις εἰσάγει] Μετὰ γὰρ τὸ ἀποκληρωθῆναι τὸ δικαστήριον, ἐδίδοντο τοῖς θεσμοθέταις αἱ γραφαί. κἀκεῖνοι ἠρώτων λοιπὸν, Βούλει κατηγορεῖν ἢ μάρτυρας ἔχεις εἰς τὰς ἀποδείξεις ἑτοίμους; καὶ εἰ συνέφησεν, οὕτως ἤδη λοιπὸν εἰσήγετο. τοῦτό ἐστι τὸ ἐπειδή τις εἰσάγει. ἄρχοντες δὲ ἦσαν οἱ ἐν ἑκάστῳ δικαστηρίῳ τὰς κρίσεις εἰσάγοντες.

— ibid. πολλὰ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Πόῤῥωθεν ἀποτρέπει τοῦ λήμματος τοὺς δικαστάς. εἰ γὰρ ἐγὼ πολλὰ λαμβάνων οὐκ ἐδεξάμην, πῶς ὑμεῖς ὀλίγα; πρόδηλον ‡ γὰρ, ‡ ὅτι ἑνὶ μὲν διδοὺς καὶ αὐτῷ τῷ πεπονθότι πολλὰ ἠδύνατο δοῦναι, τοῖς δὲ δικασταῖς πολλοῖς οὖσιν οὐκ ἠδύνατο πολλὰ ὑποσχέσθαι. κἀμοὶ μὲν ἐξὸν ἦν λαβεῖν, ὑμῖν δὲ ὑπισχνεῖται μόνον· κἀγὼ μὲν ὁ πεπονθὼς δι᾽ ὑμᾶς οὐκ ἔλαβον, ὑμεῖς δὲ οἱ μηδέν τι πεπονθότες κατ᾽ ἐμοῦ λήψεσθε;

— antep. πολλὰς δὲ δεήσεις] Οὐ πρὸς τὰς δεήσεις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀπειλὰς κυρίως τὸ ὑπομεῖναι. σώζεται δὲ κατὰ φύσιν ἡ τάξις. πρῶτον γάρ τις ἱκετεύει· εἶτα μὴ τυχὼν, χρῆται ταῖς ἀπειλαῖς.

— pen. ἃ δ᾽ ἐν ὑμῖν [13] μετὰ ταῦτά ἐστιν ὑπόλοιπα] Τὸ λοιπὸν ἀπεσιώπησε μὴ βουλόμενος φανερῶς ἐγκαλέσαι τοῖς δικασταῖς· καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἑξῆς ἀκαταλλήλως ἀπήγγειλεν, ἵνα μηδεὶς ἀπαιτήσῃ τὸ ἀκόλουθον. τὴν γὰρ τάξιν ἐνήλλαξε, καὶ φησὶν ὅσῳ πλείοσιν ἠνώχληκε· ἔθος δὲ ἔχει ὁ ῥήτωρ ὀχλήσεις καλεῖν τὰς γινομένας τοῖς δικασταῖς ἀξιώσεις. ἔστιν

[1] οὖν omittunt Ald. Ben. [2] μὴ omittit Ald.
[3] οὐ omittit Ald. [4] δῆμον Ald. Ben. πλοῦτον M. Ben.
[5] ἡμεῖς omittunt Ald. Ben. [6] οἴεσθαι Ald. [7] νομεῖσθαι Ald.
[8] αἰσχ. ἢ τἀναντία Ald. [9] παρωξύνοντο Ald. Ben. παρώξυνον M. Ben.
[10] τῷ Ald. Ben. τὸ M. Ben. [11] εἰ βούλεσθε Ald.
[12] τοίνυν ἐντεῦθεν M. Ben. [13] κατὰ Ben.

οὖν ἀπηρτημένος ὁ λόγος· ἠκολούθησε γὰρ οὕτως ἂν ὁ νοῦς, Ὅσῳ δὲ πλείοσιν οὗτος ἠνώχλησε, τοσούτῳ μᾶλλον [1] προσδοκᾷ [2] λήψεσθαι τὴν ψῆφον· οἱ γὰρ ἀναισχυντοῦντες ἐν ταῖς [3] παρακλήσεσιν, οὐχ ἡδέως αὐτὰς ποιοῦνται τοῖς ὑπομένουσιν. ἐπέτεινε δὲ καὶ ἐμήκυνε τὸ προοίμιον ὁ ῥήτωρ, ἐπισυνάγων τὰ νοήματα, διὰ τὸ θυμικὸν περιγράφειν αὐτὰς οὐκ ἰσχύσας, ἵνα τῇ ῥύμῃ τοῦ πάθους ἀκολουθήσας ὁ λόγος, ἀπορήσῃ ποίαν [4] τελευτὴν ποιήσεται.

P. 20. 3. οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην] Πληρώσας τὴν προκατασκευὴν ἐν προοιμίῳ, διπλοῦν ἐπήγαγε συμπέρασμα· τὸ μὲν εἰς τὴν πρώτην πρότασιν, ὅτι Πάντας ὑβρίζει Μειδίας, καὶ οὐ χρὴ συγχωρῆσαι ὥςτε καὶ τὸ λοιπὸν ἀδεῶς ὑβρίζειν· τὸ δὲ εἰς τὴν προκατασκευὴν, τουτέστιν, ὅτι Μὴ ἐναντία ποιήσητε χρήματα λαβόντες οἷς πρότερον ἠξιοῦτε. καὶ ἐτελεύτησεν αὐτῷ τὸ συμπέρασμα εἰς τελικὸν κεφάλαιον τὸ συμφέρον. διὰ τοῦτο ± γὰρ ± φαμὲν συγγένειαν ἔχειν τὰ προοίμια πρὸς τοὺς ἐπιλόγους, διότι συμπληροῦνται κἀκεῖνοι τελικοῖς κεφαλαίοις. τὸ μὲν πρῶτον προοίμιον τοῦ πραγματικοῦ πλεῖστον μετέχον, ἔλαττον εἶχε τὸ παθητικόν· ἐν δὲ τούτῳ πλέον βούλεται κινῆσαι τὸ πάθος, ἵνα πανταχόθεν τὸν δικαστὴν χειρώσηται. εἰς τελικὸν δὲ κεφάλαιον κατέληξε τὸ συμπέρασμα τῆς πρώτης προτάσεως.

— 7. εἰ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες] Ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον προοίμιον. ἔστι δὲ καὶ ἡ πρότασις αὐτοῦ διμερὴς, καὶ τίκτεται ἐντεῦθεν ἡμῖν ἀπορία, ὅτι πῶς ἐνταῦθα λέγει, Εἰ ἦν παραπρεσβείας ὁ ἀγὼν, οὐκ ἂν ἐδεόμην. καὶ πῶς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, παραπρεσβείας ὑπάρχοντος τοῦ ἀγῶνος, δεῖται; καὶ φαμὲν, ὅτι αὐτὸς ἐπιλύεται, λέγων, ὅτι Δέομαι ὑμῶν μετ' [5] εὐνοίας ἀκοῦσαι. φοβηθεὶς δὲ μὴ σοφίζεσθαι δόξῃ, κατηγορῶν μὲν, ἱκετεύων δὲ ὡς οἱ φεύγοντες, ἐθεράπευσε τὸ λυποῦν ἐκ τῆς τοῦ προοιμίου προτάσεως, Εἰ μὲν ἐπ' ἄλλοις ἔκρινον, οὐκ ἂν ἐδεήθην. καὶ εἶπε δημοσίων ἀδικημάτων ὀνόματα, παρανόμων καὶ παραπρεσβείας, ἐξισάζων τὴν ὕβριν τοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. βούλεται οὖν καὶ ὡς κατήγορος κατατρέχειν, καὶ ἐλεεῖσθαι ὡς φεύγων, καὶ ἅμα δεῖξαι ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ἀγὼν ὁμολογουμένως ἐστὶ δημόσιος.

— 9. νομίζων τῷ μὲν κατηγόρῳ] Ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου μέρους· θέλων δὲ σώζειν τὸ ἀξίωμα, δεικνύει ὡς οὐδέ ποτ' ἂν ἐδεήθην κατηγορῶν, εἰ μὴ νῦν ἐν τῷ τῶν φευγόντων σχήματι καθειστήκειν. τὸ γὰρ τυπτηθέντα μὴ λαβεῖν δίκην ἔοικε τῷ ἡττᾶσθαι. ζητήσειε δ' ἄν τις, πῶς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου καίτοι κατηγορῶν φησὶ Δεήσομαι πάντων ὑμῶν; ῥητέον οὖν, ὅτι διαφοραὶ δεήσεών εἰσιν. ἐκεῖ μὲν γὰρ καὶ δέησις σεμνὴ καὶ φρόνημα ἔχουσα· ἐνταῦθα δὲ ταπεινότητα ἔχει ἡ δέησις. φησὶ γὰρ, δέομαι δὲ ὑμῶν καὶ ἱκετεύω, καὶ ὥςπερ ἡττημένος τὸν ἀγῶνα, ± οὕτω ± πυνθάνεται.

— 12. καὶ διὰ τοῦτο τῆς φυλῆς] Ἀνθ' ἑαυτοῦ τὴν φυλὴν ὠνόμασεν, ἐπισείων αὐτῷ [6] πολεμίους πολλοὺς καὶ ὁλόκληρον τὴν φυλήν. καλῶς δὲ καὶ τὸ ἀδίκως· οὐ γὰρ ἁπλῶς εἶπεν ἀφῃρέθη ἡ φυλὴ, ἀλλ' ἀδίκως ὁ πολέμιος ἔχει τὸ * [7] ἆθλον.

— antep. εἰ γὰρ οἷόν τε] Ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ δευτέρου μέρους. συνῆψε, φησὶ, Μειδίας τῇ κακίᾳ τὰ ἄμικτα, κατήγορον ἀποφήνας τὸν φεύγοντα.

— ult. ἐστί τις συμφορὰ] Τῇ παραθέσει τῶν ἄλλων ἔστι συμφορά. Εἰ οἱ κρινόμενοι (φησὶν) ἐν συμφοραῖς ὄντες ἱκετεύουσι, κἀγὼ ὁ ὑβρισμένος, εἰ μὴ λάβοιμι δίκας, ἐν συμφορᾷ ἔσομαι· εἰκότως ἄρα δεήσομαι.

— ibid. δέομαι οὖν ὑμῶν ἁπάντων] Διῳκήσατο ἱκανῶς τὸ δεῖν ἱκετεύειν· ἐντεῦθεν δὲ τὸ συμπέρασμα τοῦ δευτέρου προοιμίου. ὅπερ προοίμιον εἴληπται αὐτῷ ἐκ συστάσεως τοῦ οἰκείου προσώπου ἐν διορισμῷ· διορίζει γὰρ ἐν ποίοις ἐγκλήμασι δεῖ δεῖσθαι τὸν κατήγορον, καὶ ἐν ποίοις οὐ δεῖ.

P. 21. 6. ὕβρισμαι μὲν ἐγὼ] Ἐκ τεττάρων ὅρων βιάζεται δημόσιον δεικνύναι τὸ γεγονός. πρῶτον μὲν, ὅτι Πᾶσα ὕβρις καὶ ἐν ὁποίῳ δήποτε καιρῷ δημόσιόν ἐστι· ± καὶ ± τοῦτο δείκνυσιν ἐνὶ μὲν διὰ τοῦ εἰπεῖν Τὰς μὲν γραφὰς ἔδωκε παντὶ τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημα ἐποίησε δημόσιον ὅλον. [8] δεύτερον δὲ, ὅτι Πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γιγνόμενα, κἂν εἰς ἰδιώτην ᾖ, δημόσιά ἐστι. τρίτου, [9] ὅτι Τὰ εἰς χορηγὸν γιγνόμενα, καὶ πολλῷ πλέον. τετάρτου, ὅτι Οὐ δι' ἐμὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντας τοὺς ἄλλους ὅσους ὕβρισεν, ἄξιός ἐστιν ὡς ὑβριστὴς καὶ τυραννικὸς δημοσίᾳ κολασθῆναι. πρῶτον οὖν ἀποδείκνυσιν, ὅτι Πᾶσα ὕβρις ἀδίκημα δημόσιόν ἐστι, καὶ φησίν·

— 9. εἴ τις οὖν ὑμῶν] Ἐντεῦθεν ἡ προκατασκευὴ, ἔνθα τίθησι τοὺς δύο νόμους, δεικνύων ὅτι δημόσιόν ἐστι τὸ ἀδίκημα. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι τοῦτο δοκεῖ μὲν συνηρτῆσθαι τῷ

[1] προσδοκῶ Ald. Ben. [2] λήψεται Ald. [3] παρακλίσεσιν Ald. [4] τελετὴν Ben. [5] εὐνοίας ὑμῖν ἀκοῦσαι Ald. εὐνοίας ἡμῶν ἀκοῦσαι Ben. [6] πολέμους Ald. Ben. πολεμίους M. Ben. [7] δίκαιον Ald. Ben. [8] δευτέρου Ald. Ben. [9] ὅτι omittunt Ald. Ben.

Τελικοῖς κεφαλαίοις] Videntur subjicienda verba auctoris, ut cohæreat oratio: εἰ μὲν οὖν, ὦ ἀ. Ἀ. IDEM.

Τοῦ πραγματικοῦ] Initio dixi, non unum hujus nominis esse usum. Nam in Prolegomenis videtur τὸ πραγματικὸν opponere τῷ ἠθικῷ, et uti ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ: hic τὸ πραγματικὸν fortassis ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνήκοντος ponit. IDEM.

Μετ' εὐνοίας ὑμῖν] F. ἐμοῦ, vel ὑμῶν, vel, omisso pronomine, μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι. IDEM.

Ἔχει τὸ δίκαιον] Non placet, neque etiam τὸ ἔπαθλον aut βραβεῖον. IDEM.

προοιμίῳ· τὸ δὲ ἀληθὲς, ὥςπερ προοίμιόν ἐστι τῆς κατασκευῆς τῆς μελλούσης. ἐντεῦθεν γὰρ προβιβάζει περὶ τοῦ χρῆναι τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ πάντα δημόσια νομίζειν, καὶ οὐ τῶν ἰδίων τινὸς ἕνεκα γίνεσθαι, τουτέστιν, ὅτι Πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστιν.

— 11. ἐνθυμηθεὶς νῦν] Καὶ τοῦτο τοῦ πρώτου ὅρου καὶ ὥςπερ κοινοῦ τοῦ πράγματος· πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ δημοσίαν εἶναι πᾶσαν ὕβριν κατασκευαστικά ἐστι.

— 15. ἀναγνώσεται] Ἐντεῦθεν καθαρῶς εἰς αὐτὴν τὴν κατασκευὴν ἐμβέβηκεν, ἥ τις ἐστὶν ± ὁ ± δεύτερος ὅρος, ὅτι Πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γινόμενα δημόσιά ἐστιν. καὶ ἀναγινώσκει τοὺς νόμους, δι' ὧν τοῦτο κατασκευάζεται.

— ult. τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν] Ἐφοβήθη μὴ λέγων ἃ πέπονθεν, ὑπόνοιάν τινα ἐμβάλλῃ τοῖς ἀκούουσιν. ὅθεν ἀνέγνω πρὸ τῆς διηγήσεως τοὺς νόμους, [1] ὅπερ ἔφαμεν, κατορθῶν. ἐδεδοίκει γὰρ, μὴ ἰδιωτικὸς ὁ ἀγὼν γένηται ἐκ τῆς καταστάσεως ἰδιωτικὰ πράγματα ἐχούσης. καὶ διὰ τοῦτο πρὶν εἰπεῖν ἃ πέπονθε, προὔλαβε τὸν δικαστὴν τῇ ἀναγνώσει τῶν νόμων, ἵνα κἂν ὕβρεις λέγῃ κἂν πληγὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς δημοσίων ἀκούωσιν, ἀποδειχθέντος τοῦ πάντα τὰ ἐν ἑορτῇ γιγνόμενα δημόσια εἶναι. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος νόμος τοιοῦτος, ὅτι Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐγίγνετο ἐκκλησία ἐν Διονύσου, καὶ [2] ἐξητάζετο ὁ ἄρχων περὶ ὧν διῴκηκε καὶ περὶ ὧν ἠδίκησέ τις καὶ παρηνόμησεν.

P. 22. 4. ὁ μὲν νόμος οὗτός ἐστιν] Ἐκ τούτου τοῦ νόμου συλλογίζεσθαι βούλεται περὶ τῶν [3] κατὰ τὴν ἑορτήν. πόθεν [4] οὖν; ὅτι ἡ προβολὴ δημόσιον ἐκ τῶν ἑξῆς δείκνυσιν.

— pen. ἐν Διονύσου μετὰ τὰ Πάνδια] Ἐν Διονύσου μὲν ἐν τῷ θεάτρῳ· συνῆπτο [5] γὰρ τῷ θεάτρῳ τὸ τέμενος. Πάνδια δὲ οἱ μὲν Διὸς ἑορτὴν ἐνόμισαν· οἱ δὲ Πανδίαν τὴν Σελήνην νομίζουσιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ [6] πάντοτε ἰέναι. τὸν μὲν γὰρ ἥλιον ἐν ἡμέρᾳ μόνῃ θεωρεῖν ἔξεστι· τὴν δὲ σελήνην καὶ ἡμέρας καὶ νύκτωρ. ἦγον οὖν καὶ τῆς Σελήνης ἑορτὴν μετὰ τὰ Διονύσια· ἐπειδὴ Διονύσου ἀδελφὴ ἡ Σελήνη, εἴπερ τὸν Διόνυσον καὶ Ἀπόλλωνα καὶ ἥλιον καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ ± καὶ ± παῖδα Σελήνης τὸν Διόνυσον.

— ibid. ἐν δὲ ταύτῃ ἐπειδὰν χρηματίσωσιν οἱ πρόεδροι] Πρόεδροι ἐκαλοῦντο οἱ πεμπόμενοι ἐκ τῆ βουλῇ παρὰ τῆς πρυτανευούσης φυλῆς. οὗτοι δὲ πάλιν ἐπέμποντο παρὰ τῆς βουλῆς, εἰς τὸν δῆμον, ± καὶ ± προκαθεζόμενοι ἐν τῷ θεάτρῳ —διὸ καὶ πρόεδροι ἐκλήθησαν—, ἠρώτων τὸν δῆμον, εἰ δοκεῖ αὐτοῖς ἐπισκέψασθαι περὶ τῶν κατὰ τὴν ἑορτήν; οἱ δὲ ἦρον τὰς χεῖρας.

— ult. περὶ ὧν διῴκηκεν ὁ ἄρχων] Ἐδίδου γὰρ λόγον, εἰ τὸ ἄγαλμα ἀλώβητον ἔσωσεν, εἰ τῶν ἄλλων μηδέν τι ἐνέλιπε χρηματίζων.

P. 23. 1. καὶ περὶ ὧν ἄν τις] Προσθεὶς ἄρχοντας καὶ προέδρους, συνῆψε καὶ τὰς ὕβρεις τὰς ἐν τῇ ἑορτῇ. δῆλον γὰρ ὅτι ἐν τῷ ἑνὶ νόμῳ [7] οὐ τὸ μὲν δημόσιον, τὸ δὲ ἰδιωτικόν. ὥςτε ἐκ τούτου συλλογίζεται τὸ καὶ τὰς ὕβρεις δημοσίας εἶναι, εἴπερ καὶ [8] τὰ περὶ τὸν ἄρχοντα [9] δημόσια.

— 2. καλῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Συναγωνίζεται τῷ νόμῳ, διὰ τῶν ἐπαίνων συστῆσαι βουλόμενος, * καὶ περὶ τῶν τοὺς ὑπερημέρους εἰσπραττόντων, ὥςπερ κἀπὶ τῶν ἰδιωτῶν, εἰ γένοιντό τινες ὑπερήμεροι, ὅτι δίδωσιν τὴν ἀσφάλειαν ὁ νόμος.

— 6. βούλομαι τοίνυν] Δεύτερον ἀναγινώσκει νόμον, ἀντιπίπτον ὑποτεμνόμενος· ἐπειδὴ γὰρ ἀπέδειξεν, ὅτι πάντα τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν δημόσιά ἐστιν, ἀντέπιπτεν αὐτῷ· Ἀλλ' οὐ τά γε περὶ τοὺς ἰδιώτας γιγνόμενα, ἀλλ' εἴ τις ἢ χορηγὸν εἴρξειεν, ἢ αὐλητὴν ἀπελάσειεν ἢ κωμῳδὸν, ἢ τὸν δῆμον τῆς θέας κωλύσειεν; βουλόμενος ἀποδεῖξαι καὶ τὰ περὶ τοὺς ἰδιώτας ἐν τῇ ἑορτῇ δημόσια ὄντα, τὸν δεύτερον ἀναγινώσκει νόμον.

P. 24. 6. ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] Συνέλαβε τὸ νόημα ἐν τῷ προτέρῳ νόμῳ, ἵνα δείξῃ κοινωνίαν τῷ προτέρῳ νόμῳ πρὸς τὸν δεύτερον. τοῦ νόμου δὲ τοῦ δευτέρου ὄντος τοιούτου, ὅτι μηδὲ τοὺς ὑπερημέρους ἀπαιτεῖσθαι [10] ἔξεστιν ἐν τῇ ἑορτῇ, οὓς * ἀπαιτεῖν καὶ χειρὶ μᾶλλον [11] ἐκέλευεν ὁ νόμος, ἀγωνίζεται ἐκ τοῦ ἐλάττονος, λέγων, ὅτι Εἰ τοὺς ὑπερημέρους ὁ νόμος κελεύει μὴ ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ ἑορτῇ χειρὶ, πόσῳ γε μᾶλλον κελεύει μὴ τοὺς ἀναιτίους βιάζεσθαι; ἔστι γὰρ ὅλον ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τὸ ἐπιχείρημα, ἔκ τε προσώπου καὶ πράγματος εἰλημμένον· προσώπου μὲν χορηγὸς πρὸς ὑπερήμερον, πράγματος δὲ ὕβρεως καὶ χρημάτων.

— ult. οὐ γὰρ ὅπως] Τὸ μὲν μὴ κείμενον ἐν τῷ νόμῳ συνήγαγεν ὡς ὁμολογούμενον, τὸ δὲ γεγραμμένον ὡς παρακολούθημα ἔλαβε. τὸ μὲν γὰρ περὶ τοῦ σώματος οὐ γέγραπται, περὶ δὲ τῶν ὑπερημέρων μόνον. ὁ δὲ ἐκεῖνο μὲν ὡς ὁμολογούμενον ἔλαβεν, ὅτι οὐ τοῦτο μόνον ἔδοξεν ἡμῖν δεινὸν, τὸ μὴ ὑβρίζεσθαί τινα εἰς τὸ σῶμα· περὶ δὲ τῶν ὑπερημέρων ὡς προσθη-

[1] ὥςπερ γρ. M. Ben. [2] ἐξήταζεν γρ. M. Ben. [3] μετὰ Ald. Ben. κατὰ γρ. M. Ben. [4] οὖν ὅτι Ald. Ben. [5] γὰρ ἐν τῷ Ald. Ben. [6] πάντοσε M. Ben. [7] καὶ Ald. et sic quoque Wolf. qui tamen καὶ omitti vult. [8] τὰ omittunt Ald. Ben. [9] δημοσίας Ald. Ben. omittit Par. a. [10] ἔξεστιν omittunt Ald. Ben. [11] ἐκώλυεν γρ. M. Ben.

Περὶ τῶν μετὰ τὴν ἑορτὴν] F. κατὰ. Sed πόθεν οὖν, quorsum? Si scriptum esset: περὶ τῶν κατὰ τὴν ἑορτήν. IDEM.

Ὅτι δὲ ἡ προβολὴ etc.] Sensus aliquis elici posset. Nisi forte placeat, πόθεν οὖν; S. συλλογίζεται, interrogative legi. IDEM.

κην, ἀλλ' ἤδη ταῦτα ἐκωλύσατε ὅσα καὶ κατὰ δίκην γίνεται.

P. 25. 3. ἀλλὰ καὶ τὰ δίκῃ] Τῶν νενικηκότων ἐν τῇ κρίσει δηλονότι, ταῦτα γίνεται τῶν ἡττηθέντων ἐν καιρῷ τῆς ἑορτῆς. συνήγαγε δὲ ἐξ ἀποδείξεως τοῦ προτέρου νόμου, ὅτι καὶ τὰ περὶ τοὺς ἰδιώτας δημόσιά ἐστι.

‡ — 4. γιγνόμενα] Χρήματα δηλονότι. ‡

— 5. ὑμεῖς μὲν τοίνυν] Μέλλον ἀναγινώσκειν τὸν νόμον ὑπέσχετο δεῖξαι τήν τε τῶν ἄλλων εὐλάβειαν καὶ τὸ Μειδίου θράσος. ὅπερ οὖν ὑπέσχετο, νῦν ἀποδείκνυσι.

— 10. βούλομαι δὲ ἕκαστον] Προκατασκευαστικὸν μὲν τὸ νόημα, εἰσβολὴ δὲ εἰς τὴν προβολήν. πληρώσας δὲ τὴν προκατασκευὴν ἐν ᾗ πάντα τὰ γινόμενα περὶ τὴν ἑορτὴν, κἂν εἰς ἰδιώτην ᾖ, δημόσια ἀπέδειξε, μεταβαίνει λοιπὸν ἐπ' αὐτὴν τὴν κατάστασιν. οὐκ ἔτι γὰρ ὡς [1]ἰδιωτικῶν ἀκούσονται τῶν πραγμάτων. κέχρηται οὖν προοιμίῳ προκατασκευαστικῷ· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπαγγελίαν τινὲς καλοῦσι. διὸ σύνοψιν ποιεῖται τῶν λεχθησομένων ἐν τῇ καταστάσει.

— 15. ἐπειδὴ γὰρ οὐ κατεστηκότος] Ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου μέρους τῆς προβολῆς. φασὶ γάρ τινες τοῦτο μὴ εἶναι διήγησιν, διὰ τὸ προειδέναι τὸν δῆμον τὰ γεγενημένα, καὶ διὰ τὸ ἐν ὅρῳ μὴ χρῆναι διηγεῖσθαι, ἀλλὰ προβάλλεσθαι. ῥητέον οὖν ὅτι Οὐ πάντες ᾔδεσαν τὰ γεγενημένα, ὥςπερ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις φησίν· ὡς οὐ παρῆν ὁ δῆμος, ἀλλὰ χορευταὶ καὶ ξένοι καὶ τοιοῦτοί τινες ἦσαν. ὥςτε ἀναγκαῖον ἦν διηγήσασθαι. καὶ οὐ διηγήσασθαι βούλεται μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐξῆσαι τὴν ἑαυτοῦ φιλοτιμίαν ἐν τῇ καταστάσει. ‡ ἔτι ‡ πρὸς τούτοις, [2]ὅτι ἐν ὅρῳ ταὐτόν ἐστι προβολὴ καὶ κατάστασις. ἤδη δὲ καὶ ὅρου δύναμιν ἡ κατάστασις ἔχει. προβαλλόμεθα γὰρ ἐφ' οἷς πεπόνθαμεν λέγοντες δὲ ταῦτα, τὴν διήγησιν πληροῦμεν. ὅτε δὲ πρὸς τὸ ἡμῖν χρήσιμον διηγούμεθα, ὅρον περαίνομεν. ἡμῶν γὰρ διὰ τῆς καταστάσεως εἰσαγόντων ὡς δημόσιον, εὐθὺς ὁ ἀντίδικος ὑπολαμβάνων ὡς ἰδιωτικὸν ὁρίζεται. οὐκοῦν ὅρου δύναμιν ἔχει ἡ κατάστασις. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν συνεστραμμένως καὶ δι' ὀλίγων ὁριζόμεθα ἀγωνιστικῶς, ἐν δὲ τῇ καταστάσει πλατέως καὶ ἧττον ἀγωνιστικῶς. διὰ τί δὲ ὁριστικὴν δύναμιν ἔχουσα, προβολὴ κέκληται; ὅτι ἐπάναγκες ἦν δύο ἀνθορισμοὺς ἐμπίπτειν, εἴπερ ὅρος τις ἡ κατάστασις ἐκαλεῖτο. ἡμῶν γὰρ ὁριζομένων ἐν τῇ κακαστάσει πλατέως, ὁ ἀνθοριζόμενος πρὸς ἐκεῖνον δύο ἐποίει ἀνθορισμούς. ἵν' οὖν μὴ δύο ἀνθορισμοὺς ὀνομάζωμεν, τὸν μὲν πλατὺν ὅρον προβολὴν ἐκαλέσαμεν καταστάσει κείμενον, τὸν δὲ στενὸν μετὰ τὴν προβολήν· τὸν μὲν παρὰ τοῦ φεύγοντος ὅρον, τὸν δὲ παρὰ τοῦ διώκοντος, ἀνθορισμόν. ἔτι πρὸς τούτοις, ἐπειδὴ πολλὰ καὶ ψευδῆ καὶ αἰσχρὰ καὶ ἐπηρείας καὶ χλευασμοὺς ἐβούλετο κατειπεῖν τοῦ Μειδίου, ταῦτα δὲ ἐν μὲν τοῖς ἀγῶσιν λέγειν οὐκ ἐξῆν διὰ τὸ μικρὰ εἶναι καὶ τοὺς ἐλέγχους ἀπαιτεῖσθαι, ἐν δὲ τῇ καταστάσει τὰς μὲν ἀποδείξεις ἧττον ἔμελλε προσάγειν, λέγων δὲ διαβάλλειν καὶ παροξύνειν τοὺς δικαστὰς ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο καταστάσει ἐχρήσατο· καὶ [3]τοῖς φανεροῖς καὶ μεγάλοις τὰ μικρὰ καὶ ἀσθενῆ συνέπλεξεν, ἵνα δι' ἐκείνων καὶ ταῦτα αὐξήσῃ τε ὁμοῦ καὶ πιστὰ καταστήσῃ. μικτὴν [4]δ' ἔφαμεν εἶναι τὴν κατάστασιν ἔκ τε δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν πραγμάτων, ἔτι δὲ καὶ αὐξήσεως. καὶ τὸ μὲν πλεῖστον αὐτῆς ἐστι πραγματικὸν, τὸ δὲ παθητικὸν, τὸ δὲ καταφορικόν· καὶ τὸ σύμπαν ὅλος ὁ λόγος τοιαύτην ἔχει τὴν μίξιν. πραγματικὸν μὲν, ἐν οἷς περί τε τῶν εἰς ἑαυτὸν γεγενημένων καὶ τοῦ δημόσιον εἶναι τὸ ἔγκλημα διαλαμβάνει· παθητικὸν δὲ, ἐν οἷς αὔξει τὴν ὕβριν· καταφορικὸν δὲ, ἐν οἷς εἰς τὸ πρόσωπον ἀποτείνεται τοῦ Μειδίου. ἀπὸ τοῦ δημοσίου δὲ τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο, χορηγὸν ὀνομάσας.

— ibid. τῇ Πανδιονίδι φυλῇ] Δέκατον [5]μέρος φυλὴ τῆς πόλεως.

— 16. τρίτον ἔτος τουτὶ] [6]Πῶς τριῶν ἐτῶν ἑξῆς οὐ παρασχούσης τῆς φυλῆς τὸν λειτουργὸν, ἵνα γένηται πλείων ἡ αὔξησις, ἢ πρὸ τριῶν τούτων ἐτῶν, ὡς καὶ ἐν Φιλιππικοῖς, Φίλιππος ἐν Θρᾴκῃ τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος. οὐ γὰρ δυνατὸν ἐφεξῆς λαβεῖν τὸν χρόνον· τὴν φιλοτιμίαν δὲ ηὔξησεν, ὅτι διὰ τριῶν ἐτῶν μόνος αὐτὸς ἐκ τῆς φυλῆς ἐπέδωκε.

— ibid. παρούσης δὲ τῆς ἐκκλησίας] Πάντα δημόσια τὰ ὀνόματα, [7]ἐκκλησία, ἄρχων, ἐπικλήρωσις [8]αὐλητῶν εἰς τὴν ἑορτήν. οὐκοῦν ἐκ τούτων ὡς περὶ δημοσίων τῶν καθ' [9]ἑαυτὸν ἤδη [10]προδιαλέγεται.

— 18. λόγων καὶ λοιδορίας γινομένης] Ἐκ τῶν ἐναντίων ἡ αὔξησις. ἔστι γὰρ μέγιστος τόπος αὐξήσεως, τὸ τὴν προϋπάρχουσαν ἢ [11]εὐπορίαν ἢ ταλαιπωρίαν ἢ πολεμίων ἰσχὺν αὔξειν, ἵνα μεγίστη φανῇ τῷ λῦσαι τὰς τοιαύτας ἀπορίας καὶ κρατῆσαι τῆς δυνάμεως τῶν ἐναντίων.

[1] ἰδιωτικοῖς Ald. [2] ὅτι omittit Ben. [3] ταῖς φανεραῖς καὶ μεγάλαις Ald. Ben. [4] δ' omittunt Ald. Ben. [5] μέρος ἡ φυλὴ Ald. Ben. [6] Ἢ ὡς τριῶν Ben. [7] ἐκκλησίας ἄρχων, Ald. [8] , αὐλὴ τῶν Ald. [9] ἑαυτῶν Ald. Ben. [10] προσδιαλέγεται Ald. Ben. [11] ἀπορίαν M. Ben.

Δύο ἐποίει] F. ἐπάγει ἀνθορισμούς. Idem.

Τὸν μὲν παρὰ τοῦ φεύγοντος] F. τοῦ διώκοντος. Videtur enim ὅρος esse accusatoris, cujus priores partes sunt. et, τὸν δὲ παρὰ τοῦ φεύγοντος ἀνθορισμόν. Idem.

Πολλὰ καὶ ψευδῆ] Fit quidem hoc plerumque, ut accusatores etiam per mendacia Reum eversum velint. Hoc enim est κατηγορικῶς λέγειν. Sed hic fortasse legendum, πολλὰ καὶ δεινά. Idem.

— ibid. καὶ κατηγοροῦντος] Οὐκοῦν στάσις καὶ θόρυβος ἦν. ἐγὼ δὲ τὸν θόρυβον ἔλυσα διὰ τῆς ὑποσχέσεως.

— 20. παρελθὼν ὑπεσχόμην ἐγὼ] Πόλεμος ἦν τῶν ἐπιμελητῶν κατὰ τοῦ ἄρχοντος. ὁ ἄρχων τοῖς ἐπιμεληταῖς ἐπῆγε τὴν μέμψιν. ἐπιεικῶς δὲ τὸ ὑπεσχόμην εἴρηκε διὰ τὸ ἐπαχθὲν πρῶτος αἱρεῖσθαι τὸν αὐλητὴν ἔλαχον. διὰ γὰρ τούτου τὴν πρὸς αὐτὸν [1]τῆς τύχης εὐμένειαν ἔδειξεν, ἵνα πιστὸν καταστήσῃ, ὅτι διὰ Μειδίαν ἡττήθη τὸν ἀγῶνα οὐ διὰ τὴν τύχην.

P. 26. 1. καὶ τὸ συμβὰν ἀπὸ τῆς τύχης] Ἡ τύχη τῇ γνώμῃ συνέδραμε. δέδωκε τὴν ψῆφον, ἀποδεξαμένη τὸν τρόπον.

— 2. καὶ θόρυβον καὶ κρότον τοιοῦτον] * ‡ Τὸν ‡ εἰς αὐτὸν [2]ηὔξησεν, ἵνα μὴ Μειδίας δι' ὀργὴν δόξῃ ταῦτα πεποιηκέναι, ἀλλὰ φθονήσας ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις τοῖς εἰς τὸν ἐχθρὸν γινομένοις. ταχέως δὲ τὸν κρότον ἐπενεγκὼν ἔδειξε ποῖον εἴρηκε θόρυβον, τὸ δὲ ὡς ἂν ἐπαινοῦντες ἐπισφραγιζόμενος λέγει.

— 3. Μειδίας δὲ οὑτοσὶ μόνος τῶν πάντων] Ἠναντιοῦτο, φησὶ, καὶ τῇ τύχῃ καὶ τῇ πόλει. ἡ μὲν γὰρ ἐδωρεῖτο τὸν κλῆρον· ὑμεῖς δὲ ἐθαυμάσατε· Μειδίας δὲ ἐδυσφόρει καὶ ἀηδίζετο.

— 4. ὡς ἔοικεν] Ὡς φαίνεται, φησὶν, ἀφ' ὧν πεποίηκεν.

— 5. ἐπηρεάζων μοι συνεχῶς] Οὐκοῦν ἐκ προνοίας καὶ [3]οὐ δι' ὀργὴν πεποίηκε. τὸ δὲ καὶ μικρὰ καὶ μείζω ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια.

— 7. ὅσα μὲν οὖν τοὺς χορευτὰς] Ἔθος ἦν τοὺς τῷ Διονύσῳ χορεύοντας μὴ στρατεύεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον. ὁ τοίνυν Μειδίας ἠνάγκαζεν αὐτοὺς ἐξιέναι, καὶ οὐκ εἴα τῆς στρατείας ἀφίεσθαι. εἴσηκται δὲ κατὰ [4]παράλειψιν, ἐπειδήπερ οὐκ ἔχει πολλὴν τὴν ἰσχύν. τετραχῇ δὲ διεῖλε τὰ ἐγκλήματα· καὶ πρῶτον μὲν τὰ σαθρότερα προέταξεν, εἶτα τὰ ἰσχυρότερα, καὶ τρίτον τὰ σαθρὰ πάλιν, καὶ τέταρτον τὰ ἰσχυρά. δεῖ γὰρ, εἰ μὲν πλείω εἴη τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ σαθρὰ, ἄρχεσθαι μὲν ἀπὸ τῶν σαθροτέρων, τελευτᾷν δὲ εἰς τὰ ἰσχυρότερα. ἔστιν οὖν καὶ νῦν τὰ πρῶτα σαθρά. τί γὰρ μέγα ἔγκλημα, εἰ τοὺς χορευτὰς ἐκώλυσεν ἀφεθῆναι, καὶ ταῦτα ἵππαρχος ὤν; καὶ, εἰ τῶν Διονυσίων ἐπιμελητὴς ἐβούλετο καταστῆναι;

— 10. οὐ γὰρ ἀγνοῶ τοῦτο] Γνοὺς ὅτι μικρῶν ἐμνημόνευσε, πρῶτον μὲν τῷ κατὰ [4]παράλειψιν σχήματι κέχρηται· ἔπειτα καὶ ἰσχὺν αὐτοῖς διὰ τῶν ἑξῆς προσέθηκεν, εἰπὼν, ὅτι Πάσχων ἐγὼ ὁμοίως ἐπὶ τούτοις ἠγανάκτουν ὥςπερ ἐπὶ τοῖς δεινοτάτοις.

P. 27. 1. καὶ οὐδ' ἂν ἐπεχείρησα] Μεταβέβηκεν ἐπ' αὐτὸ τὸ ἰσχυρότατον τὸ κατὰ τὴν ἐσθῆτα· καὶ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐξήσει κέχρηται, προσεχέστερον τὸν δικαστὴν ποιῶν· ἄπιστα γὰρ, φησὶν, ἔδοξε τὰ λεχθησόμενα, εἰ μὴ τότε παραχρῆμα ἐξηλέγχθη.

— 3. τὴν γὰρ ἐσθῆτα τὴν ἱερὰν] Τὸ ἰδιωτικὸν δημόσιον ἐποίησε τῇ προσθήκῃ τῆς ἱερᾶς. ἐντεῦθεν δὲ ἡ τῆς προβολῆς αὔξησις. ποιεῖ δὲ αὐτὴν ἱερὰν [5]ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ [6]φοροῦντος. τὸ δὲ [7]τέως ἂν χρησθῇ ἢ φορεῖται ἢ τρίβεται.

— ibid. ἱερὰν γὰρ ἔγωγε] Τὸ ἀντιπίπτον ἔλυσεν. ἱερὰν λέγεις ἣν φορεῖς σύ; μὴ γὰρ ἱερεὺς εἶ. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς πανηγύρεως καὶ τοῦ καιροῦ τὸ ἱερὰν εἶναι κατεσκεύασεν. εἶτα, ἐπειδὴ σοφισματώδης ὁ λόγος, προσέθηκε τοὺς στεφάνους, ὥςπερ συμμαχίᾳ χρώμενος· μᾶλλον γὰρ τὸ κατὰ τοὺς στεφάνους ὥςπερ δημόσιον, ἐπειδὴ καὶ ὁ χορὸς ὁ ᾄδων αὐτοὺς περιέκειτο.

— 7. νύκτωρ ἐλθὼν] Ἀρκέσθητι ταῖς ἡμέραις εἰς ἐπιβουλὴν, ὦ Μειδία. σπένδου τῷ πολέμῳ τὴν νύκτα, καθ' ἣν καὶ οἱ τῇ φύσει πολέμιοι ἡσυχίαν ἀσπάζονται· πολλὴν ἔχει καὶ τοῖς πολεμίοις ἡ νὺξ τὴν τιμὴν, ἀνακωχὴν δίδωσιν αὐτῇ λαὶ ὁ δοκῶν δυσμενέστατος· σὺ δέ μοι ποιεῖς ἐν ἑορτῇ νυκτομαχίαν παράλογον.

— 8. οὐ μέντοι πᾶσάν γε] Τοῦτο εἶπεν, ἵνα κακίσῃ μὲν τὴν γνώμην, ἐπαινέσῃ δὲ τὴν τύχην τὴν ἐμποδίσασαν. τάχα δὲ τὸν χρυσοχόον ὁ [8]Διόνυσος ἐξανέστησεν, ἵνα [9]ληφθῇ.

— 11. οὐκ ἀπέχρησε δὲ αὐτῷ τοῦτο] Πάλιν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου μετῆλθεν ἐπὶ τὸ σαθρότερον, τό τε διαφθεῖραι τὸν χοροδιδάσκαλον καὶ τὸν ἄρχοντα καὶ τὸ στασιάσαι πρὸς αὐτὸν τοὺς χορηγοὺς καὶ τὰς ἄλλας ἐπηρείας. ταῦτα γὰρ καὶ μικρὰ πρὸς κρίσιν καὶ ἄλλως ἀνέλπιστα· τούτων γὰρ ὁ Μειδίας ὁμολογήσει οὐδέν.

— 13. καὶ εἰ μὴ Τηλεφάνης] Ἵνα μὴ ὑποπτεύσῃ τις, ὅτι μισθὸν προσδοκῶν πλείονα δέξασθαι Τηλεφάνης μάτην τὸν διδάσκαλον διαβέβληκε, τούτου χάριν ἐπαινεῖ τὸν τρόπον, βέλτιστον αὐτὸν ἀποκαλῶν καὶ εὔνουν περὶ αὐτόν· καὶ, ἵνα λύσῃ τὸ ἀντιπίπτον, ὅτι οὐ διὰ φιλονεικίαν ὁ αὐλητὴς ἐξέβαλε τὸν χοροδιδάσκαλον, ἵνα μόνος δόξῃ εὐδοκιμεῖν. [10]οὕτω γοῦν καὶ τὸν χορὸν αὐτὸς ἐδίδαξεν, ἀπελάσας τὸν ἄνθρωπον. φησὶν οὖν ὁ ῥήτωρ ὅτι καὶ βέλτιστος ἦν Τηλεφάνης [11]καὶ εὔνους καὶ περὶ ἐμέ. οὐκ ἂν οὖν διὰ τὴν ἰδίαν φιλονεικίαν [12]ἐπιβουλεύειν ἠθέλησεν. εἴπερ ᾔδει μὴ [13]διεφθάρθαι τὸν ἄνθρωπον.

— 16. οὐδ' ἂν ἠγωνισάμεθα] Καλῶς οὐκ

[1] τῆς τύχης omittit Ald. τὸν δῆμον Ben. [2] αὐτὸν ἔπαινον ηὔξησεν M. Ben. [3] οὐ omittit Ald. [4] παράληψιν Ald. Ben. [5] ὑπὸ Ald. [6] φρονοῦντος Ald. [7] ἕως M. Ben. [8] Διονύσιος Ben. [9] λειφθῇ M. Ben. [10] οὗτος M. Ben. [11] καὶ omittit Ben. [12] ἀπελαύνειν γρ. M. Ben. [13] διέφθαρμαι Ald. διεφθαρμένον Ben.

Εἰς αὐτὸν ηὔξησεν] Requiro aliud. Idem.

ἐπὶ τοῦ χοροῦ μόνον εἶπεν ἠγωνίσατο, ἀλλὰ πληθυντικῶς καὶ ἑαυτὸν καὶ πᾶσαν περιέλαβε τὴν φυλήν.

— ult. ὥστε τὸν ἐστεφανωμένον] Ὁ γὰρ τὰ πλεῖστα διοικῶν τῆς ἑορτῆς ὁ ἄρχων ἦν. ὥστε καὶ πολλὰ βλάπτειν ἠδύνατο, εἴπερ διαφθαρεὶς * κατασκευάζειν ἠβουλήθη.

P. 28. 1. τοὺς χορηγοὺς συνῆγεν ἐπ' ἐμὲ] Ἀντὶ τοῦ ἄκοντας αὐτοὺς ἠρέθιζεν, οὐ βουλομένους παρώξυνεν, ἵνα μὴ δοκοῖεν [1] διὰ τὸ βούλεσθαι νικᾶν προσφιλονεικεῖν αὐτῷ. τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης συμβαῖνον, τοῦτο εἰς τὸν Μειδίαν ἀνήνεγκεν. οἱ γὰρ ἄλλοι χορηγοὶ φιλονεικοῦντες περὶ τῆς νίκης στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους. φησὶν οὖν, ὅτι Μειδίας αὐτοὺς ἀνέπεισεν ὥστε μοι πολεμεῖν. εἶτα ἡ κατασκευή.

— ibid. βοῶν, ἀπειλῶν] Εἰ γὰρ ἐκείνων πρός με διαμαχομένων οὗτος ἐβόα καὶ ἠπείλει μοι, πρόδηλος ἦν αὐτὸς ἐνάγων τοὺς χορηγούς.

— 2. ὀμνύουσι] Τουτέστιν ἐδίδασκεν οὕτως ὀμνύειν, ὥστε σοφίσασθαι τὸν ὅρκον, ἵνα [2] μου κατασπουδάσαιεν.

— ibid. τὰ παρασκήνια φράττων] Τουτέστιν, ἀποφράττων τὰς ἐπὶ τῆς σκηνῆς εἰσόδους, ἵνα ὁ χορὸς ἀναγκάζηται περιϊέναι διὰ τῆς ἔξωθεν εἰσόδου, καὶ οὕτω βραδύνοντος ἐκείνου [3] συμβαίνῃ καταγελᾶσθαι τὸν Δημοσθένην. τὸ δὲ προσηλῶν, ἢ τοὺς ἥλους ἐντιθεὶς, ἵνα ἀσφαλῶς αἱ θύραι * ἐκκλείωνται, καὶ μὴ ἐξῇ κατὰ καιρὸν εἰσελθεῖν, ἀφ' οὗ τὸ γελᾶσθαι καὶ αἰτιαθῆναι συμβέβηκεν, ἢ ὅτι τοὺς ἥλους κατακρούων καὶ τύπτων, ἐξακούεσθαι τὸν χορὸν ᾄδοντα οὐ συνεχώρουν.

— 3. ἰδιώτης ὢν τὰ δημόσια] Καίτοι Διονυσίων ἦν ἐπιμελητής. ἀλλ' ἐπειδὴ [4] αὐτὸν προὐβάλλετο εἰς τὴν χειροτονίαν, διὰ τοῦτο ἰδιώτην φησὶν αὐτὸν εἶναι.

— 5. καὶ τούτων ὅσα γε] Ἄτοπον ἡγεῖται τῶν μικρῶν τούτων μάρτυρας παρέχεσθαι. διὰ τοῦτο οὖν, ὡς αὐτοῦ τοῦ δήμου θεασαμένου καὶ μαρτυροῦντος, ἐπήγαγεν ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες.

— 9. προσδιαφθείρας] Ἀπὸ τοῦ σαθροῦ πάλιν ἐπ' αὐτὸ τὸ κύριον καὶ τελευταῖον ἐχώρησε, τουτέστι, τὰς πληγάς. διότι καὶ μείζονά εἰσι τῶν ἑτέρων· καὶ ἄλλως ὁμολογεῖται παρὰ τοῦ φεύγοντος.

— 10. τῶν ἀγωνιστῶν ἀνδρῶν] Ἐκ πάσης ἡλικίας ἠγωνίζοντο χοροὶ τῷ Διονύσῳ. διότι καὶ πᾶν σχῆμα αὐτῷ περιτιθέασι· καὶ γὰρ παῖδα καὶ πρεσβύτην καὶ ἄνδρα γράφουσιν αὐτόν. ἀλλαχοῦ οὖν εἶπε, χορηγοῦντα παισὶ Διονύσια. διὸ Δημοσθένης [5] ἀνδρῶν [6] χορηγὸς ὢν ἠγωνίσατο, ὡς προϊών φησιν, ἐγὼ δὲ αὐληταῖς ἀνδράσιν.

— antep. ἐμοῦ μὲν ὕβρισεν εἰς τὸ σῶμα] Οὐκ εἶπε πληγὰς ἔδωκέ μοι καὶ κονδύλους, ἵνα μὴ ταπεινότητα ἑαυτοῦ κατηγορήσῃ.

P. 29. 3. ταῦτά ἐστιν] Ἐπειδὴ [7] δεῖ μητέρα τῶν ἀγώνων εἶναι τὴν κατάστασιν, μέλλει δὲ προϊὼν καὶ περὶ τοῦ φόνου λέγειν τοῦ κατὰ Ἀρίσταρχον καὶ [8] περὶ λειποταξίου καὶ περὶ ὧν εἰς ἄλλους πολλοὺς πεποίηκε, διὰ τοῦτο προλέγει καὶ περὶ τούτων ἐν τῇ καταστάσει.

— 15. ὑμεῖς ἐστὲ κληρονόμοι] Τρόπον τινὰ διάδοχοι.

— 21. λέγε μοι τὴν τοῦ χρυσοχόου] * Ἕως μὲν γὰρ ἦν καὶ τῶν λεγομένων ἐν τῇ καταστάσει παρέχειν μαρτυρίαν, ἵνα μὴ δοκῇ ψιλὰς ἁπλῶς ἀφηγήσεις ποιεῖσθαι. συνεπέρανε δὲ τὴν κατάστασιν.

P. 30. 9. πολλὰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες] Ἐθρασύνατο θαρσήσας ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ χρυσοχόου. συναρπάζει δὲ διὰ ταύτης τοὺς δικαστὰς ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀληθῆ κατηγορῶν.

— 13. αὐτοὶ γὰρ οἱ πεπονθότες] Ἀντέπιπτε, διὸ [9] ὑπερτέμνεται, Ὅλην περιήεις τὴν πόλιν, Δημόσθενες, πολυπραγμονῶν διετέλεις Τίς ἄρα παρὰ Μειδίου τι πέπονθεν, Οὐκ ἔστι ταῦτα. Πόθεν; Οἴκοι καθήμενος εἶχον τὴν γνῶσιν. ὡς πρὸς κοινὸν ἁπάντων πατέρα σύμπαντες, κατάλογον ὧν ἔπαθον ὑπὸ Μειδίου τῶν ἀδικημάτων ποιούμενοι.

— ibid. βούλομαι δὲ πρὸ τούτων] Μέλλων εἰσβάλλειν εἰς τοὺς ἀγῶνας προοιμίῳ κέχρηται, βουλόμενος προσεχεστέρους ποιῆσαι τοὺς ἀκούοντας.

— pen. ἐξ ὧν ἰδίᾳ] Αὐτὸς τοὺς συνόντας αὐτῷ καὶ φίλους μισοῦντας αὐτὸν πεποίηκεν, εἴπερ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἀπήγγελλον, ἅπερ αὐτοῖς ἐν ἀπορρήτῳ Μειδίας διελέγετο.

— ult. ὃς, εἴπερ ἀληθῶς] Ἀρνούμενον ἐν τοῖς φανεροῖς ποιεῖ τὸν Μειδίαν, διαβάλλων αὐτὸν εἰς ἀναίδειαν. πῶς δὲ ἀρνούμενον εἰσάγει αὐτόν; ἴσως δὲ καὶ τὸ ἴδιον τοῦ ὅρου φυλάττων· ἐπειδὴ ἐν ὅρῳ τὰ μὲν ἀρνούμεθα, τὰ δὲ ὁμολογοῦμεν. ἐν τούτῳ γὰρ τὰ μάλιστα ὅρος

[1] διὰ τοῦ μὴ βούλεσθαι Ald. Ben. διὰ τὸ βούλεσθαι M. Ben. [2] μοι Ald. Ben. [3] συμβαίνει Ald. Ben. [4] αὑτὸν Ald. Ben. [5] δι' ἀνδρῶν Ben. [6] χορηγὸς ὢν omittunt Ald. Ben. [7] δὴ Ben. [8] παρὰ Ald. [9] ὑποτέμνεται Ald. Ben.

Ἵνα μοι κατασπουδάσαιεν] Nazianzenus genitivo jungit, κατεσπουδάσαμεν τοῦ υἱοῦ, et Philostratus ἀποσπουδάζων τῶν κοινῶν. Legendum igitur fortassis: ἵνα μου ἀποσπουδάσαιεν. Nam ἀποσπουδάζειν neglectum, κατασπουδάζειν vehemens studium significat. et v. 29. αἱ θύραι ἐγκλείωνται. IDEM.

Αὐτὸν προὐβάλλετο] F. ἑαυτὸν, *cum ipse se designari juberet.* IDEM.

Ἕως μὲν γὰρ ἦν] Delio natatore est opus. IDEM.

Ἀντέπιπτε. διὸ ὑποτέμνεται] Videntur verba transposita: ἀντέπιπτεν· ὅλην περιήεις etc. πέπονθεν; διὸ ὑποτέμνεται· οὐκ ἔστι ταῦτα. IDEM.

[1] στοχασμοῦ διαφέρει καὶ κοινωνεῖ, τῇ μὲν ἀρνήσει κοινωνῶν, τῷ δὲ μὴ πάντα ἀρνεῖσθαι διαφέρων.

P. 31. 1. δίκας ἰδίας μοι] Αὕτη ἐστὶν ἡ γενικὴ ἀντίθεσις, παραγραφικοῦ δύναμιν ἔχουσα, ὅτι Οὐ χρὴ ἐπὶ τοῖς ἰδίᾳ γινομένοις δημοσίᾳ κρίνεσθαι. καθόλου γὰρ ποιεῖται τὴν ἀντίθεσιν, μὴ λέγων τὸ ὄνομα τοῦ παθόντος. ἡ δὲ λύσις καὶ αὐτὴ μεταληπτικὴ ἀπὸ τοῦ τρόπου.

— 5. καὶ τίμημα ἐπάγειν] Ἐπὶ γὰρ τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκ τῶν νόμων ὥριστο τὸ τίμημα. ἐπὶ δὲ τοῖς δημοσίοις ὁ κατήγορος ἐτιμᾶτο.

— 6. ἐγὼ δὲ, ἓν μὲν ἐκεῖνο] Μεταληπτικῆς οὔσης τῆς ἀντιθέσεως, ὅτι Ἰδίᾳ χρὴ καὶ οὐ δημοσίᾳ κρίνειν, μεταληπτικῶς ἔλυσε ταύτην, εἰπὼν, Εἰ μὴ τοῦτον κατηγόρησα τὸν τρόπον, πάλιν τἀναντία ἔλεγεν ὅτι δημοσίᾳ κρίνειν ἐχρῆν τὰ ἴδια. ἐὰν γὰρ τρόπον ἀντὶ τρόπου ὑποβάλλῃ, μεταληπτικὴ γίνεται ἡ λύσις. ὥστε οὐκ ἀκριβὲς τὸ τοῦ Μητροφάνους, ὅτι Πᾶσα μετάληψις ἀντιλήψει λύεται. ἐφάνη γὰρ καὶ μεταληπτικὸν μεταληπτικῷ λυόμενον.

— 10. ὅ τε γὰρ χορὸς ἦν τῆς πόλεως] Αὐτὸν τὸν ἐχθρὸν πεποίηκεν ὁμολογοῦντα τὸ δημόσιον εἶναι τὸ ἀδίκημα· καὶ δι' ὧν περιτίθησι τῷ χορῷ τοὺς λογισμοὺς, διὰ τούτου καὶ λύει τὴν ἀντίθεσιν καὶ τὸν ἐχθρὸν καθ' ἑαυτοῦ δείκνυσιν ἀγωνιζόμενον.

— pen. μὴ δὴ τοῦτο λέγειν] Ἐν τούτῳ φησὶ Μητροφάνης τὸ κατὰ σύλληψιν δηλοῦσθαι, ἐν ᾧ φαίνεται συγχωρῶν ὁ ῥήτωρ, [2] ὅτι καὶ δίκας ἰδιωτικὰς δίδωσιν ὁ νόμος. οὐ μὴν οὕτως ἔχει. μηδέπω γὰρ τῆς δίκης τεθείσης, τουτέστιν, αὐτοῦ τοῦ ὅρου τεθέντος, μηδὲ [3] ἀνθορισαμένου τοῦ ῥήτορος, πῶς οἷόν τε κατὰ σύλληψιν εἰσάγεσθαι; ἢ πῶς συναγωγή ἐστι τοῦ ὅρου καὶ τοῦ ἀνθορισμοῦ; ἔστιν οὖν λύσις μᾶλλον τῆς γενικῆς ἀντιθέσεως, Δίδωσιν ὁ νόμος ἰδίᾳ δικάζεσθαι. ὁ δὲ κατὰ συγχώρησιν ὁμολογῶν καὶ αὐτὸς εἶναι καὶ δίκας ἰδιωτικὰς, ἃ μέντοι κατηγόρηκα ἐγὼ, ⇄ φησὶ, ⇄ καὶ ἃ τετόλμηκε Μειδίας, ταῦτα περὶ τὴν ἑορτήν ἐστιν ἀδικήματα. πῶς οὖν ἰδίᾳ κρίνεσθαι βούλεται, δημοσίᾳ πλημμελήσας;

P. 32. 4. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν] Ὁ μὲν ἰδιωτικὸν λαγχάνων, αὐτὸς ἐλάμβανε παρὰ τοῦ φεύγοντος τὸ ἐκ τῶν νόμων τίμημα. * παρεώρακα δὲ μόνος τὴν ἐμαυτοῦ δίκην [4] διδόντα.

— 7. χάριν οὐ βλάβην] Προετίμησα [5] γὰρ ἐμαυτοῦ τὴν πόλιν· καὶ [6] ταύτῃ παρεχώρησα τὸ ἐκ τοῦ τιμήματος ὄφελος. βούλεται γὰρ αὐτὸν δημευθῆναι.

— 9. οἶδα τοίνυν, ὅτι καὶ τούτῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ] ⇄ Ὁρικὸν κεφάλαιον. ΑΛΛΩΣ. ⇄ Κυρίως οὗτός [7] ἐστιν ὅρος [8] εἰδικῶς εἰσηγμένος. διὸ καὶ ὀνομαστὶ προσήγαγε, καὶ πολλῷ (φησὶ) ⇄ χρήσεται ⇄ τῷ λόγῳ. ἐπ' οὐδὲν γὰρ ἕτερον οὕτως, ὡς ἐπὶ τοῦτο καταφεύξεται Μειδίας, ἰδιωτικὸν ἀποφῆναι τὸν ἀγῶνα. φασὶ δέ τινες [9] τρεῖς εἶναι ἀντιθέσεις· μίαν μὲν, μή με Δημοσθένει παραδῶτε· ἑτέραν δὲ, μηδὲ διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε· τρίτην δὲ, ὅτι τούτῳ πολεμῶ, διὰ τοῦτό με ἀναιρήσετε; καὶ τοῦτό φησι γνώριμον ἐκ τοῦ πρὸς ἕκαστον τούτων [10] πορίζεσθαι καὶ τὰς λύσεις παρὰ τοῦ ῥήτορος. οὐ μὴν οὕτως ἔχει. μία γάρ ἐστιν ἀντίθεσις εἰς τρία κῶλα μερισθεῖσα. καὶ τοῦτο δῆλον μάλιστα μὲν καὶ ἐκ τῶν λύσεων· πᾶσαι γὰρ πρὸς ἓν νόημα τὴν ἀναφορὰν ἔχουσιν, ὅτι Οὐ Δημοσθένης μόνος ἐστὶν ὁ ὑβρισθεὶς, ἀλλὰ καὶ ὁ χορηγός. ἔπειτα δὲ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν κώλων τῶν ἐν τῇ ἀντιθέσει· καὶ γὰρ ἐν τούτοις [11] ἕν ἐστι νόημα διὰ πάντων, ὅτι Ἰδιώτης ἐστὶν ὁ ὑβρισθείς. καὶ τὰ μὲν δύο πρόδηλον ἔχει τὴν συγγένειαν, Μή με Δημοσθένει παραδῶτε, Μηδὲ διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε. τὸ γὰρ μὴ παραδοῦναι τῷ ἐχθρῷ, ταὐτόν ἐστι τῷ μὴ ἀνελεῖν. τὸ δὲ τρίτον ἔχει μὲν καὶ αὐτὸ συγγένειαν πρὸς τὰ πρότερα, ἐν ᾧ φησὶ, Διὰ τοῦτό με ἀναιρήσετε; ταὐτόν ἐστι [12] γὰρ τῷ Μηδὲ διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε· διαφέρει δὲ [13] τῷ εἰπεῖν, ὅτι τούτῳ πολεμῶ. δείκνυσι γὰρ ἐκ τούτων ἰδιωτικὴν τὴν ἔχθραν, ὅτι Πρὸς ἕνα μοί ἐστιν ὁ πόλεμος ὁ πρὸς Δημοσθένην, αὐτὸς δὲ ὑβρισθεὶς οὐκ ὀφείλει κοινῆς τῆς πόλεως λέγειν τὸ ἀδίκημα. καὶ ἔστιν ὁ ὅρος οὗτος, τὸ μὲν ὁμολογούμενον, τὸ δὲ ἀρνούμενον ἔχων. ὅτι μὲν γὰρ ὕβρισε Δημοσθένην, ὁμολογεῖ· ὅτι δὲ δημόσιον τὸ γεγονὸς, ἀρνεῖται. ὡς εἶναι τὸ μὲν παρὰ τοῦ φεύγοντος, ὅρον ἐκ τῶν λειπόντων, τὸ δὲ παρὰ τοῦ διώκοντος, ἐκ τῶν πεπραγμένων. ὁ μὲν γάρ φησιν, Οὐκ ἄρχοντα ὕβρισα, οὐ παρὰ τὴν πόλιν ἐξήμαρτον ἀλλ' εἰς Δημοσθένην, καὶ σιωπᾷ τὸν χορηγὸν, τὴν ἱερομηνίαν, τὸ θέατρον· ὁ δὲ πρὸς τοῖς ὑπὸ Μειδίου ὁμολογουμένοις καὶ αὐτὰ προστιθεὶς, δημόσιον ποιεῖ τὸ ἔγκλημα. διὰ τί οὖν μιᾶς οὔσης τῆς ἀντιθέσεως εἰς τρία μέρη πεποίηκεν αὐτήν; ὅτι ἐθάῤῥει τῷ πλήθει τῶν λύσεων, καὶ, ἵνα μὴ δόξῃ περὶ ἓν μέρος πολλῇ χρῆσθαι τῇ περιουσίᾳ, διὰ τοῦτο ἐμέρισεν, ὥστε λανθάνειν τὴν ἰσχὺν τῆς ἀντιθέσεως. ἔνθα γὰρ πολλὰς ἔχει λύσεις, ἐκεῖ καὶ τὴν μίαν ἀντίθεσιν πολλὰς ποιεῖ, ὥστε τὴν εὐπορίαν ἐπιδείξασθαι τῶν λύσεων.

— 12. βουλόμενος φθόνον τινὰ] Μειδίας ἰδιωτικὸν ποιῆσαι τὸν ἀγῶνα βουλόμενος, χρῆ-

[1] τῷ στοχασμῷ Ald. Ben. [2] ὅτι omittunt Ald. Ben. [3] ἀνθορισαμένου ἰδιωτικῶς τοῦ Ald. Ben. [4] διδόντα omittit Par. a. [5] παρ' Ald. πρὸ Ben. [6] ταύτην Ald. [7] ἔστιν ὁ ὅρος Ben. [8] ἰδικῶς Ald. Ben. [9] τοῦτο Ald. Ben. [10] γνωρίζεσθαι Ald. Ben. [11] ἔνεστι Ald. Ben. [12] γὰρ omittit Ben. [13] τοῦ Ald. Ben.

Καθ' ἑαυτοῦ — ἀγωνιζόμενον] Ἑαυτῷ ἀντιλέγοντα καὶ περιπίπτοντα. IDEM.

Βούλεται γὰρ αὐτὸν] S. τὸν Μειδίαν, τουτέστι, τὴν Μειδίου οὐσίαν. IDEM.

ται τῇ ἀντιθέσει. ὁ δὲ ῥήτωρ φησὶν, Ἵνα [1] μοι φθόνον κινήσῃ· καὶ πεποίηκεν ὁμολογοῦντα τὸν ἐχθρὸν ὅτι ἀδικεῖ, φοβούμενον δὲ μὴ παραδοθῇ τῷ ἀντιδίκῳ. καὶ γὰρ ἄξιον φθόνου τὸ ἐκ τοῦ δικαστηρίου παραλαβεῖν τὸν ἐχθρὸν, ὥςτε χρήσασθαι ὅτι βούλεται. δείξας δὲ ὅτι οὐχ αὐτῷ παραδώσουσιν, ἀλλὰ τοῖς νόμοις, μεταβαίνει ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος τὸ, ὅτι Οὐ Δημοσθένης ἐστὶν ὁ ὑβρισθεὶς, καὶ φησὶν [2] οὐ γὰρ εἰς Δημοσθένην ὄντα με ἠσέλγαινεν, ἀλλὰ καὶ εἰς χορηγὸν ὑμέτερον, τουτέστιν, εἰς ἄρχοντα. μὴ ἔχων δὲ δεῖξαι ὅτι ἄρχων ἐστὶν, ἐκ τῆς τοῦ ὁμοίου παραθέσεως συνίστησι διὰ συλλογισμοῦ. ὁ θεσμοθέτης ὅταν ἔχῃ τὸν στέφανον τῆς πόλεως, [3] ἔχει [4] ὄνομα ἄρχων. ὁμοίως δὲ διεξιὼν τὰ ὁμολογούμενα, τὸ ἀμφισβητούμενον συνίστησι διὰ συλλογισμοῦ.

‡ P. 33. 4. ἀλλὰ μὴν] Ἀνθορισμὸς τοῦ διώκοντος, Οὐ μόνον ὄντα Δημοσθένη ὕβρισεν, ἀλλὰ χορηγόν. ‡

— 19. καὶ οὐ μόνον περὶ τούτων οὕτω ταῦτα ἔχει] Ἐκ γὰρ τῶν κατὰ μέρος τὸ καθόλου συνίστησιν. ‡ ΑΛΛΩΣ. Συλλογισμὸς, ὅτι οὐ μόνον ὑβριστὴς, ἀλλὰ καὶ ἀσεβὴς ὁ Μειδίας· ἔστι γὰρ ὅρος διπλοῦς κατὰ σύλληψιν. ‡

— 20. οἷς ἂν ἡ πόλις] Ἔχει γάρ τινα καὶ ὁ χορηγὸς ἄδειαν, οἷον ἀφιέναι τῆς στρατείας τὸν χορὸν, καὶ εἰσάγειν ὅτε βούλοιτο. εἶτα καταλιπὼν τὸ λέγειν τὰ ἴδια τοῦ θεσμοθέτου καὶ τοῦ ἄρχοντος, ὅπερ ἦν αὐτοῖς κοινὸν πρὸς τὸν χορηγὸν, τοῦτο εἶπεν, στεφανηφορίαν καὶ τιμήν. ὅρα δὲ ὅτι οὐ φανερῶς εἶπεν ἀρχήν· εἶχε γὰρ καὶ ὁ χορηγός τινα ἄδειαν ἐπὶ τῶν χορηγιῶν καὶ τῆς πανηγύρεως.

‡ — 22. οὕτω τοίνυν] Κατασκευὴ τῆς ἀσεβείας ἀπὸ τοῦ χρόνου. ‡

— ibid. εἰ μὲν ἐν ἄλλαις τισὶν ἡμέραις] Τοῦτό ἐστι συλλογισμὸς [5] εἰδικῶς εἰσηγμένος. ἐπειδὴ γὰρ ὁ πρότερος, καθόλου ὢν, ἀγνωστότερος ἦν τοῖς ἀκούουσι καὶ βιαιότερος, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε τὸν εἰδικὸν, συνάπτων αὐτὸν τῷ καθόλου καὶ πιθανώτερον ποιῶν τὸν συλλογισμόν.

P. 34. 1. ἅμα γὰρ τῷ Δημοσθένει καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο] Τοῦτό ἐστι τὸ κατὰ σύλληψιν. μετὰ γὰρ τὸν ἀνθορισμὸν, ὃν ἐβεβαίωσε τῷ συλλογισμῷ, ἀναγκαῖον ἦν ἐπαγαγεῖν τὸ κατὰ σύλληψιν, ὥςτε λαβεῖν δι' αὐτοῦ καὶ τὸν ὅρον καὶ τὸν ἀνθορισμόν.

‡ — 2. τοῦτο δ' ἐστὶ] Κατασκευὴ τοῦ ἀνθορισμοῦ ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. ‡

— 4. χρὴ δὲ ὅταν μὲν [6] θῆσθε τοὺς νόμους] Ἐντεῦθεν εἰσέβαλεν εἰς τὴν τοῦ νομοθέτου διάνοιαν, ἵν' ἐξ ἐκείνης βεβαιώσῃ τὸν συλλογισμόν. διαφέρει δὲ νόμου διάνοια νομοθέτου διανοίας, ὅτι ἐν μὲν τῇ τοῦ νόμου διανοίᾳ τὸν νόμον αὐτὸν ὡς ἀσαφῆ πρὸς τὸ ἡμῖν συμφέρον ἐξηγούμεθα. τὴν δὲ τοῦ νομοθέτου διάνοιαν ἔξωθεν ἐξετάζομεν, ὅτι γνοὺς οὕτως ἐνομοθέτησεν, οὐκ ὄντων ἀσαφῶν τῶν νόμων.

— 6. καὶ ἄλλως δίκαια] Καὶ χωρὶς τοῦ ὀμόσαι δηλονότι.

— ibid. ἦν ὁ τῆς βλάβης ὑμῖν νόμος] Ἑτέρα κατασκευὴ ὡς ἔστι δημόσια τὰ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀδικήματα ἀπὸ τῆς γνώμης τῶν νομοθετῶν. ἐπεὶ διὰ τί νόμον ἕτερον τὸν τῆς προβολῆς εἰς χάριν τοῦ Διονύσου πρεσβεύοντες τὴν πανήγυριν ἔθεντο, εἰ ἐξήρκουν οἱ πρότεροι; σεμνύνει δὲ τῷ ῥήματι τὸν νόμον, ὀνόματι κεκληκὼς ἱερόν. βούλεται οὖν ἐκ τῆς τοῦ νομοθέτου διανοίας δημόσιον ἀποδεῖξαι τὸ γεγονὸς, καὶ φησὶν, ὅτι Διὰ τοῦτο τὸν περὶ τῶν Διονυσίων νόμον ἔθηκεν, ὄντων περὶ τῆς βλάβης νόμων καὶ τῆς αἰκίας καὶ τῆς ὕβρεως, πρόδηλον ὅτι μείζονος τιμωρίας ἀξιῶν τοὺς περὶ τὴν ἑορτὴν πλημμελοῦντας. καὶ εἶπε τοὺς νόμους τούτους, καθ' οὓς ἀξιοῖ Μειδίας κρίνεσθαι, τοὺς περὶ [7] βλάβης καὶ [8] τῶν ἄλλων· εἰ γὰρ, τούτων ὑπαρχόντων, ὕστερον ὁ περὶ τῶν Διονυσίων ἐτέθη, πρόδηλον ὅτι οὐ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀλλὰ κατὰ τοὺς ὕστερον ὀφείλει κρίνεσθαι.

‡ — 8. εἰ τοίνυν ἀπέχρη] Ἐπαναφορὰ τὸ σχῆμα, ὅταν ὁλόκληρος λέξις ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν κώλοιν κατ' ἀρχῆς γίνεται καὶ ἔστιν ἐπιμελείας καὶ κάλλους. ‡

— 11. εἴ τις οὖν κἀκείνοις] Ὁμοίως τοῖς περὶ τῆς [9] αἰκίας λέγει καὶ τῆς ὕβρεως. ‡ ἔστι δ' ἀντίθεσις συγγνωμονική. ‡

— 12. καὶ τούτῳ τῷ μετ' ἐκείνους τεθέντι] Τῷ περὶ τῶν Διονυσίων λέγει, ἵν' ἔκ τε τῶν ἰδιωτικῶν νόμων καὶ τοῦ περὶ τὴν ἑορτὴν τὸ κατὰ σύλληψιν βεβαιώσῃ.

— 16. ἀπήγγελλε τοίνυν τίς μοι] Ἔστι παραδειγματικὴ μέν πως ἡ ἀντίθεσις. εἰσῆκται δὲ καὶ κατὰ συγγνώμην ὑπὸ τοῦ ῥήτορος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἵνα δειχθῇ ἐπὶ δεήσεις καταφεύγων, ὡς [10] ὄντως ἠδικηκώς. ἐπεὶ ὅ γε Μειδίας οὐχὶ συγγνώμην αἰτεῖ, ἀλλὰ τῷ ὅρῳ συνάπτει, φάσκων ὅτι οὕτως ἰδιωτικόν ἐστι τὸ γεγονός. πρόεδροι γὰρ καὶ θεσμοθέται πληγέντες οὐκ ἐπεξῆλθον, ἀλλὰ ἰδίᾳ διελύσαντο· ὡς εἴ τις αὐτὴν τὴν ὁρικὴν συνῆψεν, οὕτως ἂν αὐτὴν ὁλόκληρον γίνεσθαι· καὶ γὰρ καὶ πρόεδροι καὶ θεσμοθέται πληγέντες ἰδίαν δίκην ἔλαχον. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰδὼς τὴν ἰσχὺν τῆς ἀντιθέσεως, ἰδίᾳ μὲν τὴν ὁρικὴν, ἰδίᾳ δὲ τὴν παραδειγματικὴν εἰσήγαγεν, ἥν τινα μετέστησεν εἰς συγγνώμην. δεῖ γὰρ ἐκ τῶν λύσεων κανονίζειν τὰς ἀντιθέσεις.

— 20. ὃς ἔναγχος ἐπλήγη] Οἱ θεσμοθέται τῶν τε ἄλλων ἐπεμελοῦντο καὶ δὴ καὶ τῆς εὐκοσμίας· καὶ νύκτωρ περιϊόντες ἐσκόπουν μή τινες ἁρπαγαὶ γίγνωνται. τότε οὖν εὑρών τινας

[1] μὴ Ald.
[2] novum hic incipit scholium, et scholium proximum intersertum habet Ben.
[3] ἔστι Ald. Ben.
[4] ὀνόματι γρ. M. Ben.
[5] ἰδικῶς et mox ἰδικὸν Ald. Ben.
[6] τιθῆσθε Ben.
[7] βλάβης νόμων καὶ Ald. βλάβης νόμους καὶ Ben.
[8] τοὺς ἄλλους Ben.
[9] ἀδικίας Ald. Ben.
[10] ὄντος Ald.

νεωτέρους ἁρπάζοντας τὴν αὐλητρίδα, ἠβουλήθη ἀφελέσθαι, καὶ οὕτως ὑπ' αὐτῶν ἐπλήγη.

P. 35. 9. ἔτι τοίνυν] Ὁρᾷς ὅπως συγγνωμονικὴν ἐποίησε τὴν ἀντίθεσιν, λέγων ὅτι Οὐκ ἄξιός ἐστι συγγνώμης, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς τῆς [1] συγγνώμης τὰς προφάσεις. Μειδίας δὲ τούτων οὐδεμίαν ἔχει τὴν πρόφασιν. τί οὖν; ἀντεξετάζει τὰ πραχθέντα αὐτῷ τε καὶ τῷ θεσμοθέτῃ· καὶ μέμφεται, διότι μὴ ἐπεξῆλθε τοῖς ὑβρισταῖς. ποιεῖται δὲ τὴν λύσιν ἐκ διαφορᾶς. συγκρίνει γὰρ ‡ καὶ ‡ τὰς πληγὰς καὶ τοὺς πλήξαντας. δίδωσι δὲ τῷ κατὰ τὸν θεσμοθέτην ἀπολογίας πλείονας διὰ τὸ τοῦ προσώπου σεμνόν. τρία γὰρ πάθη κατασχόντα τὴν ψυχὴν καὶ [2] βιασάμενα τὴν διάνοιαν, ἐργάζεται καὶ τὴν παραίτησιν.

P. 36. 11. εἰ μὲν τοίνυν ἐκείνων] Αὐτὸν τὸν Μειδίαν πεποίηκε κατηγοροῦντα τοῦ προέδρου καὶ τοῦ θεσμοθέτου, ὅτι τοῖς ὑβρίσασιν οὐκ ἐπεξῆλθον.

— 18. καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν] Κυρίως ἀποδεδωκώς. αὐτοῖς γὰρ ὠφείλετο. ἀποδίδωσι δὲ τὸ ἀλλότριόν τις.

— antep. ποία γὰρ πρόφασις] Μεταβέβηκεν ἐφ' ἑτέραν συγγνωμονικὴν ἀντίθεσιν, ὅτι οὐ δι' ὀργὴν ἀλλ' ἐκ προνοίας ἐπάγει λοιπὸν τὰς κατασκευὰς, ὅτι τοῖς ἑκουσίοις πλημμελήμασιν οὐδεμίαν χρὴ συγγνώμην ἀπονέμειν.

— pen. ὀργῇ, νὴ Δία] Ὁρισμοὶ δεικνύντες, τί μὲν ὀργὴ, τί δὲ ὕβρις; ὡς τὸ μὲν ἐκ τοῦ παραχρῆμα, τὸ δὲ ἐκ μελέτης συμβαίνει.

P. 37. 6. ἀλλὰ μὴν ὁπηνίκα] Ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κατασκευῆς. οὐδὲ γὰρ ἀρνεῖται Μειδίας ἃ πεποίηκεν, * ὅτι δὲ οὐ δι' ὀργὴν ἀλλ' ἐξ ἐπιβουλῆς.

— 7. τοὺς νόμους ἤδη δεῖ σκοπεῖν] [3] Οἳ τὰ ἑκούσια μειζόνως κολάζουσιν.

— 11. πρῶτον μὲν τοίνυν] Καθ' οὓς βούλεται Μειδίας ἀγωνίζεσθαι, κατ' αὐτοὺς δείκνυσιν αὐτὸν μεγάλης τιμωρίας ἄξιον, ἵνα, κἂν ἰδιωτικὸς ὁ ἀγὼν ἀποδειχθῇ, μὴ μικρὸν μηδὲ φαῦλον ὑποστῇ τὸ τίμημα.

— 17. ἔπειθ' οἱ φονικοὶ] Καὶ τούτους τοὺς νόμους ἀκολούθως παρέλαβεν. ἐπειδὴ γὰρ πληγὰς εἴληφεν, ἐκ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τὰ τραύματα παρακολουθεῖ, ἐκ δὲ τῶν τραυμάτων φόνοι, διὰ τοῦτο κἀκείνοις τοῖς νόμοις ὑπεύθυνον αὐτὸν ἀποδείκνυσι, δοκῶν μὲν ὡς εἰς παράδειγμα αὐτοὺς λαμβάνειν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ κἀκείνοις ἔνοχον αὐτὸν ποιῶν.

— pen. αἰδέσεως] Οἷον ἀξιώσεως. εἰ γὰρ δεηθείη τινὸς τῶν συγγενῶν τοῦ ἀνῃρημένου, εἶτα ἐκεῖνος [4] ἐπιτρέποι, καταλύεται ὁ φόνον ἀκούσιον δράσας.

P. 38. 1. οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτων] Ὅτι τὴν συγγνωμονικὴν ἀντίθεσιν λύει, πρόδηλον καὶ ἐκ τούτων. φησὶ γὰρ ὅτι ὁ ἐκ προαιρέσεως ποιήσας, μεγάλης τιμωρίας ἐστὶν ἄξιος. τὸ γὰρ ἐκ προαιρέσεως προσθεὶς μεγάλας ‡ τὰς ‡ τιμωρίας ἐποίησεν, ἵνα, κἂν δόξῃ τοιοῦτος ὁ ἀγὼν εἶναι, μείζους παράσχῃ τὰς δίκας τῶν ἄλλων. * πῶς; ἢ δι' ἄγνοιαν, ἢ δι' ὀργὴν, ἢ δι' ἔρωτα, ὡς εἴρηκεν ἐν τοῖς ἄνω.

— 4. οὐκ ἔτ' ἐποίησεν ὁ νόμος] Ἔλαβεν εἰς ἀπόδειξιν πάλιν οἰκεῖον παράδειγμα. ἐπειδὴ ἐξούλης ἔχει δίκην πρὸς αὐτὸν, βούλεται δεῖξαι νῦν ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνης δημοσίαν δίκην ὀφείλει ὑποσχεῖν. ἐξούλης δὲ ἦν, ὅτε ἐκινδύνευεν ἐκπεσεῖν κτήματός τινος ἢ χωρίου ἢ οἰκίας διὰ τὸ μὴ ἐκτετικέναι τὴν καταδίκην κατὰ χρόνον τὸν ὡρισμένον, καὶ ἐγίνετο δημόσιον τὸ τίμημα. ἐπειδὴ γὰρ καὶ οἱ διαιτηταὶ νόμιμοί τινες ἦσαν δικασταὶ, τούτων δὲ παρήκουεν ὡς μὴ κατὰ προθεσμίαν ἀποδιδοὺς τὸ κατεγνωσμένον, δημοσίαν ἐδίδου τὴν [5] δίκην. ἐξούλης, ὄνομα δίκης κατὰ τῶν μὴ στερξάντων οἷς ὥρισαν οἱ δικάζοντες. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, Ἐάν τις ἰδιωτικὴν νικήσῃ [5] δίκην, λαμβάνει τὸν ἡττηθέντα ὑπεύθυνον. εἶτα ἂν μὴ εἴσω τῆς προθεσμίας ἐκτισθῇ ὃ κατεδικάσθη, ἀλλὰ γένηται ὑπερήμερος, ἔξεστι γράψασθαι καὶ ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ τῶν χρημάτων, ἕως οὗ πληρώσῃ τὸ ὁρισθέν. εἰ δὲ κωλύοι τὸν ἁπτόμενον καὶ ἀπελαύνοι, γράφεται αὐτὸν κατὰ τὴν ἐξούλην· καὶ γίγνεται μετὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημόσιον τὸ πρᾶγμα λοιπὸν, ὅτι ἠπείθησε τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς νόμοις.

— 5. τί δήποτε, ἐὰν μὲν ἑκὼν παρ' ἑκόντος] Ἐπειδὴ ἠδύνατο λέγειν ὁ Μειδίας, ὅτι Ὁ χρυσοχόος ἔδωκέ μοι τοὺς στεφάνους, διὰ τοῦτό φησιν, ὅτι Εἰ μὲν παρ' ἑκόντος ἔλαβεν, ἀκίνδυνον, εἰ δὲ βίᾳ παρ' ἄκοντος, τοῖς διπλασίοις ὑπεύθυνος καθέστηκας.

P. 39. 1. καὶ τὸν μὲν πεισθέντα ἰδίας] Πρὸς τὸν θεσμοθέτην καὶ τὸν πρόεδρον ἀποτείνεται.

— 2. τὸν δὲ βιασθέντα] Περὶ αὐτοῦ νῦν αἰνίττεται.

— 3. διόπερ καὶ τῆς ὕβρεως αὐτῆς] Ὅπερ ἄνω δι' αἰνιγμάτων ἐπεδείκνυε, τοῦτο νῦν σαφῶς ἔθηκεν, ὅτι Πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστιν [6] ἀδίκημα. εἰ γὰρ πᾶσιν ἔξεστι κατηγορεῖν τοῦ ὑβριστοῦ, πρόδηλον ὅτι κοινὸν ἁπάντων ἔγκλημα. καὶ πεποίηκε τὴν ὕβριν ἴσον τοῖς φόνοις καὶ πάσαις ἱεροσυλίαις καὶ προδοσίαις καὶ τοῖς τοιούτοις, ἐφ' ὧν ἔξεστι παντὶ τῷ βουλομένῳ κατηγορεῖν.

— 4. τὸ δὲ τίμημα ἐποίησεν ὅλον δημόσιον] Πῶς ἀνωτέρω προειπὼν, εἰ δὲ ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς, νῦν φησὶν, ὅτι ἐποίησε τὸ τίμημα ὅλον δημόσιον; ἐναντίον γὰρ [7] τῷ λέγειν ὅτι Ἐξῆν ὕβρεώς μοι δικαζομένῳ χρήματα λαμβάνειν, τὸ νῦν φάσκειν ὅτι Τὸ τίμημα τῶν ὕβρεων δημόσιόν ἐστι. ῥητέον οὖν ὅτι εἰ μὲν αὐτὸς ὁ παθὼν κατηγόρει τῆς ὕβρε-

[1] γνώμης Ald. Ben.
[2] βιασαμένων Ald.
[3] ὅτι Ald. Ben.
[4] ἐπιτρέπει Ald. Ben. ἐπιτρέποι M. Ben.
[5] νίκην Ald. Ben.
[6] ἀδίκημα omittunt Ald. Ben.
[7] τὸ Ald.

Πῶς; ἢ δι' ἄγνοιαν] Nescio quo ista pertineant, nisi quædam desint. Idem.

ας, αὐτὸς ἐλάμβανε καὶ τὸ τίμημα τὸ ἐκ τῶν νόμων· εἰ δὲ ἕτερος ἦν ὁ κατηγορήσας, δημόσιον ἐγίγνετο [1] τὸ τῆς καταδίκης. ἀκολούθως οὖν εἶπεν, ὅτι τὸ τίμημα ἐποίησεν ὅλον δημόσιον, διὰ τὸ προειπεῖν, ὅτι τὰς γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ.

— 7. χρήματα δ' οὐ [2] προσῆκεν] Οὐ περὶ αὐτοῦ λέγει τοῦ παθόντος, ἀλλὰ τῶν ἔξωθεν κατηγορούντων.

— 8. καὶ τοσαύτῃ γε ἐχρήσατο ὑπερβολῇ] Καὶ διὰ τούτου τοῦ νόμου δείκνυσιν οὐκ ἄξιον συγγνώμης Μειδίαν, εἴπερ καὶ τοῖς ὑβρίζουσι τοὺς δούλους θάνατός ἐστιν ἡ ζημία.

— 9. ὥστε κἂν εἰς δοῦλον ὑβρίζῃ τις] Τῇ ὁμωνυμίᾳ σοφίζεται. ὕβρις μὲν γὰρ καὶ ἡ τῶν πληγῶν· ὕβρις δὲ καὶ ἡ αἰσχρὰ συνουσία περὶ ἧς ὁ νομοθέτης λέγει. οὕτω γὰρ εἴρηκεν [3] Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, Οὐδὲ κατὰ τῶν οἰκετῶν τὰς αἰσχρὰς γίνεσθαι μίξεις. τὸ γοῦν ὄνομα τῆς ὕβρεως, ἐπ' ἀμφοτέρων λεγόμενον, ἄδειαν τῷ ῥήτορι τοῦ χρῆσθαι τῷ σοφίσματι δέδωκεν.

— 10. οὐ γὰρ ὅστις ὁ πάσχων] Μὴ τοῦτο σκόπει, φησὶν, Εἰ Δημοσθένης ἐστὶν ὁ ὑβρισθεὶς, ἀλλ' Εἰ τὸ ὑβρίζειν παρὰ [4] τοὺς νόμους [5] μεμελέτηται.

— 14. οὐ γάρ ἐστιν οὐκ ἔστιν] Ἐπειδὴ γλίσχρως ἐδόκει ποιεῖν καὶ περὶ τῶν δούλων ἀγωνιζόμενος, καθόλου τὸ τῆς ὕβρεως ηὔξησεν, ὡς ἀφόρητον, κἂν εἰς δοῦλον γίγνηται.

— pen. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου] Οὐδὲν γὰρ ἄλλο τοιοῦτον ἡδὺ, ὡς τὸ ἀκούειν τοῦ νόμου· καὶ οὐδὲν τοιοῦτον εἰπεῖν [6] ἡμεῖς ἔχομεν, οἷον αὐτὸς ὁ νόμος βοᾷ τε καὶ δείκνυσιν.

P. 42. 1. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] [7] Εἰ οὐκ ἠκούσατε, ἀλλὰ καὶ νῦν βοῶντος ἀκούετε. [8] ὁ νόμος, φησὶν, οὐκ ἀνθρώπου τινός. οὐ γάρ ἐστιν ἡ κρίσις τῶν δούλων πρὸς τοὺς ἐλευθέρους, ἀλλ' ἡ τύχη τὸ διαλλάττον ἐκαινοτόμησεν. ὅσῳ δ' ἂν μᾶλλον ἐπαινέσῃ τὸν περὶ τῶν δούλων νόμον, τοσούτῳ χαλεπώτερα δείξει τὰ [9] Μειδίᾳ κατ' αὐτοῦ τολμηθέντα.

— 2. τί οὖν πρὸς θεῶν] Ἐπὶ γένος ἀπημερον ἀνήνεγκε τὴν κρίσιν τῶν νόμων. εἰ γὰρ καὶ τῆς Βαρβάρων ὠμότητος κρείττων ὁ νόμος, ὥστε κἀκείνους ἐπαινέσαι τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ γράμματος. ποῖόν τινα χρὴ νομίζειν εἶναι Μειδίαν τὸν καταφρονήσαντα τοῦ νόμου;

— 3. παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα] [10] Πάλαι γὰρ οὐκ ἐξῆν Ἕλληνα εἶναι δοῦλον, ἀλλὰ Βαρβάροις ἐκέχρηντο.

— 5. ὅτι εἰσὶν Ἑλληνές τινες] Οὕτω τοῦ πλασθέντος προσώπου δοκοῦσιν οἱ λόγοι.

— 7. καὶ φύσει τῆς πρὸς ἡμᾶς ἔχθρας] Ἔστι μὲν τοῦτο κοινὸν, αὐξήσεως δὲ ἕνεκα εἴληπται. διτταὶ δέ εἰσιν αἱ ἔχθραι· ἡ μὲν ἐκ φύσεως, ἡ δὲ ἐκ προαιρέσεως. καὶ γὰρ καὶ φιλίαι εἰσὶ διτταί· ἡ μὲν φύσει πρὸς τοὺς συγγενεῖς, ἡ δὲ ἐκ τοῦ παρατυχόντος συμβαίνουσα.

— pen. ἀλλὰ νόμον δημοσίᾳ] Τοῦτο, φησὶν, ὃν μετὰ χεῖρας ἔχω. οὐ χαρίζομαι τοῖς λόγοις, [11] ἀναγινώσκω τὰς συλλαβὰς, ἔχω πλησίον τὸν ἔλεγχον, αὐτὸν ἥκω κομίζων τὸν νόμον, οὐκ ἐφθόνησα ὑμῖν τῆς γνώσεως.

— ult. καὶ πολλοὺς ἤδη παραβάντας] Ἵνα μή τις ὑπολάβῃ, ὅτι φιλάνθρωπος μὲν ὁ νόμος, παραβαίνεται δὲ καὶ καταφρονεῖται, εἶπεν ὡς Θανάτῳ τις ἤδη παραβὰς τοῦτον κεκόλασται.

P. 43. 2. καὶ συνεῖεν οἱ Βάρβαροι] Ἀνοητότεροι γὰρ καὶ ἧττον τῶν Ἑλλήνων νοῆσαι δυνάμενοι.

— ibid. οὐκ ἂν οἴεσθε] Ἐπειδὴ γὰρ φυσικὸς πόλεμός ἐστι τοῖς Βαρβάροις πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ διὰ τοῦτο οὐ θαῤῥοῦντες ἐπιμίγνυνται τοῖς Ἕλλησι, διὰ τοῦτο, φησὶν, ὅτι παρ' ὑμῖν μόνοις οὐκ ἂν φοβηθεῖεν καταλῦσαι, μαθόντες [12] ὑμῶν τὴν φιλανθρωπίαν.

— 3. τὸν τοίνυν μὴ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον] Συμπεράσματι κέχρηται τοῦ νοήματος, μᾶλλον δὲ καὶ ὅλης τῆς συγγνωμικῆς ἀντιθέσεως, δεικνὺς, ὅτι οὐδεμιᾶς φιλανθρωπίας ἄξιος Μειδίας.

— 7. εἰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χορηγὸς ὢν] Ἐντεῦθεν εἰσέβαλεν εἰς τὸ πρός τι, βουλόμενος αὐξῆσαι τὸ ἔγκλημα. καὶ γέγονεν ἀκόλουθος ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ κεφαλαίου. εἰ γὰρ ὁ τοὺς δούλους ὑβρίζων οὐκ ἄξιος συγγνώμης, πόσῳ μᾶλλον ὁ τὸν χορηγὸν τυπτήσας; ἔχει μὲν [13] οὖν αὔξησιν τὸ πρός τι τοῦ ἐγκλήματος· οὐ μὴν ἀπήλλακται τῶν ἀγώνων. ἀποδεικτικῶς γὰρ αὐτῷ χωροῦσιν αἱ αὐξήσεις. τεττάρων δὲ ὄντων τῶν τόπων [14] τοῦ πρός τι, ἀπὸ τοῦ μείζονος καὶ ἐλάττονος καὶ τοῦ ἐναντίου καὶ τοῦ ἴσου, τοῖς πᾶσι κέχρηται. καὶ πρῶτόν γε ἔθηκε τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος.

— 9. νῦν δέ μοι δοκεῖ] Τοῦτό τινες μὴ νοήσαντες, ὅτι αὐξήσεως εἴληπται ἕνεκεν, περὶ ἀσεβείας εἶναι τὴν κρίσιν ἀπεφήναντο. εἶτα προσέθηκε τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἄξιον αὐτὸν εἶναι καὶ ἀσεβείας κρίνεσθαι. φανερῶς μὲν γὰρ αὐτοῦ ἀσεβείας κατηγορεῖν ὀκνεῖ διὰ τὴν σαφήνειαν τῶν πραγμάτων, πειρᾶται δὲ διὰ τῆς ἔξωθεν βίας καὶ τοῦτο κατασκευάζειν. τίς οὖν ἡ κατασκευὴ τῆς ἀσεβείας; κατὰ μαντείας τοὺς χοροὺς συγκροτοῦμεν καὶ στεφανηφοροῦμεν καὶ [15] κνισσῶμεν τὰς ἀγυιάς. οὐκοῦν ὁ τύπτων τοὺς [16] στεφανωμένους κατὰ τὰς μαντείας ἀσεβεῖ. ὅθεν καὶ δῆλον ὡς οὐκ ἔστιν ἀσεβείας ἡ κρίσις· οὐ γὰρ τὸν Διόνυσον εἶναί φησι τὸν ἀσεβηθέντα, ἀλλὰ τὰς μαντείας.

[1] τὸ omittunt Ald. Ben. [2] προσήκειν Ben. [3] ἔχειν Ald. Ben. [4] τοῖς νόμοις Ald. Ben. [5] μεμέληται M. Ben. [6] ἡμεῖς ὃ αὐτὸς Ald. ἡμῖν, ὃ αὐτὸς Ben. [7] εἰ omittit Ald. Ben. [8] τοῦ νόμου Ben. [9] Μειδίου Ald. Ben. [10] πάλιν Ald. [11] ἀναγνώσκω Ald. [12] ὑμῖν Ald. [13] οὖν omittunt Ald. Ben. [14] τῶν M. Ben. [15] κνοσῶμεν Ald. [16] ἐστεφανωμένους Ben.

κνισσᾶν μέντοι τὰς ἀγυιὰς, τὸ θύειν τοῖς Ἑρμαῖς· ἀγυιὰς γὰρ τοὺς Ἑρμᾶς ἐκάλουν κατὰ στέρησιν, διὰ τὸ μὴ χεῖρας ἔχειν μηδὲ πόδας· γυῖα δὲ τὰ μέλη· ἐξ οὗ καὶ Ὅμηρος,

Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

— 12. καὶ ὕμνους [1] οὓς τῷ θεῷ ποιεῖτε] Ἀνιεροῦτε [2] αὐτοὺς τῷ θεῷ, ἢ εἰς τὸ ὑμνεῖν αὐτοὺς παρασκευάζετε. τοῖς ἐφ' ἑκάστης μαντείας προφαινομένοις. τοῖς γὰρ ἄρτι φοιτήσασι καὶ ἐπιφανεῖσι θεοῖς, εἰ δεῖ θύειν, ἐμαντεύοντο· καὶ μετὰ τὸ δηλοῦν, [3] εἰ δεῖ θύειν ἢ μὴ, προσετίθεσαν πάντως τὸ ἱστάναι χορούς.

‡ — 14. ἀνῃρημένον] Ἀναδοθὲν, μεμαντευμένον. ‡

— pen. κνισσᾶν ἀγυιὰς] [4] Κνίσσης καὶ [5] θυμάτων πληροῦν τὰς ὁδούς. εἰ δὲ ἀγυιάς φασι τοὺς Ἑρμᾶς.

‡ P. 45. 6. παρηνέγκατε] Παρήλθετε. ‡

P. 46. 9. τί οὖν ἐκ τούτων ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε] Ἐπειδὴ ἀνέγνω μαντείας ἐν αἷς ἐγέγραπτο, ὅτι ἔδει θύειν Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ καὶ κνισσᾶν τὰς ἀγυιὰς, ἐδόκει δὲ ταῦτα ἀπηρτῆσθαι πρὸς τὴν παροῦσαν κρίσιν, διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι Μὴ πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν ταῖς μαντείαις προσέχετε, ἀλλ' ἐνθυμεῖσθε τὸ προσγεγραμμένον ἐν πάσαις, τουτέστι τὸ χοροὺς ἱστάναι καὶ στεφανηφορεῖν. ταῦτα γάρ ἐστιν οἰκεῖα πρὸς τὴν παροῦσαν ἐξέτασιν.

‡ — antep. προφαινομένοις] Ἀπὸ τοῦ μαντείου δηλονότι.

P. 47. 3. ὑπὲρ αὐτῶν] Τῶν θεῶν δηλονότι ἁπάντων. ‡

— 5. τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων] Ἀντιπίπτον ἔλυσεν, ὅτι οὐ διὰ τὰς μαντείας, ἀλλὰ διὰ τὴν νίκην τὴν ἰδίαν περιέκειτο τὸν στέφανον. ὁ δέ φησιν, ὅτι ὁ μὲν νικήσας [6] ὑπὲρ ἑαυτοῦ στεφανοῦται, ὁ δὲ πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἐστεφανωμένος κατὰ τὰς μαντείας ἐστεφάνωται.

— antep. καὶ μὴν ἴστε γε τοῦτο] Ἐπλήρωσε τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος τόπον ἐγγὺς [7] ἀσεβείας ἀποδείξας τὸ ὑπὸ τοῦ Μειδίου πραχθέν. καὶ ἐπάγει τὸν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ἔκ τε τῶν ξένων καὶ τῶν ἀτίμων [8] αὐτὸν ἐργαζόμενος. ὅπου γὰρ οὔτε ξένον οὔτε ἄτιμον ἔξεστιν ὑβρίζειν ἐν τῇ ἑορτῇ, πῶς οὐ πολλῷ πλέον φείδεσθαι προσήκει τῶν ἐπιτίμων καὶ [9] ἀστῶν; τέθεικε δὲ τὸ κατὰ τοὺς ξένους παράδειγμα· ὅπερ ἐστὶν * ἀντὶ νομικοῦ. δύο γάρ εἰσι νόμοι περὶ οὓς στρέφεται· ‡ εἷς, ‡ Μὴ ἐξεῖναι ξένον ἀγωνίζεσθαι· καὶ ἕτερος νόμος, Ἂν ‡ τις ‡ χορηγὸς [10] ἀγωνιζόμενος τὸν ξένον καλέσῃ πρὸς ἄρχοντα ἐπὶ τῷ δοκιμάσαντα εἰ ξένος ἐστὶν ἐκβαλεῖν, διδόναι [11] πεντήκοντα δραχμάς· ἐὰν δὲ κελεύσῃ αὐτὸν ἀπελθόντα εἰς τὸ πλῆθος καθέζεσθαι ὡς ξένον, χιλίας διδόναι.

— pen. οὐκ ἐδώκατε ἁπλῶς] Ἔξεστι μὲν γὰρ, ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν [12] οὐδὲ πανταχῇ οὐδὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, * ἀλλ' ἔξω ‡ κελεύσει ‡ καθέζεσθαι. οἷον ‡ οὐ ‡ βιαίως [13] ἀποσπάσει μὲν ἀπὸ τοῦ χοροῦ, θεωρεῖν δὲ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων καθέζεσθαι ἀναγκάσει.

‡ P. 48. 1. ἀλλ' ἐὰν μὲν καλέσῃ] Πρόσκλησις ἡ εἰς τὸ δικαστήριον. ‡

— 3. ὅπως μὴ τὸν ἐστεφανωμένον] Τὴν χρείαν τοῦ παραδείγματος ἔδειξε. καθόλου γὰρ εἰπὼν τὸ ἐστεφανωμένον καὶ τὸ καθ' ἑαυτὸν συνήνεγκεν.

— antep. οὐδ' ὁ [14] προκαλέσας κατὰ τὸν νόμον] Καὶ μὴν ὁ νόμος [15] προκαλεῖν ἴσως ἐκώλυσε. λέγει οὖν τὸν ἕτερον νόμον τὸν κελεύοντα ξένον μὴ ἀγωνίζεσθαι. κακούργως δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ ἀπείρητο πανταχῆ, ἀλλ' εἰσελθόντα ἅπαξ εἰς τὸ θέατρον οὐκ ἔτι ἐχρῆν προσκαλέσασθαι, ἔξω δὲ ἐξῆν. παρὰ τὸν τόπον οὖν καὶ τὸν καιρὸν ὁ σοφισμὸς ἐπάγεται.

— pen. τὸν δὲ χορηγὸν] Ἀνταπέδωκε τῷ παραδείγματι ἀκόλουθον αὔξησιν ταῖς προσθήκαις, ὅτι Οἱ μὲν νόμοι καὶ δοκιμάζεσθαι μόνον τὸν ξένον οὕτως ἐκώλυσαν· οὗτος δὲ οὐ τὸν ξένον χορευτὴν ἀλλὰ τὸν χορηγὸν συνέκοψε φανερῶς, παρόντων καὶ ξένων καὶ πολιτῶν.

P. 49. 3. τῶν ἀεὶ κυρίων] Τῶν λαχόντων δικάζειν. αὐτοὶ γάρ εἰσι τοῦ τιμωρήσασθαι κύριοι.

— 5. φέρε δὴ πρὸς θεῶν] Ἕτερον παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τὸ κατὰ τοὺς ἀτίμους, πολλῷ ἔλαττον ὂν τοῦ κατὰ τοὺς ξένους.

— ibid. παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς] Ἐπειδὴ μέλλει καταλέγειν ἀτίμους γεγονότας πολίτας ἀπαιτούσης τῆς χρείας, προθεραπεύει τὸ ἄτοπον, ἵνα μὴ δοκῇ ἐπεμβαίνειν.

— 7. οὐ γὰρ ὀνειδίσαι, μὰ τοὺς θεοὺς] Ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἦν μνημονεῦσαι τῶν πταισμάτων, διὰ τοῦτο ὅρκῳ προέλαβε τοὺς ἀκούοντας, ἵνα μὴ ὀνειδίζειν αὐτὸν ὑποπτεύσωσι.

— 10. Σαννίων ἔστι δήπου τις ὁ τοὺς τραγικοὺς χοροὺς διδάσκων] Δῆλον ὅτι μετὰ τοῦ ῥυθμοῦ καὶ προσήκοντος μέλους ᾄδειν διδάσκων. τραγικοὺς δὲ, ἐπειδὴ ἴσως καὶ κωμικοί εἰσιν.

— 12. οὗτος ἀστρατείας ἑάλω] Ἄτιμος γέγονεν ἐλεγχθεὶς ὡς, δέον στρατεύεσθαι, μὴ στρατευόμενος.

— ibid. καὶ [16] κέχρηται συμφορᾷ] Ἐπιεικῶς ἐπὶ τὴν τύχην ἄγει τὸ κατηγόρημα, τὸν τρόπον ἐλευθερῶν.

[1] οὓς signis (‛ ’) ablegationis notat Ben. [2] ἑαυτοὺς Ald. Ben. [3] ἢ Ald. [4] κνίσης Ald. Ben. [5] θυμιαμάτων Ben. [6] περὶ αὐτοὺς Ald. Ben. δι' αὐτὸν M. Ben. [7] ἀσέβειαν Ald. [8] αὐτὴν Ald. [9] αὐτῶν Ald. Ben. [10] ἀγωνιζόμενον Ben. [11] πεντήκοντα omittit Ald. δραχμὰς ν̄ Ben. [12] οὐδὲ πανταχῇ omittit Ben. [13] ἀποσπάσειν Ald. [14] προσκαλέσας Ben. [15] προσκαλεῖν Ben. [16] κέκριται Ald.

— 13. φιλονεικῶν χορηγὸς] Οἷον φιλόνεικος, [1] εἰς τὸ νικᾷν καὶ ἡττᾶσθαι μὴ ἀνεχόμενος. νέμει γὰρ καὶ τῷ μισθωσαμένῳ συγγνώμην.

— 15. ἠγανάκτουν οἱ ἀντιχορηγοὶ] Λέγοντες, [2] ὅτι οἱ νόμοι παραβαίνονται· λέλυται τῆς πολιτείας ὁ θεσμός· οἱ ἄτιμοι λοιπὸν πολιτεύονται.

— 17. ὤκνησαν, εἴασαν, οὐδεὶς ἥψατο] Πολλὰ ὀνόματα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, ὥστε δηλῶσαι τὴν ἡμερότητα.

— 18. τίς ἂν ὑμῶν ἴδοι συγκεχωρηκὸς] Οὕτως ἕκαστος αἰδοῖ τῆς ἑορτῆς πολὺ τὸ συγχωροῦν εἶχε κατὰ τὴν γνώμην.

— antep. τοσοῦτον ἀπέχει [3] τοῦ [4] χορηγῶν τινὸς ἅψασθαι] Οὕτως ἡ γραφή· καὶ γὰρ ἤρτηται τοῦ ἄνω, Οὐδεὶς [5] ἐχθρῶν ἐκώλυσε, πόσῳ γε μὴν [6] χορηγόν τις;

— pen. ἄλλος ἐστὶν Ἀριστείδης] Καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. ἔνθα γὰρ [7] εὐποροῦμεν πλειόνων παραδειγμάτων, οὐ παραιτητέον ἐκ τῶν αὐτῶν πολλάκις λαμβάνειν.

— ult. ἠτυχηκώς τι καὶ οὗτος τοιοῦτον] Ἀστρατείας ἑαλωκώς. πάλιν δὲ ἐνέμεινε τῷ σκοπῷ ἠτυχηκὼς εἰπὼν, οὐκ ἠδικηκώς.

P. 50. 1. καὶ ἴσως ἧττων χορευτὴς] Δυσκίνητος γὰρ διὰ τὸ γῆρας ἐγένετο.

— 2. ἦν δέ ποθ' ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος] Τὸν χοροδιδάσκαλον λέγει. οἱ γὰρ χορευταὶ ἐξ ἁπάσης ἐπελέγοντο τῆς φυλῆς. τῶν δὲ χορευτῶν μόνων ἦν χοροδιδάσκαλος. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ὁ μὲν ἄλλος χορὸς, διάφορος ὢν, ἐξ ἄλλων φυλῶν συνελέγετο· ὁ μέντοι ἡγεμὼν ὁ κορυφαῖος καὶ μείζων ἀπὸ τῆς οἰκείας ἦν φυλῆς.

— 5. οὐδεὶς πώποτ' τοῦτ' εἶδεν] Εἰ γὰρ ἦν [8] ἀπελαθεὶς ὁ διδάσκαλος τοῦ χοροῦ, πρόδηλον ὅτι πλεονέκτημα ἐγίγνετο τοῦ ἀντιχορήγου. διελύετο γὰρ ὁ τοῦ φιλονεικοῦντος χορός.

— 6. διὰ γὰρ τὸ δεῖν αὐτὸν] Ἐκέλευε γὰρ ὁ νόμος, τοὺς ξένους προσκαλεῖν πρὸς τὸν ἄρχοντα, τοὺς δὲ ἀτίμους ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς χειρὸς καὶ ἐξάγειν ἐκ τῆς θυμέλης.

— 8. ὥςπερ ἂν εἰ ξένον τις] Οὐ γὰρ ἐξῆν ἄλλως τὸν ξένον ἐξάγειν, ἀλλὰ [9] προσκαλεσάμενον πρὸς τὸν ἄρχοντα.

— 10. αὐτόχειρ ὀφθῆναι] Ὅρα ὅπως τὸ τῶν ἀνδροφόνων ὄνομα ἔθηκεν ἐπὶ τῶν ὑβριστῶν, ἐγγὺς ποιῶν τὸ πλημμέλημα * παρὰ ταῦτα, εἰ ἐκβάλλει τοῦ χοροῦ τὸν διδάσκαλον.

— antep. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις] Δοκεῖ μὲν καθόλου λέγειν περὶ τῶν χορηγῶν. μάλιστα δὲ * αὐτὸ σημαίνει, ὅτι πάντα τὰ ὄντα εἰς τὴν χορηγίαν ἀνάλωσε.

P. 51. 3. καὶ προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βουλήσεις] Ὅτι κἂν ᾖ νόμιμον, οὐ ποιεῖτε δι' εὐσέβειαν. ἐβούλετο γὰρ ὁ δῆμος μηδένα γίνεσθαι θόρυβον κατὰ τὴν ἑορτήν. διὰ τοῦτο γὰρ, κἂν παρανόμως τις ἠγωνίζετο, οὐ συνεχώρουν αὐτὸν ἐξάγεσθαι, ἀλλὰ τότε μὲν ἀγωνίζεσθαι, μετὰ ταῦτα δὲ κρίνεσθαι προσέταττε.

— 8. πολλῶν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Πληρώσας καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τόπον, μετῆλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ ἐναντίου. οὗτος δέ ἐστι τοιοῦτος· Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας, ἐχθροὶ γενόμενοί τισιν, ὁ μὲν Διοκλεῖ, ὁ δὲ Φιλοστράτῳ, τοιοῦτον οὐδὲν ἐποίησαν, οὐκ ἐσθῆτας ἠφάνισαν, οὐ στεφάνους διέφθειραν, οὐκ ἄλλο οὐδέν· Μειδίας δὲ τἀναντία τούτων ἐποίησεν. ὥςτε τἀναντία ἐκείνοις * πράξει. εἰ τοίνυν ἐκεῖνοι θαυμαστοὶ τῆς ἐπιεικείας, μισητέος ἄρα τῆς θρασύτητος οὗτος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος τόπον ἔθηκε πρῶτον, ἐπειδὴ νεωστὶ ἐπέπαυτο δεικνὺς οὐκ ἄξιον εἶναι συγγνώμης τὸν Μειδίαν, καὶ ἀναγκαῖον ἦν τῷ μείζονι χρήσασθαι πρὸς τὸ μέλλον κινῆσαι τοὺς [10] δικαστὰς εἰς ὀργήν. δεύτερον δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. ἕπονται γὰρ ἀλλήλοις οἱ τόποι· καὶ ὁπότερος ἂν αὐτῶν ῥηθῇ πρότερος, ἀνάγκη τὸν ἄλλον δεύτερον ἕπεσθαι. τρίτον δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, παραλιπὼν τὸν ἀπὸ τοῦ ἴσου. διότι ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου σφοδρότητα ἐκίνει τοῖς ἀκούουσιν, ὥςπερ οἱ πρότεροι· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου, ἠθικήν τινα ἔχων ἐπιτίμησιν, ἀμβλύτερος ἦν. τοῦτο δὲ πόῤῥω σφοδρότητος. εἰκότως οὖν ἔθηκεν αὐτὸν πλησίον τῆς πηλικότητος, ἵνα τὴν ἀμβλύτητα τοῦ τόπου διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς κατὰ πηλικότητα μᾶλλον ὀρθώσῃ, ἢ καὶ συσκιάσῃ τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ διὰ τῶν πραγματικῶν τόπων, τοῦ πρός τι καὶ τῆς πηλικότητος.

— 14. Τισίαν τὸν Ἰφικράτους ἀδελφὸν] Ἰδοὺ γὰρ καὶ τῆς τύχης παρασχούσης τὴν πρόφασιν. ἠδύνατο γὰρ διὰ τὸν ἀδελφὸν ἐπηρεάσαι, ἀλλ' οὐκ ἐτόλμησε.

— 17. φρονῶν δ' ἐφ' ἑαυτῷ τηλικοῦτον] * [11] Πρῶτον γὰρ Ἰφικράτης τιμῶν ἔτυχεν, ὡς Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. Κόνωνος μὲν γὰρ πρώτου χαλκοῦς ἀνδριὰς ἔστη, ἀλλὰ [12] τούτῳ μόνῳ ἐτιμήθη. Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνοις ψηφισθείσας ἔλαβεν. ὥςτε καὶ τινὰ τῶν [13] ἀφ' Ἁρμοδίου δικάσασθαι τῷ Ἰφικράτει περὶ τῶν δωρεῶν, ὡς ἀναξίως λαβόντι. καὶ ἔστι Λυσίου λόγος εἰς Ἰφικράτην

[1] εἰ Ald. Ben. ἢ M. Ben. [2] ὅτι omittunt Ald. Ben. [3] τῶν Ben. [4] χορηγὸν Ald. [5] ἐχθρῶν Ben. [6] χορηγῶν Ben. [7] ἀποροῦμεν Ald. Ben. [8] ἀμπελαθεὶς Ald. [9] προσακλεσάμενος Ald. [10] ἀκούοντας Par. a. [11] πρῶτος Ben. [12] τούτῳ τῷ νόμῳ Ald. Ben. [13] ἐφ' Ald. Ben.

Εἰ τὸ νικᾷν] Fortassis: ὁ τὸ νικᾶσθαι. Idem.

Τἀναντία ἐκείνοις πράξει] *Secus quam illi tractabitur.* Fortassis: πάσχει. Idem.

Κόνωνος μὲν γὰρ] Locus obscurus et dubius, qui haud scio an sic utcunque corrigi possit: Κόνωνος μὲν γὰρ πρὸ τούτου χαλκοῦς ἀνδρίας ἔστη· ἀλλὰ τούτῳ μόνῳ ἐτιμήθη. Cononis mentio fit exaggerandi honoris Iphicratis causa. Idem.

ἀναφερόμενος, ἔχων τὴν ἐπιγραφὴν περὶ τῶν αὐτοῦ δωρεῶν· ἐν ᾧ σκωφθεὶς εἰς δυσγένειαν παρὰ τοῦ κατηγόρου, φησὶν, ὅτι τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν ±τοῦ± γνωρίζεσθαι λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σοῦ τὴν δόξαν ἔστησεν. ἦν γὰρ ὁ Ἰφικράτης ἐκ σκυτέων γεγονώς· ηὐδοκίμησε δὲ διὰ ταύτην τὴν πρόφασιν, Στρατιώτης ὢν καὶ ναυμαχῶν ἐπήδησεν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ νεὼς εἰς πολεμίαν τριήρη καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἐναγκαλισάμενος μετῆλθεν αὖθις ἔχων αὐτὸν εἰς τὴν οἰκείαν τριήρη, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἀριστείας ἐπαινεθεὶς στρατηγὸς ἐχειροτονήθη, καὶ παρὰ πάντας τοὺς στρατηγοὺς τοὺς τότε μείζω τὴν πόλιν ὠφέλησεν.

— 19. οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας] Δύο πεποίηκεν ἐν ταὐτῷ. καὶ γὰρ κατὰ τὴν ἀναίρεσιν εἰσήγαγεν ὅπερ οἰκεῖον τοῖς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἐπιχειρήμασι· καὶ ταῦτα εἶπεν ἐκεῖνον μὴ πεποιηκέναι, ἅπερ αὐτὸς ὑπὸ Μειδίου πέπονθε. τοῦτο γὰρ ἴδιον Δημοσθένους, τὸ, πολλάκις τὰ αὐτὰ λέγοντα φεύγειν τὸ προσκορὲς διὰ τῆς ἐξαλλαγῆς τῶν μεθόδων καὶ τῶν σχημάτων.

— pen. ἠνείχετο] Τὴν καρτερίαν δηλοῖ, ὅτι καὶ ἀνιώμενος ὑπέφερε.

P. 52. 2. πάλιν Φιλόστρατον] Δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἐναντίου παράδειγμα· καὶ γὰρ Χαβρίας, γενόμενός τισιν ἐχθρὸς, οὐδὲν ὧν Μειδίας ἐποίησεν.

— 4. τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν] Ὁ Χαβρίας ἔπειθε Θηβαίοις βοηθῆσαι Ἀθηναίους ὅτε ἐκινδύνευον. εἶτα σωθέντες ἀπέσπασαν τὸν Ὠρωπὸν, χωρίον ἐν τοῖς ὁρίοις κείμενον. ὑπωπτεύθη γοῦν ὁ στρατηγὸς ὡς συνειδὼς, καὶ προδοσίας ἐκρίθη. τὸ δὲ θανάτου [1] ἢ τὸ περὶ κοινῶς, ἵνα ᾖ τὴν περὶ θανάτου, ἢ ἐλλειπῶς, ὅτε ἐκρίνετο τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν, ἵν' ᾖ θανάτου πικρότερον γενόμενον· ἵνα μή τις ὑπολαβὼν λέγῃ, ὅτι ἡ πρᾳότης τοῦ γραψαμένου καταφρονεῖν παρεσκεύασεν.

— ibid. καὶ πάντων τῶν κατηγόρων πικρότατον] Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων εἰς χρήματα τιμωμένων, τῷ Χαβρίᾳ μόνος ἐκεῖνος θανάτου ἐτιμήσατο.

P. 53. 10. Ἡράκλεις] Ἐν τοῖς ἄγαν κακοῖς ἐπεκαλοῦντο τὸν θεὸν ὡς ἀλεξίκακον.

— 11. εἰ γὰρ ἑκάστῳ τῶν χορηγούντων] Πληρώσας καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου τόπον, ἐπιλογικῇ ἐκβάσει ἐχρήσατο, τελικὸν ἐχούσῃ κεφάλαιον, ὅτι Οὐδεὶς ἐθελήσει χορηγὸς ἑκὼν καταστῆναι, μέλλων τοιαῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. σύνηθες δὲ αὐτῷ πληρώσαντι κεφάλαιον ἐπιλογίζεσθαι.

— 17. ὅς τις ἑκὼν ἂν μίαν δραχμὴν] Ἐπειδὴ κατ' ἀνάγκην καθίσταντο χορηγοὶ, διὰ τοῦτο εἶπε τοὺς ἐκ προαιρέσεως φιλοτιμεῖσθαι βουλομένους ἀπείρξετε.

— antep. καίτοι πᾶσιν ὑμῖν] Ἐντεῦθεν εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ ἴσου τόπον μεταβῆναι βούλεται.

P. 54. 9. ἐμοὶ δὲ ὅς εἴ τέ τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τοῦτό ἐστιν ἠθικόν. ἐπαινεῖ γὰρ αὐτοῦ τὴν φιλοτιμίαν. καὶ, ἵνα μὲν αὐξήσῃ τὸ ἀνάλωμα, μανίαν αὐτοῦ κατηγόρησεν, ἐκ τοῦ καθόλου πιστωσάμενος ὅτι πάντα τὰ ὑπὲρ δύναμιν μανία ἐστίν· ἵνα δὲ μὴ ἀλογίας ὄντως φανῇ τὸ ἀνάλωμα, προσέθηκεν [2] εἴτε καὶ φιλοτιμίαν, δεικνὺς ὅτι διὰ φιλοτιμίαν μικροῦ τὰ τῶν μαινομένων ἔπραξα.

— 13. ὥςτε μηδὲ τὸ τῶν ἱερῶν ἱματίων] Ταύταις ταῖς προσθήκαις τὸ ἰδιωτικὸν εἰς τὸ δημόσιον μεθίστησιν.

— 14. εἰ τοίνυν τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Πληρώσας ἅπαν τὸ πρός τι, μετῆλθεν ἐπὶ τὴν πηλικότητα, ἥτις περιέχει μὲν αὔξησιν καὶ [3] αὐτὴ τοῦ πραχθέντος, διαφόρως δὲ ἢ [4] τὸ πρός τι. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ τὸ δημόσιον ηὔξησεν, οἷον τὸ κατὰ τὸν χορηγόν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸ ἰδιωτικὸν τὸ κατὰ τὰς πληγάς. καὶ τὸ μὲν πρός τι τῶν ἐν αὐτῷ τῷ θεάτρῳ καὶ τῇ πανηγύρει πραχθέντων ἔχει τὴν ἐξέτασιν· ἡ δὲ πηλικότης καθόλου περὶ ὕβρεως ποιεῖται τὸν λόγον, ὅτι δεινὸν ἡ ὕβρις. ὥςτε ἐκεῖ μὲν τὸ ἰδιωτικὸν, ἐνταῦθα δὲ τὸ γενικὸν [5] ἐξετάζεσθαι. καὶ ἐν μὲν τῷ πρός τι παντὶ προσάγει τὴν αὔξησιν, ἐν δὲ τῇ πηλικότητι τινὰ καὶ ἐλάττω. αὔξει μὲν γὰρ τὴν Μειδίου θρασύτητα· καθαιρεῖ δὲ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔλαττον τοῦ προσήκοντος ἐπὶ τοῖς γινομένοις παροξυνθεῖσαν. ἴδιον δὲ μάλιστα πηλικότητος μὴ μόνον αὔξειν, ἀλλά τινα καὶ μειοῦν. κἀκεῖ μὲν [6] ὡρισμένους τόπους ἐγύμνασεν· ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς ἀορίστως τὰ ἐμπίπτοντα παραλαμβάνει πρὸς αὔξησιν. ἔτι πρὸς τούτοις ἐν παντὶ τῷ λόγῳ, πρῶτον μὲν τάττει τὰ δημόσια, δεύτερον δὲ τὰ ἰδιωτικὰ, ἵνα διὰ τῆς ἐκείνων προλήψεως καὶ ταῦτα ὡς δημόσια φαίνηται. καὶ νῦν οὖν εἰκότως δευτέραν προσέταξε τὴν πηλικότητα τοῦ πρός τι. καὶ γὰρ τὸ ἰδιωτικὸν ἐν αὐτῇ περιείληφεν· ἐξ ἀντιῤῥήσεως δὲ ἐπήγαγε τὴν πηλικότητα. τοῦτο δὲ ἐν ὅρῳ γίγνεται μόνῳ. ἐν γὰρ ταῖς στάσεσιν ἡ πηλικότης ἐπιλογικὴν ἔχει τὴν χώραν· αὔξησιν γὰρ ἔχει· τῶν δὲ ἐπιλόγων ἡ αὔξησις. ἐν ὅρῳ δὲ κεφαλαίου δύναμιν ἔχει διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὅρου. ἐν γὰρ τοῖς ὅροις, ἐν οἷς μάλιστα ὁμολογεῖται τὸ πεπραγμένον, περὶ αὔξησίν ἐστιν ἡ πᾶσα ζήτησις τῶν κεφαλαίων, τοῦ μὲν κατηγόρου τὸ μεῖζον ἐπάγοντος, τοῦ δὲ φεύγοντος ἐπὶ τὸ ἔλαττον ἀποκλίναντος. ὥςτε οὐδὲν κωλύει καὶ

[1] ἢ. τὸ περὶκοινῶς Ald. [2] εἴτε τις καὶ φιλοτιμία Ald. εἴτε τις καὶ omisit Wolf. [3] αὕτη Ald. Ben. [4] κατὰ Ald. Ben. [5] ἐξετάζεται M. Ben. [6] ὡρισμένως Ald. Ben.

Ἢ τὸ περὶ κοινῶς] F. ἢ τὸ περὶ, κοινῶς, hoc est, ut præpositio περὶ referatur ad utrumque nomen, etsi usitatius articuli genus ad partem orationis referunt, ut ἡ περὶ, πρόθεσις, ὁ καὶ, σύνδεσμος, τὸ ὁ ἄρθρον. et col. 2. v. 12. ἀνάλωμα, προσέθηκεν εἴτε καὶ φιλοτιμίαν. Idem.

τὴν πηλικότητα αὔξησιν ἔχουσαν * [1] κεφαλαίων ἔχειν τὴν ἐργασίαν, τοῦ μὲν αὔξοντος ἐν αὐτοῖς, τοῦ δὲ μειοῦντος. παρὰ δὲ τῶν δικαστῶν εἴληφε τὴν ἀντίθεσιν, εἰκότως. ἔστι γὰρ περὶ τιμήματος ὁ λόγος. τὸ δὲ τιμᾶσθαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τῶν δικαστῶν ἐστί· συνήθως δὲ κἀνταῦθα τὴν δύναμιν τῆς ἀντιθέσεως ἐνήλλαξεν. οὕτω γὰρ ἂν ὁ Μειδίας προήγαγεν, Ἀλλ' [2] οὐδὲν πέπονθας δεινὸν Δημόσθενες· οὔτε γὰρ σκέλος ἐπηρώθης οὔτε χεῖρας συνετρίβης οὔτ' ἄλλο τηλικοῦτον οὐδέν· πῶς οὖν αὔξεις τὸ πρᾶγμα καὶ θανάτου τιμᾷς; ἴδωμεν οὖν καὶ ταύτην τὴν ἀντίθεσιν. οὐδὲ γὰρ τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τῷ λόγῳ τὸ πρᾶγμα νῦν αἴρω. τοιαύτη ἦν ἡ ἀντίθεσις τοῦ Μειδίου, ἐλαττοῦσα τὸ [3] γενόμενον, ὡς Ἄρα ἱκανὸς τὰ μικρὰ ἐγεῖραι τῷ λόγῳ· δεινὸν γὰρ οὐδὲν ἐκ τούτων συμβέβηκεν. ἀλλ' οὗτος τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν τῆς ἀντιθέσεως παρὰ τῶν δικαστῶν ἔλαβεν, ἵνα δείξῃ τὸν μὲν Μειδίαν οὐκ ἔχοντα λοιπὸν ὅτι ἀπολογήσεται, τοὺς δὲ δικαστὰς ἀμφιβάλλοντας περὶ τοῦ τιμήματος. δῆλον οὖν ἐκ τούτων, ὅτι πηλικότης ἐστὶν ἡ ἐξεταζομένη. περὶ γὰρ ποσότητος τοῦ τιμήματός ἐστιν ἡ [4] ἐξέτασις.

— 17. οὐ γάρ ἐστι δίκαιον] Οὐδὲν, φησὶ, γέγονε δεινὸν, οὐδὲ φόνος ἢ πήρωσις διὰ τὴν ἐμὴν ἐπιείκειαν, οὐ διὰ τὸν Μειδίαν. ὁ μὲν γὰρ πάντα εἰς αὐτὸν ἥκοντα πεποίηκεν· ἐγὼ δὲ, μὴ βουληθεὶς ἀμύνασθαι, παρέσχον ἀφορμὴν τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι.

— ult. οὐδὲ γὰρ αὖ τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν] Αὕτη ἦν ἡ ἐξ ἀρχῆς τοῦ Μειδίου ἀντίθεσις· Τῷ λόγῳ τὰ πράγματα φοβερὰ ποιεῖς, οὐδενὸς δεινοῦ γεγονότος. ὁ δὲ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐφοβήθη θεῖναι· προλαβὼν δὲ ταῖς λύσεσι καὶ ταῖς κατασκευαῖς τὸν ἀκροατὴν, ὅτι διὰ τὴν ἐπιείκειαν τὴν ἐμὴν οὐδὲν γέγονε δεινὸν, τότε ἔθηκε φανερῶς ὅτι οὐκ ὠφελεῖται Μειδίας ταῦτα προβαλλόμενος, [5] δεδειγμένον τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ δι' ἐκεῖνον ἀλλὰ δι' αὐτὸν οὐδὲν ἀνήκεστον γέγονεν.

P. 55. 3. ἀλλ' ἴσασιν ἅπαντες] Πρώτας τίθησι τὰς παραδειγματικὰς πίστεις, πιθανωτέρας οὔσας τοῖς ἀκούουσιν. οὐ μὴν ἐπὶ τούτων ἔστιν εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ μείζονος ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ὥσπερ ἐν τῷ πρός τι. οὐδὲν γὰρ τοιοῦτον ἐν αὐταῖς καταφαίνεται.

— 5. ἰσχυρός τις ἦν μέλας] Ἐκ πολλῶν σημείων [6] ἐπεγείρει τὴν μνήμην. ἔχει δὲ καὶ τῆς ὕβρεως ἔμφασιν. Ὁ παγκρατιαστὴς ὁ γεγυμνασμένος ἐν τῷ τύπτεσθαι, φησὶ, καὶ φέρειν πληγὰς ἐπιστάμενος, οὐκ ἤνεγκε τυπτηθείς. ἡ γὰρ ὕβρις τὴν ὀργὴν, οὐχ ὁ πόνος, ἐκίνησεν. ἀμφιβόλου δὲ ὄντος τοῦ ῥηθέντος, εἴη ἂν ὁ μὲν Εὔθυνος ὁ λυπήσας, ὁ δὲ ἀποκτείνας ὁ Σώφιλος.

— 7. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ] Τετραπλῆ ἐστὶν ἡ τῆς πηλικότητος ἐργασία. καὶ γὰρ καθαιρεῖ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ὅτι μικρὰ παθόντες ὅμως [7] μεγάλως ἠμύναντο· καὶ αὔξει τὰ καθ' ἑαυτὸν, ὅτι μεγάλα παθὼν οὐδ' ὅλως ἠμυνάμην. καὶ πάλιν αὔξει τὴν Μειδίου θρασύτητα· καθαιρεῖ δὲ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔλαττον τοῦ δέοντος παροξυνθεῖσαν. ἐξ ὧν ἐπιείκειαν ἑαυτῷ μαρτυρεῖ. καὶ πρῶτον [8] τὸ μὲν τῶν παθόντων ἐλαττοῖ· Σώφιλος καὶ [9] Εὐαίων, ἰδίᾳ τυπτηθέντες καὶ φίλων ἐναντίον καὶ ἐν δείπνῳ καὶ ἔνθα μὴ βαδίζειν ἐξῆν αὐτοῖς, ὅμως οὕτως ὠργίσθησαν ὥστε καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς ὑβρίσαντας· ἐγὼ δὲ, ἐν θεάτρῳ πάντων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων καὶ οὗ πολλὴ ἦν ἀνάγκη βαδίζειν, ἐτυπτόμην, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠμυνάμην. οὐκοῦν ἐν τούτοις ηὔξησεν ἃ πέπονθεν αὐτός.

— 9. ἴσασιν [10] Εὐαίωνα πολλοὶ] Μέμφονται τοῦτο ὡς ἀσαφῶς ἀπηγγελμένον. ἄδηλον γὰρ τίς ὁ τυπτήσας ἢ τίς ὁ φονευθεὶς, καὶ πότερον [11] Βοιωτὸς ἦν ὁ ἀποκτείνας ἢ * [12] Εὐαίμων. αἴτιον δὲ τῆς ἀσαφείας τὸ ὁμοιόσχημον τῆς ἀπαγγελίας. πάντα γὰρ τὰ ὀνόματα κατὰ πτῶσιν αἰτιατικὴν προήγαγεν.

— pen. οὐδὲ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις] Ἔδειξεν ὅτι τοῦ καθόλου καὶ γενικοῦ αὔξησιν ποιεῖται. συνεμφαίνει δὲ οὐδὲν ἧττον ἐν τῷ καθόλου τὸ καθ' αὑτόν. καὶ τὸ ἐ φ' ὕ β ρ ε ι δὲ καλῶς προσέθηκε.

— ult. πολλὰ γὰρ ποιήσειν ὁ τύπτων] Διατυπώσει κέχρηται. ἴδιον δὲ μάλιστα τῆς πηλικότητος ἡ διατύπωσις· ἐπειδὴ ὑπ' ὄψιν ἄγουσα τὰ πράγματα, πλείω ποιεῖ τὴν αὔξησιν. ἔχει δὲ συγγένειαν πλείστην πρός τε ἔκφρασιν καὶ διήγησιν. ἐν ἅπασι γὰρ τούτοις ἔκθεσίς ἐστι πραγμάτων γεγονότων. ἀλλὰ τὸ μὲν διήγημα ἁπλῆν καὶ ἀκατάσκευον ἔχει τὴν ἔκθεσιν, ἡ δὲ διατύπωσις τὸ πᾶν ‡ ἐν ‡ αὐξήσει καὶ ἐναργείᾳ * κεῖται· καὶ αὖ τὸ μὲν διήγημα κατ' ἀκολουθίαν πρόεισι τοῖς συνδέσμοις [13] ἑνούμενον, ἡ δὲ διατύπωσις [14] κομματική ἐστι καὶ ἀπόλυτος [15] δι' ἐξαλλαγῆς σχημάτων προϊοῦσα.

P. 56. 3. ὅταν ὡς ὑβρίζων] Ταῦτα δὲ διὰ τοὺς πατέρας καὶ διὰ τοὺς διδασκάλους, οἵτινες οὐ δι' ἔχθραν ἀλλ' ἐπὶ νουθεσίᾳ τύπτουσιν.

— ibid. ὅταν κονδύλοις] Ἃ πέπονθεν αὐτὸς,

[1] κεφάλαιον Ald. Ben. [2] οὐδὲ Ald. [3] γινόμενον Ald. Ben.
[4] ζήτησις M. Ben. [5] δεδειγμένου Ald. Ben. [6] ἐπιφέρει Ald. Ben.
[7] μεγάλων Ald. [8] τὸν μὲν Ald. μὲν τὰ Ben.
[9] Εὐαίμων Ald. [10] Εὐαίμονα Ald. [11] Βιωτὸς Ald.
[12] Εὐαίων M. Ben. [13] ἑνούμενον Ald. [14] κομαματικὴ Ald.
[15] διεξαλλαγῆς Ald.

Εὐαίμων] Auctor habet Εὐαίων, Ulpianus Εὐαίμων: utrum rectius sit, nostra nihil interest. Idem.

Καὶ ἐναργείᾳ κεῖται] F. χρῆται. nisi legas, τὸ πᾶν, id est, πάντως, ἐν αὐξήσει καὶ ἐναργείᾳ κεῖται. Idem. Et χρῆται dedit.

ταῦτα ἐν τῷ καθόλου προάγει, φεύγων τὸ φανερῶς ἑαυτὸν ὑβρίζειν. οὕτω καὶ ἐν τῷ περὶ Στεφάνου· Εἰ μὲν ἴστε τοιοῦτον, διὰ τῆς ἐμφάσεως μόνης ἀπελύσατο τὰς βλασφημίας.

— 4. ὅταν ἐπὶ κόῤῥης] Τῆς κεφαλῆς, τουτέστιν ἐπὶ κόρσης, ὥσπερ μυῤῥίνη καὶ μυρσίνη.

— ibid. ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους] Ἔξω ἑαυτῶν γενέσθαι καὶ μανῆναι ποιεῖ. καὶ τὸ αἴτιον ποῖον; [1] ἀήθεις ὄντας. ταράττει γὰρ τὸ ἀπροσδόκητον καὶ οὐκ εἰθισμένον.

P. 57. 4. ὅσῳ πλείονα ὀργὴν ἐμοὶ προσῆκε] Τοῦτό ἐστιν, ἐν ᾧ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἐλαττοῖ [2] καὶ τὰ τῶν παθόντων μειοῖ, αὔξει δὲ τὰ καθ' ἑαυτόν.

— 6. ὁ μέν γε ὑπὸ γνωρίμου] Τῇ διαφορᾷ [3] προσάγει τὴν αὔξησιν.

— 7. καὶ τούτου μεθύοντος] Ὑπέθετο γὰρ εἶναι συμπόσιον.

— 11. οἷ μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ] Τοῦτο δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς λειτουργίας ἔφησεν. ὅτι ‡ ὁ ‡ μὲν, εἰ ὑπώπτευέ τινα ἔσεσθαι ἀηδίαν ἑαυτῷ, ἐδύνατο καὶ φυλάττεσθαι καὶ μὴ ἀπελθεῖν εἰς τὸ δεῖπνον· ἐμοὶ δὲ οὔτε τοῦτο [4] ἐξῆν * μέλλοντι χορηγεῖν.

— 16. καὶ ἐμαυτόν γε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σωφρόνως, μᾶλλον δὲ εὐτυχῶς] Εἰ μὲν γὰρ δεινὰ παθὼν ἐσωφρόνησε καὶ οὐκ ἐξήχθη, θαύματος ἄξιος· εἰ δὲ λέγων πάνδεινα πάσχειν, οὐκ [5] ὠργίσθαι ἔφησεν, ἀπίθανον τὸ τοιοῦτον. διὸ προσέθηκε μᾶλλον δὲ εὐτυχῶς, ἵνα μὴ γνώμης μόνον ἀλλὰ καὶ εὐτυχίας φανῇ τὸ ἐπισχεῖν τὴν ὀργὴν, ἢ αὐξῆσαι βουλόμενος ἐπὶ πλέον τὴν διόρθωσιν ἔθηκεν. τὰ μὲν γὰρ [6] μικρὰ [7] τῷ λογισμῷ διαφεύγομεν· ὅσα δὲ ὑπερβαίνει φύσιν ἀνθρωπίνην, τύχῃ δεξιᾷ κατορθοῦμεν.

— 20. καὶ τῶν δικασάντων τότε πολλοὶ] ‡ Συγγνώμην ἐσχηκέναι, δηλαδή. ‡ νέμει τῷ πεφονευκότι συγγνώμην, ἵνα μὴ δοκοίη αὐτὸς διὰ τὸ πεπονθέναι λέγειν.

— antep. μιᾷ μόνον ἁλῶναι ψήφῳ] Περιττῇ δηλονότι, οἷον εἰ τύχοι, τριάκοντα [8] ἐκομίζοντο κατ' αὐτοῦ καὶ τοσαῦται ὑπὲρ αὐτοῦ· οὐκοῦν αἱ καταγινώσκουσαι ὑπὸ τῶν ἑτέρων ἐξωθοῦντο. εἰ δὲ μία λείποι ταῖς τριάκοντα ταῖς ἀπογινωσκούσαις, ἡλίσκετο, ὥστε [9] πικρὰν διδόναι τιμωρίαν.

— pen. οὔτε κλαύσαντα] Ἔμελλε γὰρ δακρύων [10] ὀλίγων τὴν σωτηρίαν ὠνήσασθαι, καὶ ἀπῆλθεν ἂν ἔχων τὴν νίκην μετὰ τὴν δέησιν.

P. 58. 2. θῶμεν τοίνυν οὑτωσὶ] Ἐξετάζει τὴν διάνοιαν τῶν [11] κολασάντων.

— 3. ἀλλ' ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον] Ὥστε [12] δεῖν μὲν ἀμύνασθαι· ὁ δὲ τρόπος τῆς ὑπερβολῆς μεμπτός.

— 5. καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν] Οἱ ἀνέντες δικασταὶ τὸν ὑβριστὴν ἄξιον εἶναι καὶ ταύτης τῆς μεγάλης ἀγανακτήσεως ἐνόμισαν. σῶμα γὰρ ἐλεύθερον προπηλακίσας, καὶ θανάτου τυχεῖν δίκαιος ἦν. ἔοικε δὲ ταῦτα τῆς κατὰ τὴν πηλικότητα εἶναι αὐξήσεως.

— 6. τί οὖν; ἐμοὶ τῷ τοσαύτῃ κεχρημένῳ] Ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ ἀντιθέσει κείμενον, ὅτι Οὐδὲν γέγονε δεινόν. τί οὖν; ἐμοὶ θανάτου τιμᾶσθε; καὶ συμπεραίνει τὴν πηλικότητα, Διὰ τὴν ἐμὴν πρόνοιαν οὐδὲν γέγονε δεινὸν, οὐκοῦν παρ' ὑμῶν ὀφείλω κομίσασθαι τὴν ἄμυναν.

— 10. καὶ παράδειγμά γε πᾶσι γενέσθαι] Συνήθως πάλιν τῇ ἐπιλογικῇ ἐκβάσει ἐχρήσατο. τοῦτο γὰρ εἴωθε ποιεῖν, ἐπειδὰν, κεφάλαιον πληρώσας, ἐφ' ἕτερον μέλλει καταβαίνειν.

— 15. οἶμαι τοίνυν τινὰς ὑμῶν] Τοὺς μὲν ἀγῶνας καὶ τὰ κεφάλαια πάντα τὰ περὶ τὸ κρινόμενον [13] πρᾶγμα πεπλήρωκεν. ἐντεῦθεν δὲ εἰσβάλλει λοιπὸν εἰς τὴν παρέκβασιν. ἔστι δὲ παρέκβασις, λόγος [14] ἐξαγώνιος μὲν, συναγωνιζόμενος δὲ πρὸς τὸν ἀγῶνα. βούλεται οὖν διηγήσασθαι τὴν ἔχθραν τὴν ἀρχαίαν· ἥτις κατάστασις μὲν ἦν τοῦ ἀγῶνος. ἐπειδὴ δὲ ἰδιωτικὸν ἐποίει τὸν ἀγῶνα, διὰ τοῦτο ἐν ἀρχῇ μὲν παρῃτήσατο θεῖναι. νῦν δὲ εἰσάγει λοιπὸν, ὅτε ἀποδέδεικται δημόσιος ὢν ὁ ἀγών. ὥσπερ γὰρ καθ' ἕκαστον κεφάλαιον πρῶτον εἰσήγαγε τὸ δημόσιον, οὕτω καὶ τῆς πάσης ἔχθρας καὶ τῶν εἰς αὐτὸν ἀδικημάτων, πρῶτον μὲν ἐπήγαγεν ἅπερ ἔπαθε κατὰ τὴν ἑορτὴν, δεύτερα δὲ [15] ἃ κατὰ τοὺς ἄλλους χρόνους, ἵνα τὰ μὲν δημόσια τάξιν ἔχῃ προηγουμένου, τὰ δὲ ἰδιωτικὰ τοῦ ἑπομένου. ζητήσειε δ' ἄν τις, εἰ τὰ τοιαῦτα ἐξαγώνια ὄντα μετὰ τῶν ἀγώνων τάττειν προσήκει, [16] ἢ ἐπιλογικὰ δεῖ καλεῖν αὐτά; ῥητέον οὖν ὅτι μέσην τινὰ φύσιν ἔχει τῶν τε ἀγώνων καὶ τῶν ἐπιλόγων. ᾗ μὲν γὰρ περὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ κρινόμενον οὐχ ἵσταται, πλησιάζει τοῖς ἐπιλόγοις· ᾗ δὲ χωρεῖ δι' ἀποδείξεως καὶ ἑτέρων ἀδικημάτων μνήμην ἔχει κατὰ τοῦ φεύγοντος, ἐπιγράφεται τοῖς ἀγῶσι. τὰ γὰρ τοιαῦτα συναγωνίζεται ἡμῖν πρὸς πίστιν τοῦ γιγνομένου ἐγκλήματος· οἱ δὲ ἐπίλογοι αὔξησιν μόνον ἔχουσι τοῦ προκειμένου πράγματος. διὸ καὶ

[1] ἀήδεις Ben. [2] μετὰ τῶν Ald. Ben. [3] προάγει M. Ben.
[4] ἐξῆν παραβάλλοντι μένοντι Ald. Ben. παραβάλλοντι omittit Par. a.
[5] ὠργίσθη φησὶν Ald. ὠργισθῆναι φησὶν Ben. [6] μικρὰ καὶ τ. Ald. Ben.
[7] τῶν λογισμῶν Ald. [8] ἐνομίζοντο Ald. [9] μικρὰν Ald. Ben.
[10] ὀλίγου Ald. [11] δικασάντων M. Ben. [12] ἔδει Ben.
[13] πράγματα Ald. [14] ἀγώνιος Ald. [15] ἃ omittit Ald. τὰ Ben.
[16] εἰ Ben.

Μετὰ τῶν παθόντων] F. καὶ τὰ μὲν τῶν παθόντων μειοῖ. Wolf.

Παραβάλλοντι μέλλοντι] Τὸ παραβάλλοντι videtur abundare, nisi addas, καὶ μέλλοντι. Idem.

μέσης φύσεως οὖσα ἡ παρέκβασις μέσην καὶ τάξιν [1] παρὰ τοῦ ῥήτορος εἴληφε. κεῖται γὰρ μεταξὺ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ἐπιλόγων. κέχρηται δὲ τῇ παρεκβάσει διὰ δύο προφάσεις. πρῶτον μὲν, ἵνα δείξῃ καὶ τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν πάντα κατὰ ἐπιβουλὴν γεγενημένα, καὶ οὐ δι' ὀργὴν, ὡς Μειδίας φησίν· εἰ γὰρ παλαιὸς ἦν ἐχθρὸς, πρόδηλον ὅτι διὰ τὴν ἔχθραν ἑκὼν ἐπεβούλευε· δεύτερον δὲ, ἵνα μᾶλλον εἰς ὀργὴν παροξύνῃ τοὺς ἀκούοντας· εἰ γὰρ τοῖς νῦν ἀδικήμασι δικαίως ἂν ὀργισθεῖεν, πόσῳ μᾶλλον εἰ καὶ ἕτερα φαίνοιτο πρότερον; σφόδρα δὲ τεχνικῶς τὴν ἀνάγκην τοῦ διηγήματος ἀπὸ τῶν δικαστῶν ἔλαβε. πρῶτον μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἵν', εἰ φαίνοιτο ἰδιωτικά τινα διηγούμενος, μὴ αὐτὸς ἑκὼν δόξει λέγειν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀναγκασθείς· ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος τῆς [2] παρεκβάσεως, ἵν', εἴ τις ὄχλος ἐγγίνοιτο τῶν λεγομένων, ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσι τοῖς ἀναγκάσασιν, ἀλλὰ μὴ τῷ ῥήτορι. ἠθικῶς δὲ οὐ διαβεβαιοῦται, ἀλλὰ στοχάζεται, αὐτῶν τῆς γνώμης διὰ τοῦ οἶμαι· καὶ τὸ ποθεῖν ἀκοῦσαι χαρίεν, ἵνα καὶ ὡς χαριζόμενος [3] αὐτοῖς δόξῃ ποιεῖσθαι τὴν παρέκβασιν, ἤτοι τὴν διήγησιν, ἣν καὶ παραδιήγησιν λέγομεν.

— 17. οὕτως ἀσελγῶς καὶ βιαίως] Καὶ τὴν κατασκευὴν τοῖς δικασταῖς περιέθηκεν, ἵν' εὐλόγως φαίνωνται τῆς ἀκροάσεως τῶν ἐξαγωνίων ἐπιτιμοῦντες.

— 19. ὃ αὐτῷ προωφείλετο] Οὐ γὰρ ἐμάνη τοσοῦτον Μειδίας, εἰ μὴ προηδίκητο μείζονα. ἔχει δὲ ψυχαγωγίαν ὁ χρόνος· ἐν βραχεῖ γὰρ δηλώσειν αὐτοῖς [4] ἐπαγγέλλεται, ὅτι καὶ τούτων ὀφείλων δοῦναι [5] δίκην φανήσεται. οὕτως ἔδειξε τὴν χρείαν τοῦ διηγήματος.

— pen. ἔσται δὲ περὶ αὐτῶν βραχὺς ὁ λόγος] Φιλανθρωπότερος ὤφθη τῶν δικαστῶν, εἴπερ ὑπισχνεῖται δι' ὀλίγων [6] δηλώσειν, ἅπερ ἐκεῖνοι διὰ πολλῶν ἤλπιζον.

— ult. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον] Πληρώσας τὸ προοίμιον, εἰσέβαλεν εἰς αὐτὰ τὰ διηγήματα, καὶ φησὶν ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον. πολλὴν δὲ ἐν τούτοις αὐτοῦ μὲν ἐπιείκειαν, Μειδίου δὲ τὴν ὠμότητα δείκνυσιν· εἴπερ αὐτὸς μὲν διὰ χρηστότητα καὶ τῶν πατρῴων ἐκινδύνευε στερηθῆναι, Μειδίας δὲ περὶ τὸν καιρὸν τῆς δίκης ἐπέθετο τῷ δυστυχοῦντι.

P. 59. 1. μειρακύλλιον ὢν κομιδῇ] Τὸ κομιδῇ προσκείμενον ἔμφασιν δίδωσιν, ὡς οὐδὲ μιᾶς ἔχθρας λαβὴν παρέχειν ἠδύνατο οὐδὲ ἀδικίας ὁ τοιαύτην ἄγων τὴν ἡλικίαν. καθεῖλε δὲ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ διὰ τὸ χρήσιμον, ἵνα λύσῃ τὸ ἀντιπίπτον. τί οὖν; εἰ παρέσχες τὴν πρόφασιν τῆς ἔχθρας θρασὺς ὤν; ὁ δὲ ἀπίθανον ἔδειξε [7] τὸ τοιοῦτον τῷ ὑποκοριστικῶς τὴν ἡλικίαν ἐλαττῶσαι, ὅτι Μειρακύλλιον ἦν κομιδῇ. τῶν δὲ τοιούτων οὐκ ἔστι τὸ θρασύνεσθαι πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους.

— ibid. καὶ [8] τοῦτο οὐδ' εἰ γέγονε] Τὸ [9] ἀφελὲς καὶ ἀπερίεργον διὰ τῆς ἡλικίας ἔδειξε. πῶς οὖν θρασὺς ὁ τοιοῦτος;

— 2. Ὡς μηδὲ νῦν ὤφελον] Ἡ γὰρ πεῖρα τὴν βλάβην [10] προὐξένησεν. ὀργῆς δὲ καὶ βαρύτητος ἔμφασις.

— 3. τότε μοι μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν] Καὶ τοῦτο δὲ ἀφελῶς. τὴν γὰρ δίκην ὡς πρόσωπον ἐποίησεν, εἰσιέναι εἰπών· * [11] τὴν ἐκ προνοίας δὲ αὐτῷ [12] ἐπίθεσιν ἔδειξεν. [13] ἐπετήρησε γὰρ ὅτε [14] ἔμελλον δικάζεσθαι πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους, ἵνα με καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον ἐκκρούσωσιν.

— ibid. εἰς ἡμέραν ὡς περὶ τετάρτην] Πρὸ τεττάρων ἢ πέντε ἡμερῶν. δηλοῖ δὲ τὴν πονηρίαν Μειδίου· εἴ γε, τὸν ἄλλον χρόνον ἀφεὶς, τότε αὐτῷ μᾶλλον ἐπέθετο, ἵνα στερηθῇ τῶν πατρῴων. διὰ δὲ τῆς εἰσεπήδησαν λέξεως τὴν βίαν αὐτῶν καὶ τὴν θρασύτητα ἔδειξεν.

— pen. καὶ ἦν ὁ ἀντιδιδοὺς Θρασύλοχος] Νόμος ἦν παρ' Ἀθηναίοις, Εἴ τις προβληθεὶς [15] ἕτερος εἰς τὴν τριηραρχίαν, * [16] εἰ δὲ μὴ βούλοιτο ἐκεῖνος λαμβάνειν τὴν [17] νομιζομένου οὐσίαν, διδόναι δὲ τὴν ἑαυτοῦ, καὶ οὕτω τριηραρχεῖν. τοῦτο Θρασύλοχος ἠξίου Δημοσθένην τότε ποιεῖν, εἰ μὴ βούλοιτο ὑποδέξασθαι τὴν τριηραρχίαν, ἀντιδοῦναι τὴν οὐσίαν τῷ Θρασυλόχῳ καὶ λαβεῖν αὐτὸν τὴν ἐκείνου.

— ult. τὰ δ' ἔργα πάντ' ἦν] Ἵνα μή τις εἴποι, Πῶς οὖν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ παθὼν, Μειδίου κατηγορεῖς;

P. 60. 1. καὶ πρῶτον μὲν κατέσχισαν τὰς θύρας] Ἅλωσιν ὑπογράφει τῷ λόγῳ. εἰκὸς μὲν γὰρ ἦν ἀνοῖξαί τινας θύρας, ἐφ' ᾧ τε γνῶναι τὰ ἐνόντα εἰ ἄξιά ἐστι τῆς ἀντιδόσεως. ὁ δὲ κατέσχισαν εἶπεν ὡς καὶ εἰσεπήδησαν.

— 2. ὡς αὐτῶν ἤδη γινομένας κατὰ τὴν ἀντίδοσιν] Τὸ γὰρ τὰ ἀλλότρια οἰκεῖα νομίζειν, τοῦτο παράνομον· καὶ τὸ κατασχίζειν

[1] περὶ Ald. Ben. [2] παραβάσεως Ald. [3] αὐτοῦ Ald.
[4] ἐπαγγέλλεται ἵν' εἰδῆτε ὅτι Ald. ἐπαγγέλλεται ἵνα εἰδῆτε φησὶν, ὅτι Ben.
[5] δίκην, αὐτὸς ἔδειξε Ald. Ben. [6] δώσειν Ald. Ben.
[7] τὸ τοῦτο Ald. τοῦτο Ben. [8] τοῦτον Ben. [9] ἀσφαλὲς Ald. Ben.
[10] προὐξένισεν Ben. [11] τὸ M. Ben.
[12] ἐπίθεσιν omittunt Ald. Ben. [13] ἐπετήρησαν M. Ben.
[14] ἔμελλε Ald. Ben. ἔμελλον M. Ben. [15] ὑπὸ ἑτέρου Ben.
[16] εἰ δὲ omittit Par. a. [17] ὀνομαζομένου Par. ε.

Ὅτι καὶ τούτων ὀφείλων δίκην] Verba sunt auctoris. Idem.

Εἴ τις προβληθεὶς ἕτερος εἰς τριηραρχίαν] Res ipsa satis nota est ex Libanio et Lexicis. Quare non est quod de loco hoc corrupto et mutilato laboremus. Idem.

τὰς θύρας πρὶν ἂν καταδέξασθαι τὴν ἀντίδοσιν τὸν Δημοσθένην, καὶ τοῦτο ἄτοπον.

— 3. παιδὸς οὔσης κόρης] Τὸ μὲν παιδὸς τὸ ἁπαλὸν τῆς ἡλικίας· κόρης δὲ οἷον παρθένου καὶ ἀντιβλέπειν διὰ τὴν αἰδῶ μὴ τολμώσης.

— 4. ἐφθέγγοντο αἰσχρὰ] Τῇ συνήθει τέχνῃ καὶ νῦν τὰς ὕβρεις ἀπεσιώπησεν, ἵνα μὴ αὐτοῦ ὑβρίζειν δοκῇ τὸ γένος.

— 5. οὐ γὰρ ἔγωγε προαχθείην] Εἴωθεν ὁ Δημοσθένης ἐν τοῖς αἰσχροῖς σωφρονεῖν κατὰ τὸν λόγον· ἵνα μήτε [1] αὐτὸς ἑαυτὸν ὑβρίζῃ, μηδὲ φαίνηται τοῖς αὐτοῖς μὴ αἰδούμενος.

— 8. τὰς δίκας ὡς αὐτῶν οὔσας ἠφίεσαν] [2] Ἵν' ἴσως, εἰ γένοιντο κύριοι τῆς οὐσίας, ἐλευθερώσειν τῶν δικῶν τοὺς ἐπιτρόπους [3] ὑπισχνούμενοι, εὔνους αὐτοὺς σφίσι [4] κατασκευάζωσι. κἀνταῦθα δὲ τὴν αὐτὴν παρανομίαν ἔδειξεν, εἴ γε διελύοντο πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ὡς ἐπὶ ἰδίοις πράγμασιν.

— 13. ἔρημος ὢν] Βοηθείας δηλονότι καὶ φίλων· οὔπω γὰρ ἥρμοττέ μου τῇ ἡλικίᾳ πρὸς ἄλλους συνάπτεσθαι.

— 14. οὐχ ὅσα ἐδυνήθην ἀνακομίσασθαι] [5] Ἀνακομίσασθαι ἀντὶ τοῦ ἀναλαβεῖν καὶ ἀπολαβεῖν, ἀφ' ὧν ἔσχον ἐκεῖνοι παρὰ τῶν τοῦ πατρός. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· Κἀγὼ τοιαῦτα πάσχων καὶ προσδοκῶν ἀπολαβεῖν παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ὅσα ὁ πατήρ μου κατέλιπεν, ἀλλ' οὐχ ὅσα ἐδεξάμην ὀλίγα ὄντα μετὰ [6] τὴν δίκην, ἔδωκα αὐτοῖς ὡς πολλὰ ληψόμενος· εἰ γὰρ προῄδειν ὡς οὐ πάντα ἀπολήψομαι, παρεχώρησα ἂν τῶν ὀλίγων καὶ τῆς οὐσίας. τὸ βαρὺ δὲ αὐτῶν καὶ τὸ ἐπαχθὲς ἐνέφηνεν. οὐ γὰρ εἶπεν, Ὑπέστην τὴν λειτουργίαν, ἀλλὰ δίδωμι τούτοις, ὠνοῦμαι τῶν χρημάτων τὰς ὕβρεις, τὴν ἐπιβουλὴν ἐπριάμην τῇ δόσει. τὴν τέχνην δὲ καὶ τὴν πανουργίαν τῶν περὶ τὸν Μειδίαν ἔδειξε· τριῶν γὰρ συντελῶν ἐπὶ τὴν λειτουργίαν αἱρουμένων καὶ πρὸς εἴκοσι μνᾶς συντελούντων, ὁ Θρασύλοχος τρίτος αἱρεθεὶς ἀπῄτησε παρ' ἐμοῦ τὰς εἴκοσιν. ὥστε συνέβη αὐτῷ μήτε ἀναλῶσαι μηδὲν μήτε ἀντιδοῦναι τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ὁλόκληρον γενέσθαι Δημοσθένους τὸ ἀνάλωμα.

— pen. ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες] Τάλαντον εἰσεπράττοντο παρὰ τῶν συντελῶν οἱ τριηράρχαι. καὶ τοῦτο λαμβάνων ὁ βουλόμενος αὐτὸς ἐτριηράρχει τὸν ἐνιαυτὸν, μηδὲν ἐνοχλῶν ἔτι τοῖς συντελοῦσιν. ἦν δὲ τὸ τῆς τριηραρχίας λειτούργημα οὐκ ἐνιαύσιον, ἀλλὰ διὰ βίου· καὶ διὰ τοῦτο οἱ πλουσιώτατοι ἀεὶ ἐτριηράρχουν. πολλοὶ δὲ τῶν τριηραρχῶν οἴκοι μένοντες, ἄλλους ἀνθ' ἑαυτῶν ἐξέπεμπον· καὶ λαμβάνοντές τινες τὴν δαπάνην, ἀνεδέχοντο τὴν λειτουργίαν. ὁρᾶτε οὖν τὴν ἐπήρειαν; ἐτρύφα Μειδίας Δημοσθένους τελοῦντος τριηραρχεῖν [7] νομιζόμενος. Ἐπίβηθι τῆς νεὼς, ἐβόων· ἰδοὺ παρέχω τὰ χρήματα· * οὐδὲ μικρὸν ἐπίσχες, ἔφη· ζητῶ γὰρ ἔτι τὸν μισθωσόμενον.

P. 61. 2. δίκην δὲ [8] τούτῳ λαχὼν ὕστερον τῆς [9] κακηγορίας] Ἐφ' οἷς εἶπε κακῶς τὴν μητέρα κἀμὲ καὶ τὴν ἀδελφήν.

— 3. εἷλον ἐρήμην] Ὄνομα δίκης.

— ibid. οὐ γὰρ ἀπήντα] Οὐκοῦν κατὰ τῶν μὴ ἐθελόντων ὑπακούειν, ἀλλὰ φυγοδικούντων λέγεται. ἐκέλευε γὰρ ὁ νόμος, τοὺς [10] ἐμπρόθεσμον δίκην ἔχοντας, εἶτα μὴ ἀπαντῶντας εἰς τὴν κυρίαν, ἐρήμην ἁλίσκεσθαι· ἦν δὲ κατὰ τῶν τοιούτων ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένον τὸ τίμημα, χίλιαι δραχμαί.

— 4. οὐδενὸς ἡψάμην] Πανταχῇ κηρύττει τὴν ἐπιείκειαν, ἵνα μὴ δοκῇ αὐτὸς δεδωκέναι τῇ ἔχθρᾳ τὰ σπέρματα. ἰδοὺ γοῦν τοῦ νόμου διδόντος, εἴ τις ἐκπροθεσμήσειε καὶ [11] μὴ καταβάλοι τὰς δίκας, ἐξεῖναι ἅπτεσθαι αὐτοῦ τῶν κτημάτων, οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησα.

— ibid. ἀλλὰ λαχὼν ἐξούλης] Οὐ γὰρ ἀποδιδόντος αὐτοῦ, τὴν ἐξούλης ἐπήγαγον, αἰτιώμενος ὡς οὐ στέργει τὴν ψῆφον. ἐξούλης δὲ δίκη τις ἦν ἢ περὶ χωρίου ἢ οὐσίας ἧς ἔδει ἐκβληθῆναι τὸν ὄφλοντα τὰς χιλίας. ἔδει δὲ ἄξιον εἶναι τὸ κτῆμα τῶν χιλίων δραχμῶν. ἦν δὲ διπλῆ τις ἡ τιμωρία τῆς ἐξούλης· καὶ γὰρ τὰς χιλίας ἐκόμιζε τὸ ἐξ ἀρχῆς ὁ νενικηκὼς, καὶ ἔξωθεν [12] προσετιμᾶτο καὶ [13] τὸ δικαστήριον τῷ ἡττωμένῳ, διότι τῶν νόμων καὶ τῶν διαιτητῶν [14] παρήκουε, καὶ τὸ [15] καταδικασθὲν ὅτι οὐκ ἐξέτισε. τὸ δὲ ὕστερον ὑπὸ τῶν δικαστῶν [16] προστιμηθὲν, τοῦτο ἐγίγνετο δημόσιον.

— 7. κἀγὼ μὲν οὕτως εὐλαβῶς] Καίτοι ἐκέλευον οἱ νόμοι τῶν ἐνεχύρων λαμβάνεσθαι. πῶς οὖν οὐ κατὰ τοὺς νόμους ἐποίησα, μηδενὸς ἁψάμενος; ὅτι οὐκ ἐξῆν τῷ λαχόντι ἐξούλης οὐκ ἔτι καθ' ἑαυτὸν ἐπιλαμβάνεσθαι, πρὶν ἢ διαγνῶναι τὸ δικαστήριον.

— 9. ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς φυλέτας] Ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς μεταξὺ τοῦ κοινοῦ ἀδικήματος, ἵνα μὴ εἰς λήθην ἐμπέσωσι, τῶν ἰδίων

[1] αὐτὸν Ald. [2] τοῦ Ald. Ben. [3] ὑπισχνούμενοι omittunt Ald. Ben.
[4] κατασκευάζουσι Ald. Ben. κατασκευάζοντας M. Ben. [5] διακομίσασθαι Ald.
[6] τὴν omittunt Ald. Ben. [7] ὀνομαζόμενος M. Ben.
[8] τούτων Ald. Ben. [9] κατηκορίας Ald. [10] ἐμπρόσθεμον Ald.
[11] μὴ omittunt Ald. Ben. [12] προετιμᾶτο Ald. Ben. προσετιμᾶτο M. Ben.
[13] τὸ omittunt Ald. Ben. [14] παρήκουσε Ben. [15] δικασθὲν Ald. Ben.
[16] προτιμηθὲν Ald. Ben. προστιμηθὲν M. Ben.

Τοῦ ἴσως] Est et hic locus corruptus, sed non obscura sententia. Idem.

Καὶ πρὸς εἴκοσι μνᾶς συντελούντων] Quia ternis fuerunt vicenæ minæ pendendæ, id est, omnibus 60. immunis fuit Thrasylochus, quia Demosthenes pro illo 20. minas solvere coactus fuit. Idem.

ἀκούοντες. οἱ γὰρ φυλέται τοῦ κοινοῦ τυγχάνουσι γνώρισμα.

— 10. κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας] Ὅτι ὕβρισε κἀμὲ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφήν· ὅτι θύρας [1] κατέσχισεν· ὅτι τὰς εἴκοσι μνᾶς [2] ἔλαβον αὐτοὶ μηδὲν ἀναλώσαντες.

— 13. οἷα ἀκηκόατε] Δηλονότι τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ γενόμενα.

— 21. ὃ τοίνυν πεποίηκε] Σαθρόν ἐστιν ὅλον τὸ περὶ τὸν Στράτωνα μέρος τῷ Δημοσθένει καὶ μικροῦ μονομερές. κατεγνώσθη γὰρ Στράτων ὡς κακῶς διαιτήσας· * καὶ [3] κινδυνεύει διὰ τοῦτο καὶ ἡ δίαιτα ἄκυρος καὶ αὐτὸς ἄτιμος γενέσθαι. καὶ ὅλως ἔοικε τοῖς ἀσυστάτοις κατὰ τὸ * προειλημμένον. πειρᾶται οὖν ὁ ῥήτωρ καὶ ὑπὲρ τοῦ Στράτωνος ἀπολογεῖσθαι, καὶ κυρίαν ἀποφαίνειν τὴν δίαιταν. [4] καὶ, ἵνα μὴ χρήσηται διαβολαῖς κατὰ τοῦ Στράτωνος ὁ Μειδίας, ἅπερ ἂν ἐκεῖνος κατηγορῶν εἶπε, ταῦτα [5] προλαβὼν οὗτος συνίστησι.

— pen. ταύτης λέγω ἧς εἷλον αὐτὸν] Οὐκοῦν ἥττηται ὁ Μειδίας καὶ ἑάλω. πῶς οὖν ἄκυρα βιάζεται ποιεῖν τὰ κατεγνωσμένα;

P. 62. 1. ἄνθρωπος πένης μέν τις] Προσυνίστησι τὸ πρόσωπον ἀναγκαίως, ἵνα μὴ λάβωσι χώραν αἱ τοῦ Μειδίου διαβολαί. πένης δὲ εἶπεν, οὐ γὰρ χρὴ τὰ πρόδηλα ἀρνεῖσθαι.

— ibid. καὶ ἀπράγμων] Συνῆψε [6] τῷ πράγματι τὴν ἀπραγμοσύνην, ἵνα τὴν ἐναντίαν δόξαν ἀφέληται.

— ibid. ἄλλως δ᾽ οὐ πονηρὸς] Τὴν μὲν τύχην πονηρὸς, οἱονεὶ δυστυχής· τὸν δὲ τρόπον οὐ πονηρός. ἐπῄνεσε δὲ τὰ μὲν κατὰ θέσιν, τὰ δὲ ἐξ ἀναιρέσεως, ὡς φεύγων τὸ προσκορές.

— 2. ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστὸς] Τὸν ἀφελῆ [7] νῦν καὶ ἁπλοῦν ἐπαινεῖν ἔοικεν, ἵνα δείξῃ καταγοητευθέντα τὸν Στράτωνα παρὰ τοῦ Μειδίου.

— ibid. ὅπερ τὸν ταλαίπωρον οὐκ ὀρθῶς] Ἑτέραν πρόφασιν τοῦ Μειδίου λέγοντος, ὅτι διὰ τὴν πονηρίαν κατεγνώσθη, ἑτέραν ὁ ῥήτωρ προβάλλεται. Τί συγχεῖς (φησὶν), ὦ Μειδία, τὰ πράγματα, τὴν ἐπιείκειαν συμφορᾶς ἀπεργασάμενος πρόξενον; τὸ δὲ ἀπολώλεκεν περὶ τῆς ἀτιμίας φιλεῖ λέγειν ὁ ῥήτωρ, ὅτιπερ ἐγγὺς θανάτου καθέστηκεν.

— 4. ἐπειδή ποθ᾽ ἧκεν ἡ κυρία] Ἵνα [8] μὴ ἄφνω συμβᾶσα συγγνώμην ποιήσῃ τῷ Μειδίᾳ, ὡς ἄρα εἰκότως ἠγνόησεν.

— 6. ὑπομωσίαι καὶ παραγραφαὶ] Ὑπομωσίαι ὅρκοι ἀναβολὴν τῆς δίκης πορίζόμενοι, ἐάν τις προφασίζηται ἢ νόσον ἢ θάνατον οἰκείων ἢ ὅλως τῆς τύχης ἐπήρειαν. καὶ ἡ παραγραφὴ δὲ ἄλλη [9] ἐκβολῆς πρόφασις, ἢ πρόσωπον παραγραφομένη ἢ χρόνον. ΑΛΛΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. Ἔδει τὸν μέλλοντα κατηγορεῖν, εἰ πάντα ἕτοιμα ἔχει ⇄ τὰ ⇄ πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἐρωτᾶσθαι· εἰ δὲ συνέφησεν ἐκεῖνος, ὅρκον ἀπῃτεῖτο λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ [10] ἐπεξελθεῖν. [11] ὁ μὲν οὖν [12] ὀμόσας εἰσήγετο. εἰ δὲ ᾔτησέ τινα χρόνον ὑπὲρ τοῦ ἐπισκέψασθαι, ἔμενεν ἡ γραφή· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ τοιοῦτον ὑπομωσία. διεξεληλύθει οὖν, φησὶν, ἡ ὑπομωσία, τουτέστιν, οὐκ ἦν ἐν μετεώρῳ τὰ τῆς κατηγορίας. ὀμωμόκει γάρ· ἀλλὰ καὶ παραγραφαὶ διεξεληλύθεσαν. πολλάκις γὰρ οἱ ἀντίδικοι παρεγράφοντο· οὐ πρὸς διαιτητήν με κρίνεσθαι δεῖ, ἀλλὰ πρὸς ἄρχοντα ἢ θεσμοθέτην· οὐ σὲ δεῖ κατηγορεῖν, ἀλλ᾽ ἕτερον· οὐ νῦν, ἀλλ᾽ αὖθις· καὶ τὰ τοιαῦτα. ταῦτα οὖν διεξεληλύθει, τουτέστιν, εἴ τινας εἶχε παραγραφὰς ὁ Μειδίας, πεπληρώκει, καὶ [13] ὡμολόγητο σαφῶς, ὅτι χρὴ πρὸς διαιτητὴν δικάσασθαι. ταῦτα δὲ ὁ ῥήτωρ φησὶ, βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι Μειδίᾳ οὐδεμία ἦν πρόφασις τοῦ μὴ ἀπαντῆσαι· δι᾽ ὧν συνίστησιν, ὅτι δικαίως αὐτοῦ κατεδιῄτησεν ὁ Στράτων.

— 7. ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου] Οὐχ ὁ Μειδίας· οὐ γὰρ παρῆν· ἀλλ᾽ ὁ Στράτων, δηλονότι λέγων, Ἴσως ἥξει μετὰ μικρὸν, μὴ σπεῦδε, μὴ ἀθύμει. ἵνα λύσῃ τὴν ἐναντίαν δόξαν, ἣν ὑπέσπειρεν ὁ Μειδίας περὶ τοῦ Στράτωνος, ὡς ἔστιν ἐχθρὸς αὐτοῦ, δείκνυσι καὶ ὑπὲρ Μειδίου πράττοντα τὸν Στράτωνα· βραδύνοντος γὰρ αὐτοῦ, παρεκάλει με τέως ἐπισχεῖν, ἐπαγγελλόμενος ὅτι ἴσως ἐλεύσεται.

— 8. ἔπειτα εἰς τὴν ὑστεραίαν [14] ἀναβάλλεσθαι] Ἤδη με καὶ τὴν προθεσμίαν ἠξίου παραβαίνειν ὁ Στράτων, φάσκων, ⇄ ὅτι ⇄ οὐδὲν ἐκ μιᾶς ἡμέρας γενήσεται βλάβος, αὔριον [15] ἀκουσώμεθα.

— 9. ὡς οὔτ᾽ ἐγὼ συνεχώρουν] Πολιορκούμενον εἰσάγει πανταχόθεν τὸν Στράτωνα Δημοσθένης, [16] ἀπειθοῦντος Μειδίου. πρόδηλον οὖν ὅτι ἄκων κατεδιῄτησε.

— ibid. τῆς δὲ ὥρας ἐγίγνετο] Τουτέστιν, ἡ δικάσιμος ὥρα τῶν διαιτητῶν παρεληλύθει.

— 10. κατεδιῄτησε] Μετὰ δυσχερείας ἀναγνωστέον. οὐ γὰρ ἔχων ὅτι ποιήσει καὶ ποῦ τράπηται, καὶ ἄκων κατεδιῄτησεν.

— ibid. ἤδη δὲ ἑσπέρας οὔσης καὶ σκότους] Οὐχ ἁπλῶς ἑσπέρας, ἀλλὰ καὶ νυκτὸς ἀρξαμένης. διὰ τοῦτο γὰρ τὸ σκότος ἐπήνεγκε. κακοήθειαν δὲ κατηγορεῖ τοῦ Μειδίου. τοιαύτῃ

[1] κατέσχισαν Ben. [2] ἔλαβεν Ald.
[3] κινδυνεύει. καὶ δι᾽ αὐτὰ ἄκυρος γενέσθαι Ald. Ben. [4] κἂν Ald.
[5] προβαλὼν Ald. [6] τῇ πενίᾳ γρ. M. Ben. [7] νοῦν γρ. M. Ben.
[8] μὲν Ald. [9] ἀναβολῆς πρόφασις, ἢ τρόπον, ἢ πρόσωπον Ben.
[10] ἐξελθεῖν Ald. [11] εἰ Ald. Ben. [12] ἣν ὀμόσας Ald. ὤμοσεν M. Ben.
[13] ὡμολογεῖτο Ald. Ben. [14] ἀναβαλέσθαι M. Ben.
[15] ἀκουσόμεθα Ben. [16] οὐκ ἀπαντῶντος M. Ben.

Εἰ δὲ συνέφησεν ἐκεῖνος] Videntur ea deesse quæ ad Rei personam pertinent. Hujus enim esse puto τὰς ὑπωμοσίας καὶ παραγραφάς. Idem.

γὰρ ὥραν ἀπήντησεν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἀπαντᾶν, καὶ μὴ ἀπαντᾶν. ἀπαντᾶν μὲν, ἵν᾽ ἔχῃ [1] αὐτοῦ κατηγορεῖν, ὅτι ἀπαντήσαντος τὴν ἐρήμην κατεδιῄτησε· μὴ ἀπαντᾶν δὲ, ἵνα μὴ καταλαβὼν ἐμὲ προδήλως ἡττηθῇ.

— 11. πρὸς τὸ τῶν ἀρχόντων οἴκημα] Ὅπου συλλέγονται οἱ ἄρχοντες, ἵνα, εἴ τις δέοιτο αὐτῶν, εὑρίσκωνται. ἔδει γὰρ τὴν διαιτηθεῖσαν δίκην ὑπογραφῆναι παρὰ τῶν ἀρχόντων. ἐκεῖ μὲν οὖν [2] κατέλαβε τὸν διαιτητὴν ἤδη ἀναχωροῦντα. οὐκοῦν, εἰ σκότους ὄντος τότε ἀνεχώρει, πρόδηλον ὅτι βραδέως κατεδιῄτησεν.

— 13. ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς] Τὴν σεμνότητα καὶ τὴν σωφροσύνην τὴν ἑαυτοῦ δείκνυσιν, ὅτι σκότους ὄντος οὐ παρῆν, ἀλλ᾽ οἴκοι διέτριβεν.

— 14. οἷός τ᾽ ἦν πείθειν αὐτὸν] Ἐπειρᾶτο καὶ ἐπεχείρει πείθειν αὐτοὺς, κοινῇ μεταθεῖναι τὴν ψῆφον τὴν καταδικάσασαν, καὶ ποιῆσαι αὐτὴν ἀποψήφισιν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μεταγράφειν τὴν ὑπογραφὴν τῆς διαιτήσεως.

— ult. ὡς δ᾽ ἐδυσχέραινον οὗτοι] Πολλὴν δικαιοσύνην τοῖς ἄρχουσιν ἐμαρτύρησεν, ὅτι ἐχαλέπαινον, θέλοντος χρήμασιν αὐτοὺς τοῦ Μειδίου διαφθείρειν. εἶτα οἱ μὲν ὀλίγοι πολλὰ χρήματα λαμβάνοντες οὐ προήκαντο, ὑμεῖς δὲ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ὄντες ὀλίγα λήψεσθε; τοῦτο γὰρ βούλεται κατασκευάζειν.

P. 63. 1. καὶ οὐδετέρους ἔπειθεν] Οὔτε τὸν ἄρχοντα, οὔτε τὸν Στράτωνα. ἔπαινον ποιεῖται τῆς γνώμης αὐτῶν, ὅτι οὐδὲ αὐτῆς ἠνείχοντο τῆς ἀκοῆς· ἀξίωμα δὲ περιέθηκεν ἴσον, καὶ τὴν αὐτὴν δικαιοσύνην τῷ τε Στράτωνι καὶ τοῖς θεσμοθέταις.

— ibid. ἀπειλήσας καὶ διαλοιδορηθεὶς] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν εἶδος λοιδορίας ἀφείς. ὁ δὲ τοῖς ἄρχουσι τῆς πόλεως ἀπειλῶν καὶ λοιδορούμενος, ἐφ᾽ οἷς θάνατος ὥρισται, πότ᾽ ἂν ἐφείσατο τοῦ χορηγοῦ;

— 2. ἀπελθὼν τί ποιεῖ] Θαυμάζει τὴν εὕρεσιν, ἐκπλήττεται τὴν ἐπίνοιαν· διὸ καὶ λέγει θεάσασθε τὴν κακοήθειαν, ἵνα καὶ ὑμεῖς θαυμάσητε.

— 3. τὴν μὲν δίαιταν ἀντιλαχὼν οὐκ ὤμοσεν] Ἔθος ἦν τοὺς καταδικασθέντας ἐρήμην, εἰ νομίζοιεν ἀδικεῖσθαι, ἀντιλαχεῖν πρὸς τοὺς ἄρχοντας, [3] καὶ οἷον αἰτιάσασθαι τὴν κρίσιν, καὶ φάσκειν ὡς αὖθις θέλουσι κρίνεσθαι. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες καὶ ὤμνυσαν, Ἦ μὴν ἐπεξιέναι ταῖς ἀληθείαις. ἀντέλαχε μὲν οὖν ὁ Μειδίας καὶ ᾐτιάσατο· οὐ μὴν ὤμοσεν. ὑπόνοιαν ἐντεῦθεν παρέχων τῷ Στράτωνι, [4] ὡς οὐκ [5] ἐπεξέρχεται. δέον γὰρ ὀμόσαι εἴπερ ἐβούλετο [6] ἐπεξελθεῖν, οὐκ ὤμοσεν, ἵνα, νομίζων Στράτων ὅτι ἐν μετεώρῳ ἐστὶ τὰ τῆς δίκης, μὴ παρασκευάσηται πρὸς αὐτήν. διὸ καὶ λέγει, κυρίαν εἴασε γενέσθαι τὴν ψῆφον, καὶ ἀγώμοτος ἀπηνέχθη, φησὶ, δηλονότι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν.

— 4. ἀλλ᾽ εἴασε καθ᾽ ἑαυτοῦ κυρίαν γενέσθαι] Σοφίζεται ἐνταῦθα. μὴ ὀμόσας γὰρ, φησὶν, ἐποίησε καθ᾽ ἑαυτοῦ κυρίαν [7] καὶ τὴν δίαιταν. καίτοι φήσειεν ἂν ὁ Μειδίας, ὅτι μὴ ὀμόσας [8] εἶναι ἐν μετεώρῳ τὴν δίαιταν εἴασε· καταγνωσθέντος δὲ αὐτοῦ παρὰ τῆς βουλῆς, λέλυται καὶ [9] τὰ τῆς διαίτης. ὁ δέ φησιν, ὅτι ἐκεῖνος οὐ θελήσας ὀμόσαι, ἐν τούτῳ συνωμολόγησε καλῶς κεκρίσθαι τὴν δίαιταν.

— 6. φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν] Ἔδει τοὺς τὰ κοινὰ διοικοῦντας εὐθύνας διδόναι τῶν πεπραγμένων· ἔθος δὲ ἦν ἐν ἡμέραις ῥηταῖς εἴς τινα τόπον συλλέγεσθαι τοὺς διαιτητὰς, ἵνα ὁ βουλόμενος κατηγορεῖν αὐτῶν [10] ὡς ἢ πρὸς χάριν ἢ δι᾽ ἔχθραν δικασάντων ἢ διὰ κέρδος, ἑτοίμως ὑπακούσωσι καὶ ἀποκρίνωνται. ἐξιόντος δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πρῶτον ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἤρχοντο. μικρότερα γὰρ ἦν τὰ ὑπ᾽ αὐτῶν διοικούμενα· ἦσαν γὰρ οἱ διαιτηταὶ τέσσαρες καὶ τετταράκοντα καθ᾽ ἑκάστην φυλήν· οὗτοι δὲ ἐν τῷ Σκιροφοριῶνι τὰς εὐθύνας ἐδίδοσαν· ὃς ἦν ἑνδέκατος μὴν παρ᾽ Ἀθηναίοις. Μειδίας οὖν [11] κακούργως ἐφύλαξε τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν τοῦ Σκιροφοριῶνος, ἣν τινες ἕνην καὶ νέαν, τινὲς δὲ νουμηνίαν, [12] νομίζουσι· καὶ τότε ἧκε. καὶ διὰ τοῦτο ἔνιοι τῶν διαιτητῶν οὐκ ἀπήντων ἐπὶ τὰς εὐθύνας, νομίζοντες ἐκβεβηκέναι τὸν μῆνα. ὅπερ ἔπαθε καὶ ὁ Στράτων. διὰ τοῦτο γὰρ αὐτὸν προλαβὼν ἀφελῆ καὶ ἀπράγμονα ἔφησεν, ἵνα ἀκόλουθον δόξῃ τὸ μὴ περιεργάζεσθαι τὸν τοιοῦτον, μηδὲ ἀκριβῶς εἰδέναι, πότε μὲν ἔνη καὶ νέα, πότε δὲ νουμηνία. οὐκοῦν δι᾽ ἀφέλειαν καὶ ἀπραγμοσύνην ἐδυστύχησε.

— 8. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι ψῆφον] Ἵνα μὴ δόξῃ κατηγορεῖν πάσης τῆς βουλῆς, εἰς ἕνα τὸν πρύτανιν ἀνήγαγε τὴν μέμψιν. τί οὖν εἰ κἀκεῖνος δικαίως ἐποίησεν; ὁ δὲ πείσας εἰπὼν, δωροδοκίαν ᾐνίξατο. τὸ δὲ κατὰ τὸν πρύτανιν τοιοῦτον ἦν· ψῆφον ἐδίδου τοῖς βουλευταῖς λέγων, Ὁ [13] δεῖνα τῶν διαιτητῶν οὐκ ἀπήντησε, καίτοι κατήγορον ἔχων· τί οὖν ὑμῖν δοκεῖ περὶ αὐτοῦ; καὶ οὕτως οἱ βουλευταὶ κατεψηφίζοντο. εἰσὶ δὲ ἄρχοντες τῆς βουλῆς οἱ πρυτάνεις.

— antep. κλητῆρα οὐδ᾽ ὁντινοῦν ἐπιγραψάμενος] Ὁ γὰρ διδοὺς τὴν γραφὴν προσέγραφεν, ὅτι Κατηγορῶ τοῦδε καὶ προκαλοῦμαι τοῦτον

[1] τοῦ Ald. τοῦ διαιτητοῦ Ben. [2] κατέλαβον Ald.
[3] καὶ omittunt Ald. Ben. [4] καὶ Ald.
[5] ἐπέρχεται Ald. εἰσέρχεται γρ. Ben. [6] εἰσελθεῖν Ald.
[7] signis (‵ ′) ablegationis καὶ et v. 13. διὰ notat Ben.
[8] εἶναι omittit Ald. Ben. [9] διὰ Ald. Ben. [10] καὶ Ald. Ben.
[11] πανούργως M. Ben. [12] ὀνομάζουσι M. Ben. [13] δεῖνας Ald.

Οὔτε τὸν ἄρχοντα] F. οὔτε τοὺς ἄρχοντας. et v. 38. πῶς ἂν ἐφείσατο. et v. 47. καὶ αἰτιάσασθαι τὴν κρίσιν. Idem.

διὰ τοῦ δεῖνος εἰς τὸ βουλευτήριον. ἵν᾽ οὖν μὴ ὁ Στράτων κατηγορήσῃ τοῦ κλητῆρος ὡς μὴ σημήναντος, διὰ τοῦτο οὐ προσέγραψε κλήτορα, βουλόμενος ἀπαράσκευον καὶ ἀφύλακτον λαβεῖν τὸν Στράτωνα.

— ult. καὶ νῦν εἷς Ἀθηναίων] Παθητικῶς ἅμα καὶ πικρῶς εἶπε. παθητικῶς μὲν, ἵνα οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀθηναῖον ἐλεήσωσι· πικρῶς δὲ, ὅτι ὁ Ἀθηναῖος ὑπὸ τοῦ βαρβάρου καὶ ὑποβολιμαίου Μειδίου ἠτίμωται.

P. 64. 1. καὶ [1] καθάπαξ ἄτιμος γέγονεν] Ἀσαφὲς τὸ [1] καθάπαξ. ἔστι δὲ τοιοῦτο· τῶν ἀτιμουμένων οἱ μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος [2] ἠτιμοῦντο, οἱ δὲ τὰ δύο, οἱ δὲ ὁλόκληρον· οὗτοι δὲ οὐδενὸς μετεῖχον τῶν κοινῶν. τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ καθάπαξ ἀντὶ τοῦ [3] ὁλοκλήρως.

— 2. καὶ οὔτε λαχεῖν ἀδικηθέντα]. Φθόνον αὐτῷ κινεῖ, καὶ ὥςπερ τινὰ τύραννον διὰ τῶν ὀνομάτων δείκνυσιν.

— 3. οὔθ᾽ ὅλως τὴν αὐτὴν ὁδὸν] Ἂν ἴδῃς κατὰ τὴν ἀγορὰν Μειδίαν, φεῦγε· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὴν θέαν ἕξεις ἀζήμιον.

— 5. δεῖ δὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα] Ἐπεξεργάζεται μειζόνως, ἵν᾽, αὐξήσας τοῦ Μειδίου τὴν ἀπόνοιαν, εἰς ἔλεον ἀγάγῃ τοῦ Στράτωνος.

— 11. μεγάλην, νὴ Δί᾽, ὦφλε δίκην] Προσώπου [4] πλάσις, ὡς ὑπὲρ Μειδίου διαλεγομένου.

— antep. ἀλλὰ χιλίων ἡ δίκη μόνον ἦν δραχμῶν] [5] * Ψεύδη, πεντακοσίων, οὐκ ἦν ἡ καταδίκη πολλή.

— ult. συνέβη δ᾽ ὑπερημέρῳ γενομένῳ] Ἀσαφὲς εἶναι δοκεῖ τοῦτο. ἔστι δὲ τοιοῦτον· ἵνα ἀδικήσῃ, ἀπέκρυψε τὴν κυρίαν ÷ ὁ Σράτων, ÷ καὶ διὰ τοῦτο ÷ ὁ Μειδίας ÷ [6] προέλαθεν ὑπερήμερος γενόμενος. τοῦτο δὲ τὸ νόημα οὐκ ἀληθὲς εἶπε. διὸ καὶ τοῦτο τὸ μέρος ὠβέλισται παρὰ τῶν Κριτικῶν, καὶ ὡς ἀδιόρθωτον παραλέλειπται.

P. 65. 1. ἀλλ᾽ αὐθημερὸν μὲν ᾔσθετο] Εἰπὼν ὅτι [7] λαθὼν ÷ αὐτῷ συνέβη ὑπερημέρῳ γενομένῳ ÷ [8] ληφθῇ, ἐπήνεγκε τὴν λύσιν, ὅτι αὐθημερὸν ᾔσθετο ὅτι ἐνέστηκεν ἡ κυρία.

— ult. ἀλλὰ τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν] Εἰ μὴ ἐβούλετο, φησὶν, ἐκτῖσαι τὰς χιλίας, ὤφειλε πρὸς ἐμὲ τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν, τουτέστιν, ἀνάδικον μὲν ποιῆσαι τὴν δίαιταν, πρὸς ἐμὲ δὲ τὸν κύριον τοῦ πράγματος δικάσασθαι. ἐκαλεῖτο δὲ μὴ οὖσα δίκη ÷ ἡ ÷ [9] ἀνάδικος, ἤ, ὅτι πρότερον δοκοῦσα εἶναι καὶ κεκυρῶσθαι, ὕστερον εἰς τὸ μὴ εἶναι περιΐστατο. ἔστιν οὖν μὴ οὖσα ὄνομα δίκης, ἐν οἷς τις ἐξ ὑπαρχῆς ἐθέλει δικάσασθαι, τὴν ἐνεχθεῖσαν κατ᾽ αὐτοῦ πρότερον ψῆφον ἀναιρῶν.

P. 66. 2. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ Μειδίας] Τὴν ὑπερηφανίαν σημαίνει τούτου.

— 3. ἀτίμητον ἀγωνίσηται] Ἄλλη ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ Στράτωνος, ὅτι Οὐκ αὐτὸς ὥρισε τὴν καταδίκην, ἀλλ᾽ ὁ νόμος εἶχεν αὐτήν. ἀτίμητον γὰρ καλοῦσιν, ἣν οὐχ ὁ δικαστὴς τιμᾷ ἀλλ᾽ ἐγγέγραπται τοῖς νόμοις.

— 4. καὶ εἰ μὲν ἠδίκηκεν] Ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι τῆς ἐπιβουλῆς φανερᾶς οὔσης, ἀπαντᾷν [10] οὐκ ἠβουλήθη.

— 8. καὶ τοῦτ᾽ ἐχαρίσασθε αὐτῷ] Φαίνεται γὰρ αὐτὸς τὸ πᾶν [11] συσκευάσας.

— 10. τὴν καταδίκην ἐκτέτικεν] Εἰκότως οὐκ ἐδίδου, λέγων, ὅτι * συνεχωρήθη αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Στράτωνος. ὁ δὲ ῥήτωρ ÷ φησὶ, ÷ βούλεται ἀτιμῶσαι τὸν διαιτητὴν, οὐχ ὅτι κακῶς ἔκρινεν, ἀλλ᾽ ὅτι κρινόμενος οὐκ ἀπήντησεν. οὐδὲν οὖν κωλύει κυρίαν εἶναι τὴν δίαιταν, [12] καὶ αὐτὸς ἐπίτιμος ἔμεινεν.

— 11. οὐδὲ χαλκοῦν] Ὀβολόν.

— 12. ἀλλὰ καὶ δίκην ἐξούλης ὑπομένει] Τοῦ Μειδίου μηδὲ τὴν καταδίκην κυρίαν λέγοντος, ὁ ῥήτωρ ὑφαρπάζων φησὶν, Ἔτι βούλεται περὶ ἐξούλης δικάσασθαι.

— 13. οὐκοῦν ὁ μὲν ἠτίμωται καὶ παραπόλωλεν] Ἐπειδὴ τοῖς ἀπολωλόσιν οὐχ οἷόν τε μετεῖναι τῶν ἐν τῷ βίῳ καλῶν, οἱ δὲ ἄτιμοι τῆς τῶν κοινῶν ἀπολαύσεως οὐ μετεῖχον, διὰ τοῦτο εἶπε παραπόλωλε, τουτέστι, παρέοικε τοῖς ἀπολωλόσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ εὐθὺς ἀπέθανε. * [13] ζηλωτόν γε μηδὲ νέχων τῶν ζώντων.

P. 67. 3. κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας] Τῶν εἰρημένων ἁπάντων, ὅτι ᾔδει τὴν κυρίαν καὶ ὅτι τὰς πεντήκοντα δραχμὰς ἐδίδου τοῖς ἄρχουσι.

— 4. καὶ τὸν τῶν διαιτητῶν ἀνάγνωθι νόμον] Ὅτι μένειν ἄχρι τῆς ἑσπέρας ὀφείλει ὁ διαιτητής· μὴ φανέντος δὲ τοῦ φεύγοντος, καταδικάζειν ἣν ὁ νόμος βούλεται καταδίκην. τοὺς μὲν οὖν μάρτυρας ἀπαιτεῖ τοῦ καὶ εἰδέναι τὴν κυρίαν τὸν Μειδίαν καὶ τοῦ παρακαλεῖν τοὺς ἄρχοντας λαβεῖν τὰς πεντήκοντα δραχμὰς καὶ τοὺς ὅρκους αὐτὸν ἀπαιτῆσαι πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ τῶν τοιούτων. τὸν δὲ νόμον ἀναγινώσκει τῶν διαιτητῶν, ἵνα δείξῃ τοῖς δι-

[1] καθάπερ Ald. [2] ἠτοιμοῦντο Ald. [3] ὁλόκληρος Ald. Ben. ὁλοκλήρως M. Ben. [4] πλάσιν Ald. Ben. [5] ψεύδη. πεντακοσίων γὰρ ἦν Ben. [6] ἔλαθεν Ben. [7] λαθεῖν Ald. Ben. [8] ληφθῇ omittit Par. a. [9] ἀντίδικος Ald. [10] οὐκ omittit Ald. [11] κατασκευάσας Ben. [12] δι᾽ ἣν αὐτὸς Ben. [13] ζῆλον γὰρ μηδὲν Ald. Ben.

Ἵνα ἀδικήσῃ] S. ὁ Στράτων, ἀπέκρυψε τὴν κυρίαν καὶ διὰ τοῦτο παρέλαθεν, S. ὁ Μειδίας. Idem.

Λαθὼν] Durum λαθὼν ἀντὶ τοῦ ἀγνοήσας. et col. 2. v. 3. ἐν ᾗ τις ἐξ ὑπαρχῆς. Idem.

Ὅτι συνεχωρήθη αὐτὰ ὑπὸ Στράτωνος] Tiresia conjectore est opus. Idem.

Παραπόλωλε] Malim παρὰ τὴν ἡμετέραν δίκην, ὡς ἐν παρέργου μέρει ἀπόλωλεν, quam ut Ulpianus exponit. Idem.

κάζουσιν, ὅτι τὸ ἐκ τῶν νόμων τίμημα κατεδίκασεν ὁ Στράτων καὶ ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ἐποίησεν ἐρήμην αὐτοῦ καταψηφισάμενος.

P. 69. 3. κάλει δὲ καὶ τὸν Στράτωνα] Φιλάνθρωπος ὁ Δημοσθένης, ÷ ὃς ÷ καὶ τοῖς [1] ἀτυχοῦσιν, ἐπειδὰν εὕρῃ καιρὸν, πειρᾶται βοηθεῖν. ὡς καὶ ὑπὲρ Τιμάρχου πολλοὺς ἐποιήσατο λόγους ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου, καὶ νῦν ὑπὲρ Στράτωνος. ἐπειδὴ καὶ δοκοῦσιν ἀμφότεροι δι᾽ αὐτὸν ταύταις περιπεπτωκέναι ταῖς συμφοραῖς. ὅτε οὖν ἱκανῶς ἀπελογήσατο, βούλεται καὶ οἶκτον αὐτῷ κινῆσαι παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἴσως γὰρ οἱ δικασταὶ, καὶ ὅτι οὐδὲν ἀδικεῖ πεισθέντες καὶ πρὸς τὸ πάθος ἐλεήσαντες, ἀποδώσουσιν αὐτῷ τὴν ἐπιτιμίαν. ἐν ταὐτῷ δὲ κίνησιν καὶ ὀργὴν κατὰ τοῦ Μειδίου ποιεῖ. τί οὖν ἐποίησε; βούλεται εἰσάγειν ὡς ἐπὶ σκηνῆς τὸ πρόσωπον τοῦ παθόντος. αἱ γὰρ ὄψεις τῶν δυστυχῶν [2] ἔλεον [3] ἐκκαλοῦνται μᾶλλον ἢ οἱ τῶν ῥητόρων λόγοι. ὑπέμνησε δὲ διὰ τοῦ ὀνόματος τὴν συμφοράν.

— ibid. τὸν τὰ τοιαῦτα πεπονθότα] Οἷα ἠκούσατε. [4] προδιατέθηκε δὲ ταῖς αὐξήσεσι τὸν ἀκροατὴν, ἵνα μᾶλλον γένηται περιπαθὴς, ὡς δεινοῦ πράγματος μέλλων γίγνεσθαι θεατής.

— 4. ἑστάναι γὰρ ἐξέσται δήπουθεν αὐτῷ] Ἀντιπίπτον ἔλυσε. κελεύει οὖν τὸν Στράτωνα εἰς δικαστήριον παρεῖναι καὶ μὴ ἔχειν [5] ὧν οἱ νόμοι κεκωλύκασι. φησὶν οὖν, σιγάτω μὲν διὰ τὸν νόμον, τῆς στάσεως δὲ αὐτῷ μετέχειν ἔξεστιν. οὐ γὰρ δὴ καὶ τούτου Μειδίας αὐτὸν ἀφαιρήσεται. οὐκ οὖν ὥςπερ ἄφωνον πρόσωπον ἐπὶ σκηνῆς βούλεται τὸ σχῆμα τὸν ἄνθρωπον μόνον [6] δεικνύναι τοῦ [7] πάθους. δῆλον γὰρ ὅτι ὠφεληθήσεται τὰ μέγιστα. τίς μὲν γὰρ συγγενὴς θεασάμενος οὐκ ἐλεήσει τὸν συγγενῆ; τίς δὲ πολίτης τὸν πολίτην; τίς δὲ πρεσβύτης τὸν πρεσβύτην; τίς δὲ δημότης τὸν συνεκκλησιάσαντα; ὠβέλισται δὲ [8] κἀνταῦθα. οὐδὲ ἐπιβῆναι γὰρ τοῖς τοιούτοις ἐφεῖται.

— 5. πένης μὲν ἴσως ἐστὶν] Ὑποκριτοῦ χρείαν ἔσχεν ἄφωνον πρόσωπον μιμούμενος. τοιαύτην δὲ τύχην αὐτοῦ κατηγόρησεν, ἧς καὶ οἱ δικασταὶ κοινωνοῦσι. δῆλον γὰρ ὅτι οἱ πένητες τὸν πένητα ἐλεήσουσιν.

— ibid. οὐ πονηρὸς δέ γε] Συμμίγνυσι τῷ πάθει τὴν ἀπολογίαν. εἰ γὰρ χρηστὸς ὢν δεινὰ πέπονθεν, οἴκτου καὶ συγγνώμης ἄξιος.

— 6. πολίτης ὢν] Ἐπειδὴ Μειδίας ὑποβολιμαῖος καὶ βάρβαρος, τοὺς πολίτας ἐκκαλεῖται τὸν πολίτην ἐλεεῖν.

— ibid. ἐστρατευμένος ἁπάσας] Οὐκοῦν τὴν ἐπιβάλλουσαν πένησι λειτουργίαν ἐπλήρωσε. λειτουργία δὲ πένητος ἡ διὰ τοῦ σώματος εἰσφορά.

— ibid. ἁπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ στρατείας] Πρεσβύτης ὢν [9] καὶ οὐ πονηρὸς τοῖς πονηροῖς ταῦτα πέπονθε, καὶ παρὰ τοιαύτην ἡλικίαν ἐν ᾗ καὶ τοὺς ὄντως ἀδικοῦντας αἰδεῖσθαι πεφύκαμεν. εἶτα καὶ εἰς τὰς στρατείας ἐπῄνεσε τὸν Στράτωνα, διότι μέλλει μετ᾽ ὀλίγον καὶ εἰς δειλίαν καὶ εἰς ἀστρατείαν σκώπτειν ÷ τὸν ÷ Μειδίαν.

— 7. καὶ δεινὸν οὐδὲν εἰργασμένος] Ἐν τῇ καθόλου ἀναιρέσει καὶ τὸ παρὸν ἔδειξεν, ὅτι οὐδὲ περὶ τὴν δίαιταν οὐδὲν δεινὸν ἐποίησεν.

— ibid. ἕστηκε νυνὶ σιωπῇ] Τοῦτο τοῖς δυστυχοῦσιν ÷ συμφέρει ÷ εἰς ἔλεον.

— 9. καὶ οὐδ᾽ εἰ δίκαια ἢ ἄδικα πέπονθε] Δοκεῖ μὲν ἀμφιβόλως εἰρηκέναι, διότι κατέγνωσται· τὸ δὲ ἀληθὲς αἰνίττεται, ὡς εἴπερ ἐξῆν αὐτῷ ἀπολογήσασθαι, ἔδειξεν ἂν ἑαυτὸν ἀδίκως κατεγνωσμένον. καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν μὲν ἀπολογίαν ἀπολέλοιπεν ὑπὲρ τοῦ Στράτωνος, καὶ πολλῷ πλέον [10] ἐξεῦρεν ἢ Στράτων ἂν ἠδυνήθη, δοθείσης ἀδείας αὐτῷ τοῦ λέγειν. ὅμως δὲ ἐπειδήπερ οἶδεν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν αὐτῷ φθέγξασθαι, [11] θαῤῥεῖ καὶ τὰς ὑπερβολὰς τῶν δικαίων αὐτῷ δίδωσι.

— 11. καὶ ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου] Τίνος; τοῦ ὑποβολιμαίου, τοῦ ἀστρατεύτου.

— ibid. καὶ τοῦ Μειδίου πλούτου] Φθόνον αὐτῷ συνάγει διὰ τῆς ὑπομνήσεως τοῦ πλούτου. μισοῦσι γὰρ τοὺς τοιούτους οἱ δημόται διὰ τὴν πενίαν.

— 13. καὶ τὸ τῶν πολλῶν εἷς εἶναι] Συγκρούει πρὸς τοὺς δικαστὰς τὸν Μειδίαν καὶ εἰς φόβον [12] αὐτοὺς καθίστησιν. εἰ γὰρ Στράτων διὰ τὴν πενίαν ἠτιμώθη, καὶ ὑμεῖς πένητες ÷ κινδυνεύετε ὑπὸ Μειδίου ἀτιμοῦσθαι, ÷ καὶ εἰς ὑμᾶς ὁρμήσει. καὶ, ÷ εἰ ÷ ταῦτα πέπονθε διὰ τὸ εἶναι τῶν πολλῶν εἷς, ἐλεύσεται καὶ ἐφ᾽ ὑμᾶς τὸ δεινόν· δι᾽ ὧν τύραννίδα αὐτοῖς αἰνίττεται [13] τοῦ Μειδίου.

— ibid. καὶ εἰ μὲν παραβὰς τοὺς νόμους] Μισθὸν δικαιοσύνης ἀτιμίαν ἐκομίσατο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι παραβαίνοντες τοὺς νόμους κολάζονται· Στράτων δὲ πεισθεὶς τοῖς [14] νόμοις ἠτιμώθη, καὶ τηλικαύτῃ συμφορᾷ περιπέπτωκεν ὑπὸ τούτου. Μειδίας οὖν ἐστὶν ὁ ἀτιμώσας. οὐκοῦν ἐὰν εἰς τὴν ἀρχαίαν τύχην αὐτὸν [15] ἐπαγάγητε, οὐ τὴν ψῆφον τῆς βουλῆς ἀκυρώσετε, ἀλλ᾽ ἑνὸς ἀνδρὸς Μειδίου τὴν βουλὴν ἀνα-

[1] ἄρχουσιν Ald. Ben. [2] ἔλεον omittunt Ald. Ben. [3] ἐξεκαλοῦντο Ald. Ben. [4] προδιατέθεικε Ald. Ben. [5] ἃ M. Ben. [6] δεικνύντα Ald. Ben. [7] πάθους ἑστάναι. δῆλον Ben. [8] καὶ ταῦτα M. Ben. [9] καὶ οὐ πονηρὸς omittunt Ald. Ben. [10] ἐξευρεῖν ὁ Στράτων M. Ben. [11] θαῤῥεῖν Ald. [12] αὐτὸν Ald. Ben. γρ. αὐτοὺς M. Ben. [13] τὸν Μειδίαν Ald. [14] ἀνόμοις Ald. [15] ἐπαναγάγητε Ben.

Τυραννίδα] F. τύραννον εἶναι αἰνίττεται τὸν Μειδίαν. [Et sic dedit.] et col. 2. v. pen. ἐπανάγητε. Idem.

τρέψατε.

P. 70. 2. εἶθ' ὑμεῖς τὸν οὕτως ὠμὸν] Ἱκανὸν ἔλεον συνάξας τῷ Στράτωνι, βούλεται καὶ τὸν Μειδίου ἔλεον ἐκβαλεῖν. αἰτιῶνται δέ τινες τὸν ῥήτορα, ὅτι δεύτερον ἐχρήσατο τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ. κέχρηται γὰρ αὐτῇ καὶ πρὸς τοῖς ἐπιλόγοις, ἐν οἷς σύγκρισιν ἔχει τοῦ Μειδίου πρὸς αὐτὸν Δημοσθένην. τὰ γὰρ ἐκείνου παιδία [1] τῇ ἑαυτοῦ [2] ἀπαιδίᾳ ἀντιτίθησι, καὶ τὰ ἐκείνου δάκρυα οἷς αὐτὸς πέπονθε. νυνὶ δὲ οὐ πρὸς ἑαυτὸν ποιεῖται τὴν σύγκρισιν, ἀλλὰ πρὸς Στράτωνα καὶ τὰ ἐκείνου παιδία. οὐδὲν οὖν κωλύει καὶ δεύτερον χρῆσθαι τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ, ἐπειδὰν μέλλῃ τις ἐπὶ διαφόρων [3] αὐτῇ προσώπων κεχρῆσθαι.

— 4. ὧν αὐτὸς ἠδικῆσθαί φησι μόνον] Δοκεῖ μὲν καταδεδικάσθαι χιλίων δραχμῶν· τῷ δὲ μηδὲν ἐκτῖσαι φαίνεται μηδὲν ἠδικημένος.

— 6. καὶ μήθ' ἑορτῆς] Ἐν τῷ καθόλου ἐκφέρων, παραλαμβάνει καὶ τὸ καθ' αὑτόν.

— 16. τὸ γὰρ χρημάτων πολλῶν] Πάλιν ἐνταῦθα τὸν τύραννον ὑποβάλλει. τίνα γὰρ μᾶλλον εἰκὸς γενήσεσθαι τύραννον, ἢ τὸν ἔχοντα μὲν χρήματα πολλὰ, θρασὺν δὲ ὄντα καὶ βδελυρόν;

— 19. ἐλεῆσαι, νὴ Δία] Δοκεῖ νῦν * ὥσπερ ἀνδρικῶς ἐπὶ τοῦ Στράτωνος ἀντεξετάζειν τὸν ἔλεον.

— pen. ὁρᾶν τὰ τοῦδε οὐκ ἐλεηθέντα] Πρόδηλον, ὅτι οὐ πρὸς ἑαυτὸν νῦν τὸν τοῦ ἐλέου ποιεῖται ἐκβολὴν, ἀλλὰ πρὸς Στράτωνα καὶ τὰ τούτου παιδία.

— ult. χωρὶς τῶν ἄλλων κακῶν] Ὁ νοῦς οὗτος· ἡ σύμφορα τοῦ Στράτωνος, τουτέστιν ἡ ἀτιμία, χωρὶς τῶν ἄλλων κακῶν — λέγει δὲ τῆς πενίας — [4] ἐπικουρίαν οὐκ ἐπιδέχεται· οὐ γάρ ἐστιν ἐξ [5] ὀφειλήματος ἄτιμος, ἵνα ÷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ÷ δανεισάμενοι ἢ μισθώσαντες αὑτοὺς καταθῶσι τὸ χρέος καὶ ποιήσωσιν ἐπίτιμον.

P. 71. 1. οὐ γάρ ἐστιν ὄφλημα] Εἰ μὲν ἐξῆν χρήματα κατατεθέντα ἀπαλλάξαι τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον, οὐκ ἂν ὤκνησε καταβαλεῖν. μετήνεγκε δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τοὺς παῖδας τοῦ Στράτωνος, ἵνα μᾶλλον ἐλεεινότερος φανῇ, ὅτι καίτοι πένητος παῖδες ὄντες οὐκ ἐφείσαντο καταβαλεῖν. οὐκοῦν, ἐπειδὴ οὐχ οἷόν τε χρήματα δόντα ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν ἀρχαίαν τύχην τὸν ἄνθρωπον, [6] ὑμέτερον λοιπὸν ἐλεήσαντας ἀφεῖναι.

— 5. καὶ δι' ἃ ταῦτα ποιεῖ χρήματα ἀφαιρεθήσεται] Τὸ μὲν ῥητὸν ἀσαφές. ἔστι δὲ τοιοῦτον· Ἐὰν Μειδίαν ἀπολύσητε τοιαῦτα πράξαντα, τίς πώποτε ἄλλος ἀφαιρεθήσεται χρημάτων [7] ὑφ' ὑμῶν, δι' ἃ πλημμελεῖ; πάντες γὰρ οἱ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐπαιρόμενοι πλημμελοῦσιν. εἰ γὰρ Μειδίαν τὸν ὑπερβαλλόμενον πάντας οὐκ ἀφαιρήσεσθε τῶν χρημάτων, τίνος ἄλλου [8] ἀδικοῦντος ἀφαιρήσεσθε χρήματα, δι' ἃ καὶ θρασύνεται;

P. 72. 1. οὐδεὶς γάρ ἐστι δίκαιος] Καθόλου τὴν συγγνώμην εἰσενεγκὼν, δείκνυσιν ὅτι οὐ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς Μειδίαν κωλύει τὸν ἔλεον, ἀλλὰ δι' αὐτὸ τὸ δίκαιον.

— ult. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους] Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπίλογοι τοῦ κατὰ τὸν Στράτωνα διηγήματος, ἐν οἷς ἐκβάλλει τὸν ἔλεον τοῦ Μειδίου. τηλικούτου γὰρ ὄντος τοῦ διηγήματος, εὗρε καιρὸν καὶ ÷ τοῦ ÷ τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ χρήσασθαι. καθόλου γὰρ ἐν παντὶ παθητικῷ ζητήματι, καὶ μάλιστα ἐὰν * ἴσον ᾖ τὸ κρινόμενον καὶ τὸ πρόσωπον τὸ φεῦγον, χρηστέον τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ ἐχρήσατο. σύνηθες γὰρ τοῦτο ποιεῖν τοῖς παλαιοῖς· καὶ αὐτὸς δὲ πεποίηκεν αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· καὶ Ἰσοκράτης ὁμοίως ἔν τε τῷ Παναθηναϊκῷ καὶ ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως.

P. 73. ult. οἷον ἐγώ. τίς οὑτοσί; μέτριος] Χαρακτῆρα βίου σώφρονος καὶ [9] ὀρθότατον ἑαυτὸν ὑποτίθεται· Μειδίαν δὲ τοὐναντίον.

P. 74. 8. ἡγοῦμαι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Μέλλων ἐφ' ἕτερα μέρη καταβαίνειν τῆς παρεκβάσεως, προοιμίῳ κέχρηται συνήθως, ὅπερ αὔξησιν ἔχει τῶν τε ἤδη λεχθέντων καὶ τῶν ῥηθησομένων. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς φθάσασιν ἄξιος μεγίστης ὀργῆς καὶ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι χαλεπώτερα τῶν λεχθέντων. ἔστι δὲ ταῦτα, τό τε λειποτάξιον καὶ ἡ ἐφ' αἵματι γραφή. πέπρακται δὲ ταῦτα μετὰ τὴν ὕβριν τὴν ἐν τοῖς Διονυσίοις. οὐκοῦν συνῆψε τῇ παρεκβάσει [10] τὰ πεντεκαίδεκα ὅλοις ἔτεσιν ἀφεστῶτα. τὰ μὲν γὰρ κατὰ Στράτωνα παιδὸς ὄντος τοῦ ῥήτορος πέπρακται, τὰ δὲ μετὰ τὴν ἑορτὴν δύο καὶ τριάκοντα ὄντος ἐτῶν. δέδωκε δὲ ἡμῖν ἐν τούτοις καθολικὸν θεώρημα, Συνάπτειν τὰ ὁμοιογενῆ κἂν τοῖς χρόνοις διέστηκεν. ὄντων γὰρ ἐξαγωνίων καὶ τούτων κἀκείνων καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ [11] παρεμβάσει κειμένων, πάντα συνάγων εἰς ἓν χωρίον ἔταξε.

— 13. τοσαύτην ἀφθονίαν οὗτος πεποίηκε] Σφόδρα τεχνικῶς καὶ βιαίως τὸ [12] ἐπ' ἐγκλήμασιν ἀπολογούμενον, περιτρέπειν ταῦτα εἰς κατηγορίαν. ἔστι δὲ τὸ ἔγκλημα τὸ λυποῦν αὐτὸν ἡ φήμη τοῦ φόνου. δοκεῖ γὰρ Ἀρίσταρχος παρὰ τοῦ Δημοσθένους ἀναπεισθεὶς ἀνῃρηκέναι τὸν Νικόδημον. ἦν γὰρ οὗτος τῶν περὶ τὸν Εὔβουλον ἐσπουδακότων. εἰκὸς δὲ ἦν τοὺς συναγωνιζομένους τοῖς ἐχθροῖς περικόπτειν τὸν ῥήτορα. δεδοικὼς οὖν τὴν φήμην, οὔτε φανερῶς ἀπελογήσατο μηδενὸς κατηγοροῦντος — εὔηθες γάρ —, οὔτε [13] μὴν εἴασεν ἁπλῶς. οὐ γὰρ ἀνδρὸς πολιτικοῦ περιορᾶν ἑαυτὸν ἀδοξοῦντα. τί οὖν πεποίηκεν; εὗρε τὸν παρόντα καιρὸν, ἐν ᾧ σχηματίζεται καὶ τῆς κατηγορίας [1] ἀποτρίψασθαι τὴν φήμην· καὶ [2] ἀνατίθησι τῷ Μειδίᾳ τὴν αἰτίαν. εἰκὸς γὰρ τὸν ἐν πολλοῖς ἐπιβουλεύοντα καὶ ἄνωθεν ὄντα δυσμενῆ καὶ τοιαύτας ἤδη φήμας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κατασκευάζειν. λοιπὸν οὖν ἐν τῷ ἀπολογεῖσθαι κατηγορεῖ· τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς Δημοσθένους δεινότητος, καὶ τὰς ἀπολογίας εἰς κατηγορίας περιτρέπειν, καὶ αὖθις [3] κατηγοροῦντα μηδὲν ἧττον ἀπολογεῖσθαι.

— 14. ὅτι μὲν δὴ λειποταξίου γραφὴν] Προκαλύμματι κέχρηται τοῦ φόνου τοῖς κατ' Εὐκτήμονα πράγμασιν, ἵνα μὴ δόξῃ ἐσπουδασμένως πρὸς ἐκεῖνο χωρεῖν. καὶ εἴληφε πρᾶγμα ὁμολογούμενον, ἵνα καὶ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἀξιόπιστος δόξῃ. καὶ ἐν παραλείψεως εἴδει τὴν εἰσαγωγὴν πεποίηται. ὅτι μὲν οὖν Εὐκτήμων ἐγράψατο Δημοσθένην λειποταξίου, τοῦτο εὔδηλον· ἀλλ' ὅμως [4] οὐκ ἀξιόπιστον τὸ τοιοῦτο λέγειν περὶ ἐχθροῦ.

— antep. καὶ τὸν τοῦτο ποιήσαντα ἐμισθώσατο] Συνήθειαν κατασκευάζει τῷ Μειδίᾳ ÷ τοῦ ÷ διαφθείρειν, ἵν', ἐπειδὴ μέλλῃ λέγειν ὅτι χρήματα ἐδίδου τοῖς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείοις, μηδεὶς ἀπιστήσῃ, προειδὼς ὅτι τοιοῦτος ὁ Μειδίας. καὶ αὐτὸς τοῦτο εἶπεν, ὅτι καὶ τοῖς ἄρχουσι πεντήκοντα ἐδίδου.

— pen. καὶ λίαν εὐχερῆ, τὸν κονιορτὸν] Ἀντιπίπτον ἔλυσεν, ὅτι ποτ' ἂν εἵλετο Εὐκτήμων ψευδῆ γραφὴν ἐνστήσασθαι, προδήλου πᾶσιν ὄντος ὅτι τοῖς ἡττηθεῖσιν ἀτιμία πρόσκειται, εἰ μὴ ἦν λίαν εὐχερής. καὶ ὁ κονιορτὸς διὰ τοῦτο κέκληται, οἱονεὶ ῥᾳδίως πειθόμενος· οὕτω γὰρ ἡ κόνις εὐκόλως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ῥιπίζεται.

— ibid. καὶ γὰρ οὔτ' ἀνεκρίνετο] Οὐκ ἐτόλμησε προσελθὼν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἀνακριθῆναι, δηλονότι κατεγνωκὼς ἑαυτοῦ· διὸ καὶ εἰκότως προσέθηκεν ὁ συκοφάντης. ὑφ' ἓν ἀναγκαστέον ἀνεκρίνετο. ἔστι γὰρ ἀνάκρισις τὸ τοιοῦτον, ὅτε τις * [5] ἀποθῆται γραφὴν, ἀνακρίνεται πρὸ τοῦ δικαστηρίου παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, εἰ ἐπέξεισιν; εἰ μάρτυρας ἔχει; εἰ χρήζει τοῦ παρεῖναί τινα; ἵνα, πάντων εὐτρεπισθέντων, εἰσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον. ὁ δὲ μὴ ἀπαντῶν ἐπὶ τὴν ἀνάκρισιν ἐγίγνετο ἄτιμος.

P. 75. 1. πλὴν ἵν' ἐκκέοιτο] Προτεθείη καὶ πᾶσι βλέποιτο.

— 5. ὅτι Μειδίου μισθωσαμένου] Ἵνα μὲν πολλὴν εὐχέρειαν καὶ ἄνοιαν δείξῃ τοῦ Εὐκτήμονος, φησὶν ὅτι ἡδέως ἂν καὶ προσέγραψε τῇ γραφῇ, ὅτι Μειδίας ἐμισθώσατο. ἵνα δὲ φύγῃ τὸ ἀπίθανον τοῦ νοήματος, προσέθηκεν εἰπὼν, εἴ πως ἐνῆν. πρόδηλον γὰρ ὅτι, οὐδὲ ὁ πάντων εὐηθέστατος τοῦτ' ἂν ἐποίησεν.

— 6. ἐφ' ᾗ γὰρ ἐκεῖνος] Ἐφ' ᾗ δίκῃ. καίτοι εἰ μήτε ἐκρίθη μήτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον, φαίνεται μὴ ἀψάμενος τοῦ πράγματος. οὐκοῦν οὐκ ἠτιμοῦτο, μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰσελθών. ὁ δὲ σοφιστικῶς συνήγαγεν, Ὁ μὴ ἐλέγξας ἐν δικαστηρίοις ἀτιμοῦται· οὗτος δὲ μὴ ἐπεξελθὼν ἑαυτοῦ κατέγνω· κυριώτερα δὲ ἅ τις αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ βεβαιοῖ τῆς ἔξωθεν καὶ ÷ τῆς ÷ παρ' ἄλλων καταγνώσεως· αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ἠτίμωκε. καὶ τοῦτο λέγει, οὐχ ὅτι τῆς παῤῥησίας καὶ τῶν κοινῶν [6] ἀπεστέρητο Εὐκτήμων, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὴν ἐκείνου ψῆφον περὶ αὐτοῦ πάντων ἐστέρηται· κατέγνω γὰρ ἀτιμίαν ἑαυτοῦ μὴ ἐπεξελθών. καὶ ἔστι τοῦτο παραπλήσιον τῷ προοιμίῳ τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος· Ὅπερ Εὐκτήμων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παθὼν κακῶς ὑπὸ Ἀνδροτίωνος. καὶ ἐκεῖ φαίνεται μᾶλλον παθὼν ὁ Ἀνδροτίων ἢ ποιήσας. εἰ γὰρ κατηγορήσας τοῦ ψηφίσματος τοῦ Εὐκτήμονος ἡττήθη, πρόδηλον ὅτι κατέβαλε τὰς χιλίας. ἀλλ' ὅμως φησὶν, ὅπερ Εὐκτήμων ἔπαθε κακῶς, τὴν προαίρεσιν λέγων τοῦ Ἀνδροτίωνος· ὅτι ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ κακῶς ἐποίησεν, εἴ περ ἐνίκησε τὴν γραφήν.

— 7. οὐδεμιᾶς ἔγωγ' ἔτι προσδέομαι δίκης] Ὥσπερ ἀντιπίπτον ἔλυσε. τί οὖν οὐ κατηγορεῖς τοῦ Εὐκτήμονος, εἴ περ ψεῦδος ἐγράφετο; ὁ δέ φησιν, ὅτι οὐ δέομαι γὰρ ἔτι δίκης, ἀτιμωθέντος ἐκείνου· καὶ ἄτιμον καλεῖ τὸν μὴ [7] ἄτιμον, πρὸς τὴν γνώμην ἀφορῶν τοῦ Εὐκτήμονος.

— ibid. ἀλλ' ἱκανὴν ἔχω] Μὴ λαβὼν, εἰληφέναι φησίν· ἀρκεῖ γὰρ αὐτῷ πρὸς τιμωρίαν Εὐκτήμων ἑαυτοῦ κατηγορῶν.

— 9. ἀλλ' ὃ καὶ δεινὸν, ὦ ἄνδρες] Τοῦτο ἦν, ἐφ' οὗ παρεῖχεν ἐκ πολλοῦ τὴν σπουδὴν, καὶ διὸ τοῖς προκαλύμμασιν ἐχρήσατο. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐῤῥωμένως αὐτοῦ πεποίηται τὴν εἰσαγωγὴν, Δεινὸν καὶ οὐκ ἀδίκημα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀσέβημα. καὶ ἀσέβειαν ὀνειδίζει τῷ Μειδίᾳ τῷ * [8] κατασκευάσαι τὴν φήμην. οὐκοῦν εἰ ἀσεβὴς ὁ περὶ τοιούτων ψευδόμενος, πολλῷ μᾶλλον ὁ κοινωνήσας. πῶς οὖν ὁ ἀσέβειαν ἑτέροις ἐγκαλῶν, αὐτὸς ἀνεδέξατο τὸ ἔγκλημα;

— 11. τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ] Εἰσβάλλει λοιπὸν εἰς τὰ κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον, τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ καὶ μαθητήν. ἦν δὲ τὸ πρᾶγμα τοιοῦτον· Νικόδημός τις * ἀπὸ δήμου Ἀφιδναῖος ἐκκοπεὶς τοὺς ὀφθαλμοὺς εὑρέθη νεκρὸς, Εὐβούλου τοῦ πολιτευομένου ὢν εἰς τὰ μάλιστα φίλος. ἐπεὶ οὖν ἐπολέμει τῷ ῥήτορι καὶ οὗτος ἐκείνῳ ἐκ πολιτείας, ὑπωπτεύθη, ὡς πείσας νέον ὄντα τὸν Ἀρίσταρχον ἐπιθέσθαι τῷ Νικοδήμῳ καὶ διαφθεῖραι. φοβηθεὶς μὲν δὴ τὴν ὑπόνοιαν ὁ Ἀρίσταρχος ἔφυγε. διεβάλλετο δὲ ὁ ῥήτωρ ὑπέρ τε ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Ἀριστάρ-

[1] τῆς Ald. [2] παιδείας Ald. παιδείᾳ Ben. [3] αὐτῷ Ald. αὐτοῦ Ben. γρ. αὐτῇ M. Ben. [4] ἀπορίαν ἐπιδέχεται Ald. Ben. [5] ὀφλήματος γρ. M. Ben. [6] ὑμέτερον ἔργον λειπὸν M. Ben. [7] ἀφ' Ald. Ben. [8] δοκοῦντος Ald. Ben. [9] ὀρθοτάτου Ben. [10] τὸ Ald. [11] παραβάσει Ald. [12] ὑπ' Ald. Ben. ἐπ' M. Ben. [13] μὲν Ald.

[1] ἀποτρέψασθαι M. Ben. [2] παρατίθησι Ald. Ben. [3] κατηγοροῦντας Ald. [4] οὐκ omittunt Ald. Ben. [5] ἀποθῆτε Ald. Ben. ἣν ἐπήγαγε. γρ. ἣν ἀπήνεγκε M. Ben. [6] ἀπέστεροιτο Ald. [7] ἔντιμον Ben. [8] κατασκευάσαντι M. Ben.

Τῷ κατασκευάσαι] M. τῷ κατασκεδάσαι. et supra v. 34. τοῦτο ἦν ἐφ' ὃ παρεῖχεν. et p. 214. v. 20. τῇ αὐξήσει τὴν τόλμαν. et v. 27. σκοπεῖν δὲ ἄξιον. Idem.

χου. καὶ ἔστι τόπος προκατασκευαζομένου στοχασμοῦ. ἐλευθεροῖ γὰρ ὁ ῥήτωρ πρότερον τὸν Ἀρίσταρχον, ᾧ αἰτίαν ἔχει συνειδέναι· ὀδύρεται δὲ τῆς τύχης τὸν Ἀρίσταρχον, ὅτι τοιαύτην εἶχε φήμην· τὸ δὲ ἀληθὲς τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀποκρούεται. ἵνα μὲν γὰρ μὴ αὐτὸς ὑποπτεύηται, τῷ Ἀριστάρχῳ τὸ ἔγκλημα περιτίθησιν· αἱρετώτερον γὰρ ἕτερον δοκεῖν ἢ αὐτὸν πεποιηκέναι. ἵνα δὲ μηδὲ ἐκεῖνος [1] ὁμολογουμένως δόξῃ πεπραχέναι, παραθραύει κἀκείνου τὴν φήμην. καὶ ἔοικε τοῦτο, ὡς εἴρηται, τοῖς προκατασκευαζομένοις στοχασμοῖς· ὅσῳ γὰρ ἂν ἀμβλύνηται ÷ μᾶλλον ÷ τὰ κατ' Ἀρίσταρχον, τοσούτῳ πορρωτέρω αὐτὸς τῆς αἰτίας καταστήσεται.

— 12. καὶ χαλεπῆς συμβάσης αἰτίας] Ἡ συνέχεια τῶν λέξεων τὸν οἶκτον ἐργάζεται· καὶ ÷ γὰρ ÷ ἄθλιον καὶ ταλαίπωρον ὀνομάζει, καὶ τὸ κακῆς καὶ χαλεπῆς φευκτὴν ἀποφαίνει τῇ αὐξήσει τόλμαν. χάριεν δὲ καὶ τὸ συμβάσης εἰπεῖν, ἀλλὰ μὴ παραχθείσης. τὸ γὰρ συμβάσης ὡς δυστυχήματος ἔμφασιν ἔχει· συμβαίνειν γὰρ λέγομεν τὰ παρὰ τῆς τύχης. σοφώτατα δὲ καὶ τὸ [2] αἰτίας ἐπήνεγκεν, ἵνα ψιλὴν συκοφαντίαν ἀποδείξῃ τὸ κατηγόρημα. ὁρᾷς δι' ὅσων καὶ οἵων ἀπωθεῖται τὴν ὑπόνοιαν; σκοπεῖν ἄξιον τὴν ὑπερβολὴν τῆς φρονήσεως. οὔτε γὰρ φανερῶς ὡς κατήγορος λέγει — φίλος γὰρ ἦν —, οὔτε ὡς ἀπολογούμενος — ὕποπτον γὰρ —, ἀλλὰ μέσως ἀμφοῖν ἐχώρησεν. ἡ δὲ αἰτία ἄδηλος ἢ ἀληθής ἐστιν ἢ ψευδής. δύναται δὲ ταῦτα καὶ εἰς αὐτὸν ἁρμόττειν τὸν Δημοσθένην· διπλοῦς γὰρ ὁ ῥήτωρ.

— 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὦ ἄνδρες] Οὐκοῦν Μειδίας ἐστὶν ὁ τὴν πρώτην φήμην καταχέας ἐν τῇ πόλει· δεῖ δὲ μὴ πιστεύειν τοῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν λεγομένοις.

P. 76. 2. καὶ οὔτε θεοὺς οὔθ' ὁσίαν] Τοῦτο ἀπολογία δόξειεν εἶναι· Καὶ οὐκ ἂν ἐφοβήθη τοὺς θεοὺς ἢ τὴν ὁσίαν, τηλικαῦτα [3] τοῦ καταψευδόμενος. ὁ δὲ ἐκ περιτροπῆς. τοῦτο γάρ ἐστιν ἐφ' ᾧ καὶ μισήσειεν ἄν τις αὐτὸν, ὅτι οὐδὲν τούτων ἐφοβήθη. τὰς γὰρ πιθανὰς ἀπολογίας πολλάκις προλύειν εἰώθαμεν.

— 4. ἀλλ' οὐδὲ πρὸς οὓς ἔλεγε] Τοῦτο γὰρ ὥσπερ ἕτερον μέρος τῆς πιθανῆς ἀπολογίας, Καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀκούοντας οὐκ ἂν ᾐσχύνθη. ὁ δέ φησιν ὅτι Οὐδὲ τούτους. οὐκοῦν ἐκ τούτων ἀσεβῆ καὶ ἀναίσχυντον δείκνυσι τὸν Μειδίαν.

— 7. ὡς δέον εἴ τις [4] ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου] Χρώματος ἀπόδοσίς ἐστι τοῦτο· Καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν εἵλετο τοιαῦτα περί του [5] κατασκευάζειν; ὅτι Ἐφοβεῖτο μὴ δίκην δῷ τῆς ὕβρεως, διὰ τοῦτο ἤθελέ με προαναρπάσαι.

— 10. καὶ ἐφ' αἵματι φεύγειν] Ὡς φονέα κρίνεσθαι. τὸ ÷ δὲ ÷ μηδαμῇ παρεθῆναι ἀντὶ τοῦ ζῆν συγχωρηθῆναι· ἀλλὰ πάσας ὑποστῆναι [5] κατηγορίας, τουτέστιν, ἔνθεν μὲν τῷ λειποταξίῳ, ἑτέρωθι δὲ τῇ τοῦ φόνου γραφῇ ἔνοχον γενέσθαι.

— ibid. καὶ μονονοὺ προσηλῶσθαι] Τῷ δημοκοίνῳ παραδίδοσθαι· τῷ σταυρῷ τοῖς ἥλοις περιπήγνυσθαι.

— 12. καίτοι ταῦθ' ὅταν [6] ἐξελεγχθῇ] Πάλιν ἐνταῦθα παθητικοῦ μέρους ἐμνημόνευσεν, ἵν' ἐκβάλλῃ τοῦ Μειδίου τὸν ἔλεον.

— 13. ὕβριζέ με χορηγοῦντα] Εἴπομεν ὅτι τὸ κοινὸν παραβάλλει πανταχοῦ, ἵνα μὴ τὴν μνήμην τῶν ἰδίων ἐλαττώσῃ τὸ ἔγκλημα.

— 15. αὐτόχειρά μου γεγενῆσθαι] Τοῖς ἔργοις δι' [7] ὧν ἐποίει τὸ αὐτοῦ μέρος πεφόνευμαι. ἅπερ δὲ αὐτὸς ἐγκαλεῖται, ταῦτα τῷ Μειδίᾳ περιτρέπει, τουτέστι, τὸ φόνους ποιεῖν καὶ ἀποκτιννύναι. καὶ ηὔξησε τὴν κατηγορίαν. αὐτὸς μὲν γὰρ αἰτίαν εἶχεν ὡς συνειδώς· τὸν δὲ Μειδίαν αὐτόχειρα φησὶ γεγενῆσθαι. εἰ γὰρ ἓν ὧν [8] μοὶ ἐπεβούλευσεν ἐποίησεν, ὡς αὐτόχειρ ἂν ἐνομίζετο. καὶ γὰρ ἐξ ὧν ἤλπιζέ με διαφθεῖραι, ταῦτα κατεσκεύασεν.

P. 77. 3. εἰ γὰρ ἐάν τις παρὰ πάντας τοὺς νόμους ὑβρισθεὶς] Πάλιν αἰτίαν ἀποδίδωσι, δι' ἣν εἰκὸς ἦν κατασκευάζειν ταῦτα τὸν Μειδίαν· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ [9] εἰκότα τὰ πράγματα δοκεῖ λέγειν, διὰ τοῦτο συνεχῶς τὰς αἰτίας ἀποδίδωσι.

— 6. προσκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας] Οἱ γὰρ ἐκεῖ δυναστεύοντες οἷς ἔξεστιν ὑβρίζειν ὅταν βούλωνται καὶ ὃν ἂν θέλωσιν, ὑπὸ τῶν παθόντων προσκυνοῦνται.

— ibid. ὥσπερ ἐν τοῖς Βαρβάροις] Μνημονεύσας τῶν Βαρβάρων, τὸν Μειδίαν ὠνείδισε. βούλεται γὰρ μὴ Ἀθηναῖον, ἀλλ' ὑποβολιμαῖον εἶναι καὶ Βάρβαρον. οὐκοῦν, τίς ἔσται ὁ προσκυνούμενος, ÷ ὁ ὑβρίζειν πεφυκὼς, καὶ ἀνυπόδικος, καὶ ἀνυπεύθυνος, οἷος ὁ Μειδίας. ÷ [10] τυραννήσει ἄρα Μειδίας νῦν ἀποφυγών.

— 8. ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω] Βούλεται μάρτυρας παρασχέσθαι, ὅτι χρήματα Μειδίας ἐδίδου τοῖς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείοις, ὥστε κατηγορεῖν Δημοσθένους.

P. 78. 1. λάβε δή μοι καὶ τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον] Ὁ μὲν νόμος οὗτός ἐστι, Μὴ ἐξεῖναι δῶρα διδόναι μήτε λαμβάνειν ἐπὶ διαφθορᾷ. κέχρηται δὲ ἑκατέροις τοῖς μέρεσι, τὸν ἁρμόττουσαν χρείαν προσανάγων. καὶ πρῶτον μὲν [1] τῷ μὴ διδόναι. καὶ τίς δὲ ἡ χρεία παρασχεῖν μάρτυρας, ὅτι Μειδίας ἐδίδου χρήματα τοῖς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείοις; εἰκὸς δὲ τούτους τοὺς μάρτυρας χρήμασι πεισθέντας [2] ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν. οὐκοῦν πρὸς ἀμφότερα χρήσιμος ἡ ἀνάγνωσις τοῦ νόμου· [3] ὅτι θανάτου τῆς ζημίας ὡρισμένης κατὰ τῶν διαφθειρόντων, ὡς αὐτός φησιν, οὗτος ὅμως ἐδίδου χρήματα. ἀπωθεῖται δὲ τὴν ὑπόνοιαν τὴν κατ' αὐτοῦ τῷ δοκεῖν διεφθαρκέναι χρήμασι τοὺς μάρτυρας. ὁ γὰρ εἰδὼς τὴν κειμένην ζημίαν ἐπὶ τοῖς διαφθείρουσι, πότ' ἂν αὐτὸς διέφθειρεν; διὰ τοῦτο καὶ * μετὰ τὴν μαρτυρίαν εὐθὺς ἀνέγνω τὸν νόμον, ἵνα μὴ συγχωρήσῃ τινὰ ταύτην κατ' αὐτοῦ λαβεῖν τὴν ὑπόνοιαν. ÷ ΑΛΛΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. ÷ Εἰ μὲν γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦ φόνου νῦν ἡ κρίσις ἦν, τάχα ἂν ὤκνησε ψευδεῖς παρασχέσθαι μάρτυρας. ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐν παρέργῳ περὶ τῆς φήμης ἀγωνίζεται, ἀκίνδυνον ἡγεῖται καὶ τὸ ψεύδεσθαι τοὺς μάρτυρας. ἵνα δὲ μὴ ὑποψία γένηται τῆς [4] διαφθορᾶς, ἀνέγνω τὸν νόμον καὶ ὅπερ αὐτὸς πεποίηκε, κατηγορεῖ τοῦ Μειδίου, ἵνα μὴ μόνον ἀπώσηται ὑπόνοιαν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δίκην παρὰ τοῦ ἐχθροῦ κομίσηται, φανερᾶς γινομένης [5] τῆς τιμωρίας ἣν ὥρισεν ὁ νόμος κατὰ τῶν διαφθειρόντων. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ μέρει τοῦ νόμου, τουτέστι, [6] τοῦ μὴ διδόναι χρήματα, πρὸς τούτοις κέχρηται· τῷ δὲ δευτέρῳ, τοῦ μὴ λαβεῖν, πρὸς τοὺς δικαστάς. φοβεῖται γὰρ μὴ χρήματα λαβόντες καταχαρίσωνται τὸν ἀγῶνα.

— ibid. ἐν ὅσῳ δὲ τὸν νόμον] Ἀπὸ σχήματος ἤρξατο. βουλόμενος γὰρ αὐτοῖς διαλεχθῆναι περὶ τοῦ μὴ λαβεῖν, ἵνα μὴ δόξῃ κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τοῦτο ἥκειν, πρόφασιν ἐξεῦρε τὴν ἀσχολίαν, τὴν περὶ τοῦ νόμου ζήτησιν.

— 3. δεηθεὶς ὑμῶν ἁπάντων] Ἐπειδὴ προστάττειν οὐ δύναται τοῖς δικασταῖς, ἐπὶ δέησιν καταφεύγει. ἡγούμενος δὲ μικρὰν ÷ εἶναι ÷ τὴν δέησιν ÷ πρὸς ÷ πειθὼ, διὰ τοῦτο τὸν ὅρκον προσέθηκεν. εἰ γὰρ ὀμωμόκατε ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, ὁ δὲ νόμος κωλύει χρήματα λαμβάνειν, εὔκαιρος ὑπόμνησις πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ νόμου.

— 4. περὶ πάντων ὧν ἂν ἀκούσητε] Διὰ τούτων τῶν ῥημάτων αὐτοὺς κωλύει χρήματα λαμβάνειν. ἃ γὰρ ἂν αὐτοὶ παθόντες ἠξίωσαν τοὺς δικαστὰς μὴ προδοῦναι τὸν ἀγῶνα, δηλονότι καὶ νῦν ἂν οὕτω διατεθῶσιν ὡς αὐτοὶ πεπονθότες οὐ λήψονται χρήματα.

— 7. ἐγὼ γὰρ ἐννοχῶς χαλεπῶς] Ἀναγκαῖος ὁ [7] οἰκτιρμὸς καὶ ἡ δείνωσις τῶν παθῶν. ἀξιοῖ γὰρ αὐτοὺς [8] οὕτω διατεθῆναι, ὡς αὐτοὺς πεπονθότας. πῶς δ' ἂν γένοιντο περιπαθεῖς, μὴ πολλῶν ἐλεεινῶν καὶ ὑπερβαλλόντων αὐτοῖς κακῶν ὑποδειχθέντων.

— 15. καὶ χρῶτο τῷ πλουτεῖν] Ἐπειδὴ τοῖς πλουσίοις [9] ἐπίφθονον παραιτεῖσθαι τὴν δαπάνην.

— 20. καὶ γὰρ αἰτίαν ἐπήγαγέ μοι] Τὸ ἔγκλημα τὸ καθ' ἑαυτοῦ μεγίστης κατηγορίας ἀφορμὴν κατὰ τοῦ Μειδίου πεποίηται.

— antep. ὡς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἐδήλωσεν] Ἔφυγε γὰρ ὁ Ἀρίσταρχος οὐχ ὑπομείνας τὴν κρίσιν. οὐκοῦν ἐκεῖνος ἦν ὁ ποιήσας. ποτὲ μὲν γὰρ [10] ἐκεῖνον εἶναί φησι τὸν ποιήσαντα, ἵνα δὲ μηδ' ἐκεῖνος δοκῇ, ποτὲ καὶ ἀπ' ἐκείνου τὴν αἰτίαν ὑποθραύει· μετ' ὀλίγον γὰρ πάλιν ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ Ἀριστάρχου.

— pen. καὶ γραφὴν λειποταξίου με ἐγράψατο] Δειλὸς ὁ Δημοσθένης ἐδόκει. αὐτὸς δὲ τὴν δειλίαν εἰς τὴν παρακειμένην ἀρετὴν μεταβάλλει, [11] τὸ αὐτὸν εὐλαβῆ εἶναι. λειποτακτεῖν δὲ ἔδοξεν ἐν τοῖς περὶ Εὔβοιαν.

— ult. τρεῖς αὐτὸς τάξεις λελοιπὼς] Ἐρεῖ τὰς τρεῖς αὐτὸς μετ' ὀλίγον. ὅτι ἵππαρχος χειροτονηθεὶς οὐ συνεξῆλθε τοῖς στρατιώταις· ὅτι τριήραρχος ὢν ἐξ Εὐβοίας οὐ παρέπεμπεν ἐκ Στυρῶν μόνος τῶν ἄλλων τριηράρχων [12] παραπεμπόντων.

— ibid. καὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων] Ὅπου τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων.

P. 79. 1. ἃ Πλούταρχος ὁ τούτου ξένος] Αἰτίαν ἔσχεν ὁ Δημοσθένης, ὡς αἴτιος τῆς Εὐβοέων ἀποστάσεως. αἰτοῦντος γὰρ Πλουτάρχου βοήθειαν, ἀντεῖπεν ὁ Δημοσθένης. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἧττον βοήθειαν ἀπέστειλαν. ὑποπτεύσαντες οὖν οἱ Εὐβοεῖς ἐπὶ καταδουλώσει τῆς νήσου βεβοηθηκέναι, καὶ οὐ διὰ τὴν ἐξαρχῆς φιλίαν, ἀπέστησαν.

— 4. διὰ Πλουτάρχου γεγονὸς] Ταύτην, φησὶν, ἔλαβον τὴν ὑπόνοιαν, ὦ Δημόσθενες, διὰ τὸ σὲ κωλύειν βοηθεῖν. ὁ δὲ Δημοσθένης, ὅτι Πλούταρχός ἐστιν ὁ ἀποστήσας τὴν νῆσον· καὶ δῆλον ἔκ τε [13] τοῦ τοὺς ὑμετέρους στρατιώτας αὐτὸν παραδοῦναι τοῖς μισθοφόροις τοῖς ἑαυτοῦ πρὸς τὸ ἐκτῖσαι τὸν μισθόν. οὐκοῦν εἰ Πλούταρχος ἀπέστησε, φίλος δὲ Μειδίας Πλουτάρχου, Μειδίας ἄρα αἴτιος τῆς ἀποστάσεως.

— ibid. καὶ τελευτῶν βουλεύειν μου λαχόντος] Σιωπᾷ τὸ ἔγκλημα ἐφ' ᾧ αὐτοῦ κατηγόρει Μειδίας, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀναμιμνήσκειν καθ' ἑαυτοῦ δοκῇ.

— 10. οὐκ ὢν οὔτε τῶν ἐρημοτάτων] Ἐνταῦθα πάλιν φοβεῖ τοὺς Ἀθηναίους· μόνου γὰρ

[1] ὡμολογημένως M. Ben.
[2] αἰτίαν Ben. γρ. τοῦ πράγματος αἰτιῶντο ἐμέ. καὶ κατωτέρω, αἰτίαν ἐπήγαγέ μοι φόνου οὐδὲν ἐμοὶ προσήκουσαν, ἵνα, καὶ τὰ ἑξῆς M. Ben.
[3] σου M. Ben.
[4] ὀργισθεὶς Ald. Ben.
[5] κατηγορίας. καὶ κοινὸν παραδίδοσθαι, τῷ σταυρῷ προσηλῶσθαι τοῖς ἥλοις, τουτέστιν, ἐντεῦθεν μ. τ. λ., ἑ. δὲ τ. τ. φ. γραφῇ Ald. κατηγορίας. Καὶ μονονοὺ προσηλῶσθαι] Τοῖς ἥλοις παραδεδόσθαι καὶ ἐσταυρῶσθαι, ἤτοι τῷ σταυρῷ προσηλῶσθαι. ἐντεῦθεν μ. τ. λ., ἑ. δὲ τ. τ. φ. γραφῇ Ben.
[6] ἐξελέγχηται M. Ben.
[7] οἷς M. Ben.
[8] μὲ Ald. Ben.
[9] ἀνεκτὰ Ald. Ben.
[10] ἢ εἰ τυραννίσῃ Ald.

Διπλοῦς γὰρ ὁ ῥήτωρ] Dubito de scriptura, nisi διπλοῦν dixerit τὸν ἀμφιβολίᾳ χρώμενον. Idem.

Καὶ κοινὸν παραδίδοσθαι] Videntur verba quædam redundare, quædam esse transposita. Idem. Et de suo transposuit supplevitque, ut supra.

[1] τὸ Ald. Ben.
[2] ἀπὸ Ald.
[3] διότι Ben.
[4] διαφορᾶς Ald.
[5] τῆς omittunt Ald. Ben.
[6] τὸ Ald. Ben. γρ. τοῦ M. Ben.
[7] οἰκτισμὸς M. Ben.
[8] ὥστε Ald. Ben. οὕτω M. Ben.
[9] ἀνεπίφθονον Ald. Ben.
[10] ἐκεῖνος Ben.
[11] τὸν αὐτὸν Ald. Ben.
[12] παραπεμπόντων omittunt Ald. Ben.
[13] τοῦ omittunt Ald. Ben.

[1]Δημοσθένους ἐστὶ, τὸ διὰ τῶν ἐναντίων ἀνύειν τὸ σπουδαζόμενον. καὶ πρὸ μικροῦ μὲν ἱκέτευε, νῦν δὲ φοβεῖ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Διονύσιος αὐτὸν Πρωτέα ἐκάλεσεν, ὅτι εἰς πολλὰ ἐναντία μορφοῖ τὸν λόγον, νῦν μὲν ἱκετεύων, νῦν δὲ οἰκτιζόμενος, μετ' ὀλίγον προτρέπων, αὖθις φοβῶν, ὃ δὴ καὶ νῦν πεποίηκε. φοβεῖ γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν. εἰ γὰρ ἐγὼ, καίτοι φίλους ἔχειν δοκῶν καὶ μὴ ὢν παντάπασιν ἔρημος, οὐ δύναμαι δίκην λαβεῖν, τί ποιήσετε ὑμεῖς οἱ ἄποροι καὶ ἔρημοι;

— 12. οὐ μέτεστι τῶν ἴσων] Τοῖς πολλοῖς πρὸς τοὺς πλουσίους. προδήλως δὲ ἐνταῦθα μετάστασιν τῆς πολιτείας καὶ ὀλιγαρχίαν αἰνίττεται. εἰ γὰρ τῶν ἴσων οὐ μέτεστι τοῖς πένησι πρὸς τοὺς πλουσίους, τί ἄλλο ἢ τὰ τῆς δημοκρατίας οἴχεται;

— 14. ἀλλὰ καὶ χρόνοι τούτοις τοῦ τὴν δίκην ὑποσχεῖν] Ὥσπερ ἀντιπίπτον λύει, ὅτι κἂν ὑβρίσῃ τις ἡμᾶς, [2] εὐθὺς κατηγορήσομεν καὶ δίκην ληψόμεθα. ὁ δέ φησιν ὅτι ἀναβολὰς καὶ ὑπερθέσεις εὑρίσκουσιν, ὡς ἂν συνήθεια γένηται τοῦ ἀδικήματος. λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὴν ἐξούλην· ἐπειδὴ ἐκ νέας ἡλικίας ἔχων τὴν δίκην, οὐδέπω εἰσελήλυθε.

— 16. καὶ τἀδικήματα ἕωλα τὰ τούτων ὡς ὑμᾶς] Τροπικῇ λέξει ἐχρήσατο ἀπὸ τῶν ποτηρίων, ἃ [3] χλιαρὰ γίνεται διὰ τὸ χρονίζειν.

— 18. πρόσφατος κρίνεται] Ἕτερον δι' ἑτέρου κατασκευάζει. δοκεῖ μὲν γὰρ ἁπλῶς περὶ πλουσίων λέγειν καὶ πενήτων· τὸ δὲ ἀληθὲς δείκνυσιν ὅτι, εἰ τοῖς πλουσίοις ἔθος προσφάτως φέρειν τοὺς ἀδικήσαντας, δηλονότι καὶ Μειδίας [4] ἔκρινεν ἄν με τοῦ φόνου τότε καὶ παραυτίκα. νῦν δὲ τῷ συνειδέναι μηδὲν, ὤκνησε τὴν κατηγορίαν. τὸ δὲ πρόσφατον ἔστι μὲν τροπικὸν, κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος.

— ibid. καὶ μάρτυρές εἰσιν ἕτοιμοι] Πάλιν ὑπομιμνήσκει τῶν μαρτύρων, μέλλων ἀναγινώσκειν τὸν νόμον, καὶ ἀντικατηγορεῖ τοῦ Μειδίου ταῦτα, ἅπερ αὐτὸς πεποίηκεν, ὅτι μάρτυρας ἔχει παρεσκευασμένους.

— 19. πάντες καθ' ἡμῶν εὐτρεπεῖς] Εἰ πάντες καθ' ἡμῶν εἰσὶ, πρόδηλον ὅτι νῦν [5] ἐμοὶ μαρτυροῦντες οὐκ ἂν ἠθέλησαν μαρτυρεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἀλήθειαν ἠναγκάζοντο.

— ibid. ἐμοὶ δὲ οὐδὲ τἀληθῆ μαρτυρεῖν] Φαίνονται δὲ τῶν μαρτύρων Δημοσθένους, [6] οἱ μὲν εἰπόντες, οἱ δὲ ἀρνησάμενοι τὴν μαρτυρίαν. καὶ τοῦτο κατὰ τέχνην τοῦ ῥήτορος. ἵνα μὲν γὰρ μὴ δόξῃ διεφθαρκέναι τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ [7] ἀρνουμένους πεποίηκεν· ἵνα δὲ μᾶλλον πρόσθωνται τοῖς καταμαρτυρήσασι, μέμφεται τοὺς ἀρνησαμένους τὴν μαρτυρίαν, ὅτι διὰ τὸν φόβον τῶν πλουσίων οὐκ ἠθέλησαν οὐδὲ τἀληθῆ μαρτυρῆσαι.

— pen. ταῦτα μὲν οὖν εἴποι τις ἂν, οἶμαι] Ὑπέμνησε πάλιν τοῦ πάθους καὶ ᾠκτίσατο, μέλλων ἀναγινώσκειν τὸν νόμον, ἵνα διὰ τούτων δυσωπήσῃ τοὺς ἀκούοντας πεισθῆναι τῷ νόμῳ.

P. 80. 6. οὕτω τοίνυν οὗτός ἐστιν ἀσεβὴς] Ἀναγνοὺς τὸν νόμον, οὐκ ἔτι μὲν ἐπεσημήνατο περὶ αὐτοῦ, νομίζων αὐτάρκη τὰ προῤῥηθέντα. μεταβαίνει δὲ ἐφ' ἕτερον μέρος τὸ περὶ τοῦ φόνου. βούλεται γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἀντίδικον μάρτυρα παρασχέσθαι τοῦ μηδὲν αὐτὸν πεπραχέναι τοιοῦτον, οἷον ἐγκαλοῦσι. καὶ διὰ τοῦτο βίαιον καλοῦσι τὸν ῥήτορα, οὐχ ὅτι βιαίως ἐνθυμεῖται, ἀλλ' ὅτι τοὺς ἐχθροὺς ἀναγκάζει συναγωνίζεσθαι τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις.

— antep. εἰ δὲ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος] Ὁμοῦ πᾶσαν αὐτοῦ κακίαν κατηγόρησεν, ὅτι εὐχερὴς, ὅτι ἄπιστος, ὅτι δύστροπος.

‡ ult. ἐπαιτιασάμενος] Ἐνταῦθα ὡς μαρτύρων ἀπαίτησιν ἐκπεπλήρωκε. μαρτύρεται γὰρ καὶ θεοὺς καὶ δῆμον καὶ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν, ὅτι ἐπέτρεψέ μοι θυεῖν ταῖς Εὐμενίσι· τὸν δὲ ἀντίδικον, ὅτι οὐδαμοῦ ἐκώλυσέ με ταῦτα πράττοντα. ‡

P. 81. 1. εἴασε μέν με [8] εἰσιτήρια] Ἐκ μεταλήψεως μαρτυροῦντα ποιεῖ τὸν ἐχθρόν. οὐ γὰρ ἐξ ὧν πεποίηκεν, ἀλλ' ἐξ ὧν οὐκ ἐκώλυσεν, δείκνυσιν αὐτὸν ἀφέμενον καὶ παρ' ἐκείνου. καὶ ἔστι παραπλήσιον τοῖς περὶ τοῦ Στεφάνου, οἷον, Ἔστιν οὖν ὅπου σὺ παρὼν τηλικαύτην πρᾶξιν· καὶ γὰρ ἐκεῖ συλλογίζεται [9] τὸν Αἰσχίνην ἐξ ὧν οὐκ ἐποίησε ‡ ψευδεῖς αἰτίας εἰσάγειν. ‡ εἰσιτήρια δὲ ἐγίγνετο [10] θυσία, μελλούσης εἰσιέναι τῆς βουλῆς εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥστε κατὰ γνώμην ἀπαντῆσαι τῶν πραγμάτων τὴν σκέψιν· καὶ ταύτην ἐκάλουν εἰσιτήρια.

— 3. εἴασε δὲ ἀρχιθεωροῦντα] Δοκεῖ μὲν ταῦτα παρὰ Μειδίου λέγειν. τὸ δὲ ἀληθὲς μάρτυρας ποιεῖται τοὺς θεοὺς, τὸ μηδὲν πεπραχέναι τοιοῦτον. πῶς γὰρ ἂν προσεδέξατο τὴν θυσίαν ὁ Ζεὺς ὁ Βουλαῖος, ὁ Ζεὺς ὁ Νέμιος, εἰ τοιοῦτος ἦν Δημοσθένης; ἀρχιθεωροῦντα δὲ λέγει ἄρχοντα θεωρόν. θεωροὶ δὲ ἦσαν οἱ [11] τὰς θυσίας [12] τοῖς ἔξω θεοῖς ἀποφέροντες.

— ult. περιεῖδε δὲ ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα] Μείζων ἔτι ἡ πίστις αὕτη τοῦ

[1] Δημοσθένης Ben. [2] ἐξ αὐτῆς κατηγ. Ald. Ben. ἐξαῦθις κατηγ. M. Ben.
[3] ψυχρὰ Ald. Ben. [4] ἔκριναν Ald. [5] ἐμοὶ omittunt Ald. Ben.
[6] οἱ μὲν Δημοσθένους Ald. Ben. [7] ἀρνουμένων Ald.
[8] εἰσιτηρέσια M. Ben. [9] τὴν αἰσχύνην Ald. [10] θυσία omittunt Ald. Ben.
[11] τὰς θυσίας omittit Ald. [12] ἔξω τοῖς θεοῖς Ald. Ben.

Ἃ ψυχρὰ γίνεται] *Atqui frigidis poculis gaudemus.* F. χλιαρὰ, *tepida*; aut μυσαρά. Wolf.

Προσφάτως] F. προσφάτους. et v. 35. ἔκρινεν ἂν ἐμέ. Idem.

Τὴν αἰσχύνην] F. συλλογίζεται ἐξ ὧν Αἰσχίνης οὐκ ἐποίησε. Idem. Et sic dedit.

καθαρὸν εἶναι τὸν ῥήτορα. καὶ διὰ τοῦτο ἔοικε τελευταῖα φυλάξαι τὰ καίρια. τί γὰρ, φησίν; ἔθυσα ταῖς σεμναῖς θεαῖς. εἰ δὲ ἔφοροι καὶ τιμωροὶ τῶν φόνων αὗται, πῶς ἂν ἠνέγκαντο τὴν θυσίαν; ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ εἵλετό με ἱεροποιὸν, ἥτις μάλιστα τὰς φονικὰς δίκας ἀκριβῶς δικάζειν πεπίστευται. καὶ οὐκ εἶπεν ὅτι ἔλαχον ἱεροποιὸς, ἀλλ' ᾑρέθην, ἵνα μὴ τῆς τύχης ἀλλὰ γνώμης φανῇ τὸ ἔργον. ἱεροποιὸν δὲ καλοῦσι τὸν ἐποπτεύοντα τοὺς μάντεις [1] * ὅ τι θύουσι, μήπου τι [2] κακουργοῦσιν ἐν ταῖς θυσίαις. τρίτον δὲ αὐτὸν εἰπὼν, τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ δηλοῖ. διὸ καὶ ἔκρυψε τῶν ἄλλων τὰς προσηγορίας. τρεῖς δὲ ἴσως ἐπέστησεν, ἐπεὶ καὶ τρεῖς δοκοῦσιν εἶναι θεαί. ἡ [3] δ' ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ τὸν ἱεροποιὸν ᾑρεῖτο· [4] ᾗ τὰ τῶν Εὐμενίδων ἐπετέτραπτο, ὧν καὶ τὸ ἱερὸν πλησίον ἵδρυτο τῆς βουλῆς. καὶ οἱ μέν φασιν ὅτι διὰ τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ καθιδρύθη· βέλτιον δὲ λέγειν ὅτι διὰ [5] τὰ φονικά. ἐπειδὴ γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὰ τῶν φονέων [6] ἐδικάζοντο, ἐκεῖ καθιδρύθησαν, ἵν' εἴ τι καὶ λανθάνειν μέλλοι τὴν βουλὴν, αὗται συναγωνίζωνται πρὸς [7] τὸν ἔλεγχον ἐγγὺς ἐφεστῶσαι.

P. 82. 5. ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ πρᾶγμα] Ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀκολουθίαν. τὸ γὰρ κατὰ τὸν νόμον, μέση τις ἦν παρεμβολὴ ληφθεῖσα διὰ τὸ χρήσιμον.

— 7. δι' ἐμοῦ τὸν Ἀρίσταρχον] Διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἐμὲ * προφάσει τιμῆς. καὶ, ἵνα μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν αἰτίαν ἀπώσηται, τὸν Ἀρίσταρχον εἶπεν· ἵνα δὲ κἀκεῖνον ἐξέληται, τὸ ἐσυκοφάντει προσέθηκεν.

— 11. καὶ τὸν αὐτόχειρα ἔχοντες] Οὐκοῦν τις μὲν αὐτόχειρ φανερῶς ἔδειξεν. ἵνα δὲ μὴ δόξῃ κατὰ φίλου λέγειν, τῷ ἐχθρῷ τοὺς λόγους περιέθηκε.

— 12. μέλλετε, καὶ ζητεῖτε, καὶ τετύφωσθε] Πολλὴν εὐχέρειαν καὶ ἀλογίαν αὐτοῦ κατηγόρησε. πρῶτον μὲν οὖν, ὅτι [8] ὡς ἐφ' ὡμολογημένοις παρώξυνε τὴν βουλήν. καὶ τὰ τοιαῦτα κατηγόρει τοῦ σεμνοτάτου τῶν συνεδρίων. τοῦτο ‡ δὲ ‡ πόσης θρασύτητος; ἐξ οὗ συνίστησιν, ὅτι [9] Πῶς ἂν ἐφείσατο Δημοσθένους ὁ τῆς βουλῆς μὴ φεισάμενος;

— 15. ἐξεληλυθὼς τῇ προτεραίᾳ] Τὴν δυστροπίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπιστίαν ‡ κατηγορεῖ ‡, ὅτι ᾧ πρὸ μιᾶς διελέγετο, τούτου κατηγορεῖν οὐκ ὤκνει.

— 16. καὶ χρώμενος ὥσπερ ἂν ἄλλος τις] Τὴν ἀπόνοιαν δηλοῖ τοῦ Μειδίου, εἰ τοῖς Ἀρεοπαγίταις ἔλεγε Τετύφωσθε. καὶ ἐνταῦθα δὲ βούλεται τρέψαι τὴν κοινωνίαν τοῦ φόνου ἐπὶ τὸν Μειδίαν. εἰ γὰρ ἐγὼ διὰ τὸ συνεῖναι αὐτῷ νομίζομαι συνειδέναι τῷ [10] φόνῳ, πολλῷ [11] πλέον ἂν ἔχοις αὐτὸς τὴν αἰτίαν ὁ πλείστην πρὸς αὐτὸν ἑταιρίαν ἀσπασάμενος. εἶτα κατασκευὴ τῆς φιλίας. πολλὰ γὰρ, φησὶν, ἀεί μοι παρεῖχε πράγματα καὶ [12] ἠνώχλει σφοδρῶς ὁ Ἀρίσταρχος πρὶν ἐμπεσεῖν εἰς τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου, δεόμενός μου διαλύσασθαι πρὸς αὐτὸν καὶ ἀποστῆναι τῆς κατὰ Μειδίου κατηγορίας. βαθέως οὖν μεθίστησι τὴν φήμην ἐπὶ τὸν Μειδίαν. εἰ γὰρ φίλων ἐστὶ τὸ κοινωνεῖν τοῖς τῶν φίλων ἁμαρτήμασιν, οὐδὲν ἧττον Μειδίας μετέχει τοῦ φόνου· ἐχρῆτο γὰρ αὐτῷ πρὸς φιλίαν, ὥσπερ ἂν ἄλλος τις. καὶ ἀπεσιώπησε τὸ καθ' ἑαυτὸν ὄνομα.

— 17. καὶ ὅτ' εὐτύχει πλεῖστα παρεσχηκότος] Τὸ ἐξισάζον διαφορᾷ ἔλυσε. τί οὖν, εἰ ἀμφοτέροις φίλος ἦν; οὐδὲν ἧττον καὶ αὐτὸς, ὦ Δημόσθενες, ὑπεύθυνος εἶ τῷ ἐγκλήματι. ὁ δὲ δείκνυσιν, ὅτι μᾶλλον ἦν φίλος Μειδίου,* ὡς ἴστε καὶ αὐτοὶ, ἢ Δημοσθένους. φιλικῶς γὰρ φαίνεται πρὸς αὐτὸν διακείμενος μᾶλλον ἢ πρὸς ἐμέ. καὶ [13] οὐ μόνον παρέσχε μοι πράγματα, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους. οὐκοῦν οὐδένα τοιοῦτον φίλον εἶχε Μειδίας κατὰ τὴν πόλιν. ἐν ταὐτῷ δὲ συναποδείκνυσιν, ὅτι καὶ κατέγνω ἑαυτοῦ Μειδίας. εἰ γὰρ ἠξίου [14] διαλύεσθαι, πρόδηλον ὅτι ἐδεδοίκει τὴν κρίσιν.

— antep. εἰ μὲν οὖν εἰργάσθαι τι τούτων] Ἀμφίβολον τὸ πρᾶγμα καθίστησιν, ὅταν ὡς ἀπορῶν λέγῃ, πότερον ἐνόμιζεν αὐτὸν δεδρακέναι, ἢ οὐ πεπιστευκὼς τοῖς τῶν αἰτιασαμένων λόγοις. πανταχόθεν οὖν ἠμαύρωσε τὴν φήμην. εἰ γὰρ ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐκ ἔξεστιν, οὗτος δὲ ἀκοῆς κατηγορεῖ — τοῖς γὰρ [15] λοιποῖς τῶν αἰτιωμένων ἐπίστευσεν, οὐ τῇ ὄψει τῶν θεασαμένων —, οὐκοῦν παντάπασιν ἕωλον τὸ ἔγκλημα.

P. 83. 2. μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας] Ὁμοῦ καὶ ἀπελογήσατο ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῷ Μειδίᾳ τὸ ἔγκλημα περιέτρεψεν. αὐτὸς μὲν γὰρ τὸ ἀντιπίπτον ἔλυσε· Διὰ τί γὰρ οὐ κατ-

[1] ὅτι Ald. ὅτε Ben. [2] κακουργῶσιν M. Ben. [3] δ' omittit Ald.
[4] ἐπειδὴ γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὰ τῶν ἱερῶν τῶν Εὐμενίδων ἐπετέτραπτο, καὶ πλησίον Ald. Ben. [5] τὰς φονικὰς Ald. Ben. [6] ἐγυμνάζετο, ἵν' εἰ Ald. Ben.
[7] τὸν ἔλεγχον τὸν ἐγγὺς Ald. Ben. [8] ὡς omittunt Ald. Ben.
[9] πότ' Ald. Ben. [10] φθίνῳ Ald. [11] πλέων Ben.
[12] ὄχλει Ald. ὤχλει Ben.
[13] οὐ χαλεπῶς παρέσχες τὰ πράγματα Ald. οὐ χαλεπῶς παρέσχε τὰ πράγ. Ben. οὐχ ὅπως παρέσχε μοι τὰ πράγ. M. Ben. [14] λύεσθαι Ald. [15] λόγοις Ben.

Ὅτι θύουσι] Aut ὅτε, aut ὅ,τι, μεθ' ὑποδιαστολῆς, ut sit neutrum ab ὅςτις. Wolf.

Διὰ τὰς φονικὰς] L. διὰ τὰ φονικά. nisi addatur substantivum διὰ τὰς δίκας τὰς φονικάς. Idem.

Προφάσει τιμῆς] Hæc verba quid sibi velint, non video. Idem.

Καὶ τὴν ἀπιστίαν] F. A. δηλοῖ. Idem. Et sic dedit.

Καὶ οὐ χαλεπῶς —] F. καὶ οὐ μόνον πλεῖστα παρέσχε μοι πράγματα. Wolf.

ηγόρεις τοῦ Ἀριστάρχου, εἴπερ ‡ αὐτῷ ‡ [1]μὴ συνῄδεις ‡ τὸν Νικόδημον ἀποκτείναντι ‡; ὁ δὲ φησὶν, ὅτι Τὴν ἁρμόττουσαν φίλῳ δίκην [2]ἔλαβον· [3]ἀπέστην γὰρ αὐτοῦ τῆς λοιπῆς φιλίας. τὸν δὲ Μειδίαν δείκνυσι νῦν μὲν ὡς ἐχθροῦ κατηγοροῦντα, νῦν δὲ ὡς φίλῳ συνόντα μετὰ τὴν φήμην.

— 3. τοῖς πεπονθόσι καὶ τοῖς ἐχθροῖς] Οὐκοῦν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ φιλοπράγμων, ὅτι ἃ μόνοις τοῖς ἠδικημένοις ἔξεστι, ταῦτα [4]μηδὲν πεπονθὼς ἔπραττεν.

— 4. εἰ δὲ [5]λαλῶν μὲν καὶ ὁμωρόφιος] Ἀριστάρχῳ μετὰ τὴν φήμην, οὐδὲν ἐκείνῳ πέπρακται δεινόν. εἰ δέδρακε δὲ τὸν φόνον, κοινωνεῖ τοῦ [6]μύσους, ἐπειδήπερ αὐτῷ καὶ τῆς στέγης τῆς αὐτῆς ἐκοινώνησε.

— 10. τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν] Πᾶσαν αὐτοῦ παρείλετο πρόφασιν. ἵνα γὰρ μὴ εἴπῃ, Συνῆν Ἀριστάρχῳ πρὶν ἢ γενέσθαι τὴν φήμην, προσέθηκεν, ὅτι πῶς; εἰ καὶ μετὰ τὴν κατηγορίαν, ἣν αὐτὸς κατηγόρησας;

— 13. οὑτωσὶ [7]καθιζόμενος] Δεικτικῷ τόπῳ κέχρηται, σημαίνων ὅτι, ὥσπερ ὑμεῖς οἱ δικασταὶ πλησίον ἀλλήλων καθέζεσθε, οὕτω κἀκεῖνος συνεκαθέζετο Ἀριστάρχῳ. δείκνυσιν οὖν ὅτι τὴν ἐσθῆτα τῇ ἐσθῆτι συνῆπτε.

— ibid. τὴν δεξιὰν ἐμβαλὼν] Εἰς τὴν ἐκείνου δηλονότι, ὥστε τὴν χεῖρα ἠσπάζετο τὴν ἐργασαμένην τὸν φόνον, τρόπον τινὰ διὰ τοῦ σώματος τῇ ψυχῇ συναπτόμενος. οὐκοῦν ἄντικρυς ἐκοινώνησε τοῦ μιάσματος.

— 14. μετὰ τοὺς ἐν τῇ βουλῇ τούτους λόγους] Ὃν χθὲς ὡς ἀνδροφόνον ᾐτιάσατο, τούτῳ τῇ ὑστεραίᾳ συνῆν.

— 17. καὶ οὐδὲν ἐφρόντιζεν ἐπιορκῶν] Πάντα ἀθρόως κατηγόρησεν, ἀναισχυντίαν, ἐπιορκίαν, ἀπιστίαν, ἀσέβειαν.

— antep. ἠξίου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ] Τὰ πολὺ διεστῶτα τοῖς χρόνοις συνῆψεν, ἵνα καὶ τὰ ἕτερα πιθανὰ παραστήσῃ. παρακαλεῖ γὰρ, φησὶ, τὸν Ἀρίσταρχον, ὥστε δι' αὐτὸν πρὸς ἐμὲ διαλύσασθαι. τοῦτο δὲ Μειδίας μὲν ἐποίησεν ἴσως πρὶν ἢ γενέσθαι τὸ ἔγκλημα τοῦ φόνου. συνάγει δὲ ὁ Δημοσθένης τὸν χρόνον ὅτι καὶ μετὰ τὴν φήμην, ἵνα ποιήσῃ πιθανὸν ὅτι καὶ συνῆν καὶ ὡμίλει, καὶ ὅτι κοινωνεῖ τοῦ [6]μύσους, ἢ οὐδὲν Ἀριστάρχῳ πέπρακται δεινόν, [8]εἰ καὶ Μειδίας καθαρός.

— pen. καὶ τούτων τοὺς παρόντας ὑμῖν καλῶ μάρτυρας] [9]Οὗτοι μόνον περὶ διαλύσεων Μειδίου δι' Ἀριστάρχου μαρτυρήσουσιν. ὅμως δὲ ὁ ῥήτωρ ἐᾷ τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἕτερον συναρπάζει.

— ult. καίτοι πῶς οὐ δεινὸν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τὸν ἐχθρὸν αὐτὸν δείκνυσι φανερῶς ἀπολύοντα τοῦ φόνου, [10]τῷ πάλιν λέγειν μηδὲν εἰρηκέναι τοιοῦτον. οὐκοῦν διὰ τῆς ὕστερον ἀρνήσεως ἀνατρέπει τὰ φθάσαντα. καὶ οὐδὲ ὁμοίως ἑκάτερον ἐποίησεν. ὅτε γὰρ μὲν κατηγόρει, λόγοις ἐχρῆτο ψιλοῖς· ὅτε δὲ ἠρνεῖτο, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπώμνυτο. πιστότεροι δὲ οἱ ὅρκοι τῶν ἁπλῶς λεγομένων.

P. 84. 2. τούτου δ' ὁμωρόφιον γίγνεσθαι] Ἀφ' ὧν ἐβόα καθαρὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ ἂν ἑκὼν ἐμολύνετο.

— 3. καὶ προδῶ τὴν ὑμετέραν] [11]Ἣν προδόντες ὑμεῖς, τὴν ὑμῶν αὐτῶν [12]ἀσφάλειαν προδώσετε.

— 4. ἂν δ' ἐπεξίω] Ἐπανήγαγεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς αἰτίαν [13]τὸν λόγον, διὰ ταῦτα κατασκευάζει τὴν αἰτίαν κατ' ἐμοῦ. ᾔδει γάρ με βουλόμενον ἐπεξελθεῖν οἷς ὑβρίσθην. δεῖ γὰρ ἐν ταῖς ἰσχυροτάταις πίστεσι καταλύειν τὰ κεφάλαια.

— 8. φόνου δ' ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν] Τοῦτο παραπλήσιόν ἐστι τῷ ἐν [14]τοῖς προοιμίοις· εἴπερ ὑβρισθέντα μηδεμιᾶς δίκης τυχεῖν ἐστί τις συμφορά.

— 10. κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας] Ὅτι ἐθεάσαντό τινες τὸν Μειδίαν καὶ πρὸ τῆς κατηγορίας καὶ μετὰ τὴν κατηγορίαν [15]εἰσιέναι παρὰ Ἀρίσταρχον.

P. 85. 4. τίς οὖν ὑπερβολὴ] Καὶ ἐκ τούτων ἔδειξε περὶ τίνων οἱ μάρτυρες αὐτῷ μεμαρτυρήκασιν, ὅτι ὁμοῦ καὶ κατηγόρει τοῦ Ἀριστάρχου καὶ πρὸς ἐμὲ ἠξίου διαλύειν. τοῦτο δέ ἐστι μετὰ τὴν κατηγορίαν.

— 10. τοῦτο μέντοι τοιοῦτον ἔθος] Πληρώσας τὴν παρέκβασιν ἐπιλογίζεται λοιπόν. ἔθος γὰρ αὐτῷ μὴ πρότερον ἐφ' ἕτερον μεταβαίνειν πρὶν ἢ τὸ πληρωθὲν ἐπιλογίσασθαι.

— 13. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις παριδεῖν] Κοινὸν ἐργάζεται φόβον, τοὺς δικαστὰς ἐπάγων εἰς ἀγανάκτησιν.

— 14. ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως ὀργιστέον] Πάλιν εἰς τὸ δημόσιον ἀνάγει τὰ πραχθέντα, καὶ [16]κέχρηται τῷ συμφέροντι, ‡ καὶ παρείληφε ‡ τελικὰ κεφάλαια. εἰρήκαμεν γὰρ ὅτι τοῖς τελικοῖς κεφαλαίοις οἱ ἐπίλογοι πληροῦνται.

— pen. οἱ βδελυροὶ καὶ χρήματ' ἔχοντες] Καλῶς τὸ μιαρὸν τοῦ τρόπου προέταξε τοῦ πλούτου. οἶδε γὰρ, ὡς αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁ πλοῦτος οὐ διαβάλλεται.

P. 86. 4. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως [1]διεωσάμην] Ὅρα ὅπως καὶ τὸ φορτικὸν διέφυγε, τὸ ἴσως εἰπὼν, καὶ τὸ δεινὸν ἐπηύξησεν. εἰ γὰρ ῥήτωρ ὢν αὐτὸς οὐ πάντως ἀπωθεῖσθαι δύναται συκοφαντίαν, τί ποιήσουσιν οἱ μὴ ἔχοντες τὸν τέχνην; ἀποδείκνυσι δὲ, ὅτι πεπλήρωται τὰ τῆς ἀπολογίας τῆς περὶ τοῦ φόνου. διεωσάμην γὰρ, φησὶ, ψευδῆ λόγον, τουτέστιν, τὸ περὶ τοῦ φόνου· διεωσάμην δὲ καὶ συκοφαντίαν, τουτέστι, τὴν τοῦ λειποταξίου.

— 5. οἱ δὲ πολλοὶ τί ποιήσετε] Δεδήλωκεν ὅτι ἐπὶ τὸ δημόσιον πάντα ἀνάγει.

— 7. δόντα λόγον καὶ ὑποσχόντα] Καλεῖ σέ τις, φησὶν, εἰς κρίσιν; μὴ διάφευγε τὸ δικαστήριον, ὕπεχε τὰς εὐθύνας· οὐ γὰρ ἄλλως φανείης ἂν ἀναμάρτητος. ἀλλ' ἐρεῖς, Μάτην ἐγκαλοῦμαι. συκοφάντης ἐστὶν ὁ κατήγορος; ἄφες [2]τοῦτο γνωσθῆναι τῇ ψήφῳ. συγχεῖ, φησὶ, τὴν τάξιν τῆς πολιτείας ὁ Μειδίας. πρὶν ἀπολογήσασθαι, κατηγόρηκεν· πρὶν ἢ δίκας ὑποσχεῖν, ἀπαιτεῖν βούλεται, καὶ ταῦτα τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας.

— 14. ὅσα μὲν τοίνυν] Πληρώσας τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν παρέκβασιν καὶ τοὺς ἐπιλόγους τῆς παρεκβάσεως, ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἐπιλόγους τοῦ παντὸς λόγου κεχώρηκε. καὶ κέχρηται μὲν προοιμιακῇ ἐννοίᾳ, ἅτε δὴ μέλλων εἰς ὁλόκληρον κεφάλαιον ἐμβάλλειν. χωρεῖ δὲ εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν, ἐν ᾗ παραλαμβάνει τὸ κατὰ σύλληψιν. ἀρχὴ δὲ ἐκεῖθεν, οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ. συναγωγὴν γὰρ ποιεῖται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν, ὅπερ ἐστι κατὰ σύλληψιν εἶδος.

— antep. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς εἰς τὸν χορὸν] Ἐν τούτῳ τὸ δημόσιον· καὶ οὐκέτι λέγει τὸν χορηγὸν, ἀλλὰ τὴν φυλήν. δεῖ γὰρ ὡς ἐν ἐπιλόγοις μείζους εἶναι τὰς αὐξήσεις.

— ult. ἐπὶ δ' οἷς ἐμὲ ὕβρισεν] Ἐνδείκνυται τὸ ἀδίκημα καὶ φησὶν, ὅτι πάντα ἠδίκησε τὴν φυλὴν, τοὺς νόμους, τὴν * τύχην τῆς πόλεως, τὸ δαιμόνιον τῆς ὁσίας, καὶ αὐτὴν τὴν ὁσίαν τὴν ἐφ' ὁλοκλήρου πόλεως. τὸ γὰρ ὅσιον τέμνεται, τὸ μέν τι εἰς τὸ εὐσεβὲς, ὅπερ ἐστι περὶ θεούς· τὸ δὲ εἰς τὸ ὅσιον * [3]τὸ δημόσιον, τουτέστιν, εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν· τὸ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων· τὸ δὲ εἰς τοὺς τελευτήσαντας. νῦν δὲ τὸ ὅσιον καὶ σεμνὸν, οὐ τὸ ἀνθρώπινον, φησὶν, ἀλλὰ τὸ θεῖον, τὸ ἐφορῶν τὴν πανήγυριν.

‡ P. 87. 1. ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις] Ἀθροισμὸν ποιεῖται πάντων ἐξ ὧν δημόσιον τὸ ἀδίκημα. ‡

— 6. ἀλλ' ὡς ἐν [4]αὐτῷ τῷ νόμῳ] Δοκῶν πεπαῦσθαι τούτων, πάλιν ἄρχεται. τοῦτο γὰρ ἴδιον Δημοσθένους, τὸ πολλὰς εὑρίσκειν μεθόδους ὡς [5]τὰ ἰσχυρὰ λέγοντα φεύγειν τὸ προσκορές.

— 8. καὶ τοὺς συνεξεταζομένους] Μέλλων μετ' ὀλίγον ἐκβάλλειν αὐτοῦ τοὺς συνηγόρους, ἐντεῦθεν ἤδη προδιαβάλλει, συνεθίζων τοὺς δικαστὰς ταῖς κατ' αὐτῶν βλασφημίαις. συνεξεταζομένους δὲ τοὺς ἅμα αὐτῷ φαινομένους καὶ συνδιατρίβοντας.

— 9. ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς] Ἐπαινέτας καὶ κρίνοντας εἶναι [6]καλὰ τὰ γινόμενα.

— 11. εἰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἐντεῦθέν ἐστιν ἡ τῆς ποιότητος ἐξέτασις, ἥτις ἐστὶ καθόλου, Ποταπὸς [7]περὶ τοὺς ἄλλους ὁ βίος τοῦ Μειδίου. προεξήτασται μὲν ‡ γὰρ ‡ ἤδη ἐκ τῆς ποιότητος, ἐν οἷς ἐπίορκον, ἄπιστον, ὠμὸν, δύστροπον, καὶ τὰ τοιαῦτα, τὸν Μειδίαν ἀπέδειξεν. ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ ποιότης ἰδίαν εἶχεν ἐξέτασιν, Ποταπὸς γέγονε Μειδίας περὶ αὐτὸν Δημοσθένην. καὶ γὰρ τὰ περὶ τὸν Στράτωνα καὶ πάντα ταῦτα εἰς Δημοσθένην εἶχε τὴν ἀναφοράν. νῦν δὲ τὴν καθολικὴν εἰσάγει ποιότητα, Ποταπὸς περὶ πᾶσαν γεγένηται τὴν πόλιν Μειδίας. ἐπειδὴ γὰρ σώζεταί τις ἢ δι' ἔλεον τῶν δικαστῶν, ἢ δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὃ μέλλει ὑφίστασθαι, μέγα ὂν καὶ ὑπερβάλλον τὴν συνήθειαν, ἢ δι' ἀξίωμα καὶ σεμνότητα, ὥστε δοκεῖν αἰδοῦς ἄξιος εἶναι, ἢ δι' ἐπιείκειαν καὶ μετριότητα ἣν ἐπεδείξατο περὶ τὸν ἄλλον βίον, ἢ δι' ἃ λελειτούργηκε φθάνων, ἢ δι' ἃ προσδοκᾶται λειτουργήσειν, ἢ διὰ τοὺς συνηγοροῦντας, ἢ καὶ δι' ἄλλα πλείω, διὰ τοῦτο καθέκαστον ἐν τοῖς ἐπιλόγοις ἐπεξέρχεται, πᾶσαν αὐτοῦ σωτηρίας ἀφορμὴν περικόπτων. πρῶτον οὖν ἐξετάζει Ποταπὸς περὶ τοὺς ἄλλους.

— 14. ἀτύχημ' ἂν ἐμαυτῷ] Ὅταν γὰρ περὶ τοὺς ἄλλους χρηστὸς, φαῦλος δὲ περὶ ἡμᾶς μόνους φανῇ, δυστυχία σαφὴς τὸ γιγνόμενον.

— 17. νυνὶ δὲ τοσαῦτ' ἐστὶ τἄλλα] Ἀγανακτεῖν ὑπὲρ τοῦ δήμου προσποιεῖται, ὡς δεινὰ πεπονθότος.

P. 88. 1. [8]σὺ μὴ δεινότερα τῶν ἄλλων] Ἐν οἷς δοκεῖ φοβεῖσθαι μὴ διαφύγῃ, ἐν τούτοις μᾶλλον παροξύνει τοὺς δικαστάς. [9]τίς γὰρ αὐτὸν [10]ἀξιώσειε [11]συγγνώμης, διότι μικρότερα πεπόνθασιν οἱ ἄλλοι ὑπὸ Μειδίου, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ὀργισθήσεσθε, διότι κατὰ πολλῶν γέγονε τοιοῦτος;

— 5. τό τ' ἐμὸν καὶ τὸ τούτου προστεθὲν] Μέτρον ἐλάμβανον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὕδατος οἱ ῥήτορες· οὗ πεπαυμένου ἐν τῷ ῥεῖν, ἐπαύοντο λέγοντες, ἴσως ἵνα μὴ φλυαρῶσιν, ἀλλὰ τῶν

[1] μὴ omittit Ben. [2] ἔλαβεν Ben. [3] ἀπέστη Ald. Ben. [4] μηδὲ Ald. Ben. [5] ἄλλων Ald. Ben. [6] μίσους Ald. Ben. [7] καθεζόμενος Ben. [8] καὶ εἰ Ald. Ben. καὶ omittit Par. a. [9] ὅτι μὲν περὶ δ. M. Ἀριστάρχῳ M. Ben. [10] καὶ πάλιν λέγει Ald. Ben. [11] μὴ Ald. Ben. [12] ἀσφάλειαν omittunt Ald. Ben. [13] τοῦ λόγου, δι' ἃ ταῦτα κατασκευάζει κατ' ἐμου. ἤδη Ald. Ben. [14] τῷ προοιμίοις Ald. τῷ προοιμίῳ Ben. [15] εἰσιόντα M. Ben. [16] κέχρηται τηλικὰ κεφάλαια τῷ συμφέροντι. παρειλήφαμεν γὰρ Ald.

Μίσους] Lego μύσους, τοῦ μιάσματος. Idem.

Ἢ οὐδὲν] F. τοιγαροῦν ἢ οὐδέν. Idem.

Τελικὰ κεφάλαια] F. τελικῷ κεφαλαίῳ. Idem. Et sic dedit, et v. antep. παρειλήφαμεν.

[1] διεσωσάμην Ald. Ben. [2] τοῦτον Ald. Ben. [3] τὸ δὲ, εἰς ὁλόκληρον πόλιν Ald. Ben. [4] ταὐτῷ, τῶν νόμων Ben. [5] τὰς ἰσχυρὰς Ald. Ben. [6] κατὰ Ald. [7] περὶ τοὺς ἄλλους om. Ald. Ben. [8] σὺ δεινότερα, ἢ τῶν Ald. Ben. [9] τί Ald. διὰ τί Ben. [10] ἀξιώσει Ald. ἀξιώσετε Ben. [11] συγγνώμης, ἢ διότι δεινότερα πεπόνθασιν Ben.

Ὀργισθήσεσθε] F. ὀργισθείη. Wolf.

ἀναγκαίων ἔχωνται μόνων. λέγει οὖν, ὅτι τῷ λείποντί μου ὕδατι — πολὺ γὰρ τῷ λέγειν ἀνάλωται — εἰ προστεθείη αὖθις πᾶν τὸ μέτρον τό τ' ἐμοὶ δοθὲν καὶ ὃ δέδοται τῷ Μειδίᾳ, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειε διηγουμένῳ μοι πάντα αὐτοῦ τὰ πλημμελήματα.

— 8. ὡς ἐμαυτῷ γέγραμμαι] Σύνηθες τοῦτο ποιεῖν Δημοσθένει, ὅταν πλῆθος ἐνδείξασθαι βούληται. ὡς γὰρ μὴ δυνάμενος ἕκαστα μνημονεύειν, ἐκ γραμματείου τὴν ἀνάμνησιν ποιεῖται. ἔχει γὰρ ἐν ὑπομνήμασι συντόμως αὐτοῦ τὰ ἀδικήματα, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ εἶπεν, ὅτι συνέλεξεν ἀφ' ὧν ὑμῖν ἀναγινώσκων ἐρῶ παντοδαπὰ κακουργήματα.

— 12. καὶ ὕβρεις πολλαὶ] Τὴν γὰρ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ὕβρισεν εἰπὼν, Μέλλετε καὶ τετύφωσθε.

— ibid. καὶ περὶ τοὺς οἰκείους [1] κακουργήματα] [1] Κακουργήματα λέγει, τὰ κατὰ Κρατῖνον τὸν συνίππαρχον. τοὺς γὰρ συνάρχοντας ὥσπερ οἰκείους νενομίκαμεν. μικρὸν γὰρ ὕστερον ἐρεῖ ὡς ἵππαρχος ὢν πολλὰς κατὰ τῶν ἱππέων ἐποιεῖτο διαβολὰς συνὼν αὐτοῖς.

— 13. καὶ τόπος οὐδείς ἐστι] Τόπον νῦν λέγει, οὐ Κεραμικὸν, οὐδὲ ἀγορὰν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς διαλεκτικοὺς, τὸ ἐπιχείρημα. οὐδὲν γὰρ, φησὶν, ἐπιχείρημα οὐδὲ ἀφορμή τις ἀδικίας ἐστὶν ἢ κακίας εἶδος, ὃ οὗτος παραλέλοιπε.

— 17. τὸν ἀεὶ προστυχόντα αὐτῷ] Ἵνα μὴ ὡς ἀμυνόμενον τὸν ἠδικηκότα ποιῇ, ἀλλὰ τὸν ἀπαντῶντα ἁπλῶς βλάπτῃ.

— 18. καὶ παραλέλοιφ' ἕτερα] Ἵνα μὴ δόξῃ ὡς φιλοπράγμων ἅπαντα περιεργάζεσθαι ἀκριβῶς, δείκνυσι πολλὰ παραλιπεῖν.

P. 89. 1. οὐδὲ ἄξιον θανάτου] Οἷον, ἄξιον * γερῶν καὶ τιμῆς τοσαύτης ὡς θανάτου τυχεῖν.

— 3. ἀλλ' [2] εἰ μὴ καὶ φυλὴν ὅλην καὶ βουλὴν καὶ ἔθνος] Διὰ τὸν χορὸν καὶ τὴν βουλὴν τὴν [3] Ἀρειοπαγιτικήν. εἶπε γὰρ τετύφωσθε ὑβρίζων αὐτήν. ἔθνος δὲ νῦν τὸ τάγμα ἐμφαίνει τῶν ἱππέων. ἴσως δὲ φοβούμενος μὴ ὡς ἱππάρχῳ βοηθήσουσι παραστάντες οἱ ἱππεῖς, συγκρούειν [4] τούτοις αὐτὸν πειρᾶται· ἅπερ δὲ ἐν τῷ γραμματείῳ ἀνέγνω, ταῦτα πάλιν κατὰ σχετλιασμὸν λέγει καὶ ἀναμιμνήσκει.

— 6. περὶ δὲ τῶν συστρατευσαμένων ἱππέων] Βούλεται τοὺς συνηγόρους αὐτοῦ παρελέσθαι. καὶ ἐπειδὴ δέδοικε τὸ τάγμα τῶν ἱππέων μὴ ὡς ἱππάρχῳ βοηθήσουσι, δείκνυσι κἀκείνους ὑβρισμένους ὑπὸ Μειδίου. συστρατιώτην δὲ εἶπεν αὐτὸν καὶ οὐχ ἵππαρχον. ἐπειδὴ γὰρ καὶ ἵππαρχοι [5] συστρατεύονται τοῖς ἱππεῦσιν, ἐκ τῆς κοινωνίας τῆς κατὰ τὴν στρατείαν αὐτὸν ὠνόμασε.

— 9. καὶ τὴν λοιδορίαν, ἣν ἐλοιδορήθη Κρατίνῳ] Στρατηγὸς ἦν οὗτος τοῦ πεζοῦ. τοῦ δὲ Μειδίου κατηγοροῦντος τῶν ἱππέων, ὁ Κρατῖνος, ἅτε καὶ αὐτὸς * ἵππαρχος ὢν, ἀντέλεγε καὶ βοηθεῖν [6] αὐτοῖς ἐπειρᾶτο. καὶ τοῦτον οὖν ὕβριζε.

— 14. καίτοι πότερ' εἰσὶν ὄνειδος, ὦ Μειδία] Τοῦτο σύνηθες Δημοσθένει, ὅταν ἐξέληταί τινα κατηγορούμενον, ἀντιπεριτρέπειν [7] τῷ κατηγόρῳ τὰ [8] ἀδικήματα.

— ibid. οἱ διαβάντες ἐν τάξει] Ὅταν μὴ [9] ἔχει [10] τοὺς στρατιώτας ἐκ τροπαίων ἐπαινεῖν, τὴν γνώμην αὐτῶν θαυμάζει καὶ τὴν ἀξίαν· ὥσπερ ἐν τῷ περὶ Στεφάνου, μὴ ἔχων τοὺς ἐν Χαιρωνείᾳ σεμνύνειν ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν, ἀπὸ τῶν πρὸ τῆς μάχης αὐτοὺς ἐπήνεσε, τῷ κόσμῳ, ταῖς παρασκευαῖς, τῇ προθυμίᾳ.

— pen. ἐπ' ἀστράβης δὲ ὀχούμενος] Εἶδος καθέδρας ‡ ἀστράβη, ‡ παρὰ τὸ μὴ στροβεῖσθαι μηδὲ στρέφεσθαι. ἔστι δὲ ἐπὶ πλεῖστον εἰς ὕψος ἀνῆκον, ὥστε τῶν καθεζομένων ἀνέχειν τὰ νῶτα. χρῶνται δὲ αὐτῷ μάλιστα αἱ γυναῖκες. ἐπισκώπτει δὲ διὰ τούτου εἰς μαλακίαν καὶ ἀσθένειαν τὸν Μειδίαν. εἶθ', ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ, Τί οὖν εἰ κακωθεὶς ἐχρήσατο ταύτῃ τῇ καθέδρᾳ; προσέθηκεν [11] ἀργυρᾶς· τὸ γὰρ ἠργυρῶσθαι τὴν καθέδραν, δεῖγμα ἦν τοῦ ἐπιτηδεύοντος καὶ ἐντρυφῶντος τούτῳ τῷ εἴδει. τὸ δὲ καὶ ἐξ Εὐβοίας, ὅτι μὴ εἰωθότων τῶν Ἀθήνησι τοιαύτας ἐργάζεσθαι, αὐτὸς ἐξ Εὐβοίας ὠνήσατο. ἡ δὲ δημώδης ἐξ Ἀργούρας ἔχει, ἀπὸ τόπου τῆς Εὐβοίας. ἀλλὰ τὰ ἑξῆς δηλοῖ, ὅτι μαλακίαν αὐτῷ καὶ τρυφὴν ὀνειδίζει, χλανίδας λέγων καὶ ἱμάτια τρυφερὰ καὶ σκεύη ἐπιτήδεια πρὸς ἀνειμένον βίον.

— ult. χλανίδας δὲ καὶ κυμβία καὶ κάδους] Χλανίδας μὲν τὰς Μιλησίας, κυμβία δὲ εἶδος ἐκπωμάτων, κάδος δὲ γυναικεῖον ἀγγεῖον ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς [12] ἀρύσεις τῶν ὑδάτων ἢ τὰς νῦν σίτλας. ‡ ΑΛΛΩΣ. Κυμβίον εἶδος περικεφαλαίας, ἢ εἶδος ἐκπώματος, ἐπίμηκες καὶ στενὸν καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ ὃ καλεῖται κυμβίον. φέρων δὲ τὴν χρῆσιν τῆς λέξεως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου φησὶ ῥυτὰ καὶ κυμβία καὶ φιάλας. ‡

P. 90. 1. οἱ πεντηκοστολόγοι] Τὰ μὲν πολεμικὰ σκεύη οὐκ ἐτελώνουν. ὅσα δὲ ἦν εἰρηνικὰ καὶ πρὸς τρυφὴν συντελοῦντα κατεῖχον.

— 2. ταῦτα γὰρ εἰς τοὺς ὁπλίτας ἡμᾶς] Ἐν καιρῷ τὸν οἰκεῖον εἰσήγαγεν ἔπαινον. οἱ γενναιότεροι γὰρ ἐν τοῖς ὁπλίταις τάττονται. οὐκοῦν οὐκ ἔστι λειποτάκτης ὁ Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ ἀνδρεῖος.

[1] ὑπομνήματα Ald.
[2] εἰ καὶ μὴ Ben.
[3] Ἀρεοπαγίτην Ald. Ἀρεοπαγίτιν Ben.
[4] τούτοις αὐτὸν omittunt Ald. Ben.
[5] στρατεύονται Ald. Ben.
[6] αὐτῷ Ald. Ben. αὐτοῖς M. Ben.
[7] τῶν κατηγόρων Ald. Ben.
[8] ὀνόματα Ald. Ben. ἐγκλήματα M. Ben.
[9] ἔχειν Ald. ἔχῃ Ben.
[10] τοὺς omittunt Ald. Ben.
[11] ἐξ ἀργυρᾶς Ald. ἐξ ἀργυῤῥᾶς Ben.
[12] ῥύσεις Ald. Ben.

Προσέθηκεν ἀργυρᾶς] Deleto ἐξ. Nam ἐξ Ἀργούρας recte: sed, ἐπ' ἀστράβης δὲ ὀχούμενος ἀργυρᾶς. Idem.

— 4. εἴ σε ἐπὶ τούτοις ἔσκωψεν] Εἷς τῶν ἱππέων, κωμικώτερος ὢν, ἀπέσκωψεν εἰς ταύτην αὐτοῦ τὴν τρυφήν.

— 5. εἰ μὲν γὰρ ἐποίεις ταῦτα ὦ Μειδία] Διλημμάτῳ κέχρηται, οὗ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἀκολουθίαν ἔχει, τὸ δὲ δεύτερον σεσόφισται· Εἰ ταῦτα ἐποίεις, δικαίως κακῶς ἤκουες· [1] ὁ δὲ εἰς ἕτερον περιήγαγεν, Εἰ δὲ μὴ ποιοῦντός σου ἕτεροι ἀκούοντες ἐπέχαιρον, ἄξιος ἦσθα διὰ τὸν ἄλλον βίον ‡ τοῦ ‡ ταῦτα ἀκούειν. παρολκῇ γὰρ χρησάμενος τὴν ἀκολουθίαν ἐσοφίσατο.

P. 91. 6. καὶ τὸ δὴ σχετλιώτατον καὶ μέγιστον] Ὃ λέγων [2] ἐπαύσατο, τοῦτο εἰς κοινὸν εἰσάγει· τοσούτων φησὶν ἀνθρώπων ἀθρόως κατηγορεῖς, λέγει δὲ τῶν ἱππέων, ὅπερ μέχρι νῦν ἐξήταζε. τίς οὖν ἡ παραλλαγὴ τούτων; ὅτι ἐκεῖ μὲν ὀνομαστὶ τοὺς ἱππέας εἶπεν· ἐνταῦθα δὲ ἀορίστως πλῆθος ἀνθρώπων ὠνόμασε.

— 13. τίς ὑμῶν ἐμοί τι σύνοιδεν;] [3] Ἅπερ ἔλεγεν [4] ἂν ὁ Μειδίας, ταῦτα προλαβὼν αὐτὸς κατὰ τὴν ἀναίρεσιν εἰσήγαγεν, * ὅτι [5] οὐδέν ἐστιν αὐτῷ συνήθη ταῦτα, ἐπεὶ δι' ἔχθραν καταψευδομαρτυροῦμαι. τοιοῦτον γὰρ οὐδὲν ‡ ἐμοὶ ‡ [6] σύνιστε ὑμεῖς.

— antep. οὐκ ἀκηκόασι δὲ νῦν] Δεινότητα ἔχει τὸ ἐπιχείρημα, εἴ γε μέμψονται τῷ κατηγόρῳ τινὲς, ὡς οὐκ εἶπεν ἃ ἴσασιν αὐτοὶ τοῦ Μειδίου ἀδικήματα.

— pen. οὐδὲ πάνθ' ὅσα ἠδίκηνται] Ἄλλο βαρύτερον ὅτι φοβοῦνται δημοσιεῦσαι οἱ πεπονθότες ἃ Μειδίας ἐποίησεν. εἰ γὰρ ἐρεῖ ἕκαστος, πείσεταί τι δεινότερον ὁ φθεγγόμενος.

P. 92. 4. μηδὲν ἂν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς] Ἐκ τοῦ εὐθέως ‡ καὶ ‡ εὐκόλως ἐπιδραμόντα. πραγματείας γὰρ δεῖ πολλῆς, ἵνα διαῤῥήξῃ τις τῆς δυναστείας τὸ τεῖχος. προβέβληνται γὰρ αὐτοῦ καὶ τειχίζουσιν αὐτόν.

— 6. μάτην γὰρ λοιδορήσεται] Δείκνυσιν ὁ Δημοσθένης, ὅτι τὰς παρὰ τῶν πλουσίων ὕβρεις μάλιστα χρὴ χαλεπὰς νομίζειν. ἐὰν γὰρ, φησὶ, περιαιρεθῇ τὰ ὄντα, κἂν ὑβρίζῃ, μάτην βοήσεται. τῶν γὰρ οἰκτρῶν καὶ τῶν ἀπεῤῥιμμένων, κἂν τὰ αἴσχιστα λέγωσι, καταφρονεῖν εἰώθαμεν.

— 8. νῦν δὲ οἶμαι τούτου προβέβληνται] Κατ' ὀλίγον αὐτοῦ περικόπτει τοὺς συνηγόρους· τοὺς μὲν ἱππέας τῷ τρόπῳ τῷ προειρημένῳ, τοὺς δ' ἄλλους διὰ τοῦ κακίζειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐγχωρεῖ τὸν Μειδίαν καὶ εἰς μαρτυρίαν τινὰς τούτων παραγαγεῖν, προδιαβάλλει τὴν ποιότητα αὐτῶν, μισθοφόρους καλῶν καὶ ἑταιρίαν τὸ κατ' αὐτοὺς, ἵνα μὴ διὰ τούτων λάβῃ χώραν ἡ μαρτυρία. τίς γὰρ πιστεύσειε τούτοις, οἳ κολακεύειν τὸν Μειδίαν εἰώθασι; κατὰ μικρὸν δὲ εἰς τυραννίδα ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα· ὅπου γὰρ μισθοφόροι καὶ δορυφόροι, τὰ τῆς ὑπονοίας ἐγγύς.

— 9. Εὐκτήμων ὁ κονιορτὸς] Ὃν ἐμισθώσατο κατήγορον.

— 11. μαρτύρων συνεστῶσα ἑταιρία] Ἁμιλλῶνται πρὸς τοὺς κατηγόρους οἱ μάρτυρες· οἱ μὲν ποιοῦνται γραφὴν, οἱ δὲ τὴν πίστιν σοφίζονται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ συνεστῶσα εἶπεν, ἵνα μάθῃς τοῦ συγκροτήματος τὴν μανίαν. Γράφου θαρσῶν, ὦ [7] Μειδία, βοῶσιν οἱ μάρτυρες. κἂν δυσχεραίνῃς περὶ τὸν ἔλεγχον, ἐγὼ τῇ μαρτυρίᾳ τοὺς δικαστὰς * [8] ἀπατήσω.

— ibid. φανερῶς μὲν οὐκ ἐνοχλούντων] Ἐφοβοῦντο γὰρ ψευδομαρτυρίας ἁλῶναι φανερῶς ἀναισχυντοῦντες.

— antep. σιγῇ δὲ τὰ ψευδῆ ῥᾷστ' ἐπινευόντων] Οἱ γὰρ ἔξωθεν σπουδάζοντες, ἐπειδὰν ὁ κατήγορος λέγῃ τὰ ἀδικήματα, λάθρα καὶ πόῤῥωθεν ἀνανεύουσι τοῖς δικασταῖς, ἐνδεικνύμενοι, μηδὲν ἀληθὲς εἶναι τῶν λεγομένων. ῥᾷστον δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ ἀκίνδυνον.

— ibid. οὓς μὰ τοὺς θεοὺς] Μισθοφόρους εἰπὼν, ἐφοβήθη μὴ πρὸς τὸν μισθὸν ἀπίδωσιν οἱ δικασταὶ, ὡς εἰωθότος τοῦ Μειδίου χρήματα διδόναι τοῖς συναγωνιζομένοις. ἵνα μὲν οὖν μὴ πρὸς τὸ κέρδος οἱ δικασταὶ χαυνωθῶσι, μεθ' ὅρκου τὴν ἄρνησιν ἐποιήσατο, μηδὲν ὠφελεῖσθαι παρ' αὐτοῦ τοὺς σπουδάζοντας. καὶ ἄλλως προσπίπτον ἀναιρεῖ. ἴσως ἐπανορθοῖ τὸν βίον αὐτοῖς· παραμυθεῖται τὴν ἔνδειαν. διὸ καὶ αὐτοὶ σώζουσιν ὡς εὐεργέτῃ τὴν εὔνοιαν ἐν ταῖς χρείαις διακονούμενοι. ἐκβάλλει τοίνυν ὅρκῳ τὴν δόξαν.

— pen. ἀλλὰ δεινοί τινές εἰσιν] Ἕτερον αἴτιον εἰσάγει καὶ πάθος. ἀλλὰ πεφύκασί τινες συνάπτειν ἑαυτοὺς τοῖς πλουσίοις καὶ κολακεύειν καὶ ὑπηρετεῖν εἰς ἃ βούλονται, ἃ δὴ καὶ φθείρεσθαι ὀνομάζει; φθορὰ γὰρ τὸ ταῖς τῶν ἄλλων ἕπεσθαι γνώμαις. ὅθεν ἐπάγει, ὡς οὐκ ἀνεκτὰ ταῦτα τοῖς ἐλευθέροις καὶ [9] μετρίοις τὰ συγκροτήματα· ὑποπτεύεται

[1] τὸ M. Ben.
[2] ἐφθάσατο M. Ben.
[3] ὅπερ Ald. Ben.
[4] ἂν omittunt Ald. Ben.
[5] οὐδέ Ald.
[6] ἴστε Ald. et Wolf. quoque.
[7] Τιμόκρατες Ald. Ben.
[8] ἀπ' αὐτῶν Ald. Ben. ἀπατῶν βοηθήσω γρ. M. Ben.
[9] μετρίως Ald.

Παρολκῇ γὰρ χρησάμενος] Non satis assequor quid παρολκὴν vocet. Utrum διατριβὴν καὶ ἀναβολὴν, an παρατροπὴν καὶ παρέκκλισιν. Idem.

Ὅτι οὐδέν ἐστιν αὐτῷ] F. ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ συνήθη ταῦτα· ὅτι δι' ἔχθραν καταψευδομαρτυροῦμαι. Idem.

Γράφου θαρσῶν, ὦ Τιμόκρατες] F. ὦ Μειδία: etsi nec hoc placet. Euctemonem prius accusatorem subornatum fuisse dicit. Idem.

Προσπίπτον] F. ἀντιπίπτον. Idem.

γὰρ ταχέως. τὸ ‡ δὲ συλλεχθέντες λέγει, ‡ ἰσχυρότερον ἀποφαίνειν [1] τὸ δικαστήριον. εἰ γὰρ ‡ καὶ ‡ ἰδίᾳ ὑμῶν ἕκαστος ἡττᾶται τῶν πλουσίων, ἀλλ', ὅταν εἰσίητε [2] κρινοῦντες εἰς τὸ δικαστήριον, κύριοι ἐστὲ τοῦ διαφθεῖραι καὶ λῦσαι αὐτῶν τὴν δύναμιν.

P. 93. 9. τί δὴ τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς] Ἐνήλλαξε διὰ τῶν λέξεων τὴν δύναμιν τῆς ἀντιθέσεως. ὁ μὲν γὰρ Μειδίας ἐκείνως ἂν [3] προήγαγεν, Οὐδεὶς παρ' ἐμοῦ πέπονθε δεινὸν, οὐδὲ κατηγορῆσαί τις ἐτόλμησεν. ὁ δὲ τῷ ‡ μὲν ‡ μηδένα κατηγορηκέναι συνέδραμε, τὴν δὲ αἰτίαν ἐνήλλαξε. [4] θαυμάζει γὰρ, φησὶ, διὰ τί πολλοὶ παθόντες οὐ κατηγόρησαν· καὶ πεποίηκεν οὐκ ἀντίθεσιν μᾶλλον εἰσάγοντα ἢ ὁμολογίαν καθ' ἑαυτοῦ τῶν ἀδικημάτων. τεχνικώτατα δὲ πάλιν τὸν Μειδίαν λεληθότως [5] ὁμολογοῦντα τὴν δυναστείαν ποιεῖ. ὅταν γὰρ ὀνειδίζῃ τῷ Δημοσθένει, ὅτι πολλοὺς καὶ ἄλλους ἠδίκησα, καὶ κατὰ τοῦ δεῖνος ἐχώρησα, καὶ οὐδεὶς ἔλαβε δίκην παρ' ἐμοῦ, οὐδεὶς ἐτόλμησε κατ' ἐμοῦ καθίσαι εἰς δικαστήριον, [6] σὺ μόνος ὑπερβαίνεις τὴν [7] τάξιν, μετὰ τῶν νόμων ὁπλίζῃ, τὴν δυναστείαν *προβαλλόμενος, πῶς οὐ βεβαιοῖ σαφῶς τῆς τυραννίδος τοῖς οἰκείοις λόγοις τὴν μίμησιν;

— 12. ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν ἑαυτῷ] Οὐδεὶς, φησὶν, οὐδὲ βοηθεῖν ἑαυτῷ λοιπὸν ἰσχύει, τὸν Μειδίαν φοβούμενος. εἶτα συνάπτει πολλὰς προφάσεις, δι' ἃς ἕκαστος τὴν ἡσυχίαν ἀσπάζεται, προσκρούειν αὐτῷ μὴ βουλόμενος.

— 13. καὶ γὰρ ἀσχολία καὶ ἀπραγμοσύνη] Ἀσχολία διὰ τὴν τύχην, ἀπραγμοσύνη διὰ τὸν τρόπον, καὶ τὸ μὴ δύνασθαι λέγειν διὰ τὴν φύσιν. δι' ὧν δὲ αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῖς ἠδικημένοις ὅτι μὴ κατηγόρησαν, διὰ τούτων τὰ ἐναντία [8] τῷ Μειδίᾳ περιάπτει, ὅτι φιλοπράγμων, ὅτι μηδενὶ σχολάζων, ὡς κοινὸς ἐχθρὸς τῇ πολιτείᾳ. τὸν δὲ κατάλογον τῶν ἀδικημάτων αὐτοῦ εἰπὼν, τέλος τύραννον ἀπέφηνεν.

P. 94. 3. ἐπειδήπερ εἴληπται] Ἐπειδὴ ὑπὸ χεῖρα γέγονε, καὶ εἴσω τῶν δικτύων γεγένηται.

— 4. λέγεται τοίνυν ποτὲ ἐν τῇ πόλει] Μεταβέβηκεν ἐφ' ἕτερον μέρος ἐπιλόγων, δι' οὗ πειρᾶται [9] δεικνύναι, μὴ ὄντα αἰδοῦς ἄξιον τὸν Μειδίαν. ἐλέγετο γὰρ ἓν καὶ τοῦτο εἶναι τῶν δυναμένων ἀεὶ σώζειν τοὺς ἀδικοῦντας. τῆς δὲ αἰδοῦς οὐχ ἓν εἶδος, ἀλλὰ τόποι πλείους. [10] αἰδοῦς γὰρ τυγχάνει τις ἢ διὰ λαμπρότητα γένους ἢ διὰ στρατηγίας καὶ πράξεις οἰκείας ἢ διὰ φιλοτιμίας [11] τὰς περὶ τὴν πόλιν. βουλόμενος οὖν εὐαφόρμως ἐξετάσαι μὴ προσόντα ταῦτα τῷ Μειδίᾳ, τὸν Ἀλκιβιάδην συνήγαγεν, οὐχ ἵνα συγκρίνῃ πρὸς αὐτὸν τὸν Μειδίαν, ἀλλ' ἵνα ἐξετάσῃ τὰ Μειδίου ἀδικήματα· πρὸς δὲ τούτοις, ἵνα δείξῃ κἀκεῖνο, ὅτι τηλικοῦτος ὢν Ἀλκιβιάδης, οὐκ ἔτυχεν αἰδοῦς [12] ἐφ' ὧν ἀδικήσας ‡ καὶ ὑβρίσας ἐφάνη. ‡ πῶς οὖν αἰδεσθήσεσθε Μειδίαν, ᾧ μηδὲν τούτων πρόσεστι;

— 9. καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν] Θεραπεία διὰ τὸ τῶν προσώπων διάφορον. παλαιὰν δὲ εὐδαιμονίαν εἶπεν, ὅτε εἶχον τῆς Ἑλλάδος τὴν ἡγεμονίαν.

— 16. πρὸς πατρὸς μὲν Ἀλκμαιωνιδῶν] Πρόφασιν ἑαυτῷ δίδωσι καὶ τὸ ἀντεξετάσαι τὸ Μειδίου γένος.

— ibid. τούτους δέ φασιν ὑπὸ τῶν τυράννων] Ἑτέρας προφάσεως οὔσης δι' ἣν ἐστασίασαν, ἄλλην εἶπεν ὁ ῥήτωρ. ὁ [13] δὲ Μεγακλῆς τῆς μιᾶς στάσεως· ὁ δὲ Ἱπποκράτης ὁ Πεισιστράτου πατὴρ τῆς ἑτέρας [14] ἦν στρατηγός. [15] ἐπήραντο δὲ οἱ στασιάζοντες, οἵ τε παράλιοι καὶ οἱ [16] παράκριοι. νικησάντων δὲ τῶν Ἱπποκράτους καὶ Πεισιστράτου καὶ τυράννου καταστάντος τοῦ Πεισιστράτου, φοβηθεὶς ὁ Μεγακλῆς συνῆψε τὴν θυγατέρα τῷ Πεισιστράτῳ. χρωμένου δὲ αὐτῇ παρὰ φύσιν ἐκείνου, προέμενος ὁ Μεγακλῆς τὴν θυγατέρα [17] ἀφέλκυσε, καὶ ᾤχετο αὐτὸς εἰς Δελφούς. τότε δὲ ἐμπρησθέντος τοῦ νεὼ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐκήρυξαν οἱ Δελφοὶ τὸν βουλόμενον μισθώσασθαι [18] τὴν κατασκευὴν τοῦ νεώ. ὁ Μεγακλῆς οὖν ἐδέ-

[1] τῶν δικαστηρίων Ald.
[2] κρίνοντες κύριοι ὄντες τοῦ δικαστηρίου κυριώτεροι ἐστὲ Ald. Ben.
[3] προσήγαγεν M. Ben. [4] θαυμάζειν Ben. [5] ὁμολογοῦντα. τί τὴν Ald.
[6] ἐγὼ μόνος ὑπερβαίνω τὴν τάξιν μετὰ τῶν νόμων, ὁπλίζομαι τὴν M. Ben.
[7] τάξιν μετὰ τῶν νόμων, ὁπλίζῃ τὴν Ald. Ben. [8] τῷ Μειδίᾳ omittit Ald.
[9] δεικνύναι omittit Ald. [10] αἰδὼς Ben. [11] τῆς Ald.
[12] οὐκ ἀδικήσας Ald. οὐκ omittebat Wolf. [13] μὲν Ben.
[14] ἦν στρατηγὸς omittunt Ald. Ben. [15] ἐπῆραν M. Ben.
[16] περάκριοι Ald. παράκτιοι Ben. [17] ἀπέπλευσε M. Ben.
[18] πρὸς Ald. Ben.

Τὸ δὲ ἰσχυρότερον ἀποφαίνων τῶν δικαστηρίων] Fortasse præponenda verba auctoris οὗπερ ἕνεκα συλλέγεσθε. [et sic dedit.] et τὸ τῶν δικαστηρίων ἰσχυρότερον ἀποφαίνει. Idem.

Ὁ δὲ Μεγακλῆς] Videntur quædam deesse. aut legendum: ὁ γὰρ Μεγακλῆς. Idem.

Τῆς ἑτέρας] F. A. ἦν στρατηγός. ἐπήραντο δὲ τὴν στάσιν οἵ τε παράλιοι καὶ οἱ ὑπεράκριοι, vel παράκριοι. Idem.

Καὶ Πεισιστράτου] Videntur abundare, nisi Pisistratus cum patre militaverit. Idem.

Προέμενος] S. τὸ κῆδος. et v. 39. ἀφείλκυσε. Idem.

ξατο. καὶ λαβὼν δέκα τάλαντα, τρία μὲν ἀνήλωσεν εἰς τὴν κατασκευὴν, ἐκ δὲ τῶν ἑπτὰ δύναμίν τινα συνήθροισε· καὶ πείσας Λακεδαιμονίους βοηθεῖν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, Πεισίστρατον μὲν οὐκ ἔτι ζῶντα κατέλαβεν, Ἱππίαν δὲ τὸν ἐκείνου παῖδα τυραννοῦντα ἐξέβαλε.

— antep. στασιάσαντας ἐκπεσεῖν] Φιλοῦντες γὰρ τὴν δημοκρατίαν τοῖς Πεισιστρατίδαις ἀντέστησαν, καὶ οὕτως ἐφυγαδεύθησαν. εἶτα δανεισάμενοι χρήματα αὐτοὶ οἱ Ἀλκμαιωνίδαι, συνήγαγον δύναμιν, καὶ ἐπιθέμενοι τοῖς τυράννοις καθεῖλον καὶ ἠλευθέρωσαν τὴν πόλιν.

— ult. πρὸς δὲ μητρὸς Ἱππονίκου] Καὶ τοῦτο ἔνδοξον τὸ γένος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. ἦν γὰρ Καλλίας μὲν ὁ προπάτωρ ὁ δαδουχήσας [1] Ἐλευσῖνι· Ἱππόνικος δὲ τούτου παῖς· οὗ παῖδες, Κάλλιας ὁ τὴν θρυλλουμένην εἰρήνην σπεισάμενους πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ ἡ μήτηρ Ἀλκιβιάδου.

P. 96.1. καὶ ταύτης τῆς οἰκίας] Τί [2] παρενοχλῶ, φησὶ, διηγούμενος, ἴστε πόσοι τούτου τοῦ γένους, ταύτης τῆς ῥίζης ἀνεβλάστησαν ὅρπηκες.

— 4. θέμενος τὰ ὅπλα] Ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀντιταξάμενος [3] ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, εἰσβαλόντων Πελοποννησίων. κατὰ Σικελίαν γὰρ ὄντων τῶν Ἀθηναίων περὶ [4] Σάμον καθόδου [5] τυχὼν, ἐκεῖ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐπολέμησε.

— ibid. τρίτον δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει] Ὅτε τὰς προσβολὰς ἐποιοῦντο πρὸς τὸ τεῖχος ἐκ Δεκελείας οἱ Λακεδαιμόνιοι.

— 6. ἔτι δὲ ἱππέων Ὀλυμπιάσιν] Λαμπρὸν αὐτὸν καὶ ἐν πολέμοις καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὴν εἰρήνην ἀποφαίνει. σεμνὸν γὰρ ἦν καὶ τὸ νικᾶν Ὀλυμπιάσιν. ἔοικε δὲ δεικνύναι, ὅτι καλῶς οὗτος τῷ πλούτῳ ἐχρῆτο.

— 7. καὶ στρατηγὸς ἄριστος] Εἰρήκαμεν ὅτι κατ' ἀμφοτέρους τοὺς καιροὺς παρέχει αὐτῷ τὰ πρωτεῖα.

— antep. φυγάδα ἐξέβαλον] Καίτοι οὐκ ἐποίησαν αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι φυγάδα, ἀλλ' ἐπειδὴ κληθεὶς οὐχ ὑπήκουσε, κατεψηφίσαντο * μηκέτι ‡ ἐν πόλει ‡ εἶναι.

P. 97. 6. εἶρξεν Ἀγάθαρχον] Ζωγράφος οὗτος ὢν, ἐφωράθη συνὼν τῇ παλλακίδι τοῦ Ἀλκιβιάδου. ὃν λαβὼν καθεῖρξε, καὶ κατὰ τοῦτο ἥμαρτε μὴ παραδοὺς τοῖς νόμοις. ἀπεσιώπησε δὲ τὸ ἁμάρτημα ὡς μικρὸν, ἵνα μεῖζόν τι ὑποπτεύσωσιν οἱ δικάζοντες. τὸ ἀμφισβητούμενον οὖν ὡς ὁμολογούμενον ἔθηκεν. ἔχει γὰρ αὐτῷ συναγωνιζομένην τὴν κατάγνωσιν τοῦ δήμου. τινὲς δὲ τὸ εἶρξεν, οἷον ἐξέωσε τοῦ θεάτρου ὡς ἀσελγῆ. διὸ καὶ εἶπεν, ὅπερ οὐδὲ ὀνειδίζειν ἄξιον.

— 8. τοὺς Ἑρμᾶς περιέκοπτεν] Ἐν μιᾷ γὰρ νυκτὶ εὑρέθησαν οἱ [6] Ἑρμαῖ περικοπέντες, καὶ ὑπωπτεύθη ὁ Ἀλκιβιάδης.

— 9. τὸ δ' ὅλως ἀφανίζειν ἱερὰν ἐσθῆτα] Ἱερὰ μόνον ἡ ἀρχαία ἔχει, [7] ἐμφαντικὴ οὖσα πολλῶν, οἷον, στεφάνων, ἐσθῆτος, αὐτῆς τῆς ἐν ἱερῷ πανηγύρεως, καὶ ταύτην ὕβρισε. ἐπεὶ τό γε τὴν ἐσθῆτα προθεῖναι, πολλὴν ἔχει τὴν ἐλάττωσιν.

— pen. τίς ὢν] Ἀλκμαιωνίδης ὢν ἀπὸ Ἱππονίκου γνωριζόμενος.

— ibid. καὶ τίσι ταῦτ' ἐνδεικνύμενος] Ὑπὸ τίνος ἠδικημένος; ποίου χορηγοῦ παροξύνοντος; ποίου ζωγράφου κεκινηκότος εἰς ἀγανάκτησιν;

— ult. πρὸς τὸ μὴ καλὸν μηδὲ θεμιτὸν] Καλὸν μὲν ἴσως πρὸς τοὺς ζῶντας· θεμιτὸν δὲ πρὸς τοὺς κατοιχουμένους.

P. 98. 1. τοιούτων ἀνδρῶν οὖσιν ἀπογόνοις] Τῶν κεκολακότων τὸν Ἀλκιβιάδην.

— 3. καὶ μηδένα μηδαμόθεν] Μὴ ἀπὸ γένους, μὴ ἀπὸ στρατηγίας, μὴ ἀπὸ λόγων, μὴ ἀπὸ ἐπιεικείας.

— 4. ἢ χάριτός τινος] Ἐνταῦθα δείκνυσιν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄξιος αἰδοῦς· τὸ γὰρ χάριτος τοῦτο βούλεται σημαίνειν.

— 5. τῶν στρατηγιῶν] Ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν κατὰ Ἀλκιβιάδην, ὅτι στρατηγὸς ἄριστος, ἀντεξετάζει τὴν στρατηγίαν τοῦ Μειδίου, οὐ κατὰ σύγκρισιν, ἀλλὰ κατὰ παράθεσιν· διὸ καὶ εἶπεν ἀλλ' οὐδὲ καθ' αὑτὸν στρατιώτης, πῶς οὖν αἰδοῦς ἄξιος;

— 6. μή τι τῶν ἄλλων ἡγεμὼν] Οὐκ ἀπέδειξε τὸ τῶν ἄλλων ἡγεμών· φθάνει γὰρ προαποδείξας ὅτι δειλὸς καὶ ἀσθενής.

— 8. γένους ἕνεκα, νὴ Δία] Τὸ ἕτερον μέρος αἰδοῦς τὸ κατὰ τὴν εὐγένειαν, ἥντινα μὴ δυνάμενος φανερῶς διαβάλλειν, ἔξωθεν διασύρει. καὶ γὰρ ἦν εὐπατρίδης καὶ τοῦ δοκιμωτάτου γένους. ἀλλὰ δι' ἐπήρειαν αὐτοῦ διαβάλλει τὸ γένος, ὥσπερ τὸ Αἰσχίνου καὶ τὸ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδροτίωνος. ἐπεὶ δὲ σεμνότατον τὸ γένος, καινοτέρῳ τρόπῳ μεθώδευσεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους, ἀλλ' ὑποβολιμαῖος, ἵνα μὴ φανερῶς * [8] διαβάλλων πολλοῖς τῶν δοκίμων προσκρούσῃ.

[1] Σαλαμῖνι Ald. Ben. [2] παρενοχλῶν Ald.
[3] ἐν α. τ. π. ε. Πελοποννησίων omittit Ben. [4] Σάμου Ald. Ben.
[5] τυχεῖν Ald. Ben. [6] Ἑρμαῖς Ald. [7] ἐμφαντικῶς Ald. ἐκφαντικὸς Ben.
[8] διαφέρων Ald. διασύρων Ben.

Ὁ δαδουχήσας Σαλαμῖνι] F. ἐν Ἐλευσῖνι. Vide Suidam in δᾳδοῦχος: ubi pro βουλῇ F. legendum τῇ Δηοῖ, τουτέστι, τῇ Δήμητρι. et v. 22. τούτου τοῦ γένους καὶ ταύτης. Idem.

Κατεψηφίσαντο μηκέτι εἶναι] Subintelligi potest, Ἀθηναῖον ἢ πολίτην. Sed malim abesse τὸ μηκέτι εἶναι. Idem.

Ἱππέων] F. ἵππων. Consule Isocratem περὶ ζεύγους, et Plutarchum et Xenophontem. Idem.

Ἡ ἀρχαία ἔχει] F. A. γραφὴ, ἐκφαντικὴ οὖσα. et v. 15. Ἀλκμαιωνίδης ὢν ἡ ἀπὸ Ἱππονίκου. Idem.

— 9. καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν τὰς ἀποῤῥήτους] Ἀποῤῥήτους μὲν τὰς λαθραίως γιγνομένας, ἐν τραγῳδίᾳ δέ· τὰς γὰρ ἐπισήμους ἐκθέσεις τῶν βρεφῶν αἱ τραγῳδίαι παρειλήφασιν. ἀσαφὲς δὲ τοῦτο τὸ χωρίον καὶ πολλοῖς πράγματα παρέχον. αἴτιον δὲ τῆς ἀσαφείας τὸ διαστρέψαι τὴν τάξιν· τὰ γὰρ τελευταῖα πρῶτα τέθεικεν. πρὶν γὰρ ἀποδεῖξαι πῶς ἐξετέθη, λέγει ὥςπερ ἐν τραγῳδίᾳ. ἀνέστρεψε δὲ, ἵνα μὴ ἄνωθεν κατ' ἀκολουθίαν [1] διηγούμενος, ἀπιθανώτατον δόξῃ τὸ πρᾶγμα.

— 11. ἡ μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς μήτηρ] Τοιαύτη ἐστὶ πᾶσα τοῦ νοήματος ἡ πλοκή. φρονιμωτάτη ἦν ἡ τεκοῦσα αὐτὸν μήτηρ. συνειδυῖα γὰρ ὅτι ἐκ Βαρβάρων γέγονε καὶ ὅτι φαῦλαι αἱ φύσεις αἱ τῶν Βαρβάρων, ἀπέδοτο αὐτόν. ἡ δὲ [2] ὑπολαβομένη μωροτάτη, ἥτις εἵλετο Βάρβαρον ὠνήσασθαι, ἐξὸν Ἕλληνά τινα καὶ πολίτην. πόθεν [3] δὲ Βάρβαρος; ὅτι ὠμός ἐστι καὶ ὑβριστής. ἔστι δὲ ἐξ Ἀθηναίων μὲν τοιοῦτος οὐδεὶς, οἱ δὲ Βάρβαροι φύσει ὑβρισταί· διὸ καὶ εἶπεν, ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως ἀληθὲς Βάρβαρον. εἰ μὲν οὖν ἐβούλετο σαφῶς εἰπεῖν, ἐκ ταύτης ἂν ἤρξατο τῆς ἀποδείξεως. ἐπειδὴ δὲ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ λέγων ὅτι Ἐκ τῶν ἔργων δείκνυται Βάρβαρος, ὤφθη ἂν σοφιζόμενος, διὰ τοῦτο ἐνήλλαξεν, ἵνα ὡς ὁμολογούμενον εἰσαγάγῃ. διὸ καὶ τῷ κατ' ἐρώτησιν ἐχρήσατο σχήματι, τίς γὰρ οὐκ οἶδεν; ὅπερ ἁπάντων σχημάτων * ἀληθῶν χώραν ἔχειν δοκεῖ. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν, ὥςπερ ἐν κωμῳδίᾳ· πλείους γάρ εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑποβολιμαῖοι, ἤπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις; ὅτι εἰ μὲν περὶ ἰδιώτου τινὸς ἔλεγεν, ἐχρῆν κωμῳδίαν εἰπεῖν· ἰδιωτικὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ πρόσωπα. καὶ ἄλλως ἐπειδὴ γνωριμώτατα τὰ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῖς πολλοῖς· ἡρωϊκὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ πρόσωπα καὶ σεβόμενα, καὶ ὅτι μᾶλλον περὶ τὰς τραγῳδίας ἢ τὰς κωμῳδίας ἐσπούδαζον Ἀθηναῖοι.

— 14. ἡ μὲν γὰρ ἀπέδοτο] Ταῦτα ἀπὸ τῶν [4] συμβεβηκότων ἄν τις εἴποι λελέχθαι τῷ ῥήτορι. ἐπεὶ πῶς ἔχει λόγον προεγνῶσθαι ταῦτα ταῖς γυναιξὶ, καὶ μάλιστα τῇ ὠνησαμένῃ. ἡ μὲν γὰρ [5] τεκοῦσα, τυχὸν τὸν σπείραντα φαῦλον ὄντα πῶς εἰδυῖα, εἰκότως καταφρονήσασα ἔῤῥιψεν· ἡ δὲ ἀναλαβοῦσα ποίαν ἠδύνατο γνῶσιν ἔχειν τῆς [6] γενέσεως τοῦ βρέφους;

P. 99. 1. τοσούτων τοίνυν καὶ τοιούτων] Πάλιν ἐφ' ἕτερον μέρος τῆς αἰδοῦς ἐχώρησεν, ὅτι [7] εἰ καὶ μὴ διὰ γένος, ‡ ἀλλὰ ‡ [8] διὰ τὰς γοῦν λειτουργίας καὶ τὰς ἐπιδόσεις, ἄξιον [9] αὐτὸν αἰδεσθῆναι.

— 5. ὡς μὲν οὐ πολλὰ] Εὐμεθόδως καὶ τεχνικῶς εἰσάγει τοὺς φίλους αὐτοῦ ὁμολογοῦντας, ὡς μεγάλα καὶ δεινὰ τῷ Μειδίᾳ τετόλμηται, ἵνα μὴ αὐτὸς ὡς ἐχθρὸς ὑποπτεύηται.

— 7. ὡς ἥλωκεν ἤδη καὶ κατεψήφισται] Αὐτοὺς τοὺς συνηγόρους αὐτοῦ κατεγνωκότας πεποίηκε, καὶ περὶ τοῦ τιμήματος διαλεγομένους.

— 10. καὶ τριηραρχίας ἐρεῖ καὶ λειτουργίας] Ἄλλους περὶ τῶν λειτουργιῶν λέγοντας ποιεῖ, ἵνα αὐτὸς εὐαφόρμως ἔχῃ καὶ τὰς τοῦ Μειδίου σκῶψαι καὶ τὰς ἑαυτοῦ θαυμάσαι. τὸ μὲν οὖν ἁπλῶς κατηγοροῦντα λέγειν τὰς ἑαυτοῦ φιλοτιμίας, ἐπαχθὲς καὶ ἄκυρον· τὸ δὲ διασύροντα τὸν ἐχθρὸν προκρίνειν τὰ ἑαυτοῦ, σφόδρα εὔκαιρον, ὅτι ἐξ ἀνάγκης αὐτὸ δοκεῖ ποιεῖν.

P. 100. 7. τὸ τοιαῦτα λέγειν, τουτέστι τὸ λειτουργεῖν] Ὅπερ αὐτὸς φοβεῖται δοκεῖν ἐπαχθὲς εἶναι, τοῦτο τῷ Μειδίᾳ περιτίθησιν.

— 10. ἀηδίᾳ δήπου] Ἀηδίᾳ εἶπε, διότι οἱ ἑαυτοὺς ἐπαινοῦντες ἀηδεῖς εἰσίν· ἀναισθησίᾳ δὲ, ὅτι μὴ λειτουργήσας μηδὲν ὅμως σεμνύνεται.

P. 101. 1. ὅτε σύνδυο ἦμεν οἱ τριήραρχοι] Πολλαὶ περὶ τὰς τριηραρχίας ἐγίγνοντο μεταβολαὶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀναλώματος· καὶ ὁτὲ μὲν σύνδυο ἦσαν, ὁτὲ δὲ σύντρεις, [10] καὶ ὁτὲ δὲ * καὶ δέκα τριήραρχοι, ὁτὲ δὲ χίλιοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ὕστερον δυοῖν τριήρων ἕνα τριήραρχον ἐποίησε. καὶ ὁτὲ μὲν ἡ πόλις τὴν κατασκευὴν καὶ τοὺς ναύτας ‡ ἐδίδου, ‡ [11] μόνην δὲ τὴν ναῦν ὁ τριήραρχος παρεῖχε· ὁτὲ δὲ σύμπαντα οἴκοθεν οἱ τριήραρχοι παρεῖχον. [12] τότε οὖν φησὶν, [13] ὅτε μέγιστον ἦν τὸ ἀνάλωμα τοῖς τριηραρχήσασι, [14] καὶ σύνδυο ἦμεν.

— 5. ὅτε πρῶτον μὲν διακοσίους] Καθεῖλε τὴν φιλοτιμίαν τὴν Μειδίου τῷ πλήθει τῶν συντελῶν. ἔστι δὲ σόφισμα τὸ ῥηθέν. φησὶ γὰρ ὅτι παρὰ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων εἰσπραττόμενοι τάλαντον, ταλάντου μισθοῦσι τὴν τριηραρχίαν, ὡς μιᾶς τριήρους παρὰ τῶν τοσούτων γιγνομένης, οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές. χίλιοι γὰρ καὶ διακόσιοι ἦσαν οἱ ταῖς τριηραρχίαις ἀφωρισμένοι. τούτων δὲ λοιπὸν, ἢ συνεκκαίδεκα τὴν τριήρη ἐπλήρουν, ἢ σύντρεις, ἢ ὅσοι δήποτε. καταλιπὼν οὖν τὸ λέγειν ὅτι ναῦν ἑκκαιδέκατος παρέσχε, πάντας τοὺς ἐπὶ [15] τὰς τριηραρχίας ἀφωρισμένους ὠνόμασεν, ὡς πάντων μίαν παρεχόντων.

[1] ἡγούμενος Ald. Ben. [2] ὑποβαλλομένη Ben.
[3] δὲ ὅτι βάρβαρος, ὠμὸς Ald. Ben. [4] βεβηκότων Ald.
[5] τυχοῦσα Ald. Ben. [6] προαιρέσεως Ald. Ben. [7] εἰ omittit Ald.
[8] διὰ omittit Ald. [9] αὐτοῦ Ald. [10] καὶ omittit Ben.
[11] καὶ μόνον διὰ τὴν ναῦν ἐτριηράρχει· ὁτὲ Ald. Ben. [12] τοῦτο Ald. Ben.
[13] ὃ Ald. Ben. [14] καὶ omittunt Ald. Ben.
[15] τὰς omittunt Ald. Ben.

Ἡγούμενος] F. διηγούμενος, aut διηγούμενον passive. Idem.

Ἀληθῶν] F. ἀληθῶς. Suspectus locus. Idem.

— 8. πληρώματα] Ναύτας, καὶ ἐπιβάτας, καὶ σκεύη κατ' αὐτάς.

P. 102. 1. ἐξ ἀντιδόσεως] Οἷον κατὰ ἀνάγκην γεγονώς. σκοπεῖτε δὲ ὅτι περὶ μὲν ἑαυτοῦ τὴν ἀντίδοσιν ἔκρυψε· τῷ δὲ Μειδίᾳ τὴν μνήμην ἐφύλαξεν.

— 3. εἱστίακα τὴν φυλὴν] Ὡς ἄλλης ταύτης οὔσης λειτουργίας· καὶ δέδωκε θεώρημα αὔξειν τὰς λειτουργίας ἐπιόντα τοῖς κατὰ μέρος, ἵνα λίαν πολλαὶ δόξωσι.

— ibid. καὶ Παναθηναίοις κεχορήγηκα] Οὐχὶ τῶν Παναθηναίων γέγονε τὸ ἀνάλωμα, ἀλλ' ἵστασαν τῇ θεῷ χοροὺς, ὥςπερ τῷ Διονύσῳ. τούτων οὖν ἐγένετο χορηγός. ἀναγκαίως δὲ τοῦ χορηγοῦ τὴν φυλὴν ἑστιῶντος, ὁ Δημοσθένης διελὼν εἶπεν.

— 5. ἴσον Φορμίωνι καὶ Λυσιθείδῃ] * Οὗτοι οὐ κατὰ τοὺς Δημοσθένους καιροὺς ἐγένοντο. [1] ἀλλ' ὁ μὲν Φορμίων καὶ Λυσιθείδης ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν· Κάλλαισχρος δέ ἐστι Κριτίου πατήρ. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὗτοι γεγόνασι συμμορίας ἡγεμόνες, ὁμολογοῦνται δὲ πλουσιώτατοι γεγενῆσθαι, διὰ τοῦτο ἐκείνοις αὐτὸν εἴκασεν. εἶθ' ἵνα μὴ ὑποκρούσῃ τις, Οὐκοῦν πλούσιος ‡ ἦς, ‡ ὦ Δημόσθενες, ἐπήνεγκεν εὐθέως, εἰσφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας. καὶ ἔστι τοῦτο σόφισμα. φησὶ γὰρ ὅτι [2] ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἀπεστερήμην. ἐνήλλαξε δὲ τὸν καιρὸν, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ φιλοτιμίαν αὐξήσῃ. τῶν γὰρ ἐπιτρόπων λεγόντων, ὅτι εἰς τὴν συμμορίαν ἐξανηλώθη τὰ χρήματα λειτουργούντων [3] ἡμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς οἰκίας, ὁ Δημοσθένης φησὶν, ὅτι ὅτε ἀπεστερήθην τῶν χρημάτων, τότε ἠρξάμην λειτουργεῖν.

— 9. καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα] Δοκιμασθέντα ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ταχθέντα λαβεῖν τὰ πατρῷα παρὰ τῶν ἐπιτρόπων. τότε * γὰρ ἀπελάμβανε τὴν οὐσίαν, ὅτε τοὺς ἐφήβους ἐδοκίμαζον.

— 13. τίς οὖν ἐστιν ἡ λαμπρότης] [4] Ὅπερ ὤκνησεν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι διὰ τὴν περιφάνειαν καὶ λαμπρότητα δίκαιον αὐτὸν αἰδεσθῆναι, ταῦτα νῦν εἶπεν, ὅτε ἀπέδειξεν ὅτι * [5] μάχην ἔχουσι. τοῦτο [6] δὲ περιττότερον ἔχει ὁ περὶ τῶν λειτουργιῶν τόπος τῶν προειρημένων, ὅτι ἐν ἐκείνοις μὲν ἐκβάλλει τὴν αἰδῶ, ἐν τούτοις δὲ καὶ φθόνον αὐτῷ κατασκευάζει, εἰ πολλὰ χρήματα κεκτημένος, εἰς μὲν τὴν πόλιν οὐδαμῶς, περὶ δὲ τὰς τρυφὰς τὰς ἑαυτοῦ φιλότιμός ἐστιν.

— 15. οἰκίαν ᾠκοδόμηκεν Ἐλευσῖνι] Τυραννικὸν ἔγκλημα, καὶ τὸ τῆς πολιτείας ἦθος [7] ἐκβαῖνον. οὐκ ἐᾷ γὰρ γίγνεσθαι τὴν θέαν, ἐπισκοτοῦσα πᾶσι καὶ ἐφελκομένη τῶν ἄλλων τοὺς ὀφθαλμούς. * [8] δεῖ οὖν ἀφαιρεῖσθαι τοῦ ὕψους τῆς οἰκοδομίας.

— pen. κἂν ἄλλοσέ ποι βούληται] Ἢ πρὸς συγγενεῖς ἢ πρὸς χωρία, ἵνα μὴ δι' εὐσέβειαν ἀλλὰ διὰ τρυφὴν μᾶλλον γίγνοιτο ἡ κτῆσις.

— ult. ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ζεύγους τοῦ ἐκ Σικυῶνος] Καὶ τοῦτο τρυφῆς ὁμοῦ καὶ τυραννικῆς ἐννοίας τεκμήριον. τρυφῆς μὲν, ὅτι καὶ ζεῦγος καὶ λευκὸν, ὁπότε καὶ τὸ ἱπποτροφεῖν τότε χαλεπόν· τυραννικὸν δὲ τὸ ἐκ Σικυῶνος, ἐτυραννεῖτο γὰρ ἡ πόλις ἐκείνη· οἱ δὲ πρῶτοι γενόμενοι τύραννοι ἐν Σικυῶνι λευκοῖς ἡμιόνοις ἐχρήσαντο. οὐκοῦν συνήθειαν οὗτος κτᾶται πρὸς τοὺς τυράννους, ζεύγη παρ' αὐτῶν ὠνούμενος.

— ibid. καὶ τρεῖς ἀκολούθους] Οὐκ ἐξῆν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἀργὸν τρέφειν οἰκέτην. διόπερ οἱ μὲν αὐλοποιοὺς, οἱ δὲ μαχαιροποιοὺς εἶχον τοὺς δούλους. Μειδίας δὲ τοὺς τοσούτους ἀργοὺς περιάγων, τοὺς τυράννους μιμεῖται, δορυφορούμενος ὑπὸ τῶν οἰκετῶν.

P. 103. 1. διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ] Τὸ ἔνθρυπτον αὐτοῦ καὶ βλακῶδες διαβάλλει, ‡ περιέρχεται ‡ τὴν ἀγορὰν θορυβῶν καὶ σοβῶν τοὺς ἀπαντῶντας. τὸ δὲ σοβεῖ συνεχοῦς κινήσεως τεκμήριον. ἔνθεν καὶ σόβους τοὺς Σατύρους, παρὰ τὸ σοβεῖν· κινητικώτατον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς ζώοις. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς Σατύρους αὐτοὺς σόβας ἔχοντας γράφουσι.

— 2. κυμβία καὶ ῥυτὰ καὶ φιάλας] Τρυφῆς ὑπερβαλλούσης σημεῖον, τὸ καὶ τὰ εἴδη τῶν ἐκπωμάτων περιεργάζεσθαι. ῥυτὰ δὲ ἐπιμήκη ποτήρια κερατοειδῆ, ἄνω μὲν εὐρυνόμενα, εἰς ὀξὺ δὲ λήγοντα.

— 3. ὥςτε τοὺς παριόντας ἀκούειν] Οὐκοῦν ἐκκαλεῖται διὰ τούτων εἰς συμπόσια τοὺς βουλομένους· ἐκ συμποσίων δ' ἑταιρίαι καὶ συνωμοσίαι, μετὰ ταῦτα δὲ τυραννίς.

— 7. οὐ δὴ δεῖ τὰ τοιαῦτα] [9] Ἔστι καὶ τούτων ἐνίοτε καιρὸς, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ, φησὶ, ταῦτα τιμᾶν οὐ καλὸν, οὐδὲ [10] δεῖ ἐπὶ ταῖς ἰδίαις φιλοτιμίαις σεμνύνεσθαί τινα συγχωρεῖν. οἱ γὰρ πένητες * [11] εὐδαίμονας καὶ αἰδοῦς ἀξίους νομίζουσιν οὐ τοὺς λειτουργοῦντας, ἀλλὰ τοὺς τρυφῶντας.

— 9. ἢ θεραπαίνας κέκτηται] Εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὕβριν ἀποτείνεται. σκεύη δὲ εἶπε

[1] ἀλλ' ἐφορμοῦμεν ἐπὶ Ald. Ben. ἀλλὰ Φορμίων μὲν ἐπὶ M. Ben.
[2] ἐπὶ Ald. [3] ὑμῶν Ald. Ben. [4] ἅπερ Ben.
[5] ante μάχην asteriscum, lacunam ut puto denotantem, habet Ben.
[6] δὲ omittit Ald. [7] ἐκβαίνοντος Ald. Ben.
[8] ἢ τῷ ἀφαιρεῖσθαι τῷ ὕψει Ald. Ben. [9] ἔνι Ald.
[10] δεῖ omittunt Ald. Ben. [11] εὐδαιμονίας Ald. Ben.

Ὅτι μάχην ἔχουσι] Intelligi potest, ὅτι ἀμφισβητεῖται, καὶ οὐχ ὡμολόγηται. Sed dubito de lectione. Idem.

Ἐπισκοτοῦσα —] F. ἐπισκοτοῦσαν πᾶσι καὶ ἐφελκομένην. Idem.

περὶ τῶν κάδων καὶ τῆς ἀστράβης.

— ult. ἀλλὰ, νὴ Δία, τριήρη] Διεῖλε τὰς λειτουργίας, τὰς μὲν εἰς τὸ ἀναγκαῖον, τὰς δὲ εἰς τὸ ἑκούσιον, αἵ τινες καὶ φιλοτιμίαι λέγονται. διασύρας οὖν αὐτὸν εἰς ἐκείνας, βούλεται καὶ περὶ τῆς ἐπιδόσεως εἰπεῖν. λυπεῖ δὲ αὐτὸν ἡ φιλοτιμία, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέτεμεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων λειτουργιῶν, ἵνα γυμνωθεῖσα καθ' ἑαυτὴν ἀσθενεστέρα φανῇ, καὶ μηδὲ πρόσχωσι τῷ δοκοῦντι λαμπρῷ τοῦ Μειδίου. πρὸς τούτοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν καθεῖλεν ἐκ πλειόνων τόπων, καὶ δείκνυσιν ὅτι οὐ φιλοτιμία τὸ γεγονὸς, ἀλλὰ τέχνη καὶ σόφισμα.

P. 104. 1. θρυλλήσει] Συνεχῶς λέξει.

— 6. εἰ δὲ δὴ δειλίας καὶ ἀνανδρίας] Αὐτὴν τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔχων μέμφεσθαι, ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων αὐτὴν καθαιρεῖ· καὶ παράγγελμα ἡμῖν παρέσχεν, ὅπως δεῖ περὶ τῶν δοκούντων καλῶν ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας. αὐτὰ μὲν γὰρ οὐ προσήκει μέμφεσθαι — ἀναίσχυντον γὰρ —, ἀπὸ δὲ τῶν περιστατικῶν [1] διαβάλλειν. οὕτω γὰρ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ ἐποίησεν, ἀπὸ τῆς αἰτίας φαυλίσας. διὰ γὰρ τὸ δέος, φησὶν, ὤφθη φιλότιμος. ἀπὸ τῆς γνώμης, μεθ' ἧς· ἀπὸ χρόνου, πότε· ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως, τί τὸ συμβάν;

— 8. ἄνωθεν δέ. βραχὺς γὰρ ἔσθ' ὁ λόγος] Βούλεται πάλιν τὴν ἐπίδοσιν τὴν ἑαυτοῦ τῇ ἐπιδόσει τοῦ Μειδίου συγκρίναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀναλαμβάνει τοὺς χρόνους, δοκῶν μὲν εὐκρινείας ἕνεκα τοῦτο ποιεῖν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐπὶ τὸν καιρὸν ἀναδραμεῖν βουλόμενος, ἐν ᾧ τὴν ἐπίδοσιν αὐτὸς πεποίηκε τούτων.

— 10. ἐγένοντο εἰς Εὔβοιαν ἐπιδόσεις] Ἀπαριθμεῖται πολλῶν ἐτῶν εἰσφορῶν καὶ ἐπιδόσεων [2] καιροὺς, ἐν οἷς οὐ φαίνεται ἐνδείξας ἑαυτοῦ τὴν φιλοτιμίαν Μειδίας. εἰ δὲ ἐν ἐκείνοις ἐπέδωκε, νυνὶ δὲ τοῦτο ἐποίησε, * [3] σκέπτεσθε τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἠναγκάσθη τοῦτο ποιεῖν. πῶς ἐπέδωκε; Λέγε μοὶ, φησὶ, τὸν τρόπον τῆς ἐπιδόσεως.

— ibid. τούτων οὐκ ἦν Μειδίας, ἀλλ' ἐγὼ] Τὸν σκοπὸν ἐξ ἀνάγκης ἐπλήρωσεν. εἶπε γὰρ, ὅτι οὐκ ἦν Μειδίας ὁ ἐπιδούς. ὥσπερ δὲ ἐπιζητοῦντος τοῦ ἀκροατοῦ, Τίς οὖν ἦν; προσέθηκεν, ἀλλ' ἐγώ.

— 11. καὶ συντριήραρχος ἦν μοι] Ὥσπερ προσθήκην τινὰ τὸν Φιλῖνον ἐποίησε δευτέρου μνησθεὶς, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐπιδόντος τὴν ναῦν, ἐκείνου δὲ ἁπλῶς συνεργοῦντος.

— 13. καίτοι τόν γε δὴ φιλότιμον] Πῶς αὐτὸς ἐν πάσαις μὴ ἐπιδοὺς, ἕτερον μέμφεται; ὅτι πλείονα πεποίηται σπουδὴν δεῖξαι τὸν Μειδίαν μὴ ὄντα φιλότιμον, ἀλλ' ἐκείνου ἑαυτὸν φιλοτιμότερον.

— 14. τρίται τοίνυν αὗται] Οὐκοῦν εἶπε καὶ τὴν φιλοτιμίαν δι' ἐμὲ πεποίηκε· τὴν γὰρ ἐμὴν δόσιν ἐμιμήσατο.

— 15. ἐνταῦθα ἐπέδωκε] Ἀπὸ τοῦ τρόπου πειρᾶται διαβάλλειν· τὸ γὰρ πῶς περὶ τὸν τρόπον θεωρεῖσθαι πέφυκε.

— ibid. πῶς; ἐν τῇ βουλῇ γιγνομένων] Οὐ διὰ φιλοτιμίαν ἐπέδωκεν. ἐχρῆν γὰρ ἐν ταῖς πρώταις ἐπιδόσεσιν ἐπιδοῦναι. καὶ ἔστι τοῦτο ἀπὸ τοῦ χρόνου. δυνάμεθα γὰρ καθαιροῦντες λέγειν, οὐδὲν μέγα τὸ γιγνόμενον. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἐν λιμῷ χαρίσασθαι μᾶλλον, ὅτε σύμπας ὁ δῆμος διεφθείρετο.

— 16. παρὼν οὐκ ἐπεδίδου] Τὸ μὲν παρὼν πρόσκειται, ἵνα μὴ λέγῃ, ὡς ἀπεδήμει· τὸ δὲ ἐν τῇ βουλῇ μὴ δεδωκέναι. οὔπω γὰρ προσέβαλλεν ὁ φόβος, τῆς ἀνάγκης τοῦ ἐξιέναι μὴ καταφανοῦς γενομένης. ὅτε δὲ τοῦ δήμου προβουλευσαμένου, ἡ βουλὴ πέμπειν προσέταξε τοὺς ἱππέας, ὀξέως φθάσας καὶ τοὺς προέδρους, ἐπέδωκε τὴν ναῦν.

— antep. παρελθὼν ἐπέδωκεν] Ἀπὸ τῆς αἰτίας τοῦτο. ἵνα γὰρ φύγῃ τὸν κίνδυνον, διὰ τοῦτο ἐπέδωκε· τὴν ὑπερβολὴν δὲ ἔδειξε τοῦ [4] φόβου. προὔλαβε γὰρ τὴν ‡ τῶν προέδρων ‡ [5] παρουσίαν, ἵνα μὴ προελθόντες ἐκεῖνοι περὶ ἄλλων προσθῶσι τὴν σκέψιν, καὶ οὕτως ἐκ τῆς ἐπιδόσεως ὁ Μειδίας ‡ μὴ ‡ ἀναγκασθῇ στρατεύεσθαι. οἱ γὰρ πρόεδροι ἦσαν οἱ διὰ τοῦ κήρυκος λέγοντες τῷ δήμῳ, Δοκεῖ ὑμῖν περὶ τούτου βουλεύσασθαι; καὶ χωρὶς ἐκείνων περὶ οὐδενὸς ὁ δῆμος ἐσκέπτετο.

— ibid. τῷ δῆλον] Τίνι δῆλον, καὶ πόθεν ἡ γνῶσις, ὅτι φεύγων τὴν στρατείαν ἐπέδωκεν καὶ οὐ διὰ φιλοτιμίαν;

— ult. τοῖς μετὰ ταῦτα πραχθεῖσι] Ἐπιδοὺς γὰρ τὴν ναῦν διὰ τὸν φόβον, ὡς εἶδεν ὅτι τέως προϊούσης τῆς σκέψεως ὁ δῆμος ἔγνω μὴ πέμπειν τοὺς ἱππέας, ἀλλ' ἦν ἀναβολὴ τῆς ἐξόδου, οὐκ ἀνέβη ἐφ' ἣν ἐπέδωκε ναῦν, ἀλλ' Αἰγύπτιόν τινα Πάμφιλον εὑρὼν, ἐπίστευσεν ‡ αὐτῷ ‡ τὴν τριήρη. μετὰ μικρὸν δὲ τοῦ στρατηγοῦ Φωκίωνος κρίναντος ἀποστεῖλαι κατὰ διαδοχὰς τοὺς ἱππέας ἐπὶ τὸν πόλεμον — ἦν δὲ αὐτὸς ὁ Μειδίας τότε φυγὼν τὸ μετὰ τῶν ἱππέων ἐξελθεῖν —, ἐξέδραμεν ἐπὶ τὴν ναῦν, καὶ προὔδωκε τὴν τάξιν, καὶ ἵππαρχος χειροτονηθεὶς τῆς ἀρχῆς παρημέλησε.

P. 105. 7. μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Ἀργούρας] Εἰ πλείους ἦσαν οἱ στρατηγοὶ, παρὰ χρόνον ἦρχον. ἐλθόντος οὖν τοῦ καιροῦ ἐπὶ Φωκίωνα ὥστε ἄρχειν, μετεπέμψατο τοὺς ἱππέας, ἵνα αὐτῷ παραμένωσιν. ἐκείνων οὖν ἀναχωρησάντων, ἄλλους ἦν ἀναγκαῖον ἐξελθεῖν, ὧν ἦν ἵππαρχος ὁ Μειδίας.

— 10. λιπὼν τὴν τάξιν] Ταύτην τὴν φιλοτιμίαν εἰς λειποταξίαν κατέστησε· καὶ, ὅπερ αὐτὸς ἐνεκαλεῖτο παρὰ Εὐκτήμονος, τοῦτο [6] διαβάλλειν τὸν Μειδίαν.

— ibid. καὶ ὧν ἱππαρχεῖν ἠξίωσε] Πολλὰ

[1] διαβάλλει Ben. [2] καιροῦ Ald. [3] σκεπτέσθω Ald. Ben. [4] φθόνου Ald. Ben. φόβου M. Ben. [5] παροῦσαν Ald. [6] διαβάλλει Ald. Ben.

Τὴν παροῦσαν] F. τοὺς προέδρους. Idem. Et sic dedit.

τὰ ἄτοπα. πρῶτον μὲν, ὅτι κατέλιπε τοὺς ἱππέας ἵππαρχος ὤν· καὶ τότε ὠνόμασεν αὐτὸν ἵππαρχον, ὅτε ὕβριν μᾶλλον ἢ τιμὴν προεξένει· τὸ δὲ ὕστερον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀξιώσας κατέλιπε τούτους ὧν αὐτὸς ἡγεῖσθαι παρεκάλεσεν.

— 12. εἰ δ' ἐν τῇ θαλάττῃ κίνδυνός τις] Καὶ ἐκεῖ ἔλιπεν ἂν τὴν τάξιν. καὶ ταύτην διαβάλλειν αὐτὸν πειρᾶται, τῆς γνώμης αὐτοῦ στοχαζόμενος.

— antep. οὐ μὴν Νικήρατός γε] Ἵνα μὴ εἰς ἦθος καταφύγῃ, ἀναιρεῖ τοῖς παραδείγμασι· καὶ πολὺν κατέμιξεν ἔπαινον, εἰπὼν ὁ ἀγαπητὸς, οἷον, ὁ [1] ὅμοιος τῷ πατρί.

— pen. ὁ * ἄπαις] Ὁ νέος ἔτι καὶ παῖς.

— ibid. ὁ παντάπασιν ἀσθενὴς] Ὃς ὤφειλεν, ἀπολογίαν ἔχων, ἑτέρῳ διαδόχῳ [2] διὰ τὴν ἀσθένειαν χρήσασθαι.

P. 106. 6. ἀλλὰ τὴν ἐκ τῶν νόμων τάξιν] Πόση περιουσίᾳ τῆς τέχνης ἐχρήσατο. οὐ γὰρ μόνον οὐκ ἄξιον ἐπαίνου δείκνυσιν ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ, ἀλλὰ καὶ τιμωρίας ἄξιον.

— 9. πότερον τελωνείαν καὶ πεντηκοστὴν] Βούλει οὖν τῷ πραχθέντι παρὰ σοῦ δῶμεν ὄνομα πρόσφορον; μὴ κάλει αὐτὸ φιλοτιμίαν, ἀλλὰ λειποταξίαν καὶ τελωνείαν· ἐπειδὴ οἱ τελῶναι τοῦ πολεμεῖν εἶχον ἀτέλειαν. διὰ γὰρ τοῦτο ἐπάγει, Καινὴν ἐξεῦρε Μειδίας ἱππικήν τινα πεντηκοστήν· ὄντως γὰρ ξένην τελωνείαν, καὶ οἷον ἀτέλειαν τοῦ ξυνιέναι τοῖς ἱππεῦσιν ἐξεύρηκε, τὴν ἐπίδοσιν τῆς τριήρους. ἐπειδὴ γὰρ τὰ τέλη δίδοται χρημάτων ἕνεκα οὐχὶ τοῦ φεύγειν τὰς στρατείας, εἰκότως προσήθηκε καινήν τινα πεντηκοστήν. ὅμως δὲ, φησὶν, ἐξετάσωμεν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπίδοσιν, τί ἡμᾶς ὠφέλησε; ἔστιν οὗτος ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ὁ λόγος. τῶν ἄλλων παραπεμπόντων μόνος οὗτος οὐ παρέπεμπεν· οὐκοῦν ἀνωφελὴς ἡ ἐπίδοσις, εἴπερ μὴ διεβίβαζε τὸν δῆμον.

— 16. ἐκ Στύρων] Χωρίον τῆς Εὐβοίας.

— 17. χάρακας καὶ βοσκήματα] Ἀντιπίπτον ἔλυσε. τίνος οὖν ἕνεκεν λοιπὸν ἐπέδωκε τὴν ναῦν, ἐν ᾗ μὴ ἔμελλεν ἡμᾶς διακομίζειν; ὁ δέ φησιν, ὅτι βοσκήματα καὶ ξύλα ‡ καὶ θυρώματα διεκόμιζε. ‡

— ibid. θυρώματα] Σανίδας ἐπιτηδείας πρὸς θύρας. θυρώματα δὲ εἶπεν ἐνδεικνύμενος τὸ μέγεθος, ὥστε πολλῶν χρήζειν θυρωμάτων.

— 18. εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργύρεια] Μεμίσθωτο γὰρ τὰ μέταλλα παρὰ τῆς πόλεως, ἃ ἦν τοῦ ἀργυρίου.

— ibid. καὶ χρηματισμὸς, οὐ λειτουργία] Μετέθηκεν εἰς περιουσίας ἀφορμὴν ὁ Μειδίας τὴν λειτουργίαν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι δαπανῶσιν· αὐτὸς δὲ χρηματισμὸν καὶ πόρον ἐντεῦθεν περιποιεῖται. ἐμπορίας οὖν ἕνεκεν, οὐ φιλοτιμίας τὴν ναῦν ἐπέδωκεν.

— 21. ὅμως δὲ καὶ μάρτυρας ὑμῖν καλῶ] Ὅτι καὶ χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκόμισεν. οὐδὲν δὲ ἐκώλυε καὶ τοὺς πολίτας διαβιβασθῆναι. κἀκεῖνο δέ ἐστιν ὁμολογούμενον, ὅτι ξύλα ἐκόμισεν· ἐκ τούτου συνάγει ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἠμέλησεν.

P. 107. 6. εἰ τοίνυν ὡς ἀληθῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τῷ κατὰ ἀντιπαράστασιν κέχρηται νοήματι μετὰ τὴν ἔνστασιν. οὐ μόνον γὰρ εἰς τὰς λύσεις τῶν ἀντιθέσεων χρώμεθα αὐταῖς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἑτέρων νοημάτων [3] ὅταν τι βουληθῶμεν κατὰ περιουσίαν εἰσαγαγεῖν· ὅπερ καὶ ἐνταῦθα πεποίηκεν ὁ ῥήτωρ. δείξας γὰρ διὰ τῆς ἐνστάσεως ὅτι οὐδὲν ἐλειτούργησε, χρῆται τῇ ἀντιπαραστάσει ὅτι [4] οὐκ ἄξιος ἦν συγγνώμης ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησε, καὶ ἑξῆς.

— 13. οἱ μὲν ναυμαχίας] Ἐκ τοῦ πρός τι ἐπιλογίζεται. καὶ οἷς ἐκεῖ κατ' ὄνομα ἐπεξῆλθεν, Ἰφικράτει τε καὶ Χαβρίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις, τούτους νῦν ἐν τῷ καθόλου ἀορίστως περιέλαβε. δεῖ γὰρ τὸν ἐπίλογον πάντα ἐπιλογίζεσθαι τὰ ἐν τοῖς ἀγῶσι τά τε ἐν προοιμίοις καὶ ‡ τὰ ἐν ‡ καταστάσεσιν.

— 17. ὅπου ἐὰν βούληται] Καὶ ἐν ἑτέροις καὶ ἐν θεάτροις. ἐν δ' ἂν δύνηται τρόπον, τουτέστι, πληγὰς ἐντείνων καὶ [5] ἐσθῆτας διαφθείρων καὶ στεφάνους ἀφανίζων.

P. 108. 1. ὅτι τοίνυν καὶ κεκόμισται χάριν] Ὅπερ ἂν ὁ Μειδίας εἰς τὸν τῆς αἰδοῦς παρέσχε τόπον, ὅτι τετίμηται παρ' ὑμῶν, ὅτι τῆς Παράλου γέγονε ταμίας, ὅτι ἵππαρχος ἐχειροτονήθη. ἄτοπον οὖν τοῦ τοιούτου καταψηφίσασθαι διὰ πρόφασιν μικράν. ταῦτα προλαμβάνων Δημοσθένης ἀναιρεῖ. φάσκων, ὅτι διὰ αὐτὰ ταῦτα οὐκ ἄξιος αἰδοῦς. εἰ γὰρ διὰ τὰς λειτουργίας ἔτυχεν ἂν συγγνώμης ‡ ὧν ἄξιος, ‡ κεκόμισται δὲ [6] συγγνώμην καὶ ἀντὶ [7] τούτων ἑτέρας τιμὰς, φαίνεται μηδὲν [8] ὀφειλόμενος παρὰ τῆς πόλεως.

— 6. ἐχειροτονήσατε τοῦτον τῆς Παράλου ταμίαν] Οἱ μὲν φασὶν, ὅτι Πάραλος ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ Παράλου παιδὸς τοῦ Περικλέους· οἱ δὲ ἀπὸ Παράλου τινὸς ἥρωος, οὗ καὶ ὁ παῖς ἦν Περικλέους ὁμώνυμος, διὰ τὸ πλεῖν τὴν παραλίαν, τουτέστι, τὴν Ἀσίαν καὶ τὸν Ἑλλήσποντον. αὕτη γὰρ ἀπεστέλλετο πρὸς ‡ τοὺς

[1] γρ. μόνος M. Ben. [2] διὰ omittit Ald. [3] ὅτ' εἴ τι Ald. [4] οὐκ omittunt Ald. Ben. [5] ἐσθῆτας omittunt Ald. Ben. [6] τὴν ταμίου τιμὴν ἀντὶ τούτων, καὶ ἑτέρας τιμ. M. Ben. [7] τοῦ Ald. Ben. [8] ὀφειλομένῳ Ben.

Τὸ δὲ ὕστερον ὅτι καὶ αὐτὸς ἀξιώσας] Nescio quid dicere velit. Wolf.

Καὶ ταύτην διαβάλλειν] F. καὶ ταύτῃ διαβάλλειν. Idem.

Ὁ ἄπαις] F. ὁ ἀντίπαις. Idem.

Κεκόμισται δὲ] F. κεκόμισται δὲ ἀντὶ τούτων ἑτέρας τιμάς. Idem.

Φαίνεται μηδὲν ὀφειλόμενος] Ἀντὶ τοῦ, φαίνεται ἡ πόλις μηδὲν ὀφείλουσα αὐτῷ. et v. antep. ὁμώνυμος· οἱ δὲ διὰ τὸ πλεῖν. et p. 228. col. 1. v. 8. αὐτὴ ἡ πόλις. Idem.

‡ συμμάχους, εἴ τι βούλοιντο σημαίνειν οἱ Ἀθηναῖοι. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἱεραὶ δύο τριήρεις, ἥ τε Σαλαμινία, ἣν καὶ [1] Δηλίαν ἐκάλουν, καὶ ἡ Πάραλος. ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς ἐγένοντο, Ἀντιγονὶς καὶ Πτολεμαῒς καὶ Ἀμμωνιὰς, ἐπειδὴ τῷ Ἄμμωνι δι' αὐτῆς τὰς θυσίας ἔπεμπον. τούτων δὲ τῶν ἱερῶν τριηρῶν αὕτη ἡ πόλις ἐπεμελεῖτο, καὶ χρήματα ἐδίδου τοῖς ταμίαις, ὥστε αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι καὶ παρέχειν [2] ταχυναυτούσας. καὶ τιμὴ ἦν τὸ τούτων τινὸς ἐπιμεληθῆναι.

— 7. ὄντα τοιοῦτον] Δεινόν τε καὶ μοχθηρόν.

— ibid. καὶ πάλιν ἵππαρχον] Φθάσας ἤδη τὴν στρατηγίαν ταύτην αὐτοῦ διέβαλεν. εἰκότως οὖν ἐπήνεγκε τὸ οὐ δυνάμενον. εἰ γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀσθενὴς, ὥστε καὶ ἐπ' ἀστράβης ὀχεῖσθαι, δηλονότι ἀνεπιτήδειός ἐστι πρὸς τὸ στρατηγεῖν.

— 8. [3] ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς] Ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πομπαῖς προηγεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας. οὐ τῆς ἐπιστήμης οὖν χάριν οὐδὲ τῆς τέχνης τετίμηται. τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει ταύτης, ὥστ' οὐδ' ἐν εἰρήνῃ καλῶς ἐποχεῖσθαι τῷ ἵππῳ κατὰ τὴν ἀγοράν ποτε δεδύνηται.

— 9. ἱεροποιὸν] Τὸν ἐπισκοποῦντα τὰ θύματα, μὴ ἀδόκιμα καὶ πηρά. Βοώνην δὲ τὸν ὠνούμενον βοῦς εἰς τὰς ἑορτάς.

— 11. τὴν τῆς φύσεως κακίαν καὶ ἀνανδρίαν] Ἵππαρχον μὲν αὐτὸν χειροτονήσαντες, τὴν δειλίαν [4] ἐπηνωρθώσαντο. ἱεροποιὸν δὲ καὶ μυστηρίων ἐπιμελητὴν ἑλόμενοι, τὴν πονηρίαν ἤμβλυναν.

— ult. Κυζικηνῶν ἥρπασε πλεῖον ἢ πέντε] Ἐν τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι, λῃίζεσθαι τοὺς τὴν θάλατταν πλέοντας, [5] κἂν ἔμποροι ὦσι τῶν πολεμίων. παρατυχὼν οὖν ἐμπόροις Κυζικηνοῖς, ἀφείλετο αὐτῶν ὡς πολεμίων τὰ χρήματα. οἱ δὲ ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας ἀπεδείκνυσαν αὐτοῖς φιλίαν ὑπάρχουσαν πρὸς τὴν πόλιν. ὁ δὲ Μειδίας μέχρι τοσούτου ἀντεῖπεν, ἕως ἔπεισε μὴ ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὰ χρήματα. οἱ δὲ ἀπελθόντες ἀπέστησαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. κατ' ἄμφω [6] οὖν ἠδίκησε, καὶ τοὺς ἄνδρας, τὰ χρήματα λαβὼν, καὶ τὴν πόλιν, εἰς ἔχθραν ἐμβαλών.

P. 109. 2. συγχέων] [7] Κινῶν καὶ συνταράττων καὶ ἀναιρῶν, ἵνα μὴ ἀπαιτοῖτο τὰ χρήματα.

— 5. τοιούτους θεὶς νόμους] Οἱ μὲν τοὺς λόγους οὓς εἶπε κατὰ τῶν ἱππέων ἐκάλεσαν νόμους. οἱ δὲ τῇ ἀληθείᾳ ὑπέλαβον τεθεῖσθαι νόμους, ὡς οὐ δεῖται ἱππέων ἡ πόλις. καταισχύνουσι γὰρ αὐτήν. ἴσως δ' ἐποίησεν, ἵνα μὴ στρατεύηται.

— ibid. ἔξαρνος ἦν] Φοβηθεὶς γὰρ τὴν κατηγορίαν, ἔῤῥιψε καὶ ἀφῆκε τοὺς νόμους.

— 6. ὅτε τὴν ἐπὶ Θηβαίους ἔξοδον] Ἐγένετο γὰρ καὶ διὰ τὸν Πλούταρχον ἑτέρα.

— 7. δώδεκα τῆς πόλεως τάλαντα] Ἀντιπίπτον ἔλυσεν. οὐκ ἠδύνατο πλεῖν ἡ τριήρης τῷ μὴ λαβεῖν χρήματα παρὰ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐπισκευήν. ὁ δὲ εἶπε, Καὶ μὴν δώδεκα τάλαντα εἰλήφει, ὅσα οὐδεὶς ἕτερος.

— 12. τὴν ἱερὰν τριήρη παρεσκευάκει] Τοῦ διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Διοκλῆς δὲ στρατηγὸς ἦν ὁ λύσας τὸν πρὸς Θηβαίους πόλεμον ταῖς σπονδαῖς.

— 13. ἀλλ' ἵππον οὐκ [8] ἐτόλμα] Οὐκοῦν εἰς μὲν τὰς ἰδίας τρυφὰς ὑπάρχει φιλότιμος· εἰς δὲ τὰς κοινὰς χρείας οὕτω μικρολόγος, ὥστε μηδὲ ἵππον ὠνήσασθαι, καίτοι ἵππαρχον ὄντα.

P. 110. 4. βούλομαι τοίνυν] Τὴν πηλικότητα ἐπιλογίζεται. ἐπειδὴ γὰρ ἐν ἐκείνῃ φησὶν ὁ Μειδίας, ὅτι Τί γὰρ γέγονεν δεινόν; καὶ Τίς ποτε ἐπὶ τοιούταις δημοσίαν δίκην ὑπέμεινε; διὰ τοῦτο ἐκεῖ μὲν τοῖς ἀγωνιστικοῖς ἐχρήσατο, ἐνταῦθα δὲ τοῖς ἐπιλογικοῖς, ὅτι [9] ἐπὶ πολλῷ καὶ ἐλάττοσι τούτων δίκην ἔδοσαν. ἔστι δὲ τῶν παραδειγμάτων τῶν ληφθέντων τὰ μὲν ὅμοια * τοῖς πᾶσι, τὰ δὲ κατὰ τὴν [10] παρέκβασιν μόνον· καὶ τῶν ὁμοίων τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. ἐξήτακε γὰρ τοὺς πρώτους περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικήσαντας καὶ κολασθέντας, ὅπερ οἰκεῖόν ἐστι τῇ παρούσῃ ὑποθέσει περὶ τὰ μυστήρια. ἕτερος δὲ ὁ ἐν τοῖς Διονυσίοις. ὁ μέντοι ῥήτωρ, ὡς ὅμοιον συνελογίσατο τῷ κοινὸν καθ' ἑκάτερον εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς ὄνομα.

— ibid. καὶ ὅσων ἤδη [11] κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος] Χρησιμώτατα, μέλλοντος ἀνίστασθαι τοῦ δικαστηρίου, μνήμην ἀνακινεῖ τῶν ἡμαρτηκότων ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ [12] κεκολασμένων, ἵνα ἐρεθισθῶσιν εἰς ἀγανάκτησιν.

— 11. τοῦ Θεσπιέως] Οἱ μὲν δῆμόν τινα ἐξέλαβον, ὡς τοῦ Εὐάνδρου Ἀθηναίου τυγχάνοντος· οἱ δὲ καὶ αὐτὸν ξένον ἐνόμισαν Θεσπιέα τῆς Βοιωτίας. ἐξῆν γὰρ τοῖς ξένοις ἐμπόροις ὅπου ἐβούλοντο ποιεῖσθαι τὰς δίκας.

— 12. Καρός τινος] Ὑπερβολὴ, ὅτι καὶ ξένος ἦν ὁ προβαλλόμενος, καὶ ὅμως οὐ παρημέληται.

— 16. καταδικασάμενος] Ἄλλο καταδικάσας, καὶ ἄλλο καταδικασάμενος· τὸ μὲν γὰρ κυρίως ἐπὶ τῶν δικαζόντων δικαστῶν, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν νικώντων τὰς δίκας καὶ [13] αἰτίων γινομένων [14] τοῦ καταδικασθῆναί τινα, σημαίνει τὸ ῥητόν.

— 17. τοῖς μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος] Ἴσως τὴν ἑορτὴν πρόβλημα καὶ ἀσφάλειαν ἡγησά-

[1] δειλίαν Ald. Ben. [2] ταχυναύτας Ald. Ben.
[3] ὀρχεῖσθαι Ben. ὀχεῖσθαι γρ. M. Ben. [4] γρ. ἐπανώρθωσαν M. Ben.
[5] ἂν M. Ben.
[6] οὖν τοὺς ἄνδρας ἠδίκησε, καὶ τὰ χρήματα λαβὼν, καὶ εἰς ἔχθραν ἐμβ. Ald. Ben.
[7] κυκῶν Ben. [8] ἐτόλμησεν Ben. [9] ἐπὶ omittit Ald. πολλῷ καὶ ἐπ' Ben.
[10] περέκβασιν Ald.
[11] καταχειροτονήσαντα] Χρησιμώτατον Ald. καταχειροτονήσαντος] Χρησιμώτατον Ben.
[12] κολασαμένων Ald. Ben. [13] αἰτίων Ald. Ben. [14] τὸ Ald. Ben.

μενος, ἐτόλμησεν ὀφθῆναι· κἀκεῖνος, ὡς ἐν ἄλλῳ μὴ εὑρίσκων καιρῷ, κατέσχεν ὀργισθείς.

— 20. τοῦ δὲ προβαλλομένου] Ὡρμήσατε μὲν, φησὶ, θανάτῳ περιβαλεῖν· τοῦ δὲ κατηγόρου πεισθέντος καὶ ἀρκεσθέντος τιμωρίᾳ τοιαύτῃ, εἰ μὴ ὑπεύθυνος εἴη τῇ προτέρᾳ καταδίκῃ, [1] ἣν ὑπέμεινεν ἡττηθεὶς τὴν ἐμπορικὴν δίκην τὸ πρότερον, συνδραμόντες ἠναγκάσατε αὐτὸν ἀποστῆναι καὶ μηκέτι ἀπαιτῆσαι τὸν Μένιππον.

— antep. καὶ προσετιμήσατε τὰς βλάβας] Καὶ πρὸς [2] τῷ ἀφεῖναι τὴν καταδίκην καὶ ἀναγκάσαι ἀποστῆναι ταύτης τὸν Εὔανδρον, αἰτιασαμένου πάλιν τοῦ Μενίππου, [3] καὶ ἄλλας ὑπέστη βλάβας περὶ τὰ φορτία, καὶ τὴν ἐμπορίαν, διὰ τὴν κρίσιν Ἀθήνησι κατεχόμενος, προσετάξατε αὐτὸν καὶ ταύτας ἐκτῖσαι.

P. 111. 1. εἷς μὲν οὗτος ἐξ ἰδίου πράγματος] Οὐκοῦν τὸ ῥηθὲν παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος εἴληπται, εἴπερ τὰ ἰδιωτικὰ τῶν δημοσίων ἐλάττονα.

— ibid. οὐδεμιᾶς ὕβρεως] Οὐ γὰρ ἐτύπτησεν αὐτὸν οὐδὲ ὕβρισεν, ἀλλὰ κατέσχε μόνον· τοῦτο δὲ ἐξῆν. διὸ καὶ ἐπάγει ἐπαινῶν ὡς καλῶς ἐγένετο· μάλα γὰρ ἀγαθὸν ἡ φυλακὴ τῶν νόμων.

— 8. ἕτερος ἀδικεῖν ποτ' ἔδοξεν] Τοῦτο ὅμοιον μὲν κατὰ πάντα τοῖς παροῦσι. καὶ γὰρ καὶ περὶ τὰ Διονύσια καταχειροτονία γέγονεν. ἔστι δ' ὅμως σαθρότερον τῷ μὴ εἰσελθεῖν εἰς δικαστήριον τὴν κρίσιν. ἔστιν οὖν ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ἀσθενές. διὸ καὶ μέσον [4] αὐτὸ τῶν δύο τέθεικε τῶν ἰσχυρῶν, τοῦ τε κατὰ Εὔανδρον τὸν ζημιωθέντα τοῖς χρήμασι, καὶ τοῦ κατὰ Κτησικλέα τὸν θανάτῳ καταδικασθέντα.

— 9. παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ] Συμπονοῦντος καὶ συμπαρόντος τῷ παιδὶ, μή πού τι ὡς νέος ἁμάρτῃ κατὰ τὴν ἀρχήν. πάρεδροι γὰρ ἐδίδοντο τοῖς νεωτέροις, οἱ νῦν καλούμενοι συγκάθεδροι. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἄρχων πάσας τὰς ὀρφανικὰς καὶ κληρικὰς ἐδίκαζεν, ἐνίοτε δὲ διὰ τὴν ἡλικίαν ἀπείρως εἶχε τοῦ διακρίνειν, ἐδίδοτο αὐτῷ πάρεδρος ὁ συνδοκιμάζων.

— 10. ἥψατο ἐξείργων] Ἔτυψέ τινα περὶ καθέδρας ἀμφισβητοῦντα, ἑτέρου προκαταλαβόντος.

— 13. εἰ κατελάμβανον, ἄνθρωπε, θέαν] Τουτέστιν, εἰ καθέδραν ἀλλοτρίαν κατεῖχον.

— 14. καὶ εἰ μὴ τοῖς κηρύγμασιν] Ἐκήρυττε γὰρ ὁ ἄρχων διὰ τοῦ κήρυκος, εὐκοσμίαν ἔχειν ἐν τοῖς θεάτροις. Εἰ τοίνυν ἠπείθουν, φησὶ, τῷ κηρύγματι καὶ ἠτάκτουν. μιμεῖται γὰρ τοῦ προβαλλομένου τὰς φωνάς.

— 15. τίνος ἐκ τῶν νόμων εἶ κύριος] Τουτέστιν, οὐ σοὶ παρέδρῳ δεδώκασιν οἱ νόμοι τὸν ἀκοσμοῦντα ἐξείργειν· ἀλλ' οὐδὲ αὐτῷ τῷ ἄρχοντι τοῦτο ἔξεστιν αὐτοχειρίως ποιεῖν, ἀλλ' ἐπιτάττειν τοῖς ὑπηρέταις. ζητήσειεν οὖν ἄν τις, Πῶς ἠγανάκτει ὁ ἄνθρωπος; * διότι ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν ἐξεβλήθη καταμαθόντων ἐκείνων, ὅτι οὐδὲ ἀδικεῖ.

— antep. καὶ ὁ ἄρχων αὐτὸς] Ἀλλὰ πατὴρ εἶ, φησὶ, τοῦ ἄρχοντος. οὐ δ' αὐτὸς οὗτος ὁ ἄρχων τύπτειν κύριος, ἀλλὰ προστάττειν τοῖς ὑπηρέταις, ἐπισχεῖν τὰ γινόμενα.

— pen. οὐδ' οὕτω πείθομαι ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν] Ἀλλ' ὑπομνήσαντι τῷ ὑπηρέτῃ οὐκ ἐπείσθην ἐξείργοντι; ἐχρῆν σε ὡς μὴ πειθομένῳ ζημίαν ἐπιθεῖναι καὶ ὁρίσαι.

P. 112. 5. ἀλλ' ἐτελεύτησε πρότερον] Προὔλαβε τῇ τελευτῇ τὸ δικαστήριον.

— ibid. ἑτέρου τοίνυν] Ὡς πρὸς τοὺς [5] καταδικασθέντας τὸ ἕτερον εἴληφε νῦν. ἐπειδὴ περὶ τοῦ ἑνὸς εἶπεν ὡς προαπέθανεν. εἰ καὶ τὰ μάλιστα καὶ ἐπὶ τριῶν εὑρίσκεται τὸ ἕτερον.

— 8. ἀπεκτείνατε τοῦτον] Τοῦτό ἐστι τὸ ἰσχυρότερον παράδειγμα. διὸ καὶ τέθειται τελευταῖον. καὶ γὰρ περὶ τὰ Διονύσια γέγονε, καὶ θανάτῳ κεκόλασται.

— ibid. ὅτι σκύτος ἔχων] Οἱ πομπεύοντες τῷ Διονύσῳ, κατὰ μίμησιν τῆς περὶ αὐτὸν θεραπείας ἐπόμπευον, οἱ μὲν τὸ τῶν Σατύρων σχῆμα σώζοντες, οἱ δὲ τὸ τῶν Βάκχων, οἱ δὲ τὸ τῶν Σειληνῶν ἐμιμοῦντο.

— 12. ἁπάντων τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Διὰ τὸν [6] Εὔανδρον [7] ὃς ἀπέστη τῆς [8] νίκης, καὶ ταῦτα νικήσας διὰ τὸ ‡ τὸν Εὔανδρον ‡ ἡμαρτηκέναι ἐν τῇ ἑορτῇ. τὸ μέσον δὲ ἐσιώπησε τὸν παρεδρεύοντα τῷ ἄρχοντι, διότι ἀσθενέστερον ἦν [9] τὸ [10] κατ' αὐτόν. οὐδὲ γὰρ ἔσχεν εἰπεῖν τιμωρίαν κατ' αὐτοῦ γεγονυῖαν οὐδεμίαν.

— 15. οὔτε γὰρ πομπεύων] Ἐν ᾧ καὶ συγγνώμη τις ἦν διὰ τὸ ἔθος, ὅτι καὶ σκύτος ἔχων ἐπόμπευεν.

— 16. οὔτε δίκην ᾑρηκὼς] Οὔτε νικήσας δίκην. καὶ οὕτω γὰρ εἶχε συγγνώμην, ἔκδοτον λαβὼν καὶ ὑπεύθυνον ψήφῳ δικαστῶν.

— ibid. οὔτε παρεδρεύων] Ὥσπερ ὁ πατήρ· καὶ τούτου γὰρ μέμνηται νῦν ἐν τῇ συναγωγῇ διὰ τὴν * γνώμην.

— ult. ἀλλὰ Πύῤῥον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ταῦτα τὰ παραδείγματα τοῖς μὲν πράγμασιν οὐκ ἔστιν ὅμοια· οὔτε γὰρ περὶ τὰ Διονύσια οὔτε περὶ τὴν ἑορτὴν ἠδίκησαν οἱ κολασθέντες· ἀλλὰ τῆς κολάσεως εἵνεκα μόνης παρελήφθη, ὅτι καὶ ἄλλοι τινὲς ἐπὶ πολλῷ μικροτέροις ἀδικήμασι μεγάλας ἔδοσαν δίκας. ἐν τοῖς ἀνωτέρω δὲ μνημονεύσας τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἠδικηκότων καὶ κολασθέντων, νῦν εἰς μέσον ἄγει καὶ τινὰς δόντας μὲν δίκας, ἐπ' ἄλλοις δὲ πλημμελήμασιν. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τὰ ἐπιχειρήματα. Ἐτεοβουτάδην δὲ, τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ· τὸ γὰρ ὄνομα ἀπὸ Βούτου τινὸς ἀρχαίου γέγονεν Ἀθηναίου οὕτω καλουμένου καὶ τὸ ἐτεὸν τὸ ἀληθές.

P. 113. 1. ἐνδειχθέντα] [11] Κατηγορεῖται ὡς ἐν τοῖς δικασταῖς κληρωθεὶς, οὐκ ἐξόν· ὡς ὀφείλων γὰρ χρήματα κοινὰ ἦν ἄτιμος.

[1] ἦν Ben. [2] τὸ Ald. Ben. [3] ὅτι Ben. [4] αὐτὸς Ald. Ben.
[5] δικασθέντας Ald. Ben. [6] Μένιππον M. Ben. [7] ὡς Ald.
[8] δίκης Ben. [9] τοῦ Ben. [10] καθ' αὐτὸν Ald. Ben.
[11] κατηγόρηται M. Ben.

— 11. ἂν δὲ ποιῇ, μὴ λέγῃ] Ὡς ἰσχυρότερα τὰ ἔργα τῶν λόγων, μείζονος ὀργῆς ἀξιοῖ τυχεῖν. ἁπλῶς μὲν οὖν οὕτω δύναται τὰ ἔργα τῶν λόγων ἰσχυρότερα φαίνεσθαι, καθόλου δὲ οὐδαμῶς· πολλὰ γὰρ ἔργα λόγου ἐλαττοῦται, οἷον εὐθὺς ἐν τῷ παρόντι περιῤῥῆξαι τὴν ἐσθῆτα, πολλῷ ἔλαττόν ἐστι τοῦ παράνομα γράφειν. διὸ οὐδὲ γράφειν εἶπεν, ἀλλὰ λέγειν, ἵνα οὕτως ἀσθενεστέρους δείξῃ τοὺς λόγους τῶν ἔργων.

— 12. οὐδὲν γὰρ ῥῆμα] Οὐ γὰρ τοσοῦτον ὀνόματα καὶ ῥήματα δύναται, ὅσον ἐν πράγμασιν ἀδικία Μειδίου.

P. 114. 1. ἃ τοίνυν οὐδενὸς τῶν εἰρημένων] Εἰσέβαλεν ἐντεῦθεν εἰς τὴν τοῦ ἐλέου ἐκβολὴν, καὶ κέχρηται προδιορθώσει, προσεχέστερον τὸν ἀκροατὴν ποιῆσαι βουλόμενος· ἐπειδὴ καὶ ἰσχυρότατον μέρος ἦν τῶν ἐπιλόγων ἡ τοῦ ἐλέου ἐκβολή. ὄντος δὲ διπλοῦ τοῦ ἐλέου, διπλῆν ποιεῖ καὶ τὴν ἐκβολήν. τὸν μὲν γὰρ ἔχουσιν οἴκοθεν οἱ δικασταὶ, καθ' ὃν πεφύκαμεν ἁπλῶς ἅπαντας τοὺς δυστυχοῦντας οἰκτείρειν, κἂν μηδὲν ἐκεῖνοι πρὸς ἡμᾶς οἰκτίσωνται καὶ ἐλεεινά τινα φθέγξωνται· τὸν δὲ αὐτοὶ κινοῦσιν οἱ δυστυχοῦντες, οἰκτιζόμενοι καὶ δακρύοντες καὶ τἄλλα ποιοῦντες ὅσα κινεῖν εἴωθεν ἔλεον, κἂν ἡμεῖς παρ' ἑαυτῶν μὴ βουληθῶμεν ἐλεεῖν ἐξ ἀρχῆς [1] καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐπικλασθῆναι. πρῶτον μὲν οὖν ἐκβάλλει τὸν τῶν δικαστῶν ἔλεον, ὃν ἐκ φύσεως ἔχουσι πρὸς τὰ ἐλεεινὰ τῶν πραγμάτων.

— 3. ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Συνδραμὼν ὅτι φιλάνθρωπος ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, βούλεται πεῖσαι μόνῳ τῷ Μειδίᾳ [2] μὴ μεταδοῦναι φιλανθρωπίας, καὶ κέχρηται τοῖς λογισμοῖς, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ ἐλέου τοῦ κατὰ τὸν Στράτωνα.

— 7. ἐγὼ νομίζω] Αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἐκβολὴ τοῦ ἐλέου.

— 10. ἔστι μέτριος καὶ φιλάνθρωπός τις] Καὶ εἶδος ἔθηκεν· οἷον Ἐγώ τις οὑτοσὶ μέτριός εἰμι.

P. 115. 5. οἶδα τοίνυν, ὅτι τὰ παιδία ἔχων] Τοῦτό ἐστι τὸ ἕτερον μέρος τῆς τοῦ ἐλέου ἐκβολῆς, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῶν κρινομένων. αὐτοὶ γάρ εἰσιν οἱ μηχανώμενοι τὸν ἔλεον αὐτοῖς διά τε δακρύων καὶ λόγων ἐλεεινῶν καὶ τοῦ τὰ παιδία παράγειν. ὁ τοίνυν ῥήτωρ, καθ' ἕκαστον τῶν κινούντων ἔλεον, ἕτερόν τι αὐτὸς ἀντιτίθησι τὸ ἐκβάλλον τὸν ἔλεον, καὶ [3] τῇ ταπεινότητι τοῦ σχήματος τὸν παρελθόντα βίον τοῦ [4] Μειδίου πολλῷ δεινότερον τῆς παρούσης [5] ὑποκρίσεως ἀντέθηκεν· ὥστε διὰ τὴν θρασύτητα μισῆσαι μᾶλλον ἢ διὰ τὴν παροῦσαν ταπεινότητα κατοικτεῖραι. τοῖς δὲ παιδίοις τοῦ Μειδίου παιδία μὲν οὐκ εἶχεν ἀντιθεῖναι, ὥσπερ τὰ τοῦ Στράτωνος· τοὺς νόμους δὲ καὶ τὸν ὅρκον ἀντέθηκεν, καὶ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων κέδρος ἐξήτασε.

— 7. καὶ ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτὸν] Τὸ ὡς μόριον δηλοῖ καὶ τὸ πάνυ κατ' ἐπίτασιν. ἴσως δὲ νῦν τὸ ἐν σχήματι καὶ ὑποκρίσει δηλοῖ.

— 9. ὅτι εἰ μὲν μηδαμῶς δυνηθεὶς ταπεινὸς γενέσθαι] Κατὰ περιτροπὴν τὸ σχῆμα. ὁ δὲ νοῦς, Εἰ μὲν τοιαύτην ἐδυστύχει φύσιν, ὥστε μηδόλως κάμπτεσθαι μηδὲ δύνασθαι ταπεινοῦσθαι καὶ ἐπιεικὲς ἐπιδέχεσθαι σχῆμα, τάχ' ἂν εἶχέ τις ἀνενεγκὼν ἐπὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ τὴν αἰτίαν ἐνδοῦναι καὶ μὴ σφόδρα ὀργίζεσθαι· εἰ δὲ πέφυκε καὶ πρὸς ἕτερον μετασχηματίζεσθαι, εἴη ἂν λοιπὸν οὐ τῆς τύχης ἀλλὰ τῆς γνώμης τὸ κατηγόρημα.

— 15. πάλιν ἐκεῖνος αὐτὸς, ὃν ὑμεῖς] Τί τῷ σχήματι προσέχεις; ὑπόπτευε [6] τὴν ὅλην γνώμην, ἀφ' ἧς ἡ ταπεινότης διὰ τὸν φόβον συμβέβηκεν. ἂν φύγοι τὸν κίνδυνον, ἐκεῖνον ὄψει τὸν ἀλαζόνα καὶ τύραννον.

— 20. ἐμοὶ παιδία οὐκ ἔστιν] Ἐκβολὴ καὶ τοῦτο ἐλέου ἀπὸ τῶν παίδων κατὰ παράθεσιν. ἐκείνῳ παιδία δέδωκεν ἡ φύσις, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἔστι. κατὰ τοῦτο οὖν ἔλαττον [7] ἕξω ἀδικούμενος; καὶ τῶν ἐχόντων παῖδας οἱ ἄπαιδες χεῖρον διατεθήσονται;

— antep. τοὺς νόμους ἔχοντά με] Τί σεμνύνῃ, Μειδία, προτείνων τοὺς παῖδας; ἔχω καλλίους δεικνύναι παῖδας, οὓς αἰσχύνεται πλέον τὸ δικαστήριον· [8] δεικνύω τοὺς νόμους, καὶ καρποῦμαι τὴν εὔνοιαν.

P. 116. 6. καὶ ῥήτωρ ἐστὶν οὗτος ἴσως] Βούλεται δι' αὐτῆς τῆς ἐπιλογικῆς ἀντιθέσεως συγκροῦσαι τὸν Μειδίαν πρὸς τοὺς ῥήτορας, ὥστε αὐτῷ μὴ συνειπεῖν· εἰ γὰρ Δημοσθένην κακῶς λέγει, δῆλον ὅτι καὶ αὐτούς. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἄλλο συνανύει. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν τῆς αἰδοῦς τόπων τὸν μὲν Μειδίαν ἐδείκνυε μὴ ἄξιον αἰδοῦς, ἑαυτὸν δὲ διὰ τὸ μᾶλλον λελειτουργηκέναι· οὕτω καὶ νῦν βούλεται αἰδεσιμώτατον ἑαυτὸν ἀποφῆναι διὰ τῆς τοῦ ῥήτορος προσηγορίας. ἄξιος δὲ αἰδοῦς ὁ ῥήτωρ. εἰδὼς δὲ πολλὰς οὔσας διαφορὰς ῥητόρων, καὶ τὸν μὲν

[1] καὶ omittit Ald. [2] μὴ omittit Ald. [3] τὴν ταπεινότητα Ald. Ben.
[4] Μειδίου. π. δ. τὴν πρότερον ὑπερηφανίαν τῆς παρούσης ταπεινοφροσύνης ἀντέθηκεν Ben.
[5] ὑποκρίσεως omittit Ald.
[6] τὴν ὅλην γνώμην. ὑποπτεύει Ald. τ. ὅ. γνώμην ὑπόπτευε Ben.
[7] ἕξω καὶ ἀδικούμενος Ald. Ben. [8] δεικνύων Ald. Ben.

Ὡς ἰσχυρότερα] F. ὅσῳ ἰσχυρότερα. et mox τοσούτῳ μείζονος. IDEM.

Καὶ τὴν ταπεινότητα] Καὶ τῇ ταπεινότητι, et τῆς παρούσης, F. A. καταδίκης. [F. καὶ τῇ μὲν ταπεινότητι τὸν παρελθόντα βίον τοῦ Μειδίου πολλῷ δεινότερον· τὴν δὲ πρότερον ὑπερηφανίαν τῇ παρούσῃ ταπεινοφροσύνῃ ἀντέθηκεν. *In Access.*] IDEM.

Τὴν ὅλην γνώμην ὑποπτεύει ἀφ' ἧς] Œdipum requiro. Sed si hæc verba omittantur, cætera plana erunt. Sed quid si verba transponas? προσέχεις; ὑπόπτευε τὴν ὅλην γνώμην· ἀφ' ἧς. IDEM.

ὄντα ἀληθῆ ῥήτορα, τὸν [1] δὴ πολιτικὸν, τὸν δὲ ἐξ * [2] ἐπηρείας, οἷον βούλεται καὶ τὸν Αἰσχίνην εἶναι, διὰ τοῦτο ἐπισημασίᾳ κέχρηται, καὶ φησίν· Εἰ μὲν ἐκεῖνον λέγει ῥήτορα τὸν συμβουλεύοντα τὰ κράτιστα, τουτέστι τὸν πολιτικὸν, δέχομαι τὸ ὄνομα· εἰ δὲ ἕτερον λέγει τὸν πρὸς χάριν δημηγοροῦντα, οὐκ ἂν εἴην ἐκεῖνος ὁ ῥήτωρ. οὐκοῦν ἐν τῷ εἰπεῖν τὰ κράτιστα συμβουλεύων, καὶ τῶν συμβουλιῶν αὐτοῦ ὑπέμνησεν, ὥστε αἰδοῦς ἄξιος φανῆναι μᾶλλον. ἀποσυλᾷ δ' ἐκ τούτων τοὺς συνηγόρους αὐτοῦ, καὶ συγκρούει τοῖς ῥήτορσιν.

— 11. οἵους ἐνίους] Ἵνα μὴ πάντας πολεμίους ἑαυτῷ καταστήσῃ. διὸ καὶ ἐλαττώσας τὴν ἀπὸ τῶν [3] καθημένων ἐξεῦρε βοήθειαν, εἰπὼν, καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε.

— 18. καὶ οὐδενὶ μέμφομαι] Ἄλλη θεραπεία κατορθοῦσά τι χρήσιμον, ὡς οὐδέποτε ὑμῖν ὀχληρὸς ἐγενόμην, ὑπὲρ τῶν κρινομένων δεόμενος καὶ ἀξιῶν αὐτοὺς σωθῆναι. καινότερον [4] δ' ὁρῶ τὸν Μειδίου τρόπον. κακίζει τοὺς ῥήτορας, διὰ ῥητόρων σώζεσθαι προθυμούμενος.

— 23. καίτοι πῶς ἐστὶ δίκαιον τοὔνομα μὲν τοῦτο] Ἐνταῦθα φανερῶς συνέκρουσε τοὺς ῥήτορας τῷ Μειδίᾳ, καὶ μᾶλλον αὐτοῦ συνηγόρους πεποίηκε. φαίνεται γὰρ αὐτὸς μὲν [5] ὑπὲρ τῶν ὁμοτέχνων ἀγανακτῶν, Μειδίας δὲ ὑβρίζων [6] αὐτούς.

— pen. τάχα τοίνυν ἴσως καὶ τοιαῦτα] Μίαν οὖσαν ἐναργῶς τὴν ἀντίθεσιν δίχα ἔτεμε πρὸς τὸ χρήσιμον. ἦν γὰρ τοιαύτη· Ῥήτωρ οὗτός ἐστι καὶ πάντα ἐσκεμμένα λέγει καὶ παρεσκευασμένα. ὁ δὲ διεῖλεν αὐτὴν πρῶτον μὲν εἰς τὸ ῥήτωρ ἐστὶν, ἵνα καὶ τὴν αἰδῶ παρὰ τῶν δικαστῶν ἑαυτῷ κινήσῃ καὶ τοὺς ἄλλους ῥήτορας πρὸς τὸν Μειδίαν συγκρούσῃ· δεύτερον δὲ τὸ ἄλλο μέρος ἔθηκε, τὸ ὅτι ἐσκεμμένα γε πάντα λέγει, καὶ τῇ λύσει πάνυ ἐνδόξως ἐχρήσατο. τοῦ γὰρ Μειδίου λέγοντος, ὅτι Σκέπτεται πάντα ‡ καὶ παρασκευάζει ‡ καὶ πρὸς τὸ μεῖζον ἐξαίρει [7] τοῖς λόγοις· ὁ Δημοσθένης φησὶν, ὅτι Ἐν αὐτῷ τῷ ἐσκέφθαι πολλάκις τὰ δίκαια ἔσκεμμαι. ὁ γὰρ περὶ τῶν αὐτῶν συνεχῶς ἀνερευνῶν, οὗτος καὶ τὴν ἀλήθειαν εὑρίσκει καὶ μεῖζον οὐδὲν λέγει τῶν ὄντων, εἰδὼς ὅτι ἐξελέγχεται· Μειδίας δὲ μηδὲν σκεπτόμενος, διὰ τοῦτο θρασύτερός ἐστι, καὶ μείζω ‡ ποιεῖ τὰ πράγματα ‡ τοῦ δέοντος.

P. 117. 4. γεγραφέναι μοι τὸν λόγον [8] Μειδίαν] Πρόσφορον αὐτοῦ τῇ φύσει τὸ σκέπτεσθαι· διὸ καὶ ὁμολογεῖ. ὁ δὲ, τὰς ἀφορμὰς δεδωκὼς, φησὶν, οὗτος τὸν λόγον συνέθηκεν.

— 7. οὐδ' ὁ μεριμνήσας τὰ δίκαια] Ὁ μελετήσας τἀληθῆ κατηγορεῖν. ‡ Καὶ τί, φησὶ, μέγα, εἰ Δημοσθένους καθάπτεται; καὶ ὁ δῆμος ἅπας μετὰ Δημοσθένους διαβληθήσεται.

— 12. οἶμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ τοῦ δήμου] ‡ Καὶ ‡ συγκρούσας αὐτὸν δικασταῖς καὶ ῥήτορσι καὶ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ ἱππεῦσι καὶ ὁπλίταις καὶ στρατηγοῖς, βούλεται καὶ παντὶ τῷ δήμῳ συγκροῦσαι. καὶ φησὶν, ὅτι Ἡγοῦμαι αὐτὸν καὶ τοῦ δήμου [9] κατηγορεῖν. πιθανὸν δὲ τὸ νόημα. εἰ γὰρ πᾶσι τοῖς προειρημένοις ἐλοιδορήθη καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὴν πρὸς τούτους ἔχθραν, οὐδὲ τοῦ δήμου φείσεται.

— 15. ὡς ὅσοι δέον ἐξιέναι κατέμενον] Ὁ μὲν Μειδίας φάσκει μὴ τὸν ὄντως δῆμον αὐτοῦ κατεψηφικέναι· ἀλλὰ πῇ μὲν τοὺς ἀστρατεύτους, οἳ, δέον ἐξιέναι εἰς τὸν πόλεμον, κατέμενον ἐν τῇ πόλει, πῇ δὲ τοὺς λείποντας [10] τὰς τάξεις· οἱ γὰρ τεταγμένοι φρουρεῖν, φυγόντες τὰ φρούρια, τότε ἐκκλησίαζον. καὶ δὴ καὶ ξένοι τινὲς καὶ χορευταὶ τοῦ Δημοσθένους, οἱ παρ' αὐτοῦ τραφέντες, κατεψηφίσαντό μου· ὁ δὲ τὸν ὅλον δῆμον ὑβρίζειν φησὶ, χορευτὰς καὶ ξένους ἀποκαλῶν. καὶ τί θαυμαστὸν, φησὶ, λειποταξίου γραφὴν τὸν Μειδίαν κατ' ἐμοῦ κατασκευάζειν, ὁ τὸν δῆμον εἰς ἀστρατείαν ὀνειδίζων, καὶ λειποτάκτην καλῶν; οἵ τε γὰρ ὀφείλοντες, φησὶν, ἐξελθεῖν, ἔμενον, καὶ οἱ τὰ φρούρια φυλάττοντες, τὴν φυλακὴν ἐκλελοίπεσαν. φρούρια δὲ λέγει τὰ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας ‡ χωρία· ‡ πολέμου γὰρ τότε πρὸς Θηβαίους ὄντος διὰ τὴν Εὔβοιαν, ἀναγκαῖον ἦν τὰς ἐκ τῆς Βοιωτίας εἰσβολὰς παρὰ τῶν Ἀθηναίων φυλάττεσθαι.

— ult. ὡς ἴσασιν ὅσοι παρῆσαν ὑμῶν] ‡ Πῶς ‡ λέγων ὅτι πᾶς ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε, πάλιν φησὶν ὅσοι παρῆσαν ὑμῶν· πρῶτον μὲν ὅτι οὐ πρὸς τὸν δῆμόν ἐστιν ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς τοὺς δικαστὰς μέρος ὄντας τοῦ δήμου· οὐδὲν οὖν ἐκώλυέ τινας ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπολελεῖφθαι. ἔπειτα ὅτι ἐνεχώρει τινὰς ἐκ τούτων εἶναι τῶν εἰς Εὔβοιαν στρατευσαμένων.

P. 118. 1. ὥστε κακῶς λέγων] Οὐκοῦν σύνηθες αὐτῷ τὸν δῆμον ὑβρίζειν. δι' ὧν γὰρ ἠπείλει τῷ [11] θαῤῥοῦντι μέρει καὶ ἐφόβει, διὰ τούτων ᾤετο τὸν ὅλον δῆμον [11] καταδουλώσασθαι.

— 3. ἢ καὶ γελοῖα εἶναι] Διὸ καὶ γελοῖα νομιστέον τὰ νῦν δάκρυα. πῶς γὰρ ὁ πάντα δῆμον ὑβρίζων, ὡς ταπεινὸς ἂν [13] ἐλεοῖτο;

— 5. τί λέγεις, ὦ μιαρὰ κεφαλή;] Ὅρα πῶς ὑπεραγανακτεῖ τοῦ δήμου, καὶ λοιπὸν εὐκαίρως ἀποτείνεται πρὸς τὸν Μειδίαν, ὦ μιαρὰ κεφαλὴ λέγων. πῶς γὰρ οὐ μιαρὰ, κατὰ τῆς ἐνεγκούσης ποιουμένη τὰς ὕβρεις;

— 13. μεγάλην μέντ' ἂν ἀρχὴν] Εἰ ἐν τῷ

[1] δὴ omittunt Ald. Ben. [2] ἐμπειρίας Ald. Ben. [3] καθεμένων Ald.
[4] δ' omittunt Ald. Ben. [5] ὑπὸ Ald. Ben.
[6] αὐτοὺς omittunt Ald. Ben. [7] τοὺς λόγους Ald. Ben.
[8] Μειδίας Ald. [9] κατηγορήσειν Ben. [10] τὰς omittunt Ald. Ben.
[11] θορυβοῦντι M. Ben. [12] κακοδουλώσασθαι Ben. [13] ἕλοιτο Ald.

Μείζω λέγει τοῦ δέοντος] Dedit Wolfius.

βίῳ πονηρὸς ὢν ὕβρισας ἀδεῶς, κρινόμενος δὲ τὰ τῶν ἐπιεικῶν [1] ποιῶν ἕξεις ἐλέου τυγχάνων, μεγάλην ἔσχες [2] ἂν ἀρχὴν, ἢ μεγάλην ἤσκησας τέχνην, ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ, ἐν τῷ κρίνεσθαι δηλονότι. δύο δὲ τὰ ἐναντιώτατα, φθόνος καὶ ἔλεος.

— ult. ὅτε εἰς Ὄλυνθον διέβησαν] Τὸ ὅτε εἰς Ὄλυνθον διέβησαν τοιοῦτόν ἐστιν· πλείους βοηθείας τοῖς Ὀλυνθίοις ἀπέστειλαν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ μέρος. οἱ στρατιῶται οὖν οἱ ἐπὶ τῆς τελευταίας, πυθόμενοι τὴν Ὄλυνθον ἡλωκέναι, πάλιν ὑπέστρεψαν, καὶ πάλιν ἀπῆλθον εἰς τὴν [3] Ἀττικήν. τούτων οὖν ὁ Μειδίας κατηγόρει.

P. 119. 2. πρὸς τοὺς ἐξεληλυθότας] Περὶ πάντων αὐτῶν πρὸς τῷ τέλει τὸ μῖσος ἐπισωρεύει. καὶ γὰρ οὐδενὸς φείδεται, φησὶν, ἀλλὰ τοὺς μὲν εἰς τὸν πόλεμον ἐξιόντας διαβάλλει, τὸν δῆμον ἀκροατὴν ποιησάμενος· τοῦ δ' αὖ δήμου κατηγορεῖ πρὸς τοὺς ἐξεληλυθότας διαλεγόμενος· ἐπειδὴ δὲ πάντα τὸν δῆμον ἀθρόως ὑβρισμένον οὐ δύναται δεῖξαι, μερίζει κατὰ τοὺς καιροὺς, καὶ φησὶν, ὅτε εἰς Ὄλυνθον διέβησαν, κατηγόρει τῶν διαβάντων.

— 9. ἐμοὶ μὲν νὴ τὸν Δία] Τοὺς θεοὺς τούτους, ὡς τῶν ἄλλων ἐξοχωτάτους ὀμνύουσι. τὸν μὲν Ἀπόλλω, λέγοντες ἥλιον· τὴν δὲ Ἀθηνᾶν, σελήνην· τὸν δὲ Δία, τὸν συνέχοντα τὸ πᾶν. εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις μάλιστα οὗτοι τιμώμενοι, ὁ μὲν πατρῷος, ἡ δὲ ἐπώνυμος, ὁ δὲ πολιοῦχος καὶ βουλαῖος καὶ φράτριος καὶ φίλιος καὶ * [4] ἄρκιος.

— antep. εἰρήσεται γὰρ, εἴτ' ἄμεινον εἴτε μὴ] Μέλλων ἀποῤῥήτους λόγους ἐξηγεῖσθαι, διστάζειν προσποιεῖται. λογοποιοῦντος γὰρ, φησὶ, Μειδίου, [5] ὅτι διαλέλυται πρός με, πολλοὶ τῶν δοκούντων [6] αὐτῷ λαλεῖν ἡδέως ἤχθοντο. τὸ μὲν οὖν καταμηνύειν τοὺς φίλους ἄτοπον· ὡς γὰρ ἐν ἀποῤῥήτῳ τὴν [7] ἔνδειξιν ἐποιοῦντο· τὸ δὲ πάντα σιωπᾶν ἀσύμφορον. τί οὖν πεποίηκεν; ἵνα δείξῃ ‡ καὶ ‡ παρὰ τῶν οἰκείων αὐτὸν μισούμενον, ‡ τὸ μὲν τῶν οἰκείων μῖσος ἐξαγορεύει· ‡ τίνες δὲ οὗτοι σεσιώπηκεν, ἵνα μὴ προσκρούσῃ τοῖς εἰρηκόσιν. ἐπειδὴ φαύλων ἀνθρώπων ἐστὶν τοῖς κακοῖς τῶν φίλων ἐφήδεσθαι. καὶ ὑπὲρ [8] αὐτῶν ἀπολογίαν ἔνορκον προσέθηκεν, εἰπὼν, καὶ νὴ Δία αὐτοῖς πολλὴ συγγνώμη. τὴν γὰρ βαρύτητα τοῦ Μειδίου δυσχεραίνουσιν, εἴτε ἐπισπῶμαι εἰς ἔχθραν τοὺς εἰπόντας εἴτε μή.

— pen. ὡς ἀπήλλαγμαι περιιὼν ἐλογοποίει] Ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο θρυλλῶν καὶ λογοποιούμενος· ἐσπείσατό μοι Δημοσθένης, ἀπήλλαγην τῆς ἔχθρας, λέλυταί μοι τῶν ἐγκλημάτων ὁ κίνδυνος.

— ult. τῶν πάνυ τούτῳ λαλούντων] Ἵνα μή τις εἴποι, Τί οὖν εἰ ἔχαιρον οἱ ἐχθροί; προσέθηκε τῶν πάνυ τούτῳ λαλούντων καὶ πάνυ ἡδέως. διὸ καὶ ὅρκου ἐδεήθη, μή τις ἀπιστήσῃ περὶ φίλων τοιαῦτα λέγοντι· καὶ πρὸς τῷ ὅρκῳ καὶ τὰς ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπάγει κατασκευάς.

P. 120. 2. ἀλλὰ καὶ πλουτεῖ μόνος] Οὐχ ‡ ὅτι ‡ μόνος πλούσιος Μειδίας, ἀλλ [9] ὅτι μόνον ἑαυτὸν λέγει πλούσιον, ἐπαχθὲς δὲ τὸ τοιοῦτον.

— 5. ἂν ἀποφύγοι, τί ποιήσειν οἴεσθε] Μέγας ὁ προσδοκώμενος φόβος. ἂν μὴ [10] σωφρονισθῇ ταῖς δίκαις, τὴν ἀκρόπολιν καταλήψεται.

— ibid. ἐξ ὅπου δὲ τοῦτ' ἂν εἰδείητε] Ὅθεν δὲ γνώσεσθε τίς [11] ἔσται ἀποφυγὼν, ἐρῶ. στοχάσασθε αὐτοῦ τῆς ἐσόμενης γνώμης ἀπὸ τῶν ἤδη γεγενημένων.

— 7. τίς γάρ ἐστιν ὅστις] Πανταχοῦ βούλεται μονομερῆ δεικνύναι τὴν κρίσιν.

— 9. οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδυ] Εἰ πεποίηκεν αὐτὸν ἡ τοῦ παντὸς δήμου καταγνῶσις εὐλαβέστερον, ἐπαινέσετε· εἰ δὲ ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου γέγονε χαλεπώτερος, τί τὸ [12] ποιοῦν αὐτὸν ἔσται καλλίονα;

— 11. τόν γε δὴ μέχρι τῆς κρίσεως χρόνον] Ἕως ἂν πέρας ὁ κίνδυνος δέξηται, ἔστω τὸν πάντα βίον ‡ ἐξετάσαι. ‡ ἐπιτηδεῦσαι σωφροσύνην οὐ δύνασαι· καρτέρει μέχρι τῆς κρίσεως ἠρεμῶν· ἄγχε διὰ τὴν χρείαν τὴν τόλμαν· στῆσον λογισμῷ τῆς τιμωρίας τὸ θράσος· κρύψον τέως τὴν πονηρίαν τῷ φόβῳ, ἕως ἂν ἴδοις τὴν ἄδειαν.

— pen. χειροτονεῖταί τις; Μειδίας Ἀναγυράσιος προβέβληται] Ἢ [13] αὐτὸν τὸν χειροτονούμενον πάντως αὐτός ἐστιν ὁ προβαλλόμενος, ἢ βουλομένων ὑμῶν τινὰ χειροτονεῖν, ἑαυτὸν ἀντ' ἐκείνου προβάλλεται. δείκνυσι γὰρ αὐτὴν μηδαμοῦ μὲν παρὰ τοῦ δήμου ζητούμενον, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσωθοῦντα.

— ult. Πλουτάρχου προξενεῖ] Φίλος ἐστὶ καὶ εὔνους τῷ τυράννῳ· καὶ γάρ τοι καὶ τὰ ἀπόῤῥητα οἶδεν, ἃ κατὰ τῆς Ἀττικῆς ἐκεῖνος βουλεύεται. πρόξενοι δὲ ἐκαλοῦντο οἱ χειροτονούμενοι ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τῷ τὰς πρεσβευούσας πόλεις ὑποδέχεσθαι· δορύξενοι δὲ οἱ ἐν πολέμοις φιλιωθέντες ἀλλήλοις· ἰδιόξενοι δὲ οἱ ξενούμενοι παρά τισιν. ἐν δὲ τῷ εἰπεῖν ὅτι

[1] ποιῶν omittunt Ald. Ben. [2] ἂν omittunt Ald. Ben.
[3] Θράκην Ald. Ben. [4] ἕρκιος Ben.
ὅτι οὐ διαλέλυται Ald. Ben. οὐ omittit Par. a. [6] αὐτῶν λαλεῖν, ἡδέως Ald.
[7] γρ. ἔντευξιν M. Ben. [8] αὐτὴν Ald. [9] τί Ald.
[10] σωφρονήσῃ Ald. Ben. [11] ἔστιν Ald. Ben. ἔσται M. Ben.
[12] ποιεῖν Ald. [13] αὐτῶν τῶν χειροτονουμένων Ben.

Τὰ τῶν ἐπιεικῶν —] F. τὰ τῶν ἐπιεικῶν ποιῶν ἕξεις ἐλέου τυγχάνειν· μεγάλην ἔσχες ἀρχήν. Wolf.

Καὶ ἄρκιος] Παρὰ τὸ ἀρκεῖν. F. ἕρκειος, Jupiter Hercæus. Idem.

Παρὰ τῶν] F. παρὰ μὲν τῶν. Idem.

προξενεῖ Πλουτάρχου, δύο κατορθοῖ ἅμα. εἰ γὰρ Πλουτάρχῳ [1] συνέστη, οὐκοῦν φίλος τοῖς τυράννοις Μειδίας· ἀλλὰ καὶ τὴν Εὔβοιαν ἀπέστησε Πλούταρχος, οὐκοῦν Μειδίας κοινωνὸς τῆς ἀποστάσεως.

P. 121. 1. τὰ ἀπόῤῥητα οἶδε] Φανερώτερον τῆς τυραννίδος τὸ ἔγκλημα. εἰ γὰρ Πλούταρχος ἐχθρὸς ὢν τῆς πόλεως ἐπιβουλεύει τῷ δήμῳ, Μειδίας δὲ τὰ ἀπόῤῥητα ἐκείνου γινώσκει, μετὰ Πλουτάρχου ἄρα καταλαβεῖν βούλεται τὰ πράγματα.

— ibid. ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ] Σύνηθες Δημοσθένει τοῦτο λέγειν ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· Οὔθ' ἡ Ἑλλὰς οὔθ' ἡ Βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου.

— 3. ἢ ὅτι ἐγὼ πέπονθα οὐδὲν] Ἠθοποιΐᾳ κέχρηται, δι' ἧς αὐτὸν τὸν Μειδίαν δείκνυσι τὴν τυραννίδα [2] σημαίνοντα· τὸ γὰρ μὴ φοβεῖσθαι φάσκειν δίκας καὶ δικαστήρια, τίνος ἑτέρου πλὴν τυράννου;

— 5. ὃς οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Οὐδὲ μέχρι δόξης Μειδίας ἀνέχεται φοβεῖσθαι τὸν δῆμον, * καίτοι τοῖς ἔργοις φοβούμενος.

— 6. τὸ δὲ μηδὲν φροντίζειν ὑμῶν] Τοῦτο διάνοιαν [3] αὐτῷ τυραννικὴν περιέθηκε.

— 7. τοῦτον οὐκ ἀπολωλεκέναι δεκάκις προσήκει] Τὸ μέγεθος τῆς τιμωρίας τοῖς ἐπιχειρήμασι τοῦ Μειδίου ηὔξησε.

— 9. πλούσιος, θρασὺς, καὶ μεγαλόφρων] Καὶ τὰς δοκούσας ἀρετὰς εἰς κακίαν μετέθηκεν ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων. ὁ μὲν γὰρ πλούσιος τῶν ἐμμέσων ἐστὶν, ἀλλ' ἡ θρασύτης προστεθεῖσα κακίαν αὐτὸ ἐποίησεν. ὁμοίως τὸ μεγαλοφρονεῖν τῶν ἐπαινετῶν· οὕτως οὖν τινὰς καὶ μεγαλόφρονας καλοῦμεν· ἀλλὰ τὸ βίαιος καὶ ἀναιδὴς προστεθὲν οὐ μεγαλοφροσύνην ἀλλὰ μᾶλλον ὑπερηφανίαν καὶ ἀλαζονείαν τὸ πρᾶγμα πεποίηκε.

— 10. ποῦ ληφθήσεται νῦν] Πικροτάτην ἔμφασιν δέδωκεν, ὅτι [4] ποῦ δυνατὸν [5] ἔτι ληφθῆναι. ἐὰν γὰρ κατασχὼν φθάσῃ τὴν ἀκρόπολιν, ποῦ αὐτὸν ἔτι δυνήσεσθε λαβεῖν; φανερῶς μὲν οὖν ἐγκαλεῖν τὴν τυραννίδα οὐ δύναται, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἐγκλήματος. οἶδε γὰρ ὅτι καταλιπὼν ὁ δῆμος τὸ περὶ τῆς ὕβρεως ζητεῖν, ἐπὶ τοὺς ἐλέγχους τοὺς περὶ τῆς τυραννίδος τραπήσεται· μὴ ἔχων δὲ τούτους σαφεῖς παρασχέσθαι, κινδυνεύσει διὰ τῶν ἐμφάσεων καὶ τῶν ὑπονοιῶν. ὁμοῦ οὖν καὶ τὸ * ἄληπτον [6] ἑαυτῆς τηρεῖ καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐπίφθονον καθίστησιν.

— 12. ἀλλ' ἔγωγε εἰ μηδενὸς ἕνεκα] Πάντα τὰ προσόντα τῷ Μειδίᾳ καθελὼν καὶ πανταχόθεν ἀλυσιτελῆ δείξας τοῖς Ἀθηναίοις, βούλεται καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ δεῖξαι χαλεποὺς καὶ ἐπαχθεῖς.

— 13. καὶ ἐν καιροῖς] Φαύλοις.

— 15. ἐὰν μέν τι τῶν δεόντων ἀπαγγελθῇ] Τὸ τυραννικὸν τῆς γνώμης αὐτοῦ πάλιν διαβάλλει. τὸ γὰρ μὴ συνήδεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ δήμου, φθονοῦντός ἐστιν ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις· τὸ δὲ ἥδεσθαι κακοπραγούντων, τοῦτο ἴδιον τυράννου. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ περὶ Αἰσχίνου κατηγορεῖ. ἀλλ' ἐκείνου μὲν οὐχ ὡς αὐτοῦ βουλομένου κατασχεῖν τὴν ἀκρόπολιν, ἀλλὰ Φιλίππῳ περιποιῆσαι τὰ πράγματα· ταπεινότερον γὰρ τὸ πρόσωπον ἦν τοῦ ἐγκλήματος· Μειδίαν δὲ ὡς αὐτὸν μέλλοντα τυραννεῖν, διαβάλλει.

— antep. καὶ τῆς σιωπῆς ἀπολαύων] Πάθος λέγει τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως κοινόν. πάντες γὰρ οἱ τοῖς κακοῖς πιεζόμενοι, συστέλλονται πρὸς ἡσυχίαν καὶ σιωπᾶν ἀναγκάζονται. διὸ καὶ ὑμεῖς φέρετε κακιζόμενοι.

— ult. τοιοῦτοι γὰρ ἐστὲ] Τόπος ἐστὶ τῆς ἐπαχθοῦς καὶ ὑβριστικῆς [7] ἀποκρίσεως.

P. 122. 1. οὐδ' οἴεσθε δεῖν χρήματα] Ἅπερ ἦν συνήθη πᾶσι τοῖς πλουσίοις λέγειν πρὸς τὸν δῆμον, ταῦτα μόνου κατηγορεῖ τοῦ Μειδίου. εἰ γὰρ ἦσαν πταίσαντες κατὰ πόλεμον, τότε οἱ πλούσιοι ἐνεκάλουν τοῖς δημόταις, ὅτι ἡμεῖς μὲν τὰ καθ' ἑαυτοὺς πεποιήκαμεν, ἐτριηραρχήσαμεν, χρήματα εἰσηνέγκαμεν, [8] ὑμεῖς δηλονότι οἱ ‡ πολεμεῖν ‡ μὴ θελήσαντες.

— 7. φανερὰν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστὰς] Ὥστε [9] κρύπτειν μὲν ἐν τοῖς καλοῖς καιροῖς τὴν δυσμένειαν. ἰδὼν δὲ πταίσασαν τὴν πόλιν, εἰς μέσον ἄγει τὴν τέως λανθάνουσαν.

— 11. τοιοῦτος γὰρ εἶ, Μειδία· ὑβριστὴς γὰρ εἶ] Ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Μειδίου χρησάμενος ἠθοποιΐᾳ, αὐτὸν δι' ἑαυτοῦ πεποίηκεν ἐπεμβαίνοντα τοῖς Ἀθηναίοις· οὕτω πάλιν καὶ [10] ἐπὶ τῶν δικαστῶν ‡ τῇ ‡ ὁμοίᾳ πλάσει ἐχρήσατο, ἵνα ποιήσῃ ταῦτα τοὺς δικαστὰς λέγοντας πρὸς τὸν Μειδίαν, ἅπερ αὐτὸς βούλεται. Μιμησώμεθα, φησὶ, κατὰ Μειδίου Μειδίαν, καὶ τοῖς αὐτοῦ λόγοις πρὸς τὸν πατέρα τῶν λόγων χρησώμεθα, τὸν αὐτὸν ἀποδιδόντες [11] ἔρανον αὐτῷ [12] ὃν ‡ περ πρὸς τοὺς ἄλλους ‡ προσήνεγκεν.

— ult. καὶ βοηθήσουσιν οἱ λέγοντες ὑπὲρ αὐτοῦ] Ἔστι μὲν τὸ κεφάλαιον εἰσηγμένον

[1] σύνεστιν M. Ben. [2] γρ. σημαινοῦντα. γρ. διανοοῦντα M. Ben.
[3] αὐτοῦ Ald. Ben. αὐτῷ M. Ben. [4] οὐδαμοῦ Ben.
[5] ἐπιληφθῆναι Ald. ἐστιν αὐτὸν ληφθῆναι Ben. [6] αὐτῆς Ben.
[7] γρ. ὑποκρίσεως M. Ben. [8] ἡμεῖς Ald. Ben. [9] κρύπτει Ben.
[10] ἐπὶ omittunt Ald. Ben. [11] ἔρανον omittunt Ald. Ben.
[12] ὃν omittit Ald.

Καίτοι τοῖς ἔργοις φοβούμενος] F. καίτοι τοῖς ἔργοις οὐ φοβούμενος. Idem.

Καὶ τὸ ἄληπτον ἑαυτῆς τηρεῖ] F. ἑαυτῷ, vel, αὐτοῖς, S. τοῖς δικασταῖς. et paulo ante videtur ordo mutandus sic: διὰ τῶν ἐμφάσεων οὖν καὶ τῶν ὑπονοιῶν ὁμοῦ καὶ τὸ etc. Idem.

κατὰ ἀπόστασιν. ἔξεστι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐν ἐπιλόγοις διὰ τὸ εἶναι κομματικὰ καὶ ἀσύνδετα. ὅμως δὲ ὁ ῥήτωρ διὰ τοῦ συνδέσμου συνῆψεν αὐτὰ τοῖς φθάνουσιν. εἰ γὰρ καὶ τοῖς νοήμασιν ἀπέσχισται, τὰ γοῦν τῆς ἀκολουθίας σώζεται. βούλεται δὲ ἐν τούτῳ περικόψαι τοὺς συνηγόρους τοῦ Μειδίου. κἀκεῖ δὲ πρῶτόν γε πρὸς τὸν Εὔβουλον ἀποτείνεται. [1]προέταξε δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων [2]συνηγόρων διὰ δύο προφάσεις· ὅτι τε πολὺ προέχει τῶν ἄλλων εἷς ὢν καὶ [3]ὅτι μᾶλλον ἐδεδοίκει τοῦτον ἢ σύμπαντας τοὺς ἄλλους, καὶ ὅτι πράγματα εἶχεν ἰδίᾳ διαλεχθῆναι * χωρίσαντα τῶν ἄλλων περιουσιῶν τὸν λόγον.

— ibid. οὐχ οὕτω τούτῳ [4]χαρίσασθαι] Ἀντιπίπτον ἔλυσε· Πῶς ἀρτίως ἔλεγες μηδένα εἶναι φίλον τῷ Μειδίᾳ, καὶ νῦν τοὺς ἐνδοξοτάτους αὐτῷ [5]φάσκεις συνηγόρους, ‡λέγων, οὐχ ‡ ὅτι τούτῳ χαρίζεσθαι βούλονται — καὶ τὸν ὅρκον προσέθηκεν, ἐπεὶ ἀπίθανον δοκεῖ τὸν συνηγοροῦντα μὴ εἶναι φίλον τοῦ συνηγορουμένου — ἀλλ᾽ ἐπηρεάζειν ἐμοί.

P. 123. 3. ἄν τε ἐγὼ φῶ, ἄν τε μὴ φῶ] Καλῶς κατὰ ἐνδοιασμὸν προσήγαγεν, ἵνα δείξῃ τὸν Εὔβουλον ὄντα τῆς ἔχθρας αἴτιον. εἰ γὰρ οὐχ ὁμολογεῖ ὁ Δημοσθένης ἔχθραν, πρόδηλον ὅτι Εὔβουλός ἐστιν ὁ τῆς ἔχθρας καταρχόμενος.

— ibid. καὶ βιάζεται οὐκ ὀρθῶς] Ἀντιπίπτον [6]ὑπετέμετο· ‡ Τί ‡ εἰ παθὼν παρὰ σοῦ κακῶς φυλάττει τὴν ἔχθραν; ὁ δὲ καὶ βιάζεται εἶπεν καὶ οὐκ ὀρθῶς. ἀμφότερα δὲ τοῦ κατάρχοντος καὶ ἀδικοῦντος.

— 4. ἀλλὰ κινδυνεύει τὸ λίαν εὐτυχεῖν] Ἕτερον ἀντιπίπτον ἔλυσε· Διὰ τί οὖν βούλεται ἐχθρός σου εἶναι, μηδὲν ὑπὸ σοῦ πεπονθώς; ὅτι λίαν ἐστὶν εὐτυχής. καὶ δέδωκεν ἑτέραν ἔχθρας ἀφορμὴν, τὴν εὐτυχίαν. οἱ γὰρ πλουτοῦντες, βουλόμενοι τοῖς πένησιν ἐπηρεάζειν, ὑβρίζουσί τε καὶ ἐπαχθεῖς γίνονται. εἶτα καὶ ἄλλο κατώρθωσε τῷ λίαν εἰπεῖν εὐτυχεῖν· ἔδειξε γὰρ οὐ δι᾽ ἀρετὴν εὐδοκιμοῦντα τὸν Εὔβουλον ἀλλὰ διὰ τύχην.

— 5. ὅπου γὰρ ἐγὼ μὲν] Τὴν φήμην λέγει τὴν περὶ τοῦ φόνου· Εὔβουλος γὰρ ἦν ὁ κατηγορῶν τοῦ Ἀριστάρχου, καὶ συναιτιώμενος τὸν Δημοσθένην. ὁμοίως δὲ φανερῶς οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ πάλιν ὑπομιμνήσκῃ καθ᾽ ἑαυτοῦ τὴν φήμην.

— 7. οὐδὲ ἀφιέντα ἀνίησιν] Δείκνυσιν ὅτι χάριν αὐτῷ μᾶλλον ὤφειλεν Εὔβουλος ὁμολογεῖν, ὅτι ἀφῆκεν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀπῄτησε δίκην ἐφ᾽ οἷς ἔπαθε παρ᾽ αὐτοῦ κακῶς.

— ibid. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσι] Διέβαλεν, ὡς φιλοπράγμονα τὸν Εὔβουλον καὶ ἐργολάβον. δυοῖν γὰρ θάτερον ἐκ τούτου συμβήσεται· ἢ γὰρ, ἵνα μὴ δόξῃ τοιοῦτος εἶναι, ἀποστήσεται τοῦ συνηγορεῖν τῷ Μειδίᾳ καὶ πληρωθήσεται ὁ σκοπὸς τῷ ῥήτορι, ἢ τολμῶν ἀναβαίνειν, ὕποπτος ἔσται προδιαβεβλημένος ὑπὸ τοῦ ῥήτορος.

— 8. μηδὲ τῆς κοινῆς τῶν νόμων ἐπικουρίας] Οὐκοῦν τύραννός ἐστιν Εὔβουλος ὁ τὴν ἰσχὺν τῶν νόμων καταλύων.

— antep. καὶ μείζων ἢ καθόσον ἡμῶν ἑκάστῳ συμφέρει] Τὸ ὄνομα μόνον ἐσιώπησε τοῦ τυράννου· τὰς γὰρ πράξεις ἀνέθηκε καὶ εἰς φόβον τοῦ μέλλοντος τὸν δῆμον κατέστησεν.

— pen. ἔτι τοίνυν παρῆν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ὅτε διὰ τῶν πραγμάτων ᾐνίξατο τὸν τύραννον καὶ προδιέβαλε, τότε καὶ φανερῶς ἐπ᾽ αὐτὸ τὸ ὄνομα κεχώρηκε.

P. 124. 1. καὶ καλούμενος ὀνομαστὶ] Πολλὰ ὁμοῦ κατώρθωσε. καὶ γὰρ ὅτι Μειδίας ἑαυτοῦ κατέγνωκε, καὶ ὅτι οὐδεμίαν πρόφασιν ἔχει Εὔβουλος τούτῳ γε μὴ βοηθῆσαι· καὶ γὰρ ἐκλήθη ‡ὀνομαστὶ,‡ καὶ οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ μετὰ δεήσεως, καὶ παρῆν καὶ ἐκαθέζετο καὶ ἐθεώρει τὰ γινόμενα, καὶ ὅμως οὐκ ἀνέστη.

— 5. νῦν δὲ ὅτι προσκέκρουκεν ἐμοὶ] Δι᾽ ὧν ὁ ῥήτωρ διαβάλλει τὴν αἰτίαν τῆς συνηγορίας, ἵνα μή τις ὑπολάβῃ ὅτι ἀδικουμένῳ βοηθεῖ, κατασκευάζει [7]ὑπὸ τοῦ χρόνου τὴν ὑπόνοιαν. ἄλλην δὲ ἀντ᾽ ἄλλης πρόφασιν εἴρηκε. τοῦ γὰρ Εὐβούλου δυναμένου λέγειν, ὅτι Τότε μὲν οὐκ ἀνέστην, ἐν δήμῳ γὰρ τεθορυβημένῳ τί πλέον ἂν ἤνυσα συνηγορῶν; νῦν δὲ ἐμαυτὸν εἰς τὸ δικαστήριον ἐφύλαξα· ὁ ῥήτωρ ἄλλην πρόφασιν εἴρηκεν, ὅτι Τότε μὲν οὐ συνεῖπε διὰ τὸ συνειδέναι ὅτι Μειδίας ἀδικεῖ, νῦν δὲ διὰ τὸ ἐπηρεάζειν ἐμοί.

— 7. μὴ γὰρ ἔστω μηδεὶς ἐν δημοκρατίᾳ] Καὶ ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου σχεδὸν ‡ ταῖς ‡ αὐταῖς λέξεσι περὶ Εὐβούλου εἴρηκε· Μή μοι σωζέσθω, μηδ᾽ [8]ἀπολέσθω μηδείς.

— 9. τὸν δὲ μὴ δοῦναι δίκην] Μερισμῷ κέχρηται, βουλόμενος δεῖξαι δύναμιν μεγάλην Εὐβούλῳ προσοῦσαν. εἰ γὰρ ἱκανός ἐστι τὸν μὲν ὑβρίζειν, τὸν δὲ ποιεῖν μὴ διδόναι δίκην, μέγας τίς ἐστι καὶ ἰσχυρός. καίτοι περὶ ἑνὸς τοῦ Μειδίου ἀμφότερα εἴρηται. ἐκεῖνος γάρ ἐστι καὶ ὁ ὑβρίσας, καὶ ὁ [9]οὐ μέλλων διδόναι δίκην ἐκ τῆς συνηγορίας τοῦ Εὐβούλου. ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἑνικῶς ἦν προαγαγὼν, οὐ μεγάλα ἂν ἔδειξεν ἰσχύοντα τὸν Εὔβουλον. τί γὰρ παράδοξον ἕνα τῶν πολιτῶν ἐξελεῖν; νῦν δὲ καταμερίσας τὸ ἓν εἰς

[1] προσέταξε Ald. [2] κατηγόρων Ald. Ben. [3] ὅτι omittunt Ald. Ben.
[4] ἔλεγε Ald. Ben. [5] φάσκει Ald. Ben. [6] ὑπέτεμε Ben.
[7] ἀπὸ M. Ben. [8] ἀπολείσθω Ald. ἀπολλύσθω Ben.
[9] οὐ omittunt Ald. Ben. μὴ M. Ben.

Κατ᾽ ἀπόστασιν] Sequitur, εἰ καὶ τοῖς νοήμασιν ἀπέσχισται. ut videatur ἡ ἀπόστασις idem esse quod διάστημα, χωρισμὸς, ἀφορισμός. Idem.

Καὶ ὅτι πράγματα εἶχεν ἰδίᾳ διαλεχθῆναι χωρίσαντα τῶν ἄλλων περιουσιῶν τὸν λόγον] Et hic Œdipo conjectore nobis est opus. Idem.

Προσήγαγεν] F. προήγαγεν. Idem.

πλείονα, τὴν δύναμιν ηὔξησε τοῦ Εὐβούλου.

— ibid. ἀλλ᾽ εἰ κακῶς ἐμὲ βούλει ποιεῖν] Ἔδειξεν ἐκ τούτου, ὅτι καὶ ἡ πρόφασις τῆς ἔχθρας παρ᾽ Εὐβούλου γέγονεν. εἰ γὰρ προῄρηται κακῶς ποιεῖν, αὐτός ἐστι καὶ ὁ κατάρξας.

— 10. ὡς ἔγωγε, μὰ τοὺς θεοὺς] Τὴν ὑποψίαν ἀρνεῖται· καὶ γὰρ [1]διὰ κακόνοιαν ἀπέδειξε ματαίαν κατ᾽ αὐτοῦ γεγενῆσθαι τὴν φήμην. εἰκότως τοίνυν ἀγνοεῖν ὑπὲρ ποίας προφάσεως αὐτῷ πολεμεῖν ἔγνωκεν Εὔβουλος.

— 11. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ] Τὸ μὲν δύνασαι τυραννικόν· δεδιὼς ‡ δὲ ‡ ἐγκαλέσαι τυραννίδα, προσέθηκε καὶ πολιτεύῃ, ὥστε δυναστείαν εἶναι τὴν σὴν πολιτείαν.

— ibid. κατὰ τοὺς νόμους δὲ ἥν τινα βούλει] [2]Παραγραφικῷ ἐπιχειρήματι κέχρηται. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ ἐν ἐπιλόγοις παραγραφικῶς πέπτωκεν. οὐ γὰρ [3]τοῦτο τοῦ ζητουμένου πράγματός ἐστι τὸ παραγραφικὸν, οἷον τῆς ὕβρεως, τῶν πληγῶν, τοῦ δημοσίου ἀδικήματος, ἀλλὰ τῶν ἔξωθεν παραλυπούντων τὴν ὑπόθεσιν. ἐπειδὴ γὰρ βαρὺς Εὔβουλος συνηγορῶν τῷ Μειδίᾳ, χρῆται παραγραφικῷ πρὸς αὐτὸν, ὅτι Εἰ νομίζεις ἀδικεῖσθαί τι παρ᾽ ἐμοῦ, γράφου καὶ κατηγόρει, μὴ μέντοι τοὺς ἤδη κατηγορηθέντας ἐξαιροῦ.

— 12. ὧν δ᾽ ἐγὼ παρὰ τοὺς νόμους ὑβρίσθην] Φθόνον αὐτῷ κεκίνηκεν, εἴπερ ἐστὶν ἐπ᾽ ἐκείνῳ καὶ τοὺς ἤδη κρινομένους ἐκσώζειν. ὁμοῦ δὲ καὶ τοὺς δικαστὰς φιλονείκους πεποίηκε πρὸς τὸν Εὔβουλον. εἰ γὰρ ἐκεῖνος ταύτην εἶχε τὴν ὑπόνοιαν, ὥστε δύνασθαι τῆς τιμωρίας ἐξαιρεῖσθαι τοὺς κρινομένους, πρόδηλον ὅτι φιλονεικήσουσι καὶ καταγνώσονται τοῦ Μειδίου, ὥστε δεῖξαι παρ᾽ αὐτοῖς οὖσαν τὴν δύναμιν τοῦ καὶ ἀφιέναι καὶ κολάζειν, οὐχὶ παρ᾽ Εὐβούλῳ.

— pen. πέπυσμαι τοίνυν καὶ Φιλιππίδην] Πληρώσας τὸ μέρος τὸ κατὰ τὸν Εὔβουλον, ὅπερ ἦν ὡς κατὰ ὑπεροχὴν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους συνηγόρους κεχώρηκεν, οἵ τινες καὶ ἥττονος ἀξιώματος μετέχουσι καὶ οὐχ ὁμοίως ἠθικὸν ἀπαιτοῦσι τὸν λόγον.

P. 125. 2. ἀξιοῦντας δοθῆναι τὴν χάριν] Δριμέως πάνυ, οἷον Μὴ γὰρ [4]ὡς οὐκ ἄξιος θανάτου Μειδίας, μὴ γὰρ [4]ὡς οὐκ ἴσμεν ὡς εἰκότως ἀναρπάζοιτ᾽ [5]ἄν· ἀλλ᾽ ἡμῖν δότε τὴν χάριν, ἡμῖν αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν δωρήσασθε.

P. 126. pen. χρήματα δ᾽ αὐτῷ] Τί δυσχεραίνετε πρὸς τὴν ψῆφον, ἣν οἱ νόμοι κομίζουσι; λυπεῖται Μειδίας τῆς οὐσίας αὐτοῦ στερούμενος; ποίησον αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν δήμευσιν πλούσιον, μετάδος αὐτῷ τῶν χρημάτων τῶν σῶν, ἵνα καὶ νόμιμος ὁ δικαστὴς φανῇ καὶ σὺ φίλος εὐνούστατος.

P. 127. 4. τὸ δοκεῖν τινὲς εἶναι δι᾽ εὐπορίαν] Ἀρετὴν μὲν παρ᾽ αὐτοῖς ἤ τι τῶν καλῶν οὐχ εὕροι τις· τῷ πλούτῳ δὲ καρποῦνται τὴν δόκησιν.

— antep. οὐκ ἂν ὁμοίως ἦν δεινὸν] Ἀναμιμνήσκει τούτων, * ἵνα μείνωσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης. [6]ἄτοπον γὰρ ἐξ ἀρχῆς μὲν [7]χαλεπαίνειν, νυνὶ δὲ τοσούτων ἀποδειχθέντων ὀλιγωρεῖν.

P. 128. 6. Βλεπαίου τοῦ τραπεζίτου] Ἡ γὰρ τέχνη τὴν ὑπόνοιαν ἐνεποίει. *

— 7. ὡς τοῦτ᾽ ἐκεῖνο] Ὃ πάλιν ἠλπίζομεν Μειδίαν ποιήσειν.

— 9. θοἰμάτιον] Χιτωνίσκος μὲν τὸ κολόβιον, θοἰμάτιον δὲ τὸ τριβώνιον.

— pen. ἐν ἱερῷ δὲ] Ὥστε τὸν τόπον διδάξαι τὸ δίκαιον.

P. 129. 7. καὶ τοὺς ἐπιδημήσαντας] Ὡς [8]ἐν κοινῷ θεάτρῳ τῆς Ἑλλάδος [9]φάσκει γεγενῆσθαι τὴν ὕβριν.

— 14. οὐδ᾽ ὥσπερ Ἀριστοφῶν] Οὗτος φορολόγος ὢν κατέσχε παρ᾽ αὐτῷ τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ, ἀφ᾽ ὧν ἔδει στεφάνους ποιῆσαι καὶ ἀναθεῖναι τῇ θεᾷ [10]τῶν Ἀθηναίων. κατηγορηθεὶς δὲ ὑπὸ Εὐβούλου, φθάσας τὴν εἴσοδον, ἀνέθετο τοὺς στεφάνους, καὶ πέπαυται ἡ προβολή.

— 16. ἐκ τοῦ μηδὲν ὧν πεποίηκεν] Οὐ μὴν ὁ Μειδίας, ἣν ἐπεδείξατο ὕβριν κατ᾽ ἐμοῦ καὶ τὰς πληγὰς, ἀνακαλέσασθαι [11]δύναται.

— antep. οὐδ᾽ ὕβριζε τῇ διανοίᾳ] Τῇ μὲν γὰρ χειρὶ τὸν Δημοσθένην, τῇ δὲ διανοίᾳ τοὺς πάντας.

‡ — pen. ὅσουσπερ ἂν οἴηταί τις] ‡ Ὅπου γὰρ ῥήτωρ ὢν ἐγὼ ἐπλήγην, τί [12]πείσεσθε ὑμεῖς οἱ ἧττον ἢ ἐγὼ δίκην λαμβάνειν δυνάμενοι;

P. 130. 5. τὸν πρῶτον μετὰ ταῦτα] Πρῶτον τῶν ἄλλων μετ᾽ ἐμέ.

— 7. ἀλλ᾽ ὡς ἐκ πλείστου] Ἕως [13]ἐστὲ πόῤῥω τῶν [14]δεινῶν, ἕκαστος φυλαττέσθω.

— 13. ἐπειδὰν ἀναστῇ τὸ δικαστήριον] Τὸν τόπον ‡τέθεικεν‡ ἀντὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ. ἔθος ἀρχαῖον.

— 15. οὐδὲ μεταστρεφόμενος] Τοιοῦτοι γὰρ οἱ φοβούμενοι.

P. 131. 7. ἐάν τε διακοσίους, ἐάν τε χιλίους] Οὐ γὰρ διὰ τὸ πλῆθος ἀλλὰ διὰ τοὺς νόμους ἰσχύουσιν.

— pen. ἀνακράγῃ] Λέγων, ὦ νόμοι.

P. 132. 6. καὶ μήτε λειτουργίας] Διὰ τὴν τριηραρχίαν, μήτε δὲ ἄνδρα διὰ τὸν Εὔβουλον λέγει, τὸ δὲ μήτε τέχνην διὰ τοὺς συνηγόρους καὶ τὴν ἀπάτην.

— antep. καὶ μάλιστα τοῦ θεοῦ χάριν] Ἀναγκαίως πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ μέμνηται· ἐπειδήπερ τῶν ἀνθρωπίνων τὰ τῶν κρειττόνων ἐστὶ [15]προτιμώτερα.

[1] διὰ omittunt Ald. Ben. [2] περιγραφικῶς Ald. παραγραφικῶς Ben.
[3] αὐτοῦ τούτου Ald. αὐτοῦ Ben. [4] ὡς omittunt Ald. Ben.
[5] ἄν; Ald. Ben. [6] ἄρπτον Ald. [7] χαλεπαίνει Ald.
[8] ἐν omittit Ald. [9] φάσκειν Ben. [10] τῶν omittunt Ald. Ben.
[11] δύναται omittit Ald. [12] ποιήσετε Ald. Ben. [13] ἐστὶ Ald. Ben.
[14] δεινῶν ἕκαστος, Ben. [15] προτιμότερα Ben.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ

ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 149. 1. ΟΠΕΡ Εὐκτήμων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, παθὼν ὑπ' Ἀνδροτίωνος κακῶς, ἅμα τῇ τε πόλει βοηθεῖν ᾤετο δεῖν καὶ δίκην ὑπὲρ αὐτοῦ λαβεῖν] Οὗτος ὁ λόγος μετὰ τοὺς Φιλιππικοὺς [1] πρῶτός ἐστι τῶν δημοσίων. ὁμολογεῖ δὲ τὴν ἔχθραν ὁ κατηγορῶν, ὡς προαδικηθεὶς, * [2] τὴν κατηγορίαν ἀμυνόμενος. ἵνα δὲ μὴ δόξῃ μόνος, ὡς φιλοπράγμων, κατηγορεῖν, δείκνυσιν ὡς καὶ ἄλλον ἠδίκηκε. προείρηκε γὰρ Εὐκτήμων, καὶ ἔστι δευτερολογία τοῦ Διοδώρου ὁ λόγος· ὅθεν καὶ [3] ἡ κατάστασις ἐπιλέλοιπεν. εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι ἐν οἷς μὲν ἐγχωρεῖ λανθάνειν, ἀρνησόμεθα τὸ δι' ἔχθραν κατηγορεῖν· ἐν οἷς δὲ ἐπίδηλος ἡ δυσμένεια, τὸ ὁμολογεῖν πιθανώτερον, ἵνα μὴ ἁλῶμεν ἐν τοῖς φανεροῖς οὕτω ψευδόμενοι. λέγει οὖν· Νομοθέτης μοι γέγονεν Εὐκτήμων· πείθομαι τῇ γνώμῃ· ζηλῶ τὸν διδάσκαλον. μεστὴ δὲ ἤθους ἡ [4] πρότασις φαίνεται, διὰ τὸ ἐὰν ἄρα οἷός τε ὦ. οὐ γὰρ εἶπε, Θαῤῥῶ πάντως δίκην αὐτὸν εἰσπράξασθαι, ἀλλὰ πειράσομαι ἐὰν ἄρα οἷός τε ὦ. ‡ ἔστι δὲ τοῦτο, ἅμα τῇ τε πόλει βοηθεῖν, σχῆμα παρίσωσις. ‡ κατὰ παράθεσιν δὲ προήχθη τὸ προοίμιον. ὅθεν ἐγένετο καὶ [5] μακρότερον. συγκρίνει γὰρ τοῖς γενομένοις κατ' Εὐκτήμονος ἅπερ αὐτὸς ἠδίκηται. καὶ φησίν·

— 7. οὗτος μὲν γὰρ εἰς χρήματα ἐπεβουλεύθη] Ἐπειδὴ ὁ κλέπτων τὰ κοινὰ εἰς ζημίαν χρημάτων βλάπτεται καὶ τῆς οὐσίας ἐκπίπτει, διὰ τοῦτο οὕτως εἴρηκε, καὶ τὸ παρ' [6] ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν, ὅτι ἐκβέβληται τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν εἰσφορῶν. διὸ καὶ εἶπεν ἀδικῶς. ἡ δὲ λέξις ἡ τὰ κατασκευασθέντα δείκνυσι τὴν συκοφαντίαν. κατασκευάζει γάρ τις τὰ μὴ ὄντα.

‡ — 10. ἃ καὶ λέγειν ἂν ὀκνήσειε] ‡ [7] Ὅρα τὴν μέθοδον τοῦ ἃ καὶ λέγειν ἄν. δι' ὧν γὰρ ὀκνεῖ καὶ [8] παραιτεῖται λέγειν, διὰ τούτων ὡς καθαρὸς ὑπάρχει βοᾷ. τὸ δὲ πατέρα καὶ ἑξῆς, κατὰ μέρος δεῖ [9] προφέρειν, ἵνα ἐμφαίνῃ τὴν ἀτοπίαν. τότε γὰρ ἐγὼ καὶ [10] τὸν ἐμαυτοῦ μάλιστα πολὺ σημαίνει τὸ σέβας· [11] οὐδὲ ἄλλου μὲν πατέρα τολμῶντος ἀποκτεῖναι, τὸν [12] δὲ ἐμαυτοῦ πῶς ἂν ἄρα ἐμίσουν; ἔχει γὰρ πολλὴν ἐπίτασιν τῆς αἰδοῦς. καὶ τὸ κατασκευάσας ὕποπτον καὶ ὅμοιον τῷ προτέρῳ. τὸ δὲ περὶ τῆς ἀσεβείας τῆς εἰς τοὺς κατοιχομένους τοιοῦτον ἦν· Οὐκ ἠδύνατο Ἀνδροτίων φόνου κατηγορίαν κατὰ τοῦ Διοδώρου ποιήσασθαι, μὴ ὢν τοῦ πεφονευμένου συγγενής. αὐτοῖς γὰρ μόνοις ἐπιτρέπουσιν οἱ νόμοι. γράφεται οὖν τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀνῃρημένου, θεῖον ὄντα τοῦ Διοδώρου, ἀσεβείας, ὅτι συνδιατρίβει αὐτῷ διεφθαρκότι τὸν πατέρα, δέον ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ ἀδελφοῦ τεθνηκότος. τὸ δὲ ὃν εἰ συνέβη, ὡς πολλῶν καὶ τοιούτων ἐν τοῖς δικαστηρίοις πιστευομένων, κἂν μὴ ᾖ ἀληθῆ· αὐτὸς δὲ ἐπικρίνει διὰ τοῦ οὐκ ἔστιν ‡ οὐδεμία, ‡ ὡς ἀποδεχόμενος τὰς πόλεις, εἰ μὴ δέξαιντο. [13] ἐγὼ τοίνυν φησὶν, ἐπειδὴ ἁλόντος τοῦ θείου καὶ αὐτὸς ἔμελλεν ἔνοχος ἔσεσθαι καὶ κινδυνεῦσαι, ἢ ὅτι συνεπό-

[1] δεύτερος Par. α. β. [2] τῇ κατηγορίᾳ M. Ben.
[3] ἡ omittunt Ald. Ben. [4] πρόφασις Ald. Ben. [5] μικρότερον Ald. Ben.
[6] ὑμῖν M. Ben. [7] ὅρα δὲ τὴν Wolf. [8] παραιτεῖσθαι Ald.
[9] προσφέρειν Ald. Ben. προφέρειν M. Ben. [10] τὸ Ald.
[11] ὁ οὐδὲ ἄλλου πατέρα τολμῶν Ben. [12] δὲ omittit Ben.
[13] ἐγὼ τοίνυν ταῦτα] Ἐπειδὴ Ben.

ΤΗΝ κατηγορίαν ἀμυνόμενος] S. τὴν Ἀνδροτίωνος κατ' Εὐκτήμονος. Sed quid si? τῇ κατηγορίᾳ, S. ταύτῃ ἀμυνόμενος Ἀνδροτίωνα. Wolf.

Κατὰ παράθεσιν δὲ προήχθη] Παράθεσις in hoc esse videtur: ὅπερ Εὐκτήμων, τοῦτο κἀγώ. Idem.

νει τῷ θείῳ γέροντί τε ὄντι καὶ [1] δεομένῳ συνηγόρου. ἔμφασιν δὲ ἔχει τὸ ἐγὼ, οἷον ὁ ἰδιώτης καὶ ἄπειρος περιγέγονα τῷ δικαίῳ τοῦ τεχνίτου τούτου. τὸ δὲ καὶ τὸν ἄλλον ‡ ἅπαντα ‡ χρόνον, οἱονεὶ ἀθάνατος ἔσομαι τῷ προηδικηκότι κατήγορος. δι' ὧν δὲ σφοδρῶς ἀγανακτεῖ, διὰ τούτων τὸ μέγεθος ὧν ὑπέστη δηλοῖ. τὸ δὲ μεθ' ὑμῶν, οἷον μετὰ τῶν ἠδικημένων. ἐπειδὴ δὲ εἶπεν, Ἃ παρέλιπεν Εὐκτήμων ἐρῶ, ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ ὅτι συνειδὼς ἄχρηστα παρέλιπεν, ἐπάγει ὅτι Ὠφέλιμά ἐστιν ἀκοῦσαι ὑμῖν.

P. 150. 14. [2] ἐγὼ γὰρ, εἰ μὲν ἑώρων] Ταῦτα τὰ προοίμια καί τινες ἔννοιαι πρὸ τῶν ἀγώνων [3] διαβάλλουσι τὸν Ἀνδροτίωνα ὡς ἀπατᾷν θέλοντα, ἵνα μὴ δοκῇ αὐτὸς τοῦτο ποιεῖν ὃ μέμφεται. οἶδα τὴν τέχνην, οὐκ ἀγνοῶ τὴν ἀπάτην ᾗ μέλλει χρῆσθαι· διὸ προδιδάσκω, ἵνα φυλάξησθε. ‡ εὐθὺς ‡ τοίνυν μετὰ τὸ προοίμιον ἄρχεται τῆς διαβολῆς τῶν Ἀνδροτίωνος λόγων. κατάστασιν γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἔχει διὰ τὸ γνωρίζεσθαι τὴν ὑπόθεσιν τοῖς ἀκούουσιν. ἄξιον δὲ ἐπισημήνασθαι περὶ τῆς διαβολῆς ταύτης, ὅτι μέλλων αὐτὸς σοφίζεσθαι τὸν ἀκροώμενον, ἐκ τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος τὴν ἐναντίαν ὑπόληψιν ἐργάζεται. ἔχον γὰρ ἔνδοξον πρόσωπον καὶ γνώριμον ἐκ παιδείας τὸν ἀνταγωνιζόμενον, ἐξ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν διαβολὴν ἐπεχείρησεν. ἀπάγων γὰρ τὸν ἀκροατὴν τῆς καθ' ἑαυτοῦ ὑπονοίας, τοῦτο ποιεῖ. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὑπολάβοι τῶν ἀκροατῶν τὸν ἱκανώτερον εἰπεῖν, μᾶλλον ἐξαπατῆσαι προελέσθαι ἢ τὸν ἄπειρον ἀγώνων καὶ λόγων;

— 20. + καὶ πάντα τὸν βίον +] [4] Ἐπὶ τὴν προαίρεσιν [5] μετὰ τὴν [6] διαβολὴν, ἀποστήσας τῆς τέχνης. ὅλον γὰρ ἤλασε τὸν βίον εἰς τὸ κατορθῶσαι τῆς ἀπάτης τὴν τέχνην. ἔστι γὰρ οὗτος τῶν Ἰσοκράτους ἑταίρων ἐπίσημος.

‡ — pen. ἔστι γὰρ εἷς μὲν] Εἰσβάλλει λοιπὸν ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὸ νόμιμον κεφάλαιον.

— ult. νόμος ἐστὶ, φησὶν] ‡ [7] Ἐν τῷ νόμος ἐστὶν ὅρα τὴν οἰκονομίαν τοῦ ῥήτορος. οὐ γὰρ ἡ φύσις τῶν πραγμάτων ταύτης προσδεῖται τῆς τάξεως, ἀλλ' ἡ δεινότης τοῦ ῥήτορος τὴν οὖσαν ‡ τοῦ φεύγοντος ‡ ἰσχὺν παρεκίνησεν, ἄχρηστον ἐκ τῆς θέσεως ἀποδείξασα. οἷόν τι λέγω· πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Διοδώρου προτεινόμενον περὶ τῶν νεῶν νόμον, Οὐκ ἐποιήσατο τὰς τριήρεις ἡ βουλὴ, τὴν δωρεὰν οὖν οὐ δύναται λαβεῖν. ἀπαντᾷ ὁ Ἀνδροτίων εὐθὺς πρὸς τοῦτο, ὅτι Νόμος ἐστὶν ἕτερος κελεύων ἐὰν ἀξίως ἡ βουλὴ δοκῇ βουλεῦσαι, δωρεὰς διδόναι τὸν δῆμον [8] κατὰ χάριν. καὶ οὕτως ἔμελλεν ἰσόῤῥοπος τῶν δύο νόμων ἡ μάχη γίγνεσθαι. διὰ τοῦτο προϋφαρπάσας ὁ ῥήτωρ, ἄχρηστον τὴν μνήμην ἀπέφηνεν. ὅτι γὰρ μάτην ἐνταῦθα τέθειται, καὶ διὰ τὴν εἰρημένην χρείαν, ἵνα μὴ ἀπαιτήσῃ δευτέραν ὁ ἀκροατὴς τοῦ νόμου διήγησιν, δηλονότι οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἢ μάχην ἢ ἀντιλογίαν πεποίηται. ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ. Τοῦτό ἐστιν ὑφαρπάσαι τῶν ἀκροατῶν τὴν ὑπόθεσιν. τὸν γὰρ νόμον, ὃν ἂν εἰκότως ἀντέθηκεν Ἀνδροτίων τῷ παρὰ Δημοσθένους, μεταθεὶς ἀντεξετάζει πρὸς τὸ ἔθος, οὐ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων τοῦτο δεχομένης, ἀλλὰ τῆς [9] τοῦ ῥήτορος βίας μετακινούσης [10] διὰ τὴν τέχνην. * ὅρα γὰρ ἐκ παραθέσεως καὶ τὸ σόφισμα. λεγέσθω δὲ ὁ παρὰ Δημοσθένους λόγος. νόμος ἐστὶν, Ἐὰν μὴ ποιήσηται τὰς τριήρεις ἡ βουλὴ, μὴ λαμβάνειν τὸν στέφανον. οὐκοῦν τοῦτον Ἀνδροτίων λύει, ἀντιθεὶς καὶ αὐτὸς ἕτερον κελεύοντα, Ἐὰν ἀξίως ἡ βουλὴ δοκῇ βουλεῦσαι [11] δωρεᾶς, διδόναι τὸν δῆμον τὴν δωρεὰν αὐτῇ. ἀλλ' ἵνα μὴ ἰσόῤῥοπος γένηται τῶν δύο νόμων ἡ μάχη· διὰ τοῦτο ἀναγκαίως τὴν τάξιν αὐτῶν παρεκίνησε, τὴν δεινότητα καὶ τὴν τέχνην ἀντιθεὶς τῇ τοῦ γράμματος ἰσχύϊ· διὰ τοῦτο αἱ προδιαβολαὶ κατὰ Ἀνδροτίωνος, ἵνα Ἀνδροτίων ὁ σοφιζόμενος, ἀλλὰ μὴ ὁ Δημοσθένης, φαίνηται. ὅτι δὲ σοφίσματος ἕνεκεν τέθειται καὶ ἄχρι τῆς μνήμης [13] μόνον ὁ νόμος, ἵνα μηδὲ δευτέραν ἐξέτασιν ὁ ἀκροατὴς ἐπιζητῇ τοῦ αὐτοῦ νόμου, δῆλον ἐκ τοῦ μηδεμίαν ἀπάντησιν μηδὲ ἀντιλογίαν μήτε μάχην ἰσχυρὰν αὐτῷ γεγενῆσθαι πρὸς αὐτὸν τὸν νόμον.

P. 151. 2. ταῦτ' ἐπήρετο] Δεύτερον μέρος τοῦτο τῆς ἀντιθέσεως. σεσόφισται δὲ οὐδὲν ἧττον ἢ τὸ πρότερον. αὐτὸν γὰρ τὸν Ἀνδροτίωνα ὁμολογοῦντα παρέχει ἐπηρωτῆσθαι τὸν δῆμον καὶ χειροτονίαν γεγενῆσθαι, ἵνα πάλιν τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἀντιθέσεως πρὸς λύσιν ἑτέρας ἀντιθέσεως λάβῃ. μέλλει γὰρ ὕστερον τιθέναι, Ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ, παρὰ τὸν νόμον [14] εἴρηκα· ἵνα φαίνηται Ἀνδροτίων ἐναντία λέγων αὐτὸς ἑαυτῷ, ἐνταῦθα μὲν ὅτι ἐπηρώτησεν ὁ ἐπιστάτης, ἑτέρωθι δὲ πάλιν ὅτι οὐκ ᾔτησεν. αὐτὸς γὰρ ἐξελεγχθήσεται ὑπὸ τῶν οἰκείων ῥημάτων ἡττηκὼς, εἴπερ ἡ ἐρώτησις τρόπον τινὰ καὶ αἴτησις. εἶτα ἡ λύσις ἐπῆκται οὐ πρός τι μέρος, ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν ἅπασαν τῆς ἀντιθέσεως, Εἰ κατὰ τὸν νόμον ἔγραφες, ταύτῃ μᾶλλον ἐχρῆν αὐτὸ γενέσθαι τὸ προβούλευμα·

[1] δεομένου Ald. Ben. [2] ἐγὼ γὰρ, εἰ μὲν ἑώρων omittunt Ald. Ben.
[3] διαβάλλουσαι Ald. Ben. [4] Ὅρα τὰ (ὁρατὰ Ald.) πάντα τὸν βίον. ἐπὶ Ald. Ben.
[5] μετάγει Ald. Ben. [6] ἐπιβολὴν Ald.
[7] ἐν δὲ τῷ Ald. et Wolf. quoque. [8] τὴν Ald. Ben.
[9] τοῦ omittit Ben. [10] διὰ omittunt Ald. Ben. [11] , δωρεὰν Ald.
[12] χάριν Ald. [13] μόνος Ald. Ben. [14] ἔδωκα M. Ben.

Τοίνυν μετὰ] F. μετὰ τοίνυν τὸ προοίμιον εὐθὺς ἄρχεται. etsi aliquid deesse puto. Idem. Et sic dedit.

Τὸν δῆμον τὴν χάριν] F. καὶ τὴν χάριν, vel τὸν δῆμον κατὰ χάριν. Wolf.

ἵνα δοκῇ πρὸς τὸν νόμον ἀπαντῶν ἀποκλείειν Ἀνδροτίωνα μνήμης τοῦ νόμου δευτέρας. περιττὸς γὰρ δόξει τοῖς ἀκούουσιν, εἴπερ εἰς ἑτέραν χρείαν παραλαβὼν τὸν νόμον, ἔτι μνησθείη τοῦ αὐτοῦ νόμου. τὸ δὲ κατὰ νόμον προσέθηκεν ὁ ῥήτωρ, ὡς ὑπὸ τοῦ Ἀνδροτίωνος λεγόμενον, ἵνα εὐπορήσῃ τῆς λύσεως. φιλεῖ γὰρ τοῦτο ποιεῖν. ἡ μέντοι λέξις πρὸς ὅλην τείνει τὴν διάνοιαν οὕτως, Εἰ κατὰ νόμον ἔγραφες, ταύτῃ μᾶλλον ἐχρῆν γίνεσθαι προβούλευμα.

— 9. φήσει τοίνυν] Σεσόφισται ἡ παροῦσα ἀντίθεσις· ἔχειν μέντοι ἀκολουθίαν δοκεῖ πρὸς τὴν ἑτέραν. ἐγκαλοῦντος γὰρ τοῦ Δημοσθένους, Τί δήποτε ἀπροβούλευτον εἰσήνεγκας τὸ ψήφισμα; ἀκολούθως ἀποκρίνεται Ἀνδροτίων, Ἔθος ἐστὶ τοιοῦτον· εἰς τὸ ἀπίθανον δὲ τρέπων τὸν λόγον, διοριστικώτερον αὐτὸν εἰσάγει λέγοντα, τοῦτον ἁπάσας τὸν τρόπον εἰληφέναι τὰς βουλὰς, εἶτα [1]προστιθέντα τὸ καὶ οὐδεμιᾷ γεγενῆσθαι προβούλευμα πώποτε, ἵνα ὁ ἀκροατὴς ἐξ ὧν οἶδε τῷ λέγοντι μάχηται. τίς γὰρ ἂν Ἀνδροτίωνος ἀνάσχοιτο λέγοντος, Μηδεμιᾷ γεγενῆσθαι προβούλευμα ἐν τῷ παρεληλυθότι παντὶ χρόνῳ. οὐ γὰρ ἦν εἰκὸς, κειμένου νόμου Ἀπροβούλευτον μηδὲν εἰσάγειν ψήφισμα, πάσας τὰς βουλὰς, ὅσα πώποτε προειλήφασιν, ἄνευ προβουλεύματος εἰληφέναι· αὐτὸς εἰδὼς πολλάκις καὶ προβουλεύματα γεγραμμένα. ἀλλ' εἰ μὲν τέθεικε τὴν ἀντίθεσιν λέγουσαν [2]μετὰ τῆς ἀληθείας τὸ Καί τινα εἰληφέναι βουλὴν ἤδη τοῦτον τὸν τρόπον, δύσλυτον ἂν αὐτὸς ἑαυτῷ κατεσκεύασε τὴν ἀντίθεσιν. πῶς γὰρ ἂν ἔλυσεν; ἢ εἰ καὶ ἔλυσεν, οὐκ ἰσχυρῶς ἂν [3]ἔλυσεν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἤδη συμβὰν ἐπί τινων βουλῶν, διὰ τοῦτο ἐφ' ἅπαντα τὸν χρόνον ἤγαγε τὸν διορισμὸν καὶ ἐφ' ἁπάσας βουλὰς, λέγων, μηδεμιᾷ γεγενῆσθαι προβούλευμα πώποτε, ἵν' ἐκ τῆς τῶν ἀκροατῶν μαρτυρίας ἐλεγχθῇ τὸ ἀπίθανον. ὅθεν καὶ τεθάῤῥηκεν ἐν τῇ λύσει διορίσασθαι καὶ εἰπεῖν, ἐγὼ δὲ οἶμαι μὴ οὐχὶ λέγειν αὐτὸν ἀλήθειαν.

— 13. οὐ μὴν] Ἐπειδὴ τοῦτο γεγενημένον ἐπί τινων βουλῶν καὶ ἤδη συμβεβηκὸς ἔθηκεν, ἐκ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως καταναγκασθεὶς, [4]καὶ συγκρίνει τὸ ἐπί τινων ἔθος ἐνταῦθα τῷ νόμῳ, καὶ δείκνυσι τὸ γράμμα τῶν ἐθῶν ἰσχυρώτερον, ὅτι εἰ καὶ γέγονεν, οὐκ ὀρθῶς πεπραγμένον φαίνεται. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ἔστι μὲν ὡς ἀπὸ ἔθους ἡ ἀντίθεσις. ἱκανῶς δὲ καὶ αὕτη διαβέβληται· τὸ γὰρ λέγειν ἁπάσας ἁπαξαπλῶς οὕτως εἰληφέναι τὰς βουλὰς, ἀπίθανον τὸν λόγον ἐργάζεται· καὶ τὸ, οὐδεμιᾷ γεγενῆσθαι προβούλευμα πώποτε· ἡ γὰρ ὑπερβολὴ τὴν ἀπιστίαν ἐργάζεται τοῖς ἀκούουσιν· ἡ δὲ λύσις σύγκρίνει τὸ ἔθος τῶν νόμων, καὶ δείκνυσι τὸ γραφὲν τῶν ἐθῶν ἰσχυρότερον. ‡

— 28. Ὁ νόμος, φησὶν, οὐκ ἐᾷ] Εἰσβολὴ εἰς τὸν δεύτερον νόμον τὸν περὶ τῶν νεῶν. ὁ νόμος, φησὶν, οὐκ ἐᾷ τὴν βουλὴν αἰτῆσαι τὴν δωρεάν. ταύτῃ [5]ἀκόλουθος ἐκείνη, ὥσπερ ἔφαμεν, ἡ λύσις, ἣν ἀπέῤῥιψεν ἄνω ὁ ῥήτωρ, [6]ὡς ἐπεσημηνάμεθα, ὅτι νόμος ἐστὶν κελεύων, ἐὰν ἀξίως ἡ βουλὴ δοκῇ βουλεῦσαι καὶ τὰ ἑξῆς. πεποίηκε δὲ τὸν Ἀνδροτίωνα ἐριστικώτερον ἐνταῦθα [7]κατὰ τοῦ Δημοσθένους νόμου μαχόμενον, ἵνα ἀπαγάγῃ τὴν διάνοιαν καὶ τοῦ ἀντιδίκου καὶ τῶν ἀκροωμένων τῆς μνήμης τοῦ ἰσχυροτάτου νόμου. ἔστι τοίνυν τετραμερὴς ἡ ἀντίθεσις. ταύτης δὲ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἐστὶ κατὰ Ἀνδροτίωνος. ὁμολογεῖ γὰρ μὴ ἐξεῖναι τῇ βουλῇ τὴν δωρεὰν αἰτῆσαι [8]μὴ ποιησαμένῃ τὰς τριήρεις. καίτοι γε ἀπίθανον εἶναι δοκεῖ, τὸ τινὰ αὐτὸν καθ' αὑτοῦ τὰ λυποῦντα λέγειν· ἀλλ', ἐπειδήπερ ἠβουλήθη τὸ οἰκεῖον ἰσχυρὸν ὁμολογούμενον καταστῆσαι, διὰ τοῦτο τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ἀντιδίκου χρῆται. εἶτ', ἐπειδήπερ ἑώρα θαῤῥοῦντα τὸν ἄνδρα τῇ τῶν λόγων τέχνῃ, ὄντα ἐριστικὸν — τοῦτο γὰρ [9]προδιαβάλλων τὸν ἄνδρα εἴρηκε —, διὰ τοῦτο [10]οὐκ ἀπεικὸς ἡγήσατο περιθεῖναι αὐτῷ καὶ λόγους ὁμολογοῦντας, ἵνα φαίνηται δεινὸς εἰπεῖν [11]ὢν, ἐξ αὐτῶν τῶν ὁμολογουμένων δῆθεν περιγίνεσθαι φιλονεικῶν διὰ τὴν τέχνην. τὸ δὲ δεύτερον μέρος ἐστὶ, δοῦναι δέ γε οὐδαμοῦ, φησὶ, [12]κωλύει τὸν δῆμον. τοῦτό ἐστιν ἐκ διανοίας τοῦ νόμου κατὰ τὸ παρειμένον, ᾧ χρώμενον ποιεῖ ἀντὶ τοῦ νόμου τὸν Ἀνδροτίωνα, διὰ τὴν ἑαυτῷ προσοῦσαν τέχνην. σοφιστοῦ γὰρ τὰ μὲν κείμενα ἐᾶν, ἐκ δὲ τῶν μὴ κειμένων πειρᾶσθαι συλλογίζεσθαι. τὸ δὲ τρίτον μέρος ἐστὶν, ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ τέταρτον, εἰ δὲ μὴ πεποίημαι μνείαν

[1] προστιθέναι Ald. [2] μετὰ omittit Ald. [3] ἔλυσεν, ἐπεὶ τοῦτο Ben.
[4] καὶ omittit Ben. [5] ἀκόλουθος ἦν ἐκείνους Ald. [6] ὃν M. Ben.
[7] ἀπὸ Ald. Ben. τῷ Δ. νόμῳ M. Ben. [8] εἰ μὴ ποιήσαιτο Par. β.
[9] προσδιαβάλλων Ald. [10] οὐκ omittunt Ald. Ben.
[11] ὢν omittunt Ald. Ben. [12] κωλύειν τὸν νόμον M. Ben.

Διοριστικώτερον] *Explicatius, magis definite, distinctius.* IDEM.

Εἶτα προστιθέναι] F. προστιθέντα, sicut et λέγοντα. Pendent enim a verbo εἰσάγει hæc participia, loco infinitivorum usurpata, Græca consuetudine. IDEM.

Πεποίηκε δὲ] P. 239. col. 2. v. 40. hæc paucis mutatis repetuntur. IDEM.

Ἐξ αὐτῶν τῶν ὁμολογουμένων] F. ἀνομολογουμένων. Sed fortassis supra legendum διὰ τοῦτο οὐκ ἀπεικὸς, addita negatione: quæ mihi lectio magis probatur, cum illis verbis consentiens: καίτοιγε ἀπίθανον. Nam confessam veritatem extorquere velle auditoribus, est oratoriæ calliditatis: a qua nec illud abhorret, ea quæ negantur ab aliis, sumere pro confessis et persuadere conari. IDEM.

περὶ τῶν νεῶν καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ μὲν οὖν πρῶτον μέρος τῆς ἀντιθέσεως οὐ λύει· ὑπὲρ γὰρ ἑαυτοῦ καὶ οὐχ ὑπὲρ Ἀνδροτίωνος κεῖται. Ἀνδροτίωνος γὰρ ὁμολογοῦντος, Μὴ ἐξεῖναι τῇ βουλῇ τὴν δωρεὰν αἰτῆσαι εἰ μὴ ποιήσαιτο τὰς τριήρεις, τί [1]ἀντιλέγοι πρὸς τοῦτο Δημοσθένης, πλὴν ὅτι ᾔτησε; τοῦτο δὲ πειρᾶται ἐξ αὐτῶν πάλιν τῶν Ἀνδροτίωνος λόγων ἀποδεικνύναι, ὅπερ ἦν * τρίτον τῆς ἀντιθέσεως μέρος, ἐχόμενον τῆς πρώτης προτάσεως. τὸ γὰρ τρίτον μέρος, ὥσπερ κατασκευὴ τῆς προτάσεώς ἐστι. τίς γὰρ ἡ πρότασις; ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τὴν βουλὴν αἰτῆσαι τὴν δωρεάν· ἡ δὲ τρίτη ἐστὶν, ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ, παρὰ τὸν νόμον εἴρηκα. ταύτην τοίνυν τὴν πρώτην πρότασιν ἐπεχείρησε λῦσαι. λύει δὲ πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ποιότητος, ὅτι Οἱ πρόεδροι [2]τῶν βουλῶν ἦσαν, καὶ ὁ ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης τῶν τότε βουλευσάντων ἦν· εἶτα συλλογιστικῶς, Εἰ δὲ ἠρώτων καὶ [3]διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, δῆλοί εἰσιν πραγματευσάμενοι τὴν δωρεάν· εἶτα ἀποδεικτικῶς ἐκ τῶν συμβεβηκότων, πρὸς τοίνυν τούτοις ἐστὶν ἃ τοῦ Μειδίου [4]κατηγοροῦντος· εἶτ', ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ τὰ συμβεβηκότα ἐδεῖτο ἑτέρας πίστεως, ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν ἀκροατῶν ἐπιστώσατο. πληρώσας ‡ δὲ ταύτην ‡ τὴν λύσιν, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀντιθέσεως, ὃ παρέλιπε διὰ τὸ συγγένειαν ἔχειν τὴν πρώτην πρότασιν τῆς ἀντιθέσεως πρὸς τὴν τρίτην. λύειν δὲ ἐνταῦθα πειρᾶται. ἔστι τοίνυν ἀρχὴ τῆς λύσεως τοῦ δευτέρου μέρους τῆς ἀντιθέσεως, ὅτι δὲ οὐδὲ τὸν δῆμον ἐᾷ διδόναι καὶ τὰ ἑξῆς. προσκεῖται μέντοι γε ἡ αἰτία δι' ἣν τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀντιθέσεως οὐ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ἔλυσεν. ἀλλὰ τὸ τρίτον πρῶτον· ἐπειδὴ γὰρ τὸ μὴ ἐξεῖναι δοῦναι τὸν δῆμον τὴν δωρεὰν οὐχ οἷός τε ἦν δεῖξαι μὴ πρότερον δείξας ὅτι ᾔτησεν ἡ βουλὴ, διὰ τοῦτο πρῶτον συστήσας ὅτι ᾔτησεν, ἐπήγαγε λοιπὸν τὸ μὴ ἐξεῖναι, ὅτι βιασθεὶς ἢ ἐξαπατηθεὶς ὁ δῆμος διὰ τῆς αἰτήσεως καὶ δέδωκε διὰ τοὺς αἰτήσαντας. οὐκ ἐξὸν διδόναι, καὶ οὐ δι' αὑτὸν [5]δεδωκώς. ὥστε τὸ Περὶ τοίνυν τοῦ νόμου τοῦ διαῤῥήδην οὐκ ἐῶντος, αὕτη ἡ παρὰ Δημοσθένους πρότασις. ἡ δὲ ἑπομένη ἀντιπρότασις, ἣ καὶ ἀντίθεσίς ἐστιν, ἐντεῦθεν ἄρχεται, ὁ νόμος, φησὶν, οὐκ ἐᾷ τὴν βουλὴν αἰτῆσαι τὴν δωρεὰν, καὶ ἑξῆς. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὅταν τις αὐτὸς πρότερος παρέχηται λόγον, τούτῳ τὰ τῆς πίστεως δίχα διαιρεθήσεται· καὶ πρῶτον μὲν τὰς οἰκείας συστήσει προτάσεις, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὰς λύσεις τὰς [6]παρὰ τῶν ἀντιδίκων. μᾶλλον δὲ ἑτέρως εἴπωμεν. τετραπλῆ τις εὑρίσκεται ἡ τῶν ἀγώνων φύσις, ὅταν τις αὐτὸς πρῶτος ποιῆται τὸν λόγον. ἓν μὲν γάρ ἐστι μέρος προηγούμενον, ἐν ᾧ τις πειρᾶται τὰς οἰκείας προτάσεις συνιστάναι· ἕτερον δὲ, ὅταν τὰ παρακολουθοῦντα ταύταις καὶ παρεπόμενα, ὡς ἀπίθανα ἢ ὡς ἐναντία, [7]ἀναγκαζόμεθα διαλύειν, ὥστε ἰσχυρὰς γενέσθαι τὰς προτάσεις· καὶ τοῦτο γίνεται συστάσεως ἕνεκα τῶν ἡμετέρων λόγων. ἐνταῦθα δὲ ἡ πλείων μάχη πρὸς τὰ ἀντιπαρατεινόμενα παρὰ Ἀνδροτίωνος εἰς ἀναίρεσιν τῶν προηγουμένων. συναγωνίζεται οὖν τῷ Εὐκτήμονος λόγῳ. ὅταν γὰρ ἐκβάλῃ τὰ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν προηγουμένων παρὰ Ἀνδροτίωνος κομιζόμενα, ἄδηλος ἔσται ὑπὲρ τῶν οἰκείων προτάσεων διατεινόμενος. τὸ δὲ δοῦναι δέ γε ἔστι τὸ ἐκ διανοίας τοῦ νόμου κατὰ τὸ παρειμένον, ᾧ χρώμενον ποιεῖ ἀντὶ νόμου τὸν Ἀνδροτίωνα, διὰ τὴν αὐτῷ προσοῦσαν τέχνην· σοφιστοῦ γὰρ τὸ, τὰ μὲν κείμενα ἐᾶν, ἐκ δὲ τῶν μὴ κειμένων πειρᾶσθαι συλλογίζεσθαι, ‡ ὡς ἄνω εἴπομεν. ‡

— pen. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ] Ἐν [8]τοῖς προάγουσιν ἔλεγε, ταῦτ' ἐπήρετο, φησὶν, ὁ ἐπιστάτης καὶ τὰ ἑξῆς. ἐνταῦθα δέ φησιν, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ, παρὰ τὸν νόμον εἴρηκα. πῶς γὰρ ἐνδέχεται τὸν ὁμολογήσαντα ἐπὶ τῆς προτέρας ἀντιθέσεως, ὅτι Ἐπήρετο ὁ ἐπιστάτης, καὶ Διεχειροτόνησεν ὁ δῆμος, πάλιν ἐνταῦθα λέγειν [9]ὅτι Οὐκ ᾔτησε καὶ [10]ὡς κατὰ τὸν νόμον [11]εἴρηκε; δεινότητος οὖν τοῦτο τὸ δεῖγμα καὶ μεθόδου τῆς περὶ τὰς ἀντιθέσεις. διὰ τοῦτο τὴν μνήμην τοῦ [12]ἰσχυροτάτου νόμου παρῆκεν. πεποίηκε δὲ Ἀνδροτίωνα ἐριστικώτερον * ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους νόμου μαχόμενον· ἵνα ἀπαγάγῃ τὴν διάνοιαν καὶ τοῦ ἀντιδίκου καὶ τῶν ἀκροωμένων τῆς μνήμης [13]τοῦ ἰσχυροτάτου τοῦ νόμου. ὁμολογοῦντα δὲ ἐνταῦθα ποιεῖ τὸν Ἀνδροτίωνα, ὅτι οὐκ ἔξεστιν αἰτεῖν, ἵνα τοῦτο [14]δείξας ἕλῃ αὐτόν. καὶ ἔστι τὸ πρῶτον μέρος κατὰ τοῦ Ἀνδροτίωνος τῆς ἀντιθέσεως· Ὁμολογεῖ μὴ ἐξεῖναι τῇ βουλῇ τὴν δωρεὰν αἰτῆσαι, εἰ μὴ ποιήσαιτο τὰς τριήρεις.

[1] ἀντιλέγει Ald. Ben. [2] τῆς βουλῆς Par. ϵ. [3] διὰ χειροτονίαν Ben.
[4] κατηγόρησεν Ald. Ben. [5] δέδωκεν Ben. [6] πάντων ἀντιδ. Ald. Ben.
[7] ἀνασκασώμεθα Ald. ἀναγκαζώμεθα Ben. [8] οἷς Ald.
[9] ὅτι omittunt Ald. Ben. [10] ὡς οὐδὲ κατὰ Ald. Ben.
[11] εἴρηκα Ald. Ben. [12] ἰσχυροτάτου omittunt Ald. Ben.
[13] τῆς ἰσχυροτάτης Ald. [14] ἀποδείξας Ben.

Αἰτῆσαι τὴν δωρεάν. ἡ δὲ τρίτη ἐστὶ] Aut aliquid deest, aut ἡ δὲ δευτέρα legendum. IDEM.

Τῶν βουλῶν] F. τῶν βουλευτῶν. IDEM.

Τὴν μνήμην τοῦ ἰσχυροτάτου νόμου] Sic legendum, superiora docent. Nam eadem verba, quæ prius etiam posita sunt, nescio quomodo inculcarentur: sive lapsu librarii: sive alterius enarratoris appendice addita. Nolui tamen quicquam prætermittere, cum quædam mutata et addita viderem. IDEM.

καίτοι γε ἀπίθανον εἶναι δοκεῖ, τὸ τινὰ αὐτὸν καθ' αὑτοῦ τὰ λυποῦντα λέγειν· ἀλλ' ἐπειδήπερ ἐβουλήθη τὸ οἰκεῖον ἰσχυρὸν ὁμολογούμενον καταστῆσαι, διὰ τοῦτο τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ἀντιδίκου χρῆται. ἐπειδὴ γὰρ ἑώρα θαῤῥοῦντα τὸν ἄνδρα τῇ τῶν λόγων τέχνῃ, ὄντα ἐριστικὸν — τοῦτο γὰρ αὐτὸν προδιαβάλλων εἴρηκε —, διὰ τοῦτο οὐκ ἀπεικὸς ἡγήσατο παραθεῖναι αὐτῷ καὶ λόγους ὁμολογοῦντας, ἵνα φαίνηται ὁ δεινὸς εἰπεῖν ἐξ αὐτῶν τῶν ὁμολογουμένων περιγίγνεσθαι φιλονεικῶν διὰ τὴν τέχνην.

— ult. εἰ δὲ μὴ πεποίημαι μνείαν] Ἀνδροτίωνος ὁμολογοῦντος μὴ ἐξεῖναι τῇ βουλῇ τὴν δωρεὰν αἰτῆσαι, εἰ μὴ ποιήσαιτο τὰς τριήρεις, τί ἂν λέγοι πρὸς τοῦτο Δημοσθένης, εἰ μὴ ὅτι ᾔτησε; διόπερ τὸ μὲν ὁμολογούμενον παρὰ Ἀνδροτίωνος ὡς ἀναμφισβήτητον παρῆκε· τὸ δὲ ὅτι ᾔτησε πειρᾶται ἐξ αὐτῶν πάλιν τῶν Ἀνδροτίωνος ῥημάτων ἀποδεικνύναι. ἦν μὲν οὖν ἡ πρώτη πρότασις, ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τὴν βουλὴν αἰτῆσαι τὴν δωρεάν· * ἡ δὲ τρίτη ἐστὶν, ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ, παρὰ τὸν νόμον εἴρηκα. ταύτην τοίνυν τὴν πρότασιν πρῶτον ἐπεχείρησε λῦσαι. λύει δὲ πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ποιότητος, ὅτι Οἱ πρόεδροι τῆς βουλῆς ἦσαν, καὶ Ὁ ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης τῶν τότε βουλευσάντων ἦν· εἶτα συλλογιστικῶς, Εἰ δὲ ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, δῆλοί εἰσι πραγματευσάμενοι τὴν δωρεάν. τοῦτο δὲ ἦν ὃ κατεσκεύασεν ἐν τῇ καταρχὰς ἀντιθέσει, ταῦτ' ἐπήρετο λέγων ὁ ἐπιστάτης, διεχειροτόνησεν ὁ δῆμος. πρὸς δὲ τὸ, καίτοι τούς γε μὴ αἰτοῦντας, ἔστιν εἰπεῖν ὅτι συλλογιστικῶς ἀποφαίνει τὴν [1]ἐρώτησιν ἀπὸ τοῦ τέλους. εἰ γὰρ τὸ αἰτῆσαι διὰ τὸ λαβεῖν γίνεται, καὶ ἡ ἐρώτησις δὲ τούτου χάριν προῆκται, ὅμοιον ἄρα [2]τῷ αἰτῆσαι [3]τὸ ἐρωτῆσαι. εἰ τοίνυν τὸ αἰτῆσαι νόμος κωλύει, ὅμοιον ἄρα ὂν καὶ τὸ ἐρωτᾷν κεκώλυκε.

P. 152. 8. πρὸς τοίνυν τούτοις] Ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ τὰ συμβεβηκότα ἐδεῖτο ἑτέρας πίστεως, ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν ἀκροατῶν ἐπιστώσατο εἰπὼν, καὶ ταῦτα οὐ παρ' ἐμοῦ δεῖ μανθάνειν τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς καὶ τὰ ἑξῆς. λύειν δὲ ἐνταῦθα πειρᾶται ὅτι δὲ οὐδὲ τὸν δῆμον ἐᾷ διδόναι μὴ [4]ποιησαμένῃ τὰς ναῦς ὁ νόμος καὶ τοῦτο ἐπιδεῖξαι. ἐπειδὴ δὲ τὸ δοῦναι [5]οὐκ ἐξὸν τὸν δῆμον τὴν δωρεὰν οὐχ οἷός τε ἐπιδεῖξαι, μὴ πρότερον δείξας ὅτι ᾔτησεν ἡ βουλὴ, διὰ τοῦτο πρῶτον συστήσας ὅτι ᾔτησεν, ἐπήγαγε λοιπὸν τὸ μὴ ἐξεῖναι, ὅτι βιασθεὶς καὶ [6]ἐξαπατηθεὶς ὁ δῆμος διὰ τῆς αἰτήσεως, καὶ δεδωκὼς διὰ τοὺς αἰτήσαντας, οὐκ ἐξὸν διδόναι, καὶ οὐ δι' ἑαυτὸν δεδωκώς. ἀπόδειξις δὲ τοῦ αἰτῆσαι αὐτούς. εἰ γὰρ ἠξίωσεν ἡ βουλὴ [7]μὴ ἀφαιρεθῆναι, ἠξίωσε πάντως λαβεῖν. διὸ καὶ τὸν [8]πόθον δηλῶν, εἶπεν, Ἀναπηδῶντες οὕτως ἐταράχθησαν, δεδιότες μὴ ἀφαιρεθῶσι τοῦ γέρως. τὸ δὲ ὅτι δὲ οὐδὲ τὸν δῆμον ἔστιν ἄλλο μέρος τῆς ἀντιθέσεως, ἔνθα εἶπε, δοῦναι δέ γε οὐδαμῶς κωλύει τὸν δῆμον. ἀναιρεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἀναλόγως οὕτως, Εἰ ὁμολογεῖται ὅτι αἰτεῖν κεκώλυται, πολλῷ πλέον ἀπείρηται τὸ δοῦναι, ὃ τοῦ αἰτεῖν ἐστὶν ἰσχυρότερον.

P. 153. 8. τὰς τριήρεις οὐ πεποίησαι] Ἐνταῦθα λοιπὸν ἀναιρεῖ ἐκ περιουσίας, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εἰ καλῶς ἡ βουλὴ βουλεύσει, μὴ ποιήσεται δὲ τὰς τριήρεις, οὐ λήψεται δικαίως τὸν στέφανον.

— 11. ἄξιον τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τοῦτό ἐστι πρὸς τὸ τέταρτον μέρος τῆς ἀντιθέσεως, ἀλλ' ἕτερ' ἄττα λέγω, δι' ἃ τὴν βουλὴν στεφανῶ. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἀντιθέσεως ἄντικρυς πρὸς τὸν προκείμενον Ἀνδροτίωνος νόμον, τὸν κελεύοντα ἐὰν ἀξίως ἡ βουλὴ δοκῇ βουλεῦσαι, δωρεὰν αἰτεῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ μέγιστα ἰσχύειν ἐδόκει τὸ γράμμα καὶ ἡ τοῦ νόμου φωνὴ, διὰ τοῦτο πρὸς τὸν Ἀνδροτίωνος λόγον μάχεται. οὐχ ὅμοιον γὰρ ἦν νόμον νόμῳ μάχεσθαι, καὶ νόμον Ἀνδροτίωνος φωνῇ καὶ λόγῳ. τοῦ μὲν γὰρ ἡ ἰσχὺς ὁμοία, τοῦ δὲ ὁ λόγος πάμπολυ ἀσθενέστερος. ἡ δὲ λύσις ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. ἔχει δὲ τὴν ἐργασίαν ἑκατέρωθεν, ἀπό τε τῶν ἐνδόξων καὶ τῶν ἐναντίων· ἐνδόξων μὲν, λαμπρότητος καὶ κατορθωμάτων, ἐν οἷς ἡ χρεία τῶν τριηρῶν δέδεικται ὅση, ἀδόξων δὲ, [9]συμφορὰν καὶ ἧτταν τοῦ δήμου, διὰ τὴν τῶν τριηρῶν σπάνιν. θαυμάσαι δὲ ἄξιον τῆς δεινότητος τὴν ὑπερβολὴν, ὅτι πρὸς τὸν νόμον ἀπαντῶν καὶ ἀγωνιζόμενος, κρύπτει τὸν νόμον, πόῤῥω που κατατάξας αὐτὸν τοῦ παρόντος λόγου, ὅπως ὡς ἄοπλόν τινα καὶ ψιλὸν συμμάχων τὸν ἀντίδικον ἕλῃ. ὃ τοίνυν ὡς προηγουμένον κεφάλαιον ἦν Ἀνδροτίωνος, τοῦτο καθ' ὑπερβολὴν καὶ ὡς μέρος ποιησάμενος λόγου, καθεῖλε τῇ οἰκείᾳ μεταχειρίσει· καὶ οὐκ ἀνεῖλε μόνον, ἀλλὰ καὶ διέλυσε, δεῦρο μὲν θεὶς ψιλοὺς τοὺς λόγους, ἑτέρωθι δὲ μεταστήσας τὸν νόμον.

‡ — 17. ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον] ‡ Τὸ φιλόπολι τοῦ ἀνδρός ἐστι θαυμάζειν, ὅτι καὶ λόγῳ μόνῳ δυστυχεῖν τὴν πόλιν οὐ βούλεται.

‡ P. 155. 2. ἴστε ὀρόβους ὄντας ὢν] Ἐκ τούτου δηλοῖ ἐσχάτην ἀπορίαν· ὄροβος γὰρ εἶδος κριθῆς οὐδεμιᾶς τιμῆς ἄξιον, ὃν βόες ἐσθίουσι καὶ ἐρέπτουσι. ‡

— 17. ἀκούω δὲ] Ἀντίθεσις δικαιολογικὴ Ἀνδροτίωνος, ὡς ἔχειν τὸν λόγον κεφάλαια δύο, τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον. ἔστι δὲ μεταστατικὴ,

[1] αἴτησιν M. Ben. [2] τὸ Ald. Ben. [3] τοῦ Ald. Ben. τῷ M. Ben. [4] ποιησάμενον Ald. [5] οὐκ ἐξὸν omittunt Ald. Ben. [6] ἐξαπαθεὶς Ald. [7] μὴ omittit Ald. [8] πένθον Ald. [9] συμφορᾶς καὶ ἥττης Ben.

Μὴ ποιησάμενον] Ποιησαμένων, S. τῶν βουλευτῶν. aut ποιησαμένῃ, S. τῇ βουλῇ. Idem.

τὴν αἰτίαν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐπὶ τὸν ταμίαν ἐπάγουσα. τινὲς δ' ᾠήθησαν ἐκ δυοῖν στάσεων συνεστηκέναι τὴν ἀντίθεσιν, μεταστάσεως καὶ συγγνώμης. ἔοικε δὲ μεταστατικὴ τυγχάνειν μᾶλλον. καὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ περὶ Στεφάνου τὰ περὶ Χαιρώνειαν ἀναφέρων ἐπὶ τὴν τύχην, οὐχὶ συγγνωμονικῶς ἀλλὰ μεταστατικῶς ἔοικε τὰ λυποῦντα λύειν. ὅθεν χαρακτηρίζειν ἂν εἴη λοιπὸν, τί μέν ἐστι συγγνώμη, τί δὲ μετάστασις. ὅσα μὲν οὖν αὐτοὶ φαινόμεθα ποιοῦντες, εἰδότες δὲ ὅτι ἄτοπα, ὅμως δὲ ποιοῦντες, δι' ἀνάγκην ἰσχυροτέραν ἐπείγουσαν, ἢ καὶ κατὰ ἄγνοιαν ἄλλως ἢ δι' εὐήθειαν, ταῦτα ἂν εἴη συγγνώμης· ὅσα δὲ φαινόμεθα μήτε ποιοῦντες μήτε πράττοντες τῷ κωλύεσθαι ὑπό τινος κρείττονος, ἢ ‡ καὶ ‡ ἄλλου τινὸς ἑτέρου αἰτίου ἐν ᾧ τὰ τῆς ἐξουσίας ἐστὶν, ταῦτα ἂν εἴη τῆς μεταστάσεως. τὸ δὲ πένθ' ἡμιτάλαντα ἀντὶ τοῦ πέντε παρὰ ἡμιτάλαντον, ὡς εἶναι τέτταρα ‡ καὶ ‡ ἥμισυ· καὶ τοῦτο συνίσταται ἐκ τοῦ σταθμοῦ παρ' Ἡροδότῳ. ‡ ΑΛΛΩΣ. Πρὸς μὲν τὰ προτεινόμενα παρὰ Δημοσθένους, οὐδένα λόγον ἡ ἀντίθεσις ἔχει. ὑπὲρ δὲ τοῦ Ἀνδροτίωνος ἔξωθεν τῶν προειρημένων πίστεων εἰσῆκται. σεσοφισμένη καὶ αὐτὴ τῶν προειρημένων οὐχ ἧττον· ὅρα γὰρ ὅτι καὶ ὁμολογεῖ δι' αὐτῆς Ἀνδροτίων τὸ δεῖν γίνεσθαι τὰς ναῦς, καὶ τὸ συμφορᾷ κεχρῆσθαι τὴν βουλὴν περιπεσοῦσαν ἀβουλήτου ἀνδρὸς πονηρίᾳ.

antep. πρᾶγμα ἀτύχημα] Πάλιν τοῦτο ὁ ῥήτωρ τῇ ἀντιθέσει προσέθηκεν, ἵνα ἐξ αὐτοῦ τὴν λύσιν ἐργάσηται λέγων· Ἠγνόησας οὖν ὅτι συμφορᾶς οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ κατορθωμάτων οἱ στέφανοι. ἡ δὲ λύσις ἠθικὴ καὶ ἐν χλευασμῷ, οὐδὲν δὲ ἧττον μεταληπτική. ‡

P. 156. 2. οὔ φημι δίκαιον εἶναι] Πειρᾶται δεικνύναι τὸν ἀντίδικον λέγοντα αὐτῷ τἀναντία. συγκρίνει δὲ τήν τε ἐκ τοῦ νομίμου πάλαι ῥηθεῖσαν ἀντίθεσιν, καὶ ταύτην. ἐν μὲν γὰρ ἐκείνῃ προείρηται κατὰ νόμον ἐστεφανῶσθαι τὴν βουλήν· ἐν ταύτῃ δὲ, ὅτι προείλετο μὲν ποιῆσαι τὰς ναῦς, ἐκωλύθη δὲ ἀποδράντος τοῦ τῶν τριηροποιῶν ταμίου. εἰκότως οὖν τὰς ἐναντιώσεις ἐθήρευσεν. ἔστι δὲ οὐδὲν ἧττον καὶ τοῦτο σόφισμα. τί γὰρ κωλύει τὸν Ἀνδροτίωνα ποτὲ μὲν δεικνύειν, ὅτι ‡ ἡ βουλὴ ‡ κατὰ τὸν νόμον εἴληφεν ἐφ' [1]ἑτέροις τὴν δωρεὰν, καὶ πάλιν περὶ τῶν τριηρῶν οὔσης τῆς μάχης μεθιστάναι τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν ταμίαν;

— 15. τοὺς ὀμωμοκότας ‡ πικρῶς καὶ ἁπλῶς] ‡ Πικρῶς, φησὶν, ἐν τῷ κολάζειν, ἁπλῶς δὲ ἐν τῷ χωρὶς κακουργίας ἀκούειν.

‡ — 20. ὅτι τοίνυν] Τετάρτῃ κέχρηται λύσει τῇ περιτροπῇ, οὐδὲν ἧττον καὶ αὐτῇ μεταστατικῇ. ‡

— pen. ἀνελοῦσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον τοῦτον] Οὕτω συντάσσεται. εἰ μὲν εἰς τὸ τοῦτον [2]στίζωμεν, ἔσται ὁ νοῦς τοιοῦτος, Ὑπερβᾶσα γὰρ ἡ βουλὴ τοῦτον τὸν νόμον, τὸν οὐκ ἐῶντα, εἰ μὴ γένοιντο αἱ τριήρεις, τιμᾶσθαι, ἐχειροτόνησεν αὐτόν· ἐὰν δὲ στίξωμεν ἄχρι τοῦ τὸν νόμον, τοιοῦτόν ἐστι, Καταφρονήσασα ἡ βουλὴ τοῦ νόμου τοῦ κελεύοντος γνώμῃ τοῦ δήμου χειροτονεῖσθαι τὸν ταμίαν, αὐτὴ ἑαυτῇ τοῦτον ἐχειροτόνησε καθ' ἑαυτήν φησι· καὶ ἔστιν αὕτη ἐξήγησις προσφυεστέρα μᾶλλον τῆς πρώτης, [3]ὑπ' αἰτίαν ποιοῦσα τὴν βουλὴν ‡ τῇ ἐκβάσει χρῆται πάλιν, καὶ ἀνακτέον τὴν ἔκβασιν εἰς τὸ συμφέρον. ‡

P. 157. 1. ἔτι τοίνυν ἐπιχειρεῖ λέγειν] ‡ Τρίτος οὗτος νόμος ἄτιμον εἶναι λέγων τὸν Ἀνδροτίωνα, ὡς ἡταιρηκότα, ὃν ἐκεῖνος κατὰ μετάληψιν ἀνατρέπειν πειρᾶται. ΑΛΛΩΣ. ‡ Ἡ πρότασις παραγραφική· Οὐκ ἐχρῆν σε ἡταιρηκότα γράφειν. ἡ δὲ πρὸς ταύτην ἀντίθεσις, Δυσφημεῖν προῄρησαι καὶ ὑβρίζειν, ὅταν ταῦτα λέγῃς, Διόδωρε· εἰ γὰρ ἐξελέγχειν εἶχες, ἔδει πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἀπαντᾷν καὶ παρ' ἐκείνοις κατηγορεῖν. οὐκοῦν ἡ μὲν πρότασις τοῦ Δημοσθένους παραγραφική· ἡ δὲ ἀντίθεσις ἡ παρὰ Ἀνδροτίωνος μεταληπτική. ‡ ἡ δὲ λύσις τῆς ἀντιθέσεως ἡ παρὰ Δημοσθένους πάλιν μεταληπτική· ‡ ἡ γὰρ μετάληψις οὐκ ἀντιλήψει μόνον ἀλλὰ καὶ μεταλήψει λύεται· εἰσάγει δὲ αὐτὴν [4]ὁρικῶς τεχνολογῶν περί τε λοιδορίας καὶ ἐλέγχου ‡ καὶ ‡ [4]ὁρικῶς περὶ ἑκατέρου διαλεγόμενος. σόφισμα δὲ τὸ γινόμενον. ἐπειδὴ γὰρ ἄντικρυς οὐκ ἔχει διελέγχειν οὐδὲ διαῤῥήδην δεικνύειν τοιοῦτον ὄντα Ἀνδροτίωνα, βούλεται [5]δὲ διὰ ‡ τῶν ‡ σοφισμάτων δόξαν ἐλέγχων τοῖς ἀκούουσι παρασχεῖν. [6]ὅ τι μὲν γάρ ἐστιν ἔλεγχος καὶ λοιδορία, λέγει· ὅτι δὲ οὐκ ἐλέγχει τὸν Ἀνδροτίωνα, δῆλον. ἐπάγει δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἐπαγγελίαν μεταληπτικὴν ἀπὸ τόπου καὶ χρόνου, Δείξομεν (λέγων) τότε οὐχὶ νῦν, καὶ ἐπαγγελοῦμεν τὴν κατηγορίαν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. καὶ μεταβιβάζει τὸν ἔλεγχον ἐπὶ πρόσωπον ἀόριστον καὶ ἀπερίστατον, ἵνα τῷ δοκεῖν ἐγγὺς τῶν ἐλέγχων γινόμενος τὸν ἀκροατὴν συναρπάσῃ. εἶτα συλλογιστικῶς [7]λίαν ἐπάγει εἰ μὲν γὰρ ἄλλον τινὰ ἀγῶνα ἀγωνιζομένου σοῦ ταῦτα κατηγοροῦμεν. ὁ δὲ συλλογισμὸς σεσόφισται. ἔδει γὰρ πρῶτον ἀποδεῖξαι, εἶτα συλλογίσασθαι. νῦν δὲ μὴ ἀποδείξας, ὡς δεδειχὼς συλλογίζεται. εἶτα ἑτέραν ἐπάγει λύσιν μεταληπτικὴν, καὶ μὴν κἀκεῖνό γε δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι ὁ τοὺς νόμους τιθεὶς καὶ τὰ ἑξῆς, ‡ ἐνδεικνύμενος διὰ ταύτης, ὅτι πανταχοῦ κατηγορεῖν ἔξεστιν. ‡

— antep. ἢ τὰ εἰκότα] Ὅρα ὅπως πατὴρ ὑπάρχει τῆς τέχνης, χαρακτῆρας ἡμῖν καταλιμπάνων, πόθεν ἂν γένοιτο ἐπὶ τῶν ἀδήλων ἡ πίστις. τὰ μὲν οὖν τεκμήρια τὰ ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἂν εἴη σημεῖα· εἰκότα δὲ καλεῖ τὴν ἑκάστου ποιότητα καὶ δόξαν προσώπου.

P. 158. 8. ἃ δ' οὗτος] Εἴη ἂν ἐκεῖνα λέγων, ἅπερ ἀπαιτῶν τὰς εἰσφορὰς ὁ Ἀνδροτίων ἐλαιδορεῖτο, δούλους καλῶν καὶ ἐκ πορνῶν. ἐπαγγελία δέ ἐστι δίκη πρὸς δοκιμασίαν τοῦ

[1] ἑτέρας Ald. [2] στίζομεν Ald. στίξομεν Ben. [3] ὑπαιτίαν Ben. [4] ὁριστικῶς Ben [5] δὲ omittit Ben. [6] ὅτι Ald. Ben. [7] λύων Ben.

[1]δήμου· καὶ ὁ Αἰσχίνης ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν. συντρέχει δὲ ταῖς ἐπαγγελίαις λύων ὁ ῥήτωρ, φάσκων καὶ τοῦτο ποιήσομεν. οὐ γὰρ ἔνεστιν ἀναστρέψαι.

— 11. εἰ μὲν γὰρ ἄλλον τινὰ [2]ἀγῶνα] Εἰ μὲν γὰρ ἄλλο τι ἦν τὸ ἔγκλημα, οἷον παραπρεσβείας ἢ ἑτέρου, οὐκ ὁμοίως εἶχε χώραν ἡ μνήμη· νῦν δὲ σύμφωνα ἀμφότερα. ἀκολουθεῖ γὰρ τῷ γεγραφέναι παράνομα καὶ τὸ βεβιωκέναι παρανόμως.

— 19. καὶ μὴν κἀκεῖνο] Αὕτη ἡ λύσις μεταληπτική. ἐνδείκνυται δὲ διὰ ταύτης ‡ ὅτι πανταχοῦ κατηγορεῖν ἔξεστι. δοκεῖ δέ μοι προφάσεις διὰ ταύτης ‡ [3]αὐτῷ θηρεύειν, κατασκευάζων τὸ μὴ πάντως ἀνάγκην ἔχειν παρὰ τοῖς θεσμοθέταις [4]κατηγορεῖν· * καὶ ἵνα ἀξιόπιστος γένηται νομοθετῶν περὶ τούτου, ἀλλὰ μὴ φεύγειν ὑποληφθῇ, Σόλωνι περιτίθησι τὸν λόγον. ποιεῖ δὲ τοῦτο δι' ἔνδειαν τῶν ἐλέγχων δηλονότι, ἐπειδήπερ εἰς τὸ ἔγκλημα ἐπηρέαστο μὲν αὐτὸς τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς, ἐβούλετο δὲ ἀμύνασθαι πικροτέροις διαβάλλων τὸν ἀντίδικον, διὰ τοῦτο προήχθη, καὶ κατέχεε μὲν τὴν βλασφημίαν, φεύγειν δὲ πειρᾶται τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ἄντικρυς μάχην, μηδαμόθεν ἔχων ἐναργῆ τὴν ἀπόδειξιν. ὁρᾷς γοῦν ὅπως μετατιθεὶς εἰς ἄνδρα ἕτερον τὴν περὶ τούτου σύστασιν, καὶ τὸν κίνδυνον εἰς τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον μεθίστησι, λέγων παρ' οὗ δίκην ἐστὶ λαβεῖν, ὡς κινδύνου μεγίστου παρομαρτοῦντος τῷ μὴ ἐλέγχοντι. ὅθεν εὐλαβούμενος τὸν ἀγῶνα καὶ φεύγων προδήλως, τὴν τῆς παραιτήσεως λύσιν τελευταίαν τέθεικεν, ἐνδεικνύμενος δι' αὐτῆς μήτε ἀναγκαῖον ἐξελέγχειν μήτε παρὰ [5]τῶν νόμων ὡρίσθαι τὴν περὶ τούτων ἀνάγκην. ἐν δὴ τῷ μέρει τούτῳ τῆς λύσεώς ἐστί τι τῶν ἀσαφῶν κατὰ τὴν ἐξαγγελίαν, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πολιτείας· ἃ παρείληπται μὲν ὡς παράδειγμα, δεῖται δὲ τῆς διορθώσεως. ἐν δὲ τῷ οὐχ ἑνὶ δέδωκε τρόπῳ σοφίζεται ὁ ῥήτωρ· ἃ περὶ κλοπῆς εἴρηται μόνης καὶ ἱεροσυλίας, ὡς κατὰ πάντων κείμενα λέγων, ἵνα ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων καὶ τὸ ἀμφισβητούμενον συναχθῇ.

P. 159. 5. ἄπαγε] Ἀντὶ τοῦ ἀπαγωγῇ χρῶ. ἀπαγωγὴ δέ ἐστιν ἡ τῶν κακούργων πρὸς τοὺς ἕνδεκα παράδοσις. τὸ δὲ ἔρρωσαι καὶ σαυτῷ πιστεύεις εἴληφε παράδειγμα πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. τοῦτο δὲ τὸ ἔρρωσαι καὶ τὸ ἑξῆς οὐ περὶ τῶν δικαίων ἐνταῦθα λέγει. πόθεν; ἀλλὰ περὶ τῆς ῥώμης καὶ τῆς τοῦ σώματος ἰσχύος. [6]ἀπάξει δὲ δηλονότι πρὸς τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ οὐδέτερον βούλει. ‡ τούτων, ‡ τουτέστιν, οὔτε τὸν διαιτητὴν ‡ οὔτε τὴν ‡ πρὸς τοὺς ἕνδεκα ἄρχοντας [7]ἀπαγωγήν; γράφου πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. καταοκνεῖς καὶ τοῦτο; ἐφηγοῦ, τουτέστιν, ὑπόδειξον τοῖς ἄρχουσιν. εἰ δὲ παλιλλογήσας φαίνεται, οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ διπλοῦν εἶναι τὸν λόγον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον μέρος, ὡς παρὰ Σόλωνός ἐστιν, τὸ δὲ δεύτερον, τὸ οὐδέτερον βούλει τούτων, ὡς παρὰ Δημοσθένους εἴσηκται, ἵνα φαίνηται συνῳδὰ τῇ τοῦ νομοθέτου φθεγγόμενος γνώμῃ. ἕτερόν τε παράδειγμα τίθησι λέγων τῆς [8]ἀσεβείας κατὰ ταὐτά ἐστιν.

— 11. ἀπάγειν] Δηλονότι πρὸς τοὺς ἕνδεκα· τὸ δὲ γράφεσθαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, παρ' ὧν εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγονται αἱ γραφαί· τὸ δὲ δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας τρίτον εἶδος τοῦ δικαστηρίου, * [9]ἱερέων δὲ μέρος οἱ Εὐμολπίδαι, ἱερᾶται δὲ Ἐλευσῖνι, καὶ ἐπὶ τούτων πολλάκις ἐδικάζοντο ἀσεβείας οἱ βουλόμενοι· τὸ δὲ γράφου πρὸς θεσμοθέτας δηλονότι.

— 12. φράζειν πρὸς τὸν βασιλέα] Ἵνα ὁ βασιλεὺς τὴν φάσιν λαβὼν (φάσις δὲ κατηγορίας ὄνομα) τοῖς θεσμοθέταις φανερὰν καταστήσῃ καὶ παρὰ τῶν θεσμοθετῶν γνωρισθῇ τοῖς δικάζουσι τὰ ἐγκλήματα. ὁ δὲ βασιλεὺς εἷς καὶ αὐτὸς κατ' ἐνιαυτὸν ἄρχων τῶν ἐννέα καλουμένων, ὃς καὶ αὐτὸς [10]ἐπεμελεῖτο τῶν ἱερῶν. τὸ δὲ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων φησὶν, ὅτι ἐπειδὴ οὐκ εἶχε καὶ περὶ τῆς ἑταιρήσεως τὰ αὐτὰ διαλεχθῆναι, συνήρπασε τῷ κοινῷ συλλογισμῷ καὶ τὰ σύμπαντα τὰ λοιπά.

— 13. εἰ δή τις ὡς μὲν οὐχὶ κακοῦργος] Ἐπάγει τὸ μεταληπτικὸν, ‡ εἶτά τι καὶ ‡ καινὸν εἶδος πίστεως [11]εἰσάγει Δημοσθένης, ἀξιῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου τὴν ἀπόδειξιν γίνεσθαι, ὅτι μὴ πεποίηκε ταῦτα.

‡ P. 160. 8. ἀλλ' ἢ δεῖξον οὐ πεποιηκότα] ‡ [12]Τὸ Εἰ μὴ πεποίηκε ταῦτα, οὐχ ὅτι Εἰ μὴ ἡταίρηκεν, ἀλλ' Εἰ μὴ γέγραφεν ἡταιρηκὼς, ὡς τοῦ τῆς ἑταιρήσεως πράγματος ἐξεληλεγμένου, λειπομένου δὲ τοῦ [13]παρὰ Ἀνδροτίωνος ἀποδειχθῆναι, Εἰ μὴ γέγραφεν. ἐρωτᾷ γὰρ ὃ μὴ ἀρνήσασθαι δύναται. οὐ γὰρ εἴωθε Δημοσθένης ἐρωτᾶν τὰ ἀμφίβολα. ἐπείτοι γε εἰ ἦν ἐρωτήσας Εἰ μὴ ἡταίρησεν, ἀντέπεσεν ἂν παρὰ Ἀνδροτίωνος ὅτι Οὐχ ἡταίρηκε, καὶ γέλως ἂν ἦν ἐρωτῶντος τὸν ἀντίδικον, εἴ

[1] βίου M. Ben.

[2] λέγομεν Ald. (quæ cum Wolf. post ἀνατρέψαι addit εἰς δὲ τὸ et contextum non interturbat) omittit Ben.

[3] αὐτῷ Ald.

[4] κατηγορεῖν ἔξεστι. καὶ Ald.

[5] τὸν νόμον Ald. Ben.

[6] ἄπαγε Ben.

[7] ἀπαγαγὼν Ald. et Wolf. quoque.

[8] εὐσεβείας Ald. Ben.

[9] ἱερὸν Ald. Ben.

[10] ἐπιμελεῖται Par. β.

[11] εἰσάγων Ald. et Wolf. quoque.

[12] τὸ δὲ εἰ Ald. et Wolf. quoque.

[13] κατὰ Ben.

Αὐτῷ θηρεύειν] F. ὅτι ἑαυτῷ θαῤῥεῖ. Idem. Et sic dedit.

Νομοθετῶν περὶ τούτου] Τὸ νομοθετῶν an ad Diodorum referri queat, dubito. Wolf.

γε ἠρώτα ὃ μὴ ἔμελλεν ὁμολογεῖν· ἀλλὰ δεῖξον, φησὶν, εἰ μὴ παρὰ τοὺς νόμους γέγραφας· ὅτι γὰρ ἡταίρηκε, δέδεικται. τούτῳ τῷ σχήματι παραπλήσιόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν εἰρημένον· Ἢ παρελθών τις ἐμοὶ μᾶλλον δὲ ὑμῖν δειξάτω ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτα ἐγὼ λέγω· εἰπὼν γὰρ ὅτι [1]Καὶ λυθήσεται αὐτίκα δὴ μάλα Φίλιππος, ἐπήγαγεν Ἢ παρελθών τις ἐμοὶ, καὶ τὰ λοιπά. οὐ γὰρ εἶπε Δειξάτω εἰ μὴ καταλυθήσεται Φίλιππος — τοῦτο γὰρ ἦν εὔηθες καὶ εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι, οὐ δήλων ὄντων τῶν ἐκβησομένων —, ἀλλὰ Δειξάτω (φησὶν) εἰ μὴ πολλοὺς ἐξηπάτησεν. οὐ γὰρ τὸ συμπέρασμα ἠρώτησεν ὃ κατεσκεύασε βιαίως ἐκ τῶν οἰκείων προτάσεων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀποδεδειγμένων ἐλέγχων καὶ τῶν Φιλίππῳ πεπραγμένων, ἃ φανερὰ καὶ ὁμολογούμενα τοῖς ἀκούουσιν ἐτύγχανεν. ἀσφαλῶς οὖν καὶ [2]οὗτος τὸ μὲν τῆς κλοπῆς καὶ τῆς ἀσεβείας διαῤῥήδην εἴρηκεν, ἀορίστως δὲ τὰ λοιπά.

— 14. ἄξιον τοίνυν, ὦ ἄνδρες] Ἄλλην ἀκόλουθον ἐπήγαγε λύσιν ἐκ διανοίας τοῦ νομοθέτου, καὶ αὐτὴν ἀποφυγὴν ἔχουσαν τῶν ἀποδείξεων. συστῆσαι γὰρ βούλεται διὰ τῆς διανοίας τοῦ Σόλωνος, ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνος κολάζει οὐδὲ ἐλέγχει· δηλονότι πανταχόθεν πεῖσαι τοὺς ἀκούοντας προθυμούμενος σιγὴν ἐπιτάττειν [3]Ἀνδροτίωνι, οὐχὶ δὲ καλεῖν εἰς δικαστήριον, οὐδὲ τὸν κατήγορον ἀναγκάζειν πρὸς αὐτὸν διαγωνίζεσθαι περὶ τοῦ βίου, ἀλλὰ ἀναγκάζειν αὐτὸν σιωπᾶν. τοῦτο γὰρ βεβουλῆσθαι τὴν νομοθέτην διὰ τὴν πολιτείαν. ταῦτα δὲ τεκμήριά ἐστιν εὐσύνοπτα τοῦ μηδεμίαν ἀπόδειξιν ἔχειν τῆς ἑταιρήσεως. λοιπὸν ‡ δὲ ‡ δι' ὧν ἐξετάζει τοῦ νομοθέτου τὴν διάνοιαν ὁ ῥήτωρ, μεθοδεύει ἄτιμον ποιῆσαι τὸν Ἀνδροτίωνα, δεικνὺς ὅτι οὐδὲν μέγα ὥρισεν εἰς τιμωρίαν αὐτοῖς ὁ Σόλων, οὐδὲ περὶ τούτου ἐσπούδασεν, ἀλλὰ τὸ σῶζον τὴν δημοκρατίαν ἐκύρωσεν. εἶτα κατασκευάζει τὸ ἐπιχείρημα οὕτως, Ἐν δημοκρατίᾳ ἰσονομία καὶ ἰσοτιμία, ὥστε καὶ τὴν πένητα καὶ δυσγενῆ καὶ εὐτελῆ παῤῥησιάζεσθαι κατὰ τῶν πλουσίων καὶ τῶν τὰ πρῶτα ἐχόντων· ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ τοῖς διοικοῦσι τὰ κοινὰ καὶ ἄρχουσιν οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἀντιβλέπειν ὡς δεσπόταις δυνήσεται. οὐκοῦν οἱ βεβιωκότες αἰσχρῶς, τὸ ὀνειδίζεσθαι φοβούμενοι — τοῦτο γὰρ γένοιτ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ διὰ τὸ ἰσότιμον —, σπουδάσειαν κατὰ τὸ εἰκὸς, εὑρεθέντες πολλοὶ, ἢ πάντας ἀπεργάσασθαι πόρνους, οὕτω δημαγωγοῦντες αὐτοὺς ἵνα [4]τὸ * ἀνόμοιον κακίζωσιν, ἢ μεταστῆσαι παντάπασι τὴν πολιτείαν, εἰδότες ὡς ὀλιγαρχίας γενομένης ἕξουσι τοῦ μὴ βλασφημεῖσθαι τὴν ἄδειαν.

— 24. ἀλλὰ ταῦτα ἀπεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν] Ταράττει τὸν ἀκροατὴν τῷ κατασκευάζειν τὴν ὑπόνοιαν τῆς καταλύσεως τοῦ δήμου, καὶ συγχεῖ καὶ ταράττει τῷ φόβῳ τοὺς ἀκούοντας, ἵνα ὥσπερ τῆς δημοκρατίας κινδυνευούσης ἐξωσθῇ τῆς πολιτείας ὁ Ἀνδροτίων. ὁ Σόλων, φησὶν, οὐκ ἐξήλεγξε τοὺς τοιούτους· οὐκοῦν οὐδὲ ὑμᾶς δεῖ ζητεῖν ἔλεγχον. σοφίζεται δὲ ἐν τούτῳ. ὁ γὰρ νομοθέτης ἐκβάλλει τοὺς ἐξελεγχθέντας ἡταιρηκέναι, καὶ διαλέγεται δηλονότι περὶ τῶν ἑαλωκότων. ὅρα δὲ εἰς τὸ κἀκείνους ἤτοι καταλῦσαί γ' ἂν πειρᾶσθαι, ὅτι καὶ [5]τοῦτο τῷ ἐννοήματι ἀκόλουθον ἂν εἰπεῖν ἢ προάγειν ὡς πονηροτάτους ‡ εἶναι, ‡ ἵν' ὡς ὁμοιότατοι σφίσιν ὦσιν. ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐπαγωγῆς τὴν προτέραν πρότασιν κατεσκεύασεν. δύο γὰρ προτάσεων οὐσῶν, καὶ τῆς μὲν [6]παραδόξου τυγχανούσης, τῆς ἤτοι καταλῦσαι ἂν προέλοιντο τὸν δῆμον, τῆς δὲ ὅτι [7]προαγαγεῖν ἅπαντας ὁμοίους αὐτοῖς εἶναι, τῆς παραδόξου προτάσεως τὴν ἴασιν ἐξεῦρε, τὴν αἰτίαν προσθεὶς, ‡ ἐν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις καὶ τὰ ἑξῆς, ‡ καὶ προωδοποίησε τὸ πιθανὸν τῇ δευτέρᾳ. πῶς; ὅτι γνοὺς ὁ ἀκροατὴς ἐκ τῆς κατασκευῆς δι' ἣν αἰτίαν ἕλοιντο καταλῦσαι τὸν δῆμον, οὐκ ἔτι ζητήσει κἀπὶ τῆς δευτέρας τίνος ἂν ἕλοιντο ἕνεκα προάγειν αὐτοῖς ὁμοίους τοὺς πολίτας εἶναι, τὴν γνῶσιν ἔχων ἐκ τῶν προειρημένων ἀκριβῆ τῆς αἰτίας. τοῦτο δὲ ποιεῖ, ὅτι καθόλου ἔγνωμεν δεῖν τὰς κατασκευὰς εὐθέως ἐπισυνάπτειν ταῖς ἀπιθάνοις λίαν καὶ παραδόξοις προτάσεσιν.

P. 161. 15. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ νόμου] Ἐπὶ τὸν τέταρτον λοιπὸν ἀφίκετο νόμον, συντείνοντα μὲν καὶ αὐτὸν εἰς ἀτιμίαν, ἐκ δὲ τοῦ [8]πατρῴου χρέους γινόμενον. σκεπτέον δὲ ὅτι πανταχῇ φησὶν ὡς ὠφληκότος [9]ἦν· τὸ δὲ νῦν ὀφείλειν ἔτι οὐ κατασκευάζει, ὡς εἶναι ὑπόνοιαν μὴ ἄρα ἐκτέτισται. ἡ δὲ λύσις κἀνταῦθα μεταληπτική, ὡς ἐπὶ τῆς ἑταιρήσεως. ἔστι τοίνυν ἡ πρότασις ὁμοίως κἀνταῦθα παραγραφική, Οὐκ ἔξεστι τῷ ἀτίμῳ γράφειν. ἡ δε ἀντίθεσις μεταληπτική, Οὐκ ἐνδείκνυταί με, φησίν. ἔνδειξις δέ ἐστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῇ πόλει, πολιτεύεσθαι δὲ διεγχειρούντων. λέγεται δὲ ἔνδειξις καὶ κατὰ τῶν ἀνδροφόνων, ὅταν [10]κατίωσιν [11]ὅπου μὴ ἔξεστιν, ὥς φησιν ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, [12]καὶ τοὺς φεύγοντας ἐνδεικνύντων. [13]γίνεται ἔνδειξις καὶ κατὰ προδοτῶν· τοῦτο δὲ εἴρηται ἐν τῷ ἐννάτῳ τῶν Φιλιππικῶν· Ἐνιαυτῷ δὲ πρό-

[1] καταλυθήσεται Ben.

[2] ἐνταῦθα M. Ben.

[3] Ἀνδροτίων Ald.

[4] τὸ ὅμοιον κακίζ. Ald. τὸν ὅμοιον μὴ κακίζ. Ben.

[5] τούτῳ Ben.

[6] παράδοξον Ald.

[7] προαγάγοιεν Ben.

[8] πατέρων Ald. Ben.

[9] παῖς ἐστί. M. Ben.

[10] κατιῶσιν Ald. Ben.

[11] ὅπως Ald. Ben.

[12] κατὰ Ald. Ben.

[13] λέγεται δὲ Par. β.

Τὸ ὅμοιον] F. τὸ ἀνόμοιον, i. e. τοὺς ἀνομοίους ἑαυτοῖς, δηλονότι τοὺς σώφρονας. Idem.

Κατὰ τοὺς φεύγοντας ἐνδεικνύντων] F. καὶ τοὺς, ut ἐνδεικνύντων sit Ἀττικῶς, pro ἐνδεικνύτωσαν. Idem.

τερον τῆς ἁλώσεως ἐνέδειξε τὸν Φιλιστίδην. ταύτης τῆς ἀντιθέσεως μεταληπτικῆς οὔσης, καὶ ἡ λύσις ἐστὶ μεταληπτικὴ ἀπὸ χρόνου καὶ ἀπὸ τρόπου· καὶ ἀπὸ χρόνου μὲν, τότε ποιήσομεν, οὐ μὰ Δί' οὐχὶ νῦν, ἀπὸ τρόπου δὲ ὅτι ἐνδείξομεν· νῦν γὰρ οὐκ ἐνδεικνύουσιν, ἀλλὰ παρανόμων γράφονται. διάφοροι δὲ οἱ τρόποι. εἶτα πάλιν ἀπαιτεῖ τὰς ἀποδείξεις παρὰ Ἀνδροτίωνος· καὶ ἡ ἐρώτησις ἰσχυρὰ μὲν καὶ πιθανὴ, σεσόφισται δέ. οὐ γάρ φησιν Ἀπόδειξον εἰ μὴ ὀφείλει ὁ πατὴρ, ἀλλ' Εἰ μὴ ‡ ὤφειλεν, ἢ Εἰ μὴ ‡ ἀπέδρα ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, περὶ τῶν ὁμολογουμένων καὶ προδήλων τὴν πρόκλησιν ποιούμενος· οὔτε γὰρ ἀποδεῖξαι δύναται Ἀνδροτίων, ὅτι μὴ ὤφειλεν ὁ πατὴρ, οὔτε ὅτι οὐκ ἀποδρὰς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. εἰ δὲ ἠρώτα καὶ προὐκαλεῖτο λέγειν, Εἰ μὴ ὀφείλει, τάχα ἂν Ἀνδροτίων [1] εὐπόρησεν * [2] ἀποκρίσεως. τὸ δὲ ἀλλ' ὅταν ἦ προσῆκον τοιοῦτον· ὅτι οἱ νόμοι τὰ μείζω τῶν ἀδικημάτων προεξετάζεσθαι βούλονται, μετὰ ταῦτα δὲ τὰ ἐλάττω.

P. 162. 3. *μὴ πεντακοσίους ὑμῶν*] Ἀντίθεσις ὡς ἐπιλογικὴ, μετέχουσά τινος ἔτι καὶ πίστεως καὶ μάχης· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ δικαίου εἰλῆφθαι, ὅτι Οὐ δίκαιον τοσούτους τῶν Ἀθηναίων ἀτιμάζεσθαι.

— 7. *πλείους ἢ μυρίους τοὺς ἄλλους*] Ἐπειδὴ δὲ ‡ ὁ ἀντίδικος ‡ τῷ πλήθει τῆς βουλῆς ἐπεχείρησε δυσωπῆσαι τοὺς δικαστὰς, ἀντέθηκε ‡ ὁ ῥήτωρ ‡ τοῖς πεντακοσίοις βουλευταῖς τοὺς μυρίους. ‡ ἔστι ‡ τοίνυν, ὡς ἔφαμεν, ἀντιλογικὴ ἡ ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου καὶ ἀπὸ τῆς ἀξίας κατὰ τὸ ἐναντίον· Δόξετε καταισχύνειν ὑμῶν αὐτῶν τὸ μέρος, εἰ τὸν στέφανον ἀφαιρήσεσθε. μέρος γὰρ ἡ βουλὴ τοῦ δήμου. ὅτι δέ ἐστιν ἐπιλογικὴ, δῆλον. οὐ γὰρ ἀνατρέπει τὰ παρὰ τῶν ἀντιδίκων προτεινόμενα, ἀλλὰ δυσωπεῖν ἐπιχειρεῖ τοὺς ἀκούοντας. μέμικται δέ τι καὶ μεταστάσεως κατὰ τὴν ἀντίθεσιν· ἐκείνων ὁ ἀγὼν, οὐκ ἐμός. τὸ μὲν οὖν ἀφελέσθαι τὴν δωρεὰν ἔνδειξίς ἐστι τοῦ τὴν δωρεὰν ἤδη δεδόσθαι, δι' ἣν αἰτίαν ἐφάσκομεν μὴ δεδυνῆσθαι τὸν Διόδωρον καταρχὰς * [3] πράξασθαι Ἀνδροτίωνα· τὸ δὲ μὴ ὀνείδει περιβαλεῖν ἀπὸ τῆς ἀξίας εἴληπται, δυσωπικῶς εἰσηγμένον. ἡ δὲ λύσις μεταληπτικὴ σύμπασα ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. ἔστι γὰρ ὅτε ἑτέρου μὲν γένους ἡ ἀντίθεσις, ἑτέρου δὲ ἡ λύσις. μεταληπτικὴ δὲ οὖσα οὐδὲν ἧττόν ἐστι κατὰ ἀντιπαράστασιν.

— 12. *τῷ γάρ ἐστι ὄνειδος*] Κατασκευάζει δριμέως * εἰς [4] λόγους τὴν μέμψιν, ἵνα μὴ πᾶσαν λυπήσῃ τὴν βουλὴν, τὸ βραχὺ μέρος [5] αὐτῆς αἰτιώμενος, τῇ τε ἐνστάσει καὶ ἀντιπαραστάσει τὴν μάχην ἐργαζόμενος.

P. 163. 1. [6] *ἢ τοίνυν*] Καὶ τοῦτο τὸ μέρος εἰς τὴν προειρημένην ἀντίθεσιν. τὸ γὰρ Συνηγορήσουσι τῇ βουλῇ καὶ βοηθήσουσι Φίλιππος καὶ Ἀντιγένης, οὐδὲν ἕτερον δύναται ἢ ὅτι [7] ταὐτὰ ἐροῦσιν Ἀνδροτίωνι. ὥστε καὶ ἐκ τούτων βεβαιοῦσθαι τὸ Καὶ ἐπιλογικὴν τὴν προειρημένην ἀντίθεσιν εἶναι. [8] ἐχώρισε δ' ἀλλήλων τὰ πρόσωπα, ἵν' ἔχῃ διαλεχθεὶς πρὸς τὰς διαφόρους ποιότητας εὐμαρέστερον λῦσαι αὐτὸ τὸ διὰ τῆς ἀξίας ἀντιπίπτον ἑκάστου τῶν συνηγόρων.

‡ — 2. *ἴσως ἀναβήσεται καὶ συνερεῖ τῇ βουλῇ Φίλιππος*] ‡ [9] Τὸ συνερεῖ Φίλιππος τῇ βουλῇ καὶ Ἀντιγένης ἔμφασιν ἔχει, ὅτι οὐκ ἔχουσι μὲν οὐδὲν εἰπεῖν δίκαιον ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἀναβαίνοντες· ἴσως δέ τι τῇ βουλῇ συναγορεῦσαι πειράσοιντο. εἰ δὲ εἰρήκει τῷ ψηφίσματι μέλλειν συναγορεύσειν αὐτοὺς, ταῖς αὐταῖς ἂν ἠγωνίσατο λύσεσιν αἷς καὶ πρότερον ἐχρήσατο. ἔστι δὲ [10] οὐκ ἐκβολὴ συνηγόρων· οὐ γὰρ τῷ κρινομένῳ συνηγορεύουσιν, ἀλλ' ἑαυτοῖς.

‡ — 3. *καὶ ὁ ἀντιγραφεὺς*] ‡ [11] Ἀντιγραφεύς ἐστιν ὄνομα ἀξιώματος ἀντιγράφοντος ὑπὲρ τῆς βουλῆς πρὸς τὸν δῆμον, ἐν οἷς ἂν δέηται.

— ibid. [12] *δι' ἑαυτῶν εἶχον*] Ἤνυσε τὸ μῖσος. ὡς ἀνδραπόδοις ἐχρῶντο τοῖς ἄλλοις, ἑαυτοῖς τὸ κράτος φυλάσσοντες.

‡ — 14. *ὃς μὲν ἂν ὑμῖν*] ‡ Ὅρα σωφροσύνην μετὰ θυμοῦ σωζομένην ἐν τῷ ὃς μὲν ἂν ὑμῖν ἀδικεῖν δοκῇ. οὐ γὰρ εὐθὺς τὴν τιμωρίαν ἐπήγαγεν, ἀλλὰ τὴν κρίσιν ἀφῆκε γενέσθαι πρότερον.

— 18. *ἔτι τοίνυν Ἀρχίαν οἶμαι τὸν [13] Χολαργέα*] Τόπον ἀπένειμεν οἰκεῖον ἐν τοῖς ἐπιλόγοις Ἀρχίᾳ διὰ τὸ διάφορον τῆς ἀξίας. τὸ γὰρ ὡς ἐπιεικῆ δήλωσιν μὲν ἔχει τῆς ἀρετῆς τἀνδρὸς καὶ τῆς ὑπολήψεως ἣν παρ' Ἀθηναίοις κέκτηται. βούλεται μέντοι διὰ τῶν ἐγκωμίων καὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ ἀνδρὸς βεβαιῶσαι τὴν κατὰ τῆς βουλῆς κατηγορίαν, διὰ δὲ τῶν αὐτῶν ἐπαίνων τῆς συνηγορίας ἀποτρέψαι τὸν ἄνδρα. διαλεκτικώτερος δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος· ἐπειδὴ καὶ πεπαιδεῦσθαι καὶ φιλοσοφεῖν ὑπείληπται. ἐχώρισε δὲ τοῦτον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἵν' [14] ὡς ὄντα ἐπιεικῆ ταῖς ἀληθείαις μόνον * ἐξελέγξῃ λαβών. ἐπειδὴ δὲ καὶ πεπαιδεῦσθαι

[1] ηὐπόρησεν M. Ben. [2] ἀποδείξεως Ald. Ben. [3] παραγράψασθαι Ben. [4] ὀλίγους Ben. [5] αὐτοῖς Ald. [6] ὃ Ben. [7] ταῦτα Ald. [8] ἐχώρησε Ald. [9] τὸ δὲ συνερεῖ Ald. et Wolf. quoque. [10] αὕτη Ben. [11] ἀντιγραφεὺς δέ ἐστιν Ald. et Wolf. quoque. [12] τὸ δὲ δι', et mox ὅρα δὲ σωφρ. Ald et Wolf. quoque. [13] σχολαργέα Ald. [14] ὃς Ben.

Ἀποδείξεως] F. ἀποκρίσεως, aut ἀπαρνήσεως. Idem.

Δι' ἣν αἰτίαν ἐφάσκομεν καταρχὰς πράξασθαι Ἀνδροτίωνα] Non assequor, quid hæc verba sibi velint. Idem.

Εἰσηγμένον] F. εἰσηγμένη. Idem.

καὶ φιλοσοφεῖν ὑπείληπται, συλλογιστικώτερον αὐτῷ διαλέγεται. [1] τῷ δὲ οἶμαι [2] τὸ ‡ δεήσεσθαι καὶ ‡ συνερεῖν συναπτέον, ἵν' ᾖ ἀμφίβολον τὸ, ἐπιεικὴς ὢν [3] συνερεῖν αὐτοῖς.

P. 164. 6. *οἶμαι τοίνυν*] Ἄρχει μὲν τούτων ἀπὸ τῆς διπλῆς ποιότητος τῆς τε βουλῆς καὶ τῶν συνηγορούντων προσώπων, ὡς ἐν ἐπιλόγοις, αὐτῷ [4] προκεχώρηκεν· ἑξῆς δὲ ἐπιλογίζεται πάλιν ἀπὸ τῆς Ἀνδροτίωνος αὐτοῦ ποιότητος· εἰσῆκται δὲ ἐν ἀντιθέσεως εἴδει, Ἀλλὰ φθονοῦμαι (φησὶ) διὰ τὴν εὔνοιαν ἣν ἔχω [5] πρὸς τὴν πόλιν καὶ διὰ τὰς [6] εἰσπράξεις ἃς ὑπὲρ ὑμῶν πεποίημαι. ταύτην τὴν ἀντίθεσιν ἔλαβεν [7] μὲν ἀπὸ τῆς Ἀνδροτίωνος ποιότητος, διὰ τὸ ὑπάρχειν Ἀνδροτίωνι δυσμένειαν πρὸς Εὐκτήμονα ὑπὲρ τῶν εἰσφορῶν· οὐ μὴν σαφῶς τὴν αἰτίαν [8] ἐκτέθειται. λύει δὲ τὴν ἀντίθεσιν τοῦτο μὲν μεταληπτικῶς, οὐ περὶ τούτων [9] δικάσειν ὀμωμόκατε, ἀλλ' εἰ κατὰ τοὺς νόμους τὸ ψήφισμα εἶπε· κατὰ τὸ μαχόμενον δὲ πάλιν, εἶθ' ὅτι πάνδεινόν ἐστι κατηγορίαν ποιούμενον, ὡς ἀδικοῦσί τινες τὴν πόλιν καὶ τὰ ἑξῆς· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου λέγεται, εἶδος γὰρ τοῦ ἐναντίου καὶ τὸ μαχόμενον· εἶτα ἀπὸ συγκρίσεως λέγων, εἰ τοσούτου τιμᾶσθε τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τὸ εὐορκεῖν· εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε καὶ τὰ ἑξῆς. ΑΛΛΩΣ. Ἐντεῦθεν φανερῶς οἱ ἐπίλογοι, ἀπὸ τοῦ προσώπου δὲ τοῦ ἰδίου· δεῖ γὰρ στοχάζεσθαι καὶ τὸν κατήγορον τῆς τοῦ φεύγοντος ποιότητος. οὔκουν ἐτόλμησεν Ἀνδροτίων εἰπεῖν Ταῦτά μοι περιγέγονε, καὶ τὴν κατηγορίαν συνεστήσατο Διόδωρος, ὅτι ὕβρισται παρ' ἐμοῦ καὶ ἠδίκηται, φόνου μὲν ἐγκληθεὶς τοῦ πατρὸς, ἐξελεγχθεὶς δὲ οὐδαμῶς ἀνῃρηκέναι τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. εὔηθες γὰρ ὡς ἀληθῶς Ἀνδροτίωνα καθ' ἑαυτοῦ τούτοις κεχρῆσθαι τοῖς λόγοις· ἄλλως τε καὶ αὐτοῦ Διοδώρου εἰπόντος ἐν τῷ προοιμίῳ διὰ τοῦτο κατηγορεῖν, ἵνα ἀμύνηται τὸν σεσυκοφαντηκότα. διὰ τοῦτο ταύτην παραλιπὼν, εἰκότως ἔθηκε τὴν ἀμφισβητήσιμον. τὸ γὰρ περὶ τῶν εἰσφορῶν λαμπρὸν μὲν ἦν Ἀνδροτίωνι, ὕποπτον δὲ τοῖς ἀκούουσιν. ὅθεν τὴν μὲν αἰτίαν τοῦ ἀγῶνος ἐκ τοῦ οἰκείου προσώπου σεσίγηκε· τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ Εὐκτήμονος ἐμπίπτουσαν εἴληφεν. ἄλλως [10] τ' ἐπεὶ οἶδεν Ἀνδροτίωνα μέγιστον δοκοῦντα [11] φρονεῖν ἐπὶ ταῖς εἰσπράξεσιν· ἵν' ὁ μὲν μεγαλαυχούμενος ταῖς εἰσπράξεσιν, ὁ δὲ καθαιρῶν φαίνηται.

P. 165. 10. *βούλομαι δὲ*] Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ παρέκβασις, [12] δοκοῦσα μὲν κοινωνεῖν τοῖς ἀρτίως ἐξητασμένοις περὶ τῆς ποιότητος Ἀνδροτίωνος, πολὺ δὲ δήπου [13] κεχωρισμένη. τὰ μὲν γὰρ τῆς ἀντιθέσεως ἀπὸ τῆς ποιότητος εἰς δυσώπησιν καὶ εἰς διαβολὴν τῆς κατηγορίας προτείνεται παρὰ Ἀνδροτίωνος· τὰ δὲ ἐντεῦθεν τοῦ κατηγόρου ἐστὶν ὡς προηγούμενόν τι κεφάλαιον, ὃ οὐ πρὸς ἀντίθεσιν τίθεται, ἄλλως δὲ ἔχει διαβολὴν τῆς ποιότητος, ὥσπερ τι προηγούμενον κεφάλαιον εἰσαχθέν. καὶ ὁ μὲν Ἀνδροτίων δι' ὧν ἔλεγε διέβαλε τὴν κατηγορίαν, ὁ δὲ διὰ τῆς παρεκβάσεως ἀντιδιαβάλλει τὴν πολιτείαν. ΑΛΛΩΣ. Ἐπαγγέλλεται δύο πολιτεύματα ἐρεῖν, ἃ συμπεριείληφεν, τῷ μὲν δοκεῖν ἁπλοῖς ὀνόμασι, τῇ δὲ ἀληθείᾳ πλείω σημαίνουσιν ἢ κατὰ περιοχήν. περιοχὴ δέ ἐστι πλειόνων ἐνδόξων ἢ τῶν ἐναντίων ἐν πράξει μιᾷ ἀθροισμός. τὸ μὲν γὰρ ἀναιδῆ * σωματικόν ἐστι καὶ τῆς ἐν τῷ δήμῳ θρασύτητος ἣν ἐπεδείκνυτο εἰσπραττόμενος, σημαντικὸν δὲ καὶ τῶν δημηγοριῶν ἃς κατὰ τῶν ἀνακειμένων στεφάνων ἐδημηγόρει· τὸ δὲ τῆς θρασύτητος ἐμφανίζει μὲν τὴν κατὰ τοῦ δήμου γεγενημένην ὕβριν, πλήττει δὲ καὶ εἰς τὸν ‡ ἐκ τοῦ ‡ * ἐμφανοῦς ἱεροσυλίαν· ὁ δὲ κλέπτης δύο κλοπῶν περιεκτικόν ἐστιν ὄνομα, τῆς τε ἀπὸ τῶν εἰσπράξεων καὶ στεφάνων· ὁ δὲ ὑπερήφανος [14] δηλοῖ τὸν ὀλιγαρχικόν· μικρὸν γὰρ πρόσθεν διέβαλλε τοὺς ἡταιρηκότας εἰς ὀλιγαρχίαν, ἵνα κἀνταῦθα διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας τὴν ὑπόνοιαν ταύτην πιστούμενος φαίνηται.

— 14. *καὶ πρῶτον μὲν, ἐφ' ᾧ μέγιστον*] Πέφυκε τὰ ἐγκώμια ὧν ἂν ἐθέλῃ διαβάλλειν εἰς κατηγορίαν περιτρέπειν, καὶ [15] τὰς ἐνδόξους πράξεις ‡ εἰς ‡ διαβολὴν καὶ ἐγκλήματα, ἵνα μὴ μόνον [16] μὴ σεμνύνωνται, ἀλλὰ καὶ ὡς ὑπὲρ ἐγκλημάτων ἀπολογεῖσθαι καταναγκάζωνται· ποιεῖ δὲ τοῦτο ἐκ τῶν περιστατικῶν, ἀπὸ τῶν περὶ [17] τὸ πρᾶγμα, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ πράγματι, ἀπὸ τοῦ τρόπου, ἀπὸ τῆς αἰτίας, ‡ ἀπὸ τῆς γνώμης. ‡ μέμνηται δὲ ἐνταῦθα Εὐκτήμονος, φυλαξάμενος κατὰ τὴν ἀντίθεσιν τὴν ἐκ τοῦ προφανοῦς μάχην. ὅτε γὰρ ἐκίνει Ἀνδροτίων τὸν λόγον, ὅτι διὰ τὰς [18] εἰσπράξεις ταῦτα αὐτῷ γέγονεν, ἐδύνατο μὲν ἐπιμνησθῆναι [19] καὶ τοῦ κατὰ τὸν Εὐκτήμονα· οὐ μὴν εἴρηκεν, ἀλλ' ἑκὼν παρῆκεν, ἵνα μὴ δο-

[1] τὸ Ald. Ben. [2] τῷ Ben. [3] συνερεῖ Ben. [4] προκεχώρηται Ald. Ben. [5] περὶ Par. a. ϛ. [6] πράξεις Ald. [7] μὲν expulsum vult M. Ben. [8] ἐκτέθεικε Ben. [9] δικάζειν ὀμωμόκατε Ben. [10] τε καὶ οἶδεν Ald. Ben. [11] φρονεῖν τὸ ἐπὶ Ald. [12] δοκεῖ Ald. ἢ δοκεῖ Ben. [13] ἐστὶ κεχωρισμένη Ben. [14] δηλοῖ omittunt Ald. Ben. [15] τὰς μὲν ἐνδόξους Ald. [16] μὴ omittit Ald. οὐ Ben. [17] τοῦ πράγματος Ald. Ben. [18] πράξεις Ald. [19] καὶ expulsum vult M. Ben.

Εἰς τὴν ἐμφανοῦς ἱεροσυλίαν] Τὸ ἐμφανοῦς quid sibi velit non video. Idem.

Διαβολὴν καὶ ἐγκλήματα] F. A. ποιεῖν. Idem. Et addit.

Ἀπὸ τῶν περὶ τοῦ πράγματος] F. περὶ τὸ πρᾶγμα, aut πρὸ τοῦ πράγματος. et p. 246. col. 1. v. 25. τὸ δὲ διὰ τὸν καιρὸν, ἢ ὅστις ἦν τότε καιρός. Wolf.

κῇ βεβαιοῦν τὴν παρὰ Ἀνδροτίωνος κινουμένην ὑπόνοιαν. οὐκοῦν οὐ τέθεικεν [1] εἰδικῶς τὴν ἀντίθεσιν, οὐδὲ εἶπεν ὅτι μνησικακῶν Εὐκτήμων διὰ τὴν εἴσπραξιν τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐνεστήσατο, ἀλλὰ καθόλου περὶ τῶν πολιτῶν, ἵνα συγκρούων [2] αὐτῷ κἀκεῖ [3] τὸν δῆμον φαίνηται. ἐνταῦθα δὲ αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν εἴσπραξιν ἐξετάζων, καιρὸν ἔχει μνησθῆναι καὶ τοῦ Εὐκτήμονος. τὸ μὲν γὰρ ἐκ μάχης ἔχει τὴν ὑποψίαν· τὸ δὲ καθαρεῦον τῆς ὑποψίας, ὅταν αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἐξετάζηται, φέρει πλείω διαβολὴν τοῖς φεύγουσιν. ὑπέσχετο μὲν οὖν τὸν Εὐκτήμονα δείξειν ἔχοντα τὰς ὑμετέρας εἰσφοράς· οὐ μὴν ἀπέδειξεν.

‡ — 20. καταλύσας ψηφίσματι κληρωτὴν ἀρχὴν] Διὰ τοῦ ψηφίσματος παύσας τὴν ἀρχὴν τὴν κλήρῳ συμβᾶσαν. ‡

— 21. [4] δημηγορίας δ' ἐπὶ τούτοις ποιούμενος] Ἐνταῦθα ἡ ἀναίδεια καὶ τὸ θράσος. εἶτα ἐπήγαγε τὸ μεταληπτικὸν ὡς πρὸς ἀντιπίπτον. Οὐκ ἐχρῆν εἰσπράττειν, φήσειέ τις; καὶ μάλα ἐχρῆν, ἀλλ' ὡς οἱ νόμοι προστάττουσιν. εἶτα ἕτερον ἀντιπίπτον μεταληπτικόν, Ἀλλὰ φιλανθρωπότεροι τῆς χρείας καὶ τῶν καιρῶν * ἦσαν οἱ νόμοι. τὸ δὲ διὰ τὸν [5] καιρὸν, ὅστις ἦν τότε ‡ δυσχερὴς ‡ καιρὸς — πόλεμος γὰρ ἦν καὶ χρεία χρημάτων —, * ἡ διὰ [6] τὸν καιρὸν μέση, καὶ ἐπακτέον ἑξῆς [7] * ὃς ἦν τότε ἔχων ἐξουσίαν, ‡ ἀντὶ τοῦ, πολλὴν καὶ μεγίστην.

P. 166. 2. ἠργολάβει] Τοῦτο μετὰ τῆς αἰσχύνης καὶ συγκρουστικόν· ἐργολαβεῖν γὰρ παρὰ Δημοσθένει καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶ, τὸ ἐπὶ φλαύροις καὶ ἀδίκοις μισθὸν λαμβάνειν. ‡

— 3. τοὺς ἕνδεκα γράψας ἀκολουθεῖν] Τὸ μὲν ἐπιχείρημα δοκεῖ πως ἐναντίον εἶναι τῷ κατὰ Τιμοκράτους· ἐνταῦθα ‡ μὲν ‡ γὰρ τὴν πρᾳότητα θαυμάζει, ἐκεῖ δὲ τὴν φιλανθρωπίαν ἐκβάλλει. τοῦ συμφέροντος δὲ ἀεὶ πανταχοῦ [8] γινόμενος λέγει ἃ λέγει· καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν αἰτιᾶται τὴν τοῦ Ἀνδροτίωνος πονηρίαν καὶ τὴν προπέτειαν, [9] ἐκεῖ δὲ συγκρίνων νόμῳ νόμον τὸν χρησιμώτερον μᾶλλον τεθαύμακεν. εἶτα βούλεται διὰ τοῦ παραδείγματος τοῦ κατὰ τοὺς Τριάκοντα ἑνὶ τούτων τῶν τρόπων τὸν Ἀνδροτίωνα δεῖξαι κεχρημένον. τὸ δὲ ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας ὡς ἐπὶ στρατοπέδου εἴρηκε, τὸ βαρὺ τοῦ πράγματος διὰ τῶν ἑξῆς ἐμφαίνων. διὸ καὶ δεσμωτήριον ἀποκαλεῖ τὰς οἰκίας. * τῶν ἄλλων δὲ ἕνεκα, ἤτοι τῶν ἀδυνάτων καὶ πενήτων· ὅθεν ἐπάγει, τοῦτο γάρ ἐστι δημοτικόν. ΑΛΛΩΣ. τοὺς ἕνδεκα γράψας. Καὶ τὸν τρόπον περιέχει, καὶ τὸ φορτικὸν τῆς [10] εἰσπράξεως, καὶ τὴν ὕβριν τὴν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἀκολουθοῦντας, ἐν ᾧ καὶ τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἐνδέδεικται. εἶτ' ἐπειδήπερ οὐκ ἔχει τὴν εἴσπραξιν αἰτιᾶσθαι, τὸν τρόπον διαβάλλει καὶ τὴν ποσότητα τῶν χρημάτων, λέγων ‡ τῶν ἄλλων ἕνεκα ἤγουν τῶν πενήτων καὶ ἀπόρων, καὶ ‡ τοσούτων [11] χρημάτων ἀντὶ τοῦ βραχέων, ‡ καὶ ‡ τοῦτον τὸν τρόπον εἰσπραχθέντων ἀντὶ τοῦ μετὰ παρανοίας καὶ ὕβρεως.

— 14. εἰς τὴν πολιτείαν εἰσαγομένων] Ὅτι ὀλιγαρχικήν τινα πολιτείαν ἀντὶ δημοκρατίας εἰσήγαγεν.

— 21. τότε τοίνυν ὡς ἔστιν [12] ἀκοῦσαι] Ἵνα [13] μή τις αἰτιάσηται ὡς ψευδόμενον, ἐπὶ τὴν ἀκοὴν ἀναφέρων φεύγει τὴν μέμψιν.

— ibid. οὐδείς ἐστιν ὅστις ἀπεστερεῖτο] Ἀπὸ μέρους τινὸς πειρᾶται χαλεπώτερον τῶν [14] Λ' ἀποφῆναι τὸν Ἀνδροτίωνα. καὶ ἔστιν ὁ τρόπος τοιοῦτος· Ἐκεῖνοι τοὺς φαινομένους ἐπὶ [15] τῆς ἀγορᾶς ἐφόνευον, τοὺς δὲ κρυπτομένους οὐ [16] περιειργάζοντο, ἀλλ' εἴων σώζεσθαι λανθάνοντας· ὁ δέ γε Ἀνδροτίων καὶ τοὺς οἴκοι κατακεκρυμμένους ἀνιχνεύων ἐδέσμευε. κατὰ τοῦτο ἄρα ὑπερεβάλετο τοὺς τυράννους.

‡ P. 167. 3. ἢ τέγος ὡς τοὺς γείτονας] ‡ [17] Τέγος τὸ τοῦ δώματος ὑπέρτερον μέρος. διασκευὴ δὲ τοῦτο δεινοποιοῦσα τὰ γενόμενα, Ὦ γείτων, οὐκ ἀδικῆσαι θέλων ἐπιβαίνω τῶν σῶν, Ἀνδροτίωνος βιαζομένου τετάραγμαι, φεύγω τὴν θύραν, σῶσον αὐτὸς γοῦν τὸν ὁμόφυλον. [18] τὰ δὲ ἢ ἄλλα ἀσχημονοίη νόει πάντα ἃ ποιοῦσιν οἱ φωραθῆναι φοβούμενοι, γυναικῶν ὑποκρινόμενοι φωνήν τε καὶ σχῆμα, θεράποντες εἶναι δοκοῦντες [19] καὶ τὰ τῶν δούλων μεταχειριζόμενοι, καὶ τὰ ἄλλα ἁπλῶς. εἰπὼν δὲ καὶ ταῦθ' ὑπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ὁρῷτο ποιῶν, [20] θαυμαστὸς φαίνεται ὁ ῥήτωρ· δεινὸς γὰρ καὶ ἐν ἀπόροις εὑρεῖν ἀφορμάς. ἵνα γὰρ μή τις εἴπῃ, Ἀλλ' οὐδεὶς ἑώρα ταῦτα ποιοῦντα καὶ τὸ δεινὸν ἔλαττον ἦν, ὅρα πῶς οἴκοθεν αὐτῷ [21] πορίζει τὸν μάρτυρα, πικρότατον ἔλεγχον ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐξευρών.

— 7. ἣν ὡς ἐλεύθερος ἠγγυήσατο] Θέασαι τὸν κατήγορον. * Ἀπὸ τῶν ῥημάτων ἐξηπάτησάς με, φήσειεν ἂν ἡ γυνή· ὡς ἐλεύθερος [1] συνῴφθης, νῦν δὲ ἀπεδείχθης ἀνδράποδον· πολίτην ᾤμην ἔχειν καὶ Ἀθηναῖον [2] ἐκάλουν τὸν ἄνδρα, ἔλαθον δὲ ὡς ἔοικεν οἰκέτην [3] δυστυχήσασα σύνοικον. * καὶ τὰ τοιαῦτα ἔξεστιν ἐργάζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἶχεν ἕτερον μάρτυρα παραστήσασθαι τῶν ἀτόπων, ἐξεῦρεν ἀπὸ τῆς γυναικὸς αὐξῆσαι τὴν δείνωσιν. ἀπὸ τῆς τύχης, ὅτι Ἐλεύθερος ὢν δούλων ὑπέμεινε πάθη· ἀπὸ τῆς ποιότητος τοῦ δράσαντος, ὃν οὐδ' ὑπὲρ ἑαυτοῦ δίκην ἐᾷ λαβεῖν τὰ πεπραγμένα καὶ βεβιωμένα· ἀπὸ τρόπου τῆς εἰσπράξεως μεταληπτικῶς· εἶτα ἀπὸ διαφόρων προσώπων, ὅτι Ἔδει τὰ κτήματα ἀπογράφειν, ἀλλὰ μὴ τὰ σώματα ποιεῖν κακῶς.

— 8. ὁ δὲ τούτων αἴτιος Ἀνδροτίων εἴη] Αὔξησιν τῶν δεινῶν ἀπὸ τῆς τοῦ δεδρακότος ἔχει ποιότητος. ὁ ἡταιρηκὼς τοὺς σωφρονοῦντας ἠδίκει, καὶ προὐπηλάκιζεν ἀνὴρ κἂν ἀδικῆται, στέργειν ὀφείλων τὴν τύχην, ἐπιβοᾶσθαι τοὺς νόμους ἀδυνατῶν, ὑπὸ τῆς ἀτιμίας ἐπεξελθεῖν οὐ δυνάμενος, ἐν ἡσυχίᾳ στένων, ἀγαπῶν εἰ μὴ προσλάβοι τι δεύτερον.

— 14. τίνος οὖν ἕνεκ' ἀφεὶς] Διδάσκει τρόπον ἕτερον εὐπρεποῦς ἀπαιτήσεως. ἀπογράφειν ἔδει τὰ κτήματα, ὡς δημόσια, τῶν μὴ θελόντων εἰσενεγκεῖν.

— 15. ἔδεις καὶ ὕβριζες πολίτας ἀνθρώπους] Σοφῶς πάνυ ἐπὶ μὲν τῶν πολιτῶν τὸ ὑβρίζειν εἴρηκεν, ὃ ἔστι τοῖς Ἀθηναίοις ἀφόρητον· ἐπὶ δὲ τῶν μετοίκων τοὺς ταλαιπώρους ὠνόμασεν, ὃ τῇ ταπεινότητι τῆς τύχης ὑπῆρχεν ἀκόλουθον. αὐτίκα γοῦν εἰ [4] μεταλλάξειας, οὐκ ἔθ' ὁμοίως ἕξει καλῶς.

P. 168. 4. ἀνθρώπους πόρνας] Ἵνα κἀκ τῶν ὀνομάτων κωμῳδήσῃ τὸν Ἀνδροτίωνα· εἶτα ἀπὸ τῆς μάχης. τὸν μὲν ἑαυτοῦ πατέρα ᾤετο δεῖν δημοσίᾳ δεθέντα ἐπὶ χρήμασιν [5] ἀποδράναι, τοὺς δὲ ἄλλους πολίτας ὑβρίζειν, * Ἀνδροτίωνος οὐκ εἰσφορὰς ὀφλήσαντος, ἀλλὰ δημοσίᾳ νενοσφισμένου. εἶτα αὔξησιν ἐπήγαγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον οἴκοθεν ἕλκεσθαι. τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἀγορᾶς ἔχει παραμυθίαν, τὸ δὲ οἴκοθεν δεινότερον ἔχει τὸ κατηγόρημα καὶ πιστοῦται τὰς ἐπὶ τῶν γυναικῶν ὕβρεις.

— 5. καίτοι εἴ τισιν ἄρα δοκοῦσιν ἐπιτήδειαι] Οὔτε κατατρέχει φανερῶς, οὔτε συνηγορεῖ καθαρῶς· τὸ μὲν γὰρ ἐπαχθέστερον καὶ ἄγριον, τὸ δὲ ἡδομένου τῷ τοιούτῳ βίῳ. τὸ δὲ ‡ μὴ ‡ δεῖν [6] βαδίζειν ‡ εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ ἑξῆς, ‡ ἐπὶ τὸ σχῆμα τῆς πολιτείας ἀνενήνοχεν.

‡ — 16. εἷς τῶν πολιτῶν τὸν] Ἴσως αἰνίττεται, ὡς Ἀνδροτίωνος οὐκ ἀνεχομένου ἄλλας ἢ ἄλλους πορνεύοντας· ζηλοτυπεῖ γάρ τις τὸν ὁμότεχνον.

P. 169. 1. προαγῶνας] ‡ Προαγῶνές εἰσι λόγοι οἱ προευτρεπίζοντες ἡμῖν τῶν δικαστῶν τὴν ἀκοήν· ἀγὼν γὰρ ἡ κρίσις.

— 2. τῆς δὲ τῆς γραφῆς ἐτόλμα λέγειν] Προδιαβολὴν τοῦτο τοῦ σύμπαντος βίου λαμβάνει, ἵνα φαίνηται Ἀνδροτίων ἐκ πολλοῦ προειδὼς ὅτι πάντως ἐγκληθήσεται διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν [7] ἐγκλημάτων· ὥστε τὸ προλέγειν αὐτὸν ἀεὶ, συνειδότος ἦν ὅτι ἠδίκει.

‡ — 4. ἐγὼ δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες] Ἀπόδειξις τοῦ Ἀνδροτίωνα οὐ διὰ τὰς εἰσπράξεις, ἀλλὰ διὰ τὴν πονηρίαν καὶ ὕβριν, μισεῖσθαι, ἐξ ἐπαγωγῆς. ‡

P. 170. 8. οὐ σοὶ ῥητέαι] Οἱονεὶ ὄντι αἰσχρῷ πλέον τῶν διαβεβλημένων. ἢ οὕτως· οὐ σοὶ ῥητέαι, ὄντι γε ἀνθρώπῳ καὶ ὑποκειμένῳ ταῖς συμφοραῖς.

— 11. ἔτι τοίνυν ἐκ τοῦδε ἀκριβέστερον] Ἐκ συγκρίσεως ἀπόδειξις τοῦ διὰ τὸν τρόπον, ἀλλὰ μὴ διὰ τὰς εἰσπράξεις μισεῖσθαι.

— 13. Σάτυρος [8] δὲ ὁ τῶν νεωρίων ἐπιμελητὴς] Οἱονεὶ ὁ τοὺς τόπους καθαίρων, δι' ὧν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις· ἢ τῶν νεῶν αὐτῶν τὴν φροντίδα πεπιστευμένος. ἐν οἷς θεωρεῖται τὸ τῆς ἐνστάσεως· Οὐ διὰ τὰς εἰσπράξεις μεμίσηται· πόθεν; ἐμισήθη γὰρ ἂν καὶ ὁ Σάτυρος· ἀλλὰ διὰ τὸν αὑτοῦ τρόπον καὶ τὸ ὕβρισμα. ΑΛΛΩΣ. Πάλιν κατασκευάζει ὅτι οὐ διὰ τὴν πόλιν ἀλλὰ διὰ τὴν ὠμότητα τοὺς πολεμίους ἐκτήσατο. [9] ἀσυγκρίτως γὰρ ἀποδείκνυσι διὰ τὸν τρόπον ἀλλ' οὐ διὰ τὰς εἰσπράξεις μισεῖσθαι. εἶτα ἐπιχείρημα μεταληπτικόν· Εἰ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐποιεῖτο τὴν εἴσπραξιν, ἔδει τῶν κλεπτόντων στρατηγῶν καὶ ῥητόρων κατηγορεῖν, ἀλλὰ μὴν οὐ φαίνεται τοῦτο ποιῶν· οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἄρα τὴν εἴσπραξιν ἐποιήσατο. εἶτ' ἐπειδήπερ στοχαστικὸς κατὰ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἐδόκει ὁ τόπος, ἐπήγαγεν εὐθὺς τὴν ἀπόδειξιν, εἰπὼν οἳ παρὰ τούτοις κέκρινται. τὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς τούτους εἶπεν, ἵνα μὴ εἴπῃ, ὅτι ἐκεῖνοι εὐγνώμονες ἦσαν, οἱ δ' ἐμοὶ ἀναισχυντότεροι οὐχ ὡς ἐκεῖνοι.

[1] ἰδικῶς Ald. Ben. [2] αὐτὸν Ald. Ben. [3] τῷ δήμῳ M. Ben. [4] δημηγορίαν Ben. [5] καιρὸν, ἢ διὰ τὸν καιρὸν, ὅστις Ald. Ben. [6] τὸ Ald. [7] ὅσην τότε Ald. θαυμασίαν ὅσην τότε Ben. [8] ἐχόμενος Ben. [9] ἐκείνῳ Ald. [10] πράξεως Ald. Ben. [11] χρημάτων τοῦτον τὸν τρόπον ἀντὶ Ald. Ben. [12] ἀκούειν M. Ben. [13] ἂν Ald. [14] τριάκοντα M. Ben. [15] τὰς ἀγορὰς Ald. [16] περιεργάζοντο Ben.

[17] τὸ δὲ τέγος τοιοῦτον] Διασκευὴ τοῦτο δεινοπ. τὰ γενόμενα. τέγος δὲ τὸ τοῦ δώματος. ὦ Ald. et Wolf. quoque. [18] τὸ Ben. [19] καὶ omittunt Ald. Ben. [20] θαυμαστέος Ald. Ben. [21] προσπορίζει Ben.

[1] συνήφθου Ald. Ben. [2] ἐκάλουν omittit Ben. [3] δυστυχὴς ἔχουσα σύνοικον Ben. [4] μεταλλάξει Ald. Ben. [5] ἀποδράναι omittit Ald. καὶ τὰ ἑξῆς Ben. [6] βοηθεῖν Ald. et Wolf. quoque. [7] τολμημάτων Ben. [8] γὰρ Ben. [9] ἐκ συγκρίσεως M. Ben.

Μέση] S. στιγμή. IDEM.

· Φεύγω τὴν θύραν] *Foribus egredi mihi non licet.* Sed quid si τὴν θήραν? *fugio venationem*, hoc est, caveo ne deprehendar domi. IDEM.

Εἰ μεταλλάξειεν] S. ὁ ῥήτωρ τὴν τῶν ὀνομάτων τάξιν. IDEM.

Δεθέντα ἐπὶ χρήμασι] Verba auctoris clara sunt, quæ non omnia posuit enarrator, sed de suo addidisse videtur: ἐπὶ χρήμασιν, οὐκ εἰσφορὰς ὀφλήσαντα, ἀλλὰ δημοσίᾳ νενοσφισμένον ἀποδρᾶναι· τοὺς δ' ἄλλους πολίτας ὑβρίζεσθαι ὑπ' Ἀνδροτίωνος. εἶτα αὔξησιν etc. Aut mutilus locus est, aut verba transposita. IDEM.

‡ P. 171. 4. ὡς ἐκεῖνό γε εἰδόσι μὲν ἴσως] ‡ [1]Τὸ [2]ἴσως μόριον νῦν ἀντὶ τοῦ γὰρ κεῖται, καὶ ἔστιν ἡ φράσις Ἀττική· Καὶ γὰρ ἐκεῖνα εἰδόσιν ὑμῖν ‡ ἴσως, ‡ ὅμως ἐρῶ.

— 7. * ὅτι τοίνυν ὅλως] Ἄλλο ἐπιχείρημα σαλεῦον αὐτοῦ τὴν ἔννοιαν, ἐφ' οἷς λέγει, Δι' ὑμᾶς πολεμοῦμαι. [3]εἰ δ' ἐκήδετο τῆς πόλεως, τοὺς ἁρπάζοντας μᾶλλον τὰ κοινὰ ἢ κλέπτοντας ἀπῄτει, οὐ τοὺς ὀλίγα ἔχοντας καὶ φειδομένους.

— 20. οἳ παρὰ τούτοις κέκρινται] Ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ, Ἀλλ' εἰ καὶ ἠδίκησαν ἔλαθον, ἐπάγει κέκρινται. εἶτα ἕτερον ἀντιπίπτον, Ἀλλ' ἐκρίθησαν μὲν, ἠφείθησαν δέ· ἵνα μὴ συκοφαντεῖν φαίνηται τὰ τῆς κρίσεως, ἐπήγαγε τὴν λύσιν, ὧν οἱ μὲν τεθνᾶσιν ἐφ' οἷς ἠδίκουν. εἶτα, ἐπειδή τινες καὶ συκοφαντούμενοι θνήσκουσιν ἀδίκως, αὐτοὺς ἑαυτῶν ἐποίησε καταγινώσκοντας τῷ πεφευγέναι τὴν κρίσιν.

‡ — 22. ἐξητάσθης] Ἐφάνης. ‡

— 23. οὕτως ὢν θρασὺς καὶ λέγειν δεινὸς] Ἑτέρα λυποῦντος διόρθωσις· Ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἠδίκουν, ἐγὼ δὲ κατηγορεῖν οὐκ ἠδυνάμην ἐπιεικὴς ὢν καὶ δειλός· διὰ τοῦτο εἶπεν, οὕτως ὢν θρασὺς καὶ λέγειν δεινός.

‡ — ult. ὑφαιροῦνται] Κλέπτουσι. ‡

— ibid. δι' ἀπληστίαν δὲ τρόπων διχόθεν] Ἢ ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν τῶν συμμάχων ἢ πρὸς τῷ μὴ εἰσφέρειν, [4]ἀφαιροῦνται τὰ κοινά.

P. 172. 1. οὔτε γὰρ ῥᾷον] Αὕτη ἀναίρεσις αἰτίων λέγεται· τὰς γὰρ ἄλλας ἀναιροῦντες, μίαν ἣν βουλόμεθα καταλείπομεν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, Οὔτε εὐκολώτερόν ἐστι πολλοῖς ἀνθρώποις προσκρούειν ὀλίγα ἀδικοῦσιν, καὶ μᾶλλον ἐπιθετέον τοῖς ὀλίγοις μὲν, πλείονα δὲ ἐξαμαρτάνουσιν· οὔτ' αὖ ὡς δημοτικὸν περιείργασαι μὲν τὰ τῶν πενήτων κακὰ, παρεῖδες δὲ τὰ τῶν πλουσίων. τοὐναντίον γὰρ μᾶλλον ἔπρεπεν.

‡ — 5. οἶδεν ἵνα] Αὕτη ἐστὶν ἀληθὴς αἰτία, ἣν καταλείπει. ‡

— 9. ὁμοῦ μετοίκους Ἀθηναίους δέον] Ἵνα παντὶ τῷ πλήθει συγκρούων φαίνηται, ὑπέμνησε τῶν εἰς ἅπαντας γεγενημένων ὕβρεων· τοῦτο πεποίηκε καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, συγκρούων ἅπασι τοῖς ἔθνεσι τῆς πόλεως τὸν Μειδίαν, ἱππεῦσιν, Ἀρειοπαγίταις, δήμῳ· τοῦτο κἂν τῷ κατ' Αἰσχίνου, συγκρούων Αἰσχίνην τῷ Χάρητι, πρὸς ὃν αὐτὸς μὲν ὁ δῆμος οὐκ εἶχεν οἰκείως, οἰκειώσασθαι ‡ δὲ ‡ βουλόμενος, [5]καὶ τῷ μὲν ἀντιδίκῳ προσέκρουσεν, αὐτῷ δὲ προσήγαγεν.

— 12. εἰ μάτην τὸ δεσμωτήριον] Τί παρενοχλεῖτε τὴν πόλιν; οἴκησις ὑμῖν ἀποδέδοται πρόσφορος. τὸ δεσμωτήριον καταλάβετε τοῦτο, ὃ δι' ὑμᾶς οἱ πατέρες ᾠκοδόμησαν.

— 13. καταφαίην ἂν] [6]Ἐρωτῶντί σοι περὶ τοῦ δεσμωτηρίου, σφόδρα ἂν ἀποκριναίμην, ὡς μάτην ᾠκοδόμηται, τό [7]γε τοῦ σοῦ πατρὸς μέρος· οὐ γὰρ ἴσχυσε φυλάττειν αὐτὸν, ἀλλὰ γέλως ὤφθη φυγόντος αὐτοῦ τὸ δεσμωτήριον.

— 14. ἐξορχησάμενος Διονυσίων] Κακῶς τῇ πομπῇ καὶ τῇ πανηγύρει χρησάμενος· ἔθους γὰρ ὄντος ἀνίεσθαι τότε διὰ τὴν ἑορτὴν, εἶτα ἐμβάλλεσθαι, διὰ τὸν δρασμὸν ἐνύβρισε τοῖς Διονυσίοις.

‡ P. 173. 10. τὸν δημόσιον] Δημόσιον λέγει τὸν ταῖς βασάνοις ὑποκείμενον. διὸ καὶ δοῦλον καλεῖ.

P. 174. 6. ταῖς χοινικίσι] Χοινικὶς ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ ἐν ᾗ στρέφεται ὁ ἄξων.

— 9. ἀριστεῖον] Γέρας ὑπὲρ τῆς ἀριστείας· ὡς γὰρ τῶν πολέμων προστάτιν, ἐτίμων τοῖς δώροις τὴν Ἀθηναίων πόλιν.

P. 175. 3. δι' ἐκεῖνον] Διὰ τὸν Δημοκράτην συνηγοροῦντα· κρινομένῳ γὰρ συμπαρῆν.

— antep. οὐκ ἀμφορίσκοι δύο] Ἀμφορίσκοι εἰσὶν ἀγγεῖα, ὡς ξέσται τινές· χρυσίδες δὲ χρυσαῖ φιάλαι.

[1] τὸ δὲ ἴσως Ald. et Wolf. quoque. [2] ὡς Ben. [3] ἐκήδετο δὲ τῆς Ald. Ben. [4] ὑφαιροῦνται M. Ben. [5] καὶ omittunt Ald. Ben. [6] ἐρωτῶ τί Ald. [7] τε Ald.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 186. pen. ΜΗΔΕΙΣ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίσῃ, μήτε ἰδίας ἔχθρας ἐμὲ μηδεμίας ἕνεχ' ἥκειν Ἀριστοκράτους κατηγορήσοντα τουτουΐ] Διπλοῦς ὁ λόγος, καθάπερ καὶ ὁ κατὰ Τιμοκράτους. ἔχει γὰρ διπλῆν ὑπόθεσιν [1]τὴν τῶν παρανόμων τὴν κρινομένην· ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν ἐπεισενηνεγμένην τὴν κατὰ τὴν Χερρόνησον. ἔστι δ' ὡς ἂν εἴποι τις, κατὰ τὴν ὁμοιότητα, ἀνταγώνισμα ὁ παρὼν λόγος τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου λόγῳ. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν, ὅτι ἄξιός ἐστι δωρεᾶς [2]ὁ Δημοσθένης, ἀγωνίζεται Κτησιφῶν· ἐνταῦθα δὲ Εὐθυκλῆς Ἀριστοκράτην ἐγράψατο, φάσκων παράνομον εἶναι τὸ ψήφισμα, καὶ ‡ ὅτι ‡ [3]οὐκ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς ὁ Χαρίδημος. δηλοῦται δὲ ἡ στάσις ὅτι πραγματική ἐστιν ἔγγραφος, εἰ δεῖ κυρωθῆναι τὸ ψήφισμα, ἢ μή. εἰσὶ δὲ τοῦ λόγου κεφάλαια τρία, τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον, καὶ τὸ συμφέρον. καὶ τὸ μὲν δίκαιον καὶ νόμιμον ἐνέπεσε κυρίως ἐκ τῆς ὕλης τῶν πραγμάτων, τὸ δὲ συμφέρον ἐκ περινοίας τοῦ ῥήτορος. καὶ κατηγορεῖ τῷ μὲν νομίμῳ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὅτι Δέκα νόμους παρέβη, ὧν οἱ μὲν ἑπτὰ φονικοὶ, οἱ δὲ τρεῖς πολιτικοί· τῷ δὲ δικαίῳ, ὅτι Πολλάκις ὁ Χαρίδημος ἠδίκησε τὴν πόλιν, καὶ οὐ δίκαιον δοῦναι αὐτῷ τὴν τοιαύτην δωρεάν. τίθησι δὲ καὶ τὸ συμφέρον ἐκ περινοίας τοῦ ῥήτορος οὕτως, ὅτι Σκοπήσατε οἵῳ τρόπῳ παρελήφθη καὶ ποίῳ ἐδόθη ἡ Χερρόνησος· δῆλον ὅτι ἐλήφθη τοῦ Κότυος βασιλεύοντος, ἐδόθη δὲ μερισθείσης τῆς βασιλείας εἰς τρεῖς. νῦν οὖν ὑμῶν παρεχόντων τῷ Χαριδήμῳ τὴν τοιαύτην δωρεὰν, ἐὰν βουληθῇ ὁ Κερσοβλέπτης τοῖς ἄλλοις πολεμῆσαι βασιλεῦσιν, οὐχ ἕξει τὸν ἐναντιούμενον· ὁ γὰρ Ἀθηνόδωρος Ἀθηναῖος ὢν οὐκ ἐθελήσει φονεῦσαι τὸν Χαρίδημον διὰ τοὺς Ἀθηναίους· πάλιν ὁ Σίμων καὶ ὁ Βιάνωρ, σύμμαχοι ὄντες ἤτοι πολῖται, οὐδ' αὐτοὶ ἐθελήσουσι Χαρίδημον διαχρήσασθαι. εἰ δ' οὗτοι μὴ ἐναντιωθῶσι τοῦ Χαριδήμου στρατηγοῦντος τῷ Κερσοβλέπτῃ, ἐρημωθέντων τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ φονευομένων, γενήσεται μονοκράτωρ ὁ Κερσοβλέπτης, καὶ οὐδὲν αὐτὸν κωλύσει λαβεῖν τὴν Χερρόνησον. οὐκ ἔστιν οὖν τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἐκ τῆς ὕλης τῶν πραγμάτων κυρίως, ἀλλὰ τοῦ φεύγοντός ἐστι λέγοντος, ὅτι Συμφέρει ὑμῖν τὸ λαβεῖν τὴν Ἀμφίπολιν, καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ὅτι δὲ ἐκ [4]περιεργίας τοῦ ῥήτορος [5]ἐνέπεσε τὸ κεφάλαιον, δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Κτησιφῶντος Αἰσχίνου. τοιαύτης γὰρ οὔσης κἀκεῖ τῆς ὑποθέσεως, ὁ μὲν Αἰσχίνης διὰ πενίαν συνέσεως καὶ δεινότητος ἔνδειαν οὐκ εὐπόρησε θεῖναι τὸ συμφέρον, ἀλλὰ τὴν ἁπλῆν ἠγωνίσατο, ὡς ἁπλούστερος· ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ ἔξωθεν προσεπενόησεν ἐκ τῆς τέχνης καὶ τῆς δεινότητος συμμαχίαν λαβεῖν· διὰ τοῦτο καὶ τρίτον κεφάλαιον ἐκίνησεν ἐν τῷ λόγῳ τὸ συμφέρον. προοίμια δὲ τοῦ λόγου ἐστὶ τρία. τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τοῦ πράγματος, ὅτι Μεγάλα τὴν πόλιν ἀδικουμένην ὁρῶν τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐνεστησάμην· ἐν ᾧ καὶ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς Χαρίδημον μὲν κρύπτει, ἔχειν δὲ ἀηδῶς πρὸς τὸν Ἀριστοκράτην διορίζεται, ἐξ οὗ βλαβήσεσθαι ἔμελλεν οὐδέν· ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν προφανὴς ἀγὼν πρὸς Ἀριστοκράτην, ὁ δὲ κρυπτόμενος πρὸς Χαρίδημον, διὰ τοῦτο τὸ μὲν [6]κρύπτει ὡς ἀνύποπτον, περὶ δὲ τοῦ ἐμφανοῦς διαλέγεται. τὸ δὲ δεύτερον ἐκ προσώπου τοῦ λέγοντος εἴληπται, Ἐπειδήπερ ἰδιώτης τυγχάνων πρᾶγμα τηλικοῦτον δείξειν ἐπαγγέλλομαι, προσήκει πάντας ὑμᾶς συναγωνίσασθαί μοι· τοῦτο δέ φησιν διὰ τὸ φοβεῖσθαι ὅτι ἰδιώτης τυγχάνων πρὸς δημαγωγοὺς καὶ στρατηγὸν ἀγωνίζεται· πόρρωθεν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνύποπτον κατασκευάζει διὰ τῆς δοκούσης ἁπλότητος. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ προσώπου τοῦ Χαριδήμου, δι' ὅνπερ ὁ λόγος· δέδοται γὰρ [7]ἡμῖν θεώρημα λύειν τὰ ἀντιπίπτοντα πάντα ἀπὸ τῆς ἀξίας, ἐπειδὴ κατὰ ἐνδόξου προσώπου τοὺς λόγους ποιούμεθα· τοῦτο καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Περικλεῖ πεποίηκεν. ἔστι δ' ἐν μέσῳ τοῦ προοιμίου τοῦ τρίτου συστροφή τις ἐνθυμηματικὴ, εἰ μὲν δὴ τοῦτο μέγιστον Ἀριστοκράτης καὶ τὰ ἑξῆς. ἐπειδὴ γὰρ κατ' ἀρχὰς τοῦ

[1] τὴν τῶν παρανόμων διπλῆν ὑπόθεσιν Ald. Ben. [2] ὁ Δημοσθένης omittunt Ald. Ben. [3] οὐκ omittit Ald. [4] περιεργείας Ald. [5] ἀνέπεσε Ben. [6] κρυπτὸν Ald. Ben. [7] ὑμῖν Ben.

Ἐκ περιεργίας] F. ἐκ περινοίας. Wolf.

Τὸ μὲν κρυπτὸν, ὡς ἀνύποπτον] F. A. ἐᾷ, vel τὸ μὲν κρύπτει. Idem.

Εἰ μὲν δὴ —] P. 188. 23.

[1] προοιμίου [2] διέβαλε τὴν ὑπόληψιν Χαριδήμου, ἐφοβήθη μὴ τὴν ἐξ ἀκολουθίας ἀπόδειξιν τῆς [3] δυσνοίας ὁ ἀκροατὴς ζητήσῃ, ἣν ἔλυσε, νῦν μὲν [4] σπεύδειν ἐπὶ [5] τὰ κατὰ Χεῤῥόνησον προσποιησάμενος, ὕστερον δ' ἐρεῖν τὴν δύσνοιαν ἐπαγγειλάμενος. ἐπειδὴ δὲ ἔμελλεν ὁ ἀκροατὴς θαυμάζειν τί δήποτε ψηφίσματος κατηγορίαν ποιούμενος παρανόμων, Χεῤῥονήσου κατὰ τοὺς ἀγῶνας μέμνηται, ἐν καταστάσει [6] προδιατίθησι τὸν ἀκροατὴν οἰκείαν [7] ὑπολαμβάνειν τῷ ἀγῶνι τὴν μνήμην τῆς Χεῤῥονήσου, ὅλον τὸν ἀγῶνα δι' αὐτῆς διαβάλλων καὶ ὕποπτον καθιστάς. καὶ ἔστιν ὥσπερ προκατασκευὴ τοῦ συμφέροντος. ἡ κατάστασις δὲ λαμβάνεται ποτὲ μὲν ἐκ γνώμης, ποτὲ δὲ ἐκ διηγήσεως. ἐπειδὴ δ' ἔμελλεν ἀκούσας ὁ ἀκροατὴς περὶ τῆς Χεῤῥονήσου ἐπιζητεῖν εὐθὺς τὰς ἐντελεστέρας ἀποδείξεις, διὰ τοῦτο φεύγων, εἶτα μὴ προσποιούμενος φεύγειν, δίδωσιν αἵρεσιν πότερόν ποτε τὸ νόμιμον ἀκοῦσαι βούλονται πρῶτον ἢ τὸ δίκαιον ἢ τὸ συμφέρον; [8] εἶτ' ἐπειδὴ ἦν αὐτῷ ἰσχυρὸν τὸ νόμιμον καὶ οἰκειότερον μᾶλλον τῇ γραφῇ, διὰ τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον ἡγήσατο τούτῳ πρώτῳ χρήσασθαι. ἀμέλει γοῦν, ὡς οὐκ ἀντειπόντος τοῦ ἀκροατοῦ ἢ ἐπιζητήσαντος κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς γραφῆς, εἶπε περὶ τοῦ νομίμου βούλεσθε πρῶτον; τοῦτο ἐροῦμεν· καὶ ἐπειδὴ ἔμελλεν ἀντιπίπτειν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ξένος Χαρίδημος, καὶ διὰ τοῦτο ἐγράφη τιμή τις αὐτῷ ἰδίᾳ ἐν τῷ ψηφίσματι — ὁ γὰρ κατὰ τῶν φονικῶν θεσμὸς κατὰ τῶν πολιτῶν ἐδόκει κεῖσθαι —, διὰ τοῦτο ἐδεήθη πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ἀντικειμένου προκατασκευῆς, συνεθίζων τὸν ἀκροατὴν ὅτι πολίτης καὶ ὑπὲρ πολίτου ὁ λόγος, τῷ μὲν δοκεῖν χαριζόμενος αὐτῷ τὴν ἐκ τῆς μετουσίας τιμήν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τὸ κεφάλαιον ποιῶν ἰσχυρότερον· ὅσῳ γὰρ [9] ὡς ὑπὲρ πολίτου, τοσούτῳ μᾶλλον ἀγανακτήσουσιν οἱ ἀκούοντες, εἰ πολίτῃ μετέχοντι τῆς ἐκ τῶν νόμων ἐπικουρίας ξένην τις ἔγραψε δωρεάν.

P. 187. 1. μήτε μικρὸν ὁρῶντά τι καὶ φαῦλον ἁμάρτημα] Ὅρα ὅπως ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ὡς ἐπιεικής, ἐπὶ μικροῖς ἁμαρτήμασιν οὐκ ἄν ποτε προελθεῖν εἰς τὴν κατηγορίαν διϊσχυρίζεται· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐν ᾧ λέγει μηδὲ μικρὸν ὁρῶντά τι καὶ φαῦλον ἁμάρτημα· τὸ γὰρ φαῦλον ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ μικροῦ κεῖται, διὸ καὶ καλῶς ἐπήγαγεν αὐτῷ τὸ ἁμάρτημα, τῷ ὀνόματι δεικνὺς τὸ εὐκαταφρόνητον.

— 3. ἀλλ' εἴπερ ἄρα ὀρθῶς] ± Ἀλλ' εἴπερ ἄρα ὀρθῶς ± ἐγὼ ± λογίζομαι, ± φησὶν ὁ ἰδιώτης, εἰ μὴ σφάλλομαι λογισμῷ τοῦ πρέποντος.

— 4. καὶ μὴ παρακρουσθέντας] Ἃ γὰρ μὴ πόλεμος ἀφαιρεῖται, φησὶ, ταῦτα ῥήτωρ ὢν ἅπαντα τοῖς πολεμίοις χαρίζεται. διὰ δὲ τοῦ πάλιν ἀναμιμνήσκει τῆς ἐπὶ Κότυος ἐπηρείας, ἡνίκα τὴν Χεῤῥόνησον ἥρπασεν.

— ult. εἰκότως δ' ἄν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἠθικὸν σφόδρα τουτὶ τὸ προοίμιον ἐκ προσώπου τοῦ λέγοντος, ὅτι ± καίπερ ὢν ± ἰδιώτης, καθέστηκε καὶ μέλλει πρὸς δημαγωγοὺς καὶ στρατηγὸν ἀγωνίζεσθαι. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, Εὐλογώτερον ἂν [10] ἐμοὶ τὰς ἀκοὰς παράσχοιτε, ἐπειδήπερ, δυναστείαν οὔτε ἀπὸ τῶν κοινῶν τῆς διοικήσεως ἔχων οὔτε ἀπὸ τῆς τῶν λόγων δεινότητος, ἐπαγγέλλομαι τοσοῦτον κακὸν ἀναστεῖλαι.

P. 188. 10. οὐδὲ σκοπεῖν ἐπέρχεται] ± Οὐδὲ εἰς νοῦν ἔρχεται.

— 11. ἔγωγ' οὖν, ὀμνύω τοὺς θεοὺς] ± Ἐπιτιμήσαντι τρόπον τινὰ ἀντέπιπτε, Πῶς οὖν λέγεις καὶ ἀπαντᾷς εἰς τὸ δημόσιον, καίτοι ἀπράγμων ὢν ὡς ὁμολογεῖς; διόπερ ἐδεήθη καὶ ὅρκου σφοδροτέρου.

— 18. οὐκ ἀγνοῶ μὲν οὖν] Λύσις ἐστὶν ἀναγκαίως ἐνταῦθα τοῦ ἀντιπίπτοντος ἐκ τῆς τοῦ [11] Χαριδήμου ποιότητος καὶ τῆς ἀξίας· διὸ καὶ τὸ οἴονται κείμενον διαβάλλει τὴν κρίσιν· τὸ καὶ εὐεργέτην [12] εἶναι τῆς πόλεως βαρὺ καὶ οὐ φορητὸν, τῆς τηλικαύτης καὶ ὄντως ἐνδόξου πόλεως ἄνδρα οὕτως εὐτελῆ καλεῖν εὐεργέτην τὴν καὶ θεοὺς ± ἔπος ± εἰπεῖν εὐεργετήσασαν καὶ ὑποδεξαμένην καὶ κρίνασαν.

— 20. δυνηθῶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν] Ἵνα, ἐὰν μὴ πείσῃ, τῆς ἑαυτοῦ τὸ αἴτιον ἀδυναμίας φανῇ, μὴ τῆς τῶν πραγμάτων ἀσθενείας.

— 21. οἴομαι δείξειν] Τὸ οἴομαι πρὸς τὴν ἰδιωτείαν ἀκόλουθον· τὸ δὲ δείξειν καὶ τὰ ἑξῆς εἰρημένα τῷ θαῤῥεῖν τοῖς πράγμασιν ἁρμόττει.

[1] λόγου γρ. M. Ben. [2] διέλαβε Ald. [3] δυσμενείας M. Ben. [4] σπεύδει Ald. [5] τῶν Ald. τὸ Ben. [6] προκατατίθησι Ald. Ben. [7] ἀπολαμβάνειν Ald. Ben. [8] ἢ ἐπειδὴ γὰρ ἦν Ald. ἐπειδὴ γὰρ ἦν Ben. [9] ὡς omittunt Ald. Ben. [10] οἶμαι Ald. Ben. [11] δήμου Ald. Ben. [12] νομίσαι Ald.

Περὶ τοῦ νομίμου] P. 193. 3.

Ἃ γὰρ μὴ πόλεμος] F. ἃ γὰρ μηδὲ πολέμιος. Wolf.

Καὶ τὸ εὐεργέτην] Verba Oratoris sunt: ὅτι τὸν Χαρίδημον εὐεργέτην εἶναί τινες τῆς πόλεως. Locus plane lacer, sic fortassis utcunque resarciendus: διαβάλλει τὴν κρίσιν. τὸ γὰρ εὐεργέτην καλῦσαι τῆς πόλεως, βαρὺ καὶ οὐ φορητόν. τῆς τηλικαύτης δὲ καὶ ὄντως ἐνδόξου πόλεως, ἄνδρα οὕτως εὐτελῆ καλεῖν εὐεργέτην, ἣν καὶ θεοὺς ἴσμεν εὐεργετήσασαν καὶ ὑποδεξαμένην καὶ κρίνασαν, αἰσχρόν. Idem. Et sic dedit. Verba sic forsan ordinanda: βαρὺ καὶ οὐ φορητὸν τὴν (sc. πόλιν) καὶ θ. ἔ. ε. ε. κ. ὑ. καὶ κρίνασαν καλεῖν εὐεργέτην τῆς τηλικαύτης κ. ὄ. ἔ. πόλεως ἄνδρα οὕτως εὐτελῆ.

—23. εἰ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τοῦτό τινες [1] ὑπὸ τοῦ σχήματος τῆς ἁρμονίας ἀπατηθέντες, τέταρτον ᾠήθησαν προοίμιον· ἔστι δὲ συστροφή τις ἐνθυμηματικὴ, τὴν αἰτίαν ἔχουσα τοιαύτην· Ἐπειδὴ γὰρ τὸν Χαρίδημον ἐν τῇ προτάσει τοῦ προοιμίου διαβέβληκεν, ἐνεχώρει δὲ τοὺς ὑπὲρ [2] αὐτοῦ λέγοντας ῥήτορας, εὐθὺς ἀπαιτῆται τὴν ἀπόδειξιν, πῶς ἐγένετο δύσνους; ἀνεβάλλετο τὴν περὶ τούτου [3] τέως πίστιν, κατεπείγειν τὸ περὶ τὴν Χεῤῥόνησον ὑποκρινόμενος, [4] καὶ τῷ μείζονι τὸ ἔλαττον ὑποκλέπτων. διὸ καὶ εἶπεν ἀνάγκη δὲ πρῶτον ἁπάντων εἰπεῖν καὶ δεῖξαι καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἀνάγκης [5] ἐπιτεθείσης φαίνοιτο λέγων, οὐ πρὸς ἀπέχθειαν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ νόημα προκαταρκτικὸν, εἰπεῖν καὶ δεῖξαι, οὕτως ἄρα ἡ χρεία κατεπείγει. καὶ ἐν καταστάσει γὰρ μερικῶς ἀγωνιστέον καὶ δεικτέον.

P. 189. 7. ἔστι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἡ κατάστασις ἐντεῦθεν ἀπὸ λογισμοῦ τοῦ συμφέροντος.

— 11. τοῦτο τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] [6] Τὸ θεραπεύεσθαι τὴν πόλιν παρὰ τῶν βασιλέων.

— 12. βουλόμενοί τινες παῦσαι] Οὐ μόνον τὸν Ἀριστοκράτην ἀλλὰ καὶ ἄλλους τινὰς ὑπαινίττεται· διὰ δὲ ἀπέχθειαν παραιτεῖται τοὺς ἄλλους λέγειν.

P. 190. 2. ἀγώγιμον] Οἱ μὲν εἰρήκασιν ἐπὶ κρίσει· ὁ δὲ ῥήτωρ ἐκ τῆς ἀσαφείας εἰς ὃ ἐβούλετο μετήγαγεν, ἐπὶ [7] θανάτῳ λέγων. ζητήσειε δ' ἄν τις τίνος χάριν τῆς καταστάσεως ἁπλουστάτης οὔσης κατὰ φύσιν καὶ ἀκατασκεύου, ὁ ῥήτωρ ταύτην ἐναγώνιον εἰργάσατο, φαμὲν, ὅτι ἐπειδὴ περὶ μελλόντων ἔλεγεν — εἴπομεν γὰρ ὅτι ἐκ τοῦ συμφέροντος * ἐγένετο —, τὸ δὲ μέλλον ἐν ἀδήλῳ τὴν φύσιν ἔχει, σαθρὸν [8] δὴ ὑπάρχον καὶ ἐν ἀφανεῖ τυγχάνον, δι' ἀποδείξεως πειρᾶται τοῦτο δεικνύειν καὶ τὸ ἀληθὲς εὑρίσκειν.

P. 191. 15. οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνον δῆλον] Ἀπόδειξις τῶν εἰρημένων. τὴν μὲν οὖν κατάστασιν δι' ἐνθυμημάτων ἐπεραίωσε, ταύτην δὲ τὴν ἀπόδειξιν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ψηφίσματος.

— ult. καὶ παραβὰς τὸ τί πράττοντα] Τὸ ἀσαφὲς μερικῶς [9] ἐξετάζεται· ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸ συμφέρον. τὸ γὰρ ἀσαφὲς βλάβην κομίζει, ὅπερ ἴδιον τοῦ συμφέροντος.

P. 192. 5. κατὰ τούτων] Τῶν ἐχθρῶν.

— 13. ὧν μὲν τοίνυν ἕνεκεν ἐῤῥέθη τὸ προβούλευμα] Συμπέρασμα τῆς καταστάσεως. εἰ δέ τις ζητήσειε, πῶς τὴν τῶν κεφαλαίων τάξιν ἤμειψε· κατὰ φύσιν γὰρ τὸ δίκαιον τοῦ συμφέροντος προτέτακται; ὅτι τὸ μὲν περὶ τῶν παρεληλυθότων, τὸ δὲ περὶ τῶν μελλόντων. τί [10] δὴ παρέλιπε τὸ τῇ φύσει πρῶτον; ἐροῦμεν, ὅτι τὸ μὲν τῇ φύσει πρῶτον δίκαιον, ἐν ᾧ ἦν ὁ βίος αὐτοῦ, τετήρηκεν ὕστερον, ἵνα ὁ ἀκροατὴς ἀκούων τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ ἀγανακτήσας ἐνέγκῃ τὴν ψῆφον. τὸ δὲ νόμιμον προτέτακται, ἐπειδήπερ [11] αὐτῷ πολὺ ἰσχύει. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τεχνικὸν παράγγελμα, τὰ ἰσχυρὰ προτάττειν καὶ μὴ τῇ τάξει ἕπεσθαι, ἀλλ' ὡς ἔχει καλῶς.

— 17. ὑπεσχημένον τρία ἐπιδείξειν] Πῶς μηδὲν ἐπαγγειλάμενος φησὶν ὑπεσχημένον; φαμὲν ὅτι ἐν γραφῇ εἶπεν ὅτι Κατηγοροῦμεν τοῦ ψηφίσματος ὡς παρανόμου, ὡς ἀδίκου, ὡς ἀσυμφόρου. τὰ οὖν ἐν τῇ [12] γραφῇ * ἐπῆλθεν. ὡς δὲ ὁ λόγος ἔχει τὰ κεφάλαια, οὕτως [13] ἐκτέθειται, οὐχ ὡς ἡ τάξις ἀπαιτεῖ, δι' ὃν προείπομεν λόγον.

— pen. τρίτον δὲ ὡς ἀνάξιός ἐστι] Τὸ δίκαιον· τὸ γὰρ ἀνάξιος εἰς τοῦτο ἀναφέρεται.

— ult. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι] Ἐπειδὴ γὰρ ἀπῄει ἐκ τῆς καταστάσεως διδαχθεὶς ὁ ἀκροατὴς τὸ συμφέρον, οὐκ ἐβούλετο [14] δὲ αὐτοῖς τοῦτο πρῶτον εἰπεῖν, ὡς εἴπομεν, διὰ τὴν οἰκονομίαν, δίδωσιν αὐτοῖς αἵρεσιν, καὶ ἐνδοὺς τὴν σκέψιν ἁρπάζει τὴν ἐπίκρισιν, ἵνα δόξῃ ἕπεσθαι αὐτοῖς καὶ κατὰ ἀνάγκην τοῦτο ποιεῖν καὶ τῷ πόθῳ ἐκείνων ἐξακολουθεῖν.

P. 193. 11. ἀλλὰ ποιησάσθω τὴν ἀκρόασιν ὡδὶ] Κυρίως ἐφ' ἑκάστου κεφαλαίου τὸ ῥῆμα ἔχεις· ἐπὶ μὲν τῶν νόμων τὸ λέγω, ὡς ἁπλοῦ τοῦ νόμου τυγχάνοντος, ἐπὶ δὲ τοῦ δικαίου τῶν ἀδικημάτων τὸ ἐλέγχω, ἐπὶ δὲ τοῦ συμφέροντος τὸ ἐξετάσω· λογισμῷ γὰρ τὸ μέλλον εὑρίσκεται.

— ult. ἔσονται δὲ βραχεῖς περὶ πάντων οἱ λόγοι] Ἐπειδὴ γὰρ τρία ἦν κεφάλαια, * ἐπιτεινομένους καὶ μακροὺς ὑπέφαινε τοὺς λόγους· διὰ τοῦτο παραμυθεῖται αὐτοὺς λέγων, βραχεῖς ἔσονται οἱ λόγοι.

P. 194. 5. δικάζειν — καὶ τραύματος ἐκ προνοίας] Ἐξέτασις ἐντεῦθεν τοῦ νομίμου, καὶ [15] παράθεσις τιθεμένων τῶν νόμων καὶ τοῦ ψηφίσματος.

— 11. εἰ σκέψαισθε ἐν τίνι τάξει] Προθεραπεία. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει τῶν νόμων μνησθῆναι

[1] ἀπὸ Ald. Ben. [2] Ἀρχιδάμου ῥήτορας Ald. Ben. [3] ταχέως Ald. Ben. [4] καὶ omittunt Ald. Ben. [5] γρ. κατηπειγούσης M. Ben. [6] τοῦ θεραπεύεσθαι - - - - βασιλέων post λέγειν v. 29. ponunt Ald. Ben. [7] θανάτου Ald. [8] δὲ Ald. Ben. [9] ἐξετάζει M. Ben. [10] δὲ Ald. Ben. [11] αὐτὸ M. Ben. [12] γραφῇ ταῦτά φησιν ἐπῆλθεν Ald. γραφῇ φησὶ, ταῦτα ἐπῆλθεν Ben. [13] ἐκτεθεῖσθαι Ald. [14] δὲ omittit Ben. [15] παρατιθεμένων τῶν Ben.

Τοὺς ὑπὲρ Ἀρχιδάμου] Χαριδήμου haud dubie. sed malim τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας. Wolf.

Ἐπιτεινομένους] F. ὑποτεινάμενος. Idem.

οἳ περὶ τῶν πολιτῶν προστάττουσι, ξένος δὲ οὗτος ἦν· ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ αὐτῷ, Ἀλλ' οὗτος ξένος, οἱ δὲ νόμοι περὶ πολιτῶν διαλέγονται, προοικονομεῖ τοῦτο καὶ ποιεῖ αὐτὸν πολίτην, ἵνα οὕτως αὐτὸν ἐξετάσῃ.

— 14. τὴν γὰρ τοῦ δήμου δωρεὰν] Κολακεύει τὸν δῆμον· ἅμα δὲ καὶ δείκνυσιν ὡς οὐκ ἐχθρὸς αὐτῷ, ὥςπερ καὶ ἐν προοιμίοις εἴρηκε μηδεμιᾶς ἰδίας ἔχθρας [1]ἕνεκα. εἰ γὰρ ἦν, [2]φησὶν, ἐχθρὸς, οὐκ ἂν πολίτην αὐτὸν [3]πεποίηκα· οὐδὲν δὲ κωλύει ἐν οἷς χρεία καὶ ἐπαινεῖν τὸν ἐχθρὸν, ἵνα [4]ἀνύωμεν ἕτερον ὃ βουλόμεθα.

— 19. ἃ δ' οὐδ' ἡμῖν τοῖς γένει πολίταις] Καλῶς τὸ παρὰ τοὺς νόμους. ἵνα γὰρ μή τις εἴπῃ, Ἀλλ', εἰ πλεῖστα εὐεργετήκει, [5]οὐκ ὀφείλει καὶ πλειόνων τιμῶν τυγχάνειν; διὰ τοῦτο παρὰ τοὺς νόμους. οὐδὲ γὰρ ‡ τοῖς γένει πολίταις ‡ παρὰ τούτους πράττειν ‡ τι ‡ καλόν.

P. 195. 9. καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα] Παραιτεῖται λέγειν τὰ εἴδη τῶν κακουργιῶν, ἢ διὰ τὸ δύσφημον, ἢ ἵνα μὴ δοκῇ διὰ τὸ εἰδέναι [6]πράττειν.

‡ P. 198. 13. ὡς αὐτὸν] Τοῦτ' ἔστι πρὸς αὐτὸν, ὥςπερ καὶ κατωτέρω ὡς θεσμοθέτας πρὸς θεσμοθέτας. ‡

P. 199. 17. καὶ μὴν ἔν γε τῷ ποιεῖν ἀγώγιμον] Τῷ ἀγωγίμῳ πανταχοῦ σοφίζεται.

P. 202. 14. μὴ προδήλου τῆς ἐπιούσης τύχης οὔσης ἑκάστῳ] Εἰς ἔλεον ἤγαγε τὸν λόγον, ἵνα δείξῃ τὴν ἀδικίαν ἐκείνου.

P. 203. 18. καὶ μὴ νομίσητε εὔηθες τὸ ἐρώτημα] Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖ αὐτὸν περὶ τῶν μελλόντων ἀποκρίνεσθαι. ὅσον δὲ εἰς ἀτοπίαν ἄγει τὸν λόγον, πλέον τοῦ Ἀριστοκράτους καθάπτεται. τὸ δ' ἢ καὶ ἄλλως πῶς τελευτήσει, ἤτοι ἰδίῳ θανάτῳ.

P. 204. 5. τίνα γὰρ [7]σοι λέλοιπεν ὅρον τῷ γράμματι] Ἤγουν τῷ ψηφίσματι. διασύρει δὲ γράμμα προσειπών. καίτοι γε τούτῳ προσθεὶς, οἷον τῷ ἀτόπῳ.

—13. ὡς ἐπὶ πάντων, οὐκ ἐπὶ τῶν φονικῶν μόνον] Ἔθος τῷ Δημοσθένει κατασκευάζειν οὐκ ἐξ ὧν λέγει, ἵνα μὴ δόξῃ διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον ἐκ δεινότητος ποιεῖν τοῦτο, ἀλλ' ἐξ ἑτέρων, ἵνα ἡ φύσις οὕτως ἔχειν δόξῃ τοῦ πράγματος.

‡ — 14. ἄρχων χειρῶν ἀδίκων] Τοῦτ' ἔστιν ἄρχειν πληγῶν ἐκ τῆς ἀψιμαχίας, ἤτοι προκατάρχοντα, καὶ μὴ τιμωρούμενον, πλήττειν ἀδίκως. ‡

P. 208. 7. φέρε, ἂν δέ τι συμβῇ τοιοῦτον] Ἀντιπίπτοντος λύσις ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ Χαριδήμου. ἐπειδὴ γὰρ ἰδιωτῶν μᾶλλον ἢ στρατηγῶν τὸ μοιχεύειν, διὰ τοῦτο καὶ ἰδιώτην αὐτὸν ποιεῖ. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ἐπειδὴ στρατηγοὺς μοιχεύοντας χαλεπὸν τιμωρεῖσθαι, διὰ τοῦτο ἀπηλλαγμένον αὐτὸν ἐξουσίας καὶ στρατηγίας ποιεῖ. ‡

— 8. ἤδη τῷ καὶ ἄλλῳ] Ἵνα μή τις εἴποι Ἀλλ' οὐκ ἀπαλλαγήσεται τῆς στρατηγίας, ὁ δὲ εἶπεν ὅπερ καὶ ἄλλῳ συνέβη στρατηγῷ τυγχάνοντι, ἵνα τῷ κοινῷ βεβαιώσῃ τὸ * [8]ἴδιον.

P. 209. 18. εἶτ' οὐ δεινὸν, ὦ γῆ καὶ θεοὶ] Σχετλιασμὸς ἐν καιρῷ. καλὸν γὰρ ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῶν δεινῶν ἐπικαλεῖσθαι τοὺς κρείττονας.

P. 210. 24. οὓς οὐ παραγεγράμμεθα] Παρεσημειωσάμεθα. τὸ γὰρ σχῆμα περιληπτικόν. ὅταν γὰρ πλειόνων [9]εὐπορῶμεν, τότε τούτῳ τῷ σχήματι χρώμεθα.

P. 211. 5. προστεταγμένα τοῖς νόμοις] Παρὰ τῶν νόμων ταχθέντα. συμπέρασμα δὲ λοιπὸν τοῦ νόμου, καὶ μετ' αὐξήσεως τῶν εἰρημένων τὸ συμπέρασμα. ζητήσειε δ' ἄν τις, πῶς ἐξετάζων [10]τὸ νόμιμον [11]κεφάλαιον, οὐχ ὑφ' ἓν αὐτὸ ἐργάζεται, ἀλλὰ καὶ μερίζει εἰς δύο καὶ παρεμβάλλει ἕτερα, οὐκ εἰωθὼς οὐδαμῇ τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ διόλου [12]πᾶν οὗ ἂν ἄρξηται κεφαλαίου, ἕως ἂν τελεσθῇ, [13]ἐξεργάζεσθαι; φαμὲν οὖν, ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸ ψήφισμα οὐχ ὑφ' ἓν ἐξήτασεν, ἀλλὰ κατὰ μέρος, πρὸς μὲν τὸ ἐξετασθὲν μέρος τοὺς νόμους οὓς παρέβη τέθεικε, πρὸς δὲ τὸ ἑξῆς πάλιν ὁμοίως προσφέρει τοὺς νόμους· καὶ εἰκότως οὐδὲν ἄλλο [14]παρενέβαλεν ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου, * ἀλλὰ καὶ ‡ τὰ ‡ τῶν ἐθῶν. εἰς δύο γὰρ τέμνεται τὸ νόμιμον, εἴς τε ἄγραφον καὶ νόμιμον ἔγγραφον, ἵνα δόξῃ ὅλον ἓν εἶναι.

— 16. ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Χαρίδημον ἐποιησάμεθα] Προοιμιάσατο περὶ τοῦ ἔθους πρότερον, ἵνα οὕτως περὶ τοῦ προοιμίου ἑξῆς ἀντιπέσῃ, Ἀλλὰ ταῦτα τὰ ἔθη παρὰ τοὺς πολίτας ἐστίν· ὅθεν ἐπήγαγεν εὐθὺς, ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Χαρίδημον ἐποιησάμεθα πολίτην. ἡ μὲν οὖν πρώτη τοῦ νομίμου παντὸς λύσις, ὅτι ξένος

[1] ἕνεκα omittunt Ald. Ben. [2] φησὶν omittit Ben. [3] πεποίηκεν Ald. Ben. [4] ἀνύομεν Ald. [5] οὐκ omittunt Ald. Ben. [6] πράττειν εἰδέναι Ald. Ben. [7] σὺ λελοιπὰς Ben. [8] δίκαιον Ald. Ben. [9] ἀπορῶμεν Ald. Ben. [10] τὸν Ald. [11] κεφάλαιος Ald. [12] πάντων ἂν Ald. Ben. [13] ἐξεγράζεται Ald. Ben. [14] παρέβαλλεν Ald. Ben.

Διὰ τὸ πράττειν εἰδέναι] F. διὰ τὸ εἰδέναι πράττειν. etsi utrumque recte legi potest, nec habet ineptam sententiam, sive interpreteris: *ne videatur eo scire quod agat*, id est, agendo cognovisse: sive, *quod agendi causa cognoverit*. Nam τὸ εἰδέναι et ad effectum et ad finem referri potest. IDEM.

Οὐκ ἐξ ὧν λέγει] F. οὐκ ἐξ ὧν αὐτὸς λέγει. IDEM.

Ἀλλὰ τῶν ἐθῶν] Non video quid hæc verba ad sensum faciant: nisi aliquid desit: nec sunt verba auctoris. IDEM.

Χαρίδημος· ἡ δὲ δευτέρα κατὰ τὸ ἔθος ἐν τῷ νομίμῳ, ὅτι Πολίτην μὲν αὐτὸν ἐποιησάμεθα [1]Χαρίδημον· οὐ μὴν οὐδὲ τῶν ἀπορρήτων οὐδὲ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων αὐτῷ μεταδεδώκαμεν, ἴδια γὰρ ταῦτα τῶν ἐγχωρίων ἐστίν.

P. 213. 15. εἴθ' ἥρωες, εἴτε θεοὶ] Οὐ γὰρ διαβεβαιοῦται τίς ἦν, ὡς τὸ πιθανὸν τῷ λόγῳ ‡ σώζηται, ὥςπερ ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ‡ εἴρηται ἀλλαχοῦ Εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν.

antep. τούτων] Τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις.

P. 214. 25. τρίτον δ' ἕτερον] Σημειωτέον ἕτερον ἐπὶ τοῦ τρίτου λεχθέν· οὐ καλῶς δὲ εἶπεν. ἐπὶ γὰρ [2]δυοῖν μόνον λεκτέον ἕτερον, ἐπὶ δὲ τριῶν ἄλλο. οὐκοῦν σπανίως εἴρηκε τοῦτο, οὐ χρὴ κακόζηλον ὂν μιμεῖσθαι.

P. 218. 3. ἆρά τις ἡμῖν ἔτι λοιπός ἐστι] Πρὸς τὸν γραμματέα φησίν. ἵνα γὰρ μὴ δοκῇ [3]κακουργεῖν ὡς προμελετήσας, τούτου χάριν προσποιεῖται τὴν ἄγνοιαν, [4]ἵνα τοὺς νόμους, οὕςπερ ἐπάγει, * δοκῇ παραχρῆμα εὑρίσκειν.

P. 220. antep. βούλομαι τοίνυν ὑμῖν καὶ ἓν ἢ δύο] Πληρωθέντος τοῦ μέρους τοῦ νομίμου, ἐπάγει πάλιν ἕτερον ἔθος προηγούμενον, καὶ τοῦτο ὡς * [5]ἐναγώνιον. τὸ γὰρ ἔθος τοῦ νομίμου κεφαλαίου μέρος παρὰ τοῖς τεχνίταις νενόμισται· δι' οὗ πιστοῦται τὸ πάντας ἠκολουθηκέναι, κατὰ τοῦτο τὸ ἔθος τῷ τῶν * [6]νόμων βουλήματι ἐν ταῖς [7]δόσεσι τῶν δωρεῶν. λαμβάνει [8]δὲ τὴν ἀρχὴν τὸ ἔθος ἀπὸ τούτου, βούλομαι τοίνυν ὑμῖν καὶ ἓν ἢ δύο ψηφίσματα καὶ [9]τὰ ἑξῆς. πληρώσας δὲ καὶ τὸ ἔθος, δι' οὗ τὸ νόμιμον ἐβεβαίωσε, τίθησι λοιπὸν τὰς ἀντιθέσεις ἐκ τοῦ νομίμου· πρῶτον μὲν τὴν ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ. γέγραφε γὰρ ὁ Ἀριστοκράτης, ἐάν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον, ἀγώγιμος ἔστω. κατηγόρησε δὲ Δημοσθένης, ἤτοι Εὐθυκλῆς, ὡς ἐλλειπῶς ἔγραψε καὶ ἀσαφῶς, μὴ προσθεὶς ποῦ καὶ ἐπὶ τίνι ἀγώγιμος; πρὸς τοῦτο [10]ἀντίθεσιν ἐκ τῆς διανοίας ἀνθυποτείνεται Ἀριστοκράτης λέγων, Ἐπὶ κρίσιν γεγραφέναι ἄγεσθαι τὸν ἀνδροφόνον κατὰ τὸ ἑπόμενον. ὁ Δημοσθένης [11]δὲ τοῦτο οὐ δέχεται τὸ κατὰ διάνοιαν ὡς ἑπόμενον, φάσκων Μηδὲ γεγραφέναι διαῤῥήδην ἐπὶ κρίσιν ἄγεσθαι τὸν ἀνδροφόνον ἀγώγιμον· καὶ ἡ ἐξέτασις αὐτῷ τῶν νόμων γέγονεν ὑπὲρ τῶν ἀνδροφόνων μᾶλλον. αἰτιᾶται δὲ ἐλλειπῶς ἔχειν τὸ ψήφισμα κατὰ μέρη δύο· ἓν μὲν ὅτι γράψας ἀγώγιμον, ἔπειθ' ὅτι γράψας, ἐὰν δέ τις πόλις ἀφέληται ἢ ἰδιώτης, ἔκσπονδος ἔστω. οὐ [12]προσέγραψε πάλιν διὰ τί ἔκσπονδος, δέον προσγράψαι· ὅτι, εἰ μὴ ἐκδίδωσιν ἐπὶ κρίσιν, ἑξῆς ἔθηκεν ἀντίθεσιν Ὡς ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα· προβούλευμα γάρ ἐστι. ὁ νόμος δὲ ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα. ἰστέον δὲ ὅτι τῶν προσταττομένων καὶ κυρουμένων ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισμάτων, τὰ μὲν ἄχρι αὐτῆς ἵστατο τῆς βουλῆς, τὰ δὲ καὶ εἰς τὸν δῆμον ἐπέμπετο. ὅσα μὲν οὖν ἴδια τῆς βουλῆς ψηφίσματα ἦν, ταῦτ' ἦν ἐπέτεια καὶ συνανηρεῖτο τῇ βουλῇ μετὰ ἐνιαυτὸν παυομένῃ· ὅσα δὲ ἀπὸ τῆς βουλῆς ἔδει πρὸς τὸν δῆμον πεμφθῆναι καὶ τὸ κῦρος παρ' αὐτοῦ λαβεῖν, ταῦτα οὐκ ἦν ἐπέτεια. τὸ τοίνυν γραφὲν Ἀριστοκράτει ψήφισμα ἐκυρώθη μὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἔδει δὲ αὐτὸ κυρωθῆναι καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου· τῆς δὲ γραφῆς δοθείσης μετέωρον ἔμεινε. σοφιζόμενος δὲ ὁ ῥήτωρ φησὶν αὐτὸ ἄκυρον εἶναι, προβούλευμα γὰρ εἶναι. ὅτι μὲν οὖν προβούλευμά ἐστιν, ἀληθές· ὅτι [13]δὲ ἄκυρον, οὐκ ἀληθές. τὸ δὲ ἄκυρον διχῶς λέγεται. ἤτοι γὰρ τὸ παντελῶς ἀνῃρημένον καὶ διαγεγραμμένον, ἢ τὸ ὀφεῖλον μὲν κυρωθῆναι, οὐδέπω δὲ κυρωθέν. ταύτην τὴν ὁμωνυμίαν λαβὼν εἰς χορηγίαν σοφίσματος, ἐθάῤῥησεν εἰπεῖν Ἄκυρον εἶναι τὸ ψήφισμα. εἶτα τὴν [14]εἰδικὴν πρότασιν προτάξας τῇ καθόλου κατασκευάζειν πειρᾶται, λέγων, ὁ νόμος δὲ ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα. ἡ μὲν οὖν καθόλου πρότασις ἀληθής· ἐνιαύσια γὰρ ὡς ἀληθῶς τῆς βουλῆς τὰ ψηφίσματα. τὸ δὲ Ἄκυρον εἶναι τὸ ψήφισμα, ὁμωνύμως [15]λέγεσθαι ἐδείκνυμεν· προβούλευμα γάρ ἐστιν ὁμοίως ὁμώνυμον, ὡς πάντα τὰ εἰσιόντα εἰς τὴν βουλὴν ψηφίσματα.

P. 221. pen. οὐκ ἀγνοῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ νομίμου ἐκ τοῦ ῥήτορος τῆς διανοίας. ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸς ὡς ἐφ' ὁμολογουμένοις ἔλαβεν αὐτὸν ἀγώγιμον ἐπὶ [16]θανάτῳ, ὁ δὲ Ἀριστοκράτης ἔφασκεν οὐκ ἀλλ' ἐπὶ [17]κρίσει, λύει τὴν ἀντίθεσιν ἀπαντῶ-

[1] Χαρίδημον omittit Par. a. [2] δύο μόνα Ald. Ben. [3] πανουργεῖν M. Ben. [4] ἵνα, ἅπερ ἐπάγει, τοῖς νόμοις δοκῇ Ald. Ben. [5] ἀγώγιμον Ald. νόμιμον Ben. [6] νομίμων Ald. Ben. [7] δώσεσι Ald. Ben. [8] δὲ omittunt Ald. Ben. [9] τὰ omittunt Ald. Ben. [10] ἀντίθεσις Ald. Ben. [11] δὲ omittunt Ald. Ben. [12] προέγραψε Ald. Ben. [13] δὲ οὐκ ἄκυρον Ald. Ben. οὐκ omittit Par. a. [14] ἰδικὴν Ald. Ben. [15] λέγεσθαι omittunt Ald. Ben. [16] θάνατον Ald. Ben. [17] κρίσιν M. Ben.

Ὡς τὸ πιθανὸν —] [Ὡς τὸ πιθανὸν τῷ λόγῳ τηρῆται. εἴρηται δ' ἀλλαχοῦ, εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν. IDEM. Et sic dedit.

Προηγούμενον καὶ τοῦτο, ὡς ἀγώγιμον] Τὸ ὡς ἀγώγιμον, videtur aliunde irrepsisse, aut pro alio positum. Quid si, ὡς ἐναγώνιον; WOLF.

Καὶ ἓν] M. ἢ ἕν. IDEM.

Ἀριστοκράτης λέγων] Sententia satis perspicua est, utcunque verba se habeant. Malim tamen Ἀριστοκράτους λέγοντος. IDEM.

σας αὐτῷ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τοῦ ψηφίσματος, ὅτι Καὶ τὸν [1] ἀφελόντα * ἔκσπονδον (φησὶν) εἶναι, οὐκ ∓ ἐὰν μὴ παράσχῃ ∓ [2] ἐπὶ κρίσιν, ἀλλὰ κἂν δικαίως ἀφέλῃ. ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἶχεν ἀπὸ τῆς γνώμης τοῦ Ἀριστοκράτους λῦσαι καὶ στοχάσασθαι τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ῥητοῦ λέλυκεν οὗ αὐτὸς γέγραφεν.

P. 222. 15. ὡς ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα. προβούλευμα γάρ ἐστιν] Ἄλλη ἀντίθεσις ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀριστοκράτους· ἔστι δὲ ὑπὸ τοῦ ῥήτορος πεπλασμένη — * ὥσπερ ἂν οὐδεὶς ἑκὼν ὁμολογήσειν ἀδικεῖν —, ἵνα τῇ οἰκείᾳ γλώττῃ [3] καταγνωσθῇ ὥσπερ ἡττημένος, ἀπὸ τῶν [4] πρώτων ὁμολογῶν Ἄκυρον εἶναι τὸ ψήφισμα, * πῶς ἀκυροῦν τὸ προβούλευμα σοφίζεται. οὐ γὰρ πάντα ἐπαινεῖ αὐτοῦ· ἀλλ' ἃ μὲν ἡ βουλὴ ἐκύρου χωρὶς τοῦ δήμου, ἕως ἦρχεν ἐπεκράτει καὶ ἦν ὄντως ἐπέτεια· τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου γιγνόμενα, καὶ πλείονα [5] μένει χρόνον, ἐπειδήπερ τὰ προβουλεύματα τῆς βουλῆς οὐκ εἰσήγετο εἰς τὸν δῆμον, ἀλλ' ἦν κύρια καὶ χωρὶς τοῦ δήμου. ἦν δὲ ἐπέτεια ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐνιαυτόν. ὡς πρὸς τὴν βουλὴν δὲ ἔλαβεν ὅτι οὐκ ἦν κύριον, [6] καὶ μή πως εἰσαχθῇ εἰς τὸν δῆμον· τὸ δ' ὅτι ἐπέτεια, ὡς πρὸς τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, ἐψεύσατο. ἄκυρον ∓ μὲν ∓ γὰρ [7] τῷ μήπω κυρῶσαι τὸν δῆμον, οὐ μὴν ἄκυρον πάντῃ ὡς ἐνιαύσιον· παραμένει γὰρ πολλάκις καὶ πολὺν χρόνον.

P. 223. 9. οὐ τοίνυν οὐδ' ἐκεῖνό με] Ἀντίθεσις πάλιν ἀπὸ τοῦ ἔθους. ἔστι γὰρ διχῶς τὸ νόμιμον, καὶ ἔγγραφον [8] καὶ ἄγραφον· καὶ ἔνθα ἂν εὑρίσκηται ∓ τά τε ἔγγραφα ∓ καὶ τὰ ἄγραφα νόμιμα, πάντως πρῶτα ἔσται τὰ ἔγγραφα καθόλου· ὡς δὲ πανταχοῦ εἴωθε ποιεῖν ὁ ῥήτωρ, ἐν τῇ θέσει τὴν ἀντίθεσιν διαβάλλει, ἵνα σαθρὰν ἀποδείξῃ αὐτὴν τῷ ἔχοντι. ἁπλῆν δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνευ δόλου, καθαρὰν, δικαίαν. παραγωγὰς δὲ ἀπάτας, παρὰ τὸ παράγειν ἐκ τῆς ἀληθείας τὴν γνώμην.

— 20. οὐκ ἄρ' εὐορκοῦσι] Θεραπεία τοῦ [9] μὴ συγκρούειν τοῖς δικασταῖς. ἐπειδὴ γὰρ ἀπέδειξε κεκυρωμένα τινὰ παρανόμως, τοῦτο [10] δ' ἦν [11] ὑπὸ τῶν δικαστῶν, λύει τὸ ἔγκλημα ἀγνοίᾳ τὴν συγγνώμην δωρούμενος.

— 21. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα] Ἡ ὑπόνοια, καὶ τὸ οὕτως ὡς ἔφησαν νομίσαι δίκαιον· πρὸς εὐκρίνειαν δὲ τοῦ λόγου ὁρίζεται τί τὸ ἐπιορκῆσαι, ἵνα εὐμαθέστερον τὸν ἀκροατὴν ἐργάσηται.

— pen. εἰ γὰρ ἠγνόησέ τι] Τὴν γὰρ ἄγνοιαν μέρος συγγνώμης οἱ παλαιοὶ ἐποιοῦντο.

P. 224. 5. μηδὲ ὡς ἕτεροι δικάσαντες ἐκεῖνα] Ἐξηπατήθησαν γάρ.

— 12. οὐ γὰρ εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους] Ἔθος πᾶσι τοῖς παλαιοῖς ἐπὶ τῶν αὐτῶν νοημάτων καὶ τοῖς αὐτοῖς κεχρῆσθαι ῥήμασιν, ἵνα μὴ δοκοῖεν ἀπειρόκαλοι εἶναι ἐναλλαγῇ τῆς φύσεως. εἶπεν οὖν καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος τὸ αὐτό.

— 20. ἤδη δέ τιν' εἶδον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τοῦ συμφέροντος ἐντεῦθεν ἀναίρεσις, ὅτι Οὐδὲ συμφέρει, ἵνα μὴ διὰ τὸ χρήσιμον [12] κυρώσητε.

P. 225. 22. ἵνα δὲ μὴ πάνυ [13] θαυμάζῃ] Ἀντιπίπτον λύει· εἶπε γὰρ ἄν τις, Ἀλλ' οὐ διαμένει τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ ψηφίσματι, οὐ γὰρ οὕτως ἰσχύει. ὁ δὲ κατασκευάζει, ὅτι Πολλὰ δύναιτο τὸ ψήφισμα, ἐκ παραδειγμάτων.

P. 226. 12. ἂν οὖν εἴπωσιν ἡμῖν] Ἐπειδὴ γὰρ ὁ λόγος θρασύτερος, ἄλλῳ περιάπτει προσώπῳ, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ταῦτα λέγειν δοκῇ, ἕτερος δὲ εἴη ὁ φθεγγόμενος.

P. 227. 23. ἀκούω τοίνυν αὐτοὺς] Ἀντίθεσις, ὅτι Οὐ βουλήσεται τὰ ἐπιβλαβῆ, ἀλλὰ τὰ ὠφέλιμα. κατεσκεύασε δὲ τὴν ἀντίθεσιν ἀπό τε γνώμης τοῦ Κερσοβλέπτου καὶ τῆς τῶν προσόδων ποσότητος. οὐκοῦν δυνήσεται μὲν τὴν γνώμην λῦσαι τῇ κατὰ τῶν τυράννων διαβολῇ καὶ τῷ τὸ ἦθος εἶναι τοῦ Χαριδήμου βάρβαρον, τὴν δὲ ποσότητα ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης φύσει τοῖς τυράννοις πλεονεξίας.

— 24. [14] ὃν καὶ πρότερόν ποτε [15] Ἀριστόδημον] Ὥσπερ οἱ φιλιππίζοντες [16] τὰ τοῦ Φιλίππου, οὕτω καὶ οὗτος τὰ τῶν Θρᾳκῶν ἐφρόνει. τὴν δὲ ἀντίθεσιν ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀριστομάχου σαθροτέραν ἀποδείκνυσι κατασκευάσας αὐτήν. ὅταν γὰρ ᾖ δύσλυτος ἡ ἀντίθεσις, τῷ δοκεῖν κατασκευάζομεν, ἵνα λύσεως ἀφορμὰς ἐντεῦθεν πορίσωμεν.

P. 228. 3. ἐγὼ δ' οὐκ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν] Ἡ λύσις ἐντεῦθεν· οὐκ ἀκόλουθος δὲ τῇ ἀντιθέσει. ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνοι ἔφασαν μὴ βούλεσθαι

[1] ἀφελόντα τὰ ἐπέτεια τοῦ χρόνου, καὶ τοῦτον ἔκσπονδον Ald. Ben. signis (' ') autem ablegationis v. τὰ ἐπέτεια τοῦ χρόνου notat Ben. [2] εἰς Ben.
[3] γρ. ἀναγκασθῇ M. Ben. [4] πρώτων. ὁμολογεῖν Ben. ὁμολογεῖν Ald. quoque.
[5] γρ. ἔμενε M. Ben. [6] γρ. τῷ μήπω εἰσαχθῆναι εἰς M. Ben.
[7] διὰ τὸ Ald. τὸ Ben. τῷ M. Ben. [8] καὶ ἄγραφον omittit Ben.
[9] μὴ omittunt Ald. Ben. [10] δ' omittunt Ald. Ben. [11] ἀπὸ Ald. Ben.
[12] κυρώσηται Ben. [13] θαυμάζητε Ben. [14] οἷον M. Ben.
[15] Ἀριστόμαχος Ben. [16] τὰ τοῦ Φιλίππου omittunt Ald. Ben.

Ὅτι καὶ τὸν ἀφελόντα] Verba quæ sequuntur τὰ ἐπέτεια τοῦ χρόνου, aliunde irrepserunt. et mox καὶ τοῦτον ἔκσπονδόν φησιν εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ κρίσιν ἄγεσθαι. IDEM. Et sic dedit.

Αὐτὴν τῷ ἔχοντι] Intelligo τῷ ἀντιδίκῳ, αὐτῷ τῷ ἀντιτιθέντι. WOLF.

Τοῦτο ἦν ἀπὸ] M. τοῦτο δ' ἦν ὑπὸ τῶν δικαστῶν. Nisi quis accipiat τὸ, τὶ ἀπό τινος εἶναι, ἀντὶ τοῦ, ἐναντιοῦσθαι καὶ μὴ λυσιτελεῖν. IDEM.

ἂν αὐτὸν, ἐκ λογισμῶν τινῶν πρὸς τοῦτο ἀπήντησε τὸ θέλειν, * [1] εἰ μὴ τῇ κατὰ τῶν τυράννων διαβολῇ λύσας, τῷ τὸν Χαρίδημον εἶναι τὸ ἦθος βάρβαρον. τὴν δὲ ποσότητα, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει τῶν δυναστευόντων πλεονεξίας ἐκ παραδειγμάτων καὶ παραθέσεως αὐτὴν λύει.

— 20. τοῦ μὲν ἡγουμένου] Κατασκευάσας μερικῶς ἐκ τῶν παραδειγμάτων, λοιπὸν ἐκ τῶν καθόλου συμπεραίνει τὸν λόγον. τὸ οὖν εὐτυχεῖν προηγεῖται, ἐπειδὴ ἐκ θεῶν τις αὐτὸ κέκτηται.

P. 229. 3. καὶ τί δεῖ Φίλιππον λέγειν] Ἀποδείξας ὅτι εὐτυχία [2] οὐ [3] μετὰ τοῦ [4] εὖ φρονεῖν παραγίνεται διὰ τοῦ Φιλίππου, ἵνα μή τις εἴποι Ἀλλὰ Μακεδὼν καὶ [5] ἀμαθὴς ἡ τούτων γνώμη αἰτία τυγχάνει, διὰ τοῦτο ἐκ τῶν προσεχῶν ἐκ Κότυος [6] ἀποδεικνύει. μάλιστα γὰρ [7] εἰς αὐτὸν ∓ χαλεπῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι. ∓ τινὰ γὰρ αἰχμάλωτον ἐν τῷ [8] πότῳ εἰσήγαγεν, ἐπιθεὶς αὐτῷ [9] τὰ τῆς Πολιάδος [10] παράσημα, καὶ ὑβρίζων αὐτὸν σαφῶς δὴ τοὺς Ἀθηναίους ὕβριζε. σωφρόνως δὲ εἶπεν ὁ ῥήτωρ εἰς αὐτὸν ὑβρίζων· ὁ γὰρ εἰς ἑαυτὸν ἁμαρτάνων, ἑαυτὸν ἔβλαπτεν.

P. 230. 8. ὅτι τοίνυν ὅλως οὐδ' ὑγιαινόντων] Τοῦ συμφέροντος λογισμός. τὸ γὰρ ἄδοξον καὶ ἔνδοξον εἰς τοῦτο ἀναφέρεται, διχῶς γὰρ τὸ συμφέρον, τὸ μὲν ἐκ τῶν πραγμάτων, τὸ δὲ ἐκ τῆς δόξης. τοῦτο οὖν ἐκ τῆς δόξης, ὅτι χωρὶς τοῦ βλάπτειν τὰ πράγματα καὶ τὴν ὑπόληψιν λυμαίνεται.

— 13. καὶ μὴν καὶ χρυσοῖς στεφάνοις] Ἡ ἀντίθεσις στοχαστική· Ἀλλ' οὐκ ἂν ἕλοιτο ἀδικῆσαι τοὺς τιμῶντας καὶ χρυσοῖς στεφάνοις αὐτὸν στεφανώσαντας. ἀλλ' εἰ καὶ θείημεν τὸν Χαρίδημον καὶ γεγενῆσθαι περὶ ἡμᾶς σπουδαῖον καὶ εἶναι καὶ ἔσεσθαι, καὶ μηδέποτε ἄλλην γνώμην ἢ ταύτην σχήσειν, οὐδὲν μᾶλλον [11] ἔχει ταῦτα αὐτῷ καλῶς [12] ψηφίσασθαι.

P. 231. 20. ἀλλ' ἄχρι τούτου καὶ φιλεῖν οἶμαι] Εἰρηκὼς τὸ κατὰ μέρος, ἐπήγαγε τὸ καθόλου· καὶ τοῖς παραδείγμασι πείσας, τῷ ἐνθυμήματι καθόλου ὄντι βεβαιοῖ τὰ λεχθέντα. ἐπειδὴ δὲ παλαιῶν πραγμάτων ἦν μνησθεὶς καὶ διὰ τὸν χρόνον ἔσβεστο ἡ μνήμη, διὰ τοῦ Φιλίππου τοῖς νεωτέροις πράγμασιν αὐτοὺς εἰς πίστιν ἄγει. καιρὸν δὲ τὸ μέτρον· [13] μετὰ γὰρ τὸν καιρὸν πολλάκις λέγομεν.

P. 232. 17. ἀλλ' ὡς οὐδὲ πιστὸς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον] Τὸ μέλλον στοχαστικῶς πιστοῦται. ἐπεὶ γὰρ τὸ συμφέρον ἐν τῷ μέλλοντι, ἀφανὲς δὲ, διὰ τοῦτο ἐκ τῶν πραχθέντων τὴν πίστιν δίδωσιν.

P. 234. 23. καὶ γὰρ ἐκεῖνο νομίζω] Λογισμὸς ἐκ τοῦ συμφέροντος.

— ult. ἔστι γὰρ φίλων ἀγαθῶν] Ἐνθυμήματι καθολικῷ τὰ λεχθέντα ἐπισφραγίζεται.

P. 235. 6. ὡς εἰ καὶ βάρβαρος καὶ ἄπιστος] Ἀντιπίπτον λύει· Ἀλλ' οὐκ ἀδικήσει Χαρίδημον εἰ καὶ βάρβαρος. λύει δὲ αὐτὸ ἐκ τοῦ παραδείγματος.

— 17. καὶ μὴν εἰ μήτε φύσει πιστὸς ὁ Κερσοβλέπτης] Συλλογὴ τῶν εἰρημένων. διαφέρει δὲ τῆς ἀνακεφαλαιώσεως ἡ συλλογὴ, ὅτι ἡ μὲν ἀνακεφαλαίωσις πάντων τῶν ἐπικαίρων ἔχει τὴν ὑπόμνησιν, ἡ δὲ συλλογὴ τῶν ἀρτίως λεχθέντων μόνον.

— antep. ὅτι τοίνυν ἄνευ] Διττὸν τὸ συμφέρον, τό τε ἐν πράξεσι καὶ ∓ τὸ ∓ ἐν δόξῃ.

P. 236. 6. ὅτι πάντες οἱ ξεναγοῦντες] Ξενικὰ τὰ στρατεύματα ἔχοντες, πάντως δὲ τῷ καθολικῷ παραδείγματι κέχρηται, ἵνα μὴ, ὡς ἐχθρὸς ὢν [14] αὐτῷ, δόξῃ διαβάλλειν αὐτόν.

— 7. ἄρχειν ζητοῦσιν] Ἵνα καὶ φοβήσῃ τοὺς ἄρχοντας, ὅτι ἕτερον τὴν ἡγεμονίαν ἁρπάσαι φαντάζονται.

— 16. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν] Ἐπιχείρημα ἐκ τοῦ ἐλάττονος. Εἰ γὰρ (φησὶ) κατηγορεῖς τῶν ἐλάττω πλημμελούντων, πῶς μείζονα αὐτὸς * [15] ἀδικῶν οὐκ εἶ μεμπτότερος;

— 24. καὶ γεγονός τι πρᾶγμα] Τοῦτο ἐκ τῆς τοῦ ὁμοίου παραθέσεως.

P. 238. 6. βούλομαι τοίνυν ἤδη] Ἐξέτασις λοιπὸν τοῦ δικαίου. διὰ τί δὲ ἐν τῷ τέλει ἔταξεν αὐτό; λέγομεν, ὅτι ἐπειδὴ [16] ὑπείληπτο ὡς εὔνους, βουλόμενος [17] λύειν ταύτην τὴν ὑπόνοιαν, ἵνα ὁ ἀκροατὴς ἀνιστάμενος μὴ ἐπιλάθηται ὧν ἀρτίως ἤκουσεν. εἰ γὰρ ἐξαρχῆς ἦν [18] εἰλεγμένον, οὐκ ἂν ὁμοίως ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἠκούετο [19] ἐναντιουμένων αὐτῶν τῇ γνώμῃ, ὡς τοιοῦτος οἷος νομίζεται. ἀλλ' ἐνδέδωκεν αὐτοῖς, καὶ πείσας ἐν τοῖς πρώτοις, εὐμαρέστερον τούτου δέξασθαι πεποίηκε τὴν ἐξέτασιν. ἤρξατο μὲν οὖν ἐκ προοιμίου. τίθησι δ' εὐθὺς ἀνθυποφορὰν πρὸ τοῦ κεφαλαίου, [20] ὑπειδόμενος αὐτοῦ τὸ ἀπίθανον· Ἀλλ' εἰ τοιοῦτος ἦν, οὐκ ἂν πολίτην αὐτὸν ἐποιησάμεθα, οὐδ' ἂν χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφανώσαμεν. ἔθος δὲ τῷ Δημοσθένει μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν κεφαλαίων τιθέναι ἀντιθέσεις, ὡς κἀνταῦθα πεποίηκεν, ἵνα ἀκολούθως μετὰ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ δείξειν αὐτὸν πονηρὸν ἀντιπέσοι, Πῶς οὖν ἔλαθε τοιοῦτος ὢν ἡνίκα ἐστεφανοῦτο καὶ ἐπῃνεῖτο καὶ πολιτείας ἐτύγχανε; ἡ λύσις μεταστατική· Διὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ῥήτορας. ὑπτιότητος δὲ περιπιπτούσης ἐν τοῖς διηγήμασι διὰ τὸ περὶ πάλαι γεγονότων ἀδικημάτων λέγειν, ἵνα μὴ τὸν λόγον ἱστορικὸν ἐργάσηται, τοῖς σχήμασι καὶ ταῖς τομαῖς, ταῖς τε * [21] ἐξ-

[1] εἰ μὴ omittit Par. a. [2] οὐ omittit Ald. [3] κατὰ Ald.
[4] εὐφρονεῖν Ben. [5] ἅμα τοῦτο Ald. ἅμα τούτων Ben.
[6] ἀποδεικνύει omittit Ald. κατασκευάζει de suo Wolf. [7] ἴσασιν Wolf.
[8] τόπῳ Ald. Ben. [9] τὰ omittunt Ald. Ben.
[10] παράνομα Ald. Ben. ὄνομα M. Ben. [11] ἔχειν Ald.
[12] ψηφίσασθε Ald. [13] μέτρον Ben. [14] αὐτοῦ Ald. Ben.
[15] ἐτάζων Ald. Ben. ἐθίζων, γρ. ἐργαζόμενος M. Ben. [16] εἴληπτο Ald. Ben.
[17] λύσειν Ald. Ben. [18] γιγνόμενον Ald. Ben. [19] ἐναντιούμενον Ald. Ben.
[20] ὑπιδόμενος M. Ben. [21] ἐξαγγελίαις Ald. Ben.

αλλαγαῖς καὶ ταῖς ἀποστάσεσι καὶ ταῖς παραλείψεσι, παραμυθεῖται τὸ ὕπτιον. πανταχοῦ δὲ συμπλέκει τὰ πρόσωπα, τό τε τοῦ Χαριδήμου καὶ [1] τὸ τοῦ Κερσοβλέπτου, ἵνα γένηται πίστις τῆς διαβολῆς· τὸ δὲ ἕτερον τοῦ ἑτέρου συστατικὸν, τοῦ μὲν Χαριδήμου Κερσοβλέπτης, τοῦ δὲ Κερσοβλέπτου, Χαρίδημος· καὶ Χαρίδημος μὲν ὅτι, ὡς Ἀθηναίων εἷς ὢν, οἰκεῖος ἦν καὶ εὔνους ἐκείνῳ καὶ τῆς παρανοίας τῆς Κερσοβλέπτου προσθήκη, Κερσοβλέπτης δὲ ὅτι πονηρὸς καὶ βάρβαρος καὶ τὸ σύμπαν πλεονέκτης καὶ τύραννος.

— 16. [2] εἰ τὰ τηλικαῦτα οὕτως ἐξηπάτησθε] Ἀκόλουθον [3] ἦν εἰπεῖν, ὅτι Δείξω οὐκ ὄντα εὔνουν εἰς ὑμᾶς αὐτὸν, ἀλλ' ἐξαπατηθέντες ὑμεῖς ἐνομίσατε αὐτὸν τοιοῦτον. ἐπειδήπερ οὖν τραχὺ τὸ λέγειν ἐξηπάτησθε, καὶ αὐτὸς λοιπὸν ἐπιβεβαιῶν τὸ λεγόμενον, εἰκότως (φησὶν) ἐξηπάτησθε. ἐπιτιμήσας δὲ λύει, τὴν αἰτίαν λέγων τῆς ἀπάτης. προθεραπεία δὲ τοῦ δικαίου.

P. 239. 9. ὅσα μὲν δὴ στρατιώτης] Ἀρχὴ τοῦ δικαίου.

÷ — 26. μισθουμένου] Ἐπὶ μισθῷ λαμβάνοντος, ἢ λαμβάνειν βουλόμενος.

— 27. οὐ μισθοῖ] Οὐκ ἐπὶ μισθῷ παραδίδωσι τῷ Τιμοθέῳ. ÷

— 28. ὃν ἀκριβῶς ᾔδει] Ἵνα γὰρ μὴ ἀντείπῃ, Ἀλλὰ πρὸς φίλον ηὐτομόλησεν, ὁ δὲ καὶ ἐχθρὸν προσέθηκε.

P. 240. 20. πολλαχόσε ἄλλοσε μισθῶσαι] Ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ, ὅτι Δικαίως πρὸς τοῦτον ἑαυτὸν ἐμίσθωσεν· οὐ γὰρ [4] εἶχεν ἀλλαχοῦ, χρείαν δὲ εἶχεν ὁ στρατηγὸς χρημάτων· διὰ τοῦτο εἶπεν, Ἐνῆν ἀλλαχοῦ μισθοῦν, ἀλλ' οὐκ ἠβουλήθη.

P. 241. 3. μᾶλλον δ' οὐχὶ πρὸς ὑμᾶς] Ἵνα δόξῃ [5] αὐτοσχεδιάζειν καὶ μὴ [6] κακουργεῖν, ὑποκρίνεται ἄγνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν ἔπεμψε πρὸς τὸν δεῖνα, ὁ δὲ εἶπε πρὸς ὑμᾶς, ἵνα * αὐτοὺς ἐπιλάβηται. τῇ γὰρ ἀληθείᾳ οὐ πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ πρὸς Κηφισόδοτον τὴν ἐπιστολὴν ἔπεμψεν. οὗτος δὲ ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἐχθρὸς δὲ Ἰφικράτους καὶ Κότυος.

— 9. ὡς ὑμῖν ἀπ' ἀρχῆς κέχρηται] Ἐπειδὴ γὰρ πολλάκις διὰ χρείαν τινὲς καὶ οἷς οὐ βούλονται ἐναντιοῦνται, καὶ ποσῶς ἔχει τὸ τοιοῦτον συγγνώμην, λέγει [7] ὅτι ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι νῦν κακόνους.

— 14. ὀλιγωρήσας τῶν ὅρκων] Πλήττει τοὺς Ἀθηναίους, λέγων, Εἰ τῶν θεῶν κατεφρόνησε, πόσῳ μᾶλλον ὑμῶν τῶν φίλων;

P. 242. 1. εἶτ' αὐτὸς [8] συνιεὶς] Ποιήσας ὃ ἐβούλετο, συντρέχει, ἵνα μὴ φιλονεικῶν [9] οἴηται μωρίᾳ τοῦτο ποιεῖν· σιωπᾷ δὲ, ἵνα μὴ τραχύτερος εἶναι δοκῇ.

÷ — 4. εἶθ' ὅ τι δήποτε] Ἀποσιώπησις. ἠθέλησε δ' εἰπεῖν εὐήθειαν, ἤ τι τοιοῦτο· ηὐλαβήθη δὲ οὐκ ἐν καιρῷ παῤῥησιάζειν.

— 18. διαβιβᾶτε] Ἀντι τοῦ διαβιβάσετε. ÷

P. 250. 16. τὸ πρῶτον ἠδίκει Κηφισόδοτον] Συλλογὴ τῶν εἰρημένων ἄνω καὶ κάτω· διὰ γὰρ τῶν δύο ἀρχῶν καὶ τὸ μέσον συμπεριλαμβάνεται, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πανταχοῦ.

÷ P. 251. 4. εἰ μὴ δι' ἡμᾶς καὶ ταύτην] Τοῦτ' ἔστιν, εἰ μὴ ἡμεῖς ταύτην τὴν γραφὴν ἐποιησάμεθα.

— 22. τῷ τόπῳ τῆς Εὐβοίας] [10] Ἥπερ καταντικρὺ τῆς Βοιωτίας νῆσος τυγχάνει καὶ χρησιμεύει πρὸς τὴν [11] κτῆσιν τῆς Βοιωτίας τῷ βουλομένῳ ὑφ' ἑαυτὸν ἔχειν αὐτήν· εἰσὶ γὰρ καταντιπέραν ἀλλήλων, ἡ μὲν νῆσος, ἡ δὲ ἤπειρος. οὕτω καὶ τῷ βουλομένῳ Χεῤῥόνησον ἔχειν, ἡ Καρδιανῶν πόλις λυσιτελεῖ· διὰ γὰρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς Θράκης βαδίζειν ἐστὶν ἐπὶ τὴν Χεῤῥόνησον· ἡ δὲ ἔκφρασις ἐξ ὁμοίου παραθέσεως καὶ ἀπὸ γνωρίμου [12] τόπου ἐπὶ τὸν ἄγνωστον.

P. 254. 10. ἔστι τοίνυν αὐτοῖς τοιοῦτος λόγος] Ἀντιπίπτον ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. μετέβη γὰρ πάλιν ἐφ' ἑτέραν ἀντίθεσιν· πάλιν δὲ κἀνταῦθα συζυγίαν τῶν προσώπων ποιεῖται. μέγα γὰρ αὐτῷ συμβάλλεται πρὸς σύστασιν τῶν οἰκείων λογισμῶν ἡ ἀθρόα τῶν προσώπων παράληψις. γίνεται γὰρ [13] τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου ἐλεγκτικόν. ἐγκατάσκευος δὲ ἡ ἀντίθεσις, ἵνα ἐκ τῆς κατασκευῆς τὴν λύσιν λάβῃ. περὶ γὰρ συμμαχίας καὶ βοηθείας ἡ κατασκευή· λόγος δὲ αὐτοῦ ἀντίῤῥησις.

— 17. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι τοῦτον τὸν λόγον] Ἐκ διαφορᾶς ἡ λύσις κατὰ ἀντιπαράστασιν. λέγει γὰρ, εἰ ἐκινδύνευσεν ὁ Κερσοβλέπτης καὶ Χαρίδημος πολεμίων ἐπιόντων, εἶτα ἐγράφετε βοήθειαν αὐτῷ, ἐγὼ δὲ ἐκώλυον [14] διαλογιζόμενος καὶ φέρων εἰς μέσον ὅσα ὑμᾶς ἠδίκησεν, εὔκαιρον [15] ἂν ἦν ἀπολογούμενον φάσκειν ὡς [16] οὐ δεῖ μνησικακεῖν. [17] νῦν δέ τινες τοιούτου μὲν μηδενὸς ὄντος κινδύνου, βουλόμενοι δὲ [18] μείζονα [19] ποιῆσαι καὶ αὐξῆσαι αὐτὸν σπουδάζοντες,

[1] τοῦ Κ. Ald. τὸ Κ. Ben. omittit Wolf. [2] εἶτα Ben. [3] ἂν Ald. Ben. [4] ἦκεν Ald. M. Ben. εἶκεν Ben. [5] ἀποσχεδιάζειν Ald. Ben. [6] πανουργεῖν M. Ben. [7] γὰρ Ald. Ben. [8] συνεὶς M. Ben. [9] φαίνηται M. Ben. [10] ὥσπερ Ald. Ben. [11] χρῆσιν Ald. Ben. [12] τόπῳ τὸ ἄγν. Ald. Ben. [13] τὸ ἕτερον omittunt Ald. Ben. [14] ἀναλογιζόμενος Ben. [15] δ' Ald. omittit Ben. [16] οὐδὲ ἐμνησικάκει Ald. Ben. [17] τινὲς δὲ Ald. Ben. [18] μεῖζον Ald. μείζω Ben. [19] ποιῆσαι, αὐξῆσαι αὐτὸν Ald. Ben.

Ἵνα αὐτοὺς ἐπιλάβηται] *Ut ipsos apprehendat.* Etiamsi αὐτῶν legas, *ut ipsos reprehendat*, non placet. IDEM.

ἄδειαν κα ἰἐξουσίαν τοῦ πράττειν [1] ὁτιοῦν τοῖς ἐκείνου στρατηγοῖς [2] παρ' ὑμῶν [3] πραγματεύονται. τὸ δὲ πληθυντικῶς εἰπεῖν τοὺς ἐκείνου στρατηγοὺς, καίτοι γε ἑνὸς ὄντος τοῦ Χαριδήμου, χαλεπὴν ποιεῖ τὴν ὑπόνοιαν.

P. 255. 1. ὁ μὲν ἕνεκα τοῦ κακόν τι ποιεῖν] Ὁρίζεται λοιπὸν τί ἐστι τὸ μνησικακεῖν, καὶ φησὶν, ὅτι Ὁ [4] ἐρωτῶν τὰ τινὸς ἀδικήματα, ὥστε τι βλάπτειν καὶ ἀμύνεσθαι αὐτὸν, μνησικακεῖ· ὁ δὲ μνημονεύων οὐκ ἐπὶ τῷ κακοποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ φυλάξασθαι τὴν ὁμοίαν πεῖραν, σωφρονεῖ.

— 4. ἴσως τοίνυν καὶ τοιαύτην τινὰ ἐροῦσιν] Ἀντίθεσις πάλιν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἐχομένη τῆς προτέρας ἀντιθέσεως. ἐπῆκται δὲ τοῦτον τὸν τρόπον. ἄνω γὰρ εἰπὼν, Ὡς οὐ δεῖ μνησικακεῖν [5] εἰ καὶ τότε ἠδίκησε, νῦν προστίθησιν [6] Εἰ καὶ ἀληθῶς εὖ ποιεῖν [7] ὑμᾶς νυνὶ προείρηται. ἵνα δὲ μὴ τῆς εὐποιΐας δελεασθῶσιν οἱ ἀκούοντες τοῖς ὀνόμασι καὶ ταῖς λέξεσιν, ὅρα πῶς διαβέβληκεν αὐτά. πρῶτον μὲν ἴσως εἰπὼν καὶ διστάζοντα ποιήσας· εἶτα καὶ ὑπόνοιαν οὐ πιστὸν φήσας εἶναι τὸ πρᾶγμα· καὶ τὸ ὡρμηκότα δὲ ἄλογον καὶ εὐμετακίνητον γνώμην ἐμφαίνει. οἱ γὰρ [8] οὐ κρίναντες καὶ μελετήσαντες, ἀλλ' ἐκ προπετείας ὁρμήσαντες, ἀθρόως καὶ μεταβάλλονται. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ βουλομένου τι ποιεῖν ἀγαθὸν συνέστειλε τὴν ἐλπίδα· οὐ γὰρ εἶπεν ἀγαθὰ πολλὰ ἀλλά τι ἀγαθόν.

— 8. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεάσασθε] Καλῶς αὐτοῖς εἰς κοινωνίαν ἄγει τῶν λογισμῶν, καὶ οὐκ αὐτὸς ἰδίᾳ τὰ δοκοῦντα ἀποφαίνεται. ἀνυστικώτερον μὲν γὰρ τοῦτο, φιλονεικότερον δὲ [9] ἐκεῖνο.

— 13. ἐπειδὴ δὲ καὶ φενακίζων] Ἐκ τοῦ ἐναντίου λοιπόν. εἰ γὰρ καὶ μεγάλα ἐπιδείξεται ἀγαθὰ, οὐδ' οὕτως ἐπιορκητέον, πόσῳ γε μᾶλλον ἀπατῶντι καὶ μηδὲν ἀληθὲς πράττοντι ἢ λέγοντι [10] μὴ προσεκτέον. [11] ὠφελήσει γὰρ τὸ καταψηφίζεσθαι οὕτως. ἢ γὰρ ἀποστήσεται τοῦ ἀπατᾶν, μαθὼν ὡς λαθεῖν οὐ δυνήσεται, ἢ τῇ ἀληθείᾳ πρὸς ὑμᾶς οἰκείως, [12] ἂν [13] διατεθείη.

÷ — 17. ἢ, εἴπερ αὐτῷ βουλομένῳ] Τοῦτ' ἔστιν, ἢ, εἴπερ αὐτὸς βούλεται πρὸς ὑμᾶς οἰκείως ἔχειν. ÷

— 22. ἄξιον τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Πλείστην οἰκειότητα ἔχει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἡ παρέκβασις τοῖς παραδείγμασι τοῖς ἐπὶ τῶν προγόνων [14] χρωμένη. διδάσκει γὰρ μὴ δεῖν τοσαύτας παρέχειν δωρεὰς, καὶ ὅσοι πολῖται τύχοιεν ὄντες καὶ ὅσοι ξένοι, ἵνα ἐξ ἀμφοτέρων δείξῃ τὸ μὴ δοῦναι καλόν. ἐν οἵᾳ γὰρ [15] αὐτὸν μερίδι τάξεις, ἁμαρτάνεις διδούς.

— antep. πρῶτον μὲν τοίνυν [16] ἐκεῖνοι Θεμιστοκλέα] Προέταξε τὸ τῶν πολιτῶν ἀναγκαίως μέρος καὶ τάγμα ὡς προτιμώτερον.

P. 256. 2. οὐκ ἄρα τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν] Ἵνα μή τις ὑπολάβοι λέγειν αὐτὸν ἀχαρίστους εἶναι τοὺς προγόνους, θαρσῶν ἀπαντᾷ· εἶτα κρατύνει τῇ κατασκευῇ τὸ ῥηθὲν, καὶ φοβούμενος τοὺς ἀπιστοῦντας ἐφέλκεται εἰς συγκατάθεσιν εἰπών, Σωφρονοῦσιν ἀνθρώποις. καὶ πρὸς ἀλήθειαν βελτίοσιν οὖσι ταῦτα ἀρέσκειν μᾶλλον ἢ χαλκῆν εἰκόνα καὶ τὰς λοιπὰς δωρεάς.

÷ — 14. καὶ τὴν μόραν κατέκοψεν Ἰφικράτης] Μόρα, φησὶν Ἀνδρόμαχος, τάγμα στρατιωτικὸν παρὰ Λακεδαιμονίοις, οὕτω λεγόμενον· καὶ εἴρηται παρὰ τὸ μείρω μόρα, ἐπὶ μέρους ὄχλων, ὡς παρὰ τὸ φθείρω φθορά. ἔστι δὲ ἡ μόρα, τάξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων, ἢ ἑπτακοσίων, ἢ τριακοσίων. ΑΛΛΩΣ. Ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα, λοχαγοὺς τέσσαρας, πεντηκοστῆρας ὀκτὼ, ἐνωμοτάρχους ἑκκαίδεκα. ÷

— 21. τὰς δὲ τῶν ξένων πῶς] Πληρώσας τὸ περὶ τῶν πολιτῶν μέρος καὶ δείξας ἐν αὐτῷ πολλὴν οὖσαν τῶν νῦν πρὸς τὰ παλαιὰ διαφορὰν, ἐπάγει τοὺς ξένους.

P. 257. 16. Ἀριοβαρζάνην ἐκεῖνον] Τὴν πίστιν τῶν εἰρημένων ἐκ παραδειγμάτων ἔδειξεν. Ἀριοβαρζάνην τὸν Πέρσην τιμήσαντες οὐκ ἔστησαν μέχρι τούτου τὴν χάριν, ἀλλὰ καὶ Φιλίσκον καὶ Ἀγαυόν. ἀπορῶν δὲ πρᾶξιν ἄτοπον εἰπεῖν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς γνώμης διαβέβληκε μισαθηναιοτάτους εἰπών.

— 20. πάλιν Τιμοθέου] Ἑτέρα παραδείγματος ἀπόδειξις, ὅτι [17] Δι' αὐτὸν τετίμηνται Φρασικλείδης καὶ Πολυσθένης, ὧν ἡ διαβολὴ καὶ ἀπὸ τύχης οὐδὲ ἐλευθέρους καὶ ἀπὸ τρόπου ὀλεθρίους.

P. 258. 8. ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως] Σφόδρα ἐμφαντικῶς εἶπεν, οἱονεὶ ἀπεδήμησε καὶ κατέλειψε τὴν πόλιν. λέγω δὲ Τοὺς ἁμαρτάνοντας ÷ κολάζειν· ÷ εἶτα πάλιν παράθεσις * καὶ περὶ [18] τοῦτο τῶν προγό-

[1] ὁτιοῦν omittunt Ald. Ben. [2] παρ' ὧν Ald. Ben. omittit Par. a. [3] πραγματεύονται Ald. [4] ἐξετάζων Ben. [5] καί ποτε Ald. εἰ καὶ ποτὲ Ben. [6] ὅτι καὶ ἄλλως εὖ Ald. Ben. [7] ὑμᾶς omittit Ben. [8] μὴ Ald. Ben. [9] ἐκεῖνο Ald. Ben. [10] μὴ omittunt Ald. Ben. [11] ὀφηλήσει Ald. Ben. [12] ἂν omittunt Ald. Ben. [13] γρ. διατεθήσεται M. Ben. [14] χρωμένοις Ald. Ben. [15] αὐτοῦ Ald. Ben. [16] ἐκεῖνο] Θεμιστοκλέα Ald. [17] διὰ Τιμόθεον Ben. [18] τούτου M. Ben.

Προείρηται] F. προήρηται. IDEM.

Μελετήσαντες] Deest aliquid, cujusmodi sit: ἐμμείνειαν ἂν οἷς προήρηνται, ἀλλ' οἱ ἐκ, etc. IDEM.

Θεμιστοκλέα προέταξε] F. sic collocanda sunt verba: Θεμιστοκλέα προέταξεν ἀναγκαίως· τὸ γὰρ τῶν πολιτῶν μέρος καὶ τάγμα προτιμώτερον. IDEM.

νων, ὡς καὶ περὶ τοῦ τιμᾷν ἐποίησεν ἀνωτέρω.

P. 260. 12. καίτοι πηλίκον [1] τί ποτ' στενάξαιεν] Ἐντεῦθεν λοιπὸν οἰκεῖος τῆς ὑποθέσεως ἐπίλογος, μετὰ βαρύτητος καὶ σφοδρότητος ἐν τύπῳ ἐλεεινολογίας.

— 21. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν Αἰγινήτας μὲν] Τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τῶν [2] προσόδων καὶ [3] τοῦ ἀδόξου.

P. 261. 13. ὅτι τί; ποίας ἔλαβε ναῦς] Τῆς ποιότητος τοῦ Χαριδήμου διαβολή. ποίας γὰρ ἔλαβε ναῦς καὶ τὰ ἑξῆς. τρίτον δὲ μέρος εἴργασται τῆς ἀνακεφαλαιώσεως ἐπιλογικόν. ἐν ᾧ τῶν εἰρημένων ἐν τῷ νομίμῳ συντόμως ἀναμιμνήσκει τοὺς δικαστὰς, ὥστε φέρειν εὐθὺς τὴν ψῆφον οὐκ ἐπιλελησμένους.

[1] τί ablegatum vult Ben. [2] ἀδοκίμων καὶ τῶν ἀδόξων M. Ben. [3] τὸ ἄδοξον Ald. Ben.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

P. 272. 1. ΤΟΥ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῦ παρόντος οὐδ' ἂν αὐτὸν οἶμαι Τιμοκράτην εἰπεῖν, ὡς αἴτιός ἐστιν ἄλλος τις αὐτῷ, πλὴν αὐτὸς αὐτῷ] Ἐκ διαβολῆς τοῦ προσώπου τὸ προοίμιον. ἡ πρότασις δὲ τούτου ἐστίν· Αὐτὸς ἑαυτῷ [1] γέγονεν αἴτιος τῆς παρούσης κατηγορίας. ἡ δὲ κατασκευὴ τῆς προτάσεως· χρημάτων γὰρ οὐκ ὀλίγων ἀποστερῆσαι βουλόμενος τὴν πόλιν, ἵνα αὐτὸς ἀργύριον λάβῃ, ταῦτα γράφειν ἐτόλμησε. ταύτης δὲ τὸ μέρος τῆς κατασκευῆς πρὸς τῷ τέλει τοῦ προοιμίου κεῖται ὥςτε οὗτος μὲν ἔχει παρ' ἐκείνων ἀργύριον. εἶθ' ἡ ἀπόδοσις ἐμοὶ δὲ ἐν χιλίαις ὑπὲρ ὑμῶν ὁ κίνδυνος. οὐκοῦν ἡ μὲν πρότασις αὕτη, Αὐτὸς αὐτῷ τοῦ παρόντος ἀγῶνος Τιμοκράτης αἴτιος· εἶτα ἡ κατασκευὴ, Χρημάτων γὰρ ἀποστερῆσαι τὴν πόλιν βουλόμενος· ἡ δὲ τῆς κατασκευῆς αἰτία πορρωτέρω κειμένη τὴν ἀσάφειαν ἐποίησεν, Ἵν' ἀργύριον λάβῃ, τοῦτον τὸν νόμον εἰσήνεγκε. διὰ μέσου δὲ ὅσα ποιοῦσι τὴν αὔξησιν, οὔτ' ἐπιτήδειον οὔτε δίκαιον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. εἶτα, ἐπειδήπερ ἐφοβήθη, τῶν αὐξητικῶν προτάσεων τούτων μὴ νῦν ἀπαιτηθῇ τὴν ἀπόδειξιν, [2] πραγματωδεστέραν οὖσαν ἐν τῇ ὑποθέσει, ὑποσχέσεσι τοῦτο παραμυθησάμενος καὶ ἑτέραν αὔξησιν πάλιν ἐπενεγκὼν ὅτι Τὴν ὑμετέραν ψῆφον, ἣν ὀμωμοκότες φέρετε, λύει καὶ ποιεῖ τοῦ μηδενὸς ἀξίαν· καὶ τὸ ἐκ ταύτης πάλιν ἀντιπίπτον λύσας, Οὐχ ἵνα τὴν πόλιν ὠφελήσῃ — οὐ γὰρ ἦν ὑπερθέσθαι τὰς ἀποδείξεις τοῦδε τοῦ ἀντιπίπτοντος —, ἐπάγει πάλιν ἑτέραν λύσιν περὶ τὴν καταρχὰς κατασκευὴν, ἀκόλουθον τῇ τοῦ προοιμίου προτάσει, Αὐτὸς ἑαυτῷ τοῦ παρόντος ἀγῶνος Τιμοκράτης [3] αἴτιος ἀποστερῆσαι βουληθεὶς ὑμᾶς καὶ ἑτέρων χρημάτων, ἃ πολὺν χρόνον ἐξεκαρπώσαντο ἤδη τινὲς, τουτέστιν οἱ πρέσβεις. εἶθ' ἡ αἰτία τελευταία, ὥςτε οὗτος μὲν ἔχει ἀργύριον παρ' ἐκείνων, συμφώνως ἔχουσα πρὸς τὴν πρότασιν, ὥςτε Αὐτὸς ἑαυτῷ τοῦ παρόντος ἀγῶνος Τιμοκράτης ἂν εἴη αἴτιος. ἀργύριον γὰρ λαβὼν, νόμον εἰσήνεγκε παρὰ πάντας τοὺς νόμους, οὔτ' ἐπιτήδειον οὔτε δίκαιον. τελευταίαν δὲ τὴν αἰτίαν ἔθηκε τῆς αἰσχροκερδείας, καὶ οὐ συνῆψεν αὐτὴν τῇ προτάσει εὐθὺς ὅτι ἀπίθανος ἂν ἦν ἄνευ τῆς αὐξήσεως τῆς παρὰ πάντας τοὺς νόμους. οὐδεὶς γὰρ ἂν ἐπίστευσεν ἁπλῶς εἰληφέναι τὸν νομοθέτην ἀργύριον· ῥηθείσης δὲ τῆς εἰς τὴν πόλιν βλάβης, ῥᾳδίως ἔμελλεν ὁ ἀκροατὴς πιστεύειν μὴ προῖκα ταῦτα γεγράφθαι τῷ νομοθέτῃ. οὕτω φαίνεται διὰ μακροῦ τὸν σύνδεσμον ἀνταποδούς. εἴληπται δὲ τὸ ἐννόημα τοῦ προοιμίου ἐκ διαβολῆς τοῦ προσώπου, κατασκευαζομένης διὰ τῆς ἐπιφορᾶς τοῦ νόμου, λεχθησομένης ἐν τοῖς κεφαλαίοις, ὅτι παράνομος καὶ ἀσύμφορος καὶ ἄδικος. τὸ δὲ ὡς Αἴτιός ἐστιν αὐτὸς ἑαυτῷ Τιμοκράτης, [4] παροξυντικὰς μὲν,

[1] γεγονέναι Ald. [2] πραγματιδωστέραν Ald. [3] αἴτιος omittit Ald. [4] παροξυντικὸς Ald. Ben.

ἀπαριθμητικὰς δὲ τὰς αἰτίας ἔχει. πρῶτον μὲν ὅτι χρημάτων διττῶν ἀποστερῆσαι βούλεται τὴν πόλιν· τοῦτο μὲν [1] ὧν ὀφείλουσιν οἱ δεσμῶται, τοῦτο δὲ ὧν χρεωστοῦσιν οἱ πρέσβεις. δεύτερον δὲ, ὅτι παράνομον καὶ [2] ἄδικον. τρίτον δὲ, ἵνα λάβῃ ἀργύριον. ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν εὐκρίνειαν ταύτην καὶ ἀπαρίθμησιν τῶν αἰτιῶν [3] εἰ ἐποιεῖτο ἐκτιθέμενος τὰς αἰτίας, ὕπτιος ἂν αὐτῷ ὁ λόγος καὶ ἱστορικὸς ἐγένετο ἢ καὶ ἐξαγώνιος, οὐ προοιμιακὸς — δεῖ γὰρ ἄγαν συνεστράφθαι καὶ ὥςπερ ἐν πνεύματι κύκλον τινὰ τὸ προοίμιον εἶναι —, ἠναγκάσθη δουλεῦσαι μᾶλλον τῇ τοῦ προοιμίου τέχνῃ ἢ τῇ τῶν πραγμάτων εὐκρινείᾳ. δωροδοκίαν δὲ ἐπικαλῶν, οὐ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παρανομίας αὐτὴν ἔλαβεν, ἀλλὰ τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς παρανομίας συνέστησεν, ἵνα μὴ τὸ πάρεργον χαλεπώτερον τοῦ ἔργου γένηται· ᾔδει γὰρ ὅτι δειχθείσης διὰ τῶν ἀγώνων τῆς παρανομίας τὰ τῆς δωροδοκίας αὐτόθεν καὶ ἄνευ μακρᾶς ἀποδείξεως πιστευθήσεται. ἐπειδὴ δὲ κατεκρίθη μὲν Ἀνδροτίων ὀφείλειν τὰ χρήματα, ἔδει δὲ αὐτὸν ἢ ἐκτῖσαι ἢ μέλλοντα πρὸς τὴν ἔκτισιν περιπεσεῖν τῷ δεσμωτηρίῳ, διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν εἰπὼν, ὅτι ἄκυρα ποιεῖ τῶν [4] προστιμημάτων τὰ δικαστήρια, τουτέστιν, οὐκ ἐᾷ κυρίαν γενέσθαι τὴν ψῆφον τὴν τοῦ δεσμοῦ. ⁜ ΑΛΛΩΣ. ⁜ τοῦ μὲν ἀγῶνος. Ἐπειδὴ τὰ προοίμια χαίρουσιν ἀεὶ τοῖς συνδέσμοις, τὸ ἐναντίον δὲ οἱ ἐπίλογοι, διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸν μὲν ἕνεκα μόνης προοιμιακῆς ἐννοίας· περιττοῦ δὲ ὄντος τούτου, ἄλλον τάξαι σύνδεσμον περιττὸν ἂν ἦν.

— 2. αἴτιός ἐστιν] Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες αἰτιῶνται τὸν κατήγορον [5] οἱ φεύγοντες, ὡς αἴτιον ὄντα τοῦ ἀγῶνος. τοῦ δὲ ἀγῶνος τοῦ παρόντος οὐκ ἔστιν [6] αἴτιος ὁ κατήγορος, ἀλλ' ὁ φεύγων.

— 3. πλὴν αὐτὸς αὐτῷ] Δέδωκε γὰρ τοιαύτην καθ' ἑαυτοῦ πρόφασιν, πονηρὸν νόμον εἰσφέρων. ἕως δὲ τούτου ἡ πρότασις τοῦ προοιμίου. εἶτα κατασκευὴ τῆς προτάσεως, χρημάτων γὰρ οὐκ ὀλίγων καὶ ἑξῆς, ἵνα μή τις εἴπῃ, Τί οὖν εἰ ὀλίγον καὶ οὐ μέγα τῇ πόλει τὸ βλάβος; φησὶν οὐκ [7] ὀλίγων, ἵνα μὴ εὐκαταφρόνητα δόξῃ εἶναι.

— ibid. χρημάτων γὰρ] Κατασκευή. ἐξ οὗ νοεῖται καὶ τὸ συμπέρασμα ἐν τῇ ἐπαγωγῇ.

— 5. οὔτ' ἐπιτήδειον] Ἀντὶ τοῦ οὐ συμφέροντα. διὰ δὲ τοῦ οὔτε δίκαιον αἰνίττεται τὰ τρία κεφάλαια, τό τε νόμιμον καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ δίκαιον.

— 8. τάχα δὴ καθ' ἕκαστον] Σημαίνει τὸ τάχα καὶ τὸ [8] παρὰ μικρὸν καὶ τὸ ταχέως.

— 9. καὶ προχειρότατον] ⁜ Οἷον ⁜ [9] ἐν ἑτοίμῳ. συγκρούει [10] δὲ οὕτως τοὺς δικαστὰς, δι' ὧν λέγει Ὑμῶν τὴν ψῆφον λύει. ὃν γὰρ ὑμεῖς δεσμεύετε διὰ νόμου, τοῦτον [11] ἀφίησι. προχειρότατον δὲ, ἵνα μὴ δόξῃ [12] κακούργως πεποιηκέναι, ἀλλ' ὡς γνώριμον ἅπασι λέγοιτο.

— antep. οὐχ ἵνα κοινῇ τι τὴν πόλιν ὠφελήσῃ] Ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ αὐτῷ, Τί οὖν εἰ ὠφελεῖ τὸ κοινόν; ἀναιρεῖ αὐτὸ, λέγων ὅτι Οὐ τούτου χάριν, ἀλλὰ τοῦδε.

P. 273. 1. ἀλλ' ἵνα τὸν πολὺν χρόνον] Ἀσαφὲς μὲν, σημαίνει δὲ ὅτι περὶ τῆς διπλασίας καὶ τῆς ἐκκαρπώσεως τῶν χρημάτων αἰτιᾶται τοὺς πρέσβεις. τὸ μὲν γὰρ κεφάλαιον ἀπέδοσαν, τὴν δὲ ἐκκάρπωσιν τῶν χρημάτων ἣν ἔσχον εἰς ὅλον ἔτος ὀφείλουσιν· ἀλλ' ἀναληπτέον τὸν λόγον. τὸ δέ γε ῥᾷον ἀντὶ τοῦ [13] ἀσφαλές.

— 7. χιλίαις] Φησὶ γὰρ ὅτι Ἐὰν ἡττηθῶ, ὡς συκοφάντης [14] παρέχω τὰς χιλίας. ὁ δὲ Τιμοκράτης, εἰ καὶ [15] ζημιωθῇ, οὐ πάνυ τι ἐφρόντιζεν, εὐπορῶν δοῦναι ἐξ ὧν ἔλαβε [16] παρὰ τῶν [17] περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα, ὑπὲρ ὧν λέγει. ὁ δὲ Διόδωρος ἂν ἡττηθῇ, οὐκ ἔχει τὴν πόλιν παρέχουσαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ αὐτὸς ποιεῖται τὸν λόγον.

— 10. εἰώθασι μὲν οὖν] Προοίμιον δεύτερον. τὸ δὲ εἴπερ τοῦτο τινὶ, τοῦτο εἰς τὸν Ἰσοκράτην αἰνίττεται. ἐπειδὴ κἀκεῖνος οὕτως ἐλογίσατο ἐν τῷ προοιμίῳ τῷ περὶ τῆς εἰρήνης. εἶτα, ἐπειδὴ διδάσκαλος ἦν αὐτοῦ, προσέθηκεν, ὅτι προσηκόντως εἴρηται ἐκείνῳ. τὸ δὲ τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν κατασκευὴ τοῦ προοιμίου· κατασκευάζει γὰρ πῶς σπουδῆς ἄξιά ἐστι τὰ παρ' αὐτοῦ νῦν λεγόμενα, καὶ δεῖ προσέχειν αὐτῷ τοὺς δικαστάς. τὸ δὲ αἰτιώτερον καλῶς ὡς συγκριτικόν· εἰσὶ γὰρ καὶ ἄλλαι δύο αἰτίαι τοῦ τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν φυλάττεσθαι, οἷον, τὸ καλῶς βουλεύεσθαι, τὸ προκινδυνεύειν τῆς πατρίδος, πλέον δὲ τούτων οἱ νόμοι σωζόμενοι. τὸ δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ ὡς ἐν συντόμῳ. ΑΛΛΩΣ. Τὸ δεύτερον προοίμιον προσοχὴν ἐργάζεται· αὔξει γὰρ τὴν ὑπόθεσιν, καταλύεσθαι φάσκων ὑπὸ τοῦ Τιμοκράτους τὴν πολιτείαν· εἰ γὰρ οἱ τὰ πάντα σώζοντες νόμοι δι' ἑνὸς τούτου μόνου λυθήσονται, πῶς οὐ προσήκει τοῦτον μὲν ἀφανίζειν, τοὺς δὲ τῆς σωτηρίας αἰτίους φυλάττειν; τινὲς μὲν ἐβουλήθησαν τὸ δεύτερον προοίμιον ἔχειν διὰ τοῦ ἑξῆς προοιμίου συμπέρασμα· οἱ δ' ἔφασαν αὐτὸ ἔχειν χωρὶς τοῦ ἑξῆς ἐν ἑαυτῷ συμπεπλεγμένον τὸ συμπέρασμα.

— pen. τὸ μὲν οὖν πρᾶγμα] Ἰσοκρατικὴ

[1] οὖν ὀφείλλουσιν Ald.
[2] ἀδικοῦσι Ald. Ben. γρ. παρανομεῖ καὶ ἀδικεῖ. γρ. παρανομῶς καὶ ἀδικῶς M. Ben.
[3] εἰσεποιεῖτο Ald. [4] προτιμημάτων Ald. [5] οἱ omittunt Ald. Ben.
[6] αἴτιον Ald. [7] ὀλίγον Ald. Ben. [8] μετὰ Ald. Ben.
[9] οἱ Ald. [10] γὰρ Ald. Ben.
[11] ἀφίησι πρόχειρον. πρόχειρον Ald. ἀφίησι. πρόχειρον Ben. [12] πανούργως M. Ben.
[13] ἀσφαλέστερον Ben. [14] παρέξω Ben. [15] ἐζημιώθη Ald. Ben.
[16] πάντων περὶ Ald. Ben. [17] γρ. παρὰ τοῦ Ἀνδροτίωνος καὶ τῶν ἄλλων M. Ben.

ἡ ἔννοια καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου μετῆκται, καὶ ἀσφαλέστερον εἴρηται [1]τῶν παρ' Ἰσοκράτει κειμένων. ἐκεῖ μὲν γὰρ ὁ λέγων καὶ ἐγγὺς ἀλαζονεύεται· ἐνταῦθα δὲ ὁ λέγων κολάζει τὸ πρᾶγμα τῇ προσθήκῃ τῇ ὥς γε ἐμαυτὸν πείθω. ὁ γὰρ οὐκ ἐφ' ἑαυτὸν μόνον ἄγων τὴν κρίσιν καὶ ἐνδοιάζων ἔτι καὶ μετὰ τοσαύτης ἐπιεικείας καὶ μετριότητος, ἀπήλλακται τοῦ δοκεῖν φορτικὸς εἶναι τοῖς ἀκούουσιν· ὁ δὲ [2]ἀνέδην μαρτυρίᾳ τῶν πάντων περὶ ἑαυτοῦ καταχρώμενος ἄνευ τῆς ἐκ τοῦ λόγου κολάσεως, οὐκ ἐκφεύγει τὸ μὴ δοκεῖν εἶναι τοῖς ἀκούουσι φορτικός. οὐ μὴν ἀλλ' ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν καὶ ὑπὲρ Ἰσοκράτους αἰτίας εὐλόγους, ὅτι βασιλέως παῖς ὁ λέγων, καὶ βασιλεὺς μετὰ μικρὸν [3]ἐσόμενος, εἰς πόλεμον παροξύνων, καὶ εἰκότως φρυάττεται. τρισὶ δὲ προοιμίοις ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ κέχρηται· τῷ μὲν ἀπὸ τοῦ φεύγοντος, τῷ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος, τῷ δὲ ἀπὸ τοῦ κατηγόρου.

P. 274. 1. ὥς γ' ἐμαυτὸν πείθω] Ἠθικὸς ὁμοῦ καὶ ἐπιεικὴς ὁ λόγος. οὐ γὰρ μόνον οὗτος ἐφ' ἑαυτὸν ἄγει τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ ἐνδοιάζων ἀπήλλακται τοῦ δοκεῖν εἶναι φορτικός.

— 4. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προσέκρουσα ἀνθρώπῳ] Παραδιήγησις· παραδιηγεῖται γὰρ διὰ ποίαν αἰτίαν ἦλθεν ἐπὶ τοῦτον τὸν ἀγῶνα· καὶ ἀρχὴ τῆς προκατασκευῆς διατιθεῖσα τοὺς ἀκούοντας συμπάσχειν αὐτῷ πεπονθότι δεινὰ, καὶ συγγνώμην, εἰ λέγει τι κατ' Ἀνδροτίωνος ἀμυνόμενος, νέμουσα. προσέκρουσα δὲ περιέπεσον καὶ ἤχθρευσα καὶ συνέῤῥαξα. ἐπειδὴ δὲ ἀντέπιπτε, Τί οὖν εἰ πολεμεῖ σοι κακῶς πεπονθώς; ὁ δέ φησι, Καὶ ἡ πόλις μετ' ἐμοῦ προσέκρουσεν, ἀντὶ τοῦ, εἰς μάχην καὶ μῖσος ἦλθε διὰ τὴν πονηρίαν, κἀγὼ οὐ δι' ἐμαυτὸν, ἀλλ' ἡ φύσις αὐτοῦ κινεῖ τὴν ἔχθραν πρὸς ἅπαντας.

— 18. τὸν δὴ εἰς τὰ τοιαῦτα καταστήσαντά με] Πρόσκειται τὸ ἀδίκως, ἵνα μὴ λέγῃ τις, Ἀλλ' εἰ εὐλόγως ἐπέθετό σοι; διὸ καὶ φησὶν, ὅτι, Ὅσον μὲν ἧκεν εἰς ἐκεῖνον, ἀπωλόμην, ἐσώθην δὲ δι' ὑμᾶς· διὸ καὶ ἀμύνομαι αὐτὸν δικαίως ἐν καιρῷ. πληρώσας δὲ τὴν πρώτην κατασκευὴν, ἐπισυνάπτει καὶ τὴν δευτέραν, δι' ἧς τῇ κρινομένῃ ὑποθέσει ἡ ἐπιοῦσα συνάπτεται· κρίνεται μὲν γὰρ ἡ τοῦ νόμου καὶ προηγεῖται, ἐπεισάγεται δὲ ἡ τῶν πρέσβεων. διπλῆ οὖν ἡ προκατασκευὴ, ἅτε δὴ καὶ διπλῆς οὔσης τῆς ὑποθέσεως. εἶτα ἐπάγει τι προκαταστατικὸν, ἐν ᾧ ἐπαγγέλλεται * θήσειν τὴν κατάστασιν.

— 20. ἠδικηκότα κοινῇ πᾶσαν τὴν πόλιν] Ὅτι ἡ ‡ μὲν ‡ πόλις ἐλάμβανε τὸ διπλοῦν, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ τὸ δέκατον, οἱ δὲ Ἐπώνυμοι τὸ πεντηκοστὸν — Ἐπώνυμοι δὲ ἐκαλοῦντό τινες ἀνδριάντες ἡρώων, ἐξ ὧν ἐκαλοῦντο καὶ αἱ δέκα φυλαὶ ἐπ' ὀνόματι τούτων —, εἰς ἰδίας τινὰς θυσίας. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν ἡρώων ταῦτα, Ἀθηναίων ὄντων ἐκτὸς Αἴαντος τοῦ Σαλαμινίου, Πανδίων, Ἐρεχθεὺς, Κέκροψ, Αἰγεὺς, Οἰνεὺς, Λέων, Αἴας, Ἀκάμας, [4]Ἀντίοχος, Ἱπποθόων.

— 28. τοῦ δὲ πράγματος οὐκ ἔτ' ὄντος ἀμφισβητησίμου] Ἐνταῦθά ἐστιν ἡ προδιήγησις· οἰκονομεῖ γὰρ τὴν μέλλουσαν διήγησιν γίγνεσθαι αὐτοῦ τοῦ πράγματος, τουτέστιν, τοῦ λαβεῖν τὴν πόλιν τὰ χρήματα. διπλῆ δὲ ἡ ὑπόθεσις. καὶ ἡ μέν ἐστι πρὸς τὰ μέλλοντα λέγεσθαι εἰς διαβολὴν κατὰ Ἀνδροτίωνος· ἡ δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ἐπεισαχθεῖσαν ὑπόθεσιν, ἥ τις δίχα διῄρηται, καὶ ἡ μέν ἐστι κοινὴ κατὰ τῶν πρέσβεων, ἡ δὲ ἰδία κατ' Ἀνδροτίωνος. διὰ τοῦτο καὶ ἡ προκατασκευὴ δίχα διῄρηται· καὶ τὸ μέντοι αὐτῆς ἐστὶ κατ' Ἀνδροτίωνος διὰ τὴν μέλλουσαν βλασφημίαν, τὸ δὲ κατὰ τῶν πρέσβεων.

— ult. δικαστηρίοιν δυοῖν] Ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐσπουδασμένοις πράγμασι, [5]συνήχοντο ἐκ δύο δικαστηρίων, πληροῦντες ἀριθμὸν χιλίων καὶ ἑνός. διὰ τοῦτο δὲ ὁ εἷς προσετίθετο ἀεὶ τοῖς δικασταῖς, ἵνα μὴ ἴσων γενομένων τῶν ψήφων ἐξ ἴσης ἀπέλθωσιν οἱ δικαζόμενοι, ἀλλ' ἐκεῖνος δόξῃ νικᾶν, ᾧ ἂν ὁ εἷς προσετέθη.

P. 275. 11. ἐξ ἀρχῆς οὖν ἐν βραχέσι] Ἔννοια προκαταρκτική· προλέγει δὲ καὶ προαναφωνεῖ τὴν περιοχὴν ὅλην, ἥ τις ἐστὶ τῆς καταστάσεως ἀρχή.

— 13. ψήφισμα εἶπεν ἐν ὑμῖν] Ἐνταῦθα εἰσβάλλει εἰς αὐτὴν τὴν διήγησιν. ΑΛΛΩΣ. Ἡ ἀρχὴ τῆς καταστάσεως ἐνθένδε. ζητητὰς δὲ τοὺς ἄρχοντας τοὺς ζητοῦντας καὶ [6]ἀνευρίσκοντας τίς ὀφείλει τῇ πόλει χρήματα, ἢ τοῖς ἱεροῖς. Ἀρχέβιος δὲ καὶ Λυσιθείδης οὗτοι τριήραρχοι ἦσαν. τούτους δὲ ἐμήνυσε τὰ χρήματα ἔχειν, ἀποκρυπτόμενος δηλῶσαι τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τοὺς πρέσβεις. [7]Ναυκρατιτικὰ δὲ, ὅτι ἐκ τῆς Ναυκράτεως τῆς κατ' Αἴγυπτον, ἥ τις καὶ νῦν οὕτω καλεῖται. ἔχει δέ τι ἐγκατάσκευον ἡ κατάστασις ἐν τοῖς τέλεσιν. ἵνα γὰρ μὴ ἀπίθανος γένηται διηγούμενος, ὅτι [8]Τιμοκράτης τῶν πρέσβεων ἕνεκα τὸν νόμον ἔθηκεν, ἐπήγαγε καὶ ἀπόδειξιν εὐθὺς εἰπὼν, μαρτυρεῖ ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει τοὔργον [9]αὐτό. οὐ δεῖν γὰρ, [10]φασὶν, ἁπλῆν τὴν διήγησιν εἶναι, καὶ καθαρὰν ἀποδείξεων, ἐὰν μὴ προσδέχηται αὐτὴν ὁ ἀκροατὴς, ἢ προσδέχηται [11]μὲν, μὴ πιστεύῃ δέ. ζητοῦσι δέ τινες, πῶς ἐνταῦθα, πραγματικῆς οὔσης τῆς στάσεως, ἔστι διήγησις; ἀεὶ γὰρ ἡ πραγματικὴ περὶ μελλόντων ἔχει τὴν σκέψιν· ἡ δὲ διήγησις γεγονότων ἐστὶν ἀφήγησις. λέγομεν,

[1] τοῖς παρ' Ἰ. κειμένοις Ald. τῆς παρ' Ἰ. κειμένης Ben. [2] γρ. ἀναίδην M. Ben.
[3] ἐσόμενος omittunt Ald. Ben. [4] Ἀντίλοχος Ald. Ben.
[5] συνήρχοντο Ald. Ben. [6] γρ. ἀνερευνῶντας M. Ben.
[7] ναυκρατικὸς Ald. ναυκρατικὰ Ben. γρ. ναυκρατητικὰ M. Ben.
[8] τῶν πραγμάτων τῶν Ald. [9] αὐτῷ Ald. Ben. [10] φησὶν Ald. omittit Ben.
[11] μὲν omittunt Ald. Ben.

ὅτι ἐν τῇ συμβουλῇ πραγματικῆς οὔσης τῆς στάσεως, εἰκότως ἐλλείπει ἡ διήγησις· [1]οἶδε γὰρ ὁ ἀκροατὴς περὶ τίνος συνῆλθεν. ἐν δὲ τῷ δικανικῷ λόγῳ ἀγνοοῦσιν οἱ δικασταὶ τὸ πρᾶγμα. οὐκοῦν οὐδὲν ἄτοπον καὶ ἐνταῦθα, δικανικοῦ ὄντος τοῦ λόγου, τάξαι διήγησιν. τὸ δὲ ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἐσύλησε. διαφέρει δὲ ἡ τριήρης τοῦ πλοίου, τῷ τὴν μὲν [2]πολεμίαν εἶναι, τὸ δὲ [3]φορτηγὸν καὶ ἐμπορικόν. [4]ἀπεχειροτονήσατε δὲ ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσασθε.

P. 276. 9. ἀναπηδήσας Ἀνδροτίων] Διαβάλλει τὸν τρόπον, ὡς τυραννικώτερον· τὸ γὰρ ἠγανάκτουν καὶ ἐβόων τὴν αὐτὴν ποιεῖ ὑπόνοιαν. διαδικασία δέ ἐστιν ὄνομα δίκης περὶ χρημάτων ἢ περὶ κτημάτων.

P. 277. 12. ἀνάγκη δὲ πρῶτον] Ἐξέτασις τοῦ νόμου τελεία ἐντεῦθεν κατὰ δύο τρόπους· κατά γε [5]γὰρ τὸ πρόσωπον καὶ τὸν χρόνον ἡ τελεία ἐξέτασις γίνεται. ἐξετάζει οὖν καὶ τὸν θέντα καὶ τὸν τεθέντα νόμον.

— 26. βούλομαι δὴ μικρὰ διεξελθὼν] Ὥσπερ πρὸ τῆς καταστάσεως εἰώθαμεν τοῖς ἀκούουσι προλέγειν ἐννόημα, [6]σημαῖνον τὴν δύναμιν τῆς καταστάσεως, οὑτωσὶ καὶ πρὸ τῶν ἀγώνων, ὥσπερ καὶ τὰ προοίμια πρὸ πάσης τῆς ὑποθέσεως.

— 29. ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Πληρώσας τὴν διήγησιν, εἰσβάλλει ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ νόμιμον κεφάλαιον· καὶ τούτου πρῶτον ἐπὶ τὸ παράνομον· ἑξῆς δὲ αὐτοῦ τάττει τὸ ἐναντίον τοῖς νόμοις.

P. 278. 1. ἀλλὰ προστάττει πρῶτον μὲν] Τὰ περιστατικὰ θέλει ἐνταῦθα εἰπεῖν, τὸ πρόσωπον, τὸν τρόπον, τὸν τόπον, τὸν χρόνον. χρόνον, τὴν τρίτην ἐκκλησίαν· πρόσωπον, τοὺς περὶ Ἀνδροτίωνα· τόπον, πρόσθεν τῶν Ἐπωνύμων· τρόπον δὴ, ὅτι τοιῶσδε δεῖ ταῦτα ποιεῖν.

— 12. ὡς παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐνομοθέτει] Τοῦ προσώπου αὕτη ἡ ἐξέτασις· ἐπιχειροτονία δέ ἐστιν ἡ διάσκεψις ὅτι δεῖ ποιεῖν περὶ τῶν νόμων. ἐν τῇ πρώτῃ δὲ πρυτανείᾳ ἐν τῷ πρώτῳ μηνί· ἰστέον γὰρ ὅτι κατὰ μῆνα τρεῖς ἐκκλησίας ἐποιοῦντο, βουλευόμενοι περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει πραγμάτων, εἰ μὴ ἄρα ἀνάγκη τις κατέλαβε πολέμου, ὥστε καὶ περὶ ἐκείνου ἄλλην ἐκκλησίαν ποιῆσαι πλέον τῶν ὡρισμένων. καὶ ἐγίνετο ἡ πρώτη ἑνδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἡ δὲ δευτέρα περὶ τὴν εἰκοστὴν, ἡ δὲ τρίτη περὶ τὴν τριακοστήν. πρυτάνεις δὲ τοὺς πεντήκοντα, οὓς εἴπομεν ἀεὶ προβαλλομένους [7]ὑπὸ τῆς ἰδίας φυλῆς καὶ πρυτανεύοντας * [8]τὸ δέκατον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ.

P. 279. 1. περὶ τῶν βουλευτικῶν] Περὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, ὅτι δεῖ λαμβάνειν αὐτὴν στέφανον, ἐὰν ποιήσηται τὰς * [9]τριήρεις.

— 2. περὶ τῶν κοινῶν] Τῶν δημοσίων πραγμάτων. ἄρχοντες δὲ ἐννέα ἐλέγοντο, οἱ ἓξ θεσμοθέται οἵ τινες εἰσῆγον τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς, εἶτα εἷς βασιλεὺς περὶ οὗ ἔγνωμεν ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος λόγῳ τί ἦν [10]αὐτῷ ἔργον, εἶτα ὁ πολέμαρχος ὅστις ἐπεμελεῖτο τοῦ τρέφεσθαι ἐκ τοῦ δημοσίου τοὺς παῖδας τῶν ἀποθανόντων γενναίως ἐν τῷ πολέμῳ, εἶτα ὁ ἄρχων ὁ ἐνιαύσιος ὅς τις ἐπεμελεῖτο τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ ἄλλων τινῶν. τὸ δὲ ἀποχειροτονηθέντων ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμασθέντων.

P. 280. 4. τοὺς δὲ προέδρους] Τοὺς πρωτεύοντας τῶν πεντακοσίων. τὸ δὲ οἳ ἂν [11]τυγχάνωσιν εἶπε διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ κλήρου. ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ, ὅ ἐστιν ἐν τῇ τρίτῃ, ὥσπερ καὶ κατωτέρω. πρὸ δὲ τῆς ἐκκλησίας, τουτέστι τῆς τρίτης. χρηματίζειν δὲ τουτέστιν ὑποβάλλειν· ἔγνωμεν γὰρ ὅτι οἱ μὲν πρυτάνεις συνῆγον τὴν ἐκκλησίαν· οἱ δὲ πρόεδροι ὑπέβαλλον περὶ τίνος συνῆλθον. [12]ἱερὰ δὲ τὰς θυσίας φησίν.

— 7. τῶν ὀμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον] Ἀντὶ τοῦ τῶν ἤδη ὀμοσάντων τὸν ὅρκον τῶν Ἡλιαστῶν, ὡσανεὶ ἔλεγεν, ἵνα ὦσιν ἀπὸ δικαστῶν ἤδη γεγενημένων. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Ἡλιαία λέγεται αὐτὸς ὁ τόπος τοῦ μεγάλου δικαστηρίου, καὶ τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τῶν ἐκεῖσε δικαζόντων. Ἡλιαία δὲ ἐκλήθη ὁ τόπος παρὰ τῷ ἐκεῖσε ἁλίζεσθαι καὶ συναθροίζεσθαι τὸ πλῆθος τῶν δικαστῶν. τὸ γὰρ α εἰς η μεταβέβληται ὡς καὶ πολλαχοῦ. τινὲς δὲ λέγουσιν ἐκ τοῦ ὕπαιθρον εἶναι τὸν τόπον καὶ τὸν ἥλιον ἐκεῖ ἔνδον προσβάλλειν. κατὰ τὰ προγεγραμμένα δὲ κατὰ τοὺς νόμους ἤδη τοὺς κειμένους. τὸ δὲ χιλίας δραχμὰς, ἄξιον ζητῆσαι διὰ τί οὕτως ἀνώμαλον οἱ νόμοι ἔταξαν τὴν ζημίαν κατά τε τῶν πρυτανέων καὶ προέδρων; καὶ λέγομεν, ὅτι βαρύτερόν ἐστιν ὅλως τὸ μὴ συνάξαι τὸν δῆμον εἰς ἐκκλησίαν τοῦ μὴ ὑποβάλλειν· διὸ ἐπὶ τῶν πρυτανέων τῶν μὴ συναγόντων τὸ πλέον ἔταξαν.

— 19. εἰς λεύκωμα] Οἷον, ὥσπερ ἐν πυξίῳ. τὸ δὲ ἕως ἡ ἐκκλησία ‡ γένηται, ‡ δηλονότι ἡ τρίτη. τὸ δὲ αἱρεῖσθαι [13]κατὰ κοινοῦ τὸ κελεύειν, ὅ ἐστι χειροτονεῖν. τὸ δὲ τοὺς συναπολογησομένους τοὺς μέλλοντας ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῶν ‡ νόμων ‡ μελλόντων λύεσθαι· εἰκὸς γὰρ ὅτι βελτίους ἦσαν τοῦ εἰσαγομένου· καὶ [14]χηρείᾳ τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν ἐνομίζοντο εἶναι φαῦλοι.

— 22. τῇ ἑνδεκάτῃ] Οὐ γὰρ ἦν ὁ πρῶτος

[1] εἶδε Ald. Ben. [2] πολεμικὴν M. Ben. [4] φορτικὸν Ald. Ben.
[4] ἀπεχειροτονήσασθε Ald. ἐπεχειροτονήσατε Ben. [5] γὰρ omittit Ald. Ben.
[6] σημαῖνον καὶ τὴν Ald. Ben. [7] ὑπὲρ Ald. Ben.
[8] τὸ μέρος αὐτοῦ τοῦ Ald. Ben.
[9] τριήρεις. λαβεῖν δὲ παρὰ τῶν δημοσίων Ald. Ben. [10] αὐτοῦ M. Ben.
[11] τύχωσιν M. Ben. [12] ἱερᾶς Ald. et Wolf. quoque.
[13] ἀπὸ Ben. [14] χρείᾳ M. Ben.

Οὐ γὰρ ἦν —] Οὗτος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος μὴν, ὅτι καὶ ἡ πρώτη πρυτανεία. Wolf."

μὴν, ὅτε καὶ ἡ πρώτη πρυτανεία ἐγένετο τῇ ἑνδεκάτῃ, ὅ ἐστι τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ· προηυτρέπιζον γὰρ ἐκ τῆς πρώτης ἐκκλησίας τοὺς μέλλοντας ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν δοκιμαζομένων νόμων ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ· καὶ μαθόντες ἐν ταύτῃ τῇ πρώτῃ πόσοι ἀπεδοκιμάσθησαν νόμοι, πρὸς αὐτοὺς ἐχειροτόνουν καὶ τοὺς ἀπολογουμένους. πέντε δὲ ἄνδρας καθ' ἕκαστον νόμον ἐχειροτόνουν.

P. 281. 4. εἰσοιστέος] Εἰσενεκτέος. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ λέγει τῆς πρώτης ἐκκλησίας καὶ τῆς τρίτης.

— 18. καὶ ταῦτ' ὄντων τῶν Κρονίων] Ἀντὶ τοῦ, [1] τότε πάντες ἐν τῇ ἑορτῇ ἀφειμένοι ἦσαν, καὶ οὐδεὶς συνήρχετο εἰς ἐκκλησίαν τῆς βουλῆς.

— pen. τὸ νικῆσαν] [2] Ἐμφαντικῶς κατ' εἰρωνείαν.

— ult. συνταξάμενοι] Ἀντὶ τοῦ φρατριάσαντες καθ' ὑμῶν.

— ibid. καὶ οὐδὲν ἐκ ταυτομάτου] Οἷον, οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς [3] κακουργίας.

P. 282. 1. [4] λαβὲ τὸ ψήφισμα] Τὸ ψήφισμα λέγει ὅπερ ἔγραψεν ὁ Ἐπικράτης, φίλος ὢν τοῦ Τιμοκράτους, λέγων, Ἐπειδὴ ἐγγύς ἐστι τὰ Παναθήναια, συναχθῶμεν ἐπὶ τῷ σκέψασθαι περὶ αὐτῶν· ὡς δὲ συνήχθησαν, ‡ τότε ‡ εἰσήγαγεν ὁ Τιμοκράτης τὸν νόμον, ἵνα μὴ γνωσθῇ τὸ πρᾶγμα. εἰ γὰρ καὶ τὰ δύο ἐποίησεν ὁ Τιμοκράτης, ὕποπτος ἂν ἐγίνετο. τὸ δὲ [4] λαβὲ Ἀττικῶς ὀξύνεται.

— pen. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος] Δεῖ ὑποστίξαι εἰς τὸ πρώτης, ἵνα τὸ ἑνδεκάτῃ καθ' [5] ἑαυτὸ νοήσωμεν· [6] ἵνα ᾖ ὁ νοῦς οὕτως, Ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης πρυτανείας τῇ ἑνδεκάτῃ αὐτῆς, ὅ ἐστιν [7] ἑνδεκάτῃ αὐτοῦ τοῦ μηνός. * εἰ δὲ [8] μὴ, οὐδὲ ἐνταῦθα καλῶς προσέθηκε τὴν φυλὴν τὴν [9] Πανδιονίδα, ἐπειδὴ ἔτυχε τότε αὐτὴν κληρωθῆναι πρώτην πρυτανεῦσαι. ἀνωτέρω, ἐπειδὴ τὴν ἐπιχειροτονίαν τῶν νόμων [10] ἀνέγνωκεν, εἰκότως οὐχ ὥρισε ποίας πρυτανευούσης πρώτης, ἐπειδὴ ἄδηλον ἦν, ὡς εἴπομεν, ποία [11] κληροῦται ἀεὶ κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα πρώτη πρυτανεῦσαι.

P. 283. 16. κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν] [12] Ὃ εἶπεν ἄνω, ἀφειμένης τῆς βουλῆς ἐν τῇ πανηγύρει.

— 17. ἢ τὴν ἐν τοῖς νόμοις] Οἱ μὲν γὰρ νόμοι ἐκέλευον ἀναμένειν τὴν τρίτην ἐκκλησίαν· τὸ δὲ ψήφισμα τὸ Τιμοκράτους τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐκέλευε ποιεῖν ἐκκλησίαν.

— pen. εἰδότα τοὺς νόμους] Ἵνα μὴ πάλιν καταφύγοι εἰς ἄγνοιαν, ὡσανεὶ ἔλεγε πρὸς [13] τὸ γινώσκειν αὐτὸν τοὺς νόμους.

P. 284. 6. αὐτὴν δὲ [14] μήτε τετυχηκέναι] Τὴν πόλιν.

— 7. ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ἱερομηνίᾳ] Ὅρα τὴν δριμύτητα τοῦ ῥήτορος, πῶς τὸ κατὰ χρόνον ἁπλοῦν ἔγκλημα δοκοῦν, εἰς διπλοῦν περιέστησε, δεικνὺς ὅτι οὐ μόνον παρέβη τὸν χρόνον τὸν ὡρισμένον, ἀλλὰ καὶ ἱερομηνίας οὔσης ἐνομοθέτησεν, ἵνα ἐξ ἀμφοτέρων ἀδικῶν Τιμοκράτης φαίνηται, καὶ ὑπὲρ ὧν οὐκ ἐποίησεν, ὅτι μὴ φυλάσσων τὸν χρόνον τῆς [15] πρώτης ἐκκλησίας, καὶ ὑπὲρ ὧν ἐποίησεν ἐν Κρονίοις τολμήσας.

— antep. ἀνάγνωθί μοι λαβὼν τουτονὶ] [16] Ἐζήτηται διὰ τί τὸν Τιμοκράτους νόμον οὐ πρῶτον ἀνέγνω, εἶτα τοὺς παλαιούς; φαμὲν ὅτι φιλάνθρωπος δοκεῖ εἶναι, διὰ τοῦτο προαναγινώσκει τοὺς ἀρχαίους ‡ νόμους, ‡ ἵνα ὕστερον ἡ διαβολὴ χώραν ἔχῃ. ἐξετάσας δὲ τὸ κατὰ τὸ πρόσωπον νόμιμον, καὶ τὸ κατὰ τὸν νόμον ἐξετάζει.

P. 285. 12. πολλῶν δὲ καλῶν κειμένων νόμων] Δεῖ μὴ μόνον τιθέναι τὰ ῥήματα τῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ ἐγκωμιάζειν πρὸς σύστασιν μείζονα.

— 17. μετ' εὐσεβείας] Πρῶτον τὸ περὶ τῆς εὐορκίας τῶν δικαστῶν παρείληφεν, ἵνα οἰκεῖον ἀποφήνῃ τῶν δικαζόντων τὸν νόμον, καὶ οὕτως ὡς περὶ οἰκείου πείσῃ συναγωνίζεσθαι· τοῖς γὰρ οἰκείοις ἅπαντες συμπράττειν πεφύκαμεν.

— 20. οὔτ' ἀμφοτέροις] [17] Εἰ γὰρ [18] ψηφιζόμενοι κατὰ τοῦτον τὸν νόμον εὐορκεῖν δοκεῖτε, κατὰ τὸν ἕτερον ἂν δοκοίητε ἐπιορκεῖν, μὴ καὶ κατ' ἐκεῖνον ψηφιζόμενοι, εἴ γε καὶ οἱ δύο νόμοι κύριοί εἰσιν.

— 23. ἡ γνῶσις συμβαίνει] Ἀντὶ τοῦ ἡ κρίσις, ὅ ἐστι, συμβαίνει τὴν κρίσιν ὑμῶν παραβαίνειν τὸν ἕνα νόμον, καὶ ταῦτα ὄντα κύριον.

P. 286. 2. ὃ κἀγὼ νυνὶ] Ὅρα πῶς ἀξιοπίστως εἰς μίαν τῶν φυλακῶν ἑαυτὸν ἔταξεν ὁ ῥήτωρ.

— 8. ἐφ' ἑκάστην [19] ἀπαντᾷ] Καλῶς εἶπε τὸ [19] ἀπαντᾷ, ὡς ἐπὶ ἐμποδίσματός τινος καὶ προβόλου. διὸ καὶ ἐμμένων τῇ τροπῇ ἐπήγαγε καὶ τὸ βαδίζειν.

— 11. ὅσον ἦν ἐπὶ τούτῳ] Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀληθὲς οὐκ ἠφάνισεν οὐδὲ ἐξήλειψε, προσέθηκε τὸ Ὅσον ἧκεν εἰς τοῦτον.

— 13. οὐ παραναγνοὺς, οὐ λύσας, οὐ δοὺς αἵρεσιν] Οὐ παραναγνοὺς τοῦτον ἐκείνῳ, οὐ λύσας τὸν ἐναντίον, οὐ δοὺς αἵρεσιν πότερον τοῦτον

[1] ὅτε Ald. Ben. [2] ἐμφατικῶς M. Ben. [3] πανουργίας M. Ben. [4] λάβε Ben. [5] ἑαυτὸν Ald. Ben. [6] ἵνα μὴ ᾖ Ald. Ben. [7] ἕνδεκα Ald. [8] μὴ omittunt Ald. Ben. [9] πανδιονίδος Ald. [10] ἀνέγνωσεν Ald. ἀνεγίνωσκεν M. Ben. [11] κληροῦνται Ald. [12] ὃ omittit Ben. [13] τῷ Ben. [14] μὴ Ben. [15] τρίτης M. Ben. [16] ἐζήτησαν M. Ben. [17] οἱ M. Ben. [18] ψηφιζόμενοι τὸν νόμον, ἐν τῷ ἑτέρῳ δοκεῖτε ἐπιορκεῖν, μὴ κἀκείνῳ (κἀκεῖνον Ben.) Ald. Ben. [19] ἀπ' αὐτοῦ Ald. et Wolf. quoque.

Ἵνα μὴ ᾖ] F. ἵνα ᾖ. etsi punctis suis me magis impedit, quam expedit. Idem.

ἢ ἐκεῖνον βούλεσθε; χάριεν δὲ τὸ κατὰ ἀναίρεσιν σχῆμα τοῦ λόγου, οὐ παραναγνοὺς, οὐ λύσας, καὶ ἑξῆς. ἔστι δὲ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ σφοδροτέρου καὶ ἐπιφορικωτέρου μᾶλλον. ἀθρόα δὲ τὰ ἐγκλήματα εἰσήγαγε, πυκνῇ χρησάμενος τῇ κατὰ ἄρνησιν ἀπαριθμήσει καὶ μακροτέρᾳ.

— 17. ἵνα δὲ εἰδῆτε] Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Τιμοκράτους νόμου τῆς κατηγορίας ἀρχόμενος, ἐνδιέτριψε τῇ κατασκευῇ καὶ ταῖς ἀποδείξεσι τοῦ νόμου τοῦ κελεύοντος Ἐξεῖναι κατηγορεῖν τῶν ὑπεναντίον εἰσφερόντων νόμον, ἐπειδὴ τεθάῤῥηκε τούτῳ τῷ μέρει καὶ προσποιεῖται λαμπρῶς ἰσχύειν. ἐμποιεῖ γὰρ διὰ τῆς διατριβῆς ταύτης τοῖς ἀκούουσιν ἔννοιαν, ὅτι οὐκ ἂν πλείονα λόγον ἐποιήσατο, μὴ ἔχων ἰσχυρὰν τὴν ἀπόδειξιν ‡ τοῦ ‡ τὸν Τιμοκράτους νόμον ὑπεναντίον ‡ εἶναι ‡ τοῖς κειμένοις.

‡ P. 287. pen. περὶ δὲ τῶν ὠνουμένων] Ὠνουμένων ἐνταῦθα λέγει, οὐκ ἀγοραζόντων, ἀλλὰ μισθουμένων· οὐδεὶς γὰρ τὰ τέλη τὰ δημόσια ἠγόραζεν. ἐκλεγόντων δὲ ἐπιτετραμμένων τινῶν [1] ἀπαιτεῖν ‡ τὰ τέλη· οὐ γὰρ λέγει ‡ αὐτοὺς τοὺς τελώνας. ἰστέον δὲ ὅτι ἐγγυητὰς παρεῖχον οἱ τελῶναι ἐξαρχῆς, ἵνα ἕως τῆς ἐννάτης πρυτανείας εἰ μὴ καταβάλοιεν, τὰ διπλᾶ ἀνάγκην ἔχοιεν ἢ οὗτοι ἢ ἐκεῖνοι καταβαλεῖν. καὶ πάντες οἱ χρεωστοῦντες τοῦτο ἐποίουν, [2] εὐθὺς ὡς ‡ ὅσοι ‡ ἐχρεώστουν τῇ πόλει, ἀνάγκην εἶχον δοῦναι ἐγγυητὰς, ὅτι πρὸ τῆς ἐννάτης πρυτανείας καταβαλοῦσι. καὶ ἔμενον ἄτιμοι, ἕως οὗ [3] κατέβαλον. εἰ δὲ παρεγένετο ἡ ἐννάτη πρυτανεία καὶ μὴ κατέβαλον, τότε καὶ ἐδεσμοῦντο καὶ τὰ διπλᾶ κατέβαλλον, καὶ οὐκέτι ἐξῆν αὐτοῖς [4] ἐγγυητὰς παρασχεῖν περὶ τῶν διπλῶν. ἅπερ νῦν βούλεται λῦσαι ὁ Τιμοκράτης, λέγων μὴ ἐγγυητὰς παρέχειν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἐν τῇ ἐννάτῃ πρυτανείᾳ, ἵνα ἐν αὐτῷ τῷ μηνὶ [5] ὅλῳ δυνηθῶσι καταβαλεῖν καὶ μὴ τὰ διπλᾶ ἀλλὰ ἁπλᾶ. ἐὰν δὲ, φησί, μὴ καταβάλλωσι μηδὲ ἐν τῇ ἐννάτῃ πρυτανείᾳ, τότε δεσμεῖσθαι.

P. 288. 14. Διοκλῆς εἶπεν] Ὄνομα νομοθέτου τινός.

— ibid. πρὸ Εὐκλείδου] Εὐκλείδης ἄρχων ἐγένετο παρ' Ἀθηναίοις μετ' ὀλίγον χρόνον τῶν Τριάκοντα. ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ τί εἶπε τοὺς πρὸ Εὐκλείδου νόμους καὶ τοὺς μετ' [6] αὐτὸν ἄρχειν [7] δεῖν καὶ κυρίους εἶναι· λέγομεν, ἐπειδήπερ, ὡς εἴπομεν, μετ' ὀλίγον χρόνον τῶν Τριάκοντα οὗτος ἐγένετο· μεταξὺ δὲ αὐτοῦ καὶ τῶν Τριάκοντα, ἐν ἐκείνῳ τῷ ὀλίγῳ χρόνῳ δημοκρατία ἦν παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ μετ' αὐτὸν πάλιν διόλου. διὰ τοῦτο εἶπε τοὺς πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτόν.

P. 289. 6. πλὴν εἴ τῳ χρόνος προσγέγραπται] Τοῦτο μέμφονταί τινες, ὅτι τὸν Τιμοκράτους νόμον μεμφόμενος, αὐτὸ τοῦτο νῦν ἀποδέχεται τοῦ παλαιοῦ νόμου. λέγομεν [8] δ' ὅτι ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέλλοντος εἶπεν ὁ Δημοσθένης, ὁ δὲ Τιμοκράτης καὶ περὶ τοῦ παρελθόντος. καὶ ἐπαινεῖ τὴν αἰτίαν ὁ ῥήτωρ, δι' ἣν τινες χρόνον προσγράφουσι τοῖς ἰδίοις νόμοις, τὴν [9] αἰτίαν προσθείς.

— 10. ἐπὶ τούτοις ὁ τιθεὶς τόνδε] Ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῖς πράγμασι τούτοις τοῖς λέγουσι περὶ τοῦ νομοθετεῖν.

P. 290. 8. μηδὲ περὶ τῶν ἀτίμων] Τὸ ἐναντίον τοῦ ἀτίμου ἐπίτιμος. [10] κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ [11] κελεύει ὁ νόμος.

— 9. περὶ ἀφέσεως] Ἄλλο καλεῖ ἄφεσιν, καὶ ἄλλο καλεῖ τάξιν. ἄφεσιν μὲν οἷον [12] ὅταν ὁ χρεωστῶν προφασίζηται πενίαν ‡ ἢ ἄλλο τι, ‡ καὶ βούληται παρακαλέσαι τὸν δῆμον μὴ περὶ παντελοῦς ἀπαλλαγῆς τοῦ χρέους ἀλλὰ περὶ μέρους, ἵνα μέρος μὲν καταβάλῃ, τὸ δὲ ἄλλο μέρος συγχωρηθῇ. τοῖς οὖν περὶ τούτου, φησὶν, παρακαλοῦσι μὴ ἐξεῖναι τοὺς προέδρους τούτους χρηματίζειν * ἐκκλησίαν, ἤγουν ὑποβάλλειν τῷ δήμῳ. τὰ δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ πράττειν, καὶ τὸ ὑποβάλλειν.

— 11. κρύβδην] Οὐ λέγει δικαστῶν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ δήμου τινῶν μιμουμένων δικαστάς. διὸ καὶ ἐπάγει τὸ οἰκεῖον τῶν δικαστῶν τὸ κρύβδην. τὸ δὲ ‡ οὐ ‡ [13] προστεθέντος οὐδενὸς ἀντὶ τοῦ οὐ συναχθείσης ἐκκλησίας [14] ὑπὸ τῶν περὶ τὸν [15] Τιμοκράτην.

P. 291. 10. ἐν παραβύστῳ] Ἀντὶ τοῦ λάθρα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν παραπληρωμάτων τῶν ἐμβαλλομένων ἐν ταῖς οἰκοδομίαις ἔνδον, * καὶ κρύφα τοῦ φαινομένου, βύσαι τὸ στόμα τῶν ῥητόρων. ‡ ΑΛΛΩΣ. Οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἕνδεκα. ‡

— pen. τοὺς χρόνους ἀναμείναντα] Δηλονότι τὴν τρίτην ἐκκλησίαν.

P. 292. 2. γνώμῃ διαμαρτὼν] Ὅ ἐστιν ἐκ λήθης τοῦτο ποιεῖν καὶ ἐκ τοῦ ἐκκρουσθῆναι. τὸ δὲ ἐμβαλεῖν τὸν νόμον ἐμφαντικὴ ἡ λέξις, ὡς ἐπὶ λῃστοῦ τινὸς βουλομένου λάθρα ἐμβαλεῖν καὶ φυγεῖν. παρενέβαλεν οὖν καὶ ὁ

[1] ἀπαντᾷν Ald. [2] ὡς εὐθὺς Ald. Ben. [3] γρ. καταβάλλουσιν M. Ben. [4] ἐγγυητὰς omittunt Ald. Ben. [5] ὅλοι Ald. Ben. ὅλῳ M. Ben. [6] αὐτοῦ Ald. [7] δεῖ Ald. Ben. [8] δ' omittunt Ald. Ben. [9] ἀνάγκην M. Ben. [10] ἀπὸ M. Ben. [11] κελεύειν Ald. [12] ὅταν τι ὁ Ald. et Wolf. quoque. [13] προτεθέντος Ben. [14] ὑπὸ omittunt Ald. Ben. [15] Ἀνδροτίωνα Ald. Ben. [96] ἐκβαλλομένων Ald.

Χρηματίζειν ἐκκλησίαν] Τὸ ἐκκλησίαν videtur abundare. Idem.

Καὶ κρύφα τοῦ φαινομένου] Videntur verba quædam deesse, quibus τὸ βῦσαι declaretur. Idem.

Τιμοκράτης τὸν αὐτοῦ νόμον, τὸν μὴ ὄντα νόμον, τοῖς οὖσι κυρίοις.

‡ — 4. καὶ μὴ θεῖναι] Τὸ γὰρ οὕτω παρανόμως θεῖναι, τοῦτο δεῖ καλεῖν μὴ θεῖναι. ‡

— 8. ἀλλὰ γὰρ αὐτίκα ἐρῶ] Ὑπερτίθεται εἰς ὕστερον εἰπεῖν εἴτε ἄκων εἴτε ἑκὼν τοῦτο ἐποίησε. τοῦτο γὰρ ὕστερον τοῦ νομίμου ὀφείλει τάξαι, νῦν γὰρ περὶ τοῦ ὅλως, εἰ ἔννομός ἐστιν αὐτοῦ ὁ νόμος, [1] πρόκειται αὐτῷ δεῖξαι.

— ibid. ἀναγίνωσκε τὸν ἑξῆς νόμον] Ἰστέον ὅτι οὗτος ὁ νόμος οὐκ ἔστιν ἄλλος παρὰ τὸν προειρημένον, ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ. βουλόμενος δὲ ὁ ῥήτωρ δεῖξαι τὸν Τιμοκράτην, [2] ὥσπερ πολλοὺς παραβεβηκότα νόμους, μερίζει τὸν ἕνα εἰς δύο, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις.

— 17. ἔστι μὲν ἔργον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] Δυσχερὲς παρὰ τὸ τοὺς ἐν ἔργῳ ἀεὶ ὄντας μοχθεῖν. σοφιστικὸν δὲ ἐνταῦθα τὸ ἐπιχείρημα. ὁ μὲν γὰρ νόμος ὁ ‡ τοῦ ‡ Τιμοκράτους κελεύει τοὺς ὀφείλοντας ἐγγυητὰς [3] καθιστάναι, ἕως ἂν ἐκτίσωσιν. [4] οὑτοσὶ δὲ προστάττει * μὴ δεῖν, ἵν' ἐκτίσωσιν οἱ ὀφείλοντες· ὁ δὲ, [5] ἀπαγορεύων, μὴ ἱκετεύειν περὶ ἀφέσεως τῶν ὀφλημάτων. ἡ δὲ ἐργασία παρὰ τὴν διάνοιαν τοῦ νομοθέτου γέγονεν. ὅταν μὲν γὰρ ἀμφίβολος καὶ ἀσαφὴς ᾖ καθ' ὁμωνυμίαν ἢ κατὰ τὸ ἐλλεῖπον ἢ κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον, τὸ τηνικαῦτα ἐξετάζει τὴν διάνοιαν τοῦ νόμου· ὅταν δὲ ὁ μὲν νόμος [6] σαφὴς ‡ ὢν ‡ τυγχάνῃ, παράδοξος δὲ ἄλλως ἢ διὰ φιλανθρωπίαν οὐκ ἐν δέοντι δοκοῦσαν γίνεσθαι ἢ δι' ὠμότητα ὑπερβάλλουσαν, τηνικαῦτα τεχνικῶς ἐξετάζει τὴν διάνοιαν τοῦ γεγραφότος· ὅπερ ἐνταῦθα Δημοσθένης ποιῶν φαίνεται. ἐπειδὴ γὰρ ἐδόκει παντελῶς ἀπάνθρωπον εἶναι, τὸ μὴ ἐξεῖναι ἱκετεύειν, λέγει τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀπεῖπεν.

— 21. ᾔδει τὴν φιλανθρωπίαν] Ἐπειδήπερ ἔχει ὁ νόμος μή τινα ἱκετεύειν, ἵνα μὴ ὁ νόμος δοκῇ εἶναι ἀπάνθρωπος, διὰ πλειόνων κατασκευάζει ὡς διὰ τὴν βλάβην ἀνεῖλε τὴν ἄκραν φιλανθρωπίαν.

P. 293. 3. οἱ νόμοι μὲν] Καλῶς ἐπὶ μὲν τοῦ Τιμοκράτους ἐπίταγμα εἶπεν, ὅπερ ἦν τυράννου· ἐπὶ δὲ τῶν νόμων τι κουφότερον πρόσταγμα, ἵνα ἐκεῖνος ὡς τύραννος εἶναι δοκῇ,* δίχα τινῶν ἰδιωτῶν, τοῦ μὲν κατηγοροῦντος, τοῦ δὲ φεύγοντος.

— 12. ὅσων δίκη] Δίκην καλεῖ τὴν περὶ ἐγκλημάτων, οἷον περὶ μοιχείας. [7] εὔθυνα δὲ, ἀπολογία ὧν τις δημοσίᾳ πιστευθεὶς διῴκησεν, οἷον πρεσβείαν ἢ ἱερωσύνην· περὶ δὲ τοῦ [8] τόνου τῆς εὐθύνης ἤδη εἴπομεν ὅτι προπαροξύνεται. τὸ δὲ ἐώντων ἀντὶ τοῦ ἐάτωσαν, Ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις.

— 23. ὁ δ' ἔγραψε τοῖς προέδροις] Οἱ γὰρ πρόεδροι ἐν τῷ δήμῳ εἰσῆγον· οἱ δὲ ἄρχοντες οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ δικαστηρίῳ.

P. 294. 2. τὰς δίκας καὶ τὰς διαίτας] Ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα * καταχρηστικῶς καλεῖ τὰς δίκας τὰς κριθείσας ἐν τῷ δικαστηρίῳ, εἴτε δημοσίας εἴτε ἰδιωτικάς· διαίτας δὲ, τὰς παρὰ τοῖς διαιτηταῖς πέρας λαβούσας.

— 9. ἐπίσχες] Πρὸς τὸν γραμματέα λέγει τὸ Ἐπίσχες τὴν ἀνάγνωσιν. οὔτε γὰρ χρεία ἐστὶ τὸν πάντα ἀναγνῶναι νόμον, ἀλλὰ [9] τὸ συμβαλλόμενον αὐτοῦ πρὸς τὸν νῦν ἀγῶνα. εἰσὶ δὲ αὗται προσποιήσεις ῥητορικαί. καὶ γὰρ πολλάκις καὶ μηδὲν ἔτι ἔχοντος τοῦ νόμου προσποιεῖται κωλύειν τὸν γραμματέα, ἵνα δόξῃ χαρίζεσθαι τοῖς δικασταῖς φεύγων τὸ μῆκος τοῦ λόγου.

— 18. πότερον τὰ δικαστήρια] Κατ' ἐρώτησιν λαμβάνει ὧδε τὸ σχῆμα τὸ διλήμματον.

‡ P. 295. 5. χεῖρον] ‡ Τὸ χεῖρον ἐνταῦθα, οὐ λέγει κακὸν, ἀλλὰ ἔλαττον.

— 7. πλὴν περὶ τῶν τελωνῶν] Ὁ μὲν Τιμοκράτης πάλιν καὶ ἐν τούτῳ καλῶς γράφων ἔλεγε περὶ τούτων μὴ ἐγγυητὰς εἶναι, ἀλλ' εὐθὺς ἀπαιτεῖσθαι, ἐπειδὴ τέλη ἀπῄτουν καὶ ἅπερ ἐλάμβανον παρεῖχον· οἱ δὲ ἄλλοι, οὐκέτι ὁμοίως. ὁ δὲ ῥήτωρ πάλιν ὡς κατήγορος σοφίζεται. ΑΛΛΩΣ. Σοφίζεται διὰ τοῦ δεσμοῦ, καὶ λέγει, Κακῶς τοὺς τελώνας ἐχώρισεν ὡς μάλα ἀδικοῦντας, καίτοι ἄλλους ἀφίησι τοῦ δεσμοῦ μείζονα πλημμελήσαντας. οὐχ οὕτω δὲ εἶχε. Τιμοκράτης γὰρ εἴρηκε τοὺς περὶ ὀφλημάτων δεδεμένους μετ' ἐγγυητῶν λελῦσθαι· ὁ δὲ σοφίζεται τῷ δεσμῷ καὶ τῇ ὁμωνυμίᾳ, πάντας λέγων λύεσθαι τοὺς δεσμωθέντας ἁπλῶς. ἐπειδήπερ γὰρ τοὺς τελώνας ἀναγκαῖον ἦν καταβάλλειν ἢ δεδέσθαι τὸν ἐνιαυτὸν καθ' ὃν ἐμισθώσαντο τὰ τέλη, διὰ τοῦτο προσέθηκε πλὴν περὶ τῶν τελωνῶν. ἀναγκαῖον γάρ ἐστι τοὺς τελώνας καταβάλλειν, διότι οὐκ ἴδια καταβάλλουσιν, [10] ἀλλὰ λαβόντες δημόσια, τοὺς δὲ ἐκ προστιμημάτων τυγχάνειν ἀνέσεως· ἔμελλον γὰρ καταβάλλειν οὐχ ἃ εἰλήφασιν, ἀλλ' ἅπερ ἐκ τῶν ἰδίων ὤφειλον.

— 14. ἢ οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες] Οἱ ἀνδροφόνοι οἷς οὐκ ἐξῆν εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερά. κατασκευάζει δὲ τοῦτο καὶ διὰ τοῦ ἐναντίου. εἰ γὰρ κατατρέχει τῶν μὴ καθαρὰς ἐχόντων τὰς χεῖρας ἀεὶ, ὥστε μὴ εἶναι εἰκὸς τὸν οὕτως ἔχοντα γνώμης τὸν πατέρα κτεῖναι· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Ἀνδροτίωνα λέγει ὅτι τὸν πατέρα ἐκάκωσεν, ἰδὼν αὐτὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πολλὰς πενταετηρίδας.

— 16. οἷς ἅπασιν οἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι] Σοφίζεται κἀνταῦθα. οὐ γὰρ τοὺς προδιδόντας κελεύει λύεσθαι ὁ Τιμοκράτους νόμος, οὐδὲ τοὺς ἀνδροφόνους οὐδὲ τοὺς κακώσαντας τοὺς γονέας, ἀλλὰ τοὺς ἐπ' ὀφλήμασι δεδεμένους. τὸ δὲ σόφισμα διὰ τῆς ὁμωνυμίας. ὁ γὰρ δεσμὸς κατὰ πάντων ἐστίν. οὐ μὴν ἐπειδήπερ λύει πρὸς χρόνον τοῖς ὀφείλουσι τοὺς δεσμοὺς, ἤδη καὶ πάντα δεσμώτην λύει.

[1] πρόσκειται Ald. [2] ὥσπερ omittit Ben. [3] καθιστῆναι Ald. καθιστᾶναι Ben. [4] οὑτωσὶ Ben. [5] ἀπαγορεύει M. Ben. [6] σαφῶς Ald. [7] εὐθύνη M. Ben. [8] λόγου Ald. Ben. [9] τὸ omittunt Ald. Ben. [10] ἀλλ' ἃ Ald. Ben.

P. 296. 9. ἐγὼ δὲ σιωπήσομαι] Ἀντὶ τοῦ οὐκέτι μου ἐν τούτῳ χρεία ἐστὶ τοῦ κατηγόρου. ἔνθα γὰρ αὐτὸς [1] ἑαυτοῦ Τιμοκράτης κατηγορεῖ καὶ τὴν ἐμὴν τάξιν ἀναπληροῖ. εἰσαγγελία δέ ἐστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν καταλυόντων τὴν δημοκρατίαν, καθ' οἷον δήποτε τρόπον.

P. 297. 4. λέγε αὐτοῖς αὐτὸ τοῦτο πάλιν] Ἐπειδὴ αὐτό ἐστι τὸ ἰσχυρὸν, πολλάκις αὐτὸ λέγει, τὸ Δεδέσθω ἕως ἂν ἐκτίσῃ. δοκοῦσι μὲν οὖν ἐναντίοι πως ἀλλήλοις ὡς ἀληθῶς οἱ νόμοι. τάχα δὲ οὐχ εἰσὶν ἐναντίοι τῷ σκοπουμένῳ τὰ πράγματα. κελεύει γὰρ ὁ πρότερος δεδέσθαι ἕως ἂν ἐκτίσωσι· κελεύει δὲ καὶ ὁ δεύτερος ὁμοίως δεδέσθαι, ὕστερον δὲ * οὐκ ἀνίησι, καὶ ἔστι παρηλλαγμένος [2] προσδιόρθωσιν ἐλαχίστην ἔχων τοῦ προτέρου. ὁ μὲν γὰρ διηνεκῶς δεδέσθαι κελεύει· ὁ δὲ δεδέσθαι μὲν καὶ αὐτὸς οὐδὲν ἧττον προστάττει, μέχρι [3] δὲ τοῦ χρόνου, δι' οὗ μνηστεύειν αὐτοῖς ἄνεσιν βούλεται, καὶ τοῦτον ὑπ' ἐγγυηταῖς αὐτοῖς εἶναι τὸν χρόνον. ὥστε οὐκ ἂν εἴη ἐναντίος· ἐναντίον γὰρ τὸ ἀναιρετικὸν τοῦ ἑτέρου. εἰ δὲ οὐκ ἀναιρεῖ τὸν περὶ τῶν δεσμῶν πάλαι κείμενον νόμον, τῷ καὶ [4] αὐτὸς προστάττειν δεσμὸν οὐκ ἂν εἴη ἐναντίος.

— 12. καίτοι τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι] Ἐντεῦθεν ἄρχεται τῶν ἐπιλογικῶν τοῦ νόμου· ἐλήφθησαν δὲ ἀπὸ γνώμης. ἐπειδὴ γὰρ μετὰ τὸν ἔλεγχον ἐζήτει μαθεῖν ὁ ἀκροατὴς τὴν αἰτίαν δι' ἣν προήχθη τοιοῦτον γράψαι νόμον, φοβηθεὶς μὴ ἐπὶ τὸ συμφέρον [5] τρέψεται, συνῆψε τὸ αἰσχρὸν τὸ ἀπὸ τῆς μισθαρνίας, ἵνα τὸν ἀκροατὴν αὐτῷ δύσνουν κατασκευάσας παρασκευάσῃ μηδὲ τοὺς ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος εὐνοϊκῶς δέξασθαι λόγους.

— 14. ὅς τις ἐναντία] Ὃ θέλει εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν· Εἰ διὰ κέρδος, φησὶν, ᾑρετίσατο ἐναντίους ἑαυτῷ θεῖναι τοὺς νόμους, τῶν νόμων κελευόντων μηδὲ ἄλλοις ἐναντία γράφειν, τί ἂν προσδοκᾶτε αὐτὸν ποιεῖν, εἰ μηδὲ ἐκωλύετο ὑπὸ τῶν νόμων τὰ ἐναντία γράφειν; τοῖς ἄλλοις δὲ τοῖς ἤδη νομοθετήσασιν.

— 17. ὥσπερ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ὅμοιον γάρ ἐστι τοὺς κακουργοῦντας ἐπαυτοφώρῳ λαβεῖν, καὶ Τιμοκράτην ἐπαυτοφώρῳ γράφοντα αὐτῷ τἀναντία· προοιμιάζεται δὲ λοιπὸν περὶ τοῦ συμφέροντος ἐνταῦθα. τοὺς ὁμολογοῦντας δὲ οὐ διὰ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. ἡ δὲ ἀνακεφαλαίωσις ἐν μέσῳ λαμβάνεται.

— 23. ὅτι μὴ τοίνυν καὶ παρὰ τούτους] Τοὺς περὶ τοῦ πράγματος δηλονότι. εἶτα ἐξαιρέσεσιν αἰτιῶν κέχρηται, λέγων, ὅτι οὐ τολμήσει λέγειν ὡς οὐκ ἐναντίος, οὐδὲ ‡ ὅτι ‡ ἄπειρος καὶ ἰδιώτης, οὐδέ τι συγγνώμης ἄξιος. πρέποι δ' ἂν ἡ ἐξαίρεσις τῷ καταφορικῷ λόγῳ καὶ τῷ τόπῳ * τῆς γνώμης καὶ τῆς βουλήσεως. ἄρχεται δὲ τῆς ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ θαυμάζω δὲ αὐτοῦ. ἀεὶ δὲ αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ νομίμου μόνου κεφαλαίου τυγχάνουσι. κέχρηται δὲ ταύταις, ἵνα ἀπαγάγῃ αὐτοὺς τῆς περὶ τὸ συμφέρον ἐννοίας. διόπερ αὔξων ἀπὸ τῆς πηλικότητος τὸ ἀδίκημα, φησὶν, Οὐκ ἦν ἄπειρος νόμων, οὐκ ἦν ἰδιώτης ὁ Τιμοκράτης· οὐχ ἱκανοῦ ὄντος αὐτῷ τοῦ συμφέροντος πρὸς ἀπολογίαν τῷ τολμήσαντι ὑπεναντίον γράψαι τοῖς νόμοις, οὐδ' εἰ μυρία κατείποι συμφέροντα. ἐν δὲ τῷ οὐδ' ὑπὲρ συγγενῶν χαριεντισμὸς πάλιν ἐστίν. ἐπιτήδειον δὲ καὶ συμφέροντα ἐκ παραλλήλου λέγει τὸ αὐτό.

P. 298. 14. οἶμαι δὴ πάντας ἂν ὑμᾶς] Τὸ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ σαφῶς καὶ μὴ πανούργως. ἐπειδὴ δὲ διαφόρως ἐξηγοῦνται τὸν νόμον αὐτός τε καὶ Τιμοκράτης, καὶ δύναται φέρειν ὁ Τιμοκράτης πρὸς ἕκαστον τῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, ἀπὸ τοῦ λείποντος λύων κατὰ τὸ ἑπόμενον τῆς διανοίας, περὶ τούτου διαλέγεται, λέγων, Μὴ μίαν εἶναι διάνοιαν τοῦ νόμου, ἀλλὰ πολλὰς καὶ διαφόρους, καὶ τοῦτο εἶναι τῶν ἀσυμφόρων. λέγει δὴ ταῦτα, αἰνιττόμενος ὅτι πολλὰ μὲν ἐλλειπῶς εἴρηται· ἀντιθήσει δὲ πρὸς τὰ κατ' ἔλλειψιν ὁ Τιμοκράτης, λέγων ὅτι ὡς ὁμολογούμενα παρῆκα προλαμβάνων (φησὶν) διαφόρους εἶναι τὰς διανοίας ὥστε ταύτῃ τυγχάνειν ἀσύμφορον. λείπεται δὲ τὸ σκοπεῖν, τίσι μὲν τεθάῤῥηκε κεφαλαίοις Δημοσθένης, τίσιν δὲ Τιμοκράτης. οὐκοῦν δῆλόν ἐστιν, ὅτι Δημοσθένης μὲν τῷ νομίμῳ καὶ τῷ συμφέροντι· Τιμοκράτης δὲ τῇ φιλανθρωπίᾳ, ἀνάγεται δὲ εἰς τὸ δίκαιον ἢ φιλανθρωπία. ὅταν μὲν ὁ Δημοσθένης θαῤῥῇ τοῖς νόμοις, ἀνάγκην ἕξει ἀποκρίνασθαι Τιμοκράτης, ὅτι Ἀκόλουθα τοῖς νόμοις γέγραφα· ἔστι γὰρ λέγων, Οὐδὲ δήσω Ἀθηναίων οὐδένα. ὅταν δὲ τὸ συμφέρον προτείνῃ Δημοσθένης, πάλιν δεικνὺς οἷα ἡ πόλις βλαβήσεται, ἐρεῖ ὁ Τιμοκράτης ἐξ ἀνάγκης ἀποκρινόμενος, ὅτι Μᾶλλον τότε ἀποτίσουσιν· * εὐπορήσουσι [6] γὰρ καὶ καταναγκάσουσιν οἱ ἐγγυηταὶ καὶ συνευπορήσουσι· καὶ ἄνω δὲ καὶ κάτω θρυλλήσει τὸ * δίκαιον, ὅτι Φιλάνθρωπον ἔθηκα νόμον, εἰ περὶ τῶν ἀδυνάτων ἔθηκα, βοηθοῦντα τοῖς πένησιν. [7] ἓν μέντοι [8] γινώσκομεν τοῦ Τιμοκράτους νόμου, τὸ πρῶτον μέρος· * παύσας δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, μάχεται πρὸς τὸ ῥητόν. ἔστι δὲ τὸ, Καὶ εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμοῦ προστετίμηται κατὰ νόμον ἢ κατὰ ψήφισμα [9] ἢ τὸ λοιπὸν προστιμηθῇ. ὅτε μὲν οὖν ἐχρῆν ἀγωνίζεσθαι πρὸς τὸ νόμιμον, ἐκεῖ τὸν νόμον πρὸς

[1] ἑαυτῷ Ald. Ben. [2] πρὸς διόρθωσιν Ald. διόρθωσιν Ben. [3] γὰρ Ald. Ben. [4] αὐτὸν M. Ben. [5] τρέψηται Ben. [6] γὰρ omittit Ald. [7] ἕνα Ald. ἵνα Ben. [8] γινώσκωμεν Ben. [9] ἢ omittunt Ald. Ben.

Ἐκ παραλλήλου λέγει τὸ αὐτὸ] M. τὸν αὐτὸν, S. νόμον. Idem.

Καὶ δύναται φέρειν] S. τὶ, vel ἀντιπφέρειν. Idem.

Ἕνα μέντοι] F. ἓν μέντοι, ut referatur ad μέρος. Idem.

τοὺς νόμους ἀντεξήτασεν· ὅτε δ' ἔδει τὸν νόμον ἐξετασθῆναι εἰ συμφέρον ἐστὶ, τότε αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μόνον ἀναγινώσκει τὸν νόμον. οὕτως οὐ πᾶσα μάχη πρός τι ῥητὸν νομικὸν ποιεῖ ζήτημα, ὅπερ διωρίσατο Μητροφάνης καὶ Ἑρμογένης, εἴπερ κἀνθάδε μάχη μὲν πρὸς τὸ ῥητόν ἐστι, ὑπὲρ δὲ τοῦ συμφέροντος αἱ ἀποδείξεις. ‡ [1]λυτέος ‡ τοίνυν, ‡ φησὶ, καὶ οὐκ ἐατέος ὁ τοιοῦτος νόμος, ‡ τῷ περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ περὶ τῶν μελλόντων [2]διειλέχθαι τὸν νομοθέτην σοφιζόμενος. ὁ μὲν γὰρ Τιμοκράτης [3]παραχωρῶν τοῖς δικαστηρίοις κρίνειν περὶ τῶν ἀμφισβητημάτων καὶ καταγινώσκειν δεσμὸν, ὕστερον περὶ τοῦ δεσμοῦ διαλέγεται. ὁ δὲ Δημοσθένης κυριώτερον αὐτὸν ἀξιοῦν λέγει τῶν δικαστηρίων γίγνεσθαι· ἐπειδὴ δὲ συμβαίνει δεθῆναι καὶ τοὺς μηδέπω κεκριμένους, ἀπαχθέντας δὲ πρὸς τοὺς ἕνδεκα, ἢ διὰ προδοσίαν ἢ δι' ἄλλο τι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας τοῦ δεσμοῦ τὸ σόφισμα ἔλαβεν. ἀλλὰ λέξει ὁ Τιμοκράτης ἀφεῖσθαι τοῦ δεσμοῦ, δηλονότι, τοὺς μετὰ κρίσιν δεθέντας· ὁ δέ Δημοσθένης λαμβάνει τὸν πρὸ τῆς κρίσεως. ἵνα οὖν τὴν χώραν τοῦ σοφίσματος φαίνηται [4]παρὰ τοῦ νόμου λαμβάνων, τοῦ νόμου τὴν ἀσάφειαν ᾐτιάσατο. καὶ ἔστιν ὁ τόπος τοῦ ἐπιχειρήματος ἐκ τῆς ἀσαφείας κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον ὅτι Οὐ δίκαια νενομοθέτηκε περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ τῶν μελλόντων· τούτῳ δὲ οὐκ ἂν ἠδυνήθη χρήσασθαι τῷ τόπῳ, μὴ πρότερον αἰτιασάμενος τοῦ γράμματος τὴν ἀσάφειαν.

— 21. εἰ γὰρ δημοτικόν τις] Αὕτη ἰσχυρὰ ἀντίθεσις τοῦ Τιμοκράτους. ἐπειδὴ οὖν ἰσχύει ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν ἀντιπίπτοντος μέρει αὐτὴν λέγει, ἐπὶ τὸ ἔλαττον ἄγων, ὅτι Τοῖς μέλλουσι κρίνεσθαι, ἀλλ' οὐ τοῖς ἤδη κριθεῖσιν, ὁ νόμος ὁ παλαιὸς δίδωσι τὴν φιλανθρωπίαν. * ἐπειδὴ δὲ καὶ μεταληπτικόν· καὶ γὰρ λέγει οὐ πάντῃ [5]ἀναιρῶ τὴν πρᾳότητα· ἐπεὶ ἔδοξεν αὐτῷ τραχύς τις, ἔδει λέγειν οὕτως, ἀλλ' οὐχὶ ὡς σὺ λέγεις. ἀλλ' ἡ μετάληψις αὕτη, τὸ μὲν πρῶτον ἐκβάλλει, τὸ δὲ δεύτερον εἰσάγει. τῶν δὲ δύο νόμων ἐναντίων ὄντων δεῖ ἕνα πάντως εἶναι παράνομον, καὶ δεῖ ἐκβάλλειν αὐτόν.

P. 299. 4. ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς] Ὑπερβολικῶς εἴρηται. οὐ γὰρ εἶπε τὰ ῥήματα ἢ διάνοιαν μόνον, ἀλλὰ καὶ καθ' ἑκάστην συλλαβήν. δεῖ δὲ ὑποστίξαι ἐν τῷ Μυῤῥινούσιος, ἵνα τὸ Τιμοκράτης εἶπεν ἀπόλυτον καθ' ἑαυτὸν λάβωμεν.

P. 300. 6. περὶ μὲν δὴ τῶν μελλόντων] Κατὰ συγχώρησιν δέδωκε τοῦτο τεχνικῶς, ἵνα διὰ τούτων δείξῃ τὸ περὶ τῶν παρελθόντων νομοθετεῖν ὡς ἄτοπον. τοῦτο καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους πεποίηκε· συγχωρήσας γὰρ τῷ Χαριδήμῳ πολίτην εἶναι, ἐκ τούτου πλέον αὐτὸν ἔβλαψεν.

— 9. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐάσας] Τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ καθ' ὑπόθεσιν, ὅτι Ἀπέραντον ἔσται τὸ κακόν.

P. 301. 14. εἰ τὸ δεδέσθαι δεινὸν] Ἐπειδὴ οὐδὲν ἐδόκει ἄτοπον καταστήσαντι ἐγγυητὰς ‡ ἢ μὴν ἐκτίσειν, τοῦ δεσμοῦ ἀφεῖσθαι, ‡ ἐπάγει τι συγκρουστικὸν, βουλόμενος αὐτὸν συγκροῦσαι τῷ δήμῳ. τὸ δὲ μηδενὶ προστιμᾶν ἐχρῆν αὐτὸν, φησὶ, γράφειν, μηδὲ ὅλως τινὰ δεσμεῖσθαι ἐὰν παράσχῃ ἐγγυητάς.

— 16. μὴ προλαβόντα] [6]Κατὰ κοινοῦ πάλιν τὸ ἐχρῆν. τὴν δὲ πρόθεσιν δεῖ ὑπερβιβάσαι πρὸς τὸ κατεγνωκότας, ἵνα ᾖ οὕτως, Οὐδὲ ἐχρῆν αὐτὸν, λαβόντα ὑμᾶς ἤδη προκατεγνωκότας τινὸς τὸν δεσμὸν, τότε λέγειν ὡς δεῖ καταστῆναι ἐγγυητάς.

— 22. καὶ τὰς τῶν ὀμωμοκότων] Οὐκ εἶπε δικαστάς· ἰσχυρότερος γὰρ ὁ δῆμος τῶν δικαζόντων. ἀλλ' ἵνα μὴ φαίνηται ἐρωτῶν, εἰ δεῖ τὸν δῆμον ἰσχυρότερον εἶναι τῶν νόμων, ὥσπέρ εἰσιν οἱ δικάζοντες, [7]τῷ ἀπὸ τῆς ποιότητος μᾶλλον ἐχρήσατο. ὀμωμοκότας γὰρ εἶπε τοὺς δικαστὰς, ἀνωμότους δὲ τὸν δῆμον, ἵνα καὶ τὸ ἄλογον Τιμοκράτους ὀφθῇ. δικασταὶ μὲν γὰρ καὶ ὀμόσαντες ἐψηφίσαντο τὸν δεσμόν· ὁ δὲ διὰ τοῦ δήμου τῇ ἐγγυήσει λύει τὸν δεσμόν. ΑΛΛΩΣ. Τοῖς ἀνωμότοις λέγει τοῖς νῦν δικασταῖς. διὰ τί δ' αὐτοὺς καλεῖ ἀνωμότους; καθὸ εἰσιόντες οἱ δικασταὶ περὶ ἐκείνου τοῦ πράγματος ὤμνυσαν, περὶ οὗ ἡ κρίσις ἦν, οὐ μέντοι περὶ τῶν ἤδη κριθέντων. τοῦτο οὖν θέλει εἰπεῖν, ὅτι Παρακελεύεται ὑμῖν λῦσαι τὰ πρώην γενόμενα, περὶ ὧν οὔτε εἰσήλθετε οὔτε γινώσκετε, ἄλλων ὀμοσάντων περὶ ἐκείνων δικαστῶν.

— 25. ὥστ' εἴπερ ὑμῶν] Ἄλλος τόπος ἀπὸ τῆς ἑκάστου διαθέσεως, ἧς ἕκαστος ἡμῶν ἔχει περὶ ἑαυτοῦ· ἕκαστος γὰρ βούλεται τὴν οἰκείαν γνῶσιν κυρίαν εἶναι. ὁ δὲ τόπος οὗτος παροξυντικὸς, τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὄντος συγκριτικοῦ κατὰ ἀντεξέτασιν, Πότερον κυρίαν εἶναι δεῖ τὴν ψῆφον τῶν ὀμωμοκότων ἢ τῶν [8]ἀνωμότων.

— ult. ἀλλ' οὐδὲ ἃ δίκαια ὡρίσατο] Δημοσθενικῆς βίας τὸ νόημα τὸ περιτρέψαι τοῦ ἀντιδίκου τὸ ἰσχυρὸν εἰς τοὐναντίον. ὁ γὰρ Τιμοκράτης, ὡς φιλάνθρωπον εἰσάγων τὸν νόμον, εἶπε τὴν ἄφεσιν τοῦ δεσμοῦ, εἰ καταστήσαιεν ἐγγυητάς· ὁ δὲ ῥήτωρ βιαίως ἀνατρέπει τοῦτο, λέγων ὅτι τῇ ἀληθείᾳ οὐδὲ ἐγγυητὰς βούλεται [9]παραστῆσαι, ἀλλ' ἀπατῆσαι ὑμᾶς.

‡ P. 302. 12. τοῖς ἕνδεκα] ‡ Τοὺς ἕνδεκα λέγει [10]ἀντὶ τῶν δεσμοφυλάκων. ἐξέκλεψεν οὖν, φησὶ, τὸν δεσμὸν, [11]τῷ μὴ δεδέσθαι παρὰ

[1] ἐᾶτε τοίνυν τῷ Ald. αἰτιᾶται τοίνυν τὸ de suo Wolf. [2] διηλέχθαι Ald. [3] παραχωρεῖν Ald. [4] περὶ Ald. Ben. [5] ἀναιρῶν Ben. [6] ἀπὸ M. Ben. [7] τῷ omittunt Ald. Ben. [8] ἀνωμοτάτων Ald. [9] παρασχεθῆναι M. Ben. [10] ἀντὶ τοῦ τῶν θεσμοφυλάκων Ald. Ben. [11] τὸ Ald. Ben.

Δεῖ ἕνα] M. δεῖ τὸν ἕνα. Idem.

τοῖς ἕνδεκα, καὶ φυλάττεσθαι ἕως ἂν ἐγγυητὰς παράσχῃ ἐν τῷ δήμῳ, ἵνα ἐν τοσούτῳ [1]δυνηθῇ φυγεῖν.

P. 303. 2. ἀντὶ μὲν τοῦ τιμήματος] Τίμημα καλεῖ αὐτὸ τὸ προστιμηθὲν αὐτῷ ἐκ τοῦ χρόνου τῆς ἐννάτης πρυτανείας, ὥστε καταβαλεῖν διπλᾶ. ἀργύριον δὲ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἀρχαῖον καλεῖ. ἐνταυθοῖ δὲ ὅτι ἐνταῦθα καὶ ἐνταυθοῖ λέγεται, οὐ μὴν ἐνταυθί.

— 7. τὸ γεγραμμένον] Αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον.

P. 304. 4. φαύλους ἀνθρώπους] Εὐτελεῖς κατὰ τὴν τύχην.

— ibid. οὓς] Ἀντὶ τοῦ οὕς τινας ἐγγυητάς.

— 5. [2]ἀποχειροτονήσητε] Ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσητε καὶ μὴ δέξησθε αὐτοὺς, ἢ μὴ ὄντας ἱκανοὺς εἰς τὸ ἐγγυήσασθαι ἀπαλλάξητε.

— 23. οὐ γὰρ ὅλως τὸ δεδέσθαι] Πειρᾶται λῦσαι αὐτοῦ τὴν δόξαν, ἣν ἔχειν νομίζεται παρὰ τοῖς πολίταις, ὡς [3]νόμον φιλάνθρωπον εἰσάγων. ἔστι δὲ ὥσπερ λύσις ἀντιπίπτοντος ἵνα μή τις εἴπῃ, Ἰδοὺ οὖν καὶ αὐτὸς κελεύει εἶναι δεσμὸν, ἐπάγει ὅτι Τῷ ὀνόματι μόνον [4]καταλιμπάνει ὑμῖν τὴν τιμωρίαν τοῦ δεσμοῦ, [5]τῷ λέγειν ὡς [6]δεῖ δεσμεῖσθαι, τῇ δὲ ἀληθείᾳ καὶ τῷ ἔργῳ ἀφαιρεῖται, παρέχων καιρὸν φυγῆς τοῖς μὴ βουλομένοις καταβαλεῖν, ὡς εἶπεν ἄνω.

— antep. ἀλλὰ τὸν καιρὸν ἐκκλέψας] ‡ Ἐκκλέψας τὸν ἠδικηκότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τοῖς ἕνδεκα, διὰ τὸ τὸν τούτου νόμον κελεύειν ἐν τῷ δήμῳ καθιστάναι τοὺς ἐγγυητὰς, ἀδύνατον δὲ εἶναι αὐθημερὸν ἐκκλησίαν ἅμα καὶ δικαστήριον γενέσθαι, ὡς ἄνω εἴρηται. ‡

— ult. καὶ παρ' ἀκόντων] Ἀντὶ τοῦ καὶ [7]ὑμῶν μὴ βουλομένων ἔδωκεν ἄφεσιν τοῦ δεσμοῦ.

P. 305. 14. τοῦ δὲ μὴ καταστήσαντος οὐκ ἔνι δήπουθεν] Πῶς γὰρ ὁ μὴ καταστήσας μέλλει ἔχειν ἐγγυητάς; οὗ καὶ φησὶ, Κατὰ τοῦ μὴ καταστήσαντος ἐγγυητὰς οὐδὲν ἔγραψε. τὸ δὲ καθίζουσιν ἀντὶ τοῦ καθίστανται.

— 20. καίτοι πῶς ἂν ἀσυμφορώτερος] Ἐντεῦθεν ὁ ἐπίλογος ἄρχεται. ἐπιλογίζεται δὲ ἀνακεφαλαιούμενος τῶν ῥηθέντων ἐπιχειρημάτων τὴν δύναμιν, [8]καὶ συμπεραίνει τὸ συμφέρον κεφάλαιον. δεύτερον δὲ ὥσπερ ἀνακεφαλαιοῦται τὰ εἰρημένα. εἰ δέ τις [9]ζητήσοι διὰ τί ἐν μέσῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαίωσιν ἔταξεν — ἴδιον γάρ ἐστι τῷ ἐπιλόγῳ ἡ ἀνακεφαλαίωσις —, λέγομεν, ὅτι αὕτη λέγεται ἀνακεφαλαίωσις μερικὴ ἑνὸς ἑκάστου κεφαλαίου, οὐ τελέως αὐτοῦ τοῦ λόγου καὶ τῶν ἀγώνων.

— pen. ὅτι τοίνυν ὅλην συγχεῖ] Ἔτι τοῦ συμφέροντός εἰσιν οἱ λόγοι.

P. 306. 20. ἀλλὰ μὴ τὸ προσῆκον ποιῇ] Παραχρῆμα καταβάλλων τὰ χρήματα.

— 21. ἐροῦμεν νὴ Δία τοῖς Ἕλλησιν] Ἡ χάρις μετὰ θυμοῦ μεμιγμένη. τοιοῦτος γάρ ἐστιν ὁ ῥήτωρ. διαλύει ‡ δὲ ‡ τὰς ἐξ ἀπάτης διαβολὰς καὶ διαφυγὰς, * [10]τῷ μὴ δυνήσεσθαί τι ποιῆσαι τῶν δεόντων. ἐννάτην δὲ πρυτανείαν τὸν ἔνατον μῆνα λέγει.

P. 307. 18. τῶν ἐκ τῶν τελῶν] Κυρίως τέλη ἐπὶ τῶν λιμένων λέγεται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν προσόδων τῆς χώρας.

— 19. τὰ προσκαταβλήματα] Οἷον, αὐτὰ τὰ προστιμήματα τοῖς χρεωστοῦσι καὶ μὴ βουλομένοις καταβάλλειν, μέχρι τῆς ἐννάτης πρυτανείας, [11]οἳ, ὡς ἤδη ἔγνωμεν, κατέβαλλον τὰ διπλᾶ. διὸ καὶ προσκαταβλήματα λέγεται διὰ τὸ [12]καταβάλλειν.

— ult. οὐ δικάσει τὰ δικαστήρια] Οὐ μόνον οἱ δικασταὶ ἐλάμβανον μισθὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, ἐξ ὧν ἐπιφέρει ἀλλὰ ἀμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν.

P. 308. 4. ἀλλὰ νὴ Δί' ἀμισθὶ ταῦτα] Ἀντιπίπτον· Ἀλλὰ ‡ εἰ ‡ καὶ μὴ χρήματα ἔσται, τὰ δικαστήρια ‡ ποιήσομεν ‡ καὶ χωρὶς μισθοῦ. ἔστι δὲ οὐ τῇ φύσει ἀντιπίπτον· οὐ γὰρ ἄν τις εἴποι καθ' [13]ἑαυτοῦ τῶν δικαστῶν, ἀλλ' ὡς τοῦ Τιμοκράτους τοῦτο ἀπαιτοῦντος· καὶ ἔστι συγκριτικόν. [14]τῷ γὰρ νὴ Δία πανταχοῦ ὁ ῥήτωρ ἐπὶ διασυρμῷ χρῆται, [15]οἷον Ἀλλὰ νὴ Δία τὰ πατρῷα καὶ παππῷα.

— 13. νῦν δὲ κύκλῳ φεύγων] Ἀντὶ τοῦ πανταχόθεν. τοὺς τελωνικοὺς δὲ ‡ τοὺς περὶ τελῶν καὶ τελωνῶν. ‡

— 16. διὰ ταῦτα οὐ προσέγραψε τοῦτο] Ἐπειδὴ δεσμὸν ἠπείλει ὁ τῶν τελωνικῶν νόμος.

— 19. ἱππέας] Καὶ γὰρ καὶ οἱ ἱππεῖς μισθὸν ἐλάμβανον ἐν εἰρήνῃ ὑπὲρ τοῦ τρέφειν τοὺς ἵππους.

— 24. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι] Οὐχ ὅτι ὑπὲρ τούτων τέθεικεν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ δεσμοῦ καὶ τοῦ καταδικάζεσθαι πολλάκις χρήματα τούτους, ἠδυνήθη σοφίσασθαι. διὸ καὶ ἐπάγει τοῦτο, ἐπειδὴ σοφισμοῦ πλῆρες ἐδόκει εἶναι τὸ ῥῆμα· ‡ τὰς γὰρ ὑπαρχούσας ἐκ τῶν νῦν καὶ τὰ ἑξῆς. ‡

[1] δυνηθῶ Ald. [2] ἐγχειροτονήσητε Ald. [3] νόμον omittit Ald. [4] καταλιμπάνειν Ald. Ben. [5] τὸ Ald. [6] δεῖν Ald. [7] ἡμῶν Ald. Ben. ὑμῶν M. Ben. [8] ἢ Ald. Ben. [9] ζητήσει M. Ben. [10] τὸ δυνήσεσθαί Ald. τὸ δυνήσεσθέ Ben. [11] οἳ omittunt Ald. Ben. [12] προσκαταβάλλειν Ben. [13] ἑαυτῶν Ald. Ben. [14] τὸ Ald. [15] οἷον omittunt Ald. Ben.

Ἐνταυθοῖ δὲ] Non satis assequor, quid hæc verba sibi velint: nisi forte dicat ἐνταυθὶ, per ι simplex, in antiquis scriptum esse codicibus. Idem.

Διὰ τὸ καταβάλλειν] Διὰ τὸ διπλᾶ καταβάλλειν. Idem.

Ἀλλὰ καὶ μὴ χρήματα] F. ἀλλὰ κἂν μὴ χρήματα ᾖ. Idem. Et sic dedit.

— antep. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων] * [1]Σφάλλει ὡς τοῦ νομίμου [2]εἶναι. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ λέγει ὅτι Σόλων τὸ καὶ τὸ λέγει ὡς τὸ συμφέρον βλέπων· ὁ δὲ οὐ μιμεῖται αὐτὸν, ἀλλ' ἀσυμφόρως γέγραφε τὸν νόμον. ἀπολογίαν δὲ ποιεῖται καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ Διοδώρου, ὅτι Δι' ὧν βούλεται ἰσχυροὺς εἶναι τοὺς κατὰ τῶν πατραλοιῶν νόμους, δῆλός ἐστι παρεσκευασμένος τοὺς γονέας τιμᾶν· ὥςτε μάτην αὐτὸν σεσυκοφαντῆσθαι ὑπὸ Ἀνδροτίωνος, ὡς τὸν πατέρα ἀνῃρηκότα.

P. 309. 9. ἵνα ἐν ᾅδου τοῖς ἀσεβέσιν] Οἷον, τοῖς περὶ τὸν Τάνταλον καὶ τὸν Τιτυὸν καὶ τὸν [3]Ἰξίονα. ἐπειδὴ οὖν ᾔσθετο, ὡς ὅτι τὰ τοιαῦτα τολμηρὰ ποιητικῆς μᾶλλόν ἐστιν, ἀλλ' οὐ ῥητορικῆς, ὥςπερ συγγνώμην ᾔτησεν, εἰπὼν καὶ γὰρ εἰ φορτικώτερόν ἐστιν, τουτέστιν ἀνόητον, ὥς φησιν Ἀθανάσιος. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. Ὀφείλει, φησὶν, μάλιστα διὰ τοῦτο ἀποθανεῖν, ἵνα ἐκεῖ θεὶς τοῦτον τὸν νόμον, τοὺς κακούργους τιμωρίας λύσῃ, ἡμᾶς δὲ ἐάτω ζῆν ὡς πολιτευόμεθα.

— antep. ἐν τῇ ποδοκάκῃ] Ποδοκάκη βασανιστήριόν τί ἐστιν ὄργανον, εἰς ὃ στρεβλοῦταί τις, δεσμούμενος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ὅπερ καλεῖται καὶ ποδοστράβη. τὸ δὲ περὶ τοῦ τιμήματος δηλονότι περὶ τῆς τιμωρίας.

P. 310. 4. ἐὰν δ' ἁλῷ] [4]Εἴποι ἄν τις, πῶς λέγει ἐὰν ἁλῷ, καίτοι προειπὼν ὅτι εἰσαγόντων αὐτὸν εἰς τὴν Ἡλιαίαν. πῶς δὲ ἐδύναντο αὐτὸν εἰσαγαγεῖν, μὴ κατασχεθέντος αὐτοῦ; λέγομεν, ὅτι τὸ ἐὰν ἁλῷ ἐνταῦθα λέγει, οὐκ ἂν κατασχεθῇ, ἀλλ' ἐὰν ἁλῷ διὰ τῆς κρίσεως, ποιήσας ἐφ' ᾧπερ συνελήφθη. τὸ δὲ παθεῖν ἢ [5]ἐκτίσαι, ἀντὶ τοῦ παθεῖν εἰς τὸ σῶμα, ἐκτίσαι δὲ χρήματα.

— 7. ὅμοιός γε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Σόλων ὁ νομοθέτης] Κατὰ ἀντεξέτασιν ἐκ διαφορᾶς Τιμοκράτους καὶ Σόλωνος, ἵνα ἐκ τῆς δόξης τοῦ προσώπου δείξῃ αὐτὸν πλέον παρανομώτατον. ἀντίθεσιν δὲ οὐδεμίαν ἐνταῦθα πρὸς τὸ συμφέρον ἔθηκεν· οὐ γὰρ ἐλυσιτέλει αὐτῷ παραθραῦσαι τοῦ οἰκείου κεφαλαίου τὴν ἰσχύν. ὅταν δὲ ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ Τιμοκράτους λογίζηται, τότε κινήσει τὴν ἀντίθεσιν, λέγων, ὡς Ἄτοπον ἔγραψας, ὅπως μηδεὶς Ἀθηναίων δεθήσεται, καὶ ‡ ὅπως ‡ αὐτὸς ‡ ὁ κακουργήσας οὐ ‡ πείσεταί τι κακόν.

— 8. βελτίους ποιεῖ] Οὐκ εἶπε, κολάζει. καίτοι ἐν τοῖς προειρημένοις περὶ κολάσεως διεξερχόμενος, ἀλλὰ βελτίους ποιεῖ, σωφρονισμὸν εἰπὼν τὴν κόλασιν· ὥςτε τὴν Τιμοκράτους δοκοῦσαν φιλανθρωπίαν βλαβερὰν εἶναι, τὴν δὲ Σόλωνος τιμωρίαν οὐ κόλασιν ἀλλ' ὠφέλειαν.

P. 311. 1. βούλομαι τοίνυν] Ἀνακεφαλαίωσις τῶν δύο κεφαλαίων, τοῦ τε συμφέροντος καὶ τοῦ νομίμου. εἰ δέ τις ζητήσει, τίνος ἕνεκα τὸ δίκαιον παρέλιπεν; ἐροῦμεν, οὐ παρῆκεν, ἀλλ' ἐπειδὴ μὲν πάνυ ἦν ἰσχυρὸν, φανερῶς μὲν αὐτὸ οὐ τίθησι, κατασπείρει δὲ αὐτὸ πανταχοῦ.

— 4. πρῶτον μὲν παρὰ τοὺς νόμους] Τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ νομίμου προσώπου· τὸ δὲ δεύτερον, τοῦ νόμου αὐτοῦ.

— 5. τρίτον δὲ] Ἰστέον ὅτι οὐ λέγει ἐνταῦθα περὶ τοῦ τρίτου κεφαλαίου, ὅ ἐστι τοῦ δικαίου, ἀλλὰ περὶ τοῦ συμφέροντος. τρίτον δὲ αὐτὸς ἐκάλεσεν ἐνταῦθα τὸ συμφέρον, οὐ κατὰ τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων, ἀλλὰ κατὰ τὴν διαίρεσιν. τὸ γὰρ νόμιμον κεφάλαιον εἰς δύο διεῖλεν, εἴς τε τὸ παρὰ νόμον καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς νόμοις. οὐκοῦν ὡς πρὸς τὰ δύο μέρη τοῦτο εἶπε τρίτον· ἐπειδὴ πρὸς αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ νομίμου κεφαλαίου πάλιν δεύτερον λέγει τὸ συμφέρον.

— 20. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄκων] * Εἰ μὲν ἐκ προνοίας τέθεικεν, [6]εἰ κατὰ ἄγνοιάν τι καλὸν ἀπὸ τύχης γράψαι· ἐπειδὴ δὲ ἐκ μελέτης, οὐδὲν ἔχει καλῶς. τὸ γὰρ οὐδὲ ἄκων ἀναίρεσις μὲν συγγνώμης, λύσις δὲ λάθρα τοῦ δικαίου οὗ ἔχει προσφέρειν Τιμοκράτης. οὐ φανερῶς δὲ αὐτὸ τίθησιν, ἐπειδὴ ἴσχυε ταύτῃ. ‡ ΑΛΛΩΣ. Ὁ ἄκων καλόν τι ποιήσας οὐκ ἐπαινεῖται· οὐδὲ γὰρ σπουδαῖος διὰ τοῦτο λέγεται· χωρὶς γὰρ προαιρέσεως οὐκ ἔστιν ἡ ἀρετή· οὐδεὶς δὲ ἄκων πράττων, ἐκ προαιρέσεως πράττει. ὅμως εἰ Τιμοκράτης, ὁ τὸν νόμον ἐκ προαιρέσεως ἀνεπιτήδειον καὶ παράνομον τεθεικὼς, εἴ τι ἐν αὐτῷ ἄκων ὀρθῶς ἔγραψεν, εἰ μὴ ἐπαίνου, ἀλλά γε συγγνώμης ἄξιος κρινέσθω. ‡

— 25. θαυμάζω δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἐντεῦθεν τὸ δίκαιον κεφάλαιον, ὅπερ καταγίνεται καθαρῶς εἰς τὴν καταδρομὴν τῶν περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα, ἣν ἔφησεν ὁ Μένανδρος δευτέραν εἶναι ὑπόθεσιν.

P. 312. 8. εἰ μέν τις ἀγορανόμος] Ἀπὸ συγκρίσεως ἄρχεται κατὰ ἀντεξέτασιν. τίνες μᾶλλον ἀδικοῦσι τὴν πόλιν, ἀστυνόμοι καὶ δικασταὶ κατὰ [7]δήμους γιγνόμενοι, διὰ πενίαν καὶ ἀπαιδευσίαν καὶ ἀπειρίαν δόξαντες ἐκ ταῖς εὐθύναις κεκλοφέναι, ἢ πρέσβεις αἱρεθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου πλούσιοι, ὑφῃρημένοι ἱερὰ καὶ ὅσια χρήματα καὶ πολὺν χρόνον ἐκκεκαρπωμένοι; ἄξιον δὲ ζητῆσαι [8]τοῦ τόπου τοῦ [9]δοκοῦν ὑφορμεῖν. φησὶ γὰρ τοὺς μὲν πρέσβεις βοηθεῖσθαι τῷ [10]νόμῳ, τοὺς δὲ ἀστυνόμους καὶ δικαστὰς κατὰ δήμους γενομένους μὴ βοηθεῖσθαι. καίτοι γε, εἰ ὁ νόμος τὸν δεσμὸν ἀφίησιν, ὁμοίως τοῖς πᾶσιν ἀφίησι. πῶς οὖν οἷόν τε τοῖς μὲν βοηθεῖν, τοῖς δὲ οὐ βοηθεῖν αὐτόν; εἰ μή τις λέγοι, ὅτι οὐκ ἀφαιρεῖ τὴν δεκαπλασίαν τῶν ἀστυνόμων. ἀλλὰ καὶ τοῦτο σαθρόν. ποῦ τοίνυν τὸ σόφισμα, ὅτι οὐ περὶ τοῦ δεσμοῦ διαλέγεται, ἀλλὰ περὶ τοῦ πότεροι δικαιότεροί εἰσιν ἐκτιννύναι; οἱ πρέσβεις ἃ ὑφῄρηνται, ἢ οἱ ἀστυνόμοι καὶ οἱ ἀγορανόμοι τὴν δεκαπλασίαν διότι ἔκλεψαν; οὐ περὶ τοῦ νόμου γὰρ διαλέγεται, ἀλλ' αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐξετάζει μόνον τὸ δίκαιον· τίνες δικαιότεροι καταβάλλειν εἰσίν; οἱ διὰ πενίαν κλέψαντες, ἢ οἱ πρέσβεις αἱρεθέντες καὶ πλούσιοι ὄντες, εἶτα ὑφελόμενοι; ὃ δὲ ἄγαμαι τῆς μεθόδου, τοῦτο [1]προσθήσω· φοβούμενος γὰρ τὴν ἀπὸ τοῦ δικαίου [2]ἐφομαρτοῦσαν ἀπανθρωπίαν — [3]πικροῦ γὰρ τὸ διορίζεσθαι τοὺς ἀδικοῦντας δίκην διδόναι —, οὐκ ἀπὸ τοῦ οἰκείου προσώπου τὸ κεφάλαιον λέγει, ἀλλ' ἄνω καὶ κάτω Σόλωνα θρυλλεῖ. τοῦτον γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο νομοθετοῦντα πᾶς ἄν τις ὠμὸν ὑπέλαβεν εἶναι. διόπερ ἀπὸ τῆς ποιότητος τοῦ Σόλωνος ἐργάζεται· ἀξιόπιστος γάρ ἐστιν ὁ Σόλων καὶ ἐπισημότερος. ἔστι δ' ἀγορανόμος, ὁ ἐπόπτης τῶν ὠνίων τῆς ἀγορᾶς, ἀστυνόμος δὲ, ὁ ἐπὶ τοῦ εἶναι καθαρίαν τὴν πόλιν ἀσχολούμενος, ὁ παρ' ἡμῖν * πατήρ.

— ibid. ἢ δικαστὴς κατὰ δήμους γενόμενος] Ἐγίγνοντο γὰρ κατὰ δήμους οἱ ἐν τοῖς Παιανιεῦσι καὶ ἐν ἄλλοις δήμοις δικασταί. ὤφειλες οὖν * πρὸ τούτου, εἴπερ ᾤου δεῖν εἶναι φιλάνθρωπος, καὶ ἐπὶ τούτων θεῖναι τὸν νόμον. ταῦτα δὲ πάντα λέγει, ἀναιρῶν [4]τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἐναντίου καὶ τὸ δίκαιον, ἵνα δείξῃ αὐτὸν οὐ διὰ φιλανθρωπίαν νομοθετήσαντα, ἀλλὰ διὰ τούτους. ΑΛΛΩΣ. Οὐχ ἁπλῶς τοῦτο λέγει, ἀλλὰ βούλεται σημᾶναι τὴν ἐνάτην πρυτανείαν, ἵνα δείξῃ αὐτοὺς * διὰ τούτου χρεωστοῦντας τὰ διπλᾶ.

— 17. καίτοι γ' ὁ Σόλων] Ἄλλη ἀναίρεσις τῆς φιλανθρωπίας. ἰδοὺ γὰρ ὁ Σόλων, φιλανθρωπότερος αὐτοῦ ὢν, κολάζει τοὺς ἀδικοῦντας· οὗτος δὲ ἀφίησιν, ὡς * ἐπιδείξομεν. ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος τῆς ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος συγκρίσεως, τοῦ πρὸ τούτου ὄντος ἀπὸ τοῦ μείζονος. οἰκεῖος δὲ τῶν τόπων ἑκάτερος. ἐπειδὴ γὰρ περὶ ἀνδρῶν πρέσβεων κεκλοφότων ποιεῖται τὸν λόγον, ἀναγκαίως καὶ τοῖς παραδείγμασιν οἰκείοις κέχρηται. ὁρᾷς γὰρ ἐνταῦθα, ὅτι περὶ τῶν ἐλαττόνων κλεμμάτων μεγίστας τιμωρίας ὁ Σόλων ὥρισε.

— pen. εἰ μέν τις μεθ' ἡμέραν] Μεθ' ἡμέραν λέγει ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. ἐν νυκτὶ δὲ μείζονα τὴν τιμωρίαν ἔδειξεν, ἐπειδήπερ μεῖζόν ἐστι τὸ ἔγκλημα τῆς νυκτός. ἐν γὰρ ἡμέρᾳ δύναταί τις καὶ βοηθοὺς καλέσαι ἑαυτῷ, ἐν δὲ νυκτὶ οὐκέτι.

P. 313. 2. ὧν αἱ ἀπαγωγαί εἰσιν] Ἀντὶ τοῦ καθ' ὧν αἱ ἀπαγωγαί εἰσιν, ἵνα δηλώσῃ τὸν ὑπὲρ τῶν πεντήκοντα δραχμῶν· οἱ γὰρ κλέπτοντες ἧττονα τῶν πεντήκοντα δραχμῶν ἧττονα ἔπασχον.

— 4. ἐκ Λυκείου] Τρία ταῦτα γυμνάσια παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. ἦν δὲ καὶ ἱερὰ ἐπὶ μὲν τοῦ Λυκείου Λυκοκτόνου Ἀπόλλωνος, ἐπὶ δὲ τοῦ Κυνοσάργους τοῦ Ἡρακλέους, ἐπὶ δὲ τῆς Ἀκαδημίας αὐτοῦ τοῦ Ἀκαδήμου τοῦ ἥρωος, ἐξ οὗ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ἡ μὲν Ἀκαδημία ἀπὸ ἥρωός τινος Ἀκαδήμου κτίσαντος τὸν τόπον ἔνθα διατριβὴν εἶχεν ὁ Πλάτων· ὁ δὲ τόνος τῆς εὐθείας τῆς Ἀκαδημίας προπαροξύνεται, ἐπειδὴ καὶ ἡ εὐθεῖα τοῦ Ἀκαδήμου ἐξ οὗ ἐκλήθη προπαροξύνεται. τὸ δὲ Κυνόσαργες ἐκ τοῦ ποτὲ θύοντας τῷ Ἡρακλεῖ κύνα λευκὸν ἁρπάξαι τὰ μηρία τοῦ ἱερείου καὶ ἀποθέσθαι αὐτὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἔνθα ἐστὶ τὸ γυμνάσιον· ἡ δὲ εὐθεῖα [5]τὸ Κυνόσαργες καὶ αὕτη προπαροξύνεται, ἡ σύνθεσις γὰρ πάλιν ἀνέπεμψε τὸν τόνον. τὸ δὲ Λύκειον Λυκοκτόνου Ἀπόλλωνος, ἢ ὅτι νόμιος ὁ θεὸς νομίζεται ἐκ τοῦ θητεῦσαι Ἀδμήτῳ καὶ ἀνάγκη ἦν ἀνελεῖν ὡς νόμιον τοὺς λύκους τοὺς ἐχθροὺς ὄντας ταῖς ποίμναις, ἢ ὅτι, λύκων ποτὲ ἐπελθόντων τῇ πόλει τῇ τῶν Ἀθηναίων καὶ πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων ἀναιρούντων, ἔχρησεν ὁ θεὸς θύειν μάλιστα ἐν τῷ τόπῳ· καὶ λοιπὸν ἐκ τῶν ὀσμῶν ἀπώλλυντο οἱ λύκοι, καὶ ἐκ τούτου χάριν ὁμολογοῦντες οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι ἱερὸν ἐκεῖσε αὐτοῦ κατεστήσαντο, καλέσαντες αὐτὸ Λυκοκτόνου Ἀπόλλωνος.

‡ — 16. ἀλλὰ ταῦτα μὲν διπλάσια] Ἀπὸ κοινοῦ ᾤετο δεῖν. ‡

— 20. καὶ οὐκ ἀπέχρησεν ὑπὲρ τῶν μελλόντων] Τρίτος οὗτος τόπος κατὰ τὸ ἐναντίον· ὁρᾷς γὰρ ὅτι περὶ τρόπου διαλέγεται, πῶς ἐχρῆν αὐτὸν νενομοθετηκέναι.

P. 314. 10. καίτοι, ὦ Τιμόκρατες] Ὁ τόπος ἀπὸ τοῦ ἴσου· ἐνταῦθα γὰρ περὶ ἰσότητος καὶ τῆς κατ' ἀξίαν ἑκάστου τιμωρίας ποιεῖται τὸν λόγον.

— 23. οὐ γὰρ δὴ ἐρεῖ γε] Ἀντιπίπτοντος λύσις. ἔλεγον γὰρ πολλάκις ὅτι οὐχ οὕτω δεῖ κολάζειν σφοδρῶς, ἀλλ' ἠπιώτερον. λύει δὲ αὐτὸ, οὐ πάντως δὲ αὐτὸ τοῦτο ἔφασκεν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς βούλεται, οὕτως εἰσάγει. σημείωσαι δὲ ἐν τῷ, Τοῖς λιποῦσι τὰς τάξεις, φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι λειποτάκτης συνθέτως οὐ λέγεται· ἢ γὰρ ἂν ἔλεγεν οὕτως.

P. 315. 1. διαφέρει δὲ] Τὸ διαφέρει ὑπερβάλλει· δεινότερον γὰρ ἀποφαίνει. τινὲς καὶ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τὸ διαλλάττειν. καίτοι γε οὔτε ἔκλεψαν οὔτε ἱεροσύλησαν, ἀλλὰ ὁριστικῶς τοῦτο ποιεῖται. αὐτὸς γὰρ τοῦτο φάσκει ἱεροσυλίαν, τὸ μὴ δοῦναι τὰ χρήματα τῆς θεοῦ. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους γίνεται. ὁ μὲν οὖν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἀπὸ τοῦ τέλους ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἀφεὶς ὅλως, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.

— 4. οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου] Εἴποι ἄν τις, [6]οὔκουν ἄξιοι ἐγκλήματος οἱ περὶ τὸν Ἀνδρο-

Footnotes, p. 268:

[1] σφάλει Ald. [2] φαινομένου Ben. [3] Ἰξίωνα Ald.
[4] εἴποιεν Ald. [5] ἀποτίσαι M. Ben. [6] εἰ omittit Par. a.
[7] νόμους M. Ben. [8] ποῦ ἐνταῦθα δοκεῖ σοφίζεσθαι. φησὶ M. Ben.
[9] δοκεῖν Ald. Ben. [10] νομίμῳ Ald. Ben.

Εἰ μὲν ἐκ προνοίας τέθεικεν] Quid enarrator sibi velit, ignoro. Verba auctoris perspicua sunt. Wolf.

Footnotes, p. 269:

[1] προθήσω Ben. προσθήσω Ald. M. Ben. [2] ἐφαμαρτοῦσαν Ald.
[3] πικρὸν Ben. [4] τὸν Ald. [5] τοῦ Ald. Ben.
[6] οὐκοῦν Ald.

τίωνα, εἴγε οὐχ οὗτοι αἴτιοι, ἀλλ' ἡ θεός. λέγομεν ὅτι [1] τούτου ‡ ἡγεμὼν ‡ πρῶτος ἡμῖν Ὅμηρος γεγένηται, εἶτα Πλάτων, διδάσκοντες ἡμᾶς ‡ ὅτι, ‡ ἐπειδὰν ὁρῶσιν οἱ θεοὶ τινὰ πονηρὸν, ἐμβάλλουσιν αὐτῷ τοιαύτην τινὰ ἐπιθυμίαν πρὸς τὸ δι' αὐτῆς δοῦναι τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν ποιῶν ἐλάνθανεν· ὥσπερ τὸν Πάνδαρον ἐπίορκον ὄντα ἀνέπεισεν ἡ Ἀθηνᾶ παρασπονδῆσαι, ὅθεν καὶ κατὰ τῆς γλώττης τέτρωται. ἀκρωτήρια δὲ λέγει, οἱονεὶ τὰ πτερά· οὕτω γὰρ γράφεται ἡ νίκη. τινὲς δὲ ἐξηγοῦνται νίκης Ἀθηνᾶς εἶναι ἄγαλμα ἐν τῇ ἀκροπόλει· ταύτης δὲ τὰς πτέρυγας χρυσᾶς οὔσας ἐπεχείρησάν τινες κακοῦργοι ἀφελέσθαι, καὶ ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν οἱ κακοῦργοι· στασιάζοντες γὰρ καθ' αὑτοὺς, τίς πλέον λάβοι ἐκ τῆς κλοπῆς, ἐμβαλούσης αὐτοῖς τοῦτο τῆς Ἀθηνᾶς, ἤλεγξαν ἑαυτούς. ἄλλοι δέ φασιν, ‡ ὅτι ‡ ἕκαστος τῶν κακούργων ἐφιλονείκει τὸ πλέον λαβεῖν· [2] καὶ οἱ [3] μὲν αὐτῶν ἔλεγον αὐτοῖς προσήκειν τὸ πλέον λαβεῖν, ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἑτέρους ἐβάσταξαν πρὸς τὸ εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἱερῷ, οἱ δὲ ἔλεγον, ἀλλ' ἡμεῖς εἰσελθόντες πλείονι κινδύνῳ ἐξηταζόμεθα, ἡμᾶς γὰρ δέος ἦν ἔνδον ὄντας ἁλῶναι, [4] ἤπερ ὑμᾶς τοὺς ἔξω.

— 10. βούλομαι δ' ὑμῖν] Ὡς ἐν προοιμίῳ ἐπεσημήνατο * αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς τοῦτο. αἱ αὐξήσεις δὲ ὁμοίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ. προσποιεῖται δὲ ἀποσχεδιάζειν, ἵνα μὴ δόξῃ ἐσκεμμένως αὐτὰ λέγειν. παραλιπόντι δὲ ἡ βελτίων γραφή· ὃ [5] παραλέλειπταί μοι, * ὅπως ἂν δόξῃ διὰ τὸ μέγεθος λέγειν καὶ μὴ παραλιμπάνειν τηλικοῦτο πρᾶγμα.

— 19. καίτοι εἰ μὲν ἐλάττω] Ἀντιπίπτον ὡς ἐν ὑποθέσει· Ἀλλ' ἧττον ἀδικοῦσιν. οὐκοῦν καὶ μαίνεσθαι ὁμολογήσει.

— 23. ἄξιον τοίνυν] Ἔστι καὶ οὗτος ὁ τόπος ὁμοίως κατ' Ἀνδροτίωνος, ἀναμιμνήσκων ὧν ἐτόλμα τὰς εἰσπράξεις ποιούμενος.

— antep. ἐάν τις ἢ διχόθεν] Ἐκ δύο τεχνῶν, ἢ ἐκ δύο δικαστηρίων· συνέβαινε γὰρ δύο γίνεσθαι ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ἵνα οὖν μὴ ᾖ ὥσπερ ἐργασία, κωλύει τοῦτο. δύο τέχνας μετιέναι πάλιν κωλύει, διὰ τὸ μηδεμίαν κατορθοῦν ἐν τῷ τὴν γνώμην μερίζεσθαι. ἐκκλησιάζῃ δὲ ἀντὶ τοῦ εἰσέρχηταί τις ἐκ τῶν πενήτων ἄτιμος γενόμενος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, λαβεῖν βουλόμενος χρήματα ὡς ἐκκλησιάζων.

P. 316. 3. οὗτοι δ' ὅπως] Ἀντὶ τοῦ οἱ ῥήτορες οἱ περὶ τὸν Τιμοκράτην. ὅρα δὲ πῶς ἐνταῦθα δηλοῖ, ὅτι ἰδιώτης ἐστὶν ὁ Διόδωρος, διότι τῶν ῥητόρων ἐνταῦθα κατατρέχει. οὐ γὰρ ἂν ὁ Δημοσθένης ταῦτα ἔλεγε.

‡ — 14. ἀλλά, νὴ Δία] ‡ Τὸ ἀλλὰ νὴ Δία κατ' ἐρώτησιν· ἔστι δὲ ἀνθυποφορὰ ἐκ τοῦ ἀπρεποῦς.

— 19. πολλὰς πενταετηρίδας] Οὐχ ἁπλῶς τοῦτο εἶπεν· ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ πέντε ἔτη ἤγετο τὰ Παναθήναια, τότε δὲ ἐξῆν ἀφεῖσθαι τοῦ δεσμοῦ τοὺς δεσμώτας διὰ τὴν πανήγυριν, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. δέον δὲ εἰπεῖν πενταετηρίδα, εἶπε πληθυντικῶς ἐπὶ τὸ ἐπαχθέστερον φέρων τὸν λόγον.

— 22. τὰ ἐν τῇ ἡλικίᾳ] Ἤγουν τὰ ἐν τῇ νεότητι, ἵνα πάλιν σκώψῃ αὐτὸν εἰς κιναίδειαν.

P. 317. 1. οὐδ' εἰ πάνυ πολλὰ ἔχω περὶ κλοπῆς λέγειν] Τῷ κατὰ παράλειψιν σχήματι κέχρηται· ὅπου γὰρ εἰπεῖν οὐδὲν ἔχομεν, δεῖ μόνον αἰνίττεσθαι.

— 13. εἰς Δεκέλειαν αὐτομολήσας] Ἔοικεν οὗτος αἰχμάλωτος εἰλῆφθαι ὑπὸ τῶν ἐν Δεκελείᾳ· εἰ γὰρ ἦν αὐτόμολος, οὐκ ἂν ἔζησεν ὑπὸ Ἀθηναίοις. τὸ δὲ ἐκ τύχης συμβὰν εἰς προαίρεσιν ἐνάγει. Δεκέλεια δὲ χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ὅπερ ἐτείχισαν οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τῆς πόλεως. πολλοὶ οὖν ηὐτομόλουν, ὅσοι ἦσαν τῆς ἐκείνων γνώμης. γέροντα δὲ αὐτὸν πάνυ * λέγουσι· περὶ γὰρ τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου γέγονε τοῦτο. εἷς οὖν αὐτὸς ἦν τῶν [6] αὐτομολησάντων ἐκεῖ. ἰστέον δὲ, ὅτι βουλόμενος βιαιότερον ποιῆσαι τὸν λόγον, τοῦτο εἶπεν. ὡμολόγητο γὰρ ὅτι καὶ τὰ τῶν παίδων καὶ τὰ τῶν γυναικῶν * αὐτῶν ἦν πάλιν· ἀλλ', ἵνα τὴν ἁρπαγὴν αὐτοῦ δηλώσῃ, τοῦτο εἶπε. δεῖ λαβεῖν κατὰ πάντων τούτων κοινὸν τὸ Οὐκ ἔστιν.

— 17. ἁρμοστῇ] Τῷ Λακωνικῷ ἄρχοντι τῷ ὄντι [7] ἐκεῖσε, ὅτι οἱ ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἁρμοσταὶ συνεχώρουν τοὺς αὐτῶν στρατιώτας λαμβάνειν, ὧν [8] κλέπτωσι παρὰ τῶν Ἀθηναίων, τὰ ἐννέα μέρη, καὶ αὐτοῖς καταβάλλειν μόνον τὸ δέκατον, ὅ ἐστι, τῇ πόλει τῶν Λακεδαιμονίων, ἵνα διὰ τούτων καὶ πολλοὺς παροξύνωσι καὶ προθύμως δῃοῦν καὶ συλᾶν τὰ τῶν Ἀθηναίων. ΑΛΛΩΣ. Ἁρμοστὴς νῦν ὁ τῆς φρουρᾶς τῶν ἐν Δεκελείᾳ ἡγούμενος. τὸ δὲ τούτων ἀκριβῶς ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὧν ἐσύλα ἐξ ὑμῶν.

— 22. τόν τε δίφρον] Ἐπὶ τούτου ἐκαθέζετο ὁ Ξέρξης, ἐν τῷ Αὐγαλέῳ ὄρει τῆς Ἀττικῆς θεωρῶν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν. Ἀκινάκης δὲ ὄνομα ξίφους Περσικοῦ. τὸ δὲ [9] Δαρεικὸς ὄνομα νομίσματος παρὰ τοῖς Πέρσαις.

P. 318. 2. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι οὐδὲν] Πάλιν ἐνταῦθα εἰπὼν τὸν μὲν, οὐκ ἐπήγαγε τὸν δὲ, διὰ τὸ ὡμολογημένον εἶναι ὅπερ ἔμελλεν ἐπιφέρειν. ἔμελλε γὰρ ἐπάγειν, Νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν τοῦτο συνδοκεῖν. τὸ ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι οὐδὲν πρὸς τὸ ἄνω ἐστὶ, πρὸς τὸ τί καὶ

[1] τοῦτο οὔτε πρῶτος Ald. [2] καὶ omittunt Ald. Ben.
[3] μὲν γὰρ αὐτῶν Ald. [4] εἴπερ Ald. Ben. [5] παρέλειπταί Ald.
[6] αὐτομολογησάντων Ben. [7] ἐκεῖ Ben. [8] κλέπτουσι Ald. Ben.
[9] δαρεικοὺς Ben.

Τοῦτο οὔτε πρῶτος] F. τοῦτο πρῶτος ἡμῖν Ὅμηρος γεγέννηκεν. Idem. Et sic dedit.

Ἐπισημήναντο αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς τοῦτο] Εἰς τί; Wolf.

Αὐτῶν ἦν πάλιν] Non satis assequor, quid velit. Idem.

λύσει ἅπαντας εἶναι πονηρούς.

— 5. οὐδὲ γὰρ οἱ τῆς ξενίας] Εἴ τις ἥλω παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑποκρινόμενος εἶναι πολίτης, μὴ ὢν Ἀθηναῖος κατὰ τὸ ἀληθὲς, καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν τοῖς πολίταις, πρὸ μὲν κρίσεως ᾤκει τὸ δεσμωτήριον, ἁλοὺς δὲ ἐν τῇ κρίσει ὕστερον ἐπωλεῖτο.

P. 319. 1. τῶν ἀπὸ Πειραιῶς] Ὅ ἐστι τῶν δημοτικῶν τῶν φυγόντων τὴν πόλιν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα, καὶ καταλαβόντων Φυλήν· * τὸν δὲ Ἀργύριον καὶ Φιλέψιον ὁ Ἀριστοφάνης, ὡς ἐχθροὺς αὐτοῦ, σκώπτει ἐν τῷ Πλούτῳ. Καλλίστρατος δέ ἐστι ῥήτωρ οὗ ζηλωτὴς ἐγένετο Δημοσθένης, περὶ οὗ ἔφη, ἐρωτηθεὶς ὁ Δημοσθένης, τίς ἀμείνων ῥήτωρ, σὺ ἢ Καλλίστρατος; ἐγὼ μὲν γραφόμενος, Καλλίστρατος δὲ ἀκουόμενος. ἦν γὰρ ἐπιδεικτικὸς σφόδρα ὁ Καλλίστρατος· ὅθεν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ ἐπιδεικνυμένου ὁ Δημοσθένης, εἰς ἐπιθυμίαν ἦλθε λόγων, ὡς εἰρήκαμεν ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ.

— 14. καὶ οἱ ταμίαι] Ἰστέον ὅτι χρήματα καὶ τῶν ἄλλων [1] ἱερὰ θεῶν καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἔκειτο ἔν τινι οἰκήματι ὀπίσω τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, τοῦ καλουμένου ὀπισθοδόμου. καὶ ἦσάν τινες τεταγμένοι ταμίαι ἐπὶ τῇ φυλακῇ τούτων. ποτὲ οὖν πολλῶν χρημάτων [2] ἀνενεχθέντων ἐκεῖσε, ἔδοξε τοῖς ταμίαις ὥστε λάθρα τῆς πόλεως δανεῖσαι ταῦτα τοῖς τραπεζίταις, ἵν' αὐτοὶ κερδάνωσιν ἐκ τούτων. ὡς δὲ τοῦτο ἐποίησαν, ἔτυχεν ὕστερον ἀνατραπῆναι τὰς τραπέζας. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἐμπρῆσαι τὸν ὀπισθόδομον, ἵνα δόξῃ τὰ χρήματα ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναλωθῆναι καὶ μὴ ὑπ' αὐτῶν.

— 17. καὶ οἱ περὶ τὸν σῖτον] Ἐξηγοῦνται περὶ ἐμπόρων τινῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἥλωσαν σιτηγοῦντες εἰς ἄλλον λιμένα παρὰ τὸν τῶν Ἀθηναίων νόμον. νόμος δὲ ἦν παρὰ Ἀθηναίοις, Τιμωρεῖσθαι τὸν Ἀθηναῖον ναύκληρον σιτηγοῦντα ἀλλαχοῦ, ἐπειδὴ λεπτόγειος ἦν ἡ Ἀττική.

— antep. ἀλλ' [3] ἀναμνήσθητε ὅτι Εὔδημον] Συνάπτει τὸν κατὰ τοῦ νομοθέτου τόπον ἐκ παραδείγματος· καὶ ἔστιν ἐπιφορικώτερος ὁ λόγος μετὰ τὸ δικαιὸν κεφάλαιον. τὸ δ' [4] ἐνθυμήθητε τί ποτ' ἂν καθ' ὑπόθεσιν ἡ ἔννοια· βούλεται γὰρ ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων δίκας αὐτὸν εἰσπράξασθαι.

P. 320. 3. ἀντιτιμωμένου] Ἤδη ἔγνωμεν ὅτι ἐν τῷ λόγῳ τῆς τιμωρίας προσετίμα [5] ὁ * διώκων, εἶτα ἐξῆν τῷ φεύγοντι ἀντιτιμῆσαι αὐτῷ, ὅτι τοῦδέ εἰμι ἄξιος. λοιπὸν παρὰ τῷ δικαστῇ ἦν ἡ κρίσις τοῦ ἀνασχέσθαι ἢ οὔ.

‡ — P. 321. 6. καὶ τοῦτον μόνον λέγονται] Πάνυ εὔλογος, καὶ δίκαιος ἦν οὗτος ὁ νόμος· ὄντος γὰρ τοῦ ἀγαπητοῦ ὀφθαλμοῦ τῷ ἔχοντι ἀντὶ δυοῖν, ὁ αὐτὸν ἀποβάλλων, δύο ἀποβάλλειν φαίνεται. ‡

— 21. ἵνα δὲ καὶ περὶ ἐκείνου εἴπω τοῦ νόμου] Ὡς παρέργου τινὸς ὄντος καὶ ἐκ [6] παρέργου· καθαιρεῖ γὰρ καὶ τίθησι [7] καὶ τῷ τῆς ἐπαγγελίας σχήματι. τὰ γοῦν ἰσχυρὰ εἰ ἐτέθειτο ἐν τῷ νόμῳ κεφάλαια, πολλὴν αὐτῷ τὴν μάχην ἐποίει. ἐνταῦθα [8] δὲ πολλὰς εὗρε τὰς λύσεις ἀπὸ τῶν ἐν τῷ δικαίῳ παραδειγμάτων. οὐ γὰρ ἐνεχώρει, τοιούτου κειμένου νόμου τοῦ λέγοντος Οὐ δήσω τῶν Ἀθηναίων οὐδένα, τοσούτους δεθῆναι καὶ στρατηγοὺς καὶ ῥήτορας. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ῥητοῦ διανοίας.

‡ — 23. οὐδὲ δήσω Ἀθηναίων οὐδένα] ‡ Τοῦτο προάγει ὁ Τιμοκράτης ὡς νόμον παλαιὸν συμφωνοῦντα [9] ᾧ αὐτὸς ἔγραψεν. ὁ δὲ Δημοσθένης λύει, λέγων, ὅτι ὁ μὲν Τιμοκράτης λέγει αὐτὸν εἶναι νόμον· οὐκ ἔστι δὲ νόμος, ἀλλ' ὅρκος τῶν βουλευτῶν· ὁ γὰρ νόμος, φησὶ, παραγγέλματα ἔχει καθολικὰ, οἷον, τόδε μὲν ποιεῖν, τόδε μὴ ποιεῖν. τὸ δὲ οὐ δήσω Ἀθηναίων οὐδένα οὐκ ἔστιν ὥσπερ φωνὴ νόμου, ἀλλ' ἀνθρώπου τινὸς ταῦτα λέγοντος. ἐζήτησαν δέ τινες διὰ ποίαν αἰτίαν οὐκ ἔταξε ταύτην τὴν ἀντίθεσιν ἐν τῷ παρανόμῳ κεφαλαίῳ· ἐκεῖ γὰρ ὀφείλει ταχθῆναι· λέγομεν, ὅτι ἐκεῖ εἰ ἐτέθη, ὑπὸ τοῦ Τιμοκράτους ἂν ἐτίθετο· ἰσχυρὰ γὰρ ἦν ἀντίθεσις· ἐνταῦθα [10] δὲ μετὰ τοὺς ἀγῶνας καὶ μετὰ τὰς ἀποδείξεις τοῦ δειχθῆναι βλαβερὸν τὸν νόμον τὸν Τιμοκράτους, σαθροτέρα ἐγίνετο ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ταττομένη. καὶ οὕτως οὔτε ἐδόκει αὐτὴν φεύγειν ὡς ἄπορον καὶ δύσλυτον· καὶ πάλιν διὰ τῶν ἐπιλόγων εὐτελῆ αὐτὴν ἐπιδείκνυσι.

— 24. τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας] Τῶν τριῶν ἐγγυητῶν ἐχόντων τὴν ἴσην οὐσίαν, * ἐκείνῳ [11] ὥσπερ ἐγγύωνται, ἵν' ἔσωνται ἱκανοὶ οἱ τρεῖς ἐγγυήσασθαι αὐτόν.

P. 322. 3. οὗτος γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Κατὰ ἔνστασιν καὶ ἀντιπαράστασιν ἐνταῦθα λύει. ἰστέον δὲ ὅτι πρώτην ἔταξε τὴν ἀντιπαράστασιν, δευτέραν δὲ τὴν ἔνστασιν, διὰ τὸ * ἀναιδὲς μᾶλλον. αἱ ψῆφοι δὲ ποτὲ μὲν [12] τετρημέναι καὶ [13] ἄτρητοι, ποτὲ δὲ μέλαιναι καὶ λευκαί· αἱ μὲν [12] τετρημέναι καὶ μέλαιναι ἦσαν ‡ αἱ ‡ καταψηφιζόμεναι — φασὶ δέ τινες τῶν ἐξηγησαμένων, ὅτι ἀπὸ χοιρείων ὀστῶν αὗται ἐγίνοντο —, αἱ δὲ λευκαὶ [13] ἄτρητοι ἦσαν αἱ σώζουσαι.

— 6. ἀπαράσκευοι] Μὴ ἔχοντες ἐν τῷ κατ-

[1] ἱερῶν Ald. Ben. [2] ἀνεχθέντων Ald.
[3] ἀναμνησθέντες Ben. ἀναμνήσθητε Ald. M. Ben. [4] ἐνθυμηθέντες M. Ben.
[5] δικαστὴς Ald. Ben. [6] παρέργου καθαιρεῖ. καὶ Ben.
[7] καὶ omittit Ben. [8] δὲ omittunt Ald. Ben. [9] τῷ ὃν αὐτὸς Ben.
[10] γὰρ Ald. Ben. [11] ὥπερ Ben. [12] τετρυπημέναι Ben.
[13] ἄτρυποι Ben.

Ὡς εἰρήκαμεν ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ] Libanius et Plutarchus Callistrati actionis Oropiæ mentionem faciunt. Sed comparationis Callistrati et Demosthenis non meminerunt. Forsan et Ulpianus Demosthenis vitam descripsit. Idem.

ἔχεσθαι συνήγορον.

— 9. οὔτε γὰρ, ὦ ἄνδρες, — τιμᾶν] Ἡ ἔνδειξις [1] μὲν δίκη ἐστὶ κατὰ τῶν ἀτίμων, ἡ δὲ ἀπαγωγὴ ἐπὶ τῶν κλεπτῶν.

— 19. ἔπειτα δ', ὦ ἄνδρες δικ. τοῦτο τὸ γράμμα] Ἐνταῦθά ἐστιν ἡ ἔνστασις.

— 20. αὐτὸ μὲν γὰρ καθ' αὐτὸ] Ὡσανεὶ ἔλεγεν, ἐξ αὐτῆς τῆς φωνῆς ἔξεστι στοχάσασθαι ὅτι οὐκ ἔστι νόμος.

29. ΟΡΚΟΣ ΗΛΙΑΣΤΩΝ] Ἰστέον ὅτι καὶ τὸν ὅρκον τοῦτον τῶν Ἡλιαστῶν ἐν τοῖς ἐπιλόγοις τέθεικεν, ὡς ἐπιλογικὸν μᾶλλον ὄντα, ἀλλ' οὐ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς μέρος ὄντα καὶ τῶν ἀγώνων.

— 30. καὶ τὰ ψηφίσματα] Ψηφίσματα ἐνταῦθα λέγει τὰ παλαιὰ τὰ νομισθέντα εἶναι καλά.

— ult. χρεῶν ἀποκοπὰς] Οὐδὲ [2] νομοθετῆσαι περὶ τῶν [3] ἰδιωτικῶν χρημάτων, ὥστε μὴ ἀπολαμβάνειν τοὺς ἰδιώτας τὰ χρέα ἅπερ ἐδάνεισαν· τοῦτο γὰρ τυραννίδος ἐστίν. ἱερομνήμων δὲ ἐλέγετο ὁ πεμπόμενος σύνεδρος εἰς τοὺς Ἀμφικτυόνας ὑπὲρ τῆς πόλεως.

P. 323. 1. ἀναδασμὸν] Ἀναμερισμόν· τοῦτο γὰρ εἴωθε γίνεσθαι ἐν ταῖς ἀτακτούσαις δημοκρατίαις. οἱ γὰρ πένητες πολλάκις καθ' ἑαυτοὺς γινόμενοι στασιάζουσι πρὸς πλουσίους, λέγοντες, ὡς οὐ δίκαιόν ἐστι τούτους μὲν ἔχειν γῆν πολλὴν, αὐτοὺς δὲ μὴ, ἀλλὰ δίκαιον εἶναι καὶ αὐτοῖς ἐξίσου μερίσασθαι τὴν γῆν κατ' οἰκίας.

— 2. οὐδὲ τοὺς μένοντας] Οὐδὲ τοὺς μένοντας, φησὶν, ἐν τῇ πόλει καὶ μὴ ἡμαρτηκότας παρανόμως ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλῶ.

— 4. οὔτ' ἄλλον οὐδένα] Ἠδύνατο γάρ τις μὴ ἁμαρτάνειν μὲν αὐτὸς, ἄλλον δὲ ὁρῶν ἀδικοῦντα περιορᾶν. ὅπερ ἐστὶν * ἀληθέστερον ἀδικεῖν, ὥς φησιν ὁ Θουκυδίδης.

— 5. ὥστ' ἄρχειν ὑπεύθυνον ὄντα] Νόμος ἦν δὶς τὸν αὐτὸν μὴ ἄρχειν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, μὴ δόντα εὐθύνας τῆς πρώτης ἀρχῆς· [4] καὶ μὴ δὶς ἀρχὴν τὴν αὐτὴν ἄρχειν τὸν αὐτὸν, διὰ τοιαύτην αἰτίαν, ἵνα μὴ οἱ βουλόμενοι κατηγορεῖν [5] αὐτοῦ, προσδοκῶντες [6] αὐτὸν [7] ἄρξειν τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, ἀναγκάζοιντο σιωπᾶν, * πάλιν πολλάκις ὄντες τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ὑπηρέται, οἱ δυνάμενοι αὐτοῦ κατηγορεῖν διὰ τὸ συνειδέναι οἷς ἔπραξε.

— 7. κυαμεύονται] Κληροῦνται. κύαμον γὰρ ἐκάλουν τὸν κλῆρον αὐτὸν καὶ τὴν ψῆφον [8] ἐκ τοῦ λαμβάνειν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄρχειν. ἦσαν δὲ αὗται ποτὲ μὲν τετρυπημέναι καὶ [9] ἄτρυτοι, ποτὲ δὲ μέλαιναι καὶ λευκαὶ, καθὼς εἴπομεν.

— ibid. καὶ κήρυκος καὶ πρεσβείας] Ἀντὶ τοῦ [10] τῶν [11] οὕτως εὐτελῶν· εὐτελῶν δὲ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρχὰς τὰς μεγάλας. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλος ἦν ὁ κήρυξ τοῦ δήμου, καὶ ἄλλος ὁ τοῦ πολέμου. ὁ προηγούμενος τῶν πρέσβεων πρὸς τὸ αὐτοὺς σπείσασθαι εἰρήνην πρὸς τοὺς πολεμίους, βαστάζων καὶ σύμβολον τὸ κηρύκιον.

— 10. οὔτ' ἄλλος ἐμοὶ] Ἔστι γὰρ πολλάκις μὲν αὐτὸν μὴ λαμβάνειν τινὰ δόντα τὸν ὅρκον, ὑποβάλλειν δὲ ἢ ἄνδρα ἢ γυναῖκα λαμβάνειν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ δι' ἄλλης τέχνης ἢ μηχανῆς.

P. 324. 20. ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ] Ἐνέμεινε τῇ τροπῇ τοῦ σπέρματος, ὡσανεὶ ἔλεγε, Μὴ καταβάλωμεν (φησὶ) σπέρμα τοιοῦτον πονηρίας, εἰ καὶ μὴ μέλλει ἀναβλαστῆσαι πώποτε καὶ αὐξῆσαι.

— 24. ὅτι τοίνυν καὶ τέχνῃ κακῶς ἐνεχείρησε] Μετὰ τὴν τοῦ πράγματος καταφορὰν μεταβέβηκεν ἐπὶ τὴν τοῦ προσώπου· ὁ δὲ τόπος ἀπὸ τῆς γνώμης τοῦ γράψαντος, ὅτι οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐποίησεν ὑμᾶς κακῶς, ἀλλὰ μετὰ τέχνης καὶ σκεψάμενος εἰς τοῦτο.

— 29. εὗρεν οὖν τοῦτο] Νομίζεται γὰρ [12] τὸ νομοθετεῖν αὐτὸ καθ' αὑτὸ τοῦ τοὺς νόμους καταλῦσαι βέλτιον εἶναι. ‡ καίτοι ἐνίοτε οἱ νομοθετοῦντες, οὐδὲν τῶν τοὺς νόμους καταλυόντων διαφέρουσιν, ὡς δηλοῦσιν αἱ τῶν παρανόμων γραφαί. καὶ οἱ ὑπὲρ τῆς πόλεως νομοθετοῦντες, καὶ νόμους τῇ πολιτείᾳ συμφέροντας καὶ συμφώνους γράφοντες, μόνοι ὡς ἀληθῶς νομοθετοῦσιν· ὅμως τὸ νομοθετεῖν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοῦ λῦσαι νόμους ἤδη κειμένους κρεῖττον. ‡

P. 325. 11. οὐ μὰ Δί' οὐ Τιμοκράτει χαρίσασθαι] Ἐκβολὴ τῶν συνηγόρων αὐτοῦ. τὸ δὲ ἐφ' ὑμᾶς ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν τοιαῦτα ἠθέλησε γράψαι παράνομα.

— 19. σχολὴν ἄγοντα ἐσκέφθαι περὶ πάντων] Ἀντὶ τοῦ σχολάσαντα καὶ ἀργήσαντα ἐκ τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἵνα σκέψηται ταῦτα. ὅρα πῶς [13] αὐτῷ φθόνον συνάγει διὰ τούτων. τὸ δὲ τοῦ μὲν εἰ καλεῖ τοῦ Τιμοκράτους, τοῦ δ' εἰ πάρεισι τοῦ Ἀνδροτίωνος.

— 25. συναπολογήσεται] Βούλεται ὥσπερ ἐκβολὴν ἐνταῦθα ποιήσασθαι τῶν συνηγόρων. διὰ τί δὲ οὐκ ἔστιν ἀκριβὴς ἐκβολὴ συνηγόρων, ἤδη εἴπομεν ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος.

[1] καὶ Ald. Ben. [2] νομοθετήσω Ben. [3] ἰδικῶν Ald. Ben. ἰδιωτικῶν M. Ben. [4] μηδ' ἀρχὴν Ald. Ben. [5] αὐτοῦ, ἄρχοντα προσδ. Ald. Ben. ἄρχοντα omittit Par. a. [6] αὐτοὶ Ald. [7] ἄρχειν Ald. Ben. [8] ἐκ omittunt Ald. Ben. [9] ἄτρυποι Ald. Ben. [10] τῶν omittit Ben. [11] ὄντως M. Ben. [12] τὸν νομοθέτην ὑπὲρ τῆς πόλεως εἶναι, ὁμῶς εἰσὶ καὶ παρανόμων γραφαί. ἀλλ' οὖν γε αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ νομοθετεῖν νομίζεται βέλτιον εἶναι. Ald. [13] αὐτὸ Ald. Ben.

Νομίζεται γὰρ — βελτίον εἶναι] F. νομίζεται γὰρ τὸν νομοθέτην νόμον βελτίονα θεῖναι. Idem. Et sic dedit.

— 26. ὅμως δὲ καὶ περὶ τῶν ἐκείνῳ] Παρέκβασις πάλιν ἐπὶ τὰ πολιτεύματα Ἀνδροτίωνος.

— ult. καὶ πρῶτον μὲν ἐφ' ᾧ μέγιστον φρονεῖ] Ἐπλήρωσε τὴν ἐπιφορὰν τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. ἐζήτηται δὲ διὰ ποίαν αἰτίαν τὰ αὐτὰ μέλλει ἐπιφέρειν, [1] ἅπερ εἶπεν ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, [2] ὅτι οὐχ οἱ αὐτοὶ ἦσαν δικασταὶ, καὶ οὐδὲν ἦν ἄτοπον διὰ τοὺς μὴ ἀκηκοότας ἐκεῖνα πάλιν τὰ αὐτὰ λέγειν ἐνταῦθα· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἠθέλησεν ἐνδείξασθαι ὁ Διόδωρος, ὅτι ἰδιώτης ἐστὶ καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἄλλως σκέψασθαι τὰ αὐτά· βέλτιον δὲ λέγειν μᾶλλον τὴν αἰτίαν ἣν εἴπομεν ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

P. 326. 15. προσαγωγεῖ] Ἀντὶ τοῦ δηλάτωρι, ἐκ τοῦ προσαγαγεῖν [3] αὐτῶν καὶ ὑποβάλλειν τινὰς ἀπαιτῆσαι ἀδίκως. τὸ δὲ ἀποδέκτας ἀντὶ τοῦ [4] ἀποδεχομένους τὰ χρήματα.

P. 330. 2. καὶ μὴ τὸν χρόνον εἰ πολύς ἐστιν] Οἶδεν ὁ ῥήτωρ παλαιὰ πράγματα ἐγκαλῶν, τὰ τῶν εἰσφορῶν, καὶ ἃ προείρηκεν. ἐπειδὴ οὖν ἀνέκυπτεν αὐτῷ παραγραφικὸν ἀπὸ χρόνου, διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται λῦσαι αὐτό.

‡ — 8. οὔκουν δεῖ ‡] Τὸ οὔκουν παροξύνεται, ἐπεὶ πάλιν ἐπὶ ἀρνήσεώς ἐστι.

‡ — 9. ὑμῖν αὐτοῖς χαρίσασθαι] Τῷ θυμῷ καὶ τῇ ὀργῇ προθύμως ὑπείκειν καὶ ἀκολουθεῖν.

— 13. ταῦτα μόνον] Κατὰ ταῦτα μόνον. ἔξεστι δὲ σὺν ἐρωτήσει ἀναγινώσκειν, καὶ χωρὶς εἰρωνικῶς. ‡

— 23. φήσας δὲ ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων] Παίζει. χρυσῶν γὰρ ὄντων τῶν στεφάνων, ὡς περὶ ἄνθους ἔλαβε. σαπροὺς δὲ παλαιοὺς, σαθροὺς σεσηπότας.

P. 331. antep. καὶ οὐ τὸ σῶμα ἠταιρηκότος] Ὁριστικῶς καὶ σοφιστικῶς τοῦτο ποιεῖ. εἰ γὰρ τὸ σῶμα κωλύεται, πολλῷ μᾶλλον τὸ ὄνομα.

P. 332. 11. ὁ δὲ παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις] Νῦν περὶ Ἀνδροτίωνος λέγει, ὅπερ εἶπεν ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος περὶ τοῦ Τιμοκράτους.

P. 333. 21, οἶδα δ' ὅτι ὡς μὲν οὐκ ἀσύμφορός ἐστιν ἡμῖν ὁ νόμος] Μέλλων τιθέναι τὴν ἀντίθεσιν, ἀνεκεφαλαιώσατο τὴν μνήμην τῶν ἰσχυρῶν, τοῦ παρανόμου, τοῦ ἀσυμφόρου, τοῦ ἀδίκου, ἵνα δείξῃ ὅτι ταῦτα ἦν τὰ κρινόμενα καὶ περὶ τούτων ἡ ψῆφος, οὐχὶ δὲ τὸ κατὰ τοὺς πρέσβεις. ἐπειδὴ δὲ κινοῦσι τὸν περὶ τῶν πρέσβεων λόγον [5] ὅτι ἐκτετίκασι τὰ χρήματα λέγοντες, ἐνδείκνυται ὅτι ἐκ περιουσίας τούτῳ ‡ χρῆται ‡ τῷ λόγῳ τῷ κατὰ τοὺς πρέσβεις. διὰ τοῦτο [6] τελευταίαν καὶ τὴν ἀντίθεσιν τέθεικεν, ἵνα καὶ τῷ τόπῳ ἐνδείξηται αὐτῆς τὸ ἐξαγώνιον. καὶ ὅτι ἐξαγώνιος ἡ ἀντίθεσις, αὐτὸς ἐδίδαξεν ὁ ῥήτωρ, εἰπὼν, Ἀλλὰ μὴ περὶ τούτων οἰσόντων ὑμῶν τὴν ψῆφον, καὶ ἑτέρωθι, Μὴ λέγε τὴν ἔκτισιν· (οὐδὲν γὰρ ἐπικοινωνεῖ τῷ νόμῳ τάδε), ἀλλ' ὡς ἐπιτήδειός ἐστι καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, τοῦτο δίδασκε. πανταχόθεν οὖν καταφανὲς ὅτι διαβολῆς ἕνεκα τὴν κατὰ τῶν πρέσβεων ὑπόθεσιν εἴληφεν. εἰ δὲ τῆς γραφῆς δοθείσης ἐν τῷ μεταξὺ φαίνονται καταβεβληκότες, οὐδὲν τοῦτο τῇ ὑποθέσει λυμαίνεται· διαβολῆς γὰρ ἕνεκα εἴληπται, ὥσπερ ἔφην. εἰ [7] δὲ ἐκτετίκασι τὸ [8] κεφάλαιον, καὶ δεῖ πρὸς τοῦτο διαγωνίζεσθαι, ὑπεύθυνοι καθεστήκασιν ἐπὶ τῇ διπλασιάσει. περίεργον δὲ ζητεῖν ἴσως πότερον ὀφείλουσιν ἢ τελέως ἀπηλλαγμένοι φαίνονται τοῦ ὀφλήματος· οὐδὲ γὰρ διὰ τοῦτο ἡ κρίσις, οὐδὲ διὰ τοῦτο γέγονεν ἡ γραφή. ἐπειδὴ δὲ ἀπέδειξεν ἐν τῷ δικαίῳ κεφαλαίῳ οὐχὶ τοὺς ἀδυνάτους δεθέντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα στρατηγούς τε καὶ ῥήτορας καὶ δημαγωγοὺς, εἰκότως ἐθάῤῥησε προσθεῖναι τὴν κατασκευὴν τῇ ἀντιθέσει, ἵνα ὁ Τιμοκράτους λόγος ἐλέγχηται. εἰ γὰρ ὁ μὲν Τιμοκράτης φησὶν ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων εἶναι τὸν νόμον, [9] φαίνονται δ' οὐχ οἱ ἀδύνατοι δεθέντες πολλάκις, ἀλλ' οἱ μάλιστα δυνατώτατοι, πῶς οὐκ ἂν αὐτὸς γένοιτο ὁ ἀκροατὴς ἀνταγωνιστὴς τούτῳ τῷ λόγῳ; οἶδε δὲ μετὰ τὰς λύσεις τὰς ἀντιθέσεις τιθέναι.

— 23. ἀκούω δ' αὐτὸν] Τινὲς βούλονται ἐντεῦθεν εἶναι τοὺς ἐπιλόγους, ἐπειδὴ, φασὶν, ἐν τῷ [10] πρὸ αὐτοῦ κώλῳ ἐπελογίσατο τὰ τρία κεφάλαια. εἴσηκται δὲ ὡς ἐν διασυρμῷ. ἀκούω δὴ λέγειν αὐτὸν ὡς ἐκτέτισται, οἱονεὶ παράδοξον λόγον καὶ ἄτοπον καὶ οὐδαμοῦ τοῖς ζητουμένοις ἀκόλουθον. διὸ καὶ περιτρέπει αὐτῷ τὸν λόγον. ὁμολογοῦντα γὰρ ἐποίησεν ὅτι διὰ τοὺς πρέσβεις ἔθηκε τὸν νόμον, ἐπαγαγὼν, ὡς ἔνοχός ἐστι τῇ παρανομίᾳ, μὴ ἐπὶ πᾶσι γεγραφὼς τὸν νόμον, ἀλλ' ὀλίγοις χαρισάμενος. ὅθεν ἐπισημαίνεται πρὸς τοὺς δικαστὰς, [11] καὶ ἀναμιμνήσκων τοὺς ὅρκους καθ' οὓς αὐτοὶ δικάζειν ὀμωμόκασι. λύει γὰρ, φησὶ, τοὺς νόμους καὶ μετὰ τῶν νόμων τὰ δικαστήρια. ΑΛΛΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. Τινὲς λέγουσιν ἐκ τούτου νομίζεσθαι τὸν λόγον ἀσύστατον. εἰ γὰρ ἐκτέτισται τὰ χρήματα, καὶ ὁμολογεῖ καὶ ὁ Δημοσθένης ἐνταῦθα τοῦτο αὐτὸ, οὐκοῦν περιττῶς κατηγορεῖ. λέγομεν δὲ

[1] ὥσπερ Ald. ὥπερ Ben. [2] ὅτι omittit Ald. [3] αὐτῷ Ben. γρ. αὐτὸν M. Ben. [4] ὑποδεχομένους Ald. Ben. [5] ὅτι omittunt Ald. Ben. [6] τελευταῖον Ben. [7] δὲ ἃ ἐκτετίκασι Ald. Ben. δὲ τὰ χρήματα ἐκτετίκασι M. Ben. [8] κεφάλαιον, ταῦτα. καὶ M. Ben. [9] φαίνεται Ald. [10] πρὸς αὐτῷ Ben. [11] καὶ omitti vult Ben.

Ἐκ τοῦ προσαγαγεῖν —] F. ἐκ τοῦ προσαγαγεῖν αὐτὸν καὶ διαβάλλειν τινάς. Wolf. Ὅτι ἐκ περιουσίας] F. A. ἐχρήσατο. Idem. Et post πρέσβεις addebat.

πρῶτον μὲν, [1] ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐπισημαίνεται τοῦτο, ὅτι οὐ περὶ τούτων ἐστὶν ὁ ἀγὼν νῦν, ἀλλὰ περὶ τοῦ εἴτε ἐννόμως ἐγράφη ὁ νόμος ὁ Τιμοκράτους εἴτε παρανόμως.

÷ — antep. οὐδὲ καθ' ἓν] ÷ Τὸ οὐδὲ καθ' ἓν ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως.

— pen. εἰ μὲν γὰρ ὑπὲρ τούτων] Τὸ διλήμματον πάλιν σχῆμα.

P. 334. 9. καίτοι καὶ τοῦτ' οὐκ ἀπορήσαιμι] Ὅρα πῶς τὴν λύσιν ἐκ τῶν τριῶν παρείληφεν, ἐκ τοῦ αἰτίου καὶ τοῦ συνέχοντος καὶ τοῦ κρινομένου.

— 14. οἶμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδ' ἐκείνων ἀφέξεσθαι] Τὸ ἀναίσχυντον αὐτοῦ δείκνυσιν. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἡ ἀντίθεσις. οὐκ ἔθηκε δὲ αὐτὴν ἐν τῷ κεφαλαίῳ, ἵνα μὴ δεηθῇ πλείονος μάχης ἰσχυρὰν ποιήσας. ὡς δὲ ἐπιλογικῇ ἐχρήσατο, προτάξας τὴν ὄντως ἐξαγώνιον τὴν παρὰ τῶν πρέσβεων, ἵνα σαθρὰν ἐκ τῆς συμπλοκῆς ἀπεργάσηται. μαθὼν γὰρ ὁ ἀκροατὴς ὅτι τῶν περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα χάριν ἔθηκε τὸν νόμον, οὐκ ἔτι αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον ἐπαινέσει, ἀλλὰ ψεῦδος ἡγήσεται, τὸ [2] εἰ ἔγραψεν ὅπως μηδεὶς δεθήσεται Ἀθηναίων· ἐφάνη γὰρ διὰ τοὺς πρέσβεις τὸν δεσμὸν ἀνελών.

— 16. καὶ ὅτι τοὺς νόμους ὡς πραοτάτους] Καὶ τοῦτο τὸ μέρος ὁ ῥήτωρ ἤδη προδιῳκήσατο, ἀποδείξας οὐ πένητας, ἀλλὰ στρατηγοὺς καὶ [3] δημαγωγοὺς καὶ ῥήτορας τοὺς ὑπομένοντας τὸν δεσμὸν, ὥστε τούτοις τοῦ νόμου τὴν φιλανθρωπίαν [4] ἐργάζεται· φροντίζει [5] δ' οὐδὲν τῶν ἀδυνάτων, ἀλλὰ τῶν διὰ τὰς κατὰ τοῦ κοινοῦ βλάβας δεσμουμένων. ἔστι δὲ σοφισμός· οὐδὲν γὰρ ἐκώλυε καὶ ἰδιώτας διά τινα πλημμελήματα δεθέντας τῆς τοῦ νόμου πρᾳότητος ἀπολαῦσαι. θαῤῥεῖ δὲ τῷ λόγῳ, διὰ τὸ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων τῶν περὶ Θρασύβουλον ἀποφήνασθαι χώραν ἔχειν τὸν δεσμόν. τὸ δὲ πρᾴους καὶ μετρίους, τοὺς [6] λόγους οὓς λέγει ὁ Τιμοκράτης. εἰς δύο δὲ μεμέρισται τὰ τῶν πόλεων, εἴς τε ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια.

P. 335. 16. κεφάλαιον δ' ὑμῖν [7] ὃ μνημονεύσετ' ἐρῶ] Ἐν βραχεῖ τὴν τοῦ νόμου παιότητα διαβάλλει, κακίαν εἶναι μεγίστην τὴν τῶν δύο χρόνων συναγωγὴν ἰσχυριζόμενος. ὅπερ ἐστὶ καὶ ὁμολογούμενον [8] καὶ εὔκολον εἰς μνήμην διὰ τὸ σύντομον. εἶτα ἔρχεται ἐπὶ τὴν τοῦ προσώπου ποιότητα, τὴν ἐξέτασιν ἐπάγων οὕτως.

— 24. μήτ' ἄλλος μηδεὶς] Τῶν συνηγορούντων αὐτῷ.

— antep. καὶ [9] λογίσασθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς] Ὅπερ ἐλέγομεν πρὸ βραχέος ὅτι πρὸς ἐκβολὴν ἐλεεινολογίας ἡ [10] τῆς αἰτίας θέσις τέθειται, τοῦτο νῦν δείκνυται. ἐξαιρέσει γὰρ αἰτιῶν χρησάμενος καὶ εἰπὼν οὔτε γὰρ συγγενὴς οὔτ' [11] ἂν οἰκεῖος ἦν σοι τούτων οὐδεὶς, ἐπήγαγεν αὐτοῖς τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἐλέους, δι' ὧν δείκνυσιν αὐτὸν πολλὰ καὶ δεινὰ διαθέντα τὸν δῆμον ἡνίκα τὴν εἴσπραξιν ἐποιεῖτο μετὰ Ἀνδροτίωνος, ἵνα μνησθέντες ὧν ἔπαθον μὴ μεταδῶσιν ἐλέου τῷ ἀσελγεῖ. [12] τίς γὰρ ἂν ἐλεήσειε τὸν ἀσελγῶς καὶ ὠμῶς ἐν ταῖς εἰσφοραῖς τοῖς πολίταις χρησάμενον;

P. 336. 6. τὰ τούτων] Τὰ χρήματα τῶν πολιτῶν, ἅπερ ὀφείλει ἡ πόλις διπλᾶ λαβεῖν ἐκ τῶν περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα. ÷ ΑΛΛΩΣ. Τούτων, τῶν δικαστῶν τῶν ἐκ δήμου συνισταμένων, δεικτικῶς. ÷

— 8. ποιεῖν γάρ ἐστιν τοῦτό γε] Ἀντὶ τοῦ καταβάλλειν μετὰ [13] τοιοῦτον χρόνον· προβάλλονται ÷ γὰρ ÷ λέγοντες Δεινόν ἐστιν εἰ δεθήσονται.

— 10. οὔτ' ἄλλως πρᾶος καὶ φιλάνθρωπος] Ἵνα μὴ δόξῃ δι' ὑπερβολὴν ἡμερότητος καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἐλεεῖν, οἷα συμβαίνει πολλάκις, καὶ τοῦτο ἀναιρεῖ κακοήθως μετὰ τὸ συγκροῦσαι, φάσκων, Μὴ γὰρ νικᾷς φιλανθρωπίᾳ τὸν δῆμον; μὴ εἰς ἔλεον πάντων τῶν Ἀθηναίων ὑπάρχεις αὐτὸς ἑτοιμότερος; μόνος σὺ παρὰ τοὺς ἄλλους οἰκτεῖραι τούτους διέγνωκας;

— 17. ἀλλὰ θύρας ὑφαιρεῖν καὶ στρώματα] Διὰ τῆς διασκευῆς εἰς ὄψιν ἄγει τὴν χαλεπότητα. τὸ δὲ ὑποσπᾶν οὐ μόνον ἐστὶν ἀποσπᾶν, ἀλλὰ λαθραίως καὶ [14] κακούργως λαμβάνειν, ὥστε [15] μήδ' ἐν τοῖς [16] ἀπολωλόσι λογίζεσθαι.

— 18. καὶ διάκονον] Τὴν πόρνην, ἀπὸ τοῦ διακονεῖν ταῖς ἡδοναῖς· [17] ἵνα αἰνίττηται εἰς τὰς περὶ Σινώπην καὶ Φανοστράτην, ὧν ἐμνήσθη ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. τὸ δὲ πράττονται ἀντὶ τοῦ εἰσπράττονται. ΑΛΛΩΣ. Εὗρεν ὄνομα μόνον πρὸς ἄμφω συντελοῦν, εἴς τε τὴν ὑπηρεσίαν τῶν [18] χρειῶν καὶ εἰς τὴν τῆς μίξεως, πάνυ εὐπρεπῶς. καὶ ἴσως Σινώπην καὶ Φανοστράτην αἰνίττεται, ὡς εἶπεν ἐν τῷ ἄλλῳ λόγῳ φανερῶς, ἵνα ὡς [19] ὁμοτέχνους αὐτὰς καλέσῃ τοῦ Ἀνδροτίωνος τοῦ πόρνου.

÷ — 20. ἐπάσχεθ' ὑμεῖς] Τοὺς δικαστὰς προσφωνεῖ. ÷

P. 337. 1. τὸν λόγον ἐγγράψαι] Τὸν λόγον λέγει, οἷον αὐτὰς [20] τὰς εὐθύνας, περὶ ὧν ἔμελλεν ἀπαιτεῖσθαι, τί εἰσέπραξε καὶ ἐκ τίνος.

— 2. προῖκα γὰρ οὐδὲν ὠφελούμενος] Ὥσπερ κατασκευή ἐστι τοῦ προειρημένου,

[1] ὅτι omittunt Ald. Ben. [2] ὃ Ben. [3] δημοτικοὺς Ald. Ben. [4] ἐργάζεσθαι Ald. οὐκ ἐργάζεσθαι Ben. [5] γὰρ οὐ Ald. Ben. [6] νόμους M. Ben. [7] ὧν μνημονεύετε Ben. [8] καὶ εὔκολον καὶ ὁμολογούμενον Ald. Ben. [9] λογίσασθαι Ald. Ben. [10] τῆς omittunt Ald. Ben. [11] ἀναγκαῖος Ben. [12] τί Ald. [13] τοσοῦτον Ben. [14] πανούργως M. Ben. [15] μηδὲ τοῖς Ald. Ben. [16] ἀπολωλεκόσιν εἶναι λογίζεσθαι M. Ben. [17] αἰνίττεται Ben. [18] χρεῶν Ald. [19] μετεχούσας Ald. Ben. [20] τὰς omittit Ben.

ὅτι ÷ μετ' Ἀνδροτίωνος ÷ ἔγραψε. προῖκα γὰρ (φησὶ) μηδὲν ὠφελούμενος εἵλετο [1] πολεμεῖν ὑμῖν καὶ μάχεσθαι πᾶσι τοῖς νόμοις καὶ τῷ ἑαυτοῦ τῷ προτέρῳ.

— 6. ὃ τοίνυν ἔμοιγε δοκεῖ] Τέλος ἐπιθεὶς τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ, καταφοράν τινα ποιεῖται τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος· δι' [2] οἷς οὐδὲν ἧττον ἐκβάλλει τὸν ἔλεον. τί τοίνυν διὰ τούτων ἐργάζεται; μῖσος αὐτῷ κινεῖ καὶ ὑποψίας ἀτόπου τοὺς ἀκούοντας πίμπλησιν, εἰς αἰσχροκερδείας κατάγνωσιν ἄγων κατὰ Τιμοκράτους, ἵνα καὶ διὰ τούτων ἀνέλῃ τὸν ἔλεον.

— 10. ταῦτα δέ ἐστι τί] Οἷον εἰς ἃ ἀνάλωσε.

— 13. κληρονομήσειν τῆς ἀτιμίας] Νόμος γὰρ ἦν, Εἴ τις ὀφείλων πρὸ τῆς ἐκτίσεως τελευτήσει, τοὺς παῖδας ἀποδιδόναι τὸ ὄφλημα· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὺς ἀτίμους εἶναι, ἕως ἂν ἀποδῶσιν.

— 16. καὶ τὸν μὲν πατέρα οὔτ' ἐλεεῖς] Ἱκανῶς ἀπὸ τοῦ πατρὸς διαβέβληκε τὸν τρόπον. εἰ γὰρ οὐκ οἰκτείρει πατέρα, πῶς ἄν τις ὑπολάβοι διὰ φιλανθρωπίαν τὴν περὶ τοὺς ἄλλους γεγραφέναι τὸν νόμον; εἶθ' ἵνα μή [3] τις [4] ὑπολάβοι ὡς δι' ἀπορίαν τοῦτο ποιεῖ, ταχέως ἐπάγει τοὺς ποικίλους τῶν κερδῶν τρόπους, ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν, ἀπὸ τῶν ψηφισμάτων, ἀπὸ τῶν νόμων, ὧν γράφεις, φησί. καὶ πάλιν ἵνα μή τις [4] ὑπολάβῃ ὡς πολὺ τὸ ἀργύριόν ἐστι τοῦ ὀφλήματος καὶ οὐ δύναται ἐκτίσαι, προστίθησι διὰ μικρὸν ἀργύριον μὴ [5] μετέχειν τῆς πόλεως, οἶκτον ὑπὲρ τοῦ πατρὸς κεκινηκώς.

— 20. ἑτέρους δ' ἐλεῆσαί τινας φῂς] Οὓς οὐ συνῆψεν ἡ φύσις, ἀλλ' ἁπλῶς ἀλλοτρίους καὶ οὐ προσήκοντας· καὶ ἵνα μὴ νομίσῃ τις, ὡς ἄρα χαλεποῦ τοῦ πατρὸς τυχὼν, τοιοῦτος ὤφθη περὶ αὐτὸν, τὴν ἀδελφὴν προστίθησιν, ὑφ' ἧς διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως παθεῖν οὐδ' ὁτιοῦν ἔμελλε κακόν. πέπρακε γὰρ αὐτὴν, οὐκ ἐκδέδωκεν. εἰκὸς δὲ τὴν ἀδελφὴν, πεπεισμένην ἢ πόθῳ κατειλημμένην, ἑκοῦσαν ἀκολουθῆσαι τῷ ξένῳ· καὶ γὰρ ὑποφαίνει τινὰ τοιαύτην ὁ ῥήτωρ ὑπόνοιαν, ἐν οἷς λέγει βουληθέντι λαβεῖν αὐτήν.

— 21. ἀλλὰ, νὴ Δία, τὴν ἀδελφὴν] Οὐχ ἁπλῶς [6] κατὰ ταῦτα πάντα διαβάλλει αὐτὸν ἐκ τοῦ ἔξωθεν βίου, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἐν ὅλοις τοῖς λόγοις ἀεὶ τοῦτο ποιεῖ ὁ ῥήτωρ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔγνω ὅτι τινὲς τῶν κρινομένων, εἰ καὶ ἁλίσκονται ἐν τῇ κρίσει, ἀλλ' οὖν γε πολλάκις προβαλλόμενοι τὸν ἔξωθεν αὐτῶν βίον, δύνανται σωθῆναι, εἰκότως ἐξεῦρεν ὁ ῥήτωρ, τὸ καὶ τὸν ἄλλον αὐτοῦ βίον ἐν τοῖς ἐπιλόγοις διαβάλλειν, ἵνα μὴ εἰς τοῦτον [7] καταφεύγῃ.

— 23. οὐκ ἐκδέδωκεν] Ἀντὶ τοῦ πρὸς γάμον οὐκ ἐκδέδωκεν ὡς ἐλευθέραν, ἀλλὰ ὡς δούλην πέπρακεν. εἶτα ἐπιφέρει, πῶς αὐτὴν ἐπώλησε, καὶ τίνι;

— 27. καὶ νῦν ἐστὶν ἐν Κερκύρᾳ] Ὥσπερ σχετλιάζοντος, διότι ἐπὶ ξένης ἐκδέδοται ἀστὴ οὖσα, τοῦ νόμου τοῦτο ἀπείργοντος. τὸ δὲ ἐπ' ἐξαγωγῇ τὸ πραθῆναι ἔξω τῆς πόλεως.

— ibid. ὃς οὖν τὴν μὲν ἀδελφὴν] Συναγωγὴ πάντων τῶν παραλειφθέντων πρὸς τὴν τοῦ ἤθους διαβολήν.

— ult. καὶ μὴν ὅτι μὲν προσήκει] Σύγκρισις ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· ἔλαττον γὰρ ὁ κλέπτης καὶ λωποδύτης τοῦ πονηρὸν εἰσφέροντος νόμον ἀδικεῖ. ἕνα μὲν [8] γὰρ [9] οὗτος ἢ δύο συλᾷ, εἶτα τὴν ἑαυτοῦ δόξαν καταισχύνει μόνην ὁ κλέπτης· ὁ δὲ γράφων, φησὶ, τὸν φαῦλον νόμον, καὶ πᾶσι λυμαίνεται καὶ τὴν αἰσχύνην εἰς ὅλην [10] καταχεῖ τὴν πόλιν, ὅτι καὶ δόγμα πάντων εἶναι δοκεῖ κυρωθεὶς ὁ νόμος.

P. 338. 15. γνοίη δ' ἄν τις οὕτω μᾶλλον] Ἄλλος τόπος ἀπὸ τοῦ μείζονος· κατασκευάζει γὰρ ὅτι τυράννων ἐζήλωσε γνώμην. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι λύουσι τοὺς δεσμώτας, ἵνα σχῶσι πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν συμπράττοντας, τὸν αὐτὸν καὶ οὗτος τρόπον δι' ὧν ἔλυσε τὸν δεσμὸν, καὶ τὰ τῶν τυράννων μεμίμηται.

— 17. οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον] Οἱ βουλόμενοι, φησὶ, καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν, τοὺς δεσμώτας λύουσιν, ἵνα ἔχωσιν αὐτοὺς πρὸς συμμαχίαν τοῦ καταλύειν τοὺς νόμους καὶ τὴν πολιτείαν ἐξ [11] ὧνπερ ἐδέθησαν.

P. 339. 4. καὶ μὴν εἰ αὐτίκα δὴ μάλα] Αὕτη λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἴσου ἡ σύγκρισις· διεσκεύασται δὲ διὰ πλειόνων διὰ τὸ πιθανόν.

— 17. ὅτι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων] Λογισμὸς ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου· σεμνὸν γὰρ τὸ ζηλοῦν [12] ἡμῶν τὰ νόμιμα τοὺς πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων. ὅταν τοίνυν φαύλους τινὲς εἰσφέρωσι νόμους, ἀναιροῦσι τὴν [13] φιλοτιμίαν, τῆς πόλεως τὴν μίμησιν ἐκκόπτοντες.

— 26. καὶ μὴν εἰ Σόλωνα καὶ Δράκοντα] Ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· εἰ γὰρ τοὺς τεθεικότας ἀρίστους νόμους σέβειν καλὸν, μισεῖν ἀνάγκη τοὺς εἰσενεγκόντας ἐκ τῶν ἐναντίων τοὺς βλάπτοντας. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Σόλων ἐγένετο ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν τυράννων ἐν ταῖς Ἀθήναις πρὸ τῶν Περσικῶν χρόνων· ὁ δὲ Δράκων πρὸ αὐτοῦ ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἔτεσιν, ὥς φησιν ὁ Διόδωρος.

P. 340. 5. βούλομαι τοίνυν κἀκεῖνο] Πρὸς

[1] πωλεῖν Ald. Ben. τελωνεῖν M. Ben. [2] ἧς Ald. Ben. [3] τι Ben. [4] ὑποβάλοι M. Ben. [5] μετέχει M. Ben. [6] κατὰ omittunt Ald. Ben. [7] καταφεύγωσιν Ald. Ben. [8] γὰρ omittit Ald. [9] οὗτος omittunt Ald. Ben. [10] ὀχετεύει M. Ben. [11] οὗπερ ἐδόθησαν Ald. Ben. οὗ παρεδόθησαν M. Ben. [12] ὑμῶν Ben. [13] φιλίαν, τῆς πόλεως Ald. φιλίαν τῆς πόλεως Ben. δόξαν τ. π. M. Ben.

Ὅτι ἔγραψε] F. διὰ τί ἔγραψε; Wolf. Et sic dedit.

Καταφεύγωσιν] F. καταφεύγων συνθῇ. Wolf.

τῷ τέλει πάνυ συμφερόντως ὁπλίζει κατὰ τοῦ Τιμοκράτους τὸν Σόλωνα. ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸς περὶ δεσμοῦ διαλεγόμενος ἐδόκει λυπεῖν, προσπεριλαμβάνει τὴν δόξαν τοῦ Σόλωνος εἰς βοήθειαν, πρὸς ἣν ἀντιτείνειν οὐ δυνήσονται, ἄνωθεν δημοτικὴν πιστεύοντες εἶναι.

‡— 11. φῆσαι] ‡ Τὸ φῆσαι ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι, ὅτι καλῶς ἔχει ὁ νόμος ὁ περὶ τοῦ νομίσματος, κατὰ κοινοῦ δὲ πάλιν τὸ λέγεται.

— 12. ἀργύριον μὲν] Ἐκ τοῦ ἥττονος πάλιν τὸ ἐπιχείρημα.

— 15. πολλῷ μᾶλλον τοῦτο διαφθείρει] Ἀντὶ τοῦ δεῖ κολάζειν ἐκεῖνον, εἴ τις διαφθείρει τὸ νόμισμα ἐκεῖνο, ὅπερ ἐστι τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνον τὸν διαφθείροντα [1] τὸ τῶν ἰδιωτῶν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἰδιωτικοὶ νόμοι, οἷον μὴ λαμβάνειν πολλοὺς τόκους, καὶ ἄλλοι [2] τοιουτότροποι· ἀλλ' οὐχ οὗτοι καταλύειν εἰσὶν ἱκανοὶ τὴν πόλιν, ἀλλ' οἱ δημόσιοι.

— ult. ἢ μικρὰν μὲν ἢ μεγάλην] Μικρὰν μὲν ἐὰν καταλύωνται, μεγάλην δὲ ἐὰν σώζωνται.

P. 341. 17. ὄφελος εἴη] Δηλονότι, ἐὰν μὴ σώζωνται οἱ νόμοι.

— 18. δι' οὗ] Νόμου ὃν ἔγραψεν ὁ Τιμοκράτης.

— 19. εἰσὶν αἱ τιμωρίαι] Οἷον τοῖς βουλομένοις ἐμμένειν αὐτοῖς ‡ οὐχ ὑπάρχουσιν τιμαί, ‡ [3] καὶ μὴ ποιοῦσιν, ὥσπερ οἱ παλαιοὶ νόμοι ‡ κελεύουσιν, οὐκ εἰσὶ τιμωρίαι. ‡

‡ — ult. ὡς πλείστους] Προδιδάσκειν ὡς πλείστους ἀδικεῖν ὑμᾶς. ‡

[1] τὸν Ald. [2] τοιοῦτοι τρόποι Ald. [4] καὶ omittit Ben.

ΣΧΟΛΙΑ.

SCHOLIA,

MOSCHOPULEA E CODICE BARROCCIANO A TAYLORO,

ET

E BAVARICO, AUGUSTANO, LESSINGIANO, A REISKIO,

EXSCRIPTA,

UNA CUM LUTETIANIS MINORIBUS, HACTENUS OMISSIS,

IN UNUM CINNUM CONJECTA.

SCHOLIA Moschopulea insignivi literis MOSCH.

De Scholiis Bavaricis, quæ literis BAV. insignivi, Reiskius istæc: "In Bavarico duplicis erant generis Scholia, alia a manu antiqua exarata (eadem quæ totum codicem exaravit), alia a nova sordidiore. Posterioris generis scholia, quæ mihi videbantur Moschopuli esse, deteriora, pæne solummodo interlinearia, vocabulis brevissime per alia intellectu faciliora declarandis destinata, omisi: vestustiora autem illa cum ipse exscripsissem, sed sine ordine, disjectis in schedis, in mandatis dedi Heslero meo, ut ex ordine illa denuo ex ipso codice Bavarico exscriberet; quod ille pro more suo, et prompte atque expedite, et fideliter feliciterque, exsecutus est."

De Scholiis Augustanis, quæ literis AUG. insignivi, Reiskius hæc: "Scholiorum Augustanorum partem vix tertiam Hieronymus Wolfius ediderat, et eam quidem parum fideliter. Ego plena et bona fide reddidi, quoad legi poterant. Multa enim bibliopegi cultellus abstulerat, multa vetustate, fumo, sordibus, contritu digitorum obliterata erant. Simon Fabricius optime his de scholiis meritus est, homo alias in literis obscurus, doctum tamen eum et industrium fuisse testatur opera ab eo his in scholiis e membranis Augustanis exscribendis navata. Qui nisi viam mihi communivisset, et compendia vocabulorum, quibus illa scholia exarata erant, me docuisset, tametsi in quibusdam lapsus est, nunquam ego ausus essem ea exscribere. Non Fabricio imputandæ sunt tam crebræ, et tam abnormes παραδιορθώσεις, quæ Wolfianam horum scholiorum editionem dedecorant, sed ipsi Wolfio, qui, quæ minus intelligeret, statim arbitratu suo mutavit, plerumque in pejus, aut in locum

eorum, quæ Fabricius legere nequisset, commenta sua suffecit. Neque egomet ipse affirmare ausim, me veras codicis Aug. lectiones ubique locorum aut assecutum esse, aut reddidisse. Facile fiat, et vereor, ne non raro factum sit, ut egò quoque, qui die 7. Junii 1767. illa scholia exscribere cœperim, et d. 11. Julii ejusdem anni laborem hunc absolverim, et, obrutus atque districtus aliarum rerum agendarum multitudine, otio destitutus fuerim apographum meum cum membranis ipsis rursus comparandi, quæ membranæ a me paulo post ad dominos remissæ sunt, suspicor igitur factum esse passim locorum ut peccaverim, non meditate et lente rem gerens, sed festinans labore defungi, necessario quidem illo, sed injucundo et quem invita Minerva tolerarem. Quod si ergo hoc in genere ego quoque humani quid passus fuero, ut fidei publicæ imponerem, culpæ veniam rogo, ab invito et imprudente commissæ. Discant hinc, qui bibliothecis præsunt, ex eo, quod codices suos viris doctis usurpandos dent, pretio codicum nihil decedere. Fieri nequit, ut unus homo, præsertim festinans, omnia cernat et enotet. Posteriores, eosdem in codices cum incidunt, plura pauciorave observant, a majoribus prætervisa. Sæpe quoque locus dubitationis incidit, uter verum viderit, prior an posterior. Debent igitur ejusmodi membranæ a dominis sancte et religiose custodiri, ut supersit arbiter idoneus liti dirimendæ. Quare majorem in modum a viris doctis peto atque contendo, si qui aut Augustæ sunt, aut erunt, aut si quibus aliis alibi locorum copia codicum Augustanorum fiet, ut codicem Demosthenis Augustanum, a me diligenter tractatum, nihilominus tamen majori etiam diligentia examinent, quoniam cum credibile, tum certum adeo est, nonnulla meam diligentiam effugisse."

De Scholiis Lessingianis, quæ literis LESSING. insignivi, Reiskius: "Scholiis hisce, ex Augustano et Bavarico libro petitis, adjunxi pauca quædam, quæ Aldina, e Lessingio V. C. mecum communicata, suppeditavit."

Scholia denique, ad marginem editionis Lutetianæ apposita, et in priori hujus Tomi parte omissa, insignivi literis BEN.

Scholia ubi cum vulgatis conveniunt, appositis numeris paginarum et versuum editionis Nostræ his uncis ( ) inclusis (quibus autem hæc signa cum numeris adscripta non sunt, ea Scholia in priori hujus sextæ Tomi parte non prostant), Varietates Lectionis solummodo enotavi. Superest ut lectores his, qualiacunque sunt, sudore VV. DD. partis, meo digestis, bonis fruantur.

SCHOLIA

AD OLYNTHIACAM PRIMAM.

P. 9. 1. ἀντὶ πολλῶν ἂν —] (p. 13. col. 1. 3. nostr. Edit.) ἐπαίνου — (— ult.) σύντομον - - - χρείαν aliud scholium facit et post θεραπεύειν ponit p. 14. c. 1. 7. — (— c. 2. 2.) ἠθικὸν ὁμοῦ καὶ πραγματικὸν ποιεῖ τὸ προοίμιον — (— ult.) καὶ - - - λόγον om. — (p. 14. c. 1. 3.) ἴδιον γὰρ τοῦ ῥήτορος μὴ μόνον — (— 6.) ἐφορμοῦντα — — 7.) τεχνικῶς - - - ἐπιδεχόμενα om. — (—11.) ΑΛΛΩΣ. Σημείωσαι, ὅτι τὸ προοίμιον πλέκεται — (— 14.) κατὰ τὰ θεωρικὰ χρήματα (— 18.) ἀλλὰ πολλῶν· εἰ γὰρ πολλῶν, πολλῷ μᾶλλον ὀλίγων — (— 24.) ὁ δὲ νοῦς - - - πεποιήκασιν om. — (p. 15. c. 1. 14.) ΑΛΛΩΣ. Ὅτι τὸ νομίζω καὶ τὸ δοκεῖν· ὡς ἤδη καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ἢ Σωκρατικοῖς εἴρηται. καὶ τὰ τοιαῦτα — (— 19.) ἐνταῦθα τὸ νομίζω — (ibid.) πιστεύω. τὸ δὲ ὑμᾶς πολλὴν ἔμφασιν ἔχει, ὡς ἂν εἰ (— 13.) - - - Λακεδαιμόνιοι ὑπισχνούμενοι. BAV.

— 2. τὸ μέλλον] Τὸ γενησόμενον. MOSCH.

— ibid. συνοίσειν] Χρησιμεύσειν. IDEM.

— 3. σκοπεῖτε] Σκέπτεσθε. IDEM.

— 4. τῶν βουλομένων συμβουλεύειν] (p. 15. c. 1. 33.) BAV.

— ult. ἥκει τις] Παραγίνεταί τις. MOSCH.

P. 10. 1. λάβοιτε] (p. 15. c. 1. 43. μόνα om. — (— 44.) τὰ om. — (— pen.) περὶ τῆς. BAV.

— 2. τύχης] Εὐτυχίας. MOSCH.

— ibid. πολλὰ τῶν δεόντων] (p. 15. c. 2. 7.) BAV. Συμφερόντων. MOSCH.

— ibid. παραχρῆμα] Εὐθέως· ἐξ αὐτοσχεδίου. MOSCH.

— 3. ἐνίοις] Τισίν. IDEM.

— ibid. ῥᾳδίαν] Εὐχερῆ. IDEM.

— 4. αἵρεσιν] Ἐκλογήν. IDEM.

— 5. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς] (p. 15. c. 2. 16.) ἐπήγαγε — (ibid.) ὅτι μὲν — (— 19.) τοῖς παρὰ — (— 21.) φωνῆς οἷς οὐ μέτεστιν. BAV.

— ibid. μονονουχὶ λέγει] Σχεδὸν εἶπεν. MOSCH.

— 6. φωνὴν ἀφιεὶς] Λαλῶν καὶ διαλεγόμενος. IDEM.

— 7. ἀντιληπτέον] Ἀνθεκτέον. IDEM.

— 8. φροντίζετε] Ἀγωνιᾶτε. IDEM.

— ibid. ἡμεῖς οὐκ οἶδ' ὅντινα] (p. 15. col. 2. 29.) Τὸ ἐπαχθὲς - - - Ὑμεῖς om. — (— 32.) δὲ om. — (— 36.) σημήνῃ — (— antep.) ὡς τὸ — (ibid.) οὐδὲν εἰπεῖν. ἡ δὲ — (— ult.) οὖν om. — (p. 16. c. 1. 2.) οὔσης τῆς εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας· τὸ ἐπαχθὲς δὲ βουλόμενος εἰπεῖν, καὶ ἑαυτὸν ἐγκατέμιξε τῷ ἐγκλήματι, ἡμεῖς εἰπὼν, καὶ οὐχ ὑμεῖς. BAV.

— 9. ἔστι δὴ τά γ' ἐμοὶ δοκοῦντα] (p. 16. c. 1. 6.) ἀπόφασις. IDEM.

— ibid. ψηφίσασθαι] Ψήφισμα γράψαι. MOSCH.

— 10. τὴν ταχίστην] (p. 16. c. 1. 9.) BAV.

— 11. ἐνθένδε] Ἀπὸ τῆς πόλεως. MOSCH.

P. 11. 1. εἴκων] Ὑποχωρῶν. IDEM.

— ibid. τύχῃ] Δόξῃ, συμβῇ. IDEM.

— 2. ἀξιόπιστος] Πιθανός. IDEM.

— ibid. εἰκότως] Εὐλόγως. IDEM.

— 3. τρέψηται καὶ παρασπάσηταί τι] (p. 16. c. 1. 27.) καταφευγόντων εἰς διαλόγους, καὶ βίᾳ — (— 30.) τὸ δὲ - - - μεγάλην om. BAV.

— 4. τῶν ὅλων] Ἀντὶ τοῦ μεγάλων. MOSCH.

— 5. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιεικῶς] Τὸ σχῆμα παρὰ προσδοκίαν· τὸ δὲ ἐπιεικῶς, ἀντὶ τοῦ πάνυ. BAV. Μετρίως. MOSCH.

— pen. ῥητῶν] Φανερῶν. IDEM.

— ibid. ἀπορρήτων] Ἀφανῶν. IDEM.

— ult. ταμίαν] Φύλακα τῶν χρημάτων. IDEM.

P. 12. 2. προέχει] Βέλτιόν ἐστι. IDEM.

— 3. ἄσμενος] Χαίρων. IDEM.

— 4. δῆλον γάρ ἐστι] Ἀντιστροφή· εἶτα ἐπάγει τὴν αἰτίαν. BAV.

— pen. ἀναστάσεως] Πορθήσεως. MOSCH.

— ibid. ἀνδραποδισμοῦ] Αἰχμαλωσίας. IDEM.

— ibid. καὶ ἴσασιν] (p. 16. col. 2. 9.) Ἀποδείκνυται om. — (—10.) βουλεύεσθαι — (— 13.) ἕτοιμοι om. — (ibid.) πόλιν, ἐπάγει, ὡς — (— 14.) ἐνδέχεται τοῦτο ποιῆσαι — (— 19.) inter ὕστερον et γενήσεσθαι vocabulum unum et alterum interest, sed glutine oblitorata sunt, ut agnosci nequirent. BAV.

P. 13. 1. Πυδναίων τοὺς ὑποδεξαμένους] (p. 16. c. 2. 25.) γὰρ om. — (ibid.) εἶθ' ὕστερον γνόντες, ὅστις οὐκ ἂν αὐτῶν φείσοιτο — (— 28.) γὰρ αὐτοῦ τὸν πατέρα οἱ — (— 29.) ἐποίησαν· ὁμῶς οὐδ' ἐκεῖσε καταφυγόντων ἐφείσατο, ἀλλ' ἀν. α. δ., ἐπὶ τῷ μ. ποιῆσαι ἐξελθόντας, ἀνεῖλεν. IDEM.

— ibid. καὶ ὅλως] (p. 16. c. 2. 32.) μερικὰ, παραδείκνυσι τῷ κ. τ. γνώσεως. Idem.

— 2. πολιτείαις] Δημοκρατίαις. Mosch.

— 3. ἄλλως τε] Μάλιστα. Idem.

— ibid. ὅμορον] Γείτονα. Idem.

— 4. ταῦτ' οὖν] (p. 16. c. 2. 41.) Bav.

— 5. καὶ τἄλλ' ἃ προσήκει] (p. 16. c. 2. 44.) εἰ ἔλαβε — (ibid.) περὶ om. [et, quod ad l. notare prætermisi, Ald. Ben.]—

— 8. μηδὲν ἐλλείποντας] (p. 16. c. 2. 47.) Αὐτοὺς - - - πιστεύειν om. — (— 49.) Σφόδρα τεχνικῶς — (—50.) ἔχει. Bav.

— ibid. οὐδὲ γὰρ λόγος —] (p. 16. c. 2. ult.) ἡ ἀφορμὴ om. Idem.

— ibid. λόγος] Ἀπολογία. Mosch.

— ibid. σκῆψις] Πρόφασις. Idem.

— 10. νυνὶ γὰρ ὃ πάντες ἐθρυλλεῖτε] (p. 17. c. 1. 2.) περὶ τοῦ παραληπτικοῦ — (— 3.) δεύτερον ἐθρύλλουν — (— 4.) ἀνήρηκεν πρόφασιν — (— 6.) ἀλλὰ σὺν βοῇ καὶ θορύβῳ, τὸ ἐκπολεμοῦν τοὺς Ὀλυνθίους τῷ Φ. τ. γ. τὸ ἐθρύλλουν δύναται. Bav. Ἐθρύλλουν· ἐφήμιζον. Mosch.

— pen. ἀνείλοντο] Ἀπεδέξαντο. Idem.

— ult. σφαλεροὶ] Ἀβέβαιοι. Idem.

— ibid. του] Τινος. Idem.

P. 14. 2. βεβαίαν] Ἀμετάβλητον. Idem.

— 3. οὐ δεῖ δὴ τοιοῦτον] (p. 17. c. 1. 16.) παραπεπτωκότα — (— 17.) ἐστὶ καὶ ἀπ' ἀπροσδοκήτων γινομένων. Bav.

— 6. εἰ γὰρ ὅθ' ἥκομεν] (p. 17. c. 1. 20.) ὧν ἐζημιώθη δι' ἀργίαν. Θηβαῖοι — (— 24.) καὶ om. — (— 27.) χωρήσουσι — (— 31.) ἀναχωρήσουσιν — (— 32.) Ἀμφιπολιτῶν, Ἱέρακα καὶ Στρατοκλέα, παρακαλοῦντας ὥστε ἐξελέσθαι καὶ παραλαβεῖν τὴν Ἀμφίπολιν πολεμουμένην ὑπὸ Φιλίππου.

— pen. κελεύοντες] Προτρεπόμενοι. Bav. Ἀξιοῦντες. Mosch.

P. 15. 1. εἴχετ' ἂν Ἀμφίπολιν τότε] (p. 17. c. 1. 38.) τὸ ῥῆμα — (— 39.) τότε om. Bav.

— 3. καὶ πάλιν] (p. 17. c. 1. 44.) τῶν χωρίων, δ. μ. μ. καταστήσαι Φίλιππον — (— 46.) λέγειν om. Idem.

— ibid. ἡνίκα] Ὅτε. Mosch.

— ibid. Πύδνα] Τὸ νῦν Κίτρος. Bav.

— ibid. Ποτίδαια] Ἡ νῦν Βύῤῥοια. Idem.

— 5. διατρίβω] Ἐγχρονίζω. Mosch.

— 6. ἑνὶ τῷ πρώτῳ] (p. 17. c. 2. 2.) ὥστε εἰ ἑνὶ τῷ πρώτῳ προθύμως ἐβοηθήσατε, οὐκ. Bav.

— 7. ῥᾴονι] Εὐχερεστέρῳ. Mosch.

— ibid. νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ] (p. 17. c. 2. 8.) λέγομεν· διὸ καὶ τοῖς φίλοις χρῆσθαι λέγομεν, ὅτι. Bav.

— 8. προϊέμενοι] Προϊόντες. Mosch.

— ibid. τὰ δὲ μέλλοντα] (p. 17. col. 2. 9.) ὥσπερ om. — (— 10.) ὑμῖν — (— 11.) φύσιν. τὸ δὲ σχῆμα ὑποστίασις. Bav.

— 9. ηὐξήσαμεν] (p. 17. c. 2. 15.) ἐν αὐτοῖς — (— 17.) ἐν αὐτοῖς [et, quod notare prætermisi, Ald. Ben.] — (— 18.) τῆς om. Bav.

— ult. τίς οὗτος] (p. 17. c. 2. 21.) ἐγκληματικῶς. Bav.

P. 16. 1. ἐλάττων] Τῶν ἤδη ἀπολωλότων· (p. 17. c. 2. 22.) ὅρα — (— 24.) εἰπεῖν, ὅτι πάλιν. Idem.

— 4. λογιστὴς] Κριτής. Idem. Ἐξεταστής. Mosch.

— ibid. ὑπηργμένων] Συμβάντων. Idem.

— 7. τῆς ἡμετέρας ἀμελείας] Παρίσωσις κατ' ἐπεμβολήν. Bav.

— 9. ἀντίῤῥοπον] (p. 17. c. 2. 40.) Τὸ ἀντίῤῥοπον κ. τ. λ. Idem. Ἴσον, ὅμοιον. Mosch.

— 11. ἀλλ' οἶμαι, παρόμοιόν ἐστιν] Παραβολή. Bav.

— 13. ἂν δ' ἀναλώσας] Ἀντιστροφή. Idem.

— ult. προϋπαρξάντων] Προγεγενημένων. Mosch.

P. 17. 1. κρίνεται] Δοκιμάζεται. Idem.

— 3. ἀποτριψώμεθα] Ἐξαλείψωμεν, οἱονεὶ ἐκκαθάρωμεν καὶ ἀποπλύνωμεν. Aug. Οἱονεὶ ἐκκαθάρωμεν καὶ ἀποπλύνωμεν. Bav. Ἐξαλείψωμεν. Mosch.

— 6. φρασάτω τις] (p. 18. c. 1. 4.) Πάλιν om. Bav. (— 5.) οἷον om. Aug.

— 7. ὅποι βούλεται] (p. 18. c. 1. 7.) Aug. (— 8.) καὶ πάλιν. Bav.

— 10. τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν κ. τ. λ.] (p. 18. c. 1. 11.) καὶ secundum om. — (— 12.) τὴν om. — (— 13.) τὴν φύσιν — (— 15.) ἐν om. — (— 17.) δύναμιν ἦν, τὸ προάγειν — (— 24.) τοῦ om. — (— 25.) κατορθοῦται, καὶ θαυμαστὸν τὸν ῥήτορα δείκνυσι. Idem.

— 12. Θετταλίας ἐπέβη] (p. 18. c. 1. 29.) ὡς καὶ τὸ ἀντίῤῥοπον om. — (— 30.) ἐμβατεύω. Idem.

— ult. ᾤχετο] Ἐπέστρεψεν. Idem.

P. 18. 1. πάλιν ῥᾴσας] (p. 18. c. 2. 3.) τὴν φιλοπονίαν. Idem.

— ult. Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας] (p. 18. c. 2. 7.) φείδεται βάρβαρος ὤν· ὁ δὲ Ἀρύμβας βασιλεὺς ὢν Μολοσσῶν — (— 11.) φείδεται Φίλιππος, διὰ — (— 12.) ὁ Φίλιππος om. Idem.

P. 19. 1. στρατείας] Ἐξόδους. Mosch.

— ibid. τί οὖν ἄν τις εἴποι] (p. 18. c. 2. 13.) Στίζοντες - - - ἡμῖν om. — (— 16.) καὶ ἀντίθεσις καὶ ἀντιπίπτον — (— 19.) ἐπανορθ. αὐτῷ ἀπροσπ., ὥσπερ καὶ — (— 21.) καταδέχηται — (— 22.) ἀμφιβάλλῃ — (— 24.) μὲν ταῦτα λέγεις περὶ Φιλίππου· ἀκαίρως δέ. οὐ γὰρ — (— 26.) τὰ Φιλίππου, ἀλλὰ τί δεῖ περὶ Ὀλυνθίων ποιῆσαι — (— 28.) ἐστι om. — (— 30.) οἷον - - - τοιούτων om. — (— pen.) ὑποτάδην — (— ult.) ἡδονὴν καὶ διὰ — (p. 19. c. 1. 2.) παρ' ἄλλου καὶ ἀναγκαζόμενος, οὐκ — (— 3.) ἐπιτίμησιν. τινὲς δὲ, εἰς τὸ τί οὖν ἄν τις εἴπῃ στίζοντες, ἐπιφέρουσι, ταῦτα λέγεις ἡμῖν. Bav.

— 4. ἀλυσιτελὲς] Ἀσύμφορον. Mosch.

— 5. φιλοπραγμοσύνην] Σπουδήν. Idem.

— 6. ἀγαπήσας] Ἀρκεσθείς. Idem.

P. 20. 1. εὐήθης] Ἁπλοῦς. Idem.

— 2. πόλεμον] (p. 19. c. 1. 14.) ἢ om. — (ibid.) προσώπων — (— 17.) τεχνικῶς δὲ τοῦτο (— 5.) - - - λέγοντι. Bav.

— ult. τῶν ἀρχαίων] (p. 19. c. 1. 19.) Ἤτοι om. (— 20.) ὑποθήκας πολλάκις ὁ Δημοσθένης φησί· τινὲς δὲ φασὶ τὸ δανειζόμενοι ἐπὶ τῶν δανειζόντων· πένεται, ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖται· ὡς νοεῖσθαι ἀρχαῖα τὰ κεφάλαια· προσαπολλύουσι γὰρ οὗτοι διὰ τοὺς τόκους καὶ τὰ κεφάλαια πολλάκις. Bav. Ἀρχαίων· κεφαλαίων, ἐνεχύρων. Mosch.

P. 21. 1. ἐῤῥᾳθυμηκότες] (p. 19. c. 1. 36.) διαγωγήν. ἐπὶ πολλῷ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολλῷ τόκῳ. Bav.

— 3. εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν] (p. 19. c. 1. 40.) ἀπονέμειν τῷ δήμῳ. Idem. Aug. (— 41.) κατασκευάζειν om. Bav. post εὔνοιαν ponit Aug.

— 5. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν] (p. 19. c. 1. 43.) Σημείωσαι· ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου. ΑΛΛΩΣ. Μικτὸν προοίμιον ἔκ τε τοῦ δυνατοῦ καὶ τοῦ συμφ. — (— c. 2. 18.) λυσιτελοῦντος, καὶ τιμῇ — (—20.) ΑΛΛΩΣ. Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἀντίθεσις — (— 24.) συμβουλεύων — (— 25.) ἐπήγαγε τὸν λόγον, ἀλλ'. Bav.

— 11. ὑποστείλασθαι] Φοβηθῆναι. Mosch.

— 12. φημὶ δὲ διχῇ] (p. 19. 2. c. 33.) καιρῶν τε om. Aug. τε om. Bav. — (— 34.) ἀναφορὰν στῆσαι τῶν ἐναντίων· ἐπεὶ δὲ οἶδε Bav. — (— 38.) δύο ῥᾳθυμίας μᾶλλον δὲ βοηθείας, ἵνα κ. τ. μ. ποιήσωσι. (—41.) τὸ δὲ ὑπομείνας οἰκείως εἶπεν· ὑπομεῖναι γὰρ λέγει ἐπὶ τὸ καρτερεῖν, ὅ. ἴ. τ. ο. πάσχοντας. Bav. — (antep.) γὰρ λέγει om. Aug.

— 16. τριήρεσι] Πολεμικοῖς ὄγκοις. Mosch.

— ibid. θατέρου] Ἑτέρου. Idem.

— 17. ὀκνῶ] (p. 19. c. 2. 39.) Bav. Mosch.

— ibid. μάταιος] (p. 19. c. 2. 40.) τὸ om. — (— 41.) στρατιά. Bav.

— pen. παραστήσεται] Χειρώσεται. Bav. Καταδουλώσεται. Mosch.

P. 22. 1. προσκαθεδεῖται] Προσεδρεύσει. Idem.

— 2. περιέσται τῷ χρόνῳ] (p. 20. c. 1. 6.) Ὅρα, πῶς ἐπὶ τῶν ἄνω πόλεων εἰπὼν, ὅτι εὐχερῶς αὐτὰς ἔλαβεν, ἔνθα τὸ δυσχερὲς φησὶ διὰ τὸν χρόνον, περιέσται τὸ τὸν Ὀλύνθιον πραγματευόμενος. Bav.

— ibid. περιέσται] Περιγενήσεται. Mosch.

— 4. περὶ δὲ χρημάτων πόρου] Μετέρχεται - - - δύναμιν. τὸ δὲ ἀποδώσετε (p. 20. c. 1. 18.) καλῶς εἶπε, καὶ οὐχὶ δώσετε· δείκνυσι καὶ διὰ τούτου, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῶν, ἀλλὰ τῶν στρατιωτῶν. Bav.

— 7. ὡς βούλεσθε] Ἀντὶ τοῦ εἰς τὰς θέας αὐτὰς λαμβάνετε. ὑποσιωπήσει ἐχρήσατο. Aug.

— antep. προσδεῖ] Χρεία ἐστί. Mosch.

— pen. ἐνδεῖ τοῦ πόρου] (p. 20. c. 1. 25.) πρὸς τὸ τέλειον om. (— 26.) — ἀποδῶτε — (— 27.) διὰ τὸ ἀρκούντως om. — (— 29.) ἔμφασιν παρεῖχεν, ὅτι ἔστι — (— 30.) λαβόντες — (— 31.) προσδέονται, φησί· μᾶλλον — (— 32.) ἀποδῶμεν. Bav.

P. 23. 2. σύνταξιν] (p. 20. c. 1. pen.) ἀσαφὲς νομίζωσι λέγειν — (— ult.) εἰπὼν γὰρ κύμβαχος — (— c. 2. 2.) ἐντροπαλιζόμενος. Bav. Ὅρον. Mosch.

— 4. ἔστι δὴ λοιπὸν] (p. 20. c. 2. 9.) οὐδὲν - - - οὐσιῶν om. — (— 12.) δὲ om. — (— 13.) δόξῃ τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ — (— 14.) ὁρίζοντας. Bav.

— 5. εἰσφέρειν] Συντελεῖν. Mosch.

— 6. δεῖ δὲ χρημάτων] Τοῦτο πρὸς τὸ παρακείμενον εἶπε· ἀεὶ δὲ χρημάτων δεῖται ὁ πόλεμος. Bav.

— antep. ἄξιον δὲ ἐνθυμηθῆναι] (p. 20. c. 2. 29.) ἐντεῦθεν om. — (— 30.) τοῦ δυνατοῦ om. — (— 33.) τοῦ Φ. — (— 34.) καθαιρῶν. Idem.

— ult. εὐπρεπῶς] Καλῶς. Mosch.

P. 24. 4. κᾆτα] Πάνυ καὶ εἶτα. Idem.

— ibid. διέψευσται] Διήμαρτεν. Idem.

— 6. τὰ τῶν Θετταλῶν] (p. 20. c. 2. antep.) ταράττει αὐτὸν om. — (— pen.) δὲ om. Bav.

— 8. κομιδῇ] Τὸ κομιδῇ αὔξησίς ἐστιν ἐπὶ Φιλίππου. Bav. Λίαν. Mosch.

— ibid. καὶ γὰρ Παγασὰς] (p. 21. c. 1. 2.) Θετταλὸς om. — (— 4.) οἱ Θετταλοὶ καὶ om. — (— 6.) πρὸς συμμαχίαν — (— 7.) ἐκ om. — (— 10.) τὰ ἐκ — (— 11.) τὰς ἀγορὰς — (— 16.) φησι Θουκυδίδης — (— 18.) ὑπείκουσα — (— 19.) χαριζόμενος ὁ Φίλιππος τοῖς Θετταλοῖς κατεδουλώσατο — (— 21.) δὲ om. — (— 24.) αὐτὸ om. — (— 25.) αὐτούς. Bav.

— antep. τινων] Οὐκ εἶπε τινος, ἀλλὰ τινων, τῷ πλήθει τῶν μαρτύρων λόγον (sic) πιστούμενος. Idem.

— pen. καρποῦσθαι] Προσοδεύεσθαι. Mosch.

P. 25. 2. εἰς στενὸν] Εἰς στένωσιν. Idem.

— 3. ἀλλὰ μὴν τόν γε Παίονα] (p. 21. c. 1. 33.) βαρβάρων τοῦτο ἐργ. — (— 34.) εὐτέλισε — (— 36.) τὸν om. Bav.

— 4. αὐτονόμους] Ἰδίοις νόμοις ζῶντας. Mosch.

— 6. ἀήθεις] Ἀσυνήθεις. Idem.

— ibid. κατακούειν] Δεῖ προσέχειν τῷ κατακούειν. οὐ γὰρ ἁπλῶς ἀκούειν εἶπε, ἀλλὰ κατακούειν, ὅ ἐστι πάνυ ἀκούειν, ὡς καὶ δούλους νομίζεσθαι. Bav. Ὑπακούειν. Mosch.

— 7. τὸ γὰρ εὖ πράττειν] (p. 21. c. 1. antep.) Γνωμικὴ - - - δίκωλος om. — (— c. 2. 2.) λέγειν ἄλλοις, ὅτι — (— 3.) μᾶλλον om. — (— 4.) ἀληθὲς om. Bav.

— ibid. εὖ πράττειν] Εὐτυχεῖν. Mosch.

— 8. παρὰ τὴν ἀξίαν] Παρὰ τὸ προσῆκον. Idem.

— 10. δεῖ τοίνυν ὑμᾶς] (p. 21. c. 2. 9.) Παραβολὴ - - - ἴσου om. — (— 10.) πανταχόθεν ἀποδείξας τὸν Φίλιππον — (— 12.)

δὲ om. — (— 15.) περιγενώμεθα — (— 22.) λόγου χαρακτηρίζειν. Bav.

— pen. ἀκαιριάν] Δυστυχίαν. Mosch.

— ult. συνάρασθαι τὰ πράγματα] Ἔδει εἰπεῖν συνάρασθαι τοῖς πράγμασιν· ὁ δὲ Ἀττικῶς εἶπεν. ἡ δὲ σὺν πρόθεσις ὡς εἰ ἔλεγε σὺν τῇ τύχῃ ἀγωνίζεσθαι, ἐφ' ἃ δεῖ. Bav. Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ τοῖς πράγμασι. Aug.

— ibid. συνάρασθαι] Συναγωνίσασθαι. Mosch.

P. 26. 1. καὶ πρεσβευομένους] (p. 21. c. 2. 31.) Aug.

— 5. εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε] (p. 21. c. 2. 45.) Ἡ - - - Ἑρμογένης om. — (— pen.) δ' om. — (p. 22. c. 1. 4.) ἰέναι — (— 6.) κάτωθεν εὐθὺς ἀρξ. λέγε — (— 7.) ἔχοντες ταῦτα ποιῆσαι — (— 10.) περὶ μόνων τῶν Ἀθηναίων εἰρημένον. ΑΛΛΩΣ. Τὸ σχῆμα ἐπιτίμησις. Bav.

— ibid. εἰ μηδ', ἃ πάθοιτ' ἂν] Μονόκωλος σχοινοτενὴς περίοδος, ἐν ὑπερβατῷ σχηματισθεῖσα. Idem.

— 8. ἔτι τοίνυν] (p. 22. c. 1. 14.) ἀναγκαῖον. αὐτὸ τὸ δυνατὸν ἁπλῶς καὶ τὸ ῥᾴδιον εἴληφεν· ὅπερ ἐν τούτῳ κ. τ. λ. Idem.

— 9. αἵρεσις] Ἐκλογή. Mosch.

— 10. ἀντέχῃ] Ἰσχύῃ. Idem.

pen. Θηβαῖοι] Πολὺ τῆς γοργότητος διὰ τὸ ταῖς ἀπαντήσεσι ταχείαις χρῆσθαι καὶ βραχείαις. Bav.

— ult. συνεισβαλοῦσι] Συναγωνιοῦνται. Mosch.

P. 27. 2. ἀλλ' ὦ τᾶν] (p. 22. c. 1. 28.) Bav. τὸ δὲ - - - ἑταῖρε om. Aug. Ἀλλ' ὦ φίλε, ὦ ἑταῖρε. Mosch.

— 3. ἀτοπωτάτων] Θαυμαστοτάτων. Idem.

— ibid. ἄνοιαν ὀφλισκάνων] Ἀνοηταίνων. Idem.

— 4. ὁμῶς ἐκλαλεῖ] Ἤτοι ὅτι — (p. 22. c. 1. 36.) ἄρα — (— 37.) ζητεῖται πῶς — (— 38.) εἰδότα πράγματα ἐνταῦθα — (c. 2. 1.) ἑαυτὸν — (— 2.) ἐκλέγοντα τελειοῦν. Bav.

— ibid. ἐγκαλεῖ] Ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖ. Idem.

— ibid. ἐκλαλεῖ] Κηρύττει. Mosch.

— ibid. ἀλλὰ μὴν ἡλίκα] Οἱ ἐπίλογοι ἐκ τοῦ συμφέροντος. δεῖ γὰρ ἐκ τῶν συνεκτικῶν καὶ ἰσχυρῶν τὰς ἀνακεφαλαιώσεις ἀεὶ λαμβάνειν. Aug. Δύο κακῶν προκειμένων (κακὸν γὰρ ὁ πόλεμος), αἱρεῖται τὸ ἧττον. Bav.

— ibid. ἡλίκα] Ὁποῖα. Mosch.

— 6. εἰ γὰρ κ. τ. λ.] Ἐπίλογος. Bav.

— 7. ἔξω γενέσθαι] Οὐχ ἁπλῶς λέγει ἔξω τῆς πόλεως, ἀλλ' ἔξω τῆς χώρας. Bav.

— 10. τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν] Τοὺς γεωργοῦντας οὐχ ἁπλῶς τοὺς σκάπτοντας, ἀλλὰ τοὺς ἀγροὺς κεκτημένους. Idem.

— ibid. τὸν πρὸ τοῦ πολέμου] Τὸν δι' Ἀμφίπολιν κ. τ. λ. (p. 22. c. 2. 14.) Idem.

— 14. τοῖς γε σώφροσι] Τοῖς συνετοῖς καὶ σώζουσι τὰς φρένας. Idem.

— 15. πάντα δὴ ταῦτα] Ἐντεῦθεν ὁ ἐπίλογος. ΑΛΛΩΣ. Ἐκ τοῦ συμβεβηκότος κεφαλαίου κ. τ. λ. (p. 22. c. 2. 22.) Idem.

— pen. τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ] Ἐν ἡλικίᾳ τοὺς νεωτέρους φησίν· ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ ἡλικίᾳ πάντα πράττειν δυνάμεθα. Idem.

— ult. ἐμπειρίαν] Γνῶσιν. Mosch.

P. 28. 1. ἀκεραίου] Ἀσφαλοῦς. Idem.

— 2. τοὺς δὲ λέγοντας] Τοὺς ῥήτορας. Bav.

— ibid. εὔθυναι] Ἀπολογίαι, κρίσεις. Mosch.

— 3. ὁποῖ' ἄττ'] Ὁποῖα ἅτινα. Idem.

— ult. χρηστὰ δὲ εἴη] (p. 22. c. 2. 38.) οἷον - - - ῥήτορας om. Bav.

— ibid. εἵνεκα] Οὐ κυρίως τὸ εἵνεκα σὺν τῷ ι. ποιητικὸν γάρ. Idem.

AD OLYNTHIACAM SECUNDAM.

P. 29. 1. ἐπὶ πολλῶν κ. τ. λ.] (p. 23. c. 1. 2.) τύπος Aug. — (— 3.) προοιμίων· τὸ δὲ σχῆμα τοῦ λόγου ἐξ ἀορίστου προσλήψεως Bav. — (— 7.) τοῖς - - - ὑπολήψεις om. Idem. — (— 9.) ὑπολήψεις. ἐκ περιχαρείας εἴληπται τὸ παρὸν προοίμιον. Aug.

— ibid. ἐπὶ πολλῶν κ. τ. λ.] (p. 23. c. 1. 12.) παραπλήσιος τοῦ πρώτου — (— 13.) κατ' ἐκεῖνο μόνον om. — (— 18.) πλεονάζον εἶναι κεφάλαιον τὸ δυνατὸν — (— 21.) ἐπιζητούμενα παρ' αὐτῶν ἐξ — (— 25.) προοίμιον αἱρεῖσθαι· ὃ — (— c. 2. 1.) ἀπόδειξιν — (— 2.) ὁμολογούμενον — (— 3.) καὶ om. — (— 5.) πρώτης μὴ ἐξαρκούσης· κεφάλαια — (— 7.) ἐπ' ὀλίγον δὲ τὸ δυνατὸν om. Bav.

— pen. οὐχ ἥκιστα] Μάλιστα. Mosch.

— ult. τὸ γὰρ τοὺς πολεμήσοντας] Κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. Bav.

P. 30. 1. δύναμίν τινα] (p. 23. c. 2. 27.) Idem.

— 3. διαλλαγὰς] Φιλίας. Mosch.

— 4. ἀνάστασιν] Πόρθησιν. Idem.

— ibid. δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θείᾳ] (p. 24. c. 1. 5.) καταλιπόντες — (— 8.) συμβαλέσθαι — (— 11.) αὐτοῦ — (— 14.) τοῖς ἀνιῶσιν — (— 19.) προνοῆσαι — (— 21.) παραλλήλου. Bav.

— 5. δεῖ τοίνυν κ. τ. λ.] (p. 24. c. 1. 27.) φησὶν, ὅτι μὴ — (— 29.) δόξομεν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν. Idem. Συμπέρασμα. Aug.

— 6. ὅπως μὴ χείρους] Μὴ ἀνάξιοι φανῶμεν τῶν δεδομένων παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν ὑπαρχόντων πραγμάτων. Idem.

— 8. ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων] Ἐνδιάθετον τὸ σχῆμα. Bav.

— pen. προϊεμένους] Προδιδόντας. Idem

P. 31. 1. τὸ μὲν οὖν κ. τ. λ.] (p. 24. c. 1. 38.) ἀπὸ ἐπιχειρήματος — (— 41.) τοῦ δυνατοῦ τοῦ Φιλίππου — (pen.) ἠβούλετο — (— c. 2. 3.) πάλιν τελέως ταύτην — (— 9.) ὀνειδίζειν. ΑΛΛΩΣ. Δεύτερον προοίμιον ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ. Idem.

— 3. διὰ τί] Κατασκευὴ τοῦ δευτέρου προοιμίου. Idem.

— 5. φιλοτιμίαν] Μεγαλοψυχίαν. Mosch.

— 6. ὁ μὲν γὰρ] (p. 24. c. 2. 19.) Σημείωσαι χιαζομένη περίοδος κ. τ. λ. Bav.

P. 32. 1. καὶ γὰρ εἰ] Συμπέρασμα τοῦ δευτέρου. Idem.

— 3. παρ' αὐτοῦ] Ἀφ' ἑαυτοῦ. Mosch.

— ibid. ὧν οὖν ἐκεῖνος] (p. 24. c. 2. 25.) ἡ περίοδος om. Bav.

— 5. ἃ δὲ καὶ] Ἔχει μίαν πρότασιν τρίκωλον, καὶ ἀπόδοσιν μονόκωλον. τέσσαρα γὰρ κῶλα ἔχει. Idem.

— 8. πειράσομαι] Σπουδάσω. Mosch.

— 9. τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον] Τρίτον προοίμιον. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ δυνατοῦ εἰλημμένον. Aug. Τρίτον προοίμιον. ΑΛΛΩΣ. (p. 24. c. 2. 42.) Ἔστι μὲν οὖν om. — (— 43.) ἔχον δύναμιν — (— antep.) γὰρ ὅλης ἐστὶ — (— pen.) μὲν - - - κεφάλαιον om. in lacuna — (p. 25. c. 1. 6.) προλαβὼν om. — (— 7.) τοῦτο μέλλει — (— 11.) δὲ τῷ τρίτῳ — (— ibid.) καὶ τοῦ κρείττονας. Bav.

— ibid. ἐπίορκον] Σημείωσαι διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐπίορκον, θεοῖς ἐχθρὸν αὐτὸν ἀπέφηνεν, διὰ δὲ τοῦ ἄπιστον τῶν ἀνθρώπων πολέμιον κατέστησεν. καὶ ἵνα μὴ δόξῃ πρὸς χάριν Ἀθηναίων διαβάλλειν τὸν Φίλιππον, τοῖς πράγμασι πιστοῦται τῷ ῥήματι. Idem.

— pen. κενὴν] Ματαίαν. Mosch.

— ult. τὸ δὲ πάνθ' ὅσα] Πρότασίς ἐστι καὶ αὐτὴ καὶ ἡ ἄλλη ἄνευ κατασκευῆς. ὡς γὰρ ὁμολογούμενα ἔλαβεν, ἵνα μὴ ἀμφιβάλλωμεν, ὅτι καὶ τοιοῦτος, οἷον ὁ λόγος ἀποδείκνυσιν. Aug.

P. 33. 1. καὶ βραχέος λόγου] Ἐπειδὴ πάντα, ὅσα εἶπε καὶ ἔπραξε Φίλιππος ὑπέσχετο, εἰπὼν, τοῦτο δὲ μακρολογία, παρεμεθήσατο τὸν λόγον εὐθύς. Bav.

— 4. ὑπερεκπεπληγμένους] Πλεῖον φοβουμένους. Mosch.

— ibid. ὡς ἄμαχον] Ὡς ἀκαταγώνιστον. Idem.

— 5. ὅτι πάντα διεξελήλυθεν] (p. 25. c. 1. 24.) οὐκ ἔτι προσθ. αὐτ. λαμβάνῃ — (— 26.) τῶν αὐτῶν — (— 27.) δηλονότι om. — (— 28.) ἀντὶ - - - ἔγνωσαν om. Bav.

— ibid. παρακρουόμενος] Ἐξαπατῶν. Mosch.

— 7. ἐγὼ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Ἀρχή ἐστι τοῦ τῶν δυνατῶν κεφαλαίου. Aug. Ἀρχὴ τῶν κεφαλαίων τὸ δυνατόν. ΑΛΛΩΣ. Ἐντεῦθεν — (p. 25. c. 1. 35.) ὁ om. — (— 36.) θεὶς λύει· ὅταν μὲν γὰρ πρὸς τὸν — (— 39.) φανερῶς αὐτὰς τιθέναι· ὅταν — (— ult.) τιθέντα· ὅπερ καὶ — (— c. 2. 2.) ἣν om. Bav.

P. 34. 1. τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν] (p. 25. c. 2. 28.) εἶπε τὴν ὑμ. — (— 29.) δέ τινες, σημαίνειν τὴν εὐήθειαν πάντοτε μωρίαν, ἀλλ' — (— 32.) σημαίνειν. ὅρα δὲ, ὅτι ἐπὶ μὲν Ἀθηναίους εὐήθειαν εἶπεν, ἐπὶ δὲ Ὀλυνθίοις φιλίαν. Idem.

— 2. ἀπήλαυνόν τινες] (p. 25. c. 2. 36.) Δέον εἰπεῖν ἀπηλάσατε ὑμεῖς — (— 39.) ἐμφαντικὸν — (— ibid.) οἷον ἐκ τῶν Ἀθ., ἐκ τοῦ δευτέρου μετὰ τοῦ ἐλέου, ἔνθεν Ἡρακλεῖδαι διεσώθησαν. Idem.

— ult. θρυλλούμενον] Ἐξηπάτα γὰρ ὑμᾶς λέγων. τὸ γὰρ θρυλλούμενον παρ' ὑμῖν κατορθοῦν ἐν ἀποῤῥήτῳ. ἐθρύλλουν γὰρ πάνυ αὐτὸ ποθοῦντες. ὁ δὲ νοῦς αὐτός· ὅτι ὃ πάνυ ἐβούλεσθε, τοῦτο ποιῆσαι ἔλεγε σιγῇ, ἵνα μὴ μαθόντες οἱ ἐναντίοι κωλύσωσιν. ἔστι δὲ τοῦτο ὁ Ὠρωπός. ἵν' οὖν, φησὶ, μὴ ἐναντιωθῶσι Θηβαῖοι, λάθρα αὐτὸ κατορθοῖ. ἦν γὰρ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Ἀθηναίων (sic) ὁ Ὠρωπός. Aug. Φημιζόμενον. Mosch.

P. 35. 1. προσαγόμενον] Προσφερόμενον. Idem.

— ult. Θετταλοὺς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα] (p. 26. c. 1. 22.) εἰκότως τοὺς Θ. — (— 24.) Ὀλυνθίων καὶ Ἀθηναίων. Bav.

P. 36. 3. ὅλως] Καθόλου. Idem.

— ibid. πεφενάκικεν] (p. 26. c. 1. 26.) Ἐπεὶ — (— 32.) προσθετῆς. Idem. Ἐξηπάτησε. Mosch.

— 6. ὥσπερ οὖν διὰ τούτων] Σημείωσαι· ἐνθύμημα, ὃ καλεῖται ἀκολουθία. Bav.

— 8. καθαιρεθῆναι] Καταλυθῆναι. Mosch.

— 9. ἐξελήλεγκται] Διελέγχθη. Idem.

— antep. καιροῦ] Ἀντὶ τοῦ ἀτυχίας. Bav.

— ibid. ἀκαίρου] Ἀκαιρίας. Mosch.

— ult. μᾶλλον δὲ ὑμῖν δειξάτω] Τὸ ἀμφίβολον ἔφυγε, καὶ τὸ ὁμολογούμενον εἴρηκεν. ἦν μὲν γὰρ ἀκόλουθον καὶ ἀμφίβολον τὸ, παρελθών τις ἐμοὶ λεγέτω ἢ ὡς οὐκ ἔστι λοιπὸν ἀσθενής. καὶ γὰρ τοῦτο ὤφειλεν ἀπαντῆσαι. ὁ δὲ εἶπε τὸ ὁμολογούμενον, ὅτι οὐκέτι οἱ ἅπαξ ἠπατημένοι νῦν ἀπατηθήσονται. Aug. (p. 26. c. 1. 49.) δειξάτω. ὅρα δὲ, πῶς τὸ μὲν ἀμφ. ἔφ., τὸ δὲ ὁμ. ἔλαβεν — (— antep.) ἔστιν om. Bav.

P. 37. 2. παρὰ τὴν ἀξίαν] Παρὰ τὸ ἀξίωμα. Mosch.

— 3. ἄσμενοι] Πρόθυμοι. Idem.

— ibid. καὶ μὴν εἴ τις] Τὸ σχῆμα ἀνθυποφορά. ΑΛΛΩΣ. (p. 26. c. 2. 1.) ἀπὸ om. — (— 7.) λελησμένος, ἢ — (— 10.) καθέξει τὸ πᾶν. Bav.

— 4. ἡγεῖται] Νομίζει. Mosch.

— 6. ὅταν μὲν γὰρ ὑπ' εὐνοίας] (p. 26. c. 2. 16.) ἡ γὰρ ἐκ πλ. ἰσχύς. Bav.

— 7. συστῇ] Γένηται. Mosch.

— ult. ἡ πρώτη πρόφασις] (p. 26. c. 2. 23.) ὁ δὲ, ἡ πρώτη πρόφασις om. Bav.

— ibid. ἀνεχαίτισε] (p. 26. c. 2. 29.) Ἀνέτρεψεν — (— 34.) καὶ τὸ - - - ad ἐπιορκοῦντα (— 36.) om. — (— 38.) ἵν' ᾖ τὸ μὲν ἄδικον ἐπὶ ἀνθρώπων, τὸ δὲ ἐπίορκον ἐπὶ τῶν θεῶν, τὸ δὲ ψευδὲς ἐπ' ἀμφοτέρων. Idem. Εἰς τοὐπίσω ἤγαγε. Aug. Mosch.

P. 38. pen. ἀντέχει] Ἰσχύει. Aug.

— ibid. σφόδρα] Τὸ ὀλιγοχρόνιον παρέστησεν. Bav.

— ibid. σφόδρα γε ἤνθησεν] (p. 26. c. 2. 41.) Ἀντὶ τοῦ πρόσκαιρον — (— 45.) καὶ ὀλιγοχρόνια. Idem.

— ult. φωρᾶται] Ἤγουν ἐλέγχεται· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λῃστοῦ, ὃς λέγεται φώρ. Idem. Ἐλέγχεται δὲ τὰ τοιαῦτα τῷ χρόνῳ. Aug. Ἐλέγχεται. Mosch.

— ibid. καταῤῥεῖ] Συμπίπτει. Aug. Mosch. (p. 26. c. 2. 49.) ὅ ἐστι om. — (— 50.) ὡς om. — (— 51.) καὶ τοῦ χρόνου om. Bav.

P. 39. 1. τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων] Ἱερῶν, λουτρῶν. Idem.

— 2. τὰ κάτωθεν ἰσχυρότερα εἶναι δεῖ] (p. 26. c. 2. ult.) λαμβάνονται — (p. 27. c. 1. 4.) ἐπὶ τὰ ἄνω om. — (— ibid.) ὁ om. — (— ibid.) δὲ om. Idem.

— 6. φημὶ δὴ δεῖν ὑμᾶς] (p. 27. c. 1. 11.) ἀνεχώρησεν — (— ibid.) πάλιν - - - προτροπὰς om. Idem.

P. 40. 2. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν] Τὸν πόλεμον καλεῖ. Idem.

— 3. τὰ πράγματα] Ἔργα. Idem.

— 4. ὅσῳ γὰρ] (p. 27. c. 1. 27.) Idem.

— 7. τὴν μετάστασιν] (p. 27. c. 1. 33.) μετάστασις om. — (— 34.) ἀπελθεῖν εἰς Ὄλυνθον. Idem.

— 8. εἰσφέροντας] Συντελοῦντας. Mosch.

— ibid. ἐξιόντας] Στρατευομένους. Idem.

— antep. ὅλως] Καὶ καθόλου. Bav.

P. 41. 3. τυραννικὴν οἰκίαν] Τὸ γένος λέγει τῶν Ἀλευαδῶν. Aug.

— 4. ὅποι τις ἂν κ. τ. λ.] (p. 27. c. 2. antep.) ἀνωτέρω ἔδειξεν — (— pen.) παρέχων τοῖς Μακεδόσι. Bav.

— ibid. κἂν] Τὸ κἂν ἐνταῦθα κεῖται, τὸ περιφερόμενον, καὶ δοκοῦν μὴ λέγειν· οὐ γὰρ δυνάμεθα αὐτὸ διαλῦσαι εἰς τὸ καὶ ἐάν. κεῖται γὰρ ἄλλος σύνδεσμος, ὁ ἄν. Bav.

— 8. στρατείαις] Ἐξόδοις. Mosch.

— ibid. ἔτ' ἐπισφαλεστέραν] (p. 28. c. 1. 5.) ἀσθενεστέραν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἰσχυροτέραν π. δ. τ. γ. καὶ συνεχῶς μανθάνειν τὰ πολέμια — (— 9.) ἅπερ αὐτοῖς π. Bav. Ἀσθενεστέραν. Mosch.

— 9. μὴ γὰρ οἴεσθε] (p. 28. c. 1. 13.) Ἀντιπίπτον λύει om. — (— 14.) κατηγορῆσαι Φιλίππου, τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐξετάζει, καί. Bav.

— pen. ἐζήλωκε] Ἐσπούδακε. Mosch.

— ult. καὶ προῄρηται πράττων] (p. 28. c. 1. 18.) Ἡ σύνταξις — (— 19.) πράττων τι καὶ — (— 20.) στίξαντας ἐπενεγκεῖν· προῃρημένος — (— 22.) τὴν om. — (— 23.) πώποτε om. — (— 24.) βασιλεὺς om. Bav.

P. 42. 1. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα] Ὑπερβατὸν καθ' ὑπέρθεσιν. Idem. Τὸ σχῆμα ὑπερβατόν. Aug.

— 2. ᾐρημένος] Προκρίνας. Mosch.

— 4. κοπτόμενοι] Συντριβόμενοι. Idem.

— 5. ἄνω καὶ κάτω] Πανταχοῦ. Idem.

— ibid. ταλαιπωροῦσιν] Ὀλιγωροῦσιν. Idem.

— 6. ἔργοις] Γεωργοῖς. Idem.

— 8. διαθέσθαι] Πωλῆσαι· ἡ λέξις καὶ παρ' Ἰσοκράτει ἐν τῷ Βουσίριδι. Bav. Πωλῆσαι. Aug. Mosch.

— ibid. ἐμπορίων] Λιμένων. Idem.

— pen. οὐ χαλεπῶς] Εὐχερῶς. Idem.

— ibid. οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες] (p. 28. c. 2. 25.) Ἕλληνές - - - ἀπόστασιν om. — (— 27.) οἱ πολῖται αὐτοῦ om. — (— ibid.) εἴπῃ — (— 28.) ἀλλ' - - - ἔχουσιν om. — (— 29.) τινα ἔχει στρατεύματα, διαβάλλει καὶ ταῦτα (cæteris omissis). Bav.

— ult. πεζαίτεροι] Θεόπομπός φησιν, ὅτι ἐκ πάντων Μακεδόνων ἐπίλεκτοι οἱ μέγιστοι καὶ ἰσχυρότεροι ἐδορυφόρουν τοὺς βασιλέας, καὶ ἐκαλοῦντο πεζαίτεροι. Aug. Δορυφόροι. Mosch. (p. 28. c. 2. 33.) παρὰ — (— 35.) οὕτω καλούμενον — (— 36.) αὐτῷ — (— 37.) ἕτερον πόδα ἁπλισμένον — (— 38.) πεζαιτέρους α. κ. διὰ τὸ — (— 40.) πεζοὶ γὰρ τὸ κάτω — (— 41.) καὶ πεζάλα τὸ χ. — (— 43.) ἑτέρους - - - αὐτῷ om. Bav.

— ibid. δόξαν] Ὑπόνοιαν. Mosch.

P. 43. 1. συγκεκροτημένοι] Ἠσκημένοι. Idem.

— 2. τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων] Οὐχ ἁπλῶς παροδευσάντων, ἀλλ' οἰκησάντων διὰ τὸ ἀξιόπιστον. Bav.

— 3. οὐδαμῶς οἷόν τε ψεύδεσθαι] Ἀξιοπίστου. Mosch.

— ibid. οὐδένων] Οὐδένων φασὶν οἱ τεχνικοὶ τῆς γραμματικῆς, ὅτι οὐ κυρίως κέκλιται, εἴγε ἡ εὐθεῖα ὁ οὐδείς, τοῦ οὐδενός. Bav.

— 5. φιλοτιμίᾳ] Φιλοτιμία, ἡ ἀσύμμετρος δηλονότι, ἣ καὶ εἰς κενοδοξίαν ἐκπίπτει· ἑκάστῃ γὰρ ἀρετῇ δύο κακίαι παρέπονται, κατὰ ἔνδειαν καὶ πλεονασμόν. ἀκρασία δὲ, ἀκοσμία, ἀταξία, παρὰ τὸ μὴ κεκαλύφθαι· διὰ δὲ τοῦ καθ' ἡμέραν διέβαλεν αὐτὸν ὡς μεθυστὴν, καὶ τοῦτο βίον ἔχοντα. Idem.

— antep. ἀνυπέρβλητον] Μεγάλην. Mosch.

— pen. σώφρων] Τὸ σπάνιον τοῦτο δηλοῖ. Bav.

— ibid. ἄλλως] Φύσει· καὶ Ὅμηρος· ὁ δ' Ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως· σημαίνει καὶ τὸ κατ' ἄλλον τὸν τρόπον, καὶ τὸ μάτην. Idem.

— ult. ἀκρασίαν] Ἀκολασίαν. Mosch.

— ibid. κορδακισμοὺς] Ὀρχήσεις. ΑΛΛΩΣ. Ἰστέον, ὅτι κοινὸν μὲν ἦν τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως εἶδος, ἡ προσαγορευομένη ἐμμέλεια, τῆς δὲ σατυρικῆς ἡ σίκιννις, τῆς δὲ κωμικῆς ὁ κόρδαξ, τῆς δὲ πολεμικῆς ἡ πυῤῥίχη. Bav. Τὰς μετὰ μέθης ὀρχήσεις. Aug.

P. 44. 1. παρεῶσθαι] Καταφρονεῖσθαι. Bav.

— 2. λῃστὰς καὶ κόλακας] Ἐπειδὴ δὲ ἔμφασιν ἔχει ἡ λέξις, εἴγε τοὺς πολεμίους λῃστεύουσι, διὰ τοῦ κόλακας ἐταπείνωσεν αὐτό· ταπεινὸν γὰρ οὗτοι τὸ φρόνημα. Idem.

— 4. ὀκνῶ] (p. 29. c. 2. 17.) Idem.

— pen. θαυματοποιῶν] Θαυμαστὸν ἐργαζομένων. Aug.

— ult. Καλλίαν ἐκεῖνον τὸν δημόσιον] Πληθυντικῶς εἰπὼν ἕνα ἐπήγαγεν, ἐφ' ἑνὸς τὸ πλῆθος τῆς μαρτυρίας δεξάμενος. Bav. Ὁ Ἀθηναίων δῆμος ἔθος εἶχεν, ὠνεῖσθαι οἰκέτας γράμματα ἐπισταμένους· τοὺς δ' εὐνοϊκῶς δουλεύοντας ἠλευθέρουν. ὁ δὲ Καλλίας εἷς ὢν τῶν οἰκετῶν, καὶ καταγνωσθεὶς, ἔφυγεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ διέτριβε παρὰ Φιλίππῳ. Aug.

P. 45. 1. μίμους γελοίων] (p. 30. c. 1. 2.) ἀναγκαίως — (— 3.) οὐ γὰρ ἅπασα — (— 4.) σπουδαία· οἷα ἡ τῶν τε ἀγαθῶν ἢ τῶν κωμικῶν. διὰ τοῦτο προσέθηκε καὶ ἐπὶ τοῦ ᾀσμάτων τὸ αἰσχρῶν· εἰσὶ κ. τ. λ. Bav.

— 5. δείγματα τῆς ἐκείνου γνώμης καὶ κακοδαιμονίας] Ἵνα μή τις εἴπῃ, καὶ ταῦτα αὐτῷ λυμαίνεται, ἐπάγει, ὅτι δεῖγμά ἐστιν αὐτοῦ τῆς κακοδαιμονίας· εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς κόλακας ὄντας, καὶ εἰς τοὺς θεοὺς ἀποσκώπτειν. Idem.

— 6. τοῖς εὖ φρονοῦσιν] Σωφροσύνην Ἀθηναίων· ἔμφασιν ἔχει ἡ λέξις. Idem.

— ibid. ἐπισκοτεῖ] Ἐπισκοτεῖν, τὸ ἐπικεῖσθαί τινι, καὶ τειχίζειν τὸ φῶς. σὺν δοτικῇ. Idem.

— antep. δειναὶ] Ἱκαναί. Mosch.

— ibid. συγκρύψαι] Συγκρύψαι ἀντὶ τοῦ συσκιάσαι. Bav.

P. 46. 3. τέως μὲν] Ἕως μέν. Mosch.

— 5. ῥῆγμα] Νεύρου διάστασις. Bav. Ῥῆγμα λέγεται ἡ τοῦ νεύρου διάτασις. Aug.

— ibid. στρέμμα] Ὀστέου παράβασις. Bav. Ὀστέου μετάστασις. Aug.

— pen. εἰ δέ τις ὑμῶν] (p. 30. c. 1. ult.) Ἀνθυποφορά. ΑΛΛΩΣ. Πληρώσας τ. π. μ. τῆς δυνάμεως, μ. ἐπὶ τὰ δεύτερα — (— c. 2. 3.) τὸ - - - ηὐξημένος om. in lacuna — (— 6.) καὶ om. — (— 7.) οὖν om. — (— 8.) τῶν om. — (— 11.) ὁ om. — (— ibid.) ὥστε - - - τύχης om. Bav.

— ult. ταύτῃ] Κατὰ τοῦτο. Mosch.

P. 47. 1. σώφρονος μὲν ἀνθρώπου] (p. 30. c. 2. 19.) ἀπορῇ λύειν πρὸς — (— 26.) αὐτοὺς — (— 27.) μετέστησεν. ὅτι Πλάτων φησὶ τὰς ἀρετὰς ἀλλήλαις ἕπεσθαι, ὥστε τὸν ὄντα σώφρονα καὶ δίκαιον εἶναι, καὶ φρόνιμον καὶ ἀνδρεῖον· ὃ δὴ αὐτός φησι καὶ ταῖς ἀρεταῖς τὰ τῆς τύχης ἀκολουθεῖν. Bav.

— ibid. ῥοπὴ] Πρόσκλησις [leg. πρόσκλισις, Reisk.], βοήθεια. Mosch.

— 2. παρὰ πάντ'] Ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα. Bav.

— antep. ἀφορμὰς] Αἰτίας· καὶ δείκνυσιν, ὅτι ἐσμὲν εὐσεβεῖς, καὶ δείκνυσι παρὰ τῶν θεῶν· τὸ δὲ οἶμαι παρέλκον. Idem.

P. 48. 2. οὐ δὴ θαυμαστὸν] Τὸ σχῆμα τοῦτο παρεμβολὴ ἐξ ὀνόματος. Idem.

— 4. μελλόντων] Ἀναβαλλομένων. Mosch.

— antep. τοὐναντίον γὰρ ἂν ἦν θαυμαστὸν] Σημείωσαι· σχῆμα ἐναντίον, ὅ ἐστι δριμύτης νοήματος, ἀπὸ τῆς ἐργασίας λαμβανομένη. Bav.

— ult. περιῆμεν] Περιγινόμεθα. Mosch.

P. 49. 1. ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων] (p. 31. c. 1. 10.) Τὸν - - - κατέλαβον om. — (— 11.) γὰρ om. — (— 14.) εἰ - - - αὐτοὺς om. — (— 15.) λόγῳ χρησάμενοι ἠδυνήθησαν κατὰ μικρὸν μεταστῆσαι πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας· ὡς δὲ κατώρθωσαν τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὕ. κ. α. χ. ἥπερ οἱ Ἀθηναῖοι ἠδίκουν τ. Ἕ., εἶτα ἀγανακτήσαντες ἐκ τούτου Ἀθηναῖοι ἐξήνεγκαν ἐκ τῶν ἀ. π. π. Λ., κ. ἐκ τούτου τῆς προσηγορίας ἔτυχον ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων. Bav. Ὑπὲρ τῆς Ἑλλήνων ἐλευθερίας. Mosch.

— 2. ἀντήρατε] Ἀντέστητε. Mosch.

— ibid. ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι] Κατὰ μόνας κερδῆσαι. Bav.

— ibid. πλεονεκτῆσαι] Πλεονεκτίαν λαβεῖν. Mosch.

— pen. ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ'] Ὥσπερ ὑπομιμνήσκει τούτους τοῦ χρόνου, ὡς δὴ καὶ τούτου λήθην παθόντας διὰ τὴν πολλὴν ῥᾳθυμίαν. Bav.

— ult. ἑτέρους τινὰς] Χάρητα καὶ Χαρίδημον λέγει. Idem.

P. 50. 1. αἰτιωμένων ἀλλήλους] (p. 31. c. 1. 39.) ὑπὲρ αὐτοῦ, τῷ κ. κ. τ. ὑποψίαν· μὴ πεμπόμενοι — (— 42.) καθίστων. Idem.

— 3. εἶθ' οὕτως] Τραχύτητος τὸ σχῆμα μᾶλλον, ἢ ἀσφαλὴς ἡ ἔννοια· μακρὰ γὰρ τὰ κῶλα. Idem.

— ibid. ἀγνωμόνως] (p. 31. c. 1. antep.) ἀνοήτως om. — (— pen.) λέγει om. — (— ult.) γνώμης, οὐχ ὡς νῦν τοὺς ἀχαρίστους. Idem. Ἀλογίστως. Mosch.

— 8. πέφυκε] Ὑπάρχει. Idem.

— ibid. νυνὶ δὲ ὅ τι μὲν φυλάξομεν] (p. 31. c. 2. 5.) τοῖς om. — (— 8.) δὲ om. — (— 9.) τὸν primum om. Bav.

— 11. φημὶ δὴ δεῖν] (p. 31. c. 2. 11.) Τὸ συμφέρον κεφάλαιον om. — (— 12.) δὲ om. — (— 15.) φασιν, ὅτι ἕως ὧδε ἐπλήρωσε τὸ δυνατὸν κεφάλαιον, εἶτα ἐπὶ τ. σ. ἔρχεται. Idem.

— antep. τὰς προφάσεις] (p. 31. c. 2. 19.) ἐλλείμματα - - - χρήματα om. — (— 22.) τὰ λοιπὰ εἰς τὰ θεωρικὰ κατέχετε. Idem.

— ibid. ἐλλείμματα] Ὑστερήματα. Mosch.

— pen. πικρῶς] Ἤγουν δικαίως.

P. 51. 3. ἰδίους] Οὓς ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐποίουν· αἰνίττεται δὲ ἴσως εἰς Χάρητα. Bav.

— ibid. τῶν ὄντων] Τῶν ἀληθῶν. Mosch.

— antep. ἐφεστηκότων] Στρατηγῶν. Idem.

— ult. Λάμψακος, Σίγειον] Πόλεις Φρυγίας. Idem.

P. 52. 4. περίεστι] Ὑπόλοιπόν ἐστι. Idem.

— pen. διεστάναι] Διχονοεῖν. Bav. Διακεχωρῆσθαι, φιλονεικεῖν. Mosch.

P. 53. 1. εἰσεφέρετε] Συνετελεῖτε. Idem.

— ibid. συμμορίας] Κλήρους. ἦν δὲ ἑκάστη μία συμμορία ἀνὰ ξ' συνεστηκυῖα. Idem.

— 2. ῥήτωρ ἡγεμὼν] (p. 32. c. 2. 8.) ἀλλὰ συνάπτειν om. Bav.

— ult. οἱ δ' ἄλλοι προσνενέμησθε] Συμπέρασμα τοῦ συμφέροντος. Idem.

P. 54. 1. δεῖ δὴ ταῦτα] Ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. Idem.

— ibid. ἐπανέντας] Ἐάσαντας, ἐγχαλάσαντας. Idem. Ἐάσαντας. Mosch.

— ibid. ὑμῶν αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν γενομένους] Ὡς ἐπὶ νοσούντων εἶπε τὸ ὑμῶν αὐτῶν γενομένους. Bav.

— 3. εἰ δὲ τοῖς μὲν] Πρὸς τὸν Εὔβουλον ἀποτείνεται. Idem.

— 4. τοῖς δ' ἀναγκάζεσθαι] (p. 32. c. 2. 15.) Ἐπειδὴ - - - πλούσιοι om. — (— 19.) πλούσιοι καὶ τριηραρχήσουσι καὶ πάντα δαπανήσουσιν — (— 22.) ἔχοντας μηδ' ἄλλοις εὐπορίαν, ἀποστήσονται — (— 25.) τὰ om. Idem.

— 5. τοῖς δὲ ψηφίζεσθαι] Τοῖς ῥήτορσι συμπονεῖν. Idem.

— 6. συμπονεῖν] Συγκάμνειν. Mosch.

— 7. ἐν καιρῷ] Εὐκαίρως. Idem.

— ult. λέγω δὴ κεφάλαιον] (p. 32. c. 2. 27.) Ἐπίλογος. ΑΛΛΩΣ. Διὰ τούτου δευτέρας ἐδεήθη — (— pen.) ἀνάγκης αὐτοὺς περιστάσης. Bav.

— ibid. κεφάλαιον] Σύντομον. Mosch.

P. 55. 1. τὸ ἴσον] Τὸ ἴσον κατὰ τὴν ἑκάστου οὐσίαν. Bav.

— ibid. κατὰ μέρος] Κατὰ διαδοχήν. Idem.

— 2. παριοῦσι] Ῥήτορσι. Mosch.

— 3. μὴ ἃ ἂν ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα εἴπῃ] Εἰς τὸν Εὔβουλον λέγει πρὸς χάριν δημηγοροῦντα. Bav.

— antep. ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς] Διὰ τὸ πεισθῆναι τοῖς καλῶς βουλεύσασιν. Idem.

AD OLYNTHIACAM TERTIAM.

P. 57. 1. οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι] Τὸ προοίμιον ἐξ ἐπιτιμήσεως. ΑΛΛΩΣ. Τὸ προοίμιον προσοχὴν διὰ τοῦ παροξυσμοῦ ἀπεργάζεται· ὡς τῶν πραγμάτων χ. ὄ. ἐξ ἐ. εἴλ. τὸ προοίμιον, ἢ ἐκ — (p. 33. c. 1. 6.) οὐκ ἐντρέχῃ — (— 9.) δὲ om. — (— 11.) μέγα om. — (— ibid.) ἐπὶ om. — (— 19.) περιαγαγεῖν — (— ibid.) τριμερὴς - - - φαύλων ὄντων om. Bav. Παθητικὸν τὸ προοίμιον (— 9.) - - - ad (— 16.) δεικνύσιν. ἐξ ἐπιτιμήσεως προοίμιον. προσοχὴν δὲ διὰ τοῦ παροξυσμοῦ ἀπεργάζεται. προοίμιον ἐκ τοῦ ἀναγκαίου. λαμβάνεται δὲ ἐξ ὑπολήψεως τῶν πραγμάτων φαύλων ὄντων (cæteris omissis). Aug.

— 3. τοὺς μὲν γὰρ λόγους] Κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. Bav.

— pen. τιμωρήσασθαι Φίλιππον] Τουτέστιν εἰς τὴν Μακεδονίαν μεταβιβάζειν τὴν δύναμιν. Aug.

— ult. εἰς τοῦτο προήκοντα] (p. 34. c. 1. 5.) Τῆς - - - ἐσιώπησεν om. — (— 8.) παρατάσεως. Bav. Εἰς τοῦτο κακίας ἐλθόντα. Aug.

— ibid. προήκοντα] Προεληλυθότα. Mosch.

— ibid. ὥστε ὅπως μὴ πεισόμεθα] (p. 34. c. 1. 10.) Μεγάλῳ θάμβει — (— 12.) ποιῶν om. — (— ibid.) πάθη μεγάλοις πάθεσι προσῆκον λύειν. Bav.

P. 51. 1. οὐδὲν οὖν ἄλλο μοι δοκοῦσιν] (p. 34. c. 1. 15.) Ὥσπερ - - - ὀνειδίζειν (cæteris omissis). Idem.

— 2. τὴν ὑπόθεσιν] (34. c. 1. 29.) Σφόδρα βιαίως τὸν — (— 33.) βουλεύσασθαι. Idem.

— 3. οὐχὶ τὴν οὖσαν παριστάντες] (p. 33. c. 1. 19.) Τριμερὴς ὁ λόγος — (— 20.) πρῶτόν ἐστι τὸ δοκοῦν μάλιστα συνέχειν — (— 21.) σκέψις, καὶ τὸ προηγούμενον, εἰ δεῖ μεταστῆσαι — (— c. 2. 1.) τοῦ νόμου — (— 2.) ἐκ κατασκευῆς — (— 5.) νῦν om. — (— 7.) συμβολὴ περὶ ποιότητος προσώπων - - - usque ad ἀδόξων (— 16.) Aug.

— 4. ἐγὼ δ' ὅτι μέν ποτε] Λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. Bav.

— 6. ἐπ' ἐμοῦ γὰρ] Ὑπερβατὸν καθ' ὑπέρθεσιν. Idem.

— 7. προλαβεῖν] Ὡς ἐπὶ δρομέων εἶπε τὴν λέξιν. Idem.

— 8. ἐὰν γὰρ τοῦτο βεβαίως] (p. 34. c. 2. 12.) ὅτι om. Idem.

— 10. ἐξέσται] Ἐξουσία ἔσται. Mosch.

— ibid. πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν] (p. 34. c. 2. 25.) τὸ om. — (— 28.) δὴ om. — (— 29.) τοῦ προοιμίου — (— 30.) ταῖς ἀρχαῖς - - - προσθήκῃ om. Bav.

— pen. ὑποθέσθαι] Διατυπώσασθαι. Mosch.

P. 59. 1. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς] (p. 34. c. 2. 38.) ἀκατάσκευον δὲ om. — (— 40.) ὄντων. ΑΛΛΩΣ. Ἀκατάσκευον τὸ δεύτερον προοίμιον εἶπεν, ἵνα ὡς ὁμολογούμενον λάβῃ, τὸ, ὅτι πολλῆς φροντίδος δεῖται τὰ πράγματα. Bav.

— 4. ἀλλ' ἐκεῖν' ἀπορῶ] (p. 34. c. 2. 46.) Τὸ - - - ὅτι om. — (— pen.) τὸ δὲ τίνα τρόπον φανερῶς ἢ ἐξ ἀπάτης, μετὰ παῤῥησίας ἢ ὑφειμένως (cæteris omissis). Idem.

— ibid. ἀπορῶ] Ἀμηχανῶ. Mosch.

— 6. πέπεισμαι γὰρ] (p. 35. c. 1. 7.) Τουτέστιν - - - λέγουσι om. — (— 9.) γὰρ om. — (— 10.) τὰ χρήσιμά ποτε — (— ibid.) ἑαυτὸν — (— 11.) δοκῇ. ΑΛΛΩΣ. Τὸ σχῆμα προδιόρθωσις. Bav.

— 8. μὴ συνιέναι] (p. 35. c. 1. 15.) τοῦ ἐξ. λογισμοῦ. Idem.

— ibid. συνιέναι] Νοεῖν. Mosch.

— ibid. ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς] Ἐν τῇ ἀξιώσει κέχρηται τῇ προδιορθώσει. ΑΛΛΩΣ. Ἀντὶ

τοῦ ἄξιον νομίζω· σπανίως γὰρ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ ἀξιῶ ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ. Idem.

— pen. ὁρᾶτε γὰρ] Προσεμβολὴ τοῦ συμφέροντος κεφαλαίου. ΑΛΛΩΣ. Ἐντεῦθεν αὐτῷ γεννᾶται τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν νῦν πολιτευομένων. Idem.

— ult. ἐνίους] Τοὺς προδότας. Idem. Τινάς. Mosch.

— ibid. μοχθηρίας] Δυσχερείας. Idem.

P. 60. 1. ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω] (p. 35. c. 1. 26.) ἐπ' αὐτὰ τὰ — (— 27.) αὐτῶν — (— 28.) τὸ om. Aug.

— 3. μέμνησθε] Διηγηματικόν. ΑΛΛΩΣ. Ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες· τὸ δὲ κεφάλαιον διηγηματικὸν τοῦ συμφέροντος. Bav. (p. 35. c. 1. 31.) Οἱ ἀγῶνες ἐντεῦθεν om. — (— 32.) δὲ om. — (— 33.) ἐᾶσαι μένειν κατὰ — (— 35.) πιθανώτερον δέ ἐστι πασῶν τῶν πιστέων. τινὲς δὲ ἁμαρτάνοντες ὑπενόησαν εἶναι διήγησιν· ἀγνοήσαντες, ὡς ἐν συμβουλευτικῷ λόγῳ διηγήσασθαι οὐκ ἔξεστι. Aug.

— 4. τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος] Πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν. Bav.

— pen. Ἡραῖον τεῖχος] Πολίχνιον Θρακικόν. Idem.

— ibid. Μαιμακτηριὼν] Αὔγουστος. Idem. Κατ' ἔμφασιν μείζονα τῆς σπουδῆς κεῖται τὸ ὄνομα τοῦ μηνός. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι καὶ χειμῶνος ὄντος τὰς ναῦς καθέλκειν ἐψηφίσασθε. καὶ γὰρ χειμερινὸς ἦν ὁ μήν. Aug.

P. 61. 2. μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν] (p. 35. c. 2. 4.) σπουδὴν, ὅτι νόμου κελ. π. Ἀ. μέχρι πέντε καὶ τεττ. ἐ. σ., ἀ. ἀ. ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν μέχρι εἴκοσι, τέως παιδία ὄντας περιπολεῖν — (— 9.) ἐτῶν om. — (— 10.) τότε βουλόμενοι πολλὴν σπουδὴν ἐνδείξασθαι, καὶ οὓς οὐκ ἐκέλευσεν ὁ νόμος στρατεύεσθαι, πολεμεῖν ἐψηφίσαντο. Bav.

— 3. εἰσφέρειν] Συντελεῖν. Mosch.

— 4. Ἑκατομβαιὼν] Ἀπρίλλιος. Bav.

— ibid. Μεταγειτνιὼν] Μάϊος. Idem.

— ibid. Βοηδρομιὼν] Ἰούνιος. Idem.

— 5. τούτου τοῦ μηνὸς] Ἀττικὴ ἡ σύνταξις ἀντὶ τῆς δοτικῆς. Idem.

— ibid. μετὰ τὰ μυστήρια] Τὰ Κόρης καὶ Δήμητρος. Idem.

— ibid. δέκα ναῦς ἀπεστείλατε] Ἀπόστολος πᾶσα πεμπομένη δύναμις, εἴτε τοξοτῶν, εἴτε ὁπλιτῶν, εἴτε ἱππέων. ἐξαιρέτως δ' ἐκάλουν τὴν ναυτικὴν δύναμιν ἀπόστολον οἱ Ἀθηναῖοι. Idem.

— pen. κενὰς] Κενὰς πολιτικῆς βοηθείας. Idem. Ἀθηναίων ἐπιβατῶν. Aug. Ματαίας. Mosch.

— ult. ὡς γὰρ ἠγγέλθη ὁ Φίλιππος ἀσθενῶν] Τὴν αἰτίαν λέγει, δι' ἣν ἐρᾳθύμησαν ἐξ ἀρχῆς σπουδάσαντες. Bav.

— ibid. ἀσθενῶν] Νοσῶν. Mosch.

P. 62. 2. ἀφήκατε] Διελύσατε. Idem.

— 3. ἦν δ' οὗτος ὁ καιρὸς αὐτὸς] Ἀντὶ τοῦ, ἦν δὲ τότε εὔκαιρον ἐπιθέσθαι τῷ Φιλίππῳ, ὅτε ἐῤῥώστει. Bav.

— 10. παντὶ σθένει] Ναυτικῇ καὶ ὁπλιτικῇ δυνάμει. Idem. Πάσῃ δυνάμει. Mosch.

— antep. ἐστρατηγηκότες] Συναγωνισάμενοι, συμπράξαντες. Idem.

— ult. ἐθάῤῥει] Ἢ σχῆμά ἐστι κατὰ ἀντίπτωσιν, ἀντὶ τοῦ ἐθάῤῥει τούτοις, ἢ λείπει τῷ νοήματι τὸ ἀδικεῖν. οἷον οὐκ ἐθάῤῥει τούτους ἀδικεῖν, καὶ τὸ ἑξῆς δὲ αὐτοῦ οὕτω δεῖ λαβεῖν. Bav.

P. 63. 2. ἐμπόδισμα] Κώλυμα. Mosch.

— 3. ἐφορμεῖν] Ἀνθίστασθαι. Idem.

— ult. ἐκπολεμῶσαι] Ἐχθροὺς ποιῆσαι. Idem.

— ibid. δεῖν] Δίκαιον νομίζειν. Idem.

P. 64. 2. ὁπωσδήποτε] Τυχηρῶς. Bav.

— ibid. τί οὖν ὑπόλοιπον] Ὑπερβατὸν καθ' ὑπέρθεσιν. Idem.

— 5. καθυφείμεθα] Προδοίημεν. Mosch.

— 6. ἐχόντων μὲν ὡς ἔχουσι Θηβαίων] Ἤγουν ἐχθρῶς. Bav.

— pen. ἀπειρηκότων] Ἀπειπόντων. Mosch.

— ult. ἐμποδὼν] Ἐμμέσῳ. Idem.

P. 65. 1. καταστρεψαμένῳ] Καταδουλωσαμένῳ. Idem.

— ibid. ἐπικλῖναι] Ῥῆξαι, χωρῆσαι. Idem.

— antep. ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν] Ἀνθυποφορὰ τὸ δυνατὸν κεφάλαιον. et paulo ante: Ἐνταῦθα τὸ μέρος τοῦ συμφέροντος τὸ ἀναγκαῖον, πληρωθέντος ἤδη τοῦ χρησίμου. Bav.

— pen. μὴ τοίνυν] Ἐπειδὴ τοῦ ἀκροατοῦ προσδοκῶντος περὶ πολέμου ἀκούειν, αὐτὸς περὶ νομοθετῶν μέλλει λέγειν· διὰ τοῦτο τῇ προθεραπείᾳ χρῆται· νομοθέτας δὲ λέγει, τοὺς κρίνοντας τοὺς νόμους, καὶ τιθέντας νόμους καινούς. Idem.

— ult. παράδοξον] Θαυμαστόν. Mosch.

P. 66. ult. περὶ τῶν θεωρικῶν] Χρήματά τινα ἦν ἐν τῷ κοινῷ, ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα, ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο, καὶ ἐκαλεῖτο στρατηγικά· ὕστερον δὲ κατετίθετο εἴς τε τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν· ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμὴ τῆς θέας· ὅθεν καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη· Φιλῖνος δέ φησιν, ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικὰ, διότι τῶν Διονυσίων ὑπογείων ὄντων διένειμεν Εὔβουλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἑορτάζωσι, καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι' ἔνδειαν ἀναλωμάτων. ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὡρίζετο τὸ διδόμενον εἴς τε τὰς θέας, καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰς ἑορτάς. οὐκ ἐξῆν δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι τὰ θεωρικὰ λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δηλοῖ. Bav. Εἰ μὲν γὰρ τὰ θεωρικὰ τῇ θεωρίᾳ ἐδίδοσαν, οἰστὸν ἦν. νῦν δὲ τὰ τῶν στρατιωτῶν τοῖς θεωροῦσι νέμουσιν. ἑνὸς δὲ ὄντος νόμου, πῶς πολλοὺς αὐτοὺς λέγει; φαμὲν οὖν διοικήσεις πολλὰς καὶ ψηφίσματα γεγενῆσθαι περὶ τῶν χρημάτων. δι' ὃ καὶ πολλοὺς νόμους λέγει, ἵνα λυθῶσιν ἐν τοῖς νομοθέταις, ἢ ἵνα μὴ δόξῃ μόνῳ τῷ Εὐβούλῳ ἐναντιοῦσθαι ὡς ἐχθρός. Aug.

P. 67. 3. ἀθώους] Ἀζημίους. Mosch.

— 4. ἀθυμοτέρους] Ῥαθυμοτέρους. Idem.

— 9. ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου] Ἀντιπίπτον λύει, ἵνα μή τις εἴπῃ, ὅτι πῶς αὐτὸς ὀκνεῖς ὁ φιλόπολις τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως θάνατον, ὡς Κόδρος, ὁ βασιλεὺς Ἀθηναίων, καὶ τοῦ Λεὼ θυγατέρες, ἐπάγει, ὅτι εἰ κἀκεῖνοι ἔπιπτον ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἀλλ' εἶχον παραμυθίαν τοῦ θανάτου, τὸ χρησιμεύειν τοῖς πράγμασιν· ἐγὼ δὲ, ἐὰν ἀποθάνω νῦν, οὐ μόνον οὐκ ὠφελήσω, ἀλλὰ καὶ βλάψω τοῖς πράγμασι μᾶλλον, φοβερώτερον καταστήσας τὸ βῆμα τοῖς βουλομένοις παῤῥησιάζεσθαι. Bav.

— 13. καὶ λύειν γε] Ἐντεῦθεν ἐκ τοῦ δικαίου ἐπιχειρεῖ. Aug.

P. 68. 1. ἀπέχθειαν] Ἔχθραν. Mosch.

— 6. προὖπτον] Φανερόν. Idem.

— 10. εἰ γὰρ αὐταρκῆ] Καθ' ὑπόθεσιν τὸ σχῆμα. Bav.

— ibid. αὐταρκῆ] Ἱκανὰ, δυνατά. Mosch.

— pen. ἀλλ' οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχει] Ἐπίκρισις. Idem.

— ult. τὸ γὰρ πράττειν] Γνώμη ἐνθυμηματική. Idem.

P. 69. 4. ὀξύτατοι] Ἐκ τούτου ἔστι μαθεῖν, ὅτι εἰ καὶ βάναυσοί τινες ἦσαν τὴν τέχνην καὶ κάπηλοι, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἀκροαταὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ δικασταὶ, ἀλλ' οὖν γε Ἀθηναῖοι ὄντες καὶ σοφοὶ τὴν φύσιν ἐνόουν τὰ παρὰ τῶν ῥητόρων λεγόμενα. Bav. Δυνατώτατοι. Mosch.

— 6. τίνα γὰρ χρόνον, ἢ τίνα καιρὸν] Ἀνακεφαλαίωσις κατὰ ἀναποδισμόν· τὸ δὲ χρόνον ἢ καιρὸν ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ἢ χρόνον μὲν λέγει πάντα, ὃν πολεμοῦσι Φιλίππῳ, καιρὸν δὲ τὸν νῦν, εἰς ὃν πολεμοῦσιν αὐτῷ διὰ τοὺς Ὀλυνθίους. Bav. (p. 37. c. 2. 29.) Aug.

P. 70. 1. ὑπισχνούμεθα] Ἐπηγγειλάμεθα. Mosch.

— ibid. οὐκ ἐχθρός; κ. τ. λ.] Σφοδρὰ καὶ κατ' ἔννοιαν καὶ κατὰ σχῆμα τὰ κῶλα, ἢ μᾶλλον τὰ κόμματα. Bav.

— 2. οὐ βάρβαρος] Ὑβρίσαι τοῦτον βουλόμενος καλεῖ αὐτὸν βάρβαρον· ἐπεὶ τὸ ἀληθὲς σκοπήσει, εὑρήσει αὐτὸν Ἕλληνα Ἀργεῖον, καὶ ἀπὸ Ἡρακλέους τὸ γένος καταγόμενον, ὡς πάντες οἱ ἱστορικοὶ μαρτυροῦσιν, ἀμέλει καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἀλέξανδρον, μικρὸν κομιδῇ ὄντα, ἀναγαγὼν εἰς τὸ Ἄργος μιᾷ φυλῇ τῶν ἐν τῷ Ἄργει ἐνέγραψεν. Idem.

— 4. συγκατασκευάσαντες] Συμπράξαντες. Mosch.

— pen. πάντων μᾶλλον] Ἤπερ ἑαυτοῦ. Bav.

P. 71. 2. καὶ νῦν οὐ λέγει τις] Εἰς ἑαυτὸν ἀποτείνεται ὁ ῥήτωρ. Idem.

— 4. ἀγαθῇ τύχῃ] Ἡδομένου ὥσπερ καὶ συνευχομένου αὐτοῖς τὰ κάλλιστα τὸ ῥῆμα, ἵνα δείξῃ, ὅτι οὐ διαφωνεῖται τοῖς ἄλλοις ῥήτορσιν. Idem.

— 5. πλὴν εἰ δέοι εὔξασθαι] Εἴπερ δέοι εὔξασθαι, οὐκ εὔχομαι. εἰ μὴ ἄρα ἐν τούτῳ, ἀδικῶ, ὅτι οὐκ εὔχομαι γενέσθαι τὰ ἡδέα καὶ τὰ ὠφέλιμα. Aug.

— 8. ἀθροίσαντα] Συναγαγόντα. Mosch.

— ibid. ἑλέσθαι δὲ ὅταν] Ὅτε δὲ χρεία βουλεύεσθαι, οὐκέτι ἃ βούλεταί τις σκοπεῖ, καὶ αἱρεῖται, ὥσπερ ἐν τῷ εὔχεσθαι, ἀλλ' ὡς ἀπαιτεῖ τὰ πράγματα. Aug.

P. 72. 4. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ] Σημείωσαι· παρίσωσις κατὰ τὸ τέλος. Bav.

— 8. τὰ δὲ πράγματα πολλάκις] Καλῶς ὁ προσδιορισμός· ἔστι γὰρ ἐνίοτε καὶ οὕτως ἡμῖν ἐκβαίνειν τὰ πράγματα, ὡς καὶ νομίζομεν εἶναι συνετῶν· τὸ δὲ γενναίων οὐκ ἰσχυρῶν λέγει, ἀλλ' ἐλευθέρων καὶ εὐγενῶν. Idem.

— 11. ἐνδέχεται] Δύναται. Mosch.

— 12. οὔ τοι σωφρόνων] Τραχεῖα μὲν ἡ ἔννοια· ἐν δὲ τῷ καθόλου λεχθεῖσα λειοτέρως πως γίνεται· μελετᾷ δὲ τὸ δυνατὸν κεφάλαιον· λέγει γὰρ, ὅτι οὐ δίκαιόν ἐστιν, ἐπὶ μὲν Ἕλλησι στρατεύεσθαι, ἐπὶ δὲ Φίλιππον, βάρβαρον ὄντα, μὴ καὶ ὅτι δίκαιόν ἐστι ἐμμένειν οἷς ἐψηφισάμεθα, τουτέστι τὸ βοηθεῖν τοῖς Ὀλυνθίοις. Bav. Οὐδαμῶς φρονίμων. Mosch.

— pen. ἐπὶ μὲν Κορινθίους καὶ Μεγαρέας] Ἕλληνας ὄντας. Bav.

— ibid. ἐπὶ μὲν Κορινθίους] Παράδειγμα πρόσφορον εἰσήγαγεν αὐτοῖς. πολέμων γὰρ μέμνηται καὶ κατορθωμάτων αὐτοῖς (sic videbatur) ἄνευ καμάτων καὶ πόνων, ἵνα ταὐτὰ νομίσωσι καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Κορίνθιοι λελυπημένοι κατ' Ἀθηναίων καλοῦντες πάντας Ἕλληνας εἰς τὰ Ἴσθμια (κοινὴ γὰρ ἦν ἡ πανήγυρις), τοὺς Ἀθηναίους παρῆκαν. οὗτοι, ὡς θεοσεβεῖς ὄντες, ἔπεμψαν τὰς θυσίας μετὰ ὁπλιτῶν, ἵν', εἰ δέξανται αὐτοὺς, ὑπόσπονδοι ἀναστρέψωσιν· οὐ γὰρ ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξεληλύθεσαν. ὃ δὴ καὶ γεγένηται. ὁρῶντες γὰρ τὴν παρασκευὴν οἱ Κορίνθιοι ἐδέξαντο. ἄνευ οὖν πόνων συνέβη κατορθῶσαι αὐτοὺς τοῦτο τὸ πρᾶγμα. Aug.

— ult. Μεγαρέας] Τὴν ἱερὰν γῆν ὡς ὀργάδα καὶ ἄνετον ἐγεώργουν οἱ Μεγαρεῖς. πάλιν δὲ ὡς εὐσεβεῖς οἱ Ἀθηναῖοι ἐξελθόντες ἔπαυσαν αὐτοὺς μόνῃ τῇ θέᾳ νικήσαντες. Idem.

P. 73. 1. ἐᾷν] Συγχωρεῖν. Mosch.

— 2. οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαι] Ἐπιδιόρθωσις. Bav.

— ibid. ἀπέχθωμαι] Ἐχθρὸς γένωμαι. Mosch.

— 3. τηνάλλως] Μάτην. Idem.

— 5. ἀλλὰ δικαίου πολίτου] (p. 38. c. 1. 43.) Ἐντεῦθεν - - - νόμου καὶ τοῦ θέντος (cæteris omissis). Aug.

— 8. ἀκούω ὥσπερ ἴσως καὶ ὑμεῖς] (p. 38. c. 2. 13.) Bav.

— antep. παριόντες] Ῥήτορες. Mosch.

P. 74. 1. τὸν Περικλέα] (p. 38. c. 2. 23.) Διὰ τί μὴ τὸν Π. δεύτερον τέθεικε — (— 25.) τοῦ om. Bav.

— ibid. οἱ διερωτῶντες] Ἀντὶ τοῦ διόλου ἐρωτῶντες. Idem.

— ult. προπέποται] (p. 38. c. 2. 35.) ἐν τοῖς συμποσίοις — (— 37.) τῷ πόματι. Idem. Προδέδοται. Mosch.

P. 75. 6. βραχὺς] Σύντομος. Idem.

— ibid. γνώριμος] Φανερός. Idem.

— 7. παραδείγμασι] Ὁμοιώμασι. Idem.

— pen. οὐκ ἐχαρίζοντο] (p. 38. c. 2. pen.) ὡς οὗτοι οἱ προδόται. Bav.

— ult. πέντε μὲν κ. τ. λ.] (p. 39. c. 1. 2.) Idem.

P. 76. 1. τῶν Ἑλλήνων] (p. 39. c. 1. 13.) Idem.

— 2. ὑπήκουε] (p. 39. c. 1. 21.) αὐτὸν Ἀθηναῖοι. Idem.

— ibid. ταύτην τὴν χώραν] Τὴν Μακεδονίαν. Idem.

— pen. κρείττω] (p. 39. c. 1. 31.) Idem.

P. 77. 1. ὁποῖοι] (p. 39. c. 1. 35.) Idem.

— 4. ἀναθημάτων] (p. 39. c. 1. 42.) πρόπάλαια. Idem. Ἀγαλμάτων. Mosch.

— 5. σώφρονες] Ἐπιεικεῖς, μέτριοι. Idem.

— 6. ἐν τῷ τῆς πολ. ἤθει] Ἐν τῇ ἰσότητι. Idem.

— ult. σεμνοτέραν] Πολυτελεστέραν. Idem.

— ibid. εἰς περιουσίαν] Εἰς πλοῦτον. Idem.

P. 78. 6. ὑπὸ τῶν χρηστῶν] Ἐμπερίβολον τὸ χωρίον διὰ τὸν πλαγιασμόν. Bav.

— 6. ἐρημίας] Ἡσυχίας. Mosch.

— 9. καὶ Λακεδαιμονίων μὲν ἀπολωλότων] Φοιβίδας στρατηγὸς Λακεδαιμονίων κατέσχε τὴν Καδμείαν· ἐξέωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Θηβαῖοι· ὁ δὲ παρώξυνε τοὺς Λακεδαιμονίους στρατεύεσθαι ἐπὶ Θηβαίους· ἐστράτευσαν, καὶ ἡγεῖτο αὐτῶν Κλεόμβροτος εἷς τῶν βασιλέων, Θηβαίων δὲ Ἐπαμεινώνδας. καὶ ἐγένετο μάχη ἐν Λεύκτροις ἐπὶ Κηφίσῳ· ἐν ᾗ ἔπεσον χίλιοι Σπαρτιατῶν καὶ Κλεόμβροτος. καὶ τῶν ἐκ περιοικίδος πολὺς ἀριθμός. ἀπέστησαν [οὖν αὐτῶν add. de suo Wolf.] οἱ σύμμαχοι, καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Aug.

— pen. ἀξιόχρεω] Ἱκανοῦ. Mosch.

— ibid. περὶ τῶν πρωτείων] Περὶ τῆς ἡγεμονίας. Idem.

— ibid. ἀντιτάξασθαι] Πολεμῆσαι. Idem.

P. 79. 1. βραβεύειν] Διοικεῖν. Idem.

— 3. εἰς οὐδὲν δέον] Εἰς οὐδὲν χρήσιμον. Idem.

— ibid. οὓς δὲ ἐν τῷ πολέμῳ] Πρὸ τοῦ Φιλίππου Τιμόθεος ἔξω τυγχάνων ἐν τῇ Θρᾴκῃ, ἐκτήσατο χωρία ἅπερ νῦν εἴληφε Φίλιππος, Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν καὶ τὰς ἄλλας. ἄγαν γὰρ εὐτυχὴς ὁ Τιμόθεος ἦν· ὥστε [αὐτομάτως add. de suo Wolf.] προσιέναι τὰς πόλεις αὐτῷ· καὶ τοὺς ζωγράφους κοιμώμενον γράφειν αὐτὸν, καὶ τύχας αὐτῷ τὰς πόλεις προσφερούσας. Aug.

— 5. τηλικοῦτον] (p. 39. c. 2. 41.) διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἡμεῖς. Bav.

— ibid. ἠσκήκαμεν] Ηὐξήσαμεν. Mosch.

— pen. ταῦτα] Τὰ ἐκ τῆς πόλεως. Bav.

P. 80. 2. λήρους] (p. 39. c. 2. antep.) Οἱ - - - ΑΛΛΩΣ om. Idem. Ταῦτα δὲ ἐπειδήπερ Εὔβουλος πεποίηκε, τούτου χάριν διασύρει. Aug.

— 11. ἀγαπητὸν] Εὐκτόν. Mosch.

P. 81. 1. ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος] (p. 40. c. 1. 24.) δὲ om. — (— 27.) τοὺς συμμάχους καλεῖ· τὸ δὲ περιῃρημένοι ἀπὸ μεταφορᾶς μέρους σώματος εἶπε τὴν λέξιν, ἐμμένων. Bav.

— ibid. ἐκνενευρισμένοι] Ἀσθενεῖς, δύναμιν οὐκ ἔχοντες. Mosch.

— 2. πεπηρημένοι (sic)] Ἀφῃρημένοι. Idem.

— 4. βοΐδια] Τοῦτο εἰς Χάρητα. διαβὰς γὰρ εἰς Ἀσίαν πρὸς [ὡς Wolf. καὶ τὸν Suppl. Aug.] Ἀρτάβαζον τοῖς ξενικοῖς στρατεύμασι πορθήσας Λάμψακον καὶ Σίγειον ἔπεμψεν [ἔπεμψαν Suppl. Aug.] Ἀθηναίοις βοῦς, ἃς διείλοντο κατὰ φυλάς. Aug.

— 5. ἀνανδρότατον] Ἀσθενέστατον. Mosch.

— 6. καθείρξαντες] (p. 40. c. 1. 41.) Οἷον — (— 43.) δεσμουμένων — (— 50.) ΑΛΛΩΣ - - - ἐπήγαγεν om. Bav. Συγκλείσαντες. Mosch.

— 7. τιθασσεύουσι] Ἡμεροῦσι. Idem.

— ibid. χειροήθεις] Πράους. Idem.

— 9. ἐπιτηδεύματα] Πράγματα. Idem.

— pen. μὰ τὴν Δήμητρα] (p. 40. c. 2. 3.) Bav. Ὡς ἐπιπλήξας θεραπεύει, πρὸς [διὰ Suppl. Aug.] τὸ τραχὺ δὲ τὴν Δήμητρα ὄμνυσι, τυγχάνουσαν θεὸν ἥμερον, διὰ τὸ ἡμέρους αὐτοὺς ποιῆσαι. ὥσπερ γὰρ ἐκείνη διὰ τῶν καρπῶν ἡμέρους τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησεν, οὕτω καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ ὅρκου βούλεται ἡμεροῦν αὐτῶν τὴν ἀγριότητα γενομένην ἐκ τῆς ἐπιτιμήσεως. Aug.

P. 82. 7. ἴσως ἂν ἴσως] (p. 40. c. 2. 20.) φανερῶς — (— 25.) αὐτὸ ἀναγινώσκοντες — (— 26.) ἐπανορθωτικῶς — (— 29.) κτήσεσθαι. Bav.

— antep. λημμάτων] Κερδῶν, προσόδων. Mosch.

P. 83. 1. νέμεσθε] Διαμερίζεσθε. Idem.

— 2. διαρκῆ] Ἱκανήν. Idem.

— 3. οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέγεις] (p. 40. c. 2. 32.) Ἐπειδὴ - - - ΑΛΛΩΣ om. — (— 41.) πολεμοῦμεν — (— 44.) μισθοφορίας — (— 49.) οὐχ ἣν ὑμεῖς. Bav. Ἀνθυποφορὰ, ἥτις μέση τυγχάνει ἀντιπίπτοντος καὶ ἀντιθέσεως, μεῖζον μὲν ἀντιπίπτοντος, ἧττον δὲ ἀντιθέσεως, ἀλλὰ λέξει τις, μισθοφορεῖν ἡμῖν συμβουλεύεις; τοῦτο δ' ἦν Ἀθηναίοις εὐδοξοῦσιν ἐπαχθές τε καὶ βαρύτερον. Aug.

— ibid. μισθοφορὰν] Μισθὸν εἰσφέρειν. Mosch.

— ult. τὰ νῦν] (p. 41. c. 1. 10.) Bav.

P. 84. 2. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν] (p. 41. c. 1. 20.) Καὶ τίς ἐστιν ἔξω τῆς ἡλικίας, οἷον νέων, ἀνδρῶν, γερόντων, εἰ μὴ ἄρα οἱ τελευτήσαντες. Idem.

— 6. οὔτ' ἀφελὼν] Τῶν θεωρικῶν δηλονότι. Idem.

— ult. ἀπορεῖν] (p. 41. c. 2. 9.) ἀπὸ τοῦ πολ. Idem.

— ibid. τοῦ δεῖνος] Τοῦ Χάρητος. Idem.

P. 85. 2. οὐχὶ μέμφομαι] (p. 41. c. 2. 11.) διεβάλλετο — (— 13.) ὡσανεὶ εἰ — (— ibid.) Χάρητα πονοῦντα πονοῦντα (sic) ἀεί. Idem.

— 5. τῆς τάξεως] Τοῦ ὅρου. Mosch.

— ibid. τῆς ἀρετῆς] Ἡ ἀρετὴ τῆς τάξεως τὸ ἡγεμονεύειν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ δι' ἑαυτῶν εἰς τοὺς πολέμους ἐξιέναι. Bav.

— pen. ἕλοισθε] Προκρίναντες λάβοιτε. Mosch.

— ult. συνοίσειν] Συμφέρειν. Idem.

AD PHILIPPICAM PRIMAM.

P. 91. 1. εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινὸς] (p. 42. c. 1. 17.) Τὸ προοίμιον - - - ἃ δὴ καὶ θεραπεύει. τὸ δὲ σχῆμα οἱ μὲν καλοῦσι διπλοῦν μερισμὸν, οἱ δὲ μερισμόν τε καὶ ὑπομερισμόν. εἰρηκὼς γὰρ πρότερον δύο μὲν, ἐπήγαγε δύο δέ. ἐπιφέρουσι δὲ αὐτοὺς πολλάκις οὐ κατὰ τάξιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πρῶτον τὸ τελευταῖον. (— ibid. antep.) ὅτι ἐν τῷ περὶ τῆς περιβολῆς λέγει - - - προτάσεως. τὸ γὰρ εἰ μὲν - - - (ad c. 2. 7.) ἀνέχεσθαι. αἱ δὲ ταύτης κατασκευαὶ - - - (ad 15.) πόλεως νομίμοις, ὡς - - - (ad 17.) πεποίηκε τὴν μετ. τὰ ἑξῆς τούτου. εἶτα ἡ κατασκευή· ἐγὼ - - - (ad 21.) ἦγον. (p. 42. c. 1. 23.) ἀπολογεῖται ἐν τῷ π. π. τ. π. τὴν τάξιν. τῶν γὰρ γερόντων ἦν τὸ βουλεύεσθαι. κατασκευάζει δὲ ἐνταῦθα, εἰ μὲν ἦν καινὸν, ἔλεγον ἂν οἱ γέροντες, ἤγουν ἡ βουλή· νῦν δὲ οὐ περὶ καινοῦ, περὶ γὰρ (29.) - - - (ad 31.) τούτου, οὐ π. τ. νόμον. καὶ οὗτος μὲν οὕτως - - - (ad 35.) νῦν τεθορύβηνται - - - (ad 38.) τούτου π. τ. τ. ἐπεχείρησε. (p. 42. c. 2. 22.) τὸ δὲ προὐτίθετο τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ προεβάλλετο - - - (ad 24.) πρᾶγμα περὶ - - - (ad 26.) καὶ προετίθουν τῇ ἐκκλησίᾳ. εἰς (28.) δὲ τὸ λέγειν ὑποστικτέον. ἰστέον δὲ (32.) - - - (ad 35.) γέροντας. τὸ δὲ εἰωθότων (ult.) - - - (ad p. 43. c. 1. 3.) πρῶτοι λέγειν, οὐ μὴν καὶ χρήσιμόν τι συμβουλεύσουσι λέγοντες, ὥσπερ καὶ εὐφυῶς πάλιν διαβάλλει (32.) ἐν τῷ εἰπεῖν ὑπὲρ ὧν πολλάκις· ὑποφαίνει γὰρ, ὅτι πολλάκις μὲν εἰρήκασιν, οὐδὲν δὲ ἤνυσαν. Bav. Τὸ προοίμιον ἄνευ προτάσεως. ἄρχεται γὰρ ἀπὸ τῆς κατασκευῆς. τὴν γὰρ πρότασιν ἐν τῷ νῷ ἔλαβε τὴν ἐκ τῶν γερόντων μέλλουσαν αὐτῷ προτείνεσθαι. ἐξ ἀντιπίπτοντος τὸ προοίμιον. ἀντέπιπτε γὰρ αὐτῷ, πῶς παρ' ἡλικίαν λέγει. λύει οὖν διὰ τοῦ λέγειν, ὅτι περὶ παλαιῶν πραγμάτων ἡ σκέψις, περὶ ὧν εἶπον καὶ οἱ πρῶτοι. Aug.

P. 92. ult. πρῶτον μὲν οὖν] Ἀπὸ θεραπείας ἡ εἰσβολὴ τῶν ἀγώνων. Bav.

P. 93. 2. ὃ γάρ ἐστι χείριστον] (p. 43. c. 2. 1.) Idem.

— 3. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο] Τὸ ἐνθύμημα ἐκ τοῦ παραδόξου. Idem.

— 7. ἐνθυμητέον] (p. 43. c. 2. 14.) Idem.

P. 95. 1. οὔτε φυλαττομένοις] Λείπει τὴν ῥαθυμίαν. ἐὰν φυλάττησθέ, φησι, καὶ ἐκφεύγητε αὐτὴν, οὐδὲν ὑμῖν φοβερὸν ἔσεται· σημεῖον δὲ τούτου ἡ Λακεδαιμονίων δύναμις, ἧς ἐκρατεῖτε ἐκ τοῦ προσέχειν τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν. Aug.

— pen. τῇ νῦν ὕβρει] Ἐντελίζει πάλιν τὸν Φίλιππον, διὰ τοῦ ὕβριν μόνον καλέσαι αὐτοῦ τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' οὐχὶ πόλεμον, καὶ ἅμα τοὺς Ἀθηναίους πρὸς πόλεμον διηρέθισεν, οἷς οὐδὲν ἐπαχθέστερον τῆς ὕβρεως. Bav.

P. 96. 1. εἰ δέ τις ὑμῶν] Εἰσβολὴ κατὰ τὸ κεφάλαιον τοῦ δυνατοῦ. Aug.

— 4. λογισάσθω μέντοι τοῦθ' ὅτι] Συντρέχει τοῖς ὁμολογουμένοις [ἐπὶ τῷ add. de suo Wolf.] τὸ σπουδαζόμενον ἀνύσειν [ἀνῦσαι Wolf.]. Idem.

P. 97. 3. εἰ τοίνυν] (p. 44. c. 1. 20.) τὸ om. Bav.

— 7. ἀλλ' εἶδεν (sic)] Τοῦτο οὐκ ἔστι τοσοῦτον ἐπαινοῦντος τὸν Φίλιππον, ὅσον ἐπιτιμῶντα (sic) τοῖς Ἀθηναίοις, ὅτι ἅπαν ἔδει αὐτοὺς ποιῆσαι, Φίλιππος προλαμβάνει ποιῶν (sic). Idem. Οὐκ ἔπαινον ἔχει τοῦ Φιλίππου μόνον, ὡς καλῶς τι ποιήσαντος, ἀλλὰ καὶ προτροπὴν [τῶν Wolf.] Ἀθηναίων. μιμήσασθε γὰρ, φησὶ, καὶ ὑμεῖς τὰ καλῶς πραχθέντα. Aug.

P. 98. 1. τούτοις ἐθέλουσι] (p. 44. c. 2. 3.) διὰ τὸ — (— 4.) ἐὰν καὶ αὐτοὶ ἐθέλωσι — (— 13.) διὰ τὴν ῥαθυμίαν. Bav.

— 6. πᾶσαν ἀφεὶς τὴν εἰρωνείαν] (p. 44. c. 2. 18.) Ἰστέον ὅτι om. — (— 20.) ἔστι om. — (— 21.) δύναιντο — (— 22.) τὸ ἐλάττονα λέγειν δύνασθαι. Idem.

P. 99. 4. μισεῖ τις ἐκεῖνον καὶ δέδιεν, ὦ ἄ. Ἀθ., καὶ φθονεῖ] (p. 44. c. 2. 34.) αὐτὸν om. — (— 35.) καταστρεφομένας. (cæteris additis post ἀδύνατον γάρ. p. 45. c. 1. 9.) Idem. Τὸ μεῖζον ἐν μέσῳ θεὶς, ἀπέκρυψε τοῖς ἄκροις τὸ ἰσχυρόν. Aug.

— 7. κατέπτηχε] (p. 45. c. 1. 5.) (p. 44. c. 2. 35.) ἀντιπίπτον - - - (ad 37.) ἀφίστανται αὐτοὶ αὐτοῦ - - - (ad 41.) εἰς (sic) Ὀλυνθίους - - - (ad pen.) καὶ πείσει ποιεῖν. Bav.

— ult. ὁρᾶτε γὰρ] Τοῦτο τοῦ συμφέροντος. καταμέμικται δὲ τῷ δυνατῷ. Aug.

P. 100. 1. ἀσελγείας] (p. 45. c. 1. 11.) οὐχ ἡ περί. Bav.

— 2. τοῦ πράττειν] (p. 45. c. 1. 19.) Idem.

— pen. περιστοιχίζεται] (p. 45. c. 1. 34.) Ἐκ μεταφορᾶς — (— 37.) στοίχους, ἢ στόχους, καταπ. Idem. Ἡ μεταφορὰ [ἀπὸ Wolf.] τῶν κυνηγετῶν. Aug.

P. 101. 2. ἐγὼ μὲν γὰρ οἴομαι] (p. 45. c. 2. 14.) γὰρ om. — (— 18.) ἀποσιωπᾷ — (— ibid.) τούτου [hoc, quod ad l. notare prætermisi, habet Ben.] Bav. Εἰ μὲν δούλων ἀνάγκην ζητεῖς, ἐκδέχου πληγάς· εἰ δὲ ἐλευθέρων, ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη μεγίστη ἀνάγκη καθέστηκεν. ἔστι δὲ τοῦ συμφέροντος. Aug.

— 4. ἢ] Ἀντὶ τοῦ ἄρα, ἀπορηματικῶς. Idem.

— ibid. εἰπέ μοι] (p. 45. c. 2. 19.) Bav.

— pen. πυνθάνεσθαι] Κατὰ τὴν ἀγοράν. Idem.

— ibid. γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον] Τοιοῦτοι γὰρ ἄνθρωποι ἀεὶ τῶν καινοτέρων ὀρέγονται. Idem.

P. 102. 5. τοσοῦτον ἐπηύξηται] (p. 45. c. 2. 41.) τῆς αὐτῶν ῥώμης κατώρθουν. Idem.

P. 103. 4. ἀπηρτημένοι] Ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένοι. Aug.

— 7. πεπεισμένων] (p. 46. c. 1. 14.) Bav.

— pen. τὸν δὲ τρόπον τῆς παρασκευῆς] Τὸ δυνατὸν κεφάλαιον. Idem.

P. 104. 9. τῇ νυνὶ βοηθείᾳ] (p. 46. c. 1. 40.) Ἄλλο πανταχοῦ βοήθεια καλεῖ, καὶ ἄλλο παρασκευή· βοήθειαν μὲν τ. π. μ. π., π. δὲ τ. ἀποστ. ἐξ ἀρχῆς πρὸς τ. φ. τ. π. Idem.

— 10. τίς ποριсθεῖσα παρασκευὴ καὶ καὶ πόση] Ξενικὴ, ἡ πολιτική. πάλιν πόσους δεῖ εἶναι στρατιώτας, καὶ πόθεν μέλλουσιν ἔχειν τὰς τροφάς; Idem.

P. 105. 1. ἡ μὲν οὖν ὑπόσχεσις] Ἢ ὅτι διαλυσόμεθα, ἢ περιγενησόμεθα τῶν ἐχθρῶν. Idem.

P. 106. 3. εἰς Ἁλίαρτον] (p. 46. c. 2. 35.) ὅτι — (— 37.) δὲ, ὡς πρὸς τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐλέγετο — (— 39.) Ἁλίαρτος — (— 40.) ποιῆσεν (sic). Bav. Πόλις τῆς Βοιωτίας. ἐκεῖ ἐξελθόντες Ἀθηναῖοι Θηβαίοις ἄγαν ταλαιπωροῦσιν ἐβοήθησαν, καὶ μέλλοντας ὑπὸ Λακεδαιμονίων πανωλεθρίᾳ διαφθείρεσθαι ἐκώλυσαν. Aug.

P. 107. pen. μή μοι μυρίους] Βασιλέως τοῦ Περσῶν ἐπιστείλαντος τοῖς ἐπὶ θαλάσσης σατράπαις διαλῦσαι τὰ μισθοφορικὰ στρατεύματα διὰ τὸ πολλὰ χρήματα καταναλώσασθαι, ἀφῆκαν οἱ σατράπαι τοὺς στρατιώτας. οὗτοι περὶ μυρίους ὄντες ἥκουσι πρὸς Χάρητα στρατηγὸν Ἀθηναίων ἔχοντα ξενικὴν δύναμιν, καὶ ἐποίησαν αὐτὸν ἡγεμόνα. Ἀρτάβαζος δὲ Πέρσης ἀνὴρ ἀποστὰς (videbatur) βασιλέως, καὶ πολεμῶν πρὸς αὐτὸν, ἔπεμψε πρὸς Χάρητα, παρακαλῶν αὐτὸν διαβιβάσαι τὸν στρατὸν εἰς τὴν βασιλέως χώραν. τῶν οὖν στρατιωτῶν ἢ χορηγήσειν (sic) αὐτοῖς ἀναγκαζόντων, ἢ ἀπελεύσεσθαι πρὸς τὸν διδόντα (sic), διεβίβασεν ἀναγκασθεὶς τὸν στρατὸν, καὶ ἐνίκησε συμβάλλων δισμυρίους προσιὼν (sic) καὶ πλεῖστον (videbatur) αὐτῶν ἱππικὸν ὑπὸ Τιθράστου (sic) στρατηγούμενον. ὃς καὶ ἔγραψε τοῖς Ἀθηναίοις περὶ τῶν μυρίων, ὅτι νενίκηκε μάχην ἀδελφὴν τῆς ἐν Μαραθῶνι. οἱ δὲ δι' ἐπιστολῶν καὶ ἑτέρους ἐκέλευον μισθώσασθαι Χάρητα. λέγει οὖν ὁ ῥήτωρ, ὅτι μὴ δι' ἐπιστολῆς τοῖς στρατηγοῖς ἐπιτάττομεν ξένους μυρίους ἢ δισμυρίους. Idem.

— ult. τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις] Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πολλάκις ἐμάχοντο δι' ἐπιστολῶν πρὸς Φίλιππον. Ben.

P. 111. 1. εἶεν] Ἀνάπαυσις τῶν λεχθέντων. ὅτε γὰρ βουλόμεθα παύσασθαι τῶν λεγομένων, καὶ ἐφ' ἕτερα μετελθεῖν, τῷ εἶεν χρώμεθα. λῆξις γὰρ τῶν πρώτων, ἀρχὴ δὲ τῶν μελλόντων. Aug.

— ult. ξενικὸν] Οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι τὸ παράπαν εἰώθασι χρησιμεύειν ἐν πολέμοις, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολεμεῖν πρὸς Κορινθίους, διὰ τὸν κίνδυνον, μισθούμενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον, ἔτρεφον αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο, ὅπερ ξενικὸν ἐκάλουν. Ben. Bav.

P. 114. 1. ταξιάρχους κ. τ. λ.] Ταξίαρχος λέγεται ὁ τῆς τάξεως τῆς πεζικῆς ἄρχων. ἵππαρχος δὲ ὁ τοῦ ἱππικοῦ παντὸς στρατοῦ. ἱεροποιοὶ δὲ οἱ τὰ θύματα ἄγοντες εἰς τὴν πανήγυριν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Aug.

— 4. ὥσπερ γὰρ οἱ πλάττοντες κ. τ. λ.] Καθάπερ γὰρ οἱ τὰ πήλινα προτιθέντες εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ὁρᾶσθαι μόνον ἕνεκα ταῦτα πλάττουσιν, οὕτως καὶ ὑμεῖς ἐπὶ θέαν ψιλὴν χειροτονεῖτε τοὺς στρατηγοὺς, οὐ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων ἕνεκα. Idem.

P. 115. ult. τάλαντα] Σημείωσαι ἐντεῦθεν ὅτι τὸ μὲν τάλαντον ποιεῖ μνᾶς ξ'. ἡ μνᾶ δὲ ρ' δραχμάς. ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολοὺς ἕξ. ὡς εἶναι τοῦ ταλάντου τὰς ὅλας ἓξ δραχμὰς, τῶν δὲ δραχμῶν ὀβολοὺς γ'. Ben.

P. 117. 2. ἃ μὲν ἡμεῖς] Ἐντεῦθεν φησὶ [φησὶ om. Bav.] Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἑτέρου λόγου εἶναι ἀρχήν. προοίμιον δὲ, φησὶν, οὐκ ἔχει, ἐπειδὴ δευτερολογία ἐστὶν, ἐν αἷς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐκ ἔστι [εἰσὶ Bav.] προοίμια. [cætera om. Bav.] οὐ λέγει δὲ ἀληθῆ· ἐπειδὴ γὰρ ἄνωθεν ὑπέσχετο περὶ πόρου χρημάτων εἰπεῖν, νῦν τοῦτο δεικνύει· καὶ ἔστιν ὥσπερ ἐπίλογος, ὥσπερ ἐποίησε καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ τοῦ τραπεζιτικοῦ τέλει, κατὰ Λοχίτου αἰκίας ἐπίλογον θείς. Idem.

P. 118. pen. φυλάξας τοὺς ἐτησίας] Ἐτησίαι οἱ ἄνεμοι, οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. πνέουσι δὲ ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους, διότι ὁ ἥλιος μετεωρότερος, καὶ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν τόπων ἀρκτικώτερος γινόμενος λύει τὰ ὑγρὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρκτοις· λυόμενα δὲ τὰ αὐτὰ [ταῦτα Bav.] ἐξαεροῦται καὶ πνευματοῦται, καὶ ἐκ τούτων γίνονται οἱ ἐτησίαι, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρκτῴων τόπων φέρονται ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν, ἃ προσπίπτει τοῖς ὑψηλοτέροις ὄρεσι τῆς Αἰθιοπίας, καὶ πολλὰ καὶ ἀθρόα γινόμενα ἀπεργάζεται [ἀπεργάζονται Bav.] ὑετοὺς, καὶ ἐκ τῶν ὑετῶν τούτων πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος τοῦ θέρους, ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν καὶ ξηρῶν τόπων ῥέων. ἐτησίας [ἐτήσιος Bav.] δὲ ὁ κατ' ἔτος. Ben. Bav.

P. 120. 3. ῥᾳδίως ἔσται] Ἅπαντα δηλονότι. Ben.

— 4. ἃ μὲν οὖν χρήσεται] Κατὰ τὸ τί χρήσομαι τοῖς παροῦσιν, ἔστι τὸ ἃ χρήσεται τῇ δυνάμει. Idem.

P. 122. pen. εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων] Ἀπόστολος, ὁ μετὰ στρατιᾶς ἀποστελλόμενος εἰς πόλεμον παρασκευῆς· καὶ ἀποστελλόμενοι, οὐ μόνοι [μόνον Bav.] οἱ πεμπόμενοι ἐκ προσταγμάτων τῶν ἀπολυόντων, ἀλλὰ καὶ οἱ πεμπόμενοι, ἀποδημεῖν μέλλοντες, ἀποστελλόμενοι ἐλέχθησαν. καὶ ἀποστολεῖς, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι· ἀπόστολοι δὲ, αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί· ἀποστολαὶ

δὲ αἱ ἀποπέμψεις, τὰ δῶρα· οὕτω γὰρ αὐτὸς [γὰρ ἐν τῷ Bav.] ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τῶν δὲ πλοίων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποστολαῖς, τουτέστι ταῖς ἀποπέμψεσιν. Ben. Bav.

P. 125. 8. τὰς ἐπιστολὰς] Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς ἐστὶν [ἐστὶν om. Lessing.] οὗτος· ὁ Φίλιππος ἐπέστειλεν Εὐβοεῦσι συμβουλεύων μὴ δεῖν [ἐπέστειλε τοῖς Εὐβ. μὴ δεῖν συμβουλεύων Lessing.] ἐλπίζειν εἰς τὴν Ἀθηναίων συμμαχίαν, οἳ οὔτε αὐτοὺς δύνανται σώζειν [συμμαχίαν, τῶν μηδὲ αὐτοὺς σώζειν δυναμένων. Lessing.] Aug.

P. 128. pen. θαυμάζω κ. τ. λ.] Præsecta erant prima, supererant hæc: εἶδε αὐτοὺς τῇ πολλῇ μεταβολῇ. ἡ μὲν ἀρχὴ περὶ τιμωρίας ἐγένετο, τὸ δὲ τέλος περὶ τοῦ μὴ παθεῖν κακῶς. Aug.

P. 129. 3. ἀλλὰ μὴν] Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου. Idem.

— 5. κενὰς] [παρὰ τοῦ δεῖνος] Bav.] Πολιτικῆς δυνάμεως. Ben. Bav.

— pen. ποῖ δὴ] Ἀνθυποφορὰ, ἣν λύει στοχασμῷ. Aug.

P. 130. 7. κενὸν] Τὸ λόγοις μόνον γινόμενον [τιμώμενον Bav.] ἄνευ πραγμάτων. Ben. Bav.

P. 131. 4. ἀπομίσθων] Ἀπόμισθοι καὶ οἱ μὴ πεπληρωμένοι τὸν ὡμολογημένον μισθὸν, καὶ οἱ δι' ἀδικίαν [διὰ κακίαν Bav.] καὶ δειλίαν μὴ ἀξιούμενοι μισθοῦ. Ben. Bav. Μισθὸν μὴ δεχομένων. οἱ δὲ συκοφάνται, ὑπὲρ ὧν ὁ στρατηγὸς ἐκεῖ πράττει, ἐντεῦθεν (sic) κατηγοροῦσιν εὐχερῶς. διὰ γὰρ τὸ μὴ παρεῖναι ἡμᾶς (sic) καὶ συκοφαντῶν ἀνέχεσθε. ταῦτα πρὸς Κηφισόδοτον αἰνίττεται. Aug.

P. 132. antep. ὑμῶν δ'] Ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. Ben. Bav.

P. 133. 4. ὀνειροπολεῖν] Φαντάζεσθαι. Ben.

— 9. ἀλλ' ἐὰν ἀφέντες] Κατά τινας ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. Ben. Bav.

— 10. ὅτι ἐχθρὸς] Τὰ τελικὰ κεφάλαια. ἐκ τοῦ [ἐκ τοῦ om. Bav.] ἐχθρὸς τὸ ἄδικον δηλοῖ· ἐκ δὲ τοῦ [δηλοῖ· ἐκ δὲ τοῦ om. Bav.] ἡμέτερα τὸ ἀσύμφορον· ἐκ δὲ τοῦ [ἐκ δὲ τοῦ om. Bav.] ὕβρικε τὸ ἀπρεπές· ἐκ δὲ τοῦ [ἐκ δὲ τοῦ om. Bav.] καθ' ἡμῶν εὕρηται τὸ ἀναγκαῖον. Ben. Bav.

P. 134. 2. οὐ γὰρ ἅττα ποτ' ἔσται] Ὑπερβατὸν καθ' ὑπέρθεσιν. Ben. Bav.

— 6. ἐγὼ μὲν οὖν] Ὁ μερικὸς ἐπίλογος. Ben. Bav.

AD ORATIONEM DE PACE.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Ὁ Φίλιππος μετὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς Φωκέας πάρεδρος (videbatur) Ἀμφικτυόνων ἠβουλήθη γενέσθαι, ὡς λείποντος τοῦ ἑνὸς ἔθνους Ἀμφικτυόνων, εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ιβ'. τοῦτο ἐψηφίσαντο Θηβαῖοι καὶ Θετταλοὶ καὶ ἄλλοι τινές· ἀνάγκη οὖν ἔχρην καὶ τοὺς Ἀθηναίους τούτοις συμψηφίσασθαι. Ἀμφικτυονία δὲ τόπος ἐν τῇ Ἑλλάδι, κοινὸν τῶν Ἑλλήνων δικαστήριον. ὅτε γὰρ ἠδικοῦντό τινες τῶν Ἑλλήνων, ἀπήεσαν ἐκεῖ. οὐ γὰρ παρὰ τοὺς ἀδικοῦντας ἢ ἀδικουμένους ἔχρην δικάζεσθαι. καὶ πάλιν, ὅτε περὶ κοινοῦ τινὸς ἐσκέπτοντο, ἐκεῖσε ἐβουλεύοντο. λέγουσι δὲ, ὅτι ἐξ ἥρωός τινος ἔσχε τὸ ὄνομα. σκοπούντων οὖν Ἀθηναίων, εἰ δεῖ δέξασθαι Φίλιππον εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν, συμβουλεύει Δημοσθένης δεῖν δέχεσθαι, διὰ τὸ μὴ κοινὸν ἄρασθαι πρὸς τοὺς Ἕλληνας πόλεμον. ἦσαν γὰρ ψηφισάμενοι πολλοὶ, καὶ ἔμελλον συναγωνίσασθαι τῷ Φιλίππῳ ὀργιζόμενοι, ὡς τῆς γνώμης αὐτῶν ἀναιρουμένης. τινὲς δὲ ἐνόθευσαν τοῦτον τὸν λόγον, ὡς ἀνομοίαν ἔχοντος ὑπόθεσιν τῆς γνώμης αὐτοῦ, οὐ προσσχόντες ἀκριβῶς τῷ σκοπῷ τοῦ ῥήτορος. ἐπειδὴ γὰρ δοκεῖ ὑπὲρ Φιλίππου λέγειν, ὃ οὐδεπώποτε ὤφθη ποιήσας, ᾠήθησαν εἶναι αὐτοῦ τὸν λόγον ἀλλότριον. ἠγνόησαν δὲ, ὡς ἔστι διαφόρως περὶ τοῦ αὐτοῦ χρήσασθαι πράγματος, τῆς προαιρέσεως οὐκ ἀλλαττομένης. οἷον λέγει τις ἐχθρὸν κακῶς, καὶ λέγει τις κακῶς φίλον ἐπιτιμῶν, καὶ τὸ μὲν κακῶς ἐπ' ἀμφοῖν, ἡ δὲ γνώμη διάφορος. οὕτω καὶ νῦν ὁ Δημοσθένης πεποίηκε. λέγειν μὲν γὰρ ὑπὲρ Φιλίππου δοκεῖ, οὐ μεταστῇ δὲ τῆς προαιρέσεως, ἀλλὰ διὰ τὸ κοινὸν χρήσιμον οὕτω τὸν λόγον μετεχειρίσατο. τινὲς δὲ πραγματικῆς ἐγγράφου τοῦτον ἀπεφήναντο, λέγοντες, ὡς περὶ εἰρήνης συμβουλεύειν. ἔγγραφος δὲ ἡ εἰρήνη. ἔγγραφος ἄρα (videbatur) πραγματικὴ ἡ στάσις. φαίνονται δὲ ἀγνοήσαντες, ὡς οὐ περὶ τῆς εἰρήνης λέγει νῦν, οὐδὲ περὶ ταύτην ἠσχόληται· ἀλλ' ὅτι συμφέρει δέξασθαι αὐτὸν, καὶ μὴ πολεμεῖν. ὥστε εἶναι τὴν στάσιν πραγματικὴν ἄγραφον. ψιλὴ γὰρ ἡ παραίνεσις. τὸ δὲ προοίμιον ἐπειδὴ ἐκ παραδόξων ἄρχεται, παρὰ γὰρ τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν αὐτῶν γνώμην δοκεῖ λέγειν, καὶ τρόπον τινὰ ὑπὲρ (videbatur) Φιλίππου οὐκ εὐθὺς ἀπὸ τῶν πραγμάτων τῆς ἀκολουθίας ἀρξάμενος, ἀλλ' ἀπὸ ταραχῆς, οὐκ εὐθὺς τῆς ὑποθέσεως ἀρχόμενος, ἀλλὰ ταράττει πρῶτον, ἵνα ὡς ἐν τηλικαύτῃ ταραχῇ αὐτὸς συμβουλεύων ὥσπερ ἰατρὸς εὑρεθῇ κατὰ τοὺς λόγους [hic vocabulum erat fumo obscuratum et amputatum, ut legi non posset. ἀεὶ quidem non est, quod Wolfius dedit]. δεῖ γὰρ, ὅτε τι παράδοξον μέλλομεν λέγειν, μὴ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πράγματος ἄρχεσθαι, ἀλλὰ ταράττειν τὸν ἀκροατὴν, ἵνα ῥᾷστον ἀποδέχηται, ὡς ἐν μεγίστῳ τυγχάνων φόβῳ τοῦ συμβουλεύοντος καὶ ὁπωσοῦν ἔχουσαν τὴν παραίνεσιν. τὸ μὲν οὖν προοίμιον πολλὴν ταραχὴν ἐμποιεῖ τῷ ἀκροατῇ, ὡς ἔφαμεν, διὰ τὴν χρείαν. ἡ δὲ πρότασις διῃρημένη. [Initio orationis adscripta erant paucula quædam scholia a manu recentiore, quorum nonnulla Wolfiana quoque retulit editio, alia inter versus, alia in ora extrema, sed hæc amputata, quorum nihil juvit annotare. posui solummodo hic ea, quæ ab antiqua primigenia manu erant profecta, quatenus legi potuerunt.] Aug.

P. 136. 1. Ὁρῶ] Πρότασις. ἔστι δὲ [ἔστι δὲ om. Bav.] τὸ προοίμιον ἐκ τοῦ πράγματος, ὡς ἐκ τοῦ κατηγοροῦντος. Ben. Bav.

— 2. πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα] Δύσκολος αὐτῷ καὶ χαλεπὴ δοκεῖ τυγχάνειν ἡ παροῦσα ὑπόθεσις· εἰωθὼς γὰρ κατὰ Φιλίππου λέγειν, ἀναγκάζεταί πως τῷ βουλήματι αὐτῷ ἄκων [καὶ ἄκων Par. ε.] συνηγορῆσαι, καὶ πείθειν τὴν πόλιν εἰρήνην ἄγειν αὐτὸς εἰωθὼς συμβουλεύειν τὸν ἀδικοῦντα ἀμύνεσθαι. γέγονε δὲ τοῦτο αὐτῷ οὐ κατὰ προαίρεσιν, ἀλλὰ δι' ἀνάγκην, ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων συνεληλυθότων καὶ ἐψηφισμένων, Ἀμφικτύονα εἶναι τὸν Φίλιππον. οὓς δεδοικὼς συμβουλεύει τῇ πόλει φέρειν γενναίως διὰ τὸ αὐτῇ συμφέρον τὸ συμβεβηκὸς Φωκεῦσι καὶ μὴ διὰ τοῦτο ἐναντιοῦσθαι πρὸς Φίλιππον. πρόκειται δὲ αὐτῷ μὴ ἐναντιωθῆναι τῷ δόγματι τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐψηφισμένων Ἀμφικτύονα εἶναι τὸν Φίλιππον. χρῆται οὖν τῷ δικαίῳ παραινῶν μὴ προτέρους παραβαίνειν εἰρήνην, μήτε ὅρκους συγχεῖν· εἶτα γενναιότερον ἐπεξιὼν, φόβον αὐτοῖς παρίστησιν, ὅτι πρὸς ἅπαντας αὐτοῖς ἔσται [In Marg. Wolf. ed. (Access. ad Comm. Ulp. p. 331.) temere conjicitur: ἀδύνατον ἔσται. Beck.] τοὺς Ἕλληνας ἐναντιοῦσθαι. Ben.

— ibid. οὐ μόνον] Κατασκευή. Bav.

P. 137. 2. δυσκόλου] Δευτέρα πρότασις. Ben. Bav.

— 4. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι] Κατασκευὴ τῆς δευτέρας προτάσεως. Ben. Bav.

— 10. οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ] Συμπέρασμα τοῦ προοιμίου. Ben. Bav.

— 16. ἀκριβῶς δὲ εἰδὼς] Δεύτερον προοίμιον. [cætera om. Bav.] εἰδὼς τὸ χαλεπὸν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ὅτι δυσχερῶς οἱ ἀκούοντες προσήσονται, σύστασιν ποιεῖται τῶν οἰκείων λόγων, ὡς μὴ ἁμαρτανόντων μηδέποτε, μηδὲ [l. μήτε Beck.] διαπιπτόντων περὶ τὰς ὑποθέσεις, ὅσα γοῦν συμβουλεύσαντι αὐτῷ μὴ ἐπείσθησαν, ἀλλὰ διήμαρτον, ταῦτα ὑπέμνησεν, ἵν' ἐπιστρέψῃ πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν καὶ καταναγκάσῃ πεισθῆναι. Ben.

P. 138. 2. Πλουτάρχῳ] [ἔκ τινος παλαιοῦ ἀντιγράφου add. Lessing.] Πλούταρχος ἦν Ἐρετρίας τύραννος. τούτῳ ἐπανέστη [ἐπανέστηκε Lessing.] Κλείταρχος· καὶ ἅμα καὶ [καὶ om. Lessing.] οἱ πολῖται συνεπέθεντο [αὐτῷ add. Lessing.]. ἔπεμψε πρὸς [οὖν πρὸς Wolf.] Ἀθηναίους συμμαχίαν αἰτῶν. ἀντεῖπε Δημοσθένης· μὴ πεισθέντες ἀπέστειλαν. ἔπεμψε διὰ μισθοφόρων ξένων διαλυσάμενος. ἀπαιτούντων αὐτὸν τῶν ξένων τὸν μισθὸν, αὐτοῖς Ἀθηναίων λογάδας δήσας ἔδωκε. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ν' τάλαντα πέμψαντες ἐλύσαντο αὐτόν. διὸ καὶ δαπανηρὸν ἐκεῖνον τὸν πόλεμον εἴρηκεν, ἄδοξον δὲ, ὅτι τυράννῳ βοηθεῖν ἤμελλον. [Lessing. post ἀπέστειλαν sic procedit: μετεπέμψαντο καὶ μισθοφόρους ξένους. οἷς μετὰ τὸν πόλεμον ἀπαιτοῦσι τὸν μισθὸν, Ἀθηναίων λογάδας δήσας * * δωκε (sic). οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πεντήκοντα τάλαντα πέμψαντες ἐλύσαντο αὐτούς.] Aug. Lessing.

— ibid. δαπανηρὸν] Ἀναλωτικὸν πολλῶν χρημάτων. Ben.

— ult. ὑποκριτὴν] Οἱ ἀρχαῖοι ὑποκριτὰς ἐκάλουν [ὑποκρ. ἐκ. οἱ ἀρχ. Bav.] τοὺς νῦν τραγῳδοὺς [in ind. Lutet. et Marg. Wolf. hæc ita corriguntur: — τοὺς νῦν κωμῳδοὺς καὶ τραγῳδοὺς λεγομ. οὗτοι δὲ ἦσαν τρεῖς, ὁ μὲν πρωταγωνιστὴς, ὁ δὲ δευτεραγωνιστὴς, ὁ δὲ τριταγωνιστής· αὐτοὺς δ. τ. π. τ. δ. τραγικοὺς καὶ τραγῳδιδ. τὸν Εὐριπίδην καὶ Ἀριστοφάνην. Hæc uberius declarata cognosci possunt ex Böttigeri Comm. de actoribus primarum, secundarum, et tertiarum partium. p. 9. ss. Beck.] καλουμένους τοὺς ποιητὰς, οἷον τὸν Εὐριπίδην καὶ Ἀριστοφάνην, τοὺς δὲ νῦν ὑποκριτὰς (οὗτοι δὲ ἦσαν δύο), τὸν μὲν δευτεραγωνιστὴν, τὸν δὲ τριταγωνιστήν· αὐτοὺς δὲ τοὺς ποιητὰς τῶν δραμάτων, τραγῳδοὺς καὶ τραγῳδοδιδασκάλους [τραγῳδιδασκάλους Ben.] Ben. Bav.

P. 139. 6. αὐτοὺς ὑμᾶς] Τὸ αὐτοὺς ὑμᾶς ἀντὶ τοῦ ὑμᾶς ἁπλῶς νόει. Ben.

P. 140. 2. ἐξαργυρίσας] Διαπράσας. σημείωσαι, παρὰ Θουκυδίδῃ [l. viii. 81.] ἐξαργυρῶσαι, οὐκ ἐξαργυρίσαι. "οὐδ' ἢν [ἢ δέῃ Thucyd.] τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι." Ben.

P. 141. 1. Ὠρωπὸν] Ὄνομα τόπου, ἐκ τοῦ Ὦρος, ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον, καὶ τοῦ ὢψ, ὠπὸς, τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν. ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ οἱ τοῦ Ὥρου ὦπες ἀπεβλήθησαν. ὡσαύτως καὶ Ὠρωπία χώρα, καὶ Ὠρώπιος ὁ ἐξ αὐτῆς. Idem.

— 10. ἐπανοίσω] Ἤγουν ἐπανάξω. Idem.

— ibid. προσποιήσομαι] Ἤγουν ὑποκρινοῦμαι. Idem.

P. 142. 1. ἕτερον δὲ] Γενναίως τῷ μέρει τῆς προκατασκευῆς τῷ ἐκ τῆς τῶν οἰκείων λόγων συστάσεως ἐπεξελθὼν ἦλθε καὶ ἐφ' ἑτέραν ῥητορείαν, καὶ ποιεῖται σύστασιν τοῦ οἰκείου προσώπου, ὁποίαν ὁ ῥήτωρ ὁ Περικλῆς παρὰ Θουκυδίδῃ [l. ii. 60.] ποιεῖται, ὅτι καθαρὸς παντὸς λήμματος καὶ ἀδωροδοκήτως δημηγορεῖ, καὶ διὰ τοῦτο τὸν λόγον ἐλεύθερον ἔχει, ἐνδεικνύμενος, ὅτι πανταχοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον βούλεται, οὐ πρὸς ἀπέχθειαν, οὐ πρὸς χάριν βλέπων. θαυμάσαι δ' ἄξιον, ὅτι τοιαύτην δημηγορίαν ποιούμενος, οὐδαμοῦ τὸ τοῦ Φιλίππου συμφέρον φαίνεται λέγων, μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἀφιστάμενος τοῦ θυμοῦ τοῦ πρὸς τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως σκοπῶν καὶ τοῦτο θηρεύων. Idem.

— 3. προσηρτημένον] Ἤγουν προσκεκολλημένον ἐμοί. Idem.

— 6. οἴχεται φέρον] Πῶς οἴχεται ἐπὶ θάτερα; ἐπιβαρήσαντος τοῦ ἐπικειμένου, οὕτω καὶ τῇ γνώμῃ ἐὰν προσενέγκῃς ἀργύριον, οἴχεται ἑαυτῷ· οὐκοῦν ἕως μὲν ἀκλινής ἐστιν ὁ λογισμὸς, βλέπει τὸ χρήσιμον, βαρούμενος δὲ τῷ χρυσίῳ πλανᾶται καὶ διασφάλλεται. Aug.

— 10. σύνταξιν] Φόρους, τέλη. Ben.

P. 143. 2. δεύτερον δὲ] Φημὶ δὲ δεῖν κατὰ

καινοῦ. Ben.

— 3. ὁρᾶν] Σκοπεῖν, πῶς οὐ κινήσομεν. Idem.

— 10. θορυβήσῃ] Ἐπειδὴ ἤμελλον πολεμίους ὄντας τοὺς Θηβαίους ἀκούοντες Ἀθηναῖοι ταράττεσθαι παρενέβαλε τὸ, μὴ θορυβηθῆτε· ἥκιστα γὰρ πολεμοῦσι. ἕτερος γὰρ καθεδεῖται, ἐπικαθεσθήσεται, κρατήσει τῶν ἄθλων, ὁ Φίλιππος. Aug.

— 14. ἐφεδρεύων] Ἐνεδρεύων, ἐπικαθήμενος· καὶ ἐφεδρεία, ἡ ἐπίκληρος παραμονή. ἔφεδρος, ἐλπίζων παραμένων [παραμένειν Wolf.]. Ben.

P. 144. 6. τῆς ἴσης] Ψήφου δηλονότι. Idem.

— antep. τί οὖν ἡγοῦμαι φοβερόν;] Ἀντιθέσεως ἐμπιπτούσης, ὅτι ἡμεῖς τοὺς Ἕλληνας οὐδὲν ἠδικήσαμεν, ὥστε πῶς ἂν ἡμῖν πολεμήσαιεν, ταύτην λέλυκεν ἐπαγαγὼν, εἰ γὰρ Ἀργεῖοι καὶ Μεσσήνιοι καὶ ἑξῆς, τουτέστιν, ἠδίκηνται μὲν ὑφ' ἡμῶν οἱ Ἕλληνες οὐδὲν, μνησικακοῦσι δὲ ἄλλως· Ἀργεῖοι μὲν καὶ Μεσσήνιοι καὶ Μεγαλοπολῖται, διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπικηρυκείαν· Θηβαῖοι δὲ, ὅτι παρ' ἐκείνων φυγάδας σώζομεν· Θετταλοὶ δὲ, ὅτι τοὺς περιλελειμμένους σώζειν ἐπιχειροῦμεν τῶν Φωκέων· Φίλιππος δὲ, ὅτι κωλύομεν αὐτὸν κοινωνεῖν τῆς Ἀμφικτυονίας. Idem.

P. 145. 3. ἐπικηρυκείαν] Ἤγουν διὰ [add. τὸ cum ind. VV. LL. Lutet. Beck.] κήρυκας ἀποστεῖλαι ἡμᾶς πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ φιλίαν ποιήσασθαι. ἐπικηρυκεύω γὰρ, τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυκας πέμπω. Ben. Ἐπικηρυκεία, φιλία ἡ ἐκ τῶν πολεμίων· τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυκας πέμπειν. καὶ ἐπικηρυκεύειν, τὸ διὰ κήρυκός τινος συνθήκας καὶ πρεσβείας ποιεῖσθαι. συντάσσεται δοτικῇ. Bav.

— 4. ἐκδέχεσθαι] Οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀναμεῖναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀναδέξασθαι καὶ ἀναλαβεῖν· ἐκδέξασθαι δὲ, ἐπὶ τοῦ παρ' ἑτέρου λαβόντα αὐτὸν ἐγχειρεῖν τὸ δεύτερον. ἐπισκεπτέον δὲ τῷ Δημοσθένει ληφθὲν ἐνταῦθα. Ben.

— antep. ἐπισπασθῶσιν] Ἤγουν ἐφελκυσθῶσιν. Idem.

— pen. ἑαυτοῖς ἡμῖν] Ἀντὶ τοῦ ἡμῖν ἁπλῶς. [Perperam illa vocabb. junxit scholii auctor, cum ἑαυτοῖς referri pateret ad συμφέροντος. Hinc Lutet. et Ind. et Wolf. in Marg. addidit: ἢ χωρὶς ἀναγνωστέον, ἑαυτοῖς ἡμῖν πολεμ., ἵνα τὸ μὲν ἑαυτοῖς συζευχθῇ τῷ συμφέρον, τὸ δὲ ἡμῖν τῷ πολεμήσαν. Beck.] Ben.

— ult. ἴστε γὰρ δήπου] Ἀντέπιπτεν ἀντίθεσις ἀπὸ τῆς ἐργασίας κατὰ τὸ ἀκόλουθον, ὅτι οὐ συμφέρει τοῖς Ἕλλησιν ἡμᾶς ἀπολέσθαι, ἔλυσε δὲ καὶ τοῦτο εἰπών· οὐδὲ γὰρ Θηβαίοις συνέφερεν αὐξηθῆναι τὸν Φίλιππον, οὐδὲ Θετταλοῖς, ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν πρὸς Φωκέας φιλονεικίαν ἅπαντα ταῦτα ὑπέμειναν. ὑποψίαν δὲ αὐτοῖς ἐμποιεῖ γενησομένου πολέμου, ὅπερ ἀπὸ τῆς λέξεώς ἐστι καταμαθεῖν τῆς [perperam editum fuit: τοῖς. Correxerat jam Ind. Lutet. Beck.] ἐπισπασθῶσι. Ben.

P. 146. 3. παρόδους] Πάροδος, ἡ ἄφιξις, ἡ εἴσοδος. παροδεία δὲ, ἡ παρέλευσις. Idem.

— 11. Φίλιππον τοίνυν] Ἀντέπιπτεν ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ· καὶ μὴν οὐ βοηθήσουσι Θηβαῖοι, Φιλίππῳ ὑπόπτως ἔχοντες· οὐδὲ γὰρ ἑκὼν ἔδωκεν αὐτοῖς Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν· ἵνα τὸ λεγόμενον ᾖ τοιοῦτον· καὶ μὴν οὐ βοηθήσουσι Φιλίππῳ Θηβαῖοι. οὐδὲ γὰρ εὔνως διάκεινται πρὸς αὐτόν· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ ἀντίθεσις. ταύτην ἔλυσε κατὰ ἀγανάκτησιν, ὡς εὐήθει ἐπιτιμήσας, εἴ τις [ita jam Ind. Lut. et Wolf. vulgatam τε emendarunt. Beck.] χρῷτο τούτῳ τῷ λόγῳ· ἐπειδὴ γὰρ τὸ δυνατὸν κατεσκεύασε τοῦ Φιλίππου, ἰσχυρὸν ἐξ ἀρχῆς, αὕτη δὲ ἡ ἀντίθεσις ἀνατρέπειν ἐδόκει τὸ σύμπαν, διὰ τοῦτο καὶ ἐῤῥῶσθαι εἶπε τοῖς χρωμένοις τῷ λόγῳ· μὴ γὰρ εἶναι αὐτὸν ἰσχυρόν. Ben.

P. 147. 6. Πυλαίας] Τὴν σύνοδον Πυλαίαν ἐκάλουν, τὴν μὲν ἐαρινὴν, τὴν δὲ μετοπωρινὴν, ἐπεὶ ἐν Πύλαις συνήγοντο, ἃς καὶ Θερμοπύλας ἐκάλουν. ἔθυον δὲ Δήμητρι οἱ Πυλαγόραι. Idem.

— pen. τὰ κελευόμενα] Ἑτέραν ἔθηκε ἀντίθεσιν ἀπὸ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ δυνατοῦ μικτήν· πεισθῶμεν οὖν τοῖς ἐπιτάγμασιν, φοβούμενοι Φίλιππον καὶ τοὺς Ἕλληνας; ταύτην ἔλυσε κατ' ἀφαίρεσιν, φάσκων, μὴ δεῖν μὲν φοβεῖσθαι, οὐ μὴν διὰ τοῦτο τὴν εἰρήνην λύειν· καὶ ἑτέρᾳ λύσει ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου, ὅπέρ ἐστι μέρος τοῦ συμφέροντος, ἵνα μηδὲν ἀνάξιον πράξωμεν ἡμῶν αὐτῶν. τοῦτο δέ ἐστιν, ἣν [Wolf. præeunte Ind. Lutet. conjecit in marg. ἵνα contra loci sensum. Beck.] μὴ δόξωμεν εἶναι φθονεροὶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου ἐστίν· ἢ μὴ δόξωμεν εἶναι ἀνόητοι. εἶτα τῷ δικαίῳ πάλιν· ἡμεῖς Θηβαίους ἔχειν ἐῶμεν Ὠρωπὸν, ὅπέρ ἐστι μέρος τοῦ δικαίου. πρὸς δὲ τὴν ἀντίθεσιν ἅμα ἐστὶ καὶ ἐπίλογος. ἄρχεται γὰρ ὁ ἐπίλογος ἀπὸ τοῦ· πρὸς δὲ τοὺς θρασέως ὁτιοῦν οἰομένους. Ben.

P. 148. 6. Ὠρωπὸν] Τόπος, ἐν ᾧ ἀπέβαλε τοὺς ὦπας ὁ Ὧρος. Bav.

— pen. Καρδιανοὺς] Καρδία πόλις Μιλησίων ἄποικος ἐν Χεῤῥονήσῳ, ἥτις τοὔνομα ἔσχεν ἐντεῦθεν. Ἑρμοκράτους τοῦ Μιλησίου οἰκίζοντος αὐτὴν καὶ θύοντος, κόραξ ἁρπάξας τοῦ ἱερείου τὴν καρδίαν ἀφῆκεν εἰς τὴν γῆν. καὶ διὰ τοῦτο κέκληται Καρδία. [Vid. Steph. Byz. p. 447. ubi tamen conditor Hermochares, non Hermocrates, appellatur. Aliis, ut Plinio H. N. IV. 11. et Solino, nomen habere dicitur a forma loci. Beck.] οὗτοι δὲ οἱ Καρδιανοὶ οὐκ ἐβούλοντο συντελεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Χεῤῥονησιτῶν καὶ ὑπακούειν Ἀθηναίοις, ἀλλὰ ἔφησαν ἔξω τῶν ὅρων εἶναι τῶν Ἀθηναίοις προσηκόντων. ἡ γὰρ Χεῤῥόνησος Ἀθηναίων ἦν, κτησαμένου αὐτὴν Μιλτιάδου τοῦ Κυψέλου. [Vid. Herod. VI. 34. ibique Wessel. Marcellin. vit. Thucyd. init. et Corn. Nep. Milt. c. 1. Beck.] Aug.

— ult. Χίον] Χίος, ἡ νῆσος· ὁ ἐν αὐτῇ οἰκῶν, Χῖος. Ben.

— pen. πρὸς ἅπαντας] Τῶν μεγίστων, φησὶ, παρακεχωρηκότες δι' ἐπιεικείας νυνὶ περὶ φαύλων καὶ σκιᾶς πολεμήσομεν; Idem.

AD PHILIPPICAM SECUNDAM.

P. 151. 1. ὅταν] Ἐπιτιμητικὸν τὸ προοίμιον τῆς τῶν Ἀθηναίων ῥᾳθυμίας· ἔχει δὲ καὶ προσοχήν [ἔχει δὲ καὶ προσοχὴν om. Ben.]. Ben. Bav.

— 2. πράττει] Πλεονεκτεῖ καὶ ἀδικεῖ. Ben. Bav.

— 3. λόγους καὶ δικαίους καὶ φιλανθρώπους] Δικαίους μὲν, κατὰ γὰρ Φιλίππου λέγετε ἀδικοῦντος· φιλανθρώπους δὲ, ὅτι ἐλεεῖτε τὸ Ἑλληνικόν. Aug.

— 12. αἴτιον δὲ] Κατασκευή. Ben. Bav.

— ult. ἀφέσταμεν] Ἀναχωροῦμεν. Mosch.

P. 152. 2. ἔπειθ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι] Εἰ γὰρ ἀποδεικνύντων ἡμῶν τὴν ἀδικίαν Φιλίππου οὐδὲν πράττεται, ἀποροῦμεν λοιπὸν, τί συμβουλεύσομεν. Aug.

— 6. συμβαίνει δὴ] Τὸ συμπέρασμα. Ben. Bav.

— 7. εἰκὸς] Εἰκός ἐστι τὸ πίστεως ἐχόμενον· ἐοικὸς δὲ, τὸ ἐμφερές. Ben. Bav.

— 12.ποῤῥωτέρω] Μακρότερον. Mosch.

— ibid. λήσει] Λανθάνει. Idem.

— 13. ἀντᾶραι] Φιλονεικῆσαι, ἀνθίστασθαι. Ben. Ἀντιστῆναι. Mosch.

P. 153. 6. ἵν' ἐὰν μὲν ἐγὼ δοκῶ] Ἐν αἱρέσει αὐτοῖς δίδωσι τὸν πόλεμον, ἐκφυγὼν [ἐκφυγεῖν βουλόμενος Wolf.] τὸ ἀποφήνασθαι διὰ τὸ ἄδηλον αὐτοῦ· ἵνα κἂν πταίσῃ ὁ δῆμος ἑαυτὸν ψηφισάμενος αἰσχύνεται [αἰτιάσηται Wolf.]. Aug.

P. 154. 4. καθ' ὑμῶν] Σημείωσαι τὴν σύνταξιν. πολλάκις ἀντὶ τῆς ὑπὲρ ἐκλαμβάνεται. καὶ γὰρ καὶ ὁ Θεολόγος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν στηλιτευτικῶν· κατὰ γὰρ τῶν ἀγωνιζομένων οἱ στέφανοι, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων. Bav.

— 7. ἀνταλλάξασθαι] Ἀντιδοῦναι. Mosch.

— 10. ἑτέρως] Ἐναντίως. Idem.

— ult. προελομένους] Προκρίναντας. Idem.

P. 155. 2. γλίχονται] Ἄγαν ἐπιθυμοῦσι, διὰ τὸ κοσμεῖσθαι τοὺς λόγους αὐτῶν ἐκ τῆς ὑποθέσεως. διὸ κἀγὼ παραλείψω τῇ μὲν ἀληθείᾳ διὰ τὸ μὴ οἰκείως ἔχειν τῇ συμβουλῇ τῶν προγόνων παρεκτείνειν τὰ ἐγκώμια. λέγει δὲ, ὅτι κἀγὼ εἷς εἰμὶ τῶν ἡττηθέντων τοῖς πράγμασι. Aug. Ἐπιθυμοῦσι. Mosch.

— 5. τοὺς μὲν συστρατεύσαντας] Τοὺς Θηβαίους. Aug.

— 6. τοὺς δ' οὐκ ἐναντιωθέντας] Τοὺς Ἀργείους. Idem.

— ult. ὁ γὰρ Μεσσήνην] Κατὰ συστροφὴν τμητικόν. Ben. Μετὰ τὰ Λευκτρικὰ Θηβαῖοι τοὺς Μεσσηνίους τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων συμμάχους ἀπέσπασαν, ὅπως ἔχοιεν εἰς τὸν κατ' αὐτῶν πόλεμον. καὶ ὁ Φίλιππος οὖν συναιρόμενος τοῖς Θηβαίοις τοὺς Λακεδαιμονίους κελεύει ἀποστῆναι τῶν Μεσσηνίων, καίπερ ὄντος ἰδίου τοῖς Λακεδαιμονίοις τοῦ κτήματος. τὸ δὲ καλῶς συντρέχει, ἵνα γελοιότερον λύσῃ τὸ δοκοῦν ἰσχυρὸν τυγχάνειν. Aug.

P. 156. 7. ὑπόπτως] Οὐκοῦν ἔχθραν καὶ ὑποψίαν ἔχει κατ' αὐτῶν, ὡς βιασθεὶς ὑπ' αὐτῶν. Idem. Ἐχθρωδῶς. Mosch.

— 13. ἀναιρεῖ] Ἀπολύει. Idem.

P. 157. 4. συντάττων] Συντρέχων. Idem.

— 6. ἀνταγωνιστὰς] Ἐναντίους. Idem.

— 13. παρώξυνται] Παρακεκίνηται. Ben.

— antep. σκαιότητα] Δυστροπίαν. Mosch.

— ult. ἐναργῆ] Φανερά. Idem.

— ibid. ἃ καὶ πρὸς Μεσσηνίους] Κατὰ πρεσβείαν ἐξελθὼν πρὸς Ἀργείους ὁ Δημοσθένης συνεβούλευσεν. οὐ πεισθέντες αὐτῷ ἐβλάβησαν τὰ μέγιστα. βούλεται οὖν εἰπεῖν τὴν δημηγορίαν αὐτοῦ, ἵνα πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους, δι' ὧν ἤδη τὰ συμφέροντα συνεβούλευσεν, οἷς Ἀργεῖοι μὴ πεισθέντες προυδόθησαν. Aug.

P. 158. 6. ἀντεποιοῦντο] Ἀντείχοντο. Ben.

— 7. Ποτίδαιαν δ' ἐδίδου] Ποτίδαιαν ἐκπολιορκήσας ὑπ' Ἀθηναίων φρουρουμένην, τοὺς Ἀθηναίων φρουροὺς ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς, νέμων μέρος τι χάριτος καὶ Ἀθηναίων δήμῳ. τὴν δὲ πόλιν ἐξανδραποδισάμενος καὶ ἅψας, Ὀλυνθίοις ἀστυγείτοσιν οὖσι νέμεσθαι τὰς κτήσεις ἔδωκε. Lessing.

— 8. ἀνήρητο] Ἀνέλαβεν. Mosch.

P. 159. 2. παραιρήσεσθαι] Ἀφαιρήσεσθαι. Θουκυδίδης· διέφθαρον σφᾶς αὐτοὺς, οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτας, οἱ δ' ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, τουτέστιν ἀφαιρήματα, ἀπήγχοντο. καὶ παραιρούμενος ἀντὶ τοῦ ἀφαιρούμενος· ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλέον παραιρούμενος φθάνει τῷ δρόμῳ. Ben. Λήψεσθαι. Mosch.

— 10. χειροποίητα] Διὰ χειρῶν γενόμενα. Idem.

— 15. οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε] Οὐκ ἔστι τοῦτο δύο ἀρνήσεις ἐν ταὐτῷ μίαν συγκατάθεσιν ποιοῦν, ὥςπερ ἀλλαχοῦ, ἀλλὰ ἰδιώματα Ἀττικὰ τὸ εἶναι πολλὰς ἀρνήσεις ἐφεξῆς. Aug.

— 19. πολέμου] Τοῦ ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. Ben.

B. 160. 1. συνιέντες] Νοοῦντες. Mosch.

— 2. περιστοιχίζεσθε] Περικυκλοῦσθε. Idem.

— 5. ῥᾳστώνη] Ῥᾳθυμία. Idem.

P. 161. 2. δύσκολος] Χαλεπός. Idem.

— 3. δύστροπος] Κακότροπος. Idem.

— 6. τέλεσι] Δαπανήμασι] Idem.

P. 162. 3. τηνάλλως] Μάτην. Idem.

— Ibid. ἀδολεσχῶ] Φλυαρῶ. Idem.

— 11. δεδωροδοκηκόσι] Δῶρα εἰληφόσι. Idem.

P. 163. 6. οὐδένα γὰρ βουλοίμην] Ὥστε φείδομαι καὶ τῶν προδοτῶν διὰ τὴν πόλιν. Aug.

— antep. δίκαιος] Ἄξιος. Ben.

— pen. ὑποσχεῖν] Δοῦναι. Mosch.

AD ORATIONEM DE HALONNESO.

P. 164. 1. Ἁλοννήσου] Ταύτην τὴν νῆσον οὖσαν περὶ τὴν Θρᾴκην Σώστρατος λῃστὴς ἐσφετερίσατο. ὃν Φίλιππος πολεμήσας ἀπέσπασεν. [cf. p. 165. 10.] LESSING.

— 14. τοῦ ῥήτορος] Καὶ ἐπειδὴ Κρώβυλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδημηγόρει. IDEM.

P. 165. 1. ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τὸ προοίμιον σχετλιαστικόν. BAV. ΑΛΛΩΣ. Τὸ προοίμιον κατὰ τὸν Ἑρμογένην ἐκ τῶν ἔξωθεν ἐμφαινομένων. οὐ γὰρ δεῖ διὰ τὰς τοῦ Φιλίππου αἰτίας κωλύεσθαι τοὺς συμβούλους ὑπὲρ τῶν συμφερόντων λέγειν. στάσις [δὲ add. Ben.] ἄγραφος πραγματική. BEN. BAV.

— ibid. οὐκ ἔστιν ὅπως] Πρότασις. BEN. BAV.

— 4. δεινὸν γὰρ ἂν εἴη] Κατασκευή. BEN. BAV. Ἐντεῦθεν ἡ κατασκευή. ἔοικε δὲ ταῦτα πρὸς τὰ Περσικὰ ἔχειν τὴν ἀναφοράν. διὸ καὶ φθάνει τὸ δεινὸν ἂν εἴη. οἷον οὐκ ἐφοβήθησαν αὐτοῦ Δαρείου τὰ γράμματα, ἃ ἀπέστελλε Ξέρξης, ἀλλ' ἀνῄρουν τοὺς ἥκοντας. AUG.

— 5. παῤῥησίαν] Ἣν οὐκ ἀνεῖλον αἱ παρὰ Ξέρξου καὶ Δαρείου, ὧν οἱ διακομισταὶ ἀνῃροῦντο. LESSING.

— 6. ἐγὼ δ' ὑμῖν] Προκατασκευή, ἤτοι προέκθεσις τῶν κεφαλαίων. BEN. BAV. Ὧδε παύσας τὸ προοίμιον ἦλθεν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν χρείαν, βραχὺ προοίμιον ἐργασάμενος. AUG.

— 8. ὕστερον δὲ περὶ ὧν οἱ πρέσβεις λέγουσιν] Ἐκτὸς γὰρ τῆς ἐπιστολῆς ἔσθ' ὅτε προστάττουσι τοῖς πρέσβεσι, καὶ πρὸς ταῦτ' οὖν ἐπαγγέλλεται λέγειν. AUG.

— 10. Φίλιππος γὰρ] Πρώτη εἰσαγωγὴ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ἀπὸ προτάσεως. BEN.

— ibid. Ἁλοννήσου] Ταύτην τὴν νῆσον οὖσαν περὶ τὴν Θρᾴκην Ἀθηναίων ὑπήκοον Σώστρατος λῃστὴς ἐσφετερίσατο. πρὸς ὃν Φίλιππος πολεμήσας ἀπέσπασεν. Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν πρέσβεις ἀπαιτοῦντες ὡς ἰδίαν. ἔφησε Φίλιππος, εἰ μὲν βούλονται ὡς δωρεὰν λαμβάνειν, διδόναι· εἰ δὲ μή, οὐκ ἀποδιδόναι. AUG.

— 13. ἔλεγε δὲ] Ὑποφορά, ὁ τοῦ ἐναντίου λόγος. BEN. BAV.

— 16. τοῦτον δὲ τὸν λόγον] Τρίτη ἀντιπρότασις· ἡ τῆς λύσεως γὰρ [γὰρ om. Ben.] ἐπαγγελία. BEN. BAV.

— ibid. οὐ χαλεπόν ἐστιν (ad hæc enim verba cod. Bav. hoc Scholion refert, quod in edit. Paris. verbis ἀλλὰ μὴν οὐδ' p. 166. 8. adjectum est)] Σημείωσαι [σημείωσαι om. Bav.] ὅτι πάντα τὰ τῆς ἐπιστολῆς τῇ διανοίᾳ λύει ὁ ῥήτωρ· πᾶν γὰρ ῥητὸν τῇ [καὶ Bav.] διανοίᾳ λύεται. BEN. BAV.

— 17. ἀφελέσθαι] Ἐνταῦθα ἡ τοῦ κεφαλαίου εἰσαγωγὴ ἐκ τῶν τεσσάρων πεπλήρωται, προτάσεως, ὑποφορᾶς, ἀντιπροτάσεως, λύσεως. BEN. BAV.

— ibid. ἅπαντες γὰρ οἱ λῃσταὶ] Τετάρτη [τετάρτη et mox τῆς om. Ben.] λύσις ἐκ τῆς τῶν ἐπιχειρημάτων κατασκευῆς. BEN. BAV.

— 19. ὁ δὴ τοὺς λῃστὰς τιμωρησάμενος] Καθ' ὑπόθεσιν ἐκ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. BEN. BAV.

P. 167. 10. ἐφέσιμον] Ἔφεσις, ἡ ἔγκλησις, ἡ ἀπὸ μικροῦ εἰς μεῖζον κριτήριον προκαλουμένη. BEN. BAV.

— 13. περὶ Ποτίδαιαν] Ἔναγχος λαβὼν τὴν Ποτίδαιαν, καὶ πολλοὺς τῶν ἐνοικούντων ἀδικήσας. ἵνα τοίνυν μὴ ἐγκαλῶσιν αὐτῷ, πέπομφε περὶ τῶν συμβολῶν (sic), δι' ὧν σπείσεσθαι ἤθελεν, ἵνα διὰ τῶν σπονδῶν λύσῃ τὰ ἐγκλήματα. AUG.

— 14. οὐδὲν ἐνεκαλεῖτε (sic) αὐτῷ ὡς ἀδικούμενοι] Σπεισάμενοι αὐτῷ περὶ τῶν συμβολῶν (sic), ὡς μηδὲν ἀδικούμενοι δηλονότι· οὐ γὰρ ἂν σπείσασθαι. IDEM.

P. 168. 6. σύμβολα] Σύμβολα λέγει τὰς δίκας, τὰς περὶ τὰ συμβόλαια τῶν ἐμπόρων [ἐμποριῶν Lessing.]. BEN. BAV. LESSING. Σύμβολα, τὰς συνθήκας, ἃς ἐν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττουσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια πολλάκι (sic). BAV.

— 8. ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἦν ἡ Μακεδονία] [erant hic quædam amputata] ὑπὸ τυράννων εἶχόν τινα χωρία, ἀφ' ὧν φόρους ἐλάμβανον. συνῆψαν οὖν τῇ Θρᾴκῃ καὶ τὴν Μακεδονίαν πλησίον οὖσαν. ἦσαν γὰρ φίλοι τότε. νῦν δὲ πόλεμος ἐπίκειται. AUG.

P. 169. 1. διαφθείρειν] Τὸ διαφθεῖραι ἢ λόγοις ἢ χρήμασι. IDEM.

— 2. καὶ μὴ μόνον τοὺς φυγάδας τοὺς παρ' ἑαυτοῦ εἰς Θάσον διακεκομικέναι] Ἐλεγχθέντες γάρ τινες τῶν Θασίων, ὡς μέλλουσι Φιλίππῳ προδιδόναι τὰ πράγματα, ἐφυγαδεύθησαν ἐκ τῶν πολιτῶν. τούτους ὁ Φίλιππος πείσας τοὺς περὶ τὸν Χάρητα κατήγαγεν. [τὸ δὲ τοὺς παρ' ἑαυτοῦ ἀντὶ τοῦ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονοῦντας add. Ben.] BEN. BAV.

— 8. κατασκευάζεται] Ἀντὶ τοῦ κατασκευασθῆναι ποιεῖ· κυρίως γὰρ ἐπὶ μὲν τοῦ δημιουργοῦ λέγομεν κατασκευάζειν [κατασκευάζει Bav.], ἐπὶ δὲ τοῦ τὰ ἀναλώματα παρέχοντος κατασκευάζεσθαι [κατασκευάζεται Bav.]. BEN. BAV. Κυρίως γὰρ ὁ μὲν τεχνίτης κατασκευάζει, ὁ δὲ παρασχὼν τὰ χρήματα κακασκευάζεται. AUG.

— 10. ὧν οὐδὲν προτιμᾷ] Ἀντὶ τοῦ ὧν οὐδὲν φροντίζει. BAV.

— 14. οἳ οὐκ αἰσχύνονται] Κατατρέχει τῶν φιλιππιζόντων. AUG.

— 20. ἑκατέρους ἔχειν] Ὁ Φιλοκράτης ἐν τῷ ψηφίσματι γέγραφεν ἑκατέρους ἃ ἔχουσι, χαριζόμενος Φιλίππῳ. πολλὰ γὰρ ἀλλότρια ἡρπάκει. συνέντες Ἀθηναῖοι τοῦτο ἔπεμψαν ἐπανορθώσασθαι τὴν εἰρήνην, ὥστε ἔχειν ἑκατέρους τὰ ἑαυτῶν. IDEM.

P. 170. 10. εὐδοκίμησεν ὁ Πύθων] Ὥσπερ νῦν μεμφομένου τοῦ ῥήτορος [amputata quædam] ἐπαινεῖ δὲ τὸν Πύθωνα, ὅτι εὐδοκίμησε κατὰ τοὺς λόγους τότε· ἦν γὰρ ῥήτωρ ἄριστος· καὶ ἐπειδὴ συμφέρει αὐτῷ· δι' αὐτοῦ γὰρ ἐλέγχει τὸν Φίλιππον ψευδόμενον. IDEM.

P. 171. 2. Πύθωνα] Ἐπηγγέλλετο γὰρ ποιεῖν τὰ δέοντα, καὶ ἐπανορθοῦσθαι τὴν εἰρήνην. IDEM.

— 3. ἔλεγε δὲ] Ἐπίκρισις. BEN. BAV.

— 7. τῷ Φιλοκράτους ψηφίσματι] Τὸ γὰρ Φιλοκράτους ψήφισμα εἶχεν ἑκατέρους ἃ ἔχουσιν ἔχειν. εἶχε δὲ Ἀμφίπολιν ὁ Φίλιππος. οὐκοῦν ἀπώλλυον διὰ τοῦ ψηφίσματος ταύτην. AUG.

P. 172. antep. ἵνα δὴ αὐτόνομοι ὦσιν] Κατ' εἰρωνείαν λέγει τὸ ἵνα. ἰδοῦ γὰρ τυραννοῦνται τοῖς ὅπλοις. ὁμολογεῖ τοῦτο λόγῳ. τοῖς ἔργοις τἀναντία πράττει. τὰς γὰρ Φερὰς ἐχειρώσατο. IDEM.

— pen. τὰς δ' ἐν Κασσωπίᾳ] Σημείωσαι εἰρωνικόν. BEN. BAV. Αὗται αἱ πόλεις ἐν Ἀχαΐᾳ εἰσὶν ἐντὸς Πελοποννήσου. AUG.

P. 173. 2. Ἀλεξάνδρῳ] Τῷ Μολοττῷ, ἀδελφῷ τῆς Ὀλυμπιάδος. LESSING.

— 3. σφόδρα γε] Καὶ τοῦτο εἰρωνικόν. BEN. BAV.

— 24. ὡς ἔοικε] Διὰ τὸ πιθανὸν πρόσκειται τὸ ὡς ἔοικεν, ὅτι ὡς φαίνεται ἔξω τῆς οἰκουμένης ὑμῖν δωρήσεται. δεῖξον, φησί, ξένην οἰκουμένην Φιλίππῳ, καὶ τότε δωρεὰν ἕξεις ἀμάρτυρον. AUG.

P. 174. 2. ὥσπερ δὲ ταῦτα ἴσμεν] Πάρισον. BEN. BAV.

— 8. τὸν πρόξενον] Πρόξενός ἐστιν ὁ προστάτης ἐν τῇ ἑαυτοῦ πόλει ἄλλης πόλεως. AUG.

— 18. Ἀγορὰ] Τόπος τῆς Χεῤῥονήσου, καὶ μέχρι τούτου Φίλιππος ὁρίζεται τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι Χεῤῥόνησον. τὴν προσηγορίαν ἔλαβεν ὁ Φίλιππος ὅριον καὶ μέτρον τῆς χώρας. IDEM.

— 19. Πτελεοῦ καὶ Λεύκης] Πόλεων, οὐ δένδρων, ὀνόματα. IDEM.

P. 175. 1. ἀμμορίης] Κατὰ στέρησιν τοῦ μορίου [μόρου Bav.]. BEN. BAV.

— 13. ἐγκτήματα] Κτῆμα ἐγκτήματος [ἐγκτήματι Bav.] διαφέρει. κτῆμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν τις ἐν οἰκείᾳ γῇ κτήσηται [κτήσαιτό Bav.] τι χωρίον· ἔγκτημα δέ, ὅταν ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ τις κτήσηταί [κτήσαιτό Bav.] τι χωρίον, ὥσπερ καὶ Φωκεῖς καὶ Θετταλοὶ ἐδικάζοντο περὶ τοῦ ἱεροῦ, καὶ Καρδιανοί, ὅτι ἡμέτερα [ὑμέτερα Bav.] ἐστὶν ἡ γῆ. BEN. BAV.

— 15. Κάλλιππον Παιανιέα] Ῥήτωρ ἦν Ἀθηναῖος. BAV.

— 19. διαδικάζεσθαι] Ὀνειδίζειν, ἐλέγχειν. διαδικασία δέ ἐστιν, ἣν ποιοῦνταί τινες τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν, οὓς ἂν ὁρισθῆναι βούλωνται, πότε χρὴ λειτουργεῖν αὐτούς. IDEM.

— pen. ἆρ' οὐ μεγάλα] Σημείωσαι εἰρωνικόν. IDEM.

P. 176. 2. οἳ πολὺ] Κατὰ χλευασίαν ἀναγνωστέον. BEN. BAV.

— 3. ἐκεῖνος μὲν γὰρ] Ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι [ὁ ἐπίλογος Bav.]. BEN. BAV.

AD ORATIONEM DE REBUS CHERSONESI.

P. 177. 8. Καρδιανοὶ] Καρδία πόλις Μιλησίων ἄποικος ἐν Χεῤῥονήσῳ, καὶ τοὔνομα ἔσχεν ἐντεῦθεν. Ἑρμοκράτους τοῦ Μέλητος (videbatur) οἰκίζοντος αὐτὴν καὶ θύοντος, κόραξ ἁρπάσας τοῦ ἱερείου τὴν καρδίαν ἀφ . . . . [fors. ἀφῆκεν] εἰς τὴν γῆν. LESSING.

P. 178. 1. ἔδει μὲν] Τὸ προοίμιον ἀπὸ συστάσεως [εὐνοίας Ben.] τοῦ οἰκείου προσώπου. ἐπειδὴ γὰρ τοῦ μὲν κατηγορεῖ, τοῦ δὲ ὑπεραπολογεῖται, τὴν ὑποψίαν ἀποκρούεται τῆς τε ἔχθρας καὶ τῆς εὐνοίας, διὰ τῆς πρὸς ἑτέρους εἰσηγήσεως. τινὲς ἐνόμισαν τὸν λόγον δικανικοῦ εἴδους, λέγοντες, ὅτι ἀπολογίαν ἔχει Διοπείθους καὶ κατηγορίαν Φιλίππου. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος ὁ τεχνικὸς συμβουλευτικοῦ αὐτὸν εἴδους λέγει εἶναι· ἐπειδὴ (φησὶ) τῆς κατηγορίας πλείονα τὴν συμβουλὴν ἔχει. τὸ δὲ ἀληθέστερον οὕτως· εἰ ἦν παρεστηκὼς ὅ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ διώκων, καλῶς ἂν ὡς ἐν δικαστηρίῳ καὶ κρίσει αὐτῶν ὄντων, ἐλέγομεν εἶναι τὸν λόγον εἴδους δικανικοῦ· ἀλλ', ἐπειδὴ [ἐπειδὴ δὲ Par. n.] οὔτε δικαστήριον ἦν, οὔτε Διοπείθης παρῆν οὔτε Φίλιππος, ἀλλ' ὁ ῥήτωρ, προσκοπῶν οὐ τὴν ἀπολογίαν Διοπείθους οὔτε τὴν κατηγορίαν Φιλίππου, ἀλλὰ τῆς πόλεως τὸ συμφέρον συνεβούλευσε, καλῶς ἂν τὸν λόγον εἴποιμεν εἴδους εἶναι συμβουλευτικοῦ [ἂν λόγος λέγοιτο συμβουλευτικός. Par. n.]. ἔστι δὲ τὸ προοίμιον ἐξ ἐπιτιμήσεως τῶν κατὰ Διοπείθους λεγόντων. ἔννοιαν [εὔνοιαν Ben.] δὲ τὸ προοίμιον ἀπεργάζεται. δύο δὲ ὄντων ἐννοίας [εὐνοίας Ben.] τόπων, ἢ ἑαυτὸν συστῆσαι, ἢ τὸν ἀντίδικον διαβαλεῖν, ἀπὸ κοινότητος αὐτὸ ἔλαβε, διὰ δὲ τοῦ λέγειν ἄλλως τε καὶ περὶ τῶν κοινῶν, προσοχὴν τίκτει τοῖς ἀκούουσιν. [Τίνες (v. 6. hujus scholii) - - - (ad v. 21.) συμβουλευτικοῦ. ἔδει μὲν] τὸ (v. 1.) - - - (ad v. 6.) εἰσηγήσεως. ΑΛΛΩΣ. Τὸ προοίμιον (v. 22.) - - - ἀκούουσιν Ben.] BEN. BAV.

— 4. ἄλλως τε] Κατασκευή. BEN.

— 5. ἐπειδὴ δ' ἔνιοι] Ἔνιοι συμπέρασμα. ὁ δὲ Ἑρμογένης ἀνταπόδοσιν αὐτὸ λέγει [λέγει αὐτό. Bav.] BEN. BAV.

— pen. ἡ μὲν οὖν σπουδὴ] Δεύτερον προοίμιον ἐκ διαβολῆς τῶν φιλιππιζόντων· ἔστι δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων. BEN. Δεύτερον προοίμιον ἐκ τοῦ πράγματος. BAV.

P. 179. 2. Διοπείθης] Οὗτος ὁ Διοπείθης πατὴρ ἦν Μενάνδρου τοῦ ποιητοῦ κωμικοῦ. ὁ δὲ Μένανδρος φίλος ἦν Δημοσθένους· δι' ὃν ὑπὲρ Διοπείθους βουλεύεται. BEN.

— 3. ἐγὼ δ' ὅσα] Προκατασκευή. IDEM. Κατασκευή. BAV.

— 6. περὶ τούτων] Συμπέρασμα. BEN.

— 10. τὴν ταχίστην] Ἀντὶ τοῦ ταχέως. Idem.

— 13. πολλὰ δὲ θαυμάζων] Εἰσβολὴ ἐπὶ τὸ συμφέρον κεφάλαιον. Idem.

— 18. συσκευάζεται] Συσκευάζεσθαι σημαίνει τὸ ἐπιφέρεσθαι. τὸ συσκευάζεσθαι, τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι· συσκευάζειν δὲ, τὸ λόγῳ ἐπιβουλεύειν, ἐξ οὗ καὶ συσκευὴ ἡ ἐπιβουλή. Idem.

— pen. ἕτοιμα] Ἐμπαράσκευα. Idem.

P. 180. 3. κληρούχους] Γεωργοὺς παροίκους· κληροῦχοι γὰρ καλοῦνται καὶ οἱ ἀποστελλόμενοι πάροικοι, καὶ ὁ κληρουχῶν καὶ μερίζων αὐτοῖς τὴν γῆν. οὐκ εἶπε δὲ στρατιώτας τοὺς μετὰ Διοπείθους, ἀλλὰ τοὺς κληρούχους, οἵ τινες εἰρηνικοί εἰσι. [Γεωργοὺς - - - εἰσι. om. Bav.] κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον εἰς [ἐπὶ Bav.] τὰς πόλεις ἃς ἔλαβον ἑκάστοις διανεμοῦντας [ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστοις διανεμοῦντας Bav.]. οὕτως καὶ Ἰσοκράτης ἐν πανηγυρικῷ. ἐνταῦθα δὲ κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέρας χώρας, ἥντινα δήποτε κατακληρουχίαν (sic). πῶς γάρ; οὐ γὰρ (sic) οἰόντε τὸν μὲν ἐπιδημοῦντα Ἀθήνησι τριηραρχεῖν. Ἡρόδοτος δὲ κληρούχους λέγει τοὺς γεωργούς. [οὕτως - - - γεωργοὺς om. Ben.] Ben. Bav.

— 13. ἀπέχηται] Ἤγουν πολέμῳ οὐχ ἅπτηται. Ben.

P. 182. 8. ἐτησίας] Ἐτήσιος ὁ κατ' ἔτος· καὶ ἐτησίαι οἱ ἄνεμοι οἱ κατ' ἔτος πνέοντες, οὕς τινας ἐτησίας Δημοσθένης φησίν. Idem.

— ult. εἰσφρήσεσθαι] Πολὺ τοὔνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀντὶ τοῦ εἰσάξειν καὶ εἰσδέξεσθαι. Idem.

P. 183. 1. φθάσῃ] Προλάβῃ. Idem.

11. ἅπαξ] Ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου, ὁλοσχερῶς, παντελῶς καὶ ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεὸς, ἀντὶ τοῦ ἀποφαντικῶς ἢ παντελῶς· τὸ γὰρ ἅπαξ οὐκ ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ πάντως ἐσομένου. εἰσάπαξ, ἀντὶ τοῦ διὰ μιᾶς φορᾶς. καθάπαξ δὲ, ἀντὶ τοῦ παντελῶς, συλλήβδην. λέγεται καὶ καθάπαν· καθάπαν γε μὴν αὐτοὺς ἐκπολεμεῖν οὐκ ἔδοξεν. ἀπαξάπαντα, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. ἀπαξάπαντες, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ πάντες. καὶ ἀπαξαπλῶς, ἀντὶ τοῦ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ τὸ ἅπαξ, οὐδὲν πλέον προσκείμενον. Idem.

— 13. ἀλλ' ἐνθένδε βοηθήσομεν] Ἀντιστοχαστικὸν καὶ περὶ μέλλοντος καὶ ἀδήλου πράγματος. Idem.

— 14. ἂν δ' ἀπὸ τῶν πνευμ.] Ἀντίθεσις στοχαστική. Idem.

— 16. τούτου] Περὶ μέλλοντος καὶ ἀδήλου πράγματος. Idem.

— 17. ὥραν τοῦ ἔτους] Τοῦ θέρους. Idem.

— antep. Χαλκίδα] Χαλκὶς πόλις Εὐβοίας. Idem.

— pen. Ὠρεὸν] Πόλις καὶ αὕτη τῆς Εὐβοίας. Idem.

P. 184. 5. βασκαίνειν] Οὐ φθονεῖν, ἀλλὰ αἰτιᾶσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ συκοφαντεῖν. δύο γὰρ σημαίνει τὸ βασκαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· βάσκανον δὲ καὶ κακόηθες οὐδέν ἐστι πολίτευμα ἐμὸν, φησὶν, ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν. ὅτι τὸ βάσκανος ἁπλῶς ἐπὶ λοιδορίας τιθέασιν· οὐ ψεύδη, καίπερ βάσκανος οὖσα. Idem.

— 8. εἰ γάρ τις] Ἀποστροφὴ πρὸς Φίλιππον. Idem.

— 10. εὐσθενεῖν] Εὐτυχεῖν καὶ φιλεῖσθαι παρ' ὑμῶν. Idem.

— 12. διαβαλλόντων] Διαβάλλειν, τὸ ἐξαπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι, Θουκυδίδης α'. καὶ Κράτης. καὶ διαβάλλειν τὸ πέλαγος, τὸ διαπερᾶν· ἐντεῦθεν ἐνόει διαβάλλειν τὸ ἐν μέσῳ πέλαγος, καὶ λῃστεύειν τὰς νήσους. καὶ Ἀῤῥιανός· αὐτόν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν ἐπιχειροῦντι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ὦξον ποταμὸν, ἤγουν διαπερᾶν. Idem.

— 13. διασπασθῆναι] Ἤγουν συντριβῆναι, κατακλασθῆναι. Idem.

— 20. οὔτε χρήματα] Σημείωσαι, κατὰ κῶλον ἐπαναφορὰ τὸ οὔτε. Ben. Bav.

— 22. συντάξεις] Συντάξεις ὁ Δημοσθένης ἔλεγεν ἑκάστους φόρους. Ben.

— antep. τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττειν] Ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζειν καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν περὶ ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας τῶν Ἑλλήνων. Idem.

— ult. λέγοντας] Οἷον τοὺς λέγοντας ὅτι ἔθος ἐστὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὸ σώζειν τοὺς κινδυνεύοντας, καὶ προΐστασθαι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐναντιοῦσθαι τυράννοις· ἐν δὲ τοῖς ἔργοις τοῖς ἐναντιουμένοις ἐκείνοις τοῖς λέγουσιν ὅτι δεῖ προκινδυνεύειν τῶν Ἑλλήνων, συναγανιζόμεθα. Idem.

P. 185. 2. τί οὖν χρὴ] Κατὰ κῶλον καὶ κόμμα ἐπαναφορά. Ben. Bav.

— 4. τῶν κοινῶν] Κοινὸν τὸ ἀκάθαρτον, ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλέον τῶν λοιπῶν. λέγεται δὲ τετραχῶς· ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαιρετὸν, ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ· ἢ τὸ ἀδιαίρετον ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον· ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον, ὡς ἐν θεάτρῳ τόπος ἢ ἐν βαλανείῳ· ἢ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος. Ben.

— 5. ἀφέξεσθε] Ἀφέξω, ἀποκωλύσω· ἀφέξομαι, ἀποστήσομαι, παύσομαι. Idem.

— 12. ἐνίους μαθεῖν δεῖ] Καὶ περὶ τούτων προκατηγορούντων ἀκροᾶσθαι τί ἄν τις λέγοι, ἔνιοι φανερῶς, ἢ οἱ μὲν, ἢ τινές. Idem.

— 14. πάντες ὅσοι πώποτε] Σημείωσαι [σημείωσαι om. Ben.] ὑπερβατὸν κατὰ παρένθεσιν, ὅ ἐστιν ἐπεμβολή. Ben. Bav.

— 15. ἢ ἐγὼ πάσχειν] Τὸ ἢ, ἀντὶ τοῦ, ἐπεί· ἐπεὶ εἰ μὴ οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα ὡς λέγω, προτιμῶμαι. Ben.

— ibid. τιμῶμαι] Ζημιοῦμαι, καταδικάζομαι· τίμησις γὰρ ἡ ζημία, ἢ τὸ εὐθυνόμενον, καὶ ἐπιτίμια ὑπέχον. Idem.

— 19. καὶ διδόασιν] Ὑπερβατὸν κατὰ ἔννοιαν, μέσον ἔχον τὴν αἰτίαν. Ben. Bav.

— 22. ἐμπόρους] Ἔμπορος, ὁ πραγματευτὴς ἄνθρωπος, ὁ πλέων θάλασσαν, παρὰ τὸ πόρος· πόρος δὲ ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται· καὶ εὔ-

πορος ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιῤῥέοντα πλοῦτον· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος πόρου. καὶ ἔμπορος ὁ ναύλου ἕνεκα πλέων ἐπ' ἀλλοτρίας νεώς. καὶ ἔμπορός εἰμι σκηπτόμενος, παρ' Ἀριστοφάνει, ἐπὶ τῶν ἀεὶ προφασιζομένων, μὴ διὰ δειλίαν. Idem.

— ibid. παραπέμπεσθαι] Οἱονεὶ προπέμπεσθαι καὶ σώζεσθαι. Idem.

— 24. λήμματα] Λῆμμα δι' ἑνὸς μ, ἀξία, ἀνδρία, φρόνημα, κέρδος· διὰ δὲ δύο μ, αἱ δόσεις καὶ αἱ προτάσεις παρὰ Ἀριστοτέλει, τουτέστιν ἡ ἐρώτησις· ἡ γὰρ ἐρώτησις, αἰτία τῆς ἀποκρίσεως, ἤ τις ἐστὶν ἑξῆς ὁ συλλογισμὸς, ἣν καὶ λῆμμα λέγουσι. καὶ μονολήμματος πρότασις, οἷον, ἀναπνεῖς, ζῇς ἄρα· πρόδηλον γὰρ τὸ παραλελειμμένον, τὸ πᾶν τὸ ἀναπνέον ζῇ· τοιαῦτά ἐστι καὶ τὰ ἐνθυμήματα, οὗτοι κολάσεως ἄξιοι ἱερόσυλοι γάρ· παρεῖται γὰρ τὸ, τοὺς ἱεροσύλους ἀξίους εἶναι κολάσεως. Idem.

— antep. πόθεν γὰρ οἴεσθε] Ὑπερβατὸν καθ' ὑπέρθεσιν. Ben. Bav.

— ult. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] Σχετλιάζοντος τὸ ῥῆμα. Ben.

P. 186. 2. διάγει] Οὐ τρυφᾷ, ἀλλὰ μόλις διατρέφεται. Idem.

— 5. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι] Ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο συντείνουσιν οἱ λόγοι. Idem.

— 6. μέλλει πολιορκεῖν] Καθ' ὁμοιότητα λέξεως, β. εἶδος τῆς κατὰ [εἶδος, καὶ κατὰ Bav.] λέξιν δριμύτητος, μέλλει καὶ μέλει. Ben. Bav.

— ult. πινάκιον] Εἰς ὃ γράφονται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων. Bav.

P. 187. 4. ὑπερβολὴ μανίας] Καὶ γὰρ τῆς μεγίστης ἀνοίας ἔργον τὸ, κατὰ τῶν ἰδίων πολιτῶν στρατιώτας τρέφειν. Ben.

— 8. εἰσαγγελία] Ἐμφανισμὸς, μήνυσις. ἔστι δὲ ἡ εἰσαγγελία, δημοσίου δίκης ὄνομα. εἰσαγγελία δὲ καὶ γραφὴ διαφέρει· εἰσαγγελία μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων γίνεται· γραφὴ δὲ, καὶ ἐπὶ μικρῶν [ἔστι - - - μικρῶν om. Bav.]. Ben. Bav.

— ibid. πάραλος] Πάραλος μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα λαβοῦσα. πάραλος [Πάραλος - - - πάραλος om. Ben.] ἡ Σαλαμινία· αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημοσίαι, ἐπὶ τὰς [ἐπὶ γὰρ τὰς Ben.] τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. ἡ μὲν ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικὰ, ἡ δὲ εἰς τὰ δημόσια [ἡ μὲν - - - δημόσια om. Ben.]. πάραλοι δὲ, οἱ [καὶ πάραλοι, οἵ τε Ben.] ἐν τῇ νηῒ τῇ παράλῳ πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὥςπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι. παράλογος (sic) δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρέτει· ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἠβούλοντο, ὥςπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλῳ ἐχρῶντο. λέγεται δὲ ἡ αὐτή ποτε καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς, Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς. [ὥςπερ ἕτεροι - - - Δημητριάς. om. Ben.] Ben. Bav.

— 15. θορυβεῖτε] Ἀντὶ τοῦ συντίθεσθε αὐτῷ ὡς ἀληθεύοντι. Ben.

— 16. παρελθὼν] Ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. σημείωσαι δὲ ὅτε τὸ παρελθεῖν τὸ αὐτίκα δηλοῖ τάχους, Θουκυδίδης· τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ, ἀναβαλλόμενον, χρόνῳ δὲ, τοῦτο διαπράξασθαι. καὶ παρελθεῖν ἀντὶ τοῦ νικῆσαι, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Idem.

— pen. αἴτιον δὲ] Ὑπερβατὸν κατὰ παρένθεσιν. Ben. Bav.

P. 188. 1. παρεσκευάκασιν] Προσώπου ὑποβολὴ τὸ σχῆμα. Ben.

— 15. δημαγωγοῦντες] Δημαγωγῶ, στρατηγῶ, ἄρχω τοῦ δήμου· ἐξ οὗ καὶ δημαγωγὸς, ὁ τοῦ δήμου ἄρχων· καὶ δημαγωγικὸς, ἀντὶ τοῦ στρατηγικός· καὶ δημαγωγία, παρ' Ἀριστοφάνει· ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς, οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους, ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. Idem.

— ibid. χαριζόμενοι] Χαρίζεσθαι, κοινῶς μὲν, ὡς οἱ πολλοί· ἰδίως δὲ, ἐπὶ ἀφροδισίων· καὶ χαριζόμενοι, χάριν τιθέμενοι. Idem.

P. 189. 1. ἀπογενομένου] Ὑστερίσαντος, σχεδὸν εἰπεῖν ἀποθανόντος· ἀπογενέσθαι γὰρ ἢ ὑστερῆσαι ἢ ἀποθανεῖν. ἀμφότερα Θουκυδίδης. Idem.

— 2. ἀποληφθέντος] Ἤγουν ἀπογενομένου καὶ ἀποκρατηθέντος. Idem.

— 4. ἀλλ' ἐκεῖνος] Τὸ σχῆμα ἀντίθετον. οἷον ὑμεῖς οἴκοι, ἐκεῖνος ἀποδημῶν. Idem.

— 7. Εὐβοίᾳ] Εὐρίπῳ· ἔστι δὲ πέλαγος στενὸν ὁ εὔριπος, ἢ τόπος ὑδατώδης μεταξὺ δύο γαιῶν, τουτέστι Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς· ἑπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐκεῖ ὕδωρ τρέπεται. Idem.

— ibid. κατέστησε] Ἐν τῇ Ἐρετρίᾳ, Κλείταρχον· ἐν τῷ Ὠρεῷ, Φιλιστίδην. Idem.

— 8. ἐπὶ Σκιάθῳ] Σκίαθος, νῆσος πλησίον Εὐβοίας, ὑπήκοος Ἀθηναίων. Idem.

P. 190. 7. ἐδάφει] Τῇ γῇ. Idem.

— 12. τῇ πολιτείᾳ] Ἰδίως εἰώθασι χρῆσθαι τῷ ὀνόματι τῆς πολιτείας οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· καὶ Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ, καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Idem.

— 18. τὰ νῦν βεβιασμένα] Τὰ ἔθνη τὰ νῦν ὑπ' αὐτῷ κατεχόμενα. Idem.

— antep. ἀρχὴν] Τὴν τυραννικὴν, οὐ τὴν ἔννομον. Idem.

P. 191. 3. οὐ κακῶς] Σημείωσαι [σημείωσαι om. Ben.] ἐπίκρισις. Ben. Bav.

— 9. καὶ ὅπου τις] Πάλιν εἰς Διοπείθην αἰνίττεται, ὅτι ἐν τῇ Θρᾴκῃ ἐκεῖνον ἀμυνεῖται. Ben.

— 12. Δρογγίλον, καὶ Καβύλην] Χωρία Θρακικὰ εὐτελῆ περὶ τὸν Στρυμόνα καὶ τὴν Ἀμφίπολιν. Idem.

— 13. Μάστειραν] Σκόπει δὲ, μήποτε γραπτέον Βάστειραν, ἢ Πίστειραν, ἢ Ἐπίμαστον. ταύτας γὰρ τὰς πολιτείας εὑρίσκομεν παρὰ Ἀναξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον, Μάστειραν δὲ οὐδαμοῦ. Bav. Μήποτε δὲ γρ. Βάστηραν, ἢ Πίστειραν, ἢ Ἐπίμαστον. Lessing.

— ibid. ἐξαιρεῖ] Ἀντὶ τοῦ, ἐκβάλλει, ἀφανίζει. Ben.

— 16. Νεωρίων] Μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνει Λυκοῦργός τε καὶ Ἀνδοκίδης. Idem.

— antep. τῶν ἀργυρίων] Τὸ Λαύριον φησί· τόπος γάρ ἐστιν ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἄργυρος τίκτεται. Idem.

— ult. μελινῶν] Μελίνη, εἶδος ὀσπρίου, ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται· ἔνιοι εἶδός τι κέγχρου νομίζουσι τὴν μελίνην, ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλυμον ἢ κέγχρον. ὄλυρα δὲ, ζειὰ, εἶδος σπέρματος. Idem.

— ibid. Σιροῖς] Σιρὸς ὁ λάκκος. τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ ὀρύγματα ἐν οἷς κατετίθεντο τὰ σπέρματα, σιροὺς ἐκάλουν οἱ Θρᾶκες καὶ οἱ Λίβυες, ἃ νυν φοσσία ἰδιωτικῶς. Idem. Τὰ κατάγεια. Θεόπομπος καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ. σιροὶ κριθῶν. οἶμαι δὲ λέγειν αὐτὸν φοσσία, ἢ τὴν κέγχρον· ἄλλοι δὲ ὅμοιον κέγχρου. Bav.

192. 1. βαράθρῳ] Βάραθρον ὄρυγμά ἐστιν εἰς ὃ ὁ τῆς Ἱπποθοωντίδος δῆμος τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κατακρίτους ἐνέβαλλον. ὁ δὲ Δημοσθένης τὴν λέξιν οὐχ οὕτως εἶπεν, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ. Ben.

— 4. ἀνήκεστον] Ἀνίατον, ἀθεράπευτον. Idem.

— 5. ἀποθέσθαι] Ἀντὶ τοῦ ἀποβαλέσθαι· καὶ ἀπόθου, ἀντὶ τοῦ ἀποβαλοῦ. ἀπωθοῦ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὤθισον. Idem.

— 13. ταμίας δημοσίους] Ἐφόρους, φύλακας. εἰσὶ δὲ ταμίαι, ἄρχοντες Ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. Idem.

— 21. εἰ δέ τῳ δοκεῖ] Ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ. Idem.

— 22. πραγματείας] Πολυπραγμοσύνης, κακοπαθείας, οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς πραγματείας, οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν ῥητόρων τέτακται, ἐπὶ τῶν ἐργασίας τινὰς μεταχειριζόντων. Idem.

— ult. πρόησθε] Προέσθαι, ἐνδοῦναι, προδοῦναι. Idem.

P. 193. 10. ποῖ] Ἀντὶ τοῦ ἕως ποῦ. Idem.

— 19. οὔτε λέγειν ἄξιον] Συμφώνως τῷ Θουκυδίδῃ· ὃ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι αἰσχρὸν τῇ Πελοποννήσῳ. Idem.

— pen. καταπολ.] Καθ' ὑμῶν. Idem.

P. 194. 4. ἀναβάλλουσι] Ἀναβάλλεσθαι καὶ ὑπερτίθεσθαι ποιοῦσιν, εἰς ἀναβολὰς καθιστᾶσιν· ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ ἱμάτιον, οὐ περιβάλλεσθαι, λέγουσι· καὶ ἀναβαλλόμενος, ὁ ὑπερτιθέμενος· ἀναβαλόμενος δὲ, δι' ἑνὸς λ, ἀντὶ τοῦ προοιμιασάμενος· ἀναβαλόμενος οὖν, ὥσπερ εἰώθει, βραχὺν διῆλθεν ὕμνον· καὶ ἀναβολὰς, τὰ προοίμια. Idem.

— 7. ἐπὶ πολλῷ] Κακῷ δηλονότι. Lessing.

— 8. τούτων] Τῶν ἡμῖν συμβεβηκότων κακῶν. Idem.

— 14. κωλύειν] Τὸ ὑπερβατὸν, ἵνα ᾖ, καὶ κωλύειν τὸ διαρπασθῆναι τὰ χρήματα, διὰ τοῦ φύλακάς τινας τάξαι δι' ὧν σωθήσεται. Ben.

— 16. αὐτὸ τοῦτο] Ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Idem.

— ibid. εἰ τὰ μὲν χρήματα] Ἀντίθετον τὸ σχῆμα, ἐκεῖ χρήματα, ἐνταῦθα τὴν Ἑλλάδα. κἀκεῖ, ἀδήλως εἰ διαρπασθήσεται· ἐνταῦθα δὲ φανερῶς· κἀκεῖ μόριον, ἐνταῦθα πᾶσαν. Idem.

P. 195. 1. καταλαμβάνοντα] Τὸ καταλαβεῖν εἴρηται καὶ ἐπὶ τάχους πολλοῦ, ὅταν λέγωμεν, ὁ δὲ τὸν Φρύγα διώξας κατέλαβεν· οἱ δὲ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. Idem.

— 10. ἡ διαδικασία] Ἡ πρὸς ἀλλήλους ἔρις, [Ἡ - - - ἔρις om. Bav.], ἡ φιλονεικία. κυρίως δὲ διαδικασία ἐστὶν ἐπιχειρημάτων ἀμφισβήτησις· ἐνταῦθα δὲ κατεχρήσατο. Ben. Bav. ΑΛΛΩΣ. Διαδικασία ἐστὶν ἣν ποιοῦνταί τινες τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν, ἃς ἂν ὁρισθῆναι βούλωνται, πότε χρὴ λειτουργεῖν αὐτούς· καὶ διαδικασάμενος, ὀνειδίσας, διελέγξας. Ben.

— 13. Καρδίαν] Καρδία πόλις Θρᾴκης, καὶ Καρδιανοὶ οἱ πολῖται· καὶ ὄνομα πελάγους. Idem.

— 15. ἀνοητότατος] Ἀνεπιστημονικώτατος, μωρός. ἀνοητότατα, τοῦτ' ἔστι μωρὰ, ἐπὶ τῆς λαγνείας καὶ τῶν ἀφροδισίων λαμβάνουσι· μωραίνειν γὰρ καὶ ἀνοηταίνειν, τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον· Ἀριστοφάνης· οἴνου τ' ἀπέχῃ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀνοήτων, τοῦτ' ἔστι μωρῶν· ἢ ἀνοήτων, ἀντὶ τοῦ ἀνεπιστημόνων. Idem.

P. 196. 4. πράγματα δ' αὐτῷ] Ἐπὶ κακῷ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί· πράγματα παρέξω, ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. Idem.

— 9. ἀποτυμπανίσαι] Τυμπανίζεται, ξύλῳ πλήττεται, ἐκδέρεται, κρεμᾶται· ἀποτυμπανίσαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνιλεῶς φονεῦσαι ῥοπάλοις. Idem. Ἀνιλεῶς τι φονεῦσαι. Bav.

— 16. ὑπηγάγετο] Ὑπάγουσιν, ἀντὶ τοῦ προάγουσι· καὶ ὑπάγω τὸν δεῖνα εἰς δουλείαν, ἀντὶ τοῦ προάγω· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι· ὑπάγομαι κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ὑπάγει, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ ἢ ὑποτάσσει· ὑπάγει τὰ προβλήματα τοῖς γενικοῖς. ὑπάγοντος δὲ αὐτὸν τοῦ κέρδους, ἤγουν ἐπὶ μᾶλλον ὑποθήγοντος. καὶ ὑπαγόμενος, ἀντὶ τοῦ πειθόμενος, ἐξαπατώμενος, ἢ ἐξαπατῶν. Ben.

— 18. Ποτίδαιαν] Τὴν Κασάνδρειαν. Idem.

— 19. ὑπάγει] Ἀπατᾷ. Idem.

— 20. τὴν Βοιωτίαν] Διὰ τοῦ περιποιῆσαι αὐτοῖς Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν· οὐκ ἔχοντες γὰρ καὶ ταῦτα ὑπακούοντα μετὰ τῶν Βοιωτῶν, ἐδόκουν μὴ πάσης ἄρχειν Βοιωτίας. Idem.

— antep. Δορίσκον] Χωρίον ἐστὶ Θρᾳκικόν. Idem.

— ibid. Σέῤῥιον] Καὶ αὐτὸ ὄνομα χωρίου· ὃ καὶ Σέῤῥιον τεῖχος. Idem.

— ibid. Κερσοβλέπτην] Κερσοβλέπτης, παῖς μὲν ἦν Κότυος· καὶ νεώτατος ὢν, βασιλεὺς κατεστάθη Θρᾴκης. Idem.

P. 197. 1. προσφέρεται] Προστίθεται. Idem.

— 4. οὐκ ἦν ἀσφαλὲς] Σχῆμα τοῦ [τὸ Bav.] περὶ ἐπιμελείας καὶ κάλλους, τὸ λεγόμενον, ἡ κατὰ κῶλον ἐπαναφορά. Ben. Bav.

— 8. τοὺς τυράννους] Τοὺς Ἀλευάδας. Ben. Bav.

— 13. ἐπιτείχισμα] Τὸ τειχιζόμενον κατὰ τινῶν χωρίων, ὅθεν ἦν τοὺς ἐπιτειχισθέντας κακῶς ποιεῖν· καὶ τὸ πρᾶγμα, ἐπιτειχισμός· καὶ ἀμφότερα Δημοσθένης· τὸ μὲν ἐνταῦθα, τὸ δ' ἐπιτειχισμὸς ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ben.

— ult. μαλακὸς] Ἤγουν δειλός. Idem.

P. 198. 1. βδελυρὸς] Αἰσχροποιός. Idem.

— ibid. ἀναιδὴς] Ἀναιδὲς τὸ θρασὺ βλέπειν· καὶ ἀναίδην, ἀντὶ τοῦ ἀθρόως, σφοδρῶς, ἀπηρυθριασμένως· ἀνέδην δὲ διὰ τοῦ ε, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδομένως· καὶ ἀναιδῶς, ἀναισχύντως· καὶ ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος. Idem.

— 2. ἰταμῶς] Ἰταμὸς, ἀναιδὴς, σκληρὸς, ὠμός· παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀναιδεῖς. Idem.

— 4. δημεύει] Τό τινος οὐσίαν δημοσιεῦσαι. alia manus. Τὰ τοῦ δήμου μετέρχεται. Lessing.

— 5. ἀνδρίᾳ] Οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ, ἀλλ' ἡ μείζων ταύτης τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη, περιγινομένη τοῦ θυμουμένου τῆς ψυχῆς· ἀνδρεία δὲ ψυχὴ διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ ἀνδρεῖος· καὶ ἀνδρεία, ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία, καὶ τὸ αἰδοῖον. Ben.

— 7. ὅστις δ' ὑπὲρ κ. τ. λ.] Ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. ὁ τὰ ῥᾷστα βουλόμενος λέγειν ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ κινεῖται, ἵνα τι κερδανῇ. ὁ δὲ τὰ βέλτιστα καὶ μὴ τὰ ταῖς τῶν πολλῶν ἀκοαῖς ἥδιστα, ἐκεῖνος τῇ τύχῃ ἑαυτὸν ἐκδίδωσι. κἂν εἴ τι ἄρα ἐπ' αὐτῷ συμβῇ. ποιεῖ οὖν κρείττονα τὴν τύχην, ἤπερ τὸν λογισμόν. ἀντὶ τοῦ πλείω ἑαυτὸν ἐκδίδωσι τῇ τύχῃ, ἤπερ τῷ λογισμῷ. Lessing.

— 17. ἔχων] Κατὰ παράλειψιν. Ben.

— 20. τῶν τοιούτων] Οἷα οὗτοι οἱ ῥήτορες. Lessing.

— 24. προήχθην] Διεγέρθην. Idem.

P. 199. 5. ἐπὶ τοῦτο] Τὸ βέλτιστον. Idem.

— 6. προάγεσθαι] Ἀντὶ τοῦ προάγειν· παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. Idem.

— 21. τούτων] Ἤγουν ἐκ τοῦ ἐκεῖνον εἰπεῖν, καὶ ὑμᾶς πρᾶξαι. Idem.

— 24. τι τῶν τότε] Τὸ ἐκβαλεῖν τοὺς Θηβαίους ἐκ τῆς νήσου. Idem.

P. 200. 1. ἐν κεφαλαίῳ] Ἀνακεφαλαίωσις. Ben. Bav. Ἐν συντόμῳ λόγῳ. Lessing.

AD PHILIPPICAM TERTIAM.

P. 201. 1. πολλῶν, ὦ ἄνδρες] Τοπικὴν καταδρομὴν ἔχει Φιλίππου τὸ προοίμιον· σχῆμα τοῦ ἐκ πλαγιασμοῦ τέμνοντος τὸν λόγον. Ben. Πρότασις. ΑΛΛΩΣ. Τὸ προοίμιον ἐκ τοῦ κατηγόρου. καταδρομὴν γὰρ ἔχει Φιλίππου, καὶ ἔχει ἐπιτίμησιν. ἔστι δὲ καὶ τόπος ἐννοίας. Bav.

— 4. καὶ πάντων] Κατασκευή. Ben. Bav.

— ibid. φησάντων] Ἀντὶ τοῦ ψηφισαμένων. Ben. Bav.

— 6. τῆς ὕβρεως] Οὐκ εἶπεν ἀδικίας ἢ πλεονεξίας, ἀλλ' ὕβρεως· ὃ παρ' Ἀθηναίοις οὐδὲ τοῖς δούλοις ἀνεκτόν. Ben. Bav.

— 8. προειμένα] Προδεδομένα. Ben. Bav.

— 9. εἰ καὶ λέγειν] Δεύτερον προοίμιον ἐκ τοῦ ἐναντίου· τὸ δὲ σχῆμα ὡς ἐν ὑποθέσει· ἐνταῦθα δὲ πρότασις. Ben. Bav.

— 12. πολλὰ οὖν ἴσως] Αἰτία τῆς προτάσεως, ἡ κατασκευή. Ben. Κατασκευή. Bav.

— antep. ὧν τινὲς] Τῶν προδοτῶν οἱ ἀναισχυντότεροι. Ben.

P. 202. 1. ἕτεροι δὲ] Τοὺς κατηγόρους Διοπείθους αἰνίττεται. Idem.

— 5. αἱ δὲ τοιαῦται] Συμπέρασμα τοῦ προοιμίου. Ben. Bav.

— 8. ἀξιῶ δ' ὑμᾶς] Εἰσβολὴ ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ συμφέρον· τὸ δὲ σχῆμα προδιόρθωσις. Ben. Προοίμιον, μᾶλλον δὲ εἰσβολὴ τῶν ἀγώνων, καὶ προθεραπεία. Bav.

— 16. ἐξεληλάκατε] Τὴν παῤῥησίαν. Ben.

— 19. εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν] Ἐντεῦθεν τὸ συμπέρασμα. ἄλλοι δὲ εἰσβολὴν τῶν ἀγώνων φασίν. [ἄλλοι - - - φασὶν om. Bav.] Ben. Bav.

P. 203. 3. εἰ μὲν οὖν ἅπαντες] Εἰσβολὴ τῶν ἀγώνων. ἀρχὴ δὲ τοῦ συμφέροντος. [ἀρχὴ - - - συμφέροντος om. Bav.] Ben. Bav.

— 7. ἀτόπως] Πονηρῶς καὶ κακῶς [ἀτόπως Lessing.] τὴν γνώμην. Ben. Lessing.

— ibid. ἔνιοι] Τῶν ἀκροατῶν. Ben.

— 24. εἰ δέ τις ταύτην] Ἀντιπίπτον λύει. ἀπαρίθμησις τὸ σχῆμα. Idem.

P. 205. 3. προῤῥήσεως] Προαγορεύσεως φανερᾶς. Idem.

P. 206. 5. εἰ μὴ] Τὸ κατὰ συστροφὴν σχῆμα. Ben. Ἐκ παρονομασίας· δριμεῖα λέξις. Bav.

— 7. ὁ γὰρ οἷς] Περίοδος κατ' εὐθεῖαν. Ben. Bav.

— 13. εἶτα τὸν] Δριμεῖα λέξις. Bav.

— 15. ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡμέρας] Ἀνέμνησεν αὐτοὺς λυπηροῦ διηγήματος. Ben.

P. 207. 1. τετυφῶσθαι] Μεμηνέναι· ἀπὸ Τυφῶνος τοῦ ἀντάραντος πόλεμον πρὸς τοὺς θεούς· μανίας γὰρ τοῦτο σημεῖον· ὅθεν καὶ τετυφωμένον ἄνθρωπον καλοῦμεν, τὸν ἀλαζόνα καὶ μεῖζον ἢ προσῆκε φρονοῦντα. τινὲς δὲ τὸ τετυφῶσθαι ἀπὸ τοῦ τύφειν, ὅ ἐστι σκοτοῦσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ καπνοῦ· σκοτοῦται δὲ καὶ ὁ ἀνούστατος τὴν διάνοιαν. Idem.

P. 208. 3. μᾶλλον δὲ] Καλῶς προσέθηκε τὴν ἐπιδιόρθωσιν· οὐδὲ γὰρ οἱ νῦν Ἀθηναῖοι ἐποίουν ἃ ἐπιφέρει. Idem.

P. 209. 1. ἐπιπολάζει] Ἀντὶ τοῦ πλεονάζει τοῖς ἀδικήμασιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πλεονάζοντος ὕδατος, ὅταν ὑπεραίρηται καὶ ὑπερεκχῆται πλέον τοῦ μέτρου. IDEM.

— 2. τούτων] Ὧν ὁ Φίλιππος ποιεῖ. IDEM.

— 5. ἐῶ] Παράλειψις μηδὲν ἧττον λέγουσα. LESSING.

— 9. τὰς πόλεις] Ὧν ἦρχέ ποτε Ἀχιλλεὺς καὶ Φιλοκτήτης, Πρωτεσίλαος, Ποδαλείριος. BEN.

— 14. καὶ οὐ γράφει μὲν ταῦτα] Ὅρα τὴν τῶν σχημάτων ποικιλίαν. BEN. BAV.

P. 210. 15. ἀλλ' οὖν] Ἤγουν ὅμως. BEN.

P. 211. 2. ὑποβολιμαῖος] Ὑποβολιμαῖοι, οἱ ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποιητοὶ ἐπὶ τῶν χαμαιῤῥιφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. BAV.

— 10. καίτοι τί τῆς] Πνεῦμα. IDEM.

P. 212. 4. εἰς Πορθμὸν] Πορθμὸς, ἐπήνειον τῆς Ἐρετρίας· ὁμωνύμως δὲ ἐκλήθη τῷ πελάγει τῷ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Ἀθηνῶν. BEN.

— 13. Ναύπακτον] Ναύπακτος ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ, τοὺς Ἡρακλείδας μέλλοντας κατελθεῖν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον, ἐκεῖ πήξασθαι καὶ κατασκευάσαι τὰς ναῦς. IDEM.

— 15. Ἐχῖνον] Ἐχῖνος, πόλις, Θηβαίων μὲν ἄποικος, πλησίον δὲ Θετταλίας, ἀπὸ Ἐχίνου ἑνὸς τῶν Σπαρτῶν. IDEM.

P. 213. 25. ἐκπέπραται] Ὥσπερ νῦν πρίαται ὁ Φίλιππος παρὰ τῶν λεγόντων καὶ τῶν στρατηγούντων. LESSING.

P. 214. 17. ἄτιμος] Ὁ ἀτιμώρητος, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν φονεύσῃ, μηδεμία τιμωρία γίνηται ὑπὲρ αὐτοῦ τελευτῶντος κατὰ τοῦ φονεύσαντος αὐτόν. IDEM.

P. 215. 11. ὑπὲρ ὧν ἂν] Ὑπὲρ τίνων πραγμάτων φόνου δικάζεσθαι παρέχονται φόνου δίκας ἐὰν φονεύσῃ. ἔστι γάρ τινα πράγματα ἔνθα ὁ ποιήσας φόνου τιμωρεῖται. IDEM.

— 12. εὐαγὲς] Εὐσεβές· ἄγος γὰρ ἐκ τοῦ ἐναντία τὸ ἀκάθαρτον. IDEM.

— ibid. ἄτιμος] Ἀτιμώρητος. BEN.

— antep. στηλίτας] Στηλίτας ἐποίουν τοὺς δωροδοκοῦντας, ἀντὶ τοῦ ἐνέγραφον αὐτοὺς ἐν ταῖς στήλαις. LESSING. AUG.

P. 216. ult. τὴν ὡραίαν αὐτὴν] Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. BAV.

P. 217. 3. ἀρχαίως] Ἀφελῶς καὶ χωρὶς πανουργίας. BEN.

— ibid. πολιτικῶς] Δικαίως, μὴ χρήμασιν ὠνούμενοι τὰ πράγματα. IDEM.

— antep. ἐκτραχηλισθῆναι] Τὸ τοὺς τραχήλους συγκλασθῆναι, ἐκ τραχήλων ἐκπισεῖν, τῶν ἐλπίδων ἐκπεσεῖν. BAV.

— pen. ἐκ πλείστου] Πόῤῥωθεν. BEN.

P. 218. ult. ὧν] Τῶν προδοτῶν. IDEM.

P. 219. 17. ἀπαλλαγέντος] Ἀπελαθέντος. BEN.

P. 220. 17. οὕτω δ' ἀθλίως διέκειντο] Τῷ φόβῳ. σημείωσαι δὲ ὑπόστασιν. IDEM. Σημείωσαι, ὑπόστασις. BAV.

— 19. διασκευασάμενοι] Τὴν σκευὴν ἀναβαλόντες. BEN.

— ult. οἱ μὲν] Μερισμὸς καὶ ὑπομερισμὸς τὸ σχῆμα. IDEM.

P. 221. 13. οἱ δ', οὐδὲν] Οἱ μὴ πρὸς χάριν λέγοντες. IDEM.

— 17. οἱ δ', ἐξ] Οἷς προσῆσαν ἀπέχθειαι. IDEM.

P. 222. 3. τεθνάναι γὰρ] Κατὰ κῶλον ἐπαναφορά. BAV.

— 5. καλὴν] Κατ' εἰρωνείαν. BEN.

P. 224. 6. ἐπισχεῖν] Βραδύνειν. IDEM.

AD PHILIPPICAM QUARTAM.

P. 226. 1. καὶ σπουδαῖα] Τοῦ ὄντος τμητικοῦ λόγου καὶ δοκοῦντος εἶναι τὸ σχῆμα. BEN.

— 2. περὶ αὐτῶν] Τῶν προσαγγελθέντων. LESSING.

P. 227. 1. ἡ μὲν οὖν ἀσέλγεια] Δεύτερον προοίμιον. BEN.

— 4. καὶ γὰρ εἰ μηδ'] Κατασκευή. IDEM.

— 10. δεῖ] Ἤγουν ἐλλείπει. IDEM.

— 14. παρέρχεται] Νικᾷ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. IDEM.

P. 228. 2. πᾶσιν] Ἤγουν ἐν πᾶσιν. IDEM.

— 8. μανδραγόραν] Μανδραγόρας ὑπνωτικὸς καρπὸς, ἢ λήθης ποιητικός. καὶ μανδραγορίζω. BAV. Βοτάνης ὑπνωτικὸν καὶ λήθην ποιητικόν. LESSING.

— 15. τοῦ χάριν] Συμπέρασμα τοῦ προοιμίου, καὶ εἰσβολὴ ἐπὶ τὸ συμφέρον. BEN.

P. 229. 9. ἐπετείχισεν] Καθ' ἡμῶν εἰργάσατο. LESSING.

— 13. Ἀντρῶνας] Πόλις ἦν Εὐβοίας πληθυντικῶς λεγομένη. Ὅμηρος ἑνικῶς· Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην. BEN.

P. 230. 14. οὐδενὶ μέντοι μᾶλλον] Εἰς τὸν περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ κεῖνται. BAV.

— 16. ἐξ ἀνάγκης] Ἀναγκαίως. BEN.

P. 231. 2. τοῖς ἄρχουσι (sic) βουλομένοις] Ἀντὶ τοῦ ἄρχειν. ὡς ἐν τῷ τέλει τοῦ περὶ Συντάξεως λόγου· ὑμᾶς οὖν ὑπάρξαι δεῖ χρηστὰ βουλομένους, καὶ πάντα ἕξει καλῶς, ἀντὶ τοῦ δεῖ χρηστὰ βούλεσθαι. ἢ ἵνα λείπῃ τὸ εἶναι. BAV.

— 12. Δρογγίλον κ. τ. λ.] Χωρία Θρᾳκικὰ περὶ τὸν Ἴστρον καὶ τὴν Ἀμφίπολιν. LESSING.

P. 233. 13. τὸ δ' οὐχ οὕτως ἔχει] [hic erat asteriscus grandior] ἀπ' ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἑτέρου ἀστερίσκου, τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ ἐπιγράφοντός ἐστιν (sic). [v. p. 150. 5. ed. Reisk.] BAV.

P. 234. 28. πολλοῦ δεῖ] Μὴ ἔχειν ὀρθῶς. BEN.

P. 235. 10. ὃ δὴ λοιπὸν] Μετέρχεται ἐπὶ τὸ δυνατὸν κεφάλαιον. IDEM.

P. 238. 8. ἀξιῶ] Ἀντὶ τοῦ ἄξιον νομίζω. BAV.

— 12. τῆς κακώσεως] Κάκωσις ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἀτιμαζόντων τοὺς γονεῖς. BEN.

— 18. οὐχ ὅπως] Ἤγουν οὐ μόνον. IDEM.

P. 239. 14. ἑτέραν] Αἰτίαν. IDEM.

P. 240. 8. τῆς ὑποθέσεως] Ὑποθέσεως, περιοχῆς, αἰτίας· λέγονται δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ ὑποθέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδείξεως τίθενται. BAV.

— 16. ἕτερος] Ὁ Φίλιππος. BEN.

— 22. ἔρημον] Ὡς ἕρμαιον ἢ θησαυρὸν ἐπ' ἐρημίας εὑρὼν, μηδενὸς μήτε προϊσταμένου μήτε φυλάττοντος. IDEM.

P. 241. 18. ἄπιστος] Ἀντὶ τοῦ μηδετέρους φιλῶν. IDEM.

— 19. τοῖς ἑτέροις] Τοῖς νικήσασιν. IDEM.

P. 242. 1. ἥκιστα] Πάνυ. BEN. BAV.

— 9. ἀρχεῖα] Ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται, χαρτοφυλάκια, ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν, ἢ ἀρχαῖα, ὡς Ξενοφῶν ἱστοριῶν η'. τοὺς δὲ υἱέας περιῆγεν ἐς τὴν ἐς τάχος γράφουσαν μοῖραν τῆς περὶ τὰ ἀρχεῖα διακονίας. BAV.

— 17. ἀχθεσθῆναι] Διὰ μίσους γενέσθαι. LESSING.

— 20. κεκηλημένοι] Ἀπατώμενοι. IDEM.

— 21. ἕτεροι] Οἱ προδόται καὶ ὁ Φίλιππος. BEN.

— 24. παραθεὶς] Εἰς σύγκρισιν ποιήσας. LESSING.

P. 244. 13. Ὠρείταις] Ἀπὸ τόπου τοῦ Ὠρεοῦ. BAV.

P. 246. 18. καίτοι] Ἕως ὧδε τὰ περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ ἐκ τοῦ προοι (sic) μ' ἀστερίσκου. IDEM.

— 19. Ἀριστόδημε] Προδότης ἦν οὗτος. BEN.

— 22. φιλαίτιον] Ἰσοκράτης ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος ἄλλους αἰτιᾶσθαι, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ εἰωθότος αἰτίας καὶ κατηγορίας ὑπομένειν παρὰ τῶν ἄλλων. IDEM.

P. 247. 7. σοὶ μὲν γὰρ] Κύκλος. IDEM. Σημείωσαι κύκλος. BAV.

AD ORATIONEM IN EPISTOLAM PHILIPPI.

P. 249. 1. Ὅτι μὲν] Μεστὸν παραμυθίας τὸ προοίμιον. BEN.

— 3. ἡμῖν] Καλῶς τὸ ἡμῖν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐμοὶ γὰρ καὶ πάλαι φανερὸν ἦν. IDEM.

— ibid. ἐπειδὴ] Κατασκευὴ τῆς προτάσεως. IDEM.

— ibid. Ἄλον] Ἄλος καὶ Φάρσαλος πόλεις Θετταλικαί· αὗται πρὸς ἑαυτὰς ἐστασίαζον. καὶ οἱ μὲν Ἄλιοι Ἀθηναίοις φίλοι ὑπῆρχον· οἱ δὲ Φαρσάλιοι, τῷ Φιλίππῳ. χειρωσάμενος δὲ τοὺς Ἀλίους Φίλιππος, παρέδωκε τοῖς Φαρσαλίοις τοῖς φίλοις αὐτοῦ. ἰστέον δὲ ὅτι βουλόμενος εἰπεῖν ὁ ῥήτωρ ἅπερ αὐτοὺς ἠδίκησεν ὁ Φίλιππος μετὰ τὴν εἰρήνην, οὐ κατὰ τάξιν κέκριται, ἀλλ' ἀδιαφόρως· πρῶτον γὰρ ἐγένετο τὸ κατὰ Θρᾴκην, εἶτα τὴν περὶ Ἄλου καὶ Φαρσάλου, καὶ ὕστερον τὸ περὶ Φωκέας, αἰτίας οὐκ οὔσας· οἷον περὶ Διοπείθους, λέγων ὅτι ἀδικεῖ τὴν εἰρήνην, πολεμῶν· καὶ περὶ Φωκέων, ὅτι ἱερόσυλοί εἰσι· καὶ περὶ Ἀλίων, ὅτι τοὺς Φαρσαλίους ἀδικοῦσι. IDEM.

— pen. τῷ μὲν] Συμπέρασμα τοῦ προοιμίου. IDEM.

P. 250. 1. ὅτι δὲ χρὴ] Εἰσβολὴ τοῦ δυνατοῦ κεφαλαίου. IDEM.

— 6. τοὺς θεοὺς] Οὐκ ἔχων δεῖξαι δύναμιν ὑπάρχουσαν, ἐπὶ τοὺς θεοὺς καταφεύγει, λέγων αὐτοὺς συμμαχεῖν Ἀθηναίοις διὰ τὸ μισεῖν Φίλιππον. εἶτα ἐπειδὴ ἄδηλον ἦν εἰ ἐμίσουν αὐτὸν, ἐπήγαγε τὴν ἐπιορκίαν, κατασκευάζων ἐκ τούτων ὡς τοῖς τοιούτοις πολέμιοι ἀεὶ καθεστᾶσιν οἱ θεοί. IDEM.

— 12. Περινθίων] Πέρινθος πόλις Θρᾴκης, ἥτις νῦν καλεῖται Ἡράκλεια, οὐ πολὺ ἀπέχουσα τοῦ Βυζαντίου· διὸ εὐθὺς συνῆψε τὸ Βυζάντιον τούτοις. IDEM.

— 16. ὑποπτεύεται] Ἐπειδὴ ἐδόκουν τέως εἶναι φίλοι οἱ Θηβαῖοι, ὑποψίαν ἐπ' αὐτῶν εἶπεν· ἡ δὲ ὑποψία πόλεμον πάλιν ὠδίνει κατὰ γνώμην. IDEM.

— ibid. Νίκαιαν] Ἰστέον ὅτι πολὺ ἀφέστηκε τῶν Θηβαίων αὕτη· ἐν γὰρ ταῖς Πύλαις κεῖται. καλεῖ δὲ αὐτὴν Θηβαίων, ἐπειδὴ ἄποικος ἦν αὐτῶν. IDEM.

— 17. κατέχων] Ὡς ἐπὶ τυράννου ἡ λέξις. IDEM.

P. 254. 14. ὧν, ὦ ἄνδρες Ἀθ.] Ἐπίλογος. IDEM.

AD EPISTOLAM PHILIPPI.

P. 256. antep. τὴν τιρίστασιν] Τιρίστασιν οἶμαι τὴν περίστασιν λέγει. BEN. BAV.

P. 259. 21. τὰ δ' ὑπογυιότατα] Ὑπόγυιον, ἐγγύτερον, πρόσφατον, νεωστὶ γινόμενον, τὸ προολίγον (sic) καὶ μετολίγον. BAV.

AD ORATIONEM ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

P. 272. 1. τὸν Ὀπισθόδομον] Ἐν τῇ ἀκροπόλει τόπος, ἔνθα τὸ δημόσιον ἀργύριον ἀπέκειτο, καὶ ὁ φόρος, ὄπισθεν τοῦ νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς. [ὄπισθεν - - - Ἀθηνᾶς om. Bav.] Ben. Bav.

P. 275. 10. πενέσταις] Πενέσται παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται, ὅπερ παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ Εἵλωτες· καλοῦνται δὲ καὶ Θετταλικέται. ἢ πενέσταις, ὑπηκόοις, ἢ δούλοις, ἤτοι θητεύουσιν. Ben. Ὑπηκόοις, ἢ δούλοις, ἤτοι θητεύουσιν· ἀπὸ τοῦ εἶναι μενέσται καὶ παραφθαρὲν ἐκλήθη πενέσται. Bav.

— ult. φθόρους ἀνθρώπους] Φθορᾶς ἀξίους. Ben. Bav.

P. 277. 5. ἀλλὰ νὴ Δία] Σημείωσαι· ταῦτα ἐκ τοῦ τρίτου τῶν Ὀλυνθιακῶν. Bav.

— 14. ἀκολούθους] Παραπλησίους. Ben.

P. 278. 7. ὀργάδα] Τὰ λαχανώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία, καὶ οὐκ ἐπεξεργαζόμενα, οὕτω καλεῖται· ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα, οἷον εὔγειος, καὶ σύμφυτος, καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία γῆ. Bav.

P. 279. 3. πεπολίτευσθε] Ἀνενδεῶς προέστητε. Ben.

— antep. βουλομένους] Ἀντὶ τοῦ βούλεσθαι, ἢ λείπει τὸ εἶναι. Bav.

AD ORATIONEM ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ] Συμμορία, λειτουργιῶν σύνταγμα. Bav.

P. 282. ult. τῆς ὑπειλημμένης] Τῆς κεκριμένης. Ben. Bav.

P. 286. 22. ἔστι τοίνυν] Ἀρχὴ τῆς παρασκευῆς. Ben.

P. 287. 5. ἐχόντων] Εἰσβολὴ τῶν κεφαλαίων. Idem.

— 9. ἐπικλήρων] Ἐπίκληρος ἡ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλῃ καθεσθεῖσα, κἂν μήπω ἐκδοθῇ. Ben. Bav.

— ibid. τῶν κληρουχικῶν] Τῶν γεωργῶν. Ben. Bav.

— ibid. τῶν κοινωνικῶν] Τῶν δημίων. Ben. Τῶν δημοσίων. Bav.

— 12. συμμορίας] Συμμορία οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι, καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι, ὥσπερ ἐνταῦθά φησιν ὁ ῥήτωρ περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν τῶν πλουσιωτάτων. ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας εἴκοσιν, ὡς ἑξήκοντα σώματα ἑκάστην ἔχουσαν. Ὑπερίδης δέ φησιν ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον· εἰσὶν ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ἄνδρες ιε΄· οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν, ἑξήκοντα ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης ιε΄. ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων ταυτί· ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν σὺν ε΄ καὶ ς΄ τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε, τοὺς τ΄ τριηραρχεῖν, καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι· ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· συμμορῖται δ' εἰσὶν, οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς (sic) μετέχοντες συμμορίας· διῃρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου (sic) ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος. Idem.

P. 288. 4. πεντεκαιδεκαναΐαν] Μερίδας δηλονότι κατὰ πέντε καὶ δέκα, ὡς γίνεσθαι ἑβδομήκοντα πέντε ναῦς. Lessing.

P. 290. ult. καὶ τριάκοντα μὲν ἡ φυλὴ] Σόλων τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς νόμους γράψας εἰς τέτταρα τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν ἔταξε τῶν κατὰ τὰς οὐσίας τιμημάτων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας, εἰς θῆτας. καὶ τοὺς μὲν πεντακοσιομεδίμνους, διὰ τὸ γεωργεῖν τοσαῦτα μέτρα, οὕτως ὠνόμαζον, καὶ ἦσαν εὔποροι. οἱ δὲ ἱππεῖς μέχρι τ΄ μέτρων ἐγεώργουν· ἕκαστος δ' ἔτρεφεν ἵππον· ὅθεν καὶ τὰς θυσίας, ἃς αὐτοὶ πέμποιεν ταῖς πομπαῖς, ἐκάλουν ἱππάδας· ἐξῆν δὲ αὐτοῖς ἐπί τι μὲν (sic) καὶ κομᾶν. ἦσαν δὲ οἱ θῆτες παρ' αὐτοῖς, οἷς οὐκ ἐφεῖτο ἄρχειν, ἢ δικάζειν, ἢ ἐκκλησιάζειν, μόνως ἵν' ἔκ τε τοῦ δικαστικοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφοιντο. Bav.

P. 295. 20. εἶθ' ὃν ἡ τύχη] Περίοδος κατὰ αἰτιατικὴν πτῶσιν. Idem.

AD ORATIONEM DE RHODIORUM LIBERTATE.

P. 299. 13. Μαύσωλος] Ἄρχων Καρῶν· ἔφη δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος, χρημάτων ἕνεκα. Bav.

P. 301. 19. Ἀρτεμισία] Ἀρτεμισίαι δύο γεγόνασι, Καρικαὶ γένος, καὶ βασιλίδες ἀμφότεραι· ὧν ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ Περσίδα, δι' ἣν εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ὡς οἱ ἄνδρες γυναῖκες γεγόνασιν, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες· ἡ δὲ νεωτέρα, ἧς καὶ ὁ ῥήτωρ μέμνηται, θυγάτηρ μὲν ἦν Ἑκατόμνου, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μαυσώλου. Ἀρτεμίσιον δὲ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. Idem.

P. 302. 24. προξενῶν (sic) τῶν ἀνδρῶν] Σημείωσαι· προξενεῖ, μαρτυρεῖ· πρόξενοι, προστάται πόλεων καὶ φροντισταὶ, καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι. Idem.

AD ORATIONEM PRO MEGALOPOLITANIS.

P. 314. 1. τὸ Τρικάρανον] Φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργείας οὕτω καλούμενον. Bav.

P. 317. 10. σύμμαχοι] Σημείωσαι· σύμμαχοί εἰσιν οἱ ἑαυτοῖς βοηθοῦντες. Idem.

AD ORATIONEM ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ.

ΛΟΓΟΣ] Τινὲς Ὑπερίδου λέγουσιν εἶναι τὸν λόγον, καὶ οὐχὶ Δημοσθένους. Bav.

P. 322. 20. βδελυρεύσεται] Σημείωσαι· τὸ βδελυρεύεται, ἀντὶ τοῦ ἀκολασταίνει. Idem.

AD ORATIONEM PRO CORONA.

Vol. ii. p. 23. 1. πρῶτον μὲν] (p. 89. c. 1. 4.) λαμβανόμενον — (— 5.) τε om. — (— 7.) ἐπειδήπερ - - - πόλιν om. Bav. Εὐκτικὸν τὸ προοίμιον, ἐπειδήπερ περὶ ε. κ. α. σ. ὁ. π. ἰ. ἀγών. Aug.

P. 24. 2. ἔπειθ'] (p. 89. c. 1. 27.) Εὔχομαι - - - ποιούμενος om. — (— c. 2. 4.) δὲ om. Idem.

— 5. πῶς ἀκούειν ὑμᾶς] Ἰστέον ὅτι κατασκευὴν οὐκ ἐποιήσατο, ἵνα ὡς ὁμολογουμένην δείξῃ τὴν εὔνοιαν ἣν ἔχει πρὸς τὴν πόλιν. [cf. p. 89. c. 1. 14.] Idem.

P. 25. 1. τῇ τάξει] Τῶν κεφαλαίων φησί. Idem.

— 4. πολλὰ μὲν οὖν] Δεύτερον προοίμιον. Bav. Προοίμιον β. Aug.

— 7. τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας] (p. 90. c. 1. 5.) Ἀντὶ - - - ΑΛΛΩΣ om. — (— 7.) ἐπειδὴ ἐπαχθὲς ἦν τοῦτο. Idem.

— 8. μὴ ἑλεῖν] Ἀντὶ τοῦ μὴ νικῆσαι. Idem.

P. 26. 7. βαδίζω] Ὅτι οὐκ ἔδει ἐν προοιμίοις τροπικῇ χρῆσθαι λέξει. λέγομεν, ὅτι οὐδὲν ἄτοπον, ὁπότε καὶ Αἰσχίνης ἐχρήσατο τῷ α΄ προοιμίῳ παρασκευὴν εἰπὼν καὶ παράταξιν. ὁ δὲ ῥήτωρ ἐνταῦθα οὐκ εἶπε ταύτην ἐν α΄ προοιμίῳ, ἀλλ' ἐν τελευταίοις τοῦ β΄. Idem. [cf. p. 90. c. 2. 6.]

— 8. πειράσομαι μὲν οὖν] Σημείωσαι· τοῦ Θεολόγου. Bav. Ἡ ἀπόδοσις. Aug.

— 12. οἶμαι δ' ὑμᾶς] Τρίτον προοίμιον. Bav. γ προοίμιον. Aug.

— 14. πάντων γὰρ] Κατασκευὴ τοῦ προοιμίου.

P. 27. 12. μέλλων δὲ] (p. 91. c. 1. 24.) Τοῦτο - - - ταύτῃ. Bav.

— 13. βούλομαι δὲ] (p. 91. c. 2. 7.) Τοῦ προοιμίου om. — (— 9.) ἐπιχειρήματος τοῦ ἐν τῷ α΄ προοιμίῳ. εἴωθε κ. τ. λ. Aug.

P. 28. 4. εἰ μὲν οὖν] (p. 91. c. 2. 17.) Ἐντεῦθεν - - - ἐποιήσατο om. (— 23.) δὲ om. — (— ibid.) τινες ἔφασαν — (— 26.) ἔστι - - - προοίμιον om. Bav. ε προοίμιον. Aug.

— 5. προβουλεύματος] (p. 91. c. 2. 28.) Προβούλευμα καλεῖ τὸ ψήφισμα — (— 32.) ἐπῄνεσαν. Idem.

11. περὶ μὲν δὴ τῶν ἰδίων] Ἐντεῦθεν εἰς τὸ δίκαιον εἰσβάλλει κεφάλαιον. Bav. Κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. Aug.

— antep. κακοήθης] Ἡ ἀπόδοσις. Idem.

P. 29. 1. τετύφωμαι] (p. 92. c. 1. 25.) Bav.

— 3. πομπείας] (p. 92. c. 1. 35.) καὶ λοιδορεῖν om. Idem. (— 34.) Ὕβρεως - - - Πομπείας om. — (— 38.) ταῖς πομπαῖς — (— 39.) ἑορταῖς — (— 40.) καὶ ἡ παροιμ. Aug.

— ibid. ἀνέδην] Ἀθρόας τε καὶ σφοδρᾶς. Bav. (p. 92. c. 1. 42.) Ἐὰν - - - πολλῆς, ἀπὸ τῆς ἀνέσεως. Aug.

— 6. τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα] (p. 92. c. 2. 19.) Ἐπὶ - - - λόγῳ (cæteris omissis). Bav. ς προοίμιον. καὶ ἐνταῦθα β πρότασις. (sic) ἡ μὲν α, τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα· ἡ δὲ β, τοῦ δὲ παντὸς ἀγῶνος. Aug.

— 9. ἐπήρειαν] Ἐπήρεια κυρίως ἡ ἐν τῷ πολέμῳ ἀπειλὴ καὶ καταδρομή. ἐκ τοῦ ἄρης, ἄρεια. καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ, ἐπήρεια. Lessing.

— 10. τῶν μέντοι κατηγοριῶν] (p. 92. c. 2. 28.) Bav.

P. 37. 1. εἰ μὲν εἰσαγγελίας] Μεταληπτικὸν ἀπὸ τοῦ τρόπου. Idem.

P. 38. 2. ἐμὲ δ', εἴπερ] (p. 92. c. 2. antep.) ἀντὶ - - - ἀποκρίσεσιν om. Idem.

— 4. ὁτιοῦν ἀδικοῦντά με] (p. 93. c. 1. 1.) διὰ τὸ — (— 2.) ὡς om. Aug.

— 12. συμφορήσας] (p. 93. c. 1. 13.) Idem.

— ibid. ὑποκρίνεται] (p. 93. c. 1. 14.) Ἀντὶ τ. ψ. κατηγορεῖ· ὑπόκρ. γ. ἐ. ἡ προσποίησις ἡ ἐ. ο. τ. ἀληθείας. Idem.

P. 39. 6. δώσομεν] (p. 93. c. 1. 30.) ὅτι ὡς καί. Idem.

— 8. πάντα μὲν τοίνυν] (p. 93. c. 1. 38.) Ἕως - - - καθαρῶς. Idem.

— 16. τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου] Σημείωσαι· τὸ σχῆμα καθ' ὑποστροφήν. ΑΛΛΩΣ. Τινὲς μὲν τοῦτο κατάστασιν

εἶναι βούλονται· οὐκ ὀρθῶς· ἔστι δὲ διήγησις ἀποδεικτικὴ, καὶ τύπου μόνου καὶ πλαγιασμοῦ πρὸς κατάστασιν νεύουσα, οὐ μὴν τοῖς πράγμασι. βούλεται τοίνυν ἀποδεῖξαι, ὅτι αὐτὸς οὐκ ἐγενόμην αἴτιος τοῦ ποιῆσαι οὔτε τὴν εἰρήνην, οὔτε τὸ μετὰ κοινοῦ συνεδρίου γενέσθαι ἐκώλυσα. Bav. (p. 93. c. 2. 8.) Ἐνόμισαν - - - πόθεν γὰρ δίκαιον; λέγομεν, ὅτι - - - διήγησις. Aug.

— 17. πω] (p. 93. c. 2. 17.) πω πρὸς χάριν. Idem.

— antep. οἷς γὰρ εὐτυχήκεσαν] Σημείωσαι· ἐπίκρισις. Bav.

P. 41. ult. εἶτ' ὦ — τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι] Διὰ τῆς ἀπορίας δείκνυσι τῆς πονηρίας τὸ μέγεθος, ὡς οὐ δυνάμενος δῆθεν δι' ἑνὸς ὀνόματος δηλῶσαι τὰ πάντα πονηρεύματα προσόντα τῷ Αἰσχίνῃ· ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· κἂν συκοφάντην, εὐλόγως ἐρῶ· κἂν ἄλλο τι, οὐ σφαλήσομαι· ποῖον οὖν εὕρω ὄνομα, ἁρμόττον τῇ σῇ φύσει. ὡς γὰρ μὴ εὑρίσκων καὶ σχετλιάζων πρὸς τοῦτο, λέγει τὸ ὦ τί ἂν εἰπών σε ὀρθῶς (sic) προσείποι. Aug.

P. 42. 18. ἐπὶ τὴν εἰρήνην] Κομματικὸν καὶ διαλεκτικόν. Bav.

P. 44. 1. Ἐργίσκην] Σημείωσαι· Ἐργίσκη, ὃ λέγουσι νῦν Σεργέντζιν. Idem.

— 8. γράψαι] (p. 94. c. 2. 27.) Αἰσχ. ὡς διὰ —(— 31.) κατανεῖμαι. Aug.

— 10. ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν] (p. 94. c. 2. 44.) Ὡς ὅτι οβολον [videbatur, non τριώβολον, ut vulgo editum est. saltim οβολον per omicron, non per omega, clare erat exaratum] — (— 45.) γνωτέον — (— 47.) εἷς πρὸς ἕνα, ἀλλ' οὐ πρὸς δύο — (— 48.) οὖν om. — (— ibid.) σημ. διότι εὑρίσκ. Idem.

— ult. ἕνῃ καὶ νέᾳ] Ἡ τελευτὴ τοῦ προτέρου μηνὸς, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὑστέρου. Bav.

P. 49. 3. κάθηντο] (p. 95. c. 1. 17.) Aug.

— 11. δωροδόκημα] (p. 95. c. 1. 30.) παρισουσῶν. Bav.

— 13. καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ] (p. 95. c. 1. 34.) Τοὺς - - - δυσμενείᾳ κατ' αὐτῶν. Aug.

P. 51. 10. οἰκειότητας] (p. 95. c. 2. 4.) συνάπτουσι. Idem.

— 13. ἀναλγησίας] Ἀναισθησίας καὶ σκληρότητος. Lessing.

P. 52. 7. πρυτάνεων καὶ βουλῆς] Δικαστήριον φονικόν. Bav.

— 18. Ῥαμνοῦντα] Ῥαμνουσία Νέμεσις· αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας· ἱδρύσατο δ' αὐτὴν Ἐρεχθεὺς, μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν, καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν, οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ, τῷ Παρίῳ, ἐρωμένῳ· ὃς καὶ Ὀλυμπιάσι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψεν ἀτάρχης· καλὸς δ' ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ. [e Suida.] Idem.

P. 54. 4. ᾤχετο λαβὼν] Ἀντὶ τοῦ καταδουλωσάμενος Θηβαίους καὶ Θετταλούς. Aug.

— pen. γεωργῶν τὰ ἐκείνων] (p. 95. c. 2. 49.) Ὡσανεὶ - - - πεπλούτηκας. Idem.

— ibid. ὃς εὐθὺς ἐξητούμην] (p. 95. c. 2. ult.) Μετὰ om. — (p. 96. c. 1. 1.) Θηβαίων — (— 3.) εἰς τιμωρίαν om. Idem.

P. 55. 16. περιιὼν] (p. 96. c. 1. 19) Τὸ σχῆμα - - - γέγονε πνεῦμα. Bav.

— 17. Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβάλλους] (p. 96. c. 1. 22.) Aug.

— 22. εἰ δὲ μὴ ᾐσθάνοντο] Ἐργασία· ἕως ὧδε τὸ πρῶτον πνεῦμα, εἶτα τὸ δεύτερον. Bav.

P. 56. 10. ἐδωροδόκουν] (p. 96. c. 1. 54.) Idem.

— antep. μέχρι τούτου] Τοῦτο λέγεται ἐπαναφορὰ, διὰ τὸ κατὰ συζυγίαν ἐξενεχθῆναι, καὶ λαμπρότητος πλείστης καὶ κάλλους μετέχει, διὰ τὸ πεπονθότως λέγειν τὸν ῥήτορα· κατὰ κῶλον δέ ἐστιν, ὅπερ ἐστὶ καὶ παρισώσεως εἶδος· μέχρι, μέχρι, μέχρι. Idem. Σχῆμα τῆς κατὰ κῶλον ἐπαναφορᾶς. ὅπερ ἐστὶ καὶ παρισώσεως εἶδος. Lessing.

P. 57. 10. καὶ περὶ μὲν τῶν τότε] (p. 96. c. 2. 28.) διὸ καὶ ἐκ. Bav.

— 12. ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινὰ] Ὅτι οὕτως ὁ χθὲς καὶ πρώην ἐκέρασε πρᾶγμα, τήμερόν μου καταχέει, καὶ ἐμὲ πρᾶξαί φησι τὰ κακῶς αὐτῷ οἰκονομηθέντα. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι Ἀθήνησιν ἔθος ἦν τοῖς νέοις, εἴποτε παννυχὶς εἴη, κιρνάναι κρατῆρας, κἀκ τούτων μεθύσκεσθαι· ἕωθεν δὲ, εἰ παραλείποιτο κατὰ τῶν ἀπαυδησάντων ἐν τῷ πότῳ κατασκιδνάναι, καλοῦντες τοῦτο ἑωλοκρασίαν. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἑώλων, ἅ ἐστιν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης. [ex Harpocratione.] Bav. Ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας ὁ Αἰσχίνης κατηγορεῖ αὐτοῦ. τὸ γὰρ ἕωλον ἀρχαῖον σημαίνει. Lessing. (p. 96. c. 2. 36.) κεκραμένου — (— 40.) ἔμειναν — (— 41.) τοὺς om. — (— 42.) μεθυσθεὶς ἐκαθεύδησε καὶ — (— 46.) ἴσχυσε πρὸς τὸ μιμήσ. — (— 48.) εἶπεν ὡς ἐπὶ — (— 49.) ὁ om. — (— 50.) κατηγόρησεν. Aug.

— 13. κατασκεδάσας] (p. 96. c. 2. 51.) Ἐνέμεινε τῇ τ. τ. ἑωλ. Idem.

P. 58. ult. μίσθωτος] Σημείωσαι, ὅτι φασὶ τὸν Δημοσθένην μίσθωτος ἀναγνῶναι· τῶν δὲ δικαστῶν μισθωτὸς εἰπόντων, ἐπὶ διορθώσει δῆθεν τοῦ λόγου, εὐθὺς, δράξασθαι τὸν Δημοσθένην τῆς τούτων φωνῆς, καὶ φησίν· εἰ ἀκούεις, ἃ λέγουσιν; Bav. (p. 96. c. 2. ult.) διορθώσασθαι αὐτὸν, — (p. 97. c. 1. 6.), ἐρωτήσαντος αὐτοῦ τοῦτο, — (— 8.) αὐτῶν — (— 10.) ἐστὶ om. Aug.

P. 59. 1. βούλομαι τοίνυν —] (p. 97. c. 1. 28.), ἔνθα ἐστὶν, — (— 30.) τε om. Bav.

— ibid. γραφῆς αὐτῆς] (p. 97. c. 1. 32.) Aug.

P. 60. ult. ἐν Πνυκὶ] Ὄνομα τόπου. ΑΛΛΩΣ. Πνὺξ ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα, ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς

ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Bav.

P. 61. 3. ἃ μὲν διώκει] (p. 97. c. 2. 6.) ἐστιν αὕτη om. — (— 7.) ὡς ἔφην om. Idem.

P. 62. 4. ἀπαρτᾶν] (p. 98. c. 1. 9.) Πόῤῥω ποιεῖν καὶ om. Aug.

— 13. ἃ μὲν οὖν] (p. 98. c. 1. 18.) Σημείωσαι· σχῆμα κ. ἀποσ. Bav.

— 19. φορὰν προδοτῶν] (p. 98. c. 1. 36.) δὲ om. Aug.

P. 63. 10. πότερον αὐτὴν ἐχρῆν] Σχῆμα κατὰ ἀποστροφήν. Bav.

P. 64. antep. τὸν ὀφθαλμὸν] (p. 98. c. 2. 25.) Ἤδη - - - ἐν τοῖς Σκύθαις. Aug.

P. 66. 4. Πύδναν] Πύδνα, τὸ νῦν Κίτρος. Bav.

— ibid. Ποτίδαιαν] Ποτίδαια, ἡ νῦν Βέῤῥοια. Idem.

— 6. Πεπαρήθου] (p. 99. c. 1. 8.) Πρὸς om. Aug.

— 11. ἀλλ ὁ τὴν] Πνεῦμα. Bav.

— pen. τὴν Μυσῶν λείαν] Παροιμία· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀναιτίως ἀπολλυμένων, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδρομῶν τῶν ἀστυγειτόνων τε καὶ λῃστῶν τῆς Μυσίας, κατὰ τὴν τοῦ Τελέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. Μυσῶν λεία ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐλῄζοντο. [e Suida.] Idem. Παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀναιτίως ἀπολλυμένων. Lessing. (p. 99. c. 1. 46.) ἄλλῳ — (— 48.) μὴ οὖν — (— 57.) καὶ primum om. — (— antep.) ἀστύγειτόνων τῇ τοῦ Τηλέφου ἀπουσίᾳ. Aug.

P. 68. 2. προσήγγειλαν] Προσήγγειλαν, ἀντὶ τοῦ ἤδη ἤγγειλαν. Bav.

P. 69. 4. Ἀναφλύστιον] Δῆμος Ἀττικῆς τῆς Ἀντιοχίδος· ἔνιοι δ' ἀπὸ πόλεως. Idem.

P. 71. 11. παρέδυετο] (p. 100. c. 1. 14.) Aug.

— 13. ἔξοδον] (p. 100. c. 1. 17.) Ἔξοδον λέγει ἀντὶ τοῦ στρατείαν. Idem.

— ibid. εἰς Ἐρετρίαν] Τόπος τῆς Εὐβοίας. Bav.

— 15. τοὺς ἀποστόλους] (p. 100. c. 1. 22.) ἤγουν - - - νεῶν om. Aug.

P. 72. 8. προὐξένεις] Σημείωσαι· ἀντὶ τοῦ προεστάτευες. Bav.

P. 75. 9. τίς ἦν ὁ βοηθήσας] Περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐρωτᾷ. Idem.

— 18. τῆς νῦν εἰρήνης] (p. 101. c. 1. 12.) ἀλλὰ δουλεία. Aug.

— 19. ἣν] (p. 101. c. 1. 18.) ὑμᾶς — (— 20.) Ἀλέξ. ἀπὸ τῶν. Idem.

P. 82. 10. ἁρμοσταῖς] Οἱ εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες πεμπόμενοι ὑπὸ Λακεδαιμονίων. Lessing.

P. 84. ult. ὑπὸ Θεμίσωνος] (p. 102. c. 1. 37.) τις καὶ — (— 39.) καὶ τῆς Βοιωτ. — (— 44.) ὁ om. — (— antep.) παρὰ Θηβαίων. Aug.

— ibid. περὶ Ὠρωπὸν] Ὠρωπὸς χώρα, καὶ Ὠρωπία· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ Ὦρος, ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον, καὶ τοῦ ὤψ, ὠπὸς, τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμὸν, γίνεται Ὠρωπός· (sic) ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ οἱ τοῦ Ὥρου ὦπες ἀπεβλήθησαν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐπεθύμησε ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὠρωπίων διαλεγόμενον. [Conf. Suidam.] Bav.

P. 88. pen. συντελεῖς] Συντελής· ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες μιᾶς νεὼς ἅμα ἐπεμελοῦντο συντηλεῖς ἐλέγοντο· συντελεῖς οὖν οἱ συνδαπανῶντες, καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται, καὶ ὁ συντελὴς, χρήσιμος. [Harp. Suid.] Idem.

P. 91. 6. ἐν Μουνυχίᾳ] (p. 103. c. 1. 48.) Μουνυχία — (— pen.) ἐν τῷ Π. — (— ibid.) Μουνυχία — (— ult.) ἑλληνικὰ — (— c. 2. 2.) Μινυϊὸν — (— 3.) ἐξέβαλον — (— 6.) τόπον τοῦτον, τὴν Μουνυχίαν, ὅστις οὕτως ὠνομάσθη. Aug.

— 7. ἀποστολέων] (p. 103. c. 2. 9.) Ἀποστολεῖς ὄνομα ἦν ἀρχῆς π. Α., ἐ. ἔχουσα πρὸς τὸ φ. τ. ν. δυνάμεως πρὸς τὸ ταχέως ἐξελθεῖν. Idem.

P. 93. 2. ὧν μέντοι γέ] (p. 103. c. 2. 47.) κέχρηται, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ τὰ ἑαυτοῦ ἀναλίσκειν δέδωκα τῷ δήμῳ, ἐν τῇ τειχοποιΐᾳ γὰρ ἐπέδωκεν, ὡς ἔγνωμεν. Idem.

— 12. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ] Θεωρικὸν καὶ θεωρική· Ἀθήνησιν ἦν χρήματα κοινὰ, ἃ θεωρικὰ ἐκαλεῖτο, διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς διανομήν· προήχθη δὲ οὕτως· τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου ἐν τοῖς θεάτροις, καὶ τῶν ξένων τὰς θέας προκαταλαμβανόντων, διεδίδοτο τοῖς πολίταις τὸ θεωρικὸν, ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοὶ, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται, διδῶσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας. ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων, ἄρχων ἐλέγετο τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικὰ, ἃ διενέμετο ἐν ταῖς ἑορταῖς πόλις ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσείαις θεωρίαις, ἀγώνων τελουμένων φιλοτίμων, συνέβαινε, τινὰς τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεσθαι· ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ, μηκέτι προῖκα θεωρεῖν, ἐκμισθοῦν δὲ ταῖς θέαις τοὺς τόπους· πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων τοῖς πλουσίοις πλείονος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι ἐψηφίσαντο, ἐπὶ δραχμῇ, καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα, θεωρικὸν αὐτῇ θέντες ὄνομα, καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐφεστηκότα, θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἄρχειν· ἀπὸ τούτου καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ἐλάμβανον Ἀθηναῖοι, θεωρικὰ εἴρηται. [Supple e Suida.] Bav.

— 13. ἐπῄνεσεν —] (p. 104. c. 1. 2.) Aug.

— 17. ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς] Καὶ τοῦτο ὡς Αἰσχίνου. Idem.

P. 95. pen. νὴ Δί'] (p. 104. c. 2. 17.) αὐτός. Idem.

— ult. εἶτα παρὼν] Σημείωσαι· ἀπὸ τοῦ καιροῦ τὸ ἐπιχείρημα. Bav.

— ibid. οἱ λογισταὶ] Λογισταὶ, κριταὶ, δοκιμασταὶ, οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίψηφοι· καὶ λογιστήρια. ἀρχὴ δέ τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισταί· εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα, οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ

ἄρχοντες. λογιστήρια δέ ἐστι τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν. IDEM.

P. 96. 2. ὑπεύθυνος] Ὑπεύθυνος, ὁ μήπω λογισμοὺς παρεσχηκὼς, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπιστεύθη. IDEM.

P. 97. 8. τὸ λαβεῖν οὖν] Καθ' ὅλον κῶλον παρίσωσις. IDEM.

— 10. ὁ δὲ παμπόνηρος] Τὸ κόμμα ἔγκλημα. IDEM.

P. 98. 9. ἐλλεβορίζεις] Ἐλλέβορον εἶδος βοτάνης, τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς καρπὶν λεγόμενον· καὶ ἐλλεβοριᾷν, τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι· καὶ ἐλλεβορίζω αἰτιατικῇ. [Suidas.] IDEM.

— 15. κατὰ συγγραφὴν] (p. 105. c. 1. 33.) πρόσταξιν — (— ibid.) προσέταξας — (— 35.) ἐπιτάξας — (— ibid.) εἶναι τὸν ἀνδριάντα τοιῶσδε, τὴν χ. α. ἔ. τοιῶσδε," καὶ τ. π. τοιῶσδε, καὶ τήν. AUG.

— pen. ὥσπερ ἐξ ἁμάξης] Ἡ λεγομένη ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις Λήναια, ἐν ᾗ ἠγωνίζοντο οἱ ποιηταὶ, συγγράφοντές τινα ᾄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν· ἐφ' ἁμαξῶν γὰρ οἱ ᾄδοντες καθήμενοι ἔλεγόν τε καὶ ᾖδον τὰ ποιήματα. λέγεται καὶ Ληναΐτης χορὸς, ὁ τῶν Ληναίων. BAV.

— ult. καίτοι καὶ τοῦτο] Διαφορὰ λοιδορίας καὶ κατηγορίας. [Suidas.] IDEM.

P. 99. 10. πομπεύειν] Ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖν. IDEM.

— 16. εὐθύναις] (p. 105. c. 2. 3.) Εὔθυνα ἦν ὧν δ. τ. ἐπιστεύθη. γραφὴ δὲ κυρίως ἡ ἐπὶ τ. π.· κ. δὲ ἡ ἐπὶ ἐγκλημάτων. AUG.

— 20. τῇ πόλει δ' ἢ πλέον] (p. 105. c. 2. 7.) BAV.

— ult. ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὲν εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος] (p. 105. c. 2. 27.) Κινήσας - - - τὰ ἐγκλήματα om. — (— 40.) περὶ om. — (— 43.) πάντες — (— 45.) ὑπερβάτῳ ἀναγινώσκειν — (46.) ἐναλλάττοντες — (— 48.) ὃ om. — (— 49.) ἐξηγήσασθαι — (— 50.) ὅτι ἀποθύμως ὁ Δημ. AUG.

P. 100. 7. Αἰακὸς—] (p. 106. c. 1. 7.) διαβεβόηντο. IDEM.

P. 101. antep. οὐκ ἀπορῶν δὲ] (p. 106. c. 1. 41.) Ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐκ ἀπορῶ τοῦ — (— 46.) αὐτῶν. IDEM.

— ult. παρ' Ἐλπίᾳ] (p. 106. c. 1. 47.) IDEM.

P. 102. 1. χοίνικας] (p. 106. c. 2. 5.) Χοίνικας - - - αὐτοῦ. BAV.

— 2. κλισίῳ] Κλίσιον ὄνομα τόπου. IDEM.

P. 103. ult. καταρᾶται] (p. 106. c. 2. 28.) Ἵνα λέγῃ τοῖς προδόταις. AUG.

— ibid. ὀψὲ γάρ ποτε] (p. 106. c. 2. 33.) ἐκπληττομένου — (— 34.) εἰπεῖν. τὸ ἐχθὲς μὲν οὖν καὶ τὸ πρῴην ἀντὶ τοῦ ὀψέ. κατὰ κ. δ. τὸ ἦν. IDEM.

P. 104. 2. δύο συλλαβὰς] (p. 106. c. 2. 37.) τὸ ὄνομα τῆς μ. IDEM.

P. 105. 10. τὸν ἀποψηφισθέντα] Εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι, καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος· εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον· καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος, εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. [Suid.] BAV.

P. 106. 11. καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φεροῦσα] (p. 107. c. 2. 35.) Ἤτοι - - - (39.) μετετίθει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς ψήφους, ὡς μηδὲν πρὸς ἔχθραν, ἀλλὰ δικαίως ψηφίζεσθαι. IDEM.

P. 110. 11. διετεινάμην] (p. 108. c. 2. 11.) διϊσχυρισαίμην om. IDEM.

P. 112. 5. περὶ τὴν Πυλαίαν ταραχὴν] Πύλαι, καὶ Πυλαία, καὶ Πυλαγόραι. Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν εἴσοδον ἀπὸ Θεσσαλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δ' ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ καὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς, οἵτινες ἐκαλοῦντο Πυλαγόραι. [Suidas T. II. p. 101.] IDEM.

— 7. ἱερομνημόνων] Ἱερομνήμονες, οἱ εἰς τὴν Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς, οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν, οὕτω καλοῦνται. IDEM.

— 19. ἡ Κιῤῥαία χώρα] Ὄνομα πόλεως. IDEM.

P. 113. 10. ὁ Κόττυφος] (p. 109. c. 1. 16.) Ἱερομνήμων ἦν Θετταλῶν, ὑπὲρ Φιλίππου πάντα πράττων. IDEM.

P. 115. 2. Πυλαίας] (p. 109. c. 1. 30.) IDEM.

— ult. τοῖς δημιουργοῖς] Δημιουργὸς χειροτέχνης, ὁ τὰ μὴ ὄντα ποιῶν, οἱ κεραμεῖς, οἱ σκευοποιοί. δημιουργοὺς ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας, τουτέστι, τὴν παρεστῶσαν τῇ νύμφῃ γυναῖκα· κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς, τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους. ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας· Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ· καὶ δημιουργικῶς, ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς· δημιουργοὶ γὰρ οἱ τέκτονες· ὅτι οἱ παλαιοὶ δημιουργοὶ συμμεμυκότας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίουν, ὁ δὲ Δαίδαλος ἀνεπέτασε, καὶ τοὺς πόδας διέστησεν. [Suid.] IDEM.

P. 120. 10. ὦ κίναδος] Θηρίον ἡ ἀλώπηξ. IDEM.

P. 122. 10. τὰς ἀνοχὰς] Ἀνοχὴ, ἡ ὑπομονή. IDEM.

P. 123. 4. ὡς τοὺς πρυτάνεις] Πρυτάνεις, τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα· ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις αἱ δέκα φυλαὶ κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. [Suid.] IDEM.

P. 125. 16. φίλον Φιλίππῳ] (p. 110. c. 1. 18.) IDEM.

P. 128. ult. Βάταλον] Ὁ Βάταλος αὐλητής τις ὤν· ὁ δὲ Κρεσφόντης Ἡρακλέους υἱός. ΑΛΛΩΣ. Βάταλος, ἀντὶ τοῦ βδελυρὸς, αἰσχρός· οὕτως ἐκλήθη ὁ Δημοσθένης, νέος ὤν, ὡς γυναικώδης, γηράσας δὲ ἀργὰς ἀπὸ ὄφεως οὕτω καλουμένου. IDEM. Βάταλος, βδελυρὸς καὶ αἰ-

σχρός. Εὔπολις δὲ τ * * * κτον βάταλον λέγει. μήποτε οὖν ἔνθεν τοὺς κιναίδους βατάλους καλοῦσι. LESSING.

P. 132. 10. τότε τοίνυν τὰ μὲν] Σημείωσαι· ζήτει τὸν Ἀπιανὸν λέγοντα τὸ ἐναντίον. BAV.

P. 133. 14. ἐπεὶ πρός γε τοῦτον] Σημείωσαι· σχῆμα διλήμματον. IDEM.

P. 134. 17. πολιτεύῃ] (p. 111. c. 1. 18.) Σημείωσαι· ἴδιον βασκανίας. IDEM.

P. 136. 17. τὸν δὲ ὑπακούειν] Περὶ Κυρσίλου. IDEM.

P. 141. 11. καθ' ὑμῶν] Καθ' ὑμῶν, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὑμῶν· ὁ δὲ Ὅμηρος τοὐναντίον τὸ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς κατά· ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω. IDEM.

P. 142. 5. καὶ ἔγωγε ἡδέως ἂν] (p. 111. c. 2. 55.) Σημείωσαι· σχῆμα διλήμματον. IDEM.

P. 143. 18. Κέφαλος] Πρὸ Δημοσθένους ἦν. IDEM.

P. 147. 13. ἡ γὰρ ἐμὴ πολιτεία] Κατὰ κῶλον ἐπαναφορά. IDEM.

P. 151. 18. τί γὰρ νῦν λέγεις] (p. 112. c. 2. 32.) λέγεις. IDEM.

P. 152. antep. κίναδος] Πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος, ὡς ἀλώπηξ· ἰδίως δέ φασιν, τοὺς Σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν. ΑΛΛΩΣ. Περιβολὴν ἐποίησεν ἔξωθεν προσλαβών· γένος μέν ἐστιν ὁ συκοφάντης, εἶδος δὲ τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιον. IDEM.

— ult. αὐτοτραγικὸς πίθηκος] Παροιμία τραγικὸς πίθηκος. τάττεται ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων· φάσκει δ', ὡς ὑποκρίνεται τοῖς ποιηταῖς τῶν τραγῳδιῶν, ἔτι καὶ πίθηκον προσηγόρευσεν· ἤτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῄει εἰς τὴν σκηνήν· ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μιμηλὸν ζῷόν ἐστιν, εἰς τοῦτο ἐπέσκωψε τὸν Αἰσχίνην, ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινομένους τραγῳδίαν μιμούμενον. τραγικὸν δὲ πάθος συμφορᾶς μεστὸν, καὶ τραγικώτερος, ἀντὶ τοῦ ἀξιοπιστότερος, ἢ ἀτυχέστερος· σημείωσαι δὲ, ὅτι οἱ ἑπτὰ τραγικοὶ πλειὰς ἐπεκλήθησαν. [Suid.] IDEM.

P. 155. 6. σιτώνην] Τὸν προεστῶτα τοῦ δημοσίου σίτου. IDEM.

P. 156. 1. οὐχ ὁ τὸν δῆμον] Κατὰ κῶλον ἐπαναφορά. IDEM.

— 4. φυγεῖν] Εὐθυνθῆναι. IDEM.

— 5. φυγὼν] Κατηγορηθείς. IDEM.

P. 159. ult. νεβρίζων] (p. 113. c. 2. 18.) Νεβρίζων, ὁ διασπῶν — (— 21.) ἐνειμένου. IDEM.

P. 161. 3. τοὺς καλοὺς θιάσους] (p. 113. c. 2. 26.) Ὁδηγῶν om. — (— 28.) ὑποκρινόμενος om. IDEM.

— ult. εὐοῖ σαβοῖ] (p. 113. c. 2. 31.) ἔχῃ — (— 32.) Σεβάζιος καὶ Διονύσιος om. IDEM.

P. 162. 1. ὕης ἄττης] Ὁ φέρων τὰς κοίτας (sic). IDEM.

— 2. λικνοφόρος] (p. 113. c. 2. 34.) IDEM.

— 3. ἔνθρυπτα] (p. 113. c. 2. 36.) Ψωμοὶ - - - ἐποίουν om. IDEM.

P. 163. 2. τοῖς ἀρχιδίοις] Λέγει τοῖς χαρτοφύλαξιν. IDEM.

P. 164. 10. εἶτ' ἐρώτησον τουτουσὶ] Σημείωσαι· σχῆμα τὸ ἀντίθετον. ΑΛΛΩΣ. Ἀντίθετόν ἐστι σχῆμα τὸ διπλασιάζον πάντα τὸν ὑποκείμενον τρόπον, εἴ τις τοῦ κατὰ φύσιν ζητουμένου ἐναντίον λαμβάνων καταβαίνει εἰς τὸ ὑποκείμενον· καὶ τοῦτο μέν ἐστι τῆς λέξεως, ὅπερ καὶ καθ' ὑπόθεσιν λέγεται· τοῦτο δὲ τὸ ἀντίθετόν ἐστι σχῆμα τῆς διανοίας, διανοήματι διανόημα ἀντικείμενον. IDEM.

— 15. ἐσύριττον] Φωνὴ ἄσημος. IDEM.

P. 165. 5. τριταγωνιστὴν] (p. 114. c. 1. 12.) IDEM.

P. 169. 11. φωνασκίας] (p. 114. c. 1. 55.) μεγαλοφωνία. IDEM.

— 18. οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς] Παροιμία ἐστὶν ἐλλειπτικῶς λεγομένη. προσυπακουστέον οὖν ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας. AUG.

— ult. καίτοι τις] Πολύπτωτον. BAV.

P. 170. 4. οὗτος] Ἀντὶ τοῦ τοιοῦτος. AUG.

P. 171. 20. παιωνίζειν] (p. 114. c. 2. 15.) Εὔχεσθαι τοῖς θ. χ. ὁμ.· παιὼν γ. ὕ. χαριστ. BAV.

P. 172. 4. περίδειπνον] Ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑστίασις γενομένη. AUG.

P. 180. 6. πολλοῦ γε καὶ δεῖ] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. BAV.

P. 181. 1. τίς γὰρ συμμαχία] Πολύπτωτον. IDEM.

AD ORATIONEM DE FALSA LEGATIONE.

ΛΟΓΟΣ] Ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου στοχαστική· οὐ γὰρ συντρέχει τοῖς ἐγκαλουμένοις Αἰσχίνης, ἀλλ' ἀρνεῖται παντάπασιν· τὸ δ' εἶδος οἱ μὲν ἁπλοῦν νενομίκασιν, ὕλης πολλῆς ὡς ἐν ἀληθείαις συνδραμούσης· οἱ δὲ συγκατασκευαζόμενον, δύο λαβόντες ἐγκλήματα, τὸ κατὰ Φωκέας καὶ Θρᾴκην· Μένανδρος δὲ ἐμπίπτοντά φησιν. εἴληπται δὲ ἐκ διαβολῆς τὸ προοίμιον· δι' ὧν γὰρ αὐτὸν δεδιότα ποιεῖ καὶ δεόμενον, διὰ τούτων δείκνυσιν, οὐ πάνυ τοῖς δικαίοις τεθαῤῥηκότα, καὶ ἅμα συγκρουστικὸν ἂν εἴη τὸ νόημα. BAV.

P. 206. 1. ὅση μὲν —] (p. 116. c. 1. 7.) Δημ. ἀπὸ τῆς — (— 9.) σπουδὴ - - - δικαστὰς om. AUG.

— 3. ἑωρακότας ἄρτι τοὺς, ὅτε] Κατασκευὴ τῆς προτάσεως. IDEM.

— 6. ἄνδρα] Πρὸς Εὔβουλον ἀποτείνεται, πολέμιον ὄντα αὐτῷ. BAV. Τὸν Εὔβουλον λέγει· οὐκ ὀνομάζει δ' αὐτὸν φανερῶς. AUG.

— 8. ἐνθυμουμένους] * * * μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ὑπολογιζομένους τό τε μέγεθος τοῦ κινδύνου καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν πρὸς ἃς ἀπολογήσασθαί με δεῖ καὶ τὰς

τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς τοῦ κατηγόρου καὶ τὴν ὠμότητα. Lessing. Ἀντιπαρατίθησιν, ὅπως ἀφελεῖτο αὐτοῦ [F. ὠφελεῖ τὰ αὐτοῦ, Reisk.], τὰ δὲ Αἰσχίνου πῶς βλάπτει. Aug.

— 9. τῶν παρακλήτων] Τῶν ἐκ παρακλήσεως, οὐ διὰ τὸ δίκαιον, παραγενομένων. Bav. Ἡ εὐθεῖα τοῦ πλήθους οἱ παράκλητοι ἀπὸ τοῦ ὁ παράκλητος. λέγει δὲ τοὺς ἐκ παρακλήσεως ἐλθόντας συνηγορῆσαι, ἀλλ' οὐ τοῦ δικαίου ἕνεκεν. Aug.

— pen. κυρίας] Ὄνομα ἐκκλησίας, ὅτε ἀπεψήφιζον τῆς ἀρχῆς τοὺς ἀδικοῦντας. Bav.

P. 207. 1. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους] Δεύτερον προοίμιον ἐκ διαβολῆς καὶ αὐτό. Idem. β προοίμιον. τοὺς μὲν ἄλλους εἰλημμένον καὶ αὐτὸ διαβολῆς τοῦ Αἰσχίνου ἐκ παραθέσεως ἑτέρων προσώπων. Aug.

— 2. τὴν ἀειλογίαν] Τὸ ἀεὶ λόγον ἐθέλειν τῶν πραττομένων διδόναι, διὰ τὸ μηδὲν αὐτοῖς τῶν φαύλων συνειδέναι. Bav. (p. 117. c. 1. 28.) προτείνεσθαι — (— 29.) διὰ - - - συνειδέναι om. — (— 30.) οἱ συνειδότες. Aug.

— 4. πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν] Κατασκευὴ καὶ συμπλοκή. Idem.

— 5. ἀνῄρηκε] Ἀντὶ τοῦ ἄτιμον ἐποίησε τὸν Τίμαρχον. β γὰρ κατήγοροι ἐπέστησαν Αἰσχίνου, ὅ τε Δημοσθένης καὶ Τίμαρχος. καὶ τὸν μὲν Τίμαρχον παρεγράψατο ὡς ἡταιρηκότα· πρὸς δὲ τὸν Δημοσθένην ἐγράψατο ἀπολογίαν πρὸς τὴν κατηγορίαν τοῦ λόγου. Idem.

— 12. τὸ μὲν οὖν ἐξελέγξειν (sic)] Τρίτον προοίμιον, μεταληπτικοῦ περιέχον λύσιν. Bav. (p. 117. c. 2. 15.) ἀπὸ τοῦ χρόνου. ἔστι — (— 18.) ὑπειληφὼς, ὅ ἐστι θαῤῥῶν ἐν ταῖς — (— 20.) ἀποτρέψομαι — (— 21.) ἐπειδήπερ — (— 25.) οὐκ ἀποτρέψομαι εἰπεῖν τῷ φ. τ. π. ὑμᾶς. γ. δ. κ. ἀποκρύψομαι (cæteris omissis). Aug.

— antep. ὑπειληφὼς] Ἀντὶ τοῦ πιστεύων. Bav.

P. 208. 3. ἐμπεποιήκῃ] Ὑποτακτικῆς ἐστιν ἐγκλίσεως παρακειμένη καὶ ὑπερσυντελὴς ἐὰν ἐμπεποιήκω. ἐὰν ἐμπεποιήκῃ. διὸ καὶ ὑποτακτικὴν ἔχει προσγραφόμενον τὸ ι. Aug.

— 4. ὡς δή μοι δοκοῖτ' ἂν] (p. 118. c. 1. 9.) Τοῦτο τὸ νόημα ἐπισφραγίζεται μὲν τὰ προειρημένα, καὶ τ. μ. κ., ἅ. δὲ ἤ. λ. τῆς προκατασκευῆς. Bav. (p. 118. c. 1. 3.) Συμπέρασμά ἐστι τὸ προοίμιον. ὡς γὰρ ὡμολογημένην - - - ἀπὸ τοῦ, εἰ σκέψασθε παρ' ὑμῖν. Aug.

— 8. πρῶτον μὲν τοίνυν] Ἡ προκατασκευὴ μετὰ τὸ προοίμιον εὐθὺς πρὸ τῆς διηγήσεως. περὶ τῶν κεφαλαίων τῆς κατασκευῆς. α. περὶ ὧν ἀπήγγειλε. β. περὶ ὧν ἔπεισε. γ. περὶ ὧν προσετάξατε αὐτῷ. δ. περὶ χρόνων. ε. περὶ τοῦ ἀδωροδοκήτως, ἢ διὰ ταῦτα πεπρᾶχθαι. Bav.

— 10. ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις εἰ ἀδωροδοκήτως] (p. 119. c. 1. pen.) ἄλλα om. — (— c. 2. 1.) ἐπεὶ — (— 5.) ἔπιθον — (— 6.) ἀληθῆ· τὸν χρόνον. Aug.

— antep. ἵν' εἰδῆτε] Τὸ πέμπτον ἐν τῇ προκατασκευῇ κεφάλαιον τεθειμένον πρῶτον διαπεραίνει, τὰς τῶν ἐπιχειρήσεων προσάγων δυνάμεις. Bav.

P. 210. 1. ἔστι τοίνυν οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων] (p. 120. c. 1. 39.) Ἡ κατάστασις ἔστι δὲ διμερὴς, καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος αὐτῆς περιεκτικόν ἐστι τῆς δωροδοκίας, τὸ δὲ δεύτερον περιεκτικὸν τοῦ κατὰ Φωκέας ἐγκλήματος. Idem. Σημείωσαι· ὅτι τὸ πέμπτον μέρος ἐν τῇ προκατασκευῇ τεθειμένον πρῶτον περαίνει, τῶν ήσεων προάγων δυνάμεις. Lessing.

— 9. ἐξ Ἀρκαδίας] Οὗτος ἦν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἥτις οὕτω Μεγάλη πόλις ἐκαλεῖτο, ὅθεν ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν Δημοσθένης φει. Idem.

— ibid. καλοὺς] (p. 121. c. 1. 22.) Οὐκ ἔστιν ὡς ἐν εἰρωνείᾳ. Aug.

P. 211. 8. οὐχ ὡς τῶν] Ἐγκατάσκευος διήγησις, ὡς ταῖς αἰτίαις κατασκευαζομένη· διότι ἐστὶ σύντομος καὶ πολιτική. Bav.

— 10. διὰ γὰρ τοὺς προειρημένους λόγους] Συγγνώμη τῆς χειροτονίας Αἰσχίνου. Idem.

P. 212. 4. δεῖν] (p. 121. c. 2. 29.) ἀναγκαίους. Aug.

— 5. μετρίους] Ἀντὶ τοῦ φιλανθρώπους. Idem.

— 12. συνηγόρει ἐκείνῳ] Καθ' ἑτέρας διανοίας ἐξετάζει κατηγόρου τὰ ῥήματα. Bav.

— 13. ὡς οὔτε τῶν προγόνων ὑμᾶς] (p. 121. c. 2. 39.) Ἰστέον ὅτι σοφίζεται ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ. ὁ μὲν γὰρ Αἰσχίνης. Aug.

— 17. καὶ ταῦτα ὁ σχέτλιος] Εὐκαίρως ἐπιφύεται κατ' αὐτοῦ μετὰ τὴν δείνωσιν. Bav.

— pen. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν] (p. 122. c. 1. 7.) τὴν om. — (— 8.) τὸ γὰρ ἀναστρ. Aug.

P. 213. 3. καὶ προσδοκηθέντων] (p. 122. c. 1. 13.) Ὑπὸ τῶν περὶ Ἀριστόδημον λέγει καὶ Νεοπτόλεμον. καὶ τ. ἔ. τ. Θ. λ. Idem.

— 5. προσῄειμεν] (p. 122. c. 1. 16.) Idem.

— 8. κατηγόρησα τούτων] (p. 122. c. 1. 22.) Idem.

— 17. ἐπειδὴ δὲ ἧκεν ἡ ἐκκλησία] Ἔνθα ἀποδείκνυσι τῆς προκατασκευῆς τὸ πρῶτον, δεύτερον κεφάλαιον, δεύτερον τιθείς· οὐ γὰρ τῇ τάξει ἐχρήσατο τῆς ἐπαγγελίας, τὴν τάξιν συγχέας τῶν κεφαλαίων τῆς προκατασκευῆς, οὐχ, ὡς ἐπηγγείλατο, κατασκευάζει, ἀλλὰ τῆς ἐπαγγελίας τὸ πέμπτον τίθησι πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον τίθησι δεύτερον· κατασκευάζει δὲ μόνον τὸ δεύτερον νῦν. Bav.

P. 214. 5. καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι] (p. 122. c. 1. antep.) Θηβαίων καὶ Φωκέων πολεμ. Aug.

P. 215. 2. ἐπικεκηρυχέναι] (p. 122. c. 2. 27.) ἡ om. — (— 28.) ἐβούλετο αὐτὸν ἀνελεῖν, ἐκήρυττε χρήματα κατ' αὐτοῦ τῷ βουλομένῳ. Idem.

— 5. ὦ ἄνδρες πρέσβεις] (p. 122. c. 2. 33.) ὡς ἀπὸ τῶν — (— 40.) ἀποστ., ἀπὸ τῶν. Idem.

P. 216. 2. ὑμεῖς δ' ἐγελᾶτε] Καθάπτεται τῶν πολιτῶν. * * * φενακίζουσιν τὴν πόλιν ἐπίστευον, τὸν δὲ φιλόπολιν καταγέλαστον ἐποιοῦν. Idem.

— 3. καὶ νὴ τοὺς θεοὺς] Θεραπεία τῆς ἐπιτιμήσεως. Bav. Καθαψάμενος τῶν πολιτῶν, πάλιν αὐτοὺς θεραπεύει. Aug.

— 12. τοῦ χάριν δὴ] (p. 123. c. 1. 21.) αὐτὸ ἀπὸ χρόνου. Idem.

P. 217. 9. προβεβλημένη] (p. 123. c. 1. 28.) πρὸ - - - μαχομένη om. Bav.

— pen. βούλομαι δὲ] (p. 123. c. 1. 36.) Πληρώσας - - - ἀπαίτησις. Aug. (— 48.) Πῶς, στοχαστικῆς οὔσης τῆς ζητήσεως, οὔτε ἐλέγχων ἀπαιτήσει κέχρηται, οὔτε μὴν βουλήσει πρὸ τῆς δυνάμεως; λύσις, ὅτι γνώμης ἐστὶ στοχασμός. Bav.

P. 218. 1. δεῖ δὲ μηδένα ὑμῶν] Ἔστιν οὖν τῆς ἀντιθέσεως ἡ δύναμις ἐν τούτοις κατὰ ἀναίρεσιν εἰσηγμένη· ἐνταῦθα γὰρ τῆς βουλήσεως μόνης ἡ ἐξέτασις καὶ τῶν τεκμηρίων. Idem. (p. 123. c. 2. 19.) Διὰ τί ἐπ' - - - (— 23.) λόγου ἀπ' ἀντιθ., ο. κ. π. δῆλον ὅτι τ. ἠ. ποιεῖν; διὰ τ. ε. ἠβουλήθη ε. τ. βούλησιν. τὴν γ. δ. εἰπὼν ὁ. τ. β. Aug.

— ult. δὸς δέ μοι τὸ προβούλευμα] Μετέβη πάλιν ἐπὶ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· ἄρχεται δὲ ἐκ τοῦ μεταληπτικοῦ. Bav. (p. 124. c. 1. 7.) τὸ δυνάμεως — (— 8.) τοῦ δήμου Δημοσθ. — (— 19.) πρέσβεων παραπρεσβείαν καὶ κατη * * * — (— 13.) πρὸς δεῖπνον. αἰεὶ — (— 15.) εἰς δεῖπνον — (— ibid.) τοῦτο οὖν παραφέρει. Aug.

P. 219. 12. ἐνταῦθ' οὔτ' ἔπαινος] Περὶ ὧν ἀπήγγειλεν· ὃ τῆς προκατασκευῆς ἐστι πρῶτον κεφάλαιον, τρίτον δὲ τῆς κατασκευῆς καὶ ἀποδείξεως. Bav.

— 15. εἰ μὲν τοίνυν ταὐτὰ] (p. 124. c. 2. 8.) Λύει οὖν τοῦτο — (— 12.) οἱ μὲν - - - αἱ δὲ om. Aug.

P. 220. 5. ἡ μὲν οὖν βουλὴ] (p. 124. c. 2. 21.) τὰ om. Idem.

— 13. τὸ προβούλευμα] Προβούλευμά ἐστι τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. Bav.

— 17. ἐπικεκηρυχέναι] Ὁπότε βούλοιτο ἡ πόλις, ἢ ἄρχων, ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὄντων ὑφ' [ἐφ' Lessing.] ἑαυτοῖς, ἐκήρυττον [ἐκήρυττε Lessing.] δώσειν χρήματα, εἴ τις αὐτὸν ἀνέλοι, τόσα καὶ τόσα. Idem.

P. 221. 2. καὶ μετὰ ταῦτα] Τὸ χρῶμα· ἑκάστου γὰρ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἀποδοτέον χρῶμα. Idem.

— 7. τοὺς Ἄλεις (sic)] Πολίτας. Idem. (p. 125. c. 1. 5.) τῆς om. — (— 7.) ὁ δὲ Ἄλος — (— 8.) Φίλιππος - - - συνετάραττε om. Aug.

P. 222. 6. οὐδὲ γρὺ] (p. 125. c. 1. 27.) Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. εἴρηται δὲ τὸ γρὺ τὸ μικρὸν ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ῥύπου τ. γ. ε. τ. ὄνυξιν, τοῦ οὕτω καλουμένου. Idem.

— 8. Ἀλεῖς] Ἄλις, πόλις, καὶ Ἄλεις (sic) οἱ πολῖται. Bav.

— 16. ὃ τοίνυν μέγιστον] (p. 125. c. 1. 35.) Aug.

P. 224. 5. καίτοι ταῦτα εἰ μὲν ἀκοῦσαι] (p. 125. c. 2. 17.) χρησάμενος om. — (— 18.) ἢ γὰρ om. — (— 20.) ποιῆσαι — (— 24.) ἐὰν καὶ ἀκούσωσιν — (— 27.) φυλάττονται. Idem.

— pen. ἐσπαθᾶτο] (p. 125. c. 2. 30.) Ἀντὶ τοῦ συνετίθετο, μεταφορικὸν ἀπὸ τ. τ. ὑ. σπάθης. Bav. Ὑφαίνετο, κατεσκευάζετο, ἢ ἐπιδ., ἀπὸ τοῦ — (— 35.) τῷ om. Aug.

P. 225. 5. σιωπᾷν] (p. 125. c. 2. 42.) ἐμέλλομεν — (— 43.) μὴ τὸ ἐκσπ. Idem.

— 13. τραχέως δ' ὑμῶν] (p. 125. c. 2. 44.) Ἐπειδὴ ὥςπερ ἐδόκει ἀπεύχεσθαι - - - προσδοκᾷν. Idem.

— pen. μὴ νῦν ὑπολαμβάνων] (p. 125. c. 2. ult.) ἀποστῆναι — (p. 126. c. 1. 2.) προσποιήσῃ — (— 3.) μέλλομεν. Idem.

P. 226. 5. μετὰ ταῦτα] (p. 126. c. 2. 2.) Idem.

— 6. οὑτωσὶ] Ἁπλῶς καὶ μὴ μετ' ἐπιστασίας. Lessing.

— 10. τὼ χεῖρε] (p. 126. c. 2. 6.) Aug.

— 14. εὐφημίας] (p. 126. c. 2. 8.) Ὅσων ἔ., φ., ὁ Φ. περὶ τοῦ Φ. Idem.

— 17. ἐκεῖνός γε ἐπηγγέλετο] (p. 126. c. 2. 12.) καὶ om. — (— 15.) ὑπισχνεῖτο, ἵνα λάβωμεν ὅτι ἀορίστως. Idem.

P. 227. 5. εὐφημότατα ἀνθρώπων] (p. 126. c. 2. 28.) φησὶ — (— 29.) εὐφημίαν. Idem.

— 7. ἀλλ' οὐδὲ συγκαλέσαι] (p. 126. c. 2. 31.) Ὁ Πρόξενος - - - πάροδον. Idem.

— 10. καίτοι καὶ ἐπιστολὰς] Ἕτερον μεταστατικόν. Bav.

— 12. πώμαλα] (p. 126. c. 2. 45.) Ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον· λέγουσι δὲ, ὅτι Συρακοσίων εἶναι τὴν φωνὴν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς, ἔμαθον δὲ αὐτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῶν φυγάδων. Aug.

— 16. ἀλλ' ἵνα] Ἄλλη λύσις μεταστατική. Bav.

P. 228. 2. καλοῦσιν] Τὸ τάχος δηλοῖ διὰ τῆς καλοῦσιν. οἷον ἤπειγεν ἡμᾶς ἐξιέναι ταῖς ἐπιστολαῖς ὁ Φίλιππος, τοῖς ἔργοις ἐναντιούμενος. Lessing.

P. 229. 2. διόπερ ταῦτα πάντα] Ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν λύσεων ἀντιπίπτον πάλιν ἀνέκυψεν· οὐκοῦν ὁ δῆμος αἴτιος, τὸ Φιλοκράτους κυρώσας ψήφισμα· τούτου ἡ λύσις· τοῦτο τοίνυν οὐδέποτ' ἂν ὑμεῖς ὑπεμείνατε ὕστερον προσγράψαι. Bav. (p. 127. c. 2. 6.) Aug.

— 8. παρὰ τῆς τύχης εὐεργεσιῶν] Εἰ γὰρ ἠβουλήθη, φησὶν, ἡ τύχη εὐεργετῆσαι ἡμᾶς διὰ τοῦ ἀνελεῖν τὸν Φίλιππον, ἄχρηστος αὐτῆς γίνεται ἡ δωρεὰ, ὡς εἰ ἔλεγεν, προδόται καὶ τῆς τύχης γεγενήμεθα. Idem.

— ult. λογιοῦμαι] Ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμοῦμαι. Idem.

P. 231. pen. αὐτὸ συμβαίνει] (p. 128. c. 1. 8.) Ἀντὶ - - - ὅτι om. — (— 11.) τῆς δαιδ. — (— 17.) τετάρτη ἐστὶ τὰ πλ. προτιθέντες — (— 19.) ἀπὸ τῆς — (— 20.) πρώτην καὶ εἰκάδα ὑστέραν δεκάτην — (— 23.) ἐπειδήπερ — (— 25.) ἀπὸ τῆς πρώτης

καὶ εἰκάδος τὰ — (— 28.) εἴπαμεν — (— 32.) δευτέρα ἀκολούθως ἀεὶ χρώμενοι — (— 34.) ἐπειδήπερ, ὡς εἴπαμεν — (— 36.) ἔνην. Idem.

P. 232. 5. ἄρδην] (p. 128. c. 2. 18.) Ἀντὶ τοῦ παντελῶς, παρὰ τὸ αἴρειν δθ (sic) καὶ λαμβάνειν ἐν εἱρκτῇ. Aug.

— 17. ἀκούετε] Ἕτερον μεταστατικὸν ἐν ἐπιλόγῳ· Θηβαίοις ἑαυτοὺς ἐπίστευσαν οἱ Φωκεῖς ἐνέδοσαν, Θετταλοῖς ἐπίστευσαν, πρὸς Λοκροὺς ἐσπείσαντο. ἀνῄρηκε τοίνυν ἅπαντα τὰ μεταστατικὰ, εἰπὼν, πρὸς Φίλιππον αὐτοῖς γεγενῆσθαι τὰς συνθήκας, ἵνα πανταχόθεν ἀφέλῃ ταύτην τὴν συγγνώμην τοῦ Αἰσχίνου, καθαρῶς ἐπ' αὐτὸν ἐλθεῖν. Bav.

P. 233. 5. τούτων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἐν τούτοις [Σημείωσαι· ὅτι Lessing.] ἐπιλογίζεται ἅμα καὶ ἀγωνίζεται· ἐπίλογος γὰρ αὔξει [αὔξων Lessing.] τὰς συμφορὰς, ἐπαγωνίζεται δὲ, πάντα ἀφεὶς λέγειν τὰ ἐγκλήματα [πάντας ἀπολύων, πλὴν Αἰσχίνου, τῶν ἐγκλημάτων Lessing.], αὔξει δὲ τὸ πάθος τῇ δεινότητι· ἡ δείνωσις δὲ ἐκ τῆς συγκρίσεως [πάθος τῇ δεινώσει χρώμενος· ἡ δὲ δείνωσις ἐξ ἀγαθῶν (videbatur) Lessing.]· αἱ γὰρ συγκρίσεις εἰσὶ τῶν αὐξήσεων· αὔξομεν δὲ οὐ τὰ ἀγαθὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία· εἶθ' [εἶθ' om. Lessing.], ἵνα ὄγκον ἡ δείνωσις λάβῃ [λάβοι Lessing.], ἐμέρισε τὸν λόγον εἰς ἐνεστῶτα καὶ παρῳχημένον [παρῳχηκότα Lessing.], καὶ τὰ πράγματα εἰς πηλικότητα καὶ ποιότητα, καὶ δεινότερα εἰπὼν καὶ μείζονα. ἵνα δὲ μὴ ψιλὸν ποιήσηται [ποιήσῃ Lessing.] τὸν λόγον, ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ δεινολογούμενος, παραμίγνυσι καὶ τὸν ἐκ τῶν [τὸν αὐτῶν Lessing.] πραγμάτων παρεπόμενον φόβον, ἵνα καὶ ὁ τῆς πόλεως κίνδυνος προστεθεὶς χαλεπώτερον τὸ πάθος ἐργάσηται. Bav. Lessing.

— 9. προεστάναι] Ἔμπροσθεν στῆναι· ὡς τὸ, πρός τε θεῶν, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον τῶν θεῶν, τῶν μακαρίων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. Bav.

— 11. ὃν μὲν τοίνυν τρόπον] Προοίμιον. Idem.

— 13. θέαμα δεινὸν] Ἐνδιάσκευος διήγησις. φησὶ γὰρ Ἑρμογένης, ὅταν σύντομος καὶ φαιδροτέρα ἡ διήγησις ὑπάρχῃ, τῷ ἐνδιασκεύῳ χρησόμεθα [meum apographum χρώμεθα] τρόπῳ, μὴ φειδόμενοι μηδὲ τῶν ἀπὸ τοῦ τρόπου κατασκευῶν. εἶτα αἰτία μὲν γὰρ διήγησιν, τρόπος δὲ διασκευὴν κατασκευάζει. Idem. (p. 129. c. 1. 24.) Διατύπωσις τὸ σχῆμα, ὥσπερ διατυποῖ καὶ εἰς ὄψιν ἄγει - - - ὥστε διήγημά τι εἶναι. Aug.

— 19. ἀλλὰ μὴν ὅτι τὴν ἐναντίαν] (p. 129. c. 2. 43.) τὰ πρόβατα τῶν Βοιωτῶν. Idem.

P. 234. 9. πολλὰ μὲν τοίνυν ἄν τις] Ἐκ τοῦ ἐπιλόγου, ἐκ τῆς δεινώσεως, ἐκ τῆς διατυπώσεως, ἐκ τῆς ποιότητος τῶν παθόντων, μεταβέβηκεν ἐνταῦθα ἐπὶ τὴν ποιότητα τοῦ πολέμου, πληρῶν καὶ διὰ τούτων τὸ θεώρημα· φοβεῖσθαι [φοβῆσαι Lessing.] γὰρ αὐτῷ πρόκειται· αὔξει τοιγαροῦν τὴν δύναμιν τοῦ Μακεδόνος, β διὰ τούτων κατασκευάζων, ὅτι καὶ χρήσιμοι ἦσαν Φωκεῖς, καὶ δι' αὐτοὺς ἐσώζετο καὶ τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὸ ἀκίνδυνον εἶχεν ἡ πόλις, καὶ ὅτι ἦν

πλασίᾳ γέγονε τῇ παρασκευῇ [in Lessingiano sic est: καὶ ὅτι ηὔξηται καὶ διαγέγονε καὶ τῇ παρασκευῇ] καὶ τῇ δυνάμει Φίλιππος, καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις προστίθησι καταδρομὴν τῶν δωροδόκων, ὡς ἐν ἐπιλόγῳ, τῷ κοινῷ τόπῳ χρησάμενος. εἶτα ἐπὶ τούτοις ἀναγινώσκει τὴν ἀρὰν, φοβῶν διὰ τούτων τοὺς ἀκούοντας, καὶ συμβουλεύων φυλάττεσθαι τὴν ἐπιορκίαν, καὶ ἅμα καθαιρῶν καὶ τὴν Αἰσχίνου ποιότητα. Bav. Lessing.

P. 235. 12. λέγε τὴν ἀρὰν] (p. 130. c. 1. 34.) Βούλεται λεληθότως - - - (— 36.) ἐν ἡμῖν. Aug.

— 20. ὑπερφυὲς] Σημείωσαι· ἐπὶ τῷ κακῷ. Bav.

P. 236. 4. εἰς τοίνυν τοῦτ' ἀναιδείας] (p. 130. c. 1. 44.) Ἀρχὴ ἐ. ἀ. προτεινομένη παρὰ τοῦ ἀντιδίκου. Idem. (— c. 2. 2.) Ἰστέον - - - (— 5.) κατηγορεῖ - - - (— 10.) καὶ περὶ Φωκέων καὶ Ἡγησίππου, καὶ τὰς μὲν Λ. κ. Φ. μ. ο., τ. δὲ Φωκέων ἀντεγκλ. Aug.

— 18. ἐσώθησαν] Ἴσως ἐσώθησαν κατὰ τὸ εἰωθὸς παρὰ τοῖς Λατινοῖς. ὡς Λίβιος, milites vicimus. pro ut certum quoddam institutum esse videatur. Lessing.

— antep. Βοιωτίαν οἰκίζειν] (p. 131. c. 1. 28.) πόλεις αὐτῆς om. Aug.

P. 237. 3. Φωκέων, ὡς πονηροὶ] Σημείωσαι· ἐναλλαγὴ πτώσεως. Bav.

— 12. ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· κ. τ. λ.] Τὸ ἀσύνδετον ὅπερ εἶναι τῆς γοργότητος δοκεῖ εἶναι κατὰ ταὐτὰ τῷ· ferte citi flammas: date vela: scandite muros. Lessing.

— pen. ὑποποιήσωνται] (p. 131. c. 1. 37.) Ἀντὶ τοῦ τοὺς Λακεδαιμονίους φίλους ποιήσωνται. Aug.

P. 238. 9. ἂν τοίνυν ἀντὶ Φωκέων] (p. 131. c. 1. antep.) Τὸ - - - (— c. 2. 1.) αὐτοῦ τοῦ ἀδικήμ. - - - εὐεργέτημα. Idem.

— 19. εἶτα καὶ νῦν ἐν μείζονι] (p. 132. c. 1. 28.) κινδυνεύει — (— ibid.) ἀπολομένων. Idem.

— ult. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία] (p. 132. c. 1. 40.) ὑμῖν — (— 42.) τῷ βουλομένῳ. Idem.

P. 239. 3. ἔτι τοίνυν καὶ τοιοῦτόν τι] (p. 132. c. 1. 45.) δὲ τῆς παραγραφῆς — (— c. 2. 1.) ἀπὸ προσώπου Δημοσθε (sic) — (— 2.) τὴν κρίσιν om. — (— 3.) οἱ παθόντες. Idem.

— ult. τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνας] Ἀντίπτωσίς ἐστιν ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν Ἀθήνησιν. Idem.

P, 240. 3. μὴ δὴ ταῦτα λέγειν] (p. 132. c. 2. 47.) πρὸς τὰ ἄνω. Idem.

— 14. ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ] (p. 133. c. 1. 46.) σημαίνῃ. Idem.

P. 241. 3. ἰδίας] (p. 133. c. 1. 51.) Ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικὰς, ὅτι οὐ δημόσια μόνον. Idem.

— 19. τὰ Ἡράκλεια] Πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ τὰ ἐν Μαραθῶνι, ἢ ἐν τῷ Κυνοσάργει. Bav.

P. 243. 1. τί τις εἶναι τοῦτο φαίη] Φανερῶς ἐνταῦθα προκαλεῖται τὸ κεφάλαιον τὸ λεγόμενον χρῶμα, εἰ καὶ διέσπαρται ἐν τῷ λόγῳ. Aug.

— 3. κτήμαθ' ὑμῖν περίεστι] Ἐκ παραθέσεως λύει τὴν ἀντίθεσιν πλείονα τὸν Φίλιππον λέγων κτησάμενον ἀπὸ τῆς εἰρήνης. Idem.

P. 244. 8. ἦν ὑμῖν πόλεμος] Κύκλος. Bav. Διηγηματικῶς ἐνταῦθα. Aug.

P. 245. 8. ἐκδεξάμενοι] Οἱονεὶ διαδεξάμενοι τοὺς περὶ τὸν Ἀριστόδημον εἰς τὸ φενακίσαι ὑμᾶς. Idem.

— antep. πολλῷ] Λείπει κακῷ. Idem.

P. 246. 9. οὐ γὰρ Αἰσχίνης] Κύκλος. Bav.

— 15. ἀνήκεστον] (p. 134. c. 1. pen.) τοῦ περὶ (videbatur) τὰς ἐπαγγ. Aug.

— 19. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες] (p. 134. c. 2. 26.) Ἰστέον, ὅτι ἐκλείπει. Idem.

P. 247. 11. ἂν μέντοι διὰ πονηρίαν] (p. 134. c. 2. 42.) ἐλθὼν — (— 44.) ἐποίησεν — (— ibid.) τοῦτο μεταχειρίζεται om. Idem.

P. 248. 2. δυοῖν θάτερον] Ἡ σύνταξις. ἔστι δὲ τὸ νόημα παραγραφικὸν τοῦ β' στοχασμοῦ. ἐκ γὰρ τῶν παραλελειμμένων αὐτῷ παραγράφεται ἐξ ὧν ἔδει αὐτὸν ποιῆσαι καὶ οὐκ ἐποίησεν. Idem.

— 11. εἰσαγγελίᾳ] Εἰσαγγελία ἐστὶ τὸ παρέχειν εὐθύνας ὡς ὑπὲρ καταλύσεως τοῦ δήμου. Idem.

— 17. ἰδίᾳ] Ἀσφαλῶς εἶπεν ἰδίᾳ. ἠδίκηνται γὰρ κοινῇ πάντες οἱ Ἀθηναῖοι νῦν παρ' αὐτοῦ, οὐ μέντοι ἰδίᾳ, ἀλλὰ γενικῶς. Idem.

— pen. τρὶς] Ἀντὶ τοῦ πολλάκις. ἔστι γὰρ ἀρτισμὸς, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ τρὶς μάκαρες Δαναοί. Idem.

P. 249. 8. καὶ τοὺς μὲν Φωκέας οὐκ ἀπολεῖν] Πρὸς τῷ μὴ σῶσαι Φωκέας καὶ Θεσπιὰς, ὡς ὑπέσχετο, καὶ ἄλλα ἠδίκησε. προσεξηνδραπόδισε γὰρ τὸν Ὀρχομενὸν καὶ τὴν Κορώνειαν, ὅπερ πάλιν συνέφερε Θηβαίοις, ἐπειδὴ αὗται ἦσαν αὐτῶν ἀφεστηκυῖαι. Idem.

P. 250. 3. ἔτι τοίνυν] Μενάνδρου· ἐντεῦθεν ἄρχεται τῆς τῶν μαρτύρων συστάσεως τῆς περὶ τῶν δώρων. Ἀσκληπιοῦ· ἐπὶ τὴν τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν χωρεῖ τοῦ δευτέρου ζητήματος. Bav. (p. 136. c. 2. ult.) Εἰσβάλλει - - - τοιαῦτα. Aug.

— 8. τὸ χρυσίον] (p. 137. c. 2. 31.) Ἅπερ εἰλήφει ἀπὸ Μακ. ἀπὸ τοῦ Φ. ἀντὶ κατήλλασσεν εἰς Ἀ. ν., ἵνα ἔχοι. Idem.

P. 251. 14. ὁ δὲ] (p. 137. c. 2. antep.) Εἷς τ. π., τοὔνομα Ἰατροκλῆς, οὐ παρῆν. Idem.

— ibid. τῷ δὲ] Τῷ Φρύνωνι λέγει. οὗτος γὰρ ἐποιήσατο κηδεστὴν ἑαυτῷ τὸν Φίλιππον, ἐκδοὺς ἑαυτοῦ υἱὸν τῷ Φιλίππῳ. Idem.

— ult. οὐδ' ἀφιέντων ἀφίησι] Ὅτι κἂν ὑμεῖς αὐτὸν ἐάσητε τῆς τιμωρίας, αὐτὸς οὐκ ἀφίσταται τῆς Φιλίππου φιλίας. Idem.

P. 252. 2. καίτοι, τίς] Ἡ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησις ἐνταῦθα πάλιν. Idem.

— 9. βοᾷ] Μικροῦ καὶ φωνὴν περιῆψε τοῖς πράγμασιν, ἔμψυχον ποιῶν τὸν λόγον. Bav.

— 17. πρὸς δὲ τοῖς πράγμασιν] Σημείωσαι· κλητικὴ περίοδος, μέρος πνεύματος, ὡς ἀποστροφὴν ἐργαζόμενον καὶ καταφοράν. Idem.

— pen. ἀπόκριναι] Δύο βήματα ἦν, τοῦ κατηγόρου καὶ τοῦ ἀπολογουμένου, καὶ τοῦ ἑνὸς λέγοντος ἐκαθέζετο ὁ ἕτερος ἕως οὗ εἴπῃ. τὸ δὲ ἀπόκριναι εἰπὼν οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλ' εὐθὺς πρὸς ἄλλο ἐτράπη. λέγομεν, ὅτι πρὸς τὸ ἀνώτερον κῶλον ἀπέδωκεν οἷον τῇ προνοίᾳ αὐτῇ ηχ^{ς}τ Φιλοκρ$^{\alpha}$ (est ὑπὲρ τοῦ Φιλοκράτους). Aug.

— ult. ὃς γὰρ ἀγῶνας] Διὰ Τίμαρχον λέγει, διότι κατηγόρησεν ἀνδρὸς γέροντος ὡς ἡταιρηκότος. Idem.

P. 253. 2. αἱρεῖς] Ἀντὶ τοῦ νικᾷς. παροξυτόνως ἀναγνωστέον. [Sed tenendum, novam manum παρ superscripsisse. vetus enim manus ὀξυτόνως solummodo scripserat. Pari modo in texto, vetus manus dederat αἵρεις, nova correxit αἱρεῖς.] Idem.

— 4. πολλῶν τοίνυν καὶ δεινῶν ὄντων] (p. 138. c. 2. 18.) Ἄλλο ἀπ' ἀ. ἃ. τ. ἐκ τ. πεπραγ., καὶ ἄλλη ἀπόδειξις τῆς δωροδοκίας. Bav.

— 6. δοκεῖν] Ἀντὶ τοῦ φαίνεσθαι. Aug.

— 9. αὖθις] Ὅτι τὸ αὖθις οὐκ ἐπὶ δύο λέγεται μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλάκις· σημαίνει γὰρ τὸ πάλιν. Idem.

— 10. καλαῖς καὶ μεγάλαις] Κατ' εἰρωνείαν. Idem.

— 13. ἐξωμοσάμην] Ἀπηγόρευσα· καὶ ἐξομόσασθαι, τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα διὰ νόσον, ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινά. καὶ ἐξωμοσία, ἔνορκος παραίτησις δι' εὔλογον αἰτίαν· ὅταν τις φάσκῃ ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλούμενος, μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην, εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν εἰσαγώγιμος ἡ δίκη, εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιοῦν, ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσίᾳ χρῆσθαι, καὶ οὕτως διεγράφετο ἡ δίκη, ὡσαύτως καὶ ὁ ἔξωμος. Bav. (p. 138. c. 2. 36.) Τὶ διαφέρει ἐξωμοσία καὶ ὑπωμοσία, - - - (— 39.) τόδε ποιῆσαι - - - (— 41.) ὄμνυσι - - - λέγεται. Aug.

— ibid. εὐθέως] Ἀσκληπιοῦ· τὸ εὐθέως σοφώτατα πρόσκειται· ἐπειδὴ γὰρ Αἰσχίνης ἐξωμόσατο καὶ ἰσάζει, δείκνυσι τὸ μὲν αὐτοῦ εὐλόγως γενόμενον, τὸν δὲ Αἰσχίνην μετὰ τὸ στέρξαι κακούργως ἀρνησάμενον. Bav.

— ult. μὴ σύγκλητος ἐκκλησία γένηται] Σύγκλητος ἐκκλησία ἡ γενομένη διὰ τὸ ἐξαίφνης κατεπείγειν. Lessing. (p. 138. c. 2. 45.) Ὅτι τρεῖς ἐ. τ. μ. γ'χ [interpretor γίνονται] ὁρισμ., ἡ δ. σ. ο. ὁρισμ. Aug.

P. 254. 2. καὶ τὰ πράγματα ἐκφύγῃ τὸν Φ.] (p. 138. c. 2. 52.) Idem.

— 10. ᾕρει] (p. 139. c. 1. 5.) Ἀντὶ τ. ἑ. καὶ ἑ., ἕ. δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ αἱρῶ ῥ. περ. Idem.

— pen. ἔδει δὲ μένειν] (p. 139. c. 1. 11.)

Τοῦτο ὡς ἀπὸ Δημ. τὸ δὲ π. ο. κ. ἐρώτησιν. IDEM.

P. 255. 6. ἐκκληζιάζουσιν] (p. 139. c. 1. 20.) Πυκνὶ — (— 23.) ἐκαλοῦντο ἐκκλησίαι, ἀλλὰ μόνον ὅτε σ. ὁ. δ., π. τὸ αὐτοὺς ἐ. ἐ.. ἡ δὲ Π. ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἀεὶ ὡς ἐστὶ πλεῖστον ἐκεῖ τ. δ. ἐκκλησιάζειν. IDEM.

— 11. ἐπειδὴ ταῦτ' ἦν] Ἡ πιθανὴ ἀπολογία. BAV. (p. 139. c. 1. 36.) Ὅπερ ἔλεγεν ἐν τ. ἀ., ὅ. ο. α. ἐμίσουν οἱ Θ., ὅτι καὶ χ. κ. α. ἐπεκ. AUG.

— 17. ἥρετο (sic est in texto)] Ἀντὶ τοῦ ἡρέθη καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. σχῆμα [an χρῶμα, nam non poterat discerni, ita locus erat obliteratus] δὲ λύει ἐνταῦθα. ἔμελλε γὰρ λέγειν ὁ Αἰσχίνης, ὅτι ῥᾷον ἔσχηκεν, ὕστερον δὲ τοῦτο ἐπρέσβευσα χειροτονηθεὶς ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ τρίτῃ πρεσβείᾳ. λύει οὖν τοῦτο ὁ ῥήτωρ λέγων, ὅτι ἦν ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθεὶς, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. IDEM.

— 20. ἐπειδὴ Θηβαῖοι] Ἰστέον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνέπεσεν ἡ πιθανὴ ἀπολογία. ἔμελλε γὰρ λέγειν ὁ Αἰσχίνης, ὅτι καίτοι εἰ συνῄδειν ἐμαυτῷ τὴν προδοσίαν, οὐκ ἐβάδιζον τότε πρὸς Φίλιππον, ἵνα μὴ γένωμαι κατάδηλος. λύει οὖν ὁ ῥήτωρ λέγων, ὅτι ἡ δωροδοκία οὐκ ἀφῆκεν ἰδεῖν τὸ δέον, ἀλλ' ἔκφρονα κατέστησε τοῦ γινώσκειν ὅ τι ποιεῖς. IDEM.

— ult. ἀλλ' οὕτως ἔκφρων ἦν] Ἡ ἀντίθεσις· καὶ μὴν, εἰ συνῄδειν ἐμαυτῷ δεδωροδοκηκότι, οὐκ ἂν οὕτω προφανῶς ἀπῄειν, ὥστε κατάφωρον ἐμαυτὸν καταστῆσαι· ἡ λύσις· ἀλλ' οὕτως ἔκφρων ἦν. BAV.

P. 256. 1. ἅπαντα ταῦτα (sic)] Τὸ προφασίζεσθαι ἀῤῥωστεῖν καὶ τὰ ἐφεξῆς. AUG.

— 3. καὶ τοιούτου τοῦ πράγματος] (p. 139. c. 2. 1.) Ἔθος ἦν κατὰ τὰ πάτρια. IDEM.

— 7. τοὺς θεσμοθέτας] Ἀρχή τις ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἓξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν, καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων ἐννέα ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον· ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. BAV.

— ult. καὶ φιλοτησίας] (p. 139. c. 2. 13.) Ἅπερ - - - Φιλοτησία om. IDEM. (— 15.) πολλάκις καὶ αὐτὰ τὰ ποτ. — (— 17.) προπίνει — (— 18.) δὲ om. — (— 21.) ὁ om. — (— ibid.) Φιλοτησία - - - προὔτεινον om. AUG.

P. 257. 1. τῆς ἐξωμοσίας] Τὸ μεθ' ὅρκου πρᾶξίν τινα ἐξαρνήσασθαι διὰ νόσον τινὰ, ἢ ἑτέραν πρόφασιν. BAV.

— 8. τοὺς μάρτυρας] Οἷον τοὺς συμπρεσβευτὰς τοῦ Αἰσχίνου τὴν τρίτην πρεσβείαν. AUG.

— ult. τίνας οὖν εὐχὰς] Ἐπιλογίζεται πληρώσας τὸ δεύτερον ζήτημα· σύνηθες γὰρ αὐτῷ, μετὰ τὰς ἀποδείξεις τὰς ἰσχυροτάτας ἐπιλογίζεσθαι. BAV.

P. 258. 2. τοῖς συμμάχοις] Φησὶ τῶν Φωκέων, ἵνα αἰνίξηται εἰς Ἀθηναίους. AUG.

— 15. κοινωνεῖν] Τοῦτο εἶπε προλαβὼν, ὅτι οὐκ ἔπεμψαν ἐν τοῖς Πυθίοις, οὔτε τοὺς θεωροὺς οὔτε τοὺς θεσμοθέτας. IDEM.

— 24. ὀργιζομένους] Ὀργίζομαι δοτικῇ. BAV.

— ibid. ὃς ἐκ πολέμου ποιούμενος εἰρήνην (sic)] Εἰ γὰρ, φησὶ, καὶ ὁ Φίλιππος ἡμᾶς ἠδίκει, ἀλλ' οὖν γε εἶχέν τινα συγγνώμην καθ' ὃ πολέμιος ἦν. AUG.

P. 259. 1. τάχα τοίνυν ἴσως] Ἀντίθεσις τῶν ἐπιλόγων· κεχώρισται δὲ τῶν ἀγωνιζομένων. ἀντιθέσεις γὰρ ἐλέγομεν κυρίως, τὰ πρὸς αὐτὰ τὰ κρινόμενα ἐξεταζόμενα, ἐπιλογικὰς δὲ ἀντιθέσεις, τὰς ἀπὸ ποιοτήτων ἐπιλογικῶν πιστουμένας· ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἡ ἀντίθεσις. BAV. (p. 140. c. 1. 5.) Ἀντίθεσις - - - (— 9.) τιμωρηθησόμεθα - - - (— 10.) Αἰσχίνην. AUG.

— 2. παρὰ τούτων] Τῶν συνεστηκότων καὶ συναγορευόντων Αἰσχίνῃ. BAV.

— 4. ἐγὼ δ', εἰ τοῦτ' ἔστιν ἀληθὲς] Ἡ λύσις κατὰ ἀντιπαράστασιν. IDEM.

— 5. εἰ γὰρ ὁ τῆς εἰρήνης] Σημείωσαι· τὸ τρίτον εἶδος τῆς λύσεως τὸ βίαιόν ἐστιν, ὅταν εἰς τὸ ἐναντίον περιϊστάναι δυνώμεθα τὸν λόγον, ἐξ αὐτῶν αἱροῦντες τὸν ἀντίδικον, οἷς θαῤῥῶν εἰσέρχεται. IDEM.

— 6. ἀναλώσας] Τοῖς περὶ Ἀριστόδημον. AUG.

— 16. εἶπον ἐγὼ] (p. 140. c. 2. 39.) οἷς τε [forte voluit τότε] εἶπον. IDEM.

— pen. ἀσυνθετώτατον (sic)] (p. 140. c. 2. 40.) Ἀπὸ τοῦ τὰ συντεθειμένα εὐτάκτως κεῖσθαι. IDEM.

P. 260. 6. τοὺς τότε ταῦτα πρὸς αὐτὸν εἰπόντας] Τοὺς περὶ τὸν Αἰσχίνην ὁ Φίλιππος. τῷ βασιλεῖ δὲ λέγει τῷ Ἀρταξέρξῃ, πρὸς ὃν ἀνῆλθεν ὁ Τιμαγόρας καὶ ὁ Λέων πρεσβευταὶ, ὡς ἔγνωμεν. IDEM.

— pen. πολλὰ ἀναλίσκειν] Ἀντιπίπτον λύει, ἵνα μή τις εἴπῃ, καὶ διὰ τί μὴ καὶ ἐπὶ τῶν Θηβαίων τὸ ὅμοιον ἐποίησε καὶ εἵλετο μᾶλλον τοὺς πρεσβευτὰς αὐτῶν μᾶλλον θεραπεύειν ἤπερ τὴν πᾶσαν πόλιν. IDEM.

— 7. ἠβούλετο δοῦναι] Δηλονότι ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ μηδενὸς ἄλλου διδόντος δέξασθαι τὸ διδόμενον ἢ πεμπόμενον. LESSING.

— 14. Φίλων] Ὄνομα κύριον. AUG.

— 18. φίλοι καὶ ξένοι] (p. 141. c. 1. 10.) Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. IDEM.

P. 262. 6. Ὀρχομενὸς] Ὀξυτόνως, ὡς Θεσπιαί. IDEM.

— 14. ἀντιθῶμεν δὴ] (p. 141. c. 1. 12.) Ταῦτά ἐστιν. IDEM.

— ult. ἐν ᾗ καὶ ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα] Τὸ μὴ μετέχειν τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἄλλους τῆς εἰρήνης. τὸ δὲ πολλὰ ἔτι τὸ μέχρι τῶν ἐκγόνων εἶναι τὴν εἰρήνην. IDEM.

P. 263. 7. τριάκοντα μνᾶς] (p. 141. c. 1. 19.) Τὸ ἥμισυ οὗ ἐχ. τ. Φ. IDEM.

— antep. οὐ τοίνυν θαυμάσαιμ' ἂν] Διασυρτικῶς ἐπήνεκται ἡ ἀντίθεσις. ΑΛΛΩΣ. Ὅτι τρία μέρη εἰσὶ ταύτης τῆς ἀντιθέσεως· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἔχει ἔπαινον τοῦ ῥήτορος, τὸ δὲ ὁμολογίαν, ὅτι Αἰσχίνης ἠξίου τὴν εἰρήνην γίγνεσθαι πρότερον, ὅτι οἱ στρατηγοὶ κακῶς ἐχρῶντο τῷ πολέμῳ. ἡ δὲ λύσις αὐτῆς ἀπὸ τῆς δωροδοκίας γίνεται. ὅθεν καὶ δευτέρα κατὰ τὸν δεύτερον στοχασμὸν τέτακται. BAV. Ἀντίθεσις μεταστατική. AUG.

P. 264. 10. ἔτι τοίνυν κἀκεῖνο σκέψασθε] Δεύτερον ἐπιχείρημα εἰς τὸ αὐτὸ κατὰ ἀντιπαράστασιν, λέγων, ἡττώμεθα τῷ πολέμῳ, ὡς σὺ φῄς, Αἰσχίνη, οὐκοῦν ἐκ τῶν παραδειγμάτων ἐξετάσωμεν αὐτὸ τοῦτο πάλιν. BAV.

— 15. ἐπὶ τῷ Ἡδυλείῳ] Ὄρος Φωκίδος. AUG. (p. 141. c. 1. ult.) ποταμείων — (— c. 2. 2.) τοῦ Ὀρχομενοῦ κείμενον, Ὀρσομών. BAV. (p. 141. c. 1. ult.) Ἡδύλιον — (— c. 2. 2.) Ὀρχομενὸν Ὁρμ. (cæteris præsectis). LESSING.

— 16. κακῶν Ἰλιὰς] (p. 141. c. 2. 3.) Ἡ παροιμία ἐ. τ. τ. δ. πασχόντων ἀπὸ τῶν ἐν Ἰλίῳ συμφορῶν. φησὶ - - - κακά. AUG.

P. 265. 9. ὅτι γὰρ ταῦτα οὕτω πέπρακται] (p. 141. c. 2. 16.) Ἔστι μὲν οὖν τὸ [et Lessing.] — (— 20.) κεκόμιστο χρυσίον [χρυσίον Lessing.] — (— 23.) καὶ τἄλλα [et Lessing.] — (— 24.) ἄρχεται μὲν [et Lessing.] — (— 29.) Αἰσχίνῃ, καὶ ὡς ἑκοντὶ (sic) — (p. 142. c. 1. 27.) παραφεύγων δὲ τὸ ὄνομα [ἀποφεύγων δὲ τὸ ὄνομα Lessing.] - - - (— 30.) συμπ., μείζω καὶ πλείω [et Lessing.] - - - (— 32.) ἐναργεστέραν [et Lessing.] - - - ὑμᾶς ἐγώ. BAV.

— 12. ἀπήρκεσαν] (p. 142. c. 1. 43.) Ἀντὶ τοῦ ἀπέπλευσαν ἀπὸ τοῦ ἀπᾶραι. AUG.

— antep. τὰ θαυμάσια] Κατ' εἰρωνίαν. IDEM.

P. 267. 7. ἐκκλησία] Ἐκ τῶν γ' ἐκκλησιῶν λέγει τῶν ὡρισμένων, ὡς ἤδη ἐκείνων προαναλωθεισῶν τῶν γ'. IDEM.

— antep. ἐνθένδε μὲν τοίνυν] (p. 142. c. 2. 8.) Δυεῖν [et Lessing.] — (— 10.) [θατέρου Lessing.] — (— 12.) ἀπολωλέναι τὸν Κερσοβλέπτην [et Lessing.] BAV.

P. 268. 4. ἐν Πέλλῃ] (p. 142. c. 2. 33.) Ἰστέον, ὅτι Πέλλη ἐκλήθη διὰ — (— 36.) πέλλας — (— 37.) τὴν om. AUG.

— 8. θρυλοῦντος (sic)] Ἠρέμα αὐτοῖς λέγοντος. IDEM.

P. 270. 19. ὅτι τοίνυν οὐδ' ἄρνησίς ἐστιν] (p. 143. c. 2. 21.) Ἀρχὴ τῶν ἀποδόσεων [ἀποδείξεων Lessing.] τ. κ. Αἰσχ. συνιστᾶσα, δι' α. ἀ. τ. Θρᾴκην. BAV. LESSING.

P. 271. 14. ἔστιν οὖν ὅπως ἂν] (p. 143. c. 2. 23.) Ἐνθύμημα [ἐνθυμήματα Lessing] - - - Κερσοβλέπτην. BAV. LESSING.

P. 272. 6. ὡς δ' ἀπετύγχανεν] (p. 144. c. 1. 11.) μᾶλλον αὐτὸν προδοῦναι, τὸν ἑλόμενον μηδὲ ξένια λαβεῖν, καὶ τὸν τὴν οὐσ. — (— 13.) λάθρα τῷ Φιλίππῳ [λάθρα παρὰ τοῦ Φιλίππου Lessing.] προσιέμενον ξένια. BAV. LESSING.

— 9. εὐήθως] Οὐ λέγει μωρῶς, ἀλλ' ἀκακούργως. AUG.

P. 273. 3. διεκρούσατο] Ἀντὶ τοῦ ὑπερέθετο. IDEM.

— 10. ἐξηγγυημένοι] Τὸ ἐκτελέσαι τινὰ διὰ τῆς τῶν ἐγγυητῶν καταστάσεως. BAV.

P. 274. 6. δεινὸν οὖν ψεύσασθαι] (p. 144. c. 1. ult.) Ἀντιπίπτον λύει — (— c. 2. 1.) ἠδύνου — (— 5.) τὸ ἀπὸ τῶν πρ. AUG.

— 9. ἐξώλης] (p. 144. c. 2. 11.) Τί ἐστιν ἐξώλης καὶ προώλης; ἐξώλης ἐστὶν ὁ ἀπολ. — (— 13.) δὲ om. IDEM.

— ult. παράλληλα] (p. 144. c. 2. 15.) παρ' ἀλλήλοις om. IDEM.

P. 276. 6. συλλογίσασθαι μὴ βούλομαι] Ἀνακεφαλαίωσις μερική. AUG. (p. 145. c. 1. antep.) Συλλογίζεται - - - συνίστησιν. BAV.

— antep. οὐ γὰρ μόνον Φωκέας] (p. 145. c. 2. 4.) Ὅτι οὐκ ἔστι συγκατασκευαζόμενον * * * στοχασμοῦ ἀλλὰ ἐμπίπτει * * * ἔστι συγκατασκευαζόμενον — (— 13.) πᾶσαν τὴν στάσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν — (— 14.) συγκατασκευαζόμενον — (— 16.) γοῦν om. AUG.

P. 277. 18. νῦν δ' ἃ μὲν ἦν] Περίοδος. ΑΛΛΩΣ. (p. 145. c. 2. 29.) ἔστι μὲν ἀντιληπτικὴ ἡ ἀντίθεσις· ἔγνωμεν δὲ, ἐξ ὧν ἠκούσαμεν ἐν ταῖς τέχναις, παύταις νηται [sic apographum Hestleri, meum autem τέχναις τοῦτ' αὐτοῦ κρίνεται]. ἐφ' οἷς αὐτὸς εἴρηκεν, ἢ πεποίηκεν, ἢ κέκτηται [sic Hestler. meum apographum dat ἢ ἐπεπολίτευτο], τὸ τηνικαῦτα εἰς τὸ τοιοῦτο χωρεῖ [apogr. meum χωρεῖν] κεφάλαιον. ἐπὶ γὰρ τὴν ἀντίληψιν καταφεύγειν βούλεται· τὸ δὲ συνεκτικώτατον [apograph. meum et liber Lessing. τὸ γὰρ συνεκτικ.] τῆς ἀπολογίας Αἰσχίνου τοῦτό ἐστι τὸ κεφάλαιον· ἡ δὲ λύσις κατὰ συνδρομὴν, ὅτι πάντως λόγων δεῖ παρέχειν εὐθύνας· ἔστι δὲ τῶν σημείων τοῦ προτέρου ζητήματος τὸ ἀντιληπτικόν. εἰσῆκται δὲ βαρέως· τὸ γὰρ ἀγανακτήσει [ver. 20]. τὸ τυραννικὸν σημαίνει, οὐκ ἀνεχομένου τὰς εὐθύνας ἐπιδόναι. BAV. Ἀντίθεσις ἀναληπτική, ἥντινα λύει ὁ ῥήτωρ μεταληπτικῶς· τοῦ γὰρ Αἰσχίνου λέγοντος, ὅτι ἐξῆν μοι συμβουλεύειν ἅπερ ἐνόμιζον εἶναι συμφέροντα, λύει ὁ ῥήτωρ, ἀλλ' ἐξῆν σοι (φησὶ) λέγειν ἐν ἄλλοις, ἀλλ' οὐκ ἐν οἷς ἔβλαπτες τὴν πόλιν δῶρα δεξάμενος. AUG.

P. 279. 10. ἔστι τοίνυν τις πρόχειρος λόγος] Ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. IDEM. (p. 146. c. 1. 23.) Χρείαν πλήρη· ἔχει — (— 28.) εὐεργετήσει, οὐδὲ εὐποιήσει — (— 31.) γὰρ διαφόρους ἐπιστολὰς ἐν αἷς πλεῖστα πολλάκις ὑποσχόμενος Φίλιππος, οὐδέν τι τὴν πόλιν εὐποιήσας φαίνεται. BAV.

P. 280. 4. οὕτω τοίνυν αἰσχρὰ] (p. 146. c. 1. 42.) Παρέκβασις, προοίμιον, καὶ εἰσβολὴ τῆς παρεκβάσεως. IDEM.

P. 282. 7. ἐπειδὴ γὰρ εἶλεν]] Διηγηματικὸν χωρίον. AUG.

— 11. ἐπαγγέλλεται] Ἀντὶ τοῦ αἰτεῖ. IDEM.

P. 283. 4. ξένος καὶ φίλος] Ξένος ὁ φίλος ὤν τινος ἀπ' ἄλλης πόλεως, ὁ φίλος δὲ ἀπὸ αὐτῆς τῆς πόλεως (sic). IDEM.

— antep. κληθέντες] Περὶ συμποσίου. Bav.

P. 284. 9. κάλει] Βέλτιον παροξύνειν, ἵνα ᾖ προστακτικόν. Aug.

— 10. ῥυτῆρα] (p. 148. c. 1. 14.) Οἷον μάστιγα — (— 15.) ἀπὸ τοῦ ῥύεσθαι καὶ ἕλκεσθαι εἰς τὰ πάντα παρὰ τῶν ἡνιόχων. αὐέρυσαν μὲν πρῶτα. Idem.

— 11. καὶ πεπωκότων —] Ἰστέον, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ ἀνέστησαν οἱ δικασταὶ, καὶ εἴασαν τὸν ῥήτορα λέγοντα τοῦ Εὐβούλου συμπράττοντος τῷ Αἰσχίνῃ, μισοῦντος δὲ τὸν ῥήτορα εἰπόντος αὐτοῖς· τοιούτων αἰσχρῶν ἀνέχεσθε λέγοντος τοῦ ῥήτορος. Idem.

P. 285. 5. ἐν τοῖς μυρίοις] Τὸ συνέδριον τῶν Ἀρκάδων μυρίων ὑπῆρχεν ἀνδρῶν. Idem.

— 15. ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις] Πρὸς ἑαυτὸν ἀντιδιαστέλλει τοῦτο, ὅτι αὐτὸς μὲν ἐκ τῶν ἰδίων ἐχορήγησεν, Αἰσχίνης δὲ ἐν ἀλλοτρίοις ἐν τῷ μισθοῦσθαι τραγῳδῶν. Idem. Σημείωσαι ἐν χορηγίοις. χορηγία δὲ λέγεται ἡ δόσις. Bav.

— 16. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν] Τριταγωνιστὴν αὐτόν φησιν, ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν, ὡς ὑποκριτὴς τραγῳδιῶν· τριταγωνιστὴς ἀπὸ Σοφοκλέους, ὃς πρῶτος ἐχρήσατο τρισὶν ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ. Idem.

P. 286. 8. ἀκούω γὰρ αὐτὸν] (p. 149. c. 1. 13.) κατηγορίας τοῦ Φιλίππου. ἐντ. δὲ καὶ βούλεται. Aug.

— pen. ἀνώμοτον] Χωρὶς ὅρκου· ὁ δὲ ἀνὴρ ἀνώμοτος, πιστεύειν ἄξιος. Bav.

P. 289. 6. τοῖς λογισταῖς] Λογισταὶ καὶ λογιστήρια· ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισταί. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα, οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες· λογιστήρια δὲ, τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα. Bav.

— 8. καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ὑπεργέλοιον] Ὅτι, ἐμοῦ βουλομένου δοῦναι εὐθύνας, ἐκεῖνος οὐ συνεχώρει. Aug.

P. 290. 5. ἔτι τοίνυν] Καθ' ὑπόθεσιν τὸ σχῆμα. Idem.

P. 293. 17. ἀναπεπτωκότες] (p. 149. c. 2. 48.) Οἷον om. Lessing.

— 18. ἐκλελῦσθαι] Οἷον ὑπὸ τροφῆς (sic) χαῦνοι γεγενημένοι. κατὰ κοινοῦ γὰρ τὸ δέδοικα. τὸ δὲ παντάπασιν γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐκλελῦσθαι ἐπεξηγεῖται, τί ἐστιν ἀναπεπτωκότες. Aug.

P. 294. 3. ἐκτρέπεται] Ἵνα μὴ διαβληθῇ πρὸς Φίλιππον. Idem.

— 16. ἀλιτηρίοις] Ἐκλήθησαν ἀλιτήριοι ἐξ ἀρχῆς οἱ κλέπται καὶ ἄδικοι ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας ἀπὸ λιμοῦ γεγενῆσθαι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἁρπάζειν τινὰς τὰ ἄλευρα (sic). Idem.

— 20. ἕν, οἶμαι, σῶμα ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν] Σημείωσαι. ποῦ εἰσὶν οἱ λέγοντες, δύο ψυχὰς τὸν ἄνθρωπον ἔχειν; Bav.

P. 295. 4. τίς ἔσται λόγος] Ὡς τινος Ἕλληνος ἐρωτῶντος, ἄλλου δὲ ἀποκρινομένου. Aug.

P. 296. 5. ἐμβεβροντῆσθαι] Τοῦ Θεολόγου ὅμοιον. Bav.

— 8. εἰ μήτε λαβεῖν] Κύκλος. Idem. Οὐκέτι ἀπὸ τοῦ ἄλλου προσώπου τ' πλάσε (sic), ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ ῥήτορος. Aug.

P. 298. 11. ἴσως τοίνυν ἀδελφὸς] (p. 151. c. 1. 16.) τῶν ἐπιλόγων καὶ τοῦτο — (— 21.) δὲ τὸ τήν. Bav.

— antep. σὲ] Ὅτι τὸ σὲ μὲν οὐ πρὸς τὸν Ἀφόβητον ἀπήντησεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Φιλοχάρην, ὑπογραμματέας δὲ τὸν Ἀφόβητον καὶ Αἰσχίνην. Aug.

— ibid. τὰς ἀλαβαστροθήκας] Μυροθήκας, τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστρων, αἵ εἰσι λήκυθοι, ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ λειότητα. Bav. Ἀλάβαστρα λέγεται * * * θήκη δὲ τὸ γλωσσόκομον αὐτοὺς τοὺς βίκους. τούτων οὖν αὐτὸν λέγει γενέσθαι γραφέα. Aug.

P. 299. 15. εἰ μὲν γὰρ μὴ ἀδικῶν] Εἰ μὴ, φησὶν, ἀδικεῖ ἡμᾶς, κἀγὼ, φησὶ, σώζειν αὐτὸν λέγω. Idem.

P. 301. 2. πῶς; τί;] (p. 151. c. 2. 31.) Ἰστέον ὅτι - - - λύσιν. Idem.

P. 302. 9. Ὅς τις δ' ὁμιλῶν] Γνώμη Εὐριπίδου ἐκ Φοινίσσης. Bav.

— 15. ὀρθῶς καὶ προσηκόντως ἐρῶ] Κατὰ παρῳδίαν. Idem.

— 16. ὅςτις δ' ὁμιλῶν] Παρῴδησε τὸ ἰαμβιον (sic) ἐκ τοῦ ὁμοίου. εἰ γὰρ ὁ φαύλοις συνὼν φαῦλος, οὐκοῦν καὶ ὁ δωροδόκοις συνὼν δωροδόκος. Aug.

P. 304. 8. ἐῤῥῶσθαι] (p. 152. c. 1. 20.) τὸ δὲ - - - ἐγγὺς om. Idem.

— 12. ἔπι τελοῦσα] (p. 152. c. 1. 29.) ἑαυτὸ — (— 30.) μήτηρ αὐτοῦ κατὰ τὸν τοῦ Δημ. Idem.

— 16. Ἥρωος] (p. 152. c. 2. 1.) Οὕτως ἐκαλεῖτο Ἥρως ἰατρός τις παρὰ - - - Ἀριστόμαχος. Aug.

— ult. ἐν τῇ Θόλῳ] (p. 152. c. 2. 4.) Ἡ Θόλος τόπος ἐστὶν, ἔνθα ἐσιτοδ. ἀπὸ τοῦ δημοσίου γραμματεῖς οἱ χειροτ. ἀπὸ τ. π. ἐ. δὲ Θ. δ. τὸ θ. κ. στρ. εἶναι τὸ σχῆμα. Idem. Τόπος, ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις. Bav.

P. 305. 3. κατέδυσε] Ἐνέμεινε τῇ τροπῇ τοῦ πλοίου. Aug.

— 9. φερὲ δὴ καὶ περὶ τοῦ Σόλωνος] (p. 152. c. 2. 27.) Ἴομεν - - - ἀπωσάμενοι — — 15.) ἀμφισβητούντων δὲ Μεγαρέων - - - (— 23.) τοῦτον πλάσας - - - παλαιοῦ. Idem.

P. 314. 3. ὑπακούσαντά τινα] Τὸν Τίμαρχον λέγει. Idem.

P. 315. ult. ὑποκοριζόμενοι] (p. 153. c. 1. 4.) καὶ om. Idem.

P. 322. antep. ἵππου μὲν δρομὸν —] Ὅρος τῆς Ἑλλάδος. ἐκ δὲ τῶν τῆς πόλεως ἀγώνων καὶ ἀποστόλων εἰς τοῦτο κατῆλθεν, ὥστε ὡμολόγησε δυοῖν μὲν ὅροιν μηκέτι πλευσεῖσθαι, πρὸς μεσημβρίαν μὲν Χελιδονέας, πρὸς δὲ ἄρκτον Κυανέας θέσθαι. Lessing.

P. 324. ult. οὗτοι δέ γε] Ὡς παρ' Αἰσχίνου τοῦτο λαμβάνει. Aug.

P. 325. 9. ἐξελέγχειν] Ἐφηγεῖσθαι, γράφεσθαι, δικάζεσθαι. Bav.

— 13. τὸν μὲν εὐεργέτην] (p. 153. c. 1. pen.) Ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου φάσκων — (— c. 2. 2.) τοὺς παῖδας — (— 3.) φαῦλα μὲν καὶ μικρὰ, τὸν δ' Αἰσχίνην, τὸν Ἀτρομήτου, μὴ - - - ἐκβάλλει. Idem.

P. 326. 7. ἐφ' οἷς ἑτέρα τέθνηκεν ἱέρεια] (p. 153. c. 2. 13.) Ἐφ' - - - νέοις. Aug.

P. 327. 4. νὴ Δί'. οἱ νέοι γὰρ] (p. 153. c. 2. 31.) Ἀνθυποφορὰ ἐπιλογικὴ - - - ἀνακύψασα. Bav.

P. 328. 6. τοῦ καταράτου Κηρυβίωνος] (p. 154. c. 1. 15.) Τὸ ἀναίσχυντον αὐτοῦ βουλόμενος δεῖξαι τοῦτο εἶπεν. οἷον γὰρ ἐν ταῖς - - - (— 18.) ἰστέον ὅτι - - - πρόσωπον. Aug.

— 9. ἄνω ποταμῶν] (p. 154. c. 1. 23.) Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί· παροιμία, ἐπὶ τῶν ὑπεναντίου γινομένων, ἢ λεγομένων. οἷον, ὁ πόρνος τὸν σώφρονα εἰ λέγοιτο πόρνον· ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσιν ἐπὶ τὰ ἑαυτοῖς προσόντα ἐλαττώματα ἑτέροις προσανατιθεμένων. Bav. Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐναντίων. φησὶν οὖν, ὅτι ἐναντία ταῦτα ἐγίνετο πορνείας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης πᾶσαν αὐτὸς τὴν ἑστίαν ἔχων πόρνων. τὸ ἐῤῥύησαν. περὶ ποταμῶν λέγων ἐνέμεινε τῇ τροπῇ. Aug.

P. 329. 7. εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε] Σημείωσαι· λέξις ἐκ παρονομασίας εἴδους τῆς κατὰ λέξιν δριμύτητος. Bav.

— 13. φοβεῖ] Κατὰ κοινοῦ τὸ φοβεῖ με. εἰς Εὔβουλον δὲ ἀποτείνεται, ὡς ἐπάγει. Aug.

— 14. Εὔβουλε] Ἐπ' ἄλλον συνήγορον μετέβη, τὸν Εὔβουλον, ὃς εἰς ὑποψίαν κατέστησε φιλιππισμοῦ καὶ κοινωνίας τῆς πρὸς Αἰσχίνην. Bav.

P. 330. 6. δεδιξάμενος] Ἀντὶ τοῦ εἰς δέος καταστήσας, ἀπὸ θέματος τοῦ δεδείξω (sic). Aug.

P. 332. 9. ἐν τοῖς τριακοσίοις]] Σύστημα ἦν τὸ τῶν τ' οἱ τὰ κοινὰ διοικοῦντες, ὥςπερ ἐν Ἀρκάσιν οἱ μύριοι. Idem.

— 15. σωζέσθω] Εἰς τὸν Εὔβουλον πάλιν αἰνίττεται. μὴ πρὸς χάριν, φησὶ, τοῦ Εὐβούλου σωζέσθω ὁ Αἰσχίνης, μηδ' ἀπολλύσθω. Idem.

— ult. Καλλίστρατος] Ὁ Καλλίστρατος τῶν πάνυ δεινῶν ἦν ῥητόρων, ὃς καὶ ἐφυγαδεύθη διὰ τὴν δεινότητα, οὗ καὶ ἀκούσας ὁ ῥήτωρ ἐπεθύμησε καὶ μετελθεῖν τὴν τέχνην. Idem.

— ibid. Ἀριστοφῶν] Πολλάκις καὶ περὶ Ἀριστοφῶντος εἴπομεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τὰς τὸ (sic) γραφὰς διαφυγών. Idem.

P. 333. 8. τὰς μαντείας] Ἰστέον, ὅτι ἡ μὲν Πυθία ἔφησεν ἀμφιβόλως, ὡς δεῖ φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας, ὅπερ δυνατὸν ἁρμόσαι καὶ κατὰ τῶν δημαγωγῶν καὶ κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ κατὰ τῶν ῥητόρων. Idem.

— 12. πολέμου γάρ εἰσιν ἡγεμόνες] Πολύπτωτον. Bav.

— 15. παρακρουσθῆτε] Ἐξαπατηθῆτε, ἀνατραπῆτε· καὶ παράκρουσις, ἡ ἐξαπάτη καὶ ὁ ἐμπαιγμός. Idem.

P. 334. 9. τῷ παρὰ τῶν πολούντων] Ἐπαναφορά. Idem.

— 10. προεστηκότα] Τινὲς λέγουσι περὶ τοῦ Αἰσχίνου. βέλτιον δὲ λαβεῖν αὐτὸ περὶ Εὐβούλου. Aug.

— 19. οὐ μὴν οὐδενὶ μᾶλλον] (p. 155. c. 1. 15.) Ἀνακεφαλαίωσις τῶν προειρημένων ἁπασῶν, ὡς εἶναι καὶ τοῦτο τὸ μέρος ἄλλο μέρος τῶν ἐπιλόγων· ἀναλαμβάνει γὰρ ἅπαντα τὰ κεφαλαιωδῶς εἰρημένα καὶ τὴν ὑπόθεσιν· ἀναφέρει δὲ διὰ τὸ μὴ ἂν ὕποπτον γενέσθαι τὴν ὑπόθεσιν πάλιν διὰ βραχέων. ἐπειδὴ δὲ γὰρ πολλὰ τὰ εἰρημένα, καὶ πολυμερὴς ὁ λόγος, καὶ πλοκὴν ἔχων, πολλὰ δὲ καὶ τὰ ἐμβεβλημένα, πολλαὶ δὲ καὶ αἱ αὐξήσεις, ἐξ ὧν ἡ ἐν τοῖς πράγμασι πολλάκις συμβαίνει ἀσάφεια, διὰ τοῦτο κατηναγκάσθη πάλιν διὰ βραχέων αὐτῶν τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐπιμνησθῆναι· ἄρχεται δὲ οὕτως· ὁ γὰρ ἑαυτὸν τάξας· τοῦτο γὰρ ὅμοιόν ἐστιν ἐκείνῃ τῇ ἐπιβολῇ τῆς καταστάσεως· ἔστι τοίνυν οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον. Bav. Ἀνακεφαλαίωσιν ποιεῖται τῶν προειρημένων ἐν τῇ καταστάσει πάντων. Aug.

P. 335. 4. συσκευάζεσθαι] Ἀντὶ τοῦ ἐπιβουλεύεσθαι. Idem.

— 7. τὸ Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους ψήφισμα] Οἱ δύο ἔγραψαν, ἀλλ' ἑκάτερος αὐτῶν προτρεπόμενος τοὺς Ἀθηναίους πρὸς ἀρετὴν καὶ ἐλευθερίαν. ὁ μὲν γὰρ Μιλτιάδης, ὅτε ἐπῆλθον οἱ Πέρσαι, ἔγραψεν, ὥςτε εὐθὺς ἀπαντῆσαι τοῖς πολεμίοις· Θεμιστοκλῆς δὲ καταλιπεῖν ἐρήμην τὴν πόλιν, καὶ εἰς τὰς τριήρεις μεταβιβασθῆναι, ὅτε τὰ ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ. Idem.

— 8. καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου] (p. 155. c. 2. 11.) Ἔστι - - - αὕτη om. — (— 17.) ὡς om. — (— 24.) ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ — (— ibid.) ἀπαλλαγέντος — (— 26.) τῆς πόλεως. Idem.

— ult. Ἀτρεστίδα] Οὗτος Ἀτρεστίδας προδότης ἦν Ἀρκάσιν. Idem.

P. 337. 9. ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ κλαήσει] Ἐντεῦθεν ἡ τοῦ ἐλέου ἐκβολή. Idem.

P. 338. antep. οἱ δὲ ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι] Σημείωσαι· περὶ ἐγκωμίων τεθνεώτων. Bav.

P. 339. 1. τῆς ἐπιτιμίας] Τῆς εὐπορίας, ἢ τῆς μὴ ἀτιμίας. Bav.

— antep. θοἰμάτιον] Τὸν τρίβωνα, φησί. Aug.

P. 340. 3. τὴν Θόλον] Ὁ τόπος, ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις. Bav.

— 4. βούλομαι τοίνυν] (p. 156. c. 2. 33.) Ἀνακεφαλαίωσις ἐκ τῶν τῆς δ. κ., ὧν κατεπολιτεύσατο Φίλιππος. Idem.

P. 341. 6. συνεξαιρήσειν] Καλῶς προσέθηκε τὸ σὺν, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτοῖς πορθεῖν. Aug.

P. 342. 11. ἐπαγωγαῖς (sic)] Πειρασμοῖς, ζημίαις, αἰχμαλωσίαις. Bav.

P. 343. 13. οἱ διοικισθέντες] Οἱ διαιρεθέντες, ὥςτε μὴ ὁμοῦ οἰκεῖν. IDEM.

— pen. περὶ Δρυμοῦ (sic)] Πόλις μεταξὺ τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. IDEM.

P. 344. 2. τὰ πάτρια] Τὰ πάτρια ἔθη λέγει, οἷς ἐκέχρηντο οἱ πατέρες. AUG.

— 3. Ἀμφικτυόνες] Ἀμφικτυόνας τοὺς Φωκέας λέγει. IDEM.

— 8. ἡ πόλις δὲ] Ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων. εἰ γὰρ καὶ οἱ Φωκεῖς εἶχον ταύτην, ἀλλ' οὖν γε κατὰ τιμὴν παρεχώρουν τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς μείζοσιν. IDEM.

— 9. αἴνιγμα] Αἰνίγματα γάρ ἐστι τὰ διὰ τῶν ἐναντίων δηλούμενα.

— 21. ἔστιν ὅντιν' ἂν ὑμεῖς] Ἀρχὴ τοῦ κατὰ τὴν δωροδοκίαν ἐπιλόγου. BAV.

— 23. ἐν πρυτανείῳ] Πρυτανεῖον, τὸ θεσμοθέτιον· παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημόσιος, ἔνθα ἐσιτοῦντο δημοσίᾳ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες· περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν· ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοντο χάριν· ἢ πυρὸς ταμεῖον, ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ, καὶ ηὔχοντο, ὡς, Ἀριστοφάνης φησί· πᾶς γάρ τις ὄμνυσ' οἷς ὀφείλων τυγχάνω, θείς μοι πρυτανεῖα, ἀπολεῖ με, φησὶ, κἀξολεῖ· τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτουλα· τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτάνεσιν εἰσῆγον τοὺς χρεώστας· πρυτάνεις δ' ἦσαν ἐκ τῶν πεντακοσίων πεντήκοντα· ἐπρυτάνευον δ' αἱ φυλαὶ ἐκ διαδοχῆς, κλήρῳ λαχοῦσαι. IDEM.

P. 345. 14. εἶπε τοίνυν μοί τις] Πάλιν ἡ ἀντίθεσις αὕτη μεταληπτικὴ ἐπὶ τοὺς στρατηγούς. AUG.

P. 348. 8. τὰ Θυέστου] Ἀντὶ τοῦ τὸν Θυέστην τὸ δρᾶμα. IDEM.

— 12. ἐπὶ τῆς σκηνῆς] Σκηνῆς κοινοῖς καθ' ὁμοιότητα λέξεως, δριμύτητος εἶδός ἐστιν. BAV.

AD ORATIONEM ADVERSUS LEPTINEM.

P. 401. ult. ἔστι δ' οὐκ ἄδηλον] Πρώτη ἀντίθεσις τοῦ δικαίου. BAV.

P. 402. 4. καὶ τούτῳ πλείστῳ] Κατ' ἐπίκρισιν. IDEM.

P. 403. 3. ἀλλὰ νὴ Δία, ἐκεῖνο ἂν ἴσως] Δευτέρα ἀντίθεσις· ἀνθυποφορά. IDEM.

— 5. τί οὖν κωλύει] (p. 160. c. 1. 37.) IDEM.

P. 405. 3. ἆρ' οὖν θησόμεθα νόμον] (p. 160. c. 2. 7.) Ἐνταῦθα - - - ἐχομένων. IDEM.

P. 406. 9. οὐ τοίνυν ἔμοιγε οὐδὲ ἐκεῖνο εὔλογον] (p. 160. c. 2. 47.) Συγκρούσας - - - (— pen.) ἐπήγαγεν - - - (p. 161. c. 1. 1.) μόνην (sic) - - - (— 2.) ἔννοιαν. καὶ ἔστι συμπέρασμα τῶν ἀντιθέσεων ἀμφοτέρων. IDEM.

P. 407. 3. ἔτι τοίνυν ὑμᾶς κἀκεῖνο] (p. 161. c. 1. 3.) Πληρώσας τὸ δίκαιον ἐντεῦθεν ἐννοίας ἄρχεται τοῦ συμφέροντος· σύνηθες γὰρ αὐτῷ προλύειν τὰς ἀντιθέσεις καὶ πρὸ τῶν θέσεων. IDEM.

— ult. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν] (p. 161. c. 1. 46.) Ἐπιχείρημα - - - ἤθους. IDEM.

P. 408. 6. οὐ γὰρ εἰ μὴ χρήματα] Ἀπὸ τοῦ μείζονος ἐξ ἐνθυμήματος. IDEM.

P. 409. 7. ὅτι τοίνυν] (p. 161. c. 2. 16.) Ἄλλος - - - (— 17.) ὅταν - - - ἐντεῦθεν om. IDEM.

— ult. λέγονται χρήματα] (p. 161. c. 2. 23.) Ἔστι μὲν τόπου δεῖγμα ἱστορικὸν, πρὸς πίστιν τῶν προκειμένων εἰρημένον· ὅσην δὲ ἔχει καὶ δεινότητα καὶ χάριν, ἄξιον συνιδεῖν. IDEM.

P. 412. antep. νομίζω τοίνυν ὑμᾶς] (p. 162. c. 2. 9.) Ἐπιχείρημα ἀπὸ - - - προοιμιάζεται. IDEM.

P. 414. 8. τάχα τοίνυν ἴσως] (p. 163. c. 1. 3.) Ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ συμφέροντος κεφαλαίου, καὶ ταύτῃ μάλιστα Λεπτίνης ἰσχύει. ἡ δὲ λύσις αὐτῆς κατὰ συνδρομὴν, ὅ ἐστι κατὰ ἀντιπαράστασιν. IDEM.

P. 415. 3. τῶν μετοίκων] Μέτοικοι, οἱ ἀφ' ἑτέρας πόλεως μεταστάντες, καὶ εἰς ἑτέραν οἰκοῦντες· ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ δώδεκα, ὅπερ ὠνόμασται μετοίκιον. οἱ κωμικοὶ δὲ σκαφέας τοὺς μετοίκους ὠνόμαζον· ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι. IDEM.

P. 417. 3. πόσοι δήποτ' εἰσὶν] Ἀπὸ τοῦ πόσοι ἕως τοῦ ἑστιάτορες [vers. 5.] οὐδεμία στιγμὴ μεταξύ. IDEM.

— 4. γυμνασίαρχοι] Γυμνάσια, βαλανεῖα, ἢ ἀλειπτήρια, ἢ λουτρά. τρία δὲ γυμνάσια τῆς Ἀττικῆς· Ἀκαδημία, Λύκειον, Κυνόσαργες. IDEM.

P. 418. 3. εἰ δὲ δὴ τὰ μάλιστα] (p. 164. c. 1. 42.) Ἄλλος τρόπος λύσεως· καὶ τῷ καθ' ὑπόθεσιν σχήματι κέχρηται ἐκ περιουσίας. IDEM.

P. 419. 3. οὕτω τοίνυν τινὲς] (p. 164. c. 2. 20.) Ἄλλης - - - (— 21.) τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου δηλάδη - - - συγκριτικῶς. IDEM.

— pen. χωρὶς δὲ τούτων] Λύσις. IDEM.

P. 420. 3. ἐγὼ μὲν γὰρ εὔχομαι τοῖς θεοῖς] Ἠθικώτερον. IDEM.

P. 422. 3. ἐν ταῖς εἰσφοραῖς] Περὶ τῶν εἰσφερόντων μόνον εἰς τὸν πόλεμον, καὶ περὶ τῶν τριηραρχούντων ἅμα καὶ εἰσφερόντων. LESSING.

P. 423. pen. ἔτι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] (p. 166. c. 1. 43.) Δοκεῖ τοῦ ν. κεφάλαιον - - - (— 45.) ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, μᾶλλον δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλλείποντος, ἢ ἀ. τ. ἀδιορ. BAV.

P. 424. 6. ἐν δὲ τῷ τῶν ξένων] Περὶ Λεύκωνος, ἀρχηγοῦ Βοσπόρου. IDEM.

P. 427. ult. Θευδοσίαν] Θευδοσία χωρίον κείμενον ἐγγὺς Σκυθῶν, ὃ πολιορκῶν Σάτυρος ἐτελεύτησεν. IDEM.

P. 430. 6. ἐφ' Ἱερῷ] (p. 168. c. 1. 25.) Τόπος - - - (— 27.) τῶν δώδεκα θεῶν - - - δέρας. IDEM.

— pen. ἐὰν δὲ δὴ πέμψας ὡς ἡμᾶς] (p. 168. c. 1. 39.) Ἐν καιρῷ κέχρηται - - - (— 41.) ἐμψυχότατος ὁ λ. γίνεται. IDEM.

P. 431. 7. παρὰ πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις] Σημείωσαι· ὅμοιον τούτῳ τὸ τοῦ Θεολόγου. IDEM.

P. 433. ult. ἐπαγγειλάμενος] Παρακαλέσας, ἀξιώσας. IDEM.

P. 445. 3. προξενίαν] Ὑποδοχὴν, προστασίαν. IDEM.

P. 448. ult. πάνυ τοίνυν ἀχθοίμην ἂν] Ἐντεῦθεν προοιμιάζεται μέλλων ἑτέρας μερίδας δέχεσθαι, τοῦ περὶ τῶν πολιτῶν δηλονότι λόγου. IDEM.

P. 450. 7. ἁρμοστὰς] (p. 173. c. 2. 15.) ὑπὸ Λακεδαιμονίων om. BAV.

P. 451. 19. ἐπετιμήθη (sic)] Ἐδοξάσθη. IDEM.

P. 453. 7. ἀλλὰ νὴ Δία τὸν παῖδα τὸν (sic) Χαβρίου] (p. 174. c. 2. 5.) Τὸ μὲν σχῆμα - - - (— 11.) εὐεργετημένοι - - - (— 13.) κατιδεῖν ἄξιον - - - κέχρηται. IDEM.

P. 456. ult. καὶ γὰρ ἂν ἄλογον εἴη] Σημείωσαι· ἐκ τοῦ ἐναντίου πλαστόν. IDEM.

P. 462. 2. σκοπεῖτε δὲ καὶ λογίσασθε] Ἐπίλογος τούτου τοῦ μέρους. IDEM.

P. 465. pen. ψηφισμάτων δ' οὐδοτιοῦν] (p. 176. c. 1. ult.) IDEM.

P. 466. ult. συνίετε ὃν τρόπον (sic)] Περὶ νόμου. IDEM.

P. 468. 5. πρός τε (sic) τῶν ἐπωνύμων] Τῶν φυλῶν ἐπώνυμοι ἥρωες, οἵπερ ἦσαν δέκα, ὥςπερ Ἐρεχθεὺς Πανδίονος. IDEM.

P. 469. 5. διώκομεν] Εἰς κρίσιν ἄγομεν. IDEM.

P. 474. 10. καὶ μὲν κἀκεῖνος τῶν καλῶς δοκούντων] Περὶ τοῦ μὴ λέγειν κακῶς τὸν τεθνεῶτα. IDEM.

P. 480. ult. ἔστι τοίνυν τις πρόχειρος λόγος] Ἀντιθέσεις τοῦ ἔθους παραδειγματικαί· ἡ δὲ λύσις κατὰ ἔνστασιν. IDEM.

P. 481. 3. ἐν τοῖς ἑρμαῖς] Ἀπὸ τῆς Ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ ἑρμαῖ καλούμενοι· ἐκαλοῦντο δέ τινες καὶ Ἱππαρχεῖοι ἑρμαῖ, ἀπὸ Ἱππάρχου, τοῦ Πεισιστράτου. IDEM. Τρεῖς ἦσαν Ἀθήνησι στοαὶ, ἡ μὲν βασίλειος, ἡ δὲ τῶν ἑρμῶν, ἡ δὲ πεισανακτὶς ἀπὸ Πεισάνακτος τοῦ κτίσαντος· αὕτη δὲ, γραφέντων ἐν αὐτῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ ἄλλων τινῶν Ποικίλη ἐκλήθη. LESSING.

P. 487. 7. οἶμαι τοίνυν καὶ τοῦτον τὸν λόγον] Σημείωσαι· ἀντίθεσις. BAV.

— 11. ἐγὼ δ' ὑπὲρ ὧν μὲν τῇ πόλει καταλιπεῖν] Τῷ συμβησομένῳ λύει. IDEM.

P. 490. 5. ὃν τοίνυν κακουργότατον οἴονται] Ἀντίθεσις. IDEM.

— pen. ἐγὼ δὲ, τὸ μέν τινας] Λύσις ἐκ περιτροπῆς. IDEM.

P. 491. antep. ὅτι δ' οὐκ ἔστι ταὐτὸ] (p. 182. c. 2. 21.) IDEM.

P. 495. 3. ἔτι τοίνυν ἴσως] (p. 183. c. 1. 27.) Ἀντίθεσις ἀπὸ τῆς ποιότητος τῶν εἰληφότων. IDEM.

— ibid. ἐπισύροντες] Ἀντὶ τοῦ διασύροντες. IDEM.

P. 496. 1. ὅταν ταῦτα λέγωσι] (p. 183. c. 1. 40.) IDEM.

— pen. πρόξενοι] Προστάται πόλεως καὶ φροντισταί. IDEM.

P. 498. 3. ὃ τοίνυν μάλιστα πάντων οἶμαι] (p. 183. c. 2. 41.) Ἐπίλογος. εἰς πολλὰ δὲ μέρη τὸν ἐπίλογον διαιρεῖ, πρῶτον - - - ἀπ' ἄλλων. IDEM.

P. 504. 13. ὥςπερ ἂν εἴ τις μεγάλας τὰς τιμωρίας] Ἀντιστροφή· ὡς τό· ἂν μὲν ὅσα ἄν τις λάβῃ καὶ σώσῃ, μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν, ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ, συνανάλωσε καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. IDEM.

P. 506. 2. τῶν γεγραμμένων] Γραφὴ δημοσίου τινός ἐστιν ἐγκλήματος ὄνομα. οὐ μόνον δὲ, ὅταν ψηφίσματος ἢ νόμου κατηγορῇ τις, παρανόμων γραφὴν ἀποφέρεσθαι καὶ γράφεσθαι λέγεται· ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασιν πολλή ἐστι χρῆσις τοῖς ῥήτορσιν. IDEM.

— 3. διεγράψατο] Ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται, διαγραφὴ λέγεται τότε δίκης. IDEM.

P. 508. 1. διαδικασίαν] (p. 186. c. 2. 21.) Διαδικασία, ἡ ἐπίκρισις - - - πότε χρὴ λειτουργεῖν αὐτούς. IDEM.

P. 511. 1. συνδικῆσαι] Συμφωνῆσαι. σύνδικοι, οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοὶ, οἱ συνήγοροι, ὅταν πλείονες παρῶσι τῷ πράγματι. IDEM.

— 3. γέλοιον (sic)] Γέλοιος, ὁ καταγέλαστος· γελοῖος, ὁ γελωτοποιός. IDEM.

P. 513. 6. ἐνδείξεις] Ἔνδειξις, ἀπολογία, καὶ εἶδος κατηγορίας, ἡ τῶν κακούργων πρὸς τοὺς ἕνδεκα παράδοσις· ἕνδεκα ἄρχοντες Ἀθήνησιν, οἷς παρεδίδοντο οἱ θανάτῳ καταδικασθέντες. καὶ ἄλλως· ἐάν τις ἄτιμος ὢν, ἢ ὠφληκὼς τῷ δημοσίῳ, καὶ μὴ ἐκτετικὼς, ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη, τοῦτον ἐνδείκνυσιν ὁ βουλόμενος τῶν πολιτῶν· ὁμοίως καὶ τὸν ἀντιποιούμενον πράξεων ἢ πόνων ἀπηγορευμένων τοῖς νόμοις· οἷον τὸν ἡταιρηκότα τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ· ἔτι τὸν κακῶς λέγοντα τοὺς τετελευτηκότας ἀδίκως· ἔπειτα τοῖς ἁλοῦσι τούτων τινὸς τιμῶσιν οἱ δικασταὶ, τί χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι· ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φυγάδων, ὅπου μὲν ἔξεστι, κατιόντων, ἡ ἔνδειξις. IDEM.

P. 514. 5. χερνίβων] (p. 187. c. 2. 35.) Εἴη ἂν ἀπὸ εὐθείας τῆς χέρνιψ· προπαροξ. δὲ παρὰ τοῖς - - - νιπτομένους. IDEM.

P. 517. antep. ἐλπίζειν] Σημείωσαι, ὅτι ἀδιαφόρως τῷ προσδοκᾶν καὶ τῷ ἐλπίζειν κέχρηται. IDEM.

P. 518. 1. πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι] (p. 188. c. 2. 21.) τὸ μηδὲν ἀπελπίζειν δ. τ. ἀ. εὐμετάβολα. IDEM.

P. 519. 4. ὁ νῦν ὢν Διονύσιος] Περὶ οὗ παροιμία· Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. IDEM.

AD ORATIONEM IN MIDIAM.

Vol. iii. p. 18. 1. τὴν ἀσέλγειαν —] (p. 190. c. 1. 7.) ὁ Ἑρμογένης — (— 8.) κατηγοροῦντες μὲν οὖν — (— 9.) βεβαιώσομεν, τ. ϑ. χ. διαλύσομεν — (— 12.) ὡς - - - σέλγης om. Bav.

— 5. προὐβαλόμην] Ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ τῷ κατ' Αἰσχίνου τὴν προαίρεσίν φησι τῆς πολιτείας προβεβλημένην, ἀντὶ τοῦ ἄπιστον εἰπεῖν, καὶ ἐλαφρῶς ἔχουσαν. Idem.

— pen. κατεχειροτόνησεν] Ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσατο αὐτοῦ. καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία διαφέρει· καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κήρυξ, ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα· εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας· καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. ἀποχειροτονία δὲ οὕτως· ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα· καὶ ἐξέτεινόν τινες· καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κήρυξ, ποῖαι πλείους εἰσὶν, πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μή· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὑρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. Idem.

P. 19. 7. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων] (p. 191. c. 2. 3.) Συμπέρασμα - - - προοιμίου. Idem.

— 9. ἐπειδή τις εἰσάγει] Εἰσαγωγὴ γάρ ἐστιν Ἀθήνησιν ἀρχὴ τῶν τὰ ἐγκλήματα εἰσαγόντων. Idem.

P. 20. 3. οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην] (p. 192. c. 1. 12.) κατασκευὴν ἐν τῷ προοιμ. δ. ἐπηγ. τὸ συμπ. — (— 14.) ὑβρίζει, μεθ' ὧν καὶ σὺ — (— 16.) προκατασκευὴν ἵνα μὴ — (— 18.) αὐτοῦ — (— 22.) κἀκεῖνοι συμπληροῦνται τοῖς τελικοῖς κεφαλ. Idem.

— 7. εἰ μὲν οὖν] (p. 192. c. 1. 23.) Τὸ μὲν πρῶτον - - - (— 27.) κεφάλαιον τὸ δίκαιον κατέληξε - - - προτάσεως. Idem.

P. 21. 2. ἔπειτ', ἐὰν ἐπιδείξω] Ὅτι τὸ συμπέρασμα τῆς προκατασκευῆς εἰς τελικὸν κεφάλαιον, τὸ συμφέρον ἔληξεν. Idem.

— 9. εἴ τις ὑμῶν ἄρα] (p. 193. c. 1. 11.) Τρίτον προοίμιον. ἐντεῦθεν κ. ε. α. τ. προκατασκευὴν εἰσβέβληκεν - - - (— 14.) γενόμενα δημόσιά ἐστιν. Idem.

— 15. τὸν νόμον] Ὁ νόμος κατασκευάζει τὸν ὅρον, τοῦ πάντα, τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γινόμενα, δημόσια δοκεῖν εἶναι. Idem.

P. 22. pen. τὰ Πάνδια] Πάνδια καὶ Πάντια, ἡ σελήνη, ὅτι πάντοτέ ἐστι καὶ λάμπει, ἔν τε νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Πάνδια δὲ ἴσως, διὰ τὸ πάντοτε διεῖναι. ὁ μὲν γὰρ ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ μόνῃ θεωρεῖται, ἡ δὲ σελήνη καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτί. Διόνυσον δὲ λέγει τὸν Ἥλιον, ἤτοι τὸν Ἀπόλλωνα. Idem.

— ibid. οἱ πρόεδροι] (p. 193. c. 1. 48.) ἐκαλοῦντο om. — (— ult.) διὸ - - - ἐκλήθησαν om. — (— c. 2. 2.) ἑορτὴν, καὶ ἐπειδὴ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων. Idem.

P. 24. 2. τῶν ὑπερημέρων] Οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες, καὶ μὴ διαλυσάμενοι, οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποιανοῦν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο, ἤγουν ὑπερπρόθεσμοι, ἢ ἐκπρόθεσμοι. τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπερημερία. Idem.

— 4. προβολαὶ] Γραφαὶ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. Idem.

P. 25. 10. βούλομαι δὲ ἕκαστον] (p. 194. c. 1. 15.) Πληρώσας τὴν - - - (— 20.) καταστατικῷ, τῷ βούλομαι δ' ἕκαστον ἀπαρχῆς ὧν· τὸ δὲ αὐτὸ κ. ἑ. τ. καλοῦσιν ὃ σύνοψιν π. τ. λ. ἐν τῇ καταστάσει. τὸ γὰρ τοιοῦτον καὶ εὐκρινῆ ποιεῖ τὸν λόγον, καὶ προσέχειν ἄξιον. Idem.

— 17. ἐπικληροῦν] Ὅταν παῖς ὀρφανὴ πατρὸς καὶ μητρὸς, ἀδελφῶν τε οὖσα ἔρημος, καὶ ταύτῃ τύχῃ ὑποκειμένη οὐσία, ταύτην καλοῦσιν ἐπίκληρον, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἤδη γεγαμημένην, ὅταν ᾖ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλῃ καταλελειμμένη. καλοῦσι γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κλῆρον. καλεῖται δὲ ἐπίκληρος καὶ ἡ μηδέπω γεγαμημένη, ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὖσα· καθότι καθήκει αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. ἦν δὲ καὶ νόμος, μὴ κληρονομεῖν τοὺς νόθους· διὰ χειρὸς δ' ἐδίδοτο τἀργύριον, μέχρι πέντε μνῶν, πλέον δ' οὔ. Idem.

P. 28. 2. τὰ παρασκήνια] Ἔοικε δὲ καλεῖσθαι παρασκήνια, ὁ περὶ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς· ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. Idem.

P. 30. 13. βούλομαι δὲ πρὸ τούτων εἰπεῖν] (p. 196. c. 2. 37.) εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐμβάλλειν. Idem.

— antep. ἔστι δὲ πρῶτον μὲν] Πρότασις. Idem.

— ult. ὥσπερ εἶπερ ἀληθῶς] Ὑποφορὰ, ὅρος παραγραφικός. Idem.

P. 31. 1. δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν] Ὅτι ἔβλαψε καὶ ὕβρισε, δημοσίᾳ δὲ οὐκ ἠδίκησεν. Idem.

— 6. ἐγὼ δὲ ἓν μὲν ἐκεῖνο εὖ οἶδα] Ἀντιπρότασις· λύσις, ἢ καὶ ἀνθυποφορά. Idem.

P. 32. 9. οἶδα τοίνυν ὅτι καὶ τούτῳ πολλῷ] (p. 197. c. 2. 2.) Οὗτός ἐστιν ὁ κύριος ὅρος, εἰδικῶς ἐπηγμένος· διὸ καὶ ὀνόματι προήγαγε, κ. π., φ., χ. τ. λόγῳ, ἀληθῆ λέγων. ἐπ' οὐδενὶ γὰρ ἑτέρῳ, ὡς ἐπὶ τούτῳ κ. Μ., τῷ ἰδιωτικὸν ἑ. τ. ἀγῶνα. μία (— 14.) δέ ἐστιν ἡ ἀντίθεσις εἰς τ. κ. μερισθ. Idem.

P. 33. 4. ἀλλὰ μὴν πρός γε τὸ τοιοῦτο] (p. 198. c. 1. 18.) Ὁ ὅρος τοῦ φεύγοντος· ὕβρισται Δημοσθένης· ὁ ἀνθορισμὸς τοῦ διώκοντος· οὐκ ὄντα μόνον Δημοσθένην, ἀλλὰ καὶ χορηγόν· (— 24.) ὅτι οὐ μόνον ὑβριστὴς, ἀλλὰ

καὶ ἀσεβὴς ὁ Μειδίας. ἔστι τοῦτο ὅρος διπλοῦς κατὰ σύλληψιν. Idem.

— 7. οὐ γὰρ εἰς Δημοσθένην] (p. 198. c. 1. 12.) Μὴ ἔχων δεῖξαι, ὅτι ἄρχων ἐστὶν, ἐκ τῆς τοῦ ὁμοίου παραθέσεως, διὰ συλλογισμοῦ συνίστησι καὶ παράδειγμα. Idem.

— 18. ἐὰν μὲν ἐστεφανωμένον] Συλλογισμός. Idem.

— 22. οὕτω τοίνυν καὶ ἐμὲ] (p. 198. c. 1. 40.) Γνωστότερος — (— 42.) τὸ εἰδικὸν, συνάπτων ἑαυτόν. Idem.

— pen. εἰ δὲ χορηγὸν ὄντα ὑμέτερον] Κατασκευὴ τοῦ ἀνθορισμοῦ ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Idem.

— ibid. ἱερομηνίας οὔσης] Ἱερομηνία, ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα. Idem.

P. 34. 1. ἅμα γὰρ τῷ Δημοσθένει καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο] (p. 198. c. 1. 46.) Σύλληψιν νόημα· μετὰ — (— 48.) ἐπάγειν — (— 49.) συλλαβεῖν αὐτῷ. Idem.

— 4. χρὴ δὲ, ὅταν μὲν τίθησθε τοὺς νόμους] (p. 198. c. 1. 54.) Ἐντεῦθεν ἡ τοῦ νομοθέτου διάνοια, ἵνα καὶ ἐξ αὐτῆς βεβαιώσῃ τὸν συλλογισμόν. Idem.

— 6. ἦν ὁ τῆς βλάβης] (p. 198. c. 2. 26.) Ἐπαναφορὰ - - - κατ' ἀρχὰς γένηται - - - κάλλους. Idem.

— 8. ἀπέχρη] Ἤρκει. Idem.

— 16. ἀπήγγελλε τοίνυν τίς μοι] Συγγνωμονικόν. Idem.

P. 35. 9. ἔτι τοίνυν] (p. 199. c. 1. 3.) Ὁρᾷς, ὅπως συγγνωμονικὴν ἐποίησε τὴν ἀντίθεσιν, λέγων, ὅτι οὐκ ἀξιῶ (sic) ἐστι συγγνώμη. εἶτα κέχρηται ἀντεξετάσει διπλῇ, τίνα μὲν Μειδίᾳ πέπρακται καὶ τοῖς ἄλλοις ὑβρισταῖς, τίνα δὲ αὐτῷ καὶ τοῖς ὑβρισθεῖσιν. Idem.

P. 36. 11. εἰ μὲν τοίνυν] (p. 199. c. 1. 20.) ἐπεξῆλθει (sic). Idem.

— pen. ὀργὴ νὴ Δία] Συγγνωμονικὴ ἀντίθεσις. Idem.

P. 37. 6. ἀλλὰ μὴν ὁπηνίκα καὶ πεποιηκὼς] Κατασκευή· ὅτι τοῖς ἑκουσίως πλημμελοῦσιν οὐδεμίαν χρὴ συγγνώμην ἀπονέμειν· τῆς γὰρ συγγνωμονικῆς ἀντιθέσεώς ἐστιν ἡ λύσις. Idem.

— 17. ἔπειθ' οἱ φονικοὶ] Περὶ φόνου διαφορᾶς. Idem.

P. 38. 4. τὴν ἐξούλης ἰδίαν] Οἱ δίκην νικήσαντες, ὥστε ἀπολαβεῖν χωρίον, ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύειν κωλυόμενοι, μὴ ἐμβατεύσαντες ἐξελαυνόμενοι, δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας, ἢ οὐκ ἐῶντας ἐμβατεύειν· καὶ αὕτη ἡ δίκη ἐξούλης καλεῖται· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέλλειν· οἱ παλαιοὶ γὰρ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξέλλειν ἔλεγον. Idem.

P. 39. 3. τὰς μὲν γραφὰς] Τὰς κατηγορίας ἢ τῶν νόμων ἢ τῶν ψηφισμάτων, καὶ παρανόμων γραφὴν, καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασιν. Idem.

P. 40. 5. εἰς τὴν Ἡλιαίαν] Εἰς τὸ δικαστήριον. Idem.

P. 43. 3. προξένους] Προστάτας, φροντιστάς. Idem.

— ibid. τὸν τοίνυν οὐ παρὰ τοῖς Ἕλλησι] (p. 200. c. 2. 27.) καὶ et συγγνωμονικῆς om. — (— 28.) ὅτι om. Idem.

— 7. εἰ μὲν τοίνυν] (p. 200. c. 2. 31.) Ἐντεῦθεν - - - κεφαλαίου. ηὔξησε (— 39.) τὸ κεφάλαιον ἐκ τῶν τεσσάρων τόπων τοῦ πρός τι· τοῦ μείζονος, τοῦ ἐλάττονος, τοῦ ἐναντίου, καὶ τοῦ ἴσου. Idem.

— 13. κατὰ τὰς μαντείας] (p. 200. c. 2. 53.) Ὁ τύπτων τοὺς κατὰ τὰς μαντείας ἐστεφανωμένους, εἰς τὰς μαντείας ἀσεβεῖ. Idem.

— pen. ἀνάγνωθι δέ μοι] Πρῶτον ἀπὸ τοῦ μείζονος. Idem.

P. 47. antep. καὶ μὴν ἴστε γε τοῦτο, ὅτι βουλόμενοι] Δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος κατασκευάζει τὴν κατὰ Μειδίου. Idem.

P. 48. 5. εἶτα τὸν μὲν χορευτὴν] Κατὰ τὸν νόμον τὸν εἴργοντα ξένον ἀγωνίζεσθαι. Idem.

— antep. ὁ προκαλέσας (sic)] Πρόκλησις, τὸ προκαλεῖσθαι εἰς δικαστήριον· ἀντιπροκλήσεις δὲ, ἀντεγκλήματα ἀντιλογίας. Idem.

P. 49. 5. φέρε δὲ πρὸς θεῶν] (p. 201. c. 2. 35.) ἔλαττον τὸ κατά. Idem.

— ibid. παραιτήσομαι] Ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσω. Idem.

P. 51. 4. ἰδιώτην] Ἀντὶ τοῦ πολίτην. ἰδιώτας λέγει Ἀριστοφάνης τοὺς ἰδίους· περὶ τοὺς ξένους καὶ τοὺς ἰδιώτας. κατὰ παραγωγὴν ἴδιος, ἰδιώτης· λέγεται δὲ καὶ ὁ πρὸς γένος ἴδιος. Idem.

— 6. ἐπίτιμον] Τὸν τετιμημένον, ἢ τὸν πλούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. Idem.

— 8. πολλῶν τοίνυν] Τρίτον ἐκ τοῦ ἐναντίου. Idem.

— 14. ἔτι πρὸς τούτῳ] (p. 203. c. 1. 16.) Δύο πεποίηκεν ἐν ταὐτῷ, καὶ κατὰ ἀναίρεσιν εἰσήγαγεν, ὅπερ οἰκεῖον τοῖς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἐπιχειρήμασιν. καὶ ταῦτ' εἶπεν ἐκεῖνον μὴ πεποιηκέναι, ἅπερ αὐτὸς ὑπὸ Μειδίου πέπονθεν. Idem.

P. 52. 2. πάλιν Φιλόστρατον ἅπαντες ἴσμεν] (p. 203. c. 1. 26.) Δεύτερον παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. Idem.

P. 53. 21. ἐγὼ τοίνυν] Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν τοῦ ἴσου μεταβαίνειν βούλεται τόπον, καὶ κέχρηται προοιμίῳ, εἴτ' οὖν προεπαγγελίᾳ. σύνηθες γὰρ καὶ τοῦτο τῷ Δημοσθένει. Idem.

P. 54. 3. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν] Τέταρτον ἀπὸ τοῦ ἴσου. Idem.

— 14. εἰ τοίνυν τις ὑμῶν] Σημείωσαι ἡ πηλικότης. ΑΛΛΩΣ. (p. 203. c. 2. 19.) Ἐνταῦθα ἡ πηλικότης, ἥτις περιέχει μὲν αὔξησιν τοῦ πραχθέντος, διαφόρως δὲ ἡ κατὰ τὸ πρός τι. (— 44.) ἐξ ἀντιθέσεως δὲ εἰσήχθη, ἥτις ἐν ὅρῳ γίνεται μόνῳ· ἐν γὰρ ταῖς ἄλλαις στάσεσιν ἡ πηλικότης ἐπιλογικὴν ἔχει χώραν· αὔξησιν γὰρ ἔχει τῶν ἐπιλόγων. ἐν ὅρῳ δὲ κεφαλαίου δύναμιν ἔχει· διὰ (sic: nihil amplius). Idem.

— 17. οὐ γάρ ἐστι δίκαιον] Ἀντίθεσις. Idem.

— 19. ἀλλὰ τὸν μὲν] Σημείωσαι· πηλικότητος ἀντίθεσις, καὶ ταύτης λύσις. Idem.

— ult. οὐδὲ γὰρ αὖ τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν]

Ἐπίκρισις τὸ σχῆμα. IDEM.

P. 55. 7. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ] (p. 204. c. 2. 6.) ἐργασία· καθαιρεῖ τὰ — (— 8.) ὁμῶς om. — (— 10.) αὔξει μὲν τὴν — (— 12.) ἐξ ὧν - - - αὐτός. om. IDEM.

P. 56. 3. ὅταν ὡς ὑβρίζων] Σημείωσαι· ἐπαναφορά. IDEM.

P. 58. 15. οἶμαι τοίνυν τινὰς ὑμῶν] (p. 205. c. 2. 26.) Σημείωσαι· παρέκβασις· παρέκβασις δέ ἐστι λόγος - - - ἀγῶνα. IDEM.

P. 61. 3. ἐρήμην] Ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν δίκην καταδικασθῇ· ὅμοιον καὶ τὸ ἐρήμην ἁλῶναι. IDEM.

— 7. κἀγὼ μὲν οὕτως εὐλαβῶς] Πληρώσας ἐν τῇ πηλικότητι τοὺς ἀγῶνας ἥκει λοιπὸν ἐπὶ τὴν παρέκβασιν, ἥτις καὶ ἐμπίπτων κέκληται, δι' ἧς τά τε παλαιὰ ἀδικήματα τοῦ Μειδίου περὶ τὸν Δημοσθένην καὶ μετὰ τὴν χορηγίαν συνάπτει, δεικνὺς, ὅτι δι' ἔχθραν καὶ ἐξ ἐπιβουλῆς πολεμῶν ταῦτα πεποίηκεν· ἔστι δὲ ἐν τῇ παρεκβάσει πρῶτον μὲν τὰ κατὰ τὸν Στράτωνα, ὅτι κἀκεῖνον ἠτίμωσεν· κἀμοὶ τὴν κατὰ δίκην οὐκ ἐξέτισεν· ἔνθα καὶ ἐλέου ἐκβολὴν ἐποιήσατο, καιρὸν ἐπιτήδειον νομίσας, αὐξῆσαι μὲν τὰς συμφορὰς τοῦ Στράτωνος, καὶ εἰς ἔλεον διὰ τούτων ἀγαγεῖν τοὺς δικάζοντας, φθόνον δὲ καὶ μῖσος κινῆσαι τῷ Μειδίᾳ. βεβαιοῖ δὲ καὶ τὴν δίκην ἑαυτῷ τὴν περὶ τῆς ἐξούλης. εἶτα ἐπὶ τὰ λοιπὰ δύο μετῆλθε· τὸ μὲν πρότερον, ὅτι λειποταξίου γραφὴν παρεσκεύασε κατὰ Δημοσθένους· τὸ δεύτερον δὲ περὶ τῆς ἐφ' αἵματι γραφῆς. πεποίηται δὲ τὴν ἀπολογίαν τούτου τοῦ μέρους κατὰ στοχασμὸν τὸν προκατασκευαζόμενον οὐ διὰ πάντων τῶν κεφαλαίων, ἀλλ' ὥστε τὸ σχῆμα σώζεσθαι τὸ στοχαστικόν· προκατασκευαζόμενος δοκεῖ, ὅτι καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀπολύειν πειρᾶται τῆς αἰτίας. IDEM.

— ult. διαιτητὴς] Τοὺς ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας, καὶ καθαροὺς πάσης αἰτίας ὑπειλημμένους ἀπὸ τοῦ ληξιαρχικοῦ γραμματείου κληρώσαντες τὰ τῶν πολιτῶν διαιτᾷν ἐποίουν· ξένοις μέντοιγε ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν οὐ συγκεχώρητο. ἔξεστι δὲ τοῖς μεμφομένοις τὴν τῶν διαιτητῶν κρίσιν, ἐκκαλεῖσθαι τὸ δημόσιον δικαστήριον, καὶ εἰ μὲν ἤρεσκε τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη, εἰ δὲ μὴ, τὰ ἐγκλήματα, καὶ τὰς προβλήσεις, καὶ τὰς μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους, καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἀμφοτέρων, ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους, καὶ σημηνάμενοι παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν. διαιτῶν λέγεται, ὁ δικάζων, καὶ διαιτῶ, τὸ ἴσον νέμω, καὶ διαιτητήριον, ἐν ᾧ διαιτῶνται· ὥσπερ καὶ τὸ καταδιαιτήσω, καταδικάσω, κατακρινῶ. IDEM.

P. 62. 6. ὑπωμοσίαι] Ὑπωμοσία τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίᾳ, ἢ νόσῳ, ἤ τινι τῶν παραπλησίων, μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο, καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι. IDEM.

— ibid. παραγραφαὶ] Παραγραφή ἐστιν, ὅταν λέγῃ τις, ὅτι τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσήχθη πρότερον, καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις· καὶ διὰ τοῦτό φησι, μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν, μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς, οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνὺς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες, καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή. καὶ οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστῳ· τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά (sic). παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτόν τι ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ νενομοθέτηται. IDEM.

P. 63. antep. κλητῆρα] Κλητὴρ λέγεται, ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας· σημαίνει δὲ καὶ τὸν μάρτυρα ἡ λέξις. IDEM.

P. 64. ult. συνέβη δὲ ὑπερημέρῳ γενομένῳ] (p. 210. c. 1. 34.) Ἵνα ἀ. ἀ. τ. κυρίαν, καὶ διὰ τοῦτο προέλαθεν ὑ. γενόμενος. IDEM.

P. 65. pen. ἐκτέτικεν] Ἀποδέδωκεν. IDEM.

— ult. τὴν μὴ οὖσαν] Μὴ οὖσα ἡ δικαία. IDEM.

P. 66. 3. ἀτίμητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην] Ἀτίμητος ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, τί χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. IDEM.

— 16. ἀπρόσκλητον] Τὴν οὐ προσκεκλημένην. IDEM.

P. 68. 7. καταβραβευθέντα] Οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ εὕρηται παρὰ τῷ Δημοσθένει. IDEM.

P. 69. 6. οὗτος μέντοι πολίτης ὢν] Περὶ στρατείας. IDEM.

— 12. παρὰ] Σημείωσαι· ἡ παρὰ ἀντὶ τῆς διά. IDEM.

P. 74. 8. ἡγοῦμαι μὲν τοίνυν (sic)] (p. 212. c. 2. 27.) Μέλλων ἐφ' ἕτερα μέρη μεταβαίνειν τῆς παρεκβάσεως, λέγω δὴ τοῦ τε λειποταξίου, καὶ τὴν ἐφ' αἵματι γραφὴν, προοιμίῳ κέχρηται αὔξησιν περιέχοντι τῶν τε λεχθέντων καὶ τῶν ῥηθησομένων. IDEM.

— 14. ὅτι μὲν δὴ λειποταξίου γραφὴν] Δευτέρα κατηγορία κατὰ Δημοσθένους ὑπὸ Μειδίου. IDEM.

P. 75. 1. πρὸ τῶν ἐπωνύμων] Ἐπώνυμοι, οἱ ἐκ τῶν φυλῶν τὰς ἐπωνυμίας ἔχοντες. IDEM.

— 11. τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ] Τρίτη κατηγορία· ἣν λύει ὁ Δημοσθένης κατὰ στοχασμὸν προκατασκευαζόμενον, οὐχ ὁλοκλήρως μέντοι διὰ πάντων τῶν κεφαλαίων, ἀλλ' ὥστε μόνον τὸ σχῆμα σώζεσθαι τὸ στοχαστικόν. προκατασκευαζόμενος μὲν οὖν δοκεῖ, διότι καὶ αὐτὸν τὸν Ἀρίσταρχον ἀπολύειν πειρᾶται τῆς αἰτίας· ἔχει δέ τινα στοχαστικὰ κεφάλαια, οἷον χρῶμα, διὰ τί ἂν ἐβουλήθη φόβου ἔγκλημά σοι ἐπάγειν· ὁ δέ φησιν, ἵνα μὴ δῶ τὴν ἐπὶ τῇ ὕβρει δίκην· πιθανὴ δὲ ἀπολογία, ὅτι καὶ οὐκ ᾐσχύνθη θεοὺς, ἢ ὁσίαν, ἢ ἀνθρώπους ἐκείνους, οὓς ἔπειθε κατηγορεῖν ἐπὶ τῷ φόνῳ· ὁ δὲ ἐκ περιτροπῆς· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δεινὸν τούτων οὐδὲν ἐννοῆσαι. IDEM.

P. 76. 9. λειπεταξίου] Λειποταξίου (sic), καὶ λειποτάκτης, ὁ φυγοπόλεμος. IDEM.

P. 80. ult. ὥστ' ἐπαιτιασάμενός με φόνου] (p. 216. c. 2. 25.) Ἐνταῦθα - - - πράττοντα. IDEM.

P. 81. 1. εἰσιτήρια] Ὅταν ἄρχηται βουλεύειν, ἢ θύειν. IDEM.

— 3. ἀρχιθεωροῦντα] Φροντίζοντα τῶν θείων. IDEM.

— ult. θεωρίαν] Φροντίδα θείαν. IDEM.

P. 83. 15. ὤμνυε μὲν κατ' ἐξωλείας] Χρῶμα, διὰ τί ἂν ἐβουλήθη ἔγκλημά σοι ἐπάγειν· ὁ δέ φησιν, ἵνα μὴ δῶ τὴν ἐπὶ τῇ ὕβρει δίκην. IDEM.

— antep. ἠξίου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ] Πληρώσας τὴν παρέκβασιν, εἰσέβαλεν εἰς τοὺς καθολικοὺς ἐπιλόγους, οἵτινες μικρῷ πλείους εἰσὶ τῶν ἀγώνων. IDEM.

P. 85. 1. κατ' ἐξωλείας] Ἐξώλεια, ἡ πανωλεθρία, ἡ παντελὴς ἀπώλεια· καὶ ἐξώλειαν ἑαυτῷ προσεπαρασάμενος, καὶ ὁτιοῦν αὐτῶν ἐκβῇ· τουτέστιν ἀπηγορευμένον κακόν. IDEM.

— 10. τοῦτο μέντοι τὸ τοιοῦτον ἔθος] (p. 218. c. 2. 38.) Πληρώσας - - - λοιπόν. IDEM.

P. 86. 14. ὅσα μὲν τοίνυν] (p. 219. c. 1. 27.) ἐπιλόγους πάλιν παρεκβάσεως, ἐ. ἐ. τ. ἐ. τοῦ περὶ τοῦ λόγου κεχώρηκεν· ἐννοίᾳ δὲ κέχρηται προοιμιαστικῇ, ἅτε δ. μ. ε. ὁ. κ. ἐμβαλεῖν. IDEM.

— 18. οὐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ] Σημείωσαι· ἐντεῦθεν εἴληπται τὸ οὐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ οὐχὶ τῶν ἁπάντων. IDEM.

— ibid. ἐγὼ μόνος ἠδίκημαι] Ἐν τούτῳ τὸ ἰδιωτικόν. IDEM.

— antep. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς] Ἐν τούτῳ τὸ δημόσιον. IDEM.

P. 87. 1. ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις] (p. 219. c. 1. antep.) IDEM.

— 6. οὐχ ὡς ὑπὲρ ἡμῶν ὄντος μόνον τοῦ λόγου] (p. 219. c. 2. 1.) Ἀνακεφαλαίωσις τοῦ κατὰ σύλληψιν, ὅτι καὶ ὕβρις καὶ ἀσέβεια τὸ πραχθέν. δοκῶν δὲ πεπαῦσθαι τῶν τοιούτων, πάλιν ἄρχεται· ὅπερ ἴδιον Δημοσθένους, τὸ πολλὰς εὑρίσκειν μεθόδους, ὥστε τὰ ἰσχυρὰ λέγοντα συνεχῶς φεύγειν τὸ προσκορές. IDEM.

— 8. καὶ τοὺς βοηθοῦντας] (p. 219. c. 2. 7.) κατολίγον — (— ibid.) αὐτοῦ om. IDEM.

— 11. εἰ μὲν τοίνυν] Ἡ ποιότης, ἡ ἐν ἐπιλόγοις κοινή. ἀποδείκνυσι γὰρ, ὁποῖον ἑαυτὸν ὁ Μειδίας καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπέδειξεν. ΑΛΛΩΣ. (p. 219. c. 2. 15.) Ἐντεῦθεν ἡ τῆς ποιότητος ἐξέτασις, ἥτις ἐστὶ κοινὴ τούτοις, ἐν οἷς ἐπίορκον, ἄπιστον, ὠμὸν, δύστροπον, ἐπέδειξεν· ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ ποιότης ἰδίαν ἐξέτασιν ἔχει, ποδαπὸς γέγονε Μειδίας περὶ τὸν Δημοσθένην· νῦν δὲ τὴν καθολικὴν εἰσάγει ποιότητα, ποδαπὸς περὶ σύμπασαν τὴν ἑαυτοῦ βιοτὴν ἐφάνη. IDEM.

P. 88. 1. τί οὖν; σὺ δεινότερα, ἢ τῶν ἄλλων] (p. 219. c. 2. 46.) Ἐν οἷς - - - δικαστάς. IDEM.

P. 89. pen. ἀστράβης] Ἀστράβη, εἶδος καθέδρας. IDEM.

— ult. Ἀργούρας] Παρὰ Μενάνδρῳ Ἀργυρᾶς. ΑΛΛΩΣ. Ἄργουρα, πόλις Εὐβοίας. IDEM.

P. 90. 1. κυμβία] (p. 220. c. 2. 43.) Κυμβίον εἶδος περικεφ. καὶ ἐκπώματος, ὅπερ ἐπίμηκες - - - (— 46.) ὁ Ἡρωδ. ἐν τ. κ. φ. ῥυτὰ κ. κ. κ. φιάλας. IDEM.

— ibid. κάδους] Κάδος, μέτρον οἰνηρόν. IDEM.

— 2. οἱ πεντηκοστηλόγοι] Πεντηκοστὴ, καὶ πεντηκοστολόγοι, καὶ πεντηκοστεύεσθαι· πεντηκοστὴ μὲν, τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες· πεντηκοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. καὶ λαβόμενος ἦγεν ἀθύτου πεντηκοστολογίου. IDEM.

— 5. εἰ μὲν γὰρ ἐποίεις ταῦτα] (p. 221. c. 1. 8.) Διλημμάτῳ - - - σεσόφισται. IDEM.

P. 91. 15. καταψεύδονταί μου] Καταψεύδομαι γενικῇ. IDEM.

P. 94. 4. λέγεται τοίνυν ποτὲ ἐν τῇ πόλει] (p. 222. c. 2. 4.) Ἐφ' ἕτερον εἶδος μεταβέβηκε τῶν ἐπιλόγων, δι' οὗ πειρᾶται δεικνύναι, καὶ ὄντα α. ἄ. τ. Μειδίαν· (— 9.) αἰδοῦς τυγχάνει τις, ἢ δ. λ. γ. ἢ διὰ στρατείας καὶ πρ. ο. ἢ διὰ φιλοτιμίαν τῶν περὶ τὴν πόλιν· ἃ, ὅτι οὐ προσῆν, Ἀλκιβιάδης εἰσήγαγε, δεικνὺς Μειδίᾳ, οὐχ ἵνα συγκρίνῃ, ἀλλ' ἵνα ἐξετάσῃ, καὶ ἵνα δείξῃ πρὸς τούτοις, ὅτι, εἰ τηλικοῦτος ἦν Ἀλκιβιάδης, οὐκ ἔτυχεν αἰδοῦς, πῶς τύχοι Μειδίας. IDEM.

P. 98. 4. χάριτος] Τὸ χάριτος ἀντὶ αἰδοῦς. IDEM.

— 8. γένους ἕνεκα, νὴ Δία] Τοῦτο συνῆπται τοῖς παρασήμοις, πρὶν διορθωθῆναι τὸν λόγον· τὰ δὲ μέσα ἐνετέθη. IDEM.

— 13. ὑποβαλομένη] Εἰσποιήσασα· ἐπὶ τῶν χαμαιρρίφων παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν αἱ γυναῖκες ὑποβάλλονται. IDEM.

P. 100. 9. ἀποκναίει] Ἀπολλύει, διαφθείρει. IDEM.

P. 107. 4. οὐ συγκατέστησε τὸν στόλον] Ἀντὶ τοῦ οὐ συγκατεστολίασε, μᾶλλον οὐκ ἀπέσωσεν. IDEM.

— 6. εἰ τοίνυν ὡς ἀληθῶς] (p. 227. c. 2. 14.) Τῷ - - - ἔνστασιν. IDEM.

P. 109. 1. περιωθῶν] Περιάγων. IDEM.

P. 110. 4. βούλομαι τοίνυν ὑμῖν] Τὴν πηλικότητα νῦν ἐπιλογίζεται. IDEM.

— 8. πρῶτον μὲν τοίνυν, ἵνα πρώτης] Παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. IDEM.

P. 111. 8. ἕτερος ἀδικεῖν ποτ' ἔδοξεν ὑμῖν] Ἀπὸ τοῦ ὁμοίου· ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ἀσθενές. IDEM.

P. 112. 8. σκύτος ἔχων] Σκύτος πᾶν δέρμα, ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. IDEM.

P. 114. 1. ἃ τοίνυν οὐδενὸς τῶν εἰρημένων] (p. 230. c. 1. 14.) Εἰσέβαλεν εἰς τ. τ. ἐ. ἐκβολήν· κέχρηται δὲ προδ., προσεχ. ποιῶν τὸν ἀκροατήν. IDEM.

P. 116. pen. ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω νῦν] Ἐκ τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος περὶ προσποιήσεως ἐν τῇ δικανικῇ κἂν ἐσκεμμένος ἥκῃς, προσποιοῦ αὐτόθεν λέγειν· ὅτι ὁ δικαστὴς ὑποπτεύει τὸν ῥή-

τορα, καὶ δέδοικε, μὴ ἐξαπατηθῇ· ὁ δὲ Δημοσθένης ὁμολογήσας ἐσκέφθαι, αἴτιον οὐ πέφηνε Μειδίαν. Idem.

P. 117. 5. ὁ γὰρ τὰ ἔργα παρεσχηκὼς] Σημείωσαι· ὅρος εἰς πρότασιν προοιμίου. Idem.

ζον
— 16. ἐξεκκλησίασαν (sic)] Συνήθροιζον. Idem.

P. 120. 9. οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδυ] Ὅτι οὐ κατέδυ, καὶ τὰ αὐτῷ ὅμοια εἰς τρία πρόσωπα συνήρμοσται. Idem.

P. 124. 11. κατὰ τοὺς νόμους δ', ἥντινα βούλει] Παραγραφικῷ ἐπιχειρήματι κέχρηται. Idem.

— pen. πέπυσμαι τοίνυν καὶ Φιλιππίδην] (p. 235. c. 1. 39.) Πληρώσας - - - τὸν λόγον. μετὰ τοὺς ἱππέας ἐξήτασε τοὺς περὶ Τιμοκράτους τῇ διαβολῇ τῆς ποιότητος, αὐτὴν τὴν μέλλουσαν παρ' αὐτῷ γίγνεσθαι μαρτυρίαν σαθρὰν ἀπεργαζόμενος. Idem.

P. 127. 11. ἡ προβολὴ] Προβολὴ, πρόκλησις ἡ εἰς τὸ δικαστήριον. Idem.

— 12. ἀπεχειροτόνησε] Ἀπεψηφίσατο. Idem.

P. 130. 17. συντεύξεται] Ἀντὶ τοῦ συνακολουθήσει, ἢ μᾶλλον ὑπαντήσει. Idem.

P. 131. antep. ἆρ' ἐάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος] Περὶ κριτοῦ καὶ νόμων. Idem.

P. 132. pen. τὴν ὁσίαν] Ὁσίαν, τὴν ἐπὶ θανάτῳ τιμὴν ἢ ἡμέραν, ὁσίαν κηδείαν, τὴν ἐπὶ νεκροῖς τιμήν· ἔθαψαν δὲ αὐτοὺς μὴ ἀτιμάσαντες νεκροῖς ὁσίαν. Idem.

AD ORATIONEM IN ANDROTIONEM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ] Ἡ στάσις τοῦ λόγου πραγματική. πᾶσα [non poterat satis agnosci. credam tamen Fabricio, sic fuisse, ut ille exhibuit] γὰρ κατηγορία νόμου ἢ ψηφίσματος ἤ τινος ἐγγράφου περὶ μελλόντων ἔχουσα τὴν σκέψιν, πραγματικὴν ποιεῖται στάσιν. βουλη τοῦ ψηφίσματος τί ἄρα ἐκβήσεται ἐξ αὐτῆς [vel αὐτοῦ. nam præsectum erat] ὕστερον εἴτε ἀνομίαν [videbatur, sed valde dubito, num verum agnoverim] εἴτε ὡς ἄλλως. ὁ λόγος δευτερολογία. ὁ γὰρ Εὐκτήμων εἶπε πρῶτος. ἐν δευτέρῳ Διόδωρος λέγει. ὅθεν οὔτε προοίμιον ἔχει ὁ λόγος, οὔτε διήγησιν διὰ τοιαύτας αἰτίας· ἐπειδήπερ ἀεὶ τὸ προοίμιον ἕνεκα θεραπείας τῶν ἀκροατῶν λέγεται, ἡ δὲ διήγησις ἕνεκα τοῦ διδάξαι τοὺς ἀκούοντας, πῶς ἔχει τὰ τῆς ὑποθέσεως. τοῦ οὖν πρώτου λέγοντος ἤδη καὶ θεραπεύσαντος τοὺς ἀκροατὰς διὰ τῶν προοιμίων, καὶ διδάξαντος τὸ πρᾶγμα διὰ τῆς καταστάσεως, περιττόν ἐστιν ἔτι τὸν δεύτερον λέγοντα αὐτὰ πάλιν εἰπεῖν. ἰστέον δὲ, ὅτι δύο τρόποι εἰσὶ δευτερολογίας. ὅ τε ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀγώνων, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων. γίνεται δὲ ἑκάτερος οὕτως· ἐπὶ μὲν τῶν ἰδιωτικῶν ὁ εἷς κατηγορεῖ τῶν διωκόντων· εἶτα ὁ φεύγων ἀπολογεῖται· εἶτα πάλιν ὁ ἕτερος κατήγορος κατηγορεῖ· εἶτα ὁ φεύγων πάλιν ἀπολογεῖται πρὸς τοῦτον. ἐπὶ δὲ τῶν δημοσίων οἱ δύο ἐφεξῆς κατηγόρουν, εἶτα ὁ φεύγων πρὸς τὴν τῶν δύο κατηγορίαν ἀπελογεῖτο. Aug.

P. 149. 1. ὅπερ Εὐκτήμων] Ἡ στάσις πραγματική. ΑΛΛΩΣ. Ὅτι οὗτος λόγος μετὰ τοὺς Φιλιππικοὺς δεύτερός ἐστι τῶν δημοσίων. ΑΛΛΩΣ. Ὁμολογεῖ τὴν ἔχθραν ὁ κατηγορῶν, ὡς προαδικηθεὶς τῇ κατηγορίᾳ ἀμυνόμενος. Bav. Ἐνόμισάν τινες τοῦτο εἶναι προοίμιον. οὐκ ἔστι δὲ, δι' ἣν προείπαμεν αἰτίαν. Aug.

— 4. συμβέβηκε] Τοῦτο ἐνόμισάν τινες εἶναι διήγησιν. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ὥσπερ παραδιηγήματα μόνον. Idem.

— 6. ταῦτ' εἶναι] Τὰ τοῦ Εὐκτήμονος. Lessing.

P. 150. 6. παρὰ μικρὸν] Σημειωτέον τὴν λέξιν, ὅτι ζήλῳ Θουκυδίδου μετερυθμίσθη. κἀκεῖνος γὰρ εἶπεν· ἐνίκησε παρὰ πολὺ, ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. οὕτω καὶ αὕτη ἡ πρόθεσις παρὰ ἀντὶ τοῦ κατά. Aug.

— 7. τὸ πέμπτον μέρος] Θεόφραστος ἐν τῷ α' νόμων φησὶν, ὅτι, εἰ φ' ὄντων τῶν δικαστῶν, εἰ ἔλαβεν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ κατηγορούμενος, οὐδὲν ἔπασχε δεινὸν, ἀλλ' ἀπελύετο· εἰ δ' ὁ κατηγορούμενος μὴ μετέλαβε τὸ πέμπτον μέρος, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῷ φεύγοντι ἐψηφίσαντο, πρὸς τῷ ἡττηθῆναι τὴν δίκην τὸν κατήγορον, καὶ ἐζημιοῦτο χιλίας δραχμὰς, εἰ δὲ μετέλαβε τὸ πέμπτον, ἡττᾶτο μὲν, οὐ μὴν ἐζημιοῦτο. ἐζητήθη δὲ, διὰ τί ὁ Ἀνδροτίων μὴ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐκ ἠτιμώθη, ἀλλὰ χρήματα ἔδωκε, καὶ ταῦτα Λυσίου [sic videbatur] λέγοντος; λέγομεν, ὅτι ὁ ἐν τρισὶ δικαστηρίοις ἡττώμενος ἐν διαφόροις πράγμασιν, οὕτως ὡς συκοφάντης ἠτιμοῦτο. ὁ δὲ ἐν ἑνὶ, ὥσπερ Ἀνδροτίων, ἐδίδου χιλίας, ὥς φησιν ὁ Γενέθλιος. [Juvat huc referre in hac ipsa pagina codicis Augustani exaratum scholium, cujus certam sedem haud invenio. Primus versus est a bibliopego amputatus. Secundus

ω
ita incipit:] Ἵνα μὴ συνεχῶς καθίζοσι (sic) δικαστήρια, καὶ ἁπλῶς ἐνοχλῶσι τοῖς δικαστηρίοις. εἰ δὲ μὴ πέρας ἴσχε παρ' ἐκείνῳ [scil. τῷ διαιτητῇ, de quo suspicor præcessisse mentionem in amputatis, aut παρ' ἐκείνων. nam obscurata erat scriptura, ut dignosci non posset], τότε εἰσῄει ἡ δίκη παρὰ τοῖς δικασταῖς. πάλιν δὲ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πάντα ἐποίουν πρὸς τὸ μὴ καθίζειν δικαστήρια, ἵνα μὴ πολλὰ χρήματα ἀναλίσκειν ἡ πόλις ἀναγκάζηται. ἐλάμβανον γὰρ εἰς ἕκαστου τὴν δίκην τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως μισθὸν ὑπὲρ τοῦ δικάσαι τριώβολον. ὡς ἔχομεν καὶ παρ' Ἀριστοφάνει φράτορας τριωβόλου. [caret hoc scholio Wolfiana. Pertinent huc quo-

que istæc:] Οἱ μὴ μεταλαβόντες τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων κατετίθεσαν ἐπιτίμιον. Θεόφραστος ἱστορεῖ λέγων οὕτως· Ἀθήνησιν οὖν ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τις τὸ πέμπτον μέρος, χιλίας ἀποτίνει, καὶ ἔτι πρόσεστί τις ἀτιμία. οἷον τὸ ἐξεῖναι (sic) μήτε γράψασθαι παρανόμων, μήτε φαίνειν, μήτε ἐφηγεῖσθαι. Idem.

η
— 15. ἁπλῆν] Τὸ ἁπλοῦν ν π ὡς ἐπὶ ἀριθμοῦ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ διπλοῦ· καὶ ἁπλοῦν τὸ ἐκτὸς κακουργίας. πρὸς τούτοις σημαίνει καὶ τὸ σύντομον. Idem.

— 22. ὀμωμοσμένοις] Ἐγχείρει ἀπὸ τούτου, ὅτι οἱ μέλλοντες * * * ὤμνυον πρότερον δικαίως * * * εἶτα ἔκρινον. Lessing.

— pen. ἔστι γὰρ] Ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ νομίμου κεφαλαίου. Idem.

— ult. περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου] Ἀπροβούλευτον, τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα. Bav.

P. 151. 2. ἐπήρετο] Ταῦτα ἠρώτησε, φησὶν, ὁ ἐπιστάτης. ἐπιστάτης δὲ λέγεται εἷς τῶν ν προέδρων. ἀφ' ἑκάστης δὲ φυλῆς τῶν ι προεβάλλοντο ν ἄνδρες, καὶ ἐγίνοντο ὁμοῦ οἱ παντες φ. εἶτα ἐκ τούτων τῶν φ ἐπληροῦτο ἡ βουλὴ τῶν φ. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ πρυτάνεις ἐγίνοντο, ἀεὶ τῶν ν ἀνδρῶν τῶν ἀφ' ἑκάστης φυλῆς κλήρῳ κατὰ διαδοχὴν διοικούντων καθ' ἕκαστον μῆνα, καὶ ἐλέγοντο οἱ πρυτάνεις κύριοι αὐτοὶ οἱ ν ἐν ἐκείνῳ τῷ μηνὶ, ἐν ᾧ ἐπρυτάνευον καὶ διῴκουν τὰ τῆς πόλεως. ἀπὸ δὲ ν πάλιν ὁμοίως προεβάλλετο καὶ ἐκαλεῖτο πρόεδρος, ὡς εἶναι ἐκ τῶν ι φυλῶν ι προέδρους. τούτων δὲ τῶν προέδρων εἷς ἕκαστος αὐτῶν κατὰ διαδοχὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐγίνετο ἐπιστάτης. Aug.

— 3. ὁ ἐπιστάτης] Ἐπιστάτης, ἄρχων τῶν πρυτανέων, ὃς προσάγει τῷ δήμῳ τὰς κρίσεις καὶ δοκιμασίας τῶν κοινῶν. δὶς τὸν αὐτὸν ἐπιστατῆσαι οὐκ ἐξῆν. φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς, ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα, ἔτι μὴν καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα. ἐπειδὰν δὲ οἱ πρυτάνεις συναγάγωσι τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ὁ ἐπιστάτης κληροῖ προέδρους ἐννέα, ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης ἕνα, πλὴν τῆς πρυτανευούσης, καὶ πάλιν ἐκ τῶν ἐννέα τούτων ἐπιστάτην ἕνα κληροῖ, καὶ τὸ πρᾶγμα παραδίδωσιν. αὐτὸς δὲ εἰσάγει τὴν δίκην, καὶ ἐπιμελεῖται, κατὰ νόμον πάντα γενέσθαι, καὶ μηδὲν παραλειφθῆναι πρὸς τὸ διδαχθῆναι τοὺς δικαστάς. ἐπιστάται δύο ἦσαν Ἀθήνησιν, ὧν ὁ μὲν ἐκ πρυτανέων ἐκληροῦτο, ὁ δὲ ἐκ τῶν προέδρων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ ἐν τοῖς κοινοῖς ἐφεστηκὼς πράγμασι ᾡτινιοῦν. Bav.

— ibid. διαχειροτόνησιν] Ἀντὶ τοῦ ἐσκέψατο. Aug.

— 5. αὐτὸ τοὐναντίον] Τὸ σχῆμα περιτροπή. Idem.

— 11. ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν] Ἐνστάσει καὶ ἀντιπαραστάσει ἐνταῦθα κέχρηται, ἐνιστάμενος μὲν πρῶτον καὶ λέγων, ὅτι μάλιστα μὲν ψεύδεται. οὐδεμίαν γὰρ νομίζω βουλὴν ἀπροβουλεύτως ἐστεφανῶσθαι. εἶτα ἀντιπαραστάσει. εἰ δὲ καὶ δοίημεν τοῦτο ἀληθὲς εἶναι, ὡς σὺ λέγεις, οὐ καθ' ὃ καὶ ἄλλοι ἡμάρτησαν, ὀφείλεις καὶ σὺ ἀκολουθῆσαι τῇ ἐκείνων ἁμαρτίᾳ. Idem.

— 21. ὥσπερ γὰρ, εἴ τις ἐκείνων προύλω] Στρογγύλον σχῆμα· τοῦτο κεῖται καὶ εἰς τὸν κατὰ Ἀριστοκράτους. Idem.

— pen. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ] Εἴποι ἄν τις, τί γὰρ ἐν αὐτῷ ἦν τὸ δοῦναι; λέγομεν, ὅτι ἔδωκα λέγει ἀναίτιος ἐγενόμην τοῦ δοῦναι τὸν δῆμον τῇ βουλῇ τὸν στέφανον αἰτούσῃ· ὅρα, πῶς ἀφελῶς ἐνταῦθα περιέθηκε τὸ ῥῆμα τῷ Ἀνδροτίωνι τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ᾔτησα· ἵνα δόξῃ ὥσπερ ἐναντία ἑαυτῷ λέγειν Ἀνδροτίων ἐν οἷς λέγει μετὰ μικρὸν ὅτι οὐκ ᾔτησα. Idem.

P. 152. 5. διαχειροτονίαν] Διαχειροτονία, διάκρισίς τις χειροτονίας ἐν πλήθει γινομένης. Bav.

P. 153. 8. τὰς τριήρεις] Ἀποστροφὴ ὡς ἀπὸ τοῦ νομοθέτου. τὸ δὲ σχῆμα μάχη. τὸ δὲ, ὅπου δὲ αἰτεῖν οὐκ ἐᾷ, τοῦτο οὐκέτι ὡς ἀπὸ τοῦ νομοθέτου, ἀλλ' ὡς ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ῥήτορος. Aug.

— 17. θάτερα] Ἀντὶ τοῦ φαῦλα. Idem.

— 20. εἰ βούλεσθε] Τὸ σχῆμα ἀποκοπή. λείπει γὰρ τὸ ἀκούσατε. Idem.

— 21. οἱ τὰ προπύλαια] Προπύλαια λέγονται οἱ μέγιστοι πυλῶνες τῶν ἱερῶν. Παρθενὼν ναὸς ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει Παρθένου Ἀθηνᾶς, περιέχων τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ, ὅπερ ἐποίησεν ὁ Φειδίας, ὁ ἀνδριαντοπλάστης, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος. γ γὰρ ἀγάλματα ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς ἐν διαφόροις τόποις [τύποις, ἢ ὕλαις Wolf.]. ἓν μὲν ἐξ ἀρχῆς γενόμενον ἐξ ἐλαιᾶς, ὅπερ ἐκαλεῖτο Πολιάδος Ἀθηνᾶς, διὰ τὸ αὐτῆς εἶναι τὴν πόλιν. β δὲ τὸ ἀπὸ χαλκοῦ μόνου, ὅπερ ἐποίησαν νικήσαντες οἱ ἐν Μαραθῶνι· ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο Προμάχου Ἀθηνᾶς. γ ἐποιήσαντο ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, ὡς πλουσιώτεροι γενόμενοι ἀπὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι νίκης, ὅσῳ καὶ μείζων ἡ νίκη· καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο Παρθένου Ἀθηνᾶς. Idem.

P. 154. 6. πάντες] Δηλονότι ὡς παῖδες ὄντες καὶ ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν ταῦτα πραξάντων. Idem.

— ibid. ἑωράκατε] Πάλιν λείπει τὸ ἀκούσατε. Idem.

— 11. εἶεν] παρακελευσμὸς τὸ σχῆμα, ὡς ἀναμιμνησκομένου ἐφ καὶ οὕτως ἔχει [videbatur. cætera legi non poterant]. Idem.

— 12. πόσα δεινὰ] Τὸ σχῆμα ὑπερβολὴ καὶ παρένθεσις. Idem.

— 13. τοῦ Δεκελικοῦ] [Præsectus est primus versus. Secundus sic incipit:] ἱστορίαν ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ Ἰσοκράτης. τότε χρ [videbatur. fort. χερσὶν] ὅτε καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ κατηνάγκασεν ὁ Λύσανδρος τοὺς Ἀθηναίους κατασκάψαι τὰ ἴδια τείχη, καταλύσας αὐτῶν τὴν δύναμιν ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς, καὶ οὕτω πέρας ἔσχεν ὁ Πελοποννησιακὸς, ὁ καὶ Δεκελεικὸς λεγόμενος πόλεμος, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατέστησαν τῶν λ ὀλιγαρχίαν ἐν

ταῖς Ἀθήναις ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων τινὰς ὀλιγαρχίᾳ χαίροντας. Idem.

— pen. παρέστησαν] Ἀντὶ τοῦ ἐχειρώθησαν, ἑάλωσαν. Idem.

— ult. τὸν τελευταῖον] Ὁ γενόμενος περὶ Κερκύραν, οὗ καὶ μέμνηται Ξενοφῶν ἐν τῇ ς [id est ἕκτῃ] τῶν Ἑλληνικῶν. Idem.

P. 155. 17. ἀκούω δ' αὐτὸν] Ἐπὶ μεταστατικὴν ἀντίθεσιν χωρεῖ. μετάστασις δέ ἐστιν, ὅταν ἐγκαλούμενός τις περί τινος ἐγκλήματος ὁμολογῇ μὲν τὸ ἁμάρτημα γεγενῆσθαι, μεταφέρῃ δ' αὐτὸ εἰς ἄλλον, ἐλευθερῶν ἑαυτὸν, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα εἰσάγει τὸν Ἀνδροτίωνα ἁμάρτημα μὲν γεγενῆσθαι τὸ μὴ ποιῆσαι τὰς τριήρεις ὁμολογοῦντα, μεταφέροντα δὲ τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον τινὰ, λέγων δὴ τὸν ταμίαν, τὸν ὥσπερ ἀποδέκτην τῶν χρημάτων τῶν ἀναλισκομένων τοῖς κατασκευάζουσι τὰς τριήρεις, φάσκων αὐτὸν δεξάμενον τὰ χρήματα πεφευγέναι. Idem.

— 19. ἀποδρὰς ᾤχετο] Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ σημαίνει. τὸ δὲ ἰδίωμα Ἀττικόν. Idem.

P. 156. 15. πικρῶς καὶ ἁπλῶς] Πικρῶς μὲν ἀντὶ τοῦ δικαίως, ἁπλῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπανουργεύτως. Idem.

ἢν

— ult. αὐτῇ (sic)] Διττὴ φέρεται ἡ γραφή· καὶ ἡ μὲν κατ' αἰτιατικὴν προαγομένη τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον, ἤτοι παραβᾶσα, διαχειροτονίαν παρ' ἑαυτῆς ἔδωκεν, ὅτι χρὴ στεφανοῦν αὐτόν· ἡ δὲ κατὰ δοτικήν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον, ἐχειροτόνησεν ἐκεῖνον ἑαυτῇ. Bav.

P. 157. 1. τῆς ἑταιρήσεως] Πορνείας. Idem.

— 5. περὶ χιλίων ἐκινδ.] Δηλονότι δραχμῶν. ἐκράτησε γὰρ τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις λέγεσθαι τὸ ἀπροσδιορίστως, τοῦτο [sic claris literis] οὕτω νοεῖσθαι. Aug.

— 10. [Videtur ad h. l. pertinere scholium, quod Wolf prætermisit, nescio an propterea, quod primus ejus versus esset præsectus, an, quod leve esset] Ἰστέον ὅτι αἰτίαν τὴν μέμψιν ὅταν τὸν φίλον αἰτιᾶται ὡς κακῶς πεπραχότα. ἡ αἰτίαν τὴν πρόφασιν καὶ ἀφορμήν τινος γενομένην. ὡς ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι αἰτία τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἡ ἁρπαγὴ τῆς Ἑλένης, ἤ τι τοιοῦτο. Idem.

— 13. τεκμήρια] Τεκμήριόν ἐστι τὸ ἐπὶ πράγματος. οἷον παρέστηκέ τις νεοσφαγεῖ σώματι ἐπ' ἐρημίας καὶ ὑπονοεῖται ὡς φονεύς. ησο δετ [sic. fort. εἰκὸς δὲ] τὸ περὶ πρόσωπον. οἷον εἰκὸς τὸν συνεχῶς καλλωπιζόμενον κίναιδον εἶναι.

P. 158. 9. ἐπαγγέλλειν] Ἐπαγγελία, δοκιμασία ἔργου. Bav. Κατηγορεῖν. Aug.

P. 159. 5. ἄπαγε] (p. 242. c. 1. 45.) Ἀπαγωγῇ - - - παράδοσις. Bav.

— 6. ἐφηγοῦ] Ὑπόδειξον τοῖς ἄρχουσιν. Idem.

— 7. γράφου] Πρὸς τοὺς θεσμοθέτας δηλονότι. Idem.

— 5—9. ἄπαγε — κινδυνεύσεις] Ἰστέον ὅτι τῶν δυσχερεστάτων σφόδρα καὶ ἀσαφῶν τὸ χωρίον. οὐ γὰρ μόνον κατὰ τοῦτό ἐστι δυσχερὲς, διότι κατὰ λέξιν ἔχει τι ἀσαφὲς, καὶ δοκοῦν ἀλλόκοτον, ἀλλ' ὅτι καὶ πολλαὶ ἐξηγήσεις φέρονται περὶ αὐτοῦ ἀνοίας μεσταί· βουλομένου τοῦ ῥήτορος λέγειν περὶ ἰσχύος σωματικῆς, ἐν τῷ λέγειν ἔρρωσαι, ἀντὶ τοῦ ἰσχύεις τῷ σώματι, ἄπαγε διὰ σαυτοῦ τὸν κλέπτην ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. εἶτα ἐπάγοντος, εἰ δὲ ἀσθενὴς εἶ, τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ. ἄρχοντες μὲν λέγονται πάντες οἱ μεταχειριζόμενοι ἀρχήν τινα, ὅμως ἀπροσδιορίστως ἄρχοντας ἐκάλουν τὴν ἀρχὴν τῶν δεσμοφυλάκων· αὕτη δὲ ἦν τὸν ἀριθμὸν ια' ἄνδρες. λέγει οὖν, εἰ μὴ ἰσχύεις σαυτῷ ἀπαγαγεῖν τὸν κλέπτην, ὡς ἰσχυροτέρου ὄντος σοῦ ἐκείνου, ἐφηγοῦ· ὅ ἐστι προηγοῦ τῆς ὁδοῦ τοῖς ἄρχουσι τοῖς ια', καὶ δείκνυε αὐτοῖς τὸ οἴκημα, ὅπου συνέκλεισεν ἑαυτόν. φοβῇ καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ καὶ ἐν τῷ ὑφηγεῖσθαι τοῖς ἄρχουσιν, ἐὰν μὴ δυνηθῇς ἀποδεῖξαι, καταθῇς τὰς χιλίας, κατηγόρει αὐτοῦ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ γράφου, ὅ ἐστιν, ἐγγράφως αὐτοῦ κατηγόρει. καταμέμφῃ σεαυτὸν, ὅ ἐστιν, αἰτιᾷ σαυτὸν, ὡς ἀτυχῆ καὶ μὴ ἔχοντα χρήματα πρὸς τὸ ἐκτίσαι, ἐὰν μὴ ἀποδείξῃς, δικάζου κλοπῆς, καὶ οὐχὶ κινδυνεύσεις· τὸ γὰρ δικάσασθαι παρὰ διαιτητῇ ἀκίνδυνον ἦν. Aug.

— 9. οὐδέτερον βούλει τούτων] Πάλιν κἀνταῦθα πολλή τις ἐστὶν ἀμφισβήτησις. ζητοῦσι γάρ τινες, πῶς δ' πράγματα εἰπὼν, οἷον τὸ ἀπάγειν, τὸ ἐφηγεῖσθαι, τὸ γράφεσθαι, τὸ δικάζεσθαι πρὸς διαιτητὰς (sic), εἶπεν οὐδέτερον, ἀεὶ τοῦ οὐδετέρου μὴ λεγομένου εἰ μὴ ἐπὶ δύο πραγμάτων, ὥσπερ λέγομεν τὸ ἑκάτερον καὶ ἀμφότερον· οὐδὲν γὰρ τούτων δύναται ἐπὶ πολλῶν λέγεσθαι, εἰ μὴ μόνον ἐπὶ δύο. ὅταν δὲ ἐπὶ πολλῶν θέλομεν λέγειν, ἕκαστος λέγομεν. τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς τοῦτο; φάσκομεν, ὅτι μάλιστα μὲν Ἀττικόν ἐστι λέγειν οὐ μόνον ἐπὶ δύο, ἀλλὰ καὶ πολλῶν. γράφου] πάλιν κἀνταῦθα ζητῆσαι ἄξιον, πῶς εἰπὼν ἄνω τὸ γράφου καὶ τὸ ἐφηγοῦ, ταῦτα πάλιν ἐπήνεγκεν; λέγομεν, ὅτι συνελθόντων τῶν ἄνω τῶν δ' πραγμάτων εἴς τε τὸ γράφεσθαι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ εἰς τοὺς δεσμοφύλακας, διδάξας ἄνω ὡς περὶ δύο ὄντων πραγμάτων κατὰ τὸ ἀληθὲς, ἐνταῦθα ὥσπερ ἀνακεφαλαιοῦται, καὶ ἐρωτᾷ, ποῖον βούλεται τῶν ἤδη δύο εἰρημένων τὸ ἕτερον. [tum sequebantur pauca quædam a nova manu vetustiori scripturæ erasæ superinscripta, a Wolfio haud fideliter repræsentata; hæc puta:] δεῖ δὲ ἐν ὑπομνηματισμῷ [sic videbatur, quanquam pro certo haud equidem affirmem id a librario scriptum fuisse] αὐτὸ νοῆσαι· οὐ βούλει δὲ τῶν β' ὧν εἶπον τὸ ἓν, τὸ γράφεσθαι, οὐκοῦν ἑλοῦ τὸ ἐφηγεῖσθαι, τὸ ἕτερον. εἰ δὲ τοῦτο οὐ θέλεις, τὸ ἐφηγεῖσθαι, οὐκοῦν ἑλοῦ τὸ ἕτερον, τὸ γράφεσθαι. Idem.

— 11. τῆς ἀσεβείας—] Πληρώσας τὸ περὶ κλοπῆς παράδειγμα, μετέρχεται καὶ ἐπὶ ἄλλο, εἰς τὸ περὶ τῆς ἀσεβείας κατὰ τὰ αὐτά. εἴποι δ' ἄν τις [hic interposui δ', quod præsectum erat] καίτοι οὐκ ἔστιν ὅμοια τὰ παραδείγματα τῆς ἀσεβείας, ὥσπερ τὸ κλοπῆς. οὐδὲ γὰρ διαιτητὰς, οὐδὲ τὸ ἐφηγεῖσθαι λέγομεν ὅτι λέγει καθ' ὃ καὶ ἑκα τερον τρόπους διαφόρους ἀπάγει πάλιν ἐπὶ τ τὸ ἀπάγειν λέγει πρὸς τοὺς Εὐμολπίδας γε ἐκεῖ αὐτὸν γράψηται πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐπεμελεῖτο τῶν ἱερῶν πραγμάτων, καὶ ἐπῆγε τὰς τῆς ἀσεβείας γραφὰς πρὸς τοὺς Εὐμολπίδας. Idem.

— 11. ἀπάγειν] Ἀπάγειν, ἐφηγεῖσθαι, γράφεσθαι, δικάζεσθαι. τούτων ἕκαστον ἐπὶ τῶν ἑτέρως κατηγορούντων λέγεται· ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς διαιτητὴν ἡ διαδικασία γίνεται, καλεῖται δικάζεσθαι. καὶ ἀπάγοντες, ἀποσοβοῦντες, ἀπελαύνοντες· τὸν ἄνδρα ἀπάγοντες. Bav.

— 12. πρὸς Εὐμολπίδας] Εὐμολπίδαι, γένος ἀπὸ τοῦ Θρᾳκὸς, ὃς καὶ τὴν μύησιν εὗρεν, ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου υἱοῦ, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτος. ἐπηράσαντο δὲ αὐτῷ Εὐμολπίδαι καὶ κήρυκες. Idem.

— ult. λαχεῖν] Ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν λέγουσιν Ἀττικοί. Aug.

P. 160. 8. ἐπαγγελία] Ἀντὶ τοῦ κατηγορία. Idem.

— 9. τοιοῦτος ὢν] Δηλονότι τὸ γράφειν ὄντι ἡταιρηκότι. Idem.

— 14. ἄξιον τοίνυν] Τὸ ἐπιχείρημα γνώμη νομοθέτου. β [id est δευτέραν] γὰρ ἔταξε τὴν γνώμην τοῦ νομοθέτου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. Idem.

P. 161. 3. δεινοὺς] Δεινοὺς μὲν δυνατοὺς ἐν τῷ λέγειν, θρασεῖς δὲ διὰ τὸν τρόπον. τὸ δὲ τοιούτων ὀνειδῶν, οἵων μετέχει Ἀνδροτίων. τὸ δὲ κἀκείνους ἀντὶ τοῦ ἡταιρηκότας. Idem.

— 5. καταλῦσαι τὸ παράπαν τὸν δῆμον] Ἐνταῦθα δύο προτάσεις εἰσίν. ἡ μὲν παράδοξος, ὅτι καταλῦσαι προέλοιντο ἂν τὸν δῆμον· ἡ δὲ πιθανὴ, ὅτι προαγαγεῖν ἅπαντας ὁμοίους ἑαυτοῖς ἐστίν. ὁ δὲ ῥήτωρ αὐτόθεν ἐδεήθη κατασκευάσαι τὴν προτ [sic. Wolf. προτέραν edidit. haud improbabiliter] πρὸ τοῦ τὴν β. προτεῖναι. καθόλου γὰρ δεῖ τὰς κατασκευὰς εὐθέως ἐπισυνάπτειν ταῖς ἀπιθάνοις καὶ παραδόξοις προτάσεσιν, ἵνα διὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς προτέρας συναρπάσωμεν τὸν ἀκροατὴν, ὡς περὶ (sic) πιθανῆς καὶ τῆς β. Idem.

— 8. τοὺς ἄρχοντας] Οὐχ ἁπλῶς λέγει ἄρχοντας, ἀλλὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν πραγμάτων καὶ τοὺς δυναμένους τι, ὥσπερ νῦν ὁ Ἀνδροτίων δυνατός ἐστιν ἐν τῇ βουλῇ. Idem.

— 11. ὀλιγωρήσας] Τοῦ συμβουλεύειν καὶ δημηγορεῖν, τοῦ νόμου αὐτὸν ἀπείργοντος. Idem.

— 15. περὶ τοίνυν τοῦ νόμου] Ο ΠΕΡΙΕΝΔΕΙΞΕΩΣ ΝΟΜΟΣ (sic). Idem.

P. 162. 2. ἔστι γὰρ εἷς] Πληρώσας τοὺς ἀγῶνας διὰ τῶν δ' νόμων, μετέρχεται ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἐπιλόγους. Idem.

— 7. πλείους ἢ μυρίους] (p. 224. c. 1. 28.) Ἐπειδὴ διὰ τὸ πλῆθος τῆς βουλῆς δυσωπῆσαι τοὺς δικαστὰς ὁ Ἀνδροτίων ἐπιχείρει, ἀντιτίθησι καὶ αὐτὸς τῷ πλήθει ἕτερον πλῆθος πολὺ πλέον ἐκείνου, τοῖς φ' τοὺς μυρίους. Idem.

— 12. ὄνειδος] Τοῦτο λοιπὸν στάσιν καὶ ἀντιπαράστασιν οὕτω μάλιστα μὲν οὐκ ἔστιν ὄνειδος τῇ βουλῇ, μόνῳ δὲ τῷ Ἀνδροτίωνι. εἰ δὲ καὶ δοίημεν μὴ μόνῳ τῷ Ἀνδροτίωνι, ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῇ βουλῇ, βέλτιόν ἐστι λυπῆσαι μίαν βουλὴν, ἢ πᾶσαν βλάψαι τὴν πόλιν. Idem.

— 13. μηδὲν γράφοντος] Ἀντὶ τοῦ μὴ δημηγοροῦντες. Idem.

— 19. καταγνοῦσιν ἢ μὴ] Ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ καταγνῶτε αὐτῶν ὡς ἁμαρτόντων, ἀλλὰ ἀπογνῶτε τῶν κατηγορουμένων, ὡς μὴ ἁμαρτησάντων. Idem.

— antep. ἐθάδων] Ἐθάδας ἐκάλουν τοὺς περὶ τὰ πράγματα σχολάζοντας καὶ κακουργοῦντας διὰ τὸ κερδαίνειν καὶ ἐργολαβεῖν. Idem.

P. 163. 2. ἴσως] Καλῶς εἶπε τὸ ἴσως, καὶ οὐ πάντως, ἵνα ὥσπερ μέρος ἐπιεικείας αὐτοῖς μαρτυρήσας ἀποτρέψῃ αὐτοὺς τοῦ συνηγορεῖν. Idem.

— 9. τὴν γραφὴν] Λέγει τὴν κατηγορίαν, ἣν εἰσήλθομεν κατὰ τοῦ Ἀνδροτίωνος. ἀπογνῶτε λέγει ἐνταῦθα, οὐχ ὥσπερ εἶπεν ἄνω ἐὰν ἀποδέξησθε, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ καταγνῶτε, εἰδὼς τὴν αὐτὴν λέξιν λεγομένην καὶ μεθαρμοζομένην πρὸς τὸν νοῦν τοῦ λεγομένου. δέον λέγειν ἀπογνῶτε τῆς γραφῆς, ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν Ἀττικῶς εἶπεν. Idem.

— 18. ἔτι τοίνυν Ἀρχίαν] [pæne totus versus primus est amputatus] φιλόσοφος, ὡς μαρτυροῦσι καὶ πάντες οἱ ἐξηγησάμενοι καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ διὰ τοῦ ἐπαγαγεῖν ὡς ἐπιεικῆ δεήσεσθαι· φιλόσοφον γάρ ἐστι τὸ προβάλλεσθαι τὴν ἐπιείκειαν. ἐπειδὴ οὖν ἔμελλεν ὡς ἐκ φιλοσοφίας ὁρμώμενος συλλογιστικῶς κεχρῆσθαι τοῖς λόγοις, βούλεται ὁ ῥήτωρ ἀφορίσαι αὐτὸν τῶν ἄλλων, ἵνα σχολήσας (sic) πρὸς ἐκεῖνον καὶ αὐτὸς χρήσηται ταῖς πρεπούσαις κατασκευαῖς, ἵνα δείξῃ, ὅτι καὶ ἐν τούτῳ αὐτοῦ περιγίγνεται, ἐν ᾧ ἐκεῖνος μεγαλοφρονεῖ. κέχρηται οὖν εὐθὺς συλλογιζόμενος. τὸν τῷ διλημμάτῳ σχήματι, καὶ οὐχ ἁπλῶς διλημμάτῳ, ἀλλ' ὥσπερ κατὰ διαίρεσιν. ἰστέον, ὅτι καὶ φιλοσόφων λόγων ἐντὸς ἦν ὁ ῥήτωρ, ἀκροατὴς γεγονὼς Πλάτωνος. Idem.

P. 164. 6. αὐτὸν] Τὸν Ἀνδροτίωνα λέγει. Idem.

— 8. ὀλίγους] Εἶπε τοὺς πλουσίους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν πενήτων. Idem.

— 10. τῶν μὴ τιθέντων] Τῶν μὴ καταβαλλομένων τὰ χρήματα.

— 18. εἰσφορὰν] [videtur huc pertinere scholium, quod in summa ora præsectum et dimidia sui parte mutilatum exstat; quod sine Fabricii face non extricassem] Ὅτι τὸ εἰκοστὸν τῆς οὐσίας κατεβάλλοντο ἐν ταῖς εἰσφοραῖς οἱ Ἀθηναῖοι. Aug.

— 22. τὰς ἀπὸ Ναυσινίκου] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ἐπὶ ταῖς εἰσφοραῖς ταῖς γενομέναις ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος. Idem.

— ibid. παρίσως] Τὸ παρὰ ἀντὶ τοῦ κατὰ ἐστὶν ἐνταῦθα. Idem.

P. 165. 10. βούλομαι] Παρέκβασις ἐντεῦ-

θεν. παρεκβαίνειν γὰρ δοκεῖ τῆς ὑποθέσεως, λέγων ἅπερ πρώην ἔπραξεν Ἀνδροτίων. ἔστι δὲ ἡ παρέκβασις καὶ αὐτὴ μέρος τῶν ἐπιλόγων. Idem.

— 20. καταλύσας] Οὐκ εἶπεν ἐλέγξας, ἀλλὰ καταλύσας, ὥσπερ ἐπὶ τυράννου. Idem.

— ibid. κληρωτὴν] Ἐζήτησάν τινες [pæne totus primus versus est amputatus] λέγομεν, ὅτι, ἐάν τις κατὰ τὸ ἀληθὲς σκοπήσῃ, εὑρήσει τὴν κληρωτὴν βελτίονα τῆς δοκιμαστῆς, καθὸ ἡ κληρωτὴ καὶ δοκιμαστή· ἡ δὲ δοκιμαστὴ μόνον ἦν δοκιμαστή. εἰ γάρ τις ἀπὸ κλήρου ἐγένετο ἄρχων, ἀνάγκη ἦν που καὶ δοκιμάζεσθαι, εἰ ἄξιός ἐστι τοῦ ἄρχειν. εἰ δὲ ᾑρέθη καὶ ἐχειροτονήθη ἀπὸ μόνης δοκιμασίας, οὐ χρεία ἦν ἔτι τοῦ κλήρου. Idem.

— 21. παρέδυ] Τὸ παρέδυ ὡς ἐπὶ κακούργου τινὸς καὶ λῃστοῦ εἶπεν. Idem.

— 23. πομπεῖα] Σκεύη τὰ εἰς τὰς πομπάς. Bav. Ἀπὸ τοῦ πομπεύειν, θυμιατήρια καί τινα τοιαῦτα. Aug.

— antep. κατέχων] Ἀντὶ τοῦ ἰσχύων. Idem.

— pen. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε] Ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν πόλεμον. Idem.

P. 167. 15. ἀπογράφειν] Οἱ τῷ δήμῳ χρήματα ὀφείλοντες ἐκ καταδίκης, καὶ μὴ ἀποδιδόντες μέχρι τῆς ἐννάτης πρυτανείας, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπεκλείοντο, μήτ' ἐγγυητὰς καταστῆσαι δυνάμενοι τοῦ ὀφλήματος. (sic) ἀπογραφή· ἐπειδάν τις λέγῃ τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως, ὁ ἐναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται, δηλῶν, ὅσα τε ἔχει, καὶ ὅθεν τὰ χρήματα· μήποτε καὶ εἶδός τινός ἐστι δίκης ἡ ἀπογραφή· εἰ γὰρ ἀρνοῖτό τις μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνετο· οὐκ ὀρθῶς γεγενημένης τῆς ἀπογραφῆς. Bav.

— ibid. ἔδεις] Ἀντὶ τοῦ ἐδέσμευες. [reliqua legi non poterant.] Aug.

P. 169. 1. προάγωνας] Προπαροξυτόνως εν γρ [cætera hujus primi versus erant amputata] τὸν τόνον. προάγωνες δὲ λέγονται οἱ πρὸ τοῦ ἀγῶνος λόγοι οἱ ἐν τῷ δήμῳ λογοποιούμενοι παρά τινος. ἀγὼν γὰρ ἡ κρίσις. οἷον ὡς ὅταν τις προορᾶταί τινα αὐτῷ δίκην μέλλουσαν γίνεσθαι, περιέρχοιτο καὶ λέγοι ἀπροσποιήτως τινές μοι φθονοῦσιν ἐν τῇ πόλει διὰ τόδε τὸ πρᾶγμα. ἵνα ὅταν γένηται ἡ δίκη λέγῃ ὅτι προέλεγον ὅτι μοι [forte deest τινες] φθονοῦσι καὶ βούλονταί μοι ἐπιβουλεῦσαι. Idem.

— 22. ἕκτον μέρος] Οἱ πολῖται εἰσέφερον τὸ α [videbatur. nam præsectum erat, ut totus pæne hic primus versus in summa ora, ut posset tantum ex infimis literarum vestigiis colligi. interpretor ἓν] μέρος. οἱ δὲ μέτοικοι τὸ η [sic. interpretor ἕκτον]. Idem.

P. 170. 7. εἴτε γὰρ ἦσαν] Σχῆμα διλήμματος. Idem.

P. 172. 1. οὔτε γὰρ ῥᾷον πολλοῖς] Πρεπῶδές ἐστι τῇ δημοκρατίᾳ τὸ μᾶλλον περιεργάζεσθαι τὰ ἀδικήματα τῶν ὀλίγων, ἤπερ τῶν πολλῶν. Aug.

— 13. καταφαίην ἂν] Μία λέξις ἀντὶ τοῦ ναὶ ὁμολογῶ, καὶ συντίθημι (sic), ὅτι μάτην ᾠκοδομήθη τὸ δεσμωτήριον. ἀλλαχοῦ κατὰ διαίρεσιν εὑρίσκομεν ἀναγινωσκόμενον τοῦτο καὶ διαλυόμενον εἰς δύο λέξεις, ὅταν καὶ β' πράγματα θέλει σημᾶναι τὸ κῶλον. ἐνταῦθα δὲ ἕν ἐστι. Idem.

— 14. ἐξορχησάμενος] Φυγὼν, ἀποδράς. Bav. Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τοῖς Διονυσίοις καὶ ἐν τοῖς Παναθηναίοις, τοὺς δεσμώτας ἀφίεσθαι τοῦ δεσμοῦ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις παρασχόντας ἐγγυητὰς πρὸς τὸ μὴ φυγεῖν, ἵνα καὶ τὸ εὐσεβὲς γένηται πρὸς τὸ θεῖον, καὶ ἀσφάλεια ὑπάρχῃ τοῖς χρεωστουμένοις μὴ φευγόντων τῶν δεσμωτῶν, ἀλλὰ μετὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς πάλιν ἐμβαλλομένων εἰς τὸ δεσμωτήριον. λέγει οὖν, ὅτι ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὁ πατὴρ τοῦ Ἀνδροτίωνος ὡς ἄδειαν ἔχων ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἀπέδρα. τὸ δ' ἐξορχησάμενος ὡς πρὸς τὴν πανήγυριν ἔπαιξεν, ἐπειδήπερ ἐν ἑορταῖς ἔθος ἐστὶν ὀρχεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ προσέπαιξε τῇ πανηγύρει, καὶ χλεύης ἀφορμὴν ταύτην ἐποιήσατο, ἵνα καὶ ἀσεβῆ αὐτὸν δείξῃ. Aug.

— antep. ἄλλα δ' ἔσθ' ἃ καλῶς διῴκηκεν] Ἀντὶ τοῦ, ἐὰν συγκριθῇ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι πρὸς τὰ εἰρημένα, οὐδαμῶς μέλλει νομίζεσθαι ἄξιος εἶναι μίσους ἐν τοῖς προειρημένοις· οὕτω, φησὶ, μείζονά ἐστιν ἅπερ μέλλω ἐπιφέρειν περὶ αὐτοῦ, τῶν προειρημένων. Idem.

P. 173. 2. τὴν καλὴν] Κατ' εἰρωνείαν. Idem.

P. 174. 6. ταῖς χοινικίσι] Χοινικὶς τοῦ τρόχου, ἐν ᾧ στρέφεται ὁ ἄξων. Bav. Χοινικίδας καλεῖ τὰς βάσεις αὐτὰς, ἔνθα ἦσαν κείμενοι οἱ στέφανοι· χοινικίδες δὲ ἐκαλοῦντο, ἐπειδὴ σχῆμα ἔσωζον χοινίκων, τῶν μέτρων τοῦ σίτου. Aug.

P. 175. 3. δι' ἐκεῖνον] Τὸν Φιλοκράτην [Τιμοκράτην Wolf.] λέγει. Idem.

— 5. σκαιὸς] Μωρὸς καὶ ἀπαίδευτος. διαβάλλων αὐτὸν εἰς κακίαν ἐν τοῖς προειρημένοις, βούλεται αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καὶ εἰς ἀπαιδευσίαν καὶ ἄνοιαν κωμῳδῆσαι. Idem.

— antep. νεώσοικοι] Τὸ ναύσταθμον. Bav.

— ult. δεκατεύοντες] Δεκατευταὶ οἱ τελῶναι, οἱ τὴν δεκάτην ἐκλέγοντες καὶ συλλέγοντες· καὶ δεκατηλόγοι ὡσαύτως· καὶ θηλυκῶς τὴν δεκατηλόγον. Idem.

P. 176. 10. πομπείων ἐπισκευαστὴς] Πομπεία λέγεται ἡ λοιδορία· ἐνταῦθα δὲ πομπεῖα, τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. Idem.

AD ORATIONEM IN ARISTOCRATEM.

P. 186. 1. μηδεὶς ὑμῶν] Διαλύεται τὴν ἔχθραν ὁ κατήγορος. Bav.

P. 187. 3. ἀλλ' εἴπερ ἄρα ὀρθῶς] Διπλασιασμὸς κώλου. Idem.

P. 188. 4. ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν] Ἤτοι ὅσον δύνασθε. Idem.

P. 189. 7. ἔστι τοίνυν] Ἐγκατάσκευός ἐστιν ἡ διήγησις· λέγει γὰρ οὕτως ὁ τεχνικός· ὅταν σύντομος ᾖ καὶ πολιτικὴ ἡ διήγησις, τῷ ἐγκατασκεύῳ χρησόμεθα τρόπῳ, ταῖς αἰτίαις κατασκευάζοντες αὐτὴν, ἵνα γένηται ῥητορικωτέρα τῇ προσθήκῃ τῶν αἰτιῶν, ὡς κατασκευὴν βοηθουμένη. Idem.

P. 195. 10. πρὸ μὲν τοῦ κρίσιν γενέσθαι] Ὅτι τὸ πρὸ τῆς κρίσεως λέγεται αἰτία· ὅτι τὸ μετὰ τὸν ἔλεγχον ἀδίκημα. Idem.

P. 197. 4. ὡς ἐν τῷ ἄξονι] Οὕτως ἐκάλεσαν Ἀθηναῖοι τοὺς Σόλωνος νόμους, διὰ τὸ ἐγγραφῆναι ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν· ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα. Ὅμηρος δ' ἄξονα λέγει τῆς ἁμάξης. Idem.

P. 200. 8. ἐφορείας (sic)] Ἐφορεία, ἡ ἐποψία, ἡ ἐπὶ τῶν ὅρων γιγνομένη προαγόρευσις. Idem.

— 10. τοὺς ἐφέτας] Ἐφέται, ἄνδρες ὑπὸ τὰ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες, ἄνδρες ὀγδοήκοντα, τὰς φονικὰς δίκας ἔκρινον· ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἤτοι, ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι, τουτέστιν ἔκκλητος. ἐδίκαζον δ' ἐπὶ παλλαδίῳ, καὶ ἐπὶ πρυτανείῳ, καὶ ἐπὶ δελφινίῳ, καὶ φρεαττοῖ. ἐφέτης, ὁ δικαστής. Idem.

P. 202. 17. ἔκδοτον] Προδεδομένον. Idem.

P. 203. 14. οὐδέτερον ποιεῖν] Ἀντὶ τοῦ ἕτερον δὲ παρὰ ταῦτα μὴ ποιεῖν. Idem.

P. 207. 5. ὑπειπὼν] Ὑπαγορεύσας. Idem.

P. 210. 7. ἄτιμον] Τὸν ἀτιμώρητον· τουτέστιν· ὃν ἄν τις ἀποκτιννὺς οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς αἰτίας, ὁ οἷον τὸν ἄτιμον ἑλών. Idem.

P. 211. 2. διωμοσία] Ὅρκοι, οἱ ὑπὸ τῶν δικαζομένων γινόμενοι, τοῦ μὲν ὀμνύντος, ὅτι παθὼν ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ἄρα, ὅτι οὐκ ἐποίησα· διωμοσία καὶ ἀντωμοσία· ὅταν οἱ κατηγοροῦντες ὀμνύωσιν, ὡς ἀληθῶς κατηγοροῦσι, τοῦτο διωμοσία· ὅταν δὲ οἱ κατηγορούμενοι ὀμνύωσι τὸν αὐτὸν ὅρκον, διαλυόμενοι τὰ ἐγκλήματα, τοῦτο ἀντωμοσία. Idem.

— 11. βούλομαι δ' εἰπεῖν διὰ βραχέων] Τί τὸ χρήσιμον περὶ τῶν δικαστηρίων λέγει, τῶν νόμων προεξητασμένων, ἐπειδὴ ἔθει πολλοὶ κεκράτηνται νόμοι, βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι πάντες εἰσὶ κύριοι, ἐξετάζει τὰ δικαστήρια, δεικνὺς, ὅτι τούτους πάντας συγκροτούμενα. (sic). Idem.

— ult. τοῦτο μὲν τοίνυν τὰ παλαιὰ] Σημείωσαι· Περὶ τοῦ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ δικαστηρίου. Idem.

P. 214. ult. τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ] Δελφίνιόν ἐστι μέντοι χωρίον ἐν Χίῳ· ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀθήνησιν ἱερὸν οὕτω καλούμενον Ἀπόλλωνος· ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον. Idem.

— ibid. δοκοῦσι γάρ μοι] Περὶ δικαίου φόνου. Idem.

P. 215. 5. ἀποφυγγάνει] Ἀθωοῦται, Idem.

— 10. ἔκδοτον] Προδεδομένον. Idem.

— 21. τὸ ἐπὶ Πρυτανείῳ] Πρυτανεία, ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς ἀριθμός τις ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπε, τί δηλοῖ· τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ἑξακισχιλίοις. Idem.

P. 217. antep. ἔκσπονδον] Ὁ τὰς σπονδὰς μὴ φυλάττων. Idem.

P. 218. 7. τὰς ἀνδροληψίας] Ἀνδροληψία. καὶ ἀνδρολήψιον· ἐὰν ἔξω τῆς Ἀττικῆς ἀνὴρ [ad voc. τὸ ἀνδρολήψιον p. 262. 14. ubi pæne in iisdem verbis hoc repetitur scholium, ἀνὴρ omittitur] Ἀθηναῖος ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἐξεδίδοσαν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει, ἐν ᾗ τὸ ἔργον ἐπράχθη, τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτίᾳ εἶναι ἐφεῖτο ἐκ τοῦ νόμου, τρεῖς τῶν ἐκείνῳ ὑπόντων πολιτῶν ἄγειν εἰς Ἀθήνας, δίκην ὑφέξοντας τοῦ φόνου. [ibid. φόνου· τοῦτο γοῦν ἀνδρολήψιον ἐκαλεῖτο· ἀνδροληψία δὲ, τὸ ἁρπάζειν κ. τ. λ.] ἀνδροληψία οὖν, τὸ ἁρπάζειν ἄνδρας ἔκ τινος πόλεως· ἠνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον, καὶ μὴ προϊεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία. Idem.

P. 222. 16. ἐπέτεια] Ἐπέτεια ἀπὸ τοῦ νῦν ἔτους· ἔτος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π. καὶ ἐπέτειος, ὁ κατ' ἔτος γινόμενος. Idem.

P. 227. 23. ἀκούω τοίνυν αὐτὸν] Πρότασις. Idem.

— 25. οὐκ ἔστιν] Ὑποφορά. Idem.

P. 230. 20. ἔκδοτον] Προδεδομένον. Idem.

P. 234. 14. εἰς Ἄντισσαν] Πόλις Λέσβου. Idem.

P. 238. 6. βούλομαι τοίνυν ἤδη καὶ τὰ πεπραγμένα] Τοῦ δικαίου μέρους αἱ πράξεις· ὅπερ μετὰ τὸ νόμιμον καὶ τὰ ἔθη τάξαι δέον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἤδη τὸ τοῦ Χαριδήμου πρόσωπον ἐπὶ τὸ βέλτιον ὑπειλημμένον, τὸ συμφέρον προτάξας, ἀνάγκην εἶναι δεῖν ἐπέθηκε, καὶ τούτων ἀκούειν ἀνέχεσθαι· πρὸ γὰρ τοῦ συμφέροντος ἀπίθανος ἂν ἦν κατὰ τοῦ Χαριδήμου λέγων. Idem.

P. 239. 16. ξεναγῶν] Ξεναγὸς, ὁ τῶν ξένων ἡγεμών· ξεναγῶν, ξενοδοχῶν· ξεναγοὶ, οἱ ἄρχοντες τῶν μισθοφόρων· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. Idem.

P. 241. 10. ἀπόμισθος] Ἀπόμισθος, ὁ μισθὸν μὴ λαβών· παρὰ δὲ τῷ Λυσίᾳ, ὁ μισθοῦ ἔργον τι διαπραξάμενος, καὶ ἀφειμένος· ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα· ἤτοι ὁ ἄμισθος. Idem.

P. 243. 1. ἐκ γὰρ Ἀβύδου] Σηστός. IDEM.

P. 244. 5. ὁ ἄρχων Κριθωτῆς] Κριθωτὴ, πόλις τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ, κατοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀθηναίων, τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων. IDEM.

P. 247. 25. ἐν ἀρχαιρεσίαις] Περὶ ἀρχῶν ἐκλογή· καὶ ἀρχαιρεσίη· τὸ πρὸς χάριν πολλῶν ζῆν· ἢ τὸ ἐπιδόσεις χρημάτων ποιεῖσθαι· Ἡρόδοτος. IDEM.

P. 256. 23. ἱππεῦσι πενέσταις] Οἱ παρὰ Θετταλῶν μὴ γόνῳ δοῦλοι ὑπὸ τῶν ὑπὸ Αἵμονος ἐν Αἰγίνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῶν δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς φιληδούντων ἐπὶ τῇ χώρᾳ· παρέδοσαν δ' ἑαυτοὺς ἐπὶ ὅρκῳ, ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν τι ἐργαζόμενοι, μήτε ἐκβῆναι ἀπὸ τῆς χώρας· καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι μενέσται καλούμενοι, ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος. οὓς δ' ἐν Λακεδαίμονι καλοῦσιν Εἵλωτας, τούτους Θετταλοὶ Πενέστας λέγουσι· χρῶνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Θετταλοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐπὶ τῷ πολέμῳ, καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσιν. IDEM.

— 13. ἐπευωνίζοντες] Ἀντὶ τοῦ κερδαίνοντες. IDEM.

P. 258. 19. ἐπιχειροῦσιν] Ἐπιχειρῶ δοτικῇ. IDEM.

P. 259. 15. κονιᾶτε] Χρίετε. ΑΛΛΩΣ. Κονιάται, οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες. IDEM.

P. 260. 18. ἀλλ' οὐ τοῦτ' ἐστὶ τὸ δεινὸν] Τὸ σχῆμα ἐπανάληψις ἐπὶ διαβολῇ προσώπου. IDEM.

P. 262. 14. τὸ ἀνδρολήψιον] Vid. Schol. p. 331. c. 2. v. 17.

— pen. τὰς μὲν παραγωγὰς] Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν· κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων μερῶν ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται, ἂν δ' ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή· εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ· μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ, διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν, τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται. IDEM.

AD ORATIONEM IN TIMOCRATEM.

ΛΟΓΟΣ] Ἡ ὑπόθεσις τοῦ λογου αὕτη· Μαύσωλος, τῆς Καρίας σατράπης, ὑπήκοος ὢν τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν, βουλόμενος αὐτὸν, πρὸς πλείονα εὔνοιαν ἑλκύσαι, ἐπεχείρησε καταδουλώσασθαι αὐτῷ τὰς γ' ταύτας νήσους, Χίον καὶ Ῥόδον καὶ Κῶν· εἶτα μαθόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν πρέσβεις ἐγκαλοῦντες αὐτῷ· ἦσαν δὲ οἱ πεμφθέντες Ἀνδροτίων, Γλαυκέτης, Μελάνωπος. οὗτοι περιτυχόντες ἐν τῷ πλῷ ναυκρατικῷ πλοίῳ ἥρπασαν τὰ χρήματα. AUG.

P. 272. 1. τοῦ μὲν ἀγῶνος] Πρότασις. BAV. (p. 259. c. 1. 29.) Ἐπειδὴ - - - περιττὸν ἦν. AUG.

— 2. αἴτιός ἐστιν] (p. 259. c. 1. 34.) Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες οἱ φεύγοντες αἰτιῶνται τὸν κατήγορον, ὡς α. ὅ. τ. ἀ. τοῦ μὲν ἀγῶνος - - - φεύγων. IDEM.

— 3. πλὴν αὐτὸς αὐτῷ] Διὰ τὸ πονηρὸν νόμον εἰσενηνοχέναι. BAV.

— ibid. χρημάτων γὰρ] Κατασκευή. IDEM. (p. 259. c. 1. 47.) Κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. ἐξ αὐτοῦ δὲ νοεῖται - - - ἐπαγωγῇ. AUG.

— 8. τάχα] Ἀντὶ τοῦ ταχέως. IDEM.

— antep. οὐχ ἵνα κοινῇ τι] Τὸ σχῆμα ἐξ ἀναιρέσεως καὶ καταθέσεως. IDEM.

— ult. τῶν προστιμημάτων] Ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ἡ ἐπωβελία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσιν ὁ ῥήτωρ ἐνταῦθα· ἐπωβελία δ' ἐστὶ, τὸ ἕκτον τίμημα τῆς δίκης, ὃ ἐπράττοντο οἱ γραψάμενοί τινας, καὶ μὴ ἑλόντες αὐτοῖς τοῖς γραφεῖσιν. BAV.

P. 273. 4. ῥᾷον] Ἀντὶ τοῦ ἀσφαλές. AUG.

— 7. χιλίαις] Ὅτι λέγων ὑπὲρ ὑμῶν, ἐὰν ἡττηθῶ, ζημιοῦμαι. BAV. (p. 259. c. 2. 21.) ἐζημιώθη — (— 24.) ἐὰν ἡττηθ. AUG.

— 10. εἰώθασι μὲν οὖν] (p. 259. c. 2. 27.) Δεύτερον προοίμιον — (— 37.) ὡς τὸ συγκριτικόν. IDEM.

— pen. τὸ μὲν οὖν πρᾶγμα] Ἀρχὴ τοῦ τρίτου προοιμίου, ἢ τῆς προοιμιαστικῆς ἐννοίας. BAV.

P. 274. 20. ἠδικηκότα κοινῇ πᾶσαν τὴν πόλιν] (p. 260. c. 1. antep.) Ἡ γὰρ πόλις κ. τ. λ. AUG.

— ult. δικαστηρίοιν δυοῖν] (p. 260. c. 2. 23.) συνήρχοντο — (— 26.) γινομένων. IDEM.

P. 275. 13. ψήφισμα εἶπεν ἐν ὑμῖν] (p. 260. c. 2. 33.) Ἐνταῦθα ἰ. ε. α. τ. διήγησιν· ζητοῦσί τινες (— 52.) πῶς - - - τάξαι διήγησιν. ναυκρατιτικὰ ἀπό τινος (— 41.) Ναυκράτεως - - - καλεῖται. ἔλαβεν (p. 261. c. 1. 7.) ἀντὶ - - - ἐμπορικόν. ἀπεχειροτονήσαθ' ἀντὶ τοῦ κατεψηφ. IDEM.

P. 277. 1. ἐὰν δὲ ἀμφισβητῆταί τι] Ἐπίκρισις. BAV.

— 4. ἀπέφυγεν] Φεύγειν, εὐθύνεσθαι· ἀποφεύγειν, ἀπευθύνεσθαι. IDEM.

— 12. ἀνάγκη δὲ πρῶτον ὑπομνῆσαι τοὺς χρόνους] Τὸ νόμιμον κεφάλαιον. ΑΛΛΩΣ. Περὶ χρόνου νομοθεσίας. IDEM.

— 18. λογοποιοὺς] Λογοποιὸς, ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος, Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος, ὅς ἐστιν εὑρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων. καὶ λογοποιῶν, πλάττων λόγους ψευδεῖς. IDEM.

— 29. ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθ.] (p. 261. c. 1. 27.) AUG.

P. 278. 1. ἀλλὰ προστάττει, πρῶτον μὲν ἐκθεῖναι] Ἔκθεσις αὐτοῦ ἔμπροσθε τῶν Ἐπωνύμων. BAV (p. 261. c. 1. 33.) AUG.

— 2. πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων] Ἐπώνυμοι, ἥρωες τῶν φυλῶν ἐπώνυμοι (sic). Ἐρεχθεὺς, Πανδίωνος· Πανδίων, Ἐριχθονίου· Ἀκάμας, Θησέως· Αἴας, Τελαμῶνος· Αἰγεὺς, Αἰγικόρεω· Κέκροψ· Αὐτόχθων· Ἱππόχθων, Ποσειδῶνος· καὶ ἑτέρας μιᾶς· δέκα γὰρ ἦσαν φυλαί. BAV.

— 3. μετὰ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι] Ἔκθεσις αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν. ὥςτε εἶναι κοινόν. IDEM.

— 4. πρὸς τούτοις] Λύσις τῶν ἐναντίων νόμων. IDEM.

— 12. ὡς παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐνομοθέτει] (p. 261. c. 1. 39:) Ἐπιχειροτονία ἐστὶν ἡ δ., ὅ,τι δ. π. π. τ. νόμων ἐν τ. πρ. πρυτανείᾳ ὅ ἐστιν ἐν τῷ ά μηνί. κατὰ μῆνα — (— 44.) μὴ καὶ ἀνάγκη — (— 48.) περὶ τὴν εἰκάδα, ἡ δὲ γ' περὶ τὴν λ'. τοὺς πρυτάνεις τοὺς ν' οὓς εἴπαμεν ἀ. π. ὑπὲρ τ. ἰ. φυλῆς ὡς πρυτανεύοντας τὸ μέρος αὐτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. AUG.

— ult. ἐπὶ δὲ τῆς πρώτης πρυτανείας] Πρυτανεία, χρόνος· ψῆφος· βουλήν (sic). BAV.

P. 279. 1. ἐπιχειροτονίαν] Ἐπιχειροτονία ἐστὶν ἡ τῶν χειροτονητῶν ἀπόστασις. IDEM.

— 2. βουλευτικῶν] (p. 261. c. 1. ult.) Περὶ - - - τριήρεις. AUG.

— ibid. περὶ τῶν κοινῶν] (p. 261. c. 2. 7.) λόγῳ om. IDEM.

P. 280. 4. τοὺς δὲ προέδρους] (p. 261. c. 2. 14.) Τοὺς ι' τοὺς πρωτ. — (— 19.) χρηματίζειν, ὅ ἐστιν ὑποβ. — (— 23.) ἱερὰ ἀντὶ τοῦ τὰς θυσίας. IDEM.

— 7. τῶν ὀμωμοκότων τὸν Ἡλ. ὅρκον] (p. 261. c. 2. 26.) τὸν Ἡλιαστικὸν ὡς ἂν εἰ — (— 27.) γενομένων. ἰστέον δὲ ὡς ὅτι Ἡλιαία — (— 29.) αὐτὸ — (— 33.) δὲ om. — (— ibid.) ἀπὸ τοῦ — (— 38.) ἔταξαν οἱ νόμοι — (— 39.) καὶ τῶν προέδρων. λέγομεν, ὅτι βαρ. ὅλως. IDEM.

— 11. ἔνδειξις] Κατηγορία. BAV.

— 19. εἰς λεύκωμα] Λεύκωμά ἐστι τοῖχος γύψῳ ἀληλιμμένος πρὸς γραφὴν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήδειος. IDEM. (p. 261. c. 2. 45.) ἕως ἂν ἡ ἐκκλ. γεν. ἐστὶν ἡ γ' — (— 49.) νόμων om. AUG.

— 22. Ἑκατομβαίωνος] Ἀπριλλίου. BAV. (p. 261. c. 2. ult.) Οὗτος γὰρ ἦν — (p. 262. c. 1. 1.) ἐγίνετο — (— 2.) προευτρέπιζον — (— 4.) ἀποδοκιμαζομένων — (— 8.) δὲ om. AUG.

P. 281. 18. ὄντων Κρονίων] Κρόνια, ἑορτὴ ἀγομένη Κρόνῳ καὶ μητρὶ τῶν θεῶν. BAV. (p. 262. c. 1. 14.) ὅτε. AUG.

— pen. τὸ νικῆσαν] (p. 262. c. 1. 16.) Ἐμφατικῶς κ. εἰρ. IDEM.

— ult. καὶ οὐδὲν ἀπὸ ταυτομάτου] (p. 262. c. 1. 20.) IDEM.

P. 282. 1. λάβε τὸ ψήφισμα] (p. 262. c. 1. 29.) καταγνωσθῇ — (— ibid.) καὶ κατὰ τὰ — (— 31.) τὸ λάβε Ἀ. ὀξ. IDEM.

— pen. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος] (p. 262. c. 1. 34.) ἵνα μὴ ὁ — (36.) ἑνδεκάτῃ om. — (— 37.) μὴ om. — (— 38.) τὴν om. — (— 39.) ἀνωτέρω δὲ, ἐπειδὴ — (— 40.) ἀνεγίνωσκεν — (— 42.) εἴπαμεν. IDEM.

P. 283. 16.) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν] (p. 262. c. 1. 45.) Ὃ - - - πανηγύρει. IDEM.

— 7. ἢ τὸν ἐν τοῖς νόμοις] (p. 262. c. 1. 49.) ἀναμεῖναι — (— antep.) Ἐπικράτους [et, quod ad l. notare prætermisi, Ald. Ben.] IDEM.

— 19. ἱερομηνίαν] Ἱερομηνία, ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα· αἱ γὰρ ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνίαι καλοῦνται. BAV.

— pen. εἰδότα τοὺς νόμους] (p. 262. c. 2. 1.) καταφύγῃ. AUG.

P. 284. 7. ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ἱερομηνίᾳ] (p. 262. c. 2. 5.) Ὁρᾶτε δὲ τὴν δεινότητα τοῦ ῥ., π. τ. κ. τὸν χρόνον — (— 11.) ἐποίησεν, ὅ ἐστι, μὴ φυλάττων τ. χ. τῆς γ' ἐκκλ. AUG.

— ult. γράφεσθαι] Ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖσθαι. IDEM.

P. 285. 2. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων] Περὶ ἀντινομίας. BAV.

— 12. ἠκούσατε μὲν τοῦ νόμου] Περὶ θέσεως νόμου. IDEM.

— 17. μετ' εὐσεβείας] (p. 262. c. 2. 28.) Ἀποφαίνῃ. AUG.

— 20. οὔτ' ἀμφοτέροις] (p. 262. c. 2. 32.) Εἰ γ. ψ. τὸν νόμον ἐν τῷ ἑτέρῳ δοκεῖτε ἐπιορκεῖν μὴ κἀκείνῳ ψηφιζόμενοι κ. τ. λ. IDEM.

— 23. ἡ γνῶσις συμβαίνει] (p. 262. c. 2. 37.) IDEM.

P. 286. 2. ὃ κἀγὼ νυνὶ] (p. 262. c. 2. 40.) IDEM.

— ibid. ἀπαλλάξῃ] Παραπείσῃ, μεταποιήσῃ. BAV.

— 8. ἐφ' ἑκάστην ἀπαντᾷ] (p. 262. c. 2. 45.) προβολῆς. διὸ καὶ ἐμμενῶς. AUG.

— 11. ὅσον ἦν ἐπὶ τούτῳ] (p. 262. c. 2. 47.) IDEM.

— 13. παραναγνοὺς] Οὐ παραθεὶς τὸν νόμον τὸν ἑαυτοῦ τοῖς ἄλλοις νόμοις οἷς ἔμελλεν ἐναντιοῦσθαι, ὃ ποιοῦσιν οἱ εἰσφέροντες καινὸν νόμον, διὸ καὶ ἐπάγει οὐ λύσας. IDEM.

— 17. εἰδῆτε] Ὅταν ἐπὶ τοῦ γινώσκειν λαμβάνηται, καὶ διὰ τῆς διφθόγγου γράφεται ἡ πρώτη συλλαβὴ, καὶ παροξύνεται· ὅταν δὲ ἐπὶ τοῦ θεάσασθαι, διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ προπαροξύνεται. IDEM.

P. 287. pen. περὶ δὲ τῶν ὠνουμένων] (p. 263. c. 1. 22.) τὰ τέλη om. — (— 23.) ἠγοράζετο. ἐκλεγόντων τεταγμένων — (— 24.) τὰ - - - λέγει om. — (— 27.) τῆς om. — (— 29.) καταβάλλειν. καὶ γὰρ καὶ — (— 30.) ὡς εὐθὺς ἐχρεώστουν — (— 32.) καταβάλλουσιν — (— 33.) καταβαλοῦσι — (— 36.) καὶ ἐγγυητὰς οὐκέτι ἐξῆν αὐτοῖς

παρέχειν — (— 40.) ὅλοι δυν. καταβάλλειν — (— 41.) ἀλλὰ τὰ ἁπλᾶ. Idem.

P. 288. 14. πρὸ Εὐκλείδου] (p. 263. c. 1. ult.) εἴπαμεν — (— c. 2. 4.) τοῦτο οὖν ὀρθῶς εἶπε. Idem.

P. 289. 6. πλὴν εἴ τῳ χρόνος προσγέγραπται] (p. 263. c. 2. 9.) δ' om. — (— 13.) τὴν ἀνάγκην προσθ. Idem.

P. 290. 8. περὶ τῶν ἀτίμων] (p. 263. c. 2. 19.) ἀτίμου, ὅ ἐστιν ὁ ἐπίτιμος. Idem.

— 9. περὶ ἀφέσεως] (p. 263. c. 2. 22.) ὅταν τι ὁ — (— 23.) ἢ ἄλλο τι om. — (— 29.) τούτοις. Idem.

— 11. κρύβδην] (p. 263. c. 2. 35.) προτεθέντος — (— 36.) ἐκκλησίας τῶν π. τ. Ἀνδροτίωνα. Idem.

P. 291. pen. ἐν παραβύστῳ] (p. 263. c. 2. 39.) λάθρα. ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς. Idem.

P. 292. 2. γνώμῃ διαμαρτὼν] (p. 263. c. 2. 48.) ἀπὸ λήθης — (— antep.) ἐμφατικὴ — (— ult.) ἐμβαλεῖν τι καὶ φ. Idem.

— 8. ἀλλὰ γὰρ αὐτίκα ἐρῶ] (p. 264. c. 1. 6.) Idem.

— ibid. τὸν ἑξῆς νόμον] (p. 264. c. 1. 12.) ὁ om. Idem.

P. 293. 12. ὅσων δίκην] (p. 264. c. 1. 53.) εἴπαμεν. Idem.

— ibid. εὔθυνα (sic)] Εὔθυνα, ἡ εὐθύνη· κυρίως, ἣν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως, ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσι, κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος, καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλοῦσιν. ΑΛΛΩΣ. Εὐθύναι, ὄνομα ἀρχῆς παρ' Ἀθηναίοις· δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἄρξαντες, ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων. τὰς εὐθύνας, ἢ δίκας, τιμωρίας· εὐθύναι δὲ, ἐξετάσαι, ὀρθῶσαι. Bav.

P. 294. 2. τὰς δίκας καὶ τὰς διαίτας] (p. 264. c. 2. 4.) τῶν διαιτητῶν. Aug.

— 9. ἐπίσχες] (p. 264. c. 2. 5.) λέγει οἷον ὅτι ἐπίσχες — (— 7.) τὰ συμβαλλόμενα. Idem.

P. 295. 7. πλὴν περὶ τῶν τελωνῶν] (p. 264. c. 2. 19.) Ὁ μὲν - - - σοφίζεται. Idem.

— 14 οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες] Οἷον οἱ φονεῖς. Idem.

P. 296. 9. σιωπήσομαι] (p. 265. c. 1. 1.) Idem.

— 11. εἰσαγγελίαν] Ἐμφανισμὸν, μήνυσιν. Bav.

P. 297. 11. κατηγορεῖ Τιμ. Τιμ.] Ὡσανεὶ ἔλεγε· Τιμοκράτης Τιμοκράτους κατηγορεῖ, ἀντιθεὶς τῷ νόμῳ τὸν νόμον· καὶ περιττὸς ὁ κατήγορος. Aug.

— 14. ὅστις ἐναντία] (p. 265. c. 1. 36.) ῥήσατο ἐναντία — (— 37.) τοὺς νόμους om. — (— 39.) τί προσεδοκᾶτε. Idem.

— 18. τοὺς ὁμολογοῦντας] (p. 265. c. 1. 46.) Οὐδὲ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ἕτερον τιθεὶς ἐναντίον τῷ προτέρῳ νόμῳ τῷ ἑαυτοῦ. ἡ ἀνακεφαλαίωσις ὡς ἐν μέσῳ λαμβάνεται. Idem.

P. 298. 14. οἶμαι δὲ πάντας ἂν ὁμολογῆσαι] Σημείωσαι· τοῦ Θεολόγου. Bav.

— 17. ἔπειτα εἶναι δυνατὰς τὰς πράξεις] Περὶ νόμου. Idem.

P. 299. 4. ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς] (p. 266. c. 1. 48.) ἢ τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ — (— 51.) ἑαυτό. Aug.

P. 300. 6. περὶ μὲν δὴ τῶν μελλόντων] (p. 266. c. 1. 53.) Idem.

P. 301. 14. καίτοι χρῆν αὐτὸν, εἰ τὸ δεδέσθαι] Ἐχρῆν αὐτὸν νομοθετῆσαι, μὴ προστιμᾶν δεσμοῦ τοῖς καθιστᾶσιν ἐγγυητὰς, καὶ μὴ μετὰ τὴν προστίμησιν καὶ κατάγνωσιν τῶν δικαστῶν τηνικαῦτα κελεῦσαι διὰ τοῦ νόμου ποιεῖν τὴν διεγγύησιν μετὰ τὸν δεσμὸν (sic). Bav. (p. 266. c. 2. 8.) ἢ μὴν - - - ἀφεῖσθαι om. — (— 11.) ἔχρην. Aug.

— 16. μὴ προλαβόντα] (p. 266. c. 2. 15. 17.) ἔχρην — (— 17.) ἡμᾶς. Idem.

— 22. καὶ τὰς τῶν ὀμωμοκότων] (p. 266. c. 2. 30.) Τοῖς δὲ ἀνωμ. — (— 31.) δ' om. — (— 32.) οἱ εἰσιόντες — (— 35.) ὑμᾶς. Idem.

— ult. ἃ δίκαια ὡρίσατο] (p. 266. c. 2. 53.) παρασχεθῆναι. Idem.

P. 302. 12. τοῖς ἕνδεκα] (p. 266. c. 2. antep.) Ἕνδεκα λέγει ἀντὶ τοῦ τῶν δεσμ. — (— ult.) τό. Idem.

P. 303. 2. ἀντὶ μὲν τοῦ τιμήματος] (p. 267. c. 1. 8.) καλεῖ om. Idem.

P. 304. 5. ἀποχειροτονήσητε] (p. 267. c. 1. 16.) αὐτοὺς, ὡς μὴ ὅ. ἰ. ε. τ. ἐ. ἀπαλλάξετε. Idem.

— 23. οὐ γὰρ ὅλως τὸ δεδέσθαι] (p. 267. c. 1. 20.) φιλάνθρωπον εἰσάγων νόμον — (— 25.) τὸ λ. ὡς δεῖν. Idem.

— ult. καὶ παρ' ἀκόντων] (p. 267. c. 1. 37.) ἡμῶν. Idem.

P. 305. 14. τοῦ δὲ μὴ καταστήσαντος] (p. 267. c. 1. 40.) καταστήσας ἐγγυητὰς μ. ἔ. ἐγγυητάς; οὐκοῦν φησί. Idem.

— 20. καίτοι πῶς ἂν ἀσυμφορώτερος] (p. 267. c. 1. 47.) Συμπεραίνει - - - (— ult.) ἐπιλόγῳ τὸ ἀνακεφαλαιοῦσθαι - - - ἀγώνων. Idem.

— ult. φιλοτιμίας] Φιλοτιμίαν τὴν δόξαν λέγει. Idem.

P. 307. 18. τῶν ἐκ τῶν τελῶν] (p. 267. c. 2. 14.) Κυρίως μὲν τέλη. Idem.

— 19. τὰ προσκαταβλήματα] (p. 267. c. 2. 19.) καταβάλλειν. ἕως γὰρ τῆς θ' πρυτανείας, ὡς — (— 21.) διὸ om. Idem.

— antep. ὀκτὼ] Ἀντὶ τοῦ πρυτανείας. Idem.

— ult. οὐ δικάσει τὰ δικ.] (p. 267. c. 2. 22.) Idem.

P. 308. 19. ἱππέας] (p. 267. c. 2. 42.) ἐλάμβανον καὶ ἐν. Idem.

— 24. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι] (p. 267. c. 2. 45.) ἀλλ' ὑπὲρ [ἀπὸ] — (— antep.) τὸ σόφισμα (cæteris omissis). Idem.

— antep. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων] Περὶ

κλοπῆς. Bav.

P. 309. 6. καὶ γὰρ εἰ φορτικώτερον εἶναι] Σημείωσαι· ὁμολογία τοῦ τολμήματος. Idem.

— 9. ἵνα ἐν ᾅδου τοῖς ἀσεβέσιν] (p. 268. c. 1. 13.) τὸν secundum om. — (— 17.) ἐστιν, τουτέστιν om. — (— 18.) ὥσπερ φ. Ἀθαν. Aug.

— antep. ἐν τῇ ποδοκάκκῃ (sic)] Τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος, οἷον ποδοκατόχη, ὁ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος. Bav. (p. 261. c. 1. 23.) Ποδοκάκη om. — (— 25.) τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας. τοῦτο καλ. Aug.

P. 310. 4. ἐὰν δ' ἁλῷ] (p. 268. c. 1. 31.) αὐτὴν — (— 36. 37.) ἀποτῖσαι. Idem.

— 8. βελτίους ποιεῖ] (p. 268. c. 1. 50.) Idem.

— 15. τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ] Τὸ σχῆμα ἀποκοπή. Idem.

— 16. οἳ καὶ ζῶντας ἀναγκάζουσι] Περὶ παίδων. Bav.

P. 311. 5. τρίτον δὲ] (p. 268. c. 2. 15.) αὐτὸ — (— ibid. et 16.) πρὸς τὴν — (— 18.) παράνομον — (— 20.) ἐπεί. Aug.

— 25. θαυμάζω δ'] (p. 268. c. 2. 39.) Idem.

P. 312. 8. ἀγορανόμος] Ὁ τῆς ἀγορᾶς τῶν ὠνίων ἐπιμελούμενος, ὃν τινες καλοῦσι λογιστὴν ἢ ἔφορον. ἀστυνόμος δὲ ὁ τῶν δημοσίων ἐπιμελούμενος καὶ τοῦ καθαρὰν εἶναι τὴν πόλιν, ὃν καλοῦσί τινες πατέρα τῆς πόλεως ἢ δικαστὴν κατὰ δήμους γενόμενον. Idem.

— pen. εἰ μέν τις μεθ' ἡμέραν] Περὶ κλοπῆς. Bav. (p. 269. c. 1. 52.) ἐν τῇ ἡμέρᾳ — (— ibid.) δὲ om. — (— 53.) τὸ ἔγκλημα μεῖζον. Aug.

P. 313. 2. ὧν αἱ ἀπαγωγαί εἰσιν] (p. 269. c. 1. antep.) αἱ om. — (— pen.) τῶν ὑπὲρ — (— ult.) ἧττον. Idem.

— 4. ἐκ Λυκείου] Λύκειον, γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκει γυμνάζεσθαι· πρὸ γὰρ τῶν ἐξόδων ἐξοπλίσεις τινὲς ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ, διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει, καὶ ἀποδείξεις τῶν μᾶλλον πολεμικῶν ἀνδρῶν. Bav. (p. 269. c. 2. 8.) τοιαύτας αἰτίας. ἡ μὲν Ἀκαδήμεια — (— 9.) κτισαμένου — (— 10.) ἔνθα καὶ διατρ. — (— 11.) Ἀκαδημείας — (— 13.) ἀπὸ τοῦ — (— 17.) τοῦ — (— 20.) ἀπὸ τοῦ — (— 26.) τῆς ὀσμῆς. Aug.

— ibid. ἐξ Ἀκαδημίας] Ἀκαδημία, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις, προάστειον ἀλσῶδες, ἐν ᾧ διέτριβε Πλάτων, ἀπὸ Ἑκαδήμου (sic) τινὸς ἥρωος ὀνομασθὲν, τοῦ καθιερώσαντος αὐτό. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἑκαδημία· ὡς Ἀριστοφάνης· ἀλλ' εἰς Ἑκαδημίαν κατιών. ταῦτα δὲ τὰ τρία ἦσαν γυμνάσια. Bav.

— ibid. ληκύθιον] Ληκύθιον, ἀγγεῖον, ὅπερ οἱ ποιμένες ἐγκρεμνῶσι τῇ ζώνῃ (sic). Idem.

P. 315. 4. οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου] (p. 269. c. 2. ult.) οὐκοῦν οὐκ ἄξιοι — (p. 270. c. 1. 2.) ὅτι τοῦ τοιούτου πρῶτος — (— 15.) στασιάζοντες πρὸς αὐτοὺς, τ. π. λ. ἀπὸ τῆς — (— 18.) ὅτι om. — (— 19.) λαβεῖν, οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἔλ. αὐτοῖς. Aug.

— 10. βούλομαι δ' ὑμῖν] Πάλιν αἱ προσποιήσεις αὗται ῥητορικαὶ, καί εἰσιν προσποιεῖσθαι ἐν τῷ μεταξὺ αὐτὸ σχεδιάζειν, ἵνα φανῇ τις πανουργίας ὑποψίας. Idem.

— antep. ἐκκλησιάζει] (p. 270. c. 1. 45.) Ἀντὶ τοῦ εἰσέρχεταί τις τῶν. Idem.

P. 316. 3. οὗτοι δ' ὅπως] (p. 270. c. 1. 49.) Idem.

— 19. πενταετηρίδας] (p. 270. c. 2. 5.) τὸ δὲ — (— 8.) πεντετηρίδα. Idem.

— 22. τὰ ἐν τῇ ἡλικίᾳ] (p. 270. c. 2. 10.) Οἷον τὰ κ. τ. λ. Idem.

P. 317. 13. εἰς Δεκέλειαν αὐτομολήσας] (p. 270. c. 2. 16.) Ἔοικεν οὗτος ὑπὸ τῶν ἐν Δεκελείᾳ Πελοποννησίων γεγενῆσθαι. εἰ γὰρ ἦν αὐτομολήσας οὐκ ἂν ἔζησεν ὑπ' Ἀθηναίων ὕστερον ἐπανελθών. ὁ δὲ ῥήτωρ πάλιν ὡς κατήγορος τὸ ἐκ τύχης συμβὰν εἰς τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀνάγει. εἰς Δεκελείαν δεῖ νοῆσαι τοῦτον πάνυ γεραίτατον, εἴγε λέγει αὐτὸν γεγενῆσθαι ἐν τῷ τέλει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ νῦν ζῆν ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς χρόνοις. ἰστέον ὅτι — (— 28.) ὡμολόγητο — (— 29.) αὐτῶν om. — (30.) τοῦτο λέγει. δὲ λαβεῖν κ. π. τ. κ. τ. οὐχ οὗτός ἐστιν. Idem.

— 17. ἁρμοστῇ] Ὁ εἰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχων ἐκπεμπόμενος. Bav. (p. 270. c. 2. 34.) τῇ om. — (— 36.) κλέπτουσι. Aug.

— 22. τόν τε δίφρον] (p. 270. c. 2. 44.) Idem.

P. 318. 2. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι] (p. 270. c. 2. 49.) Idem.

— 5. οἱ τῆς ξενίας ἁλισκόμενοι] Ξενίας δώρων· ξενίας μαρτυρίας· ξενία, καταγώγιον, κατάλυμα. Bav. (p. 271. c. 1. 2.) Aug.

P. 319. 1. τῶν ἀπὸ Πειραιῶς] (p. 271. c. 1. 10.) τόν τε Ἀγύῤῥιον καὶ Φ. ὁ Ἀ. ὡς ἐ. αὐτοῦ σ. ἐν τ. Π. Κ. δέ ἐστιν ὁ ῥήτωρ. Idem.

— 14. καὶ οἱ ταμίαι] (p. 271. c. 1. 22.) ἱερῶν τῶν θεῶν — (— 24.) τῶν Ἀθηναίων om. — (— 29.) ἐκ τούτου. Idem.

— 17. καὶ οἱ περὶ τὸν σῖτον] (p. 271. c. 1. 39.) λεπτόγεως. Idem.

— pen. τὸν Κυδαθηναιέα] Κυδαθηναιεὺς, δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Πανδιονίδος. Bav.

P. 320. 3. ἀντιτιμωμένου] (p. 271. c. 1. 48.) ὁ δικαστής. Aug.

— 10. βούλομαι δ' ὑμῖν] Παραδιήγησις. Bav.

— 16. ὥστε ἄν τις βούληται] Εὖγε τῆς ἀκριβείας. Idem.

— 19. ἐπισπασθέντος] Ἐφελκυσθέντος. Idem.

P. 321. 23. οὐδὲ δήσω Ἀθηναίων οὐδένα] (p. 271. c. 2. 23.) Ἀθηναῖον — (— 29.) ἐτέθη, ὑπὲρ τοῦ — (— 30.) ἐνταῦθα γὰρ μετὰ — (— 33.) τοῖς ἐπιλόγοις — (— 35.) ἐντελῆ. Aug.

— 24. τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας] (p. 271. c. 2. 38.) ἐκείνῳ, ὥσπερ ἐγγ., ἵν' ἔσονται ἱκανοί γ' ἐγγ. αὐτόν. Idem.

P. 322. 3. οὗτος γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθ.] (p. 271. c. 2. 42.) Κατὰ --- μᾶλλον. IDEM.

— 9. οὔτε γὰρ, ὦ ἄνδρες — τιμᾶν] (p. 272. c. 1. 2.) Ἡ ἔνδειξις δίκη ἐ. κ. τ. ἀτίμων καὶ πολιτευομένων. ἡ δὲ ἀ. ἐπὶ κλεπτῶν. IDEM.

— 20. αὐτὸ μὲν καθ' ἑαυτὸ] (p. 272. c. 1. 8.) ἔλεγεν om. IDEM.

— 29. ΟΡΚΟΣ ΗΛΙΑΣΤΩΝ] (p. 272. c. 1. 10.) IDEM.

— 30. καὶ τὰ ψηφίσματα] (p. 272. c. 1. 15.) Ἰστέον ὅτι ψηφίσματα κ. τ. λ. IDEM.

— ult. χρεῶν ἀποκοπὰς] (p. 272. c. 1. 22.) ἐκαλεῖτο. IDEM.

P. 323. 1. ἀναδασμὸν] (p. 272. c. 1. 24.) Οἷον ἀναμερισμόν. --- (— 31.) ὡς οἰκείας [F. ὡς οἰκίαν ἑκάστην. erat adhuc aliud, quid quod non poteram legere. *Reisk.*] IDEM.

— 2. οὐδὲ τοὺς μένοντας] (p. 272. c. 1. 32.) IDEM.

— 4. οὔτ' ἄλλον οὐδένα] (p. 272. c. 1. 36.) μὲν om. IDEM.

— 5. ὥστ' ἄρχειν] (p. 272. c. 1. 42.) τῆς προτέρας ἀρχῆς, μηδὲ ἄρχειν τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὸν — (— 45.) αὐτὸν πάλιν ἄρχειν τὴν — (— 46.) πάλιν om. IDEM.

— 7. κυαμεύονται] Κυαμεύειν ἐστὶ τὸ ψηφοφορεῖν κυάμοις, ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί. BAV. (p. 272. c. 1. pen.) ἐκ om. — (— ult.) τετρημέναι καὶ ἄτρητοι --- λευκαί. αἱ (p. 271. c. 2. 47.) μὲν γὰρ μέλαιναι καὶ τετρημέναι ἦσαν καταψ. - - - σώζουσαι. IDEM.

— ibid. καὶ κήρυκος καὶ πρέσβεως] (p. 272. c. 2. 5.) τοὺς ἄλλους ἄρχοντας τοὺς μεγάλους — (— 8.) πρὸς τῷ — (— 9.) καὶ om. IDEM.

— 10. οὔτ' ἄλλος ἐμοὶ] (p. 272. c. 2. 12.) αὐτὸν μὲν μὴ λ. τινὰ διὰ τὸν ὅρ. IDEM.

P. 324. 20. ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ] (p. 272. c. 2. 16.) IDEM.

— 29. εὗρεν οὖν τοῦτο] (p. 272. c. 2. 27.) Νομίζεται γὰρ τὸ νομοθετεῖν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἶναι, ὅμως εἰσὶν αἱ [videbatur] παρανόμων γραφαί, ἀλλ' οὖν γε αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ νομοθετεῖν νομίζεται καλόν τι εἶναι. IDEM.

P. 325. 4. πρόεδρος] Πρόεδρος, ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών. πρόεδροι ἐκλήρουν τὴν τῶν πρυτάνεων καθεκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων· ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῦ (sic) αὐτούς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. BAV.

— 5. πρύτανις] Ὁ διοικητής. IDEM.

— 17. τετυφῶσθαι] Τετυφῶσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐμβεβροντῆσθαι, ἔξω τῶν φρενῶν γενέσθαι· ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταῤῥαγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησι· πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἐλέγετο φρένας· τετύφωμαι, ἐπήρθην· καὶ τετυφωμένος· καὶ τετυφῶσθαι, μεμηνέναι. IDEM.

— 19. σχολὴν ἄγοντα ἐσκέφθαι περὶ πάντων] (p. 272. c. 2. 44.) ἀπὸ τῶν — (— 45.) αὐτό. AUG.

— 23. συναπολογήσεται] (p. 272. c. 2. 49.) Βούλεται δὲ ὥσπερ — (— antep.) τῶν om. — (— ult.) εἴπαμεν. IDEM.

— ult. πρῶτον μὲν ἐφ' ᾧ μέγιστον φρονεῖ] (p. 273. c. 1. 7.) Ἐζήτηται διὰ — (— 9.) καὶ om. — (— ibid.) ὅτι om. — (— 10.) πρὸς τοὺς — (— 15.) εἴπαμεν. IDEM.

P. 326. 15. προσαγωγεῖ] (p. 273. c. 1. 17.) Ἀντὶ τοῦ δηλάτορι ἀπὸ τοῦ πρ. αὐτῷ --- ὑποδεχομένους τὰ χρήματα. IDEM.

P. 329. 23. οὔτε γὰρ ῥᾷον πολλοῖς] Ὑπεξαίρεσις τῶν αἰτίων. BAV.

P. 330. 2. καὶ μὴ τὸν χρόνον εἰ πολύς ἐστιν] (p. 273. c. 1. 23.) AUG.

— 8. οὔκουν δεῖ] (p. 273. c. 1. 28.) ἐπειδὴ πάλιν. IDEM.

P. 331. 13. ταῖς χοινικίσι] Οὐ μόνον τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες πέδαι τινές εἰσι. χοῖνιξ δὲ πᾶν τὸ περιφερές. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. χοίνικες, οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι, οἷος ἦν Ἀμοῦς καὶ Ἀντώνιος. BAV.

P. 332. 11. ὁ δὲ παρακάθηται —] (p. 273. c. 1. 46.) τοῦ om. AUG.

P. 333. 12. ἀλλ' Ἀνδροτίων ὑμῖν] Σχῆμα ἐπανάληψις ἐπὶ προσώπου διαβολῆς. BAV.

— 23. ἀκούω δ' αὐτὸν —] (p. 273. c. 2. 35.) Ὁ Τιμοκράτης. τινὲς --- (— 36.) φησὶν --- κεφάλαια. ΑΛΛΩΣ. — (— 50.) Τινὲς --- (— ult.) λέγομεν πρῶτον μὲν καὶ --- παρανόμως. AUG.

P. 334. 9. καίτοι καὶ τοῦτ' οὐκ ἀπορήσαιμι] (p. 274. c. 1. 11.) καὶ primum et secundum om. IDEM.

— 17. πρὸς δὲ τοὺς τοιούτους λόγους] (p. 274. c. 1. 40.) Πρὸς τοὺς λόγους — (— 42.) εἰς τὰ ἴδ. IDEM.

P. 335. 24. τῶν συνηγορούντων αὐτῷ] Ἀντὶ τοῦ οὔτε φίλος. IDEM.

P. 336. 6. τὰ τούτων] (p. 274. c. 2. 13.) λαβεῖν ἀπὸ τὸν περί. IDEM.

— 8. ποιεῖν γάρ ἐστι τοῦτό γε] (p. 274. c. 2. 18.) μετὰ τοσοῦτον — (— 19.) γὰρ om. — (— ibid.) εἶναι. IDEM.

— 18. καὶ διάκονον] (p. 274. c. 2. 38.) ὧν --- Ἀνδροτίωνος om. IDEM.

P. 337. 1. τὸν λόγον ἐγγράψαι] (p. 274. c. 2. 49.) IDEM.

— 13. κληρονομήσειν τῆς ἀτιμίας] (p. 275. c. 1. 15.) IDEM.

— 21. ἀλλὰ, νὴ Δία, τὴν ἀδελφὴν] (p. 275. c. 1. 47.) κατὰ om. — (— pen.) ἑαυτῶν [et, quod notare prætermisi, αὐτῶν Ben.] — (— c. 2. 2.) καταφεύγωσιν. IDEM.

— 23. οὐκ ἐκδέδωκεν] (p. 275. c. 2. 3.) IDEM.

— 27. καὶ νῦν ἐστὶν ἐν Κερκύρᾳ] (p. 275. c. 2. 7.) IDEM.

— 28. ἐπ' ἐξαγωγῇ] Πωλήσει. BAV.

P. 338. 17. οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον] (p. 275. c. 2. 34.) ἐξ οὗπερ. AUG.

P. 339. 20. ὅτι τοὺς νόμους ἅπαντες] Σημείωσαι· τί ἐστὶ νόμος. BAV.

— 26. καὶ μὴν εἰ Σόλωνα καὶ Δράκοντα] (p. 275. c. 2. 48.) Ἰστέον ὅτι ὁ μ. Σ. ἐ, ἐπὶ τοῖς χρόνοις --- αὐτοῦ ζ' καὶ κ' ἔτεσιν, ὥς φ. ὁ Διοδ. AUG.

P. 340. 7. λέγεται γὰρ τοῖς δικασταῖς] Περὶ νομίσματος. BAV.

— 11. φῆσαι.] (p. 276. c. 1. 7.) AUG.

— 12. ἀργύριον μὲν] (p. 276. c. 1. 10.) Ἀπὸ τοῦ ἧττ. τὸ ἐπιχ. IDEM.

— 14. δεῖν (sic) δὴ τοὺς δικαστὰς] Περὶ φθορᾶς νόμου. BAV.

— 15. πολλῷ μᾶλλον — τοῦτο διαφθείρει] (p. 276. c. 1. 13.) AUG.

— 16. παράσημον] Τὸ παρασεσημασμένον καὶ ὕποπτον. καὶ παράσημος ῥήτωρ ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα, ἤτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινί, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται. BAV.

— ult. ἢ μικρὰν μὲν ἢ μεγάλην] (p. 276. c. 2. 4.) Μικρὰν - - - δὲ εἰ σώζωνται. AUG.

P. 341. 17. ὄφελος εἴη] (p. 276. c. 2. 7.) Δῆλον, ὅτι --- νόμοι. IDEM.

— 19. εἰσὶν αἱ τιμωρίαι] (p. 276. c. 2. 11.) Δι' οὗ νόμου ἔγραψεν ὁ Τιμοκράτης ὑπάρχουσιν αἱ τιμωρίαι τοῖς βουλομένοις ἐμμένειν αὐτῷ καὶ μὴ ποιοῦσιν, ὥσπερ οἱ παλαιοὶ νόμοι. IDEM.

AD ORATIONEM PRIOREM IN ARISTOGITONEM.

P. 351. 1. πάλαι καθήμενος] Ὁρικὴ στάσις· ἔχει δὲ κεφάλαια, ὅρον, ἀνθορισμὸν, γνώμην νομοθέτου. BAV.

— 15. πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων] Δεύτερον προοίμιον. IDEM.

P. 353. 8. βουλοίμην δ' ἂν] Τοπικὴ καταφορά. IDEM.

— 12. ὧν τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω] Περὶ ἀποσιωπήσεως. IDEM.

P. 356. 3. τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς ἐνδείξεως] Ἔνδειξις, εἶδος δίκης δημοσίας, ὑφ' ἣν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν, ἢ τόπων, ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν, ὑπῆγον. ἔνδειξις, δίκη κατὰ τῶν ὀφειλόντων καὶ δημηγορούντων· οὐ γὰρ ἐξῆν λέγειν· εἰ δὲ καὶ ἦρχε, ὀφείλων ἐνεδείκνυτο. IDEM.

P. 357. 1. μάλιστα, ὅτι πᾶς ἐστὶ νόμος] Τί ἐστὶ νόμος. IDEM.

P. 358. 17. τὰς ἔνας (sic) ἀρχὰς] Ἀρχαῖαι παρῳχημέναι· ἕνας, τὰς τῆς τριακάδος νέας· νέας, τὰς νουμηνίας. IDEM.

P. 363. 25. οὐχ ὁρᾶτε, ὅτι τῆς φύσεως αὐτοῦ] Σημείωσαι· περὶ ἀπονοίας. IDEM.

P. 370. 1. παλιγκάπηλος] Ὁ μεταπράτης. IDEM.

— 14. ἀνασείσας] Ἀπειλησάμενος. IDEM.

P. 371. 8. μοσχεύητε] Μοσχεύω, μεταφυτεύω· μοσχεύματα, ἁπαλὰ φυτά· μοσχίδια, τὰ νέα βλαστήματα, ἐπὶ τῶν δένδρων. IDEM.

P. 373. 13. ἀνίδρυτος] Ἀνίδρυτοι, ἀνεξίλαστοι. IDEM.

P. 377. 2. ἀποστασίου ἀπέδοσθε] Ἀποστασίου δίκη, ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, ὅταν ἀποστῶσι τῶν ἀπελευθέρων. ΑΛΛΩΣ. Δίκη τίς ἐστι κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶνται ἀπ' αὐτῶν, ἢ προστάτην ἕτερον ἐπιγράφωνται, καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι· καὶ τοὺς μὲν ἁλόντας δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικήσαντας τελέως λοιπὸν ἐλευθέρους. ΑΛΛΩΣ. Ὅταν δοῦλος ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων, μὴ προσήκειν τοῖς δοῦλον αὐτὸν ἀντιποιουμένοις. IDEM.

— ult. ὁ δ' ἀναιδὴς, ἐκ τίνος] Περὶ ἀναιδοῦς. IDEM.

P. 381. 4. ἀπαγωγὰς] Ἀπαγωγὴ, κρίσις ἐγ φας, δι τοῖς ἄρχουσιν, ἐπὶ τοῦ δεῖν ἀποδεχθῆναι τὸν δεῖνα. IDEM.

— 13. τὴν μιαρὰν Θεωρίδα] Ὄνομα κύριον· ἥτις καὶ μάντις, καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν. IDEM.

P. 387. 11. φυσιογνωμονήσουσι] Ἀπὸ τῆς ὄψεως γνώσονται. IDEM.

— 15. εἰς τὸ μητρῷον] Μητρῷον ἱερόν ἐστι· μητρῳακαὶ δὲ, ἡμέραι τινὲς ἱεραί· τὰς δὲ μητρῳακὰς, παρὰ Ῥωμαίοις, ἢ καὶ πρότερον παρὰ Φρυξίν. IDEM.

AD POSTERIOREM ORATIONEM IN ARISTOGITONEM.

P. 389. 2. ἐπίτιμος] Ἐπίτιμος νῦν, ἔντιμος, ἀνεύθυνος. BAV.

P. 390. 9. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον] Τὸ ἐκδικησόμενον. IDEM.

P. 393. 28. καὶ γὰρ ταῦτα οὕτω σκαιός ἐστι] Περὶ βουλευτοῦ. IDEM.

P. 396. 24. τῶν γὰρ πόλεων ταύτας] Περὶ κριτοῦ καὶ νομοθέτου. IDEM.

P. 397. 4. παρακαλέσαντες] Παρακαλεῖν, τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι· ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι. IDEM.

AD ORATIONEM IN APHOBUM PRIMAM.

P. 405. 5. ὡς συνετιμήσαντο] Πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια· καὶ συντιμηθῆναι οὕτω. Bav.

P. 406. ult. κηκίδα] Κηκὶς, ὀξύτης· ἢ κηκὶς, βαμματικὸν στύμμα· ἢ καρπὸς τῆς δρυὸς, ἐπιτήδειος πρὸς ζαφήν. Idem.

P. 407. 2. ἔπιπλα] Ἔπιπλα λέγονται τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκεύη· τὴν οἷον ἐπιπολαίαν κτῆσιν. Idem.

AD ORATIONEM SECUNDAM IN APHOBUM.

P. 432. 2. τῶν χρόνων ὑπογύων ὄντων] Ἐγγυτέρων, προσφάτων. Bav.

AD TERTIAM IN APHOBUM ORATIONEM.

P. 438. 18. ὑπὸ μάλης] Ὑπὸ μασχάλης· κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ἀεὶ δ' οὕτως αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως. Bav.

P. 440. 14. ἐξομνύειν] Ὁ γὰρ μάρτυς ἀναγκάζεται καὶ περὶ τῶν οὐκ εἰδότων ἐξόμνυσθαι. Idem.

AD ORATIONEM PRIOREM IN ONETOREM.

P. 459. 17. κατὰ τὴν ὑπερημερίαν] Ὅταν μετὰ τὴν κυρίαν ἑορτὴν τυχὸν, ἢ τινὸς ἄλλου, ἢ συλλόγου, ἢ δεδειγμένου πράγματος, ἀπαντήσῃ τις, τότε ὑπερήμερος, καὶ ἐξ ὑπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται, καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι, πλεῖστον τῆς ἑορτῆς ἀπολειφθείς. Bav.

AD POSTERIOREM ORATIONEM IN ONETOREM.

P. 467. 8. ταῦτ' ἐπετιμᾶτο] Οἱ μισθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρχοντος, ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρείχοντο· ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα πέμπειν τινὰς ἀποτιμησομένους τὰ ἐνέχυρα· καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐνέχυρα, ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι, ἀποτιμηταὶ, τὸ δὲ ἔργον, ἀποτιμᾷν· καὶ οἱ προῖκα γυναικὶ γαμουμένῃ δόντες· εἶτ' οὖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον οἰκίαν, ἢ χωρίον ταύτης ἄξιον· ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτίμημα, ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾷν· ὁ δὲ λαβὼν, ἀποτιμᾶσθαι· ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων. Bav.

AD ORATIONEM IN ZENOTHEMIN.

P. 479. 4. ἵν' ἐὰν μὲν αὐτῷ ποιῶσιν] Σημείωσαι· τῆς Ὁμήρου συντάξεως. Bav.

AD ORATIONEM ADVERSUS APATURIUM.

P. 488. 21. ἔμμηνοι] Ἐμπορικοὶ καὶ ἐρανικοί. Bav.

P. 492. 7. τὴν λῆξιν] Λῆξιν δίκης· καὶ λαχεῖν δίκην, τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικὴν πραγμάτων φασί. τὸ δ' ἀντικαλέσαι, ἀντιλαχεῖν· τὸ δὲ διανείμασθαι, χρήματα διαλαχεῖν. Idem.

AD ORATIONEM ADVERSUS PHORMIONEM.

P. 495. 6. εὐθυδικίαν] Εὐθυδικία. ὅταν εἰσάγηταί τις κριθησόμενος, περὶ ὧν μηδέπω γνῶσις ἐγένετο δικαστηρίου, τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται· περὶ ὧν γὰρ κεκρίσθαι τις φησὶ, περὶ τούτων παραγράφεσθαι ἐφεῖται, οὐκ ἀκούσαντες (sic) τῆς εὐθυδικίας· καὶ εἰκότως· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δικάζειν ἐκάθηντο, ἀλλ' ἐπὶ προσχήματι καὶ προσώπῳ δικαστῶν. Bav.

P. 506. 15. ἐν τῷ Ὠδείῳ] Ὠδεῖον, Ἀθήνησιν ὥσπερ θέατρον, ὃ πεποίηκεν, ὥς φασι, Περικλῆς, εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Ὠδεῖον ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος· διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιτα ἐκεῖ. Idem.

P. 510. 10. ἡγεῖσθε γὰρ, τοὺς τοιούτους] Σημείωσαι· ἐπίκρισις. Idem.

AD ORATIONEM ADVERSUS LACRITUM.

P. 518. ult. σύλαι (sic)] Συλλήψεις. Bav.

P. 521. 26. διοπτεύων] Ὀπιπτεύων τινὶ κατὰ τὴν ναῦν, οἷον διοπίς τις ὢν, ἤγουν κατασκοπῶν. Idem.

P. 524. 24. ἐκ Παντικαπαίου] Παντικάπαιον, ὄνομα πόλεως. Idem.

P. 529. 23. ἀποστασίου γε καὶ ἀπροστασίου] Ἀποστασίου, ὅταν δοῦλος ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνίσταται, μὴ προσήκειν τοῖς δοῦλον αὐτὸν ἀντιποιουμένοις· ἀπροστασίου δὲ, τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχουσι κατὰ νόμον ἕνα τῶν ἀστῶν, καὶ δι' αὐτοῦ, τότε μετοίκιον τίθεται κατὰ ἔτος, καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὅταν οὖν τις δοκῶν εἶναι μέτοικος, προστάτην μὴ ἔχῃ, ἢ μὴ δῷ τὸ μετοίκιον, ἢ ἀστὸς εἶναι φάσκῃ παραγεγραμμένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βουλόμενος δίκην εἰσάγει πρὸς αὐτὸν, ἥτις λέγεται ἀπροστασίου. Idem.

AD ORATIONEM PRO PHORMIONE.

P. 533. 20. ἀσπιδοπήγιον] Γράφεται ἀσπιδοπηγεῖον· ἐν ᾧ ἡ ἀσπὶς πήγνυται· ὅπερ ἐστὶ ὅπλον σκουτάριον. Bav.

P. 537. 9. ἀσπιδοπήγιον] Ἀσπιδοπηγεῖον εὗρον, ἐν ᾧ ἡ ἀσπὶς, ὅπερ ἐστὶ τὸ σκουτάριον, πήγνυται. Idem.

P. 542. 7. τῆς προθεσμίας] Ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τόδε γενέσθαι δεῖ, οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν· ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν προθεσμίαν τινά. εἰ δὲ ὁ θεὸς, ὁ προτιθεὶς, ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα, προθεσπίζοντος τοῦ θεοῦ καὶ προστάττοντος, καὶ προνομοθετοῦντος περὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ᾧ τυχὸν τῆς ζωῆς ταύτης ὑπεξελθεῖν. τὸ προθεσπίζειν καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ βασιλέως, κυρίως δὲ ἐπὶ θεοῦ. Idem.

AD ORATIONEM ADVERSUS PANTÆNETUM.

P. 554. 16. ἦν δὲ τοῦ δανείσματος] Τάλαντον ἄρα ἑξήκοντα μναῖ· ἡ δὲ μνᾶ τεσσαράκοντα στατήρων. Bav.

— pen. Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς] Σεπτεμβρίου. Idem.

P. 563. 2. διείρηκεν] Διήρηκέν ἐστιν ἦτα, ἀντὶ τοῦ διεχώρισεν. Idem.

AD ORATIONEM ADVERSUS NAUSIMACHUM ET XENOPITHEN.

P. 572. 1. δεδωκότων] Σημείωσαι· ἀπὸ τῆς παραγραφῆς τὸ προοίμιον τὸ πρῶτον· τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς εὐθυδικίας. Bav.

P. 578. 9. αἰδέσηται] Ἀντὶ τοῦ πεισθῇ. Idem.

P. 580. 6. αἰσίου] Αἴσιον, τὸ καλὸν, τὸ μέτριον, τὸ δίκαιον· καὶ ὑπεραίσιον, τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ὑπὲρ τὸ προσῆκον· αἴσιος, ὁ καθήκων, ἀληθής· αἴσιμα, τὰ προσήκοντα. αἰσθέσθαι ἐστὶ, τὸ ἀκριβῶς εἰδέναι τι· αἰσθάνεσθαι, τὸ ὑπονοεῖν· διαφέρει γάρ. Idem.

AD ORATIONEM ADVERSUS BŒOTUM PRIOREM.

Vol. iv. p. 7. 5. δυοῖν πινακίοιν] Πινάκια, τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων· ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ· ὡς ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ· τὸ δ' ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς, μικρὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, πινάκιον, τυχὸν πινάκιον λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων· δέλτος, τιτλάριον, σχεδάριον, πυξίον. οἱ δὲ ἄρχοντες παρὰ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον. Bav.

P. 9. 3. τῶν ἐχίνων] Ἐχῖνοι, οἱ μὲν χαλκοῖ, οἱ δὲ ἐκ κεράμου, εἰς ἃ (sic) καθιᾶσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἅτινες ἐμαρτύρησαν, καὶ κατασημηνάμενοι μετὰ ταῦτα, εἰ ἐγκληθείη ἡ δίαιτα, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδουν. ἔστι δέ τι καὶ ζῷον, καὶ θαλάσσιον ὄστρεον. Idem.

— 4. ξενίας] Ξενία, καταγώγιον, κατάλυμα. Idem.

AD POSTERIOREM ADVERSUS BŒOTUM ORATIONEM.

P. 30. 14. ὑπὲρ (sic, pro περὶ)] Σημείωσαι· ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς κατά· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ· ὅθ' ὑπὲρ σέθεν, ἀντὶ τοῦ κατά. Bav.

AD ORATIONEM ADVERSUS SPUDIAM.

P. 37. 25. εἰς τὰ Νεμέσια] Ἑορτή τις Νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα· Νεμεσία οὖν, ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γενομένη πανήγυρις· ἐπεὶ ἡ Νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται. Bav.

AD ORATIONEM ADVERSUS PHÆNIPPUM.

P. 50. 7. τὴν ἀπόφασιν (sic)] Ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος, ὁπόσην οὐσίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖται δὴ αὐτὸ καὶ ἀπογραφή. Bav.

AD ORATIONEM ADVERSUS MACARTATUM.

P. 60. pen. ἐφατρίαζε (sic)] Φατρία, σύνταγμα· ἡ φυλὴ διῄρητο εἰς τέσσαρα, κατὰ τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἑκάστη δὲ διαίρεσις εἰς τρία, ὡς γίνεσθαι δώδεκα, κατὰ τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ· καλεῖσθαι δὲ τριττύας καὶ φατρίας· ὅθεν καὶ τὸ ἐφατρίαζεν. Bav.

AD ORATIONEM PRIOREM IN STEPHANUM.

P. 129. 21. Σόλων] Σόλων, Ἐξηκεστίδου, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, νομοθέτης καὶ δημαγωγός· γέγονε δ' ἐπὶ μζ' Ὀλυμπιάδι· ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου, ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ· οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασὶν, καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ· ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἵτινες ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι· ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται· ὑποθήκας δι' ἐλεγείας καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν, οὗ καὶ φέρεται ἀπόφθεγμα, μηδὲν ἄγαν, ἢ τὸ γνῶθι σαυτόν. οὗτος φίλων ἡττώμενος ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσηγήσατο ἀποκοπάς. τοῦτον εἵλοντο καὶ οἱ Κιῤῥαίοις πολεμεῖν ᾑρημένοι σύμβουλον. Bav.

P. 133. 20. Ἀνακείου] Ἀνάκαιον, δεσμωτήριον εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους. Ben.

AD POSTERIOREM ORATIONEM IN STEPHANUM.

P. 141. 1. ἐν μάλθῃ] Σημείωσαι· μάλθη, ὁ μεμαλαγμένος κηρός. μαλκίομεν Δημοσθένης Θ. (sic) Φιλιππικῶν φησὶ, ἀντὶ τοῦ ἀσθενοῦμεν. Bav.

AD ORATIONEM IN EVERGUM ET MNESIBULUM.

P. 152. 9. ἐκ κηδῶν] Κῆδος, ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου, ἢ τοῦ πένθους, καὶ ἡ λύπη, ὅτι καίεσθαι ποιεῖ· κηδεία, ταφὴ, ἐκφορά· κηδείους, οἰκείους· κήδομαί σου, φροντίζω· κήδω δέ σε, τὸ λυπῶ. Bav.

P. 171. 19. ἦλθον ὡς τοὺς ἐξηγητὰς] Ἐξηγηταί εἰσιν, οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσιν ὑποδεικνύοντες, καὶ διδάσκοντες περὶ τοῦ ἀδικήματος, οὗ ἕκαστος γράφεται· τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι, οἷς μέλλει καθαίρειν τοὺς ἄγει ἐνισχηθέντας, καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. Idem.

AD ORATIONEM IN OLYMPIODORUM.

P. 180. 3. σακχυφάνται] Οἱ πλέκοντες ταῖς γυναιξὶ τοὺς κεκρυφάλους. Ben.

AD ORATIONEM ADVERSUS POLYCLEM.

P. 217. 12. ἐντελομίσθους] Τουτέστιν ἐντελῶς μεμισθωμένους. Bav.

P. 219. 17. ἐν τῷ δείγματι] Δεῖγμα τόπος τις ἐστιν ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζοντο, καλούμενος οὕτως. Ἀττικὸν δὲ ἔθος τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους· ἔστι δὲ κυρίως δείγματα τὰ ἐφ' ἑκάστου τῶν πωλουμένων δεικνύμενα. Ben. Δεῖγμα τόπος ἦν ἐν τῷ Πειραιεῖ, ἔνθα συνήγοντο ξένοι καὶ πολῖται, καὶ ἐλογοποίουν. Ἀττικὸν δὲ ἔθος ἐστὶν τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τόπους. Bav.

AD ORATIONEM DE CORONA TRIERARCHICA.

P. 235. 3. ἄνευ κηρυκείου] Κηρύκειον· σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναντᾷν, στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλοὺς, ὥσπερ τὸ κηρύκιον (sic) τοῖς Ἕλλησι, διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν (sic). κηρύκειον, ξύλον ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους ἀλλήλοις κειμένους, ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἀπέρχονται· σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τὸ δὲ παρ' ἑκάτερα εἶδος τοῦ ὄφεως, τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα· ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρίων. κηρυκεία δὲ παρ' Ἰσαίῳ, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς κήρυξιν ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράξεσιν. Bav.

— 4. σύλας] Σύλας δὲ λέγει τὰς συλλήψεις. Idem.

AD ORATIONEM ADVERSUS CALLIPPUM.

P. 240. 9. περὶ τὸν Ἀργολικὸν κόλπον] Τὸν περὶ τὸ Ἄργος· ἀργόλαι δὲ, εἶδος ὄφεων, οὓς ἤνεγκεν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐκ τοῦ Ἄργους τοῦ Πελασγικοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων, ὅτε μετέθηκε τὰ ὀστᾶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ἀλεξάνδρειαν, οὓς ὁ αὐτὸς προφήτης ἀπέκτεινεν· ἀργόλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἄργους λαιοί. Bav.

AD ORATIONEM IN CONONEM.

P. 260. 9. ἐξῆλθον ἔτος τουτὶ τρίτον] Τοῦτο λέγεται ἁπλῆ διήγησις ὑπὸ Ἑρμογένους· ἁπλῇ γὰρ ἐχρήσατο ὁ ῥήτωρ τῇ διηγήσει· ἐπειδὴ, ὅτε αὐτομάτως ἰσχύουσι τὰ πράγματα, ἰσχυρῶν οὐ δεῖται λόγων. Bav.

P. 261. 23. κατὰ τὸ Λεωκόριον] Ἡρῷον, μνηστεῖον τῶν Λεωκόρων ἐν μέσῳ τῷ Κεραμικῷ. Λεωκόριον, τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ ἱστορίας· Λεὼς γὰρ, ὁ Ὀρφέως, υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγισθείσας ἔτι παρθένους, ἀπαλλαγέντος τε τοῦ λιμοῦ, ἐτίμησεν αὐτὰς ἡρῴῳ· καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον. Idem.

P. 264. 6. τοὺς δὲ αὐτοληκύθους] Εὐζώνους τινὰς, καὶ ἑτοίμους πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν· ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας, μηδὲν ἄλλο κεκτημένους, ἢ ληκύθους· ἢ αὐτουργούς· ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἑτοίμους, καὶ οἷον τύπτοντας, καὶ μαστιγοῦντας, καὶ ὑβρίζοντας· ἢ τοὺς ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον, καὶ ἑτοίμους πρὸς τὰς μίξεις· καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύρια, καὶ λύσαντες δὲ πολλάκις τὴν λήκυθον, ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν. Idem.

P. 266. 27. τῆς Βραυρωνόθεν] Βραυρὼν τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο, καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνας ἥρπαζον. Ben.

AD ORATIONEM ADVERSUS CALLICLEM.

P. 275. 3. δίκας ἐρήμους] Ἐρήμους· ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν δίκην καταδικασθῇ· ὅμοιον καὶ τὸ ἐρήμην ἁλῶναι. Bav.

P. 279. 21. τὸν χλίδον] Πᾶν πλῆθος χλίδος λέγεται, μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάτων τε καὶ ἀποψημάτων [καθαρμάτων καὶ τῶν ἀποψ. Aug.], καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόχωσις, καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάῤῥων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται· νῦν δὲ ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν [ὃ καὶ χλῆδος καλεῖται νῦν. ἴσως ὁ ῥήτωρ λέγει Aug.], ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ

τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβηκεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς ὑποσημαίνει. IDEM. Antiqua manus in Aug. Τὸ πλῆθος τῆς ἰλύος.

P. 280. 9. δίκην ἀτίμητον] Ἀτίμητος ἀγὼν, ἐφ' ὃ (sic) τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων οὐκ * * * δικάζοντες ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι· ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένως. [vid. Harpocrat. v. ἀτίμητος.] AUG.

AD ORATIONEM IN DIONYSODORUM.

P. 295. 23. τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ πράγματος] Ἀνακεφαλαίωσις τῶν λεχθέντων. BEN.

AD ORATIONEM ADVERSUS EUBULIDEM.

P. 306. 8. Argum. ἐτίτθευσεν ἡ μήτηρ] Τουτέστι τιτθὴ ἐγένετο, καὶ τροφός. ἄλλο δὲ σημαίνει θητεύειν· λέγεται γὰρ θητεύειν, τὸ ἐπὶ μισθῷ ἐργάζεσθαι. BEN.

ΕΦΕΣΙΣ] Ἔφεσις, ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται· τὸ οὖν ἔφεσις, ἀπὸ τοῦ ἐφεῖναι ῥήματος· καὶ ἔκκλητος, παρὰ τὸ ἐκκαλεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι, καὶ φεύγειν τὸ πρῶτον καὶ ἔλαττον δικαστήριον· ἔφεκτος τόκος, ὁ ἐπὶ τὸ ἕκτον τοῦ κεφαλαίου· ἐφεστρὶς, χλανὶς, μανδύας. BAV.

P. 307. 4. μάλιστα μὲν εἰ δυνατὸν] Σημείωσαι· ἐπίκρισις. IDEM.

— 11. πρὸς τὰς ἀποψηφίσεις] Τὸ καταδικάζειν τινὰ μὴ εἶναι πολίτην. IDEM.

P. 313. 9. τοὺς γεννητὰς] Γεννηταὶ οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλ' οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννενεμημένων εἰς τὰς φρατρίας· οὗτοι δέ εἰσι, καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινωνίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ' γεννῆται, οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες· καὶ γὰρ διῄρηντο κατὰ μέρη οἱ τῶν Ἀθηναίων πολῖται· καὶ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυλαὶ ὠνομάζοντο· ἑκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς τρία διῄρητο, ὧν ἕκαστον μέρος τριττὺς καὶ φρατρία ὠνομάζετο· πάλιν δὲ φρατριῶν ἑκάστη εἰς γένη διῄρητο τριάκοντα· ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο· καὶ γεννῆται, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ πρώτου γένους τῶν τριάκοντα γενῶν, οὓς καὶ πρότερόν φησι Φιλόχωρος ὁμογαλάκτας καλεῖσθαι· Ἰσαῖος μέντοι τοὺς γεννήτας ἁπλῶς τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς ὀνομάζει. γεννικῶς, ἀνδρείως. IDEM.

P. 315. 1. διαψηφίσεις] Ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων, αἳ γίνονται περὶ ἑκάστου τῶν δημοτευομένων, εἰ τῷ ὄντι πολίτης καὶ δημότης ἐστὶν, ἢ ξένος ὢν παρεγγέγραπται· οἱ μὲν οὖν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες, ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν, ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, οὐκέτι νομίζονται· καὶ τοῦτό ἐστι ἀποψήφισις. IDEM.

P. 320. 14. γαμηλίαν] Γαμηλία, ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπιγάμοις δωρεά. ΑΛΛΩΣ. Γαμηλία, ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγή. BEN.

P. 326. 1. ἁπάσαις] Ταῖς φυλαῖς δηλονότι. IDEM.

— ult. ἐκκολάψαντες] Ὀρθῶς γέγραπται ἐκκολάψαντες παρὰ τὸ ἐκκολάπτω, ὃ σημαίνει ἐξορύξαντα ἀπαλείφω. Θουκυδίδης ἐν πρώτῳ· Τὸ μὲν οὖν ἐλεγεῖον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλαψαν εὐθὺς τότε ἀπὸ τῆς τρίποδος τοῦτο. IDEM.

P. 328. 1. ἠρία] Ἠρία, τάφοι παρὰ τὴν τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένην ἔραν, τουτέστι γῆν. IDEM.

AD ORATIONEM IN THEOCRINEM.

P. 341. 4. ὀλίγον φροντίσειεν] Τοῦτ' ἔστιν ὀλιγωρήσειεν. BEN.

P. 345. 17. ἐποίησε] Δηλονότι ἀποχειροτονεῖσθαι. IDEM.

— 18. αὐτῶν] Τῶν ἀρχόντων. IDEM.

P. 348. 5. πολλὰς ἑτέρας] Δίκας ἢ γραφάς. IDEM.

P. 350. 18. πλύνοντας] Βλασφημοῦντας καὶ κακῶς λέγοντας. IDEM.

P. 354. 15. ἀγραφίου] Ἀγραφίου, εἶδός τι δίκης οὕτω καλουμένης κατὰ τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ, καὶ ἐγγραφέντων, εἶτα πρὶν ἐκτίσαι ἐξαλειφθέντων. BAV.

AD ORATIONEM IN NEÆRAM.

P. 369. 24. Ἀφίδναζε] Εἰς Ἄφιδναν. ἔστι δὲ Ἄφιδνα δῆμος Ἀττικῆς, Λεοντίδος φυλῆς. BEN.

P. 376. 10. κλητεύσω] Κλητῆρες καὶ κλητεύειν· οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοί τισιν. ἔδει γὰρ παρεῖναί τινας, ὥσπερ μάρτυρας τῆς προκλήσεως. κλητεῦσαι δέ ἐστι τὸ κλητῆρα γενέσθαι· λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι. BAV.

P. 378. 7. ἐπὶ Κωλιάδι] Κωλιὰς ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς Ἀττικῆς. IDEM.

P. 382. 14. συνεῖναι δ' ἑκατέρῳ] Περὶ πορνείας ἀναιδοῦς. IDEM.

P. 391. 12. γεραιὰς] Γεραιὰ, ἡ γραῦς· καὶ γεραιαὶ αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες. IDEM.

P. 407. ult. Ἀλώοις] Ἀλῶα ἑορτὴ Ἀττική. BEN.

AD ORATIONEM FUNEBREM.

P. 412. 1. ἐπειδὴ τοὺς] Τὸ προοίμιον ἐξ ὑπολήψεως ὁμολογουμένης τῆς εὐνοίας ὑπὸ τοῦ ἀπολογουμένου περὶ τῶν δημοσίᾳ τὴν πόλιν εὐεργετησάντων. BAV.

P. 417. 16. προσέστη τοῖς ἀκούουσι] Τοῦτ' ἔστιν, ἐνοχλεῖ καὶ λυπεῖ τοὺς ἀκούοντας. BEN.

AD ORATIONEM AMATORIAM.

P. 434. 13. προὔργου] Προὔργου, πρὸ ἔργου, συμφέρον, πλέον· προυργιαίτερον, ἀναγκαιότερον· τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον, τὸ πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον, προτιμότερον. BAV.

P. 438. 3. τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς] Τοῦτ' ἔστι τὰ φανερὰ, τὰ ἐπιφανῆ, τὰ εὐχερῆ. BEN.

AD EXORDIA CONCIONUM.

P. 447. 1. εἰ μὲν περὶ κ. τ. λ.] Φιλιππικοῦ Α. προοίμιον. BEN.

— 9. ἐπειδὴ δ'—] Τὰ λοιπὰ οὐ συμφωνεῖ τοῖς ἐν Φιλιππικῷ εἰρημένοις οὖσι. IDEM.

P. 448. 9. οὐχὶ ταὐτὰ γινώσκειν—] Ὀλυνθιακοῦ Γ. προοίμιον. ὀλίγα δέ τινα ἐνθένδε ἐκεῖσε μετήνεκται. IDEM.

P. 449. 13. Ἀντὶ πολλῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. —] Ὀλυνθιακοῦ Α. προοίμιον. ἔστι δέ τις διαφορά. IDEM.

P. 454. 15. παρὰ μὲν γὰρ τῶν] Οἱ κωλυόμενοι ὑφ' ὑμῶν λέγειν ἄλλοι μὲν χρήσιμόν τι ἐνθυμηθέντες λέγειν, σιωπῶσι· καὶ οὕτω παρὰ τούτων οὐδὲν λεγόντων ἀποστερεῖσθε τὸ ποιεῖν ἐκεῖνο, ὃ ἐντεθύμηνται, χρήσιμον ὄν. ἄλλοι δὲ ἀφέντες ἃ τυγχάνουσιν ἐγνωκότες καὶ ἃ προὐμελέτησαν, χρήσιμα ὑμῖν ὄντα, ἀναγκάζονται τὰ ὑμῖν ἡδέα ποιεῖν συμβουλεύειν. IDEM.

P. 462. 7. εἰς οὓς ἂν ἥκωσι] Οὗτοι, εἰς οὓς ἥκωσιν αἱ πράξεις, τῶν πράξεων κύριοι καθίστανται. IDEM.

P. 465. 11. ὡς εὔνους] Ὡς εὔνους ἐπὶ τῇ πόλει ἢ τῇ πολιτείᾳ. IDEM.

P. 468. 1. τοῖς δόξασι] Τοῖς ἐγνωσμένοις. σύνταττε δὲ ταῦτα τῷ ῥήματι ἀνεροῦσιν. IDEM.

P. 469. 11. ἔπειτ' οὐκ ἀθυμητέον] Τὰ ἑπόμενα μικρόν τι παρηλλαγμένα ἐκ τοῦ προοιμίου τοῦ πρώτου κατὰ Φίλιππον λόγου ἐστι. IDEM.

P. 476. 22. τοῦτο χρὴ πράττειν] Μὴ ἐθέλειν ἀκούειν. IDEM.

P. 478. 13. ὧν οἱ πλεῖστοι τῶν παρ ὑμῶν] Ὧν, στρατηγῶν, τῶν ἐκπλεόντων παρ ὑμῶν. IDEM.

— 15. τούτους] Δηλαδὴ τοὺς ἡμετέρους φίλους. ἴσως παρέλκει τὸ τούτους. IDEM.

P. 482. antep. οὐ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς] Τὸ Ἡσιόδειον βλέπει.

Τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι κ. τ. λ. IDEM.

P. 483. 19. ἔστι μὲν οὖν χαλεπὸν] Ἔν τισιν ἀντιγράφοις τετυπωμένοις τὰ ἑπόμενα κεχώρισται τῶν προηγουμένων, οὐκ ὀρθῶς· μέρος γάρ ἐστι τοῦ προοιμίου Ὅσην μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθην. IDEM.

P. 490. 11. ὁμοιότατα, ὦ ἄνδρες Ἀθ.—] Ταῦτα κεῖται ἐν τῷ Ὀλυνθιακῷ τρίτῳ οὐ πάνυ πόρρω τοῦ τέλους. IDEM.

P. 491. 11. συνεχεῖς οἵδε] Οἱ ἄδικοι καὶ πονηροί. IDEM.

AD EPISTOLAS.

P. 499. ult. προποθεὶς] Ἤγουν προδοθεὶς, παρὰ τὸ προπίνειν. Ben.

P. 500. 23. καὶ τοῦθ᾽ ὅπως μὴ ψεύσεται] Καὶ ὁράτω ὅπως μὴ ψεύσεται τοῦτο, ὅ τι ἂν ὑποσχόμενος εἴη, μηδὲ ἀναδύσεται, φήσας ἐξηπατῆσθαι ἢ πεισθῆναι διὰ τὸ παρακρουσθῆναι. Idem.

P. 503. 7. εἰδείεν] Ἀντὶ τοῦ εἰδείησαν. Idem.

—25. ἐξητασμένος] Πειθομένος, παραγινόμενος. Idem.

P. 508. 6. οὐ γὰρ ἂν καὶ τοιοῦτον] Τοῦτ᾽ ἔστιν, οὐ γὰρ ἂν ἐκρίνετέ τι δίκαιον εἶναι, μὴ τοιούτου δοκοῦντος καὶ ὑμῖν. Idem.

P. 514. 4. ἐγκαθέτων] Ἐγκάθετος· δόλιος, κατάσκοπος. Idem.

P. 518. 7. δεδουλωκέναι] Φίλιππον ὑμᾶς. ἤτοι ἀναγνωστέον, δεδουλῶσθαι, ἤγουν δεδουλευκέναι. Idem.

MOUNTENEII

AD SCHOLIA

IN OLYNTHIACAS I. II. III. ET PHILIPPICAM I.

NOTÆ.

MOUNTENEII NOTÆ
AD SCHOLIA
IN OLYNTHIACAM I.

P. 13. col. 2. ult. ἠθικὸν] Supra dixerat: ἔστι δὲ ἠθικὸν ὁμοῦ καὶ πραγματικὸν τὸ προοίμιον, quod emendationem hanc certissimam esse confirmat.

P. 16. c. 2. 8. ἀποδείκνυται] quod plane desideratur, ex Wolfio reposui: mox cum eodem lego ἕτοιμοι ἔσονται, pro quo tamen idem in margine, et Morellius in var. lect. βουλήσονται legunt; deinde cum iisdem ἐνδέχεται πεῖσαι, altera lectio sensu prorsus omni caret.

P. 18. c. 2. 24. ταῦτα γὰρ] Legendum videtur ταῦτα γὰρ ἔχει Φίλιππος: vel, ταῦτα γὰρ ἴσμεν ἔχειν τὸν Φίλιππον.

P. 19. c. 2. 17. νουθετοῦντος καὶ λυσιτελοῦντος] Ex Wolfii conjectura lego, καὶ περὶ τοῦ λυσιτελοῦντος, quod etiam sententia postulare videtur. Mox idem legendum vult καιρῶν τε καὶ τρόπων, quod omnino non probo.

— ibid. antep. τὰ οἰκεῖα πάσχοντα] Rectissime Morellius in var. lect. κακῶς πάσχοντα reponendum vult. Sic infra, τὴν πατρίδα αὐτοῦ κακῶς πάσχουσαν.

P. 20. c. 1. 7. ἐν τῷ ἄνω πόλεις] Sine dubio hæc mendosa sunt: quænam enim est constructio ἐν τῷ ἄνω, et πόλεις εἰπὼν, etc.? Certissimam emendationem suggerunt verba proxime sequentia, ἐπὶ τῆς Ὀλύνθου εἶπε, quam miror nec Wolfium neque Morellium animadvertisse.

— ibid. 50. σύνταξίς ἐστι δύο πραγμάτων] Hæc vocis σύνταξις expositio videtur nullum hic locum habere posse. Potius cum Harpocratione interpretemur, ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις, vel, ex Valesii conjectura, διοίκησις.

— ibid. ult. ὥσπερ καὶ ὁ ποιητὴς] Ἰλ. Ε. ver. 586.

— ibid. c. 2. 2. ἐντροπαλιζόμενος] Ἰλ. Λ. ver. 546.

— ibid. 20. πάντες χρήζετε] Wolfius rectissime admonuit legendum esse πάντως.

P. 22. c. 1, 26. οἱ πολέμιοι] Wolfius in margine habet ὡς, quod etiam Morellius rescribendum esse admonuit: deinde Wolfius χώραν, quod plane rectius est.

IN OLYNTHIACAM II.

P. 23. c. 1. 13. ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ζητεῖται εἰ χρὴ βοηθεῖν τοῖς Ὀλυνθίοις· ἐν δὲ τούτῳ, τὸ μὲν βοηθεῖν ἤδη δέδεικται] Immo e contra in hac oratione quæritur εἰ χρὴ βοηθεῖν τοῖς Ὀλυνθίοις, quod manifestum est ex ipso exordio; in illa altera, quam Scholiastes falso primam vocat, τὸ μὲν βοηθεῖν ἤδη δέδεικται: idque palam est cum ex multis aliis locis, tum præsertim ex eo quod Demosthenes de Philippo dicit pag. 11. 2. ed. nostr. τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων, καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν. Quomodo enim Philippus Atheniensium absentiam criminari poterat, nisi Olynthiis auxilio adesse ex fœdere jam initio tenerentur?

— ibid. 18. μὲν τῷ λόγῳ] Præpositio plane deest: itaque, ex Wolfii mente, lego ἐν pro μέν.

— ibid. 22. περὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς] Wolfius uno verbo legit ἐξαρχῆς, et pro περὶ, ἐπὶ potius scribendum censet. Ego quidem πρὸ malui rescribere, cum quia hasce voces sæpissime inter se mutari observaverim, tum ob sequens πρὸ τῆς εἰσόδου, quod idem plane est.

— ibid. pen. δείκνυται δὲ ἂν δεύτερος — ἐκ τῶνδε, etc.] Lepidum sane argumentum, quodque seria refutatione haud indiget.

— ibid. c. 2. 3. ὁ Φιλόχορος] Libro sexto rerum Atticarum: eum videsis in Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ apud Scaligerum p. 330. sub finem: vel in Dionys. Halicarn. Ep. ad Amm. p. 126. Ed. Doctiss. Hudsoni.

— ibid. 19. κατασυνιστᾷ] Deesse hic particulam copulativam quilibet, credo, videat. Mihi quidem sub illo ipso κατασυνιστᾷ delitescere videbatur. Abundat nempe κατὰ et ex κᾆτα corruptum esse suspicabar. Suffragantem postea Morellium observavi, cujus insuper adjutus industria lectionem fidenter emendavi.

— ibid. 27. σύμμετρον καὶ] Σύμμετρος apud Græcos vulgo saltem, si non semper, *mediocris, modicus,* ideoque *exiguus* sonat. Itaque cum hæc primo legerem, illud καὶ in οὐ vertendum censui. Quomodo enim eadem potentia et magna et parva fieri posset? Cæterum quum alia etiam, quam-

vis rarius, significet, inter quæ *justus, idoneus, conveniens*, nolim equidem lectori nova mea obtrudere, si priora placuerint.

P. 24. c. 1. 42. ἔχοντες] Wolfius et Morellius inter varias lectiones ἔχον τῆς: quod necessario admittendum esse primo statim intuitu satis patet.

— ibid. c. 2. 21. σκοποῖτο] Satis patet nihil huc pertinere τὸ σκοποῖτο: itaque hoc Scholion ad ἐνθένδε retuli, cujus vocis quis sit hoc in loco sensus in eo explicatur.

P. 25. c. 1. 28. δυνάμεως ἀντὶ] Ἄλλως necessario inserendum duxi. Manifesto enim duo hic Scholia sunt: quorum prius rationem exponit propter quam de Philippo dicit, ὅτι πάντα διεξελήλυθεν: posterius ipsarum vocum vim atque significationem enarrat. In Wolfio disjunctim leguntur, et ad diversa capita referuntur: illud ad ὅτι π. δ., hoc autem, omisso τῷ ὅτι, ad πάντα διεξελήλυθεν.

— ibid. 35. φανερῶς ὡς μὴ θεὶς] Illud ὡς ex ultima syllaba præcedentis φανερῶς plane natum est, neque quicquam huc pertinet: in Wolfio non legitur, delendumque esse Morellius etiam admonuit. Nisi legere velis φανερὸς, puro puto Atticismo.

— ibid. c. 2. 29. φασὶ δὲ, ὅτι πάντοτε] Scribendum est ὅτι οὐ πάντοτε, sententia id omnino postulante.

— ibid. antep. ἀπὸ τοῦ χωρίου ὥςπερ τοῦ ἐλέου] In foro Athenarum erat ara Misericordiæ; cujus numini, quod magna haberet in tota hominum vita et casuum varietate momenta, soli ex omnibus Græcis singularem quendam honorem habuerunt Athenienses. Pausan. Atticis. De Heraclidis vide Diod. l. v.

P. 26. c. 2. 19. στρατηγοῖς καὶ στρατιώταις] Non bene hunc locum interpretatus est Scholiastes. Etenim per hasce voces πᾶσι τοῖς μετέχουσι τοῦ πολέμου non solum imperatores et milites, verum etiam socii omnes intelligendi sunt. Infra in Philippica I. p. 99. dixit, Philippi socios metu solo retentos esse, quo minus ab eo desciscerent: p. 40. et infirmos et infidos eos esse affirmat; et p. 42. quomodo ei res sit cum militibus suis, exponit.

— ibid. 47. τοῦ ληστοῦ, etc.] Morellius habet τοῦ κλέπτου, φὼρ γὰρ ὁ κλέπτης: quæ lectio melior videtur.

P. 27. c. 1. 34.] τὸ ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Ὄλυνθον ἐλθεῖν] Quale somnium somniatus est bonus Scholiastes, cum hanc vocis μετάστασιν explicationem excogitarit! Sententia est, Athenienses omnino alios homines fieri debere: id quod et μετάστασις et μεταβολὴ significat, illa autem vox animi potius mutationem, ut causam, hæc novam agendi rationem, ut effectum, respicere videtur.

— ibid. c. 2. 16. πατὴρ Κόνωνος] Wolfius legit υἱός. ignorabat scilicet Timotheum filium etiam habuisse Cononem, quod tamen quisque novit, qui modo ejus vitam in Nepote legerit.

— ibid. 21. γυναῖκα δὲ συγ.] Τὸ τινὰ ex Ben. inserui; mox, Morellium secutus, ἐπιγράφοντας, et δηλοῦντας lego, ut ad accusativum ζωγράφους referatur. Si retineatur nominativus, subintelligendum est εἰώθασι, a quo regatur infinitivum συγγράφειν: deinde βαστάζειν omnino mendosum est, nisi præcessisset ἱστᾶσθαι: copulativa particula non sinente hoc in infinitivo, illud in participio efferri: itaque βαστάζουσαν rescripsi, a quo facilis erat lapsus in βαστάζειν, tribus literis intermediis, quæ ad finem versus, uti probabile est, scriberentur, prætermissis, et τῷ α in Diphthongum ει converso.

— ibid. 29. αὐτὸν νεμεσήσαντος τῇ] Ego in eo tantum a Wolfio discedo, quod pro ἀσθενὲς non ἀσθενῆ sed ἀσθενεστέραν rescripserim: eam ob causam scilicet, quoniam comparativo opus esse videatur, et sequatur paulo post καί φαμεν ὅτι ἀσθενεστέραν: denique ab eo probabilius ortum videtur mendosum ἀσθενὲς, duabus ultimis syllabis prætermissis, quam ab illo altero ἀσθενῆ.

P. 28. c. 1. 27. τὴν ἐμπειρίαν τῶν πολεμίων] Hoc ferri posse ait Wolfius, malle autem se πολέμων vel πολεμικῶν: posterius magis placet, et probabilius est prætermitti literam a librariis quam inseri. ἐμπειρίαν τῶν πολεμίων nemo unquam, ut opinor, dixerit.

— ibid. 34. λάφυρα καὶ τὰ τοιαῦτα] Facile Wolfii sententiæ accedo, qui aliquid hic deesse suspicatur; cujusmodi sit ἀνδράποδα καὶ ὑποζύγια. In ejus Edd. interseritur ἀνδράποδα, quæ lectio confirmatur a voce τρέφειν paulo post sequenti.

— ibid. pen. ΑΛΛΩΣ.] Quæ sequuntur non agnoscit Wolfius: a Suida desumpta esse videntur: ex quo Ed. Doctiss. Kust. illud παρανοῶν reposui pro παρών.

— ibid. c. 2. 29. ξενικά τινα στρατεύματα] Wolfius, deesse hic aliquid, ait, cujusmodi sit ἔχει εὐνοοῦντα. Atqui facilius, ideoque verius, sanari potest locus, mutato tantum οὖν in οὐ, ut referatur ad οὕτως ἔχουσιν.

P. 29. c. 1. 4. γενικὴ] Benenatus ita habet: ἡ γενική· ἡ εὐθεῖα· in Wolfio ἡ γενικὴ non leguntur. Fortassis legendum est: ἡ γενικὴ, ἀπὸ τῆς εὐθείας οὐδεὶς, οὐδενός.

— ibid. 33. τοῦτο βίον] Sic recte legi putat Wolfius; ut intelligas auctoris verba τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν, quo sensu ipse viderit. Nos, Morellium secuti, nulla dubitatione τοῦτον emendavimus. Nisi forte subintelligere placeat præpositionem κατὰ, ut τοῦτο βίον significet, *id genus vitam*.

P. 30. c. 1. 2. ἀναγκαίως] Ἀναγκαῖον ex Wolfio emendavi. Quanquam ferri possit etiam ἀναγκαίως.

— ibid. 7. σώφρονος] Si σώφρονος pro nomine proprio accipiatur (quod tamen juxta Benenati editionem fieri non potest, quippe quæ constanter nomina propria distinguit linea transversa superposita, quæ hic non apparet), hiulca erit sententia, nisi subintelligas σπουδαῖοι, quod duriusculum videtur. In Wolfii quidem Editt. hodie legitur ea vox, unde petita non constat: quod in iis sæpissime usu venit. Ideo σώφρονες excudendum curavi, et sic bene se habet sententia: postea autem veram hujusce loci lectionem apud Bulengerum deprehendi: qui Lib. i. de Theatro, cap. 49. de Mimis, hæc habet: "Mimi honestiori loco fuere quam planipedes (quanquam et ipsi plerumque obscœni) quibus ἠθολόγων Græci appellationem attribuerunt, quia dicta et facta hominum ita imitarentur, ut actionem suam gravitate sententiarum jocis interpositis condirent. Cic. 2. de Orat. 'Mimorum est ethologorum, si nimia est imitatio, sicut obscœnitas.' Mimorum igitur alii fuere ridiculi et obscœni, alii graves ethologi." Ulpian. 2. Olynth. οἱ μῖμοι σώφρονος ποιητοῦ σπουδαῖοί εἰσι· ἄλλοι δὲ μῖμοι γελοίων. Vide plura ibidem de Sophrone, et de Mimis in genere.

P. 31. c. 1. 46. καὶ τάδε κατορθώσειν] Rectius Wolfius καὶ τάδε καὶ τάδε legit, idque confirmatur a præcedente τάςδε καὶ τάςδε.

— ibid. c. 2. 14. τί δέ φασιν] Sententia omnino postulat ut pro τί legamus τινὲς, cujus ultima syllaba facile potuit prætermitti; atque ita corrigendum Wolfius admonuit.

— ibid. 23. εἰς θεωρικὴν κατέχετε] Wolfius legi vult θεωρίαν, quod displicet. Si aliquid mutandum sit (quod minime opus est, subintelligi enim potest χρείαν, ut sæpe), mallem θεωρικόν.

— ibid. 45. ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως] Non satis Græcum: constanter enim verbum λειτουργέω dativum regit. Igitur cum Wolfio lego τῇ πόλει, ut τὸ αὐτῆς ad τὸ φύλη referatur. Ita etiam melior, ut videtur, erit sensus: sic infra εἰσέφερον γὰρ οἱ πλουσιώτεροι ὑπὲρ αὐτῶν. Petitus in Leg. Att. p. 270. totum hoc Scholion ita legit uti nos ipsum edimus.

P. 32. c. 1. 7. ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι] A centum viginti. Videtur præpositionem addidisse, ut cardinalia vim distributivorum haberent. Referatur hic locus ad orationem περὶ συμμοριῶν.

— ibid. 25. χρήματα συμμορίας] Præpositio manifeste deest, itaque cum Wolfio lego κατὰ συμμορίας: mox cum eodem μερίζεσθε; deinde pro στασιάζειν, ἐκκλησιάζειν rescribo, sensu loci id omnino postulante.

IN OLYNTHIACAM III.

P. 33. c. 1. 11. καὶ φρονοῦντα τῇ νίκῃ] Morellius in Var. Lect. τὸ μέγα habet, præpositionem vero non agnoscit. Equidem conjicerem legendum μ. φ. ὡς ἐπὶ τῇ νίκῃ: non enim vicerant Philippum; sed tantum, ut Libanius in Arg. τὶ κατορθοῦν ἔδοξαν. F. Scholiastes sic scripsit: φρονοῦντα τὴν νίκην.

— ibid. c. 2. 25. ἢ τὸ συμφέρον] Wolfius asteriscum τῷ συμφέρον præfixit: credo, quod deesse hic δοκοῦν putaret, et pro ἐκείνων legendum ἐκείνοις; sicuti infra τὴν δὲ αὐτῷ δοκοῦσαν (γνώμην) εἰσηγεῖται. Atqui nihil opus est, ut opinor, emendatione, cum verba, ut nunc se habent, eundem sensum satis commode exprimant.

— ibid. ult. πεποίηται γνώμην] Ex præcedente γνώμης natum videtur. Sententia omnino postulat ut cum Wolfio scribatur μνήμην: sicuti mox αὐτῷ pro αὐτῶν.

P. 34. c. 1. 43. οὐχ ὡς τιμωρησαμένων αὐτῶν τότε τὸν Φίλιππον] Recte hæc observat Scholiastes. Philippus, licet afflictissimus esset ejus regni status, quum primum imperium est ingressus, bellaque eo tempore (ut Justini verbis utar), velut conspiratione quadam ad opprimendam Macedoniam, multarum gentium ex diversis locis confluerent: Athenienses tamen, quibuscum ei primum certamen fuit, vicerat: qua victoria potitus pacem cum iis, missis Athenas legatis, iniit. Post duos vel tres annos (hoc est Olymp. 105. Ann. 3.) Amphipolim et Pydnam expugnaverat: neque legimus, ullo unquam tempore de Philippo Athenienses victoriam reportasse. Vide Diod. lib. xvi. et Justin. lib. vii.

P. 35. c. 1. 3. κολακείας] Minime huc pertinet τὸ κολακείας; non enim in eo hæret Demosthenes, quomodo sine *adulatione*, sed quomodo libere et tamen *impune*, quæ sibi videntur, exponat. Ideo mox ait, ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἂν μετὰ παῤῥησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους ὑπομένειν. Itaque sententia omnino postulat ut pro κολακείας reponatur κολάσεως, quod etiam Wolfius habet, asterisco tamen præfixo.

— ibid. 40. ἀτέχνῳ] Scholiastes per παραδείγματα manifeste intelligit τὴν ἄτεχνον πίστιν: quare hic cum Wolfio lubentissime repono ἐντέχνῳ. Hujusce fidei, sive probationis, artificiosæ tres sunt species: alia τοῦ ἤθους, ratione oratoris; alia τοῦ πάθους, ratione auditoris; alia τοῦ λόγου,

ratione causæ. Siquidem Oratori non tantum opus est sententiis ἀποδεικτικαῖς, quibus causam probet, sed etiam ἠθικαῖς, quo ostendat, se esse fide dignum; et παθητικαῖς, ut ad vehementiorem quempiam affectum compellat auditorem. Vid. Arist. Rhet. lib. i. cap. 2. et Gerard. Joh. Voss. Instit. Orator. lib. i. cap. 2. In singulis hisce speciebus multus est Demosthenes, et βιαιότατος.

— ibid. pen. βοηθείᾳ] Ex sequente βοηθείαν plane natum: rectissime Wolfius emendavit προθυμίᾳ: infra dicit, ὥσπερ ἐψηφισάμεθα προθύμως.

— ibid. c. 2. 16. ἤτοι Ἰανουάριος] In orat. de Corona p. 121. 2. ed. nostr. Munychionem cum Januario comparat Scholiastes; ibidem etiam Θαργηλιῶνος exponit Ἀπριλλίου, ergo non jam Munychion sed Anthesterion erit Januarius: in utroque autem, uti hic etiam, omnino fallitur, si ad Demosthenis ætatem referat. Vide notam sequentem.

— ibid. ὃς ἔχει χρόνον παρ' Ἕλλησιν] Quasi vero haud satis notum esset, Hecatombæonem mensem Atticum fuisse. Omnino rescribendum est, levi tantum mutatione, ὃς ἄρχει χρόνου παρ' Ἕλλησιν, quod quidem scire operæ pretium sit. Utcunque de mensibus Atticis inter se discrepant auctores, in hoc omnes consentiunt, Athenienses, undecunque anni caput deduxerint, semper Hecatombæonem principem mensium constituisse. Cum igitur admiserunt annum Julianum, cujus primus mensis est Januarius, e sede sua Hecatombæonem deturbarunt. et in Januario principem mensem statuerunt. Rursum cum mensis Aprilis constitutus est a Christianis princeps mensium anni propter solenne Paschalis, Hecatombæon quoque ab Atheniensibus Christianis collocatus est in Aprilis sede: unde Munychion cum Januario comparatur. Petit. Miscell. lib. viii. cap. 6. Vide etiam Duport. loco supra citato. Scholiastes ad orat. contra Timocratem, p. 280. 22. τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ Ἑκατομβαιῶνος· οὗτος (non ut perperam editur οὐ γὰρ) ἦν ὁ πρῶτος μὴν, etc.

— ibid. 24. ἤγουν τὰ Βοηδρόμια] Admirandum sane est quomodo Scholiasti nostro in mentem venerit, Μυστήρια μεγάλα et Βοηδρόμια, quæ aliud festum erant, diversamque prorsus originem habuere, simul confundere. Probabile est hæc verba ab imperito aliquo in margine scripta, postea in textum irrepsisse.

— ibid. 33. ἐπιπέμπει] Cum Wolfio πέμπει lego: alioqui non constat versus.

P. 36. c. 1. 38. πότε ἀτυχήσει] Redundant hæc, ideoque ab alio quovis ἐξηγητικῶς addita censuerim.

— ibid. antep. καταβαλεῖν] Legendum puto καταλαβεῖν.

— ibid. c. 2. 3. ἀνέκοψεν] Quid si pro ἀνέκοψεν leg. ἀνέκυψεν, *exsurgit*? ut sensus sit, Demosthenes in sequent. ostendit, non utile esse Olynthiis opem ferre, sed omnino necessarium.

— ibid. ult. τοὺς νομίμους] Wolfius mavult τοὺς νόμους, aut τοὺς κυρίους; hoc minime placet, illud alterum certe verum est, atque ita legit Petitus, qui loco supra laudato hoc Scholion citat.

P. 37. c. 1. 2. τοῦτο δὲ τὸ ἔργον τῶν θεσμοθετῶν] Petitus loco supra laudato: "Quod dicit Ulpianus, κρίνειν τοὺς νόμους, μὴ πῶς ἐναντίοι ἀλλήλοις ἔλαθον ὄντες, fuisse Thesmothetis cum Nomothetis commune, verum est; imo Thesmothetæ huic rei caput et auctores præcipui erant, ut qui tenerentur καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀκριβῶς ἐξετάζειν εἴ τις ἀναγέγραπται νόμος ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ." Vides eum non agnoscere vocem τινὲς, quæ sane delenda esse videtur, nisi pro ἀλλήλοις legatur ἑτέροις.

— ibid. pen. ἀλλὰ σὺ λύεις] Morellius in var. lect. ita hæc legit, uti nos edidimus. In Ed. Wolf. ita hæc sententia concipitur: ἀντιπίπτον ἔλυσε * τὸν νόμον μηδὲν εὐλαβηθείης. Quod minus placet. Fortasse legendum est: ἀλλὰ σὺ λύε τὸν νόμον.

— ibid. c. 2. pen. ὅτι οὐ δύναμαι——ἡμέτερα] Sententia postulat ut legamus δύναμαι——ἡδέα: et sic quidem Morellius in variis lectionibus, ut etiam Wolfius legendum vult: in ejus autem Edd. pro ἡμέτερα ἡδύτερα reperitur, quod profecto propius accedit.

P. 38. c. 1. 12. τύχης ἡγούμενον] Wolfius certissima emendatione reponi vult εὐχῆς ἡγούμενος; τὸ τύχη omnino nihil huc pertinet: mox idem εὐπορῆσαι, quod sententia postulat; εὐ et ἀ sæpe librariorum incuria mutantur.

— ibid. 42. ὀργᾶν ἐν αὐτῇ] Omnino, cum Wolfio, ἐν αὐτῇ redundare puto: vel potius suo loco turbata ad præcedentia ὄργια τῶν θεῶν retrahi debere.

— ibid. c. 2. 37. τῷ στόματι] Morellius in var. lect. uti et Wolfius, in margine, τῷ πόματι habet. Fortasse ita hæc legenda sint: δεξιωσάμενος αὐτὸ (scilicet τὸ ποτήριον) τῷ στόματι: ut hic sensus sit: *cum quis—accepto* a pincerna *poculo, eoque leviter delibato*, etc.

— ibid. 44. τί οὖν οἱ πρόγονοι ἐμίσουν αὐτοὺς] Wolfius in margine; τοὺς προγόνους ἐμίσουν αὐτοί: quæ certissime germana lectio est, quamque sententia omnino postulat.

P. 39. c. 1. 16. Περδίκκας ὁ ἀδελφὸς] In nostro legebatur Περδίκκας ὁ θεῖος Ἀμύντου, ἀδελφὸς Φιλίππου τοῦ πατρὸς Φίλιππος. Rectissime Morellius in var. lect. et Wolfius in margine ita hæc legenda indicant,

uti nos ipsa edidimus: satis enim notum est, Philippi patrem Amyntam fuisse. Neque etiam sic omnia recte habent: etenim pro θεῖος legendum est υἱὸς, cum tres fuerint Amyntæ filii, Alexander, Perdiccas, et Philippus. Vide Diod. lib. 15. Quæ sequuntur obscura adhuc videntur et quidem mutilata.

— ibid. 46. ἀλλὰ τῶν ἀνα.] Wolfius legisse videtur οὐδέ. vertit enim *neque de donariis*. Utcunque legas, equidem haud video quare tantopere hallucinatum Scholiasten Palmerius dicat. Scholiastis hic sensus est: Ædificia, et donaria, utcunque sint splendida (id enim haud negat), superari fortasse possunt: non item facinora, propter quæ hæc donaria suspensa sunt: ideoque de his, non illis etiam, dici, ὥστε μηδενὶ τ. ε. ὑπερβολὴν λελεῖφθαι.

— ibid. antep. Πλαταιέων] Ea vox incolas Platæarum, non ipsas Platæas significat, quod tamen hic opus est, sicut antea ἐκ Σαλαμῖνος: itaque haud dubitavi Πλαταιῶν reponere.

P. 39. c. 2. 30. ἐκτήσαντο] Ex Wolfii mente reposui ἀνεκτήσαντο, quod etiam sententia omnino postulat.

P. 40. c. 2. 3. ἐπειδὴ ᾔσθετο, etc.] In nostro valde hæc turbata sunt: igitur secuti sumus Wolfium in margine. Interea non possumus satis admirari nostri Scholiastis sagacitatem, qui tam bellam rationem invenerit, propter quam per Cererem hic jurat Demosthenes.

— ibid. c. 2. 25. ἀπογινώσκοντες] Sensus loci ἀναγινώσκοντες postulare videtur: quod vidit Wolfius, vertit enim, *legentes*.

P. 41. c. 1. 6. περὶ γὰρ ῥαθύμων προσφθέγγεται] Ex Wolfii mente reposui simplex verbum φθέγγεται. Quid si legamus πρὸς γὰρ ῥαθύμων προσφθέγγεται?

— ibid. 18. ἀναγκάζεσθαι] Wolfius: Fortasse ἀγωνίζεσθαι. Mox idem in margine, et Morellius in var. lect. οἷον ἔξω τῆς, etc. ut nos excudi curavimus. Neque tamen adhuc is locus satis integer videtur.

— ibid. c. 2. 18. ἀλλ' ὥρα ἔφθασαν] Hæc verba nullum hic sensum habent, quare Wolfii conjecturam lubens secutus sum: sed fortasse locus mutilus est. Cum eodem mox ἅπαντα lego.

IN PHILIPPICAM I.

P. 42. c. 1. 31. παραχαράττω τὸν νόμον] Loci sensus plane postulat ut reponatur τὸ οὐ, quod etiam inter varias lectiones habet et Wolfius et Morellius.

— ibid. 36. τῇ ἀπωλείᾳ τῶν τριάκοντα δύο πόλεων τῶν Χαλκιδικῶν] In Chronologiam peccat Scholiastes. Philippus enim Chalcidicas (Thraciæ) urbes non ante quartum annum Olympiadis centesimæ septimæ adortus est: ut ex Diodoro discimus lib. xvi. et Philochoro; quem vide in Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ apud Scaligerum: hæc vero oratio primo ejusdem Olympiadis anno habita est, paulo post Atheniensium ad Thermopylas profectionem, juxta Tourrelli computum, cui suffragatur enim Andreas Schottus in Parallelis, et Sigonius in Temporibus Atheniensium. De Chalcidicis urbibus multa apud Demosthenem in Oratione περὶ Παραπρεσβείας.

P. 42. c. 2. 14. τῶν ἄλλων] Ex Isocrate rescribe τὸν ἄλλον χρόνον· mox νομίμοις· deinde ἡσυχίαν ἂν ἦγον absque τῷ πολλήν.

P. 44. c. 1. 25. ἐκεῖνος οὖν etc.] Turbata hic Scholia videntur esse, duoque in unum perperam compacta. Rectius, ut opinor, apud Wolfium Sch. ad v. ἐπιτειχίσματα finitur v. ἐχθροῖς: quæ sequuntur ad novum caput, scilicet, καὶ τοῖς ἐθέλουσι ποιεῖν, referuntur. Ibi autem, pro ἐκεῖνος οὖν, εἰκαίως legitur.

— ibid. c. 2. 12. ἀγαθοὶ] Wolfius in margine habet Ἀθηναῖοι: mox l. 22. ita legit: ἐλάττονα μὴ δύνασθαι ποιεῖν, ibique Scholion finit. Benenati lectio mendosa plane est: itaque τὸ ἢ inserui; ante dixerat πλείονα δύνασθαι ποιεῖν ἤπερ δύναιτο. Vid. Etymol. v. ἀλαζών.

— ibid. 40. καὶ μὴν ἤδη ἐπείσθησαν αὐτῷ καὶ ἔπεμψαν βοήθειαν πρὸς Ὀλυνθίους] In eo se constanter fallit Scholiastes, quod hanc orationem post Olynthiacas habitam fuisse putet. Vid. Tourrellum p. 7. Lat. Interpr. ibid. et in Arg. ad I. Olynthiacam: vide etiam Dionys. Halicarn. in Epist. ad Amm. p. 193. Ed. doctiss. Hudsoni.

P. 45. c. 2. 7. διάκρισιν] Mendosa plane lectio. Itaque, præeunte Wolfio, ἀπόκρισιν excudendum curavi. Mox l. 14. τὸ γὰρ ejeci, quippe quod nihil ad rem faciat, sed ex præcedente γὰρ natum videretur.

— ibid. ult. ἐνίοτε etc.] Locus manifeste est corruptus: itaque ex conjectura Wolfii, postulante etiam sensu, lego: ἐνίοις ἐξ αὐτῶν ἠδύναντο τῶν ἑτέρων περιγενέσθαι.

P. 46. c. 1. 34. οὐ γὰρ, etc.] Iterum confundi duo Scholia videntur. Voces ἡμῖν ἐξελθεῖν ad τὸ εἰπόντες referenda sunt, ad ostendendum, quomodo implenda sit ea quæ in textu est ἔλλειψις. χρήσιμοί εἰσι σύμβουλοι expositio est τοῦ μάλιστα εἰς δέον λέγουσιν. Sub finem hujusce Scholii lege

δι' οὗ.

— ibid. c. 2. 31. ἀπεσώσαντο] Ex Wolfio ἀπεώσαντο emendavi; potius tamen legendum suspicor ἀπεσείσαντο.

— ibid. 39. τὸ δ' Ἁλίαρτον ἀρσενικῶς ὡς καὶ Ὅμηρος] Nempe loco supra citato; ad quem vid. Eustath. fol. 203. 23.

P. 293. c. 2. 22. ἓξ δραχμὰς] Mendum ex inscitia librarii ortum, qui ϛ' 5 denotare quum cognosceret, ignorabat ϛ, cum linea transversa virgulaque subjecta, sex millia significare. Illud γ' quod mox sequitur, ab inverso λ natum videtur. In Notis ad Jul. Poll. l. ix. Segm. 53. hæc citantur, ibique legimus ἑξακισχιλίους δραχμάς· τῶν δὲ δραχμῶν ὀβολοὺς τρισμυρίους. Atqui in drachmis talenti Oboli 36000 sunt, quare rectius scribendum esset λ ϛ'· nisi quidem, sumpto numero rotundo, quod superest, cum parvi momenti sit, omittatur.

— ibid. 58. πόλεμον παρασκευῆς] Τὸ καὶ a Suida etiam prætermittitur, qui hæc descripsit; ad eum Kust. "Rectius legeris, μετὰ στρατιᾶς καὶ παρασκευῆς εἰς πόλεμον." Mox παραπεμπόμενοι ex Suida emendavi, qui vicissim hoc ex loco corrigendus est. Etenim in eo ita hæc leguntur: Ἀποστολάς. (potius lege Ἀποστολαί) ἀποπέμψεις, δῶρα. Καὶ ἀποστελλόμενος μετὰ στρατιᾶς εἰς πόλεμον παρασκευῆς. Τῶν δὲ πλοίων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποστολαῖς· τουτέστι ταῖς ἀποπέμψεσι. Primo igitur hæc τῶν δ. π. etc. τῷ δῶρα subjungenda sunt: deinde pro καὶ ἀποστελλόμενος legendum est καὶ ἀπόστολος, ὁ ἀποστελλόμενος, etc.

P. 294. c. 2. 3. οἱ δι' ἀδικίαν] In Henr. Steph. v. ἀπόμισθος, qui hunc locum citat, ita hæc leguntur: οἱ διὰ δειλίαν καὶ κακίαν.

VARIANTES LECTIONES

IN DEMOSTHENEM.

RECENSIO LIBRORUM

ET MANUSCRIPTORUM ET IMPRESSORUM

QUI COMMEMORANTUR IN HOC LIBELLO

VARIANTIUM LECTIONUM DEMOSTHENICARUM,

ET

NOTÆ QUIBUS SINGULI DESIGNATI SUNT.

CODICES PARISIENSES.

p 1. 2940. Cod. bombycinus sæc. XIII. qui plures habet Dem. orat. cum commentario Ulpiani: textus describitur literis miniatis. Desiderantur causæ privatæ, exordia concionum, et epistolæ. In hoc cod. quem ed. Par. designat per literam α plures reperi optimas lectiones.

p 2. 2995. Cod. bombyc. sæc. XII. satis eleganter scriptus et satis bonæ notæ, qui inter cætera eadem prorsus habet ac codex 2994. p 16., nisi quod primæ orationes habent scholia ad marginem lectu difficilia, alia inedita, alia ex Ulpiano desumpta. Hunc codicem ed. Par. designat per literam β.

p 3. 2938. Cod. chart. scriptus manu Antonii Mediolanensis, anno 1480, quo inter cætera leguntur, Demosthenis vita e Libanio, omnes Dem. orat. adversus Philippum cum hypothesibus, ejusdem orat. de Rhodiorum libertate, de Corona et de male obita legatione etiam cum hypoth. Hunc cod. designat ed. Par. per literam γ.

p 4. 2996. Cod. bombyc. in quo cum plurimis Aristidis orationibus reperiuntur, Dem. or. de male obita legatione, or. Æsch. etiam de male obita legatione, cum scholiis ineditis fusioribus, iisdem quæ leguntur in codd. 2930. et 3003. Ibidem est appendix vitæ Æschinis quam habent alii libri tum manuscripti tum impressi. Ex hoc cod., quem ed. Par. designat per literam δ, multas et quidem optimas accepi lectiones.

p 5. 3000. Cod. chart. sæc. XVI. eleganter scriptus, qui habet omnes Dem. or. politicas, tum contra Philippum, tum alias, or. ejusdem de male obita legatione, de Corona, adversus Leptinem, Midiam, Androtionem; his omnibus præfiguntur hypotheses. Ex

hoc cod., quem ed. Par. denotat per literam ε, plures accepi probas lectiones.

p 6. 3001. Cod. chart. sæc. XVI. qui inter cætera continet, or. Dem. de Corona, de male obita legatione, adversus Leptinem; tribus his adjunguntur duæ hypotheses. Orat. habent ad marginem breviores aliquot annotationes, quarum auctor mihi ignotus est. Hunc codicem designat ed. Par. per literam ζ.

p 7. 2999. Cod. Chart. sæc. XVI. quo inter cetera continentur, plures Demosthenis or. cum hypothesibus et epistola Philippi; in nonnullis multa desunt; duæ hypotheses in or. Æsch. adversus Timarchum, quædam ex or. ejusdem adv. eundem, versus initium, hyp. in or. ejusdem de male obita legatione et de Corona. Sex primæ or. habent ad marginem scholia aliquot, quæ omnia videntur ex Ulpiano desumpta. Ibidem legitur vita Æschinis scripta ab Apollonio, vita ejusdem incerto auctore, his verbis incipiens, Αἰσχίνης υἱὸς ἦν· Ἀτρομήτου τοῦ γραμματικοῦ . . . . . reperitur apud Aldum, Wolfium et Reiskium. Hunc cod. in ed. Par. repræsentat litera η.

p 8. 3937. Cod. chart. sæc. XV. quo continentur tres Olynthiacæ, quatuor Philippicæ, orationes de pace, de Haloneso, de Chersoneso, de male obita legatione; hujus orationis multa desunt. Hunc codicem editio Parisina designat per literam θ.

p 9. 2934. Cod. membraneus, sæc. XII. qui omnia habet Demosthenis quæ supersunt. Videtur esse hic codex indicatus in catalogo codicum Græcorum Nicolai Rodulphii Cardinalis classis oratoriæ n°. 335. Δημοσθένους λόγοι ξβ', quanquam hic continet orationes LVIII. epistolas V. et Προοίμια. Cæterum in primis orationibus sunt quædam scholia ad marg. quæ lectu difficillima sunt.

p 10. 2935. Cod. membr. cujus 26 priora folia sæc. XIII. reliqua sæc. XI. scripta sunt. Eo cod. continentur, Demosthenis vita inedita, auctore Zozimo Ascalonita, qui Anastasio imperante floruit, anonymi vita Demosthenis inedita, hæc duo reperiuntur tomo I. ed. nostr., hypotheses plurium Dem. orat. ex Libanio, pars scholiorum Ulpiani in primam Olynthiacam, deinde omnia Dem. quæ supersunt præter causas ejus privatas et epistolas. Orationibus adjectæ sunt hypotheses, et ad marginem scholia leguntur aliquando longiora, quorum auctor mihi ignotus est.

p 11. 2998. Cod. chart. cujus ætas ignoratur, misere maculatus, et erosus a vermibus, sed in quo bonæ reperiuntur lectiones. Inter cætera continet orat. Dem. de Haloneso, initio mutilam, orat. de Chersoneso, Philippicas tertiam et quartam, or. ad Philippi epistolam, de Corona, de male obita legatione, adversus Aristocratem, Leptinem, Cononem, Midiam, Androtionem, Timocratem,

Aristogitonem, orat. Æsch. de male obita legatione et de Corona. In his omnibus sunt annotationes aliquæ marginales, quarum auctorem ignoro. Post orationes nonnullas scribuntur versus ex Iliade; qui nescio cur illic occurrant.

p 12. 2043. Cod. chart. sæc. XVI. qui inter cætera habet, tres Demosthenis Olynthiacas cum hypothesibus, Demosthenis orationem de Corona cum hypothesi, ejusdem orationes adversus Midiam et Aristocratem cum hypothesibus, orationem funebrem quæ inter opera Demosthenis reperitur. In his omnibus sunt aliquæ annotationes ad marginem.

p 13. 2508. Cod. chart. sat bonæ notæ sæc. XV. qui inter alia multa continet, vitam Demosthenis, eandem quæ est secunda in cod. 2935., omnes Dem. orat. adversus Philippum aliasque politicas conciones, cum oratione ejusdem de Corona. His omnibus orationibus præfixæ sunt hypotheses, aliquæ habent scholia ad marginem, quorum auctor mihi ignotus est, quorum tamen nonnulla mihi videntur ex Ulpiano fuisse excerpta.

p 14. 2844. Cod. papyraceus, anno 1498 scriptus, quo inter cætera continentur, finis orationis contra Androtionem, tota Dem. orat. de Corona, initium duntaxat ejusdem orationis de male obita legatione, orat. funebris quæ inter ejusdem opera reperitur.

p 15. 2936. Cod. memb. sæc. XIII. scriptus eleganter, qui habet vitam Demosthenis, eandem quæ est secunda in cod. 2935., ejusdem Dem. vita ex Libanio, dein omnia ejus oratoris quæ supersunt præter epistolas. Exordia concionum incipiunt a decimo. Orationes habent scholia ad marginem, quorum auctor mihi ignotus est. Duas primas Olynthiacas concomitantur scholia Ulpiani. Nonnullis orationibus præfixæ sunt hypotheses. Hic cod. multas habet variantes communes cum cod. quem Reiskius vocat Augustanum primum.

p 16. 2994. Cod. memb. sæc. XII. qui continet, vitam Demosthenis ex Libanio, omnes Dem. or. politicas, tum adversus Philippum, tum alias, or. ejusdem de Corona, de male obita legatione, adversus Leptinem, Midiam, Androtionem, ejusdem epistolas. Orationibus præfixæ sunt hypotheses.

p 17. 1773. Codex chartaceus, sæculo XV. scriptus, quo inter alia multa continentur tres Olynthiacæ, et pars aliqua primæ Philippicæ.

p 18. 2489. Cod. chart. sæc. XVI. quo inter multa alia continentur Demosthenis epistolæ, quarum tertiæ datur duntaxat initium, quarta initio caret.

p 19. 2596. Cod. chart. vetus, scriptus sat eleganter, qui inter plura alia habet primam Demosthenis Olynthiacam.

p 20. 2939. Cod. chart. haud antiquus, scriptus manu Nicolai

Blasti anno 1484. Continet quatuor Dem. Philippicas, Orat. ejusdem de Haloneso, et de Corona; hujus dimidia tantum pars exstat. Orationibus præfixæ sunt hypotheses. Scholia Ulpiani ex alia manu scripta majorem libri partem conficiunt.

p 21. 2942. Cod. chart. recens, sat eleganter scriptus, qui habet tres Dem. Olynthiacas, Philippicas primam, secundam et quartam, orationes de Chersoneso, ad Philippi epistolam, de Corona, de male obita legatione, adversus Midiam et Timocratem.

p 22. 2943. Cod. memb. sæc. XV. quo legitur Dem. orat. adversus Aristocratem.

p 23. 2961. Cod. chart. sæc. XV. qui continet inter multa alia, vitam Demosthenis ex Libanio, ejusdem encomium ex Luciano ut videtur, omnes Dem. conciones politicas, tum adversus Philippum, tum alias, Philippi epistolam, orat. Dem. de Corona, or. funebrem quæ in ejusdem operibus reperitur. Omnibus orationibus præfixæ sunt hypotheses; aliquæ habent scholia ad marginem, quorum auctor mihi ignotus est, quorum tamen nonnulla mihi visa sunt ex Ulpiano fuisse decerpta.

p 24. 2993. Cod. chart. sæc. XVI. in quo, cum brevibus aliquot scriptis, habentur omnes Dem. or. politicæ, tum adversus Philippum, tum aliæ, quibus præfixæ sunt hypotheses; leguntur vel inserta vel ad marginem scholia ex Ulpiano.

p 25. 2944. Cod. chart. quo inter cætera continentur, scholia Ulpiani in orat. Dem. scripta bona sed recenti manu, hypotheses ejusdem orationum de male obita legatione, adversus Androtionem, Midiam, Aristocratem, Timocratem, et Leptinem, ejusdem oratio de Corona.

p 26. 2995 A. Cod. chart. quo inter cætera continentur pars Olynthiacæ primæ sine initio, pars Philippicæ primæ sine fine, tota Dem. or. de Corona, tota ejusdem or. adversus Timocratem, ejusdem or. de male obita legatione, paucis omissis ad finem.

p 27. 2997. Cod. chart. sæc. XV. in quo habentur, orationes Dem. de male obita legatione, de classibus, de ordinanda republica, de fœdere Alexandreo, de corona navali, orat. funebris inter Dem. opera, orationes adversus Timocratem, Leptinem, Cononem, Aristogitonem, Aphobum, Onetorem, Cononem, Nausimachum et Zenopithem, Spudiam, Olympiodorum, Zenothemin, Dionysodorum, Nicostratum, pro Phormione, adversns Bœotum de nomine; nonnullis orationibus præfiguntur hypotheses.

p 28. 3004. Cod. membr. sæc XVI. qui habet Æschinis or. de Corona cum hypothesi, Demosthenis or. de Corona.

p 29. 3012. Cod. bombyc. anno Christi 1382 scriptus, quo inter cætera continentur, initium Olynthiacæ secundæ cum aliquot Ulpiani scholiis, tota Olynthiaca prima et tota prima Philippica, quas præcedunt hypotheses et concomitantur Ulpiani scholia, pars aliqua ab initio Philippicæ quartæ cum scholiis Ulpiani, præfatio Ulpiani ad Olynthiacas.

CODICES COISLINIANI PARISINI.

c 1. 323. Cod. bombyc. sæc. XIV. qui inter alia multa habet tres Olynthiacas et Philippicam primam.

c 2. 324. Cod. bombyc. sæc. XV. ex manu Ioannis Rosi sacerdotis, quo inter alia leguntur, vita Demosthenis ex Libanio, tres Olynthiacæ et Philippicæ quatuor cum hypothesibus, orat. de pace, de Haloneso, de Chersoneso, de Rhodiorum libertate, quibus etiam præfiguntur hypotheses, or. Dem. de Corona cum hypothesi, or. ejusdem de male obita legatione.

c 3. 339. Cod. membr. sæc. XIII. qui habet omnia Demosthenis quæ supersunt, præter causas forenses privatas. Epistola Philippi conjungitur cum or. ad eandem epistolam. Orationibus præfiguntur hypotheses. In exordiis concionum nihil deest, sed multa transponuntur eodem modo quo in Aldina editione.

*** Hæc Notitia de Codicibus Parisiensibus ex Editione Athanasii Augeri est exscripta.

CODICES ALII.

a 1. 2. 3. 4. 5. 6. Codex Augustanus primus, secundus, tertius, quartus, quintus, sextus. Vid. vol. i. p. clxxxiv. sqq.

a s. Supplementum Augustani primi.

b. Codex Bavaricus. Vid. vol. i. p. cxci.

d. Codex Baroccianus. Vid. vol. i. p. xc.

e. Codex Vindobonensis. Vid. vol. i. p. xc.

f. Codex Wolfenbuttelensis. Vid. vol. p. xcvi.

g. Codex Gonvillianus.

h. Codex Harleianus. Vid. vol. i. p. xci.

i. Reiskio 'Appendix Francofurtana.' De qua H. Wolfius sic: "Lectiones in Demosthenem diversæ, tum e Codice quodam vetusto eodemque Italico, tum ex Aldino, cui illas vir quidam doctissimus manu propria adscripserat."

k. Codex Lockeranus. Vid. vol. i. p. xci.

l. Codex Laudianus. Vid. vol. i. p. xci.

m. Codex Meermannianus. Vid. vol. i. p. cxcii.

n. Codex Bodleianus. Vid. vol. i. p. xci.

o. Codex Obsopœi. Vid. vol. i. p. lxxxix.

q. Codex Meadianus. Vid. vol. i. p. xci.

r. Codex Rehdigeranus. Vid. vol. i. p. clxxxii.

s. Codex Harrisiensis. Vid. vol. i. p. xci.

t. Codex Pithœanus. Vid. vol. i. p. xc.
v. Codex Vossianus. Vid. vol. i. p. xci.
w. Codex Weimaranus. Vid. vol. i. p. cxciii.
x. Codex Cantabrigiensis. Vid. vol. i. p. xci.
Scrimg. Schedæ Scrimgeri. Vid. vol. i. p. clxxxiii.
Altemps. Aldina Gallei. Vid. vol. i. p. xcvii.
Askew. Aldina Askewi. Vid. vol. i. p. xcvi.
Ald. Less. Aldina Lessingii. Vid. vol. i. p. cxciii.
Ald. Tayl. Aldina Taylori. Vid. vol. i. p. xc.
Hervag. Tayl. Hervagiana, cujus ad oram Lindenbrogius varietates Codicis optimi annotarat. Vid. vol. i. p. xc.
M. Ben. Margo Lutetianæ, quam editionem a Morello inchoatam ab finem perduxit Benenatus.

EDITIONES.

Ald. Editio Aldina prior. Ald. po. Editio Aldina posterior. Aldd. Utraque editio. Fel. Editio Felicianea. P. Manut. Editio Pauli Manutii.	De his et cæteris antiquis Editionibus vid. vol. i. p. cxlvii. sqq.
Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Hervag. Ind. Lamb. Ind.	Varietates Lectionis, quæ ad calcem tomorum Editionis Aldinæ, Felicianeæ, Manutianæ, Hervagianæ, et Lutetianæ, adduntur.

Aug. Editio Athanasii Augeri, Paris. 1790. 4to. quæ universas quæ ad Philippum pertinent orationes, una cum Variantibus Lectionibus e Codd. Paris. non antea notatis, continet.

Bekk. Editio Immanuelis Bekkeri, Oxonii, 1823. vol. vii. 8vo.

*** Notæ compendii gratia: pr., quod dicunt, prima manus—corr. correctus—lit. litera vel literæ—om. omittit vel omittunt—eras. erasa est vel erasæ sunt—add. in marg. addit vel addunt in margine.

Codices et Editiones cum Editione Benenati, Lutetiæ, 1570, fol., conferuntur.

VARIANTES LECTIONES.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Α.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ etc.] Προθεωρία c 2.

P. 7. 4. προῆλθε] ἦλθε g. Ibid. ὑπερεῖχεν] ὑπῆρχεν b. Bekk. ἔσχεν in marg. p 10. 5. τι om. p 5. 7. 10. 6. ποιησάμενοι] προστησάμενοι p 5. 7. Μακεδόσι] καὶ Μακεδόσι p 2. 3. c 2. 3. 9. ὕστερον] ὕστερον δὲ p 10. 12. συνετέθειτο] συνετέθειντο a 1. b. o. p 5. 7. 10. Fel. Aug. Bekk. antep. ταύτην] ταῦτα c 2. ult. εἰς Ἀθήνας] πρὸς Ἀθηναίους p 7.

P. 8. 1. τῶν Ἀθηναίων εἶναι] εἶναι τῶν Ἀθηναίων p 10. Bekk. 4. γένοιτο] γένηται p 2. 3. 5. 7. c 2. 3. Fel. Aug. γενήσεται ὰς g. Ibid. αὕτη] αὐτῶν p 7. Ibid. τοὺς ας ἀθηναίους p 10. 5. δύσμαχον] δυσμάχητον p 5. 7. et γρ. a 1. Aldd. Fel. μὴ δυσμάχητον Aug. Ibid. οὕτως ὑπείληπται] οὐχ ὡς οὕτως ὑπείληπται g. οὕτως ὡς ὑπείληπται p 2. οὕτως γὰρ ὑπείληπτο p 23. οὕτως ἐπείληπται a 1. οὐχ ὡς ὑπείληπται Fel. Bekk. ὡς ὑπείληπται Ald. Less. οὕτως ὡς ὑπείληπται Aug. 7. πραγμάτων χρη p 10. Ibid. ποιῆσαι αὐτὰ c 2. 3. Fel. Aug. Bekk. 8. πρόδηλον] πρόσδηλον c 2. Ibid. ὂν om. p 10. Ibid. ἀνάγκη οὖν corr. p 10. Ibid. σαφηνίσαι ταῦτα (o o) p 10. 9. παρ' αὐτοῖς] παρὰ τὴν ἀγορὰν p 7. 10. τὸν τόπον] τὸν om. p 2. 3. c 2. 3. a 1. b. Ald. Fel. Aug. Bekk. 11. τῶν om. p 10. 12. καταβαλόντα] βαλόντα a 1. g. p 2. 3. 5. 10. c 2. 3. Aldd. βάλλοντα b. καταλαβόντα p 7. 13. λυπεῖσθαι τῷ ἀναλώματι o. p 10. antep. τοσοῦτον] τοῦτο a 1. b. o. p 2. 3. 5. 10. c 2. 3. Bekk. Ibid. εἰς τοῦτο] εἰς τοὺς τόπους p 5. 7. 10. Bekk. εἰς τόπους o. ἕνεκα τούτου p 23 ult. ὀκνηροὶ] ὀκνηρῶς p 3.

P. 9. 1. καὶ] καὶ ἐν p 10. 3. ἀπειλοῦντα] ἐπαπειλοῦντα p 5. 7. Ibid. ταῦτα] τε αὐτὰ p 5. 7. 10. 13. 15. 24. Aug. τε ταῦτα c 2. p 3. 12. 16. 21. 4. διὸ] διὰ τοῦτο o. p 10. Ibid. ὑπερωτήσας] ἐπερωτήσας p 23. Aug. ὑπερωτᾷ p 7. ἐπερωτᾷ p 5. ὑπερώτησεν o. p 10. 5. ἐπιφέρει] καὶ ἐπιφέρει o. p 5. 7. 10. 6. τοσαῦτα] ταῦτα b. c 3. p 2. 3. Aldd. Ibid. τῶν om. o. 8. φησι] ἔφη a 1. b. Aldd. Fel. Aug.

ΛΟΓΟΣ.

P. 9. 1. ἂν om. p 9. Ibid. ἄνδρες om. a 5. et passim, h. o. p 1. 5. 8. 3. ὧν] οὗ i. p 10. ὧν (οὗ) b. Ibid. ὧν νυνὶ] ὧν ὑμεῖς νυνὶ h. p 8. ult. ἥκει] ἥκει p 8. ἥκοι Aug. (ἥκοι)

P. 10. 1. τοῦτο] τοῦτον l. Ibid. ἡμετέρας a 2. p 7. 5. ἄνδρες om. h. k. p 1. 7. 7. αὐτῶν] αὐτῶν b. Fel. Aug. 9. δὴ] δὲ p 7. Ald. Tayl. 10. παρασκευάσασθαι (ζε) b. 11. βοηθήσετε Bekk. Ibid. ταὐτὸ d. ult. ἄνθρωπος] Φίλιππος b. p 8. sed in marg. ἄνθρωπος p 8. ἄνθρωπος Bekk.

P. 11. 1. τύχη] τύχοι p 5. 8. 2. ἀξιόπιστα p 9. et in marg. b. 4. τι om. p 10. 5. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. Ibid. ὃ] ὅπερ a 2. Ald. Fel. Aug. antep. ὑμῖν] ἡμῖν p 5. 7. 8. Ibid. ἐκείνων (ον) b.

P. 12. 1. τὸ om. b. p 9. 2. πολλῷ] πολὺ p 7. et pr. b. 3. ἃς (ὡς) b. Ibid. ποιήσαιτο w. Fel. Aug. Bekk. ποιήσεται, sed in marg. γρ. ποιήσαιτο, b. antep. πολεμήσουσιν p 7. 8. ult. ἅ τ'] ἅττ' p 1. 5. ἅτε p 8. Ibid. αὐτῷ om. h.

P. 13. 4. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 8. 5. πάντα om. a 2. 9. τὰ om. Ald. Ibid. νυνὶ] νῦν p 10. 10. ἐθρυλλεῖτε] ἐθρυλεῖτε p 9. 10. Bekk. sed γρ. ἐθρύλουν τε p 9. ἐθρύλλουν p 7. ἐθρύλλουν τέως h. p 8. γρ. ἐθρύλλουν τε in marg. b. Ibid. δεῖ a 2. p 1. 8. 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. antep. ταῦτα] τοῦτο p 5. 8. τοῦθ' b. i. p 10. Ald. Tayl. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν a 2. h. p 7. 8. pen. γὰρ om. a 3. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν a 2. p 1. 9. Aug. Bekk.

P. 14. 1. ταῦτ'] τοῦτ' h. p 5. 7. 8. Ibid. αὐτοὺς Aug. Bekk. 2. εἰκὸς] εἰκότως a 2. Ibid. αὐτοὺς om. p 7. 3. δὴ δεῖ ὦ Ἀθ. τοιοῦτον p 10. 4. ἄνδρες om. p 5. 8. et p 10. passim. 5. οὐδὲ δὴ παθεῖν p 8. Ibid. ταὐτὸ ὅπερ] ταὐτὸν ὅπερ m. p 3. 10. c 2. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. ταῦτα ἅπερ d. k. Ald. Tayl. Ibid. πρότερον om. a 2. pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. p 5. 7. 8. 10. Bekk. ὑμᾶς (ἡ) b. Ibid. πλεῖν] ἐκπλεῖν

Aldd. Fel. Aug. ult. καὶ ὑπὲρ] καὶ om. a 1. b. h. p 9. Bekk.

P. 15. 1. ὑπὲρ] περὶ a 3. om. b. Ibid. τῆς] τῆς τῶν a 2. o. p 7. Ald. Fel. Aug. 2. ἂν ἦτε] αὖ ἦτε p 10. ἂν ἦτε τῶν μετὰ ταῦτα h. 4. ἕκαστον p 5. et corr. a 3. 6. ἐνὶ τῷ πρώτῳ] ἐνί τῳ πρώτῳ p 8. ἐνί τῳ πρῶτον p 10. ἐνὶ τῷ τρόπῳ corr. c 3. 7. ἂν om. l. Ald. 8. νῦν] νυνὶ a 1. c 1. h. p 5. 7. 8. 10. Ibid. αἰεὶ p 2. 9. καὶ ηὐξήσαμεν] καὶ om. a 1. 2. 3. b. h. k. p 7. 8. 9. 10. Aug. Bekk. antep. ἄνδρες om. p 5. 7. Ibid. καθεστήκαμεν k. pen. οὐδείς πω] οὐδείς ποτε k. p 1. οὐδεὶς πώποτε a 3. p
πώποτε
10. et γρ. p 9. οὐδείς πω b. Ibid. γέγονε Μακεδονίας p 10. ult. νυνὶ δὲ] νυνὶ δὴ b. Bekk. νῦν δὲ δὴ k. νῦν ἤδη p 9. Ibid. ἥκει· τίς οὗτος ;] ἥκει· τίς ; οὗτος, Fel. Aug. ἥκει τις οὗτος, Bekk.

P. 16. 1. προτέρων] πρότερον l. o. p 1. 9.
πρότερον
v. Fel. Aug. προτέρων b. 3. δοκοῖ h. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. 4. ὑπηργμένων]
ὑπηρ-
ὑπηρετημένων i. p 9. Ald. Tayl. ὑπηρετη-
γμένων
μένων b. 5. ὁμῶς om. h. 6. πολλὰ ἁπλῶς ἀπολωλεκέναι a 2. 7. τὸν om. a 2. h. p 1. 5. 7. 8. 9. 8. πάλαι] πάλιν a 2. k. p 1. 9. τέ] δέ p 10. Ald. Tayl. Ibid. ἡμῖν om. c 2. m. 11. χρημάτων] κτημάτων p 7. 13. ἔχῃ a 3. Ibid. ἂν δ' - - - χάριν om. p 10.
ά
14. συνανήλωσε b. συναναλώσεται p 7. Ibid. μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ] τῇ τύχῃ om. p 9. Bekk. sed γρ. τῇ τύχῃ μέμν. p 9. pen. παρὰ] περὶ a s. Ibid. χρηστὸν om. p 7. ult. προϋπαρξάντων] πρὶν ὑπαρξάντων d. k. o. p 7. 9. ὑπαρξάντων h. p 10.

P. 17. 1. ὡς τὰ πολλὰ om. k. o. et pr. b. p 9. 2. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 2. 3. 8. 9. Ibid. ἄνδρες om. p 7. Ibid.
σαι
φροντίζειν a 2. p 2. φροντίζειν b. 3. ἐπὶ] περὶ Ald. Tayl. Ibid. ἀποτρεψώμεθα h. 4. προησώμεθα p 17. Ibid. ἄνδρες om. p 8. 5. καταστρέψηται p 13. 29. 7. ὅπη p 5. ὅπου cod. Wolf. 8. γε om. d. p 9. et pr. a 3. Ibid. ἡμῶν h. k. Ibid. ἄνδρες
οὖν
om. p. 8. 9. οὗ a s. οὗ Aug. 10. ὁ Φίλ. a 1. a s. Ald. Tayl. 11. καὶ Μεθώνην a 2. antep. Φερρὰς a 2. ult. εἰς] ἐς p 9. Ibid. εἶτ' om. p 3.

P. 18. 2. τὸ] τῷ p 10. ult. Ἰλλυρίας
μ
Ald. Tayl. Ibid. Ἀρύββαν a 1. a s. Ἀρύββαν b. Ἀρύβαν h.

P. 19. 1. ὅπῃ Ald. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. εἴπῃ a s. Ibid. παραλίπω k. παραλείψω Ald. Tayl. 2. ἄν τις] τις ἂν b. m. Ald. Fel. Aug. Bekk. Ibid. εἴπῃ k. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. 4. αἰεί] ἀεί p 1. 5. 7. 8. 9. 10. c 2. 3. Bekk. 5. ἢ πρὸς ἅπαντας] πρὸς ἅπαντας om. a 1. 2. 3. a s. b. c 2. 3. d. h. k. m. p 1. 2. 5. 7. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Ald. Ind. Bekk. antep. αἰεί] ἀεί p 1. 8. 9. 10. c 2. 3. Bekk. Ibid. δεῖ] δεῖν a 2. d. p 8. Ald. Tayl. ὅτι δεῖ a 1. a s. ἔτι δεῖ i. p 10. pen. ὑμεῖς] ἡμεῖς a 1. 2. b. c 2. ἡμῖν Ald. Ind. ὑμῖν Hervag. Ind. ult. σκοπεῖτε] σκοπεῖσθε a 1. 3. a s. b. c 2. 3. h. m. o. p 1. 2. 3. 5. 7. 9. Ald. po. Fel. Aug. Bekk.

P. 20. 1. τελευτήσειν a s. Ibid. ἐστὶν εὐήθης a s. p 10. 2. ὑμῶν] ἡμῶν k. p 10. Ibid. ἀγνοεῖται h. Ibid. ἂν] ἐὰν p 5. 3. ἀμελήσομεν a 2. 4. ἄνδρες om. p 8. Ibid. ὥςπερ] a s. h. p 8. 19. et in marg. p 17. Ald. Tayl. ult. οὕτως b.

P. 21. 1. πολλῶν h. 2. ἐβουλόμεθα k. 5. ἴσως om. k. Ibid. ἂν om. a 2. h. p 10. 8. ἄνδρες om. p 8. 9. ὑστάτους om. Ald. Ibid. τῶν om. Ald. 10. οἴομαι p 9. 10. 11. γε om. a 3. b. c 2. 3. k. m. p 1. 2. 3.
α
5. 9. Bekk. 12. ἡμῖν p 10. Ibid. φημὶ b. Ibid. δὴ] δ' οὖν i. p 10. Ald. Tayl. δεῖν c 2. m. 13. ἡμῖν k. p 5. Ibid. πόλεις] πύλας c 3. 14. καὶ τῷ τοὺς p 10. 17. ὀλιγωρήσοιτε l. p 3. Aldd. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν a 2. h. p 3. Ald. P. Manut. Aug.
εία
Bekk. Ibid. στρατιὰ b. h. στρατιὰ p 9. antep. ὑμῶν] ἡμῶν M. Ben. ὑμῖν a 3. sed scholiastes superscripsit ἤγουν ὑμῶν. pen. οἰκίαν b.

P. 22. 1. ὁρῶν ἀκινδύνως a 2. 2. καὶ περιέσται h. p 8. 3. δὴ] δὲ b. 4. τῆς om. p 8. Ald. Tayl. Ibid. ταῦτα] τοσαῦτα k. 5. ἄνδρες om. p 8. 6. χρήματα ὑμῖν] ἡμῖν χρήματα h. Ibid. ἀνθρώπων om. p 5. 8. ἀνταποδώσετε k. o. antep. δ' ἅπαντος] δὲ παντὸς a 2. h. k. o. p 1. 5. 7. 8. 10. δὲ πάντως a s. ult. ταῦτ' om. p 5. 7. εἶναι ταῦτα a 2.

P. 23. 1. γὰρ om. h. Ibid. ἡγοῦμαι] οἶμαι k. Ibid. καὶ ταῦτ'] καὶ [ταῦτ'] Bekk. 2. μίαν] μίαν τὴν p 8. τὴν h. 4. πραγμάτων] πραγμάτων ταῦτα p 5. 7. 19. et inter lineas p 1. Ald. Tayl. Aug. Ibid. λαμβάνετε] λαμβάνειν p 9. Ald. Tayl. λαμ-
ετε
βάνειν b. Ibid. δὴ] δὲ h. Ald, Tayl. 5. οἶμαι] εἶναι b. Ald. Tayl. 6. δὲ] δὴ a
δὴ
2. c 2. p 1. 3. 5. Ald. Fel. P. Manut. δὲ b. om. d. 7. τῶν δεόντων γενέσθαι m. Ibid. δὲ καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι] δέ τινες καὶ ἄλλους a s. h. i. p 8. 10. Ald. Tayl. 8. ἐλεῖσθε M. Ben. Ibid. ἂν συμφέρειν] ἂν om. a 2. 3. b. c 2. 3. m. p 2. 3. 7. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. δοκῇ] δοκεῖ a 2. 3. b. c 2. 3. d. h. k. m. p 2. 3. 7. 8. 9. 10. Bekk. pen. τὰ τοῦ] τοῦ b. τὰ a 2. 3. a s. c 2. 3. m. p 1. 2. 3. 5. 8. 9. 10. Aldd. Fel. Aug. Bekk. Ibid. γὰρ ἔχει, ὡς Lamb. Ind. ult. εὐπρεπῶς] εὐτρεπῶς b. c 2. i.

π
p 7. 9. Bekk. εὐτρεπῶς a s.

P. 24. 1. ἔχῃ] ἔχοι a s. h. Ald. po. Bekk. ἔχει pr. a 3. Aug. 3. ἤλπισε a s. 4. κἆτα
κᾆτα διέψευ-
διέψευσται] καταδιέψευσται i. καταδιέψευ-
σται
σται d. καὶ καταδείψευσται Ald. Tayl. Ibid. δὴ] δὲ p 5. 7. αἰεὶ a 3. b. p 2. 3. 7. antep. ὡς καὶ οὐδὲ d. pen. δώσοιεν] δώσειν h. p 7. 8. δώσειεν a 2. k. et in marg. h. ult. τὰ Θ.] τῶν Θ. a 3. h. p 5. 7. 8. 10. Ald. Fel. P. Manut.

P. 25. 1. ἂν δὲ] εἰ δὲ a 2. 3. a s. b. d. h. o. p 1. 2. 5. 7. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἀποστερηθῇ] ἀποστερηθήσεται a 2. a s. b. h. p 7. 8. 9. Ald. Ind. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. ἀποστερήσεται p 10. 2. εἰς] ἐς p 3. Ibid. τοῖς ξένοις om. c 3. 4. Ἰλλυρικὸν Ald. Tayl. 6. ἄνθρωπος Bekk. 8. παρὰ] κατὰ pr. a 3. pen. ἡμᾶς h. Ibid. ἄνδρες om. h. p 8. ult. ἡμέτερον] ὑμέτερον a 3. o. p 1. 8. 9. 19. P. Manut. Hervag. Tayl. Aug. Bekk.
ὑ
ἡμέτερον b.

P. 26. 2. παροξύναντας a 2. Ald. Ind. Ald. Tayl. Ibid. πάντας h. p 5. 7. 8. Ald. Ind. Ibid. ὡς εἰ] ὡς om. a 2. 3. a s. b. c 2. 3. h. m. p 1. 2. 3. 5. 7. 8. 9. 10. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 3. λάβῃ a 3. Ibid. καθ' ὑμῶν τοιοῦτον h. τὸν τοιοῦτον καθ' ἡμῶν k. 4. γένοιτο] γίνοιτο p 10. γίγνοιτο i. Ald. Tayl. Ibid. τὴν χώραν a 2. Ibid. οἴησθε h. 5. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 2. a s. b. h. k. p 1. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. εἶτ'] εἰ Ald. po. 8. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. 9. ὑμῖν ἐστὶ h. Ibid. πότερον] πότερ' a 2. b. h. p 9. Ald. Tayl. Bekk. 10. ἐὰν] ἂν p 3. 12. ταύτην] om. k. ταύτης Ald. Tayl. antep. λάβοι b. p 1. pen. ἔτι om. a. 2. 3. b. c 3. d. k. o. p 1. 2. 5. 7. Ald. Tayl. Ibid. κωλύσοι d. κωλύσῃ k. Ibid. μὴ] εἰ μὴ h. p 8. ult. εἰπεῖν om. p 5. 7. Ibid. ᾗ] ἦν h. p 8.

P. 27. 1. μὴ] οὐ a s. 4. ἐκλαλεῖ] ἐγκαλεῖ a 2. 3. b. i. Ald. Ind. Ald. Tayl. Ibid. πράξῃ h. p 9. 5. γ' om. c 3. m. p 3. 6. ὑμᾶς] ἡμᾶς h. p 8. et corr. a 3. 7. μόνας] om. a s. h. i. p 10. Ald. Tayl. μόνον k. 8. τῶν ἐκ] ἐκ τῶν i. p 10. Ibid. μηδενὸς]
οὐ
οὐδενὸς a s. h. p 5. 7. 8. 10. μηδενὸς b. 9. πολεμίου] πολέμου p 7. Ald. Tayl. 10. ὑμῶν] ἡμῶν a 2. a s. c 2. 3. d. k. m. p 2. 7. 8. 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind.
ὑ ἡ
ἡμῶν b. ὑμῶν a 3. Ibid. πρὸ τοῦ] προτοῦ
ον
Ald. Aug. Ibid. πολέμου c. 2. 11. δεδαπάνησθε] δεδαπάνηται a 2. Fel. Hervag.
ε
Ind. δεδαπανῆσθαι b. δεδαπάνητε Ald. Ibid. δὴ πόλεμος] δὴ καὶ πόλεμος i. p 10. δεῖ πόλεμος Fel. πόλεμος a s. h. p 8. Ibid. χρὴ om. o. Ibid. νομίσαι] νομίζειν h. p 1. 7. 8. om. o. 12. ζημιωθήσεσθαι] ζημιώσεσθαι
ε
a s. p 9. Ald. Tayl. Bekk. ζημιώσεσθαι b. ζημιωθήσεσθε o. Hervag. Tayl. Ibid. καὶ om. Ald. Ibid. πρόσεσθ'] προσέσθ' c. 2. 3. p 1. 9. 10. Ald. Aug. Bekk. προσέσται Fel. P. Manut. Ibid. ἡ om. a s. h. p 1. 8. Ibid. ἔτι ἡ] ἔτι γε Ald. Tayl. 13. ζημία] ζημίας p 1. 8. 9. 10. Aldd. Fel.
ας
Aug. Bekk. ζημία b. 15. συνιδόντας] συνειδότας a s. h. k. p 5. 7. 8. 10. antep. ὧν] ἃ a s. h. i. p 5. 7. 8. 10. Ald. Tayl.
ἃ
ὧν b. pen. ἀδεῶς καρπῶνται a s. h. p 10. ult. ἐμπειρίαν] ἐμπορίαν p 8. Ibid. τῇ τοῦ] τοῦ om. a 2. 3. a s. b. c 2. 3. h. m. p 1. 3. 5. 8. 9. 10. Bekk.

P. 28. 2. αἱ] ἐκ p 1. Ibid. πολιτευομένων p 5. 3. γίνωνται h. Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς p 7. pen. καὶ om. a s. h. p 1. 5. 7. 8. 10. Ald. Tayl.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β.] ΟΛΥΝΘΙΑΚΩΝ Β. h. p 8.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 29. 2. δυσπολέμητον k. Ibid. ὄντος om. a 2. b. g. i. k. p 10. Ibid. τὸν Φίλιππον k. 3. ὁ] δὲ k. Ibid. ἀσθενεῖ o 3. p 10. pen. αὐτὸν ὕποπτον g. p 10. Ibid. ἰδίαν] οἰκείαν o. p 5. 7. 10. 15. ult. εἶναι ἀσθενεῖς p 10.

ΛΟΓΟΣ.

P. 29. 1. ἄνδρες om. p 8. 2. δοκοῖ o 3. Ibid. παρὰ] περὶ i. Ald. Ibid. γενομένην] γιγνομένην a 2. b. i. p 9. Bekk. γινομένην h. p 1. 7. 8. ult. πολεμήσαντας Fel. Ibid. χόραν Ald.

P. 30. 1. τὸ] ὃ a s. τὸ δὴ Ald. Tayl. 4. ἑαυτῶν] αὐτῶν h. p 8. Ibid. εἶναι om. d. p 1. 9. 6. ἄνδρες om. p 8. Ibid. αὐτοὺς] ἡμᾶς Ald. Tayl. 7. δόξωμεν] δόξομεν i. l. Bekk. δόξωμεν εἶναι a 2. pen. ὑπὸ] ἀπὸ Ald. Tayl. ult. τε om. a 2. p 9. Bekk.

P. 31. 2. προτρέπειν μάλιστα τὰ t. Ald. Tayl. 4. εἴπῃ c 2. et corr. c 3. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 5. μὲν om. k. Ibid. ἔχει c 2. Ibid. τινὰ om. d. k. p 1. et pr. p 9. ante ἔχειν ponunt a s. h. i. p 10. Ald. Tayl. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν a 2. h. p 8. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. οὐχὶ καλῶς] οὐχ ἱκανῶς p 8. 6. αὐτοῦ] αὐτοῦ p 5. P. Manut. ἑαυτοῦ p 7. 8. Ald. Tayl. antep. θαυμαστότερος] θαυμασιώτερος a 2. ult. οὖν om. h. p 8.

P. 32. 1. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. 2. σκο-

πεῖται h. p 8. Ibid. μέγαν αὐτὸν ἴδοι Ald. Fel. P. Manut. Aug. αὐτὸν μέγαν ἴδοι a 2. αὐτὸν ἴδῃ μέγαν p 10. 3. αὐτοῦ] αὐτοῦ p 2. 3. 5. P. Manut. Aug. Ibid. οὖν om. Ald. Tayl. Ibid. μὲν om. p 10. 4. ἡμῖν a 3. Ibid. λαβεῖν τούτων,] λαβεῖν, τούτων a 2. Aldd. Fel. Bekk. λαβεῖν, ὑπὲρ τούτων a s. b. h. i. p 8. 10. t. Ald. Tayl. Aug. λ. τοῦτον v. τούτων om. pr. p 9. 6. ἔνι] ἔνι λέγειν i. p 10. t. Ald. Tayl. Ibid. βέλτιστόν l. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 7. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. Ibid. φαίνοιντ' Ald. Tayl. 8. δοκιμάζειν] γρ. δικάζειν p 1. 2. antep. τοῦ om. c 2. pen. τὰ om. m. Ibid. ἂν εἶναι φήσειέ τις k. εἶναι ἄν τις φήσειε t. Ald. Tayl. εἶναί τις φήσειε v. Ibid. κοινὴν δικαίως a 2. δικαίως κενὴν a 3. ult. πώποτ'] ποτὲ d. k. p 1. v.

γρ. τοιοῦτον

P. 33. 1. τούτοις b. 2. δυεῖν a s. h. p 1. 8. Ibid. εἵνεκα p 8. Ald. Tayl. Ibid. συμφέρειν ἡγοῦμαι a 2. 3. b. c 2. 3. p 10. 4. τοῦ om. h. p 9. 6. νῦν om. a 3. h. p 9. et pr. b. (sed in hoc superscriptum καὶ νῦν) Bekk. Ibid. ηὐξήθη] ηὐξύνθη d. l. 7. αὐτῷ] αὐτοῦ a 2. c 3. d. m. p 1. 2. 9.

ῷ

t. Ald. Ind. Fel. Ind. Ald. Tayl. αὐτοῦ b. αὐτῷ Fel. Ibid. μὲν om. a 2. a s. b. l. p 9. 10. Ald. (sed repræsentatur in Ald. Ind.) Fel. P. Manut. Ibid. ἄνδρες om. p 8. antep. ἡγοῦμαι Ald. Tayl. Ibid. καὶ om. a s. Ibid. αὐτὸς om. a s. p 8. Ibid. εἶναι om. a s. b. h. k. m. p 5. 9. Bekk. Ibid. καὶ θαυμαστὸν τὸν Φίλιππον l. Ald. Tayl. Ald. Fel. P. Manut. Aug. ult. αὐτὸν om. a 2. b. αὐτὸν ἑώρων h.

P. 34. 1. ὑμετέραν k. 2. βουλομένοις b. i. Ibid. ὑμῖν a s. b. c 2. 3. k. m. p 2. 3. 9. Ald. Tayl. ult. καὶ τῷ] καὶ τὸ a 2. 3. a s. b. p 1. 5. 7. 8. 9. 10. t. w. Ald. Less. Fel. Bekk. καὶ τῷ τὸ Aug. Ibid. θρυλούμενόν Bekk.

P. 35. 1. ποτε] ποτε τὸ Ald. Tayl. Ibid. κατασκευάσειν a 3. c 2. m. p 1. 2. 5.

ειν

10. t. w. Ald. Tayl. Fel. κατασκευάσαι b. Ibid. προσαγαγόμενον i. l. p 9. Bekk. pen. ἡμετέραν] ὑμετέραν a 2. a s. b. c 2. 3. k. m. o. p 1. 2. 9. 10. Bekk. Ibid. προτέρους h. p 8. ult. ἡμᾶς] ὑμᾶς a s. b. c 2. 3. k. m. p 2. 3. 9. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk.

P. 36. 2. γρ. πολεμῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν p 1. ὑπὲρ αὐτῶν πολεμήσειν Ald. Fel. P. Manut. Aug. 4. ἄνοιαν] ἄγνοιαν p 10. 5. αἰεὶ b. p 2. 3. Aug. 7. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς p 5. 8. ὀφείλει νῦν διὰ Ald. Tayl. 9. ποιῶν ἑαυτοῦ p 10. antep. καιρὸν a 2. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. Ibid. τούτῳ h. pen. πράγματα] γράμματα c 2. ult. ἡμῖν P. Manut. ult. ἢ om. p 9. Bekk. ἢ - - - λέγω om. a s. Ibid. ἐγὼ om. a 2.

P. 37. 1. πιστεύουσιν] πιστεύσουσιν a 2. b. c 2. l. m. p 9. 10. t. Fel. Aug. Bekk. 2. αὐτῷ om. b. p 8. 9. sed in marg. γρ. αὐτῷ b. Ibid. ὡς om. p 8. Ibid. αὐτῶν p 1. 2. 3. 7. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 5. τῷ] τοῦ p 8. Ibid. καὶ λιμένας om. P. Manut. 6. προσειληφέναι b. 7. ταῦτα] ταὐτὰ a s. a 3. b. c 2. 3. m. p 9. 10. Fel. Aug. Bekk. 8. συμπονεῖν] πονεῖν c 2. p 3. Ibid. συμφέρειν Ald. Tayl. antep. οἱ om. a s. a 2. 3. b. c 2. 3. k. m. p 1. 2. 5. 7. 10. Ald. Tayl. pen. καὶ πονηρίας om. p 8. Ibid. τις om. Ald. Tayl. ult. σμικρόν τι πταῖσμα k. γρ. ἢ τὸ τυχὸν πταῖσμα in marg. b.

P. 38. 1. ἄνδρες om. p 8. 3. μὲν om. c 3. Ibid. βραχὺν] μικρὸν p 5. pen. ἤνθηκεν Ald. Tayl. Ibid. ἐπὶ] νυνὶ l. ult. τύχοι p 5. 7. Ibid. αὐτὰ] αὐτὰ Aug. Bekk.

P. 39. 1. καὶ πλοίου om. P. Manut. 2. ἰσχυρώτατα a 2. ἰσχυρότερα a s. c 2. 3. i.

τερα

m. p 1. 10. Ald. Tayl. ἰσχυρότατα b. 3. οὕτως w. Ibid. καὶ primum om. h. 4. ἐν om. P. Manut. 6. δὴ] δὲ Ald. Tayl. Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 2. 3. c 2. 3. k. p 1. 9.

ῦ

Ald. Fel. P. Manut. ἡμᾶς b. Ibid. ἅμα om. a 2. p 9. supra versum ponit b. Ibid. μὲν τοῖς h. 7. λέγῃ a s. a 2. k. λέγοι h. Ibid. οὕτως] οὗτος a 2. 3. k. p 10. Ald. P. Manut. Fel. Ind. utramque lectionem exhibet b. antep. ἀπαιτεῖν αὐτὸν καὶ a s. i. p 10. et corr. a 3. et γρ. b. Ald.

αι

Tayl. pen. σκοπεῖτε k. σκοπεῖσθε, et post τοῦτο supra versum γρ. καὶ δεῖ, b. ult.

ῶ

ἐροῦσι b. Ibid. οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις literis minutioribus, pro scholio, supra versum ponit a s.

P. 40. 1. καὶ ἔργον τι] τὰ ἔργα Ald. Tayl. Ibid. δεικνύειν] δεικνύναι h. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν a s. b. c 2. m. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 3. πράγματα] ἔργα a s. h. i. p 10. utramque lectionem exhibet b. 5. ἑτοιμότατ'] ἑτοιμότερον a s. h. i. p 10. corr. a 3. Ald. Tayl. Ibid. τοσοῦτον c 2. 6. ἀπιστοῦσιν ἅπαντες a s. p 10. 7. δὴ] δὲ Ald. Fel. Aug. 9. κἂν ταῦτα] κἀνταῦθα a 2. b. sed γρ. κἂν ταῦτα in marg. b. 10. ἐθελήσητε ὡς] καὶ θελήσητε ὥσπερ a 2. Ibid. περαίνειν] παραινεῖν a 2. b. c 2. 3. d. m. p 2. 9. sed περαίνειν in marg. habet b. pen. προσθήκης μέρει] προσθήκη μερίς b. (sed margo vulgatam exhibet) p 2. 7. προσθηκηι μεριs p 9. ult. μικρὰ a s. a 2. b. p 9. 10. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν a s. h. p 10.

P. 41. 2. τοῦτο] τοιοῦτο b. i. t. Ald. Tayl. sed γρ. τοῦτο in marg. b. Ibid. δὲ om. p 9. Ibid. νοσοῦσι καὶ om. a 2. b. p 9. Bekk. 4. οἰκείαν p 9. Ibid. ἐβοήθησαν b. c 2. 3. d. m. p 1. v. Ald. Ibid. ὅπῃ Ald. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. προσθῇ κἂν] προσθείη ἂν a 3. Ibid. σμικρὰν k. 7. καὶ] ἐν c 2. 8. αὐτὴν om. k. p 1. 9. 9. ἑαυτῷ] αὐτῷ p 1. Ibid. ἄνδρες om. p 8. pen. ἐζήλωσε c 2.

P. 42. 1. τοῦ διαπράξασθαι] διὰ τοῦ πράξασθαι a 3. 2. ἀσφαλῶς om. c. 2. m. 4. αἰεὶ] ἀεὶ Ald. Aug. Bekk. Ibid. στρατιαῖς b. 5. ἄνω τε καὶ] τε om. h. τε καὶ om. b. p 9. Bekk. sed γρ. ἄνω τε καὶ in marg. b. Ibid. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις om. m. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις - - - διατρίβειν om. c 2. 7. πορίσωσιν] ποιήσωσιν a 2. b. sed γρ. πορίσωσιν in marg. b. πορίσωνται Lambin. 8. ἔχοντες om. m. Ibid. κεκλεισμένων] κεκλειμένων a 1. 2. b. c 3. Bekk. et corr. a 3, nam pr. κεκλημένων. ult. πεζαίτεροι] πεζέταιροι a 1. γρ. M. Ben. Aug. Bekk. πεζέτεροι l. m. p 9. 10. πεζίτεροι c 2.

P. 43. 2. γεγενημένων om. c 2. 3. m. 3.

ὸς

οὐδένων] οὐδενῶν b. 4. ἀγώνων καὶ πολέμου Ald. Tayl. 6. δοκεῖν αὐτοῦ b. αὐτοῦ δοκ. Bekk. antep. τἀνδρὸς om. a 2. b. p 9. sed add. in marg. b. pen. ἢ] εἰ Ald. Tayl.

P. 44. 1. παρεωρᾶσθαι] παρεῶσθαι a 1. 2. 3. a s. b. d. h. i. k. l. p 1. 2. 9. 10. t. Ald. Tayl. Fel. Ind. Bekk. 2. μέρει εἶναι k. 3. καὶ secundum om. p 1. 9. Aug. Ibid. οἵους om. m.

P. 45. 1. μίμους καὶ γελοίους k. 3. αὐτὸν] αὑτὸν Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. καίτοι ταῦτα] καὶ τοιαῦτα a 3. 4. εἰ καὶ] καὶ εἰ a 1. a s. k. p 9. γρ. ἐν ἄλλῳ· καὶ εἰ μὴ κρίνεται μεγάλα in marg. b. Ibid. ἄνδρες om. p 8. 6. μὲν om. Ald. Tayl. Ibid. ἐπισκοτοῖ i. p 9. Ibid. τούτοις] γρ. τοῖς τοιούτοις in marg. b. antep. καὶ συσκιάσαι om. b. p 9. Bekk. sed in marg. habet b. συγκρύψαι ἀντὶ τοῦ συσκιάσαι. pen. πταίσει a s. h. i. p 5. 7. 8. 9. 10. t. Ald. Tayl. Bekk. ult. αὐτοῦ] αὑτοῦ Fel. Ibid. πάντ' ἐξετασθήσεται] ταῦτ' ἐξετασθήσεται a 2. b. c 2. 3. k. p 1. 2. 9. pr. a 3. Ald. Bekk. πάντ' ἐξετασθήσεται ταῦτα i. Ald. Tayl. ταῦτα ἐξετασθήσεται πάντα p 5. 7. 8. 10. et corr. a 3. ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται a 1. h.

P. 46. 2. σώμασί τε ἡμῶν ἐρρωμένως τις ᾖ i. 3. ἡμῶν om. a 1. a s. p 1. 9. 10. v. Ibid. ἕως] τέως a 1. 3. a s. b. c 2. 3. d. h. k. m. p 1. 3. 7. 9. 10. Ald. Tayl. Ald. Ind. Bekk. Ibid. ἐρρωμένως p 1. 3. 7. Ald. Tayl. Ald. Ind. Ibid. τις ᾖ a 1. a s. h. p 10.

ο

4. τῶν - - σαθρῶν om. pr. p 9. 6. σαθρὸν] σαθρῶν l. p 8. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. οὕτως a 2. 7. ἂν om. h. Ibid. πολεμοῦσιν d. Ibid. κακὰ] κατὰ Ald. 8. συμπλεκῇ a 1. pen. ἄνδρες om. p 8. ult. προπολεμῆσαι νομίζοι h. p 8.

P. 47. 1. λογισμῷ] προνοίᾳ Dionysius p. 16. 2. ὅλον] τὸ ὅλον a 1. p 5. 7. 8. 10. v. Bekk. Ibid. παρὰ πάντ'] παρ' ἅπαντ' h. p 5. 7. 10. 4. δοίη] δῴη pr. a 3. d. et γρ.

οί

p 1. 2. δῴη b. δωιη p 9. 5. ὑμῶν] ἡμῶν Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. αὐτῶν om. Dionysius. Ibid. καὶ om. a 3. c. 2. 3. p 2. 3. pen. ἡμῖν] ὑμῖν a 3. b. c 3. p 1. 3. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. et Dionysius. Ibid. οἴομαι Dionysius. ult. αὐτὸν] αὑτὸν i. p 2. 7. 8. 9. 10. Dionys. Aug. Bekk.

P. 48. 1. τοῖς om. a 2. b. c 2. 3. m. p 2. 10. Dionys. Ald. Fel. Aug. sed γρ. οὐδὲ τῶν φίλων in marg. b. Ibid. αὐτοῦ] αὑτοῦ Aug. Bekk. ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν om. Dionys. Ibid. μή τι] μή τοι a 2. b. k. et corr. a 3. nam pr. μή τε. 2. οὐ δὴ] οὐ δὲ p. 1. 7. οὐδὲ δὴ h. 3. μηδένα] μὴ δὲ p 9. μηδὲ b. sed in marg. μηδὲ καιρὸν μηδένα μηδ' ὥραν b. 4. ἡμῶν] ὑμῶν p 5. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 5. οὐ δὲ θαυμ.] οὐδὲ θαυμ. a 2. p 1. 10. et (cum γρ. οὐ δὴ) p 9. Bekk. antep. ἂν om. a 1. 2. p 10. Aug. Ibid. ἣν om. a 2. Ibid. θαυμαστὸν δὴ, εἰ μηδὲν Ἀθηναῖοι ποιοῦντες p 5. ult. ἃ δεῖ om. pr. p 9. Ibid. ἐκεῖνα a 3.

P. 49. 1. ἄνδρες om. p 1. 7. 8. Ibid: [Ἑλληνικῶν] Bekk. 2. ἰδίᾳ] ἴδια Ald. Fel. Aug. Ibid. πολλάκις om. Ald. Tayl. 3. ὑμῖν] ἡμῖν p 7. Ibid. ἐξῆν Ald. Tayl. Ibid. οἱ om. a 3. p 1. 7. 7. καὶ om. p 9. Ibid. ἕνα om. Fel. P. Manut. Aug. 8. αὐτῶν p 5. om. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. ἕκαστον om. p 5. 9. 10. μηδὲ εἷς] μηδεὶς a 2. b. h. k. Ald. Tayl. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 8. antep. τῷ Φιλίππῳ c 3. m. pen. ἅπας om. p 9. ἅπας ὁ χρόνος Ald. Fel. Aug. ἅπας ὁ χθόνος Ald. po. Ibid. ἐλήλυθεν p 7. ult. μελλόντων ὑμῶν] μελλόντων αὐτῶν p 9. Bekk.

P. 50. 2. ταῦτα] ταὐτὰ p 9. Bekk. Ibid. ἅπερ καὶ νυνὶ p 8. Ibid. ποιούντων] ποθούντων, sed γρ. ποιούντων in marg., b. Ibid. ἅπας ὁ χρόνος a 2. b. h. p 9. 10. Bekk. 3. ἄνδρες om. p 1. 7. 8. 4. ἐκ τῶν χρηστῶν p 1. 5. 7. Ald. Tayl. Ibid. γέγονε τῆς πόλεως Ald. Fel. P. Manut. Aug. 5. τῶν αὐτῶν τούτων ἐλπίζετε] τούτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν a 2. b. p 9. Bekk. sed in marg. vulgatam habet b. Ibid. πράξεων] τάξεων p 7. 6. ἐστὶ om. h. 8. νυνὶ] νῦν a 2. b. c 2. 3. p 1. 5. 7. 8. 10. Ibid. φυλάξωμεν Aug. 10. οὖν] μὲν οὖν p 3. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν a 3. b. c 2. 3. m. p 2. 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. τοῦτ' ἔργον Ald. Fel. P. Manut. Aug. 13. ἀπ'] ἐπ' a 2. l. Ibid. κρίνοντας p 5. 14. ἐπαίνου] ἐπαίνων p 5. 7. antep. ὑμᾶς] ἡμᾶς p 5. 7. ult. ὑμῶν] ἡμῶν k. p 7. Ibid. πρῶτον] πρώτων h. Aug.

P. 51. 1. ἄνδρες om. p 5. 7. 2. φεύγειν] ἐκφεύγειν Ald. Tayl. 3. ἰδίους] ἰδίᾳ c 2. 3. d. m. p 3. 8. Ald. Fel. P. Manut. (ἰδίους tamen Fel. Ind.) Aug. 5. κἂν] ἂν Aug. 6. αὐτὴν om. b. h. p 8. sed γρ. καὶ, αὐτὴν ὑμεῖς in marg. b. Ibid. ὑμεῖς om. pr. p 9. antep. ἀφεστηκότων a 3. ult. στρατιωτικῶν Ald. Tayl.

P. 52. 1. αὐτοῖς ἕκαστοι] ἕκαστος αὐτῶν Ald. Tayl. αὐτοῖς ἕκαστοι Aug. Bekk. 3. ες δόντος a 3. Ibid. τὰς om. p 5. 4. ἀκούσητε, τούτους] ἀκούσητε ταύτας, a 2. 3. b. c 2. 3. m. p 1. 3. 5. 7. 8. 9. 10. v. P. Manut. Ind. Bekk. ἀκούσητε, ταῦτα Ald. ἀκούσητε ταῦτας Ald. po. ἀκούσηται ταύτας, Fel. Ind. Ibid. περιέσται a 2. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν a 2. h. k. p 8. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. ὑ ἡμῖν b. ult. ἔχει p 5. 8. et pr. p 10.

P. 53. 1. ἄνδρες om. p 8. Ibid. νυνὶ] νῦν p 1. 5. 8. 10. 2. ῥήτωρ om. a 2. Ibid. ψ ἑκατέρῳ a 2. pen. τούτῳ] τούτοις a 3. γρ. τούτοις p 2. Ibid. βοηθησόμενοι] βοησόμενοι a 2. 3. b. c 2. 3. h. i. p 1. 2. 5. 7. 8. 9. 10. [universi codd. Paris., inquit Augerus, præter p 21.] Ald. po. Fel. Bekk. Ibid. οἱ secundum om. a 2. 3. b. c 2. 3. h. i. m. p 2. 3. 5. 8. 10. v. Ald. Ibid. τριακόσιοι] γρ. τετρακόσιοι p 3.

P. 54. 1. δὴ] δὲ p 7. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν p 5. 2. βουλεύεσθαι] βούλεσθαι c 2. d. k. m. p 1. 3. 10. συμβουλεύεσθαι t. Ald. Tayl. βουλεύεσθαι καὶ τὸ λέγειν p 9. 4. ὑμῶν] ῑ ὑμῶν c 3. et ὑμῖν Lambinus, qui mox vult δώσετε. 7. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. antep. ἀεὶ] αἰεὶ b. p 2. 3. Fel. P. Manut. Aug. pen. περιέσται] ἐξέσται a 3. c 2. m. p 2. 3. 9. Ald. Tayl. Ald. Ind. περιέσται ἐξέσται b. ult. λέγω δὴ] λέγω δὲ k. o. p 10. M. Ben. ὃ δὲ τούτων h. p 8. Ibid. ὧν] ὅσων a s. h. p 8. 9. et pr. 10. ὅσων ὧν b.

P. 55. 1. ἕως] ὡς pr. p 10. 2. ἅπαντες] πάντες p 1. 5. 10. Ibid. στρατεύησθε h. στρατεύσησθε στρατεύησθε b. Ibid. παροῦσι p 7. 3. αἱρεῖσθε a s. αι αἱρεῖσθε b. Ibid. ἃ om. d. p 1. 8. 4. εἴποι a s. p 10. Ibid. ποιῆτε] ποιήσητε a s. i. p 10. Ald. Tayl. pen. πολλῷ om. p 9. Bekk. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν a s. a 2. b. c 2. 3. p 1. 3. 5. 7. 8. 9. 10. Aug. Bekk.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Γ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 56. 1. καί τι] καί τοι o. καίτοι καὶ g. καί τι καὶ Ald. Tayl. 2. ὁ δὲ] ὅ τε o. Ald. Tayl. Aug. Ibid. καὶ οἱ i. Ald. Tayl. Ibid. παρακαλοῦντες] παρακαλοῦσιν a s. i. p 5. 7. 10. 15. Aug. Bekk. Ibid. τιμωρίᾳ b. Ald. τιμωρίαν τοῦ p 5. Fel. Aug. 3. ὁ δὲ Δημοσθένης δεδοικὼς] δέδοικε τοίνυν ὁ Δημοσθένης a s. i. o. p 5. 7. 10. 15. Ald. Tayl. Aug. Bekk. Ibid. θαῤῥήσαντες p 10. 4. ὀλιγωρήσουσι b. o. p 5. 7. 10. 15. Ibid. διὰ] καὶ διὰ p 7. 5. ἐπισκώπτει] ἐπικόπτει a s. b. o. p 10. Fel. Aug. Bekk. Ibid. σώφρονα] σωφρονεῖν a 2. Ibid. τὴν γνώμην om. b. p 5. Ibid. μεθίστησι λέγων om. b. 6. νῦν om. a s. 8. τὸ] τοῦ a s. i. c 2. p 13. 15. 24. Ald. Tayl. Ibid. σπουδάζουσιν] φροντίζουσιν g. Ald. Tayl. 9. ἐν] ἓν o. Ibid. δὲ om. Fel. Ibid. τούτῳ] τοῦτο o. Ibid. τῆς περὶ τῶν] περὶ τῆς τῶν a s. p 15. 16. 23. τῆς περὶ o. p 12. 10. ἐπιθέντας a 2. Ibid. γράψουσιν a s. p 15. 23. Ald. Tayl. Aug. 11. ἵνα δειχθῇ] ἵνα δεήσῃ b. ἵν' ἄδεια ᾖ Aug. Bekk. Ibid. τὸ] τοῦ Bekk. Ibid. καὶ om. a 2. Ald. Fel. Aug. Ibid. ὅλους] ὅλως a 2. b. c 2. 3. p 3. 5. 10. 13. 15. Fel. Aug. Bekk. antep. διαναστῆναι i. Ald. Tayl. Ibid. πολλῇ om. b. Ald. Tayl. pen. τέως] τε ὡς Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 57. 1. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 2. εἰς] εἰς πρὸς a s. h. i. Ald. Tayl. πρὸς b. Ibid. τὰ om. a 3. 3. πρὸς] εἰς p 1. 5. 7. Ald. Fel. P. Manut. Aug. pen. δὲ om. Fel. P. Manut. ult. πεισώμεθα] πεισόμεθα a 2. c 2. p 8. 10. et corr. c 3. Bekk.

P. 58. 2. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα p 10. Ibid. βούλεσθε p 10. 4. αὐτῆς p 2. 5. 7. 5. μάλ'] μεγάλ' corr. a 3. 6. οὐχὶ] οὐ a 2. οὐχὶ οὐ b. 7. εἶναι ἡμῖν] ἡμῖν εἶναι a s. p 9. 10. Fel. P. Manut. Aug. ὑμῖν εἶναι a 2. h. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 8. σώσωμεν] σώσομεν a 2. p 10. Fel. P. Manut. Bekk. 9. τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον τρόπον a 3. m. Ald. Tayl. τιμωρήσεταί τις καὶ ὃν τρόπον b. Ald. sed γρ. τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον in marg. b. pen. ὀρθῶς] ὁμῶς p 7.

P. 59. 1. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 8. 2. καὶ νῦν om. a 2. b. p 9. Bekk. Ibid. φροντίδος κορωνίδος b. Ibid. γρ. δείκνυσιν δεῖται b. 4. χαλεπώτερον i. p 5. 10. Ald. Tayl. 5. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 8. Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς p 9. ὑ ἡμᾶς b. 7. βουλεύεσθαι Ald. Tayl. 8. οὐ] ἢ p 9. 9. ἂν] ἐὰν a s. p 1. 7. Ibid. ὑπομένειν τοῦτο, a 2. pen. ὡς om. p 5. ult. πᾶν] πόσον a s. h. p 5. 8.

P. 60. 1. πράγματα om. b. p 9. Bekk. 3. ἄνδρες om. p 5. 8. Ibid. ὅτε] ὅταν a s. p 10. pen. μὲν om. m. Ibid. μεμακτηριῶν solus Benenat. ult. γιγνομένων h. p 8. γενομένου a s. p 10.

P. 61. 4. τούτου om. h. p 8. 5. τούτου] καὶ τούτου a 2. antep. μόγις] μόλις a s. b. c 2. m. p 3. 8. Ald. Fel. P. Manut. Aug. pen. κενὰς Χαρίδημον a 2. 3. b. c 3. p 9. Bekk. ult. ἀργύρου p 7. Ibid. δὲ γὰρ b. Ibid. ὁ Φίλιππος b. Ibid. ἢ] καὶ Ald. Fel. Aug.

P. 62. 2. ἀφήκατε] ἀφεῖτε a s. p 10. Ald. Tayl. Bekk. ἀφίετε b. p 9. sed in marg. γρ. ἀφήκατε b. Ibid. ἄνδρες om. p 8. Ibid. τὴν ἀποστολὴν a s. Ald. Tayl. 3. ἐβοηθήσατε p 5. 7. 4. ἐψηφίσασθε p 5. Ibid. ἐνώχλει p 9. Ibid. νῦν om. a 2. 3. Ibid. ὑμῖν p 5. om. a 3. 5. τότε om. p 9. et pr. b. Bekk. 7. ἥκει. τίς οὗτος·] ἥκει. τίς; οὗτος, Ald. Fel. Aug. ἥκε. τίς; οὗτος Lambin. οὗτος om. a s. b. h. l. p 3. 7. 8. 9. 10. Ald. po. ἥκει τις, Bekk. 8. ταὐτὰ] ταῦτα p 3. 7. Ibid. δὴ] δὲ p 7. Ibid. χρησώμεθα p 5. Ald. Aug. 9. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. Ibid. εἰ] ἂν c 2. p 3. et corr. c 3. Ibid. βοηθήσητε a 2. c 2. 3. p 3. 9. Fel. antep. ἔσεσθε πάντα] πάντα ἔσεσθε a 2. 3. b. c 2. 3. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. ult. οὔτε μὲν γὰρ Φίλ. p 7.

P. 63. pen. ἐφορμεῖν μεγάλην h. m. Ibid. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ a s. p 5. 7. ult. ἐκπολεμῆσαι pr. p 9.

P. 64. 1. ὃ] ἃ pr. p 9. Ibid. ἐθρύλουν m. Bekk. Ibid. τέως om. p 9. et pr. b. 2. νυνὶ] νῦν a s. p 3. 5. 7. 8. Ald. Fel. P. Manut. Aug. νυνὶ τοῦτο p 9. om. a 2. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. 3. καὶ προθύμως om. p 7. 5. εἰ καὶ καθυφείμεθα Ald. Tayl. antep. ἄνδρες om. p 8. Ibid. τὸν τῶν] τῶν om. a s. a 3. b. p 5. 7. 8. 10. τὸν [τῶν] Bekk. pen. ἡμῖν] ὑμῖν Fel. sed ἡμῖν habet in Ind.

P. 65. 1. καταστρεψομένῳ a 2. 2. ὑμῶν] ἡμῶν p 10. Ibid. εἰς τοῦτο om. pr. a 3. sed nova manus adscripsit post ποιήσειν. 3. ἐγγύθεν] ἐκεῖθεν a 3. 4. βοηθὸν p 5. 7. Ibid. αὐτῷ a s. p 8. Ald. Fel. P. Manut. Aug. αὐτῷ p 5. 7. 5. ὅτι γὰρ] ὅτι μὲν γὰρ Ald. Fel. P. Manut. Aug. antep. δὴ om. p 5. 7. ult. ἄνδρες om. p 5. 7. 8.

P. 66. 1. καθιστᾶτε] καθίστατε a s. a 2. b. h. Ald. po. καθίσατε Bekk. 2. θῆσθε] θεῖσθε l. γρ. θῆτε p 1. Ibid. ἱκανοὶ ὑμῖν p 9. Bekk. ult. δὲ] δὴ a 2. i. p 8. 10. Ald. Tayl. om. p 9.

P. 67. 2. θεωρικὰ] ὡς θεωρικὰ a s. i. p 10. t. Ald. Tayl. 3. καθιστῶσιν p 10. 4. ἀθυμοτέρους] ῥαθυμοτέρους a s. i. p 5. 7. 8. 10. t. Ald. Tayl. 5. τοῦ om. h. 6. ἀσφαλῶς t. Ald. Tayl. Ibid. γράψαντα p 3. 5. 7. 8. 7. σκοπῆτε a s. σκοπεῖσθε a 2. 8. ὑφ'] ἀφ' p 5. 10. περιγενέσθαι h. Ibid. τοῦ om. p 9. Bekk. 13. γε] μὲν M. Ben. antep. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. Ibid. τούτους αὐτοὺς] τούτους τοὺς αὐτοὺς p 9. Bekk. τοὺς αὐτοὺς τούτους a s. i. p 10. ult. ἔβλαπτε a 2. b. Ibid. θεῖσιν] θήσειν, sed in marg. θεῖσιν, b.

P. 68. 1. ἂν post ἅπαντες ponunt a s. c 2. m. p 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. post ἄμεινον h. 2. γίνεσθαι p 3. 3. εὐπρεπίσαι a. 2. Ibid. μηδαμῶς om. a 2. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. 4. ἀξιοῖτε a 2. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 7. ἄνδρες om. p 8. 8. ἐστιν ἄξιον Ald. P. Manut. Fel. Aug. 9. ὑμᾶς] ἡμᾶς Fel. P. Manut. 11. γράφει] ἂν γραφῇ a s. p 5. 7. 8. 10. et corr. a 3. p 9. Bekk. ἂν η γράφει b. ἂν γράφῃ h.

P. 69. 1. τάξει] πράξει l. 2. προσεῖναι δεῖ a s. h. p 10. Ibid. ὑπάρχειν] ὑπάρχει a 2. 3. c 3. p 5. 7. 8. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 3. εἰσὶν om. pr. p 9. Ibid. ἄνδρες om. p 8. 5. ποιῆτε] φρονῆτε h. p 7. 8. 6. ἡ om. h. Ibid. ἄνδρες om. p 8. 7. εἰ] ἂν h. p 5. 7. 8. antep. μὲν om. h. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν p 5. 7. 8. 10. Aug. Ibid. τὰ χωρία προείληφεν] προείληφε τὰ χωρία a 3. c 2. 3. m. p 9. Bekk. Ibid. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος p 9. Bekk. ὁ ἄνθρωπος a 3. pen. τῆς χώρας κύριος h. p 10. ult. πολεμήσαιεν ἐκεῖνος, ἑτοίμως p 5. 7. 8. πολεμήσειεν ἐκεῖνος, ἑτοίμως a s. h. et corr. a 3. Aug. πολεμήσαιεν, ἑτοίμως b. πολεμήσαιεν ἐκείνῳ, ἑτοίμως i. p 10. 15. ἐκείνῳ ἑτοίμως πολεμήσειε t. Ald. Tayl.

P. 70. 1. πολεμοῦσιν i. et pr. p 9. πολε-νται μοῦσιν b. 2. ὑμέτερα p 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 3. ἅπαντα] πάντα p 9. Bekk. Ibid. ταῦτα om. a s. h. p 9. 10. Bekk. Ibid. γρ. ἐάσαντες p 9. 4. συσκευάσαντες t. Ald. Tayl. 5. τούτων om. h. et pr. a 3. Ibid. ζητήσωμεν p 10. Ibid. αὐτοί] αὐτοῖς b. 6. οὐδὲ] οὐ p 5. 7. antep. φευγόντων] φυγόντων p 9. Bekk. pen. ἀλλὰ καὶ] καὶ om. a s. a 2. b. h. p 1. 5. 7. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. τῶν] τοῦ p 10. τοῦ τῶν τῶν b. τοῦ a 3. ult. ὅμως] ὁμοίως a s. h. p 8. Ald. Tayl. Ibid. φεύγοντας] φυγόντας c 2. 3. p 9. 10. et pr. a 3. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk.

P. 71. 6. γὰρ om. p 9. 10. 7. ταὐτὸ] ταὐτὸν p 10. 8. ἀθροίσαντα Bekk. Ibid. ἐν ὀλίγῳ] ἑνὶ λόγῳ p 8. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ a s. p 5. 10. 15. 17. et corr. p 13. Ald. Tayl. Hervag. Ind. ἐν ἑνὶ λόγῳ h. i. Ibid. περὶ τῶν πραγμάτων Ald. Tayl. antep. μὴ] μήτε c 2. Ibid. ἀμφότερα c 2. p 3. Ald. Fel. P. Manut. Aug. ult. δέ τις] δ' ἕτερον a 2. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν a 2. p 9. w. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. ἔχοι Ald. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. καὶ primum om. Ald. Fel. Aug.

p. 72. 1. κρεῖττον a 2. 2. ἄνδρες om. p 8. 6. διόπερ] διὸ a s. Ibid. ῥᾷον p 10. Hervag. Ind. 7. ἐστὶν] εἶναι a 2. Ibid. αὐτὸν] ἑαυτὸν p 7. 8. 10. ἄνδρες om. p 8. Ibid. τοῦθ' c 2. 12. μισθοὺς Hervag. Ind. Ibid. οὔ τι c 2. m. et corr. c 3. antep. λείποντάς p 9. Ibid. χρημάτων τοῦ] χρημάτων τῶν τοῦ a s. b. h. p 9. 10. Bekk.

P. 73. 2. στρατευομένοις] στρατιώταις p 7. Ibid. καὶ om. a s. 3. τηνάλως b. h. τὴν ἄλλως Bekk. 4. ἀτυχὴς τίς εἰμι a s. h. 5. ὠφελεῖν] ὠφελῆσαι a s. h. p 5. 7. 8. 7. ἡμῶν] ὑμῶν a s. p 2. 10. antep. ἀκούων pr. p 9. Ibid. παρόντες] παριόντες a s. b. p 9. Ald. Fel. Aug. Bekk. pen. καὶ μιμοῦνται a 2. Ibid. ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ] τρόπῳ καὶ τῷ ἔθει Ald. Fel. P. Manut. Aug. ἔθει καὶ τῷ τύπῳ a 2.

P. 74. 1. ἐμαυτῷ] τὸν ἐμαυτοῦ a s. h. p 5. 7. 8. ἑαυτῷ a 2. 2. πεφήνασι] πεφύκασι a 2. ult. χαρίσωμαι p 10. Bekk. Ibid. παραυτίκα ἡδονῆς καὶ] ἡδονῆς καὶ om. a s. b. i. p 8. 9. 10. Bekk., sed cum γρ. habet in marg. b.

P. 75. 2. ἡμέτερα p 5. 7. 8. 4. ἄνδρες om. p 8. 5. ἔχοι] ἔχῃ m. et corr. c 2. 3. Ald. Ibid. τ' om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. τῶν secundum om. pr. a 3. 6. ἐφ'] ὑφ' a 2. Ibid. ἡμῶν a s. Aug. antep. ἄνδρες om. p. 8. ult. νῦν om. a 3. c 3. m. o. p 2. 3.

P. 76. 2. συνήγαγον] ἀνήγαγον a s. b. h. i. p 9. 10. t. Aug. Bekk., sed γρ. συνήγαγον p 9. Ibid. ἔχων τὴν χώραν Ald. Fel. P. Manut. Aug. 4. πεζοὶ b. h. p 8. Ald. Tayl. ult. τοιοῦτοι] τοιαῦτα o.

P. 77. 1. τε om. Dionysius. 2. καὶ τοῖς] καὶ ἐν τοῖς a 2. 3. b. c 2. 3. m. o. p 1. 2. 3. 9. Ald. Tayl. Dionys. Bekk. 3. τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα a s. h. et corr. a 3. pr. enim om. τοσαῦτα καί. 5. λειφθῆναι Dionys. 6. ἐν om. p 9. antep. τὴν om. a 1. h. Dionys. pen. εἶδεν] οἶδεν a 1. 2. b. c 2. 3. m. p 2. 3. 5. 7. 8. 9. Dionys. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. sed εἶδεν in marg. m. Ibid. ποτ' ἄρ' ἐστὶν h. M. Ben. Ibid. γείτονος] ἥττονος h. p 8. ult. ἐπράττετο αὐτοῖς] αὐτοῖς ἐπράττετο a 1. h. p 10. Dionys.

P. 78. 1. τὸ] καὶ τὸ p 5. Ibid. ἕκαστος αὔξειν h. p 10. ἑκάστῳ αὔξειν a 1. 4. ἐκέκτηντο Dionys. 5. οἷς εἶπον, χρωμένοις Ald. Tayl. 6. νῦν p 10. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν b. c. 2. 3. m. p 2. 9. Ibid. χρηστῶν τῶν νῦν] χρηστῶν τούτων a 1. b. i. p 5. 7. 8. 10. Ald. Tayl. 7. καὶ παραπλησίως] ἢ παραπλησίως a 1. c 1. h. i. p 5. 7. 8. 10. 15. 26. t. Aug. ἢ καὶ a 3. p 1. 8. καὶ τὰ] οἷς τὰ b. m. p 1. 3. 9. Ald. Ind. Bekk. οἷς καὶ τὰ a 3. τὰ Dionys. Ibid. πόλλ' ἂν] πολλὰ h. Dionys. pen. ὑμῖν] ἡμῖν a 2. 3. b. c 2. 3. m. p 8. 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. ἀντιτάξασθαι] ἀντᾶραι Dionys. ult. δ' om. Dionys. [δ'] Bekk. Ibid. αὐτῶν om. a 2.

P. 79. 2. γρ. χώρας. οἰκίας. τῆς ἀμφιπόλεως in marg. b. 3. ἀνηλώκαμεν (a) b. 5. τηλικοῦτον] τοιοῦτον h. Ibid. ἠσκήσαμεν a 1. b. p 10. Ald. Tayl. ἐκτησάμεθα a 2. pen. αὐτῶν om. b. Ibid. ὁ Φίλιππος b. h. p 10. Dionys.

P. 80. 1. ἂν] δὴ Dionys. Ibid. τις εἰπεῖν Ald. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. ἔχῃ p 9. Ibid. κοινῶμεν Ald. Aug. 2. λήρους] κλήρους Dionys. 3. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα b. i. p 9. Ald. Tayl. Dionys. Bekk. 4. πτωχῶν ταχὺ πλούσιοι a 1. b. p 5. 7. 8. 10. et corr. a. 3. Ald. Tayl. 7. ηὔξηται] ηὔξηκεν (ται) p 9. et γρ. p 2. ηὔξηκεν b. 8. τούτων] τοῦτο b. Ibid. ποτ' εἶχεν ἅπαντα Dionys. 10. καὶ δεσπότης h. p 8. Ibid. πεπολιτευμένων p 10. antep. τῶν] καὶ τῶν Ald. Tayl. ult. τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι] οἱ πολιτευόμενοι τῶν ἀγαθῶν a 3. b. m. p 9. Bekk.

P. 81. 2. συμμάχους] καὶ συμμάχους a 1. c 1. i. p 8. 9. 10. 15. 17. 26. Aristid. Aug. Bekk. 3. ἐὰν] ἂν Dionys. Ibid. μεταδιδῶσι] μεταδῶσι a 1. h. p 10. Dionys. 4. θεωρικῶν (ο) b. θεωρικὸν Dionys. Ibid. βοΐδια] βοηδρόμια a 2. b. c 2. 3. i. m. p 2. 3. 9. t. et pr. a 3. Ald. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. sed βοΐδια in marg. b. 5. ἀνανδρειότατον p 1. et γρ. p 2. ἀνδρειότατον i. o. p 9. γράφεται καὶ ἀνδρειότατον εἰρωνικῶς b. Ibid. προσωφείλετε p 9. 6. ὑμᾶς] ἡμᾶς c 2. 3. m. p 2. 3. 9. Ald. Ind. ὑμᾶς (η) b. Ibid. ὑπάγουσιν p 7. t. Ald. Fel. P. Manut. (sed eorum Indices cum i. ἐπάγουσιν exhibent) Aug. 7. τιθασσεύουσι] τιθασεύουσι a 1. 2. p 9. Bekk. Ibid. αὐτοῖς] αὐτοῖς p 1. 2. αὐτοὺς p 7. 9. ἅττα a 1. b. Fel. Aug. Ibid. ἂν om. a 2. Dionys. antep. τὸ om. Fel. P. Manut. Aug. pen. Δήμητραν a 2. h. p 10. ult. μεῖζον a 1. et corr. a 3. μείζω a 2. μεῖζον (ων) b. γρ. μεῖζον p 2. 7.

P. 82. 1. τῶν] ἢ τῶν p 9. 15. ἢ ἑκάστῳ τῶν Aug. Ibid. γενέσθαι] ἑκάστῳ Dionys. 2. αἰεὶ] ἀεὶ Ald. Aug. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν a 2. c. 2. 3. m. p 2. 10. 4. ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι] ἔτι καὶ νῦν h. l. p 8. 10. et γρ. b. m. Ald. ἀλλὰ καὶ νῦν γ' ἔτι p 5. 7. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν i. 5. ἐθελήσετε Ald. ἐθελήσετε (η) m. Ibid. τε om. h. p 10. 7. χρήσεσθε c 2. 3. m. χρῆσθαι a 1. b. i. p 10. Ald. Tayl. Ibid. ἄνδρες om. p 8. 8. κτήσαισθε (η) b. κτήσοισθε p 10. κτήσεσθε a 1. 2. b. antep. λημματίων Lamb. Ind. ult. ἐκεῖνα οὔτ' ἰσχὺν h.

P. 83. 1. ἐστιν om. h. Ibid. ἔχειν ὠφέλειαν a 1. h. p 10. 3. τὴν] καὶ τὴν m. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν p 9. et γρ. p 2. ὑμῶν (η) b. Ibid. ὑπαύξοντα Ald. Tayl. 5. ἁπάντων] ἀπ' αὐτῶν (γρ. ἁπάντων) b. Ibid. ἄνδρες om. p 8. 6. καινῶν (κοινῶν) b. Ibid. τὸ μέρος λαμβάνων ἕκαστος Dionys. Ibid. ὅτου δέοιτο ἡ πόλις om. Ald. Tayl. antep. εἰς τοῦθ' ἑτοίμως χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχοι] τοῦθ' ὑπάρχοι a 3. b. c 2. 3. i. p 2. 3. et pr. p 9. et pro varietate m. Bekk. εἰς τοῦθ' ἕτοιμος ὑπάρχοι a 1. h. p 8. εἰς τοῦτο ἕτοιμος ὑπάρχῃ p 10. et corr. p 9. εἰς τοῦθ' ἑτοίμως ὑπάρχῃ Ald. Tayl. τοῦτο παρέχῃ Dionys. εἰς τοῦτο ἕτοιμος ὑπάρχει i. sed vulgatam cum γρ. superscriptam habet b. et in marg. cum γρ. a 3. c 2. pen. εἶ om. b. et pr. p 9. ult. συμβαίνει δή τι p 10. Ald. Tayl. Ibid. οἷα Dionys. Ibid. τὰ (ὁ) b.

P. 84. 1. λημμάτων] χρημάτων h. p 8. 3. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. 2. 3. b. c 2. 3. m. p 2. 3. 9. Dionys. Ibid. ὅσα om. c 3. m. et pr. c 2. Ibid. νῦν ἀτάκτως a 1. h. p 10. 4. ὠφελεῖται p 9. ὠφελεῖ (γρ. λαμβανέτω) b. Ibid. λαμβανέτω] λαμβάνων b. p 9. παραλαμβάνων Dionys. 5. ἃ] ὅσα h. Ibid. γρ. πράττειν p 2. 6. πλήν τι Dionys. Ibid. μικρῶν a 1. 2. m. p 1. 3. 9. Ald. Fel. P. Manut. μικρὸν (ῶν) b. c 2. 3. 7. ἀταξίαν] ἀξίαν a 3. ἀταξίαν δὲ Ald. Tayl. 9. ἔχοι] ἔχει p 3. 5. 7. 8. 10. et corr. a 3. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ὅτου] ὅπου p 7. antep. τοῖς om. p 9. Bekk. Ibid. ἐγὼ ποιοῦσι] ποιοῦσιν ἐγὼ a 1. h. p 9. 10. Bekk. pen. ποιησόντων] ποιούντων a 1. h. i. p 5. 7. 8. 10. Ald. Tayl. Bekk. ποιησόντων (ποιούντων) a 3.

P. 85. 1. γίνεται] γέγονε i. p 10. Ald. Tayl. 3. ὑμῶν] ἡμῶν p 10. Ibid. ὑμᾶς] ὑμᾶς αὐτοὺς c 2. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. ἀξιῶ] ἀξίους a 3. 4. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. antep. καὶ καλῶν] om. Fel. P. Manut. καὶ καλῶν καὶ μεγάλων a 1. h. p 8. ult. ἅπασι συνοίσειν ὑμῖν] πᾶσι συνοίσειν ὑμῖν h. p 5. 7. 8. πᾶσιν ὑμῖν συνοίσειν a 1. ὑμῖν πᾶσι συνοίσειν Ald. Tayl. ἅπασιν ὑμῖν συνοίσειν Ald. P. Manut. Aug. Ibid. μέλλῃ Ald. Tayl.

ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΣ Α.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 90. 2. ἀθυμοῦντες] ἀμελοῦντες p 5. 7. Ibid. λέγων om. c 2. 4. δὴ] δὲ b. c 2. 3. Ald. Bekk. Ibid. δύο om. a 2. b. c 2. 3. g. p 3. Ald. 5. τῶν ἐπικαίρων] ἐπικαίρους p 1. 5. 7. 15. Ald. Tayl. Aug. κατὰ καιρὸν p 9. ἐπὶ καιρῶν p 10. Ibid. ἕτερον b. Ibid. ἐλάττονα] ἐλάττω p 9. Ibid. τῶν om. c 2. 6. καὶ om. a 2. b. p 9. Ibid. κελεύει ταύτην τὴν Aug. Bekk. 7. βοηθείας] συνηθείας o. p 1. 5. Ald. antep. ἐτησίως b. pen. ἐπιχειρήσῃ p 5. Ald. Tayl. ult. κρατήσῃ p 5. Ald. Tayl. Ibid. αὐτὸν] αὐτῶν corr. c 2. αὐτοῦ Ald. Tayl. Ibid. ἀντιπραξομένη g. Ibid. πρὸς αὐτὸν ὑπάρχῃ] πρὸς αὐτὸν om. p 2. 9. 10. 23. Aug. Bekk. ὑπάρχει habet b. ὑπάρχειν Ald. Tayl.

ΛΟΓΟΣ.

P. 91. 1. προὐτίθετο] γρ. προὔκειτο h. p 8.

P. 92. 1. ἄνδρες om. p 8. λέγειν, ὦ ἄνδρες 'Αθ. h. 2. ἤρεσκέ μοί τι h. 3. ἂν om. h. 4. ἂν αὐτὸς] ἂν καὶ αὐτὸς a 1. h. p 10. t. Ald. Tayl. marg. Ben. Ibid. περὶ] ὑπὲρ a 1. h. i. p 8. 9. 10. Ald. Tayl. 6. εἰκότως ἂν om. p 8. ἂν om. h. 7. γὰρ καὶ ἐκ s. antep. οὗτοι] αὐτοὶ p 1. 5. 7. r. v. Ald. Fel. P. Manut. Aug. οὗτοι (α) b. om. p 3. Ibid. συνεβούλευον m. p 1. 3. 8. 10. r. et corr. c 3. Ald. Aug. συνεβούλευσαν a 3. b. περὶ αὐτῶν συνεβούλ. (ον) v. Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. h. ὑμᾶς (η) b. Ibid. ἔδει νῦν v. Ibid. βουλεύεσθαι] βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν a 1. b. i. p 5. 7. 8. 10. t. et corr. a 3. Ald. Tayl. ult. ἄνδρες om. p 8.

P. 93. 1. δοκῇ c 2. m. p 3. 4. ἄνδρες om. p 8. ὦ ἄν. 'Αθ., οὐδὲν h. 5. ἐπείτοιγε εἰ] ἐπεὶ εἴ τοι a 2. b. p 9., sed in marg. vulg. cum γρ. b. ἐπεί τι γε εἰ r. ἐπεί τοι εἰ Bekk. 6. προσήκει a 1. h. i. o. p 5. 7. 8. 10. r. Ald. Tayl. προσήκει (ο) b. Ibid. αὐτὰ om. h. antep. καὶ τοῖς παρ' i. pen. αὐτοῖς om. pr. a 3. ult. ποτ'] τότ' r.

P. 94. 1. ὑμεῖς ἐπράξατε τῆς πόλεως] τῆς πόλεως ἐπράξατε a 1. h. τῆς πόλεως ὑμεῖς ἐπράξατε p 10. ὑμεῖς ἐπράξετε τῆς πόλ. r. 2. 'Ελληνικῶν om. a 2. 3. b. m. p 1. 2. 3. 10. r. Ald. Fel. Aug. Bekk. sed cum γρ. habet marg. a 3. b. ult. ἄνδρες om. p 8. Ibid. θεάσησθε] λογίσησθε a 2. r. θεάσησθε (γρ. λογίσησθε) b.

P. 95. 1. ὑμῖν om. p 10. r. 2. χρωμένοις v. 3. ἧς] οἷς r. pen. τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι h.

P. 96. 1. ἡμῶν b. Ibid. ἄνδρες om. p 8. 2. νῦν om. p 9. Bekk. superscriptum habet b. 3. τὸ] τῷ r. t. Ald. Tayl. Ibid. πάντα] ταῦτα a 2. antep. ἀπολωλεκέναι p 1. pen. εἴχομεν τότε c 3. m. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. sed ποτε in marg. habet m. Ibid. ἡμεῖς superscriptum habet b. Ibid. ἄνδρες om. p 8. ult. Μεθόνη r.

P. 97. 1. κύκλον v. 2. ἡμῖν] ὑμῖν a s. a 2. b. p 9. 10. v. Ald. Fel. Aug. 3. οἰκείως ἔχειν p 10. Ibid. 'κείνῳ p 9. Bekk. Ibid. τότε om. p 10. 4. πολεμεῖν 'Αθηναίοις ἐστὶν a s. h. p 10. ἐστὶ πολεμεῖν 'Αθηναίοις s. v. 5. τοιαῦτα] τοσαῦτα a s. h. i.

p 9 t. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ i. l. r. Ald. αὐτῶν a 2. h. i. p 5. 7. 8. s. et cor. a 3. Ald. Tayl. αὐτοῦ Ald. Ind. Bekk. 6. ἔρημος ὢν] ἔρημον ὄντα a s. a 2. 3. b. c 2. 3. p 1. 2. 3. 7. 10. r. Ald. Fel. Aug. Bekk. ἔρημος ὢν τότε h. i. p 8. t. et corr. p 9. Ald. Tayl. τότε item superscriptum habet a 3. 7. ἐκτήσατο] ἐκτήσατ' ἂν a s. c 1. h. i. p 5. 7. 8. 10. 15. t. et corr. a 3. Ald. Tayl. Aug. Ibid. οἶδεν] εἶδεν p 9. Bekk. 8. ἄνδρες om. p 8. 9. ἅπαντα om. Ald. Tayl. Ibid. τὰ om. p 10. 10. ἀπόντων] ἀπόντων πράγματα i. p 10. t. Ald. Tayl. 11. πονεῖν] ποιεῖν a 2. Ibid. ἀμελούντων] ἀπόντων Ald. Tayl. antep. τοι ταύτῃ] τοιαύτῃ a 2. 3. b. p 5. 7. s. v. τοι τοιαύτῃ i. Ald. Tayl. Ibid. χρησάμενον a 3. pen. ἑλών τις] ἑλόντες a 2. ἑλόν τις r. Ibid. ἔχοι om. a 3. Ibid. πολέμῳ] πολέμου νόμῳ a 2. i. et γρ. b. Ald. Tayl. πολέμῳ νόμῳ t. πολεμῶν r. ult. φίλα] φίλια t. Ald. Tayl. Ibid. γὰρ om. r.

P. 98. 2. ἐθελοντὰς r. 3. ἄνδρες om. p 7. 8. 4. ἐθελήσετε a 2. 6. παρασχεῖν αὐτ. χρήσ. τῇ πόλει] χρήσ. τῇ πόλει παρασχεῖν αὐτὸν a s. h. p 10. 7. ἑτοίμως] ἕτοιμος a s. c 2. i. p 1. 10. Ald. po. P.
ο
Manut. Aug. Bekk. ἑτοίμως b. p 9. Ibid. πράττειν om. i. l. et pr. c 3. πράξειν s. Ibid. ὑπάρξει a s. 8. ἁπλῶς om. a s. h. p 8. Ibid. εἰπεῖν om. p 9. Bekk. antep. ἦν] εἰ s. Ibid. ἐθελήσετε h. P. Manut. Ibid. παύσαισθε s. pen. ἕκαστος οὐδὲν b. Ibid. τῶν δὲ πλησίων v.

P. 99. 1. θέλῃ] ἐθέλῃ b. Bekk. 2. νομίζετε κἀκείνῳ s. v. 3. πεπηγέναι τὰ παρόντα s. Ibid. ἀθάνατα om. p 7. Ibid. καὶ om. Fel. Aug. 4. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. 5. τῶν] τὸν Ald. Ibid. πάνυ] πάντῃ s. Ibid. νῦν om. a 2. Ald. Tayl. Ibid. αὐτῷ om. p 9. 6. πάνθ' p 10. 7. ἐνεῖναι] εἶναι a s. h. i. p 10. Ald. Tayl. antep. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα a 2. b. p 9. Bekk. ταῦτα om. p 10. pen. ἡμετέραν a s. Ibid. βραδύτητα a 2. ult. ἄνδρες om. p 8.

P. 100. 1. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος p 9. Bekk. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν a s. p 5. 7. 10. r. 3. λέγει] πέμπει v. Ibid. τ' om. p 9. r. Bekk. 4. ἔχων om. h. p 3. 8. Ald. Ind. Ibid. ἃ] ἃ καὶ c 2. m. Ibid. τούτων] τούτοις a s. h. i. l. p 5. 7. 8. 10. Ald. sed τούτων Ald. Ind. Ibid. ἀεί Bekk. antep. καὶ κύκλῳ] κύκλῳ καὶ a s. c 1. h. i. p 1. 7. 8. 10. 15. 21. 29. r. s. et corr. a 3. Aug. καὶ κύκλῳ καὶ b. et pr. a 3. Ibid. πανταχοῦ p 5. 7. Ibid. ὑμᾶς Ald. Fel. P. Manut. Aug. pen. περιστοιχίζεται] περιτοιχίζεται Ald. Tayl. γρ. περισχοινίζεται Ald. Less. ult. ἄνδρες om. p 8.

P. 101. 1. ἐπειδάν τι r. Fel. Aug. Ibid. ἐπειδὰν νὴ] ἐπεὶ δ' ἂν νὴ r. Ibid. τις om. p 9. 2. γὰρ om. s. Ald. Tayl. Ibid. οἶμαι] οἴομαι b. p 9. Bekk. ἡγοῦμαι a s. i. p 5. 7. 8. 10. s. Ald. Tayl. 3. τὴν om. r. Ibid. πραγμάτων] πεπραγμένων h. p 8. 4. εἶναι post ἀνάγκην ver. 3. ponit b. Ibid. ἢ] γρ. ἢ Ald. Less. Ibid. περιόντες c 2. r. et pr. c 3. p 9. Ibid. αὐτῶν] αὐτῶν p 5. Fel. P. Manut. Bekk. αὐτοὶ i. l. Hervag. Ind. αὐτοῦ a 2. ἀλλήλων Aug. pen. κατὰ τὴν ἀγορὰν om., sed in marg. γρ. κατὰ τὴν ἀγορὰν πυνθάνεσθαι, b. add. item in marg. habet p 9. [κατὰ τὴν ἀγορὰν] Bekk. Ibid. γένοιτο γὰρ ἄν τι] τί δ' ἂν γένοιτο a s.
ἢ
h. i. p 8. 10. t. v. Ald. Tayl. ult. ἢ] εἰ a 3.

P. 102. 1. τῶν om. h. 2. ἡμῖν s. 3. τι] τις a s. Ibid. Φίλιππον om. pr. a 3. 4. προσέχετε v. 5. οὐδὲ] οὐ r. Ibid. αὐτοῦ l. r. Aug. Ibid. ῥώμην] γνώμην v.
ται
Ibid. ἐπηύξηκεν b. ἐπηύξηκεν p 9. ἐπηύξησεν Ald. Tayl. antep. ὅσον] ἀλλὰ v. Ibid. ἡμετέραν] ὑμετέραν a 2. 3. c 2. 3. m.
ὑ
p 1. 2. 3. 7. Aldd. Fel. Aug. ἡμετέραν b. Ibid. ἀμέλειαν] ἀμέλειαν καὶ ῥᾳθυμίαν a s. h. p 8. 10. et γρ. in marg. b. et γρ. ῥᾳθυμίαν p 7. ἀμέλειαν ἢ καὶ ῥαθυμίαν Ald. Tayl. Ibid. τοῦτο εἴ τι] τούτων εἴ τι i. t. Ald. Tayl. τοῦτο εἴ τοι a 2. b. τοῦτο εἰ c 2. p 1. 8. 9. s. v. τοῦτο r. τοῦτο. εἴ τι Bekk. pen. πάθῃ καὶ a 2. ἀπόθει. καὶ r. Ibid. τὰ] τὸ a s. h. p 10. v. Ald. Tayl. Ibid. ὑπάρξει] ὑπάρξαι p 1. et in marg. p 9. Bekk. ὑπάρξῃ a 2. b. p 21. r. ὑπάρξοι Ald. Fel. P. Manut. ult. αὐτῶν ἡμῶν h. Ibid. τοῦτ'] γὰρ Ald. Fel. P. Manut. Aug. sed τοῦτο Fel. Ind.

P. 103. 1. ἂν om. h. p 10. v. 2. βούλεσθε] ἂν βούλεσθε w. et corr. a 3. ἂν βούλησθε a s. h. p 1. 5. 7. 10. Fel. P. Manut. Ald. Less. Ibid. διοικήσεσθε a 2. c 2. m. p 1. 5. 7. διοικήσετε a s. h. i. p 5. 7. 8.
τε
10. t. v. Ald. Tayl. διοικήσεσθε a 3. 3. ὑμῖν om. p 9. r. Bekk. ἡμῖν a 3. 4. δυνήσαισθ' i. δυνήσεσθ' p 10. Ibid. ἀπηρτημένοι] τῶν πραγμάτων ἀπηρτημένοι p 5. 7. 6. ἐθελοντὰς p 1. 2. antep. ἑτοίμους] ἑτοίμως a s. a 2. o. p 9. t. et γρ. p 1. 2.
ως
Ald. Tayl. Aug. Bekk. ἑτοίμους b. ult. ἦν] ἢ h. Ibid. πραγμάτων om. s. Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 2. p 9. ὑμᾶς τῶν τοι. πραγμάτων h. Ibid. ἡγοῦμαι] οἴομαι b. p 9.

P. 104. 1. οὓς] ὅσους γρ. p 1. 2. τὰ ἄλλα r. Ibid. δοκῇ] δοκεῖ a s. a 2. b. c 2. 3. m. p 10. Bekk. 4. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 8. r. Ibid. ἐπειδὰν] ἐπεὶ δ' ἂν r. Ibid. ἅπαντα om. P. Manut. Ibid. ἀκούσαιτε t. ἀκούσατε Ald. Tayl. 5. καὶ om. p 9. Bekk. 6. καινὴν] κενὴν Lamb. Ind. Ibid. ἀναβάλλειν b. p 9. Bekk. sed γρ. ἀναβάλλεσθαι in marg. b. 7. οὐ - - - λέγουσιν om. c 2. 8. ἂν om. p 10. Ibid. γε ἤδη

om. h. 10. ὃς] ὡς p 9. Ibid. δείξῃ] δόξῃ r. Ibid. τίς ἢ] ἢ om. a s. a 2. 3. b. c 2. 3. m. o. p 9. 10. r. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. καὶ πόθεν om. c 2. 3. καὶ πόσον p 5. 11. ἕως] τέως b. Ibid. πισθέντες r. pen. οἶμαι codices et editiones. ult. ἔχειν om. o. Ibid. κωλύων] καταλύων p 9. Ibid. ἄλλως esse in nonnullis ait Mounteneius.

P. 105. 1. οὖν om. s. 2. ὑμῖν Ald. Tayl. 3. μὲν τοίνυν] μέντοι r. τοίνυν om. a s. p 5. 7. 8. 10. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 8. r. 5. δέοι s. 6. τούτοις] τούτῳ h. τοῦτο p 8. antep. εὐπρεπίσαι a 2. pen. οἶμαι codices et editiones. Ibid. ἐπὶ] ἐπὶ, καὶ, διὰ i. Ald. Tayl. Ibid. ἀπὸ]
διὰ
ἐπὶ c 2. 3. m. sed in marg. γρ. ἀπὸ m. ἐπὶ p 10. ult. στρατιὰς a s. h. p 10.

P. 106. 1. ὅποι] ὅπῃ a 3. r. Ibid. ἐν τῇ γνώμῃ τοῦτο r. 2. παραστῆναι] παραστῆσαι p 9. παραθεῖναι p 3. ἐκπαραστῆναι v. Ald. ἐμπαραστῆναι Ald. Less. 3. καὶ om. m. Ibid. 'Αλίαρτον b. r. 'Αλίαντον pr. a 3. antep. ὁρμήσετε a s. r. t. ὁρμήσητε h. i. s. Ald. Tayl. ὁρμήσηται v. pen. οὗτοι] οὔ τι c 2. m. et corr. c 3. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ποιήσητ' h. i. o. p 10. r. ποιήσαιτ' ἢ παιήσητ' Ald. Tayl. Ibid. τοῦτο post παντελῶς ponit Lamb. Ind.

P. 107. 1. εὐτρεπεῖς] εὐπρεπεῖς i. p 10. Ald. Tayl. εὐτρεπεῖς ὄντας v. Ibid. εἴσετε r. 2. ἐξαγγείλαντες p 7. Ibid. ὑμῶν Aug. 3. περιδὼν a 2. Ibid. ἀφυλάκτως p 5. 5. ἡμῖν h. Ibid. καιρὸν p 9. Bekk. 7. παρασκευάσασθαι] παρεσκευάσθαι h. i. o. p 1. 2. 8. 9. Fel. P. Manut. Bekk. παρασκευά-
παρεσκευάσθαι
σθαι a 2. l. r. παρασκευάσασθαι b. Ibid. οἶμαι codices et editiones. Ibid. πρὸς] πρὸ b. c 2. 3. m. t. et pr. a 3. Ald. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind., sed in marg. γρ. πρὸς b. Ibid. τούτοις] τούτων a 2. b. c 2. 3. m. p 9. t. et pr. a 3. et γρ. p 2. 3. 7. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. antep. ἄνδρες om. p 1. 5. 8. r. Ibid. προχειρήσασθαι l. Ald. pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς a s. a 2. 3. b. c 2. 3. h. m. p 9. ult. ἐπιστολιμαίας h. v.

P. 108. 1. ἀλλ' ἢ] ἀλλ' ἢ a 2. i. Aug. ἀλλ' ἢ (ut videtur) cæteri codd. et edd. Ibid. ἔστω] ἔσται a s. a 2. b. h. i. p 2. 7. 8. 9. t.
ω
v. Ald. Tayl. Bekk. ἔσται a 3. 2. ὄντινα οὖν r. τινοῦν p 9.

ε
P. 109. 1. ἐθελήσητε a 3. ἐθελήσει p 9. 3. ποιήσητε] ποιήσετε Bekk. Ibid. τοῦθ' om. p 9. Bekk. 4. ὃ] ὅ τι p 7. Ibid. ἡμᾶς a 3. Ibid. ἔβλαψε πάντ' b. p 9. Bekk. sed in marg. ἅπαντ' b. 5. τὰ om. Fel. P. Manut. pen. λέγω δὲ πάντας τοὺς στρ. a 3.

P. 110. 1. ἡλικίας ὑμιν h. Ibid. δοκῇ]
ῇ
δοκεῖ a 3. δοκεῖν Ald. Tayl. 3. ἀλλήλους o. ἀλλήλων v. pen. τούτων] τούτων εἶναι a 2. b. Ibid. τὸ ἐλάχιστον r. ult. ἱππαγωγοὺς τούτοις. εἶεν. τί πρὸς τούτοις ἔτι.] ἱππαγωγούς· πρὸς τούτοις ἔτι ταχ. et εἶέν τι πρὸς τούτοις; ἔτι i.

P. 111. 1. τί om. a. 2. b. sed in marg. habet b. 2. τριηρῶν p 9. 10. Aug. 4. δὴ] δὲ p 5. 5. ἀποχρῇ Ald. Tayl. 6. οἶμαι codices et editiones. 7. ἄνδρες om. p 1. 5. 8. r. 8. ἡμῖν] ὑμῖν a s. p 1. 7. 10. r.
ὑ
s. P. Manut. ἡμῖν b. 9. λῃστευομένην h. p 8. Ibid. τῷ om. r. 10. τοῦ om. p 10. τῷ πολέμῳ h. Ibid. χρήσασθαι p 5. 8. et γρ. a 3. Ibid. οὔθ' om. p 9. Bekk. antep. οὐδὲ codices et editiones. Ibid. δὲ om. r. ult. Πολύστρατος] πολὺς στρατὸς pr. p 9.

P. 112. 2. ὑμᾶς αὐτοὺς] αὐτοὺς ὑμᾶς p 9. 10. Bekk. αὐτοὺς ἡμᾶς h. Ibid. στρατεύεσθαι h. 3. παρατεταγμένους h. Ibid. ἡμῶν a 2 b. h. r. 4. ἡμεῖς a 3. Ibid. καθ' αὑτὰ om. Fel. P. Manut. καθ' ἑαυτὰ r.

P. 113. 2. τὸν om. m. 2. πανταχοῦ] πανταχοῖ p 9. Ald. Tayl. Bekk. πανταχῇ p 5. 4. ἀφελεῖν] in marg. γρ. ἀνελεῖν a 3. Ibid. τοῦ στρατηγοῦ om. h. 5. τῶν στρατιωτῶν om. Ald. Tayl. 7. περικαταστήσαντας v. Ibid. γε om. a 2. h. pen. ὑμεῖς a 3. Ibid. γε om. a s. p 10. r. Ibid. εἴπητε r. ult. οὐκ] καὶ l.

P. 114. 1. ταξιάρχους δέκα r. Ibid. ἱππάρχους καὶ φυλάρχους a s. h. p 10.
β α
r. φυλάρχους καὶ ἱππάρχους a 3. 2. οὗτοι om. s. 3. ἂν om. h. m. Ibid. πέμψητε a s. p 1. 5. 8. 10. r. s. αὐτοὶ πέμψετε, cum vulg. in marg. h. 6. τοὺς om. c 2. antep. ἄνδρες om. p 1. 5. 8. r. Ibid. et pen. ἡμῶν] ὑμῶν a s. a 1. 2. b. c 2. 3. l. m. p 2. 3. 7. 9. 10. v. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. pen. ἵππαρχον p 9. ἱππάρχους παρ' ὑμῶν om. r. Ibid. ἄρχοντας ἔχοντες οἰκείους P. Manut. Ibid. ἵν' ᾖ] ἵν' ἦν a s. a 2. b. c 2. 3. m. p 1. 2. 3. 7. 9. 10. r. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. ult. πόλεως] πόλεως ἡ δύναμις a s. a 2. 3. b. c 2. 3. m. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. τὸν] τῶν a 3.

P. 115. 1. ὑμῶν] ἡμῶν a s. a 2. p 10. Ibid. τὸν δ'] τῶν δ' a s. a 3. b. c 2. 3. m. p 9. 10. r. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. τῶν secundum om. a s. a 2. 3. b. c 2. 3. m. p 10. r. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 2. ἀγωνιζόμενον] ἀγωνιζομένων a 2. 3. b. c 2. 3. m. p 9. 10. r. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. ἱππαρχεῖν] ὑπαρχεῖν m. 3. ὑφ'] ἀφ' Aug. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν a 2. b. p 7. P. Manut. antep. δὴ] δὲ pr. a 3. Ibid. περανῶ] περαίνω p 9. Bekk. pen. τοῖς στρατευομένοις

μόνον τῃ] τὸ στρατευόμενον τῇ (cum vulgata in marg.) h. τοῖς στρατευομένοις om. p 9. Bekk. ult. ἐνενήκοντα b. p 9. et pr. a 3. Bekk. Ibid. καὶ] in hac particula exit supplementum Augustani primi, quem jam nunc deinceps ipsum nominabimus.

P. 116. 1. εἴκοσι] εἴκοσιν a 1. 3. b. c 2. 3. m. p 9. 10. r. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 2. μναῖ] μνᾶς p 5. 7. 8. et corr. a 3. Ald. Tayl. 3. τοσαῦτα] τοιαῦτα r. Ibid. δέκα τοῦ] δέκα ἕκαστος τοῦ Ald. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. ὁ om. h. s. 4. λαμβάνῃ] λάβῃ p 7. 5. ἐὰν] ἀνὰ a 1. Ald. Tayl. 6. ἀφορμὴν] ἀφορμὴν εἶναι p 9. 7. τὸ σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις s. τοῖς στρατευομένοις σιτηρέσιον a 1. p 10. r. 8. τοῦτ' ἂν] ἂν τοῦτο a 1. h. p 10. r. s. Ald. Tayl. εἰ τοῦτο Ald. Fel. P. Manut. Ibid. προσποριεῖ] προσποριεῖται p 15. 21. 25. et corr. p 1. Aug. 9. αὐτὸ] αὐτῷ corr. a 3. antep. εὐτελῆ s. Fel. P. Manut. Ibid. ἐγὼ] ἐγὼ δὲ o. p 1. 5. s. v. κἀγὼ a 2. Ald. Fel. P. Manut. Aug. pen. ἐὰν] ἂν r. ult. παρ' ἡμῶν λέγω h. παρ' ὑμῖν κελεύω r. Ibid. γενήσεται] γενέσθαι p 9. Bekk.

P. 117. 1. titulum om. Ald. ΠΟΡΟΙ m. 2. ἃ μὲν οὖν i. p 10. t. Ald. Tayl. ἃ οὖν μὲν v. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 5. 8. r. Ibid. δεδυνήμεθα] δυνάμεθα p 5. et γρ. in marg. a 3. ult. ἃ ἂν] ἃ δ' ἂν Lamb. Ind.

P. 118. 1. χειροτονήσαντες] χειροτονήσατε a 1. 2. 3. c 2. 3. m. p 10. Ald. Fel. P. Ma-
α
nut. Bekk. χειροτονήσετε p 9. χειροτονήσετε b. χειροτονήσαντες ποιήσατε Aug. Ibid. μόνον ἐν] ἐν om. a 1. 2. p 5. 8. 10. Ald. Fel. Aug. μόνον [ἐν] Bekk. 2. καὶ] καὶ ἐν p 9. Ibid. ἐπιστολαῖς] παρασκευαῖς s. 4. τὸν om. p 9. 5. ἄνδρες om. p 1. r. Ibid. πολεμήσετε] πολεμεῖτε a 2. b. p 9. Aristid. Bekk. πολεμήσητε a 3. c 2. 6. λογίσησθε a 2. r. λογίσεσθε a 1. h. λογίσασθε a 3.
η
λογίσαισθε b. antep. τὰ om. s. Ibid. προσλαμβάνων c 3. m. p 3. pen. τοὺς om. r. Ibid. ἐτησίους pr. a 3. ult. ἐπιχειρεῖ]
χειρεῖ
ἐπιτηρεῖ a 2. b. p 2. 3. 7. ἐπιτηρεῖ a 3. Ibid. δυναίμεθα b. p 9. Ald. Tayl. Bekk. δυνάμεθα a 2. r.

P. 119. 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς c 2. m. p 3. om. h. p 9. 10. r. s. Bekk. ταῦτα ὑμᾶς a 3. Ibid. βοηθείαις] γοητείαις Hervag. Ind. βοηθ' εἶ r. 2. ὑστεροῦμεν a 2. 3 ὑπάρχει - - - δυνάμει om. r. Ibid. ἡμῖν h. p 5. 7. 4. μὲν om. h. p 5. 7. 8. Ibid. κεχρῆσθαι h. pen. ταῖς ἄλλαις ταῖς] ταῖς ἄλλαις om. a 1. 2. b. (sed add. in marg. b.) h. p 5. 7. 8. 9. 10. Bekk. ult. στρατεύμασι] στρατεύματι a 1. 3. b. p 9. 10. v. Ald. Tayl. Bekk. στρατεύματα i. Ibid. ὑπάρχειν r.

P. 120. 3. ἐμποριῶν c 2. 3. Ibid. ἔσται διαγνῶναι Aug. εἴσεσθε vult Bekk. 4. παρὰ] περὶ Hervag. Ind. antep. ὑφ' om. Fel. P. Manut. Ibid. et. pen. ἡμῶν h. Ibid. βουλεύεται b. pen. ἃ primum om. p 9. ult. ἂν] ἂν καὶ a 2. ἂν δὲ l. κἂν Aug. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 5. 8. r.

P. 121. 1. τἄλλα πάντα] πάντα om. a 1. 3. h. p 1. 8. 9. 10. s. Bekk. τὰ ἀλλὰ πάντα r. 3. κατακλείσετε w. Ibid. ἐπὶ] ἐν b. p 7. 4. αὐτοὶ] αὐτὸν h. Ibid. γενόμενοι a 1. i. p 1. 5. 8. 10. r. Ald. Tayl. 6. παύσασθ' a 3. παύσησθε r. 7. τούτοις] τούτῳ p 9. Bekk. 8. ἄνδρες om. h. p 1. 5. 8. r. Ibid. τῶν] τὸν c 2. r. et (cum vulg. in marg.) m. om. v. Ibid. πόρον c 2. m. p 1. 2. 3. v. φόρον r. pen. τούτῳ] τούτοις p. 5.

P. 122. 1. ἡμετέρους h. p 5. 8. s. 2. ἄγων] ἔχων a 1. i. o. p 1. 5. 8. 9. 10. r. s. t. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. καὶ om. p 9. Bekk. Ibid. πρὸς om. Hervag. Ind. Ibid. Γεραστῷ] Γεραιστῷ c 3. p 5. 9. 10. et corr. a 3. Bekk. 3. συλλαβὼν] συμβαλὼν b. Ibid. ἔλεξε b. p 7. Ibid. δ' om. p 9. Bekk. 4. ἐπέβη i. 5. ἔχων] φέρων s. Ibid. δύνασθε a 1. p 9. 10. r. 6. προέλησθε] προθῆσθε a 2. p 1. 5. 8. 9. Bekk. πρόθησθε b. p 10. πρόσθησθε a 1. προέθησθε s. προελήλυθε r. πρόθοισθε i. προέλοισθε Ald. Fel. P. Manut. Aug. γρ. προέλθητε in marg. b. 7. ἄνδρες om. p 1. 5. 8. r. 8. 'Αθηναίων r. Ibid. τὴν om. r. 9. ἂν - - - λάχωσιν om. r. antep. ἐπιμελησόμενοι a 1. h. i. o. p 1. 5. 9. 10. r. s. t. v. Ald. Tayl. Bekk. pen. ἀναλίσκεται a 1. b. p 9. v. ult. τοσαύτην] om. a 1. i. p 9. 10. Ald. Tayl.

P. 123. 1. εἴ τις] εἴ τι a 1. i. p 9. s. Hervag. Ind. Bekk. 2. ἡμῖν h. Ibid. τὸν καιρὸν r. Ibid. ὑστερίζων P. Manut. Ibid. τὸν] τῶν p 9. 3. τὸν — τὸν] τῶν —
ω ω
τῶν p 9. τὸν — τὸν p 10. 4. προεῖδεν] προοῖδεν c 2. h. i. p 1. 2. 3. 5. 9. 10. s. et pr. a 1. et corr. c 3. πρόοιδεν corr. a 1.
ἡ
Aug. Bekk. Ibid. ὑμῶν b. antep. ἐκ πολλοῦ om. h. Ibid. πότε δὲ καὶ a 2. pen. παρά του p 1. r. Ibid. καὶ τί] καὶ τίνα p 9. Ibid. λαβόντα καὶ τί r. Ibid. ἀνεξέταστον] γρ. ἀνεξέστατον in marg. b. ult. περὶ om. r. s.

P. 124. 1. τῆς τούτου παρασκευῆς] τῇ τούτου παρασκευῇ a 1. 3. i. o. p 1. 5. 8. 9. 10. s. t. v. et corr. c 2. Ald. Tayl. Bekk.
ῇ ῇ
τῆς τούτου παρασκευῆς b. τῇ τούτων παρασκεύῃ Hervag. Ind. Ibid. ἀόριστα, ἀδιόρθωτα] ἀδιόρθωτα, ἀόριστα a 1. h. p 9. 10. Bekk. ἀόριστα καὶ ἀδιόρθωτα v. ult. εἶθ' αὐτοὺς Hervag. Ind.

P. 125. 1. εἶτ' ἀντεμβιβάζειν p 9. Ibid. ταῦτα om. p 5. Ibid. μέλλετε] μέλλεται p 9. 2. ἐφ' ἃ] τὸ ἐφ' ὃ p 9. Ibid. τὸν

μὲν γὰρ Ald. Tayl. 4. καιροὶ post μένουσι ponit p 9. Ibid. οὐ μένουσι] οὐκ ἀναμένουσι a 1. i. o. p 1. 5. 10. r. s. t. v. et corr. a 3. Hervag. Ind. Ibid. ὑμετέραν a 1. 2. 3. b. c 2. 3. m. p 2. 3. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 5. ῥᾳθυμίαν] εἰρωνείαν b. c 2. 3. m. p 2. 3. 5. 8. 9. t. Ald. Tayl. Hervag. Ind. Bekk. sed in marg. ῥᾳθυμίαν b. Ibid. ἃς δ' εἰς] ἃς δὲ p 9. Bekk. Ibid. ὑμῖν h. p 1. 5. 8. 6. ἐπ'] ὑπ' p 1. 5. 7. τοῦθ'] τοσοῦτον p 5. 8. τοιαύτας ἤδη h. 9. ΕΠΙΣΤΟΛΗ] ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ a 2. c 2. 3. i. l. p 9. 10. Aug. Bekk. om. a 3. b. Ald. Tayl. 10. τούτων οὖν] οὖν om. a 1. 2. p 5. 9. 10. et pr. b. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 5. r. 12. τῷ om. a 2. 15. ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι om. p 1. 5. r. s. 16. ἅπαντ'] πάντας h. πάντ' p 5. 10. r. antep. ὅσα] ἃ p 9. Ibid. ὑστερεῖν Stobæus. pen. δύνασθε h. ult. οὐκ] μὴ p 10.

P. 126. 2. στρατευμάτων] στρατευομένων p 5. et in marg. γρ. a 3. Ibid. ἀξιώσειέ τις ἂν a 1. h. o. p 9. 10. r. s. 3. καὶ om. b. m. p 2. 7. et pr. a 3. Ibid. εὖ om. p 9. Ibid. βουλομένους pr. a 3. Ald. 4. ἡγεῖσθαι χρὴ, ἵν'] ἡγεῖσθαι χρὴ om. p 9. Bekk. χρὴ om. Stobæus. Ibid. ἐκεῖνος r. Ibid. πράττητε r. 5. συμβαίνοντα] συμβάντα a 2. p 9. et (cum vulg. in marg.) b. Stobæ. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. h. p 1. 5. r. 6. ἔχοντες ἁπάντων s. Ibid. ἱππέας, ὁπλίτας a 1. h. p 10. ὁπλίτας om. r. pen. σήμερον s. Ibid. ἐν δέοντι] εἰς δέον τι a 2. b. i. p 9. et γρ. p 1. Ald. Tayl. ult. δ'] οὐκ Aug. Ibid. ἀπολείπετε p 9. ἐπιλείπεσθε P. Manut. Ibid. δὲ om. p 9.

P. 127. 1. πολεμεῖν pr. p 9. Ibid. ἀεὶ τῆς πληγῆς om. Ald. Tayl. 2. πατάξῃ τις] πατάξεις p 9. 3. προβαλέσθαι a 1. p 10. r. 4. ἐὰν] ἂν h. r. Ibid. πύθεσθε r. 5. ἐὰν δ' ἐν p 5. 8. et corr. a 3. Ibid. ἐὰν] ἐὰν δὲ p 5. 8. ἐὰν δὴ corr. a 3. Ibid. ἄλλοθι] ἑτέρωθι s. antep. που] ποι a 1. p 1. 5. 9. πη p 10. Ibid. ἄνω καὶ] καὶ om. p 9. Bekk. pen. βούλεσθε p 7. Ibid. οὐδὲν αὐτοῖς] οὐδὲν αὐτοῖς c 3. p 1. οὐδὲν αὐτοὶ a 1. h. p 5. 8. 9. 10. s. v. Aug. Bekk. ult. οὐδὲ] οὐ r. Ibid. περὶ τῶν] πρὸ τῶν a 1. p 8. et γρ. p 1. Ald. Aug. Bekk. tam περὶ quam πρὸ om. h. Ibid. χρημάτων] πραγμάτων a 1. 2. 3. b. o. p 2. 7. 9. 10. r. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. sed χρημάτων exhibent Fel. Ind. P. Manut. Ind.

P. 128. 1. ἢ primum om. a 2. Ibid. γιγνόμενον ἢ γεγενημένον a 1. h. p 10. r. s. 2. ἐνῆν ποιεῖν] ἦν ποιεῖν a 2. b. i. ποιεῖν om. a 1. p 9. Bekk. 3. ἐγχωρεῖν a 2. 4. θεῶν post 'Αθηναῖοι ponit h. Ibid. ἄνδρες om. 5. 7. r. 7. προσείληφεν a 1. h. προσήλειφεν p 10. 8. ἀποχρῆν ἂν ἐνίοις ὑμῶν ἄν μοι a 1. h. ἀποχρῆν ἂν ἐνίοις μοι v. Ibid. δοκῇ] δοκεῖ c 3. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 9. ἀνανδρείας r. 10. ἤμεν] οἶμαι s. Ibid. νῦν om. a 3. Ibid. τινι] τινα a 2. τι b. h. i. p 5. 7. 10. s. Ald. Tayl. antep. ἐκκαλέσεσθ' m. pen. ἑαυτῶν] αὐτῶν b. c 2. 3. p 2. 3. αὐτῶν a 2. p 1. 7. ὑμῶν αὐτῶν p 5. r. om. h. p 9. Bekk. ult. λογίζεται] ὀργίζεται a 1. i. o. p 9. 10. r. et γρ. p 1. 2. 5. et in marg. a 3. Fel. P. Manut. Bekk. sed λογίζεται Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι om. h. ἄνδρες om. p 1. 5. r.

P. 129. 2. περὶ τοῦ] ὑπὲρ τοῦ o. p 1. 5. s. Ibid. τιμωρήσεσθαι Hervag. Ind. 3. μὴ om. a 2. Ibid. παθεῖν αὐτοὺς] παθεῖν αὐτοὶ a 2. 3. b. et add. in marg. a 1. παθεῖν αὐτὸν Ald. Tayl. παθεῖν h. p 9. s. v. Bekk. Ibid. ὑπὸ τοῦ Φ.] ὑπὸ Φ. a 1. 2. 3. b. p 9. 10. Bekk. ἀπὸ Φ. r. 4. αὐτὸν om. p 9. Bekk. Ibid. κωλύσῃ b. p 9. κωλύσοι h. λύσῃ r. 5. τριήρεις πολιτικῆς δυνάμεως κενὰς a 3. Ibid. παρὰ] ἀπὸ a 1. h. i. p 1. 10.
ἀπὸ
s. Ald. Tayl. παρὰ b. 6. ἐὰν] ἂν h. r. 7. ἐκβησόμεθα] ἐμβησόμεθα a 1. i. l. p 1. 5. 9. t. Ald. Tayl. Aug. Bekk. Ibid. ἔξιμεν] ἔτι μὲν v. pen. πλευσόμεθα p 9. 10. Ibid. ποῖ] ποῦ p 3. πῆ r. Ibid. δὴ] οὖν p 9. Bekk. Ibid. ἤρετο] ἔροιτο Lamb. Ind. ult. ἄνδρες om. h. p 1. 5. r. ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι post πραγμάτων ponunt Ald. Fel. P. Manut. Aug.

P. 130. 1. αὐτὸς ὁ πολέμιος p 7. ὁ πόλεμος αὐτὸς s. Ibid. καθήμεθα a 1. h. p 10.
ή
s. Ald. Less. Ald. Tayl. Ald. καθώμεθα b. καθήμενοι corr. a 3. καθόμεθα Ald. po. 3. οὐ om. a 1. p 10. r. t. v. Ald. Tayl. οὐ μὴ om. s. 4. μέρει Ald. Tayl. 5. παρῇ om. p 9. Ibid. θεῶν ἡμῖν εὐμενὲς Ald. Tayl.
ὑ
6. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. 2. h. p 1. 5. 10. ἡμῖν b. om. p 9. Ibid. ὅπη r. 8. ἐκπέμψοιτε Ald. Aug. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. 2. b. h. p 5. 7. 10. r. s. Bekk. antep. σύμμαχοι] ἕλληνες p 8. pen. τοὺς] διὰ τοὺς v. et corr. a 3. ult. ἂν] αὖ a 2. om. a 1. p 9. 10. r. s. Bekk. Ibid. πάνθ' p 9. Bekk.

αι
P. 131. 1. βουλεύεσθε p 8. βούλεσθε r. 3. ἡττῆται] ἡγῆται a 1. c 2. l. p 10. s. t. et corr. c 3. m. et γρ. p 1. 3. 5. 8. 9. et in marg. γρ. b. Ald. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. ἡγεῖται i. r. Ald. Less. 4. ἀπομίσθων ἀθλίων a 2. b. r. s. Ibid. ἐκεῖ om. a 2. b. p 9. 5. ἡμᾶς s. Ibid. ῥᾳδίως om. b. Ibid. ἐνθάδ'] ἐνθένδε Ald. Fel. P. Manut. ἐνθὰ δ' Ald. Tayl. 6. ἂν primum om. p 9. Ibid. ὅ τι ἂν τύχῃ ῥᾳδίως] ῥᾳδίως ὅ τι ἂν τύχῃ a 2. ὅ τι ἂν τύχητε p 9. Bekk. Ibid. ψηφίσησθε] ψηφίζησθε a 1. 3. c 2. 3. m. o. p 9. 10. w. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. ψηφίζεσθε b. h. r. Ald. Ibid. καὶ a 1. p 2. 10. Ald. Tayl. antep. χρὴ] ἐχρῆν p 2. χρῆν c 3. Ald. Ibid. παύσεσθαι

h. Ibid. ὅταν μὲν ὑμεῖς Ald. Tayl. pen. ἄνδρες om. p 5. r.

P. 132. 1. ὥστε μὴ] οὐ γὰρ μὴ p 5. 7. Ald. Aug. οὐ γὰρ a 1. c 2. p 10. r. s. v. w. et corr. a 3. et in marg. b. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. οὐ γὰρ ὥστε μὴ i. ὥστε ἀκούειν μὴ Ald. Tayl. Ibid. ὑμᾶς μόνον h. p 10. r. s. 2. ἡμέτερα p 2. 3. ἡμέτερα b. Ibid. ὁρᾷν] ὁρᾷν δεῖ a 1. 3. c 2. m. p 10. r. et in marg. b. Ald. Fel. P. Manut. Aug. δεῖ ὁρᾷν p 5. 7. 5. οὐδεὶς] οὐδὲ εἷς r. Ibid. περὶ] ὑπὲρ a 2. 6. τὸν om. pr. a 3. antep. ὑμῶν] ἡμῶν p 8. 9. ὑμῶν b. Ibid. περιόντες b. p 9. pen. Φίλιππόν φασι a 1. h. p 10. r. ult. ὡς βασιλέα] ὡς πρὸς βασιλέα a 2. b.

P. 133. 2. ἕκαστοι a 1. p 2. 5. 10. r. s. t. v. et corr. a 3. Ald. Tayl. Ibid. περιερχόμενοι r. Ibid. οἶμαι] οἴομαι a 1. 3. ἄνδρες om. h. p 5. r. Ibid. μεθύειν ἐκεῖνον s. om. r. 4. πεπραγμένων] πραγμάτων h. 5. κωλυσάντων r. κωλυόντων s. 6. γε om. a 1. h. p 10. r. Ibid. μὰ] οὐ μὰ a 2. b. Ibid. οὕτω] οὐ τῷ a 1. 7. ἡμῖν] ὑμῖν s. Fel. P. Manut. 8. μέλλει] δεῖ v. Ibid. ἀνοητότατοι - - - λογοποιοῦντες om. Lamb. Ind. Ibid. εἰσιν om. h. 9. ἐκεῖνα a 1. Ibid. εἰδῶμεν] ἴδωμεν a 1. εἴδωμεν a 2. ἰδῶμεν b. 10. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος Bekk. Ibid. ἀποστερῇ v. 11. ἅπανθ'] πάνθ' p 10. πάντα r. antep. ἡμῶν, καθ' ἡμῶν] ὑμῶν, καθ' ὑμῶν r. v. pen. ἡμῖν αὐτοῖς] αὐτοῖς ἡμῖν p 9. Bekk.

P. 134. 2. ἔσται] ἐστὶ p 10. 3. σκοπεῖν δεῖ s. Ibid. ἐὰν] ἂν h. p 9. 10. r. Bekk. 4. τὰ om. p 10. Ibid. ποιεῖν b. i. s. Ibid. ἐθέλοιτε s. 6. πώποτε] ποτε p 10. 7. ἀνειλόμην p 10. Ibid. μὴ καὶ] καὶ μὴ a 2. μὴ a 3. Ibid. ὑμῖν om. p 9. 8. τε] δ' a 1. p 10. Ald. Tayl. δὲ r. Ibid. ἃ] ὃ Ald. Tayl. Ibid. οὐδὲν] μηδὲν h. p 8. 9. ὅτι om. a 1. h. et in marg. cum γρ. m. Ibid. συμφέρει] συμφέρειν h. συμφέρον i. p 10. et in marg. cum γρ. m. 10. τὸ om. m. p 9. Bekk. Ibid. συνοίσων p 9. 11. εἶπον] εἶχον p 9. antep. ἐπὶ] γρ. ἐπεὶ Ald. Less. Ibid. ὑμῖν om. p 9. Ibid. ἐὰν] ἂν h. i. r. pen. πεπεῖσθαι] πέπεισμαι a 1. s. Ald. Less.

Ο ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ] Ὑπόθεσις Φιλιππικοῦ δευτέρου g.

P. 135. 2. οἱ μὲν Ἀθηναῖοι om. b. 3. ὑπέσχετο] ὑπέθετο b. p 16. 24. Ibid. ὑπέσχετο] ὑπέθετο p 15. 24. 5. ὄντων τῶν Ἀθ. g. 7. ἀπεκωλύθη] ἀπεκρούσθη o. p 5. 10. 15. et in marg. p 2. 7. Ald. Tayl. Bekk. 8. κωλύσαντος] κωλύοντος i. p 5. 10. 15. 23. Ald. Tayl. Ibid. τὸ] τῶν b. p 7. Ald. Tayl. Ibid. ἀνάστατον] ἀνάλωτον g. Ald. Tayl. 9. ἐν] καὶ g. Ibid. Ἀμφικτυόσι Fel. 10. ἄλλων om. Ald. Tayl. 12. μετέχειν] ἀντέχειν b. 13. κοινὸν] καινὸν g. Ibid. ἅπαντας τοὺς om. g. 14. τούτους δὲ] τούτους δὴ i. p 10. Bekk. 15. αὐτούς· δώσομεν] αὐτοὺς εἰ δώσομεν p 15. Ald. Tayl. εἰ αὐτοῖς δώσομεν i. δώσομεν p 23. αὐτοῖς· δώσομεν Aug. Bekk. antep. κάλλιον] κάλλιστον g. Ald. Tayl. Ibid. καὶ τοῦ Φιλ. Ald. Tayl. pen. καὶ om. c 2. Ibid. τὴν Ἀττικὴν b. Ibid. ἢ] καὶ Ald. Tayl. om. b.

P. 136. 2. αὐτοῦ] αὐτῷ a 2. 3. πάντων] πάντα a 2. 4. αὐτὸς] αὐτὸν ὁ p 10. αὐτὸς ὁ Ald. Tayl. 5. ἔδεισε] ἐδήλωσε b. ult. εὔνουν] εὔγνουν g.

ΛΟΓΟΣ.

P. 136. 1. ἄνδρες om. h. p 5. 8. pen. προέσθαι p 9. Ibid. εὖ λέγειν] εὐλογεῖν a 1. Ald. Tayl. ult. τῷ om. a 1. p 9. τῷ περὶ om. γρ. c 2. Ibid. ταὐτὰ] ταῦτα i. p 10.

P. 137. 1. πάντας] ἅπαντας h. p 5. 8. 10. et corr. a 3. ἅπαντα Ald. Tayl. 2. ἑτέρωσε b. 4. αὐτὸ om. h. Ibid. ἄνδρες om. h. p 5. 8. 7. παρὰ πάντα τὸν] τὸν πάντα c 2. 3. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ὃν om. Ald. Ind. 8. ἂν om. p 9. Ibid. ἁμαρτήτητε b. p 7. ἁμάρτοιτε h. Ibid. εὐλογεῖν pr. p 9. 10. ὑμᾶς b. Ibid. ἀλλὰ μὴν p 10. Ald. Tayl. 12. ὑπὲρ] ὑπὲρ τῆς b. τοῖς ὑπὲρ Lamb. Ind. 14. δι'] ἐξ a 1. h. p 5. 7. 8. 10. Ald. Tayl. 15. προειμένα] προεισέμενα h. προειρημένα corr. p 9. 16. ἄνδρες om. h. p 5. 8. 17. αὐτοῦ] αὐτῶν p 7. αὐτοῦ P. Manut. antep. ὑμᾶς] ὑμῖν h. Ibid. νῦν om. a 1. h. p 5. 8. 10. pen. ἐγὼ μὲν γὰρ o. p 7. ult. ἄνδρες om. h. p 5. 8. Ibid. ἔπιθον p 2. Ibid. τινες om. pr. p 9.

P. 138. 1. ἐν om. c 2. Ibid. ταραττομένων πραγμάτων] πραγμάτων ταραττομένων a 1. h. p 9. Bekk. 2. καὶ ἄδοξον p 9. 3. πρῶτος] μόνος p 9. Ibid. παρελθὼν] ἐπανελθὼν Ald. Tayl. 4. ἐπὶ] ἐν h. p 5. 8. 5. ἁμαρτάνειν ὑμᾶς p 6. 6. προσόφλειν] προσοφείλειν o. 7. ἀνθρώπων om. pr. b. 8. ὑμεῖς ἐγνώκατε a 1. p 5. 7. ἐγνώκατε ὑμεῖς i. p 10. Ibid. ταῦτα] τότε p 9. antep. τὸν om. p 9. pen. ἄνδρες om. p 5. 8.

P. 139. 1. κακὰ δ' ἐργαζόμενον] καὶ κατεργαζόμενον Ald. Tayl. Ibid. μέγιστα] μάλιστα p 7. 2. ὑμῖν] ὑμῶν p 9. ὑμῖν b. ἡμῖν P. Manut. 3. ἕνεκα οὔτ'] ἰδίας οὔτ' p 9. Bekk. ἕνεκεν in marg. h. 4. ἰδίας] ἕνεκεν p 9. Bekk. 6. ὑμᾶς αὐτοὺς a 1. h. i. p 10. 7. Διονύσῳ p 10. Ibid. ἐθεάσασθε] ἐθεᾶσθε a 1. 2. i. p 7. 8. et corr. p 9. Ald. Less. Bekk. 8. ἣν om. Ald. Tayl. Ibid. ὁ om. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 9. ἠκούετε] ἠκούσατε a 1. h. i. p 2. 5. 7. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. ἠκούετε b. 10. γε om. i. p 10. Ald. Tayl. Ibid. οἶμαι codices et editiones, οἶμαι ὑμᾶς i. Ald. Tayl. Ibid. νῦν ἅπαντας ᾐσθῆσθαι] γινώσκειν a 1. h. i. o. p 5. 8. 10. Ald. Less. Ald. Tayl. νῦν ἅπαντας γινώσκειν καθῆσθαι pr. a 3. sed corrector καθῆσθαι litura induxerat. 11. ἐποίησατο om. pr. p 9. Ibid. τὰ ἐκεῖ] τἀκεῖσε p 8. Ald. Tayl. τἀκεῖ Bekk. ult. ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ i. p 10.

P. 140. 2. οἴχεται b. 3. ταῦτα μαρτυρεῖ, ὧν i. Ibid. ἐγὼ om. i. 4. τότε om. a 3. b. p 9. et fort. p 7. Bekk. Ibid. προγεγενημένοις a 3. b. p 7. Ibid. λόγοις] ὁ λόγος a 3. 5. τὸ τρίτον p 9. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 8. 6. καὶ δὴ καὶ] καὶ δὴ a 1. b. c 2. 3. h. i. p 3. 7. 8. 9. 10. et pr. a 3. Bekk. καὶ δὴ καὶ πάλιν corr. a 3. antep. Θεσπιεὰς a 1. 3. h. Ibid. καί τινων pr. p 9. ult. διοικεῖν a 3. et pr. p 10. Ald. Fel. P. Manut.

P. 141. 3. ὑπαχθέντες] p 9. Bekk. ὑπειχθέντες a 3. Ibid. συμφερόντως] συμφόρως p 9. Bekk. 4. οὔτε om. a 2. p 5. et pr. p 9. et corr. a 3. Ibid. προεῖσθε] ποιεῖσθε b. Ibid. οὔτ' om. i. 5. προεῖπον corr. p 9. 6. εὖ om. p 9. Bekk. 7. νομίζων τὸν c 2. 3. p 3. Ibid. τοίνυν πάντα] πάντα τοίνυν b. τοίνυν h. τοίνυν ἅπανθ' i. p 9. 10. Bekk. 9. ἄνδρες om. p 5. 8. Ibid. ἀλαζονίαν h. 10. οὐδὲ] οὔτε p 9. antep. ὑμῖν om. a 2. Ibid. εἶπον b. pen. ἄνδρες om. p 5. 8.

P. 142. 1. ὅτι om. p 9. 2. οὐδὲν] οὐδὲ ἓν i. Ibid. οὐδεὶς ἂν] ἂν οὐδεὶς p 9. Bekk. οὐδὲ εἷς ἂν i. Ibid. ἔχῃ a 3. 4. ὅ τ' ἂν a 1. 5. ὥςπερ εἰς] ὡσπερεὶ ἐπὶ p 8. Aug. ὥςπερ ἐπὶ Ald. Tayl. 6. ἀργυρίου h. Ibid. φέρων a 3. Ibid. καθείλκυκε b. p 9. Bekk. 7. ἐπ' αὐτὸ a 1. i. Ald. Tayl. Ibid. οὐκέτ' ἂν] οὐκ ἂν ἔτ' p 9. Bekk. 8. ἂν om. b. p 9. Bekk. 9. οὖν om. a 2. c 2. 3. p 3. Ald. Tayl. Ibid. πρῶτον ἔγωγε h. ἔγωγε ἔτι πρῶτον Ald. Tayl. 10. σύνταξιν εἴτε συμμάχους] συμμάχους εἴτε σύνταξιν a 1. h. i. p 9. 10. Bekk. τάξιν εἴτε συμμ. Ald. Tayl. Ibid. τι om. a 1. h. i. p 9. 11. μὴ λύων] γρ. μὴ κωλύων in marg. a 3. antep. ποιήσῃ] ποιήσει a 1. h. p 9. 10. Bekk. pen. ὁποία] ὁποία τίς p 9. Bekk. ult. γεγενημένη] γεγενημένην p 9. 10. Aug. Bekk. Ibid. δι'] δ' Ald.

P. 143. 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς b. p 9. Bekk. Ibid. προϊέμεθα p 9. 3. προαξώμεθα] προαξόμεθα c 2. p 2. 3. 5. 10. et corr. c 3. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. h. p 5. 8. Ibid. τοὺς om. h. 4. καὶ om. pr. a 3. Ibid. εἶναι νῦν p 10. 5. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. p 10. w. 6. ἡμῖν] ὑμῖν pr. a 3. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. δι'] πρὸς Ald. Tayl. 7. τοιοῦτο p 9. 8. ἡμῖν] ὑμῖν h. p 5. 8. 9. 9. πολεμήσειν h. Ibid. πάντων] μᾶλλον a 2. 10. θορυβῆσαι p 10. θορυβήσῃ a 3. Ibid. ἂν ἀκούσῃ] ἀκοῦσαι a 1. h. i. p 5. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. ἀκούσῃ i. 11. ἡμῖν] ὑμῖν a 3. h. p 5. Ibid. οὐκ om. i. et pr. p 9. Ibid. χαρίζοιντ' ἂν b. 12. φήσειέ] φήσει a 1. h. p 10. φησιν p 9. 13. αὐτοῖς] αὐτοὺς b. c 3. i. p 2. 3. 5. 9. Ald. Tayl. Ald. Fel. P. Manut. antep. ἕτερος] οὗτος p 8. Ibid. κατεδεῖται o. Ibid. πρόειντο] πρόοιντο p 5. 7. προοιντ' p 9. πρόειντ' b. προεῖντο c 2. 3. προεῖντ' Bekk.

P. 144. 1. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 2. h. p. 5. 7. 2. βοηθήσοντας] βοηθοῦντας p 2. 9. βοηθήσαντας h. ἐθελήσοντας Ald. Tayl. Ibid. οἶμαι codices et editiones. 3. ἐμβάλῃ h. Ibid. βοηθήσειν Lamb. Ind. Ibid. οὐ] οὐδὲ i. 5. ὧν] ὃν corr. p 10. Ald. ὧν c 2. 7. ὥστε εἶναι] ὥστε γε εἶναι Ald. Tayl. ὥστε βούλεσθαι εἶναι Lamb. Ind. ὥστε σῶς τε εἶναι Aug. 8. σῶς] σώους b. p 7. sed γρ. σῶς in marg. b. ὡς pr. p 9. Ibid. πάντες h. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἕνεκα ἑαυτῶν] ἕνεκά γε ἑαυτῶν p 8. 10. ἕνεκά γε αὐτῶν a 1. ἕνεχ' αὐτῶν p 9. Bekk. 9. αὐτῶν] αὑτῶν Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. οὐδὲ εἷς] οὐδεὶς a 1. antep. φημι om. p 10. pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς c 2. p 9. Bekk. ἡμᾶς b. Ibid. ὅπως om. p 9. ult. εἰ] οἱ corr. c 2.

P. 145. 1. μὲν om. i. Ibid. Μεσήνιοι h. 2. ὅσοι γε δὴ] γε δὴ om. a 1. 3. b. h. i. 9. 10. Bekk. 3. ἡμῖν] ὑμῖν h. p 8. Ibid. ἐπικηρυκείαν b. ἐπικουρίαν a 2. 5. λέγουσιν μὲν Ald. Tayl. 6. ἐχθροτέρως] ἐχθροδεστέρως a 2. Ald. ἐχθρῶς Ald. Ind. ἐχθετέρως h. 7. δεικνύμεθ' p 10. Ibid. αὐτοῖς] ἂν o. 9. κωλύωμεν h. Ibid. αὐτὸν, κοινωνεῖν αὐτὸν i. 10. περὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος] ἕκαστος περὶ τῶν οἰκείων h. περὶ τῶν οἰκείων ἕκαστος i. περὶ τῶν οἰκείων sine ἕκαστος p 8. Ibid. ὀργιζόμενος] ὀργιζόμενοι a 1. 2. h. i. p 10. Ald. Tayl. Aug. Bekk. 11. ἡμᾶς] ὑμᾶς p 8. Ibid. ἄγωσι a 2. antep. προστησάμενοι δόγματα a 1. h. i. p 10. Ibid. ἐπιπαθῶσιν ἕκαστος h. pen. πέρα] περὶ a 2. b. c 2. 3. p 2. 3. 7. et corr. p 10. et pr. a 3. Ibid. ἑαυτοῖς om. a 2. αὐτοῖς i. Ald. Tayl. Ibid. ἡμῖν i. ult. ἴστε] ἐστὶ pr. a 3.

P. 146. 1. τὰ αὐτὰ] ταὐτὰ a 1. Bekk. τὰ h. ταῦτα i. Ibid. μάλιστα ἕκαστοι] ἕκαστοι μάλιστα a 1. h. p 9. 10. Bekk. ἕκαστοι om. i. 2. τὰ αὐτὰ] ταὐτὰ i. Bekk. 3. τὸν μὲν Φίλιππον om. p 10. 4. ἐδύναντο a 1. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 6. χώραν ἔχειν καὶ κεκομίσθαι b. p 7. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. κάλλιστα om. p 9. Ibid. πέπρακταί τι p 9. 7. δὲ τὴν τιμὴν i. Ald. Tayl. 9. ἐβούλοντο] ἠβούλοντο a 1. c 2. i. p 9. 10. Bekk. 10. ταῦτα πάνθ'] πάντα ταῦθ' a 1. h. p 9. 10. antep. οὐκ] οὐδ' b. p 9. Ibid. ἐβούλετο δήπου Θηβ. Ald. Tayl. Ibid. Κορώνειαν λαβεῖν ἐπιθυμεῖν, μὴ δύνασθαι δὲ h. ult. ἔμελλεν] ἔμελεν a 1. c 2. 3. o. p 3. 9. 10. w. Fel. P. Manut.

P. 147. 1. ἢ τὸ τὰς] ἢ τὰς a 1. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. ἐβούλετο] ἠβούλετο a 1. c 2. p 9. 10. Bekk. 2. αὐτὸν] ἑαυτὸν a 2. 3. i. p 2. 3. 5. αὐτὸν Ald. Fel. P. Manut. Aug. 3. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ h. αὐτοῦ i. 4. ἐβούλοντο] ἠβούλοντο c 2. h. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 5. τὸν om. b. Ibid. γενέσθαι] γίγνεσθαι a 1. b. p 7. 8. 9. Bekk. Ibid. πάντα γὰρ ταῦτα] ταῦτα γὰρ πάντ' a 1. h. p 9. 10. Bekk. ταῦτα γὰρ i. 6. εἶναι om. p 9. 9. ἕνεκα ἕκαστον εὑρήσετε] ἕνεχ' εὑρήσετε ἕκαστον a 1. h. p 9. 10. Bekk. ἕνεχ' εὑρήσεσθε ἕκαστον i. Ibid. εἰς τὰ πολλὰ] εἰς πολλὰ a 2. 3. b. c 2. 3. p 2. 5. 8. πολλὰ a 1. h. i. p 9. 10. Bekk. sed ἐς τὰ πολλὰ in marg. p 9. 10. ἐβούλετο] ἠβούλετο Bekk. Ibid. μὲν τοίνυν] μέντοι b. Ibid. τοιοῦτόν] τοῦτ' p 9. antep. ὑμῖν a 1. p 10. Aug. pen. τὰ δὲ κελ. Ald. Tayl. Ibid. ὑμᾶς a 2. Ibid. ἆρα] ἄρα o. Bekk.

P. 148. 1. οὔτ'] οὐκ a 1. εἰ οὐκ h. Ald. Tayl. 2. νοῦν τε] νοῦν δὲ p 9. Bekk. Ibid. λέγειν ἐμὲ, τοῦτ' Aug. 3. οἶμαι codices et editiones. Ibid. δείξειν] δεῖν ποιεῖν i. p 8. 9. et in marg. γρ. b. Ald. Tayl. Bekk. δεῖξαι Aug. 4. ὑπομένειν] ὑπομεῖναι a 1. 2. h. o. p 2. 5. 9. Ald. Tayl. 5. ἐκεῖνο i. et corr. a 3. Ibid. ἔχειν ἐῶμεν i. 6. ὑμᾶς i. 7. φαίημεν] φαῖμεν p 9. Bekk. antep. τὰς om. h. p 9. pen. Χεῤῥονησιτῶν] Χεῤῥονησιωτῶν b. i. p 5. 7. 8. 9. Ald. Tayl. Ibid. τῶν om. a 2.

P. 149. 1. Κᾶ] Κᾶν a 1. b. h. p 7. 8. 9. Bekk. 3. καὶ τὸ φιλονεικεῖν] καὶ φιλονεικεῖν a 1. 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. antep. οὑτωσὶ] οὕτως a 3. b. c 2. 3. οὑτωσὶν a 2. οὕτω p 9. Bekk. Ibid. ἤδη om. a 1. h. p 5. 8. 9. 10. Bekk. pen. ἅπαντας] πάντας p 9. Bekk.

ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΣ Β.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 150. 2. πάνυ] πάνυ τι b. 3. εἰς] πρὸς g. o. p 5. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 4. τὸν Φίλιππον] γρ. μακεδόνα Ald. Less. Ibid. καταμαρτυροῦντος πράξειν] καταμαρτυροῦντος πρᾶξιν g. καταμαρτυρεῖν τὰς πράξεις Aug. Bekk. Ibid. δὲ om. c 3. 5. ἥκοντας - - - οὗτοι om. b. Ibid. ὁπότε] ὅθι ὅπως ποτὲ i. ὅπως Ald. Less. ὁπότε p 23. 6. περὶ] παρὰ a 2. o. p 2. 7. 10. 15. 16. 24. 9. ἐπαγγελλόμενον] ἐπαγγειλάμενον p 2. 5. 10. Fel. Aug. Bekk. Ibid. ψευδόμενον] ψευσάμενον p 2. 5. 10. Fel. Aug. Bekk. Ibid. οὐδὲν] οὐδὲ Ald. Ibid. ὑπισχνεῖσθαί] ὑπεσχῆσθαί o. p 2. 5. 7. 10. Fel. Aug. Bekk. 10. τούτων] τούτου a 2. 12. τί] τίς g. Ald. Tayl. 13. καὶ τῆς πρὸς g. 14. πόλεις, πρὸς μὲν τὰς πόλεις Ald. Less. Ibid. καὶ τὴν - - - Λακεδαιμονίους om. g. Ald. Tayl. 16. Φίλιππον, ὅτι δημ. Ald. Less. 17. ἀνέγραψεν g. 18. οὔτε δὲ διὰ c 2. 3. p 10. Ibid. πρεσβειῶν] πρέσβεων c 2. 3. g. p 2. 3. 5. 7. 10. Bekk. 19. σώσει] δώσει g. Ibid. Θηβαίων] Ἀθηναίων b. 20. καταλύσει] καταστήσει a 2. b. 21. δίκαιον] καλὸν g. antep. τοὺς] καὶ τοὺς i. Ibid. ἀνήξαντας g. pen. κατ om. p 3. 5. 7. Ibid. τῆς] περὶ τῆς Ald. Tayl. ult. προδιαβαλὼν b. Ibid. πρὸς] εἰς a 2. Ibid. τοὺς om. g.

ΛΟΓΟΣ.

P. 151. 1. ἄνδρες om. h. p 5. 8. 2. ὧν ὁ Φίλ. p 10. Ibid. εἰρήνην ἀεὶ, τοὺς] εἰρήνην, ἀεὶ τοὺς p 5. s. Aug. Bekk. 3. ὑμῶν a 2. p 7. 23. et pr. a 3. P. Manut. Aug. ὑ ἡμῶν b. 4. τὰ om. h. 5. γιγνόμενον] γενόμενον i. p 10. Ald. Tayl. 6. εἰπεῖν om. p 9. Ibid. εἵνεκα] ἕνεκα c 2. 3. h. p 9. 10. s. Bekk. 7. τὰ om. P. Manut. 9. ξ ἐξελέγχῃ a 3. b. ἐξελέγξῃ i. ἐξελέγξει a 1. ἐλέγξῃ p 5. 8. 10. s. Ibid. Φίλ. ἁμαρτάνοντα καὶ s. Ibid. ἡμᾶς a 3. p 5. 10. 12. εἶναι om. pr. p 9. Ibid. πάντες a 1. 3. et pr. p 9. Ibid. ἄνδρες om. h. p 5. 8. ult. διὰ om. p 9.

P. 152. 1. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. b. p 5. 7. 9. 10. Ald. Fel. Aug. Bekk. Ibid. δὲ] δὴ p 10. Ald. Tayl. Ibid. χαλεπὰ om. pr. p 9. χαλεπὰ καὶ δεινὰ h. 2. καὶ τοιαῦτα διεξ.] ταῦτα διεξ. a 2. b. i. p 9. Ald. Tayl. Bekk. γρ. τοιαῦτα in marg. b. Ibid. ὑ ἡμεῖς b. 3. εἴπητε h. p 10. Ibid. συνίητε] συνείητε a 1. Bekk. συιείοιτε corr. c 3. η συνίειτε c 2.

4. παρασκευάσθε s. Ibid. κωλύσετ' a 1. ω κωλύσητε h. s. 5. ἐφ'] ἀφ' a 3. 7. εἰκὸς b. 8. ἔχειν] ἔχει p 10. Aug. Bekk. Ibid. ἡμῖν a 3. b. 9. ἡμῖν a 3. b. om. a 2. i. 10. οὐδεὶς] οὐδὲ εἷς i. 11. ἐπανορθωθήσετε] ἐπανορθωθήσεται a 2. b. c 2. 3. o. p 9. 10. et forsan alii, Lamb. Ind. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. ἐπανορθώσητε a 3. ἐπανορθώσετε Lamb. Ind. 12. πάντως p 5. 7. 8. Ibid. ἡμᾶς om. p 10. 14. ὅσπερ] ὥσπερ h. et corr. a 3. καὶ ὅσπερ i. ὥσπερ καὶ p 10. Ibid. βουλεύσασθαι] βουλεύεσθαι a 1. h. i. p 9. 10. s. Ald. Tayl. Bekk. ε βουλεύσασθαι a 3. b. συμβουλεύσασθαι i. 15. καὶ om. p 10. καὶ τοῖς λέγουσιν om. s. antep. σώσοντ' ἀντὶ] σώσοντα p 9. Bekk. Ibid. ῥᾳδίων i. p 10. Ald. Tayl. pen. τῶν om. i. p 10. s. Ald. Tayl. Fel. P. Manut. Ibid. ἡδίων Ald. Tayl. ult. οὖν om. b. p 9. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 8.

P. 153. 2. ἡμᾶς p 5. s. ὑμῖν Ald. Tayl. 3. πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα a 1. h. i. p 10. πάντα p 9. Bekk. 5. μοι] ἐμοὶ a 1. h. i. p 9. 10. Bekk. 6. ὧν] οὓς Aug. Ibid. προσδοκῶ pr. a 3. 7. βέλτιον τῶν ἄλλων] τῶν ἄλλων om. p 9. Bekk. Ibid. ἐὰν] ἂν h. s. 8. προσθήσεσθε p 9. προσθῆσθε Bekk. 9. ἄνδρες om. p 5. 8. 10. πρῶτον μὲν μετὰ a 3. 13. ὅτι] διότι i. 14. αὐτῷ h. 15. οὐ πρὸς] οὐχὶ πρὸς a 2. Ald. Tayl. Ibid. οἶδε] εἶδε a 2. b. p 2. 7. 9. Bekk. ἴδε a 1. 16. τοῖς ἡμετέροις ἤθεσιν] τοῖς ἤθεσι τοῖς ἡμετέροις a 1. h. p 10. Bekk. τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις p 9. τοῖς ἤθεσιν ἡμετέροις οὖσιν ἂν i. 17. ἐνδεῖξαι τοσουτον p 9. Ibid. ποιήσαιτο i. p 10. Ald. Tayl. 18. ὠφελείας] σωτηρίας, sed corr. γρ. ὠφελείας, a 3. 19. Ἕλληνας p 10. Ibid. πρόεισθε] πρόοισθε b. h. i. p 8. 9. 10. 15. Aug. προεῖσθε c. 2. 3. Bekk. πρόεσθε pr. πρόεισθε corr. a 3. προῖσθε Ald. Tayl. 21. ἐναντιώσεσθαι a 3. ἐναντιωθήσεσθε i. antep. ταοῦτο a 1. ult. ἀντὶ] ἀπὸ Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς a 1. i. Ald. Tayl.

P. 154. 1. πράττειν ἑαυτῷ] πράττειν αὐτὸν a 1. o. p 2. 5. 7. 10. et γρ. a 3. b. Fel. P. Manut. Aug. (sed ἑαυτῷ habent Fel. et P. Manut. Indd.) ἑαυτὸν p 9. Bekk. 2. συστρατεύειν a 1. h. p 10. Ibid. αὐτὸς corr. p 15. 3. Μεσηνίους a 3. h. Ibid. ταῦτα] ταὐτὰ p 9. Bekk. 4. ἐποίει p 9. Ibid. ἡμῶν a 3. 5. ἄνδρες om. p 5. 8. 6. ἁπάντων p 10. s. 7. ἀνταλλάξεσθαι Ald. 8. καὶ μὴν ταῦτ' Wolf. Aug. 9. ἡμῶν a 3. 12. ἡμετέρους a 3. p 5. 13. λοιπῶν] ἄλλων b. p 7. sed γρ. λοιπῶν in marg. b. antep. τοῦτον] τοιοῦτον a 3. pen. ὁ τούτου] ὁ τούτων a 1. 2. 3. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. ult. πόλιν] χώραν a 2. b. p 7. 9. Bekk. sed πόλιν in marg. b. Ibid. ἐκλείπειν a 1.

P. 155. 2. μὲν om. p 9. Ibid. ἀεὶ om. h. Ibid. εἰπεῖν οὐδεὶς] οὐδεὶς εἰπεῖν a 1. h. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. οὐδ' εἷς εἰπεῖν s. 3. ἔστι μὲν γὰρ s. 4. μείζονα p 9. Ald. Tayl. Ibid. τὰ ἐκείνων] τἀκείνων a 2. Bekk. Ibid. εἴπῃ Ald. Tayl. 7. ἀγαπήσαντας h. i. 8. τοὺς Ἕλληνας i. Ibid. σκεψαμένους h. i. 10. ἐκείνης h. Ibid. πρόσθειτο] πρόσθοιτο a 3. p 5. 8. 10. Aug. προσθεῖτο p 9. Bekk. 11. ἡμῶν a 2. 12. ὁρᾷ] ὁρᾷν b. ὁρῶ Ald. Tayl. 13. ἐνούσας] οὔσας p 9. Bekk. Ibid. μὲν om. p 9. 10. Ibid. τιν'] τὴν h. Ibid. εὕρηκε] ᾕρηται i. p 8. 14. τῆς θαλάττης i. l. 17. εἴπῃ a 3. Ibid. ἂν om. a 1. antep. ἔπραττεν h. Ibid. δικαιοτέρους] δικαιότερα a 1. b. i. o. p 5. 7. 8. 9. 10. s. Ald. Tayl. Aug. Bekk. Ibid. ἀξιοῦν post ὑμᾶς ponit a 2. p 9. 15. Ibid. ἡμᾶς Fel. Wolf. Aug. pen. τῶν λόγων πάντων] πάντων τῶν λόγων a 1. 2. h. p 9. 10. s. Bekk. ult. Μεσήνην a 2. h. Μεσίνην a 3. Ibid. Λακεδαιμονίοις] Λακεδαιμονίους a 1. c 3. i. p 2. 5. 8. 9. 10. et corr. b. Ald. Tayl. Aug. Bekk. οις Λακεδαιμονίους c 2.

P. 156. 2. τῷ] ὁ τῷ c 2. Ibid. σκέψαιτο i. σκήψετο Fel. 3. ἐσθ'] ἔστιν s. 4. τῶν secundum om. i. 6. τοὺς om. a 1. 3. c 2. h. p 2. 3. 5. 8. 10. 7. τινες περιϊόντες] περιϊόντες τινὲς a 1. 2. p 9. 10. Bekk. περιόντες τινὲς h. s. τινες περιόντες b. 8. τειχίζει i. o. Ibid. γε om. p 9. 9. τοῖς om. a 3. i. s. 10. συνεισβάλλειν] συμβάλλειν a 1. i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. γρ. εἰσβάλλειν a 3. Ibid. καὶ om. c 2. 3. p 2. 3. 11. πέμπει s. 12. μὲν οὖν] οὖν om. c 2. 3. p 2. 3. 9. et pr. a 3. Bekk. pen. οὐδ' ἂν ἡγοῦμαι] ἡγοῦμαι οὐκ ἂν b. p 7. (sed in marg. vulg. habet b.) οὐκ ἂν ἡγοῦμαι Aug. Bekk. ult. βιασθεὶς] ἀναγκασθεὶς Ald. Tayl.

P. 157. 3. ἂν] ἃ p 3. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. θεωροίη] θεωρῇ a 1. Bekk. θεωρεῖ p 9. θεωροῖ a 2. et corr. p 10. η Ald. Tayl. θεωροῖ b. Ibid. ὅτι πάντα] ὅτι om. a 2. c 2. 3. i. p 3. 9. et pr. a 3. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 4. συντάσσων b. 7. ἡμᾶς h. p 8. 8. ἡμετέροις] ὑμετέροις a 1. h. p 5. 8. 9. 10. s. Bekk. Ibid. χρῆσθαι] χρήσασθαι b. Ald. Tayl. om. p 9. Bekk. 9. πάντα om. s. 10. πρόειτο] προεῖτο c 2. 3. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 11. ἡγοῖτο] ἡγεῖτο a 1. c 2. 3. i. p 9. 10. s. et pr. a 3. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἑαυτὸν] αὐτὸν s. Ibid. ἡμῖν h. p 3. 5. 8. Ald. 12. ἡμᾶς h. p 5. 8. Ibid. δ' ὑμᾶς] δ' ἡμᾶς p 10. γ' ὑμᾶς P. Manut. 13. ἂν om. a 1. Ibid. νομίζοι] νομίζει i. 14. τι om. a 2. Ibid. κακὸν om. i. p 9. s. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἐὰν καιρὸν] ἂν καιρὸν h. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. λάβοιτε b. 15. πρότερον φθάσῃ ποιή-

σας] πρότερος φθάσῃ ποιήσας a 3. b. c 2. 3. p 7. Aug. φθάσῃ ποιήσας πρότερος a 2. o. p 9. 10. Bekk. φθάσῃ ποιήσας πρότερον a 1. b. i. s. Ald. Tayl. 16. Θηβαίους p 9. Ibid. Πελοποννησίων hic et alibi ed. Benenat. mirifica inconstantia codicum in hoc vocabulo: et nunquam posthac commemorabo. 17. ταῦτα] ταὐτὰ a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. Fel. Aug. Bekk. Ibid. βουλευομένους a 1. h. p 5. 10. et corr. a 3. Ibid. τούτῳ] τούτοις a 1. 2. 3. b. i. o. p 2. 5. 7. 8. 9. s. Fel. Aug. Bekk. pen. καίτοι γε σωφρονοῦσι i.

P. 158. 1. πρὸς secundum om. b. 2. ἐστὶ καὶ πρὸς ὑμᾶς] καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐστὶν a 1. 2. h. i. p 9. 10. s. Ald. Tayl. Bekk. 4. εἴ τις] εἴ τίς τι p 9. et in marg. b. Bekk. Ibid. λέγει] λέγοι a 2. b. c 2. 3. p 7. 8. 9. 10. et corr. a 1. Ald. Fel. P. Manut. Aug.
ἠ
Bekk. 5. ἀφίει b. ἀφίει p 9. 6. οὗ] ἧς a 2. i. o. p 9. 10. s. Fel. P. Manut. Bekk.
ἧς
οὗ b. 7. ἀποίκους] ἐποίκους c 2. 3. et γρ. p 2. 3. 7. 8. Ald. Ind. Fel. P. Manut. (sed Fel. et P. Manut. Indd. dant vulgatam)
ἀ
ἐποίκους b. Ibid. ἐκβάλλων h. p 9. s. et γρ. b. 8. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. p 9. 10. s. Aug.
ἡ
Bekk. ὑμᾶς b. Ibid. αὐτοὺς s. 9. καρπώσασθαι i. 10. πιστεῦσαι; οὐκ οἴεσθέ γε.] πιστεῦσαι οἴεσθε; p 9. Bekk. πιστεῦσαι; οὐκ οἴομαί γε. i. Ald. Tayl. 11. ὁμῶς om. s. 13. αἰσχρῶς] πικρῶς p 5. 7. 15. αὗται om. b. c 2. 3. i. p 2. 3. s. et pr. a 3. Ald. Tayl. pen. αὐτῶν] αὐτοῖς a 1. i. p 9. 10. Ald. Tayl. P. Manut. Bekk. αὐτοὺς p 3. 5. Ibid. ἐξέβαλε] ἐξέβαλλε a 1. c 2. 3. h. i. p 9. 10. Bekk. ult. δεκαρχίαν a 2. 3. et pr. b.

P. 159. 1. Πύλαιαν s. 2. παραιρήσεσθαι] γρ. ἀφαιρήσεσθαι in marg. a 3. 3. οὐκ ἔστι] οὐκέτι p. 8. 5. θεωρεῖτε τὸν Φίλ. p 10. s. Ibid. παρακεκρουμένον p 9. Bekk. 6. ἀπεύχεσθε] ἀπεύξασθε a 1. 2. o. p 10.
χε ξα
Fel. ἀπεύξασθε a 3. ἀπεύχεσθαι b. ἀπεύξαισθε i. s. Ald. Tayl. ἀπεύξεισθε h. γρ. ἀπεύξεσθε p 2. 5. 8. Ibid. ἂν] εἰ p 9. Ibid. σωφρονεῖτε h. σωφρονεῖτε δὴ p 9. 7. πόλεσι μηχανήματα πρὸς s. 9. καὶ τἄλλα] τὰ δὲ ἄλλα p 10. Ibid. ἅπαντα om. p 8. 10. δαπάνης πολλῆς] πολλῆς om. p 9. Bekk. 11. ἐν om. p 9. 12. μὲν ἔστ' a 1. 14. ἐὰν] ἂν h. i. s. Ibid. σώζοιτε s. 15. μὴ δεινὸν p 9. Bekk. μὴ om. Ald. Tayl. Ibid. πάθοιτε s. Ibid. τί οὖν] οὖν om. a 1. h. p 9. 10. Bekk. 17. ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς a 1. h. p 10. s. Ald. Tayl. 18. ἐλευθερίας s. Ibid. νόμοις. ἐναντίον οὗ a 1. Ibid. ὅπως, ἔφην] ἔφην, ὅπως a 1. h. p 10. s. Aug. Bekk. ἔφην, ὅπερ i. 21. λόγους καὶ παρὰ a 1. o. p 10. 22. καὶ primum om. s. Ibid. ὕστερον ἀκούσαντες] ἀκούσαντες om. a 1. c 2. 3. Bekk. pen. τοῦτο ἔστ' a 1.

P. 160. 1. τι om. a 1. s. add. in marg. p 10. Ibid. ἀλλ'] ἀλλ' εἰ Lamb. Ind. Bekk. Ibid. ὑμεῖς] ὑμεῖς αὐτοὶ a 2. b. c 3. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. αὐτοὶ om. b. 2. περιτειχίζεσθε] περιστοιχίζεσθε a 1. h. i. p 5. 8. 10. s. w. et corr. a 3. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. ἐπιτειχίζεσθε a 2. 3. ὡς ἐκ τοῦ] ἐκ τοῦ p 10. Aug. Bekk. ὥστε p 9. Ibid. ποιῆσαι] ποιεῖν a 1. c 2. h. i. p 2. 5. 7. 10. s. et corr. a 3. et in litura p 9. et γρ. in marg. b. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. λήσεσθ' b. p. 9. sed γρ. λήσετε in marg. b. 4. πάντα ταῦτα] ταῦτα om. a 1. h. i. Fel. P. Manut. 6. δὴ] δὲ pr. p 10. Ibid. ἡμῖν b. 7. ἀποκρινόμενοι a 1. h. 8. ἤδη] δὴ p 9. 9. ἄνδρες om. p 5. 10. τὰς om. a 1. i. p 9. Ald. Tayl. Ibid. ποιῆσαι a 2. b. 12. εὖ οἶδ] εὖ om. a 2. i. p 8. 9. 10. s. Bekk. Ibid. ὅτι om. a 2. 14. τότε om. h. p 8. antep. γ' om. a 2. Ibid. τίνας om. s. Ibid. ὅτι ἐγώ εἰμι s.

P. 161. 2. λέγοντας om. Ald. sed supplent cæteri tum codices tum editiones. Ibid. δύστροπος καὶ δύσκολος p 9. δύσπορος καὶ δύσκολος a 2. 3. ὅπερ] ὥσπερ a 1. 2. 3. i. p 7. 8. 10. 15. 21. Ald. Tayl.
ὅ
Aug. Bekk. ἅπερ b. Ibid. εὔξασθ' a 2.
ει
εὔξοισθε s. 4. πράξῃ a 1. Ibid. Θεσπιὰς a 3. 5. Χερόννησον a 1. Χεῤῥόνησον c 3. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 6. αὐτοῦ] αὑτοῦ a 3. Bekk. Ibid. γρ. κατορύξει p 7. 8. ἐνταυθοῖ] ἐνταῦθα a 2. p 9. 10. πάντα a 2. Ibid. ἐγγόνοις] ἐκγόνοις a 1. p 7. 8. 9. 10. Aug. 11. ταύτην εἶναι h. ταύτην om. s. Ibid. προσεψηφίσασθε] ἐψηφίσασθε a 1. p 9. 10. Bekk. προεψηφίσασθε b. 12. δὴ] δὲ pr. a. 3. antep. δεῖν φημὶ b.

P. 162. 1. παράσχω πρόφασιν κενὴν] παράσχω πρόφασιν καινὴν p 8. w. παράσχω πρόφασιν καὶ νῦν p 2. 5. et γρ. a 3. παράσχω
ε ἠ
πρόφασιν καὶ νῦν b. καὶ νῦν παράσχω πρόφασιν a 1. i. p 9. 10. Ald. Less. Fel. P. Manut. κενὴν παράσχω πρόφασιν a 2. Ald. καινὴν παράσχω πρόφασιν Fel. Ind. P. Manut. Ind. Aug. Bekk. 2. πάλιν γε] γε om. a 1. 3. b. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. λαβεῖν τι i. 3. τηνάλλως] τηνάλως a 3. ὡς ἄλλως a 2. b. p. 9. τὴν ἄλλως Bekk. Ibid. οἶμαι] οἴομαί a 2. 4. πράττειν Wolf. Ibid. τὰ γὰρ πράγματα ὁρῶ προβαίνοντα] τὸ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβαῖνον a 1. h. i. p 5. 7. 8. 9. 10. s. Ald. Tayl. Bekk. 5. μὲν om. p 9. Ibid. ὀρθῶς εἰκάζειν p 10. 6. φοβοῦμαι] βούλομαι b. s. sed γρ. φοβοῦμαι in marg. b. 7. γίγνηται] γένηται i. p 10. Ald. Tayl. 9. αὐτὸν h. Ibid. πάντα ὁρ.] πάντες ὁρ. b. p 7. 9. Ald. Tayl. Bekk. 10. δὲ μὴ] δὴ μὴ a 1. 2. 3. b. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk.

Ibid. πρέσβεων] αἰτίων a 1. h. i. o. p 2. 5. 8. 10. 21. s. w. et in marg. corr. a 3. et inter lineas p 15. Fel. P. Manut. 11. αὐτοῖς] αὐτοὶ p 5. 10. 12. ἀπολωλεκότων o. 13. ἡμῶν p 2. 14. τοὺς] τοῦτο i. Ald. Ibid. αἰτίους] πολλοὺς a 1. h. i. o. p 7. 8. s. et in marg. a 3. b. Ibid. μάλιστα om. i. p 10. 16. μέλλοι Ald. 17. ἀλλήλων] ἄλλων i. 18. ἐπαναμνῆσαι] ἐπαναμιμνῆσαι a 2. ἐπαναμιμνήσκεσθαι p 9. Ibid. καὶ Πύλας πείσας ὑμᾶς] πείσας ὑμᾶς καὶ Πύλας o. p 10. Aug. πείσας καὶ Πύλας a 1. καὶ Πύλας πείσας a 2. πείσας Πύλας h. ὑμᾶς καὶ Πύλας i. πείσας καὶ Πύλας ποιήσας p 9. καὶ
πεί
Πύλας σώσας ὑμᾶς b. πείσας καὶ Πύλας ὑμᾶς Bekk. 20. τῆς Πελοποννήσου i. s. 21. μήτε περὶ] μηκέτι a 1. h. i. p 2. 5. 10. s. Ald. Tayl. Aug. μὴ περὶ p 9. Bekk. Ibid. τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων Aug. Ibid. μήθ'] μηδ' c 3. p 9. 10. Bekk. antep. ἐν add. in marg. b. pen. τόθ' om. i. Ibid. ἣν τότε τῇ p 8. ἣν νῦν τῇ p 9. Aug.

P. 163. 1. στόλῳ om. a 3. 3. εἶχεν] ἦχεν corr. b. Ibid. ἐν om. p 9. 4. τότε πρότερον] τότε om. a 1. 3. h. p 8. 10. s. πρότερον om. b. p 9. Aug. Bekk. ποτε a 2. θάτερον ἢ τότε ἢ τὸ πρότερον Ald.
ένα
Tayl. 6. οὐδένα] οὐδὲ a 3. antep. ἔγωγε ἂν p 9.

ΠΕΡΙ ΑΛΟΝΝΗΣΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 164. 2. τὴν Φιλ.] τοῦ Φιλ. a 2. p 5. 23. Ald. Tayl. neque τὴν neque τοῦ p 15. 3. ὧν ἕν ἐστι καὶ τὸ] τῶν b. Ibid. Ἁλόννησον (et sic ubique simplici ν)] Ἀλλοννησ. passim a 1. p 9. Ἀλοννησ. passim b. Ἁλοννησ. ubique Bekk. Ibid. Ἀθ. κτῆμα] Ἀθ. ἀρχαῖον κτῆμα codices et editiones. 6. αἰτοῦσι] ἀποῦσι b. Ibid. δὲ καὶ ἡ φράσις c 2. 3. 7. πεφευγυῖα] ἐκπεφευγυῖα p 5. 15. 23. Ald. Tayl. Aug. διαπεφευγυῖα p 16. Ibid. ἀνειμένος τε καὶ διαλελυμένος b. 11. τοῦτο] τὸ p 5. 12. εὔηθές τι νομίζεται τὸ] εὔηθες τὸ νομίζειν o. p 5. 10. Ald. Tayl. Bekk. 15. et 17. Καλίππου p 10. 19. ταῦτα] τούτοις b. 20. δύναται] δυνατὸν a 2. Ibid. Δημοσθένην καὶ τὸν Ἡγήσιππον a 2. 21. καὶ ἐπεὶ καὶ b. pen. τὸ] τὸν b.

ΛΟΓΟΣ.

P. 165. 1. Ὦ ἄνδρες p 9. 3. κωλύουσι p 10. Ibid. γίγνεσθαι] γενέσθαι Ald. Tayl. 4. ἡμῖν a 3. 6. ἄνδρες om. h. p 5.
ὑπὲρ
8. 7. περὶ b. Ibid. ἀπέσταλκε a 2. b. 10. λέγων] λέγειν h. p 5. 8. 10. Ald. Tayl.
ειν ἡ
λέγων a 3. 12. ὑμετέραν b. Ibid. οὔτε πρότερον λαβεῖν Lamb. Ind. οὔτε τότε λαβεῖν Aug. 13. ὑμᾶς Wolf. Aug. 15. ἑαυτοῦ] αὑτοῦ p 8. 18. τόπους ἀφαιρούμενοι καὶ καταλαμβάνοντες p 5. 23. Ald. Tayl. Ibid.
ἐ
ὀχυροὺς] ὀχυροὺς b. ἐχυροὺς a 1. i. ἰσχυροὺς Hermog. antep. ἀλλοτρίως b. ult. καὶ εἰ om. a 2.

P. 166. 1. Λῖμνον pr. a 3. Λίμνου Ald. nesciebat Reiskius, genitivos an accusativos daret b. Ibid. Ἴβρον a 2. Ἴμβρον pr. a 3. 2. τοῦτον om. h. 3. τιμωρησάντων
πρὸς
Ald. Tayl. Ibid. τοὺς] τοὺς b. 5. ἀλλ', εἰ --- πραττόντων om. p 9. 6. ἡμᾶς οἴηται a 2. Ibid. τὰ om. b. τἀνταῦθα Bekk. Ibid. [μελλόντων] Bekk. 7. ἂν
η
om. a 2. Ibid. βούλεται a 3. Ibid. καὶ secundum om. p 10. 9. δι' om. c 2. 10. ἐάν τε λάβητε ἐάν Ald. Tayl. 12. δεδωκέναι] δοῦναι Ald. Tayl. 14. γε om. b. p 9. Ibid. τὸ om. h. Ibid. ἵνα δείξηται Ald. Tayl. 15. πᾶσι] ἅπασι h. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 17. ἄνδρες om. p 5. 8. Ibid. λέγοι a 2. 18. διαδικάζεσθαι] διαδικάσασθαι a 1. h. p 9. 10. et γρ. p 2. 5. 8. Ald. Tayl.
σα
Bekk. δικάζεσθαι b. δικάζεσθαι et γρ. διαδικάσασθαι in marg. a 2. 20. δικάζεσθαι p 10. 21. πότερα a 1. i. p 10. Ald. Tayl. Ibid. ὁπότε γὰρ ἡ μὲν] ἔπειτα δ', εἴ γε ἡ
ἡ
Ald. Less. Fel. Aug. antep. ὑμετέρα b.
η
Ibid. δύναται b. δύνηται p 9. pen. ἡμῖν h. Ibid. τὰ χωρία τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ] τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία a 1. h. p 9. 10. Bekk. τὰ χωρία ἐν τῇ θαλάττῃ Fel. Aug. Ibid. δια-
ω
σώζειν] σώζειν p 9. Bekk. ult. σώζουσιν b. σώσουσιν p 9. Bekk.

P. 167. 1. ἡμεῖς οὐχ ὁμολογοῦμεν ὡς p 9. 3. ἁπάντων] πάντων h. p 10. Ibid. ἐπιδείκνυται] ἐπιδείκνυτε c 2. p 10. Fel. Aug. Bekk. ἐπιδείκνυσθαι Ald. Tayl. Ibid. πᾶσιν i. p 10. 4. ἂν om. p 9. Ibid. αὐτῷ om. pr. p 10. αὐτῶν p 9. Ibid. διαγωνίζησθε] διαγωνίσησθε p 5. 8. διαγωνίσεσθε a 1. διαγωνίζοισθε a 2. i. διαγωνίσαισθε p 10.
εῖσθε
Bekk. διαγωνιεῖσθε p 9. διαγωνίζεσθε b. Ibid. εἰ ὑπὲρ] εἴ γε περὶ a 1. h. i. p 8. 9. 10. Ald. Tayl. εἴ γε ὑπὲρ a 3. 6. διαδι-
σ
κάζεσθε b. διαδικάζεσθε a 2. c 2. 3. Ald. Fel. δικάσεσθε p 9. δικάζεσθε a 3. 7.

ἡμᾶς a 1. h. p 8. 9. ὡς] ὥςπερ a 1. h. i. p 9. 10. Bekk. 10. ἐπαναχθῇ a 1. i. p 10. Ald. Tayl. 11. ἑαυτὸν] αὐτὸν h. i. 12. προσλαβεῖν i. p 5. 10. et corr. a 3. Ald. Tayl. Ibid. συμβούλοις P. Manut. antep. ἀλλὰ καὶ συμμαχίας Ald. Tayl. pen. ἐν τῇ Ποτ. a 3.

P. 168. 1. παντάχοσε] πανταχῶς a 1. b. h. Bekk. πολλάκις πανταχόσε p 9. 2. αὐτῷ om. p 9. add. in marg. cum γρ. b. 4. γενέσθω] γιγνέσθω Ald. Fel. Aug. 5. πατὴρ ὁ] ὁ πατὴρ ὁ a 1. 2. 3. b. p 9, et pr. p 10. Bekk. Ibid. Μακεδονίας om. a 1. h. i. p 9. 10. Ald. Tayl. 7. τότε om. i. 8. et 9.
ἡ
ἡμῖν] ὑμῖν h. p 8. ὑμῖν b. 9. ἔφερον p 9. 10. τε om. p 9. Bekk. Ibid. παρ' ὑμῖν Ald. Fel. P. Manut. Aug. 12. ἀλλήλους b. τοιούτου ὄντος] ὄντος τοιούτου a 1. h. i. p 10. Ald. Tayl. 16. νομίμοις] νόμοις a 1. h. i. p 8. 10. et corr. a 3. Ald. Tayl. 17.
εῖ
ἀγνοῆτε b. ἀγνοῆτε corr. a 3. 18. μηδ'] μὴ a 1. p 10. Ibid. ἀμφισβητῆσθαι i. Ald. Ibid. ἡμᾶς p 5. 8. εὐλόγως ὑμᾶς p 9. 19. περὶ Ποτιδαίας] περὶ τῆς Ποτιδαίας a 2. p 8. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Ποτιδαίας p 9. Bekk. περὶ τὴν Ποτίδαιαν Ald. Tayl. 21. ἡμᾶς p 5. 22. ὑφ' ὑμῶν a 1. p 5. 8. et pr. b. Aug. 23. ἡμᾶς P. Manut. pen. καὶ δοθῆναι] δοθῆναι καὶ p 10. δοθῆναι c 2.

P. 169. 1. φυλακῇ ἢ λόγῳ ἢ χρήμασι διαφθείρειν i. p 10. Ald. Tayl. 2. ἀφ' om. a 1. h. p 8. 9. 10. Bekk. ὑφ' i. Ibid. ἡμῶν a 2. h. p 5. 8. Ibid. τοὺς παρ'] τοὺς τὰ αὐτῷ φρονοῦντας παρ' i. p 10. Ald. Tayl. Ibid. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ i. Ald. Tayl. αὐτῷ b. 3. διακεκομικέναι b. Aug. Ibid. ἡμετέρων h. p 5. 8. 4. συνπέμπων] πέμποντι Aug. 5.
συμπλευσομένους
πλευσομένους b. στρατευμένους a 3. Ibid. στρατηγῶν τῶν ἡμετέρων] στρατηγῶν τῶν
ἡ
ὑμετέρων b. τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν a 1. p 9. τῶν ὑμετέρων στρατηγῶν p 10. 6.
ό
κοινωνήσαντας a 3. κοινωνήσαντας a 1. p 2. 8. νεωσήκους b. 11. οὖν om. p 9. Ibid. οἴεσθε] οἴεσθ' ἂν a 1. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 8. 12. ἀξιῶσαι ἂν] ἂν om. a 1. h. i. p 9. 10. Bekk. 14. διεπίστευεν] δ' ἐπίστευεν a 2. Ibid. καὶ om. c 2. 17. τῆς ἐπανορθώσεως om. p 9. [τῆς ἐπανορθώσεως] Bekk. 18. ὑμῖν h. p 5. 8. 19. ἐπανορθωσάμεθα P. Manut. 20. τὰ ἑαυτῶν ἔχειν] ἔχειν τὰ ἑαυτῶν a 1. h. i. p 9. 10.
ν
Bekk. 24. μόνως b. Ibid. οἷός b. Ibid. ὑμῖν ἐστιν a 1. h. i. p 10. ἐστιν ἡμῖν a 3. 25. ὑμῖν post ἥκοντες ponunt a 1. h. i. p 9. 10. Ald. Tayl. pen. ἐστι om. p 9. ult. ἐπανεγνωσμένου p 8. ἀναγιγνωσκομένου b.

P. 170. 1. ἡμᾶς p 9. 2. ἀπέσταλκεν a 2. 4. ἀπεστείλατε] ἀπεστάλκατε i. p 5. 10. Ald. Tayl. Ibid. αὐτοῦ p 3. 5. ἀπεκρίνεσθε p 9. Bekk. 6. ἐπὶ ξενίαν] ἐπὶ ξενίᾳ b. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. ἐπιξένια a 1. ἐπὶ ξένια p 10. Ibid. ἐκαλεῖτο Ald. Tayl. 7. et 9. ἄνδρες om. p 5. 8. 10. παρ' ὑμῖν ὁ Πύθων a 1. h. i. p 10. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. 3. h. i. p 8. 10. Fel. Aug.
ὑ
ἡμῖν b. 11. ὁ τότε] ὅ τε a 1. 12. μνησθήσεσθε] μέμνησθε p 9. Ald. Fel. Aug. μνήσεσθαι Ald. Tayl. 14. ἡμῖν] ὑμῖν b. 15. ἡμᾶς p 5. 16. κεκτῆσθαι] ἡγεῖσθαι p 8. Ibid. αὐτοὶ] οὗτοι b. c 2. 3. p 2. 3. Ald. Tayl. sed in marg. γρ. αὐτοὶ b. 17. τοὺς λόγους om. p 9. [τοὺς λόγους] Bekk. 19. ἤκουεν] ἀκούει Aug. 20. ἀποδέχεσθε
ο
c 2. p 9. et pr. a 3. Ald. Fel. Aug. ἀπεδέχεσθε b. ἀπέχεσθε h. Ibid. μεταβάλλει Ald. Fel. Aug. Ibid. αὐτοῦ] αὐτοῦ Ald.
ή
Ind. Bekk. 21. προείρηται b. 22. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν a 1. b. h. p 9. Bekk. 23. λύειν] κωλύειν i. Ald. Tayl. 24. ἐπανορθώσασθε p 9. 25. ὑμεῖς om. i. Ibid. ψηφίσασθε a 2. pen. εἰρήνη om. a 2. Ibid. ὁ Φίλιππος p 9.

P. 171. 1. ἀποδέχεσθε h. 3. δὲ add. in marg. p 10. Ibid. τοὺς λόγους τούτους] τούτους τοὺς λόγους a 1. h. i. p 9. 10. Bekk.
α
5. ἀνηλώκει b. ἀναλώκει Ald. Tayl. Ibid. ὥστε γενέσθαι om. Fel. P. Manut. Ibid. ἐνθάδε] ἐνταῦθα a 2. Ald. Fel. Aug. 6.
φ
γράψοντα a 3. b. γράφοντα a 1. i. p 10. Ald. Tayl. 8. ἄνδρες om. p 5. 8. 9. ὃ] οὐκ p 9. 10. ἔγραψα] γράφειν p 9. Ibid. ἐγὼ μὲν ἐπιδ. c 2. Ibid. τὸ μὲν γὰρ Ald. Less. 11. τοῦ om. a 1. p 9. Bekk. Ibid. ἀπόλλυτε a 3. c 2. 3. h. p 9. 12. ἐκέκτησθε c 2. 3. p 3. Ald. Ind. 13. χώραν] γνώμην Ald. Ind. Ibid. μὲν οὖν om. h. 16. προ-
ον οις
τέροις a 3. πρότερον b. Ibid. τοῖς οὖσιν om. i. 17. ἡμετέραν a 1. 3. h. p 3. 5. 8. 18.
ψα
ἔγραφον b. ἔγραψα a 1. 2. h. i. p 9. 10. et
ξα
γρ. p 2. 5. 8. Ald. Tayl. Ibid. ἐξήλεγχον b. ἐξήλεγξα a 1. h. i. p 10. et γρ. p 2. 5. 8. Ald. Tayl. 20. τοὺς] τὰ h. Ibid. ἡμῶν a 1. p 10. 23. ἐψηφίζεσθε] ἐψηφίσασθε a 1. 2. h. p 9. et γρ. p 2. Ald. Tayl. Bekk.
σα
ἐψηφίζεσθε b. 24. γ' om. h. 26. ἑαυτῶν] αὐτῶν b. 27. ἀλλότρια p 9. Ibid. αὐτοῦ] αὐτῷ a 1. p 8. 28. ψηφίσματος om. pr. p 10. Ibid. μέμνημαι p 8. μέμνημαι cum
·
ται in marg. a 1. 29. ἡμᾶς a 1. p 9. 10. 30. ἐπολιόρκει] ἐπιορκεῖ c 2. antep. ἡμετέραν h. p 5. 8. Ibid. ἡμῖν p 5. pen. ἡμετέραν p 5.

P. 172. 2. εἴληφεν] ἔλαβεν p 5. Ald. Tayl.

3. ἔχειν h. 5. ὑμᾶς] ἡμᾶς p 5. 7. σφόδρα ὑμῶν κατ. Lamb. Ind. 8. ὁ βασιλεὺς ὁ] βασιλεὺς ὁ a 1. b. p 9. et corr. p 10. Bekk. ὁ βασιλεὺς a 2. Fel. P. Manut. Aug. 12. ἐπανορθοῦσθε p 9. ἐπανορθώσασθε Ald. Tayl. 15. οὐχ ἡγούμενοι δίκαιον εἶναι τ. κ. φιλ. ἡμᾶς μόνον καὶ de suo Aug. Ibid. εἶναι om. p 9. 16. ὑμᾶς a 2. 3. b. Ibid. et 19. ξυμμάχους] συμμάχους c 2. p 9. 10. Bekk. 17. ὑμετέρους a 3. b. c 2. 3. h. p 2. 3. 5. 8. Ibid. τοὺς tertium om. a 3. 18. ὑμετέρους a 3. h. p 8. 19. καὶ om. a 3. 20. ἡμετέραν a 3. h. p 5. Aug. 21. ὑμᾶς a 3. h. p 5. 22. δὲ om. a 1. 2. i. p 10. δὴ Lamb. Ind. 24. τε μὲν] τε om. a 1. 2. 3. b. c 2. 3. h. p 2. 5. 8. 9. 10. Aug. Bekk. Ibid. φρουρὰς p 5. et corr. a 3. Ald. Tayl. antep. Ἀμπρακίαν a 1. pen. Κασσωπείᾳ a 1. Κασωπίᾳ h. ult. Ἐλάτειαν] Ἐλάτρειαν Harpocrat. γρ. Ἐλάτριαν Ald. Less.

P. 173. 1. εἰς om. Ald. Fel. Aug. Ibid. εἰσβιασάμενος p 5. 2. τῷ ἑαυτοῦ κηδεστῇ a 1. h. i. p 10. Ald. Tayl. 3. καὶ σφόδρα] καὶ om. a 1. 2. 3. b. c 3. i. p 2. 5. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Aug. Bekk. 5. ἡμῖν c 2. 3. p 5. 10. Ibid. διατελεῖν i. Ald. 6. μεγάλους h. Ibid. ἡμᾶς p 5. 7. αὐτοῦ ὡς διαβ. Ald. Tayl. 8. ἡμῖν] ὑμῖν c 2. 3. h. p 9. 10. Bekk. om. a 2. Ibid. ἀναιδίς h. 9. τῇ ἐπιστολῇ a 1. Ibid. ἐστι καὶ νῦν Aug. 10. ἐπιστομεῖν pr. p 9. Ibid. αὐτῷ] ἑαυτῷ b. p 9. Bekk. 11. εἰρήνη] ἡ εἰρήνη a 1. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. ἀγαθὰ ἡμᾶς] ὑμᾶς ἀγαθὰ a 1. i. p 9. 10. Bekk. ἡμᾶς ἀγαθὰ h. ἀγαθὰ ὑμᾶς p 5. Fel. Aug. Ibid. γράφοι w. 12 εἰ] τὶ P. Manut. Ibid. ἐσομένην] ἑπομένην a 1. 13. μέλλομεν a 3. 14. εἰρήνης ἐσομένης.] εἰρήνης γενομένης. a 1. h. p 9. Bekk. 15. ἡμεῖς om. a 2. 17. νῦν] νυνὶ p 9. Bekk. Ibid. τοῖς μὲν] μὲν τοῖς a 3. Ibid. αὐτοῦ Ald. Fel. Aug. 18. καὶ om. pr. a 3. 19. τιμωρήσασθε a 1. τιμωρήσεσθε b. 20. ὑμᾶς om. b. p 9. Ibid. εὐεργετήσειν] εὐεργετήσει p 9. Ald. Fel. Bekk. 21. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ h. i. 22. ἔσονται] ἕπονται a 1. h. 23. ἄλλος τις] τις om. p 9. Bekk. 24. ὡς ἔοικε, τόπος] τόπος, ὡς ἔοικε a 2. Ald. Fel. Aug. τόπος, ἔοικε P. Manut. Ibid. οὖ] οὐχ p 9. Ibid. ἡμῖν c 2. 27. λύων] κωλύων c 2. antep. εἴποι a 3. c 2. et corr. c 3. ult. μόνον p 9.

P. 174. 1. ποίᾳ] τίνι a 3. b. c 3. p 2. Ald. sed in marg. γρ. ποίᾳ b. 2. ἴσμεν ταῦτα p 10. 3. τίνι] ποίᾳ a 1. h. i. p 5. 8. 10. 20. Aug. Ibid. Σέρρειον b. 4. οὐ δὴ] οὐδὲ pr. a 3. οὐδὲ δὴ Ald. Tayl. Ibid. ταῦτα] τὰ p 9. Bekk. 5. πότερος om. Ald. Fel. P. Manut. Aug. πότερον corr. p 9. Ibid. ὁ μὴν p 9. 7. καὶ om. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. 2. 3. b. c 2. 3. p 2. 3. 5. 9. 10. Ald. Bekk. 8. τὸν primum om. a 2. 9. πρέσβεις a 1. p 9. 10. Ald. Ind. 10. τοῦτον ἀπαιτοῦντες] ἀπαιτοῦντες τοῦτον a 1. h. i. p 9. 10. Bekk. 11. αἵρεσιν p 8. 12. δέδωκεν i. p 10. 13. ἅ τ'] ἃ μὲν Aug. Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. πρὸς ὑμᾶς ἅ τε ἐπιστέλλει h. 14. καὶ primum eras. in a 3. Ibid. ἃ] μὴ h. 16. ἡμῖν Ald. Tayl. 18. ἀλλ' ὃ] ἀλλὰ a 1. 3. p 9. et corr. p 10. Bekk. Ibid. et antep. ὀρείου] ὁρίου i. p 9. 15. et corr. p 10. Bekk. ὀρίου Aug. 19. Πτηλεοῦ a 2. Ibid. ἀκτῆς] ἐκ τῆς a 2. Ibid. οὗ] ᾗ p 9. Ibid. διορυχὴ p 9. 20. ὡς τὸ] ὥς γε τὸ p 9. 10. Ald. Fel. Aug. Bekk. Ibid. τοῦ βωμοῦ om. p 9. antep. τοῦ primum om. h. Ald. Tayl. Ibid. τουτί·] τουτί. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ. a 1. 3. b. c 3. p 10. τουτί. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ. c 2. τουτί. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΒΩΜΟΥ. i. Ald. Tayl.

P. 175. 3. τοσαύτην οὖσαν om. p 9. Ibid. ὅσοι a 2. ὅσον p 2. 4. ὡς ἑαυτοῦ om. h. 5. ἄλλου h. Ibid. δέδωκε Ald. Tayl.
·······
6. ἡμέτερα p 5. Ibid. αὐτῷ i. 8. οἰκοῦσιν ἔξω] οἰκοῦσιν ἔσω i. w. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. οἰκοῦσιν εἴσω a 1. p 8. 11. et
σ
in marg. p 10. Ald. Tayl. οἰκοῦσιν ἔξω p 9. 13. Ibid. ἐπιστέλλειν c 2. Ibid. νῦν] νυνὶ b. Bekk. τῇ ἐπιστολῇ τῇ νῦν a 3. 9. οἰκοῦντας] κατοικοῦντας a 1. h. i. p 5. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 10. ἡμετέρα a 1. p 5. 8. Ibid. εἴ τοι a 3. Ibid. διεφέρεσθε p 9. 11. ἡμᾶς p 5. Ibid. μικρῶν a 1. h. p 5. 8. Ald. Tayl. 12. εἶναι] om. a 1. 2. p 5. 8. 9. 10. Bekk. 13. ἡμέτερα c 2. Ibid. φασιν] λέγων a 1. i. Ald. Tayl. λέγουσιν h. om. p 9. Bekk. 14. αὐτῶν] ἑαυτῶν a 1. αὑτῶν Bekk. 15. Κάλλιπον a 1. Κάλιππον c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. 16. ἀληθῶς b. c 3. p 2. ἀληθῆ p 9. 18. ὑμῖν] ὑμῶν a 1. 2. 3. c 2. 3. h. p 5. 8. 10. Ald.
ε
Tayl. ὑμῶν b. Ibid. κατεσκεύασεν p 5. Ald. Tayl. 19. τούτου] τούτων h. p 8. 21. δίκαιόν ἐστι] δίκαιον ἔσται a 1. 3. i. p 2.
αι
5. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. δίκαιόν ἐστι b.
σ
23. δικάζεσθαι a 3. Ibid. ἀναγκάζειν b. ἀναγκάζειν c 2. 3. ἀναγκάσει h. 24. οὐδ'] οὐδὲν p 9. Ibid. τὰ δίκαια πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι] τὰ δίκαια ὑμῖν ποιεῖσθαι p 2. 5. 8. ὑμῖν τὰ δίκαια ποιῆσαι a 1. ὑμῖν ποιῆσαι τὰ δίκαια h. p 10. Ald. Tayl. ὑμῖν ποιῆσαι p 9. ὑμῖν ποιεῖσθαι τὰ δίκαια i. τὰ δίκαια ὑμῖν ποιῆσαι Bekk. pen. ἀναγκάσει a 1. Ibid. ὑμᾶς φαίνεται] φαίνεται ὑμᾶς a 1. h. p 9. 10. Bekk.

P. 176. 3. μὲν γὰρ] μέν γ' p 9. Bekk. γὰρ a 3. Ibid. δόξαν καὶ] καὶ δόξαν p 10. δόξαντα h. p 8. 4. ἅπαντα] πάντα p 10.

7. καὶ μὴ] ἀλλὰ μὴ a 1. h. p 5. 8. 10. Ald. Tayl. et in marg. cum γρ. b. 8. καταπεπατημένον om. p 5. καταπεπατημένον Ald. Tayl. antep. εὖ] τὴν εὖ a 1. 2. 3. b. c 2. 3. h. p 9. 10. Aug. Bekk. pen. τ' om. a 3. b. Ald. Tayl. ult. ἡμῖν p 9.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΧΕΡΡΟΝΗΣΩΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 177. 1. κατηγορεῖτο p 3. 5. Ald. Tayl. κατηγορεῖται p 10. 15. κατηγορῆται p 7. 4. ἀποίκους p 5. 7. Ibid. ἔξω om. p 10. 7. Χεῤῥονησιῶται p 5. 8. ἰδίαν] οἰκείαν a 2. 9. ἐπολέμει] ἐπολέμησε o. p 5. 7. 10. 15. 23. Ald. Tayl. Ibid. καὶ ὃς] ὃς καὶ p 5. 7. 10. 15. 11. εἴ τι] εἴ γε o. p 5. 7. 10. 15. 16. 24. Ald. Tayl. εἴ γε τί i. Ibid. ἀδικεῖσθαι o. p 2. 5. Ald. Tayl. Aug. ἠδικεῖσθαι a 2. Fel. 12. ὁ om. p 10. 14. ἐπόρθησε καὶ ἔφθη] ἐπόρθησεν αἰφνίδιον b. c 2. 3. p 2. 3. Ald. Tayl. sed in marg. vulg. habet b. 15. ἀσφαλείᾳ] ἀσφαλεῖ o. p 5. 7. 10. 15. Bekk. Ibid. οὐ] μὴ Ald. Tayl. 16. ἐπιστολὴν Ald. Tayl. 18. ὑπὲρ τοῦ Διοπ. p 5. 7. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 19. προτέρου p 10. 20. πολέμου a 2. antep. ὑπ' om. p 23. Ibid. ἐκείνῳ i. pen. ποιεῖται πολλὴν] πολλὴν ποιεῖται b. p 10. Fel. Aug. Bekk. In fine argumenti addunt a 2. Fel. Wolf. Aug. ea, quæ in Scholiis vol. vi. p. 299. col. 1. 12. τινὲς ἐνόμισαν - - - (ad ult.) συμβουλευτικοῦ (et col. 1. 7.) τὸ προοίμιον - - - (ad 12.) εἰσηγήσεως.

ΛΟΓΟΣ.

P. 178. tit. περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ πραγμάτων. ἢ ὑπὲρ Διοπείθους a 2. 1. ἄνδρες om. h. p 5. 7. 8. 2. ἐν ὑμῖν om. p 9. 3. τοῦτ'] ταῦτ' h. 5. ἐπειδὴ] ἐπεὶ p 9. 7. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. Ibid. τἄλλα πάντ' h. Ibid. ἀφέντας] ἀφελόντες p 9. et γρ. p 7. Bekk. ult. στρατιᾶς p 10.

P. 179. 3. εἴρηνται] εἴρηται Ald. P. Manut. ἔκρηκται (γρ. ἤρηνται) a 3. Ibid. τινα om. i. Ibid. κατὰ τοὺς om. i. 5. δοκεῖ a 1. δοκεῖν b. Ibid. μικρὸν] σμικρὸν a 2. Ald. Fel. Aug. om. p 9. Bekk. Ibid. ἐπίσχωσι] ἐπισχοῦσι a 1. et γρ. w. Ald. Less. Fel. P. Manut. (sed vulg. habent Fel. et P. Manut. Indd.) Bekk. ἐπισχῶσι c 2. 3. et pr. p 10. Aug. ἐπισχῶσιν p 9. Ibid. αὐτῶν] τούτων l. i. w. Ibid. ἐκχωρεῖν corr. p 9. 7. διισχυρίζεσθαι] ἰσχυρίζεσθαι b. p 9. 10. Bekk. 8. Φίλιππος om. p 9. 9. ὑστερίσωμεν] ὑστερήσωμεν b. c 2. 3. p 9. et pr. p 10. Ald. Fel. Aug. Bekk. ὑστερήσομεν a 1. 10. τούτων] τούτῳ (ον) Ald. Tayl. τούτων a 3. Ibid. δ'] δὴ Ald. Less. Lambin. aut om. Lambin. 13. πολλοὺς h. 14. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. 16. ἄγειν τὴν εἰρήνην] τὴν εἰρήνην ἄγειν a 1. h. p 9. 10. Bekk. 18. ὑμετέρων pr. a 3. Ibid. συσκευάζεσθαι Ald. Ind. παρασκευάζεται a 2. antep. ὑμᾶς] ἡμᾶς h. Bekk. ὑμᾶς (ἡ) b. Ibid. οὐδὲν] οὐκέτι p 9. 15. Aug. et γρ. p 7. Ibid. δεῖν λέγειν a 2. c 2. δεῖ (ν) λέγειν c 3. ἀντιλέγειν Lamb. Ind. pen. ἡμῶν p 7. ult. ὑπάρχειν a 2. Ald. Wolf. sed vulg. habet Ald. Ind. Ibid. μὲν om. h. Ibid. ἡμεῖς ὠμόσαμεν] ὠμόσαμεν ἡμεῖς a 1. i. p 10. ὠμόσαμεν p 9. [ἡμεῖς] ὠμόσαμεν Bekk.

P. 180. 4. ὑμετέρων Wolf. Aug. 5. ὑπὲρ] περὶ p 8. Ibid. ἡμέτερα h. 6. τὸν ἄλλον] ἄλλον om. p 9. Bekk. Ibid. τὰ] καὶ a 2. 7. βαρβάρων om. Fel. P. Manut. Ibid. ὑμᾶς a 1. b. h. p 8. 10. 8. ὡς συμβουλεύειν πολεμεῖν Lamb. Ind. Ibid. πολεμεῖν ἁπλῶς] ἁπλῶς om. b. c 2. 3. p 2. 3. 9. et pr. a 3. Bekk. Ibid. ἄγειν τὴν εἰρήνην a 2. 9. ὑμῖν a 2. h. P. Manut. 10. καὶ ἀναγκαιότατον om. p 9. 11. ἀμύνασθαι a 1. p 2. ἀμύνεσθαι (α) b. 12. ὑμῖν h. p 9. ὑμῖν (ἡ) b. om. pr. p 10. Ibid. εἰ μὴ] εἰ i. p 9. et γρ. p 10. ἢ Ald. Tayl. 13. ἕως] ὡς pr. p 9. Bekk. 14. τὸν πόλεμον] τὸν om. a 1. p 9. 10. Bekk. 15. ταύτην ὁρ.] ταύτῃ ὁρ. p 5. et corr. a 3. Ald. Less. Fel. Aug. Bekk. 16. οὔθ'] ὄνθ' Ald. Ibid. ἡμῖν a 1. 3. h. p 5. 7. 8. 10. 17. ἅπασιν] πᾶσιν p 5. 7. 8. 10. 18. ἃς Διοπ.] αἷς Διοπ. c 2. p 2. 3. αἷς (ἃς) b. antep. ἂν] ἐὰν h. pen. Διοπείθη a 2. 3. ult. αὐτὸν ποιεῖν b.

P. 181. 1. δὲ om. Ald. Fel. ποιοῦσιν δὲ p 9. Ibid. τὰ] τοὺς a 3. om. pr. p 10. 2. κατάγων om. pr. p 10. 3. γιγνέσθω om. p 7. γενέσθω a 2. 5. δικαίως p 8. 6. καταλῦσαι - - - δύναμιν om. i. 7. ταύτῃ] ταῦτα h. Ibid. οὕτω καὶ τὴν Wolf. Aug. 10. παρελθόντα] παρόντα a 1. i. o. p 2. 5. 7. 9. 10. Ald. Less. Fel. Ind. P. Manut. Ind. παρελθόντα (όντα) a 3. 11. πάντα i. Ibid. ἀπόλωλεν] ἀπολώλεκεν p 9. Bekk. 12. ἁπάντων] πάντων c 2. 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. τῆς πόλεως om. p 9. 14. ἀεὶ om. a 1. ἀεὶ [αἰεὶ p 10.] συνεστηκυῖαν h. p 10. 18. ἃ] ὧν p 5. 20. ἀνηλωκέναι] ἀνηλωκέναι (α) b. ult. ἄνδρες om. p 5. 7. Ibid. καὶ τὰ νῦν p 9.

P. 182. 2. τοῦτο post κατασκευάζεται ponit p 9. Ibid. ἡμῶν h. p 5. 8. 4. πάνθ'] ἅπανθ' h. p 9. 10. Bekk. Ibid. διοικήσηται Wolf. Aug. 7. πολλὴν om. Wolf. 8. παραμείνας p 9. περιμένας h. Ibid. ἐπὶ τὸ Βυζ. i. 10. μένειν a 1. Ibid. τῆς αὐτῆς ἀνοίας] τῆς αὐτῆς ἀγνοίας b. τῆς ἀνοίας τῆς αὐτῆς p 9. Bekk. Ibid. ὥσπερ] ἥσπερ Lamb. Ind. antep. βοηθήσειν p 9. pen. μὲν οὖν οὐκ p 7. Ald. Tayl. Ibid. οἶμαι] οἴομαι a 1. ult. ὑμῖν p 5. 7. Ibid. εἰσφρήσεσθαι] εἰσάξειν a 2. εἰσφέρεσθαι Ald. Tayl. Ibid. ἐκείνῳ] κείνῳ p 9. 'κείνῳ Bekk.

P. 183. 2. ἐνθένδ'] ἐνθάδε a 3. p 7. Ibid. εἰκεῖ Ald. 3. αὐτοῖς p 5. 7. 4. ἄνθρωποι] ἅνθρωποι Bekk. 6. γε Ald. Tayl. 8. ἧς] ἣν a 1. 2. p 5. 7. 8. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. ἧς (ἣν) b. Ibid. ἡμᾶς a 1. h. p 5. 8. 10. Ibid. ἀμύνεσθαί a 1. 10. τοῦτο om. p 9. 11. ποιήσειεν Ald. Tayl. Ibid. διαφθαρήσεται καὶ διαλυθήσεται] διαφθαρήσεται καὶ om. a 1. h. p 8. 9. Bekk. 12. ἴοι h. p 8. Ibid. Διοπείθη i. p 2. 13. νὴ Δία. καὶ τί] ἰδίᾳ καί τι Ald. Tayl. νὴ Δία. καὶ τί. a 2. Ibid. ἐνθένδε ἂν βοηθήσαιμεν p 9. 14. αὐτοὶ] αὐτοῖς a 1. h. p 5. 7. 8. 11. et corr. a 3. et γρ. in marg. b. Ald. αὐτῷ (οἱ) p 9. αὐτῷ (οἷς) p 15. αὐτοῖς Aug. αὐτῷ Bekk. Ibid. ἂν δ'] τί δ' ἂν Lamb. Ind. 15. δυνάμεθα h. 16. ἆρ'] ἀλλ', sed in marg. γρ. ἄρα, a 3. 17. ἔτους] θέρους i. Ald. Ind. 19. δ'] δαὶ a 3. Ibid. ἐπελθὼν Ald. Ind. Ibid. μηδὲ] μὴ b. 20. γὰρ om. p 9. antep. Χαλκίδου h. Ibid. ἢ] καὶ p 9. Ibid. ἥκειν p 7. pen. πρώην ἐπ' Ὠρεὸν] ἐπ' Ὠρεὸν πρώην a 1. h. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἀμύνασθαι a 2. ἀμύνασθαι (ε) a 3.

P. 184. 4. δύναμιν τῇ πόλει a 1. h. i. p 10. Ald. Tayl. 5. κατασκευάζειν] παρασκευάζειν a 1. 3. h. i. p 7. 8. 9. 10. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Aug. Bekk. κατασκευάζειν (π ρ) b. Ibid. διαλύειν] διαλῦσαι p 9. Bekk. 6. παρασκευάζειν a 3. 7. συναγωνιζομένους Ald. Tayl. 8. πότερα βούλοιο] πότερ' ἂν βούλοιο p 9. et γρ. p 10. Ald. Fel. Aug. Bekk. 9. νῦν om. pr. p 10. ἔχει νῦν b. 10. ὁποιαστινοσοῦν a 2. Ibid. εὐσθενεῖν] εὐθενεῖν a 1. c 3. h. p 9. 10. Lamb. Ind. Bekk. εὐθυνεῖν a 2. 12. συναγωνιζομένης (ους) a 3. 13. τοῦτ'] ταῦτ' a 1. h. p 2. 8. 9. 15. ὑμῶν a 1. 2. h. p 8. Ibid. ἐνθάδε τινὲς a 2. 17. ὑμᾶς] πρὸς ὑμᾶς w. Fel. P. Manut. Aug. [πρὸς] ὑμᾶς Bekk. ὑμῖν i. om. p 23. 18. σκέψασθε a 1. P. Manut. σκέψασθε (αι) b. 21. τολμῶμεν om. p 9. 23. ἀλλὰ βασκαίνομεν add. in marg. p 9.

P. 185. 1. μὲν τοίνυν] μέν τοι p 9. τοίνυν a 2. μέντοι νῦν Ald. Tayl. Ibid. εἰώθαμεν a 2. 2. παρόντα p 3. 7. 4. εἰσοίσητε a 2. Ibid. στρατεύεσθαι h. p 9. στρατεύσετε a 3. πραγματεύσεσθαι Ald. Tayl. 5. τάξεις P. Manut. Ibid. et 25. Διοπείθῃ a 2. om. p 9. 6. πορίσητε h. 7. λέγειν p 5. Ald. Tayl. Ibid. εἰ] οἱ p 9. 9. βουλευομένοις c 2. Ibid. διδόντες p 9. Ibid. ὧν ἂν φασι] ὧν φασὶ a 1. p 10. Bekk. 10. καὶ om. Lamb. Ind. Ibid. ἀκροᾶσθαι] ἀκροᾶσθε p 9. Bekk. 12. ὑμῶν μαθεῖν] μαθεῖν ὑμῶν a 1. h. p 9. 10. Bekk. 14. πάντες] ἅπαντες h. p. 10. Ibid. ποτ' p 9. 15. τιμῶμαι] αἰτιῶμαι p 5. et corr. a 3. 16. ἂν om. P. Manut. 21. ὠνούμενοι τὸ μὴ h. p 5. 7. 8. 10. 11. Aug. Ibid. ἀδικεῖσθαι] διακεῖσθαι a 1. 22. μηδὲ συλᾶσθαι] μὴ συλᾶσθαι b. p 9. 10. Bekk. Ibid. δὲ τὰ] δὲ om. a 1. 3. b. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. 23. ἑαυτῶν h. Ibid. εὐνοίᾳ] εὐνοίας a 1. p 9. Bekk. 24. δὴ καὶ om. a 1. p 10. pen. λαβόντα] λαμβάνοντα a 1. c 3. p 8. et pr. p 10.

P. 186. 2. οὖν om. a 2. 4. διδόναι] δοῦναι i. ἐκδιδόναι Ald. Tayl. 5. καταπραξαμένῳ i. p 9. 10. Ald. Tayl. Ald. Fel. P. Manut. sed συγκαταπραξαμένῳ Fel. Ind. P. Manut. Ind. 6. οἱ om. c 2. 8. μέντ'] μέν γ' Lamb. Ind. antep. εἰσπέμπειν p 9. Ald. Ind. pen. Διοπείθου h. Ibid. μετάγει a 1. ult. ἄνδρες om. p 5. 7.

P. 187. 1. δύναιτ' ἂν] δύνασταν h. 2. δι' οὐ] οὐ om. a 1. p 5. 7. 8. 9. 10. Bekk. 3. ὑμᾶς b. 7. ὑμᾶς a 3. 8. ἱκανὰ om. p 9. 9. τὰ om. a 1. 13. εἴποι h. Ibid. πάντων τῶν κακῶν] τῶν κακῶν πάντων p 9. Bekk. 14. ἂν τῶν πολιτῶν εἴπῃ τις a 1. h. p 9. 10. 15. λέγοι h. 16. τἀληθῆ Ald. Tayl. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 7. 18. ἐκεῖνός τε ἦγεν a 3. antep. οὐκ ἔχετε b. οὐχ ἕξετε p 9.

P. 188. 1. ἐκ πολλοῦ om. p 9. 4. ἂν] κἂν Ald. Tayl. 6. κρατήσαντες a 2. 3. p 2. 5. 7. 7. ἔσται h. p 8. 8. ἐχρῆν δὲ] ἐχρῆν γὰρ a 1. h. p 8. 9. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 8. 10. εἶναι ὑμᾶς ἐθίζειν a 2. 12. ταῖς secundum om. p 9. 13. γὰρ] δὲ a 2. 14. ἐν ἐκείναις] ἐκεῖνος p 9. 16. μὲν om. p 9. 18. καὶ om. a 3. 21. οἱ om. a 2. 3. c 3. p 2. 3. Ibid. παρήκατε] παρείκατε a 3. i. p 10. et γρ. p 2. 5. Ald. Less. Ald. Tayl. Bekk. παρήκατε (εί) a 1. b. 22. ἑκάστοτε πρέσβεις om. pr. p 10. 23. ὑμῖν h. p 5. 7. 8. antep. ἅπασι] πᾶσι p 9. 10. Bekk. Ibid. καὶ secundum om. a 3. pen. ἅπαντα] πάντα p 9. 10. Bekk. Ibid. τοιαυτὶ p 9. ult. ταῦτα πάντα. εἶτ' p 5. 7.

P. 189. 1. τἀνθρώπου] τοῦ ἀνθρώπου a 1. 2. ἀπολειφθέντος h. p 5. 7. 8. 9. 4. οὔτε] οὐδὲ h. Ibid. ἡμετέρων a 1. 5. ἡμῶν P. Manut. 6. δεῖ] δὴ p 9. Bekk. 7. φῆσαι] φήσαιεν p 9. Bekk. φήσαιμεν Aristot.

ὀν
Ibid. δύο μὲν ἐν a 1. p 7. 8. Ibid. τοὺς μὲν a 3. 8. Σκίαθον p 9. et γρ. p 2. Ald. Tayl.
ου ι ι
Σκιάθῳ b. κυάθῳ vel μυάθῳ a 3. 9. ἀπειλήσασθε i. Ald. 10. καὶ primum om. p 9. 12. ὑμεῖς γε om. a 1. h. p 8. 9. Ibid. πρεσβεύετε] πρεσβεύεσθε a 1. 3. b. i. p 5. 7.
εσθε
8. 9. 10. Aug. Bekk. πρεσβεύετε b. p 2. 13. ὑμῖν a 3. 14. ὦ ἄνδρες om. p 9. Ibid. γὰρ om. a 1. 2. c 2. 3. h. p 2. 3. 8. et pr. a 3. 15. τοίνυν om. a 2. antep. ἐρωτήσῃ p 9. pen. τοῦτο ἀποκρινοῦμαι καὶ ἀληθέστατον h. ult. ταῦτα om. h. Ibid. νῦν b.

P. 190. 1. καὶ σκοπείτωσαν ὅπως, ὥσπερ ἐρωτῶσι i. καὶ σκοπείτωσαν ὅπως ἐρωτῶ Ald. Tayl. 2. ἐθελήσωσι] ἐθελήσουσιν p 9. 10. Bekk. ἐθέλωσι Ald. Tayl. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 7. 3. τοῦτο δεῖ παρ' Aug. Ibid. ἡμῖν corr. a 3. 5. τούτων] τούτου p 7. 9. 10. 15. 21. Aug. Bekk. 9. σκεψάσθωσαν] σκέψεσθ' ὡς ἂν p 9. Ibid. Εὐθυκράτην καὶ Λασθένην] Εὐθυκράτη καὶ Λασθένη a 2. 3. c 3.
η η
p 2. 9. 10. Bekk. Εὐθυκράτει καὶ Λασθένει b. Ibid. Ὀλυνθίους] ἐγχωρίους i. Ald. Tayl. 11. προέδοσαν a 1. h. 13. οὐδὲ ἕν] οὐδὲν a 1. Ibid. ὅπως] πᾶς p 9. Ibid. κατα-
η
λύσει p 9. et corr. p 10. Bekk. καταλύσει a 3. 14. νῦν γε δὴ πράττει] νῦν γε δὴ om. a 1. h. i. p 5. 7. 8. 9. 10. Bekk. 15. οὐδὲν ἔσται] οὐδὲν ἔστ' p 9. Bekk. 16. δημοκρατεῖσθε a 1. 2. 3. 17. τι] τινι p 9. Ibid. ἃ] ᾗ a 2. p 2. 3. οἷα corr. c 2. Ibid. ἂν γένοιτο a 1. i. p 10. ἂν om. a 2. h. Ald. 18. βεβιασμένα] συμβεβιασμένα p 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk.

P. 191. 1. ἀφελέσθαι a 1. p 9. Bekk. 4. δὴ διὰ] ἂν p 9. 9. πόλιν κατασκευάζεται] πόλιν παρασκευάζεται a 1. 3. b. h. p 2. 5. 7. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 10. ἀμύνεται] ἀμυνεῖται a 1. p 8. Ibid. ὑμῶν a 2. p 9.
υ
10. ἡμῶν b. Ibid. ἀμυνεῖται] ἀμύνεται p 9. et corr. p 10. Ibid. οὕτως ἐστὶν εὐήθης a 1. h. p 10. 11. ὑμῶν om. p 9. Ibid. ὥστε ὑπολαμβάνει] ὃς ὑπολαμβάνει p 9. Bekk. 12. τί] οὐ p 9. Ibid. ἂν ἄλλο τις εἴποι i. p 10. ἂν ἄλλο τις ἂν εἴποι h. ἄλλο τις εἴποι a 1. ἄλλο τις εἴπῃ ἂν a 2. 13. Καβύλην p 9. Ibid. καὶ Μάστειραν om. pr. p 9. καὶ Μάσειραν a 2. Ibid. κατασκευάζεται] καταστρέφεται Aug. 16. Ἀθηναίων p 9. Ibid. νεωρίων a 3. Ibid. τριηρῶν a 1. 3. c 3. p 9. 10. καὶ τριήρων om. h. antep. ἀργυρίων] ἀργυρείων codices et editiones. pen. ἐάσειν ἡμᾶς p 9. ὑμᾶς ἐάσειν a 1. h. p 10. ult. μελίνων c 2. p 2. 5. 8. μελίων a 2. c 3. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. λιμένων corr. a 3.

Ibid. ὀλυρῶν Fel. P. Manut. Aug. sed ὀλυρῶν habet Fel. Ind. ἐλύρων, sed γρ. ὀλυρῶν, a 3. Ibid. Θρακείας b. Ibid. σιρροῖς Fel. P. Manut. Aug. σειροῖς a 1. et pr. p 9.

P. 192. 1. βαράθρῳ] γρ. Θαράβρῳ a 3. βαρβάρῳ Ald. Tayl. 4. ἀνείκαστον p 9. 6. συμμένει a 1. b. p 3. 5. 7. 10. συμμένοι
γρ. συμμένῃ
p 8. συμμένῃ a 2. συμβαίνῃ a 3. γρ. συμ-
ον
βαίνει p 2. Ald. Tayl. 8. ἑτοίμην b. ἕτοιμον p 9. Bekk. Ibid. ἔχῃ b. ἔχοι h. Ibid. ἀδικοῦσαν a 1. 9. οὕτω καὶ τὴν pr. a 3.
ον
10. ἅπασιν om. h. Ibid. ἑτοίμην b. ἕτοιμον p 9. Bekk. Ibid. ἔνεστι b. i. Ald. Tayl. 13. ταμίας δημοσίους] ταμίας καὶ δημοσίους a 1. 2. 3. b. c 2. 3. i. p 2. 3. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 17. ταῦτ'] τότε p 9. 18. καὶ om. p 9. Ibid. τῆς αὐτοῦ] τοῖς αὐτοῦ a 3. τῆς αὐτοῦ Ald. Fel. Aug. Bekk.
ε
Ibid. ἀναγκάσητε a 3. ἀναγκάσητε a 1. h. 19. οὐδὲν om. a 2. οὐθὲν c 2. Ibid. πολεμεῖτε p 5. 7. 21. μεγάλης] πολλῆς b. 22. πόνων καὶ πολλῶν a 2. Ibid. καὶ secundum om. a 2. 23. λογίσηται] λογίζηται a 1. p 9. Bekk. 24. ἐθέλει b. Ibid. ποιεῖν om. p 9. 25. ἑκόντα a 1. p 8. 10. 11. 15. antep. ἡμῖν] ὑμῖν a 2. Bekk. om. p 9. P. Manut. Ibid. ἂν om. a 1. pen. ἂν] ἐὰν a 1. ult. ἐπ' αὐτοὺς ἡμᾶς] ἐπ' αὐτοὺς ὑμᾶς a 2. b. p 9. Bekk. ἐφ' ὑμᾶς αὐτοὺς a 1. ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς h. i.

P. 193. 1. τοὺς om. a 1. i. p 10. 3. ἕνεκα] ἕνεκεν c 2. 3. 4. ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας] ἄλλους πάντας Ἕλληνας h. p 9. Bekk. ἄλλους ἅπαντας Ἕλληνας a 3. b. i. p 10. πάντας Ἕλληνας a 1. 5. αὐτὸς ἂν] αὐτὸς μὲν p 9. Bekk. αὐτὸς a 1. i. p 10. Ibid. ἢ] ἂν ἢ a 1. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. εἰρηκέναι] ἑωρακέναι i. w. Ald. Less. Lamb. Ind. 7. ἀμύνησθε a 1. Ibid. μηδενὶ μὲν] μὲν om. p 9. et pr. b. Bekk. 8. δοκεῖ]
δὲ
μήτε δοκῇ p 9. Ibid. τε b. Ibid. ὅσον a 2. 9. ἐάσωμεν ἐκεῖνον] ἐκεῖνον ἐάσωμεν a 1. h. i. p 10. Ibid. κύριον γενέσθαι Ald. Tayl. 10. ποῖ] τί a 2. et γρ. p 2. 12. ὅταν] ὅτε Ald. Tayl. Ibid. ἀνάγκη τις] ἀναγκαῖον p 9. Ibid. ᾗ] ἦν Ald. Tayl. 13. εἴπῃ a 2. 15. ἀπέχεσθαι i. Ibid. δήπου μὴ γενέσθαι om. p 9. 16. ἔστι μὲν ἐλ. a 2. 17. πραγμάτων] γιγνομένων a 1. h. p 5. 7. 8. 9. 10. 11. 15. Aug. Bekk.
γιγνομένων
πραγμάτων p 2. γιγνομένων πραγμάτων a 2. Ald. Fel. P. Manut. 18. ἂν om. a 1. b. et pr. p 10. Ibid. εἴποι τις] εἴπῃ τις a 2. c 2. et corr. c 3. εἴποι τις ἂν h. εἴποιμεν p 9. Ibid. δοῦλον p 5. 7. 19. οὔτε] μήτε p 5. antep. εἰπὼν] εἴπω μὲν p 9. pen. ἄλλα om. Lamb. Ind.

P. 194. 1. τὴν Ald. Tayl. 4. ἡσυχίαν]
....

ἐξουσίαν i. Ald. Tayl. 5. ὅ τι καὶ βούλεται p 5. 7. Ibid. ἡμῖν b. p 5. 7. Ald. Fel. P. Manut. 6. ἤδη] εἶναι p 9. Ibid. ποτ' ἂν ἡγ. a 1. 7. ἡγήσησθε codices et editiones, præter b. qui ἡγήσεσθαι. Ibid. πολλῶν p 5. 7. 8. μὲν om. p 10. 10. ἂν] ἐὰν i. 11. ἡμῶν b. Ibid. ὑπάρχειν pr. p 9. 12. ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν om. pr. p 10. 13. διαρπασθήσεσθαι] διαρπασθήσεται a 1. b. et corr. p 9. Bekk. 14. τῷ] τὸ w. Fel. Ind. Ibid. εἰπεῖν] εὑρεῖν w. Ald. Fel. P. Manut. Wolf. Aug. sed εἰπεῖν Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἧς] ἣν b. 15. οὐχὶ om. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. τὸ w. Ibid. τοῦ παραυτίκα συμφ. Lamb. Ind. Ibid. ἀφεστάναι] ἀποστῆναι Ald. Less. Ibid. καίτοι γε ἔγωγ' a 3. 16. et ult. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. 18. ἡμῖν b. p 5. 7. antep. οὑτωσὶ Φίλ. ἐφεξῆς p 9. Ibid. διαρπάζων Wolf. Aug. pen. ἡμᾶς a 1. p 9. ult. τοῦ] τὸ a 1. 2. b. i. p 9. 10.
τούτων
P. 195. 2. τούτων] τοῦτον p 23. τοῦτον Aug. τούτων πώποτ' p 9. Ibid. ἀδικεῖ καὶ πόλεμον] ἀδικεῖ καὶ om. p 9. Bekk. 3. προτρέπειν p 5. ἐπιτρέπειν μηδὲ om. a 1. Ibid. προσίεσθαι b. 4. ποιήσειν p 9. Ibid.
..
ἐγὼ δὲ διδ. p 9. 5. ἐστι γίγνεσθαι] ἐστι γενέσθαι a 1. p 5. 7. 9. 10. et cum γρ. in marg. b. Bekk. Ibid. ὑμῖν p 9. 6. πολέμῳ (ἀνάγκη γὰρ, ἀνάγκη πολλ' ἐκ τοῦ πολέμου γίγνεσθαι τὰ λυπηρὰ), εἰς τοὺς Wolf. Aug. 8. κατηγοροῦσι b. i. Ibid. μὲν αὐτοί, μὴ δίκην δὲ] μὲν, αὐτοὶ δὲ μὴ δίκην a 1. αὐτοί, μὴ δίκην p 9. Bekk. Ibid. διδῶσιν i. δώσωσιν a 1. h. 9. δύναται] βούλεται h. 10. παρ' ὑμῖν ποιεῖσθαι i. Ibid. περὶ τούτων] περὶ τούτου a 1. p 8. 9. 11. 15. Aug. Bekk. 11. δικασία pr. a 3. 12. οὐδενός πω πόλεμον p 9. 15. ἀνοητοτάτη h. 16. ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς] ἐπ' αὐτοὺς ἡμᾶς a 1. 2. b.
η
i. p 9. 10. Bekk. ἐφ' ὑμᾶς αὐτοὺς b. Ibid. φήσομεν] φήσομεν τότε a 1. p 5. 7. 8. 10. et corr. a 3. Fel. Aug. ποιήσομεν h. 17. ἡμῖν ἐρεῖ] ἐρεῖ om. a 1. 3. b. c 2. 3. i. p 10. et pr. a 2. Bekk. ἡμῖν ἐρεῖ om. p 9. 19. πρὶν ἢ om. p 9. Ibid. προσβάλλων p 9. 20. ἕως ἂν] ἂν om. b. p 9. Bekk. Ibid. παρῆν τὸ στράτευμα a 3. 21. ἀμύνασθαι a 2. ult. ὑμῖν] ἡμῖν p 8. et corr. a 2. Ald. Fel. Aug. Ibid. τε om. b. Ibid. τοῖς om. i. p 10. Ald. Tayl. sed γρ. τοῖς p 10.

P. 196. 1. ὑφ'] ἐφ' a 2. 3. ἂν θελήσητε h. 4. ἐπίστασθε] ἐπιστήσεσθε a 1. h. p 9. Bekk. 6. ἁπάντων ἀνθρώπων p 9. 7. προσῆκεν οὕτω] προσήκει οὕτω p 5. 7. 8. 9. Bekk. οὕτω προσήκει a 1. p 10. et γρ. b. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 9. μισεῖν τε καὶ] μισεῖν καὶ a 1. 3. b. c 2. 3. h. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἀποτυμπανίσθαι i. ἀποτυπανίσαι Ald. Tayl. Ibid. οὐ γὰρ - - -

κρατῆσαι om. i. 11. ὑπηρετοῦντας - - - ἐκείνων om. pr. p 9. 12. ὥσπερ] ὡς p 5. 7. 13. γὰρ primum om. p 9. Bekk. Ibid. εἰς ὑμᾶς] εἰς ἡμᾶς p 5. 7. εἰς om. a 1. 3. b. i. p 9. 10. Bekk. 14. ἔμοιγε] ἐμοὶ b. Ibid. ποιεῖν δοκεῖ h. 16. ἐπηγάγετο p 9. ὑπήγετο a 2. 19. τε νῦν] τὰ νῦν p 9. Bekk. νῦν a 1. Ibid. ὑπάγει] ὑπάγεται Aug. Bekk. ἐπάγει a 2. 20. πολλοῦ om. pr. a 3. 21. ὥστε] ὥσπερ Ald. Tayl. Ibid. ἕκαστον c 2. ἕκαστος ded. vid. pr. a 3. 22. ἃ δὴ πάντες] ἅπαντες ἃ δὴ a 3. 23. ὅ τι ἂν] ὅταν a 1. p 9. 25. οὐ] οὐχὶ a 3. pen. τὴν primum om. h. Ibid. τῶν Καρδ.] τὴν Καρδ. a 1. b. c 3. p 9. et γρ. p 2. Bekk.
ως
ult. ἐκεῖνος b. ἐκεῖνος w.

P. 197. 1. ἡμῖν h. p 8. 2. ὑμετέρᾳ Bekk. 3. καὶ τὸν λαβόντα] καὶ λαβόντα a 2. 3. b. c 2. 3. p 2. 3. 9. 10. et pr. a 1. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. ἀσφαλές τ' ἔστι a 1. 4. 7. et 10. οὐκ ἂν ἦν Wolf. Aug. 6. πολλῶν] πολιτῶν p 7. 7. τὰ] τῆς aut τοῖς a 3. Ibid. μηδὲν εὖ πεπονθότος] μηδὲν συνευπεπονθότος p 5. 7. 8. μηδὲν εὐπεπονθότος p 9. 10. μὴ συνευπεπονθότος a 1. h. Bekk. 8. τοῦ Θεττ.] τῶν Θεττ. a 2. 3. c 2. p 3. 8.
τοῦ
9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. τῶν Θεττ. p 10. Ibid. τῷ] τὸ o. om. Ald. τῷ πρὶν w. 11. ἀπέδωκε] παρέδωκε i. p 5. 7. 8. 10. 13. κατασκευακότος Ald. 15. ὑπὲρ] περὶ p 9. Ibid. τοιγάρτοι] καὶ γάρ τοι a 1. h. i. o. p 5. 8. 9. Ibid. ἔνιοι ἐκ πτωχῶν a 2. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 16. γεγόνασι] γίγνονται a 1. b. p 9. Bekk. 17. καὶ γνώ-
... ...
ριμοι Ald. Tayl. 18. πόλεως - - - ἄποροι
....
om. i. 20. ἐκ δὲ τοῦ] ἐκ δὲ i. et pr. p 10. ἑκάστου p 9. Ibid. ὑμᾶς om. a 1. h. p 9. ἔχειν ὑμᾶς i. 21. ταῦτα] τούτων corr. p 9. Ald. Fel. sed ταῦτα Fel. Ind. Ibid. φέρεσθαι] στέρεσθαι p 9. Ald. Fel. sed φέρεσθαι Fel. Ind. φένεσθαι h. 22. γέγονεν om. b. p 9. Bekk. Ibid. ἡμεῖς p 5. 8. 23. μὲν om. p 9. 24. παρασκευῇ a 2. 25. ἡμῶν a 1. h. p 5. 7. 8. 26. et 27. ὑμᾶς] ἡμᾶς p 5. 7. pen. προσελθὼν p 7. Ibid. οὐ] οὐδὲ p 5. ult. οὐδὲ] καὶ p 7. οὐ Ald. Tayl. Ibid. ἀλλὰ καὶ ἄτολμος p 7.

P. 198. 1. μήτε] οὔτε h. p 9. 2. πολλῶν b. p 9. 3. γὰρ om. a 2. 4. ἄνδρες om. p. 5. 7. Ibid. δημοσιεύει h. p 8. 5. ἀνδρείᾳ a 1. o. p 9. 10. Aug. 7. ὅστις] ὃς a 3. Ibid. τοῦ om. P. Manut. 8. ἡμετέροις b. Ibid. συμβουλήμασι a 2. 10. τὴν om. h. p 10. Ibid. αἱρεῖται p 5. Ibid. ἐν om. Wolf. Aug. 11. ὑπεύθυνον ὑμῖν ἑαυτὸν] ἑαυτὸν ὑπεύθυνον ὑμῖν a 1. h. i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 13. γε] καὶ a 1. om. p 9. 14. τοσούτῳ p 5. 15. εἶναι τῆς πόλεως a 3. 16. δὴ om. p 9. Ibid. τί om. i. Ibid. τὴν om. Ald. 17. ἡμῶν] ἡμῖν p 9. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 8. 21.

πολιτεύομαι] πεπολίτευμαι a 1. h. o. p 2.
πεπολίτευμαι
5. 8. 10. πολιτεύομαι a 3. 22. κατηγορεῖν] καὶ κατηγορεῖν a 1. 2. i. p 9. 10. 23. ἐνὶ] ἐν p 9. 25. μένω corr. (om. pr.) p 9. antep. πείθεσθέ p 9. pen. ἂν primum om. a 1. Ibid. ἂν secundum om. h. i. p 10. Bekk. ult. γ' ἐμοὶ δοκεῖ] ἔμοιγε δοκεῖ p 9. γε δοκεῖ ἐμοὶ a 2. Ibid. τοῦτ' om. h. εἶναι τοῦτο i.

P. 199. 1. μὲν ἐγὼ b. 5. ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἡ] εἴτ' ἐκείνων μὲν ἡ a 1. o. p 10. et γρ. p 2. εἴτ' ἐκείνῳ μέντοι ἡ i. ἐπ' ἐκεῖνον μὲν γὰρ ἡ p 9. Ibid. αὕτη p 10. 7. καὶ om. a 1. p 5. 8. 9. Ald. Fel. Aug. Ibid. τοιοῦτό Wolf. Aug. 8. λέγω μὲν ἐγὼ h. Ibid. τὰ βέλτιστα ἀεὶ a 2. Ibid. ἄλλο] ἀλλ' c 2. 3. p 8. 9. 10. Bekk. 11. οὐκ εἶναι] οὐδ' εἶναι p 9. Bekk. 14. τοῦθ' om. h. Ibid. ἐδημηγόρει a 2. Ald. Fel. Aug. 15. ὅτε] ὅτι a 1. 2. 16. οὕτω πῶς εἶπεν a 3. 18. ἄνδρες om. p 5. 8. 19. Ἀθηναῖοι om. c 2. Ibid. τριηρῶν] τριήρων Fel. Bekk. Ibid. πορεύεσθε a 1. 2. b. p 2. 10. et pr. c 3. Wolf. 20. καθέλξητε h. 23. εἶπε τότε, ὑμεῖς] εἶπεν, ὑμεῖς a 1. h. p 9. 10. Bekk. 24. καὶ μηδὲν ὑπηκούσατε om. pr. p 10. Ibid. ἂν om. h. Ibid. συμβαινόντων a 2. 3. c 2. 3. p 2. 3. Ald. Tayl. 25. οἷον τό γε a 1. οἷόν τέ γε h. antep. νῦν] νυνὶ a 3. Bekk. om. b. h. νῦν - - - εἴπῃ om. pr. p 9. pen. αὐτῶν om. i. Ibid. ἐπιστήμῃ om. Lamb. Ind.

P. 200. 1. δ' ἃ] δὲ p 9. 2. δεῖν, καὶ τὴν i. Ibid. ὑπερέχουσαν h. 4. οἷς] ὅσοις p 9. Ibid. αἰτιάσηται] ἐάσηται Ald. Tayl. 5. πανταχοῦ] πανταχοῖ c 2. 3. p 3. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. διαδίξοντας a 2. 6. πάντα ὅσα ἂν δύνωνται τῇ πόλει corr. (om. pr.) p 9. 7. ἀεὶ καὶ om. p 9. 10. κἂν οὕτω] ἂν οὕτω a 1. p 9. et γρ. p 10. Bekk. Ibid. παύσεσθε Ald. 11. νῦν om. pr. p 10. Ibid. ἔτι om. p 5. et pr. p 10. Ibid. τὰ λοιπὰ βελτίω] βελτίω τὰ λοιπὰ a 1. h. p 10. βελτίω p 9. Bekk. 12. καθεδῆσθε a 3. Ibid. θορυβεῖσθαι i. θορυβῆσθαι Ald. Tayl. antep. δὲ om. p 9.

ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΣ Γ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 201. 2. βασιλέα] αὐτὸν p 1. 23. γρ. Μακεδόνα Ald. Less. 3. ἐπικρέμασθαι a 2.

ΛΟΓΟΣ.

P. 201. 1. ἄνδρες om. h. p 5. Ibid. λόγων om. pr. a 3. 3. ἡμᾶς a 2. Ibid. ἀλλὰ om. Fel. P. Manut. 4. ἄλλους] πλείστους Ald. Less. Ibid. Ἕλληνας om. pr. p 9. Dionys. Ibid. εὖ οἶδ' ὅτι] οἶδ' ὅτι b. p 9. Bekk. ἂν οἶδ' s. 5. γ' om. s. Ibid. δεῖ pr. p 10. om. Dionys. 6. ἅπασι προσήκειν] ἅπασι διαπροσήκειν h. ἅπασι προσήκει p 10. om. p 9. Dionys. Bekk. 8. προειμένα om. p 5. προειγμένα Ald. Tayl. 9. μὲν om. Ald. Tayl. Ibid. ἀληθὲς δ' om. Ald. Tayl. Ibid. ἢ om. pr. p 9. 10.
οὗ
παρόντες a 2. i. o. Ibid. ὢν a 3. 11. ἔμελλε τὰ] ἐμέλλετε p 9. Ibid. ἡγούμην p 5. et corr. a 3. 12. νῦν] νῦν αὐτὰ a 1. h. p 2. 5. 8. 10. s. et pr. p 9. et corr. a 3. Aug. Bekk. Ibid. διατεθεῖναι h. Ibid. ἐστι τὰ αἴτια Ald. Fel. Aug. 13. τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν] τούτων p 9. Ibid. οὐ om. c 3. 14. ἐξετάζετε Ald. Fel. 15. τοὺς] τοῦ P. Manut. antep. προῃρημένους s. Ibid. ἄνδρες om. p 5. ult. οὐκοῦν] οὔκουν c 2. 3. p 2. 3. 10. Ald. Fel. Aug. Bekk. οὐκοῦν - - - ἔχειν om. pr. p 9.

P. 202. 1. δεῖν om. Ald. Fel. Ibid. ἐπὶ] ἐν Ald. Tayl. 3. ἡ πόλις παρ' p 9. 4. τοῦτ'] τούτου a 1. 6. τῆς ταραχῆς] τῶν κακῶν a 1. 2. h. p 8. 9. Ibid. καὶ τῶν ἁμαρτημάτων om. p 9. 8. δ' ὑμᾶς] ὑμᾶς om. p 5. 9. 10. s. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. p 8. 9. μοι om. s. Ibid. διὰ om. P. Manut. 12. δούλοις αὐτοῖς] δούλοις αὐτῆς a 1. 2. 3. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Aug. Bekk. 13. ἡμῖν p 9. 20. συμφέρει τοῖς πράγμασι] συμφέρει τῇ πόλει a 1. 2. h. p 2. et γρ. in marg. b. συμφέρει p 9. Bekk. 23. βούλεσθε a 2. Ibid. ταῦτα πάντα a 1. 2. Ald. Tayl. πάντες, ταῦτα h. antep. τοι, εἰ p 9. Bekk. Ibid. προσήκει] προσῆκον ἦν a 2. προσῆκε p 9. Bekk. Ibid. πραττόντων ὑμῶν] ὑμῶν om. p 9. Bekk. Ibid. διέκειντο Ald. Tayl. pen. ἂν om. h. ult. ἡμετέρας a 2. Ibid. καὶ τῆς ἀμελείας om. a 1. h. p 5.

P. 203. 2. ἀλλ' om. a 2. et pr. b. Ibid. κεκίνησθε. εἰ κεκίνησθε. P. Manut. 3. εἰ μὲν - - - (ad l. 16.) δεῖ add. in marg. p 9. Ibid. ὁμολογοῦμεν] ὡμολογοῦμεν a 1. b. c 3. p 10. Lamb. Ind. Aug. Bekk. 4. ἔδει om. b. 5. παρόντα p 3. Ibid. ἢ om. a 1. h. 6. αὐτὸν om. i. p 10. Ibid. ἀμυνάμεθα s. 7. ὥστε om. h. 10. ὑμῶν s. 11. τούτου] τούτων a 1. h. 12. ἀμυνόμεθα p 2. et γρ. in marg. b. Lamb. Ind. Ibid. γράψας καὶ συμβουλεύσας τις a 1. h. p 9. 14. ἐγὼ δὲ] ἐγὼ δὴ a 1. p 10. 11. Aug. Bekk. 15. διορίζομαι] διισχυρίζομαι p 9. Ibid. ὑμῖν a 2. s. Ibid. βουλεύσασθαι a 3. b. c 2. 3. i. p 2. 3. 10. Ald. Tayl. Ibid. τοῦ] τὸν h. 16. ἢ πόλεμον ἄγειν] ἄγειν ἢ πολεμεῖν a 1. 2. h. p 9. 15. Ald. Ind. Lamb. Ind. Aug. Bekk. Ibid. δεῖν h. 17. ὑμῖν s. 18. ἔγωγε] ἐγὼ δὲ i. Ibid.

ὑμᾶς p 3. 21. αὐτὸν] αὐτοῦ h. Ibid. τὸ om. a 2. Ibid. ἡμῖν p 3. 5. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. προβάλλει p 9. Bekk. 23. ἀμύνασθαι a 1. 2. Ibid. εἰ βούλεσθε, ἄγειν h. antep. ὑμᾶς s. ult. εἰρήνην ἄγειν] ἄγειν om. a 2. p 9. Fel. Aug. Bekk. γρ. εἰρήνην εἶναι Lamb. Ind.

P. 204. 1. ἁλισκομένων a 1. et pr. p 10. Ibid. πάντων p 9. Bekk. Ibid. αὐτὸν] αὐτὸς a 1. 2. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 2. ἡμῖν p 5. Ibid. ὑφ'] ἀφ' Ald. Tayl. Ibid. ἡμῶν a 1. p 5. Ibid. μὴ om. s. 3. ὑμῖν a 3. 4. ἁπάντων h. 5. βαδίζει a 3. 6. οἷς] ἃ c 2. Ibid. πεποίηκε τοῦτο δεῖ i. 7. γὰρ om. Fel. P. Manut. 9. αὐτὸν] αὐτὸς p 3. αὑτὸν Bekk. 12. ἐπορεύετο καὶ φίλους] καὶ φίλους ἐπορεύετο a 1. 2. h. et in marg. p 10. καὶ φίλους om. a 3. b. c 2. 3. p 2. 3. s. Ald. Tayl. Bekk. ἐπορεύετο· καὶ πρέσβεις Φωκέων, συμμάχους καὶ φίλους i. 13. πορευόμενοι a 3. 14. οἱ πολλοὶ p 9. Ibid. Θηβαίους p 3. 17. τουτοισὶν a 2. Ibid. ἐπισκεψόμενος a 3. Ibid. πεπομφέναι τοὺς στρατιώτας h. antep. ἐν αὐτοῖς om. a 1. p 9. ult. οἴεσθε, οἳ μὲν οὐδὲν ἂν αὐτὸν ἐδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν] οἴεσθ' αὐτὸν, οἳ ἐποίησαν μὲν οὐδὲν ἂν κακὸν p 9. et γρ. in marg. b. Bekk. οἴεσθε, οἳ μὲν οὐδὲν ἂν αὐτὸν κακὸν ἐδυνήθησαν ποιῆσαι s.

P. 205. 1. μὲν αὐτὸν ἐξαπατᾷν h. et corr. a 1. 6. καὶ κρίνειν βουλομένων om. p 9. Bekk. 8. ἡμῶν h. Ibid. αὐτὸν Ald. Fel. P. Manut. Aug. 9. παρ' ἑαυτῷ] παρ' ἑαυτοῦ a 1. 2. 3. b. c 2. 3. p 3. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. ἀφέληται Ald. Tayl. 12. ἄγοντ'] λέγοντ' s. 13. πολεμοῦνθ' αὐτῷ h. πολεμοῦντα αὐτῷ a 1. Ibid. οὐδείς που] οὐδεὶς δήπου a 1. 2. c 2. h. i. p 5. 9. 10. 11. 15. s. Ald. Tayl. Aug. Bekk. οὐδείς πω b. i. 15. ἐν Χεῤῥονήσῳ νῦν ὄντων] ὄντων ἐν Χεῤῥονήσῳ νῦν a 1. 2. h. p 9. Bekk. 16. Σέῤῥι h. 17. ἐλάμβανε p 9. Ibid. Σεῤῥείου p 9. 18. ἐξέβαλεν a 2. c 2. 3. p 5. Ald. Fel. P. Manut. ἐξέβαλλον h. Ibid. ἡμέτερος] ὑμέτερος a 1. b. p 9. 10. s. Bekk. 19. κατέστησε] ἐγκατέστησε a 1. 2. h. p 5. 8. 11. 15. Ald. Tayl. Aug. Bekk. Ibid. καίτοι καὶ τοιαῦτα a 3. καίτοι τοιαῦτα i. o. καὶ τοιαῦτα a 2. 3. p 3. 10. et γρ. p 2. Ald. Tayl. 20. ὀμωμόκει] ὀμωμόκει p 9. ὠμωμόκει - - - πόλει om. h. Ibid. δὲ] δαὶ b. 22. ἐστιν om. p 9. 23. μικροῦ] μικροῖς γρ. p 2. Fel. P. Manut. sed μικροῦ Fel. Ind. P.
οἷς
Manut. Ind. μικροῦ b. 24. μείζονος] μείζοσι γρ. p 2. Fel. P. Manut. sed μείζονος
οσι
Fel. Ind. P. Manut. Ind. μείζονος b. 25. νῦν] οὖν a 2. 26. ἡμετέραν Fel. P. Manut. Ibid. εἰσπέμπειν b. antep. φησὶ] φῂς p 9. pen. πολεμεῖν, ἐγὼ] πολεμεῖν ὑμῖν, ἐγὼ a 1. 2. h. p 5. 8. 11. Ald. Tayl. Aug. Ibid.
φ
τοσούτου b. τοσούτῳ a 3. p 9. τοσοῦτον Ald. Tayl. ult. ἄγειν ὁμολογεῖν a 1. 2. h. p 9. Ibid. τὴν om. s. Lamb. Ind. Ibid. ἡμᾶς h. p 8.

P. 206. 2. ἐπὶ Θρᾴκην] ἐπὶ Θρᾴκης a 1.
ς
3. Ald. Tayl. ἐπὶ Θρᾴκην b. ἐπὶ Θρᾴκῃ s. τὰ ἐν Θρᾴκῃ h. p 5. 8. Ald. Tayl. Ibid. παριόντα] ἐπιόντα h. p 5. 8. Ald. Tayl. 3. σκευωρούμενα Ald. Tayl. 4. τῆς om. i. 6. ἤδη a 1. p 8. Ald. Tayl. Ibid. προσάγουσιν p 9. 8. παρασκευαζόμενος a 2. 9. κινδυνεύσετε, ἄν τι a 1. h. s. 10. ὑμῶν om. a 1. h. p 9. 11. ἡμῖν a 3. Ald. 12. τἀκείνου] τὰ ἐκείνα h. 13. ἐφιστάντα] ἱστάντα a 1. 2. h. p 9. Aristid. Hermog. Bekk. 14. παρασκευάζοντα a 3. c 2. i.
κ τ
p 2. 5. 10. Ald. Tayl. παρασκευάζοντα b. c 3. καὶ κατασκευάζοντα om. p 9. Bekk. Ibid. ἡμᾶς a 3. c 3. p 10. Ald. 15. καὶ δεῖ] καὶ δέω a 1. h. p 5. 8. 11. 15. Ald. Tayl. Aug. Bekk. 16. ἔγωγ' ἂν αὐτὸν a 1. h. Ibid. αὐτὴν a 3. Ibid. πολεμεῖν ὁρίζομαι p 9. Bekk. ὁρίζομαι πολεμεῖν a 3. b. c 2. 3. i. p 10. s. 17. μὲν] καὶ Ald. Fel. om. a 2. 3. h. p 9. s. καὶ ἐὰν μὲν w.
νεῖν
Ibid. ἀμύνητε Aug. Ibid. σωφρονήσειν b. σωφρονεῖν a 1. c 2. h. p 3. 5. 10. s. et corr. c 3. Ald. Tayl. Ibid. ἀναβάλλησθε] ἀναβάλησθε c 2. Ald. Fel. P. Manut. ἐάσητε a 1. h. p 8. 9. Ald. Ind. 18. βούλεσθε Ald. Fel. Ibid. δυνήσεσθαι p 24. Aug. 19. τοσοῦτόν γε] τοσοῦτον ἔγωγ' a 2. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 8. 22. μὲν καὶ τούτοις a 1. 2. s. Ibid. καὶ τοῖς - - - ἀποστεῖλαι om. p 9. Ibid. τοῖς ἐκεῖ νῦν οὖσι a 1. 2. h. 23. στρατηγοῖς] στρατιώταις a 1. 2. h. p 5. 8. 11. 15. Ald. Tayl. Aug. Bekk. Ibid. δέωνται καὶ ἀποστ. a. 2. 24. βουλεύσασθαι p 5. Ald. Tayl. Ibid. τῶν om. a 2. Ibid. κινδύνῳ μεγάλῳ p 9. μεγάλῳ κινδύνῳ s. 25. καθεστηκότων] καθεστώτων p 9. Bekk. pen. λογίζωμαι c 2. 3. h. Ibid. γέ τιν' ὑμῶν αὐτῶν a 2. ult. εἰ καὶ μὴ] εἰ μὴ καὶ a 1. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἄλλων ἂν ἄρα a 1. p 8. s. Ald. Tayl. ἂν ἄρα om. i. Ibid. βούλησθε a 1. 2. b. h. i. p 8. 10.

P. 207. 1. ποιήσασθαι p 8. ποιήσεσθε b. h. ποιήσασθε Ald. Tayl. Ibid. ληρεῖν] λοιδορεῖν c 2. 3. Ald. Ind. 3. δὴ] οὖν a 1. 2. h. p 8. 4. ὁ om. p 9. Ibid. καὶ secundum om. P. Manut. 5. αὐτοὺς] αὐτὸν p 2. 3. 5. Ald. Tayl. αὐτοὺς Ald. Fel. P.
ους
Manut. Aug. αὐτὸν c 2. 3. 6. αὐτὸν om. Fel. P. Manut. Ibid. ὅθ'] ὅταν a 1. 2. h. 7. πολλῷ h. 8. ἂν om. h. 11. πάντες p 9. 12. ἕκαστον om. i. p 9. 10. s. Ald. Bekk. 13. τὰ τῶν] τὰ om. b. c 2. 3. i. p 2. 3. 9. 10. Aug. Bekk. Ibid. δουλοῦσθαι h. 15. καὶ τρία ἔτη h. pen. τουτουσὶ τοὺς τελευταίους a 1. 2. h. p 9.

P. 208. 1. Λακεδαιμονίοις οὔτε Θηβαίοις s. Ibid. οὐδέποτε h. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 8. 2. ποιεῖν] τὸ ποιεῖν a 1. 2. p 8. 11. 15. s. Aug. 3. βούλεσθε] βούλοισθε p 9. Bekk. 5. δεῖν πολεμεῖν] πολεμεῖν post ἠδικημένων a 1. 2. h. p 9. 6. αὐτοῖς om. h. 8. δυναστείαν τὴν αὐτὴν ταύτην] δυναστείαν τὴν αὐτὴν a 2. 3. b. i. p 10. s. αὐτὴν δυναστείαν a 1. h. p 9. Ald. Bekk. 9. ἅπαντες p 5. 8. 10. κατέστησαν] ἐκίνουν Ald. Tayl. 12. ὅτι] ὅ τι Bekk. Ibid. ἠδικήμεθα p 5. 13. ἄλλους om. i. Ald. 14. ᾠόμεθα] ᾠήθημεν Ald. Fel. Aug. Ibid καίτοι γε πάνθ' i. antep. τοῖς om. h. pen. ὑμετέροις] ἡμετέροις a 2. p 5. 9. Fel. Aug. Bekk. Ibid. ἔλαττόν] ἐλάττονά a 1. 2. h. i. p 5. 8. 9. et γρ. p 2. et corr. p 10. Ald. Tayl. Bekk. ἐλάττον' a 3. b. i. s. Wolf. Aug. ἐλάττω i. w. Fel. P. Manut. sed ἔλαττόν P. Manut. Ind. ult. ἐστὶν om. Ald. Wolf. Aug. Ibid. ἄνδρες om. p 5. 8.

P. 209. 2. οὐδὲ] οὐ a 3. Ibid. πολλοστὸν πέμπτον] πέμπτον om. a 1. 2. p 5. 8. Ald. Fel. Aug. Bekk. πολλοστὸν om. p 9. Ibid. μέρος om. i. Ibid. καὶ - - - δεῖξαι add. in marg. p 9. 3. βραχέος λόγου] βραχέων ῥημάτων Ald. Fel. P. Manut. Wolf. Aug. 6. μηδένα om. p 9. Bekk. Ibid. ᾠκίσθησαν] ᾠκήθησαν a 1. 2. 3. b. i. p 2. 5. 8. 9. 10. s. Ald. Tayl. Aug. Bekk. Ibid. εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα] προσελθόντ' εἶναι ῥᾴδιον a 1. 2. p 9. Bekk. 9. πόλεις καὶ τὰς πολιτείας] πολιτείας καὶ τὰς πόλεις a 1. 2. p 9. Bekk. πολιτείας αὐτῶν καὶ τὰς πόλεις h. Ald. Tayl. Ibid. περιῄρηται a 2. ἀνῄρηται h. ἐπανῄρηται p 5. ἀφῄρηται Ald. Tayl. Dionys. Fel. sed παρῄρηται Fel. Ind. Ibid. τετραδαρχίας] τετραρχίας p 9. Dionys. Bekk. 10. παρ' αὐτοῖς om. p 9. Dionys. Bekk. 11. δουλεύσωσιν a 3. h. p 8. 13. εἰς τὰς ἐπιστολὰς p 9. 15. ἔργοις δὲ] δ' ἔργοις a 1. 3. b. i. p 9. 10. Ald. Tayl. Dionys. Bekk. Ibid. ἐπελλήσποντον una voce a 2. pen. πόλιν τηλικαύτην s. Ibid. ἐν om. a 2. Ibid. μετεβούλευσε a 2. ult. οὐδ' ἡ Ἑλλὰς om. P. Manut. Ibid. χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν Dionys.

P. 210. 2. πρὸς ἀλλήλους om. i. 4. σήμερον a 2. p 9. 5. ἐδυνάμεθα i. 6. φιλίας καὶ βοηθείας h. 8. ὃς ἄλλως a 2. ὃν ἄλλως h. 9. γέ μοι] γ' ἐμοὶ p 9. Bekk. Ibid. ὅπως] ὥσπερ h. 11. ἢ ἄλλου τινὸς a 1. 2. h. 12. πόῤῥω om. a 1. 13. δήπου om. p 9. 14. ὅτι om. a 3. 15. ὑμῶν a 1. Ibid. ἔπασχον κακῶς οἱ s. antep. τις υἱὸς] τις om. a 1. p 9. Bekk. Ibid. ἐν] ἐπὶ p 5. Ald. Tayl. ult. μὲν] μέντοι i. p 10. s. μέντοι καὶ a 2. Ibid. ἄξιος] ἄξιον Bekk. ὡς ἀξιάς ἐστι Aug. Ibid. εἶναι μέμψεως a 2. εἶναι om. Aug.

P. 211. 1. κληρονομίαν h. Ibid. ὢν] ἂν a 1. p 8. Aug. sed ὢν in marg. p 8. 2. οὐκ εἶναι] οὐκ ἐνεῖναι a 1. p 9. Ald. Tayl. Bekk. οὐκ ἐνὸν εἶναι a 2. οὐκ ἂν εἶναι p 15. οὐκ ἔνην ἂν Aug. Ibid. ἢ om. a 2. 4. καὶ πολλῆς] πολλῆς p 9. 10. s. Bekk. Ibid. ἔφησαν p 9. 6. οὐχ primum om. Wolf. Aug. Ibid. ὄντος om. h. 7. βαρβάρους h. 8. ὅθεν om. a 1. 9. πρίασθαι om. p 9. 11. πόλεις ἀνῃρηκέναι] πόλεις Ἑλληνίδας ἀνῃρηκέναι a 1. 2. h. p 8. 11. 15. 24. s. Aug. πόλεις [Ἑλληνίδας] ἀνῃρηκέναι Bekk. antep. κύριος - - - μέτεστι add. in marg. p 9. ult. τούτους om. i. P. Manut.

P. 212. 1. ὑμᾶς s. Ibid. καὶ secundum om. a 2. 3. ὄν τινα] τινα om. i. p 9. 10. Bekk. 5. τῶν Ἐρ.] τὸν Ἐρ. a 2. c 3. p 9. Bekk. Ibid. Φιλιστίδην τύραννον Ald. Fel. P. Manut. Wolf. Aug. τύραννον Φιλιστείδην a 1. 7. οἱ om. a 3. Ibid. ὄνπερ] ὥσπερ a 1. h. p 8. 9. Ald. Tayl. 8. οἱ om. p. 9. Bekk. Ibid. εὐχόμενοι μὴ] εὐχόμενοι μὲν μὴ a 1. b. p 5. 8. 11. s. et corr. p 10. Aug. Bekk. 10. ὑπ' αὐτοῦ om. a 1. h. 14. ἀφελόμενος om. p 9. Bekk. antep. ὄντας ἡμῶν; οὐχ ἡμῶν. ἐῶ τἄλλα. ἀλλὰ Χεῤῥόνησον Lamb. Ind. Ibid. ὑμῶν a 2. s. pen. πόλιν ἔχει s. ἔχει om. i.

P. 213. 1. πλησίους Ald. Tayl. Ibid. ἀποβλέπομεν] βλέπομεν a 3. b. c 2. 3. p 3. 5. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. οὕτω] οὐ τῷ p 9. et pr. p 10. Bekk. 2. φανερῶς om. a 2. p 9. Bekk. Ibid. ἀδικοῦντος] ἀδικοῦντι a 1. 2. p 9. et pr. p 10. Bekk. ἀδικοῦντα p 5. 3. ἑνὸς] καθ' ἕνα a 1. h. p 8. Ald. Fel. Aug. Bekk. καθ' ἑνὸς i. s. Ald. Tayl. Ibid. ὑμῶν Ald. Tayl. 4. ἑκάστου] ἕκαστον h. p 8. ἑκάστον Ald. Tayl. Ibid. τί om. a 1. 2. Ald. Fel. Aug. τούτων Ald. Tayl. 5. τούτων a 2. p 10. s. 7. ἅπαντες om. p 9. Ibid. ἣν δὴ τῷ τότε, ἄνδρες Ἀθ., ἣν ἐν ταῖς διανοίαις Ald. Tayl. 10. ἐλευθέρως a 2. 11. ἡττῶντο Ald. Tayl. 12. τὰ τῶν Ἑλλήνων] ἅπαντα τὰ τῶν Ἑλλήνων a 1. p 5. ἅπαντα τῶν Ἑλλήνων Ald. Tayl. τὰ πάντα p 9. 13. οὐδὲν - - - ὅτι om. p 10. et pr. p 9. 14. ἀλλὰ τοὺς a 1. 2. h. p 5. 8. 11. 15. s. Aug. Ibid. ἀεὶ om. pr. p 9. Ibid. ἢ καὶ] καὶ om. a 1. 2. p 9. Ald. Tayl. Bekk. 17. τοῦτο a 3. om. c 2. Ibid. καὶ παραίτησις - - - συγγνώμη om. p 10. et pr. p 9. 18. ἣν οὐδεμία i. 20. καὶ τοῖς - - - πραττόντων om. p 10. et pr. p 9. Ibid. πάντα om. Lamb. Ind. πάντων h. 24. βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους] τυράννους καὶ τοὺς (τοὺς om. a 1.) βαρβάρους a 1. 3. b. h. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ὅλως τοὺς τῶν Ald. Ibid. τῶν τοιούτων] τοιοῦτον p 9. 25. ἐκπέπρακται i. pen. συγγνώμη τοῖς ἐλεγχομένοις om. pr. p 9.

P. 214. 1. ἤρτηται] εἴρηται a 2. Ibid. ἐπεὶ καὶ τριήρεις a 3. i. w. Fel. P. Manut. Aug. 2. πρόσοδος a 2. h. p 8. et γρ. p 2. πρόσοδοι ς b. πρόσοδοι om. pr. p 9. Ibid. παρασκευῆς a 1. 2. h. p 5. 8. Ald. Tayl. 3. κρίνῃ c 2. 3. κρίναι a. 1. Ibid. ἅπαντα] ἅπασι a 1. h. p 8. 9. et γρ. p 2. Bekk.

5. ταῦτα πάντα a 1. Ibid. ἀνόητα a 2. 6. τὰ δ'] οὐδ' Ald. Tayl. Ibid. ἄνω] ἄνωθεν a 1. 2. b. c 2. 3. p 3. 5. 8. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 9. ὅτι πάντα τἀναντία Ald. Tayl. Ibid. τούτων om. p 9. 10. Bekk. 11. ἡμετέρων p 5. Ald. Fel. Aug. τῶν ὑμετέρων προγόνων s. Ibid. δεικνύων om. pr. p 9. Ibid. κεῖνοι p 9. 'κεῖνοι Bekk. 12. οὐχ ἵν' - - - γράμματα om. pr. p 9. 14. εὐφρονοῦν in marg. p 9. Ibid. ὑπομνήματα] ὑποδείγματα Ald. Wolf. Fel. Ind. P. Manut. Ind. παραδείγματα καὶ ὑπομνήματα in marg. p 9. 16. Ἀρίθμιος a 1. 2. p 5. 8. 9. 17. ὁ om. p 9. Ibid. ἔστω om. pr. p 9. Ibid. τῶν Ἀθ.] τοῦ Ἀθ. a 1. p 8. 9. 11. Aug. Bekk. pen. προσγέγραπται] γέγραπται a 1. h. p 9. Bekk. προσγέγραπτο Ald. Tayl. Ibid. τοῦτ'] ταῦτ' a 1. h. p 5. 8. 9. Ald. Tayl. αἰτίαν a 2. Ibid. ἐγίνετο a 2. ἐγένοντο h. γέγονεν Ald. Tayl. Ibid. τὸν] καὶ Fel. P. Manut. καὶ τὸν i. ult. τὸν ἐκ τῶν] τῶν ἐκ τῶν b. τὸν ἐκ p 9. Bekk. Ibid. εἰς τὸν Πελ. Fel. P. Manut. Ibid. ἤγαγεν, οὐκ Ἀθήναζε.] οὐκ Ἀθήναζε om. p 9. 10. et pr. s. Bekk.

P. 215. 1. δὴ] δεῖ a 1. δὲ a 2. Ibid. πρὸς Διὸς καὶ] Διὸς καὶ om. i. p 9. 10. s. Bekk. Ibid. καὶ θεωρεῖτε om. a 1. 2. p 9. Ibid. παρ' ὑμῖν αὐτοῖς om. p 9. 2. τῶν τότε Ἀθηναίων τῶν] τῶν Ἀθηναίων τῶν τότε a 1. 2. p 9. τῶν ἀγαθῶν τῶν h. 4. Ἀρίθμιον a 1. 2. h. p 5. 8. 9. 5. εἰς Πελοπόννησον χρυσίον ἤγαγεν s. 6. αὐτῶν] αὐτὸν a 2. Ibid. ἐνέγραψαν p 5. Ald. Tayl. 7. ἀτίμους εἶναι] εἶναι om. p 9. 10. s. Bekk. 8. ἂν οὑτωσί τις ἂν h. οὑτωσί τις ἂν a 1. ἄν τις οὑτωσὶ p 9. Bekk. 9. τοῦτ' ἔμελεν om. p 9. Bekk. Ibid. εἰ ante μὴ ponit pr. p 9. Ibid. Ἀθήνησι corr. p 9. 10. ἀλλ' οὐ τοῦτο λέγει om. pr. p 9. 11. ἄν τις μὴ h. Lamb. Ind. Ibid. δίκας om. a 1. add. in marg. p 10. expungit c 3. [δίκας] Bekk. Ibid. γρ. οὐ φόνου Ald. Less. 12. ἣν τὸ] ᾗ τὸ a 1. 2. b. c 2. 3. i. Ald. Tayl. Bekk. ἀλλ' εὐαγὲς ᾗ τὸ ἀποκτεῖναι om. pr. p 9. 10. 13. δὴ] δὲ a 2. δεῖ a 3. 14. πάντων p 9. Bekk. 16. ἀνεῖται ἢ] ἀνεῖται καὶ a 1. 2. i. p 9. Ald. Tayl. Bekk. 17. εἰ μὴ in litura p 9. Ibid. ἐκολάζοντο δ' οὕτω i. ἐκόλαζον οὕτως a 2. 18. οὓς ἂν] ἂν om. l. p 9. 10. Bekk. Ibid. δωροδοκοῦντας om. p 9. Ibid. καὶ om. a 2. antep. στηλίτας] στήλας s. ult. οὐ γὰρ] ὡς γὰρ i.

P. 216. 1. ἴστε - - - τίνος om. pr. p 9. 2. καὶ παραπλησίως] καὶ om. a 1. 2. p 9. s. Bekk. 3. ἅπαντες] καὶ πάντες a 1. 2. h. p 5. 8. Ald. Tayl. καὶ ἅπαντες b. 4. καὶ primum om. a 1. 2. Ibid. πολλῆς σπουδῆς τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι καὶ βουλῆς ἀγαθῆς a 1. h. σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς τὰ π. π. προσδεῖσθαι καὶ μόνης ἀγαθῆς Ald. po. 6. ὀργίζεσθε a 1. h. p 5. 7. ἐκ τοῦ γραμματείου ἀναγίνωσκε. Ἀνάγνωσις τοῦ γραμματείου.] ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΥ ΑΝΑΓΙΓΝΩΣΚΕΙ. p 9. 10. Bekk. ἐκ τοῦ γραμματείου ἀνάγνωσις literis rubris (in marg. adscripta ἐκ τοῦ γραμματείου ἀναγινώσκει. et paulo inferius γραμματείου ἀνάγνωσις.) b. ἐκ τοῦ γραμματείου ἀναγίνωσκε. om. i. ἐκ τοῦ γραμματείου ἀναγινώσκετε. literis rubris a 3. ἐκ τοῦ γραμματείου ἀναγινώσκετε. Ald. (quæ punctis sunt subnotata in Ald. Tayl. et quibus verba Ἀνάγνωσις γραμματείου addit Ald. Less.) om. a 2. c 2. 3. p 2. 3. 8. τις om. s. 9. τὴν πόλιν βουλομένων a 1. h. 10. τοιοῦτος om. p 9. τηλικοῦτος a 1. 2. h. p 5. 8. Ald. Tayl. 12. οὐδεὶς] οὐδὲν a 3. p 7. 9. 10. et γρ. p 2. Ald. Fel. Aug. Bekk. εἰς οὐδὲν b. 15. κεκινεῖσθαι Ald. Fel. P. Manut. κεκαινίσθαι i. antep. ὑποδεδωκέναι] ἐπιδεδωκέναι a 1. 2. 3. b. o. p 5. 8. 9. 10. w. Ald. Tayl. Ald. Less. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. pen. ἄλλους Ἕλληνας] ἄλλους om. a 1. 2. Ald. Tayl. Aug. Bekk. Ἕλληνας om. a 3. b. c 2. 3. i. p 9. 10. s. Ald. Tayl. sed γρ. Ἕλληνας in marg. b. et p 9. 10. ult. στρατεύεσθαι, τοῦτον τὸν χρόνον om. a 3. Bekk. cum γρ. habet p 10. et in marg. p 9. et punctis sunt subnotata in Ald. Tayl.

P. 217. 1. ἐμβαλόντας] ἐμβαλόντας ἂν a 1. 2. h. p 9. 10. Fel. P. Manut. Aug. αὐτοὺς ἐμβαλόντας ἂν i. εἰσβαλόντας Ald. Tayl. Ibid. τῶν ἀντιπάλων om. pr. p 9. 2. πολιτικοῖς] πεζικοῖς i. Ald. Tayl. 3. δ'] δὴ a 2. Ibid. δὲ om. pr. p 10. δὲ καὶ πολ. p 5. 5. καὶ om. P. Manut. Ibid. προσφανῆ Ald. Ibid. νῦν p 5. 8. 7. οὐδ' ἐκ μάχης] οὐδὲ μάχης a 1. b. h. p 9. Bekk. 8. φάλαγγα p 9. Bekk. Ibid. ἄγειν καὶ βαδ. Ald. Tayl. 10. ἐξηρτῆσθαι] ἐξηρτύσθαι a 1. 2. 3. h. p 10. ἐξηρτῆσθαι ύ c 2. γρ. ἐξαρτύεσθαι p 9. ἐξηρτῦσθαι Aug. Ibid. δὲ τούτους i. δ' ἐπὶ τούτοις p 9. Bekk. Ibid. κρατῶν om. a 3. b. c 2. 3. et pr. p 9. 10. Ald. Bekk. 11. αὐτοῖς καὶ τεταραγμένους] καὶ τεταραγμένους om. a 3. b. c 2. 3. p 2. 3. et pr. p 9. Ald. Aug. Bekk. Ibid. ἐμπέσῃ s. 12. ἐξῄει a 1. 13. διαφέρει] αὐτῷ διαφέρει a 1. 2. h. i. p 8. s. w. et in marg. p 10. Ald. Less. Fel. P. Manut. Aug. διαφέρειν αὐτῷ Ald. Tayl. 14. ὥρα] χώρα a 1. 15. μέντοι] μὲν δὴ w. Fel. P. Manut. Ibid. πάντες b. Ibid. δεῖ καὶ λογιζομένους μὴ] καὶ λογιζομένους οὐ δεῖ a 1. 2. i. p 9. s. Ald. Tayl. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Aug. Bekk. Ibid. προέσθαι] προσέσθαι o. p 9. Aug. Bekk. προσδέχεσθαι a 1. 2. h. p 5. 8. w. Ald. Tayl. Ald. Less. Fel. Ind. P. Manut. Ind. πως δέχεσθαι i. 16. μηδ'] οὐδ' a 1. 2. h. p 9. s. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. μηδ' οὐδ' h. antep. πρὸς τοὺς Λακ. a 1. h. i. pen. ἐκ πλείστου] πόῤῥωθεν i. ult. ὅπως] οὕτως a 2. Ibid. κινήσηται c 2. 3. p 9. et

e
γρ. p 2. Ald. Tayl. κινήσετε i. κινήσηται b. κινηθήσεσθε a 2.

P. 218. 1. συμπλεκέντας a 1. 2. πόλεμον ἄλλα πολλὰ i. Ibid. ὑμῖν a 1. 2. 3. p 5. 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 4. ἧς om. i. Ibid. ἔστι πολλὴν] εἰς τὴν πόλιν pr. p 9. 5. καὶ ἄλλα Ald. Tayl. Ibid. ὑμῶν p 5. 7. δεῖ ταῦτα γινώσκειν] ταῦτα χρὴ γινώσκειν a 1. 2. h. p 8. 8. πολέμου χρὴ, ἀλλὰ a 1. 2. s. Ald. Tayl. 9. διανοίᾳ τῷ τοὺς i. w. Fel. P. Manut. Ibid. ἡμῖν c 2. 3. b. p 2. 3. 7. 9. 10. 10. μισεῖσθαι p 5. μισεῖν i. Ibid. ἔνεστι] ἐστὶν a 2. Ibid. ἔξω om. p 9. 10. s. 12. ἐκείνῳ] ἐκείνοις p 9. Bekk. Ibid. ὃ] οὐ a 1. 13. δυνήσεσθε p 9. Ibid. οὐδὲ βούλεσθε om. a 1. et pr. p 9. antep. ἐλαύνοι a 3. ἐλαύνει a 1. b. h. p 10. Ibid. ἢ om. p 9. Ibid. φθόνου] φόνου p 9. pen. ἢ primum om. p 9. Ibid. ἧςτινος ἂν τύχητε] ἧςτινος ἂν τύχητε ἕνεκ' a 1. 2. h. p 5. 9. w. Bekk. ἧςτινος ἕνεκα τύχητε s. ἢ ἧςτινος ἂν τύχητε ἕνεκ' p 8. 15. Ald. Less. Aug. ἢ ἧςτινος ἂν τύχητε o 3. p 10. Lamb. Ind. ἕνεχ' ἧςτινος τύχητε Fel. P. Manut. ἧςτινος ἂν τύχῃ a 3. ult. τοιοῦτοι λέγειν, λέγειν κελ. s.

P. 219. 1. οὐχὶ τοῦτό πω] οὐχί πω τοῦτο a 1. p 9. Bekk. 2. καὶ Ald. Tayl. 3.
•••
ἐδώκατε s. 4. ἡμῶν h. 5. ἀκροᾶσθαι] ἀκούειν a 1. 2. h. p 5. 8. Ald. Tayl. 8. τὰ Φιλίππου φρονοῦντες] Φιλίππου i. p 9. 10. Bekk. τὰ Φιλίππου in texto et in marg. Φίλιππον a 3. Ibid. τοῦ] ὑπὲρ τοῦ Fel. P. Manut. Aug. οἱ τοῦ p. 9. om. i. 9. δουλεύσωσιν a 1. 2. p 5. 8. 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 10. δὴ] δὲ Ald. Fel. Aug. Ibid. ἐξαπώλεσαν a 3. ἐξώλεσαν p 9. Bekk. 11. προέδοσαν a 1. 2. Ibid. ἐξαπώλετο in marg. a 3. 14. καὶ om. a 3. 15. Ὀλυνθίων] Ἀθηναίων Ald. Tayl. Ibid. οὐ τοίνυν om. s. Ibid. μόνον p 9. 16. τοῦτο om. i. Ibid. πάντα om. a 3. πάντα τὰ h. Ibid. ἠργάσατο P. Manut. 17. ἐπειδή γε] ἐπειδὴ a 1. 2. p 9. Bekk. Ibid. ἀπαλλ. τοῦ Πλουτάρχου c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 18. ξένων] ἔξω Ald. Tayl. Ibid. εἶχε καὶ τὴν s. Ibid. οἱ] καὶ οἱ Lamb. Ind. 20. δὲ primum om. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. δὲ πάντα] δὲ τὰ πάντα a 1. 2. h. p 5. 8. Ald. Tayl. Aug. om. pr. p 9. 22. αὐτῶν] αὑτῶν Aug. Bekk. 23. ὁ om. pr. p 9. Ibid. καὶ φίλος om. a 1. 2. h. et pr. p 9. 27. τότε --- Παρμενίωνος om. pr. p 9. pen. et p. 220. 6. Φιλιστείδ.] Φιλιστίδ. a 1. 3. b. c 2. 3. p 10. Bekk. ult. ἀγασσαίοις s.

P. 220. 2. ἄνθρωπος] ἀνὴρ a 2. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν p 9. P. Manut. Bekk. 4. προεπηλακίζετο] προὐπηλακίζετο a 1. Ibid. ὑπὸ] παρὰ a 2. Ibid. δήμου τοῦ τῶν Ὠρειτῶν] τοῦ om. a 2. Ald. Tayl. τοῦ τῶν Ὠρειτῶν om. i. p 9. 10. Ibid. πολλὰ μὲν ἂν Ald. Tayl. 5. ὡς om. h. 8. ἔχοντες τὸν Φίλ. a 1. h. Ald. Tayl. Ibid. παρ' ἐκείνου om. pr. p 9. παρ' αὐτοῦ Ald. Tayl. 11. ἀποτυπανίσαι p 10. γρ. τυπανίσαι b. 12. εἶναι om. p 9. 13. ὁπόσης] ἃ a 2. ὁπόσα s. 14. ἐβούλοντο a 2. i. Ald. Tayl. Ald. Less. ἐβούλετο i. Ald. Ibid. εἴσπραττον p 9. Ibid. παρεσκευάζοντο a 2. 16. ἔπαθε] πέπονθεν a 2. 17. μεμνημένοι b. p 9. Ibid. διέκειντο τῷ φόβῳ, ὥςτε a 1. 2. h. s. et corr. p 10. Ald. Tayl. Ald. Less. Aug. 18. πρότερος ἐτόλμησέν τις τοιούτου Ald. Tayl. 19. διασκεψάμενοι p 5. Ibid. προσίεσαν a 3. antep. δ' om. i. Ibid. ἠμύναντο a 1.
αν
2. Ald. Tayl. ἠμύνοντο p 10. pen. προεδίδοσαν a 1. 2. προὔδοσαν Ald. Tayl. Ibid. δὲ πόλεως] πόλεως δ' a 1. 2. i. p 10. Ald. Tayl.

P. 221. 1. ὁτιοῦν ἑτοίμους ποιεῖν ὄντας h. ἑτοίμους ὄντας ὁτιοῦν ποιεῖν Ald. Fel. P. Manut. Aug. 4. ὅτι καὶ δικαίως o. p 9. 10. Ibid. ἀνθέστηκε p. 5. 6. ποτ'] τὸ a 1. 2. Ald. Tayl. om. h. Ibid. τοῦ] τὸ a 1. 2. 3. b. p 9. s. et pr. p 10. Ald. Tayl. 7. Ὠρείτας a 3. 8. λέγον h. Ibid. αὐτῶν h. Fel. P. Manut. 9. ὑμῖν, ὅτι] ὑμῖν νῦν ἐστὶν, ὅτι a 1. p 2. et corr. p 10. Aug. ὑμῖν ἐστὶν, ὅτι h. p 5. Ald. Tayl. νῦν add. in marg. b. 11. εἰπεῖν οὐδὲν h. s. 12. σωθήσονται i. 13. οἱ μὲν εἰσφέρειν ἐκέλ. οἱ δ' οὐδέν. οἱ μὲν ἔφασαν πολ. Lamb. Ind. 14. πολεμεῖν δεῖν καὶ Ald. Tayl. 15. ἐγκαταλείφθησαν p 9. Ibid. οἶμαι τρόπον h. i. s. 16. πάντα Ald.
•••••
Tayl. Ibid. καθ' ἕκαστον a 1. h. Ald. Tayl. Ibid. ἤδη om. i. p 9. s. et pr. p 10. 17. ἔλεγον] ἔλεγον καὶ ἐλύπουν οὐδέν· a 1. 2. h. i. p 3. 11. 15. s. et in marg. p 10. Aug. Bekk. 18. ἔμελλον μὲν σωθ. Aug. Ibid. σωθήσεσθαι] σωθήσεσθαι, προσῆσαν δὲ ἀπέχθειαι a 1. 2. 3. i. p 5. 24. et in marg. p 10. w. Ald. Tayl. Bekk. σωθ. οἷς προσῆσαν δὲ ἀπέχθειαι p 7. 9. 11. 15. σωθ., οἷς προσῆσαν ἀπέχθειαι s. σωθ., προσῆσαν ἀπέχθειαι h. σωθ., οἷς δὲ προσῆσαν ἀπέχθειαι Aug. 19. καὶ om. a 2. Ibid. οὔτε — οὔτε] οὐδὲ
δ δ
— οὐδὲ p 9. οὔτε — οὔτε b. 20. προεῖντο a 1. 2. προσίεντο b. p 9. προΐεντο ἑαυτοὺς h. p 5. πρόειντο ἑαυτοὺς i. προεῖντο ἑαυτοὺς Ald. Tayl. 21. ὅλοις] ἄλλοις s. antep. Ἀπόλλωνα h. Ibid. ἔγωγε] ἐγὼ a 1. 2. h. p 9. Ibid. πάθοιτε b. Ibid. ὑμεῖς --- ἐνὸν om. pr. c 2. Ibid. εἰδῆτε] ἴδητε a 2. p 10. et γρ. p 2. et γρ. in marg. b. Bekk. pen. ἐκ λογισμοῦ] λογιζόμενοι a 1. 2. h. s. ἐκλογιζόμενοι p 5. 9. Ibid. μηδὲν ἐν ὑμῖν p 9. Ibid. καὶ τοὺς --- τὴν πόλιν om. b. c 2. 3. i. Bekk., add. in marg. p 9. 10.

P. 222. 1. ἐπάγουσι a 2. ἄγουσι a 3. 2. γένοιτο] γένοιτο μὲν a 1. 2. s. Ald. Tayl. γένοιτο μὲν ὡς p 9. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι om. p 9. Ald. Tayl. ἄνδρες om. p 5. 3.

γὰρ] δὲ p 9. Aristid. Ibid. μυριάκις] πολλάκις a 2. 4. κολακίᾳ a 1. Ibid. Φιλίπ-
ψ
που p 9. Ibid. καὶ --- τινὰς om. p 9. 5. λεγόντων] αὐτῶν λεγόντων a 1. p 5. Ald. Tayl. λεγόντων αὐτῶν h. Ibid. τινὰ a 1. 2. h. Ald. Less. Ibid. καλὴν δ' ὁ s. Ibid. Ὠρειτῶν ἀπειλήφασιν a 2. Ald. Tayl. 7. αὐτοὺς] ἑαυτοὺς b. p 5. 7. αὐτοὺς Ald. P. Manut. Ibid. ἐώθουν] ἐμίσουν a 1. h. i. et γρ. p 10. Ald. Tayl. sed ἐώθουν in marg. b. Ibid. γ'] δ' p 5. 7. Ibid. ὁ τῶν Ἐρ. a 1. 2. p 5. 7. 11. 13. Ald. Tayl. Aug. 8. ὑμετέρους μὲν] μὲν ὑμετέρους p 9. Bekk. μὲν ἡμετέρους a 1. 2. h. 9. ἔδωκεν a 3. Ibid. ἑαυτὸν p 5. 7. Ibid. γε] τε p 3. 10. στρεβλούμενοι] σφαττόμενοι a 1. i. p 9. et γρ. p 10. Ald. Tayl. Ald. Less. Ibid. ἐφείσαντο a 2. 11. Λασθένην] Λασθένη b. c 2. 3. p 9. 10. s. Bekk. 12. ἐκβαλλόντων c 2. 3. 13. κακῶς] καὶ κακῶς a 1. 2. c 2. p 5. 7. 9. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. βουλευομένους αὐτοὺς] βουλευομένους καὶ αὐτοὺς p 23. Aug. βουλομένους αὐτοὺς a 3. Ald. Tayl. βουλευομένους p 7. 9. 10. Bekk. 14. τῶν primum om. a 3. 15. πόλιν ἡγεῖσθαι h. 16. ἂν ὁτιοῦν ᾖ] ὁτιοῦν ἂν ᾖ a 2. i. ὁτιοῦν ἂν a 1. h. i. s. Ald. Tayl. Ibid. ἐκεῖνό] κἀκεῖνό a 1. h. p 9. antep. ποτ'] τι a 2. Ibid. εἰπεῖν Ald. Tayl. Ibid.
••••
συμβάντος τινὸς om. p 9. Ibid. ἂν om. a 1. 2. pen. τὸ om. i. ult. τὸ primum om. pr. p 10. Ibid. καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι om. a 2.

P. 223. 1. προείδοντο] προείλοντο p 7. 2. πολλὰ ἂν Φωκ. a 2. 4. ἕως γὰρ ἂν a 1. p 7. 11. 15. et corr. p 10. Aug. 5. καὶ κυβερνήτην om. P. Manut. Ibid. πάντ' ἄνδρα ἐφεξῆς πρόθυμον] πάντας ἑξῆς προθύμους a 1. h. p 7. πάντας ἐφεξῆς προθύμους a 2. πάντ' ἄνδρα ἑξῆς προθύμους p 9. Hermog. Bekk. 8. ὑμεῖς Fel. Aug. 10. ποιοῦμεν a 1. s. 11. ἴσως om. a 2. b. i. p 5. 7. 10. Ald. Tayl. 12. ἂν] ἐὰν p 5. 7. Ibid. χειροτονήσετε] χειροτονήσατε a 1. 2. h. Ald. Tayl. Bekk. 14. χρήμασι] καὶ χρήμασι a 1. p 9. 15. Aug. Bekk. Ibid. καὶ τοῖς στρατιώταις p 5. 7. δὲ στρατιώταις a 2. 15. δουλεύειν δήπου] δήπου δουλεύειν a 1. p 9. Bekk. Ibid. ἄλλοι Ἕλληνες Ald. Tayl. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν p 5. 9. 10. Bekk. 16. γ' om. c 2. i. p 3. 10. Ibid. πάντα παρ.] πάντα αὐτοὶ παρ. a 1. 2. h. p 7. 9. 15. Ald. Tayl. Aug. Bekk. 17. παρασκευασάμενοι] παρεσκευασμένοι h. p 9. Ibid. φανερὰ τοῖς Ἕλλησιν a 1. h. τοῖς Ἑλλ. φανερὰν a 2. τοῖς Ἕλλησι om. pr. p 9. 18. παρακαλῶμεν] παραδῶμεν p 9. Ibid. καὶ om. s. Ibid. ταὐτὰ a 1. 19. πανταχοῦ] πανταχῆ p 3. πανταχοῖ p 20. et corr. o 3. Aug. Bekk. πανταχοῦ --- καταστρέψασθαι add. in marg. p 9. 20. Χίον, εἰς Ῥόδον p 10. s. Ibid. ὡς] εἰς s. antep. ἐὰν] ἂν s. Ibid. μὲν] μὴ p 3. pen. δέοι s.

P. 224. 1. ἄνδρα] ἄνδρες Ald. ἀνδρὸς, γρ. ἄνδρα, w. Ibid. συνεστώσει h. 2. περὶ] αἱ περὶ Bekk. 3. Πολύτευκτος p 1. 8. Πολύθευκτος Ald. po. Fel. 4. βέλτιστος καὶ Κλειτόμαχος καὶ Λυκοῦργος ἐκεῖνος καὶ Ἡγήσιππος a 1. h. καὶ Κλειτόμαχος καὶ Λυκοῦργος om. a 3. b. c 2. 3. i. p 2. 3. 9. 10. s. Ald. Tayl. 6. Ἀμβρακίας Ald. Tayl. 7. ἐς] ἐπὶ i. s. 8. αὐτῶν] αὑτῶν Ald. Aug. Bekk. Ibid. ἐθελοντὰς γρ. p 2. 3. 5. 7. 9. προεμένους] προϊεμένους a 1. 2. i. p 5. 7. 8. 10. Ald. Tayl. Aug. Bekk. 11. οὐ] οὐδὲ a 1. p 5. 7. 8. Ald. Tayl. 12. τοῖς] τὸ o. p 10. 14. καὶ πρώτους --- τότε καὶ om. a 3. b. c 2. 3. i. p 2. 3. 5. 9. 10. καὶ et τότε καὶ om. a 2. καὶ om. s. Ibid. τοὺς ἄλλους] τοὺς δ' ἄλλους a 2. 3. b. c 2. 3. i. p 2. 3. 5. 9. 10. Ald. Tayl. 16. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. 2. 3. b. c 2. 3. p 2. 5. 7. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 17. σώζειν p 3. 18. ἀποδράσεσθε] ἀποδράσασθε a 2. ἀποδράσεσθαι a 1. p 9. Aug. Bekk. 19. ἂν αὐτοὶ] αὐτοῖς s. Ibid. σώζονται a 2. σώζοιντο s. 20. τὸ γέρας om. a 2. i. add. in marg. p 10. τὸ om. s. 21. καὶ καλῶν om. a 2. p 9. Bekk. 22. ὃ] ἃ a 1. 2. p 5. 8. Ibid. καθεύδει] καὶ δεῖται a 3. 23. μηδὲν] οὐδὲν p 7. Ibid. ποιήσῃ] ποιήσει a 1.
η
b. c 2. 3. i. p 8. 9. Bekk. ποιήσει p 20. antep. μὲν om. a 2. Ibid. οὐδὲ μήποθ'] οὐ μή ποθ' a 1. 2. b. p 8. 11. Aug. Bekk. Ibid. εὕρῃ] εὑρήσει a 1. h. p 5. εὕροι s. ὑβρίσει a 2. pen. πάντα, ὅσα] πάνθ' ἅμα, ὅσα p 9. Bekk. Ibid. οὐ] μὴ c 2. 3. p 2. 3. 5. 7. Ald. Tayl. οὐ μὴ a 3. om. pr. sed οὐ habet in marg. b. ult. ὑμῖν a 3. Ibid. γένηται a 1. c 2. 3. h. p 3. 8. Ibid. εἰ γὰρ --- οὐκ εἰσίν. om. a 3. b. c 2. 3. i. o. p 2. 10. [εἰ γὰρ --- οὐκ εἰσίν.] Bekk. Ibid. εὕροιντ' p 5. εὕροιτ' s. εὕροι a 2.

P. 225. 1. γε om. Ald. Fel. Aug. Ibid. ὑμᾶς a 1. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 3. ταῦτα] τοσαῦτα Ald. Tayl. Ibid. οἴομαι] νομίζω a 1. h. 4. ἂν τὰ] ἂν πάντα τὰ a 1. 2. 3. b. h. p 5. 7. 8. Ald. P. Manut. πάντα τὰ i. Ald. Tayl. ἄν ποτε τὰ s. antep. ἔχοι s. ἔχει τι a 1. Ald. Tayl. Ibid. τι om. a 1. p 3. 9. Ald. Tayl. Ibid. βέλτιον] βελτίω a 3. b. c 2. 3. p 2. 3. 5. et pr. p 10. Fel. pen. δόξειε] δόξῃ p 9. δόξει Bekk. ult. συνενέγκαι a 1. h. i. s. Ald.
αι
Tayl. συνενέγκοι p 10.

ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΣ Δ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 226. 1. οὗτος τὴν] οὗτος ὁ λόγος τὴν ο. p 5. 7. Fel. Aug. Ibid. φθάνοντι] φθάσαντι p 1. 5. 7. 23. τρίτῳ a 2. Ibid. οὔτε] οὐδὲ c 2. Bekk. pen. δὲ καὶ τοὺς p 3. ult. τὸν τῶν Περσῶν g.

ΛΟΓΟΣ.

P. 226. 1. ἄνδρες om. p 1. 8. 2. βούλεσθε i. 4. συνειλεγμένων Wolf. Aug. 5. ἄνδρες om. p 1. 8. 6. δυσκολώτατον] δυσκαλώτερον a 2. 3. i. p 9. 11. 15. 21. 29.
τατον
w. Aug. Bekk. δυσκολώτερον p 1. 8. antep. ἦν] ἢ a 1. εἰ Ald. Ind. Ibid. παραγγελθῇ a 3. b. Ald. Tayl. Ald. Ind. ἀγγελθῇ i.

P. 227. 2. ἀνθρώπους ὁ Φίλ. a 2. Ibid. Φίλιππος ἀεὶ χρῆται p 5. 7. 29. Aug. Ibid. πλῆθός ἐστιν ὅσην a 1. h. p 1. 5. 7. 8. 11. 15. 21. 29. Ald. Tayl. Aug. πλῆθος ὅσον a 3. 5. τοῦτο om. s. Ibid. δύναιτό] δύναταί a 1. h. p 5. 7. 8. 9. 10. et γρ. p 2. Ald. Tayl. Bekk. 7. οὐδ'] οὐκ a 1. 9. ταῦτ'] τοῦτ' a 1. p 1. 2. 9. Bekk. Ibid. ἐκείνου μὲν φαύλως a 1. i. p 5. 7. 8. Ald. Tayl. Ibid. ἡ τῇ] τῇ δὲ i. p 5. 7. s. Ald. Tayl. 11. μετὰ ταῦτα λαβὼν h. p 7. 11. Aug. 12. κινδυνεύων a 3. c 2. 3. p 3. Ald. Fel. Aug. Ibid. καθήμεθα a 1. h. i. s. Ald. Tayl. Ibid. οἱ μὲν om. p. 9. Bekk. 13.
παρ
τοὺς λόγους τὰ ἔργα p 9. 14. διέρχεται b. διέρχεται Ald. Tayl. Ibid. οἷς εἴποιμέν s. οἷς ἂν εἴπομέν h. p 7. οἷς ἂν εἴποιμέν a 1. p 1. οἷς ἂν εἴπωμέν p 5. 18. δύο μέρη] μέρη om. a 1. p 9. Stobæ. Bekk. 20. μηδένα Ald. Tayl. 23. οἴονται a 1. h. antep. ἐπιθυμοῦντες, καὶ κεκρατ. i. ult. ὑμετέρα] ἡμετέρα a 1. c 2. p 1. 5. 7. 9. s. w. Bekk.

P. 228. 1. καὶ om. c 2. et pr. a 3. Ald. 3. πλείστῳ] μεγίστῳ a 1. h. p 1. 8. Ald. Tayl. πλείστῳ καὶ μεγίστῳ p 5. 7. Ibid. γρ. τοῖς βουλομένοις Lamb. Ind. 5. κατεστρεψαμένην s. Ibid. ἐναντίους a 3. p 1. sed γρ. ἐναντιουμένους in marg. a 3. 7. ἀπολειπόμεθα a 1. 3. c 2. 3. i. p 1. 2. 5. 7. 8. Ald. Tayl. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 8. 13. ὑμῖν Wolf. Aug. Ibid. συνεδρεύουσι a 1. p 1. 8. συνε-
σ
δρεύουσι b. 14. δὲ] γὰρ Ald. Tayl. Ibid. καὶ om. p 9. Bekk. 15. ἡμῶν a 1. h. p 1. 5. 7. 8. 9. P. Manut. Bekk. antep. τοὺς om. a 1. p 1. Ibid. ἀλλ' om. p 9. Bekk. Ibid. ἡμῶν p 7. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 5. 8. pen. ἴδῃ] εἰδῇ a 1. p 1. 5. 7. 8. et corr. p 9. Stobæ. ult. ὥσπερ ἐν τοῖς p 5. 7. 8. Wolf. Aug. Ibid. κἂν ταῖς] καὶ ταῖς a 1. 2. b. p 5. 7. Bekk.

P. 229. 1. ἀφ' ἑκάστου] ἐφ' ἑκάστου a 1. i. p 5. 7. 8. 9. Aug. Bekk. 4. εἰρήνην τὴν εἰρημένην, ἃ a 1. p 5. 7. 5. τότε om. p 9. Bekk. 6. ὄντα ἡμῶν h. p 8. ὄντα ἕνα ἡμῶν a 3. b. 7. καὶ om. pr. a 3. 8. κατέσκαπται a 1. h. p 1. 5. 8. κατέστραπτε Ald. Ind. Ibid. τὸν Πορθμὸν a 3. 9. ἀπετείχισεν a 2. c 2. p 7. et γρ. p 1. Ald. Tayl. Ald. Ind. ἐπετείχιζεν i. Ibid. ἡμῖν p 7. 11. ἀπεστράφητε Ald. Ind. Ibid. ἐπ' οὐδενὶ] ἐπ' οὐδὲν i. οὐδὲν a 3. b. o. p 9. 10. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 12. ἐπεδείξασθε a 1. p 1. 8. Ibid. ταῦτα] τοῦτο a 3. c 2. 3. p 2. 3. 9. 10. Ald. Tayl.
a a
τοῦτο b. antep. καὶ om. a 2. pen. Φεῤῥὰς Ald. Fel. P. Manut.

P. 230. 2. ἐπιδείξω] δείξω a 3. b. i. p 9. 10. Bekk. 3. πάντας μὲν ἀνθρ. Aug. Ibid. τάδ' ὑφ'] ταῦτα ὑφ' p 5. τὰ δ' p 9. 10. Bekk. πάντα δ' Aug. 4. μή πώς τις Ald. Tayl. Ibid. κωλύσῃ a 1. κωλύσοι h. 6. εὐθέως] εὐθὺς a 1. h. p 1. 8. 21. 29. Aug. Ibid. χρὴ] δεῖ h. p 5. 7. 8. 9. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 8. 12. ἐστι ἐχθρὸς pr. p 10. καὶ ἐχθρός ἐστιν a 2. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 13. δὲ ὅτι καὶ p 5. 16. ἁπάντων] πάντων p 1. 8. 9. Bekk. Ibid. ὅπως] πῶς p 9. Ibid. καταλύσῃ] καταλύσει a 2. 3. b. c 3. i. p 2. 10. Bekk. 17. νῦν γε δὴ] νυνὶ δὴ a 1. h. p 1. νῦν γ' ἂν p 9. Ibid. ποιοῖ p 9. 18. ἡμᾶς p 5. 7. 19. χρόνον ἤδη p 9. Ibid. αὐτὸ p 1. 20. ἑαυτῷ] αὐτῷ p 1. Ibid. ἡμετέροις h. p 5. 7. 8. Ibid. εἶχε Ald. Tayl. 21. Ἀμφίπολιν καὶ πόλιν καὶ b. 22. προεῖτο Ald. Fel. Aug. 23. ἡγεῖτο] ἐδύνατο a 1. b. p 1. 8. 9. 15. 29. Ald. Tayl.
ἐδύνατο
et γρ. in marg. a 3. b. ἡγεῖτο p 2. Ibid. ἡμῖν h. p 5. 7. 8. 24. καὶ ἡμᾶς p 3. 5. 7. 25. δικαίως om. pr. p 9. Ibid. αὐτὸν b. P. Manut. 26. τοσούτοις οὖσιν] τοιούτοις οὖσιν a 1. p 1. 3. 8. 21. 29. Ald. Tayl.
τοι
Aug. τοσούτοις οὖσιν p 15. τοιούτοις οὖσι καὶ τοσούτοις p 7. 27. γένοιτο p 5. 7. κύριος γένηται i. antep. πολλὰ δ' ἂν γένοιτο] ἃ πολλὰ γένοιτ' ἂν a 1. p 1. 8. ἃ πολλὰ γένοιτ' h. ἃ πολλὰ δ' ἂν γένοιτο Ald. Tayl. Ibid. τἀνθρώπῳ p 9.

P. 231. 1. τὸν] τὰ a 1. p 5. 7. om. h. p 1. 8. 9. Ald. Tayl. Bekk. 2. ἄρχειν] ἄρχουσι b. p 10. 3. πάντας τοὺς ἀνθρ. p 9. 4. ὑμῶν] ὑμῖν a 1. b. p 1. 5. 7. 9. 6. τούτου δεῖ χάριν] διὰ τοῦτο δεῖ a 1. h. p 8. τοῦτο δεῖ b. p 9. Bekk. (sed τούτου δεῖ χάριν in marg. b.) διὰ τούτου δεῖ Ald. Tayl. 7.

τῆς om. a 1. Ibid. δημοκρατείας Ald. Fel. P. Manut. 9. ὑμετέραν a 2. 10. ἐστὶν ἡμῶν p 10. ὑμῶν ἐστὶν p 9. Ibid. οὐδεὶς
δρυγ-
om. pr. p 10. 11. ἂν om. p 9. 12. δροι-
γίλον
τίλον p 10. γρ. δροιτίλον in marg. b. δρογγυλλον p 9. τὸν Δρογγίλον καὶ τὸν Κ. καὶ τὴν Μ. Ald. Tayl. Ibid. Καβύδην p 9. 13. νῦν] μὲν p 5. 7. 15. Ἀθήνησι] Ἀθηναίων
νησι
a 1. p 1. 9. ἀθηναίων b. 16. καὶ νεωρίων post τριηρῶν ponit p 10. Ibid. καὶ τριηρῶν - - - προσόδων add. in marg. p 9. Ibid. τριήρων c 2. Fel. Bekk. Ibid. ἀργυρίων a 1. 2. b. h. i. p 1. 2. 5. 7. 17. τόπου] τόπων a 1. p 1. 5. 7. 8. 11. 21. 29. Ald. Tayl. Aug. 20. ὑμᾶς om. p 5. Ibid. μελίνων b. antep. τοῖς om. a 3. Ibid. συροῖς a 3. σειροῖς pr. p 9. σιῤῥοῖς Fel. P. Manut. Aug. pen. γίνεσθαι p 9.

P. 232. 2. κελ. τὸν πόλ. τὸν p 9. 4. ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν οὐ] λαβεῖν ὅτῳ πολεμήσετε a 1. h. p 1. 9. Bekk. ὅτῳ πολεμήσετε λαβεῖν c 2. et corr. a 3. Fel. Wolf. ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν b. i. p 3. 5. 7. 8. 16. 20. 24. et pr. a 3. et in litura p 10. Fel. Ind. Ald. P. Manut. Aug. ὅτῳ πολεμήσετε λαβεῖν c 3. p 13. 23. ὑπολαβεῖν ὅτῳ πολεμήσετε Ald. Tayl. 5. ἃ τὰ πρῶτα pr. p 9. 7. ὁ δ' ὁμοίως om. P. Manut. Ibid. ὥσπερ οὐ νῦν Ald. Tayl. 8. γράψοντος p 7. Ibid. Ἀθηναίων οὐδενὸς] οὐδενὸς τῶν Ἀθηναίων p 5. οὐδενὸς ἡμῶν a 1. p 1. οὐδενὸς ὑμῶν p 9.
ἡμῶν
Ald. Tayl. Ἀθηναίων οὐδενὸς b. οὐδενὸς Bekk. 9. ἂν ἀνηρπασμένος a 1. p 9. Bekk. ἂν ἡρπασμένη h. ἂν om. p 1. Ibid. ταῦτα om. a 3. b. p 9. 10. Bekk. 10. διὰ τοῦτο] δι' αὐτό γε τοῦθ' a 1. p 1. Ald. Tayl. Aug. διὰ τότε τοῦτο h. Ibid. πάντες p 9. Bekk. Ibid. ἂν αὐτὸν om. a 3. b. i. τὸν αὐτὸν Ald. Tayl. 12. μισήσετε] μιμήσεσθε p 10. γρ. μισήσεσθε p 2. 10. 13. διασπάσεσθαι] διασπάσασθαι a 1. 2. b. c 2. 3. h. p 2. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. παραβάλλετε a 1. Ibid. αὐτοὶ] αὐτοῖς p 9. 14. αὐτοῖς ὑμῖν p 9. Ibid. ἢ] εἰ p 1. 8. ἢ εἰ p 5. 7. 15. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. p 1. 5. 7. 8. 9. Fel. P. Manut. Aug. Ibid. πολεμεῖ] ποιεῖ a 2. p 9. Fel. Ind. P. Manut. Ind. antep. τοῦτο P. Manut. Ibid. ἀμύνεσθαι] a 1. c 2. i. p 3. 7. 8. 9. w. Ald. Ind. Fel. P. Manut.
ε
ἀμύνεσθαι p 10. γρ. μιμεῖσθε p 9. Ibid. ἤδη om. pr. p 10. ἤδη χρήματα om. i. pen. ὧν ἂν δέωνται] ὅσα δέονται a 1. h. p 1. 7. 8. ὅσων δέονται p 9. ὅσα ἂν δέωνται Ald. Tayl. ult. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 8.

P. 233. 1. καὶ om. a 1. p 1. 8. 9. Bekk. 2. γε om. p 5. Ibid. ἐστὶν] ἴσθ' b. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 3. δ'] om. i. δ' ἂν a 1. h. et γρ. p 9. Ibid. οἶμαι οὐδὲν ἂν ἄλλο] οὐδὲν ἄλλο οἴομαι a 1. h. οὐδὲν ἂν ἄλλο οἶμαι p 9. οἴομαι οὐδ' ἂν ἄλλο Ald. Tayl. 4. μὰ] μετὰ b. Ibid. ἃ νῦν ποιεῖτε om. a 3. b. i. p 10. et pr. p 9. 6. ζητεῖτε om. a 1. add. in marg. p 9. 10. [ζητεῖτε] Bekk. 7. ὅπως] πῶς a 1. p 1. 8. Ald. Tayl. Ibid.
αι
παύσετε a 3. 9. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 8. 10. κατεσκεύασθε a 1. p 1. 11. ὑστερήσητε b. p 10. 12. ἐὰν] ἂν h. Ibid. παρασκευά-
εσθε
ζετε a 3. 13. οὐχ οὕτως] οὐκ ὀρθῶς Lamb. Ind. 14. πώποτε] a 1. p 1. 5. 7. 8. 9. Bekk. 15. ταμίας δημοσίους] ταμίας καὶ δημοσίους a 1. c. 2. i. p 1. 7. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 16. χρημάτων] πραγμάτων p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 17. ποιήσοντας a 1. 21. δ' om. a 1. 2. c 2. 3. p 1. 2. 3. Ald. Tayl. [δ'] Bekk. Ibid. παῦτε a 1. h. p 1. Ald. Tayl. Ibid. καὶ τοῦτ' ἐθελήσητε om. a 2. Ibid. ἐθελήσητε] ἔλησθε i. p 7. et γρ. p 10. 22. τῆς αὐτοῦ]
τοῖς
ταῖς αὐτοῦ h. p 3. 5. 13. Ald. Ind. τῆς αὐ-
αὐτοῦ
τοῦ c 3. p 11. 20. τοῦ τόπου p 9. τοῦ τόπου p 15. τῆς ἑαυτοῦ p 2. 8. τῆς αὐτοῦ b. 23. ἂν ἴσως om. i. 24. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι om. h. p 9. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 8. Ibid. νῦν ὑμεῖς a 1. h. p 9. Bekk. 25. ἐκεῖνος φροντίσει] ἐκεῖνος ἂν φροντίσαι a 1. i. p 1. 5. 8. 9. ἂν ἐκεῖνος φροντίσαι Bekk. 26. ποῖ a 2. 3. b. c 2. 3. i. p 2. 3. 5. Ald. Tayl. pen. ταῦτα om. Ald. Tayl. ult. πόνων ἄλλων πολλῶν Ald. Tayl.

P. 234. 1. δοκεῖ; ἀνάγκη γὰρ, ἀνάγκη πόλλ' ἐκ τοῦ πολέμου γίγνεσθαι τὰ δυσχερῆ. ἀλλ' Aug. 2. θέλῃ h. 3. δέοντα] δίκαια p 7. 4. ἡμῖν] ὑμῖν a 2. p 5. 7. 9. Bekk. 5. ὡς ἂν] ἕως ἂν Ald. Ind. 6. ἅπαντα] πάντα p 5. 7. 9. Bekk. Ibid. προῆσθε a 2. Ibid. ἐκεῖνος om. p 9. 7. τοὺς om. a 1. 3. h. p 2. 9. 10. Bekk. 8. τῶν secundum om. h. p 9. Bekk. 10. ἅπαντας Ἕλληνας b. p 9. Bekk. 11. αὐτὸς] αὐτὸς μὲν p 1. 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. εἰρηκέναι] ἑωρακέναι i. w. 12. λέγοι καὶ ὑμᾶς πείθοι h. p 7. 8. 14. ἐκεῖνον ἐάσωμεν h. 16. τί ἀναδυόμεθα] ποῖ ἀναδ. a 1. 3. b. h. i. p 7. 8. 9. 10. w. Bekk. πῶ ἀναδ. Ald. Tayl. Ibid. ἀναδυόμεθα] ἀναβαλλόμεθα M. Ben. 17. ἄνδρες om. p 5. 7. 8. 18. ἀνάγκη τις] ἀναγκαῖον p 9. 21. δέ τι p 8. 25. ὃ] ἃ a 1. h. p 1. 3. 7. 8. Ald. Tayl. Ibid. μήτε] μὴ a 1. p 3. 8. Ibid. οὔτε] οὕτω, μήτε a 3. 26. ἄνδρες om. p 1. 5. 7.
οι
8. 27. δικεῖσθαι b. Ibid. τοῖς οὖσι] ταῖς οὐσίαις p 9. Bekk. 29. γε om. a 1. h. p 1. 5. 8. 9. 30. βουλεύεσθαι a 1. 32. οὔτ'] οὐκ p 9. Ibid. ἀκούειν, μηδὲ βουλεύεσθαι, τοῦτ' Aug. Ibid. ὥσπερ om. p 5. 7. antep. οὔτε] οὐδὲ p 9. pen. ἐφ' ἡμᾶς p 2. 7. om. p 9. Bekk. ult. τοῦτο] ταῦτα h. p 1. 5.
τοῦτο
Ald. Tayl. ταὐτὸ b. ταὐτὸ p 9. Bekk.

P. 235. 1. ἐκβάλλεται p 10. 2. τηνικαῦτ' om. p 9. 3. ἀκροᾶσθε καὶ παρασκευάζεσθε om. Ald. Tayl. καὶ παρασκευάζεσθε om. a 3. b. i. p 5. 7. add. in marg. p 10. 4. βουλεύεσθαι a 1. h. p 1. 8. Ibid. καιρὸς τότε a 3. Ibid. ἠθελήσατε] ἠθέλετε a 1. h. p 5. 8. 9. Bekk. 5. νῦν om. a 1. 6. τοιούτων om. a 1. 7. ἀνθρώπων om. h. p 5. 7. 8. Ibid. τοῖς ἄλλοις τοὐναντίον p 9. Bekk. Ibid. ἄλλοις ἀνθρώποις ποιεῖτε h. p 7. 8. 8. πάντες ἄνθρωποι om. i p 5. 7. 9. 10. Bekk. 10. ἔδει, διαφέρει] ἔδει, διαφεύγει a 1. h. i. p 1. 2. 8. 15. 21. Ald. Tayl.
φέρει
Bekk. ἔδει, διαφεύγειν p 9. διαφεύγει p 11. ἔδει, διαφαίνει w. 12. ἁπάντων c 2. p 3. 13. εὐτύχημα ἀπ' αὐτομάτου p 9. 16. ἑαυτοῦ h. p 1. 8. αὑτοῦ h. p 2. 3. 7. Aug. 17. Φίλιππον p 9. 18. πάνθ' ὅσα] ἅπανθ' ἃ h. p 1. 8. 9. πάνθ' ἃ a 1. ἅπανθ' ὅσα p 5. 7. Bekk. 19. ἀνάρπαστος] ἀνάσπαστος a 1. 3. b. h. i. o. p 1. 7. 8. 9. 10. w. Ald. Less. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. pen. τὰς κατηγορίας om. pr. p 9. ult. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. h. p 8. 9. Bekk.

P. 236. 1. ἀκούσαιτο Ald. Fel. Aug. ἀκούσαιτο Ald. Tayl. Ibid. τὸν Ald. Tayl.
•• •••
•••
2. ἂν ἀδικοῦντα p 10. Ibid. ου πολὺ p 9. 3. ἔσθ' Fel. Aug. Bekk. Ibid. ἂν] εἰ a 1. Ald. Tayl. Ibid. πρότερος] προτέροις a 1. c 2. 3. p 1. 5. 7. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Aug. Bekk. γρ. πρότερον p 2. Ibid. ἐπιθῆται p 9. Bekk. 5. ἁπάντων om. a 1. h. p 1. 8. Ald. Tayl. Ibid. οἶμαι] οἴομαι a 1. 2. 3. b. c 2. 3. p 2. 3. 8. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 6. ὑμᾶς om. a 1. 7. ἀβελτηρίαν] ἀβελτερίαν p 9. 10. Aug. Bekk. 8. ἠλαττώμεθα p 7. Ibid. καὶ δὴ] ὁ δὴ a 1. 3. b. h. i. o. p 1. 2. 5. 9. 10. Ald. po. Aug. Bekk. ὅτι Lamb. Ind. Ibid. καὶ ὁ κοινὸς p 9. Bekk. 9. πάντα p 1. 9. Bekk. Ibid. ὅταν ἴδω] ὅταν τιν' ἴδω a 1. b. h. p 1. 9. et γρ. p 2. 5. et corr. p 10. Bekk. ὅταν ἴδω τινὰ i. o. w. Fel. P. Manut. Aug. 10. ἐν secundum om. p 9. 10. Bekk. Ibid. Ἑκατάνοις h. 11. πρότερον] πρῶτον b. Ibid. συνεπηνόρθωσε h. p 9. 12. ἐπηγγέλετο] ἐπηγγέλλετο a 1. c 2. 3. p 1. 2. 5. 7. 9. 10. Aug. Bekk. 13. ἐνεδέχεσθ'] ἐδέχεσθ' a 1. b. c 2. 3. h. i. p 1. 5. 9. 10. Fel. Aug. Bekk. ἐνεδέχοισθ' Ald. Ibid. ἀλλ'] μηδ' p 1. Ald. Tayl. Ibid. ἀπεψηφίσασθε] ἀπεψηφίζεσθε a 1. h. p 1. 9. 11. 15. 21. Aug. Bekk. ἐψηφίσασθε a 3. ἀπεψηφίσεσθε Ald. Tayl. Ibid. γε om. p 9. 14. ἐκείνων p 7. Ibid. οὕτως i. 15. αὐξημένου a 2. antep. λέγοντας p 9. ult. τι om. a 1. h. p 9.

P. 237. 2. γρ. διαβεβλημένην Lamb. Ind. Ibid. δικαίων om. p 9. Ibid. πόλει] πολιτείᾳ a 1. 3. b. c 2. h. i. p 1. 2. 10. Ald. Tayl. Bekk. πολιτείᾳ δικαίων p 9. 4. παρά του τοῦτο] παρὰ τοῦτο a 2. 3. b. c 2. 3. i. p 2. 5. 10. 11. 13. 16. 20. 23. 24. Aug. παρά του a 1. h. p 1. 3. 7. 9. et γρ. c 3. Bekk. sed vulg. habet in marg. p 13. 5. λέγειν om. p 9. 9. ἐπιδεεῖς a 2. p 9. et γρ. p 1. Ald. Fel. Aug. ἐπικαταδεεῖς a 3. Ibid. μέσου καὶ τὰς p 9. Bekk. 11. ὡς om. pr. p 9. 12. οὐ om. p 9. Ibid. οὐδ' ἂν εἷς a 1. o. p 1. Ald. Ind. οὐδὲν εἷς p 5. 13. ὅλην om. p 5. 14. οὑτωσὶ] οὐ ταὐτὸ i. Ibid. σκόπει p 9. 15. προτέρων h. p 9. Ald. Fel. P. Manut. sed πρότερον in marg. h. Ald. Ind. Fel. Ind. Ibid. ποτ' οὐ] ποτὲ b. Ibid. ὑμῖν p 9. 16. προσήκει] προσήκει p 3. 17. οὐδείς ἐστι] οὐδεὶς ἦν a 1. h. i. p 1. 5. 7. 9. 11. 15. 23. w. Fel. Aug. Bekk. 18. ἀφ' ἑαυτοῦ] ἐπ' αὐτὸν a 1. i. p 11. 21. w.
ἀφ'
Ald. Tayl. ἐφ' ἑαυτὸν p 9. Aug. Bekk. ἐπ'
ἑαυτοῦ ἐ ῶν
αὐτὸν p 1. ἀφ' ἑαυτοῦ p 15. γρ. ἐφ' ἑαυτῷ p 2. pen. ἐποίουν a 2. Ibid. τὰ om. Ald. ult. τὰ om. a 1. p 1.

P. 238. 1. τῶν om. h. 2. καὶ] ἑκάστου Aug. Ibid. προσλαμβάνοντος a 1. p 1. 9.
ὄντων
15. 21. et corr. p 2. Aug. προσλαμβάνοντος p 11. 4. οὖν παθόντες] οὖν μαθόντες a 1. 3.
π
h. p 1. 2. 9. Ald. Tayl. Aug. Bekk. οὖν μαθόντες b. c 2. 3. 5. τῶν δεόντων om. a 1. p 9. 6. μὴ om. p 9. 7. ἀπόροις] εὐπόροις p 7. 8. οὔτ' ἄλλον ἀξιῶ Wolf. Aug. Ibid. οὐδὲ] οὔτε a 1. Ibid. τὸν] τῶν Bekk. 10. ἀτοπώτατον ὄντα] ἄτοπον τῶν ὄντων a 1. p 1. 9. Ald. Fel. Aug. Bekk. ἄτοπον ὄντα Fel. Ind. P. Manut. Ind. ἀτοπώτερον ὄντων i. 11. ὅσ' ἂν] ὅσον p 9. Ibid. φάσκοντα] φάσκειν Lamb. Ind. Bekk. 12. οὐδὲν] οὐδ' ἂν i. 13. οὗτος τότε] οὕτω γε p 1. 15. 21. Aug. οὗτός γε a 1. p 9. Bekk. οὗτος τόγε h. Ibid. οἶμαι om. i. 16. ὑμῶν p 7. Ibid. τίς ἐστι] εἷς ἐστὶ p 5. 7. 11. Aug. 18. προσήκειν] προσήκει a 1. p 1. 9. 10. et corr. a 3. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. Ibid. τούτους] τούτοις a 1. p 1. et γρ. c 3. τούτους Ald. Tayl. 19. ἦν om. p 10. an-
• • • • •
tep. μηδενὸς] μηδ' ἑνὸς c 2. p 10. Ibid. τοῖς μ. τ. εὐπόροις p 9. pen. εὐπόρους καὶ ταύτῃ h. ult. ἂν om. a 1. h. p 1. 9.

P. 239. 1. τινὰ p 9. 3. ἐνδείᾳ] δείᾳ p 5.
ἐν
7. δείᾳ b. 4. τοῦτ'] ταῦτα a 1. 5. δὲ om. h. 6. ὑπὲρ] περὶ a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. οὐκ ἀποκνήσας a 3. 7. οὕτως] ὄντως a 3. 8. οἶμαι om. a 1. p 1. 5. 7. 9. Ibid. ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων om. p 9. Ibid. ἄλλων, οἶμαι, ὥστε p 5. 7. 9. τοὺς] καὶ a 2. 10. ποῦ] τοῦ Ald. 11. ποῦ om. p 7. Ibid. τὸ om. p 9. 12. διαβιβάζοντας p 9. 13. ἡμῖν p 7. 14. ἑτέραν δὲ] ἑτέραν δὲ αἰτίαν i. αἰτίαν δὲ Ald. Ind. 16. ἄνδρες om. p 1. 17. εἰς μὲν] εἰς p 7. ἴσμεν p 1. ἴς μὲν pr. a 1. Ibid. τὸν ἑαυτῶν] τῶν ἑαυτῶν p 5. τὰ ἑαυτῶν Aug. 18. περὶ τούτων] ὑπὲρ τούτου

p 1. ὑπὲρ τούτων p 9. Bekk. antep. τῆς om. c 2. Ibid. τὰ om. p 9. pen. alterum κοινὰ om. a 2. 3. b. c 3. et pr. p 10.

P. 240. 1. κεκτημένως h. Ibid. πόλις om. a 2. μεγάλη πόλις p 9. 3. εἴπῃ a 3. Ibid. ἃ παρ'] παρ' a 2. ἅπερ p 2. 3. 7. 4. δὲ] δὴ p 7. Ibid. καὶ] πάντα Aug. Ibid. ἐννόμως] ἐν νόμῳ a 1. p 9. εὖ νόμῳ p 21. 7. ἐξέστησεν a 2. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 8. ὑποθέσεως] γρ. τάξεως p 9. Ibid. κατέλειπον p 9. 10. πᾶσι] ἀεὶ a 1. h. p 1. 5. 7. 13. πάντα] πάντων h. 15. ἔχειν om. a 3. Ibid. ᾦεσθε p 9. 16. ἡμῖν h. p 1. 20. διαφέρονται p 1. 22. ἔρημον] ὡς ἔρημον a 3. 24. ἔχειν post πολλοὺς ponunt p 9. Bekk. 26. μηδ'] μὴ a 1. 27. ἄνδρες om. p 1. 7. antep. πᾶσιν om. p 9. pen. ἡμῶν h. Ibid. ἡμῖν h. ult. ἀργότατον h.

P. 241. 1. αὐτοὶ] αὐτὸν p 3. Ibid. τὸ om. p 9. 2. καὶ om. a 2. Ibid. κέκλησθε a 2. κεκύλησθε Ald. Ind. ἠπάτησθε Ald. Tayl. 3. οὔτε] οὔτε οὐ a 3. 4. τις ἢ καὶ h. Ald. Tayl. 5. ἢ om. i. Ald. Tayl.
π
Ibid. ἢ καλῶς om. Ald. Tayl. Ibid. κα-
ρ
τισκευάσθαι b. παρεσκευάσθαι a 2. i. et γρ. p 2. Ald. Fel. P. Manut. Aug. παρασκευασθαι p 9. 6. κρίναι a 1. 7. ἀεὶ om. p 5. 7. et pr. p 10. Ibid. βούλεται a 1. c 2. h. p 9. Ibid. ἂν om. p 9. 10. καὶ] εἰ a 1. 3. b. h. o. p 1. 5. 7. 10. et corr. p 9. (om. autem pr.) Ald. Tayl. Ibid. ταῦθ'] τοῦθ' p 9. Ibid. τῆς om. a. h. p 1. 11. 21. Aug. 11. φαύλως ὑμῖν] φαύλως ἡμῖν a 3. h. p 5. 7. σφαλερῶς ὑμῖν a 1. p 9. Bekk. σφαλερῶς p 1. Ibid. καὶ οὐ καλῶς ἅπαντ'] καὶ οὐδαμῶς ἅπαντα καλῶς a 1. h. p 1. Ald. Tayl. Bekk. καὶ οὐδαμῶς ἅπαντα p 9. sed γρ. καὶ οὐδαμῶς καλῶς p 9. 12. γνοίητε] γένοιτο a 2. Ibid. σκέψεσθε a 1. h. Ald. Fel. 14. γὰρ om. h. p 5. 7. 15. εἰς δύο ταῦτα om. pr. p 9. Ibid. διῃρεῖτο p 9. Ibid. τὰ] τὸ b. c 2. p 2. 10. 16. ὑμᾶς a 2. Ibid. δ' om. pr. p 9. 17. ἡμῖν] ὑμῖν a 2. b. c 2. 3. p 3. 10. 18. ὁμοίως ἅπασιν a 1. h. p 9. Bekk. 19. ἄχρι Bekk. antep. ποιῆσαι] ποιήσαι p 9. 10. Bekk. ult. μὲν ὁ βασιλεὺς] μὲν βασιλεὺς a 1. p 1. 11. 21. Aug. Bekk.

P. 242. 1. πάντων δ' ἥκ. p 9. Ibid. ἥκιστα] πάνυ in marg. b. Ibid. ἄν τι] ἃ τί a 2. 3. p 10. et γρ. b. p 2. sed γρ. ἄν τι in marg. a 3. 3. μὲν ἀντιποιοῦνται] ἀντιποιοῦνται μὲν a 1. h. p 9. Ald. Tayl. Bekk. 5. Λακεδαιμόνιοι, Κορίνθιοι a 1. b. h. p 9. 10. Bekk. Λακεδαιμόνιοι om. a 3. 6. τοσαύτας δυναστείας καὶ τοσαῦτα μέρη h. 9. παρ' οὐδενὶ] παρ' οὐδέσι a 1. p 1. 5. 7. 9. 11. 15. 21. Aug. Bekk. sed in marg. οὐδενὶ p 1. Ibid. ἐρημότερος h. 10. ὑμῖν] ἡμῖν a 1. b. p 1. 9. Bekk. ὑμῶν Fel. P. Manut. 11. φιλῶν] φιλονεικῶν p 5. 12. ὑμῖν] ἡμῖν a 1. h. p 9. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. 13. ἣν ἂν b. p 10. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν c 2. 3. p 5. 7. 9. 10. Bekk. 15. ἐν om. p 9. Ibid. πάντα] πᾶν p 9. Ibid. γε om. a 1. 3. b. h. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. τείνει a 1. 2. c 2. 3. h. p 1. 2. 3. 16. λέξω] τἆλλα λέξω p 5. 7. 17. μηδένα a 1. i. p 1. Ibid. ἄχθεσθαί μοι i. ἄχθεσθαι p 9. 18. πέπρακται a 2. p 2. 5. 7. Ald. Ind. πέπραται a 3. b. c 2. 3. i. p 10. M. Ben. Bekk. om. pr. p 9. Ibid. ἐφ'] ἀφ' p 9. 20. ὧν] ᾧ Ald. Ind. Ibid. κεκλημένοι c 2. Ald. Ind. κεκυληθένοι a 2. 21. περὶ τἄλλα] ἄλλα a 1. i. p 1. 5. 7. 11. 15. 21. et post lituram p 10. Ald. Tayl. Aug. 24. οὐδὲ] καὶ a 2. b. c 2. 3. p 2. 3. 5. 7. 10. Ibid. τὸ om. a 3. b. i. et pr. p 10. τῷ p 9. 25. μεγάλην δύναμιν p 9. 26. τινὸς c 2. antep. οἴονται] οἷόν τε a 2. b. p 7. et pr. p 9. pen. τὴν] τὸν γρ. p 9. Ibid. μὲν om. a 1. p 1. Ibid. ἄγειν λέγοντα οὐχ γρ. p 9. ult. οἵ γε] οἳ a 1. h. p 9. εἴ γε δὴ p 7.

P. 243. 1. γὰρ om. a 1. Ibid. τά om. pr. p 10. 2. δὲ δεῖ] δὲ δεῖ εἶναι p 1. 5. δ' εἶναι a 1. h. p 9. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἂν --- πεισόμεθ' om. i. 3. ταῦτα μὴ] μὴ ταῦτ' p 9. Bekk. ταῦτα om. pr. p 10. 4. ἐθελήσωμεν p 5. 7. Ibid. διαρπασθήσεσθαι] διαρπασθήσεται a 1. p 9. Bekk. γρ. διαρπάζειν p 1. 5. ἧς] ἣν a 1. b. h. i. p 1. et γρ. p 10. Ald. Tayl. Ibid. κωλύσειν] κωλύειν a 1. p 1. 5. 7. 9. Ald. Tayl. Wolf. Aug. Bekk. 6. ἀποστῆναι] ἀφιστάναι a 1. i. Ald. Fel. P. Manut. ἀφεστάναι Lamb. Ind. Aug. 7. αὐτὸ om. a 3. b. i. p 9. et pr. p 10. Ibid. ἡμῶν p 9. 8. ἃ om. pr. p 9. Ibid. ἁρπάζοντας] ἀδικοῦντας a 1. h. p 1. et γρ. p 9. Ald. Tayl. 9. ἡμῖν a 1. h. p 1. 9. Ald. Tayl. Ibid. ἅπασαν] πᾶσαν p 1. 5. 7. 9. Bekk. 10. ἐφ' ἡμᾶς a 1. b. h. p 1. καθ' ἡμῶν Fel. Ind. καθ' ὑμῶν P. Manut. Ind. 12. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. Ibid. τὸν] τὸ αἴτιον τὸν a 1. p 1. 5. 7. ἐστὶ τὸ αἴτιον τὸν Ald. Less. τὸ αἴτιον; ὅτι τὸν h. Ibid. οὕτως b. 13. καὶ om. a 1. Ald. Tayl. Ibid. οὐδεὶς] οὐδένα a 1. h. p 1. Ald. Tayl. 14. τούτων] τοῦτον a 2. p 9. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. (sed τούτων Fel. Ind. P. Manut. Ind.) τούτου i. Ibid. εἰπεῖν a 1. p 1. 5. 7. 15. προτρέπειν p 9. 16. τούτους τὸν πόλ. a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. φασὶν]
φασὶν
• • • • • • • • •
αἰτιᾶσθαι p 1. αἰτιᾶσθαι a 1. 18. λυπηρὰ πολλὰ a 2. 19. οἰομένοις] εἰθισμένοις a 1. o. p 1. 5. 7. Ald. Tayl. Fel. P. Manut. Wolf. Aug. Ibid. ἅπαντες om. a 1. h. p 5. 7. 9. 11. 15. 21. et pr. p 1. Aug. ἅπαντ' i. o. p 10. 20. μὲν] μὴ p 7. antep. αὐτοῖς] αὑτοῖς Ald. Bekk. Ibid. οὐκ ἔσεσθαι] οὐκέτ' ἔσεσθαι a 1. p 1. 9. 11. 21. Ald. Tayl. Aug. Bekk. pen. τραπῆσθε a 1.

P. 244. 1. ἡμῖν p 9. 4. αἰτίων] αἰτιῶν c 2. 3. p 9. Ald. Fel. Aug. Bekk. 5. εὖ οἶδα ἀκριβῶς] οἶδα ἀκριβῶς p 9. Bekk. εὖ

εἶδα a 1. p 1. 5. 7. 21. Aug. 6. πόλεμον ποιῆσαι a 2. b. Ald. Fel. 7. καὶ ἄλλα om. a 3. b. i. p 5. 7. 9. 10. Ald. Tayl. sed γρ. καὶ ἄλλα in marg. b. Ibid. πόλεως καὶ ἄλλα καὶ p 5. 7. 8. τὴν βοήθειαν] τὴν om. a 1. p 1. 5. 7. 9. Bekk. Ibid. βουλόμεθ' ὑμεῖς h. βούλεσθ' ὑμεῖς p 5. 7. 9. ὑμῖν [οι] p 5. 10. ἐξελέγχει a 3. 11. ἐπ' αὐτοὺς ἡμᾶς a 1. h. Ald. Tayl. 14. πρὶν om. a 2. 3. p 2. 9. Bekk. 15. προσβαλὼν, οὐδὲ] προσβαλεῖν αὐτῶν, οὐδὲ a 1. h. i. p 7. 11. 21. Bekk. προσβαλὼν αὐτῶν, οὐδὲ c 3. i. et γρ. p 10. Ald. Tayl. προσβάλλων αὐτῶν, οὐδὲ p 9. προσβαλεῖν αὐτὸν, οὐδὲ p 1. 5. 15. 20. Aug. προσβαλεῖν οὐδὲ Fel. P. Manut. Ibid. ἂν om. a 3. b. p 9. 10. Bekk. 16. εἰ καὶ] ἢ καὶ a 1. 2. 3. b. c 2. 3. p 5. 7. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 18. οὐ] οὐδὲ p 9. Ibid. ἔνι] ἐστι a 1. h. p 1. Ald. Tayl. ἔνι ὑμῖν p 7. 19. οὐδὲ ὑπὲρ] οὐχ ὑπὲρ a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ὑμῖν καί] ὑμῖν τε καί a 1. Bekk. ἡμῖν τε καί h. p 1. 5. 7. 11. 21. Aug. 20. ὑφ'] ἐφ' p 9. Ibid. τὴν πόλιν ποιήσασθαι a 1. h. 21. Φίλιππος βούλεται a 1. h. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν p 9. Bekk. ἡμῶν [υ] b. om. a 1. h. Ibid. οὐ om. a 1. h. 23. ἐθελήσητε a 1. p 1. 5. 7. οὔτ', ἂν ἐθέλητε add. in marg. h. Ibid. ἐπίστασθε] ἐπιστήσεσθε a 1. b. h. p 1. 9. Fel. Aug. Bekk. ἐπίστασθε γρ. b. et Fel. Ind. Ibid. δ' αὐτῷ παρασχεῖν a 1. h. Ald. Tayl. antep. ἁπάντων om. h. ἁπάντων Ald. Tayl. ult. ἐσομένου] ὄντος a 1. h. p 1. 5. 7. et γρ. p 2. Ald. Tayl. Ibid. τοῦ om. p 9.

P. 245. 2. μισεῖν καὶ om. a 3. b. i. p 5. 7. 9. 10. Ald. Tayl. sed μισεῖν καὶ in marg. habet b. Ibid. ἀποτυπανίσαι p 10. 3. ἔξω τῶν p 9. 5. προσπταίσαντας p 9. 6. ἐπεὶ πόθεν] πόθεν γὰρ a 3. b. i. p 10. Ald. Tayl. πόθεν p 9. Bekk. Ibid. νῦν om. a 2. Ibid. εἰς om. a 1. 3. b. h. p 5. 7. 9. 10. Bekk. 7. ἔμοιγε ἄλλο δοκεῖ] ἄλλο δοκεῖ μοι a 1. b. p 1. ἄλλο ἔμοιγε δοκεῖ a 2. i. p 9. 10. Bekk. 8. μηδὲν] μηδὲ a 3. 10. οὐδεὶς δύναιτο h. Ibid. ὅσα] πόσα p 5. 7. 12. τὰ om. a 1. p 1. h. Ald. Tayl. Ibid. ὑπάγει a 1. i. p 1. 9. Ald. Tayl. 15. ἤδη] δὴ p 9. Ibid. δὴ om. b. Ibid. πάντες ἴσασιν] πεπόνθασιν p 9. 19. οὐ] οὐχὶ a 3. Ibid. τὰ] τὰς c 2. Ibid. Σέργιον a 3. Σέρριον, Δορίσκον p 10. 20. Καρδίαν] τὴν Καρδίαν h. Ald. Tayl. τὴν Καρδιανῶν a 1. 21. οὖν ἐκεῖνος] οὖν ἐκείνως a 1. c 2. 3. i. p 9. 10. Fel. Bekk. οὖν ἐκείνως [o] a 3. b. Ibid. ἡμῖν h. Ibid. οὐ τὸν αὐτὸν] τοῦτον τὸν p 9. 23. ὑμετέρᾳ a 1. 3. p 5. 7. 9. 25. αὐτῶν om. P. Manut. 28. τὰ Φιλίππου om. h. i. p 5. 7. 9. 10. 29. τῶν] τοῦ p 10. Bekk.

Ibid. ἐκβάλλειν p 9. antep. αὐτοῖς καὶ τὴν Πυλαίαν αὐτοῖς h. Ald. Tayl. καὶ τὴν Πυλαίαν αὐτοῖς a 1. p 1. 5. 7. 11. 21. Aug. pen. ἢ om. a 1. h. p 9. Bekk.

P. 246. 4. καὶ] τοι i. 5. γεγόνασι] γίνονται a 1. h. p 1. 9. Ald. Tayl. 8. πάντων] ἁπάντων h. p 1. 5. 7. 10. Bekk. Ibid. ὑμεῖς ἐστὲ p 9. Bekk. 10. τὰ πράγματα φέρεσθαι] προσφέρεσθαι p 9. 11. ἐστι om. a 1. 2. h. p 1. 9. Ald. Tayl. Ald. Fel. Aug. Bekk. Ibid. ἅπασι p 1. h. πᾶσιν a 3. b. Ibid. τοῖς om. a 3. b. Ibid. βαρβάροις] βαρβάροις ἐστὶν a 2. Ald. Fel. Aug. βαρβάροις γέγονεν a 1. h. p 1. Ald. Tayl. Ibid. ἡμεῖς a 1. p 1. 12. μὲν γὰρ κατὰ Ald. 13. προσήκει a 1. h. p 1. 5. 7. 14. περί τε αὐτῶν καὶ περὶ ὑμῶν ἐνίους ὁρῶ βουλ. h. 15. ἡμᾶς p 9. 16. ἡσυχίαν ἔχειν om. p 5. Ibid. ἡμᾶς p 9. 17. ἡμῖν p 9. 18. εἴ τις χωρὶς p 9. εἴ τις om. pr. p 10. Ibid. σε om. a 2. 3. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. Aug. Bekk. 19. Ἀριστομήδης h. p 1. 9. Ald. Ind. Ἀριστομήδη a 1. 21. καὶ ἀπράγμονα om. p 9. 24. εἴποις] εἴποι τις p 9. 25. εἰπεῖν ἂν] ἂν εἰπεῖν a 1. εἰπεῖν p 1. γρ. σοι εἰπεῖν Lamb. Ind. Ibid. συγχωρήσαιμεν ἀληθὲς] δοίημεν ἀληθὲς a 1. h. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἀληθὲς om. i. 26. ταῦτα πάντα a 1. h. p 9. Bekk. 29. ταῦτα προέσθαι a 1. Ibid. διὰ ῥᾳθυμίαν] μετὰ ῥᾳθυμίας p 9. et γρ. p 2. Bekk. διὰ [μετὰ] ῥᾳθυμίαν [ς] b. ult. ὁρῶ] ἐρῶ i. Ibid. μὲν πόλει p 9. Bekk.

P. 247. 1. τὰ] μὴ τὰ o. p 7. ἀεὶ p 5. Ibid. ἐπικίνδυνον] κίνδυνος a 1. h. p 1. 9. 2. πλεῖον] πλέον a 1. p 7. 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. sed πλεῖον Ald. Ind. 7. ἣν om. a 2. c 2. 3. p 2. 9. 9. δὶς in γρ. p 9. Ibid. ἐκ] ὑπὸ h. 10. ὑπὸ τῶν προγόνων in γρ. p 9. Ibid. ἡμῶν om. p 9. Bekk. ὑμῶν P. Manut. Ibid. σεσεισμένη a 2. Ibid. ἀλλὰ γὰρ om. pr. p 9. 11. κατ' αὐτοὺς Ald. Tayl. Ibid. πολιτεύονται καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν· a 2. Ibid. τὴν πόλιν] αὐτὴν p 9. 13. προϊόντας ἑαυτοὺς] ἥκοντας ἑαυτοὺς a 1. h. p 1. 5. 7. 9. Ald. Tayl. Bekk. 14. προσειστήκει pr. p 9. Ibid. Ἑλλήνων om. a 1. p 1. 2. 18. ἄλλοθι i. 20. λέγετε p 9. Ibid. διαστρέφειν] διαφθείρειν a 1. h. i. p 1. 5. 7. et γρ. b. p 2. Ald. Tayl. 21. καθίστασθε p 9. 22. εὐθὺς] αὐτοὺς p 9. antep. τὶς om. Aug. Bekk. pen. τῶν βελτίστων] τοῦ βελτίστου h. p 1. Ald. Tayl.

P. 248. 1. ἐκβαλόντες b. p 7. Ibid. ἐστὶν ἀληθῆ p 9. 3. κολακείᾳ a 1. i. p 9. κολακείας [a] b. Ibid. καὶ primum om. a 1. p 9. 4. μὲν om. p 9. ult. φαύλως ἔχειν πάντα a 1. Ald. Tayl.

Ο ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 249. 1. Ὁ om. p 5. 7. Ibid. πέπομφε κατηγορῶν b. ult. εὐκαθαίρεται g. Ibid. λέγων τὸν Μακεδόνα.] γὰρ τὸν Μακεδόνα φησίν. p 23. post Μακεδόνα add. τὸ προοίμιον μεστὸν παραμυθίας a 2. et in marg. p 2. Fel. Aug.

ΛΟΓΟΣ.

P. 249. 1. ἄνδρες om. b. p 1. 2. ἡμᾶς a 1. p 9. ἡμᾶς [υ] b. Ibid. ἀνεβάλλετο] ἀνεβάλετο a 1. 3. c 2. p 9. 10. et corr. c 3. Ald. Aug. Bekk. ἀνεβάλετο [λ β] b. ἀνελάβετο i. Ald. Tayl. 3. ἡμῖν a 1. 2. b. et γρ. p 1. 2. Ibid. Ἄλον Ald. Fel. P. Manut. Aug. antep. κατέστρεψε p 7.

P. 250. 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. b. p 1. 5. 7. Fel. Aug. 6. ἄνδρες om. p 1. 7. μεγίστους om. a 2. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν a 3. p 9. Bekk. ἡμῖν [υ ω] b. γρ. ὑμῶν p 2. 8. τὰς πίστεις ὑπεριδὼν καὶ τοὺς ὅρκους ὑπερβὰς a 1. p 9. τοὺς ὅρκους ὑπεριδὼν καὶ τὰς πίστεις ὑπερβὰς h. 9. ηὐξήνθη a 3. 11. ταῦτα πάντα p 9. Bekk. 13. συμμαχούντων] συμμάχων h. 16. ὑπὸ τῶν Θ.] ὑπὸ Θ. a 1. c 2. p 1. 5. 7. 9. 11. 15. 21. Aug. Bekk. 17. φρουρὰν a 2. 18. τὰς ἐκ] τοὺς ἐκ h. antep. προαιρούμενος i. p 5. 7. Ibid. αὐτῷ] αὐτοῦ a 1. h. p 1. 5. 7.

P. 251. 2. οὐδὲ] οὐ Ald. Fel. P. Manut. Aug. 3. πέμψαντες p 5. 7. 4. νῦν p 9. 5. αὐτοῖς] αὐτοῦ a 2. Ibid. ἐφεστώσης Ald. Tayl. 7. τῶν] τὸν Bekk. om. p 9. Ibid. χρήματα [σι] b. χρήμασι p 9. et γρ. p 2. 8. ὑμῖν P. Manut. 10. ῥώμην] δύναμιν a 1. h. p 1. 11. πρόσθειτο] πρόσθοιτο a 1. c 2. p 1. Ald. Fel. P. Manut. Aug. προσθοῖτο p 9. προσθεῖτο Bekk. 12. κρατεῖν ἐποίει a 2. Ibid. ὑμῶν a 2. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 13. τὴν Φιλίππου δύναμιν] Φίλιππον a 3. sed ejus margo vulgatam dat. 14. τοίνυν τούτοις p 9. Bekk. 16. ὁρῶ] ἐρῶ i. 17. πᾶσι ταὐτὰ h. p 9. Bekk. πᾶσι ταῦτα a 1. 18. συμφέρῃ a 3. b. c 2. 3. p 9. 10. Lamb. Ind. Aug. Bekk. Ibid. τοῦ πολέμου a 1. h. p 1. 5. 7. 20. ἀπὸ] ὑπὸ a 1. 3. c 2. 3. p 1. 5. 7. 9. 10. et γρ. p 2. Ald. Less. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. ἀπὸ [υ] b. 21. ἅπαντα] αὐτὰ a 1. h. p 1. 9. Ald. Tayl. 22. διέλυσε καὶ διέσεισε a 1. h. Ald. Tayl. διέσεισε καὶ κατέλυσεν p 9. Bekk. 23. ἄνδρες om. p 1. 5. 7.

P. 252. 2. οὗτος αὐτὸς] οὗτος a 1. h. p 1. 5. 7. 9. αὐτὸς i. p 10. αὐτὸς [οὐ] b. οὗτος αὐτὸς Ald. Tayl. 3. τις μέγαν] τις αὐτὸν μέγαν a 1. b. h. p 1. 5. 7. 9. 10. 11. 15. 16. 21. Ald. Tayl. Aug. Bekk. 4. νομίσειεν a 1. Ibid. σφαλερωτέραν [ο] b. σφαλερώτερον a 1. Ibid. αὐτῷ p 1. 5. 7. 5. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. Ibid. Φίλιππόν τε χαίρειν a 1. c 2. h. 8. καταλείποντες p 9. 10. αὐτοῦ] αὐτῶν a 1. h. p 9. Ibid. ὥστε καὶ τοὺς a 2. 11. πῶς] ὅπως a 1. h. p 1. Ibid. διάκεινται καὶ πρὸς a 2. 12. ἑταίρους] ἑτέρους a 1. P. Manut. 13. εὕρησεται p 9. Ibid. ἀνδρείᾳ [ἀδό] a 1. 3. Fel. Aug. 14. ἐνδόξων p 9. Ibid. γὰρ πρὸς] γὰρ ὁ πρὸς a 1. c 2. 3. et corr. p 10. Ald. Tayl. Bekk. 15. μόνον om. p 5. 16. αὐτοὺς p 1. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 17. μὲν om. p 5. 7. 18. πολέμοις] πολεμίοις a 1. p 5. 7. Ald. Tayl. 20. φοβεῖσθαι post βασιλέως ponunt p 9. Bekk. Ibid. τὸν secundum om. a 1. 2. 3. 21. ἐπειδὰν] ἐὰν a 1. h. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 22. μέγιστα] μάλιστα a 1. p 1. 9. 11. 15. 21. τὰ μέγιστα Aug. Ibid. κατορθώσουσι a 1. 23. κορακίζονται w. Ibid. προπηλακίζονται om. p 5. 7. et pr. p 10. 24. εἰς] τις p 7. 25. φιλότιμον αὐτὸν p 9. 26. ἅπαντα a 2. b. c 2. 3. p 2. 7. 10. Ibid. αὐτοῦ Aug. 27. στρατηγῶν a 3. 28. ἀτυχοῦσι a 1. p 1. Ald. Tayl. 31. αὐτῷ om. p 5. Ibid. παραμενοῦσιν b. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. antep. αὐτὸν om. p 5. pen. κρύψαι p 1. Ald. Tayl. Ibid. καὶ] ἢ a 1. ult. τὰς ἁμαρτίας] τὰ τοιαῦτα ὀνείδη a 1. h. Ald. Tayl. Ibid. τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν a 1. b. h. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. δέ τις p 7.

P. 253. 1. πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα p 9. Bekk. τὰ τοιαῦτα ὀνείδη i. τοσαῦτα ὀνείδη Ald. Tayl. 2. ὑμῶν P. Manut. 3. ἐπὰν] ἐὰν h. 5. ὑγιεινὸν a 2. b. h. p 5. 7. 9. 10. Ald. Fel. Aug. 6. ἁπασῶν p 9. Ibid. τῶν secundum om. pr. p 10. 7. κατορθοῦσιν a 1. Ibid. τοῖς πολλοῖς ἐστὶ τὰ κακὰ i. p 10. τὰ κακά ἐστι τοῖς πολλοῖς p 9. 8. ἐπὰν] ἐπειδὰν p 5. Ibid. τι om. p 9. Ibid. παθεῖν εἰκὸς p 9. 9. κατ' αὐτὸν a 1. Ibid. αἰρόμενον p 9. 10. πᾶσιν p 1. 5. 7. Ald. Tayl. 11. ἄνδρες om. p 1. Ibid. Ἀθηναῖοι om. p 7. 12. φοβερὸν] ταύτῃ φοβερὸν c 2. Bekk. 14. τὸ om. p 10. Ibid. ἐστὶ om. a 1. παρὰ πάντ' ἐστὶ Dionys. 16. ὑμετέραν p 5. 7. 18. ἡγεμονίαν] εὐδαιμονίαν a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Ibid. μόνου Ald. Tayl. 19. τῶν om. pr. p 10. 21. οὐδενί πω] οὐδενὶ πώποτε a 1. c 2. h. p 1. 11. 21.

Ald. Tayl. Aug. Bekk. οὐδενί ποτε p 5. Ibid. ἀνθρώπων om. a 1. p 1. 9. 15. Ibid. τοσούτῳ] τούτῳ p 7. 22. τὴν τῶν] τὴν παρὰ τῶν a 1. c 2. b. p 1. et γρ. p 10. et inter lineas p 15. Aug. Bekk. 25. ὑμῶν a 2. p 5. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 27. παρεὶς a 1. p 1. 7. 28. παραλιπὼν a 1. λιπὼν p 1. 29. τἀληθῆ p 9.

P. 254. 3. παρ' ἡμῶν] παρ' ἡμῖν a 1. c 2. h. p 1. 5. 11. 16. 21. 23. 24. Aug. Bekk. 4. ἐκείνων p 9. Ibid. λαμβάνοντες οὐκ] λαμβάνειν νομίζοντες οὐκ a 1. c 2. p 1. 5. 7. 9. 15. 21. Ald. Tayl. Aug. Bekk. 6. καὶ τὰ] κατὰ p 9. Ibid. τὰ σφῶν] τὰς φωνὰς p 9. 9. αὐτοὶ om. p 9. Ibid. οὐκοῦν οὐδέν ἐστι a 2. b. sed γρ. οὔκουν ἐστὶν οὐδὲν in marg. b. 10. θαυμαστὸν] δεινὸν a 1. b. h. p 1. 9. Ald. Tayl. sed γρ. θαυμαστὸν in ων marg. b. 11. ὧν] ὡς b. ὡς γρ. p 2. Ald. 12. τοῦ τὰ πάντα i. p 5. 7. 14. ἄνδρες om. p 1. 5. 7. Ibid. λαβόντα a 1. h. 16. προηγόρευσε p 9. 18. κοινῶν] δημοσίων a 1. p 1. 9. Ald. Fel. P. Manut. Aug. 19. δὲ] ἢ h. om. a 2. 20. ὑπολάβοι] ὑπολάβῃ a 1. b. p 9. 10. et corr. c 3. Aug. Bekk. Ibid. ἐκ χρηστῶν om. i. p 9. add. in marg. p 10. 21. τὰ primum om. Fel. P. Manut. Ibid. τὰ secundum om. a 1. h. p 1. 5. 7. 23. ἡμῶν p 1. 7. 9. Ibid. ὥσπερ - - - (ad ver. 25.) ὑμῶν om. a 1. i. 24. ἡμετέρων a 1. p 1. P. Manut. 25. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. p 1. ἡ 9. P. Manut. ὑμῶν b. 26. μεγάλους κινδύνους a 1. h. p 9. 27. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. b. p 9. M. Ben. Ibid. μηδ'] μὴ a 1. 28. ἡμῖν] ὑμῖν c 2. p 5. 7. Bekk. Ibid. ἀμύνασθαι a 1. pen. Ἀθηναίοις c 3. ult. ὑπακούειν] ἀκούειν p 9. 16. 24. Ibid. κρατεῖν τοῖς] κρατεῖν ἐν τοῖς a 1. c 2. p 1. 5. 7. 9. 11. 15. 21. Ald. Tayl. Aug. Bekk.

P. 255. 1. ῥαθυμίαν ἢ μαλακίαν p 9. Bekk. Ibid. ἐγκαταλείπειν p 9. Bekk. 3. πάντας ἡμᾶς om. p 9. πάντας ὑμᾶς p 1. 5. 7. 4. παρεσκευάσθαι p 9. 5. ἄλλους om. a 1. h. p 1. 5. 7. Bekk. Ibid. καὶ om. a 1. p 9. 6. ὑπὲρ] παρ' a 1. 2. b. c 3. i. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. Ibid. ὑμῶν a 1. p 1. Ald. Ind. Ibid. ἐστι om. h. antep. πράξεως a 1. h. Ald. Tayl. pen. παρὰ] περὶ b.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Tit. Φιλίππου Ἐπιστολή. c 3. Ἐπιστολὴ Φιλίππου πρὸς Ἀθηναίους. Ald. Tayl. Epistolam hanc om. a 1. p 1. 9.

P. 256. 1. πρέσβεις] πρεσβείας o. p 5. 7. 10. et γρ. p 2. Ald. Tayl. 3. στροφὴν p 7. 5. ὑπαρχόντων] ὄντων p 5. 7. 6. ἐστιν ὑπὲρ] ἐστι περὶ Ald. Fel. Aug. 9. ὅτι τὴν δίκην om. p 5. 7. ὅτι οὐ τὴν δίκην p 23. ὅτι τὴν παρὰ δίκην w. ὅτι παρὰ τὴν δίκην Fel. P. Manut. ὅπερ ἦν δίκαιον Aug. [ὅτι τὴν δίκην] Bekk. γρ. οὐκ ἐπετιμήσατε τὴν δίκην ει Ald. Less. Ibid. εἴρξατε p 5. 7. ἤρξατε b. 11. ὑποδεχομένων] ἀπευχομένων Ald. Tayl. pen. τριρίστασιν p 5. 7.

P. 257. 1. ὑπὲρ] περὶ Ald. Aug. 2. ἀπηλύτρωσε b. 4. καὶ τὸ] καίτοι τὸ o. p 5. 7. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. καίτοι Ald. Less. Ibid. πρέσβεις καὶ τοῖς] πρέσβεις τοῖς Aug. Bekk. 5. τε om. p 2. 5. 7. 6. οὖν Ἀνθ.] γοῦν Ἀνθ. b. i. p 2. 5. 7. 10. 15. Aug. Bekk. νῦν w. Ibid. τοῦτο ἦλθεν Ald. Tayl. 7. ὑπόμνημα Aug. Bekk. 8. ἔστησαν ἀνδριάντα] στῆσαι ἀνδριάντα w. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 9. εἰ ἐφ'] εἰ om. b. c 3. p 9. Ald. Aug. Bekk. 10. αὐτοὺς] αὐτὰ o. p 5. 7. 10. 13. 15. et corr. c 3. et γρ. b. p 2. Ald. Tayl. Ald. Ind. αὐτοὺς αὐτὰ Aug. Ibid. φαίνεσθε ποιοῦντες o. p 5. 7. et γρ. p 2. φαίνεσθαι ποιοῦν- a τες p 10. 12. ἐν] ἐπὶ p 5. 7. Ibid. Παγασείτῃ c 3. p 10. Παγασεῖ τῇ b. Ibid. λ κόμπῳ p 10. 13. συμμαχίδας] συμμάχους p 5. 7. 10. et corr. c 3. et γρ. p 2. et in marg. b. συμμαχίας b. συμμάχους ἢ συμμαχίας Ald. Tayl. 14. ἐν Μακεδονίᾳ, numero (sc. a) codicis inique edito, M. Ben. 19. ὑμᾶς] ἡμᾶς b. p 10. w. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 20. τοίνυν τούτων εἰς c 3. w. Fel. P. Manut. Aug. antep. δυσμενείας] ἀπεχθείας i. pen. πείσοντες Ald. Tayl.

P. 258. 1. νεωτερίσῃ a 2. Aug. 3. ἅπαντας om. p 5. 7. 4. περὶ ἐμὲ p 7. 5. συμμαχίας p 5. 10. καὶ γράφετε] ἐγράφετε p 5. 7. 13. τῶν περὶ] περὶ τῶν b. p 10. 16. ἰδίους a 2. c 3. Ald. Tayl. 18. στρατηγῶν] πρεσβευτῶν p 7. antep. ὑφ' om. Fel. P. a Manut. Aug. ὑπὲρ p 23. pen. ἀποκτείνοντα p 10.

P. 259. 1. ὑμᾶς Ald. Fel. 5. τῷ Συρρακουσίῳ c 3. om. P. Manut. 8. ὅσην] ὅσης b. p 5. 7. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. sed ὅσην Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 9. Κερσοβ. εἶχεν] Κερσοβ. ἦρχεν b. c 3. p 2. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. sed Κερτοβ. εἶχεν Fel. Ind. Κερσοβ. εἶχεν P. Manut. Ind. 10. μηδ'] οὐδ' i. Ibid. ἐμοὶ w. Fel. P. Manut. Aug. 14. ἐθελόντων ὑμῶν] ἐθελ. δὲ ὑμῶν b. i. p 5. 7. 10. 15. Aug. Bekk. 16. πάντων om. c 3. 19. τοσοῦτο p 10. 21. ὑπογυότατα p 10. ὑπογυώτατα c 3. Ibid. Πεπαροιθίων Ald. Tayl. Πεπαρηθίων Bekk. ult. Ἁλόννησον Bekk. Ibid. φρουροὺς] φῶρας o.

P. 260. 1. ἀπέδοσαν p 5. 7. 2. Πεπαρηθ. hic et infra Bekk. 3. ἐπεσκέψασθε p 5. 7. 13. 15. Ald. Tayl. Aug. Ibid. εἰδότες καίτοι] εἰδότες ὅτι w. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 7. κατεκράτει] ἐκράτει b. Ald. Tayl. Bekk. 10. μὲν om. a 2. 14. ἡμᾶς w. Fel. P. Manut. 15. ἐμὴ] ἐμοῦ p 5. 7. Ibid. χωρίον] φρουρίον P. Manut. χωρίων Fel. 16. δέ μου] δ' ἐμοῦ Bekk. 19. παπαρα ρὰ] ὑπὲρ p 2. Ibid. ὑπερβεβηκότων b. παραβεβηκότων p 10. et γρ. p 2. Ald. Tayl. 24. τοῦτο] τοσοῦτον p 5. 7. Ibid. προβέβηκεν p 5. 7. προβεβήκατε Aug.

P. 261. 1. τοιαῦτα om. p 5. 7. 2. διαγγέλλειν] διαγγέλλοντος w. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 3. ὅτι πάλιν] ὅτι πολεμεῖν c 3. w. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. ὅτι πόλιν b. p 10. Ibid. προσάπτετε p 5. 6. ὑμᾶς προκαλούμενος p 10. 7. ἠτιώμεθα w. Fel. P. Manut. Ibid. ἀλλήλοις p 5. 7. et pr. b. Ibid. σκοπεῖτε a 2. 12. ἀμφισβητοῦσι] ἀμφισβητοῦμεν p 5. Aug. Bekk. 15. ὑφ'] ἐφ' p 5. 16. πάντως p 5. Ibid. διότι τοῦ πεμψ. Ald. Tayl. 20. πρεσβευόντων] πρεσβευτῶν a 2. antep. ὑμῶν a 2.

P. 262. 1. ἔμποροι] ἔμπειροι p 5. 7. Aug. Bekk. 3. ἀντιλαμβάνειν] ἀεί τι λαμβάνειν w. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. ἀντιλαμβάνει a 2. 4. τοῖς ἔξωθεν] τῶν ἔξωθεν w. Ald. Less. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 5. περιποιεῖσθε] περιποιεῖσθαι a 2. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 9. ἡμᾶς Bekk. 10. πρὸς] παρὰ Ald. 13. δικαιότερα ἂν λέγειν w. Fel. P. Manut. 16. Μήδων ὧν ἀπαρχὴν o. p 10. Ald. Tayl. Ibid. χρυσοῦ Ald. Tayl. 20. μὲν om. p 5. ult. ἐν τοῖς τόποις om. p 5. Ibid. ἀντεποιεῖσθε p 5. 10.

P. 263. 2. γὰρ om. a 2. c 3. p 2. Ald. Tayl. Ibid. ἐμοῦ] μου Ald. Tayl. 3. ἐγνωκότες] ἐγνώκατε w. Fel. P. Manut. Aug. Bekk. 4. πόλιν, κατὰ] πόλιν κἆτα γρ. Lamb. Ind. Bekk. πόλιν καὶ Aug. 6. ἕτερα om. a 2. p 7. 9. οὐδὲν] οὐθὲν c 3. p 10. Bekk. antep. κακοποιούντων] κακὸν ποιούντων p 10.

Ο ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 267. 1. γὰρ] δὲ b. 2. πείθει παρελθὼν ὁ Δημοσθένης i. p 10. Ibid. συνταχθῆναί τε αὐτοὺς p 5. 10. Ald. Tayl. Bekk. 3. Ἑλλήνων] Ἑλληνικῶν p 5. et γρ. p 2. Ald. Tayl. pen. τῶν παλαιῶν] τῶν παρὰ παλαιῶν M. Ben. τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν Ald. Tayl.

ΛΟΓΟΣ.

P. 267. 1. ἕνεκα add. in marg. p 9. 2. post ἐκκλησίαν add. in marg. αὐτοὶ pr. a 1. Ibid. ποιεῖσθε γρ. p 9. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. p 1. ult. νέμουσι τὰ κοινὰ καὶ διδοῦσιν a 1.

P. 268. 7. ἡγησαίμην a 2. Ibid. οὔτ' ἂν ἀντείποιμι i. p 9. et γρ. p 10. 8. μέντοι] μὲν pr. p 9. 12. κατασκευάζεσθε p 1. Ald. κατασκευάσαισθε a 1. κατασκευάσασθε a 2. Ibid. οὐ βλάψετε] οὐδὲν βλάψεσθε p 1. Ald. Tayl. οὐ βλάπτεσθε a 1. 14. καὶ ἡ ἑορτὴ Fel. 18. θορυβήσετε a 2. θορυβῆτε Ald. 19. τῷ] τοῦ p 5. 9. 20. καὶ om. a 1. p 1. 10. 22. ἀποδοῦναι] παραδοῦναι a 2. 24. ἄνδρες om. p 1. 26. προσόντα i. p 9. et γρ. p 10. Ald. Tayl. antep. προσαναλίσκετε] παραναλίσκετε a 1. p 9. Bekk.

P. 269. 3. καὶ om. a 1. p 9. et γρ. p 10. 4. ἵν'] ἵν' ἅμα τ' γρ. b. p 2. 9. ἵν' [ἅμα τ'] Bekk. 6. ἄνδρες om. p 1. Ibid. ταῦτα ἅπερ] τοιαῦτα οἷάπερ a 1. p 9. et γρ. b. p 2. Bekk. οἷάπερ v 15. τοιαῦτα ἅπερ Ald. Tayl. Ibid. νῦν a 1. p 1. Ibid. συμβαίνει] συμβαίνῃ a 1. 2. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. τοὺς στρατηγούς om. Lamb. Ind. 7. κρίνητε] κρίνετε a 1. b. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἡμῖν P. Manut. 11. τὰ αὐτὰ] ταῦτα p 1. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. 2. b. c 3. p 1. 2. 5. 9. 10. Ald. P. Manut. Bekk. Ibid. τε om. p 9. Bekk. 13. τοὺς μὲν συμμάχους add. in marg. p 10. 17. συμμάχους καὶ om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. καὶ τοὺς φίλους p 5. antep. ἄνευ γὰρ τοῦ] καὶ ἄνευ τοῦ a 1. p 1. 9. Bekk. ἄνευ τοῦ καὶ i. καὶ ἄνευ γὰρ τοῦ Fel. P. Manut. Ibid. πολέμου] πολέμους Lamb. Ind. Bekk. Ibid. οἰκείᾳ χρῆσθαι add. in marg. p 9. pen. συμφέρει] συμφέρειν c 3. p 9. Bekk. υ ult. ἔχειν ἡμῖν p 9. ὑμῖν ἔχειν a 1.

P. 270. 1. ἔχῃ a 1. 2. λόγος οὗτος. νῦν a 1. p 1. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. νῦν] νυνὶ p 5. 10. Ibid. μὲν ὑμεῖς ἀξιοῦτε p 9. et γρ. in marg. b. 3. ἐποπτεύουσαν] b. i. p 10. w. Fel. Bekk. ἐφεδρεύσουσαν p 1. 2. et γρ. in marg. b. ἐφοδεύουσαν corr. a pr. a 1. Ald. Tayl. ἐφεδρεύουσαν (sed γρ. ἐποπτεύουσαν) p 9. ἐφοδεύσουσαν γρ. p 10. 4. φυλάξασαν p 1. Ibid. κατεσκευάσθε] κατασκευάζεσθε p 1. 5. κατασκευάσασθε π ρ Ald. Tayl. 5. παρασκευάζεσθε] κατασκευάζεσθε b. κατασκευάζεσθε a 1. i. o. p 2. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἠρεμίας a 2. p 5. 10. et γρ. b. p 2. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 6. Μυτιληναίων p 9. Bekk. 7. δ'] δὴ p 1. Ibid. γε ὧν ἡμῖν] γρ. γ' ἡμῶν in marg. b. 8. ἄνδρες om. p 1. 11. ἡμᾶς a 2. b. c 3. p 2. 10. 14. καὶ secundum om. a 2. 16. ἂν om. i. Ibid. ἅπασι om. p 5. Ibid. κοινῇ γένοιτο a 1. 17. παρέσχεν ἁπάντων a 1. p 9. Bekk. 18. μεγάλων καὶ καλῶν a 1. p 9. καλῶν καὶ μεγάλων p 5. 19. οὐδενὸς om. p 5. οὐδεὶς

οὐδενὸς a 2. pen. τὰ δ' ἄλλα] τἄλλα p 9. Ibid. ἃ om. a 1. p 1. 9. ult. ὧν] om. Bekk. νῦν Ald. Less. Ibid. τῶν om. a 2. c 3. i. p 2. 5. 10. et eras. in b. Ibid. ἔστ' ἄξια a 1. γρ. ἀντάξια Lamb. Ind.

P. 271. 1. ἱππείας] ἵππους a 2. b. c 3. i. p 2. 5. 10. 3. ταῦτα νῦν, φαίη τις ἂν a
b
1. p 9. Ald. Tayl. 4. ὑμᾶς] ἡμᾶς b. ὑμᾶς αὐτοὺς a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. πάντας p 9. Bekk. 6. δοκιμάζετε a 1. 7. προσθεῖναι i. Ald. Ibid. τούτων] τούτου p 1. 8. ὡς om. pr. c 3. 9. νομίσαντες om. p 9. 10. αὐτῶν εἰς χρείαν p 1. 9. Bekk. αὐτῶν ἐν χρείᾳ a 1. Ald. Tayl. Ibid. ἔλθητε] καταστῆτε a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. ὑπάρχει a 1. p 1. 11. δέοι a 1. 13. εἶπεν om. a 2. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 15. ὑμῖν a 1. p 1. 5. 16. ὃς om. a 1. b. p 1. 5. 10. et pr. p 9. Bekk. sed γρ. ὃς in marg. b. p 10. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν b. p 10. et add.
ὑ
in marg. pr. a 1. Bekk. ἡμῶν p 9. Ibid. ὅταν] ἤδη ὁπόταν a 1. p 1. 18. ἐπαινέσας] ἐπῄνεσε a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 19. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. 2. b. c 3. p 1. 2. 9. 10. Bekk. 20. ὑμᾶς om. pr. b. 21. λέγειν νῦν] νῦν εἰπεῖν a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 24. ἄνδρες om. p 1. 25. ἡμῶν p 9. pen. δὲ om. pr. p 9. Ibid. θορυβήσει p 9. Bekk. ult. πρὶν ἅπαντα] πρὶν ἂν ἅπαντα a 1. p 9. Ald. Tayl. et corr. p 10. Bekk. Ibid. δήπου πρώην τινὲς a 1. p 9. Bekk.

P. 272. 1. ἅπαντες om. i. Fel. 2. ἔτ' om. a 1. p 9. 3. ἄνδρες om. p 1. Ibid. σκοπεῖτε] καὶ σκοπεῖτε a 2. b. p 9. 10. Bekk. σκοπεῖσθε Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. καὶ σκοπεῖσθε c 3. et γρ. p 2. 6. ἀφείλετο a 2. Ibid. ἐβόων] ἐβόων, οἱ a 1. p 1. 9. 7. τὸν δῆμον καταλύεσθαι a 1. p 9. Bekk. Ibid. τὸν μὲν ὑφαιρούμενον om. i. Ibid. ὑφαιρούμενόν τι a 1. p 1. 8. ποιεῖς i. 9. τούτων] τοῦτο b. 11. ἄνδρες om. p 1. 12. καὶ postremum om. i. p 10. Ibid. τὰ αὐτὰ] τοιαῦτα p 1. 14. ψηφίζησθε] ψηφίσησθε a 1. b. c 3. p 9. 10. Fel. Bekk. 15. ἐπανορθοῖ a 1. p 1. 9.
οῖ
Ald. Tayl. Bekk. ἐπανορθοῦν b. Ibid. μηδὲ πῶς p 9. Ibid. παύσηται a 1. p 1. Ald. Tayl. παύσετε p 9. Ibid. τοιαῦτα] γρ. ταῦτα Lamb. Ind. 16. ὃ] ἃ p 1. Ibid. νυνὶ] νῦν p 1. νῦν ἀεὶ p 9. 17. δια γε p 9. Ibid. ἄνδρες om. p 1. Ibid. γε om. a 1. p 1. 19. ἡμῖν p 1. 20. ἡμᾶς P. Manut. 21. τὰ δικαστήρια ἡμῖν a 1. 22. ἐν δὲ τοῖς ἐν ὅπλοις Ald. Tayl. antep. καὶ τὸ διὰ] καὶ διὰ a 1. b. c 3. p 1. 5. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. pen. τοὺς ἐν] τοῖς ἐν a 1. c 3. p 9. 10. Bekk. ult. νικᾶν] τὸ νικᾶν a 1. i. p 1. 9. et γρ. p 10. Bekk.

P. 273. 1. ψηφίσασθαι] ψηφίζεσθαι a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. εἴ τι p 5. Ibid. ἂν βούλησθε p 9. Ibid. ὑμᾶς] ὑμῖν a 1. i. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 2. παρασκευάσουσι a 1. p 9. 4. δοκεῖ p 5. 5. τοῦτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκῶ] τοῦτο ὀρθῶς ἔχει (sed δοκῶ add. in marg. pr.) a 1. δοκῶ τοῦτο ὀρθῶς ἔχει p 1. τοῦτο ὀρθῶς αὐτῶν ἔχει p 9. Bekk. τοῦτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκεῖ pr. b. Ibid. τηλικαύτης] ταύτης p 5. 6. τοιούτων] τηλικούτων i. 7. ἑνὸς] ἐντὸς a 1. 8. ὅτι] γρ. διὰ τί Lamb. Ind. 9. ταῦτα λέγει, Bekk. 10. ἀρχαιρεσίαν] ἀρχαιρεσίας a 1. c 3. p 1. 5. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. ἀρ-
ς
χαιρεσίαν b. 11. ἐπὶ τὸ] ἐπὶ τῷ p 9. Bekk. 13. καὶ om. Fel. P. Manut. 16. τὰς δ' ἐλπίδας a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. ἀποτείνων a 2. p 1. ἀποτίνων a 1. γρ. ὑποτείνει p 2. pen. τὸ om. p 9. Ibid. αὐτῶν om. a 2. c 3. i. p 2. 10. ult. τοῖς ἐκ τούτων] τῶν ἐκ τούτων a 1. i. p 9. 10. et pr. b. et γρ. p 2. Ald. Bekk. τῆς ἐκ τούτων τίμης Fel. P. Manut. τῆς ἐκ τούτων δόξης Ald. Less. Ibid. οἱ δὲ] οὐδὲ γρ. p 2.

P. 274. 1. λέγειν] σκοπεῖν p 1. 9. et in marg. a 1. et γρ. in marg. b. Ald. Tayl. 3. εἰσεφέρετε - - - συμμορίας om. i. Ibid. νυνὶ p 9. 5. τριακόσιοι om. p 9. οἱ τριακόσιοι Ald. Tayl. 9. καθ'] μεθ' p 5. 10. προϊέμενοι a 1. p 9. 12. ὅπως] πῶς a 1. p 9. Ald. Tayl. 14. ἐξέσται] ἔξεσθ' a 2. b. c 3. p 2. 9. 10. Bekk. 15. στρατηγοῦντα a 1. p 1. 9. et γρ. p 10. Ald. Tayl. Bekk. 16. ἐν Μαραθῶνι] ἐν om. a 1. p 1. 9. Bekk. 17. εἰργασαμένους Ald. Fel. 18. οὐ μὰ Δί' οὐ a 1. Ald. Tayl. Ibid. οὐδ' ὑπερηγάπων om. p 9. 19. ὄντας ἐτίμων] ὄντας, οὕτως ἐτίμων a 1. p 1. 9. et in marg. p 10. Bekk. ὄντας ὑπερετίμων Fel. P. Manut. antep. εἴπῃ corr. c 3.

P. 275. 1. δὲ οἱ πολλοὶ] δὲ πολλοὶ a 1. c 3. p 9. Bekk. 3. ναυμαχίαν ἐνίκα a 1. p 9. Bekk. 4. ἃς] αἷς p 9. 5. ἐπ' om. p 9. et γρ. p 10. 6. πολιτικὰς] πολιτείας i. o. p 5. 10. et γρ. p 2. Ibid. δωρεὰς ἐκεῖνοι] δωρεὰς οὕτως ἐκεῖνοι a 1. p 1. 9. et γρ. in marg. b. p 10. Bekk. 7. ἔνεμον] ἐδίδοσαν a 1. p 1. Ald. Fel. P. Manut. om. p 9. 13. ἀναχωρήσαντας a 1. p 1. Ald. Tayl. 14. Πλατιδῶν] Πλαταιῶν p 9. Bekk. Ibid. ἀπὸ] ἐπὶ c 3. 15. ἀτύχημα pr. p 9. Ibid. τῷ om. b. antep. οἶμαι post σεμνὴν ponunt a 1. i. o. p 9. 10. om. p 5. Ibid. τίμιον o. p 10. pen. ἄνδρες om. p 1. ult. οἰκότριβας οἰκοτρίβων a 2. οἰκοτρίβων om. P. Manut.

P. 276. 1. τινὸς τῶν] του τῶν a 1. p 1. 9. Bekk. 3. ἐστὲ χείρους] χείρους ἐστὲ a 1. p 9. Bekk. 4. παρέστηκε] παρειστήκει a 1. p 1. 9. et γρ. in marg. b. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 7. καλὰ καὶ λαμπρὰ πράττ. Ald. P. Manut. καλὰ λαμπρὰ πράττ. Fel. λαμπρὰ πράττοντας καὶ καλὰ a 2. 9. τοιοῦτο p 10. 11. κεφάλαιον p 5. Ibid. τῶν πραγμάτων om. b. c 3. i. p 2.

10. Bekk. 12. περὶ] ἵν' ἀκούσαντες a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Ibid. πεπραμένων Ald. 13. αὐτῶν ἀλλ' ἐκ p 9. Bekk. Ibid. δυνήσεσθε] δύνησθε p 9. et corr. c 3. p 10. Bekk. Ibid. κρείττους γενέσθαι] γενέσθαι κρείττους b. p 9. Bekk. γενέσθαι βελτίους a 2. c 3. i. p 2. 10. 14. τοίνυν om. p 9. 15. ἐκεῖνοι ἑκόντων] ἑκόντων ἐκεῖ-
ὧν
νοι a 1. b. i. p 9. 10. Bekk. 16. συνήγαγον b. ἀνήγαγον p 9. Bekk. 17. πεζοῖ Ald. Fel. P. Manut. 18. νῦν ἡμεῖς φιλοτ. a 1. p 9. Ibid. νομίζετε ταῦτα αὐτοὺς a 1. νομίζετε αὐτοὺς ταῦτα p 9. 19. μόνον om. p 9. Ibid. θεωροῦντες αὐτὰ p 9. pen. ἅπαντες ὁρᾶτε] ὁρᾶτε πάντες a 1. p 1. Ald. Tayl.
ά

P. 277. 1. ἀνήλωται b. Ibid. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων corr. p 9. et γρ. in marg. b. 2. ἀπόρους] ἀποστόλους i. w. et in marg. p 10. et γρ. b. Fel. P. Manut. Ibid. ἐξαν-
ά
ήλωνται b. 3. καὶ τὰ κοινὰ om. p 9. 5. γρ. ἀπολωλέκασιν Lamb. Ind. 7. ἀλλὰ τί] ἀλλ' ὅ τι i. p 5. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ἄλλο τι b. 8. ἱερῶν] καὶ ἱερῶν a 1. Bekk. 9. ἀκολουθούντων b. Ibid. κατέλειπον p 9. Ibid. ἐκεῖνοι] ἡμῖν Aristid. Art. pag. 208. 10. ἐπιγενομένων a 1. γιγνομένων pr. p 9. 11. ταῦτα, ὁ παρθενὼν, νεώσοικοι Aristid. Bekk. 12. παρέδοσαν
οσ
γρ. p 10. Bekk. παρέδωκαν b. Ibid. δ' om. pr. p 10. 13. τότε om. a 2. b. c 3. i. p 2. 9. 10. Bekk. 14. πολιτείας] πόλεως b. c 3. et pr. p 10. et γρ. p 2. sed πολιτείας in marg. b. Ibid. ἀκολούθους] ἀκολούθως a 2. b. παραπλησίους i. o. 15. καὶ primum om. Ald. Fel. Ibid. καὶ Μιλτιάδου om. a 2. b. i. p 2. 5. 9. 16. ὑμῶν οἶδεν a 1. p 9. 18. ἄνδρες om. p 1. 20. ταῦτ'] τοῦτ' p 9. 21. ὑμῖν primum om. i. et corr. p 10. 22. ὑπολαμβάνεται Ald. Ibid. εἶναι om. a 2. Ibid. διοικεῖν in γρ. p 9. Ibid. δ' οἱ] δὲ pr. p 9. 24. κατασκευάζουσιν p 5. κατασκευάκασιν Ald. 26. πάντων] ἁπάντων p 1. 9. Bekk. 27. δεσπότης ἦν p 9. Bekk. antep. μεταλαμβάνειν ὑμᾶς a 1. Ald. Tayl. Ibid. νυνὶ] νῦν a 1. i. p 1. 9. 10. Bekk.

P. 278. 1. ἄν τι αὐτοὶ] ἃ ἂν ὑμῖν οὗτοι a 1. p 1. ἃ ἂν οὗτοι p 9. Bekk. ἐάν τι αὐτοὶ p 5. Ibid. μεταδίδωσι a 1. et γρ. in marg. b. 5. πιστεύσαι a 1. p 9. Ald. Tayl. 7. ἐψηφίσθε a 1. p i. 8. ἐπιτρέπειν - - - μὴ om. p 9. 9. τὸ om. a 1. p 1. et pr. p 9. τὸ p 10. 11. ἄνδρες om. p 1.
..
12. τὰ δίκαια om. Fel. P. Manut. Ibid. τὰ δ' ἔργα a 1. Ibid. δ' ἀπὸ] δὲ τὰ ἀπὸ c 3. i. p 9. et corr. p 10. et γρ. in marg. b. τὰ ἀπὸ a 1. 13. οὐδαμῶς i. et in marg. b. 14. τῶν δ' - - - ψηφίζεσθε om. i. 16. ὧν] οἷς a 1. p 1. Ald. Tayl. 18. μηδὲν ὀργισθῆτε p 9. 20. ἢ Κυθνίοις om. Fel. P. Manut. 22. παρασκευάσασθαι p 9. Bekk. 23. ἄνδρες om. p 1. Ibid. αἰσχρὸν secundum om. a 1. Ibid. λείπειν a 1. p 1. 24. γρ. ἡμῖν p 1. 25. οὐκ ἔστιν a 1. p 1. Ibid. οὐδ' ἐὰν] οὐδ' ἂν i. p 9. 10. Bekk. Ibid. Ἑλλήνων p 1. Ald. Fel. P. Manut. pen. τοὺς secundum om. a 1. p 1.

P. 279. 2. ὑμᾶς, ὅτι οὐκ Lamb. Ind. 3. παύσασθαι, πρὸς τοῦτο p 1. Ibid. πολιτεύεσθε p 5. 5. δ'] γὰρ a 2. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 7. ποιοῦσιν p 9. Bekk. Ibid. ὁποίους] ὁπότερ' a 1. p 9. Bekk. 9. οὗτοι om. Ald. Tayl. Ibid. οἴονται a 2. b. antep. βουλευομένους a 1. p 1. Ald. Fel. P. Manut. pen. φαῦλον] φλαῦρον a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. πλεῖον a 1. ult. πειθομένους a 1. p 1. Ald. Tayl.

Ο ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 280. 2. δῆμος καὶ κεκίνηται o. p 10. Ald. Tayl. Ibid. καὶ εἰς τὸν] καὶ τὸν p 2. 5. 10. Fel. εἰς τὸν a 2. b. 5. συστήσει p 5. 10. Ald. Tayl. ult. λειτουργούντων] λειτουργιῶν o. p 5. et γρ. p 2. Ald. Tayl.

ΛΟΓΟΣ.

P. 280. 1. μὲν οὖν ἐπαιν. b. Ibid. ἄνδρες om. p 1.

P. 281. ult. ἐγχειροῦντες p 9. ἐπιθυμοῦντες p 1. Ibid. ὧν om. pr. p 9.

P. 282. 1. ἐφικνεῖσθαι a 1. p 1. Ibid. τῷ λόγῳ δύναιτο p 9. Bekk. 2. εὖ λέγειν] λέγειν δύνασθαι a 1. Ald. Tayl. δύνασθαι λέγειν p 9. δύνασθαι i. λέγειν p 1.

P 283. 2. εἶναι om. p 9. 3. παραδείξασθαι γρ. p 2. Bekk. 4. τὸν] τοῦτον τὸν Ald. Tayl. Ibid. δοκῆτε] δοκεῖτε p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 5. δύνασθαι om. a 2. b. c 3. p 10. Ibid. παρασκευάσασθαι a. 1. b. p 1. 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 6. οἱ μέλλοντες in γρ. p 10. om. a 2. b. c 3. p 1. 2. 5. 7. ὄντες in γρ. p 10. om. a 2. b. c 3. p 1. 2. 5. 8. πεῖσαι] φράσαι a 2. b. i. p 5. et γρ. p 2. Ald. Tayl. Ald. Ind. 9. νῦν om. a 2. b. c 3. p 2. 5. 9. 10. Bekk. 10. λέλυται] λυθήσεται a 1. p 1. λελύσεται p 9. Bekk. Ibid. ἐγὼ - - - βασιλέα om. c 3. Ibid. ἂν] ἐὰν p 1. 12. πρὸς τὸν βασ.] πρὸς βασ. a 2. b. c 3. i. p 1. 2. 5. 10. Bekk. 14. ταῦτα] τοῦτο p 9. et γρ. p 2. Bekk. 15. ἄρασθαι] αἱρεῖσθαι p 9. Ibid. οὐδὲ] οὐ pr. p 9. 16. ὁρῶ τοὺς Ἕλληνας a 1. 17. τισιν

αὐτῶν] σφίσιν αὐτοῖς a 2. b. c 3. i. p 2. 5. 10. Ald. Tayl. Ald. Less. 18. δὴ] δὲ b. p 5. Ibid. τούτων τοιούτων ὄντων] τῶν τοιούτων p 9. Ibid. τὴν μὲν ἀρχὴν p 9. Bekk. 19. τηρεῖν] ζητεῖν a 2. b. c 3. i. p 2. 5. 9. 10. P. Manut. Fel. Ind. Bekk. Ibid. ὅπως ἴση καὶ δικαία p 9. et γρ. in marg. b. Bekk. 20. πάντως p 5. Ibid. τῇ γνώμῃ om. p 9. antep. ἄνδρες om. p 1. pen. μέντοι ἐναργές τι i. p 5. μέν τι ἐναργὲς b. p 2. 10. μέν τοι ἐναργὲς c 3. Ibid. γίγνοιτο p 9. ult. συμμαχῆσαι a 1. b. p 1. 9. 10. et pr. c 3. Ald. Tayl. Ibid. χάριν μεγάλην a 1. p 9. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἔχειν a 1. p 1. 9. Ald. Tayl.

P. 284. 1. πρὸ] πρὸς a 2. Ibid. δέ τι] δ' ἔτι a 1. c 3. p 9. 10. et γρ. Lamb. Ind. Bekk. 2. προαπαχθησόμεθα Ald. Tayl. M. Ben. προαπεσχησόμεθα a 2. προϋπαχθησόμεθα Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. προπαχθησόμεθα Ald. po. προπραχθησόμεθα (sed in marg. vulg.) Ald. Less. 3. ἄνδρες om. p 1. 5. 4. ἐπισχὼν ὧν] ἐπισχὼν ἂν ὧν c 3. et in marg. p 10. Ald. Tayl. ἐπισχὼν ἂν a 1. p 1. 7. ἐπανορθῶσαι a 1. p 9. Ald. Tayl. 9. ταραχὴν] ἀρχὴν a 2. b. c 3. p 5. et γρ. p 2. 10. sed ταραχὴν in marg. b. 10. οὐδὲ] οὐ i. p 5. Ibid. ἐπίσης] ἀπ' ἴσης a 1. b. p 10. Bekk. οὐδὲ ἀπ' ἴσης p 9. 11. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. 2. b. c 3. p 9. 10. Ald. Tayl. Ald. Bekk. Ibid. πρὸς] περὶ τῶν πρὸς a 1. c 3. p 1. 9. et γρ. b. p 2. Ald. Tayl. Bekk. 16. αὐτῶν om. a 1. p 1. 17. ὅτι δ'] ὅτε δ' a 1. c 3. p 9. Fel. Bekk. Ibid. ἐστὶν] χρὴ b. c 3. i. o. p 2. 10. om. a 1. p 1. 9. Bekk. 18. τῷ om. a 1. Ibid. ἴσῳ a 1. p 1. 19. ἡμεῖς] ἡμῶν p 9. pen. φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει] ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν αἱρουμένη a 2. b. c 3. i. p 2. 5. 10. Bekk. φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ αἱρουμένη Fel. P. Manut. sed φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει Fel. Ind. P. Manut. Ind.

P. 285. 2. ἀνδρείας a 1. 4. καὶ primum om. a 1. p 1. Ibid. ἀνδρείαν a 1. 5. ἐνδείκνυσθαι p 9. Bekk. 7. δ' ὁρῶ, ὦ corr. c 3. Ibid. ἄνδρες om. p 1. Ibid. νομίζω om. c 3. 9. συμβῆναι ῥᾴδιον ἄν. p 9. 10. ἀναγκαίους b. ἀναγκαῖον γρ. p 2. om. a 1. p 1. Ibid. τριήρων Ald. Fel. Bekk. 11. ἀφθονώτερον a 1. 13. ἀνδρῶν ἀγαθῶν p 9. Bekk. 15. μηδ' ἐξ ἑνὸς] ἐκ μηδενὸς a 1. i. p 1. 17. ἦν τις τρόπος] τις τρόπος ἦν a 1. p 9. Bekk. μὲν ἦν τις τρόπος p 5. 18. ἀμύνασθαι om. pr. p 9. 20. ἐστὶ παρασκευῆς a 1. p 9. Bekk. antep. ὁμολογουμένους i. et γρ. b. p 2. 10. Ald. Tayl. Ibid. ἑτέρους] ἄλλους a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. ἀλλὰ παρεσκευασάμεθα μὲν πρὸς αὐτοὺς, ἀμυνούμεθα p 9. ult. ἡμᾶς ἀδικεῖν a 1. i. p 9. 10. ἡμᾶς om. a 2. Ibid. μέν γε καλεῖτε a 1. p 1.

P. 286. 2. ἐνίων ὑμῶν p 5. et γρ. p 2. et pr. p 9. ὑμῖν ἐνίων Ald. Fel. P. Manut.

a
3. ὀπακούσεσθαι b. ὑποκοείσασθαι p 5. 4.
υ
ἡμῶν] ἡμῶν b. ὑμῶν p 9. Bekk. Ibid. ὅτι ἐπιβ.] ὡς ἐπιβ. a 1. p 9. et in marg. b. Ald. Tayl. Bekk. 6. οὔπω] οὕτω Ald. Ind. Ibid. οὗτος om. pr. p 9. 7. ἐνίους i. Ibid. ἀλλ' ἢ] ἄλλ' ἢ i. p 2. 5. ἀλλὰ a 1. p 1. 8. περιόντες p 9. 9. ὑμεῖς] ἡμεῖς a 1. b. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. πράττητε] πράττηται p 9. 10. Bekk. Ibid. πάντων p 9. Bekk. 10. φρονεῖ p 9. Bekk. Ibid. ὑμῖν] γρ. ὑμῶν p 2. χιλίους ὑμῖν a 1. Ibid. μὲν om. a 1. p 9. 11. δὲ om. a 1. Ibid. ὅσους ἂν θέλῃ τις] ὅσους ἂν ἐθέλῃ τις p 9. 10. Bekk. οὓς ἂν ἐθέλῃ τις a 1. οὓς ἂν ἐθέλητε p 1. 12. ἥξει] ἥκει a 1. p 1. 14. μετὰ τοῦ] μετὰ τὸ i. Fel. P. Manut. ταῦτα Ald. Less. Ibid. παρασκευάσασθαι] παρεσκευάσθαι a 1. p 1. 9. Bekk. παρασκευάζεσθαι i. 15. ἡμέτερα a 1. Ibid. ἐπισχεῖν] ἐπιτυχεῖν w. 17. ἄνδρες om. p 1. Ibid. τὰ om. b. p 9. Bekk. 18. λογιζομένοις p 9. 19. οὐδ' ἔχοντα μάταιον μῆκος a 1. p 9. Bekk. οὐδε μάταιον ἔχοντα μήκοθεν o. 20. ὡς om. a 2. b. c 3. p 2.
ἦν
5. 10. 22. αὐτοὺς] αὐτοὺς p 10. αὐτὴν ὀ. p 9. w. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἂν
ζε
ὑμῖν ἀρέσκῃ p 9. Ibid. ψηφίσασθαι b. ψηφίζεσθαι c 3. p 9. et γρ. p 2. Ald. Fel. 23. et pen. ἄνδρες om. p 1. antep. ὑμῶν] ὑμᾶς a 1. p 1. Ald. Tayl. Dionys. Bekk. ult. ἅπαντες πώποτ' a 1. Ibid. ὑμεῖς om. a 1. b. c 3. p 1. 2. 10. Dionys. Ibid. ἐβουλήθητε] ἠβουλήθητε p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk.

P. 287. 1. τὸ om. a 1. p 1. Ibid. ἑαυτῷ] αὐτῷ p 1. 3. πρὸς] εἰς p 9. Dionys. Ibid. αὐτοὺς P. Manut. 4. πράξαντα i. p 1. Ald. Fel. τὰ δέοντα πράξοντα Dionys. 5. παροξυνομένων] παρωξυμμένων a 1. i. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 7. ὀκτακοσίους om. a 2. καὶ ὀκτακοσίους p 9. 9. ὀρφανῶν] ὀρφανικῶν a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 11. ταῦτα om. a 2. c 3. p 2. 12. ὥσπερ καὶ νῦν p 5.

P. 288. 1. ἀπόρους a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. σώματα ταῦτα οὕτω a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Ibid. συντετάχθαι φημὶ δεῖν a 1. p 9. Ald. Tayl. 4. κατὰ τὴν] τὴν om. a 1. 2. b. c 3. p 2. 9. 10. Bekk. Ibid. et 8. πεντεκαιδεκαναίαν] πεντεκαιδεκαναΐαν a 1. b. p 9. 10. Bekk. 6. καὶ τ. δ. ἑ. πέντε om. c 3. p 9. Ibid. καὶ τ. τ. ἑ. πέντε om. p 9. 9. ἀποδοῦναι] ἀποδιδόναι a 1. p 1. Ald. Tayl. antep. ἐπειδὰν] ἐπειθὲν Ald. pen. τὸ secundum om. p 9.

P. 289. 2. ἑξήκοντα ταλαντείας] ἑξηκονταταλαντίας a 1. p 9. Bekk. ἑξηκονταταλαντείας c 3. p 10. Fel. et sic quoque iidem versu quarto. Ibid. εἰς ἑκάστην] ἑκάστῃ a 1. p 1. et γρ. p. 10. Ald. Tayl.

3. τῶν om. a 1. 5. ἐὰν] ἂν p 1. Ald. Tayl. Ibid. τριήρων Ald. Fel. Bekk. et sic infra. 6. συντελεῖν p 2. Ibid. δέῃ om. a 1. p 9. Bekk. 7. τὰ om. a 1. p 9. Bekk. ult. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι om. p 5. ἄνδρες om. p 1. καὶ τὰ νῦν ὀφειλόμενα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι p 9.

P. 290. 3. χρηστὸν] χρηστῶν b. p 10. χρήστων p 9. Bekk. 4. ἑκάστῳ] ἑκάστῃ Ald. Tayl. Ibid. τὸ ἴσον om. i. add. in marg. p 10. 5. τῷ om. a 2. b. c 3. p 2. 5. et pr. 10. 6. τὰς om. a 2. b. c 3. p 2. et pr. p 10. 8. ἂν om. P. Manut. 10. δὲ καὶ σαφὴς ὅθεν] δὲ τίς· ἢ καὶ σαφὴς a 2. b. c 3. i. p 2. τίς· ἢ καὶ σαφὴς ὅθεν p 10. δὲ καὶ
ἡ
σαφὴς p 5. δὲ εἰ καὶ σαφὴς ὅθεν p 9. sed γρ. ὅθεν καὶ σαφὴς p 9. Ibid. λέγω] λέξω a 2. b. c 3. i. p 2. 5. 12. σκεψομένους p 5. 15. τὸν δὲ ταξίαρχον a 1. i. p 1. 9. τῶν δὲ τριηράρχων w. Fel. P. Manut. 16. καθ'--- μία om. p 9. 17. τριάκοντα, καὶ φυλὴ Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ὃν δ' ἂν Bekk. 18. τόπον om. pr. p 10. 20. ἑκάστης] ἑκάστῃ p 9. Ald. Fel. P. Manut. ult. πόσαι] ποῖαι o. p 10. Ald. Tayl.

P. 291. 1. δ' ἢ] δὲ pr. p. 9. 2. παρελείπομεν p 9. παραλείπομαι a 1. p 1. παραλείπομεν b. p 10. Bekk. 3. ἀκριβῶς πως] ἀκριβῶς ἴσως a 1. p 1. Ald. Tayl. ἴσως p 9. ἀκριβῶς Bekk. Ibid. ῥᾷον p 9. 7. λόγον ὃν μέλλω] λόγον μέλλων a 1. p 1. 9. Bekk. μέλλων λόγον p 10. λόγον ὃ δὴ μέλλω p 5. λόγον ὃν μέλλων Ald. Tayl. 9. φανήσεσθαι] φανεῖσθαι a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 10. ἂν] ἐὰν p 1. 5. Ald. Tayl. Ibid. δέῃ, καὶ μέγαν a 2. p 9. Bekk. 12. τόθ'] πόδ'
υ
Ald. Ibid. ἡμῖν b. ὑμῖν i. p 1. 5. et γρ. p 2. Ald. Tayl. 13. ἀποσχήσομεν] ἀποχρησόμεθα a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. οὗτος om. p 10. 14. ὑπάρχων a 1. Ibid. δὲ] δ' εἰς a 1. p 9. 15. ἄνδρες om. p 1. 16. ταυτηνὶ] ταύτην p 1. 9. Ald. Tayl. Ibid. ἔστιν p 9. 17. πάσας p 1. 5. 10. Ald. Tayl. 18. τὸν νοῦν] τὸν om. a 1. p 1. 9. Bekk. 19. ἐνταυθὶ a 1. om. a 2. b. c 3. p 2. 5. 9. 10. Bekk. Ibid. φοβηθεῖεν p 5. 20. οὐχ] οὐδ' p 9. 21. ἴσον p 2. Ibid. χρησμῳδεῖεν] χρησμῳδοῖεν a 1. 2. b. c 3. i. p 9. 10. Bekk. χρισμῳδεῖεν Fel. pen. αἴσθοιτο Ald. Tayl. ult. οὐχ ἱκανὸν] οὐχὶ κἂν p 9. οὐκ ἂν a 1. i. et γρ. p 10. Ald. Tayl. οὐχ ἑκὼν ἂν Bekk. Ibid. εἰσενέγκαι
οι
a 2. b. c 3. i. p 2. 9. εἰσενέγκαι p 10.

P. 292. 1. γρ. ἀπολωλεκέναι Lamb. Ind. 2. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ b. p 2. αὑτοῦ p 1. 5. Ibid. προσενεγκεῖν] εἰσενεγκεῖν a 1. b. i. p 1. 5. 9. 10. et γρ. p 2. Ald. Tayl. Bekk. προεισενεγκεῖν a 2. 4. γὰρ ἂν νυνὶ b. c 3. p 2. γὰρ ἂν νῦν p 9. 5. πορίσαισθ'] πορίσαιτ' p 9. w. Bekk. Ibid. εἰ] ἢ b. p 9. sed εἰ in marg. b. Ibid. πλείω p 9. 6. γὰρ, τὴν ἑκατ. b. c 3. p 2. 10. Ibid. ἐρεῖ νῦν; οὐκοῦν a 2. b. c 3. p 2. 9. 10. Bekk. 7. ἐρεῖ primum om. p 9. Bekk. antep. θῶ] θεῷ a 2. Ibid. γρ. βούλεσθαι Lamb. Ind. Ibid. ὑμᾶς p 5. Ald. Fel. P. Manut. pen. ἂν om. p 9. et corr. p 10. ult. ἂν om. a 1. p 9. et corr. p 10. Ibid. καταθεῖτε] κατάθοιτε b. c 3. p 2. 9. κατάθοισθε p 5. κατάθειτε corr. p 10. κατάθεισθε a 2. καταθῆτε P. Manut.

P. 293. 1. ἡμᾶς a 2. b. c 3. et γρ. p 2. 3. ὁ καιρὸς οὗτος] οὗτος ὁ καιρὸς a 1. ὁ καιρὸς p 9. Bekk. 4. ἔλθοι] ἔλθῃ a 1. i. p 9. 10. Bekk. 5. ἄνδρες om. p 1. 6. περὶ] παρ' p 9. Ibid. ἡμῶν p 1. 5. 8. τούτων] τοῦτο Ald. Tayl. Ibid. τριακοσίαις] διακοσίαις i. p 2. 10. τριακοσίας] διακοσίας w. Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς νῦν p 1. 5. 9. Bekk. ὑμᾶς νῦν a 1. p 10. Ald. Tayl. 11. τριήρεις om. a 1. p 1. [τριήρεις] Bekk. Ibid. μὴ om. a 1. p 1. Ibid. μηδ' εἰ] εἰ καὶ p 5. 12. εἶναι] τι a 2. b. p 2. τι εἶναι i. 15. ἄγει πολύ. τοῦτο p 9. 16. γὰρ om. a 2. Ibid. αἱ κρῆναι a 1. p 1. 17. ἐπιλιπεῖν] ἐπιλείπειν a 1. p 1. 9. et corr. p 10. Bekk. Ibid. ἀθρόα a 1. p 10. Bekk. Ibid. καὶ om. a 1. p 1. pen. ὀκταισχίλια b. c 3. et γρ. p 2. Ibid. ἀκούσετε] ἀκούσεται a 1. 2. b. c 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τοὺς ἐπιόντας ἐκεῖ i. τὸν ἐπιόντα ἐκεῖνον Fel. P. Manut. sed τοὺς ἐπιόντας ἐκείνων Fel. Ind. P. Manut. Ind. ult. ἀμυνόμεθα Ald. Tayl. Ibid. ἐν Μαραθῶνι] Μαραθῶνι a 1. p 1. et γρ. p 10. Bekk. Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι p 9.

P. 294. 2. ἐπιλείπειν p 9. Bekk. 3. πολὺν p 9. Ibid. συστήσεται c 3. 5. Ὀῤῥόνταν p 1. 5. 10. Ald. Tayl. Ὀρόνταν a 1. 2. b. p 9. Bekk. Ὀρόντην c 3. ὀρ όνν. (sic in M. Ben.) p 2. 6. μισθοφορῆσαι i. p 5.
ῆσαι
10. et γρ. p 2. Ald. Tayl. μισθοφορεῖν b. μισθοφορεῖσθαι i. 8. τινὰ om. i. p 5. Ibid. αὐτῷ p 1. 9. ἄλλην om. a 1. p 9. 10. Bekk. ἄλλην Ald. Tayl. 10. οὐδένα ἂν
......
ἐλθεῖν] οὐδένα ἂν ἐθέλειν a 2. b. c 3. p 2. 5. 10. Fel. ἂν ἐλθεῖν οὐδένα a 1. ἀνελθεῖν οὐδένα ἂν ἐθέλειν Ald. Tayl. Ibid. πῇ] ποῖ a 1. 2. b. p 9. 10. Ald. Tayl. Ald. Fel. Bekk. ποῦ γρ. p 1. 5. 14. οὕτω δυστυχής ἐστιν a 1. p 9. 16. καὶ μὴν] οὐ μὴν a 1. p 1. 17. ξένοις w. Fel. P. Manut. Ibid. Ἑλλήνων i. p 5. et γρ. b. p 2. Ald. Tayl. Bekk. 18. γρ. κρατήσοντες p 2. Ibid. πάλαι κρείττους εἰσὶ] πάλαι κρείττους ὑπάρχουσι a 1. p 1. 9. Bekk. πάλιν ἂν κρείττους ἦσαν w. Fel. P. Manut. sed πάλαι κρείττους εἰσὶ Fel. Ind. P. Manut. Ind. πάλιν habet quoque i. 19. ὑμᾶς p 5. 20. μὴ, τῶν γε a 1. i. p i. w. Fel. P. Manut. 22. τις om. p 5. 23. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. b. i. p 5. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. τούτων] ἐκείνων a 2. b. c 3. i. p 1. 2. 5. 10. 24. οὐδ' ἂν ἀληθὲς] οὐδ'

ἂν ἀληθὲς οὐδὲν a 1. p 9. Bekk. οὐδὲν ἀληθὲς Ald. Tayl. Ibid. οὐδ' ἂν ἀγαθόν τι] οὐδ' ἀγαθόν τι a 1. b. c 3. p 2. 10. οὐδ' ἀγαθὸν p 9. Bekk. antep. αὐτοῦ p 5. Ibid. ἀκούσετε p 1. 2. ἀκούσεται a 1. ἀκούσεσθε i.
τε
ἀκούσεσθε b. ult. οἴομαι p 1. Ald. Tayl. Ibid. τοσοῦτ' ἀπέχειν a 1.

P. 295. 4. διαλύσονται b. c 3. p 2. 5. 10. et γρ. p 9. Ald. Tayl. Fel. P. Manut. sed ἀναλύσονται Fel. Ind. P. Manut. Ind. διαλύσωνται i. 7. τὰ ἐκείνων a 2. τἀκείνου p 9. Bekk. 10. τῶν προδοτῶν κρείττους] κρείττους τῶν προδοτῶν a 1. p 9. Bekk. 12. οὐδὲ om. a 1. p 1. 13. Ἑλλήνων om. b. 14. ὅτι ἕως] ὅτι τέως a 1. c 3. o. p 1.
τέως
9. et pr. p 10. Bekk. ἕως b. 15. ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν] κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον a 1. p 9. Ald. Tayl. Bekk. 17. αὐτοὺς] αὑτοὺς i. Ald. Tayl. Bekk. ἑαυτοὺς p 1. Ibid. διαφορῶν] διαφόρων Bekk. 20. ἀλυσιτελῆ] οὐ λυσιτελῆ p 5. 21. φοβούμεθα] φοβώμεθα b. p 5. 9. 10. Bekk. 22. μὴ] μηδ' a 1. c 3. i. p 1. 2. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἡμῶν αὐτῶν] αὐτὸν ἡμῶν αὐτων a 1. et γρ. p 10. αὐτὸν ἡμῶν b. p 9. sed ἡμῶν αὐτῶν in marg. b. αὐτῶν ἡμῶν αὐτῶν i. αὐτὸν ἡμῶν αὐτῶν Ald. Tayl. αὐτῶν ἡμῶν c 3. Bekk.
......
25. ἀδικεῖν ἂν] ἂν om. a 1. p 9. Bekk. sed ἂν add. in marg. p 9. Ibid. ὑμᾶς i. Ald. Ibid. ἔθηκα ἐκεῖνον.] ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. a 2. b. c 3. p 2. 9. 10. Bekk. ἐκεῖνον ἀδίκημα ἔθηκα. i. Ibid. τοῦτ'] τούτων a 2. ult. ὕποπτος] ὑπό τινος a 2.
ειν
P. 296. 1. πράττειν c 3. p 2. πράττων b. Ibid. πρότερον a 1. 4. ὅτ'] ὅτι c 3. Ibid. πείσονται] πείσετε a 1. 2. p 10. et corr. c 3. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. πείσεται p 1. 5. 6. ἐπαγγέλλεσθαι a 1. p 1. Ald. Tayl. ἀπαγγέλλεσθαι μὲν a 1. p 1. 9. 8. καὶ οἱ] οἱ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. Bekk. 9. ἄλλό τι p 1. 5. Ibid. εἰ μὴ] εἰ μὲν μὴ a 1. p 1. 9. Ald. Bekk. 11. ἐκεῖνον] αὐτὸν a 1. p 1. ἐπ' αὐτὸν ὑμεῖς p 9. 12. ποιήσετε b. ποιήσητε Ald. Tayl. Ibid. εὔχεσθαι p 9. 14. ὀλιγώρως] ἀλόγως γρ. b. p 2. 9. 17. ἣν] ἧς a 2. p 2. 9. w. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Lamb. Ind.
ν
Bekk. ἧς b. Ibid. πρὸ τούτων] ποτε a 2. b. c 3. p 2. πρὸ τοῦ i. p 5. 10. w. et γρ. p 9. Ald. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Lamb. Ind. 18. οὐδεμιᾶς τῶν ἄλλων Ἑλλ. πόλεων] τῶν Ἑλλ. πόλεων οὐδεμιᾶς i. p 5. 10. Ald. Tayl. 19. ὑπεραίνουσαν a 2. 20. ἤτοι] ἢ c 3. Ibid. κἀκουσίου a 2. p 9. Bekk. 21. ἂν οἶδε] οἶδεν ἂν Ald. Fel. οἶδε a 1. p 1. 22. αὐτῷ τῶν] αὐτῷ τὰ τῶν a 1. p 1. 5. 10. Ald. Tayl. Ibid. ἀγγελλόντων a 1. p 1. 24. ἄνδρες om. Ibid. μακρὰ λέγων λίαν] μακρὰ λίαν λέγων p 9. Bekk. μακρολογίαν λέγων a 1. antep. μὲν om. i. p 5. 10. pen. ἀμύνασθαι p 10. Ibid. καὶ primum om. p 9. ult. τῇ δυνάμει] τῇ αὐτῇ δυνάμει p 9. Bekk.

P. 297. 1. δ' om. p 9. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν p 1. 5. Fel. P. Manut. 2. σκοπῶμεν] σκοπεῖν a 1. p 1. 5. 9. Ald. Ibid. μὴ] δὴ p 9. Ibid. τοῦ om. b. 3. τἀναντία] ταῦτα p 5. pen. ὀργισθήσεσθε] ὀργιεῖσθε a 1. i. p 1. 9. Ald. Bekk. ult. ἁμαρτάνοντες a 1. Ald. Tayl.

ΠΕΡΙ [ΥΠΕΡ p 9.] ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 298. 1. πόλεμον πρὸς] πόλεμον ἤραντο πρὸς Fel. Bekk. Ibid. Βυζάντιοι συνεστήσαντο, πρότερον p 2. 2. πεποιημένοι ἤραντο κατὰ Ald. Less. 3. Ἀθηναίων ἐκίνησαν. γείτονες Ald. Tayl. 4. πιστευόμενος] πεισθεὶς b. 5. καθελόμενος] ἀφελόμενος a 2. b. c 3. p 9. Fel. Bekk. Ibid. πόλιν] τὴν πόλιν b. c 3. p 10. Fel. Bekk. antep. τῶν] τῷ i. Ibid. συμφέρειν γὰρ τοῖς Ald. Tayl. Ibid. λέγων om. a 2. b. c 3. i. p 2. et pr. p 10.

ΛΟΓΟΣ.

P. 298. 1. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. b. et in marg. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 3. οὐδέποτε p 5. Ibid. χαλεπὸν διδάξαι] χαλεπὸν τὸ διδ. a 1. p 1. 9. Bekk. χαλεπόν τε διδ. Ald. Tayl. antep. ὡς] οὐ b. Ibid. ἁπλῶς εἰπεῖν a 1. pen. ὑπάρχειν ἐγνωκότες p 9. Bekk. ult. πεῖσαι πράττειν a 1. p 9. Ibid. ψηφισθῇ, τοσοῦτον] ψηφισθῇ, τότε τοσοῦτον a 1. p 1. et γρ. p 9. Ald. Tayl. Bekk.

P. 299. 1. τοσοῦτον] ἴσον p 9. Ibid. ὅσον] ὅσονπερ a 1. p 9. Ald. Tayl. Bekk. 3. ἓν] ἐξ a 1. Ald. Tayl. Ibid. νομίζω δεῖν χάριν a 1. Ald. Tayl. 4. τὸ τοὺς] ὁρῶντας τούτους a 1. p 1. Ald. Tayl. τῷ τοὺς Ald. Tayl. τὸ om. pr. p 9. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν c 2. 3. p 9. ὑμῖν μὲν a 1. Ald. Tayl. 5. νῦν δ' ἓν a 1. Ald. Tayl. Ibid. ἡμῖν p 5. 7. ὑμῖν om. p 9. Ibid. ὑπὲρ αὐτοῦ] περὶ αὐτοῦ a 1. p 1. 9. et γρ. p 10. Ald. Tayl.
περὶ
Bekk. ὑπὲρ αὐτοῦ b. γρ. ὑπὲρ αὐτῶν p 9. 8. τὰς om. pr. p 9. Ibid. παρὰ τῶν διαβαλλόντων] παραβαλλόντων a 2. 10. ὑμᾶς p 1. 11. τοῦτον p 10. τουτονὶ τὸν τελευταῖον a 1. 14. ἀφῃρημένοις P. Manut. 15. ἀτυχήμασιν] ἀτυχήσασιν a 1. b. i. o. p 1. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 17. αὐτοῖς] αὐτῶν a 2. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 20. ἂν ὑμῖν οὐδὲν a 1.

P. 300. 1. αὐτὸν om. p 9. Bekk. 5.

περὶ] ὑπὲρ a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Ibid. πρῶτος ἐγὼ b. Bekk. 6. καὶ om. p 9. 7. δοκεῖτε p 9. et corr. c 3. Ibid. τὴν primum om. Fel. P. Manut. 8. ἐκείνου Ald. Less. Ibid. ποιεῖσθε a 1. p 1. 9. 9. ἀμύνεσθε p 9. Ibid. ἐὰν] ἂν p 1. 10. ἐπιχειρῇ ἀδικεῖν a 1. Ibid. εἶπον ταῦτα a 1. p 9. Bekk. 12. τοίνυν λόγος] τοίνυν ὁ νῦν λόγος a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 13. παρ' αὐτῷ i. 14. παραινέσαι Ald. 15. ἑαυτοῦ] αὑτοῦ p 1. αὐτοῦ b. Ibid. ἐναντιοῦται a 1. Ibid. ἂν om. pr. p 10. 16. προσήκειν c 2. 3. et corr. p 10. 17. ἄνδρες om. p 1. 18. φθάσας καὶ] φθάσας ἢ a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 20. γε om. p 9. antep. πάσχων p 5. παρασχεῖν a 2. Ibid. ὁτιοῦν ἂν]
...
ὁτιοῦν a 1. p 9. Bekk. ὁτιοῦν οὖν p 1. ὅτι αν οὖν p 10. pen. δεήσει τούτου] δεήσει τούτων a 1. 2. p 9. Bekk. Ibid. μᾶλλον ἂν] ἂν μᾶλλον a 1. b. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. ult. προσήκει om. a 1.

P. 301. 1. καινὸν οὔτ'] οὔτ' ἐκεῖνον ἀδικεῖν a 1. 2. ἂν] εἰ a 1. p 5. et corr. p 10. Ibid. πεισθείητέ μοι b. p 5. 10. πεισθείητ' ἐμοὶ Ald. Tayl. ἀπειθείητέ μοι i. μοι om. pr. p 9. 3. καὶ τῶν συνεν.] καὶ συνεν. a 1. b. c 3. p 1. 5. 9. 10. Bekk. Ibid. συνεγνωκότων] γρ. συνενεγκόντων b. p 2. 4. ἄνδρες om. p 1. 5. Ἀριοβαρζάνη φανερῶς ἀφεστῶτα τοῦ βασιλέως, προσγρ. p 9. Ibid. προγράψαντες Ald. 6. πρὸς τὸν βασιλέα a 1. p 9. Ald. Tayl. 7. μὲν om. a 1. Ibid. Ἀριοβαρζάνη p 9. Ibid. τοῦ om. p 9. Bekk. 8. Κυπροθέσμιδος pr. p 9. 9. μὴ om. a 1. i. p 1. Ald. Fel. P. Manut. 10. πολεμήσας] βοηθήσας a 1. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. sed πολεμήσας Fel. Ind. P. Manut. Ind. 12. ἡμῖν p 1. 13. ὑπὲρ primum om. a 1. p 1. 9. Stobæ. Bekk. Ibid. ὑπὲρ ὧν ἂν ἐλαττῶντα Stobæ. 14. πολεμήσουσιν a 1. p 1. 16. αὐτοῖς om. a 2. b. c 2. 3. i. p 2. 3. 5. 10. αὑτοῖς Ald. Fel. αὐτοὺς Stobæ. 18. οὐδ' om. a 2. Ibid. ἐναντιωθῆναι] ἂν ἐναντιωθῆναι a 1. i. p 9. w. Fel. P. Manut. Bekk. ἐναντιωθῆναι ἂν p 1. et γρ. p 2. 20. ἐγὼ om. a 1. p 1. 9. antep. καὶ om. a 1. p 9. pen. ὅσ'] ὡς a 2. b. c 2. 3. i. p 9. 10. Bekk. sed ὅσ' in marg. p 10. ὅσσ' Fel. Ibid. βασιλέως] βασιλεὺς ὡς p 9.
ῷ
P. 302. 1. τῷ] τοῦ p 9. Ibid. ἐκείνης p 1. 2. γρ. αὐτὸν p 1. 3. αὐτὴν] ταύτην p 9. Ibid. ἀποδέχηται a 1. p 1. 5. οὐδὲν εἶναι] οὐδὲν ἂν εἶναι a 1. p 1. 9. 10. Bekk. 8. 'κεῖνον p 9. Bekk. 9. αὐτῇ p 1. 10. βασιλέα ὅ τι] βασιλέα γ' ὅ τι a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. μέν ποτε] ποτε om. a 1. p 1. 9. Bekk. 13. ταῦτ'] τοῦτ' c 2. p 9. Bekk. 14. ἂν ταντιποιῆται a 2. ὅταν ἀντιποιῆται p 9. Bekk. Ibid. ἡμῶν p 9. 15. καὶ τῶν πάντων Ἑλλ. p 9. Bekk. 18. ἡμῖν] ὑμῖν b. p 1. 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk.
α
ποιήσειν ὑμῖν a 1. 20. ἔπραξε b. 22. βεβαίως ἡγοῦμαι γενέσθαι p 5. γεγενῆσθαι βεβαίους ἡγοῦμαι p 1. 23. οὐδεπώποτε a 1. p 1. 9. et in marg. p 10. 24. πρόξενος] προξενῶ a 1. c 2. i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. προξενῶν b. p 1. πρόξενός εἰμι i. Ibid. ἰδίᾳ ξένος] ἰδιόξενος i. o. et γρ. p 2. antep. οὐδεὶς αὐτῶν a 1. οὐδεὶς om. i. pen. εἰ om. a 1.

P. 303. 1. ὅτι om. p 9. Ibid. κομίσασθαι γὰρ τὰ p 9. Ibid. ἡμέτερ' p 1. Ibid. ὑμῖν τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν φθονήσαντες ἐλ. a 1. 3. Ἕλλησι καὶ] Ἕλλησί τε καὶ a 1. p 1. Ibid. ὑμῖν αὐτῶν] αὐτῶν ὑμῖν a 1. p 9. Bekk. 5. δὲ om. p 9. Ibid. ἂν] ἐὰν a 1. 6. αὐτοῖς ὑμεῖς a 1. 7. εἴποτ' εὖ] εἴποτ' ἂν εὖ a 1. p 9. 10. Bekk. 9. αἰτία τοῖς πολλοῖς a 1. p 9. Ald. Tayl. 10. πρὸς τὸ] πρὸς τὸν a 1. p 9. Bekk. Ibid. τοῦ add. in marg. p 9. 11. οὐ] οὐχὶ a 1. i. p 1. Ald. Tayl. Ibid. μικρὰν αὐτοῖς ὠφέλειαν i. p 1. μικρὰν ὠφέλειαν αὐτοῖς a 1. p 9. 13. ὑπὸ] ἐπὶ p 9. Ibid. βουλευσάντων p 10. 14. δίκην δοῦναι] δοῦναι δίκην a 1. p 9. Bekk. 15. δίκαιοι Bekk. Ibid. φήσετε a 1. b. 16. ἄνδρες om. p 1. 17. ὑμεῖς πεπολεμήκατε πολέμους] ὑμεῖς πολέμους πεπολεμήκατε p 9. Bekk. πολέμους ὑμεῖς πεπολεμήκατε a 1. 18. ἴστε μὲν] μὲν ἴστε a 1. p 9. et corr. p 10. Bekk.

P. 304. 1. ἡ περὶ ὅρων p 5. 2. φιλοτιμίας] φιλονεικίας a 1. i. p 1. 9. et in marg. p 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. τῆς om. a 2. 6. ὑμῖν c 2. Bekk. Ibid. γὰρ om. pr. c 3. 7. εἰρήνην ὑμᾶς a 1. p 9. Bekk.
ηθείντε
8. βούλησθε b. Ibid. δὲ τοὺς ὀλιγ.] δὲ ὀλιγ. a 1. p 1. 9. Bekk. 9. οὐ] οὐδὲ c 3. 10. ζῆν] ἄρχειν p 1. 5. 13. Μυτιληναίων p 9. Bekk. Ibid. νῦν Fel. P. Manut. 15. τι om. p 9. Bekk. Ibid. ἡμῖν] ὑμῶν a 1.
ι
ὑμῖν Fel. P. Manut. ἡμῶν b. 16. ὀλιγαρχιῶν a 1. i. p 1. 5. 10. et γρ. p 2. Ald.
ίας
Tayl. ὀλιγαρχιῶν b. 17. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 18. ἂν om. a 1. p 9. 10. 19. ἐπανάξοντας] ἐπαγαγόντας a 1. ἐξαγαγόντας p 1. Ald. Tayl. ἐπαγόντας p 9. ἐπάξοντας p 10. 20. τούτους] τοῦτ' a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Ibid. ἀνελεῖν] ἂν ἔχειν Ald. Tayl. 21. τοὺς om. p 9. 22. χρὴ om. pr. p 9. 23. καὶ om. p 9. 25. δίκαια Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 27. οἷα τοὺς] οἵαπερ ἂν τοὺς a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἀξιώσετε] ἀξιώσαιτε p 9. et γρ. Lamb. Ind. Bekk. 28. γάρ, οὐδ' εἰ a 1. p 1. Ald. Tayl. 29. ἂν φήσειε] φήσει p 9. Bekk. Ibid. οὐκ om. a 1. p 1. antep. βουλομένους τὰ βέλτιστα a 1. p 1. et corr. p 10. Ald. Tayl. τὰ βέλτιστα βουλευομένους p 9. Bekk. Ibid. ἐπείπερ p 10. ult. ἔγωγε] ἐγὼ p 9.

Ibid. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ a 1. p 9. et pr. p 10. Bekk. Ibid. ὑμῖν] ὑμῶν a 1. p 1.

P. 305. 1. ἠτύχησεν ἡ πόλις] ἠτύχησεν ὁ δῆμος a 1. c 2. p 1. 9. Bekk. 2. αὐτὴν] αὐτὸν a 1. c 2. p 9. 10. Bekk. αὐτῶν p 1. Ibid. ὧν] τοὺς P. Manut. Ibid. μόνον] μόνων a 1. 2. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Bekk. 3. βραχύ τι] βραχύτητι a 2. Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. 2. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Bekk. 4. ἀτυχήσαντας] ἀτυχοῦντας a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 7. ἄρχοντας] κρατοῦντας a 1. p 1. Ald. Tayl. 10. ἡμετέρων p 1. 5. Ibid. δύνοντος] δύντος i. et γρ. p 10. δύντος ἢ δύναντος Ald. Tayl. 11. κρινεῖν i. Ald. Tayl. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 15. φοβήσεσθε b. φοβήσεσθαι p 9. Ibid. ἂν ἔχοιεν i. p 10. 17. οὔτε τῶν] οὔθ' ὑπὸ τῶν a 1. p 1. 10. Ald. Tayl. ὑπὸ τῶν p 9. 18. τοῦ βασιλέως] τῶν βασιλέως a 1. c 3. p 1.
τῶν
9. 10. et γρ. p 2. τοῦ βασ. b. Ibid. οὔτε αὐτοῦ] οὔθ' ὑπ' αὐτοῦ a 1. p 1. 5. 9. 10. Ald. Tayl. Ibid. γάρ τοί] γάρ τί a 1. b. c 2. 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 19. καὶ om. p 5. 9. 10. Bekk. 21. τοῦτο] ταῦτα a 1. p 1. 22. ἀλλὰ μὴν] ἀλλ' ἅμα a 1. i. p 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. πόλιν Λακ.] πόλιν διὰ Λακ. i. p 9. 10. w. et γρ. Lamb. Ind. Fel. Bekk. πόλιν τὴν Λακ. a 1. p 1. Ald. Tayl. 23. αὐτοῦ p 1. 5. et γρ. p 2. P. Manut. 24. τοῦ om. a 1. p 1. 9. ult. δὲ δὴ a 1. p 1.

P. 306. 1. ἀμυνόμεθα a 1. Ald. Tayl. 2. ἄνδρες om. p 1. 3. τινες, οἱ παρ'] τινες, ὦ 'Αθηναῖοι, παρ' p 1. Ald. Tayl. τινες, ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, παρ' a 1. b. p 3. 5. 9. 10. Bekk. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. b. p 5. 9.
οὺς
Bekk. 4. τὰ om. p 9. 8. αὐτὸν] αὐτὸν p 10. αὐτοὺς a 1. i. p 1. Ald. Tayl. Ibid.
ας
ποιοῦντα p 10. ποιοῦντας a 1. i. p 1. Ald. Tayl. 10. ἡμῶν] ὑμῶν a 1. b. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. πρὸς τῶν θεῶν p 5. 10. 11. διδάσκων] διδάξων a 1. p 9.
ξ
Ald. Tayl. Bekk. διδάσκων p 10. 13. αὐτὴν ὑμεῖς a 1. p 9. Bekk. Ibid. προσῆκεν p 9. 14. Συλημβρίαν a 2. c 2. Ald. Fel. P. Manut. Σηλυβρίαν p 5. Σηλυμβραν p 9. Ibid. ἡμετέραν p 1. Ibid. οὖσαν σύμμαχον a 1. 15. αὐτοὺς] αὐτὸς a 1. p 1. αὐτοὺς Bekk. Ibid. ὑποτελῆ i. w. Ibid. Βυζαντίους] Βυζάντιον a 1. b. i. p 1. 10. et γρ. p 2. Bekk. 16. αὐτονόμους εἶναι] αὐτονόμους τὰς πόλεις εἶναι a 1. p 1. 9. et in marg. p 10. Ald. Tayl. Bekk. 17. Μαυσώλου ζῶντος] Μαύσωλον ζῶντα a 1. i. p 1. 9. et corr. p 10. et γρ. p 2. Ald. Tayl. Bekk.
ον ος
Μαυσώλου ζῶντα b. 18. διδάσκων p 5. 19. Κῶ b. c 2. 3. p 2. 3. 5. et pr. p 10. Ald. Ibid. ἑτέρας πόλεις a 1. p 9. πόλεις ἐλευθέρας i. Ald. Tayl. 20. καὶ om. p 9. Bekk. Ibid. κείνων p 9. 23. λέγοι c 2. p 3. pen. τὸν] τῶν a 2. p 5. ult. εἰ καὶ p 5. Ald. Tayl. Ibid. οὗτοι om. Fel. P. Manut.

P. 307. 1. βλέπω p 5. Ibid. παραινεῖν a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. 2. ἄνδρες om. p 1. 3. ὑμᾶς p 5. Fel. P. Manut. Ibid. θέλειν p 5. 5. ὑμᾶς p 1. 5. 6. ἀνδρίαν c 2. i. p 3. 5. et pr. c 3. Ald. ἀνδρείαν a 2. et pr. p 9. ἀνανδρείαν a 1. 7. καὶ om. a 1. p 1. 9. 8. λέγειν ἔχω τούτου a 1. p 9. Bekk. 9. τοῖς Ἕλλ. διτταὶ πρὸς βασ. b. p 9. 10. Bekk. τοῖς Ἕλλ. πρὸς βασ. διτταὶ a 1. διτταὶ Ald. Tayl. 11. ταῦθ'] τοῦτο P.
······
Manut. γρ. ταῦτα, ἃς Lamb. Ind. 12. κἂν] καὶ a 2. p 5. Ibid. ταὐτὰ] ταῦτα p 3. 13. ἀμφοτέρως] ἀμφοτέραις a 1. c 3. p 9. Bekk. ἀμφοτέροις a 2. b. c 2. p 10. Ald. Fel. P. Manut. 15. ἰσχυροῖς] ἀγαθοῖς a 1. p 1. 16. ἥττοσι] ἥττω i. p 10. 17. καὶ ποιεῖν] καὶ om. a 1. p 1. 9. Bekk. καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν Lamb. Ind. 18. σκοπεῖν. ἔστι p 9. 19. ὑπολειφθῆτε Ald. Less. Ibid. πάντων] ἁπάντων c 2. 3. p 5. 9. 10. Bekk. 24. αὐτοῖς κυρίοις] αὐτοῖς ἔσται κυρίοις a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. εἶναι τῶν ἀγαθῶν a 1. Ald. Tayl. 25. ἄνδρες om. p 1. Ibid. οὗτος δὴ ὁ p 5. Ibid. τε καὶ ὁ a 2. 26. πρόσεσθ'] προσέθ' c 2. 3. p 9. Bekk. προσέτι p 1. πρόσθ' p 3. προέθεθ' i. πρόσεθ' Ald. Tayl. 27. ἐναντία p 5. 10. antep. ἠρημένων a 1. p 1. Ibid. μηδὲν ἢ διὰ τούτους ἀκονιτὶ] μηδενὸς ἀκούητε i. p 10. et γρ. b. p 9. μηδενὸς ἀκούητέ τι a 1. p 1. 5. et γρ. p 2. μηδενὸς ἀκούσητε o. μηδενὸς ἀκούετε Ald. Tayl. pen. γενέσθαι] γίγνεσθαι a 1. b. i. p 1. 5. 10. et γρ. p 2. ἀκονιτὶ γίγνεσθαι o. ult. ὑμᾶς εἰκότως] ὑμῖν εἰκότως p 5. εἰκότως ὑμῖν i. p 10. Ald. Tayl. εἰκότως ὑμῶν i. Ibid. τοῦ] τοὺς a 1. p 1.

P. 308. 2. μισθοδοτῶν] μισθοδοτούντων a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. μισθωτῶν c 3. 2. αὐτοὺς p 9. Ibid. αἴτιοι a 1. p 1. Ald. Tayl. 3. αἰτιάσασθαι a 1. p 1. 4. ἄνδρες om. p 1. 5. τῇ om. a 1. p 1. 5. Ibid. στρατείᾳ τάξεως] τῇ στρατείᾳ τάξεως b. p 5. 10. ταῖς στρατείαις p 9. Ald. Tayl. Bekk. ταῖς στρατιαῖς a 1. στρατιᾷ p 1. 10. λιπόντας] λείποντας a 1. b. i. p 1. 9.
εί
Ald. Tayl. Bekk. λιπόντας p 10. Ibid. ἀτίμως p 5. 11. αὐτοῖς om. c 2. αὐτοὺς a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. ποιεῖσθε p 1. 12. τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους] τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον a 1. i. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. καὶ - - - πόλεως om. c 2. Ibid. ὑμῖν ὁμωμ.] ὑμῖν ἕξειν ὁμωμ. p 9. Bekk. ὑμῖν τοὺς ὁμωμ. i. 13. δυσνουστάτους p 5. 17. ὑμῶν p 9. Ibid. ἀφ' ὁποίων] ἀπὸ ποίων a 1. p 1. Ald. Tayl. 18. ἢ ἀπὸ ποίας a 1. p 1. Ald. Tayl. Ibid. πράξεως ποίας p 9. Ibid. ἐπανορθώσασθαί i. Ibid. ἃ om. b. 20. δύνησθε] δυνηθῆτε

p 9. Bekk. δυνήσεσθε a 2. 22. ἓν ἂν] ἓν ἀεὶ a 1. i. p 1. 9. et corr. p 10. Bekk. ἓν p 5. καὶ ἴσως βέλτιον καθ' ἓν ἂν Ald. Tayl. Ibid. σχοίη] ἔχοι p 9. 23. τούτων τῶν πραγμάτων] τῶν πραγμάτων τούτων a 1. p 9. Bekk. τῶν πραγμάτων p 1. 26. διεξίοι a 2. antep. ἀναθῆναι Ald. Ibid. θαυμάζητε ταῦτα] θαυμάζητ' αὐτὰ a 1. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. pen. μόνον add. in marg. p 9. Ibid. μιμεῖσθε Ald.

ΥΠΕΡ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 309. 3. δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι p 5.

ΛΟΓΟΣ.

P. 309. 1. ἄνδρες om. p 1. 3. οὐχ ἡμῶν p 1. Ald. Fel. P. Manut. antep. πρεσβεύουσι p 9.

P. 310. 2. νῦν δ' ἔγωγε] καὶ τοίνυν a 1. p 1. Ald. Tayl. 3. ἀφέλοιτο i. 5. μὲν, ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, ὡς a 1. μὲν, ὦ 'Αθηναῖοι, ὡς Ald. Tayl. Ibid. τὸ om. a 1. b. p 1. 5. 6. ἐξηπατημένων a 1. p 1. Aristid. Art. 254. 7. ταυτὶ] ταῦτα a 1. p 1. Ibid. βουλευομένων p 5. τῶν δὲ ταυτὶ βουλομένων p 9. Ibid. τὰ] τι p 9. 8. μὴ om. p 9. Ibid. περιμείνητε] περιμένητε a 2. c 3. p 9. Aristid. Bekk. 11. ἧπερ ἃ] ἡ παρ' ἃ c 3. p 1. 5. 9. 10. et γρ. p 2. Ald. Tayl. Aristid. Bekk. sed γρ. ἧπερ ἃ p 9. 12. ὕστερος Fel. P. Manut. 13. βουλομένοις ἀκούειν ἢ a 1. Ald. Tayl. Ibid. λέξω] δείξω p 9. 17. καιρῷ τοιούτῳ] τοιούτῳ καιρῷ a 1. 2. b. c 3. p 9. Bekk. Ibid. νυνὶ p 10. pen. Θεσπιέων καὶ Πλατιέων] Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν a 1. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk.

P. 311. 1. ποιήσ. τὴν 'Αρκαδίαν a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. 2. ἀναιρήσουσι a 1. p 1. 9. Ibid. γενέσθαι p 1. Ibid. σκοπητέον a 2. 4. μικροί τε γενήσ. p 9. Ibid. λαθοῦσιν a 1. Ibid. πλέονι a 1. 9. δυνήσωνται a 1. p 10. Ibid. ἂν post ἀδείας ponunt i. p 10. 10. πλείστης] πλείονος a 2. 12. Μαντινέᾳ p 10. 13. ἐκείνοις] ἐκείνων a 1. p 1. Bekk. 14. καί μοι] κἀμοὶ a 1. i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. δοκεῖ ταῦτα a 2. Ibid. δέ τι] δ' ἔτι c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. τοῦ] τὸ Fel. P. Manut. sed τοῦ Fel. Ind. P. Manut. Ind. 16. εἰρήνην πάντες a 1. εἰρήνην ἅπαντες p 9. Bekk. πάντως εἰρήνην i. 17. ὥστ'] ὅτ' i. 18. ὑμῖν] ἡμῖν p 9. Bekk. Ibid. ἀντιταξαμένους a 2. Ald. M. Ben. ἀντιπαραταξαμένους p 9. συνταξαμένους c 3. παραταξαμένους Fel. P. Manut. 19. ἡμῖν om. p 5. Ibid. οἱ μὲν om. a 1. antep. βουλόμεθα a 2. pen. οἴονται b. P. Manut. ult. μόνον] μόνου a 1. p 1. Ibid. ὑμᾶς p 5.

P. 312. 2. τότε] γε p 9. 5. συμβουλεύει p 2. 5. 10. συμβουλεύοι γρ. p 2. 6. καὶ secundum om. p 5. 9. 7. παραινούντων] γρ. παρανομούντων Lamb. Ind. 9. δὴ] δὲ
η
p 5. 10. δὲ b. 10. πότερα p 1. Ibid. φιλοτιμοτέραν p 1. 5. 11. ἐπιτρέπειν ἡμᾶς ἀδικεῖν] ἐπιτρέπειν ἀδικεῖν a 1. p 1. 5. Bekk. ἀδικεῖν ἐπιτρέπειν i. Ald. Tayl. ἐπιτρέπειν ὑμᾶς ἀδικεῖν b. p 9. Ibid. Λακεδαιμονίους a 2. 12. Μεγαλοπόλεως p 1. Ald. Tayl. 17. καὶ πράττειν ἀεὶ a 1. p 9. 19. καὶ om. p 9. Ibid. παρὰ] περὶ c 3. 20. ὑμᾶς Fel. P. Manut. 21. βοηθήσοντας] βοηθήσαντας a 1. b. i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἂν om. a 2. p 9. Ibid. ἐχθροὺς ἐπ' αὐτὸν νῦν] ἐπ' αὐτὸν ἐχθροὺς a 1. ἐπ' αὐτὸν ἐχθροὺς νῦν i. Ald. Tayl. Bekk. ἐχθροὺς ἐπ' αὐτὸν p 1. νοὺς ἐπ' αὐτοὺς ἐχθροὺς p 9. 23. δεῖν φημὶ a 1. p 9. 24. Λακεδαιμονίους ἔσεσθαι a 1. p 9. Ibid. ποιησώμεθα] ποιώμεθα a 1. p 1. 10. Ald. Tayl. Bekk. 26. μόνους p 5. Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. b. p 9. 10. Bekk. antep. αὐτοῖς add. in marg. p 9. ult. ὡς om. pr. p 10. Ibid. ἡμᾶς P. Manut.

P. 313. 1. τοὺς μὲν] τούτους μὲν c 3. p 5. 10. Bekk. 2. ἦλθεν a 2. Ibid. τῆς om. pr. p 10. 4. καίτοι om. p 9. et γρ. p 10. 5. ἡμῖν Ald. Fel. P. Manut. 6. βούλωνται a 2. p 9. et pr. b. 7. ὑμῖν χάριν a 1. p 9. Bekk. Ibid. καὶ secundum om. p 9. 9. ὑμᾶς a 1. b. p 1. 9. 10. 10. αὐτοῖς Fel. P. Manut. Ibid. ὑμῶν b. Fel. P. Manut. 12. ἡμῖν p 1. 10. γρ. ὥστε οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ βοηθήσουσιν ἡμῖν Lamb. Ind. 13. ἢ οὐ κάκιστοι a 1. p 1. Ibid. ὃ μὰ] ὃ om. a 1. p 1. 9. Bekk. 15. τοίνυν καὶ τῶν p 9. Ibid. τοῦτον τὸν λόγον a 1. p 9. 17. ἐμοὶ γὰρ] ἐμοὶ μὲν γὰρ a 1. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. ἐμοὶ παρὰ Fel. 18. ἄνδρες om. p 1. 19. πάντων p 1. 9. Bekk. Ibid. οὐδένα ἀντειπεῖν] οὐδένα ἂν ἀντειπεῖν p 9. et corr. p 10. Bekk. 22. καὶ om. pr. p 9. Ibid. βουλομένη ἀεὶ p 9. Bekk. βουλομένη πᾶσιν ἀεὶ a 1. 23. τοῦθ'] ταῦθ' p 9. 26. ἀεὶ διὰ τοὺς a 1. p 1. 9. pen. ἔργων] ἔργον codices et editiones, ἀνθρώπων ἔργον p 9. ult. νῦν p 9. Ibid. ηλιους p 9.

P. 314. 3. εἴδωσιν a 1. Ibid. ἑαυτῶν] αὐτῶν p 1. Ald. Tayl. 4. δεῖν a 1. p 1. Ibid. γεγονότες εἶεν] γένοιντο p 9. 5. ἂν om. a 1. b. p 9. et γρ. p 10. Ibid. κομίζωνται a 1. 6. αὐτῶν] ἑαυτῶν p 1. αὐτῶν p 5. Ibid. ἵν' ἐπειδὰν δ' a 1. p 1. Ibid. ἴσωσιν i. 7. καὶ αὐτοὶ] καὶ om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. συστρατεύονται a 1. 8. βοηθήσωσι a 1. p 1. Ibid. ἀδικεῖν, εἰ περὶ p 10. Ibid. ἔφθασαν p 5. 10. ἀποδιδόασιν i. p 10. 11. τινας Λακεδαιμονίοις a 1. p 9. Bekk. 12. καὶ om. a 2. Ibid. ἐκεῖνον b. 13.

ἐθελήσωσι p 5. Ibid. βοηθούντων om. p 9. [βοηθούντων] Bekk. 14. ἔχειν ἐᾶν i. p 10. 15. μὴ om. p 5. 19. ὑμῖν P. Manut. 23. ἐναντία w. Ibid. ἡμᾶς a 1. p 1. 9. Ibid. μὲν νῦν a 2. 24. ποιεῖσθαι] πεποιῆσθαι Ald. Tayl. 25. ποιήσωσιν a 1. p 1. Ald. Tayl.
ὑ
Ibid. ἡμᾶς p 1. 9. ἡμᾶς b. 27. τούτους] τοὺς p 9. antep. ἐπιδείξωσι a 1. p 1. pen. ὅτ'] οὔτ' i.

P. 315. 1. δευτέρων a 2. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. sed δεύτερον i. w. Ald. Ind. 2. δὲ, ὅσα] δὲ οἶδα, ὅσα a 1. i. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ὅσῳ p 5. 3. ὑμῶν οἴομαι ταῦτα] οἶμαι ὑμῶν ἐμοὶ ταῦτα a 1. Ald. Tayl. οἶμαι ὑμῶν ἐμοὶ ταὐτὰ p 9. ὑμῶν οἴομαι ἐμοὶ ταὐτὰ corr. p 10. ὑμῶν οἶμαι ταῦτα p 1. οἶμαι ὑμῶν ταὐτὰ Bekk. 4. φήσειν a 1. p 1. i. et corr. p 10. Ald. Tayl. 6. ἡμᾶς a 1. p 1. 9. 7. τὴν Θηβαίων] τὴν μὲν Θηβαίων a 1. p 1. 9. 8. ἐπιτρέπειν] ἐπιτρέψαι a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 9. ὀκνοῦντες a 1. p 1. 11. καθεστάναι] καθεστηκέναι a 1. b. p 1. et γρ. p 9. 14. νῦν p 1. 9. Bekk. Ibid. μὴ om. a 2. 15. πόλεμον ἀραμένους] πολεμεῖν αἱρουμένους a 1. i. p 1. 9. et inter lineas p 10. Ald. Tayl. 16. πρότερον οὖσαν] πρότερόν ποτε οὖσαν a 1. p 1. et γρ. p 10. Ald. Tayl. προτέρων οὖσαν p 9. Ibid. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς a 1. p 1. i. Ald. Tayl. 17. ὑμεῖς] ὑμῖν pr. p 9. Ibid. ἴσως om. i. p 5. 19. πυθοίμην καὶ τῶν b. p 5. 10. 20. πότερα δὴ ἑκάτεροι] πότερα ἑκάτεροι a 1. p 1. 9. Bekk. 21. ἡμῶν a 1. p 1. 22. ἡμῖν p 1. Ibid. Λακεδαιμονίων μὲν p 9. Ibid. Θηβαίων Λακεδαιμονίους a 1. Ald. Tayl. antep. Λακεδαιμονίων Θηβαίους a 1. Ald. Tayl. pen. μαινομένοις P. Manut. ult. ἡμῶν] ὑμῶν a 1. b. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἑτέρους] ἑταίρους a 2. c 3.

P. 316. 2. καθεστάναι] καθιστάναι a 1. b. p 1. 9. 10. et corr. c 3. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. πανύ γε] πολύ γε a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 3. ὡς δ' ἐστὶν ἐγὼ p 5. 4. μὴ καὶ p 5. 5. τούτου γε] τοῦ γε p 9. w. P. Manut. Lamb. Ind. Bekk. τού γε Fel. Ibid. ἀδικοῦσιν] ἀδίκοις a 1. p 1. 9. 7. ταύτην ἀρχὴν] ταύτην τὴν ἀρχὴν a 1. p 1. 10. Ald. Tayl. 8. πάντων] ἁπάντων p 1. 5. Ibid. ἐθέλειν p 9. Bekk. 10. τὸ τοὺς] τῷ a 1. p 9. Bekk. τῷ τοὺς p 10. w. Fel. P. Manut. Lamb. Ind. τὸ p 1. τὸ, τῷ τοὺς i. 11. φῶμεν] φημὶ a 1. p 1. Ald. Tayl. 12. αὐτοὶ i. Ald. Less. Fel. P. Manut. 13. γὰρ καλὰ] γὰρ καὶ καλὰ a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. 14. ἐξαναστάσας a 1. p 1. et γρ. p 2. Ald. Tayl. pen. Πλαταιέων καὶ Θεσπιέων a 1. Πλατεων καὶ Θεσπιων p 9. Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν Bekk. Ibid. καὶ secundum om. b. ult. ταῦτα πρόδηλα a 1. p 9.

P. 317. 1. βούλεται a 1. p 1. 3. κατοίκησιν c 3. p 5. 9. et pr. a 1. Ald. Fel. P. Manut. κατοικιεῖν corr. a 1. 4. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς p 1. 9. καθελεῖν τὰς] καθελεῖν αὐτοὺς τὰς p 1. 9. 10. Bekk. αὐτοὺς καθελεῖν τὰς i. ἀνελεῖν αὐτοὺς τὰς a 1. 12. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς p 1. Ibid. τούτοις i. 14. τε om. p 9. Bekk. 16. ἐθελόντων] ἐλθόντων Fel. P. Manut. 17. γενομένης a 1. p 1. 18. ἔτι om. b. Ibid. δήπου om. a 1. p 1. 9. 20. ἡμᾶς ἀδόλως a 1. p 9. Bekk. 21.
ων
ποιουμένους p 9. Ibid. θηλήσουσιν p 1. 5. Ibid. εἰρήνην ἄγειν p 10. 22. κατοικισθῶσι ποιουμ.] κατοικισθῶσι μόνον ποιουμ. a 1. p 1. 9. Ald. Bekk. antep. τούτου om. p 9. Ibid. τοῖς Θηβαίοις Ald. Tayl. ult.
ων
Θηβαίοις p 10. Θηβαίοις i. et γρ. p 2.

P. 318. 2. αὐτοὺς om. p 9. Bekk. 3. ὑμῖν a 1. 4. Λακεδαιμονίοις p 5. 5. ὑμᾶς p 1. 8. ἐστὶν εὐθὺς a 1. p 9. 11. παραδέξησθε a 2. 15. τούτους] τούσδε i. p 5. 10. Ald. Tayl. 17. οἱ om. p 10. Ibid. καὶ μὴ πέσωσιν om. a 1. p 1. 9. Bekk. 18. οὖν] ὅταν pr. p 9. 20. πανταχοῦ p 5. 21. μηδὲ δι'] μήτε δι' c 3. p 5. 9. 10. Bekk. 22. ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ i. Ibid. ἡμᾶς a 2. 23. μὲν, ὦ] μὲν οὖν, ὦ a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. p 1. antep. ἀλλ' om. a 1. ult. ἄλλων] ἄλλον a 2. b. c 3. p 9. 10. Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 319. 1. κατάγοντος b. 4. ὁρᾶν b. pen. Δημοσθένη p 10. Bekk. Ibid. νεοπλούτους b. d. p 10. ult. βδελυρευέσθαι d. p 10. βδελυρευομένους b.

ΛΟΓΟΣ.

P. 319. 1. ἄνδρες om. p 1. 3. ποιῶσιν a 1. Ibid. οὐδὲν τῶν ἄλλων οὕτω d. p 1. et corr. a 1. et γρ. p 2. οὐδὲ τῶν οὕτω pr. a 1. 4. ὡς περὶ] ὥσπερ p 1. 9. Ibid. τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἴσον p 1. 5. ἐπ' αὐτὸ] ἐπ' αὐτὰ a 2.
ὸ
p 2. 9. ἐπὶ ταῦτα a 1. d. p 1. ἐπ' αὐτὰ b. ult. ἀληθέστερα] τἀληθέστερα a 1. d. p 1.

P. 320. 3. ποιεῖσθαι p 1. Ald. Tayl. ποιεῖσθε a 1. 4. ἅπαντα d. p 1. 9. Ibid. χρῆσθαι c 3. p 1. 6. σκοπουμένοις] σκεψαμένους a 1. d. p 1. 9. σκεψαμένοις Bekk. 7. ἤδη om. i. 9. ὑμᾶς om. p 9. ὑμᾶς ἐρωτήσειεν a 1. d. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 10. ἀγανακτήσητε] ἀγανακτήσαιτε p 9. et corr. p 10. Bekk. ἀγανακτήσετε a 1. b. Ibid.

εἴποιτ' - - - πάντες om. p 9. Ibid. οἶμαι post ἀναγκάζοι ponunt a 1. p 1. 9. 11. ἀναγκάζει d. ἀναγκάζοι ἂν c 3. Ibid. νῦν] νυνὶ a 1. d. p 9. Bekk. om. c 3. 12. καὶ εἴ τις] καί τις a 1. d. p 1. 9. et corr. p 10. Bekk. Ibid. δευρὶ] δεῦρ' εἰ p 9. 13. τὰ om. a 2. 14. παραδέχεσθαι] παραδέξασθαι a 1. d. p 1. 9. Bekk. 16. ἀποκτείνειν P. Manut. Ibid. ἀκρίτως] ἀκρίτους a 1. d. i. p 1. 9. 10. et γρ. p 2. Bekk. 17. ἀπολυμένους] ἀπολλυμένους codices et editiones. 21. τυράννους ὄντας a 1. d. antep. αὐτοῦ] αὑτοῦ Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid.
ε
ἤθει] ἔθει i. p 9. Bekk. ἤθει b. ult. οὐ δὴ δεῖ] οὐδ' ᾔδει a 2. b. c 3. i. Ald. Fel. P. Manut. οὐ δὴ δεῖ vel οὐ γὰρ ἔδει Fel. Ind. P. Manut. Ind. ἔδει ἢ οὐ δὴ δεῖ Ald. Tayl. Ibid. ταῦτα] ἐνταῦθα Fel. P. Manut.

P. 321. 1. παρὰ τοὺς ὅρκους τοὺς πρὸς ὑμᾶς] παρὰ τοὺς πρὸς ὑμᾶς ὅρκους a 1. b. c 3. d. i. p 9. 10. Bekk. 2. μὴ φυλάξασθαι τοῦτο, πρᾴως ὑμᾶς ἔχειν, καὶ ὅρκους μὴ φυλάξασθαι] πρᾴως ὑμᾶς ἔχειν καὶ ὅρκους μὴ φυλάξασθαι Fel. P. Manut. πρᾴως ὑμᾶς ἔχειν καὶ μὴ φυλάξασθαι τοῦτο Lamb. Ind. φυλάξασθαι τοῦτο, π. ὑ. ἔ. κ. ὅ. μὴ φυλάξασθαι Ald. μὴ φυλάξασθαι p 9. Bekk. 3. ὑμῖν a 2. 4. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ p 9. Bekk.
ἰ
ἐνταυθοῖ b. 5. καταλιπεῖν] καταλείπειν a 1. p 1. Bekk. Ibid. τὴν om. P. Manut. 11. κατάγοντι p 9. 13. Μεσσηνην p 9. 14. κατωγαγεῖν i. 16. Αἰρέσου] Ἐρέσου d. p 9. 10. Bekk. Ἐρεσοῦ a 1. Αἰρέσου i. 17. τυραννεύσαντας a 1. d. p 1. 18. γρ. μηδὲν δεῖν οἴεσθαι Lamb. Ind. μηδὲν οἴεσθε p 9. 23. τὸν δ'] τοὺς δ' p 1. Ibid. ἄγοντα] ἀγαγόντα d. i. p 1. 9. Bekk. ἀναγαγόντα a 1. Ald. Tayl. 25. ἄνδρες om. p 1.
τ
P. 322. 2. ποτ'] τότε p 9. ποτε p 10. 3. εἰς αὐτὸ Ald. Fel. P. Manut. εἰς ταὐτὸν a 1. d. 4. ἄρα om. a 1. p 1. Ibid. ἄλλων om. d. 8. γεγραμμένον] cætera om. p 9. 10. καταλύωσι a 1. d. p 1. 11. τῆς om. Fel. P. Manut. 12. δ'] δὴ i. p 10. om. a 2. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 13. ἐν τῇ Πελοποννησῳ Ald. Fel. P. Manut. 14. τὴν πόλιν ὁ] τὸν δῆμον ὁ a 1. d. o. p 1. et γρ. p 2. Bekk. τὴν πολιτείαν i. sed τὴν πόλιν Fel. Ind. 17. μετέχομεν τῆς εἰρήνης a 1. d. 19. πότερα πειθόμεθα a 1. πότερα πειθώμεθα d. πότερα ὡς πειθώμεθα Ald. Tayl. Ibid. προστάγμασι] πράγμασι a 2. 21. τῶν μισθ. π. τ. Μακεδόνος om. Lamb. Ind. Ibid. ἡμῶν d. antep. τοῦθ'] τοσοῦθ' d. p 1. ult. ὅρκοις om. a 2.

P. 323. 1. ἡμᾶς a 1. 2. λύειν om. pr. p 10. 3. ἀφέντες] ἀφιέντες a 1. c 3. d. Bekk. 5. μέλειν] μετέχειν a 1. p 1. 6. αὐτῶν μόνων p 1. μόνων αὐτῶν a 1. d. 7. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ a 1. et pr. p 10. Bekk. 9. ἀτόπου μεγάλης] ἀτόπου καὶ μεγάλης a 1. d. Lamb. Ind. Fel. ἀτόπου [μεγάλης] Bekk. 12. μὲν γὰρ λεγ. b. 13. τὸ μηδὲν ἀδικεῖσθαι] γρ. μὴ δεῖν ἀδικεῖσθαι Lamb. Ind. 14. δ' om. a 1. d. p 1. Ibid. αἰσθήσεσθαι] αἰσθάνεσθαι a 1. d. p 1. Ibid. δημοκρατικῶν Fel. P. Manut. 16. τοῦτο δ' ἐστὶ] τὸ δ' ἔτι a 1. p 1. Bekk. τὸ δ' ἐστὶ d. τὸ δέ τι Ald. Tayl. Ibid. καταγελαστότερον Bekk. antep. τοσούτῳ p 1. τοσοῦτο a 1. d. i. p 10.

P. 324. 2. ἐπέταξεν] ἐπέταξαν a 1. i. p 1. w 1. 2. et γρ. p 2. Fel. Bekk. 6. πολέμων p 2. et corr. a 2. (pr. enim πόλεμον) Ald. Ind. Ibid. μηδεμιᾷ πόλει] ἐπὶ μηδεμίαν πόλιν a 1. d. i. p 1. et γρ. p 10. 8. ὁρμηθῶσιν a 1. d. i. p 1. et γρ. p 10. Ibid. ὁρμησ. οὗτοι. οὕτω] οὗτοι om. a 1. b. c 3. d. p 1. 2. 10. Bekk. 9. ἐπήνεγκεν] κεκίνηκεν a 2. Ald. Bekk. ἐπήνεγκε τὰ ὅπλα a 1. 11. τοσούτῳ δὲ] καὶ τοσούτῳ a 1. d. p 1. Ibid. ὅσῳ] ὅτι i. p 10. Ald. Tayl. 13. κατῆγεν a 1. p 1. Ald. Tayl. 18. τὰ om. d. 21.
ώ
βουλευσώμεθα] βουλευσόμεθα b. κελευσόμεθα p 5. pen. πράττουσι] ἐπιτάττουσι a 1. p 1. et γρ. p 2. Ald. Tayl. ult. ἢ τὴν μὲν ὁμολογίαν τὴν] ἢ ὁμολογίαν τὴν μὲν a 1. p 1.

P. 325. 2. συγχωρήσουσιν a 1. d. p 1. 3. δίκαια] δίκαιον p 1. δίκαιον ταῦτα a 1. Ald. Tayl. δικαίως ταῦτα d. 4. πόλεως ὡς ἐν] πόλεως ἐν a 1. d. p. 1. Bekk. 5. δέ om. c 3. et in γρ. p 10. Ibid. ὑμέτερον] ἡμέτερον a 1. d. p 1. Ibid. ἅμα καὶ δίκαιον Ald. Fel. 6. τοῦτο διαμαχ.] τοῦτο δὲ διαμαχ. i. c 3. p 1. 10. τοῦτο δὲ μαχομένους a 1. d. Ibid. παύσεσθαι c 3. 7. δεῖ pr. p 10. 12. γὰρ δήπου a 1. d. p 1. 17. ἄνδρες om. p 1. Ibid. ὑμεῖς μὲν om. a 1. d. 18. ἴστε τοῦθ'] ἑωράκατε τοῦθ' a 1. d. p 1. 19. παρανομίας ἦλθον] ὑπεροψίας ἦλθον a 1. d. p 1. ἦλθον ὑπεροψίας Ald. Tayl. 20. Πόντου κατήγ.] Πόντου πλοῖα κατήγ. a 1. p 1. Bekk. 21. ἀφεῖσαι a 2. Ibid. οὗ om. a 1. d. p 1. et corr. p 10. antep. αὐτὸν c 3. pen. τηλικαῦτα ἡμαρτ.] τηλικαῦτα τὰ ἡμαρτ. a 1. d. p 1. Bekk.

P. 326. 2. ὑμῖν a 1. d. 4. τοὺς δὲ a 1. d. p 1. Ibid. παρηνόμουν] παρενόμουν p
η
1. 10. Bekk. παρενόμουν b. τε παρενόμου a 1. 6. τὸν ὅρκον i. Ald. Ind. Fel. Ind. P.
ὁ
Manut. Ind. Lamb. Ind. τῶν ὅρκον c 3. Ibid. ὅπερ οὐκ ἐλάχιστον ὂν ἐποίησεν a 1. ὅπερ οὐκ ἐλάχιστον ἂν ἐποίησεν Ald. Tayl. 8. τὸ om. pr. p 10. 9. ἁμαρτάνοντες] ἐξαμαρτάνοντες a 1. d. p 1. 10. ἧττον δήπου] ἧττόν τι δήπου a 1. et corr. p 10. Bekk. 12. οὐδὲν] οὐδὲ a 1. d. Bekk. 13. καὶ ὑβρ.] ὃ καὶ ὑβρ. a 1. d. i. p 1. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. εἰ] ἢ Ald. Tayl. pen. Μαρωνίταις a 1. p 10. ult. μικρὰ μὲν a 1. p 1. Ibid. ὑμέτερα a 1. Fel. P. Manut.

P. 327. 1. πράγματα om. d. 4. προσ-

λομένοι a 2. 7. μόνων] μόνοις a 1. d. p 1. Ibid. ἀναμφισβήτως] ἀναμφισβητήτως a 1. b. c 3. d. i. p 10. Bekk. ἀναμφισβητήτως ἢ ἀναμφισβητήτοις Ald. Tayl. Ibid. γε] τε d. 8. ἔστι om. pr. p 10. Ibid. προσβολὰς] προβολὰς Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. ἑτέρας εὑρέσθαι] ἑτέρας ἰσχυροτέρας εὑρέσθαι a 1. d. p 1. et γρ. p 2. Ald. Tayl. 10. τῶν δορυφ.] καὶ δορυφ. P. Manut.

P. 328. 1. παρὰ] περὶ a 1. p 1. Ald. Ibid. συνθήκας] ὁμολογίας a 1. d. p 1. 2. ἄνδρες om. p 1. 3. ἐγίνετο i. Ibid. μετὰ] διὰ Fel. P. Manut. 6. ἐπεὶ] πλὴν d. Ibid. παρείσδυσις i. παράδοσις Ald. 8. τὸ] τῷ i. Ibid. ἐπὶ τῆς νεὼς εἰσπλεύσαντα a 1. d. τῆς om. a 2. 9. ἡμῶν a 1. d. p 1. Ibid. αἰτῆσθαι a 2. 10. μικρὰ] μακρὰ a 1. p 1. Ald. Tayl. Ald. Ind. 11. καταφανὲς ἦν] καταφανὲς ποιεῖ a 1. b. i. p 10. Fel. P. Manut. Ald. Ind. Bekk. sed καταφανὲς ἦν in marg. b. et Fel. Ind. 14. γρ. εἰπεῖν ὡς τοῦτο ἠτήσατο, ὡς Ἀθήνησι Lamb. Ind. 15. πόρρωθεν καὶ μόλις] μόγις καὶ πόρρωθεν a 1. d. 17. ἐντελέστατα] εὐτελέστατα a 1. b. c 3. i. p 1. 10. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. Bekk. ἀτελέστατα w. 18. καθισταμένοις b. Ibid. ναυπηγηθήσεσθαι] ναυπηγήσεσθαι a 1. d. p 1. Bekk. 19. καὶ πληρωθήσεσθαι a 1. d. p 1. om. pr. p 10. Ibid. εἰρημένῳ a 2. 21. ταῦτα ἐξέσται] τοῦτο ἐξέσται a 1. d. p 1. Ibid. πλεῖον a 1. p 1. Ibid. πανταχόθεν a 1. d. p 1. antep. ἐκεῖνοι χρῶνται] ἐκεῖνοι τῇ πόλει χρῶνται a 1. d. p 1. et corr. p 10. et γρ. p 9. Bekk. ult. δὴ κατεγνώκασι] δὲ κατεγνώκασι a 1. b. c 3. d. i. p 2. 10. Bekk. κατεγνώκασι a 2.

P. 329. 1. ὑπὲρ] περὶ a 1. d. Ibid. γρ. μελλόντων νομίζουσιν εἶναι Lamb. Ind. 4. ἄνδρες om. p 1. 5. διαβεβαιώσαιμι i. 6. τῷ τῷ p 10. 7. χρήσασθαι a 1. d. p 1. 11. ἀλλὰ μηδ'] ἀλλ' οὐ μὴ i. 13. πλείστου] πλείστων a 1. d. p 10. Bekk. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν a 1. p 1. om. Fel. P. Manut. antep. ἄνδρες om. p 1.

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Tit. Ο ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΟΓΟΣ p 2. Fel. ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ Scrimg. ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ Bekk. 1. ὑπὲρ] ὑπὸ b. Ibid. προὐβάλλετο b. 2. τε primum om. b. Ibid. ὡς καὶ αὐτὸς Scrimg. 3. ὠχύρωσεν o. Fel. 5. τὸν] τὸ p 6. Ibid. συνεβάλλετο b. 6. τῶν Ἀθηναίων p 3. Ibid. ὀρθοῦν b. 7. ἑκάστης, εἰς] ἑκάστης εἰς, in marg. n. Bekk. Ibid. περαίνεσθαι τοῦ ἔργου] παρέχεσθαι ψιλὴν τοῦ ἔργου o. p 5. et γρ. p 2. ψιλὴν παρέχεσθαι τοῦ ἔργου Fel. παρέχεσθαι ψιλὴν p 13. Bekk. 9. μόνον p 3. Ibid. ἐπετέλεσε c 3. p 3. ἐξετέλεσε p 5. 10. αὐτοῦ καὶ τὴν p 5. 11. προμήθειαν] προθυμίαν c 3. p 2. 5. 6. Ald. Less. Bekk. προμύθειαν Ald. Fel. 12. εἰπὼν ταύτην, ὡς p 5. 13. Διονυσίου b. 14. καὶ om. b. Ibid. Δημ. τὸν Δημ. p 5. 15. αὐτὴν] ἑαυτὴν p 13. Bekk. 16. αὐτῆς] αὐτοῦ t. Ibid. καὶ τοῦ codices et editiones. 18. ἀπήγγειλε] ἐπήγγειλε b. c 3. Bekk. 19. νόμος δὲ κελεύει a 2. o. p 3. 5. 6. Ald. Ibid. κελεύοντα] λέγοντα o. p 5. Fel. antep. ἀπαγορεύεσθαι a 2.

P. 21. 1. ταύτης codices et editiones. 2. τοῦ secundum om. a 2. 4. δὲ] γὰρ b. Ibid. ταύτην] αὐτὴν p 6. Ibid. τὸν λόγον om. a 2. 5. ἰσχυρῶν p 5. 6. περὶ τὸν νόμον b. Ibid. διάνοιαν Scrimg. 7. φησιν ὁ αὐτὸς b.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 21. 3. κατ' αὐτῶν codices et editiones. 6. πρὸς χρείαν] πρὸς τὴν χρείαν p 1. Bekk. 7. μεταδεδομένων] μετὰ δεδομένα p 1. μετὰ τὰ δεδομένα Bekk. 11. ἐπιδεικνύμενος codices et editiones. Ibid. δεηθεὶς p 6. Fel. 13. χρυσέῳ codices et editiones. 14. ἴσως ὅτε πλήθη codices et editiones, ἴσως ὅτε πλῆθος M. Ben. Ibid. ἐπιθυμοῦντα] ἐπιθυμίᾳ M. Ben. 17. στεφανοῦσθαι codices et editiones. pen. ὤφθη codices et editiones. ult. ἐν om. p 1. 6. Ibid. Πυκνὶ p 1.

P. 22. 8. καὶ om. p 1. 10. δ' ἐς] ἐς Fel. δ' εἰς Bekk. Ibid. μέσον codices et editiones. 14. ἀποκρινόμενος Bekk. 15. ὡς] καὶ p 6. Fel. 20. τεθαῤῥηκότες p 6. 24. οὐκοῦν - - - διάνοιαν om. Bekk. pen. ἀπὸ] ἐπὶ p 6. Fel.

ΛΟΓΟΣ.

P. 23. 1. Ἀθηναῖοι, θεοῖς] Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. h. p 2. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 15. Ald. Bekk.

P. 24. 2. μάλισθ'] κάλλιστα γρ. p 6. 5. ἐμοῦ add. in marg. a 4. 6. ἂν om. c 2. pen. ἀκροάσασθαι p 9. Bekk. ult. ἀμφοτέροις om. a 2. et pr. p 9.

P. 25. 1. καὶ τὸ] τὸ καὶ a 2. Ibid. καὶ τῇ] καὶ τὸ τῇ i. p 10. Ald. Tayl. καὶ τῇ αὐτῇ a 2. 3. χρῆσθαι a 1. p 1. 15. 5. ὦ om. p 15. ἄνδρες om. p 1. antep. μὴ ἑλεῖν]
λαβεῖν ε
μὴ ἑλεῖν b. μηλεῖν p 9. Ibid. ἐμοὶ] ἐγὼ i. et γρ. b. p 10. Ald. Tayl. Ibid. δὲ om. pr. p 9. et in γρ. b. pen. οὐδὲν εἰπεῖν a 1. p 1. ult. δ', ὃ φύσει codices et editiones.

P. 26. 1. τῶν secundum om. c 2. 3. Ibid. ἀκούειν om. pr. p 9. 2. τοῖς ἐπαινοῦσι δ'] τοῖς δ' ἐπαινοῦσί γ' p 3. τοῖς δ' ἐπαινοῦσι δ' c 2. Ald. Tayl. 4. μὲν] γὰρ p 15. 7. ἂν δ'] ἐὰν δ' a 2. p 1. 9. 9. τοῦτο om. p 3. Ibid. ποιεῖν] εἰπεῖν a 2. 10. ἀναγκάζει a 4. Ibid. γρ. δίκαιον p 6. 12. ἄνδρες om. p 1. Ibid. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι p 1. 9. om. p 15. Ibid. πάντας om. p 9. 13. τε om. pr. p 9. Bekk. 14. μὲν om. p 1. 15. ἀπορεῖσθαι p 9. 16. συμβαίη a 1. p 1. 17. εὐνοίας καὶ] εὐνοίας τε καὶ a 1. c 3. p 1. 5. 10. 15. ult. κατηγορουμένων c 2. e. f. h. p 5. 6. et γρ. p 1. Ald. Tayl.

P. 27. 3. τῷ om. Fel. P. Manut. Ibid. ὑμᾶς om. a 2. 4. b. p 9. 4. γέ μοι] γ' ἐμοὶ c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. πρότερον e. f. p 6. 6. γρ. εἰσελθεῖν p 6. 8. φυλάττων a 2. p 9. Ibid. ὕστερον] ὑστέρου a 1. 4. e. f. i. p 1. 10. 15. t. Ald. Tayl. 10. πεποίηται a 2. 11. πάντων] ἁπάντων a 1. 2. p 1. 5. 9. Bekk. 12. βίου om. p 1. 13. βούλομαι om. p 1. 9. 14. καθάπερ ἐν ἀρχῇ om. a 1. 2. p 1. 9. antep. ἐγὼ om. a 4. p 10. 15. pen. τε om. p 9. ult. παρ' ὑμῶν om. a 2. add. in marg. p 9.

P. 28. 2. τοὺς θεοὺς om. p 9. et pr. a 2. 4. ἐκατηγόρει p 1. 5. εὐθὺς Ald. Tayl. 7.
....
ἀνήλωκε a 1. 2. 4. b. o. p 1. 5. 9. 10. 15.
ά
et γρ. p 6. Hervag. Tayl. Bekk. ἀνήλωκε b. Ibid. πλεῖστα] πλείω a 2. 9. εἰπεῖν πρῶτον a 2. p 9. Bekk. πρώτων εἰπεῖν a 4. Ibid. ἔξω p 10. 10. δικαίων om. a 4. 12. λέγω] γρ. λέξω p 6. 13. οὗτος om. a 4. αὐτὸς c 2. p 3. 14. καὶ μηδὲ a 2. 15. ἀνασχήσεσθε a 4. Ibid. τὰ om. c 2. 18. χείρονα codices et editiones. Ibid. καὶ primum om. a 4. 19. μὲν δὴ μηδ' a 4. p 1. 10. 20. πιστεύητε a 4. 22. γεγενημένων om. a 1. 2. p 1. 9. sed habent in marg. a 1. 2. ult. τρέψασθαι a 1. p 1. 5. et pr. p 15. τρέπεσθαι c 2.

P. 29. 1. οὐχ] οὐδ' p 3. 2. διέβαλες

p 10. Ald. Fel. P. Manut. om. in lacuna a 4. Ibid. αὐτίκα om. b. p 9. 10. ἐξετάσω αὐτίκα p 15. 3. ἀναίδην] ἀνέδην a 2. 4. c 2. e. h. p 3. 15. et corr. c 3. et γρ. p 2. Fel. P. Manut. Ald. Ind. Ibid. οὑτωσὶ om. a 1. 2. p 1. 9. Bekk. 4. ἢ τούτοις ἀκούειν] ἀκούειν ἢ τουτοισὶ a 1. p 9. Bekk. ἢ τουτοισὶ b. p 10. 15. sed γρ. ἀκούειν ἢ τούτοις in marg. b. 6. καὶ δεινὰ om. a 1. 2. p 1. 9. Ibid. καὶ secundum om. p 6. 7. τάττουσι] διδόασι a 2. p 9. et γρ. b. p 2. 8. αὕτη] αὐτὴ a 1. b. p 10. et γρ. p 1. 6. Ald. Fel. P. Manut. 9. ἐπήρειαν] προαίρεσιν p 9. antep. ἐμοῦ p. 1. ult. ἔνι] ἔστι 1. et γρ. p 1. ἐπὶ p 1. 10. ἔχει a 2. p 9.

P. 35. 1. ἀφαιρεῖσθαί τινα δεῖ a 4. pen. ἐστιν Ald. Tayl. ult. ἄνδρες om. p 1. 5.

P. 36. 1. δὴ om. codices et editiones. Ibid. διετραγῴδει o.

P. 37. 1. χρήσασθαι p 15.

P. 38. 2. ἐξελέγχειν] ἐξελέγξειν a 1. 5. καὶ τιμωρίαι καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις] καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις καὶ τιμωρίαι a 1. p 1. 5. Ibid. πικρὰ] μικρὰ a 4. et γρ. in marg. b. πικρὰ κ. μ. ἔχοντες τὰ ἐπιτίμια add. in marg. p 9. 6. τἀπιτίμια c 2. Bekk. Ibid. ἐξῆν ἅπασι] ἐξῆν αὐτῷ πᾶσι a 1. 4. p 1. Ald. Tayl. ἐχρῆν αὐτῷ πᾶσιν p 6. 7. χρῆσθαι, καὶ] χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ, καὶ a 1. p 1. 15. Ald. Tayl. Bekk. 8. πρός με p 9. 10. τὰ om. c 2. 11. πεπραγμένα ματα a 4. Ibid. καὶ om. c 2. pen. ἐμὲ ἔχθραν] ἐμέ πως ἔχθραν p 1. Ald. Fel. πως punctis subnotavit Ald. Tayl.

P. 39. 1. ἄνδρες om. p 1. 5. 2. τοῖς ἄλλοις post ἅπασιν ponunt a 1. p 1. Ibid. δικαίοις in γρ. p 9. post ἔχοι ponunt a 1. p 1. Ibid. τις εἰπεῖν p 1. Ibid. ὑπὲρ] περὶ a 4. 3. τοῦτό γ' ἐμ. a 1. p 1. Ibid. δοκοῖ b. 6. παραλιπεῖν a 2. p 15. παραλίπειν a 4. 9. δικαίως om. a 4. 10. ἓν om. a i. 4. p 1. 5. 11. ὅσα γε ὑπὲρ c 3. p 3. 13. ὦ om. p 7. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 15. ὑμᾶς om. a 2. p 9. 16. πολέμου συστάντος a 1. p 1. 17. δὴ] om. a 1. 2. p 1. 5. Ibid. τότε] ποτε b. et pr. c 2. et γρ. p 9. sed τότε in marg. b. 18. μὲν ἐβούλεσθε a 4. p 10. 20. ἂν om. p 5. pen. ἐκέχρηντο codices et editiones.

P. 40. 1. ἐκεῖνον c 2. 3. Ald. 2. τῆς πόλεως p 15. 3. καὶ τοῖς] καὶ παρὰ τοῖς a 1. 2. e. f. h. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἅπασιν ἔρις] ἅπασιν Ἕλλησιν ἔρις a 1. p 1. 15. Ἕλλησιν ἔρις a 4. 6. πάντα a 1. p. 1. Ibid. ἑαυτοὺς] ἀλλήλυς a 1. e. f. h. p 1. et γρ. p 2. 7. οἱ om. a 2. p 9. 9. νῦν] νυνὶ a 1. p 1. 11. ὁ om. p 9. ὁ Φίλιππος om. p 10. Ald. Tayl.

οι ο

Ibid. γένηται a 1. p 1. γένηται b. 14. ὑμᾶς ἑκόντας] ἑκόντας ὑμᾶς a 1. p. 1. ἡμᾶς ἑκόντας a 4. ἑκόντας Ald. Tayl. 17. κοινῇ

om. a 2. p 9. 18. οὐδὲ ἄλλῳ] οὔτ' ἄλλῳ a 1. 2. c 2. p 1. 9. 15. Bekk. οὐδὲ ἄλλῳ c 3. 19. ἁπάντων p 9. Bekk. Ibid. συνελαμβάνοντο γρ. p 9. 20. τῷ om. a i. p 1. τῷ Ald. Tayl. 21. εἰρήνη διὰ] εἰρήνη τῷ Φιλίππῳ διὰ a 4. p 5. 15. antep. διέβαλεν c 3. Ald. Fel. P. Manut. ult. ἄν τις] ἐάν τις p 1.

P. 41. 1. ταυτὶ] ταῦτα a 1. p 1. 5. 15. 2. τινα] τι a 2. p 9. Bekk. Ibid. μάλιστα] μέγιστα Ald. Tayl. 3. ἀδίκημα a 2. p 9. Bekk. Ibid. ἐστι δήπου] ἐστι τούτων δήπου a 1. 4. e. f. h. p 1. 5. 4. ὑπὲρ τῆς] περὶ τῆς a 1. 4. b. e. f. h. i. p 1. 5. 6. 7. 10. 15. et γρ. p 2. t. Ald. Less. Ald. Tayl. 7. Ἁγνούσιος b. Ibid. οὐκ] οὐχ ὁ p 9. Bekk. 8. διαῤῥαγείης a 1. c 2. e. f. h. p 1. 3. 15. Ibid. συνεπιόντες γρ. p 2. Ald. Ind. 10. τούτων om. a 4. 12. ὥστε τολμᾷ] ὥστ' ἐτόλμα a 1. e. f. p. 1. 9. 10. et pr. p 15. ὥστε τολμᾷν p 6. t. Ald. Tayl. antep. ἔτι om. a 1. 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. καὶ om. p 15. pen. αὐτὴν] ταύτην p 9.

P. 42. 2. νυνὶ p. 9. Ibid. δὴ om. codices et editiones. Ibid. διετραγῴδεις b. o. p 5. 10. Hervag. Tayl. ἐτραγῴδεις καὶ om. a 2. p 9. Bekk. 3. με] σε p 6. Ibid. ἢ παρελθὼν codices et editiones. 4. νυνὶ p 9. Ibid. ἢ διεξῆλθες] καὶ διεξῆλθες a 1. p 9. Bekk. 5. ἔγωγε a 1. p 1. 15. 7. τουτοισίν. p 15. Ibid. μηδαμοῦ a 2. 8. οὐδείς. οὔτε] οὐδεὶς, εἰκότως· οὔτε a 1. 4. e. f. h. p 1. 5. 6. 15. et γρ. p 2. Fel. P. Manut. Bekk. 9. οὐδένα] οὐδένας c 2. 3. e. f. p 1. 3. t. Ald. Tayl. Bekk. 10. πάλαι] τότε b. p 7. Ald. Tayl. sed πάλαι in marg. b. 13. εἰ] οὐ p 7. Ibid. μὲν ἄλλους Ἑλλ.] ἄλλους om. a 1. 2. 4. c 2. 3. e. f. h. p 1. 5. 9. Bekk. 14. περὶ τῆς εἰρήνης p 9. Ibid. πρέσβεις om. p 5. 19. ἐβουλεύεσθε] ἐπρεσβεύετε t. Ald. Tayl. 20. οὐκοῦν] οὔκουν p 9. 10. antep. ἄλλων οὐδὲν ὧν] ἄλλων ὧν a 1. 2. b. c 2. e. h. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Ibid. μου om. p 10. pen. δείκνυται] φαίνεται e. f.

P. 43. 1. ἑκάτερος] ἕκαστος e. f. 2. εἴσεσθε] ὄψεσθε a 1. e. f. h. p 1. 3. πάντα] τὴν εἰρήνην a 2. τε τὴν εἰρήνην p 9. Ibid. ἀγωνιζόμενος a 2. 5. ἐπὶ τοὺς τόπους add. in marg. p 9. ἐπὶ τοῖς τόποις a 1. p 1. 6. ὄντα Φίλ.] ὄντα τὸν Φίλ. a 1. 2. p 1. 10. 15. Ibid. πυνθάνονται p 1. 7. ὅρκους τὴν ταχίστην ἀπολ. a 1. e. f. h. p 1. 8. δὲ] δὴ p 7. Ibid. ἐδύνατο a 2. Ibid. ὦ om. b. c 2. p 1. 3. 10. τὸν om. a 4. b. p 7. 10. 12. ἡμέρας μόνον a 1. 2. p 1. 9. Ibid. τὴν om. a 4. b. p 10. 15. Ald. Tayl. sed γρ. τὴν in marg. b. 13. ἐξελύσατε] ἐξελύσασθε b. c 2. 3. p 3. 7. et γρ. p 2. Ald. Tayl. Bekk. 16. τοὺς ὅρκους] ὅρκον Ald. Tayl. 17. ἕνεκα] ἕνεκεν a 1. 18. ὦ om. c 2. 3. p 2. 3. 7. 9. 15. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 5. Ibid. τοῦτο τὸ ψήφισμα a 1. p 1.

pen. ἡμετέρων a 1. p 1. 5. Ibid. ταῦτα τὰ χωρία p 9. ult. Σήῤῥειον a 4. p 10.

τιον

Ibid. Μυρτηνὸν a 1. f. h. p 1. 5. Μυρτηνον p 9.

P. 44. 1. Σεργίσκην a 4. p 5. 4. λοιποῖς] ἄλλοις p 15. Ibid. ἐπιχειρείη Ald. Fel. P. Manut. 5. τοῦτο codices et editiones. 8. ἡμῖν p 1. 11. μικρὰ] σμικρὰ a 2. et corr. p 9. pr. enim om. 12. με] μὴ a 1. μὲν a 2. με μὴ pr. p 15. om. p 5. Ibid. πεπρακέναι Φιλίππῳ; οὐ] πεπρακέναι; οὐ a 2. 4. b. p 7. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 13. πω p 5. antep. εἰδὼς οὗτος a 1. p 1. οὗτος εἰδὼς ἑκὼν p 5. pen. Psephisma om. pr. p 10. ult. ἔνῃ] ἔννῃ a 4. b. p 15. M. Ben. ἔνῃ a 2.

P. 48. 1. Πανδιονίδος] Διονυσίδος p 5. 2. τῆς om. p 5. Ibid. εἰρήνης πρὸς Ἀθηναίους] πρὸς Ἀθηναίους om. a 1. 2. 4. b. e. f. h. p 1. 5. 9. 10. t. Hervag. Tayl. Bekk. 3. συνθήκας, δεδόχθαι] συνθήκας πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον δεδόχ. a 1. 4. p 1. 5. et Taylorani fere ipso teste. Ibid. δεδόχθω e. f. 4. τῶν] τῷ a 1. b. p 7. 9. 10. Bekk. 6. ἀναβολὴν] ὑπερβολὴν b. p 7. 9. Bekk. 7. παρ' αὐτοῦ λαβεῖν a 1. p 1. 8. ὁμολογου-

η

μέναις Ald. Tayl. ὁμολογουμέναις a 2. ὁμολογημέναις Fel. 9. Ἀθηναῖον a 1. p 15. Ibid. συμπαραλαμβάνοντας a 1. e. f. p 1. antep. Αἰσχίνης Κοθωκίδης] Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης a 4. Αἰσχίνης Ἀθρομίτα Κοθωκίδης Ald. Tayl. Κοθωκίδης Ἀτρομήτου Αἰσχίνης p 5. Κοθωκίδης b. p 9. 10. pen. Κησιφῶν p 1. Κτησιφῶν c 3. p 3.

P. 49. 2. τῷ Φιλίππῳ] τὸ Φιλίππῳ b. p 9. 10. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. τὸ τοῦ Φιλίππου a 1. e. p 1. τὸ Φιλίππου a 4. h. t. Hervag. Tayl. Ald. Ind. τὰ τοῦ Φιλίππου f. 3. κάθηντο] καθῆντο a 4. b. c 3. p 2. 3. 5. 7. Fel. Bekk. 4. τἀκεῖ κατασκευάμενος a 1. 2. p 1. et corr. p 9. τἀκεῖ enim om. pr. p 9. 5. μᾶλλον] ὁμοίως a 1. 2. f. p 1. 9. 8. ὑμῶν a 4. f. p 5. 12. ἀδίκων] γρ. ἀδικούντων p 5. Ibid. καὶ θεοῖς ἐχθρῶν om. a 1. 2. p 1. 9. 13. ὁμολ. καὶ πολεμεῖν a 2. p 9. 14. τούτοις] τουτοισὶ a 1. p 1. 5. 16. γὰρ ὡμολόγησε] γὰρ ὤμοσε a 1. 4. f. h. i. o. p 5. 10. 15. et γρ. b. p 2.

ὡμολόγησε

Ald. Tayl. Less. ὤμοσε p 1. Ibid. ὁ om. p 1. Ibid. Φίλιππος ἕξειν] ἕξειν om. a 1. 2. e. f. h. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. προσλαβὼν a 1. 4. e. h. p 5. 10. 15. et γρ. p 1. Ibid. τούτους οὐχὶ] τούτους τοὺς οὐχὶ a 1. 4. p 1. Ald. Tayl. pen. ἀπίωμεν a 1. e. f. p 9. t. et γρ. p 1. Ald. Tayl.

οι

ἀπίωμεν b. Ibid. ἂν om. a 2. p 9. Bekk. Ibid. στρατιᾶς a 1. f. et γρ. p 1. ult. ἀτρεπῆ a 2.

P. 50. 1. αὐτῶν] ἡμῶν a 1. e. f. p 1. 9. et γρ. in marg. b. 2. ἐξέλθετε e. f. 3. ἐς p 1. 5. Ibid. κλείσοιτε] κλείσητε a 1.

αι οι

2. 4. e. f. h. p 1. κλείσετε b. κλείσητε p 15. κλείσαιτε p 9. 10. Bekk. Ibid. πορθμὸν] τόπον a 1. 2. f. p 1. 9. et γρ. in marg. b. 4. ἀκούητε a 4. f. Ibid. ὑμῖν

ὑμῖν

τούτων] ἡμῶν a 1. p 9. ἡμῶν p 1. ὑμῶν f. τούτων Bekk. 5. εἴη] ἢ τῶν a 4. Ibid. ἔχηθ' a 1. ἔχητε f. 6. καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ om. a 1. b. p 1. 2. 7. 10. 15. sed add. in marg. b. καὶ πολλῇ ἀγνοίᾳ a 4. 7. αὐτοῦ, εἰ πρὸ p 9. Bekk. Ibid. τοῦ om. Fel. P. Manut. Ibid. ἀκούσαντες om. p 9. Bekk. 8. ψηφίσησθε a 1. 2. f. h. p 1. 5. 9. 15. Ald. Tayl. ψηφίσεσθε t. Ibid. βοηθεῖν αὐτοῖς] βοηθεῖν a 4. b. p 10. Ald. Tayl. τοῖς Φωκεῦσι βοηθεῖν p 9. Ibid. καὶ om. p 9. Bekk. Ibid. ἐκφύγῃ p 5. 9. αὐτοῦ c 2. Ibid. πάλιν om. p 9. Bekk. Ibid. μισθοῦσθαι p 7. 10. ἰδίᾳ καὶ καθ' p 1. 5. 11. τοιαῦτα μὲν πρὸς c 2. pen. δ' ὑμᾶς ὦ a 1. δ' ὑμῶν, ὦ p 1. Ibid. ἄνδρες om. p 1. ult. ὑμᾶς om. a 1. p 1. 9.

P. 51. 1. λόγους οὐδένας ἐποιούμην ἑτέρους Ald. Tayl. 2. πάσαις p 9. 3. τούτου] ταὐτοῦ a 2. p 9. Ibid. κἀμὲ a 1. e. f. p 1. 15. 4. κατηγορουμένων e. f. h. p 5. 9. γρ. εἰρημένων b. p 9. Ibid. μικρὰ om. in γρ. b. Ibid. ἀποκρίνεσθαι] ἀποκρίνασθαι a 1. e. f. h. p 1. 3. 9. 15. Bekk. ἀπολογήσασθαι γρ. b. p 9. 7. ἔσω p 7. Ibid. βούλησθ' Hervag. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 8. ἐὰν ἔχηθ'] ἐὰν ἄγηθ' a 1. 4. e. f. h. p 1. Ibid. ἀκούσησθε p 5. ἀκούεσθε p 1. ἀκούσεσθε τὸν Φίλιππον a 4. Ald. Less. Ibid. δυοῖν codices et editiones. 10. αὐτὸν ἐχθρὸν] αὐτὸν om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 2. 3. 9. 10. Bekk. 11. ταῦτα i. 12. συμφέρειν δὲ p 9. Bekk. Ibid. ἡμῖν p 5. Ibid. ὁμοίως κοινῶς ἅπασι p 2. Ald. Ind. 14. Θηβαίων] Ἀθηναίων c 2. 15. ὑπoῦσαν] οὖσαν p 5. ὑπάρχουσαν a 1. p 1. 16. ταῦτ'] τοῦτ' a 4. p 10. 17. ταλαιπώρους om. p 9. 18. ἀγαγόντας p 9. Bekk. pen. πρὸς Θηϐ.] πρὸς τοὺς Θηϐ. a 4. b. c 2. 3. p 2. 3. 7. 10. ult. γεγενῆσθαι a 1. p 1. Ibid. πεπραγμένων] πραγμάτων a 2.

P. 52. 2. τὴν secundum om. a 2. c 2. p 3. 9. 3. ἅπαντα ταῦτ' ἔσται ὑμῖν a 1. p 1. ταῦθ' ἅπανθ' ὑμῖν ἔσται a 2. p 9. Bekk. ὑμῖν πάντα ταῦτα ἔσται p 15. 5. ΨΗΦΙΣΜΑ om. p 3. 7. Psephisma et Epistolam add. in marg. p 10. 6. Μνησιφύλου] Μνησιφίλου p 9. 15. Fel. Bekk. Ibid. γενομένης ὑπὸ στρατηγῶν a 1. p 1. γενομένης om. a 2. 4. b. p 9. 10. 7. πρυτανέων p 3. 5. 7. Ibid. γνώμῃ, μηνὸς Μαιμ. a 1. p 1. 8. γρ. Ἀθηναῖον p 6. 7. 9. κοιτέων a 1. γρ. κοιτέον p 1. Ibid. γενέσθαι c 2. Ibid. καὶ ἐν Πειρ. a 1. p 1. 12. δ' ἂν] ἂν δὲ b. ἂν δὲ ἂν p 9. Ibid. ἀπιστήσῃ p 7. Ibid. τῷδε τῷ ψηφίσματι a 1. 2. p 1. 9. Bekk. τούτῳ om. a 4. p 10. 15. Ibid.

ἔσται a 1. p 1. ἔστω ἔνοχος a 4. p 15. Ibid. τῆς om. a 4. 13. ὑποδεικνύῃ p 15. Ibid. ὂν om. b. p 9. 10. Ibid. τῶν ἀδυνάτων] τοῦ ἀδυνάτου a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. f. h. p 1. 2. 3. 5. 7. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 16. ἅπαντα p 15. Ibid. et 17. εἴκοσι p 9. 17. εἰς om. b. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. 18. Ἄφιδνα] Ἄφιδναν a 1. p 1. 5. Bekk. Ἄφνιδα c 2. 3. p 9. Ἀφνίδα a 2. b. i. p 10. 15. Ἀφίδναν a 4. Ibid. Σούνιον b. καὶ Σούνιον om. a 1. p 1. Ibid. εἶπε Καλλ. Φαληρεὺς om. a 2. b. p 1. 5. 7. 9. 10. antep. τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε b. p 9. 10. 15. Bekk. τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε a 1. 4. p 1. pen. ἐπηγγείλαθ'] ἐπηγγέλλεθ' codices et editiones. Ibid. δ' αὖ] δὴ a 2. 4. b. p 5. 7. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. δ' αὐτὴν a 1. p 1. 15. ult. δεῦρ' om. a 2. p 9.

P. 53. 1. ΦΙΛΙΠΠΟΥ om. p 15. 3. ὑμᾶς P. Manut. Ibid. κατὰ] μετὰ Fel. P. Manut. Ibid. τὰ om. p 1. 4. ἑαυτοὺς] ἡμᾶς αὐτοὺς a 1. p 1. 5. εἰσαγηοχότας, τὰ] εἰσαγηοχότας εἰς αὐτὰ, τὰ a 1. 4. e. f. o. p 1. 5. 9. 15. Ald. Less. Fel. P. Manut. εἰσαγηοχότας [εἰς αὐτὰ], τὰ Bekk. Ibid. ὑπακούσαντα a 1. p 1. 6. λαβόντας b. p 9. 15. Ibid. ἐξανδραποδισμένοι a 1. Ibid. δὲ καὶ ὑμᾶς] δ' ὑμᾶς a 1. 2. 4. p 1. 7. γέγραφα] ἔγραψα Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. πλεῖον] ἐπὶ πλεῖον p 5. Bekk. ἐπὶ πλέον a 1. p 1. 15. Ibid. ἐνοχλεῖσθε a 1. 8. τοῖς] τούτοις a 1. e. f. p 1. 15. t. et γρ. p 6. Ald. Tayl. Ibid. γὰρ om. a 4. Ibid. ὅλως a 1. e. f. p 1. 15. t. et γρ. p 6. Ald. Tayl. Ibid. οὐδὲν] οὐδὲ a 2. b. p 7. 9. Ibid. μέτριόν τι δοκεῖτέ μοι p 15. 9. συνθεμένοι] συντιθέμενοι a 1. ἣν συνθεμένοι p 9. 10. ἣν συνθεμένοι καὶ ὀμωμόκατε ἀντιπαραξάγοντες a 4. 10. συμπεριειλημμένοι b. περιειλημμένων a 4. 11. ὁμολογουμέναις p 7. Ibid. ἐφθακέναι] ὠφληκέναι a 4. i. p 6. 10. 15. et γρ. p 2. Ald. Less. Ald. Tayl. 13. ὡς] ὥσπερ Ald. Tayl. antep. ὅτι ἐγὼ ταῦτα p 9.

P. 54. 1. ὑπολήμψεσθε p 9. 4. τῶν μετὰ ταῦτα προορᾶν a 1. p 1. 6. ὑφ' ἑαυτῷ codices et editiones. 7. Θηβαῖοι om. p 9. Bekk. 10. ὀδυρόμενος νῦν] νῦν ὀδυρόμενος p 1. 11. καὶ primùm om. a 2. Ibid. τῶν om. a 1. 13. δῆλον μὲν γὰρ p 5. antep. κτῆμ' ἔχων p 9.

P. 55. 1. αὐτίκα μᾶλλον] αὐτίκα μάλα a 1. e. f. Hermog. 2. ἁρμόσει λέγειν ἴσως] ἴσως ἁρμόσει λέγειν a 1. 2. b. c 2. 3. e. f. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ὕστερον ἁρμόσει λέγειν Hermogen. p. 350. cf. Rutilius Lup. de Fig. sent. l. ii. init. Ibid. ἐπὶ] εἰς p 6. Ald. Tayl. 3. ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα p 1. et γρ. p 9. καὶ δωροδοκήματα om. p 9. Bekk. ἀδικήματα καὶ om. p 15. 4. παρόντων om. p 5. Ibid. αἰτία a 1. 6. ἑαυτοὺς τῷ Φιλίππῳ] αὐτοὺς τῷ Φιλ. p 5. τῷ Φιλίππῳ om. a 1. e. f. p 1. Bekk. 7. ὑμῖν om. a 4. Ibid. ἐξηπάτηνται p 5. 8. Φωκεῖς codices et editiones. Ibid. τί καὶ ἐγένετο a 2. 11. αὐτοῖς om. a 4. Ibid. καὶ οὐδὲ] καὶ om. a 1. 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. εἰ] ἢ a 1. 13. μόνον a 1. p 1. 9. 15. ἄσμενοι καὶ om. p 9. 17. ὁ om. a 1. p 1. 9. Ibid. Ἰλλυρ. καὶ Θετταλοὺς καὶ Τριβ. a 1. Ibid. Τριβαλοὺς] Τριβαλλοὺς a 1. 2. b. c 2. 3. e. f. h. p 1. 9. 10. P. Manut. Bekk. 18. καὶ μεγάλας post ἑαυτῷ ponit Ald. Tayl. 19. ὑφ' ἑαυτὸν Hermog. p 185. 189. cf. 20. τῇ om. c 2. 21. τότε δὴ τότε c 3. Hermog. 22. ἕτερος ὁ λόγος p 9. 23. διεμαρτυράμην a 1. p 1. 15.

P. 56. 1. καὶ πολλῶν om. h. Ibid. τῇ] καὶ Ald. Tayl. 2. τοιοῦτόν τι] τοιουτονί τι a 1. p 1. 9. Bekk. 3. οἰομένων ἑκάστων] ἑκάστων οἰομένων a 1. p 1. 9. Bekk. 4. ἀλλὰ] καὶ a 1. i. p 1. 9. 10. et γρ. p 15. 5. ὑπολαμβανόντων, ὅταν βούλωνται. εἶτ'] ὑπολαμβανόντων om. p 9. Bekk. ὑπολ. ὅταν βούλονται. εἶτ' a 4. Fel. 7. τοῖς δὲ τοῖς πρ. a 4. 8. τἄλλα] γρ. ἄλλους in marg. b. Ibid. οἰομένους a 4. 9. αἰσθέσθαι a 2. p 9. Bekk. 12. οὐδεὶς] εἰκότως· οὐδεὶς a 1. 4. e. f. p 1. 2. 5. 6. 10. 15. Ald. Less. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 5. 14. ἂν om. a 1. p 1. Ibid. πρόηται b. p 7. Ald. Tayl. 15. ἦν ἂν] ἂν ἦν a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. ἦν p 9. Ibid. εὐδαιμονέστερον] εὐτυχέστερον b. p 7. Ald. Tayl. sed vulg. cum γρ. in marg. b. 16. οὐκ ἔστι secundum om. a 2. p 9. Ibid. πόθεν om. b. p 5. t. Ald. Tayl. 18. ἀποδομένων] ἀποδιδομένων i. o. p 10. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. ἀποδεδομένων a 2. 19. καὶ primum om. a 1. p 1. 20. δὲ] δὴ a 1. et corr. p 1. Ibid. εἰσελήλυθεν p 7. 21. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα p 3. 22. εὖ φρονοῦσι codices et editiones. 23. Φιλίππῳ p 5. et γρ. p 9. om. p 9. 10. antep. Εὐδόκιμος Ald. Tayl. ἄδικος c 2. pen. Σίμος] Σῖμος p 1. 15. Bekk. Ibid. οἱ Λαρισαῖοι a 1. 4. b. p 15. Bekk. ὁ Λαρισαῖος p 9. ult. καὶ ὑβριζομένων om. a 2.

P. 57. 1. ἡ om. Ald. Fel. Ibid. προδοτῶν in γρ. p 9. 2. Ἀρίσταρχος a 4. 5. ἡμῖν a 1. 4. 6. ἐφ' ὃ δωροδοκήσεται M. Ben. 7. τούτων] τούτους p 1. 5. Bekk. τουτωνὶ a 2. p 9. 9. ἀπολώλατε] ἀπολώλειτε a 1. 4. b. p 1. 9. 10. 15. Scrimg. Fel. P. Manut. Bekk. ἀπολώλητε p 5. 6. 7. 12. οὗτος] οὑτοσὶ b. p 7. 15. παρηνωχλησθαι p 9. Ibid. καὶ primum om. a 1. p 1. 9. Ibid. ὑμεῖς om. p 9. 16. ὁτιοῦν εἰπεῖν] εἰπεῖν ὁτιοῦν a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τότε τὴν τούτου c 2. 17. φιλίαν τε] φιλίαν γε a 1. 2. 4. b. p 1. 7. 9. Bekk. antep. ξενίαν] φιλίαν e. f. h. p 5. pen. ξενίαν] φιλίαν p 5. ult. φίλον] ξένον codices et editiones, præter Ald. quæ ξένων. Ibid. ξένον] φίλον codices et editiones.

P. 58. 3. ταῦτα, πόθεν] ταῦτα, οὐκ ἔστι, πόθεν a 1. e. f. p 1. 15. 5. Φιλίππου πρότερον] πρότερον Φιλίππου a 1. p 1. pen. ὦ om. c 2. 3. p 2. 7. 15. Ibid. ἄνδρες om. p 1. ult. μισθωτὸς a 1. b. c 2. 3. h. p 1. 2. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δοκεῖ post Ἀθηναῖοι ver. pen. ponunt a 1. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 59. 1. ἤδη om. a 1. p 1. 7. 4. πολλῶν b. p 5. 7. 15. 6. αὐτὴν] ταύτην a 1. p 1. 15. 7. ΓΡΑΦΗ om. p 7. λείπει· ἀλλὰ λέγεται ψήφισμα Ald. Tayl. antep. Χαιρωνίδου a 1. p 1. 15. Ibid. ἄρχοντος om. a 1. p 1. ult. γραφὴν om. a 2. 4. b. p 7. 9. 10. Ald. Tayl.

P. 60. 2. et 4. Παιανιέα codices et editiones. 5. διετέλει Ald. Tayl. 6. τῶν] τὸν a 4. p 10. Bekk. 7. καὶ primum om. a 1. Ibid. ἀνδραγαθίας χάριν, καὶ a 1. p 1. Ibid. διότι] ὅτι a 1. p 1. 9. ταῦτα πάντα p 15. 10. ἑώντον πρώτων vitio typographico ed. Lutet. Ibid. μὲν om. p 15. 11. γράμματα om. p 10. Ald. Tayl. 12. ἔστι Δημ.] ἔστι δὲ Δημ. a 1. 4. p 1. 5. 15. Bekk. ἔστι δὴ Δημ. a 2. Ibid. τῶν θεωρικῶν] τῷ θεωρικῷ a 1. 2. e. f. p 1. Bekk. τῶν θεωριῶν p 10. et γρ. p 2. pen. τραγῳδῶν τῇ καινῇ] τραγῳδῶν καινῶν a 1. 4. p 1. 15. τραγῳδιῶν καινῶν f. τραγῳδιῶν καινῇ e. τραγῳδιῶν τῇ καινῶν o. τραγῳδοῖς τοῖς καινοῖς p 5. τραγῳδοῖς καινοῖς Scrimg. ult. Πυκνὶ] Πνυκὶ a 2. 4. b. p 2. 3. 5. 6. w. et γρ. p 1. Ald. Less. Fel. P. Manut. Ibid. ἐν secundum om. a 1. p 1. 5. et corr. p 15.

P. 61. 1. πεντήκοντα] γρ. πέντε Ald.

η

Less. Ibid. κλήτορες c 2. κλητῆρες a 1. e. f. o. p 1. 3. 5. et γρ. p 2. 3. ἄνδρες om. p 1. 5. 4. ταῦτ'] τοῦτ' c 2. Ibid. πρῶτον om. Fel. P. Manut. Ibid. οἶμαι] οἴομαι a 1. p 1. 5. 15. 6. αὐτὴν] ὁμοίαν Ald. Tayl. 8. τοῦ] τὸ a 1. e. f. p 1. Ibid. γράψαι om. a 1. e. p 1. Ibid. με post λέγοντα ponunt a 1. p 1. post βέλτιστα a 4. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 10. ἂν δύνωμαι] δύναμαι p 9. 11. εἶναί μοι νομίζω a 1. p 1. 15. 12. εὑρήσεται p 1. 5. et pr. p 15. εὑρήσετε a 1. 15. τὸν στέφανον κελεῦσαι a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. κοινωνοῦν p 3. antep. εἰμὶ ἄξιος p 10. 15. pen. τοῖς ἐν τούτοις p 15. τῆς ἐν om. b. τῆς ἐν τούτοις om. a 4. h. p 10. t. Hervag. Tayl. Ald. Tayl. ult. καὶ primum om. a 1. p 1. 5. 10. 15.

P. 62. 1. ἄνδρες om. p 1. 5. 4. καί μοι c 2. p 5. Ibid. ὑπολάβῃ post γραφῆς ponit p 15. Ibid. ἀπαντᾷν p 3. 6. τοῦ] εἰς τὸ τοῦ p 6. 8. πάντων a 1. p 1. τῶν ἁπάντων Ald. Tayl. Ibid. καὶ πεπραγμένων om. a 2. p 9. Bekk. 15. περὶ τούτων Dionys. 16. ἐγὼ καὶ διεκωλ.] καὶ om. a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 2. 5. 6. 7. 10. 15. Dionys. Bekk. 17. ἄνδρες om. p 1. 5. 18. ὑπῆρχε p 7. μέγα ὁ καιρὸς ὑπῆρξε Sambuci cod. in farrag. Wolf. 19. ἅπασιν p 9. antep. καὶ τοσαύτην] καὶ om. a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. f. h. p 1. 2. 3. 5. 6. 7. 9. 10. 15. t. Theo. pag. 18. Bekk. pen. λαβὼν, καὶ] λαβὼν ὁ Φίλιππος, καὶ a 1. 4. e. f. h. p 1. 5. t. Ald. Less. Ald. Tayl.

P. 63. 2. διέστησαν c 2. 3. 3. ἅπασιν om. p 5. 6. πάντων p 1. 7. ὦ om. p 9. Ibid. ἄνδρες om. p 1. Ibid. ἦν om. a 2. 9. ὁ] ὅτι p 7. 11. ἀξίαν] γρ. εὐταξίαν p 2. Ald. Ind. Ibid. ἑαυτῆς] αὐτῆς Ald. Ind. Bekk. αὐτῆς p 2. 3. 15. κωλύσει co-

ει

dices (præter b. qui κωλύσῃ) et editiones. Ibid. καὶ om. p 1. Ibid. ὡς ἔοικεν om. p 5. 10. 18. τὴν πόλιν γενέσθαι p 10. Ibid. ἐβούλετ'] βούλετ' a 1. p 1. pen. γὰρ om. a 1. p 1. 15. ult. εὐθέως a 2. p 9.

P. 64. 1. αὐτοῦ p 1. 5. P. Manut. 2. οὐδένα p 5. Ibid. ὁμῶς om. a 2. p 9. ἴσως w. 3. τῶν ἐναντιωθέντων] τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων e. f. h. p 7. et in marg. p 10. Scrimg. Fel. P. Manut. sed οὐκ om. Fel. Ind. τῶν [οὐκ] ἐναντιωθέντων Bekk. 6.

ψ

ὅσον a 2. ὅσων b. ὅσῳ p 10. 10. ὁρῶσαν τῶν Ἑλλήνων p 1. 11. τί] τοίνυν p 5. Ibid. γράφειν ἢ λέγειν p 10. Ald. Tayl. 12. ἐμὲ om. p 9. 13. ἐκ παντὸς μὲν] μὲν ἐκ παντὸς a 1. 2. 4. p 1. 9. Bekk. Ibid. τοῦ om. p 15. Ibid. τῆς ἡμέρας ἐκείνης] τῆσδε τῆς ἡμέρας a 1. p 1. 15. τῆς ἡμέρας a 2. p 9. 14. ἀφ'] ἐφ' o. Askew. Ibid. αὐτὸς om. p 5. 15. σώματα] καὶ σώματα a 1. 2. p 1. Bekk. καὶ χρήματα καὶ σώ-

η

ματα p 9. 16. ἀναλωκυῖαν b. ἀνηλωκυῖαν a 1. 2. e. f. p 15. t. Ald. Tayl. 17. πᾶσι a 1. 2. p 9. Bekk. Ibid. τοῖς Ἕλλησι om. a 1. 2. p 9. Bekk. Ibid. ἄλλων om. p 7. 18. οἱ τὰ ὑπὲρ] οἱ τὰ om. a 1. 2. 4. p 1. 9. Bekk. περὶ αὐτῶν Ald. Tayl. Ibid. ἀνηλώκασιν a 1. 4. b. p 5. 7. 9. 15. Ald. Tayl. ἢ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἕκαστοι, οἱ τὰ ἑαυτῶν ἀνηλώκασιν Scrimg. 19. ὂν ἡμῖν] ὃν ἦν ἡμῖν a 1. 4. b. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk. ὃν ἦν ὑμῖν a 2. Ibid. ὁ om. p 2. pen. ὅ τι βουληθείη] ὅ τι ἂν βουληθείη a 1. p 1. 15. ult. ῥᾳδίως καὶ om. a 1. p 1. ῥᾳδίως καὶ ἑτοίμως om. p 9. [ῥᾳδίως καὶ ἑτοίμως] Bekk.

P. 65. 1. τὸ λοιπὸν a 1. Scrimg. 2. γ' οὐδὲν a 4. Ibid. τολμῆσαι p 9. 4. μικρῷ] σμικρῷ a 1. p 1. 5. Ibid. γενέσθαι a 1. p 1. 6. εἰς νοῦν] εἰς τὸν νοῦν a 1. 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. καθ'] κατὰ τὴν a 1. p 1. 9. Bekk. 8. ἀρετῆς] ἀρχῆς p 5. Ibid. ὑπόμνημα θεωροῦσι a 2. p 9. 9. τῶν Ἑλλήνων om. a 2. p 9. 10. ἐθέλοντας] ἐθελοντὰς a 2. 4. b. c 2. 3. e. f. h. p 2. 3. 5. 6. 7. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. φήσει c 2. ult. ὑμεῖς ἐξ ἀρχῆς a 1. 4. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 66. 1. καὶ ἐγὼ] καὶ om. a 1. 4. p 1.

5. 4. Πίδναν Ald. Fel. P. Manut. 5. ᾿Αλόνησον a 4. ῾Αλόννησον b. Bekk. ᾿Αλλόννησον a 1. ᾿Αλόννησον c 2. p 10. 15. ᾿Αλλόννησον p 1. Ibid. Σέῤῥειον p 10. Ibid. Δωρίσκον a 2. 6. τοιαῦτα om. a 2. p 9. 7. ἠδικεῖτο p 9. 8. τουτοισὶ p 5. 9. καὶ primum om. p 15. Ibid. Κτησιφῶντος a 2. p 9. Ibid. Διοπίθους c 2. 10. ψηφισμάτων ὄντων] ὄντων ψηφισμάτων a 1. p 1. Ibid. εὐχερῶς πᾶν ὅ τι c 3. p 5. 11. οὐδὲ νῦν] οὐδὲν νῦν a 1. 4. p 15. Scrimg. Ibid. περὶ τούτων νῦν ὥρα t. Ald. Tayl. 12. ἐπιτειχίσματα c 2. p 3. 16. ὑφ'] ἐφ' p 5. 17. καὶ τὸ Βυζ. a 1. p 1. 15. Ibid. τινὰς μὲν] τὰς μὲν a 1. 4. i. p 1. 6. 7. 10. 15. et γρ. p 2. 3. Ald. Tayl. ἃς μὲν a 2. b. c 2. 3. p 2. 3. 9. Ald. Ind. Fel. Ind. Bekk. 18. εἴς τινας] εἰς ἃς a 1. 2. 3. b. c 2. 3. i. p 1. 2. 3. 5. 7. 9. 10. 15. et γρ. p 6. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. Bekk. antep. μὲν om. p 1. ult. ζώντων καὶ ὄντων ᾿Αθηναίων a 1. p 1. 9.

P. 67. 1. περὶ τῶν τοιούτων] περὶ τούτων a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. f. h. i. p 1. 2. 3. 5. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Tayl. Ald. Ind. Bekk. 2. πάντα ταῦτα ἃ] πάντα ἃ a 2. 4. b. p 5. 7. 9. 10. Bekk. 3. τούτων] τινὰ] τούτων a 1. b. c 3. p 1. 2. 7. 10. 15. τινὰ τούτων p 9. Bekk. γρ. τίνα τοῦτον ἄλλον ἢ τὸν ᾿Αθηναίων δῆμον προσῆκε γίνεσθαι p 9. τούτων κωλύτην τινὰ a 4. 4. ἄλλον] μᾶλλον γρ. p 6. Ibid. προσήκει] προσῆκε a 1. 4. b. f. p 1. 5. 9. 15. Bekk. Ibid. γενέσθαι] γράφεσθαι Scrimg. 6. τότ' om. a 1. 2. p 1. 7. 9. Bekk. 8. προέσθαι a 1. 4. e. f. p 1. et γρ. p 6. Ibid. ταῦτα Φιλίππῳ om. a 2. p 9. 9. καὶ] διετέλουν. καὶ a 1. 2. e. f. p 1. 6. 9. 15. Bekk. 10. λαβὼν, καὶ οὐχ p 6. Ibid. φέρε δὴ] φέρε δ' a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. αὐτὰ ψηφίσματα] αὐτὰ τὰ ψηφίσματα a 1. 4. b. c 2. 3. e. f. h. p 1. 2. 3. 5. 6. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ταῦτα τὰ ψηφίσματα a 2. 11. τὴν τοῦ om. a 1. p 1. 6. τὴν om. a 4. 12. ἐξεταζομένων add. in marg. p 9. ἐξητασμένων p 7. om. a 2. Ibid. αἴτιος om. a 4. antep. λέγε om. a 4. b. p 9. 10. 15. pen. ΨΗΦΙΣΜΑ om. p 3. 7. ult. ἐκκλησία σύγκλητος a 2. p 9.

P. 68. 1. συναχθείσης om. a 2. 4. b. c 2. 3. h. m. p 3. 7. 9. 10. t. Ald. Tayl. γενομένης e. f. Ibid. Κόπριος a 2. b. p 9. 2. ἐν om. a 4. Ibid. ὡς ἄρα a 1. c 2. 3. p 1. 2. 3. Ald. Tayl. Ibid. Λεωδάμαντα] Λεοδάμαντα a 2. Λαομέδοντα a 1. e. f. p 2. 5. 3. εἴκοσι p 9. om. p 6. 5. καταγείοχεν p 9. 6. συναχθῶσι] συναχθῇ a 1. e. f. p 1. 5. 15. Scrimg. Ibid. πρέσβεις οἳ πρὸς a 2. h. p 10. 7. οἳ] οἵτινες a 1. e. i. p 1. 5. Bekk. om. p 9. 10. 8. τὸν ναύαρχον] τὸν ἄρχοντα p 3. τόν τε ναύαρχον a 1. p 1. 15. Ibid. στρατιώτας] στρατηγοὺς a 2. 4. b. p 5. 7. 9. 10. et γρ. p 15. sed στρατιώτας in marg. habet a 4. 9. ταῦτα] τοῦτο a 1. p 1. Ibid. ὅτι οὐ] ὅτι οὐδὲ a 1. 4. p 1. 15. et γρ. c 3. ὅτι c 2. τι ουν c 3. p 9. 10. Ibid. ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῷ] αὐτῷ ὁ δῆμος p 1. αὐτῷ ὁ δῆμος οὐδὲν a 4. p 15. et γρ. c 3. Ald. Tayl. αὐτοῦ ὁ δῆμος οὐδὲν p 3. ὁ δῆμος αὐτῷ a 1. ὁ δῆμος οὐδὲν b. p 9. ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτοῦ c 3. 10. εἰ δέ τι] οὐδέτι b. p 9. 10. sed γρ. εἰ δ' ἔτι in marg. b. Ibid. λαβὼν τοὺς πρέσβεις τῷ Φιλίππῳ λέγειν ὅτι Altemps. 11. σκεψάμενοι c 2. 3. Ibid. ἐπιτιμήσωσι a 1. 12. ἀλλ' ἰδίᾳ] ἀλλ' ἀεὶ διά τι a 1. p 1. et γρ. p 6. ἀλλ' ἰδίᾳ τι p 15. ἀλλ' ἰδίαι δι' p 9. ἀλλ' ἰδίᾳ μὲν a 4. Ibid. ἢ om. a 1. p 1. 15. Ibid. ἀποστείλας] ἀποσυλήσας Scrimg. 13. ἐπεσταλμένος a 1. Ibid. καὶ om. a 2. 4. καὶ τοὺς πρέσβεις τῷ δήμῳ τοῦτο Altemps. Ibid. τοῦτο om. a 2. 4. h. p 9. 10. Ibid. γράψαι om. a 2. 4. b. c 2. 3. p 2. 3. 7. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Ibid. λέγει b. om. a 2. 4. Ibid. αἰσθόμενος c 2. p 3. 15. ψήφισμα] βούλευμα p 5. Ibid. ἔγραφεν a 4. 17. πάντες] πάλιν p 15. Ibid. οἱ ἄλλα om. a 2. p 9. antep. τὸ ψήφισμα om. p 9. pen. ΨΗΦΙΣΜΑ om. p 15. ult. Νικοκλεοὺς] Νεοκλέους a 2. w. Fel. P. Manut. Bekk. ἄρχοντος Νικοκλέους a 4. Ibid. ἔνῃ] ἔννῃ a 2. M. Ben. ἔννῃ a 4.

P. 69. 1. ἐκ om. p 1. Ibid. ἀπενεγκόντες a 1. f. p 1. ἐνεγκόντες c 2. 3. p 2. 3. 5. 3. τὰ om. a 4. Ibid. ἐκ om. a 1. p 1. 3. 15. 5. ᾿Αναγυῤῥάσιον a 2. Ibid. Πρυτανέα a 4. e. f. h. p 5. et γρ. p 6. Ald. Less. πρυτανία a 1. b. p 9. πρυτανευούσης Altemps. 6. ῾Ιπποθοώντιδος b. p 7. ῾Υποθοώντιδος a 4. Ibid. Κολυττεὺς] Κολυτεὺς a 1. Κολυτεὺς c 2. Ibid. εἶπεν. ΨΗΦΙΣΜΑ. a 1. 8. καὶ om. pr. p 9. Ibid. ὁποῖον a 2. p 9. pen. παρέσχες p 5. 6. Ibid. ὁ om. c 2. 3. p 1. 2. 3.

P. 70. 1. ἐπιστολὴν τοῦ] ἐπιστολὴν τὴν τοῦ a 1. p 1. 7. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 3. ΦΙΛΙΠΠΟΥ om. a 1. 2. 4. b. c 3. p 15. Epistolam ipsam om. a 1. p 1. 6. καὶ Πολύκριτος om. p 5. 10. 15. Ald. Tayl. Ibid. ἀφέσεως] ἀφαιρέσεως h. 7. Λαοδάμας Fel. P. Manut. Λεωδάμας p 3. w. et γρ. p 2. Λαομένων p 9. Λαοδάμων p 15. Ibid. καὶ καθ' p 7. Ibid. οὖν om. p 15. 8. εἶτ' οἴεσ.] εἰ οἴεσ. a 4. c 2. p 5. 7. 15. et corr. b. et γρ. p 6. Bekk. εἰ τοῦτ' οἴεσ. w. Fel. P. Manut. εἶτ' οἴεσ. p 9. 10. εἰ γ' οἴεσ. Scrimg. Ibid. οἴεσθ' ἐμὲ p 9. Bekk. Ibid. ἐξαπεστάλη μὲν ταῦτα b. p 7. 9. προφάσει a 4. i. p. 15. t. Ald. Tayl. Ibid. παραπέμψαντα p 6. 15. Ibid. τοῦ] τῆς p 7. 10. Σηλυβριανοῖς a 2. 4. c 2. p 3. 5. 6. 7. 15. 12. τῶν] τοῦ p 9. Bekk. antep. φιλοτιμούμενον] φιλοτιμουμένων a 4. c 3. h. p 5. 6. 10. w. Fel. P. Manut. Bekk. φιλοτιμούμενοι a 2. pen. συντετάχθαι] συντετελέσθαι b. Bekk. συντελεσθαι p 9.

συντελεῖσθαι a 4. p 10. 15. Fel. P. Manut. συντετελέσθαι καὶ συντελεῖσθαι γρ. p 2. 5. 6. 7. συντελέσαι Ald. Ind. Lamb. Ind. Ibid. Σηλυβριανοῖς c 2. p 3. 5. 7. 15. Συλυμβριανοῖς P. Manut. Ibid. βοηθῆναι p 7. Ibid. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekk. ult. τοιοῦτον] τοιοῦτο a 2. 4. p 7. 9. Bekk. Ibid. πρόσοδον] προσολον p 9. πρὸς ὅλον b. p 7. Ibid. τοῦτο] τὸ i. τοῦτο τὸ p 10.

P. 71. 2. ὑμᾶς ἀφίημι] ἡμᾶς ἀφίημι a 2. 4. b. c 2. 3. p 2. 3. 6. 7. 9. 10. 15. Ald. Bekk. 4. φυλάττειν p 7. 5. Δημοσθένη p 5. 10. 15. Bekk. 8. γέγραφε codices et editiones. 9. ἐγὼ om. p 6. 10. Πελοπόννησον a 4. 12. Εὐβοίας om. a 4. 13. πρεσβείαν om. p 7. Ibid. ᾿Ερετρίαν] ᾿Ερέτριαν a 1. 4. c 2. p 1. 2. 10. Bekk. 15. δὲ ταῦτα a 2. Ibid. πάντας a 1. p 1. 16. καὶ τὸ Βυζ. a 2. p 9. 17. μὲν ὑμῖν p 1. Ibid. χάριτες, στέφανοι p 15. 18. ἐγίγνοντο] ὑπῆρχον a 1. p 1. 9. Scrimg. Bekk. antep. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς a 1. 2. p 1. 9. 15. Bekk. ult. προείπετε p 7. Ibid. αὐτοῖς om. p 9. Bekk.

P. 72. 1. ἂν om. a 1. p 1. 3. ᾿Ερετρίαν] ᾿Ερέτριαν p 1. 2. 3. 5. 6. Bekk. ᾿Ερετριαν a 1. 4. ἐλέγχεσθαι a 1. 4. f. h. i. p 1. 5. 10. 15. t. Ald. Tayl. 6. ἥκιστα] πλέον i. 7. ἀφικνούμενοι] ἀφικόμενοι a 1. p 1. 5. 15. 8. Αἰσχίνη om. p 10. antep. ἀπήλασαν ult. γε om. p 9.

P. 73. 1. παύσῃ] παύσει p 9. Bekk. 2. τήμερον περὶ τὸ βῆμα c 2. p 3. 5. γέγραφε νῦν p 1. 7. γενομένου a 1. p 1. Ibid. ἀντειπόντα p 9. ἀντιπόντα a 2. 8. καὶ om. a 1. 2. 4. b. p 1. 7. Ibid. τοῦτο om. p 7. τούτου pr. p 9. 9. λέγε om. a 4. p 9. Ald. Tayl. Bekk. 11. Psephisma om. a 1. p 1. Ibid. Χαιρωνίδου] Χαιρώνδου a 4. b. c 2. i. p 3. 6. 9. 10. et γρ. p 2. Ald. Tayl. Bekk. Χερώνδου a 2. Ibid. ῾Ηγεμόνος] ῾Ηγέμονος p 9. 10. Bekk. ῾Ηγήμονος w. Fel. ἄρχοντος ῾Ηγεμόνος a 4. Ibid. ἀπιόντος] ἱσταμένου a 4. et γρ. p 6. utrumque habent t. Ald. Tayl. 12. Φερεάῤῥιος b. c 2. h. p 2. 3. 9. Φερεάριος a 4. Φρεάριος a 2. 14. τῶν ᾿Αθ.] τῷ ᾿Αθ. p 9. Bekk. Ibid. πολλοὺς p 15. 16. τῶν ᾿Αθ.] τῷ ᾿Αθ. p 9. 10. Bekk. 17. αὐτῶν] τῶν a 2. antep. τῶν ᾿Αθ.] τῷ ᾿Αθ. p 9. Bekk. pen. Παιανιέα codices et editiones. ult. Διονυσίοις om. a 2. 4. b. p 7. 9.

P. 74. 2. ᾿Αριστόδημος a 2. p 9. 10. 15. Ibid. Φερεάῤῥιος a 4. b. c 3. p 2. 7. et corr. p 15. 4. τῇ πόλει συμβᾶσαν p 1. 9. 10. Bekk. 5. ἃ] ἢ ἃ c 2. 3. h. o. p 2. 3. 10. Fel. P. Manut. 11. οὐκοῦν codices et editiones. 12. τοὺς χρόνους in γρ. p 9. 13. πράττειν καὶ λέγειν τῇ γρ. p 9. Ibid. ὅτ' ἐβούλεσθε c 2. p 1. τε βουλεύεσθαι p 10. ὅτε βούλεσθε p 15. 15. ὑμῖν om. a 2. p 9. Ibid. γίνεσθαι a 1. p 1. 15. γενέσθαι Ald. Tayl. 16. καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς a 1. p 1. antep. ἐξηλάθη τοῖς μὲν ὅπλοις ὑφ' ὑμῶν] ὑφ' ὑμῶν ἐξηλάθη τοῖς μὲν ὅπλας a 2. p 9. ὑφ' ὑμῶν μὲν ἐξηλάθη τοῖς ὅπλοις p 10. 15.

P. 75. 2 σιτοπομπίας p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. χαρακώματα] χαράκωμα a 1. e. f. p 1. Bekk. χάρακα p 9. cf. Harpocr. et Suid. in voc. Ibid. βαλλόμενος a 4. p 15. et γρ. p 9. βουλόμενος a 1. p 1. 3. 8. προσήκει p 9. Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. p 1. 9. P. Manut. Bekk. ἡμᾶς b. Ibid. οὐκ ἐπερωτήσω a 2. e. f. p 9. 11. ἀλλοτριωθῆναι] ἀπαλλοτριωθῆναι a 1. e. f. p 10. 15. 12. εἴπω] λέγω p 9. Bekk. 14. ἑαυτὸν om. p 7. Ibid. δοὺς] διδοὺς a 1. p 1. et pr. p 15. Bekk. 15. οὐκ ἐκ] οὐκέτ' ἐκ a 1. p 1. Fel. P. Manut. Bekk. οὐκέτ' ἐκ τοῦ a 2. p 9. 16. μαθεῖν ὑμᾶς, ἀλλ' a 1. p 1. 18. καὶ εὐνομωτέροις γρ. p 6. om. a 2. Ibid. διηγεν p 9. Ibid. ἡμᾶς p 1. antep. μέλλουσιν pr. p 9. Ibid. μὴ om. p 9. ult. αἰτεῖσθε a 4. Ibid. μηδὲ] μη p 9. Ibid. ἡμῖν p 15.

P. 76. 1. τοὺς Βυζαντίων τοὺς τῶν Βυζαντίων a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk. τοὺς Βυζαντίους a 4. Ibid. τοὺς Περινθίων] τοὺς τῶν Περινθίων a 1. 2. 4. b. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk. 2. ἐκ om. p 15. pen. ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ om. p 7. ΨΗΦΙΣΜΑ om. a 4. Ald. Tayl. ΣΤΕΦΑΝΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ c 2. 3. ult. Psephisma om. a 1. p 1. ult. Βοσποριχου a 2. Ibid. Δημάγητος c 3. Δαμάτηγος Ald. Tayl. Ibid. ἐντεαλίᾳ] ἐν τεαλίᾳ Fel. ἐν τεαλια c 2. 3. p 9. 10. 15. ὁ ἐν τεαλίᾳ Lamb. Ind. ἐν τῇ ἁλίᾳ f. Altemps. ἐν τᾷ ἁλίᾳ Bekk.

P. 78. 1. ὁ ᾿Αθ.] τῶν ᾿Αθ. p 15. Ibid. προγεναμένοις p 9. 10. 15. γρ. προγεγενημένοις Ald. Less. 3. χρείας] χάριτας Ald. Ind. Fel. Ind. om. p 15. Ibid. παράσχηται p 9. Scrimg. 4. παρεστηκότι a 4. p 7. παρενεστῶτι ἢ παρεστηκότι Ald. Tayl. παρεστακόσι Ald. Ibid. Φιλίππου τοῦ] Φιλίππῳ τῷ a 2. c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐπιστατεύσαντος p 9. 6. δέοντος p 9. Ibid. βοηθῆσαι p 9. 15. et pr. p 10. Ibid. πλοίοις b. c 2. 3. p 9. antep. ἄμε] ἄμμε a 2. 4. c 2. et corr. h. Altemps. Lamb. Ind. Fel. Bekk. ἀμὲ p 10. ἐμὲ h. t. Ald. Tayl. κἀμὲ i. ult. δεδόχθω] δεδόχθαι a 4. h. p 15. w. Altemps. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τῷ Βυζ.] τῶν Βυζ. a 2. c 2. 3. p 3. Ibid. δόμεν] δοῦναι p 10. 15.

P. 79. 1. ἐκ τᾶς γᾶς] ἔκτασιν γᾶς a 2. 4. b. c 2. 3. h. i. p 2. 3. 9. 10. 15. t. et γρ. p 6. Ald. Tayl. et γρ. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. κτᾶσιν γᾶς e. f. Fel. P. Manut. ἐκ τᾶς γᾶς Fel. Ind. πολιτείαν γᾶς Scrimg. ἔγκτασιν γᾶς Bekk. Ibid. οἰκείαν] οἰκίαν p 10. οἰκίαν a 2. h. οἰκιᾶν h. p 9. Bekk. Ibid. ἐν Ald. Tayl.

Ibid. ἀγῶσι codices et editiones. 2. ποθ' ὅλον] ποτὶ θόλον a 2. et corr. p 15. Scrimg. ποτὰν Θόλον a 4. Ald. Less. ποτὶ τὰν Θόλον e. f. h. Hervag. Tayl. Ald. Tayl. Fel. sed ποθ' ὅλον Fel. Ind. πόθολον b. p 9. 10. πόθοδον Bekk. Ibid. περὶ τοῖς παρὰ] παρὰ τοῖς παρὰ b. c 2. 3. p 1. 3. 7. 9. 10. 15. et γρ. p 6. παρὰ τοῖς περὶ h. t. w. Scrimg. Ald. Ind. Fel. P. Manut. παρὰ τοῖς Ald. Tayl. παρὰ a 2. 4. πράτεις μετὰ Bekk.

P. 80. 1. κατοικεῖν codices et editiones. Ibid. πᾶσαν πρὸς τὰν λειτουργίαν] πᾶσαν τὰν λειτουργίαν b. p 2. 3. 7. 9. 10. t. Ald. Tayl. πᾶσαν τὴν λειτουργίαν a 4. c 2. 3. πασᾶν τᾶν λειτουργιᾶν a 2. p 15. Bekk. 3. Βοσπορείχῳ p 9. Βορίχῳ p 3. Βοσπόρῳ Fel. Βοσπορίχῳ λέγω t. Ald. Tayl. Ibid. στεφανόμενον a 4. Ibid. τᾶν 'Αθ.] τὸν 'Αθ. a 4. p 9. Bekk. Ibid. ὑπὸ - - - Περινθίων om. a 4. Ibid. τῷ δάμῳ Fel. Ibid. τᾶν Βυζ.] τᾶ Βυζ. p 9. 15. Bekk. 4. δωρεὰς] δωρίας c 2. p 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Ald. δω-
e
ρίας c 3. δωριέας Altemps. δωριεῦσιν Fel. P. Manut. sed δωρεὰς Fel. Ind. et corr. b. θεωρίας Bekk. Ibid. ἔν τε] ἐν τῇ a 2. t. Ald. Tayl. ἐν τᾷ p 15. Bekk. 6. τῷ στεφάνῳ] τὸν στέφανον Scrimg. Fel. P. Manut. τὼς στεφάνως Bekk. Ibid. ᾧ συστεφάνω-
νε
ται] ᾧ συστεφάνωται c 2. 3. ὥσυστεφανωται p 10. 15. ὅσοι στεφανοῦται p 9. ᾧ ἐστεφάνωται a 2. p 7. ὡς ἐστεφάνωται corr. b. ὅτι στεφάνωται a 4. ᾧ στεφανωθήσεται Scrimg. ὡς ἐστεφάνωται Bekk. Ibid. ὁ secundum om. a 4. Ibid. ὑμῶν a 2. b. c. 3. p 2. 3. 9. 10. Ald. 7. ὅπως om. a 4. Ibid. Ἕλληνες] Ἕλλανες a 4. b. c 2. 3. p 2. 3. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τὰν om. p 6. 8. εὐχαριστείαν p 9. pen. ΨΗΦΙΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ om. p 3. 7. Ald. Tayl. ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ om. a 4. ΣΤΕΦΑΝΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ c 2. ΣΤΕΦΑΝΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑ c 3. ult. Psephisma om. a 1. p 1. Ibid. Χεῤῥονησιωτῶν p 7. Ald. Tayl. Ibid. τὸν Σηστὸν Ald. Tayl. Ibid. 'Ελαιοῦντα Fel.

P. 81. 2. δῆμον p 15. 3. ὅτι τοῦ πάντων Lamb. Ind. Ibid. μέγιστον] μεγίστῳ i. μεγίστων a 2. 4. b. Ald. Tayl. p 9. 10. 15. μεγίστου Bekk. Ibid. πράττειν γέγονε] πράττειν αἴτιος γέγονε a 4. p 2. w. Scrimg.
αἴτιος
Lamb. Ind. Fel. πράττειν γέγονε p 15. πράττειν γέγονεν αἴτιος Altemps. Ald. Less. (unde Taylorus: πάντων μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος γέγ.) πραττειν γέγονε Ald. Tayl. παρ-
· · · · · · ·
αίτιος γέγονε Bekk. 4. τῆς] τοῦ a 2. 4. h. i. p 2. 10. 15. Ald. Tayl. Ald. Ind. 5. ἐκλείψει a 4. c 2. 3. p 2. 3. ἐλλείψουσι Lamb. Ind. 6. εὐχαριστοῦντες καὶ ποιοῦντες ὅ τι ἂν δύνωνται Lamb. Ind. Ibid. ἐψηφ. κοινῷ] ἐψηφ. ἐν κοινῷ a 4. b. c 2. 3. h. p 2. 3. 6. 7. t. Ald. Tayl. Bekk. 8. οὐκοῦν codices et editiones. 11. ἢ om. p 3. Ibid. ἔδειξεν ἀνθρώποις p 1. 9. 15. Bekk. 13. γε] γὰρ a 2. p 9. et γρ. b. Ibid. φίλος καὶ om. a 2. p 9. Φίλιππος καὶ p 7. 15. et γρ. p 2. φίλος ὢν καὶ σύμμαχος a 1. p 1. 15. ἢ] καὶ a 2. p 1. Ibid. οἱ καὶ μεμψ. codices et editiones. 16. περὶ ὧν a 4. Ibid. ἠγνομόνησαν Ald. Tayl. Ibid. εἰς ὑμᾶς] καθ' ὑμῶν a 4. 17. οὐ secundum om. a 4. 18. σωιζοντες p 9. 10. 19. εὔνοιαν παρὰ] καὶ εὔνοιαν παρὰ p 7. εὔνοιαν, τιμὴν παρὰ a 1. f. h. p 1. 15. t. Bekk. 20. μὲν πολλοὺς p 1. 9. Bekk. Ibid. πεπολιτευμένων] πολιτευομένων a 1. 4. h. c 2. 3. e. f. i. p 1. 2. 3. 7. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 21. ἅπαντες om. pr. p 9. 22. λέγω om. pr. p 10. pen. Εὐβοέων codices et editiones.

P. 82. 2. ἡγοῦμαι] εἰδέναι p 9. 4. συμφέρει p 7. Ibid. χρῆσθαι a 1. c 2. p 1. 3. et γρ. c 3. 7. πειρᾶσθαι τὰ λοιπὰ p 9. Bekk. 8. ὦ om. p 9. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 9. καὶ secundum om. a 2. 11. Αἴγηναν a 1. 12. τὰς om. p 9. Ibid. κτησαμένης a 2. p 9. 13. 'Αλίαρτον a 4. b. pen. ἐχόντων καὶ Κορινθίοις ἐγκαλεῖν καὶ Θηβαίοις f. ἐχόντων ἐγκαλεῖν καὶ Θηβαίοις καὶ Κορινθίοις t. ult. Δεκελικὸν a 4. p 9. Ibid. πραχθέντα p 7. Ibid. ἐποιοῦντο o.

P. 83. 1. τότε om. a 1. p 1. 3. πρόειντο] προεῖντο a 2. 4. b. c 2. 3. p 2. 3. 7. 10. 15. Bekk. προΐεντο a 2. p 9. Scrimg. Ibid. ἐφ' ἑαυτοὺς] ὑφ' ἑαυτοὺς p 15. ἐφ' αὐτοὺς b. p 2. ἐπ' αὐτοὺς a 1. e. f. p 1. Ibid. ἑαυτοὺς διδόναι, ἀλλ' p 7. pen. αὐτοὺς διδόναι] ἐκδιδόναι ἑαυτοὺς Scrimg.

P. 84. 1. ἐστὶ om. a 4. Ibid. ὁ om. a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 2. 3. 7. 9. 10. 15. Bekk. 2. αὐτὸν p 1. 2. 7. 3. προσβαλλομένους a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. p 1. 6. 7. 9. 10. 15. Stobæ. Fel. P. Manut. Bekk. 4. ὅ τι ἂν] ἂν ὃ p 9. Ibid. ὁ om. in γρ. p 9. 5. ἡμέτεροι] ὑμέτεροι a 2. 4. b. c 2. 3. f. h. p 2. 3. 9. 10. 15. et corr. e. Bekk. Ibid. ταῦθ'] τόθ' a 2. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν a 2. 4. b. c 2. 3. p 2. 7. 10. 15. ὑμῖν a 1.
γρ. ὑμῶν
ὑμεῖς p 9. ὑμῖν p 1. 12. ὅτι om. a 4. Ibid. τις om. a 1. p 1. 13. τούτων p 9. 14. ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας a 1. p 1. antep. μόνων a 2. p 1.

P. 85. 1. ἐθελόντων] ἐθελοντῶν b. p 15. Lamb. Ind. Fel. Bekk. 2. τριηράρχων τότε b. τότε τριηράρχων p 9. Bekk. τότε τριηραρχῶν a 2. 7. ἐν οἷς ἐπιστεύθητε in γρ. p 9. om. a 2. 8. ἕτερα om. a 1. p 1. 9. , πεζὰς στρατείας,] πεζὰς, στρατείας, Bekk. πεζὰς, στρατιὰς p 9. 10. ἡμῶν a 1. b. p 5. 10. Ibid. ἄλλων om. a 1. e. f. p 1. Ibid. 'Ελλήνων ἕνεκ' a 1. e. f. p 1. antep. πεποιήκατε Ald. Tayl.

P. 86. 1. συμβολῆς] βουλῆς a 1. 2. 4. b. c 2. e. f. i. p 1. 2. 3. 7. 9. 10. 15. t. w. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Scrimg. Bekk.

συμβουλῆς Ald. Ind. Fel. Ibid. ἔμελλον] ἤμελλον a 1. p 1. ἔμελλεν a 4. 2. συμβουλεύειν a 1. p 1. 7. Ibid. μνησικακήσειν] μνησικακεῖν a 1. 4. c 2. f. h. i. m. o. p 1. 2. 7. 10. 15. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl.
εῖν
Scrimg. Bekk. μνησικακήσειν b. 4. τὰ συμφέροντα om. a 1. 2. b. p 1. 7. 9. Bekk. 5. με om. p 7. 6. αἰσχύνειν a 1. p 1. 15. Ibid. ἐπεχείρησα ἂν a 2. ἐπεχείρησ' p 9. Ibid. τό γ'] τότε a 1. p 1. 7. ἐποιήσασθ' a 1. p 1. Ibid. ἀκριβῶς om. a 1. p 1. 9. οὗτοι] αὐτοὶ p 15. 11. πάλιν δὴ αὖ a 4. Ald. Tayl. 12. ἄνδρες om. p 1. 13. ὑμῖν P. Manut. 14. γενομένους] γιγνομένους a 1. 2. 4. b. c 2. 3. h. i. p 1. 2. 3. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. 15. ἢ] καὶ a 1. p 1. Ibid. τῶν πολιτῶν om. a 1. p 1. Ibid. τὰ ὄντα pr. p 9. Ibid. ἀπολλύοντας a 2. p 9. 16. ἐκ τούτων ὑστερίζουσαν p 10. 17. τοὺς om. p 9. ult. τὰς παρασκευὰς] γρ. ναυτικὰς b. p 9. Ibid. γραφεὶς εἰς τὸν a 1. p 1. 2. 15. Ald. Tayl. γρ. γραφεὶς παρανόμων b. p 9.

P. 87. 1. παρανόμων om. a 2. 4. b. p 9. 10. 2. πέμπτον om. p 9. Bekk. ult. μοι om. a 4. με p 3. Ibid. δίδοντα P. Manut.

P. 88. 1. θεῖναί με] θεῖναι a 1. 2. 4. b. p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. καταβάλλοντα a 4. p 9. 10. 2. με ἐὰν] με om. a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 2. 3. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοσαῦτα] ταῦτα p 1. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 3. ἂν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν] ἂν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν a 4. p 6. Ald. Tayl. ἂν εἰπεῖν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς a 1. p 1. 10. 15. 4. πρότερον p 1. 8. ἕκαστον ἔδει τιθ. Lamb. Ind. Ibid. δυοῖν ἐφάνη τριήραρχος codices et editiones. antep. ὢν om. a 1. b. p 1. 9. Bekk. Ibid. πρότερος a 1. p 1. 15. Ibid. οὐδὲ] οὐ p 15. pen. τριηράρχους codices et editiones. Ibid. ἐπωνόμαζον] ἔτι ὠνόμαζον a 1. 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. ὥςτε δὴ] γρ. ὥςθ' ὑπὲρ τοῦ p 9.

P. 89. 1. μὲν] καὶ Fel. P. Manut. 2. λόγους p 10. 3. τῶν τ' a 4. Ibid. νόμον c 3. p 2. Ibid. τὸν secundum om. p 10. 6. Psephisma om. a 1. p 1. 7. πρυτανευούσης - - - Παιανιεὺς] πρυτανιεὺς c 2. 8. εἰς τὸ om. Hervag. Tayl. Ibid. πρότερον b. c 2. 3. p 2. 9. Ibid. καθ' ὃ] καθ' ὧν p 2. καθ' ὃν a 2. 4. b. c 2. 3. h. o. p 3. 6. 9. 10. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk. 9. τριηράρχων a 4. b. p 9. 15. Fel. Bekk. Ibid. ἐπεχειροτόνησαν a 2. καὶ ἐπεψηφίσατο ἡ βουλὴ καὶ ἐπεχειροτόνησεν ὁ δῆμος Lamb. Ind. 10. γραφὴν om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. γραφὴν παρανόμων a 4. Ibid. τὸ μέρος] τὸ πέμπτον μέρος a 4. b. c. p 3. 6. t. et corr. b. Ald. Tayl. Ald. Less. 11. οὐ corr. b. Ibid. ἀπαίτησε a 4. ἀπητησε p 9. antep. καὶ om. p 1. pen. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ om. p 3. ult. Psephisma om. a 1. p 1. Ibid. τριηράρχους codices et editiones. Ibid. τριήρην a 2.

P. 90. 1. λόγοις p 3. Altemps. 2. χρώμενον] χρωμένους p 6. 10. w. Fel. P. Manut. Bekk. 4. ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ p 9. om. a 1. p 3. 5. Psephisma om. a 1. p 1. Ibid. τριηράρχους codices et editiones. 6. δ' ἀπὸ πλειόνων a 2. 8. δὲ τὴν αὐτὴν a 4. Ald. Tayl. 9. οὐσία] ἡ οὐσία a 2. p 15. Ibid. συναγομένης a 2. pen. γε om. pr. p 9. Ibid. ὑμῖν] ὑμῶν a 1. 4. b. c 2. 3. e. h. p 1. 2. 3. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Scrimg. Bekk. om. P. Manut. ult. μικρῷ p 1. Ibid. ἀναλῶσαι] ἀναλώσειαν γρ. b. Altemps. Ibid. ἂν] ἂν ἀντὶ a 2. ἀντὶ p 15. Ibid. ποιεῖν ἐθέλειν οἱ] ποιεῖν οἱ a 1. 2. 4. e. h. o. p 1. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 91. 1. τῷ] τὸ p 1. 2. γραφῆς b. Ibid. ἀποφεύγειν p 9. 4. κατὰ πάντα Scrimg. 5. τριήραρχος codices (præter p 5.) et editiones. 6. ὡς om. p 9. 7. ἀποστόλων a 4. c 2. p 3. 7. 8. καταλειφθεῖσα] καταληφθεῖσα a 4. Fel. Ind. Ald. Bekk. καταλυφθεῖσα P. Manut. Ibid. ἀπελήφθη p 9. 9. ἀπάγεσθαι b. p 7. antep. ἦν] ἦ p 6. Ibid. τὸ] τῷ a 2. 4. Altemps. Lamb. Ibid. μὴ δύνασθαι λειτουργεῖν a 1. p 1. δύνασθαι λειτουργεῖν a 4. μὴ δύνασθαι om. p 9. Bekk. Ibid. δὴ] δὴ ἂν p 10. ἂν p 15. Ibid. τὰ] ὄντα a 4.

P. 92. 1. αὐτὸ om. a 1. p 1. 10. 2. ἠρούμην p 5. 6. ἐν τοῖς om. p 10. 15. 9. τὰ om. p 15. 12. μοι om. p 10. et corr. p 15. 13. τὰ om. a 1. 4. b. p 1. 14. τε] γε b. p 7. 16. καίτοι] καί μοι a 1. p 15. Ibid. γε om. p 3. τε c 2. Ibid. πολιτευομένων a 4. 20. ὁμοίως] ὁμῶς Scrimg. Ibid. ἑκάστου] ἑκάστῳ a 1. 2. 4. p 1. 9. 15. Bekk. 21. ὑπάρχει b. p 7. 22. κυκῶν a 1. e. h. o. p 1. 10. διακυκλῶν c 3. p 3. et γρ. p 2. Ald. Ind. κυκλῶν a 2. 4. p 5. 15. 23. περὶ] παρὰ c 3. Ibid. τῶν om. p 1. 15. Ibid. γεγραμμένων a 1. b. c 2. m. p 1. 3. πεπραγμένων a 2. p 9. 24. οἶμαι ὑμᾶς] ὑμᾶς οἶμαι a 1. c 3. p 1. 10. Bekk. Ibid. μανθάνειν] λανθάνειν b. Ibid. αὐτὸν p 7. antep. συνεῖναι] συνιέναι a 2. 4. c 2. p 2. 15. t. Altemps. Ald. Tayl. Ibid. πολλοὺς] πολλοὺς αὐτῶν a 2. 4. h. i. o. p 10. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Ibid. ὁδὸν om. p 9. Bekk. post δικαίων ponit p 10. pen. τοσούτῳ p 7. 9. ult. πολλάκις om. b. p 9. Bekk.

P. 93. 2. ἢ] ἤδη a 2. Ibid. διακεχώρηκα a 4. διακεχείρηκα p 1. 10. et pr. p 15. Ibid. ἡμῖν p 6. 5. τῶν om. a 4. Ibid. ὧν] ἂν Fel. P. Manut. 6. ἐστιν ὁ νόμος a 2. 9. εἰς τοὺς συκοφάντας δὲ a 1. 4. e. f. p 1. 10. 15. καὶ τοὺς συκοφάντας h. εἰς τοὺς συκοφάντας p 5. εἰς δὲ τοὺς συκοφάντας δὲ p 9. εἰς δὲ τὰς συκοφαντίας t. Ald. Tayl. 10. ἔδωκεν] δέδωκεν a 1. 4. p 1. 5. Ibid. δήπου om. a 1. p 1. 2. 9. Bekk. 11. κἀγὼ] κἂν a 2. 12. ὦ om. c 2. 3. p 1. 2. 7. 9. Ibid. ἐπὶ θεωρικῷ] ἐπὶ τῷ θεωρικῷ a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 2. 3. 9. 10. 15. Ald. Bekk.

14. ἡ βουλὴ om. p 9. 15. οὐδενὸς] οὐδὲν i. p 10. Ald. Tayl. Ibid. ἐπέδωκα] ἕνεκα p 10. 17. φησι om. p 9. Ibid. διά γε τοῦτο b. p 7. 9. Bekk. 18. τὰ ἀνηλωμένα] τὰ ἀναλωμένα (η superscr.) a 4. p 7. τὰ ἀναλωμένα b. τἀναλωμένα a 1. 2. et γρ. p 15. τἀνηλωμένα p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἔδωκα a 1. 4. p 1. 9. 20. ἐξεταζομένων a 1. e. f. p 1. 15. 21. τυγχάνειν ἐστὶ a 1. 2. 4. p 1. 10. 15. Ibid. ὅδε (ω superscr.) b. 22. ταῦτα ἔχει καὶ] ἔχει καὶ om. a 1. b. e. f. p 1. 7. 9. t. Bekk. Ibid. οὐ μόνον om. t. Ibid. ἐν om. a 4. 23. ἡμετέροις] ὑμετέροις p 9. Bekk. Ibid. ὥρισται] ἔγνωται Hervag. Tayl. Ibid. δείξω πολλαχόθεν a 2. 4. πολλ. διδάξω p 4. 24. γὰρ om. a 1. 3. Ibid. Ναυσισικλῆς a 2. 25. πρόειτο] προεῖτο a 1. 2. 4. c 2. 3. f. i. m. p 2. 3. 5. 7. 9. 10. 15. Bekk. προοῖτο p 1. antep. εἶθ' ὅτε] εἶθ' ὅτι f. p 2. Lamb. Ind. Ald. Bekk. pen. ἐστεφανοῦντο a 1. 4. e. h. p 1. γρ. ἐστεφανωμένος ἦν p 6. Ibid. οὗτος] οὑτοσὶ a 1. 2. p 1. 15. Bekk.

P. 94. 1. ἂν om. a 4. Ibid. ἄρχοντι om. a 4. Ibid. τῇ πόλει τὰ ἑαυτοῦ p 9. Bekk. 3. ὑφέξειν] ὑφέξει a 1. 2. 4. c 2. 3. e. f. i. m. p 1. 3. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. 4. λέγω om. p 15. Ibid. λέγε om. a 4. p 10. 5. αὐτὰ λαβὼν om. a 2. 7. Psephismata om. a 1. p 1. Ibid. Ἄρχων ἦν Δημ. Fel. P. Manut. Ἐρχὼν Δημ. Ald. Ibid. ἕκτη om. a 4. Ibid. ὅτε γνώμη Fel. P. Manut. ὅτε γνώμην i. 8. Φερεάῤῥιος a 4. c 2. 3. p 2. 3. Φρεάριος a 2. 9. Ἀθηναίοις b. 11. Φιάλωνος] Φίλωνος b. p 6. 7. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Φιάλωνα a 4. 15. ΨΗΦΙΣΜΑ] ΕΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ a 2. b. c 2. 3. h. p 2. 5. 9. 10. 15. om. a 4. p 7. antep. Φερεάῤῥιος h. p 3. Ald. Tayl. Φρεάριος a 2. Ibid. πρυτανέως b. p 9. 15. t. Ald. Ibid. γνώμην a 2. pen. σταλεὶς p 5. ult. ἐπὶ] ὑπὸ b. p 7. Ibid. τῶν στρατιωτικῶν ὑπὸ o.

P. 95. 5. τραγῳδοῖς om. a 4. 8. ἐστεφανοῦντο p 2. 10. καὶ ἐπαινοῦμαι] καὶ om. a 1. 2. 4. b. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Bekk. antep. ὧν om. Ald. P. Manut. Ibid. δέδωκα] ἔδωκα a 4. p 15. pen. γ' om. a 2. 4. p 10. ult. λογισταὶ, διὰ τί οὐ] λογισταὶ, οὐ a 1. e. f. h. o. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. sed διὰ τί supplent Fel Ind. P. Manut. Ind. δικασταὶ, διὰ τί οὐ a 2.

P. 96. 1. τοίνυν] ἐμοὶ νῦν a 2. Ibid. ἴδητε p 9. 4. ἐν τούτοις Lamb. Ind. Ibid. φανήσεται συκοφαντῶν p 10. 6. ΨΗΦΙΣΜΑ om. p 3. 7. 7. Psephisma om. a 1. p 1. Ibid. ἐνάτῃ c 2. p 15. ult. θεωροῖς Scrimg. Ibid. εἰς θυσίαν ἑκατὸν μνᾶς Ald. Tayl.

P. 97. 1. δεδόχθω a 4. Ibid. τῶν] τῷ p 9. Bekk. 2. Παιανιᾶ p 9. Bekk. Ibid. καλοκαγαθίας καὶ εὐνοίας ἧς Scrimg. 3. εἰς] πρὸς p 5. Ibid. τῶν] τὸν p 9. Bekk. 4. ἐν] τὸν ἐν Ald. Tayl. Ibid. Διονυσίοις om. a 4. 6. οὐκοῦν codices et editiones. 8. ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν p 10. 9. γραφῇ codices et editiones. 10. ἄνθρωπος om. p 5. 11. τις a 4. 14. μυρία c 2. 16. ἀναίσθητος] ἀναίσχυντος p 5. 6. 17. δύνασθαι] δύνασαι a 1. 2. 4. e. f. p 1. 5. 7. 9. 10. Bekk. δύνασθαι (σαι superscr.) b. 18. ὅποι] ὅπου a 1. p 1. 5. 9. 10. Bekk. Ibid. ἂν om. Ald. Tayl. 19. τὸ κήρυγμα γίγνεται a 1. p 1. 20. εἰς] πρὸς p. 5. 21. μᾶλλον τὴν χάριν p 15. pen. μοι om. a 1. p 1.

P. 98. 1. ΝΟΜΟΣ om. p 3. 5. 7. 2. Legem om. a 1. p 1. 3. ποιεῖσθε a 4. p 9. Ibid. ἑκάστοις a 4. Ald. Tayl. 4. ἐξεῖναι om. p 3. ἐξῆν a 4. 5. ἀναγορεύεσθαι] στεφανοῦσθαι c 2. p 3. ἐστεφανῶσθαι a 2. p 5. στεφανοῦν t. ἐξεῖναι εσθαι c 3. p 9. 10. litura in p 15. στεφανῶσαι Hervag. Tayl. στεφανοῦν ἢ ἐξεῖναι Ald. Tayl. [ἀναγορεύεσθαι] Bekk. 7. βουλὴ στεφανώσηται] βουλὴ ψηφίσηται a 1. 2. 4. b. c 2. e. f. h. i. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. sed γρ. στεφανώσηται b. p 9. 15. 9. πλάττεις] πράττεις p 1. om. p 7. 10. αἰσχύνῃ codices et editiones. Ibid. εἰσάγειν p 9. 11. οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν. καὶ a 1. 2. c 2. e. p 1. 15. Ibid. τοὺς μὲν om. p 9. Bekk. 12. τῶν] τοῖς p 5. 13. τοὺς om. a 4. Ibid. ψηφιεῖσθε p 9. 14. ἔπειτα τοιαῦτα] ἔπειτα σὺ τοιαῦτα a 2. c 2. p 15. Ald. Tayl. εἶτα σὺ τοιαῦτα a 1. 4. p 1. Ibid. ἃ] πρὸς ἃ b. p 9. 16. γραφῆς p 1. antep. γιγνωσκομένους] σκοπουμένους a 4. Ibid. καὶ om. p 9. in γρ. habet p 1. pen. σῷ om. a 4. ult. καὶ om. a 1. 4. Ibid. τοῦτο] τούτῳ p 2. 6. Ibid. ἃ om. a 1. 4. p 1.

P. 99. 3. αἱ om. p 50. Ibid. ἃς om. a 1. p 1. 4. αὐτῶν] αὑτῶν Bekk. Ibid. συμβαίνοι] συμβαίνει a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. P. Manut. Bekk. 5. οἰκονομῆσαι Ald. Ind. Ibid. προγόνους ταυτὶ] προγόνους ὑμῶν ταυτὶ a 1. e. f. p 1. προγόνους ἡμῶν ταυτὶ a 2. 4. p 3. 5. 6. 6. ἡμᾶς a 1. 4. p 2. 5. 15. 7. κακῶν Ald. Tayl. Ibid. ἀλλήλοις p 5. τὴν ἀλλήλων P. Manut. 8. ἐξελέγξωμεν b. p 7. Ibid. τι om. a 4. b. c 2. 3. p 3. 5. 10. πομπεύειν] λοιδορεῖν c 2. 14. φῇ] θῇ a 1. p 1. 16. ἐξέλειπες p 9. 17. πᾶσι p 1. 5. 10. 15. 18. πάντων] τούτων a 1. 4. p 1. 19. τούτων om. a 1. 4. b. p 1. 5. 9. 10. 15. Ibid. πρότερον om. a 1. 4. p 1. 7. Ibid. μηδεπώποτ' ἐξ ἀρχῆς ἐξελ. a 4. 20. πλεῖον Fel. P. Manut. antep. γε] δὲ a 4. Ibid. πεπραγμένων καλῶς μετ. Lamb. Ind. pen. ἐχθρὸς μὲν p 15. Ibid. ἐμοὶ δὲ] ἐμὸς δὲ a 1. 2. c 2. 3. i. m. o. p 1. 2. 10. Fel. P. Manut. sed ἐμοὶ δὲ γρ. p 1. Fel. Ind. ult. ἐπειδὴ] ἐπεὶ p 5.

P. 100. 1. δέ] δὴ a 4. om. p 5. 2. φύσει om. b. p 7. 10. et pr. p 9. sed add. in marg. b. 5. τίνας p 9. Bekk. Ibid. διασύρει] διασύρειν a 1. 2. 4. e. f. o. p 1. 9. t. Hervag. Tayl. Ald. Tayl. Fel. Ind. Bekk. διεσύρει i. 6. ἂν in γρ. p 1. Ibid. ἀνθρώπων om. a 2. 7. Μίνως ἢ Ῥαδάμανθυς a 2. 9. τοιαῦτ'] ταῦτ' b. p 7. 9. Ald. Tayl. ult. καὶ παιδείαν om. b. p 7. καὶ παιδίαν a 1. Ibid. ἐπικαλούμενος a 2.

P. 101. 2. ἠκούσατ' a 1. p 1. ἀκούετε p 7. 3. ἢ καλῶν om. Fel. 4. λαβόντι om. a 1. 2. b. c 2. 3. e. f. h. o. p 1. 2. 3. 7. 10. 15. et pr. p 9. Hervag. Tayl. Bekk. sed γρ. λαβόντι in marg. b. 5. παιδίας a 2. Ibid. μὲν om. c 2. 6. τετυχηκότων] μετεσχηκότων a 4. 10. τοιούτους a 1. 4. i. o. p 1. 5. 10. 15. Fel. Ind. P. Manut. Ind. τοσούτους t. Ald. Tayl. τούτους e. τούτοις f. antep. ἀπορῶ p 7. pen. πρῶτον p 7. et γρ. p 6. Ibid. ὁ om. a 4. ult. Ἐλπίδα a 2. 4. Ἐλπιδαι p 9. Ibid. τῷ primum om. a 4. Ibid. Θησίῳ a 1.

P. 102. 1. τὰ γράμματα a 4. Ibid. ἔχων παχείας p 15. Ibid. καὶ om. c 2. καὶ ξύλον om. e. f. ult. σου om. b. p 9. Ibid. κλησίῳ a 1. e. p 1. κλεισίῳ a 2. i. o. p 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Tayl. κλεισειωι p 9. ἡλισίῳ Scrimg. Ald. Ind. Fel. Ind. σικλείῳ p 5.

P. 103. 1. πρὸς τῷ] προστώῳ γρ. b. p 1. Scrimg. Ald. Ind. Ibid. ἡρωϊ om. a 1. et pr. p 1. Ibid. ἀνδρείαντα a 2. 2. ἐξέτρεψε Ald. Ind. Ibid. σε om. o. p 10. Lamb. Ind. Ibid. ἀλλ' - - - λέγω om. a 2. 4. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. 3. Φορβίων a 4. 4. Φερεαῤῥίου p 3. et γρ. p 1. Ald. Ind. Φρεαῤῥίδου p 6. 5. καλῆς om. a 4. 6. τοὺς om. p 9. 7. ἐμαυτῷ] ἑαυτῷ p 7. antep. προρρῆσθαι (ει superscr.) b. Ibid. ἐάσω] γρ. παραλείψω p 9. Ibid. ἀπ' αὐτῶν δ'] ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν a 1. p 1. ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν τῶν p 15. ἀπ' αὐτῶν δὲ αὐτῶν o. γρ. ἀπὸ δ' αὐτῶν p 9. pen. αὐτὸς om. p 10. et γρ. p 9. Ibid. οὐδὲ γὰρ - - - καταρᾶται post λόγους ver. antep. ponit p 9. Ibid. ὡς ἔτυχεν p 5.

P. 104. 2. γέγονε om. a 1. p 1. pen. Ἀτρόμητον ἐποίησεν c 2. Ibid. σεμνῶς πάνυ] ἀσέμνως p 10. et γρ. p 2. μάλα σεμνῶς i. et corr. p 10. ult. ὠνόμασεν om. p 9.

P. 105. 1. πάσχειν καὶ γίγνεσθαι δηλ. p 9. 4. τούτους] o. p 5. 10. 5. ἔχῃς a 1. b. Ibid. ἀλλὰ μισθ.] ἀλλὰ καὶ μισθ. a 2. 4. p 1. 5. 6. σαυτὸν] αὐτὸν a 2. Ibid. τούτων a 1. p 5. Ibid. πολιτεύῃ codices et editiones. 8. φανερῶς] καθαρῶς a 2. p 1. 9. ἀπεδείχθη] ἐπεδείχθη a 1. 4. c 3. p 1. 10. 15. ἐδείχθη a 2. p 5. 10. ὑμῶν om. a 1. 4. p 1. Ibid. τοὺς ἀποψηφισθέντας o. 11. τὰ secundum om. a 4. b. p 9. sed γρ. τὰ in marg. b. Ibid. ἡμέτερα p 5. om. a 4. b. p 9. sed γρ. ὑμέτερα in marg. b. 12. καταλαβόντος e. f. Ibid. κεκρυμμένου p 7. 14. οὗτος om. a 2. 15. ἐπὶ τὰς οἰκίας p 5. antep. ἡ primum om. p 10. ult. ἐν om. a 4.

P. 106. 3. σεμνολογουμένου i. p 10. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. Ibid. τούτου a 1. 2. p 1. 10. 15. 5. τὰ om. p 9. Bekk. 6. ὑμῶν αὐτὸν p 15. αὐτὸν αὐτῆς ὑμῶν Ald. Tayl. 7. ἀφ' ἧςπερ] ἧςπερ ἕνεκα a 1. p 1. 9. 8. προΐεσθε] προεῖσθε a 1. p 1. 15. προΐστε p 9. Ibid. προείλεσθε codices et editiones. 9. κυρίαν τοῦ πράγματος Ald. Fel. P. Manut. 10. Ὑπερίδην] Ὑπερίδῃ a 2. p 1. 10. et pr. b. Bekk. Ὑπερείδῃ a 1. 4. p 9. 15. 13. μοι om. a 2. b. c 2. p 2. 3. 7. 9. 10. 15. 14. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a 1. p 1. 7. 15. Testimonium om. a 1. p 1. Ibid. Συνιεὺς Ald. Fel. 16. Φλιεὺς Ald. pen. Ὑπερείδην b. p 9. ult. Ὑπερείδης b. p 9.

P. 107. 1. οὐκοῦν codices et editiones. Ibid. μέλλοντες λέγειν] λέγοντος b. p 7. Ald. Tayl. μέλλοντος p 9. 2. αὐτὸν om. p 9. Ibid. τότε καὶ] τότε μὲν Fel. P. Manut. 3. εἶναι om. a 4. Ibid. ἡμῖν p 15. 3. τοίνυν] οὖν p 5. 4. τοιοῦτο] τοιοῦτον a 4. om. e. f. καὶ τοιοῦτο p 1. γρ. τοῦ νεανίου τούτου καὶ τοιοῦτο πολίτευμα p 9. 6. τὸν om. a 4. 7. πάντων a 1. p 1. 5. 9. Bekk. 10. οὐκ εἶξα om. b. p 9. Ibid. οὐδ'] οὐχ b. p 9. οὐκ Ald. Tayl. Ibid. ἀπεχώρησε Ald. Tayl. 15. καὶ secundum om. a 1. 2. 4. b. p 1. 9. 15. Bekk. 16. Ἀναξείνῳ p 9. Ἀξείνῳ p 10. γρ. Ἀξίνῳ b. p 2. 18. συνείη p 15. Ibid. καὶ om. a 4. pen. μοι τούτων] μοι καὶ τούτων a 4.

P. 108. 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ p 1. 2. Testimonium om. a 1. p 1. Ibid. Τελέδημος b. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. P. Manut. Bekk. Τηλέδημος a 2. p 5. Κελέδημος p 6. 7. Ald. Fel. ηλέδημος a 4. 6. ἐπὶ] παρὰ c 2. 3. 9. ἂν om. a 4. Ald. Ibid. νῦν] τοίνυν a 4. om. p 9. Ibid. ἔτι] ἐπὶ p 1. 14. τι περὶ τῶν p 7. 16. ἀναλλαττόμενοι] ἀντικαταλλαττόμενοι a 1. 2. i. p 1. 5. 10. 15. t. et γρ. p 2. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. ἀντικαταλλασσόμενοι e. f. 20. φανερῶς δὲ συναγ. a 4. pen. ἐπορεύετ' ἄνθρωπος] ἐπορεύεθ' ἄνθρωπος Bekk. ult. οὐκέτι κἂν ἐν] οὐκέτ' ἐν a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 2. 3. 5. 7. 9. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἦν om. p 10.

P. 109. 1. ἐνεστήκει a 4. p 9. Bekk. Ibid. πώποτ'] τῷ ποτ' a 1. ποτ' pr. b. Ibid. ἔπραξεν] ἔγραψεν Ald. Tayl. Ibid. ὑμῶν p 5. 2. οὗτος a 1. b. p 1. Ibid. ἰαμβειογράφος] ἰαμβογράφος a 1. p 1. ἰαμβιογράφος p 9. ἰαμβειοφάγος a 4. p 5. 10. 15. Ald. Less. Bekk. γρ. ἰαμβειοφάγος καὶ ἰαμβειομάχος in marg. b. Ibid. οὐκ] οὐδ' a 1. p 1. 3. Αἰσχίνου p 5. 4. περὶ] ὑπὲρ p 9. 5. ἐπὶ τῷ] ἐν τῷ a 1. e. f. p 1. 10. Bekk. ἐφ' ἑνὶ τῷ p 15. Ibid. δυοῖν codices et editiones. 6. ἀνάγκη αὐτὸν a 1. p 1. 10. 15. ἀνάγκη τὸν a 4. αὐτὰ ἀνάγκη p 7. γρ. αὐτῷ M. Ben. 7. μὴ] μηδὲ a 4. 8. εἰς τὸ μέσον a 2. 4. p 5. 10. 15. 9. οὐδ' ἐλε-

γεν] οὐδὲν ἔλεγεν p 6. Ibid. οὐδ' ἔγραφεν] οὐκ
οι
ἔγραφεν p 15. 10. δέῃ a 4. δέῃ b. Ibid. κακὸν] καινὸν p 7. Ibid. ἡμᾶς a 2. 4. om. p 9. Ibid. ἦν οὖν p 5. 11. εἰπεῖν om. b. 13. ἃ ποιῶν] καὶ ποιῶν a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἐλάνθανεν] λανθάνειν p 9. Bekk. Ibid. ἐξειργάσατο a 2. 4. 14. ᾧ om. a 1. b. c 2. 3. p 1. 2. 3. 5. 7. 9. Ibid. προτέροις] ἑτέροις a 4. 15. ἀνήλωσε a 1. 4. e. f. p 1. 7.
ή
t. Ald. Tayl. ἀνάλωσε b. antep. Ἀμφισέων p 9. Ibid. τῶν om. p 1. 10. καὶ a 2. Ibid. Λοκρῶν om. p 10. pen. πολλοῦ γε καὶ δεῖ om. a 1. b. e. p 1. 7. 9. Bekk. sed add. in marg. b. ult. ἐκνίψῃ codices (præter a 1. qui ἐκνήψῃ) et editiones.

P. 110. 1. ἄνδρες om. p 1. 2. ἅπαντας] πάντας p 5. 10. 15. 4. πατρῷος Ald. Tayl. Ibid. τῇ om. Fel. P. Manut. 5. τότ'] καὶ τότ' p 9. 6. τουτονὶ] τοῦτον a 1. p 1. 5. 7. ἔγνων secundum om. a 4. 10. ἀνόητόν a 2. c 2. Ibid. ποιῆσαι] γενέσθαι γρ. p 1. 11. διετεινάμην] διεμαρτειράμην a 4. Ibid. καὶ secundum om. p 9. 12. ἔχων om. pr. p 10. 13. μνημονεύσοντας p 9. 14. αὐτῷ] ἑαυτῷ a 1. 2. p 1. 5. 15. 15. ὑποληφθῇ οὗτος ἐλάττων p 9. Bekk. Ibid. συνέβη αὐτῷ, ὅτε p 5. pen. ἦλθεν ὁ Φίλ. a 2. ult. ὁ Fel. P. Manut. Ibid. Ἑλλήνων, οὗτός] Ἑλλήνων πράγματα, οὗτος a 1. 4. c 3. e. f. p 1. 10. 15.

P. 111. 1. κατασκευάσας a 4. Ibid. τῶν om. p 9. 2. κακῶν. καὶ] κακῶν γεγενημένος. καὶ a 1. 2. e. f. p 1. 5. 6. 15. κακῶν γενόμενος καὶ a 4. 4. ἄγεις] εἰσάγεις a 1. 4. e. f. i. o. p 1. 5. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. εἰσάγῃς h. εἰσάγεις εἰς τὴν Ἀττικὴν a 2. 6. κενὴν] κοινὴν p 5. 15. γρ. καινὴν p 1. 6. 8. ᾧ om. p 1. 3. 5. 7. 9. εἵνεκα c 3. p 9. Ald. Fel. P. Manut. εἵνεκεν p 1. 10. ὑπακούσατε b. p 6. 9. Ibid. γὰρ om. p 10. 11. ὠφεληθήσεσθε corr. p 15. 12. ἱστορίαν] σωτηρίαν γρ. p 1. 5. Ibid. ἐν om. a 4. 13. θεάσασθε] θεάσεσθε c 2. 3. m. t. Ald. Tayl. Bekk. 14. ἡμᾶς a 1. 4. p 1. 18. ἔπασχε] ἔσχε Hervag. Tayl. quod genuinum, ut videtur, Taylorus judicat, et ἔπασχε scholium. 19. ἐκ τῶν p 5. 20. ἐσήγετο c 2. p 9. Ibid. ἔδει ταὐτῷ p 1. 21. τότε κρείττων a 1. 4. p 9. 10. 15. Bekk. κρείττων a 2. p 5. Ibid. ἐλθεῖν om. p 10. 22. ἀκολούθων p 7. Ibid. συνέβαινέ τε αὐτῷ a 1. p 1. 24. ἐκπέμπετε p 7. ἐπέμπε P. Manut. Ibid. ἐν αὐτῇ a 4. antep. ὑπαρχόντων πραγμάτων ἑκατ. p 7. pen. ἕνεκ' b. p 9. Bekk. ult. συμπείθει a 2. συμπείθῃ a 4. Ibid. ἡμᾶς p 5. Ibid. οὐδὲν ἂν] οὐδένα ἂν a 2. 4. e. f. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. οὐδένα a 1. p 1. 5. οὐδέν' ἂν Bekk.

P. 112. 1. ἡγοῖτο] ἡγεῖτο a 2. b. c 2. 3. e. f. p 5. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. om. a 1. p 1. Ibid. προσέχειν a 4.
αἱ ῄ
2. ᾑρέσθῃ b. ηρεθηι p 9. 3. παρακρούσασθαι] παρακρούσεσθαι a 1. 2. 4. b. c 2. m. p 5. 9. 10. 15. et γρ. p 7. Fel. Bekk. παρακρούεσθαι Scrimg. Ibid. πεῖσαι p 5. 4. Ἀμφικτυόσι p 15. Fel. 5. αὐτοὺς om. a 1. 4. 6. τοίνυν τοῦτον] τοίνυν τοῦτο a 1. 4. e. f. h. i. m. p 1. 5. 9. 15. t. et pr. c 2. p 10. Ald. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. τοίνυν ἢ τοῦτο Ald. Ind. 7. ἑαυτοῦ] αὑτοῦ b. αὐτοῦ a 4. Ibid. ἱερομνημόνων om. a 4. 8. εἰσηγεῖτό] εἰσηγοῖτό a 1. p 1. 10. 15.
οῖ
Bekk. εἰσηγεῖτό b. 9. ἅπαντας a 1. p 1. 5. 10. 15. Ibid. φυλάξασθαι] φυλάξεσθαι a 2. 4. b. c 2. e. h. m. p 7. 9. et γρ. p 6. Fel. P. Manut. Bekk. 11. εὐπόρως] εὐκόλως a 2. 12. μηδενὸς a 2. 4. p 5. 13. δὲ om. a 2. p 5. 14. ἡμῖν p 1. ὑμῶν b. c 2. 3. p 3. 5. 7. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. Ibid. προβληθεὶς δὲ Πυλ. a 2. p 5. 15. πυλαγορος p 9. πυλάγορος corr. a 1. 17. εἰς] πρὸς p 5. Ibid. τοὺς om. a 4. Ibid. περιδὼν c 2. 19. καὶ μύθους om. p 5. 20. ἀπείρων p 15. 22. Ἀμφισσεῖς codices et editiones. 23. ἔφασαν] ἔφασκεν a 4. antep. ἐπαγόντων] ἐχόντων p 15. ἐπ' ἐσχόντων Ald. Tayl. Ibid. οὗτος προφασίζεται λέγων a 2. p 9. Bekk. προφασίζεται οὗτος λέγων a 1. 4. p 1. 15. ἃ νῦν προφασίζεται λέγων Ald. Tayl. pen. γνώσεσθε] θεάσεσθε e. f. ult. οὐκ] οὔκουν a 4. Ibid. προσκαλέσασθαι c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk.
προσ
προκαλέσασθαι b.

P. 113. 1. τελέσασθαι a 1. e. f. p 1. 9. Bekk. 2. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. 2. 4. b. c 2. 3. m. p 1. 2. 5. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἀπὸ τῆς] ἐπὶ τῆς a 1. 2. 4. p 1. 5. 15. Bekk. 3. κενῇ] καινῇ a 4. p 9. et γρ. p 1. 7. μὲν om. p 9. Ibid. κατηκόντισαν ἅπαντας p 1. 9. Ibid. συνήρπασαν καὶ p 15. 8. τούτου p 1. 5. 9. Ἀμφισσεῖς codices et editiones. Ibid. ἐταράχθη] ἐτάχθη a 1. e. f. p 1. ἐπράχθη corr. p 15. 10. στρατείαν a 4. 12. ἀπιοῦσαν Ald. Ibid. ἡγεμονίαν Lamb. Ind. antep. ταῦτα] τοιαῦτα a 4. p 3. ult. εὐθὺς δύν.] εὐθέως ὁ Φίλιππος δύν. a 1. 2. 4. e. p 1. 5. εὐθέως δύν. f. p 9.

P. 114. 1. Κίρραν p 9. Ibid. ἐῤῥῶσθε p 9. Ibid. πολλὰ φράσας p 1. 2. καὶ primum om. a 1. 2. 4. p 1. 9. Bekk. 3. εὐθὺς Θηβαῖοι] εὐθύς, ὡς τοῦτ' εἶδον, οἱ Θηβαῖοι a 2. c 3. e. f. p 5. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. εὐθέως, ὡς τοῦτ' εἶδον, οἱ Θηβαῖοι a 1. 4. p 1. 9. 4. καὶ om. a 1. Ibid. ὑμῶν P. Manut. 5. ἐνέπεσε Ald. Ind. Ibid. τότε γ'] τό γ' p 9. Bekk. τοῦτό γ' a 1. 4. p 1. τότε a 2. b. p 10. et corr. p 15. 6. ἐπέσχεν p 7. Ibid. αὐτὸν om. a 1. 4. b. p 1. 5. 7. sed γρ. αὐτὸν in marg. b. Ibid. ἐκεῖνος p 7. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 7. τινῶν c 2. 8. ταῦτα τὰ δόγματα p 15. 11. οὐκ ἔδωκε] οὐ

δέδωκε a 1. 2. 4. p 1. 10. Ibid. λέγε μοι] καί μοι λέγε a 1. 4. p 1. 15. 12. ΔΟΓΜΑΤΑ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ b. c 3. p 3. 5. 6. 9. Ald. Tayl. ΔΟΓΜΑ. a 4. 13. Dogmata om. a 1. p 1. Ibid. ἱερέως] Ἱεροκλέους p 3. Ἱέρωνος a 4. Ibid. Πυλαγόροις a 4. b. p 9. 10. 15. Bekk. 14. τοῖς om. a 2. Ibid. Ἀμφικτυόνων, ἐπειδὴ] Ἀμφικτυόνων καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐπειδὴ a 2. 4. h. i. p 5. 10. Hervag. Tayl. Bekk. 15. Ἀμφισσεῖς codices et editiones. Ibid. συμβαίνουσιν a 4. γρ. ἐπεμβαίνουσιν Ald. Less. antep. ἐλθεῖν p 6. Ibid. Πυλαγόρους b. p 9. 10. 15. Bekk. pen. ὅρκους] ὅρους a 4. b. c 2. 3. f. h. o. p 7. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. ult. Ἀμφισέσι a 4.

P. 115. 1. ΕΤΕΡΟΝ om. c 3. p 3. 7. 2. ἱερέως] Ἱέρωνος a 4. Ibid. Πυλαγόροις a 4. b. p 9. Bekk. 3. καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων om. a 2. 4. p 5. 4. ἐπειδὴ Ἀμφισσεῖς τὴν ἱ. χώραν καὶ κατ. a 4. 5. βοσκήμασι a 4. Ibid. ἐν] γρ. σὺν p 6. 7. [καὶ] Bekk. Ibid. εἰρημένον a 2. 8. τὸν om. a 4. 9. βοηθῇ a 4. Ibid. τῷ γε a 4. 15. ΧΡΟΝΟΙ om. a 4. 16. Ἄρχων - - - δέκα om. a 1. p 1. Ibid. Μνησιθίδης a 4. Ibid. δεκάτῃ codices et editiones. 17. δὴ om. a 4. γρ. δέ p 1. Ibid. μοι om. a 1. p 1. 9. Ibid. ὡς om. a 4. Ibid. ὑπήκουσαν pr. p 9. Ibid. οἱ om. c 2. 3. 18. ὁ om. b. 21. ἡμᾶς p 5. Ibid. κοινὰ] τινὰ a 2. Ibid. καὶ om. a 4. 22. δόξαν a 4. Ibid. ποιεῖ] ποιεῖν a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. f. h. p 1. 9. 10. 15. Lamb. Ind. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 23. παραδοὺς αὐτῷ οὗτος ἦν] παραδοὺς οὗτος ἦν αὐτῷ a 1. 2. 4. p 1. 15. et corr. p 9. αὐτῷ παρασχὼν οὗτος ἦν p 9. Bekk. 25. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ om. a 4. ΦΙΛΙΠΠΟΥ om. a 1. 2. b. c 3. p 1. 2. 3. 5. 7. 9. 15. antep. Epistolam om. a 1. p 1. pen. πᾶσι συμμάχοις p 15. συμμάχοις om. a 4.

P. 116. 1. πλημμελοῦντες p 7. 2. ἀνερχόμενοι p 7. 3. ἀμύνεσθαι Ald. Tayl. Ibid. εὐσεβῶν] ἀσεβῶν p 7. γρ. δυσσεβῶν p 6. 4. συναντᾶτέ μοι μετὰ Lamb. Ind. pen. τεσσαράκοντα p 9. Bekk. ult. Πανήμου b. p 9. 10. Ibid. μὴ] ἡμῖν Scrimg.

P. 119. 1. τοῖς δὲ μὴ συμβούλοις ὑμῖν κειμένοις a 4. Ald. Less. τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν κειμένοις a 2. b. p 7. 9. 10. 15. Bekk. συμβούλοις, τοῖς δὲ μὴ προθεμένοις Scrimg. τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ χρωμένοις Fel. P. Manut. 2. εὐτυχεῖτε. ἄρχων Μνησιθίδης μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος ἕκτῃ ἐπὶ δεκάτῃ a 4. 3. μὲν om. a 2. p 9. Ibid. εἰς δὲ τὰς] οὐδὲ ταύτας a 4. 4. οὖν] ἦν p 5. om. a 4. Scrimg. unde Taylorus: τίς οὖν ἦν ὁ ταῦτα παρασκ. Ibid. παρασκευάσας a 1. e. f. p 1. κατασκευάσας a 2. 7. ἄνδρες om. p 1. 5. 8. τοιαῦτα] ταῦτα a 4. 9. ὑπὸ om. Ald. Tayl. Ibid. τῶν om. pr. p 9. καὶ τῶν Ald. Tayl. 10. οὑτοσὶ p 9. Bekk. Ibid. ἐστιν om. a 4. p 9. Bekk. 12. ἀλητήριον a 4. 14. οὗτος ἦν τῶν a 2. 4. p 5. Ibid. φύντων κακῶν] κακῶν b. c 2. 3. p 2. 7. 10. Bekk. Ibid. ἰδόντες] εἰδότες p 6. 15. τι] τὸ M. Ben. Ibid. σκότος] σκόπας Ald. Ibid. ὡς ἔοικεν om. p 5. ἐστὶν, ὡς ἔοικε p 10. 18. ἀφῖχθαι om. pr. p 9. 19. μὲν om. a 4. Ibid. ἕνεκ' ἂν εἰκότως p 9. Bekk. Ibid. ἀκούσετε] ἀκούσαιτε p 9. Bekk. ἀκούσατε a 1. 2. 4. f. p 1. 5. 20. ἄνδρες om. p 1. 5. antep. μηδὲ om. a 4. ult. πραττόντων] φρονούντων a 1. 2. 4. e. f. p 1. 5. 9. Ald. Ind. Bekk.

P. 120. 1. ἦν παρ' ἀμφοτέροις p 5. 2. ἐῶν P. Manut. Ibid. προορῶντας p 7. 4. γρ. ἀλλήλους p 1. Ibid. μὴ τοῦτο c 2. 5. γενήσηται p 3. γένηται p 5. γένοιτο p 9. Bekk. 6. μόνον om. a 2. p 5. 7. βουλευομένους p 5. 8. καὶ om. a 2. 9. ἑαυτοῖς om. pr. p 9. Ibid. ἑαυτοῖς τοῦθ'] ἑαυτοῖς εἰς τοῦθ' a 1. 2. 4. e. p 1. 5. 6. Ibid. ὁμολογοῦντας a 2. 10. ἀεὶ om. a 4. Ibid. ᾧ] ὡς a 1. p 1. Ibid. κίναιδος a 1. 4. c 2. e. f. p 5. 15. κίναδος καὶ κολ. p 1. 11. αἰσχύνῃ codices (præter p 9. qui αἰσθάνει) et editiones præter Bekk. quæ αἰσθάνει. 13. προτέρων c 2. 16. αὐτῶν p 7. Ibid. τοὺς om. a 1. p 1. 9. Bekk. 18. προσεξανέστημεν p 9. 19. αὐτοὺς] αὑτοὺς a 2. b. c 2. 3. p 10. 15. Ald. Bekk. ἑαυτοὺς p 7. om. a 1. p 1. 9. Ibid. ἐδυνήθημεν a 1. 2. 20. τὸ πρᾶγμα] om. a 1. p 1. et γρ. p 9. τὴν ἔχθραν a 2. b. p 5. 9. 15. et γρ. b. 21. τούτων p 1. 5. 22. καὶ - - - λαβὼν om. a 1. p 1. 24. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ p 9. om. a 1. 4. 25. Psephismata om. a 1. p 1. 27. ἃς μὲν] τινὰς μὲν Scrimg. Ald. Ind. Fel. sed ἃς μὲν Fel. Ind. Ibid. κατειλήφει p 5. Ibid. τινὰς δὲ] ἃς δὲ Fel. Ind. P. Manut. Ind. 28. δ' om. p 5. Ibid. παραγενέσθαι p 5. 29. ὅρκους καὶ λύειν ἐπιβ. τὴν Scrimg. 30. δεδόχθω a 4. Ibid. πέμπειν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις] πέμψαι πρὸς αὐτὸν κήρυκα καὶ πρέσβεις m. P. Manut. antep. τὸ] τῷ c 2. p 3. Ibid. χρόνους p 7. Ibid. ποιεῖσθαι p 7. pen. τῆς om. b. p 9. Ibid. Σίμος] Σῖμος p 10. Bekk. ult. Ἀναγυῤῥάσιος] Ἀναγυράσιος a 2. p 10. Bekk. Ἀναγηῤῥάσιος a 4. Ibid. Φλυάσιος a 2. Bekk. Φλειασιος p 9. Ibid. Δουλαγόρας a 2. 4. p 5. 15. Fel. Ind. P. Manut. Ind.

P. 121. 1. ΕΤΕΡΟΝ om. a 2. b. p 9. 10. 15. ΕΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ om. a 1. 4. 2. ἔνῃ a 2. 4. b. p 5. 7. 3. ἀλλοτριωτάτους a 4. p 5. t. Ald. Tayl. ἀλλοτριότητα τοὺς c 2. Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 2. 4. b. c 2. 3. m. p 6. 7. 9. 10. 15. Ald. P. Manut. Bekk. 4. παρασκευάζεται Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 6. δεδόχθω a 4. 7. πέμπειν Ald. Tayl. 8. ἐνδεχόμενον a 2. 4. i. p 5.
ων
7. 15. t. et γρ. p 6. Ald. Tayl. ἐνδεχομένως b. ἐνδεχομένων p 9. 10. 9. ἐν om. a 2. p 5. Ald. Less. 10. τῆς om. a 2. b. p 9. 10. 15. pen. ἐκ τοῦ δήμου om. c 2. 3. p 3.

P. 122. 1. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.] ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ. a 2. b. p 15. Bekk. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ c 2. 3. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΨΗΦΙΣΜΑ a 1. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. a 4. Ald. Tayl. 2. Epistolas om. a 1. p 1. 3. ἀπ' ἀρχῆς om. p 5. 4. βουλόμενοι om. a 4. 7. πρός με codices et editiones. 8.
ας
κήρυκα b. κήρυκα Bekk. Ibid. αἰτιᾶσθε p 7. 9. ὑφ' ἡμῶν codices et editiones. Ibid. πεπληγμένοι] πεπλημμελημένοι a 2. 4. b. p 5. 7. 15. t. et γρ. p 6. Altemps. Ald.
ελημ
Less. Ald. Tayl. Bekk. πεπλημμένοι p 9. Ibid. πρεσβυτῶν p 15. 11. τοὺς] τούτους p 9. Ibid. συμβουλεύσαντας a 2. 12. ἀξιώσητε] ἀξιώσατε a 4. ἐξεώσητε p 10. ἐξεώσητε i. ἐξεώσατε Ald. Tayl. 13. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ.] ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ. a 2. b. p 10. 15. Bekk. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΘΗΒΑΙΟΙΣ. Ald. Tayl. 16. ἀνανεοῦσθε] τωσεμοι ειτε p 9. 18. μὲν om. a 4. p 5. 15. 20. τὰ πρὸς] τὴν πρὸς a 4. p 5. 6. 7. t. et corr. b. Altemps. Ald. Less. Ald. Tayl. 22. καὶ τὰ πολλὰ] κατὰ πολλὰ a 2. c 2. m. p 6. Ald. Fel. Bekk. 23. οὐ om. a 4. 24. προθέσεως] προαιρέσεως p 5. πίστεως Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 26. ὁ om. a 4. Ibid. ἀλλήλους p 10. pen. ἥκεν] ἦγεν a 4. ult. συμπνευσόντων ὑμῶν] συμπνευσόντων ἂν ἡμῶν a 1. p 1. 9. συμπνευσόντων ἂν ὑμῶν a 2. e. f. συμπνευσόντων ἡμῶν a 4. p 7. et γρ. p 6. Bekk. συμπνευ-
ἡ
σόντων ὑμῶν b.

P. 123. 1. μετὰ καὶ τὸν p 5. 2. ἐν om. a 1. e. f. p 1. 15. 3. αὐτὰ τὰ om. pr. p 9. 4. ἀγγέλων] ἀγγέλλων b. p 2. 7. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὡς τοὺς] εἰς τοὺς a 4. Ibid. Ἐλάτειαν κατείληφε p 6. 7. γέρα f. p 1. 7. γάρα a 5. ἔργα t. Ald. Tayl. 8. σαλπικτὴν a 4. p 9. 10. P. Manut.

P. 124. 1. καθῆστο a 1. 2. 4. p 1. 5. 15. κάθητο p 3. Ibid. ἦλθεν a 1. 2. 4. p 1. 5. 9. 2. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς a 1. 4. p 5. 15. 6. ἁπάντων om. pr. p 9. 7. τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ φωνῇ γρ. p 9. Bekk. τῇ κοινῇ τῆς πατρίδος φωνῇ a 1. 2. p 1. τῆς κοινῆς πατρίδος φωνῆς p 9. 9. ἐστιν om. c 2. 3. p 3. 10. τοὺς] τοῦ p 15. 11. παρεισελθεῖν p 7. Ibid. ἂν om. p 15. 13. ἐβούλεσθε] ἠβούλεσθε a 1. c 2. 3. p 10. 15. Bekk. antep. ἐπιδιδόντες a 2. Ibid. τοῦτ'] ταῦτ' p 7.

P. 125. 2. ὀρθῶς] ἐξαρχῆς ὀρθῶς p 9. 3. μήτ' ἔξητ.] μηδ' ἔξητ. p 1. 9. Bekk. 4. ἐπιμελῶς om. pr. p 9. Ibid. οὔτε πλούσιος b. 5. ἔμελλεν] ἤμελλεν a 1. b. c 2. 3. p
πρὸς
1. 3. 5. 9. 10. 15. Bekk. 8. εἰς b. Ibid. ἃ μου] ἅμα b. Ibid. δυοῖν] δυεῖν p 1. et pr. a 1. Ibid. προσχόντες p 9. 11. καὶ
ἀ
primum om. p 15. 13. πολλῷ p 10. 14. πάσης] πάσης ἄλλης a 2. p 5. ἄλλης a 4. om. e. f. 15. ὑπάρχ. Θηβαίων] ὑπάρχ. τῶν Θηβαίων a 2. p 5. 7. 15. et corr. b. 16. φίλων Φιλίππῳ] Φιλίππῳ φίλων p 1. Φιλίππῳ p 9. Bekk. 19. Ἐλατ. ὄντα] Ἐλατ. νῦν ὄντα a 1. 4. e. f. p 1. 5. 15. 21. ποιήσετε m. p 3. ποιήσητε c 3. Ibid. Θηβαίοις] Θηβαις a 1. 4. c 2. 3. i. p 1. 9. 10. 15. et γρ. b. Ald. Tayl. Bekk. antep. ἔφην, ταῦτα p 9. Bekk. pen. ὅσους] ὁπόσους Ald. Tayl. ult. ἅπαντα a 4. Ibid. ηὐτρέπησε a 4. εὐτρέπισται p 9.

P. 126. 3. ἕνεκεν p 1. 4. κατείληφεν; ἵνα πλησίον p 9. 6. ἐπᾶραι καὶ θρασεῖς ποιῆσαι a 1. 2. p 1. 9. Scrimg. Bekk. 9. οὖν] τοίνυν p 9. Bekk. 14. μὴ om. a 4. 15.
ὂν
ἀνθισταμένων a 4. Ibid. αὐτῷ b. Ibid. πάντων om. a 2. πάντων αὐτῶν a 1. 17. μέντοι] μὲν τοίνυν a 4. 18. ἂν om. a 4. 19. γενήσεσθε p 10. 20. τῇ πόλει κίνδυνον b. 21. φημί; δεῖ o. 22. εἶτα καὶ μεταθέσθαι a 4. p 5. 6. 24. εἰσὶν ἐγγ.] εἰσὶν ἡμῶν ἐγγ. a 1. 4. e. f. p 1. 5. 9. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. 25. αὐτοῖς ἐσθ' ὃ a 1. 2. 4. e. f. p 1. 5. αὐτοῖς ἐστὶν ὃ p 9. Bekk. Ibid. ἔπειτ'] εἶτα Ald. Ind. 27. ἡμᾶς a 2. p 5. antep. ἡμέτερα a 1. 4. p 1. 5. 6. 15. et corr. p 9. pen. εἰδοῦσιν a 1. p 10. ἰδοῦσιν p 9. 15. ult. πάρεσθ'] παρέστη a 2.

P. 127. 6. μετὰ] κατὰ p 1. 7. δεῖν a 4. Ibid. βαδίζειν ἐκεῖσε p 1. 9. Bekk. 9. χρήσεσθε] χρήσασθαι a 1. 4. e. f. p 5. 9. 10. Bekk. χρήσεσθαι b. p 15. Altemps. M. Ben. Ibid. τούτῳ παραινῶ] παραινῶ, τούτῳ b. c 2. 3. p 3. 9. 10. 15. Bekk. 10. μὴ --- καιρὸς ante ἐπειδὰν ver. 8. ponit p 15. Ibid. δεῖσθαι a 4. b. c 2. p 9. 10. 12. ἐπαγγείλασθε] ἐπαγγέλλεσθε a 1. e. f. o. p 1. 5. 10. Fel. P. Manut. Bekk. ἐπαγγέλλεσθαι a 4. b. p 9. 15. 13. ἐκείνων ὄντων] ἐκείνων μὲν ὄντων a 1. 4. e. f. p 1. 5. 6. 10. 15. Bekk. Ibid. κινδύνοις om. p 9. 14. ἐκεῖνοι] κεῖνοι a 4. p 9. 'κεῖνοι Bekk. κείνων c 2. 3. o. p 10. ἐκείνων b. i. p 3. 5. 15. t. Ald. Tayl. Ibid. τὸ μέλλον om. p 9. sed post προορωμένων ponit γρ. p 9. 15. δέξονται P. Manut. 17. προσχήματος] σχήματος a 1. e. f. p 1. antep. κατατυχεῖν] κατασχεῖν p 6. κατὰ τυχὴν a 2. 4. p
γρ. κατατυχεῖν
7. κατὰ τυχὴν b. pen. ἄν τι] ἐάν τι p 1. Ibid. ἐξαμαρτάνωσιν t. Ald. Tayl. Ibid. ὑμῖν a 2.

P. 128. 1. καὶ τὰ παραπλήσια a 4. 5. διὰ πάντων om. pr. p 9. 6. ὑμῖν om. a 1. 4. p 1. 7. τοὺς om. i. Ald. 8. γινόμενον p 15. Ibid. σε, ὦ Αἰσχίνη a 1. p 1. pen. μὲν om. a 4. ult. Βάτταλον a 4. f. p 9. Ibid. ἥρωα] ἥρω a 1. p 1. Bekk.

P. 129. 2. Κολυττῷ] Κολλυτῷ a 4. Κολυτῷ p 9. Ibid. Οἰνόμ. κακῶς] Οἰνόμ. κακὸς κακῶς a 4. Bekk. Οἰνόμ. καὶ κακῶς p 10. Ibid. ὑποκρινόμενος om. pr. p 9. 3. συντρίψας p 6. 4. ἐγὼ om. a 2. 5. ὢν om.

a 4. Ibid. σοι a 1. Ibid. οὐδὲν om. a 4. Ibid. οὐδαμῶς a 4. 6. ἅπαντα a 1. e. f. p 1. Ibid. ὅσα] ἃ a 1. 4. e. f. p 1. 7. ἔπραττον om. p 10. Ibid. ψήφισμά μοι a 1. 4. p 1. 9. 8. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ] ΔΗΜΟΣΙΟΝ b. Ald. Tayl. om. a 4. c 2. 9. Psephisma om. a 1. p 1. 10. δέκα δισδημ. Ald. Tayl. δεκάδι Δημ. a 2. p 15. 11. Μακεδὼν b. Ibid. βασιλεὺς om. b. p 9. Ibid. τε om. a 2. 4. p 10. 15. 13. τὰ om. p 10. Ibid. παρὰ om. a 4. 14. εἶναι om. Hervag. Tayl. Ibid. παραιρεῖται] παραιτεῖται p 9. παρήρηται Scrimg. ἀφαιρεῖται a 4. 15. δοριαλώτους p 9. 10. Bekk. 16. τῶν 'Αθ.] τοῦ 'Αθ. p 9. 10. Bekk. 17. ἃς] τινὰς Fel. P. Manut. Ibid. ἐμφόρους a 2. 18. ποιεῖ] πεποίηκε t. Ald. Tayl. Ibid.
σά
ἐξανδραποδιζόμενος p 15. 21. κατακόρως χρώμενος] καταχρώμενος p 5. 23. μέγας om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. sed ante ἀνελπίστως add. in marg. p 15. 24. καὶ οὐκ ἰδίας Scrimg. Ibid. ὑπελάμβανον p 10. 15. Ibid. ὁ 'Αθ.] ὁ τῶν 'Αθ. a 2. 'Αθ. b. p 10. 25. τὸ] τῷ Lamb. Ind. Ibid. αὐτὸν] αὑτὸν Bekk. antep. καὶ ἀνάξιον εἶναι p 15. ult. τῶν 'Αθ.] τῷ 'Αθ. p 9. 10. Bekk.

P. 130. 1. τῷ θεῷ καὶ πάλιν ἄλλοις τε θεοῖς καὶ ἥρωσι t. Ald. Tayl. 2. ἐνθυμηθεῖσι] ἐνθυμηθέντα Scrimg. ἐνθυμηθέντας Bekk. 5. τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον om. p 10. 15. Hervag. Tayl. 6. τὰς] καὶ τὰς a 4. t. Ald. Tayl. Ibid. καὶ τοὺς πρέσβεις p 9. 10. οὐδὲν] οὐδὲ p 5. 10. 15. 11. ἀλλήλαις a 4. Ald. Tayl. 12. βοηθήσεσι p 9. Ibid. δυνάμει a 4. 15. εἶναι] ἐστι Scrimg. Ibid. καὶ primum om. Fel. P. Manut. Ibid. Ἑλλήνων] προγόνων b. c 2. p 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Ibid. τῶν προγόνων om. t. Ald. Tayl. 16. δ' om. p 15. 17. εὐγενεία p 3. Ibid. ὁμοφύλλῳ c 2. Ibid. δὲ] γὰρ Scrimg. 18. εὐεργεσίας] ἐλευθερίας c 2. 19. ἀπεστερημένους p 3. ἀποστερομένους p 15. Ibid. ὑπὸ] ἀπὸ a 4. Ibid. τῶν om. a 4. b. c 2. 3. p 9. 10. 15.
κ
Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 21. ἐγγόνοις b. ἐκγόνοις a 4. p 5. 10. 15. Hervag. Tayl.
ον
22. ἐκείνου b. ἐκεῖνον a 4. c 2. 3. Ibid. πεσόντας p 7. ἐμπεσόντας Ald. Ibid. ἕτερα] ἕτερ' ἂν a 2. 4. p 10. 15. et corr. b. Ibid. πολλὰ om. a 2. et corr. b. Ibid. ὑμῖν a 4. Fel. P. Manut. Ibid. ὑπάρχῃ a 2. p 15. et corr. b. 23. διὸ c 3. p 3. antep. καὶ ἄλλοις] ἄλλοις a 4. καὶ τοῖς ἄλλοις Bekk. ult. πρέσβεις δὲ Δημ. a 2.

P. 131. 1. Ὑπερείδης b. p 9. Ibid. Σφήτιος] Σφήττιος b. c 2. 3. p 7. 9. 10. 15. P. Manut. Ibid. Μνησιθίδης a 4. Ibid. Φερεάῤῥιος p 3. Φεῤῥάριος Ald. Ind. 2. Φλιεὺς] Φλυεὺς a 2. 4. b. c 2. 3. m. p 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. Κάλαισχρος c 2. 3. Θήβας] Θηβαίους p 7. Ibid. ἐγίνετο a 1. p 1. 9. 10. ἐγένοντο p 7. 6. περιστάντα τῇ πόλει b. 7. τοίνυν] τότε a 4. 9. νῦν] τοίνυν a 1. p 1. 10. ἐν οὐδενὶ] οὐδενὶ a 1. p 1. 15. οὐδὲ p 9. Bekk. Ibid. οὐδὲν om. c 2. 3. 11. μὲν γὰρ] μέν γε p 9. Bekk. Ibid. πραγμ. τὴν γνώμην Ald. Tayl. 12. αὐτὸν] ἑαυτὸν p 1. αὑτὸν Fel. Bekk. 13. τῷ καιρῷ p 9. 15. οὖν om. a 4. Ibid. γε] τε a 1. p 1. om. c 2. 3. 17. ἔχοι a 4. Ibid. τι] τὸ Ald. Tayl. 18. τι om. a 1. 4. c 2. 3. Ibid. ἄλλο τότε ἐνῆν p 6. t. Ald. Tayl. 19. ὅ τις] ὅ τι τις a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. p 1. 6. 7. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 21. ἔχοι μηδεὶς εἰπεῖν a 4. Ibid. μηδεὶς] τις a 2. 23. ἐποίησα, τοῦ] ἐποίησα ἐγώ, τοῦ a 1. 4. e. f. p 1. 2. 5. 15. Bekk. pen. αἰτιάσασθαι] αἰτιᾶσθαι a 1. c 3. e. f. p 1. 9. 15. Bekk.

P. 132. 2. παρελθὼν] παριὼν a 1. 2. p 1.
ι
5. 15. Bekk. περιων p 9. Ibid. ἐπεὶ δ' a 1. 4. εὑρεῖν] εὐπορεῖν p 9. 5. συμμαχία, ἥ τίς a 2. 4. p 5. Ibid. μᾶλλον om. p 10. Ibid. με ἀγαγεῖν] μεταγαγεῖν p 2. με καταγαγεῖν Ald. Tayl. 6. τουτουσίν c 2. 3. 7. παρ' ἅπασιν a 1. p 1. 8. τούτων προστίθησιν a 4. 9. τὸ δὲ] τότε p 9. Ibid. τάξιν] πρᾶξιν a 2. 10. ἔμελλεν] ἤμελλεν a 1. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 12. συμβαίνοντα] συμβάντα a 1. 4. c 3. e. p 1. 9. t. Ald. Tayl. Bekk. συμ-
άντα
βαίνοντα b. 13. πάντα p 15. Ibid. αὕτη
ῇ
p 15. 15. τῇ μάχῃ a 1. 2. p 1. 9. τὴν
ῇ
μάχην b. 16. ἐν secundum om. a 4. p 9. 17. εἰλόμην om. c 2. 18. καὶ secundum om. a 4. 20. ἀνεστησάμην p 15. 21. συμβὰς om. p 5. Ibid. σκηπτὸς ἢ χειμὼν] σκηπτὸς [ἢ χειμὼν] Bekk. 22. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἀλλὰ πάντων καὶ a 4. πάντων om. a 1. Ibid. ἄλλων om. p 15. 23. μεῖζον p 10. 24. πᾶσι om. p 9. Ibid. κατασκευάσαντας Ald. Tayl. 25. τὸ πλοῖον] τὸν λόγον p 10. Ald. Ind. 26. τῶν om. a 4. 27. οὔτ' ὁ κυβερνῶν p 15. 28. οὐδὲ στρατηγῶν p 15. antep. οὔτε] οὐδὲ p 10. 15. pen. τῶν om. a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ult. ἡμῶν ἀγωνιζομένων a 4. p 5. 6.

P. 133. 1. χρὴ] χρῆν p 13. Bekk. 3. ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν a 2. p 9. Bekk. 4. γεγενημένης] γενομένης a 1. 2. 4. o. p 1. 9.
στη
10. 15. Bekk. Ibid. περιέσχε b. περιέσχε a 4. 5. που πλησίον τῆς a 1. e. f. p 1. 15. Altemps. που τῆς χώρας πλησίον t. Ald. Tayl. 6. πάθους a 1. p 1. Ibid. οἴεσθε] οἶσθα a 1. p 1. 15. οἴσθε p 10. οἶσθ' Bekk. Ibid. μὲν ἦν στῆναι p 5. 6. 9. ἃ] ὧν a 4. Ald. Less. ὧν ἃ t. Ald. Tayl. Ibid. μηδὲ πεῖραν codices et editiones. 10. εὔνοια a 1. 4. p 5. 15. Ibid. κα ἰτῷ] καὶ τὸ a 2.

4. Ald. Less. Bekk. Ibid. προβάλλεσθαι p 9. 13. ἄνδρες] ὦ p 1. ὦ ἄνδρες p 5. 14. αὐτὸν om. p 9. [αὐτὸν] Bekk. 15. ἐξήρκει λόγος] ἐξήρκει μοι λόγος a 1. 2. 4. e. f. p 1. 15. antep. ἔδει σε προλ. p 7. et corr. b. pen. ἀγροικίας p 15. Ibid. ἐπεύθυνος a 4. ult. κατηγόρεις p 15. Ibid. τοσούτῳ a 1. 4. p 1. 15. τοσούτων p 10.

P. 134. 2. ἃ om. a 2. 5. οὔθ'] οὐδ' p 1. Ibid. εἶπας c 2. 6. οὔτ'] οὐδ' p 10. 8. ποιήσεις om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. πεποιηκὼς] πεποίηκας i. p 10. Ald. Tayl. 9. Ἄριστος a 4. Ald. Tayl. Ibid. Ἀριστόλαος] Ἀριστόλεως a 1. 4. e. f. p 1. Altemps. Bekk. Ἀριστόλεος p 9. 10. Θάσσῳ] Θάσῳ a 1. 2. 4. b. c 2. 3. f. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. 12. εὐτυχήματα Ald. Ind. 16. δὲ ἐξ] δὲ καὶ ἐξ a 1. 2. 4. b. p 1. 5. 7. 9. Bekk. 17. πολιτεύῃ - - - πολιτεύῃ codices et editiones. 18. ἡμῖν a 1. 4. p 1. 15. Ibid. συμφέρειν om. a 2. 20. σπάσματα] σπαράγματα Ald. Ind.

P. 135. 1. ἀλλὰ καὶ μετ' Ald. Tayl. 2. ὃ ἐγὼ λέγω a 2. Ibid. εἰ μὲν γὰρ a 4. 3. γενήσεσθαι] ἔσεσθαι a 1. 4. p 1. Ibid. πάντες] ἅπαντες c 2. p 10. Bekk. 4. Αἰσχίνη om. a 1. 4. b. c 2. 3. p 1. 5. 7. 10. 15. Dionys. Ibid. διεμαρτύρω a 1. p 1. 5. οὐδ'] οὐκ a 4. 6. ἢ δόξης] καὶ δόξης c 2. 3. Ibid. ἢ προγ.] καὶ προγ. m. 7. μὲν γὰρ] μέν γε a 1. p 1. 9. Dionys. Bekk. 9. ἄλλων] Ἑλλήνων Dionys. et γρ. p 9. 10. πάντως Dionys. 11. πρόοιτο] προεῖτο a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 5. 6. 9. 10. 15. Altemps. Dionys. Bekk. Ibid. ἀκοντὶ] ἀκονιτὶ a 1. 2. b. c 2. 3. m. o. p 9. 10. 15. Altemps. Askew. Lamb. Ind. Dionys. Fel. Bekk. ἀκοννητὶ a 4. p 1. 2. 7. w. Ibid. οὐδένα] οὐχ ἕνα a 1. p 1. οὐθένα Dionys. Ibid. ὀντινοῦν] ὅντιν' a 1. 4. p 9. Bekk. 12. τις οὐχὶ] τις ἂν οὐχὶ a 1. 4. e. f. p 1. Ibid. κατέπτυσεν ἂν] καταπτύσειέν e. f. 13. γὰρ τῆς] γὰρ δὴ τῆς a 1. 4. e. f. p 1. 15. Ibid. τοῖσι δ'] τίσι δ' a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. f. m. p 1. 9. 10. 15. Lamb. Ind. Dionys. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 14. εἰς] πρὸς a 4. 15. μὲν om. a 4. c 2. 3. Ibid. περιέστη] περιέστηκεν a 1. 2. e. f. p 1. 15. προέστη a 4. Ibid. ἡγεμὼν καὶ] ἡγεμὼν δὲ καὶ a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. f. m. p 1. 9. 10. 15. Lamb. Ind. Dionys. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 17. ἕτεροί τινες Dionys. Ibid. ἦσαν πεποιημένοι] ἐποίησαν p 9. 18. ἔμπροσθε p 9. 10. Bekk. πρόσθε Dionys. antep. Ἑλλήνων οὐκ οἶδεν p 15. ult. γενομένων] γεγενημένων a 1. 4. e. f. p 1. 15. Altemps.

P. 136. 1. παρὰ τοῦ] παρ' αὐτοῦ τοῦ a 2. c 2. Ibid. βασ. καὶ μετὰ Ald. Tayl. 3. τὸ] τὸ ὑπὲρ τοῦ Lamb. Ind. Ibid. καὶ μὴ ἐᾷν γρ. in marg. e. 4. τοῖς Ἀθ. ὡς ἔοικε p 15. τοῖς Ἀθ. τοῖς τότε ὡς ἔοικε a 2. 5. τοῖς τότε Ἀθ. a 1. 4. e. f. p 1. 7. t. Ald. Tayl. Dionys. Bekk. 7. προστιθεμένην Dionys. 9. καὶ ὑπὲρ τιμῆς de suo Wolf. Ibid. δόξης κινδ.] δόξης καὶ κινδ. a 1. 2. 4. p 1. 5. 15. 10. διετέλεσε Dionys. Ibid. σεμνὰ καὶ καλὰ καὶ Dionys. 11. ἡμετέροις] ὑμετέροις a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Dionys. Bekk. Ibid. ὑπελαμβάνετε] ὑπολαμβάνετε a 4. p 2. 9. et γρ. p 1. Dionys. Bekk. 15. ἐκβάντες e. f. p 1. 16. μὲν γὰρ ταῦτα a 2. 17. συμβουλεύοντα a 2. p 5. 18. τοῖς ἐπιταττομένοις ἀποφηνάμενον] ἀποφηνάμενον τοῖς ἐπιταττομένοις (ὑποταττ. a 4.) a 1. 4. p 1. 9. Dionys. Bekk. Ibid. Κυρσῖλον f. p 15. Μυρσίλον h. pen. εὐτυχῶς om. p 9. ult. αὐτοῖς om. p 9. Dionys. Bekk. Ibid. τοῦτο om. p 7. superscriptum habet b.

P. 137. 2. ὅτι om. a 2. p 15. 4. περιμένει codices et editiones. 6. ἡγήσεται τὰς] ἡγήσεται τοῦ θανάτου τὰς Dionys. 8. ἀνάγκη, τοῦ θανάτου. a 1. 2. 4. e. f. p 1. 2. 5. 6. 9. 15. w. et γρ. b. Altemps. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. 9. ἐπεχείρησα νῦν λέγειν Dionys. Ibid. ὡς ἐγὼ] ὡς ἄρα ἐγὼ a 1. 2. e. f. p 1. 5. 6. ὡς ἔγωγε p 15. 10. οὐκ om. Dionys. Ibid. ἔστιν] ἔσθ' p 9. Bekk. om. Dionys. Ibid. ὅστις] ὅτις ἂν p 9. τίς Dionys. 11. οὐκ ἂν] οὐκ ἂν οὐκ p 10. Ald. Ind. ουν καν p 9. Ibid.
ε
ἐπετίμησέ a 1. 4. p 1. 10. 15. Dionys. ἐπι-
ε
τιμήσειέ b. Ibid. μὲν om. a 4. p 5. 12. καὶ om. a 4. 15. δὲ τῶν] δ' ὁ τῶν Dionys. 17. γεγενημένῳ om. a 1. 4. p 1. 9. Dionys.
ὁ
Ibid. γλίχεται ἀποστερῆσαι p 15. 18. τῶν
ὁ ο
λοιπῶν χρόνων b. λοιπὸν om. Dionys. 20. καταψηφίζεσθε a 2. Ibid. διημαρτηκέναι Dionys. antep. δόξητε Ald. Tayl. Ibid. οὐ τῆς] οὐ τῇ τῆς a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. f. p 1. 9. 10. 15. Dionys. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. pen. οὐκ ἔστιν secundum om. Dionys. Ibid. ὅπως] οὐδ' ὅλως p 1. 5. Ibid. ἡμάρτετε, ἄνδρες] ἡμαρτήκατε, ἄνδρες a 1. 2. 4. e. p 15. ἡμαρτήκατε, ὦ p 1. 5.

P. 138. 1. οὐ om. p 9. Bekk. Ibid. ἐν om. p 9. Bekk. 2. Πλαταῖαι a 1. 5. ἡ πόλις ὁμοίως a 1. p 1. 6. ἔθαψεν] ἐθαύμασεν t. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel Ind. P. Manut. Ind. 7. αὐτοὺς p 9. 9. ἐπένειμεν a 2. ἔνειμεν a 1. e. f. p 1. 9. 15. Dionys. Stobæ. Bekk. 11. τουτωνὶ] τούτοις a 2. 13. οὔτινος Ald. Ind. 14. τὸν om. a 2. p 9. Ibid. τῶν om. a 1. p 1. 15. antep. ἀναλαβόντα a 1. e. f. p 1. 5. pen. τὸ τούτων] τὸ τοῦ τούτων a 1. 2. c 2. 3. e. p 1. 5. 9. 15. Bekk. τότε τὸ τούτων ἢ τὸ τούτου τούτων Ald. Tayl. ult. ἔπειτ'] ἐπεὶ p 9. Bekk. Ibid. ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες c 2. p 1. 5.

P. 139. 1. δίκας om. c 2. p 15. προαιρέσεις corr. p 15. 3. ἔργων καὶ νόμων c 2. 7. ὑμῶν, ὅταν] ὑμῶν δεῖ, ὅταν a 1. 2. 4. c 2. 3. e. f. p 1. 5. 9. 10. 15. Altemps. Bekk. Ibid. εἰσιῆτε a 1. p 1. 9. ἐκπεσὼν a 2. c 2. 11. ὅθεν] ὁπόθεν p 9. Bekk. Ibid. εἰς

ταῦτ'] ἐνταῦθ' p 9. 12. καταλαμβάνομεν] κατελαμβάνομεν a 1. c 3. e. f. p 1. 9. Bekk. 15. ἐκείνων a 2. p 15. pen. οὑτοσὶ c 2.

P. 140. 2. ὁ om. c 2. 3. 3. βουλεύεσθαι] βουλεύσασθαι a 1. 4. b. c 2. 3. e. f. p 1. 2. 5. 7. 9. 15. t. Ald. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 4. οὐδὲν p 9. 7. ἂν om. a 1. p 1. 9. 15. Bekk. Ibid. καταρατώτερος] καταρατότερος codices et editiones. Ibid. τούτου om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. τὴν ἐπιστολὴν λέγε. p 10. 8. ΕΠΙΣΤΟΛΗ om. a 4. 10. ἐκείνους] Θετταλοὺς Altemps. Ibid. τὸ om. p 10. 11. ἐκείνους om. Wolf. Ibid. εἰσελθόντες p 6. Ibid. μὲν] δὲ a 2. 13. πάνθ' p 1. 9. Bekk. Ibid. πράξαντες p 10. 14. πεπόνθεσαν] πεπόνθασιν a 1. e. f. h. o. p 1. 5. 15. 15. αὐτοῖς] αὐτοὺς a 4. p 5. 9. 10. w. Altemps. Fel. P. Manut. Bekk. ἀντὶ χάριν αὐτοὺς Ald. Tayl. Ibid. ἀποδιδόναι a 4. b. sed γρ. ἀποδοῦναι in marg. b. 16. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. 2. c 3. p 1. 10. Ibid. ἠδίκηντο pr. p 9. Bekk. Ibid. δίκην om. p 9. Ibid. ὁποτέρῳ a 4. Ibid. βούλεται a 1. βούλωνται p 15. 17. διέντας p 9. 10. et pr. b. Bekk. Ibid. ἡμᾶς a 1. p 1. Ibid. συνεμβαλόντας] συνεμβάλλοντας c 2. συμβαλόντας a 2. 18.
οἱ
αὐτοῖς b. 22. ταὐτὰ a 2. p 1. 10. 15. Bekk. ταῦτα p 9. 23. ὑμεῖς prave Fel. et Benenat. Ibid. ἀντείπαμεν b. c 2. p 10. om. pr. p 9. εἴπομεν p 1. 15. et corr. p 9. antep. ἂν om. a 2. c 2. 3. e. f. p 1. 9. 10. 15. et pr. b. Fel. Bekk. pen. ἂν τιμησαίμην] τιμησαίμην ἂν a 2. b. ult. εἰ καὶ κατ. p 9. Ibid. γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων ἡγούμενοι] ἡγούμενοι γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων a 2.

P. 141. 2. ἃ] ὅτι p 9. Ibid. ἐπείσαμεν] γρ. ἐπείπομεν p 1. 3. τουτὶ] ταυτὶ p 9. 15. Bekk. ταῦτα a 1. p 1. 4. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ p 15. ΘΗΒΑΙΩΝ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ c 2. om. a 4. 5. ἡμᾶς p 15. 6. ἐξῆτε] ἐξῆτε i. p 9. 10. Bekk. ἐξήειτε a 1. 2. e. f. h. p 1. 15. Altemps. Ibid. τὰ ἐν] τὰν a 1. 2. c 2. 3. p 1. 9. 15. et corr. b. Bekk. Ibid. παραλίπω p 10. 11. καθ'] περὶ a 1. 2. e. f. p 1. 5. 15. ὑπὲρ p 6. 13. μᾶλλον μεθ' ὑμῶν p 9. 15. ἢ Φίλιππον] Φιλίππου a 1. 2. 3. b. c 3. e. f. h. i. o. p 1. 5. 6. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Askew. Bekk. Ibid. αὐτοῖς καὶ] αὐτοῖς δὲ καὶ a 1. 2. e. f. p 1. 15. 16. πᾶσι δ' ἐν] πᾶσιν ἐν a 1. 2. e. f. p 1. 15. 18. πᾶσιν a 1. 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. Ἀθηναῖοι] Θηβαῖοι h. Ibid. ἡμᾶς a 4. Ibid. ὀρθῶς] Θηβαῖοι ὀρθῶς a 4. p 6. t. Ald. Tayl. antep. τοῦ om. p 9. pen. παρέχεσθαι] παρέχεσθε a 2. 4. b. c 2. 3. p 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. παρέσχησθε h. παρέσχετε a 1. e. f. p 1. 9. ult. μάχας om. p 9. Ibid. τὴν ἐπὶ] τήν τ' ἐπὶ a 1. c 3. p 1. 9. w. Bekk.

P. 142. 4. ἡμῶν p 6. 10. 15. 5. ἐπράττετο] ἐπράττετε a 1. p 1. 6. ἡ πόλις ἦν p 1. 9. Bekk. εὖ ἦν ἡ πόλις p 7. 7. καὶ συνεφραίνετο om. a 2. antep. καὶ δυσμεναίων om. a 4. Ibid. ἐπὶ om. a 1. p 1. 5. 9. pen. καθῆστο a 1. 2. p 1. 5. 15. κάθητο a 4.

P. 143. 1. ἀρίστων αὐτ.] ἀρίστων ὄντων αὐτ. a 1. 2. p 1. 5. 7. 15. Ibid. αὐτοὺς] αὐτὸς a 1. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 2. οὐκ ἄριστα] οὐκ ἄξια a 1. p 1. 15. 3. δὲ οὐ μὴ Ald. Tayl. 4. ἐφ' οἷς] ἐφ' ὧν a 4. δι' ἃ p 6. 5. μοι om. a 2. 6. ΨΗΦΙΣΜΑ ΘΥΣΙΩΝ. p 9. om. a 4. 7. οὐκοῦν codices et editiones. 8. τῆς] τοῖς a 1. 2. 4. c 2. 3. e. f. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 9. δοκοῦσιν] νομίζουσιν p 9. Ibid. αὐτοῖς] αὐτοὺς a 1. 2. 4. p 1. 7. 9. 15. Bekk. 10. ἐπείσθητέ μοι] ἐπείσθητ' ἐμοὶ Bekk. 12. ἐπιστολῶν] διαστολῶν p 7. 13. ἔπεμπεν p 9. Bekk. Ibid. ταῦτα a 4. 14. εἰδῆτε, ὅτι] ὅτι om. a 1. e. f. p 1. 9. Bekk. Ibid. συνέχεια καὶ om. a 2. Ibid. πλάνη] πλάνοι a 1. h. p 1. 7.
οι
9. 10. Bekk. πλάνη b. Ibid. ταλαιπωρία a 2. 4. 15. ἀπηργάσατο p 9. 16. ἡμῖν]
υ
ὑμῖν a 1. c 2. 3. p 1. 9. 15. Bekk. ἡμῖν b. Ibid. ἄνδρες] ὦ p 1. 19. τούτων πώποτε] πώποτε τούτων a 1. p 1. 9. Bekk. antep. δέδωκεν c 2. ult. ὑπέλειπε p 9. Ibid. ἑαυτοῦ Ald. Tayl.

P. 144. 1. γίγνοιτο] γένοιτο a 1. p 1. 5. 9. Bekk. 2. τοὺς ἄλλους om. p 9. τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ a 1. p 1. Bekk. 3. ταῦτα λέγω p 9. Bekk. 4. et 7. ἐπεπείσμειν prave Benenat. 5. τῇ πόλει a 4. b. et corr. p 15. Ibid. χώραν] ὥραν a 1. 2. 4. f. p 1. 15. Ald. Less. Fel. Ind. P. Manut. Ind. ὁρᾶν γρ. p 9. 7. παραλιπών τις a 1. i. p 1. 15. Ibid. ἐπεπείσμην - - - ὁμῶς δ' om. c 2. 8. ἀναισθήτως p 6. Scrimg. ἀναίσθητον a 1. b. c 3. e. f. h. i. p 1. 2. 9. 10. 15. ἀναισθήτων Ald. Tayl. 9. ἐμοῦ μὴ γράψαι c 2. 3. p 10. 10. πράττοντά τι] τι om. a 1. 2. 4. c 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. μήτε δικ.] μηδὲ δικ. p 9. w. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. πᾶσιν p 1. 9. 12. δὴ om. a 1. 2. 4. b. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐπιστολὰς Φιλ.] ἐπιστολὰς τὰς τοῦ Φιλ. a 1. 2. 4. p 1. 9. 15. Bekk. 13. ἐπιστολαὶ om. a 4. pen. ἐκεῖνος om. p 1. Ibid. δι' ἐμὲ om. p 9. ult. τῇ πόλει λόγους ἐπαιρόμενος a 1. p 1. λόγους τῇ πόλει ἐπαιρόμενος a 2.

P. 145. 1. τούτων p 1. 2. Διώδας a 1. Ibid. πέμπτον om. p 9. Bekk. 3. λέγε] λαβὲ p 9. 4. τὰ τότε μὲν om. pr. p 9. Ibid. τούτου] τούτου δ' codices et editiones. 5. οὐδὲν c 2. 3. οὐ a 2. h. p 5. 6. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ om. a 4. 7. ὦ ἄνδρες om. p 1. 7.
η
11. Δημομέλη c 2. i. p 9. 10. Δημομέλην b. Δημοτέλην p 15. Δημομέλιτον a 2. 12. γράψαντα p 7. Ibid. Ὑπερείδην a 1. b. 13. μοι p 15. 14. διὰ τί; ὅτι om. a 1. e.

f. p 1. Ibid. τῷ μὲν] τούτῳ μὲν γὰρ a 1. e. f. p 1. τῷδε μὲν p 9. Ibid. ἐνεγκεῖν pr. a 1. 15. ἐκείνων] ἐκεῖνον Ald. Fel. P. Manut. 16. ταῦτα] ταὐτὰ corr. b. Bekk. Ibid. νῦν p 1. 9. antep. κατηγορεῖν, ἢ καὶ p 5. pen. πρᾶγμα ἀνεκρίνετο] πρᾶγμ' ἂν ἐκρίνετο p 9. 10. Bekk. πρᾶγμα ἐκρίνετο a 4. ult. ἀφ'] ἐφ' a 1. 2. 3. b. e. f. p 1. 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. ὑφ' p 5. Ald. Tayl. Ibid. τι τούτων] τούτῳ τι a 1. p 1. τι τούτου p 9. τινι τούτων Ald. Tayl. Ibid. προσλαβεῖν a 1. e. p 1. 9. λαβεῖν p 7.

P. 146. 1. ἃ] ὃ a 1. p 1. 9. Ibid. ποιεῖν p 9. 6. ἐπ' αὐτῆς ἀλ.] ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀλ. a 4. i. p 6. t. Ald. Tayl. ἐπὶ τῆς ἀλ. a 1. e. f. p 1. 9. 15. Bekk. 7. ἐγγὺς οὔσης] οὔσης om. a 1. p 1. 9. Bekk. ἐγγὺς οὔσης om. f. Ibid. οὐκ om. Ald. Ind. 8. ἐχόντων ἕκαστα c 2. Ibid. πάντες om p 1. 10. ὕστερον om. a 1. p 1. 9. Ibid. ῥήτωρ a 4. Ibid. ὥς γέ μοι] ὡς ἐμοὶ a 1. ὥστε μοι p 1. ὥς γ' ἐμοὶ p 9. 10. Bekk. 11. τῶν om. Ald. 12. ὑμᾶς ὑπολαμβάνων, καὶ] ὑμᾶς, καὶ a 1. e. f. p 1. 7. 9. Bekk. Taylorus: ὑμᾶς, καὶ ὑπολαμβάνων etc. Ibid. λόγων] λόγου a 1. 2. b. e. f. h. i. o. p 1. 2. 7. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. λόγους a 4. λόγον καὶ c 2. 3. Ibid. οὐ] οὐχὶ p 9. pen. ἧκατ' p 7. ult. οἰομένῳ P. Manut. Ibid. λογίζεσθε b. p 10. λογίζεσθαι t. ἀναλογίζησθε p 6. Ibid. κἂν καθαραὶ] ἂν καθαραὶ a 1. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. καθαραὶ ὦσιν] καθαιρῶσιν p 9.

P. 147. 2. προφαινομένοις e. Ibid. προσθεσθε a 1. e. p 1. προστεθῆναι p 6. 5. νυνὶ om. a 1. p 1. 15. νῦν c 2. νῦν γ' p 9. Ibid. ἡμᾶς p 9. Ibid. ἐγνωκότας p 6. 9. ταύτην om. a 4. 10. ὑμᾶς om. a 1. p 1. 9. 11. οὗτος ὁ τῶν πραγμάτων Ald. Tayl. 12. τοῖς ἀκούουσιν om. a 1. p 1. 13. ὑμῶν Ald. Tayl. 14. συνεισβαλεῖν a 1. 2. e. f. p 1. 5. 6. 7. 15. συμβαλεῖν a 4. 15. ἔσεσθαι om. a 1. p 1. 9. [ἔσεσθαι] Bekk. 16. ὑμῶν a 2. p 15. P. Manut. Ibid. παραταξαμένους] συμπαραταξαμένους a 1. 2. e. f. p 1. 7. 15. antep. πόλεως] Ἀττικῆς p 5. Ibid. ὅροις a 4. pen. ἐκ] ἀπὸ a 2. p 5. 7. ult. πάντα om. pr. p 10.

P. 148. 1. τὸν Φίλιππον ἔχειν a 1. p 1. 2. ὑμῶν c 2. 3. ἐκεῖνον ἐποίησεν. ἆρά a 1. 2. e. f. p 1. 5. 7. 15. Ibid. τῶν ἔργων] ἐμὸς e. f. 7. τινῶν] τῶν P. Manut. 9. παραβαλλόμενος a 4. περιβαλόμενος Dionys. Ibid. πρὸς ὑμᾶς om. p 9. 10. ἐκομίσασθε Dionys. ult. παρὰ] διὰ p 6. t. Ald. Tayl.

P. 149. 1. πράγματα om. a 1. p 1. 9. Bekk. 3. σκόπει a 2. p 5. 5. εἰσῄει] εἰσῄειν a 1. 4. c 2. 3. i. p 1. 5. 7. et corr. b. Ald. Tayl. Bekk. εἰσῄει p 9. 10. et corr. p 15. Ibid. συνῆγον a 2. 7. τἀδικήματα p 1. Ibid. ἐδείκνυες] ἐδείκνυεν a 1. p 1. 9. 15. Bekk. ἐδείκνυεν ς b. 8. ἐσυκοφάντεις] ἐσυκοφάντει p 1. 2. 9. 15. et pr. a 1. Bekk. ἐσυκοφάντει ς b. 11. ἡ πόλις εἶχεν p 10. 15. antep. δὲ] γὰρ a 4. ult. προεξηλεγμένα] προεξειλεγμένα a 1. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἢ om. c 2. 3. p 9.

P. 150. 1. καὶ primum om. a 1. 2. c 2. 3. p 1. 7. 15. 2. παρεσκευάκεισαν] παρεσκευάκεσαν a 1. παρεσκεύασαν a 2. 4. p 1. 7. 3. ἅπαντας p 1. 5. Ibid. Μεγαρεῖς, Θ., Εὐβοέας codices et editiones. 4. Εὐβοέας. τὰ] Εὐβοέας. καὶ τὰ a 1. 2. p 1. 5. 15. 7. ὑπῆρχε p 1. Ibid. αὐτοκράτωρ τῶν εἰς τὸν πόλεμον] αὐτοκράτωρ ὤν, ὃ τῶν εἰς τὸν πόλεμον a 1. 2. r. w. Lamb. Ind. Bekk. αὐτοκράτωρ, ὃ τῶν εἰς τὸν πόλεμον b. c 2. p 9. Fel. P. Manut. αὐτοκράτωρ τῶν εἰς τὸν πόλεμον, ὃ p 6. 10. ὢν αὐτοκράτωρ, ὃ τῶν εἰς τὸν πόλεμον a 4. αὐτοκράτωρ ὢν τῶν εἰς τὸν πόλεμον, ὃ p 1. 2. 5. 7. ὢν αὐτοκράτωρ, ὃ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ὃ Ald. Tayl. 9. εἶχον ἐν ταῖν χεροῖν a 2. ἐν ταῖς χερσὶν εἶχον a 1. 11. βουλόμενος a 4. Ibid. οὐδ' - - - κρινόμενος om. pr. p 9. 12. συκοφαντούντων] συκοφαντῶν a 4. p 15. 14. ἁπάντων p 1. 5. 7. antep. μόνον] μόνου a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. προὐτίθεσθ' p 9. προὐτίθεσθ' Bekk. ult. τοιαῦτα] ταῦτα p 9. Bekk. Ibid. ἕκαστον α a 2.

P. 151. 2. μὲν ὑμῖν συμμάχους c 2. 3. Εὐβοέας codices et editiones. 5. δ' om. c 3. Ibid. ἱππεῖς codices et editiones. 9. ἴσων] νήσων in marg. b. ὅσων c 2. 10. νυνὶ διαλέγῃ codices et editiones. 11. ἐκείναν om. a 4. Ibid. τριήρεων] τριήρων a 1. 2. 4. c 2. 3. e. f. h. p 1. 5. 7. 15. Bekk. τριηρῶν b. 12. τὰς om. p 10. 15. 16. κινδύνου] πολέμου p 7. Ibid. αὕτη i. t. Ald. Tayl. 17. παράσχοιτο f. παρέσχοιτο e. Ibid. κενὰς χαρίζῃ] κενάς γε χαρίζῃ a 1. 2. p 1. Bekk. 18. χάριτας χαρίζῃ p 15. 19. λέγειν c 2. 21. ἂν βουλώμεθα] ἐβουλόμεθα a 1. 2. e. f. p 1. 8. 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. ἠβουλόμεθα p 9. Bekk. Ibid. δῴη c 2. antep. προσδεξάμενος p 7.

P. 152. 1. εἴ ποτ'] εἰ τότ' a 1. 2. 4. p 1. 5. 9. 15. et in marg. b. Ald. Ind. Fel. P. Manut. sed εἴ ποτ' Fel. Ind. Ibid. περὶ τούτων om. Fel. Ind. P. Manut. Ind. περὶ τούτου p 9. περὶ τούτου ων b. 4. οἴεσθε λέγειν a 1. οἴεσθε om. a 4. b. c 3. p 9. Bekk. οἴεσθε post τουτουσὶ ponunt p 10. 15. et γρ. b. Ald. Tayl. 5. οὐχ ὡς om. p 9. 6. διὰ Βυζάντιον a 2. καὶ Βυζαντίων p 6. 7. καθέστηκε] κατέστη a 1. 4. p 1. 10. 15. t. w. Ald. Less. P. Manut. καθέστη Fel. κατέστη Φίλιππος p 1. 7. Ald. Tayl. Ibid. σιτοπομπίας a 1. 2. 4. b. c 3. f. o. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. w. Fel. Bekk. 8. γέγονε om. a 1. p 1. 9. 10. ἐκ om. p 9. 11. ἔλεγε a 2. Ibid. πρὸς τούτοις πολλά γε p 15.

antep. κίναιδος e. f. p 1. 5. 15. et pr. a 1. pen. ἀνθρώπιόν] τἀνθρώπιόν a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. Bekk. τἀνθρώπειόν p 15. Ibid. ὑγιὲς ἐξ ἀρχῆς πεποιηκὸς a 1. p 1. ἐξ ἀρχῆς πεποιηκὸς ὑγιὲς a 2. p 15. Ibid. πεποιηκὼς a 4.

P. 153. 1. παράσιμος c 2. Ibid. ὄκνησιν] ὄνησιν codices et editiones. 2. τῇ om. pr. p 9. Ibid. ὑπὲρ τῶν] περὶ τῶν a 1. 2. 4. b. c 3. e. f. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. 4. λέγῃ a 2. Ibid. δεικνύῃ a 2. p 9. δεικνύει a 4. Ibid. ἀποφεύξωνται] ἀποφεύξονται a 1. 4. b. c 2. 3. e. f. h. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 5. ἐπειδὰν a 1. 2. p 1. 5. 15. 6. προσφέροιτο Ald. Tayl. Ibid. διεξίει p 1. 7. οὗτος p 10. 15. Ibid. ἂν om. p 10. 9. ἥτταν, εἰ] ἥτταν αὐτὴν, εἰ a 1. p 1. 15. 11. ἐμοῦ a 1. 2. p 1. 10. Bekk. 12. ὅπου] ὅποι a 1. 2. 4. p 1. 5. 9. 10. 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. ὅπου οι b. Ibid. ἐπέμφθην] ἐξεπέμφθην a 1. 2. p 1. 7. 15. 13. παρ' ὑμῶν a 2. p 7. 14. οὐδ' ἐξ] οὐκ ἐξ a 1. 4. p 1. Bekk. 17. πρώην] νῦν a 1. 2. p 1. 15. om. p 9. 19. αἰσχύνῃ] αἰσχύνει p 9. Bekk. 20. τοῦ om. a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. f. p 1. 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 21. γενέσθαι] γεγενῆσθαι a 1. p 1. 22. γὰρ δὴ ἄλλου p 1. 23. στρατηγίας] στρατολογίας a 4. pen. γ' om. a 4. p 10. 15. Ibid. εἶην Ald. Tayl. ult. λαμβάνετε p 9.

P. 154. 3. ἀγνοίας, ὄκνους p 15. 4. πολιτικὰ] πηλίκα a 1. e. f. p 1. 5. εἰς om. a 4. Ibid. ἐλάχιστα p 9. 5. φιλίαν ἀγαγεῖν καὶ a 1. 2. p 1. 5. 7. 7. πάντα μοι p 10. 15. Ibid. πεποίηται codices et editiones. 8. μήποθ' a 1. 2. p 1. 9. Bekk. μήτε a 4. b. Ibid. ἀνθρώπων om. a 1. 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. εὕροι] εὕρῃ a 1. 2. 4. b. c 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τὸ om. p 9. 9. ὀντινοῦν ἔροιτο] ἔροιτο ὀντινοῦν a 1. p 1. 9. Bekk. 10. διῳκήσαντο a 4. 11. καὶ τῷ διαφθείρειν] καὶ διαφθείρειν a 1. 4. b. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 12. οὐκοῦν codices et editiones. Ibid. δυναμένων a 1. p 7. 14. πρὸς] εἰς a 4. b. Ald. Tayl. Ibid. μὴ διαφθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ] διαφθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ a 1. e. f. i. o. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. φθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ a 2. μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι a 4. b. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 15. ἐκράτηκα a 2. Ibid. Φίλιππον a 4. 17. μηδὲ] καὶ p 9. 20. τοῦτον] τουτονὶ a 1. p 1. Bekk. 21. δ' οἱ πάντες] δὲ πάντες a 1. p 1. et pr. b. antep. ἴστε om. p 9. Bekk. ult. φοβεροῖς καὶ δεινοῖς p 10. 15.

P. 155. 2. πόλεως, τὰς] πόλεως βουλευόμενος τὰς c 2. p 5. 6. 7. 5. τὰ om. a 4. 6. γ' ἐμὲ a 2. 7. ἦν om. a 2. 8. τὰ αὐτὰ πάντα a 1. 10. ἀγνοήσεσθαι p 9. Bekk. 11. καθ' ἑκάστην ἡμέραν] σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν a 1. p 15. καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἡμέραν a 2. p 1. 5. 6. 7. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην p 9. Bekk. 13. οὔτε συκ.] οὐδὲ συκ. p 10. 15. 14. Μελάνου] Μελάντου a 1. 2. f. p 1. 5. 7. 9. Bekk. 16. ἅπαντας om. a 1. p 1. 5. 7. 9. Bekk. 18. καὶ ὑπὲρ τῶν τὰ εὔορκα γνόντων] καὶ γνόντων τὰ εὔορκα a 1. 2. p 1. 5. 7. 9. Bekk. Ibid. διαγνόντων p 6. ἐγνωκότων e. f. Ibid. οὐκοῦν codices et editiones. 20. πέμπτον om. p 9. Bekk. 21. με τὰ ἄριστα p 10. 15. 22. γραφὰς] διαγρὰς a 2. Ibid. ἀπέφυγον] ἀπέφευγον a 1. 4. e. p 1. 9. Bekk. ἀπέφυγον ευ b. Ibid. λέγειν καὶ γράφειν] γράφειν καὶ λέγειν a 4. b. c 2. 3. p 9. Bekk. 23. ἐπεσημήνασθε h. antep. μοι πεπρᾶχθαι a 1. pen. προσῆκεν a 1. c 3. e. p 10. 15. Bekk. ult. θέσθαι] θεῖναι p 1. Ibid. ὄνομα τὸν Κτησιφῶντα a 2. p 10. 15.

P. 156. 2. παρὰ om. a 2. 3. κεφαλαίου a 4. 4. φεύγειν a 1. e. f. p 1. 9. utrumque dat b. 5. φεύγων a 1. e. f. p 1. κατηγορηθεὶς o. 8. εἰπεῖν ἐστί μοι] ἔστιν εἰπεῖν μοι a 4. Ald. Tayl. εἰπεῖν ἔστιν ἐμοὶ p 10. 15. 11. πανταχόθεν p 9. 13. διειλέχθη p 2. διειλέχθη ε b. διελέχθη περὶ τῆς τύχης p 10. 14. προφέρειν a 4. προσφέρει c 2. Ibid. παντελῶς om. a 4. p 9. et pr. b. Bekk. 15. ἡγοῦμαι· ἣν] ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον· ἣν a 1. 2. c 3. e. f. p 1. Ibid. ἣν w. Fel. Ibid. τὰ om. p 9. Bekk. 16. τοιαύτη μενεῖ a 1. 2. p 1. 17. μέχρι τῆς] μέχρι καὶ τῆς a 2. 19. ὑπερηφάνως a 1. 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. χρῆται p 9. Ibid. τῷ om. a 4. p 10. 15. 20. ὅσῳ δικαιότερον καὶ ἀνθρωπινώτερον a 1. p 1. ὅσῳ δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον e. f. antep. τούτῳ p 6. αὐτοῦ p 15. pen. διαλεχθήσομαι b. διαλέξομαι ἕξομαι h. i. o. p 10. t. Hervag. Tayl. Ald. Tayl. Ibid. μὲν om. a 1. p 1. 9. et pr. b. ult. ταῦθ' a 1. 4. b. p 1. 9. Bekk.

P. 157. 1. ἡμῖν a 2. p 7. Bekk. ὑμῖν ἡ b. Ibid. καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον add. in marg. cum γρ. b. om. p 9. Ibid. Ἀπόλλωνα a 1. 2. ἁπάντων p 10. om. p 15. 4. κακῶν ἐν] κακῶν καὶ μεγάλων ἐν a 1. 4. e. f. p 1. 6. 15. Ald. Tayl. Ibid. πεπείραται καιρῷ] καιρῷ πεπείραται a 2. 4. b. καιρῷ om. a 1. e. f. p 1. 9. Bekk. 5. ἐκείνων om. a 1. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 6. πρόειντο] προεῖντο c 2. p 1. 15. et corr. c 3. Bekk. πρόοιντο a 1. 4. f. h. p 9. 10. πρόοιντο εῖν b. Ibid. ἐν] ἂν a 2. 7. αὐτῶν ἐκείνων] τούτων αὐτῶν a 1. 2. p 1. Bekk. τούτων αὐτῶν ἐκείνων e. f. Scrimg. αὐτῶν, sed γρ. αὐτοὺς, p 9. αὐτῶν ους b. 8. τίθεμαι Ald. Tayl. Ibid. καὶ τὸ μὴ] καὶ μὴ a 1. 4. c 2. 3. e. f. h. p 9. 10. 15. Ald.

Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὡς] ὅσα a 1. 2. e. f. o. p 1. 5. 10. 15. ὅσ' Fel. P. Manut. sed ὡς Fel. Ind. P. Manut. Ind. 9. ἐβουλόμεθα a 2. o. Ibid. συμβῆναι om. o. 10. μέρος om. a 1. e. f. p 1. 11. ὑμῶν a 1. p 1. 7. 10. 15. 12. δίκαιον --- ἐξετάζειν om. pr. c 2. antep. οὖν om. a 1. p 1. 9. Ald. Tayl. Ibid. ἐξετάζειν om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἀξιοῦν corr. p 15. pen. ὡς om. p 15. Ibid. συνδοκεῖν om. a 1. p 1. 9. [συνδοκεῖν] Bekk.

P. 158. 4. προαιρῇ] προαιρεῖ p 9. Bekk. Ibid. σαυτοῦ] ἑαυτοῦ p 15. 6. καί μου om. a 4. Ibid. καὶ θεῶν om. p 9. 7. αἰσχρότητα o. 9. τούτου p 1. τοῦ χαλεποῦ τουτουὶ a 4. 10. καὶ συκοφαντίας om. a 4. 12. δύναμαι Ald. Tayl. Ibid. μετριωτάτῳ a 4. 13. μὲν ὄντι φοιτᾶν εἰς om. pr. p 9. antep. καὶ ἐξελθόντι δ' p 1. pen. παιδίων a 1. p 1. 15. Ibid. ἀκόλουθα] τἀκόλουθα a 2. i. p 10. et in marg. b. Fel. P. Manut. τὰ καθ' ὅλα Ald. Tayl.

P. 159. 2. δὲ om. a 4. Ibid. προσῆλθον,] προσελθεῖν a 1. c 3. e. f. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. ὑπ' ἄλλων 'Ελλ. πολλῶν πολλ. p 9. Bekk. 5. μηδὲ] μὴ a 3. Ibid. οὐ καλά γ' ἦν ἃ] οὐκαλλαγῆναι p 9. 8. τινα] τινας a 2. c 2. 3. p 7. 10. 15. Bekk. 9. σεμνὸς] σεμνυνόμενος p 9. 10. ταύτῃ i. p 10. Ald. Tayl. ταύτην b. Ibid. ποίᾳ] ὁποίᾳ a 1. e. f. p 1. 5. 7. 15. Ibid. τίνι] τινὶ Bekk. δή τινι c 2. Ibid. ἦν] ᾗς b. 12. τὸ διδασκαλεῖον a 4. Ibid. βάραθρα a 4. antep. δὲ om. a 4. Ibid. γεν. καὶ τῇ a 2. pen. συνεσκευώρου] συνεσκευωροῦ a 1. 2. 4. c 2. 3. f. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. νευρίζων] νεβρίζων a 1. 2. b. h. i. p 1. 5. 9. 10. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 160. 2. ἀναστὰς] ἀνιστὰς a 1. 2. b. e. f. i. p 1. 7. 9. Bekk. Ibid. καὶ om. a 1. p 1. 9.

P. 161. 1. τηλικοῦτ' p 9. Bekk. antep. στεφανωμένους Ald. στεφανουμένους Fel. P. Manut. Ibid. μαράθῳ a 4. b. c 2. 3. h. p 9. 10. Bekk. pen. παρίας a 1. p 1. et pr. b. ult. εὐοῖ] αἰβοῖ a 4. εὖ οἱ b. εὖ οἷ c 2. 3. εὖ οἷ p 15. Ibid. σάβοι c 2. 3. p 5. 7. 9. σαβοι b.

P. 162. 1. ὗις ἄττῖς ἄττης ὗίς c 2. ὗης ἄττης ἄττης ὗης c 3. ὗις ἄττις ἄττις ὗις P. Manut. Ald. Ind. Fel. Ind. Ibid. ἡγεμὼν a 4. 2. κιττοφόρος] κισσοφόρος Bekk. Ibid. λιχνοφόρος] λικνοφόρος a 1. 4. b. c 2. 3. p 1. 2. 5. 7. 9. 10. 15. t. Ald. Bekk. λυκνοφόρος a 2. Ibid. τὰ om. p 9. Bekk. antep. οὐκ ἂν om. p 10. pen. αὑτὸν p 9. αὐτὸν Bekk. Ibid. εὐδαιμονήσειε] εὐδαιμονίσειε a 1. 2. b. c 2. 3. e. f. h. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. εὐδαιμονείσειε a 4. Ibid. καὶ om. a 4. Ibid. αὑτοῦ p 9. αὐτοῦ Bekk. αὐτὴν αὐτοῦ Ald. Tayl. ult. τοῦτο] τοῦτό γε a 1. c 2. e. f. h. p 1. 7. 10. 15. Bekk.

P. 163. 1. ἐπειδὴ - - ἐνεγράφης om. a 1. e. f. p 1. Ibid. ἐπειδή γ'] ἐπειδὴ δ' οὖν a 2. h. p 7. 15. Altemps. Bekk. ἐπειδὴ δ' c 2. et corr. c 3. Ibid. διελέξω p 7. 2. γραμματεύειν a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἀρχειδίοις p 2. ἀρχίοις p 5. Hervag. Tayl. ἀρχείοις a 1. 4. e. h. i. o. p 1. 15. et in litura p 10. et γρ. p 9. Altemps. γρ. τοῖς ἀρχείοις. λέγει δὲ τοῖς χαρτοφύλαξι in marg. b. Ald. Tayl. ἀρχαίοις a 2. f. 3. πάνθ' ἃ] πάντα a 1. et pr. p 15. 4. κατηγόρεις a 1. f. p 15. 5. ὑπηργμένων p 10. 6. σαυτὸν] αὑτὸν p 9. Ibid. ἐκείνοις ἐπικαλουμένοις a 1. p 1. 9. ἐκείνοις om. a 4. 7. Σιμμύκᾳ] Σιμύλῳ a 1. 2. e. p 1. 5. 6. 7. 15. Altemps. Ald. Less. Bekk. Σιμίλλᾳ a 4. Σιμύκκᾳ c 2. 3. m. Σιμύδῳ h. p 10. Hervag. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Σιμμύκκᾳ Ald. Fel. Συμίλλᾳ Ald. Tayl. Ald. Ind. Σιμίκκᾳ, sed in marg. γρ. Σιμύλλᾳ ἢ Σιμύδῳ b. Σιμύλῳ et Σιμύδῳ o. Σιμυκ p 9. Ibid. Σωκράτῃ m. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 8. ἐλαίας] ἐλάας a 1. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὀπωρώνης Ald. Fel. P. Manut. ὀπωρώνης ἐκεῖνος a 4. 9. τραύματα om. pr. p 9. [τραύματα] Bekk. 10. ἀγωνίζεσθε p 7. 11. ὑμῖν καὶ ἀκήρυκτος p 10. 15. Ibid. ὁ om. p 9. Bekk. Ibid. πρὸς θεατὰς] πρὸς τοὺς θεατὰς a 1. 4. b. c 2. 3. e. f. h. m. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 12. ὑφ'] ἐξ in marg. b. Ibid. ὧν τὰ πολλὰ] ὧν πολλὰ a 1. 2. 4. b. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk. 13. κινδύνων om. a 1. p 1. 14. ἐξ ὧν] ἐξ om. a 1. b. c 2. 3. m. p 1. 7. 9. Bekk. sed γρ. ἐξ in marg. m. Ibid. τρόπου σου] προσώπου a 2. pen. τοῦτ'] τούτων a 2. ult. λαγὼ] λαγῷ a 1. 4. p 1. 7. λαγῶν p 15. et pr. a 1.

P. 164. 1. σαυτῷ] ἑαυτῷ p 15. 2. ἀδικῶν γρ. p 1. 3. ὑπὸ πάντων p 1. 15. 4. ἐθάῤῥησε] ἐθάρσησε a 1. p 1. 5. παραλείψω] παραλείπω a 1. e. f. p 1. 15. 9. καὶ ἐμοὶ] κἀμοὶ a 1. Bekk. 10. καὶ om. p 9. 11. ὁποτέρου] ποτέρου a 1. p 1. 9. Bekk. 13. ἐχόρευες - - ἐχορήγουν om. p 9. 14. ἠκκλησίαζον p 9. Bekk. 17. δοκιμάζω a 4. 19. κινδυνεύειν a 4. Ibid. εἴτε δεῖ σε ἔτι τοῦτο] εἴτ' ἔτι δεῖ σε τοῦτο a 2. p 10. εἴτε δεῖ σε τοῦτο ἔτι a 4. 21. ἀγαθῇ δὲ] ἀγαθῇ γε a 1. 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. συμβεβηκὼς a 2. p 6. 7. 9. antep. ὡς φαύλης om. p 9. pen. λειτουργῶν p 9. ult. πάσας.]. παρ' ἃς p 9. Bekk. Ibid. παράγνωθι a 4. p 6. Ald. Ibid. δὴ ἡμῖν καὶ σὺ] δὴ καὶ σύ μοι a 1. b. p 1. Ald. Tayl. sed γρ. δ' ἡμῖν καὶ σὺ in marg. b. δὴ καὶ σὺ c 2. 3. p 6. δή μοι καὶ σὺ a 2. δὴ ὑμῖν καὶ σὺ P. Manut. καὶ σύ μοι p 9. Bekk.

P. 165. 1. ἐλυμαίνου] ἐλυμήνω a 1. e. f. p 1. ἐλυμάνω a 2. Ibid. λιπὼν] νεκρῶν p 9. 2. κάκ' ἀγγελεῖν] κακαγγέλλειν c 2. p 1. 7. et pr. a 1. κακαγγελεῖν b. p 10. Bekk. κακ' ἀγγέλλειν p 9. 15. καταγγελεῖν pr. c 3. 3. δ' om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. πάντες ἀπολέσειαν οὗτοι a 1. p 1. 4. ὄντα καὶ πολίτην p 9. Bekk. Ibid. καὶ προδότην om. a 1. b. p 1. 9. Bekk. sed γρ. καὶ προδότην in marg. b. 6. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. a 4. 10. ἂν om. p 9. Bekk. 11. τισι] τινας p 7. 13. μὲν om. a 4. Ibid. δεῖ a 4. 14. τὸν πάντα] πάντα τὸν a 1. 2. 3. b. p 1. 9. τὸν παρόντα Ald. Tayl. Ibid. δὲ ποιήσαντα] δ' εὖ ποιήσαντα a 1. c 2. e. h. i. o. p 1. 2. 10. 15. Fel. P. Manut. εὖ superscriptum habet b. antep. ἐπιλελῆσθαι] ἐπιλελῆσθαι αὐτῶν a 2. p 15. αὐτὸν ἐπιλελῆσθαι h. p 10. et γρ. in marg. b. Hervag. Tayl. Ibid. μικροψυχρου p 9.

P. 166. 1. προσαχθήσομαι a 2. πραχθήσομαι a 4. 5. εἰπεῖν] ἐρεῖν a 2. 6. τοῦτον p 9. 7. δυναστείας] βασιλείας t. Ald. Tayl. 9. σοι om. a 1. 10. αἰτίαν om. pr. p 9. 11. ἐμὲ om. a 2. 12. μόνον om. a 2. p 15. Ibid. καθ' ἕνα ἄνδρα p 6. 13. καὶ ἀληθέστερον om. a 2. 14. καινὴν b. 16. τοίνυν] οὖν a 1. p 1. Ibid. τουτουσὶ] τουτοισὶ a 1. 4. b. c 2. 3. e. f. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. 17. πολιτευόμενον] πεπολιτευμένον a 1. 2. 4. b. c 3. f. i. p 1. 2. 5. 7. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. πολιτευμένον t. πεπολιτευόμενον e. Ibid. καὶ εἰ μὴ] εἰ μὴ καὶ a 1. 2. p 1. Scrimg. καὶ μὴ a 4. 19. ὧν om. a 1. p 1. 9. pen. δ' ἐν κοινῷ p 9. ult. ταὐτὰ i. p 10.

P. 167. 1. γέ μοι p 1. 6. λέγειν] εἰπεῖν a 1. p 1. 9. ὀργὴν καὶ τιμωρίαν a 1. e. f. p 1. 9. 15. Ibid. κατ' αὐτοῦ] κατὰ τούτου a 1. 2. p 1. 9. 15. Bekk. 10. συγγνώμην a 1. e. f. p 1. 9. 15. Ibid. τούτῳ] αὐτῷ a 2. p 15. 11. ἐξαμαρτὼν a 1. p 1. 12. κατορθώσεται p 7. Ibid. μετὰ πάντων a 1. p 1. 10. 15. et γρ. b. 13. τῷ om. pr. p 9. 14. τοίνυν om. p 9. Ibid. ἐν om. a 1. p 9. Ibid. νομίμοις] νόμοις i. o. p 5. 15. t. Altemps. Hervag. Tayl. Ald. Tayl. 16. ἤθεσι om. p 9. 17. ὑπερβέβηκεν Altemps. 18. καὶ secundum om. p 10. 19. ταῦτ'] τοῦτο p 7. κατ' c 2. 20. αὐτὸς om. a 1. p 1. ἁπλῶς αὐτὸς p 15. pen. ἐκέλευσεν a 2. 4. p 5. 15. Ibid. παρακρούσωμαι] παρακρούσομαι p 9. Bekk.

P. 168. 1. ὡς ἐὰν] ἐὰν μὴ a 2. Ibid. εἴποι] εἴπῃ a 1. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 15. Bekk. 2. οὐκέτι] οὐκ ἔστι p 1. 4. τοῦτο a 4. 6. δ' om. a 1. p 1. 9. 7. ἀκ. πλεῖστον] ἀκ. τὸ πλεῖστον codices et editiones. 8. μέρος om. p 9. Ibid. ὄντας om. p 9. Ibid. γὰρ om. a 4. 9. ἔχοιτ' c 2. Ibid. φρονεῖν om. p 5. 11. ἐν] ἐπὶ i. o. p 10. t. Ald. Tayl. Ibid. ἀεὶ ὑπὲρ ὑμῶν p 9. 12. καθ' ὑμῶν om. a 4. Ibid. ἰδίαν a 1. e. p 1. 14. προσέκρουσε codices et editiones. Ibid. του] τι p 1. 18. δικαστὰς εἰσεληλυθότας p 1. 19. μὲν om. a 4. 21. διακείμενον] διακείμενα a 1. 4. e. f. h. i. p 1. 5. 6. 9. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. διακεῖσθαι p 7. antep. σφοδρῶν P. Manut. ult. τι om. a 1. 2. 4. p 1. 9. 15. Bekk.

P. 169. 1. γὰρ γενν.] γάρ ἐστι γενν. a 1. e. f. p 1. 15. 2. δὲ om. a 4. 3. δίκης p 10. 5. νῦν om. νῦν κατηγορίαν p 1. Ibid. συνεσκευασμένου a 4. Ibid. τοσούτους a 1. p 1. 15. 6. ἀνηλωκέναι codices et editiones. 8. ἐμὲ αὐτὸν] ἐμαυτὸν a 1. c 3. p 1. 10. Ibid. νῦν δ' ἐπὶ b. Ibid. ἥκειν πᾶσαν] ἥκειν καὶ πᾶσαν a 1. p 1. πᾶσαν ἔχει κακίαν om. p 9. 10. ἔμοιγε] μοι a 1. 4. b. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἐκ τούτων, Αἰσχίνη codices et editiones. Ibid. τῶν om. a 4. b. p 9. Bekk. 11. τινα καὶ φωνασκ. a 4. b. p 9. Ald. Tayl. Bekk. 12. προσελέσθαι p 10. 15. 14. τίμιον p 9. Bekk. κύριος Ald. Ind. Ibid. et 20. ταῦτα a 1. p 1. Ibid. τοῖς πολλοῖς προαιρεῖσθαι p 15. 15. αὐτοὺς] ἐχθροὺς e. f. αὐτοὺς καὶ a 2. 18. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς b. et corr. p 15. 19. αὐτῆς ἀγκύρας ὁρμ. a 2. Ald. Less. Ibid. ὁρμᾷ e. f. Ibid. οὐκοῦν p 1. 15. 20. γὰρ] μὲν a 4. 22. οὖν om. a 4. 23. πρεσβευτὴς om. a 2. 24. ἐν om. p 9. antep. ἔμπροσθε p 9. 10. Bekk. ult. τις ἦν ὁ a 2. p 7.

P. 170. 1. καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν δικαίως γρ. b. p 9. w. Altemps. Fel. P. Manut. 3. ῥήτορος, εἰ] ῥήτορος, ἢ εἰ a 4. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. ῥήτορος, ἣ Ald. Fel. Ibid. ταῦτα a 1. e. p 1. Ald. P. Manut. Ibid. καὶ φρονεῖ] ἃ φρονεῖ a 1. e. p 1. φρονεῖ a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. 4. τοιοῦτος εὑρ.] οὗτος εὑρ. a 1. 4. b. p 1. 9. Bekk. sed γρ. τοιοῦτος in marg. b. Ibid. φθέγγῃ codices et editiones. 5. τούτων p 9. 10. 15. Ibid. ἡγῇ] ἡγεῖ p 9. Bekk. 8. ἐν τῷ δήμῳ] ἐν τῷ πολέμῳ a 1. e. f. p 1. 9. 12. εὐθέως pr. p 9. 15. Αἰσχίνῃ p 9. 10. Bekk. 16. ἦν] ᾗ Ald. Tayl. Ibid. Φίλιππος] αὐτὸς i. 18. αὐτοῖς] αὐτὸς a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. f. p 1. 5. 9. 10. 15. t. Ald. Less. Ald. Tayl. Bekk. 10. συμβεβηκόσι a 4. antep. λοιδορῇ] λοιδορεῖ p 9. Bekk. λοιδορεῖς p 10. Ibid. αἰτίους μᾶλλον p 1. 10. 15. pen. ἢ ἐμέ om. p 9. Bekk. ult. καὶ primum om. c 2. 3.

P. 171. 4. προβληθέντα, οὐ σὲ, καίπερ c 3. προβληθέντα, οὐδὲ vel οὐ σὲ, καίπερ a 4. 5. 'Ηγεμόνα p 1. 'Ηγημόνα a 1. 8. ταῦτα] ταὐτὰ p 9. 15. et corr. b. Bekk. 9. ἐμὲ] με p 9. 10. ᾔδεσαν αὐτοὶ] ᾔδεσαν οὗτοι a 1. 2. 4. p 1. 6. 7. 15. Ald. Tayl. Bekk. ᾔδεσαν p 10. 12. ἡμετέραν] ὑμετέραν codices et editiones. Ibid. εὐθενούντων] εὐθηνούντων c 2. 3. p 5. 6. 15. et γρ. p 10. Ald. Tayl. εὐθυνούντων a 4. καὶ εὐθυνούντων a 2. 14. τοὺς μὲν οὖν a 4. Ibid. ἀτυχήμασιν] ἀδικήμασιν p 15. 15. λαβόντες a 4. 16. αὐτοῖς] αὐτοὺς p 15. αὐτοῖς Bekk. Ibid. καὶ om. a 4. 17. ὑπέλαβον a 2. h. i. p 5. 7. 10. ὑπολαμβάνοντες b. p 6. 9. t.

Ald. Tayl. Ibid. τότ' om. a 1. 2. p 1. 5. 9. Bekk. 18. ἀρετὴν ἐκείνων κοσμήσαντα p 15. Ibid. μήθ'] μηδ' a 1. p 1. 19. ὑπόσπονδον p 5. 20. παιωνίζειν a 1. b. f. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 22. ἐλθόντας] ἐλθόντα a 1. 2. f. p 1. 9. Bekk. Ibid. καὶ μηδὲ] καὶ om. a 1. 2. b. e. f. p 1. 9. Bekk. antep. ὑποκρινομένους] ὑποκρινόμενον a 1. 2. e. f. p 1. 7. 15. Bekk. ult. δ' ὑμῖν οὐ] ὑμῖν δ' οὐ a 2. 4. Ald. Tayl.

P. 172. 2. ὑπὸ] οἱ ὑπὸ p 9. Ibid. τόθ' om. p 1. 4. οἰκειοτάτῳ τῶν] οἰκειοτάτων p 9. et pr. p 15. Ibid. τοῖς τετελευτηκόσι corr. p 15. 5. εἰώθει p 10. 15. 8. τὸ om. b. p 9. Bekk. 10. αὐτὸ a 2. p 15. Ibid. τοῦτο] τουτὶ a 1. 2. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. om. a 4. 12. σαυτὸν] αὑτὸν p 9. Ald. Tayl. 13. ὄντα καὶ συκοφάντην p 15. ὄντα καὶ συκοφάντην ὄντα p 10. 15. Epigramma om. a 1. p 1. 9.

P. 173. 6. φεύγειν a 4. b. c 3. p 10. Ibid. ἔπορον a 4. et corr. p 15. 7. ὡς τὸ om. a 1. p 1. ὡς om. p 9. 8. ἐξαμαρτεῖν a 4. b. Ald. Tayl. Ibid. θεοῦ a 1. p 1. 10. 15. Ibid. οὐ - - - κατορθοῦν om. pr. p 9. 9. κατορθῶν a 1. 11. λοιδορῇ] λοιδορεῖ p 9. Bekk. Ibid. οἱ om. a 4. 12. εἰς τὴν κεφαλὴν a 4. b. Ald. Tayl. 13. ἄνδρες om. p 1. Ibid. κατηγοροῦντος e. f. 14. αὐτοῦ om. a 4. Ibid. καταψευσαμένου e. f. Ibid. ἐν om. a 1. p 1. 9. antep. πάντων p 1. 9. Bekk. Ibid. ὅτι] ὅτε a 1. p 9. Ibid. ἀναμνησθεὶς] μνησθεὶς a 1. 4. b. e. f. p 1. 6. 9. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. pen. οὐδὲ δίκαιος] καὶ δίκαιος a 1. 2. p 1. 9. Bekk. ult. ἔπαθεν οὐδὲν τοιοῦτον] ἔπαθε τοιοῦτον οὐδὲν a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἔπαθε τοιοῦτον a 2.

P. 174. 1. καὶ primum om. c 2. Ibid. λαρυγκίζων p 1. 3. ὅτι τοῖς] ὅτι ἐπὶ τοῖς p 1. 6. Bekk. Ibid. ἀνιαροῖς] ἀριανοῖς a 4. 4. καίτοι τῶν] καὶ τούτων p 7. 6. γ' om. a 1. p 1. Ibid. τὸ om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. ταῦτα λ. καὶ ταῦτα a 1. p 1. 8. ὃ σὺ] ὃς pr. p 10. 12. δοθείη δωρεὰ παρ' a 2. p 7. Ibid. τοσαῦτα om. a 1. 2. e. f. h. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὑμῶν ἐναντιῶσθαι a 2. 13. πραττομένους a 4. 14. μείζων] κρείττων p 6. μείζων ἐμοὶ corr. b. Ibid. ἁπασῶν a 2. Ibid. τοῖς om. a 2. 15. ταῦτα om. a 2. 16. συγχωρήσετε a 1. p 1. συγχωρήσητ' εὖ οἶδ' ὅτι a 2. Ibid. οὗτος δὲ εἰ] οὗτός τε εἰ τὰ a 1. 2. οὗτός τ' εἰ a 4. b. c 2. e. f. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. οὗτος δὲ εἰ τὰ c 3. p 5. 7. 15. 17. πρός με p 1. 20. καταψευσαμένου e. f. 23. τοὺς om. a 1. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. σκοπεῖν p 6. Ibid. κατεψεῦσθαι a 1. 2. e. f. p 1. 5. 7. ult. εὕροι τις] εὕροιτ' a 1. e. o. p 1. 7. 9. 10. et γρ. b. Dionys. Hervag. Tayl.

P. 175. 1. οὐχὶ] οὐ a 1. 2. p 1. 9. 10. 2. ὑμῶν p 7. 4. αἰσχροκερδίας a 4. 7. Θρασύδαιος] Θρασύλαος i. p 1. 10. 15. et corr. a 1. Ald. Tayl. Bekk. Θρασύδαος p 9. et pr.
βουλος
a 1. Θρασύλοχος a 2. Θρασύδαιος b. Ibid. Κερκιδᾶς c 2. Κερκίδας a 1. p 1. 15. Κερκιδας p 9. Ibid. Εὐκαλπίδας] Εὐκαμπίδας a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Εὐκαντίδος a 2. 8. Μάρτυς c 2. Ibid. Τελάδαμος] Τελέδαμος a 1. 4. b. p 1. 9. 10. 15. Ald. P. Manut. Fel. Bekk. Ibid. Ἠλείους a 1. p 1. 9. Φιλιάδος a 2. Ald. Tayl. 10. τοῦ] τοῖς p 1. Ibid. Θρασύμαχος p 7. Θρασύβουλος a 2. 12. Δημάρετος a 1. p 9. Διμάρατος P. Manut. Ibid. Πτογόδωρος P. Manut. Ibid. Περίλλαος a 1. p 1. Περίαλος p 9. Πέριλλος p 10. om. a 2. 13. Τιμόλας p 9. Bekk. Ibid. Θεργείτων p 1. Ibid. Ἀνεμύτας p 15. Ἀνεμίτας a 2. Ἀνεμοίσας b. Ibid. Εὐβοίας codices et editiones. 14. Κλείταρχος om. a 2. Ibid. ἐπιλείψαι a 1. antep. αὐτῶν] αὑτῶν Bekk. ult. ἕκαστοι om. a 4.

P. 176. 3. πρότερον a 1. 4. ἀνατετροφότες] ἀνατετραφότες a 4. p 2. 5. 6. 9. Bekk. 9. ἥ τε πόλις post ἀνθρώποις ponit p 15. 10. πολιτευομένων Ald. Ind. 11. δὴ] ἤδη p 6. Ald. Tayl. δὲ p 9. 15. οὔτ' ἐλπὶς om. Fel. P. Manut. 16. οὔτε χάρις om. c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. οὐδεὶν] οὐδὲν b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 18. τούτοις p 1. τουτοισὶν a 2. b. Fel. 19. ὥσπερ ἂν εἰ ἐν] ὥσπερ ἐν a 1. 2. p 1. 15. ὥσπερ ἂν p 9. 10. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. πρυτάνη Fel. Ind. 20. ἀδιαφόρου c 3. 21. ψυχῆς] ψυχῆς τὰ a 2. p 15. Bekk. Ibid. πάντα μοι πέπρακται om. a 1. e. f. p 1. 9. 22. τῶν om. p 9. Ibid. προστὰς] πρὸς p 9. 23. ταῦτα om. a 1. e. f. p 1. 5. Ibid. δικαίως πεπ.] δικαίως καὶ ἁπλῶς πεπ. a 1. 2. 4. e. f. p 1. 5. t. Ald. Tayl. antep. ταφρίαν a 1. p 1. pen. ποῦ om. a 1. p 1. ult. γὰρ om. a 1. p 1. 9.

P. 177. 2. τὸν] τὸν μὲν p 15. μὲν τὸν a 1. Ibid. βούλει] βούλῃ a 1. c 2. p 1. 5. 7. 9.
ει η
15. Bekk. βούλῃ p 10. βούλει c 3. 3. καὶ πόλεις om. a 1. p 1. 4. πολλοὺς ἵππους] [πολλοὺς] ἵππους Bekk. Ibid. ἀμυνουμένους a 4. b. c 3. p 10. Ald. Tayl. Bekk. ἀγωνιζομένους c 2. Ibid. προὐβαλλόμην p 10. 15. 5. ὅσα p 10. 6. χώραν] πόλιν, sed in marg. γρ. χώραν, a 2. Ibid. τὴν om. c 2. 7. μόνον om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. Πειραιέως i. Ald. Tayl. Ibid. ἄστεως p 9. Ibid. γ' om. a 4. 12. χρὴ a 1. 2. p 1. 13. προθυμίας] φιλοτιμίας a 2. h. antep. μὲν τῆς θαλ. p 1. pen. προβάλλεσθαι p 15. ult. πρὸς om. pr. p 9.

P. 178. 1. σιτοπομπίαν a 1. 2. 4. b. c 2. e. f. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 2. περιϊδέσθαι p 2. 10. προϊδεῖν p 6. 4. Προκόνησον] Προκόννησον c 3. p 1. 9. 10. Bekk. Προικόνησον a 2. b. p 6. 15. Ald. Tayl.

Πρικόννησον c 2. 5. Χερόννησον p 1. 6.
η
ὑπάρξῃ] ὑπάρξει a 1. p 1. 9. Bekk. ὑπάρξαι a 4. 8. ἐνέλιπε] ἐνέλειπε a 1. p 1. 9. 10. Bekk. 10. ὑμῖν om. a 1. e. f. o. p 1. 9. Askew. Hervag. Tayl. Bekk. 11. βεβουλευμένους p 7. 12. ἄνδρες om. p 1. Ibid. βούληταί τις p 1. 14. παρεθέντα] ἐαθέντα p 6. 15. προδοθέντα] προεθέντα a 1. e. f. o. p 1. 9. 10. Bekk. φθαρέντα Altemps. Ibid. ἑνὸς ἀνδρὸς p 9. 10. Bekk. Ibid. δύναμιν] σύνεσιν a 2. 16. ἐλλειφθεὶς a 4. 17. τύχης, ἣ] τύχης ἰσχὺς, ἣ a 1. 4. b. c 2. 3. e. f. h. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. τύχης τινὸς ἰσχὺς, ἣ a 2. p 15. Ibid. τῶν primum om. a 2. 4. b. c 2. 3. e. f. h. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. προδοτῶν a 4. 18. ἣ om. a 1. e. p 1. ἣ καὶ γρ. p 9. Altemps. Ibid. ταῦτα πάντα p 1. Ibid. ἅμα in γρ. p 9. Ibid. ἐλυμαίνετο p 9. 10. Bekk. 19. ἀνέ-
α
τρεψαν p 9. 10. t. Ald. Tayl. ἀνέτρεψε b. ἀνέστρεψε e. f. p 1. 20. δ' οἷος] ος p 9. 10. Ibid. ἦν om. a 1. e. f. p 1. 9. 10. Hervag. Tayl. antep. ἀνὴρ om. a 2. pen. ἄνδρα] μόνον] μόνον ἄνδρα c 2. ult. ἔσχον] ἔσχεν a 1. p 1. 5. 7. 9. et corr. e. Bekk.

P. 179. 1. Ἑλληνίδων c 2. 3. Ibid. κακοῖς om. a 4. Ibid. ἐκέχρηντ' p 9. 2. ὄντες om. a 4. 4. τῶν] τούτων p 9. 7. λέγε] λαβέ a 1. e. p 1. 8. τὸν - - - ψηφίσματα om. p 9. [τὸν - - - ψηφίσματα] Bekk. Ibid. τῶν secundum om. codices et editiones. 10. ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΜΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.] ΑΡΙΘΜΟΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. a 1. e. f. ΨΗΦΙΣΜΑ. a 2. ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ. c 3. p 1. Altemps. Bekk. ΑΡΙΘΜΟΙ ΒΟΗΘΕΙΩΝ. c 2. ΤΑ om. Fel. P. Manut. 11. τὰ om. p 9. Bekk. Ibid. τὸν ἀγαθὸν πολ. 12. μὲν om. a 1. 4. Ibid. ὦ γῆ καὶ θεοὶ om. o. p 9. 10. Hervag. Tayl. Askew. 13. ἐν μεγίσταις] ἐν om. a 1. 4. b. p 1. 6. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. μεγίστης ἀμφισβητήσεως p 6. Ibid. ὑπάρχειν b. p 15. 17. κρίνουσαν a 1. 2. p 1. 5. 7. 15. antep. τῶν τῆς] τῶν ὑπὲρ τῆς a 2. p 5. τῶν ὑπὸ τῆς p 7. ult. τούτων βασκ.] τούτων προελομένων βασκ. a 2. e. f. p 15. Bekk. τοῦτον προελομένον βασκ. a 1. p 1. 5. 6.

P. 180. 1. τι om. a 2. 2. οὐδ' ἡσυχ.] οὐδέ γ' ἡσυχ. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 3. ὕπουλον p 1. Ibid. ὡς] ὃ a 1. p 9. Bekk. 5. ἁπλῶς ἄγετε ὑμεῖς p 15. ἁπλῶς ὑμεῖς ἄγετε p 1. 6. οὗτος ἄγει codices et editiones. 7. δοκῇ a 4. p
όξ
15. δοκῇ b. 8. φυλάττειν p 1. Ibid. ὁπηνίκα ἐστὲ] πηνίκ' ἔσεσθαι p 9. ὁπηνίχ' ὑμεῖς ἐστὲ a 1. 2. e. p 1. 5. 7. 15. ὁπηνίκ' ἐστὲ Bekk. 9. ἡ om. pr. p 9. 12. ἐφάνη] ἀνεφάνη a 1. 2. e. p 1. 5. 13. συνειλεχὼς] συνειλοχὼς a 1. 2. c 2. 3. e. h. p 1. Bekk.
η
συνειληχὼς a 4. p 10. 15. συνειλεχὼς b.
η
Ibid. συνείρει b. συνήρει p 10. 14. ἀναπνευστὶ Ald. Tayl. 16. καὶ τῆς ἐπιμελείας Αἰσχίνη] Αἰσχίνη καὶ τῆς ἐπιμελείας a 1. p 1. 19. καλοὺς καὶ γενναίους a 1. p 1. 20. πόλεως a 4. Ibid. παρασκευὴν a 2. 22. ἦν καὶ ἐν a 2. p 5. 7. antep. ἀποδ. καὶ ἀνδρὶ p 7. Ibid. φανήσῃ] φανήσει p 9. Bekk. pen. οὐδὲ δεύτερος p 15. ult. ὁστοσοῦν a 4. Ibid. οὐκοῦν a 1. e. Ald. Less.

P. 181. 1. ἐπεί γε καὶ] ἐπί γε οἷς a 1. 4. e. p 9. Ald. Less. Bekk. ἐπὶ οἷς i. o. p 10. t. Altemps. Askew. Ald. Tayl. ἐφ' οἷς p 6. ἐπὶ οἷς γε καὶ c 2. ἐπὶ οἷς γε γρ. c 3. ἐπεὶ οἷς in marg. γρ. b. Ibid. ἡ πατρὶς om. a 4. Ibid. γὰρ om. a 2. 4. γέγονε om. p 9. 5. οἷς] ἐφ' ἃ a 1. 2. e. f. p 1. 5. 7. 15. ἐφ' οἷς p 2. αἷς c 2. 3. o. t. Askew. Ald. Tayl. οἷς p 9. om. a 4. b. Ibid. ἐπέστης om. a 4. b. t. Ald. Tayl. Ibid. διὰ σέ om. o. 6. ποία βουλὴ o. p 10. Ald. Tayl. Ibid. νεώσηκοι o. p 1. 5. 7. νεόσοικοι a 4. 7. χρήσιμος εἶ] χρήσιμος γέγονας a 1. 2. e. f. p 1. 5. 7. 9. οὐδεμία παρὰ σοῦ a 1. οὐδεμία περὶ σοῦ e. f. p 1. παρὰ σοῦ om. p 9. οὐδεμία om. p 15. 10. τούτων] πάντων a 1. e. f. p 1. Ibid. γε] τις c 2. 12. ἐπεδίδοσαν εἰς σωτηρίαν p 1. 13. ἀργύριον εἰς τὴν ἐπιτιμίαν] εἰς τὴν ἐπιτιμίαν ἀργύριον a 1. Bekk. ἀργύριον om. p 9. 14. τότε οὔτε παρ. οὔτ' ἐπέδ.] τότε παρ. οὔτ' ἐπέδ. a 2. 4. b. c 3. p 1. antep. ὅς γε] ὅστις Ald. Tayl. Ibid. τῶν om. p 15. pen. πεντεταλάντων Bekk.

P. 182. 2. λόγους ἐκ a 4. 3. ὅτι οὐχὶ] ὅτι γ' οὐχὶ a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk. 4. ἀπέδωκας c 2. 6. πολιτεύῃ codices et editiones. 7. εἰπεῖν τι κατὰ τούτων] κατὰ τούτων εἰπεῖν τι a 1. p 1. et corr. p 9. (om. enim εἰπεῖν pr. p 9.) εἰπεῖν κατὰ τούτων τι a 4. b. p 10. 15. Bekk. Ibid. δέοι] δέῃ a 1. 2. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. Bekk. 10. ἀγαθῶν ἀνδρῶν p 9. 10. 15. 11. μέντοι] μὴν δὲ p 6. Ibid. ὦ om. c 2. 3. p 9. 12. ἄνδρες om. p 1. 13. προσλαβόντα] προλαβόντα c 2. m. p 9. 10. Bekk. antep. τὸν νῦν ζῶντα c 2. p 9. 10. et corr. c 3. Bekk. τὸν νῦν συζῶντα Ald. Tayl. Ibid. οὐκ om. a 4. ult. τεθνεῶτας δὲ] δὲ τεθνεῶτας a 2. c 3. Bekk.

P. 183. 2. πρὸς τοὺς om. Fel. P. Manut. Ibid. πρὸ om. a 1. p 1. Ibid. κρίνομαι] κρίνωμαι b. p 9. Bekk. Ibid. θεωροῦμαι] θεωρῶμαι b. p 9. 10. Bekk. 3. ἴσον ἐστὶν, Αἰσχ. a 2. p 7. 15. 4. εἴ τινα] ὅντινα a 1. 2. 4. e. f. p 1. 5. 15. Ibid. σοι om. p 1. 5. κάλλιον - - - προτέρων om. o. 6. προτέρων] πρότερον a 1. 4. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. οὐ] οὐδὲ i. o. p 10. t. Ald. Tayl. οὐδε p 9. 8. ἀχαριστίαν] ἀχρηστίαν o. p 10. t. Ald. Tayl. 9. τι om. Fel.

P. Manut. 10. τῆς om. γρ. p 9. Ibid. παρὰ p 9. 10. 12. καὶ secundum om. a 1. p 1. 5. 14. ἀνδρῶν om. p 10. 15. ταῖς] τὶς γρ. p 9. Ibid. τοιούτους] ἄλλους a 1. f. p 1. Ibid. τότε om. a 1. p 1. ὅτε P. Manut. 16. καὶ om. p 1. Ibid. τοὺς χρόνους ἦσάν τινες a 1. p 1. 15. τοὺς χρόνους om. p 9. 10. [τοὺς χρόνους] Bekk. 17. οἱ διασύροντες] οἳ διέσυρον μὲν a 1. p 1. 10. Bekk. οἳ διέσυρον c 2. 3. p 9. οἱ διεσύροντες t. Ibid. ὄντας μὲν τότε a 2. 18. ἐπῄνουν] ἐπαινοῦντες a 2. Ibid. καὶ ταὐτὸ] κατ' αὐτὸ, cum γρ. καὶ ταὐτὸ in marg., b. 20. ὁ δ'] οὐδ' a 4. 21. γὰρ om. a 2. p 1. 7. 23. καθ' αὑτὸν] κατὰ σαυτὸν a 1. 2. 4. e. f. p 1. 7. 15. antep. χοροὺς] χρόνους p 15. Ibid. Φιλάμων c 2. pen. Καριστίου Fel. Ibid. ἑτέρων om. a 1. p 1.

P. 184. 1. ἀπειὴ p 15. Ibid. ἀλλ' οὐδ' ὅτι p 7. 2. αὐτὸν] om. a 2. 3. σαυτὸν] αὐτὸν a 1. f. p 1. αὐτὸν e. 4. οὐδενὶ] οὐδένα i. p 9. 10. 5. ἑλέσθαι] αἱρεῖσθαι a 2. 7. ἐγὼ κράτιστα] ἐγὼ τὰ βέλτιστα a 1. 2. e. f. p 1. 15. 8. καὶ ψηφίσμασι καὶ c 2. 3. p 9. 10. 9. ἦν om. a 4. b. p 15. Ibid. τί] τι Fel. Bekk. 11. ἐπιτασσομένοις] ἐπιταττομένοις c 2. 3. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Bekk. 12. ἑτοίμων ὄντων καὶ a 2. 13. ἑτέρους] ἕτερον p 10. Ald. Tayl. ἑτέρων i. Ibid. ἦν om. p 9. 16. τούτοις b. 17. ὧ om. c 3. p 9. Ibid. ταῦτα om. p 9. 18. δεῖ] δοκεῖ Ald. Tayl. 19. μὲν γὰρ ταῖς p 6. 20. τὴν om. a 1. c 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. τοῦ om. a 1. c 2. p 1. 22. δὲ δύνασθαι a 1. c 2. p 1. Bekk. Ibid. ἑτέρα] ἕτερα c 2. 3. p 6. 9. 10. 15. Bekk. 24. οὐκ εἰς 'Αμφ. p 10. Ibid. δίκας om. Fel. P. Manut. 25. μοι om. a 1. c 2. p 1. 9. Ibid. οὐκ ἀπειλούντων om. pr. p 9. οὐκ ἀπηλούντων Ald. Ibid. ἀπαγγελλομένων] ἐπαγγελλομένων a 1. 2. 4. b. c 2. 3. e. f. h. p 1. 9. 10. 15. M. Ben. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. οὐχὶ τοὺς] οὐ τοὺς a 2. p 1. οὐχ ὅτι τοὺς b. p 15. Ald. Tayl. antep. προσβαλόντων a 4. pen. ἐγὼ προδέδωκα a 1. c 2. p 1. 9. 10. Bekk. ult. εὐθὺς om. a 4. et pr. b. Ibid. τὴν om. a 2. 4. c 2. p 15.

P. 185. 1. τὰς postremum om. a 4. b. p 15. 5. ἀπαγγέλλειν] ἀπαγγέλειν a 4. ἐπαγγέλλειν b. 6. ἀκούων b. h. p 15. 9. δὲ om. a 4. Ibid. τῶν om. a 4. 10. ἕτερος εὐτύχησεν a 1. c 2. p 1. 11. διαμένῃ a 2. p 15. μένει a 1. p 1. μενεῖ p 9. 12. ταῦθ' ὑμῶν] ὑμῶν ταῦτ' a 1. c 2. p 1. Ibid. ἐπαινέσειεν a 2. p 15. 14. εὐθείητε i. Ald. ἐνθείη c 2. Ibid. οὕτως om. a 1. c 2. p 1. 9. 10. Bekk. 15. ἑαυτοὺς] αὐτοὺς p 1. Ibid. καὶ προώλεις om. a 1. e. f. p 1. antep. ποιήσαιτε] ποιήσατε p 9. Bekk. Ibid. ταχίστην] μεγίστην p 5. 7. ult. ἀσφαλῶς a 4.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 198. 1. ἀδόξων ἀμφοτέρων p 10. 2. καθαίρουσαν] τελοῦσαν t. Ibid. τελετάς] τελοῦσάν p 5. 3. οὐ om. p 5. 10. Ibid. διαγγέλλουσάν] τελοῦσάν p 10. Fel. Bekk. 5. γὰρ οἱ 'Αθ. M. Ben. 6. δεινὰ om. b. c 3. q. 7. τὸν Φίλιππον] τὸν om. b. c 3. p 10. Fel. Bekk. Ibid. δὲ] δὴ c 3. p 10. et corr. b. Bekk. 8. δεξάμενοι h. c 3. q. 9. δὲ] δὴ p 16. Bekk. 10. πράγματα] γράμματα q. 11. λέγοντος καὶ] ἄγοντος καὶ p 5. om. p 10. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. κατανάλωσε p 10. Bekk. 12. ὅτι] καὶ ὅτι p 5. 7. pen. κακουργηκέναι Fel. Ibid. τὴν στάσιν π. ο. καὶ στοχαστικὴν c 3. p 10. t. Hervag. Tayl. Ald. Ibid. μάχης] ἔχθρας p 5. 7. 10. Fel. Bekk. ult. ἠτίμασεν] ἠτίμωσεν c 3. p 10. Bekk. Ibid. Αἰσχίνης om. b.

P. 199. 1. θεάσασθαι b. 2. ὀρνιθίων p 7.

ΑΛΛΩΣ.

P. 199. 1. μικρὸς] μακρὸς p 1. Altemps. Fel. Bekk. 2. τμῆμα] κτῆμα b. p 1. Bekk. Ibid. καὶ ἦν ὑπ' codices et editiones. 4. τοῦ ἱεροῦ τοῦ Πυθοῖ] codices et Bekk. τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Πυθοῖ Fel. antep. τῶν ἐν Δ. ἱερῶν codices et editiones. Ibid. ἱδρυμένην] ἱδρυμένων e. Bekk. ult. ἐνόμιζον p 1. Ibid. δὲ om. p 1.

P. 200. 4. μελλόντων] ὅτι μέλλουσι p 1. Ibid. Φωκεῖς καὶ Θετταλοὶ καὶ Θηβαῖοι p 1. 8. ἀγωνισόμενος ἢ θεασόμενος codices et editiones. 10. ὅπως] ἵνα p 1. 11. οἱ om. codices et editiones. 18. ἵνα] ὅπως p 1. 19. ἐνέγκαι] ἐνέγκωσιν i. n. 20. ἓν καὶ] εἰς ἓν p 1. pen. παρέξει] παρέχει p 1. ult. Δημ. οὐκ ἀπῆλθεν] οὐκ om. p 1. Bekk.

P. 201. 3. ἐν τῷ προσχήματι p 1. Ibid. ἔλεγε δὲ codices et editiones. 4. πυθ. τὸν Φίλιππον p 6. Ibid. δεῖν Ald. Less. 5. καὶ ἐκεῖσε] ἐκεῖσέ σοι i. 6. ἐκάθησαν] ἐκάθισαν Bekk. 8. ηὐτρέπισε Bekk. Ibid. στρατείαν Bekk. 10. πανδοχείῳ] παντοκείῳ p 1. 11. χωρὶς] πλὴν p 6. ult. εἶπε Φίλ.] μὲν ἔλεγε Φίλ. e.

P. 202. 1. παραφυλάξονται Ald. Fel. 3. φυλάττοι e. Ald. Less. 5. πείσῃ e. Ald. Less. 9. ὁ Φίλιππος] ὁ om. Fel. 14. τινες om. p 1. 17. τούτου] Αἰσχίνου p 1. 18. ἐξέβαλον] ἐξέβαλεν n. 25. δὲ om. codices et editiones. 26. ἐνέκυψε codices et editiones. Ibid. γίνεσθαι προτ.] γίνεσθαι τοῦ προτ. p 6. Bekk. 27. δ' om. codices et editiones. ult. χρόνῳ] χρόνον Fel. P. Manut. Ibid. τοῦ om. codices et editiones.

P. 203. 1. ἐκεῖνος] ἐκείνῳ p 1. 3.

ἀπολοῦνται] ὅτι Θηβαῖοι ἀπολοῦνται p 1. Altemps. Ald. Less. Fel. 5. τῆς πόλεως] τῇ πόλει e. i. n. p 1. Bekk. χάριν τῆς πόλεως Ald. Less. Fel. P. Manut. 6. ὅτι χρήματα εἴληφεν p 1. 8. περὶ αὐτῶν] περὶ αὐτοῦ p 1. Bekk. 10. Φιλοκράτει p 1. antep. ἐπὶ τὴν] μετὰ τὴν Ald. Less. Fel. pen. ἰσχυρώτατον e.

P. 205. 1. παντάπασι Bekk. 2. εἶδος τοῦ λόγου, οἱ p 6. Ibid. ὡς ἐν ἀληθείᾳ codices et editiones. 3. δύο λαβόντες codices et editiones. antep. ἐκ - - - Μειδίου om. Fel.

ΛΟΓΟΣ.

P. 206. 1. ἄνδρες om. p 1. Ibid. τοῦ- σ τον p 10. 4. προϊόντας p 9. 7. ὑμῶν ἕκαστος. 8. ἐνθυμούμενος] ἐνθυμουμένους a 1. 2. b. c 2. h. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. w. x. Fel. P. Manut. Bekk. antep. ἰδίων om. pr. p 9. 10. pen. συνηγον corr. p 9.

P. 207. 4. τούτων] τούτου a 2. i. o. p 9. ου 10. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. τούτων b. 7. εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν b. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων καὶ ἀσυμφορώτατον a 1. βαρυσυμφορώτατον M. Ben. 8. ἑαυ- χ τὸν] αὐτὸν p 1. 12. ἐξελέγξειν b. ἐξελέγξειν p 9. Bekk. Ibid. πεπλημμεληκότα p 15. τρέ 13. τιμωρίας ὄντα p 15. pen. ἀποκρύψομαι p 15. ἀποτρέψομαι p 1. et corr. a 1. h. ult. παρ' ὑμῶν] παρ' ὑμῖν a 1. 2. b. p 1. 2. 5. 7. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 208. 1. τὸ] τὸν a 2. 3. ἐμπεποιήκῃ a 1. b. c 3. p 9. 10. 15. Lamb. Ind. Bekk. 4. μοι om. i. Ibid. δοκεῖτ' a 1. i. p 9. 10. et pr. b. Ald. Tayl. Bekk. δόξετε p 15. Ibid. τούτου a 1. c 2. 5. τοῦθ'] ταῦθ' a 1. ο 2. p 1. 6. 7. 15. ταῦθ' b. Ibid. σκέψασθε αι a 1. p 1. 5. 6. 9. σκέψεσθε a 2. c 2. σκέψασθε p 15. 6. δικασταὶ om. p 5. 'Αθηναῖοι c 2. Ibid. λογίσασθε o. p 1. 5. 6. λογίσεσθε a 1. 2. c 2. λογίζεσθε h. λογίσασθαι p 9. 7. πρεσβευτῶν a 2. 9. μετὰ ταῦτα] εἶτα a 1. c 2. p 1. 15. Ibid. δὲ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τὸν χρόνον a 1. c 2. 10. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα a 1. 2. b. c 3. p 9. 10. Fel. Bekk. πάντα om. c 2. 11. τούτων ἑκάστου; ὅτι a 1. 2. h. p 1. 2. 5. 6. 7. 15. τούτων ἑκάστου corr. p 9. 12. βουλεύεσθαι a 1. c 2. p 1. 5. 15. Ibid. ὀρθῶς p 9. Bekk. 13. ἂν] ἐὰν a 1. c 2. p 1. 14. ἂν] ἐὰν a 1. 2. c 2. p 1. 15. Ibid. συμβουλείας corr. pr. a 1. 16. ἐξεπέμφθησαν a 2. 17. δίκαιόν a 1. 18. ὑμῖν οὐδὲν συμβ. Fel. P. Manut. 19. ψηφίσασθαι c 2. 20. διοικῆσαι p 6. Ibid. τὸν δὲ δὴ χρόνον a 1. c 2. antep. ἄνδρες om. p 1. 5. ult. ἐάν] ἂν p 9.

P. 209. 1. ἔσται] ἐστὶ a 2. p 5. 15. 3. εὖ om. p 9. 10. Bekk. 4. τὸν om. a 2. 5. ἀνεῖπεν γρ. p 9. 10. Ibid. μηδαμοῦ a 2. 6. λαμβάνοντα a 1. p 1. 8. μένειν ἐν τῇ a 2. p 5. 7. 9. ἐλέγξω b. 12. ὑμῖν om. a 1. p 1. 9. sed τῇ πόλει corr. p 9. 13. α ποιήσαντα p 9. 10. Ibid. ἀνηλωκότα b. 15. προεῖνται a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. ἂν] ἐὰν a 1. 2. p 1. 15. 18. μὲν om. a 2. Ibid. τοῦτον p 9. 10. 20. ἄνδρες om. p 1. Ibid. οὐκ ἔσθ' ὅστις ἂν οὐκ] ὅστις ἂν οὖν a 1. c 2. p 1. sed vulgatam habet in marg. a 1. 22. εὖ om. b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. τοὺς om. a 1. h. p 1. 15. 23. ἑαυτὸν ἔταξεν p 9. 10. Bekk. 24. τοῦ om. a 2. pen. αὐτοῦ p 1. Ibid. καὶ δεδημιουργημένοις c 2. om. a 1. p 1. Ibid. τούτοις om. b. p 9. 10. Bekk. ult. πάντων om. a 1. b. p 1. 9. 10. Bekk.

P. 210. 6. ἡμᾶς c 2. Ibid. πανταχῆ a 1. c 2. p 1. 15. πανταχοῖ p 9. Bekk. Ibid. πέμψαι a 1. c 2. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. 8. ἐπαγγέλλων c 2. 9. μακροὺς ἐκείνους καὶ καλοὺς] καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς a 2. b. c 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ult. τὰς om. Fel. P. Manut.

P. 211. 4. τοὺς om. c 3. Ibid. περὶ τῆς] ὑπὲρ τῆς a 1. p 1. 7. οὐδ' ὁτιοῦν] οὐδὲν p 5. 9. ἡμέτερα c 2. 10. τῷ om. a 1. 2. c 2. p 1. 5. 15. 11. πρὸς τὸν Φίλ. a 1. c 2. p 1. 9. 10. Bekk. 12. ἔχετε a 1. p 1. 5. 15. 14. φυλάξομεν b. p 9. 15. Bekk. 15. τὸν om. a 2. p 1. Fel. P. Manut. Ibid. Φιλοκράτη a 2. 17. ἄνδρες om. p 1. 5. 18. ὧν, ὅπερ] ὅπερ c 2. ὧνπερ p 9. 19. προτέρᾳ a 1. p 1. Bekk. Ibid. τῶν ἐκκλησιῶν] ἐκκλησίᾳ a 1. p 1. 20. αἷς] ᾗ t. Hervag. Tayl. Ald. Tayl. antep. τοῖς secundum om. p 15. pen. ἐν om. b. ult. ἄνδρες om. p 5. Ibid. ὅπως] πῶς p 9. Bekk. Ibid. ἂν om. pr. p 9. Ibid. ἐναντιαθῇ corr. c 3.

P. 212. 1. εὑρεῖν ἄμεινον p 15. Ibid. οἴομαι a 1. 2. p 1. 5. 7. 3. λίπηται p 1. ει 7. 10. λίπηται b. 4. δεῖν om. a 2. 6. προτεραι p 9. Ibid. ὑμῶν ἀκουούντων c 2. 7. τῷ] γρ. τοῦ M. Ben. 9. γένηται, πράττοντος p 2. 4. 9. 10. Bekk. πράττοντος γένηται a 1. c 2. p 1. 10. ταὐτὰ p 1. 15. Ibid. ἀκούειν ἐθελόντων a 1. c 2. p 1. 10. 11. καὶ om. c 2. 12. συνηγόρησεν a 1. p 1. 5. 15. om. c 2. Ibid. πάντες om. p 15. 14. δέοι] δέον p 1. 4. Ibid. τὰ τῶν] τῶν τὰ codices et editiones. Ibid. λεγόντων καὶ τὰς ναυμαχίας c 2. p 1. 15. γράψειν a 1. c 2. p 1. 16. πρότερον a 1. c 2. p 1. 4. 15. Ibid. ὑμῖν βεβοηθηκὼς] βεβοηθηκὼς ὑμῖν c 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. ὑμῖν p 4. 18. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρέσβ. a 1. 2. c 2. h. m. p 1. 2. 4. 5. 7. ἐφεστηκότων τῶν πρέσβ. b. c 3. p 9. 10. 15. t. Hervag.

Tayl. Ald. Tayl. Bekk. 19. τότε om. a 1. 2. p 1. 4. 5. 9. 10. 15. Bekk. 21. ἄνδρες om. p 1. 5. 23. τὰ secundum om. p 9. 10. pen. γρ. αὐτίκα δὴ μάλα p 9. ult. τῆς secundum om. Fel. P. Manut. Ibid. ἐπὶ] περὶ a 1. 2. 5. 15.

P. 213. 1. εὐθῦναι p 15. Bekk. 2. εὑρημένον et in marg. εὑρήσετε c 2. 3. ἐξηπατηθέντων p 9. 4. αὖθις om. h. Ibid. πεπρακότων a 1. p 1. 15. Fel. P. Manut. Ibid. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα a 1. 2. h. i. n. o. p 1. 5. 7. 9. 10. Fel. P. Manut. παρὰ τὸ ψήφισμα αὐτὸ p 15. 5. προσῆμεν] προσήειμεν a 1. 2. c 2. h. p 1. 5. προσήειν b. t. Ald. Tayl. προσήειν μὲν corr. p 15. 6. πολλοί μοι συν. Lamb. Ind. 9. ἀνηρειθμησάμην codices et editiones. Ibid. ἐκείνων om. c 2. 10. ὁ primum om. a 1. p 15.
κτησιφῶν
Ibid. ἀριστοφῶν p 9. Ibid. ὁ secundum om. a 2. 12. προσήχασι i. p 10. 15. προήγαγον p 6. γρ. προήκασι p 9. 13. πάλαι] Πύλαι codices et editiones. 14. ταῦτα] ταὐτὰ b. c 2. 3. p 5. 6. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 18. ὑμῶν c 2. 19. ἂν] εἰ p 5. antep. πάντα τὰ πράγματα a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 7. 15. Ald. Less. Bekk. πάντα τὰ πράγματα τὰ i. p 9. 10. Ald. Tayl. πάντα πράγματα Fel. P. Manut. Ibid. λυμήναντα p 1. 4. pen. ὑμῶν] ἡμῶν b. c 2. 3. p 15. ὑμᾶς p 1. 4. ult. ἀπαγγελεῖν p 15. Ibid. περὶ om. Lamb. Ind.

P. 214. 1. τἀληθῆ a 1. 2. p 1. 2. μεμνῆσθαι a 2. Ibid. παμπληθὲς p 1. 15. Fel. Ibid. ἀπεῖχεν p 5. ἀπέστη p 6. 3. τοσαῦτα] τοιαῦτα a 1. 2. i. p 1. 9. 10. Bekk. 4. λαβὼν] λαθὼν p 1. 4. 5. ἅπανθ' p 9. 10. Bekk. Ibid. ἐν om. b. Ibid. Ἀμφικτύοσι c 2. p 9. 10. Bekk. 8. ἀπήγγελλε i. p 9. 10. Ald. Tayl. Ibid. ὑπελογίζετο a 2. n. p 1. 5. 15. et corr. a 1.
ἀ
ὑπελογίζετο h. 9. αὐτῷ] ἑαυτῷ p 1. 5. 9. 10. Bekk. Ibid. πρεσβευομένων a 2. Ibid. δυεῖν b. p 1. 15. Bekk. 11. ὀχλουμένους p 15. Ibid. αὐτὰς] ἑαυτὰς p 1. 4. 12. ἀκούσεσθε b. p 15. et pr. c 3. Ald. 13. εἰσπραττομένους p 15.

P. 215. 1. καὶ om. a 2. 2. αὐτῷ] ἑαυτῷ i. p 9. 10. t. Hervag. Tayl. Bekk. 5. καὶ λεγόντων om. b. c 2. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 6. ἐφ' οἷς add. in marg. p 9. 7. Φίλιππος] ἐκεῖνος a 2. p 15. 8. μέντοι καὶ ἄλλο διῳκημένον αὐτῷ] μέντοι τι καὶ ἄλλο διῳκημένον αὐτῷ a 1. p 1. 9. Bekk. δέ τι καὶ ἄλλο διῳκημένον αὐτῷ b. 9. μήν] μέν p 9. 10. 10. τινὰς αὐτῷ τῶν φθονεῖν] φθονεῖν τινὰς αὐτῷ τῶν a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. τινὰς αὐτῷ φθονεῖν τῶν a 1. h. p 1. Lamb. Ind. Ibid. πρέσβεων p 1. 11. που om. a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. antep. δ' εὐθὺς ἐγὼ a 2. p 15. Ibid. τε om. p 15. Ibid. καὶ ἅμα ἐπειρώμην p 5. et corr. p 9. ult. καὶ secundum om. p 1.

P. 216. 2. καὶ οὔτ'] καὶ οὐδ' a 1. c 3. p 1. 15. 3. ἐβούλεσθε a 1. p 1. Ibid. ἀπήγγελκε p 9. 4. ἔμοιγε δοκεῖτ' a 1. c 2. p 1. 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 5. ἠνέχετο a 2. 7. τἄλλ'] τότ' p 10. 8. καὶ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὑποκειμένων] ὑποκρινομένων c 2. et pr. h. M. Ben. Ald. Ind. 9. ἄλλος h. p 1. 15. 10. κατεφαίνοντο c 2. m. p 7. 11. τῇ πόλει πεπρᾶχθαι] πεπρᾶχθαι a 1. 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 12. χάριν δὴ] δὲ χάριν p 15. δὴ om. pr. p 9. Ibid. γρ. πρῶτον p 9. 13. ἄνδρες om. p 1. 4. 14. ὑμῶν om. a 2. 15. καὶ κατηγοροῦντος om. p 9. Bekk. 16. ἀπιστῇ om. codices et editiones. Ibid. καὶ primum om. a 2. Ibid. δοκεῖ a 1. 2. b. Ald. Fel. P. Manut. antep. ἡμᾶς;] Fel. Bekk. ult. ἑκάστῳ a 1. 2. p 1. 4. 7. Ibid. ἐξέκλειον] ἐξέκρουον p 2. et γρ. b. p 9. ἐξέβαλλον p 6. ἐξέβαλον ἢ ἐξέκρουον Ald. Tayl.

P. 217. 1. ἀπαγγελίαν n. Ald. Fel. P. Manut. et γρ. M. Ben. sed ἐπαγγελίαν Fel. Ind. 2. τὴν om. a 2. 3. ὑπ'] παρ' a 1. 2. p 1. 4. 5. 15. Ibid. παραχρῆμα om. p 1. 5. μὲν οὖν τούτου Ald. Ind. 7. δὲ τίνος; c 3. p 9. 10. Bekk. 11. σκέψασθε Ald. Tayl. Ibid. εἶτα μὲν] εἶτα εἰ μὲν a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἀπήγγελκε a 1. p 1. 4. 5. 7. 12. εἶχε] ἔχει a 1. c 2. h. i. p 1. 9. 10. t. Ald. Tayl. Bekk. 16. αἰσχροκερδίαν b. p 9. 10. sed αἰσχροκέρδειαν in marg. b. Ibid. τὴν om. o. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Ibid. τούτου] ἑαυτοῦ i. o. p 9. 10. t. et in marg. b. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. 17. εἰδῆτε αὐτὸν] αὐτὸν εἰδῆτε a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ult. ὑμῶν] ὑμῖν p 15.

P. 218. 1. προείλοντο p 15. Ibid. δὲ] δὴ c 2. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν a 1. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 2. δικασταὶ om. a 2. p 1. 4. 5. 15. Ἀθηναῖοι p 10. Ibid. βλέψαντα p 9. 10. 4. εἰ καὶ ὁντιναοῦν] εἰ ὁντιναοῦν p 4. 5. καὶ ὁντινοῦν c 2. ὅντιν' ἂν p 9. 10. Bekk. εἴ τιν' ἂν Ald. Tayl. 5. κατεστήκατε c 2. 6. εἶθ' οὗτος] οὗτος δὲ a 1. h. p 1. οὗτος p 9. Bekk. 7. αὐτὸν p 1. 9. Bekk. αὐτὸν p 4. Ibid. τοῖς ἐχθροῖς om. a 1. p 1. 9. Bekk. 8. ἂν om. a 1. p 1. αἴτιος ἦν ἂν p 9. 10. 9. ὑμεῖς χρῆσθε] χρῆσθ' ὑμεῖς c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 14. εἰ om. a 1. p 1. Ibid. τῶν om. a 1. p 1. 9. 10. Bekk. antep. ταῦθ' ἅπανθ' p 9. 10. Bekk. pen. ἐπώλισεν p 15. Ibid. ἂν om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. πόθεν om. c 1. ult. ἐπαγγελίαν] ἀπαγγελίαν a 1. h. i. n. p 1. 9. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 219. 2. εἰδῇ] εἰδῆθ' a 1. 2. b. c 2. 3 h. m. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut.

Bekk. Ibid. οὐδὲ τότε] οὐ τότε a 1. 2. b. c 2. 3. h. m. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. οὐδὲ secundum om. a 1. 2. b. c 2. 3. h. m. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 3. ἐφίσταμαι p 9. 4. προωρώμην] προεώρων a 1. o. p 1. 2. 4. 9. 10. Askew. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. προεωρώμην p 15.
ε
προωρώμην c 3. Ibid. καὶ βουλὴ] ἡ βουλὴ codices et Fel. P. Manut. Bekk. 7. φήσει a 1. h. p 1. 5. 9. Bekk. 8. Τιμαγόρας Ald. Tayl. 9. μὲν om. a 1. p 1. 4. 12. ἐνταῦθ'] ἐντεῦθεν a 1. p 1. 15. 15. ἅπαντες p 9. 16. ὡς ἀληθῶς om. a 1. p 1. 4. 9. 17. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. 2. b. c 2. 3. p 6. 7. 9. 10. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk. 20. οὖν] ἂν p 15. Ibid. πάντες a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. εἴσεσθε] μάθοιτε p 6. ult. αὐτὸν περὶ τῶν πεπρ. καθ. a 1. p 1. περὶ om. c 3.

P. 220. 1. ἑαυτῷ Bekk. Ibid. εἰ σιγᾶν] εἰσήει, εἰ a 1. p 1. 9. 15. Bekk. εἰσήει a 2. 2. δεινῶν καὶ πονηρῶν a 1. 2. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. δόξα] δόξει a 1. 2. b. c 2. 3. m. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. δόξαι Fel. P. Manut. γρ. δόξαν ἐπήει Ald. Less. 3. τούτων primum om. a 1. p 1. 5. τοίνυν] οὖν a 1. 2. p 1. 5. 7. 6. ἐν Πύλαις ἤδη] ἤδη ἐν Πύλαις c 2. 3. Fel. 7. γὰρ δὴ τοῦτο p 15. 9. τῶν om. a 2. 10. δόξει a 2. p 1. 5. δόξῃ a 1. h. Ibid. ἅμα] ἃ t. Ibid. ἀκούειν συνέβη, κἀκ. a 2. h. t. Ald. Tayl. Ald. Less. 11. χρὴ a 1. p 1. 9. 10. 15. F. leg. χρείη Bekk. 12. εἶναι] ἐστι p 1. Ibid. δὲ] δὴ p 15. 16. ταῦτα] τοῦτο i. p 9. 10. Bekk. Ibid. χρήματα αὐτῷ] χρήμαθ' ἑαυτῷ i. p 9. t. Ald. Tayl. χρήματα αὐτῷ Ald. Fel. P. Manut. 17. ἡμᾶς Ald. Fel. P. Manut. pen. προσηγγελκέναι b. c 2. 3. m. p 9. Ald. ult. τινὰς p 7. 15. Ald. Less. τίνος a 1.

P. 221. 1. ἀκούειν] ἐθέλειν] ἐθέλειν ἀκούειν c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 2. τοῦ om. p 1. 4. 3. οὕτως p 9. 5. γὰρ om. a 2. 7. Ἁλεῖς] Ἄλεις b. c 2. Ald. Fel. P. Manut. Ἄλεις p 10. 10. ὑπὲρ] περὶ t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Ibid. ἢ] καὶ p 10. et γρ. b. Ald. Tayl. Ald. Less. Ibid. Θεσπιέων] Θετταλῶν γρ. b. et in marg. p 9. Ald. Tayl. Ald. Less. Ibid. ἀπήγγελλε p 2. 9. 10. 12. μὲν om. a 5. 15. ἐκδέχεται a 1. 2. b. c 3. i. p 1. 4. 7. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 18. ἐβουλεύετο p 1. 4. Ibid. ἀπήγγελλεν a 1. p 1. ἀπήγγελκεν Ald. Tayl. antep. ἔχοιτε a 2. b. c 2. 3. h. p 1. 9. 10. 15. et corr. a 1. Bekk. pen. ἄλλοτε p 9. Ibid. τοῖς παρ' ἐκείνου τούτων ὄντων] τῶν ἐκείνῳ ἐνόντων p 1. 5. τῶν παρ' ἐκείνου τούτων ἐνόντων a 1. 2. Ald. Tayl. Ald. Less. Bekk. τοῖς om. p 9. 10. γρ. ἐν τοῖς p 9. ἐνόντων etiam h. i. n. p 9. 15. t. x. Hervag. Tayl. ult. αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν] τὴν ἐπιστολὴν ταύτην a 2.

P. 222. 2. ὃν] δι' ὃν p 1. 4. 4. ὦ om. c 2. Ibid. ἄνδρες om. p 1. Ibid. τὴν ἐπιστολὴν c 3. 5. Φωκέων ἢ Θηβαίων] Θηβαίων ἢ Φωκέων c 2. 3. p 15. Fel. 6. ὧν om. c 2. Ibid. [πρὸς ὑμᾶς] Bekk. om. p 9. Ibid. γρῦ p 10. 15. Bekk. γρυ corr. p 9. 8. Ἁλεῖς] Ἄλεις c 2. p 2. Ald. Fel. P. Manut. Ἀλεῖς b. Ἄλεις p 10. αλεεις p 9. 9. ἐκεῖνος om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 2. 5. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 10. τῆς om. a 1. p 1. 4. 9. 10. Bekk. Ibid. διαλλαγῆς] διαγωγῆς p 7. 11. ἀνάστατος] ἀνάσπαστος i. o. p 10. Askew. Ald. Tayl. M. Ben. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 12. ποιῶν om. p 1. 9. 10. 13. φησι om. p 5. 7. 15. νῦν δὲ μαρτ.] δὲ om. b. c 2. 3. p 2. 5. 7. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. νῦν δὴ μαρτ. a 2. 16. ἐκείνους a 2. Ibid. ἐγγράψαι] ἐγκρύψαι i. p 10. Ald. Tayl. et γρ. Ald. Less. Ibid. ὃ τοίνυν] ὅ τι νῦν i. 17. γὰρ om. n. 18. ἔγραφον ἂν] ἔγραφον δ' ἂν a 1. c 2. 3. i. p 1. 2. 4. 6. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Ald. Less. Bekk. ἔγραφον μὲν ἂν a 2. b. Ald. Fel. P. Manut. antep. ἡλίκα] ἡνίκα p 9. pen. γεγενημένην p 6. Ibid. δὲ a 1. 2. h. p 1. 2. 4. 5. 7. 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. δὴ n. ult. ὃ] ἃ a 1. p 1. 15. Ald. Less. om. a 2.

P. 223. 1. ἤδη p 15. 2. ὑμᾶς om. p 9. 10. Bekk. Ibid. οὗτος τότε] οὕτω τότ' h. p 1. 2. 4. 9. 10. t. et γρ. b. Ald. Tayl. Bekk. οὕτως τότ' a 1. 2. οὕτω c 2. οὗτος b. c 3. w. Ald. Less. Fel. P. Manut. ὅτι οὗτος Ald. 3. ἐκ τῆς] ἐκείνης p 9. 4. ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ. c 2. 3. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. a 1. p 1. 5. μὲν om. c 2. Ibid. προσγίνοιτ' p 15. 7. οὐ φησὶν εἰδέναι] οὐκ εἰδέναι φησὶ c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 8. ἐὰν] ἂν a 1. p 1. 9. Ibid. ἃ] ὃ i. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. antep. ἐγκαταφεύγων p 1. Ibid. κἂν] ἵνα κἂν a 1. 2. i. p 1. 4. 15. et γρ. p 9. pen. ἑαυτῷ] γρ. ὑμῖν p 9. Ibid. καταλείπῃ a 1. 2. p 1. 6. 15. et γρ. p 9. καταλείπων p 9. Bekk.

P. 224. 2. προέσθαι p 1. 9. Bekk. πρόεσθαι a 1. 3. εἰ μὴ] ἐὰν μὴ p 1. 4. καὶ μὴν pr. a 1. 4. ἀφείλατο a 1. p 15. 5. μόνον] μὲν p 9. Ibid. καὶ φενακισθῆναι] φενακισθῆναι δὲ a 1. p 1. 4. 9. 7. ἐνταῦθ'] ταῦθ' a 1. p 15. ταῦτ' p 1. 8. αἰσθανο-
οις
μένοις a 1. p 1. 4. 7. 15. αἰσθομένων b.
οῖς οις
Ibid. τῶν Θηβαίων b. 9. τὸ παρὰ τὸ a 2. 11. ἤμελλον a 1. p 1. 15. ἤμελλεν Bekk. 13. λέγοις καὶ τούτοις a 1. p 1. 15. 14. μὴ om. pr. p 10. Ibid. ἀκούειν a 1. p 1. 15. Ibid. καὶ om. c 2. 3. p 9. 10. Ibid. καταμένειν a 1. p 1. 15. παρεῖναι p 7. antep. τοιοῦτο a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. pen. ἐδημηγορεῖτε c 2.

P. 225. 1. ἐγὼ p 1. Ibid. τοιαῦτα καὶ

τηλικαῦτα p 15. 2. τότε om. p 9. 10.
ἤ
6. ἤμελλον a 1. p 9. Bekk. ἔμελλον b. Ibid. σώζεσθαι codices et editiones. 7. μήτε] μὴ p 9. Bekk. Ibid. παρὰ τοῦ Φιλ. a 1. 2. b. c 3. p 1. 5. 6. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 8. μήτε] μηδὲ p 9. Bekk. Ibid. τοῦ om. p 9. 10. 11. τοσοῦτο p 9. Bekk. 12. ἀναμνήσκεσθε] ἀναμιμνήσκεσθε codices et editiones. 13. κοινῷ c 2. Ibid. ταχέως p 7. Ald. 14. ἐπὶ om. a 1. p 1. 4. 9. 10. 15. Ibid. σχόντων] ἐχόντων a 1. 2. b. p 1. 6. 15. 15. ἄνδρες om. p 1. Ibid. γένηται p 1. γίγνεται Ald. Ibid. τούτους ἐπαινέσετε] τούτους μὲν ἐπαινέσετε a 1. 2. p 1. 4. 5. 7. 15. τούτους ἐπαινέσεσθε b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. pen. ὑπολαβὼν Αἰσχ.] ὑπολαμβάνων Αἰσχ. p 1. 4. ὑπολαβὼν ἔφη Αἰσχ. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ult. ἀφίστασο, ἔφη] ἔφη om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. προσποιήσει p 9. Bekk.

P. 226. 1. ἀδικήσω γ'] ἢ ἀδικήσω γ' p 9. Bekk. ἀδικήσω τότε γ' Ald. Tayl. Ibid. ἀναστὰς a 1. p 1. 4. 15. 2. ἐστιν om. p 9. 10. Bekk. post θαυμαστὸν ponit Ald. Tayl. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 3. μὴ ταῦτα] εἰ μὴ ταὐτὰ a 2. p 15. et γρ. p 9. μὴ ταῦτα καὶ Ald. Tayl. μὴ ταὐτὰ b. p 9. Ald. Fel. Bekk. Ibid. δοκεῖ a 2. et γρ. p 9. Ibid. οὗτος γὰρ] οὗτος μὲν γὰρ a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 5. δὴ] δὲ p 1. Ibid. γράψας] γράψαι Ald. Fel. P. Manut. 6. ὁ om. p 15. Ibid. οὑτωσὶ] οὕτως εἰ p 1. οὑτωσὶ εἰ p 15. Ibid. παγκάλως] πάνυ καλῶς a 1. p 1. 15. 7. συλλογήσηταί] συλλογίσηταί codices et editiones. 8. ὑποθέσεις p 7. Ibid. ἃς ὑπισχνεῖτο μὲν οὗτος a 2. 9. φανήσεται, cum φανήσεσθε in marg., c 2. 10. μόνον οὐκ] μονονουχὶ a 1. p 1. 13. ἄνδρες om. p 1. 15. ἐγγόνοις] ἐκγόνοις a 1. 2. h. o. p 1. 4. 5. 15. Askew. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. 18. γε om. a 1. p 1. 4. 9. 10. 19. ἡμῖν χαρίσαιτο a 1. p 1. χαρίσαιτο ὑμῖν a 2. p 15. 20. ἐπισχνούμενος c 2. 21. λαβὼν ὑμᾶς p 9. 10. Bekk. 22. δὲ om. p 9. 10. pen. ὁ] ὁ τῶν p 1. 7. om. p 15. Ibid. κωλύοντας i. διακωλύσοντας a 2. p 1. 15. et corr. a 1. Ibid. αὐτὰ] ταῦτα a 1. 2. h. i. p 1. 6. 9. 10. t. et γρ. b. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk.

P. 227. 1. ἄνδρες om. p 1. Ibid. ὑμῶν om. a 2. et pr. p 15. 3. καὶ οὐ προησθ. t. Ald. Tayl. 4. παρόντων a 1. p 1. 4. 5. ἀνθρώποις Hervag. Tayl. Lamb. Ind. Ibid. γέγραφε παραδοῦναι] παραδοῦναι γέγραφε c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. Ibid. τὸ ἱερὸν παραδοῦναι p 15. 6. 'Αμφικτυόσι Fel. passim. 7. οὐδὲ συγκαλέσαι] οὐ συγκαλέσαι δὲ a 1. p 1. 9. Bekk. οὐδὲ συγκαλέσαι ἴδη b. Ald. Tayl. Ald. Less. 8. τοὺς om. c 2. p 1. 15. Ibid. ἐπισχεῖν ἴδη ἕως Ald. Tayl. 10. τοιοῦτ' οὐδὲν b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 11. ἐξέλθοιτε i. Bekk. 13. ἂν ἐξελθεῖν] ἀνελθεῖν p 1. 14. ἀποπλεῖν] ἀποπεσεῖν M. Ben. Ibid. τοιαῦτα a 1. b. c 2. 3. p 1. 2. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. τοιαυτοὶ Fel. 15. ἥκιστα ὑμεῖς] ὑμεῖς ἥκιστα c 2. 3. p 15. Fel. Ibid. ἠμέλλετε a 1. p 1. Bekk. 16. ἠβούλεσθε a 1. p 1. Bekk. 17. ψηφίσησθε a 1. 2. p 1. 5. 7. 15. ψηφίσασθε p 9. Ibid. ἀμύναιντο c 2. 3. p 9. 10. Ald. Tayl. antep. ἐπανέχοντες] ἐπέχοντες b. c 2. 3. p 10. Ald. Fel. P. Manut. ἔχοντες a 2. pen. ἅπαντα a 1. h. p 1. 9. 15. Bekk. ἅπαντας i. n. t. Ald. Tayl. ult. αὐτὰς om. a 1.

P. 228. 3. τί δ' ἄλλο] τί ἄλλο codices et editiones. 4. ἐξέλθοιτε b. c 2. 3. i. p 1. t. Ald. Tayl. Bekk. ἐξέλθητε a 1. 2. h. p 9. 10. 15. 7. ἐπέστελλον p 1. ἐπέστειλε p 5. Ibid. προσέχειν p 15. 10. ἐπύθοντο] ἐπείθοντο Ald. 11. τό τε ψήφισμα a 1. 2. p 1. 7. 9. et pr. p 10. Bekk. 12. ἐπαγγελίαν] ἀπαγγελίαν i. o. p 9. 10. w. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. 15. νοῦν] νῦν c 2. Ibid. ἐπήχθησαν p 7. 17. γε om. a 1. p 1. Ibid. εἰς 'Αθηναίους p 9. 18. τολμᾶν p 1. 4. 19. ἐπήγγειλε p 1. ἀπήγγελλε p 9. Ibid. Θηβαίοις] 'Αθηναίοις M. Ben. Ibid. οὐχ αὐτοῖς a 1. p 1. Bekk. 21. ἀμύνεσθαι a 1. b. h. p 1. 6. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. τούτους] τοὺς Ald. Tayl. 22. ὑπάρξειν a 1. 2. p 1. 15. antep. ποιήσωσιν a 1. p 1. 9. ποιοῦσιν Ald. Tayl. Ibid. ἡμᾶς c 2. 3. ult. πρὸς τὸν Φιλ. a 1. p 1. Ibid. εἰρήνην τούτοις. ὅτι a 1.

P. 229. 1. ἐγγόνοις c 2. 3. p 9. Ald. Bekk. Ibid. ἐπεψήφισθε p 7. ἐπεψηφίσασθε p 15. Ibid. ἀπέδειξαν b. 2. ὑμῖν a 1. p 1. Ibid. ἀναγνωσθῆναι a 2. 3. ἅπαντα ταῦτα p 9. 10. Bekk. Ibid. οὗτοι om. a 1. 2. p 1. 7. 9. 10. 15. 6. εἰρήνην, ἀθάνατον] εἰρήνην ἀθάνατον, Fel. P. Manut. Ibid. συνθέσθαι καὶ τὴν p 15. 7. τῶν om. b. p 10. τῶν παρὰ om. a 1. 2. p 1. 7. 9. 15. Bekk. 9. χρῆσθαι a 1. p 1. 12. ὑπεμείνετ' a 1. p 1. 15. 14. ἐγγόνοις b. c 2. 3. p 9. Ald. Bekk. Ibid. ὑποθέσεσι p 7. 16. ἑαυτοὺς a 1. p 1. 17. ἐγχειρήσαντες p 9. Ibid. ἁπάντων τῶν ἐναντίων codices et editiones. antep. ἡμᾶς c 2. 3. ult. ἡμῖν p 15.

P. 230. 1. τούτῳ a 2. p 7. 3. ἐννάτῃ pr. b. M. Ben. Ibid. δέκα] δεκάτῃ a 2. p 2. 5. 10. 15. Ibid. ἐγίγνετο b. p 15. 5. δὲ om. Fel. P. Manut. 6. δεκάτῃ] δέκα a 1. b. c 3. p 1. 15. Bekk. sed γρ. δεκάτῃ in marg. b. Ibid. τοῦ om. p 9. 10. 15. 7. ὁ Φίλιππος ἐν Πύλαις p 9. 10. Bekk. 8. ἐπηγγείλατο p 1. 10. ἀπώλεσαν] ἀπολωλέκεσαν p 1. et corr. a 1.

11. ἡμᾶς c 3. Ibid. δέκα] δεκάτῃ a 2. p 2. 4. 5. 15. Ibid. ἐγίγνετο τοῦ Σκιροφοριῶνος] τοῦ Σκιροφοριῶνος ἐγίγνετο a 2. b. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. Σκιροφ. ἐγίγνετο p 15. ἐγίγνετο τοῦ Σκιροφ. μηνὸς a 1. p 1. 13. καὶ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 7. 9. 10. Bekk. 14. καὶ om. a 2. 15. ἀπαγγέλλουσιν a 1. p 1. 9. Ibid. ψηφιεῖσθαι Fel. P. Manut. antep. εἰδέναι in γρ. p 9

P. 231. 2. ἀπωλώλει p 10. Ibid. τῷ codices et editiones. Ibid. τούτου p 15. 3. ἠκκλησιάζετε c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. μὲν om. a 2. Ibid. ὑμεῖς τότ'] τόθ' ὑμεῖς a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. ὑμεῖς a 1. p 1. Ibid. ἐν τῷ Π. b. 4. Δερκύλος a 2. b. c 3. p 9. 10. Bekk. Δερκύλλος p 1. Fel. Δερκῦλος c 2. p 15. 5. ἀπήγγελλεν p 9. 10. 6. οὖν ἡμέραν εἶναι ταύτην] ἡμέραν εἶναι ταύτην a 2. b. c 2. 3. p 15. Ald. Fel. P. Manut. εἶναι ταύτην ἡμέραν a 1. p 1. 9. 10. Bekk. pen. εἰς om. Lamb. Ind. ult. ἀπήγγελον Fel.

P. 232. 2. ἐλέγχονται p 1. 3. τοίνυν om. p 5. 5. πείσασθαι Ald. Fel. P. Manut. Lamb. Ind. Ibid. πάντ' Lamb. Ind. 7. ὑπὸ] ἀπὸ b. 8. δή μοι καὶ] δὴ καὶ a 1. δὴ p 1. τοίνυν a 2. 9. καθεῖλον p 9. Bekk. 10. οἵων ὑπ.] ἂν ὑπ. p 9. 10. 11. τουτουσὶ p 9. Bekk. τούτων t. Ald. Tayl. Ibid. τοῖς θεοῖς ἐχθρῶν t. Ald. Tayl. 12. ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΦΩΚΕΩΝ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. p 9. Bekk. ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΦΩΚΕΩΝ ΚΑΙ ΘΗΒΑΙΩΝ. p 10. 15. ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΦΩΚΕΩΝ. a 1. h. p 1. 4. ΔΟΓΜΑΤΑ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΘΗΒΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. c 2. 3. ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΘΗΒΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. Ald. ἐν παλαιῷ ΔΟΓΜΑ ἐστὶ Ald. Tayl. 15. κωλύσοντα a 1. p 1. 4. Ibid. ἡμᾶς a 1. p 1. 16. ΟΜΟΛΟΓΙΑ] ΑΠΟΛΟΓΙΑ b. 17. ἀκούσατε p 1. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 18. οὐχὶ τῶν Θηβαίων] τῶν om. codices et editiones. 19. τῶν] τοῦ p 1. 4. Ibid. παρόντων] πάντων p 1. 20. Φωκέας φησὶ p 9. 10. Bekk. 21. οὐχὶ Θεττ.] οὐδὲ Θεττ. a 1. b. c 2. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. antep. ἀπηγγέλετο Ald. Fel. P. Manut. ult. πάντ'] πάντες a 2. p 10. Ibid. πρὸς τοῦτον πάντ' ἐσκόπουν om. a 1. 2. h. p 1. 5. 15. Ald. Tayl.

P. 233. 1. τοῦτον πάντες ἐποιοῦντο a 2. b. p 15. t. Ald. Tayl. 2. τί πιστ., τί] οἷα πιστ., οἷα a 1. p 1. 4. et γρ. p 9. τίνα πιστ., τί a 2. i. p 9. 10. τίνα πιστ., τίνα t. τίνα πιστ., οἷα p 15. Ibid. ἔπασχον, sed γρ. ἔπαθον, p 9. 3. ἀπήγγελλεν c 2. 3. p 9. 10. 15. 4. ΔΟΓΜΑΤΑ ΑΜΦ. c 2. 3. 5. ἄνδρες om. p 1. Ibid. οὐ] οὔτε a 1. p 15. οὐ γέγονε δεινότερα a 2. 6. ἡμῶν] ὑμῶν p 1. 7. Ald. Fel. P. Manut. 7. ἔμπροσθεν a 1. p 1. Ald. Tayl. 8. κύριος εἷς ἀνὴρ] εἷς ἀνὴρ κύριος a 2. p 15. Ald. Fel. P. Manut. 12. τούτων om. c 2. 13. ἄνδρες om. p 1. 14. νῦν om. a 2. 15. ἡμῖν ὁρᾶν] ὁρᾶν ἡμῖν c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. Ibid. ἅπαντα a 1. p 1. 16. κατεσκευασμένας a 2. 17. δὲ om. b. 18. ὅλως δὲ om. p 7. 9. 10. Bekk. Ibid. ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναιτο] ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ c 2. 3. p 15. Fel. δύναιτ' ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ p 9. 10. Bekk. 19. ἔτι ποτ' ἐναντίαν Θηβ. a 2. 20. ἡμῶν b. c 2. 3. p 7. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὑπὲρ] ὑπὸ c 2. antep. προστεθεῖσαν] προτεθεῖσαν a 1. 2. b. c 3. i. n. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. pen. ἂν om. a 1. b. p 1. 9. Ibid. ὢ om. p 1. ult. τῶν om. Ald. Ibid. τοῦ τῶν Φωκέων ὀλέθρου αἰτίων] αἰτίων τοῦ τῶν Φωκέων ὀλέθρου a 1. 2. b. c 2. 3. h. p 1. 10. 15. Ald. Tayl. τοῦ Φωκέων ὀλέθρου αἰτίων Fel. τοῦ Φωκέων ὀλέθρου P. Manut. αἰτίων τοῦ τούτων ὀλέθρου p 9. Bekk.

P. 234. 1. μὲν om. a 2. 3. δ' εἴ τις codices et editiones. 4. τούτου] του pr. p 9. Ibid. ἡμᾶς] γρ. ὑμᾶς p 1. 8. ταῦτα om. a 2. τοσαῦτα Ald. 9. μὲν om. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἂν om. p 1. 9. Ibid. ἄνδρες
ὃ
om. p 1. 11. ὃ] οὐ b. οὐ M. Ben. οὗ p 9. 12. ἔγωγε om. b. Ibid. εὐτετύχηκεν p 9. 13. μὲν om. a 2. 16. ἐκεινό γ' ἴδιον a 1. p 1. 15. 17. ἁπάντων ἄλλο] πάντων a 1. p 1. ἄλλων a 2. πάντων ἄλλῳ c 3. p 9. 10. Bekk. ἁπάντων ἄλλῳ c 2. p 15. ἁπάν-
ω
των ἄλλο b. 19. πονηροτάτους b. 20. τοιοῦτοι om. a 2. Ibid. εἴγε] οἵγε a 1. 2. p 1. 9. 15. Bekk. Ibid. ἃ om. b. c 2. 3. p 1. 10. 15. et γρ. p 9. Ibid. ὢν αὐτὸς] αὐτοῦ a 2. p 1. αυτου a 1. αὐτοῦ p 9. Bekk. ὢν αὐτοῦ i. sed γρ. ἂν p 9. antep. διαφορῶν p 1. 9. 15. pen. οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν γράψαι] οὐδὲ γράψαι οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν a 1. 2. p 1. οὐδ' ἔγραψεν οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν p 9. 10. Bekk. οὔτ' ἔγραψεν οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν p 9. οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν ἔγραψεν i. οὐδ' ἐπιστολὴν ἔγραψεν Ald. Tayl. Ald. Ind. οὐ ἐπιστολὴν ἔγραψεν Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. οὐδὲ] οὔτε p 1. 9. 10. 15. Bekk. οὐδὲ πρεσβευτὴς om. P. Manut.

P. 235. 1. οὗτοι om. a 1. p 1. 9. Bekk. 3. ὑμῖν μετὰ ταῦτ'] μετὰ ταῦθ' ὑμῖν c 2. 3. p 15. Fel. Ibid. ἐντεύξασθαι a 1. p 1. 15. 4. εὕραντο p 15. εὗρον a 1. i. p 1. 10. Ald. Tayl. Ibid. τὸ om. p 9. Bekk. Ibid. 'Αθηναῖοι b. c 2. 3. p 1. 5. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 5. τῆς] οἱ τῆς a 1.
βίον
2. h. p 1. 5. 7. βίον] χρόνον a 1. p 1. χρόνον b. 11. ὑμῖν οὐδ' εὐσεβὲς om. b. 12. λέγε] λαβὲ a 1. h. p 1. 13. ταύτην a 1. p 1. 14. ΑΡΑ om. a 1. p 1. 15. ὢ om. p 1. Ibid. ἑκάστην τὴν ἐκκλ. p 9. 10. Bekk. 17. ἐστιν p 15. 18. ᾔδει] ἔχει corr. p 15. 21. ἄρ' om. a 1. b. p 1. Ald. Tayl. Ibid προσετάττετε a 2. Ibid. δ' om. pr. p 9. antep. ποιεῖν a 1. 2. p 1. 4. 5. 9. Ald. Tayl. Ibid. ταῦτ' αὐτοὶ] ταῦθ' οἱ p 9. pen.

ποιήσαιτε p 9. Bekk. ult. ἀφείητε p 9. Bekk. ἀφήσετε Lamb. Ind.

P. 236. 1. ἂν om. Fel. P. Manut. Ibid. λάθοι a 2. p 1. 2. δ' ἂν αὐτοὶ p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. λάβοιτε a 2. p 1. 4. τοῦτον τοίνυν] τοῦτο τοίνυν a 1. p 1. Lamb. Ind. τοίνυν τοῦτ' a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. αὐτὸν ἥξειν] ἥξειν αὐτὸν c 2. 3. p 15. Fel. 7. ἅπαντ' p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. ὅσα] ὃς pr. p 10. ὡς Ald. Tayl. 11. ἢ secundum om. a 1. p 1. 9. Bekk. 12. ὑπεδέξατο a 2. Ibid. ἢ primum om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἢ ὅ τι] ὡς ὅ τι a 1. b. c 2. p 1. 9. 10. Bekk. ἢ ὡς ὅ τι a 2. c 3. et γρ. p 9. καὶ ὡς ὅ τι i. Ibid. ἂν om. γρ. p 9. 13. κατηγορεῖ a 2. 14. τούτων corr. p 15. 15. ὥς τίς] ὥσπερ τις p 2. ὥσπερ Ald. Less. ὥς που τις p 5. ὥς που i. et γρ. c 3. Altemps. Ald. Tayl. ὥς γε corr. p 15. γρ. ὥς φησί τις M. Ben. Ibid. αὐτὸς om. Altemps. 16. διὰ om. b. 17. οὐχ ὑπεδέξατο Ald. οὐκ ἀπεδέξατο p 6. 18. ἂν om. b. c 2. 3. Ald.
ειλ
19. ἀπήγγελλεν b. ἀπήγγελλεν a 1. 2. c 2. 3. p 15. ἐπήγγειλεν Ald. Tayl. 20. πεπεικὼς ἔφη p 9. 10. Bekk. antep. ἡμῖν a 1. 2. p 1. 4. pen. δυεῖν b. p 15. Ibid. καὶ διὰ] καὶ om. a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 237. 3. ἀνάσχεσθε p 15. Ibid. πονηρῶν Askew. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. οὐδὲ] οὐ p 9. 10. 4. γὰρ om. a 2. Ibid. ἀρετὴν αὐτῶν] αὐτῶν om. Fel. P. Manut. Ibid. ποτ' αὐτοὺς ἐσώσ. corr. p 15. 8. ἀνθρώπων a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. Ibid. τούτων a 1. p 15. 9. τότε om. b. c 2. 3. 11. ἡμέραι γέγονασι p 9. 10. Bekk. 13. πάσῃ a 2. πᾶσα ἡ Bekk. 14. τοὺς om. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. 15. γρ. ἕνεκεν ὀλέθρου p 9. Ibid. ἣν om. b. 16. διὰ] μετὰ a 1. 2. h. i. n. o. p 1. 2. 4. 10. 15. t. Askew. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. antep. ἐκείνοις ὑποσχόμενος πράξειν p 1. ἐκείνοις πράξειν ὑποσχόμενος a 1. ὑποσχόμενος ἐκείνοις πράξειν a 2. pen. ἡμῶν a 1. p 1. 4. Ibid. ἀποποιήσωνται p 1. 4. ποιήσωνται p 9. προσποιήσωνται Ald. Less. ult. ἐπειδὴ] ἐπεὶ p 15.

P. 238. 3. πράττειν p 6. 4. διατριβὴν p 5. Ibid. ἐμπέσῃ] ποιήσῃ p 5. παιήσῃ Ald. Tayl. 5. ἀκοντὶ a 1. et pr. b. Ibid. ὑφ' ἑαυτῷ] ὑπ' αὐτὸν p 1. et corr. a 1. ὑπ' αὐτῶν pr. a 1. 6. καὶ secundum om. a 2. p 15. 7. ὑμᾶς post ἐξηπάτησε ponunt a 1. 2. p 1. ἡμᾶς M. Ben. Ibid. οὗτος om. pr. p 9. 8. διδότω p 15. Ald. Tayl. 10. Χεῤῥόνησον a 1. p 1. 11. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι a 2. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 12. ἐκ τῆς καὶ] ἐκ τῆς πρεσβείας ἠδίκησθε καὶ codices et editiones. 13. προκατασκευασθῆναι a 1. c 2. p 1. Fel. P. Manut. προσπαρασκευασθῆναι a 2. παρασκευασθῆναι p 5. 14. τι om. c 2. 15. προήκασθε] προέδοτε p 6. 17. ὅλους μῆνας p 1. 15. antep. ἂν om. a 1. Ibid. ἔδωκε δίκην p 15. pen. τούτων τι] γρ. τι τῶν p 9. τοῦτόν τι Askew. Ibid. προσλαβεῖν a 1. 2. p 1. 4. ult. νυνὶ] νῦν p 15.

P. 239. 2. βουληθ. ἂν αὐτὴν a 1. 2. h. i. n. p 1. 9. Bekk. ἂν post ἀδικῆσαι add. w. 3. καὶ om. p 9. Bekk. Ibid. τοιοῦτό c 2. 3. p 9. 10. Bekk. 4. μὲν om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. 5. δὴ] δὲ a 1. 2. b. p 1. 15. 6. ἐκπταικότων c 2. m. 9. ἑλέσθαι a 2. p 1. 15. 10. μηδοτιοῦν ἄνευ] ὁτιοῦν ἂν a 1. i. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἀργύριον a 1. Ibid. ποιήσαντες c 2. i. m. p 9. Ald. Tayl. Bekk. 11. αὐτοῖς h. p 1. 4. αὑτοῖς Bekk. 12. ἐμοὶ p 15. Ibid. παραστάντα p 1. Ibid. ἐνταῦθα a 1. p 1. ἐνταυθὶ p 9. 13. αὐτοῖς] αὐτὰ a 1. 2. b. c 2. 3. h. i. m. o. p 1. 5. 9. 10. 15. x. Askew. Fel. P. Manut. Bekk. antep. ὅ, τε] ὅ γε a 1. 2. b. c 2. 3. i. o. p 1. 9. 10. 15. Askew. Fel. P. Manut. Bekk. ult. τὰς] περὶ τὰς p 1. 4. om. a 2. Ibid. τῶν λόγων a 2. Ibid. οὐ om. a 1. 2. h. i. p 1. 9. t. et pr. b. Ald. Tayl. Bekk. τοῦ Ald. Less.

P. 240. 1. καὶ secundum om. a 1. 2. b. c 2. 3. h. i. m. p 1. 4. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοὺς primum om. a 1. b. c 2. 3. m. p 1. 9. 10. Bekk. 3. κώμας] χώραν a 1.
περιη
h. p 1. 15. Ibid. παρῃρημένοι b. περιῃρημένοι γρ. p 9. ἀφῃρημένοι Ald. Less. 5. ταῦτα corr. p 15. Ibid. γάρ ἐστι a 1. 2. p 1. 6. εὐθῦναι p 15. Bekk. 8. τὸ μέρος σὸν p 1. τὸ κατὰ σαυτὸν μέρος σu γρ. p 9.
α
10. ἀμύνασθαι a 1. 2. i. p 1. 9. ἀμύνεσθαι b. 12. τὴν πόλιν περιεστᾶσιν, ἐκ τούτων ῥᾴδιον a 1. p 1. 13. τούτου M. Ben. 15. ἡμῖν b. c 2. 3. p 4. 9. 10. 15. Bekk. 16. ἐλθεῖν ἂν p 9. ἂν om. a 1. p 1. 17. Ἀττ., μηδὲ Φίλ.] μηδὲ om. a 1. 2. b. c 2. p 1. 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 19. αὐτῶν om. b. antep. προήκασθ' a 1. i. p 1. 2. 4. 9. 10. et corr. c 3. Bekk. pen. καὶ primum om. pr. p 10. ult. περιείδεται] περιείδετε a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 241. 2. ἡ εἰς] ἡ om. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἡμῖν a 1. b. p 15. 3. ἐποιήσασθ' ὑμεῖς, ἐὰν a 1. 2. p 1. 15. Ibid. ἐὰν] ἂν p 9. 4. τῶν] τὰς τῶν p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. καὶ om. a 1. p 1. 8. κατὰ om. a 1. c 2. 3. p 1. 4. 5. 9. 10. Bekk. ὑπὲρ τῶν Ald. Tayl. Ibid. ἁπάντων p 9. 10. Bekk. 10. ὑπὲρ] ἅπερ a 2. b. c 2. 3. h. i. n. p 1. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. ἃ p 9. Bekk. Ibid. προῄρητο ποιεῖν,] πεποίηκε ποιεῖν a 1. p 9. Bekk. πεποίηκεν, h. i. n. Ibid. ἀπηγγειλας P. Manut. 11. τὴν om. P. Manut. 13. οὖν om. a 1. 2. b. c 3. p 1. Ibid. ὑμῖν ἄνθρωπος p 1. 15. καὶ τὸ om. p 4. 5.

16. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 17. ἄλλοις Ἕλλησιν] Ἕλλησιν om. a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. παρηκρούσθητε p 6. Ald. Fel. P. Manut. 18. κατεκομίζετε a 1. c 2. 3. h. p 4. 6. 15. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. κατεκομίζεσθε
σθε
i. p 1. 9. 10. Bekk. κατακομίζετε b. μετακομίζετε a 2. μετακομίζεσθε Ald. Ind. 19. ἐντὸς τοῦ τείχους c 2. Ibid. ἐψηφίσασθε
ζε
a 2. ἐψηφίσασθε b. antep. εἰ --- ἀφήσετε om. p 9. et pr. p 10. Ibid. τὸν μηδὲ] μηδὲ τὸν a 2. b. c 2. 3. p 10. 15. Ald.

P. 242. 1. et 4. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. c 2. 2. τότε post τῶν ponunt a 1. 2. p 1. 3. ἐψηφίσασθε om. a 1. p 1. 5. τότε] ὅτε p 1. Ibid. ἐψηφίσασθ' a 2. Ibid. οὐκ om. Fel. P. Manut. 6. οὔτε] οὐδὲ p 9. et pr. p 10. 7. αὐτῇ Bekk. 8. ἐγγόνοις b. c 3. Ald. Bekk. 9. καὶ secundum om. p 1. [καὶ] Bekk. 11. ἐθορυβεῖτε] ἐθορυβεῖσθε a 1. b. c 2. 3. p 1. 2. 4. 5. 6. 9. 10. 15. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. ὡς ἐθορυβεῖσθε a 2. h. t. Ald. Tayl. 15. τὸν secundum om. p 9. 10. Ibid. ταύτην τὴν ἐξουσίαν] τὴν ἐξουσίαν ταύτην a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 17. κατηγορουμένων c 2. 18. αὐτῷ] αὐτοῦ a 1. b. c 2. 3. n. o. p 1. 10. 15. t. Ald. Tayl.
οῦ
Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. αὐτῶν p 9. 19. πραγμάτων] πεπραγμένων a 1. 2. i. o. p 1. 2. 4. 5. 9. 10. 15. t. Askew. Ald. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. antep. τοιαῦτα] ταῦτα p 15. Ibid. καὶ secundum om. a 1. 2. p 1. 4. Ibid. πάντα om. p 9. pen. ἀγαθοῖς p 9. ult. τοσούτων] τηλικούτων p 15. Ibid. τηλικαύτης om. a 1. p 1. 4. 9. Ibid. ὑμῖν p 15.

P. 243. 1. φαίη] φῇ a 1. p 1. 9. 15. Bekk. 2. διέθηκαν κακῶς p 15. 3. τριακόσιαι] διακόσιαι a 1. 2. p 1. 4. 15. Ibid.
χρή
κτήμαθ' b. χρήμαθ' a 1. 2. h. o. p 1. 2. 4. 9. 10. 15. Askew. Fel. P. Manut. Bekk. sed κτήμαθ' Fel. Ind. 5. δὴ] δὲ a 1. 2.
ἠ
p 1. 4. 15. δὲ b. Ibid. τοῦτο p 1. 4. Ibid. ἐκείνως p 15. Ibid. ὑποβάλλειν γρ. M. Ben. Ibid. τὰ τοῦ Φιλ. Ald. Tayl. 7. κατασκευαὶ h. Ibid. χώρας p 1. 9. 10. Bekk. χῶραι h. Ibid. προσόδων b. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. πρόσοδοι h. 8. αἱ om. h. Ibid. ἡμῶν b. τινες καὶ ὑμῖν p 15. 10. ἢ αὐτοῖς] ἑαυτοῖς p 1. 15. ἢ ἑαυτοῖς a 1. 2. h. ἢ αὐτοῖς Ald. Fel. P. Manut. 11. τούτου M. Ben. Fel. P. Manut. 12. ἐκείνου] ἐκείνων b. Ald. ἐκείνῳ c 2. Ibid. μείζω pr. a 1. p 15. 14. ἡμῖν δὲ, ἃ καὶ] ἡμῖν δὲ ἃ καὶ a 1. 2. b. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. ὑμῖν δὲ ἃ a 1. 2. p 1. 6. 15. ἃ δ' ὑμῖν p 9. 10. ἃ δ' ἡμῖν γρ. b. Hervag. Tayl. ἃ δ' ἡμῶν Fel. Ind. P. Manut. Ind. ἃ δ' ὑμῶν o. Askew. 15. ἂν om. p 10. et γρ. b. Askew. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ὑπῆρξεν a 1. h. i. n. p 1. 4. 15. 16. οὗτοι] αὐτοὶ i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 17. ὑμῖν p 1. 18. ἂν οὐ προσῆν Ald. Less. antep. καὶ om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. καὶ δίκαιον om. p 4. 5. pen. φήσετ a 1. ult. ἐστὶ add. in marg. b.

P. 244. 2. τουτονὶ] τοῦτον a 1. p 1. Ibid. οὗτος om. p 5. 4. τοιαῦτα] γρ. ταῦτα p 9. Ibid. πεποιηκὼς om. a 1. p 1. 9. sed in γρ. habet p 9. Ibid. ποιεῖσθαι a 2. ἀπονείματε αὐτῷ γρ. p 9. 5. εὑρήσεται p 9. Ibid. ἐάν] ἂν a 1. p 1. Ibid. ταράττειν] πράττειν p 9. ταράττειν αὐτὸν ἐᾶτε p 15. 8. ἐφ'] ἀφ' p 2. Ibid. σκοπῆτε a 1. b. c 3. p 1. 9. Bekk. Ibid. ὑμῖν a 2. p 10. 11. τούτου a 1. p 1. Ibid. γε αὐτὸν ἀφεῖται] γε αὐτὸν ἀφεῖτε w. Fel. P. Manut. γε ἀφεῖται a 1. 2. b. c 3. p 1. 2. 4. 9. 10. 15. Bekk. ἀφεῖται c 2. γε αὐτῶν ἀφεῖται i. n. γε αὐτὸν ἀφεῖσθαι Ald. Less. Ibid. καὶ om. c 2. Ibid. δεῖν p 15. 13. παρασχέσθαι a 2. p 5. παρέχεσθε Fel. P. Manut. Ibid. φυγόντα p 9. 15. τὰ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 4. 6. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. αἰτιᾶται περὶ αὐτοῦ σε a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. δ' om. codices et editiones. Ibid. τὴν εἰρήνην Ald. Less. Ibid. ὑμᾶς c 2. 17. ποιεῖσθαι p 4. Ibid. οὗτοι] αὐτοὶ i. p 10. Ald. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 19. τούτων] τούτου a 1. p 1. 9. Fel. P. Manut. Bekk. sed τούτων Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. φήσει] φησί i. p 9. et corr. p 10. Ald. Tayl. Bekk.
ο
20. ποιησαμένους b. 24. βουλομένων c 2. 3. p 4. et pr. p 15. 25. εἰ] ἢ p 9. 10. antep. γε om. a 1. p 1. Ibid. τινὰ, τοῖς τὰ] τινά. τοῖς γὰρ τὰ b. c 2. 3. p 10. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. γράφουσιν] λέγουσιν i. p 2. 5. 9. 10. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk.

P. 245. 1. ἐν τῷ πολέμῳ a 1. p 1. 4. 5. 15. 2. τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐψ. a 1. h. i. p 1. 4. 6. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. 3. ἡλίκα δ' οὐδεὶς a 2. Ibid. ἀνθρώπων ἄλλος πώποτε] πώποτε ἄλλος ἀνθρώπων a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. πώποτε ἀνθρώπων a 1. p 1. 4. 4. καὶ μὲν] τὸ μὲν codices et editiones. Ibid. τοῦ om. p 1. 15. 5. ὑπὲρ om. a 1. p 1. et γρ. p 9. 6. τὴν ἀρχὴν om. a 1. 2. h. p 1. 4. 15. et γρ. p 9. 7. ἤδη om. a 1. p 1. Ibid. ἧκον a 1. p 1. 4. 15. ἧκεν Bekk. 8. ἐκδεξάμενοι a 1. 2. h. p 1. 4. 5. 10. 15. Bekk. 9. αὐτὸν om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. sed γρ. αὐτὸν p 9. Ibid. ὑποσχεῖν a 1. p 1. et γρ. p 9. 10. ὧν, οἶμαι] ὧν, οἶμαι a 1. p 1. 15. ὧν, οἶμαι, ὁ b. Ald. Ind. ὡς οἶμαι, ὁ Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. ὧν, οἶμαι, ὁ c 2. 11. τῆς om. p 9. 12. τις codices et editiones. 13. δώσει p 15. 14. ὑφ' αὐτοῦ Bekk. ὑπ' αὐτοῦ M.

Ben. 15. πάντα p 15. 16. καὶ εἰ] εἰ καὶ c 2. h. Ibid. γοῦν] οὖν p 1. antep. πολλῷ κακῷ ἄγ. t. pen. τὸ om. a 2. ult. ἐποιησάμεθα τὴν εἰρήνην b. et corr. p 9. et γρ. M. Ben. ἐσηγησάμεθα M. Ben.

οἷς
P. 246. 3. αὐτῆς b. αὐτῆς a 2. p 9. 10. 15. Bekk. om. a 1. p 1. 4. εἰρήνην p 10.
ε
5. ὑμεῖς om. a 1. p 1. 6. τούτου p 9. 7. εἴργετ' οὖν αὐτὸν, εἴργετε τῶν a 2. 8. συμβιβάζετε i. o. p 9. 10. t. Askew. Ald. Tayl. 10. Αἰσχ. ἢ διαβ.] ἢ om. codices et editiones. 12. ἀπωλώλει p 10. 15. Ibid. τῶν συμμάχων om. p 9. 13. ἡ εἰρήνη om. b. Ibid. ἄδοξος a 1. p 1. 9. 10. 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. ἄδοξον a 2. 15. οἶμαι] γρ. οἶδα ὅτι p 9. 16. ἄλλων ἐστὶ κακῶν αἴτιος οὗτος] οὗτος αἴτιός ἐστι a 1. p 1. αἴτιος οὗτος p 9. Bekk. κακῶν αἴτιος οὗτος γρ. p 9. ἄλλων οὗτός ἐστι κακῶν αἴτιος p 15. 19. δικασταὶ om. p 4. Ἀθηναῖοι a 2. Ibid. τοσοῦτ' p 9. 10. Bekk. 20. προαγαγεῖν p 4. 21. ἀβελτερίας p 9. 10. Bekk. 22. οὕτω] αὐτῷ a 1. p 1. 6. 15. t. Ald. Tayl. τούτῳ h. 23. ἀφεῖναι om. p 9. Bekk. antep. ἐκελεύετε p 9. 10. pen. αὐτὸν p 1. 4. αυτον a 1. ult. ἀνθρώπων om. a 1. p 1.

P. 247. 1. προσδέχεσθε p 4. προσέχεσθε a 1. p 1. Ibid. καὶ secundum om. pr. p 10. 3. τιμηθήσεται] τιμήσεται a 1. c 2. 3. p 1. 6. 9. 10. Ald. Bekk. Ibid. κατὰ τοῦτο τῶν πολλῶν] τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 4. ἐὰν] ἂν p 9. 6. παισὶν αὐτῶν, οὐδὲ a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk. 7. ἀβελτερίαν a 1. p 9. 10. Bekk. 10. ἄλλην τινὰ ἄγνοιαν a 1. 2. h. p 1. 5. 12. ἐλεγχθῇ a 1. p 1. antep. πολλοῖς] λοιποῖς a 1. 2. i. o. p 1. 2. 4. 5. 9. 10. 15. Askew. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. sed πολλοῖς Fel. Ind. pen. τὸν ὑπὲρ τούτων ἔλεγχον a 1. 2. b. p 9. Ald. Tayl. Bekk. ult. ἔσται] γρ. ἐστι M. Ben. Ibid. ἡμῶν h. Ibid. λόγους τούτους Αἰσχίνην τουτονὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, τοὺς περὶ] λόγους τούτους Αἰσχίνην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν τουτονὶ, τοὺς περὶ p 9. 10. Bekk.

P. 248. 1. τῶν om. pr. b. Ibid. τῶν secundum om. b. p 15. 2. ἑκὼν om. h. p 1. 4. 3. Φίλιππον p 2. τοῦ Φιλίππου a 2. Ibid. ταῦτα πράξει] πράξει ταῦτα c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 7. μισεῖν αὐτῷ πάντων ἀνθρώπων a 2. p 15. 10. ἀδόξει, δικαίως] ἀδόξει δικαίως, a 1. 2. ἀδόξει, δίκαιος Ald. Less. Ibid. ἀπόλωλε p 9. 11. καὶ om. p 9. Bekk. Ibid. εἰ δέ τι p 15. 12. ὑμετέραν a 1. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. εὐήθειαν καὶ πρᾳότητα] πρᾳότητα καὶ εὐήθειαν a 2. b. c 2. 3. p 15. Ald. Fel. P. Manut. 15. τίς] τί a 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ibid. ἐξελέγχον a 2. Ibid. τι om. a 2. τινα o. Askew. Ibid. τούτων a 2. h. p 1. 16. οὐδὲ εἷς] οὐδεὶς a 1. M. Ben. Ibid. πάντες p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. πρότεροι a 1. p 1. 4. 15. 17. ἀεὶ ὁ τυχὼν p 15. Ibid. οὐδὲν οὐδεὶς p 9. 10. 15. Bekk. οὐδὲν om. a 2. Ibid. ἠδίκηται ἰδίᾳ a 1. p 1. 9. 10. Bekk. 18. ἐζήτουν] ἐξῄτουν i. p 9. 10. et γρ. b. 20. χρῆσθε b. 23. οὐδὲν c 2. antep. ἐκείνῳ] Φιλίππῳ a 1. h. i. p 1. 4. pen. ὑμῖν] ὑμέτερος a 1. 2. h. p 1. 5.

P. 249. 1. ἐκ τούτων μόνον c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. μόνον ἐκ τούτων a 1. p 1. Ibid. δῆλόν] δῆλός a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 2. ἐκείνῳ p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ὡς] εἰς p 15. Ibid. ἡμᾶς c 2. Ibid. ἔναγχος om. a 1. p 1. 3. αὐτὸν] αὐτῶν a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 4. τῷ om. a 2. Ibid. προσῆκον a 1. p 1. 5. οὖν] ἦν οὖν a 1. ἦν p 1. 7. πεποίηκεν p 5. 15. 8. ἔφη om. pr. p 9. Ibid. et 11. Θεσπειὰς p 15. 9. ἡμῖν a 1. p 4. 7. om. h. p 1. 9. Bekk. 13. προσηνδραπόδισται i. προεξηνδραπόδισται Ald. Ibid. ἂν] οὖν a 1. 16. πω] που c 2. Ibid. τηλικοῦτον ὂν] καίπερ ὂν δεινὸν a 1. h. p 1. τηλικοῦτον p 9. 17. οὐδὲ ὁ Φιλοκρ.] ὁ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. pen. πρέσβευσι a 2. Ibid. περὶ Φιλ.] παρὰ τοῦ Φιλ. a 1. 2. b. p 1. 2. 4. 6. 9. 10. Bekk. παρὰ Φιλ. c 2. 3. Fel. P. Manut.

αι
P. 250. 1. μέμνησθε b. μεμῆσθαι a 1. 2. Ibid. γὰρ in γρ. p 9. Ibid. δήπουθεν a 1.
θεν
2. p 15. δήπου b. om. p 4. Ibid. ὧν in γρ. p 9. 3. μὲν om. p 9. Ibid. μηδὲν ἔχοντα a 1. 2. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. μηδὲν om. c 2. 3. Ald. Tayl. 5. καὶ τὰ τοιαῦτα] τὰ om. c 2. 3. Ald. 7. πυροπωλῶν] πυροπολῶν p 15. Ald. 8. μὴ om. p 15. 11. ἔστιν οὖν] ἔστι τοίνυν p 4. 12. ὥσθ'] ὅστις h. o. Askew. Fel. Ind. P. Manut. Ind. probante Tayloro. 13. κινδυνεύειν p 4. 15. βούλεσθαι i. n. M. Ben. Bekk. Ibid. οἴομαι a 1. p 1. 5. 16. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. Ibid. ἐὰν] ἂν a 1. M. Ben. pen. εἰσήγγελλεν p 9. Ibid. Ὑπερείδης b.

P. 251. 1. τῶν om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 2. 4. 5. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. 2. τηλικούτων] τοιούτων a 1. p 1. 4. 9. Bekk. 3. συμπρέσβεων a 1. h. p 4. 6. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ] τὰ πεπραγμένα αὐτὰ a 1. h. p 4. 15. τὰ πεπραγμένα τὰ αὐτὰ p 1. 8. εἰς ὑμᾶς om. b. 10. πεπραγμένα] γρ. εἰρημένα p 9. Ibid. ποιήσοντα a 1. 2. b. c 2. 3. p 15. 11. καὶ] γὰρ a 1. 2. h. p 1. 4. 5. 15. Bekk. om. p 9. Ibid. ἐγὼ om. a 1. 2. p 1. 13. τις, ὡς ἔοικε] ὡς ἔοικε om. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἦν] ἐστιν a 1. p 1. 4. 15. 14. ἦν] ἐστιν a 1. p 1. 4. 15. et γρ. p 9. Ibid. ἐκεῖ] ἐκεῖνος sed γρ. ἐκεῖ, p 9. antep. ἄνπερ a 1. p 1. 9. pen. μηδὲ ἐναντίον μηδὲν p 9. 10. 15. ult.

οὐδὲ μὴ ἀφ. p 15. Ibid. ἀφίησιν] ἀφίεται a 1. h. i. o. p 1. 4. 9. 15. Askew. Bekk. ἄπεισιν Ald. Less.

P. 252. 1. ὑμῶν M. Ben. 3. ὃς] ὃν c 2. p 15. Fel. 6. ὁμολογεῖ] a 2. p 16. Bekk. Ibid. γε om. a 2. 7. διαμαρτύρεσθαι p 1. 2. 9. 10. 9. ἄνδρες om. p 1. 11. ἀβελτερίαν Bekk. 12. φήσει p 9. Ibid. δῶρα λαβεῖν om., sed in marg. ἐν ἄλλῳ· καὶ τίς μου καταμαρτυρεῖ φήσει δῶρα λαβεῖν, b. 16. αὐτὰ] αὐτῷ Ald. Tayl. Ibid. συ ante προδοὺς ponunt a 1. 2. p 1. 15. antep. δὴ] γρ. δὴ μάλα p 9. Ibid. σὺ om. a 2. p 15. Ibid. καταμαρτυρήσεις in γρ. p 9. ult. εἴπῃς c 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 253. 1. μεμετρημένην a 1. p 1. Ald. Tayl. 2. αἱρεῖς b. c 3. Ald. 4. τῶν om. p 9. 5. ὑμῖν, οἶμαι, δοκεῖ] ὑμῖν εἶναι δοκεῖν Ald. ὑμῖν οἴομαι δοκεῖν p 9. Bekk. ὑμῖν οἶμαι δοκεῖν a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 10. 15. Askew. Ald. Tayl. 7. ἐπαυτοφώρῳ δεδωροδοκηκότ' πάντα αὐτὸν ἐξελ. a 1. h. p 1. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότ' αὐτὸν ἐξελ. b. ἐπ' αὐτοφώρῳ (vel ἐπαυτοφώρῳ) δεδωροδοκηκότ' αὐτὸν καὶ πεπρακότα πάντ' ἐξελ. a 2. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 8. ἐλέγξει a 2. Ibid. ἀπεστέλλετ' a 1. p 1. 2. 4. 9. 10. 15. Bekk. 11. ὑπισχνεῖτο] ὑπέσχητο i. p 9. 10. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. ὑπέσχετο a 1. p 1. 2. 4. 12. τοὺς αὐτοὺς om. a 1. p 1. 13. ἐξωμολογησάμην p 9. Ibid. κελευόντων] λεγόντων Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 14. ἐπελθεῖν a 2. παρελθεῖν p 5. 15. δὲ om. p 1. antep. μέλλοντος] πράγματος a 2. ult. γένηται a 1. p 1.

P. 254. 1. ψηφίσαισθέ c 2. 3. i. p 9. Bekk.
η
ψηφίσαισθέ b. ψηφίσεσθέ a 1. p 1. 15. 3.
υ
ἐκφύγῃ p 4. ἐκφεύγοι p 10. ἐκφεύγοι p 9. 4. ἀπεφήνατ' p 10. 5. οὐκ ἐνῆν in γρ. p 9. Ibid. ὑμῶν] αὐτῶν p 4. Ibid. μεῖναί τι] ἔτι μεῖναί Fel. μεῖναι ἔτι w. Hervag. Tayl. P. Manut. μεῖναι a 1. p 1. 9. 6. ἐνῆν] ἦν a 1. b. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἐν om. c 2. 7. σιτοπομπία a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. δύναται p 9. Ibid. τριηρῶν p 9. 10. 8. ἡμετέρων a 2. p 15. Ibid. κρατούντων ὑμῶν γρ. p 9. 9. οὐ om. pr. p 9. 11. μεταθῆσθε a 2. 12. ἐξομολογήσασθαι, sed in Ind. ἐξομόσασθαι, Ald. antep. τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα c 2. 3. p 10. 15. τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα a 1. p 1. 9. Bekk. pen. βαδίζειν p 1. 15. et corr. a 1. Ibid. ἀπήγγειλας p 1. 15.

P. 255. 1. ἀδελφὸς Bekk. Ibid. ἐξωμόσατο αὐτὸν ἀῤῥ. a 2. p 15. ἐξώμοσεν ἀῤῥ. p 9. 3. ἀπωλώλεσαν c 3. p 9. 10. Bekk. ἀπωλώλεισαν a 1. p 1. 5. Δερκύλος a 2. b. c 3. p 9. 10. Bekk. Δερκύλλος p 1. Fel. Δερκῦλος c 2. p 15. 6. ἡμῖν c 2. p 1. 15. 7. ταῦτα] τοῦτ' a 1. p 1. 4. 8. αὐτοὶ] αὐτὸν c 3. ἑαυτοῖς p 9. 10. 11. ἐπιτειχίζειν a 2. p 15. w. Fel. P. Manut. Ibid. τοιαῦτ' ἦν καὶ] ταῦτ' ἦν καὶ a 2. c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. om. a 1. p 1. 12. τοσαύτη] τοιαύτη a 1. p 1. 9. Bekk. γρ. τηλικαύτη p 9. Ibid. τοσοῦτος] τοιοῦτος p 1. 9. 13. δεινὸς καὶ σοφὸς οὗτος] σοφὸς οὑτοσὶ καὶ δεινὸς a 1. 2. p 1. σοφὸς καὶ δεινὸς οὗτος p 9. 10. σοφὸς καὶ δεινὸς οὑτοσὶ Bekk. 14. ἄφωνος καὶ εὔφωνος p 15. 15. ὡς] εἰς p 6. 16. τότε] ταῦτα b. c 2. 3. Ald. Tayl. 17. ᾕρετο a 1. Ibid. ἀνθ' αὐτοῦ i. p 9. Ald. Tayl. Bekk. 18. οὐδ' p 1. antep. τῆς τῶν] τῶν om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. pen. Θηβαίων] Ἀθηναίων, sed in marg. a nova manu: κάλλιον ἦν γράφειν, καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον, b. ult. οὕτως] οὗτος p 9. Ibid. ἦν ἔκφρων p 1. Ibid. ὅλος a 1. p 1. 9. Ald. Less. Bekk.

P. 256. 1. καὶ τῷ δωροδοκήματι om. a 1. c 2. p 1. Ibid. ὥσθ' ἅπαντα a 1. p 1. 6. 15. Ibid. τὰ ἄλλα] ταῦτα (probante Tayloro) a 1. b. c 2. 3. h. i. o. p 1. 6. 9. 10. 15. t. Askew. Hervag. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. om. a 2. 3. τοῦ om. b. c 2. 3. Ald. Ibid. πολλῷ om. a 1. p 1. 5. τουτωνὶ post Ἀθηναίων ponit a 2. Ibid. καὶ σχέτ.] οὕτω σχέτ. 6. πάσχειν] πράττειν a 1. p 1. 8. παραπέμψαι p 4. 5. 11. ὑμετέρων a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. τῶν ὑμετέρων συμμάχων a 2. antep. χώρᾳ a 1. b. c 2. 3. p 1. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἀπολώλασιν p 5. Ibid. εὔχετο p 9. 10. Bekk. pen. συνεπαιάνιζε a 2. p 1. et pr. a 1. et corr. c 3. ult. προὔπινε] προὔτεινε p 2. 4. 6. et pr. p 10. Ald. Less. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. μὲν om. c 2. Fel. P. Manut.

P. 257. 1. εἰπεῖν om. a 2. Ibid. ἐξομοσίας a 1. 5. ἐκεῖ] ἐκεῖσε ἐλθὼν a 1. 2. h. p 1. 4. 15. Ibid. συμπρεσβεύσαντες a 1. p 1. 6. καταμαρτυροῦσιν a 1. p 1. 4. 15. Ibid. οἱ παρ' ἐμοὶ a 2. p 15. Ibid. ταῦτ' ἐδιηγοῦντο a 2. 8. καὶ primum om. Ald. pen. titulos om. p 9. ΓΡΑΜΜΑΤΑ om. b. p 10.

P. 258. 2. καὶ νίκην πολέμου p 9. Ibid. αὐτοῖς] αὑτοῖς b. Ald. Fel. P. Manut. 3. τἀναντία τούτων] τούτων om. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Bekk. Ibid. συνεύχετο p 9. Bekk. 5. θάνατον μὲν κελ. a 2. p 15. 6. τούτων om. h. 7. δὲ πρόσθεν p 9. Bekk. 10. ἔσται τίμημα a 1. p 1. 9. 10. Bekk. 11. ἀδικημάτων] πραγμάτων i. o. p 9. 10. et γρ. b. Askew. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. 13. ὑμᾶς om. c 3. p 2. Ibid. πᾶσι p 9. 10. Bekk. 14. τῶν om. p 10. 18. δὲ] δὴ c 2. Ibid. τὰς om. p 10. 19. καὶ τὸν om. a 1. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. τὸν secundum om. a 1. p 1. 9. Bekk. 20. τὸν] τῶν Fel. P. Manut. 22. ὑμῖν ἂν ἐγκαλέσειε] ἂν ὑμῖν ἐγκαλέσειε a 1. p 1. ὑμῖν ἐγκαλέσειε a 2. p 15. ὑμῖν ἐγκαλέσει b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 23. τῶν

ἄλλων Ἑλλ.] ἄλλων om. a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 24. ἐκ τοῦ πολ.] τοῦ om. a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. μὲν om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 2. 4. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τὴν om. p 9. 10. Bekk. 25. ὠνεῖτο a 1. 2. p 1. 4. 7.

P. 259. 1. τις ἥξει p 15. 2. τῆς om. p 9. 10. Bekk. Ibid. πρὸς τὸν Φίλ. p 15. 5. μεῖζον τούτου p 1. 9. 10. Bekk. 6. τυχεῖν αὐτῆς, οὗτος p 1. 4. Ibid. νῦν om. p 9. 10. 8. χαριεῖσθαι b. c 3. p 15. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. παθόντες] γρ. πεπονθότες M. Ben. 9. δεδωκ. ἂν εἶεν a 2. 11. ἡμῖν a 1. b. p 1. 15. Ibid. μᾶλλον] οὕτω μᾶλλον a 1. c 2. h. i. o. p 1. 9. 10. 15. t. w. Askew. Ald. Tayl. Bekk. 13. ἡμετέρας a 1. 2. 14. ὑμᾶς νομίσας a 2. p 15. ὑμᾶς om. a 1. p 1. 9. 10. 16. ἅπερ] ἃ a 1. 2. b. c 3. p 1. 9. 15. Bekk. antep. ὄχλος om. p 9. Bekk. pen. πρᾶγμα τῶν] πραγμάτων p 9. 15. Ibid. πάντων p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἀσύνετον p 4. ἀσυνθετώτατον a 1. m. p 1. w. et γρ. b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Bekk. ult. πνεῦμα] κῦμα M. Ben. Fel. P. Manut. sed πνεῦμα Fel. Ind. P. Manut. Ind.

P. 260. 1. τύχῃ b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. Ibid. κινούμενος p 9. 10.
ς
κινούμενον b. Ibid. ὁ μὲν om. pr. p 9. 2. ἀλλ' om. a 1. p 1. 9. Bekk. 3. ἐν] παρ' a 1. p 1. 5. Ibid. αὐτῷ] οὕτω a 1. 2. h. p 1. 15. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 4. οἷον] ὅτι a 1. p 4. Ibid. ἂν αὐτῷ δοκῇ] αὐτῷ δοκῇ Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. αὐτὸς δοκῇ i. αὐτὸς δή b. c 3. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. αὐτὸ δή c 2. Ibid. κατεσκευάσθη a 1. p 1. 6. ταῦτα om. p 10. 9. καὶ om. a 1. 2. Ald. P. Manut. 11. ἐπύθετο αὐτὸν παρ' ὑμῖν a 2. Ibid. τοῦ] τὸ h. i. t. et corr. c 3. Ald. Tayl. 12. γ' ἃ] γ' ἂν p 9. Ibid. ὑπέσχητο p 10. 15. πόλιν] πάλιν c 2. 3. i. p 10. t. et pr. a 1. et γρ. p 1. 2. Ald. Less. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. ὑμετέραν a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. Ibid. κατέπεμψεν p 9. 16. ὑπέγραψεν p 4. Ibid. χρήματ' ἔδωκε p 15. 17. τοίνυν om. p 5. Ibid. ἐποίησεν ὁ Φίλ.] ἐποίησε Φίλ. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 18. εἰ] ἃ p 2. 4. Ibid. δόντα a 2. p 9. 10. Bekk. Ibid. εἰδῇ a 1. b. c 3. p 1. 9. et γρ. p 4. sed γρ. ἴδῃ in marg. b. antep. ἀκούῃ p 1. 9. Ald. Tayl. Bekk. pen. ποιήσῃ; p 9. Bekk.
εῖ
Ibid. ζητῇ a 1. p 1. 9. Bekk. ζητῇ b. ζητεῖ c 2. 3. i. p 2. 4. Ald. Tayl. sed γρ. ζητοίη c 2. 3. ult. βούληται a 1. b. c 2. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. βούλοιτο p 4. 5. 7. βούλεται c 3. p 6.

P. 261. 4. ἐγὼ om. a 1. p 4. 5. ἦλθον] ἧκον a 1. p 1. 4. 15. Ibid. πρὸς] ὡς a 2. b. c 2. 3. i. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. Ibid. πρέσβεις om. a 1. p 1. 7. ἐβούλετο a 1.
ἡ
p 9. ἐβούλετο b. 9. καὶ δείπνῳ om. a 1. p 1. 11. αἰχμαλώτους a 2. Ibid. τὰ om. p 9. 10. Bekk. 12. προὔτεινεν] προὔπινεν a 1. 2. h. i. o. p 1. 2. 4. 5. 7. 9. 10. 15. w. Ald. Less. Askew. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. sed προὔτεινεν Fel. Ind. 13. διωθοῦντο a 1. 2. p 1. 4. 15. Ibid. οὐδαμῶς p 15. 15. ὃν om. a 1. 2. b. c 2. 3. h. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. ὁρῶν καὶ μεγ. a 1. p 1. 9. 10. 20. φιλανθρωπίαν] φιλίαν p 5. Ibid. αὐτὸν om. a 2. Ibid. προσθέντα codices et editiones, γρ. ποθέντα M. Ben. 21. αὐτοῦ corr. b, Bekk. ἑαυτοῦ
τε
h. σαυτοῦ p 4. antep. δὲ] δὲ b. τε p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. σφεῖς p 9. Bekk. Ibid. ὑπάρχειν a 1. p 1. ult. τί ἡμῖν συμβ. a 1. 2. p 1. 15. w. τί ὑμῖν συμβ. h. Fel. P. Manut. Ibid. θεάσασθαι P. Manut.

P. 262. 1. πράγματα om. a 1. p 1. 9. Bekk. 6. κορσια p 9. 7. Τιλφωσαῖον a 1. b. p 1. 15. Τιλφόσαιον a 2. Τιλφώσαιον c 3. Ibid. τῶν om. a 2. b. c 2. 3. p 15. Ibid. ὅσον i. ὁπόσην p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. ἠβούλοντο a 1. 2. c 2. p 1. 15. βούλονται p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. 8. δὴ om. a 1. p 1. 9. et 15. πρέσβευσι a 2. 10. Θηβαίων] Ἀθηναίων Ald. Tayl. Ibid. τὸ] τοὺς a 2. 14. Ἀθηναίων] Θηβαίων p 1. 15. 18. δὲ] δὴ p 15. 19. ἄλλος τις] τις ἄλλος c 2. 3. p 15. Fel. Ibid. ποτ' om. p 15. Ibid. ἡμᾶς p 15. 20. κωλύειν p 9. 15. t. et corr. b. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Ibid. ἡμῖν a 1. b. p 1. 9. 10. 15. 21. ἡγήσεσθαι i. p 9. 10. Bekk. antep. τοὺς secundum om. a 1. p 1. 4. 5. pen. τὴν τοῦ] τὴν a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. τοῦ p 15. ult. ἔπεισεν ὑμᾶς ἐλ.] ὑμᾶς om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut.

P. 263. 1. ἄλλα om. a 1. p 1. Ibid. δεινὰ a 1. p 1. 4. Ibid. ἔνεστι a 1. 2. p 1. 3. τοῖς secundum om. p 2. 5. πύργους p 4. Ibid. ἀλλ' ἃ ἐν] ἀλλ' ἐν a 1. 2. b. c 2. 3. i. p 1. 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. ἀλλ' ἐν, ἢ, ἄλλα ἐν t. Ald. Tayl. 6. Φιλοκράτῃ a 2. 7. τάλαντα c 2. p 2. 9. ἡμετέρων a 1. 2. 10. et 13. πρέσβευσι a 2. Ibid. ἡμετέροις a 1. 2. p 15. 11. ἐκπεμψάσῃ] ἐκγυμνασάσῃ Ald. Less. Ibid. τῇ πόλει] τῇ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. μὲν secundum om. p 9. 13. τῶν δὲ πρέσβεων p 9. Bekk. 15. εἰργάσθαι] ἐργάσασθαι c 2. καθίστασθαι Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 16. ὅτι τἀληθῆ a 2. Ibid. τούτων om. p 9. 10. Bekk. Ibid. Ὀλυνθίων a 1. p 1. 15. om. c 3. antep. τοιοῦτόν a 1. p 1. 15. pen. καλὴ] καλὴν a 1. 2. p 1. 15. w. et corr. c 3. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 264. 1. δὴ] δὲ a 2. 2. τινὸς om. a 1.

p 1. Ibid. πρεσβεύων om. a 2. 3. ἡ ἐκ ταύτης p 4. Ibid. τῆς om. a 1. 2. b. h. p 1. 15. Bekk. Ibid. κεκρατηκέναι τε τῷ a 1. 2. h. i. p 1. 4. 5. 9. 10. 15. et corr. c 3. 4. χρηστοὺς] καλοὺς p 4. Ibid. τοὺς om. a 1. h. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. 5. ταύτης] τῆς i. o. p 9. 10. Askew. 6. ἑαυτῆς] αὐτῆς b. Fel. 7. δῶρα] δωρεὰς a 1. p 1. 4. 9. 9. ἐγίγνετο. νῦν δὲ ἡ μὲν πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέστηκεν, οὗτος δὲ χρημάτων εἴληφεν. ἔτι a 1. 2. h. p 1. 15. quæ vel glossam vel chrestomathiam verborum, ἐφ' οἷς ἡ - - - φαίνηται, opinatur Taylorus. 10. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ p 9. 10. 11. πότερον a 1. p 1. Ibid. Φωκέας πλέον p 10. 12. εὖ om. a 1. 2. p 1. 15. 13. γὰρ] μέν γε a 1. p 15. μὲν γὰρ a 2. et γρ. p 9. γε p 9. Bekk. Ibid. Τιλφωσαῖον a 1. p 1. 15. Τιλφώσαιον b. p 9. Τιλφίσαιον a 2. 14. ἐν Νέωσιν] ἐννέωσιν b. ἐννεώσινας p 5. 7. ἐννεωσίνας p 15. εννεωσινας εἰλήφ. pr. a 1. sed nova manus ἀπ supra versum adscripsit. Ibid. αὐτῶν] αὐτῷ p 2. 15. τριακοσίους M. Ben. Ibid. Ἡδυλίῳ a 2. antep. τοιοῦτον a 1. 2. p 1. 15. Ibid. οὔτ' ἦν, οὔτε] οὐδὲν οὔτ' ἦν, μήτε a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. οὔτ' ἦν μηδὲν, μήτε p 4. 6. 7. οὐδὲν μήτ' ἦν, μήτε i. οὔτ' ἦν, μήτε a 2. b. c 2. 3. Fel. P. Manut. οὐδὲν οὐ τὴν μήτε Ald. Tayl. ult. ἠδύνασθε a 1. 2. c 2. 3. p 1. 10. 15. Bekk.

P. 265. 1. ἔτι om. a 1. 2. b. c 2. 3. h. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. αὐτὸν a 2. 3. τοῖς om. a 1. 2. p 1. Ibid. τοσοῦτον a 1. 2. h. p 1. 15. et corr. c 3. τοσοῦτο p 9. 10.
ο
Bekk. τοσούτῳ b. Ibid. καὶ τὰ] αὐτὰ a 2. 4. γέγονε a 1. b. c 2. 3. h. p 1. 6. 9. 10. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. 5. ἡμῖν p 5. 6. τὰ μὲν ἐκείνων] τἀκείνων (vel τὰ ἐκείνων) μὲν c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 7. ἡμέτερα a 1. p 1. 8. [Ἀλλὰ — πολέμῳ] Bekk. Ibid. ἀνῃρηκέναι p 15.
ἡ ει
9. φησὶ a 1. 2. c 2. 3. et corr. p 1. φησὶ b. 10. ὑπολοίπων a 1. 2. p 1. 4. 15. Ald. Tayl. 11. αὕτη ἡ c 2. p 1. 9. 10. Bekk. αὐτοῦ a 2. 12. ἀπῄεσαν a 2. 13. γε om. a 1. p 1. δὲ a 2. antep. δὴ om. a 1. 2. p 1. 4. Ibid. ἔμελλεν ἡμῖν ἀγαθὰ] ἤμελλεν ἡμῖν ἀγαθὰ a 1. p 1. ἀγαθὰ ἡμῖν ἤμελλεν c 2. 3. p 9. 15. Bekk. ἀγαθὰ ἡμῖν (ὑμῖν a 2.) ἔμελλεν a 2. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. pen. ἡμᾶς Fel. ult. Ἑλλήσποντον Ald. Tayl.

P. 266. 1. ἐᾶσαι] ἐᾶσθαι Ald. Ibid. Φίλ. μηδὲν κατασχεῖν p 1. 2. τι om. a 1. p 1. 9. Bekk. 3. γενομένης M. Ben. Ibid. προσθῇ c 2. p 15. 4. ἀμελήσασιν] μελλήσασιν a 1. 2. h. p 1. 15. 5. καταληφθέντων p 15. 6. ἐθελῆσαι a 1. p 1. 4. Ibid. λαβόντες a 2. 8. ὑμῶν p 4. 9. αὐτὰ p 5. Ibid. ὁρκωσάντων a 1. p 1. Ibid. εἰλήφασι p 15. Ibid. τῶν om. a 1. 2. b. p 1. 4. 5. 7. 9. 10. 15. Bekk. 10. ἐφέξεσθαι p 15. 11. τούτου] ἐκείνου a 1. 2. h. p 1. 4. 5. 7. om. p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. ἀπαγγελεῖν i. Ald. Less. M. Ben. Bekk.
τοῦ
Ibid. ἡμᾶς] ὡς ἡμᾶς a 1. 2. p 1. 9. 12. καὶ om. p 4. 13. εἰδότας] ἰδόντας a 1. 2. h. o. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk. εἰδῶντας Askew. 14. τῶν om. a 1. 2. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. δὴ] δὲ a 1. 2. b. c 2. 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 15. μὴ] καὶ μὴ a 2. 16. ἀσφαλείᾳ a 2. Ibid. ὑμῖν om. a 1. p 1. 4. 19. οἱ om. a 1. p 9. 10. Bekk. 20. οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν] ἂν οὐδὲν ὑμῖν εἶχεν Fel. οὐδὲν ἂν ὑμῖν εἶχεν c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. ὑμῖν οὐδὲν ἂν εἶχεν p 1. Ibid. ἐπανατείνασθαι γρ. p 9. antep. παρίδετε a 1. p 1. Ibid. οὐδὲ γὰρ a 1. p 1. 15. pen. ἤμελλεν b. Ibid. ἡμεῖς a 1. p 1. Ibid. ἐκείνου a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. ἐκεῖνοι p 15. ult. ποιοῖ pr. p 9. Ibid. ἐμπορεία p 2.

P. 267. 1. γ'] τ' a 1. 2. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 2. δουλεύων a 1. h. i. p 1. 7. Ibid. ἔμελλεν ἔσεσθαι] ἔσεσθαι ἔμελλε c 2. 3. Fel. ἔμελλεν om. pr. p 9. 4. νῦν p 9. 10. 15. 5. τότ'] τοῦτ' p 15. et γρ. b. Ibid. εὐθέως a 1. 2. p 1. 4. 5. 7. 6. ἡμῶν c 2. 7. ἦν om. p 9. 11. αὐτὸν p 15. 13. ἄντικρυς οὕτως] οὕτως ἄντικρυς a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. antep. ἄκοντας] ἀκούοντας pr. p 10. et γρ. p 4. ἁλόντας p 7. ult. συνεμίξαμεν] γρ. σύνεσμεν καὶ συνετάξαμεν M. Ben.
α
P. 268. 3. ἀνηλώσαμεν c 2. 4. πάσας p 1. 9. Ibid. γρ. ἐκαθήμεθα M. Ben. 5. ὅλας a 1. c 3. h. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. ἐπὶ τῶν τειχῶν a 2. et corr. c 3. 7. ὁ om. a 1. 2. p 1. 8. θρυλοῦντος a 1. c 3. p 9. 10. Bekk. 9. κοινὴν p 6. 10. ὡς αὐτοὺς ἀγνοοῦντας καὶ διδ. p 15. Ibid. ἂν om. a 1. 2. p 1. 15. 11. πρὸς om. p 1. 10. 15. Ibid. προπεπρακότας p 1. 15. 12. ὑποστελλουμένου c 2. ὑποστελλόμενος b. p 15. 13. πᾶσιν p 1. Ibid. ἐπεψήφιστο i. 15. οὐδέ πω p 15. 16. αἰτιῶμαι] ἐναντιοῦμαι p 15. Ibid. αὐτὸν a 1. p 1. 15. 17. αὐτὸν b. Fel. P. Manut. Bekk. 19. καὶ primum om. Ald. Fel. P. Manut. 20. μετασχόντες p 15. Ibid. αὐτὸ p 9. Bekk. 24. λαβόντες δραχμὰς p 1. 9. 10. Bekk. antep. ὅσα] ὅσον a 1. 2. p 1. om. p 9. 10. Bekk. Ibid. παρ' οὐδεμιᾶς] παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης a 1. 2. p 1. 15. Ald. Less. οὐδὲ παρὰ μιᾶς ἄλλης p 4. 7. pen. τῷ om. a 1. p 1. ult. Διοσκορίου a 1. 2. p 1. Διοσκουρίου corr. b. Διοσκορείου p 15.

P. 269. 1. ὃ] ἃ p 15. Ibid. ἐγὼ λέγω] ἐγὼ om. a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. Bekk. Ibid. ἐντεῦθεν p 15. om. c 2. 3. p 2. 6. 3. τοῦθ' ὃ] τοῦτο a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. πλεῖστον p 15. 5. εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν οὐχὶ i. Ibid. οὐχὶ] οὐ b. 6. τὸ πρῶτον om. p 9. Ibid. Ἀλέων] Ἀλέων Fel. 8. μὲν om. p 9.

Ibid. ἐπαλεῖψαι a 2. Ibid. Ἀθηναίοις a 1. h. p 1. 9. τοῖς Ἀθ. συμμάχοις a 1. h. p 1. 15. 11. συστρατεύειν a 1. p 1. Ibid. ἡμετέρων a 1. 12. ἤμελλον a 1. c 2. 3. p 1. 10. 15. Bekk. Ibid. οὔτε] οὐδὲ Bekk. 13. γενέσθαι] ἔσεσθαι a 1. p 1. 4. Ibid. ἐφ'] ὑφ' p 15. 14. οὐδὲ] οὔτε a 1. 2. p 1. Ibid. ὅτι] ὡς M. Ben. 15. ἀλλ' ὁ Φίλ. a 2. 16. ὑποσχόμενος a 1. 2. p 1. 4. antep. ὥς τε τυχεῖν] ἂν τύχῃ a 1. 2. h. i. o. p 1. 4. 9. 10. 15. t. Askew. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. δὴ] δὲ a 2. b. p 15. et pr. p 9. Ibid. γένοιτο a 1. p 1. 9. Bekk. pen. ἃ] ὃ p 9. Ibid. ᾤετο δεῖν αὐτοὺς μηδαμόσε] οὐδαμόσε ᾤετο δεῖν τούτους a 1. 2. h. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ᾤετο δεῖν αὐτοὺς μηδαμόσε c 2. 3.

P. 270. 2. , πάντας τοὺς a 2. Ibid. προϊέμενοι a 1. 2. p 1. 15. προειρημένοι p 9. προειμένοι [ω] Bekk. 5. τούτοις c 3. τοῦτον a 1. h. p 1. 15. τούτῳ p 9. 10. τούτων o. Askew. Hervag. Tayl. τούτους w. Fel. Ald. Ind. sed τούτοις Fel. Ind. 7. ὑμῖν] ἡμῖν b. c 2. 3. p 1. 9. 10. w. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τὴν ἐπιστολὴν om. Fel. P. Manut. 8. τὴν om. a 2. p 15. Ibid. τοῦ om. a 1. p 1. 9. εἶτα] καὶ a 1. 2. p 1. 7. 9. 10. Bekk. om. p 15. 10. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ] ΨΗΦΙΣΜΑ a 1. 2. p 1. 13. τὰ om. p 10. 16. καὶ om. a 1. 2. c 2. p 1. 15. Ibid. ἑτέραν] ἡμετέραν p 7. 17. ἐλθόντα τουτονὶ ὕστερον p 1. 15. 19. τοῦ] τὸ codices et editiones. 20. τοῦτο ἀκούσατέ] τοῦτο om. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 21. τὴν primum om. Fel. P. Manut. Ibid. ἀπήρομεν c 2. ἀπηρόμην o. et pr. p 9. 10. ἀπήρομεν [α] b. ἀπηράμην Hervag. Tayl. antep. ἡμῖν c 3. w. Bekk. ult. ἐποίησαν] γρ. ἀνήλωσαν ἤγουν ἔτριψαν M. Ben. Ibid. τὸν χρόνον] τὸν om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. οὐδένα om. pr. p 9. Ibid. Ἄλλου δὲ] ἀλλ' οὐδὲ a 2. b. c 2. 3. p 15. Ald.

P. 271. 1. εἰς τοῦτον codices et editiones. 3. Παγάσας b. Πηγασὰς p 5. 4. Λαρίσῃ a 1. b. p 9. 5. πᾶσα p 1. 2. 15. 6. ἀσφάλειαν c 2. Ibid. ἰέναι] εἰδέναι c 2. Ibid. προστάγματα a 2. 7. βαδιοῦσιν p 4. 8. ἐποίει [ή] b. ἐποίει Ald. 9. πλεῖστον χρόνον μεταξὺ a 2. 10. διατριφθῆναι a 1. 2. b. c 2. 3. h. o. p 1. 2. 5. 7. 9. 10. 15. t. Askew. Hervag. Tayl. Bekk. κατατριφθῆναι t. Ald. Tayl. Ibid. πρὸ] πρὸς Ald. om. a 1. 2. p 1. 9. 15. 11. λάβε] λέγε a 1. 2. p 1. 4. 5. 7. 15. λαβέ Bekk. Ibid. μοι om. a 1. p 1. 15. 15. ἐλεγχθεῖεν c 3. Ibid. ἢ οἱ τὴν a 2. h. o. p 10. Fel. P. Manut. 16. οὐ] οὐδὲ a 1. 2. b. c 2. 3. i. p 1. 6. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. 18. χρόνου om. a 2. pen. καὶ om. p 15. ult. ἐμαυτοῦ τε χρήματ' p 9. Bekk.

P. 272. 1. ἠξίουν a 1. p 1. 15. Ibid. λύσεσθαι a 1. p 15. Ibid. αὐτὸς] οὗτος a 1. h. i. p 1. 4. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. 3. τὸ om. Fel. P. Manut. Ibid. χρήμαθ' ἡμῖν τὸν Φίλιππον p 9. 10. Ibid. γὰρ om. a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. δὲ a 2. [γὰρ] Bekk. 4. διεκωδώνησεν pr. b. Ald. Fel. P. Manut. διεκωδώνιζεν i. p 9. 10. Ibid. ἅπαντας ἑκάστῳ τινὰ τρόπον προσπέμπων] ἅπαντας τίνα τρόπον προσπέμπων ἑκάστῳ a 1. p 15. ἅπαντας τίνα τρόπον προπέμπων ἑκάστῳ a 2. p 1. 4. ἅπαντας, ἑκάστῳ τινὰ τρόπον προπέμπων c 2. p 2. 7. ἅπαντας. τίνα τρόπον; ἑκάστῳ προσπέμπων i. x. Hervag. Tayl. ἅπαντας. τίνα τρόπον ἑκάστῳ προπέμπων h. t. Ald. Tayl. ἅπαντας τίνα τρόπον; ἑκάστῳ προσπέμπων p 9. 10. Bekk. 9. πάντας a 1. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἡγεῖτο εὐήθως] ἡγεῖτο εὐθέως εὐήθως c 3. m. p 10. et γρ. b. Ald. Fel. P. Manut. 10. ἰδίᾳ πεπρακόσιν] διαπεπρακόσιν a 1. p 1. 4. 15. Ibid. αὐτοὺς Bekk. 11. λαβεῖν κοινῇ p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐδίδου p 4. antep. δ' ἦν πρόφασις a 1. 2. p 1. 15. δὴ πρόφασιν pr. p 9. δ' ἦν [ἡ] πρόφασις Bekk. pen. προσδ. τοῦθ' οὗτοι p 9. Bekk. ult. ἀναλίσκειν αὐτὸν p 1. 15. Ibid. κατειπεῖν] καταλιπεῖν p 5. Ald. Less. Ald. Ind.

P. 273. 1. οὔτ'] οὐδ' b. c 2. 3. m. Ald. Fel. P. Manut. 2. ὡμολόγησα μὲν p 1. ὡμολογήσαμεν a 1. p 15. ὡμολόγησε ὁ μὲν P. Manut. 3. φήσας om. p 15. 4. δὴ om. c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. Ἀλλοφάνους a 2. Ἀπολλοφάνου Fel. P. Manut. 5. τῶν om. Fel. P. Manut. Ibid. παρόντων. λέγε a 1. 2. c 2. 3. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. 8. που c 2. Ibid. τοῦ om. c 3. p 9. 10. Bekk. 10. ἐξεγγυημένοι p 1. 15. 11. σπεῖσαι p 4. 12. λύσεσθαι a 2. h. Ibid. χάριν τούτου ἔχειν Φιλίππῳ] τούτου Φιλίππῳ χάριν ἔχειν b. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. τούτου χάριν ἔχειν Φιλίππῳ a 1. 2. p 1. 15. τούτου χάριν ἔχειν τῷ Φιλίππῳ p 9. 10. Bekk. 13. ὁ—ὁ—ὁ] οἱ—οἱ—οἱ a 1. 2. p 1. 15. 15. τοὺς λοιποὺς ὡμολόγησεν ὁ Φίλ.] ὡμολόγησεν ὁ Φίλ. τοὺς λοιποὺς b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ὁ om. a 2. Ibid. λύσεσθαι a 2. p 9. 10. Bekk. 16. ἔχρησα τἀργύριον] ἐχρήσατο ἀργύρια b. c 2. 3. p 10. et γρ. M. Ben. Ald. ἔχρησε τὸ ἀργύριον p 6. 7. ἐχρήσατ' ἀργύριον p 15. 21. καὶ om. p 9. 10. Bekk. Ibid. τὰς μαρτυρίας ταύτας] ταύτας τὰς μαρτυρίας a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. 22. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ Ald. Tayl. .... ult. αὐτίκα δὴ λέγῃ] λέγῃ αὐτίκα δὴ Ald. Fel. P. Manut.

P. 274. 1. ὑγιὲς ἡμᾶς] ἡμᾶς ὑγιὲς b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. ὑγιὲς ὑμᾶς p 15. 4. ἥξειν om. p 9. 5. τὰ om. a 1.

2. p 1. 5. 9. 15. Ibid. σώζειν p 6. 7. δώσειν p 1. 6. ἦν om. b. c 2. 3. p 9. 10. Ibid. καὶ προέσθαι om. a 1. p 1. 15. 7. οὔτ' αὖ καλὸν οὔτ' a 2. p 1. 15. οὔτ' αὐκαλὸν οὔτ' a 1. 8. τὸ om. c 2. 9. καὶ secundum om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Bekk. 10. προλαβὼν p 15. Ibid. γ' om. a 1. p 1. γ' ἂν om. a 2. 12. παρὰ ταύτην τὴν] παρ' αὐτὴν τὴν a 1. 2. h. p 1. 15. παρὰ ταύτην Fel. P. Manut. 13. τούτοις om. a 1. 2. p 1. 9. 15. 14. εἶχε p 15. 15. ὄντες om. p 15. 16. ἀπολώλεκεν Bekk. Ibid. πάντα ἀκολούθως ἂν] ἂν πάντα ἀκολούθως b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. ἅπαντα ἀκολούθως ἂν p 1. 2. 15. ἂν ἅπαντ' ἀκολούθως p 9. 10. Bekk. 18. ἦν om. p 9. 10. ante ἄθλιος ponunt p 1. 15. Bekk. Ibid. οὐδ'] οὔτ' p 15. 20. μείζους a 2. 21. ὠφελείας εἶχε] εἶχεν ὠφελείας c 2. 3. p 9. 10. Fel. Bekk. Ibid. ἠβουλόμην a 1. c 2. 3. p 1. 10. 15. Bekk. pen. δὴ] δὲ δὴ b. Ibid. τοῦτο p 15. Ibid. περὶ p 4.

P. 275. 1. Ἀλεῖς] Ἄλεις c 2. Fel. P. Manut. Ἄλεις Ald. 2. καὶ secundum om. a 1. 2. b. c 2. 3. h. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk. 3. καὶ παρὰ τὰ] παρὰ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἐπεχείρισαν Fel. P. Manut. 5. ἐνέγραψαν b. c 2. 3. o. p 2. 5. 9. 10. Askew. Fel. P. Manut. Bekk. 7. δ' ὁτιοῦν p 15. Ibid. ἔπεμψαν] ἀπέπεμψαν b. M. Ben. Ald. Fel. P. Manut. ἔπεμψαν præfert Taylor. 13. Δερκύλλος] Δερκύλος b. c 3. p 9. 10. Bekk. Δέρκυλλος a 2. p 1. 15. Δερκύλυς c 2. 16. ἐκέλευεν a 1. 2. p 1. 15. Ibid. ἀπαγγέλλειν a 1. 2. b. c 2. 3. h. n. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 17. οὑτοσὶ καὶ ἀναιδὴς a 2. καὶ ἀναιδὴς οὑτοσὶ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 18. παρὰ] περὶ Ald. antep. ἕκαστον πρέσβεων p 1. 15. Ibid. δυεῖν b. pen. ἐὰν] ἂν p 9. ult. ἐλέγξω p 15. Ibid. φανερῶς] προφανῶς p 5. 7.

P. 276. 2. μὲν τοίνυν] μέντοι νῦν a 1. Ibid. κατὰ om. a 1. 2. p 1. 9. 15. Bekk. 3. πᾶσαν p 9. 10. Bekk. Ibid. συνειχόμην a 1. 2. p 1. 4. 5. 15. Bekk. συνεχόμην c 2. i. Ibid. ἑοράκατε p 10. 4. ποιεῖν ἐκεῖ] ἐκεῖ ποιεῖν c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. Ibid. ὄντος a 1. 2. p 1. 15. 5. τῶν om. p 9. 10. 6. τοιαῦτα] ταῦτα b. 7. ἐξ ἀρχῆς a 1. 2. p 1. 4. 5. 15. Ibid. ὅσα] ἃ a 1. p 1. 15. Ibid. ἡμῖν p 15. 8. πεποιηκέναι p 4. πεποιηκότα ἐμαυτὸν γρ. p 9. Ibid. ἀπέδειξα a 2. p 4. ὑπέδειξα p 15. 10. αἴτιον om. pr. p 9. 12. προκαταληφθέντας a 1. 2. h. p 1. 4. 7. 15. (probante Tayloro) καταλειφθέντας b. 15. συναγορεύοντα a 2. 16. βούλεσθε a 1. 2. i. p 1. 15. ἐβούλεσθε p 7. βούλοισθε b. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. δύνησθε a 1. 2. p 1. 15. 18. πάντα καὶ πεπρακότα a 2. Ibid. ἐκλελοιπότα p 1. 15. et γρ. c 3. 20. ὑπέδειξα a 2. ἀπέδειξα p 4. 22. μέλλων om. a 2. Ibid. οὑτοσὶ om. a 1. 2. p 1. 4. 15. 23. τοῦ] τὰ τοῦ p 9. Bekk. 25. νόμοις καὶ τοῖς c 2. 26. ἡλωκέναι a 1. h. i. o. p 1. 4. 7. 9. 10. 15. Askew. Hervag. Tayl. Bekk. antep. ἱκανά ἐστιν a 1. p 1. 9. ult. ἀποδεῖξαι p 4.

P. 277. 3. ἐγχειρίσασι p 15. 5. καὶ om. a 2. Ibid. τὰ χείλη περιέσται c 2. 5. δ' om. codices et editiones. 6. οἱ] εἰ h. ὡς Hervag. Tayl. Ibid. ὅτι om. a 1. 2. b. h. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. 8. ποτε] τότε a 1. 2. p 1. 15. 9. ὀλίγῳ a 1. p 1. 15. 10. βεβλάφασι a 2. 12. προεώρασθε b. προεωράθητε w. Ibid. ἡμᾶς a 2. Ald. Ibid. ὀχλῇ Ald. Fel. 13. λυπῇ] αὐτῇ a 1. p 15. ὑπῇ a 2. 14. pro μὲν codices et editiones δὲ habent. Ibid. τὸν om. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοὺς ὅρκους Φίλιππον p 1. 15. 15. δὲ] δὴ i. 17. ψηφισμάτων] ψηφισάντων a 1. p 15. Ibid. αὐτὸς p 4. 19. ἀπολώλεκεν οὗτος, ἃ p 4. pen. πάντας μὲν p 15. Ibid. εἰκότως ἂν] ἂν εἰκότως c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. ἂν om. a 1. ult. ὑπόσχοιεν p 1. 5. 7. 15. et γρ. p 2. ὑπόσχειεν a 2.

P. 278. 2. ἀκριβῶς λογίσησθε a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Ibid. ἀλλ' om. a 1. 2. p 1. 9. 15. 3. ἐπίτηδες a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. ἐξηπάτησεν a 1. 2. p 1. 7. 15. 5. ὧν --- δίκην om. p 15. 6. πρεσβευτῶν a 1. 2. p 1. 15. Ibid. λόγον a 1. λόγου p 1. 15. 7. τριηρῶν c 2. p 10. Ibid. οὐδὲ τόπων om. Fel. P. Manut. 8. ἀκροπόλεων a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 9. οὖν] τοίνυν a 1. 2. p 1. 4. 9. 15. 12. καὶ primum om. a 1. 2. p 15. 13. ἂν ὑμᾶς om. p 9. 10. 14. ἐστιν ἡ πολιτεία ἐν λόγοις] ἔστ' ἐν λόγοις ἡ πολιτεία a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 15. ἂν] γρ. εἰ Altemps. Ibid. ἐστὶ] ἔνεστι a 1. h. p 1. 4. 5. 7. 15. 16. ἐὰν] ἂν p 9. Ibid. καὶ om. p 4. 17. κινδυνεύσεται [ε] a 1. i. Ald. Tayl. κινδυνεύσεται b. κινδυνεύσετε [αι] c 3. p 1. 18. παρελέσθαι] ἀναβάλλεσθαι p 4. 19. γε om. a 1. 2. p 1. 15. δὲ h. Ibid. ἐκείναις μὲν γὰρ] b. i. p 1. 2. 9. 15. Bekk. antep. περὶ πάντων post ἀκοῦσαι ponunt p 9. 10. Bekk. pen. καὶ secundum om. a 2. ult. προγεγραμμένον] προσγεγραμμένον c 2. m. Ald. Fel. P. Manut.

P. 279. 6. ἂν secundum om. b. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. 7. δὴ] δὲ b. 8. οἷα a 1. 2. i. p 1. 9. 10. x. Bekk. om. in lacuna p 15. Ibid. ὑμῖν a 1. 2. c 2. p 1. 15. et pr. c 3. Fel. 10. τοίνυν om. p 15. 11. βουλόμενος c 2. 12. ἐγὼ om. sed ante ἐρῶ add. ἔγωγε a 2. pen. τὰς om. a 2. Ibid. ὧν] οὓς p 15. ult. εἰδῆτε τὸ a 2.

P. 280. 1. παρελήλυθεν a 1. 2. Ald. Tayl. 3. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ] ΕΠΙΣΤΟΛΗ c 2. 3. p 9.

10. et pr. a 1. Ald. Fel. P. Manut. 5. εἴποι τις] εἴποις a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. 8. ἐπιβουλευμένος a 2. ἐπιβουλευόμενος p 7. Ibid. δυεῖν b. Ibid. αἱρέσεως οὔσης a 2. c 3. i. m. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. sed γρ. αἱρέσεων οὐσῶν p 9. 9. τῶν πεπραγμένων ὄντων] ὄντων τῶν πεπραγμένων a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. Bekk. 10. οὐδὲ] οὐ c 3. antep. τούτων a 2. τουτονὶ Ald. ult. ταὐτὰ ἐπρ., καὶ ταὐτὰ i. et corr. b. Ibid. πᾶσιν p 9. 10. Bekk. Ibid. ὑμῖν ταῦτα ἤρ.] ταῦτα om. codices et editiones.

P. 281. 1. τράπεζα p 9. 10. Bekk. 2. οὐ corr. p 15. 4. οἱ om. a 2. Ibid. κοινῇ] καὶ νυνὶ M. Ben. 5. ταῦθ' (vel ταῦτα) a 1. 2. p 1. 4. 7. 9. 10. 15. Bekk. 7. αὐτῶν Bekk. Ibid. δηλοῦσιν ἢ a 1. 2. p 1. 9. 15. Bekk. Ibid. βουλὴ δὲ τὰ p 4. 8. ταῦτα om. p 4. Ibid. εἰσιτητήρια a 2. εἰς εἰτήρια a 1. Ibid. συνεστιάθη a 1. p 15. συνιστιάθη p 9. 9. ἐκοινώνησεν. οἱ a 1. p 1. 15. Bekk. 10. ἅπασι a 2. Ibid. διὰ ταῦτα om. a 2. Ibid. αὐτῶν] ἑαυτῶν a 2. c 2. 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. κατηγορεῖ b. c 2. 3. p 10. Fel. 12. Θάῤῥητος

μι

p 5. 13. Σακύθου p 9. Ibid. συσσεσιτευκὼς] συσσεσιτηκὼς a 2. b. c 2. 3. p 1. 2. 4. 7. 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. συσσεσιτικὼς pr. a 1. Ibid. Ἀδιμάντου a 1. Ἀδαμάντου a 2. Ἀδημάντου p 9. antep. πότερον a 1. p 1. 15. pen. παρέβαινον post ἄλας ponunt a 1. 2. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. καὶ οἱ παραπρ. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. ult. δωροκοῦντες vitio typographico Benenat.

P. 282. 1. τὰς] τῆς p 15. Ibid. πατρίδας Fel. Ibid. σπονδὰς om. p 9. 2. καὶ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 3. πώποτε a 1. 2. p 1. 15. Bekk. 4. ἐλθόντων a 2. Ibid. ὡς] εἰς p 6. πρὸς Ald. Tayl. M. Ben. ὡς πρὸς c 2.

ὡς

πρὸς b. 5. καὶ πονηρότατοι om. a 1. 2. p 1. 15. 6. μικροῦ p 15. Ibid. τι] τί Fel. τὸ c 2. om. b. Ibid. παραπρεσβείας p 4. Ibid. ταύτης p 9. Bekk. 7. εἶλεν] εἶχεν p 15. 11. αὐτῷ] ἑαυτῷ c 2. 3. i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. αὐτῷ p 1. 12. ἢ τίνα πρὸς a 2. Ibid. πρὸς αὐτὸν om. p 15. Ibid. ἑωρακὼς a 1. 2. b. h. o. p 1. 4. 15. Askew. ἐνεορακὼς p 10. Ibid. εἴη om. p 9. Bekk. Ibid. δέ] δὴ a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. pen. αὐτοὺς] αὐτὸς a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 5. 9. 10. 15. w. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. ult. δεδοικέναι] δέδοια i. δέδοικε p 9. 10. Bekk.

P. 283. 1. λέγειν om. c 2. 2. οὐδὲ p 15. 3. φασὶν αὐτὸν p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. οὔσας] ὄντα p 9. Bekk. Ibid. νῦν] τοίνυν c 2. i. p 2. 9. 10. et γρ. b. Bekk. Ibid. ἔφη om. p 9. 8. δέομαι om. c 2. 9. σε om. pr. b. 10. ἐὰν] ἂν p 9. Ibid. ἄρα δῷς] λάβω Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. οὐδὲν, ἐὰν (vel ἂν) λάβω, προῖκα a 1. 2. c 3. p 1. 4. 7. 9. 10. 15. w. Bekk. οὐδὲν, ἐὰν

...

λάβω, προῖκα b. 11. δὲ] δὴ P. Manut. 12.

.....

ἀκούσας p 15. 13. θόρυβον καὶ ἔπαινον p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. ἦν τὸν Ἀλέξ. p 9. 10. Bekk. Ibid. τοῦ] τὸν a 1. c 2. p 9. 10. 15. Bekk. 18. ἐξετάσομεν a 1. p 15. Ibid. τοῦτο a 1. 2. p 1. 4. 7. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. τοσοῦτο i. p 10. 19. ἕτερον συμπόσιον add. in marg. p 9. Ibid. τὸ

εἰ

om. a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. 20. ὡς p 9. antep. τοῦ] τὸν a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. ἧκον] γρ. ἦλθον p 2. Ibid. εἰσάγειν c 2.

P. 284. 1. τέλος] ἔργον a 1. 2. b. c 2. 3. h. i. p 1. 2. 4. 5. 7. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 2. οὑτοσὶ c 2. i. Ald. Ibid. ἡσυχῇ καὶ τρώγειν ἠνάγκαζον] ἠνάγκαζον ἡσυχῇ καὶ τρώγειν Fel. 3. δοκεῖ p 9. Bekk. 8. τε, καὶ], τῶν a 1. 2. p 1. 9. 15. Bekk. 10. τις] τίς Fel. Ibid. ἧκεν] ἦλθεν a 1. 2. p 1. 4. 5. 15. Ibid. ἔχων] φέρων p 15. 11. μικρῶν] μιαρῶν n. M. Ben. antep. δακρούσασης a 1. p 1. 7. 15. ult. πράγματος] τραύματος a 2. w. Fel. Ind. P. Manut. Ind.

P. 285. 2. ἀφείλετο] ἀφείλετο αὐτὴν a 1. 2. p 1. 5. 7. 15. ἀφείλετο, καὶ Fel. P. Manut. ἐφείλετο c 2. 4. τούτου a 1. 2. p 1. 15. Ibid. περὶ] παρὰ γρ. p 4. 5. ἡμῖν a 1. p 1. 6. ἀπήγγειλλεν] ἀπήγγειλεν a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 15. P. Manut. Bekk. ἀπήγγελλεν p 9. 10. Ibid. αὐτὸν μαρτυρεῖν] μαρτυρεῖν αὐτὸν a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 8. ἀκάθαρτος] κατάρατος p 7. Ibid. οὗτος p 9. 10. 9. βλέπειν] γρ. λέγειν p 9. Ibid. εἰς om. c 2. 3. Ibid. τῶν βεβιωμένων p 1. Ibid. αὐτῷ βίον om. a 1. p 1. 15. αὐτῷ βίον b. Bekk. 14. δυεῖν b. p 1. Ibid. ἢ] καὶ a 1. 2. p 7. 9. 15. 15. δὲ om. c 2. Ibid. ἐν om. b. 17. ὅ τε βιωσόμενος c 2. 18. τοιοῦτος ὢν φαίν.] ὢν om. c 2. 3. p 9. Ald. Fel. P. Manut. 19. ἐπὶ] ἐν c 2. Ibid. ἀλλὰ μή πω ταῦτα om. a 1. p 1. 15.

P. 286. 1. κακῶν a 1. p 1. 15. 3. ἔνεστι τὰ om. b. Ibid. λεγόμενα] δεινότατα a 1. 2. b. c 2. 3. h. i. o. p 1. 4. 9. 10. 15. et γρ. p 2. Askew. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. δεινότατα λεγόμενα w. 5. πέπεισμαι p 1. 9. κατηγορεῖ p 4. Ibid. συνήρεσθε c 2. 12. γρ. ἡ ἀπολογία αὕτη p 9. 15. μοι om. a 1. 2. p 1. 15. 17. ἔσται p 4. Ibid. φεύξεται om. a 1. p 1. 9. 15. Bekk. 18. κατηγορούμενα p 1. 4. 7. 19. δέξαι c 2. 20. δύναιτ' ἂν οὗτος παῦσαι] δύναται εἰπεῖν a 1. h. p 1. 4. 15. probante Tayloro. 21. δή που om. a 1. 2. p 1. Ibid. ἀπολωλεκέναι i. p 10. Ald. Tayl.

ult. ἔνεστι λέγειν αὐτῷ] λέγειν αὐτῷ ἔνεστιν c 2. 3. Fel. P. Manut. Ibid. τότ' ἐναντία

ει

p 9. 10. Ibid. ἀπήγγελλε p 1.

P. 287. 3. τούτων h. 4. μηδενὸς] οὐδενὸς a 1. 2. b. c 2. 3. h. p 1. 4. 9. 10. 15. Bekk. 6. ἃ om. p 10. 7. ἠναντ., ὅπως αὐτοὺς p 4. 8. τούτους a 2. p 1. 9. 15. Ibid. ὡς] ὅτι a 1. 2. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 9. ἐφ'] ὑφ' c 2. p 2. 11. ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας p 9. 10. Bekk. 12. ἄλλων p 1. 13. φήσειεν ἂν, ἢ] φήσαιεν ἂν, ἢ p 1. ἂν om. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 15. λαμπρᾷ τῇ] λαμπρᾷ om. b. c 2. 3. p 9. 10. et corr. p 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 16. ὄχλους] ὅρκους c 2. Ald. Ibid. φασὶν εἶναι, ἐγὼ a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 2. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 18. ἐβιασάμην a 1. 2. p 1. 5. 7. 15. pen. τουτουσὶ a 2. ult. χρήματα] γράμματα p 15. Ibid. τὰ πράγματα πεπράκασι] πεπράκασι τὰ πράγματα c 2. 3. p 9. 10. Fel. Bekk.

P. 288. 2. οὐδ'] ἀλλ' h. 3. πάντων om. a 1. 2. p 1. 9. 15. Bekk. 5. καὶ οὐδὲν p 4. 6. ἐστι om. a 1. 2. p 1. 4. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἀσθενὲς τὸ Bekk. 7. πράγματα. Bekk. 8. ἀποστρέφεται i. p 9. 10. Ald. Tayl. 9. ἀμφράντει a 2. 10. δήπου καὶ πρώην] καὶ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 11. εἰσαγγέλλει p 9. 10. 14. ἢ] καὶ a 2. Ibid. χθὲς Ald. Tayl. Ibid. ἑωνήμενος Ald. Fel. P. Manut. 15. δυνηθείη] ἠδυνήθη a 1. 2. i. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. sed δυνηθείη Fel. Ind. P. Manut. Ind. 18. ἢ μετειληφὼς om. b. [ἢ μετειληφὼς] Bekk. Ibid. οὐδὲν οὔτ' εἶπεν οὔτ' ἐφθ. a 2. 19. ἄλλα δὲ] ἀλλ' p 15. Ibid. διὰ τί om. p 4. antep. ἑαυτῷ a 2. αὐτῷ Fel. αὐτῇ P. Manut. pen. τῶν om. p 15. Ibid. ῥημάτων] γρ. χρημάτων Altemps. Ibid. προσήοι Ald. Fel. P. Manut. ult. ἐπελαμβάνετο] γρ. εἶτ' ἐλαμβάνετο p 9. Ibid. γὰρ αὐτῆς] παραυτῆς p 9. γὰρ αὐτοῖς Ald. Fel. P. Manut.

P. 289. 1. ἄλλα om. a 1. 2. p 1. 15. Ibid. οὐδὲν M. Ben. Ibid. ἐκώλυσεν c 2. 4. ἤδη om. b. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. 8. τὸ om. a 2. 9. κατηγορεῖ p 15. 10. οὐκ ἔτι ἐβ.] οὐκ ἐβ. b. c 2. 3. Ald. Fel. οὐκέτ' ἐβ. Bekk. Ibid. περὶ ταύτης εἰσιέναι] εἰσιέναι περὶ ταύτης c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. 13. διὰ τοῦτο a 1. 2. p 1. 15. 15. νῦν om. a 1. 2. p 1. 7. 15. pen. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. Fel. P. Manut. ult. ἄν γε p 9.

P. 290. 1. αὐτὰ a 2. 5. σκοπεῖτε κἀκεῖνο p 1. 15. 6. δικασταὶ om. p 7. 9. κατὰ ταὐτὸ p 9. 10. 11. τις] τίς Fel. Ibid. λέγοι a 1. 2. p 1. 4. Bekk. 13. ἀναγκάζετε αὐτὸν ἀπολ.] αὐτὸν om. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. μοι om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. μὲν om. p 9. 10. Ibid. τοῦ] τῶν p 15. 16. δεινὸν om. a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. λόγον ἤθελον διδόναι a 1. 2. h. p 1. 15. Ibid. ὑπάρχειν h. 17. οὗτος a 1. 2. p 1. 4. 9. 10. 15. Ibid. ταὐτά μοι p 9. 18. ταῦτα om. a 1. 2. b. c 2. 3. h. p 1. 7. 9. 10. 15. t. Bekk. add. in marg. m. Ibid. ταὐτὰ a 1. 19. ἠτίαται a 1. 2. p 9. Bekk. Ibid. πρότερον om. a 1. 2. p 1. 15. 20. γε om. a 1. p 1. 15. antep. ὅτι --- πώποθ' om. c 2.

P. 291. 1. πάντα] ταὐτὰ p 1. 3. κρίνειν a 1. 2. p 1. 15. 4. οὓς] οἷς i. p 9. 10. Ald. Tayl. Ibid. αὐτὸς c 2. Ibid. ἑτοίμως c 2. p 2. ἕτοιμος pr. c 3. 6. καὶ om. Ald. 7. φθέγξεται a 1. h. o. p 1. 9. 10. Askew. Fel. P. Manut. (probante Tayloro) sed φθέγγεται Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἐγὼ] λέγω p 15. Ibid. οὐ] οὐδὲ p 9. 10. τὴν om. pr. p 10. Ibid.

ε αι

ἀπώσασθαι b. ἀπώσασθε m. ἀπώσασθε c 2. 11. ἃ πάντες] ἅπαντες p 9. Ibid. ἐξετάσαντας] ἐξετάσαντες b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. 12. τίνα] τί p 9. 10. Bekk. 13. γὰρ om. p 1. 9. 15. Ibid. ὑπέσχονθ' a 2. p 7. 9. 10. Bekk. 15. ὑμεῖς ὁμολογεῖτε] ὁμολογεῖτε ὑμεῖς c 2. 3. Fel. 19. ἀκηκοότες a 2. Ibid. παρὰ] περὶ a 1. p 1. 4. 15. 20. γεγενημένους a 1. 2. p 1. 15. et corr. h. 21. τὰ secundum om. a 1. b. c 2. 3. m. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 23. ἐποιήσατε a 1. 2. p 1. 5. 7. 15. 25. προσκτήσεσθε a 1. προσήσεσθε p 7. antep. δὲ πάντα p 1. 9. 10. 15. Bekk.

ζ

ult. σώσειν b. σώζειν c 2. 3. p 9. 10.

P. 292. 1. ἂν] ἐὰν p 1. 15. 4. οὐ] οὐχὶ a 1. 2. p 1. 15. et γρ. c 3. Ibid. περιήρηνται] γρ. παρήρηνται p 9. 7. εἰσενέγκησθε a 1. 2. h. p 1. 7. 9. 15. 9. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ b. c 2. 3. p 2. 9. 10. Bekk. 10. εἵνεκα a 1. 2. 11. εὑρήσετε ἡδὺ a 1. εὑρ. εἰδεῖ Ald. Tayl. 12. οὐδ' αὖ] οὐδέ γε i. p 1. 4. 9. 10. 15. Bekk. οὔ, οὐδ' αὖ b. 14. σωτηρίαν·] σωτηρίαν; Fel. 15. καί τι a 1.

ο

καιτι p 9. Ibid. γε ὄντος] γε om. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. Αἰσχίνῃ] Αἰσχίνη a 1. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. P. Manut. Bekk. 16. φῄς] λέγεις p 4. Ibid. αὖ om. a 1. p 1. 15. Ald. Tayl. Ibid. ἐρεῖς pr. p 15. Ibid. ὦ om. p 9. 17. ὃ μηδοτιοῦν ἀδικῶ p 10. Ald. Tayl. 23. ἔχειν] σχεῖν p 15. Ibid. ἂν om. a 1. p 1. 7. 15. 24. μοι om. p 1. μοι φίλοι p 9. 10. Bekk. antep. πρός με i. p 9. 10. Bekk.

P. 293. 1. λύεσθαι a 1. 2. b. p 1. 4. 7. 9. 10. et γρ. b. Bekk. 3. ἐπήγγειλα a 2. 4. λαβεῖν καὶ τοῦ a 2. 6. τιμηθήσεσθαι, καὶ πλέον ἕξειν τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο, καὶ οὐκ] τιμηθήσεσθαι, καὶ οὐκ b. c 2. 3. m. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 9. εἶδον] ἴδον a 2. 10. τὴν πρεσβείαν δυσχερῶς ὑμῶν a 2. 13. μοι om. a 2. 15. ὦ ἄνδρες δικασταὶ

om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 2. 7. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἅπανθ' p 1. Bekk. 16. μὲν] γρ. με p 9. Ibid. τούτοις om. a. p 1. 9. 15. Ibid. με om. p 9. 18. ἄνδρες om. p 1. 7. Ibid. μοι om. a 1. p 1. 15. 19. ἀναμένει p 15. 20. φυλάττεσθαι a 2. b. o. p 9. Askew. Ald. Less. Fel. Bekk. Ibid. φροντίζειν a 1. 2. h. i. o. p 1. 4. 7. 9. 10. 15. Askew. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. φροντίζετε (ειν) b. antep. κατὰ τοὺς πολλοὺς] τοὺς om. a 1. b. c 2. 3. m. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἀδικουμένης] διαφθειρομένης i. p 2. 4. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. διεφθαρμένης a 1. 2. p 1. 7. 15. ult. νῦν om. a 1. p 1. 9. 15. Bekk.

P. 294. 5. δὲ om. a 1. p 1. 15. 6. καὶ σκοπεῖ om. p 9. Bekk. 10. ὥςπερ ἂν παρ. c 2. p 9. 10. Bekk. 11. καὶ φίλους νομ.] φίλους τε νομ. c 2. 3. p 9. 10. Fel. Bekk. φίλους γε (ῆ) νομ. b. 13. τῆς] τοῖς a 1. τοῖς b. 15. τοσοῦτον a 1. p 1. 15. 16. ἀλιτηρίοις] ἀλητηρίοις p 9. 19. δὲ om. p 10. Ibid. μηδέν' a 1. p 1. Bekk. μηδεν p 9. Ibid. ἀχθεσθῆναί a 1. 2. p 7. 15. 21. ἑαυτὸν om. a 1. p 1. 15. 22. πρῶτον μὲν om. b. [πρῶτον μὲν] Bekk. 23. κακῶς, κακῶς] Alterum κακῶς om. codices et Ald. Fel. P. Manut. 24. παράγεσθαι p 10. 15.

P. 295. 1. ἀποῤῥέουσα p 4. 2. ἀθρόως p 1. ἀθρόος p 9. ἀθρόος p 10. Bekk. 2. γίνεται βλάβη] βλάβη γίνεται c 2. 3. p 9. 10. Bekk. 3. ἀνῆτε (φ) b. ἀφῆτε (probante Tayloro) a 1. 2. p 1. 2. 4. 5. 7. 15. Ald. Less. Bekk. 5. ἀφῆτε a 1. 2. h. p 1. 4. 7. 15. 9. πράγματα om. p 4. Ibid. χρημάτων om. a 2. 14. λύσασθαι p 6. Ibid. τοὺς αἰχμαλώτους om. p 9. 16. αἰχμαλώτων a. p 1. 2. 5. 15. antep. καὶ πλείους] καὶ πλέον a 1. 2. p 1. 15. καὶ πλεῖν p 9. Bekk. Ibid. πλείους ἢ om. a 1. 2. b. h. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk.

P. 296. 1. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι a 2. 2. δέ] δαί (ή) a 1. p 1. 15. Bekk. δέ b. Ibid. καταισχύνοντας a 2. 4. ἀφεῖσαν a 1. 2. p 1. 9. 15. Bekk. ἀφῆκαν p 4. 5. 7. Ibid. εὐθυνεῖσθαι a 1. b. p 2. 4. 7. 9. 10. εὐσθυνεῖσθαι a 2. εὐθυνεῖσθαι c 2. Wolf. εὐσθενεῖσθαι p 15. εὐθενεῖσθε h. 5. ἐμβεβροντεῖσθαι Ald. Fel. P. Manut. 6. ὅπου a 1. p 1. Ibid. ἑαυτῶν a 2. Ibid. ῥίπτει] ῥιπτεῖ a 1. et γρ. p 4. ῥιπτῇ b. p 6. ῥίπτειν a 2. c 2. ῥίπτῃ p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τίς ἰδὼν, ὦ Ἀθηναῖοι, τουτὶ p 15. 8. παρέχειν a 1. 2. p 1. 7. 15. 10. ὑπάρξειν] ὑπάρξει a 1. 2. b. c. 2. 3. p 1. 9. 10. Ald. Fel. Bekk. Ibid. ὥςτε om. a 1. p 1. 9. et pr. p 10. Ibid. οὐ om. p 10. 11. τούτοις om. a 1. 2. b. h. p 1. 7. 9. 15. et pr. p 10. Bekk. Ibid. τίθ. καὶ εἰς p 15. 13. ὑπὲρ ὑμῶν προῖκα p 15. 14. μὲν om. p 9. 15. ὡς δὲ] ὥςτε p 1. 16. μοι om. a 1. 2. p 15. 18. ἑαυτοῦ a 1. p 4. 7. αὑτοῦ b. Ald. Fel. P. Manut. 19. ὑπ'] ἐπ' a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 20. ἑτέρου βελτίων τὴν ἰδέαν] τὴν ἰδέαν ἑτέρου βελτίων c 2. 3. p 15. Fel. ἑτέρου βελτίων ἰδέαν a 2. Ibid. μὴ] οὐ p 4. Ibid. προϊδόμενος p 9. 15. Bekk. ult. γε] γὰρ t. Ald. Tayl. Ibid. με δεῖ] μεδει p 9. με ἔδει p 2. 7. ἔδει a 1. 2. p 1. μ' ἔδει Bekk.

P. 297. 1. παρῆλθε i. p 10. 15. Ald. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 2. δήμῳ ἐν ταῖς a 1. h. p 1. 15. 3. ἠμέλλετε a 1. c 2. 3. p 1. 10. 15. Bekk. 4. παρὰ] περὶ p 4. 5. τὸν νόμον] τὸ κοινὸν a 1. p 1. et γρ. b. p 9. τὸ κοινὸν νόμιμον a 2. i. p 4. 10. et corr. c 3. τὸ νόμιμον b. p 9. Bekk. τὸ νόμιμον, ἢ, τὸ κοινὸν νόμιμον Ald. Tayl. Ibid. τὸ om. p 9. Bekk. 6. καὶ secundum om. a 1. p 1. Ibid. τοῦ om. b. 8. ἐπεὶ p 4. Ibid. καὶ om. a 1. p 1. 9. ἐκεῖσε μνημονευόμενος a 2. antep. πρῶτον a 1. 2. p 9. 15. Ibid. αὐτὸς om. a 1. 2. p 15. αὐτὸν p 10. pen. παρέξει Ald. Tayl. παράξει a 2. i. p 7. 10. Fel. Ind. P. Manut. Ind. πράξει a 1. p 1. 4. πράξειν p 15. γρ. παράξεται et πράξεται M. Ben. ult. νῦν om. P. Manut. Ibid. αὐτὸς om. a 2. Ibid. ἐπήνεσαν] ἐπήνεσεν codices et editiones. Ibid. καὶ om. a 1. 2. Ibid. αὐτοὺς] αὐτὸς a 1. 2. b. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk.

P. 298. 1. ἴστια p 9. Ibid. προσδιορίζων c 2. 3. p 1. 10. 15. 2. καὶ om. Fel. P. Manut. 3. ἑαυτοὺς] αὑτοὺς b. Ald. Fel. Bekk. αὐτοὺς P. Manut. 4. ἔδει δὲ ἀκοῦσαι] ἀκοῦσαι δὲ ἔδει c 2. 3. p 15. Fel. 5. συναίρων a 1. p 1. 15. et pr. b. 6. τοιαῦτα ἐκεῖνος p 1. 15. Ibid. γράφων a 1. p 1. 7. 15. Ibid. μεμνῆσθαι a 1. p 1. 15. 14. ὑποκρινόμενον] ὑποστελλόμενον i. o. p 9. 10. et γρ. b. M. Ben. Fel. P. Manut. Bekk. sed ὑποκρινόμενον Fel. Ind. P. Manut. Ind. ὑποστειλάμενον a 1. 2. h. p 1. 2. 4. 5. 7. t. Ald. Tayl. ὑποκρινόμενον (στελλ) c 3. Ibid. ὑμεῖς a 1. m. antep. ἴσμεν om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἀλαβαστοθήκας Bekk. pen. ὑπογραμματέας codices et editiones.

P. 299. 1. οὐδὲ] οὐ p 9. Ibid. γε στρατηγίας a 1. p 1. 2. ὑμῶν μηδὲν c 3. 4. εἴχετε a 1. 2. h. p 1. 7. 15 5. ἐσεμνύναμεν Ald. Tayl. 7. πόσῳ] πῶς οὐ a 1. 2. h. p 1. Ibid. σώζεσθε p 1. 9. συγγνώμην] συγγνώμη M. Ben. Fel. Bekk. sed συγγνώμην Fel. Ind. συγγνώμην· ἢ καὶ τῷ βοηθεῖν ἀδελφῷ Ald. Tayl. 10. ἐνθυμηθέντες a 1. p 1. 4. 11. τούτους p 10. Ibid. μὲν] καὶ Ald. Fel. P. Manut. μὲν καὶ Ald. Tayl. 13. ὁμωμοκότες (ες) Ald. Fel. P. Manut. 14. τινων c 3. τινος M. Ben. 15. γὰρ ἂν μὴ a 1. i. p 1. 9. 15. Bekk. 16. ἀδικῶν om. a 1. p 1. 9. 15. Bekk. 17.

οὐ] οὐδὲ a 1. 2. p 1. 18. καὶ primum a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. antep. τὸ] τοῦ a 1. p 1. Ibid. διὰ τί om. p 9. Bekk.

P. 300. 3. τούτοις χάριν p 15. 6. μάρτυρα, Αἰσχίνη, p 15. Ibid. παράσχομαι Ald. Fel. P. Manut. 8. ποιῆσαι om. p 15. 10. περιβάλλειν a 1. p 1. 15. 12. ἐάνπερ p 1. 15. Ibid. κατ' αὐτοῦ p 1. Ibid. τοῦτο p 10. 13. σημεῖόν om. pr. p 9. ἐστι σημεῖον p 10. 15. ὑπάρχουσιν p 9. 10. Bekk. 16. ταῦτα] ταὐτὰ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. ταῦτα codices et editiones. Ibid. καὶ om. p 15. pen. ἔλεγες Bekk. Ibid. τότε om. a 1. p 1. 4. ult. πεπραγμένων p 4.

P. 301. 1. ἂν] ἐὰν p 1. 9. 2. περιϊὼν] περὶ ὧν p 10. 3. ἀφελόμενος a 2. 4. περὶ ὧν p 2. et in marg. b. Ald. Less. Ibid. περὶ τούτων a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. ἔτι τοῖς] ἐπὶ τοῖς a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. sed ἔτι habet i. 9. et 13. οὔτι a 2. Ibid. λαοὶ Πολλοὶ c 2. 3. p 1. 9. 10. Bekk. 10. φημίξωσι] φημίζουσι a 1. c 3. p 1. φημίζουσι a 2. 11. φάσιν ἐκ τῆς πρεσβείας] ἐκ τῆς πρεσβείας φασὶν a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 12. καὶ om. p 15. pen. φημίξωσιν] φημίξουσι a 1. 2. p 15. ult. θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή. ὅσῳ] ὅσῳ b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut.

P. 302. 1. ἔχει] εἴσῃ p 9. 4. ὡς] ὥςτ' a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ὥςθ' Ald. Fel. P. Manut. Ibid. εἴπερ ἐστὶν] ἐστὶν om. b. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. καὶ om. p 9. 10. Bekk. 5. πολλῶν] πολιτῶν p 1. 6. ὁ ποιητὴς om. p 7. 8. 14. et antep. ἰάμβια a 1. Ibid. δήπου om. a 1. p 1. 4. 11. ἐστιν ἕκαστος οἷςπερ a 2. Ald. Tayl. 12. τοὺς] τὰς a 2. p 1. 10. 15. Ibid. ὄρνεις a 1. p 1. 9. 10. Bekk. ὄρνις Fel. Ibid. Πιτταλακοῦ c 2. Πιτταλάκοῦ c 3. Παττα λάκου p 7. 13. τοιαῦτ'] ταῦτ' p 15. 14. σοῦ] σαυτοῦ p 1. 16. καὶ προσηκόντως om. a 1. p 1. 4. Ibid. ταῦτα a 1. p 1. 9. 10. Bekk. 18. εἴληφ' p 9. 10. Bekk. Ibid. ὁ om. a 1. 2. b. p 1. 15. 19. τοίνυν] γὰρ p 15. Ibid. κᾶλῶν p 9. antep. γὰρ δὴ τὰ c 3. pen. οὔτε] οὐδὲ p 1. ult. ὑπεκρίναντο b. p 9. 10. Fel. Bekk. Ibid. τρίτα] τρία c 2.

P. 303. 1. Μόλλων a 2. 3. ὑποκέκρινται p 10. Ald. Tayl. ὑπεκρίνατο a 1. 2. p 1. 4. 5. 15. et γρ. p 9. ὑπεκρίνετο p 7. 4. et 13. ἰάμβια a 1. 5. οὗτος] αὐτὸς i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. ἐπιστάμενος p 4. Ald. Tayl. Ibid. παρέλειπεν supra lineam p 9. ὑπερέβη a 1. 2. h. p 1. 4. 7. 6. πᾶσι δράμ.] πᾶσι τοῖς δραμ. b. c 3. p 15. Ald. Fel. P. Manut. ἅπασι τοῖς δράμ. a 1. 2. c 2. p 1. 4. 9. 10. Bekk. 7. τι] τί Fel. om. a 1. p 1. 9. 10. Bekk. 9. εἰσιέναι om. a 2. Ibid. ταῦτα τοίνυν ἐν] ἐν τοίνυν a 1. 2. p 1. et γρ. b. p 9. τοίνυν ἐν p 15. 11. αὐτὸν] αὑτὸν Bekk. Ibid. οὗτος post πρεσβείας ponit p 15. Ibid. ὑπὲρ] περὶ a 2. Ibid. διειλέχθη p 4. 13. titulum om. p 15. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ - - - (ad p. 304. 4.) ποιούμεθα om. p 1. ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ om. a 1. ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ c 2. 15. καὶ primum om. Ald. 18. ἅπτηται a 1. 19. του] τὴν a 2. h. p 15. 21. μειζων p 9. Ibid. αὐτοῦ] αὑτοῦ Ald. Bekk. antep. ἴστω] ἴσθ' ὁ p 9. ἴσθ' ὦ p 10. ult. στίχουσαν p 10.

P. 304. 1. δυσμενῆ] συμμάχου a 1. p 1. 2. ἐμαυτοῦ h. t. Ald. Tayl. 3. ἡ om. p 9. 4. ὀρθῶς a 1. c 3. t. Ald. Tayl. Ibid. φίλους] αὐτοὺς p 15. 5. Αἰσχίνης οὐδὲν] οὐδὲν Αἰσχίνης c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 6. ξενίαν] φιλίαν a 2. 7. τὴν φίλιαν] φιλίαν a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ξενίαν a 2. Ibid. πολλῷ καὶ μείζ. a 2. 9. στίχουσαν ὁμοῦ p 9. ὁμοῦ στείχουσαν p 15. Ibid. στρατιὰν i. p 1. 7. 9. 10. 15. et γρ. b. 10. ἐξήγγειλεν a 1. p 4. 7. 14. χρωμάτων p 7. Ibid. τοσούτους om. p 4. 16. τῷ τοῦ] τὸ τοῦ b. τὸ o. Askew. Ibid. Ἡρῷον o. Askew. Ἥρῳ a 1. h. p 1. 4. 9. Bekk. antep. οὗτοι] αὐτοὶ p 9. Bekk. Ibid. εἰλήφασι a 2. pen. ὑφ' ὑμῶν om. a 1. p 1. post γραμματεῖς ponit p 15. ult. ἐγράφησαν a 2. p 4.

P. 305. 1. οὗτος] αὐτὸς a 1. i. p 1. 9. 10. Ibid. ταύτης αὐτῆς.] αὐτῆς om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 2. οὔθ'] οὐδ' c 2. 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὀρθὴ] ὀρθῇ b. c 2. p 1. 10. 15. Fel. Ibid. πλευσεῖται a 1. Ibid. προείλετο p 9. 3. κατέλυσε p 15. Ibid. καὶ post αὐτὸν ponit p 15. Ibid. ἐπὶ] γρ. ὑπὸ (πρό) Ald. Less. 5. λογογράφος b. λογοτρόφος p 7. 9. 10. Ibid. ἐχθρός γε; ὃς p 9. 10. Bekk. Ibid. ὃς ἃ] ὅσα p 15. 6. ἐξεπίστασο a 2. 8. ἤνεγκες p 7. 10. γὰρ om. a 1. p 1. 4. 9. Ibid. τότε] τοῦτο p 4. 12. τι] τε c 2. τί Fel. pen. τοῦτον οὐ φασὶν πεντήκοντα ἔτη Ald. Tayl.

P. 306. 1. νυνὶ] νῦν παρόντα a 1. 2. h. p 1. 4. 15. t. Ald. Tayl. νυνὶ παρόντα i. p 9. 10. Bekk. 2. τὸν χρόνον om. p 9. Bekk. 5. τὸ om. p 15. 6. τοῦ] τὴν a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 7. ἅπαν p 10. 8. τὴν om. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 9. εἴποι a 2. 11. ὁ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 12. οἱ om. c 2. 3. 14. οὐ γὰρ om. i. p 9. 10. Ald. Tayl. Ibid. αὐτῷ om. i. Ald. Tayl. 15. μνησθῆναι a 1. p 1. 7. 15. Ibid. ταῦτ'] τοῦτ' a 1. 2. b. p 1. 15. Ald. Tayl. Ibid. ἀλλ' ἐκεῖσε a 1. p 4. 9. 10. Bekk. 16. ἐφθέγξατο] ἐδέξατο p 4. 17. ἐπρέσβευσε] ἐπρέσβευε a 1. 2. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 18. δήπου] δὴ a 1. p 1. Ibid. περὶ] περὶ δ' a 1. p 1. Bekk.

δὲ περὶ p 15. 19. ἐγγίνηται a 1. p 1. 15.
ω
21. τούτον a 1. τοῦτον Bekk. Ibid. παραλείπειν p 9. antep. ἂν om. a 1. p 1. pen. τὸν om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. εἰληφότι a 2. λαβόντα a 1. p 1. 4.

P. 307. 1. καὶ om. a 1. 2. p 1. 4. 2. ταυτὶ] ταῦθ' p 1. Ibid. εἰδῆτε] ἴδηθ' p 9. Bekk. Ibid. ὁ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 3. οὐ μόνον λέγειν i. 4. οὔ om. a 1. p 1. 15. 5. προστείνεις a 2. Ibid. τούτους] τοὺς p 4. 6. σεμνολογεῖς a 1. 2. h. p 1. 15. σεμνολογεῖ p 9. Bekk. antep. δώσειν δίκην p 15. pen. ἀδικημάτων, κἂν] ἀδικημάτων, ἂν a 1. 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἐπὶ] περὶ a 1. 2. p 4. 5. 7. 15. ult. ἐμὲ Ald. Tayl. Ibid. λοιδορεῖ a 2.

P. 308. 1. ΣΟΛΩΝΟΣ om. a 1. 2. b. p 1. 9. 10. titulum om. p 15. 2. carmina om. a 1. 2. p 1. 9.

P. 309. 1. τοίην Fel. P. Manut. Ibid. ὀμβριμοπάτρη c 2. 4. ἀστοὶ δὲ βούλ. p 15. 5. οὖσιν c 2. Ibid. ἕτοιμον p 7. 7. ἐπίσταται p 15. antep. ἡσυχίῃ] ἡ ἀχίν c 2. pen. Χρήματα - - - πεπᾶσθαι om. b. c 2. 3. p 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ult. πλουτοῦσιν p 10. Bekk. Ibid. ἕρμασι c 2. ἔργμασι Fel.

P. 310. 1. Οὐθ' - - - ἄλλος om. c 2.

P. 312. 1. ἐφ' ἁρπαγῇ] ἀφαρπαγῇ b. p 10. 15. 2. Θέμεθλα Fel. P. Manut. 3. σύνοιδε] λέληθε συνοῖδε p 15. 4. ἀποτισομένη corr. b. 5. Ταῦτ'] Τοῦτ' b. c 2. 3. h. i. p 5. 10. 15. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. 6. τέως c 2. 7. Ἡ b. c 2. p 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἐπεγείρειν b. ἐπαγείρειν p 10. 15. 8. ἐρατῶν p 10. 10. Τρύχετ' p 15. Ibid. φίλοις p 5. 7. 10. 15. Hervag. Tayl. φιλεταίροις c 2. ult. ἀεικλείοισι p 15. Ibid. δοθέντες b. c 3. p 10. 15.

P. 313. 2. δέ τ'] δ' ὅτ' p 10. 15. Ald. Tayl. δ' ἔτ' c 2. 3. Bekk. 3. ὑπὲρ ἕρκος om. c 2. Ibid. ὑπέρθυρον o. p 7. 15. Ibid. πάντας o. p 7. Askew. πάντας ἢ πάντως n. πάντως Bekk. 4. Εἴ γέ τις ᾖ] Εἴ γέ τις b. c 2. 3. p 15. Ald. Tayl. Bekk. Εἴ γέ τις ἢ n. Εἰ καί τις Ald. Less. Ἤ γέ τις p 10. Εἴη γέ τις Ald. Ibid. ἐν] ἢ p 15. 6. καλὰ πλεῖστα c 2. πλεῖστα κακὰ p 15. 9. λειαίνει] δ' ἰαίνει p 15. 13. ἐργαλέης Ald. Tayl. 14. πινυτά] συνετά t. 15. ἄνδρες om. p 1. 7. 16. οὕς] ὥς p 4. 17. ἀεὶ μὲν] εἶναι μὲν a 1. 2. p 1. ἀεὶ μὲν εἶναι c 2. p 15. Bekk. 18. ὡς - - - ἡγοῦμαι om. c 2. antep. ἡγοῦμαι] οἶμαι a 1. 2. p 4. οἴομαι p 1. Ibid. καὶ βούλομαι om. a 1. 2. b. h. p 1. 2. 4. 7. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. pen. ταυταισὶ om. a 1. p 1. 4. ult. γρ. ἐνδείγματα M. Ben.

P. 314. 3. ἠτίμωσεν] ἠφάνισεν Ald. Less. Ibid. ὑπακούσας h. o. Askew. Ibid. αὐτοῦ τινὰ p 15. 4. διὰ τί om. a 2. 5. ἠδίκηκε b. p 9. 10. 15. Bekk. ἥμαρτε p 4. 7. ἀπειλεῖ i. p 10. Ald. Tayl. Ibid. διὰ] ἵνα i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. 8. παρ' ὑμῖν a 1. 2. p 1. Ibid. ἀκριβῶς a 1. p 1. 4. 5. 7. 15. 10. διακρουσάμενος p 7. Ibid. ἅπαντα p 1. Ibid. ἔμπροσθε p 10. 13. ἄνδρες om. p 1. 7. antep. προδότας καὶ om. a 1. p 1. 7. ult. ὠφελήσει a 2. Ibid. ἀνθρώπους om. a 1. p 1.

P. 315. 1. δεινὸν om. Ald. γρ. νόσημα δεινὸν p 9. 2. τῆς om. a 1. 2. p 1. 9. 15. Bekk. pen. δουλιαν p 9. δοῦλοι c 2. Ibid. Φιλίππῳ] Φιλίππου a 1. 2. p 1. 7. 10. 15. Bekk. Ibid. ξενίαν καὶ φιλίαν καὶ ἑταιρίαν] ξένιαν καὶ ἑταιρίαν καὶ φιλίαν c 2. 3. p 9. 10. Fel. Bekk. ξενίαν καὶ φιλίαν καὶ ἑταιρείαν p 1. ult. καὶ τὰ τοιαῦθ'] τὰ om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὑποκορακιζόμενοι pr. p 9. ὑποκρινόμενοι b.

P. 316. 1. ἐν om. p 4. 2. ἀποδεικνύναι p 7. Ibid. τοσοῦτ' p 9. Bekk. 3. τοῦ om. c 2. Ibid. τοιοῦτό p 1. Ibid. καὶ primum om. codices et editiones. 4. βούλοιντ' b. p 9. 10. et corr. c 2. Ald. Tayl. Bekk. 5. τουτὶ] τοῦτο a 1. 2. p 1. Bekk.
τ
τοιοῦτο p 9. Ibid. τὰ om. pr. p 9. 6. ἄνδρες om. p 7. Ibid. μέχρι χθὲς a 2. 7. καὶ πρώην] ἢ πρώην p 9. 10. Bekk. Ibid. ἀπωλωλέκει p 10. ἀπολώλεκε a 1. 2. p 1. 15. 8. παραιτεῖται c 2. p 4. 9. αὐτῶν om. a 1. p 1. 10. Ἤλιδι] Ἥλιδι Fel. 11. παρανομίας καὶ μανίας καὶ παροινίας] παρανομίας καὶ μανίας b. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. μανίας καὶ παρανοίας a 1. 2. p 1. παρανοίας καὶ μανίας p 9. 10. 15. Bekk. pro παρανομίας dat παρανοίας M. Ben. 13. τοὺς om. codices et editiones. Ibid. αὐτῶν Bekk. ult. ὁμοίως] ὥσπερ p 5. Ibid. ἡμῖν p 9. Ibid. γὰρ τῶν ἁπάντων] γὰρ ἁπάντων b. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. γὰρ πάντων p 9. 10. Bekk.

P. 317. 2. ἱστῶσι p 2. 4. ταῦτά εἰσιν Ἀργ. p 9. 10. Ibid. ταῦτα] ταὐτὰ a 1. τὰ αὐτὰ a 2. Ibid. νὴ] μὰ a 1. 2. p 1. Ibid. Δήμητραν a 2. b. p 15. Ibid. δεῖ] χρὴ p 15. 5. ληρεῖν] λοιδορεῖν p 7. 6. ἐλήλυθεν p 9. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. p 7. 7. ἐστὲ] ἐστ' c 2. 3. p 1. 10. ἔτ' p 9. Bekk. sed γρ. ἐστὲ p 9. 8. σκοπεῖσθ' a 1. σκοπεῖθ' p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ὅμως τηλικαῦτα p 15. 9. δόξει p 9. 15. Bekk. 11. ὦ ἄνδρες om. p 15. ἄνδρες om. p 7. Ibid. καὶ σαφὲς om. a 2. 13. ὡς τὰ τοιαῦτα] ὡς τὸ τὰ τοιαῦτα b. c 2. 3. Ald. Less. ὡς τὸ ταὐτὰ a 1. ὡς τὸ ταῦτα p 1. ὡς τὸ τοιαῦτα a 2. p 10. et corr. p 9. Bekk. ὡς τὰ τοιαῦτα pr. p 9. 16. πλείους τῶν] τῶν om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τετρακισχιλίων a 1. p 1. 4. τετράκις χιλίων a 2. 18. αὐτοῖς p 7. Ibid. πολλῇ ναυτικῇ καὶ

πεζῇ] καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ πολλῇ Ald. Fel. πολλῇ καὶ ναυτικῇ καὶ πεζῇ a 1. p 1. πολλῇ καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 23. ἀπολώλεσαν p 4. 25. ἐβούλοντο a 2. b. p 9. Ald. Tayl. antep. ἀβελτέριαν p 9. 15. Bekk. ult. αὑτῶν] αὐτῶν b.

P. 318. 1. ἤρεψε] ἐστέγασε p 2. Ibid. Μακεδονίας] Λακεδαιμονίας p 9. Ibid. Ἰφικράτης a 2. 2. διδοὺς p 1. 4. ἐγίγνοντο p 15. 5. ἐπέβλεπον a 2. 6. ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ a 1. p 1. ἐπειδὴ δὲ Bekk. 11. ἠδυνήθη] ἐδεήθη p 4. 12. μὲν om. Fel. P. Manut. Ibid. τοῦ om. Fel. P. Manut. 13. οἱ om. p 1. 9. 14. οὐκετ' εἶχεν ὑπακούων o. p 4. t. Askew. Ald. Tayl. οὐκέτ' εἶχεν ἀκούων i. p 10. οὐχ ὑπεῖχεν ὑπακούων a 1. p 1. 9. 15. εἶχον p 6. Ibid. λάβοι a 2. 16. ἡγουμένων i. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. sed ἡγεμόνων Fel. Ind. P. Manut. Ind. antep. πατρίδαν a 2. pen. ἐφ' οἷς c 2. Ald. ult. τοῖς om. p 9. 10. Bekk.

P. 319. 2. ὑμᾶς secundum om. a 1. p 1. 4. τῶν] τοὺς p 4. 5. γρ. προδιδόντων M. Ben. Ibid. καὶ om. c 2. 6. οὖν om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 7. ψήφισμά μοι] μοι om. b. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. 9. ὦ Ἀθηναῖοι, ὀρθῶς p 4. 10. τε om. a 1. 2. p 1. 9. Bekk. Ibid. ψηφίσασθαι a 1. 2. p 1. 4. 15. 12. τὰ om. c 3. 14. εἰδῆτε M. Ben. Ibid. εἶναι om. a 2. 16. ἕκαστος ὑμῶν, οἶμαι] ἕκαστος, οἶμαι a 1. 2. c 2. p 1. 15. Ibid. γένηται a 1. 2. c 2. 3. p 1. 4. 9. 10. 15. et in marg. b. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ταῦτα προδίδωσι καὶ διαφθ. a 2. ταῦτα καὶ προδίδωσι καὶ διαφθ. p 5. 17. δὲ om. c 3. Ibid. πάντας p 1. 9. Bekk. antep. πάντων τῶν ἄλλων] τῶν ἄλλων a 1. 2. p 1. 5. τῶν πάντων b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. ult. καὶ γὰρ om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. sed γρ. καὶ γὰρ p 9. Ibid. στρατιὰς p 1. 15.

P. 320. 2. συμβαίνειν καιρὸς] ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει μιμεῖσθαι καιροῖς a 1. 2. c 2. h. i. p 1. 15. t. Altemps. ἐν τοῖς νῦν μιμεῖσθαι συμβαίνει καιροῖς Ald. Tayl. συμβαίνει καιρὸς b. c 3. p 9. 10. Bekk. 3. τοῦτο p 15. 6. γιγνώσκειν i. p 10. Ald. Tayl. 7. ψηφίζεται] ψηφίζηται codices et editiones. 9. φλαυρότερα p 15. φαυλότερά τε b. p 10. Ald. Tayl. 11. εἰδέναι] ἰδεῖν p 9. Ibid. τοῖς om. a 1. 12. κατεγν. ὑμῶν οἱ] ὑμῶν om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. Bekk. Ibid. λέγε om. a 1. p 1. 4. antep. ταῦτα om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. pen. ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΗΣ.] ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚ ΣΤΗΛΗΣ. i. M. Ben. ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΣΤΗΛΗ. p 15. ΓΡΑΜΜΑΤΑ. b. ΣΤΗΛΗ. a 1. 2. p 1. Bekk. ἐκλογῆς Ald. Tayl. ult. ἄνδρες om.
......
p 1.

P. 321. 1. Ἀρίθμιον a 1. Ald. Tayl. 2. τῶν Αθ.] τοῦ Ἀθ. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. 3. ἅπαν] πᾶν a 1. b. c 2. 3. p 1. 5. 9. 15. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ] τὸν χρυσὸν ἐκ b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. 5. μὲν om. p 15. Ibid. ἡμῶν c 2. 3. p 9. 10. 15. antep. ἐργάσεται a 1. i. p 9. 10. et γρ. M. Ben. Bekk. ult. ἀδικήσει a 1. b. i. p 9.
η
10. Bekk. ἀδικήσει p 1.

P. 322. 1. ἕστηκεν; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' M. Ben. 2. ἱερῶς P. Manut. 3. ἐν δεξιᾷ] ἐκ δεξιᾶς a 1. 2. i. p 1. 4. 5. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. δεξιᾷ c 2. 5. δόντων τῶν Ἑλλ.] τῶν om. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. 7. τὰ om. c 3. Ibid. ὡς pr. b. 8. ἠξιοῦντο i. Ibid. αἱ om. p 10. 10. αἰσχύνη om. p 9. 12. ὑμᾶς post Ἀθηναῖοι ponit p 15. 15. πάντες p 15. 16. τὸν secundum om. codices et editiones. antep. θρυλουμένην p 9. 10. Bekk. Ibid. μὲν οὖν δρόμον a 2. pen. τὴν om. a 2. p 15. ult. Χελιδοναιῶν a 1. Χελιδοναίων p 1. Χελοδονίων i. Χελειδονείων p 9. Χελιδονείων Bekk. Ibid. Κυαναιῶν a 1. Κυαναίων p 15.

P. 323. 2. τάλαντα ἐπράξαντο] ἐπράξαντο τάλαντα c 2. 3. p 9. 10. Fel. Bekk. 4. οὐ om. c 2. 5. τοῦτο p 10. 8. τὸν om. a 2. 9. οὖν] τοίνυν a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 11. ἐᾷ Ald. Ibid. ἄνδρες om. p 1. 12. ἡμετέρων a 1. p 1. 14. κτήματα] χρήματα p 1. 15. πώποτε] ποτε a 1. 2. p 1. 16. ἀποκτενεῖτε a 1. b. h. p 1. 5. 15. ἀποκτείνατε a 2. Ald. Tayl. 18. παλαιὰ] πάλαι p 9. 10. Bekk. 20. τούτων p 15. 22. ἢ] ἡ Ald. 23. δυεῖν b. p 1. 15. Ibid. μνησθήσομαι a 1. 2. p 4. 24. μοι om. p 15. Ibid. λαβών. λέγε. a 2. pen. ἄνδρες om. p 1. ult. ὑμεῖς ἐκείνων p 15. Ibid. κατέγνωτε a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 4. 5. 9. 10. Bekk. Ibid. Εὐθυκράτης p 4.

P. 324. 2. τῶν] τὸν Ald. 4. ἡμισεῖα] ἡμισείᾳ a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. ἡμίσεια M. Ben. 5. τὰ om. a 1. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. διοικεῖν ἀδικεῖν b. 6. προλαβόντα a 1. 2. i. p 1. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. λαβόντα h. probante Tayloro. 7. καταχρήσασθαι a 1. p 1. 4. 9. τι] τί Fel. Ibid. τούτων ἄπρ. ἐ. τούτους Ald. τούτοις ἄπρ. ἐ. τούτων b. c 2. 3. o. p 9. 10. 15. t. Ald. Less. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. ἄπρακτον - - - ἐμὲ om. c 2. 12. καὶ τὸ ψήφισμα om. a 1. p 1. [καὶ τὸ ψήφισμα] Bekk. καὶ om. p 9. 13. τὸ om. p 9. Bekk. Ibid. γράμματα] πράγματα Ald. Tayl. 15. εἶναι κελεύει τὴν εἰρήνην om. a 1. p 1. 9. [εἶναι κελεύει τὴν εἰρήνην] Bekk. 17. ὁ om. a 1. p 9. 10. Bekk. 18. ὤρκισαν codices et editiones. pen. ἠλέχθησαν Ald.

P. 325. 5. λαβόντες a 2. p 5. 6. καταψεύδεσθαι] καταψευδόμενοι a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. παντελῶς - - - καταψεύδεσθαι om. c 2. 7. τοῦτο δεινότερον τοῦ κατα-

ψεύσασθαι p 9. 10. Bekk. τοῦτο δεινότερον καταψεύδεσθαι a 1. 2. p 1. 4. 15. 9. τὸ om. a 1. p 9. 10. Bekk. Ibid. ὡμολόγουν p 9. Fel. P. Manut. sed ὁμολογοῦσιν Fel. Ind. P. Manut. Ind. 10. προσήκει a 1. 2. p 1. 5. 13. καὶ τὸν] καὶ τῶν pr. a 1. 14. Πειραιέως p 9. 10. Ibid. γρ. Εὐθυκράτην p 4. 15. πρώην om. a 4. Ibid. Θρασύβουλον ἐκεῖνον τὸν om. p 10. et pr. p 9. Ibid. ἐκεῖνον καὶ τὸν p 15. 16. υἱὸν om. a 1. 2. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. καὶ τοῦ ἀπὸ] καὶ τὸν ἀπὸ b. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. τὸν δῆμον καταγαγόντος p 15. 17. ὠφεληκέναι Ald. Ibid. τῶν ἀφ'] τὸν ἀφ' a 1. 2. b. p 1. 9. 15. Bekk. Ibid. καὶ Ἀριστογείτονος om. a 1. p 1. 9. antep. καὶ om. p 4. [καὶ] Bekk. Ibid. ἐργασαμένων ὑμᾶς] ὑμᾶς ἐργασαμένων Ald. Fel. P. Manut. ἡμᾶς ἐργασαμένων b. c 2. 3. ἡμᾶς εἰργασμένων p 9. 10. 15. et γρ. b. ὑμᾶς εἰργασμένων h. o. Askew. Bekk. εἰργασμένων a 1. 2. ult. ἡμᾶς a 2. b. c 2. 3. p 9. 10.

P. 326. 2. ἅπαντας a 1. 2. p 1. 15. 4. κλαίοντα a 1. 2. p 4. κλάοντα Bekk. 5. ὠφληκέναι c 2. p 15. 7. λαβόντες ἀφήσετε, τὸν a 1. 2. p 1. 15. Bekk. 9. ἀφήσετε om. a 1. 2. p 1. Bekk. 10. στρατια p 9. Ibid. ποία χορηγία om. p 9. 10. Bekk. 11. χορηγὸς] χορὸς a 1. 2. h. o. p 1. 5. 9. 10. Askew. Fel. Bekk. 12. ποῖοι κίνδυνοι p 10. 15. τίς κίνδυνος a 1. p 1. Ibid. τούτων] τῶν a 1. p 1. Ibid. πάντων p 1. om. p 9. Ibid. παντὶ τῷ χρόνῳ] τῷ om. Ald. Fel. P. Manut. 13. τούτου a 1. p 1. 4. 14. ἐκεῖνα p 9. Ibid. μὴ] μηδὲ p 10. Ibid. τὸ om. p 9. 15. αὐτὸν a 1. 2. h. p 1. 16. ἀναμνήσεσθε a 1. p 1. 15. 17. οὗτος om. a 1. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. Τίμαρχον p 1. 19. ἔχῃ p 15. 20. μεῖζον] πλέον a 1. p 1. 4. πλεῖον p 15. Ibid. ἰσχύει a 1. 2. p 1. 4. 21. δεῖ τὴν a 1. 2. i. p 1. δεῖ τοῦ p 4. Ibid. τὰ om. a 1. 2. p 1. 22. τὰ] τι p 6. 23. τὰ om. p 9. 10. Bekk. Ibid. αὐτοὺς om. a 2. antep. ἠτιμάσεται p 9. Bekk. ult. αὐτοὺς a 1. p 1. Ibid. ἐξαμαρτόντων p 9. Bekk.

P. 327. 1. Αἰσχίνης δίκην p 15. 2. οὗτος εἷς p 15. 3. ὁμωμοκότας Ald. Fel. P. Manut. 4. ὑμῶν] ὑμῖν a 1. i. p 1. 15. t. Ald. Tayl. Fel. ἡμῶν b. ἡμῖν c 2. 3. h. p 9. 10. Bekk. Ibid. τὸν ἀγῶνα ἔσονται] ἔσονται τὸν ἀγῶνα c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 5. τῶνδε] τόνδε b. c 2. 3. h. p 9. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk. τοῦτόν γε a 1. 2. p 1. τούτων γε p 2. 5. τόνδε καὶ p 10. 7. δὲ] τοίνυν a 1. 2. p 1. 8. τούτων P. Manut. 9. ἡμετέρων a 1. 14. ἄγων ὅπλα p 15. 15. δὲ om. pr. p 9. Ibid. πόσον] ὅσον p 1. Ibid. χρόνον om. p 1. 19. ἐμίσθωσε Φιλίππῳ] Φιλίππῳ om. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. δὴ om. p 15. antep. Τιμάρχου. λέγε. a 2.

P. 328. 1. ζημιωθῆναι p 4. 2. καὶ τὰ] κατὰ a 2. 3. οὑτωσὶ p 15. Ibid. κατηγορεῖ a 1. p 15. Ald. Fel. P. Manut. 4. παρεστηκότων (οιν) p 9. παρεστηκότων c 3. 5. ἀνεκράγοιτε Ald. Fel. P. Manut. 6. εἰς Αἴγυπτον ἐμίσθωσε a 2. 7. Κηρυδίωνος] Κηρυβιῶνος b. c 2. 3. p 10. Fel. Κυριβίωνος p 4. Κυρηβίωνος p 15. Bekk. κυρηβιωνος p 9. Ibid. προσώπου a 1. p 1. 9. Bekk. 9. δῆτα] δὴ τὰ a 2. c 2. p 15. antep. ὅσα om. a 1. i. p 1. 9. 10. Hervag. Tayl. Ibid. οἱ om. p 4. 15. ὅσοι (οἱ) b. pen. ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀτιμίαν] καὶ ἀτιμίαν b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἡμῶν a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τούτων a 1. 2. p 1. 15. Bekk. ult. πονηρία] βδελυρία p 15.

P. 329. 1. ἀφεὶς, πάντες;] ἀφεὶς, ὃ πάντες b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ἀφεὶς, ἃ πάντες a 1. 2. p 1. 4. Ibid. πρότερον] πρῶτον c 3. 2. γὰρ om. c 2. 3. Ibid. ἡμῖν a 1. c 2. p 4. 3. Ἑλλήνων p 15. Ibid. δὲ δὴ] δ' ἤδη a 1. 2. p 1. 9. 15. 6. οὐ] εἰ p 4. Ibid. τοιαῦτα] ταῦτα a 1. 2. p 1. 4. 9. ὑμῖν a 1. 2. p (ὑ) 1. 15. 10. ἡμῖν p 9. 10. ἡμῖν b. 11. συναιροῦσι p 9. Ibid. ὑφ' ὑμῶν] παρ' ὑμῶν p 15. παρ' ὑμῖν p 2. 4. 5. παρ' ἡμῖν a 1. 2. p 1. 12. μὴ om. a 2. 14. Ἡγησίλεω μὲν κρινομένου M. Ben. antep. Νεικηράτου a 1. ult. ἤθελες p 9. 10. M. Ben. Bekk. ἤθελες ἠθέλησας b. Ibid. εἴς τε] εἰς δὲ a 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τίμημα] βῆμα n. p 2. Altemps. Ald. Less. Ibid. ἐκείνου P. Manut.

P. 330. 3. δὲ] οὐδὲ a 1. Ibid. ἀναβήσει p 9. Bekk. 4. Φιλόνικον a 1. c 2. p 1. Φιλόνεικον c 3. 5. τῶν σῶν ἐχθρῶν p 15. 6. σὺ om. a 2. Ibid. διαδεξάμενος Fel. P. Manut. δεδιξάμενος a 2. b. c 2. 3. h. i. p 1. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. δεδειξάμενος a 1. διδαξάμενος i. Ald. Less. δεδοιξάμενος Ald. Less. pen. ἐξ ὧν om. pr. p 9. Bekk. Ibid. ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν] αἰσχρὰν ἀντὶ καλῆς b. c 2. 3. p 10. 15. et corr. p 9. Bekk. αἰσχρὰν ἀντ' ἴσης a 1. 2. p 1. ἀντ' ἴσης αἰσχρὰν i. Ibid. γεγενῆσθαι a 1. p 1. 4. ult. ἐπειδὴ om. a 1. 2. p 1. 4. 5. 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk.

P. 331. 2. κατηγορῶ pr. c 3. P. Manut. Ind. κατηγοροι pr. p 9. κατηρῶ a 1. c 2. p 1. et pr. b. et corr. p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. Bekk. Ibid. Φιλίππῳ a 1. b. c 2. 3. p 1. 2. 5. 9. Ald. Ind. Fel. Ind. Bekk. 3. βούλεσθαι a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. βούλεσθε (αι) c 3. βούλεσθε i. 4. ἐκεῖνο a 1. p 4. 5. σὺ om. p 4. Ibid. Μοιροκλέα a 1. 2. c 3. p 1. 9. 10. 15. et in marg. b. Bekk. 6. ἔκρινες a 1. i. p 1. 5. Ald. Tayl. Ibid. παρὰ] περὶ p 2. Ibid. τὰ om. c 2. 3. Ald. Fel. P. Manut. 7.

Κηφισοφῶντος Ald. Tayl. Κησιφῶντα a 2. p 15. 10. ἐλεγχομένους c 3. et γρ. c 2. 11. οὐ] γρ. οὐ μόνον οὐ p 9. 13. προνοίας καὶ om. a 1. p 1. 14. προσδεόμενα πολλῆς c 2. Ibid. ἐκείνως p 9. 10. Ibid. σὺ om. a 1. p 1. Ibid. ἔκρινες] ἔκρινας Ald. Fel. P. Manut. 15. ἐκεῖθεν] ἐκείνως in marg. b. Ibid. ὄψεσθε] γρ. εἴσεσθε p 9. 16. γε om. a 1. p 1. Ibid. μετέσχηκεν a 1. 2. p 1. 4. 15. antep. οὐδὲ εἷς] οὐδεὶς a 1. M. Ben. Ibid. τί δὲ om. a 1. p 1. ult. οὖν primum om. p 1. Ibid. ἀπόλωλεν p 15. Ibid. οὖν;] δ' ἐν a 1. 2. c 2. 3. h. p 1. 2. 4. 5. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. δὴ ἐν b.

P. 332. 1. τινα καὶ κλέπτην p 9. 2. πέφηνέ τις a 1. 2. Altemps. Ibid. οὖν om. a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. Altemps. Bekk. Ibid. αἴτιον Fel. P. Manut. 3. τούτων] ἁπάντων b. Ibid. τῶν om. Fel. P. Manut. 4. ποῖοί τινες a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. εἰσὶν om. p 9. 10. Bekk. Ibid. τοιαῦτα τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα] τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα a 1. 2. p 1. Ibid. ἀδικοῦντες] διοικοῦντες p 15. 5. ἑαυτοὺς] αὐτοὺς b. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 6. στρατηγιῶν τε] στρατηγιῶντες p 1. 9. 15. et corr. c 3. Bekk. 7. προστασιῶν a 2. p 15. t. Ald. Tayl. probante Tayloro. 8. ἐκρίνατο p 15. Ibid. ἐν τοῖς Μεγάροις om. p 4. 15. τοῖς om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. Bekk. 11. δόξῃ καὶ γένει p 1. Ibid. ὧν om. codices et editiones. 12. ἐξέπεμψε] κατεσκεύαζε p 2. 13. ἐτύρευε; τοιαῦτα Bekk. 16. ὃν ἐὰν] ὃν ἂν i. ἐὰν a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα] ἢ ὁ δεῖνα in γρ. p 9. ἢ ὁ δεῖνα om. Fel. P. Manut. [ἢ ὁ δεῖνα] Bekk. 17. τοὐναντίου c 2. 18. παρ' ὑμῖν a 1. p 15. ult ἐκεῖνος om. a 1. p 1. 9. 10. Bekk.

P. 333. 5. ὑμεῖς om. p 1. 4. 9. Bekk. Ibid. ἢ τούτοις om. a 1. p 1. Hervag. τούτοις om. p 1. 9. 10. 6. μαντείαν] μαρτυρίαν p 9. 7. προεστηκότων] προσηκόντων Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 10. οἷα] ἃ b. c 2. 3. p 2. 9. Bekk. sed γρ. οἷα in marg. b. Ibid. ὑμῖν om. a 2. 11. ἡμῶν c 2. 3. p 9. 10. Ibid. ἀνειρήκασιν c 3. p 9. ἂν εἰρήκασιν c 2. 3. p 10. 13. οἱ om. pr. p 9. 16. δεῖν om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἡ μαντεία] ἐν τῇ μαντείᾳ p 9. 17. πάντες p 1. 18. πότερ' οὖν b. p 10. Ibid. οἴεσθ' ἄν, ὦ p 9. 10. Bekk. 19. ἡδονὴν ἂν Φιλ.] ἂν om. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. antep. ἀεὶ om. a 1. b. p 1. 9. 15. Bekk. Ibid. ἂν om. a 1. 2. p 1. pen. τοίνυν ὑμῖν μιᾷ a 1. 2. p 1. 15. Ibid. παρακελεύεται ἡμῖν κολ. p 5.

P. 334. 1. δὲ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. Bekk. 2. μὲν ἐπιβουλευόντων p 15. Ibid. τὸ om. a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δὲ συμπραττόντων p 15. 3. τὸ λαμβάνειν] τὸ om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 4. τοῦτ' ἂν ἴδοι a 2. τοῦτ' ἴδῃ p 1. 5. φοβερώτατόν ἐστι τὸ a 1. 2. p 1. 15. 10. τοὺς προεστηκότας - - - (ad p. 336. pen.) Ἀτρεστίδαν om. c 2. 11. , τούτοις Bekk. 13. ἀκούειν τῶν τοῖς] τῶν om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 14. ὑμῶν b. ὑμῖν (ι) p 2. 4. 5. 15. ἐν ὑμῖν Ald. Tayl. 16. τοῦθ' ἅπαντες b. i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. ταῦτα πάντες a 1. p 1. 15. πάντες ἴδωσι ταῦτα a 2. Ibid. ἂν om. p 15. 17. τὰ τοιαῦτα] τὰ om. a 1. 2. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 19. ὧν ἢ καλῶς] ἢ om. Ald. Fel. P. Manut. 20. οὐδὲ om. b. c 3. Fel. Ind. Ibid. δικαιότερον ὀργισθείητε ἢ Altemps. antep. ἐκεῖνός ἐστιν ἐχθρὸς] ἐχθρὸς ἐκεῖνός ἐστιν c 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. Ibid. τῶν om. a 2. ult. οὗτος ἄξιός ἐστ' (aut ἐστιν) a 1. 2. b. c 3. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk.

P. 335. 2. Ἴσχρανδρον p 10. Ἴσχρανδον i. 3. φίλον] φίλων a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Lamb. Ind. Bekk. 6. μακροὺς καὶ καλοὺς p 9. 10. Bekk. Ibid. καὶ πολλοὺς om. a 1. 2. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἐκείνους λόγους p 15. 8. Ἀγραύλου] Ἀγλαύρου b. c 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 10. πρεσβείαν a 1. p 1. Ibid. ἐπιβουλευσομένης (ον) Ald. Fel. P. Manut. 11. προσῆκε b. προσῆκεν p 9. 14. οὗτος p 1. Ibid. μὲν τότε a 1. 2. p 1. 16. ὑμεῖς εὖ οἶδ' p 5. ὑμεῖς εἶδ' Fel. P. Manut. Ibid. πάντες μέμνησθε p 15. 18. ἀπήγγελλεν a 1. b. p 1. 9. 10. Bekk. antep. προσέχοι a 2. pen. ἁπάντων p 1. 2. ult. παρὰ] περὶ b. Ald. Tayl.

P. 336. 1. αὐτοῦ] τούτου a 1. 2. p 1. 2. ἔρεσθαι p 4. 3. ὁ primum om. a 1. 2. b. c 3. p 1. 2. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἄνθρωπός Bekk. Ibid. ὁ secundum om. a 1. 2. b. p 1. 2. 9. 10. 15. Bekk. 4. ακουσαι p 9. Ibid. παρὰ] περὶ b. Ald. Tayl. 5. ταῦτα ἔχων ἀπέρχεται] ἔχων ταῦτα ἄγει p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 6. ὀδύρεσθαι p 15. 7. ἢ] εἰ a 1. p 1. 15. Bekk. 8. συνεβούλευεν a 1. 2. b. c 3. p 2. 4. 5. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 9. τὰ] ὑπὲρ a 1. 2. p 1. 5. 15. 11. πέμψῃ πρέσβεις p 15. 12. τότε om. a 2. 14. ἴδε a 1. 15. τὸν om. a 2. 17. λέγει μήτε βοήθει p 9. 18. κελευόντων] τελευτώντων a 2. 19. ἔφη om. codices et editiones. 21. ἄνθρωπον b. 22. γρ. φιλονεικότ. ἀλλ. φιλελληνέστατον M. Ben. 23. καὶ om. Ald. 25. ταῦτ' ἄν, ἐκεῖνα] a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. probante Tayloro. Ibid. ἐκείνῳ Ald. P. Manut. ἐκείνω Fel. antep. τί δὲ ἐστιν ὅστις] τί δέ ἐστιν; ὅστις Fel. τί δέ; ἐστιν ὅστις Bekk. ult. τὰ om. b. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. νῦν Φιλοκράτει a 1. Ibid. νῦν πράτ-

τειν] συμπράττειν a 1. p 1. 4.

P. 337. 1. ὃς τὰς γυν.] τὰς om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 3. αἰσχρὸν ἐμὲ p 1. 15. Ibid. νῦν p 1. 5. ἤγαγεν ἅπαντας a 1. p 1. 6. τὰ om. b. c 2. p 10. 15. Ald. 8. Ἑλλάδα] ἐλπίδα a 1. p 1. 10. κλαιήσει b. Ald. Tayl. κλαύσεται a 1. p 1. 15. κλαήσει Bekk. Ibid. τοῦ om. Ald. 11. παρέξει p 1. Ibid. ἀναβιβάσεται M. Ben. Ald. Ind. Fel. P. Manut. 12. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι a 2. 13. ἁλῶνται b. 14. παθόντες p 4. 15. ἢ τοῦ τοσαῦτα] ἢ τοὺς τοσαῦτα b. c 2. 3. p 10. Ald. Fel. P. Manut. ἢ τοὺς τοῦ τοσαῦτα b. t. Hervag. Tayl. ἢ τοὺς τοῦ τοιαῦτα a 1. 2. p 1. 15. Bekk. ἢ τοὺς τοῦ p 9. τοιαῦτα etiam M. Ben. Ibid. ἠδικηκότος] ἠδικηκότας b. c 2. 3. Ald. 16. καὶ ὅτι τοὺς ὑμετέρους παῖδας] παῖδας οὓς a 1. p 1. 15. antep. ἐκγόνοις] ἐκείνοις c 2. Ibid. προγράψαντες a 2. Ibid. τῇ εἰρήνῃ p 10. M. Ben. Bekk. pen. αὐτοῦ om. a 1. p 1. 15. ult. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν a 2. b. c 2. 3. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 338. 1. κατηγορήσαντας p 15. 5. ἐνταυθὶ p 9. Ibid. προελθόντα a 1. p 1. 15. παρελθόντα a 2. et in marg. b. 6. ὁσίαν καὶ δικαίαν] δικαίαν καὶ ὁσίαν a 1. 2. p 1. ὁσίαν καὶ τὴν δικαίαν c 2. 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. ταύτην om. a 1. 2. p 1. 9. 10. Bekk. 10. ἔλεγε om. p 9. 12. βούλεσθαι p 9. 14. ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ γεγόνασι] ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ γεγόνασι c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. ἐν τῷ παντὶ γεγόνασι χρόνῳ Fel. 15. οὕτω σφόδρα σκαιὸς a 2. οὕτως καιρὸς c 2. Ibid. ἢ ἀνήκ.] καὶ ἀνήκ. a 2. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἢ σφόδρα] καὶ σφόδρα c 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 20. ἐν Μακ.] οἱ Μακ. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. οἱ ἐν Μακ. Fel. P. Manut. Ibid. οἱ ἡμέτεροι] ἡμέτεροι a 1. 2. Ald. Fel. P. Manut. ὑμέτεροι b. οἱ ὑμέτεροι c 2. 3. p 9. 10. 21. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦθ' c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 22. ἂν ἑαλωκέναι] ἑαλωκέναι a 2. ἀνηλωκέναι p 15. ἂν ἑαλωκέναι συνέβη p 4. 24. ὑμᾶς om. a 1. 2. p 1.

P. 339. 2. ἂν νῦν] νῦν ἂν p 15. ἂν om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 3. λάβοιτε a 1. 2. b. c 2. 3. i. p 1. 6. 9. 10. 15. Bekk. 6. εἶτα καὶ γεωργ. p 15. 7. αὖ om. p 1. 9. 10. Ibid. πρὸ] πρὸς p 9. 8. τὰ om. p 9. 10. Bekk. 10. μυρία a 1. b. c 2. 3. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. εἴργασθαι Ald. 11. κἂν] καὶ p 15. 12. εἴπῃ a 1. b. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. εὐθέως ἐχθρὸς] ἐχθρὸς εὐθέως c 2. 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. Ibid. κακός p 15. pen. τῶν] τοῦ c 2. ult. φίλων καὶ ξένων p 15.

P. 340. 2. ὁ τέως ἔτι] ὁ τέως a 1. 2. p 1. 15. Bekk. ὁ τέως πρώην b. c 2. 3. p 9. 10. ὡς πρώην Ald. Tayl. 4. ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπελθεῖν] ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπανελθεῖν b. t. Ald. Tayl. ὑμῖν ἐπανελθεῖν ἐπὶ κεφαλαίων a 1. p 1. ἐπὶ κεφαλαίων ὑμῖν ἐπανελθεῖν p 15. ἐπελθεῖν ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων a 2. ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐλθεῖν c 2. ὑμῖν ἐπελθεῖν ἐπὶ κεφαλαίων p 9. 10. Bekk. 5. ὁ Φίλιππος p 15. 6. τοὺς] τοῖς c 2. 7. τὸ] τῷ Ald. Less. 8. ἐπιθυμεῖν Ald. Fel. Ind. Ibid. διαφθειρομένης a 2. b. p 2. 5. Ibid. αὐτῆς a 2. 9. κεκλειμένων a 1. b. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἀνόητον p 1. 10. τὰ om. c 3. 12. Ξενοφῶντα p 4. 13. εὐθέως τοῦτον a 1. 2. p 1. 14. συνεργεῖ c 2. 15. ὑμῶν] ἡμῶν b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. πράττειν ἡμῶν a 2. 16. ὡς] πρὸς a 2. Ibid. ᾗ] δι' ἧς i. o. p 10. 15. t. et γρ. b. Askew. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἂν om. Ald. 17. μᾶλλον] μάλα Taylor. Ibid. μέγα αὐτῷ] οὕτω μέγα a 1. p 1. antep. οὐδ' οὕτως a 1. κακὸν οὐδ' οὕτω vult Lambin. om. Taylor. Ibid. ἀπολεῖ a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. ἢ] καὶ p 1.

P. 341. 1. καὶ ἐπιορκῆσαι] καὶ om. Ald. Fel. P. Manut. 2. αὐτοῦ b. Ald. αὐτῷ Fel. P. Manut. Ibid. ἅπαντας p 1. 15. 5. παραβαίνειν post ἦν ponit p 15. 7. ὡμολόγει b. p 1. 10. et corr. c 3. Ald. Fel. P. Manut. 9. αὐτὸν παρελθεῖν] παρελθεῖν αὐτὸν c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. 11. εἶναι a 2. Ibid. ταῦτα] τοῦτο a 1. 2. p 1. 5. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. sed ταῦτα Fel. Ind. P. Manut. Ind. 12. ἑαυτῷ μάρτυς p 15. 13. τὸ πρῶτον Φωκέας ἐκράτησεν] τὸ πρῶτον ἐκράτησε Φωκέας c 2. 3. Fel. τὸ πρῶτον ἐκτήσατο Φωκέας i. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Φωκέας ἐκτήσατο πρῶτον p 9. 10. πρῶτον ἐκράτησε Φωκέας p 15. Φωκέας ἐκράτησεν τὸ πρῶτον p 1. Bekk. Ibid. ὁ Φίλιππος om. a 1. c 2. 3. b. p 1. 2. 4. 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. 15. καὶ τὸν στρατηγὸν a 2. Ibid. ἁπάντων ἀνθρώπων] ἀνθρώπων ἁπάντων a 2. b. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. 17. Φωκεῦσι βοηθήσαντος] βοηθήσαντος Φωκεῦσι Fel. 18. ἐβουλήθη p 2. 19. δὲ] δὴ a 1. b. c 2. p 1. 9. 10. Bekk. 20. ἐστασιάζετο] ἐστασίαζε a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τὰ τῶν Θ.] τῶν om. a 2. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 21. πρῶτον εἰσηκολούθουν a 2. Ibid. ἐκράτουν p 10. et pr. p 9. 22. μάχῃ] μάχην p 9. 10. Bekk. μάχην τε c 2. μάχῃ τε b. c 3. Ibid. ἔνεστι] γρ. ἐξεῖναι b. p 9. 23. εἰ μὴ γρ. p 9. Ibid. βοηθήσεσθ' p 15. Ibid. τοῖς ὅπλοις, δυνήσεται] χαιρήσειν a 1. b. p 1. 15. χαίρειν p 9. Bekk. τοῖς ὅπλοις χ' αἰρήσειν δυνήσεται a 2. pen. ψεύσωμαι p 10. 15. ult. ὅσα] ἃ p 9. 10. Bekk. Ibid. βούλωμαι, διαπράξωμαι p 15. Ibid. πῶς; οὕτως] πῶς οὐκ γρ. M. Ben. οὕτως om. a 1. p 1. Ibid. ἂν] ἐὰν p 15. om. pr. c 3.

P. 342. 1. Ἀθηναίων c 2. 7. ἐὰν] ἂν p 9. 10. καὶ ταῖς παρασκευαῖς om. a 2. b. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 11. ὑπαγωγαῖς] ἐπαγωγαῖς b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. εὕρετο a 1. 2. p 1. 15. Bekk. 12. κωλύσαι μετὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα κωλύσαι a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. μετὰ ταῦτα om. p 9. 13. τὰς om. a 1. p 1. 15. 14. ὁμόσε] ὅμως b. c 2. 3. p 9. 10. Bekk. ὁμῶς p 15. Ibid. ἵν'] ἦν p 9. Ibid. κωλύσοιθ' p 15. 15. πᾶς] τίς a 2. Ibid. πάλιν om. pr. p 9. 17. ἀγαγέντας a 1. Ibid. δυνήσησθε] δύνησθε a 1. b. p 1. 15. Bekk. δυνήσεσθε a 2. b. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. δυνήσαισθε c 3. 18. τοῦθ' p 9. 10. Bekk. Ibid. πράττοντες b. c 2. 3. p 5. 9. 10. Bekk. 20. κατακωλυθεὶς a 1. p 1. 9. 10. Bekk. κατεκωλύθεις Ald. Tayl. ἐκωλύθην a 2. p 15. 22. ἑαυτοὺς om. p 9. 10. post ἐνδοῦναι ponit p 15. Ibid. ἐκδοῦναι] ἐνδοῦναι a 1. b. p 1. 5. 15. t. Bekk. 23. ἐλθεῖν pr. p 9. antep. ἀπαγγέλλονται p 9.

P. 343. 1. ἂν om. a 1. p 1. Ibid. ὑπάρξειν M. Ben. 2. ἀπαγγέλλουσι p 9. 10. 3. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. p 1. 9. w. Bekk. Ibid. ᾗ] ἦν Ald. 6. τούτων om. p 9. 10. Bekk. 8. Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς ἰδεῖν οἰκιζομένας] Θεσπιὰς οἰκιζομένας ἰδεῖν Ald. Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς οἰκιζομένας ἰδεῖν Fel. 9. ἐξηνδραποδισμένας a 1. c 2. p 1. 15. 10. καὶ primum om. p 1. 11. ἡμετέρων a 1. p 1. 13. διῳκισθέντες Ald. Fel. P. Manut. 14. ἡμῖν] ὑμῖν c 2. 3. p 9. 10. 15. Bekk. 15. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. P. Manut. Bekk. Ibid. προκατεσκευάζετο] προσκατασκευάζεται b. c 3. p 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. προκατασκευάζεται c 2. Ald. προσκατεσκευάζετο w. κατεσκευάζετο a 1. 2. p 1. antep. Γεραιστῷ c 3. i. p 9. M. Ben. Bekk. Γεραίστῳ p 10. Γερεστῷ a 2. pen. Δρυμοῦ c 2. 3. i. p 10. 15. ult. πρὸς Πανάκτῳ] Προπανάκτῳ p 4. Ibid. ὅ, τέως ἕως ἦσαν οἱ] ὅ, τέως ἦσαν a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ὃ ἐν ᾧ τέως ἦσαν οἱ a 2. ὅπερ ὡς ἦσαν Ald. Tayl.

P. 344. 1. οὐδὲ τῷ ποτὲ] οὐδέ ποτε Ald. Fel. P. Manut. οὐδὲ πώποτε a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Hervag. Tayl. Bekk. 5. δ' οὐπώποτ' c 3. p 9. 10. Ibid. χρόνῳ γενόμενοι] γεγονότες Ald. Fel. P. Manut. 6. καὶ βάρβαροι] καὶ om. c 2. 3. p 10. Ald. Fel. P. Manut. 9. πάντα om. a 1. p 1. 10. ἠβουλήθη a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 11. εὔξεσθ' a 1. εὐξάμεθ' p 4. 16. δὲ] γὰρ a 1.
δὲ
2. p 1. 9. Bekk. γὰρ b. Ibid. ἁπλῶς] οὕτως ἔχει καὶ γρ. p 9. Ibid. δεδωροδόκηται] δεδωροδόκηνται b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. οὐ δεδωροδόκηνται c 2. 18. οὗ] ἢ a 1. 2. p 1. 19. ποιῶ b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 20. διενοχλῶ] ἐνοχλῶ a 1. 2. p 1. διοχλῶ b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τοῦτο] τοὺς a 1. p 15. Ibid. εἰδότας] ἑωρακότας καὶ εὖ εἰδότας γρ. p 9. Ibid. οὖν om. a 1. 2. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21. καὶ] τῶν P. Manut. Ibid. ἀκούσατέ μου. ἔστιν ὅντινα] ἀκούσατε. ἔστιν ἔντινα c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ἀκούσατέ μου. ἔστιν ὅντιν' ἂν a 1. 2. p 1. 23. ἂν Πρυτανείῳ] ἂν ἐν Πρυτανείῳ a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. pen. γε om. a 1. 2. p 1. 15. ult. ἀλλ' om. a 1. p 1. 9.

P. 345. 2. καὶ primum om. p 15. Ibid. δίκαια ἂν εἴποιτε] ἂν εἴποιτε om. b. c 2. 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὑμᾶς c 3. 4. τηλικαύτας καὶ τοσαύτας] τοσαύτας καὶ τηλικαύτας b. c 2. 3. p 15. Fel. τηλικαύτας καὶ τοιαύτας a 1. p 1. τοιαύτας καὶ τηλικαύτας a 2. Ibid. ὑπὲρ om. a 1. p 1. ὑπὲρ ὑμῶν post δικαίως ponit a 2. 5. καλῶς καὶ δικαίως] δικαίως καὶ καλῶς p 15. Ald. Fel. P. Manut. 7. ὅπως] πῶς a 1. b. p 1. 9. Ald. Tayl. Ibid. γρ. ἀλλὰ καὶ Ξεν. M. Ben. 8. νὴ δι' αὐτοὺς corr. p 9. 11. αὐτοὺς Bekk. 12. οὖν om. a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τινῶν om. a 2. 14. τις ἄρτι μοι p 15. μοί τις ἄρα τι c 2. antep. διὰ om. a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. Bekk. pen. τούτων a 1. 2. p 1. ult. εὑρήσεται b. c 2. 3. p 10. Ald. Fel. P. Manut. εὕρηται p 9. Bekk.

P. 346. 1. καὶ om. p 9. 10. Ibid. ἐπ'] ἐν a 1. p 1. et γρ. p 4. 2. πολλῷ Fel. P. Manut. 3. πάνυ] σφόδρα a 1. 2. b. c 2. 3. i. p 1. 2. 4. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἰσχυρίζομαι a 1. 2. b. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. 4. ἅπαντα p 1. Ibid. ἀληθῆ p 15. Ibid. λέγειν a 1. p 1. 7. Fel. P. Manut. 6. οὐδενὸς] οὐδαμῶς i. p 10. Ald. Tayl. 7. τούτῳ p 15. 8. γρ. τῇ πόλει M. Ben. 11. μὴ τοῖς] τοῖς μὴ p 15. 12. ἐπὶ] γρ. ὑπὲρ M. Ben. Ibid. ὑμετέρας] ὑστέρας a 1. 2. p 1. 2. 4. 9. 10. 15. w. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. δευτέρας Ald. Less. 14. παραστήσαντα τὰς] τὰς om. a 1. 2. b. p 1. 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. παραστήσαντας pr. p 9. 15. βουλώμεθα] βουλόμεθα a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. προσλεγόντων Ald. 18. ἐπεὶ εἰ] εἰ om. a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 19. ἴσην ἑώρων] ἑώρων om. a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. γρ. ἴσην πεποιημένους b. p 9. 20. ἐκέλευον] ἐβούλευον p 1. 21. ἠδίκηχ' p 15. Bekk. 22. Ἄλον] Ἄλον b. p 10. Fel. P. Manut. ἄλλον p 5. Ἄλλεις c 2. Ἄλεις Ald. Less. 23. δὲ primum om. a 1. 2. Ibid. δὲ secundum om. a 2. antep. δὲ primum om. a 2. p 15. Ald. P. Manut. Ibid. δὲ secundum om. 1. Ald. P. Manut. ult. τίς δ' Ὀρχ., τίς δ' Εὐβ.] τίς Ὀρχ., τίς Εὐβ. p 15. Fel. τίς δ'

’Ορχ., τίς Εὔβ. c 2. 3. p 9. 10.

P. 347. 2. ὄντων om. Ald. 3. οὐδὲν τῇ] οὐδ’ ἐν τῇ a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. οὐδὲ τῇ Ald. Ind. Ibid. συγχωρηθὲν οὐδὲ] συγχωρηθὲν οὐδὲν p 1. συγχωρηθὲν b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. γρ. συγχωρηθεὶς οὐδὲ M. Ben. 4. ἀπολώλεκε p 15. Ibid. τούτου c 2. 7. λέγῃ ἐκεῖνος, αὐτὸν Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ὑποδέχεσθαι Lamb. Ind. Ibid. στρατηγὸν a 2. p 15. 8. τούτου p 1. Ibid. μὴ λέγε] μηδέ γε p 9. 9. ἄλλως P. Manut. Ibid. τῶν om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. αἴτιος a 1. 2. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. εἶ om. a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἠδίκηκε a 1. w. et γρ. M. Ben. 12. ἡ εἰρήνη] ἡ om. b. c 2. 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. μηδὲ ὡς] ὡς om. a 1. p 1. Ald. Fel. P. Manut. 13. ποιῆσαι a 1. p 1. antep. ἐπονείδιστος a 1. b. c 2. 3. i. p 1. 9. 10. 15. t. Ald. Tayl. Bekk. probante Tayloro. Ibid. καὶ ὡς οὐ πολλὰ Lamb. Ind. ult. ἡμῖν ἁπάντων] ἁπάντων ἡμῖν c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk.

P. 348. 1. νῦν] νυνὶ c 2. 3. p 4. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. πεποιηκότα] πεπονηκότα Ald. Fel. P. Manut. 2. ἂν] ἐὰν p 1. 15. Ibid. φυλάττοιτε b. Ibid. τι λέγειν] τί λέγειν Fel. τί λέγει c 2. 3. h. p 15. τί λέγῃ a 1. i. p 9. 10. Bekk. 6. ἐπ’ αὐτῇ p 10. Ibid. αὐτὸν om. a 2. 7. καθυποκρινόμενον a 1. p 1. 15. Ald. Tayl. 8. ἂν πάντων p 1. 15. 9. Τροίαν p 4. et fortassis pr. a 1. Ibid. ἠγωνίζετο] ἐγνωρίζετο p 15. 11. ἐπεὶ a 1. p 1. 12. τοῖς secundum om. a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 2. 4. 9. 10. Bekk. 14. καλῶς γρ. M. Ben. 15. ὑμεῖς ἀβέλτερον a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. Bekk. 16. εἰ εὔφωνος,] εὔφωνον a 1. i. o. p 1. 10. Fel. P. Manut. Bekk. εὐφώνους p 9. εὔφωνα Ald. Tayl. sed εἰ εὔφωνος, Fel. Ind. P. Manut. Ind. antep. ἔχειν p 4. Ibid. μὲν om. p 9. 10. 15. ult. θαυμάσας] ἐθαύμασα i. p 9. 10. Ald. Tayl. Bekk. om. a 1. 2. p 1. et γρ. c 2. et in litura c 3. Ibid. οὐδὲν δὲ] καὶ οὐδὲν a 1. p 1. οὐδὲν p 9. 10. Bekk.

P. 349. 1. καὶ om. pr. p 9. Ibid. παίανας] παιᾶνας codices et editiones. 2. ὑπερώραι p 10. ὑπερόραι p 9. 3. εἴδητε a 1. p 1. 5. 4. ἤ τί Fel. ἤ τι Bekk. Ibid. τῶν ἄλλων om. a 2. p 15. 5. συνασκεῖν] κοινωνεῖν Ald. Ind. 6. πάντας p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἡμῖν p 15. Ibid. πᾶσι p 9. 10. Bekk. Ibid. τὸ om. a 1. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. Bekk. 7. δ’ om. b. Ibid. καὶ πονηροῦ om. a 2. 8. ἀποκλείειν a 2. 9. ἀκούειν δεῖ, ὡς a 1. p 1. 15. Ibid. εὑρημένη] εὑρομένη a 2. c 2. 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. εὑραμένη p 1. 15. Ald. 11. ἡλίκα a 1. 2. p. 4. 17. αὐτὸν om. a 2. Ibid. τὸν om. p 15. Ibid. πανταχῶς c 2. 3. o. p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. πανταχοῦ (ῶς) b. 18. τοῦτον a 2. p 1. 9. 10. 20. ἤρηται a 1. p 1. 9. 15. Bekk. 21. ἂν] ἐὰν p 1. 23. εἶτ’] εἶτ’ codices et editiones. Ibid. ἥςπερ] ὥςπερ p 1. antep. μένει a 1. p 1. Ibid. ποιήσαντας a 1. i. p 1. 15. pen. εἰ] οἱ i. t. Ald. Tayl. οἳ p 9. 10. Bekk.

P. 350. 1. ἀφεθῇ αὐτοῖς] αὐτοῖς ἀφεθῇ c 2. 3. p 1. 15. Fel. αὐτοῖς ἐφεθῇ p 9. 10. Bekk. Ibid. ποιεῖν a 1. p 1. 4. Ibid. ποῖον δ’ Εὐθ. a 2. 2. Εὐθυκράτη; ποῖον Λασθένη p 9. Bekk. Ibid. ὑπερβαλεῖσθε p 15. 5. τὴν om. a 1. 2. p 1. 6. δικαίως p 1. 15. Ibid. προσαναλωκόσι b. 7. πράγματα om. b. Ibid. φθόνον a 1. 2. b. c 2. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Tayl. Bekk. Ibid. περιιόντα a 1. et pr. b. Ald. Fel. P. Manut. 8. γὰρ σὺ πρὸς a 2. Ibid. οὔτε πρὸς εὐσέβειαν a 2. 9. οὐδὲν om. p 15. antep. τοῦτον συμφέρει p 15.

ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 397. 3. ἐξὸν εἶναι] ἐξεῖναι n. 4. ἔσχατα. τοῦτον] γρ. κατὰ τοῦτον b. p 10. t. Ibid. ἀντεγράψαντο] ἐγράψαντο b. c 3. p 1. 7. 10. Bekk. δ’ ἐγράψαντο Fel. P. Manut. ἐγράψαντο τοῦτον e. t. 8. καὶ secundum om. p 10. Bekk. καὶ τῷ δικαίῳ om. b. 9. ἀντιλαβόντας] ἄν τι λαβόντας b. n. p 10. Bekk. 10. καὶ ἄλλοις αἴσχιον] καὶ ἄλλοις αἰσχρὸν n. Bekk. 12. λέγειν γὰρ ἐχρῆν] λέγει γὰρ p 1. 10. Bekk. 13. ἄλλον om. codices et editiones.

ΑΛΛΩΣ. P. 397. ult. ἦν] ὢν M. Ben. Ibid. γράφειν] γράφει e. M. Ben. γράφων Bekk. Ibid. νόμος e.

P. 398. 2. πολλαῖς] ἄλλαις τε i. 3. λειτουργήσοντες M. Ben. Bekk. 4. λειτουργειῶν] λειτουργιῶν Bekk. Ibid. παρισταμένων] περιϊσταμένων p 1. Bekk. 8. et 10. εἰ] ἂν p 2. 11. οἷςπερ καὶ οἱ p 1. antep. Λεπτίνῃ] Λεπτίνην M. Ben. Bekk.

P. 399. 1. τὸν νόμον] τῶν νόμων n. Bekk. 4. ἐπιστάντων] γρ. συνεπιστάντων, συνιστάντων p 6. 7. καὶ ὅτι ἀσύμφορον ἡμῖν - - - λειτουργοῦντας om. Fel. 9. δεινόν ἐστι] οὐκ ἔστι Fel. 10. νομίμῳ, καὶ τῷ] καὶ om. Fel. 11. ἀφ’ ὧν αὐτὸν ἐχρῆν] ὅτι ὅπερ ἐχρῆν αὐτὸν i. 14. δ’ om. codices et editiones. pen. δωρεῶν] ἀμοιβῶν p 1. Ibid. ἡμῖν M. Ben. ult. ἑαυτοὺς] γρ. ἑαυτῶν M. Ben. ἐὰν τοὺς Bekk. Ibid. ἀφαιρεῖσθαι] ἀφαιρῆσθε i. Bekk.

P. 400. 5. δευτέρως i. 8. συναποδεύεται] συνυποδεύεται e. i. Bekk. γρ. συναπολύεται M. Ben. 9. αὐτὸν om. codices et editiones. 16. ἔτι γὰρ αἰτιᾶται codices et editiones. 18. διὰ τοῦτο πάντων] codices et editiones. 21. αὐτῷ codices et editiones. 22. αὐτοῦ codices et editiones. 23. τῷ primum om. p 1. 26. τῷ νόμῳ p 1. pen. μεταχείρησιν Fel.

ΛΟΓΟΣ.

P. 401. pen. τούτοις, ἂν] τούτοις, ὡς ἂν a 1. b. c 3. p 1. 2. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Bekk. ult. συνερεῖν] συναίρειν p 9.

P. 402. 2. φησὶ i. 3. εὑραμένους a 1. i. n. p 5. 7. 15. x. Ibid. ἐκλελοιπέναι Ald. Ind. pen. κατηγοροῦντας] κατηγοροῦντα a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. πάντα] πάντας a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. P. Manut. Bekk. ult. ἀδικούντων] ἀδίκων a 1. e. i. n. o. p 1. 6. 9. 10. 15. t. w. x. Ald. Less. Bekk.

P. 403. 2. ἐκεῖνα p 1. 9. 15. Ibid. ἡδέως] δικαίως b. Ald. Ind. Ibid. ἕνεκ’ a 1. 3. ἦσαν om. pr. b. 4. ἠξίωσεν post τούτους ponit p 15. pen. δοῦναι primum om. Ald. Ibid. ὑμᾶς, τὸ δοῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι] ὑμᾶς, τὸ δοῦναι ἐξεῖναι ὑμῖν e. ὑμᾶς γε τὸ δοῦναι i. ὑμᾶς τὸ δοῦναι o. ὑμᾶς τὸ δοῦναι ἡμῖν ἐξεῖναι a 1. Ibid. γ’ om. i. ult. ἐστὶν a 1. Ibid. ὡς οὐ τὸν i. Ibid. ὅνπερ om. p 15.

P. 404. 1. νομίζων] ἐνόμιζεν a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. et γρ. b. Ald. 2. ἡγεῖτο τὸ κύριον p 1. 7. 10. 15. Ibid. τὰ ἑαυτοῦ om. a 1. p 9. 3. ἐκεῖνό γ’ ἂν] ἐκεῖνο ἂν b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 5. ἔθηκα a 1. c 3. p 1. 10. 15. 6. ἀφῃρῆσθαι om. p 1. antep. ὅτου p 9. Bekk.

P. 405. 1. ἐν οἶμαι πολλοῖς] πολλοῖς ἐνοῖμαι p 15. 2. πράττητε p 15. 7. ὅπως] πῶς i. p 1. 9. 10. 15. Ibid. πεισώμεθα a 1. 8. ἀφαιρεθήσεται b. Ibid. ἡμᾶς a 1. b. p 1. Ibid. τῆς δωρεᾶς om. a 1. p 9. Bekk. 11. ποτε] τι p 9. pen. τὸ] τοῦ p 1. 9. 10.

P. 406. 1. πλείονος a 1. p 15. Ibid. προσήκει a 1. b. i. o. p 1. 9. 10. 15. t. 2. προκαλεῖσθαι a 1. Ibid. μηδενὶ, μηδ’] μηδενὶ μηδὲν, μηδ’ a 1. w. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. 3. ἄξιον c 3. Ibid. ᾗ] εἶ a 1. Ibid. ὑπείρξετε p 1. 4. καὶ om. pr. p 9. 5. ἂν ἔχοιεν p 15. 6. ἑαυτοὺς] αὐτοὺς b. i. p 1. 10. et corr. p 9. 8. τοσοῦτον p 1. 9. ἐκείνῳ] ἐκεῖνο a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. 10. τινας] τοὺς i. p 1. 9. 10. 15. ult. τούτων a 1. b. p 1. 5. 9. 10. 15. Ald. Less.

P. 407. 5. ἂν post οὐδ’ ponit a 1. p 15. 6. τὸ ἥμισυ a 1. p 15. 7. ἧς] οἷς b. Ald. antep. ὃ] ἃ p 9. pen. αὐτοὶ a 1. p 15. Ibid. τοῦτο] ταῦτ’ p 9. Ibid. ἀφελόμεθα a 1.

P. 408. 1. ἀψευδῆ] ἀψευδεῖν c 3. n. p 1. 9. 10. x. et pr. a 1. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. sed ἀψευδῆ γρ. p 9. Fel. Ind. P. Manut. Ind. ἀψευδεῖν (ῆ) b. 3. ψεύδεται p 9. 7. ἀπόλλυται] ἀπόλλυτε a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 409. 1. ἀνάλωσαν b. 2. ἐξέστησαν] ὑπεχώρησαν p 6. antep. ἡμετέρου p 1.

P. 410. 2. ἐπειδὴ] ἐπεὶ a 1. p 1. Ibid. συνῆλθε a 1. p 5. 7. 4. ταῦτα om. a 1. 6. ἄστεως p 9. P. Manut. 7. τὸ om. codices et Fel. Benenat. Bekk. antep. ἑλέσθαι καὶ συν. p 5. pen. ὡμολογημένων] ὀμωμοσμένων a 1. i. p 7. 15.

P. 411. 1. ψεύδεσθαι a 1. Ibid. ταῦτα om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 2. ἡμῖν p 15. 3. ψεύσασθαι a 1. p 7. 15. 4. μὲν τοίνυν οὐκ p 1. 6. οὐ τὸ] οὔτε a 1. 7. ἀλλά τι] ἀλλὰ τί Bekk. 8. θέντος] δοθέντος p 15. antep. φαῦλον p 1. pen. νόμου τούτου σκοπῶν a 1. c 3. p 5. 7. 15. et γρ. b.

P. 412. 1. θέσθαι δοκεῖν, καὶ a 1. 3. δοκεῖν om. a 1. 4. ὁμοίαν τοῦ ἤθους εἶναι Ald. Less. 5. χρηστὸν Fel. P. Manut. 6. τῆς πόλεως ἦθος a 1. τῆς πόλεως τὸ e. τοῦ τῆς πόλεως ἔθους t. pen. παρόντος] νόμου a 1. p 5. 7. παρόντος νόμου p 15. ult. τοῦ δήμου a 1. p 5. 7.

P. 413. 1. πολιτῶν a 1. Ibid. ἀφαιρεῖτεαι p 9. 5. καὶ τῇ βεβαιότητι om. p 1. 10. Ibid. τοῦ δήμου a 1. ult. γὰρ om. c 3.

P. 414. 1. ἡμῖν w. Ibid. λαμβάνῃ p 1. λάβοι p 15. 2. γοῦν om. a 1. 3. εἰσὶν] εἶναι p 1. 4. ταῦτ’ a 1. 5. ἡσάντινος i. p 1. 7. 9. 15. Bekk. ἥστινος ἂν a 1. 6. ἐξέλῃς a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 7. ἔσει Bekk. pen. τούτου om. Fel. P. Manut.

P. 415. 2. ὃν b. p 9. Ibid. ὑμῖν p 15. 3. μετοικιῶν corr. p 15. 4. ἑκατέρων] ἑκάστων p 7. Ibid. εὑρομένοις c 3. i. p 7. Ald. P. Manut. εὑρομένοις (η) b. αἱρομένοις Fel. 6. πασῶν om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. Bekk. 8. τοὺς] τῶν p 15. Ibid. καὶ Ἀριστογείτονος om. a 1. et pr. p 9. 9. δὴ] δὲ Fel. P. Manut. 10. τούτῳ om. p 1.

P. 416. 4. πέντε μόνους, ἐγὼ] πέντε μόνον, ἐγὼ a 1. p 1. πέντε, ἐγὼ b. c 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 5. τοῦτον i. p 10. 15. Ibid. μετοίκων εἶναι πλ.] εἶναι om. a 1. b. c 3. e. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. μετοίκων αὐτὸν εἶναι πλ. t. 6. ἐὰν] ἂν i. Ibid. ἀεὶ om. a 1. p 9. 8. ἔσται om. pr. p 9. antep. ὁρᾶτε] ὅρα p 1. 10. et pr. p 9. Ibid. δὲ] τὸ P. Manut. ult. οἴομαι Bekk.

P. 417. 3. ἐγκύκλους i. p 10. 4. ὑμῖν om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. ἱστιάτορες a 1. antep. ἢ om. a 1. ult. ἀπίστους] ἀπίστως a 1. b. c 3. e. i. o. p 1. 6. 9. 10. 15. t. Bekk. Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1.

b. c 3. e. n. p 1. 9. 10. 15. t. x. Ald. Less. Fel. P. Manut.

P. 418. 1. ἅνπερ] ἅπερ p 1. 10. 2. οὐκ om. p 15. Ibid. ὑμᾶς a 1. 3. ειδηι p 9. Ibid. εἶεν om. Fel. P. Manut. 4. ἐπέλειπον p 9. Bekk. 5. πρότερον p 1. 7. οἴομαι Bekk. antep. ἔκ. οὐ λειπ. M. Ben. pen. ἀναλώσειν p 1. 10.

P. 419. 5. τοιάδε a 1. 6. ὑπάρχει p 1.
χ
5. 9. 10. Bekk. ὑπάρξει b. ὑπάρχειν a 1. p 15. 7. πλουτίσουσιν p 15. 8. ἅμα om. i. p 1. 9. 10. 9. τοῦτο p 9. 10. ἢ om. a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. 11. κεκτῆσθαι om. a 1. i. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. ποιῶσιν a 1. 13. τοῦτο p 1. 15. pen. ταῦτ' ἀναλώματα a 1. ult. τε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἅπαντα i. p 10. et pr. p 9.

P. 420. 1. μεῖζόν] κρεῖττόν a 1. p 7. 15. om. pr. p 9. 10. Ibid. πίστεως] φύσεως Ald. Ind. 2. ἡμῖν om. a 1. et pr.
εἶναι
p 9. 3. ὑμᾶς p 10. 15. 6. διαμένειν b. διαμεῖναι a 1. i. p 1. 9. 10. 15. 7. εὑρήσειν c 3. Ibid. μέσον] δέον a 1. b. e. i. n. o. p 1. 7. 9. 10. 15. t. Ald. Less. Hervag. Tayl. Bekk. antep. ἐπιδείξω p 7. 15. Ibid. δήπου, ὅτι] δήπου τοῦθ', ὅτι a 1. b. c 3. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Ald. Bekk.

P. 421. 4. χορηγιῶν] χορῶν in marg. b. Ibid. μικρὸν om. i. p 1. 10. post μέρος ponit p 9. 5. ἐστί om. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. πάσῃ om. a 1. post πόλει ponunt p 1. 10. 15. 8. μέρει τιμῆς p 1. 9. τοῖς τοῦ] τοὺς pr. p 9. 10. οἴομαι Bekk. Ibid. μὲν καὶ ὑμᾶς p 15. 11. αὐτὸν om. a 1. Ibid. ἀναγνώσετε] ἀναγνώσεται b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. λάβε μοι τὸν Ald. Less. Ibid. τὸν] τῶν p 10. 13. τοῦτον αὐτοῖς. λέγε.] τοῦτο αὐτό. a 1. p 9. Bekk. λέγε om. b. pen. δὲ om. a 1.

P 422. 2. τριηραρχίας λειτουργίας p 15. λειτουργίας i. p 6. 10. antep. εἰς - - - τριηραρχεῖν om. pr. p 10. ult. ὦ Λεπτίνη, ὁ σὸς p 15. Ibid. ποιεῖ a 1. i. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Bekk.

P. 423. 1. δυεῖν p 15. 2. ποιήσας ἅπαξ p 15. 4. οὔκουν] οὐκοῦν Fel. 5. βλάψει a 1. p 1. 5. 6. 7. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. παρὰ] περὶ Ald. pen. ἄνδρες om. a 1. Ibid. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι corr. p 9.

P. 424. 2. διειρῆσθαι] διηρῆσθαι a 1. i. n. p 15. Bekk. δ' εἰρῆσθαι p 1. διωρίσθαι Lamb. Ind. Ibid. ἤ τινος] ἢ τίνος Bekk. 4. καὶ om. n. 5. περιλαμβάνει c 3. n. p 1. 10. 15. et pr. p 9. 8. τὴν om. p 1. Ibid. αὐτοὺς p 1. Ibid. ἔστι μὲν γὰρ p 9. 9. ὁ Λεύκων δήπου a 1. Ibid. ἡμῶν p 1. 10. οὐδετέρου p 2. pen. ἡμῖν a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. αὑτὸν a 1. αὐτὸν p 7. ult. ὑμᾶς p 15.

P. 425. 2. πάντων p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. ἐμποριῶν p 1. 15. pen. εἰσπλέων] εἰς πλέον n. x. εἶς πλέων Lamb. Ind. ult. καὶ om. p 1. 9. 10. 15.

P. 426. 1. τὸν σῖτον om. a 1. b. p 9. αὖ τὸν σῖτον p 1. 10. 15. [τὸν σῖτον] Bekk. 2. γεμίζεσθαι] κομίζεσθαι p 5. 3. ὑμᾶς b. c 3. p 9. 10. 15. P. Manut. Ibid. ἐκείνοις p 1. 10. 4. ἡμῖν i. 5. εἰσπράττεται i. 6. αὐτοῦ Bekk. pen. τοῦτο] οὖν P. Manut.

P. 427. 2. τοσοῦτον] τοσούτου a 1. b. c 3. p 9. Bekk. τοσοῦτο M. Ben. pen. προκατασκευάσας] προσκατασκευάσας c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. ult. Θευδασίαν] Θευδοσίαν a 1. b. n. M. Ben. Fel. P. Manut. Bekk. Ψευδοσίας p 15. Ibid. οὐ] οὐδ' ὁτιοῦν (vel. οὐδοτιοῦν) a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 428. 1. οὐδοτιοῦν om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἔδωκε a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 3. ἡμᾶς a 1. p 6. Ibid. οὗτος ὁ ἀνὴρ p 15. Bekk. antep. παρὰ] περὶ Ald. pen. τοσούτου Bekk.

P. 429. 3. ἀφαιρουμένους a 1. 8. ὑπο-
οῦ
μένει p 15. 9. ἑαυτῷ b. ἑαυτῷ p 1. 9. 10. ἑαυτῷ δωρεὰς p 15. αυτῷ a 1. pen. τὰ om. Fel. P. Manut. Ibid. αὐτὰ om. a 1. i. p 5. 9. 10. 15. Bekk. ult. τὰ om. a 1.

P. 430. 1. ΨΗΦΙΣΜΑ. a 1. 3. ἡμῶν p 1. Ibid. ψηφισμάτων ἤδη, ὦ p 5. 7. 5. τε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. δὴ] δὲ p 15. Ibid. ὅσης] οὔσης p 1. 8. δῆμον] νόμον p 15. 9. ἄλλο τι om. Ald. Ibid. πάντων p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. ἣ δεδώκατε om. Fel. P. Manut. 11. φαίνεται, sed γρ. φανεῖται, b. 12. ἔσεσθε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. ἐστίν om. p 1. 9. 10. Bekk. ult. ὑμᾶς ὁ] ὑμᾶς Ald. Fel. P. Manut. ἡμᾶς ὁ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 431. 1. αὐτῶν p 1. 2. ὁ] ὅ γε i. p 1. 5. 7. 10. 15. ὅτε pr. p 9. Ibid. ἡμῶν p 1. 9. 15. Bekk. 3. τῶν εὑρημένων τινὲς p 1. 9. 10. Bekk. 4. οὖν] τοῦτο P. Manut. 5. εἰσὶ φαῦλοι ἴσως] ἴσως εἰσὶ φαῦλοι a 1. εἰσὶν ἴσως φαῦλοι b. c 3. p 9. Bekk. ἴσως φαῦλοί εἰσι p 15. εἰσὶ om. p 1. 7. 10. 7. δικαιότερον c 3. Ibid. παρὰ] περὶ Ald. 9. μὴ om. a 1. 10. ὁμολογουμένους] ὁμολο-
ους
γουμένως b. ὁμολογουμένως a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk.

P. 432. 2. στερηθήσεται b. 3. ἀναγκασθήσεται τούτων p 9. Ibid. δὲ τοῦτο οὐ] δ' οὐ τὸ a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 4. ὑμᾶς αὐτὸν c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. δεῖ μόνον p 15. Ibid. εἵνεκα p 9. 10. 15. Bekk. 10. ἡμῶν] ὑμῶν a 1. b. c 3. p 9. 10. 15. P. Manut. Bekk. 11. Κερκυραῖος] Κυρηναῖος a 1. b. n. o. p 6. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. antep. οὐ τῷ] οὕτω p 15.

P. 433. 2. τὸ om. p 15. antep. τῷ

secundum om. p 1. 9. 10. 15. Ibid. πρὸς τοὺς τριάκοντα γρ. M. Ben. πρὸς τριάκοντα Ald. Ind. πρὸς τοὺς τῶν τριάκοντα Fel. P. Manut. pen. ἐπέδωκεν p 1. Ibid. αὐτοῖς p 9. 15.

P. 434. 1. ἂν om. p 1. 9. 10. Ibid. μᾶλλον om. p 1. 9. 10. Ibid. φανερῶς] φανερὸς a 1. b. c 3. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Bekk. 3. παρὸν Fel. P. Manut. antep. ὅπως] πως p 9. 10. Ibid. σώσοι] σώσῃ a
ει
1. p 1. 9. 10. 15. σώσῃ b. σώσει c 3. Fel. P. Manut. Bekk. pen. ἀδεῶς t. Ald. ult. τὸν] τοίνυν a 1. p 15. Ibid. περὶ] παρὰ a 1. b. c 3. e. n. p 1. 5. 6. 7. 9. 10. 15. t. Bekk.

P. 435. 4. τὸ] τῷ p 1. 8. καὶ om. a 1. pen. ΨΗΦΙΣΜΑ. a 1. b. c 3. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. ult. εὕρατο p 7.

P. 436. 3. τάλαντα p 7. 4. ἡγοῦμαι] οἶμαι p 5. 8. ὑμᾶς om. a 1. i. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. 9. αἰσχυνοίμεθα i. p 1. 10. 10. τοῦ om. p 1. 10. 15. Ibid. τοιαύτους p 15. Ibid. εἰ om. pr. c 3. 11. μηδενὸς om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. μνείαν Bekk. pen. ἀπολύσει a 1. p 15. ult. δὴ om. Fel. P. Manut.

P. 437. 1. εἰδόντες] εἰδότες a 1. b. c 3. i. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ἰδόντες p 5. Ibid. παθόντες] παρόντες a 1.
ρ
i. n. w. x. παθόντες b. Ibid. τοῦτον n. w. x. 2. ἀκούσαντες p 1. Ibid. ἀνάξιον i. n. w. x. 3. ποιήσομεν; αὐτὸς] ποιήσομεν; ὁ αὐτὸς] c 3. p 5. 9. ποιήσομεν; αὐτὸς p 10. Bekk. ult. ἐφεύγομεν p 15.

P. 438. 1. ἡγοῦμαι δεινότατ' ἂν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. νόμον Ald. τοῦ νόμου p 15. Ibid. μέλλει πρῶτον φέρ. p 15. 7. δεήσῃ a 1. antep. ἀπάσῃ c 3. p 9. 10. 15. Bekk.

P. 439. 3. πάθοιτε p 15. 5. ὑμῖν] ὑμῶν e. p 6. 7. t. Ald. Bekk. ἡμῶν a 1. b. c 3. p 1. 2. 9. 10. 15. Ibid. πονηρᾶς τε δόξης a 1. Ibid. ποτὲ ἀλλοτριώτερον, γρ. p 9. 6. ἐθελησάντων a 1. Ibid. αὐτὴν om. a 1. 10. οἷον a 1. 11. διεξηλυθεν p 9. 17. μου Ald. Ibid. φεύγοντας b. c 3. p 2. sed γρ. φυγόντας in marg. b. 18. δὲ om. e. p 1. antep. αὐτὸς om. a 1.

P. 440. 2. μὴ δέχεσθαι post βουλευσαμένων ponit p 15. 4. τῆς om. Fel. P. Manut. 6. πλησίων p 15. antep. ἡμῶν i. Ibid. στρατευομένων a 1. i. p 2. 15. pen. δέῃ p 15. ult. εἰσεφρούρουν a 1. p 15. Ibid. διέσωσαν ὑμᾶς] διέσωσαν καὶ ὑμᾶς codices et editiones.

P. 441. 1. δ' ἡ πρὸς a 1. p 15. 2. ἐγίνετο p 15. Ibid. ἀντιαλκιδου p 9. 7. αἰσχρῶς p 1. 9. προσήκει pr. p 9. 10. δέ μοι om a 1. p 9.

P. 442. 2. ἰδὼν] εἰδὼς a 1. p 5. 15. Ibid. καὶ om. a 1. i. p 9. Bekk. 3. ἀκουσαι c 3. p 9. 10. Bekk. om. a 1. p 15. 4. πόσην a 1. p 15. 7. φανησόμεθα om. a 1. p 9. 10. γὰρ secundum om. p 1.

P. 443. 1. τι μὴ] τι οὐ p 9. τιμῇ Ald. Ind. Ibid. ἀνθρώπων ἔργον p 15. 3. δεῖ om. p 1. 7. ὑμῶν c 3. 11. κρινόμενον om. a 1. i. p 1. 9 10. 15. [κρινόμενον] Bekk. 13. ἐάσαμεν a 1. ζητήσομεν p 5. Ibid. δ' εὖ] δὲ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. σκεψώμεθα c 3. Ibid. ἄρ'] ἂν b. ult. τοῦτο om. p 15. Ibid. ποιήσονται a 1. p 15.

P. 444. 1. ποιοῦμαι μόνων p 15. Ibid. τὸν λόγον] λόγον τοσοῦτον p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. τοσοῦτον λόγον a 1. c 3. et corr. b. τὸν λόγον τοσοῦτον i. τοσοῦτον τὸν λόγον p 2. 2. ἐγχειρήσαιμεν p 15. 7. ἐὰν] ἂν a 1. Ibid. ἀφέλησθε] ἀφαιρῆσθε a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. οἳ] ἢ p 1. Ibid. παραδοθέντες p 15. 10. ὑμῖν φίλην p 15. Ibid. αὐτῶν a 1. p 1. 12. παραδόντες] παρασχόντες b. antep. ὑμᾶς p 15. pen. εὐπορίσαντας Ald. Fel. P. Manut. εὐπορήσαντας καὶ c 3.

P. 445. 3. προξενίαν] ὑποδοχὴν ἢ προστασίαν προξενίαν p 1. Ibid. εὐεργεσίαν] ἐπιγαμίαν M. Ben. antep. εὑραμένους ἢ εὑρημένους M. Ben. Ibid. ἐάσωμεν p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τὰ δοθέντα] ταῦτα a 1. p 9. ult. μάλιστ'] κάλλιστ' p 15. Ibid. ἂν ἐκείνως, editiones.

P. 446. 1. τινα i. Ibid. νῦν τῶν a 1. νυνὶ τῶν p 1. 9. 10. 15. Bekk. 2. ἢ τὰ ἄλλα a 1. 9. μόνοι om. a 1. 10. ἢ] ἢ c 3. p 1. 9. 10. ult. ἡγεῖσθε c 3. Ald. ἡγεῖσθαι Fel. P. Manut.

P. 447. 1. ἀκούσεσθε codices (præter e. qui ἀκούσεσθαι] et editiones. 2. καὶ Ποτίδαιαν om. c 3. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 3. τἄλλα Bekk. 4. ἡμᾶς om. Ald. ὑμεῖς a 1. Ibid. ἠδόκουν p 9. Ibid. ἢ codices et editiones. 5. σφίσιν] φησιν p 9. 7. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. b. c 3. p 1. 6. 9. 10. 15. Bekk. 8. ἐκεῖνον p 15. 9. τῶν ἡμετέρων εὐεργετῶν τὰς ὑπαρχούσας δωρεὰς ἀφαιρήσεται; a 1. p 11. et γρ. p 9. τῶν ἡμετέρων εὐεργετῶν ὑπάρχουσαι δωρεαὶ ἀφαιρήσεται; i. ἀφαιρήσεται etiam p 15. 10. οἴομαι Bekk. 11. λαβὲ p 15. Bekk. pen. τά γ' ἔργα p 5.

P. 448. 3. ἐκεῖνοι a 1. 5. ὑμᾶς τι ποιεῖν a 1. Ibid. ὅτι τοὺς] ὡς τοὺς a 1. ὅσους p 9. 6. γε om. p 1. 9. 10. 15 Bekk. 7. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ corr. p 9. 9. τὸν om. a 1. τὸν πάντα p 15. 11. καὶ διαλελυμένως M. Ben. 12. ἐῶντες p 6. 14. ὑμᾶς] ὑμᾶς ἔτι o. ὑμᾶς εὖ p 1. 15. μὲν ἂν p 1. antep κατορθώσειν p 1.

P. 449. 1. δείξαιμι c 3. p 1. Ibid. δίκαιον om. b. Ibid. πολλοὺς εὐεργ.] πολλοὺς ξένους εὐεργ. a 1. b. c 3. p 1. 2. 5. 9. 10. 15. t. Ald. Bekk. 3. δοκοίην c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. δοκεῖοι Ald. 4. καὶ secundum om.

p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. πλείστους] πι-σ τους p 9. Ibid. πολιτείας p 1. pen. αὐτῷ om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Dionys. ult. ἀνὴρ om. a 1. i. p 9. 10. 15. Bekk.

P. 450. 2. τοῦ om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Aristid. Dionys. Bekk. 3. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Aristid. Dionys. Ald. Fel. Bekk. 4. παρ'] καὶ παρ' a 1. καὶ (pr. enim om.) corr. p 9. Ibid. ἥντιν' a 1. 5. τοὺς om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 8. τείχη] χείλη p 1. 10. τῶν om. a 1. antep. ἅπαντας Ἑλλ.] ἅπαντας τοὺς Ἑλλ. a 1. b. c 3. Ald. Fel. P. Manut. πάντας τοὺς Ἑλλ. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. ὑμῶν c 3.

P. 451. 2. εἰκόνα μετὰ τὸν Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα Fel. P. Manut. 7. λέγε m. c 3. 9. μόνων c 3. Ibid. ὁ Κόνων om. p 5. 10. ἐπετιμήθη c 3. p 2. 9. 10. 15. antep. εὐεργέτηντο c 3. p 1. 9. 10. Bekk.

P. 452. 1. ἀφαιρήσεται b. 2. αὐτὸν om. p 15. 3. δ' om. p 1. Ibid. τετελεύτηκε i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. μηδενὸς om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. μνείαν ante τούτων ponit p 1. 8. δ' ἁπάντων c 3. Ibid. γνώη a 1. 9. Περικλῆς p 15. 15. τοὺς om. p 1. 9. 10. 17. παραινεῖ] παραινεῖν a 1. b. c 3. i. n. p 1. 9. 10. 15. t. x. Bekk. παραινῇ P. Manut. Ibid. ἐξαπατῆσαν P. Manut. 18. Λακεδαιμονίους om. a 1. p 9. antep. ὦ om. p 1. 15. pen. ἀκούσῃ ἂν, ἀλλ' p 15.

P. 453. 1. ἐντιμώτερον Ald. Fel. P. Manut. 3. κωλύοντας p 15. Ibid. ταὐτὸ τοῦτο] ταῦτ' a 1. αὔτ' p 9. 10. 15. αὔτ' Bekk. om. p 1. 4. ἀντεποίησεν p 1. 5. ἔχειν a 1. 6. ἡμᾶς] ὑμᾶς p 15. om. a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. τὶ] τί Fel. τι Bekk. 7. τοῦ] τὸν a 1. c 3. p 1. 10. 15. Bekk. Ibid. περι ἴδομεν a 1. 9. ἡμῶν i. 10. φρονοῦντας p 15. Ibid. οἶμαι ταῦτ' ἂν a 1. p 1. 9. 10. 15. οἴομαι ταῦτ' ἂν Bekk.

P. 454. 1. Γοργώπαν b. c 3. p 1. 5. 9. 10. 3. ἀπελθὼν p 1. pen. οἴομαι a 1.

η

P. 455. 1. δεούσας b. δεούσης p 15. Ald. Fel. P. Manut. 3. ἡμῖν i. Ibid. φιλίας

ερ

p 9. Bekk. pen. πρεσβύτατοι b. t. Ald. Tayl.

P. 456. 1. λαβὼν p 6. 2. μόνως Ald. 3. ἁπάντων c 3. 5. ἀφ'] γρ. καθ' p 9. Ibid. τε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. αὖ ἀπὸ] αὖ om. a 1. c 3. Bekk. ἀπὸ om.

πο

p 1. 10. 15. α p 9. 7. παραλίπω p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τι πεπραγμένον p 15. 13. ὑμῖν p 1. Ibid. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ a 1. p 1. 5. Ibid. οὗτος p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. εἶναι] ἢ Ald. Ibid. ἀφαιρεθῆναι a 1. p 5. et γρ. p 9. pen. κατέλειπεν p 9. Ibid. οἶμαι a 1. ult. εἰ om. p 9. Ald. ante μίαν ponit p 15.

P. 457. 1. εἰσήγγελλον codices et editiones. 2. εἰ om. p 9. 15. Ibid. ἀπωλώλει p 1. 10. 15. et corr. c 3. 3. μὲν om. p 9. Ibid. εἶλεν om. p 1. 6. δὲ] δὴ n. M. Ben. probante Tayloro. antep. παλαιὰς] πάλαι a 1. e. o. p 1. 2. 5. 10. 15. Ibid. κοινῶν] καινῶν a 1. b. c 3. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk. pen. ἐπ' om. Ald. Ibid. ἐπελθὼν p 15.

P. 458. 1. πρότερον a 1. b. p 1. 9. 10. 15. w. Ald. Less. Bekk. 2. εἰκότος Ald. 3. καὶ om. p 1. Fel. P. Manut. 4. καθ' ὃ Fel. P. Manut. 5. καὶ om. a 1. b. c 3. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. ἐκεῖνο p 1. Ibid. ἐγένετο] εἶναι a 1. στρατηγὸς εἶναι p 15. om. p 9. Bekk. Ibid. φιλόπατρις M. Ben. antep. ὢν] ὡς a 1. p 15. pen. ἡγεῖτο c 3. ult. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ p 15. αὑτοῦ Bekk.

P. 459. 1. παρίδε a 1. Ibid. κατεσχύναι Ald. 2. μόνῳ ὑπαρχούσας p 15. 4. φήσωμεν P. Manut. 5. ἑστήκει Ald. Fel. P. Manut. 10. ἔστε πάσχειν a 1. c 3. Ibid. λοιπὸν a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. τὸ τῷ Χ.] τῷ om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ψηφισθὲν ψήφισμα a 1. ψηφίσματι ψηφισθὲν p 15. pen. αὐτῷ p 15.

P. 460. 2. ὧ] δ' p 9. antep. Ὀλύστρατον i. p 1. 10. et γρ. b. Ὁλύστρατον Ald. Ind.

P. 461. 3. αὐτὸν] αὑτὸν Fel. 5. κελεύουσιν ὁμοίως, Bekk. 6. ἂν ἐδώκατε] ἂν τότε ἐδώκατε a 1. b. c 3. i. p 1. 5. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 7. τὴν om. a 1. p 9. 10. 15. Bekk. 8. ἁρμόττειν c 3. e. o. p 1. 10. t. Hervag. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. δοκεῖ e. o. t. et corr. c 3. Hervag. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 11. διέλθοι p 9. antep. ἀφαιρεῖσθε a 1. p 1. 9. 10. 15. pen. ΨΗΦΙΣΜΑ b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ΤΩΝ om. a 1. b. p 1. 10. 15. ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ M. Ben. ult. οὓς] οἷς c 3.

P. 462. 1. οἷς] οὓς a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. οὗτοι om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 2. δὲ] δὴ a 1. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. παρ'] ἐν a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 3. τινὶ] καὶ P. Manut. 4. ὡς] πῶς a 1. p 5. et γρ. b. p 9. Ald. Ind. πῶς οὐκ i. n. 7. ἂν] ἃ p 1. 10. 15. Ibid. ὑμῶν a 1. b. c 3. p 1. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. antep. ποιήσασιν p 5. ult. εἰδῆτε om. p 15. Ibid. Ἀθηναῖοι, ὅτι ὡς om. p 1.

P. 463. 2. ὅσους] οὓς a 1. p 1. 9. 10. 3. ὑμῶν a 1. M. Ben. Ald. Fel. Ibid. ἕνεκα p 15. 5. φαμεν εἶναι a 1. pen. οὓς om. c 3. e. i. p 1. 10. t. P. Manut. ult. ἔξουσι] ἐξουσίαν c 3. p 1. 10. et pr. p 9. Ald. τοὺς ἀξίους t. Ibid. τὰ] αὐτὰ b. Ibid. πάντων om. Fel. P. Manut.

P. 464. 1. ἔσθ' ἡμέτερον καινὸν οὐδ' c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. ἔσθ' ἡμέτερον καινὸν a 1. b. 7. δεῖν a 1. p 1. 9. 10. 15. 8. γρ.

τοῖς νόμοις M. Ben. 9. ὑμῶν b. pen. πᾶσι om. a 1. Ibid. προσῆκεν] προσήκει a 1. e. o. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk. ult. ἔτυχε] ἔτυχον a 1. e. i. n. o. p 1. 10. 15. t. Bekk.

P. 465. 1. τέως ἕως τὸν] ἕως om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 3. δὲ om. p 1. 6. τοσοῦτον p 1. 10. 7. ὥςτε - - - οἱ νόμοι om. e. p 1. Ibid. ἐχειροτονεῖτε p 10. Ibid. διαλέξαντας p 2. pen. ἔχειν a 1. b. p 15.

P. 466. 1. αὐτῶν om. p 1. 10. ult. συνίεσθ' ὃν b. c 3. i. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. συνίστε a 1.

P. 467. 2. ἐν τοῖς] ἐν om. b. [ἐν] τοῖς Bekk. Ibid. τὰ ἄλλα] τἄλλα Bekk. ult. ἑκάστου τῶν ὄντων p 1.

P. 468. 2. καὶ ποιῇ καὶ] καὶ ποιῇ a 1. b. c 3. e. p 1. 5. 9. 10. 15. t. Ald. Bekk. 3. ταὐτὰ p 9. 10. 15. Bekk. 5. πρόσθε a 1. p 9. 10. 15. Bekk. πρός τε b. 6. ταῖς om. p 1. 7. τῶν κατὰ] καὶ κατὰ codices et editiones. 8. ἃ om. i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἂν p 10. Ibid. καὶ primum om. a 1. b. Ibid. νομοθετεῖ a 1. 9. ὄντων δικαίων a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. οὐδὲ] οὐ a 1. b. antep. πώποτε p 5. ult. καὶ κρείττω a 1. p 9. Bekk. Ibid. κρεῖττον p 15. Ibid. τούτου] τοῦ τούτου p 1. 10. Bekk. τὸν τούτου p 15. τούτου τοῦ a 1. p 9. Ibid. νόμου a 1.

P. 469. 1. ἀκούοντες i. p 9. 10. Bekk. 2. τεθεῖναι] τεθῆναι a 1. b. c 3. n. p 1. 2. 9. 10. 15. Bekk. 4. ΝΟΜΟΣ. codices et editiones. 5. τούτου τοῦ] τοῦ τούτου a 1. Bekk. Ibid. διώκωμεν] διώκομεν codices et editiones. 6. ἑξῆς a 1. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. 7. ὦ om. b. c 3. p 1. 9. ΑΝΤΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣ om. codices et editiones. 10. οὖσι νόμοις] νόμοις τούτοις p 15. 12. ἃς] ὅσας a 1. i. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δίκαιον om. pr. p 10. antep. ἐχρῆν a 1. pen. τὸν παλαιὸν om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. καταλιπὼν a 1. i. p 15.

P. 470. 6. οὔκουν Bekk. Ibid. τῷ] τὸ p 1. 7. ἃς] ὅσας i. p 1. 5. 9. 10. Bekk. 8. ἀτελῆ τούτων a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 9. γε om. p 1. 10. ἀλλ' ἃ] ἀλλά p 15. Ibid. τ' ἐδώκατε a 1. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. 12. ὃν om. a 1. Ibid. ἂν om. Fel. P. Manut. Ibid. κωλύετ' ἔχει a 1. antep. ΑΝΤΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣ om. codices et editiones.

P. 471. 3. καὶ δοῦναι καὶ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. οἴομαι a 1. Bekk. 5. δὲ τὰ πρὸς c 3. Ibid. νομοθέταις b. ult. ἡμῖν a 1. c 3. p 1. 10. 15.

P. 472. 6. μὴ om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Fel. Ind. P. Manut. Ind. antep. ἄλλον] μᾶλλον e. i. o. p 10. t. Hervag. Tayl. pen. δὲ om. p 15. ult. ἢ τὴν βουλὴν a 1. p 15.

P. 473. 1. ἐξαπατήσειν p 1. 10. 15. 4. ἄξιον p 1. 9. τὸν] τὸ Fel. P. Manut. Ibid. ἔχειν νόμον καλῶς p 15. 10. ἐφ'] ἀφ' a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. sed ἐφ' Fel. Ind. P. Manut. Ind. antep. πρὸς Διὸς om. p 9. 10. ult. μὲν om. pr. b.

P. 474. 1. ὅτῳ] ᾧ a 1. i. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. 3. ἐγγυτάτω γένει a 1. i. p 1. 2. 5. 9. 10. 15. et γρ. b. Bekk. 5. ἄλλους] ἀλλήλους b. c 3. e. p 1. 2. 9. 10. Ald. Bekk. ἀλλήλοις a 1. p 15. Ibid. εἰσενήνοχας Ald. 10. δοκούντων] δηλούντων p 5. 12. τῶν] τοῦ p 15. 13. τοὺς εὖ τετελ. p 9. 14. καὶ om. p 1. pen. γρ. τῆς γνώμης p 9. ult. ἀπήγγελλέ c 3. p 10. et corr. p 9. ἀπήγγελέ p 1.

P. 475. 1. δεῖ μὴ δὲ διδ. p 1. 2. αὐτοῖς a 1. i. 3. καὶ οἱ Θηβ. a 1. 5. καὶ om. p 1. 10. 15. Ibid. ἐκείνους p 10. Ibid. δὲ] δὴ a 1. p 10. 15. 9. οὔτ' ἔθεσιν οὔτε νόμοις a 1. p 1. pen. ποιοῦσιν a 1. i. ult. Λακεδαιμονίοις, τὰ τῶν Ἀθηναίων (Θηβαίων Ald. Less.) ἢ (ἢ om. a 1. c 3. p 9. 10. 15. Bekk.) ἐπαινεῖν νόμιμα οὐδὲ τὰ τῶν δεινῶν, πολλοῦ codices et editiones.

P. 476. 2. ταῦτ' ἢ ἐπ. p 10. 3. ἐθῶν om. a 1. p 9. Bekk. 4. ἃς om. Ald. Ibid. ἅπαξ] ἅπας a 1. b. c 3. e. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. t. Ald. Less. Bekk. ult. εἰς om. pr. p 10.

P. 477. pen. ἡμῖν a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. ἀρχαὶ] ἀραὶ a 1. c 3. i. n. p 1. 5. 7. 9. x. Bekk. Ibid. νόμοι καὶ φυλ. codices et editiones.

P. 478. 1. στέφανοί τε] στέφανοι δὲ a 1. c 3. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. 3. τύχη corr. c 3. Fel. P. Manut. Ibid. καὶ τὰ ἐκεῖ om. Fel. P. Manut. καὶ τἀκεῖ Bekk. 4. ὑμῖν Fel. P. Manut. Ibid. μὲν] μὲν τῶν p 9. 10. 15.

P. 479. 2. περὶ τοῦ γε i. p 1. 9. 10. 15. 4. γρ. οὐ φρονοῦσιν p 9. 5. βουλεύεσθαι p 1. 7. αὐτοὺς c 3. 8. Ὀρχομενὸν p 5. 9. 10. Ὀρχομένους i. 9. ἡμεῖς a 1. b. 11. τὰ δίκαια om. p 10. 12. νόμους] τρόπους i. p 2. 5. 7. 9. 10. 15. et γρ. b. 13. ἡμετέροις p 15. Ibid. βέλτιον δεῖξαι p 10. 15. ult. τὰ ἄλλα] τἄλλα Bekk.

P. 480. 1. ἐθῶν αὐτῶν p 15. 2. τὸν om. p 1. 5. ἐκεῖνό γ' ἂν ἔγωγ' εἴποιμι a 1. ἐκεῖν' ἂν ἔγωγ' εἴποιμι p 1. 9. 10. Bekk. ἐκεῖνό γε ἂν εἴποιμι ἔγωγε p 15. 8. μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας] μεγάλοι [τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας] Bekk. 9. εἰσὶ, ὑμεῖς δὲ κἂν Ald. Less. Ibid. βούλεσθε a 1. p 15. βούλοισθε Ald. Less. Ibid. ἡμῶν p 9. 10. pen. ἂν ἑλεῖν p 15. ult. ἔστι] ἔτι p 1.

P. 481. 3. ἔτυχον a 1. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἴσως τοῦθ' ὑμῖν codices et editiones. antep. τὸ ἐπίγραμμα codices et editiones. pen. ἀσύμφερον] ἀσύμφορον codices et editiones. ult. λέγεσθαι] γενέσθαι p 7. Ibid. οὐ] οὐδὲ c 3. i. p 9. 10. 15.

P. 482. 2. uncos om. codices et editiones. Ibid. προτέρων a 1. p 1. 9. 15. 3. ὑστέρων a 1. p 1. 7. 9. Ibid. συναχθείην Ald. γρ. συναχθοίμην M. Ben. Ibid. ἂν om. p 9. antep. δείξῃ a 1. p 1. ult. πανουργῶν M. Ben. Ibid. ἐπὶ τὰ μὴ p 15.

P. 483. 2. φαίνεσθαι] φέρεσθαι p 15. Ibid. τ' om. b. p 15. 4. προτέρων p 5. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. c 3. p 1. 5. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. pen. ἐβουλήθησαν] ἠβουλήθησαν a 1. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk.

P. 484. 1. ἔδωσαν Ald. 2. ἀργυρίου P. Manut. Ibid. ἑκατὸν μνᾶς p 15. 3. ψήφισμα] τῶν ψηφισμάτων p 15. 8. ταῦτ' om. a 1. i. p 1. 10. 15. Ibid. λαβέ μοι Bekk. 9. λέγε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. 13. οἵσπερ] ὥσπερ i. p 10. Fel. Ind. P.

υ

Manut. Ind. Ibid. ἡμεῖς b. ὑμεῖς Fel. Ind.

P. 485. 1. διδόντες p 7. Ibid. δ' om. Fel.

υ

P. Manut. 4. ἡμᾶς p 9. ἡμᾶς a 1. p 1. 10. 15. Ibid. καὶ ταοῦτό γε p 9. 5. μηδεὶς] μηδ' ἂν εἷς a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. ἔχοι a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. ὑμῶν e. P. Manut. Ibid. πρώταν a 1. c 3. p 1. Ibid. καταδειχθῇ i. p 9. 10. 15. Bekk.

P. 486. 1. οὐδὲ τοὺς] οὐδὲ τῶν p 1. οὐδὲ a 1. p 9. 10. 15. Bekk. 4. ἂν οἱ νόμοι p 1. 5. κρίνειν] κρίνειν· Fel. κρινεῖν i. n. p 9. 15. κρινεῖν. Bekk. 6. οὖν] οὐ a 1. b. p 1. 15. et γρ. p 9. 7. δαὶ] δὲ b. c 3. δ' a 1. p 1. 9. 10. 15. pen. ἵνα] εἰ c 3. om. p 10. Ibid. εὐορκεῖτε c 3. p 10.

P. 487. 3. καταψεύδονται] καὶ ψεύδονται p 15. 4. ἡμῶν p 1. Ibid. ἐκεῖνοι p 6. 7. οἴομαι a 1. 10. ἔσται i. p 9. Bekk. ἐξέσται ἔσται p 15. Ibid. καὶ om. a 1. p 1. 9. 10. 15. 12. μὲν om. a 1. p 1. Ibid. καταλείπειν a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. φησὶ a 1. p 1. 15. Ibid. τοσοῦτο a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὅτι] ὅτ' p 1. 9. 10. 15. w. Fel. 13. ὧν om. Ald. Ibid. ἀφελῆσθε] ἀφέλησθε a 1. c 3. p 1. 7. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. antep. ἢ τὸ τῆς σιτήσεως om. P. Manut. τὸ om. a 1. p 1.

P. 488. 1. ἀνάγκην ἄγειν p 1. 2. ἢ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. 3. τοῦτο] τοιοῦτο p 7. 5. ὑμῖν a 1. 6. αἰτίῳ τινὶ γεν. t. Ald. Less. Ibid. ὧν ἂν ἐν a 1. p 1. 9. 11. λαμβάνει a 1. pen. καταλείπειν a 1. i. p 1. 9. Bekk. Ibid. φησὶν a 1. p 1.

P. 489. 2. τὸν] αὐτὸν a 1. p 1. Ibid. καταλείπεσθαί b. c 3. p 10. 15. Ald. 6. δήπου add. in marg. p 9. Ibid. τῶνδε] τούτων a 1. p 1. 7. καταλείπειν a 1. i. p 1. 9. Bekk. pen. ἢ primum om. b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid, εἰ] εἰς p 1. ult. ἀντευποιήσομέν p 1.

P. 490. 2. μὴ om. p 9. 10. 3. ἄπιστα post πάνθ' ponunt a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. κακουργηκότατον p 7. γρ. πανουργότατον M. Ben. 8. γὰρ om. b. c 3. p 10. Ibid. τἀναλώματα p 15. Bekk. Ibid. uncos om. codices et editiones. antep. γυμνασίαι p 9. pen. τις ἀτελῆς p 10. 15. ult. τούτων,], τοῦτο w. Fel. P. Manut. τοῦτον Ald.

P. 491. 1. ποιοῦσιν i. 5. ἔμοιγε] γοῦν ἔμοιγε c 3. Fel. P. Manut. γοῦν ἐμοὶ a 1. i. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. πάνθ' om. a 1. i. p 5. 7. 9. 10. 15. Bekk. antep. ταὐτὸ] ταὐτὸν a 1. p 1. 10. 15. et corr. p 9. Bekk. Ibid. λειτουργῶν p 10. pen. οὗτοι] ὅτι c 3. ult. ὑμῖν αὐτὸν c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 492. 1. παρέξομαι] παρασχήσομαι a 1. b. c 3. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Fel. P.

ω

Manut. Bekk. παράσχομαι Ald. 2. ὁπόσ' p 9. ὁπόσ' corr. p 10. 3. λειτουργήσωσιν a 1. p 1. 15. Ibid. ἀτελῆ μηδένα a 1. p 9. 10. 15. Bekk. εὐτελῆ μηδένα p 1. antep. μαθὼν] γρ. παθὼν M. Ben.

P. 493. 3. ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ a 1. 8. ἂν ὅπως p 15. 9. ἀτελῆ post προσέγραψε ponunt p 9. 10. 15. antep. καίτοι εἰ ἦν. τίνος Ald. pen. αὐτὸς] αὐτὰ c 3. p 2. ult. ταῦτα] τοῦτο a 1. c 3. i. p 9. 10. Bekk.

P. 494. 2. καταλείπειν a 1. p 1. 9. Bekk. 3. φὴς] φῇς c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. γε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. εἶναι αὐτοὺς p 1. 9. προσδιορίσας o. προώρισας a 1. p 1. προείρηκας p 7. ult. ἐκείνου a 1. p 1. Ibid. χορηγῶν corr. c 3. Ibid. ἐνεγχθεῖσιν] ἐνεχθεῖσιν Fel. ἐνεχθεὶς a 1. e. n. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 495. 1. τολμᾷ om. p 15. 3. διασύροντες p 6. pen. ἀθρόοι a 1. Bekk. Ibid. παμπλήθεις p 1. ult. μαστηγίαι a 1. Ibid. τοιούτους τινὰς codices et editiones.

P. 496. 1. ἐξειλεγμένοι] ἐξηλεγμένοι Ald. Fel. P. Manut. Ibid. δὴ] δὲ e. 3. δεικνύναι] δεῖξαι a 1. i. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. Bekk. ult. πολιτευμένων P. Manut.

P. 497. 2. παραγόντων] πραττόντων b. p 2. sed γρ. παραγόντων in marg. b. γρ. ταραττόντων M. Ben. 3. ὁ secundum om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἴσως ἄλλος p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοὺς] τοῦ p 1. 6. ὑμῖν a 1. p 1. 7. καὶ κατὰ τοῦτο οὐχὶ] οὐχὶ καὶ κατὰ τοῦτο a 1. b. c 3. e. i. n. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. 8. ἐξαρκέσει a 1. p 1. 9. 10. Bekk. ἐξαρκέσῃ p 15. 9. πολιτευμένοις Ald. πεπολιτευμένοις Fel. P. Manut. pen. μὴ om. a 1. ult. οὐ δέδωκεν οὐδ' p 10. 15. οὔτ' ἔδωκεν οὔθ' a 1. p 1. οὐδ' ἔδωκεν οὐδ' i.

P. 498. 1. οὐχὶ] οὐ p 15. 6. ὑμᾶς om. Fel. P. Manut. 7. ἀφαιρεθείη p 5. 10. ἔν τι τοῦτο a 1. p 1. 11. αἴσχιον τῶν ἄλλων a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. ἐστὶ νόμος

ὑμῖν a 1. p 1. pen. ἐξαπατήσει Ald. Fel. P. Manut. ult. κἂν] καὶ ἐὰν M. Ben. Ibid. αἰσχύνεσθε δὲ] δὲ om. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 499. 1. τὴν om. a 1. p 1. 9. 10. 15.

ὁ

Bekk. 2. τοῦτ' αὐτὸ i. p 10. τοῦτ' αὐτοὶ b. αὐτὸ p 9. αὐτοὶ i. 3. καὶ om. a 1. b. c 3. p 1. 2. 5. 9. 10. 15. Bekk. 5. οὔτε p 10. Ibid. ἔτι om. a 1. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk. 6. τις om. p 9. 10. 15. Bekk. 8. δεῖ om. P. Manut. Ibid. et 10. ἰδίᾳ] εἰδυῖα p 1. 9. ποιοῦντες om. p 1. 10. οὐδὲν om. b. 11. ποιήσετε p 15. 12. τούτους om. b. antep. εὕρατο p 7. pen. ὁτιοῦν] τι p 15. Ibid. τὸν om. p 1. Ibid. ὅνπερ εἰσφέρομεν p 1.

P. 500. 1. θέντων αὐτῶν] θέντας αὐτοὺς a 1. b. c 3. e. o. p 1. 5. 9. 10. 15. t. w. Ald. Less. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. τὸ πρῶτον] τὸ om. a 1. b. c. 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 4. θελήσωσι a 1. p 1. ult. ἀθρόα p 2. 4. Ald. Fel. P. Manut. ἀθρόους a 1. Bekk. ἀθρόον Ald. Less. Ibid. παρὸν] παρ' ὃν a 1.

P. 501. 1. γραφῇ post ταὐτὸ ponunt a 1. p 1. γράφει p 15. γράφη i. 2. ἄνδρας Ald. Ibid. κριθέντα a 1. p 1. 9. 15. Ibid. γὰρ ὑπολ.] γὰρ οὐχ ὑπολ. a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Fel. Bekk. 4. uncos om. codices et editiones præter Bekk. 6. τότε om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ὅτε om. Ald. Ibid. ἦν δίκαιον τὴν ἐξέτασιν a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen.

χ ἔξ

οὐκ ἔχουσι p 6. 9. οὐκ ἔχουσι b. Ibid. γρ. ἔδει M. Ben. ult. αὐτὰ om. i. p 9. 10. 15. Bekk.

P. 502. 3. ἔπος om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ὅσα ἐστὶ om. a 1. p 10. 15. et pr. b. Ibid. τὰ om. b. c 3. p 9. 10. Bekk. 4. δὲ τοῦτο p 15. 5. πονηρᾶς φύσεως καὶ] φύσεως a 1. b. p 1. 9. 15. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. φύσεως καὶ Ald. φύσει i. o. t. et corr. p 10. Hervag. Tayl. M. Ben. 6. τύχῃ b. 7. καὶ om. i. Ibid. οὐδὲν] οὐδ' i. p 9. 15. Bekk. οὐκ a 1. p 1. 8. πορρώτερον p 9. Ibid. ὑμῶν a 1. p 1. pen. γὰρ om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τῶν om. b. Ibid. ἁπάντων p 9. 10. Bekk. ult. τὰς ταφὰς ποιεῖ καὶ] ταφὰς ποιεῖτε καὶ a 1. p 1. καὶ ταῖς ταφαῖς ταῖς δημοσίαις ποιεῖτε i. p 9. 10. 15. τὰς ταφὰς

τε

ποιεῖσθε καὶ b. ταφὰς ποιεῖσθε καὶ Bekk.

P. 503. 5. νικῶσιν ἀγῶνας i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. μέτεστιν ὀλίγοις p 10. 15. ult. ὑμῶν M. Ben.

P. 504. 1. ἄντ' εὖ ποιῇ p 1. Ibid. παρέχηται p 15. 2. πάντα p 9. 10. 15. Bekk. ταῦτα πάντα p 1. 4. εὐδόξει a 1. Ibid. ἀνέλετε p 15. 6. ἀφελέσθαι a 1. p 15. Ibid. ἀεὶ om. b. 9. αὐτὸν p 15. Ibid. σῶν] σῶον a 1. p 1. σῶν Fel. 10. μεθιστᾶναι] μεθεστάναι a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. Bekk. 11. τὸν om. p 1. 12. καὶ εἰ p 15. 14. τάττῃ Fel. P. Manut. 15. εὐεργετῶν] εὐεργεσιῶν a 1. e. i. o. p 1. 6. 7.

σιῶν

9. 10. 15. t. Bekk. εὐεργετῶν b. Ibid. οὐδὲν ἂν αὐτὸς a 1. b. p 1. Ald. Less. 16. δόξαι b. Ald. Less. et γρ. M. Ben. pen. διατεινόμενος a 1. p 1. 7. 9. 10. 15. Bekk. ὑπερδιατεινόμενος b. ult. ποιεῖν i. p 9. 10.

P. 505. 2. μηδὲν om. p 9. 10. Bekk. Ibid. δόξης a 1. p 1. 3. βελτίων εἶναι p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. τετελευτηκέναι a 1. p 1. 5. τουτονὶ] τουτουὶ a 1. b. c 3. p 1. 10. Fel. Bekk. τούτου p 9. 15. Ibid. Ἀψεφίωνος a 1. c 3. p 1. Ἀψεφιῶνος p 15. 6. τῆς κρίσεως om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. νυνὶ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. γρ. τούτου p 9. 9. τρίς a 1. p 1. antep. οὖν] τοίνυν a 1. i. p 1. 7. 9. 10. 15.

P. 506. 1. λίαν ἂν εὔηθες p 10. 15. Ibid. ἕνεκα p 1. ult. Ἀξηνιεὺς] Ἀζηνιεὺς a 1. e. i. Bekk. Ἀζηνεὺς p 1. Ibid. ὁ ἐκ] ὁ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. Κεραμεῶν a 1. Ibid. Ἀρχιεὺς p 15.

P. 507. 1. τούτοις i. 2. ἀκούσατε μου, καὶ p 5. antep. ἀτελείας τῶν ἐκείνῳ τι δοθέντων codices et editiones. ult. ὑπὲρ τῶν] περὶ τῶν a 1. b. c 3. e. i. p 1. 2. 5. 6. 7. 9. 10. 15. t. Ald. Less. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk.

P. 508. 1. τοιοῦτ' οὐδὲν p 9. 10. Bekk. οὐδὲν τοιοῦτον p 1. 6. γένοιτο a 1. b. c 3. p 1. 5. 6. 9. 10. 15. Bekk. 8. ἡμῖν p 15. Ibid. τοῦτον i. Ald. 9. ἡμῖν p 15. 11. τούτῳ ταῦτ'] τοῦτ' Fel. P. Manut. Ibid. ὑπάρχειν a 1. e. i. p 9. 10. 15. t.

ξ

Hervag. Tayl. Bekk. ὑπάρχειν b. 12. δίδοται p 1. pen. καὶ secundum om. Ald. Ibid. Δελάρχῳ p 15. ult. παρασχὼν i. p 10. 15.

P. 509. 4. ὁ om. i. p 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. 8. ἧττον a 1. p 1. om. Fel. P. Manut. 10. χρήσασθαι a 1. p 1. 15. 12. οὐ] οὐχὶ a 1. p 1. antep. αὐτοῦ Fel.

P. 510. 1. αὐτῷ Bekk. 2. κελεύει p 15. 4. ἐτιμήθησαν ποιήσαντες p 1. 5. καθ' ἁπάντων p 10. 15. 6. συνδίκων τούτων·] συνδίκων· τούτων Bekk. Ibid. τισι] τι i. Ald. sed τισι Ald. Ind. 7. πράγμασι] παραδείγμασι b. Ald. Ind. pen. τις ᾖ] τισὶν ᾖ a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ult. ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθέντα p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. πλεῖον p 9. 10. Bekk. πλεῖστον p 15.

P. 511. 1. δὲ] δὴ i. p 9. 10. 15. Ibid. συνεργοῦντας b. συναιροῦντας i. p 9. 3. γέ-

λοιον a 1. 4. μὲν om. p 10. 5. αὐτοῖς τὸν νόμον a 1. p 1. pen. ὑμῖν om. p 15. ult. ὧν μικρὰν] ὧν ἢ μικρὰν a 1. b. c 3. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 512. 1. οἵ γε p 15. 8. τὸν om. a 1. e. i. n. p 1. 9. Bekk. 9. ταῦτ' p 15. 10. εὐεργετῶν] εὐεργεσιῶν a 1. e. o. p 1. 5. 7. 9. 10. 15. t. Bekk. 11. παρανοίας] παρανομίας γρ. M. Ben. Bekk. 12. τῇ πόλει om. pr. p 10. antep. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aristid. pen. ὑπάρχειν p 1. Ibid. ὡς χρὴ μηδὲν] μηδὲν ὡς χρὴ w. Ald. Less. Fel. P. Manut. μηδ' ὡς χρὴ a 1. b. c 3. e. p 1. 9. 10. 15. Ald. μηδὲ [ὡς χρὴ] Bekk.

P. 513. 1. ἂν om. p 15. et pr. p 10. Ibid. τιμήσοι p 15. 3. οὗτος] οὕτως a 1. 4. αἰτήσῃ b. p 2. 7. ἔστω] ἔσται a 1. b. p 1. Ibid. τις δ' ὀφείλων a 1. e. p 1. 8. τῷ δημοσίῳ ἄρχῃ a 1. e. p 1. 11. παρ' ὑμῖν δόξει p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. αἰσχρὸν Fel. P. Manut. αἰσχρῶς Aristid. 15. τοιούτοις] τούτοις P. Manut.

P. 514. 1. γενήσωνται] γενήσονται n. p 9. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. φόνοι] φθόνοι a 1. p 1. 15. Ibid. ἐξαίρετον p 15. 3. κατασκευάζων] καὶ σκευάζων p 1. 4. αὐτόχειρα ἄλλου] αὐτόχειρα ἄλλον ἄλλου a 1. b. c 3. e. p 1. 9. 10.
ος
15. Ald. Bekk. 5. χερνίβων b. χέρνιβος p 9. 10. t. Ald. Ind. Ibid. εἰργάσθαι t. Ald. Ind. 7. τινα b. c 3. 9. ἀποκτεινύναι a 1. p 1. 10. ἀποκτείνειν M. Ben. 11. ἡμῖν a 1. c 3. p 10. 15. antep. χάριν om. Ald. pen. φθόνος p 15. ult. οὓς] ὃ p 1.

P. 515. 1. Διοφάντου] Δημοφάντου a 1. b. c 3. i. p 1. 2. 5. 7. 9. 10. 15. Bekk. 2. ὀμώμοται p 9. Bekk. pen. ποιήσητε i. p 9. 10. 15.

P. 516. ult. καὶ περὶ τῶν μελλ. a 1. e. p 1. καὶ τῶν μελλ. p 9. Bekk. Ibid. ταὐτὰ] οὐ ταὐτὰ Fel. P. Manut. οὐ μόνον μὴ ταὐτὰ w.

P. 517. 4. πρὸ τοῦ κατεμέμφου, τί; μὴ] πρὸ τοῦ κατεμέμφου, μὴ a 1. b. p 1. 15. πρὸ τοῦ κατεμέμφου e. 5. τοῦ τι τοιοῦτ' a 1. p 1. 10. 15. Bekk. τουτὶ τοιοῦτ' εἰ i.

P. 518. pen. Συρακόσιοι a 1. p 1. Bekk. Συῤῥακούσιοι p 15. ult. καὶ - - - πραττόμενοι om. p 1.

P. 519. 2. καὶ ναυμαχίᾳ] ναυμαχίαν p 15. 3. [ὃς ὑπηρέτης ἦν] Bekk. uncos om. cæteri. Ibid. ἦν] ὢν p 15. Ibid. τυραννήσεσθαι p 9. 10. 15. Bekk. 5. ἐφ' αὑτὸν b. c 3. i. p 9. 10. Bekk. ἐφ' ἑαυτὸν p 2. 7. ἅπασιν p 1. 11. ἔτι om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. διεξεῖναι p 10. 14. παύσομαι b. Ibid. ὡδὶ] τάδε a 1. i. o. p 1. 7. 9. 10. 15. t. Bekk. 15. τε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. antep. καταψηφισαμένοις b. i. p 1. 2. 7. 9. 10. 15. Bekk. καταψηφισαμένους a 1.

P. 520. 1. παρ' ὑμῶν τὰ δίκαια p 9. 10. 15. Bekk. τὰ δίκαια παρ' ἡμῶν a 1. p 1. 2. τῷ] τὸ p 1. 3. ἣν om. p 15. Ibid. τὸν om. pr. p 1. 5. ἅπαντα i. p 9. 10. 15.
η
6. ποιήσαιτε p 9. ποιήσητε a 1. p 1. 15. Ibid. ἀδικήσονται] ἀδικηθήσονται a 1. p 1. 15. 9. παρ' ἅπασιν a 1. p 1. 12. ἀγαθῶν om. b. 14. γε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοῦτο om. b. 15. ἐν] νῦν b. Ald. Ind. Ibid. τῷ om. Ald. Ind. 16. ὑμᾶς] ἡμᾶς c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 17. ἡμῶν p 15. antep. πονηρότατα a 1. p 1. 9. pen. ταῦτα c 3. Fel. ταῦθ' a 1. p 1. Ibid. ὑμῖν p 2. ult. κάλλιστα] κράτιστα a 1. e. i. p 1. 7. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Bekk.

P. 521. 1. τις om. pr. p 10. 3. ὑμᾶς ἅπαντας σπουδ. p 7. 15. 4. ἁμαρτάνειν i. p 6. 9. 10. Ald. Less. Fel. P. Manut.
άνειν
ἁμαρτεῖν b. 7. πάθητε a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. φυλάξατε a 1. i. p 1. 7. 9. 10. 15. 9. μνημονεύσατε a 1. p 1. 10. τὰ om. p 10.

P. 522. 1. οὐδὲν] μηδὲν a 1. p 1.

ΚΑΤΑ ΜΕΙΔΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 14. tit. ΥΠΕΡ] ΠΕΡΙ c 3. e. i. p 2. 10. 1. ἦν] ἐν ᾗ b. Ibid. ἐκάλουν] γρ. ἐπετέλουν M. Ben. 4. χορηγεῖν b. 5. μὲν γὰρ καὶ b. Ibid. ἐπὶ] ὑπὸ b. c 3. p 10. παρὰ Bekk. Ibid. αὐτοῦ b. Ald. Fel. P. Manut. 6. διέλαβεν t. λαβεῖν M. Ben. 7. τοῦτο c 3. p 10. 8. εἰς om. b. c 3. p 10. Bekk. 11. τοῦ secundum om. b. c 3. p 10. 13. ἔτυψεν] τετύπτηκεν b. c 3. p 10. Bekk. τετύπηκεν p 5. 14. τυφθεὶς] τετυπτημένος b. c 3. p 10. Bekk. τετυπημένος p 5. 16. προτίθεμεν b.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 14. pen. διπλᾶ om. Fel. ult. μεγάλα secundum om. c 3. Fel. Bekk. Ibid. ἐπετελοῦντο M. Ben.

P. 15. 2. ἐπιτελέσοντας] μέλλοντας ἐπιτελέσαι e. M. Ben. 3. δώσοντας] διδόναι τὰς e. M. Ben. δώσων τὰς Bekk. Ibid. αὐτῶν] αὐτῆς M. Ben. 4. μικρά τε καὶ μεγάλα, καὶ τὰ μὲν μικρὰ ἤγετο κατ' ἔτος, τὰ δὲ μεγάλα] μικρά τε καὶ μεγάλα (cæteris omissis) Fel. 6. τοῦτο] τροφὴν τῶν τοῦ χοροῦ M. Ben. χρήματα εἰς τοῦτο Bekk. antep. ἰδὼν - - - πάντων] ηὐτελίζετο ἀπὸ πάντων p 1. pen. τῇ φυλῇ καθίστησι] ὑπὲρ τῆς φυλῆς προεβάλλετο p 1. ult. καὶ δὴ] δὴ om. Fel. Ibid. λαχόντος] κληρουμένου M. Ben.

P. 16. 1. αὐτῷ ἡ] γρ. αὐτοῦ ἡ M. Ben. Ibid. ἔλαχεν - - - Τηλεφάνης] γρ. ἔλαχεν αἱρεῖσθαι αὐτῷ τὸν κάλλιστον τῶν αὐλητῶν τὸν Τηλεφάνη M. Ben. 2. οὖν ὁ Δημοσθένης] ὁ Δημοσθένης om. Fel. Ibid. αὐτοῦ] αὑτοῦ Fel. Bekk. Ibid. αὐτὸν] αὐτοὺς M. Ben. 3. τις ὤν,] τις, ὢν Bekk. 4. μετὰ μικρὸν codices et Fel. Bekk. 5. καὶ ὡς ὁ] καὶ ὁ Fel. 9. ὃ] ὅστις συρισμὸς p 1. 11. ἀπὸ τῶν] ἀπὸ om. c 3. Fel. Bekk. Ibid. ὁντινοῦν om. p 1. 12. καταφορᾷ] ὁρμῇ p 1. 15. τὸ τέλειον Fel. αὐτοτέλειαν M. Ben. 16. ἐπιτεθειμένου M. Ben. 17. ὀρύξαι, οὐ κενοτάφιον] οὐ κενοτάφιον om. c 3. Fel. Bekk. 18. ὤρυξα - - - δέ.] οὐ ταφὸν ὤρυξα. M. Ben. 19. καλῶ] λέγω M. Ben. 22. χορηγὸν ἁπλῶς οὐκ] χορηγὸν οὐκ c 3. Fel. Bekk. 23. ἰδιώτην - - - δημόσιον] Δημοσθένην ἰδιώτην ὄντα. τὸ δὲ τύψαι ἰδιώτην οὐκ ἔστι δημόσιον M. Ben. Ibid. ὁ ὅρος] ὁ om. Fel. 24. διώκων] κατήγορος M. Ben. Ibid. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekk. antep. συναγάγῃ c 3. p 1. 2. Ibid. τις] τίς Fel. Ibid. ἄμφω] ἀμφότερα M. Ben. pen. τοῦθ'] codices et Fel. Bekk. Ibid. ῥήτωρ] Δημοσθένης M. Ben. ult. τάξει] στάσει M. Ben. Ibid. ἐστι τῷ λόγῳ om. p 1.

P. 17. 1. περιβολὴν c 3. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 2. οὐ primum om. Bekk. 3. λόγου εἰσὶ] εἰσὶ om. c 3. Fel. Bekk. 4. πηλικότης πρός τι, καὶ] πρός τι, καὶ om. c 3. Fel. Bekk. Ibid. ἣν ἐμπίπτει] ἐμπίπτει om. c 3. Fel. Bekk. 5. ῥήτωρ] Δημοσθένης M. Ben. 6. δὲ ὁ πρῶτος codices et Fel. Bekk. 7. μάλιστα οἱ χορηγοὶ ἀδικοῦνται] μάλιστα οἱ χορηγὸν ἀδικοῦντες c 3. M. Ben. Bekk. Ibid. τρίτος ὅρος] ὅρος om. Fel. 9. αἰσχρουργίας] αἰσχρολογίας c 3. e. Ald. Ind. M. Ben. 12. τέταρτον ὅρον] ὅρον om. c 3. Fel. Bekk. 13. καὶ δικαίως] καὶ om. c 3. Fel. Bekk. 14. παρεξέρχεται c 3. p 1. 2. Bekk. Ibid. παρὼν λόγος οὗτος] λόγος οὗτος c 3. Fel. Bekk. παρὼν λόγος p 1. Ibid. τὸ πρῶτον - - - ἐναντίου] γρ. εἴληπται τὸ πρῶτον προοίμιον ἐκ διαβολῆς τοῦ ἐναντίου M. Ben. pen. διπλῶς] διπλοῦς c 3. Bekk. ult. περιέχει] περιέχῃ Fel. Ibid. παράδειγμα,] παράδειγμα· Fel. παράδειγμα Bekk. Ibid. γρ. παρακαταθεῖσαν M. Ben.

P. 18. 2. εἶναι. τὸ προοίμιον - - - δικαίου. Bekk. quædam ex scholiorum initio appingit Fel.

ΛΟΓΟΣ.

P. 18. 1. ὦ Ἀθηναῖοι p 15. 3. οἶμαι p 9. Bekk. 4. ἕκαστος καὶ ὑβρισθεὶς Ald. Fel. P. Manut. 5. προὐβαλλόμην p 15. Ibid. τοῦτον p 9. 10. μοι om. b. antep. ὑπέβλεψεν p 15. ult. ἄνδρες om. p 15.

P. 19. 3. et 10. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ a 1. om. p 15. 7. μὲν οὖν] οὖν om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἐμοῦ] αὐτοῦ i. 8. ὑμῖν] ἡμῖν w. M. Ben. Fel. P. Manut. ἐμοὶ p 15. antep. δὲ p 9. ult. ἔσω γὰρ] γὰρ om. a 1. b. d. p 9. 15. t. Bekk.

P. 20. 1. παρήγγειλεν] περιήγγειλεν c 3. p 2. περιήγγελκεν a 1. p 9. 10. 15. Bekk. παρήγγελκεν b. p 5. περιήγγελλεν i. παρήγγειλεν Fel. 2. τὸ δίκαιον ἐλπίζω p 15. 4. πρότερον om. a 1. p 9. 15. 5. τὸ λοιπὸν ἀδεῶς p 15. Ibid. ὑβρίζει a 1. 6. ὅ τι codices et editiones. Ibid. δίκαιον ἡγῆται i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. Ἀθηναῖοι om. p 15. Ibid. ἡ παραπρεσβ. codices et editiones. 8. ἢ ἄλλος τινὲς p 15. Ibid. ταύτης post κατηγορεῖν ponunt p 1. 10. om. p 9. Ibid. ἔμελλον] ἤμελλον a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. νομίζων - - - παραιτεῖσθαι om. i. 10. ἐλέγχειν a 1. p 9. 15. 12. διαφθείροντος c 3. Ibid. τότε om. p 1.

9. 10. Bekk. 15. ἀγανακτήσας - - - ταύτην om. a 1. et pr. p 15. antep. ὀκνήσων i. pen. τυχεῖν om. pr. p 10. post δίκης ponit i. ult. ἁπάντων om. b.

P. 21. 1. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ a 1. p 9. 10. 15. Bekk. 3. καὶ εἰς τοὺς νόμους om. b. c 3. 8. τὰ om. p 1. 10. 15. 9. οὖν om. b. 10. ἔμπροσθε p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. τῶν om. a 1. p 15. Ibid. τινὸς εἵνεκα p 10. ἕνεκά τινος a 1. p 15. 12. τοῦτο] τοιοῦτο e. p 1. 9. 10. Bekk. τοιοῦτόν τι a 1. p 15. τοιοῦτό τι d. 14. δικαιότερ' i. p 1. 10. Fel. P. Manut. 15. δὲ om. p 1. 9. 10. antep. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. legem om. a 1. add. in marg. p 15. Ibid. ἐν Πανδίονι] ἐν πανδιον' in litura p 9. ἐν Πανδίοις w. Fel. P. Manut. τῶν Πανδίων i.

P. 22. 1. παραδότωσαν b. 4. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ a 1. et passim. antep. ποιεῖν post ἐκκλησίαν ponit p 15. pen. τὰ om. p 15.

P. 23. 1. κελεύει om. p 9. et pr. p 10. Bekk. 3. ὡς] ὧ P. Manut. ὅς Fel. 5. τοὺς τοιούτους προσδοκᾶν i. p 1. 9. 10. Bekk. 6. μηδ' εἷς] μηδεὶς Bekk. Ibid. ἦν pr. a 1. Ibid. τοίνυν] δὲ a 1. p 15. 7. νόμον ἀναγνῶναι i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τουτονὶ] τούτῳ i. p 1. 10. 8. ἄλλων ὑμῶν] ἄλλων ἁπάντων ὑμῶν a 1. p 10. 15. antep. legem om. a 1. pen. καὶ ἐπὶ] καὶ ἡ ἐπὶ Bekk. Ibid. πομπῇ] πομπὴ a 1. b. c 3. p 1. 5. 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. ult. οἱ πομποὶ p 1.

P. 24. 1. ὁ Θαργηλιὼν] ἐν Θαργηλίων i. Θαργηλιῶνος p 2. Θαργηλίων Bekk. Ibid. τῇ om. i. Ibid. μήτε] μὴ e. t. et corr. b. Bekk. 2. μήτε ἐνεχ.] μή τι ἐνεχ. i. 3. δέ τι Ald. 4. αὐτοῦ] αὐτῶν i. αὐτῷ e. p 10. Hervag. Tayl. Ibid. ἐν primum om. Fel. P. Manut. 6. ἐνθυμεῖσθαι Ald. 7. περὶ τῶν κατὰ] κατὰ τῶν περὶ a 1. i. p 15. Bekk. κατὰ τῶν παρὰ d. antep. ὑπερημερίους p 1. ult. μὴ om. p 9. Bekk.

P. 25. 2. πορίσηταί corr. c 3. et γρ. M. Ben. Ibid. τὴν om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. τὴν γοῦν ἑορτὴν c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἀποδεδώκατε p 15. 7. τε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. ταύταις ταῖς ἡμέραις a 1. p 15. 11. δ' ἕκαστον] δὲ καθ' ἕκαστον a 1. p 15. Ibid. ὧν πέπονθα ἀπ' ἀρχῆς a 1. p 15. Ibid. ἔτι om. a 1. p 9. 15. Bekk. 13. μηδέν] οὐδέν a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. τρίτον] τρίτον ἢ τέταρτον a 1. p 15. γρ. τέταρτον b. ult. μάλιστ' om. Ald.

P. 26. 4. πάντων i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. ἐμοὶ] μοι i. p 1. 9. 10. Bekk. 7. ἢ om. p 1. 9. 10. 8. τῆς χορείας] τῆς στρατείας b. c 3. d. e. i. n. p 1. 9. 10. t. Fel. P. Manut. Bekk. τῆς στρατιᾶς a 1. Aristid. τὰς στρατιὰς p 15. 9. τὰ om. a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. ἀγνῶν P. Manut. 11. τότε μοι p 1. 13. τοῖς secundum om. p 9. Ibid. ἔξωθεν a 1. antep. ἴσως αὐτὰ καθ' αὐτὰ ἄξια a 1. p 15. pen. ἃ] ἐφ' οἷς a 1. p 15. Ibid. ἅπαντες a 1. p 15. Ibid. ἂν om. a 1. p 1. 10. 15. Ibid. ἀκούσαντες add. in marg. p 9. post ἀγανακτ. ponunt a 1. p 15. Ibid. ἀγανακτήσετε a 1. p 1. 10. ult. δὲ καὶ ὑπερβ. c 3.

P. 27. 1. λέγειν μέλλω p 15. Ibid. οὐδ' ἂν codices et editiones. 4. παρασκευάζηται p 1. 9. 10. 6. ἐπεβούλευσεν] ἐπεχείρησεν b. 9. πᾶσάν γε i. p 1. 9. 10. et corr. c 3. Bekk. Ibid. ἐδυνήθη] ἠδυνήθη p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. καίτοι τοιοῦτον] καὶ τοιοῦτον p 1. 9. 10. καίτοι τοῦτό γ' a 1. p 15. Bekk. 15. δεῖν τὸν χορὸν codices et editiones. 16. ἠγωνίσμεθα Ald. Fel. P. Manut. ult. στεφανούμενον c 3. ἐστεφανωμένον P. Manut.

P. 28. 3. καὶ om. p 15. 4. μοι om. i. 5. γε] μὲν b. c 3. Ald. Ind. 7. ὦ om. i. p 1. Ibid. τούτους om. p 1. Ibid. δικαιοτάτους ἡγ.] δικαιοτάτους καὶ πιστοτάτους ἡγ. a 1. d. p 15. t. 9. προσδιαφθείρας] προδιαφθείρας Bekk. 10. ὥσπερ Fel. P. Manut. antep. ἑαυτῶν νεανιευομένοις] ἑαυτῷ νενεανιευμένοις b. c 3. d. n. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. αὐτῷ νεανιευμένοις a 1. ἑαυτῶν νεανιευμένοις Fel. P. Manut. pen. ὕβρισε τὸ σῶμα a 1. p 9. 10. 15. Bekk. ὕβρισε τῷ σώματι p 1. Ibid. τῇ om. p 1.

P. 29. 1. καὶ περὶ] καὶ τὰ περὶ a 1. p 1. et corr. b. 2. προὐβαλλόμην p 15. 5. παμπονηρίας p 15. Ibid. παμπληθεῖς αὐτοῦ] αὐτοῦ παμπληθεῖς a 1. p 9. 15. Bekk. 9. ἑτέρους p 9. Ibid. καὶ ὕβριν om. i. p 9. 10. Bekk. 10. δὴ ὅσα] ὅσα δὴ a 1. p 15. Ibid. ἔσχον] ἦγον M. Ben. 11. τῷ δίκην p 15. Ibid. λαβεῖν a 1. p 15. Ibid. δὲ καὶ οἳ] δ' οἳ καὶ a 1. p 1. 15. δ' οἳ i. p 9. 10. Bekk. 12. αὐτοῖς om. p 9. 10. 13. τὴν δ' p 15. 14. ἠδίκει καὶ] ἠδίκει τότε καὶ a 1. p 15. 16. οὖν ἀθρόων] οὖν τούτων
ω
ἀθρόων a 2. οὖν τούτων ἀθρόον c 3. οὖν τούτων ἀθρόον p 15. οὖν ἀθρόων p 10. Bekk. οὖν
όων
ἀνθρώπων p 9. 18. ἠδίκησθε om. p 1. 9. 10. Bekk. 19. πάντα αὐτοῦ] αὐτοῦ πάντα a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. te-
ερ
stimonium om. a 1. Ibid. ἔπαρχος b. ἔπερχος p 9. 10. Bekk. Ibid. ἔχων] ἔχω Bekk.

P. 30. 2. ὧ καὶ μαρτ. p 1. 10. Fel. P. Manut. 3. πομπεῦσαι ἐν c 3. p 9. 10. Bekk. πομπεύσαιεν p 1. 15. 4. αὐτὸ p 15. 5. νύκτωρ καὶ M. p 9. 6. διαφθείρειν καὶ τὸν p 5. 7. γε πάντα p 15. Ibid. ἠδυνήθη c 3. p 1. 15. 10. ἐν ἀρχῇ εἶπον p 1. 10. 11. συνείλεχα b. Ibid. αὐτοῦ ante τοσαύτας ponunt a 1. p 15. Ibid. πονηρίας] ἀτιμίας i. p 1. 9. 10. 17. ὅτι om. Ald.

18. κωλύσων a 1. d. i. n. p 15. t. Ald. Less.
ων
κωλύσας b. Ibid. λόγος ὑμᾶς] λόγος ἡμᾶς p 15. antep. ἁπάντων i. p 1. 10. pen. αὐτοὺς] αὐτὸς a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Bekk. Ibid. ἀπηγγείλατο p 2. ult. ἀληθὲς p 1. 9. 10. Ibid. πεπόνθειν Ald.

P. 31. 3. χορὸν] χρόνον Ald. Ind. Ibid. πάσης p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. ὑβρίζεσθαί] ὑβρίσθαι a 1. b. c 3. p 9. 15. Bekk. 5. αὐτὸν] ἑαυτὸν i. p 1. 10. 7. προὐβαλόμην c 3. p 1. 9. 10. Bekk. 8. ἂν om. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 9. προβαλέσθαι a 1. c 3. p 1. 10. Bekk. προβαλλέσθαι p 15. 11. παρεσκευάζετο] παρεσκεύαστο a 1. p 15. 12. μᾶλλον om. p 9. 13. τιμωρίαν εἵλετο p 15. Ibid. τῶν νόμων a 1. p 15. 14. ἂν om. p 1. 10. 15. τότε] τε p 1. Ibid. μὲν om. pr. p 9. Ibid. γὰρ om. p 15. γὰρ ἂν οἶμαι p 9. 16. τοῦ μὴ δοῦναι] τοῦ δοῦναι a 1. p 15. pen. τοῦτον c 3. Ibid. λέγει Ald.

P. 32. 1. οὐ - - - πεποίηκεν om. 1. 4. ἐγὼ om. a 1. 7. ἐνέγκαι μοι] ἐνέγκοι μοι
οι
p 9. Bekk. ἐνέγκαι μοι b. c 3. ἐνέγκοιμι p
αι
10. ἐνέγκοιμι p 15. ἐνέγκαιμι Ald. Fel. P. Manut. ἐνεγκαίμην M. Ben. 10. μή με] μηδὲ a 1. 11. τούτῳ] ἐκείνῳ e. i. o. p 1. 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. με om. p 15. 13. συνάγειν] γρ. συλλέγειν b. Ibid. ἔχοι b. Ald. 15. γὰρ om. a 1. p 15. Ibid. ἀδικηθεὶς p 1. 10. 16. ποιῆσθε Ald. Fel. P. Manut. pen. ἀδικήμασιν] ἀδικήσουσιν a 1. b. c 3. d. e. i. n. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. ult. ποιήσουσιν b. c 3. p 9. sed γρ. ποιοῦσιν in marg. b.

P. 33. 3. οὐ τοῖς] οὐχὶ τοῖς a 1. p 15. 4. αὐτοὺς a 1. 5. τοιοῦτο c 3. 6. κοινὸς] κοινωνὸς p 1. 9. τωνδί p 9. 10. Bekk. 13. κατηγορίας i. p 5. Fel. P. Manut. Ibid. ἰδίας i. om. Fel. P. Manut. Ibid. ἐὰν θεσμ.] ἐὰν δὲ θεσμ. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. 15. προϋβρίζει p 1. 10. 16. οὐθενὸς i. 18. πατάξῃς ἢ κακῶς εἴπῃς p 9. 20. καὶ om. Fel. P. Manut. 21. στεφανηφορίαν codices et editiones. 22. ἐν om. c 3. Ald. Fel. P. Manut ult. ἠδίκηκεν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15 Bekk.

P. 34. 1. δίκαιός] ἄξιός a 1. p 15. 2. καὶ ὁ χορ.] codices (præter c 3.) et editiones. Ibid. χορὸς pr. p 9. Ibid. ἐστὶ τὸ τῆς] τὸ om. codices et editiones. 3. ὄνομα om. i. p 1. 9. 10. sed γρ. ὄνομα p 9. Ibid. καίτοι ταύταις] καὶ τὸ ταύταις a 1. c 3. d. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. καὶ τοιαύταις n. 4. τίθησθε a 1. c 3. p 1. 9. 10. 6. ἔνορκα a 1. p 15. 9. ὑμῖν om. i. p 1. 9. 10. Bekk. 10. τοῦδε] τούτου a 1. 13. λοιποῖς] ἄλλοις a 1. p 15. 14. δῷ] δοίη corr. c 3. 16. ἀπήγγελλε a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Ibid. τίς om. pr. p 10. Ibid. περιόντα p 1. Ald. 20. θεσμοδότην p 1. antep. δεινὰ καὶ πολλὰ p 1. 9. 10. 15. ult. δοκεῖγε Fel. P. Manut.

P. 35. 1. ὑπὲρ om. c 3. p 1. 9. 10. Bekk. 2. τὰ om. codices et editiones. 4. ὂν om. a 1. p 15. 5. ληφθέντα] ἁλόντα M. Ben. Ibid. μόνον] νόμον a 1. 7. δι'] δ' Ald. 8. ἢ om. a 1. Ibid. καὶ πάντας] καὶ πάντας τοὺς ἄλλους a 1. d. p 15. καὶ πάντας, Bekk. antep. γενέσθαι] γεγενῆσθαι a 1. d. p 15. pen. Πολ. ὀργῇ] Πολ. ἐκεῖνος ὀργῇ a 1. p 9. 15. Bekk. ult. φθάσαι] φθάσας a 1. c 3.
ς
d. i. p 5. 15. t. Bekk. φθάσαι b. Ibid. ἁμαρτεῖν Bekk. Ibid. ἔφησεν] ἔπαισεν a 1.
παι
d. i. n. p 15. t. ἔφησεν b. ἔπεσεν Ald. Less.

P. 36. 1. ἐχθρῶς Ald. 3. ὑβρίζειν i. p
ου
1. 10. Ibid. τούτων b. τούτων c 3. 4. καὶ μὴν] καίτοι M. Ben. 9. ὑπὸ] ὑπὲρ b. 12. ταῦτα] πάντα i. 14. λεκτέα a 1. p 9. Ibid. πᾶν] πάντα c 3. i. p 9. 10. 15. οὐδὲν om. a 1. p 15. 17. ὑμῶν codices et editiones. 19. αὐτὸν ταῦτα p 15. Ibid. ἂν] ἐὰν p 15. 20. λέγει c 3. 21. ἔνεστ' a 1. p 15. ἔτ' ἔσται corr. p 1. antep. οὐδὲ εἷς] οὐδείς a 1. ult. τυχὼν p 15. Ibid. ἀλλὰ μὴν ἂν p 9.

P. 37. 1. ἐξαφθῇ p 15. Ibid. τι πρᾶξαι] τι om. i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. τοῦτο] τι a 1. p 15. om. i. p 1. 10. 2. ποιήσει i. Ibid. γ' ἔνι om. i. p 1. 10. 4. uncos om. codices et editiones. 5. βεβουλευμένως p 9. 10. et corr. c 3. p 1. Bekk. Ibid. ὑβρίζων ὁ τοιοῦτος i. 6. ἤδη om. i. Ibid. φανερῶς a 1. i. p 15. 7. ὕβριν i. p 1. 2. 5. 10. Ald. Ind. γρ. δι' ὕβριν M. Ben. Ibid. σκοπεῖν δεῖ i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. ἑκουσίως a 1. b. i. p 5. 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὕβριν, πλημμ.] ὕβριν, τι πλημμ. a 1. p 15. 11.
τυνόντων
ἐξαμαρτόντων b. 13. ἑκὼν βλάψῃ] ἑκών τις βλάψῃ a 1. d. p 15. Bekk. 14. ἐκτίνειν κελεύουσιν p 15. 15. ἐστι om. p 9. 17. ἀποκτεινύντας a 1. pen. ἀνέσεως] αἰδέσεως a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 2. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk.

P. 38. 1. τούτων om. i. 3. τί δὴ γάρ ποτ' p 1. 9. τί δὴ γὰρ δήποτε i. p 10. Ibid. ὀφείλων a 1. p 15. Ibid. ἐκτίνῃ p 9. 10. Bekk. 4. οὐκ] οὐκέτ' a 1. b. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐξούλην a 1.
ε
p 9. 15. ἐξούλην b. 8. ἂν] ἐὰν p 15. antep. ὅσονπερ τῷ] ὅσονπερ ἂν τῷ a 1. d. p 15. ὅσονπερ δὴ τῷ e. i. p 1. 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. ὅσα τις] ὅσ' ἄν τις a 1. d. p 15. pen. πράττει] πράττῃ a 1. d. p 15.

P. 39. 5. οὐχὶ] οὐ p 9. Bekk. 8. γ' om. b. 11. τὸ om. p 15. 12. ἐπεὶ a 1. p 15. 13. ἐξεῖναι ταῦτα πράττειν a 1. d.

p 5. 15. Ibid. ἐπέταξεν] ἐπέτρεψεν c. i. p 1. 2. 9. 10. t. γρ. ἐπέτρεπεν in marg. b. antep. λαβὼν om. a 1. p 15. et pr. p 1.

P. 40. 2. legem om. a 1. Ibid. ὑβρίζῃ τινὰ] ὑβρίζῃ εἴς τινα b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ὑβρίσῃ εἴς τινα p 5. Ald. Ibid. ἢ παῖδα om. p 15. antep. Ἠλ. ἐντὸς τριάκοντα i. t. ult. ἢ om. Fel. P. Manut. ἢ Ald. Ibid. καταγνῶται d. καταγνῷ M. Ben. Bekk. Ibid. ἢ om. p 10. 15.

P. 41. 1. δοκῇ b. c 3. p 1. 5. 9. 10. 15. Ald. Bekk. Ibid. εἶναι om. p 15. 3. καταλάβῃ p 1. pen. τιμηθῇ om. pr. p 15. ult. ἐὰν δὲ ἐλεύθερον b. c 2. p 1. 9. 10. 15. Ald. Ibid. μέχρι c 3. p 1. 10. Fel. Bekk.

P. 42. 4. νομίζεται i. p 1. 10. 6. εἰσὶν Ἕλληνές τινες c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. ἡμᾶς M. Ben. ult. τεθῆναι p 1. 10. Ibid. ἤδη om. p 9.

P. 43. 1. τοῦτον om. c 3. i. 2. ἀκούσειαν a 1. p 15. 3. ἅπαντας p 15. Ibid. ὑμᾶς a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. Ibid. αὐτῶν προξένους p 15. Ibid. οὐ] μὴ M. Ben. 4. παρὰ τὸ τοῖς Fel. P. Manut. 5. ἂν om. a 1. p 15. Ibid. σκοπεῖσθ' c 3. 8. ἐπεπόνθειν ταῦθ' p 15. Ibid. μόνον κατέγνω i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. καταγινώσκει] καταγινώσκοι a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τις om. a 1. p 9. 15. Bekk. 11. καὶ om. a 1. b. p 15. καὶ τοὺς p 9. Bekk. 12. ὕμνους οὓς τῷ p 1. 9. 10. Ibid. ποιεῖτε a 1. i. p 10. 15. Bekk. pen. κνισᾶν a 1. p 1. 9. 10. 15. et pr. c 3. τιμᾶν p 5.

P. 44. 1. ΜΑΝΤΕΙΑ. a 1. qui vaticinia hæc omnia om. 2. Ἐρεχθείδεσσιν] Ἐρεχθείδαισιν p 1. 10. 15. Ald. Less. Bekk. Ἐρεχθίδεσσιν p 9. Ibid. ὅσσοι b. 3. ναίοιτε

ε

p 1. 10. 15. ναίοιτε b. 5. ὡραῖον i. Ibid. leg. Βρομίῳ χορὸν Wolf. pen. καὶ Ἡρακλεῖ] καὶ om. p 15. Bekk. Ἡρακλεῖ καὶ i. ult. προστάτορι pr. p 15. ult. ἀγυιεῖ, Λατοῖ]

ω

ἀνειλατοῖ p 1. ἀγυειλατου p 9.

P. 45. 1. κατ'] κατά τ' p 1. 2. καὶ κατὰ] καὶ om. b. c 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τὰ om. p 1. 10. et pr. p 15. 3. ἀνίσχονται i. ἀνίσχοντας M. Ben. 4. ΕΤΕΡΑΙ. Ἐκ Δωδώνης μαντεῖαι τῷ] ΕΚ ΔΩΔΩΝΗΣ ΜΑΝΤΕΙΑΙ. Τῷ b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. τῶν] τῷ p 9. 10. Bekk. antep. τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας codices et editiones. Ibid. uncos om. codices et editiones. pen. ἔννεα, καὶ τούτους τοὺς διὰ ταχέων τῷ] ἔννεα, καὶ τούτους διὰ ταχέων τῷ p 1. Fel. P. Manut. Bekk. ἔννεα, καὶ τούτου τοὺς διὰ ταχέων τῷ b. c 3. p 9. 10. Ald. Less. Ald. Ibid. τῷ Δωδωνείῳ ἀροτρεῖς] τῷ Δοδωναίῳ ἀροτρεῖς Fel. τῶν ἀροτρεῖς c 3. p 1. τῶν ἀροτρὶς b. τωναρωτρεις p 9. τῶν αρω τρεῖς p 10. τῷ ναρω τρεῖς corr. p 15. τῷ ναρω τρεῖς Bekk. τῷ (vacuo spatiolo relicto) ἀροτρεῖς Ald. spatium vacuum in Ald. Less. expletum erat literis νάρω, sed alia manus dedit in marg. τομάρῳ, quod etiam ex marg. codicis O. notat Bekkerus. ult. δύο βοήσεις] δύο βοιήσεις b. p 1. 10. et corr. p 9. Ibid. δὲ om. p 9. et pr. p 10. P. Manut.

P. 46. 3. ΕΤΕΡΑ om. pleriqne omnes. 4. σήμαιν'] σημαίνει i. Lamb. Ind. Ibid. δημοτελεῖ ἱερεῖον τέλειον omnes. 6. θῦσαι om. p 1. et pr. p 10. 7. ἐλεεῖν θύειν] ἐλεεινύειν p 9. ἐλινύειν γρ. b. Bekk. 8. εἰσὶ μὲν, ὦ a 1. p 15. 9. ἐν τῇ] ἐν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. καλαὶ κἀγαθαὶ] κἀγαθαὶ p 9. 10. [καλαὶ] κἀγαθαὶ Bekk. καὶ ἀγαθαὶ καὶ πολλαὶ p 15. ult. ἁπάσαις ταῖς] ἁπάσαις ἀεὶ ταῖς a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἀφικομέναις Fel. P. Manut.

P. 47. 1. προσανεροῦσιν a 1. Ibid. πάντες οἱ om. P. Manut. 2. δηλοῦσιν M. Ben. 3. ἐπὶ] εἰς p 1. Fel. P. Manut. Ibid. περὶ αὐτῶν] ὑπὲρ αὐτῶν p 2. 5. 9. t. Ald. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν c 3. o. p 1. 10. Ald. Less. Fel. P. Manut. ὑπὲρ ὑμῶν a 1. b. d. p 15. Bekk. ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν e. 4. ἐστεφανούμεθα b. c 3. e. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. ἐστεφανώμεθα a 1. p 15. 7. χορευτῶν] χορευόντων p 5. 8. τῷ om. b. Ibid. ἱερῷ] ἱανῷ P. Manut. antep. πλὴν] ἢ p 15. pen. ἀγωνίσεσθαι p 1.

P. 48. 1. σκοπεῖν] κόπτειν M. Ben. 2. γρ. καθέζεσθαι M. Ben. 3. εἵνεκα a 1. p 15. Ibid. μὴ om. a 1. pen. αὐτὸν om. i. p 1. 9. 10. Bekk. ult. οὐ om. p 9. Bekk.

P. 49. 2. τῶν om. Fel. P. Manut. 7. ὀνόματι] ὀνομαστὶ Bekk. Ibid. οὐ] οὐδὲ p 15. 9. καὶ ὑβρίζειν καὶ τὰ] καὶ τὸ ὑβρίζειν καὶ τὸ τὰ a 1. p 15. καὶ τὸ ὑβρίζειν καὶ τὰ p 9. 11. χοροὺς om. Fel. P. Manut. Ibid. ἐκδιδάσκων p 5. 13. φιλονικων p 9. 14. θεο ζοτιδης p 9. 15. ἀντιχόρηγοι p 15. 18. τῆς εὐσεβείας codices et editiones. Ibid. ὑμῶν om. p 1. Ibid. συγκεχωρηκὼς p 5. τὸ συγκεχορηκὸς a 1. b. d. i. p 15. antep. τοσοῦτ' γρ. p 9. pen. τῶν χορηγῶν τινὸς] τοῦ χορηγόν τινος a 1. p 1. 15. τοῦ χορηγῶν τινὸς e. et corr. c 3. Ald. Less.

οῦ

τῶν χορηγῶν τινὸς b. τοῦ τῶν χορηγῶν τινὸς p 10. τοῦ τὸν χορηγόν τινος γρ. p 9. τῶν χορηγῶν p 9. Bekk. Ibid. ἅψασθαι om. p 9. Bekk.

P. 50. 2. ἴστε δὲ δήπου i. p i. 10. 3. ἀφέλῃ] ἀφέληται a 1. p 5. 7. 15. 8. προκαλέσασθαι] προσκαλέσασθαι a 1. b. c 3. d. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. γιγνόμενος a 1. c 3. p 1. 9. 15. Bekk. 11. οὐκοῦν] οὐκ οὖν Bekk. antep. ἂν ταὐτὸν] ἂν ταυτὶ c 3. i. p 2. 9. 10. Bekk. ἂν τουτὶ p 1. ταὐτὸν om. a 1. b. d. p 15. Ibid. τοῦτ'] ταῦτ' a 1. p 15.

βοήσεις

P. 51. 2. ἀπέχθεσθαι b. 3. βουλήσεις

p 10. 7. τῆς om. b. c 3. Ald. Fel. P. Manut. 11. τοσοῦτ'] τοιοῦτ' i. Ibid. τοιοῦτός τι Fel. P. Manut. τι τοιοῦτον p 15. 12. ἐκεῖνόν ποτε p 15. 13. Πιθεῖ] Πειθεῖ i. p 1. 2. 10. Πιτθεῖ a 1. p 9. 15. et corr. b. Bekk. 15. μὲν om. a 1. p 15. 18. τιμῶν καὶ δίξης p 15. 19. ἐβίαζεν b. antep. διεπράξατο p 15. pen. ἄλλων] πολλῶν a 1. p 15.

P. 52. 2. ταύτην] ταύτῃ a 1. b. c 3. d. e. p 1. 2. 9. 10. 15. Bekk. 3. πάντες i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. Κολωνῆσθεν Fel. P. Manut. 4. Ὠρωπὸν b. 5. γιγνόμενον] γεγενημένον a 1. p 5. 15. γενόμενον b. c 3. p 1. 9. 10. Bekk. 6. καὶ νικῶντα om. a 1. p 15. Ibid. καὶ Χαβρίαν codices et editiones. 8. ὅπῃ p 15. pen. ἑόρακα p 10.

P. 53. 3. γενομένων om. b. c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. 4. ἐξορκοῦντα] γρ. ἐξωτακουστοῦντα M. Ben. 5. πάντα γὰρ ταῦτα p 15. 7. ὄντα χορηγὸν] χορηγὸν ὄντα a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. Ibid. ἔχειν pr. a 1. om. Ald. 9. κρείττω καὶ βίαν] καὶ βίαν κρείττω a 1. d. καὶ βίαν om. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. 10. οὐχὶ] οὐ p 1. 11. τῶν χορηγῶν a 1. p 15. 12. μοι om. c 3. 13. καὶ οὕτω] οὕτω καὶ a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. οὕτως] οὗτος a 1. Ibid. οὕτως] οὗτος a 1. om. i. p 1. 9. 10. 17. ἐθελήσῃ a 1. p 15. 22. χωρὶς ὢν] χορηγὸς ὢν p 9. antep. ὑμῖν ἐγὼ τοῦτο a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ὑμῖν ἐγὼ b. Ibid. ἔγωγε om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. μηδ'] μήτε a 1. p 15. ult. μηδὲ] μήτε a 1. p 15.

P. 54. 2. περὶ αὐτοῦ τὸ στόμα p 15. Ibid. νῦν om. p 9. 10. 5. αὐτοῦ p 15. 6. καὶ καταστήσανθ' ἑαυτὸν ἐξ ἴσου καὶ τὰ ὄντα ἀναλίσκοντα codices et editiones. 7. οὐδὲ] μηδὲ a 1. b. c 3. i. p 1. 2. 9. 10. 15. Bekk. 9. τοιοῦτον οὐδὲν] τοῦτο p 9. 10. μανίαν] μανίᾳ a 1. p 15. Bekk. μανεὶς, sed γρ. μανίαν, p 9. 11. φιλοτιμίαν] φιλοτιμίᾳ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. ἐπηκολούθησεν p 1. Fel. P. Manut. ἐπαρηκολούθησεν p 9. Ibid. μηδὲ τῶν ἱερῶν ἱματίων μηδὲ τοῦ χοροῦ codices et editiones. 16. uncos om. codices et editiones. Ibid. οὐ om. p 9. Bekk. 17. ἔχει] γινώσκει a 1. p 15. Ald. Less. 18. εἰς] πρὸς p 1. 10. 19. ὡς] οἷς P. Manut. Ibid. πάντων i. ult. ἔνεστιν p 15.

P. 55. 4. καὶ Σώφιλον codices et editiones. 8. ἀμυνόμενον b. c 3. p 5. 9. Λαοδάμαντος p 15.

P. 56. 2. τῷ βλέμματι, τῷ σχήματι i. pen. ἂν post δύναιτο ponunt a 1. p 15.

P. 57. 3. λογίζεσθε a 1. p 15. 4. παραστῆσαι b. 8. κακ. οἷς] κακ. ἐφ' οἷς a 1. d. p 15. Bekk. κακ. ἐφ' ὃ i. 10. ἔμελλον] ἤμελλον i. p 1. 2. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ταῦτ' ἔπαθεν εἰς a 1. p 15. Ibid. ἐλθόντα Ald. Less. Ibid. ἐπὶ] ἐπι το p 9. 11. μηδὲ] μὴ p 9. Bekk. Ibid. ἐξὸν i. 12. ταῦτα a 1. p 15. 14. οἵ] οὗ a 1. b. p 5. 9. 15. 17. οἶμαι codices et editiones. Ibid. καὶ βεβουλεῦσθαι] καὶ om. a 1. b. c 3. d. e. p 1. 2. 9. 10. 15. Bekk. 18. μηδὲν] οὐδὲν i. p 1. 9. 10. Bekk. 19. αὐτῷ Ald. Fel. P. Manut. ἑαυτῷ a 1. d. Ibid. ἀτιμαζόμενος a 1. b. p 9. 15. 20. καὶ] γε Ald. Less. Ibid. δικαστῶν a 1. p 15. antep. αὐτὸν post μόνον ponunt a 1. p 15.

P. 58. 3. τοῦτο καὶ καταψ. p 1. 10. 5. τὴν om. Fel. P. Manut. Ibid. τὸ om. c 3. 7. προνοίᾳ καὶ τοῦ i. Ibid. ἀμύνε-

τοῖς οις

σθαι Fel. P. Manut. 9. τῶν νόμων b. 10. γε πᾶσι γενέσθαι] τοῦτον γενέσθαι a 1.

γρ. με

γενέσθαι τοῦτον p 15. γε πᾶσι γενέσθαι b. 12. ἀμύνασθαι a 1. c 3. p 15. 14. κατὰ τῶν ἀδικούντων om. a 1. p 9. 15. Ibid. βοηθείας] τιμωρίας a 1. p 15. 15. οἶμαι codices et editiones. Ibid. ὑμᾶν τινὰς p 15. 16. ἡμῖν om. Ald. 17. ἂν om. p 9. 15. 18. βιαίως codices et editiones. Ibid. πολιτῶν] πολιτῶν ἂν a 1. p 15. Ibid. χρῆσθαι p 15. 20. ἐξ om. Fel. P. Manut. antep. τούτων ὀφ.] τούτων τὴν μεγίστην ὀφ. a 1. d. p 15. Ibid. δοῦναι om. i. p 9. pen. βραχὺς περὶ αὐτῶν p 15.

P. 59. 2. ὄφελεν i. p 1. 10. 15. 3. ὡς περὶ] ὡσπερεὶ a 1. i. p 9. 10. 15. Bekk.

εἰ

ὡς περὶ c 3. 4. εἰσεπήδησεν a 1. p 15. Ibid. ὁ ἀδελφὸς ὁ b. antep. ἀντιδιδόντος a 1. p 15. ult. ἅπαντ' p 9. Ibid. ἦν post πραττόμενα ponunt a 1. p 15. Ibid. uncos om. codices et editiones.

P. 60. 4. ἂν om. d. p 9. 15. 5. φθέγξοιντο o. p 1. 7. καὶ ἐμὲ] κἀμὲ p 1. Bekk. 9. ἀφίεσαν a 1. i. p 9. 15. 10. μνημονεύειν ὑμᾶν p 15. 11. οἶμαι] οἴομαι a 1. 14. στερηθείην i. Ibid. ἠδυνήθην a 1. c 3. p 15. Ibid. κομίσασθαι a 1. b. p 15. pen. γρ. ὅσοι in marg. b.

P. 61. 1. ὑβρίσματα τούτων] τούτων ὑβρίσματα p 15. ἠσελγημένα γρ. b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 2. τούτων] τούτῳ a 1. p 15. Bekk. Ibid. κατηγορίας b. 3. ἅπαντα p 9. 4. πώποτε] πω a 1. p 15. 7. τῇ δίκῃ καὶ τοῖς νόμοις] τῇ δίκῃ, τοῖς νόμοις b. c 3. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. τοῖς νόμοις, τῇ δίκῃ a 1. p 15. Ibid. πάντα a 1. p 15. 14. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a 1. b. p 15. Testimonium om. a 1. p 15. 15. Θεωρίσκος] Θεωρίσκου i. Θορίκιος Bekk. 16. Δημοσθένη p 9. 10. Bekk. Δημοσθένει p 1. 17. ἐξούλοις Ald. Ibid. αὐτῷ p 9. 10. 19. δ' ἀεὶ c 3. p 1. et corr. p 10. Ibid. διαβαλλόμενον b. 21. κακὸν om. a 1. p 1. pen. ἧς λέγω ταύτης ἣν γρ. p 9. ult. Σράτωρ p 5. Ibid. Φαληρεὺς a 1.

P. 62. 2. ἀλλὰ om. i. 3. ἀλλὰ καὶ πάνυ

αἰσχρῶς, οὐδὲ δικαίως] οὐδὲ δικαίως, ἀλλὰ καὶ πάνυ αἰσχρῶς a 1. d. p 15. Ald. Less. Bekk. 4. οὗτος p 1. 10. Bekk. 5. διεληλύθει p 15. διεξεληλύθει ταῦτα p 9. Ibid. τὰ ἐκ] τὰκ c 3. p 1. 9. Bekk. 8. τὸ τελευταῖον] τελευτῶν a 1. p 15. Bekk. 13. Στράτωνα p 5. antep. τ' om. Ald. Ibid. τὴν δίκην om. b. c 3. p 1. 9. 10. Bekk. pen. ἀποφαίνειν] ἀποφέρειν b. i. p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. sed
αίνειν
γρ. ἀποφαίνειν in marg. b. ἀποφέρειν p 10.

P. 63. 2. καὶ om. a 1. p 15. 4. εἶαγε P. Manut. 7 ἢ τὴν τοῦ a 1. p 15, Ibid. γενομένην p 15. 9. τὴν om. i. p 1. 10. antep. ὅντιν' p 1. 10. Ibid. κατηγόρων] κατηγορῶν p 15. Bekk. Ibid. ἐρήμην γρ. p 9.

P. 64. 2. λαχεῖν δίκην] δίκην λαχεῖν p 15. Bekk. δίκην om. i. p 1. 9. 10. 3. τῷ Μειδίᾳ] τῷ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 6. uncos om. codices et editiones. 7. ὥστε ἐπιβουλεῦσαι τηλικαύτην γρ. p 9. 8. ἀληθὲς b. 9. ἔχει p 10. 10. καθ' ἁπάντων χρ.] κατὰ πάντων ἀεὶ χρ. a 1. p 15. antep. ὄντων.] ὄντων; Fel. Bekk. ὄντων; οὐκ. t. ὄντων; οὔ. Ald. Less.

P. 65. ult. αὐτῷ ἐξῆν i. p 1. 9. 10. Bekk.

P. 66. 2. ἐβούλετο] ἠβούλετο a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 3. μὴ om. a 1. 5. εἶναι ἕνα] ἕνα εἶναι a 1. i. p 9. 10. 15. Bekk. εἶναι c 3. p 1. 6. μήτε τοῦ] μήτέ του Fel. τοῦ om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. λόγου] ἐλέου γρ. p 9. Ibid. τυχεῖν μηδεμιᾶς] μηδεμιᾶς τυχεῖν a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. ἐβούλετο a 1. p 15. 10. αὐτοῦ editiones. Ibid. ἐκτετίκει p 1. 11. ἦν] ἧς c 3. p 1. 10. Fel. P. Manut. Ibid. ἀπώλεσεν; ἀλλ' οὐδὲ Fel. ἀπώλεσεν; οὐδὲ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. χαλκὸν] χαλκοῦν a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. 12. τήμερον·] τήμερον, Bekk. Ibid. καὶ secundum om. a 1. b. c 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. φεύγων p 1. Ald. Less.
ω
φεύγειν p 10. 14. καὶ om. p 1. 9. 10. Bekk. 15. ἅπανθ' p 15. Ibid. ὅσα βούλεται a 1. p 15. Ibid. μὲν om. a 1. p 15. 16. ἣν καὶ ἀπρ. p 15. 17. αὐτῷ] αὐτῷ Ald. Fel. P. Manut. ἑαυτῷ a 1. p 1. 9.
ται
10. 15. Bekk. Ibid. πεποίηκεν b. πεποίηται a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. αὐτὸς] αὐτῷ p 1. pen. οὕτω om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. ἡμετέρους p 15.

P. 67. 1. τἀδικήματος p 1. 9. 10. Bekk. 3. ἔμοιγε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. φαίνηται] φαίνεται codices et editiones. 4. τοὺς om. i. p 1. 9. 10. 6. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. b. i. p 1. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΝΟΜΟΣ. a 1. p 9. Testimonium et legem om. a 1. 7. Ἀφνιδαῖος] Ἀφιδναῖος p 9. 10. 15. Bekk. pen. ὅτ'] οὔτ' Ald. ὧ τ' w. Ibid. κατηγόρου] κατηγορίου b. κακηγορίου p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 68. 4. ἀποδιαιτήσομεν p 9. Bekk. 8. παρὰ om. Ald. 9. λέγε - - - νόμον om. a 1. p 15. Ibid. τῶν om. p 10. 11. περὶ] ὑπὸ c 3. pen. διαιτητὴν ἑλέσθαι. b. c 3. p 1. 9. 10. Ibid. βούλωνται] βούλονται Fel. P. Manut. δὲ βούλωνται i. δ' ἕλωνται Bekk.

P. 69. 1. μεταφερέτωσαν Bekk. γρ. ἀναφερέτωσαν M. Ben. Ibid. ἀπὸ] ὑπὸ b. p 9. Ibid. ἑτέρου p 1. Ibid. ἐκκλήματα p 9. 3. δὴ] δὲ p 1. Ibid. τὰ om. p 9. 7 νυνὶ codices et editiones. 9. ἢ ὀδύρασθαι] καὶ ὀδύρασθαι a 1. p 15. Ibid. οὐδ' εἰ] οὐ δὴ b. οὔτ' εἰ p 15. 11. Μειδίου καὶ om. p 1. 13. καὶ ἐρημ.] καὶ τὴν ἐρημ. a 1. p 15.

P. 70. 1. τῶν om. p 15. 2. περιπεπτ. ὑπὸ] περιπεπτ. ἀδίκως ὑπὸ a 1. d. p 15. 5. λαμβάνοντες a 1. p 15. 6. νομουν a 1. 8. παραδ. ποιήσετε] παραδ. τοῖς ἄλλοις ποιήσετε a 1. d. p 15. 9. καὶ τίνα] καὶ om. a 1. b. c 3. p 15. Ald. Bekk. Ibid. ὢ] ὦ Fel. Ibid. ἕξετε εἰπεῖν] ἐξειπεῖν p 1. 11. γὰρ ἔσται a 1. p 15. Ibid. ἀληθῆ c 3. 12. ὦ om. p 1. Ibid. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοὺς] δήπου τοὺς p 1. 9. 10. Fel. Bekk. δήπου post τοιούτους ponunt a 1. p 15. 15. ὑβρίζειν p 15. Ibid. προσήκει i. p 15. 17. ἐὰν εἶναι] ἂν εἶναι a 1. ἀνεῖναι p 15. 21. λοιπὸν] ὑπόλοιπον a 1. p 15. Ibid. δήπου] που a 1. p 15. Ibid. τοῦθ' om. p 1. 9. 10. Bekk. 22. κακὸν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. φέρειν] γρ. ἀφαιρειν p 9.

P. 71. 1. οὐδ' om. p 15. Ibid. γρ. ὁρῶ p 9. 3. τουτονὶ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. οὗτος p 9. 15. 4. τοῦ Μειδίου] τῆς Μειδίου a 1. b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. τῆς τοῦ Fel. P. Manut. 5. διὰ ταῦθ' ἃ p 15. antep. μὲν om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. πένης μηδὲν] πένης ὢν μηδὲν a 1. p 15. πένης μὲν b. μηδὲν Fel. P. Manut. ult. δὲ μὴ] δ' οὐδὲ c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. δὲ οὐ a 1. b. p 15.

P. 72. ult. οἶμαι] ἡγοῦμαι a 1. p 5. 15. Ibid. ἀξιοῦν] ἄξιον εἶναι M. Ben.

P. 73. 1. αὐτῶν ε. π. β. αὐτοῖς Bekk. Ibid. ἔρανον - - - πράττουσιν] ἐράνους γρ. p 9. 2. οὐ - - - ἄλλον om. a 1. p 9. 15. add. in marg. p 1. 10. [οὐ - - - ἄλλον] Bekk. οὐ τούτους μόνους οὓς οὗτοι συλλέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους γρ. p 9. Ibid. οὗ] ὧν c 3. p 1. 2. 10. ult. ἄλλων c 3. p 1. 10. Ibid. οἷον ἐγώ τις οὑτοσί;] οἷον. ἐγώ τις. οὑτοσί. a 1. οἷον ἐγώ; τίς οὑτοσὶ, Fel. οἷον ἐγώ τις οὑτοσὶ Bekk.

P. 74. 2. ταῦτα] ταὐτὰ i. p 9. M. Ben. Bekk. Ibid. που] ποι i. p 1. 10. του p 9. 3. τις βίαιος, τις βίαιος, ὠμὸς, a 1. d. p 15. t. 4. δ' οὔτ'] δ' om. a 1. c 3. p 1. 15.

Fel. Bekk. Ibid. ἡγούμενος ἄνθρωπον] ἄνθρωπον ἡγούμενος i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. αὐτὰς] ὁμοίας a 1. d. i. o. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. 6. δὲ πληρωτὴς τοῦ τοιούτ.] δὴ πληρωτὴς τοιούτ. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοῦτον codices et editiones. 8. ἡγοῦμαι μὲν τοίνυν c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. 9. ἔτ' om. a 1. p 15. Ibid. εἶχον κατηγορεῖν] κατηγορεῖν εἶχον p 15. 10. εἰρ. καὶ καταψ.] καὶ om. a 1. d. p 9. 15. 13. κατηγορῶν p 1. 15. τῶν κατηγοριῶν corr. b. 14. λιποταξίου p 9. 10. Bekk. antep. ποιήσαντα c 3. i. p 1. 2. 5. 9. 10. ult. ἀνεκρίνατο p 9. Bekk. ἂν ἐκρίνετο Ald. Fel. P. Manut.

P. 75. 3. ἐγράψατο add. in marg. p 10. Ibid. Δημοσθένην Δημοσθένους corr. p 9.
ῳ
Ibid. λιποταξίου p 9. 10. Bekk. 6. ᾗ b. ᾧ γρ. p 9. Ibid. ἠτίμωκεν αὐτὸν] ἑαυτὸν ἠτίμωκεν a 1. p 15. ἠτίμωκεν Ald. Fel. P. Manut. 10. πεπράκται vitio typographico Benenat. antep. περιὼν p 1. pen. δεδρακὼς τοῦτο] τοῦτο δεδρακώς i. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 76. 2. αἰτιῶντο] αἰτιῷντο Bekk. 3. ἄλλο om. p 1. 9. 10. post οὐδὲν ponit p 15. Ibid. τῷ om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. τηλικοῦτο c 3. i. p 1. 10. Ibid. ἀδίκως om. a 1. p 15. 9. λιποταξίου p 9. 10. Bekk. 10. προσηλῶσθαι] προσκυνεῖσθαι i.
θῇ
12. ἐξελέγχηται b. ἐξελεγχθῇ a 1. d. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. 15. νομίζω ante ὦ ponunt a 1. p 15. antep. τὰ ἀναλώματα] τὰ ἀναλώματα πάντα a 1. d. p 15. τἀναλώματα p 1. 10. Bekk. pen. uncos om. codices et editiones. ult. τὰς ἐλπίδας, τὴν ἐπιτιμίαν p 15.

P. 77. 1. ἐβούλευσε pr. p 1. 2. ἀπεστηρήμην p 1. Ibid. μηδὲ] οὐδὲ a 1. p 15. Ibid. προσυπῆρξεν a 1. p 15. 3. τί, ὦ ἄν-
ε
δρες i. 7. ἀμύνασθαι b. ἀμύνεσθαι p 9. 10. et corr. p 1. Bekk. Ibid. ἐστιν a 1. p 15. 8. προσεξειργάσθαι p 1. 9. 10. 9. μοι καὶ τούτων a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. Testimonium om. a 1. Ibid. Ἀφνιδαῖος] Ἀφιδναῖος i. p 9. 10. 15. Bekk. 14. ἐπεξῆμεν] ἐπεξήειμεν p 15. ἐπεξῇμεν Bekk.

P. 78. 1. λάβε codices et editiones. Ibid. καὶ om. p 9. Ibid. δώρων a 1. b. c 3. i. p 1. 2. 5. 9. 10. 15. Bekk. 3. ἁπάντων πρὸς editiones. Ibid. καὶ θεῶν om. p 1. 4. ἀκούητε] ἀκούητέ μου a 1. d. p 15. ἀκούσητε c 3. e. i. o. p 1. 9. 10. Hervag. Tayl. 6. τοιαῦθ'] ταῦθ' a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 9. τοῖς] οἷς Ald. Less.
σ
10. ἠγανάκτηκα b. ἠγανάκτησα a 1. p 15. 11. ἢ καὶ] ἢ om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. νὴ Δία δεινὰ p 15. 13. τινὰ om. p 9. 14. ἔτι om. p 9. Bekk. Ibid. δεινότερα ἄλλα] δεινότερα ὕστερον ἄλλα a 1. d. e. o. p 1. 9. 10. 15. et corr. b. Fel. P. Manut. Bekk. 17. ἐκβάλλων p 9. 18. αὐτὸς εὐδαιμονείη] αὐτὸν εὐδαιμονεῖ a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. αὐτὸς εὐδαιμονεῖ Fel. P. Manut. antep. οὐδὲ p 15. Ibid. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα p 15. pen. λιποταξίου p 9. 10. Bekk.

P. 79. 1. αὖ om. a 1. p 15. ἂν Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. μοι] με a 1. b. c 3. p 1. 2. 9. 10. 15. Bekk. μὴ i.
σ
3. κατεσκεύαζε b. κατεσκεύασε a 1. p 15. 5. καὶ δοκιμαζομένου a 1. b. d. p 15. 7. δίκην, ὑπὲρ ὧν e. i. o. p 1. 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. 8. προσῆκε δίκην ἐκιν δ. i. p 9. 10. Bekk. 9. νῦν] νυνὶ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. ὅ τι] τί i. p 1. 13. ὁμοίων] νόμων e. o. p 1. 9. 10. 14. πολλοῖς] λοιποῖς e. i. o. p 1. 9. 10. Ibid. ὑμῶν a 1. c 3. i. p 15. 15. τοῦ τὴν δίκην i. p 9. 10. Bekk. 16. ὑμᾶς] ὑμῶν p 15. 17. ὑμῶν a 1. 19. καθ' ἡμῶν εὐτρεπεῖς p 1. 9. 10. Bekk. καθ' ὑμῶν εὐτρεπεῖς a 1. i. καθ' ὑμῶν εὐπρεπεῖς p 15. pen. μὲν οὖν εἴποι τις] μὲν οὖν ἀπείποι τις p 9. Bekk. μὲν οὖν ἃ εἴποι τις i. p 10. οὖν οἱ i. Ibid. θρήνων p 10. ult. ἠρξάμην λέγων. p 9.

P. 80. 2. Legem om. a 1. Ibid. διδῶ Fel. 3. διά τινος] ἰδίᾳ τινὸς i. p 1. 15. Bekk. 6. ἄνθρωπος om. p 9. antep. διαπρᾶξαι e. o. p 1. 10. Fel. P. Manut. pen. ἢ τὰ] καὶ τὰ p 1. ἢ καὶ τὰ c 3. Ibid. τοιαῦτα ἄλλα, M. Ben. ult. αἰτιασάμενος a 1. p 15.

P. 81. 3. ἀρχιεροῦντα Ald. pen. Νεμίῳ] Νεμείῳ c 3. p 1. 9. 10. Bekk. ult. ἱεροποιῶν a. p 15.

P. 82. 3. κατεσκεύασε a 1. p 15. κατασκεύαζε Fel. P. Manut. 4. οἶμαι codices et editiones. Ibid. ἐξελέγξεται Fel. P. Manut. 5. ἐκβάλλειν p 1. 9. 10. Ibid. πατρίδος] πόλεως p 5. 7. δι' ἐμοῦ a 1. c 3. d. e. i. p 1. 2. 5. 9. 15. Hervag. Tayl. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. δι'
οὗ
ἐμὲ b. 10. ὦ βουλὴ, τὸ πρᾶγμα p 1. 9. 10. Bekk. 11. ἔχοντες] λέγοντες a 1. p 15. Ibid. τὸν om. p 5. 13. καὶ οὐκ ἀποκτ. p 1. 10. 17. αὐτῷ om. i. p 1. 9. 10. Ibid. εὐτύχει] ηὐτύχει a 1. p 15. 18. πάντων τούτου γρ. (om. enim in texto) p 9. 19. ἀπαλλαγῶν p 9. διὰ ἀπαλλαγῶν i. p 1. antep. εἴργασται p 1. 10. Ibid.
λέναι
ἀπόλωλεν b.

ὑπο
P. 83. 1. δίκην Ald. 4. καταλείπεται b. ὑπολείπεται a 1. p 5. 15. παραλείπεται i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. τοῦτό γε Ald. Ind. 5. λαλῶν μὲν καὶ] ἄλλων μὲν καὶ p 1. 10. μᾶλλον μὲν καὶ p 15. αλῶν (litera λ erasa) a 1. Ibid. γιγνόμενος] γενόμενος p 15. 6. εἰργασμένων p 10. 8. δίκαιός ἐστ' ἀπολωλέναι i. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

9. τῇ πρότ.] τῇ μὲν προτ. a 1. p 15. Bekk. 10. πάλιν] πάλιν αὖ a 1. p 15. 13. καθιζό- κατ' μενος p 1. 9. 10. Bekk. 16. περὶ b. κατ' a 1. p 15. Ibid. φαῦλον i. p 1. 9. 10. antep. αὐτῷ Fel. P. Manut. pen. μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.] μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. p 1. μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. i. μάρτυρας. Bekk.

P. 84. 1. ἀσεβὲς] ἀσελγὲς p 15. 2. ἐπομνύμαι καὶ φόνου p 15. 4. ἔοικ' p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἂν] ἐὰν p 15. 6. οἶμαι codices et editiones. Ibid. εἰ om. p 15. 8. δήπου μοι p 15. 12. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. p 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. p 9. 10. 13. Testimonium om. a 1. Ibid. Σουνεὺς p 1. 9. Ibid. Χιάρης] Χάρης Bekk. Ibid. Θόρκιος c 3. p 1. 2. Θόρκηος i. 14. Σφήτιος] Σφήττιος b. c 3. p 1. 9. 10. Bekk. 17. πρὸς τὴν βουλὴν codices et editiones. 19. αὐτοῦ e. o. p 1. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 21. προτέρᾳ p 9. pen. εἰρηκότα Ald. ult. uncos om. codices et editiones.

P. 85. 6. γὰρ εἰ] γὰρ εἰπεῖν t. εἰπεῖν εἰ Ald. Less. Ibid. ἅμα] ἀλλὰ p 15. 16. παθεῖν] πάλιν a 1. p 15. sed γρ. πάσχειν p 15. Ibid. ὑμῶν a 1. p 1. 9. 10. 15. w. Fel. P. Manut. 17. ποιήσαντας] ποιήσαντάς τι a 1. p 5. 15. Bekk. pen. οἱ δὲ βδελυροὶ a 1. p 15. Ibid. uncos om. codices et editiones præter Bekk. ult. παρορῶντα p 15.

P. 86. 3. τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσηγορίας p 15. Ibid. ὑμῶν p 15. 4. διεσωσάμην b. p 1. 9. διωσάμην P. Manut. 6. φοβερὸν πᾶσι a 1. p 15. πᾶσι φανερὸν i. p 1. Ibid. καταστήσεται a 1. 8. ἐγκαλέσῃ a 1. p 15. 9. ἀμύνασθαι p 1. 15. Ibid. ἐφ' αὐτὸν b. c 3. p 1. 9. 10. Fel. Bekk. 10. ἀδικοῦντα p 1. 9. 10. 14. εἴς τε] ἴστε a 1. Ibid. τὴν om. c 3. 15. ἅπαντ' p 15. 18. ἔσθ'] ἔσται a 1. pen. ὑμῶν] ἡμῖν p 15.

P. 87. 1. εἷς om. a 1. p 1. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. 2. χορὸς pr. p 10. 4. καταξίαν p 1. 5. περὶ] παρὰ a 1. b. c 3. p 2. 5. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. λαμβάνειν p 15. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν p 1. 9. 10. ἐμοῦ a 1. p 15. Ald. Less. Bekk. omnes has tres lectiones exhibet b. Ibid. ὄντος μόνον] μόνον ὄντος p 15. 7. ἐμοῦ] ὁμοῦ a 1. d. p 15. Bekk. 8. καὶ τοὺς συνεξεταζ.] τοὺς om. b. p 15. Ald. 10. ὑπολαμβάνετε] ὑπολαμβάνειν a 1. d. p 15. t. Bekk. 13. μηδὲν om. i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἀσελγὴς μόνον p 9. 15. 14. μὲν om. p 9. 17. ὧν ἐμὲ ὕβρικε, δοῦναι] δοῦναι, ὧν ἐμὲ ὕβρικε a 1. p 15. Ibid. διακρούσηται ante τούτῳ (ver. 16.) ponunt p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. νῦν p 15. 18. δὴ om. p 1. 9. 10. Bekk. δὴ τἄλλα om. p 1. 15. pen. ἀκούηθ' a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 88. 1. τί οὖν; σὺ δειν.] τί οὖν σὺ δειν. Fel. Bekk. τί οὖν om. pr. p 9. 3. ἔγωγε] ἐγὼ p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὑμᾶς] αὐτοὺς b. 4. ὑπομενεῖτ' a 1. i. p 1. 10. 15. Ibid. ἂν om. a 1. p 9. 10. 15. Bekk. 5. ὑμῶν] ἡμῶν b. c 3. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. φανερώτερα b. 8. τὰ ὑπομνήματα πάντα p 15. 10. τοῦτο om. b. c 3. Ald. 11. δὲ om. Ald. 16. Titulum om. a 1. p 15. 17. ὦ om. p 1. 18. πολλὰ ἕτερα παραλέλοιπα] παραλέλοιφ' ἕτερα a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 19. δύνειτ' a 1. Ibid. ἅπαξ p 9. ult. ἡγεῖσθ' p 1.

P. 89. 1. νεανικὸν οὐδὲ] νεανικὸν οὐδὲν οὐδὲ a 1. p 15. νεανικὸν οὐδὲν i. p 1. 10. 2. εἶναι om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τις] τι b. 3. καὶ primum om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 4. ἀθρόους p 10. Bekk. Ibid. ὥσται p 15. ὥστ' p 1. 5. αὐτῷ] ἑαυτῷ a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. ἂν om. i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. εἰπεῖν ἔχων i. p 1. 9. 10. Bekk. 9. στρατείαν p 1. 10. 10. Κρατίωνι Ald. Ind. Ibid. τούτων, ὡς] τούτων, τῷ νῦν, ὡς Fel. P. Manut. 11. δὲ] δὴ codices et editiones. 14. πότερ'] πότεροι d. ο p 15. et corr. a 1. πότερ pr. a 1. 16. συμβαλλομένους] συμβαλουμένους a 1. b. c 3. p 9. 15. Bekk. συμβαλομένους (pr. enim om. ἐξιόντας καὶ συμβ.) p 10. antep. μηδὲ] μὴ p 9. Bekk. pen. ἐκλήρου] ἐκληροῦ a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. ἐξ ante Εὐβοίας ponunt e. i. p 1. 9. 10. Hervag. Tayl. Ibid. ἀργυρᾶς p 9. M. Ben. Ibid. χλανίδιας i.

P. 90. 1. δὲ om. Fel. P. Manut. δὲ καὶ om. a 1. p 15. Ibid. κυμβεῖα a 1. p 15. Ibid. ἀπελαμβάνοντο b. 2. ὑμᾶς Ald. Ibid. ἐπηγγέλλετο a 1. p 15. 3. ταὐτὸ i. p 1. 10. 4. εισκώψομεν p 9. Ibid. εἴ τις] ἤ τις a 1. c 3. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. ταῦτα πάντα, ὦ p 5. 6. κατηγόρεις codices et editiones. 7. τούτους] τουτουσὶ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. σου, καὶ κατεσκ. p 1.

P. 91. 1. ἐπεχείρουν p 9. Ibid. αὐτοῖς ἄξιος ἐδόκεις p 1. 10. ἄξιος ἐδόκεις αὐτοῖς p 15. αὐτοῖς i. 2. τοῦ] τοῦ τὰ a 1. e. p 15. τὰ i. 4. σὺ] σοι a 1. 5. λυπήσῃς] λυπήσεις a 1. b. c 3. d. i. p 9. 10. 15. t. w. Bekk. λυπήσας Ald. λυπήσαις M. Ben. 8. ἀθρόον a 1. b. c 3. p 15. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. κατηγορεῖς b. p 1. 15. Ibid. ὅ τίς] ὅτι p 1. 9. οὐκ om. Ald. Ibid. τῶν ἄλλων ποιῆσαι p 15. 10. ἀνθρώποις om. a 1. 11. ὄντα om. b. 12. κατηγοροῦνται] κατηγορεῖται a 1. p 9. 15. Bekk. 13. τοιοῦτο p 1. 10. 14. τίς] ἤ τις a 1. d. p 15. 15. καὶ ψεύδονταί μου καὶ p 1. 16. τὰ om. b. 17. εἰδέναι ὑμᾶς p 15. 18. τὸν τούτου om. a 1. p 9. 15. Ibid. καὶ τὴν ἀσέλγειαν om. b. 19. τὴν τοῦ] τὴν om. a 1. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ibid. οἶμαι a 1. ult. ὁρῶντας] δεδιότας a 1. d. p 15. t. ὀρρωδοῦντας Bekk.

P. 92. 1. ποιεῖ καὶ φοβερὸν i. p 9. 10. 15. Bekk. 2. ἐξουσίαν i. 3. πλούτου om. i. Ibid. πονηρὸν] θρασὺν a 1. p 15. 4. ἂν om. p 15. 5. μὲν οὖν] μὲν οὐκ codices et editiones. 8. προβέβληται p 1. 9. 10. Bekk. om. i. Ibid. Πολύευκτος add. in marg. p 9. Πολύευκτον p 1. 10. 10. τούτοις, ἕτεροι] ἕτεροι τούτοις, a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. ἑταιρεία pr. p 9. et corr. c 3. antep. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. πρὸς] παρὰ Ald. Ind.

P. 93. 5. συλλεχθέντες] συλλεγέντες c 3. i. p 1. 2. 5. 9. 10. 15. Bekk. συλλεγούντας a 1. 6. τε om. a 1. p 15. Ibid. γίγνεσθε] γίγνησθε a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. 8. τοίνυν καὶ] τοίνυν ἴσως καὶ a 1. d. p 15. 11. ἴσως ἄλλον p 15. 12. μὲν om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. αὐτῷ i. 15. ἐστὶν αἴτια] ἐστὶν ἕτερα a 1. d. p 15. et in marg. b. antep. νῦν] νυνὶ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τι τούτων ὧν] ταῦτ' ἐφ' οἷς a 1. d. p 15. t. et in marg. b. ult. ἐστι δίκαιος om. i. p 1. 9. 10. Bekk.

P. 94. 2. ἕκαστον ἡμῶν p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τυγχάνειν a 1. p 15. et γρ. b. 3. ἐστὶ om. i. p 1. 10. 7. τινῶν] τιμῶν a 1. p 15. et γρ. b. 10. οὐχ] οὐδ' b. 12. οὔτ' ἐστὶν om. Fel. P. Manut. ἔτ' ἐστὶν i. 13. ὃ] ὅτι p 9. 10. ὅ,τι i. 14. ὑμῖν t. Hervag. Tayl. Ibid. ὕβρις ᾖ] ὕβρις προσῇ a 1. c 3. d. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 16. Ἀλκμαιονιδῶν a 1. Ἀλκμεωνιδῶν c 3. p 1. 9. 10. antep. στασιάσαντας] στασιάζοντας a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. τοὺς] τοῦ c 3.

P. 96. 1. ταύτης τῆς] ταύτης δὴ τῆς a 1. d. p 15. Ibid. οἰκίας συγγενὴς corr. p 9. οἰκίας συγγενεῖς cum γρ. in marg. b. Ibid. ἧς] οἷς p 9. Ibid. ὑπάρχουσαι i. p 15. 5. καὶ τῷ p 1. 6. ἱππέων] ἵππων a 1. d. p 9. 15. t. Bekk. Ibid. Ὀλυμπιᾶσιν Fel. Bekk. 7. αὐτῷ καὶ νίκαι καὶ στέφανοι καὶ] αὐτῷ καὶ νίκαι καὶ a 1. p 1. 10. 15. 9. τὸν χρόνον om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἡμέτεροι] ὑμέτεροι a 1. p 1. 9. 15. Bekk. antep. γρ. ἄτιμον φυγάδα in marg. b. Ibid. ὄντων ἰσχυρῶν p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. αὐτοῖς] αὐτοῖς i. p 1. Bekk. ἑαυτοῖς e.

P. 97. 2. ὕβρισεν ἐκεῖνος p 15. Ibid. νῦν οὗτος p 15. 4. γε om. b. 7. γ' ἔτι p 1. Ibid. φασιν, editiones. 8. περιέκοψεν i. 10. ἱερα, εσθῆτα add. in marg. p 9. Ibid. κόπτειν p 9. pen. δὴ τίς] δὲ τίς a 1. p 15. Ibid. post ἐνδεικνύμενος add. in marg. ἐπήρθη ταῦτα ποιῶν p 9. ult. μὴ τοίνυν] μήτ' οὖν γρ. p 9. Ibid. ὑμῖν, πρὸς τῷ μὴ καλὸν] πρὸς τῷ μὴ καλὸν ὑμῖν a 1. b. d. p 15. t. ὑμεῖς γρ. p 9.

P. 98. 5. οὗτος] οὗτός γε a 1. i. p 15. 10. uncos om. codices et editiones præter Bekk. Ibid. τὰ om. a 1. p 9. 15. 11. γὰρ om. pr. p 10. 13. ὑποβαλλομένη] ὑποβαλομένη b. c 3. i. p 9. Bekk. ὑπολαμβανομένη a 1. p 15. 14. γενομενοι p 15. 15. πριάσασθαι pr. p 10. Ibid. τῆς ἴσης] ταύτης τῆς i. o. p 1. 9. 10. Bekk. 16. οὐ] τῶν οὐ a 1. i. o. p 1. 9. 10. Bekk. 17. τετευχὼς p 1. 9. 10. Bekk. 18. κατ' οὐδένα t. Ald. Less. antep. ὡς ἀληθῶς βάρβαρον] βάρβαρον ἀληθῶς p 1. 9. 10. Bekk.

P. 99. 2. ἃ om. b. i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἀναιδεῖ μάλα] ἀναιδεῖ ὢν b. e. i. o. p 1. 9. 10. Bekk. ἀναιδεῖ μάλα ὢν i. ἀναιδεῖ a 1. p 15. 2. τοῦτον] τουτονὶ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. δεινὰ καὶ πολλὰ p 15. 6. οὗτος p 1. 9. 10. Ibid. ἂν δικαίως δοίη] δικαίως ἂν δοίη a 1. p 15. ἂν δοίη δικαίως p 1. 9. 10. Bekk. 11. δὲ] δὴ a 1. b. c 3. i. p 9. 10. 15. Ald. Fel. Ind. Bekk. Ibid. μὴ] ε μοι Ald. Ibid. ἐξαιτήσηται b. ἐξαιτήσεται p 1. 9. 10. Ald. Ind. 13. καταγελάσει b. c 3. M. Ben. ult. ἢ ὅσον] ἧς ὂν p 9. Ibid. καθεὶς a 1. p 15. Ibid. οὑτοσί] οὗτος a 1. d. p 9. οὑτωσὶ p 15.

P. 100. 2. τοῦτον Ald. Ibid. καὶ τῶν τριηρ. p 1. 9. 10. 3. τοιούτων] τούτου i. 4. λέγειν post ἁπάσαις ponunt p 1. 10. 5. ἐν om. pr. c 3. 8. τὸ om. p 9. 10. 15. Bekk. 9. γενέσθαι a 1. p 15. 10. ἑκάστην τὴν] τὴν om. a 1. b. c 3. p 1. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 12. ἀληθείᾳ δεῖ] ἀληθείᾳ Μειδίας δεῖ a 1. d. p 15. t. Ibid. ἡμᾶς Fel. P. Manut. 14. περὶ om. pr. b. antep. ἔλαττον p 9. Bekk.

P. 101. 1. μεν ἦσαν b. ἦσαν p 5. Ibid. τὰ ἀναλώματα p 1. Bekk. 2. ἰδίων οἴκων] ἰδίων ἐδαπανῶμεν a 1. d. i. p 15. t. ἰδίων [οἴκων] ἐδαπανῶμεν Bekk. 3. ἐπληρούμεθ' p 1. 9. 10. Bekk. 4. ἣν καθ' ἣν] ἣν ἣν b. p 15. Bekk. ἣν c 3. i. p 1. 9. 10. Ibid. ἤρχετο] γρ. ἤρκται p 9. 5. ἧπται] γρ. ἦρκται in marg. b. 7. ταλάντων p 9. 8. εἶτα] ἔπειτα a 1. p 15. Ibid. τὰ om. i. p 1. 9. 10. Bekk. 9. μηδένα p 10. 11. ἀτελεῖς a 1. d. e. i. o. p 1. 10. 15. t. Hervag. Tayl. ult. πλεῖόν ἐστι πολλῷ i. p 1. 10. πλέον ἐστὶ πολλῷ p 9. 15. Bekk.

P. 102. 1. καταθὲς P. Manut. 2. αὐτῷ δήπου] δήπου αὐτῷ p 15. αὐτῷ om. p 9. 3. ἔχῃ] ἔχοι a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τί ἔτι om. a 1. Ibid. ἑστίακα p 15. 4. οὐδέτερον p 15. 7. ἀπὸ τῆς ὑπαρχ. p 5. Ibid. οὐσίας] αἰτίας p 15. 10. οὖν om. b. c 3. Ald. 11. ἡγεμὼν συμμορίας p 15. 13. ἐστὶν om. b. c 3. 14. τούτου] τὰ τούτου a 1. p 15. Bekk. 15. γὰρ om. a 1. p 15. Ald. antep. ἐν om. p 1. 9. 10. Bekk. ult. βούλεται a 1. Ibid. ἐκ] ἀπὸ τοῦ p 5.

P. 103. 1. διὰ] τοὺς P. Manut. 2. ῥητὰ P. Manut. Ibid. φιάλας καὶ τὰ τοιαῦτα d. p 15. t. τὰ τοιαῦτα a 1. 3. παρόντας] παριόντας a 1. p 1. 2. 3. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 4. Μειδίας om. a 1. p

15. 5. τούτους p 1. 6. ἡμῶν p 1. 9. 10. 7. δεῖ δὴ p 9. Bekk. 8. τὴν om. i. 10. πολλὰ] καλὰ i. p 1. 5. 10. Bekk. λαμπρὰ a 1. p 15. antep. ᾗ] ἦν i. p 1. 10. Ibid. τοῖς πολλοῖς μέτεστι p 15. ult. ἀλλὰ μὴν διὰ corr. p 9. et γρ. in marg. b. Ibid. τριήρη ἦν] ἦν om. a 1. p 1. 15. Bekk. Ibid. εὖ om. i. p 1. 9. 10. Bekk.

P. 104. 1. θρυλήσει a 1. p 1. 9. 10. Bekk. 2. δὴ] δὲ [η] b. δὲ p 9. 3. ἕνεκα p 15. 5. δῶτε a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοῦτο om. i. 6. εἵνεκα c 3. 7. παρακρουσητε pr. p 9. Ibid. οὖν om. i. 8. ἄνωθεν - - - δοκῇ om. a 1. p 15. Ibid. γὰρ add. in marg. p 9. 9. κἂν - - δοκῇ om. p 9. 10. δ' om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. δὴ om. a 1. p 15. 14. πανταχῇ a 1. p 15. Ibid. νῦν] τοίνυν i. p 1. 10. 16. δὲ om. Ald. 20. et pen. στρατιὰν p 15. antep. καθίζεσθαι] καθέζεσθαι M. Ben. Ibid. παρελθὼν [προ] b. προελθὼν p 2.

P. 105. 2. προϊούσης ἤδη τῆς a 1. d. p 15. t. 4. ἐνέβαινεν a 1. b. c 3. p 15. 6. ἐν om. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐφ'] ἐν i. 9. οὗτος] οὑτοσὶ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. τὴν om. p 1. antep. οὕτως] οὐχ οὕτως a 1. d. p 15. οὗτος b. Ibid. τοῦ om. c 3. pen. ὁ primum om. p 15. Ibid. ὁ ἄπαις] ὁ παῖς a 1. b. p 15. παῖς d. i.

P. 106. 2. στρατιὰν p 15. 4. δ' ὃ] δὲ p 9. 8. ὧ] ὦ Fel. Ibid. πρὸς τῶν θεῶν a 1. b. d. p 5. 15. 9. τελωνείαν] τελωνίαν a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. λιποταξίαν a 1. p 9. 10. Bekk. 10. στρατιᾶς p 15. 12. αὐτὸν codices et editiones. Ibid. στρατείας δυνάμενος] δυνάμενος στρατιᾶς p 15. 13. κενὴν ἱππικὴν p 9. 14. αὖ τότε] αὖ τοῦτο d. p 15. Ald. Ind. Bekk. αὐτοῦ τὸ e. i. o. p 1. 9. 10. Hervag. Tayl. 15. τριηραρχῶν] τριηράρχων Fel. Bekk. Ibid. ἐπεπλεῖτε e. p 1. Ald. Ind. 16. Σκυθῶν corr. p 9. et in marg. p 10. 17. καὶ θυρώματα om. i. Ibid. αὐτὸν] αὐτὸν Fel. Bekk. 18. καὶ ξύλα om. a 1. p 15. Ibid. τὰ secundum om. p 1. 9. 10. Ibid. ἀργύρια a 1. p 1. 9. 10. 15. 19. οὐ] οὐχὶ a 1. c 3. p 15. 20. μὲν τὰ] μετὰ p 1. 10. μοι τὰ o. Ald. Ind. 21. τούτων.] τούτων ὑμεῖς. a 1. d. i. p 15. t. Bekk. 24. Testimonium om. a 1. Ibid. Λέων c 2. 25. Σφήτιος] Σφήττιος b. c 3. p 1. 9. 10. Bekk. pen. καὶ om. p 1. 9. ult. δὲ] δέκα p 1. 10. δὲ καὶ p 9. Ibid. τριηραρχῶν p 1. 9. 10.

P. 107. 2. Μειδίας δὲ ὑπολ. i. p 10. 6. ἅπερ] οἷάπερ Bekk. 7. φησὶ a 1. i. p 1. 10. 15. et corr. c 3. Ibid. καὶ om. p 1. Ibid. καταλαζονεύεται a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. 8. καὶ primum om. b. p 9. 15. Bekk. 10. ἐμὲ om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐκφυγεῖν a 1. p 1. 10. 15. et corr. c 3. 12. εἰσὶν εἰς ὑμᾶς p 15. 14. ὑπὲρ τῆς πόλεως] τῇ πόλει a 1. d. p 15. 15. ὁμῶς οὐδενὶ] ὁμῶς ὑμεῖς οὐδενὶ a 1. d. p 10. 15. Ibid. πώποτε τούτων p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δεδώκατε i. p 1. 9. 10. 17. ὁπότ' ἂν] ὅπου ἂν e. ὅπου ἐὰν p 1. 9. 10. 18. οὐδὲ] οὐ i. Ibid. δὴ om. γρ. p 9. 19. δίδονται p 1. δωρεαὶ δέδονται p 15. δέδονται μέγισται γρ. p 9. Ibid. μεγίστων οὐ δέδοται τοῦτο γρ. p 9. antep. ἠνέχεσθε p 1. Ibid. ἐν] καὶ Fel. P. Manut.

P. 108. 1. καὶ om. p 9. 4. καὶ secundum om. a 1. 6. ἐχειροτονήσατε τοῦτον] τοῦτον ἐχειροτονήσατε p 15. 8. ὀρχεῖσθαι] ὀχεῖσθαι a 1. b. c 3. p 1. 5. 9. 10. 15. w. Ald. Ind. Fel. Bekk. ὀχεῖσθε P. Manut. 9. ποτε] τε p 15. 10. Βοιώνην] Βοώνην a 1. b. c 3. p 1. 2. 5. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. 15. ἄλλου ἔστ' ἄξιος i. p 1. 9. 10. Bekk. ἄξιός ἐστιν a 1. p 15. antep. οὗτος οὐδενός t. Ald. Less.

P. 109. 3. μὲν om. c 3. 7. ἐποιεῖθ' i. M. Ben. 11. πλέον [ω] c 3. Ibid. ἰδιωτῶν ἰδιωτικῶν p 1. 12. κατεσκευάκει p 15. 13. ἱππάρχῳ i. p 10. Ibid. ἵππον οὐκ] ἵππον ἵππον οὐκ b. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. antep. πριᾶσθαι p 1. pen. ἡγεῖτο] γρ. ἐποιεῖτο p 9. Ibid. Φιλομήδου p 15. ult. ταῦτα ἴσασιν] ταῦτα πάντες ἴσασιν a 1. p 15. Bekk. ταῦτα ἐξιόντων πάντες ἴσασιν p 1. 9. 10. Fel. P. Manut. ταῦτα πάντα ἴσασιν b. c 3. Ald.

P. 110. 1. συνιππεῖς a 1. i. p 15. Ibid. ἀλλὰ μὴν] καὶ p 1. 9. 10. Fel. P. Manut. 2. τοὺς om. b. p 9. 10. 6. αὐτῶν om. a 1. p 15. 7. ἵν' αὐτὰ] ἵνα ταῦτα i. p 1. 9. 10. Bekk. 8. ἀντιθεῖτε i. τιθῆτε p 1. 10. 9. πρῶτον a 1. d. p 15. Ibid. τῆς om. Fel. P. Manut. Ibid. τελευτῆς p 1. 11. προβαλομένου i. p 9. Bekk. 14. τούτου] τοῦδε a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 20. ἐβούλεσθε] ἠβούλεσθε p 1. 9. 10. Bekk. ἐβουλεύσασθε a 1. d. p 15. ἐβουλεύεσθε p 5. Ibid. ζημιῶσαι] κολάσαι a 1. d. e. i. o. p 1. 2. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. προβαλλομένου] προβαλομένου a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21. τὲ om. b. c 3. antep. εἰρήκει a 1. p 1. 10. 15. ult. ὑμᾶς. ἄνθρωπος εἷς Fel.

F. 111. 4. τοὺς] πρὸς p 1. 7. σῴαν] σῶν a 1. p 15. σῶαν Fel. 8. ἔδειξεν i. 10. καταλαμβάνοντος] καταλαβόντος a 1. i. p 15. 13. καὶ δίκαιον] καὶ om. a 1. p 15. Ibid. ἔχειν om. p 15. Ibid. προβαλλόμενος] a 1. b. p 1. 10. 14. ἄνθρωπε, θέαν om. a 1. p 15. Ibid. καὶ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 15. με φὴς] με φῂς p 9. Bekk. μ' ἔφης p 1. 10. φὴς a 1. p 15. pen. ἐξείργων i.

P. 112. 1. μᾶλλον om. a 1. i. p 15. 2. πρὸς τὸ] πρὸ τοῦ a 1. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag, Tayl. 3. ἐχειροτονήσατε p 9. 7. ἀπεκτείνατε τοῦτον, Κτ. i. p 1. 9. 10.

Ibid. λέγω. διὰ τί δὴ om. p 9. 8. τοῦτον ἀπεκτείνατε om. i. p 1. 9. 10. ἀπεκτείνατε τοῦτον a 1. p 15. 10. γὰρ om. p 15. 11. λαμβάνων a 1. p 15. 13. ὧν ὁ μὲν] ὧν ὁ μὲν ὧν a 1. p 15. Bekk. 14. εὖ om. b. c 3. Ald. 15. ἅπαντες p 15. Ibid. φήσετε a 1. p 15. φήσητε d. antep. οὐδεμίαν ἔχων i. p 1. 9. 10. Bekk. pen. δὴ om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐάσω a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. Πύῤῥον μὲν, ὦ i.

P. 113. 1. θάνατον a 1. p 15. 3. οὐ δι'] οὐδὲ Fel. P. Manut. 4. ἂν om. p 15. 6. πολλῶν p 1. Ibid. τούτων om. p 1. Ibid. ὑμεῖς δὲ] ἀλλὰ ὑμεῖς a 1. p 15. ἀλλ' ὑμεῖς δὲ d. t. γρ. ἔτι τοίνυν ὑμεῖς p 9. 7. Σμίκρῳ a 1. p 1. 10. Bekk. μικρῷ p 15. 9. οὐδ' ὀντινοῦν] οὔτ' ἄλλον a 1. d. p 15. οὐθ' ὃν οὖν p 1. om. t. 10. et 11. ἂν] ἐὰν p 1. 11. δὲ, ἃ] δὲ a 1. b. p 1. 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 12. οὕτω τοῖς πολλοῖς ἐστὶν a 1. p 15. 13. ἐντυγχάνοντα a 1. p 5. 15. ἐξενέγκοιτε p 1. Ibid. ὦ om. p 1. 16. ἂν] ἐὰν p 15. Ibid. δημοτικὸν i. 17. ἀποκτείνετε p 1. 9. 10. antep. ἂν] ἐὰν p 1. 15. Ibid. τις om. a 1. p 15. ult. ὁμοίως om. a 1. p 15.

P. 114. 2. βραχέα om. b. post τούτων ponunt a 1. p 15. 3. ἔστιν] εἰπὼν c 3. 5. δὴ [αὐ] b. δὲ i. p 15. 6. προσήκει Μειδίᾳ] Μειδίᾳ προσήκει p 15. τούτῳ προσήκει i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ταῦτ' b. p 9. 10. Bekk. 7. εἰσφέρειν a 1. i. p 15. 8. παρὰ τὸν] παρὰ πάντα τὸν a 1. d. p 15. t. Ibid. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekk. Ibid. τοὺς δεομένους p 10. 10. τις post φιλάνθρωπος ponunt p 1. 9. 10. Ibid. ὑμῶν a 1. p 15. antep. πολλοὺς ἐλεῶν c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δίκαιον εἰκὸς in marg. b. Ibid. ὑπάρχειν παρὰ] ὑπάρχειν εἰκὸς παρὰ a 1. p 15. Ald. Less.

P. 115. 1. μὲν πτωχοὺς, τοὺς δὲ καθάρματα i. p 15. 2. εἶναι om. a 1. b. p 15. Ibid. δίκαιόν ἐστι φορὰς ὑπάρχειν a 1. p 15. 3. ἅπερ p 15. Ibid. ὀρθῶς post σκοπεῖν ponit corr. (pr. enim om.) p 9. 4. εὑρήσεται Ald. Fel. P. Manut. 5. οὐκ] καὶ οὐκ e. i. o. p 1. 9. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. καὶ om. e. p 1. 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 7. ἂν om. i. p 1. 10. 8. νῦν om. a 1. 10. ταπεινὸς γενέσθαι a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. αὐτὸν a 1. Ibid. ὅταν βούληται om. a 1. p 15. Ibid. τοὐναντίον a 1. p 15. 15. ἂν] ἐὰν p 15. Ibid. πάλιν αὐτὸς] πάλιν ὁ αὐτὸς a 1. d. p 15. 16. δεῖ δὴ p 1. 9. 10. Bekk. 17. πλάττεται a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 18. οὐδὲ πιστότερον om. a 1. p 15. 22. ταῦτ' a 1. p 15. Ibid. πεπονθὼς ἐγὼ ἔλ. t. 23. οὕτως c. 3.

P. 116. 2. πρόσθεισθ'] πρόσθοισθ' a 1. p 1. 9. 10. 15. προσθεῖσθ' c 3. Bekk. 8. ἡγῶμαι a 1. p 15. 10. ἀπαρνοῦμαι τοὖν.] ἀπαρνοῦμαι τοῦτο τοὖν. a 1. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. ἐξ] παρ' a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 2. 5. 9. 10. 15. Bekk. 14. μικρὸν a 1. p 15. 15. καὶ εἰ] εἰ καὶ a 1. p 15. 19. οὐδὲν ἐν ὑμῖν] ἐν οὐδενὶ ὑμῶν p 1. 10. et γρ. b. οὐδὲν ὑμῖν pr. p 9. 20. ἁπλῶς] ὅπως p 1. 9. 10. 21. ἂν om. a 1. p 15. Ibid. συμφέρειν a 1. b. p 5. 15. Ibid. ἡγοῦμαι] ἡγῶμαι a 1. b. c 3. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 22. ἐξεταζομένους a 1. p 15. 23. ὡς] εἰς p 15. 24. ἐμοὶ om. a 1. Ibid. τοῦτον δ' αὐτῶν pr. p 15. pen. τὰ om. p 10.

P. 117. 1. ἂν ἀρνηθείην] ἀπαρνηθείην e. i. o. p 1. 2. 9. 10. 3. ἄθλιον Fel. P. Manut. 4. ἔμελλον] ἤμελλον a 1. c 3. p 1. 4. 9. 10. 15. Bekk. 8. ποιῶ a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. P. Manut. Bekk. om. pr. 10. γρ. ποιεῖν M. Ben. 9. μέντοι] δὲ e. Ibid. ποτ' p 1. 9. 10. 10. παντὶ p 1. 9. 10. Bekk. 11. ἐπῆν] ἐπήει p 1. 9. 10. Ald. Less. Fel. Bekk. ἐπίῃ a 1. p 15. sed ἐπῆν Fel. Ind. Ibid. τοσοῦτο a 1. p 15. 12. διήμαρτε a 1. i. p 15. Ibid. οἶμαι codices et editiones. 15. ἐρεῖ] ἐρεῖν a 1. d. p 15. t. Bekk. 16. ἔρημα om. a 1. d. p 15. t. Ibid. ἐκκλησίασαν e. M. Ben. ἐξεκκλησίασαν c 3. p 10. Fel. ἐξεκκλησίαζον i. ἐκκλησίαζον a 1. d. p 15. t. ult. ἀφῖκτο p 15.

P. 118. 1. οὗτος om. i. p 1. 9. Bekk. 3. ἢ Ald. Ibid. οἶμαι om. a 1. p 15. 7. προπηλακισμένους Ald. Fel. P. Manut. 9. καὶ ὑπεροψίας om. p 9. καὶ τοσαύτης ὑπεροψίας e. i. o. p 1. 10. Ibid. μεστὸς ὢν πάντων ἀνθρώπων a 1. p 15. πλήρης ὢν πάντων ἀνθρώπων e. i. o. p 1. 9. 10. Bekk. 11. σὸν om. p 1. 9. 10. 12. τοὺς σοὺς ἀκολ. codices et editiones. 13. κρίνεσθαί σε a 1. p 15. 14. ἂν om. i. Hervag. Tayl. 15. ἐν om. p 1. 10. Ibid. οὕτω] τῷ a 1. p 15. 16. ποιεῖσθαι a 1. i. p 1. 4. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐξ ὧν] ἐφ' οἷς a 1. d. p 15. 17. ἔλεως P. Manut.

P. 119. 1. πρὸς] ὡς b. 2. πάλιν νῦν p 1. 9. 10. Bekk. 3. ἐάν τε μένητε, ἐάν p 1. 5. καὶ primum om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. ἂν om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. εἴπῃ a 1. p 1. 9. 10. Bekk. 9. μὲν om. a 1. b. p 15. pen. περιὼν p 15. περὶ ὧν i. p 1. 10. ult. τούτων c 3. p 1. 10.

P. 120. 4. τὸν οὖν] τουτονὶ τοίνυν τὸν γρ. p 9. 5. ἂν] ἐὰν p 15. 6. ταῦτ' a 1. p 15. Ibid. χειροτονίαν p 9. 7. τεκμηρίοις om. a 1. Ibid. θεωρήσαιτε Bekk. Ibid. ἐστιν ἔτι τούτῳ, ὅστις] ἔτι τούτῳ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 8. καταχειροτονηθέντος] καταχειροτονηθὲν a 1. p 9. 15. Bekk. 9. κίνδυνος, μηδὲ ἀγὼν] ἀγὼν ἔτι μηδὲ κίνδυνος e. i. p 1. 10. Hervag. Tayl. Bekk. antep. ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης i. p 1. 9. 10. Bekk.

P. 121. 3. πέπονθα οὐδὲν i. p 1. 9. 10. Bekk. 4. οὐδὲ δέδ.] οὐ δέδ. a 1. p 15. et pr. p 10. 5. δεδοικέναι p 5. 7. προσήκει;

οὐδὲ] προσήκει; ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι. οὐδὲ a 1.
ε
d. p 5. 15. 8. χρήσεσθαι b. χρήσεσθαι c 3. 9. μεγαλόφρων M. Ben. 10. ἂν] ἐὰν i. p 15. 13. ἑκάστοτ' ἐδημηγόρει] ἑκάστοτε δημηγορεῖ i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. τοῖς] οἷς a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. om. M. Ben. 14. δικαίως οἶμαι] οἶμαι δικαίως p 15. Ibid. διδόναι a 1. p 15. 15. ἂν] ἐὰν i. p 1. Ibid. ἀγγελθῇ a 1. p 15. 17. οὐδὲ] ἢ a 1. p 15. Ibid. συγχαιρόντων] συνευφραινόντων a 1. p 1. 15. 18. ἂν] ἐὰν p 15. Ibid. φλαῦρον ὃ μηδεὶς] λυπηρὸν ἢ φλαῦρον οὗ (ὃ t.) μηδείς γ' a 1. d. p 15. 19. πρώτων p 15. ult. οὐδὲ γὰρ] οὐ γὰρ a 1. b. c 3. p 15.

P. 122. 1. οὐδ' οἴεσθε] οὐ γὰρ οἴεσθε a 1. b. c 3. p 15. 2. τὰ πράγμαθ' ὑμῖν i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 3. ἐμὲ οἴεσθε] ἐμὲ δὲ οἴεσθε a 1. p 9. 15. Ibid. οἰσοίσειν Ald. Fel. P. Manut. 4. νεμεῖσθε] νεμεῖσθαι Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τριηραρχεῖν a 1. 5. ἐμβήσεσθε] ἐμβήσεσθαι Fel. P. Manut. Bekk. ἐμβήσετε a 1. 7. ἔχει t. Ald. 9. οὗτος om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. καὶ δέηται om. i. Ibid. ταῦθ'] τοῦθ' p 9. 10. τοιαῦθ' a 1. p 15. Ibid. ὑπερβάλλειν i. 11. ὑβρισθεὶς] ὑβριστὴς codices et editiones. 12. καὶ om. p 1. 9. 10. Bekk. 13. κακὸς] κακῶς p 1. om. p
η
10. Ibid. ἀπολεῖ b. ἀπολεῖ c 3. p 9. Bekk. 14. σου om. a 1. b. p 15. antep. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. b. c 3. d. e. p 1. 9. 10. 15. t. w. P. Manut. Bekk. Ibid. μὲν om. Fel. P. Manut. pen. σὲ δὲ οὐ] σὺ δὲ οὐ c 3. d. i. Bekk. σὺ δὲ οὐδὲ a 1. p 15. ult. βοηθοῦσιν p 9. Bekk.

σα
P. 123. 1. χαρίζεσθαι b. χαρίσασθαι p 1. 9. Bekk. 2. ἣν οὗτος] ἵν' οὕτως p 1.
εὔβουλος
Ibid. αὐτῷ om. Fel. P. Manut. αυτωι p 9. 3. ἂν — ἂν] ἐάν — ἐάν p 15. 4. τοῦτο om. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. ἐπαχθὲς Ald. Less. Ibid. οὐδὲ] οὐ c 3. ὁ e. p 1. 10. 6.
φ
ἐχθρῶν P. Manut. 7. ἀνίησιν p 9. ἀνίησιν e. i. o. p 1. 10. Hervag. Tayl. 9. ἀπεχθὴς a 1. antep. μεῖζον a 1. i. p 1. 9. 10. 15. pen. ὦ om. c 3. Ibid. καθῆτο b. Bekk.

P. 124. 1. ὀνομ. καὶ ἀντιβολοῦντος] καὶ om. a 1. c 3. p 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 4. δήπου om. p 15. 5. τοῦτ' a 1. p 15. Ibid. δ' om. p 15. 6. ταῦτα] τοῦτο a 1. p 15. 7. ἔχει αὐτῷ χαρίσασθαι M. Ben. 11. δύναται p 1. pen. πέπεισμαι a 1. p 1. 9. 10. 15. ult. Δότιμον a 1. p 15.

P. 125. 1. ἐξαιτήσ. καὶ] ἐξαιτήσ. τοῦτον καὶ a 1. i. p 15. 2. ὑμῶν αὐτὸν, αὐτοῖς] αὐτὸν om. a 1. p 15. 5. ἐνθυμεῖσθε δ', ὦ p 15. 6. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι corr. p 9. om. p 15. Ibid. parentheseos signa om. editiones. Ibid. οὐδ' ἔσται, νῦν] οὐδ' ἔσται ποτὲ, a 1. d. p 1. 15. t. οὐδέποτε ἔσται, νῦν i. οὐδ' ἔσται, p 9. 10. Bekk. 8. ἀνθρώπων om. b. 9. εἰς om. p 15. 11. τούτων] τίνων p 15. Ibid. ἐλέου] λόγου p 9. Ibid. ἂν post οἴεσθε ponit p 15. om. p 9. 12. χαρίσαιντο, οὐδὲ γὰρ] χαρίσ. οὐ γὰρ ἢ a 1. c 3. i. p 1. 15. χαρίσ. οὐ γὰρ ἢ a 1. c 3. i. p 1. 15. χαρίσ. οὐ γὰρ δὴ b. p 2. 5. χαρίσ. οὐ γὰρ p 10. χαρίσ. οὐ γὰρ οὐ in litura p 9. χαρίσαιντο, οὐ γάρ; ἢ Bekk. Ibid. τῳ om. b. 13. πρόσχοιεν] προσέχοιεν a 1. c 3. p 1. 10. προσχοῖεν p 9. προσσχοῖεν Bekk. Ibid. ἂν εὐθέως εἴποιεν om. a 1. b. p 1. 2. 15. et pr. c 3. εἴποιεν om. i. Ibid. τόνδε] τὸν δὲ a 1. b. p 1. 9. 10. Bekk. 14. τὸν δὲ] τόνδε p 15. Ibid. δὴ secundum om. c 3. antep. δέ; ὂν] δέον p 9. pen. δεῖ i. Ibid. Ἀθηναῖοι om. p 1. ult. ὑμεῖς ἔχετε p 1. 15.

P. 126. 1. τὴν secundum om. p 10. 2. τούτους] τούτοις a 1. i. p 1. 15. 3. ὑμῖν κοινὴν] ἡμῖν κοινὴν b. p 9. 10. Bekk. κοινὴν ἡμῖν a 1. κοινὴν ὑμῖν p 1. 15. 5. πείσεται Μειδίας p 1. 15. Ibid. μὲν om. a 1. b. c 3. i. p 1. 2. 9. 10. 15. Bekk. 6. ἡμῶν p 10. Ibid. ὑβρίζει - - - νῦν om. p 15. 7. περιόντ' p 9. 9. δικάσατε i. Ibid. ὦ om. i. Ibid. δικασταὶ om. p 1. 10. βοηθήσητε] κριθήσεται p 1. Ibid. μηδ' εὐορκ.] a 1. p 1. 15. Bekk. Ibid. εὐορκῆτε b. 12. ταὐτὰ] ταῦτα c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. πλουτήσῃ] πλουτήσει b. c. d. i. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk. antep. εἰς] εἰσὶ a 1. d. p 1. 15. et γρ. p 9. Ibid. αὐτῷ b. pen. διδόντων p 1. ult. εἰσήλθετε a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. συνεληλύθατε p 5.

P. 127. 1. ἡμετέρας c 3. 2. προεῖντ' corr. c. 3. 6. με] μὲν p 15. 7. ἕκαστοι pr. p 9. Ibid. τοῦτον a 1. Ibid. ἰδίᾳ a 1. e. o. p 1. 9. 10. 15. et in marg. b. Fel. P. Manut. Bekk. 8. σπουδάσεται] σπουδάσει M. Ben. Ibid. αὐτῶν om. pr. p 10. 10. ἧς] οἷς p 15. 12. προβολὴ] βουλὴ c 3.

P. 128. 1. μὲν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. 3. ἔχοντες ἅπαντες p 1. 15. Ibid. φαίνεσθε p 9. 4. καί τινος p 9. 10. καί τινες i. καὶ τῶν ἄλλων a 1. d. e. p 1. 2. 15. Ibid. πλουσίων τούτων p 10. 5. δεομένου corr. p 9. 7. ἀνακεκράγετε i. Ibid. τοῦτ' ἐκείνου p 9. τότ' ἐκεῖνα M. Ben. Ibid. μου om. i. 8. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι om. p 1. 15. 9. θοιμάτων Fel. τὸ ἱμάτιον a 1. p 1. 5. 10. δ' ἕλκοντα a 1. i. p 1. 9. 10. 15. 11. ἐπίξῃ] ἐπέξει b. c 3. e. i. p 9. Bekk. ἐπεξῇ i. p 2. 10. ἐπέζῃ p 1. ἐπεξίῃ p 5. 12. μὴ om. a 1. Ibid. διαλύσει b. p 10. Bekk. ἐπειδὴ κεχ.] ἐπεὶ δὲ κεχ. b. i. ἐπεὶ δὴ Fel. ἐπεὶ p 15. ἐπειδὴ δὲ p 1. Bekk. pen. ὕβρεις] ὕβρις codices et editiones. Ibid. κρίναντες a 1. p 1. 15. ult. κἀγὼ] ἐγὼ p 9. 10. Bekk.

P. 129. 1. ἀποψηφιεῖσθαι vitio typographico Benenat. 2. γὰρ ὅστις τὰ - - - κρίνων γρ. p 9. 4. δοκοῦντα] καὶ δοκοῦντα a 1. b. c 3. d. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. αὐτοῦ Ald. Fel. P. Manut. ἑαυτοῦ a 1. p 1. 7. ἐπιδημήσαντας] ἐπιδημοῦντας a 1. c 3. p 1. 5. 15. Ibid. πάντας p 1. 15. 11. ἐγνώκατε i. 12. κἀγαθοὶ p 15. Bekk. 13. ἡττᾶσθε a 1. b. p 1. 15. ἥττησθε i. p 9. 10. γρ. ἡττῆσθαι M. Ben. 14. ὅσπερ P. Manut. 16. καὶ om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Ibid. ἂν ὧν a 1. b. c 3. p 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. ὧν ἂν p 1. 18. ἣν εὐθὺς] ἣν αὖθις b. c 3. i. p 9. 10. αὖθις a 1. p 1. 15. [ἣν] αὖθις Bekk. Ibid. οἶμαι codices et editiones. 19. οἷς νῦν κρίνεται b. p 9. 10. pen. οἷα] ἃ a 1. p 1. 15. Ibid. ἀλλὰ πάντας p 9. 10.

P. 130. 2. χορηγεῖθ' b. Ald. Fel. P. Manut. 3. ἂν οὐδέποθ'] ἄν ποθ' a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἅμα πάντας] ἅπαντας i. p 9. 10. 5. τόθ'] τοῦθ' i. p 10. Ibid. αὐτὸν Fel. Bekk. αὐτῶν c 3. 6. ἀδικηθησόμενον a 1. b. p 1. 5. 15. 9. δ' ἕκαστον] δέ γε ἕκαστον a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. συγχωρήσετ'] συγχωρήσαιτ' b. c 3. d. i. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk. Ibid. ἂν om. i. Hervag. Tayl. Ibid. τοῦ-
ω
τον b. 10. ἕκαστος codices et editiones. Ibid. γίγνεσθαι a 1. p 1. 9. 10. 15. 12. οἶμαι] οἴομαι a 1. Ibid. πρόησθε a 1. d. i. o. p 1. 5. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 13. δὲ] δέ. Bekk. om. b. p 9. 10. 14. σχολαιότερον c 3. p 15. 15. γε om. p 10. 16. οὔτ' εἰ μὴ φίλος om. b. οὔτ' εἰ μηδὲν c 3. 17. αὐτῷ Fel. Ibid. εἰ μέγας] ἢ μέγας a 1. p 9. 15. Ibid. μικρὸς, ἢ] μικρὸς οὐδ' a 1. p 1. 15. μικρὸς οὐδ' εἰ Bekk. antep. αὐτὸν om. p 9. Ibid. ὑβρίσειν a 1. p 1. 15. pen. ἣν ἄδειαν] ἡ ἀδείᾳ Bekk. Ibid. ταύτην om. i. p 10. ult. με χρὴ λ. ταῦτα παθόντα περιεῖναι γρ. p 9.

P. 131. 1. περιεῖναι om. a 1. p 1. 15. Ibid. καὶ om. a 1. b. p 1. καὶ ζῆν om. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. εἴπερ ὄψεσθε a 1. p 1. 15. Ibid. με om. b. 2. θαῤῥεῖν p 9. 4. μὴ προδῶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθ. p 1. 15. 5. αὐτὸ τοῦτο εἰ codices et editiones. 6. ὅτῳ] τῷ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. τίνι τῷ b. 7. πόλει] πολιτείᾳ a 1. p 1. 15. Ibid. ἂν — ἂν — ἂν] ἐάν — ἐάν — ἐάν i. p 1. 15. 8. ὁπόσους ἂν] ὁποσουσοῦν a 1. p 1. 15. Ald. Less. 11. [τοὺς δικάζοντας] Bekk. 12. τῷ τοῖς νόμοις ἰσχύειν] τῷ τοὺς νόμους ἰσχύειν p 1. Bekk. τῷ τὸν νόμον ἰσχύειν i. τῇ τῶν νόμων ἰσχύειν i. τῇ τῶν νόμων ἰσχύϊ i. p 9. 10. ult. δύναιτ'] δύναιντ' a 1. d. i. p 1. 9. 15. Bekk. δυνήσαιντ' e.

P. 132. 1. ἡ δύναμις αὐτῶν p 9. 10. Bekk. 2. κυρίως a 1. p 15. 6. μήτε ἔλεον om. Ald. Fel. P. Manut. 7. εὑρῆσθαι post μηδὲν ponunt p 1. 15. μήτ' ἄλλο μηδὲν om. i. 11. ἐσυρίττετε, ὥςτε ἃ μίσους ἐστὶ, ταῦτ'] ἐσυρίττετε καὶ ἐκεκράγετε (ἐκεκράγατε Fel. P. Manut. ἐκεκράγειτε o.) καὶ πάντα ἃ μίσους ἐστὶ (ἐστὶ om. γρ. b.) σημεῖα i. o. p 9. 10. et γρ. in marg. b. Fel. P. Manut. sed vulgatam habent Fel. Ind. P. Manut. Ind. ἐσυρίττετε, ὥςτε, ἃ μίσους ἐστὶ σημεῖα, ταῦτ' a 1. d. e. p 1. 15. ἐσυρίττετε καὶ ἐκλώζετε καὶ πάντα ἃ μίσους ἐστὶ σημεῖα Bekk. 12. που om. p 1. 13. ὀργίζεσθε p 1. 15. προὐβαλλόμην p 1. Ibid. ἐξελήλεγμαι p 15. 17. προεξήτασται p 15. 21. ἀσφαλείας αὐτοὺς τὸ λοιπὸν c 3. Ald. Ind. ἀσφαλείας αὐτὴν τὸ λοιπὸν Fel. Ind. P. Manut. Ind. ἀσφαλείας τὸ λοιπὸν a 1. p 1. 15. ἀσφαλείας αὐτοὶ τὸ λοιπὸν p 9. 10. Bekk. antep. εἵνεκα p 9. 10. Bekk. pen. καὶ τὴν δίκαιαν] τὴν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 144. 2. πραγμάτων] τραυμάτων Bekk. 4. κενὰς b. 5. κωλύειν] κωλύων Bekk. 6. τὸ ψήφισμα b. 7. γὰρ om. b. p 10. Bekk. Ibid. αὐτοῦ codices et editiones. 8. Διοδώρου. καὶ προείρηκε b. p 10. Bekk. 14. οὖν om. codices et editiones. Ibid. παρέχονται primum om. codices et editiones. Ibid. καὶ om. b. Ibid. κατὰ προσώπου] κατὰ τοῦ προσώπου c 3. p 10. Fel. antep. δύο, καὶ τὸν ἐν τῆς ἐτ. καὶ τὸν ἐν τῶν i. τὸν secundum om. b. Ibid. δήμῳ] δημοσίῳ b. c 3. i. p 2. 10. Fel. P. Manut. Bekk.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 145. 15. οἱ δὲ θεσμοθέται] δὲ om. Fel. 18. et 20. Ἀρειοπαγιτῶν] Ἀρεοπαγιτῶν Fel. 22. εἰπεῖν om. codices et editiones.

P. 146. 2. δωδέκατον δὲ] δώδεκα δὲ Ald. 9. δύο] τέσσαρας n. 13. τριάκοντα ἡμ.] τριάκοντα πέντε ἡμ. Fel. Bekk. 14. δωδέκατον] δέκατον Fel. 16. μίαν ἡμέραν n.

P. 147. 4. ἀπὸ τοῦ codices et editiones. 6. δήμου codices et editiones. 9. ἐλάβοντο] ἐπελάβοντο γρ. M. Ben. 10. ἐπίσκεψις] ἐπεὶ σκέψις M. Ben. 12. ὑμῖν codices et editiones. 20. πράξαντα] ἄρξαντα M. Ben. 22. ἄρα ὃς ἠτ.] ἄρα ἠτ. Fel. P. Manut. Ibid. τὸν ὑποφείλοντα codices et editiones.

P. 148. 1. πρὸς δὲ τὸν] δὲ om. Fel. 4. λόγον εἰν (εἰς Bekk.) στάσιν ἐνεγκεῖν πρα-

γματικὴν τὴν] λόγον πραγματικὴν Fel. 10. τῆς πρὸς] τῆς om. Fel. 11. εἷς νεώτερος, ὁ δὲ ἕτερος] νεώτερος, ὁ δὲ ἕτερος om. Fel.

ΛΟΓΟΣ.

P. 149. 2. ᾤετο a 1. p 5. 5. καὶ om. p 1. 7. μέν γε] μὲν γὰρ i. p 1. 10. t. Hervag. Tayl. 9. οὐδὲ εἷς] οὐδεὶς a 1. 11. τούτου p 15. ult. ταὐτὸν a 1. p 1. 15. Bekk. Ibid. ταὐτὰ p 9.

P. 150. 1. ἂν om. a 1. 4. που om. a 1. Ibid. τοιοῦτο b. p 1. 10. 15. τὸ τοιοῦτο p 9. 7. μεταλαβεῖν a 1. p 15. Ibid. τοῦτον]
ους ον
τοῦτον b. τούτους c 3. τούτους p 15. Ald. τούτοις a 1. 8. τουτονὶ a 1. p 15. Bekk. Ibid. δὴ M. Ben. 9. ἀμύνεσθαι χρόνον p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἀμύνεσθαι i. 11. νυνὶ] ἡμῖν b. 14. βραχεῖ p 5. 16.
ῆς
αὐτῶν p 15. αὐτῶν Bekk. 18. πλήττων p 15. 21. ἐσχόλακεν ἐνὶ Bekk. 22. ὀμωσμένας p 1. 10. Ibid. πεισθῆναι om. i. 25. ἕκαστα a 1. Ibid. ἔχοιτε p 1. ἔχοιθ' p 15.

P. 151. 2. τὸν δῆμον om. i. Hervag. Tayl. Ibid. αὐτήν i. p 1. 10. Hervag. Tayl. 4. γὰρ τὸν νόμον a 1. p 1. 15. 5. αὐτὸ] αὖ a 1. n. p 15. Ibid. οἴομαι p 9. et pr. p 15. 8. γε om. p 1. 10. Ibid. προσῆκεν a 1. p 15. προσήκοι P. Manut. Ibid. οὐδὲ ἓν] οὐδὲν a 1. 9. τοῦτον ἁπάσας i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. εἰληφέναι om. i. 10. ὅσοι Fel. Ind. P. Manut. Ind. 11. δὲ] γὰρ
ῆ
p 15. Ibid. οἴομαι p 9. 12. ἀλήθειαν p 15. ἀληθῆ a 1. Bekk. 13. τοιοῦτον a 1. p 15. τοιοῦτ' Bekk. 17. δὲ p 1. δὲ [illegible] p
ύ
15. 20. ἀποφεύγοις p 15. ἀποφεύγοις p 9. 10. antep. ποιήσητε] ποιήσηται b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. ποιήσεται a 1. Ibid. δὲ] δέ γε a 1. i. p 1. 15. Bekk. Ibid. φησὶ κωλύειν] φησί, κωλύει a 1. p 1. 15. Bekk.

P. 152. 2. δὲ] δὴ b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. 7. λαβεῖν ἀξιοῦντας i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. προσήκει a 1. προσῆκεν οὐδὲ ἓν δήπου p 9. 10. σφᾶς Bekk. antep. τὰ om. b. c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. ult. ποιησαμένη a 1. p 9. Bekk.

P. 153. 5. νόμον ἴσως ἐπὶ p 5. 9. γε δοῦναι i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. ἔχει a 1. 14. τὸ om. b. c 3. p 15. Ald. 18. τριήρων] τριηρῶν b. p 9. 10. antep. πάντα a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. γὰρ om. a 1. p 15. [γὰρ] Bekk. Ibid. κατακλεισθέντες a 1.

P. 154. 2. αὐτῶν] ἑαυτῶν p 15. 3. ἐσώθησαν i. p 10. 4. μνήμην] μνείαν μνήμην p 10. μνείαν p 1. 6. ἃ δὲ πάντες p 15. 9. ἐδύνασθε a 1. 10. ἄλλα a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. 12. πόσα om. p 1. 14. τε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. γὰρ b. pen. ἢ om. p 9. 10. Bekk.

P. 155. 4. ἠβούλεσθε a 1. c 3. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. 5. τριήρων a 1. Bekk. Ibid. τοῦτον ὅρον c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. τοῦτον νόμον t. 7. διοικήσεις] διοίκησε Ald. διοικήσαι Fel. P. Manut. διοικήσει p 1. 9. 10. 15. Ibid. τότ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτ'] ταῦτα ἐξ ἀρχῆς a 1. τό τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτ' Bekk. 8. ταύτας] πάντας Fel. P. Manut. 15. οὐ om. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 16. αὐτὸς] οὗτος a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. αὐτὸν καὶ τοιοῦτον a 1. p 15. Ibid. τινα ἐρεῖν a 1. 19. ὃς om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ult. ἠτυχησόμενοις Ald. Ind.

P. 156. 1. ἔργον ἔγωγε ἡγοῦμαι a 1. Ibid. ἔπειτα δὲ a 1. p 9. 15. 3. οὐ] καὶ pr. p 9. καὶ οὐ p 15. om. c 3. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 4. δίδοται b. p 5. 5. ποιησαμένους p 15. 7. ἔξεστιν αἰτεῖν, τί
ει
b. p 5. t. 8. προσῆκε p 15. προσήκει b. 10. οἴεσθαι c 3. 13. πιθανὴν] ἱκανὴν p 1. προφανῆ p 15. Ibid. τριήρεις καινὰς ποιήσ. a 1. p 15. 15. ἔξεται Fel. P. Manut. 17. πεποίηται c 3. antep. οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐστὶ i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. καὶ om. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ὑμῖν om.
ὴν
a 1. ult. νόμον τοῦτον, a 1. Ibid. αὐτῇ b. αὐτὴν a 1. p 1. 9. 15. t. Bekk. αὐτή i.
σὶ

P. 157. 3. φήσει p 15. 4. νομοθέτας b. 6. φησὶν om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. τοῖς οὖσιν] τούτων οὖσιν a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Bekk. Ibid. ὑμῶν i. Ibid.
σα
οἴομαι p 9. Ibid. λογίζεσθαι p 15. λογίσασθαι a 1. 12. οἷς] ὧν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. εἴποι p 1. 15. ult. ὑμᾶς om. p 9. Ibid. ἐστὶ om. pr. p 10. Ibid. καταστῆναι a 1. p 15. Ibid. ὅταν] ἐάν a 1. i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἐπιδεικνύῃ τις p 9.

P. 158. 1. νομίζετε codices et editiones. 3. οὐδὲ ἐκ] ἐκ om. b. Ald. Fel. P. Manut. 4. ἄνδρας παρεσχηκότας n. 6. μαρτυρεῖν Ald. 8. λοιδορία τε καὶ a 1. p 15. 9.
ἐ
ἀπαγγέλλειν ἡμῖν b. ἀπαγγέλλειν ἡμῖν c 3.
νόμου
ἡμῖν ἐπαγγέλλειν a 1. p 15. 11. λόγου p 15. 21. οὐχ ἑνὶ] οὐδ' ἑνὶ a 1. Ibid. ἔδωκε b. p 9. 10. 15. Bekk. 22. ἑκάστων] ἑκάστῳ a 1. ἕκαστον Fel. P. Manut. Ibid. λαμβάνειν a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 24. ὁμοίους] ὁμοίως p 1. 5. 10. 15. 25. δειλοὺς] p 15. Ibid. οὖν om. a 1. antep. ἐξαρκέσει codices et editiones.

P. 159. 1. τοῦτον p 15. Ibid. δ' om. a 1. p 15. 3. διδῷ a 1. p 15. 5. δὲ] γὰρ p 5. 9. [οὐδέτερον - - - ἐφηγοῦ] Bekk.

11. ταὐτὰ a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. pen. ἐκφυγεῖν a 1. Ibid. ἀξ., καὶ εἰ b. c 3. p 1. 10.

P. 160. 1. διαιτητῇ c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. φεύγειν c 3. Ibid. χρὴ b. ἐχρῆν p 1. 9. 10. 15. 3. τὸν τρόπον] τοῦ τρόπου corr. c 3. Bekk. 5. ἐπιδεικνύναι a 1. b. c 3. i. p 1. 2. 5. 9. 10. 15. Bekk. 6. διδόναι a 1. et γρ. p 15. 8. ἀπαγγελία c 3. 9. σαυτὸν Bekk. Ibid. εἰ] ὧν p 9. 15. Bekk. γρ. οὐ p 15. 11. παρελίπομεν a 1. 12. μηδὲ καθ' ἕνα] μηδένα i. p 1. 5. 9. 10. Bekk. κατὰ μηδένα in marg. b. Ibid. δοῦναι τρόπον δίκην i. p 5. 10. τρόπον δίκην διδόναι a 1. p 15. 14. τοίνυν om. Fel. P. Manut. 17. ἐσπούδασεν a 1. Ibid. ἢ om. b. p 1. 10. 18. αὐτοῦ om. a 1. p 15. αὐτοῦ περὶ γρ. M. Ben. 19. εἴδοι] ἴδοι a 1. b. c 3. p 1. 5. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοῦ νόμου τοῦ p 15. et corr. p 9. 22. γε om. p 1. 9. 10. Ibid. τοι om. p 9. Bekk. 23. , τούτου a 1.
τ'

P. 161. 2. εἰπεῖν] λέγειν a 1. 5. γ' p 10. τ' p 1. 7. τινες] τε p 1. 8. ἔξεστι a 1. et γρ. p 9. ἔξεστιν οὐκ ἔστι p 15. 9. εἶναι τοὺς πολίτας, ἵν' a 1. p 15. πολίτας εἶναι, ἵν' p 5. 11. ἵνα δὴ μὴ a 1. i. p 10. 15. Hervag. Tayl. Ibid. ἐξαμάρτοι a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἐφαμάρτῃ p 5. Ibid. ὧν ὀλιγωρήσας ὁ om. i. 15. τοίνυν] οὖν b. c 3. p 2. om. Ald. Ibid. τοῦ om. ed. Benenat. 18. ἔχοι] ἔχοιτε a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἔχοιτ' b. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. p 1. Ald. Less. Fel. Bekk. Ibid. αὐτὸν om. p 9. 19. τοῦτο om. a 1. b. [τοῦτο] Bekk. 21. δέ σε δείκν.] δέ σοι δείκν. w. δὲ δείκν. a 1. b. c 3. p 1. 10. Fel. P. Manut. Bekk. δείκν. δὲ p 9. 15. σε δείκν. Ald. Ibid. γράφειν σε, οὐδ' codices et editiones. 22. τῶν νόμων b. Ibid. ὤφελεν p 15. 23. ἐξῆλθεν] ᾤχετο a 1. et γρ. p 15. 24. δεικνύναι a 1. p 15. Bekk. 26. τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας a 1. antep. οἴομαι p 1. 10. 15. pen. ἐπιχειρῇ a 1.

P. 162. 1. ἡμᾶς p 15. 3. αὐτὸς] αὐτῷ
ῶν
a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. αὐτὸς c 3.
η ε
Ibid. ἀφελέσθαι b. p 15. ἀφέλησθε a 1
ει ἄλητε
4. ὀνείδη p 15. Ibid. περιβαλεῖν b. p 15. γρ. περιβάλητε p 9. 6. ὠφελήσει pr. p 10.
ετε
8. προτρέψαι p 15. 9. πεντακοσίους p 15. 10. οὐκ] οὐδ' b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. τῷ γάρ ἐστιν] τῷ γὰρ p 15. 14. λάβοι a 1. b. p 1. 9. 10. Bekk. 15. ἀλλὰ τῷ γράφοντι καὶ πολιτευομένῳ καὶ πεί-
ἐ
θοντι M. Ben. antep. ἠθάδων p 9. ἠθάδων
παρ
i. n. p 1. 10. Ibid. συνεστηκότων b.
συν
παρεστηκότων p 15. παρεστηκότων c 3. p 2. 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. τῶν παρεστηκότων i. p 1. 10. ult. γε om. p 1. 9. 10.

P. 163. 10. μὴ δῷ] διδῷ p 1. 11. γὰρ
κότων
ἂν ἔτ' p 15. 12. ἐστεφανωμένοι p 15. Ibid. οἷς] ἧς a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. ὑμῖν om. pr. p 10. 15. ὃν δ' p 1. 18. οἴομαι p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. Σχολαργέα] Χολαργέα a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Ind. Fel. Bekk. 20. συνεργεῖν p 9. 15. Ibid. δεῖν ὑμᾶς ὡδί a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21 κατηγό-
εῖ
ρηται p 15. κατηγορεῖται a 1. 22. κακῶς; Bekk. antep. ἐπιεικῆ p 1. 9. 10. pen. δὴ ταῦτ' εἶα] δῆτα εἶα p 10. δῆτα εἰ δὲ p 1. δῆθα· εἰ δὲ i. ult. ἀντιλέγειν] ἐναντία λέγειν i. p 1. 9. 10. 15. et corr. c 3. et γρ. b. Bekk.

P. 164. 2. αὐτῷ] ἑαυτῷ i. p 9. 10. Bekk. ἐπ' αὐτῷ p 1. 4. ὡς δεῖ] ὡς οὐ δεῖ Ald. Fel. P. Manut. 6. οἴομαι p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. πάντα ταῦτα i. 10. διαπραξάμενος M. Ben. om. a 1. 11. καὶ φήσει - - - εἰσφορὰς om. i. 15. εἶπεν] εἴρηκεν a 1. εἴρηται p 15. Ibid. ποιούμενος Ald. Ibid. ὡς] οὓς a 1. 16. αὐτῶν Ald. 17. δήπου om. p 15. 18. θεῖναι] τιθέναι a 1. i. p 1. 9. 10. 15. et in marg. b. Ald.
δὶ
Less. Fel. P. Manut. Bekk. 21. τῶνδε b. τωνδὶ p 10. τῶν δὴ p 1. 22. παρ' ἴσως
ῆ
c 3. Bekk. πάρεισι i. Ibid. καὶ p 15. 23. ἔλλειμα a 1. Bekk. 24. ἑπτὰ] ἑπτὰ τάλαντα a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Ibid. εἰσέπραξεν οὗτος a 1. 26. ἔστι] εὖ ἐστὶ i. p 10. Ald. εὖ in marg. b. Fel. P. Manut.
ἔστι
ἔτι b. ἔτι p 15.

P. 165. 1. τῶν νόμων καὶ om. p 15. 2. μήτοι p 1. Ibid. ἐφῷ] ἐφ' ᾧ a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 3. τὸν ὅρκον a 1. 5. δεῖ] δοκεῖ p 15. 6. μὲν οὖν
άγων
τούτων b. τούτων μὲν p 9. Ibid. ἀπαγαγὼν b. p 15. ἀπάγων a 1. c 3. 11. δι' ὃν p 15. Ibid. οὐδέν ἐσθ'] οὐκ ἔσθ' a 1. i. p 1. 9. 10. 15. et in marg. b. Bekk. Ibid. ἐλλιπὼν
ιπὼν
a 1. Bekk. ἐλλεῖπον p 15. 14. πολ. καὶ ἐπιτήδειον p 15. Ibid. ὄντ' om. i. Ibid. δείξου a 1. i. p 1. 10. 15. 16. ἐξετάσωμεν p 1. 10. 15. Bekk. Ibid. προσχόντες p
ονα
15. 18. Εὐκτήμωνα p 9. Εὐκτήμων p 15.
ξ
19. ἐξελέγχειν b. 20. ὑποσχόμενος om. pr. p 9. Ibid. κληρῷ τὴν p 5. 9. Ibid. ἀρχὴν om. Ald. 21. τῇ om. p 1. 9. 10. Ibid. δημηγορίας a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 23. ὑμῖν om. pr. p 9. Ibid. κατασκάπτειν p 15. antep. εἰσπράττειν om. i. pen. ὅσην] ὃς ἦν a 1. p 15. Bekk.

θαυμασίαν ὅσην M. Ben. Ibid. ἔχων τότε p 1.

P. 166. 2. ἐν om. b. 9. ὡς οὐ χρῆν a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. οὐκ om. Ald. 10. ὡς om. i. p 1. 10. 15. θέλητε i. ἐθέλοιτ' a 1. c 3. Bekk. θέλετ' p 1. 9. 10. 15. 17. πάντα om. b. 18. ὅποι a 1. b. 19. ἡμῖν a 1. b. c 3. p 1. 10. 15. Bekk. Ibid. πώποτε om. p 1. Ibid. δεινότατον b. 21. οὐδεὶς] οὐκ a 1. et γρ. p 15. 22. ἀπεστέρητο a 1. et γρ. p 15. Ibid. ὃς] ὅστις a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 24. οὗτος p 1. 10. 15. antep. αὐτοῦ] αὐτῶν p 15. αὑτοῦ Fel. Bekk. ult. τὰς] τῆς Ald.

P. 167. 1. ὁπόταν] ὁπότ' a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 2. πολλ'] πολλὰ δ' a 1.
α
p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀνηλωκὼς b. 3. ἀργύριον a 3. Ibid. ἢ] εἰ p 9. 5. ἕλκεσθαι] ἱκέσθαι p 15. 7. ἠγγυήσατο c 3. p 1. 9. 10. Bekk. ἐνεγγυήσατο a 1. b. 10. μήτοι γε p 1. 15. 11. καίτοι γε a 1. p 1. 15. Ibid. ἐροῖτο p 9. 12. ὀφείλειν p 1. 15. ἀνθρώπους πολίτας a 1. 16. τοὺς om. c 3. Ibid. μετοίκους.] μετοίκους, Bekk. 17. αὑτοῦ] σαυτοῦ a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. κέχρησαι a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. 18. θέλετε codices et editiones. 21. τύχωσιν ἀδικοῦντες] ἀτυχῶσι i. p 1. 9. 10. εὐτυχῶσι p 15. 22. ἔνεστι] ἔσται a 1. et γρ. p 15. Ibid. τὴν om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. 24. ἐποιεῖτο p 9. 15. Ibid. τὴν τιμωρίαν c 3. pen. ἑαυτὸ P. Manut. Ibid. αὐτὸ δεῖν] δεῖν om. Ald. Fel. P. Manut.

P. 168. 2. οἴκοθεν, εἰς] οἴκοθεν εἰς τὸ c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. 4. προσηνεχύραζε b. c 3. n. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. Φαινοστράτην b. 5. γε om. p 1. 10. 15. Ibid. καίτοι γε εἰ a 1. p 15. 7. τηλικοῦτό p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. διάκαιρον p 10. 10. ὄντας om. p 1. 10. 15. Ibid. πάσχειν] παθεῖν a 1. 11. ἃ om. pr. p 10. 12. ἡμῖν p 15. Ibid. ὅσα] ἃ a 1. c 3. 15. ἑαυτὸν i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. ἀφεῖναι a 1. et γρ. p 15. Ibid. ὁμοτέχνας Ald. 18. σοι om. i. p 1. 9. 10. Ibid. τὸν primum om. ed. Benenat. Ibid. τὸν secundum om. a 1. Ibid. σε θρέψαντα i. p 1. 9. 10. antep. πατέρα in γρ. p 9.

P. 169. 1. τῷ om. c 3. Ald. Ibid. προάγοντας a 1. c 3. p 9. 15. Ald. Bekk. 3. εἵλκυσε a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. εἵλκυε p 5. 7. αὐτοῦ Ald. Fel. P. Manut. ἑαυτοῦ a 1. Ibid. ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν] ἐχθρίαν p 9. 15. Bekk. 8. τῆσδε τῆς] τῆς τήμερον a 1. 10. ἐχειροτονήσασθ' p 15. 11. τοῦτο a 1. 12. οὐδέν] οὐδὲ ἓν b. c 3. p 9. 10. Bekk. 16. Εὐφήρου i. p 1. 9. 10. 15. Ibid. Καλλικράτην a 1. b. i. p 5. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. Τελεστῶν p 15. Τελέστου γρ. p 15. Bekk. 17. οὓς] ὅσους a 1. et γρ. p 15. 20. μὲν αὐτὸν ed. Benenat. antep. τῷ δ' ὅτι] τῷ δὲ Bekk. pen. τὸν δὲ] τοῦ δὲ a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοῦ δὲ] τὸν δὲ b.

P. 170. 1. τόδ' εἶναι] τὸ δεῖνα a 1. et γρ. p 15. Bekk. 2. ἅπαντας ἀπεῖπεν p 15.
ε
Ibid. πάντας p 15. 4. ὑπέλαβεν M. Ben. Ibid. τοιαῦτα] ταῦτα b. p 9. 10. 15. sed τοιαῦτα γρ. in marg. b. 5. κἀκ. δὲ οἶδα a 1. 8. ῥητέα a 1. p 15. P. Manut. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. Fel. Bekk. 9. πράττειν p 1. 11. τῶν δε a 1. 13. παρωνήθη p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. τάλαντα μόνον εἰσ. a 1. i. p 15. 15. ἐξ]
σύ
ἀφ' a 1. et γρ. p 15. 16. ἐκπλευσάσαις p
υσά
15. ἐκπλεούσαις b. ἐκπλεούσαις a 1. c 3. 18. πολεμεῖ. εἰκότως. ὁ a 1. p 9. Bekk. 20. ἀνηλωκότας] ἀναλωκότας c 3. Fel. antep. εἶτα] εἶτ' ἂν p 1. Ibid. πεισθήσονται M. Ben. pen. τὰ a 1. p 15. Ibid. ἀναισχυντίας] ἀναισθησίας a 1. i. p 1. 2. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. ult. ἀναδέξονται a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 171. 1. ὑπὲρ τῆς πόλεως a 1. 2. καὶ δὴ σώζειν i. p 1. καὶ δεῖ σώζειν p 9. et in litura p 10. 3. προσήκει post ὑμῖν ponit a 1. p 1. 4. γε om. p 9. 15. 8. ὑμῖν δῆλον i. p 1. 10. 15. Bekk. δῆλον om. p 9. 9. ἐροῖτο p 9. 12. ἐκλελοιπότες a 1. Ibid. τὰς εἰσφορὰς] εἰσφορὰν p 9. 13. τὰ om. b. 15. δήπου τόλμης a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. μᾶλλον] μάλιστ' p 15. 17. ἕνεκεν a 1. 21. ὑποχωρήσαντες a 1. p 15. Bekk. ἀποχρήσαντες Ald. Ind. 22. πώποτε τούτων ἐξ. a 1. Bekk. 23. ὑπὲρ ὧν] ἐφ' οἷς a 1. et γρ. p 15. Ibid. πάσχει] ἠδικεῖτο a 1. et γρ. p 15. 24. ὧν] ἡμῶν a 1. p 15. Bekk. 25. βούλεσθε γὰρ ὦ b. Ibid. ὦ om. p 1. antep. τούτων μὲν - - - ὑφαιροῦνται] τῶν μὲν ὑφαιρεῖται i. p 1. 9. 15. et τούτων μὲν ὑφαιρεῖται i. pen. τινὲς ὑμᾶς γρ. p 9. ult. οὐδὲν ὑφαιροῦνται γρ. p 9. Ibid. δὲ om. i. Ibid. καρποῦται i. p 10.

P. 172. 1. τὰ] κατὰ a 1. b. p 15. Bekk. 2. ἀπεχθάνεσθε P. Manut. 4. τοῦτ' αἴτιον] τοὐναντίον a 1. i. n. o. p 1. 2. 10. et γρ. b. Ald. Less. Hervag. Tayl. Ibid. ὃ ἐγὼ] οὗ ἐγὼ c 3. οὗ 'γὼ a 1. b. p 2. οὑγὼ p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τὸν corr. c 3. 5. ἕνα αὐτὸν] ἑαυτὸν c 3. i. p 1. 9. 10. Ibid. ὄντα om. a 1. Ibid. ἡμᾶς a 1. 6. ἐχρῆτο a 1. b. τὸν τρόπον ἐχρήσατο p 1. 7. μὴ om. Ald. Ind. 8. ὡμολογεῖτε a 1. p 15. Bekk. 9. ἐνέχεσθε c 3. p 15. ἀνέσχεσθε p 9. 11. καὶ om. c 3. Ald. Fel. P. Manut. 13. εἴγε] εἶθ' p 9. 15. 14. αὐταῖς] ἐν ταῖς p 15. 15. ὕβρικεν] εἴρηκεν p 1. Ibid. οὐδ'] οὐκ a 1. p 15. 16. ἀθρόον] ἀθρόων a 1. w. Fel. P. Manut. ἀθρόον p 10. ἀθρόων p 9. Bekk. 17. δίκην om. b. 19. μὲν om. p 1. 9. 10. antep.

κ
διῴκησεν a 1. διῴκησεν p 15. Ibid. καὶ om. b. c 3. p 1. 2. 9. 10. Bekk. pen. πάντα p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἥκιστα om. Ald. Ind.

P. 173. 3. καὶ om. a 1. 4. τεθνᾶναι] ἀπολωλέναι a 1. et γρ. p 15. 5. καὶ ἀσεβείᾳ om. Ald. Ibid. πᾶσι τοῖς] πλείστοις
ν
p 9. 15. 6. ὡς b. 8. ἴον ἢ ῥόδον p 15. 9. κἄτ'] καί τ' b. p 9. 11. δὴ] ἂν i. p 1. 9. 10. Ibid. δίκαιον n. Ibid. ὧν om. a 1. 15. ὃν n. 13. ταὐτὸν i. 14. ὁ ῥήτωρ p 9. Ibid. γέγονεν ἀντιγραφεύς p 9. 15. πράττεις] πράττει τις a 1. p 15. Ibid. τὴν πόλιν n. 16. ἐφορῶ Ald. Ibid. ἐπὶ μὲν ταῖς a 1. n. antep. ἑαυτῆς a 1. b. c 3. i. o. n. p 1. 9. 10. 15. w. Ald. Less. Fel. P. Manut. αὑτῆς Bekk. Ibid. ὁπότε δὲ ἄλλο b. ult. φυλακὴν add. in marg. p 10. Ibid. ἥνπερ] ἣν p 9. 10. om. i.
ἐπὶ
P. 174. 1. περὶ b. ἐπὶ a 1. i. p 1. 15. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. φανείη p 9. 10. et γρ. b. Ibid. δι' ἃ p 9. 2. ἐποίσας Ald. 3. καθ' ἅπαντος p 1. 10. 4. σκέψεσθε ed. Benenat. 5. οἴομαι p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. εἵνεκα p 10. ἕνεκεν p 15. 9. τῇ 'Αθηνᾷ] αθηναῖαι p 9. 11. ἐπεγέγραπτό που om. i. p 1. 9. 10. 15. 14.
η
ὑμῖν b. ἡμῖν p 2. P. Manut. ὑμῖν post εἶχεν ponit a 1. 16. 'Ανδροτίων ὡς i. p 1. 10. 17. ἐπιμελομένου p 15. Ibid. [ἐποιήθησαν] Bekk. 21. φιλοτιμίας ἴσας p 5. Ibid. ἡμῖν p 1. 10. 24. ὑπόμνημα p 9. 10. Bekk. antep. ὄντες om. a 1. p 15. ult. τὸ πλῆθος κακὰ a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 175. 1. ἅμα om. a 1. Ibid. ἐληλύθασιν a 1. p 15. 2. ὥστε om. w 2. Ibid. τούτων om. w 2. 3. ἐκείνων p 1. w 2. Fel. P. Manut. Ibid. σωθήσεται p 15. 14. ἀνελὼν] ἀφελὼν a 1. p 15. et γρ. b. Ibid. τὰ secundum om. a 1. 16. εἶδεν p 9. 10. Bekk. Ibid. χρημάτων] κτημάτων i. 17. ὡς om. w 2. 19. ποτ' ἔχων a 1. b. c 3. p 2. 15. Ald. Less. Ibid. τὰ πάνθ'] ἅπανθ' a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἀνάλωσεν p 15. 20. οὐδένα πώποτε κίνδ. a 1. p 15. Bekk. 23. ἀνατεθέντων] σταθέντων b. c 3. i. p 1. 5. 9. 10. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk. sed ἀνατεθέντων w. Fel. Ind. P. Manut. Ind. καθέντων Ald. antep. στοὰ νεὼς οἶκοι p 15. ult. γράφεις a 1. p 15.

P. 176. 1. ἂν om. a 1. 2. πράττοντες a 1. b. c 3. p 1. 5. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk.
ντο
γρ. πραττόμενος M. Ben. Ibid. ἀνέθεσαν p 15. Ibid. οἷόσπερ c 3. Bekk. τοῖς οἷός περ n. οἷοίς ποτε p 1. 5. ἀνάγοντες p 9.
σα
6. δ' om. p 9. 10. 15. Ibid. ἐπιτηδεύοντας
ον
b. ἐπιτηδεύσαντας p 15. ἐπιτηδεύσαντας p 1. 2. 9. 10. Ibid. ζεβίωνται p 1. 10. 8. τοιαῦτα] ταῦτα p 1. 10. 11. τοῦτο τὸ] τὸ b. c 3. τοῦτ' p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἔλαττον τίνος Bekk. 13. ἀψάμενον p 2. antep. προειρημένον Bekk. pen. μόνον om. b. c 3. p 2. 5. 9. 10. Bekk. Ibid. ὅλον om. p 9.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 182. 2. αὐτῶν οἱ 'Αθ. b. i. p 10. 4. τοιοῦτο] τοιοῦτον b. c 3. p 10. Fel. Bekk. 5. τῶν] τῆς b. c 3. p 10. Bekk. Ibid.
όμενον
ἀγώγιμον b. ἀγόμενον c 3. p 10. Fel. Ibid. πολίτης] πόλις p 10. Bekk. 7. τῷ] τοῦ b. p 10. Ibid. χρώμενος b. p 10. Bekk. Ibid. παράνομον εἶναι τὸ ψήφισμα i. p 10. Bekk. 9. γὰρ, φησὶ, διὰ p 11. Bekk. 10. δὲ τὴν] δὲ καὶ τὴν d. p 10. 11. Fel. Bekk. 11. τοιούτων ὄντα. p 11.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ. om. Fel.

P. 183. 3. ξένων Bekk. 7. τῆς βασιλείας διάδοχον] υἱὸν e. Ibid. εἰ] ὃς e. 8. ἐμερίσατο e. 13. αὐτῶν] Bekk. 14. τοῖς δὲ] γνοὺς δὲ e. 17. 'Αθ. εὖ ὑπειλημμένος e. 24. ὑφ' om. e. 25. τυγχ. καὶ ἐπίδοξοι e. antep. ὁ] ὡς e. Ibid. ἐν τὸ] ἐν τῷ Bekk. ἐν τοῖς e. pen. αὐτῆς] αὑτῆς Bekk. Ibid. ὑπόθεσιν ἐκ τῆς οἰκείας δεινότητος, ἵνα ἐπιπλέκων e. Ibid. ταράττῃ e. ult. οὖν ὄντα ἀμφοτ. e.

P. 184. 1. 'Αθηναίων. βουλόμενος τοῦτον ἀποτυχεῖν e. 6. Argumentum om. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 186. ult. ἐμὲ om. a 1. d. e. p 1. 15.

P. 187. 2. οὕτως om. Ald. 4. ὑπὲρ τῇ P. Manut. περὶ τοῦ τὴν Dionys. 11. εὐθὺς] αὐτοῖς p 15. Ibid. κακουργήματα c 3. M. Ben. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. πεπανουργημένα M. Ben. 12. τοῦτ' ἔνεστι p 1. 15. 14. ὑπείδοισθέ τι a 1. ὑπίδοισθ' ἔτι p 10. 15. Ibid. φυλάξαισθε b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. φυλάξεσθε a 1. 16. ἐπιδείξωμεν] ἐπιδείξομεν a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. δικαίαν om. d. antep. βέβαιον a 1. p 1. 15. Ibid. φυλακὴν Χεῤῥονήσου τῆς a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 188. 1. ἀκούσετε a 1. 3. ὧν] ὃν p 1. 15. et corr. a 1. Ibid. τηλικοῦτό pr. a 1. 5. τοῦτό γε i. τοῦ τότε Ald. 6. ἄν τις καὶ]

ἂν τίς τι καὶ a 1. Bekk. ἐάν τίς τι καὶ p 1. 15. ἐάν τίς τι καὶ ἂν i. Ibid. ὑμῶν i. p 15. 7. τι om. a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk.
ζ
Ibid. ἐὰν om. i. 8. νομίσῃ b. νομίζῃ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. γραφὴν] γραφὴν ταύτην a 1. b. c 3. d. e. n. p 1. 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 13. ἀπενεγκεῖν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. ἀγαγεῖν b. p 1. 15. 16. ὅτε πλεῦσαι p 9. 17. ἡμᾶς p 15. 19. ἄν περ ἂν ᾖ b. ἐάν περ ᾖ p 15. 20. , ἐκεῖνα i. 21. οἴομαι a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 22. ἄνθρωπον p 9. 24. ἠδίκει, τὸ] ἠδικεῖτο b. Ibid. τοιοῦτον c 3. Ald. Fel. P. Manut. 25. πεποιῆσθε a 1. antep. ἰδίαν νόμους, ἄν τι i. pen. τοῦτ' c 3.

P. 189. 6. ὅ φημι om. b. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. σαφῶς ὄψεσθε i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. εἴσεσθε σαφῶς Ald. Ind. 7. τὸ om. a 1. p 1. 10. et pr. p 9. 8. Βηρισάδην M. Ben. 11. δὲ] καὶ Ald. 12. καὶ om. b. 15. τῷ] τὸ p 1. Ibid. κεχωρισμένοι c 3. p 15. w. M. Ben. Fel. P. Manut. Bekk. 22. μὲν om. p 15. Ibid. βοηθήσει a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 23. Κιάνωρ p 1. 24. ὁ δὲ c 3. p 15. antep. μὲν om. i. p 1. 9. 10. pen. τῷ om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. κατεστρέψατο p 10. et pr. p 9. γρ. κατεστρέψαιτο. τρόπος. δὲ ἦν, εἰ M. Ben.

P. 190. 1. ἐάν τις M. Ben. 3. γὰρ τῷ ὑμ.] τῷ om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 4. θήσεσθε Ald. 5. γρ. ἐσπουδακότες περὶ ὑμᾶς M. Ben. 6. ὁ δὲ δὴ] γρ. οὔτε δὴ ὁ M. Ben. Ibid. γένη P. Manut. Ibid. βουλεύσεσθαι] βουλεύσασθαι i. p 9. 10. 8. ἢ Ald. 10. βοηθῶν om. e. Ibid. γρ. αὐταῖς M. Ben. Ibid. ἐκβάλλειν p 9. 10. 13. τῷ τε πολέμῳ M. Ben. 14. ἡμᾶς c 3. 15. αὐτοσὶν p 15. antep. τε om. p 9. Bekk. ult. χαρίσασθαι] κομίσασθαι a 1. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Ald. Less. Hervag. Tayl. Bekk.

P. 191. 1. καὶ om. p 1. 6. πανουργότερον M. Ben. Ibid. συνπαρεσκεύασαν ἄνθρωποι a 1. b. c 3. d. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. σ υνεσκεύασαν ἄνθρωποι e. 8. βούλωνται pr. a 1. Ibid. ὑφ' αὑτὸν ποιήσεται a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 9. ἢ] οἳ i. Ibid. βοηθήσοντας a 1. p 1. 15. Ibid. φόβον συκοφαντίας καὶ] φόβον καὶ συκοφαντίας a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. φόβον συκοφαντίας Fel. P. Manut. 11. αὐτοὺς] ἑαυτὸν i. p 10. 12. τούτου p 1. 15. Ibid. εἴ τι πάθοι Χαρίδημος om. b. i. p 9. 10. [εἴ τι πάθοι Χαρίδημος] Bekk. Ibid. δ' ἑνὶ] μηδενὶ Ald. Ibid. ταράττοντι. γρ. πραγματευομένῳ M. Ben. 13. κατασκευάζον ed. Benenat. 14. τοῦ om. pr. p 10. 15. ἐκ τούτων μόνον c 3. μόνον om. p 15. antep. ἀλλὰ καὶ ἐκ a 1. b. d. e. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 192. 3. τε om. a 1. p 1. 15. 5. οὐ κατὰ] οὐκ ἀπὸ a 1. p 1. 15. 7. τι om. i. p 9. 10. Ibid. ἡμῖν p 10. Bekk. 8. ἂν] δὴ γρ. p 9. Ibid. εἴη] ἐστιν a 1. b. i. p 1. 9. 10. Ibid. φοβηθεὶς ἂν γρ. p 9. Ibid. φυλαξάμενος p 9. 10. et corr. c 3. Ald. Less. Bekk. 9. μὴ - - - ἔχθραν] διὰ μηδεμίαν ἀνάγκην εἰς ἔχθραν ἡμῖν γρ. p 9. Ibid. ἡμῖν codices et editiones. 10. Κιάνωρ M. Ben. 11. ἂν εἰς εὐεργ. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. τὸ om. Ald. 13. ἐρρέθη M. Ben. 15. ταυτηνὶ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. τρία] ὑμῖν τρία a 1. p 1. 15. antep. ἐστι om. a 1. p 1. 15. pen. τυχεῖν Χαρίδημος τούτων Ald. Less. Ibid. ὧν] ᾧ a 1. e. p 1. 9. 15. Bekk. ult. ἁπάντων τούτουν] πάντων p 9. 10. Bekk.

P. 193. 2. ἀκούειν ἡμῖν ἐστὶν p 9. 10. Ibid. δὴ om. p 15. 4. τε om. p 9. 5. ἐμὲ] ὑμῶν a 1. b. c 3. e. d. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. δίκαι' ὥς] δικαίως b. c 3. M. Ben. Ald. P. Ma-
a
nut. δίκαια ὥς γ' i. p 9. 10. Bekk. δικαίως ὥς γ' Ald. Less. δικαίως γ' corr. c 3. 8. ὑμῶν ἀκούσῃ] ἡμῶν ἀκούσαι a 1. ἡμῶν ἀκούσῃ b. c 3. p 1. 15. w. Fel. P. Manut. ἀκούσῃ μου i. p 9. 10. Ald. Less. Bekk. 9. μηδ' αὐτὸν] μήθ' αὐτὸν Fel. μήθ' ἑαυτὸν a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. ἐμὲ τοῦ] ἐμέ τις p 15. 11. σκοπεῖσθε i. p 9. 10. Bekk. σκοπεῖσθαι a 1. p 1. et pr. p 15. Ibid. ὡς δίκαια ἃ] ὡδὶ καὶ ἃ a 1. p 1. 15. ὡς δίκαια b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. μὲν γὰρ λέγω a 1. p 1. 15. 13. τὸ primum om. codices et editiones. Ibid. ψήφισμα εἴρηται καὶ a 1. b. c. d. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. t. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. σκοπείσθω i. o. p 9. 10. Ald. Less. Bekk. om. in γρ. p 9. 14. περὶ τοῦ om. i. o. p 9. 10. Bekk. Ibid. πότερα a 1. p 1. 15. om. b. et γρ. p 9. Ibid. κατὰ τοὺς νόμους] κατ' αὐτοὺς i. p 9. 10. Bekk. 15. σκοπείσθω om. i. p 9. 10. Bekk. sed habet in γρ. p 9. 22. ἄριστα] ῥᾷστα a 1. p 1. 15. Ibid. συνίετε a 1. p 1. 15. antep. ἕκαστα o. p 9. 10. Bekk.

P. 194. 3. EK] ΝΟΜΟΣ EK a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. EK - - - ΠΑΓΟΥ om. c 3. 4. ΝΟΜΟΣ om. a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ΝΟΜΟΙ c 3. 8. ἀκούσατε μὲν p 1. ἠκούσαμεν a 1. Ibid. τε om. p 1. 15. 9. ἄν μοι δοκεῖτε a 1. b. p 1. 9. 15. Bekk. ἄν
εἶ
μοι δοκῆτε c 3. 10. καταμαθεῖν p 15. 11. σκέψασθε a 1. Ibid. ποτ' Bekk. 14. γὰρ om. Fel. P. Manut. Ibid. τοῦ om. i. 17. χρήσομαι] θήσομαι a 1. p 1. 15. 18. εἰς] εἰ p 1. 20. οἴομαι p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21. νῦν p 1. 24. φαρμάκων] τραυμάτων p 1. antep. προειπὼν a 1. c 3. d. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. ὅμως - - - εἴρηκε om. p 15.

P. 195. 1. ἔστιν Ald. Ind. 2. τί a 1.
οι ο
p 1. 4. ἐπαιτίασηται b. 6. ἡμᾶς a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. τοῦτο p 1. 15. Ibid. πάντα om. c 3. 9. οἷον, ἐάν τις ἀποκτείνῃ] ἐάν τις ἀποκτεῖναι om. sola Ald. 10. τοῦ μὲν] μὲν τοῦ c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. ἐστιν] εἰσιν b. Ibid. ἐπειδὰν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. παθεῖν εἶπεν] παθεῖν χρὴ εἶπεν d. Bekk. εἶναι p 9. 17. φησὶ om. pr. p 10. pen. πράξεσθαι p 1. Ibid. πάντα ταῦτα p 9. 10. Bekk.

P. 196. 1. μηδὲ] μὴ Fel. P. Manut. Ibid. δεδειγμένους i. o. p 10. et corr. c 3. Fel. P. Manut.

P. 197. 1. δ'] δὴ a 1. p 1. 15. 3. δ' om. a 1. p 1. 15. 4. ἀπαγορεύει a 1. p 1. 15. pen. τὴν Ἡλιαίαν δ' ἀναγινώσκειν i. p 10.

P. 198. 3. μὲν δὴ τοῦτον] μὲν τοῦτον a 1. τοῦτον μὲν p 1. τοῦτον p 15. 6. ἐν δὲ p 1. 15. 7. ἐν primum om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 9. οὗ - - - εἴρηκεν om. pr. p 10. 10. ἢ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. οὐδ'] οὐ δ' omnes. 12. λέγοι δὲ] λέγει δὲ a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. αὐτὸν Fel. 15. εἴρηκε b. 17. ἐκ om. p 15. 18. ὑπ' ἐκείνων] ἐπ' ἐκείνους Fel. P. Manut. 20. αὐτὸν] αὑτὸν i. Bekk. antep. ἐκεῖνος p 1. pen. τάττει] πράττει b. ult. τὸ τὸν ed. Benenat.

P. 199. 1. μὴ om. b. et pr. p 10. 5. χρήματα ἄποινα Bekk. 6. τὸν secundum om. p 1. 7. οὔ] οὐ i. p 10. οὗ p 9. Fel. Bekk. 8. τοῦ om. i. Ald. Ibid. ἄλλον om. i. 10. καὶ δεῖ] δεῖ καὶ Ald. Less. καὶ om. p 9. 10. Bekk. 11. ὥρισεν b. Ibid. ὥς γε p 10. 17. πανταχόθεν om. b. i. p 9. 10. post ἄγειν ponunt p 1. 15. Bekk. 18. ἅπανθ' p 1. 15. 20. ἀποκτειννύναι Ald. Fel. P. Manut. 21. δεινότερα γράφων p 1. 15. 22. ὃς] ὡς p 10. Ibid. δυεῖν b. p 9. 10. Ibid. ὑποκειμένων ὀνομάτων a 1. i. p 1. 9. 10. 15. antep. ἐν αἰτίᾳ] ἐναντία ὄντων a 1. ἐν αἰτίᾳ ὄντων d. e. p 1. 15. t. Ibid. κατὰ ἑαλ.] κατὰ δὲ τῶν ἑαλ. omnes. pen. ἑαλωθέντων p 15. ult. ἔλαβες ὄνομα a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 200. 1. οὐδὲ] οὐ Ald. Fel. P. Manut. 3. ἐλέγχων c 3. 7. ἐάν τις p 10. 8. et ult. et p 201. 14. ἀγορᾶς, ἐφορίας] ἀγορᾶς ἐφορείας b. d. p 1. 15. et corr. a 1. 10. ἐφετάς] ἐφέτας a 1. p 10. 15. Fel. Bekk. antep. ποτε βούλεται a 1. p 1. 15. ult. ἀγορᾶς καὶ ἐφορίας] καὶ om. a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 201. 5. τῆς om. b. 6. πανταχοῦ a 1. p 1. 15. 8. μόνη καὶ] καὶ om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 10. μεταστάντας d. 12. ἀτυχημάτων] ἀδικημάτων d. p 1. 15. 15. γ' ἐμοὶ p 1. Bekk. ἔμοιγε p 15. 16. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. καὶ ἐφορίαν] καὶ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 19. ὅσον ed. Benenat. Ibid. ζῶντι om. pr. b. 21. ταύτῃ] αὐτῇ a 1. p 15. 26. παθόντι] πεπονθότι a 1. i. p 9. 10. 15. Bekk. pen. ἐὰν] ἂν i. Ibid. αὐτὸν ἄλλοθι i. p 9. 10. Bekk. ult. που om. p 9.

P. 202. 1. οὐ τὸ τῆς πόλ. προσ.] τὸ τῆς πόλ. οὐ προσ. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 2. προσειπεῖν a 1. p 1. 15. 3. τὸ] τῷ p 10. 4. τοῦτο] ταῦτ' a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. εἶτ' εἰπὼν] ἐπειπὼν i. o. p 9. 10. 8. γράψας ἀνομοίως] γράψας, ἀνόμοιος ὢν a 1. b. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. sed γράψας ἀνομοίως Ald. Ind. γράψας ἂν ὅμοιος ὢν p 1. 15. γράψας ἀνομοίους i. 10. εἶπον a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. εἴργονται P. Manut. 11. φύγωσι i. o. p 10. 12. τοῖς] τότε p 1. 14. πάντων a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὃν om. p 9. 15. νῦν p 1. 15. Ibid. ἀποκτείνοντα p 1. 16. ἀποκτείνωσι p 15. 18. αὐτὸ Fel. P. Manut. 20. αἰτίαν] ἐξουσίαν a 1. e. i. p 1. 9. 10. 15. et corr. c 3. Hervag. Tayl. Bekk. 21. ἐάσομεν b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. 22. συνδιατρίψομεν] διατρίψομεν c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἐπεξίωμεν b. 23. αὐτοῖς p 10. 24. ἢ τὸ τυχόν a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. ἐστιν om. a 1. Ibid. δεῖ λῦσαι] διαλῦσαι a 1. p 1. 15. ult. τινὰ om. p 9. 10.

P. 203. 1. ὅρου] ὅρων c 3. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ὀφείλει p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. 2. καὶ om. a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. τῷ codices et editiones. 8. φευγόντων a 1. p 1. 9. 15. Bekk. 10. ἑκουσίων] ἀκουσίων omnes præter Ald. Ibid. λέγει] λέγοι c 3. 14. ἐᾷ. τούτων c 3. p 9. 10. Ald. Ind. 16. ἄνπερ ἂν εἰ et ἄνπερ ἂν οἴκοι i. 17. ταῦτα] ταὐτὰ p 9. et γρ. M. Ben. Bekk. 19. πότερον εὖ οἶδεν] πότερον μὲν εὖ εἶδεν Fel. P. Manut. πρῶτον μὲν εὖ οἶδεν i. Ald. πρῶτον μὲν εἰ οἶδεν a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 20. τελευτήσειν; i. antep. θησομένου p 15. Ibid. τοίνυν τινὰ ἀποκτ. M. Ben. Ibid. ἀποκτείνειν p 9.

P. 204. 1. προσγράψαι n. p 15. Bekk. Ibid. γράφοντα om. b. Ibid. ἄκοντα i. p 10. 2. ἵν'] ἐφ' corr. c 3. 5. σὺ om. p 1. Ibid. γράμματι] πράγματι c 3. et γρ. b. 7. οὐ μόνον om. p 9. 8. πέρα τῶν ὅρων p 10. 11. ἀνθρώπεια a 1. p 1. 15. 12.
ο
ἕκαστον p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. μόνων b. μόνων c 3. p 15. Ald. P. Manut. 16. προσῆκον a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 18. τινα om. c 3. 19. παρὰ om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. sed γρ. παρὰ in marg. b. 20. σοὶ] σὺ a 1. p 1. 15. Ibid. ἄν τις ἁπλῶς p 10. 23. μεταῦτα Ald. ταῦτα P. Manut. pen. οὐδαμοῦ] μηδαμοῦ a 1. b. d. c. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk.

P. 205. 2. ἄλλοι δὲ, ὅσους a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 206. 2. ὅποι a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15.
οἷ
Ald. Less. Bekk. 3. ἐνταυθὶ b. ἐνταυθὶ a 1. p 9. 10. Bekk. 4. ἅπερ ἀμφότερα τοῦτο ἀνήρηκε Ald. Less. 6. ὅπη c 3. p 15. 7. ὅποι p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. ποῖ] πῆ c 3. Ibid. τις] τῆς a 1. p 1. 15. Ibid. πόλεως. ποῦ Bekk. 9. δηλοῖ; Bekk. 10. ἔσται] ἔστ' a 1. c 3. Ibid. ἀπενεγκεῖν a 1. p 1. 15. Ibid. φεύγῃ a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. μηδὲ] μὴ a 1. p 1. 15. 12. ὃ] ὁ a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. ὅπου b. 14. οὐδεὶς καὶ] οὐδεὶς ἄλλον Fel. οὐδεὶς ἄλλων P. Manut. οὐδεὶς a 1. b. c 3. e. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. τὸν] ἄλλον a 1. b. d. e. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. om. Fel. P. Manut. antep. ἢ ἐπὶ μητρὶ om. p 9. pen. ἢ secundum om. a 1. b. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. ult. κτείναντα a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. κτείναντα ἐπίσχες d. p 15.

P. 207. 1. ἄνδρες om. c 3. p 15. 2. τοῦτον p 9. 10. Bekk. 4. ἔξεστι M. Ben. 5. παρίδε a 1. Ibid. οὐδὲν] μὴ c 3. Ibid. ὅπως] πῶς a 1. c 3. d. e. p 1. 15. 7. διελών a 1. b. c 3. d. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. ἐάν p 1. 15. 10. καὶ οὐκ] καὶ om. Fel. P. Manut. 12. αὐτὸν om. i. p 1. 9. 10. 15. [αὐτὸν] Bekk. 13. οὐ δέδωκεν p 15. 17. ἢ ἐπὶ δάμαρτι om. t. Ibid. φησὶν, ἢ ἐπὶ μητρὶ] ἢ ἐπὶ μητρὶ om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἐπὶ tertium om. b. i. p 1. 9. 10. 18. ἢ secundum om. a 1. b. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. 19. ἔχοι b. Ibid. τινὶ M. Ben. ἴσως τινὶ n. τῷ i. p 10. Hervag. Tayl. Bekk. 20. ἄνδρες om. c 3. ult. φιλίους Bekk.

P. 208. 2. φιλίων p 9. Aristid. Bekk. 3. τούτων a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. Ibid. ἑκάτερα a 1. c 3. p 1. 5. εἰ om. p 1. 6. ἀποκτειννύναι Ald. Fel. P. Manut. Ibid. μόνων p 10. Ibid. ἄνθρωπον b. 9. τὴν codices et editiones. Ibid. εἰκῇ p 15. οἰκεῖ Ald. 10. ποιεῖ om. p 15. 11. ταὐτὰ M. Ben. 12. ἐπιχειρῶν a 1. b. i. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἐπιχειρεῖ Ald. Ibid. τι editiones. 13. ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίζειν] ἐὰν αὐτὸν ὑβρίζῃ Ald. Ind. ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίζειν Bekk. Ibid. αὐτὸν om. codices et editiones. 15. τουτί a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐκεῖνος p 15. Ibid. δὲ om. a 1. p 1. 15. 21. τοῦτο a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 22. οὕτω p 9. 10. Bekk.

P. 209. 4. νηποινὶ a 1. p 15. et corr. p 1. Ibid. κελεύει om. a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. κτεῖναι] κρῖναι a 1. p 1. 15. et γρ. b. 6. ἀδίκων Fel. P. Manut. 7. νηποινὶ a 1. p 1. 15. 8. προσγράψας a 1. p 1. 15. 9. ἀφείλετο a 1. c 3. p 1. 15. Ibid. τι om. pr. p 10. 11. διὰ ταῦτα om. p 1. 12. εὐθὺς om. a 1. b. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἀποκτεῖναι M. Ben. 13. κἂν δικαίως om. p 9. 10. κἂν δικαίως κἂν om. Ald. Ind. [κἂν δικαίως] Bekk. 14. δίδωσιν Ald. Fel. P. Manut. 16. γάρ δήπου τοῦθ' a 1. o. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 17. στρατεύματ' a 1. p 1. 15. Bekk. Ibid. οὗτοι om. i. p 9. 10. Bekk. 18. φρίττουσι κτήματ' p 15. Ibid. ἔπειτ' c 3. antep. ἁπάντων τῶν c 3. Ibid. νόμον om. b. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἢ φέροντα om. i. p 10. pen. ἐξεῖναι ἐμοὶ b. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἀμύνεσθαι b. p 9. 10. Bekk. Ibid. γε om. a 1. p 1. 15. ult. τὸν τρόπον τοῦτον p 10.

P. 210. 1. ἐᾶν i. et corr. c 3. Ibid. ἀδίκως M. Ben. 6. ἢ ἰδιώτης ἢ a 1. p 1. 15. Ibid. τοῦ om. a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. Ibid. τὸν om. b. Ibid. συγχεῖναι p 15. 7. μεταποιήσῃ] μεταποιήσοι Ald. Ibid. ἔσται p 15. Ibid. ἀτίμους om. i. Hervag. Tayl. 9. μὲν om. a 1. p 1. 15. Ibid. λέγοντος post νόμου ponunt a 1. i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ὦ om. a 1. Ibid. ἄνδρες om. c 3. 10. ὃς ἂν ἄρχων a 1. c 3. d. e. i. n. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk. Ibid. τοῦ om. a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τὸν om. b. τὸν - - - αὐτὸν om. p 1. 11. μεταποιήσει Ald. Ibid. ἔσται i. p 10. 12. καὶ τὰ] οἱ τὰ p 15. 13. ἔχειν ὑμῖν a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ὑμῖν ἔχειν b.
ὸν
15. μικρὰ c 3. i. p 9. 10. Bekk. μικρὰ b. μικροῦ p 15. 16. ἔσται] ἐστὶ a 1. b. c 3. d. e. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk. 18. δεῖν p 10. Ibid. τοῦ om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. 19. τὸ om. p 15. 20. ἑξῆς post νόμοις ponunt Fel. P. Manut. 21. γεγραμμένους γράφειν p 15. 22. τούτους μόνον a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἄνδρες om. c 3. 24. οὐ om. p 10. 25. νόμοι] φόνοι p 15. pen. προστάττοντες p 1. 15. Bekk. προτάττοντες p 10. Ibid. πάντα Fel. P. Manut.

P. 211. 1. οὐ] ἡ p 15. Ibid. [οὐ κρίσις] Bekk. 3. αὕτη a 1. b. p 1. 9. 10. 15.
εἰ
Bekk. 4. εἴποι - - - νὴ om. p 1. 7. εὑρημένα b. Ibid. καλά; editiones. 8. τοῦ ψηφίσματος] ψήφισμα a 1. p 15. Ibid. οὐκ οἶδ'] δηλοῖ δ' p 1. Ibid. εἴ τι] ὅτι c 3. 9. δὲ om. p 1. 11. φενήσεται Ald. 14. ὅθεν] ὅταν Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἡ ed. Benenat. 16. ἄνδρες om. c 3. 18. ἴσως καὶ νομίμων ἁπάντων n. Ibid. περ] περὶ p 1. 19. τοιαῦτα] ταῦτα a 1. p 1. 15. 20. ἰδιώτατον a 1. b. d. e. n. o. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. pen. ἕνεκα] ἕνεκεν c 3. Ibid. ἡ om. Ald. Ibid. ἀκούειν a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 212. 1. μόνῳ δὲ τούτῳ o. Ibid. τῷ om. P. Manut. Ibid. δίκας φόνου θεοῦ p

1. 9. 10. 15. Bekk. 3. ὡς ὁ λόγος n. Ibid. Ποσειδῶ a 1. p 1. 15. 4. Ἁλλιῤῥοθίου a 1. Ibid. Ἄρεως] Ἄρεος c 3. Fel. Ibid. δικάσαι a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. Ὀρέσται pr. Ὀρέσταις corr. p 15. Ibid. τοιαῦτα] ταῦτα a 1. b. i. p 9. 10. 15. Bekk. 6. οὐχὶ] οὐ i. p 10. 9. ἡγοῦνται a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. τουτὶ] τοδὶ b. i. o. p 9. 10. Bekk. 16. οἰκείοις] ἰδίοις i. 17. οὑτωσίν p 15. 18. κελ. τοῦ φόνου a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 19. διομεῖται a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 20. ὅ τινα p 9. 10. Bekk. εἴ τινα c 3. Ald. ὅν τινα d. p 1. 15. 21. οὐδὲ τὸν τυχὸν τὰ] οὐδὲ τὸν τυχόντα τρόπον n. οὐδὲ τὸν τυχόντα cæteri. Ibid. τοῦτον b. p 1. Bekk. 22. ὅντινα corr. a 1. pen. καθήκει a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Ind. Bekk.

P. 213. 3. ἀπενεγκάμενος a 1. b. d. e.
ἀ
i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἐπενεγκάμενος c 3. 6. κολάσειν] κολάσαι a 1. b. c 3. i. p 9. 10. Ald. Less. Fel. Bekk. 7. ταῦτα om. p
ων
9. 9. τούτου b. τούτου a 1. c 3. i. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. τὰ μὲν om. p 1. Ibid. ταὐτὰ] ταῦτα p 15. τοιαῦτα c 3. 12. ἄλλος a 1. b. c 3. i. o. p 9. 10. Bekk. 13. ἄνδρες om. c 3. antep. τούτου] τῷ τούτου a 1. b. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. τὸ τούτου i. τούτῳ c 3. pen. παρ' ἑνὸς τοῦτο τὸ δικαστήριον i. o. p 10. παρ' ἑνὸς τούτου τοῦ δικαστηρίου a 1. p 1. 15. παρ' ἑνὸς τούτου δικαστηρίου p 9. παρ' ἓν τοῦτο δικαστή-
ου
ριον b. παρ' ἓν τοῦτο δικαστήριον Ald. Ind. ult. νόμους om. p 9. et pr. p 10. Ibid. τἄγραφα Bekk.

P. 214. 3. τούτων] τούτῳ a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. w. Fel. Bekk. τούτου b. 6. δοκεῖ a 1. 8. ὁ νόμος secundum om. a 1. d. p 1. 15. t. Ibid. κωλύει p 15. 9. ὡρισμένοις] εἰρημένοις a 1. b. i. o. p 1. 9. 10. 15. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. τακτὴν] τὰ κατὰ τὴν p 1. 10. τινα τῶν] τις τῶν w. M. Ben. Fel. P. Manut. 11. δ' ἥκειν] δίκην c 3. M. Ben. δ' ἴκην w. 13. ἅττα a 1. b. i. Fel. P. Manut. Ibid. δὴ εἴρηκεν] διείρηκεν a 1. i. p 1. 9. 10. 15. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. sed δὴ εἴρηκεν Fel. Ind. Ibid. ἄνδρες om. c 3. 14. πάντα ταῦτα i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. ἡ τὴν τῶν Ald. 16. τῷ παρασχόντι a 1. p 1. 15. Ibid. οὐ τὸ] οὕτω a 1. b. p 1. 9. 10. 15. w 2. Ald. Less. Bekk. καὶ τὸ Fel. 17. ἐστὶν ἔχον p 1. 9. 10. 15. Bekk. 18. ὁσιοῦσθαι M. Ben. Ibid. νομίμοις] τοῖς νόμοις o. p 10. 19. πάντα ταῦτα p 1. 9. 10. Bekk. 25. γρ. ὑπερβέβηκε in marg. b. pen. δ' ἔφη p 10. ult. Δελφίνῳ o. Δελφινίων p 15.

P. 215. 1. ἄνδρες om. c 3. Ibid. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ b. i. p 9. 10. Bekk. om. p 1. 2. οἱ om. p 1. 15. 3. ἔσεσθ' a 1. p 1. 15. 8. ἐξεῖναι] γρ. ἐξείη, ἔξεστι M. Ben. 9. φησὶ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk. 10. ὡς οὐχ οἱ i. p 10. t. 12. ἥ τε] ἡ a 1. p 1. 9. 10. Bekk. 13. οὐδὲν ἂν] οὐ e. 14. ταυτὶ b. 15. αἰτίαν om. a 1. d. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. ἐὰν] ἂν i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. τοίνυν] δ' i. Ibid. , τοῦτον] τούτων a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. 18. εἰπὼν αὐτὴν p 1. 9. 10. 15. Bekk. 19. γράψας c 3. 20. φαίνει p 9. Bekk. 22. ἐστὶν, ἐὰν b. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἢ ξύλον om. p 1. antep. ἀγνοεῖ b. pen. ἴδῃ a 1. p 1. 10. 15. Ald. Less. Ibid. ἔχει a 1. ult. λαγχάνει a 1. p 1. 15.

P. 216. 1. οὐδὲν om. b. 2. ἤπου omnes. 4. ἀνόσιον] ἐᾶν ὅσιον i. p 10. 5. λόγου καὶ om. a 1. p 1. 15. 6. ἄλλο om. p 9. ἄλλο, θεάσασθε οἷον, Bekk. 9. φόνῳ om. Fel. P. Manut. Ibid. ἐκβαλλόντων] ἐκβαλόντων a 1. b. c 3. p 1. 10. Bekk. 10. ἔχῃ] ἔχει a 1. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. οὐχ ὅτι] οὐδ' ὅτι b. οὐδιότι i. o. p 10. et corr. p 9. 11. παρίδεν a 1. 12. δήπου a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. ἀσεβὲς Ald. Ind. Ibid. εὗρον P. Manut. 16. δικάσοντας a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐκεῖσε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. Φρεάτου i. o. Φρεάττου p 10. 18. ἐπὶ θαλάττῃ a 1. b. i. o. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Ald. Ind. Bekk. sed ἐπιθαλάττιον Fel. Ind. P. Manut. Ind. 19. οἱ δ' Bekk. ult. πρότερον o. p 9. 10. Bekk. Ibid. φυγὴν] δίκην a 1. p 1. 15.

P. 217. 4. τῶν om. a 1. p 1. 15. Ibid. κεκρυμμένων c 3. i. Ibid. γίγνεται σπουδὴ Bekk. γίνεται om. p 9. 10. 5. ὁπόσα] ὅσα c 3. 6. τεύξονται a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἤπου omnes. 7. οὐ] μὴ p 15. 9. αὐτοῖς πρὸ δίκης om. b. i. o. p 9. 10. [εὐθὺς πρὸ δίκης] Bekk. 10. ἔτι τοίνυν ἐστὶν] ἔτι τοίνυν Ald. Fel. P. Manut. ἔστι τοίνυν M. Ben. 11. οὑτοσίν p 15. 12. ἢ καὶ παρελ. i. p 9. 10. Bekk. 15. περιόντα o. p 9. 10. 17. τις om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 18. πρὶν om. p 10. 11. μεταβάλῃ i. 20. ἀπάγων i. p 10. 21. οὕτως c 3. Ibid. μὲν om. i. 23. ἡ om. a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. αἱρουμένους Ald.

P. 218. 3. ἆρά τις i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δεῖξον Bekk. 4. τοῦτον p 9. 10. Bekk. τὸν νόμον p 1. 10. ἐχόντων τῶν νόμων b. 11. οὗτος ἔχει καλῶς a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. τούτῳ] τοῦτο a 1. b. e. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. βιαίως i. p 9. 10. 18. γρ. σκοπεῖτε M. Ben. 19. ἂν ἐὰν p 1. 15. 20. δὲ om. p 1. 22. δὲ om. a 1. 26. ἂν] ἐὰν p 1. Ibid. ὑπέχωσι b. c 3. p 1. 15. Ald. 28. ἐκδίδωσι] ἐκδιδῶσι omnes. Ibid. τὸ ἀνδρολήψιον μέχρι τριῶν] ἀνδρολήψιον μέχρι τριῶν Fel. μέχρι τριῶν τὸ

ἀνδρολήψιον c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. παραφῆκε i. p 10. pen. πεποίηκε c 3. Ibid. τοὺς οὗτος a 1. c 3. p 1. 15. Ald. sed τοὺς Ald. Ind. ult. φήσω] θήσω a 1. b. d. i. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk. λέξω e. Ibid. πάντων c 3.

P. 219. 1. νόμος ὃς] νόμος ὃν Fel. Ibid. δέχεσθαι, ὑποδ.] δέχεσθαι, τοὺς ὑποδ. a 1. b. c 3. 1. 9. 10. Bekk. δέχεσθαι τοὺς δὲ ὑποδ. p 15. 2. οἰκέτην] ἱκέτην a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk. 3. τὸ — τὸ — τὸ — τὸ] τῷ — τῷ — τῷ — τῷ — τῷ a 1. b. c 3. e. n. p 1. 9. 10. 15. x. Bekk. Ibid. ἂν] ἐὰν b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 11. ἐπὶ πᾶσιν b. p 9. 10. Ald. Less. Bekk. 13. ὅδε] ὁ i. ὅδε ὁ a 1. b. p 1. 15. Bekk. 14. δικασταὶ om. p 1. Ibid. καλῶς, εἴπερ] καλῶς, ἥπερ p 15. pen. τῷ νόμῳ Ald. ult. οὐδὲ] μηδὲ a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 220. 4. ἡμῖν c 3. Ibid. σαφῶς καὶ] καὶ om. b. p 10. Fel. P. Manut. 8. ἢ - - - εἰσίν; a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. μήτε νόμου] μήτε om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. μήτε νόμου om. b. c 3. Ald. Fel. P. Manut. 14. δικασταὶ c 3. p 1. Ibid. καὶ secundum om. i. p 9. 10. Bekk. 16. τι om. p 9. 18. ποιεῖν om. b. antep. ὑμῖν om. c 3.

P. 221. 1. μεταδοῦναι αὐτῷ τῶν M. Ben. 2. ἡμῖν c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. διὰ ταῦτα] διὰ τοῦ ταῦτα a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ταῦτα δοκεῖν ποιεῖν om. p 1. ταῦτα δοκεῖν βούλεσθαι ποιεῖν a 1. 3. βούληται] βούλεσθαι c 3. p 15. 4. ὑμῖν ἀκούειν p 1. 15. 5. ἐξείλεγκται a 1. Ald. 6. λέγε ἐκ τῶν ψηφισμάτων. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. a 1. p 15. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ p 9. 10. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. b. 13. τινι om. b. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. προπηλακίζειν p 1. 14. ὃν δύναιτο τρόπον] ὃν δύναται τρόπον c 3. Fel. ὅσον δύναται τρόπον a 1. d. e. p 1. 15. Ald. Less. ὅσον δύναται b. i. p 9. 10. Bekk. ὅσον δύναιτο Ald. Ind. 15. ἀξίων ὄντων i. p 10. Bekk. ὄντων om. p 9. 16. ἐν om. b. p 9. Bekk. sed γρ. ἐν in marg. b. Ibid. τῆς πολιτείας i. p 10. et γρ. in marg. b. 17. ὡς μὴ ἀγαπ. x. Ibid. ὑμᾶς] ὑμῶν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. ὑμῖν o. 18. προσέτι φυλάττειν] προσφυλάττειν b. i. p 9. 10. Bekk. 19. ἐκεῖνον a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk.

P. 222. 5. αὐτὸν τοῦτον] αὐτὸν om. Ald. sed add. Ald. Ind. τοῦτον post ἡγούμενον ponit e. 8. δὲ om. Fel. P. Manut. Ibid. πολίτης] πόλις a 1. b. c 3. d. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. ἢ om. a 1. c 3. d. e. p 1. 10. 15. Bekk. Ibid. καὶ om. p 9. Ibid. ἔγραψε a 1. p 1. 15. 13. ἀφείλαντο aut ἀφείλαιντο pr. a 1. ἐξείλοντο b. i. o. p 9. 10. 14. et 19. οἴομαι a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. ταύτῃ a 1. b. d. e. i. n. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. ζητεῖν a 1. p 1. 15. et in marg. b. 16. ὁ δὲ νόμος a 1. p 1. 15. Ibid. ἐπέτια a 1. p 15. ἐπαίτια p 1. 18. ἀποψηφιεῖσθε a 1. p 1. 15. 20. τοῦτο τὸ ψήφισμα i. p 9. 10. Bekk. Ibid. οὕτως p 10. 22. τὴν ἀρχὴν γὰρ ἐξῆν αὐτῷ c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 26. τὸ ψήφισμα om. b. i. p 9. 10. Bekk. antep. ὑμῖν c 3. Ald. pen. ὑπάρξει] ὑπάρξειεν b. p 9. 10. Fel. Bekk.

P. 223. 1. ἤμελλεν Bekk. Ibid. ἡμῖν a 1. p 15. 2. ἧττον om. p 9. Ibid. δεινὸν] τοῦτο b. i. o. p 9. 10. δεινὸν τοῦτο Fel. P. Manut. 3. οὐχὶ καλῶς a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. γε om. a 1. b. p 1. 10. 15. Ibid. ἂν om. p 9. Ibid. ἀποπεφευγὼς] ἀποπεφευγὸς a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. 5. δὲ οὐ γράψ.] οὐ om. a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 7. ὁρᾶν om. a 1. d. e. p 1. 9. 15. Bekk. δεῖ ὁρᾶν n. Ibid. ἀποψηφίσαισθε b. ψηφίσησθε p 15. 8. βουλησομένοις a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὑμᾶς om. i. 9. με, ὦ ἄνδρες Ἀθ., λέληθεν i. p 9. 10. Bekk. 10. γρ. ὅτι οὐχ ἁπλῆν M. Ben. 11. δὲ τοιαύτας τινὰς p 9. 10. Bekk. 13. οὐδὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., τοῦτο i p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. ἡμῖν p 9. 10. Ibid. δήπουθεν ἦν i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. παρὰ] περὶ Ald. Ibid. γέγραφεν] γεγραφὲν c 3. i. n., p 1. 9. 10. 15. w 2. x. Hervag. Tayl. Fel. Bekk. 18. οὐδὲν] μηδὲν a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 20. αὐτὸ a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk. 21. δικαιοτέρᾳ w 2. 22. ὅτε τοίνυν - - - αὐτὸν ἔξειν om. p 1. 23. τὴν ψῆφον] γρ. τὴν γνώμην διὰ λόγου in marg. b. Ibid. πᾶς] πῶς p 15. antep. παραγινώσκει i. ult. ἐκείνους b. i. n. o. p 9. 10. Bekk. ἐκείνοις t.

P. 224. 1. προδέδωκεν b. 1. p 9. 10. Bekk. Ibid. οὗτός ἐστ' ἔνοχος c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. ὑμῖν a 1. b. d. e. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. 5. γίγνεσθαι i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἕτερα Ald. Ind. 7. διδάσκειν] δικάσειν a 1. p 15. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. b. p 1. 9. 10. 15. w. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. ἢ ὑμῶν Ald. 8. ἔχειν ὑμῖν ἡγ. b. i. o. p 9. 10. Bekk. 10. εἶναι post τοιοῦτος ponunt i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. ἄλλα c 3. 13. τοὺς νόμους a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἀποφυγεῖν b. i. p 9. 10. Bekk. 19. οἴομαι Bekk. antep. ὑμῖν a 1. p 1. 9. 10. 15. P. Manut. Bekk. pen. τοῖς ἅπασιν a 1. b. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. ult. κατ' ἄλλα c 3. p 1. 15. Ibid. συμφέροι p 1. 15.

P. 225. 1. εἴ] ἢ a 1. ἦ b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δικάσειν a 1. b. n. p 9. 10. Bekk. διδάσκειν p 1. 15. 2. ἔχει a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δικαίως δεῖξαι i. p 9. 10. Bekk. 3. ἀσύμφερον b. i. o. p 9. 10. Bekk. 5. οὕτως] οὗτος a 1. b. p 1. 9. Ald. Ind. Bekk. 6.

ἡμᾶς Ald. Ind. Ibid. ὁ om. c 3. p 9. 8. δ' ὑμῖν καὶ τοῦτ'] δ' ἤδη καὶ τοῦθ' ὑμῖν b. i. p 9. 10. sed γρ. δὲ δὴ καὶ τοῦθ' ὑμῖν in marg. b. 10. πᾶσι γνώριμον a 1. p 1. 15. 12. δ' ἄλλους τινὰς a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. ἡμῖν i. p 9. 10. Ibid. ὑπάρχει a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. τοῦτο τ. ν. ταὐτὸ i. p 9. 10. Bekk. 19. διδὸν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21. παριστᾶν Ald. 23. ἔχει om. p 15. 24. ὃ καὶ] καὶ ὃ i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 28. ἡμῖν a 1. p 1. 15. Ibid. ὃ] οὗ codices et editiones. antep. καὶ γάρ τοι om. a 1. p 1. 15. Ibid. ἄνδρες om. c 3. p 1. 15. ult. τοῦ] τοῦτο p 15.

P. 226. 1. ἀπωλώλει b. p 1. 15. et corr. c 3. Ibid. εὖ] εἰ i. o. p 10. 2. λύσητε a 1. p 10. 3. δι' αὐτὸ om. p 15. 4. παρεῖσθαι γρ. p 9. 6. εἰ δ' ἐκ] ἐκ δὲ p 1. 9. ἂν] ἐὰν p 1. Ibid. ἡμᾶς a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. αὐτὸν ἐλπίσαντα] ἐλπίσαντα c 3. Ald. Fel. P. Manut. ἔλπις αὐτὸν a 1. d. e. p 1. 15. Ald. Ind. ἔλπις b. i. o. n. p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. 11. πάλιν om. p 9. 10. Bekk. 12. ἐπιχειρήσομεν] ζητήσομεν i. o. p 9. 10. Bekk. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. πρὸς ταῦτα ἐκεῖνοι·] ὅτι b. i. o. p 9. 10. Bekk. Ibid. ὑμεῖς δὲ, ὦ a 1. 14. φόβον, ἂν ὑπὲρ ὑμῶν (ἡμῶν c 3. Bekk.) αὐτῶν ἀμυνώμεθα, θαυμαστὸν παρεστήσατε] φόβον ἀνυπέρβλητον καὶ θαυμαστὸν παρεστήσατε, ἂν ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἀμυνώμεθαι a 1. d. e. p 1. 15. φόβον θαυμαστὸν παρεστήσατε i. o. p 10. φόβον ἀνυπέρβλητον καὶ θαυμαστὸν, ἂν ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἀμυνώμεθα, παρεστήσατε γρ. p 9. 15. αὐτὸν b. 17. ἡμῖν πράττοντα a 1. b. c 3. d. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. ἐάν τις p 1. 15. pen. ἔστιν i. p 9. 10. Bekk. ult. καὶ παρεκρούσθητε om. i.

P. 227. 2. ἧτε om. a 1. p 1. 15. Ibid. συνιέναι p 1. 15. συνίναι a 1. 4. κέχρηνται] χρῶνται b. i. o. p 9. 10. Bekk. 5. ὁ om. b. i. p 9. 10. Bekk. 8. ἔχει Fel. P. Manut. Ibid. ἠβουλήθη c 3. Ibid. ἐπεχείρησαν] ἐπεχείρησεν b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 9. τέως a 1. b. i. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. αὐτὸν τηλικοῦτον i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ὢν καὶ πιστὸς b. o. p 9. 10. Bekk. 11. μεῖζον c 3. p 9. 10. 13. ἐάν τις p 1. 15. 15. ὑμᾶς] ἡμᾶς c 3. Ald. Fel. P. Manut. 16. αὐτὸν τὸν Φίλ.] τὸν om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἀποκτείναντας b. ἀποκτείνοντας p 10. 19. οὐ] οὐχὶ a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 20. οὐκ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. τῷ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. [τῷ] Bekk. 23. αὐτοὺς a 1. c 3. p 1. 15. 24. ἡμῖν a 1. p 1. 15. 26. ἡμῖν a 1. p 15. pen. πολεμήσεται a 1. b. d. n. p 1. 9. 15. Bekk. ult. τριακόσια a 1. p 1. 9. 15. et γρ. in marg. b. Bekk.

P. 228. 1. ὥστ' εἰ] ὥστε τί a 1. d. e. p 1. 15. Bekk. ὥστ' ἦ i. p 10. ὥστ' $\overset{ἦ}{εἰ}$ c 3. ὥστ' $\overset{εἰ}{ἦ}$ p 9. γρ. ὡς ἔτ. in marg. b. Ibid. μικρὰν b. Ibid. λαμβάνειν καὶ] λαμβάνων a 1. p 1. 15. λαμβάνειν e. t. 2. ἂν ἕλοιτο] ἀνέλοιτο b. 11. ἡμῖν c 3. Ald. 12. αὐτοῦ ποτ'] ποτ' om. c 3. Ald. Fel. P. Manut. 15. οὕτως ἐχόντων τούτων i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. δήποτ' αἴτιον a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. 18. πρόχειρον] μέτριον p 15. pen. ἀμφοῖν om. codices et editiones. ult. εὖ om. a 1. p 1. 15. Ald. Ind.

P. 229. 1. οὐδὲ] ἢ p 9. 2. ἐπιθυμήσαντες b. 5. στασιάζει c 3. Ald. Ibid. πρὸς ἡμᾶς om. b. p 9. 10. Bekk. 7 τὸ τῇ] τὸ om. c 3. Ald. Ibid. ἐπειδὰν p 9. 8. ἔχοι] ἔχει c 3. Ald. Ibid. τὴν πόλιν a 1. p 15. Ibid μεθύων,] , μεθύων Bekk. 9. αὐτὴν b. Ibid. ἔπειτα δὲ] εἶτα b. p 9. 10. Bekk. Ibid. ὑμᾶς p 1. 15. 10. ὑφ' ἑαυτῷ] ἑαυτοῦ b. i. p 9. 10. Bekk. 12. οὐ τὰ δυσ. ἔκ. εἴωθε a 1. b. i. p 10. 15. Bekk. 13. δὲ] δὴ b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. οἴομαι Bekk. 14. τὸν om. a 1. 15. ἡμῶν c 3. p 15. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἀδικήσεται a 1. p 1. 9. 15. Bekk. 17. δίκην δοῦναι i. 19. ἔχων τὴν ἀρχὴν i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 23. πεισθῆτε] πείθησθε a 1. c 3. o. p 1. 15. μὴ πείθησθε i. p 10. μὴ πεισθῆτε p 9. [μὴ] πεισθῆτε Bekk. μὲν πεισθῆτε b. 24. Ἀμφίπολιν ἐπολιόρκει i. p 9. 10. antep. περ om. c 3. pen. Ἰφικράτην τὸν] Φιλοκράτην τὸν i. n. o. p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. Ἰφικράτην Fel. ult. τι] τί Fel.

P. 230. 1. βούληται p 1. 2. δείξειαν a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἂν] ἐὰν p 15. 3. γε] γ' ἀεὶ a 1. b. c. 3. d. e. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. 5. χρῆσθαι Ald. χρήσθω Ald. Less. 6. τοῦτον b. p 9. 10. Bekk. Ibid. βουλεύεσθε a 1. p 1. 15. 7. τῆς om. b. p 9. 10. 8. ἐστὶν ἀνθρώπων a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. γὰρ om. p 15. 11. τοῦτο post Ἀθηναῖοι ponunt a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. καὶ φίλον om. p 9. 17. Αἰνίους b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. ἐνίους a 1. Ibid. ἐποιήσασθ' a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 19. ποτε p 9. 20. ἔκδοτον αὐτὸν εἶναι a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. πότερα a 1. p 1. 15. 23. τί δ';] τί δ' Fel. pen. ἦν Θηβαίος p 9. 10. Bekk.

P. 231. 1. ἐάν] ἄν p 9. 10. Bekk. 2. ἆρ' ἂν ὦν a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 3. ἂν om. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τὸ] τῳ a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. πειρᾶσθαι om. p 15. 5. ἡμῖν p 9. 10. Bekk. 7. ἀπώλεσεν] ἀπόλεσαν a 1. b. c 3. p 1. 10.

15. Bekk. 8. ἐπηγγέλλετο a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. ὠφληκότες ἦτε παράνοιαν b. c 3. p 9. 10. Bekk. παρανομίαν ὠφληκότες ἦτε a 1. p 1. 15. παρανομίαν dat Ald. Ind. παροινίαν M. Ben. 15. τοιοῦτον p 9. 10. 15. Bekk. 16. οἶμαι, ἀνδρῶν i. et γρ. b. οἶμαι, ἀνθρώπων b. p 9. 10. Bekk. 17. ἀμύνασθαι b. p 9. 10. Bekk. 19. ἂν] ἐὰν p 1. 15. Bekk. 20. τούτου] του w. 21. μηδ' ἕτερον] μηδετέρου a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τὸν καιρὸν a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 24. ὁπόσοι p 1. ὅσοις b. i. p 9. 10. Bekk. 25. καὶ εἴ τις οὖν i. 27. ταῦτα b. p 1. 15. pen. τοῖς] τῷ b. p 9. 10. Ald. Less. Bekk. ult. δ' om. Ald. Ibid. μετέχοντες] τυχόντες a 1. b. d. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Less. Ald. Ind.

P. 232. 1. ἐὰν δὴ] ἐὰν δὲ δὴ a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἂν δὲ δὴ b. i. Ibid. ταὐτὰ c 3. p 11. τὰ αὐτὰ b. i. p 9. 10. 2. Φάϋλλος a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. πότερα a 1. p 1. 15. 5. δήπου om. a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. δὴ Fel. P. Manut. Ibid. φήσομεν] ψηφίσομεν b. 7. ἰδίας i. p 10. 8. ἐγὼ μὲν om. p 9. Ibid. οὐχ ὁρῶ] οὐκ ἔχω b. i. o. p 10. sed γρ. οὐχ ὁρῶ in marg. b. om. p 9. οὐκ εἴασα i. 9. τῷ δέοντι a 1. τῳ δέον τι p 1. 15. Ibid. τι] τί Fel. 10. τῷ secundum om. a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. [τῷ] Bekk. 16. πάθωσι Bekk. 17. ἔπειτα] ἅπαντα a 1. p 1. 15. 18. ὑμῖν ὀρθῶς i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21. ἐσπούδασαν γενέσθαι i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἂν αὐτοὺς c 3. 22. τούτων - - - μετέχειν p 15. 23. ὅσους p 9. 25. ὑφ'] ἐφ' Ald. Ibid. ὑμῶν c 3. i. p 1. 15. Ibid. δ' οἴομαι i. p 9. 10. Bekk. οἴομαι Hervag. Tayl. antep. ἑτέρωθεν ἐλπίδα p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἡμῶν b. p 9. 10. ἡμᾶς i. pen. θεραπεύσειν a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk. Ibid. ἵν'] ἣν p 10. Ibid. ἃ] ὃ b. p 9. 10. Bekk. ὃς i. ult. ταῦτ' ἐγὼ βλέπων b. i. p 9. 10. Bekk.

P. 233. 1. ὅπου a 1. p 1. 15. 2. ἡμᾶς c 3. 3. ἐποιεῖτο a 1. p 1. 15. 4. αὐτῷ i. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. αὐτῷ t. Hervag. Tayl. 5. τἀκείνου Bekk. τὰ ἐκείνου μᾶλλον e. 6. τῇ om. b. 8. τοῦτον] τούτων a 1. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 10. τὸ ἀληθὲς ἔχει] τἀληθὲς ὑπάρχει b. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. τὸν Χ. αὐτὸν θείημεν c 3. (ὁ supra) 11. ἡμᾶς] ἡμᾶς b. 16. καταχρήσαιτο p 15. 17. ἡμῖν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 18. αὐτὸν om. e. Ibid. δὲ om. i. p 10. Ibid. ἕκαστα] ἅπαντα i. 19. γε om. a 1. p 1. 15. 20. Φιλοκράτει c 3. 21. Χαριδήμῳ Κερσοβλέπτης b. o. p 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 24. σκεψόμεθα a 1. i. σκέψασθε p 15. Ibid. οὕτως i. p 10. Ibid. ἄνδρες] ὦ p 1. 25. ὑμῖν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. ἡμετέροις p 9. Ibid. στρατηγεῖν p 15.

P. 234. 1. ὑμῶν a 1. p 1. 15. 2. ὑμεῖς ἔσχετε τὴν ὀργὴν a 1. p 1. 15. 3. ἀνθρώπων ἁπάντων ἀθλιώτερον a 1. p 1. 15. Ibid. ἄνθρωπον b. 4. τότε om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. ἀποδώσῃ a 1. ἀποδώσειν w. 7. ἐκεῖνον i. p 10. Fel. P. Manut. Ibid. τι] τί Fel. Ibid. φιλ. πότερον ἔπραξεν p 15. 8. ἀλλ' ἅπαν i. p 10. 10. ἡμετέρων] ὑμετέρων a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. λαβὼν αὐτὸς τὴν a 1. b. c 3. d. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. 12. προμισθωσάμενος b. c 3. 13. προσέβαλλε τοῖς ὑμετέροις b. p 9. 10. Bekk. τοῖς ὑμετέροις προσέβαλλε a 1. p 1. τοῖς ὑμετέροις προσέβαλε p 15. 14. τὸν om. c 3. Ibid. ἀπελθόντα codices et editiones. Ibid. Ἄντυσσαν p 15. 15. ἡγούμενοι Ald. 18. αὐτοῦ e. Ibid. ἐὰν] ἂν i. p 9. 10. Bekk. 19. ὁ om. b. p 9. 10. Bekk. 21. ὑμᾶς a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 23. αὐτοὺς om. a 1. p 15. 24. ἐκεῖνον i. antep. primum αὐτὸν om. a 1. p 1. 15. pen. αὐτοῦ Bekk. ult. ἐκείνων a 1. p 1. 15.

P. 235. 6. καὶ μὴ βάρβ. w 2. 7. ὅπως i. 9. πηλίκων i. p 10. Ibid. ἀποστερεῖν a 1. p 1. 15. 10. τοῦτο c 3. p 10. Ibid. ἂν ἡγοῦμαι a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 11. ἀπολογούμενον p 15. Ibid. μὲν γὰρ] μέν γε a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. εἰκόνας, σίτησιν p 1. 15. Ibid. ἢ Ald. P. Manut. 14. ἀποστερεῖν a 1. Ibid. ἀπεστράφη a 1. p 1. 15. 15. [τινος] Bekk. 16. ὁτιοῦν γάρ ἐστι a 1. p 1. 15. Bekk. Ibid. αὐτοῦ] αὐτῷ codices et editiones. 18. μήτε] μή τι Ald. 21. τι] τί Fel. Ibid. εἵνεκα b. p 9. 22. τετυφωμένος] τετυφωμένως codices et editiones. 23 ἡμᾶς x. Ibid. μὲν γὰρ οὐχ] γὰρ om. p 9. 10. Fel. Bekk. pen. συμφέρειν b.

P. 236. 1. οἰκοῦντί τῳ καὶ a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. 6. ξεναγωγοῦντες i. o. p 10. 11. ἡμῖν a 1. p 15. Ibid. ἐπιβουλεύσαντος p 1. 15. 12. τύχῃ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. προσειρηκέναι p 9. 17. μὲν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 18. ὅ τι ἂν θέλῃ b. p 9. 10. Bekk. ὁτιοῦν βούλεται a 1. p 1. 15. Ibid. ἐκδεδωκέναι a 1. p 1. 15. 20. ἔσεσθαι Χαρίδημος a 1. p 1. 15. 21. ποιεῖ τὸ ψήφισμα τουτὶ b. i. o. p 9. 10. Bekk. τὸ ψήφισμα ποιεῖ ἢ τοῦτο a 1. p 1. 15. Ibid. ὅτι τῷ μὲν] ὅτε τῷ μὲν b. p 9. Bekk. οὔγε τῷ μὲν i. o. p 10. τῷ μὲν γὰρ a 1. p 1. 15. 22. διῄρηται] διείρηται b. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 25. ἐθ' - - - τουτί om. c 3. pen. ἐποιήσασθαι] ἐποιήσασθε omnes præter Ald. Ibid. καὶ χρόνοις om. a 1. p 1. 15.

P. 237. 4. ἔργα om. b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. [ἀδικῶν] Bekk. 5. ἂν om. a 1. p 1. 10. 15. 6. ἐν τῇ πολ. c 3. 8. αὐτῷ θατέρῳ τῷ δ' p 15. αὐτῷ, θατέρῳ δ' b. c 3. i. o. p 9. 10. Bekk. 9. τοῖς νομίμοις τοῖς παρ' w 2. 10. τῶν τυράννων d. i. p 10. Bekk. Ibid. ἀποκτιννύασι p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἀποκτειννύασι a 1. Ibid. τὸν om. a 1. p 1. 15. Ibid. Φιλίσκον δικαίως omnes. 14. νῦν οὗτος a 1. p 1. 15. 16. αἰσχύνην ἂν c 3. p 9. 10. Bekk. 17. ὑμῶν p 9. 10. Ibid. ὁ primum om. p 15. 19. τοῦ om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. φίλων ἢ παίδων a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἢ φίλων om. b. 20. ἡμετέρου] ὑμετέρου Bekk. 22. τι om. p 10. Ibid. πράξαντας, ὥσπερ Φιλίσκος w 2. antep. δωρεῶν p 15. Ibid. φαίνεσθε i. p 9. 10. ult. καταψηφίζεσθαι p 15. κατεψηφισμένοι b. i. p 9. 10. t. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. ἐπ'] ὑπ' a 1. p 1. 15.

P. 238. 2. ἐὰν] ἂν b. i. Ibid. πείθησθε b. c 3. i. o. p 9. 10. Bekk. Ibid. φυλάξεσθε b. (α supra) φυλάξεσθε a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 3. ὡρισμένου ψηφίσματος μηδενὸς w 2. 10. γὰρ om. b. p 9. 10. Ibid. αὐτὸν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. διδόντ' a 1. p 1. 15. 13. ἐν αἰτίᾳ] ἐναντία a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk. sed ἐν αἰτίᾳ Fel. Ind. τἀναντία o. 16. ἐστεφάνωτο a 1. p 1. 15. Ibid. εἶτα] εἰ τὰ b. c 3. n. p 1. 9. 10. 15. et corr. a 1. (pr. enim εἰς τὰ) Ald. Bekk. Ibid. τοιαῦτα e. 18. ταῦτα a 1. p 1. 15. om. i. 19. πρὸς ὑμᾶς φράσω c 3. i. p 9. 10. Bekk. 20. αὐτοῖς χρῆσθε i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21. ἔρωτο ὑμᾶς p 1. 15. Ibid. πονηρὸν p 10. 22. ἐθῶν b. Ibid. τοὺς om. p 15. Ibid. γεωργοῦντας a 1. p 1. 15. antep. ἀργυρίων a 1. i. p 1. 15. pen. γρ. οὐδένα M. Ben. om. p 15. Ibid. εἰ] ἢ a 1. p 15. ult. γράφειν] πράττειν p 15. Ibid. συμφήσετ' b.

P. 239. 2. δὲ om. b. p 9. 10. Bekk. Ibid. αὐτοὶ] αὖ i. p 10. ὑμεῖς αὐτοὶ supra lineam p 9. 3. ποῖόν b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. οἴδ' Fel. οἱ δ' Bekk. Ibid. ἂν om. b. c 3. 5. πονηρὸν καὶ χρηστὸν p 1. 15. 9. σφενδονητοῦ p 10. 11. μέρει ἀδικήματος p 10. Ibid. λῃστικὸν p 9. 10. Bekk. 14. τοῦ om. pr. c 3. Ibid. τί omnes. 15. οὐ μὴ πάνυ p 9. 19. πλέον p 15. πλέων a 1. p 1. 25. ἐμποδὼν b. c 3. i. o. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 29. τῶν ὄντων om. a 1. Ibid. πάντων p 1. 15. om. p 9. 10. Bekk. antep. γ' om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. προείλετο a 1. c 3. p 1. 15.

P. 240. 3. ἐκεῖθεν a 1. p 1. 15. 4. ἡμετέρων omnes. Ibid. τριηρῶν b. p 9. 5. καὶ τὸ om. p 15. Ibid. δεῖν b. (δεῖσθαι supra) δεῖν c 3. i. o. p 9. 10. Bekk. 6. διότι a 1. d. p 1. 15. Ibid. ἀπέδωκε a 1. d. e. p 1. 15. 9. γρ. ἂν οὖν ἦν δίκαιον ἐκεῖνον p 9. Ibid. ὑμῖν om. pr. p 10. 10. ἀντὶ τούτων om. a 1. d. e. p 1. 15. 12. ἃ πάντες] ἅπανθ' ὅσα a 1. d. e. p 1. 15. 16. λόγον a 1. p 1. Ibid. αἰτίαν p 9. 10. 17. ἐπιστολὴν] μαρτυρίαν i. p 9. 10. 18. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. b. i. p 9. 10. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. Bekk. 19. πολεμήσειν a 1. d. e. p 1. 15. et γρ. b. 22. πρᾶξαι a 1. p 1. 15. 23 πάντων om. a 1. p 1. 15. antep. καὶ τοῦ ψηφίσματος om. i. p 9. 10. ult. τῶν Χαρ.] τοῦ Χαρ. p 15. Ibid. δὲ ταῦτα] ταῦτα δὲ b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 241. 1. διεληλυθότος βραχέως Fel. P. Manut. διελθόντος βραχέος b. i. o. βραχέος διελθόντος a 1. p 1. 15. διελθόντος p 9. 10. Bekk. ἐλθόντος i. 3. (μᾶλλον - - - πεποίηκεν) Bekk. Ibid. οὐχὶ] οὐ a 1. p 1. 15. 4. γε om. a 1. p 1. 15. 5. γρ. ἐν οἷς M. Ben. 7. ἐγνωκὼς a 1. i. p 9. 10. 15. Bekk. 12. Ἀφραδάτου Ald. Ind. 13. μισθοῖ τὸ] μισθοῖ τό τε a 1. d. p 1. 15. μισθοῦται τὸ e. i. n. p 10. t. Hervag. Tayl. μισθῆται τὸ o. μισθου τὸ p 9. 17. Κεβρῆνα a 1. p 15. Κεκρῆνα p 1. Ibid. τούτων γενόμενος p 1. 15. 19. ἂν om. p 15. 20. ἔχων χωρίον p 1. 15. Ibid. ἐπὶ τῇ θαλ. a 1. d. e. p 15. ἐν τῇ θαλ. p 1. 21. εὐπόρησε b. p 9. Bekk. εὐπορήσει p 10. εὐπορήσειε a 1. d. e. p 1. 15. 23. ὡς δὲ] οὐδὲ b. 24. παρῆν om. p 15. 26. ἄνω a 1. e. p 1. 15. antep. δ' om. p 10. et pr. p 9. Ibid. οὐδ' om. Ald. Fel. ult. κἂν] καὶ a 1. p 1. 15. Ibid. εἶδεν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk.

P. 242. 1. δή τινος] δὴ om. Ald. Fel. P. Manut. δέ τινος d. 3. ὑμετέρα a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. φιλανθρωπία b. p 9. 4. λέγειν αὐτὴν, εἶθ' i. p 10. 5. ἧς] οἷς p 15. Ibid. ἐστιν om. p 1. 7. τὸν om. c 3. 8. ταῦτα b. c 3. Ibid. βούλεσθαι a 1. b. c 3. d. n. o. p 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Fel. Bekk. βούλεσθε i. λογίζεσθαι e. Ibid. τριηρῶν c 3. p 9. 9. ὑμῶν] ὑμῖν a 1. d. e. p 1. 15. ἡμῶν w. Fel. P. Manut. ἡμῖν Ald. 10. παραυτὰ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. τὸ] φανερῶς τὸ i. o. p 9. 10. Bekk. φανερῶς Fel. P. Manut. 12. καὶ om. p 1. 15. μηδὲ] καὶ μὴ b. Ibid. πείθουσι τὸν Ἀρτ. a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. τιμ. τὸν Χαρ. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. καὶ μὴ πολεμεῖν om. a 1. c 3. d. e. p 1. 15. Bekk. antep. Κριθώτην p 1. 15. Ibid. Ἐλαιοῦντα p 10. ult. ἔπεμψε p 15. Ibid. τἀναντία om. b. i. p 9. 10. t. Hervag. Tayl. Bekk.

P. 243. 1. ἣν ἐποιήσατο γνώσεσθε c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 3. ἣν] ὃν i. p 9. 10. Bekk. ἣν c 3. (ὃν supra) 5. αὖ] ἂν b. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἐν τῷ] ἐν τῇ M. Ben. 6. πεμφθείσης] πεπεμμένης b. c 3. p 9. 10. Bekk. σημείωσαι πεπεμμένης. γρ. καὶ ἀπεσταλμένης in marg. b. Ibid. αὐτῷ φενακίζοντι

p 1. 15. 8. παρασχεῖν a 1. p 1. 15. Ald. P. Manut. 9. διδόντος p 10. et corr. c 3. 10. τοίνυν οὕτω ταῦτ' b. c 3. p 9. 10. Bekk. 13. γὰρ] δὲ b. Ibid. λέγε om. p 9. 10. 15. ὅθεν οἷ διέβη a 1. b. d. p 1. 15. t. Ald. Ind. Bekk. 16. τοὺς primum om. Benenat. Ibid. αὐτὸν om. a 1. p 9. 15. 17. τὴν om. pr. p 10. 18. δ' om. b. p 9. 10. Bekk. Ibid. αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν p 1. 15. 20. αὐτοῦ] αὑτοῦ i. Bekk. Ibid. [καὶ] Bekk. pen. ὦ ἄνδρες 'Αθ., οὐ γάρ; M. Ben. οὐ γάρ; om. pr. p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind.

P. 244. 1. μὲν om. i. p 9. 10. 2. ὑμᾶς om. b. p 9. 10. Bekk. 3. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΡΓΩΝ] ΕΠΙΣΤΟΛΗ a 1. b. i. p 1. 10. ΠΡΑΞΕΙΣ c 3. om. p 9. 5. Κριθώτης p 1. 15. 7. δ'] γ' b. om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐπιστολῆς ἐπιδείξας. a 1. i. p 9. 10. Bekk. ἐπιστολῆς ἐπιδείξας λέγε. p 1. 15. ἐπιστολῆς ἐπιδείξας. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. λέγε γ' ἐξ ἑτέρας. 10. ἡμᾶς b. p 9. 10. Ald. 11. μόνην ταύτην i. 12. γὰρ ὑμῖν δήπου a 1. p 1. 15. 18. οὐ προσεδέξατο a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Ald. Less. Bekk. πρὸς αὐτὸν οὐ add. in marg. p 9. 15. ἐκεῖνον b. antep. ἂν om. a 1. p 1. 15.

P. 245. 1. δῆλον ὂν om. i. p 10. Ibid. ὡς om. Fel. P. Manut. Ibid. φησι καὶ] φησιν ἢ a 1. d. e. p 1. 10. 15. Ald. Less. φησι b. c 3. p 9. Ald. 2. ἀλλ' ἐκ p 9. Bekk. 4. ἡμῖν c 3. p 10. 5. νῦν p 1. 15. 6. τοῦ om. a 1. p 1. 15. 7. τὸ] τῷ M. Ben. 8. ἥκει a 1. p 1. 15. Ibid. δὲ ὁ Κ. a 1. p 1. 10. αὐτοῦ P. Manut. 11. ἔμελλεν] ἔμελλον a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. w 1. 2. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. προσῆκον ἦν] προσῆκεν b. i. p 9. 10. Bekk. 13. ποιῆσαι om. b. c 3. i. p 9. 10. [ποιῆσαι] Bekk. Ibid. ὂν] ὢν a 1. b. p 1. 10. Ald. Less. et pr. c 3. p 9. 15. Ibid. ἔφησεν] ἔφησεν ἂν a 1. Bekk. ἔφησεν ἂν post φθονεῖν ponunt p 1. 15. 14. αὐτῷ] αὑτῷ p 1. 15. Fel. Ibid. ὃ] ὃν codices et editiones. Ibid. ἑαυτῷ p 15. 15. ἡμῖν a 1. p 1. 15. 16. δὲ τοῦ Κ.] τοῦ om. b. c 3. p 9. 10. Bekk. 18. τὸν βασιλέα καθιστάναι p 1. 15. 19. ἔγωγέ φημι. ἆρ' M. Ben. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 20. καὶ om. p 9. 10. Bekk. 21. ἄλλον om. b. c 3. p 9. 10. Bekk. 22. ἡμῖν a 1. p 1. 15. 24. ὁρμισαμένων c 3. p 9. 10. et corr. b. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. ult. ἐνεχείρησε a 1. p 1. 15.

P. 246. 1. αὐτῶν] ναυτῶν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. κατήραξε d. p
ἐρρ
9. Bekk. κατήρραξε a 1. p 1. 15. κατήραξε b. 4. τοῦτό γ' ἂν b. c 3. p 9. 10. Bekk. 6. οὐδαμοῦ a 1. b. p 1. 15. οὐδαμοῖ p 10. et corr. p 9. Bekk. 8. ὑμετέρα a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. δ' ἐλθόντων p 9. 10. 11. τούτους, λαθὼν καὶ πορευθεὶς a 1. p 1. 15. 12. ὑμῖν a 1. p 1. 15. Ibid. μὲν om. pr. c 3. Ibid. προσέβαλε p 15. 13. γρ. καὶ οὐ πρότερον προσκαθήμενος ἐπαύσατο πρὶν τὸν ὑμ. in marg. b. 16. ὑπίσχητο p 9. 10. Bekk. Ibid. τι om. i. p 10. et pr. p 9. et corr. c 3. Ibid. πρᾶξαι a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. συνθήκας ταύτας πρὸς a 1. b. c 3. i. p 1. 15. Bekk. συνθήκας ταύτας τὰς d. e. o. n. p 9. 10. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. 20. μόναι a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. Ibid. διήνεγκαν τὸ μὴ a 1. d. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. διή-
ὁ
νεγκαν τοῦ μὴ c 3. 21. ταύτην om. p 15. antep. ἀδικήσαντα a 1. p 1. 15.

P. 247. 2. ὀργίζεσθε Ald. Ibid. πάντα ταῦτα i. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δ' om. i. p 10. 3. τῶν 'Αλ.] τῶν ἐν 'Αλ. omnes. 5. ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ a 1. b. p 9. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑ c 3. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ p 15. 6. τοίνυν om. p 1. 7. ἡμῖν] ὑμῖν codices et editiones. 10. λαβὼν προδοθέντα i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοῦ om. c 3. 13. ἀναχθῇ a 1. p 1. 15. 14. αὐτὸν καὶ τὸν υἱὸν, καὶ] καὶ αὐτὸν καὶ τὸν υἱὸν, b. c 3. o. p 9. 10. Bekk. καὶ τὸν υἱὸν καὶ αὐτὸν, a 1. p 1. 15. 20. πρὸς τούτους om. pr. p 9. Ibid. τ' om. a 1. p 1. 10. 15. 21. ὁ om. a 1. p 1. 15. 22. καθ' ἃς] ἐν αἷς a 1. p 1. 15. et γρ. b. 23. ἡμᾶς c 3. p 9. 10. Ibid. καὶ πρὸς τοὺς] πρὸς om. c 3. p 9. Ald. Fel. P. Manut. 27. διαφθεῖραι M. Ben. 28. οὐδεμίαν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τῷ secundum om. a 1. p 1. 15. 29. πάλιν ποιεῖ c 3. i. p 9. 10. Bekk. ult. τὸν om. a 1. p 1. 15.

P. 248. 3. ταῦτ', ἐν τῷ δήμῳ λογ. Bekk. 4. παραγνωσθεισῶν p 1. ἀναγνωσθεισῶν b. c 3. p 9. Bekk. 5. Χαβρία p 15. 7. ψηφίζεσθε a 1. p 1. 15. 9. ἂν] ἂν μὲν b. c 3. p 9. Bekk. ἐν μὲν p 10. Ibid. ἐμμένη om. p 9. 10. Ibid. ὁ Κερσοβλέπτης om. p 9. 10. 12. βουλεύεσθαι a 1. i. p 1. 9.
σ
10. 15. Bekk. βουλεύεσθαι b. βουλεύσεσθαι c 3. 14. , ἤδη] ἤδη, Bekk. Ibid. τριβόντων codices (præter p 1. qui corr. διατριβόντων) et editiones. Ibid. τούτων om. p 15. 15. ὥστ' ἐβοηθοῦμεν c 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 16. ἔχων τοὺς ξένους] ἄγων τοὺς ξένους d. e. τοὺς ξένους ἄγων a 1. p 1. 15. 17. πάλιν γράφει a 1. p 1. 15. 19. εἰσὶ βέλτισται a 1. p 1. 15. 20. ἔργῳ] ἔγνω c 3. 22. ἴσον] γρ. ὅσιον in marg. b. Ibid. προαγωγῆς Harpocrat. Ibid. οὐθ' om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. ταῦτ' ἀληθῆ] τἀληθῆ i. p 9. 10. Bekk. Ibid. τὴν om. P. Manut.

P. 249. 3. ΕΠΙΣΤΟΛΗ - - - Βηρισάδου om. a 1. c 3. p 1. 15. 4. παρὰ om. p 9. 10. Bekk. 5. ΕΠΙΣΤΟΛΗ om. p 10. 6. τοῖν βασιλέοιν τοῖν δυοῖν a 1. p 1. 15. τοῖς βασιλεῦσι τοῖν δυοῖν i. o. p 9. 10. 12. ἠξίωσεν ὑποχείριον a 1. c 3. p 1. 15. 13. ἐγχειρῆ-

σαι] ἐγχειρίσαι a 1. d. e. i. n. p 1. 15. t. et corr. c 3. p 10. Bekk. 14. δὴ] δὲ a 1. c 3. p 1. 15. Ibid. τὸν πόλεμον δεδιὼς τὸν πρὸς τοὺς Θρᾷκας a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. καὶ secundum om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 18. ὁ om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 19. ἠκούσατε ὑμεῖς p 1. 15. 20. μόνον a 1. i. p 1. 9. 10. Bekk. 21. υἱὸν ἡμῖν c 3. p 9. ὑμῖν υἱὸν i. ἡμῖν υἱὸν p 10. 22. ἐγγεγραμμένων p 1.

P. 250. 3. τοῦ] τὸν a 1. b. p 1. Bekk. 4. πρὸς τὸν] πρῶτον a 1. 5. μοι] δὴ a 1. p 1. 15. om. b. c 3. p 9. 10. Bekk. 6. ἐψηφίσασθε ὑμεῖς p 1. 15. 9. ὑμῖν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. τῶν om. p 15. Ibid. ἐπιστολὴν om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. ἆρά γε om. p 9. 10. Bekk. γε om. a 1. p 1. 15. 16. κάτω. Bekk. 17. et 18. καὶ om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21. ἐν om. b. c 3. antep. ἐπεὶ] ἐπειδὴ a 1. c 3. d. e. p 1. 15. Ibid. τάχιστα ἔρημον τὸν 'Ελλ. εἶδε d. e. p 1. 15. pen. καταλύσας καὶ ἀπαλλάξας a 1. d. e. p 1. 15. x. Bekk. ult. καὶ secundum om. a 1. d. e. p 1. 15. x. Bekk.

P. 251. 4. τοιοῦτο παρ' ὑμῶν p 9. 10. Bekk. παρ' ὑμῶν τοιοῦτο p 1. 15. 5. ταύτηνὶ a 1. p 1. 10. εἶχε a 1. c 3. p 1. 15. et γρ. b. Ibid. παρ' ἅπαντα p 1. 15. 11. τετηρημένον add. in marg. cum γρ. b. 13. αὐτὴν om. a 1. p 1. 15. 14. ὑμῶν a 1. p 1. 15. 16. ἡμῖν b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. ᾑρημένοις b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. προσῆκεν b. c 3. p 9. 10. Bekk. 17. καταλείπειν p 10. Ibid. ὑμᾶς a 1. p 1. 15. 20. εὐπρεπῆ a 1. p 15. 21. ἀσφαλῶς ἐπὶ Χεῤῥόνησον p 1. 15. 22. et 23. πρὸ] πρὸς b. c 3. i. p 9. 10. Bekk. 25. ἕνεκα p 1. 15. Ibid. ποιεῖται a 1. p 1. 15. περιπεποίηται b. περιποιεῖται καὶ om. pr. p 10. antep. ὑμεῖς om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15.
δυ
Bekk. ult. γενήσεται b. p 9.
ει
P. 252. 1. παρίη c 3. παρείη a 1. e. p 1. 15. Bekk. 5. ἂν om. a 1. p 1. 15. Ibid. ἡμᾶς b. c 3. p 9. 10. Bekk. ἡμῖν a 1. p 1. 15. 6. ἤδη om. a 1. p 1. 15. Ibid. πρὸς om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Ibid. Κερσοβλέπτῃ p 9. 7. μοι om. p 9. Bekk. 9. τοι om. pr. p 9. 16. ἡμᾶς b. c 3. p 9. 10. 19. πάντων p 1. 15. 20. ποιῆσαι κακῶς a 1. p 1. 15. 22. ὑμῖν pr. b. ὑμῶν ἂν e. p 15. 26. ἂν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. [ἂν] Bekk.

P. 253. 2. γε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἡμετέρους a 1. p 1. 15. 3. ἡμετέρου a 1. p 1. ἑτέρου p 15. Ibid. φυλαττόμενον φανῆναι p 1. 15. 5. ἐκεῖνό τις ἂν a 1. p 1. 15. 6. ἀκριβῶς οὕτως a 1. p 1. 15. 7. οὐδ'] οὐθ' b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. ἐπῃνεῖτε b. c 3. p 9. 10. Bekk. 9. γενέσθαι τουτὶ, λόγον οὐδένα ἐποιησάμην p 1. 15. 16. ἐφαίνετο] εὑρίσκετο a. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. x. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. sed ἐφαίνετο Fel. Ind. P. Manut. Ind. 17. τοὺς om. b. c 3. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. πάντας i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἐπήει a 1. d. e. p 1. 15. εἰσῄει Fel. P. Manut. 18. πεισομένους ὑμᾶς a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 19.
η η
ἀφίετε b. ἀφείετε p 9. ἠφίετε c 3. p 1. 10. 15. Bekk. Ibid. προὐκαλεῖσθέ a 1. p 1. 9. 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. ἔτι] τι a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. τοῦ λοιποῦ om. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 21. προκατασκευαζόμενόν p 1. 15. et pr. a 1. antep. ἐξαπατήσοντας codices et editiones. Ibid. ὑμᾶς om. a 1. p 1. 15.

P. 254. 2. βασιλεῖς a 1. p 1. Ibid. μηδὲν a 1. p 1. 15. 3. ἐκεῖνον om. Fel. P. Manut. 11. ὡς] ὧν P. Manut. 13. γ' εἰσὶ om. p 9. 10. 15. ἐσώσαμεν b. Ibid. κακῶς a 1. b. i. o. p 1. 9. 10. 15. 19. ταύτην,], ταῦτ' ἂν a 1. p 1. 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. ταύτην, ἂν e. ταύτῃ p 10. 21. ποιῆσαι τοῦ δέοντος c 3. 22. στρατηγοὺς ἐροῦσι, δεινὰ b. c 3. i. p 9. 10. t. Hervag. Tayl. Ald. Less. Bekk. 25. ἔσται a 1. p 1. 15. 26. Χαρίδημος om. i. p 9. 10. post ἐποίει ponit c 3. [Χαρίδημος] Bekk. 27. δὲ - - - φίλος om. p 1. Ibid. εἶναι om. i. p 9. 10. Ibid. μεταβέβληντο b. Ibid. ἂν ταῦτά τις p 9. 10. Bekk. ταῦτα om. a 1. p 15. 28. τοιοῦτ' p 10. antep. πλεῖστα καὶ ὑμᾶς p 9. 10. pen. καὶ om. a 1. d. e. p 1. 15. Ibid. δεῖ om. a 1. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. διά γε ταῦτ' p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. περὶ μὲν τοῦ] περὶ τοῦ a 1. c 3. p 1. 15. περὶ τοῦ γε p 9. 10. Bekk. περὶ τούτου γε i. καὶ περὶ τοῦ b. περὶ μὲν Ald. Less.

P. 255. 1. ὁ μὲν εἵνεκα (ἕνεκα p 1. 10. 15.) τοῦ κακόν τι i. p 9. 10. Bekk. ὁ δ' οὐχ ὑπὲρ τοῦ κακόν τι M. Ben. 2. ποιεῖν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν καὶ φυλάξ. M. Ben. 7. πρὸς ἡμᾶς ἔχειν b. c 3. ἔχειν πρὸς ὑμᾶς i. p 1. 15. ἔχειν πρὸς ἡμᾶς p 9. 10. Bekk. 9. ἦν ἡμῖν φίλος p 1. 9. 10. Bekk. ἦν ὑμῖν φίλος p 15. 10. ἤμελλεν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὑμᾶς p 15. Ibid. οὕτως ᾤμην δεῖν τοῦτον a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. γρ. οὕτω τούτων ᾤ. δ. et mox τῶν λόγων M. Ben. 11. γὰρ ἂν νομ. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. ἀγαθὰ ποιῆσαι a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. προσήκει a 1. e. p 1. 15. προσῆκεν d. 13. εἶναι om. a 1. d. e. p 1. 15. Bekk. 14. δὲ om. Fel. P. Manut. 15. ἐὰν] ἂν i. 20. γε τοῦτο p 1. 15. γε om. p 9. 10. 24. τύχοιμεν p 1. 15. 25. εἰδῆτ' a 1. p 1. 15. Ibid. χρωμένους om. b. p 9. 10. Bekk. antep. ἐστὶ p 10.

P. 256. 1. στρατηγοῖς ἀγαθὰ a 1. c 3. i.

p 1. 9. 10. 15. Bekk. 2. τοῖς ἑαυτοὺς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν χάρ. i. p 9. 10. Bekk. 4. et 5. αὐτῶν] αὑτῶν Fel. Ibid. ἄξια i. p 10. 6. ἔστι] ἔτι p 1. 7. μεῖζον p 10. 8. ἀνδρῶν om. i. p 10. Ibid. πρῶτον a 1. p 1. 15. 9. τῶν τότε, ὦ ἄνδρες Ἀθ., οὐδενὸς i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. ἐν om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15 Bekk. 14. μορὰν b. 15. ἐνίκα ναυμαχίαν i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. ἐπ' om. b. c 3. Ald. 19. δωρεὰς om. p 9. 20. αὐτοῖς ἐδίδοσαν i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἡμεῖς a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21. Φαρσιλίῳ b. 24. ἄν τις αὐτὸν p 1. 15. 26. ὑπελάμβανον] γρ. ἐνόμιζον p 9. 27. τὴν τοῦ βαρβ. a 1. o. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ποτ' Bekk. 28. Μακεδόνας p 15. antep. τἀτύχημα ποιήσαντι a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. εἶναι om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. [εἶναι] Bekk. ult. ὁ Περσῶν om. b. c 3. [ὁ Περσῶν] Bekk.

P. 257. 1. ὑμᾶς b. c 3. p 1. 15. Ibid. ἀπεδέδεικτο a 1. b. d. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 3. πολίταις c 3. p 9. 10. Bekk. 4. ὑμᾶς a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἤμελλον p 1. 5. πολλοὶ] ἔνιοι πολλῷ γρ. p 9. Ibid. πλείω οὐ] οὐ om. codices et editiones. 6. ὑμᾶς εἰσὶν b. ἡμᾶς εἰσὶν a 1. p 1. 15. 9. τὰ τῶν p 10. 11. αὐτῶν omnes. Ibid. αἰσχροκερδίας b. αἰσχροκερδίας (ει) c 3. p 9. 10. 14. πολλῆς P. Manut. 15. τοίνυν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. υἱεῖς a 1. i. p 1. 10. 18. ἠβουλήθησαν b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. μισαθηναιτάτους] μισαθηναιοτάτους a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. 21. πρὸς τὸ] πρὸς τῷ a 1. n. p 1. 9. 10. 15. et corr. c 3. Bekk. 22. δύο om. c 3. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. Φρασιηρίδην p 1. 9. 10. Bekk. 23 γε om. a 1. b. i. o. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. Ibid. ἀλλ' om. a 1. c 3. p 1. 15. et pr. p 9. Ald. 24. τὰ τοιαῦτα p 15. 26. αὐτὸς e. Ibid. τοῦτον n. antep. αὐτοὶ] ὑμεῖς a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Ind. Bekk. pen. ὂν om. p 9. 10. ult. καιγάρτοι b. c 3.

P. 258. 2. περαιτέρω] πορρωτέρω a 1. b. e. i. p 1. 9. 10. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 7. οὐδὲ] οὐ p 15. 10. πρόγονοι] πρότερον b. c 3. sed πρόγονοι in marg. b. Ibid. αὐτοὺς d. e. Ibid. ἡμῖν c 3. 11. αὐτὸν αὐτῶν] αὐτῶν a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. αὑτῶν Fel. P. Manut. 13. πάτριον] Παρίων i. p 10. Bekk. παρίων (το) p 9. 14. ἑαυτοῦ omnes. Ibid. ἀφῆσαν] ἀφεῖσαν b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἀφίσαν a 1. 15. ἐξέπραξαν i. p 9. 10. Bekk. ἔπραξαν b. c 3. sed γρ. ἐσέπραξαν in marg. b. 16. προσεφ. τοῖς τηλικ. M. Ben. 18. αὐτῶν] αὑτῶν Fel. 19. ἀδικεῖν δ' ἐπιχειροῦσιν a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. φιλετῶν] φυλετῶν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. φυλάκων Ald. Ind. et γρ. M. Ben. ult. ἐὰν] ἂν i.

P. 259. 4. γὰρ om. b. p 9. 10. Ibid. τὴν om. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. ὑμῶν οἶδεν a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. τὰ om. a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 9. ταῦτα] αὐτὰ i. Ibid. νεὼς οἶκοι b. 10. ἑκάστων p 10. 12. πολλῶν τῶν δημ. b. c 3. 17. ἀλλ'] γρ. ταῦτα δ' οὐδ' M. Ben. 18. ἐκείνῳ t. 20. οὐχ om. M. Ben. Ibid. ἀφανίσαι om. p 1. 21. γενομένῳ add. in marg. p 9. antep. ἐγένετο a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. πλεῖστα πάντων τῶν i. Ibid. ὁπόσον χρόνον n. Ibid. ψηφίσεσθ' a 1.

P. 260. 1. ἐξεῖναι i. p 10. Ibid. ἐξῆτε b. i. p 10. Bekk. ἐξήϊτε p 9. ἐξίοιτε e. 2. εἰσὶν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 3. ἄφθονόν εἰσι ἡτοιμασμένοι] ἡτοιμασμένοι ἄφθονον b. c 3. 4. οὐδὲ μιᾶς Bekk. Ibid. ἐφόδιόν a 1. p 1. 15. 5. ἦν ὁ δῆμος δεσπότης a 1. b. ὁ δῆμος ἦν δεσπότης p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. αὐτῶν om. p 15. Ibid. δύο θαυμάζειν ἀνθρώπους i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. ὑμετέρων om. a 1. i. Ibid. ἀγαθῶν om. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. οὐδ' ὁτιοῦν] ὁτιοῦν Fel. P. Manut. οὐχ ὅτι οὐδενὸς M. Ben. 11. τῶν τῶν p 1. 12. πηλίκον τί ποτ' i. p 9. 10. Bekk. τηλίκον ποτ' a 1. p 1. 15. 13. στενάξαιεν e. i. p 1. 15. 15. καταλείποντες p 9. Ibid. ἡ om. Fel. P. Manut. 16. προσελήλυθε a 1. p 15. 17. Χαρίδημον; οἴμοι] Χαρίδημον, οἴμοι Fel. 18. οὐ τοῦτο secundum om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 19. οἳ διενηνόχασιν ἁπάντων a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21. Αἰγινήτας Fel. Bekk. αἰσχινήτας p 15. 23. δὴ] χρὴ a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. Ibid. εἰκὸς ἦν om. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 26. τῆς ἀτελείας αὐτὸν i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. Ἕρμωνα] Ἕρμωνα p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. Ἕρμονα c 3.

P. 261. 1. πολίτην ποιήσασθαι c 3. 2. αὐτοῖς om. i. p 9. 10. Bekk. αὐτοὺς a 1. p 1. 15. 3. καὶ om. a 1. i. p 9. 10. 15. Bekk. 4. Εὐβοίας τέταρτον i. 5. οἰκοῦντας a 1. b. c 3. i. o. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 7. οὐδένων p 15. 8. αὐτοῦ b. c 3. i. p 9. 10. Ald. Less. Bekk. Ibid. συμβαλομένου p 9. 10. 9. ἡμίσεος b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἠξιωκέναι x. 10. συντελεῖν x. 14. ἡμῖν a 1. p 1. 9. 10. 15. 15. παραδέδωκεν a 1. p 1. 15. 16. ὑμῖν Fel. P. Manut. 17. ὑμῖν om. a 1. p 1. 15. Ibid. οὐδεὶς ἂν a 1. p 1. 9. 10. 15. 19. μὲν] δὲ b. c 3. om. p 9. 10. Bekk. 20. δικασταὶ om. p 15. 21. μνημ. ἂν ὑμᾶς a 1. p 1. 15. Bekk. 22. ὑμᾶς om. p 9. 23. τινὰ om. a 1. p 1. 9. 15. Bekk. pen. ἐναντιώτατόν ἐστι i. p 9. 10. Bekk. Ibid. διδόντα i. p 9. 10. Bekk.

P. 262. 2. ὁ δ' ἐν] οὐδ' ἐν Ald. ὁ δὲ i. p 10. 6. ἐπενεγκόντι a 1. b. c 3. p 1. 9.

10. 15. Ald. Less. Bekk. 7. κἂν ἐπὶ τῆς] κἂν τῆς a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. 9. τις κτείνῃ i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. ἄν τις i. 11. αἰτεῖν a 1. p 1. 9. 15. Bekk. 12. αὐτὸς om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. αὐτοῖς c 3. Ibid. λαβεῖν αἰτήσας a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. εὐθὺς ἔγραψε] ἐποίησε i. p 10. Ibid. ἀφαιρῆται omnes. 14. ποιεῖ. τὸ om. pr. p 9. Ibid. οἷς] ὧν p 9. ὧν εἷς c 3. 15. ἐὰν] ἐὰν δὲ c 3. p 10. ἂν δὲ i. Ibid. δίδωσι δίκας,] διδῶσι δίκας, c 3. p 1. 9. 10. 15. w 1. 2. Fel. P. Manut. Bekk. διδῷ δίκας, pr. b. διδῶσι, δίκας i. 17. πρὸς δίκην n. 18. ὁ νόμος om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. [ὁ νόμος] Bekk. Ibid. ἐὰν] ἂν i. εἰ a 1. c 3. p 1. 15. 21. τοσούτων om. a 1. p 1. 9. 15. ult. κέλευε Ald.

P. 263. 1. ἀλῷ] γρ. ἀποκτείνει καὶ ἀλῷ p 9. Ibid. κατὰ] καὶ p 1. om. p 9. 2. εἶναι om. a 1. p 1. 9. 15. [εἶναι] Bekk. 5. αὐτὸ] αὐτῷ Ald. Fel. P. Manut. om. a 1. p 1. 15. 6. ὑπογράψας a 1. d. e. p 1. 15. Ibid. καὶ ὑπερβὰς] ἀλλ' ὑπερβὰς i. Ibid. καὶ ἐὰν] κἂν p 15. καὶ i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἄλλῳ p 10. 7. τὸ ἂν δόξῃ M. Ben. 9. κτείνῃ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὥσπερ i. pen. ἀνθρώπων om. a 1. p 1. 9. 15. Bekk.

ΚΑΤΑ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 269. 1. κατήγορος Ἀνδροτίωνος κατ. d. p 10. t. Ibid. κατηγορεῖ δὲ νόμου Bekk. 2. τῆς secundum om. i. Ibid. δ' ὁ νόμος ὁ b. c 3. p 10. 3. εἴ τις] εἴ τινι p 10. Bekk. εἴ τινα d. i. Hervag. Tayl. 4. ἐξεῖναι] εἶναι b. p 10. 6. ἦ μὴν] εἰ μὲν b. Ibid. ἀφεῖσθαι] ἀφίστασθαι i. p 10. 10. γὰρ, φησὶ, πεμφθ. b. Bekk. 11. φησιν om. b. c 3. i. p 10. Bekk. Ibid. τῇ om. c 3. d. i. p 10. Hervag. Tayl. Bekk. 14. Ἀρχίβιος i. p 10. Ibid. τριήραρχαι p 10. Ibid. ἐφ' ᾗ c 3. 15. εἰσέπραττον i. p 10. 16. ἔχειν [αὐτὰ] Bekk. Ibid. πᾶν χρῆμα codices et editiones. Ibid. καταβάλλειν p 10. 17. τὰ δημόσια codices et editiones. 19. αὐτός Bekk. 20. καὶ κατ'] κατ' om. c 3. p 10. Fel. Bekk. 21. εἶναι τοῖς ἀρχαίοις φησὶ i. p 10. Bekk.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 270. 1. σῦλα πλοίων πολεμίων e. τὰ πλοῖα τῶν πολεμίων σκῦλα i. t. 2. σατράπης, ἣν τὰς - - - ποιῶν Bekk. σατράπης τὰς πέραν νήσους ἠδίκει e. 6. Ναυκρατηκῇ] Ναυκρατιτικῇ M. Ben. Ναυκρατητικῇ Fel. Ναυκρατικῇ Bekk. 7. τούτους τοὺς πρέσβεις] τοὺς πρέσβεις om. Fel. 8. ἱκετείας M. Ben. 12. διπλασίῳ ἔνοχοι. vult Bekk. 17. ἔγραψε δὲ δηλονότι e. [ἔγραψε δηλονότι] Bekk. 19. ὦφλεν vult Bekk. 31. γὰρ om. e. 33. γρ. ἀποδιδομένης M. Ben. δεδομένης Bekk.

P. 271. 1. καὶ tertium om. libri. 2. γε τοῦ libri. 4. δὲ κατὰ τὴν τῶν] δὲ καὶ τῆς τῶν, et mox διαβολῆς vult Bekk. 9. τέχνην et mox ἀντιλήψει libri. Ibid. γὰρ om. libri. 10. νόμοις e. 11. διχῇ Fel. Bekk. δίχα M. Ben. 18. ἀκροατὴν πείσῃ] πείσῃ post ἀντιδίκου ponit Fel. 20. ᾧ ἀποστερῆσαι] ᾧ ὅτι ἀποστερῆσαι Fel.

ΛΟΓΟΣ.

P. 272. 1. et 6. δικασταὶ om. p 1. 2. οἴομαι Bekk. 9. εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς c 3. 10. ἀποκρύψομαι γρ. p 9. 15. 11. μηδὲν a 1. antep. ὀφελήσῃ P. Manut. ult. τῶν secundum om. a 1. c 3. i. p 1. 10. 15. et pr. p 9.

P. 273. 5. δικαίως b. p 15. 6. οὕτως] οὗτος codices et editiones. 7. τούτων p 15. Ibid. ἐμοῦ i. Ibid. δ' ἐν] δὲ b. o. p 10. 15. γρ. δεῖν in marg. b. 8. ἔσθ' om. a 1. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοσοῦτον a 1. p 1. 9. Bekk. 12. τὸν νοῦν om. a 1. i. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. ἂν om. c 3. p 15. sed ἄν τινες in marg. c 3. Ibid. αὐτοὶ om. i. τινες Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 14. τινι post τοῦτο ponit p 15. post ἄλλῳ p 1. 15. κἀμοὶ post νῦν ponit c 3. post νομίζω p 1. 15. 16. ἐλευθερίαν a 1. 17. οὐδ' ἂν ἕνα] οὐδέν' ἂν a 1. p 1. 15. οὐδὲν ἂν i. p 10. Ibid. γρ. εἰπεῖν ἔχειν p 9. 18. οἴομαι Bekk. Ibid. σκεπτέον om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 19. δεῖ om. i. 20. ὑμεῖς om. a 1. p 1. 15. Ibid. τόνδε] τὸν a 1. p 1. 15. 21. τοῦτο Ald. pen. πρᾶγμα, καὶ περὶ b. c 3. Ibid. νῦν δεῖ p 10. ult. τις] τίς Fel.

P. 274. 1. ὅς γ' c 3. 4. ἄπο c 3. p 1. 9. 10. 7. ὅλη post τελευτῶσα ponunt a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. ἀπεστερήμην ἂν] ἂν ἀπεστερήμην p 1. 15. Bekk. ἀπεστερήμην p 10. ἀπεστερήθην ἂν p 9. 12. ἂν ἐμοί a 1. i. p 1. 10. Bekk. Ibid. αἰτισάμενος Ald. 14. καὶ om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. οὐ] μὴ a 1. p 1. 15. 18. δικάζοντας] δικαστὰς b. i. o. p 9. 10. et γρ. p 15. Ald. Less. Ibid. δὴ] δὲ a 1. p 1. 15. 23. καὶ primum om. a 1. p 1. 9. 10. 15. [καὶ] Bekk. 25. θ' om. a 1. p 1. 15. 26. ἐπεπόνθει p 15. Ibid. ἐμέ τε] ἐπ' ἐμὲ a 1. p 1. antep. τῆς om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. pen. αὐτοῖς om. a 1.

Ibid. γϱ. ἀπηλωκότος M. Ben.

P. 275. 2. τοσοῦθ' b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 5. ἄκηϱα P. Manut. 6. τῶν δικαστηϱίων e. 7. δὴ] δὲ a 1. p 15. 8. εὑϱίσκομεν ταύτην p 9. 9. δυναίμεθα a 1. b. c 3. i. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. et 13. ἐν om. Fel. P. Manut. 13. αὐτὸν om. a 1. p 1. 14. ζητήσας] ζητητάς b. c 3. p 10. Ald. Ind. Fel. Bekk. Ibid. εἶδέ c 3. 15. μηνύει i. o. p 10. 16. Ἀϱχίβιον i. ἀντ-ναυκϱατιτικὰ a 1. Bekk. pen. πϱοσῆλθε δὲ
ι
tep. Λυσιθίδην a 1. Ibid. ναυκϱατητικὰ c 3. τῇ i. p 10.

P. 276. 1. πϱοὐχειϱοτόνησεν καὶ ἐσκήψατο ὁ i. 5. ἄνθϱωποι Bekk. ἀνθϱώποις p 15. Ibid. ἀποχειϱοτονήσαθ' a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. ὑμᾶς, τοὺς νόμους ἀνέγνω, a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. πϱαχθέντων τῶν τῆς i. p 10. Ibid. ἐγίνετο a 1. p 1. 9. ὁ Ἀνδϱοτίων a 1. p 1. 10. καὶ Μελάνωπος om. b. p 9. Ibid. ταυτὶ b. p 9. 10. 15. Ibid. ἐσκοπεῖτε a 1. Ibid. ἂν] ἐὰν a 1. p 1. 12. οὐκ ἔχειν Ald. Less. Ibid. ὡμολόγουν παϱ' ἑαυτοῖς, omnes. antep. θοϱυβοῦντες] βοῶντες a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. Ind.
γϱ. δικαιοτάτην
P. Manut. Ind. Bekk. pen. δικϱοτάτην p 15. ult. ἐκείνους a 1. p 1. 15. Ibid. αὐτῶν p 1.

P. 277. 2. γϱάφονται] γϱάφων τε a 1. p 15. γϱάφων δὲ p 1. 3. εἰσῆλθον a 1. 6. οὐδ' ὁτιοῦν οὐδενὸς δήπου πϱοσέδει a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. γ' om. a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐπ' αὐτὸν a 1. 10. κακουϱγίαις M. Ben. 12. ὑπομνῆσαι τοὺς χϱόνους ὑμᾶς καὶ om. a 1. p 1. 13. καιϱὸν εἰπεῖν, ᾧ a 1. p 1. 14. πϱοσκεχλευακὼς a 1. i. o. p 1. 15. 17. παϱασκευασάμενοι a 1. p 1. 10. 18. εἰσιν om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 19. ἐκτίνειν εἰσὶν, διπλᾶ a 1. p 1. 15. 20. κατασκευασμὸς p 15. 21. δ' ὅτι] δὲ i. 22. τῶν μὲν γὰϱ a 1. b. c 3. e. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. Ibid. ἐν om. omnes. 23. τοῖς
εσαν
χϱόνοις om. a 1. p 1. Ibid. κατέθηκαν p 15. 25. ἐν ὑμῖν τεθέντων c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 26. δὴ] δὲ a 1. p 1. 28. ὢν] ἂν p 15. 30. ἡμῖν a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. μὲν om. a 1. p 1. Ibid. , ἁπάντων] ἁπάντων Fel. Bekk. ult. ἐστὶ γεγϱαμμένος a 1. i. p 1. 9. 10 15. Bekk.

P. 278. 1. τοῦτο πϱάττειν a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 2. πϱόσθε a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τῶν om. i. 3. πᾶσι τούτοις τὸν o. Fel. P. Manut. 4. τιθέναι κελεύει a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. οὐδὲν ἴσως ὑμᾶς κατεπείγει a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἴσως ὑμᾶς οὐδὲν κατεπείγει b. 6. ἐὰν] ἂν i. 7. ἦν] εἴη n. om. Ald. Fel. P. Manut. 9. τις αὐτοῦ p 1. Ibid. ἐποιεῖ τὸ κατηγ. b. 11. διελόμενοι Ald. Ibid. μὲν ὥσπεϱ] μὲν οὖν ὅπεϱ c 3. i. p 9. 15. Bekk. μὲν ὅπεϱ b. Ald. Fel. οὖν ὅπεϱ a 1. p 1. 10. Ibid. πϱῶτον secundum om. p 1. 12. ὡς] ὅτι a 1. ὅτι ὡς p 1. ὡς ὅτι p 15. 15. ὦ om. p 15. pen. ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΟΜΩΝ] ΝΟΜΟΙ c 3. ἐπὶ χειϱοτονίαν p 9. 15.

P. 279. 2. πεϱὶ om. c 3. i. p 9. 10. Bekk. pen. ἀϱκεῖν codices et editiones. ult. κατ' αὐτὰ a 1. i. p 1. 9. 10. 15.

P. 280. 2. ἡ om. c 3. Ibid. ἀποχειϱοτονία a 1. e. i. n. p 1. t. Hervag. Tayl. Ald.
ἀπο τυγχάνωσι
Less. ἐπιχειϱοτονία p 15. 4. τύχωσι p 15. τυγχάνωσι a 1. p 1. Ibid. παϱεδϱεύ-
πϱο
οντες i. p 9. 10. παϱεδϱεύοντες p 15. 6. ὅ τι Bekk. Ibid. πεϱὶ τοῦ] τοῦ om. b. c 3. p 9. 10. Fel. 7. τὸν om. a 1. p 1. Ibid.
ήσωσι
δ' om. b. 8. ποιῶσι p 15. ποιήσωσι a 1. p 1. Ibid. πϱογεγϱαμμένα a 1. i. o. p 1. 10. 15. 9. κατὰ τὰ γεγϱαμμένα om. a 1. p 1. [κατὰ τὰ γεγϱαμμένα] Bekk. Ibid. ὀφειλόντων μὲν a 1. p 1. 10. τῶν δὲ - - - Ἀθηνᾷ om. c 3. 11. αὐτῶν ἔστω p 1. 12. νομοθέτας b. c 3. 13. δεσμωτήϱιον] δικαστήϱιον codices et editiones præter Ald. sed δικαστήϱιον Ald. Ind. 15. νομοθετεῖν om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. πϱόσθε a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. τεθέντων a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 19. πϱόσθε a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 20. τῶν om. i. Ibid. ἐσήμεϱαι a 1. 21. τὸν δῆμον a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. t. Bekk. Ibid. οἵ] οἷοι a 1. p 1. 15. pen. πώποτε ἀντεῖπε μὴ a 1. b. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ult. ἀντεῖπεν om. a 1. b. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 281. 3. ἐφ' ὑμῖν om. a 1. p 1. 4. νόμος ἐστὶ p 1. 5. χειϱοτονῆτε p 9. 15. 6. ἀπέδειξαν] γϱ. ἀπέδωκαν p 9. 7. σκέψεσθε] σκέψασθαι a 1. b. i. p 9. 10. 15. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. σκέψασθε c 3. p 1. 8. καθεδεῖτε] καθιεῖτε i. n. p 10. t. Hervag. Tayl. Ald. Less. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. καθιεῖται o. καθεδεῖται a 1. p 1. Ald. καθίειτε p 9. καθίητε p 15. 11. κατίδῃ τι c 3. p 9. 10. 15. Bekk. τι κατίδη τι o. 12. ἀντείπῃ a 1. c 2. e. p 10. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. ἀντεπίῃ p 9. 15. Ibid. ὄντων om. Ald. 13. οὑτοσίν p 1. 15. 15. ἐνέμεινεν] ἀνέμεινεν a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. χϱόνων om. a 1. p 1. 16. ἀπεχειϱοτονήσατε i. Fel. P. Manut. 19. ἀφειμένης] ἀφειλαμένης a 1. p 1. antep. τὸ ψηφ.] τοῦ ψηφ. Ald. Fel. P. Manut. articulum om. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. Ἀθηναίων p 10. pen. αὐτὸ τὸ ψήφισμα a 1. p 1. ult. ἴδησθ' p 9. Ibid. καὶ om. b. c 3. p 9. 15.

P. 282. 1. οὗτοι om. p 9. 10. Bekk. Ibid. λαβέ μοι i. p 10. λαβὲ Bekk. antep.

Ψήφισμα Τιμοκϱάτους. corr. p 9. pen. Ἐπικϱάτης a 1. e. i. n. p 1. 10. t. Hervag. Tayl. Bekk. ult. τις om. a 1. b. c 3. d. e. i. n. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. Ibid. καὶ πῶς ἡ p 9. 15.

P. 283. 1. πϱοσδεῖ a 1. p 1. Ibid. τοὺς secundum om. a 1. p 1. 2. καθῆσαι a 1.
ειν
p 1. 6. κατεπεῖγον b. κατεπείγειν a 1. i. p 1. 10. 8. τι om. a 1. p 1. 12. καθεζομένων a 1. i. p 1. 10. 15. Ibid. μὲν δὴ τῶν a 1. i. p 1. 10. 15. Ibid. τῶν γεγϱαμμένων om. p 9. 14. βελτίονα a 1. p 1. 15.
οἴτε
οὔτε p 15. οὔτε p 1. 17. μὲν om. p 1. 18. δὲ om. p 10. 19. ἡμῶν p 15. ult. ἐῶντας Fel. P. Manut.

P. 284. 1. ἕτεϱον νόμον ψήφισμα a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἔννομον, κυϱ.] ἔννομον ᾖ, νόμου κυϱ. a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἔννομον ᾖ, κυϱ. Fel. P. Manut. ἔννομον, νόμου Ald. Less. 2. ὑμῖν τὸ] ὑμῖν κατὰ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ὑμῖν κατὰ τὸ b. c 3. Fel. P. Manut. 4. ὑμῶν c 3. 5. μὴ om. a 1. i. p 1. 10. 15. et pr. p 9. 8. τίς γὰϱ ἂν μεῖζον a 1. p 1. 10. τοίνυν] οὖν a 1. p 1. 13. τὸν] τῶν p 10. 16. νόμους p 10. νόμον Fel. Ald. Ind. P. Manut. Ind. antep. δή p 15. Ibid. πϱῶτον τουτονὶ a 1. p 1. pen. νόμον οὐδένα om. a 1. p 1. ult. εἰσφέϱει P. Manut.

P. 285. 3. τῶν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τι om. a 1. b. c 3. d. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τιθέντα c 3. 6. τῶν] τῷ a 1. b. i. o. p 1. 9. 10. Bekk. 7. τοῦτον τὸν κύϱιον p 9. 9. ἀντιθῇ a 1. b. p 10. et pr. p 9. Ibid. τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων a 1. b. i. p 1. 9. 10. Bekk. τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων p 15. 12. καλῶς a 1. p 1. Bekk. 17. ἡμῖν p 1. 18. τινὲς om. a 1. e. p 1. 10. 20. ἀξιοίη a 1. e. p 1. 22. ψηφιζομένοις M. Ben. Ibid. νόμον om. a
οις
1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 24. τούτῳ b. τούτῳ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 25. τῶν ὄντων νόμων ὑμᾶς p 1. 15. 26. αὐτῷ a 1. p 1. 27. πολλαχῇ a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. ἄν τις πεῖσαι a 1. p 1. pen. ὡς om. b. p 9. Bekk.

P. 286. 1. ἀγνοοῖεν a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. w. Ald. Ind. Fel. P. Manut. sed ἀναγνοῖεν Fel. Ind. P. Manut. Ind. ἀγνοῖεν i. Ald. Less. Ibid. ἂν om. Ald. Ind. 2. κἀνταῦθ', ἂν a 1. p 1. Bekk. Ibid. ἀπαλλάξοι p 15. 3. τις τὸν] τις om. p 9. τισὶ τὸν Ald. Ibid. οὖν ἡ μόνη a 1. p 1. 10. 15. 4. δικαία καὶ βεβαία p 15. βεβαία καὶ δίκαιος a 1. p 1. 5. γνῶναι τὸ δίκαιον καὶ o. p 10. w. Hervag. Tayl. Ald. Less. Fel. P. Manut. Ibid. βέλτιστον a 1. p 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. 7. τὸν χείϱω a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. τὸ χεῖϱον c 3. 11. ἠφάνισεν, ὅσον] ἐξήλειψεν, ὅσον a 1. M. Ben. ἠφάνισεν, ἐξήλειψεν, ὅσον b. c 3. p 1 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk.
γϱ. ἀπαίσιον
12. ἅπασιν] ἀπαίσιον a 1. p 1. ἅπασιν p 15. ἀπαίσιον ἅπασιν p 9. [ἀπαίσιον] ἅπασιν Bekk. 13. παϱαγνοὺς] παϱαναγνοὺς a 1. b. p 1. 9. 10. Ald. Less. Bekk. 16. νόμοις] γϱ. νόμον p 9. Ibid. ἡσθῆναι p 15. 17. νόμους om. a 1. p 1. antep. καὶ om. a 1. b. p 9. 10. Bekk. ult. πϱώτης om. b. p 9. add. in marg. p 10.

P. 287. 1. κατὰ τὸν νόμον p 15. 2. ἢ primum om. pr. p 10. Ibid. πϱοστιμη-
είη
θῇ c 3. 3. ὀφειλήματος p 9. 15. 5. τὸν δὲ καταστήσαντα M. Ben. 6. ἀποδιδῷ a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. οἷς] ᾧ
οἷς
a 1. e. i. n. p 1. 10. Bekk. ᾧ p 15. Ibid. τοὺς om. pr. p 15. 7. τὸν δεσμὸν p 10. 15. antep. ἐνάτης a 1. c 3. p 1. 9. 10. et corr. b. Bekk. pen. πεϱὶ] ἐπὶ c 3. ult. ἐκλεγέντων p 1. 15. Ibid. μισθώσιμα a 1. e. i. o. p 1. 9. 10. Fel. Bekk. Ibid. τῶν secundum om. a 1. p 1. 9. 10. 15.

P. 288. 2. bis. ἐνάτης a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. Bekk. 7. πεϱὶ om. p 1. Ibid. πεϱὶ secundum om. a 1. p 1. 9. ὅλος a 1. d. i. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Ald. Less. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. μὲν γάϱ om. pr. p 9. Ibid. ὅδε γε om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ὅδε γε ἅπασιν om. i. 10. ἐναντίως P. Manut. Ibid. ταῦτα· γνώσεσθε δ' ἀκούοντες. λέγε τοὺς νόμους a 1. p 1. Bekk. ταῦτα γνώσεσθε τοὺς νόμους ἀκούσαντες p 15. ταῦτα· γνώσεσθε δ' ἀκούσαντες τοὺς νόμους i. p 10. Ald. Less. τούτῳ δὲ τοὺς νόμους ἀκούοντες p 9. ταῦτα γνώσεσθε ἀκούσαντες (sed ἀκούοντες in Indd.) τοὺς νόμους Fel. P. Manut. 11. αὐτοῖς Bekk. 12. λέγε om. a 1. p 1. 13. ΝΟΜΟΣ b. c 3. d. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. ἐπ' Εὐκλ.] ἀπ' Εὐκλ. Fel. P. Manut. Ibid. ἀνεγεγϱαμμένα Fel. P. Manut. Ibid. κυϱίους - - - τιθεμένους om. i. pen. ὅν τινα] ἀφ' οὗ M. Ben. ult. βουλῆς ἐντὸς τϱιάκοντα n.

P. 289. 1. ὃς] ὃν Fel. P. Manut. Ibid. τυγχάνοι p 1. 2. τῷ νόμῳ] τὸν νόμον b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. τῶν νόμων c 3. Ald. Fel. P. Manut. 3. ἐχόντων τῶν νόμων, ᾧ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. νόμων om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. ὅδε ὁ] ὁ δὲ a 1. p 1. 8. πϱοσγέγϱαπται a 1. c 3. d. e. p 1. 15. Ibid. τὸν δὲ] τόνδε i. 9. τόνδε] τὸν δὲ i. τῷδε Ald. Ind. 10. ἐπὶ τούτοις ὁ τιθεὶς a 1. p 1. 11. γεγϱαμμένους a 1. p 1. γϱ. γεγϱαμμένης in marg. b. 13. καὶ πϱότεϱον] καὶ μὴ πϱότεϱον b. c 3. M. Ben. Ald. 14. μέντοι a 1. d. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. ὃς ἐναντίος] ὡς ἐναντίος codices et editiones. Ibid. et ult. τέθηκεν Ald. Fel. P. Manut. 17. ἂν τεθῇ] ἐτέθη a 1. p 1. et γϱ. p 15. Ibid. κύϱιον

M. Ben. Ibid. καὶ om. p 9. ult. ἀπὸ] πρὸ a 1. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 290. 2. ἐχρῆν a 1. p 1. 4. καὶ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. πάντως p 15. 5. συνταραχθῆ a 1. p 1. et γρ. b. p 15. 9. δημοσίῳ] δήμῳ a 1. p 1. et γρ. p 9. 15. Ibid. τῶν] τῷ a 1. b. Bekk. 12. τῷ om. Fel. P. Manut. antep. οὑτοσὶ a 1. p 1. Ibid. οὐκ ἐῶν] ὁ κελεύων p 1. Ibid. οὐδὲ περὶ τῶν i. o. p 10. pen. ὀφλόντων i. ult. ἢ] οὐδὲ i. o. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 291. 1. οὗτος om. a 1. p 1. 2. δ' ἔγραψεν] ἀνέγραψεν a 1. p 1. Ibid. δεσμοὺς p 15. om. a 1. p 1. 3. ἐγγυησαμένους a 1. p 1. 4. προτεθέντος] προστεθέντος b. Ald. 8. τοῦτ'] τῷτ' p 15. Ibid. δοθ. τῆς ἀδείας b. c 3. i. o. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 10. οὐκ] ἀλλ' c 3. Ibid. οὐδ' ἐν M. Ben. 12. ἀγόντων post ἄλλων ponit p 1. Ibid. τὸν om. b. c 3. p 9. 10. Bekk. 13. ἐχρῆν a 1. p 1. Ibid. τόνδε τὸν νόμον i. p 10. antep. καὶ τόθ' οὕτως b. p 15. καιθ' οὕτως
τρόπον
p 9. ult. νόμον p 15.

P. 292. 2. οὖν] οὐ Ald. Less. Ibid. δοκῆς p 15. γρ. δοκείης M. Ben. 3. καὶ primum om. p 15. 4. καὶ om. i. 5. σαυτῷ P. Manut. Ibid. τὴν om. a 1. p 1. 6. ἄκουσιν ἁμαρτάνουσι a 1. p 1. γρ. ἀκουσίως ἁμαρτάνουσι b. p 9. Ibid. ἐπιβουλεύουσιν a 1. p 1. 11. ἢ ἡ βουλὴ a 1. d. e. p 1. 15. Hervag. Tayl. Bekk. 12. αὐτὸς ὁ ὄφλων a 1. b. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἱκετεύσῃ a 1. p 1. 13. κατ' om. p 9. Bekk. 14. ὠφληθέντος p 15. Ibid. αὐτοῦ ἔστω p 1. 15. ἅπασα c 3. i. p 9. 10. 15. Ibid. τῶν om. p 1. 16. ὀφληκότι Fel. P. Manut. 18. εἷς] εἰς Ald. Ibid. εἴπερ] εἰ i. p 10. 15. 19. ἀνέγνων p 1. 20. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ p 15. 24. κακῶς] καλῶς p 15. 26. ἡμετέρας p 15. pen. ὑπὲρ τῶν] περὶ τῶν p 15. τῶν om. Ald. ult. ἐροῖθ' p 9. Ibid. ἂν μᾶλλον p 15.

P. 293. 1. ποιήσεθ' a 1. 3. ἀνάνδρων] ἀναιδῶν Fel. P. Manut. Ibid. ἔργων ἀνθρώπων i. 6. νόμου a 1. p 1. 7. οἴομαι Bekk. 8. περὶ τούτων om. a 1. 10. νόμον om. b. c 3. p 9. 15. Bekk. 12. ἐγένετο post εὐθύνα ponit i. Ibid. ἢ primum om. o. p 15. Ibid. εὔθυνα b. p 1. 10. 15. εὐθύνη a 1. o. M. Ben. εὐθῦνα Bekk. 13. ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ] ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ p 9. 10. Fel. 17. ὃ] ὃς a 1. p 15. sed οὓς pr. a 1. 18. τὸ om. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. πάλιν om. a 1. p 1. 21. ἔγνωστο p 15. Ibid. καταστήσει b. c 3. p 10. Bekk. 22. ὁ primum om. b. Ibid. ὤφλων] ὄφλων b. c 3.
ὀφείλων
i. p 9. 10. Bekk. ὄφλων p 15. ὀφείλων a 1. p 1. antep. καθαστῇ Fel. P. Manut. Ibid. προσάγειν om. i. ult. δ' om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 294. 2. ἐπὶ τοῖς νόμοις om. p 15. 3. τῇ πόλει a 1. b. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. t.
a
Bekk. 4. γρ. φήσει p 9. Ibid. ὁπόσοις p 15. ὁπόσαις b. p 9. 7. ὁπόσα] οὗτος ἃ a 1. p 1. 9. ἅπαντες p 1. 10. φήσετε a 1. M. Ben. Ibid. τί in γρ. p 9. Ibid. μάλιστ' ἂν p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐπεύξαισθε Ald. 11. ἣν om. p 15. 12. οὑτοσὶν p 1. 13. ἐπ' ἐκείνων om. a 1. p 1. 15. ἥνπερ τῶν] τῶν om. a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. 16. τί] γε a 1. p 1. 17. κύριον εἶναι τὸν p 15. Ibid. ἐάσαντες τὸν νόμον i. 19. πληροῦτε p 1. 21. ἐψηφίσθε p 1. Ibid. εἵνεκα c 3. Ibid. λύσαντα a 1. p 1. 15. 22. μὴ om. p 9. 24. ἕτερον] ἄλλον b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. antep. μηδὲ] μηδένα i. p 15. Ald. Less. Ibid. ἐὰν - - - πᾶσιν om. a 1. p 1. Ibid. Ἀθηναίοις om. a 1. οἷς p 1.

P. 295. 1. πάντων τῶν πολιτῶν p 1. 3. οὕτω - - - ἕκαστον om. a 1. p 1. 4. ἴσου] ἴσον b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 5. τὸν νόμον om. a 1. p 1. 9. Ibid. οὐδὲν ὑμεῖς p 1. 6. ὡμολόγηκε a 1. i. p 1. 10. 15. 9. οὐκέτ' ἂν εἴης ἔτι p 15. 10. ἐπὶ] τοῦ Ald. 11.
οις
εἴπῃς b. Ibid. τούτων b. γρ. τούτοις p 9. Ibid. τὰ om. b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 14. ἢ om. b. c 3. p 9. 15. Bekk. Ibid. καλοῦντες a 1. p 1. Ibid. ἢ om. b. c 3. p 9. 15. Bekk. 15. τὰς χεῖρας καθαρὰς p 1. 22. τις ἔχει Ald. Fel. P. Manut. ἔχοι τις p 15. antep. περὶ om. n. Ibid. τοῦ] τῶν p 15. pen. φαίνεται a 1. Ibid. εἰ καὶ p 1. ult. ὄντων νόμων] ἐν τῷ νόμῳ a 1. p 1. Ibid. ἐστί. πῶς οὖν δοκεῖ μοι] πῶς οὖν μοι δοκεῖ a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. πῶς οὖν μοι δοκεῖ; Bekk.

P. 296. 1. οὗτος om. p 9. et pr. p 10. 2. νόμου a 1. b. c 3. d. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. 3. καὶ om. a 1. p 1. Ibid. μέγα δ' p 9. μέγα p 10. Ibid. γενόμενος κύριος] κύριος ὢν a 1. 4. τῶν ἄλλων] ἄλλοις a 1. p 1. 5. ἄλλου] οὐ p 10. Ibid. δὲ τῷ ὑφ' ἑαυτου] δ' αὐτου p 9. 6. γρ. τιθέναι p 9. 8. τὸν νόμον ἀναγνώσετε p 15. 12. δικαστηρίῳ p 15. antep. εἰσαγαγεῖν a 1. p 1. 15. pen. ἐντὸς om. a 1. p 1. [ἐντὸς] Bekk. ult. τι τῇ] τῇ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. Ibid. κωλύῃ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 297. 1. Ἀθηναῖον c 3. 3. τέως ἕως] τέως b. i. p 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. τε ἕως a 1. p 1. 9. 15. τε ὡς c 3. 4. τοῦτο om. p 15. 7. τέως ἕως] τέως b. i. p 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. τε ἕως a 1. p 1. 15. τε ὡς p 9. τέ ως c 3. Ibid. ἐκτίσῃ ὅ τι ἂν αὐτοῦ καταγνωσθῇ. a 1. e. p 1. 8. ἂν om. a 1. p 1. 9. τε ἕως] τέως i. p 10. Fel. P. Manut. Bekk. τέ ως c 3. τε ὡς p 9. 12. ὑμῶν c 3. p 9. 10. 15. Bekk. ὑμῶν post ὄντων ponunt a 1. p 1. 13. δοκεῖ a 1. p 9. 10. Bekk. Ibid. ποιεῖν ἂν ὀκνῆσαι

a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14.
ῷ
αὐτῷ i. αὐτῶν p 10. αὐτῷ c 3. 15. τῶν νόμων οὐδὲ τοῖς ἄλλοις a 1. p 1. τῶν νόμων οὐδὲ τοῖς ἄλλοις τῶν νόμων p 15. 18. κακουργούντων a 1. p 1. 19. κελεύουσιν οἱ νόμοι a 1. p 1. Ibid. τούτου w 2. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. 21. θάτερον a 1. d. e. p 1. 9. 15. t. 22. ἐναντίον om. p 9. 23. τοὺς νόμους om. pr. p 10. τοὺς νόμους τούτους p 1. 15. antep. ἅπαντας p 9. pen. οἴομαι Bekk. ult. αὐτὸν a 1. p 1. Ibid. καὶ om. a 1. p 1.

P. 298. 1. περὶ τούτων λέγειν p 1. 3. αὐτὸν om. a 1. p 1. Ibid. τοῦτ' om. a 1. p 1. 5. γ' ἔστιν a 1. p 1. 6. ὁμολογεῖσαι Fel. P. Manut. 7. οὐ γὰρ i. p 9. 10. Bekk. 9. ὑμᾶς, καὶ οὐδὲν t. Ald. Less. 10. μὴ om. i. Ibid. συγγενὴς a 1. Ibid.
σὶ
φήσει p 15. φησὶ i. p 9. 10. 11. αὐτὸ p 9 αὐτὸν Bekk. 12. ὑμῖν νόμον a 1. p 1. ὑμῖν om. Fel. P. Manut. 14. οἴομαι Bekk. Ibid. δὴ om. p 9. Ibid. ἅπαντας p 9. Ibid. ἂν] ἂν ὑμᾶς a 1. o. p 1. Bekk. ὑμᾶς i. p 9. 10. 15. 16. ὁμοίως om. p 9. Bekk. 17. νομίζειν] γνωρίζειν p 1. 19. ἔχει c 3. Ibid. μὴ] μὲν Ald. Ibid. φράζειν Ald. 20. δὴ] δὲ a 1. b. c 3. i. o. p 1. 9. 10. 15. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. μηδενὶ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. et corr. c 3. Bekk. 21. διδόντων a 1. p 1. διδόναι b. 23. τούτους p 15. Ibid. παρεξεταζέτω p 1. 25. ἐν μὲν γὰρ - - - διαβεβλημένος om. Ald. et Benenat. Ibid. ἔστ' b. c 3. p 9. 15. Bekk. antep. δὲ om. p 15. pen. νυνὶ a 1. p 1.

P. 299. 1. ἐφεξῆς a 1. p 1. Ibid. διδάσκων a 1. p 1. 4. ὅλον p 9. ὅλως c 3. Ibid. τῆς om. p 9. 10. 15. 5. ὑμῖν] ὑμῶν a 1. e. p 1. 6. ταύτην] αὐτὴν a 1. d. e. i. p 1. 9. 10. t. Bekk. 10. ἐπὶ τῆς Π. omnes. Ibid. Πανδιωνίδος Ald. Ibid. δωδεκάτῃ] add. in marg. p 9. δωδεκάτῃ τῆς πρυτανείας a 1. p 1. 10. 15. δωδεκάτῃ πρυτανείᾳ i. 15. ἀναγνώσει Bekk. antep. οἴομαι Bekk. Ibid. μηδένα a 1. i. p 1.
ώπων
10. 15. Ibid. ἄνθρωπον b. ἄνθρωπον c 3. p 9.

P. 300. 2. οὐδ'] οὐδὲν a 1. i. p 1. 10. 15. et corr. c 3. Ibid. ἀποκρουσάμενος] ἀποκρυψάμενος a 1. d. e. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. w 2. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. 8. οὐχὶ] οὐ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 9. ἂν] οὖν a 1. p 1. 15. 10. τὴν τούτου γενέσθαι i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἕτερον γράψειεν p 15. 11. προστετιμημένου] προστετιμημένον b. c 3. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. προστετιμημένων a 1. e. i. p 1. 10. 15. 12. τούτου om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 13. ἐγγύησιν a 1. i. p 1. 10. 15. 15. σύ τ'] οὔτ' M. Ben. 17. ταὐτὸν a 1. Ibid. τοῖς παρεληλυθόσι τὰ μέλλοντα p 15. 21. ἀδικοῦντας] γρ. ἀδικεῖν p 9. 22. ἐργάσονται a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. τὸ] τῷ M. Ben. Ibid. λογίσαιντο Ald. pen. αὐτῷ Ald. Fel. P. Manut. αὐτῶν Ald. Ind. Ibid. ᾧ] ὧν Ald. Ind. ult. νόμον a 1. p 1. Ald. νόμῳ Ald. Less.

P. 301. 1. καὶ ἐλεύθεροι καὶ] καὶ ἐλεύθεροι om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. πολῖται om. a 1. p 1. [πολῖται] Bekk. 6. μετὰ τοῦ πεῖσαι] μεταπεῖσαι p 15. 10. αὐτὸν] αὑτὸν Bekk. 12. γέγραπται b. o. p 9. 10. 15. Ibid. καὶ] ἢ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. ἢ μὴν - - - καίτοι om. pr. c 3. Ibid. χρῆν p 9. Bekk. Ibid. αὐτὸν] αὐτὸν νομοθετῆσαι μὴ προστιμᾶν δεσμὸν τοῖς καθιστᾶσιν ἐγγυητὰς, οὐχὶ δὲ μετὰ τὴν προστίμησιν καὶ κατάγνωσιν τῶν δικαστῶν τηνικαῦτα κελεῦσαι διὰ τοῦ νόμου ποιεῖν τὴν ἐγγύησιν μετὰ τὸν δεσμὸν ἢ μὴν ἐκτίσειν ἀφεῖσθαι. καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν c 3. 15. προτιμᾶν Ald. 16. καθίστῃ b. p 10. 17. τῶν δεσμῶν a 1. p 1. 15. Ibid. ἐχθρὸν Ald. Less. Ibid. διαθέντα b. διαθέντα ἢ διατιθέντα w 2. 18. ἑαλωκότα] ἡλωκότα a 1. b. c 3. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. ἁλωκότα Ald. Ibid. ποιεῖ p 15. 20. ἀφήσει αὐτὸς p 15. 23. ὑπὸ om. a 1. b. e. p 1. 15. Ibid. γνώσεις] γνώμας a 1. p 1. 15. et γρ. b. Ald. Ind. 27. ἐατεὸς] ἀκουστέος p 15. antep. ὁ] οὗτος ὁ p 9. Ibid. νυνὶ γενέσθαι b. i. p 10. 15. Bekk. νυνὶ γίνεσθαι p 9. νυνὶ γεγενῆσθαι a 1. p 1. ult. δίκαια] δὴ καὶ M. Ben. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind.

P. 302. 11. καταγνώσεως οἳ] κατακρίσεως εἰ Ald. Ind. Ibid. διεπήδησεν. Bekk. 13. τίς - - - ἕνδεκα om. b. Ibid. ἀρχῇ a 1. i.
γρ. ἀρχὴ
χρὴ p 15. Ibid. ὀφείλοντα o. 14. τοῦ νόμου in γρ. p 9. 15. δήμῳ τούτῳ καθ. p 15. 16. ἐκκλησίαν om. a 1. p 1. 17. τέως ἕως] τέως b. c 3. o. p 10. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. τε ἕως a 1. p 1. 15. Ald. τε ὡς p 9. 19. ὀφείλοντα o. Ibid. τέως ἕως] τέως b. c 3. o. p 9. 10. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. τε ἕως a 1. p 1. 15. Ald. 20. πότερ' a 1. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. οὐχὶ] οὐ a 1. p 1. 21. φήσητε a 1. 22. μᾶλλον] μόνον a 1. i. o. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. 23. εὕροι τι ἄλλο] ἄλλο τι εὕροι i. ἄλλο τις εὕροι a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. εὕροι τις ἄλλο c 3. Ald. εὕροιτε ἄλλο M. Ben. antep. ἐκτίσειν om. pr. p 15. pen. ἐνταυθὶ p 9. 10. Bekk. Ibid. μὲν om. p 9. ἱερῶν μὲν p 1. ult. ὑφήρηται a 1. b. c 3. d. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. ἠφήρηται Ald. Less. Ibid. τῷ om. p 9.

P. 303. 1. νόμῳ] δήμῳ i. 7. ὀφείλουσι a 1. i. p 1. 10. 15. Ibid. τ' om. c 3. 9. δ' ἐν] δὲ a 1. d. e. i. p 1. 10. 15. Hervag.

Tayl. Bekk. 10. λέξεως b. c 3. p 9. 11. ποιεῖν a 1. i. o. p 1. 10. et pr. p 15. 12. ὅστις] ὅ τις a 1. b. e. p 1. 9. 10. t. et corr. p 15. Hervag. Tayl. Ald. Ind. Bekk. Ibid. ὦφλεν a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ὤφλη c 3. 14. τηλικοῦτο a 1. b. p 1. 9. 10. Bekk. pen. χειροτονεῖν a 1. p 1. ult. ἅπαντα τὸν νόμον p 9. πάντας τοὺς νόμους e.

P. 304. 5. ἀπαλλάξονται b. c 3. p 9. Ald. ἀπαλλάξεται i. t. Hervag. Tayl. Bekk. ἀπαλλάξετε a 1. d. e. n. p 1. 10. 15. 6. φήσῃ p 9. 7. δείξειν] δείξει b. c 3. p 10. Bekk. δείξῃ p 9. 9. ἂν] ἐὰν p 1. 10. προστάττει δεδέσθαι p 9. 11. βουλο-
σὶ
μένοις] ἐθέλουσι Ald. Ind. 12. φήσει p 15. φήσει a 1. p 1. 13. τῷ om. i. Ibid. ἐφ' ᾧ - - - δεσμοῦ om. a 1. i. p 1. 10. 15. add. in marg. p 9. 14. ἀφεῖσθαι p 9. Bekk. 15. πανουργήματος M. Ben. 16. εἶπε a 1. p 1. 18. τῶν δεσμῶν i. 19. ἢ ἐγγ.] ἢ οἱ ἐγγ. a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐνάτης a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. et corr. b. Bekk. 21. ἐγγυηθέντων o. 24. εἶπε a 1. p 1. et γρ. p 15. pen. μὲν om. pr. p 9. ult. λαβεῖν om. a 1. d. e. i. n. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk.

P. 305. 1. ἡμέτερα a 1. p 9. 15. 3. κατὰ om. p 1. 6. γὰρ om. pr. c 3. 7. ἅπαντας] ἅπαντα a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. κατιστάντι Ald. καταστήσαντι w 2. 11. ἐνάτην a 1. p 15. Bekk. 14. τὴν om. a 1. p 1. 15. 15. ὑπάρχειν ἐγγυητὰς i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 19. ἔδωκεν om. b. et pr. c 3. ante αἵρεσιν ponit p 1. δέδωκεν a 1. 22. ἐφ'] ὑφ' a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 24. προστ. οὐ κελεύων w 2. 26. οὐ] οὐδὲ p 15. 28. ὑμᾶς. Fel. Bekk. 29. ἐγὼ μὲν] ἐγῷμαι p 1. Ibid. τριάκονθ' εἷς ἔφερον a 1. τριάκονθ' εἷς ἔφερε p 1. 30. οἴομαι τρόπον c 3. τρόπον οἶμαι i. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 306. 1. παραιτεῖται γρ. in marg. b. παραιρεῖται M. Ben. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 3. ἡμῶν a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. στρατιὰς p 1. 10. 15. 4. πεζικὰς a 1. d. e. p 1. 15. Ibid. καλὰ] κακὰ a 1. p 1. 10. 6. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα a 1. i. p 1. 10. 15. 9. γίγνεται] γίγνηται a 1. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. 10. πληροῦται a 1. p 1. 16. ἐνάτης a 1. p 15. Bekk. 19. εἰσπράξωμεν p 9. Ibid. εἰς om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. [εἰς] Bekk. 20. μὴ τὸ] οὐ τὸ Fel. P. Manut. τὸ μὴ p 15. τὸ Ald. 21. ποιεῖν p 15. 23. ποτ' p 9. Ibid. ἔξιμεν·] ἔξιμεν; Fel.
τοῦτο
Ibid. τότε p 15. Ibid. ὑμῶν a 1. b. c 3. p 9. 10. antep. ὑμεῖν P. Manut. Ibid. διαλύσεις p 10. 15. Ibid. ἀναμένειν] ἀναμενεῖν M. Ben. Bekk. pen. ἢ εἰ τὴν] ἢ τὴν a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. νόμους] νόμους εἰ a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. θήσετε] θήσεται p 9. 10. Bekk.
αί
ult. δυνήσεσθέ] δυνήσεσθέ b. δυνήσεσθαί p 10. 15. et pr. c 3. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 307. 4. δυναίμεθ' ἄν, καὶ a 1. c 3.
καὶ
5. ἀλλὰ] ἀλλὰ p 15. καὶ a 1. p 1. Ibid. φανῇ a 1. p 1. γρ. φαίνεται b. 7. λαμπρὰ καὶ σεμνὴ p 1. 10. 15. 10. θ' om. a 1. p 1. 10. 15. Ibid. ὡς] πῶς M. Ben. ὅπως Ald. Less. 11. ἄλλος] ἄλλος, καλῶς a 1. p 1. 10. 15. 14. χρωμένην τοῖς νόμοις c 3.
γρ. τελωνικῶς
i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τεχνικῶς p 15. 15. τὰ κοινὰ om. a 1. p 1. 16. θυσίας] οὐσίας p 9. 18. ποιῶν] διοικῶν καὶ ὁ ποιῶν o. Ald. Less. Fel. P. Manut. Ibid. προσυπορεῖσθαι a 1. p 1. 15. Bekk. 20. καταβάλλονται p 15. 21. γρ. ἅπασα M. Ben. 22. μὴ] μηδὲ p 15. 23. ἐνδέῃ p 10.
σεῖς
Bekk. ἐνδεῆ b. i. p 9. ἐνδεῇ p 15. Ibid.
ων
πολλῷ p 15. 24. ᾗ] ἢ i. 25. τοὺς τιθέντας μὴ κυρία ᾖ i. p 10. τοὺς τιθέντας ᾖ κυρία p 1. τοὺς μὴ τιθέντας μὴ κυρία ᾖ b. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. τοὺς μὴ τιθέντας μὴ ᾖ κυρία a 1. τιθέντας μὴ κυρία ᾖ et μὴ τιθέντας κυρία ᾖ i. Ibid. ἡ] δεῖν ἡ a 1. p 1. 15. μήτε ἡ i. μηδὲ ἡ M. Ben. 26. μηδὲ] μήτε i. Ibid. δῆσαι om. a 1. p 1. antep. ἄρχει b. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐνάτης a 1. Bekk. pen. Τιμοκράτες; Bekk. Ibid. βουλευόμεθα a 1. p 1. 10. 15.

P. 308. 3. ὑμῖν a 1. p 1. 10. 15. 4. ἀμισθεὶ p 10. 9. τὰς] καὶ τὰς a 1. p 1. Ibid. εἶναι om. codices et editiones. Ibid. κατὰ] καὶ p 1. κατὰ τοὺς - - - εἶναι τὰς πράξεις om. i. 10. εἴτε a 1. p 1. 15. 12. περὶ τῶν τελ. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. τοὺς νόμους τούτους p 15. 18. γράψας p 9. 20. Ἀθηναῖοι om. c 3. 21. σωφρονεῖτε P. Manut. 23. μόνον post τοίνυν ponunt a 1. b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 25. στρατιὰς p 1. 28. νυνὶ a 1. p 1. 10. 15. Ibid. τιμωρίας om. p 15. ult. δεσμοῦ i. o. p 1. 15. Hervag. Tayl. Ald. Less. Fel. P. Manut.

P. 309. 1. καὶ ἐάν] κἂν a 1. p 1. 2. ἐμβάλλῃ c 3. p 9. Bekk. ἐμβάλλει b. Ibid. κἂν - - - δεδέσθαι om. p 1. 3. ὄφλῃ] ἁλῷ a 1. Ibid. καί τοι Ald. ὅτι p 15. 4. ποιεῖν p 15. Ibid. δ' ἅπασι a 1. i. p 10. 15. 5. τῶν] τῇ τῶν a 1. p 1. 15. 8. ἀποτρέψομαι a 1. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ibid. γ' om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. αὐτὸν om. i. p 10. 15. 10. ὑμᾶς] ἡμᾶς b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. 13. ΝΟΜΟΣ a 1. c 3. p 1. 14. ΚΛΟΠΗΣ - - - ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ om. c 3. 15. ἐάν] ἂν a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἀπωλέσῃ Ald. Fel. P. Manut. Ibid. λάβοι b. ἀπολάβῃ n. pen. ποδοκάκκῃ p 10. et pr. c 3.

P. 310. 1. ἀστρατείας c 3. 2. προειρημένων] προειρημένον a 1. b. c 3. p 1. Bekk. προειρημένου M. Ben. Ibid. αὐτῷ τῶν] αὐτῷ ὑπὸ τῶν M. Ben. Ibid. ὅποι a 1. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. μὴ om. a 1. p 1. 3. αὐτὸν om. p 1. 4. ὅ,τι] τί a 1. 5. τέως ἕως] τε ἕως a 1. p 1. 15. ἕως p 9. τέως b. c 3. p 10. Ald. Less. Fel. P. Manut. 7. γε, οὐ γάρ c 3. Ibid. Σόλ. ὁ νομ. a 1. c 3. i. p 1. 10. 15. Ibid. Τιμοκράτης. omnes. 18. ἐποίει i. 10. δώσουσι a 1. 12. πονηροῖς p 15. 13. πείσονται a 1. p 15. πήσονται p 10. 14. ἂν om. p 9. Ibid. ἀξίαν σὺ δοίης i. p 10. 15. Ibid. σὺ om. a 1. i. p 1. 10. 15. 15. εἴη pr. p 10. 16. βοηθοὺς νόμους λυμ. n. Ibid. ζῶντες p 9. 18. παρασκευάζουσιν; Fel. Bekk. 19. οὐ] οὐχὶ a 1. p 1. 20. κλέπτοντας p 15. antep. τοὺς primum om. Fel. P. Manut. pen. ἡμῶν a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. ult. τίθης p 9.

P. 311. 2. ἀπολογίσασθαι corr. p 11. Bekk. Ibid. ἐμαυτὸν] αὐτὸν pr. c 3. 3. ἐξελέγχειν a 1. p 1. 7. ἃ - - - νόμον om.
σατε
c 3. 9. ἠκούετε b. ἠκούετε p 9. Ibid. ἐφαίνετο] ἐφαίνεθ' ὁ b. c 3. e. p 9. Ald. Fel. P. Manut. φαίνεθ' ὁ a 1. p 1. 10. 15. Bekk. 11. γ' ὅτι p 1. 13. ὑμῶν om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. [ὑμῶν] Bekk. 14. ἐμοί τε a 1. p 1. 15. μὴ om. p 15. Ibid. κἂν τούτῳ p 1. 15. γρ. καὶ τοῦτο μὴ p 15. 17. καὶ om. p 10. 15. 18. ἀδικεῖν] ἀδικεῖ a 1. c 3. i. p 1. 10. et pr. p 15. Bekk. 19. ὑστάτης] ἐσχάτης a 1. p 1. et γρ. b. 23. καὶ ὑπὲρ τῶν ὕστ. a 1. p 1. 24. ἔθηκεν a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. τούτῳ p 9. Ibid. ἐπὶ] ἐν c 3.

P. 312. 1. ἀφῄρητο c 3. 2. et 14. τάδ']
τούτω
τὰ δ' codices et Bekk. 4. οὕτω p 15. τοῦτο a 1. p 1. 5. δὴ om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 6. δικαίως δ' ἂν ἔμοιγε i. p. 10. ὥστε δικαίως ἄν μοι a 1. p 1. ὥστε δικαίως ἔμοιγε p 15. 7. δοκῇ a 1. p 1. Ibid. ὅτις corr. p 15. 9. νόμους] δήμους a 1. b. c 3. d. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Less. Bekk. 10. κληρωτὴν] κληρῷ τὴν a 1. i. p 1. 10. 15. 11. ἦρξας a 1. Ibid. τοῦτο p 1. 14.
ὡς
ἀνείλοντο b. 17. ᾧ p 15. 18. εἶναι om. p 1. Ibid. οὐχ] φαίνεται τούτοις οὐχ a 1. p 1. et inter lineas p 15. 19. κακουργήσωσι a 1. p 1. 10. 15. πανουργήσουσι M. Ben. Ibid. φαίνεται om. a 1. p 1. 20. ἀδικήσωσιν a 1. p 1. 10. 15. Ibid. δώσουσι corr. p 15. 21. εἰσήνεγκε, εἰ μέν τις (ceteris omissis) a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἠσήνεγκε Ald. Fel. P. Manut. ult. κλέπτοι, καὶ ἀποκτεῖναι τοῦτον ἐξεῖναι p 1.

P. 313. 1. διώκοντα τρῶσαι p 1. 2. ἁλόντι] ἄλλο τι p 9. 3. ἀλλ' ἀθάνατον p 15. Ibid. τὴν] εἶναι τὴν a 1. p 1. 15. 4. τι p 9. Ibid. ἀκαδημείας p 1. et corr. a 1. Ibid. λικύθιον a 1. 5. ἢ εἴ τι τῶν a 1. p 1. ἢ εἰ τῶν p 10. 15. 6. ἀφέλοιτο p 15. 7. ὀνομαθέτησαν Ald. Ibid. τὴν om. p 1. Ibid. ἁλῷ i. o. p 1. 10. 15. 8. αὐτὸ b. c 3. Ibid. τὸ τιμηθὲν ἀποτῖσαι p 15. 9. καὶ δέκα νύκτας, ὅπως p 1. 12. δὲ δεῖν] γὰρ δεῖν b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. γε om. a 1. b. c 3. p 1. Ibid. αἰσχρὰ ἔργα ἐργαζόμενον i. p 9. 10. 15. Ibid. ὑφείλατο a 1. p 1. 13. ἀποδόντα a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 15. μόνον a 1. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. ἃ ὑφείλοντο] ἃ ὑφείλαντο a 1. p 1. 15. om. p 9. add. in marg. p 10. 17. ζῆν ἤδη p 1. 19. διπλάσια] διπλᾶ b. i. p 1. 10. 15. 20. ὁτιοῦν ἐπιτ.] ὁτιοῦν δ' ἐπιτ. a 1. b. c 3. p 9. 10. 15. Ald. Bekk. 22. ἠδικ. καὶ κεκόλασμ. a 1. b. p 1. 9. 10. Ibid. καί τι] καί τοι a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. antep. ὁποίας] οἵας a 1. p 1.

P. 314. 3. γρ. τῶνδε in marg. b. τῶν δύο c 3. Ibid. μὲν om. c 3. 5. τοῦ] τούτου τοῦ a 1. d. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. τοῦδε τοῦ b. c 3. 8. τοὺς] διὰ P. Manut. 9. αὐτὸν] αὑτὸν Bekk. 10. αὑτοῦ Bekk. Ibid. κύριον εἶναι p 15. 11. νόμοι ἡμῖν κύριοι a 1. p 1. Ibid. τούτους p 1. 12. νομίζουσι a 1. 13. χρῆσθαι a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. μέγα; μεγάλῃ; μικρόν; μικρᾷ;] μέγα; μεγάλη, μικρόν; μικρᾷ. Bekk. Ibid. ὅ, τι] τὸ τί a 1. b. d. i. p 1. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. ὅτῳ τι e. 15. τὸ om. pr. p 9. 16. ἀφίεις a 1. 18. λείπουσι] λιποῦσι a 1. c 3. i. p 1. 10. 15. 19. νόμῳ] δήμῳ Ald. Ind. 20. et 21. μήθ'] μηδ' p 1. Ibid. ὑπὲρ τῶν τοῦ p 1. 23. δή γε ἐρεῖ p 1. 25. ὧν οὗτος εἴρηκε a 1. p 1. 10. 15. ὧν εὕρηκε p 9.

P. 315. 1. τοσούτων a 1. Ibid. αὐτῷ a 1. c 3. 2. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν p 1. 15. 3. οἴομαι Bekk. 6. ἀκροτήρια Ald. 8. αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς a 1. p 1. αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς d. e. p 15. Ibid. δικαζόμενοι p 9. 10. 15. 8. ἀπόλοιντο i. ἀπόλωνται e. ἀπώλοντο Ald. 9. δεκαπλάσια a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. 11. παράλογόν τι a 1. i. o. p 10. 15. et γρ. b. p 9. 12. καὶ om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. sed γρ. καὶ p 9. 15. ἐγέγραπτο a 1. p 1. 17. τὰ] τι a 1. p 1. 15. 19. τοι om. p 9. Ibid. ἐκείνων ἀδικεῖν p 1. 21. ἀφίεις a 1. p 1. ἀφιεὶς b. c 3. p 10. 15. ἀφιεις p 9. 25. ἐπὶ] κατὰ M. Ben. Ibid. τῷ πλήθει] τῶν πλουσίων corr. p 9. antep. μισθοφορεῖ — ἐκκλησιάζει ἢ δικάζει — ποιεῖ a 1. pen. ἀναγορεύουσιν] o. p 10. ἀναγορεύουσιν καὶ i. ult. λύετε a 1. c 3. d. i. o. p 1. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. λύεται e.

P. 316. 1. ποιήσειεν a 1. d. e. p 1. 9. 15. Bekk. Ibid. τι] τί Fel. 2. αὐτοῖς om. a 1. p 1. 15. et pr. p 10. Ibid.

ἁμαρτεῖν c 3. 3. οὕτω δ', ὅπως οἱ] ὅπως δ' οὗτοι a 1. p 10. 15. ὅπως οὗτοι p 1. 4. δεινότατα] δοκοῦντα p 15. 6. οἰκετῶν ἀχαρίστων p 10. 15. οἰκετῶν τῶν ἀχαρίστων i. Ibid. τρόπον a 1. i. p 1. 15. τρόπων p 10. 9. ἁπάντων ἀνθρώπων c 3. πάντων ἀνθρώπων a 1. i. p 1. 10. 15. Bekk. ἁπάντων om. p 9. Ibid. αὐτοῖς] αὑτοῖς c 3. p 10. Fel. 10. δὲ] δὴ a 1. i. p 1. 10. 15. Bekk. 12. αὑτῶν codices et editiones. Ibid. ἑκάστοις a 1. i. o. p 1. 10. 15. Bekk. 13. δεινότητι] νεότητι b. c 3. i. p 9. w 2. Ald. Ind. Bekk. τῇ νεότητι a 1. o. p 1. 10. 15. Ald. Less. ἐν τῇ νεότητι Fel. P. Manut. sed δεινότητι Fel. Ind. P. Manut. Ind. 14. ἴσως ἂν ἦν a 1. e. p 1. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. 15. δεδέσθαι] δεθῆναι a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 16. αἴσχιστον a 1. p 1. 15. αἰσχρὸν p 9. 17. καὶ secundum om. i. p 10. 18. αὐτῆς] αὑτῆς Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 19. πεντετηρίδας a 1. b. c 3. o. p 9. 10. 15. Bekk. 21. καὶ οὐκ] ἀλλ' οὐκ a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 23. ἢ δι' - - - εἰσῄει om. pr. c 3. Ibid. ὑφείλατο a 1. p 1. antep. καὶ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. νὴ τὸν Δί'] νὴ Δί' b. c 3. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. νῦν om. a 1. p 1. 10. 15. ult. ἂν om. a 1. p 1. Ibid. φαῦλον p 1.

P. 317. 1. ἔχων p 15. 2. ἐμοὶ ἐκεῖνός γε b. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. μοι ἐκεῖνός a 1. 4. γε] τε a 1. p 1. 6. δεκαπλα-
ον
σίαν p 15. δεκαπλασίαν a 1. p 1. 8. οὐ τοσοῦτον p 15. οὗτος οὕτω a 1. p 1. et γρ. p 15. Ibid. εἰ καὶ χρηστοῦ p 10. 15. 9. ἦν] ἐστὶν a 1. d. e. p 1. 10. t. 10. ἐκείνου ἂν p 1. 10. 15. ἂν om. a 1. 12. ἐάσαμεν a 1. i. p 1. 10. 15. 15. ἅπαντες p 10. Ibid. ἃ λέγω om. b. p 9. Ibid. καὶ ὁ ἀπὸ b. p 1. 9. Bekk. 16. μὲν om. p 15. 17. ἐκεῖ τῷ] ἐκείνῳ a 1. i. o. p 1. 10. 15. Ibid. καταθεὶς c 3. 18. δέ om. a 1. p 1. et γρ. p 15. 21. ἃ om. p 9. 23. Μαρδωνίου a 1. p 1. 25. βίαιος; Bekk. Ibid. οὐδείς γ' a 1. p 1. 15. 26. αὐτὸν p 9. Ibid. ἄξιός a 1. p 1. 10. antep. δεκάτων p 1. 15. Ibid. τῶν τῆς θεοῦ] τῶν om. b. c 3. p 9. ult. μὴ τιμωρήσασθαι a 1. b. c 3. e. i. n. o. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 318. 3. τιμωρεῖσθαι P. Manut. 11. καὶ om. i. p 10. 12. τινὲς om. a 1. p 1. 10. 15. Ibid. ὑπέμενον a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ὑπέμεινον Fel. P. Manut. 14. οὖν om. p 15. 16. ἄρχοντας a 1. p 1. Ibid. ἐάσω a 1. i. p 9. 10. 15. Bekk. 18. ἔμπροσθε a 1. p 10. Bekk. 19. ὁμοίως p 9. 20. γιγνομένοις a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 22. ἀλλά γε περὶ] ἀλλὰ περί γε a 1. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. 23. ἔμπροσθεν Bekk. 24. ἕνεκεν om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. γεγονέναι ὁ τοιοῦτος i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. δικασταὶ om. a 1. pen. κολλυτία p 9. Ibid. πάντες p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 319. 1. ἐκ] ἀπὸ a 1. i. p 1. 10. 15. Ibid. ἦν om. b. 2. Φλέψων i. Ibid. Ἀγύῤῥιον a 1. p 1. 9. 15. Bekk. Ἀγύριον pr. b. Ibid. κολλυτέα p 9. 3. ἄνδρα καὶ χρηστὸν a 1. i. p 9. 10. Ibid. δημοτικὸν] πολιτικὸν p 15. 4. ἡμέτερον c 3. 9. ἐτίθει] ἠθέτει γρ. οὐκ ἐτίθει νόμους παρὰ νόμους M. Ben. 13. ὑπέμενον a 1. b. p 1. 9. 10.
e a
15. Bekk. ὑπέμεινον c 3. ὑπέμεινον Ald. Fel. P. Manut. 16. τούτῳ τῷ οἰκήματι i. p 10. 18. πάντες p 9. Bekk. 19. νόμους εἶναι p 1. 9. 15. Bekk. εἶναι om. pr. p 10. νόμους om. c 3. 25. σωθήσονται c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. 26. ἔγωγ'] ἐγὼ μὲν a 1. p 1. antep. ἀλλὰ μνησθέντες a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. pen. Κυδαθηναῖα] Κυδαθηναιέα a 1. b. c 3. i. p 1. 10. 15. Bekk. Κυδαθηνέα p 9. Κυδαθηναία Fel. Κυδαθηναιᾶ M. Ben.

P. 320. 4. ἐτιμήσατε p 9. Ibid. του-
ωνὶ
τονὶ p 15. τουτωνὶ pr. p 10. 5. ἅπασιν om. c 3. 6. τοῦ] τούτου c 3. d. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Fel. Bekk. Ibid. αὐτοῦ om. c 3. Ibid. ἐπρέσβευεν c 3. p 9. 10. Bekk. 7. ἡμῶν a 1. p 1. Ibid. οὐδὲν εἶναι τοιοῦτον p 10. 15. Bekk. τοιοῦτον οὐδὲν εἶναι p 9. 8. δὴ] δὲ p 9. 10. 15. Bekk. 11. παραδείγματι ἀκηκ. p 1. 13. ἐκεῖνοι] ἐκεῖ a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 14. χρήσασθαι p 9. 15. διαδύσεις a 1. p 1. Bekk. 16. νομοθετεῖσθαι] νομοθετεῖν a 1. i. p 10. 15. 19. ἀπάρχεται p 9. 10. Ibid. ἀποσπασθέντος p 15. 20. τίθεσθαι a 1. p 1. 9. Bekk. Ibid. νόμους om. a 1. p 1. 9. 21. πάλαι] παλαιοῖς a 1. p 1. 10. 15. Ibid. ἐν] καὶ ἐν p 9. 23. καινὸς νόμος p 15.

P. 321. 2. ἀνενεγκὼν p 1. 3. αὐτῷ τὸν βίον εἶναι c 3. αὐτῷ εἶναι τὸν βίον p 9. Bekk. 4. ἔχοντα p 10. 6. θεῖναι c 3. 7. πλέον ἢ p 9. Bekk. πλείοις ἢ p 10. Ibid. ἡμῖν a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 9. αὑτοῖς Bekk. 11. δίκαιον τοῦτ' εἶναι c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 12. τοῦ om. p 10. 15. τιμωρήσησθε b. c 3. 16. φθάνῃ c 3. 17. ὀργίζεσθε a 1. 18. ἀσελγαίνουσιν b. c 3. Ibid. ἐὰν] εἰ c 3. Ibid. εὕρητε] εὑρήσετε a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. 19. ὑμᾶς om. a 1. p 1. 21. εἴπω ante καὶ ponit c 3. 22. πράγματι p 9. Ibid. τοῦτον p 9. 23. φησὶν p 1. 15. 24. Ἀθηναῖον c 3. Ibid. καθίστη] καθιστῇ b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. Bekk. antep. ἐπὶ om. c 3. Ibid. τέλος τι a 1. p 1. 10. 15. Ald. Less. Bekk. pen. καταβάλλῃ a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 322. 6. ἃ om. pr. c 3. 7. ἁπάντων b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 9. γὰρ ἄν,

ὦ b. d. i. p 10. 15. Bekk. Ibid. τιμᾶν ἐξῆν ὑμῖν c 3. i. p 1. 10. 15. 11. ὁ om. Fel. P. Manut. 12. τινι om. c 3. p 9. Bekk. Ibid. ἢ] ἣ p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. νυνὶ p 10. 15. Ibid. ἡμῖν a 1. p 15. 24. ὁ om. p 9. Ibid. τοῦτο ὁ Σόλων] ὁ Σόλων τοῦτο c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 25. τοῦτο om. codices et editiones. 26. καὶ ᾤετο ὅ τι corr. p 15. ᾤετο καὶ ὅ τι p 10. 28. αὐτοῦ om. p 15. 29. ΟΡΚΟΣ ΗΛΙΑΣΤΩΝ om. p 9. ΗΛΙΑΣΤΩΝ om. c 3. 30. καὶ κατὰ τὰ b. c 3. Ibid. τῶν] τοῦ a 1. p 1. 9. 10. Bekk. pen. ἐάν] ἄν i. Ibid. τῶν] τὸν Bekk.

P. 323. 1. τῆς] τῶν b. p 15. Ibid.
αγνώσεται
οἴκων p 1. et corr. a 1. 2. κατέγνωσται p 15. Ibid. μένοντας] μέλλοντας Ald. 3. τῶν] τοῦ a 1. b. i. p 9. 10. Bekk. 4.
ἄ ειν
ἀρχὴν p 15. ἄρχειν i. p 10. 6. ὅσαι a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. αὐτὴν τὴν i. 10. ἄλλη a 1. b. p 1. 9. Bekk. ἄλλῃ p 10. 15. ἄλλῳ M. Ben. Ibid. οὐ] οὔτε a 1. c 3. p 1. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 12. ἀπολογησομένου b. c 3. 13. ἂν] ἐὰν p 9. Ibid. ἢ δίωξ.] ἢ ἡ δίωξ. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. w 2. Ald. Less. Fel. Bekk. Ibid. ἐπόμνυμαι a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. sed γρ. ἐπόμνυμι p 9. ὄμνυμι b. c 3. Ibid. Ποσειδῶ a 1. b. c 3. p 1. 10. 15. Bekk. 14. καὶ om. i. Ibid. ἐπαρᾶται] ἐπαρᾶσθαι a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. ἐπαρᾶσθε Ald. ἐπαρῶμαι M. Ben. Ibid. ἑαυτῷ κ. ο. τ. ἑαυτοῦ codices et editiones. 15. τούτων παραβαίνοι] τούτων παραβαίνοιμι a 1. p 1. παραβαίνοιμι τούτων p 15. Ibid. καλὰ om. a 1. b. c 3. p 1. 10. 15. Bekk. Ibid. πολλὰ om. p 9. 16. ἐνταῦθα δ' a 1. c 3. p 10. Ald. Less. ἐνταῦθ' b. p 9. Bekk. pen. ἄλλο om. a 1. p 1. Ibid. τι ὃ] ὅ τι a 1. b. p 1. 10. Bekk. τι p 15. ult. βούλονται Ald. Fel. P. Manut.

P. 324. 1. ταῦτ'] ταύτῃ Bekk. Ibid. δὲ καὶ τὰ b. c 3. p 9. 2. ἄκρα p 1. 3. πάντως a 1. p 1. Ibid. οἴομαι Bekk. 4. ὑμᾶν p 15. 5. δή τις p 9. Bekk. 6. τοῦτον post νόμον ponit c 3. Ibid. προσαγορεύειν a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. τῶν ἐσχάτων p 9. 9. οὐχ ὅτι μόνον τοῦτον] οὐχ ὅτι τοῦτον μόνον c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 10. δείκνυσι a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 11. καθόλου Ald. Fel. P. Manut. 13. τιθεὶς p 9. 14. καταλύσαντα a 1. p 1. καταλύοντα p 9. Bekk. 15. οὐδένα a 1. p 1. 17. λυθεισῶν p 1. 22. μὴ πῶς M. Ben. Ibid. ἀλλὰ δὲ καὶ w 2. καὶ om. p 9. 23. τοιοῦτο b. c 3. 27. τῶν om. p 15. 28. λύσει Fel. P. Manut. 29. δόξει b. c 3. p 9. 10. Bekk. antep. ποιῶν om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. λῦσαι a 1. b. p 1. 10. 15. et corr. c 3. (om. enim pr. c 3.) ult. ζῶντες p 1.

P. 325. 1. ἔχοντα τῶν αὐτῶν c 3. 2. προσεῖσθε b. c 3. προΐεσθε a 1. p 1. 10. 15. 4. ἂν ὅστις p 15. 5. τι] τί Fel. 6. οὖν primum om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. οὐδὲν a 1. Ibid. ἂν om. p 1. 10. 15. 7. ἑαυτοῦ i. αὑτοῦ Bekk. Ibid. πανουργήμασιν M. Ben. 8. ἔτυχον p 9. Bekk. 10. καὶ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοῦτο c 3. 12. βουλομένους p 9. 14. δεῖ post ὑμῖν ponit c 3. 15. καί τοι] εἶπε τοίνυν ποῦ λέγων ἐρῶντος (ἐρῶντος Ald. Less.) τίνος ἕνεκα. καίτοι a 1. i. o. p 1. 10. 15. Ald. Less. Ibid. ἂν ἐρωτῶντος a 1. Ald. 17. χαλ. τὸν ἀγῶνα b. p 9. Bekk. Ibid. ὑπολαμβάνει c 3. Ibid. τετυφλῶσθαι p 9. 10. 18. ταῦτα om. a 1. i. p 1. 10. 15. 19. σχολὴν ἄγοντα] σχολὴν ἄγοντας Ald. Fel. P. Manut. ἄγοντα σχολὴν a 1. b. c 3. i. p 1. 10. 15. 20. ὅτι] ὡς a 1. i. p 1. 10. 15. Ibid. οὐδὲν] μηδὲν b. Ibid. αὐτῷ omnes. 21. καὶ δῆτα om. P. Manut. 22. τούτου τε κἀκ. a 1. i. p 1. 10. 15. Bekk. 25. τούτων p 1. 15. et corr. a 1. 27. ταὐτὰ p 15. om. Ald. Less. 28. οὗτος. διὰ] οὗτος, καὶ δι' ἃ a 1. b. c 3. p 9. 10. w 2. Bekk. οὗτος, καὶ διὰ o. p 1. 15. Ald. Less. οὗτος, δι' ἃ Fel. Ibid. τούτων p 15. antep. μισεῖτο] μισοῖτε a 1. b. c 3. i. p 9. 15. 15. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. πλέον om. b. c 3. p 9. Bekk. pen. γιγνομένοις ἀγῶσι παρῆσαν b. p 9. Bekk. γενομένοις ἀγῶσι παρῆσαν a 1. p 1. 10. 15. γεγενημένοις ἀγῶσι παρῆσαν c 3.

P. 326. 1. τούτου om. a 1. p 1. 10. 15. 5. κληρῷ τὴν i. p 1. 10. 15. Ald. 6. προὐβάλετο a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. δημηγορίαν p 9. Bekk. 9. ὑμῖν om. a 1. p 1. 9. 11. κατέχειν i. 12. ὃς ἦν] ὅσην c 3. Ibid. τὴν ἐξουσίαν] τὴν om. c 3. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. περὶ τούτων ἐξουσίαν i. 13. νόμοις περὶ τούτων οὐκ a 1. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. 17. τοῦτο p 9. 18. εἶτ' ἔχων om. b. 19. τούτους b. p 9. Bekk. Ibid. ἦγεν a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἡμετέρας p 15. Ibid. ὦ om. a 1. p 1. 21. χρὴ c 3. 23. ἀγορεύει] κελεύει b c. 3. 25. γρ. ὑμεῖς p 9. Ibid. κατατεθέντων M. Ben. 27. ἐθέλοιτε a 1. b. i. p 1. 10. 15. Bekk. ἐθέλητε c 3. 29. ἐστιν om. p 9. Bekk. Ibid. ἐν τῇ δημοκρ. p 9. Bekk. antep. μὲν om. a 1. i. p 1. 10. 15. Ibid. ὅπου Bekk. ult. ὑμῖν] ἡμῖν a 1. b. c 3. i. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. δεινότερα] δεινότατα c 3. p 9. Bekk. Ibid. τὰ ἐν] τὰ om. a 1. b. c 3. p 1. 10. 15. Bekk.

P. 327. 1. οὐδ' εὖ] Ald. Ibid. πάντες b. c 3. 2. ἀπεστερεῖτο] ἀποστεροῖτο Ald. 3. εἴ τις] ὅστις a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. κατηγοροῦσι a 1. d. e. i. o. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. 6. ἐκείνων om. a 1. i. o. p 1. 10.

15. Ibid. ἑαυτῶν a 1. i. o. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8. τὰς] τῆς b. c 3. i. Ald. Fel. P. Manut. 9. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι p 15. Ibid. ὁπόταν b. c 3. p 9. 10. πόλλ'] πολλὰ δ' a 1. b. c 3. d. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἀναλωκὼς b. c 3. 12. ἂν om. a 1. c 3. p 1. 10. 15. Bekk. Ibid. ἡγεῖτο c 3. Ald. ᾗ τοῦτο p 9. 13. ἐᾷ] ἔδει a 1. i. o. 14. τι] τοι p 15. 15. ἐροῖτ' p 9. 16. ἢ] εἰ i. Ibid. τούτου b. c 3. 18. βούλεσθε b. c 3. 21. τὸ om. i. p 15. pen. ὑμεῖς post ἑαυτῶν ponunt b. c 3. ult. ἑαυτῶν] ὑμετέροις αὐτῶν a 1. i. o. p 1. 10. 15. Bekk. ὑμετέροις οὕτως p 9. Ibid. κεχρῆσθε.] κέχρησθε. a 1. c 3. i. o. p 1. 10. 15. Fel. P. Manut. χρῆσθαι Ald. ἐχρῆσθε p 9. Bekk. Ibid. θέλετε σκέψασθαι] θέλοιτε σκέψασθαι c 3. θέλετε, σκέψασθε a 1. p 10. Ald.

P. 328. 6. τιμωρίας.] τιμωρίας, Fel. Ibid. ἀνίσως] ἂν ἴσως p 1. Fel. αἰσχρῶς corr. p 15. 8. ἑαυτοῦ b. 10. ἀποδρᾶναι] ἀποδράναι c 3. p 1. 10. 15. 11. θεῖναι τὰ ἑαυτοῦ p 1. 10. 15. 12. ὑφ' ἑαυτοῦ] ὑπ' αὐτοῦ a 1. c 3. i. p 1. 10. 15. 15. ἐνάτης Bekk. Ibid. οὐδὲ om. p 9. 16. καταβάλλειν a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 17. οὐκ om. c 3. p 9. 18. ὅπως ἂν] ὁπόσων a 1. p 1. 15. 19. περιίασιν] περιίωσιν a 1. d. e. p 1. 10. 15. Ibid. ἐπενεγκεῖν b. 20. ὅμως κἀκεῖνα καὶ τάδε a 1. c 3. i. p 1.

ά

9. 10. 15. Bekk. ὅμως κἀκεῖνα καὶ τόδε b. 21. πεπρᾶχθαι] πράττειν a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ταῦθ' om. a 1. et γρ. b. Ibid. ἐφ' ἑαυτοὺς om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἀνέξεσθε a 1. i. o. p 1. 10. 15. et γρ. b. 25. πρᾶον p 15. 29. αἰεὶ a 1. c 3. p 1. 10. 15. antep. ἃ] ὃ b. p 9. Bekk. pen. μὴ] μηδὲ a 1. e. p 1. Ibid. ἐθελήσαντες b. c 3. ult. ἀφίεισαν] ἀφίεσαν a 1. b. p 1. 9. 10. 15. Ald. Bekk. ἀφείησαν corr. c 3.

P. 329. 2. πεποίηται a 1. i. p 10. 15. 3. δέ τις] γάρ τις a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. w. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἐροῖτο p 9. 6. ἐλλελοιπότες a 1. b. c 3. e. p 1. 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. Ibid. τὰς om. p 9. 7. τὰ om. p 9. Ibid. κλέπτοντες] βλέποντες p 1. 10. μὴ om. p 15. 12. ἕτερος] ἑταῖρος a 1. o. p 1. 10. 15. 14. τούτοις p 15. τουτουσὶ p 10. 15. ὑποχωρίσαντες Fel. P. Manut. 16. τούτων om. pr. a 1. 18. πάσχει b. c 3. p 9. sed γρ. ἔπασχεν in marg. b. 19. οὐ τοὺς πολλοὺς M. Ben. 22. ὑφαιροῦνται a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 10. 15. t. 24. κατὰ] τὰ e. pen. τούτων p 15. Ibid. ὃ ἐγὼ] οἶγω b. p 9. Bekk. ἐγὼ c 3. ult. λογιζομένους a 1. c 3. p 1. 10. 15.

P. 330. 3. ταῦτ'] τοιαῦτ' b. c 3. 6. τι] τί Fel. Ibid. εἰργάσθαι b. 7. ὑφ' αὑτοῖς M. Ben. 11. μήτε τούτου μήτ' ἐκείνου p 1. 9. Bekk. μήτ' ἐκείνου μήτε τούτου a 1. i. p 10. 15. Ibid. τῶν τοιαῦτα] τῶν om. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 14. ἐν] ἐφ' b. Ibid. πεπολιτεύονται Benenat. 15. προσεληλύθεσαν] προσεληλύθασι codices et editiones præter Ald. 20. δίκαιοι M. Ben. Ibid. τεθνάναι post ἅπαξ ponunt p 9. Bekk. post δοκοῦσι p 15. 23. ἐφενάκιζεν ὑμᾶς p 9. Bekk. 26. προείλετο a 1. i. p 1. 10. 15. Ibid. τοῦτον b. c 3. p 9. 27. πάντων p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τῶν om. c 3. Ibid. κᾆπειτ'] κᾆτ' b. c 3. p 9. Bekk. καὶ p 10. Ibid. ἐπὶ] ἐν p 15. 28. τὸ] τὸν omnes. antep. ὧν om. a 1. p 15. Ibid. ὧν om. p 1. 10. ult. προσήγαγε b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ταὐτὸ] αὐτὸ a 1. τὸ αὐτὸ b.

καὶ

P. 331. 1. καὶ] οὐ p 15. 3. ἐφορῶ p 1. 10. 5. αὐτοῖς c 3. p 15. 7. προγραψάμενος] προσγραψάμενος a 1. b. c 3. d. e. p 1. 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Fel. P. Manut. Bekk. γρ. περιγραψάμενος M. Ben. 9. καὶ secundum om. c 3. 10. καθ' ἅπαντος p 9. Bekk. 12. οἴομαι Bekk. Ibid.

ὁ

ὑπὸ τῶν στεφάνων ὁρᾶν c 3. 14. τῶν] τὴν b. τὸν p 9. Bekk. 15. [ἐστεφάνωσαν] Bekk. 17. οἱ δεῖνες] οἵ τινες i. p 10. 15. 18. σωθέντες καὶ om. b. c 3. p 9. 10. Bekk.

γρ. σωθέντες

καὶ ἐλευθερωθέντες om. a 1. p 1. ἐλευθερωθέντες p 15. 19. δῆμον ἐπεγ. Bekk. 23. ζῆλον πρότερον c 3. 25. ταῖς φιάλαις δὲ c 3. Ibid. ἡμῖν p 10. 26. ἐποιήθησαν om. p 9. Bekk. ult. γεγραμμένον a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 332. 1. πρότερον b. Ibid. ἣ] ἦν i. ᾗ p 10. 2. τούτου i. p 9. 10. 15. 4. δὲ πόλεως p 9. Bekk. 5. ὑπόμνημα p 9. Bekk. Ibid. ὄντες om. c 3. 6. τῷ] τὸ a 1. b. c 3. e. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 8.

ἐρ σα

εἰργασμένοι κακὰ i. p 10. εἰργασμένοι κακὰ p 15. κακὰ εἰργασμένοι b. c 3. p 9. Bekk. 9. ἀναισθησίας] ἀναισχυντίας b. c 3. γρ. ἀναιδείας M. Ben. Ibid. προσεληλύθασιν p 1. 10. ἐκείνων a 1. c 3. p 1. Ibid. ἡμῶν c 3. 13. ἐστιν post ἀναιδὴς ponit c 3. 14. καὶ ἐκπώματα a 1. i. p 1. 9. 10. 15. [καὶ ἐκπώματα] Bekk. 17. ὑπερβάλλῃ b. p 9. 15. Bekk. 18. μικροῖς c 3. i. p 9. 19. τις σεμνύνηται c 3. 21. μὲν] τὰ a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. τοῦ] τὰ τοῦ Bekk. 22. καὶ οὐχ ὑμῶν ἄξια b. c 3. Ibid. εἶδεν b. p 9. 10. Bekk. 25. ποτ' ἔχων a 1. b. i. p 1. 10. 15. Ibid. ἅπανθ' b. c 3. p 9. Bekk. 26. ἀνάλωσεν b. c 3. antep. αὐτῷ ἀθάνατα i. p 10. 15. ult. ταῖς οἶκοι, στοαὶ b. στοαὶ, νεώσοικοι a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

P. 333. 1. ἄγουσαι b. c 3. 2. ἃς ὅταν - - - καταχωνεύειν om. a 1. p 1. 9. 15. et pr. p 10. Ibid. γράφεις] γρ. γράψεις M. Ben. Bekk. 4. πράττ. τὰς εἰσφορὰς a 1. b. c

3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 5. οἷόςπερ Bekk. 7. ἄγοντες b. c 3. p 9. Bekk. 8. κλέος αὐτῶν p 9. Bekk. αὐτῶν κλέος c 3. ἑαυτῶν κλέος b. 10. τοσοῦτο] τοσοῦτον a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. τοῦτο b. c 3. sed γρ. τοιοῦτο in marg. b. 11. ἔχοντες τὰ παραδ. i. p 10. 13. καὶ ἔλαττον] καὶ om. codices et editiones. 14. τίνος Bekk. Ibid. ἡγοῦμαι] οἶμαι b. c 3. 16. προστά-

ο

την] πρὸς ταύτην p 1. Ibid. προειρημένων τακτῶν c 3. προειρημένον τακτὸν P. Manut. προειρημένων om. p 9. 15. Bekk. τακτὸν

ἅ σιν

om. a 1. p 1. 10. 17. ἁγνεύσειν p 15. ἅγνευσιν p 10. Ibid. ὅλον om. b. c 3. p 9. sed γρ. ὅλον in marg. b. 19. τούτου p 9. 20. ἔτι πρὸς τούτοις ἔχων c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 21. ἔσθ' ὑμῖν c 3. 24. ἔκτισται o. 26. ἐκείνων] τούτων b. c 3. om. p 1. 27. αὐτὸς ἧττον p 10. 15. antep. τοῦτον ἡγοῦμαι c 3. Ibid. οὐδὲν p 1. Ibid. ἕνα p b. pen. εἶναι a 1. i. p 1. 10. 15. ult. φὴς b. c 3. Bekk. φῇς p 9.

P. 334. 1. σε προσήκει] σε προσῆκεν γρ. M. Ben. Fel. σε προσήκειν Ald. προσήκει σε Bekk. 3. λέγουσι] ἄγουσι p 9. Ibid. δικάζειν c 3. 4. νομοθετήσας a 1. o. p 1. 10. 9. τούτους i. p 1. 10. 15. 10. ἀποφή-

ἄλλος

σαιμεν b. c 3. p 9. Ibid. μᾶλλον p 11. 11. ἐκείνους] αὐτοὺς b. c 3. 14. οἴομαι Bekk. 15. μηδεὶς Ἀθηναίων c 3. 16. πήσεται p 10. Ibid. τι τὸ κακὸν p 15. τὸ κακὸν p 10. 17. ὡς] οὓς c 3. Ibid. μετριωτάτους καὶ πρᾳοτάτους p 15. 18. δὲ] δὴ p 9. Bekk. 20. ὅπως om. p 1. Ibid. δεηθήσεται Ἀθηναίων o. Ἀθηναίων δεθήσεται c 3. 21. τοῦτο τέθεικεν b. c 3. p 9. Bekk. 22. γενήσεσθε] ἔσεσθε a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 24. ἀνάδικον a 1. p 9. Ald. Less. Bekk. ἂν ἄδικον d. e. p 1. 10. 15. t. Ibid. μηδὲ] μὴ δὴ a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 26. ἑξῆς] τὸν ἑξῆς i. o. p 10. 27. ταὐτὰ a 1. p 1. Ibid. ὄντα om. p 9. 28. οὐχ - - - πολλὰς om. p 1. ult. καθ' ἅπασας b. c 3. p 9.

P. 335. 2. διοριζόμεθα b. c 3. 3. ὑμᾶς Ald. Fel. P. Manut. 4. βούληται πολιτεύεσθαι c 3. 6. περὶ] τοὺς περὶ a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. τούσδε] τοὺς b. c 3. Ibid. τοὺς b. c 3. 8. προσιόντων om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἔχειν καὶ χαλεπῶς b. c 3. 9. ἂν om. p 1. 10. ὑμᾶς b. c 3. p 9. Bekk. Ibid. δὴ ταὐτῷ τούτῳ o. 11. ἀπαντᾶτε - - - ἐκείνους τοὺς om. p 1. 12. ἡμῶν c 3. Ibid. πεπολιτευμένοις] πολιτευομένοις a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 13. παρέχουσι φόβον c 3. 17. ὧν] ὃ a 1. d. e. i. o. p 9. 10. 15. t. Bekk. Ibid. μνημονεύσετε c 3. d. i. p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. 19. τὸν primum om. p 1. Ibid. τὸν secundum om. b. c 3. p 9. Bekk. Ibid. ταῦτα Ald. 20. περὶ om. p 1. Ibid. πρότερον om. a 1. i. p 1. 10. 15. 22. ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένων c 3. 24. τοῦτο om. a 1. d. i. p 1. 10. 15. Ibid. μηδεὶς τοῦτο] μηδεὶς τούτων Fel. P. Manut. τοῦτο μηδεὶς a 1. p 1. Bekk. τῶν συνηγορούντων αὐτῷ μηδεὶς τοῦτο d. et inter lineas p 15. μηδεὶς δεῖξαι δυνήσεται c 3. 25. καὶ συνιέναι om. a 1. i. p 1. 10. 15. Ibid. σαφῶς om. c 3. antep. ὑμᾶς om. a 1. b. c 3. p 1. 10. 15. [ὑμᾶς] Bekk. Ibid. λογίζεσθαι c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. pen. τοιαῦτα] ταῦτα b. c 3. ult. δεῖ] δὴ p 1. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. δὲ a 1.

P. 336. 1. εἰπεῖν ἂν p 10. 15. ἂν εἴπῃς b. ἂν εἴποις c 3. Ibid. ἄλλην πρόφασιν a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. 2. ἢ] ἀλλὰ

ει

a 1. i. o. p 10. 3. αἰσχροκέρδιαν b. Ibid. συγγενὴς οὔτε οἰκεῖος p 9. Bekk. 4. οὐδ'] οὔτε b. c 3. p 9. 10. 6. τὸ om. a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. 7. μόγις b. c 3. Ibid. δικαστηρίοις om. i. 8. κατατιθέναι b. c 3. p 9. Bekk. Ibid. δεινὰ γὰρ ποιεῖν ἐστὶ τοῦτό γε c 3. 9. παροξύνειν p 9. 10. μισεῖν ante παροξύνειε ponit c 3. Ibid. ἄλλῳ a 1. p 1. ἄλλο p 15. ἄλλος Ald. 11. διάφορος] διαφόρως in marg. b. Bekk. διαφώρος M. Ben. Ibid. ὧν] γρ. ὥστε p 9. Ibid. μᾶλλον om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. γρ. ἐλεεῖν p 9. 13. Μελάνωπον καὶ Γλαυκέτην c 3. p 9. 16. ἀποδεκάτας a 1. p 15. 17. ἀφαιρεῖν a 1. e. p 1. Bekk. Ibid. στρῶμα p 9. 18. εἰ] ᾗ b. p 9. ἢ a 1. p 1. 15. 20. σχετλιώτερον] σχετλιώτερα b. c 3. p 9. Bekk. Ibid. πολλῷ b. c 3. 21. οἱ] ἢ p 15. Ibid. ἡμᾶς c 3. antep. τε om. c 3. p 9. Bekk. Ibid. οὐδέποτε c 3. pen. τηλικοῦτον c 3. p 15. Ibid. τοίνυν] οὖν p 15.

P. 337. 1. γράψαι b. c 3. 4. καὶ τῷ ἑαυτοῦ t. Ald. Less. Ibid. ὃν] ὃ d. e. p 1. 9. 10. Bekk. 5. οἴομαι Bekk. 6. μάλιστα ἔμοιγε δοκεῖ p 15. Ibid. ἄξιον ὀργῇ c 3. p 9. 7. ἀποτρέψομαι p 9. 9. ἀκούσας ἄν τις i. p 9. 10. 15. Bekk. ἀκούσας

γρ. ἔσχε

τις a 1. p 1. Ibid. ἔχῃ p 15. 11. ὁ om. c 3. 14. πάθῃ a 1. b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. οἴηται a 1. p 1. 16. δοκεῖ a 1. p 1. 9. 10. Bekk. 17. δοκεῖ πάσχειν c 3. p 9. Bekk. 18. εἰσεπράττου M. Ben. Ibid. τῶν om. b. c 3. p 9. 19. ἀφ' ὧν] ἀφορῶν p 15. Ibid. νόμον p 15. 20. μετέχῃ a 1. μετέχειν b. c 3. 22. ἀλλὰ καὶ εἰ c 3. 23. καὶ om. b. c 3. p 9. Bekk. 27. δέδωκε p 9. Bekk. Ibid. Κορκύρᾳ p 9.

ει

28. φησὶ b. φήσει p 9.

P. 338. 1. τις ἂν ἐρ. Ibid. φήσαιτε p 9. M. Ben. Bekk. 2. ὅσῳ καὶ] ὅσῳ δὲ a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. μᾶλλον c 3. Ibid. τὸν om. b. c 3. p 9. Bekk. 3. πειράσομαι

διδάξαι c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 4. καὶ τῶν λοιπ. καὶ τῶν τὰ b. c 3. 6. οἷός τ' ἂν ᾖ] δύναιτο b. c 3. οἷός τ' εἴη p 9. Bekk. Ibid. πάντα c 3. τούτων p 15. 7. ἀφελέσθαι a 1. d. e. 8. ὑμᾶς βουλομένοις p 9. Bekk. 10. ὅλην om. c 3. 12. ἂν om. a 1. p 1. 16. ἐναντία b. c 3. 17. εἰ λογίσαιτο] ἐλογίσατο p 9. Ibid. πάντες, ὅταν που καταλύοντες τὸν δῆμον πράγμασιν p 9. Bekk. 18. ἐπιχειρῶσι b. c 3. p 15. 19. ποιοῦσι πρῶτον Bekk. Ibid. νόμους πρότερον] πρότερον νόμους b. ὅρμους πρότερον a 1. i. o. p 1. 10. 15. πρότερον c 3. p 9. Bekk. 23. ὑπέχοντας b. c 3. o. p 1. 9. 10. Bekk. 21. ἐστι om. b. c 3. p 9. antep. καταλύειν c 3. p 9. Bekk. ult. καὶ τὰ προσήκ. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἀπολέσθαι b. c 3. p 9. Bekk.

P. 339. 1. δέδεκε a 1. c 3. p 1. 9. 10. Bekk. ἔδησε corr. p 15. δέδωκε Ald. 2. προτετίμηται] προστετίμηται a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 3. τινι om. a 1. p 1. 10. 15. Ibid. προστιμήσητε c 3. p 9. προστιμήσετε b. 4. εἴ τις αὐτίκα b. c 3. p 15. Ibid. ἀκούσετε p 10. 15. ἀκούσεται p 1. 9. et corr. a 1. 5. et 8. εἴπῃ b. 6. οὔτε νέος om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 7. οὔτ' om. b. c 3. Longin. Ibid. ἐστιν om. a 1. i. p 1. 15. 8. ὡς ὅτι ὁ b. c 3. p 9. 9. ἀφείς b. p 15. Longin. Ibid. ἐστιν οὑτοσὶν p 15. οὑτοσί ἐστιν c 3. 10. θανάτῳ ζημιωθείη] παραυτίκ' ἂν ἀπώλετο a 1. Ibid. τοίνυν ἔχετε, ὦ ἄ. 'Αθ. τοῦτον a 1. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. ὑμᾶς om. c 3. p 9. ὑμᾶς καὶ b. Ibid. ἔθηκε p 9. 13. μόνον om. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἀλλὰ καὶ καθ. b. c 3. i. Hervag. Tayl. 14. τὰ om. a 1. p 1. 15. ἐκείνου b. c 3. 19. ὑμεῖς, εἰκότως Bekk. 21. ὑπειλήφασιν ἐν ὑμῖν] ὑμεῖς ὑπειλήφασιν a 1. p 1. ὑπειλήφασιν c. p 9. Bekk. 22. εἶναι om. a 1. p 1. 9. 15. Ibid. ὡς om. b. c 3. p 9. 23. βέλτιστοι δόξουσιν a 1. p 1. 9. Bekk. δόξουσιν βέλτιστοι c 3. 24. ῥᾳθυμήσετε b. c 3. 25. τε om. p 1. Ibid. ἀποστερήσεσθε a 1. p 1. 9. Bekk. antep. ἐποιεῖτε p 15.

P. 340. 1. ὑπεναντίον b. c 3. ὑπεναντίους p 1. 10. 15. Ibid. τεθεῖσιν p 9. 4. παρ' om. b. c 3. 5. διηγήσασθαι κἀκεῖνο c 3. 11. πάντας om. a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 12. ἀργύριον μὲν ἡγεῖται εἶναι νόμισμα c 3. 14. ἡγοῖτο a 1. b. d. e. p 10. t. Hervag. Tayl. Bekk. ἡγεῖτο c 3. i. p 1. 9. 15. Ibid. νόμισμα τῆς πόλεως a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δεῖν a 1. b. c 3. d. e. i. p 1. 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Bekk. 15. δὴ] δὲ p 15. Ibid. δικαστὰς] νόμους i. 18. καὶ om. c 3. Ibid. τἀδίκημα Bekk. ἀδίκημα codices. 20. μόλιβδον p 1. 15. Bekk. 21. τούτου p 15. 22. ὁμοίως δὲ νόμοις] νόμοις δὲ b. p 9. Bekk. νόμοις δὲ ὁμοίως corr. c 3. ὅμως δὲ νόμοις corr. p 15. 24. μὲν c 3. Ibid. καὶ om. a 1. b. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk. antep. χρὴ b. c 3. p 9. Bekk. Ibid. οὖν] οὖν ἐν Ald. Ibid. πᾶσιν p 9. Bekk. pen.
οἳ
οἷς p 15.

P. 341. 2. τιμάς τινας διδ. b. c 3. 3. προθυμηθεῖν Ald. 4. τι om. c 3. Ibid. κοινὸν, καὶ τὰς] κοινὸν, τὰς a 1. b. c 3. p 1. 9. 15. Bekk. 5. [ἢ κακόν τι πράττειν]
οὐ
Bekk. 8. μηδεμία c 3. μηδεμία b. Ibid. ἄλλη om. p 9. Bekk. 10. τόπον p 9. Ibid. τί om. b. τίς p 1. Ibid. καὶ om. omnes. 12. ταῦτα] τὰ τοιαῦτα b. c 3. Ibid. τῷ κοινῷ om. b. c 3. 13. γένοιτο τῷ κοινῷ τοῖς] γένοιτο τοῖς a 1. i. p 1. 9. 10. 15. Bekk. Ibid. μὲν χρηστοῖς c 3. Ibid. οὐδ'] μηδ' a 1. b. c 3. i. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. τοῖς ἀδικοῦσι δ' c 3. 15. γένοιτ' ἂν εἰκότως.] γένοιτ' ἂν εἰκότως; Fel. γένοιτ' ἄν; εἰκότως. M. Ben. 16. ἂν om. c 3. p 9. Bekk. Ibid. δὶς τόσα γένοιτο c 3. M. Ben. 19. οὐκ εἰσὶν Ald. Less. M. Ben. Ibid. ἐστὶν ἄξιον c 3. ἐστίν. ἄξιον τοίνυν b. ἐστὶν om. a 1. p 1. 9. 10. 15. Bekk. 20. ὀργισθῆναι καὶ om. b. antep. τοῦτον om. a 1. p 1. 9. post ποιῆσαι ponit c 3. p 10. Bekk. ult. ἔσται] ἔστ' a 1. c 3. p 1. 9. 10. 15. Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Α.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 349. 5. δὲ om. a 5. b. c 3. p 10. Fel. Bekk. Ibid. κελεῦον a 5. p 10. Bekk. 7. τοῦτο παθ.] τὸ αὐτὸ παθ. M. Ben. 8. Φανόκρατος c 3. Ibid. ὁ om. b. c 3. ὁ τοῦ a 5. 9. αὐτοῦ] τοῦ a 5. c 3. p 10. Bekk. 10. ὄφλημα a 5. b. c 3. p 10. Bekk. Ibid. 'Ηγέμονα omnes. 11. μεταλαβὰν a 5. 12. διπλοῦνται a 5. 13. τῶν om. a 5. antep. καὶ om. c 3. Ibid. τὸ χωρίον - - - αὐτοῦ post μέρος (ver. ult.) ponit c 3. Ibid. εὐνόμενος a 5. Ibid. ὠνεῖτο c 3. pen. αἰτησ. δύο καὶ Ald.

P. 350. 2. χρηστὴν c 3. 3. τὸν] τὰ b. Ibid. μέχρι p 10. Bekk. 4. ποιοῦντα c 3. 5. ὀφλήματος a 5. b. c 3. p 10. Bekk. 6. χρηστοῦ c 3. 7. ὄφλει c 5. Ibid. καὶ om. a 5. Ibid. ἄχρι p 10. Bekk. Ibid. ἐκθεσθῇ] ἐκτισθῇ a 5. b. c 3. p 10. Bekk. Ibid. χρέος.] editiones. 8. ὄφλειν c 3. 11. ἔγγραφον c 3. Ald. Ibid. ἀνέλῃ b. 13. δικαίως ἂν ἐγγ. c 3. 14. τῷ 'Αρίστωνι a 5. c 3. p 10. Bekk. 15. προειλημμένον c 3. 17. 'Αλικαρνασεὺς] 'Αλικαρνασσεὺς c 3. 19. παρ' 'Αθηναίοις εὐδοκιμοῦντα c 3. pen. πρότερον] πρῶτον c 3.

ΛΟΓΟΣ.

P. 351. 1. 'Αθηναῖοι] δικασταὶ o. p 9. 10. Bekk. 4. τοῦθ' om. a 1. 5. i. et pr. p 10. Ibid. παρὰ] διὰ ἢ κατὰ n. 6. ἐστι δίκαια p 9. 10. 7. ἡμῶν] ὑμῶν a 1. 5. c 3. p 9. 10. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἔχοι] ἔχῃ a 1. o. p 1. 9. 10. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. ἔχει a 5. Ibid. πρὸς τὸ ἢ] ἢ πρὸς τὸ Fel. P. Manut. πρὸς τὸ a 1. 5. p 10. 8. τὴν om. Ald. Fel. P. Manut. 10. ἡμετέρας a 5. Ibid. πάλαι τὸ πρᾶγμα] τὸ πρᾶγμα πάλαι a 1. 5. b. c 3. d. e. i. n. o. p 9. 10. t. Bekk. πάλαι
ὑ ὁ
om. Ald. Fel. 11. ἐπὶ] ἐπὶ b. ὑπὸ a 1. 5. d. e. i. n. p 1. 9. 10. t. Bekk. 12. νυνὶ p 9. Bekk. Ibid. ὑμῶν εἰσὶν c 3. 13. καὶ σώζειν in γρ. p 9. 14. ἂν] ἐὰν M. Ben. Ibid. τοῦτον p 9. 18. οὕτως i. et pr. p 10. ult. τὰ primum om. b. Ibid. ἰσχυρὰ om. a 1. 5. d. Ibid. τουτουί] τούτου p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 352. 1. δικάσοντες i. p 9. 10. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν codices et editiones. 2. τῶν om. Ald. 3. ἐγγεγραμμένον a 1. 5. p 1. 9. 10. Bekk. Ibid. [καὶ] Bekk. 4. τὰ δίκαια εἰδέναι] τὸ πρᾶγμα εἰδέναι i. p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. τὸ πρᾶγμα εἰδέναι οὐδὲν (μηδὲν p 9.) ἧττον ἡμῶν i. t. et γρ. b. p 9. 10. M. Ben. Ald. Ind. τὰ δίκαια εἰδέναι καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ a 1. 5. τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ εἰδέναι Ald. Less. 5. δεῖσθε corr. a 1. 6. αὐτῷ om. p 9. Bekk. Ibid. οὐδ'] ἀλλ' οὐδ' a 1. 5. d. i. n. o. p 9. 10. t. Hervag. Tayl. Bekk. 7. οὐχὶ] οὐ p 9. 10. Bekk. 12. ἐχόντων τούτων p 9. 10. Bekk. ult. δὲ πρότερόν τι a 1. 5. Ibid. περιέσται τούτων i. p 9. 10. Bekk.

P. 353. 1. μὲν ἂν αὐτὸς a 1. 5. d. i. p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. 2. δόξετε a 1. 4. ἐστιν ἅπας i. p 9. 10. Bekk. πᾶς ἐστὶν a 1. 5. Ibid. ὁ om. i. p 10. 7. δοῦσιν] δοκοῦσιν Ald. Fel. P. Manut. 9. τουτουί p 9. 10. et γρ. b. τουτονὶ i. t. Ibid. λέγειν] ἀδικημάτων λέγειν c 3. λέγειν ἀδικημάτων i. et γρ. b. λέγειν ἀδικήσαντα t. Ibid. σπουδάσαντας om. t. 10. προῆγε] προῆχε a 1. b. c 3. d. p 9. 10. Bekk. προεῖχε Ald. Fel. P. Manut. 12. ὧν] καὶ a 1. 5. i. n. o. p 9. 10. Bekk. 13. ἐγὼ ἐάσω M. Ben. 14. προστίθετε a 1. 15. συκοφαντίας a 1. 5. 17. βούλεσθαι a 5. 18. δ' οὐδ'] δὲ μὰ τοὺς θεοὺς οὐδ' a 1. 5. d. t. et γρ. p 9. Ald. Less. M. Ben. δὲ [μὰ τοὺς θεοὺς] οὐδ' Bekk. 19. ἁπάντων τῶν τῆς πόλεως καλῶν i. p 9. 10. Bekk. 20. πράγματος a 5. c 3. Ibid. εὐνομίας M. Ben. antep. βαδίζει καὶ ἐᾷν p 9. 10. Bekk. sed γρ. βαδίζειν ἐᾷν p 9. ult. προειμένα a 5. c 3. d. p 9. 10. t. et corr. a 1. Bekk.

P. 354. 2. παριδόντας ὑμᾶς] ὑμᾶς om. b. c 3. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. δεῖ om. a 1. 5. 4. καὶ πόλεις] τὰς πόλεις M. Ben. 6. ὑμῖν i. p 9. 10. pen. ἣν om. p 9. Bekk. Ibid. ἂν βλέπειν a 1. 5. Ibid. οὕτω] οὕτω δεῖ a 1. 5. p 11. οὕτω δὴ t. M. Ben. ult. καὶ om. pr. p 10.

P. 355. 1. ὁ om. p 9. 2. καὶ primum om. codices et editiones. Ibid. τὰ πάντων τῶν] πάντα τὰ i. p 9. 10. Bekk. sed γρ τὰ πάντων τῶν p 9. Ibid. ταύτῃ om. a 1. 5. c 3. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. πόλει] γρ. πολιτείᾳ p 9. 3. φυλάττων ταύτην] φυλάττων καὶ ταύτην i. p 9. φυλάττειν καὶ ταύτην o. p 10. φυλάττειν ταύτην Bekk. 6. ἐληλυθότες a 1. 5. p 11. 9. ὑμῶν c 3. 10. μηδὲν μᾶλλον ὑμεῖς a 1. 5. p 11. 11.
ο
μείζων b. μεῖζον p 9. 10. Ibid. γίγνεται] γενήσεται n. o. p 9. 10. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. φανέσεται i. Hervag. Tayl. 15. προχειριζομένους] προβαλλομένους t. M. Ben. Ibid. ἐπὶ om. Fel. P. Manut. antep. τοὺς om. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἠβουλόμην a 5. c 3. p 9. 10. Bekk. pen. ὁ om. p 9. Ibid. ἡμῖν a 1.

P. 356. 1. παύηται a 1. 5. p 9. 11. Bekk. 2. γνώσεται c 3. p 9. 10. 11. Bekk. 3. εἶναι om. p 10. Ibid. πείσεσθαι a 5. Ibid. βουλεύμασι a 1. 5. p 11. 5. αἱρεῖν] ἐρεῖν a 1. 5. b. c 3. n. p 9. 10. 11. Bekk. 6. προσκαλούμενον b. c 3. p 9. 10. Bekk. 7. τοῖς—βουλευομένοις] τοὺς—βουλευομένους a 1. 5. o. p 9. 10. 11. Fel. Bekk. 10. δότε καὶ συγχ. a 1. 5. c 3. i. p 9. 10. 11. Ald. Less. Bekk. 13. ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι om. c 3. 15. τούτων] τῶν a 1. 5. p 11. τούτου p 9. Ibid. καὶ ἀνώμαλον om. p 9. 10. 16. ἕκαστον om. a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Ald. Less. Bekk. 17. κοινοὶ καὶ τεταγμένοι] κοινὸν καὶ τεταγμένον καὶ a 1. 5. d. p 11. t. Bekk. κοινὸν καὶ τεταγμένον b. n. p 10. Hervag. Tayl. Ald. Less. Fel. P. Manut. κοινοὶ καὶ τεταγμένον c 3. κοινὸν καὶ τὸ τεταγμένον p 9. Ibid. τοῦτο b. c 3. Ald. 18. βούλεται i. p 9. 10. Bekk. 19. ῥᾳδίως] πλεῖστ' a 1. p 11. πλεῖσθ' a 5. om. b. c 3. p 9. Ald. Bekk. Ibid. ἁμαρτάνοντας a 1. 5. p 11. ult. πείθεσθαι προσήκει i. p 9. 10. Bekk.

P. 357. 2. φρονίμων ἀνθρώπων i. p 10. 4. πᾶσι om. pr. p 10. Ibid. τῇ om. Ald. Fel. P. Manut. 5. ἅπασιν i. p 9. 10. 11. Bekk. 7. ὄντων a 1. 5. p 11. 12. αὐτῷ a 1. 5. b. c 3. d. n. p 9. 10. 11. Bekk. 13. τούτους] τούτοις a 1. 5. o. p 9. 10. 11. w. Fel. Bekk. 14. οὐδεμίαν a 1. 15. ἀφείη a 1. 5. p 11. Bekk. Ibid. οὐδὲ] οὐ a 5. Ibid. τοῦτ' αὐτῷ M. Ben. 16. οὐδὲν ἡ πόλις i. p 9. 10. 11. Bekk. antep. ἀπολεῖται a 1. 5. p 11. Ald. Less. Ibid. τῆς πόλεως om. b. Ald. ult. ἀφιέναι a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. sed γρ. ἀφεῖναι p 10.

P. 358. 1. τοὺς primum om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 4. ἐπὶ τοῖς δεινοτ. i. p 9. 10. Bekk. 6. ἀφιε-

ται a 5. ἀφίητε p 9. 8. γὰρ] γὰρ δὴ a 1. i. p 9. 10. 11. Bekk. γὰρ δήπου a 5. et γρ. p 9. Ibid. καὶ add. in γρ. p 9. 9. καὶ primum om i. p 10. 11. τοῦτον] τοῦτο a 5. 12. κοινὸν] καινὸν a 1. c 3. o. p 9. 10. 11. w. Fel. Bekk. κενὸν a 5. 17. ἕνας]
ει
νέας a 1. 5. p 11. Ibid. ὑπεξιέναι b. 18. καὶ πάντα i. o. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. οἰκεῖται] διοικεῖται a 1. 5. o. p 10. Fel. P. Manut. sed οἰκεῖται Fel. Ind. εὖ οἰκεῖται Ald. Less. 19. εὑρήσει τούτων αἰτίους καὶ i. n. o. p 9. 10. et γρ. b. p 11. Hervag. Tayl. Bekk. εὑρήσει τούτους αἰτίους καὶ t. antep. τοῦ] τὸ Ald. Ibid. διενέγκαι a 1. p 9. 11. Bekk. pen. ποιήσειν a 1. c 3. d. p 9. 10. 11. ult. ὃς ὄντων κυρίων om. p 9. sed γρ. εἰ κυρίων p 9. ὃς ὄντων κυρίων αὐτῶν a 1. 5. p 11. ὃς ὄντων αὐτῶν κυρίων d. t. M. Ben.

P. 359. 2. ὥσπερ ἂν εἰ a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. ὥςπερ ἂν i. Ibid. καθῆσθε p 9. 10. Bekk. 5. ἐστι om. c 3. 6. γρ. προσταξάντων p 9. Ibid. τῶν in γρ. p 9. Ibid. ἡμῶν a 5. b. p 9. 10. 11. Bekk. 7. λιπὼν a 1. 5. p 11. 11. τοιαυτησὶ p 9.
υ
13. περισχοινίζηται c 3. 15. ἀποχωρεῖν b. ἀποχωρεῖν a 1. 5. p 9. 11. Bekk. ἀναχωρεῖν c 3. Ibid. πάσας i. antep. ἅμα om. a 1. 5. b. c 3. i. Ibid. τῷ] τὸ c 3. pen. τοὺς νόμους n. o. et corr. c 3. M. Ben.

P. 360. 1. γὰρ τὰ σεμνὰ καὶ καλὰ a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. καὶ om. c 3. 2. οὗτοι φυλάττουσιν om. a 1. 5. b. c 3. d. p 11. t. Ald. [οὗτοι φυλάττουσιν] Bekk. 3. πρὸς] ἡ πρὸς a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Hervag. Tayl. Bekk. 4. ἡ om. corr. p 11. Bekk. 7. τολμηρὸν] τομὸν a 1. 5. p 11. 12. ἀνεκτ., ὁ βίος συγκέχ. a 1. 5. d. p 11. t. et γρ. p 9. 13. πόλις μεστὴ] μεστὴ om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 14. εἰ] εἷς a 1. εἰ εἷς p 10. 11. Bekk. 17. τινὸς] παντὸς p 9. 10. 11. Ald. Less. Bekk. 18. δόξει p 9. Bekk. antep. τοῦ καὶ Ald. Less. Ibid. ἐπ' om. Ald. Ibid. εὐθὺς αὐτὸν a 1. 5. c 3. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. ἀποκτείνει p 9. Bekk. ἀποκτείνῃ i. p 10. et corr. c 3. ult. ζητοῖ a 5.

P. 361. 3. ἑαυτῶν p 10. 4. ἔτι om. a 1. 5. i. p 9. 10. 7. τὴν ἡμέραν] τὴν om. b. c 3. Ald. Fel. P. Manut. 11. τοῦτο p 9. 10. Bekk. 12. δικάζεσθ'] δικάζεθ' a 1. 5. c 3. p 9. 10. 11. Ald. Less. Fel. Bekk. 13. γὰρ] δὲ i. p 9. 10. Bekk. 17. οὑτοσὶ in γρ. p 9. 18. τῶν ὄντων om. pr. b. 19. κεκλειμένης p 10. et corr. b. Ald. Bekk.
σ
κεκλειμένης c 3. κεκλιμίνης p 9. Ibid. σοι a 1. 5. p 9. 11. Bekk. Ibid. παῤῥησίας] ἐξουσίας i. o. p 9. 10. antep. παρανοίξαιεν b. pen. καὶ τηλικούτοις om. Ald. Ibid. θεᾷ c 3. ult. εἰς - - - βιάζῃ add. in γρ. p 9.

Ibid. τὸ] τὰ Aristid. Ibid. τούτῳ p 9.

P. 362. 2. γνώσεσι] κρίσεσι i. t. M. Ben. Ibid. δικαστηρίων τριῶν i. p 9. 10. Bekk. 3. τῇ γραφῇ] ἐγγραφῇ a 1. 5. b. d. n. p 9. 10. 11. t. Ald. Less. Bekk. ἐν γραφῇ c 3. o. Ibid. τῇ] τῷ Ald. τῶν M. Ben. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. βουλήσεως c 3. i. o. βουλῆς M. Ben. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 4. διώκεις Fel. Ind. Ibid. γραφὴν] γραφῇ a 1. 5. i. o. p 9. 10. 11. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. καὶ om. a 1. 5. b. c 3. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. μόνον οὐχ Bekk. Ibid. ἀλύσεσι (ἀϊλύσεσι a 5.) σιδηραῖς a 1. 5. p 11. 5. δεδεμένος om. p 9. Bekk. Ibid. ὑποδύει Bekk. ὑποδύῃ post ταῦτα ponit c 3. 6. πράττων p 11. Ald. 7. κοινὰ δίκαι' ἀνατρ. a 1. 5. d. i. p 9. 10. 15. t. Hervag. Tayl. Ald. Less. Bekk. 10. εἴπῃ b. antep. τινὸς] τι a 1. 5. b. d. p 11. t. Ald.

P. 363. 2. οὗτός ἐστι i. p 9. 10. 15. Bekk. 3. λέγει p 10. 4. ἀπέκτεινεν ὁ δῆμος i. p 9. 10. Bekk. 6. καὶ δοκοῦσι καὶ οὖσι i. p 9. 10. 7. προσετι p 10. 8. τοῖς om. i. p 9. 10. Hervag. Tayl. τούτοις corr. p 11. Ibid. οἷόςπερ a 1. 5. d. t. M. Ben. Ibid. τὴν om. i. 9. νυνὶ b. p 9. 10. 11. Bekk. 13. τῆς ὑμῶν πόλεως a 5. 18. γίνεσθαι a 5. Ibid. καὶ om. a 1. 5. b. c 3. i. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. συμβαίνει a 5. γρ. συμβαίη τι p 9. 20. οὐ τοῦτον] οὐ τοῦτο codices et editiones. 22. τῶν] γρ. ποιῆσαι τῶν p 9. Ibid. μιαρὸς] μικρὸς Ald. 24. μᾶλλον om. a 1. 5. i. p 11. Ibid. ἀνατρέψειεν i. ἀνατρέψε Ald. πᾶσαν ἀνατρέψειε a 1. p 11. πᾶσαν ἀναστρέψειε a 5. 25. τῆς secundum om. i. p 9. 10.

P. 364. 1. χαλ. καὶ πᾶσι i. p 9. 10. Ibid. τῇ om. c 3. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. οὐδ'] οὐκ a 1. 5. c 3. i. p 9. 10. 11. Bekk. sed γρ. οὐδ' p 10. Ibid. ἀνεκτὸν a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. 2. ἑαυτὸν i. Ibid. προσίεται a 1. 5. p 11. προνοεῖται i. 3. τοῦ secundum om. p 9. 10. Bekk. 4. τίς ἂν οὖν a 1. i. p 9. 10. 11. Bekk. τίς ἂν οὐκ a 5. 5. τούτῳ ἐπιτρέψειε] ταύτῃ συνάψειε i. p 9. 10. Bekk. Ibid. δ' om. i. p 9. 10. Bekk. 6. φεύγοι p 9. Bekk. Ibid. ταύτην] αὐτὴν a 1. 5. i. p 10. 11. 7. μηδ' ἂν ἄκων a 1. 5. p 11. Ibid. αὐτῇ a 1. 5. c 3. d. i. n. p 9. 10. 11. t. Hervag. Tayl. Ald. Less. Bekk. sed γρ. αὐτῷ p 10. 11. 8. τῆς om. codices et editiones. 9. ὅτῳ] ὅπως c 3. 11. ἐκείνη c 3. i. n. p 9. 10. 11. t. Hervag. Tayl. Bekk. sed γρ. ἐκεῖνα p 9. Ibid. τούτων c 3. 13. ἅπαντα c 3. 14. νεῷ omnes. antep. ἀγαθῆς καὶ μεγάλης i. p 9. 10. Bekk. pen. τῷ] αὐτῷ b.

P. 365. 1. κατ' ἀμφότερα add. in marg. p 10. in γρ. p 9. 3. πᾶσιν p 9. 10. Bekk. 4. τῇ secundum om. b. 5. καὶ om. a 1. 5. Ibid. κοινοὶ] νόμῳ κοινοὶ καὶ i. et γρ. b.
οι
p 9. κοινῇ p 10. κοινῇ Bekk. 6. ἀχαρι-

στίας c 3. p 9. pen. διαβαλλόμενος o. ult. τὰ τοιαῦτα δὴ om. a 1. 5. i. p 11. et pr. p 10. add. in γρ. p 9.

P. 366. 1. ἀκούητε a 1. p 9. 11. Bekk. 3. Ἀριστογείτων] Ἀριστογεῖτον a 1. 5. p 10. 11. et corr. c 3. Bekk. Ἀριστόγειτον Fel. Ibid. κέκρικας] καὶ κρίνας a 5. 4. τόγε a 1. Ibid. σαυτὸν] αὐτὸν a 5. 5. καὶ primum om. p 9. 6. ἄνθρωπος μὲν c 3. Ibid. ἐγὼ a 1. 5. p 11. om. p 9. 7. πᾶσιν p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. πολλὴν χάριν om. i. p 9. 10. Bekk. 8. σώσασι με πολλὴν χάριν σὺ i. p 9. 10. Bekk. Ibid. δὲ οὐδὲ πώποτέ γ' οὐδὲν] δὲ πώποτε δ' οὐδὲν b. c 3. i. Ald. Fel. P. Manut. οὐδεπώποτε οὐδὲν a 1. 5. p 11. οὐδεπώποτε δ' οὐδὲν p 9. γρ. δ' οὐπώποτε οὐδὲν p 9. δὲ πώποτε οὐδὲ p 10. δ' οὐδὲ πώποτε οὐδὲν d. n. t. Ald. Less. Bekk. 9. οὖν] εἶναι Ald. Fel. P. Manut. 10. ἀκύρους τοὺς νόμους a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. 11. ἐξελέγξεις περί του;] ἐξελέγξεις; περὶ τοῦ; Ald. Fel. Bekk. ἐξελέγξεις περὶ τούτων; c 3. i. et corr. p 9. 11. et γρ. b. p 10. Fel. Ind. περὶ τοῦ om. a 1. 5. et pr. p 11. Ibid. σκοπεῖται Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. οὕτως pr. p 9. 12. γε] γὰρ c 3. 13. ὁμοίως] ὅμως a 1. 5. b. c 3. d. i. n. o. p 10. 11. Fel. P. Manut. Bekk. sed ὁμοίως Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. τοιούτοις] τούτοις a 1. 5. c 3. i. n. p 9. 10. 11. Hervag. Tayl. Bekk. τοσούτοις Fel. Ind. P. Manut. Ind. 14. χαλκοτύπου c 3. p 11. Bekk. Ibid. σκυλλόδεψον] σκυλοδεψὸν a 1. 5. b. p 15. P. Manut. Ind. σκλυλόδεψον Fel. Ind. σκυλόδεψον c 3. p 9. 10. Ald. Bekk. σκυτόδεψον o. M. Ben. Fel. 19. ὑμῶν Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἀδίκημα om. a 1. 5. p 11. antep. μὲν om. c 3. Ibid. ἀφίει a 5. p 11. ult. τίς om. a 5. p 11.

P. 367. 2. τινα p 9. 10. Ibid. εἴτε] εἰ δὲ a 1. 5. c 3. i. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. ἢ] εἴτε M. Ben. 3. φροντίζειν codices et editiones. Ibid. οὐδὲν a 5. c 3. Ibid. χρήσιμον ὄντα ἢ i. p 9. 10. Ald. Less. Bekk. 4. διὰ τί; om. p 9. 6. ἀποφεύγωσιν a 1. i. p 9. 10. Ald. Less. Bekk. ἀποφεύγουσιν a 5. 8. τί] τίς a 1. 5. p 11. 9. ποταπός corr. p 11. 11. γὰρ δὴ τῶν a 1. 5. p 11. 12. ἡλίκον] ὅσον a 1. 5. p 11. ἡλίκον ὅσον i. o. p 10. 13. οὓς συκοφαντῶν περιέρχεται] περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἑάλω o. p 9. 10. Bekk. sed γρ. τούτους οὓς συκοφαντῶν περιέρχεται p 9. περὶ ὧν ψήφισμα γράψας ἑάλω a 1. 5. i. p 11. et γρ. p 9. 10. Ibid. νῦν πάλιν i. p 9. 10. Bekk. 14. ἀλλ'] καὶ i. 15. περὶ ὧν ψήφισμα γράφων (γράψας i.) ἑάλωκεν om. a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. 17. γὰρ om. a 1. 5. i. p 9. 10. 15. Bekk. ult. πᾶσι p 11.

P. 368. 1. ἀθρόους p 10. Bekk. 2. παρ' ἑκάστου om. a 1. 5. p 11. 3. εἰσπράττων, αἰτῶν a 1. 5. c 3. p 10. 11. Ibid. ἀργύρια] ἀργύριον c 3. i. o. p 9. 10. 11. Bekk. 4. λέγοντας, οὐ a 1. 5. c 3. d. t. Ibid. οὗτοι μὲν γὰρ a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. διαβαπτίζεσθαι] συνδιαβαπτίζεσθαι a 1. 5. c 3. d. o. p 11. Ald. Less. Fel. P. Manut. οἶμαι συνδιαπληκτίζεσθαι in marg. c 3. 8. ταῦτα πάντα c 3. p 11. Ibid. σώζειν.] σώζειν; Fel. 9. ἔργων] ἔργῳ a 1. 5. c 3. d. n. p 9. 10. 11. t. w. Bekk. Ibid. ὦ om. c 3. p 11. 10. σκοπεῖσθε a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. 11. μὴ om. a 1. 5. ult. γέγονε] γεγονός a 1. 5. o. p 9. 10. 11. Bekk. γέγονεν b. c 3. Ibid. μὲν οὖν οὐ] οὖν om. codices et Bekk.

P. 369. 1. χρόνον ὑμῖν, ἀναπ. a 1. 5. i. p 9. 10. t. Hervag. Tayl. Bekk. χρόνον ἡμῖν, ἀναπ. p 11. 4. ἀεὶ ταῖς ἐκκλησίαις a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. 7. νομίζειν εἶναι, αὐτοὶ i. p 10. 11. ἃ om. c 3. 13. ἀναγάγω a 1. c 3. p 11. 15. οὐ μόνον Ald. 16. οὐδ' ὡς] οὐχ ὡς a 1. 5. c 3. p 9. 10. 15. Ald. Less. Bekk. Ibid. ὄντων οὐχὶ πλειόνων a 1. 5. p 11. οὐκ ὄντων πλειόνων M. Ben. 17. χαίρειν] λέγειν Ald. 18. οὐδ' ἐπὶ] οὐδὲ δὴ c 3. οὐδὲ i. p 9. 10. Bekk. τοῦτ' ἐπὶ M. Ben. 19. τὸ αὐτὸ o. 21. ἀνάγκη a 1. Ibid. εἶναι δεῖ τὸν a 1. 5. p 11. 22. πολλὰ βλάσφ.] πολλὰ καὶ βλάσφ. o. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. ἀναγκ. λέγειν καὶ διεξ. a 1. 5. d. i. n. o. p 9. 10. 11. t. Hervag. Tayl. ἀναγκ. [λέγειν καὶ] διεξ. Bekk. pen. φρονούντων] ποιούντων i. n. o. p 9. 10. t. Hervag. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. ult. ἂν om. a 1. 5. p 11.

P. 370. 1. οἴομαι Bekk. 3. στάθμας M. Ben. Ibid. ἅπανθ' a 1. 5. p 11. 5. μὴ] οὐ M. Ben. 6. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekk. 7. ἀποδοσόμενος Ald. ἀποδεξόμενος M. Ben. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 8. οὗτός ἐστιν i. p 9. 10. 11. Bekk. 9. ἀπέδοτο· τὰς] ἀπέδοτο τὰς Fel. 10. γραφὰς οἶσθ' (εἶθ' c 3.) ὡς ἐξέλιπε (ἐξέλειπε a 1. p 9. 11.)· τὸν] γραφάς. οἶσθ' ἐξέλιπε τὸν Fel. 11. Ἀγάθωνα (ταυτὶ γὰρ τὰ πρώην) Bekk. Ibid. ταυτὶ a 1. 5. p 9. 10. 11. ταυτῆ Ald. Less. Ibid. γὰρ τὰ πρώην p 9. 10. Ibid. καὶ om. c 3. Ibid. ἰοὺ ἰοὺ, καὶ] καὶ ἰοὺ ἰοὺ, b. p 9. 10. Fel. Bekk. 13. ὁτιδήποτε omnes. Ibid. παρὰν] παρ' ὧν Ald. Less. Ibid. ὅτι Ald. Less. ὅσ' a 5. pen. ἁπάντων ἐστὶ μισθ. p 9. 10. om. c 3. Ibid. δ' εὖ οἶδ' p 9. 10. Bekk. Ibid. καὶ om. Ald. Less.

P. 371. 1. σώσων a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. 2. ἡ διὰ omnes præter Fel. et P. Manut. 3. ἐκ φύσεως ἐχθρὸς c 3. Ibid. γένους ἐστί· πλὴν a 1. 5. c 3. p 9. 10. 11. Bekk. 4. τις] τίς Fel. Ibid. ὡσπερανεὶ a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. 5. οἴεται δεῖν ὑπάρχειν i. p 9. 10. 11. Bekk. 6. γὰρ add. in marg. b. c 3. 7. ἡμῖν a 1. c 3. 8. αὐτοῖς] τούτοις p 9. 10. ἐπιθυμεῖ a 1. 5. Ald. ἐπιθυμοῖ c 3. 11. γὰρ om. b. Fel. P. Manut. 12. εἶναι om. i. n. p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. 15. μά-

λιστα Ald. Ibid. ἐνεχειρίζετο] ἐγχειρίζετε a 1. 5. c 3. ἐνεχειρίζετε b. p 10. 11. Bekk. ἐνεχειρίζεται p 9. 17. κοπρώνων] κόπρων οὖν i. et corr. p 10. antep. οὗ om. a 1. 5.

P. 372. 1. αἰτῶν om. a 1. 5. p 11. 2. κακῶν b. 3. ἐμβάλλειν i. p 9. 10. antep. ὅτι] ὁ c 3.

P. 373. 2. οὐδὲν οὐδ' ἂν] ἂν οὐδὲν i. οὐδὲν οὐδ' p 9. οὐδὲν ἂν οὐδὲν Hervag. Tayl. 3. ἐστὶ βιοτεύων τῶν M. Ben. Ibid. τῶν secundum om. a 1. 5. b. c 3. i. p 9. 10. 11. Bekk. 4. τῇ ψυχῇ o. p 9. 10. Bekk. 7. ὄφις] ἔχις i. n. o. p 9. 10. t. Ald. Less. Bekk. 10. εἰσπράξεται a 1. 5. d. i. n. o. p 9. 10. 11. t. Bekk. 11. μυροπωλείων p 9. 10. et corr. p 11. Bekk. 13. ἄσπειστος] ἄπιστος a 1. 5. c 3. Ibid. οὗ χάριν i. 14. μέτριος ἄνθρωπος c 3. 15. γράφουσιν εἰς ᾅδου] γράφουσιν ἐν ᾅδου c 3. Ald. Less. Fel. P. Manut. γράφουσιν εἰν ᾅδου b. ἐν ᾅδου γράφουσι a 1. 5. i. o. p 9. 10. 11. Bekk. 18. ἵλεω] ἵλεων a 1. 5. c 3. p 11.
οι
Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὠσθῆναι corr. c 3. 19. βίου τάττεται, τοῦτον c 3. antep. ὥσπερ a 1. 5. p 11. Ibid. ὑμεῖς πώποτε i. pen. τοῦτο p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. καθέντι] καταθέντι a 1. 5. i. o. p 9. 10. 11. Ald. Less. Fel. Bekk. ult. δῶτε b. p 10. et corr. c 3. Bekk.

P. 374. 1. ποιήσασθε i. p 9. 10. 4. οὐμενοῦν] καὶ οὐκ (adscripta vulg.) p 9. οὐ μὲν οὖν Bekk. 7. ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ om. Ald. 11. ἀπεσχῆσθαι a 1. 5. i. o. p 10. 11. Bekk. ἀπεσχεῖσθαι p 9. 12. καὶ τῶν p 9. 10. Ibid. μαρτυριῶν i. o. p 10. 13. οὖσαν om. b. c 3. Ald. 15. ἣν ὑπὲρ] ἥνπερ a 5. Ibid. τούτου corr. p 11. 16. νυνὶ a 5. p 11. 20. Βοξίαν] Ζωβίαν codices et Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἣ vitio typographico Benenat. 21. ἡμέρας αὐτὸν i. p 9. 10. 11. Bekk. 22. καὶ primum om. Ald. Fel. P. Manut. 23. δραχμὰς ὀκτὼ i. p 9. 10. 11. Bekk. 24. τὰ om. a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. 25. ἡμῖν p 9. 10. 26. ἣν om. p 9. Ibid. τι omnes. Ibid. ὑπομνήσκουσαν a 5. ult. αὐτοχειρίαν a 5. Ibid. ἐξ μετοικίου] τοῦ μετοικίου codices et editiones.

P. 375. 2. αὐτὴ p 9. 10. Bekk. Ibid. αἰτία om. pr. p 9. 11. 3. μοι πρῶτον μὲν
τ
τὸν a 1. 5. p 11. Ibid. γραφὴν] γραφὴν a 1. ταφὴν a 5. i. o. p 9. 10. 11. w. Ald. Less. Fel. Bekk. 5. αὐτῷ ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς οὑτοσὶ a 1. 5. p 11. et γρ. p 9. Ald. Less. αὐτῷ [ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς] οὑτοσὶ Bekk. 6. δὲ] δέ μοι a 1. 5. i. o. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. πρῶτον πάντων i. p 9. 10. 11. Bekk. 7. τῆς ὑποδεξαμένης --- πρὸς om. Ald. 8. πωλήτας a 1. πολήτας a 5. Ibid. προσήγαγεν b. c 3. 10. τὸ θηρίον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι b. c 3. τὸ θηρίον, ἄνδρες Ἀθ., τοῦτο a 1. 5. d. p 11. t. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ θηρίον i. p 9. 10. Bekk. 14. πονηρὰ om. a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. 18. πρὸς κατεγγύην, editiones. 19. λαλῶν] λαβὼν b. c 3. i. o. p 10. 11. Ald. Less. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 21. ἄλλος οὐδεὶς c 3. pen. νεαλὴς a 1. 5. c 3. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. αὐτοῦ om. a 5.

P. 376. 2. ἄνθρωπος] ὁ ἄνθρωπος corr. p 11. ἄνθρωπος Bekk. 3. ἢ ζητεῖν] καὶ ζητεῖν o. p 9. 10. et γρ. p 11. Fel. [ἢ ζητεῖν] Bekk. 5. ταυτὶ] ταῦτα p 9. 10. Bekk. 7. μηδενὸς μηδένα i. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. τούτων p 10. 9. αὐτὸν om. p 9. 12. γε secundum om. p 9. 10. 13. τὰ om. p 10. 14. δὲ] δὴ a 1. 5. i. p 9. 10. Bekk. 18. αἰσχίστοις] ἐσχάτοις a 1. 5. o. p 9. 10. 19. τοσούτῳ] οὕτω a 1. 5. p 11. Ibid. ἡγήσατο] ἡγήσαντο a 1. 5. b. c 3. i. o. p 9. 10. 11. Fel. Bekk. Ibid. ἑαυτῶν εἶναι πον. a 1. 5. d. n. o. p 9. 10. 11. Bekk. 21. καταστήσετε] καταμίξετε a 1. 5. b. c 3. d. i. o. p 9. 10. 11. t. Hervag. Tayl. Ald. Less. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 25. καίτοι οὗτος] καὶ τοιοῦτος a 1. 5. c 3. i. o. p 9. 10. 11. w. Ald. Less. Fel. Bekk. καὶ τοσοῦτος Ald. 26. ἔτι λοιπὸς] ἔτι εὔνους o. et in marg. b. M. Ben. Fel. P. Manut. εὔνους p 9. 10. et corr. p 11. Bekk. om. a 1. 5. et pr. p 11. sed ἔτι λοιπὸς Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ὑμῖν] ὑμῖν διαμένω a 1. 5. p 11. Ibid. συνεστᾶσιν ἐπ' ἐμὲ a 1. 5. p 11. Ald. Less. 28. δὲ] δὴ a 1. 5. p 9. 10. Bekk. Ibid. σφόδρα b. c 3. sed σφοδρὰν in marg. b. antep. ὡς ἀληθῶς om. i. p 9. 10. Bekk. pen. ἵν'] ἣν b.

P. 377. 2. κατὰ] διὰ a 1. 5. b. c 3. i. p 9. 10. 11. Fel. Bekk. 4. πάντας om. a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Ibid. τοὺς om. a 1. 5. b. c 3. i. p 9. 10. 11. Bekk. 6. εἷς καὶ ὁ p 9. 10. et corr. p 11. Bekk. Ibid. ὁ om. c 3. 9. ὑπὸ λόγον b. λόγον a 1. 5. d. p 11. φροντίδα t. M. Ben. Ibid. τὴν om. a 5. 10. τοὺς om. a 5. Ibid. γονεῖς a 1. 5. p 9. 10. 15. Ibid. ὁρῶν εὔνοιαν a 5. p 11. 11. ἀπιστῶ a 1. 5. o. p 11. Fel. P. Manut. ἀπίστῳ d. n. ἀπίστων p 9. ῥᾷστον i. Hervag. Tayl. 12. ἐχθρῶν p 9. 16. ὅτι καὶ τὴν a 1. 5. p 11. 18. κατεγνώκατε a 1. i. p 10. 11. καταγνώκατε a 5. Ibid. προετιμήσατε] προσετιμήσατε a 1. 5. b. c
τ
3. p 9. 10. 15. Bekk. 19. δακτυλοδεικνεῖτε p 11. δακτυλοδεικνεῖτε a 1. 5. d. t. pen. ἀπαλλαγῆναι a 1. 5. o. p 9. t. Bekk. Ibid. οὗτος εὔνους ἐστὶν p 9. 10. Bekk. ult. ἐστιν --- ἀναιδὴς om. a 5.

P. 378. 1. ἢ om. a 5. Ibid. τὰ om. pr. p 10. 2. γενόμενα] γενησόμενα d. t. M. Ben. γενόμενα μήτ' ἂν γενησόμενα a 1. 5. p 9. γενόμενα μήτ' ἂν γενόμενα p 10. γενόμενα μήτε γενησόμενα Ald. Less. 4. παραλείπειν a 1. 5. p 9. 11. Bekk. 5. πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν εἶναι c 3. 6. μὲν om. a 1. 5. i. p 9. 10. Ald. Less. Bekk. Ibid. οἴομαι Bekk.

Ibid. εἰ εἰς] εἰς Ald. Fel. P. Manut. εἰ a
o
1. 5. c 3. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. χρέως b. χρέως a 1. 7. ἐξετάζειν a 1. 5. p 11. Ibid. τούτου p 15. 8. τις om. pr. p 10. 9. ἐδανείσαντο a 1. 5. p 9. 11. ἡγεῖσθ' ἂν ἀναιδῆ c 3. i. n. p 9. 10. 15. Bekk. ἡγεῖσθαι ἀναιδῆ a 1. 5. Ibid. ἀνηρημένοι] ἀνηρημένα a 1. 5. c 3. p 9. 10. 11. w. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ταῦτα om. a 1. 5. et pr. p 11. 15. τῇ] τῷ a 5. 16. ἐξαλήλιπται a 1. 5. c 3. p 10. 11. Bekk. ἐξαλήλειπται i. p 9. Ald. Less. 17. δ' ἔτι] δέ τι i. Ald. Less. δέ τις p 9. et γρ. b. Ibid. τέωςπερ b. c 3. p 9. et pr. a 1. p 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 18. μένῃ] μένει a 1. 5. b. c 3. p 10. 11. Ald. Fel. P. Manut. μενεῖ Bekk. Ibid. καὶ om. a 5. antep. πᾶν] τί ἂν p 9. Ibid. οὐδ' ὁ λόγος ἐστὶν om. a 1. 5. p 11. ἐστίν om. p 9. pen. ἀλλ' εἰ ὀφείλει in γρ. p 9. εἰ om. a 5. Ibid. διὰ om. p 9. Bekk. Ibid. γραφὴν] δραχμὴν μίαν a 1. 5. p 11. δραχμὴν b. c 3. n. p 10. t. Ald. Less. Bekk. ult. εἰ διότι] εἰ δ' ὅτι Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἠδικηκόσιν a 1. 5. p 11.

P. 379. 1. ἐὰν] εἰ p 11. 2. , ἢ μίαν] ἤ, μίαν corr. c 3. Bekk. ἢ om. a 1. 5. p 11. 3. γέγραπται pr. p 11. 5. δ' οὖν ἓν p 9. et pr. p 10. Ibid. οὐκ] οὐδ' i. p 9. 10. 6. τὸν] τῶν a 1. Ibid. διώκειν p 9. 7. μ' ἐγγέγραφεν a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Ald. Less. Bekk. Ibid. λαβεῖν] λαχεῖν i. 9. λήψει a 1. c 3. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. σοι om. c 3. Ibid. ποιεῖν om. c 3. 11. ἔλῃ] ἔφη a 1. 5. 14. ὀφειλήσει a 1. 5. d. n. p 9. 10. 11. t. Bekk. 16. ἐγγραφθεὶς c 3. Ibid. νυνὶ a 1. p 11. 18. ὀφειλήσει c 3. p 9. 10. Bekk. τότε ὀφειλήσει a 1. 5. p 11. Ibid. δηλονότι --- οὐκ ὀφείλει om. a 1. 5. et pr. p 11. 19. ὀφειλήσει p 9. 10. 11. Bekk. sed γρ. ὀφείλει p 10. ὀφλήσει c 3. ἐτέλει i. antep. αὐτὸν ἀποφύγῃ a 1. 5. b. c 3. p 9. 10. 11. Ald. Bekk. Ibid. παρὰ τοῦ omnes. Ibid. ταῦθ' om. p 9. pen. αὐτῷ om. a 1. 5. d. i. p 9. 10. 11. Hervag. Tayl. ult. περιὼν corr. c 3.

P. 380. 2. ἐγκυκλίων] συνήθων i. t. 4. [γιγνομένων τούτων] Bekk. 5. ἔγωγε a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. τότ' ἄνω καὶ] τότ' ἄνω Ald. Fel. P. Manut. τὸ τἄνω a 1. b. p 9. Bekk. τὸ τἄνω καὶ a 5. τὸ τὰ ἄνω n. τὸ δ' ἄνω p 10. et corr. c 3. τό τ' ἄνω p 11. 6. γεγενῆσθαι a 1. 5. i. n. o. p 9. 10. 11. Bekk. 8. ἔξεστιν τούτοις, ἐκ M. Ben. 9. ὅταν] καὶ ὅταν t. 10. ὅταν] καὶ ὅταν a 1. 5. p 11. t. 11. καὶ om. a 1. p 11. 12. τετράφθαι a 1. 5. b. c 3. o. p 9. 10. 15. Bekk. ἐτράφθαι i. 14. οὐκ primum om. c 3. 16. κατέφυγον a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. 19. ὁρῶ om. c 3. 21. αὐτοῦ om. a 1. 5. p 9. 11. t. Bekk. Ibid. τί] τι c 3. p 9. 10. Bekk. om. a 1. 5. p 11. 22. τουτοισὶ p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. αὐτοῦ om. c 3. ult. ὡς om. b. Ald. Ibid. ποῖον om. a 5.

P. 381. 1. ὃν οὖ] ὃν ποῦ a 1. 5. o. p 9. 10. 11. w. et corr. c 3. Fel. P. Manut. Bekk. ὃν οὐ b. et pr. c 3. et γρ. p 10. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ὃν μὲν] ἓν μὲν M. Ben. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἅπαντες p 9. 10. 11. Bekk. 2. ὦ τὰν] ὅταν p 9. Ibid. ἀποχωρήσεται.] ἀποχωρήσεται ; Fel. 5. καὶ om. a 1. 5. p 11. 6. τούτων a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. καλοί τἀγαθοὶ a 1. καλοὶ κἀγαθοποιοὶ c 3. 10. λαχὼν αὐτῷ i. p 10. 11. ἀλλ' ἀδελφός γ' ἐστὶ a 1. 5. p 11. Ibid. τούτῳ a 1. 5. p 11. τοῦδε c 3. Ibid. ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος a 1. 5. p 9. 10. 11. 12. καὶ secundum om. codices et editiones. Ibid. οὗτος, τὰ] οὑτοσί, τὰ a 1. c 3. p 11. οὑτοσί, καὶ τὰ i. o. p 9. 10. Bekk. 13. ἄλλα om. a 5. et pr. p 11. Ibid. Θεοδωρίδα a 1. c 3. et pr. p 11. Bekk. 14. Λημνίδα] Λημνίαν a 1. 5. c 3. d. o. p 9. 10. 11. Bekk. 17. οὗτος p 9. pen. αὐτὸν] αὐ-
ον
τῷ b. c 3. αυτοῦ p 9. 10. αὐτῷ a 1. 5. d. p
ου
11. Ald. Less. Bekk. ult. θανάτῳ c 3. θανάτῳ b.

P. 382. 5. καὶ om. a 1. 5. p 9. 10. 15. Bekk. 6. οὐθ' ὅσιον οὔτε p 9. 10. 11. Bekk. 7. δῆλος ἢ om. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. κατὰ πάντων p 9. 10. 11. Bekk. om. i. 8. ἔχῃ p 9. 10. Bekk. ἔχει i. 10. πότερ' a 1. 5. c 3. p 11. 12. κακὰ] κατὰ a 5. 13. καὶ ἐν ἀγῶσι p 9. 10. 14. ταῦτα γεωργεῖ (γεωργεῖται p 9.) ταῦτα ἐργάζεται om. a 1. 5. add. in marg. p 9. 10. Ibid. ὁ δὲ δὴ] δὴ om. a 1. 5. i. p 10. 11. 15. παμπόνηρος ἄνθρωπος] τοιοῦτος ἄνθρωπος M. Ben. τοιοῦτος a 1. 5. ἄνθρωπος om. p 9. 11. Ibid. ὦ om. c 3. p 11. 16. δικαίως ; Fel. Bekk. 17. φέροι καρπὸν i. p 10. 11. Bekk.
ζῶντι
φέροι καρπὸν p 9. 18. ἐγὼ a 1. 5. p 11. 19. παρ' αὐτοῦ τετυχήκασιν] τετυχηκασιν παρὰ τούτου a 1. p 9. 10. 11. Bekk. τετυχήκασιν παρά του a 5. 20. οἷς οὖν θαν. vitio typographico Benenat. 21. πρώτην om. d. t. 22. κἂν corr. p 11. Ibid. οὕτως om. a 1. 5. p 11. 23. ὦ om. c 3. p 11. 24. ἐσώζοντο a 1. 5. et pr. p 11. ἐσώζον, καὶ i. o. p 9. 10. Bekk. 25. καὶ primum om. i. o. p 9. 10. Bekk. pen. παρεστηκυίας i. Hervag. Tayl. παρεστώσας a 1. 5. d. n. o. p 9. 10. 11. t. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. ult. ὁρῶν om. p 11. Ibid. σοι] σου a 1. 5. et pr. p 11.

P. 383. 1. ἢ om. c. 3. Ibid. παρὰ τοῦ Fel. Bekk. 2. ἔδωκας pr. p 11. Ibid. Ἀριστογεῖτον c 3. p 10. 11. Bekk. 3. μὴ δὲ c 3. p 11. μηδὲ a 1. 4. ἀνέπλησας p 9. 10. Ibid. προσωρμίζου] προσορμίζου a 1.

5. b. c 3. p 9. 10. 11. Bekk. 6. ἀκούετε a 1. et pr. p 11. ἀκούεται a 5. ἀκούσαιτε Bekk. Ibid. τὰς] καὶ τὰς o. p 9. 10. Fel. Bekk. 8. ἂν om. p 11. Ibid. μισήσαιτε] μισήσετε a 5. p 9. et pr. p 11. Fel. Ibid. δικαίως ἀποκτείνετε. i. et γϱ. b. p 9. δικαίως ἀποκτείναιτε. γϱ. p 10. 9. δ' ἅπαντας i. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. ὁμοίους ὑπάρχειν i. p 9. 10. Bekk. 11. παντὶ] παντὴ a 5. πάντῃ M. Ben. 12. ἄλλων πλὴν τοῦτον ὀφ. a 1. c 3. d. ἄλλων πλὴν τούτων ὀφ. a 5. M. Ben. ἄλλων πλὴν τούτου ὀφ. Ald. Less. 13. ὁμοίους οἶμαι [οἴομαι Bekk.] τούτους i. p 9. 10. 11. Bekk. 14. ἀλλὰ πᾶν] ἀλλὰ καὶ πᾶν o. Fel. P. Manut. ἀλλὰ καὶ i. p 9. 10. Bekk. ἀλλὰ a 1. 5. p 11. 15. ὑπολάβοιτε p 11. Ibid. ὦ om. c 3. p 11. 17. μὴ] μήτε a 1. 5. c 3. p 9. 10. et corr. p 11. Bekk. μηδὲ Ald. Less. 21. αἱ om. a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. γίγν. καὶ ὀφλήμ. codices et editiones. 22. ἴδια] γϱ. δίκαια p 9. 10. 23. ἑαυτῷ a 1. 5. d. αὐτῷ Bekk. antep. γὰρ ὅμοιόν ἐστιν i. p 9. 10. Bekk. pen. Ἀριστογεῖτον p 10. et corr. c 3. Bekk. Ἀριστογείτων p 9. et pr. c 3. ult. ἀλῶναι γϱαφὴν c 3.

P. 384. 1. σε τεθνάναι ἐπὶ ταύτῃ p 9. 10. Bekk. ἐπὶ ταύτῃ σε τεθνάναι p 11. 4. ἐκ φύσεως ἔχετε c 3. 5. οὗτος - - - ἀλλήλους om. a 1. Ibid. τὸ καθ' αὑτὸν om. a 5. add. in marg. p 11. τὸ καθ' αὑτὸν - - - ἐντεῦθεν in γϱ. p 9. 6. ἴδοιτε δ' ἂν om. a 5. p 11. et γϱ. p 9. 7. πρὸς ἀλλήλους om. b. Ald. post χρώμενοι ponit c 3. 13. οἱ νέοι c 3. 17. παιδιᾶς M. Ben. Fel. P. Manut. ἢ παιδιὰν πλ. τῆς μετρίας om. a 1. 5. 20. τοῦτον om. a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. καὶ om. i. p 10. 21. ὦ om. c 3. 23. ὥσπερ] ὥστε a 1. 5. p 10. 11. Fel. P. Manut. Bekk. ὅπερ b. et pr. c 3. Ald. sed γϱ. ὥσπερ in marg. b. Ibid. ὁρῶντες — ἀκούοντες b. ὁρῶντες — ἀκούοντες c 3. 25. φανεροὶ καὶ φυλ. a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. 28. ἡμετέροις p 11. 29. μεταῤῥιπτεῖ a 1. 5. p 11. μεταρριπτει p 9. Ibid. καὶ om. a 5. 30. οὕτω] οὗτος a 1. 5. b. c 3. d. n. p 9. 10. 11. Bekk. pen. οὐχ ἡ] οὐχὶ c 3.

P. 385. 1. εἴπῃ τουτονὶ ταῦτα ποιεῖν p 9. 10. εἴπῃ τοῦτον τοιαῦτα ποιεῖν i. τουτονὶ δὲ ταῦτα ποιεῖν εἴπῃ a 1. 5. p 11. εἴπῃ τουτονὶ δὲ ταῦτα ποιεῖν Bekk. 3. ἕκαστον c 3. p 9. 10. Ibid. ὑπειπὼν a 1. 5. b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 6. ὦ om. c 3. p 11. 7. παράδειγμα] ἀδίκημα a 1. 5. d. i. n. o. p 9. 10. 11. Hervag. Tayl. Ald. Less. Bekk. 8. αὐτῷ θανάτου i. p 9. 10. 11. Bekk. 9. ἀναθεῖναι p 9. ἐπιαναθεῖναι p 10. 10. οὐ] μὴ a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. 12. ἴδῃ c 3. Ibid. βελτίους a 1. 5. 15. τὸ τοῖς p 11. antep. τοὺς secundum om. a 1. 5. p 9. 10. 11. pen. τάς τε] τάς γε d. p 11. Bekk. τὰς i. p 9. 10. Ibid. συμφορὰς καὶ τὰς τιμωρίας M. Ben. ult. ἅπαντας i. p 9. 10. Bekk.

P. 386. 1. οὔτε p 11. 3. τοσοῦτο p 11. 4. μόνον] νόμον c 3. 5. ταῦτα] πάντα a 1. 5. d. p 9. 10. 11. t. Bekk. sed γϱ. ταῦτα p 10. 6. ἄγειν om. a 1. 5. p 9. 11. sed ἀπάγειν habet in marg. p 11. [ἄγειν] Bekk. 9. ἅπας codices (præter o.) et editiones. 12. ἀνίατον, ὦ] ἀνίατον, ἀνίατον, a 1. 5. b. c 3. d. i. o. p 9. 10. 11. t. Hervag. Tayl. Ald. Bekk. Ibid. τὸ secundum om. a 1. 5. p 11. Ibid. τούτου] τοῦδε c 3. 13. ὥσπερ οἱ ἰατροὶ a 1. 5. p 9. 10. 11. et corr. c 3. Bekk. Ibid. καρκίνον] καρκῖνον Fel. 14. τῶν ἄλλων ἀνιάτων a 1. 5. c 3. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. τι] om. p 9. 10. 11. 17. μήτε ἰδίᾳ μήτε codices et Bekk. 18. ἴσως ὑμῶν i. p 9. 10. 11. Bekk. 19. μήτε] μηδὲ b. c 3. p 10. 11. Bekk. Ibid. ποτὲ om. a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. ἅπαντα i. p 9. 10. 11. Bekk. 20. ἐπὰν] ἂν a 1. 5. p 11. Ibid. εἴδητε a 1. Ibid. ἀποκτείνετε a 1. 5. c 3. i. p 9. 10. 11. Bekk. 21. ὦ om. c 3. p 11. 22. εἴδητε pr. a 1. 23. δήξητε] δήξεται a 1. 5. c 3. p 9. 10. 11. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. δήξηται b. Ibid. τιμωρησάσθω i. p 10. antep. ἐμαρτύρετο c 3. ἐμαρτύρατο a 1. 5. p 11. pen. γ' om. a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. ult. ἐκείνων] τὰς a 1. 5. c 3. p 9. 10. Bekk.

P. 387. 1. οὐδὲ] οὐδ' ὁ a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. ἠφάνισεν c 3. 2. καὶ τοῖς συκ. a 1. 5. p 11. 3. συνερεῖν a 1. 5. p 11. 7. ἅπαντες p 11. 8. ὂν δ'] ἓν δ' a 1. 5. b. c 3. o. p 9. 10. 11. w. Fel. Bekk. 10. προεστηκότες] περιεστηκότες a 1. 5. o. p 9. 10. 11. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. εἷς ἕκαστος i. et corr. c 3. ἕκαστος p 9. 10. 11. τὸν om. a 1. i. p 9. 10. 11. Ibid. περιόντα] παριόντα b. c 3. i. p 9. 10. 11. Bekk. παρόντα a 1. 5. 12. ἀπεψηφισμένους a 1. 5. p 9. Ibid. ἐρεῖτε, ὦ] ἐρεῖτε, τί ἐρεῖτε a 1. 5. p 11. 13. προσώποις in γϱ. p 9. 10. 14. ἀντιβλέψετε a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. 15. δήπου εἷς καθ' i. p 9. 10. Bekk. δήπου γε καθ' a 1. 5. p 11. 16. ὥσπερ] ὡς a 5. p 11. Ibid. πορεύεται a 1. 5. p 11. 17. νῦν] τοίνυν i. p 10. 18. εἰς om. pr. p 11. Ibid. τὴν om. a 1. 5. 20. ἐκεῖ om. p 9. Ibid. πατρὸς] ἀδελφοῦ corr. p 11. 22. ἦτε om. pr. c 3. Ibid. ἡ om. c 3. i. p 9. 11. Ibid. τί] τί δ' a 1. 5. Ibid. ὦ om. c 3. p 11. 23. ἀπεψηφισμένους a 1. 5. d. o. p 9. 10. 11. 25. τολμήσειν Ald. 26. βουλόμενος a 1. 5. et pr. p 11. 27. ἕκαστος] ἕκαστος φήσει corr. p 9. 11. et γϱ. b. p 10. Ibid. ἀποψηφίσασθαι a 1. 5. c 3. i. p 9. 10. t. et γϱ. b. Hervag. Tayl. Bekk. om. p 11. Ibid. οὐκοῦν καταρᾶσθαι τοῖς om. p 11. Ibid. καταράσεσθε a 1. d. n. p 9. Bekk. καταράσασθε a 5. καταρᾶσθε M. Ben. 28. ἀπεψηφισμένοις a 1. 5. d. p 11. Ibid. τὸ om. a 1. 5. p 11. Ibid. ἕκαστον c 3. Ald. pen. ἅπαντας om. a 5. Ibid. πᾶσι p 11.

P. 388. 2. ἐφῖκται secundum om. b. Ald. 3. καὶ πᾶσι - - - ἐπιδεῖν om. pr. p 11. ult. καὶ δίκην - - - ἐπιδεῖν om. a 1. Ibid. αὐτὸν ἐπιδεῖν] ἰδεῖν p 9.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Β.

P. 389. 1. τοίνυν καὶ ὀφείλει a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. Ἀριστογείτων om. p 11. 3. ἐν τῷ δήμῳ om. a 1. 5. b. c 3. p 11. Ald. [ἐν τῷ δήμῳ] Bekk. Ibid. λέγειν τοῖς τοιούτοις i. p 9. 10. 11. Bekk. 4. ὦ ἄνδρες a 5. ὦ δικασταὶ p 11. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι i. p 9. 10. ὦ ἄνδρες δικασταὶ Bekk. 5. πάντας p 11. 8. et 10. ἂν] ἐὰν i. p 11. 10. ἐγχειροῦσί τι a 1. 5. d. n. p 9. 10. 11. Bekk. 12. ἅπαντας om. c 3. Ibid. τῆς τούτων κακίας om. a 1. 5. c 3. i. o. add. in marg. b. p 9. 11. in γϱ. p 10. [τῆς τούτων κακίας] Bekk. pen. πόλους a 5.

P. 390. 1. ἢ διαμάρτῃ om. p 9. [ἢ διαμάρτῃ] Bekk. Ibid. κοινὴν a 1. 5. o. p 9. 10. 11. Bekk. 2. ἐμπλέουσι o. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. παρεσκεύασεν a 1. 5. p 9. 4. αὐτοὺς] αὑτοὺς Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ἑαυτοὺς Ald. Less. 5. ὑμῶν a 1. 5. p 11. om. i. p 9. 10. Bekk. 6. ἐποίησε βραδείας i. p 9. 10. 11. Bekk. ἐποίησε βραχείας a 1. 5. 7. ταχείας] τρα a 5. 8. ὑπολαμβάνων - - - παρὰ om. a 5. 9. ἐνεῖναι i. p 10. Ibid. τὸ ἐκδικούμενον om. a 1. 5. b. c 3. i. p 9. 10. 11. Bekk. sed add. in marg. b. 10. τὸ] τὸν a 1. 5. d. t. M. Ben. Ibid. ὑπέσται] ὑπολείπεσθαί τι a 1. ὑπολείπεσθαι ἔτι a 5. p 11. Ibid. ταῖς πολιτείαις καταλυθείσαις a 5. 14. Ἀριστ. τουτουὶ a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. τούτου] του p 9. Ibid. τόλμης καὶ om. a 1. 5. p 9. 11. [τόλμης καὶ] Bekk. 15. πάσας καὶ τὰς a 1. 5. c 3. p 9. 11. 16. τι] τινὸς p 11. Ibid. τούτους] τούτοις a 1. 5. b. c 3. d. p 9. 10. 11. t. Bekk. 20. ἄργειον a 5. Ibid. οἷόν ἐστιν] οἷόν τέ ἐστιν a 1. 5. p 9. 10. 11. Fel. Bekk. 21. ἐμμένοντες] εἴκοντες i. o. n. p 9. 10. et γϱ. b. Hervag. Tayl. Bekk. om. a 1. 5. d. p 11. t. 22. τοῦτ' a 1. 5. i. o. p 9. 10. 11. Ibid. ποιοῦσιν om. a 5. i. in γρ. habet p 10. Ibid. γὰρ om. a 5. 23. αὐτοῖς] αὐτοὺς o. p 9. αὑτοῖς Fel. pen. νόμοις] ὅμως a 5. Ibid. ἀκολουθοῖεν c 3. p 9. 10. 11. Fel. Bekk. Ibid. εἰ om. pr. p 10.

P. 391. 1. φαίνονται καὶ αὐτὸν] αὐτοὶ φαίνονται a 1. 5. p 11. φαίνονται i. p 9. 10. Bekk. 2. μέν γέ a 1. 5. o. p 10. 11. 3. μεταθέντα a 1. 5. μεταθέντα p 11. μεταστaθέντα b. c 3. o. p 9. 10. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 4. ὁ δῆμος αὐτὸν i. p 9. 10. 11. Bekk. 5. ὀφείλοντας o. p 9. 10. 6. τάλαντα om. i. p 9. add. in marg. p 10. τάλαντα ἀποδόντας d. Ibid. ὃ om. o. p 9. et pr. p 10. Ibid. καὶ om. a 5. Ibid. δεινὸν o. p 9. et pr. p 10. 7. εἴη γε συμβ. o. p 10. 8. τυχεῖν] μετέχειν i. o. p 9. 10. 9. τι τοὺς κειμένους a 5. i. p 9. 10. 11. Fel. P. Manut. Bekk. τι om. a 1. o. τοὺς κειμένους om. b. c 3. Ald. Ibid. παρ' om. a 1. o. p 9. 10. 11. Bekk. 10. μὲν om. c 3. p 9. 10. Ibid. ὑπερπληθῆ a 1. 5. d. i. n. o. p 9. 10. 11. Bekk. 12. καὶ παρὰ τὸ] καὶ τὸ b. i. o. p 9. 10. 11. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 15. ἀναλογίσεσθε a 1. 16. γὰρ] γὰρ ἂν a 1. 5. p 11. et corr. p 10. Bekk. Ibid. εὑρήσετε c 3. Ibid. βούλοισθε b. c 3. Bekk. βούλεσθε a 5. p 11. βουλήσεσθε i. p 9. 10. 18. τοὺς om. a 5. 21. τὸ δύν.] τῷ δυν. p 9. 10. et corr. p 11. 22. ἅπαντες οἱ συλλ. γϱ. p 11. 23. κατὰ] διὰ a 1. 5. p 9. 10. 11. Ibid. ἄκυρον] ἄκυρα a 1. 5. b. c 3. p 9. 10. 11. Fel. P. Manut. Bekk. 25. οἴεσθε c 3. P. Manut. Ibid. δεῖν τῶν] τῶν om. Fel. antep. μὴ om. p 9. pen. γράφεσθε prave Benenat. ult. ἀφηγεῖσθαι] ἐφηγεῖσθαι o. p 9. 10. 11. Fel. Bekk.

P. 392. 3. ἁπάντων a 1. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. κυριώτερός a 1. 5. c 3. p 11. 6. τὸ om. a 1. 5. i. p 9. 10. 11. 8. συναγωνιζομένους] συναναγκαζομένους a 1. 5. c 3. d. i. n. o. p 9. 10. 11. et γϱ. b. Hervag. Tayl. Bekk. sed γϱ. συναγωνιζομένους p 10. Fel. Ind. ἀναγκαζομένους Fel. P. Manut. 11. φανερῶς om. i. p 9. 10. Bekk. 12. Χερώνειαν] Χαιρώνειαν a 1. 5. c 3. p 9. 10. 11. Bekk. Χερώναν b. 13. γενομένως Fel. 14. κίνδυνον τὸν μέγιστον a 1. p 11. τὸν μέγιστον κίνδυνον a 5. Ibid. κατακεκλειμένης p 10. et corr. a 1. Bekk. κεκλειμένης p 11. κατακεκλεισμένης a 5. p 9. et corr. c 3. et pr. a 1. κατακεκλημένης Hervag. Tayl. 16. ὅταν τις] ἐάν τις a 1. 5. p 9. 10. Bekk. ἐὰν i. 19. τὴν om. a 5. 21. τῆς om. b. Ibid. αὐτοῦ] αὐτῶν i. τούτου b. c 3. Ald. αὑτοῦ Bekk. ult. τε μὴ ἕνα M. Ben. Ibid. τῆς πολιτείας ὅλης c 3.

P. 393. 1. τούτων p 11. 4. δ' om. pr. p 11. 7. διὰ τοῦτο] δι' αὐτὸ τοῦτο a 1. 5. o. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. ἀποθάνοι p 9. 10. 11. Bekk. 8. τί νῦν] τοίνυν a 1. 9. ψηφίσασθαι a 1. p 11. 12. ἔγωγε ὑμᾶς p 11. Ibid. ὦ om. c 3. Ibid. ἄνδρες om. p 11. Ibid. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι i. p 9. 10. 15. ἐξετάζεσθε b. 16. τε καὶ] τι καὶ o. p 9. et pr. p 10. Fel. 19. προσήκει a 1.

5. p 15. 21. τὶ] τί Fel. 22. τρόπον δει-νῶς ἄδικος p 9. 23. ἐπιδέδειχεν a 1. 5. i. o. p 9. 10. 11. Bekk. γρ. ἀπέδειξεν M. Ben. 26. αἰτιᾶται a 1. 5. o. p 9. 10. 11. Bekk.
ον
Ibid. τούτων p 10. τούτου i. et corr. c 3. τοῦτον a 1. p 5. 11. τοῦτο Ald. Less. Ibid. ἥρηκε κατηγορῶν] κατηγόρηκε καὶ εἶλεν p 9. 10. et corr. c 3. Hervag. Tayl. κατηγόρηκε καὶ εἷλε καὶ εἶχεν i. κατηγορήσας εἷλεν d. o. εἴρηκε κατηγορῶν Ald. 27. πεπόρηκεν a 1. 28. γὰρ παρὰ ταῦτα n. antep. πρός τινος ὀργισθέντας a 1. 5. p 11. Ibid. τι] τί Fel. om. c 3.

P. 394. 4. ἀκολουθεῖν om. a 1. 5. i. o. p 9. 10. 11. Bekk. 5. πλείω a 1. 5. p 9. 10. 11. Bekk. 6. ἐλέγχεται o. p 9. et pr. p 10. 7. τὰ ταῦτα o. αὐτὰ i. τὰ αὐτὰ Ald. Less. 8. αἰεὶ c 3. p 11. 9. καὶ μέμφεσθαι καὶ διασπᾶσθαι] διαβοᾶσθαι μέμφεσθαι a 1. 5. p 11. καὶ διαβοᾶσθαι καὶ μέμφεσθαι i. p 9. 10. Bekk. καὶ μέμφεσθαι καὶ διαβοᾶσθαι w. et corr. c 3. et γρ. b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. καὶ διαβάλλεσθαι γρ. p 9. 10. νῦν om. a 1. 5. 11. τὰ om. a 1. 5. d. p 11. 12. τῇ πόλει γιγνόμενα a 1. 5. p 11. τῇ πόλει τὰ γιγν. d. Ibid. τούτων] τῶν τοιούτων a 1. 5. p 11. 13. παρὰ τοῖς] παρ' αὐτοῖς a 5. 14. τινὶ ὑμῶν ἐν] τινὶ τοῦθ' ὑμῶν ἐν i. p 9. 10. et γρ. b. Ald. Ind. Bekk. ταῦτά τισιν ὑμῶν ἐν a 1. 5. p 11. τινὶ ὑμῶν τοῦτ' ἐν Fel. P. Manut. 15. τὰ om. a 1. 5. b. c 3. p 9. 10. 11. Bekk. 17. συμβεβουλευμένοις b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. συμβεβουλευσαι p 9. καὶ συμβουλεῦσαί i. o. p 10. Ibid. τι post πεῖσαι ponunt p 9. 10. Bekk. 19. λογισμοῖς c 3. 20. ἠγωνίσατο o. p 9. 10. Bekk. antep. τι om. i. p 10. post συγχωρεῖν ponit c 3. pen. γὰρ τὸ παραν. a 1. 5. p 11. ult. τὸν νόμον a 1. p 11. τὰ νόμον a 5.

P. 395. 2. τοιούτων] ποιούντων c 3. 3. μελλούσαις] ὁμολογουμέναις a 1. 5. i. o. p 9. 10. 11. 6. ἂν] ἐὰν p 11. Ibid. νυνὶ p 10. 8. ἡμῖν] ὑμῖν omnes. 11. παρελθόντων a 1. 5. i. o. p 10. Bekk. παρελθόντων p 9. 12. τούτους pr. c 3. Ald. Fel. Ibid. παρακαταπιθεμένων] παρακατατίθεσθαι i. o. p 9. 10. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. sed παρακατατιθεμένων Fel. Ind.

13. ὁμολογουμένοις καὶ] ὁμολογουμένως a 1. 5. o. p 9. 10. 11. Bekk. Ibid. φαύλοις τούτοις] τούτοις om. b. c 3. i. o. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 14. ἐπιτρεπόντων] ἐπιτρέπειν i. o. p 9. 10. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. sed ἐπιτρεπόντων Fel. Ind. Ibid. ποίμνην a 1. 5. p 9. 10. Bekk. 16. τινες om. i. p 9. 10. Bekk. 17. φύλακας δεῖν i. p 9. 10. Bekk. Ibid. ἐφιστάνειν] ἐπιπέμπειν a 1. 5. i. o. p 9. 10. 11. Bekk. ἐφιστάναι M. Ben. 18. ἐξαμαρτάνοντας a 1. 5. p 11. 20. τούτους a 1. 5. p 11. Ald. Less. Bekk. antep. δότε M. Ben.

P. 396. 2. ἐξαμαρτάνοντας a 1. 5. p 10. 11. Ibid αὐτοὺς] αὑτοὺς Fel. 3. τιμωρῆσαι pr. τιμωρήσασθαι corr. p 15. Ibid. προελέσθαι om. i. o. p 9. 10. Hervag. Tayl. Bekk. 4. ἐψηφίσθαι b. c 3. Bekk. ἐψηφίσασθε p 9. Ald. 6. πῶς δὲ omnes. 9. ἐάσατε a 1. 10. ὑπὲρ ὑμῶν - - - μηδ' om. Ald. 11. συλλέγοντας p 9. 13. ὀργιζ. τὴν ζημίαν a 1. 5. i. p 9. 10. Bekk. 14. πάσχηται Ald. Ibid. ὄντας] τοὺς ὄντας νόμους a 1. 5. p 11. Bekk. τοὺς ὄντας Ald. Less. Ibid. τῶν ὥσπερ οὐκ i. o. p 9. 10. et corr. p 11. 16. συνθεωρήσαιτε n. p 11. et corr. c 3. Bekk. 18. μὴ καταφρονεῖν i. p 10. Ibid. καὶ τὸ μὴ a 1. 5. o. p 9. 10. 19. τά τε ἐκ a 1. 5. p 9. 11. τἀκ c 3. p 10. 20. πρὸ τῶν ὀφθ.] τῶν om. b. c 3. p 9. 10. Fel. Bekk. 21. θεωρήσατε a 1. θεωρήσασθε a 5. θεωρήσαιτε p 11. Bekk. Ibid. τὴν] τὸ M. Ben. 22. τῆς primum om. b. c 3. i. Ibid. τῆς secundum om. p 9. 10. Ibid. τὸν δὲ] τοὺς δὲ a 1. 5. o. p 11. et corr. p 9. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τὰ om. i. et pr. p 10. Ibid. τῆς om. c 3. o. 23. φρονήσεώς τε καὶ i. p 9. 10. Ibid. καὶ σωφροσύνης om. p 11. Ibid. διαπραττόμενον] διαπραττομένους a 1. 5. p 11. Fel. P. Manut. Bekk. 24. δῆλον ὅτι δέ a 5. Ibid. ἂν om. a 1. 5. i. p 9. 10. 11. Bekk. 25. ἴδοιμεν ἂν ante ἄριστ' ponunt a 1. 5. p 11. antep. ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν add. in marg. p 10. τοῖς τῶν om. i.

P. 397. 1. εὑρήσαιμεν o. p 9. 3. τοῖς om. pr. p 9. 5. ὦ om. c 3. p 11. antep. εἰς] εἰ Fel. P. Manut. Ibid. προειρημένων p 11. ult. ψηφίσεσθε] ψηφιεῖσθε a 1. 5. o. p 9. 10. 11. Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΦΟΒΟΥ Α.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 401. 4. ἐγγραφθῇ b. 5. et 9. θυγατέραν a 5. 7. καὶ χρῆσθαι κελεύει a 5. pen. κατὰ 'Αφόβου om. a 5. ult ἀνάμνησιν a 5.

ΛΟΓΟΣ.

P. 403. 1. ἀπέχρην a 1. p 15. 2. ἂν] ἐν b. 3. τοῦτον p 9. 15. Bekk. 7. πειρᾶσθαι om. pr. p 9. post ὑμῖν ponit corr. p 9. 13. ὑμῶν a 1. 5. p 15. Ibid. τῶν om. Fel. P. Manut. Ibid. μέχρι γε τοῦ a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 16. ἐνεγκεῖν a 1. 5. p 9. Bekk. 17. τέ μου a 1. 5. p 15. τ' ἐμοῦ p 9. Bekk. 19. ὅθεν δ' οὖν a 1. p 9. 15. Bekk. 22. ὁ ἐμὸς] οὑμὸς p 9. 15. Bekk. 23. κατέλειπεν p 9. Bekk. 26. ἤμελλε Bekk. 27. ἐνεχείρησεν] ἐνεχείρισεν a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 28. Δήμονος p 15. Ibid. τούτοις M. Ben. Fel. Ibid. ἀδελφιδοῖν] ἀδελφοῖν δυοῖν a 1. 5. p 15. pen. μὲν Παιαν.] τῷ Παιαν. a 1. 5. b. p 9. 15. Ald. Bekk.

P. 404. 2. ἂν om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 5. μητέρα ἡμετέραν καὶ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. προικαθ' p 9. προῖκά τ' Bekk. 6. τῇ οἰκίᾳ Bekk. 7. εἰ om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. τούτοις p 15. Ibid. ἔτι om. p 9. Ibid. ἐμοὶ] εἴ μοι a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 8. χεῖρόν με p 9. 15. Bekk. Ibid. οἰκειότητός μοι p 9. 17. τὸ om. a 1. 5. p 15. ult. τιμημα p 9. τιμήματα a 1. 5. p 15. Ald. Less. Bekk.

P. 405. 3. ὅτι om. a 5. 7. τούτων om. b. τούτου a 5. Ibid. κατέλειπέν p 9. 10. μοι] τοι a 1. 5. p 15. antep. γὰρ ταλάντων τρία p 15. Bekk.

P. 406. 1. κατέλειπεν p 9. 3. τρεῖς, ἀνὰ] τρεῖς, τοὺς μὲν ἀνὰ a 1. 5. p 15. Ald. Less. Ibid. ἢ secundum om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 4. ἀφ'] ἐφ' Fel. P. Manut. 8. δεδανεισμένον a 1. 5. p 15. Ald. Less. 10. κατέλειπεν p 9. 11. γίνονται a 5. Ibid. κεφάλαιον a 1. 5. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. γρ. τὸ μὲν ἄρχαιον κεφάλαιον M. Ben. 12. πεντακισχίλια] πεντακισχίλιαι corr. p 9. Bekk. πεντακισχίλιαι δραχμαὶ w 2. Fel. P. Manut. pen. ὧν] ὃν a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. ult. κλίνια a 1. p 15. Ibid. δὲ om. a 1. 5. p 15.

P. 407. 3. καὶ] τὸν a 1. p 9. 15. Ibid. σύμπαντα ταῦτα εἰς a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 6. Ξούσθῳ b. 8. Δημομέλει δὲ p 9. 15. 9. κατὰ] κᾆτα p 15. 10. διακεκριμένον M. Ben. 11. γίγνονται a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 12. σύμπαντα a 1. 5. p 15. Ald. Less. antep. καὶ] ἢ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. pen. ἀπενήνοχα μαι a 1. 5. p 15. ult. ἐξελέγχουσιν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. ἐξελέγξουσιν M. Ben. Ibid. ἔγωγ' a 1. 5. p 15.

P. 408. 2. μὲν οὖν ὡς a 1. 5. p 9. Bekk. 4. δύναμαι p 15. ἐγὼ δύναμαι p 9. 9. τῶν secundum om. p 9. 10. ἑωσὰν ἐπληρώσατο a 1. 12. Κόρκυραν p 9. Bekk. 13. ἀπέγραψε p 9. Bekk. Ibid. ταῦτα om. p 15. 14. πρῶτον μὲν τούτων p 9. 15. Bekk. 15. τούτῳ a 5. 17.
τ
τηθίδα b. 19. δὲ om. p 9. 22. αὐτὸς] οὗτος a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἠμφεσβήτησε p 15. Bekk. Ibid. σχεῖν a 1. 5. 23. καὶ ἔτι a 1. 5. p 9. 15. 24. ἔφη] ἔτι p 15. ult. τε] γε p 15. Ibid. Δημοχάρη p 9. Bekk.

P. 409. 1. καὶ] ἢ a 5. 3. καὶ om. a 1. 5. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. 11. τὸν om. b. Ibid. ἔχει a 1. 5. p 15. Bekk. 14. συντιθῇ a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. antep. τὸ τῶν] τὸ ἔργον τῶν a 1. 5. b. Ald. Less. Bekk. τὸ προσεργον τῶν cum γρ. ἐνεργὸν p 9. Ibid. δώδεκα] δέκα a 1. 5. p 15. Ald. Less. Bekk. pen. ὑμῖν om. a 1. 5. p 15. ult. μαρτυρῶ a 1. 5.

P. 410. 2. καὶ - - - πρόσοδον om. p 15. 4. ἁπάντων] ἀπ' αὐτῶν a 1. 5. p 9. Ald. Less. Bekk. Ibid. ἀποδομένων δὲ a 1. 5. b. Bekk. ἀποδεδομένων δὲ p 9. 5. πεντεκαίδεκά μοι μνᾶς a 1. 5. p 9. Ald. Less. Bekk. Ibid. γενέσθαι κατὰ τὸν λόγον a 1. 5. p 15. 7. τέτταρσι a 5. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. et (quod notare prætermisi) Reisk. 8. μνᾶς b. 10. φησιν om. p 15. 13. μοι om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. προσῆκε a 1. 5. p 15. Ibid. ἔργον] λόγον a 1. 5. b. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. 14. ἐξελεγχθήσεται a 1. 5. p 15. 16. ἀνθρώποις μόνον, ἀλλ' M. Ben. Ibid. τὸν] τῶν b. p 9. 17. τὴν τέχνην a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 20. γε om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐργασίας om. a 1. 5. p 15. 22. μὲν φήσει a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 23. ἀπρασίας p 9. Ibid. γε om. a 1. 5. p 15. 25. παρέχεσθαι a 1. παρέχειν μοι p 15. 27. τὰς τριάκοντα a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 28. μὲν οὐδὲν a 1. 5. p 15. 30. ἀναλωκέναι b.

P. 411. 2. αὐτοῦ om. pr. p 9. 3. ταύτας om. p 15. Ibid. αὐτοῖς a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 5. ἔχει post μνᾶς ponit p 15. Ibid. τὰς om. p 9. Bekk. 7. τιθῇ τις p 15. Ibid. ὁμοῦ om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 9. γίνονται p 15. 11. ἠμφεσβήτηκε p 9. 15. Bekk. 12. ἐπιδείξω ἤδη p 15. Ibid. καθ' ἓν ἕκ. Bekk. 13. κατέλιπε μὲν ὁ a 1. 5. p 15. Bekk. 14. μὲν om. a 1. 5. p 15. 19. ἕνδεκα] ἐν δέκα a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 21. δεῖ p 9. 23. πάντα] ταῦτ' a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀναλωκέναι b. p 9. Bekk. 24. κενότατον a 1. κενώτατον a 5. p 15. Bekk. antep. τἀνδράποδα Fel. Bekk. pen. πάντων om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk.

P. 412. 2. ὅπως] πῶς a 5. p 15. Bekk. Ibid. ἤ τίς ἀφείλετο, ἢ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 3. πρὸς τίνα a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἥττηνται περὶ αὐτῶν, Fel. Bekk. 5. οἷς] ἧς a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. οὐδέν μοι προσ. a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 6. ἂν om. p 9. 7. λαβόντας] εἰληφότας a 1. 5. p 15. Ibid. παρέλιπον a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 14. et 20. Μυριάδ. a 1. 5. p 15. 19. συμβαλεῖν a 1. 5. p 15. Ibid. κωλύειν a 5. p 15. 23. τῷ] τὸ pr. p 9. Ibid. λῆμμά τι ἀπ' a 1. 5. p 15. 24. οἱ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. συνεβάλλομεν p 9. 25. ὕστερον om. p 9. ὑπερ p 15. 26. ἀποδέδοται a 1. 5. p 15. antep. λαβὲ Bekk. Ibid. μοι om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk.

P. 413. 1. αὐτῷ] αὐτὸ a 1. 5. b. p 9. 15. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. αὐτῶν M. Ben.

2. γὰρ] δὲ p 15. 5. δεῖ] δεῖν a 1. 5. p 15. et corr. p 9. Fel. P. Manut. Bekk. an-
a a
tep. τοῦτο b. ταῦτ' a 1. 5. p 9. 15. Bekk. ult. οὐχὶ] οὐ a 1. 5. p 15.

P. 414. 1. τίνα] τί a 5. p 9. 15. Bekk. 3. πλέον om. pr. p 9. 4. κλίνας] τέχνας p 15. 6. μαχαιροποιεῖον a 1. 5. p 15. et corr. p 9. Bekk. μαχαιροποιεῖν pr. p 9. Ald. 8. οὖν om. p 15. 9. κατέλειπε p 9. 14. ἀπεδίδοντο a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 19. ταυτασὶ a 1. p 9. 15. Bekk. antep. ὅλον ἀφανίζουσιν p 15.

P. 415. 2. τάλαντα om. a 1. 5. p 15. 3. ἀνηλωμένα a 1. 5. p 15. 7. ἔχον P. Manut. Ibid. ἐγὼ om. a 1. 5. 8. δύο τάλαντα καὶ πεντεκαίδεκα μνᾶς p 9. et γρ. b. 9. πεντεκαίδεκα μναῖ καὶ πέντε τάλαντα p 15. 10. τούτου a 1. 5. b. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. Ibid. ἄθρουν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 11. ἡ secundum om. a 1. 5. p 9. 15. 12. δέοντα p 9. Bekk. 13. προσθῆτε a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. δραχμὴν p 9. 15. γενομένας a 5. 17. γενομένων a 1. 5. p 9. 15. 18. ἕκαστ. τὸν ἐνιαυτ. p 9. 15. Bekk. 19. τοῦτον Fel. P. Manut. Ibid. μνᾶς a 1. 5. p 15. Ald. Less. Bekk. 20. ἔτεσιν εἰς τροφὴν a 1. 5. p 15. Ibid. ἀναλωκότων b. 21. τούτων p 9. ult. προστεθέντος] προσόντος a 1. 5. b. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. προσθέντος Ald. Ibid. ἀπέδοσαν] ἀπέδοσαν μὲν a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. ἀπέδοσαν οὖν Ald. Fel. P. Manut.

P. 416. 2. εἰσενηνοχέναι] εἰσενηνοχέναι a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. νομίζονται p 15. Ibid. δυεῖν b. δυοῖς Ald. 3. καὶ om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 4. οὐκ οὖν] ἂν ἂν Ald. Fel. ἂν P. Manut. Ibid. ἀφέλητε a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 6. καὶ om. p 15. Ibid. λαβεῖν ὁμολογοῦσι p 9. 15. Bekk. Ibid. ἃ om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 11. ἀνηλωκέναι a 1. 5. p 15. 13. ἔγραψε p 15. 18. προσεργον p 9. Ibid. τῶν δέκα a 1. 5. p 15. 19. τοῖς secundum om. a 1. p 9. 15. Ibid. τῆς om. a 5. 20. ἕκαστος τοῦθ' p 9. 15. Bekk. Ibid. ἅπαντ' a 1. 5. 22. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 23. ἱκανῶς μὲν ὑμᾶς μεμαθηκέναι a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 24. ὅσα secundum om. a 1. 5. b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. antep. ἐγγέγραπτο] ἐγέγραπτο a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. ἐνεγέγραπτο M. Ben. pen. ἅπαντα p 15. ult. μισθώσαιντο a 5.

P. 417. 1. ἐμοῦ p 9. 15. Bekk. 4. τὰς γε a 5. 5. ὥσπερ οὐκ ἐξ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐξελεγχθησόμενοι p 15. Bekk. 6. et 14. λαβὲ Bekk. Ibid. αὐτὰς p 15. Ibid. ὡς] ὧν p 9. Bekk. ὧν ἐναντίον a 1. 5. p 15. 9. καὶ τὰ] κατὰ b. 13. μισθώσωσιν a 1. 5. p 15. 14. δὴ om. a 1. 5. p 15. Ibid. τούτων p 15. 15. μαρτυρίαν] ἀπόκρισιν a 1. 5. p 15. Ald. Less. Bekk. 16. ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. p 15. 17. αὐτὴν] αὖ τὴν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. τὴν om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. φησὶ καὶ τὸ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 21. ὡμολόγησε M. Ben. 22. οὐδ' αὐτὸς ἀποφαίνει a 1. p 15. ἀποφαίνει οὐδ' αὐτὸς a 5. Ibid. καθόλου τὸ καταλειφθὲν, οὐδὲ a 1. 5. p 15. 23. μισθῶν Ald. Ibid. οὐδὲ secundum om. a 1. 5. p 15. Ibid. τούτοις a 1. 5. p 15.

P. 418. 2. δισχιλίους M. Ben. 5. καταλιπεῖν pr. p 9. 8. καταλειπομένων p 15. Ibid. τε om. a 1. 5. p 15. 12. εἶναι τὰ περὶ p 9. Ibid. τρέψειν a 1. 5. p 15. 13. γένοιντο a 5. 15. καὶ primum om. p 15. 16. τὰς om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 17. αὐτῶν p 9. Ibid. τοῦτον p 15. Ibid. τὰ] τά τε p 9. 19. καὶ primum om. a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 20. λαβὲ Bekk. 21. αὐτοῖς τὰς μαρτυρίας p 9. 15. Bekk. 25. secundum om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. ult. τὰς om. p 15.

P. 419. 1. λαμβάνοντα a 1. 5. p 15. Ibid. ἔτι - - - ἠφανικότα om. Ald. Fel. P. Manut. 2. ἐπέδωκε b. p 9. 3. τὰ ἀνδράποδα πεπρακότα post ἠφανικότα (ver. 1.) ponit Benenat. 4. καὶ om. p 9. 15. Bekk. 5. διοικήσειαν p 9. Bekk. Ibid. μὲν γὰρ οὐκ p 15. 8. πάμπολλα a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὑπὲρ] ὑπ' pr. p 9. 10. οὐδέτερον a 1. 5. p 15. Bekk. 11. κατέλιπεν a 1. 5. Ald. Less. κατέλειπεν p 9. Bekk. καταλίποι M. Ben. 12. πράγμασιν a 5. Ibid. οὐδ' p 9. 13. παράσχηται a 1. 5. 14. περ om. a 1. 5. pen. οὗτος om. p 9. οὕτως p 15. Bekk.

P. 420. 1. ἂν ἀπολαβεῖν p 9. Bekk. Ibid. ἠξίου om. p 15. 3. ἐλλίποι p 9. ἐλλείπει p 15. 5. ἐπέδειξεν a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. οὐθ' ὡς a 5. p 15. 9. μαρτυρίας a 5. 10. μοι om. p 9. Ibid. λογιζόμενος a 1. 5. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. 11. ἑκατέρῳ a 1. p 9. 15. Bekk. ἑκατέρων a 5. M. Ben. Ald. Less. Ibid.
ου
διπλασίας a 1. 5. p 15. 14. τοῦτον p 15. 15. ταῦτ' a 1. 5. p 15. 17. προκλήσει a 1. 5. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. προσκλήσει M. Ben. 20. καὶ om. p 9. 21. νυνὶ p 9. Bekk. 22. κατωρυγμένα pr. p 9. 24. προσδοκήσαιμι αὐτὸν p 9. 25. με αὐτοῦ p 15. με om. p 9. Bekk. 26. μὴ] οὐ a 1. 5. p 9. Ibid. ῥηθησόμενον corr. p 9. Ibid. παραλίποιμι p 9. Bekk. antep. ἐνεβάλετο a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. ult. ὑπ'] δι' p 9. Ibid. ἐκείνου a 1. 5. p 15. Ibid. ἐρῆταί a 1. 5. p 15.

P. 421. 1. εἰς τί] εἴτι p 15. 3. εἴπερ γε καὶ p 9. Bekk. 4. ἐκεῖνος ἀργύριον p 9. Bekk. 5. αὐτὸν οἷόν τε p 15. οἴονται αὐτὸν pr. p 9. 12. τούτῳ δ' οὐκ] τούτων δ' οὐκ b. Ald. Fel. P. Manut. τῶν δ' οὐκ ἂν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 13. δ' ἐκείνην ἐνὶ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 14. τούτῳ a 1. 5. p 9.

15. Bekk. Ibid. γρ. ἐξέδωκεν p 9. 17. ποιεῖ] ποιεῖν a 1. 5. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 20. Μελιτιέως a 1. 5. Μελιτέος P. Manut. 21. ἔνδον om. b. 22. ἡγῆσθε M. Ben. Ibid. καὶ] κἂν a 1. 5. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. 23. αὐτῶν p 9. Bekk. 24. οἱ πολλοὶ p 9. Bekk. 25. ὧν] ἧς a 1. 5. p 15. Ibid. ἐμέλλεθ' a 1. 5. 26. ἀπέσχετ' a 1. 5. p 9. 15. Bekk. ult. γρ. ἐλεοίμην p 9.

P. 422. 5. λαβὲ Bekk. 6. ΝΟΜΟΣ a 1. 5. 7. ἀντιδώρων a 1. 5. 8. πλέον a 1. 5. p 15. 9. ἴδον a 1. 12. ἕνδεκα a 5. p 9. 15. w 2. et corr. a 1. Fel. Bekk. 14. προσῆκον γενέσθαι, τοῦτο διὰ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 15. γὰρ βέλτιόν φησιν p 15. 18. ἐμοὶ p 9. Ibid. ἀποδεδομένα πάντα p 15. pen. αὐτῆς a 1. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. αὐτοῖς a 5. ult. ἐξῆν a 1. 5. Ibid. τοῖς om. Bekk.

P. 423. 1. οὖσι om. a 1. 5. p 15. add. in marg. b. Ibid. μὴ om. sola Benenat. Ibid. ἠβούλοντο a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 4. περιεγένετο a 5. p 15. Ibid. προσπεριποιεῖν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 5. δ' om. pr. p 9. Ibid. διπλασίονα p 15. 6. αὐτοῖς a 1. 5. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. 7. τὸν οἶκον ἐκ τῶν προσόδων p 9. 8. μείζονα a 1. 5. p 15. 10. καὶ primum om. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 13. οὑτωσὶ p 9. Ibid. ἡμίση p 9. 16. ἀπενην., οὐ πρόσοδον p 15. Bekk. 18. ἀλλὰ ταῦτα p 9. Ibid. φάσκοντες. Bekk. 21. ἂν ἔχοιεν] ἔχοιμ' ἂν a 1. 5. p 15. 22. κεκομίσθαι p 9. 24. διαγανακτεῖν p 9. Ibid. εἰ γὰρ κατελ. a 1. 5. p 15. εἰ [γὰρ] κατελ. Bekk. pen. ἐπήρκεσεν a 1. 5. p 15. ult. παρεῖδον a 5. p 15. παρίδον a 1. Ibid. ἀπολλύμενον a 1. 5. p 15.

P. 424. 3. ἀξιοῦσι p 15. 4. ἠθισμένος p 9. 8. αὐτῶν Fel. P. Manut. 13. ἀφείλασθε a 1. 5. p 15. 14. γυναῖκα a 1. 5. p 15. Ibid. ἐλεήσαντας prave Benenat. 15. ὑπολείπετε a 1. 5. p 15. 17. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. 5. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 18. ἔδεισαν οὐδ' a 1. 5. p 15. Ald. Less. ἔδησαν οὐδ' in marg. b. (sed in texto vulgata est) ἤδεισαν οὐδ' om. Bekk. 19. ἀξιωθεῖσαν P. Manut. pen. οὐδὲν a 1. 5. p 15. Bekk.

P. 425. 1. ταύτην - - - διοικῶ om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἐκδῶ Bekk. 2. ἀξιοῦσά τ' εἰσφ. a 1. 5. p 15. 4. τὰ secundum om. a 5. p 15. Ibid. πάντες τ' εἰλ. a 5. 8. οὐκ] κοὐκ p 9. Bekk. καὶ οὐκ a 1. 5. p 15. 9. ποιήσεται a 1. p 9. 15. Bekk. 11. ἀπεστερημένος p 9. Bekk. 12. νῦν om. a 1. 5. p 15. Ibid. ὑμεῖς με] ἡμᾶς ὑμεῖς p 9. 14. καὶ τῶν νόμων om. a 1. 5. p 15. ult. στερομένους b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 426. 1. μεγάλα a 1. 5. p 15. 2. οἴομαι Bekk. 3. δωρεῶν καὶ τῶν προικῶν p 15. 4. αὐτὸν] αὐτοῦ a 1. 5. b. p 15. Fel. P. Manut. αὑτοῦ p 9. Bekk. 5. συγγενεῖς pr. p 9. antep. ἀποστερούντων p 15.

ΚΑΤΑ ΑΦΟΒΟΥ Β.

P. 427. 1. ἐψευσμένου a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 2. et 12. ἐξελέγξαι a 1. 5. p 15. 5. κινδυνεύσῃ πρὸς τὸ δημόσιον in marg. p 9. 7. ὤφειλεν a 1. 5. p 15. Ibid. ἐνεβάλετο a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 9. ὑπελίπετο p 9. Bekk. Ibid. διαβάλλειν a 5. p 15. 13. τότ'] τοῦτ' a 5. 16. διαλέλυτο a 5. p 15. 17. ἐπιδείξωμεν p 9. Ibid. οὐδεὶς ἡμῖν p 9. 15. Bekk.

P. 428. 2. δέδειχεν M. Ben. 4. γραφῆναί τε ἐν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 5. σφᾶς Bekk. 7. συνεπ. ἐν τῇ P. Manut. 9. καταστ. με οὐκ p 9. 11. εἴ τι τούτων p 9. 15. Bekk. Ibid. ἦν om. a 1. 5. p 15. 12. ταῦτα] ἂν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 13. φανερῶς a 5. p 15. 18. ἀνελόντες p 9. Ibid. οἴεσθαι δεῖν εἰκῆ a 1. 5. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. 19. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. 5. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 20. εἰσκαλέσαντας a 1. 5. p 9. 15. Bekk.
a
εἰσκαλέσαντες b. 21. ἐγίνετο p 9. Bekk. 25. τούτων ὧν ἐσημήναντο a 1. 5. p 9. 15. et γρ. b. Bekk. τούτων ὧν ἐνεσημήναντο Ald. Less. 26. πάντων p 15. 27. ὧν om. a 1. 5. p 15. Ald. Less. Bekk. 28. ἀπολέλυντο] ἀπελέλυντο a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἐσημήνοντο a 5. 30. λέγωσιν a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐγὼ p 9. Bekk. pen. ταῦτα om. p 9. post πόλει ponit p 15.
e
[ταῦτα] Bekk. Ibid. φαίνεσθαι] φαίνεσθαι b. φαίνεσθε a 1. 5. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. μὲν om. p 9. Bekk.

P. 429. 2. μιμησάμενοι] τιμησάμενοι a 1. 5. b. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. μνησάμενοι Fel. P. Manut. Ibid. εἰσεφέρετε a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 3. παρέδοτέ a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. παρέδοταί Ald. Fel. P. Manut. 6. ταύτας τὰς] ταῦθ' a 1. 5. p 15. Bekk. ταύτας b. p 9. 8. γε] τε a 1. 5. b. p 9. 15. 11. ὅσην] οὖσαν a 5. Ibid. συνετάξατε a 5. 13. πάντας a 1. 5. Ibid. ἐστίν a 5. Ibid. ὅτι] ἔτι a 5. 15.
.....
ποτὲ a 1. 5. p 15. Ald. Less. Ibid. κατ' ἀλλήλων om. p 9. 18. μὲν] με a 1. 5. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. Ibid. δὲ om.

a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 19. μὲν om. p 15. 21. ταὐτὰ b. p 9. Bekk. om. a 1. 5. p 15. 23. διαγινώσκωσι p 9. διαγνῶσι a 1. 5. p 15. Bekk. pen. πεντεκαιδεκαταλάντους οἴκους a 1. 5. p 15. Ald. Less. Bekk.

P. 430. 4. ἦν om. a 1. 5. p 9. 15. Ibid. συνεπίτροποι a 1. 5. p 15. 5. ταύτην καὶ οὔτε a 1. 5. p 15. Ald. Less. 6. λαβὲ τὰς ἄλλας p 9. Bekk. 7. ἀνάγνωθι b. 14. τἀνδράποδα Bekk. Ibid. αὐτὸς] αὐτὸν a 1. 5. p 9. 15. w 2. Ald. Less. Bekk. Ibid.
ου
οὕτως p 9. 16. τοσοῦτο p 9. τοσοῦτο Bekk. 18. λέγ'] λάβε a 1. 5. p 15. 25. πέντε] τρία p 9. Ibid. οὗτος om. a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 26. δραχμὴν p 9. ult. σφᾶς Bekk.

P. 431. 3. ὡμολόγησε M. Ben. Ibid. οὐδὲν p 9. Bekk. 5. προσεισεληλυθὼς a 1. p 15. 6. ὅσα] ἃ p 15. 9. ἀποφευξούμενος a 1. 5. p 15. ἀναφευξόμενος p 9. Ibid. τρεῖς] τοὺς τρεῖς p 15. 16. τε Θηριππίδη p 9. Ibid. ἑβδομήκοντα a 1. 5. p 15. Ald. Less. Bekk. 18. τιθεὶς p 9. Bekk. 19. οὐδένα p 9. Bekk. 20. ἔδωκε a 1. 5. ἐποιήσατο p 9. Bekk. 21. χρήματά με ἅπαντα a 1. 5. p 15. Ald. Less. χρήματά με (μὲν pr. p 9.) πάντα p 9. Bekk. Ibid. ἀποστερηκὼς Ald. 22. ἐλέσθαι a 1. 5. 23. αὐτοὺς p 15. αὐτοῖς Bekk. 25. παρεσκεύασεν a 1. 5. 26. ἐξείη a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀντιδικεῖν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 27. ἀντιδιδόντος a 1. 5. p 15. ult. ἐγὼ δὲ] ὧ p 9.

P. 432. 1. ἀπέκλισε a 1. 4. ἐνθεῖναι] εἰσελθεῖν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. ἐλθεῖν b. 6. οὖν] οὐ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 7. ζητῶν δίκην a 1. 5. p 15. Ibid. λαβεῖν νῦν a 1. 5. p 9. 15. λαβεῖν, νῦν Bekk. 10. ἐμὴν om. p 15. 11. μὴ μόνον om. pr. p 9. 12. νυνὶ Fel. P. Manut. 14. ἄλλο] ἂν ἄλλο a 1. 5. p 15. Ibid. ψηφίσησθε a 5. p 15. ψηφίσαισθε p 9. Bekk. 17. alterum μηδαμῶς om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 18. μὴ γένησθε ἡμῖν αἴτιοι τοσούτων a 1. 5. p 15. pen. ἀνθ' αὐτοῦ a 5. p 9. 15. Bekk.

P. 433. 2. τελευτήσαντος p 15. Ibid. με utrumque om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 3. ἐπειδή με οὗτοι a 1. 5. p 9. 15. Ibid. καταπέφευγα, ἱκετεύων, ἀντιβολῶν a 1. 5. 6. περιείδητέ a 1. 7. στερηθῆσαν Ald. Fel. P. Manut. Ibid. αὐτῆς Ald. Fel. P. Manut. 8. νῦν μὲν οἴεται a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 9. ἀποδέξασθαι a 5. p 15. 10. ἄλλο om. pr. p 9. 11. εἴδη a 1. 14. ἄξιον Ald. 17. ποῖόν M. Ben. Fel. 19. ὥστε] καὶ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 21. ἀποδέδεικται p 9. 23. ψηφίσησθε p 9. 24. ἐξ] τῶν ἐξ p 9. 25. δ' om. p 9. 26. πάντες a 5. 28. ἡμῶν a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 29. ὄφλων a 1. 5. p 15. Ibid. μου a 1. 5. antep. τούτων] τοιοῦτον a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. μὴ secundum om. a 1. 5. p 15. pen. ἀποκρύψεσθαι Bekk.

ΠΡΟΣ ΑΦΟΒΟΝ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ.

Tit. ΥΠΕΡ ΦΑΝΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ. a 1. ΠΡΟΣ ΑΦΟΒΟΝ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ. b.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 434. 3. τοῦτο] τούτου b. Bekk. 4. Φάνου corr. b. Bekk. antep. Φάνῳ b. Bekk. ult. ἐπισκεψάμενος] ἐπισκηψάμενος M. Ben. Bekk. Ibid. δῆλόν] δῆλός b. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 434. 1. εἰ καὶ μὴ a 1. p 15. 2. συνῄδειν a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Ibid. τούτων a 1. b. p 9. 15. Bekk. 3. ἐξελέγξαντι M. Ben. pen. θαυμασίως a 1. Ibid. ἂν] ἂν ἴσως a 1. p 15. ἂν ὡς p 9. Bekk. ult. παρακρούεταί ποθ' a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 435. 1. ὑμᾶς b. p 9. 15. Bekk. δ' ὑμᾶς a 1. Ibid. αὐτοὺς p 9. Ibid. ἐάνπερ p 15. εἴ περ M. Ben. 2. γένησθε a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἡμῶν om. p 9. 3. προτέρων pr. p 9. 5. κατοίκουν prave Benenat. 6. δεῖ om. a 1. p 9. 15. Ibid. διδάξαι add. in marg. p 9. 7. ἡμεῖς M. Ben. Ibid. οἶμαι om. a 1. p 15. οἴομαι Bekk. 10. τῷ] τὸ M. Ben. Ibid. τὰ om. p 15. 16. Ἄφοβον τοῦτον a 1. p 15. 17. ὑμῶν a 1. p 15. 19. οὐσίας ἁπάσης p 9. 15. Bekk. 20. μὲν om. a 1. p 9. 15. Bekk. 21. οὐδὲν] οὐδ' ἓν a 1. b. p 9. Fel. Bekk. 23. ποιεῖν] εἰπεῖν Ald. Fel. P. Manut. Ibid. διασκευσάμενος Fel. P. Manut. 24. συνοικίαν a 1. p 15. Ibid. Ὀνείτορι Ald. Fel. P. Manut. Ibid. μὲν om. a 1. p 15. 25. ἐκείνους a 1. b. p 9. 15. Bekk. ἐκεῖνον M. Ben. antep. τἀνδράποδα Bekk. ult. μονονοὺ καὐτὴν] μονονοὺς αὐτὴν τὴν a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk.

P. 436. 3. ἂν ἐπιείκειαν] ἀνεπιείκειαν a 1.
αν
p 15. et γρ. b. Fel. Bekk. επιεικειαν p 9.
οἱ
Ibid. καταγνόντε b. καταγνόντε p 9. καταγνῶντε a 1. p 15. 7. ὦ ἄνδρες δικασταί,

ὡς a 1. p 15. Ibid. οἴσεται Ald. 11. εὐορκωτέραν Fel. P. Manut. 12. θήσετε p 15. Ibid. τὴν ψῆφον περὶ αὐτῶν p 9. 15. Bekk. 15. αὐτῶν a 1. p 9. 15. Bekk. 17. ἀλλ' ἀεὶ παν. a 1. p 9. 20. οἴσεσθαι Ald. 22. μάθοιτε a 1. b. p 9. 15. Bekk. 24. Δήμωνι καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 25. ἔλαβον a 1. p 15. Ibid. ὄντων] γενομένων a 1. p 15. 26. γινομένης a 1. p 15.

P. 437. 1. ἀναγνωσθεισῶν ἐπὶ τῇ δίκῃ, καὶ τούτων τῶν a 1. p 9. 15. et γρ. b. Bekk. Ibid. τούτῳ a 1. p 9. 15. Bekk. 3. παρὰ τούτου a 1. p 9. 15. et γρ. b. Bekk. 4. τούτων om. a 1. p 15. 5. ἀλλ' ἢ a 1. p 9. 15. Bekk. 7. ἀπεστερούμην a 1. p 15. 9. οὐκ om. b. 10. τότ'] τοῦτ' p 15. 13. αὐτοῦ χρήματ' ἔχειν p 9. 15. Bekk. 14. ἐλεγχθήσεται a 1. 15. πλεῖον p 15. Ald. Fel. P. Manut. 16. τοῦ δ'] τοῦτο δ' a 1. p 9. 15. w 2. Ald. Less. Bekk. 17. ἔσεσθαι κρίσει. ὃ a 1. p 15. Bekk. antep. δ' om. p 15. et pr. p 9. Bekk. pen. δεδώκει Ald.

P. 438. 1. ἐξ εἰκότων p 9. Ald. Less. Bekk. ἐξ εἰκότος a 1. b. p 15. Ibid. οὐδ' ἐκ λόγων b. 2. δόξοντος p 9. Bekk. 3. ἀκούοντες a 1. p 15. 4. τῆς ἐν] ἧς ἐν a 1.
ς
7. προκαλούμενον p 9. 8. ἐλέγξαι a 1. p 9. 15. Bekk. 15. ἐλέγξαι b. p 9. Bekk. Ibid. πάντα P. Manut. 16. ὅτι om. Fel. P. Manut. Ibid. ἔφευγε a 1. πέφευγε p 15. 24. ἔφευγε b. p 9. Bekk. 27. αὐτὸν μὲν δεινὰ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 28. ὡς om. Ald. 29. οὐ om. a 1. p 15. Ibid. ὁμολογούμενον ὡς] ὁμολογουμένως a 1. p 9. 15. Bekk. 30. ἐμαρτύρησεν a 1. p 15. Ibid. ἐκδιδόντος a 1. b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. antep. οὐδὲ γὰρ] οὐ γὰρ δὴ a 1. p 9. 15. Bekk. οὐδὲ Fel. P. Manut. pen. ὧν αὐτὸς a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 439. 2. τουτουῒ a 1. p 15. Ibid. αἴτιος] Αἴσιος b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 6. ἐνέγραψα a 1. p 9. 15. Bekk. 10. καὶ τούτου ἀδελφὸν om. a 1. p 15. 15. ὠφείλοι P. Manut. 18. κατ' ἀδελφοῦ a 1. p 15. κατὰ τἀδελφοῦ p 9. Bekk. 19. περὶ om. a 1. Ald. 20. ἐζήτησεν a 1. b. p 9. 15. 21. εἰ παρεδ.] εἰ μὴ παρεδ. a 1. p 9. Ald. Less. Bekk. Ibid. μηδὲν ἂν δίκ. a 1. p 15. 22. ἐδόκουν λέγειν p 15. Ibid. τοσοῦτο p 9. Bekk. Ibid. τοῦτο] τούτων a 1. p 9. 15.
οι
Ald. Less. Bekk. τοῦτον b. antep. μεμαρτ. Αἴσιος οὐκ corr. p 9. et γρ. b. Bekk.
ου
pen. ἠρνήθη τε ταῦτα p 9. Ibid. τούτῳ b. τούτῳ a 1. p 9. 15. Bekk. sed γρ. τούτου
ε
p 9. Ibid. παρέστηκώς b.

P. 440. 1. τούτου] ἁπάντων τούτων a 1. p 9. Bekk. ἁπάντων τοῦ p 15. Ibid. αὐτὸς corr. p 9. Ibid. ἠθέλησε a 1. p 9. 15. Bekk. 2. καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἕκαστος Fel. P. Manut. 6. οἴομαι Bekk. Ibid. ἀποκρίνασθαι a 1. p 9. 15. Bekk. 7. διεξελθεῖν a 1. p 15. 9. προκαλοῦμαι a 1. Ald. Less. Fel. P. Manut. 10. τοῦ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 14. μόλις a 1. p 15. 15. δοῦλ. ὁ ἄνθρ. p 9. Bekk. Ibid. προσωμολόγητο a 1. p 9. 15. 16.
π
ἐλεύθερον Fel. P. Manut. Ibid. μαθὼν b. p 15. μαθὼν a 1. p 9. Bekk. 17. ἀπηλλάγησαι Ald. 20. ἐμνημόνευσεν a 1. p 15. Ibid. μαρτυρήσαντα ταῦτα καὶ a 1. b. 22. τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν p 9. 15. Bekk. 23.
η
ὑπάρχει p 15. ὑπάρχει Ald. 26. ἐπιδεικνυσι p 9. 27. πρόσκλησιν a 1. p 15. Bekk. pen. ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ a 1. p 15. Bekk. ult. ὡς om. a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 441. 3. οὐ τἀληθῆ p 9. 15. Bekk. 5. ὁμολογήσητε p 15. ὁμολόγησετε b. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας a 1. p 9. 15. Bekk. 6. καὶ om. a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. 9. ἑταιρία a 1. p 9. 15. ἑταιρεία Bekk. 11. ἀλλ' οὐδὲ p 15. Bekk. Ibid. ἔχθρα pr. b. ἐχθροὶ a
δ
1. p 15. ἔχθρα Bekk. 14. τε οὔτε p 9. 16. γὰρ om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. τοιαύτην p 15. 17. πραττόμενα, sed in marg. προσταττόμενα, b. 19. τὰ] τὸ p 9. 20. μήτ' ἐμοὶ φίλοι a 1. p 9. 15. Bekk. 25. τις Bekk. 28. ταῦτ' αὐτὸν a 1. p 15.
τὰυ
ταυτον p 9.

P. 442. 5. ταῦτ' ἂν ἐθέλειν a 1. p 9. 15. 7. ταῦτ' a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἕτοιμον] ἕτοιμοι a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 10. ἡμῶν om. p 15. 15. καὶ primum om. a 1. b. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. 18. προσειδότες a 1. πρὸς εἰδότας p 15. 21. παρεσκευασάμεθα a 1. b. p 15. Ibid. τοῦ] τούτου a 1. p 9. 15. Ald. Less. Bekk. τοῦδε in marg. b. 22. οἴομαι Bekk. Ibid. ῥᾳδίως ὑμῖν ἐπιδ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. antep. ὡμολόγησαν, οἱ δὲ p 15. ὡμολόγησαν οἱ a 1. Ibid. οἳ διεμαρτύρησαν a 1.

P. 443. 2. ἰδεῖν τὸν οἶκον Ald. Less. Ibid. οἱ νόμοι] ἠνόμει p 15. 4. ἔδει prave Benenat. 6. τὴν om. a 1. p 15. 7. τῆς om. a 1. p 15. Ibid. συντιθεὶς p 9. Ibid. ἄν τις a 1. p 15. 10. οὐδαμῆ M. Ben. Ibid. προσέγραψα a 1. 11. μὲν primum om. a 1. p 9. 15. Bekk. 13. ὑπὸ] ἀπὸ a 1. p 15. Bekk. Ibid. μὲν om. b. 14. δ' ἔλαβε] δ' om. a 1. p 9. 15. et corr. b. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. 16. ἀπεστερῆσθαί a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. φησι p 15. Ibid. τί om. p 9. 18. τὸν Μιλύαν p 9. 22. ταυτησὶ a 1. p 15. 24. ἐμῆς] ἑαυτοῦ a 1. b. p 9. 15. Ald. Ind. Bekk. sed γρ. ἐμῆς b. p 9. Ibid. τοῦ om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὁμολόγησας b. ὁμολογεῖς a 1. p 15. Bekk. 25. ἔχων p 9.

27. ταῦτ' ἐδείχθη a 1. p 15. pen. οἱ a 1. b. p 9. 15. Bekk. ult. ὡς om. pr. p 9.

P. 444. 1. δηλονότι ὡς τἀλ. b. p 9. 2. μεμαρτύρηται p 9. Ibid. πίστιν ἠθέλησε p 9. Bekk. 3. κατ'] καὶ M. Ben. 4. λαβεῖν τὴν προῖκα τοῦτον τὴν p 9. 15. Bekk. λαβεῖν προῖκα τοῦτον pr. p 9. 6. τοῦδε] τούσδε a 1. b. p 9. 15. w. Bekk. 7. μὲν om. p 15. 10. καίτοι οὐδεὶς τούτων a 1. p 15. τούτων γ' οὐδεὶς p 9. Bekk. 14. οὗτος] αὐτὸς a 1. p 15. Ibid. καθυφεῖκεν p 9. 15. σκοπεῖθ' p 9. 15. Bekk. 16. δικαίως τ' ὦφλ. a 1. p 9. 15. Bekk. 17. καθυφεῖκας p 9. 18. ἂν] ἂν εἰ M. Ben. 19. δ' αὖ] δὲ ταύτης p 9. 21. συγγραφὰς] συνθήκας a 1. p 15. Ibid. ἐβούλοντο a 1. p 9. 15. 23. ὁ] εἷς a 1. p 15. Ibid. καὶ] φενακίζετε καὶ a 1. p 9. 15. Bekk. φενακίζεσθε καὶ b. Ibid. παρακρούσασθαι a 1. p 9. 15. Bekk. 24. συλλαβὼν] σὺ λαβὼν a 1. p 9. 15. Bekk. 25. ἰδίᾳ κερδάνας a 1. p 15. Bekk. διεκερδανας p 9. 26. ὧν] ὃν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. τοῖς ἄλ-

ου

λοις a 1. p 15. 27. ποιήσωσιν b. ποιήσωσιν p 9. Bekk. 28. ὡμολόγεις p 9. 29. σαυτὸν] αὐτὸν p 15. Ibid. τοῦτ' p 9. Bekk. antep. γέγραφας σύ] ἔγραψας a 1. p 15. ἔγραψας σύ p 9. Bekk. Ibid. συγκατεμαρτύρησαν a 1. p 15. pen. περὶ τοῦ γε] καὶ περὶ τοῦ a 1. p 15. περί γε τοῦ p 9. Bekk. Ibid. πάντας ἐγώ φημι p 15. πάντας ἔγωγέ φημι p 9. Bekk.

P. 445. 3. ἐκδοῦναι M. Ben. Bekk. Ibid. ἐκδιδόναι a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. δήπου a 1. p 15. 5. οὕτως] οὓς a 1. p 9. 15. et γρ. b. Bekk. Ibid. ὡς οὐκ ἐκδ. M. Ben. 8. ὁμολογουμένως a 1. p 9. 15. Bekk. 9. τὸν οὐδ'] ὃν οὐδ' p 9. 15. et γρ. b. Bekk. ὃ οὐδ' a 1. 10. ἄγειν a 1. p 9. 15. Bekk. 12. τούτων πάντων p 15. 13. εἶθ' - - - καθυφῆκεν om. p 15. Ibid. καθυφεῖκεν p 9. 19. καὶ τὸ] καὶ ἐκ τοῦ τὸ et καὶ εἰ τὸ M. Ben. Ibid. σκέψασθαι et σκέψεσθε M. Ben. εἰ σκέψησθε a 1. p 15. εἰ σκέψεσθε p 9. εἰ σκέψαισθε Bekk. 20. δὴ] ἤδη a 1. p 15. 21. λέγειν om. b. 22. δὴ] δεῖ p 9. 23. ταῦτ' p 15. Ibid. γε καὶ δεῖ a 1. b. p 15. Ibid. εἰδότας καὶ διδόντας καὶ p 9. 25. τι om. pr. p 9. 27. σου τοσούτων p 9. Bekk. Ibid. ψευδομαρτυριῶν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 30. δίκην] διαθήκην a 1. p 15. Ibid. ὠφεληκέναι a 1. pen. περὶ ὧν] περιὸν p 15. Ibid. σοι p 9.

...

ult. ανεξήτεις p 9. Ibid. οὓς] καὶ οὓς p 15.

P. 446. 5. ὦ ἄνδρες δικασταὶ om. a 1. p 15. Ibid. πάντα] πάντα ἐν a 1. b. p 5. Bekk. ἐν p 9. 6. μισθώσασι a 1. p 9. 15. 8. ἐξ] τῶν ἐξ p 9. Ibid. ἀρχῆς] αὐτῆς a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὡμολόγει a 1. p 9. 15. Bekk. 12. ἤμελλεν b. p 9. Bekk. 15. ἕως ἐγὼ ἀνὴρ] θ' ἕως ἂν ἀνὴρ ἐγὼ a 1. ἕως ἂν ἀνὴρ ἐγὼ p 15. τέως ἂν ἀνὴρ ἐγὼ b. p

γρ. τὸ μισθοῦν

9. τέως ἀνὴρ ἐγὼ Bekk. 16. τὸν μισθὸν p 15. 17. ἠφάνιζεν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. συμφέρον a 1. p 9. 15. Ibid. αὐτῷ νομίζων ταῦτ' ἐπιδ. a 1. p 9. 15. Bekk. 18. ὡμολόγητο p 9. 19. τὸ] τούτου a 1. p 9. 15. Bekk. 21. τούτῳ] τότε a 1. b. p 9. 15. Bekk. 27. ποιῆσαι ἐπιθυμεῖν a 1. p 9. 15. Bekk. 30. συνοικήσειν a 1. p 9. 15. Bekk. pen. ἀνηλωκέναι a 1. p 15.

P. 447. 1. ἅπαντα p 15. 3. τοῦ μὴ κατελειφθ. a 1. p 9. 15. Bekk. 5. καθεῖκεν p 9. ἀφῆκεν M. Ben. Ibid. πέφηνεν b. Bekk. 6. ἀπέδωκεν a 1. p 15. 7. ἐξ εἰκότων a 1. p 15. Ald. Less. ἐξ εἰκότος b. p 9. Bekk. Ibid. et 8. ὑμῖν a 1. p 15. 8. οὖν] τοίνυν a 1. p 9. 15. Bekk. 9. ἐκεῖν'

α

οὕτω] ἐκείνως b. ἐκεῖνα p 9. 11. ἐνεχείριζε a 1. p 9. 15. Bekk. 14. τούτῳ a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἐνεγγύησεν a 1. p 15. 16. καὶ ταύτης p 15. Ibid. κἀκείνων a 1. p 9. 15. Ibid. τοῦτον p 9. Bekk. om. p 15. 17. τι τούτων ἀλ. p 9. 15. Bekk. 18. αὐτῆς] αὐτὸς p 9. τῆς μητρὸς αὐτὸς a 1. p 15. 20. Μελιτιέως a 1. 23. ἡγεῖσθαι Ald. 24. αὐτῶν p 9. Bekk. Ibid. ἣ] ὃς

σ

corr. p 15. 26. διήρπακεν b. διήρπασεν a 1. p 9. 15. 27. ἠμέλλεθ' b. p 9. Bekk. 28. τοῦτ' a 1. p 15. pen. ἐκείνῃ] ἐν ἐκείνῃ a 1. p 15. Bekk. ult. χεῖρας τούτου p 15. τούτων χεῖρας p 9. Bekk.

P. 448. 1. ὅποι p 9. 8. νῦν μὲν περὶ a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἐξαιτεῖν φησὶ p 15. 9. μόνων p 9. Ibid. ἐζήτει p 15. Ibid. πρὸς ὅτι] πρόσετι b. p 9. Bekk. 11. ἐλέγξαι pr. p 9. 12. κακουργίας M. Ben. 13. ἠράμην a 1. 14. εἰδότα a 1. p 15. Ibid. ψευσάμενος a 1. b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 15. τοίνυν ἔφην ἐγὼ τούτου] γρ. τούτων ἔφην ἐγὼ b. p 9. 16. ἔχοντ' ἀντίγραφα a 1. p 15. 17. δ' ἐμοῦ p 15. Bekk. 21. τοσούτῳ a 1. p 9. 15. Bekk. 22. καθ' ἃ a 1. p 9. 15. Bekk. 24. ποιήσειν Ald. Less. antep. τὸν om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. πάντων τῶν ἀνθρ. Ald. Less.

P. 449. 3. γνώμην ἐμοὶ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀλλ' ἐκεῖνοι p 9. 5. οὔτ' αὐτοῖς om. a 1. p 15. οὔτ' αὐτῷ Ald. Less. 11. πᾶς οὖν ἂν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 12. καὶ primum om. b. Ibid. καταμεμαρτυρημένους a 1. p 15. Ibid. τοῦτον τἀλ. γρ. τινὰ M. Ben. 14. ἐθελήσοντα p 9. 17. ἐμοὶ p 15. 18. αὐτοῦ a 1. p 15. 19. εἶναι om. pr. p 9. ἐξεῖναι M. Ben. 21. ἐθέλοντα] ἐθελήσαντα a 1. p 15. 22. οὐδὲν αὐτῶν] οὐδένα τῶν a 1. p 15. τῶν p 9. οὐδέν' αὐτῶν b. Fel. 23. Μιλύαν a 1. antep. ψευδομαρτύρων b. Ald. pen. ἀποδιδόντα a 1. p 15. ult. προσμηνύσοντος a 1. p 15. προμηνύντος P. Manut.

P. 450. 2. ἐξήτησαν] ἐξήτησεν a 1. p 9. 15. Bekk. 3. οὐκ ἂν] καν p 9. Ibid. ταῦτ' a 1. p 9. 15. Bekk. 4. τε om. a 1. p 9. 15. Bekk. 5. οὐδὲν a 1. Bekk. ult. ἣν ἂν p 15.

P. 451. 1. Ἀρχεναίῳ a 1. p 15. 2. φυγόντι a 1. p 15. 3. εἰ] οἱ b. 7. ἔφη, καὶ] ἔφηκε, a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ταῦτα] ταῦθ' ἃ a 1. p 15. 10. τοῦτο μὲν γὰρ a 1. p 9. 15. Bekk. 13. ὄντος om. a 1. p 15. 15. χρόνου a 1. p 15. 17. ἠξίου a 1. p 9. 15. Bekk. 19. ἀπεστέρηκεν p 9. 20. οὐδ'] οὐκ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὅσον p 15. pen. τάλαντα om. a 1. p 15.

ΚΑΤΑ ΟΝΗΤΟΡΟΣ Α.] ΠΡΟΣ ΟΝΗΤΟΡΑ Α. Bekk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 452. 4. ἀπόλειψιν M. Ben. Bekk. Ibid. ἑαυτὸν Bekk. 7. ἑαυτοῦ M. Ben. 9. Ὀνήτορα δοῦναι, διότι b. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 452. 2. ἐμοὶ a 5. ult. ὄντα post δυσκολώτερον ponunt a 1. 5. p 15.

P. 453. 2. μὴ om. a 5. Ibid. λαβὼν p 15. 4. κατεφρονήθη] κατεφρονήθην a 1. b. p 9. 15. Bekk. 5. ἠξιώθη a 5. 6. ἣν] ἧς a 1. p 15. εἷς a 5. 7. ὑφ' ἑαυτοῦ M. Ben. Ibid. ἐπεὶ p 15. ἐπειδὴ μὲν M. Ben. Ibid. συναπεστέρει με p 9. ἐπὶ τῷ ἀπεστερεῖσθαί με et συναποστερεῖταί με M. Ben. συναποστερεῖ τέ με Bekk. 8. ὄντων τῷ Bekk. ὄντων, τῷ τε M. Ben. Ibid. κηδεστῇ, Bekk. Ibid. τε om. M. Ben. 9. καὶ

ἡ

ταῖς M. Ben. 10. ὑμῖν b. ἐν ὑμῖν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. πειρᾶσθαι om. b. Ibid. παρ' αὐτοῦ om. pr. b. Ibid. τυχεῖν b. 12. μαρτυρήσαντας a 5. 13. τοσοῦτον a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. οἴομαι Bekk. Ibid. διοικήσειν a 5. Ibid. τῷ] τὸ a 5. p 15. 15. γε om. a 1. 5. p 15. Ibid. πρὸς ἐμὲ om. pr. p 9. 16. γνώσεται a 1. 5. γνώσεθ' p 15. Bekk. Ibid. παρεληλυθότα] ἄλλον a 1. 5. p 15. 17. ἁπάντων p 9. Bekk. 18. ἀποτετιμῆσθαι a 1. 5. p 9. 15. Bekk. ult. ἅπαντας p 9. Bekk.

P. 454. 7. καὶ παρὰ] παρά τε a 1. p 15. παρὰ a 5. 8. τότε γὰρ τὸ a 5. 10. διαχειρίσαντες p 15. 15. ἠβουλήθη a 1. Bekk. 16. οὐσίας post ἐμῆς ponit p 15. 18. ἐπίστευεν a 1. 5. p 15. ἐπίστευσαν b. Ald. 19. χρημάτων] χρήματα a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀποτίμημα a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 20. καθιστάναι b. 21. et pen. ὀφλήσειν a 1. 5. p 15. 23. μου p 15. 24. οὐκ ἐπεχ.] οὐδ' ἐπεχ. p 9. Bekk. 26. δοὺς] τόκους M. Ben. 27. δ' οὐ a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 29. κειμένων om. a 1. 5. p 15. 30. δι'] καὶ δι' p 9. Bekk. antep. μάρτυρας p 9. 15. Bekk. Ibid. τὸν om. p 9. Bekk. pen. τὴν om. a 1. 5. p 15.

P. 455. 6. καὶ om. Ald. 8. κινδυνευθήσεσθαι a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 14. ὑπήχθησαν M. Ben. 17. τὴν om. a 5. 18.

ἡ

τις αὐτῶν p 15. Ibid. μὲν δὴ] μὲν δὴ b. μὴν a 1. 5. p 15. 19. ἂν πάντες p 9. Bekk. Ibid. ὁμολογήσετε a 5. b. 20. ὡς τισοῦν Ald. 21. ὄφλειν a 1. 5. Ibid. οὐ]

ἡ

ἢ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. οὐ b. Ibid. προῖκα μὴ ἀποδ. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 22. γίνεται] ἔσται a 1. 5. p 15. 23. γυναικὸς] γρ. μητρὸς p 9. antep. ἣν] ὃ a 1. 5. p 15. pen. ἐξελέγχων, a 1. 5. p 9. 15. Bekk. ἐξελέγχω M. Ben. ult. δ'] οὐδ' a 1. 5. p 15. Bekk. δ' οὐδ' w 2. Fel. P. Manut. Ibid. οἴομαι Bekk.

P. 466. 1. φανερὸν γενέσθαι p 15. Ibid. ὅτι om. a 5. 2. κἂν εἰ μὴ] εἰ μὴ καὶ p 9. Ibid. τούτους b. τόκοις M. Ben. 3. προεῖντο a 1. 5. p 15. 5. ἦν] ἐστιν p 9. Bekk. Ibid. τὰ om. a 1. 6. πεποιεῖσθαι Ald. Fel. P. Manut. 8. ποσειδαιῶνος a 1. 9. εὐθὺ b. Ibid. δοκιμασθεὶς μετὰ τοὺς γάμους p 15. 11. δὲ] δὴ a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 13. ὀφλῆσαι p 15. 14. καὶ τὸν τόκον a 1. 5. p 16. Ibid. κινδυνεύῃ. a 5. 15. ἀπέδωκεν a 1. 5. p 15. 16. τοῦτ'] τότ' a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀναλαβεῖν] ἂν ἀπολαβεῖν a 1. 5. p 9. 15. et γρ. b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 18. ἐγὼ om. p 15. antep. δ' ἣ ἐγὼ p 15. Bekk. δ' ἦ ἐγὼ a 1. δ' ἦ ἐγῶ λέγω a 5. δὴ p 9. Ibid. ἔλαχον ἣ corr. p 9. Ibid. δὲ om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. pen. οὗτοι πρὸς τὸν ἄρχοντ' om. a 1. 5. Ibid. λαβέ Bekk. ult. καθ' ἕκαστον] καὶ a 1. 5. p 15.

P. 457. 2. Κηφισόδοτος M. Ben. 3. τούτου w. M. Ben. Fel. P. Manut. Ibid. ἐκάλουν a 5. 4. λαβέ Bekk. Ibid. μοι om. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ταύτην om. a 1. 5. 6. δὲ] τῷδε b. 8. τοίνυν καὶ ἐκ a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 12. φησι b. 13. ὅτι - - - γνωσθέντα] ἐκ τοῦ πράγματος ὅτι καταγνωσθέντα (cum γρ. ὅτι τὰ γνωσθέντα) p 9. 14. ζητήσουσιν a 5. 16. ἀπεκρίνατο b. antep. οἵτινες] εἴ τινες a 1. 5. p 9. 15. Bekk. pen. εἴ τινες p 9. Bekk. ult. ὅτ' ἀπελάμβανε a 1. 5. p 9. 15. Bekk.

P. 458. 3. ὑμῖν] ὑμῶν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 6. οὐ μετὰ τῶν] οὐδὲ μετὰ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. οὐ μετὰ b. 7. γίγνοιτο p 9. Bekk. 8. παρ' ὑμῖν] ὑπ' αὐτοῦ p 9. Ibid. τὸν] τοῦτον a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 9. τοιοῦτο a 5. p 15. Bekk. 14. γρ. ποι-

οὔμεν p 9. Ibid. ὥσπερ] a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 19. ἀποδιδοὺς a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 20. κατοφείλοντος] κατ᾽ ὀφείλοντος a 1. 5. b. p 9. 15. w 2. Bekk. 22. ἠδύνατο b. Ibid. σφᾶς Bekk. 23. παρείχοντο a 1. 5. p 15. Ibid. μηδὲν om. b. Ald. Fel. P. Manut. μηδὲ p 9. 24. αὐτοὺς] αὐτοῖς a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 25. ἀποδεδωκέναι p 9. 26. ἐξαιτησομένους μὴ Ald. Fel. P. Manut. 30. ψεύσασθαι p 15. Ibid. καὶ τοιαύταις M. Ben. 31. δόξοντος p 9. Bekk. Ibid. ἡγοῦντο a 1. 5. pen. ἂν om. p 9. Bekk. Ibid. λαβὲ Bekk. ult. ἀπεκρίνατο] ἀπεκρίναντο a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk.

P. 459. 2. τὴν γυναῖκα om. a 1. 5. p 15. 3. ἐπιδείξω a 1. 5. p 15. 4. τοῦτ᾽ om. p 15. 5. τούτους p 15. Ibid. ἀπιστήσειν a 1. 5. p 15. 8. τὸ] τῷ p 9. Ald. 14. ποιῆσαι a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. ταῦτα add. in marg. p 9. Ibid. ἐξελέγχειν p 9. Bekk. 15. φάσκει a 5. 18. δ᾽ ἐμοῦ p 15. Bekk. 20. οὐκ] οὐδ᾽ p 15. Ibid. ἐδύνατ᾽ b. 22. ῥᾷστον om. a 1. 5. p 15. ῥᾴδιον p 9. Bekk. 28. ὃ] ἃ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. τὴν γῆν om. a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. sed γρ. τὴν γῆν b. p 15. antep. ὑπέλειπεν a 1. 5. p 15. Ibid. ὥστ᾽ ἐγγενέσθαι a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk.

P. 460. 4. ἅπαντ᾽ p 9. Bekk. 5. ἀπολελοιπυίας a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 6. ἀγανακτοῦντα a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 7. περιφάνεια πολλὴ p 15. 8. φήσειέ γ᾽ ἂν a 1. 5. b. p 9. Bekk. φήσειεν ἂν p 15. 13. γρ. ἐγγαίων et ἀγγείων M. Ben. πιθακνῶν a 1. 5. p 15. Ibid. λαβὲ passim Bekk. 14. ταύτας τὰς a 5. p 9. 15. Bekk. 17. ἔδειξεν om. p 15. 18. προσήνεγκε] προσῆκε a 1. 5. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. χαλεπῶς om. p 15. 19. δοὺς a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. χωρίον ἀντ᾽ ἀργυρίου p 15. χωρίον om. Fel. F. Manut. 22. οὖν om. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἀποστερῆσαι a 1. 5. p 15.

P. 461. 2. ὑπὲρ om. Ald. Fel. P. Manut. 3. τούτου a 1. 5. p 15. Bekk. 6. συνίσασιν] συνομολογοῦσιν M. Ben. Ibid. μαρτυρίας p 15. 11. μὲν om. a 1. 5. p 15. Ibid. εἰς [ὡς] b. 12. μίαν μὲν ἡμ. a 1. 5. Ibid. παρὰ om. sola Benenat. 14. τῷ] τὸ p 9. Ibid. τοῦτο om. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 15. εἰς [ὡς] b. 16. νῦν p 9. Bekk. Ibid. τοσ. ἂν χρόνον a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 18. αὐτή p 9. 15. Bekk. 19. ἀληθινὴν a 1. 5. p 15. 20. πίστιν a 1. 5. p 15. πιθανὴν p 9. οὐδὲ πίστιν Lamb. Ind. 21. οὐκ ἐπικρύπτεται p 9. 24. εἰληγμένης γρ. M. Ben. Bekk. ἐληλεγμένης a 1. 5. p 15. ἐξηλεγμένης M. Ben. 25. Πασιφάνους p 9.

P. 462. 4. περὶ αὐτῶν γίγνοιντο p 9. Bekk. περὶ αὐτῶν γένοιντο a 1. 5. p 15. Ibid. οὕτω δέ μοι b. Ald. Fel. P. Manut. οὗτος δ᾽ ἐμοῦ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 5. ... λέγει P. Manut. 6. ἀποφηναμένων εις τοῦτο p 9. 8. ἣ om. pr. p 9. Ibid. μαρτυριῶν p 9. Ibid. μάρτυρας a 1. 5. 9. ἀπέδωκεν p 9. Ibid. βάσανον a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 10. συνοιδυίας] συνειδυίας b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τοῦ μὴ συνοικ. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 11. ἠξίου b. 12. αὐτῷ Bekk. 14. ταύτην] δ᾽ αὐτὴν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 15. ἀνάγνωθι p 9. Bekk. 18. ὁπόταν] ὅπου ἂν a 1. 5. p 15. 21. τῶν πεπραγμένων om. a 1. 5. p 9. 15. 22. μὲν om. Ald. Fel. P. Manut. 23. τινὲς] τήνδε a 5. Ibid. οὔτ᾽ ἀληθῆ] οὐ τἀληθῆ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. δούλων] τῶν p 9. 26. ἐκφυγὼν a 1. 5. p 15. 28. ἀπέδωκε p 9.

P. 463. 1. τοίνυν om. b. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἀληθείαις a 1. 5. p 15. 2. ὁμολογεῖν αὐτοὺς p 15. pen. μοι om. p 9.

ΚΑΤΑ ΟΝΗΤΟΡΟΣ Β.

ΛΟΓΟΣ.

P. 464. 2. τούτους τὴν προῖκα p 15. 8. κατατίθησιν] καὶ τίθησιν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. κᾆτα τίθησιν b. 9. ἀλλ᾽ ἐπὶ] ἀλλ᾽ om. a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. antep. μὴ] οὐ a 1. 5. Ibid. τοῦτο] τὰ ἄλλα a 1. 5. p 15. ult. ἰδὼν] εἰδὼς a 1. 5. p 15.

P. 465. 1. εὔνους M. Ben. 6. φασιν p 9. 7. δικαίους a 1. p 9. 15. Ibid. τέθεικε [ους] p 15. 8. δικαίως p 9. δικαίους a 1. p 15. sed hic id post χωρίου ponit. Ibid. τέθεικεν a 1. p 9. 15. Bekk. 9. εὐθὺς] τούτους p 9. Ibid. κακείνους p 9. 12. ἑνὸς] ἑνὸς γὰρ a 1. 5. 15. et corr. p 9. et γρ. b. Bekk. Ibid. ἀνθρώπων αὐτὸς Bekk. 13. αὐτὸς] οὗτος p 9. et γρ. b. Ibid. γὰρ om. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 14. ἔψευσται a 5. Ibid. ὅτι om. a 1. 5. b. p 9. 15. Ald. Bekk. 16. προσωρίσατο a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. πάλιν ὅτι τοὺς a 1. 5. p 15. 17. εἰδόντας a 5. 23. νῦν om. a 1. 5. p 15. 25. δοκεῖ [ῇ] b. δοκεῖ p 9. Bekk. 26. ὅς γ᾽ ἐν a 1. 5. p 15. Bekk. antep. ὅσον M. Ben. pen. ὡς ἄξιόν ἐστι M. Ben. ult. προσωρίσω a 1. 5. p 9. 15. Bekk.

P. 466. 2. τοῦτο p 15. 3. τότε τὸ] τό [ε] τι a 1. p 9. 15. Bekk. 8. δυοῖν p 15. 9. δοκῶ, ante βλάπτειν ponunt p 9. 15. Bekk.

11. πανουργούμενα. γρ. κεκακουργημένα M. Ben. 13. σοι Ald. Ibid. ἐλέγχῃ p 15. Ibid. πράξεις corr. a 1. 15. ἂν om. p 15. 16. τούτων γε ἰδεῖν p 15. 17. ὁμολογήσαντι p 9. 19. ὤμοσε· τί γὰρ καὶ λέγων a 1. 5. p 15. Bekk. ὤμοσε· τί γὰρ ἂν καὶ λέγοιν p 9. Ibid. τότ᾽] τοῦτ᾽ p 9. 20. ὅτι τ᾽] ὅτι γ᾽ a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 21. ἐξελέγχῃ a 1. 22. μᾶλλον ἂν οὖν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 24. τούτων a 5. 27. τεχνάζων] γρ. ἐπηρεάζων p 9. 28. φανερὸν] φανερὸς a 1. p 9. 15. Bekk. φανερῶς a 5. pen. ἄνθρωπος a 1. 5. p 9. 15. ult. ὃς] ὡς a 1. 5. p 15. Ibid. ἀργύριον μὲν δοὺς p 9.

P. 467. 3. οὐδένα] ἐγὼ μὲν οὐδέν᾽ p 9. Bekk. 6. ἐγγυήσασθαι corr. p 9. Ibid. ὑπ᾽] ἀπ᾽ a 1. 5. p 9. 15. Bekk. ἐξ Lamb. Ind. 7. οὐκ ἔδωκεν a 1. 5. p 9. 15. 9. ἀπετιμᾶτο p 9. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τὴν ἀδελφὴν τῶν ἐμῶν p 9. 15. Bekk. 11. παρακρούσασθαι a 1. 5. p 9. 15. Bekk. Ibid. φενακίζειν b. 13. γε primum om. a 1. 5. p 15. Ibid. σοι, εἴ γε νῦν a 1. 5. p 15. et corr. p 9. Bekk. Ibid. λέγεις ἀληθῆ a 1. 5. p 15. et corr. p 9. 15. λέγει p 9. om. p 15. Ibid. ἡμῶν b. 16. τὰ [ξ] om. p 15. Ibid. λέγουσιν b. Ibid. οὐδεὶς δὲ] καὶ οὐδεὶς p 9. Bekk. 17. πῶ ποτ᾽ p 15. 19. αὐτὸς] οὗτος a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 20. μὲν πλείονος] μὲν ὀγδοήκοντα μνῶν θῆς ὅρους, ὀγδοήκοντα μνᾶς εἶναι τὴν προῖκα, ἐὰν δὲ πλείονος a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 22. σῆς] ἐμῆς p 9. 23. τούτου] σοῦ p 9. Bekk. sed γρ. τούτου p 9. antep. ἄλλο τι δίκ. p 15. Ibid. καταφεύγειν p 9. 15. Bekk. pen. συστῆσαι] σὺ στῆσαι a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk.

P. 468. 7. δεῖ a 1. 5. p 15. 8. καὶ primum om. a 5. Ibid. καταδεδικασμένον a 1. 5. p 15. Ibid. καὶ δι᾽ --- ἀληθῶς ἀπεστερημένον add. in marg. p 9. 9. ὃν] οὐ pr. p 15.

ΠΡΟΣ ΖΗΝΟΘΕΜΙΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 471. 2. τοῦ ἀργυρίου ἱστὸν [σῖτον]] τοῦ ἀργυρίου εἰς τὸν b. τοῦ ἀργυρίου σῖτον Bekk. 4. ἐπανούργησαν M. Ben. 7. καταδῦσαι Bekk. 11. δεδανεῖσθαι b. Bekk. 12. αὐτῷ Bekk. Ibid. τοῦ secundum om. b. 15. παρεχόμενον M. Ben. 16. Ἀθήνησιν Ἀθήνηθεν b. Bekk. antep. ᾧ ὁ Δήμων b. Bekk. pen. δείκνυσι μὲν, ὡς b. ult. αὐτῶν] αὐτῷ Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 472. 6. καὶ περὶ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐὰν δέ p 15. 11. καὶ τουτὶ a 1. p 15. 12. δὲ] δὴ a 1. p 9. 15. 13. μάθησθε Ald. Fel. P. Manut. 15. ὑμῶν πάντων p 9. Bekk. πάντων ὑμῶν a 1. p 15. 16. προσείχετε p 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. προσχεῖν [η] p 9. 17. τόλμαν b. 19. οἶμαι a 1. 20. οὑτοσὶ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὢν a 1. p 15.

P. 473. 1. Συρρακούσαις p 15. Ibid. ἐδανείζοντο a 1. p 15. 2. οὑτοσὶ κἀκεῖνος a 1. p 15. Ibid. ἐκεῖνος] οὗτος p 9. 4. οὑτοσὶ a 1. p 15. Bekk. Ibid. αὐτὸν ἔχειν p 15. 5. ἦν] ὢν a 1. p 15. Bekk. ὡς p 9. Ibid. ἐπιβάτης, Bekk. 6. ἐπιστ. δὴ εἰκ. M. Ben. 7. ἐπέστελλον b. 8. συγγραφῶν a 1. p 9. 15. Bekk. 10. ἵνα δ᾽ ἀποστ. p 15. Ibid. δανείσαντας a 1. p 9. 15. Bekk. 12. δυεῖν b. p 9. 15. Bekk. 15. αἰσθάνονται a 1. b. p 9. 15. Bekk. 16. τῇ om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 17. ὑπελάμβανε a 1. p 15. 18. διωκόμενος p 9. 19. δὲ καὶ] δὲ τοῦ omnes. 20. οὖν om. p 9. Ibid. ἄξιος ἦν p 9. 15. Bekk. 24. ἀλλ᾽ ἐκπεπλ. a 1. p 9. 15. Bekk. 25. ἐμβαίνειν καὶ ἐκλείπειν a 1. p 15. pen. τοῦτ᾽ ἐπιτελεσθείη a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 474. 1. ἐμπλέοντος a 1. p 15. Ibid. ἐναντιωθέντος καὶ om. a 1. p 15. 2. μισθοὺς om. p 9. post ναύταις ponunt p 15. Bekk. 3. et 9. Κεφαλλην. a 1. p 15. Ibid. νέως ὡς p 9. 4. εἶτα καὶ διὰ a 1. p 9. 15. Bekk. 8. καὶ primum p 15. 10. ἂν εἰσελθεῖν τις ᾤετο p 15. 12. οὗτος] τοῦτον b. Ald. Fel. P. Manut. 13. οὐκ] οὐδ᾽ Fel. P. Manut. 16. οὗτος κατελήλυθε p 9. 17. καὶ τοὺς θεοὺς p 15. 19. ἐργαστήριον a 1. p 15. Ibid. μοχθηρῶν] πονηρῶν p 15. 20. ἀγνοήσαιτε a 1. p 15. 21. καταπλευσεῖται a 1. p 9. Bekk. καταπλεύσηται p 15. 22. πρεσβύτην a 1. p 15. 23. τοιοῦτος om. p 9. Bekk. 24. οὐδενὸς a 1. p 15. Ibid. ἢ] καὶ p 9. Ibid. τό γε ἐξ a 1. p 15. 25. οὑτοσὶ p 9. Ibid. ὁ om. a 1. p 9. 15. 27. (ταῦτα γὰρ νῦν ἀκούομεν) ἠργολάβηκεν [ἐργολ. a 1.] a 1. p 9. 15. Bekk. antep. ἑαυτὸν a 1. αὐτὸς p 9. Bekk. om. p 15. Ibid. καὶ κατεσπ. --- πράττων om. a 1. p 15. Ibid. κατεπήγγελται p 9. Bekk. pen. οὕτως] οὗτος a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk.

P. 475. 2. ἃ ἐξ p 9. 4. δαν. τὸ ἐξ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 6. ἄλλο δ᾽ οὐδὲν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐλπίδας a 1. p 15. 7. ὑμῶν a 1. p 9. 15. Bekk. et (quod notare prætermisi) Reisk. δ᾽ ὑμῶν b. δ᾽ ἡμῶν Ald. Fel. P. Manut. 9. ἕνεκα p 15. 13. δὴ] ἤδη a 1. p 15. 16. πλεῖον Ald. Ibid. Κεφαλλήνων a 1. p 9. 15. 19. ἐνθένδε a 1. p 9. 15. Bekk. 21. ἧκεν οὗτος p 9. 15.

Bekk. Ibid. πεμφθέντα πρεσβευτὴν p 9. Bekk. πεμφθέντα πρεσβύτην p 15. Ibid. τὸν secundum om. a 1. p 15. 23. ὁ ἄνθρωπος om. a 1. p 9. 15. Bekk. 24. ὄνομα p 15. antep. δανείσησθε Fel. P. Manut. sed δανείσηται Fel. Ind. Ibid. λέγοντας corr. a 1. λέγοντος p 15. Fel. P. Manut. pen. προϊεμένοις a 1. p 9. 15. Bekk. ult. προύκοιν Ald. Ibid. οἰκοῦν Fel. Bekk.

P. 476. 1. καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 3. τούτου a 1. 6. πρόστιμα] πρός τινα a 1. p 9. 15. Bekk. 7. καὶ ὁ Ἡγ. p 9. 15. Bekk. Ibid. βιβλίον om. p 9. 8. ἔδωκας a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. πανουργήματος M. Ben. 11. λέγοι a 1. p 9. 15. Bekk. 12. ἀντείχετο a 1. p 15. 15. ἐξαχθῆναι ἄν, εἰ a 1. 16. τὴν secundum om. p 9. 17. Συρακοσίων a 1. p 9. Ibid. τὸν σῖτον ἐκεῖνος om. a 1. p 15. 18. ἐκεῖνοι a 1. p 15. 19. ἠξιοῦμεν a 1. p 15. Bekk. 20. καὶ τάλαντον προσλαβεῖν om. a 1. p 15. antep. τοῦτ' a 1. p 15. ult. ἐξάγειν ἡμᾶς, ἣ a 1. p 15. Bekk. Ibid. σωθέντα καὶ παρ. a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 477. 1. διεμαρτύρατο a 1. p 15. 2. δὲ ταῦτ' ἐθέλοντος a 1. p 9. 15. Bekk. 3. προησόμεθ' Bekk. ποιησόμεθα a 1. p 15. 4. μέλλειν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 6. πλείω] πλείῳ Fel. πλῷ a 1. p 15. πλοίῳ p 9. Bekk. 9. ἤθελον] ἤθελεν a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. sed ἤθελον Fel. Ind. 11. ἃ om. a 1. Ibid. ὃ a 1. ὁ om. p 15. Ibid. ἐπανούργει M. Ben. 12. ἦν ἐν ἡμῖν p 15. Ibid. ἐνθάδε] ἐνθένδε μὲν a 1. p 9. 15. Bekk. 14. καὶ om. a 1. p 15. 15. ὑπέλαβεν a 1. p 9. 15. Bekk. 16. κατελείπειν p 9. 20. τὴν πρόκλησιν δεξάμενος p 15. 21. οὐ ταῦτα ἦν a 1. p 9. 15. Bekk. 22. ἡμῶν p 9. 15. 23. ψηφιεῖσθε τούτῳ p 9. Bekk. τούτῳ ψηφιεῖσθε a 1. p 15. Ibid. τῶν om. Fel. P. Manut. 26. ἔπειθον p 9. Ibid. Κεφαλληνίᾳ p 9. 15. 27. ἔπραττον p 9. antep. ὅπως τοῖς Ἀθ. a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 478. 1. ὅλως om. a 1. p 15. 2. ψηφίσαισθε p 9. 15. w 2. Bekk. ψηφίσησθε a 1. 3. δήπου] δῆτα a 1. p 15. Ibid. προσγέγραμμαι] παραγέγραμμαι a 1. p 9. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk. sed προγέγραμμαι Fel. Ind. 8. τοίνυν δικαίως ἐκ a 1. p 15. Ibid. παρεγεγράμμην p 9. 9. οἴομαι a 1. Bekk. 10. συντεθεικότος a 1. p 15. 12. δίκαιον αὐτοῖς Bekk. αὐτοῖς δίκαιον p 15. 13. μὴ om. a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. sed μὴ habet Fel. Ind. 14. ἑαυτοῖς a 1. αὐτοῖς p 9. 15. Bekk. 15. νυνὶ a 1. p 9. 15. Bekk. 17. ἀντείχετο ἐλθόντα [η] ποιήσειν p 9. 18. κερδάναι b. κερδᾶναι Bekk. 19. κατακοινωνησάσης] κατακοινωνήσας a 1. p 9. 15. Bekk. 23. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ a 1. p 15. Ibid. πρὸς] πᾶσα πρὸς a 1. p 9. 15. Bekk. pen. τούτου a 1. ult. ἀποκρίνει] ἀποκλίνει a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. συγχωρεῖν p 9.

P. 479. 1. ὄφλει p 9. 2. ταὐτὰ p 9. 15. Bekk. 3. ἐξελήλεγκτ' a 1. p 9. 15. Bekk. 7. ὁ om. p 9. 8. ἔπιεν M. Ben. 9. εἴη] ἔστι a 1. p 9. 15. Bekk. 10. ἣ] ἢ εἰ a 1. b. εἰ p 9. 11. μὲν αὐτοὶ πρὸς a 1. p 9. 15. Bekk. 12. ἔχει p 9. Bekk. Ibid. διακρίνεσθε a 1. p 9. 15. 13. ἠδίκηκεν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὁ om. a 1. p 15. 14. ἐκώλυεν p 9. σε κωλύσειεν a 1. p 15. 15. εἰ δὲ] εἰ p 9. οὐδὲ Ald. Fel. P. Manut. 17. λείπῃ a 1. p 15. 18. μὴ om. a 1. p 15. 21. λήψει p 9. 15. Bekk. antep. ἧει] ἀπῆκτο a 1. p 15. pen. διὰ τὴν ὑπὸ σοῦ [ν] M. Ben. τὴν om. p 9. ult. ἔκδειαν b. ἔκδειαν a 1. p 15. Bekk.

P. 480. 1. γενήσεσθαι a 1. p 9. 15. Bekk. 2. δ' οὐ κατ. p 9. 3. κλητεύεις p 9. Bekk. 4. ἐστὶν ἐλπὶς p 9. 15. Bekk. Ibid. παρακρούσασθαι] παρακρούσεσθαι p 9. Fel. P. Manut. Bekk. 6. με p 15. Ibid. ἐξαγαγεῖν a 1. p 15. 8. ἐστὶ μέν, ὦ p 9. Bekk. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι om. a 1. p 15. Ibid. ὁ Δημοσθ. p. 15. 9. ὀμνύω a 1. 10. δ' om. a 1. p 15. 11. Δημοσθένης M. Ben. 12. δεῖ] διὰ p 15. et corr. a 1. 13. μέντοι σὲ καὶ p 15. antep. ἀφ'] ἐφ' a 1. p 15.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΤΟΥΡΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 481. 6. ἐνὶ Bekk. 10. ἐγγυητὴν om. b. 14. τὸν δὲ Ἀριστ. b. Bekk. antep. ἔχων] φεύγων b. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 481. 2. νομοθέτας a 1. p 15.

P. 482. 3. μὴ om. p 9. Ibid. γινομένων b. Ibid. καθεσταμένοις b. 4. ἵνα μηδεὶς συκοφαντῆται a 1. p 9. 15. Bekk. 8. τουτονὶ p 9. 11. τούτου a 1. b. p 9. 15. Bekk. 16. οὔτε ναυτικοῦ οὔτ' ἐγγαίου] οὔτ' ἐμπορικοῦ οὔτ' ἰδιωτικοῦ a 1. p 15. 18. τουτουσί a 1. p 9. 15. Bekk. antep. ἂν ὑμῖν p 9. pen. τὴν κατὰ] τῆς κατὰ a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 483. 7. ὡς ἐγὼ λέγω a 1. p 15. Ibid. δεῦρο] ὧδε p 15. 9. προσιόντες δέ μοι p 9. προσελθόντες δέ μοι a 1. p 15. Ibid. ἐμπορείῳ p 9. et sic passim. Ibid. καὶ ὁ Παρμ. a 1. p 9. 15. Bekk. 11. ἐπὶ] ἐν a 1. Ibid. αὐτοῦ p 9. Bekk. ἑαυτοῦ p 15. 12. ἀδικοῦντες] ἀπαιτοῦντες a 1. b. p 9. 15. Bekk. ἀντιδικοῦντες Lamb. Ind. 15. οὗτος p 9. 18. οὖν om. b. Ald. Fel. P. Manut. 20. ἐμὲ p 9. 15. Bekk. 22. τι om. a 1. b. Ald. Fel. P. Manut. 23. τοῦτον Ald. τούτῳ a 1. p 15. 24. προϊέμενον a 1. p 9. 15. προειμένον Bekk. 26. ἐκέλευσε a 1. p 15. antep. ἔξῃ a 1. Ibid. ἐγὼ om. p 9. pen. Παρμένωνος] Παρμένοντος a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 484. 1. τάς τε δέκα a 1. p 15. Bekk. 20. ἐν] ἐπὶ Fel. P. Manut. et γρ. M. Ben. ἐς Ald. 21. κατενεγγύησα p 15. ult. εἰ] ἢ a 1. p 9.

P. 485. 1. αὐτῷ om. a 1. p 15. 4. πιστεύσαντα [ο] b. πιστεύοντα p 9. 6. πᾶσαν p 9. Bekk. 8. τῆς om. Fel. P. Manut. 10. μνῶν om. a 1. p 15. 18. σύμβολον p 15. 27. συνίσονται a 1. συνήσονται p 15. antep. ἐπιορκήσοντι a 1. p 15. Ibid. τῷ] τοῦ a 1. p 15. τὸ b. p 9. Bekk.

P. 486. 1. συνθήκας ἐπιτρέπουσιν a 1. p 15. Bekk. 2. Φωκρίτῃ p 15. Ibid. αὐτῶν p 9. Bekk. ἑαυτῶν p 15. 3. παρεκαθήσατο a 1. 14. παρὰ τῷ Ἀριστ. a 1. 17. ὑμῶν om. a 1. p 9. 15. 18. φανερὸν ἔσται p 15. 21. λύειν P. Manut. om. Ald. Fel. 23. τῷ] τὸ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. διαμφισβητεῖν a 1. p 15. 24. ὁ om. a 1. 25. ἔφησεν p 9. Bekk. 26. δὴ] δὲ a 1. p 15. 28. πανουργοῖτο M. Ben. antep. οὐδέπω a 1. p 15.

P. 487. 1. γραμμάτιον a 1. p 15. 2. κατασκευάζων a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐστὶν] ἦν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. Ἐρυξίας p 9. Bekk. Ἔρυξις a 1. p 15. 4. ἀπολωλέναι a 1. p 15. 11. καὶ] τὸ a 1. p 15. 17. et 27. διαιτητῶν a 1. p 15. Ibid. τῆς] τὰς b. p 15. 19. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. b. 20. τῷ μὲν Παρμ. a 1. b. p 15. 21. γὰρ] δ' p 15. 23. καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 26. διαμαρτυρομένου a 1. p 15. ult. αὐταῖς om. a 1. p 15. Ibid. ὅτε a 1. Ibid. ἠμφεσβήτησεν p 9. Bekk.

P. 488. 2. ἀποστερηθὲν] ἀποῤῥηθὲν a 1. p 9. 15. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. ἀπορηθὲν b. 3. ἀπόφανσιν Fel. P. Manut. 4. τις om. a 1. p 9. Bekk. 9. κἀμοὶ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. δικάζεται a 1. p 15. Bekk. 14. Ἀρχ. ὁ Μυῤῥ. a 1. p 15. 20. τοῖς ἐμπόροις τῶν δικῶν p 15. pen. δὲ] δὴ a 1. p 15. Bekk. ult. μὲν om. a 1. p 15. Ibid. ἐπράττετο a 1. p 9. Bekk.

P. 489. 1. αὐτὸν a 1. p 15. 2. μοι] μὲν a 1. p 15. Ibid. ἀπεχθάνεσθαι a 1. p 15. ἀπέχεσθαι b. p 9. 3. αὐτὸς a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. γὰρ] δὲ p 15. 6. χρέως a 1. p 9. Bekk. Ibid. ἐγγυήμενος a 1. p 15. 8. ἂν μετὰ τὴν p 9. 10. ὤν.] ὤν; M. Ben. Fel. 11. ἐξεστήκει a 1. p 15. 12. ἐγεγόνει] ἐγένετο a 1. p 15. 15. ὀφλήκει Ald. Fel. P. Manut. 18. μὲν om. Fel. P. Manut. 22. μοι om. p 9. pen. ἐπετίους a 1. p 15. ἐπαιτίους p 9. ult. δισχυρίζομαι a 1. p 15. Ibid. μοι] με a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 490. 1. ἐνεγυησάμην corr. a 1. Bekk. ἠγγυησάμην p 9. Ibid. μαρτύρομαι] μάρτυρά μοί φημι a 1. p 9. 15. et γρ. b. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. sed μαρτύρομαι Fel. Ind. 6. ἡμῖν p 9. 7. ἐνεγυησάμην a 1. Bekk. ἠγγυησάμην p 9. 8. ἀπηχθόμην p 9. Bekk. 10. τούτῳ om. a 1. p 15. Ibid. συνέβαινεν] συνέβαλεν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὑπ'] ὑπὲρ a 1. p 15. 12. ἠναγκάζειν Ald. 13. ποιήσειν a 1. p 15. Ibid. εἰσπράξας a 1. p 9. 15. Bekk. εἰσπεπράκειν M. Ben. 14. εἰς] πρὸς p 9. 15. 15. αὐτοῦ a 1. p 15. 16. δὲ] τοίνυν a 1. p 9. 15. Bekk. 17. ἐνεγεγυήμην a 1. b. ἐγγεγυήμην p 9. Bekk. ἐνεγγυήμην p 15. 18. μοι ἦν p 15. 19. καὶ om. a 1. p 15. 23. ἔτι] ἐγὼ a 1. p 9. 15. Bekk. 24. παραλείπων p 9. Ibid. μοι τὴν οὖσαν p 15. 25. ἐνεγυησάμην a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀνῆλθον a 1. p 15. ἦλθον p 9. Bekk. 28. αὐτοῖς ὄντων p 15. pen. γενήσεσθαι om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. γράφεσθαι om. a 1. p 15. ult. ἐνῆν om. a 1. p 15.

P. 491. 1. ἑτέρων ἐνδέχεται, ἣ a 1. p 15. 6. ἂν ἐμοὶ p 9. 15. Bekk. Ibid. ἔχῃ a 1. 7. ἀπηγόρευεν a 1. p 9. 15. Bekk. 9. δὴ] δὲ b. δ' a 1. p 15. sed δὴ in marg. b. Ibid. ὁ αὐτὸς et τὰ γράμματα add. in marg. b. 10. δεῖ] ἔδει a 1. p 9. 15. et in marg. b. Bekk. 11. τῷ Benenat. Ibid. συνδιαιτητῶν a 1. p 9. 15. Bekk. 13. ἀπολέσαιτε p 9. 15. Bekk. 18. παρέχετο] παρείχετο a 1. b. p 9. 15. Bekk. παρέσχετο Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ὅτι] ὡς a 1. p 15. 21. ἀπολουμένης p 15. et corr. a 1. 22. ἀπαίροντος a 1. p 15. 26. γε om. a 1. p 9. 15. Bekk. 28. ὡμολόγητο a 1. p 15. Ibid. εἰσιέναι] εἰς εἶναι a 1. p 9. 15. Bekk. antep. ἀπόφανσιν p 9. 15. Fel. Bekk. ult. ὃς] ὡς P. Manut. Ibid. οὐκ ἂν ἀνεβ. a 1. p 9. Bekk.

P. 492. 2. τούτῳ] τούτου a 1. b. p 9. 15. Bekk. 6. μου] μοι a 1. p 15. Bekk. om. p 9. 7. οἴομαι Bekk. 8. ὑμῖν τοῦτο p 15. 15. ἐὰν] ἂν a 1. p 15. Bekk. ἐάν τι p 9. Ibid. πιστεύσωσιν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. λέγωσιν p 9. Ibid. ἑαυτοῖς, ἐπανέλθωσιν], ἢ αὐτοῖς ἐπανελθοῦσιν a 1. p 9. 15. Bekk. 18. τἀληθὲς] τἀκριβὲς p 9. 15. Bekk. τὸ ἀκριβὲς a 1. 19. πιστεύοιτο a 1. p 15. Bekk. πιστεύοιτε b. p 9. 22. σκήψωμαι b. 25. ἀπολωλεκέναι a 1. p 15. Ibid. φήσει a 1. p 15. Ibid. τότε om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐγὼ λάβω a 1. p 15. 26. εἰ μὲν γὰρ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐμοῦ a 1. p 15. 27. γραμματίον a 1. γραμμάτιον p 15. Ibid. ἐνῆν ἂν αἰτιᾶσθαι a 1. p 15. Ibid. Ἀπατουρίῳ a 1. p 9. 15. Bekk. 29. τούτων a 1. p 15. 30. καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. αὐτὰς] ταύτας a 1. antep. κοινῇ a 1. p 9. 15. Bekk.

ΠΡΟΣ ΦΟΡΜΙΩΝΑ.

Tit. ΠΡΟΣ ΦΟΡΜΙΩΝΑ ΠΕΡΙ ΔΑΝΕΙΟΥ. Bekk. ΥΠΕΡ ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΟΡΜΙΩΝΟΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΝ. a 1.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 493. 4. *χρημάτων τῶν παρὰ* b. Bekk. 6. *ὑφ'*] *ἐφ'* b. Bekk. 7. *ὀλίγον* codices et editiones. 8. *τῷ εὐτύχ.*] *τὸ εὐτύχ.* b. Bekk. 11. *μηδενὸς* codices et editiones. 13. *παρεγράψατο* Bekk. 16. *ὅτι* Benenat. 18. *παρὰ* abesse mavult Bekk. et mox leg. *ὅλως* et *καὶ ἀποδοῦναι.* 21. *ἀφιείσης* Bekk. 22. *ἀλλ' οὐχὶ* b. Bekk. 24. *γενομένων* Bekk. pen. *ἡμῶν* Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 494. 1. *ὦ 'Αθηναῖοι* p 15. 2. *λέγοντας*] *λεγόντων* a 1. b. p 9. 15. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. *γνόντες* a 1. p 15. 5. *συμβαλόντες* a 1. p 15. Ibid. *ἤλθομεν* p 9. 8. *ὑπὸ*] *ἐπὶ* a 1. p 9. 15. Bekk. 9. *δεδανείκαμεν* a 1. p 15. 10. *αὐτῶν* p 15. 12. *τῶν ἐμπόρων τῶν*] *τῶν ἐν Βοσπόρῳ* a 1. p 15. *τῶν ἐμπόρων* p 9. 14. *ἡμῖν αὐτοῖς ἀδικ.* a 1. p 15. Bekk. pen. *οὐδὲν τὸ συμβ.* a 1. p 15. ult. *μὲν οὖν*] *μέντοι* a 1. p 15.

P. 495. 2. *μὲν* om. a 1. p 15. 3. *παραγράφεσθαι* a 1. p 9. 15. Bekk. 4. *ἀμφισβητεῖ* a 1. 5. *ἅπαντα* p 15. 10. *ἐξετάσετε* a 1. p 9. w 2. Fel. P. Manut. *ἐξετάσεται* b. Ald. 11. *τὰ χρήματα* add. in marg. b. 12. *φασὶ* a 1. b. p 9. 15. Bekk. 14. *οὐ μόνον τοῦτο* a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. *ἀπέδωκεν* p 9. 15. *ἦν* a 1. p 15. Ibid. *ἀναγκαῖον* a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 496. 1. *ἐτ. γ' ὑποθ.* a 1. p 15. Ibid. *Κίττῳ* p 15. Bekk. 7. *δραχμὰς* om. a 1. p 15. Bekk. 8. *ἑκατὸν καὶ δέκα καὶ πέντε* a 1. p 15. Ibid. *ἔμελλε*] *ἤμελλε* b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 9. *ποιεῖν*] *πᾶσι ποιήσειν* a 1. p 9. 15. Bekk. 13. *παρέχετο*] *παρέσχετο* p 9. Ald. Fel. P. Manut. *παρέσχεν* a 1. p 15. Bekk. 18. *πεντηκοστόλων* p 15. pen. ΑΠΟΓΡΑΦΗ. om. a 1. Ibid. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 497. 1. *ἔδωκ'* p 9. Bekk. 5. *παρακολουθεῖν* a 1. p 9. 15. Bekk. 8. *τὰ* om. a 1. p 15. Ibid. *Παρυσάδῃ* a 1. p 15. 11. *ἑτερόπλοα* p 15. Bekk. 15. *ἄπρατον* Ald. *ἄπρακτον* Fel. P. Manut. antep. *ἄνθρωπον*] *ἀρωπον* a 1. *ὥρωπον* p 15. *ἄνθρωπον* in litura p 9. *ῥῶπον* Bekk. *φόρτον* M. Ben. Ibid. *κἀκεῖνον* p 15. Bekk. Ibid. *ἀνάγεσθαι ἐκέλευεν* p 15. pen. *διαθῆται* Bekk. ult. *λέγε*] *λάβε* a 1. p 15.

P. 498. 3. *κατελείπετο* p 9. 7. *ἐσώθη* a 1. p 15. 8. *τῶν Δίων.*] *τοῦ Δίων.* a 1. p 9. 15. 9. *πλείω ἢ διακόσια σώματα ἐλεύθερα χωρὶς* a 1. p 15. 11. *τὸν* om. a 1. p 15. Ibid. *πάντες* p 9. 15. Bekk. 12. *οὐ*] *οὔτε* a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. *ἐνέθετο* a 1. b. p 9. 15. Bekk. 13. *δὲ*] *τε* a 1. p 15. Ibid. *παρ' αὐτοῦ τούτου* a 1. p 15. 14. *τὰς* om. Fel. P. Manut. 16. *μὲν* om. a 1. p 15. Ibid. *φησὶν* a 1. p 9. 15. Bekk. 19. *τούτων* a 1. p 9. 15. Bekk. 20. *τὰ* om. a 1. p 9. 15. Bekk. 21. *παρ' αὐτοῦ ἐν τῷ Βοσπ.* a 1. p 15. 22. *τότε* om. a 1. p 15. Ibid. *παραγεγενημένων* a 1. p 15. antep. *ὁ* om. a 1. p 9. 15. Bekk. ult. *κατ' ἀρχὰς μὲν* p 15.

P. 499. 1. *νυνὶ* p 9. Bekk. 2. *ἐπεὶ δ' ἂν δ' ἐκοινώσατο* a 1. *ἐπειδὰν δ' ἐκοινώσατο* p 15. 5. *οὐδέν μοι ποιεῖ* a 1. p 15. 7. *εἰδείην* Ald. Fel. P. Manut. 9. *μυροπωλείοις* p 15. Bekk. 10. *αὐτὸν*] *τουτονὶ* a 1. p 9. 15. 11. *προσκαλουμένου μου* p 15. 12. *εἰπεῖν* a 1. p 15. 13. *μαίνει* Bekk. *μένει* p 9. Ibid. *προσκαλῇ* a 1. p 15. *προσκαλεῖ* p 9. Bekk. 14. *μὴν*] *μὴ* a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. *ὁ* om. p 9. 15. Ibid. *οὐκ* om. p 15. 15. *οὗτος ἠξίωσεν* a 1. p 9. 15. 17. *εἰπεῖν αὐτὸν* p 15. 18. *προσκαλῇ* a 1. *προσκαλεῖ* p 9. 15. Bekk. Ibid. *ὦ* om. p 9. 20. *νῦν* p 15. 21. *τῷ* om. a 1. p 9. 15. Bekk. 22. *κλητόρων* a 1. p 9. 15. Bekk. 24. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. a 1. p 9. 15. P. Manut. Bekk. pen. *ἔγραφον* a 1. p 15. ult. *ἀπαγγελίας* a 1. p 15. Bekk.

P. 500. 4. *τοιοῦτο* p 15. Fel. Ibid. *ὦ* om. b. *ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι* om. a 1. p 9. 5. *ἤμελλον* Bekk. 7. *δόντες τῆς δίκης πέρυσιν* a 1. p 15. 9. *λέγε*] *λάβε* a 1. *λαβὲ* p 9. 15. Bekk. Ibid. *ταύτην*] *αὐτὴν* a 1. p 15. 15. *ἔνθοιντο* a 1. p 15. 16. *ἀπέδωκε* p 9. Ibid. *ἄλλον*] *μᾶλλον* a 1. p 15. 18. *ἔχοιτε* [η] b. 19. *δὲ*] *τε* a 1. 20. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* a 1. p 9. 15. w 2. Bekk. 22. *αὐτῇ* P. Manut. *αὐτῷ* Bekk. 24. *τουτουὶ* p 9. Bekk. Ibid. *ἐμαρτύρει τἀναντία* a 1. p 15. Bekk. Ibid. *εἰς*] *οἷς* a 1. b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. *εἰρήκει* a 1. p 9. 15. Bekk. 26. *ἐμβλέψοντα* a 1. p 15. Ibid. *τὰ* om. a 1. p 15. 27. *γὰρ καὶ ὀργὴ* p 9. Ibid. *ἀπόκειται* a 1. p 15. Ibid. *τὰ* om. a 1. p 15. 29. *βούλονται* Fel. P. Manut.

P. 501. 2. *οὔτε τὰ χρήματ' ἐνθέσθαι αὐτὸν* p 15. 4. *τὰ ψευδῆ* a 1. p 15. Bekk. Ibid. *καὶ πονηρὸς ὢν* om. a 1. p 15. 5. *γε* om. a 1. p 15. 6. *εἴασεν* a 1. p 15. 8. *ὁ* om. a 1. p 15. 9. *τὸν Λάμπιν* om. p 15. 10. *ἀφῆκεν* p 9. Ibid. *δικαστήριον ἰέναι.* a 1. p 15. 13. *αὐτὸς* om. a 1. p 15. Ibid. *ἐπιορκήσῃ* p 9. 14. *δὴ*] *δὲ* a 1. p 15. 15. *οὗτος ἀποδώσειν* p 9. 15. Bekk. ult. *ἐν* om. p 15.

P. 502. 1. *τὰ* om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. *ἑτερόπλοα* a 1. p 9. 15. Bekk. 10. *ἑκατὸν καὶ εἴκοσι* a 1. p 15. 11. *ὁ ἔγγειος*] *ὁ ἔγγειος ὁ* a 1. p 15. Bekk. 14. *οὗτος ὁ*] *τοιοῦτος* a 1. p 15. 15. *πώποτε* a 1. p 15. Ibid. *δισχ. καὶ ἑξ.* a 1. p 15. 16. *τριακοσίας καὶ ἑξήκοντα ἀποτίνειν* a 1. p 15. et *γρ.* b. p 9. Bekk. pen. *ἃ* Bekk. Ibid. *φασιν* a 1.

P. 503. 2. *ἀποδεδωκέναι* a 1. p 15. Ibid. *μνᾶς* Benenat. 3. *ἑτερόπλοα* Bekk. Ibid. *μόλις τἀρχαῖα* p 9. Bekk. *μάλιστ' ἀρχαῖα* a 1. p 15. 4. *συνέπλεον* a 1. 5. *τἀρχαῖα*] *τὰ χρήματα* a 1. p 15. 9. *τοῦ δανείου* om. a 1. p 15. 10. *ὥς φησιν* p 9. Bekk. om. a 1. p 15. 13. *τῶν δικαίων πλείω* p 15. 14. *φῄς* a 1. p 9. 15. Bekk. 15. *ἀμφοτερόπλοα* a 1. p 15. Bekk. 17. *ἐπικινδυνεύεται*] *ἤδη κινδυνεύεται* a 1. p 9. 15. Bekk. *κινδυνεύεται* [η] b. antep. *δὲ σκήπτει* a 1. *δὲ σκήπτει* p 15. Bekk. pen. *συναδικοῦντι* a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. *οὐδὲ*] *οὐδὲν* Ald. Fel. P. Manut. *οὔτε* a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 504. 1. *ἀπεδώκαμεν*] *ἐπεθήκαμεν* a 1. p 9. 15. Bekk. 5. *πανούργημα* M. Ben. 6. *τοσοῦτο* p 9. Bekk. *τοῦτον* a 1. p 15. 7. *πλέον* a 1. 9. *τὸν* secundum om. b. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. *σύνιστε* M. Ben. 11. *ἀποδίδωσι*] *ἀποδιδῶσι* a 1. p 9. 15. Bekk. *ἀπολύσωσι* b. sed *γρ.* *ἀποδίδωσι* b. 13. *καὶ τοὺς τόκους* a 1. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. *ἑτεροπλόῳ* b. p 9. w 2. Bekk. *ἑτεροπλῷ* a 1. p 15. 14. *τρεισκαίδεκα* p 9. Bekk. 17. *ἀντὶ τούτου*] *ἀντὶ τοῦ* a 1. b. p 9. 15. w. Fel. P. Manut. Bekk. 19. *τις* a 1. p 15. 20. *ἔδει τῶν μαρτ.* a 1. p 15. Ibid. *γὰρ* om. a 1. p 15. Ibid. *ἀπήλλαξο* a 1. p 9. 15. Bekk. *ἀπήλλαξας* M. Ben. 21. *οὐδ'*] *οὐκ* a 1. p 9. 15. Bekk. 22. *ἀπεδίδου* [ς] p 9. *ἀποδιδοὺς* a 1. p 15. Bekk. 24. *τοσούτου*] *τοσοῦτον* a 1. b. p 9. 15. Bekk. 27. *με* om. a 1. 28. *γε*] *τοι* p 9. Ibid. *παραλαβεῖν* a 1. p 15. antep. *ἄν σοι*] *ἄν οἱ* p 9. Bekk.

P. 505. 2. *καὶ γὰρ ἐνθέσθαι* a 1. p 9. Bekk. Ibid. *σε* om. Fel. P. Manut. 4. *παραλαμβάνεις* a 1. p 15. 5. *ἐξ ἀρχῆς* post *εὐθὺς* ponunt a 1. p 9. 15. Bekk. 6. *ἀνειρηκὼς* p 9. 7. *φὴς ἐν τῷ Βοσπόρῳ* p 15. Ibid. *μὴ* om. b. 8. *τὸ* om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. *ἀποδοῦναι τῷ ναυκλήρῳ αὐτῷ τί* a 1. p 15. 10. *μηδὲν*] *μὴ* a 1. p 15. 12. *ἐνθέμενος* a 1. p 15. 14. *ἐνλιμενισταῖς* a 1. p 15. 15. *τῶν ἐμπορίῳ*] *τῶν ἐν τῷ ἐμπορίῳ* a 1. b. p 9. 15. Bekk. 16. *μεταβαλόμενος* b. 19. *ἀπόρους*] *εὐπόρους* a 1. b. p 9. 15. Bekk. 20. *ἐξελέγξαι* a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. *αὐτοὺς* Bekk. Ibid. *οὗτοι* a 1. p 15. 21. *πρὸς ἐμὲ* om. b. Ald. Fel. P. Manut. antep. *εἶναι*] *εἰπεῖν* a 1. Ald. ult. *καταφρονεῖν Λάμπις ἐτόλμησεν, οὐδὲν* a 1. p 15.

P. 506. 1. *μὲν ἦν*] *ἂν ἦν* a 1. b. p 9. 15. Bekk. 2. *πάντας ὑμᾶς* a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. *κηρύγματα* a 1. p 15. 3. *Παρυσάδου* a 1. p 15. 4. *ἐμπόριον*] *χωρίον* a 1. p 15. 5. *εἰσάγειν* a 1. p 15. Ibid. *ὁ Λάμπις* a 1. p 9. 15. Bekk. 8. *κοινωνήσας* a 1. p 15. 9. *χρημάτων* om. a 1. p 15. 11. *προτεθεικότων* Bekk. 13. *τῷ* om. a 1. p 9. 15. Bekk. 14. *διεμ. τὰ ἄλφιτα* a 1. p 9. 15. Bekk. 15. *ᾠδίῳ* a 1. Ibid. *ἐλάμβανον* p 9. Bekk. 16. *ἐπὶ*] *ἔτι* p 9. 18. *μου* p 9. Ibid. *τε* om. a 1. p 15. 22. *γε* om. a 1. p 15. 23. *ἡμέτερον*] *ὑμέτερον* a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 24. *τῇ πόλει* p 9. antep. *ἐξετάζετε* a 1. p 15. pen. *εἰς Θήβας 'Αλέξανδρος* p 9. 15. Ibid. *ἀπῄει* a 1. p 15. ult. *ἀργύριον* p 15.

P. 507. 2. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 3. *τὸν*] *τὸ* a 1. p 15. 4. *πομπίῳ* a 1. 9. *γε*] *τι* a 1. p 15. 10. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* b. Fel. P. Manut. *ὑμῖν* a 1. p 9. 15. Bekk. 11. *δόξαν ἔχωμεν*] *εὐδοξῶμεν* a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. *ἵνα καὶ τὴν* a 1. p 9. 15. Bekk. 12. *ἀπολάβωμεν* Ald. Ibid. *βοηθήσετε* Ald. Fel. P. Manut. 15. *τῷ* om. p 15. Fel. P. Manut. Ibid. *πραθέντων* a 1. p 9. 15. Bekk. 16. *ἑτερόπλοα* Bekk. 17. *οὐδ' οὕτως*] *οὐθ' οὕτως* a 1. p 9. 15. Fel. Bekk. 19. *ὅτε* a 1. p 15. Bekk. *οὔτε* p 9. 20. *τῷ Λάμπιδι* a 1. p 9. 15. Ibid. *τὸν παῖδα παραλαβόντα* p 9. 15. Bekk. 21. *Βοσπόρῳ, οὔτε τὸν Λάμπιν. ἐμοὶ* a 1. p 15. 22. *μαρτυρῶν* om. p 9.

P. 508. 1. *εἶναι* om. p 15. 3. et 4. *'Αθήνησ.*] *τῶν 'Αθήνησ.* a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. *τῶν* secundum om. p 9. 15. Bekk. 5. *δή* om. a 1. p 15. 7. ΝΟΜΟΣ.] ΝΟΜΟΙ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 8. *γέγονέ μοι τὸ* a 1. p 9. 15. Bekk. 9. *τὴν δίκην* ante *οὖσαν* ponunt p 9. Bekk. post *οὖσαν* p 15. 10. *ὡς οὐκ* a 1. p 9. 15. Bekk. 13. *ἠδικούμην τι,* a 1. p 15. 15. *ἡμετέρῳ* p 9. Ibid. *παρ' ὑμῖν τούτους* p 9. 15. Bekk. 17. *αὐτῶν* Bekk. 18. *νυνὶ* a 1. p 9. Bekk. Ibid. *τἀναντία* a 1. p 15. 19. *τῷ* om. a 1. p 15. Bekk. 20. *ἄνευ*] *ἂν* p 9. 22. *τὴν δίκην εἶναι* p 9. Bekk. 23. *ὁ* om. a 1. p 15. 25. *φασι* a 1. p 15. 27. *ἂν τὰ δεινότ.* M. Ben. pen. *τῆς δίκης* om. p 15.

P. 509. 3. *οὗτος*] *αὐτὸς* M. Ben. 4. *ἐπίδοσιν* [ᾶ ό] b. *ἐπίδοσιν* Ald. 6. *ἐμοῦ* a 1. p 15. 7. *τἀληθῆ* a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. *χρήσωμαι* p 9. Bekk. 11. *οὗτοι* a 1. p 9. 15. Bekk. 13. *βέβαιον* om. a 1. p 15. Ibid. *ἐχυρὸν* a 1. p 15. Ibid. *πειθ'* Ald. Fel. P. Manut. 14. *ψηφίζεσθαι* p 9. 15. *εἰ* om. a 1. p 15. 17. *ὑπ'*] *ἀπ'* a 1. p 15. Ibid. *ποιήσαιτε* p 15. 18. *ψηφίσαισθε* a 1. p 15. 19. *σκήπτεται μάρτυρι, ἔξαρν.* a 1. p 9. 15. Bekk. 20. *χρυσίον, νῦν τὰ ἐναντία μαρ-*

τυρεῖ; ὑμεῖς a 1. p 15. Bekk. Ibid. ὡς] ὡς οὐκ a 1. p 9. 15. Bekk. 21. οὐκ] ὦ οὐκ p 9. Ibid. ἐστὲ] εἰσι τε p 9. εἴητε M. Ben. 22. ἐν om. a 1. p 9. 15. Bekk. 23. τὸ ὕστερον a 1. p 9. 15. Bekk. 24. ὑπολαμβάνοιτε a 1. p 15. 25. ῥηθεῖσι] λεχθεῖσι a 1. p 15. 26. τεκταινομένοις] μεταπινουμένοις a 1. p 15. 27. παιδεύσεως] παρασκευῆς a 1. p 9. 15. et γρ. b. Bekk. γρ. ἐπιτηδεύσεως M. Ben. ult. εἴη om. a 1. p 15.

P. 510. 1. ἐντὸς] αὐτὸς b. 6. οἱ αὐτοὶ om. a 1. Ibid. ἐπιδανεισάμενον a 1. p 15. 12. ἡμῶν a 1. Ibid. εὐπορίας a 1. p 15. Bekk. 15. ἀφαιρῆτε p 9. 17. ὑμᾶς δεῖ] ὑμᾶς δὲ δεῖ a 1. p 9. 15. Bekk. οὓς ὑμᾶς δεῖ Fel. P. Manut. Ibid. τοὺς ἐπανορθοῦντας] συνεπανορθοῦντας a 1. p 9. 15. et γρ. b. Bekk. 18. τοῖς πονηροῖς συγχωροῦντας p 15. Ibid. ὠφέλεια] εὐπορία a 1. p 15. 19. παρὰ] περὶ a 1. p 9. 15. Ibid. διαφυλάττητε a 1. p 9. 15. Bekk. antep. τῶν om. a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἣν] ἣν εἰπεῖν p 15.

ΠΡΟΣ ΛΑΚΡΙΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 511. 4. τῆς Ἀρτέμ.] τῶν Ἀρτεμ. b. Bekk. 6. ἀναδεδέχθαι corr. b. Bekk. pen. ἄτακτα b. Ibid. ὑποκειμένου] τοῦ ὑποκειμένου Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 511. 1. Φασηλιῶται] Φασηλῖται a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὦ ἄνδρες ante οἱ ponit et om. δικασταὶ p 15. pen. συγγεγράφονται] συγγράψωνται a 1. b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 512. 1. αὐτοὺς ἀποδοῦναι p 15. 2. ἀπολωλεκέναι a 1. p 15. Bekk. 7. Φασηλιωτῶν] Φασηλιτῶν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 11. δ' om. a 1. p 9. 15. Bekk. 12. τούτῳ om. p 13. 15. ἅπαντα p 9. Ibid. κατέλειπε p 9. 16. Φασηλίδι p 15. Ibid. καὶ om. a 1. p 15. 18. μὲν τὰ] μετὰ Ald. Fel. P. Manut. μὲν p 15. Ibid. τἀδελφοῦ p 15. Bekk. 19. ἀποδιδόναι a 1. p 15. Ibid. τἀλλότρια Bekk. 20. νῦν, ὅτι] ὅτι νῦν p 15. 21. πονηρία] πολιτεία p 15. 23. τούτου p 15. 24. ἐλέγξω a 1. p 15. Ibid. τε om. a 1. 26. οὐδ'] αὐτὸς μὲν οὐδ' p 9. 15. Bekk. 29. ἐχρώμεθ' a 5. p 15. antep. δήπου' a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐγνωσμένοι a 1. p 15. ult. ὅπως] ὅπως ἂν a 1. p 9. 15. Ibid. εὐεργοὶ a 1. p 15.

P. 513. 4. ποιήσειν αὐτοὺς p 9. 15. Bekk. Ibid. ὅσα ὑπισχνοῦντο a 1. p 15. 5. ἄρ' ἦν p 9. 15. Bekk. 9. ἅπαντα p 15. 10. ἡμετέρου om. a 1. p 15. 11. οὖν δ' a 1. p 15. Bekk. 14. καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. ult. syngraphen et testimonia om. p 9. Ibid. ἐδάνεισεν] ἐδάνεισαν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. Ναυσικράτης a 1. p 15. Bekk.

P. 514. 1. δραχμὰς ἀργυρίου τρισχιλίας p 15. Bekk. 2. βούλονται Ald. Ibid. τῆς] τὴν Fel. P. Manut.

P. 515. 1. ἀριστερᾷ p 15.

P. 516. 1. τρισχιλίας p 15. Bekk. 2. πλεύσεται a 1. p 15.

P. 517. 1. τὰ secundum om. a 1. Ibid. ἐκ om. p 15. 2. οἴνου] Πόντου a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἀντιφροντισθέντα] ἀντιφορτισθέντα a 1. b. p 15. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. Ἀθήναζε πάλιν p 15. 5. ἣν] ἧς a 1. p 15. Ibid. σύμπλοοι κοινῇ ψηφισάμενοι a 1. p 15. 6. ἐκβάλλωνται] ἐκβάλωνται b. Ald. Bekk. βάλωνται a 1. p 15. βούλωνται Ald. Ind. Ibid. τῶν ἄλλων] τῶν δ' ἄλλων a 1. p 15. Bekk. 8. κρατεῖν om. b. Ald. Ibid. γιγνόμενον] τὸ γιγνόμενον a 1. b. p 15. Bekk. 9. ἐν om. a 1. p 15. antep. ὑποθῆναι Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ὑποτιθέναι a 1. pen. ὃ] οὗ a 1. οὐ p 15. Ibid. γίνεσθαι a 1. p 15. ult. κατὰ] παρὰ a 1. p 15. Ibid. ἡ om. a 1. p 15.

P. 518. 1. ἀγγείων] ἐγγείων a 1. b. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. pen. εἰσβάλλωσι] εἰσβάλωσι b. Bekk. ἐσβάλωσι a 1. βάλωσι p 15. Ibid. νηὶ] κυνὶ a 1. b. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. ult. συλλαλῶσιν] σῦλαι ὦσιν b. Bekk. σύλα ὦσιν a 1. p 15. w 2. Fel. P. Manut.

P. 519. 1. ἀποδόντων a 1. b. p 15. Bekk. Ibid. τοὺς] τοῦ p 15. 3. ἔστω] δ' ἔσται p 15. Ibid. δὲ om. p 15. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. - - - μαρτυρίας. om. a 1. p 15. Μάρτυρες Φορμίων κ. τ. λ. Bekk. ult. ἑαυτὸν] ἑαυτῷ a 1. p 15. Bekk. Ibid. Ναυσικράτην a 1. p 15. Bekk.

P. 520. 4. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. a 1. 5. Ἰσοτέλης p 15. Ibid. Ἐπιχάρους a 1. b. p 15. Bekk. Ibid. ὁ om. a 1. b. p 15. 6. Βοιώτιος, Ἡλιόδωρος Πιτθεὺς a 1. p 15. Bekk. 12. ἅπαντ' p 9. 15. Bekk. 14. σημηναμένου] συσσημηναμένου a 1. b. p 15. Bekk. συνσημηναμένου p 9. 15. ἔτι om. a 1. p 15. Ibid. μειράκια κομιδῇ] καὶ μειράκια παντάπασιν p 9. 15. Bekk. 17. ὁ om. b. 18. προσέχειν τὸν νοῦν p 15. 19. πάντα p 15. Ibid. Ἀθήναζε] Ἀθήνησι a 1. p 15. Bekk. Ibid. δὲ om. b. Ald. Fel. P. Manut. 20. τὸν om. p 9. Ibid. αὐτοῦ Bekk. 23. θαυμασίους] θαυμασίως a 1. p 15. θαυμασίως ὡς p 9. Bekk. antep. ἐγκρατεῖς ἐγένοντο a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 521. 6. ἐδανείσαντο a 1. p 15. ἐδανείζοντο p 9. Bekk. 9. ὅσα] οἷς a 1. p 15. 10. ταῦτα post ἄγεσθαι ponunt p 9. 15. 11. ἐν τῇ εἰκοσόρῳ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 14. ἐνέθεντο εἰς τὸ πλοῖον p 15. 16. προσήκει] προσῆκε a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὅσον] ὅ,τι a 1. p 9. 15. Bekk. ὡς οὖν M. Ben. 17. ἐμέλλησαν a 1. p 9. 15. Bekk. 18. εἰς om. p 15. 19. ταῦτα λέγω p 9. Bekk. 22. Testimonium om. p 9. 23. ἀγόμενον ἐν τῷ πλοίῳ οἴνου a 1. p 15. Bekk. 25. Ἱππασίας a 1. p 15. Ibid. Ἁλικαρνασεὺς p 15. 29. Ἀχράδης b. Ἀχράνδης a 1. p 15. 30. Ἱστιαιόθεν, Εὔμαχος (Εὐμάριχος a 1.) Εὐβοίου Ἱστιαιόθεν, Φιατάδης Κτησ. a 1. p 15. Ibid. ἐξ Ὑπαιτέων] Ξυμπετεῶν a 1. p 15. Ξυπεταιῶν Bekk. pen. Δημοκριτίδου a 1. Δημοκρίτου p 15. Ibid. Χολίδης p 15. ult. δὴ] οὖν p 9. Bekk. Ibid. αὐτοὺς ἔδει p 15. Ibid. θέσθαι] ἐνθέσθαι a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 522. 1. διεπράξαντο, καὶ ἤρξαντο εὐθὺς a 1. p 9. 15. Bekk. 2. ἀρξάμενοι om. a 1. p 9. 15. Bekk. 5. ὅτι om. b. Ald. Fel. P. Manut. 6. οὐδὲ] οὐκ a 1. p 15. 8. γεγραμμένων ἐν τῇ συγγραφῇ p 9. 15. Bekk. 10. τε om. a 1. p 15. Ibid. παρακρούσαντες p 15. 12. οὐκ] ὡς a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. δανειζόμενοι τοῖς ἡμετέροις. a 1. 15. τὰ χρήματα] τὰ om. a 1. b. p 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 16. ὑμῖν αὐτοῦ τοῦ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 19. Testimonium om. p 9. Ibid. Ἁλικαρνασεὺς p 15. Ibid. ἀργύριον ἕνδεκα μνᾶς a 1. p 15. 20. ἐμπορίᾳ b. Ibid. ἐν - - - Πόντον om. a 1. p 15. 22. Ἀπολλ. τὸ ἀργύριον a 1. p 9. 15. Bekk. 25. ἤγαγον a 1. p 15. 26. πάλιν ἀναγοράζειν p 9. Ibid. ἀντιφορτίζειν p 15. 28. τὸ ἀργύριον ἡμῖν p 9. Bekk. 30. ἁπάντων om. p 9. Bekk. Ibid. ἀνέπαφα] ἀνέπαφα πάντα a 1. p 15. ἀνέπαφα ταῦτα p 9. Bekk. antep. μὲν] μὲν γὰρ p 9. Ibid. ταῦτα om. p 15. pen. ἐπεδείξαντο a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 523. 3. ἠγόρασαν] ἀντηγόρασαν a 1. p 9. 15. Bekk. 5. τε] δ' a 1. p 15. 6. ἠκ. δ' αὐτῶν a 1. 7. ἕως [ὅτου] Bekk. ὅτου om. a 1. p 15. 9. ἡμέτερον] ὑμέτερον b. p 9. Bekk. 11. οὐδεμίαν ὠφληκότες p 9. 15. Bekk. Ibid. αὐτοῖς] τούτοις a 1. p 9. 15. Bekk. 15. τί] τί ἂν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. τις ἄλλο ὄνομ' ἔχοι p 9. 15. Bekk. 16. γὰρ om. p 9. Bekk. 17. διαπεπραγμένοι a 1. p 9. 15. Bekk. 19. εἰσι p 15. 21. τῶν secundum om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. γραφαὶ p 15. 24. οὐδ' ὁτιοῦν] οὐδὲν p 15. 26. μαρτυριῶν p 9. Ibid. αὐτὰ] αὐτοὶ a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. antep. ταῦτα πάντα p 15. pen. ἡμέτερον a 1. p 15. ult. εἰσφορῶν] εἰς φωρῶν p 9. Ald. Fel. Bekk. εἰς φώρων b. Ibid. λιμένας a 1.

P. 524. 1. ὅς] ὃ a 1. p 15. Ibid. ἡμετέρου p 9. 2. εἰσφορῶν] εἰς φωρῶν Ald. Fel. Bekk. εἰς φώρων b. p 9. Ibid. ὁρμήσασθαι a 1. p 15. 8. ἐπιμελεῖσθαι τούτων a 1. 9. ἀπολάβωμεν a 1. p 15. 10. αὐτὰ] ταὐτὰ a 1. p 15. 11. καὶ ἄλλα] καὶ ἅμα a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐσκοποῦμεν a 1. p 15. 14. πεπεντηκοστευμένον a 1. p 9. 15. Bekk. 15. τῷ τούτων a 1. p 15. Bekk. 16. ἐνωχλοῦμεν p 9. ἐνοχλοῦμεν a 1. p 15. 17. ὁ ἀδελφὸς ὁ a 1. p 9. Bekk. Ibid. εἴησαν a 1. p 9. 15. Bekk. 19. τούτου a 1. p 15. 20. ἡγ. μὲν ἐπὶ Bekk. 21. τουτοισὶ a 1. p 15. Bekk. 22. ἔμελλεν Ald. 24. ἐκ] ἐν b. 25. Θεοδοσίαν p 9. antep. ἐν τῷ πλοίῳ a 1. p 9. 15. Bekk. ult. ἔφασαν πάντα p 9. 15. Bekk.

P. 525. 3. τούτων p 9. Bekk. 7. ἐπ' αὐτῷ τῷ a 1. p 9. 15. Ibid. Κιτιεὺς a 1. b. p 9. 15. Bekk. 8. τὸ δ' οἰνάρ. a 1. p 15. 9. τινὶ om. a 1. p 15. Ibid. γεωργίαν] γεωργῷ b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. om. a 1. p 15. 13. λάβε] λέγε b. 15. τὴν ναυαγίαν M. Ben. 16. τοῦ Ἱππ.] καὶ τὴν Ἱππ. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. μόνον κεράμια p 9. Bekk. 17. ἐν τῷ a 1. p 9. 15. Bekk. 18. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. b. p 9. 15. Bekk. Testimonium om. p 9. 20. Κιτιέα a 1. b. p 15. Bekk. 24. κενὴ] ἐκείνη a 1. p 15. 25. κυβερνῶντι] κυβερνῶν b. Bekk. 26. ἡ om. Fel. ἡ ναῦς om. P. Manut. 27. τὴν δίκην νῦν p 15. 28. εἶναι τὸν οἶνον a 1. p 15. 29. οἰκούντων] οἴνου Bekk. 32. τὴν om. p 15. Ibid. ἀγγείων b. Ibid. ταρίχου a 1. p 15. 33. αἴγια a 1. p 15. Ibid. δεσμὰς] δὲ οὔσας a 1. p 15. Ibid. τούσδ' b. 34. Δαμοτίου Benenat. Ibid. Ἀφνιδαῖος p 15. Ibid. Ἱππίας a 1. p 15. Bekk. 35. Θρασιάσιος, Φιατάδης a 1. p 15. antep. Ξυμπεταιών] Ξυπεταιών a 1. p 15. Bekk. Ξυπεταίων b. pen. τούτων p 9. Bekk. τούτων γ' b. ult. τινα a 1. p 15.

P. 526. 1. ἠκούσατε b. p 9. Bekk. Ibid. οἶνον Ἀθήναζε ἐκ τοῦ Πόντου p 9. Bekk. 2. κατ'] εἰς b. Ibid. εἰσάγοντα a 1. p 15. Ibid. πάντα b. 3. Πόντ. ὁ οἶνος p 9. Bekk. 5. τινῶν om. a 1. p 15. 7. εἴ τι] ὅτι p 15. 9. Κυζικηνοὶ a 1. 10. εἴη ὁ ἀδελφὸς a 1. p 15. Bekk. 11. Φασηλίτῃ πολίτῃ om. p 9. 13. καὶ τοῦτο om. p 9. Ibid. τοιαῦτ' in litura p 9. 15. ἀντιφορτιζομένους a 1. p 9. Bekk. 16. ὅτῳ] ὅπου a 1. p 15. Ibid. βούλονται Ald. Fel. P. Manut. 18. ἡμεῖς om. a 1. p 15. 20. Syngraphen om. a 1. p 9. 15. Bekk. 29. τὰ secundum om. b. 30. Πόντου] οἴνου b. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 34. ἐκβάλωνται] βούλωνται M. Ben. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. δ' om. b. pen. κ τ
παρὰ b.

P. 527. 1. δίκῃ] δίκην b. 2. ἐκβάλωσι b. ἐσβάλωσι Fel. Ibid. τὴν ἐπὶ b. Ibid. κυνὶ] νηὶ Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind.

3. σύλα] σῦλαι b. Ald. 10. Κηφισόδωρος b. 11. δανείζει Ald. δανείζειν κελεύει a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. τούτοις p 9. 15. παρέξειν p 9. 16. ἐᾷ om. p 9. Ibid. προσφέρειν p 9. 15. Bekk. 17. τὸ πρὸς p 9. 18. ἔμελε a 1. ἔμελλε p 15. 20. ἑαυτῶν b. Ibid. πανοῦργοι M. Ben. 22. οὐδὲν p 15. 23. οὐδὲν om. a 1. p 9. 15. Bekk. 25. ἂν om. a 1. p 15. Ibid. μέντοιγε a 1. p 15. 26. οἴομαι Bekk. Ibid. ἀνθρ. τῶν ἄλλων καταφρ. M. Ben. 28. ταῦτά γ' ἐστὶ a 1. p 15. 32. οἰόμενος] ἡγούμενος a 1. p 9. 15. Bekk. antep. καὶ οἴεται a 1. p 15. Ibid. ἡμᾶς p 9. 15. pen. ὅποι Bekk. Ibid. καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. ult. καὶ περὶ a 1. p 15.

P. 528. 1. καὶ om. a 1. p 15. 2. ἐπαίδευε a 1. p 15. 5. πονηροὶ p 9. 6. τούτων om. a 1. p 9. 15. Bekk. 8. ἐπειδὴ a 1. p 15. Bekk. 9. ἃς] αἷς a 1. 11. τὰς συγγραφὰς τὰς ναυτικὰς a 1. p 15. 12. ἄλλο τι p 9. 20. καὶ om. a 1. p 9. 15. 21. τὰ om. a 1. p 15. Ibid. τῷ om. a 1. p 15. 22. τούτῳ] τούτου b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. πλεῖον p 9. 23. ἆρ' ἂν οἴεσθε a 1. p 9. 15. Bekk. 24. οἷς b. Ibid. καταχρῆται a 1. p 15. 25. ἂν om. a 1. p 9. 15. Ibid. καὶ] ἢ a 1. p 9. 15. Ibid. τῶν om. p 15. 29. γε om. p 9. Bekk. 31. οὗτος] αὐτὸς b. p 9. 32. παρανομιεῖσθαι p 9. antep. εἶναι δοκεῖ p 15. pen. ἐξέσται a 1. p 15. Ibid. ὑμῖν a 1. p 15.

P. 529. 1. οὗτος a 1. p 15. Ibid. τίς om. b. 2. πονηροὺς Ald. Fel. P. Manut. 4. ταύτην p 9. om. a 1. p 15. 8. προσοφειλοῦντας a 1. p 15. προσοφείλοντας p 9. 11. ἡμετέρῳ] ὑμετέρῳ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 15. λαβεῖν δίκην p 9. 15. Bekk. Ibid. παρὰ] περὶ] a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 18. πανούργους M. Ben. 20. τῷ ἄρχοντι προστέτακται p 9. 15. Bekk. 22. παραγραφόμεθα p 9. 25. οὗτοι εἰσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον om. b. 26. ἂν om. a 1. p 9. 15. ἂν b. Ibid. εἰσάγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον. p 9. antep. σοὶ] σὺ a 1. b. p 9. 15. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. sed σοὶ Fel. Ind. Ibid. ἑνὸς τῶν ἐμπόρων καὶ] τοῦ ἐμπόρου a 1. p 15. Ald. Ind.

P. 530. 2. οὕτω om. p 15. Ibid. τούτων τῶν] τοιούτων b. p 9. Bekk. 6. καὶ om. a 1. p 15. 7. ἂν post ἐσχάτους ponunt a 1. p 9. 15. Bekk. 8. ἡ om. a 1. p 15. 9. δήπου om. p 9. 11. ἄλλοσέ ποι a 1. b. p 15. Bekk. εποι, add. in marg. ἄλλως, p 9. Ibid. σιτηγήσει a 1. 12. εἰς ἄλλο τι] ἢ εἰς ἄλλο p 9. Ibid. ἢ εἰς τὸ p 15. 14. αὐτὸν om. a 1. p 15. 17. ἐξεῖναι 'Αθ.] ἐξεῖναι ἐκδοῦναι 'Αθ. a 1. p 9. 15. Bekk. 18. μηδενί, μηδὲ ὧν b. p 9. Bekk. 22. καθάπερ τῆς b. 23. ὃ] οὗ a 1. p 15. Ibid. ἄλλοσέ ποι ἢ b. Bekk. ἀλλ' ὡς ἐκποιήσει a 1. p 15. 24. τούτων a 1. Bekk. pen. ἁπάντων om. Benenat. Ibid. γεγραμμένου b. p 9.

P. 531. 2. 'Αθήνησι a 1. p 15. 4. δώσειν] δανείσειν a 1. p 9. 15. Bekk. 5. ἅπανθ' p 9. Bekk. τὰ πάντα b. 6. δεδανεικότα p 15. 7. γίνεσθαι p 9. 8. ἐκεῖνον γενέσθαι p 9. 15. Bekk. Ibid. πάντων p 15. Ibid. οὕτως p 9. 15. Bekk. 9. Πόντου κατὰ] Πόντου μετὰ a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. 10. δεδανηκότος P. Manut. Ibid. φώρων b. φορῶν p 15. 11. ἡμέτερον] ὑμέτερον a 1. p 15. Bekk. Ibid. νῦν p 15. 14. εἰσὶν a 1. p 15. Ibid. τούτου a 1. 15. ἡμῶν τῶν δόντων p 15. 16. σκοπεῖσθε b. 17. πῶς συναδικεῖσθε p 9. 19. ποιεῖν καὶ καταλύειν p 15. 20. ἢ] ἡ p 9. Ibid. ἀπεσταλκὼς a 1. p 15. 21. ἡμᾶς a 1. 22. γὰρ om. a 1. p 15. 23. ἔστω] ἔσται p 9. Bekk. 25. οὐδὲν] οὐδὲ p 9. Bekk. 26. πρὸς ἑαυτῶν πολίτην a 1. p 9. 15. Bekk. 29. ἡμῖν om. b. 30. τε om. a 1. p 9. 15. Bekk. pen. κακουργοῦσι M. Ben.

ΥΠΕΡ ΦΟΡΜΙΩΝΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 532. 5. ἀσπιδοπηγίου b. 10. Δεινίας] νιδίας b. 12. εἴληφε] εἴληχε M. Ben. Bekk. pen. δεικνυμένης b.

ΛΟΓΟΣ.

P. 532. pen. ὑμῖν] ἡμῖν a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 533. 2. ταῦτα ψηφίσησθε] καταψηφίσησθε a 1. p 15. 4. ἵνα ἐκ τῶν a 1. p 15. Bekk. 6. γένηται a 1. p 9. 15. Bekk. 8. πεποίηκε a 1. p 15. 12. οὐκέτι τούτου] τοῦτον οὐχ p 9. Bekk. 13. εἴκοσι ταλάντων p 15. 17. ὡς om. a 1. p 15. 18. ἅμα] δ' ἅμα a 1. p 15. Ibid. ἀκούοντες p 15. 19. ἡμῖν P. Manut. om. b. 20. ἀσπιδοπηγεῖον in marg. b. M. Ben. et passim Bekk. 22. ταύτας p 15. antep. τούτῳ τὴν τράπεζαν p 9. 15. Bekk.

P. 534. antep. ἔγγειος a 1. b. p 9. 15. w. Bekk. pen. ταύτην a 1. p 15. ult. οὖν τοῖς πεντήκοντα ταλάντοις om. a 1. p 15.

P. 535. 1. τῶν secundum om. p 15. 2. οὖν] μὲν p 15. 3. ταύτην τὴν] αὐτὴν a 1. p 9. 15. 5. ἡμῖν b. 6. ἐπὶ γῇ] ἐπείγει a 1. p 15. 8. προειεμενος p 9. προειμένος Bekk. 10. τὰ ἕνδεκα a 1. p 15. 11. τοίνυν om. p 15. antep. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ om. p 9. 15. [ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] Bekk.

P. 536. 1. ταύτην p 9. 15. Ibid. ταύτας p 15. 3. ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ om. b. Bekk. Ibid. ΔΙΑΘΗΚΗ. b. Bekk. om. a 1. p 9. 15. Ibid. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. b. 6. τὴν om. b. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἐπετρόπευσεν b. 7. κοινῶν ὄντων τῶν a 1. p 9. 15. Bekk. 10. τούτους p 9. Ibid. ἀντιμοιρῇ w 2. τὰς ἀντιμοιρίας a 1. p 15. Bekk. 11. μένειν p 15. 13. ἐμεμίσθωτο a 1. p 9. 15. Bekk.* antep. ἐπιγενομένας a 1. p 15. Bekk. pen. τότε p 15. Ibid. τοῦτον τὸν τρόπον om. a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 537. 5. ἁπάντων om. a 1. Ibid. ταύτην b. p 15. 10. καὶ λαβὼν - - - ἀσπιδοπήγιον om. p 9. 11. ἰδίᾳ a 1. p 15. Bekk. καὶ p 9. 12. τῇ om. Benenat. 14. διτάλαντον Fel. P. Manut. sed τάλαντον Fel. Ind. Ibid. ἡ] ἥδε a 1. Ibid. ἑκατὸν] δέκατον p 15. 15. ἡδεῖον a 1. p 15. ἥδιον Bekk. Ibid. εἰ μὴ προσῆν Lamb. Ind. 16. ἰδίᾳ a 1. p 15. Ibid. οὐ] οὐχὶ a 1. p 15. Ibid. σωφρονῶν a 1. p 9. 15. Bekk. antep. οὗτος p 9. om. a 1. p 15. Ibid. γὰρ om. p 15.

P. 538. 1. ἐπιδεικνύναι a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. , τοῦτον] τοῦ τοῦτον b. p 9. Bekk. τούτου τὸν a 1. τούτου τοῦ p 15. Ibid. συκοφάντην p 9. 2. Φορμίωνι] ἀφορμὴν p 9. Bekk. Ibid. μέν ἐστιν ἁπάντων τεκμήριον p 9. 15. Bekk. 3. τουτονὶ a 1. p 9. 15. Bekk. 6. τὸ add. in marg. p 9. Ibid. μηδὲ p 9. 7. ταῦτα] ὕστερον a 1. p 15. ὕστερον ταῦτα p 9. Bekk. 8. ἀργ. οὐ φανήσ. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. , οὐκ om. a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. 9. ἀπεστερεῖτο a 1. p 15. Bekk. ἀπεστέροιτο p 9. 10. προσῆκεν ἐκείνοις ἄλλ. a 1. p 9. 15. Bekk. 12. Εὐφοραίῳ p 15. 14. ἀπὸ om. a 1. p 15. Ibid. ἐμισθώσαντο a 1. p 9. 15. Bekk. 18. μὲν τοίνυν] μέντοι a 1. p 15. antep. τ' om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀφεῖκαν M. Ben. Ibid. πεπονθότας] πεπονθότες a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. ult. πάντα ταῦτ' ἀκριβῶς p 15. Bekk.

P. 539. 1. ταῦτ' εἰδυῖα p 9. Ibid. πώποτε om. a 1. post ἐποιήσατο ponit p 15. 2. 'Απολλόδωρος γρ. in marg. b. 4. δισχιλίας p 9. 9. τρισχιλίας δραχμὰς καὶ a 1. p 15. Ibid. προσὸν] πρὸς ὃν p 15. 10. καὶ φίλον καὶ p 15. Ibid. εἶναι] αὐτὸν εἶναι a 1. p 9. εἶναι αὐτὸν p 15. 12. ἐγκλημάτων τὸ Bekk. pen. οἴομαι Bekk. Ibid. δίκαια] δίκαιον a 1. b. p 9. 15. Bekk. ult. ἄνπερ a 1.

P. 540. 1. ἐτόλμησε a 1. p 15. 2. ταῦτα ἠφάνικε p 9. 3. τινὰ Benenat. Ibid. τρόπον χρὴ ταῦτ' ἐλέγχειν p 15. 6. γὰρ om. p 15. 11. γραμμάτων ὧν λέγεις. p 15. Ibid. ἡνίκα ὁ] ὁ om. b. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 15. ἐλεγχθῇ a 1. p 15. 18. μοι p 15. 19. κατέλειπεν p 9. 22. ἐλάγχανεν a 1. p 9. 15. 28. δεῖ] δὴ b. p 9. w. Fel. P. Manut. Bekk. 29. αὐτοὶ a 1. p 15. 31. οὐκ] οὐδ' b. 32. τουτονὶ] οὐδενὶ p 15. antep. τούτου p 15.

P. 541. 3. αὐτοῦ] σαυτοῦ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐλάμβανες om. b. Ibid. ἤ τι ἠδίκου b. 8. περὶ] ἤδη καὶ περὶ αὐτοῦ a 1. p 15. ἤδη περὶ αὐτοῦ p 9. Bekk. περὶ αὐτοῦ b. 10. μὲν om. b. 12. πάντων ἀφέσεως p 9. Bekk. 16. εἶναι τὴν δίκην εἰσαγώγιμον p 9. Bekk. εἶναι εἰσαγώγιμον τὴν δίκην p 15. Ibid. ἴδητε p 9. 17. τε om. p 15. 18. ὅτι a 1. Ibid. ἀφίει a 1. p 9. 15. Bekk. 20. Φορμίωνα om. a 1. p 9. 15. Ibid. δή om. a 1. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. 22. ΝΟΜΟΙ. b. 24. καὶ om. a 1. b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἂν - - - τούτων om. a 1. b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 25. καὶ ὅσα - - - δίκας om. pr. p 9. 26. ἂν om. b. p 9. pen. εἴποι τοῦτο, ὡς a 1. p 9. 15. Ibid. ἐξηπάτησθε p 15.

P. 542. 4. αἰτίαν om. p 9. 15. 3. πρῶτον om. a 1. p 15. Ibid. θεὶς, ὧν] θήσων b. p 15. θεὶς, τούτων M. Ben. 4. καὶ om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 7. δή a 1. b. p 9. 15. Bekk. 9. οὑτωσὶ p 9. 15. et corr. a 1. Bekk. 13. ἐσθ' ὑμᾶς εἰκὸς p 15. 16. ἀδικ. τὰ πέντε ἔτη ἱκανὸν a 1. p 9. 15. Bekk. 18. ἐνόμιζε p 15. 19. καὶ ἅμα καὶ p 9. Ibid. ὃν] ἂν a 1. Ibid. συμβάλλοντας p 9. 21. μάρτυς εἴη] μαρτυρήσει η p 9. Ibid. ἐρήμοις a 1. p 9. 15. Bekk. 22. τοίνυν] τοιγαροῦν a 1. p 15. Ibid. ποτ' ἐστὶν, ἃ om. a 1. p 15. antep. οὐδὲν] μηδὲν a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 543. 4. Σωκλῆς b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὁ τραπεζιτεύσας a 1. p 15. 6. ταῦτα a 1. p 9. 15. Bekk. 7. ὄντες ταύτας p 9. Bekk. 8. 'Ερμέῳ b. 14. ἡμῶν p 15. Ibid. ἐξ] δ' ἐξ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 15. χρηματίσασθαι a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. καὶ ἐτ. πλ. κτήσασθαι a 1. p 15. 19. τοῦτο] τοῦτον a 1. b. p 9. 15. Bekk. 22. βεβουλευμένου αὐτὸν p 9. 15. Ibid. πρὸς γένους δόξαν ἀναίνῃ a 1. p 9. 15. et γρ. b. Bekk. 26. τὸν βίον] τῷ Ald. Fel. P. Manut. antep. τουτονὶ p 9. Ibid. γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι om. a 1. p 15. pen. ὅςτις a 1. p 15. Ibid. ὁμ. σοῦ τῷ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. τουτονὶ] τοῦτον, εἰ a 1. p 9. 15. Bekk. ult. εἰ om. a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 544. 3. καὶ om. Ald. Fel. P. Manut. 4. ὅτε] οὔτε a 1. p 15. Ibid. μέρους p 15. Ibid. αὐτὸς om. a 1. p 15. 5. ὄντων τε παίδων a 1. 7. γεγαμῆσθαι b. p 9. Bekk. 9. δὲ κληρ. pr. δ' οὐ κληρ. corr. a 1. 10. τὸ] τῷ τὸ M. Ben. 13. ἔχων εἰπεῖν p 9. 15. Bekk. 15. ἔτ' om. a 1. p 9. 15. Bekk. 17. ταῦτα om. a 1. Ibid. συγ-

χωρῶν a 1. p 15. 18. δανείζεσθαι a 1. p 15. Ibid. ἤθελεν αὐτῷ p 9. 15. Bekk. 19. ἐπεὶ a 1. p 9. Ibid. ποιεῖτε p 15. 23. τανδί b. p 9. Bekk. Ibid. ὅταν μὲν τοίνυν a 1. p 9. 15. Bekk. 24. τὰ πρεσβεῖα a 1. p 15. 25. ὡς om. b. p 9. 27. τούτου] τοῦδ' a 1. p 9. 15. Bekk. ult. τούτοις] ἐκείνοις a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 545. 1. εἰπεῖν] ἐγκαλεῖν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. εἴπερ a 1. p 9. 15. Bekk. 2. τούτῳ] τοῦτο a 1. p 15. 5. τὴν om. Fel. P. Manut. 9. ὀδυρεῖται a 1. p 15. Bekk. 11. γραμματείων a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. κατέλειπεν p 9. 12. πλέον a 1. p 15. Bekk. πλεῖον p 9. Ibid. ἡμίση p 9. Ibid. γὰρ om. a 1. p 15. 13. ἀποστερῶν a 1. p 15. ἀπεστέρει p 9. 14. ἃ ὁ Φορμ. a 1. 15. ὅλης τῆς μισθ. p 15. 17. ἐμίσθωσαν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὕστερον om. b. Ibid. Ξένωνι M. Ben. 19. ἐκ τῶν οἴκων] ἐτῶν ἴσως εἴκοσι a 1. p 9. 15. Bekk. γρ. ἐκ τῶν ἴσων εἴκοσι b. 20. νεμηθείσης p 15. 21. δ' ἅπαντα p 15. Ibid.
αι
συνθῆτε b.

P. 546. 4. λάβε μοι om. Ald. Fel. P. Manut. 5. ταύτην p 9. 15. 6. ΒΙΒΛΙΟΝ. om. codices et editiones. Ibid. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ. om. p 15. 8. ἔτ' om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἂν om. a 1. p 15. 10. καταλέλοιπε a 1. p 15. 13. ἀλαζονεύεται a 1. p 15. 15. ἀπόδειξα a 1. p 15. Ibid. οἴομαι Bekk. Ibid. μὲν τοίνυν] μέντοι a 1. p 15. Bekk. 18. αὐτοὺς μετασχόντας p 9. 15. Bekk. 23. κέκτησαι p 9. 15. 24. σοι τούτων a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἔστιν a 1. p 15. 26. ἀλλ' ἢ a 1.

P. 547. 1. τοῦθ' p 9. Bekk. 4. ἀφ. τῶν πασῶν a 1. p 15. Ibid. μεγίστη προσχηματισμὸν p 15. 5. ἂν om. a 1. p 15. 7. τῆς σῆς ἀπληστ. a 1. p 9. 15. Bekk. 8. ἀφικέσθαι Ald. 9. δῆτα om. b. Ibid. ἑαυτὸν p 2. 10. ποτε τὸν σὸν πατέρα a 1. p 9. 15. Bekk. 12. δεινά φησι p 9. 15. Bekk. 13. ἐκδέδωκας a 1. b. p 9. 15. Bekk. 14. ἑταίραν p 9. Ald. Bekk.
έ
ἑταίραν b. 16. ἐκεῖνος οὐχ ὁρῶ a 1. p 9. 15. Bekk. 20. ἐκείνου a 1. p 15. w 2. Fel. P. Manut. 21. τοῦδε] τούτου a 1. p 9. 15. Bekk. 22. προσήκειν a 1. 23. σ' ἀνάγκην b. p 15. Bekk. Ibid. καὶ om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 25. ἃ διὰ τῆς p 9. 27. τοῦτο a 1. p 15. 28. φαίνοιτο M. Ben. antep. δεικνύεις, ἐλέγχεις p 9. 15. Bekk. Ibid. μονονοὺ ἢ] μονονοὺκ a 1. b. p 9. 15. Bekk. pen. Ἀθηναῖοι a 1. p 9. 15. Bekk. ult. γάρ τί p 15. Ibid. ἂν om. a 1.

P. 548. 1. ὅτι καὶ νῦν p 9. Bekk. 2. ὑπόλογον p 9. Bekk. ὑπολόγον a 1. 3. μήποτ' a 1. p 15. 4. σαυτοῦ] σοῦ b. 5. τὰ αὐτὰ om. a 1. p 15. Ibid. ἥκει p 15. 6. τῶν om. Benenat. 8. ταύτας p 15. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a 1. 11. σώζοντα] σώσαντα codices et editiones. 12. χρήσιμον αὐτὸν παρασχόντα a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. τῷ secundum om. a 1. 13. τοσαῦτα] ταῦτα a 1. p 15. 15. ἐκβαλεῖν a 1. b. p 15. Ibid. ἔχοι p 9. Ibid. ἂν om. a 1. p 15. 16. ταῦτα] αὐτὰ b. p 9. 17. ἂν] ἐὰν p 15. ἂν μὴ Fel. P. Manut. 18. Ἀριστόλοχον a 1. Aristid. T. 20. τῷ Σωσινόμῳ καὶ τῷ Τιμοδήμῳ καὶ τοῖς ἄλλοις τραπεζίταις M. Ben. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 21. ἐπεὶ p 9. Ibid. οἷς] οὓς a 1. p 15. Ibid. ὤφειλεν M. Ben. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 23. ἄμεινόν σου a 1. p 15. 25. καὶ tertium om. Fel. P. Manut. 26. ἡμετέροις p 15. 27. ἡμίσεων] μισθώσεων p 9. et γρ. b. Bekk. Ibid. καταλείπει a 1. p 15. 28. ζῶν a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 549. 1. ποιεῖ p 9. 15. et pr. a 1. Bekk. ποιῇ corr. a 1. Ibid. ἐν αἰτίᾳ p 15. 2. τοῦ σοῦ πατρὸς a 1. p 15. 3. συκοφαντεῖς διώκεις p 9. 15. 4. ὅτι τῶν πολλῶν p 15. 5. λυσιτελέστερόν ἐστι a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. σὺ b. et pr. p 9. Ald. 7. φῄς Bekk. φησίν p 15. Ibid. οὐδέποτε] οὐκ ἄν ποτε a 1. p 9. 15. Bekk. 8. καὶ τοὺς θεοὺς p 15. Ibid. πανταχῇ] πάνθ' ἃ χρὴ a 1. p 15. 9. διότι] διὰ τί a 1. p 9. 15. Ibid. οὗτοι om. a 1. b. p 9. 15. [οὗτοι] Bekk. 10. ὅτι οὐ πλησίον a 1. p 9. 15. 11. ἐνεκάλεις a 1. p 9. 15. 12. ἀλλὰ] καὶ b. 13. οἶδεν p 9. 15. Bekk. Ibid. δίκας ἰδίας p 9. 15. Bekk. 14. οὐκ] οὐδ' a 1. p 15. Ibid. καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 15. κατηγορεῖς b. 16. οὐχὶ Καλλ. a 1. p 9. 15. Bekk. 21. ὡς] ὧν a 1. p 15. Ibid. φῄς Bekk. 23. εἰς τὸ om. a 1. 25. χρὴ νομίζειν p 9. 15. Bekk. Ibid. νῦν ποιεῖν a 1. p 9. 15. Bekk. pen. μηδένα om. Fel. P. Manut. ult. εἰκότως ἂν p 15.

P. 550. 1. μόνον ἂν ἠδίκει a 1. p 15. 4. ἴθι a 1. p 9. 15. Bekk. ἴσθε b. Ibid. τὰς] τὰ a 1. p 15. 6. et 9. οὗτος p 15. 12. γεγονὼς τῇ πόλει p 15. γεγονὼς καὶ τῇ πόλει p 9. Bekk. 17. ἡμῶν] ὑμῶν Ald. Fel. P. Manut. ὑμῖν a 1. b. p 9. 15. w. Bekk. 20. ἐστὶ om. b. Ibid. ἃ] ἐὰν b. 21. προῆσθε p 15. Bekk. 25. ὑμῖν om. b. p 15. 27. εἵνεκα p 15.

P. 551. 1. τούτῳ πλέον p 9. 15. Bekk. Ibid. νῦν] τοίνυν p 9. 4. καὶ om. a 1. p 15. Ibid. ὑμῖν om. p 9. 5. ἔστιν ἄλλη b. 6. ἣν] ἧς a 1. Bekk. 7. αὐτὸς p 15. 11. κακουργῇ] κακολογῇ a 1. b. p 9. 15. Bekk. γρ. πανουργῇ M. Ben. 14. τουτονὶ p 15. 15. τοὺς om. b. p 9. Bekk. pen. πλεῖον a 1. p 15. Ibid. οἴομαι Bekk.

ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΙΝΕΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 552. 1. μεταλλικὸν ἔχων ἐν Μαρωνείᾳ p 9. μεταλλικὸν ἐν Μαρωνείᾳ Bekk. 6. νῦν om. p 9. 7. πατὴρ p 9. 9. τὸ om. p 9. 11. γὰρ om. b. Ibid. οὖν om. b. p 9. Ibid. πεντήκοντα p 9. 15. αὐτό p 9. 16. ἀφείλατο b. 24. πείθεται οὖν ὁ b. p 9. 28. ἐπιγραφόμενος Bekk. pen. τότε] τῷ τε p 9.

ΛΟΓΟΣ.

P. 553. 3. τούτων om. p 9. 9. ὡς εἴπερ] ὥςπερ b. 11. ἐλθὼν b. Ibid. ἠδικηκότα p 9. 14. εὐθὺς post χρόνους ponunt a 1. p 9. 15. Bekk. 15. ἐγένετο a 1. p 9. 15. Bekk. 16. τούτων τῶν δικῶν p 9. Bekk. τούτων τῶν δικαίων p 15. ult. καὶ om. b. Ibid. εὖ om. p 9. 15. Bekk.

P. 554. 5. πειράσασθαι p 9. Bekk. πειράσομαι b. Ibid. μέτρια καὶ δίκαια p 9. Bekk. 6. τ' ἐμοῦ p 15. 7. πράγματι a 1. b. p 9. 15. w 2. Bekk. 8. δικαίων] δικῶν b. p 9. 15. w 2. Bekk. 11. ὡς ἂν οἷός a 1. p 9. 15. Bekk. 13. ἐδανεισάμην] ἐδανεισάμεν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. Εὐεργὸς a 1. p 15. et sic posthac. 17. ἐμοῦ p 15. 18. Κολλυτεῖ p 9. Κολυτεῖ p 15. Ibid. Φιλαΐᾳ a 1. p 15. 20. μὲν δὴ τοῦ a 1. p 9. 15. Bekk. 22. Τηλεμάρχου] Τηλεμάχου a 1. p 9. 15. Ald. Bekk. 23. οὑτοσὶ a 1. p 15. Bekk. antep. λύσις τούτῳ παρ' a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 555. 1. αὐτούς Bekk. 3. τότε] ποτὲ a 1. p 9. 15. Ald. Bekk. 4. φησιν om. p 9. 5. et 6. τότε] ποτὲ p 9. 15. Bekk. 8. τῶν ἐν om. p 9. 9. εἶχεν p 9. Ibid. τὰ] τὰς a 1. p 15. 11. οὐχ ὑπεξελθεῖν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 12. ὅσα ἐμισθώσατο a 1. p 15. ὅσα παρεμισθώσατο pr. p 9. Ibid. ποιῇ a 1. p 15. 15. ἧς] οἷς b. 16. αὐτὸς] αὐτὸν a 1. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. αὐτὸν εἰσελθὼν p 9. 15. Bekk. 17. ἐστὶ δίκαιος p 15. 24. ὥσπερ p 15. 25. ἑώνητο ὁ Μνησικλῆς καὶ a 1. p 15. 28. ἀπεδήμουν] ἐπεδήμουν a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. Ibid. τε τὴν δίκην a 1. p 15. 29. πώποθ' ἡμῖν p 9. Bekk.

P. 556. 1. ἐφεστηκότα b. 2. θαυμαστὸν p 15. w 2. Fel. P. Manut. 13. συνάξειν αὐτὸς ἡμᾶς a 1. p 9. 15. Bekk. 17. ἡμεῖς
εων
ἐπριάμεθα] ημεθα p 9. 20. δεξαμένους] δεξομένους a 1. b. p 9. 15. Bekk. 21. ὑπὲρ] περὶ p 15. 23. δεδώκειμεν p 15. 24. καὶ τὸν Εὔεργον ἔπεισα om. a 1. p 15. 25. ἐπεὶ p 9. Bekk. Ibid. τὰ χρήματα ἡμᾶς p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀπολαμβάνειν a 1. p 9. 15. Bekk. 26. ἔφασαν a 1. b. p 9. 15. Bekk. antep. ἐπαγγελλόμενοι a 1. b. p 15. Bekk. pen. γενοίμεθ' a 1. p 15. ult. ἡμᾶς om. p 15.

P. 557. 1. τούτου a 1. p 15. Bekk. 7. γίγνεσθαι b. p 9. 8. οὐχὶ] οὐ b. p 9. Bekk. 9. καὶ κακοήθη p 9. 10. ἐξ - - - τὸ μὲν om. p 15. 11. ὡς] ᾧ a 1. p 9. Bekk. Ibid. μάλιστα, τῷ Εὐ. a 1. p 9. Bekk. 13. ἐπεὶ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. δὲ om. pr. p 9. 14. ἐμοὶ πάλιν δυσκ. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. προσλαβεῖν p 9. 15. δεῖται a 1. p 15. 16. ἠξίου] ἠξίουν a 1. b. p 9. 15. w. Bekk. 17. ὑπὲρ] ὑπὸ b. Ibid. τῶν om. p 15. Ibid. τούτου τινῶν γιν. a 1. p 15. Bekk. Ibid. καὶ πάντων p 9. 19. δὴ] δὲ a 1. p 9. 15. Ibid. ἀφῆκέ με ἁπάντων a 1. p 15. 20. οὕτως a 1. p 15. Ibid. ἐγιγνόμην a 1. b. p 9. 15. Bekk. 23. γίγνοιτο p 9. Ibid. ἂν secundum om. b. Bekk. 24. τοῦτον p 15. 25. δι' ἃ] διότι b. 27. δὲ τοὺς μάρτ. a 1. p 9. 15. 28. οὐδ'] οὐκ p 9. antep. ταύτην om. p 15. ult. μοι καὶ τὴν a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 558. 4. μόνοι εἰσὶν ἡμῖν p 15. Ibid. οὗτοι om. a 1. p 15. 6. τότε μαρτυρεῖ b. 9. δ' ὁμοίως p 9. 10. γ' om. b. 11. οἴομαι Bekk. 12. τοῦτον p 15. 15. καὶ τοῦ a 1. p 15. 17. ταῦτα om. a 1. p 15. 20. οὐχ om. a 1. p 9. 15. 21. πέπρακεν p 9. 22. ἢ om. a 1. p 9. Ibid. πέπρακε p 9. 24. κειμένων om. b. p 9. Bekk. 26. αἰτιᾶσθαι a 1. p 15. 29. ἂν om. p 9. pen. ἐγιγνόμην a 1. b. p 9. Bekk.

P. 559. 4. δικ. ἀναλισκόμενον] δικ. ἂν ἁλισκόμενον a 1. b. Ald. Ind. P. Manut. δικ. ἁλισκόμενον p 9. 15. Fel. Bekk. sed δικ. ἀναλισκόμενον Fel. Ind. 5. τούτου] τοῦτο a 1. p 9. Fel. Bekk. τούτῳ p 15. Ibid. ἀναχωρεῖν Ald. Ind. 6. δ' αὐτὸ a 1. p 9. 15. Bekk. δ' αὐτό μοι b. 9. ἔβλαψέ με Νικ. a 1. p 9. 15. Bekk. 10. Ἀντιγένη p 9. Bekk. 11. ἐνενήκοντα] ἐννενήκοντα b. p 9. Fel. P. Manut. 16. ἐγένοντο p 15. 18. ἐγώ a 1. p 9. 15. Bekk. 19. ἐπιγράψας w 2. 20. μέ φησι a 1. p 15. Bekk. 22. ᾔδειν δήπουθεν p 15. Ibid. πόση μωρίᾳ p 9. 24. μετὰ ταῦτα] με ταῦτα a 1. Bekk. 27. συκοφαντεῖν] κακουργεῖν M. Ben. 28. τοῦτο ποιήσει b. 29. τἀκόλουθον Bekk. 30. ΕΓΚΛΗΜΑ. om. a 1.

P. 560. 5. ἀπηγόρευεν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 6. ὁ Ε. a 1. p 9. 15. 7. τότ'] ταῦτ' a 1. p 15. Ibid. ἔδωκε p 9. 8. τινα] τὸν b. p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 10. ἔγωγ'] ἐγώ σε b.

p 9. Bekk. 11. ἐπηνάγκασται a 1. p 15. 12. αὐτὸν b. αὐτῶν p 15. 14. καθίζεσθαι a 1. p 9. 15. Bekk. 16. ἐπίσχες om. a 1. p 9. Ald. 17. τούτου b. 19. ἔπιθον a 1. 20. ἢ ἔχειν om. b. Ibid. ἢ κτήσασθαι om. a 1. p 9. 15. Bekk. 21. εἱλόμην κομίσασθαι om. p 9. 22. δ'] δὴ b. p 9. Ibid. ὅμως τὴν πρόκλησιν a 1. p 15. τὴν πρόκλησιν ὅμως b. p 9. Bekk. antep. φεύγων a 1. p 15.

οἰκέται

P. 561. 2. ἐργάται b. Ibid. κατειργάσαντο a 1. p 15. 3. τὸ secundum om. b. p 9. 4. ἐπίσχες om. a 1. b. p 9. 6. αὐτοῖς a 1. p 15. Ibid. ἑξῆς b. Bekk. om. p 9. 9. πρός με p 9. 10. ὑπερβέβηκε p 15. 12. πρός με p 15. 15. ταῦτα δὲ τὸν a 1. p 9. 15. Bekk. 16. γρ. ἐφ' οἷσπερ αὐτοὶ ἐπριάμεθα in marg. b. 18. ἤθελεν ἐνδέχεσθαι a 1. p 15. 22. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. a 1. 24. ἐωνήμεθα] ἀπεδόμεθα a 1. p 9. 15. 26. πρατῆρά σ' p 9. 15. Bekk. antep. καὶ om. p 9. Bekk. ult. δ' ἐμοῦ p 15. Bekk.

ι

P. 562. 6. ἐνταυθοῖ b. ἐνταυθὶ p 9. Bekk. Ibid. ἅμα] ἄλλα p 9. 7. αικειαν p 9. 9. ἀρχὴν τὴν αὐτὴν p 9. Bekk. 10. τὰ περὶ τῶν a 1. p 15. 12. εἰς om. p 9. 14. δ' om. a 1. b. Ibid. τουτονὶ p 9. Bekk. 19. μὲν om. a 1. p 15. 20. τοῦτον] αὐτὸν p 9. Bekk. 21. συνιέναι] καὶ συνιέναι a 1. b. p 9. 15. Bekk. antep. μοι om. b. p 9. Bekk. ult. μᾶλλον] μάλιστ' b.

P. 563. 3. ἐξείλη p 15. 4. ἐκ τῆς a 1. p 15. 5. ἐξείλω p 15. Ibid. τοῦτον om. p 9. Ibid. ἀποστερεῖ b. 6. ὑπὲρ om. a 1. b. p 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. sed ὑπὲρ Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 7. ἐγενόμην ὑπὲρ τούτου. a 1. p 15. Ibid. ἄλλο τι a 1. p 15. Bekk. 8. τι] τις a 1. p 9. 15. Bekk. 9. ὑφάψη] τυφῇ a 1. p 15. Bekk. ὑφῇ p 9. 11. πέπρακται δήπου p 15. 12. εἰ μὴ τοὺς b. Ibid. προΐεντό σοι a 1. προΐεντο οἱ p 15. 14. πάντας p 15. Ibid. προειμένους b. προϊεμένους σοι a 1. p 15. 15. ὅςτις ἂν μέτ. a 1. b. Ibid. περὶ] παρὰ a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. antep. μετ. δίκαις δικάσεται p 15. Ibid. τί δὲ om. p 9. Ibid. ἂν p 9. Bekk. Ibid. τις om. b. p 9. Bekk. pen. ἂν — ἂν] ἐὰν — ἐὰν p 15. ult. νομίζηται] κομίζηται b. p 9. Fel. P. Manut. Bekk. κομίσηται a 1. p 15. Ibid. ὅλως om. a 1. p 15. ἄλλως p 9.

P. 564. 2. εἶναι δίκας p 9. Bekk. Ibid. συνεισφερήσασιν M. Ben. 3. τὰ] τὸ a 1. p 15. 4. τι om. Fel. P. Manut. 5. ταῦτ'] αυτ' p 9. 6. περὶ] παρὰ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. προσφευκτέον b. p 9. et pr. a 1. Bekk. 10. λέγειν οὐδὲ καθ' ἓν b. 13. μηνὸς post ἐξελθόντος ponit p 9. Ibid. ἔμελλεν p 15. antep. ἐπικεκληρωμένων a 1. p 9. 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut.

λη

Ind. Bekk. ἐπικεκυρωμένων b. pen. , τὸ ἐργ. τῶν συνεστηκότων a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 565. 2. αὐτὸ] αὐτῷ a 1. b. p 9. 15. Ald. Fel. Bekk. 3. Μνησικλέα om. p 15. Ibid. εἶναι τῆς τίμης p 9. Bekk. 6. ψηχὴν ὠφληκέναι δύο b. 9. προσκαλεῖται a 1. b. p 9. 15. Bekk. 10. μέν με a 1. p 9. 15. Bekk. antep. ἐμμένων δικαίοις p 9. Bekk.

P. 566. 1. τὸν om. b. p 9. Ibid. μέλλον p 15. 2. δέχομαι om. p 15. 3. φέρε δὴ τὸν p 9. 5. δὴ] δὲ p 9. Bekk. 6. ἧκεν ἑτέραν p 15. 7. ἐνέλειπεν p 9. 9. πλεονέκτημα τὸ κατ. a 1. p 9. 15. Bekk. 10. ἐμαυτῷ a 1. p 15. Ibid. μεταφρονούμενος b. 11. πέφυκε b. 12. παρ' ἃ ἡγούμην] παρηγούμην a 1. p 15. 13. ἀντιπροκαλέσασθαι a 1. p 15. ἀντιπροσκαλεῖσθαι b. 16. φεύγων —— φεύγων a 1. p 15. 17. παρεκαλέσατε b. 20. τῶν Παντ.] τοῦ Παντ. p 15. 23. ἐξαπατήσειν p 15. om. p 9. antep. νυνὶ p 9. Bekk. ult. ὅςπερ a 1. p 15. et pr. p 9. Bekk.

P. 567. 1. τότ' in γρ. b. 2. γ'] τό γ' a 1. p 15. om. b. p 9. Bekk. Ibid. ἐλθόντ' a 1. p 9. 15. Bekk. 7. παρ' ἃ] παρὰ b. Ald. Ind. 9. τήμερον] νῦν b. 11. κατηγόρει p 9. Bekk. κατηγορεῖται omissis καὶ et εἷλε b. qui tamen vulgatam habet in γρ. Ibid. καταδίκην, sed γρ. δίκην, b. 12. μὲν om. b. Ibid. προϊδόντα p 9. 14. δίκῃ in γρ. b. Ibid. οὐδὲν] οὐδ' ἂν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 15. ἤλπισεν b. p 9. Bekk. 16. ἀπολύσεσθαι a 1. p 15. 18. κατεψηφίσαντο] κατεψηφίσατο a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. τὸν] τοὺς p 15. 21. μεθ' ἑαυτοῦ] τούτοις a 1. p 15. 22. τ'] γ' b. Ibid. προκλίτῳ μεγ. p 15. pen. μηδ' αἰσχυνόμενον in γρ. b. ult. καὶ om. a 1. p 15. Ibid. ὀδύρεσθαι a 1. p 9. 15. Ibid. τοσοῦτ' b. p 9.

P. 568. 1. δεῖ σ'] δεῖς a 1. Bekk. οὐδεὶς b. p 9. Ibid. ἐλέους p 15. Ibid. ἄξιος a 1. b. p 9. 15. Bekk. 2. ἁπάντων om. b. p 9. Bekk. Ibid. ὃς γὰρ ὀφ. a 1. b. p 9. 15. 4. συνευπορίσαντας M. Ben. 6. αὐτὰ τὰ συμβ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἠδικήκεις b. p 9. Bekk. 10. μνᾶς δανείσας p 9. Bekk. 11. δίκην ταύτην φεύγω a 1. p 15. 12. ἠδυνήθης Bekk.

ε

13. τέτταρα b. 14. τάλαντα. ὑπὸ Bekk. Ibid. του, καὶ ταῦτα] τοῦ ταῦτα; a 1. p 9.

του

15. Bekk. τού . ταῦτα b. 15. τὸν om. a 1. p 15. 17. εἴρηκεν] ἤρηκεν a 1. p 9. 15. w 2. Bekk. Ibid. οὗτος a 1. p 9. 15. Bekk. 18. αυτος αυτον a 1. 21. ἐζήτει a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. λαχόντας a 1. p 9. antep. ὥςπερ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. κατηγόρησεν a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 569. 4. πάντα b. 5. οὐδὲ] οὔτε p 15. 6. ὁ om. a 1. p 15. 8. τινὰ p 15. Ibid. ἂν εἰκότως p 9. Bekk. 10. γὰρ καὶ

τὸ a 1. p 15. γὰρ τὸ καὶ p 9. Bekk. 11. ἐγὼ αὐτὸς τούτους a 1. p 9. 15. 14. μικρὸν a 1. p 15. Ibid. ἐδάνεισα b. 16. τί om. a 1. p 15. ult. ἄνθρωπος Bekk. Ibid. πρὸς om. p 15.

P. 570. 4. περὶ τοῦ ἐμοῦ γε p 9. 8. ἑαυτοῖς Bekk. Ibid. οὐδὲν] μηδὲν b. p 9. 10. δεῖνι] τι a 1. p 15. 11. προσοφείλειν a 1. p 9. 15. Ald. Ind. Ibid. γὰρ ἐμοὶ b. p 9. Bekk. 13. οὐδεὶς] οὐδὲ εἷς b. 14. ὑμῶν p 9. 17. οὐδέν om. a 1. p 9. 15. Bekk. 18. δίκην. οὐ Bekk. Ibid. παρ' ἐμοῦ γε; Bekk. παρὰ σοῦ γε a 1. p 15. 19. οὐδὲ] οὐ p 15. 20. προσηροῦ p 9. Ibid. εἴας ἂν] εἴασας b. p 9. Bekk. 21. πρατῆρας p 15. Ibid. σε] γε a 1. p 15. Ibid. μεγάλα] πολλὰ a 1. p 9. 24. οἷόν τε] οἴονται a 1. p 15. Ibid. τις ἂν αὐτῷ a 1. p 15. 25. ἀληθῆ a 1. p 15. 26. οἴομαι Bekk. Ibid. ὑμῶν a 1. p 15. 29. ἄλλα τοιαῦτα p 9. ult. αν ελων a 1. Ibid. ἑκουσίου Bekk.

P. 571. 1. ἀφιῃ p 9. 2. τῶν αὐτῶν Ald. Ind. Ibid. γὰρ] γ' a 1. p 9. 15. Ibid. ἂν αὐτὸς ὁ παθὼν b. ὁ παθὼν ἂν αὐτὸς Ald. Ind. 4. ἔξεστιν b. p 9. Bekk. 5. τάττουσιν a 1. p 15. 6. , ἅπαξ Bekk. 7. μὲν τῆς ψυχῆς b. p 9. Bekk. ult. νῦν b. p 9. Ibid. καταλύσετε b. p 9. Bekk.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΜΑΧΟΝ ΚΑΙ ΞΕΝΟΠΕΙΘΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 572. 1. Ἀριστέχνου b. 2. ἐπιτρόπου] ἐπιτροπῆς p 9. Bekk. Ibid. τριάκοντα] τρία b. p 9. Bekk. 3. αὐτῷ] αὐτὸν Bekk. Ibid. τέσσαρας p 9. pen. γράφονται] παραγράφονται p 9. Bekk. ult. ἀπαλλαγῇ b.

ΛΟΓΟΣ.

P. 572. 1. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ p 9. Bekk. om. p 15. 2. παραγράψασθαι a 1. p 9. 15. Bekk. antep. ἔπειτ'] εἶτ' b. p 9. Bekk. Ibid. ἢ om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. ult. μναῖ εἰσίν p 9. 15. Bekk.

P. 573. 1. τέτταρα τάλαντα] τετταράκοντα Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. τετταροντα p 9. Ibid. ὄντες δὲ] ὄντες γὰρ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 3. πάσας p 9. 15. Bekk. Ibid. ἑκάστης b. 6. ὑμᾶς b. 7. πρῶτον μὲν ὑμῖν b. Bekk. 10. ταύτας p 15. 13. καὶ δίκας a 1. p 9. 15. Bekk. 15. μαρτύρων b. p 15. Bekk. 17. ἅπαντας ὑμᾶς p 9. Bekk. 20. ΝΟΜΟΣ. om. Benenat. 22. ὧν] καὶ ὧν ἄν τις ἀφείκῃ τινὰ M. Ben. Ibid. ὧν ἔνεστιν] ὧν ἔν ἐστιν p 9. w. Bekk. ὧν ἐστὶν a 1. p 15. om. M. Ben. 23. κυρίοις p 9. κυρίου M. Ben. antep. ἀπολαύοντος a 1. p 15.

P. 574. 2. ἐγγεγραμμένοι a 1. p 15. 3. καθ'] πρὸς a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. διαλλαγαὶ p 9. Bekk. 7. τὴν] καὶ Fel. P. Manut. Ibid. ὑμετέραν ἀπειρίαν b. p 9. Bekk. 9. αὐτῶν Bekk. Ibid. ἔλαχον ὑμῖν p 15. Ibid. ταυτασὶ p 9. Bekk. 10. οὔτε δίκαιον om. b. Ibid. οὔτ'] οὐκ b.

...

11. αποδιδοσθαι p 9. 14. ταῦτα τα p 9. 15. κατέλειπον p 9. 17. πραχθέντων] πραθέντων a 1. p 9. 15. Fel. Bekk. 18. καὶ τὰ p 9. 19. αὐτοί b. p 9. 23. πάντα ταῦτα p 9. Bekk. 24. τοῦ om. a 1. p 15. 28. καθ' ἡμῶν τούτοις b. ὑμῶν Benenat. 29. ἀπηλλαγμένων M. Ben. 30. πάντες] πάντας a 1. b. p 9. 15. Bekk. pen. πράττουσιν p 15.

P. 575. 1. οὐδ' ἂν] οὐδὲν p 9. 4. οἷόν τε] οἴονται b. Ald. Ind. 6. οὖν ἡμῖν εἰσὶν οὗτοι μαρτ. b. p 9. Bekk. 8. αὐτὸ σκοπῶν p 9. Bekk. 10. χρέως a 1. p 9. Bekk. Ibid. ἐν τῷ Βοσπόρῳ b. p 9. sed γρ. εἰς τὸν Βόσπορον in marg. b. 12. δὴ] δὲ a 1. Ibid. τοῦτο. οὑτοσί γ' b. Ald. Ind. 13. et 16. Ἑρμῶναξ Bekk. 14. τούτων Ἀρίσταιχμος ἐπίτροπος ἦν (ἦν om. Bekk.) καὶ κηδεμὼν ἐγένετο b. p 9. Bekk. 15. τε] γε a 1. p 9. 15. Bekk. 16. διέλυε b. p 9. Bekk. 17. τίς γε Benenat. Ibid. ταῦτα] ταὐτὰ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 20. μὴ τῷ p 9. Ibid. γράψαντι] πέμψαντι a 1. p 9. 15. Bekk. 21. οἴομαι a 1. Bekk. 23. τού-

π

των τῶν χρημάτων p 9. Bekk. 24. ὅλως b. 27. οὔθ] οὐδ' p 9. antep. ἔπεμπεν p 15. pen. ἂν om. a 1. p 9. 15. Bekk. ult. μαρτυριῶν a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 576. 9. χρέως a 1. p 9. Bekk. 11. τούτῳ p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἀποδιδόντι a 1. p 15. 12. τοῦτ'] τοῦτό γ' a 1. p 15. τότ' p 9. Ibid. δ' om. p 9. Bekk. 13. τότ' om. a 1. b. p 15. sed γρ. τότ' in marg. b. 15. νῦν om. a 1. b. p 15. 16. et 17. τότε—τότε b. Ibid. ἀποδόντι p 9. 17. τότε δ' - - - διώκετε om. a 1. p 15. 19. ἐπράξασθε p 9. 20. κωλύει b. p 9. Bekk. 21. τοῦτο b. 24. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ p 9. Bekk. 26. τοῦτον om. b. p 9.

P. 577. 7. νόμος οὐδὲ κατὰ a 1. p 15. 8. ὑμᾶς] ἡμᾶς a 1. b. p 9. 15. Bekk. 9. ἀφήκατε a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. τελέσεσθ' p 15. 11. φεύξεσθαι a 1. b. p 15. Ibid. παρασκευάσασθαι b. 12. ταῦτ'] τούτων b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 13. χρῆσθαι a 1. p 15. χρήσεσθαι Bekk. Ibid. τούτου a 1. p 15. Bekk. 16. ταῦτ' εἶναι] τοιαῦτ' εἶναι a 1. b. p 15. ταῦτ' εἶναι καὶ τοιαῦθ' p 9. Bekk. Ibid. καὶ om. a

1. p 15. 17. τῶν μὲν δικῶν τὸ] τὸ μὲν τῶν δικῶν b. p 9. Bekk. Ibid. τότε om. b. p 9. 18. ληχθεισῶν Bekk. Ibid. ὑμῖν a 1. p 15. ἡμῖν εἶναι p 9. Bekk. 19. εἶναι om. p 9. Bekk. 20. ἐλέγχειν a 1. p 15. 21. ἐπιτροπῆς φεύγων p 9. Bekk. 26. ἰσχύειν πλέον παρ' ὑμῖν p 9. Bekk. antep. οὐδὲ περὶ Benenat. pen. διδάξειν p 15. ult. οἴονται] οἷόν τε b. p 9. w 2. Ald. Ind. Bekk. Ibid. τις ἂν αὐτοῖς a 1. p 15. Ibid. πάντα b. p 15.

P. 578. 1. οἴομαι b. Bekk. Ibid. πάντας ἂν ὑμᾶς ὁμολογῆσαι] δείξειν (sed vulg. in marg.) b. 4. καὶ ἄλλα πολλὰ b. p 15. Bekk. 5. τούτων ἁπάντων p 9. Bekk. 8. ἂν ἑλών] ἀνελών p 15. Ibid. ἑκουσίου b. Bekk. Ibid. σαφῶς] φανερῶς b. p 9. 9. ἐκβάλλειν a 1. 14. δεινὸν b. 15. νῦν p 9. 15. 17. ἡμῶν a 1. b. 18. αὐτὸν διοικεῖν p 9. 15. Bekk. 19. πολλὰ διήρπασαν] πολλὰ δ' ἥρπασαν a 1. p 15. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. b. p 9. 15. w 2. Bekk. 20. γε om. a 1. b. p 15. Ibid. δίκην τούτων p 15. 21. λαβεῖν δεῖ p 15. 24. μέντοι] δὲ b. 26. εἶναι post θαυμαστὰ ponit a 1. p 9. 15. Bekk. antep. εἰσεπράξασθε, πρὶν ἂν αὐτὰ ἀποδ. a 1. p 15.

P. 579. 1. τοίνυν ἴσως καὶ a 1. p 9. 15. Bekk. 2. ἀνηλώκασιν a 1. p 15. 3. τὰ om. p 9. Bekk. 6. χάριν om. a 1. p 15. 9. ἅπαντες ἂν p 9. 15. Bekk. 11. τῇ πόλει ἀντὶ τῆς χρείας a 1. p 15. 13. ἀφήρηται a 1. p 9. 15. Bekk. 14. οἱ δὲ] ἀλλ' a 1. ἄλλοι p 15. 15. τἄλλα Bekk. 16. ἐκεῖνον Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἂν post μόνον ponunt a 1. p 15. Ibid. ὅτι καὶ γεγ. a 1. p 9. 15. Bekk. 18. ὑμῖν αὐτοῖς γίγν. a 1. p 15. 19. ὑμᾶς ἅπαντες φαν. p 9. Ibid μήτε σφῶσιν αὐτοὺς κακῶς λέγ. p 15. 22. ποιεῖν ἑαυτοὺς πειρῷντο a 1. p 15. 24. οὐδὲ] οὐ a 1. Ibid. μὲν om. b. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. κατεσθίοντας a 1. p 9. 15. 22. Bekk. 25. Διογένους a 1. p 15. 26. ἀνθρώπων καὶ] ἑτέρων αἰσχρῶς καὶ a 1. p 9. 15. Bekk. ἑτέρων αἰσχρῶν καὶ κακῶν ἀνθρώπων M. Ben. Ibid. ὥστε λαβεῖν] λαβόντας M. Ben. antep. ἀφείκατε a 1. p 15. Ibid. ὧν ἀφήκατε] ὧν ἂν ἀφήκατε b. Ald. Fel. ὧν ἀφείκατε a 1. p 15. pen. δικαίως τὸ] δίκαι ἢ ὡς εἰκὸς τὸ a 1. p 15. δίκαι ἢ ὡς τὸ p 9. δίκαι καὶ ὡς τὸ M. Ben. δίκαι, ἢ ὡς εἰκοστῷ Bekk. Ibid. ἔτι] ἔτ' εἰ a 1. p 15. ἔτει Bekk.

P. 580. 1. δεικνύναι om. a 1. p 15. 3. δεόμεθα a 1. p 9. 15. Bekk. 4. διῳκήκασιν p 15. 6. ἀφείλαντο a 1. p 15. 8. ἐν ἐπ' a 1. p 15. Bekk. 9. καὶ δικαιότερον] δικαιότερον δὲ a 1. p 15.

ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 3. 1. παῖδας b. 2. Ἀττικῇ] ἀστικῇ malit Bekk. 6. αὐτῆς] αὐτοῦ Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 3. 2. δίκην ταύτην ἔλαχον p 9. Bekk. 3. ἐμὲ λαγχάνειν p 9. μεταλαγχάνειν b.

P. 4. 1. ἔφυ w 2. 3. αὐτὸς] οὗτος a 1. b. p 15. 5. τε] γε b. 7. τῆς om. a 1. p 15. 10. ἡ om. b. 11. τὸ om. p 9. Bekk. 12. οἷον w 2. οἷον εἰκὸς a 1. p 15. et γρ. p
ου
9. Ibid. πολιτευομένῳ b. 14. τούτου p 15. et γρ. p 9. Ibid. ὀμοσάσης] ἐξαπατησάσης p 9. Ibid. ἢ μὴν] ἡμῖν b. Ald. Ind. 15. μὴ om. p 9. 16. οὐδὲν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἔτι om. a 1. p 15. 19. τοῦτο a 1. p 15. 20. et antep. φράτερας p 9. 15. Bekk. 22. ἵνα τἀμμέσῳ b. p 9. Bekk. ult. τῆς om. a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 5. 1. οὗτος b. p 15. 3. εἶτα δὲ καὶ p 9. 7. μαρτυριῶν a 1. p 15. Ibid. οἰόμε-
διαθήκη
νοι τῇ διαθήκῃ τούτου p 15. οἰόμενοι· τούτου a 1. 8. τοῖς δικαίοις] δικαίως a 1. p 9. 15. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. ταῦτ' a 1. p 15. 14. ἀνανδρειαν p 9. 15. ἡμῖν τοῦτον ἔχειν ὄνομα p 15. 19. Μαντίου] Μαντιθέου b. 20. ἂν] ἐὰν b. Ibid. ἱστιάτορα a 1. b. p 9. 21. ἄλλο] ἐὰν p 9. Bekk. 22. φήσουσιν p 15. Ibid. κἂν δὴ καλῇ p 15. et corr. a 1. 23. ἡ om. p 9. antep. οὐχ] ἡμεῖς δὲ οὐχ p 15. et corr. a 1. Ibid. πότερον b. Ibid. οὖν om. a 1. p 9. 15. pen. ἔσται ζημίαις] ζημίαις ἐστὶν a 1. p 15. ult. ἐὰν] ἂν p 9. Bekk.

P. 6. 1. ἐὰν] ἂν p 9. Bekk. Ibid. ἂν] ἐὰν b. p 15. 2. δῆλόν ἐστι a 1. p 15. Ibid. ἂν] ἐὰν b. p 15. 3. λειτουργίαν b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. εἰς λειτουργίαν p 9. Bekk. 5. παφλαγόνος p 15. Ibid. ἐὰν] ἂν p 9. Ibid. γράφωσιν b. 6. καὶ τίς - - - (ad pag. 11. 21.) γυναῖκα om. a 1. 8. γράμμα b. 10. συμβαίνοι p 15. Ibid. δὴ om. p 9. 15. Bekk. 13. ἐὰν] ἂν p 9. Ibid. δ' om. p 15. 14. ἡ θεσμοθέτου ἡ p 9. 15. μὴ om. Bekk. 16. χαλκίῳ p 15. 17. σὺ] ὁ b. p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. σεαυτὸν] αὐτὸν b. ἑαυτὸν p 9. Bekk. αὐτὸν Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 18. τὸν
ᾶς
εἰλ. εἶναι φήσω b. Ibid. ἡμῖν b. 19. ἑκάστου b. p 15. ult. καινὰς p 9. Bekk. κενὰς b. κοινῶς p 15.

P. 7. 5. κληρωταί b. κληρῶσαι M. Ben. Ibid. πινάκιον p 15. Ald. Ind. pen. μὴ δ' p 15.

P. 8. 1. ἡλίκα om. pr. p 9. 4. ἐκείνου βελτίοσιν οὐδὲν p 9. 6. et 13. ἐὰν] ἂν p 9. 8. φάσεις om. p 9. 9. ἐστιν ἀνθρώπινα p 15. ἐστἀνθρώπινα p 9. 11. ἐαν om. p 15. in γρ. habet p 9. 12. πάντες add. in marg. p 9. 13. πότερον p 15. Ibid. καλῶς] κακῶς p 15. Ibid. τυχὼν p 9. 16. καὶ ὁ πατὴρ om. p 15. 18. ἐγγράψαι p 15. Bekk. ἐνγράψαι p 9. 21. ἡ δίκη] δίκης p 9. 15. Bekk. 22. Μαντιθέοιν add. in γρ. b. 23. φέρε, εἰ δὲ b. Bekk. Ibid. ἀστρατείας b. p 9. 15. Bekk. Ibid. φύγοι b. 24. δέοι b. Ibid. νῦν γὰρ p 15. pen. λιποταξίου p 9. Bekk.

P. 9. 2. με om. p 9. 15. 3. κἂν] καὶ p 15. 4. προκληθείη] προσκληθείη b. p 9. 15. Fel. Bekk. 8. δ' om. pr. p 9. Ibid. οὗτος om. b. 9. ὁπότε δόξειεν ἐκεῖνον b. 11. ἐάσετε p 15. 17. ἠμφεσβήτει p 9. Bekk. Ibid. ἐμὲ b. p 9. 15. Bekk. 19. γρ. ἕκαστα p 9. 22. θεωρεῖτε om. p 9. 15. 23. ἔχειν om. p 15. 25. ἐμῶν om. p 15. Bekk. add. in γρ. b. antep. ὁ] ὃ p 9. 15. w 2. Bekk.

P. 10. 2. καὶ om. b. 3. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. b. 4. ἠκούσατε b. Ibid. ὦ om. p 9.
ε
Ibid. ἦν] εἰμι p 9. 6. φράτορας b. φράτερας p 9. 15. Bekk. 8. ἄν ποτε ἐπ. p 9. Ibid. οὐκ ἂν] οὐ γὰρ p 15. 9. σεαυτὸν] σὺ αὐτὸν p 9. αὐτὸν p 15. Ibid. μὲν] σε, sed γρ. μὲν in marg., b. 11. ὥςπερ w 2. 12. φράτερας p 9. 15. Bekk. et sic posthac. 14. ζῶν om. p 15. 18. οὐδὲ πώποτε ὁ πατὴρ] ἐκεῖνος οὐδεπώποτε p 9. 15. Bekk. 19. ἂν] γὰρ p 15. 23. αὐτοῦ p 9. Bekk. 24. πολλοὶ Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἂν om. p 15. Ibid. ἑαυτοῖς p 9. αὐτὸς w 2. 25. καὶ ἡ γυνὴ b. Ibid. καταλλάττεσθαι p 9. 26. ἃ om. p 9. pen. ἰδεῖν ἐστὶν p 15. Ibid. ψεύδεται p 15. ult. ταῦτα ἐὰν b. Ibid. φάσκει p 9.

P. 11. 1. et 13. Ἱπποθωντ. p 9. 5. οὐδὲν] οὐδένα b. οὐδέν' p 9. 15. Bekk. 12. πατρὸς] πατρὸς τῆς πολιτείας et γρ. πατρὸς τῆς πόλεως M. Ben. 13. καὶ ἀντὶ b. Bekk. 14. τουτοισὶν] οὑτοσὶ p 9. 15. Bekk. Ibid. καὶ om. b. 16. τίς] τίνος Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 18.
σ
συκοφαντεῖν pr. p 9. 19. ἐπιδείκνυμι b. ἐπιδεικνύει in litura p 9. 20. οὕτω δ' ἀπόνηρος b. antep. αἰεὶ a 1.

P. 12. 2. οὕτως b. 3. συχνῷ a 1. p 9. 15. Bekk. 5. Ἱπποθωντίδι p 9. 6. τί om. a 1. p 15. Ibid. ταυτὸν ἔχει] σαυτὸν ἔχειν a 1. b. p 9. 15. Bekk. ταυτὸν ἔχειν w 2. ταυτὸν ἐμοὶ M. Ben. 7. θείη M. Ben. Ibid. οὐκ ἂν] οὐκ ἄρα b. 8. γε om. b. 10. ἠμφεσβήτεις p 9. Bekk. 11. ἐτῶν om. pr. p 9. Ibid. ἀριθμὸν] χρόνον a 1. p 15. 14. πατὴρ, τούτους] τούτους ὁ πατὴρ, a 1. b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 15. πότερον b. p 15. 19. τίς σ' ἔροιτο p 15. Bekk. Ibid. νῦν Ἀκαμαντίδος φυλῆς a 1. p 9. 15. Bekk. 20. τῶν δήμων p 9. τῶν δημοτῶν b. Ibid. Θεορίκιος a 1. 22. ὅτι κἀμὲ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 23. σε om. ο a 1. p 15. 24. φράτεράς b. φράτερας p 6. 15. Bekk.

P. 13. 5. ταὐτὰ ταῦτα τοίνυν p 9. 6. σεαυτὸν p 9. Bekk. 19. οἶδα] οἶσθα p 15. ᾖσθα a 1. b. p 9. Bekk. 20. ἀπωλώλεις p 15. 22. οἱ] οὐ a 1. Ibid. ἰσχύσουσι a 1. p 9. 15. Bekk. 30. et 31. ἐὰν] ἂν p 9. Bekk. Ibid. μὲν om. p 9. 31. ποιεῖς a 1. antep. φθονεῖς βλασφημεῖς a 1. ult. σεαυτοῦ] σε αὐτοῦ b. p 9. 15. Bekk. σε ἑαυτοῦ a 1.

P. 14. 1. οὐκ om. a 1. p 9. 15. Ibid. ἀδίκως a 1. p 15. sed ἀδικῶ in marg. a 1. Ibid. ἐμοὶ b. 2. τίνα ἐμοὶ ν. ἐ. ἀδελφόν a 1. p 9. 15. 4. ἐπειδὴ a 1. p 9. 15. Bekk. 9. ἂν μὲν p 9. μὲν δὴ a 1. p 15. Ibid. λέγει p 15. 10. τούτου a 1. p 9. 15. Ibid. τοῦ secundum om. a 1. p 15. [τοῦ] Bekk. 13. ἐγὼ b. p 9. Bekk. 15. λέγω μ. ἀξιῶν μὴ a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἢ ἐμαυτοῦ add. in marg. p 9. 17. πότερος a 1. p 9. 15. ς Bekk. πότερον b. Ibid. Μαντίθεοι μαρτυρίου (μαντίου in marg.) a 1. μαντίου μαρτυρίου p 15. 23. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι p 9. 24. εὑρήσετε b. 25. οὗτος αὐτὸς αὐτοῦ a 1. Bekk. αὐτὸς αὑτοῦ p 15. 26. δικαίως] εἰκὸς p 15. 28. ἠντεδίκει p 9. Bekk. Ibid. ἦν] ὢν p 9. Bekk. ἂν a 1. p 15. antep. διακρούσασθαι b. p 9. Bekk. Ibid. καταδιαιτῆσαι. σκέψασθε πρὸς a 1. p 9. 15. Bekk. ult. οὖσαν Βοιωτὸν αὐτὸν προσ. a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 15. 1. τε ἔδει ἐᾷν αὐτὸν p 9. Bekk. ν 5. Βοιωτὸς b. 11. μὲν om. b. 13. ἀλλὰ κἂν πάλιν ἐξαλεῖψαι βούλωνται a 1. p 9. 15. Ald. Ind. Bekk. 16. ἔνεστιν a 1. p 15. 17. νόμῳ] ὦσι νόμοι a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. νόμοι ὦσι pr. p 9. sed νόμῳ Fel. Ind. Ibid. ἀλλὰ om. a 1. p 9. 15. Ald. Ind. Bekk. 18. δικάσειν ὀμωμόκατε] δικάζετε a 1. p 15. 19. πρὸς] πρὸ a 1. 21. ἑαυτοῦ p 15. et (quod notare prætermisi) Reisk. Ibid. οὖσι om. a 1. p 9. 15. Ibid. τίς δ' - - - θήσεται om. p 9. Ibid. πω om. a 1. p 15. antep. τούτου προσομολογίαν] τοῦ πατρὸς ὁμολογίαν γρ. b. p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. pen. δεήσομαι a 1. p 15.

ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ ΥΠΕΡ ΠΡΟΙΚΟΣ ΜΗΤΡΩΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 16. 1. περὶ] παρὰ Bekk. Ibid. τὸν om. b. Ibid. ταῦτα πάντα b. 7. ὁποτέρων b. Bekk. 9. μετὰ δὲ ταῦτα b. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 16. antep. ὅπερ] ὃ b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ult. τούτου a 1. p 15.

P. 17. 2. διὰ om. b. 3. ἐξελήλασμαι a 1. p 9. 15. 5. ἐγράφην a 1. p 9. 15. 7. νῦν b. 10. καὶ om. b. Ald. Fel. P. Manut. 11. τούτων p 9. Bekk. Ibid. δέκα b. 12. ὑμᾶς βοηθοὺς κατ. p 9. 13. οὖν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 15. δοκῶ δεινὰ p 9. 17. ὀκτωκαιδεκάτῃ] ὀκτωκαιδεκέτῃ b. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ὀκτωκαιδεκ' ἐτῆ a 1. ὀκτωκαίδεκ' ἔτη p 9. ὀκτωκαιδεκετῆ p 15. ὀκτωκαιδεκέτῃ malit Bekk. 18. εἶναί μοι p 9. Bekk. 19. διὰ πολλὰ om. a 1. p 15. add. in γρ. b. 22. τὸ om. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 23. ἡ primum a 1. b. p 15. 24. δέ με p 15. Ibid. αὐτοῖς Bekk. 25. ὡς οὐκ ἐγὼ p 9. Ibid. τούτου add. in marg. p 9. 26. ἂν om. b. Ibid. ἐν om. P. Manut. 29. τοῦ om. p 9. Bekk. pen. ος Κλεομέδοντι b. ult. αὐτῷ p 9.

P. 18. 1. Κλέωνος om. p 9. 2. αὐτῆς p 15. 11. ἐν τῷ οἴκῳ τῷ p 15. 13. Πλάγγωνι b. Ibid. ἐπλησίαζεν a 1. p 15. 15. γε] τε b. 16. τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς p 9. Bekk. 17. ἑαυτὸν p 9. Bekk. ult. οὗτος p 9. Ibid. μεθ' αὐτοῦ p 15. Bekk. μεταυτοῦ p 9.

P. 19. 1. παρεσκευασμένος b. 2. καὶ Μενεκλῆς add. in γρ. b. 3. μου om. a 1. p 15. 4. δὲ om. a 1. p 15. 6. Πλάγγων b. et sic posthac. 7. ἐνεδρεύουσα μετὰ τοῦ Μενεκλέους b.

P. 20. 1. εἰσποίησιν υἱοῖς Ald. Ind. 2. ἂν] ἐὰν b. 3. μὴ] οὐ a 1. p 9. 15. Ibid. δέξεσθαι p 9. Bekk. 5. πόλεως] πολιτείας p 9. et γρ. b. 7. δεξαμένης a 1. p 9. 15. Bekk. 9. πάντα p 9. 15. Bekk. pen. ἡ om. Benenat. ult. αὐτοῦ om. a 1. p 15. αὑτοῦ Bekk.

P. 21. 4. ἔγραψε] ἔγραφεν p 9. ἐνέγραψε b. p 15. Bekk. 6. γῆμαι θυγατέρα p 9. Bekk. 8. οὗτοι] καὶ οὗτοι a 1. b. p 15. 12. μοι a 1. p 9. 15. Bekk. 13. ὕστερον om. p 15. 14. οὐκ] οὐδὲν p 9. Bekk. 18. δ'] δ' ἂν b. 19. ὁ] δ' ὁ a 1. p 15. 20. ὑπό μου p 15. 22. μου om. p 9. Bekk. Ibid. ἀντιεγκάλουν b. 23. ἑαυτῶν b. 26. τοὺς διακόνους παῖδας b. Ibid. τοῦ] τοὺς τοῦ b. Bekk. 27. ᾖ] εἴη a 1. p 15. εἰ w 2. om. p 9. Bekk. pen. ὅτῳ ἂν p 9. 15. Bekk. Ibid. βούλοιντο p 9. Ibid. ζητοῦντες. ὅτι δὲ καὶ ταῦτ' b. p 9. Bekk. ult. τούτων p 9. Bekk.

P. 22. 4. παραγραψάμενος p 9. Ibid. ἀρχιέα p 15. 5. ἐπέτρεψαν b. Ibid. δικάσαι a 1. p 9. 15. Bekk. 8. τὰς om. p 9. 9. τοῦτο b. 13. μοι] μου a 1. p 9. 15. Bekk. 14. μου] μοι a 1. p 15. om. p 9. Bekk. Ibid. ἐγκαλοῦντι p 9. Bekk. Ibid. ἀφῆκεν] ἐφῆκεν a 1. b. p 9. 15. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. sed ἀφῆκεν Fel. Ind. 16. λύσειν a 1. p 9. 15. Bekk. 17. οἰόμενος. ἦν δ' ἐγὼ - - - προικὸς, p 9. 15. Bekk. 18. δὲ om. p 9. 15. Bekk. 20. οὑτοσὶ p 9. Ibid. ἠντεδίκει p 9. Bekk. 22. γὰρ ἂν εἶναι b. 24. τις om. p 9. 25. αὐτὴν ταύτην δίκ. p 9. Bekk. 26. δὲ καὶ ταῦτ' a 1. b. p 9. 15. Bekk. 27. ὑμῖν om. a 1. p 15.

P. 23. 4. ἀπέφυγον om. p 15. Ibid. αὐτὸς M. Ben. 6. ἴσθι a 1. p 9. Ibid. δὴ] δὲ a 1. p 15. Bekk. 12. ἑαυτοῦ] τούτου a 1. p 15. 13. ἑαυτοῦ p 9. αὐτῶν a 1. p 15. Bekk. 14. εἴωθα p 9. Ibid. τῆς τοῦ Παμφ. a 1. p 9. 18. πλεῖον a 1. p 9. 15. Bekk. 19. δὲ om. p 9. 20. ἐμβεβλημένος a 1. p 9. 15. Bekk. 22. ἀπέφευγε p 9. 23. οὐκ ἔδωκεν b. p 9. Bekk. 24. ἵν' αὖ] ἵν' οὖν a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. 26. μὲν primum om. p 9. 28. γὰρ] γὰρ ὁ p 9. 29. τούτου a 1. p 15. antep. τοσούτου a 1. p 9. 15. Bekk. ult. ὡς b. Ibid. ἐκτετεῖσθαι p 9.

P. 24. 1. γέγραπται b. 4. ἱκανὴ ἐγένετο τῇ πόλει p 9. Bekk. 6. ὡς b. ἅπερ M. Ben. Ibid. αὐτοί p 9. 8. τῷ a 1. p 9. 15. Bekk. 9. ὁτιοῦν] ὁτιανοῦν a 1. p 9. 15. Ald. Bekk. ὁτινοῦν Fel. 10. σύνιστε M. Ben. 14. δείξω] διδάξω a 1. p 15. 18. μου ἡ μήτηρ p 9. Bekk. 28. οἱ secundum om. a 1. p 15. Bekk. οἱ οἴκειοι om. p 9. 29. μὲν om. p 9. pen. τούτους] τοὺς p 9. Ibid. ἑαυτοῦ p 15. αὑτοῦ Bekk. Ibid. υἱοὺς] παῖδας p 15. ult. ἐπαίδευσεν b.

P. 25. 1. φήσουσιν p 9. Ibid. γε om. a 1. p 9. 15. Bekk. 5. ἐπλησίασεν a 1. p 9. 15. 10. αὑτοῦ Bekk. Ibid. ἱστιᾶσαι a 1. εἱστιᾶσαι b. 11. μόνου a 1. p 15. Ibid. ἀποδέδεικται] ἐμβέβληται p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 12. μοι] μου a 1. p 9. Bekk. 14. ὧν] ὂν omnes. Ibid. εἰδότων om. p 9. Ibid. οὗτος p 15. 17. εἱστιᾶσαι b. p 9. ἱστιᾶσθαι a 1. ἑστιᾶσθαι p 15. Ibid. οἷς] ὃς a 1. p 15. 20. ὀργίζεσθε p 9. Ibid. τι] τι τῇ a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. Ibid. τούτου a 1. b. p 15. Ibid. ἠτίμασε b. 21. ἂν ἐν ἑαυτοῖς a 1. p 15. ἂν ἐν αὐτοῖς p 9. Bekk. 23. προσμισεῖν] προσήκειν b. Ald. Ind. 24. ἐπιτρέπεται p 9. antep. αὐτῷ om. a 1. p 9. 15. Ibid. ἐὰν] ἂν p 9. Ibid. ἃς ἐπεδιήτησε] ἃς ἀπεδιήτησε a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. κατεδιήτησε, cum γρ. ἀπεδιήτησε, b.

P. 26. 1. δεῖ a 1. Ibid. παρασκευάσασθαι a 1. p 9. 15. Bekk. 2. διώκων τὴν δίκην, ὥστε p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 3. ἂν om. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 4. ἔτι δὲ] ἔπειτα a 1. p 15. 5. αὐτὸς] τότε a 1. p 9. 6. ἔφηκον p 9. 7. τε] δὲ p 15. 9. ἐφιστᾶσιν a 1. ἐφιστῶσιν M. Ben. 10. λαχὼν] τυχὼν a 1. p 15. Ibid. τότε] ταύτῃ p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. ἀποδιαιτηθείσης a 1. p 15. καταδιαιτηθεὶς Bekk. 12. τις om. b. 13. φιλόδικος p 9. Bekk. Ibid. μέν om. b. et pr. p 9. Ibid. ἂν om. Fel. P. Manut. 14. ὑμεῖς μὲν om. p 9. μὲν om. p 15. Ibid. κοινωνοὶ M. Ben. 16. δέ μοι p 15. 19. ὡς] εἰς a 1. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 20. προσεκαλέσατο a 1. p 15. Bekk. προεκαλέσατο b. 21. ἦλθον om. b. 22. αὐτοῦ a 1. p 15. 23. τοιαύτην] ταύτην b. p 9. Ibid. ἂν post οὗτος ponunt b. p 9. Bekk. Ibid. δίκην add. in marg. p 9. 24. οὐδὲν] μηδὲν p 9. Bekk. pen. οὕτω om. p 9. ult. ἀλλ' ὡς ἐπίβ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. πανοῦργος M. Ben.

P. 27. 2. αὐτοῦ b. αὐτῷ ὁ πατὴρ p 9. Bekk. 3. ἑαυτὸν p 9. Bekk. om. a 1. p 15. Ibid. ε ἔγραψας b. 4. καὶ πατρὸς καὶ a 1. p 9. 15 Bekk. 6. ἂν ἄδικον b. Ibid. καὶ om. a 1. p 15. 7. με p 15. Ibid. εἰς] ἐπὶ p 9. 8. τε] δὲ p 9. 10. τὴν δίκην b. 13. οὗτος p 15. Ibid. καλεῖται b. 18. Ἀμινίου p 9. Ibid. στρατολογήσας pr. p 9. Ibid. τε] τὰ b. 19. Μιτυλ.] Μυτιλ. p 9. Bekk. qui sic et infra. 19. τοῦ προξένου τοῦ ὑμετέρου a 1. b. p 15. 21. Φωτῆς κεαεις p 9. 22. κἀκείνοις b. 24. εἰς μιαίων τυληναῖον b.

P. 28. 2. ἀλλὰ] καὶ ἄλλα a 1. p 9. 15. Bekk. ἄλλα Ald. Fel. 6. μέν om. a 1. b. p 15. 9. ἂν] ἃ ἂν b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. sed in γρ. vulgatam habet b. Ibid. οὐκ οἴομαι ὑμᾶς ἀποδέξασθαι ἂν αὐτὸν] οὐκ οἶμαι ὑμᾶς ἀποδέξεσθαι p 9. et γρ. b. Bekk. δίκαιον καὶ ὑμᾶς ἀποδέξασθαι ἂν αὐτὸν b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 11. πάντων p 15. Ibid. ἐγὼ οὐκ] οὐ τοῦτο b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἠβουλόμην a 1. b. p 9. 15. Fel. Ind. Bekk. 12. ὡς] ᾗ a 1. p 15. εἰ ὡς b. 13. αἱ δίκαι οὔπω] αιδι ουπω καὶ p 9. 15. οἴῳ] ὅτῳ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. αὐτὸς a 1. 16. ἀπαντήσαντες] ἀπαντήσαντος a 1. b. p 9. 15. w 2. Bekk. 17. δ' ἐν τοῖς b.

p 9. 18. εἶναι om. p 15. Ibid. ταὐτὰ b. 19. ὑμῖν] ἡμῖν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. διαλύσασθαι M. Ben. 20. τοὺς om. a 1. b. p 15. Ald. Fel. P. Manut. 21. ἐπέτρεψα a 1. b. p 9. 15. Bekk. ἐπιτρέψαιμι M. Ben. ἐπέτρεψαι Ald. 24. πάντων b. p 15. Ibid. ἂν ἦν p 9. 27. αὐτὸν b. 28. γνόντος a 1. p 15. pen. τῶν μετρίων] δικῶν τῶν μεγίστων a 1. p 15.

P. 29. 1. καὶ ἐν τοῖς b. Ibid. ἐμμένοντα p 9. Bekk. Iibd. ἂν ἀδίκως b. 2. ἀξιοῖ p 9. Ibid. γίγνεσθαι b. p 9. Bekk. 3. εἶναι κυρίας p 9. 4. τούτων p 9. 5. ὑμετέρους om. a 1. p 15. 8. πανουργῶν M. Ben. 9. νῦν τὰ p 9. Bekk. 13. προὐκαλεῖτο] προὐβάλετο γρ. b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. προὐβάλλετο p 9. Bekk. Ibid. ἐπιτρέψοντός a 1. p 15. 18. τοίνυν p 15. Ibid. τὴν om. Fel. P. Manut. 23. ἀξιώσετε b. pen. καὶ διαλυθέντι καὶ p 9.

P. 30. 1. λέγειν ἐκεῖνον p 9. 15. Bekk. 3. ἐὰν δ' p 15. Ibid. ἡμᾶς b. Ibid. αὐτῷ om. a 1. p 9. 15. 4. ἑαυτοῦ p 9. Bekk. Ibid. γενέσθαι a 1. p 15. 5. τοὺς πατέρας διενεχθῶσιν p 9. 15. Bekk. 6. γε om. b. p 9. 8. οὐδὲν] οὐ pr. p 9. 9. αὐτῶν om. b. 11. ἁμαρτάνοντα a 1. p 9. 15. 13. τὰ om. a 1. p 15. Ibid. ἀδίκως om. p 9. Bekk. 14. περὶ] ὑπὲρ a 1. b. 15. αὑτῷ] ἑαυτοῦ p 9. 16. ψέγων ἐναντίον ὑμῶν p 9. Bekk. 19. τοῦτον ante λοιδορήσει ponunt a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὁ υἱὸς a 1. p 15. 21. οἴομαι b. Bekk. 22. τί] γέ b. Bekk. 23. πειράσασθαι a 1. Ibid. ἐνετράφην a 1. p 15. 24. τοῦ om. Fel. P. Manut. 26. παῖδα om. a 1. p 15. 29. αὐτὴ om. b. 31. ἑαυτῇ p 9. Bekk. pen. προσήκειν p 9. ult. ἔχειν ἔγκλημα b. Ibid. τούτων. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. τούτων, πρὸς τοῖς ἄλλοις Bekk.

P. 31. 1. ὃς om. a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. μὲν om. a 1. p 15. Ibid. μετὰ τοῦ πατρὸς om. p 9. 2. τινῶν b. Bekk. 3. τούτοις ἐνειμάμην] τούτους ἐγένετο b. p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. τούτους ἐνειμάμην Bekk. 4. δ' om. a 1. δὲ δάνειον p 9. Bekk. Ibid. εἰσεπράχθη a 1. p 15. 5. Θωρικίου b. 10. νυνὶ b. Ibid. τὴν] καὶ τὴν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. μου a 1. p 15. 13. τῆς om. b. 14. πανοῦργος M. Ben. Ibid. μαρτυρίας a 1. p 9. 15. φησιν a 1. 17. τεχνάζῃ a 1. p 15. 18. ἀλλ' ἐξελέγχετε om. p 15. 19. νομιζέτω] δοκιμαζέτω p 9. et γρ. b. 20. ὑπὲρ - - - εἰδέναι om. p 9. 22. περὶ τούτων om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐγὼ a 1. p 9. 15. Bekk. 23. ὃν τρόπον om. p 9. 24. τούτους υπερων p 9. 25. νῦν p 9. Bekk. om. b. Ibid. μαρτυρίας p 15. 26. γ' ἡμῖν b. p 9. Bekk. 27. νῦν b. 28. εἰ] οἱ w 2. Fel. P. Manut. antep. καὶ τότε] καίτοι p 9. Ibid. εφιεναι p 9. Ibid. ἐγγενήσεται corr. (pr. enim ειγενησεται) p 9. εἰ γενήσεται b. Ald. ult. ἐγκαταλείπητε a 1. p 9. 15.

P. 32. 1. πόθεν b. 2. εἰ] ἄρα a 1. p 15. ἂν p 9. Ibid. ιδητε p 9. 3. νομίσετε b. Ald. Fel. P. Manut. 4. ἐὰν p 9. 15. Bekk. Ibid. βοηθήσητε b. p 15. Ald. Fel. P. Manut. 5. ἀλλ' - - - ἀποδώσουσιν om. p 15. 8. τούτων p 15. 10. πολλοὺς om. a 1. p 15. 11. ζῆν σὺν τοῖς τοιούτοις a 1. p 15. συζῆν τούτοις γρ. b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. συνζην τουτοις p 9. 13. ἂν om. p 9. 14. ἢ ἄλλης] αλλη p 9. 16. ἐληλύθασιν] ἥκουσιν a 1. p 9. 15. Bekk. 17. Κρείττ. b. et sic deinceps præter v. ult. Ibid. ἀνεβάλοντο a 1. p 15. 18. παρ' ἐμοῦ μέρος p 9. 20. ὁ Κρίτ. a 1. 22. ἑαυτοῦ p 9. Bekk. 23. ἀναλίσκειν b. p 9. Bekk. 25. μὴ] μηδὲν a 1. p 15. Bekk. om. p 9. Ibid. μητεστι p 9. 26. περὶ] ὑπὲρ a 1. p 15. 29. ἄλλως Benenat. 31. εἰστιάσαι] ἑστιάσαι a 1. ἱστιᾶσαι p 9. ἑστιᾶσαι p 15. pen. πάνθ' p 9. 15. Bekk.

P. 33. 1. ἀνειτο p 9. Ibid. πιστεύσει p 9. 2. ὅτι om. a 1. p 15. Ibid. αὐτὴν Κρίτων p 9. 15. Bekk. 3. ἐνενεγκαμένης p 9. 5. ἐγὼ καὶ ἐκ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. πολλῶν om. p 15. Ibid. καὶ ἐκ τεκμηρίων a 1. b. p 9. Bekk. om. p 15. 7. τοῦτό με p 15. 8. τε om. a 1. p 9. 15. Bekk. 14. παρεμβάλλῃ b. p 9. 15. Bekk. παρεμβάλλει a 1. Ibid. πανουργῶν M. Ben. 17. πολὺ καὶ δικ. b. 18. ἔκδοσιν] ἔκτισιν p 15.

ΠΡΟΣ ΣΠΟΥΔΙΑΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 34. 2. τῷ] δὲ τῷ Fel. Bekk. Ibid. τῷ Σπουδίᾳ] τὸν Σπουδίαν b. Fel. Bekk. 10. κἀκεῖνον] κἀκεῖνο b. Fel. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 34. 2. ἐγώ τε καὶ M. Ben. antep. τοῦτον p 15. ult. διαλύσασθαι a 1. p 15.

P. 35. 1. ἂν om. a 1. p 15. 4. κινδυνεύομεν οὐχ a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. κινδυνεύομεν οὐδὲν b. p 9. 5. αὐτὸς a 1. p 15. 7. παριέναι a 1. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. παρεῖναι p 9. 12. Λεωκράτη p 9. Bekk. et sic posthac. 13. ἐμαυτοῦ a 1. p 15. 15. τῷ Λεωκράτει a 1. p 9. 15. Bekk. 17. ὅ τι Bekk. 21. ἠνάγκαζεν et in marg. ἠναγκάζετο γρ. b. 22. κομίσασθαι b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. antep. κακόνουν] κακὸν οὖν Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. pen. εἶναι τῷ Πολ. b. p 9. ult. πάντων p 9. Bekk. Ibid. ἕνεκεν p 9.

P. 36. 2. πᾶσαν p 15. Ibid. ὑπολειφθ. μοι χιλ. a 1. p 15. 5. ὅ τε Λ. b. p 9. Bekk. 9. μὲν om. p 15. 10. ἐνεγγύα] ἐνεγύα a 1. p 9. Bekk. ἐνηγγύα b. 11. τὰς χιλίας p 9. et γρ. b. 12. ὠφείλειν Ald. Fel. P. Manut. 14. ὡς om. b. Ald. Fel. P. Manut. 15. μοι κάλει μοι p 9. 19. τούτων p 9. 21. εἰς ἃ] ὅσα a 1. p 9. 15. Bekk. εἰς ὅσα Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἀπετίμωσεν p 9. 24. μὲν om. b. 26. αὐτῷ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 27. παρὰ τοῦ Πολ. a 1. p 9. 15. Bekk. antep. ἐκείνῳ om. a 1. p 15. pen. καὶ χιλίας om. p 9. 15. ult. ἦν] ἢ p 9.

P. 37. 4. ἐρωτῶντες b. Ibid. εἴη] ᾖ b. 5. οὐκοῦν καὶ δεινὸν b. 6. περὶ ὧν παρὰ b. 7. ἢ om. p 9. 9. μήτε] μηδὲ p 9. 10. μηδὲ τῶν p 15. 11. πραγμάτων, sed in marg. γρ. γραμμάτων, b. 13. μὲν om. b. 15. Ἀριστογείτονος b. 16. λέγε om. p 9. 17. ΝΟΜΟΣ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ. om. a 1. b. p 15. 21. θέντες a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. κε-
μισ
κοσμημένοι b. κεκοσμημένοι Ald. Ind. 22. Δημόφιλος a 1. b. p 9. 15. Bekk. 24. ἀλλὰ] ἄλλα b. p 9. 15. Bekk. 25. νεμέσεια p 9. Bekk. 27. ἀλλ' ἃ] ἀλλὰ τὰ a 1. p 15. ult. αὐτῶν] τῶν αὐτῶν p 9.

P. 38. 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. p 9. 3. οὐδὲ] οὐ a 1. p 15. 5. πάντα ταῦτα p 9. 15. Bekk. Ibid. καταχαρήσεσθαι b. 6. ἕτερ' ἄλλα πολλὰ a 1. p 15. 10. μετατρέψαντα b.
αι
11. ἐκεῖνον b. Ald. Ind. 12. ἀδικεῖτε b. Ibid. τοῦτον b. 13. ἂν om. Ald. Fel. P. Manut. 14. ἀφεὶς] ἀφ' ἧς Ald. Ind. 15. ἔχειν b. 21. ἀμφ. καὶ φίλων a 1. p 9. 15. Bekk. 23. ἐξελεγχομένων b. p 9. Ibid. τούτῳ τῷ τρόπῳ p 15. 25. μὲν] δ' p 15. Ibid. ὑποκινδύνους a 1. p 9. 15. Bekk. 26. δ' οὐδ' p 15. Bekk. Ibid. ὁμολογήσαντας p 9. et γρ. b. 28. ὑμῖν p 9.

P. 39. 2. ἐγγύα] ἐνεγύα a 1. p 9. Bekk. ἐνηγγύα b. ἐνεγγύα p 15. Fel. 6. καταχαρήσεσθαι b. χαρίσασθαι P. Manut. Ibid. τοῦθ' p 9. 8. μαρτυρεῖεν Fel. P. Manut. 10. γὰρ ἐμελέτησας ὅπως M. Ben. Ibid. τούτους διδάξεις p 9. Bekk. 11. διέθετο a 1. p 15. 12. ταῦτα] πάντα b. 13. ἀνήγγειλεν a 1. p 9. 15. 14. πᾶσιν p 15. Ibid. ἠλαττοῦντο corr. b. 15. καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 17. ἄγειν] λέγειν pr. p 9. 19. δ' Ἀριστογ.] δ' om. a 1. p 15. Bekk. Ibid. πάντων p 15. 21. πλεῖον a 1. p 9. 15. Bekk. 22. οὔτ' — οὔτ'] οὐκ — οὐδ' b. ult. ὃ] ἃ b. ἀρχὴν ὁ p 9.

P. 40. 3. τότε καὶ οὔτε a 1. p 15. Bekk. 4. Ἀριστογένη p 9. 5. ἐπετιμήθη b. 6. ἔνεστιν a 1. p 15. Ibid. καὶ τὸ ψηφίσασθαι p 9. 8. δὴ] δὲ a 1. p 15. δὲ δὴ Bekk. 9. οὗτος] οὗτός μοι p 9. Bekk. ἐμοὶ b. 10. μοι om. b. p 9. 12. ἤδη] δὴ p 9. 15. ταῦτα b. 16. καταλέλοιπεν ἡ a 1. p 15. 19. τ' om. a 1. p 15. Ibid. ἔλαβον p 9. 23. οὐ τοῦτο] τουτὶ b. οὐ a 1. p 9. 15. et γρ. b. Ibid. αὐτὰ ἀποθνήσκων] ταύτας ἀποθνήσκων γρ. b. ἀποθνήσκων ταῦτα p 9. Bekk. ἀποθνήσκων Ald. Ind. Fel. P. Manut. Ibid. ἐγκέκλημεν a 1. 24. δ' αἱ] δὲ p 9. Ibid. δραχμαί om. a 1. p 15. 25. αὐτῷ μηδὲν p 9. 26. οὐδὲν om. a 1. b. p 15. Bekk. οὐδὲν οὐκ om. p 9. 27. δὲ] δαὶ b. 28. ἔχοντα] ὄντα a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. γράμματα a 1. p 9. 15. Bekk. antep. ποιήσειν a 1. p 15.

P. 41. 1. ἡμῖν p 9. 5. πονηροὶ καὶ συκ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. δόξουσιν p 9. 6. καὶ] μὲν a 1. p 9. 9. συνιδόντες b. p 9. Bekk. 12. ὡμολόγει] ὡμολογειτο p 9. ὡμολογεῖτό τε a 1. Bekk. ὡμολόγητό τε p 15. 13. τότε om. a 1. p 15. 16. οὕτω σαφῶς p 9. Bekk. 18. ἔχων p 9. Ibid. παρέχεσθαι b. p 9. Bekk. Ibid. μαρτυρίας a 1. p 15. 19. τί] οτι p 9. 21. τρισχιλίαις p 9. 22. ἀμφισβητεῖν p 9. 24. εἰ] ἢ b. 27. τῇ — τῇ] τί — τί b. 28. νῦν b. p 9. Bekk. ult. τούτῳ a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. τὴν] μοι τὴν b. p 9. Bekk.

P. 42. 2. οὖν om. b. Ibid. ἔχει, b. p 9. Bekk. om. p 15. 3. ταῖς om. p 9. Ibid. ἐτιμᾶτο a 1. p 15. ἐνετιμᾶτο p 9. Bekk. 6. δὴ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 8. προσεπέτισε Fel. Ind. P. Manut. Ind. προσεπετίμησε Ald. Ind. προσαπετίμησε p 9. et γρ. b. Bekk. προαπέτισε M. Ben. 10. ἔχων p 15. Ibid. ἀντιτιθῇ a 1. p 15. 12. ἐνετιμᾶτο a 1. p 9. 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 13. ἀποτετίκει p 9. 15. Bekk. 14. ἐμοὶ δοθέντων om. p 9. 15. ταύτην p 9. Ibid. νῦν om. b. p 9. Bekk. 16. δὲ om. a 1. p 15. Ibid. ἴδωσιν p 9. 18. κατὰ om. a 1. p 15. μετὰ p 9. antep. ΑΠΟΓΡΑΦΗ. om. p 15. ult. μνᾶς om. a 1. p 9. 15.

P. 43. 1. οὑτοσὶ p 9. 5. πάντα ταῦτ' p 9. Bekk. 6. ἐλέγχεσθαι a 1. p 15. 7. ἂν om. p 9. 10. οὗτος p 9. Ibid. ἔφυγεν p 15. 11. εἶναι p 9. pen. κατέλιπον b.

ΠΡΟΣ ΦΑΙΝΙΠΠΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 44. pen. ὀφείλει] ὀφείλειν b. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 44. ult. τὸν om. a 1. p 15.

P. 45. 3. τουτουὶ] τοῦ p 9. Ibid. τόλμη (α) b. Ibid. γὰρ om. Bekk. 4. ὑμῖν] ἡμῖν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 5. δικαίῳ w 2. 6. ἀπόφανσιν w 2. Fel. P. Manut. 8. γε om. a 1. p 15. 9. ἀπόφασιν a 1. p 9. 15. Ald. Bekk. 11. καὶ τὰ τοῦ p 9. Ibid. μηνὶ] μηδενὶ p 9. 14. ἅπερ ἐσημηνάμην b. 15. ἀγρὸν] ἀγορὰν a 1. p 15. Ibid. τἆλλα Bekk. 18. ἥδιστα μὲν] ἥδιστ' ἂν a 1. p 9. 15. ἥδιστα μὲν ἂν Bekk.

P. 46. 1. τὰ δίκαια] τὰ δ' ἰδίᾳ a 1. p 9. 15. Bekk. 2. νυνί με a 1. p 9. 15. Bekk. 8. ἐννοχότα p 15. 11. ἐμοῦ] ἐμαυτοῦ a 1. p 9. 15. Bekk. 15. πάντα p 15. om. p 9. 17. Μεταγειτνιῶντος p 9. 15. Ibid. μηνὸς om. a 1. p 9. 15. 21. φίλους a 1. Ibid. Κυθηράδε a 1. p 9. 15. Bekk. pen. αὐτοῦ om. a 1. p 15. Bekk.

P. 47. 1. ἐπὶ] ἐν a 1. p 15. Ibid. ἐκέλευον εἰπεῖν p 15. 2. χρέως p 9. Bekk. 3. ἐπὶ τῷ χωρίῳ ἀναφανήσεται a 1. p 9. 15. 6. οὗ om. p 9. 7. ἅλοι M. Ben. Ibid. μικρῷ p 9. antep. κωλῦσαι] καὶ κωλύσας a 1. p 15. Bekk.

P. 48. 1. αὕτη ἡ πρόσ. a 1. p 15. Ibid. ἒξ ὄνοι] ἐξωνοι p 9. 2. δουλαγωγοῦσιν p 9. Ibid. πλέον] πλέον ἢ δέκα δύο a 1. p 15. πλέον ἢ δώδεκα b. p 9. Bekk. 11. δ' ἀνέῳξε a 1. 12. et 13. ὁμολογεῖ a 1. p 15. Bekk. 15. μὴ om. a 1. p 15. Ibid. ἐξῆγεν] ἐξήγαγεν a 1. p 15. 18. βούληται a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. κελεύουσι a 1. p 9. 15. 19. ὑπὲρ] περὶ p 9. et γρ. b. Bekk. Ibid. ἔπειτα δὲ καὶ a 1. p 15. 24. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι p 9. 26. ἡμῖν a 1. 27. γὰρ om. p 9. 28. δικ. ἅπασαν τὴν a 1. p 15. Ibid. καὶ τοῦ a 1. p 9. 15. pen. ἀπόφασιν a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. et sic posthac. Ibid. ἐν τῷ δικαστηρίῳ a 1. p 15. ἐπὶ τῷ δικαστηρίῳ p 9. Bekk. ult. Κριωσέως a 1. b. p 15. Κρισέως p 9. et γρ. b. Ibid. Τερεντίου] ἑτέρων τινῶν a 1. p 9. 15. et γρ. b. Bekk.

P. 49. 7. ταύτην om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 8. ὁμολογήσασθαι p 9. ὡμολόγησε w 2. Ibid. ποιήσασθαι om. p 9. 10. τούτων ἀμφοτέρων παρ' a 1. p 9. 15. Bekk. 13. δὲ κελ.] δὲ τὸν κελ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 14. κυρίας a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἃς] ἂν p 9. ἃς ἂν a 1. p 15. Bekk. 15. ποιήσονται b. Ald. Fel. P. Manut. παιήσωνται μαρτύρων p 9. 17. κυρία ἐστὶν ἡμέρα p 9. Bekk. κυρία ἡμέρα ἐστὶ p 15. 18. παρά τε a 1. p 15. ἔν τε p 9. Bekk. 20. ἐθέμεθα, παρά τε ταῖς ἀ. ἀ. καὶ δίκας καὶ κρίσεις a 1. p 9. 15. Bekk. pen. μισήσετ' a 1.

P. 50. 1. ποιεῖν ἃ μηδὲν p 9. 2. τε om. a 1. p 15. 8. ἀλλ' ἢ βουλ.] ἄλλο βουλ. ἢ a 1. p 9. 15. 9. αὐτῇ a 1. p 15. 10. χρήσωμαι Bekk. 12. νέμειν] ναιμην p 9. 13. δικαίων γεγραμμένων p 9. Bekk. 15. νομίζουσι (ω) b. νομίζουσι p 9. 15. 16. ὑμετέραν a 1. p 15. Bekk. 17. ἠδικηκότων] ἀδικηθέντων p 15. 21. πρὸς τοὺς στρατηγοὺς om. p 9. Ibid. ταυτηνὶ p 15. antep. ἐπιδεικνύειν ὑμῖν δεῖ] ἔχει τις ἐπιδεικνύειν ὑμῖν a 1. p 15. pen. ὅνπερ τρόπον] ὅπερ πρότερον a 1. p 15. ult. ἐμοὶ a 1. p 15. Ibid. δικαιος p 9.

P. 51. 1. τὸ] τὰ p 15. 3. ὤμοσε] ὤμοσα a 1. p 15. Bekk. Ibid. ὧν] τῶν a 1. p 9. 15. Bekk. 7. τοὺς δ' ἀντιδ. p 9. 8. καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 10. τῶν om. p 9. 11. ἀργυρίοις a 1. p 9. 15. Fel. 13. ΝΟΜΟΣ. om. a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. 19. ὅσον] ἐὰν ὃν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐξῆχεν b. ἐξήνεγκεν a 1. p 15. 20. ἐκ] ἀπὸ a 1. p 9. 15. et γρ. b. Bekk. 21. ταὐτὸ Bekk. 23. ἀργυρίων a 1. p 9.

P. 52. 1. πλέον a 1. p 15. Ibid. μετρητὰς p 15. 3. παρακολουθούσης a 1. b. p 9. 15. Bekk. sed γρ. παρακολουθησάσης in marg. b. 7. εὐφρονεῖτε p 15. εὖ φρονεῖτε a 1. 9. ποιησ. σε Φιλ. a 1. p 9. 15. et γρ. b. Bekk. 10. τοῦ om. p 9. Ibid. τούτοις p 9. 11. μνῶν μόνων ἐκ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 16. ἑαυτοὺς p 15. 17. ἂν p 9. 18. et 21. ἀνηλωκὼς a 1. p 9. 15. 20. λειτουργήσεις p 9. Bekk. 23. τῶν] τὸν p 15. 24. ὡς om. a 1. p 15. 27. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ. om. p 15. 29. ὦ om. p 9. ult. ἱππέων a 1. p 15.

P. 53. 2. οὗτος τρυφῆς ἐστὶ μεστὸς p 15. Bekk. οὗτος τροφῆς ἐστὶ μεστὸς p 9. 5. γε om. p 9. 6. γε om. a 1. p 9. 15. Bekk. 7. γέγονε om. p 9. Ibid. πολλοῦ γε καὶ δεῖ om. p 15. 8. ἐθέλοντὰς p 15. 10. ἀπολαύειν] ἀπολλύειν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 19. ἐντεῦθεν εἰ] δ' ἐντευθενὶ a 1. p 9. Bekk. δ' ἐντεῦθεν p 15. ἐντευθενὶ b. 22. ἡ secundum om. a 1. p 9. 15. pen. δικαίως a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 54. 2. αὐτὴν p 9. 3. δικαστὰς] τοὺς δικαστὰς a 1. p 9. 15. Bekk. 4. τε Φ.] τε τὴν Φ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 6. λέγε δ' ἕτερον a 1. p 15. 9. Φειδόλεῳ a 1. p 15.

Φιδόλεῳ p 9. Bekk. Ibid. ἓν ὀφείλειν] ὀφείλειν a 1. p 15. ἐνοφείλειν p 9. Bekk. 11. οὖν om. p 9. 12. ὀφείλοις a 1. p 15. Bekk. 13. ὅρον δεῖξαι p 15. 15. φανήσωνται a 1. p 15. Ibid. ἐπεὶ a 1. p 15. 17. ὀφλήματα a 1. p 15. Bekk. 20. τοσοῦτο p 9. 15. Bekk. antep. ψεύδη καὶ] ψευδῆ p 15. Ibid. ἐπιορκηκὼς Ald. Fel. P. Manut. pen. φαν. γ' ἐξελέγξω a 1. p 15. ult. ὀφείλονθ' αὐτὸν p 9. Bekk.

P. 55. 4. ὦ om. b. 8. ἀπολαμβάνομεν p 9. Ibid. ἀνεωγότα p 15. 11. τετμημένην a 1. b. p 9. 15. Bekk. 15. ποῖ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 17. καὶ σῖτον πολὺν p 15. 19. ὃ om. a 1. p 15. 21. ἔργοις om. a 1. p 15. 23. ἀνεπαύσατ' a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. μου b. 26. τάλανθ' ὑμῖν ἃ a 1. p 15. et γρ. b. Bekk. ult. με om. a 1.

ΠΡΟΣ ΜΑΚΑΡΤΑΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 56. 2. ἐγγύτατα b. 3. διαθήκας] διαθήκαις b. Bekk. 5. εἷς ὢν] εἰς ὃν b. Ibid. τούτους τοὺς ἡττ. b. Bekk. antep. φράτερας — φράτερες b.

ΛΟΓΟΣ.

P. 57. 4. ῥάδιον a 1. p 15. 5. πᾶσι p 15. 9. ἀκροάσασθαι a 1. b. p 9. 15. Bekk. 11. ὑμᾶς om. p 9. Ibid. ὦ om. b. Ibid. σάφεστατα τῶν πεπραγμένων p 9. Bekk. 13. τούτου p 15. 14. Ἐξοίου] ἐξ Οἴου a 1. b. p 9. 15. Bekk. et sic posthac.

P. 58. 1. ὡμολόγητο a 1. p 15. 4. τούτου b. p 9. 5. ὃς om. a 1. p 9. 6. διεμαρτύρει M. Ben. 10. καὶ om. a 1. p 15. 14. παρακαταβάλλειν b. 15. προσῆκον a 1. p 15. Ibid. οὐδὲν om. a 1. p 15. 16. τούτου p 15. 21. ἀπολέσθαι p 15. 22. ὥστε om. p 9. Bekk. 23. παραειλίῳ γνουσίῳ a 1. παρὰ ἀλίω γνουσίω p 15. 24. Μακαρτάτου τε, καὶ a 1. p 15. antep. τέταρτον om. a 1. p 15. pen. πάντες p 15. ult. προὐκαλέσαντο] προσεκαλέσαντο a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 59. 1. διαδ. περὶ τοῦ a 1. p 15. 3. προκαλεῖσθαι] προσκαλεῖσθαι a 1. p 15. Bekk. 5. et 7. ἀγωνίσασθαι a 1. p 15. 6. κατεσκευασμένα (παρ) b. κατεσκευασμένα a 1. p 9. 15. Bekk. 9. χόας Bekk. 19. καὶ δίσκων] καδίσκων a 1. p 9. 15. Bekk. 20. ἐστ. ἐν ἀλλήλοις a 1. p 15. 22. ἔτυχεν b. p 9. Bekk. Ibid. ὀλίγαι a 1. et corr. p 9. 23. ἡ primum om. a 1. p 15. antep. καὶ δίσκῳ] καδίσκῳ a 1. p 9. 15. Bekk. pen. ὦ ἄνδρες δικ., ἣν τὰ πραχθέντα p 9. Bekk.

P. 60. 2. εἰσήγαγον b. p 9. Bekk. 3. τουτουὶ a 1. p 15. 4. ὄντα om. b. p 9. 6. εὔχεται p 9. 9. παῖς ἄῤῥην p 9. Bekk. 10. εἰ ποιηθῇ corr. b. 11. τὸν Ἁγν.] τοῦ Ἁγν. p 15. 12. εἰσαχθείη a 1. p 15. 13. τοῦτο b. p 9. 14. ἑαυτὸν] ἑαυτοῦ a 1. p 15. Fel. ἑαυτῶν b. p 9. Ald. Bekk. 16. ὡς om. a 1. p 15. 17. εἰσῆγον a 1. p 15. antep. Εὐβουλίδου καὶ Ἁγνίου p 15. pen. ἐφράτριζε a 1. p 15. ἐφατρίαζε p 9. ult. οἱ secundum om. a 1. p 15.

P. 61. 2. οὐ θέλοντα b. p 9. Bekk. 3. τὸ om. a 1. 4. προσήγετο a 1. p 15. Ibid. οὗτος p 15. 5. τοῦ om. Fel. P. Manut. 6. φρατρίου b. p 9. 15. Bekk. 9. τοῦ] τὸν b. p 9. Bekk. 10. φρατ. τῶν τουτ. a 1. Bekk. 11. προεκαλέσατο] προσεκαλέσατο a 1. b. p 9. 15. Bekk. 13. ἀδελφὸν] υἱὸν p 15. 15. πρόκλησις] πρόσκλησις a 1. p 15. Bekk. 19. τοῦ] τὸν a 1. p 9. 15. Bekk. 20. πρόκλησις codices et editiones præter Bekk. pen. Legem om. b. p 9. Ibid. προκαλείσθω] προσκαλείσθω a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 62. 4. ἐξήκη a 1. p 9. 15. Bekk. 7. γὰρ om. a 1. p 15. 8. ἐγγυτέρω Ἁγνίᾳ p 15. 9. τὸν] δὲ τὸν a 1. p 15. Ibid. Φιλομάχ. p 15. Fel. P. Manut. et sic posthac. 11. ὄντας ἐγγυτάτω p 15. Ibid. οὐδενὶ] οὐδένα a 1. b. p 9. 15. Bekk. 12. ἀνθρώπων p 9. 15. Bekk. Ibid. τῷ Ἁγν.] τοῦ Ἁγν. p 15. 13. τὸν παῖδα τοῦτον p 15. 14. βοηθεῖν a 1. p 9. 15. Bekk. 16. τοὺς Ἁγν.] τοῦ Ἁγν. a 1. p 15. 17. ἐπειδὴ a 1. b. p 9. Bekk. 18. πᾶσι p 15. 19. ἐστὶ om. a 1. p 15.

P. 63. 1. Στρατίος a 1. et sic posthac. Ibid. Κλεότριτος a 1. p 15. Λεόκριτος b. Ibid. πάντες p 15. 3. ὁ πατὴρ ὁ a 1. p 15. Bekk. 4. αὐτῶν ἕκαστος p 9. Bekk. 6. αὐτοῖς ἐγένοντο p 15. Ibid. παίδων om. Fel. P. Manut. 8. ἑαυτοῦ οἶκον ἔχων a 1. p 15. ἑαυτοῦ [οἶκον] ἔχων Bekk. Ibid. ἐγγόνους p 9. 10. ἐγγόνων τούτοις b. p 9. Ibid. τί ἂν] παν p 9. 15. ἠμφεσβήτησεν p 9. Bekk. 16. ἦν Benenat. 18. τι om. a 1. p 15. 19. ὅσα om. p 15. 20. τουτουὶ om. a 1. p 15. 23. ὀλίγῳ a 1. p 15. 24. ἐγένετο p 15. 25. τούτου p 15. Ibid. Μακαρτάτου - - - πρόγονος om. p 15. pen. τῶν Ἁγν.] τοῦ Ἁγν. a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. Ibid. Φανόστρατος a 1. p 15. ult. δὴ] δ' a 1. p 15.

P. 64. 1. οἰκειότερός om. p 9. 2. οὗτος] ὁ υἱὸς a 1. p 15. Bekk. Ibid. ὁ om. b. Ibid. ἡ θυγάτηρ ἡ a 1. p 9. Bekk. ἡ θυγάτηρ p 15. 3. ὁ υἱὸς ὁ a 1. p 15. Bekk. 4. οἰκειότερον a 1. p 15. Bekk. 9. αἰσθήσετε] αἰσθήσεσθε a 1. b. p 9. 15. Bekk. ἰσήσετε. γρ. ἐπιστήσεσθε M. Ben. 11. et pen. υἱέως a 1. b. p 15. 12. τὸ τοῦ παππ. a 1. p 15. Bekk. 13. οὕτω] οὗτος a 1. b.

p 9. 15. Bekk. 15. αὐτὴν ἔδωκεν p 15. 16. ἀδελφὸς ἦν] υἱὸς ἦν a 1. p 15. et γϱ. b. Bekk. 18. Πολέμωνος] Πολέμωνος καὶ τῆς Φυλομάχης τῆς ἀδελφῆς (τῆς ἀδελφῆς add. in marg. p 9.) τοῦ Πολέμωνος a 1. b. p 9. 15. Bekk. 19. τῆς] ὁ τῆς p 9. Bekk. Ibid. τούτου τοῦ παιδὸς p 15. τοῦ παιδὸς τουτουΐ p 9. Bekk. pen. δὲ] οὖν p 15. Ibid. ἐγένοντο p 9. ult. δὲ] δὴ b.

P. 66. 1. πότερον a 1. p 9. 15. πότερος ὁ Ald. Fel. P. Manut. Ibid. οἰκειότερον p 9. 4. et antep. υἱδοὺς p 9. υἱδοῦς p 15. Bekk. 5. οἰκειότατόν p 9. pen. οἰκειότατοι a 1. b. p 15. ult. ἐξ om. a 1. Ibid. μὲν οὖν] τοίνυν a 1. p 15.

P. 67. 1. οὑτοσὶ om. a 1. p 15.

P. 68. 1. Εὐβουλίδου - - - παῖς] οὑτοσὶ ὁ παῖς υἱὸς Εὐβουλίδου, ἀνεψιοῦ παῖς ὢν Ἁγνίᾳ πρὸς πατρὸς a 1. p 15. καὶ μητρὸς ὑΐδης ἐγένετο Εὐβουλίδης ἐμοῦ μὲν παῖς ὤν, τῷ δὲ Ἁγνίᾳ ἀδελφιδοῦς πρὸς πατρὸς οὑτοσὶ ὁ παῖς M. Ben. om. p 9. οὑτοσὶ ὁ παῖς om. b. ult. ἐπειδὴ δὲ ἡ p 9. Ibid. ἡ tertium om. p 15.

P. 69. 2. τῳδὶ, τῷ] τῷ τρίτῳ b. p 9. Ibid. τῷ] τοῦ a 1. p 15. 3. ἔκγονον b. 8. ὁ] οὗ a 1. Ibid. Ἁγνίᾳ b. 10. ἑαυτῷ p 15. 12. δὲ] δὴ a 1. p 15. Ibid. ἀνθρώπων a 1. b. p 9. Bekk. Ibid. ἔχειν τὸν κλῆρον p 9. Bekk. 14. ἐκβάλλει a 1. 18. εἰσὶ] οἱ p 9. 19. τῷ om. a 1. p 15. 20. δὲ om. a 1. p 15. Bekk. 21. υἱὸς om. a 1. p 15. 24. τε om. a 1. p 15. 25. εἴη] ἦν b. p 9. Bekk. 28. ὁ οὐδεπώποτε p 9. 29. παρεχόμενος a 1. p 15. Bekk. pen. ἑαυτῷ p 9. Bekk. ult. δι' ἃ] διὰ p 9. δὴ Bekk. om. a 1. p 15.

P. 70. 2. ὑμεῖς αὐτῇ p 15. 4. παρέχεσθαι Ald. 9. Testimonium om. b. p 9. 12. Φυλομάχη om. b. p 9. 16. Ἁγνίου a 1. p 15. 17. τοῦ secundum om. b. Ibid. καὶ ἐπειδὰν p 9. 18. αὐτοῦ ὁ πατὴρ p 15. 19. ὑπολαμβάνετε p 9. Ald. Ind. 21. τούτου p 15. 23. οὐκ om. a 1. p 15. 25. τοῦ om. a 1. p 15. Ibid. ὑπολαμβάνετε p 9. Fel. Ind. pen. ἄλλων a 1. p 15. Ibid. ἀνθρώπων πώποτε p 15. Ibid. νῦν b. ult. ἡ om. Fel. P. Manut.

P. 71. 1. Εὐβουλίδῃ] Εὐβουλίδου a 1. b. p 9. 15. Bekk. 2. λέγειν δόξει] λέγει b. p 9. 3. καὶ om. p 9. Ibid. τοὺς om. b. p 9. 4. προσθῆσθε p 9. Ibid. τοὺς μάρτυρας τοὺς a 1. p 15. 9. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. a 1. b. p 15. Bekk. om. p 9. 10. Testimonia omnia om. b. p 9. 11. τοῦ] τῷ p 15. Bekk. 14. τῷ] τοῦ p 15. 15. ΑΛΛΗ] ΕΤΕΡΑ p 15. et sic posthac. 20. ἡ μήτηρ om. editiones præter Bekk. 23. φράτωρ M. Ben. 30. et antep. τοῦ] τῷ p 15. Bekk.

P. 72. 3. τοῦ] τῷ Bekk. τοῦ - - - πατρὶ om. p 15. 5. τὴν μητ.] καὶ μητ. Fel. P. Manut. Ibid. αὐτῶν a 1. p 15. Ald. Bekk. 13. προσκαλεσάμεθα] προσκαλεσάμεθα a 1. b. p 9. 15. Bekk. 15. οὐδὲν b. p 9. 16. παρόντι τότε p 9. Bekk. 18. τοῦ Ἁγν.] τῷ Ἁγν. τὸ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. γένοιτο om. p 9. 20. τηλικουτονὶ b. p 9. 21. οὑτωσὶ b. p 9. Ibid. περιφανὲς a 1. p 15. Bekk. Ibid. καὶ secundum om. b. p 9. 23. τοσούτους b. p 9. Ibid. παρεσχόμεθα a 1. p 15. antep. Φυλ. ἀδελφὴ] Φυλ. θυγάτηρ b. p 9. Bekk. pen. μὲν om. b. p 9. Bekk. ult. ὁ om. b. et pr. p 9.

P. 73. 2. Ἁγν., ἢ] τοῦ Ἁγν., ἢ b. p 9. Bekk. Πολέμωνος w 2. 3. Φυλομάχη θυγάτηρ p 9. Bekk. Ibid. νῦν p 9. Bekk. Ibid. οὐδὲ] οὐδὲ ὁ p 9. 5. ὁ om. b. 9. γϱ. δὲ μᾶλλον καταφ. b. 13. Stemma genealogicum om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 17. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Fel. P. Manut. om. b. p 9. 18. Testimonia omnia om. b. p 9. 21. τὸν] καὶ Ald. Ibid. πατέρα τοῦ πατρὸς τῆς w 2.

P. 74. 2. ὄντα] εἶναι p 15. 2. τῷ Εὐβ.] τοῦ Εὐβ. p 15. 3. πρὸς ἄλλους κλαίουσα M. Ben. 4. ἀδελφὸν ὄντα] ἀνεψιὸν ὄντα w 2. Bekk. 9. Χαριδήμου] Χαριδήμῳ a 1. p 15. Bekk. 12. τῆς om. Fel. P. Manut. 14. Τηλεσίππην a 1. Ibid. Εὐβουλίδην a 1. 21. τῷ Ἁγν.] τοῦ Ἁγν. p 15. 37. καὶ om. a 1. p 15. 38. ὁ secundum om. p 15. antep. τὸ secundum om. a 1. p 15. ult. αυτοῦ p 9.

P. 75. 1. ἑαυτοῦ οὔτε αὐτῷ τούτῳ προσ. b. p 9. Bekk. 3. οὐκ] οὐδ' p 9. Ibid. ὄντος om. b. p 9. Bekk. 5. οὑτοσὶ b. p 9. οὗτος εἰ a 1. p 15. 7. ὅτι secundum om. b. p 9. 8. Ἀπολήξιδος malit Bekk. 9. et 10. παλτίου b. p 9. Ibid. ἀδελφῆς - - - προσπαλτίου om. a 1. p 15. Ibid. δὲ] μὴ p 9. 10. ἦν] ὢν p 15. 11. ὁ δὲ prima om. Fel. P. Manut. Ibid. Στρατίος p 15. 13. ἔγγονοι b. 18. οὐδ'] οὐδὲν p 15. 19. πατρὸς] πάππου M. Ben. 21. παῖς ἐξ ἀνεψιοῦ M. Ben. Ibid. ὁ om. a 1. p 15. 22. ἦν] ὢν p 15. Ibid. Ἁγνίου] Πολέμωνος M. Ben. antep. τοῦ] τῆς a 1. p 9. Bekk. ult. ἐστιν οἶκος] οἶκός ἐστιν ὁ p 9. Bekk.

P. 76. 2. ἐκγόνων b. 4. τῷ Ἁγν.] τοῦ Ἁγν. b. p 9. 6. γένει ἀπωτέρω p 9. Bekk. 8. δίδωσιν ὁ νομοθέτης p 9. Bekk. 10. ΝΟΜΟΙ. Bekk. 11. Legem om. b. p 9. Ibid. καταλείπῃ a 1. p 15. Bekk. Ibid. θυλείας Fel. P. Manut. 12. ταυτησὶν Bekk. ult. μέχρις p 15.

P. 77. 1. ἦν] ᾖ p 9. Bekk. Ibid. ἀγχυτάτω p 15. 6. μηδὲ τὸ παράπαν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὦσιν Ald. Fel. P. Manut. ἐν τῷ οἴκῳ οὖσιν p 9. Bekk. 7. τοῦ] τῷ b. p 9. 15. Bekk. Ibid. τίνι καὶ δίδ. b. p 9. Bekk. 8. Ἁγνίου secundum om. b. p 9. Bekk. antep. αὐτοῖς p 15. Ibid. τὸν secundum om. p 15. ult. Legem om. b. p 9. Ibid. θηλυκὸν p 15.

P. 79. 3. αὐτοῖς] αὐτῆς a 1. p 9. 15. Fel. Bekk. 4. δ' αἱ] δὲ p 15. 5. εἶναι τὸν πλέον Ald. pen. νόμον ὃν καὶ b. p 9.

P. 80. 4. ἐξ ἀνεψιοῦ τοῦ πρὸς πατρὸς παῖς M. Ben. 5. μηδενὶ πώποτ'] μηδεπώποτ' b. p 9. Bekk. 7. ἅπαντας om. p 9. Bekk. 8. καὶ μιαρώτ.] ἢ μιαρώτ. b. et add. in marg. p 9. Ibid. ἑτέρων b. 10. ΝΟΜΟΙ. b. p 9. 15. Bekk. 11. Leges om. b. p 9. Ibid. προειπεῖν p 15. Bekk. 13. ἀνεψιάδους p 15. Ibid. δέῃ] δεῖ a 1. p 15. pen. εἴσῃ] εἴσωσι Fel. P. Manut. sed εἴσῃ Fel. Ind. εἷς [ἢ οἱ ἐφέται] Bekk. ult. ἐσέσθων] αἰδεσάσθων Bekk. Ibid. τούτους Bekk.

P. 81. 1. εἰς p 15. 2. ἀνεχέσθων a 1. p 15. 3. ἐπαγγελέτω] ἐπαγγελλέτω a 1. p 15. Bekk. 9. ἂν om. a 1. p 15. 13. ἐπων. καὶ ἀτίμους a 1. p 15. 14. αὐτοὺς καὶ γένος καὶ a 1. p 15. Bekk. 15. τοὺς προσήκοντας ποιεῖν p 9. Bekk. 19. ἂν om. b. a 1. p 15. 22. μὲν om. p 9. 23. φήσει a 1. p 15. 25. ὦ ἄνδρες δικασταὶ om. Ibid. Μακάρτατος post ἐνθυμεῖται add. in marg. p 9. om. Bekk. 27. καὶ πρεσβυτέρων om. a 1. p 15. 29. δίκ. οὐ τετελεύτ. b. p 9. Bekk. 30. νῦν b. p 9. Bekk. 31. ἕτερος om. p 15. Ibid. ὕστερον] ὕστερος a 1. b. p 9. Bekk. antep. ἐξελασθῆναι a 1. pen. Ἁγνίου ἀνεψ.] Ἁγνίου τοὺς οἰκείους τοῦ (τοὺς p 9. Bekk.) Ἁγνίου ἀνεψ. a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 82. 1. τοῦ om. p 15. 2. τῶν] τοῦ a 1. p 15. Ibid. καὶ περὶ b. p 9. 3. τοίνυν] νῦν b. p 9. Bekk. 5. ὁ Σόλων ὁ a 1. p 15. 10. Legem om. b. p 9. Ibid. βούλωνται M. Ben. 15. ἀνεψιάδων a 1. p 15. et sic posthac. Ibid. ἐπειδὴ p 15. 18. μέχρις p 15. 20. οὐκ ἀνεψ. - - - Ἁγνίου om. a 1. p 15. 22. τοῦ om. Fel. P. Manut. Ibid. ὁ υἱὸς] οὗτος p 9. 24. τούτου p 15. 25. προσθέσει M. Ben. 27. οὐδὲ γὰρ] οὐδὲν γὰρ p 9. Bekk. pen. ἕως] ὥστε a 1. p 9. 15. Bekk. ult. ᾔσθετο b. p 9. Ibid. ὅτι M. Ben. Ibid. ὁ om. p 9. Bekk.

P. 83. 2. δεῖ] δὴ a 1. p 15. 7. οἴκου ὄντα p 9. Bekk. Ibid. πρὸς παλτίου b. 10. δή] δέ b. p 9. Bekk. Ibid. ἐκ secundum om. p 15. 11. ἵν'] ἵνα δὲ p 9. Ibid. αἰσθήσεσθε a 1. p 15. 14. oraculum om. b. p 9. 15. Ἀθηναῖοι Fel. P. Manut. 16. ἐπὶ om. M. Ben. antep. Ἀμφιόνεσσι a 1. p 15. Bekk. ult. κνίσην p 15. Ibid. καττὰ] κατὰ τὰ a 1. p 15.

P. 84. 1. πάντεσι a 1. 2. καττὰ] κατὰ τὰ a 1. καὶ τὰ p 15. 3. καὶ τὰ] κατὰ τὰ a 1. p 15. καττὰ Bekk. Ibid. ἀποφθινομένοις Fel. P. Manut. 4. ενικουμεναμεραι τελεῖν a 1. Ald. ἐνικνούμενα ἀμεραιτελεῖν w 2. lacuna p 15. ἐν ἱκνουμένᾳ ἁμέρᾳ τελεῖν Bekk. Ibid. ποθίκοντας a 1. p 15. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. καττὰ Bekk. Ibid. ἀγημένα Ald. Fel. P. Manut. 5. ὦ om. p 9. 6. καὶ θεὸς] καὶ ὁ θεὸς a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. κατοιχουμένοις p 15. 8. ἔμελλε Ald. Fel. P. Manut. Ibid. τῷ om. a 1. b. p 9. Bekk. 9. τῷ om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 11. αὐτῶν p 15. 15. νῦν p 9. Bekk. 16. ὑμῖν p 15. om. b. p 9. Bekk. 18. ἐξερημωμένου p 15. ἐξερημουμένου b. p 9. Bekk. 20. γε om. a 1. p 15. Ibid. τίς ἄν τι p 15. antep. δὲ] δὲ ὃ a 1. b. p 9. 15. pen. παρανομώτατον καὶ μιαρώτατον b. p 9. Bekk. ult. οὐδενὸς Bekk. Ibid. πλὴν] περὶ p 15.

P. 85. 1. ὁ om. b. p 9. Bekk. 2. ἡμῖν om. b. p 9. Bekk. 3. ἀκούετε a 1. p 15. 5. τοῦ] τοῖς b. p 9. 15. Bekk. 6. καὶ primum om. b. p 9. Bekk. 8. πλεῖον b. p 9. 15. Bekk. Ibid. στελέγχῃ p 15. Ibid. ὑπέρπολυ b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐγίγνοντο a 1. Ibid. καὶ ταύτας p 9. Bekk. 13. οὗτοι om. a 1. p 15. 16. ἐπεμαρτυρόμεθα b. p 15. ἐπεμαρτυρόμεθα περὶ τούτων p 9. Bekk. 18. Ἀραφῆνάδε Bekk. testimonium om. b. p 9. 20. ἐκπρεμνιζομένας Bekk. 24. ταύτην p 9. Ibid. καὶ παρανενομήκασι add. in γϱ. b. ult. ἐλάαν p 15. legem om. b. p 9.

P. 86. 1. ᾗ,] , ἢ p 15. Bekk. 4. τῷ ἰδιώτῃ τῷ a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἐλάαν a 1. 6. πρυτανία a 1. p 15. 8. τῆς] τοῦ p 15. Ibid. ἐγγράφωσιν Bekk. 10. οὗτος] οὗτος οὕτως a 1. p 9. 15. οὕτως Bekk. 12. παρελθόντι p 15. 17. ταῦτα] μηδὲν τούτων b. p 9. Bekk. 19. ἐξερημωθήσεται b. p 9. Bekk. pen. πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν p 9. Bekk. Ibid. δεῖξαι a 1. p 15.

P. 87. 2. υἱέος p 9. 15. Bekk. 4. υἱδοὺς p 9. υἱδοῦς Bekk. 5. καὶ ἐκ Καλλ. a 1. b. p 9. 6. δ' ἐπειδὴ ἐπιδικ. b. p 9. Bekk. 7. τέτταρες p 9. 15. Bekk. 9. ἐμαυτοῦ] ἐμοῦ p 15. 11. τὸν πρεσβύτατον] αὐτὸν b. p 9. Bekk. 12. τῷ πατρὶ τῷ] τὸ p 15. 13. τουτουΐ p 9. 16. μητρὸς] γυναικὸς b. 17. ἀδελφῷ a 1. 18. τούτου a 1. 20. ἂν διασώζωνται ὅτι μάλιστα οἱ b. p 9. Bekk. 21. τούτους b. p 9. Ibid. πρώτιστον b. p 9. 15. Bekk. 24. Legem om. b. p 9. pen. μὴ] μηδ' p 15. ult. ἢ ποιεῖν] περὶ τούτους. ἐὰν δέ τις ὑβρίζῃ ἢ ποιῇ a 1. μηδένα περὶ τούτους. ἐὰν δέ τις ὑβρίζῃ ἢ ποιῇ p 15. Bekk.

P. 88. 1. προκαλεσάμενος] προσκαλεσάμενος a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. 2. εἰσαγέτω a 1. p 15. 3. χρὴ] δεῖ p 15. 5. οὖν om. b. p 9. 6. τούς τε γένει b. p 9. 8. εἴ τις τὸν M. Ben. Ibid. τὸν Ἁγν.] τοῦ Ἁγν. a 1. p 15. 9. ὄνομα, ὅ ἐστιν αὐτῷ, b. p 9. Bekk. 10. ἀλλ' om. b. p 9. 12. τῶν] τοῦ p 15. Ibid. τοσούτων] τουτωνὶ a 1. p 15. 13. δή] δέ b. p 9. Ibid. τὸ om. p 9. 17. αὐτοῦ a 1. p 15. Ibid. υἱέος p 9. Bekk. om. a 1. Ibid. τοῦτον] τοῦ a 1. p 15. Fel. P. Manut. 18. et 19. τὸν Ἁγν.] τοῦ Ἁγν. p 15. 22. Προσπαλτίου] Προσπαλτίους a 1. p 9. 15. Bekk. πρὸς παλτίους b. Ibid. εἴακεν b. p 9. 15. Bekk. 26. καὶ ult.] ὥστε M. Ben. 27. εἰσπεποίηκε

b. ult. Βουσελιδῶν b.

P. 89. 2. εἰ μὲν Benenat. Ibid. ἅπαντες a I. b. p 9. Ald. Bekk. 3. γενόμενοι om. p 9. Bekk. Ibid. καὶ Εὐβ.] καὶ ὁ Εὐβ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 7. τούτου primum om. b. p 9. Bekk. Ibid. τοῦ μνήματος om. b. p 9. Bekk. 8. ἄπωθεν a 1. p 9.
οῦ
Ald. Ibid. Βουσελιδῶν b. 10. τῷ Ἁγν. b. 11. καὶ] ἢ b. p 9. Ibid. ἀνόνητος p 15. 12. ὁ secundum et tertium om. a 1. p 15. Ibid. τοῦ om. p 15. 16. μὲν om. a 1. p 15. Bekk. 17. τούτων b. p 9. Bekk. 18. τὸν παῖδα τουτονὶ, ὦ ἄνδρες δικ. p 9. Ibid. τοῦτον b. 18. δικαιότατα δοκῇ a 1. p 15. δοκῇ δικαιότατον b. δοκεῖ δικαιότατον p 9. Bekk. 21. εἰς τοὺς ἐμοὺς, ἀλλ' om. p 9. 22. τουτουῒ om. b. p 9. Bekk. 24. τῇ om. b. p 9. 29. εἰ om. p 15. 30. περὶ] ὑπὲρ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 31. καὶ Εὐβουλίδου om. a 1. p 15.

P. 90. 1. ἐπιτρέψατε M. Ben. 2. ἀναγκάσητε M. Ben. 5. δ'] δὲ καὶ b. p 9. Bekk. 6. περιείδητε a 1. 8. τοὺς προγόνους τοὺς b. p 9. Bekk. Ibid. οἳ] ἢ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 9. βούλωνται a 1. pen. τὰ tertium om. a 1. p 15.

ΠΡΟΣ ΛΕΩΧΑΡΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 91. 3. et 5. ἀντ' αὐτοῦ b. 4. τούτων Bekk. et (quod notare prætermisi) Reisk. Ibid. τοῦτο] τὸ αὐτὸ b. ταὐτὸ M. Ben. ταὐτὸ καὶ Bekk. 9. τὸ μὲν ὅλον M. Ben. Bekk. 10. ποιῆσαι b. antep. Λεωχάρην b. Λεωχάρη Bekk. et sic passim. Ibid. ἐπὶ τὴν] μετὰ τὴν b. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 91. 2. αὐτὸν κρίνεσθαι] ἀντικρίνεσθαι p 15.

P. 92. 3. ἀγχ. τοῖς ἐγγυτ. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. γένει a 1. p 15. Bekk. 4. καταλείποντας p 9. 5. τὸν secundum om. a 1. p 15. Ibid. ὑπεριδεῖν a 1. 9. ἡμῶν ἀφαιρούμενος p 15. 11. γε] τε a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἐὰν δὲ λεγ. p 9. 12. καὶ secundum om. a 1. p 9. 15. Bekk. 15. ἂν om. p 15. 19. μαρτυρήσοντας a 1. p 15. 20. ἅμα om. a 1.

P. 93. 2. γὰρ καὶ ἡμερ. a 1. p 15. 8. μαρτυρίας] διαμαρτυρίας a 1. p 15. Bekk. 10. υἱὸς om. Benenat. 12. τὰ μεμαρτυρημένα μὲν a 1. τὰ μεμαρτυρημένα p 15. 13. ἐποιήθησαν p 15. 15. ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὦ a 1. p 15. 18. διαδικασίας a 1. p 9. 15. 21. ποιήσεις p 9. 26. ὅμως] ὅλως p 15. antep. ὑμᾶς post γένους ponunt a 1. p 9. 15. Bekk. ult. παρακολουθήσετε a 1.
υ
P. 94. 1. οὐδενὸς ὑμᾶς p 15. Ibid. ἀπολειφθήσεσθαι b. ὑπολειφθήσεσθαι p 9. 4. Μιδυλίδης a 1. p 9. 15. et sic posthac. Ibid. καὶ ὁ Ἄρχιππος b. Ald. Fel. P. Manut. 9. γαμεῖ ὕστερον p 9. 15. 10. Κρισέως] Κριωσέως a 1. p 15. Κριωέως p 9. Bekk. 11. ἢ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 16. αὐτοῦ θυγατέρα Bekk. θυγατέρα ἑαυτοῦ p 15. Ibid. Παλλῆνι p 15. 17. ἐξ om. a 1. Ibid. αὐτῶν Bekk. Ibid. υἱοὶ p 15. 22. ἦμεν] μὲν p 9. 27. ποιήσειν a 1. b. p 9. et pr. p 15. Ald. Fel. P. Manut. 28. ποιήσεως a 1. p 9. 15. Bekk. 29. ὕστερον om. p 15. Ibid. διδάξωμεν p 9. antep. ὡμολόγηται a 1. p 15. Ibid. κληρονομιῶν a 1. p 15. Bekk. ult. μὴ] μὲν p 9.

P. 95. 5. τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ a 1. p 9. Bekk. 10. τε om. a 1. p 15. 11. Λεωκράτου] Λεωκράτους a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. Ibid. τούτου τοῦ p 9. τοῦ τούτου a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἀδελφιδῆ a 1. p 9. 15. Bekk. 15. μετὰ ταῦτα om. a 1. p 15. 16. τε om. p 15. 19. τι a 1. b. p 9. 15. Bekk. 23. ἔχειν Ald. 25. μὴ διὰ τὴν] μὴ
μι
τὴν a 1. p 9. 15. Bekk. 26. νομαν p 9. antep. ἣν] ταύτην M. Ben. pen. [δὲ] Bekk. γὰρ a 1. p 15. ult. λήξεως δήπου ἐξηρημ. a 1. p 15.

P. 96. 2. μὴ] καὶ a 1. p 15. 5. μαρτυρίας a 1. 6. , σχεδόν τι τῶν μεγίστων εἰρημένων a 1. p 9. 15. 7. ἠνωχλούμην p 15. et pr. p 9. 8. δὲ καὶ οὗτοι a 1. p 9. 15. Ibid. ἰσχυριοῦνται a 1. p 15. Bekk. ἐνισχυριοῦνται p 9. 9. τῷ] τοῦ a 1. 11. ἐστὶν post τούτων ponunt p 9. 15. Bekk. 17. ταύτης] ταύτης τῆς a 1. Bekk. τῆς p 15. Ibid. αὐτῶν Bekk. ἑαυτῶν a 1. 18. Λεωκράτους p 15. 22. ἐνείματο a 1. p 15. 24.
ε
διένειμαν b. διέμεινεν a 1. p 9. διένεμε p 15. pen. τούτου p 15. ult. γυναικὸς] γυναικῶν a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 97. 2. οὕτως om. a 1. p 15. 4. οἷος] ος p 9. 9. καὶ ὁ] καὶ ὁ μὲν a 1. Bekk. ὁ μὲν p 15. 19. οὐδέπω] ουδέν πω p 9. 21. τοίνυν et αὐτὸς om. a 1. p 15. 22. υἱὸς ὢν p 15. 24. et 27. ἐγκαταλείπων p 9. Ibid. γνήσιον] εἰσποιητὸν a 1. p 15. Bekk. 25. οκυριαν p 9. Ibid. πόησιν p 9. 26. οὐ om. p 15. Ibid. εἰσποντὸς αὐτὸς p 9. αὐτὸς εἰσποιητὸς p 15. 27. εἰσποντοὺς p 9. antep. διατετέλεκε τοῦτο p 15. ult. ἐμπεδοτροφούμενοι] ἐμπαιδοτροφούμενοι a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 98. 2. αἰεὶ a 1. p 9. 15. Bekk. 4. εἴπομεν a 1. p 15. 5. τινός· M. Ben. Ibid. Λεωστράτης] Λεωστράτου a 1. p 9.

15. Λεωκράτης Bekk. 6. τοῦ] τῷ a 1. p 9. 15. Bekk. 9. εἰσποντῷ p 9. 10. εἰσποιεῖν υἱὸν p 15. Ibid. ἐπαποστηρήσειν p 9. 11. et 13. ἐποήσατο p 9. 13. υἱὸς om. p 15. Ibid. ἐγγυτάτω a 1. p 15. 15. τούτω b. 18. τοὺς νόμους a 1. p 15. τὸν νόμον p 9. Bekk. 19. ἔλειπεν a 1. p 15. Bekk. Ibid. αὐτῷ p 15. Bekk. 20. ἀνεψιάδοι ἐκείνου p 15. 23. ὑμῶν Ald. Fel. P. Manut. pen. ἕνεκα om. a 1. p 15. Bekk. Ibid. τῶν] οὐ τῶν a 1. p 15. Bekk. ult. εἰσποιησαμένων a 1. p 15. ποησαμένων p 9.

P. 99. 1. ἠμφεσβήτει p 9. Bekk. Ibid. εἰσεποεις p 9. 3. τὸ om. a 1. p 15. Ibid. εἰσποεις p 9. ποιεῖν a 1. 4. φὴς Bekk. Ibid. οὐδὲν μὲν p 15. 5. γένος ἡμῶν ἐλεγ. a 1. p 15. 6. σοι] σὺ a 1. p 15. Bekk. 8. ἡ om. a 1. p 15. Ibid. ἄνδρες δικασταὶ] Ἀθηναῖοι p 15. 9. Ἐλευσινίοις - - - ἐπανελθὼν] Ἐλευσῖνι οἷς τ' ἐπανελθὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν a 1. p 15. 13. ἀναλίσκων a 1. p 15. 14. καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. βοηθῆσαι a 1. p 15. 17. ποήσεως p 9. 18. καταλειφθέντος a 1. 19. ἐν χρόνῳ p 15. 21. οὕτῳ δὲ] οὗτος δὲ a 1. p 9. 15. Bekk. οὗτος δὲ ὁ b. 24. τε om. a 1. p 15. Ibid. πόησεις p 9. Ibid. τὸ γένος τὸ p 9. 15. Bekk. 25. καὶ εἰ] καὶ ἡ a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 100. 2. δίκαιον] καὶ δίκαιον M. Ben. 4. δὲ] τε a 1. Bekk. om. p 15. Ibid. σχεδόν τι ἀκηκόατε a 1. b. p 9. 15. Bekk. 7. περὶ τοῦ κληρ. a 1. p 15. Ibid. ἀγῶνα a 1. p 15. Bekk. 8. τοιαῦτα om. a 1. p 15. Ibid. ἡμεῖς p 15. 11. ἐξῆγεν ὁ] ἐξήγαγε a 1. p 15. 13. ποεῖν p 9. 14. ὡς ante ἐκώλυσεν ponunt a 1. p 15. 15. ὄντι a 1. p 15. 17. πόησιν p 9. 18. ἐγένοντο a 1. p 15. 20. οὐσίας] οἰκίας a 1. p 15. 22. ἐγκατέλιπε a 1. p 15. Bekk. ἐγκατέλειπεν p 9. 24. παραλίπω b. 25. γόνου p 15. et corr. a 1. γένει M. Ben. Ibid. ὥσπερ εἶπον post ὄντος ponit p 15. 26. ουδετιος p 9. Ibid. γενομένου a 1. p 15. 27. ωλεωστρατος p 9. 28. οὗτος p 15. Ibid. οὐκ ἔτι λογιζόμενος a 1. p 15. pen. αὐτοὶ οὐχ] οὐκ αὐτοὶ a 1. p 15. Bekk. αὐτοὶ b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ὑπ' αὐτῶν a 1.

P. 101. 2. οἷός τ' ἦν om. a 1. p 15. 3. Ὀτρυνίων a 1. p 15. Ibid. ἐγγράφει a 1. p 15. 5. γραμματίῳ a 1. γράμματι p 15. 8. δεῖν] δεῖν μὴ a 1. p 15. 9. μὲν om. a 1. p 15. Bekk. Ibid. παρ' ὑμῖν τὴν κληρονομίαν p 15. 11. ἐξελεγχθεὶς a 1. p 9. 15. Bekk. 13. αὐτὸν] ἧττον a 1. p 9. 15. Bekk. 15. συνάγων p 9. 18. τὸ θεωρικὰ χρήματα λαμβάνειν w 2. 20. αὐτῷ Bekk. Ibid. ἐπὶ om. p 9. 21. διαμαρτυρουμένων M. Ben. 25. ὄντα] ὅταν b. Ald.

P. 102. 1. τὸν θεωρικὸν p 15. 2. κέχρηται δηλονότι p 15. 4. παρακαταβαλὼν a 1. p 15. 6. ἐπὶ om. a 1. p 15. Ibid. ἁπάντων p 15. 8. οὕτως a 1. p 15. Bekk. Ibid. ποντὸς p 9. 12. διὰ τούτους a 1. p 15. 13. τὸν] τὸν πατέρα a 1. p 15. 17. τοῦ om. a 1. p 15. 21. ἕνα τινὰ τῶν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐνέγραφεν a 1. p 9. Bekk. 26. παρακατέβαλε a 1. p 15. 28. ὡς om. a 1. p 15. pen. ἐπειδὰν a 1. p 15. Bekk. Ibid. ὑμεῖς om. a 1. p 15. ult. ἐνέγκητε a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἡμᾶς p 15. ὑμᾶς a 1.

P. 103. 1. εἰσποεῖν p 9. 4. Ἐλευσινίου Ald. 5. ὁ om. p 9. 6. ἔτη a 1. Ibid. ὁ om. a 1. p 15. 7. ἐγκαταλειφθεὶς Bekk. 9. ἡμῖν a 1. 10. ἄλλων δὲ τῶν a 1. p 15. Bekk. 11. πεποήκασιν p 9. 16. ἀρχῆς] αὐτῆς p 15. 17. ἡμεῖς τὴν λέξιν a 1. p 15. 18. τε om. a 1. p 15. 19. περὶ om. b. Ibid. ἠξιοῦμεν] ἀξιοῦμεν a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. 20. ἐὰν om. Ald. αν p 9. 22. οὔτε ἀληθῆ] οὔθ' ὑγιῆ a 1. p 15. 23. διαμαρτ. αὐτὴν ἀναγν. a 1. p 15. 24. ταύτης] αὐτῆς p 9. 25. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. b. om. a 1. 27. τὸν Ἀρχ.] τῶν Ἀρχ p 15. antep. γνησ. καὶ κυρίως a 1. p 15. Ibid. θεσμόν] νόμον M. Ben. pen. οὗτος p 15.

P. 104. 1. et 4. ἐγκαταλιπὼν a 1. p 15. Bekk. 2. τουτουῒ a 1. p 15. Bekk. 4. ἀπελθὼν] ἀπιὼν a 1. p 15. 5. καταλελειμμένος M. Ben. 8. ἐξ ἀρχῆς om. a 1. p 15. 9. μαρτυρίαν] διαμαρτυρίαν a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἔτι υἱεῖς p 15. 10. εἰσποηθέντες p 9. 12. ἐρημωθῆναι] ἔρημον εἶναι a 1. p 9. 15. Bekk. 13. ἔρημός ἐστιν ὁ οἶκος p 9. Bekk. ἐστὶν ὁ οἶκος ἔρημος a 1. p 15. Ibid. ἐκείνῳ ἔτι p 15. 19. γεγονὸς b. p 9. 22. ποήσεων p 9. 23. ὅταν] ἂν a 1. p 15. Ibid. ἄπαις καὶ κύρ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 24. τῶν] τὸν p 15. Ibid. ποιήσῃ a 1. p 15. 25. φησὶν Ἀρχ. οὐδένα p 15. 26. γενέσθαι] εἶναι a 1. p 15. 27. ἐναντία a 1. p 15. pen. ἂν om. p 9. Ibid. θεσμὸν] νόμον a 1. p 15. ult. τούτων p 15.

P. 105. 1. δίκ. ἐν τεκμηρίῳ ποιεῖσθαί ἐστι a 1. p 15. δίκ. ἔνεστι τεκμηρίῳ ποιεῖσθαι p 9. 3. ποῶι p 9. 4. ἐπὶ] εἰ ἐπὶ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. φήσει a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ποντὸν p 9. 5. τολμήσει a 1. p 9. 15. Bekk. 8. εἰσποντοῦ p 9. ποιητοῦ a 1. p 15. 9. οὐχὶ] οὐκ ἢ p 9. w 2. οὖν ἢ b. Ald. 10. προσέγραψαν a 1. p 15. Bekk. προσεγράψαντο b. p 9. 11. αὐτοὺς ἐγγράψαι p 15. 15. προβεβληκέναι M. Ben. 19. δεῖ om. Fel. P. Manut. δὲ Ald.
ᾶς
Ibid. ὑμῶν a 1. p 9. 15. Bekk. ὑμῶν b. 20. τὴν om. a 1. pen. πρὸς τοὺς αὐτοὺς Bekk. Ibid. ὅ τε] τότε et οὔτε M. Ben. ult. οἶμαι om. a 1. p 15. Ibid. οὗτος p 15. Ibid. παρακατέβαλλε p 9. w 2. Fel. P. Manut. Bekk. παρακατέβαλε a 1. p 15.

P. 106. 1. οὔπω] οὕτω a 1. p 15. ὅτε ὁ Λεωχάρης οὔπω M. Ben. Ibid. νῦν] ἦν ὅτι et ὡς νῦν M. Ben. 2. δημότας b. p 9. Ibid. εἰ] επι p 9. 3. γενομένη a 1. Ibid.

πιστεύετε a 1. p 15. 5. πρεσβύτερον αὐτοῦ p 9. 7. αὕτη a 1. p 9. 15. Bekk. 8. αὐτὸ] αὐτῷ a 1. b. p 9. 15. 9. ἀνέγραψεν] ἀνέγραφεν a 1. ἐνέγραψεν Fel. P. Manut. ἂν ἔγραψεν b. ἂν ἔγραφεν p 9. 15. Bekk. antep. πιστεύσετε p 9. 15. Bekk.

P. 107. 1. τὰ om. p 9. 3. τουτονὶ a 1. p 15. τοῦτο Fel. P. Manut. Ibid. ἐπεγράψατο a 1. p 15. Bekk. ἐγγεγράψατο p 9. 5. ἂν] κἂν b. p 9. Ald. Ibid. γὰρ om. M. Ben. [γὰρ] Bekk. 7. καὶ secundum om. a 1. p 15. 8. ὑπεύθυνον γενόμενον p 15. Ibid. πολλῇ γ' ἀνάγκῃ a 1. 13. λέγοντας Fel. P. Manut. 14. οὐχ] δι' ὧν b. p 9. Ald. 18. καὶ βουλήσεως om. a 1. p 15. antep. ὑπὲρ τῶν] δι' a 1. τῶν b. om. p 15. Ibid. διαμφισβητουμένων b. p 9. 15. Bekk.

P. 108. 1. ἔστι a 1. p 15. 2. οὐ] οὐδὲ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 5. ἔχομεν a 1. p 15. 7. μέρος] γένος p 15. 8. ταῦτα πάντα p 15. 9. ἕκαστα τῆς] ἑκάστης a 1. p 15. 10. γε διὰ p 15. 12. λαμβάνειν p 9. Ibid. τοῖς πράγμασιν om. p 9. Bekk. 13. μήποτε a 1. p 15. Ibid. αὐτοὺς συγγνώμης ἄγων. a 1. p 15. Bekk. 17. εἰρημένων — γεγραμμένων p 15. 21. τούτου a 1. p 15. 23. μὲν om. a 1. p 15. 24. οὗτος p 15. Ibid. ἐγγυτάτω κατὰ γένος p 15. antep. ποιήσεως p 9. Ibid. ἦν] ἧς a 1. p 15. ult. δ'] δὴ M. Ben.

P. 109. 2. ἑαυτῷ p 15. 3. ὁ μὲν γὰρ a 1. p 15. 4. ἐκ τῶν ἀῤῥένων] ἐξ αὐτῶν p 15. 7. τὸν] τοῦτον p 9. et γρ. b. Ibid. ποιητοὺς] πολλοὺς p 9. et γρ. b. 8. ἐγκαταλιπεῖν p 15. 9. τοῦτ' om. a 1. p 15. 11. εἰς om. a 1. p 15. 14. υἱοὺς b. 15. ἔστι a 1. p 15. Ibid. ποιεῖν Ald. 17. ἃ καὶ] διὸ p 15. 18. εἰσποιητῷ a 1. p 15. Ibid. ποιητὸν υ. μὴ ποιεῖσθαι p 9. 19. ὅταν γὰρ εἴπῃ M. Ben. Ibid. ἐγκαταλείποντα p 9. Bekk. 20. δέ που p 15. 23. εἰσποιητοι p 9. 24. ποιητ. ἐπὶ τὸν κλῆρον p 9. Bekk. ποιητ. ἐπίκληρον a 1. p 15. 25. ἑαυτοῦ a 1. p 15. Ibid. κατὰ τὸν νόμον a 1. p 15. 27. ἡμεῖς, ὦ] ἡμεῖς δ', ὦ a 1. b. p 9. 15. Bekk. ἡμεῖς γὰρ, ὦ M. Ben. 29. καταλέλοιπε a 1. p 15. Ibid. ἂν om. p 15. Ibid. ἐνεμένομεν a 1. p 15. antep. ἄνωθεν a 1. p 15. Ibid. δήποτε] δὴ a 1. p 15.

P. 110. 3. ἀτυχίας] κομιδὰς M. Ben. Ibid. οἰκιῶν a 1. p 15. 4. ἐγγυτάτω a 1. p 15. 6. ἀποδέδωκε a 1. p 9. 15. 9. κατὰ τὸν νόμον a 1. p 15. et (quod notare prætermisi) Reisk. Ibid. ἐπὶ] εἰς a 1. p 15. ἐπεὶ p 9. 10. ὥσπερ τῶν] ὡς περὶ τῶν a 1. p 15. Bekk. 12. ὅσοι κ. τ. λ.] ὅσοι μὲν μὴ ἐπεποίηντο κληρονόμοι, ἀλλ' αὐτοὶ διὰ τὸ γένος καὶ τὴν οἰκίαν ἐξεῖναι αὐτοῖς διαθέσθαι, ὅπως ἂν αὐτοὶ ἐθέλωσιν w. Ibid. φησιν ὁ Σόλων M. Ben. 13. εἰσῄει εἰς τὴν ἀρχὴν om. M. Ben. 14. δέ γε ποιηθ. a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἐξὸν] ἐξεῖναι M. Ben. pen. τελευτήσαντας b. M. Ben. τελευτήσαντος μὴ p 15.

ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ Α.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 111. 3. δικῶν] διαθηκῶν b. Bekk. Ibid. Φορμίωνος] Ἀπολλοδώρου Bekk. 6. [καὶ] Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 111. 1. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι p 9. ult. αἰσχροκερδίαν p 9. et sic ubique.

P. 112. 5. ἐκείνου] τούτου b. p 9. sed γρ. ἐκείνου in marg. b. 10. ἐμοῦ δημοσίᾳ,
τ
Bekk. 11. τρόπον δὲ p 9. 15. ποτε p 9. 17. αὐτούς M. Ben. 29. ἡμᾶς p 9. Ald. Bekk. 31. διαθήκην] δίκην p 9. w 2. Bekk. antep. ἔφευγε b.

β λ
P. 113. 18. ἐπίλαβε b. pen. Testimonium om. p 9. Ibid. Ἀχαρνεὺς, Ἔνδιος Ἐπιγένους Λαμπρεὺς, Σκύθης Cod. Marcian. et Bekk.

P. 114. 1. ἦ μήν] εἰ μή w 2. Bekk. 3. παρεῖχε Bekk. Ibid. Ἀμφίας Fel. P. Manut. Bekk. 7. αἰσθάνεσθαί Ald. Fel. P. Manut.

P. 115. 17. ἀκουσομένων b. p 9. Bekk. 18. οὐδὲν] οὐδὲ ἓν p 9. Bekk. ult. καὶ om. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut.

P. 116. 6. ἄλλου b. p 9. Bekk. ἄλλον Ald. 24. πλὴν] πλεῖν b. p 9. Bekk. πρὶν Ald. Fel.

P. 117. 1. αὐτὸ b. p 9. Bekk. 3. τὸ πρᾶγμα] γρ. τὰ ἀδικήματα in marg. b. 4. τοῦτον p 9. Bekk. Ibid. εἶα b. P. Manut. ᾔα p 9. Bekk. 8. ἐπιγεγράφθαι Fel. P. Manut. 10. οἱ] οἱδὶ p 9. Bekk. 11. διαθήκης M. Ben. 14. δὲ οὐ φωρ. M. Ben. 18. Testimonium om. p 9. Ibid. Κεφάλωνος b. Ibid. Ἀφνιδαῖος] Ἀφιδναῖος b. w 2. Bekk. 21. δὲ om. Fel. P. Manut.

P. 118. 20. τινῶν ἄλλων] τί ἄλλον p 9. τί ἄλλο γρ. Cod. Marcian. et Bekk. 23. ἂν ἐξετάσας p 9. Bekk. 24. δόξει p 9. Bekk.

P. 119. 1. et 13. ἦ μήν] εἰ μή p 9. Bekk. 3. ἐπίσχες - - - Πασίωνος om. p 9.
.....
5. προσμαρτυρεῖν p 9. 6. , ἐκείνως p 9. Bekk. 9. παρεῖναι] γὰρ εἶναι p 9. 18. ἦ μήν] εἰ μή b. p 9. Ald. Bekk. 19.

Πασίωνα om. p 9. 24. τὸ κατεσκ. τὸ p 9. Bekk. 26. μὲν primum om. p 9. Bekk. 27. διεφθάρει Fel. P. Manut.

P. 120. 1. ὥσπερ] ὡς περὶ M. Ben. ὑπὲρ Bekk. 4. προκλήσεως p 9. 6. ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΙΩΝΟΣ. w 2. Testamentum om. p 9. 15. τἆλλ' ἃ Ald. Fel. P. Manut. 16. πράγματι M. Ben. 17. ὑμᾶς M. Ben. 18. δεῖξαι] δείξω b. p 9. w 2. Bekk. δειξάτω M. Ben. Ibid. ἡμῖν M. Ben. 27. λαβεῖν Fel. P. Manut.

P. 121. 2. πανουργῆσαι M. Ben. Ibid. λογίξαι p 9. 3. μοι om. p 9. Bekk. 6. κατὰ - - - παρακαταθήκας om. p 9. 7. τοῖς παισὶ om. Ald. 13. καὶ τὴν b. 17. πείσει P. Manut. 18. ὀφείλοι Ald. 20.
οῦ ου
τῶν γραμματείων b. τῶν γραμματείων p 9. 21. ὑπέμεινε φέρειν μίσθ. p 9. Bekk. Ibid. ὠφειλήκει b. p 9. Bekk. ὀφειλήκοι Ald.

P. 122. 4. ἐξεῖναι δὲ τραπ. p 9. 6. παντελῶς δηλοῖ ψευδῆ p 9. Bekk. 7. ἤμελλε b. p 9. Bekk. 8. ἐργάζεσθαι om. p 9. 11. κατέλειπε p 9. Bekk. 14. οὐδὲ ἂν] οὐδὲν ἂν b. p 9. Ald. Fel. Bekk. Ibid. κατέλειπεν p 9. 15. ὑμῶν δωρεᾶς, b. p 9. Bekk. 18. ἦν τὸ τῆς p 9. Bekk. 19. λαμβανοντα p 9. 20. οὗτοι p 9. 28. εἰδείη, καὶ ὁ ἐπιτροπευθῆναι κατὰ διαθήκας μαρτυρῶν δῆλον ὅτι καθ' ὁποίας ἂν εἰδείη. τί οὖν b. Bekk. 29. παθόντες M. Ben. 30. εἰᾶτε b. εἰᾶτε p 9. Bekk.

P. 123. 3. ἑκάτερος τῷ p 9. ἑκάτερος τὸ Bekk. 8. διαφορὰ] διαφθορὰ b. p 9. Fel. Bekk. 11. πανουργίας M. Ben. 21. ἐλέγξω δὲ, ὅταν p 9. 23. πιστεύσετ' b. πιστεύσαιτ' p 9. Bekk.

ε
P. 124. 1. μίσθωσιν b. μίσθωσις p 9. 3. αὐτὸ p 9. Bekk. Ibid. δὲ τοῦ τούτου τρόπου Bekk. 12. αὐτὸ] αὐτὸς M. Ben. Bekk. 13. προσήκειν αὐτῷ p 9. Bekk. 14. σκοπεῖν om. Fel. P. Manut. 15. βέλτιον p 9. Bekk. 16. προσειπεῖν b. 20. προσθῆναι] προσθεῖναι b. p 9. Ald. Bekk. 27. ὂν] ὧν b. p 9. Bekk.

P. 125. 2. Reiskium in hac Antigrapha obnixe sequitur Bekk. om. p 9. Ibid. Στέφανος Μενεκλεὺς codices et editiones. 5. μαρτυρήσας om. Fel. P. Manut. 6. οὕτως] οὗτος b. p 9. Bekk. Ibid. αὐτὸς om. p 9. 7. τοὺς ἐξαπάτῃ b. τοὺς ἐπ' ἐξαπάτῃ corr. (pr. enim om. τοὺς ἐπ') p 9. Bekk. 11. συκοφαντηματα p 9. 13. κατάσχοι p 9. Bekk. 14. ἦν] εἴη p 9. Bekk.

P. 126. 1. ῥυσθῆναι Ald. 2. ἃς — μαρτυρίας M. Ben. 15. φήσειν Bekk. 21. παραγραφῆς p 9. Bekk. 24. ἕτερα] ἕτερον b. p 9. Bekk. 26. ἀληθῆ p 9. Bekk. 29. τις οὖν τὰ ψευδῆ p 9. Bekk. pen. οὗτος p 9.

ου
P. 127. 2. ἐκεινης p 9. ἐκείνου Bekk. 5. ἐπιδιδοὺς M. Ben. 9. μοι om. p 9. 12. Testimonium om. p 9. Ibid. Θεοδμήτου b. Θεομνήστου Cod. Marcian. et Bekk. 14. ἠσθῆσθαι M. Ben. 20. εἰ] εἰς Benenat. 27. ὡςπερεὶ ῥᾷον p 9. pen. ὕστερον πέπυσμαι b. p 9. Bekk.

P. 128. 8. κακῶν] τῶν Fel. P. Manut. Ibid. τί οὐκ ἂν M. Ben. 9. ἄλλου του p 9. ὑπὲρ αὐτοῦ γρ. b. Bekk. ἄλλο τοιοῦτον et γρ. ἄλλο τούτου M. Ben. 12. Testimonium
ει
om. p 9. 13. ἀπόφασις Ald. 16. ἣ] ημεν p 9. Ibid. ἐξωμόσασθε Ald. Fel. P. Manut. 17. ΕΞΟΜΟΣΙΑ. Fel. P. Manut. 19. , προθύμως ἐξομ. Fel. Bekk. 20. ἐπιορκηκότες Fel. P. Manut. pen. Testimonium et proclesin om. p 9.

P. 129. 3. ὑποκρίνασθαι] ἀποκρίνασθαι Fel. P. Manut. Bekk. 6. ἂν om. p 9. Bekk. Ibid. τῷ] τὸ Ald. Fel. P. Manut. 8. δοκεῖ p 9. Bekk. 9. τοῦ om. p 9. του Bekk. 10. ἂν om. p 9. Ibid. ἐκέλευσεν p 9. 12. ἂν primum om. p 9. 16. ἡνίκα μὲν συνέβ. p 9. Bekk. 23. τοῦτο Benenat. 25. τὰ πλοῖα τὰ Bekk. 26. ἔλεγον p 9. 31. μήτε τινα p 9. antep. σκοπεῖν] σκοπεῖ p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὅπως τι πλέον p 9.

P. 130. 2. ὄντα] χρήματα p 9. 7. ἑώραται λειτουργίαν Bekk. 13. τῆς ἀνάγκης χρεία p 9. 21. κολάζηται] κολάζητε b. p 9. Fel. P. Manut. Bekk. 23. πέπλασθαι Ald. 24. εἰκότως post ἡγήσαιτο ponunt p 9. Bekk. 28. λελογίσται Ald. antep. ἐπαγγείλειεν Bekk. pen. οκνησει τις αν p 9.

P. 131. 3. τῶν om. p 9. Bekk. Ibid. πράττων σὺ πολὺ M. Ben. 5. ἣ τίνα εὖ πεποίηκας om. p 9. Ibid. οὐδὲν] οὐδὲν' b. οὐδέν' p 9. Bekk. 6. τῶν] τὸν b. Ald. 13. τοῦτο Benenat. 19. τοῦτο Ald. Fel. P. Manut. γρ. τούτῳ M. Ben. 29. δ' om. p 9. Ibid. ἡγεμόνας Bekk.

P. 132. 8. περιορᾷν Fel. P. Manut. 17. τὸν λόγον om. p 9. Ibid. μηδ'] μὴ p 9. Bekk. 21. δεσπότην] τὸν δεσπότην b. p 9. Bekk.

P. 133. 1. καὶ om. p 9. Bekk. 7. μεμίσθωσαι b. 8. ἠξιώθην b. p 9. Bekk. 16. ἄλλον του βίον p 9. Bekk. 20. ἀναναίου M. Ben. Ibid. καιδικος p 9. 27. εἰς] ἐς p 9. pen. ὡς] εἰς b.

P. 134. 3. ἑαυτοῦ] σεαυτοῦ p 9. Bekk. 9. τοῦτό Ald. 18. καὶ σιωπήσ.] καὶ οὐ σιωπήσ. b. p 9. Bekk. 20. γ'] δ' p 9. Bekk.

P. 135. 18. καὶ om. p 9. 22. ἀπειλήφου] ἀπηλείφου b. p 9. Fel. P. Manut. Bekk. 23. οὖν om. p 9. Bekk. 25. ἐπιτροπεῦσαι p 9. Bekk. 28. ἐλεινότερον Fel. P. Manut. pen. τὲς] τὰς b. p 9. Ald.

ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ Β.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 136. 2. παράν. αἱ διαθῆκαι Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 136. 5. κακοῦργός M. Ben. ult. τὰς δὲ διαθήκας b. p 9. Bekk. Ibid. ἔχειν codices et editiones.

P. 137. 6. διαμαρτυρίας] διὰ μαρτυρίας p 9. Bekk. 15. ὅστε Fel. P. Manut. 17. Ἀμφίας Fel. P. Manut. Bekk. 18. Ἀπολλόδωρος Benenat. ult. εἴ τις φησὶ M. Ben.

P. 138. 3. ἀλλ' ἂν] ἀλλ' ἃ ἂν corr. p 9. Bekk. 9. τῷ om. Bekk. 10. ἐπισκέψεως] ἐπισκήψεως b. p 9. Bekk. pen. Leges et testimonium om. p 9.

P. 139. 17. ὑπόδικον M. Ben. 18. καθ' αὑτὸ] κατ' αὐτὸ b. p 9. Bekk. 19. μαρτυροῦσι M. Ben. pen. προβαλόμενος Bekk.

P. 141. 1. παραστάντας w 2. Ibid. γεγραμμένην b. p 9. Bekk. 8. ἀποκρίναισθ' p 9. Bekk. 9. ἐξεῖναι ἐπ' ἀνδρὶ Bekk. ult. οὐκ ἄλλους.] οὐκ ἄλλους. b. οὐκ ἄλλοις. w 2. Fel. P. Manut.

P. 142. 1. Δυσνικήτου codices et editiones. 2. Νικοδήμου] Νικοφήμου b. p 9. Bekk. 4. προεπηλάκισε p 9. Bekk. 6. καὶ om. p 9. Bekk.

P. 143. 3. ὑπὸ τούτων τοῦ] ἢ ὑπὸ τῶν του Bekk. 4. καταλειφθεὶς Ald. et Benenat. 5. ὅς] ὡς Ald. 7. παρεγένοντο Bekk. Ibid. ουχεκουσιν p 9. 8. τοῦτο] τόδε b. p 9. Bekk. 10. ἐὰν ἄπαιδες ὦσιν om. p 9. pen. τοῦ om. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ult. φαρμακοῦντα M. Ben.

P. 144. 2. δὲ] δὴ Bekk. 3. εἶναι αἱ διαθῆκαι p 9. Bekk. 4. δέ τι παραδ. p 9. Bekk. 7. αὐτοῦ Bekk. 12. εἶτα οὐδὲν] εἶτα οὐδὲ b. Bekk. εἶτα δὲ οὐδὲ p 9. 17. λέγε om. p 9. pen. ἐπίκλητός τις b. Ald.

P. 145. 19. ἐζήτουν] ἐξήτουν b. p 9. Bekk.

P. 146. 4. ξένων ἀστῶν] ξένων καὶ ἀστῶν p 9. Bekk. 7. μήτε καιρον μητε κλῆρον. p 9. 9. τὸν κλῆρον] τὸν ἄρχοντα κλῆρον cod. Marcian. τὸν ἄρχοντα κλήρων Bekk. Ibid. ἐπικληροῦν M. Ben. 10. ἐπίδικον] ἀνεπίδικον Bekk. 11. ἠβούλετο p 9. 12. προσήκειν b. p 9. Bekk. 13. αὐτῆς] ἀστῆς p 9. Bekk. 17. ἰδίου Fel. P. Manut. 18. δὲ] δὴ p 9. Bekk. 19. et pen. διατέθηται M. Ben. διαθῆται Bekk.

P. 147. 6. διαθήκας] δίκας p 9. 9. δίκαις] διαθήκαις p 9. 12. συνδικάζῃ] συνδεκάζῃ Bekk. 13. διδοῦσαν] διδούσῃ b. Ald. διδοὺς ἡ Bekk. 14. λαμβάνει] λαμβάνῃ b. Fel. P. Manut. 15. τὰ om. Bekk. 19. αὐτῶν Ald.

P. 149. 1. διαθήκης p 9. διαθηκῶν M. Ben. Bekk.

ΚΑΤΑ ΕΥΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΜΝΗΣΙΒΟΥΛΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 150. 7. ἀψιμ. πληγὰς ἀλλήλοις ἐνέτειναν, καὶ αἰτίας κατ' Bekk. antep. ἐδέξατο Bekk. ult. ψευσαμένοις Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 150. ult. οἱ ὑπόλοιπον a 1. p 9. Bekk. Ibid. ἀποδόντες a 1. p 15.

P. 151. 5. ὡς] εἰς b. 7. λάβοι Ald. 10. ἀποτρέπωνται a 1. p 9. et γρ. b. 11. ὁ [οἱ] ἀδικούμενος b. οἱ ἀδικούμενοι a 1. p 9. 12. ἔθηκε a 1. Ibid. ἐὰν ἁλῷ - - - ad fin. om. a 1. Ibid. ἁλῶσιν καὶ δόξωσιν p 9. 13. καὶ om. p 9. Bekk. 16. εξαπατησθε p 9. antep. ἠβουλοίμην p 9. Ibid. τὰ om. p 9. Bekk. ult. εἰ] οἱ Bekk.

P. 152. 5. νῦν] ἦν Ald. om. p 9. Ibid. αὐτεῖς p 9. 6. βεβαιώσοντας] βεβαιώσοντας [α] b. βεβαιώσαντας Bekk. 7. ἠθελήκασι p 9. Bekk. 12. καὶ om. p 9. Bekk. Ibid. νῦν p 9. 15. σχεδὸν μὲν οὖν p 9. Bekk. Ibid. τι καὶ αὐτοί μοι] μοι καὶ αὐτοὶ p 9. 20. εἶδε b. p 9. Bekk. Ibid. οὐδὲ τότε M. Ben. Ibid. ὕστερον πρὸς τῷ δικαστηρίῳ p 9. Bekk. 22. οἱ] δ' οἱ p 9. 24. δ' ἐμὲ Bekk. δὲ p 9. 25. οἰκίας Ald. Fel. P. Manut. antep. οὖν om. p 9. ult. τολμῶσι p 9.

P. 153. 3. βεβαιῶσαι p 9. Bekk. 11. ὑπ' [ὑπὲρ] b. ὑπὲρ p 9. 15. δὲ] δὴ b. p 9. Bekk. Ibid. τῷ om. p 9. 16. ἠπάτα p 9. 18. προηρηνται p 9. 24. ὅτε] ἦν M. Ben. Ibid. ἐξέτινον Bekk. 26. ἐπὶ] ἐν p 9.

P. 154. 10. μόνους om. p 9. 20. κελεύει Ald. antep. ταύτην τὴν πρόκλησιν προὐκαλούμην p 9.

P. 155. 3. σὲ αὐτὸν Bekk. Ibid. μεμαρτυρήκασιν p 9. Bekk. 4. θέλειν p 9.

5. μέλλον Ald. 7. μέλλων δὲ προκαλεῖσθαι om. p 9. Bekk. 11. γε] τε p 9. 12. φῄς Bekk. 13. εἶδε] ιδεναι p 9. 14. παρασχόμενος p 9. Bekk. 18. ἔδει] ἔχει Ald. 29. τὴν ἄνθρωπον παραδοῦναι p 9. ult. πάλιν om. p 9.

P. 156. 2. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι Fel. Ibid. καὶ τὴν p 9. Bekk. 4. κατεδ. τοὺς δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ ἐξαπατήσας] κατεδ., ἐξαπατήσας τοὺς δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ p 9. et γρ. b. Bekk. 15. εἰσεπρ. καὶ τοῦτον p 9. 16. τριηρικά p 9. Bekk. 21. γρ. στυπεῖον b.

P. 157. 2. τοίνυν om. p 9. 4. τριηράρχαις pr. p 9. 7. παραλαβεῖν τοὺς ὀφείλοντας p 9. Bekk. pen. ἠναγκάζετο] ἠνάγκαζε τὸ p 9. et γρ. b. Bekk. ult. εἰσπράξασθαι p 9. Ibid. δὴ] δὲ p 9.

P. 158. 1. ὧν] ἡμων p 9. 3. τούτου p 6. κατὰ secundum om. b. p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 7. ἣν οὖν p 9. Ibid. παραλαβεῖν p 9. 8. πρόσθε p 9. Bekk. 10. παρεσκεύασται] παρεσκεύασμαι b. παρεσκεύαζον p 9. Bekk. παρεσκεύασα M. Ben. 11. τὰ — τὸν] κατὰ τὰ — κατὰ τὸν M. Ben. 13. τοὺς om. p 9. Bekk. 18. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Fel. P. Manut. 23. δὴ] οὖν p 9. pen. ἐκ] παρὰ p 9. et γρ. b. Bekk.

P. 159. 1. τοῦτό μου εἰπ. b. p 9. Bekk. 2. προὐκαλεσάμην] προσεκαλεσάμην b. p 9. Fel. P. Manut. Bekk. προκαλεσάμην Ald. 8. προὐκλήθη M. Ben. Ibid. κλητῆρές μοι μεμαρτ. p 9. 12. Δημόχαριν p 9. 16. δή] ἂν p 9. 19. ἠντεδίκησεν p 9. Bekk. 20. ἢ] εἰ Bekk. Ibid. ἔφησεν M. Ben.

P. 160. 4. προσῆκεν p 9. Bekk. 6. , φησιν,] φήσειν, Bekk. 7. καὶ om. p 9. Bekk. 9. ἐπισχεῖν· τί Bekk. 12. τούτῳ; Bekk. 25. τετελευτηκότος τοῦ Δημοχάρους om. pr. p 9. 26. πρὸς αὐτὸν διαδικασίαν p 9. Bekk. antep. γρ. ἀνάγνωθί μοι b.

P. 161. 1. περὶ τοῦ Θεοφήμου M. Ben. Ibid. οἷς] οἷος p 9. Bekk. 8. ψηφίσματι, ὃ p 9. P. Manut. Bekk. 17. ἠρώμην Ald. 18. μεμερισμένος] γρ. νενεμημένος b. 19. ἡ οὐσία p 9. Bekk. 26. ἐξ αὐτῶν] ἐξαιτῶν b. p 9. Bekk. sed γρ. ἐξ αὐτῶν b. ἐξ αὐτοῦ M. Ben.

P. 162. 2. ἀναγωγὴν p 9. Bekk. 5. τινα Ald. 9. παραδόντας p 9. Ibid. τοὺς ὀφείλοντας om. p 9. 10. ἢ ἀποδιδόναι] παραδιδόναι a 1. p 9. 11. δ' ἐθέλοντος Bekk. ἐθέλοντες p 9. 16. ἦλθεν p 9. Bekk. 17. ἐπεπείσμην] ἐπεπύσμην b. p 9. Bekk. 19. ἐπιμαρτυράμενος b. p 9. Bekk. 21. δεῖν οἶμαι p 9. Bekk. 22. γενέσθαι p 9. Ibid. οὗτοι om. p 9. 23. ἤθελεν ὁ Θ. Ibid. ἐκ τῆς ἀνπρώπου (ἀνθρώπου b. Ald.) om. p 9. Fel. P. Manut. Bekk. 25. ὑπομνυμένου p 9. Bekk. 27. παρειχόμην p 9. Bekk. antep. τὰ ψευδῆ p 9. Bekk.

P. 163. 6. χειρῶν ἀδίκων πρότερος p 9. 8. τὴν μαρτυρίαν p 9. 9. ΜΑΡΤΥΡΙΑ p 9. 12. εἶπα p 9. Bekk. Ibid. εἰσπράττον Ald. 13. ἢ] δ' ἢ p 9. Bekk. 17. ἐκέλευεν b. p 9. Bekk. 22. κατὰ] καὶ p 9.

P. 164. 5. ἐπιτρέψειν p 9. Bekk. Ibid. ἐὰν] ἂν Bekk. 6. προτιμηθῆναι p 9. 8. ἐβουλεύετε M. Ben. 9. ἠδυνάμην p 9. 12. οὕτως post τοίνυν ponunt p 9. Bekk. 14. ἐκέλευσεν p 9.

P. 165. 1. ὧν τότ' ἔλαβον p 9. Bekk. 2. προεκαλεσάμην p 9. 3. δίκην τῆς αἰκίας p 9. Ibid. ἀντιπροκαλεσαμένου] ἀντιπροσκαλεσαμένου Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. δὲ κἀκείνου p 9. Bekk. 4. ἀπόφασις b. p 9. Ald. Bekk. 14. οἴομαι Bekk. 19. σῶμα] τὸ σῶμα b. p 9. Bekk. Ibid. ὅτε om. p 9. Bekk. 21. δεῖ p 9. Bekk. pen. ἑτέρα Fel. P. Manut.

P. 166. 6. αὐτοῦ p 9. Bekk. 9. δὴ] δεῖ b. p 9. Bekk. 10. Ἄλκιμος] Ἀλκίμαχος p 9. et γρ. b. Bekk. Ibid. ἀνάγεσθαι κελεύει] αὐτῷ (αὑτῷ Bekk.) παρασκευάζειν κελεύοι p 9. et γρ. b. Bekk. Ibid. τὴν] ταύτην τὴν p 9. Bekk. 16. ἀναβαλομένου p 9. Bekk.

P. 167. 2. ἠρτημένην M. Ben. 4. εἰσελθόντες M. Ben. Ibid. πρὸς] γρ. ἐν b. 6. ἦξαν p 9. Bekk. γρ. ᾖξαν M. Ben. ἦξαν Ald. 7. ἀπεχώρησαν p 9. Bekk. Ibid. εἰς] πρὸς p 9. et γρ. b. Bekk. 8. ἐκβαλόντες, cum γρ. καταβαλόντες, b. 11. αὐτοὺς p 9. 14. παροῦσάν μοι τότε] γρ. γὰρ οὖσάν μοί ποτε b. 15. καταλείψεσθαι Ald. 20. παιδίων p 9. Bekk. 21. ἐμοὶ b. Ibid. γενομένη p 9. 24. αὐτὴ p 9. Bekk. 25. αὐτὴ om. p 9. Bekk. 26. μηδὲ] μήτε p 9. Bekk. Ibid. ἐμὴν om. p 9. Ibid. καὶ] μήτε p 9. Bekk. pen. με om. p 9.

P. 168. 1. καὶ primum om. b. p 9. 3. τῆς om. b. p 9. Bekk. 6. αὐτῶν] αὐτοῖς b. p 9. Bekk. 7. πεντήκοντα καὶ τὸν παῖδα καὶ p 9. Bekk. 9. αὐτοῖς p 9. 12. αὐτῶν] αὐτὸν b. p 9. Bekk. 19. Εὐεργ. ὁ ἀδελφ. Bekk. et (quod notare prætermisi) Reisk. 23. πέλιον M. Ben. 26. ἀκούοντες p 9. Bekk.

P. 169. 15. ἀκούων p 9. 20. βούλονται b. et pr. p 9. sed βούλοιντο in marg. b. 24. τεχν. τοῦ χρόνου p 9. Bekk. 26. εἴ τινα ἐν] εἴ τι p 9. Bekk. ἅτινα ἐν M. Ben. Ibid. προτέρᾳ b. 27. δ' om. b. p 9. antep. ἐξέβαλον p 9. Ibid. ἐνεστηκυῖαν p 9. Bekk.

P. 170. 2. δύ' Bekk. 6. ἀπαιτοῦντος ἐμοῦ p 9. Bekk. 13. ᾔδει Benenat. 17. λιθοκόπος τις p 9. Ibid. ἐργαζόμενος p 9. Bekk. antep. μου om. p 9. Bekk.

P. 171. 2. οἰκίαν ἐκτίνοντος p 9. Bekk. οἰκίαν, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐξέτινον τὴν δίκην, καὶ ἐκομ. Fel. P. Manut. 9. ἐφρόντιζεν Bekk. 11. εἰσαγαγὼν p 9. Bekk. 12. ἀσθενοίη καὶ om. p 9. Bekk. Ibid. οὐκέτι] ἔτι p 9. Bekk. 16. ἀληθῆ ταῦτα λέγω p 9. Bekk. 21. γενόμενα p 9. Bekk. 23. ἀφεῖσα p 9. Bekk. [α] 24. πότερον b. 25. ἐξηγήσονται]

ἐξηγήσωνται b. Bekk. 26. ὅτι om. p 9.

P. 172. 4. ὀνομαστὶ Bekk. 8. διομεῖ p 9. Bekk. 11. ἀποφύγῃ σ' p 9. Bekk. Ibid. ἕλῃς] ἐθέλῃς in marg. b. Ibid. φθονηθήσῃ M. Ben. φθονήσει p 9. Ald. Bekk. 12. τῇ συμφορᾷ] τὴν συμφορὰν b. p 9. Bekk. 16. μετὰ] κατὰ b. Ald. ματὰ Fel. P. Manut. 17. μοι ποιεῖν ταῦτα p 9. ult. μέχρι p 9. Bekk. Ibid. γρ. ἀνεψιῶν καὶ ἐν τῷ ὅρκῳ ἐπερωτᾷν προσῆκόν ἐστι in marg. b.

P. 173. 1. ὅ τι προσήκων ἐστὶ b. p 9. Bekk. 3. γρ. ἀφείθη p 9. 6. τὸν] καὶ τὸν p 9. Bekk. Ibid. οὐδ'] εἰδ' Ald. Fel. P. Manut. 8. ἀκούσηται] ἀκούσητέ b. p 9. Bekk.

ετ
9. ἀναγνώσομαι b. ἀναγνώσομαι p 9. Bekk.

15. [με] Bekk. 16. ὥστε] ἡ δια του ἐξ- απατησαι ὥστε p 9. 17. μου b. μοι p 9. Bekk. 22. τὸ] τοῦ b. p 9. Bekk. 25. ὡς οὐ διὰ b. p 9. Bekk. ult. ἐπείσθην] γρ. ἐπήγγειλα b. Bekk.

P. 174. 2. τοῦ τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἀπολαβεῖν M. Ben. 13. μοι post ἀνεβάλετό ponit p 9. 16. οὐκέτι] οὐκ p 9. 17. ἀναβαλομένῳ p 9. Bekk. Ibid. ἐκτίνων b. p 9. Bekk. ἐπαγγείλας ἐκτίνειν M. Ben. 21. γρ. παραδώσουσιν ἢ μαρτυρήσοντες, ὡς ἤθελε παραδιδόναι, ὅτι ψευδομ. b. Ibid. οὐκ] οὗτος Bekk. 22. ἤθελον M. Ben.

P. 175. 2. ὠργίσθητε p 9. Bekk. Ibid. ὅτι om. P. Manut. 6. τὸν om. p 9. 12. ἀπόχρην Ald. ἀποχρῆν Bekk. 15. πρᾶος] γρ. μέτριος b. 18. ἀναβαλόμενοι p 9. Bekk. 19. αὐτοῖς b. 21. τίτθην b. p 9. Bekk. et passim. 23. γρ. τετρακοσίας in marg. b. 28. μὲν om. b. ult. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. om. b.

ΚΑΤΑ ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 176. 1. ὁ πραγμάτων λόγος b. 5. ἤσθην p 9. 16. βουλόμενοι b. p 9. 17. τὸν μὲν Ὀλυμπιόδωρον b. p 9. 18. τὸν δὲ Καλλίστρατον b. p 9. 21. ἐκλιπεῖν Bekk. 23. πάλιν δι' ἐκεῖνα] παλινδικίᾳ Bekk. Ibid. πρὸς τοὺς νενικ. b. p 9. Bekk. 24. ἡμίσους b. ἡμίσεος p 9. Bekk. 26. αἷς] ἃς p 9. pen. ὡς] οὓς malit Bekk. Ibid. συντεθειμένοι Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 177. 1. δικασταὶ om. p 15. 4. προσήκει ἀδικεῖσθαι p 9. Bekk. 7. μέγα b. p 9. 11. ἂν om. a 1. p 15. 14. οὔτε μὰ p 9. Bekk. 22. ἀναγνώσομαι a 1. p 15. 24. οὗτος αὐτός p 9. Bekk. pen. καὶ τὰ προσήκ. a 1. p 15.

P. 178. 3. δὲ] γὰρ a 1. b. p 15. 4. Κόμων a 1. p 15. et sic posthac. 6. πρεσβύτης a 1. p 15. 7. ὡς] ἐπειδὴ b. p 9. Bekk. Ibid. ὅτι om. b. 8. περιγενέσθαι add. in marg. p 9. 10. ὧν] ὡς a 1. p 15. Ibid. προσήκει b. 12. ἅπαν p 15. 13. φέρει a 1. p 15. 14. Ὀλυμπιόδωρος add. in marg. p 9. Ibid. οὗτος p 15. 16. ε αυτον p 9. Ibid. κατέλειπε p 9. 17. ἐγὼ δὲ] καὶ ἐγὼ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ψεύδεται b. 18. ἐπιχειρεῖ b. Ibid. ὅτι] καὶ ὅτι a 1. b. p 9. 15. Bekk. 20. τὴν ἀναισχυντίαν b. 25. αὐτὸς] οὗτος b. p 9. Bekk. 29. ἅπαντες] ἅπαντας b. p 15. ἅπαντας post οἰκείους ponunt p 9. Bekk. 31. τούτου a 1. p 15.

P. 179. 1. οὗτος a 1. p 9. 15. Bekk. 2. ὧν om. p 9. Ibid. κατέλιπεν ὁ Κ. a 1. p 15. 4. μᾶλλον om. a 1. p 15. 5. ἀειδὲς corr. p 9. 9. πάντων p 15. 11. τὰ φανερὰ a 1. p 15. Ibid. δικαίως] ὁσίως in marg. b. 14. βουλόμενοι p 15. Ibid. ἀεὶ om. a 1. p 15. Ibid. ὑπενόουν μὲν γὰρ b. ὑπενόουν μὲν δ' ἂν p 15. 17. μὲν om. b. p 9. Ibid. ὃς ἀπεδήμει om. p 9. 18. ἣν p 9. Ibid. κωλύειν] κωλύειν ὑμῖν b. 21. ὅπως ἂν μήτε a 1. p 15. Ibid. ἑκόντι μήτε ἄκοντι p 15. 22. ἀλλὰ καὶ κοινῇ b. p 9. 25. et ult. ὡμολογήσαμεν p 9. 29. καὶ τὴν μαρτ. p 15. antep. δὲ p 15. ult. αἱ om. b. p 9.

P. 180. 5. κατέλειπεν p 9. 6. τοῦ] τῇ a 1. p 9. Bekk. 7. τἄλλα Bekk. 9. μερίδας ταύτας p 15. 11. τὴν οἰκίσκην M. Ben. 13. δὲ om. p 9. 14. ἐνῆν a 1. p 15. Bekk. 15. δὲ τἀνθρώπου a 1. p 15. 16. τοῦ] τὰ τοῦ p 15. Bekk. 18. καὶ δὴ καὶ b. p 9. Bekk. 25. διειλάμεθα a 1. pen. δὲ] δὴ a 1. p 15.

P. 181. 2. ὑφέλοιτο a 1. p 15. et γρ. b. Bekk. 7. κατὰ om. p 15. 12. ἐφ'] ἀφ' a 1. p 15. 16. εἰληφέναι ὑπὸ a 1. εἰληφέναι ἀ ὑπὸ p 15. Ibid. ὑφελόμενος Κόνωνος p 9. Bekk. 22. ἀπέδωκε a 1. p 15. Bekk. Ibid. μὲν om. p 15. 23. τοῦτον b. p 9. 24. ἔξῃ a 1. 29. προφασίζετο Ald.

P. 182. 1. ἡμικλήρου] ἡμικληρίου a 1. b. p 9. 15. Bekk. 2. καὶ αὕτη a 1. p 9. 15. Bekk. 4. περιμεῖναι b. p 9. Bekk. 5. ταῦτα καὶ ἐγὼ p 9. 6. ἐβουλευόμεθα ponunt post ταῦτα p 9. 15. Bekk. 10. ὅλου om. a 1. p 15. 11. ὁ ἐμὸς] μου a 1. p 15. 12. πᾶσαι p 15. 21. καὶ secundum om. a 1. p 15. 23. συμβεβήκει a 1. p 15. Ibid. ἢ om. a 1. p 15. Bekk. 24. καὶ om. p 9. 27. et pen. ἀπιέναι a 1. p 15. 29. ὕστεροι a 1. p 9. 15. Bekk. pen. τοῦτον p 15.

P. 183. 1. Πυθόδοτος b. p 9. Ald. Ind. Bekk. Ibid. τὴν om. p 15. et pr. p 9. 2. κἀμοὶ p 15. Bekk. 3. ἐλλείπειν a 1. p 15. 9. δ' ἀπ' Ὀλ. a 1. p 15. 10. ἀποδημοῦντος τούτου in γρ. b. 12. ποῦ a 1. p 15. 13. ἐπιλάβοιντο a 1. p 15. et γρ. b. Bekk. 15. ἀπέλυσα b. Ibid. ἐπεὶ p 9. 21. τούτων τι] τούτῳ a 1. τουτοὶ p 15. 22. προκαλεῖσθαι] προσκαλεῖσθαι a 1. b. p 9. 15. Fel. Bekk. 26. καὶ om. a 1. p 15. antep. ἐπειδὴ δὲ καὶ a 1. p 15. Ibid. ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς b. pen. Ὀλυμπιόδωρος οὑτοσὶ p 9.

P. 184. 1. παρὰ] τὸ a 1. p 15. 2. ψηφίσονται Benenat. 6. προεκλήθησαν Fel. Ind. P. Manut. Ind. 8. et 10. πρόκλησις] πρόσκλησις corr. p 15. Fel. Bekk. 11. ἀπεγραψάμεθα a 1. p 15. 14. οὗτος p 15. om. p 9. 19. διαπραξάμενοι p 9. διαπραξαμένων ἡμῶν a 1. p 15. et γρ. b. Ibid. γρ. ἁπάντων b. Ibid. ἠβουλήθημεν b. p 9. Bekk. 21. πρότερον ante παρὰ ponit p 9. ante ἐπιδικασαμένων Bekk. 23. ἠθέληκε a 1. p 15. antep. νυνὶ a 1. p 15.

P. 185. 1. πρώτιστον p 9. Ibid. ὅτε] ὅτι a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. sed ὅτε Fel. Ind. P. Manut. Ind. 4. πάσας p 15. 7. μοι] δή μοι b. p 9. Bekk. 8. ὃ] οὗ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 11. δὲ p 9. 16. ἐνειμάμεθα b. 19. τὸ ἀργύριον ἔλαβε p 9. Bekk. 20. ἔχοιμεν in marg. b. et Ald. Ibid. οὑτοσὶ πάλιν p 9. Bekk. 22. οὐκ ἐθέλει Fel. P. Manut. 23. ἤδη om. a 1. p 15. 24. παρεσκεύασται a 1. p 9. 15. Bekk. 26. μὲν οὖν οὗτος a 1. b. p 9. Bekk. 27. ἀεί p 9. Bekk. Ibid. περιιὼν om. p 9. 28. περὶ add. in marg. p 9.

P. 186. 5. καὶ νῦν] νυνὶ b. p 9. 6. φησί με παραβεβ. p 9. Bekk. 9. οὖν] τοίνυν in marg. b. 10. ἄδικοι καὶ a 1. p 9. 15. Bekk. 11. ἃ] γρ. οἷα b. 12. ἐρῶ] ἐρωτῶ b. Ibid. ὅτι om. Ald. Ibid. πάνθ'] δὲ b. p 9. Bekk. 13. μὲν om. b. p 9. 18. πάντα p 15. 19. παρηκολουθήκασιν a 1. p 15. 20. γὰρ om. p 9. 23. πλάττειν p 15. 24. ἂν om. b. p 9. 25. δέοι a 1. p 15. 27. ἀπιέναι a 1. p 15. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 28. ἐμαυτῷ] αὐτῷ a 1. p 15. ult. σε] σεμι p 9. Ibid. ἅπαντα p 9. Bekk.

P. 187. 1. βουλομένοις p 15. 2. αἱ secundum om. p 9. 4. γρ. ἡγίαν μὲν ἐπιτρέπειν σε b. Ibid. ἐπιτρέψειν M. Ben. Ibid. ὦ Ὀλ. p 15. Bekk. 5. τῷ secundum om. p 9. 6. εἰκῇ Bekk. Ibid. οὕτω p 15. 7. εἰκῇ om. b. p 9. Bekk. 9. ἃ] ὅτι a 1. p 15. γρ. ὅτε b. 12. τὸ tertium om. b. p 9. 14. παρὰ τούτου b. p 9. 15. μαρτυρίαν p 9. 18. ἠβούλετο b. p 9. Bekk. 20. ἐγὼ om. p 9. Bekk. 23. ἔλαχεν Ald. 24. μισθώσειν a 1. 28. οὐδέποτε a 1. p 15. 30. ὡς] ᾧ a 1. p 15. ᾧ καὶ Bekk. pen. διαπειραθῆναι b. p 9. Bekk. sed γρ. διαπειρᾶσθαι in marg. b.

P. 188. 5. ἔτι om. a 1. p 15. 6. εἴπερ] ποιεῖν εἴπερ M. Ben. Ibid. ὧν] γρ. ὡς b. 7. προϊόντα b. Ibid. διαμαρτύρεσθαι p 9. Bekk. 8. εἴησαν γρ. ὦσιν M. Ben. 9. οὐδέν ποτ' p 15. 13. τὸ ἕτερον b. p 9. 16. ἐγγραψαμένους a 1. p 15. 19. ὅ τι ἂν δοκῇ ὑμῖν. ταῦτα Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. δικαιότατον om. a 1. p 15. 20. δ' ἐμοῦ p 9. Bekk. δέ om. p 15. 23. προὐκαλούμην, τούτων ὑμῖν μαρτ. b. προὐκαλούμην, τούτων μαρτ. ὑμῖν Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. ult. ἅς φησί] ὡς φασί p 15.

οἱ
P. 189. 5. ἐνταυθὶ b. ἐνταυθὶ a 1. p 9. Bekk. 6. σημανθῆναι b. p 9. Bekk. sed γρ. σημήνασθαι in marg. b. 8. ἐπηγγειλάμην, cum γρ. ἐπήγγειλα, b. 9. ἐν τούτῳ τῷ p 15. 12. τε om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 13. ἀκούσατε a 1. p 15. 14. οὐκ] τότ' a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 15. ἀναίσχυντός b. 16. ἁπάντων, Bekk. 17. ἀποδέχοισθε] ἀνέχοισθε b. p 9. ἀνάσχοιτε M. Ben. ἀνέσχοιτε Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ὑγιές τι λέγ. b. p 9. 19. οὗτος b. p 9. 25. βέλτιον a 1. p 15.

P. 190. 1. μὲν om. Ald. 2. μὲν om. p 15. 3. ἐμαυτοῦ] αὐτοῦ b. 7. πως. πῶς p 15. 10. καλὰ] λαμπρὰ a 1. p 15. 11. περὶ in γρ. b. 12. ἔχουσιν a 1. p 15. Ibid. ἔτι om. a 1. p 15. 17. ἐμῶν b. Bekk. 19. τοίνυν in γρ. b. om. p 15. Ibid. τοιουτοσί p 9. Bekk. 24. πάντα ταῦτα p 15. Ibid. ὁ om. b. p 9. 15. Bekk. 25. ὅ τι ἂν] ὅταν p 9. ὅ τινα ἂν M. Ben. Ibid. ἄλλως τε καὶ τοιαύτῃ om. p 9. pen. γρ. ἢ μάλιστα b. ult. πεῖσαι Bekk.

P. 191. 1. γρ. θελήσῃ b. Ibid. ὑμεῖς μεμνημένοι M. Ben. 2. ψηφίζεσθε p 9. M. Ben. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. b. p 9. 15. Bekk. pen. ὑμῖν p 15.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 192. 3. ἐγγεγράφθαι] ἐγγέγραπται M. Ben. Bekk. antep. καὶ ὁ μὲν Ἀπολλ. b. Bekk. pen. ὑπὲρ] ὑπὸ b.

ΛΟΓΟΣ.

P. 192. 1. γινέσθω a 1. 6. οὗτος κατέστη b. p 9. Bekk. pen. ὅσον a 1. p 15. ult. τραπέζης, Bekk.

P. 193. 1. ὧν om. a 1. p 15. [ὧν] Bekk. Ibid. καὶ ἐν κινδ. M. Ben. 2. ἀποδέδωκε a 1. p 15. 6. ὅτε pr. p 9. Ibid. ἐβούλετο a 1. ἠβούλετο b. p 15. sed γρ. βούλοιτο b. 8. ἢ οὐ Τιμ. b. p 9. Bekk. 10. τότε] τε p 15. 13. κομιεῖσθαι a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἄλλου εἴ του p 9. Bekk. 16. τοῦ secundum om. p 15. 22. ἑκάστοις M. Ben.
η
Ibid. ἐχρήσατο a 1. p 15. 23. θαυμάσει b. θαυμάσει a 1. 26. ᾖ] εἴη a 1. p 15. 27. ληφθέντα] ἀναλωθέντα a 1. b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. ἀναλώματα p 15. pen. γὰρ om. a 1. p 15. Ibid. μηνὸς om. Fel. P. Manut.

P. 194. 2. καὶ προσελθὼν a 1. p 15. 3. δραχμὰς om. a 1. b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 4. δύο ὀβόλων a 1. Ibid. ἔφη] ἐδόκει a 1. p 15. Ibid. ἐκέλευεν b. p 9. 6. τότε πάντα] ταῦτα a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 8. τῷ ταμίᾳ om. p 9. Ibid. ἐκ] ἀπὸ a 1. p 15. 9. ὥσπερ Benenat. 11. τούτου om. a 1. p 15. 12. χρῆσθαι] χρῆσαι a 1. p 9. 15. Bekk. 13. αὐτὸς a 1. Ibid. ὃν ὁ 'Αντ. b. p 9. Bekk. 14. τὴν om. Fel. P. Manut. Ibid. ληψόμενος a 1. 15. τὰς χιλίας] καὶ a 1. p 15. 16. καὶ secundum om. p 9. 17. χρέως p 9. Bekk. et sic posthac. 22. τῷ secundum om. b. p 9. Bekk. 23. δὲ om. b. 25. πιστότατον a 1. p 15. πιστότατ' ἂν b. p 9. antep. μὲν om. a 1. p 15. pen. πάντων p 15. Ibid. δ'] δὲ καὶ b. p 9. Bekk. ult. μὲν om. b. p 9.

P. 195. 4. γὰρ om. b. p 9. Ibid. παιδὶ] παιδὶ τῷ b. p 9. 15. Bekk. πατρὶ τῷ a 1. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. Εὐβουλίδου a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 7. αὐτὸς] αὐτοὺς a 1. b. p 9. Bekk. om. p 15. Ibid. αὐτοὺς om. a 1. b. p 9. Bekk. 8. λόγῳ ἀπήνεγκεν b. p 9. Bekk. 9. ἐλογίσατο om. b. p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 12. παρ' ἑκάστου ἰδίᾳ p 15. 13. τὰς om. a 1. p 15. pen. Καλαβρίᾳ] Καλαυρίᾳ a 1. b. p 15. Bekk. Καλαυρείᾳ p 9. et sic posthac. Ibid. δὲ om. p 15.

P. 196. 1. τούτων p 15. 11. παραμένωσιν Bekk. 13. τριήρων M. Ben. Bekk.
η
14. ὀργίζεσθε b. 16. Βοιώτιοι a 1. p 15. Ibid. παραμενεῖν p 9. Bekk. 17. δώσει] δώσοι a 1. b. p 15. Bekk. δόσῃ Ald. Fel. P. Manut. 19. ταμ. τῷ Φιλ. a 1. b. 21. 'Αντιφάνης] ὁ 'Αντιφάνης a 1. p 15. 24. πύθωνται a 1. p 15. 25. ἀνήνεγκε a 1. 30. ἀποδῷ a 1. p 15. 31. τι om. a 1. p 15. 32. προσάγων b. p 9. antep. Φιλίππῳ χιλίας δραχμὰς p 9. Bekk. pen. τῇ τραπέζῃ καὶ γράψασθαι a 1. p 15.

P. 197. 4. χρέως b. p 9. Bekk. et deinceps. Ibid. ἴδητε] εἰδῆτε a 1. p 15. Bekk. 8. με] μὴ a 1. b. p 15. Ald. Ind. Fel. P. Manut. sed με Fel. Ind. P. Manut. Ind. 9. ἀεί μοι μαρτυρήσειν p 9. Bekk. 10. ἀπόφανσιν Fel. P. Manut. 11. προκληθεὶς] προσκληθεὶς a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 12. τούτου p 15. 13. αὐτῶν] om. a 1. p 15. Bekk. Ibid. λιπομαρτυρίου p 9. Bekk. 14. καταδεδιῄτηται] κατεδιαίτα a 1. κατεδιῄτα p 15. Bekk. κατεδιῄτηται p 9. 16. νῦν p 9. Bekk. 19. Τιμοθέῳ ἐν Καλαυρ. p 9. Bekk. pen. ἑαυτῷ γε p 9. Bekk. αὐτῷ γε b. Ibid. Βοιωτῷ a 1. p 15. pen. φησιν αὐτὸν p 9. Bekk.

P. 198. 2. ἀποστερεῖ a 1. p 15. 5. 'Αστίου a 1. p 15. 6. τούτου] τὸν τούτου a 1. b. p 9. 15. Bekk. 7. 'Ιπποδαμίᾳ a 1. p 9. 15. Bekk. 8. ἀπορούμενοι] ἀπορούμενος a 1. b. p 9. 15. Bekk. 9. Αἰσχρίωνα a 1. p 15. et sic posthac. Ibid. τὸν postremum om. a 1. p 15. 12. ἐμὸς τοῦ Αἰσχρ. b. p 9. Bekk. Ibid. , τοῦ ἀκολούθου om. a 1. p 15. Bekk. 13. ἣν ᾐτεῖτο] ἃ ᾐτει b. p 9. 14. ἐδανείσατο a 1. p 15. 16. αὐτῷ om. a 1. p 15. antep. ὁ Αἰσχρίων p 9. pen. ὁ secundum om. a 1. p 15.

P. 199. 1. τούτων p 9. 3. διαπραξάμενον p 9. 5. ἐνθάδε λόγον p 9. Bekk. 6. ἐνθάδε om. a 1. p 15. [ἐνθάδε] Bekk. 7. παραλεῖον a 1. p 15. 11. ἀφίκοιτο a 1. p 15. 12. ἀγαγὼν a 1. p 15. 13. παρέχειν a 1. p 15. Ibid. ἀνακομίσαι τὰ ξύλα p 9. Bekk. 16. νυνὶ b. p 9. Bekk. 22. μὲν om. a 1. p 15. 23. τοῦ] τοὺς b. p 9. Bekk. τοὺς τοῦ a 1. p 15. Ibid. ᾧ] ὃν M. Ben. Ibid. οὗτος om. b. p 9. Bekk. sed habet in marg. b. Ibid. τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ M. Ben. 26. Θαργηλιῶνα a 1. 27. 'Αστίου a 1. p 15. Ibid. τοῦ Φιλώνδου b. p 9. Bekk. 28. ἐπὶ] ἐκ codices et Fel. P. Manut. Bekk. 29. καὶ προσελθόντος a 1. p 9. 15. Bekk. 30. καὶ om. p 9. Bekk. antep. οὗτος om. a 1. pen. τὸν] πρὸς a 1. p 15. ult. ὁ πατὴρ om. a 1. p 15. Ibid. τὴν om. b. p 9. Bekk.

P. 200. 1. ὀκτακοσίας a 1. p 15. 2. ὁ Φορμ. a 1. p 15. 3. ὁ om. a 1. p 15. 4. ὑπόμνημα a 1. p 15. 5. ἀπεγράψατο δὲ] δ' ἀπεγράψατο a 1. p 15. Bekk. Ibid. τε om. a 1. p 15. 7. 'Αλκισθένης ἄρχων a 1. p 15. Bekk. 8. ὡς] εἰς a 1. 9. τοῦτον χρόνον p 15. 10. αἰγιλεὺς p 15. 11. Κόνωνι a 1. p 15. 13. Λυκιουργεῖς a 1. p 15. Bekk. 18. ὃ om. Bekk. Ibid. ἀφικομένου a 1. p 15. 19. Τιμοθέου a 1. p 15. 20. τοῦ Τιμοθ. a 1. p 15. 21. ἐμὸς τὴν τιμὴν a 1. p 15. 23. Τιμ. τὴν τιμὴν p 15. Bekk. 25. αὐτῷ] αὐτὸς b. p 9. Ibid. ἀπῄτησε b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 26. πάνθ' om. b. pen. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a 1.

P. 201. 1. μοι om. a 1. p 15. Ibid. αὐτὸ] αὐτὸς a 1. b. p 9. 15. Bekk. 2. ὁμολογεῖ a 1. p 15. Ald. Ibid. κομισθ.] τὰ κομισθ. a 1. p 9. 15. Ald. Bekk. 6. ἦγεν a 1. p 15. 8. ἀνακομισθέντα a 1. p 9. 10. ἐγὼ ὑμᾶς p 9. 11. γὰρ om. Fel. P. Manut. 14. ὡς] εἰς a 1. p 15. Ibid. τοῦ] τοὺς a 1. p 9. Bekk. 15. ἢ om. a 1. p 15. Bekk. 17. παραστήσαντα a 1. p 15. 18. τὴν om. b. p 9. 21. τὸ ναῦλον παρασχεῖν p 9. Bekk. 24. ἐκ τοῦ λιμένος om. a 1. p 15. 25. εὐπορίας a 1. p 15. Ibid. οὕνεκα p 9. 27. δὲ κἀκεῖνο] δὴ b. p 9. 29. ἐπεμέλοντο a 1. pen. οὐδ' αὖ] ἢ a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. αὐτὸν p 15. ult. ἔλυσε p 15.

P. 202. 2. αὐτοῖς Bekk. Ibid. καὶ καλοὶ] εἶναι καλοὶ a 1. p 9. 15. Bekk. 3. μέντοι γ' a 1. p 15. Bekk. 4. γ' om. Bekk. Ibid. ἂν om. a 1. p 15. 9. ἢ οὐκ] πῶς οὐκ a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. ἢ ὡς οὐκ b. 10. καὶ --- τολμήσει om. a 1. p 15. Ald. Ind. Ibid. γε] τε p 9. 11. οὐ διέλυσε a 1. p 15. Ald. Ind. 17. κατελάμβανες b. p 9. Ald. Ind. Bekk. 18. δὴ] δ' ἦν a 1. p 15. Ibid. κατέλιπες b. κατέλειπες p 9. Bekk. 19. σαυτοῦ b. p 9. Bekk. 20. τινὰ ὅθεν] ὡς a 1. p 15. 21. μὴ φῂς b. p 9. Bekk. Ibid. τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ συστῆσαι αὐτὸν M. Ben. 25. ἐκ] ἀπὸ b. p 9. Bekk. Ibid. ἢ om. b. 28. τοῦ ἐμοῦ om. a 1. p 15. 29. ὥςπερ] ὥπερ Bekk. Ibid. αὐτὸν om. a 1. p 15. Ibid. ἢ οἴει] ἢ om. a 1. p 9. 15. antep. ἀποστερήσειν p 15. pen. ἢ a 1. p 15.

P. 203. 1. καὶ om. a 1. p 15. Ibid. τῆς τραπέζης a 1. p 15. 2. Τιμοθέῳ om. p 9. 3. ΟΡΚΟΙ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 5. ὅ τι] ὧν a 1. p 15. ὅθι M. Ben. 6. ὠφείλετο a 1. p 15. ὠφείλοιτο Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ἐλείφθη p 9. 12. ἐμὸν τὸ μέρος a 1. p 15. 13. ἐγὼ p 9. 17. καὶ πέμψαντος a 1. p 15. Ibid. et 18. Φρασιηρίδ. p 9. Bekk. 18. τῷ τε p 15. 19. ἐγγράφεσθαι b. p 9. Ibid. ἃ] ὅσα b. p 9. Bekk. 20. ὁμολογει p 9. Ibid. τὰ om. a 1. p 15. 23. κομισαμένου a 1. p 15. 24. Εὐφοραῖος b. 25. ἐκέλευεν] ἐκέλευσεν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 26. καὶ εἰς --- ἀργύριον] ἕκαστον a 1. p 15. 28. καὶ primum om. a 1. p 15. pen. ἃς om. a 1. ult. τῶν αυτοῦ p 15.

P. 204. 1. αὐτὸν a 1. p 15. Ibid. λέγω a 1. p 15. 4. μέγα μὲν ὑμῖν p 15. 5. τοῦτο om. a 1. p 15. 6. ἐναγωγὴν a 1. p 15. 7. ἂν om. a 1. p 15. 8. τῇ οὐσίᾳ om. Ald. Ibid. ἐνοφειλόμενος Fel. P. Manut. 12. et 21. ἐπισκηψάμενος a 1. p 15. 15. ὅ τι b. p 9. ὅτε Bekk. Ibid. κελεύ-
αι
σετε b. κελεύσετε p 9. κελεύσαιτε Bekk. 16. ἐπιτήδειον ὄντα αὐτῷ Καλλίστρατον M. Ben. Bekk. 18. μηδὲν a 1. p 15. Bekk. Ibid. ποτε post βουλόμενος ponit p 9. in γρ. habet b. 19. ἠβούλετο b. p 9. Bekk. Ibid. καταλείπειν p 9. pen. ἃς om. a 1. p 15. ult. τῷ Φιλ. τῷ p 15. Ibid. βαλὼν p 15.

P. 205. 4. φαίνεται οὗτος p 15. 5. Βοιωτὸς a 1. p 15. 8. προσήκει a 1. 9. τὴν om. a 1. Ibid. τὴν ἐν] τοῖς ἐν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. λαμβάνειν b. p 9. Bekk. 11. σὺ ἅπαντα] σύμπαντα b. p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. ἐξέλεγξας b. 12. τῶν om. a 1. p 15. Ibid. συμμάχων] χρημάτων Ald. Ind. Ibid. αὐτὸν] αὐτῶν a 1. p 9. Bekk. αὐτοὺς p 15. 16. ἐπικουρίαν om. a 1. p 15. 17. ἀπολογίαν a 1. p 15. Ibid. περιμένωσιν b. p 9. 19. ἂν φιλίας p 15. 21. αὐτόν φησι p 15. 22. ποταπὸν p 15. Ibid. καὶ om. a 1. p 15. 23. πότερον a 1. p 15. 24. ἐνέγκαντες p 9. Bekk. 25. πότερα om. p 9. 26. ἡμετέρων] ἐμῶν p 9. 27. χρὴ a 1. p 15. 28. ἀποδεξάμενον p 9. Ibid. σταθμησάμενον M. Ben. 30. δήπου] δὴ a 1. Ibid. γε om. a 1. p 15. Ibid. ἔμελλεν] ἔμελλεν (ἤμελλεν p 9. Bekk.) οὐδ' ὁ ὑποτιθέμενος a 1. b. p 9. 15. Bekk. antep. [παραλήψεσθαι] οὔθ' Bekk. pen. ἤμελλεν a 1. b. p 9. 15. Bekk. ult. τὰ μὲν ἐνέχ. p 15. τὰ --- δανεισμάτων om. p 9.

P. 206. 1. τίνος οὕνεκ' ἄν ποτε b. p 9. Bekk. 3. ὀφείλ. τῷ Φιλ. a 1. p 15. Φιλ. ὀφείλ. p 9. Bekk. 4. ὡς ὁ Φίλ. p 15. 5. ἣν αὐτῷ p 9. Bekk. Ibid. ἐνεχύρων a 1. p 15. 6. ὥστε] ὥςπερ b. 8. καὶ om. p 15. 17. μὲν om. a 1. 19. τὸν primum a 1. p 15. 21. αὐτοῦ primum om. a 1. p 15. [αὐτοῦ] Bekk. Ibid. αὐτοῦ secundum om. a 1. p 15. αὐτοῦ Bekk. 23. ἐξαιτ. αὐτὸν ἐπέσχον b. p 9. 24. ὡς ἐλευθέρου ὄντος om. b. Ibid. ὁ δὲ οὔτε ὡς ἐλευθέρου ὄντος τοῦ Αἰσχρίωνος p 9. 25. παρέχεται b. p 9 27. παρέχηται a 1. p 15. 28. αὐτῷ om. a 1. antep. ἐλέγξας p 15. Ibid. τὸν Αἰσχρ. p 9. Bekk. pen. τῶνδε a 1. p 15. ult. παραδώσει b. p 9. Ibid. ὁ om. a 1. p 15.

P. 207. 3. ἐλέγξαι p 15. 6. πρὸς add. in marg. p 9. Ibid. καὶ τἄλλα ψεύδομαι] καταψεύδομαι a 1. p 15. 7. ὅν γέ p 15. 10. ἂν ἦν p 15. Ibid. ὅτε b. ὅτ' a 1. 13. γενέσθαι a 1. p 15. 14. ἀληθῆ με p 15. 18. ἐγγεγραμμένος b. p 9. Bekk. 19. ἀπῄτησε b. p 9. 21. δὲ a 1. p 15. 22. ἔχῃ p 9. εἶχε b. 23. ἀπὸ] ἐπὶ a 1. p 15. Bekk. Ibid. μὲν secundum om. a 1. p 15. 24. Θαργηλιῶνι a 1. αργηλιωνι p 9. Ibid. 'Αστίου a 1. p 15. Ibid. ἄγεσθαι b. 27. ἐκ Μακ.] ἐκ τῆς Μακ. b. p 9. Bekk. 28. τὸ ναῦλον τῶν ξύλων p 9. 30. ἀπὸ τῆς τραπέζης in γρ. b. om. p 9. 33. ἤμελλεν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. αὐτῆς ὁ Φ. τὴν ὁδοιπορίαν p 15. antep. ἧκε] ἦλθε b. p 9. Bekk.

P. 208. 1. ὅτι om. p 15. Ibid. οὗτος om. a 1. 2. ὅσοις om. p 15. Ibid. ὡρισμένη a 1. p 15. 7. μὲν om. a 1. b. p 15. Ibid. μαιμακτηριῶνι Ald. Fel. P. Manut. 8. ὁ Αἰσχρ. ὁ b. p 9. Ibid. ἐπ' --- τούτου om. p 15. 9. ἀπεδέξατο p 9. 10. 'Ιάσωνα p 15. Ibid. γεγραμμένων a 1. p 15. 12.

ἀπῆλθε] ἀπεδήμει a 1. p 15. 14. δ' ἀπήτει] αποτε p 9. antep. τὴν om. b. ult. τῇ om. p 9. Bekk.

P. 209. 1. ἐν οἷς] ἐκείνοις p 9. 2. ὑπολάβετε p 9. 4. γὰρ] δὲ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 5. γράφῃ a 1. ἐγγράφη p 15. Ibid. ὃ] ὅτε b. p 9. Bekk. 7. φησὶν a 1. p 15. Ibid. ἴσως om. a 1. p 15. 8. ἠπόρου om. in lacuna p 15. 9. κατα περὶ p 9. Ibid. σοι χρέους p 15. 11. ἀποστήσειν σοι p 15. Ibid. 14. et 16. ἤμελλε a 1. b. p 9. 15. Bekk. 13. ὡς] ὡς τὸν a 1. p 15. πρὸς p 9. 14. δυεῖν b. p 9. Bekk. Ibid. καὶ τὸ --- ἔμελλε om. p 15. 17. ὑμῖν om. a 1. p 15. Ibid. προσκλήσεως p 15. 18. τε om. b. p 9. Ibid. αὐτὸς b. p 9. 19. ἐμβαλλομένου] ἐμβαλομένου a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. γὰρ ἐμοῦ a 1. p 15. Bekk. 20. οὗτος καὶ αὐτὸς p 9. οὗτος om. a 1. p 15. Bekk. Ibid. μὲν om. a 1. p 15.

.....

Ibid. μὴ] μὴ ιδειν p 9. 21. ᾔδειν] ἤδη p 9. 22. τόνδε om. a 1. p 15. Bekk. 23. μὲν om. b. p 9. Ibid. ἐμοῦ b. p 9. 24. ἔλαβε a 1. p 15. Ibid. ἐκέλευε a 1. p 15. 25. περιφανῶν δὲ] καὶ περιφανῶν a 1. p 15. Ibid. τὸν] τὸ p 15. Bekk. om. a 1. 26. ὃς] ὡς b. Ibid. εὐορκήσει b. p 9. Bekk. antep. πάντως ἴστε a 1. p 15.

P. 210. 3. αὐτῷ om. a 1. p 15. Ibid. υἱῷ b. 5. τὸν δῆμον om. a 1. p 15. 9. ἐστιν om. a 1. p 15. Ibid. ἐξ ὅτου Bekk. ἐξ οὗ a 1. p 15. 10. αὐτῷ Bekk. om. p 15. 14. ἐκείνοις om. b. p 15. Ibid. ὀργίζεσθε a 1. p 15. Bekk. 15. διότι a 1. p 15. 16. ὑμᾶς om. a 1. p 9. 15. 18. δεῖν post πιστεύεσθαι ponunt b. p 9. Bekk. 19. ἀπορήσαντες p 15. 21. ὅσον p 15.

ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΚΛΕΑ.

Tit. ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΡΙΗΡΑΡΧΗΜΑΤΟΣ a 1. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΙΗΡΑΡΧΗΜΑΤΟΣ p 9.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 211. 2. τοῦ Πολ.] αὐτοῦ Πολ. b. Bekk. 3. περιμένειν Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 211. 2. καὶ] ὑμᾶς M. Ben. 4. τῆς] τοῖς Ald. Fel. P. Manut. pen. ἐμός γ' ἂν a 1. p 15. ult. περί τε διαδ. a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 212. 3. ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα p 15. 7. ἕκασται a 1. p 15. Ibid. χρήσιμαι a 1. p 15. χρήσιμοι p 9. Ibid. διεκονήθησαν a 1. p 15. δ' ἐδιακονήθησαν p 9. 9. ἀληθῆ p 9. 15. 11. οὗτος ἢ ἄλλος p 9. 13. παρακαθεζομένοις p 9. 16. προστάξοιτε p 15. 17. σιγῇ τε μοῦ a 1. p 15. Ibid. ἀκούσατε M. Ben. 18. ἑκάστων] ἑκάστῳ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. οἷς] ὧν M. Ben. 20. τὰ τοῦ p 9. Ibid. τὰς μαρτυρίας p 9. 21. μεταγειτνιῶντος p 9. 23. καὶ πολλῶν καὶ δεινῶν πραγμ. a 1. p 15. 26. ὑμᾶς αὐτοὺς p 9. 27. Τηνὸς Benenat. Ibid. καταλειφθεῖσα] καταληφθεῖσα a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. ult. προκονησίοι a 1. προικονήσιοι p 15.

P. 213. 1. αὐτοῖς om. a 1. p 15. 5. Καλκηδονίων] Χαλκηδονίων a 1. p 15. Bekk. Καλχηδονίων b. Ald. Fel. P. Manut. 6. καὶ --- ὠνεῖσθαι post αὐτοῖς ponit Bekk. 7. ὁρώντων M. Ben. 8. τότε ὑμεῖς p 9. Bekk. Ibid. αὐτῶν καὶ συναγ.] αὐτῶν καὶ τῶν συναγ. b. αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγ. a 1. p 9. 15. Bekk. 13. ἑκαστοχοῖ a 1. p 9. 15. Bekk. 16. τοίνυν om. a 1. p 15. antep. ἅπασι a 1. p 15. Bekk. pen. κόσμον a 1. p 15.

P. 214. 1. καὶ οὐ μόνον, ὦ a 1. p 15. 2. ἀνηλίσκοντό τε a 1. 4. ἐγὼ om. a 1. p 15. 5. προσήνεγκα] προεισήνεγκα b. p 9. Bekk. Ibid. δήμων a 1. p 15. 6. προσοίσοντας a 1. p 15. 7. κεκτημένων a 1. p 15. Ibid. τρίτοις p 15. 8. μου a 1. p 9. 15. Bekk. 12. τριήραρχος a 1. p 15. 14. ἐξειλεγμένα a 1. p 15. pen. ἐδίδου] ἐδίδουν a 1. p 9. 15. Bekk. γρ. ἐδίδων M. Ben.

P. 215. 4. παρ'] ἐξ p 15. Ibid. ἠθέλησεν a 1. p 15. 5. τῆς om. a 1. p 15. 11. πρῶτον a 1. p 9. Ibid. δεύτερον a 1. p 9. 15. 23. τῶν] μὲν τῶν a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἀπολειπόντων p 9. Ibid. μὲν ναυτῶν] με ναυτῶν a 1. p 15. Bekk. με αὐτῶν p 9. 26. οἰκιῶν p 15. 28. ἄν μοι πιστεύσ. p 9. Bekk. 30. δὲ om. a 1. p 15. 31. Ἀρχένεῳ a 1. p 9. 15. Bekk. pen. ἐλλείποι a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. προσετάξατε κατ'] προσέταξε τὸ κατ' a 1. p 9. Bekk. προσέταξε τῷ κατ' p 15. ult. τέ με p 15.

P. 216. 2. τὸ secundum om. a 1. p 15. 5. ὅ τε a 1. p 9. 15. Bekk. 7. ἕτερος δὲ p 15. 8. ἧκε Τιμόμαχος p 9. 15. Bekk. 9. μοι] οἱ a 1. p 15. 10. ἀπολείποντες p 9. Bekk. 11. Μαρωνιτῶν a 1. p 9. 15. 15. αὖ τῷ] αὐτῶν a 1. p 15. 17. οὐκέτ' p 9. 19. ἀρετῶν p 9. 24. ἤμελλον a 1. b. p 9. 15. Bekk. 25. πάλιν πλεῖστον p 9. Bekk. 27. λειφθείησαν p 9. Ibid. τούτων a 1. antep. πλεῖν αφιερον p 9. ult. Χαλκηδόνιοι a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 217. 2. παρ' Ἀρχεδήμου p 9. et γρ. b. 3. δραχμὰς] μνᾶς a 1. p 15. Bekk. Ibid. ὀκτακοσίας a 1. p 9. 15. Bekk. 5. ἐν τῇ Σηστῷ ἔτος ὄγδοον a 1. p 15. 6. αὐτῷ] αὐτὸ b. p 9. et corr. a 1. Bekk. 10. τοῖς τε παραμ. p 9. Bekk. 11. ὁπόσον] τι ὅσον a 1. p 9. 15. Ibid. ἐπειδὴ δέ μοι a 1. p 15. 12. ἀπόπλουν a 1. p 15. 14. τὸν αφιερον p 9. 16. ἀνήγγειλεν p 9. antep. πονηρῶς M. Ben. ult. ἀπέπεμψεν p 15.

P. 218. 3. τῶν τε πλοίων a 1. p 15. 4. οἴκαδε] ὧδε a 1. 5. καταπλεύσεσθαι a 1. p 15. 6. μοι ἤδη p 15. 12. διὰ ταῦτα ἅπαντα om. p 9. Bekk. 15. ἀνήλωσα] ἐποίησα a 1. p 15. 16. χειμῶνα p 9. 17. πρὸς om. a 1. p 15. 18. τῶν εἰς] τὴν εἰς Bekk. Ibid. Μαρωνίαν a 1. p 15. 19. ὁ Τιμόμαχος παρέπεμπε πάλιν p 15. 20. et 25. Στρύμνην a 1. Στρύμμην p 15. 21. αὐτὸ p 15. 22. ἡμῖν ἐν ταῖς b. 24. γρ. καὶ πλοῦν et ἅτε πλοῦν M. Ben. Ibid. καὶ πλοῖα ἑλκόντων om. p 9. 25. καὶ χωρ.] καὶ τοῦ χωρ. a 1. b. p 9. 15. Ibid. ἀλιμένου] δηιουμένου a 1. δηουμένου p 15. 26. ὂν] ἦν a 1. p 15. 27. καὶ om. a 1. p 15. 30. ὑμῖν] ἡμῖν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐπιθῶνται p 9. 15. Bekk. 31. ἐπεὶ] ἔτι a 1. p 15. Bekk. antep. ἔτους] ἐπ' αὐτοὺς a 1. p 15. pen. γὰρ] γὰρ τὰς τῶν a 1. γὰρ τὰς p 15. Bekk. Ibid. Πλειάδων a 1. p 15.

P. 219. 4. ἐπαρκέσαι, ἐπήρκουν, M. Ben. 5. οὔτε τὴν] οὐδὲ τὸ a 1. p 9. 15. Bekk. 8. et 24. ἀπολειπόντων p 9. 14. καθεστηκότα om. a 1. 17. ἐκέλευον b. ἐκέλευσεν p 9. Bekk. 19. ὄντων, καθ'] ὄντων, ἃ καθ' a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. et 27. ἡμέραν ἑκάστην p 9. 15. Bekk. 26. μου p 9. pen. σε p 15.

P. 220. 6. ἐφρόντισε a 1. p 15. 7. ὅ τε] τε ὁ p 9. τε a 1. p 15. Bekk. 8. ὁ Λευκον. p 9. 11. ἐθέλεις a 1. p 15. Bekk. ἐθέλει b. θέλεις p 9. 12. χρήσασθαι a 1. p 15. Ibid. κατάλειπε a 1. 13. μὴ λύσωνται] μοι λύσωνται b. Bekk. λύσωνταί μοι a 1. p 9. et corr. p 15. 14. Ἀρχένεῳ a 1. p 9. 15. Bekk. 16. οὗτοι a 1. p 15. 18. ἢ om. a 1. p 15. Ibid. ταῦτα] πάντα p 9. πάντα ταῦτ' a 1. p 15. Bekk. 21. ἐπιδεῖξαι p 15.

P. 221. 1. αὐτῷ] αὐτὸν a 1. p 9. 15. Bekk. 4. μοι οἱ μάρτ. a 1. p 15. 7. ἐγγέγραπτο] ἐγέγραπτο a 1. b. p 9. 15. Bekk. 8. ὅ τι] τί a 1. 9. καὶ ὁπόσου om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὁποδαπὸν a 1. p 15. 10. ἐκ πόσου] ὁπόσου p 9. Bekk. 11. ἡγοῖτο p 9. Bekk. Ibid. ψευδῶς] ψεῦδος a 1. b. p 9. 15. Bekk. 12. ἐπιτιθεὶς a 1. p 15. 13. τἀναλωμένα a 1. p 15. Ibid. προσκαλουμένου p 9. Ibid. ταῦτα αὐτὸν, a 1. 14. μέλοι p 9. Bekk. Ibid. λέγει μοι b. 15. παρήγγελλεν a 1. p 9. Bekk. 20. ἐκέλευον a 1. p 15. 21. Στρύμην a 1. Στρύμμην p 15. 25. ναῦν τῷ Πολ. a 1. p 15. 27. τοὺς om. p 15. antep. ἀποδοῦναί a 1. p 15. Ibid. τἀναλώματα p 15.

P. 222. 1. προκαλεσαμένου a 1. p 15. Ibid. διὰ τί M. Ben. 2. ἔχοιμι μόνος p 15. 4. ἔφη om. p 9. 5. τὰ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 6. δύναιτ' οὖν p 9. 8. πλήρωμα] μὲν πλήρωμα a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. λαμβάνειν] a 1. p 15. 9. ἄγειν] ἔχειν p 15. 10. λελοῦσθαι p 9. Ibid. δὲ] τε a 1. p 15. 12. γέγονας] πέφηνας p 15. 14. τοῦ πονηροτέρους a 1. p 15. 20. εἰ φὴς] ὑφ' ἧς Ald. 21. αὐτὸς] αὐτοὺς a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. τὴν] αὐτὴν τὴν p 15. 22. σαυτῷ κατασκευάσαι a 1. p 9. 15. Bekk. 23. οἵτινές ποι a 1. p 15. οἵτινές σοι p 9. Bekk. 25. προήκει a 1. p 15. 27. ἥκει] ἥκοι a 1. b. p 9. 15. Bekk. 28. παραληψόμενος τὴν a 1. p 15. Ibid. λέγω ταῦτα p 15. antep. μέλοι a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. οὗ] ἐν ᾗ a 1. p 15. ult. τοὺς μάρτυρας a 1. p 15.

P. 223. 3. ἀναλώματα] τἀναλώματα a 1. p 9. 15. Bekk. 5. προσέταττε a 1. 7. ἃ] ἔλεγον ἃ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 8. εἰπεῖν] ποιεῖν a 1. 9. σοι p 9. 10. ἐκεῖνον ἐγὼ p 15. Bekk. 11. et 19. ἀναλώματ' Bekk. 12. μὲν om. p 15. 18. οὐκ] οὐδ' p 9. Ibid. σαυτοῦ a 1. αὐτοῦ p 15. 19. λειτουργήσας p 9. 27. τε om. a 1. p 15. 28. et 29. Φρασιηρίδ. p 9. Bekk. Ibid. ἀφικνουμένου a 1. p 15. pen. τὸ om. p 9. Bekk. ult. ἐπανάλωσεν b. ἐπανάλωσεν a 1. p 15.

P. 224. 2. δὲ παρὰ] δ' οἱ παρὰ a 1. p 15. Bekk. Ibid. Φρασιηρίδου p 9. Bekk. Ibid. ἐλθόντος] ἐλθόντες a 1. p 15. Bekk. 8. τότε] ποτε a 1. p 9. 15. Bekk. 12. εὖ κατεσκ.] ἐγκατεσκ. a 1. p 15. 13. ᾔδει γοῦν a 1. ᾔδειν οὖν p 9. Ald. Bekk. 14. ἐπιτριηραρχήματι a 1. p 15. 15. χρήσαιτο a 1. p 15. 16. παραμενεῖ p 9. παραμενοῖ Bekk. 21. δὲ om. b. p 9. Ald.

P. 225. 3. ἄγων] ἄγων b. ἄγον a 1. p 9. 15. Ald. Bekk. 4. ἐνῆν a 1. p 15. 6. εὐθὺς] ἔτι δ' a 1. p 15. ὅτι δ' p 9. 9. Ἐξωνεὺς] Αἰξωνεὺς a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐπὶ] τῆς a 1. p 15. 11. κατ' ἀντικρὺ] ἀπαντικρὺ a 1. p 9. 15. Bekk. 12. ὁ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 13. Ἐπιτρέφους a 1. p 15. Bekk. 14. λέγειν a 1. 17. ὅποι a 1. p 15. Ibid. δέ μου a 1. p 15. 22. τῶν Καλλ.] τοῦ Καλλ. p 15. 23. γ' οὖν a 1. γοῦν p 15. Ibid. εἰς] ἐπὶ a 1. p 9. 15. 26. ὅπου a 1. p 15. 28. καὶ om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 29. λέγω δ' αὐτῷ p 9. antep. πλεύσομαι] πλευσοῦμαι a 1. p 15. Bekk.

P. 226. 1. ὡς] εἰς a 1. p 15. 4. οὗ a 1. p 15. 5. Ποσίδιππος p 15. 6. τε om. p 9. 7. λαμβάνει a 1. p 15. 8. ὡς] εἰς p 15. 13. βούλοιτο p 9. 14. ἐμοὶ p 15. 15. ἀπαγγεῖλαι b. ἀπαγγείλῃ a 1. p 15. ἀπαγγεῖλαι p 9. Bekk. 16. ὁ om. a 1. p 15. 19. Θρασυμάχου a 1. p 15. Ibid. Ἀναγυῤῥασίου p 15. 20. πείθει om. a 1. p 9. 15. 21. εἰς τὴν M. Ben. Ibid. τρι-

τριηραρχίαν ἔπεισεν, ἵνα a 1. p 9. 15. 23. ἐμὴν om. a 1. p 15. Ibid. πανταχοῖ a 1. p 9. 15. Bekk. 26. ἀργύριον] μισθὸν a 1. p 15. 27. ἐμὲ p 15. 30. οὐ γὰρ - - - (ad p. 227. 18.) σιτηρέσιον om. p 15. et pr. a 1. Ibid. Μυτιλήνης p 9. Bekk. 31. λήψεται] λήψεσθαι a 1. b. p 9. Bekk.

P. 227. 19. ἐξενᾶσθαι pr. a 1. 24. ἠδυνάμην p 9. ἐδανεισάμην b. 25. τῶν] τούτων p 9. 26. ἠθέλησε a 1. p 15. Ibid. ἀνέγνωμεν] ἀνέγνωκεν a 1. p 15. Bekk. ἀνέγνω μὲν b.

P. 228. 4. πάντα p 9. 7. ὑπὲρ primum om. a 1. p 15. Ibid. ὑπὲρ συντρ.] ὑπὲρ τοῦ συντρ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 8. μου Benenat. 10. ἔχει a 1. ἔχῃ p 9. ἔχοι p 15. 12. ὅσα om. p 15. Ibid. ὁ στρατηγὸς] ὁτιοῦν a 1. 14. ἀλλὰ om. Fel. P. Manut. 16. ἡμᾶς om. a 1. p 9. 15. [ἡμᾶς] Bekk. 20. προσείπασα p 9. Bekk. 22. καὶ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 23. μὴ] μὴ καὶ b. Ibid. τὸν τριήρη M. Ben. pen. ἐπέλειπεν a 1. p 15. ult. οἱ δὲ δεδανεικότες p 9. 15. Bekk.

P. 229. 1. ἐνιαυτὸς] ὁ ἐνιαυτὸς a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀποδιδοίη p 9. 3. καὶ] τὰ μὲν M. Ben. 7. καὶ primum om. a 1. p 15. 8. ζῶσαν] ζῶσαν ἂν a 1. p 15. 9. τίνος] τοῦ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 10. μοι συμβεβηκότων p 9. 15. Bekk. Ibid. τῶν om. p 9. Bekk. 12. κρείττω] κρείττων a 1. b. p 9. 15. Bekk. 14. αἰτιᾶσθαί p 9. 15. Ibid. λυπεῖν Ald. 16. νῦν om. a 1. p 15. 17. νυνὶ p 9. Bekk. 22. ἀναλωμένα b. ἀνηλωμένα b. p 9. Ibid. ἢ] εἰ b. p 9. 24. τοῖς πονηροῖς καὶ om. a 1. p 15. 25. τὸ ἀνάλωμα a 1. p 15. 26. ὑπὲρ τοῦ] ὑπὲρ τούτου a 1. p 9. 15. Bekk. 27. λειπόνεως a 1. p 9. 15. Ibid. ἀργύριον ἔχων p 15. ult. ἀδικοῦντας ἐν ὑμῖν a 1. p 9. 15. Ibid. τιμωρήσεσθαι] τιμωρήσασθαι a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 230. 2. ἢ οὐχ ὑπὲρ a 1. p 9. 15. Bekk. 5. τοὺς διαδόχους λειτουργ. p 15. Ibid. τοὺς διαδόχους] τούτους p 15. 6. ἐπιέναι a 1. p 15. Ibid. ὅταν] ἐπειδὰν a 1. p 15. 8. ἀπάντων p 9. 15. Bekk. 11. κελεύοντος a 1. p 9. 15. Bekk. 12. πλέον Ald. 13. με om. a 1. p 15. Ibid. ὠργίζεσθε a 1. p 9. 15. Bekk. 15. ἐγὼ om. p 15. 16. ἀνάλωσα b. ἀνήλωσα a 1. antep. ἕκαστον a 1. p 15. Ibid. ἐπειδὴ δὲ Εὐρ. a 1. p 15. ult. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. a 1.

ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΗΣ ΤΡΙΗΡΑΡΧΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 231. 3. παρέχοντα Bekk. 4. ἔννης b. Ibid. περιορμήσαντα] περιορμίσαντα Fel. Bekk. 5. τὸ primum om. b. Ibid. τεθῆναι] δεθῆναι b. Fel. Bekk. antep. τὸ Benenat. Ibid. προτεθείσης Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 231. 1. μὲν οὖν ὅτῳ a 1. p 15. in a 1. hæc oratio bis exaratur, a nobis signata a 1. et a 1. post. Ibid. ὦ b. Ibid. τὸ ψήφισμα om. p 9. 2. ἐκέλευε p 9. 15. Bekk. pen. αὐτὸν a 1. p 15. ult. δὲ καὶ τούτων codices et Bekk.

P. 232. 1. πάντες a 1. post. 3. ἀλλὰ καὶ τοῖς p 15. 4. ὅπερ a 1. post. Ibid. καὶ κατ' αὐτὸ δὴ] διὸ καὶ κατ' αὐτὸ a 1. p 15. 5. ἔχητ' a 1. Ibid. εἰνωϊκώτερον a 1. p 15. 6. χρὴ a 1. post. 8. λαμβάνειν a 1. post. 9. παρόντες Ald. 10. ἀμφότερ' αὐτοὺς ἐπιδείξω ψευδομένους codices et Bekk. 11. ἐνεγκωμίασαν Ald. Fel. P. Manut. 12. ἑκατέρους a 1. ἑκάτερος pr. ἑκάτερον corr. p 15. 14. ἔννης p 15. Ibid. περιορμήσῃ] περιορμίσῃ a 1. post. b. Bekk. 16. περιώρμησα] περιώρμισα a 1. post. b. Fel. Bekk. 17. οὐ καθ.] οὐδὲ καθ. a 1. p 15. Bekk. Ibid. δεσμῶν a 1. a 1. post. p 15. δεσμῷ p 9. Bekk. 18. διαπράξεσθε a 1. 10. ἔδει τὴν πόλιν παρέχειν a p 15. 21. ἐγὼ μὲν om. a 1. post. 22. δ'] δὲ τοῖς a 1. p 15. 24. ἂν om. a 1. Ibid. εἰπεῖν ἔχοιεν p 15. Ibid. ἂν ἐπειρῶντο] ἀνεπειρῶντο b. p 9. Bekk. 25. πρότερον a 1. post. 26. ἑωρᾶσθ' p 15. Ibid. ἀναπληρουμένην Fel. P. Manut. pen. χεῖρον' ἂν a 1. χεῖρον ἂν p 15. ult. πω μεμίσθ. a 1. p 15. οὔπω μεμίσθ. a 1. post. M. Ben.

P. 233. 1. ἐξ ἀνάγκης πληροῦν a 1. post. M. Ben. 2. παρεσκευασμένοι a 1. p 15. Ibid. παρασκευαζόμενοι a 1. post. M. Ben. Ibid. παραλαβεῖν a 1. post. M. Ben. 3. ἂν δικαιότερον a 1. post. δικαιότατα p 15. Ibid. στεφανώσετέ με a 1. p 15. 4. οὐδὲν a 1. p 15. μηδὲ Ald. 5. τούτοις μόνοις p 15. 8. λειτουργίαν] τριηραρχίαν a 1. p 15. 9. ἄδικον] ἄτοπον a 1. p 15. 10. ἐκεῖνο a 1. ἐκεῖνον p 15. 12. μισθωσάμενον a 1. post. M. Ben. Ibid. δεδιακονημένων b. δεδιακονημένων a 1. a 1. post. b. p 9. Bekk. δεδηκονημένων Ald. 13. ὑμᾶς χάριν p 15. 14. ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ a 1. p 15. Bekk. Ibid. μόνον om. a 1. p 15. 15. πρότεροι οὗτοι πεποιήκασι a 1. p 15. 18. τὰς τριηραρχίας om. a 1. p 15. 19. δεσμωτήριον a 1. post. M. Ben. 23. ἂν om. Bekk. 26. ἄλλον a 1. p 15. ἀλλήλων a 1. post. M. Ben. antep. ποιήσαιτε b. ποιήσετε a 1. p 15. Ibid. δοκεῖτ'] δοκοῖτ' a 1. post. b. p 9. Bekk. δοκείητ' M. Ben. Ibid. μὴ καὶ p 9. Bekk. Ibid. κολάσητε] κολάσαιτε a 1. post. b. p 9. Bekk. ult. χρὴ] δὴ p 9.

P. 234. 5. τοὺς τοιούτους τοῦτό] τούτους τοιοῦτός a 1. p 15. Bekk. 7. ἔχει ἕκαστος p 15. 9. ἔλαβεν p 15. 10. ταῦτα] ταὐτὰ a 1. post. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. μὲν om. p 15. 11. ἐπιτιμίοις om. a 1. a 1. post. p 15. Ibid. ἐὰν δὲ - - - τεύξεταί om. a 1. p 15. 12. ταῦτα] ταὐτὰ a 1. post. p 9. Bekk. 14. φανεῖται a 1. post. M. Ben. Bekk. 16. ἐμοὶ a 1. post. 20. ἂν om. p 9. Ibid. φήσετε a 1. p 9. 15. Ibid. τὸ] ὅτι τὸ M. Ben. 21. πρᾴως] ῥᾳδίως a 1. p 15. Ibid. προδικάζειν] προδιδάσκειν codices et Bekk. antep. ἐπειδήπερ εἰς τούτους τοὺς λόγους παρῆλθον a 1. post. Ibid. καὶ om. p 15.

P. 235. 1. ὠφελιας p 9. 3. ἡμῖν οὐδαμοῦ a 1. post. Ibid. κηρυκίου a 1. p 15. 5. γ' om. a 1. a 1. post. 11. τοι] τι b. Ibid. τῶν τρόπων αὐτῶν M. Ben. 12. ἐπανορθοῦνται a 1. post. p 9. Bekk. 13. ἂν p 9. ἐὰν p 15. 14. λανθάνωσιν a 1. post. Ibid. ἑαν p 9. ἐὰν p 15. antep. ἄδειαν p 9. Ibid. βούλονται a 1. pen. τὸ] τοῦ a 1. post. p 9. Bekk. ult. ἀπροσκέπτους] ἃ προσήκει ἀνοήτους a 1. p 15.

P. 236. 1. ἄν τις καλέσειεν a 1. p 15. ἂν om. a 1. post. τις om. M. Ben. 5. τότε a 1. p 15. 11. ὥσπερ] ὡς a 1. p 15. 12. τοῖς ἀμελ.] οἵ γ' ἀμελ. a 1. post. M. Ben. 14. προσῆκεν a 1. p 15. 16. περίεργα] πάρεργα a 1. a 1. post. p 9. Bekk. πάρεργον p 15. 17. ὑπ' αὐτῶν a 1. ὑφ' ἑαυτῶν a 1. post. 19. δεῖν] δοκεῖν a 1. post. 23. παρεσκευάσθαι a 1. p 15. 24. ὑμᾶς M. Ben. 25. τούτου] τούτους a 1. b. p 15. τοῦτο a 1. post. p 9. M. Ben. Bekk. Ibid. καὶ om. a 1. a 1. post. p. 15. 27. ἐκεῖνο ποιήσαιμι a 1. p 15. 29. αὐτοῖς p 15. antep. οὐχὶ] οὐχὶ ὡς a 1. p 15. ult. τινες a 1. post.

P. 237. 1. καὶ ἐὰν M. Ben. 3. ἤκουσιν a 1. p 15. Ibid. τῶν ἅπαξ εἰρηκότων] τὸν ἅπαξ εἰρηκότα codices et Bekk. 6. διὰ τοὺς δ' b. p 9. 7. πάντ'] οὐ πάντ' a 1. a 1. post. p 9. 15. Bekk. Ibid. τούτους] τοιούτους codices et Bekk. Ibid. συνεροῦντας a 1. p 15. 9. φαῦλον] φλαῦρον a 1. a 1. post. b. p 9. 15. Bekk. 10. τι p 15. 11. ἢν μὴ πάσχωσιν p 15. Ibid. αὐτοὶ a 1. a 1. post. p 15. 13. γὰρ om. b. p 9. Ald. Ibid. οὓς] ὡς a 1. post. M. Ben. 17. ὑπὸ] ἀπὸ a 1. post. 18. δι' αὐτῶν πάντα a 1. p 15. Ibid. μονονοὺχ a 1. b. p 9. 15. μόνον οὐχ Bekk. 19. ὃν ἂν - - - μὴ στεφανοῦν om. p 15. antep. ὑφ'] ἀφ' a 1. post. ult. ψευσομένους Bekk. Ibid. πλείστους a 1. post.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΠΠΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 238. 6. πείθει τὸν Πασίωνα βλάβης] πείθειν τὸν Πασίωνα οὐκ ἠδύνατο μεθ' ἑαυτοῦ γενόμενον συνεπιθέσθαι τῷ ξένῳ, ἐπ' αὐτὸν ἦλθε τὸν Πασίωνα, βλάβης b. Bekk. 7. τῷ Λυσ.] καὶ Λυσ. b. Bekk. 10. τοῦ Λυσιθείδου b. pen. οὐκ om. codices et editiones præter Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 238. 3. ἤδη om. p 9.

P. 239. 8. ἡρακλωτης p 9. 9. ὃν] ὡς M. Ben. 10. ἀριστονεαι p 9. 11. Δεκελλεῖ] Δεκελεῖ b. p 9. Bekk. Ibid. ἀλκιβιάδη p 9. 12. δέ τις σώφρων b. p 9. Bekk. 13. et antep. ἀλχεβιάδ. p 9. 14. καὶ] τοῦ b. 17. εἴη αὐτοῦ p 9. Bekk. 18. Κύρῳ b. Ald. ult. ἰδιώτ b.

P. 240. 4. ᾧ ἂν Bekk. Ibid. τοσοῦτο p 9. Bekk. 12. Λύκων] Λύκωνα b. p 9. Bekk. Λύκων' Fel. 17. δή σε b. p 9. Bekk. ult. παραχρῆμα] τὰ χρήματα. γρ. τὰ γράμματα M. Ben.

P. 241. 3. Λύκωνα Ἡρακλεώτην M. Ben. 4. et 10. ἀλχεβιάδ. p 9. 7. ἐποίησα p 9. 22. ἀποκριναμένου τοῦ] ἀποκριναμένου δὲ τοῦ b. p 9. M. Ben. Bekk. antep. ὦ] ὁ p 9. pen. Δήμητραν b. p 9.

P. 242. 8. τετρωμένος] προ μεν p 9. 9. Ἀργείῳ Στραμμένῳ τὰ p 9. Bekk. 15. τι] τις p 9. 21. 26. et ult. ἀλχεβιάδ. p 9. 24. βούλῃ Bekk. 25. οὖν om. p 9. Ibid. διειλέχθη Fel. P. Manut. 29. εἴ τις] ἥτις b. p 9. Fel. P. Manut. Bekk. pen. διαλείπων p 9.

P. 243. 1. οὐδὲ ἐν οἷς] οὐδὲν οἷς p 9. Fel. P. Manut. Bekk. γρ. οὐδὲ οἷς et οὐδὲν αὐτοῖς M. Ben. 2. δὲ om. p 9. Bekk. 4. προδόντα] προδιδόντα b. p 9. Bekk. 7. μὴ om. b. 10. αὐτοῦ] τοῦ Fel. P. Manut. Ibid. μὲν Ἰσοκρ.] μὲν καὶ Ἰσοκρ. b. p 9. Bekk. Ibid. ἑταίρων p 9. 14. εἰσι om. p 9. 20. θέλοντος Bekk. Ibid. δικαστὴς M. Ben. 23. ἔφυγον p 9. 24. τοῦτ'] τούτῳ M. Ben. Bekk. pen. οὖν προκαλεσαμένου] οὖν προκαλεσάμενος M. Ben. οὐ προκαλεσάμενος Bekk.

P. 244. 5. ἐγκαλῶν M. Ben. 14. ἤ τι] εἴ τι M. Ben. Bekk. ὅτι P. Manut. 17. ἀμφισβητήσαντα M. Ben. Bekk. 20. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. b. p 9. Bekk. 21. ὑμῶν Fel. P. Manut. 23. αλαζονιαν

p 9. Ibid. τουτουὶ] τὴν τουτουὶ b. p 9. Bekk.

P. 245. 4. οὐδαμοῖ p 9. Bekk. 5. τοὺς 'Αρ.] τοὺς τοῦ 'Αρ. b. p 9. Bekk. 8. μάρτυρας Ald. 10. χρωμένου M. Ben. φαίνεται χρώμενος p 9. Bekk. Ibid. τοῦ Λεύκωνος M. Ben. 16. ψεύσοιντο p 9. 18. ἐγὼ p 9. Bekk. 20. καὶ primum om. p 9. Bekk. Ibid. τουτονὶ p 9. Bekk. 22. πρότερον p 9. 26. ἠβούλετο p 9. Ibid. μὲν om. pr. p 9.

P. 246. 1. καὶ το διασκεψασθαι p 9. 3. οὐδέτερα Bekk. 7. κερδαίνων τι b. κερδαίνων τὰ p 9. κερδαίνοντι Ald. Ibid. ἴδια ὅτι ὁ p 9. 12. τῶν μὲν ξέν. p 9. Bekk. 27. ἀπειληφέναι] ἀπαληλειφέναι p 9. ἀπαληλιφέναι Bekk. 28. ὃ] ἂν ὁ Bekk. antep. πολὺ γὰρ p 9. Bekk.

P. 247. 3. προσκαλεσάμενος] προκαλεσάμενος Fel. P. Manut. Bekk. 8. διαμαρτυρομένου p 9. Bekk. 12. et 13. ἔμελλε Ald. 16. μάρτυρας παραγενομένους p 9. 18. οὖν om. p 9. Bekk. 23. τοῦτον M. Ben. 28. ἀποψηφίσασθέ] ἀποψηφίσ(αἱ)ασθέ b. ἀποψηφίσασθαί p 9. Fel. P. Manut.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 248. 1. ψευδοκλητείας b. Bekk. 3. οὐκ om. Bekk. 4. μεταποιοῦνται b. καὶ μεταποιεῖται M. Ben. ὁ δὲ Νικόστρατος μεταποιεῖται Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 248. 3. ὑμῖν om. a 1. p 15. pen. ἀπεγραψάμην] ἀπέγραψα a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. ult. ἀπεγραψάμην ἂν] ἀπέγραψα ἂν a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 249. 2. τοῦ] τὸ b. Ald. Fel. P. Manut. τῷ p 9. 3. αὖ om. a 1. p 15. 4. ἀπεγράψαντα a 1. p 15. 7. ἐμοῦ τοῦ] ἐμαυτοῦ a 1. p 15. 8. τοῦτο om. a 1. p 15. 10. εἴπερ αὐτὸς] εἴπερ ἐγὼ αὐτὸς a 1. b. p 9. 15. Bekk. 11. τἀνδράποδα Bekk. 12. ἀπεγέγραπτο a 1. p 15. Bekk. 14. ἀφίημι] ἃ φημι p 15. antep. μοι ἦν p 9. 15. Bekk. pen. τὰ om. a 1. p 15.

P. 250. 3. ἂν om. p 9. 7. οὗτος p 15. om. p 9. 8. μοι secundum om. p 15. 10. νῦν p 9. 15. Bekk. 14. οὗτος ἐμοῦ] μου οὗτος a 1. p 15. 17. τούτων] τοῦτον b. p 9. 15. Bekk. 18. κατέλειπον p 9. Bekk. 19. δὲ] τ' a 1. Ibid. πρὸς om. a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 21. μοι ἐγίγνετο p 15. 22. εἴην] ἦν a 1. p 9. 15. 24. τε om. a 1. p 15. 26. δὲ] οὖν a 1. p 15. 27. ὧν] οὓς M. Ben. 28. ὧν] ὃν M. Ben. antep. ὁ ἀδελφὸς ὁ a 1. p 15. Bekk. Ibid. τήνδε τούτου p 9. pen. ὅτι] ὡς a 1. p 15. ult. εἴη] ἥει a 1.

P. 251. 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς M. Ben. Bekk. με a 1. p 15. ἐμὲ p 9. 3. πέμπω] ἀποστέλλω a 1. p 15. Ibid. τούτου] αὐτοῦ p 15. 5. μὲν om. a 1. p 15. Bekk. 6. καὶ ὠδύρετο] καὶ διωδύρετο a 1. p 15. 10. κλάων a 1. p 15. Bekk. 11. τι om. a 1. p 15. Ibid. ἐκέλευσέ a 1. p 15. 13. δεικνύοντα p 9. 14. τῶν om. a 1. p 9. 15. Bekk. 15. θελήσῃ p 9. 16. ἦν] εἴην a 1. b. p 9. 15. Bekk. εἰ ἦν Ald. antep. νῦν ἐν] νυνὶ a 1. p 15. Ibid. βοηθήσαιμοι] βοηθήσαιμι a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. βοηθῆσαί μοι Ald. pen. αὐτοῦ om. a 1. p 15. Ibid. ἐφόδιον] ἐφόδια a 1. p 15. Bekk. ult. ἀφίην] ἀφείην a 1. p 15. Bekk.

P. 252. 1. εἰσοίσοιμοι] εἰσοίσομαι a 1. p 15. εἰσοίσοιμι p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὑπισχνούμην a 1. p 15. 3. αὐτῷ] τῷ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 6. ἃ παρ'] ἅπερ a 1. p 15. Bekk. Ibid. ὄντα ἐκ τῶν πατρῴων p 15. 7. τούτῳ δοῦναι p 15. 11. κλάων a 1. p 15. Bekk. 13. αὐτὸν] ἀργὸν a 1. p 15. 14. ἐκ γειτόνων] ἐγγειτόνων a 1. b. ἐν γειτόνων p 9. 15. Bekk. Ibid. μου οὐδεὶς ἐθέλει a 1. p 15. pen. ὥ τε] ὅ τε a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀπόλωνται a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 253. 3. εἶναι om. p 15. 4. λύτρα] τὰ λύτρα a 1. p 9. 15. Bekk. 7. τούτου] τοῦ a 1. p 15. Bekk. 8. καὶ νῦν ἐν a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. σοι a 1. p 15. οὐ p 9. 9. δύναμαι corr. p 15. 10. μοι p 15. 11. χρημάτων] χρ(κτ)ημάτων b. κτημάτων a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 12. βούλῃ θέντα b. βουληθέντα Ald. Ibid. λοιποῦ a 1. p 15. 13. ἀτόκῳ a 1. p 9. 15. Bekk. 15. μοι τὰ κτήματα. a 1. p 15. 17. καταθῆναι Ald. Fel. P. Manut. 18. 'Αρκέσαντι a 1. p 15. Fel. P. Manut. Ibid. Παμβωτίδῃ a 1. p 15. Ibid. ὧν] ὃν a 1. b. p 9. 15. Fel. Bekk. 19. προὐξένισεν] προὐξένησεν p 15. Fel. Bekk. προεξένησεν a 1. προσεξένησεν p 15. 22. εὖ om. a 1. p 15. Ibid. ἐπεβούλευέ a 1. p 15. Fel. P. Manut. Ibid. με Benenat. 23. τἀργύριον Bekk. antep. ἐτέθην p 15. Ibid. ἂν om. a 1. p 9. 15. Bekk. pen. μὲν] μὲν οὖν a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 254. 1. καὶ ἐκγράφει] καὶ ἐγγράφει a 1. p 15. Bekk. om. p 9. 2. ἀπόκληρον] ἀπρόσκλητον a 1. p 15. Bekk. 3. ἐπιβουλὴν codices et editiones. Ibid. Δεικίδου

τοῦ μυλώθρου b. 5. τε om. pr. p 9. Ibid. τὸν tertium om. p 15. Bekk. 6. τἀνδράποδα Bekk. 7. παρεσκευάσαντο M. Ben. 9. ἐμβαλεῖν a 1. p 15. 11. ὡς om. p 9. Ibid. ὀφείλοντος Bekk. 13. πλέον p 9. Bekk. 14. καὶ om. Bekk. 15. ἐκτίσαι a 1. et pr. p 15. antep. καὶ ἐβάδιζον a 1. p 15. Bekk. pen. τόνδ'] τὸν a 1. p 15. Fel. Bekk. Ibid. ψευδοκλητίας a 1. p 15. Fel. P. Manut. ult. ἦν a 1. p 15.

P. 255. 1. γενναίων a 1. p 15. 2. ἐλαῶν a 1. p 15. Bekk. 4. μεθ' ἡμέραν om. b. 5. τε om. a 1. p 9. 15. Bekk. 6. εἴπερ a 1. p 15. 7. ἐγὼ πρὸς ὀργὴν δήσαιμι a 1. p 15. Bekk. 8. γράψωνται p 15. Ibid. τουτο p 9. 9. ἐξήμαρτον p 15. 10. ἤδη] δὴ a 1. p 15. 11. μοι Ald. Fel. P. Manut. 12. ψευδοκλητίας a 1. p 15. Fel. P. Manut. 13. ἀνιόντα a 1. p 15. Bekk. Ibid. ὀψὲ καὶ περὶ p 9. 14. τε] με a 1. p 15. Ibid. ἁρπ. με μέσον p 9. Ibid. ὤθει a 1. ἐώθει malit Bekk. 15. προσιέντες] προσιόντες a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 18. ἐλέγξας a 1. p 15. ult. ἐδεήθημεν p 9. Ibid. μὲν om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. τοιοῦτο p 15.

P. 256. 3. εἰργασάτω a 1. p 15. 4. τὸ om. a 1. p 9. 15. Bekk. 6. πάντων μάρτυρας a 1. p 15. μάρτυρας πάντων p 9. Bekk. 8. οὖν om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὑπ' αὐτῶν post δικασταὶ ponit p 9. 10. τἀνδράποδα Bekk. 11. ἃ om. a 1. p 15. 13. παρέξομαι μάρτυρας p 15. 16. παρ' οἷς] αρεὶς p 15. 17. τοὺς ὑπὲρ α., κ. δίκ. καὶ ἐλάμβανε a 1. p 15. 18. εἰργάσαιντο p 9. 19. εἰδότας om. a 1. p 15. 22. αὐτὸ] αὐτῷ a 1. b. p 9. 15. Bekk. pen. ἀρεθούσιοι p 15. Ibid. ὁπότε γὰρ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι om. b. ὁπότε γὰρ οἱ ἄνθρωποι om. Ald. οἱ om. a 1. p 15.

P. 257. 1. ἀνέροιντο] ἀναίροιντο a 1. ἀναιροῖντο p 15. Bekk. ἂν ἔροιντο b. Ald. γρ. ἀνέλοιντο M. Ben. Ibid. ὁ om. Ald. Fel. P. Manut. 3. μάρτυρας] τοὺς μάρτυρας a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. 5. ὅσα μὲν τοίνυν μαρτυρία b. p 9. Ald. 6. 10. et 16. τἀνδράποδα Bekk. 7. προσκλήσεως p 15. 9. ἀνάγνωσις] ἀνάκρισις a 1. b. p 9. 15. Bekk. 10. αὐτῷ ἐμοὶ p 15. 15. εἰ ἐμοὶ] ἢ ἐμοὶ a 1. p 15. εἰ om. Fel. P. Manut. 16. νῦν p 9. 15. Bekk. 17. δεινὸν] δεῖν a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. 19. βασανίζεσθαι p 9. 20. ἔχειν] ἔξοι a 1. p 15. Ibid. τὸ λεγόμενον] τὰ λεγόμενα a 1. p 9. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἀνθρώπων ἡγούμην,] ἀνθρώπων ἐμὲ κρίνειν. ἡγούμην a 1. p 15. Bekk. ἀνθρώπων ἐμὲ κρίνειν ἡγούμην. ἡγούμην Fel. P. Manut. 21. μὴ οὐ τὴν ἄλλην] τε δεῖν τὴν ἀρχὴν a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 23. εἴπαιεν Bekk. ειπεν p 9.

P. 258. 1. ἢ om. p 15. 2. μέχρις p 15. 3. τῇ ἀρχῇ παραδοῦναι p 9. 15. Bekk. 5. τοὺς τούτων μάρτυρας p 9. Bekk. τούτων τοὺς μάρτυρας p 15. 8. οὐχ - - - ὑμετέρων om. p 15. 10. et 22. ἠβούλοντο a 1. p 15. Bekk. 13. ἐκτίσειν a 1. Ibid. καθ' ἃ Bekk. Ibid. ἐνεγυήσαντο a 1. ἠγγυήσαντο p 9. Bekk. 14. οἵ γε νόμοι] οἱ γενόμενοι a 1. 15. εἶναι δημοσίαν p 9. Bekk. 16. ἀποδῷ] ἀποδιδῷ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. τἀνδράποδα Bekk. 19. ὡμολόγητο τ. ἀ. εὐπορώτερος a 1. p 15. 20. ἡμέτερα] ὑμέτερα] a 1. b. p 9. 15. Bekk. 21. φαίνεται om. Ald. 22. οἱ ἀδελφοὶ a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 23. προφέρεσθαι b. Ibid. πᾶσαν p 15. 24. ἀπέγραφεν a 1. p 9. 15. Bekk. 25. μὲν om. a 1. p 9. 15. Bekk. 29. ἀποδυρόμενοι a 1. p 15. Bekk. antep. καὶ om. a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἀποστερήσειν] ἀποστερῆσαι a 1. p 9. 15. Bekk. pen. περιδόντες p 9. ult. βουλεύσ(ε)ησθε b.

ΚΑΤΑ ΚΟΝΩΝΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 259. 2. τετυπῆσθαι] τετυπτῆσθαι b. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 259. 1. ἄνδρες δικασταὶ] 'Αθηναῖοι p 15. 3. περιφευξεῖσθαι a 1. p 15. Bekk. 5. τῶν φίλων καὶ τῶν οἰκείων p 9. 15. 10. ἣν ἔχων] ὧν a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 260. 1. ἃ - - - τουτουΐ om. pr. p 9. 2. ἔλαττον] ἐλάττων a 1. b. p 15. Ald. Bekk. ἐλάττω p 9. 3. τούτου p 15. Ibid. δὴ p 9. 15. 5. ἀδικησθαι p 9. 7. ἕκαστα πέπρακται p 9. 15. Bekk. 8. ὦ om. Benenat. 9. ἐξήλθομεν Dionys. Hal. Bekk. 10. Κόνωνος] οἱ Κόνωνος a 1. p 9. 15. Bekk. οἱ τουτουὶ Κόνωνος Dionys. 12. προσκρούματα] προσκρούσματ' a 1. b. p 9. 15. Bekk. 13. ἐξ ὧν] ἐξ ὧν δ' a 1. p 9. 15. Bekk. ἐξῆς δ' Dionys. Ibid. ἐπειδὰν p 15. Dionys. 14. ἀριστήσειαν Dionys. Ibid. ὡς p 15. Ibid. ἴμεν Ald. ἐσμὲν M. Ben. 15. ἐν] ἐπὶ a 1. p 9. 15. Bekk. 16. εἰώθειμεν a 1. p 15. Dionys. Ibid. ἦν οὖν] καὶ ἦν Dionys. 17. συμβαίνει Dionys. Ibid. ἐπαρῴνουν a 1. p 9. 15. Dionys. Bekk. 22. προσεύρουν a 1. p 15. γρ. προσεούρουν τε ἡμῖν καὶ τὰς ἀμίδας κατερρήγνυον b. 23. ἀπέλιπον] ἀπέλειπον a 1.

Dionys. Bekk. Ibid. ταῦτα] αὐτὰ a 1. 25. οὐκ] οὐδ' a 1. p 15. 26. οὐκ] οὐδὲν Dionys. pen. συνεσκόταζεν Dionys.

P. 261. 1. τελευτῶντες] ἔπειτα Dionys. 4. οἳ διεκώλυσαν Dionys. 5. ἀνήκεστον ἡμᾶς p 15. Ibid. μήθ' p 15. 7. παρελθόντος Dionys. 8. μὰ τοὺς θεοὺς post ἔγωγε ponit Bekk. 9. ἄμην a 1. p 9. 15. Dionys. Bekk. 11. ἐκεῖνα Dionys. ἐκεῖνο ἁπλῶς p 9. 15. Bekk. 12. τοῖς] ὡς a 1. ὡς τοὺς Dionys. Ibid. τοιούτους Dionys. 14. ὅσα ὑπὸ τούτου Dionys. 16. πρότερος] πρὸς τούτοις Dionys. 17. εἴργασται] διαπέπρακται Dionys. 18. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Dionys. 19. ποιεῖσθαι a 1. p 9. 15. Dionys. Bekk. 21. Κηφισέως] Κηφισιέως Bekk. 23. ὁ om. Fel. P. Manut. Ibid. τῶν] ἰὼν Dionys. 25. λέγει Dionys. 26. μελέτην Dionys. Ibid. δ' ἄρ'] γὰρ b. p 9. Ald. Bekk. Ibid. ἐνταῦθα ταῦτα γὰρ om. Ald. Ibid. ταῦτα - - - ἐπυθόμεθα om. a 1. 27. γραφεῖ Dionys. 28. Θεόδωρός τις, Ἀλκιβιάδης Dionys. 30. τὴν om. a 1. p 15. antep. συνέβαινεν a 1. p 15. Ibid. φερεφαττίου a 1. p 15. ult. τούτῳ Dionys.

P. 262. 1. καθεῖλκεν a 1. p 15. 3. ἐξέδυον a 1. p 15. Dionys. 7. καταλείπειν a 1. p 15. κατέλιπον Dionys. Bekk. Ibid. μὴ ἀναστ. Dionys. 9. ἄλλα] ἄλλα καὶ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. βλασφημίας ἔχει τινὰς Dionys. Ibid. καὶ] ἃ καὶ a 1. p 15. ἃς καὶ Dionys. 10. ὀνομάζειν] λέγειν a 1. p 15. 11. τοῦ] ὡς Dionys. 12. γενόμενον Dionys. 13. κρατεῖν] κροτεῖν a 1. b. p 9. 15. Dionys. Bekk. 18. μόγις p 9. 22. ὦ Ἀθηναῖοι p 15. 23. οὔθ'] ὄνθ' a 1. b. p 9. 15. Bekk. ult. με om. p 9.

P. 263. 1. ἵν' - - - ὑβρίσθην om. p 15. Ibid. συνιασιν p 9. 3. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a 1. Fel. P. Manut. 4. καὶ] δὴ καὶ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 6. ὧν] ἃς a 1. p 9. 15. 8. εἰδότων p 9. 10. πυρετοὶ δὲ om. b. Ald. 11. συνεχῆ Ald. 12. σφόδρα p 9. 15. 13. ἀπεκεκλείμην a 1. Bekk. ἀπεκλείσμην b. 14. κάθαρος P. Manut. Ibid. πάνυ πολλὴ om. a 1. p 15. 15. περιωδύνῳ] περιωδύνῳ b. Fel. Bekk. περιοδύνῳ p 9. 15. Ibid. ἤδη] ὄντι ἤδη p 9. 16. νῦν p 9. Bekk. 17. οὖν καὶ ταῦτ' a 1. p 9. 15. Bekk. 19. τούτου] τούτων a 1. b. p 9. 15. Bekk. 20. ἐπισκοπούντων a 1. p 9. 15. Bekk. 22. μετρίας] μετρίας τινὰς b. p 9. Bekk. 23. πᾶν κακὸν ἐλθὼν M. Ben. antep. πολλαχόθεν νομίζω p 9. 15. Aristid. Bekk. pen. τί] τίνα a 1. p 15. ult. ὁ M. Ben.

P. 264. 2. αγοντα p 9. 3. πειρᾶσθαι a 1. p 15. 4. καλῶν] πολλῶν p 15. 8. περὶ] καὶ περὶ p 9. 11. μέν τινας καὶ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. κατεσκευάκασιν] κατασκευάσει a 1. p 15. Bekk. παρασκευάσειν p 9. 13. χαλεποῖς p 9. 14. τούτου a 1. p 15. 16. δόξῃ a 1. 17. ἄν τις p 9. Bekk. ἂν om. a 1. p 15. 18. ἢ] τινὰ ἢ M. Ben. ἣν Ald. 22. εἰ] ἢ b. 23. λαβεῖν a 1. p 9. 15. Bekk. 26. πάντα p 15. 27. φαλλῷ a 1. p 15. ἐθυφάλλῳ Fel. P. Manut. 28. καὶ τὰ τοιαῦτα p 9. 29. δὴ] δεῖ b. antep. ἢ] εἰ b.

P. 265. 1. μὴ om. Ald. Ibid. γένωνται a 1. p 15. Ibid. προΐδοντο a 1. 2. δι' ἃ τοῦτο] δι' ἃ τοῦτον a 1. p 15. διὰ τοῦτον p 9. Bekk. 3. ταῦτα] ταύτας a 1. p 9. 15. Bekk. 4. ταῦτα a 1. p 15. Ibid. γενέσθαι p 15. 5. αἰκίαι Benenat. 6. ταῦτ' a 1. p 15. Ibid. ἢ] μηδὲ a 1. p 9. 15. Bekk. 8. ἀναμένῃ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. τοῦ] τῷ a 1. p 15. 14. εἶναι om. p 9. 16. ἐὰν p 15. 17. συνηγμένοι] συνειλεγμένοι p 9. 15. Bekk. 19. οἴομαί a 1. p 9. 15. Bekk. 26. ὅλως] ὅλως δ' a 1. b. p 9. 15. Bekk. antep. ὑμῶν a 1. p 9. ult. [ἢ νεότητα] Bekk.

P. 266. 1. κἀκείνοις p 15. 4. ἀπέτρεψεν p 9. Bekk. 9. ὁ υἱὸς] ὁ υἱὸς ὁ b. p 9. 15. Ald. Bekk. 10. ὥσπερ] ὥσπερ οὗτος a 1. p 15. Bekk. 11. ἑαυτοῦ] αὐτοὺς a 1. p 15. 14. τοῦτον οὐκ] τούτων p 15. 17. τούτοις] τούτους b. p 9. Bekk. τούτοις ἂν a 1. p 15. Ibid. ἑαυτὸν a 1. 18. δέ p 15. Ibid. τῆς] τοὺς τῆς a 1. p 15. Bekk. 21. ΝΟΜΟΣ.] ΝΟΜΟΙ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 25. φαινοίμεθ' p 9. Bekk. 27. κεραυρωνόθεν p 15. pen. παρεκελεύσατο] ἐπέταξεν a 1. p 15. ult. αὐτὸν om. a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 267. 3. παροξύνουσιν] παροξυνοῦσιν p 9. Bekk. Ibid. ἐλπίς ἐστι p 15. 6. ἐγένετο p 15. 7. θεάσασθε] θεάσεσθε b. Bekk. 8. γὰρ om. a 1. p 15. Ibid. εἶναι om. codices et Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 11. οὑτοσὶ] οὑτωσὶ a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. 15. ἐστιν om. a 1. p 9. Bekk. 16. οὗτοι om. a 1. p 15. Ibid. ἐπεὶ p 15. Ibid. γ' οὖν a 1. γοῦν p 15. 20. et 21. οἴομαι a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. τούτων a 1. p 15. τούτου M. Ben. 21. ἅπαντας p 15. 23. ἤδη] γρ. ἔτι b. antep. σκήψεως οὔσης ὑπολοίπου p 15. pen. πρῶτον] τοῦτο a 1. p 15. ult. λεχθῆναι] ληχθῆναι pr. a 1. Bekk. δειχθῆναι p 9. et γρ. b.

P. 268. 1. περιφευξοῦμαι a 1. p 15. 2. τὸ] τὸν a 1. p 9. 15. Bekk. 7. φησὶν a 1. p 15. 8. οὐ] μὴ a 1. p 15. 9. προεκαλεσάμην a 1. p 15. 10. καὶ ὧν p 15. 14. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. a 1. 15. τοῦ βασ.] τῆς βασ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 16. καὶ om. b. p 9. 15. Bekk. 18. αὐτὸ] αὐτοῦ a 1. p 15. Fel. αὐτῷ b. p 9. Bekk. 20. ταῦτα πάντα p 9. 15. Bekk. 21. παρ' ὑμῖν] καὶ νῦν a 1. p 15. καὶ νῦν παρ' ὑμῖν M. Ben. 24. ἀγνοεῖν a 1. p 15. 25. ἀρχιβιάδης p 9. Ibid. Δημοτέλους p 15. Bekk. Ibid. αδαιευς p 9. Ibid. Χαιρήτιος] Χαιρέτιμος a 1. p 15. Bekk. 26. Χαιριμένους a 1. p 9. 15. 27. τῷ Κόν.] τοῦ Κόν. p 15. 28. καὶ secundum om. a 1. b. p 9. 15. Bekk.

antep. πιστεύοντας a 1. p 15. pen. οὔθ' ὅτι a 1. p 15. ult. Πασαίας a 1.

P. 269. 5. ἔπειτ' αὐτὸς ἐγὼ] οὔτ' αὐτὸς ἔγωγε a 1. p 15. 6. παρ' αὐτῶν a 1. p 9. 15. Bekk. 9. τε] γε p 9. Ibid. πρῶτον] πρώτου a 1. b. p 9. 15. Bekk. 10. τοῦτο] τούτῳ a 1. b. p 9. 15. Bekk. τοῦτον Fel. P. Manut. Ibid. ὑπεξέρχομαι] ἐπεξέρχομαι a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. 11. πάντα] ταῦθ' p 15. 12. παρεχομένῳ a 1. p 15. 17. τὰ ψευδῆ φανερῶς p 9. 15. Bekk. 21. Χαιρήτιον] Χαιρέτιμον a 1. p 15. Bekk. Χαίρητον Fel. P. Manut. 23. ἁπλὰς a 1. 26. ἐστιν αὐτῶν p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀλλήλους a 1. p 15. antep. ὧν] ὁ M. Ben.

P. 270. 7. οἷα καὶ] ἃ a 1. p 15. 8. ταύτας p 15. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a 1. 12. γραμματειδίῳ p 9. Bekk. 13. ἀλλήλοις om. p 9. Ibid. ; οὐ] οἱ a 1. p 9. 15. Bekk. 16. εἶναι] ἐνεῖναι a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. τούτων] καὶ τούτων a 1. p 9. Bekk. καὶ τίνων p 15. 17. τ' ἐγενόμεθα πάντας a 1. p 15. 22. ἐπαράσεσθαι corr. p 9. Bekk. 23. δέ τις p 15. Ibid. ἀπήγγελλεν p 9. 26. τε] τι a 1. b. p 9. Bekk. om. p 15. γε M. Ben. 27. τὸν primum om. p 15. 28. ἀποβλέποντα a 1. p 15. pen. Κάκχιόν] Βάκχιόν a 1. b. p 9. 15. Bekk. ult. ὑμῶν M. Ben.

P. 271. 1. ἑτέρους τινάς, καὶ a 1. p 15. 2. Τριβαλοὺς p 15. 3. τὰ om. a 1. p 15. Ibid. κατακαίειν] κατεσθίειν a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. 4. τὰς ὄρνεις (ὄρνις b.) τὰς] τοὺς ὄρχεις τοὺς Bekk. Ibid. χοιρῶν, αἷς] χορῶν, αἷς a 1. p 15. Fel. P. Manut. χοίρων, οἷς Bekk. 5. μέλλουσιν p 9. 6. ἢ] γε ἢ M. Ben. om. b. Ald. 8. ἂν ὀμόσας μηδὲν p 15. 9. νομίζεται] νομίζετε b. p 9. Ald. Bekk. Ibid. μηδὲν] μηδ' ἂν a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. μελήσας] μελλήσας codices et editiones. Ibid. κἂν] καὶ a 1. p 15. Fel. P. Manut. 10. δ' ἀναγκαῖον, ὁ] δ' ἄρ' ἀναγκαῖον, a 1. p 15. Fel. P. Manut. antep. ὀμνύντος a 1. p 15. Bekk. Ibid. διὰ] κατὰ M. Ben. pen. ἂν om. a 1. p 15. ult. ὀμόσαι om. Fel. P. Manut.

P. 272. 1. καὶ om. a 1. p 15. 5. ὁμολογῆσαι p 9. 6. καὶ τὰς θεὰς om. a 1. p 15. 12. γένοιτο ἀγαθὰ p 15. 14. γε] τε Fel. P. Manut. Bekk. om. a 1. p 15. 17. ἄξιον a 1. p 15. 20. μισεῖ a 1. p 15. 22. ὅτου ποτ'] ὃ τοῦτ' a 1. p 15. 24. αιτηματων p 9. 28. σκοπεῖν τε a 1.

P. 273. 1. ἐὰν p 15. Ibid. ἀφίητε a 1. ἀφιῆτε p 15. Bekk. 4. καὶ ὁ] καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ a 1. p 15. Bekk. 6. οὗτος] οὔθ' οὗτος a 1. p 15. Bekk. antep. συμβαίνει εἶναι a 1. p 15. Ibid. δήπουθεν a 1. pen. οἴομαι Bekk. ult. μηδὲν] οὐδὲν a 1. p 15.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 274. 1. ὑπ'] ἐπ' M. Ben. Ibid. ἐκείνῳ] ἐκείνου b. Bekk. Ibid. διώκων] φεύγων Bekk. 2. δινοβίας] δη βίας b. δυσομβρίας Fel. 4. ἀποικοδομηθεῖσαν Bekk. 7. οὐδὲ χαράδρα τις κατὰ τὸ χωρίον. γρ. οὐδὲ χαράδρα τις, ἀλλὰ χωρίον M. Ben. pen. τῶν χωρίων τῶν Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 274. pen. συνέβη a 1. p 15. ult. διατέθηκέ Ald. Fel. P. Manut.

P. 275. 1. τὸν secundum om. a 1. p 15. 3. et 10. τούτου a 1. p 15. 5. Καλλικρατίτην b. p 9. sed γρ. Καλλικράτην in marg. b. 9. Ἀθηναῖοι] γρ. δικασταὶ b. 10. ὑπάρχει μοι] παρέχομαι p 9. et γρ. b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 13. δήπου] που a 1. 5. p 15. Ibid. τοῦτον p 15. 17. ἐγένετο p 9. Ibid. καὶ om. b. p 9. Bekk. 18. ἡμέτερον om. a 1. 5. p 15. 22. τόθ'] καὶ τόθ' a 1. p 15. τοῦθ' b. 24. ἀποικοδομοῖς Ald. 26. ὑμέτερον] ἡμέτερον a 1. 5. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 27. ἡμῖν a 1. p 15. ἡμῖν ᾖ b. p 9. Ibid. ἦν] ᾖ p 15. om. b. p 9. 28. εἶχε a 1. p 15. 29. χρῆσθαι b. p 9. Bekk. Ibid. σέ γε πᾶσιν ἔδει a 1. 5. p 15. ult. νῦν p 9. Bekk.

P. 276. 1. εἰ - - - νῦν om. a 1. 5. p 9. 15. 2. ἀπέφηνεν p 15. 3. τούτου a 1. 5. Ibid. ῥᾳδίως] γρ. μισθοῦ b. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 4. τούτοις] τούτους a 1. 5. p 15. Bekk. γρ. εὐχερῶς b. 6. ἐμοῦ p 15. 8. παρέχομαι b. p 9. Bekk. Ibid. ἐμαρτύρατο a 5. 10. ἠδικημένοις p 9. Bekk. 12. κατηγορίαν] ἀναίδειαν a 1. 5. p 15. Fel. P. Manut. τῶν ἀνθρώπων ἀναίδειαν Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 14. καταψευσάμενοι a 1. 5. b. p 15. 18. ᾔδειτε ἂν] εἰδεῖεν οἱ a 1. 5. p 15. 23. τοῦ τ' ἐμοῦ] τοὐμοῦ p 15. Ibid. τὸ om. pr. p 9. 25. τῇ — τῇ] πῇ — πῇ a 1. p 15. ποιῇ — ποιῇ a 5. 26. ἐνίοτε om. b. p 9. 27. ᾗ] εἰ b. p 9. Ibid. κάτω om. a 1. 5. p 15. Ibid. ᾗ] εἰ b. 28. τι om. a 1. 5. b. p 15. Ibid. τοῦτ' om. p 15. Ibid. εἰς χωρ.] εἰς τὰ χωρ. a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 29. καὶ secundum om. p 9. Bekk. ult. ἀστικοῦ a 1. 5. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 277. 1. ὁδοποιεῖ Ald. Ibid. διὸ] καὶ ὁ a 1. 2. εἰδότων] εἰκότων b. 7. ἰσχυρότατά p 15. 11. νῦν p 15. 13. τίς ἂν ἐν a 1. 5. p 15. 14. ἂν om. a 1. 5. p 15. 20.

γένοιτο post Ἀθηναῖοι ponunt p 9. Bekk. 22. πάσας νυνὶ p 9. Bekk. Ibid. ἤδη om. b. p 9. Bekk. 25. τὸ om. b. p 9. 26. ἔχον a 1. p 15. 27. ἄλλοις] πλείστοις a 1. 5. p 15. 28. τοῦ] τῶν p 9. Ibid. τούτου b. p 9. 29. οὔτε] οὐδὲ p 9. 32. σκέψασθαι] σκέψασθε b. p 15. Bekk. antep. πάροδον p 15. pen. πάσῃ p 9.

P. 278. 1. τοῦτο a 1. p 9. 15. 2. ἂν om. a 1. 5. p 15. Ibid. νὴ Δί' om. a 1. 5. p 15. 3. ἐν om. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. ῥέον ὕδωρ p 9. 4. δέξετ'] δέξαιτ' a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. οὐκ ἂν] οὐκ αὐτὸ a 1. 5. p 15. Bekk. 5. κἂν] καὶ p 15. 8. ἐξαγαγεῖν b. p 9. Bekk. 9. ἐγκαλέσει M. Ben. 10. καὶ δίκαιον a 5. Ibid. ὑπάρχει a 1. 5. p 15. 13. νυνὶ om. b. p 9. Ibid. δίκας ἀτιμήτους φεύγω p 9. Bekk. 14. διέπεσε b. p 9. Bekk. 15. ποιήσομαι a 1. p 15. 17. ἀφιέναι b. ἀφειεναι p 9. Ibid. ἐξέσται a 1. 5. p 15. Bekk. 19. ἐκποιεῖν Ald. Ibid. με om. a 1. 5. 21. προσόφλειν p 9. Bekk. 22. ἦν om. Ald. 23. πάλαι Fel. P. Manut. 24. ὥσπερ ἂν] ὥσπερ ἀνὰ pr. a 1. Fel. P. Manut. Bekk. ὥσπερ εἰ ἀνὰ a 5. p 15. et corr. a 1. Ibid. ἅττα om. a 1. 5. p 15. ἄττα Bekk. 26. οἰκιῶν] χωρίων a 1. 5. p 15. 28. λαμβάνει a 1. 5. p 15. Ibid. ἂν εἴη] ἂν οὖν εἴη a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 29. μὲν om. b. p 9. antep. φυλαξαμένους] μὴ φυλαξαμένους a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. pen. καὶ νῦν p 15. Ibid. τουτονὶ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι a 1. 5. ult. εἰσπεσόντος a 1. 5. p 9. 15. Bekk. γρ. ἐσπεσόντος b. M. Ben.

P. 279. 1. ἀποικοδόμει p 15. ἀποικοδομεῖν P. Manut. 5. ἐξαρκέσειν p 15. 7. ὑμῖν ἐγὼ σαφῶς p 9. Bekk. 10. τοι] τι a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 11. ἐκεῖνοι] ἐκεῖ a 5. 12. γὰρ, εἰ] δὲ, εἰ a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. 13. συντάξας a 1. 5. p 15. 16. μὲν om. Ald. Fel. P. Manut. 19. ὃς a 1. 5. p 15. Ibid. ἐξημάρτηκεν p 9. Bekk. 20. et 22. στενωτέρον a 1. p 9. 15. Bekk. 21. χλῆδον a 1. 5. b. Fel. P. Manut. Bekk. sed γρ. τὸ χλίδος in marg. b. χληδὸν p 15. χληδον p 9. 22. ὑψηλοτ. τ' εἶναι τὴν a 1. 27. τῆς secundum om. a 5. 28. μοι a 5. 29. ἀλλήλους] ἀλλήλας a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀμφοτέρων οἰκουσῶν p 9. Bekk. antep. γειτνιουσῶν a 1. p 15. pen. δὲ] καὶ a 5. ult. ἀποδυραμένης p 9. Bekk.

P. 280. 1. πάντες b. p 9. 2. εἰ om. b. p 9. Bekk. Ibid. οὕτως ἐμοὶ b. p 9. 3. πολλὰ καὶ ἀγαθὰ a 5. 7. ἀποκλισθῆναι b. Bekk. ἀποκληθῆναι p 9. ἀπολισθῆναι Ald. Ibid. μέντοιγε p 9. 8. ἦν] ἐστὶ a 1. 5. p 15. Ibid. τούτῳ b. 10. εἰ τειχίον γε] τειχίον εἰ b. τειχίον γ' εἰ corr. p 9. Bekk. Ibid. ἐποικοδόμησεν p 9. 11. δεινὸν μηδὲν p 9. Bekk. 13. γε om. a 1. 5. p 15. 14. μήτε om. a 5. 18. ἐκβεβλήκασιν, ἐξάγειν p 9. 21. βεβλαμμένος b. 23. χλῆδον Fel. P. Manut. τὸν χλῆδον a 1. 5. b. τὸν χλῆδον εἰς τὴν ὁδὸν p 9. Bekk. Ibid. ἐκβεβλήκασι a 5. p 9. 24. στενωτέραν a 1. 5. p 9. 15. Bekk. 26. προεκαλούμην b. 27. τάς τε] καὶ τὰς a 1. 5. p 15. 28. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. a 1. 5. b. p 15. Bekk. antep. αὐτὴν p 15. ult. ταύτην] ταῦτα a 1. 5. b. p 9. 15. Bekk.

P. 281. 4. ἐν om. b. p 9. Bekk. 7. στενοτέρας b. M. Ben. 12. ἐμὲ ἀδικεῖτε p 9. Bekk. 15. εἶθ' om. a 1. 5. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. τύχῃ, καὶ καταβ. a 1. 5. p 15. Ald. Ind. Ibid. καταβαλεῖται a 1. 5. p 15. καταβάλλει p 9. 17. τῇ τύχῃ M. Ben. 19. πονηρότερόν a 1. p 15. 22. κατηγορεῖν νῦν] μαρτυρεῖν b. p 9. 23. τὸ] τὸν p 9. Ibid. πρότερον] πρὸ τοῦ Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Ibid. πεῖσαι Ald. Ind. 25. μοῦ om. a 1. 5. p 15. 26. δούλῳ P. Manut. 29. ἂν om. b. p 9. Bekk. 30. ἕτερον] ἕτερόν τι ἄλλο a 1. 5. p 15. ἑτέραν τινὰ ἄλλο p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. antep. πλέον ἢ om. a 1. 5. p 15. Ibid. ἔτη om. p 9.

P. 282. 1. ἂν δ'] ἐὰν p 15. Ibid. βούλομαι P. Manut. 4. διαδύσεις a 1. 5. p 15. Ald. Ind. Fel. P. Manut. sed διαλύσεις Fel. Ind. P. Manut. Ind. 8. ψηφίζετε p 15. 11. μοι b. μου καὶ a 1. 5. p 15. 12. νῦν p 9. Bekk. 13. ταύτην p 9. Bekk. 19. τούτους a 5. 20. μακρὰν a 1. 5. p 15. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 22. μηδὲν] οὐδὲν a 1. p 9. Bekk. 23. μὲν ἧμεν] μηδενὶ μὲν b. Ibid. ἴσοις εἰδόσι,] εἰδόσιν, ἴσοις a 1. 5. b. p 9. 15. Ald. Fel. P. Manut. 25. ἰσχυρότερα] ἰσχυρότατα b. p 9. Bekk. Ibid. παρασχέσθαι b. p 9. antep. τε om. a 1. 5. ult. titulos om. a 1. 5.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 283. 3. δὲ Διονυσ.] δὲ om. M. Ben. Bekk. 4. προστχὼν Bekk. ult. βούλεται, ἀλλὰ πρὸς ὀλίγον (λόγον Bekk.) τοῦ πλοῦ τοῦ πλευσθέντος b. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 283. 1. δανείσματος] δανείσματος τούτου a 1. b. p 9. 15. Bekk. 2. ὑμῖν] ἡμῖν a 1. b. p 9. 15. Bekk. antep. μὲν om. a 1. p 15. pen. προσέχει b. ult. γραμματειδίῳ p 9. Bekk. Ibid. βυβλιδίῳ p 9.

P. 284. 3. ποτὲ] τότε b. p 9. Ald. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 4. βέβαιον] δίκαιον p 15. 6. ταῦτα om. p 9. Bekk. 14. μὲν om. a 1. p 15. 16. τοὺς primum om. b. p 9. 19. τὰ om. a 1. p 15. 23. δῆλον, add. in marg. ὅτι, p 9. 24. τῷ] τὸ p 15. 27. δοκῶ μὲν Benenat. 28. ὑμῖν om. Fel. P. Manut.

P. 285. 3. ἢ om. Fel. P. Manut. 4. τοὺς om. a 1. p 15. 5. δ' om. p 15. Ibid. ὦ] γε ὦ p 15. 12. μὲν om. b. p 9. Bekk. Ibid. ἡμῖν Ald. Fel. 17. ἀπέστελλον - - - καὶ om. p 15. 18. Παρμενίσκος om. p 15. 21. ἄρξοντος] ἄρξαντος a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὃν Fel. P. Manut. 22. ἔλαβεν a 1. p 15. 26. ἐμπορείαις a 1. p 9. Bekk. 29. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 286. 6. ἐπ'] ἐπὶ τὸ a 1. p 15. om. p 9. Ibid. τούτου a 1. p 15. 7. ἀποστέλλοι P. Manut. 8. τἀνθένδε] τἀνθάδε a 1. p 15. Bekk. 9. προσχεῖν p 15. 10. οὖν] δ' οὖν b. p 9. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. λαβὼν] λαβὼν γὰρ b. p 9. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. τουτουὶ b. p 9. Bekk. 11. τὰ secundum om. a 1. p 15. 13. καταφρονήσας a 1. p 15. Fel. P. Manut. κατεφρόνησαν Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 14. γραφῆς] συγγραφῆς a 1. b. p 9. 15. Bekk. 16. καταφρονήσας Fel. P. Manut. 18. σύνθωνται b. 21. προσήειμεν a 1. p 15. 22. ὡς] οἷον b. p 9. Bekk. 23. ἐν συνθ.] ἐν ταῖς συνθ. a 1. b. p 9. 15. Ald. Bekk. 25. [ὅτι] Bekk. ἔτι Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. antep. ἡμέτερον M. Ben. pen. ἐπειδὴ δ' b. p 9. Bekk.

P. 287. 2. δὲ] δὴ M. Ben. 5. πρὸς om. a 1. 12. εἰσῄει a 1. p 15. 15. λαβεῖν a 1. p 15. 17. ἡμετέρων a 1. p 15. 21. ἕως] τέως b. p 9. Bekk. Ibid. συγχωροῦμεν] συνεχωροῦμεν a 1. p 9. 15. Bekk. 23. καὶ om. p 15. 24. ἑώρακεν p 15. 25. ὀμόσαι b. ομοσαι p 9. ὁμόσαι Ald. Ibid. φήσει p 9. Ibid. γραφὴν a 1. p 15. 26. ἀναιρούμεθα] ἀναιρώμεθα b. p 9. Bekk. ἀναιρησόμεθα φαμὲν M. Ben. 27. ὃ om. a 1. p 15. Ibid. ἀποδίδως a 1. p 15. Ibid. ὁμολογήσωμεν a 1. p 15. 29. ἂν primum om. a 1. Ibid. ἐλοίμεθα p 15.

P. 288. 3. τούτων om. p 9. Bekk. 6. ἑνὸς b. p 9. Ibid. τῶν ἐμπορίων a 1. p 15. 9. καὶ χρῆται] κέχρηται p 9. 14. ἡμέτερον] ὑμέτερον b. p 9. Bekk. 21. ἔφη om. p 15. Ibid. εἶναι παντελῶς ἡμᾶς p 15. παντελῶς ἡμᾶς εἶναι p 9. Bekk. 22. παντελῶς om. b. p 9. Bekk. 31. οἴομαι b. p 9. Bekk. Ibid. θαυμάζειν ἀκούοντας p 9. Bekk. antep. αὐτοῦ add. in marg. p 9. Ibid. πάλαι om. p 15. ante τὴν ponunt p 9. Bekk. pen. οὐ om. Ald. ult. τῶν Ἀθ.] τοῦ Ἀθ. a 1. b. p 9. Bekk. Ibid. τὴν] καὶ a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 289. 4. ἀποδέδωκε p 15. 5. εἰς Ῥόδον a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 6. οὐδὲν] μηδὲν a 1. p 15. 9. καὶ προσχεῖν p 9. Bekk. καὶ προσέχειν b. Ibid. ἐκεῖ om. b. 11. ἔνια] ἕνεκα a 1. p 15. 14. τοὺς primum om. Fel. P. Manut. 16. κελεύειν om. p 9. 18. ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀκούσατε p 9. 20. οἶμαι πᾶσιν ὑμῖν p 9. Bekk. ὑμῖν om. p 15. 21. τοῦτο] τοσοῦτο a 1. p 15. 22. et 28. πλώϊμ. b. 27. εἰς Ῥόδον] εἰς τὴν Ῥόδον b. p 9. Bekk. 18. δὴ M. Ben. Ibid. αὐτὴν om. P. Manut.

P. 290. 2. αὐτοὶ ἦσαν κύριοι, αὐτοὶ δὲ, οὐ] κύριοι ἦσαν αὐτοὶ, οὐδὲ a 1. ἦσαν κύριοι αὐτοὶ, οὐ p 15. αὐτοὶ ἦσαν κύριοι, οὐ Bekk. 4. ἐπειδὴ p 15. Ibid. τί om. p 9. Ibid. δήποτε] ποτὲ δὴ p 15. 6. μετενέμεσθε b. 7. κατελείπετε p 9. 8. ἐκεῖ M. Ben. Ibid. ἐνθάδε] τὰς ἐνθάδε a 1. p 15. 10. κερδαίνειν a 1. p 15. Ibid. ἤλπιζον] ἔμελλον a 1. p 15. 14. σεσυγχωρηκέναι p 9. 15. πρὸς ἡμᾶς οὐδὲν p 15. 16. ὁ πεισθεὶς, [ἢ ὁ πείσας] Bekk. γρ. οὔθ' ὁ δοὺς οὔθ' ὁ πείσας in marg. b. 17. ἀφήκαμεν a 1. p 15. Fel. P. Manut. 19. οὐδὲν κυριώτερον p 9. 20. ποῦ] ποῖ a 1. b. p 9. 15. Bekk. 26. σὺ om. a 1. p 15. 28. ὑμῖν] ἡμῖν b. p 9. Bekk. Ibid. δίκαιος εἶ p 9. Bekk. Ibid. τὰ om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. antep. ἀφήκασί p 9. 15. Fel. P. Manut. ult. παρασυγγράφηκας] παραγεγράφηκας a 1. p 15. παρασυγγεγράφηκας b. p 9. Fel. Bekk.

P. 291. 4. τὸ om. a 1. p 15. 9. οὗτοι om. a 1. p 15. 10. ἀφεμένοις a 1. p 15. Bekk. Ibid. τὸν τόκον a 1. p 15. Ald. Ind. 12. ἐπανελθεῖν p 15. 13. γε] γὰρ p 9. Ibid. ἀκέραιος b. p 9. 14. ἀργυρίῳ om. Fel. P. Manut. 15. παραμένειν a 1. p 15. 16. προσκεκερδάγκασι a 1. προσκεκερδάκασι p 15. Ibid. ἀφήκασι a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. 21. ἀναγάγετε p 15. Ibid. αὐτὴν p 9. 23. ἔτι] ἔστι a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. γε] τε p 15. Bekk. 24. ὦ om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. διϊσχυρίζεται a 1. p 15. ult. ὑπὲρ] περὶ a 1. p 15.

P. 292. 3. οὔτε γὰρ τοὺς τόκους om. a 1. p 15. 4. εἰ γὰρ] εἰ δ' a 1. b. p 9. 15. Bekk. 5. σῶα Ald. Ibid. οὐ δίδως p 9. 7. ὦ om. b. 9. τῷ om. b. p 9. Bekk. 12. οὐ] ἐκ p 15. 15. καὶ εἰς Αἴγ. a 1. p 15. 16. τε] δὲ p 15. 22. ἀποστερήσειν p 15. 23. διεφθαρμένοις] διεφθαρμένης b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 25. κοινὰ om. b. p 9. Bekk. Ibid. ταὐτὰ p 9. 15. Bekk. ult. λοιπά. ΣΥΓΓΡΑΦΗ] λοιπὰ τῆς συγγραφῆς. p 15.

P. 293. 2. νεῶς p 9. Ibid. τὸν om. b. p 9. Bekk. 3. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι p 9. 5. ταύτης b. p 9. 6. γὰρ om. b. p 9. Ibid. ἀπέδοσαν p 15. 11. δεῖν αὐτὸν ἀποδοῦναι a 1. p 9. Bekk. 13. τὸν om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. οὐ] οὐ διὰ b. p 9. om. a 1. p 15. 16. ποιεῖς a 1. 18. τὸ om. a 1.

p 15. Bekk. pen. τὰ ὑποκείμενα ἐμφανῆ p 9. Bekk.

P. 294. 1. ὅποι b. p 9. Bekk. 7. ὦ om. b. 8. φασιν] φησιν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 9. εἰς τὴν Ῥόδον a 1. p 15. 10. πλώϊμος M. Ben. 11. ἐπέστελλες] ἀπέστελλες a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 12. ἀπέστειλας b. p 9. Ibid. νυνὶ b. p 9. Bekk. 14. ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφον p 9. Bekk. 15. προσκαλεσαμένων] προκαλεσαμένων a 1. p 15. Bekk. Ibid. οὗτος P. Manut. 18. τοὺς secundum om. p 15. 20. τολμᾶν Fel. P. Manut. 21. ὡς om. Ald. Fel. P. Manut. ult. δ' ἡμᾶς Ald. δ' ὑμᾶς P. Manut.

P. 295. 1. αὐτὸν corr. p 9. 5. ἐκ πολλῶν δῆλον p 9. 7. ἐμίσθωσαν b. p 9. 8. ἡμᾶς] ὑμᾶς a 1. p 9. 15. Bekk. 14. τούτοις] τοῖς a 1. p 15. Bekk. 15. ἂν] ἐὰν p 15. 16. κατορθῶσι b. p 9. Bekk. 17. ἀποδώσαντας] ἀποδώσοντας a 1. p 9. 15. Bekk. 20. τι om. a 1. p 15. 21. ἡμᾶς Ald. 29. ἡμέτερον a 1. p 15. 30. ἡ δὲ - - - ἐμφανῆ om. p 15. antep. διπλασίονα p 15. pen. ἐξ secundum om. P. Manut.

P. 296. 1. ὑμέτερα Benenat. 7. διεκρινόμεθα] ἐκρινόμεθα a 1. b. p 9. 15. Bekk. 8. οὗτοι ἐπλεονέκτουν p 9. Bekk. 10. εἰς] ὡς a 1. p 15. 12. ἡμᾶς καὶ ὑμᾶς Bekk. 16. πᾶς] πρὸς a 1. 17. τοῦτο a 1. Ibid. κρινεῖτε M. Ben. Ibid. συγγραφὰς] συνθήκας a 1. p 15. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 19. οἴεσθε b. p 9. 20. ποιήσονται] προήσονται a 1. p 9. 15. Bekk. 21. ἐμπορίον δανείζοντες] δανείζειν ὄντες b. p 9. Bekk. 22. ἡμῖν] ὑμῖν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. συνναυκλήροις a 1. p 15. 23. συγγραψαμένοις a 1. p 15. Ibid. πλεῖν b. p 9. Bekk. 25. πορίζομένους] προφασιζομένους M. Ben. Ibid. οἵασπερ a 1. p 15. 16. καὶ Διονυσ. p 9. Ibid. μερίζεται a 1. p 15. μερίζεσθαι M. Ben. 28. κωλύει a 1. p 15. Ibid. πάντα p 15. 29. γὰρ ἂν ἐθελήσῃ a 1. p 15. 30. μὲν om. b. p 9. ult. ταῦτα] τοῦτο b. p 9. Bekk.

P. 297. 1. προαιρουμένοις p 15. 2. ἡμῖν] ὑμῖν b. p 9. P. Manut. Bekk. om. a 1. p 15.

ΠΡΟΣ ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 306. 6. Εὔξιός] Εὐξίθεός Bekk. pen. ἐξένιζε b. Bekk. ult. προσφέρειν] προφέρειν b. Fel. P. Manut. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 306. 1. Πολλὰ καὶ ψευδῆ a 1. b. p 9. 15. t. Bekk. pen. μετῶν Benenat.

P. 307. 1. ἱκετεύω] καὶ ἱκετεύω a 1. b. p 9. 15. Bekk. 5. πάσης] πλείονος a 1. b. p 9. 15. t. Fel. P. Manut. Bekk. μείζονος n. 6. ὑμᾶς om. p 9. 11. παρωξύνθαι a 1. b. p 9. 15. Bekk. παροξύνθαι t. 20. λάθρᾳ a 1. p 9. 15. Fel. Bekk. ult. ὄντες] ὅτε b. p 9. Ald. Fel. P. Manut.

P. 308. 1. γενώμεθα a 1. p 15. 4. ἐπὶ] ἐν a 1. p 15. 10. γε] γε δὴ p 15. 12. ὧν ἂν ἀκοῦσ. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. τι p 15. 13. ἂν ὑπευθύνῳ] ἀνυπευθύνῳ n. Bekk. Ibid. γε λέγοντι] γ' ὄντι a 1. p 15. 15. καὶ om. a 1. p 15. antep. δύνεσθαι a 1. δύνασθαι p 15. Ibid. διακρῖναι Bekk. pen. φιλονεικίαν καὶ διὰ φθόνον καὶ a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 309. 3. ἅπαντες p 9. 6. ἔγωγε a 1. p 15. 10. τοῦ] τὴν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀλκεδαιμονίου a 1. p 15. 11. δὴ] δ' a 1. p 15. 14. γραμμάτων a 1. p 15. Ibid. ἐνεκάλει] ἀνεκάλει b. ἀνεκάλει a 1. p 15. Bekk. ἂν ἐκάλει p 9. ἐκάλει n. 18. ὡς om. a 1. p 15. 19. καὶ primum om. M. Ben. 22. ἐκάλει, τὸ] ἐκαλεῖτο, a 1. p 15. Bekk. Ibid. εἶναι ἤδη p 9. 15. Bekk. 23. ἐβλήθην b. Ibid. τῶν om. a 1. pen. ἀπελύθησαν a 1. p 15.

P. 310. 1. ἄστεως p 9. Ibid. ἔχοντος a 1. p 15. Ibid. ἐκεῖ οἰκούντων om. p 9. 2. οὐ - - - ἦσαν add. in marg. p 9. οὐ om. Benenat. et Ald. 4. τοὐμὸν a 1. p 15. Bekk. 5. μεγάλα a 1. 6. μὲν ὧν] μὲν om. Fel. 9. ἀναβαλέσθαι εἰς τὴν ὑστεραίαν p 9. 15. Bekk. 11. γένοιτο a 1. p 15. 13. ἀπολογήσασθαι codices et editiones. 15. ὅ τι Bekk. ὅτι ἃ M. Ben. 18. οὐδεμίαν δοὺς] οὐδεμίαν ἄν μοι δοὺς a 1. ἐμοὶ δοὺς οὐδεμίαν b. p 9. Bekk. οὐδεμίαν ἐμοὶ δοὺς p 15. 21. τούτου a 1. b. n. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐνέβαλον a 1. p 15. 25. ἐψηφισμένων a 1. p 15. ult. χρῆσθαι a 1. p 15.

P. 311. 7. ἤεσαν b. ειεσαν p 9. Ibid. ὑμῖν Bekk. 9. ὑστερέᾳ P. Manut. 13. ὁ Εὐβουλίδης a 1. p 15. 14. ἡ om. a 1. p 15. 18. λέγειν] ἀκούειν a 1. b. p 9. 15. t. Bekk. 20. ἐμαυτὸν] αὐτὸν a 1. p 15. 27. ἐξένιζεν Harpocrat. Bekk. antep. Δεκελεικὸν a 1. b. p 15. Bekk. Ibid. Κλεάνδρῳ a 1. b. p 9. 15. Bekk. pen. διεσώθη a 1. p 15. ult. ὑμᾶς Benenat.

P. 312. 1. αὐτοὺς p 15. 2. τούτων, πραγμάτων, p 9. 3. ὑμῖν] ὑμῖν ἐμαυτὸν a 1. b. p 9. 15. t. Bekk. 6. ὅτι οὔτ'] οὔτ' om. b. Ald. Fel. P. Manut. 10. μὲν τοίνυν τῆς a 1. p 15. Ibid. ἣν] ἧς a 1. p 15. 13. ἡμῖν a 1. p 9. 15. Bekk. 14. δή a 1. p 15. Bekk. 15. Χαριστιάδην] Χαρσιάδην a 1. p 15. Χαριισιάδην b. p 9. Χαρισιάδην Bekk.

Ibid. Χαρίσιος a 1. p 9. 15. Bekk. 16. τῆς om. a 1. p 15. Bekk. 17. et 20. Λυσαρετῆς] Λυσαρέτης p 9. 15. Bekk. Ibid. τίτθης] τήθης a 1. p 9. 15. Bekk. et sic posthac. Ibid. τοῦ secundum om. p 15. 21. τοῦ] ἣν τοῦ a 1. p 15. 22. πατ. ὁ Νικ. a 1. p 15. 23. πατρὶ καὶ ἐμοί. 24. ὑπόλαβε] ἐπίλαβε b. Fel. P. Manut. Bekk. ὑπολεβε p 9.

P. 313. 1. οἰκεῖον om. codices et editiones. Ibid. καὶ om. a 1. p 15. Bekk. αὐτῷ] αὐτῷ Fel. 3. μαρτυροῦντα] μαρτυροῦντι a 1. b. p 9. 15. t. Bekk. Ibid. δὲ a 1. p 15. 4. τὰς τῶν πρὸς a 1. p 15. Bekk. 9. γεννήτας p 15. γεννητάς M. Ben. pen. τὰς τῶν om. a 1. p 15. ult. ὡς - - - φρατόρων om. p 15. Ibid. φατρίαρχον] φρατρίαρχον a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 314. 2. τὰ] ἃ a 1. Ibid. τῶν] τῶν ζώντων a 1. p 15. τῶν [ζώντων] Bekk. Ibid. καὶ om. Benenat. 3. καὶ γεννητῶν ὧν om. a 1. p 15. Ibid. μαρτυροῦμεν ἃ a 1. p 15. 8. ἐγὼ λέγω codices et editiones. 15. παρείχετο a 1. p 15. Ibid. ἀπεδείκνυε p 15. 17. ειδε p 9. 18. μετεδίδοσαν, ἀλλ' ὡς ἀνοίκειον καὶ τοῦ τε γένους καὶ τῆς πόλεως ἀλλότριον, τῆς τῶν χρημάτων κοινωνίας ἀπηξίωσαν. ἀλλ' ἦν M. Ben. antep. ὑμῶν a 1. b. p 9. 15. t. Bekk. pen. τὸν ξένον a 1. p 15. Bekk.

P. 315. 4. αὐτῶν Bekk. 6. ἐστιν om. p 15. 7. ἔχῃ a 1. p 15. 9. καὶ αἰτιάσηται a 1. p 15. 10. κρίνει codices et editiones. 13. ἔγωγε a 1. p 15. 14. τὸ γένος M. Ben. 15. δὲ τ. ἀ. λ., καλῶ a 1. p 15. Ibid. καὶ om. Fel. P. Manut. 17. αὐτῷ παίδων p 15. 20. οὐ κατεῖπε a 1. p 15. 21. τίς ἐστιν ὅστις ἂν εἰς a 1. b. p 9. 15. Bekk. 22. αὐτῶν μνήματα a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐν om. M. Ben. Ibid. τιθέντας] προσήκοντας τιθέναι a 1. p 15. προσήκοντας ἐντιθέναι M. Ben. τιθέναι Bekk. Ibid. ἐᾶσαι Fel. εἴασεν a 1. p 15. 23. λάβε] λέγε a 1. p 15. 24. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. a 1.

P. 316. 1. οὐδαμῶς a 1. p 15. 5. προσήκει a 1. p 15. 6. καὶ γὰρ καὶ] καὶ Ald. Fel. P. Manut. καὶ γὰρ p 9. Bekk. 8. μόνον τὰ περιψηφίσματα Ald. 9. διέβαλλεν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 11. κακηγορίᾳ Bekk. Ibid. ἡ om. p 15. et pr. a 1. 12. ὀνειδίζοντι p 9. 13. ὁμολ. καὶ] ὁμολ. μὲν Fel. 15. τοῦ om. a 1. p 15. Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς b. p 9. Ald. Bekk. ἡμᾶς εἶναι a 1. p 15. 16. ἔξεστι p 9. Bekk.

P. 317. 1. ἡμῖν om. codices et editiones. 2. ἐψηφίσασθε a 1. p 15. Bekk. Ibid. πάλιν τὸν αὐτὸν a 1. b. p 15. πάλιν [τὸν αὐτὸν] Bekk. 4. ἡμῖν p 15. 8. γὰρ om. b. 10. ἐγὼ τῶν δικαίων τύχω p 15. Bekk. 12. περιὼν p 9. 15. εἶναι τανιόπωλιν p 15. 16. προσήκει p 15. et pr. a 1. 17. αὐτὴν a 1. b. p 9. 15. t. Bekk. 18. μὲν om. p 15. et pr. a 1. Ibid. ἐξετάσαντες p 9. 22. αφεθη p 9. Ibid. μὲν om. p 15. 23. οὐδὲν τι] οὐδὲν ὅ τι οὐ a 1. Bekk. οὐδὲν ὁτιοῦν p 15. 15. 24. αἰτιᾶσθαι a 1. p 15. Ibid. πάντας p 15. antep. ἐπεὶ a 1. Ibid. ἐθήτευσεν M. Ben.

P. 318. 3. πολλὰς om. a 1. p 15. 5. γε om. p 15. et pr. a 1. 8. τὸ] ἐστὶ τὸ a 1. om. Fel. P. Manut. 11. προσήκει a 1. p 15. 12. ἐὰν] ἃ οὗτος a 1. t. Bekk. ἂν οὗτος p 15. 13. ἐξομνυομένους M. Ben. 14. καὶ om. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 15. θέσθαι a 1. p 9. 15. 17. Μελιττεὺς Ald. 21. ἀμυνθεωνι— ἀμυνθεων—ἀμυνθεανος p 9. 22. Ξενίθεος b. 23. τῶν εἰς Σικελίαν ἐστρατευμένων a 1. p 15. 25. μαρτυρήσετε b. μαρτυρηθήσεται t. M. Ben. 26. ἀλεεῖ pr. a 1. pen. τούτῳ a 1.

P. 319. 3. ὀλυμπίχος pr. a 1. 6. τοῦτον Benenat. 9. ὁμομητρίῳ καὶ ὁμοπατρίῳ p 15. 13. μαρτυρίας post δημοτῶν ponit p 15. 15. ταῦτα] ταὐτά p 9. Bekk. 17. τοῦ primum om. p 15. 20. καὶ ὁμοπάτριος om. a 1. p. 15. 25. διηγήσομαι ὑμῖν p 15. 28. τὸν primum om. a 1. p. 15. Bekk. 30. μελιτιέως a 1. antep. τῶν τε θείων a 1. p 9. 15. Bekk. pen. ὑμῖν b. ult. παίδων a 1. p 15.

P. 320. 2. αὕτη] αὐτὴ a 1. p 9. Bekk. 3. Κλινίαν p 9. Ibid. τὸν om. a 1. p 15. Ibid. Κλειδίκου a 1. p 9. 15. Bekk. 4. νυνὶ a 1. p 15. Ibid. σύμφορον p 15. 8. ἐμὸς πατὴρ] πατὴρ om. Fel. P. Manut. Ibid. πρῶτος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι p 9. 15. Bekk. 9. παῖδα a 1. 16. τὸν τὴν a 1. p 9. 15. Bekk. 20. τουτωνὶ a 1. p 15. Bekk. 23. ψηφίσαιτο a 1. p 15. Bekk. antep. ἀλλὰ πάντα a 1. p 15. Ibid. αὐτὴν,] τὴν Bekk.

P. 321. 1. ψυχῆς] a 1. p 15. et γρ. b. Bekk. 6. ερειθοι p 9. 14. περὶ] παρὰ p 15. 15. ἐμαυτοῦ] αὐτοῦ a 1. p 15. 16. τὸ ἐξ a 1. p 15. Ibid. ἀστὸν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 17. με om. a 1. p 15. Ibid. καὶ κεκληρον. a 1.

P. 322. 1. τοῦτον] τούτους Fel. P. Manut. Ibid. τούτους ἐμὲ] τούτους om. a 1. p 15. ἐμὲ om. Fel. P. Manut. 2. ἐᾶν; editiones. Ibid. οὐδὲ] μηδὲ a 1. p 9. 15. Bekk. 8. οὐδέ γ' ἄν, ὦ p 9. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. οὐδὲ γάρ, ὦ a 1. p 15. 9. ἂν ἐχθρὸς ὢν] ὢν ἐχθρὸς a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. περιέμενεν a 1. p 9. 15. Bekk. 10. τι codices et editiones. 13. εἰσπηδῶσιν p 9. 14. παρώξυντο a 1. p 15. t. Bekk. 15. αὐτῷ Fel. 19. εἰ ἐμαυτὸν] εἰ om. a 1. p 15. Bekk. Ibid. ὑμῖν] ὑμῶν a 1. b. p 9. 15. Bekk. ult. γὰρ ἂν ξένην p. 15. Bekk. γὰρ ἂν ξένον a 1.

P. 323. 2. ἐζήτησ' ἂν ὧν a 1. p 15. Bekk. 4. γονεῦσι δικαίως p 15. Ibid. ἐμαυτὸν n. M. Ben. Ibid. γρ. μετεῖναι M. Ben. 6. ὠφελουμένους a 1. p 9. 15. Bekk. 10. δήπου τούτοις, a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. εἰ] ἢ p 9. 11. κληρονόμοις a 1. p 9. 15. t. Bekk. antep. εἰσήγαγεν ἐμὲ a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἀστὸν om. a 1. p 15. pen.

αὐτῆς ἐγγυητὴς] ἀστῆς ἐγγυητῆς a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. αὐτῷ] αὐτῷ Fel. ult. ποῦ] οὐ δήπου. ποῖεν a 1. p 15.

P. 324. 2. ἐνέγραψά ποι. τί a 1. p 15. ἐν πού τι b. Ald. ἐνέγραψα; ποῦ τί p 9. Bekk. 4. ἀλλ' ἁπλῶς, ἐν a 1. p 15. 7. ὑμῖν] ὑμῶν p 15. Fel. P. Manut. 9. ἂν ἄλλον p 15. 10. τρόπον om. a 1. 11. ὀμνύντας a 1. p 15. Bekk. 12. δι' ἃ τοίνυν p 15. 14. ἀπεψηφισμένων a 1. p 15. 16. ὑμῶν a 1. p 15. Bekk. 18. οὐδὲν] οὐδέν' a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἀπεστερεῖτε p 9. Bekk. 20. ἀναβάλλεσθαι a 1. p 15. 21. ὃ] ᾧ n. Bekk. om. a 1. p 15. 22. βουλεύοντας] ἐπιβουλεύοντας a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐξηλέγχετε a 1. p 9. Bekk. 23. ἄξιον ἐπαινεῖν p 9. 15. Bekk. 25. δήμων] ἡμῶν p 15. 26. γεγενημένων p 15. 27. ἀποψηφισμένοι] ἀπεψηφισμένοι a 1. b. p 9. 15. Bekk. pen. ἐὰν p 15. ult. παρεστηκότες] συνεστηκότες a. 1. b. p 9. 15. Fel. Bekk.

P. 325. 9. τί] τίν' a 1. 15. 10. ἃ] οἳ a 1. p 9. 15. Bekk. 13. εἰς] ὡς M. Ben. 17. διαψηφίσασθαι om. p 9. Ibid. αὐτῶν Bekk. 18. κατηγορῶν om. a 1. p 15. 20. πολλοῦ γε δέον] οἳ πολλοῦ γε δέουσί a 1. p 15. πολλοῦ γ' ἔδεόν τινας p 9. Bekk. 21. τῶν] , τινὰς τῶν a 1. p 15. ult. τῷ τοῦτο; δῆλον ὅτι Bekk.

P. 326. 1. ἅπασιν M. Ben. Ibid. καὶ om. P. Manut. 2. τῶν om. p. 15. 6. ἐφημίσαντο] ἐψηφίσαντο a 1. b. p 9. 15. Bekk. 11. ὅτι] ὅτε a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. διστάσεως] συστάσεως b. p 9. Bekk. στάσεως a 1. p 15. 14. διαδικασίᾳ] δοκιμασίᾳ a 1. p 15. t. Fel. P. Manut. Bekk. sed διαδικασίᾳ Fel. Ind. P. Manut. Ind. 15. τὸ δὲ τελευτ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 18. ὡρίζοντο a 1. p 15. 20. τεμενῶν a 1. p 9. 15. Bekk. 24. ἐξήλειψαν a 1. b. n. p 9. 15. Ald. Bekk. antep. ὅτι γ' ἱεροσυλ. a 1. p 15. ult. ἐκκόψαντες a 1. p 15. t.

P. 327. 1. οἱ ὑπ'] οἱ ἐπ' Fel. 2. τοσοῦτ' p 9. Bekk. 3. περιόντες p 9. 4. ἕνεκα a 1. p 15. 7. ἀφανίσειν a 1. p 15. 10. τούτων] τίνων p 15. 11. νύκτορ a 1. 15. ἔχων καὶ ἄλλα a 1. p 9. 15. Bekk. 18. ἐάσωμεν a 1. p 15. 19. γὰρ om. a 1. p 15. 21. ἐμοὶ Θούκριτος. editiones. ult. αὐτῷ p 15.

P. 328. 1. ἑρκείου a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. γεννῆται a 1. p 15. γενηταί M. Ben. Ibid. οἷς] οἱ Ald. Ibid. ἠρία ταὐτά· εἶτα om. in lacuna Ald. Ibid. ταῦτα] ταὐτὰ p 9. 15. Bekk. 6. τοῦ πατρὸς] τῆς μητρὸς a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 7. μελιτιέως a 1. 8. ἀδελφιδοῖ t. M. Ben. ἀδελφοὶ a 1. p 15. 9. υἱοὶ] εἶτα τοῦ ἑτέρου ἀδελφιδοῦ δύο υἱοὶ a 1. εἶτα τοῦ ἑτέρου ἀδελφιδοῦ υἱοὶ δύο p. 15. εἶτα τοῦ ἑτέρου ἀδελφιδοῦ υἱοὶ t. M. Ben. υἱοὶ, [εἶτα τοῦ ἑτέρου ἀδελφιδοῦ δύο υἱοὶ] Bekk. 13. ταὐτὰ M. Ben. 14. ἂν om. a 1. p 15. 18. προθέμενοι] προσθέμενοι a 1. p 9. 15. Fel. Bekk.

P. 329. 3. μηδὲ ἄπολιν ποιήσητε om. a 1. p 15. 4. ὄντων om. p 15. antep. ἢ] εἰ a 1. Ibid. προλιπεῖν p 15. ult. ταφῆναι] σωθῆναι p 9.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΚΡΙΝΟΥ.

Tit. ΚΑΤΑ ΘΕΟΚΡΙΝΟΥΣ. a 1.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 334. 3. εἰσηγηκότων b. 4. ἐπεξίοι—λάβοι b. 8. Μικίωνα Bekk. Ibid. πη b. 9. λέγοι b. Ibid. ἀποδ. ἐν εὐθύναις b. Bekk. 10. θεραπ. ἐλευθερίαν] θεραπ. εἰς ἐλευθερίαν b. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 334. 1. ὑμῶν Fel. P. Manut. om. a 1. p 15. ult. ὀφείλοντος a 1. p 15.

P. 335. 3. τιμωρήσασθαι a 1. p 15. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 5. δικασταὶ om. p 15. Ibid. ἅπαντα p 15. 6. πάντας p 15. 7. τὸ om. Ald. 8. ἀμύνασθαι p 9. 15. Bekk. 9. ἀπεστερημένων Ald. P. Manut. 10. γραφόμενος Ald. 12. ἁπάντων ὑμῶν p 15. Ibid. 'Αθηναῖοι om. p 15. 16. ὑπαρχούσης a 1. p 15. 17. προσδέδομαι p 9. 18. οἱ] οἳ p 9. 15. Bekk. 19. ὑμῶν] ἡμῶν a 1. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 22. μοι om. a 1. p 15. pen. φαίνεται a 1. p 15.

P. 336. 2. μου a 1. Ibid. ὑμῖν τὸν νόμον p 15. 3. τῶν περὶ] τὸν περὶ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. οὐκ om. b. 5. τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι p 15. 6. Μικίων. a 1. p 15. Bekk. Μίκιον. (ή) b. et sic posthac. 8. ΝΟΜΟΣ. om. p 15. ΦΑΣΙΣ. om. a 1. p 9. Bekk. 9. οὗτος om. Fel. P. Manut. Ibid. ἄνδρες δικασταὶ] 'Αθηναῖοι p 15. Ibid. τοὺς προαιρουμένους a 1. p 15. 12. τουτῳ p 9. 14. κἂν] ἢ ἐὰν a 1. p 15. 16. τὰ] τὰς Fel. P. Manut. 18. φήναντι] φήσαντι a 1. p 15. φήναντα Bekk. Ibid. Χολίδην p 15. antep. μετ' αὐτοῦ a 1. p 15. pen. καὶ om. a 1. p 15.

P. 337. 3. ἐξομνύεσθαι p 9. Ibid. μηδὲ] μὴ a 1. p 15. Bekk. Ibid. λόγους αὐτοὺς λέγειν, εὑρήσετε τἀληθῆ a 1. p 15. antep. ΦΑΣΙΣ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. p 15. pen. οὗτος p 15. ult. προκαλεσάμενος a 1. p 15.

P. 338. 2. ἕως ἂν λαβ. a 1. p. 15. 3. διαγραφούντων καὶ] διαγραφῆναι a 1. p 9. 15. Bekk. 7. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. a 1. p 15. 8. δὲ a 1. p 15. Ibid. ἐκκειμένην a 1. p 9. 15. Bekk. 9. λέγε om. a 1. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. a 1. 11. δὴ a 1. p 15. 14. ΜΑΡΡΥΡΙΑΙ. a 1. p 9. 15. Bekk. pen. τοῦ om. a 1. p 15. ult. οὐχ] οὔθ' a 1. p 15.

P. 339. 1. οὐδὲ] οὔτ' a 1. p 15. Ibid. ἐπεξῆλθεν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. τούτων om. a 1. p 15. 2. οὐχὶ p 15. 3. ὅσα] ἃ a 1. p 15. 4. τὸν συκοφαντοῦντα a 1. p 9. 15. Bekk. 7. ἐμπόρων τινὰ ἀθ. M. Ben. Ibid. μήτε τοὺς (καὶ Fel.) ἄλλους codices et editiones. 9. τις codices et editiones. Ibid. πὰ] ταῦτα a 1. p 15. Bekk. 10. παρὰ ταῦτα a 1. p 15. 11. ποιεῖ b. Ibid. τῶν] ὡς M. Ben. Ibid. εἶναι αὐτῶν p 15. 13. σαφέστερον ἐμοῦ p 15. pen. τοῦ νόμου, ἃ κελεύει] τῶν νόμων ἃ κελεύουσι a 1. p 15. Fel. P. Manut. τοῦ νόμου, ἃ κελεύεται Ald. ult. τι] τοι b. τις a 1. p 15. Ibid. τοῦτον a 1.

P. 340. 1. ἔγραφεν a 1. p 15. 2. καθυφεῖκε] καθυφῆκε Fel. P. Manut. 3. δικαίως ἂν ὀφείλοι a 1. p 15. 4. δικαίως αὐτὸν p 15. Ibid. οὗ a 1. p 15. 5. τοῦθ' om. a 1. p 15. [τοῦθ'] Bekk. καὶ τοῦτο Ald. Ibid. φαίνειν a 1. p 15. 6. καὶ primum om. a 1. p 15. 11. ἠβουλήθη] ἐβουλήθη Fel. 12. τοῦτο p 15. Ibid. καταστήσας a 1. Ibid. ἐξ ὂν] ἐξ ὧν p 9. 13. ὑμίση p 9. 17. τὸν om. a 1. p 15. 18. τε om. a 1. p 15. 20. ὀφείλει a 1. Ibid. θεῶν τινὶ, ἢ a 1. p 15. antep. τῳ. φανήσεται] ὃ φανήσεται b. p 9. φανήσεται a 1. p 15. τῳ. φανήσεται δὲ M. Ben. τῳ. ὃ φανήσεται Bekk. pen. ὤφειλεν a 1. p 15.

P. 341. 2. ἣ] ἣν p 9. Ald. Fel. P. Manut. 3. τῳ om. a 1. p 15. 5. ὀλίγον] ὀλίγων omnes. 6. τῶν om. p 15. Ibid. τὸ] τὸν a 1. p 9. 15. Bekk. τῷ Ald. Fel. P. Manut. 8. ᾐσχύνθη, editiones. 10. ὤφλων Ald. Fel. P. Manut. Ibid. κωλύουσιν M. Ben. Bekk. 14. οὐχ αὐτὸν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 15. λόγους ἐρεῖ p 15. 21. ἐγγράφεται] ἐγράφετο a 1. ἔγραφέ τε b. ἐγράφετε p 9. 15. γράφεται M. Ben. Bekk. pen. Θεοκρίνους a 1. p 15. Ibid. τούτου a 1. p 15. Bekk.

P. 342. 1. καὶ τοῖς codices et editiones. 3. Κριτωνίδης a 1. p 15. 4. ΨΗΦΙΣΜΑ. om. p 9. 5. οὑτοσὶ] οὗτος ὁ a 1. p 15. 6. ἡμᾶς om. a 1. p 15. 9. ΨΗΦΙΣΜΑ. om. p 15. 10. Λεωντίδας a 1. b. 11. ἐπαινέσετ' a 1. 13. ἕτερος om. p 9. 16. προσώφειλεν a 1. p 9. Bekk. 17. Κηφισοδότου a 1. 18. δικασαμένου] διοικησαμένου a 1. (a) p 9. Fel. P. Manut. Bekk. δικησαμένου b. 20. [μὲν] Bekk. Ibid. οἶμαι om. a 1. p 15. 21. ὀφείλειν] ὀφείλει a 1. b. p 9. 15. Bekk. 23. πράτορσι] πράκτορσι a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τὸν] μὴ p 15. Ibid. προσοφείλοντα a 1. p 15. 24. δεῖ] δὴ Ald. Ibid. ἀπεστερῆσθαι a 1. b. p 9. 15. antep. ἀλλὰ καὶ πρόσ. a 1. p 15. pen. αὐτοὺς Bekk. ult. πρὸς δημόσ.] πρὸς τὸ δημόσ. a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 343. 1. τόν τε νόμον a 1. p 9. Bekk. 2. κελεύει post δημοσίῳ ponit b. 3. τὴν ἐλευθ.] εἰς τὴν ἐλευθ. a 1. b. p 9. 15. Bekk. 6. ὀφείλειν τῆς ἡμέρας p 15. 7. ὦφλη Ald. Fel. P. Manut. 11. ἐπιδεδειγμένον a 1. p 15. 13. ἀφ' ἧς p 15. Ibid. πολλοῖς ἄλλοις ὀφλ. b. p 9. Bekk. 14. δὴ προσδοκᾷν γε a 1. p 15. 15. ὑμῖν ὀφείλειν a 1. p 15. 16. ἀλλὰ] ἀλλ' οὐ a 1. p 15. 17. ἅπαντα p 15. Ibid. πάντας p 15. 18. διὰ τῶν] διὰ τὰς τῶν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 25. ἐὰν p 15. Ibid. μὴ om. a 1. p 15. Ibid. αἰτιάσασθαι a 1. p 15. pen. ἂν om. a 1. p 15. ult. ὑπόλογον p 9. Bekk. ὑπόλοιπον a 1. p 15. Ibid. οὐδ' ἐκείνῃ προσέχειν ὥσπερ νῦν a 1. p 15.

P. 344. 2. εἰρημένη a 1. p 15. 3. παρὰ om. a 1. p 15. 6. τοῖς] τοὺς a 1. p 15. 7. προϊεμένους a 1. p 9. 15. 8. παραβαίνωσιν a 1. p 15. 11. καὶ ἀεὶ φυλάττει a 1. p 15. Ibid. μὴ] οὐ a 1. p 15. 12. πρὸς τοὺς M. Ben. Ibid. τούτων a 1. p 15. 13. λόγοις μακροῖς p 15. 14. ἂν om. a 1. p 15. 15. ἐπακολουθήσητε] ἐπακολουθήσετε a 1. b. p 9. 15. Fel. ἐπακολουθήσαιτε Bekk. 16. ἐρωτῶντες a 1. p 15. 18. τούτῳ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. τοὺς κατὰ τοὺς M. Ben. pen. Θεοκρίνην Benenat. et Ald. ult. αὐτὸν Bekk.

P. 345. 2. πεποιηκότος καὶ τούτου διὰ τῆς μαρτ. a 1. p 15. Bekk. 3. αὐτὸν Bekk. 5. ἰδίων a 1. p 15. 6. προσελθόντων] προσκειμένων p 15. Ibid. καὶ μαρτυρούντων a 1. p 15. 7. ὀλίγον τι πρότ. a 1. p 15. Bekk. 8. δὴ] δεῖ a 1. p 15. 9. τὸν secundum om. a 1. p 15. 10. ὑπολήψεσθαι a 1. 14. μὲν om. a 1. p 15. Ibid. ὁ om. codices et editiones. Ibid. ἀδελφὸς Bekk. 15. ἄνθρωπος παρ' ὑμῖν p 15. 17. ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, a 1. p 15. Bekk. 19. πρόεισι] πρόσεισι a 1. p 15. Bekk. Ibid. ἔπειθ'] ἐπείσθητ' a 1. p 9. 15. Fel. Bekk. 20. ὑμᾶς] ὑμεῖς a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. αὐτοῖς post πάλιν ponit p 15. 21. ἐπεπόνθεσαν a 1. b. p 9. 15. Bekk. 22. δεῖ με p 15. Ibid. γὰρ om. a 1. 23. ἐπιχειροτονηθέντας a 1. p 15. antep. ἀναμιμνησκομένους] Benenat. pen. τοῦτον εἶναι p 15. ult. τῆς om. P. Manut.

P. 346. 2. ὥστ' ἀναζητήσας a 1. p 15. Bekk. 5. ἦρχεν om. p 9. 6. ἐκεῖνος, οὗτος μέχρι a 1. p 15. 8. προκαλεῖσθαι] προσκαλεῖσθαι a 1. p 15. Fel. Bekk. 9. γ' om. a 1. p 15. Ibid. καὶ] καὶ πιστὸς καὶ a 1. b. p 9. Bekk. καὶ πιστός ἐστι καὶ p 15. 10. φασὶ δεῖσθαι p 15. 12. εἶναι κρείττω τούτων p 15. 14. αὐτῷ a 1. b. p

9. 15. Bekk. 16. φησὶ a 1. p 15. 19. αὐτῷ b. γραφὴν ἐδίωκεν αὐτὸν p 15. 20. ἐπιβεβουλευμένος a 1. p 15. Bekk. 21. σίτισιν b. Ibid. ὁ πατὴρ Χαριδήμῳ p 15. 22. Ἰσχομάχου a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. υἱεῖ p 15. Bekk. 23. ἔσται] εἴη p 15. 24. ἦν] ἦν ὁ p 15. Ibid. υἱὸν αὐτὸν p 15. 25. τῶν εἰσποιηθέντων τοῦτο p 15.

P. 347. 1. αὐτὸ μὲν τὸ] αὐτῶν μὲν, ὅτι μὲν τὸ Ald. αὐτὸ τὸ Fel. P. Manut. 4. μετὰ τοῦ Πολ. a 1. p 15. 5. βοηθήσοντι a 1. p 15. 10. πρὸ τὴν] πρὸς τὴν b. p 9. Ald. Bekk. τὴν a 1. p 15. 11. τὰς om. a 1. p 15. Ibid. διακοσίας a 1. p 15. 18. καὶ δυνατὸς post δικασταὶ ponunt p 9. 15. Bekk. 20. τῶν om. Benenat. Ibid. ᾔτει οὗτος αὐτὸν a 1. p 15. antep. τὸν om. a 1. p 15. Bekk. pen. Θεοκρίνης οὑτοσὶ ταῦτα p 15. ult. ταῦτα τούτῳ p 15.

P. 348. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. a 1. p 15. 3. ἂν ἀνείλετο Bekk. 5. εἰ] εἴ μοι a 1. p 9. Bekk. εἴ τι μοι p 15. εἴ Bekk. Ibid. προκαλεσάμενος a 1. p 15. 6. καθυφεῖκεν p 9. 11. εἰθισμ. πάντες εἰσὶ a 1. p 15. Ibid. μοι] σοι p 9. Ibid. Ἀριστοκράτην a 1. p 15. 12. Κριτοδήμου] δήπου a 1. δήμου p 15. 13. ἡμίμναια p 15. Ibid. τῷ om. a 1. p 15. 14. Ἀντιμέδων p 9. 15. 15. Τενεδείοις] Τενεδίοις a 1. p 9. 15. Ald. Bekk. 16. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a 1. p 9. 15. Bekk. 17. τὰς τῶν ἄλλων] τὰς ἄλλας a 1. p 15. 18. τὴν] τὰς a 1. Ibid. Ὑπερείδου p 9. Ald. Ibid. καὶ τὴν Δημ. a 1. p 15. 19. τοῦτον παρὰ τούτων ἤδ. a 1. b. p 9. 15. Bekk.

P. 349. 2. ἐσκεψάμεθα a 1. p 15. 5. τάς γε p 15. Ibid. ἀπολογίας] πολιτείας a 1. p 15. Ibid. προσφέρειν a 1. p 15. P. Manut. Bekk. 6. ὁμωμοκότας p 15. 8. λέγε δὴ τὰς γραφὰς αὐτάς a 1. p 15. 9. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. Bekk. om. a 1. p 15. 12. πόλις ἢ κερδ. a 1. p 15. Ibid. οὐδὲν om. p 15. 13. et pen. ἐνίους] Αἰνίους p 9. Bekk. Ibid. οὔτε] οὐ a 1. p 15. 14. τοῦτο δὲ] καὶ τοῦτο a 1. p 15. 15. οἱ μὲν om. p 15. 16. αὐτῶν ante ἐφιλίππιζον ponit a 1. post p 15. 18. τοῦ] τοῦτο b. p 9. τοῦτο τὸ a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. ult. ταῦτα] τὰ αὐτὰ a 1. p 15.

P. 350. 4. φρουρὰν a 1. p 9. 15. Bekk. 5. τούτων a 1. p 15. 6. δ' οὐδεὶς a 1. b. p 15. Bekk. 8. οὖν] τοίνυν a 1. p 15. 9. παραβάντας] παρὰ πάντας p 15. 10. ἀποδείξεων b. 12. καὶ τὰς κατηγορίας om. b. p 15. 13. ταύτας p 15. 15. τῶν δικαστηρίων a 1. p 15. Bekk. 17. τότε a 1. b. p 9. 15. Bekk. 18. αὐτοὺς Bekk. Ibid. διαλείποντας] διαλιπόντας a 1. p 15. et γρ. b. Fel. P. Manut. 19. ἐνδικάζοντας] συνενδεκατίζοντας a 1. p 15. Fel. P. Manut. ἐνδικάζοντας b. p 9. Ald. γρ. συνενδικάζοντας et συνδεκατίζοντας M. Ben. 20. ἄξιον θαυμάζειν a 1. p 15. 22. ταύταις a 1. b. p 9. 15. Bekk. pen. οἶμαι ante ὑπὲρ ponit p 15. Ibid. αὐτοῦ] τούτου a 1. p 15.

P. 351. 1. βοηθεῖν μοι, a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ὑπολογιζομένους a 1. λογιζομένους p 15. Ibid. μὴ om. p 9. 4. συμπεξας p 9. Ibid. αὐτοὺς] τοὺς αὐτοὺς a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὑμῖν τούτους p 15. Bekk. 6. τοῖς secundum om. a 1. p 15. 7. ἂν om. p 15. Ibid. ἐξαπατήσαιεν a 1. p 15. 9. προδέδοται a 1. p 15. 10. ἐκείνως δῆλον ὑμῖν b. p 9. Bekk. ἐκείνως ὑμῖν δῆλον a 1. p 15. 11. οὑτοσὶ a 1. p 15. Bekk. Ibid. τὸ δ' αἴτιόν ἐστι τούτου a 1. p 15. 13. τὸ om. p 9. Ald. Ibid. τουτονὶ a 1. p 15. Bekk. Ibid. διαλελύσθαι Fel. Bekk. 17. ὑμῖν ἄλλο μεῖζον] ὑμῖν ἄλλο μεῖζον p 9. Fel. ἀλλὰ μεῖζον ὑμῖν a 1. p 15. ὑμῖν ἀλλὰ μεῖζον Bekk. 19. τῶν μιαρῶν Ald. 21. ἐπεγράψαντο p 9. 23. ἐπωμόσατο p 15. antep. ὡς om. a 1. p 15. Fel. P. Manut. Ibid. τὸν om. b. p 9. Ibid. περιόντα a 1. p 15. Ald. om. b. pen. αἰσχύνη] Αἰσχίνη a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. εἴακε a 1. p 15. ult. ἐπήγγειλεν a 1. ἀπήγγελκεν p 15.

P. 352. 1. ὑμᾶς om. a 1. p 15. 5. Θεοκρίνει a 1. p 15. 7. αὐτὸν ἐκεῖνον a 1. p 15. 8. γε om. p 9. 10. ἀλλήλους a 1.
σοῦ
13. ἐμοὶ b. ἐμοῦ a 1. p 9. 15. Ibid. ἠρόμην a 1. p 15. 14. ἀποκρινεῖσθαι a 1. p 15. 16. τὰ om. a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἐπειδὰν εἴ] εἴ a 1. p 15. Bekk. 18. πείσας τὸν δῆμον, a 1. 19. ἐνδεικνύειν p 9. 20. ὁπότερ' οὖν p 9. 21. φήσει μὴ] φησὶ μὴ p 9. μὴ φήσαι ἂν a 1. p 15. μὴ φήσει ἂν Bekk. antep. γράψασθαι a 1. p 15. pen. τοὺς τὰ παράν. a 1. p 15. Ibid. εἰ --- γράψαντος om. p 9. Ibid. δ' ἐγράψατ' M. Ben. ult. ἂν om. p 9.

P. 353. 1. πάντας] πάντες b. μὴ πάντες a 1. p 9. 15. et γρ. b. Bekk. 2. παραγραψάμενος] παραγραψάμενον b. p 9. καὶ παραγραψάμενον a 1. p 15. Bekk. 4. μήτ' εἰς κοινὸν καταστήσαντα τὸ πρᾶγμα p 9. Ibid. γράφεσθαι a 1. p 9. 15. Bekk. 6. αὐτῷ ποιεῖν, p 9. Bekk. 7. τιμωρίας] ζημίας p 9. 8. ἐὰν p 9. Ibid. φροντίζειν, ἀλλ' ἀξιοῦν codices et editiones. 9. δεδόσθαι p 9. 11. λέγειν δίκαιον p 15. 13. πάντας ὑμᾶς εἰδέναι b. εἰδέναι πάντας ὑμᾶς a 1. p 9. 15. Bekk. 14. ἔστιν ἔνδειξις a 1. p 15. et γρ. b. 15. γεγραμμέναι a 1. p 15. Bekk.
επι
γεγραμμένοι b. 16. παρέδωκε a 1. p 9. 15. antep. ἀγνοήσοντας a 1. p 9. Bekk. pen. κελεύει ἀπ' ἐκείνης p 9. ult. ἐὰν p 9. Ibid. ὄφλῃ a 1. p 9. 15. Bekk.

P. 354. 1. δῆλον ὂν ὅτι a 1. p 15. Bekk. 3. δῆλον;] δῆλον. Fel. 4. πάλιν post μοι ponunt p 9. Bekk. 6. ὅ τι a 1. p 9. 15. Bekk. 7. et 14. ὄφλῃ a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. παραβῇ τὸν νόμον p 15. 9. γεγραμμένους a 1. p 15. 10. ἂν om. a 1.

Ibid. αἱρήσεσθαι Ald. Ibid. τούτου] τοῦ μηδ' a 1. p 15. Bekk. τούτου μηδ' b. τούτου μηδ' p 9. τούτου μὴ Ald. Ibid. ἐγγεγραμμένου a 1. p 9. 15. Bekk. ἐγγεγραμμένοι b. 12. μὴ om. p 15. 15. et ult. ἀγραφείου a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Ibid. φήσει p 9. Ibid. γράφῃ om. p 9. antep. καὶ ἐγγ.] καὶ μὴ ἐγγ. a 1. p 9. 15. Bekk. pen. ἐγγραφὰς a 1. p 15. ult. καὶ μὴ ἐκτίσαντες om. p 9.

P. 355. 1. τὸ om. a 1. τὸ ὄφλημα τῇ πόλει p 9. Bekk. 10. κατὰ τούτων p 9. et γρ. b. 11. πάντας] παρὰ p 15. Ibid. οἷς p 9. et γρ. b. Bekk. Ibid. ἔξεστι τιμωρεῖσθαι] δεῖ με τιμωρήσασθαι p 9. et γρ. b. 12. ὂν] ὃν a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. εἰσελήλυθας a 1. p 15. Fel. P. Manut. 13. τοῦτο Fel. P. Manut. γρ. κατὰ τοῦτον M. Ben. Ibid. ἀπολογήσασθαι] ἀπολογῇ a 1. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 14. ὁ om. a 1. p 15. Ibid. τὸ ψήφισμα γράψας p 9. 17. κακουργούντων p 9. Ibid. αἰσχύνεται] αἰσχυνεῖται a 1. p 15. Fel. P. Manut. Bekk. 19. τῶν ο. φ. ἐξεληλεγμένων] τὸν ο. φ. ἐξεληλεγμένον a 1. b. p 9. 15. Bekk. 20. ἀδίκους a 1. p 9. 15. Bekk. pen. χρήματα τούτοις p 9. ult. προτείνωσιν a 1. p 15.
ο
Ibid. μακρὰν b. μακρὸν cæteri. Ibid. διαφυγόντες] διαφυγόντες πλοῦν a 1. b. p 9. 15. Bekk. πλοῖον διαφυγόντες M. Ben.

P. 356. 1. τῶν] τὸ Ald. Ibid. μὲν om. p 15. 5. πάντων p 15. Ibid. τηρητέον ἐστὶ p 15. 8. καὶ --- πράττουσιν] μηδὲ συνειδέναι τι τούτοις. a 1. p 15. 9. γάρ που Τηνίους a 1. p 15. Ibid. ο μυροκλεις p 9. 10. νῦν εἰσεπράξαμεν p 9. εἰσπράξομεν νῦν p 15. 11. ὃς] ὡς Ald. Fel. P. Manut. 14. δεῖν] δεῖ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. ποιεῖν τὰ δίκαια p 15. 15. ὑμεῖς a 1. 16. τουτουσὶ om. Bekk. Ibid. ἐᾶσαι,] ἐάσουσιν. a 1. p 15. et γρ. b. Fel. P. Manut. ἐάσετε; Bekk. 17. ἐάν p 15. Ibid. γ' ἐσωφρονεῖτε] γε σωφρονῆτε a 1. b. p 9. 15. Bekk. antep. ὅ, τι] ὅτι Fel. pen. βούλομαι --- ἐνοχλεῖν ὑμῖν om. a 1. p 15.

P. 357. 1. τὸ] τῷ a 1. b. p 9. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 2. εἶναι νομίζων p 9. 15. Bekk. 4. βουλομένους p 9. με βουλομένους a 1. b. p 15. Bekk. 5. ἐπαινεσομένους p 9. Bekk. 8. οὕτως om. a 1. p 15. Ibid. τύχῃ a 1. p 9. 15. Bekk. 9. ἐμοῦ] ἐμοὶ a 1. p 9. 15. Bekk. Ibid. πραχθὲν p 9. 10. δεῖξαί με καὶ] με καὶ δεῖ p 9. Bekk. 11. αὐτὸν Ald. 13. δὲ] δ' ᾖ a 1. p 15. Bekk. Ibid. ὁ πατὴρ om. a 1. Ibid. νῦν om. a 1. p 15. 14. πρὸς γὰρ --- συμβέβηκε om. p 15. 16. ἅπαντες] ὦ ἄνδρες πάντες p 15. 17. ἔνοχον εἶναι p 15. 18. θέλει p 15. 22. οὐκ om. a 1. 23. τὰ secundum om. a 1. p 15. Ibid. πεπραγμένα] γεγραμμένα a 1. p 15. pen. ἄλλην om. a 1. p 15. Ibid. ἥκῃ b. p 9. 15. Bekk. Ibid. καὶ] κατὰ a 1.

P. 358. 1. αὐτοὺς] τοὺς a 1. p 15. 2. λέγουσι] λειτουργοῦσι a 1. p 15. Ibid. ἡμῖν b. Ibid. κρίνει Benenat. 4. δὴ om. p 15. 5. πείσῃ M. Ben. Ibid. οὗτοι οἱ] ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι p 9. οἱ τοιοῦτοι a 1. p 15. Bekk. γρ. ἡμᾶς οἱ τοιοῦτοι b. 7. γάρ ἐστιν, ὡς p 9. Ibid. τότε γάρ φασιν p 9. 8. ἐμπολιτεύονται a 1. p 15. 9. πότερον] πό-
ον
τερα b. πότερα a 1. p 15. Fel. P. Manut. 10. οὐδὲν] οὐδὲν ἐν a 1. p 9. 15. Bekk. γρ. οὐδ' ἐν b. ἀλλὰ --- λαμβάνουσιν add. in marg. p 9. Ibid. ἐκεῖθεν] λέγοντας ἀεὶ p 9. et γρ. b. 11. θαυμάσιόν p 9. 12. ἀπὸ] ἐκ p 9. 14. δ' om. codices et editiones. 15. περιόντες Ald. Ibid. ὡς ἄρα ἀβέβ. a 1. p 15. 16. δυσχερὴς p 9. 17. οὐχὶ] οὐ p 9. Bekk. 19. ἄξιον αὐτῶν τῆς] αὐτῶν ἀξίως (ἄξιον b.) τῆς τούτων a 1. b. p 15. 26. κακόν τι βουλόμενοι p 15. antep. αὐτοῖς Bekk.

P. 359. 2. ἐνί] εν p 9. 3. φυλαξομένους p 15. Ibid. διώσασθαι Bekk. δ' ἴσως ἰάσασθαι a 1. p 15. 4. κακόν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ποιεῖν βουλομένων p 9. Ibid. τοιουτουσὶ p 9. Bekk. 5. συκοφάντας a 1. p 9. Bekk. Ibid. ποῦ a 1. p 15. Ibid. παρὰ τούτων add. in marg. b. 8. αὐτὰς] αὐτῶν a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ῥώμας] γνώμας p 15. 10. πράους a 1. p 15. 13. Ὀλύμπια a 1. p 15. Bekk. Ibid. παῖδα a 1. 14. ὑμετέροις] ἡμετέροις Fel. 15. δὲ δὴ διὰ τουτονὶ a 1. p 15. Bekk. 16. ἀποστεροίμεθα] ἀπεστερήμεθα a 1. b. p 9. 15. Bekk. ἀποστερούμεθα Ald. 17. μὲν om. a 1. p 15. Bekk. Ibid. σκελλιούθιος ὢν Ald. Ibid. θιος p 9. antep. τοῦ ἐμοῦ πάππου a 1. p 15. Ibid. ὃς p 15. Ibid. ἔχει ὁ ἀδελφὸς Bekk. ult. Λακεδαιμονίοις] καὶ a 1. p 15.

P. 360. 1. Θητειωνίαν a 1. p 15. Ibid. τοὺς om. a 1. p 9. 15. 2. ὑποδέχεσθαι a 1. p 15. Bekk. Ibid. τὸ] τότε γινόμενον a 1. p 15. 4. δὲ om. a 1. p 15. 5. ὃν εἰ] οὓς εἰ καὶ a 1. p 15. 8. ὑμᾶς] γε πρὸς ὑμᾶς a 1. p 15. γε ὑμᾶς Bekk. Ibid. ταὐτὰ M. Ben. Ibid. λέγοντας p 9. Ibid. οὕτως b. Ald. Fel. P. Manut. 9. οὐδ'] μηδ' a 1. b. p 9. 15. Bekk. Ibid. ἡμῖν εἶναι p 9. 15. Bekk. 10. μετα διδομένης p 9. 11. καὶ om. a 1. p 15. Ibid. γ'] τ' a 1. p 15. 13. ὑμῶν a 1. p 15. 14. αὐτῆς om. a 1. p 15. 15. αὐτῷ om. p 9. 16. ἡμῶν οὗτος ἐγένετο p 15. 18. τιμήματος om. a 1. p 15. antep. οὖν, καὶ] οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ a 1. οὖν ὑμῶν καὶ p 9. Bekk. οὖν, ὦ ἄνδρες, καὶ p 15. οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ Fel. pen. ψηφίσασθαι a 1. p 15.

ΚΑΤΑ ΝΕΑΙΡΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 365. 3. ταύτην πεπρᾶσθαι p 15. 5. παιδοπεποιημένην p 15. 6. ὡμολόγει p 15. 8. γυναῖκα συνοικεῖν αὐτὴν b. Bekk. ult. ποιεῖται c 3. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 365. 2. ταύτην c 3. p 10. 15.

P. 367. 1. πρότερον c 3. 2. οὔτε λόγῳ εὔτε ἔργῳ c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 5. εἰδῆτε et τοὺς om. codices et editiones. 6. τῆς ἀτιμίας p 15. ἐπιτιμίας n. 7. τῶν] τον b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. Ἀθηναῖον om. Fel. P. Manut. 11. αὐτοῦ Bekk. 15. καὶ om. c 3. p 10. 15. 16. ἀδελφὴν b. p 15. 17. ὁ Ἀπολλόδωρος c 3. p 10. 15. 19. καιροῦ τοιούτου τῇ πόλει c 3. p 15. καιροῦ τῇ πόλει τοιούτου p 9. Bekk. Ibid. ἦν] ἦν ἡ b. c 3. d. i. p 9. 10. 15. t. Bekk. 22. ὑστερίζασι c 3. p 10. 15. 23. προεμένοις c 3. n. Bekk. προ εμένοις p 10. 24. ἀπολέσθαι p 15.

P. 368. 1. εἰς om. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 3. λέγον p 10. 15. 4. ἐδόκει c 3. p 15. 5. εἴτε - - - εἶναι om. p 15. 7. δῆμον] νόμον c 3. 8. βουλωνται p 9. 9. τῶν] τῷ p 9. 10. Bekk. 10. διαχειροτονίας γενομένης p 15. 11. ἀντέχε] ἀντεχειροτόνησεν c 3. p 9. Bekk. ἀντεπεχειροτόνησεν p 10. 15. ἀπεχειροτόνησεν Fel. P. Manut. Ibid. ὡς οὐ - - - χρῆσθαι om. b. Ald. et Benenat. 12. ὡς στρατιωτικοῖς corr. c 3. Ibid. ἀλλὰ καὶ νῦν] ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν c 3. p 10. 15. Fel. P. Manut. ἀλλὰ καὶ νῦν ἔτι p 9. Bekk. 13. ἐάν b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 14. εἴπας c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 15. δικαστὰς δίκαιον] δημοκρατουμένους δεῖν c 3. p 10. 15. δημοκρατουμένους δίκαιον Fel. P. Manut. sed δικαστὰς δίκαιον Fel. Ind. P. Manut. Ind. τοὺς δικαστὰς δικ. ὀργίζεσθαι om. in lacuna p 9. 18. μαρτυρίας p 10.

ὑπο

15. Ibid. παρασχόμενος c 3. ὑποσχόμενος p 10. 15. 20. διαπράξασθαι ἐδόκει c 3. p 15. ult. ἀτιμώσειεν] ἀτιμάσειεν c 3. Fel. P. Manut.

P. 369. 2. ἐς τὸν c 3. om. P. Manut. 4. τι om. P. Manut. 5. ἐνάτης c 3. p 15. 15. ἅπασιν c 3. p 10. 15. 19. ὥστε] ἄστε

ον

καὶ c 3. p 10. 15. P. Manut. 20. δικαίως b. Ibid. ἐνεχειρίσαμεν p 15. 24. ἐπὶ] τὸν M. Ben. antep. αὐτοῦ] αὐτοῦ Fel. pen. παρασκευασάμενος c 3. d. i. p 9. 10. 15. t. Bekk. ult. κατασκευὰς p 15. Ibid. ὡς Κυρηναῖοι εἴησαν] σ. Λ. c 3. ησαν p 10. om. in lacuna i. p 9. 15. Ibid. προ-

ο

εῖπεν b. προεῖπον Ald.

P. 370. 1. τὸν Παλλάδιον φόνον] ἐπὶ Παλ-

ον ον

λαδίῳ φόνου b. ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου c 3. p 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 2. ἀπέκτεινεν c 3. p 10. 15. 3. ἀράμενος p 15. 4. οἶδεν p 9. 5. οὐδεὶς n. 9. ἀνδρῶν] δραχμῶν b. c 3. p 9. 10. 15. Fel. P. Manut. sed ἀνδρῶν Fel. Ind. P. Manut. Ind. 11. αὐτοὶ add. in marg. p 9. 12. ἂν οὐ χρησάμην Ald. 15. ἀγῶνι ; editiones. 16. ἦν ;] ἂν ἦν ; c 3. p 9. 10. 15. 17. , ἰδίᾳ Bekk. Ibid. τ' ἐμοὶ c 3. p 9. 10. 15. ἐμοί, Bekk. Ibid. τρέπεσθαι] τραπέσθαι c 3. p 10. 15. Fel. P. Manut. 18. ὑπ' αὐτοῦ om. c 3. p 9. 15.

P. 371. 1. ἀφῃρεῖτο c 3. p 10. 15. Ibid. τοὺς νόμους b. M. Ben. 3. ἐπιδείξων] εἰπὼν b. Ibid. ξυνοικοῦντα c 3. 4. δὲ om. p 15. Ald. 6. ἑτέρων] ἑταιρῶν c 3. p 10. 15. Bekk. Ibid. et 7. αὐτοῦ Bekk. 7. τὸν δῆμον ποιοῦντα c 3. p 10. 15. 13. ἀδικηθεὶς ἐγὼ c 3. p 9. 10. 15. Bekk. δεηθεὶς ἐγὼ b. 15. αὕτη om. c 3. Ibid. ξυνοικεῖ c 3. 18. τε om. p 15. 22. τούτου c 3. p 9. 10. 15. 23. ὑπάρξοντα Benenat. antep. ἀκούσαντα Fel. P. Manut. Ibid. καὶ τῆς ἀπολογίας om. p 9. pen. ὑπέρ τε τῶν θεῶν φέρειν p 15.

P. 372. 1. Η ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ. c 3. 2. ἃ] ὡς c 3. 4. Νέαιρα αὕτη, καὶ d. 5. Στεφάνῳ αὐτῷ, c 3. d. p 10. 15. Ibid. τοῦτο ὑμῖν om. c 3. p 10. 15. 6. πρῶτον μὲν οὖν b. c 3. d. i. p 9. 10. 15. t. Bekk. 10. γράφεσθαι Benenat. 11. Ἀθηναῖον Benenat. Ibid. οἷς] οὓς p 15. 13. ἁλόντος] ἑλόντος c 3. p 9. 10. t. Bekk. Ibid. ὡσαύτως] ἔστω c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 18. αὐτῶν b. c 3. d. i. o. p 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. antep. ἀρχῆς] ἀρχῆς ἀκριβῶς b. c 3. d. p 9. 10. 15. t. Bekk. pen. μικροῦ παιδίου p 15. ult. ἡλίου p 9. et pr. p 10. ἡλίου p 15.

P. 373. 9. Ἄντειαν c 3. p 10. 15. Ἀντείαν d. 12. ἠλευθέρωσαν c 3. p 10. 15. Ibid. ὑπὸ] παρὰ c 3. p 9. 10. 15. antep. κἂν p 15. pen. ante δηλώσω lacuna in p 9.

P. 374. 4. μνῆσαι et ver. 9. μνηθῇ Benenat. 6. ἀναλώσῃ ὑπὲρ αὐτῆς c 3. p 10. 15. 10. et 12. αὐτοῦ Bekk. 15. ἑαυτῷ c 3. p 10. 15. 16. αὐτῇ c 3. p 10. 17. μήπω] μηδέπω Fel. P. Manut. pen. τοῦτον c 3. p 10. 15.

P. 375. 1. ΜΑΡΤΥΣ. c 3. 4. ἐπεδημήσαμεν] ἐπεδήμησαν c 3. p 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 7. Σῖμος p 15. Bekk. Σίμος c 3. p 10. 10. αὐτῇ c 3. p 10. 15. Bekk. αυτη p 9. Ibid. Γλαυκωνίδῃ b. Ald. Γλαυκωνίδου τῷ Κυδαντίδῃ c 3. d. i. o. p 9. 10. 15. Hervag. Tayl. Bekk. 13. ἀφίλητον p 15. εὐφίλητον τὸν c 3. Ibid. et 17. σημωνος p 9. 14. et 17. Αἶξον.] Αἴξων. codices et Bekk. 18. Σῖμον p 15. Bekk. Σίμον c 3. p 10. 23. περιφανῶς b. 26. ἱπποκρίτης p 15. Ibid. μεμισθωμένην d. i. o. p 10. 15. t. Hervag. Tayl. antep. γρ. ἀντείπας in marg. b. Ibid. τῆδε om. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. ult. δεσμωτήριον p 15.

P. 376. 2. τὴν στρατείαν c 3. p 9. 10. 15. Ald. Bekk. 3. ἀστρατείας c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 8. δὴ] δ' b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. δι' Ald. Fel. P. Manut. 10. κάλει τὸν Ἱππ. p 15. 11. ΜΑΡΤΥΣ. c 3. 12. Ἀθμονεὺς b. c 3. i. p 9. 10. 15. Ald. Bekk. 17.

η a

Τιμανορίδας b. Τιμανορίδης p 9. Τιμανορίδας p 10. 15. Bekk. Ibid. Λευκάσιος p 15. 20. αὐτῶν τιμὴν] αὐτῆς τιμὴν b. c 3. o. p. 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. αὐτοῖς M. Ben. 22. αὐτῶν Bekk. pen. εἴη om. Fel. P. Manut. Ibid. τι om. p. 15. Ibid. ἀργύριον P. Manut. Ibid. αὐτοῖς p 15.

P. 377. 1. αὐτὴν p 15. 3. αὐτὴ p 15. 4. καὶ τοῦ Τιμ. p 15. 5. τε om. Ald. 11. Τιμανορίδας b. Ibid. δίδοσιν Fel. P. Manut. 13. συλλέγουσα] συνάγουσα i. c 3. o. p 10. εἰσάγουσα p 15. Ibid. αὕτη c 3. p 9. αὐτῇ p 15. 14. προσθέντα αὐτοῦ p 15. προσθέντα αὐτῷ c 3. i. 15. ὑπὲρ om. codices et editiones. Ibid. et 17. αὐτοῖς M. Ben. Ibid. et 20. Εὐκράτει c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 16. et 20. Τιμανορίδᾳ b. p 9. 10. 15. Bekk. 17. τούτους τοὺς λόγους p 15. 20. τε om. c 3. p 9. 10. Bekk. 24. ΜΑΡΤΥΣ. c 3. 26. νυνὶ c 3. p 10. 15. 27. Τιμανορίδᾳ Bekk. pen. κἀπὶ p 15. Bekk. ult. πανταχοῖ ἐπορεύετο, ὅπου Bekk.

P. 378. 4. Αἰξωνέα Benenat. 5. τῶν secundum om. p 15. 6. μιτιος p 9. Ibid. Ἀργείου codices et Bekk. 9. οἱ secundum om. codices et editiones. 11. et 14. Χιωνίδ. c 3. p 10. 15. Ibid. Ξυπεταίωνα b. p 15. Ἐξυπεταιῶνα c 3. 12. Κυδαθηναῖα p 9. Bekk. 13. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. c 3. 14. ἐξυπεταίων c 3. Ibid. κυδαθηνευς p 9. 16. εἰστιᾶσθε b. 17. τούτῳ c 3. i. p 9. 10. 15. t. Bekk. 18. αὐτῇ p 15. 21. προὐπηλακίζοντο Ald. 22. αὐτῷ c 3. 23. αὐτοῦ b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐκ] ἐπὶ c 3. i. o. p 9. antep. Κοκκαλίνην b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. ult. τοὺς om. c 3. p 10. 15. Bekk.

P. 379. 1. τε παστίου c 3. p 15. 4. Μεγαρεῖς δ'] μὲν γὰρ ἦσαν b. p 9. Ald. Fel. μὲν γὰρ Μεγαρεῖς c 3. i. p 10. 15. 5. ἐλεύθεροι b. p 9. Ald. Fel. 9. Τιμανονίδου] Τιμαρωνίδου Ald. Fel. P. Manut. Τιμανορίδου codices et Bekk. 13. καταγομένους P. Manut. 14. πλησιάσασαν c 3. Ibid. ταύτῃ c 3. i. p 10. 15. 20. αὐτῆς Bekk.

οι

21. καὶ om. Fel. P. Manut. 24. ἀδικήσει b. ἀδικήσοι c 3. p 10. 15. Bekk. Ibid. δὲ om. p 15. ult. εἰς τὸ οἰκίδιον b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ὃ ἦν] ὂν p 9.

P. 380. 2. Κλεινομάχου c 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. Σπίθαρος p 15. 4. ἕνεκα corr. c 3. 5. ἐξὸν p 15. Ibid. καλεῖν] καλὴν b. c 3. p 9. 10. Bekk. 7. ὅ τι Bekk. 9. λαβὼν c 3. p 10. 15. 10. τοῦ] τὴν τοῦ c 3. o. p 9. 10. 15. Bekk. 14. διητὴν p 9. διήτην c 3. i. p 10. 15. Ibid. et 16. Κειριάδ. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. Κυριάδ. M. Ben. 17. νῦν p 15. Ibid. τοῦ Δημοχ. b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 18. Ἐροιάδην c 3. p 10. 15. Bekk. Ibid. Κηφισέα c 3. p 15. καὶ Κηφισιέα Ald. 21. τὸ om. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. antep. ἠργάζετο p 9. ult. ξυνοικοῦσα c 3.

P. 381. 5. γε] τε b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 6. παιδία c 3. i. p. 15. Ibid. ἃ om. c 3. i. Ibid. ἀπῆλθεν c 3. i. p 15. 9. αὐτῇ c 3. Bekk. αὐτὰ M. Ben. 15. καὶ περὶ τούτου ὑμῖν p 15. Ibid. περὶ om. p 15. 17. ἠδίκηκε c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 19. αὐτὴ c 3. i. p 15. 22. αὐτῷ Bekk. 24. αὐτὸν p 10. Bekk. Ibid. ὡς] εἰς b. c 3. d. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. καταστῆναι c 3. d. p 9. 10. 15. ἐνστῆναι i. pen. αὐτοῦ om. p 15.

P. 382. 3. εἰ om. p 15. Ibid. καὶ om. p 9. et editiones. 4. διαιτηθεὶς] διαιτητὴς codices et editiones. 6. 21. et 24. Σαυρί. codices et Bekk. Ibid. αὐτοῖς Bekk. 11. αὐτῆς Bekk. 12. χρυσίων] καὶ χρυσίων b. c 3. d. i. p 9. 10. 15. t. Bekk. 13. αὐτῇ τῇ ἀνθρ. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. ἐν τῇ ἀνθρ. b. Ald. Fel. P. Manut. 20. τοὺς μάρτυρας p 15. 22. Ἀχαρένα Fel. P. Manut. 23. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. c 3. p 15. antep. διήλλαξαν αὐτοὺς, οἵας c 3. d. i. p 10. 15. t. ult. Φορμίωνα P. Manut. Ibid. Νεαίρας Ald. Fel. P. Manut.

P. 383. 3. ἑκατέρων c 3. 5. ἑτέρας] ἑταίρας b. c 3. d. p 9. 10. 15. P. Manut. Bekk. 7. αὐτῇ p 9. 8. ὅτι τἀληθῆ i. 9. γρ. παρόντας b. Ibid. et 12. Προβαλίσ. c 3. d. p 10. 15. t. 11. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. c 3. 22. τὸν Στέφ. p 15. Ibid. τουτοὶ om. c 3. p 10. 23. γὰρ om. c 3. 24. τουτουὶ] τουτονὶ b. o. p 9. 10. 15. Bekk. ἣν τουτονὶ d. Ibid. παιδάριον p 9. παιδίον μικρὸν om. Ald. Ibid. ἣν d. antep. νῦν p 15. pen. αὐτοῦ θυγ. Bekk. θυγ. αὐτοῦ p 15. ult. Αἰγιλιεῖ corr. b. et sic posthac.

P. 384. 1. δ' ἦλθον Benenat. ἦλθεν c 3. 3. ἐξήτει] ἐζήτει b. c 3. d. p 9. 10. 15. Bekk. 4. παρὰ ταύτῃ c 3. d. i. p 10. 15. t. 5. δὲ] δ' ὁ c 3. p 10. 15. Bekk. 6. ἐθέλουσαν c 3. p 10. Bekk. Ibid. αὐτὴν Ald. 7. ἤδη] ᾔδει Fel. P. Manut. 8. καὶ om. codices et editiones. Ibid. ἐξαπατηθεὶς ᾔσθετο et ἐδεινοπάθησεν M. Ben. Ibid.

ὅτι] ὅτ' Bekk. Ibid. γρ. ἐνεγυᾶτο p 10. 9. Στεφάνου μὲν p 15. 10. αὐτῆς] ἀστῆς b. c 3. d. i. p 9. 10. 15. Bekk. 11. ὀργισθεὶς] ὑβρισθεὶς p 15. antep. σίτου om. p 15. Ibid. et ult. εἰσωδεῖον] εἰσοδεῖον p 10. εἰσόδιον i. p 9. 10. εἰσωδεῖον b. εἰς Ὠδεῖον c 3. Bekk. Ibid. τῆς προικὸς om. Bekk. pen. ἀποπέμψῃ p 15. ult. ἐννεοβόλοις i.

P. 385. 3. Ἀθηναίῳ ὄντι M. Ben. 7. ἐκδῷ c 3. p 9. 10. 15. 8. ἄτιμος ἔσται b. Ald. 9. γραφέσθων c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 13. ἠγγυηκέναι corr. c 3. ἐγγεγγυηκέναι p 15. 14. [καὶ] Bekk. 17. τοῦτον c 3. p 10. 15. 18. αὐτὸν τὸν Φράστορα c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 20. ΜΑΡΤΥΣ. c 3. 25. εἰσωδεῖον] εἰσωδεῖον b. εἰσόδιον p 15. εἰς Ὠδεῖον c 3. p 9. 10. Bekk. 28. παράσχωμαι b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 29. φρατέρων b. φρατέρων p 9. Bekk. Ibid. γεννητῶν] γεννητῶν b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. antep. γὰρ χρόνῳ p 15.

P. 386. 2. καὶ ὀργῆς] κατ' ὀργῆς p 15. 3. τῇ θεραπείᾳ om. p 15. 4. (ἐβάδιζον - - - ἀνθρώπῳ) Bekk. 7. ἴστε] ἴστε δὲ γρ. b. et M. Ben. Ibid. ὅσον c 3. 8. ἔπειτ' ἤδη] ἐπείσθη δὴ c 3. o. p 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. γρ. ἐπείσθη b. ἔπειθ' ἤδη p 9. Ald. 9. ἡ secundum om. c 3. p 10. 15. 11. λαβεῖν om. Ald. 12. et 25. αὐτοῦ Bekk. 13. ἔχοι c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 15. τετελευτηκέναι, ἐξουσίαν καὶ ἀφορμὴν ἱκανὴν ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐξεῦρεν, M. Ben. 16. αὐτὸν Bekk. 17. ἔπραξαι Ald. 26. πάθῃ c 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δηλώσει Bekk. Ibid. τἀκολουθ' c 3. p 15. Bekk. pen. φράτερας b. φρατέρων p 9. Bekk. Ibid. ὡς] ἂν d. i. p 10. 15. t. et corr. c 3. ult. Βρυτίδας] Βρυτιάδας Fel. P. Manut.

P. 387. 1. γεννητὸς p 15. 8. τὸν om. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 9. εἶναι om. p 15. post υἱὸν ponit c 3. 10. αὑτοῦ Bekk. αὐτὸν p 15. Ibid. αὐτῆς p 15. 13. τοὺς μάρτυρας c 3. p 9. 10. 15. 14. τοὺς παρόντας om. c 3. p 9. 10. 15. Ibid. Βρυτιδῶν] Βρυτίδων b. Βρυτιαδῶν Fel. P. Manut. 16. Ἑκαλῆθεν b. i. o. p 9. 10. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ἑκάληθεν c 3. p 15. Ibid. Εὐροιάδης b. Ἐροιάδης c 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. Εὐάλκης b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ἀάλης p 15. 17. Ἄνιτος p 15. Ibid. Κεφάληθεν p 15. 19. Βρυτίδαι] Βρυτιάδαι b. Fel. P. Manut. pen. ὑποδεικνύω] ἐπιδεικνύω c 3. o. p 10. 15. Bekk.

P. 388. 2. συνοικοῦντα ταύτῃ c 3. p 10. 15. 4. γραφ. καὶ ὑπὸ p 15. 6. ἐνεγύησεν p 9. 10. Bekk. 7. τῆς] τὴν o. p 9. 10. Bekk. 8. γε] τε b. c 3. p 9. 10. 15. Fel. 9. ἐπειδή τε b. c 3. d. p 9. 10. 15. Bekk. 10. αὐτοῦ Bekk. 12. ἐπειδὴ p 15. 15. γυναῖκα om. Ald. 18. τὴν secundum om. p 15. τοῦ c 3. 20. Ἐπαινετὸν c 3. p 10. 15. Ibid. ἀνδρεῖον] Ἄνδριον c 3. p 9. 10. Bekk. 21. ἀναλωκότα c 3. 23. τῆς] τὴν c 3. p 9. 10. Bekk. 28. θεσμοθέτην c 3. i. o. p 10. 15. pen. ὁ] καὶ ὁ p 15. ult. γραφῇ p 15.

P. 389. 1. ἐρχθῆναι p 9. et pr. c 3. 2. ἔρξῃ pr. c 3. Ibid. γράψασθαι p 9. 10. 15. Bekk. 3. μὲν om. p 10. 15. 4. ἀδικῶς δόξῃ c 3. p 10. 15. Ibid. ἐπιβεβουλεῦσαι Ald. 11. αὐτὴν om. c 3. i. p 10. 15. 13. ποτὲ p 15. 14. ὃς om. c 3. p 15. 15. ταύτης c 3. p 9. 15. 16. κάθηνται] κάθωνται b. o. Fel. P. Manut. καθῶνται p 9. 10. 15. Bekk. 17. [τὴν Στεφάνου - - - εἶναι] Bekk. 18. αὐτὸν M. Ben.

P. 390. 1. αὑτοὺς Bekk. 2. ἀνελέσθαι om. p 15. 9. τὴν προῖκα om. p 15. 10. καὶ om. c 3. 13. εἴποι c 3. εἴποιεν p 15. εἴπειν p 9. 10. Bekk. Ibid. δ' ἀμφοτέρων b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 16. τῆς om. c 3. Ibid. ταῦτα πάντα p 15. 20. κεφάληθεν p 15. 22. καὶ secundum om. p 15. 23. Στεφάνου γραφὴν p 15. 33. τολμῆσαι M. Ben. Ibid. λαχεῖν i. pen. εἰ] γρ. μόνον εἰ in marg. b.

P. 391. 7. οὑτωσὶν p 15. 8. τὰ ἄρρητα ἱερὰ ὑπὲρ c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 12. ἡ] ἣ p 10. Ibid. ἐξώρκησε P. Manut. Ibid. γεραιὰς] γεραρὰς c 3. i. o. p 10. 15. γεραίρας b. Ald. Fel. P. Manut. γεραιρας p 9. γεραιρὰς Bekk. et sic posthac. 13. δὲ] τε c 3. p 15. 14. τὰ πρὸς - - - ἀπόρρητα om. i. 15. ἀκοῦσαι πᾶσιν οἷόν c 3. d. i. p 9. 10. 15. t. Bekk.

P. 392. 2. ἀεὶ om. p 15. 3. σεμνότητας p 9. Ald. 4. βασίλιννα b. βασίλινα d. p 15. t. βασίλιννα c 3. i. p 9. 10. Bekk. 5. συνῴκησεν] συνῴκισεν c 3. p 9. 10. Bekk. 9. ἔθεντο b. p 9. 10. 15. Bekk. antep. αὑτοῦ Bekk. pen. καταλιπὼν p 15.

P. 393. 2. ἐν] καὶ ἁγιωτάτῳ ἐν b. c 3. d. p 9. 10. 15. t. Bekk. καὶ ἀλώπτῳ et ἁγιωτάτου i. 10. δυεῖν b. p 9. 10. 15. Bekk. 14. ἐξορκοῖ b. c 3. d. p 9. 10. 15. Bekk. 18. ΓΕΡΑΙΡΩΝ om. c 3. pen. Θεοίνια c 3. d. i. o. p 10. 15. t. Hervag. Tayl. Fel. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. Ibid. καὶ τὰ Ἰοβάκχεια b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. ult. τὰ om. p 9.

P. 394. 5. δρώσαις Bekk. 7. παράσχωμαι b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. παρέσχημεν Ald. Ibid. γεγενημένων p 9. 9. οὐκ ἀληθῆ] οὐκ om. c 3. o. p 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 10. ἐν om. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 20. τὰ secundum om. Ald. 23. αὐτῆς] αὐτὴν codices et editiones. 25. κακίαν p 15. antep. κελεύσειεν p 9.

P. 395. 2. ποστοὶ Benenat. 12. οἱ Ἀρεοπαγῖται - - - (ad pag. 397. 2.) ἀκούσαντες αὐτῶν post ἀρίστους (pag. 404. 16.) ponit p 9. 14. τοῦτον c 3. 16. ἀρχιερέα d. p 15. 17. ΜΑΡΤΥΣ. c 3. 18. ἀρχιεὺς c 3. ἀρχιερεὺς d. p 15. 19. καὶ ἐπεὶ p 9. ἐπειδὴ p 15. 20. γρ. προεδρίας b. 25. τι om. c 3. p 10. 15. antep. τι ὑπὲρ p 9. Ibid. τῶν primum om. b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. pen. ἔφη γὰρ Ald. ult. οὐκέτ'] οὐκ c 3. p 10. 15. Ibid. ὡς] εἰς p 9. et corr. p 10. Fel. P. Manut. Bekk.

P. 396. 4. ᾗ ἐὰν] ᾗ ἂν c 3. i. p 10. 15. Bekk. αἷς ἂν M. Ben. 7. καὶ ἔδωκεν - - - θανάτου om. i. 9. τἆλλα add. in marg. p 9. Ibid. ὑβρισθεῖσαν c 3. d. p 9. 10. 15. t. Bekk. 14. τῶν secundum om. c 3. p 15. 16. τὸν νόμον c 3. p 9. 10. 15. 17. ΜΟΙΧΕΙΑΣ. om. c 3. μοιχεία p 9. 18. ἕλῃ b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. σὺν τῇ γυναικὶ συνοικεῖν c 3. 19. τὰ δημοτελῆ - - - περὶ τὰ ἱερὰ om. c 3. i. p 9. 15. add. in marg. p 10. 20. εἴη] εἰσίῃ p 10. Fel. P. Manut. Bekk. 23. τῶν] τοῦ p 10. Bekk. 24. ὡς καὶ p 15. 25. κύριος t. ult. πολίτην εἶναι et γρ. γενέσθαι πολίτην M. Ben.

P. 397. 2. ἀκούσαντες b. ἀκούοντες c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 3. καὶ τὰ κάλλ. b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 5. τὸ δήμῳ Fel. P. Manut. om. c 3. d. p 15. t. et pr. p 10. 7. τῶν] τὸν p 9. 10. Bekk. 8. ἐπεὶ] ἔπειτ' b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. δῷ] δήμῳ p 15. 10. Ἀθηναίων c 3. p 9. 10. Ibid. ψηφίζωνται c 3. ult. γέρρα c 3. p 9. 10. 15. Bekk.

P. 398. 1. σκοπεῖται Ald. Fel. P. Manut. 5. ἐξελέγξαι om. p 15. et pr. c 3. p 10. ἐν ἄλλῳ ἐξελεγχθῆναι in marg. p 10. Ibid. εἰληχότα b. ult. δήμου] νόμου b.

P. 399. 1. τὸ] εἰς τὸ p 9. Ald. εἰς b. 5. τις ἐφ'] ἐστιν ἐφ' c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. νόμος ἐστὶ] ἐστὶ om. b. c 3. p 9. 10. 15. Fel. Bekk. 8. ποιήσηται ὁ δῆμος c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 11. ἤδη om. p 15. 19. ὅσον P. Manut. 20. τε om. c 3. p 9. 10. 24. Μαραθῶνάδε Bekk. Ibid. Δάτης] Δάτις c 3. p 10. 15. Δᾶτις Bekk. 26. ἐφ'] ὑφ' p 10. 15. Bekk. Ibid. αὐτῷ i. αὐτὸν c 3. antep. καὶ tertium om. b. Ald. Fel. P. Manut. pen. ἡ ἐν] ἡ om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. γραφῇ om. b. c 3. p 10. Ald. Fel. P. Manut.

P. 400. 1. κοινας p 9. κυνᾶς Bekk. 4. ἡμίσους p 15. 6. ἐπιόντι in γρ. b. om. Ald. Ibid. ὑμετέρας p 10. 8. ἡμῖν M. Ben. Ibid. ἐν om. p 15. 9. et 20. Πλαταιᾶσι b. Πλαταιᾶσι d. p 10. t. Bekk. Πλαταιάσι c 3. p 15. 11. μαχησάμενοι p 10. 15. 13. ἐνεχείρησεν t. M. Ben. 14. ἠγάπα ὅτι] ἦγ' ἁπλότητι d. o. p 15. ἠγαλότητι t. Ibid. μόνον] μόνοι c 3. p 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 17. ὑπὸ] ἀπὸ p 15. 19. Δελφοῖ p 15. 20. οἱ primum om. c 3. Ibid. ἐν om. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 21. καὶ om. c 3.

P. 401. 1. αὑτοῦ b. 5. ἐκκολάψαντας n. et γρ. b. M. Ben. Ibid. ἐγγράψαι in marg. b. 8. ἐκ] οὐκ ἐκ p 15. 9. αὐτὸν p 15. αὐτῷ corr. c 3. Ibid. χρήσωνται b. χρήσονται c 3. p 15. Ibid. οἱ om. c 3. p 10. 10. ὁ Λακεδ. b. 16. αὑτῶν Bekk. 18. ἐγένετο c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. 19. οὐκ εἶδον p 15. 22. μέγα] μέγας c 3. i. o. p 10. 15. et γρ. b. Fel. P. Manut. Bekk. ult. ἀξιοῦντες Fel. P. Manut. Ibid. τότ' om. codices et editiones.

P. 402. 1. καὶ οἱ] οἱ δὲ c 3. 2. Πλαταιεῦσιν c 3. d. p 9. 10. 15. t. Bekk. 4. ἐν] ἐν τῇ c 3. p 9. 10. 15. Bekk. om. i. Ibid. μάχῃ ζῶντας, Bekk. μάχῃ om. i. 9. δὲ καὶ τοῖς p 15. 10. Μηλιεῦσι c 3. Μιλιεῦσι i. p. 10. Μιλιαίοις p 15. Ibid. καὶ Αἰνιᾶσι om. p 15. Ibid. ἀπαγγείλαντες p 15. 13. τὴν δὲ codices et editiones. 14. αὑτῶν Bekk. 15. δὲ om. c 3. i. p 9. 10. 15. Ibid. Πλαταιῶν c 3. p 15. 16. ἄνευ om. b. 18. ἀπειρήκασιν p 15.

P. 403. 1. τείχισμα p 15. περιτείχισμα, τῶν πολεμίων Bekk. 5. δὲ om. c 3. 6. αἰσθανόμενοι c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 14. ΨΗΦΙΣΜΑ om. p 9. ΠΕΡΙ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ om. c 3. 19. τὰς Πλατ.] τοὺς Πλατ. b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. Πλαταιὰς Fel. P. Manut. 20. εὑρομένον Benenat. 21. τοῦ Ἀθ.] τῶν Ἀθ. p 15. 22. δὴ om. c 3. p 15. antep. τοῦ Ἀθ.] τῶν Ἀθ. c 3. p 15.

P. 404. 4. πρὸς] παρὰ c 3. i. p 10. 15. 8. τῷ c 3. 9. αὑτοῖς Bekk. 10. τῷ om. c 3. 11. αὐτῷ] αὐτῶν b. p 9. 10. 15. Bekk. αὐτὸν c 3. 16. ὁμολογουμένους] ὁμολογουμένως c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 17. διωρίσασθαι c 3. p 9. 19. καὶ ἀκριβῶς om. c 3. d. p 9. 10. 15. t. Bekk. Ibid. διαπεπορνευμένην c 3. 20. ἐάσατε p 9. 21. εἶναι om. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἦν om. p 9. 22. πολῖτιν b. d. i. o. p 10. 15. t. et corr. c 3. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 23. ποῦ] οὐ corr. c 3. Ibid. αὐτὴ c 3. p 15. Ibid. ποῖ Bekk. 26. Λαρισαίου c 3. p 15. Ibid. Μηδείου p 9. 10. 15. Ibid. υἱοῦ om. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 27. ἐν secundum om. p 15. antep. τῆς om. p 15. pen. ἔτι om. p 15. Ibid. δὴ b. δὴ p 9. 10. 15.

P. 405. 3. φήσετε καλὸν p 15. 6. καὶ καταστῆναι Fel. P. Manut. 7. οἷς] οἷα b. c 3. d. i. p 9. 10. 15. t. Bekk. Ibid. ἀσέβηκε Ald. Ibid. ἂν om. p 15. 8. ᾔδεισαν c 3. 10. αὐτοὶ p 15. 15. εἰσιὼν c 3. i. o. p 9. 10. 15. et γρ. b. Bekk. 16. ἀποψηφισαμένης] ἀποψηφισάμενος c 3. d. o. p

9. 10. 15. t. Bekk. γρ. ἀπεψηφισμένης M. Ben. 17. ἐκδικάζομεν p 15. Ibid. τῷ editiones. 18. εὐθὺς ἐρήσεται p 15. Ibid. οὐ γάρ; codices et editiones. 19. συνοικῇ b. 20. αὐτὴ p 15. 21. ὑπὲρ] περὶ c 3. p 9. 15. antep. εὖ om. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. ult. ἀπεψηφισάμεθα M. Ben.

P. 406. 2. τῶν τῆς πόλεως μετέχειν p 15. 3. ἐπιδείκνυτε b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. γρ. ἐπιδείκνυτε ταύτας b. γρ. ἐπιδείκνυτε ταύταις p 9. 4. 9. et 22. βούλονται Ald. Fel. P. Manut. 8. ἤδη om. c 3. p 9. 15. 13. τοῦ] τοὺς Ald. Ibid. γενέσθαι c 3. p 9. 10. 15. 15. ἱκανοὺς Ald. Ibid. νόμος] ὁ νόμος codices et Bekk. 18. παντελῶς γενομένου p 15. 19. πολιτιμων d. 22. τελευτῶν p 15.

P. 407. 7. δικάζεσθαι c 3. i. p 9. 10. 15. 10. ὁμολογίαις p 15. 12. αὐτὴν p 15. Ibid. τοῦτο μόνον] γρ. τὸν νόρκον b. p 10. μόνον om. i. ult. Σινώπης τῆς ἑταίρας i. et γρ. b. p 9. Ibid. ἁλώοις] αλωιοις p 9. ἁλῴοις Bekk. ἁλῷ. οἷς b. c 3. p 10. 15. Ald. Fel. P. Manut. ἑάλω, οἷς i. et γρ. b. p 9.

P. 408. 1. αὐτῇ] αὐλῇ codices et Bekk. 2. ἐκείνου Bekk. 3. θυσίας] οὐσίας o. Ibid. καὶ om. b. 4. τοῦ] τῶν c 3. d. p 15. 6. νομίμων c 3. d. i. p 9. 10. 15. t. Bekk. 10. τοῦτο] τοῦτον b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 12. τιμωρήσεσθε;] τιμωρήσεσθε. Fel. 13. καὶ om. p 15. 15. αὐτῇ p 15. 16. σὺ] οὖν c 3. pen. τοὺς om. p 15.

P. 409. 4. ὡς] οὔτε ὡς M. Ben. 5. ἔχειν c 3. p 15. 7. ἐξ om. p 15. 8. αὐτοῦ Bekk. 11. ἡμῖν p 15. Ibid. ἅπαντα c 3. p 10. 15. 12. Νέαιραν] Νεαίρᾳ b. c 3. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. προσακολουθούσας M. Ben. 15. ἐκτήσατο om. p 15. Ibid. Ξενίδα b. c 3. Bekk. 17. σταδιαδρομοῦντα p 9. σταδιοδρoῦντα Ald. Ibid. Στροβήλην M. Ben. 19. γήμαντος Ald. 23. ὃς ἂν] ὡς ἂν Fel. pen. αὐτοῦ Bekk.

P. 410. 11. Δινομένης c 3. Δεινομένης p 10. 15. 14. ἀξιῶν - - - Ἀπολλόδωρος Στέφανον om. i. 16. παρεῖναι p 18. 20. πρoκαλεῖται c 3. i. p 9. 10. 15. Ibid. γέγραπται τὴν γραφὴν p 15. 21. παραλαμβάνειν om. b. Ald. pen. Ξενίδα b. c 3. Bekk. ult. τῶν ὄντων τῆς p 15. τῶν c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. Νεαίρας c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. μὴ om. codices et editiones.

P. 411. 2. σταδιαδρομῶν p 9. 10. 3. καὶ Νεαίρας om. pr. c 3. 6. τοῦ Νεαίρας] τῆς Νεαίρας M. Ben. 9. ἠθέλησαν] ἠθέλησε c 3. p 9. 10. 15. Fel. P. Manut. Bekk. 10. αὐτοῦ τοῦ Στεφ. p 15. 12. καὶ secundum om. c 3. p 9. 10. 15. 13. λέγῃ c 3. p 9. 10. 15. Bekk. 14. πάντα c 3. i. p 15. Ibid. ψεύδεται] ψεύσεται b. ψεύσεται (δ) p 15. Bekk. 16. ὡς ἐγὼ] ἐγὼ δ' c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. Ibid. ἐζήτουν c 3. p 15. 17. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι c 3. 20. λήσειν] λαθεῖν b. c 3. i. p 9. 10. 15. Bekk. sed γρ. λήσειν in marg. b. antep. πᾶσι om. p 15. ult. ἀστῷ] αὐτῷ p 15.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

Tit. ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩΙ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑΣ. Codex Rawlinsonianus, quem posthac designabo per literam R.

ΛΟΓΟΣ.

P. 412. 1. ἐν τῷδε τῷ c 3. d 1. 2. p 9. 10. R. Bekk. 2. τῷδε om. b. Ald. Bekk. sed add. in marg. b. Ibid. πολέμῳ] τάφῳ a 5. Ibid. γεγονότας c 3. d 1. h. i. o. p 9. 10. Bekk. sed γρ. γεγενημένους p 10. 5. τεύξονται b. Ald. Ibid. σκοπῶ d 1. 2. σκοπῶν τὸν τρόπον τοῦ M. Ben. 7. πᾶσαν c 3. 11. ὅμως] ὁμοίως a 5. o. p 9. 10. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἀπηλλαχθῆναι M. Ben. Ibid. τότε p 9. 12. ἐνθάδε καλὸν εἶναι M. Ben. antep. χρηστοῖς] ἀγαθοῖς d 1. 2. h. i. p 10. R. Ibid. (τῶν) κτημάτων c 3. pen. τὰς b. Ibid. κατὰ τὸν βίον c 3. d 1. 2. i. p 9. Bekk. ult. καὶ τῆς ἀρ. Fel. P. Manut.

P. 413. 2. τούτους] τούτοις c 3. p 9. 10. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. εἰώθεισαν c 3. 5. ἀνδρείαν a 5. et sic passim. 7. λοιπῶν] λόγων a 1. c 3. o. p 10. Fel. P. Manut. Ibid. δὲ] δὲ καὶ b. c 3. o. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. δὲ καὶ καλῶς a 5. 10. παραλείπων p 9. R. 15. τὴν om. a 5. d. ult. τὰς] τοὺς p 9. Ibid. ἐπήλυτας Fel.

P. 414. 1. ὁμοῖα pr. a 5. 2. γνησίῳ Ald. 3. τὸ om. a 5. c 3. d 1. 2. h. et pr. p 9. 10. 4. πρώτους c 3. Ibid. φανῆναι] εἶναι c 3. 6. εἶναι post προγόνων ponit p 10. 9. τοιαῦτα om. c 3. 10. τοῖσδε] τοῖς τῶνδε Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. 12. ἄκυρον b. 14. [καὶ] μῆκος (ου) Bekk. Ibid. λόγων b. λόγου a 5. c 3. h. p 9. 10. R. Bekk. λόγον P. Manut. 21. λαμπρὰ] καλὰ a 5. c 3. d 1. 2. h. p 9. 10. R. antep. τὸν] τὸν τῶν a 5. d 1. 2. τῶν p 9. Ibid. ἐλθόντες a 5. R. pen. τῶν] τὸν c 3. d 2. i. o. p 10. om. a 5. b. Ald. Bekk. ult. ἄλλον h. Ibid. οἰκίας Benenat.

P. 415. 1. ἐκ τῆς om. Fel. P. Manut.

2. οὐδ' οὔθ' Bekk. 3. καταλῦσαι a 5. c 3. d 1. 2. h. o. p 9. 10. R. 5. φυγόντες h. 9. ἀνενηνεγμένων a 5. Ald. ἀνηγμένων w. 10. παραλείπων p 9. Ibid. ἕκαστος b. Ibid. εὐσχήμονα a 5. 13. τἀκείνων c 3. Bekk. 15. τῷ] ὦ M. Ben. Ibid. ὑπογυώτερ' c 3. h. p 9. 10. R. ὑπογυιότερ' (ω) Bekk. Ibid. εἶναι om. c 3. Ibid. τοῖς (ὕπ) χρόνοις (ω) a 5. τῷ χρόνῳ M. Ben. Ibid. οὕτω (φύσιν) a 5. antep. τάξιν p 10. λῆξιν M. Ben. pen. τὸν μὲν ἐξ a 5. c 3. d 1. 2. h. R.

P. 416. 1. ἅπασι a 5. 3. μηδὲ om. (ον) Ald. 5. τοσούτῳ b. τοσοῦτο i. τοσούτῳ c 3. d 1. 2. h. p 9. 10. R. Bekk. Ibid. Τροίᾳ a 5. c 3. R. 6. ὅσων] ὅσον a 5. d 1. h. p 9. 10. R. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. ὅσῳ (ον) b. ὅσῳ c 3. d 2. Ibid. ἐξ ἁπάσης] Ἕλληνες a 5. c 3. d 1. h i. R. 9. κατεσκευασμένα a 5. 11. ἔστι a 5. 14. αὐτοὺς d 1. 16. ὅ τι] τί a 5. c 3. d 1. p 10. 18. ὅ τι] τι p 9. Ibid. 'κείνων c 3. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. πολλὰ om. p 9. 19. καλὰ om. a 5. d 1. 2. h. i. o. p 9. 10. R. et pr. c 3. Ibid. δίδωσιν] δείκνυσιν αὐτῇ a 5. c 3. d 1. 2. h. i. o. R. Fel. Ind. P. Manut. Ind. δείκνυσιν αὐτὴ p 9. 10. δίδωσιν αὐτὴ Bekk. Ibid. εἰπεῖν - - - διελθεῖν] ἃ καὶ πρόχειρα καὶ ῥᾴδιον ἐπελθεῖν ἐστίν a 5. c 3. d 1. 2. h. i. o. p 9. 10. R. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 20. καὶ ὑμῶν καὶ d 1. 2. Ibid. παρὰ τοῖς προγόνοις om. a 5. b. d 1. 2. (ῶν ων) h. R. Ald. 22. τὸν λόγον a 5. 23. καὶ om. b. c 3. d 2. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. antep. τῇ om. a 5.

P. 417. 5. ἂν om. a 5. c 3. h. p 10. Ibid. ἀκριβέστερον] ἀφειδέστερον a 5. c 3. i. o. p 9. 10. et γρ. b. Fel. P. Manut. Bekk. 6. ταῦτα a 5. c 3. d 1. 2. h. i. p 9. 10. R. Bekk. Ibid. παρεσκευασάμην c 3. h. i. o. R. Fel. P. Manut. 7. ἔδοξε h. Ibid. τούσδε] τούτους a 5. c 3. d 1. 2. h. p 9. 10. R. 8. ἐὰν] ἂν a 5. d 2. h. i. R. Ibid. συμβουλευομένους a 5. R. 11. νοήσεις a 5. R. M. Ben. 12. κἂν om. Benenat. 14. κἂν] ἂν a 5. c 3. d 1. h. i. R. ἂν κἂν p 9. et pr. p 10. 15. ἐνέγκαι] ἤνεγκε a 5. c 3. d 1. 2. h. p 9. 10. R. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. προσεποίει] προσποιεῖ c 3. d 1. 2. h. p 9. 10. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. ποιεῖ a 5. R. 16. πρόσεστι p 9. R. 18. ἔργοις] λόγοις a 5. R. 19. προσιστάμενα a 5. c 3. d 2. h. p 9. 10. R. Ibid. μοι om. a 5. c 3. d 1. 2. h. p 9. 10. R. Bekk. antep. οἷς χρὴ a 5. c 3. d 1. 2. h. p 9. 10. R. sed γρ. οἷς χρὴ p 10. ult. οἰκείων αὐτῆς p 9. αὐτοῖς οἰκείων c 3. i. p 10.

P. 418. 1. τούτοις a 5. d 1. 2. Ibid. λαμβάνουσαν a 5. 6. τῇ] ἡ c 3. Ibid. τί - - - σώζεται om. a 5. c 3. d 2. p 9. et pr. p 10. 7. τούτοις οὖν ἀμφ. M. Ben. 8. γὰρ om. a 5. 9. προείλοντο a 5. c 3. d 1. R. 10. ἀπόδειξίς om. a 5. c 3. d 1. 2. h. add. in marg. p 10. 13. οὐ] οὖν a 5. d 1. h. p 9. R. Ald. Ibid. προορώσης κακίας a 5. d 1. R. 21. ἀμφοτέροις] ἀμφότεροι a 5. c 3. d 1. 2. h. o. p 9. 10. R. w. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. κρατῶν a 5. 23. ἐν τάξει om. p 9. 24. ἔσχηκε c 3. antep. τὸ] γρ. τι b. p 10. Ibid. ἥττηνται Ald. ult. τὴν om. c 3.

P. 419. 2. ἐκεῖ] ἐκείνοις M. Ben. 3. τοὺς] τοῖς a 5. c 3. d 1. 2. h. o. p 9. 10. R. w. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. οἰκείους] οἰκείοις a 5. c 3. d 1. 2. h. o. p 10. R. w. Fel. P. Manut. Bekk. 4. τύχην] γρ. τὴν ψυχὴν b. 6. τοῦθ' a 5. c 3. d 1. 2. h. p 10. R. 8. τοῦ] οὔτε a 5. c 3. p 9. R. sed in marg. ἣ R. Ibid. ἀγασθέντες a 5. b. Ald. 9. ἐκείνων om. a 5. c 3. i. add. in marg. p 10. 11. τοὺς om. b. p 9. Ald. 14. καὶ ψυχῇ om. a 5. c 3. d 2. h. i. p 9. 10. R. Bekk. 15. ὅντιν'] ὥστε τινὰ et ὥστε τινὸς M. Ben. antep. ἀντιποιήσασθαι a 5. c 3. h. i. p 9. 10. R. pen. ὡς] ὃ M. Ben. ult. ἅπαντας p 9. 10. Bekk. ἅπαντ' c 3.

P. 420. 1. περὶ ὧν - - - εἰκότως om. a 5. c 3. d 1. 2. i. p 9. 4. ἐγκαλέσει a 5. 5. οὔτ' ἐκείνων οὔθ' (ἀνθ' c 3.) ἡμῶν c 3. i. p 9. 10. ὃ] τόδε in marg. R. Ibid. τοῖς οὖσιν ἀνθρώποις c 3. i. p 9. 10. Bekk. 11. πάσης a 1. c 3. d. 1. 2. o. p 10. Fel. P. Manut. 12. et 15. τῶνδε om. a 5. Ald. Ibid. διεσώσατο c 3. 13. οὖν] γὰρ Ald. Less. Fel. P. Manut. 15. ἡ ψυχὴ c 3. 20. ἐξέλοιτο a 5. c 3. o. p 9. 10. 21. βίος γένοιτ' ἂν] ἂν ἡμῖν βίος γένοιτο a 5. c 3. i. o. p 9. 10. Bekk. ἡμῖν βίος γένοιτ' ἂν Fel. P. Manut. 22. πᾶς om. c 3. i. in γρ. habet p 10. 23. τοῦ] τούτου a 5. d. 1. 2. h. i. o. R. 25. ὀλίγων] Ἑλλήνων a 5. R. 26. ἐργάζονται a 5. c 3. Ibid. ταῖς πολιτείαις Ald. Ind. 27. ἔλθοι c 3. ult. καὶ secundum om. a 5. d 1. R.

P. 421. 1. τῶν εὐφρονούντων a 5. d 1. 2. οὐκ] δι' ἣν οὐκ M. Ben. 3. δηλοῦν τἀληθὲς ἀποτρέψαι c 3. p 9. 10. Ibid. ἐξαρκέσασθαι a 5. M. Ben. 4. οὔτε μόνος ὁ] ὥστε ὁ μόνος a 5. c 3. i. o. p 9. 10. R. 6. γε om. a 5. c 3. Ibid. λέγοντες c 3. 7. πάντως c 3. 12. παιδία Benenat. 14. γρ. παρεσκεύασεν b. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. Ind. P. Manut. Ind. 15. πάντες c 3. p 9. 10. Bekk. 16. 'αυτου' χωραν p 9. 17. τὰς] τοὺς c 3. h. 23. ἡγοῦνται c 3. Ibid. προδοῦναι τὴν ἐκείνου (ἐκείνων c 3.) c 3. i. p 9. 10. Bekk. pen. αὐτῆς] ταύτης a 5. b. c 3. p 9. 10. Bekk. ult. Πανδιόνος b. c 3. h. p 9. 10. R. Bekk.

P. 422. 1. Τηρέω a 5. Τυρέα b. 2. συγγενῆ φανήσονται τὸν θυμὸν ἔχοντες] συγγενεῖς ὄντες θυμὸν ἔχοντες ὅμοιον ἐκείναις φανήσονται

a 5. c 3. o. p 9. 10. et γρ. b. Ald. Ind. P. Manut. Ind. Bekk. 3. ἐκείνοις b. Ald. Ibid. ὑφ'] ἐφ' codices et editiones. 4. ἀκηκόεσαν a 5. 5. ἑαυτὰς d 1. 2. o. 6. δ' οὖν] γοῦν c 3. Ald. Less. Ibid. ἀνδρίαν Fel. P. Manut. 9. Ὁμ. Θησέα ἕνεκα Ald. Less. Ibid. Φαίδρας] Αἴθρας a 5. b. c 3. d 1. 2. h. o. p 9. 10. R. Ald. Less. Fel. P. Manut. Bekk. sed γρ. Φαίδρας b. Fel. Ind. ult. οἰκείους σύμπαντας] οἶκοι σύμπαντας οἰκείους a 5. c 3. d 1. 2. h. i. o. p 9. 10. R. et γρ. b. οἶκοι σύμπαντας b. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ἕνεκεν c 3.

P. 423. 1. ἤμελλον ὑπὲρ τοῦ σῶσαι πάντα c 3. d 1. 2. h. i. p 9. 10. Ibid. Οἰνίδας Benenat. 3. οἰνεῦσι c 3. 6. ἐκτεῖναι a 5. c 3. h. R. ἐκτῖναι Bekk. ut passim. 7. στρατηγὸν d 2. 8. λεγόμενος codices et editiones. Ibid. τὸ Benenat. 10. πράττων d 1. 11. προσῆκον a 5. Ibid. Ἱπποθοωντίδαι c 3. Ibid. Ἀλώτης] Ἀλώπης b. c 3. Ald. Ἀλόπης h. p 9. 10. Bekk. Ἀλύπης a 5. Ἀλώτινης Fel. P. Manut. 12. ὧν, τὸ] ὄν, τὸ a 5. b. d 2. h. p 9. 10. R. 16. ἑαυτοῦ c 3. Ibid. ἠρήσατο a 5. b. p 9. 10. R. Ald. Fel. P. Manut. 19. Ἀντισχεῖδαι a 5. Ibid. Ἡρακλέα c 3. 20. δεῖ d 1. antep. εὐδαίμονες] δαίμονες a 5. b. c 3. d 1. i. p 9. 10. Ald. Bekk. Ibid. δικαίῳ] οἰκείῳ a 5. R. M. Ben. ult. ἀγήρων p 10. ἀγήρων o. Fel. P. Manut.

P. 424. 1. γραφήσονται] τραφήσονται a 5. c 3. d 1. 2. h. p 9. 10. R. Fel. Bekk. 3. νόσον Ald. 4. ἃς] τὰς codices et Ald. sed γρ. ἃς p 10. 5. ἐν] ὧν a 5. b. c 3. d 1. 2. h. p 9. R. 8. μόνοι c 3. i. p 9. Ibid. οἱ om. a 5. c 3. h. i. p 9. R. Ibid. πολῖται, ἀλλὰ om. i. 9. πᾶσα c 3. καὶ πᾶσαν a 5. Fel. P. Manut. 11. νομίζεσθαι om. a 5. c 3. d 1. 2. i. p 9. 10. Ald. sed γρ. νομίζεσθαι p 10. 13. πρότερον d 1. 14. εἰδώς τις οὐδε a 5. R. εἰδώς τι οὐδὲν M. Ben. Ibid. ἤγγελκεν c 3. d 1. 2. h. i. R. et pr. p 10. 15. ἀξίους οἱ ζῶντες i. 16. τούτοις Benenat. 17. αὐτοῖς Ald. 20. ἄνδρας om. a 5. Ibid. γεγεννηκότας Ald. Less. Fel. P. Manut. 21. καὶ ἑτέρων p 9. pen. τὸν Benenat. ult. κεκτημένους R.

P. 425. 1. οὐσιῶν p 9. 2. πᾶσιν] παισὶν a 5. c 3. d 1. 2. h. p 9. 10. R. Ald. Less. Fel. Bekk. Ibid. γε om. a 5. 3. μὲν om. c 3. antep. ἐσκεψάμην a 5. d 1. 2. h. p 9. 10. Bekk.

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

P. 426. 4. καὶ καλῶν om. c 3. d 1. p 9. 10. Ibid. κἀγαθῶν c 3. Bekk. 6. προσ-
..
έχειν p 9. 10. 11. ἐργαστὴς p 9. Ibid. οὐδέν om. i. 12. οὖν om. d 1. Ibid. ἐρωτικὸν μάλιστ' ἂν c 3. 13. ἄλλοις Ald. 16. τὸν] τοῦτον τὸν M. Ben. Ibid. ὅς] ὃν codices et Fel. Bekk. Ibid. κατάθειτο d 1. καταθοῖτο M. Ben. καταθοιτο p 9. καταθεῖτο c 3. p 10. Bekk. 17. λεκτικοῖς] δεκτικοῖς b. p 9. Ald. 18. εἴπῃ b. antep.
ἐπι
τεθεισομένους c 3. ult. ἀποδεικτικοὺς] ἀποδεικτικοὺς b. ἐπιδεικτικοὺς c 3. d 1. p 10. Fel. Bekk. Ibid. προσήκει τοῦ βίου. ἵν' i. p 10.

P. 427. 1. ἅπερ γιγνώσκω] ἃ γιγνώσκω i. p 10. ἀπογιγνώσκω b. p 9. Ald. 2. προσεχῶς c 3. Ibid. ἀκουσάμενος w. 3. καὶ] δὲ καὶ b. i. p 9. 10. Ibid. ὃν] ὧν Ald. ὃ Ald. Less. Ibid. ἠβουλήθη Ald. 4. ἐνίους φησὶ τῶν w. Ibid. τε om. b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. καλῶς d 1. Ibid. μετεσχηκότας c 3. p 9. 10. 5. δὲ b. c 3. p 9. 10. Ald. om. w. 8. τοσαῦτο c 3. 9. πρὸς om. c 3. d 1. i. p 9. 10. Ald. Bekk. 10. δυσκόλως εἶναι Ald. Less. Fel. P. Manut. 11. αὐτὸς p 9. Ald. αὐτοὺς w. 13. ἐνεργάζεσθαι b. d 1. p 9. 10. Bekk. ἐργάζεται Ald. 14. ἀπηνείᾳ d 1. M. Ben. Ibid. ἐνθυμουμένους] ἐνθυμουμένοις b. p 9. Bekk. 15. ἀποτόμων o. p 9. 10. antep. ὃ] οἷς Ald. Less. Fel. P. Manut. οὓς w. Ibid. ἔθνος Bekk.

P. 428. 4. δι' om. c 3. d 1. i. p 9. 10. sed γρ. δι' p 10. 6. βεβαιωκόσιν p 9. 7. πράξειν p 10. 10. οὐκ om. b. Ald. 11. ἀνόητον d 1. 12. κατεπείγειν] κατεπείγει d 1. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. κατεπείγοι c 3. 14. εἰσοίσειν ἀμφοτέροις c 3. i. p 9. Ibid. οὐ] οὐδὲ d 1. i. 16. τὸν] τὸ p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 24. οὐδὲ om. Ald. ult. δὴ c 3.

P. 429. 1. καθήκειν] κατεπείγειν c 3. d 1. o. p 9. 10. Bekk. κατειπεῖν b. Ald. πρέπειν w. Ald. Less. Fel. P. Manut. 2.
ει
ἀνδρίαν b. 4. ουτ' ουτω p 9. ὄνθ' οὕτω i. 6. προάγων c 3. d 1. p 9. 10. 7. τῶν om. Ald. P. Manut. Ibid. χρὴ] τί χρὴ c 3. p 9. 10. Bekk. 8. ὑπὸ] οὐχ ὑπὸ b. c 3. d 1. p 9. 10. Ald. Bekk. οὐχὶ ὑπὸ i. 11.
η
ἁρμόσει, sed γρ. ἁρμόττει in marg., b. 16.
ρ
μέλη b. μέρη c 3. d 1. p 9. 10. 17. οὐχ ὁρῶ om. p 9. 18. ἀναγνωσομένων c 3. 20. αὐτῷ om. c 3. p 9. 10. Bekk. pen. θνητῶν p 10. Fel. Bekk. Ibid. ὃ] ὃν b. p 9. Ald. ᾧ c 3.

P. 430. 1. φύσει c 3. φύσεως Ald. Less. Fel. P. Manut. 4. πολλοῖς ἄλλοις c 3. i.

o. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid.
πώ
ἤδη om. c 3. i. 5. σχήματος p 10. σχήματος b. c 3. d 1. i. o. p 9. sed γρ. σώματος in marg. b. Ibid. συνέπραξαν p 9. Ald. 7. συνδιέβαλλον p 9. Ibid. ἑαυτῷ c 3. 8. εὕροιμ' c 3. p 10. εὕρομ' p 9. Ibid. οὔτε p 9. Ibid. γὰρ om. b. 9. πάσας om. i. 10. τὰ δὲ καὶ d 1. p 9. 10. τάδε καὶ i. 11. περιελθοντα p 9. Ibid. σου] τοῦ i. του p 9. τοῦ σώματος c 3. om. corr. p 10. 15. τὸ om. c 3. i. p 9. Ibid. τὰ om. pr. p 10. Ibid. κατεπάγονθ' Ald. 16. ἐνίοις c 3. i. 20. καὶ om. pr. p 10. δὲ i. 21. μὲν om. p 9. pen. προσάλληλα Ald. ult. ὁμολογοῦντα c 3.

P. 431. 2. ὑποδεῖξαι c 3. d 1. p 9. 10. Ibid. θνητὸν] θνητὴν codices et Bekk. 3.
ν
οἷός p 9. οἷός c 3. d 1. 5. παραλείπειν p 9. 5. ἐπαινοῦντας M. Ben. Ibid. σοι om. c 3. p 9. et pr. p 10. 6. χρησόμεθα] χρησώμεθα c 3. d 1. p 10. Fel. P. Manut. Bekk. 7. καὶ] εἰ Ald. Less. M. Ben. Ibid. τερθρευόμεθα p 9. 8. ὑποβάλλοι d 1. ὑπερβάλοι p 10. 11. ἄδηλα c 3. p 10. 14. παραλείπων p 9. 19. ἐξαμαρτάνειν d 1. p 9. 10. Bekk. ἐξαμαρτάνεις c 3. w. Fel. P. Manut. 20. προῄρησαι c 3. p 9. 10. w. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τοῦτο c 3. p 9. τούτου p 10. 24. τῶν τοιούτων] τούτων M. Ben. 26. ἤδη τῶν] ἢ διὰ τῶν d 1. i. Ibid. τε om. i. p 9. et pr. p 10. antep. συμβουλευσάντων c 3. d 1. i. p 9. 10. Bekk. pen. πρὸς om. Ald.

P. 432. 3. συμπίπτει] συμπίπτειν Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. οἶμαί Bekk. 4. ἄλλοις d 1. 5. τοσούτῳ p 10. τοσοῦτον P. Manut. 7. τισὶν] τί τισιν b. 8. ἐνδοὺς
εὐ
c 3. i. p 9. 10. Bekk. 9. συναρμοστίᾳ c 3. συναρμοστίᾳ d 1. o. p 9. 11. οὐδὲ ὃν] οὐδὲν b. Ald. οὐδ' w. Ibid. ἂν om. p 9. 12. σου p 9. 15. σοὶ Ald. Less. Fel. P. Manut. sed σοῦ Fel. Ind. P. Manut. Ind. 18. παρεσκεύασεν Benenat. 19. τῶν] αὐτῶν d 1. 20. Θηρωμένης Ald. Ibid. τοσοῦτο c 3. 24. σου c 3. p 9. 10. antep. οὐκ ἀκοήθως Fel. P. Manut. pen. γρ. καὶ συνελόντι b. p 10. Ibid. τις om. c 3. p 10. ult. ἐρῶντι] ἔρωτι γρ. b. Bekk.

P. 433. 1. τὴν τοιαύτην τοίνυν c 3. o. Ibid. ἀνδρείαν o. Ald. Ibid. τοῦτο om. c 3. 7. σοῦ] οὐ pr. c 3. Ibid. et 18. ἀνδρίαν c 3. Fel. P. Manut. et sic posthac. 8. διέλθοι c 3. p 9. 10. Bekk. 12. ὧν οὐδέτερον] ὃν οὐδέτερον i. ὃ οὐδὲ Fel. P. Manut. 15. γρ. ἀναβαίνειν M. Ben. 16. ἀφιεμένους c 3. 17. τοῦτο Ald. Fel. P. Manut. 19. δὲ om. Ald. antep. φύσιν om. c 3. ult. ὁμοιούμενον M. Ben.

P. 434. 8. τιαύτης b. c 3. p 9. 10. Bekk. 13. νομίζω] νομίζων c 3. i. p 9. 10. Bekk. Ibid. δ' om. p 9. et pr. p 10. 14. ἅπαντα ἀεὶ c 3. d 1. o. p 9. 15. σῶμα φιλοτίμως τῆς ψηχῆς i. Ibid. παρεσκευασμένοις Ald. 16. οὖν] om. omnes præter Ald. Less. Ibid. ἐν τοῖς γυμνασίοις εὐθέως c 3. p 9. 10. 20. γιγνομένων b. 22. θέλειν c 3. 23. διεξίοιμι c 3. διεξοίην d 1. p 9. διεξιοίην p 10. Bekk. antep. ταῦτα] ταῦτά τε i. ταὐτά τε p 9. 10. Bekk. πάντα Fel. P. Manut. sed ταῦτα Fel. Ind. P. Manut. Ind. pen. συμμετριώτερον] συμμετρώτερον p 9. συμμετρότερον p 10. Bekk.
...
ult. ἀφαιρεθέντων] ἀφαιρεθεντων p 9. ἀφ εθεντων p 10. ἀφεθέντων Fel. P. Manut. Bekk.

P. 435. 1. ὡς ἑκατέρων c 3. i. p 10. Bekk. Ibid. προσήκει b. 4. ἐναντίον] ἐναντίου codices et Bekk. 8. τῆς τοῦ ζ. ὁρμῆς. 11. τοσοῦτο c 3. ult. ταῦτα om. c 3.

P. 436. 1. συμπέσοι d 1. Ibid. τοιοῦτο] τοιαύτην c 3. τοιαῦτα M. Ben. 2. φιλονεικίαν c 3. i. p 10. 3. καθέντι] καθ' ἕν τι b. c 3. d 1. p 9. 10. w. Fel. P. Manut. Bekk. 8. Γαννυμήδην] Γανυμήδην p 9. 10. Fel. Bekk. 9. τοσούτους M. Ben. 11. ἀλλὰ μὴ τῶν τοῦτον τρόπον c 3. ἀλλὰ μὴ τῶν τοῦτον τὸν τρόπον i. p 9. 10. 16. δηλοῦσθαι b. c 3. p 9. 10. Ald. 18. σαυτὸν] σαυτοῦ c 3. d 1. o. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 20. προσυνέστησεν] προσσυνέστησεν b. c 3. d 1. p 9. 10. Fel. Bekk. 21. πρότερον d 1. 25. καλὸν b. c 3. p 9. 10. Ald. Bekk. antep. εὐδαιμονίσαι] εὐ-
ι
δαιμονῆσαι b. εὐδαιμονῆσαι b. p 9. P. Manut. ἐνευδαιμονῆσαι c 3. p 10. Ald. Less. Fel. Bekk. pen. διεξελθεῖν M. Ben.

P. 437. 1. τοσοῦτο c 3. 3. μὲν om. c 3. Ibid. ὁρᾷ τοῖς Ald. ὁρᾷ τις Fel. Ind. P. Manut. Ind. 4. ἐλλίπωσιν c 3. 6. σου b. σε Ald. Fel. P. Manut. 7. καταστήσῃς b. c 3. καταστήσαις p 10. Bekk. 8. τὸ] τῷ Ald. 9. ὑπολαβεῖν d 1. i. 10. σῆς om. c 3. i. p 9. 10. sed γρ. σῆς p 10. 11. ἀλλ'] om. codices et editiones. 12. μήτ' ἀντὶ] μήτ' ἐπὶ c 3. μήτ' ἔτι i. μήτε τι p 9. 10. Ibid. χείρων Fel. P. Manut. 16. αἰσχύνην φέρειν εἴωθεν] αἰσχύνην φέρει b. i. p 9. Bekk. φέρει κατάγνωσιν d 1. p 10. φέρειν εἴωθεν c 3. sed γρ. αἰσχύνην φέρειν εἴωθεν b. p 10. 19. διαμαρτάνοντες c 3. 21. ὑπομνήματα ἔχουσι] ὑπομένουσι δίκας c 3. ὑπολαμβάνουσι d 1. ὑπομένουσι i. o. Ibid. οὖν om. codices et editiones. 22. οὐδὲν οὐδεὶς ἔπαθε d 1. οὐδεὶς ἔπαθε c 3. Ibid. σκοπεῖσθε c 3. Ibid. ἀνθρωπείων c 3. p 9. 10. Bekk. 26. ἂν om. codices et Bekk. 27. ἑκάτερον Bekk. Ibid. ἐνεργάζεσθαι d 1. p 9. antep. διάνοιαν om. p 9.

P. 438. 3. ἐπιπολῆς om. p 9. 12. ἐν] γρ. περὶ b.

P. 439. 4. καὶ φρονιμωτέρους om. codices

et Bekk. sed add. in marg. cum γρ. b. p 10. 5. τοσοῦτο c 3. 7. τεταγμένοις Ald. 9. ἐγκρατῆς d 1. 12. τινὶ om. c 3. i. p 9. 10. 13. ἔνεστιν c 3. 15. ὅλον i. 17. ὅσαις] ἧ γ' d 1. Ibid. et 18. ταῖς c 3. 18. αὐτὸ Ald. Less. Ibid. μόνον om. c 3. 19. ἴσθι] ἴσθι ὅτι c 3. i. o. p 9. 10. 23. γρ. συντυχίαν p 10.

P. 440. 2. τῆς ἄλλης τῆς τοιαύτης c 3. d 1. i. o. p 9. 10. Bekk. Ibid. μὲν om. c 3. 7. γενομένους M. Ben. Ibid. καὶ τοῦτο c 3. 8. γὰρ om. b. p 9. 10. Ald. Bekk. Ibid. τῶν om. Ald. 9. ἀκούσῃ c 3. et corr. p 10. ἀκούσειν p 9. ἀκούσαντα d 1. ἀκούσει Bekk. 14. ὑπερακράτως] ὑπεράκρως b. c 3. i. o. p 9. 10. Bekk. 17. λέγοντα p 9. Ibid. ὑπογυωτέροις c 3. p 9. 10. Ald. 18. μὲν γὰρ Τιμ. d 1. Ibid. ὧν] ὧν οὗτος d 1. 21. Ἀρχίταν M. Ben. 22. καταστήσαντα] καταστάντα b. c 3. d 1. p 9. 10. Ald. Less. Bekk. 23. διενεγκεῖν] διελθεῖν Fel. P. Manut. antep. ἀποβέβληκε c 3. Ibid. πολὺν] πολὺ codices et Fel. Bekk. pen. καὶ om. b. Ald.

P. 441. 1. τέχνης καὶ om. c 3. d 1. p 9. 10. [τέχνης καὶ] Bekk. Ibid. ταύτης] τοιαύτης Ald. Less. Fel. P. Manut. 7. σέ τι] ἔτι p 9. 8. ἔτι δέομαι] ἐπιδέομαι c 3. 9. πολιτικῶν γρ. p 10. Ald. Less. Ald. Ind. Fel. P. Manut. γρ. πολιτῶν b. 11. διαιροῦμαι] δὴ αἱροῦμαι Fel. Ind. P. Manut. Ind. διασύρομαι M. Ben. 14. πραττείας Ald. 16. τῶν τιμῶν d 1. 18. εὐβουλίας] εὐνομίας d 1. 19. τῶν] ἐπὶ Ald. 24. ἢ om. i. antep. ἐγὼ μὲν - - - γιγνώσκω] ὑφ' ὧν οὖν codices et Ald. sed vulgatam habent in γρ. b. p 10. Ald. Ind. Ibid. οὖν om. in γρ. b. νῦν w. Ibid. ἄλλα in γρ. b. ἄλλω Ald. Ind. pen. μεμνημένος d 1. ult. τούτου^{ων} b. Ibid. διήλθομεν^{ἦλθον} b. διήλθομεν p 9. Ald. διῆλθον μὲν w. Fel. P. Manut.

P. 442. 1. ἀνακτήσασθαί Fel. P. Manut. ἀναγκασθήσεσθαι M. Ben. 5. μηδὲ δὴ εἰ M. Ben. 8. συμφέρει c 3. Ibid. προσέχοντα p 9. Ald. Ibid. ἐντυχοῦσι d 1. Ald. Less. 10. ὑπερβαλέσθαι c 3. 15. ἣν] μὲν c 3. 17. οἷς ἀνακρίνων d 1. 19. διὸ] δι' ἃ c 3. d 1. i. p 9. Ibid. τε om. c 3. p 9. pr. p 10. 21. ἐνεπιτίμητον Benenat. 23. παρεκαλοῦμεν] παρεκάλουν c 3. d 1. p 10. Bekk. 24. σε w. Fel. P. Manut. 25. μὲν τὴν ἀπορίαν d 1. antep. σῆς om. Fel. P. Manut.

P. 443. 1. τι om. c 3. 3. σου om. c 3. et pr. p 10. 5. ἣν om. Fel. P. Manut. 6. σὸν] οσον p 9. 8. ἐπιπόλεως in marg. p 10. 11. ἂν om. pr. p 10. 14. τὸ] τοῦ p 9.

ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΔΗΜΗΓΟΡΙΚΑ.

α'. P. 447. 3. εἰωθότων] εἰδότων c 3. Ibid. μοι om. b. 5. δὲ περὶ ὧν M. Ben. 8. δοκεῖν] δεῖν c 3. 16. προστάττοι] προστάττῃ b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. τούτων] , τοῦτον c 3. p 9. 10. Bekk.

P. 448. 2. μὴ om. b. 7. ἐθέλοντας] θέλοντας p 9. 10. ἐθελοντὰς b. c 3. Bekk.

β'. P. 448. 9. ταῦτα] ταὐτὰ b. c 3. p 9. 10. Fel. Bekk. 12. τῇ—πολιτείᾳ] τὴν—πολιτείαν b. c 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 14. ἀκούσαντας] ἀκούοντας p 9. 10. et γρ. b. Fel. P. Manut. Bekk. 15. πρότερον p 9.

P. 449. 7. τοῦ] γρ. εἰς τὸ p 10. 8. οὖσι] εἰσί c 3. 10. καὶ secundum om. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk.

γ'. P. 449. 13. πολλῶν ἄν, ὦ i. p 9. 10. Bekk. Ibid. εἰ φανερὸν γένοιτο om. i. p 9. 10. 14. συνοισ. ὑμῖν περὶ i. p 9. 10. Bekk. Ibid. νυνὶ om. b. c 3. Ald. 15. πάντας ἂν i. p 9. 10. 16. ἐθέλοντας] ἔχειν ἐθέλοντας c 3. i. p 9. Ald. παρέχειν ἐθέλοντας p 10. ἐθελοντὰς Bekk. 17. οὐ γὰρ οὐ i. Ibid. εἰ] ὃ c. 3.

δ'. P. 449. ult. ἔστι δ', ὦ b. i. p 9. 10. Ald.

P. 450. 2. συμβαίνοι] συμβαίνει b. c 3. p 9. 10. Bekk. 8. ἂν om. b. c 3. i. p 9. Ald. Bekk. 10. ὁρῶν Fel. Ibid. γὰρ om. b. c 3. p 9. Ald. Bekk. 15. κἂν] καὶ p 10. 17. τοῦτο πολίτου i. p 9. 10. Bekk. 19. ὀρθότερα M. Ben. 20. χρήσεσθε] χρήσησθε b. c 3. p 9. 10. Bekk. χρῆσθε Fel. P. Manut. pen. οὐδὲν om. Fel. P. Manut. ult. τοσοῦτον p 9. 10. Fel. Bekk. Ibid. ἀκούσετε omnes. Ibid. ἢ] ὅσον in marg. p 10. Bekk. om. i. p 9. 10.

P. 451. 1. ἔχοντός^{ά} τινος^{α} b. p 10. ἔχοντός τινος p 9. Ibid. κωλύσετε] κωλύσετε^{αι} b. κωλύσαιτε p 10. Bekk. 3. πρὶν μαθεῖν om. i. p 9. add. in marg. p 10. 5. νῦν om. i. 6. δόξειν] δόξαι^{ειν} b. δόξε^{αι} p 9. δόξει p 10. δόξαι Bekk.

ε'. P. 451. 9. πολλῶν δ', corr. p 10. Ald. Fel. om. b. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι om. b. 10. τῶν om. i. p 9. Ibid. συμβεβηκότων] συμβεβουλευκότων b. i. p 9. 10. Bekk. βεβουλευκότων c 3. Ibid. νῦν om. P. Manut. 12. δὲ τοῦτ' αὐτὸ ὅπερ i. p 10. 17. ἀγῶνα καὶ καθ. b. c 3. Ibid. καινὸν] κακὸν c 3. et γρ. p 10. 19. γίγνεσθε^{η} b.

P. 452. 2. δύνωμεν Benenat.

ς'. P. 452. 13. ἐκείνου c 3. 14. παραδείξασθαι p 9. Bekk. 15. ἂν] δή p 9. et γρ. p 10. Ibid. δοκεῖτε p 9. 10. Bekk. 17. λέγοντες λέγειν δεινοὶ φανείημεν ὄντες M. Ben. 18. ἡμέτερα c 3. 19. εἷς ὁστισοῦν M. Ben. Ibid. τις] τι p 10. Bekk. Ibid. διδάξαι] δεῖξαι i. p. 10. et γρ. p 9. 21. δὴ b. 23. τὸν om. b. Bekk.

ζ'. P. 452. 28. πρεσβεύονται καὶ κατηγ. b.

P. 453. 1. ἀφέλοιτο τὸ] ἀφέλοι τὸ c 3. p 9. 10. Bekk. γρ. ἀφεῖλε τὸ p. 10. 4. οἶδα] οἶμαι c 3. et γρ. b. 6. μὲν ταδὶ in marg. p 10. Ibid. τὰ om. p 9. 10. 7. καὶ ταῦθ'] κατὰ p 9. Ibid. περιμένητε p 9. 10. Bekk. 8. διαβέβληται] διαβεβλήσεται codices et editiones. 10. ἡ παρ' ἃ] ἥπερ ἃ p 9. 10. 11. προείς τισιν et γρ. προέσθαι καί τισιν M. Ben. Ibid. ἐξαπατήσας M. Ben.

η'. P. 453. 20. ἀφθόνοις p 10. 21. νομίζουσιν om. c 3. i. p 9. Ald. Bekk. antep. γρ. ἑτέρας p 9. pen. οὖν om. Fel. P. Manut.

P. 454. 2. δὲ om. Ald. Ibid. τῇ om. b. c 3. p 9. 10. Ald. P. Manut. Bekk. 3. συνοίσειν c 3. p 9. 10. Ald. συνοίσει, δεῖν M. Ben. 4. πῶς p 10.

θ'. P. 454. 12. συμφέρει P. Manut. 15. γὰρ om. b. c 3. Ald. Fel. P. Manut. 16. ἐκ τούτου τὸ c 3. Ibid. ἐντεθύμηται i. p 10. 17. ἀφέντες b. Ibid. οἴονται] οἷόν τε Ald. Fel. P. Manut. 22. ἡμῖν p 9. 23. ἐθελήσητε p 10.

ι'. P. 454. 28. ὑμᾶς om. c 3. et pr. p 10. antep. τήμερον b. ult. προέσθαι] ὑπερθέσθαι c 3. et γρ. b. p 10. Ald. Ind. Fel. Ind.

P. 455. 2. ἔχει M. Ben. Ibid. ἀποφαίνεσθαι p 9. Fel. P. Manut. Bekk. ἀποφαίνεσθαι^{ω} b. p 10. 3. τοῖς^{ῶν} πεπραγμένοις^{ων} b. γρ. τῶν πεπραγμένων p 9. 6. πειράσομαι] πειράσομαι μὲν b. c 3. i. p 9. 10. Bekk.

ια'. P. 454. 12. οὐ τὸ] οὕτω p 9. 10. Bekk. 16. μὲν τοῦ τοσοῦτον Ald. 17. τοιοῦτο c 3. 19. παύσεσθαι p 9. 10. 22. ὑπὲρ om. i. 23. προσήκειν Ald. 26. ἀξιόχρεῳ i. p 10. Bekk. ἀξιόχρεώ Fel. P. Manut. Ibid. εἰσι b. i. p 10. Fel. P. Manut. Bekk.

ιβ'. P. 455. antep. ἐπίφθονος P. Manut. Ibid. τις c 3. Ibid. δόξοιεν c 3.

P. 456. 1. αρ' ελθὼν p 9. Ibid. εἴπω c 3. Ibid. οὐ om. Fel. P. Manut. 7. σκοπεῖτε] σκοποῖτε b. p 9. 10. Bekk.

ιγ'. P. 456. 12. βουλοίμην τοίνυν ἂν b. c 3. p 9. et in marg. p 10. Ald. 15. ἐντύχοι c 3. Ibid. οὕτως b. c 3. 20. μέν δεινός ἐστιν ἕκαστος M. Ben. 22. καὶ om. b. c 3. p 9. 10. Ald. 23. ἕτοιμος b. Ibid. δόξω P. Manut. 24. ἐπιτιμᾶν—εὐλαβεῖσθαι] ἐπιτιμᾷ—εὐλαβεῖται Fel. P. Manut. Bekk. antep. ἔσεσθαι Fel. P. Manut. ult. δὲ om. Ald.

ιδ'. P. 457. 6. ἔδει p 10. Fel. P. Manut. 8. δὲ] μὲν Ald. μέντοι b. c 3. p 9. 10. Bekk. 10. συνοισόντων] συνησόντων b. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὅταν] ὅ τι ἂν p 9. 10. Bekk. ὅτι ἂν Fel. P. Manut. 17. ἀλλά περ i. ἀλλὰ καὶ καίπερ c 3. 18. οἶμαι] νομίζω c 3. 19. νομίζω, δεῖ λέγειν i. p 10.

ιε'. P. 458. antep. ἄλλων] ἀνθρώπων i.

P. 458. 2. τ'] γ' M. Ben. 5. περὶ] περ i. p 9. 10. Bekk.

ις'. P. 458. 9. περαίνειν] παραινεῖν c 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 10. ὑπομένειν c 3. Ibid. ἀφέντας b. p 9. 10. Ald. 11. λόγους om. i. p 9. 10. 15. δεδωκότος] δεδωκότας c 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 16. ὅπως εὐδοξοῦσι b. c 3. Ald. Fel. P. Manut. Ibid. πῶς] ὅπως M. Ben. 19. λέγων p 10. Ibid. περὶ om. c 3.

ιζ'. P. 458. 22. δικαίως ἄν, ὦ p 9. 10. Bekk. 23. ταῦτα] ταὐτὰ p 9. Bekk. antep. οἴομαι Bekk. Ibid. τοῦτον M. Ben. pen. τι] μοι b. c 3. i. p 9. 10. τί μοι Fel. P. Manut. Bekk. ult. ἔχῃ p 9.

P. 459. 4. χρησίμων c 3. Ibid. ἢ om. c 3. p 9. 7. αὐτὸς] ὁ αὐτὸς P. Manut. Bekk.

ιη'. P. 459. 11. βουλευόμενος c 3. 17. ὑπομείνειτε] ὑπομείνετε p 9. Ald. Fel. P. Manut. ὑπομεῖναι c 3. ὑπομείνητε p 10. ὑπομείναιτε Bekk. 19. βουλεύσεσθε] βουλεύσαισθε c 3. p 9. 10. Bekk. 23. μοι om. c 3.

ιθ'. P. 459. 25. Καὶ om. Ald. et Benenat. pen. παραλιπεῖν Fel. P. Manut.

P. 460. 2. τοῦ om. c 3. 3. καὶ om. c 3. 4. ἐν τοῖς τοιούτοις i. 12. τευ] τοῦτο i. Ibid. μεμνῶμαι p 9. Bekk. 13. ἡγεῖσθε^{αι} b. ἡγεῖσθαι c 3. p 9. Bekk. 14. ταῦτα] ταὐτὰ p 9. 10. Bekk. Ibid. μαθεῖν c 3.

κ'. P. 460. ult. δεῖ] ἀεὶ i. p 9. Ibid. πυνθάνεσθε p 9.

P. 461. 1. βούλεσθε^{αι} b. βούλεσθαι c 3. Ibid. ψηφιεῖσθαι b. c 3. p 9. Ald. 3. ταῦτα διὰ τριῶν i. Ibid. ἃ] ἢ c 3. om. M. Ben. 6. Φίλ. ὄντα ἠκούσ. M. Ben. 10. χρῆσθαι - - - βουλεύεσθαι om. i. 14. δοξασθέντων c 3. 17. ἔσται om. c 3. Ibid. κρίνετε δὲ ὧν] κρινεῖτε δὲ ὃν p 10. Bekk. 21. δοκῆτε] δοκεῖτε c 3. p 9. Bekk. 22. ἀναλαβεῖν] ἀναβαλεῖν p 9. 10. Bekk. 25. νῦν om. b. c 3. p 9. Ald. Fel. P. Manut. 27. ἕως Fel. P. Manut. antep. πάσχοιμεν Fel.

κα'. P. 462. 3. ὅσην ὑπὲρ c 3. p 9. 6. τοῖς om. p 9. 10. Bekk. Ibid. προσιέναι i. 15. αὐτὴν] αὐτῶν αὐτὴν i. αὐτῶν b. c 3. p 9. 10. Bekk.

κβ'. P. 462. 19. δοκῆτε] δοκεῖτε c 3. p 9. 10. Ald. Bekk. 23. φήσετε] φήσαιτε c 3. p 9. 10. Bekk. 25. πάντας c. 3. ult. [ὑποληπτέον εἶναι] Bekk.

P. 463. 3. πράγματα πυνθάνεται M. Ben. Ibid. συγκαθιζόμενος b. c 3. p 9. Bekk. 4. δ' om. c 3. Ibid. ἐστι om. i. p 9. 7. ἔχοντι] λέγοντι c 3. p 10. Bekk. εἰπόντι γρ. p 9. Fel. P. Manut. Ibid. πλεῖον εἶχε] ἥδιον εἶπε Fel. Bekk. ἥδιον εἶπον P. Manut. 8. δὲ ἃ γε p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk.

9. μὴ] οὐ c. 3.

κγ'. P. 463. 13. νῦν δὲ] νῦν γε p 10. Bekk. Ibid. λέγων καὶ περὶ p 9. 15. ἐν om. c 3. 17. φαίη] φανείη c 3. et γρ. b. 18. πρότερον om. M. Ben. [πρότερον] Bekk. 20. λέγειν om. c 3. p 9. antep. εὐηθείας] εὐνοίας Fel. pen. οὐδέ τις] οὐδ' ἔστιν b. Ald. οὐδέσιν c 3. p 9. 10. Bekk. ult. τοῦτ'] τοιαῦτ' i.

P. 464. 3. Ῥοδίων δῆμον] τὸν Ῥοδίων δῆμον b. p 9. 10. Ald. Bekk. τῶν Ῥοδίων δῆμον i. τῶν Ῥοδίων c 3. 4. λόγους λέγοντα πρὸς om. i. 6. μήτε] τούτους μήτε p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τοῦτο om. b. 16. μὲν οὖν τὰ c 3. 18. πρὸς αὐτοὺς ἡμᾶς i.

κδ'. P. 464. 21. συμβουλευμάτων p 10. 22. ἦν ἂν τὸ c 3. i. p 9. 10. Bekk. 24. ἦν om. i.

P. 465. 2. ἀνθρώποις b. c 3. Ald. 6. εἰρημένον p 10. 8. ἀνάγκη] ἀγάπη p 9. 13. καιμοι p 9. 15. κινῆσαι c 3. 16. ἐσπουδακότας c 3.

κε'. P. 465. 19. ταῦτα] ταὐτὰ Bekk. 20. δοκοῦντα καὶ βέλτ. b. Ald. Ibid. ὄντων] ὄντα M. Ben. ὅνθ' ὡς Bekk. 21. βουλομένους Ald. ult. τούτων τῶν πεπρ. Bekk.

P. 466. 2. βουλεύεσθε c 3. et γρ. p 10. 7. τοῦ] τὸ b. c 3. p 9. 10. Bekk. τὸ τοῦ Fel. P. Manut. 8. δυνηθῶσιν ἀξιῶσαι διδάξαι i. p 10. 10. τῶν κινδύνων ποιήσ. αὐτοὺς M. Ben. 12. ἄνθρωπον M. Ben. Ibid. ἔργων i. Ibid. ἀκοῦσαι συνειπεῖν i. ἀκοῦσαι . . . . συνειπειν p 10. Ibid. τούτου c 3.

κς'. P. 466. pen. πολλὰ om. codices et Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. ὧν] ὡς c 3. p 9. 10. Ald. ult. μάλιστα δὲ om. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. τοῦ τοὺς] τούτους c 3. p 9. Bekk. Ibid. ἡμῖν b. c 3. p 10.

κζ'. P. 467. 11. ἡγοῦμαι c 3. P. Manut. 13. πράττωσι - - - ἀηδῶς om. c 3. 14. τὸν secundum om. c 3. 23. ἴσως κἂν μεταπ. p 10. Bekk.

κη'. P. 468. 1. οἵ] εἵ Fel. P. Manut. 2. εἰ μὲν οὖν ἀποδόντων om. i. p 9. add. in marg. p 10. Ibid. ὑμῶν λόγων p 10. τῶν ἡμῶν λόγων i. 3. ἐβούλεσθε c 3. 10. ἀκούσετε] ἀκούσαιτε p 10. Bekk. 11. ὑμῖν om. editiones præter Bekk. 13. πάσχοντες b. Fel. 15. πόνον] τόνον b. 16. φαύλους - - - πρῶτον om. c 3. 17. αὐτοῖς] αὐτὸς Bekk.

κθ'. P. 468. pen. φήσετε] φήσει τις ὑμᾶς M. Ben. Ibid. ἐγκεχειρηκέναι c 3. p 9. 10.

P. 469. 8. ἐν] ἐπὶ i. p 9. 10. Ibid. πάντ' ἄνδρα] πάντα δρᾶν c 3. et γρ. b. p 10. 10. τὰ ἐκ πολλοῦ διώκοντας M. Ben. Ibid. προειρημένα c 3. et γρ. b. 11. ἐστι om. P. Manut. 16. βελτίω γενέσθαι i.

λ'. P. 469. 20. κατηγορεῖν πρὸς ἀλλήλων i. 25. συστασιάζειν p 10. antep. ἃ ἕτεροι] ἅτεροι p 10. Bekk. ἃ ἐχθροὶ M. Ben.

P. 470. 1. λέγοντας] θέλοντας b. 2. καταρᾶσθαι p 9. 10. 3. οὐδένα om. Ald.

λα'. P. 470. 9. ἐβουλόμην c 3. 11. ὅπως εὐδοξοῦσι c 3. Fel. P. Manut. 13. νυνὶ b. 15. οὐδὲν] μηδὲν b. c 3. p 9. 10. 21. δεῖ] δοκεῖ c 3. 22. δύνασθαι i. δύνησθαι p 9. et pr. p 10. ult. ἡγουμένους] ἡγμένους b. c 3. p 9. 10. Bekk. ἀηδιζομένους M. Ben.

P. 471. 2. συμφέρον p 9. 10. 6. δοκιμάζειν c. 3. Ibid. ἂν om. b. 8. ἔχομεν]
ἕξ
ἔχομεν b. ἕξομεν p 9. 10. Bekk. 9. εὑρή-
αι
σετε c 3. Ibid. πείθεσθε b. πείθεσθε Ald.

λβ'. P. 471. 14. λέγειν μέλλω c 3. 16. δ' om. c 3. ult. ἐστι σκέψασθαι p 9. 10. ἐπισκέψασθαι c 3.

P. 472. 1. τὸ editiones præter Bekk. Ibid. δεινῶς] δεινὸς p 9. 10. Bekk. 3. μὲν μάλ'] μὲν καὶ μάλ' b. c 3. i. p 9. 10. Bekk. 4. ἀκούετε c 3. 6. καὶ tertium om. i. 7. ἐποιήσατο M. Ben. 11. πεπειρασμένος c 3. Ibid. ἰδεῖν] εὑρεῖν b. c 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 13. συναιρουμένους c. 3.

λγ'. P. 472. 20. ἔροιεν] ἐροῖεν p 9. 10. Bekk. εὕροιεν c 3.

P. 473. 1. κατηγοροῦσιν c 3. Ibid. οὔτε γὰρ τὰ πράγματα. ἤτοι οὕτω γράφε. οὐδαμῶς γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔτε τὰ πράγ. M. Ben. 2. ἀτοπώτερον Ald. 4. μηδ'] μήτ' Bekk. 5. προκαταλαμβανόντων p 9. 10. 6. ποιήσαντες] πονήσαντες b. c 3. i. p 9. 10. Bekk. 7. ἀμφοτέραις Ald. 15. δὴ] οὖν c 3. ult. παρὰ om. c 3. et in γρ. p 10. Ibid. τούτων] τοιούτων γρ. b. et Ald. Ind. Ibid. καταβεβλῆσθαί c 3.

λδ'. P. 474. 5. ἡγοῖτο c. 3. 7. εἰσὶν c 3. Ibid. εἶχε M. Ben. 8. ὑμᾶς καταγινώσκειν ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευομένους M. Ben. 12. ἐξ ὧν] ἐξὸν b. c 3. p 9. 10. Bekk. 14. εὐνόων p 9. 16. ἐπαινοῦντας Fel. P. Manut. 17. ἄγεσθαι Fel. P. Manut. 18. αὐτῷ p
ῶν
9. 10. αὐτὸ Bekk. ult. πολλοὶ] πολλοὶ b. πολλῶν c 3. Bekk.

P. 475. 3. περαίνειν pr. p 10. Bekk. 4. διὰ secundum om. Ald. 6. ἀναλώκαμεν c 3. 17. τοῦτο Benenat. 9. τις om. pr. p 10. 12. ἐγὼ δὲ νὴ c 3.

λε'. P. 475. 16. χεῖρον p 10. Bekk. χειρῶν p 9. 19. ἔχειν b. c 3. p 9. Ald. 22. μὴ om. M. Ben. Ibid. φιλοπέχθημον Bekk. Ibid. ἦν] εἶ b. c 3. Ald. 23. σμικρότατον b. c 3. p 9. 10. Ibid. γρ. συναγαγόντες p 10.

P. 476. 1. [χρόνος] Bekk. 4. βουλομένους i. p 9. 5. ὑμεῖς] ὑμᾶς M. Ben. Bekk. 6. συγκρύψητε] συγκρύψῃ et συγκρύψηται M. Ben. συγκρύψηται Bekk. Ibid. πεπεικότες b. Ald. 7. εἶναι om. M. Ben. 9. βούλοισθε b. c 3. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. 10. φροντίζῃ c 3. Ibid. δ' om. Fel. P. Manut. 11. ἢ] εἶ Ald. 12. Μυτιληναίων p 9. et pr. p 10. Bekk. 13. προσῆκε c 3.

λς'. P. 476. 17. μὲν οὖν οὐ p 9. 18. ῥαδίως] ῥαδίους p 10. Fel. P. Manut. Bekk. 24. τὸν] τὸ b. c 3. p 9. 10. Bekk.

Ibid. ἐκ πλείονος ἐάσαντες c 3. Ibid. πλείονος] χείρονος M. Ben. antep. χαλεπωτέρους b. c 3. Ald.

P. 477. 9. συμβουλεύων Ald. 10. ὧν αἴτιος i. p 10. Ibid. εὑρήσεσθαι Ald. 11. βελτίω δ' ἑτέρων] μηδετέρων i.

λζ'. P. 477. 13. μὲν γὰρ γεγεν. p 10. 14. ἐκπεπληγμένως Bekk. 16. συμφέρειν b. συμφέρον p 9. 10. 20. ἐβουλόμην c 3. 22. τοι] τι c 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. 24. ἀμφοτέρας c 3. 25. βεβαίαν—ἧτταν c 3. Ibid. ποιεῖται] ποιεῖ τὰς in marg. p 10. Bekk. ult. γρ. ἐπαίρει p 10.

P. 478. 1. ἐὰν] κἂν Bekk. om. i. p 10. Ibid. πρὸς ὑμῶν] γρ. προθύμως p 9. 2. ἂν om. c 3. Ibid. καταφρονήσουσι c 3. Ibid. τοσοῦτον p 10.

λη'. P. 478. 6. ὑπὲρ om. b. c 3. 8. αὐτοὺς c 3. p 9. 10. 13. πλεῖστοι] ἥδιστοι p 10. 17. αὐτοῦ M. Ben. 19. ἀναγκαίως] ἀναγκαίους c 3. p 9. 10. Bekk. ἀναγκαιοτέρους b. 21. πλεόνων p 10. Bekk. Ibid. ἡγοῦνται ὀφλεῖν c 3. Ibid. [δοῦναι] Bekk.

λθ'. P. 478. ult. οὕτως om. Fel. P. Manut.

P. 479. 1. μὴ χαλεπῶς φέρειν om. Fel. P. Manut. 5. ταῦτα] ταὐτὰ c 3. p 9. Bekk. 6. νῦν] γρ. περὶ τῶν νῦν b. 11. θεός τις ὁ c 3. p 10. et γρ. b. 13. ἡμᾶς b. c 3. p 9. 10. Ald. 23. τούς τ' ἐφεστ. b. c 3. Ibid. ἑκάστους] ἑκάστοις b. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. Ibid. κρίνητε c 3.
η
p 10. κρίνετε p 9.

μ'. P. 480. 4. ἡμῶν b. 7. πολίτας c 3.
ου
8. δήμων p 10. δήμων Fel. P. Manut. 14. μοι δημοσίᾳ μοι p 10. Ibid. αἴσθεσθαι c 3.

μα'. P. 480. 16. ἐξήτησεν] ἐζήτησεν b. c 3. i. p 9. 10. Bekk. 17. τῶν om. b. 19. ποτε corr. c 3. 20. μήθ'] μηδ' p 9. antep. δεδίττομαι Ald. Fel. P. Manut. pen. προνοήσεσθε p 9. 10. Bekk. ult. καταφρονεῖτε P. Manut.

μβ'. P. 481. 7. ἐνεγκόντα b. c 3. Ald. 8. ταῦτα] ταὐτὰ c 3. p 9. 10. Bekk. 9. δοκεῖτε p 9. 10. μὴ ποιοῦσιν M. Ben. 11. ἡγησαίμην M. Ben. Ibid. ἕνα ὄντα] ενδον τ' p 9. 16. ποιήσητε Ald. 18. δοκῶ μὲν Ald. Fel. antep. ἐπὶ] om. codices et editiones.

μγ'. P. 482. 3. ἐπὶ] περὶ M. Ben. 11. τὸ πρᾶγμα τοῦτο i. p 10. 13. τοῦτον M. Ben. 14. φανεῖτε] φανῆτε c 3. p 9. 10. Bekk. 18. ὡς οὐ καλὸν p 10. 19. δεῖ] δὴ p 9. et γρ. p 10. 20. τοῦτο Fel. P. Manut. pen. πρὸ secundum om. i.

P. 483. 2. νυνὶ b. 3. οὐ] καὶ c 3.

μδ'. P. 483. 10. γε] τε b. c 3. p 9. Fel. P. Manut. om. i. p 10. Ibid. ἔχετε] εἴχετε b. i. p 10. Fel. P. Manut. Bekk. 15. ἐξελέγχωσι c 3. 16. εἰ] οἱ b. Ald. 21. οὐδένας ἂν τῶν γρ. p 10. 22. μὴ om. b. p 9. 10. Ald. Fel. P. Manut. Bekk. sed habet in γρ. b. p 10. Ibid. προσήκοντα] προσόντα b. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. sed γρ. προσήκοντα p 10. antep. ἀκούετε Fel. P. Manut. pen. ἂν om. p 9. ult. δεινότατον c 3.

P. 484. 1. ὅ τι ἂν] ὅ c 3. 2. δεῖ om. p 10. 3. γρ. τοῦτ' ἂν εἴη ἀκούειν p 10.
ει
Ibid. ἂν] ἃ p 9. 4. η τι p 9. γρ. ἃ ἐστι p 10. 6. ὑμῖν εἰπεῖν p 10. 7. εἴποι c 3. 9. προῆχθαι p 9. Ibid. τούτων] τοὺς τούτων b. c 3. p 9. 10. Fel.

με'. P. 484. 16. κατ' αὐτὸ] κατὰ ταὐτὸ c 3. Bekk. ult. ταῦτα] ταὐτὰ c 3. p 9. 10. Bekk. om. Ald.

P. 485. 5. καὶ om. p 9. 10. Ibid. ταῦτα] ταὐτὰ c 3. p 9. 10. Bekk. 6. βουλεύεσθε b. p 9. 10. 12. πεπαιρασμένους M. Ben. 13. μηδὲ θέλειν c 3. μηδὲν ἐθέλειν M. Ben.

μς'. P. 485. 18. μὴ om. c 3. Ibid. ἡμετέροις] ὑμετέροις c 3. p 9. 10. Bekk. 19. ἐποίησαν ἂν ἃ M. Ben. Ibid. προσετάξετε Ald. 20. οὐδὲν] γρ. οὐδ' p 10. 21. ὑμεῖς om. c 3. 22. παρασκευάσασθαι c 3. 24. δείκνυσι om. 1. pen. ἡμετέρων] ὑμετέρων b. c 3. p 9. 10. Bekk.

P. 486. 2. ἐπέπληξεν c 3. p 9. 10. Bekk. ἐξέπληξεν b. 4. εἰ δ'] οὐδ' b. 5. βούλονται ἃ] γρ. καὶ βούλονται p 10. Ibid. καὶ om. P. Manut.

μζ'. P. 486. 13. τοῦτο b. 14. καὶ θέλοντας] ἐθέλοντας b. c 3. p 9. 10. Bekk. 16. λυσιτελὲς b. c 3. p 9. 10. 17. ὅς] ὅσ' c 3. p 9. 10. Bekk. om. M. Ben. 19. βούλοισθε c 3. Ibid. εἶναι om. c 3. 20. ὡς] οἷα Bekk. antep. ἢ εἰ] εἴη p 10. Bekk. ἢ c 3. pen. καὶ μὴ κατὰ τὸν δεύτερον πλοῦν ἐξείη M. Ben.

P. 487. 3. βουλεύεσθε c 3.

μη'. P. 487. 9. μέλλοι p 10. 12. τοσοῦτο c 3. 17. ὑμᾶς b. Ibid. ταὐτὰ M. Ben. Ibid. ἀνδρίας b. Fel. P. Manut. 18.
ε
ἀποδείξασθε] ἀποδείξασθαι b. ἀποδείξασθαι c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. οὖν om. p 9. 19. εὔνους ὢν] γρ. εὐνοῶν p 10. 20. ὅσον p
η ε
9. 21. καταχρήσασθαι b. καταχρήσησθε c 3. p 10. pen. κινδυνεύειν om. b.
ἐ
P. 488. 1. δὴ] δὴ b. δὲ c. 3. Bekk. 3. αὐτῷ Bekk. 4. τὰ om. p 9. 10. Bekk.

μθ'. P. 488. 11. τούτῳ p 9. 16. ἢ ἡμεῖς] τί ἡμεῖς γρ. p 10. Bekk. 17. λέγομεν] λέγωμεν b. c 3. p 9. 10. Bekk.

ν'. P. 488. 20. ἔχειν] ἥκειν M. Ben. 22. προηγάγονθ' Fel. P. Manut. γρ. προσήγαγον M. Ben. Ibid. μὴ] μηδὲ b. c 3. p 9. 10. ult. ὥστ' p 10. Bekk. Ibid. δοκεῖ] δοκεῖν Fel. P. Manut.

P. 489. 1. κακῶς om. Fel. P. Manut. Ibid. δύνησθε γρ. p 10. Bekk. om. Fel. P.

Manut. 2. ὑπερεσίαι] γρ. ἠπεροπεύσεις M. Ben.

να'. P. 489. 8. Ἡ] εἰ c 3. Ibid. οὖν om. b. c 3. 9. τὴν πόλιν om. b. c 3. Ald. 18. ὡς] ὧν Bekk. 20. θάτερος] ἅτερος p 10. et corr. c 3. Bekk. 22. ποιοῦνται p 9. Ibid. ἂν δέῃ] ὃν ἂν δέῃ p 10. γρ. ὃν ἂν δὴ p 10. om. M. Ben. 24. πιστεύσατε M. Ben. antep. οὐχ om. M. Ben. pen. ἡμῶν] ὑμῶν c 3. p 9. 10. Bekk. ἐμοῦ M. Ben. ult. τὰς om. p 9. 10.

P. 490. 3. εἰρηκότες M. Ben. 8. ἀῤῥωστείας] ἀῤῥωστίας c 3. p 9. Bekk. ὀῤῥωδίας p 10. 9. ἀπαλλάγητε] ἀπαλλαγῆτε p 9. 10. Bekk. ἀπαλλαγείητε M. Ben. Ibid. ὁρῶντας Ald. 10. χοῆ] χοὶ b. c 3. p 9. 10. Bekk.

νβ'. P. 490. 19. ὑμετέρα b. 21. καὶ γέγονε καὶ c. 3. antep. δὲ om. pr. p 10.

P. 491. 1. ἱερεῖα Fel. P. Manut.

νγ'. P. 491. 4. ὑμῶν c 3. 5. ἂν om. b. 8. ἀτυχῆσαι τοῦτο M. Ben. τοῦτο εὐτυχῆσαι b. 10. ἐποιεῖτο om. pr. p 9. 17. οὕτως καθιστᾶτε b. antep. περιῆτε] περιίητε M. Ben. Bekk.

P. 492. 2. ἐπὶ πράξεων] ἐπὶ τῶν πράξεων b. c 3. p 9. 10. Bekk. 4. τετελεσμένη] τετελεσμένοι b. c 3. p 9. 10. Bekk. Ibid. καὶ ἐξ ὑμῶν M. Ben. 6. τοῦ] του b. c 3. p 9. 10. Bekk.

νδ'. p. 492. 10. τι] τὸ c 3. 13. πείσεσθαι] πείθεσθαι Bekk. 14. τοὺς] τοῦτο M. Ben. 15. ποιῆσαι c 3. Ibid. βουλεύω c 3. 16. παρόντα] παριόντα c 3. p 9. 10. Fel. P. Manut. Bekk. antep. λέγειν in γρ. p 10.

P. 493. 1. καὶ om. b. c 3. p 9. 10. 5. 5. ὅ τι] ὅτι c 3. p 9. 10. Fel. ὅ Bekk. 7. κεῖνα c 3. p 9. 10. 'κεῖνα Bekk. 9. αἰδολεσχεῖν p 9. 10. δίκαιον, M. Ben. Ibid. ἀποκρίνασθαι p 9.

*** P. 461. 2. ἅπερ ἐκ τῶν] ἅπερ λύσω. Ald. sed hic video ordinem in Ald. mirifice conturbatum, ponam hic, ut fragmenta sese in ista editione consequantur. Ab ψηφιεῖσθαι ἅπερ λύσω omnia desunt in Ald. usque ad p 1449. 4. οὐδένα. inde procedunt omnia ex ordine usque ad p. 1456. 5. οὐ μὴν extremum hoc est vocabulum. inde rursus orditur a p 1440. 7. a δυνηθῆναι et procedit ad p. 1449. 3. ad συμβουλεύω. et rursus orditur a p. 1432. 1. ab ἐκ τῶν παρεληλυθότων, et procedit ad p. 1440. 7. ἐλεῖν. denique orditur a p. 1458. 1. ἀλλά μοι. et sic continuat ad finem. Hic est ordo Ald. quem retuli fide uxoris meæ, quæ variantes Aldinæ meam in gratiam enotavit. Pari modo etiam in Bav. procemiorum ordo est conturbatissimus, quem hic ponam, prout ipse illinc enotavi in schedis. Post ψηφιεῖσθαι ἅπερ itaque est in Bavar. vacuum spatiolum trium aut quatuor literarum, tum λεύσω (sic) οὐδένα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν πάντων ὑμῶν οὕτως οἴομαι κακόνουν εἶναι τῇ πόλει. (v. p. 1449. 4. et 5.) συμβουλεύσω. Οὐδένα etc. tum sequebatur novum procemium ἔδει μὲν οὖν ταῦθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς. v. p. 1449. 21. tum continuabat in eodem procemio ad οὐδέν ἐστιν (p. 1450. 5.) tum rursus in eodem procemio procedit οὐδεὶς πώποτε ἴσως (p. 1450. 23.) et finit hoc procœmium in v. παθεῖν. p. 1451. 6. tum incipit novum procemium a λέγω δὲ ταῦτα ibid. quod finit in νοῦν ἔχοντος ἀνθρώπου p. 1452. 12. tum novum incipit procemium ὑμεῖς τοίνυν οἱ πολλοὶ p. 1452. 13. quod procedit usque ad καθ' ὑμῶν λέγῃ p. 1453. ult. tum novum incipit procemium εἰ μὲν οὖν ταύτης ibid. quod procedit usque ad παρὰ ταῦτ' ἀκούειν p. 1455. 3. tum procemium novum ἴσως ὀχληρὸς, procedens ad βασάνου p. 1456. 21. tum novum τὴν μὲν οὖν τούτων p. 1456. 22. procedens ad κακὸν λάβῃ p. 1457. 13. tum novum ἐγὼ δὲ οἶδα ibid. procedens ad τῶν ἐχθρῶν περιέσεσθε p. 1440. 25. tum novum εὔχομαι δὲ τοῖς θεοῖς τῆς ἢ φιλονεικίας p. 1440. 26. quod finit in βελτίστοις δημηγοροῦσιν p. 1441. 17. Incipit novum εἰ μὲν γὰρ ἀγνοοῦσιν, ὅτι τὸν μέλλοντα πράξειν. quod finit in τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι χρήσασθαι p. 1442. 12. Incipit novum μάλιστα μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. βουλοίμην ἂν ὑμᾶς ἃ μέλλω p. 1442. 13. finit in κἂν ἀρέσκῃ χρῆσθαι p. 1443. 8. Incipit novum. οὐκ ἄδηλον p. 1443. 9. finiens in διδάξω p. 1444. 10. Novum ἔδει μὲν p. 1444. 11. desinens in καὶ τοὺς ἀντειπόντας p. 1445. 1. Novum τοίγαρτοι finiens in καὶ οὐδὲ τὰ πάντα ἐρῶ p. 1446. 5. Novum ἡγοῦμαι γὰρ ἐξαπατᾶν finiens in καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον p. 1447. 1. Novum τὸ μὲν οὖν ὀργίλως ὑμᾶς ἔχειν finiens in βεβαίους ποιεῖται ἥττας. p. 1448. 2. Novum οἴομαι μὲν οὖν finiens in αἱ ληστρίδες προσέσχον. scil. post ταῦτα συμβουλεύω (sic) p. 1449. 3. statim sequebatur ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων καθέλκειν τριήρεις, ἐμβαίνειν. Incipit novum ὡς γὰρ ἂν χρήσαιτο p. 1432. 8. tum οἶμαι πάντας p. 1433. 3. cum numero ΚΓ. qui numeri in superioribus a ΚΒ. omissi erant. ΚΔ. διὸ δεῖ σκοπεῖν καὶ προσέχειν p. 1433. 14. ΚΕ. οὐ μικρὰν p. 1433. 22. Κϛ. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν p. 1434. 2. ΚΖ. ἐγὼ μὲν οὖν ἐβουλόμην p. 1434. 7. ΚΗ. εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο τις p. 1434. 14. Incipit novum sed sine numero Ἄξιον δ' εἶναί μοι δοκεῖ p. 1435. 2. ΚΘ. εἰ μετὰ τῆς αὐτῆς γνώμης p. 1435. 22. Insequentia procœmia rursus numeris carent. Δεῖ μέντοι περὶ πραγμάτων p. 1436. 23. Ἔστι μὲν οὖν, ὡς ἐγὼ νομίζω (sine πολλὰ) p. 1437. 23. Πρῶτον p. 1438. 25. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες p. 1439. 19. Τῆς μὲν οὖν τούτων κακίας p. 1458. 19. Φέρε δὴ σκέψασθε p. 1459. 16. Ἦν τις, ὡς ἔοικε p. 1460. 19. Τὸ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. πεπεικότα ἑαυτὸν p. 1461. 19. in quo finiunt pro-

œmia. Errores hi omnes notati erant aliquoties in Bavar. dederatque librarius, qui idem codicis corrector fuit, ut signis quibusdam demonstraret, quomodo quæque cohærerent. Primo loco p. 1432. 1. adscripserat hæc: σημείωσαι. τὸ τοῦ λόγου ὀρθὸν ἔμπροσθεν ἐν τῷ σημείῳ ☾ ἅπερ ἐκ τῶν παρεληλυθότων. Tum ad verba αἰτίους εὐδοκιμεῖν. οὐ μὴν δυνηθῆναι (sic) adscripserat in altero margine λήθη, quo vocabulo errorem a librario commissum denotavit. in altero σημείωσαι. τὸ τοῦ λόγου ὑπόλοιπον ἔμπροσθεν ἐν σημείῳ ♌ οὐ μὴν ἀλλά μοι δοκοῦσι. tum ad verba p. 1432. 1. συμβουλεύω ἐκ τῶν παρεληλυθότων adscripta sunt hæc: τὸ τοῦ λόγου ἀκόλουθον ὄπισθεν ἐν σημείῳ △ συμβουλεύω. tum p. 1440. 7. ἐλεῖν. ἀλλά μοι δοκοῦσιν adscripta sunt hæc: ὄπισθεν τὸ τοῦ λόγου ἀδιάψευστον ἐν σημείῳ ♎ ἐλεῖν δυνηθῆναι. tandem in ima ora hæc universalis admonitio αἱ τοιαῦται μεταθέσεις κατὰ λήθην τῆς ὅλης ὑφῆς τοῦ λόγου ἐκ τῆς τοῦ ἀντιβόλου γεγόνασι τῶν φύλλων ἀναρμόστου συνθέσεως. ἡ δὲ μέμψις μάλιστα καὶ τῇ ἀπροσεξίᾳ τοῦ γράψαντες ταῦτα. Annotavit etiam hanc exordiorum perturbationem Wolf, e quo intelligo, Felicianum primum verum ordinem restituisse. Reisk.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

α'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ] Ἐν ἄλλῳ περὶ παρασκευῆς p 9. post titulum verba ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ - - - ΧΑΙΡΕΙΝ (ver. 9.) ponit Benenat.

P. 497. 1. λόγου] καὶ λόγου b. d. p 9. Bekk. 3. δὲ] δὴ b. p 9. Bekk. 4. τῶν] τῷ b. d. p 9. Bekk. 11. μὲν] δὲ d. p 9.

P. 498. 1. βούλεσθαι] βούλεσθε b. p 9. Ald. Bekk. 2. τἀγνοούμενον] τἀγνοούμενα b. p 9. Bekk. 4. ἐθέλητε] ἐθελήσητε b. d. p 9. Bekk. 5. εἰρήσθω. γρ. εἰρήσεται M. Ben. 8. δὲ om. d. p 9. 12. προειρημένοις] προαιρουμένοις b. p 9. Bekk. 15. ὧν μὲν] τῶν μὲν d. p 9. 21. μηδὲν] μηδὲ ἓν b. p 9. Bekk. μηδεὲν Ald. 23. λαβεῖν d. 25. πάντ'] τ' ἂν d. 26. ποιήσειν b. p 9. 27. τῳ om. codices et editiones. Ibid. ἐν om. codices et Ald. antep. καθεστηκόσι μηδενὶ Bekk. ult. ἀναγκαίως M. Ben. Ibid. τοῖς] καὶ M. Ben. Ibid. καὶ κίνδυνον p 9. εἰς κίνδυνον M. Ben. Ibid. ἔχουσι] ἥκουσι M. Ben.

P. 499. 2. μικρὰν p 9. Bekk. 13. τῷ μὲν d. p 9. 14. ἐπιφαινομένων M. Ben. Ibid. λελέχθαι M. Ben. 20. μικρὰ b. d. p 9. 21. αὐτοὺς] αὐτοὺς τοὺς b. d. p 9. Bekk. 22. καταληφθῆναι M. Ben. antep. τῆς τοιαύτης d. p 9. Bekk. ult. οὐδὲ] οὔτε Bekk.

P. 500. 4. πρῶτον] πρῶτος b. p 9. Bekk. 6. εἴρηταί M. Ben. 11. χαλ. τὴν τάξιν b. 18. εὐτυχεῖ b. ηὐτύχει M. Ben. 20. τε] δὴ M. Ben. 22. ἡμῶν b. 25. ἔνδειαν (κ) b. Ibid. ἐλλίπηθ' p 9. 28. μεταβουλεύεσθε p 9. pen. μηδὲ] μὴ δὴ b. p 9. Bekk. Ibid. τοῦτο] τοιοῦτο b. d. p 9. Bekk.

P. 501. 6. εὐτυχεῖτε om. Benenat.

β'.

P. 501. 10. μηδὲν ὑμᾶς b. p 9. Bekk. 17. φήσῃ Bekk. φῇ M. Ben. 18. γρ. προτίθεσθαι b. 23. οἴομαι Bekk. Ibid. με om. b. p 9. Bekk.

P. 502. 1. τοιαῦτα] δεινὰ b. p 9. Bekk. 5. ἐπιλέλησθε M. Ben. 13. προσδοκᾶσθαι] προτείνεσθαι M. Ben. 20. ὃ δὲ] οὐδὲ b. 27. καὶ νῦν] κοινὴν p 9. Bekk. 31. ἔχειν περὶ ὑμῶν om. b. p 9. γρ. ἔχειν περὶ ὑμῶν ἴσως λογίζεσθαι b. antep. τὸ] τῷ b. Ibid. ὑμᾶς om. b. p 9. Bekk.

P. 503. 2. καθ' ἑκάστην ἡμέραν M. Ben. 8. ἐστὲ] εἰσὶ M. Ben. 11. μόνου] μόνον οὐ pr. p 9. 19. πάντ'] ταῦτ' p 9. 24. καὶ primum om. p 9. Ibid. ἐπιδόσεως M. Ben. 28. περιειστηκυίας b. antep. γρ. προσήκει b. ult. οὔτε τῶν ἐφ' M. Ben.

P. 504. 1. ὀφείλω M. Ben. 4. λειφθεὶς M. Ben. Ibid. ἀδικήματι b. p 9. Bekk. 6. τὸ p 9. Ibid. πρώτως] πρῶτος b. p 9. Bekk. 7. κρινουμένους] κρινουμένους; ἢ τίνα ἔλεγχον εἶπεν ἡ βουλὴ κατ' ἐμοῦ; p 9. Bekk. 8. τις om. p 9. Bekk. 14. μοι p 9. 15. ὑμᾶς b. p 9. Ald. 16. πρόσθε b. p 9. Bekk. 17. ἀνεγκλήτου] ἀνελέγκτου b. p 9. Bekk.

P. 505. 1. γρ. καὶ παρ' ἧ μέγιστα πρὸς ὑμᾶς ὑπάρχοντα εὐεργετήματα ἠπιστάμην b. p 9. 2. δὴ] δ' ἡ b. p 9. 4. πρὸς] εἰς p 9. Bekk. Ibid. εἶτα] εἶτα κἀγὼ p 9. Bekk. εἶτα ἐγὼ M. Ben. 9. ἀγασθέντας] ἀγασθέντας με b. Bekk. ἀγασθέντας μου p 9. ἐμὲ ἀγασθέντας M. Ben. Ibid. δὲ] μὲν p 9. 16. ἐνθένδε] ἐντεῦθεν b. p 9. Bekk. 17. ἐμαυτῷ] εἰς ἐμὲ b. 19. μοι] τι b. 22. ἐπεὶ - - - ἦν] γρ. εὖ δ' ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι. εἴ μοι τὰ παρ' ὑμῶν ἀδιάλλακτα ὑπάρχει, τεθνάναι βουλοίμην ἂν b. 23. μοι b. 24. μοι om. p 9. 25. αὖ] νῦν b. p 9. Bekk. 27. ἐμοῦ ὑμῶν M. Ben. 28. τούτῳ] τοῦτο b. p 9. Bekk. Ibid. χρήσεσθε (αι) b. χρήσεσθε p 9. χρήσαισθε Bekk. pen. ἐπειδὴ δὲ p 9. Bekk.

P. 506. 1. ἐπέδωκεν] ἀπέδωκεν b. p 9. Bekk. Ibid. ἐψηφίσθαι b. p 9. Bekk. 9. τῆς εὐνοίας M. Ben. 11. φαύλη om. b. 12. ἀλλ' ἃ] ἀλλὰ p 9. Bekk. ἀλλὰ οἷς M. Ben. 13. μήτ'] μήποτ' b. p 9. Bekk. 15. ἅπαντα] ἃ πάντα b. p 9. Bekk. 21. ἔγνωθ'] ἐγνώκαθ' b. p 9. Bekk. 23. ποιήσουσιν p 9.

γ'.

P. 506. ult. γρ. προτέραν ἐπιστολὴν b.

P. 507. 5. ἐπὶ om. b. p 9. Ibid. τοῦ] τοὺς b. p 9. Bekk. 12. οἱ om. M. Ben. Ibid. κατέλειπον p 9. 13. δωρεᾶς Benenat. 15. τὰ om. p 9. 18. καὶ πράττειν om. b. antep. περὶ] ὑπὲρ b. p 9. Bekk.

P. 508. 6. ἂν, καὶ] ἦν p 9. 13. γέγραφα. ὅσα] γέγραφα, ἀκριβῶς δὲ διεξιέναι δυσχερὲς κρίνω. ὅσα b. p 9. Bekk. 23. ταῦτα δὲ p 9. Bekk.

P. 509. 2. εἶναι. ὃ] εἶναι· τίμημα δῶρον (δ' ὁρῶν Bekk.) ὀκνοῦντας ἀφεῖναι, ὃ b. p 9. Bekk. Ibid. ὃ εἰ λόγῳ καὶ οὐ φθόνῳ M. Ben. 3. τί] τί ὑμῶν M. Ben. 7. τῶν] τὸν Bekk. Ibid. τὸν συνέσει M. Ben. 8. ἀτυχήμασιν] ἀτυχήσασιν p 9. Bekk. 10. γραφείς] τραφείς b. p 9. Ald. 11. τότε τἀνθρώπινα b. p 9. 13. δουλῶσαι M. Ben. 14. καὶ γὰρ] οὐ γὰρ b. p 9. Bekk. 15. δίκαια ἂν εἶναι b. p 9. Bekk. 19. γίγνεσθαι] δύνασθαι b. p 9. Bekk. 21. δεδέχατε p 9. Ibid. ἴσον εἶναι φατὲ p 9. Bekk.

P. 510. 10. τοῦ τῷ παρέντι M. Ben. 13. ἀποκρινεῖται M. Ben. 15. δέσαι M. Ben. Ibid. Πάτακος Benenat. 19. ἔκ τε] ἔκ γε M. Ben. Bekk. 21. τοὺς] τούτους corr. p 9. pen. ἥσπερ M. Ben.

P. 511. 2. πᾶσιν] γὰρ πᾶσιν b. p 9. Bekk. Ibid. ὑπειληφώς. ὅσοι M. Ben. 3. πατρὶ καὶ] πατρικὰς b. p 9. Bekk. 4. ὑμᾶς καὶ] ὑμᾶς ἀναμνησθέντας, οἷον τοῖς Ἀριστείδου καὶ Θρασυβούλου καὶ τοῖς Ἀρχίνου καὶ p 9. Bekk. 5. δέω] γὰρ δέω b. p 9. Bekk. 7. προκαλεῖσθαι] προκαλεῖσθε b. p 9. Bekk. 9. πᾶσιν b. 13. ὑπειληφότας b. 15. ὑπογυίου M. Ben. 16. καὶ τοῖς ὑφ' M. Ben. Ibid. ἀδικεῖσθαι p 9. 22. ἄλλοις] ἄλλην p 9. Bekk. 26. βεβαίους b. p 9. Bekk.

P. 512. 2. οὐ] γρ. οὐδὲ b. Bekk. 4. καὶ primum om. b. Ibid. τίθενται] γρ. κείσονται b. 17. ταῦτα] ταὐτὰ p 9. Ald. Bekk. 21. ὄνειδος, ἄνδρες] ὄνειδος ἁπάντων, ὦ ἄνδρες b. p 9. Bekk. 25. Πυθέα] Πυθέαν b. p 9. Bekk.

P. 513. 2. γρ. φθῆς b. 3. ῥᾴδιον] ῥᾷον M. Ben. Bekk. 4. ἀνέξασθαι M. Ben. ἀνέξεσθε b. p 9. ἀνέχεσθαι Bekk. 14. Εὔδημον] Εὔδικον b. p 9. Bekk. 16. ὁμοίους] ὁμοίως M. Ben. Bekk. 20. ἐκφέρηται b. p 9. 22. γε] τε b. p 9. 26. εὐνόων p 9.

P. 514. 4. ἐγκαθέντων] ἐγκαθέτων p 9. Bekk. 6. ἐπεὶ b. 7. τοῖς om. p 9. Bekk. Ibid. ἐφ'] ἐν b. 12. ἔχοντα. γρ. ἔχειν M. Ben. 15. ἐγκαταλείπειν p 9. Bekk. 17. ἀλλὰ τὸ] ἀλλ' ἀπὸ p 9. Bekk. 29. ταῦτα] τοιαῦτα corr. p 9. 21. μικρὸν b. 24. εἰπὼν ὑμᾶς μήθ' M. Ben. 26. ἀφήκατε b. p 9. 28. μὴ] δὲ in marg. p 9. 29. ἵνα [ἂν] οἷός Bekk. ult. περιὼν p 9. Ibid. ἐν] τῇ M. Ben.

P. 515. 5. ἀπαγγέλλετε b. 7. αἰσχύνεσθε Benenat. 9. τούτους, [ὑφ' ὧν,] ἵνα - - - ἁπλᾶ, Bekk. 12. ἴσως ἂν κομισαίμην Bekk. 14. αδοξα καὶ αποgα p. 9. 20. οὐ] μὴ M. Ben. Ibid. γὰρ] γὰρ δὴ b. p 9. Bekk. 25. δ' ἐπιφανὲς M. Ben. δὲ τὸ περιφανὲς Aristid. 27. πρόσφθεγμα τοῖς ἐξημαρτηκόσιν εἰς ἐμὲ αὐτόν. Aristid.

P. 516. 4. τετυχηκότι p 9. 15. γίνεται] κρίνεται Bekk.

δ'.

P. 516. 22. προσφέρειν p 9. 25. τὸ] τὸν p 9. Bekk. 26. μὴ om. b. Ibid. τεθρεμμένον p 9. 27. ἀλογώτερον p 9. Bekk.

P. 517. 5. τῇ παρ'] τῇ om. b. p 9. Bekk. Ibid. εἰπόντων p 9. 12. εἴποι b. p 9. Bekk. 14. χρῆται b. 20. πόλιν] εὐτυχίαν b. 25. μηδέποτε] μηδέποτ' ἐν M. Ben. Bekk.

P. 518. 1. ἔσχατα p 9. Bekk. 4. Ἀργείων καὶ Ἀρκάδων p 9. Bekk. 6. ἀπηλλάχθητε] ἀπηλλάχατε b. p 9. Bekk. 7. δεδουλωκέναι] δεδουλευκέναι p 9. Bekk. 8. μὲν ἄλλους πάντας M. Ben. 14. βουλευομένων] βουλομένων b. p 9. Bekk. 16. ἐνδοξοτάτην M. Ben. 27. ὁ δ' ὡς] ὅλως p 9. 29. ἂν om. Bekk. 30. οἴομαι Bekk. 31. δυσχερᾶναι. ταῦτα Bekk. Ibid. τούτων] τοσούτων Bekk. antep. αἰσχρὰ τὰ τούτῳ M. Ben. pen. τούτων] τοῦτον b. p 9. Bekk.

ε'.

P. 519. 4. ἀπήγγελλέ p 9. 6. μὲν om. p 9. 13. πεποιθὼς] πεπεικὼς b. p 9. Bekk. 14. πεῖραν] σοι πεῖραν b. p 9. Bekk. 16. τῆς primum om. M. Ben. [τὴν] Bekk. Ibid. τῆς] τοῦ b. 22. κατ' ἐμαυτὸν M. Ben. Bekk. 23. ἅτε M. Ben. 24. ὑπολαμβάνων p 9. M. Ben. 26. τότ'] ποτ' p 9. M. Ben. Bekk. antep. κἂν ἡμῖν p 9. Bekk. pen. βούλεσθαι] βουλεύεσθαι b. p 9. M. Ben. Bekk.

P. 520. 2. εὖ] σοῦ b. p 9. Bekk. 3. μὲν om. b. p 9. Bekk. 4. ὡμολογημένων b. 8. εὐτύχει om. p 9.

ς'.

P. 520. 10. ΠΡΟΣ - - - ΑΘΗΝΑΙΩΝ. om. Benenat. Epistolam om. p 9. 20. οἵους M. Ben. Ibid. προστρέψειαν] προτρέψειαν b. τρέψειαν Bekk. 22. Πολεμαίστου b. ult. ἃ] ὡς M. Ben.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

DEMOSTHENES.

TOM. I.

P. cclxvii. 15. corr. εἶχε — p. 19. 2. corr. τις — p. 79. Not. col. 1. 4. corr. disceptare — p. 115. Not. col. 2. 43. corr. 72000 Dr. = 12 Talents — p 126. 3. corr. εὖ[1] — p. 171. 23. corr. ἐψηφίσασθε — p. 175. 21. corr. δίκαιον — Ibid. Not. col. 2. pen. corr. Οὐδὲ — p. 198. 17. pro ἡμῖν edit. Reisk. habet ἡμῶν — p. 207. 1. corr. μήτε νῦν — p. 271. 16. corr. ὅταν — p. 290. Not. col. 1. ult. add. Idem. — p. 307. 26. pro προσέθ' edit. Reisk. habet πρόσεθ' — p. 308. 2. corr. αὐτοῖς.

TOM. II.

P. 38. 2. corr. δ', — p. 120. 30. τὴν εἰρήνην παραβαίνων καὶ τὰς κοινὰς πίστεις, δεδόχθαι habet edit. Reisk. — p. 136. Not. col. 1. 16. corr. v. 5. Ἀθ. πάτρια, et v. 9. — p. 150. 1. corr. οὐδένα. — p. 202. 26. corr. γίνεσθαι — p. 243. in Lect. Reisk. corr. ἐκείνως — p. 250. 15. pro βούλεται edit. Reisk. habet βούλεσθαι — p. 266. 1. corr. μηδ' — p. 269. 1. ὃ [ἐγὼ] λέγω habet edit. Reisk. — p. 273. pen. corr. τῶν — p. 325. Not. col. 2. 6. corr. Male — p. 338. 14. corr. [4]τῷ — p. 441. 5. corr. Ἐψηφίσασθε — p. 457. Not. col. 2. 2. pro Idem. corr. F. A. Wolf. — p. 467. in Lect. Reisk. corr. τοῖς — p. 498. in Lect. Reisk. corr. ἕν τι τοῦτο — p. 502. Not. col. 1. 30. corr. φαίνεσθαι — p 521. 3. pen. et ult. corr. 1, 2, 3.

TOM. III.

P. 38. antep. ἂν secundum om. edit. Reisk. — p. 47. Not. col. 2. 11. corr. ἐστεφάνωται — p. 54. in Lect. Reisk. corr. [3]καὶ κατ. ἑ. ἑ., καὶ τὰ ὄντα ἀναλ. T. R. — p. 62. 7. corr. ἐδεῖτό μου — p 66. Not. col. 2. ult. corr. ἠνείχετο — p. 69. Not. col. 2. 22. corr. πεντήκοντα — p. 75. 1. corr. τῶν — p. 78. Not. col. 1. 9. corr. Παραγράψασθαι — p. 79. Not. col. 2. 5. corr. vulgatam — p. 89. ult. corr. Εὐβοίας — p. 98. 3. corr. συγγνώμης — p. 152. Not. col. 2. 27. pro Idem corr. Taylor. — p. 153. in Lect. Reisk. corr. [1]οἴομαι — p. 167. pen. ᾤετο δεῖν δημοσίᾳ habet edit. Reisk. — p. 234. pro 243 corr. 234 — p 269. in Lect. Reisk. corr. ὑπόθεσις — p. 270. 24. corr. [6]τολοιπὸν — Ibid. 27. dele 6 — p. 350. 17. corr. ὁ[5] — p. 369. 15. corr. τίθεμαι — p. 410. 28. corr. μὲν μηδὲν — p. 420. in Lect. Reisk. corr. ἑκατέρῳ — p. 425. Not. col. 1. 3. pro Idem corr. Wolf. — p. 445. Not. col. 1. ult. pro υἱὸν corr. ὃν — p. 459. 28. corr. οὐχ — p. 467. 16. corr. λέξουσιν, — p. 487. 19. corr. [4]ΜΑΡΤΥΡΙΑ. — p. 494. 16. corr. λόγος· — p. 506. 15. corr. Ὠδείῳ — p. 508. 5. corr. Ἀθήναζε. — p. 509. 22. corr. ὅσα — p. 517. 4. corr. συγγραφὴν — 521. 25. dele , — p. 525. 35. add. in marg. 935. — p. 533. in Lect. Reisk. corr. γνώσεσθε — p. 548. 12. corr. αὐτὸν — p. 566. 12. corr. ταῦτ'.

TOM. IV.

P. 36. Not. col. 2. ult. in lacuna supple etc. — p. 39. in Lect. Reisk. corr. οὔθ' — p. 83. antep. corr. [2]Ἀμφικτυόνεσσι — p. 94. 15. corr. ἐκδίδωσι — p. 117. 4. corr. τούτων — p. 119. 22. corr. Φορμίωνα· — p. 123. 19. corr. εἶναι — p. 128. Not. col. 1. 15. pro Idem corr. Wolf — p. 186. 20. corr. ἐπιτρέψαι· — p. 187. 14. corr. αὐτοῦ· — p. 201. 21. pro 3 corr. 2 — p. 206. Not. col. 1. 1. corr. abesse — p. 219. 17. corr. Δείγματι, — Ibid. 20. corr. ἀνηλίσκετο. — p. 222. 22. corr. κατασκεύασαι — p. 256. 1. corr. ταλάντου, — p. 291. 23. corr. [2]ἔμοιγε et in Lect. Reisk. [2]ἐμοί τε — p. 325. ult. corr. τῷ — p. 357. 25. corr. ἐκτέον — p. 439. 4. corr. φρονιμωτέρους — p. 461. 25. corr. κωλῦσαι — Ibid. Not. col. 2. 2. corr. δ' ὃν ἂν — p. 486. 4. corr. εἰ δ' — p. 490. Not. col. 2. antep. corr. τῇ.

TOM. VI.

P. 18. col. 1. 29. corr. καὶ — Ibid. col. 2. 30. corr. ὁρμᾶται — p. 19. col. 1. 18. corr. δανειζόμενοι — Ibid. col. 2. 21. corr. ἀντίθεσις — p. 21. col. 1. 17. corr. τις — p. 22. col. 2. 10. corr. τοὺς — p. 24. col. 2. 4. corr. ἐᾶσαι — Ibid. 21. corr. σκοποῖτο — p. 26. col. 2. 19. corr. στρατηγοῖς — p. 28. col. 1. 12. corr. οἴεσθε — p. 30. col. 1. 4. corr. γελοία — p. 32. col. 2. 22. corr. εὑρήσουσιν — p. 39. col. 1. 10. corr. ἐπαχθῶς — p. 41. col. 1. 10. corr. πολέμου. — p. 43. col. 2. 1. corr. ὅ — p. 45. col. 2. 14. corr. γὰρ οἶμαι — p. 48. col. 2. 30. corr. ἄχρι — p. 89. col. 2. 1. pro δεῖσθαι Ald. et Ben. habent δεῖται — p 93. col. 1. 31. corr. κακόν τι — p. 105. col. 1. 40. corr. ἀνδριαντοποιῷ — Ibid. col. 2. 26. corr. δικαία — p. 108. col. 2. ult. corr. ἱερομνήμονας — p. 110. col. 1. 18. corr. φίλων — p. 123. col. 2. 22. corr. αὐτὴν — p. 131. col. 1. 27. corr. τὴν — p. 139. col. 2. 19. corr. ψήφισμα [18]ὅπερ — p. 144. col. 2. 12. corr. ὁ — p. 253. col. 1. 14. corr. ἐπὶ — p. 263. col. 1. 33. corr. οὗ — p. 271. col. 2. 23. corr. τόδε δὲ μή.

TOM. VII.

P. 16. 24. in voc. ἄλλος post ἕν. supple 841, 18. — p. 25. in fin. voc. ἀνὴρ supple 520, 27. — p. 39. 2. in voc. ἀπολείπειν post 'contumeliam?' supple 119, 10. — p. 75. in fin. voc. διαβάλλω supple 1353, 26. — p. 91. 1. in voc. δόγμα post κοινά. supple 219, 6. — p. 126. 8. in voc. ἐπιδιδόναι post 'ejus.' supple 329, 11.

TOM. VIII.

ÆSCHINES.

P. liv. ult. corr. pro αἱ corr. καὶ — p. 64. in Lect. Reisk. corr. ὥστις — p. 147. 12. et Not. col. 1. 7. corr. τῷγε — p. 173. in Lect. Reisk. pro Deest κατά. corr. τὰ — p. 193. 18. corr. πρὶν[5] — p. 203. 10. Μακεδονίᾳ κατὰ τὴν πρεσβείαν καλὸς habent editt. Taylor. et Reisk. — Ibid. in Lect. Reisk. corr. οὐ δέ — p. 229. 16. κριθήσονται; habent editt. Taylor. et Reisk. — p. 233. 4. Νίκαιαν habent editt. Taylor. et Reisk. — p. 247. 12. ἐγκαταλίπῃ habent editt. Taylor. et Reisk. — p. 259. 3. pro ἐὰν editt. Taylor. et Reisk. habent ἂν — p. 280. in Lect. Reisk. corr. [5] τούτων T. τοῦτον R. — p. 306. in Lect. Reisk. corr. ἢ. — p. 308. 6. corr. συνηταιρηκέναι — p. 310. 11. corr. ἐστὶ.

FINIS TOMI SEXTI.

Londini imprimebat J. F. Dove, in Area quæ est Divi Joannis.

VOLUME 11

ORATORES
ATTICI
ET QUOS SIC VOCANT
SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS UNDECIMUS

DEMOSTHENES

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

DEMOSTHENIS

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

VARIETATE LECTIONIS

SCHOLIIS TUM ULPIANEIS TUM ANONYMIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII OBSOPŒI TAYLORI MARKLANDI JURINI MOUNTENEII STOCKII HARLESII
F.A. WOLFII SPALDINGII AUGERI RÜDIGERI WUNDERLICHII BREMII
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

ACCEDUNT ANIMADVERSIONES

REISKII DOUNÆI WEISKII AMERSFOORDTII

ET NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTÆ

THOMÆ STANLEII VEL POTIUS JACOBI DUPORTI

NECNON ADVERSARIA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

TOMUS SEPTIMUS

P. P. DOBREE ADVERSARIA ET INDICES AD DEMOSTHENEM

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO UNDECIMO.

PETRI PAULI DOBREE
ADVERSARIA.

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES PROFESSORIS REGII

ADVERSARIA

IN DEMOSTHENEM.

[Ad pag. et vers. edit. Reisk.]

N B. Hunc libellum in Adversariis voco Demosthenica prima [Olynth. I. — ad Ep. ad Phil. continentem]. Libanii Ep. ad Montium in fine mutila.

Olynthiaca prima.

[1] Argum. φησὶ δὲ δύσμαχον εἶναι. Vide p. 10, 8. 15, 10. etc. nisi forte pertineant ad Phil. I. p. 41, 9. Certe ultima, δ. δ. - - καὶ περὶ πολιτικῆς δυνάμεως, referenda ad Phil. I. p. 45, 9—47, 24.

p. 9, 7. Recte confert Ulpianus, quamvis male exponat, p. 15, 3. λέγουσι δὲ—. Vis procemii hæc: 'De pecuniis alii egere; at res agitur omni pecunia gravior.' Exord. est Pro. 3. Is forsan hoc ordine Olynthiacas legebat, 3. 1. 2. Ordine vulgato, ut videtur, Lucianus Jove tragœdo, init. Confer or. π. συντ. p. 169, 2. Androt. p. 607, 5. Ol. I. seems to be a speech in opposition to Eubulus's plan of finance, compare Ol. II. p. 26, 21. etc. (ἐσκεμμένως, p. 9, 6.) and p. 15, 3. He proposes no measure himself, but merely hints what plan should be followed. The drift of the speech is to urge the necessity of decisive measures.

9, 10. αἵρεσιν hinc Epist. I. p. 1464, 4.

9, 11. Plato Protag. t. I. p. 246, 18. ed. Bekker. (361. H. St.) *Mihi videtur* ἡ ἔξοδος τῶν λόγων ὥσπερ ἄνθρωπος κατηγορεῖν —καὶ εἰ φωνὴν λάβοι εἰπεῖν ἂν ὅτι etc. (εἰ φθογγὴν λάβοι, Agam. et ibi Blomf. εἰ λάβοιεν αἴσθησιν, F. L. p. 362, 1.) Æschines Ctes. p. 72, 9. οὐ προὔλεγον, οὐ προὐσήμαινον οἱ θεοὶ φυλάξασθαι, μόνον [γε] οὐκ ἀνθρώπων φωνὰς προσκτησάμενοι;

10, 1. πρότερον. Vide Olynth. II. p. 19, 25. Ceterum legati hic ad Olynthios; Ol. II. ad Thessalos, etc.

10, 5. Speciosa lectio, ἀξιόπιστα.

10, 6. Q. ἡμετέραν ἀνατρέψῃ τε καὶ—.

10, 8. De ἐπιεικῶς Schol. Plat. p. 159. Plato Protag. p. 359. A. 9.

10, 10. Ad 51, 14.

10, 21. ἄπιστον etc. Utitur eadem sententia de Phil. et Olynthiis agens, Aristocr. 656, 19.

11, 11. Lege, παρῆσαν.

11, 27. Si recte distinguit Bekkerus, omittendum erit ὁ τῶν Ὀλυνθίων, ut primo voluerat Valckenaerius.

11, 28. Ad 18, 1. imprimis Æschin. locus, p. 87, 13. etc.

12, 2. Hinc Pro. 15. p. 1428, 11.

12, 4. Hinc Pro. 41. p. 1449, 25. etc.

12, 5. Lege cum marg. πάλιν. Nil minus. πάλιν pro πάλαι Wesseling. ex MSS. in Diodoro XVI. tom. II. p. 128, 8.

12, 9. Q. ὥσπερ καὶ περὶ — καὶ περὶ τ. π. οὕτως.

12, 22. Totum locum in usus suos convertit Auctor Phil. IV. p. 133, 9. etc.

13, 10. πρὸς ἅπαντας om. multi MSS. vide ad Phil. IV. p. 131, 12.

13, 22. Delendum suspicor ἂν, ut sit constr. δέδοικα μὴ φανῶμεν. sensus, *I fear we shall turn out*, ut Hippol. 520. ed. Monk. δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς (vel

φανεῖ) σοφή. Deinde καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τ. ἐν α. τῇ χώρᾳ suspecta habeo. Vide an sint e scholio nata. Omnino vide Megalopol. p. 206, 26—28.

13, 22. ἐπὶ πολλῷ p. 103, 1. Respicit, ut videtur Livius III, 68. p. 322, 19. Gron. qui omnia, a verbis *At enim communis res* usque ad orationis finem e Demosthene adumbravit. Vide Olynth. III. p. 34. Phil. I. fin. Phil. III. p. 127.

13, 26. Hinc Pro. 21. p. 1432, 22. Vide et 40. p. 1449, 2. Hinc fortasse et auctor Aristog. II. p. 806, 10.

14, 1. αἰτίους) (ὑστάτους. Procem. 15. p. 1428, 22. 38. p. 1447, 3.

14, 3—5. Hinc profecit Procem. 23. p. 1434, 1.

14, 26. κατασκευασθῆναι [καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικὰ] καὶ μίαν — Hæc delenda, ut manifestum scholion ad sequentia.

15, 10. Lege ex MS. τὰ παρόντ' ἔχει.

15, 16. Q. transponenda, φύσει ἀεὶ καὶ πᾶσιν, ut Cherson. in fin. ἀεὶ καὶ πανταχοῦ. Diphil. Athen. VI. 225. A. ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.

15, 16. Thess. perfidi. p. 657, 25.

15, 19. Confer p. 21, 15.

16, 3. Leptin. p. 472, 2. quem locum suspicor observatum esse Sallustio Jug. 85=87. Wass. "non isdem artibus imperium — petere — et gerere, — etc."

16, 5. Heliodor. Æth. II. p. 75, 19. τὴν ἀσχολίαν τὴν ἐκείνου, σχολὴν ἑαυτῆς ἐποιεῖτο. Dem. Steph. I. p. 1123. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα σαυτοῦ νομίζων. Livius IV, 58. "tantum abfuit ut ex incommodo alieno sua occasio peteretur."

16, 8. Omnes fere MSS. om. ὡς. Mid. 581, 21. ἐνθυμεῖσθε, εἰ —, τίνος — ἂν οἴεσθε. Timocr. 743, 24. ἐνθυμηθέντες τί ποτ' ἂν ἐπάθετε. Macartat. 1075. ἐνθυμεῖσθε — τί ποτ' οἴεσθε.

[2] 16, 20. Sensus opinor, δέδοικα μὴ λίαν μὲν πικρὸν, ἀληθὲς δ' ᾖ. Vide Phil. III. p. 110, 10. Possis, εἰ μὴ — ἦν, ut unus vel duo mss. Vide Procem. 36. p. 1445, 25. Plato Euthyd. p. 283. E. (417. Bkr.) εἰ μὴ ἀγροικότερον ἦν εἰπεῖν, εἶπον ἂν —. Livius VII, 40. p. 662. prop. fin. "atque in hos — mitior, quam in vos, horreo dicere, hostes."

16, 24. Vide an hinc Cicero Milon. 16. fin. p. 860. Græv. "Quum ille non dubitaret aperire quid cogitarit, vos potestis dubitare quid fecerit?

17, 4. Conf. Symmor. fin.

Olynthiaca II.

[7] p. 18, 1. Cum exordio cf. exord. pro Rhod. p. 191, 5, etc.

18, 2. De deorum εὐνοίᾳ et fortuna Athen. supra pp. 11—12. mox p. 24, 17. F. Leg. 423, 9. 436, 21. Procem. 36. p. 1445, 20. 21. p. 1449, 25. Æschin. Ctesiph. p. 61, 37. 72, 10. 87, 13. etc. Aristoph. Nub. 587. Eupolis apud sch. et Berglerum. Olynth. I. p. 11, 28. [Cicero Milon. 30. p. 924. ed. Græv. "fortuna P. R. etc."] δαιμονίας τινὸς εὐνοίας ἔνδειγμα, F. L. p. 423, 13. Fortunæ mos gerendus, et quæ bene eveniunt exsequenda, Leptin. 490, 22.

18, 10. τοῦτ' ἤδη σκοπεῖν αὐτούς. Vel delendum αὐτοὺς, ut Phil. I. p. 40, 8. 54, 24. vel leg. ἡμᾶς cum Aldina Taylori. Vide R. P. ad Hec. 1167. ed. ult.

18, 21. Suspicor e margine irrepsisse ὑπὲρ τούτων, adscripta infra pro var. l. ad 19, 5. τούτων οὐχὶ νῦν — ubi quidem ita rescribi malim. Sed restant ista, ἡμᾶς οὐχὶ καλῶς, et mox, ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπρᾶχθαι, quæ valde mihi displicent.

19, 11. λοιδορία) (ἐλέγχειν. Vide Androt. p. 600.

19, 12. Hinc Epist. 3. p. 1476, 11.

19, 17. διεξελήλυθεν transitive accipiebat Auctor Orat. ad Ep. p. 153, 8.

20, 20. τῷ [τὰ] χωρία.

20, 27. [καὶ μικρὸν πταῖσμα] τὸ τυχὸν Auctor πρ. ἐπ. p. 154, 12.—Reisk. Ind. ἀναχαιτ.

21, 4. Jo. Chrysost. in Ioannem Homil. 29 (28) init. Οὐδὲν τῆς ἀληθείας φανερώτερον οὐδὲ ἰσχυρότερον γένοιτ' ἂν, ὥσπερ ψεύδους οὐδὲν ἀσθενέστερον κἂν μυρίοις παραπετάσμασι συσκιάζηται· εὐφώρατόν τε γὰρ καὶ οὕτω γίγνεται, καὶ καταῤῥεῖ ῥᾳδίως. Ibid. (tom. VIII. p. 167. A. ed. Montfauc.) τὰ μὲν οὖν ἀνθρώπινα ἅπαντα εὐφώρατα καὶ σαθρὰ καὶ καταῤῥεῖ ταχέως καὶ ἀπόλλυται. (Indicavit mihi J. A. Jeremie.)

21, 15. Vide 15, 19.

23, 14. παρεῶσθαι et παρεωρᾶσθαι confusa Aristocr. 655, 16.

23, 15. γελοιαστὰς Valck. Oratt. p. ληστὰς quodammodo defendit Theopompus Athenæi IV. p. 167, C.

24, 7. τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων. Q. τυραννίδων. et sic legisse videtur Auctor or. πρ. ἐπ. p. 156, 2. [in marg.] Male.

24, 14. Livius IX, 17. prop. init. "fortuna per omnia humana, maxime in res bellicas, potens."

24, 17. Athen. τύχη. Ad orat. hujus init.

24, 22. αὐτὸν ἀργ. Conf. Rhod. p. 198, 7.

24, 29. Hinc vel ex Cherson. p. 99, 13. profecit Auctor Procem. 1. p. 1419, 3.

25, 3. ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων, manifesto nata ex Phil. I. p. 40, fin. Mihi

videtur hic leg. ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ibi, ὑ. τ. δικαίων.

25, 18. νυνὶ ποιούντων [ὁ χ. ἄ. διελήλυθεν]. Vide Procem. 35. p. 1445, 8.

26, 1. προφάσεις. Phil. I. p. 47, 2.

26, 6. Vide 46, 27. Locus insignis Æschin. F. L. p. 37, 10—34.

Olynthiaca III.

[13] 28, 1. Init. Recte capit imitator, Procem. p. 1419, 21. male 1424, 15. nisi consulto detorsit.

28, 5. Hinc Pro. 52. p. 1458, 15. etc.

28, 7. δέον pro δεῖν. Ita Phil. I. p. 44, 19. πλευστέον, scil. εἶναι. (Auctor. Phil. IV. p. 136, 18. si locus sanus.)

28, 9. Lege, βουλεύσεσθε.

29, 17. Hinc Pro. 1. p. 1419, 10. Æschines Ctes. p. 71, 34. πότερα τἀληθὲς εἴπω ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι; τἀληθὲς ἐρῶ. τὸ γὰρ ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον οὑτωσὶ τὴν πόλιν διατέθεικεν.

29, 20. etc. Hinc et ex Phil. I. p. 50, 1. Auctor Procem. 21. p. 1432, 5.

30, 8. Hinc Pro. 30. p. 1439, 28. Ib. 41. p. 1449, 9. Converse Epist. 2. p. 1471, 1. τὰ γὰρ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι γεγενῆσθαι. Leptin. p. 476, 16. τὰ ἔργα τὰ πραχθέντ' ἐστὶν ἐπειδήπερ ἅπαξ ἐπράχθη. Soph. Aj. 377–8. Simonides apud Schol. ibid.

30, 29. ἐπικλῖναι. An resp. Auctor Procem. 41. p. 1450, 3?

31, 6. περιστήσεται [τὰ πρ.—προσώμεθα] σχεδ. Suspicor esse e scholio.

31, 18. ἀθυμοτέρους. mss. ῥαθ. Æsch. Ctes. 79, 12. 88, 41. Totum hunc locum adumbrasse videtur Livius IV. 35. p. 387, 12. ed. Gron.

32, 7. τοὺς νόμους [τούτους] dele. (Vide ad F. L. p. 399, 23. 428, 15. sq.) τούτου recte del. margo supra p. 29, 27. Leptin. p. 461, 5. τοῦ νόμου (τούτου) male margo. Mid. p. 586, 15. δι' ὅτου παραβάς τις τοὺς νόμους οὐ δώσει δίκην.

32, 12. Sallust. Jugurth. 88. ed. Haverc. contulit Victorius V. L. VI. 15. Confert Wassius p. 290. ed. Hav. Thucydidem I. 44. II. 40. 'Demosthenes, quem noster lubens sequitur.' Idem p. 325. (131. Haverc.)

32, ult. Collatis v. ll. lege, εἰ πολεμήσειαν ἐκείνῳ —.

33, 18. ἀθροίσαντα ἑνὶ λόγῳ Brodæus ad Eur. Herc. F. 1391.

33, 26. Hesiod. Opp. 364–5. (Pindar. Pyth. 3. 35.)

33, 29. διόπερ ῥᾷστον. An potest accipi pro ὅσῳπερ, *in as much as; for the same reason as?* Certe argumentum est, NAM *facillimum est* etc. Non ERGO. Cæterum confer Procem. p. 1424, 27.

33, 29. ὃ γὰρ etc. sumsit Dionys. Hal. t. 6. p. 898, 6.

34, 7. Malim cum mss. (τῶν) τοῦ πολέμου.

[14] 34, 11. ἀπεχ. sublegit auctor Phil. IV. p. 133, 10.

34, 19. ἤθει Reisk. ut mox p. 35, 20. Vide ejus indicem.

35, 4. ἐφίλουν. Arist. Eq. . . . . Ps. Dem. Pro. 53. p. 1459, 23.

35, 18. Dionys. ad Amm. p. 192, 23. Huds. μηδὲ τοῖς γενησομένοις ὑπερβολὴν καταλιπών. Isocrat.

35, 17. ἱερῶν — ἀναθημ. Alcib. 2. Plato Bkr. 2. p. 298, 17.

35, 27. περιουσίαν. Aristocr. p. 689, 20.

36, 3. [καὶ] Λακεδαιμονίων.

36, 19. καὶ λήρους. Æsch. Ctes. p. 68, 10.

37, 5. Comparant Aristoph. Vesp. 670. etc. Adde Æsch. Ctes. p. 89, 31.

37, 10. Plato Gorg. p. 485. E. H. St. =193. Routh. ἐλεύθερον καὶ μέγα καὶ ἱκανὸν μηδέποτε φθέγξασθαι. Malim νεανικὸν cum Heindorfio p. 130. Vide mox p. 486. init. (194, 1.) Repub. IV. 425. C. (264. Massey) τέλεον καὶ νεανικόν. Q. tamen an defendi possit ἱκανὸν ex Gorg. 480. A. (109. Heind.) 484. A. (125, 4.) ἱκανῶς Rep. I. 344. C. 7. 362. C.

37, 25. παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις. Hæc fere verba occurrunt Procem. p. 1459–60. Huc alludit Athen. VI. p. 270. B. vide Gataker. A. M. P. IX. p. 499. E. Kuster. ad Suid. II. p. 118. Locus Dionis est LVIII. p. 622. E. ed. 1606. 877, 5. Reim. Philemon Stobæi LVII. 219. Grot. (373, 50. Gesn.) ubi λαγχάνων ἄγει τι, lege, λαγχάνων τ' ἀεί τι (ἄΓει, αἰεὶ). De ι et Γ permutatis Hemst. ad Lucian. T. I. p. 287. vel Brunck. ad Acharn. 1177. ἀεί τι Olynth. I. p. 13, 9. 12. Philip. I. p. 43, 1. p. 753, 14. Æsch. F. leg. p. 32, 15. Olympiodor. 1173, 4. Philipp. Ep. p. 164, 6. συκοφαντοῦντας ἀεὶ τὶ λαμβάνειν Felicianus. [Male sollicitat Casaub. Athenæum IV. 141. D. 5. ubi mox E. 6. nil mutant mss.] Posidippus Stob. Grot. p. 419. et Schæfer. ad l. in Brunckii Gnom. p. 279. Seidler. Dochm. p. 382. 417.

[15] 37, ult. ἀλλ' ἔστι ταῦτα ⁒ τὴν ἑκάστου ῥ. ὑ. ἐπαυξάνοντα. ⁒ adde τὰ, ut Megalop. p. 208, 14. τοῦτο τὸ λυμαινόμενον πάνθ' εὑρήσομεν. Adde F. Leg. p. 347, 4.

39, 26. τάξεως. (In Ph. III. fin. γέρας.) Rhod. p. 200.

Philippica Prima.

p. 40, 1. Exordium. Procem. 1. p. 1418. Adumbratur ib. 13. p. 1427. ubi recte capit τῶν εἰωθότων.

[23] 40, 6. περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον etc. ∞ 49, 20. παύσεσθ' ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευόμενοι. 43, 7. περιϊόντες αὐτῶν πυνθάνεσθαι etc. ∞ 54, 3. οἱ μὲν περιϊόντες etc. 45, 20. δύναμιν — ἢ συνεχῶς πολ. (44, 8. τῇ νυνὶ βοηθείᾳ) ∞ 49, 1. μὴ βοηθείαις — δυνάμει συνεχεῖ. 44, 24. στρατείας εἰς Πύλας καὶ Χερῤ. ∞ 51, ult. ἐὰν ἐν Χερῤ. — ἐὰν ἐν Πύλ. 45, 12. ἐπιστολιμαίους δ. ἀλλὰ τῆς πόλεως ἔσται ∞ 48, 20. ψηφίσμασι καὶ ἐπιστ. et 52, 24. τριήρεις κενὰς etc. et 53, 8. ψήφισμα κενόν. 45, 16. τούτῳ πείσεται, et 47, 1. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ ∞ 53, 15. ἡττῆται μὲν ὁ στρατηγ. 46, 26. τοὺς φίλους νικᾷ — οἱ δ' ἐχθροὶ ∞ 53, 10. οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσι etc. et 53, 27. . . . ∞ 49, 16. 51, 22. στρατιώτας τριήρεις ἱππέας. 47, 5. ὥσπερ ἐπόπτας ∞ 53, 21. μάρτυρας τῶν στρατηγ. (vid. 49, 19.)

40, 9. εἰ γὰρ ἐκ τ. π. χρόνου] τὰ δ.

40, 11. etc. Exscribit Pro. 30. p. 1440, 8.

40, 20. [τοῖς εἰδόσιν] αὐτοῖς ἀναμ.

40, ult. τῶν [Ἑλληνικῶν] δικαίων. Omittunt plurimi Phil. II. p. 74, 12. περὶ τῶν δικαίων, ubi e conjectura edidit Wolf. τῶν Ἑλλ. δικ. Q.

41, 2. Hinc Pro. 43. p. 1451, 5.

[21] 41, 4. Lege, οἷον ἂν ὑμεῖς βούλοισθε.

42, 9. [πράττειν] qu. de loco p. 288, 25.

42, 13. q. καὶ τὰ ὑ. α. κομιεῖσθε, vel καὶ τὰ κ. π. ἀναλήψεσθε, delenda?

43, 7. εἶναι ortum suspicor ex ultimis præcedentis αἰσχύνην.

43, 7. αὐτῶν πυνθάνεσθαι. Reisk. ex uno ms. αὐτοῦ, illic, δεικτικῶς. sed Felic. ut ms. apud Auger. αὐτῶν, i. e. ἀλλήλων. de quo Fisch. ad Weller. II. p. 241. Priscian. XVIII. p. 1172. ubi citat Demosth. de Corona p. 231, 12. ubi al. ἀλλήλους. In hoc ipso loco Phil. I. ἀλλήλων Longinus §. 18. Vide Porsonum ad Herodot. III. 49. et omnino confer Schol. ad Thucyd. III. 81. p. 216, 6. In Thucyd. VIII. 63. p. 541, 10. lege, ἐφ' ἑαυτοῖς ἵνα etc. αὐτοῖς leg. Olynth. III. p. 35, 26. NB. σφῶν αὐτῶν pro ἀλλήλων, Andocid. p. 24, 39.

43, 8. κατὰ τὴν ἀγοράν. Recte quidem per se, ut Dem. p. 332, 9. (411, 16.) 548, 15. Æsch. Ctes. p. 84, 27. Non requiritur; vide de Cor. p. 280, 21. F. L. 416, 24. Mid. 525, 23. 578, 15. [582, 12. περιόντα potius a περιεῖναι.] An ex Orat. π. ἐπ. p. 157, 1.

43, 11. τί δ' ὑ. δ. hinc, ut videtur, Hesych. t. 2. p. 1395.

43, 15. [οὐδὲ γὰρ — ἀμέλειαν].

43, 16. ὑπάρξει om. ms. Par. 2934. et τι habebat a prima manu. Lege igitur, τοῦτο· εἴ τι πάθοι, καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν (ἥπερ — ἐπιμελούμεθα) καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαιτο — *were he to die; were fortune to give us even that advantage.* F. L. p. 442, 8. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο. De Cor. p. 268, 15. καίτοι καὶ τοῦτο. Mid. 568, 13. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο e mss. [Ibid. p. 585, 23. forsan ita legendum.] Dionysodor. p. 1294, 21. καὶ γὰρ τοῦτο. Leochar. p. 1097, 4. ἐπεὶ κἀκεῖνο. Aristog. II. p. 805, 17. καὶ γὰρ αὖ ταῦθ' (malim τοῦθ'). Hinc defendi posse videtur, ἀλλ' ἕτερον, apud Lysiam p. 137, 18. — καίτοι καὶ τοῦτο· εἰ [τι πάθοι καὶ] τὰ τῆς τύχης — Sed nunc verum puto, καίτοι καὶ τοῦτο εἰ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν, ἥπερ — ἐπιμελούμεθα, καὶ τοῦτο ἐξεργ. (vel εἰ ἐξεργ.) ut Cherson. p. 95, 24. καὶ περὶ ὧν — καὶ περὶ τούτων — *etiamsi hoc — etiamsi, inquam, hoc* — Fals. Leg. p. 382, 28. οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι —, καὶ τοῦτ' οἶμαι δείξειν. Æschines Ctes. p. 58, 20. ὡς τοίνυν — καὶ τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω. Dem. Leptin. p. 460, 9. et 461, 17. Mid. 566, 21. 570, 2. Androt. 596, 16. (599, 21. pro v. l.) 613, 14. (sive 753, 18.) 659, 20. 665, 19. 775, 20.

43, 18. De sententia ad Ol. II. init.

43, ult. ὡς ἂν μοι β. καὶ τ. δοκῇ. Lege cum mss. δοκεῖ, et forsan ὅσ' ἂν —.

44, 1. Locum paullum immutavit Auctor Pro. 21. p. 1432, 25.

44, 3. προλαμβ. Thucyd. III. 38. Aristoph. Lysist. 1239. Heindorf. ad Gorgiam p. 28.

44, 8. Sensus: *jam facta nequeunt infecta reddi; de futuris cavendum.* An delenda τῇ νυνὶ βοηθείᾳ? ut scilicet dicatur γνωμικῶς. (Sed defende vulg. ex Olynth. III. p. 30, 8. ubi si ad γνώμης formam redigere voluisset, dixisset ἤδη, non τότε.) Quod si probetur, distinguendum erit, ἡγείσθω (οὐ γὰρ — λέγουσιν) οὐ γὰρ ἂν — Certe peccat vulgata distinctio, quum opponantur ἤδη γεγενημένα et τοῦ λοιποῦ —.

44, 9. τίς [ἡ] πορισθεῖσα δ. Om. ἡ Ald. etc. ut de Classibus, p. 178, 19.

45, 3. Malim, οἱ πάντ' ἐξαγγελοῦντες, vel πάντ' ἂν ἐξαγγέλλοντες, sed illud melius.

45, 12. Reisk. Ind. ἐπιστολιμαῖος.

45, 14. Lege, ut fere mss. ἀλλ' ἣ τῆς πόλεως ἔσται, ut mox p. 47, 19. ἵν' ἣν τῆς π. ἡ δύναμις, ut recte Reisk. et Bekker. ἣ, non ἢ — *but such a force as shall really be that of the state* — potius *at the disposal of the state.* Isocr. de Pace §. 155. τῆς πόλεως ὄντας. *looking up to the state.* Arist. Eq. 856. μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. — Nescio an legendum, ἀλλ' ἥ τις, κἂν ὑμεῖς,

ut e p. 47, 19. nata sint τῆς πόλεως ἔσται vel ἔστω. Sed legebat Auctor orat. π. συνταξ. p. 167. 20. Jam olim ἀλλ' ἣ H. Wolfius.

45, 15. Mid. p. 585, 25. ἄν τε χιλίους ἄν θ' ὁπόσους ἂν ἡ πόλις καθίσῃ. Vide etiam an κἂν ὁντινοῦν sit glossa pro κἂν τὸν δεῖνα. vel tandem, quum κἂν τινοῦν det ms. an leg. δεῖνα, ὅντιν' ἂν χειρ. Ceterum, si καὶ accipi potest quomodo in τοῦτο ποίησον, καὶ σωθήσῃ, et similibus, forsan vertenda lectio vulgata, *have an army which shall really be yours, and it will obey this, that, or t'other general.*

45, 20. μὴ ποιήσητε τοῦθ' ὃ π. ὑ. ἔβλαψεν — ποιεῖτε. Thucyd. II. 60. p. 135, 24. χρὴ — ἀμύνειν — καὶ μὴ ὃ νῦν — δρᾶτε — ἀφίεσθε καὶ — ἔχετε. περὶ συντάξ. p. 167, 23. lege cum Reiskio et mss. μὴ ταῦθ' ἅπερ νυνὶ συμβαίνῃ· τοὺς σ. κρίνετε, καὶ περίεστιν. Ibid. p. 176, 21. recte vulgatur ὅπερ οἱ π. πεπόνθασι π. ὑμᾶς οὐκ ἔνεστ' αὐτοῖς — τοῦτο καὶ ὑμῖν περιέστηκε. quod misere fœdavit Reiskius. Eadem fere constructio, Mid. p. 536, 23. et Androt. init. Vide me ad Aristoph. p. 152.

45, 25. τὰ μικρὰ ποιήσαντες καὶ] πορίσαντες. Var. lect. esse videtur.

46, 11. Malim, τοὺς συστρατευσαμένους. Vide p. 46, 21.

46, 27. Vide 26, 6.

47, 14. Reisk. Ind. ἱεροπ.

47, 15. πηλίνους, i. e. ἀνδριάντας ex πλάττοντες. Ita δούλων latet in δουλεύειν, Fœd. Alex. p. 212, 21. Eadem ellipsis Xenoph. de Repub. Laced. III, 6. bis. Comparat Lucianum t. II. p. 347. Meinek. ad Menand. p. 275.

48, 9. Lege, προσπορίζεται τὰ λ. quomodo tres mss. et alius a post. manu.

48, 15. Non sine specie suspicatur Augerius, corruptum esse Dionysium. (Vide an epitome sit illud opusc. Dionysii.) Ista certe περὶ τῆς φυλακῆς τῶν νησιωτῶν καὶ τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ πόλεων orationi de Haloneso (vide pp. 80. 86.) multo melius conveniunt, quam huic epilogo. Sed facile potuit Dionysius, dum πίνακας antiquos exscribebat, casu ordinem mutare.

48, 19. ἀρέσκῃ. Symmor. p. 182, 1. Procem. p. 1439, 17. 1443, 9. 1446, 4.

49, 6. ὥραν, i. e. καθ' ὥραν, ut Eurip. Bacch. 723. Barn. ubi vide quæ ascripsi. Andoc. p. 18, 4. Æschyl. Eumen. 109. ὡραίαν Phil. III. p. 123, 16. ἑορτὴν Mid. 518, 17. ἡμέρας ib. 21. ἡμέραν 524, 16. Sed quid ῥᾴδιον — ῥᾳδίως? Hoc per se bonum, ut p. 53, 17. *at their ease.* [Sed ibi potius junge cum Ψευδομ. et verte, *ready to lie as fast as it may be wanted.* Vide Æsch. Ctes. p. 54, 7. Confer Aristocr. 683, 15. ψευδομένων ἑτοίμως.]

49, 9. εἴσεσθε Hieron. Wolf.

49, 10. Hunc locum et infra Chers. p. 94, 3. 93, 1. forsan et π. συντάξ. p. 167, 24. sublegit Auctor Procem. 21. p. 1432, 13.

50, 16. Malim, οὐδ' ἀνεξέταστον (οὐδὲν) οὐδ' —.

50, 22. χωρὶς οἰκεῖν de civibus. Macart. 1056, 3. Everg. et Mnes. 1149, 23. de libertis. Everg. et Mn. 1161, 15. quocum loco omnino confer 1156, 1.

50, 26. E Thucyd. I. 142. Confer Liv. XXXI. 48. p. 65, 14. (Æsch. Ctes. p. 77, 8. respicere videtur Thucyd. locum.)

50, 27. Vide p. 42, 8. Procem. p. 1428, 4. et p. 42, 23, 43, 16.

51, 7. Hinc Pro. 1. p. 1419, 14.

51, 13. ὅτι δεῖ [τοὺς ὀρθῶς — πραγμάτων καὶ] τὸν αὐτὸν — et mox 52, 4. οὐδὲ πρὸ — π. οὐδὲν, intrusa suspicor.

51, 14. Plato Theætet. p. 162. B. C. H. St. 389. Heindorf. οὐχ ἡμεῖς τῶν λόγων ὑπηρέται, ἀλλ' οἱ λόγοι οἱ ἡμέτεροι ὥσπερ οἰκέται. Hinc Livius IX. 18. prop. fin. "Trahunt consiliis cuncta, non sequuntur." Ubi præterea Olynth. I. p. 10, 10. respici, notat Gronovius.

51, 24. οὐδένος δ' ἀπολείπεσθε delet J. Kaye, recte ut opinor. Nunc puto, si servanda sunt, sensum esse, *you are never in time I allow; but you are busy enough notwithstanding.* Vel, si mavis, *you are no where to do any good, yet you do take care to be every where.* Sed lectio incerta est. An adjuvante optimo codice S. legendum, οὐδὲν δ' ἀπολείπετε, *nil intentatum relinquitis*, nil reliqui facitis?

51, 26. Recte expl. ἔχεται Reisk. in indice. Diversum est illud Luciani D. Mort. 27. p. 438. τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχε. quod recte capit Wielandus. Poeta anonymus apud Plutarch. de Garrul. t. 2. p. 513. E. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε (ita Scaliger in Stromat.) καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει.

52, 4. πρὸ τῶν πραγμάτων huc tracta videntur e de Pace init. Confer Phil. II. p. 67, 8. 24. Totum hoc, οὐδὲ πρὸ — π. οὐδὲν, sine damno abesse poterat.

52, 11. [κατέστραπται καὶ] προείληφε. An ex p. 42, 29. Sed vide 41, 28.

52, 21. στήσεται. [Vid. ad Phil. IV. p. 141. 3.] Hinc or. Ph. IV. p. 134, 3. Vide Procem. 41. p. 1450, 3. et hic ad 136, 5.

52, 24. Ex uno ms. edidit Reiskius, τριήρεις πολιτικῆς δυνάμεως κενὰς, glossema manifestum. Recte vulg. ut Olynth. III. p. 30, 1. ubi ms. Bav. apud Reisk. κενὰς κενὰς πολιτικῆς βοηθείας.

52, 25. Reisk. Ind. ἐμβαίν.

54, 1. κακούργου μὲν γὰρ — πολεμίοις delenda puto. Neque placet θάνατος toties inculcatum.

54, 9. πεπραγμένων — πεπραγμένοις. Alterutrum mendi suspectum. Utrum prioris loco leg. πραγμάτων (*giddy with the*

grandeur of the scene around him)—an delenda, τήν τ' ἐρημίαν—ἐπηρμένον? Sed hinc τῶν ἐναντιωσομ. ἐρημίας, ut videtur, or. π. συνταξ. p. 171, 23. F. L. p. 437, 18. πραγμάτων—τῶν πεπραγμένων.

54, 15. ἀνοητότατοι γάρ εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες, dele cum Lamb.

54. 24. Vel προσέχητε—νοῦν, vel τὰ π. π. ἐθέλησθε. delenda puto.

55, 1. Hinc Procem. 21. p. 1434, 8.

De Pace.

Argum. Ineptit auctor; imo, si recte refert Seagerus ad F. L. p. 375. rem falso narrat.

[29] 57, 2. δυσκολ. et mox v. 17. respicit Auctor Procem. 1. p. 1419, 2.

57, 3. περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν. Citat Budæus Comm. L. G. p. 715. ed. Steph. τὶ pro εὖ (vide de Cor. p. 303, 10.). Verum puto ἔτι. Non male tamen Reisk. μηδὲν ἔτ' εἶναι. εὖ ante λέγειν male om. Symmor. init.

57, 10. Detorsit Auctor Pro. 42. p. 1450, 16.

57, 19. Aristog. I. p. 774, 1.

59, 11. Vide 73, 1.

59, 28. εὐτυχίαν. Mid. 538, 21. σωφρόνως μᾶλλον δ' εὐτυχῶς.

63, 10. τοῦτ' οἶμαι δείξειν—ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι. Id est *mox ostendam*—INTERIM *hæc eos qui* etc. *monitos velim.* ut π. συμμορ. p. 180, 6. τοῖς δὲ θρασυνομένοις etc. ἐκεῖνο λέγω, ὅτι etc. ἐκεῖνο, de hoc quod proxime dicturus est, orator super p. 62. 22. Olynth. II. p. 25, 1. Phil. I. p. 54, 16. F. Leg. p. 362, 20. 369, 16. 387, 5. 432, 5. 449, 1. Leptin. p. 457, ult. 458, 27. 487, 17. 493, 26. 502, 14. 506, 4. Aristoph. Ran. 7. Wolf. ad Leptin. p. 282. Midian. p. 557, 8. ἃ δ' ἔστι μέγιστα—ταῦτ' ἐρῶ. μᾶλλον δ' ἐκεῖνο ποιήσω· ἀναγνώσομαι—Vide c. Spud. p. 1033. Dionysod. p. 1290. (F. L. p. 368, pen. τοῦθ' ὁρᾶν καὶ πρὸς ἐκεῖνο βλέπειν.) Quod si vere interpretor, necessario colligitur, quod quidem per se satis liquet, nonnisi orationis initium hic nos habere. Pollux X. c. 36. §. 161. σάγματα μὲν οὖν ὑποζυγίων κατὰ τοὺς πολλοὺς ἐν τῷ πέμπτῳ (al. τῇ πέμπτῃ) Φιλιππικῶν ἐστὶν εὑρεῖν. Sed nil certi.—Mirum ni recte se habeat vulgatum δείξειν. E superiore δεῖ ποιεῖν hoc natum puto. Initium tantum orationis exstat. Orationis integritas non defendenda ex simili defectu, Phil. I. p. 48, 14. et Phil. II. p. 72, 21.

63, 20. Βυζαντίους κατάγειν τὰ πλοῖα. Q. an huc facit Steph. I. p. 1121, 2.

Philippica Secunda.

[34] 67, 10. λογίζομαι, τίνων ὁ Φ. Cogitabam, τί; ὧν—sed pro τίνων malim ὧν, ut sensus suspendatur post Φ. πραγμάτων. Scilicet ad ὃς sæpissime suprascribitur τις pro glossa, ad significandum ὃς valere id quod ὅστις in recentiore Græcismo. V. ad Aphob. III. p. 849.

67, 20. Malim cum aliquibus mss. apud Auger. ὑφ' οὗ πεισθέντες — προήσεσθε. Recte edebatur, Symmor. p. 187, 25. δι' οὗ—ἀναλύσωνται. Vid. F. L. p. 354, ult. Leptin, p. 487, 21. δι' ὧν—ἀναγκάσει, contra Marklandum defendit F. A. Wolf. Mid. p. 550, 17. ἐν οἷς—θήσεται — ἐν οἷς —αὐτὸν εὐδαιμονιεῖ (mss.) 559, 5. ὅ τι μὴ λυπήσεις (mss.) 586, 14. δι' ὅτου — οὐ δώσει. Aristocr. p. 683, 25. δι' οὗ—ἐξέσται. Naus. et X. p. 989, 12. δι' ὅτου δικάσεσθε. Phænipp. p. 1045, 27.

68, 20. ἔστι γὰρ μ.—εἶπει. Vide an sint e scholio. Confer. Symmor. init.

69, 3. οὐδ' ἀμνημονεῖ etc. Videtur Philippus quasi pepigisse cum Atheniensibus, ut pro istis quæ memorantur p. 73, 6. ipse in re nautica ab illis adjuvaretur.

69, 21. συμβάλλειν natum videtur e συνεμβάλλειν, quod est de Cor. p. 299, 11. 304, 9. Similiter in μέλλειν ludit Eurip. Cresphonte 8. ubi vide an leg. σοὶ χρόνος δῆθεν παρῆν. Nos, *who had time at your disposal.* ἕως contra metrum ni fallor Valck.

70, 2. Collatis v. ll. lego, ἐκ πάντων δ' ἐάν τις ὀρθῶς θεωρῇ, πάντα—Vel δ' ἂν, i. e. ἐάν. θεωροίη natum est ex duabus lectt. θεωροῖ (ῃ).

70, 18. Suspicor, θερ. Θηβαίους. Natum videtur τινὰς e p. 72, 11.

71, 16. πᾶσιν ἐστὶν εἰδέναι. Imo, ni fallor, ἰδεῖν· Vide ad Aristoph. Plut. 48. et Addenda, Cherson. p. 91, 13. [Symmor. p. 189, 18. expende.]

72, 13. Non necessarium Lambini εἰ ante ὑμεῖς. Vide Phil. III. p. 125, 3. Chers. p. 97, 12. Melius ille potuisset, ἀλλ' ὑμεῖς—εἰ τοῦ μηδὲν, scil. ἕνεκα. Sed magis propendeo in lectionem, ὥστε μ.—ποιεῖν, vel ποιῆσαι. Vix ferri potest ἐκ τοῦ. An, ἕνεκα τοῦ?—Verum videtur, ἀλλ' ὑμεῖς — περιστοιχίζεσθε, τοῦ μηδὲν — E glossa ἐκ, e superioribus ὡς, ut recte H. Wolfius. Utrum ex ὡς, an ex alia glossa, natum ὥστε, non secerno. Vide F. Leg. p. 351. In Xenoph. Mem. I. 2. 17. Malim, ὁρῶ δεικνύντας θ' αὑτοὺς τοῖς μ. ἧπερ ποιοῦσιν—vel potius, ὁρῶ δεικν. τοῖς μ. αὑτούς, ἧπερ ποιοῦσιν.

[35] 72, 5. πολέμου ζητοῦντες ἀπαλλαγῆναι, δεσπότην εὑρήσετε. Vividius ἀπαλλαγήν, ut substantivum substantivo opponatur. Contra Callimach. Ep. XLIV. de quo me vide ad or. de Symmor. p. 188, 19.

72, 21. ταῦτ' ἤδη λέξω. Deesse videtur titulus, ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Vide Hieron. Wolf. Compara ΠΟΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ in Phil. I. Docuit Olivetus in versione Gallica Philipp. I. et II. Paris. 1727. p. 72.

73, 1. Confer 59, 11.

De Haloneso.

[40] Or. qu. an contracta ex deperdita Demosthenis, quomodo Lys. Theom. 2da.

78, 5. ἀποδοῦναι, δεδωκέναι. Ita ludit in ἐπιδιδ. et ἀποδ. Æschines Ctes. p. 56, 26.

79, 11. πανταχῶς vel—χόσε. An, πάντως?

79, 14. Reisk. Ind. συμβ.

79, 20. [καὶ φόρους ἡμῖν ἔφερε] An ex Or. πρ. ἐπιστ. p. 156, 18. Nam etsi statuamus istum compilatorem vicina hinc petivisse, facile potuit clausula vicissim illinc interpolari.

80, 12. Lectio ms. Y. orta e schol. edito in ed. Paris.

80, 27. Hinc Auctor or. πρ. ἐπιστ. p. 157, 7. Vide an e de Coron. p. 241, 9. compositus locus: quod si ita est, sophistam tenemus.

82, 6. Malim μεταβαλεῖν αὐτοῦ.

82, 25. Etsi in hoc scriptore non magnopere de elegantia laborandum, suspicor ista, τῷ δὲ Φιλοκράτους—τ. ἔγραψα, delenda esse, et opponi παράνομον μὲν, et ἐκείνοις δὲ p. 83, 4.

85, 1. ὡς μ. ὑ. εὐεργετήσων e p. 85, 15. nata puto. Vide or. πρ. ἐπιστ. p. 153, 7.

86, 2. πότερος πρότερος μήν ἐστι. πότερον Ald. 1. Vocem omittunt Ald. 2. et Felic. Simili errore peccatum est Aristoph. Nub. 937. ubi recte Ravennas, πότερος λέξει πρότερον;

87, 1. ἀλλὰ καὶ πρὸς Καρδιανούς, οἳ οἰκοῦσιν ἔξω (εἴσω) ἀγορᾶς, ἐπιστέλλει—ὡς δεῖ ὑμᾶς διαδικάζεσθαι [πρὸς Καρδιανοὺς] τοὺς οἰκοῦντας ἐν τῇ ὑμετέρᾳ. Hæc certissime interpolata. πρ. κ. om. Lambinus.

λαβεῖν et ἀπολαβεῖν. Euerg. et Mnesib. p. 1162, 14.

88, 1. Reprehendit Longinus XXXVIII. monente Toupio (ibi f. supplendum καταγέλαστοι.)

De Chersoneso.

[46] 90, 1. Exordium hoc respicere videtur Auctor Procem. 31. certe in fine. Item scriptor Ep. 1. p. 1463, 6. et 1466, 20.

90, 4. Lege, ἕκαστος ἡγοῖτο.

90, 9. Male Bekker. ἀφελόντας.

91, 8. ἔστι δὲ, εἰ μὲν] Q. ἔστω δὴ—Vide p. 92, 12.

91, 16. Recte τὸν ante πόλεμον om. pr. ms. O.

91, 26. Q. ὡς ἂν ἀπέχηται, i. e. ἐὰν, ut p. 101, 28.

91, ult. Simile, ἧπερ μ. γ. σωτηρία, Eur. Med. init. Alexis Ath. X. p. 459. A. πότερα μοι γρῖφον προβάλλεις τοῦτον etc. *is this a puzzle.* Ibid. XV. p. 665. penult. male vertitur. Andocides p. 31, 30. Lysias, p. 92, 21. 93, 16. ταύτην γὰρ τέχνην ἔχει, deleto τήν. Eurip. Cycl. 337. Ζεὺς οὗτος. Vide mea ad Lysiam, p. 107. ταύτῃ ὁρίζονται Reisk. ex marg. Sed vide Phil. III. p. 113, 1. et me ad Aristocrat. p. 676, 9. Quære an hic delendum τὴν ante εἰρήνην.

92, 19. τὰ [παρελθόντα] πράγματα. Ex emend. hoc natum pro παρόντα, quod ipsum ex de Pace init. vel aliunde (e. g. infra p. 95, 5. Phil. III. p. 123, 3.) intrusum puto. Vide Olynth. III. p. 29, 18. Retinendum fuisse puto ἀπόλωλεν, ut Phil. I. p. 53, 15. Sin mavis ἀπολώλεκεν subaudi ἡ πόλις.

93, 1. Ad 49, 10.

93, 9. μετὰ πλείστης ἡσυχίας. Q. ex p. 92, ult. interpolatum.

93, 20. Malim, φθάσῃ λαβὼν αὐτός.

94, 3. Vide ad Phil. I. p. 49, 10.

94, 26. Lege, εὐθενεῖν. Vide Æschyl. Eumen. 893. ed. Pors. et Burneii censuram. Photius ms. εὐθενεῖν. ἐν τῷ ε λεκτέον, οὐχὶ εὐθηνεῖν.

94, 29. Reisk. Ind. εὔχεσθαι.

95, 10. Vereor ne delenda omnia ista, ἀλλὰ βασκαίνομεν—τὰ τοιαῦτα, utpote ex apodosi primum ascripta pro scholio, deinde in textum intrusa. Pro ἐπαινοῦμεν, quod e proximo natum videtur, an ἐῶμεν, ut mox? Qu. βεβαιοῦμεν, ἀγαπῶμεν.

95, 26. ὅ τι τοίνυν δύναται [ποιεῖν]. Q. an delendum, *quid hoc sibi velit,* ut infra p. 103, 27. Sublegit auctor Aristog. I. p. 774, 5.

95, 29. etc. Insignis locus Aristocr. 639, 19. etc.

96, 1. Reisk. Ind. πάσχ.

96, 1. Pro τιμῶμαι Hermog. apud R. citat ἕτοιμός εἰμι, forsan ex Phil. I. p. 48, 12.

96, 23. λέγω apud Tiberium Rhetorem (p. 46. Boiss.) ortam e p. 96, 3.

97, 3. q. τοσαύταις [ἑτέραις] ἡμᾶς.

97, 24. Livius XXXV. 49. init.

98, 5. Inepte ad δικαστ. transtulit auctor π. συντ. p. 171, 9.

98, 11. νῦν δὲ δημαγωγοῦντες—ἤδη κιν-

δυνεύων. E Phil. III. p. 111, 15. intrusa puto.

98, 15. φέρει γὰρ referendum ad ἐν δὲ — ῥαθύμους etc. p. 97, 26.

99, 2. ἐπιτ. hinc auctor Phil. IV. p. 133, 23.

99 13. Ad 24, 29.

99, 18. Lege, παύσασθαι π. τ. κ. ἀλλήλων. Καὶ κακόνους μὲν —.

99, 28. νῦν γε δὴ ortum e Phil. II. p. 70, 4. Miror Schæferi judicium.

100, 1. Malim, ἕως δημοκρατεῖσθε. Qu. enim an ἕως ἂν = *while*. Solet *until*. ἕως ἂν, while. Phil. III. p. 114, 3. nisi ibi del. ἄν.

[47] 100, 10. Lege, τὴν παρ' ὑμῖν ἐλευθ. ex Phil. IV. p. 135. 10. vide mss.

100, 20. Recte ms. S. ἀμύνεται.

101, 1. σιροῖς per unum ρ. Eratosthenes Brunck. Analect. I. p. 478. Anaxandrides Athenæi IV. 131. C. ubi malim transponere, Κέγχρων τε σιρὸν, βόλβων τε χύτραν Δωδ. Vide Aristoph. Eccl. 1083. Valck. Diatr.

101, 12—21. Certe usque ad στρατηγοῦ lin. 18. ex Phil. IV. p. 137, 7. forsan et reliqua. ubi vide de hoc loco.

101, 15. δημοσιούς. Androt. 615, 12. confer 22.

101, 25. Malim, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλητε ποιεῖν. forsan ex p. 103, 9.

101, 27. Seneca Epist. 82 init. "Desii jam de te esse sollicitus. Quem, inquis, deorum sponsorem accepisti?"

102, 12. Reisk. Ind. ἀναδύεσθαι.

102, 13. Confer Phil. I. p. 43, 5. Olynth. I. p. 17, 6. Valde suspicor omnia, ὅταν νὴ Δία — λέγειν ἄξιον, primo e loco Phil. I. et aliunde compacta ab auctore Philippicæ Quartæ p. 138, 15. atque inde huc translata.

102, 15. πάλαι παρελήλυθε. Imo nil minus quam *præteriit*; suspicor auctorem sublegisse aliquam locutionem, ubi erat καιρὸς, non ἀνάγκη. Vide de Coron. 60. Recte auctor Procem. 1. opp. ἀναγκ. et πάλαι ἐθέλοντας.

102, 16. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δήπου μὴ γενέσθαι δεῖ. Cum Sopatro omitte δεῖ, et lege ἀπεύχεσθε. Vide Phil. II. p. 71, 18. Phil. III. p. 119, 26. εὐχόμενοι μὴ γενέσθαι. Lept. p. 489, 16. ἀπεύξαιτ' ἂν — γενέσθαι. Aristog. I. p. 779, 20. ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ. Timocr. p. 718, 16. ἂν ἀπεύξαισθε — μὴ γενέσθαι. Ceterum confer Phil. III. p. 128, 7. Androt. 610, 3. (752, 12). Plato Hipp. Maj. t. 5. p. 432. ed. Bkr. — μου ἐφιέσθαι πειράσεται. Πῶς λέγεις; δεσπότης τίς σου ὁ ἄνθρωπός ἐστι. Vide de Cor. p. 296, 17.

102, 21. ἄξιον. Vide de Corona, p. 293, 25.

102, 25. τὸ [τὴν] εἰρήνην ἄγειν ὡς ἀγαθόν. Dele cum Ald. Tayl. Necessarius articulus infra p. 103, 3. hic nocet.

103, 2. ἐπὶ π. Vide 13, 22.

103, 19. ἀδικοῦντα ortum e Phil. III. p. 112, 12. Imo collato Phil. IV. p. 146, 21. dele στρατ. retine ἀδικ. Quis unquam dixit φανερῶς στρατεύειν? Vide ad De Corona 177. NB. ordinem rerum ad De Corona 21. Æschin. p. 68, 10. Mox τοῦτον indidem receperim. — Vel ο. φ. ἀδικοῦντα μ. vel ο. φ. στρατεύοντα, π. κ. μ. legi posse puto, vel etiam, ἀδικ. στρ. πόλ. κ.

104, 8. Conf. p. 113, 12.

104, 8. Recte om. Bekkerus ἐρεῖ, ut Phil. IV. p. 147, 20.

104, 27. πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε [ἐχθροὺς ὑπηρετοῦντας ἐκείνῳ] Vide infra, p. 59.

[48] 105, 12. ὧν μὲν ἀπεστέρησθε. Sensus videtur, *quæ belli jure olim ceperit prætereo*: et suspectum ἀπεστ. præsertim quum ex insequente oriri potuerit. Exspectarem, ἃ μὲν ἀφῄρησθε (ut mox lin. 21.), aut simile. Sed simplicius, ὧν μὲν ἀπεστέρησθε τέως, σιωπῶ — deletis deinde πόσων ἀπεστ. ut sensus sit, non *defraudati estis*, sed simpliciter *amisistis*, ut Olynth. III. p. 36, 9. Vide mox p. 106, 2.

106, 27. δίδωσι suspicor esse schol. ad δημεύει. Sed vide an del. κατηγορεῖ ut schol. ad κρίνει. accusat, *bona damnatorum proscribit, pecuniam publicam plebi largitur*. Atque hoc verum. Nisi sit *proscriptorum bona*. Primo δημεύει, *he confiscates*, deinde δίδωσι (nisi leg. διαδίδωσι), *he squanders it in idle largesses*. Forsan respicit Auctor or. π. συνταξ. p. 166, 5.

106, 21. Cum toto hoc loco compara Mid. p. 575, 24. etc. F. Leg. p. 405, 20. (Aristocrat. p. 622, 12.)

107, 2. etc. Hinc et de Coron. pp. 292—3. (vide et 291, 19.) Procem. 25. p. 1436, 1.

107, ult. Reisk. Ind. ἐκεῖνος.

108, 5. Hinc Pro. 33. p. 1443, 1.

108, 14. Locus plane gemellus Mid. p. 552, 20.

108, 17. Malim, Πειραιᾶ καὶ καθ. Sic in Aristoph. Vesp. 430. οἱ δὲ τὼ 'φθαλμὼ 'ν κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους, Brunk. ex em. Florentis pro οἱ δὲ (Hic ad Phil. IV. p. 146, 2. ad De Coron. p. 245, 21.) — Emendationem non improbo; minus aliquanto necessariam puto ob locum Mid. p. 552, 20. οὐκ ἀποκτενεῖτε; οὐ — βαδιεῖσθε; — οὐχὶ συλλήψεσθε; Nempe video non ad idem referendas esse tres quæstiones, 1. *non implebitis?* 2. *non ibitis?* 3. *non deducetis?* sed esse duas, unam simplicem, *non implebitis?* alteram bipertitam, *non* JAM, 1. *ibitis*, 2. *deducetis?*

109, 12. Hinc Pro. 41. p. 1449, 14.

Philippica Tertia.

[53] 110, 1. Init. sublegit auctor Pro. 6. p. 1422, 9.

110, 5. Reisk. Ind. ἀδικεῖν.

110, 9. ὑπηγμένα — [καὶ προειμένα] dele cum ms. ortu ex v. l. προηγμένα pro ὑπηγ. ut ex lectione Aldinæ Taylori ὑπειγμ. liquet. Pantænet. 970, 8. τὸ πρᾶγμ' εἰς τοῦτο πρόηκτο.

111, 24. καὶ παράδοξον — κεκίνησθε. Nil affirmo, sed qu. an ex variis Dem. locis corrasa.

112, 7. οὐδὲν ἂν ἄλλο ἔδει.

112, 8. ἢ ὅπως (ὡς) ἀσφαλ. R. e conj. Vide Symmor. p. 181, 28.

112, 25. sqq. Confer Liv. XLII. 13. p. 772. prop. fin. "Videbam quam etc."

113, 12. Vide 104, 8.

113, 27. [ἐν αὐτοῖς] Vide p. 124, 1.

116, 19. Vide p. 118, 11. 140, 19. Hermogenem p. 252. Æschin. Ctes. p. 83, 29. 89, 40.

117, 20. Hinc profecit Auctor Phil. IV. p. 133.

117, 23. [μηδένα] μηδ' εἰ π. FOR ONE *to say*.

118, 8. χωρεῖν. Mid. 579, 3. ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ. Cicero Milon. c. 32. ubi vid. Abram.

118, 11. Hinc διορ. Hermog. p. 252. Vide ad 116, 19.

118, 26. ἐπ' οὐσίᾳ π. γεγονὼς [γνήσιος] (e superioribus) — ἄξιον μέμψεως.

119, 26. εὐχόμενοι (adde μὲν ex ms.) καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι γ. Per se rectissimum, ut infra p. 130, 7. Sed ob sequentia legendum puto, ἑαυτὸν ἕκαστος. Vide supra p. 118, 18. Phil. I. p. 42, 11. et 54, 7. collato Brunck. ad Arist. Plut. 785. Sing. et plur. conf. Rhod. p. 198, 7.

120, 4. Vulgo dist. σ. ὁ. οὐχ ἡμῶν; pessime, vide de Coron. p. 254. 257. 326. Vide Phil. IV. p. 133, 20.

120, 5. [ἐῶ τἄλλα — Καρδίαν].

120, 12. τί οὖν αἴτιον τουτωνί; p. 127, 6. τί οὖν ποτ' αἴτιον — τὸ pro ποτ' mss. malim, τί οὖν ποτὲ ταἴτιον. Chers. p. 103, 17. et F. L. p. 405, 27. τί ποτ' οὖν ἐστὶ τὸ αἴτιον. Aristocrat. p. 65, 7. ult. Zenothem. p. 884, 26. F. L. 412, 1. τὸ τούτων αἴτιον. Androt. 614, 5. sed mox lin. 12. τοῦτ' αἴτιον. Aristoph. Ran. 1385. ed. Br. Æsch. c. Ctes. p. 65, 3. Phil. II. p. 66, 6. αἴτιον δὲ τούτων. Thucyd. VIII. 56¾. τῶν 'Αθ. — αἴτιον γενέσθαι. q. ταἴτιον.

120, 18. Vide Reisk. Ind. πεζή.

120, 20. καὶ ἄνω [καὶ] κάτω. Cum copula potius est, *up and down, backwards and forwards*; sine copula, *upside down, topsy turvy, at sixes and sevens*. si vera est Bakeri sententia ad Clemed. p. 381. (Bergler. ad Arist. Eq. 862. ibidem citatus hunc locum optime vertit, *ima summis miscuit apud Græcos*.) Dem. loca apud Ruhnk. ibid. sunt F. L. p. 424, 27. de Cor. p. 263, 19. Aristocr. 680, 14—17. qui locus imprimis notandus, mixta scil. notione *inconstantiæ* et *perfidiæ*; ut qui 1. δεῦρο κἀκεῖσε se verterit, et 2. qui συγχεῖν πᾶσαν πίστιν solitus esset.

121, 24. Malim, καὶ γὰρ (ἂν) ἄνευ —.

122, 2. [οὐκ 'Αθήναζε.] ταῦτ' ἔστι τ. dele, ex sequentibus procul dubio orta. De Arthmio F. L. p. 428, 1. Æsch. Ctes. p. 90. Dinarch. p. 108.

122, 7. ἡ γὰρ Ζέλειά ἐστι τῆς 'Ασίας. Q. an scholion.

122, 13. Lego, μεθέξειν ἔμελλεν; ἀλλ' οὐ ἐν τοῖς φονικοῖς γέγραπται νόμοις ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι ἀλλ' εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀποκτεῖναι, ΚΑΙ ΑΤΙΜΟΣ (q. ἄτιμος, i. e. ὁ ἄτ.), φησὶ, ΤΕΘΝΑΤΩ. *sed ubi recensentur ii de quorum cæde legislator non sinit quæri, sed quos impune occidere licet.* Scilicet, οὐ omisso, scriptum est ad marg. ΑΛΛΟΥ, quod aliquis, negativam putans esse, supplevit ex sequentibus. Similis res accidit Athen. VI. 248. Pausan. V. 424, 8. τοῦτο δὴ λέγει ἀλλ' οὐ τοῦτο λέγει omitt. Harpocrat. v. ἄτιμος. Cætera dedere mss. Possis etiam, ἀλλ' οὐ τοῦτο λέγει· ἀλλ' ἐν τ. φ. γ. νόμοις ΥΠΕΡ etc. ut hæc postrema sint (Aristocrat. 639, 10. Pro Phorm. 952, 15. ubi me vide) titulus legis, ut apud Æsch. Tim. p. 4, 8. ΝΟΜΟΙ φησὶ ΠΕΡΙ ΕΥΚΟΣΜΙΑΣ. ὑπέρ. Mid. p. 529, 4. (ὁ νομοθέτης) ἔδωκεν ὑπὲρ τούτου γραφήν. Aristocr. 635, 3. Naus. et X. 989, 27. δοῦναι δίκην. Aristocrat. 642, 13. δοῦναι δικάζεσθαι [γράφεσθαι, Timocr. 705, 25.] Pro Phorm. p. 962, 28.

122, 17. καθαρόν. Vide Leptin. p. 505, 18.

122, 28. Cicero Milon. 6. "Nihil enim necesse est omnium me flagitio proferre."

123, 4. ὀργιεῖσθε; * * *(Vide p. 129, 1.) Cætera hujus lineæ delenda cum mss.

124, 9. Reisk. Ind. ἐκτραχ. "Dum astra speculamini, sic foveam incidatis." ἐκτ. Arist. Plut. 70.

124, 12. ἀγὼν) (πόλεμος. Symmor. p. 180, 14.

124, 19. Lege, τῇ διανοίᾳ· καὶ τοὺς — Felic. διανοίᾳ τῷ τοὺς παρ' —.

124, 22. [ὑπηρετοῦντας ἐκείνῳ] dele ex p. 125, 9. proculdubio orta, et supple ἐχθροὺς, quod ex scholio irrepsit in locum similem Cherson. p. 104, 27. Ibi delenda sunt etiam ὑπηρ. ἐκ. quæ ex hoc loco jam interpolato fluxere, et quæ non legebat auctor Phil. IV. p. 148, 10. qui tamen habet ἐχθρούς.

124, 27. Hinc, ut videtur, Procem. 31. p. 1440, 27.

125, 2. λοιδορ. Vide Prooem. 53. p. 1458, 27. οὐχὶ δεινὸν κ. ὢν δ. Eadem fere Mid. 537, 34.

125, 3. Confer Prooem. 42. p. 1450, 10.

125, 7. ἦσαν — τὰ Φ. φρονοῦντες καὶ πάνθ' ὑπηρ. etc. Recte Bekker. φρονοῦντες natum e sequente. vide et p. 115, 16.

126, 3. τί δεῖ [τὰ] πολλὰ λέγειν;

126, 18. Sallust. Catil. 51, 29. ed. Cort. "Ea populus lætari et merito dicere fieri." Sed is locus potius est e Xenoph. Hellen. 2. 13. 12. ut monet Victorius.

127, 2. Si sanus est locus, videtur cum Seagero capiendus: *qui se* (tyrannos, ab Euphræo accusatos) *servarunt, et qui Euphræum quovis malo dignum putarunt.* Sed valde ambiguum σωζ. quod collato loco p. 126, 1. et mox 127, 13. accipias eo sensu quod dicitur, ἡ πόλις σωθήσεται etc. etc. Deinde exspectares σώσαντας. An, τοὺς τότε τοὺς σώζοντας. *illos qui bonos cives Euphræumque ibant perditum?*

127, 10. seqq. Hinc Pro. 1. p. 1419, 7—13.

127, 17. Valde suspicor et hic et lin. 27. decurtanda esse cum codice S. — οἱ μὲν ἐφ' οἷς ἤδη χαριοῦνται, ταῦτ' ἔλεγον, οἱ δ' ἐ. ὤ. ἔ. σωθήσεσθαι. πολλὰ — Certe hæc, καὶ προέσθαι — τινὰς, furcillis ejicienda. Vide an orta sint Cherson. p. 102, 5.

[60] 128, 14. Proxime ad Seageri mentem malim, ὥστε μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ, μηδὲν δεινὸν πείσεσθαι. Nunc malim, ὥστε (μηδὲν) μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ, δεινὸν πείσεσθαι. F. L. p. 445, 6. μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ. De Cor. p. 284, 6. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. Leptin. p. 497, 27. et Wolf. p. 356 Pantæn. p. 971, 6. Leptin. p. 458, 21. 26. μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, et prorsus simile, 488, 28. (506, 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι, μηδ' ἂν — γένωνται;) Mid. p. 534, 9. μηδένα τολμῆσαι πώποτε μηδ' ὧν ἅψασθαι.

130, 5. ὑμεῖς δ' ἀποδράσεσθαι recte ms. vide me ad F. L. p. 447, 5.

130, 9. γέρας. In Ol. III. fin. τάξις.

130, 14. εἰ γὰρ ἦσαν — ἀλλ' οὐκ εἰσίν. Si servanda sunt, ponenda sunt post τοὺς ποιήσοντας.

Philippica Quarta.

[72] 131, 8. Cherson. p. 109, 11.

131. 11—12. πρὸς ἅπαντας ἀ. Φ. (ἀεὶ) χρῆται lege ex mss. et Midianæ initio.

131, 15—132, 10. Efficta ex Phil. 2da. ab init. usque ad p. 66, 20. et Olynth. II. p. 21, 20.

132, 17. τῆς ἐκείνου προαιρέσεως. Mira locutio pro ἐκείνης τῆς π.

132, 24. Lego τῷ τοῖς βουλομένοις χ. cum Lambino.

133, 9. Totus locus usque ad 134, 5. ex Ol. I. p. 12, 22—13, 25. et Phil. III. p. 117, 20. etc. conflatus. Confer etiam F. Leg. p. 412, 12. lin. 10. ἀπεχθ. ex Ol. III. p. 34, 11. lin. 23. ἐπιτειχ. ex Chers. p. 99, 2. οὐ στήσεται p. 134, 3. ex Phil. I. p. 52, 21. Denique σύμμ. ὄντα ὑμῶν l. 20., ut suspicor, ex Phil. III. p. 120, 4.

133, 29. Elis. F. Leg. p. 424, 22.

134, 6—17. Cherson. p. 99, 10—27.

134, 17—27. Phil. II. p. 70, 4—14.

134, 27. ad 136, 1. Cherson. p. 99, 29. ad 101, 3.

136, 2. etc. Vide Cherson. p. 103, 18. etc. unde infra p. 146, 20.

136, 5. ὅτῳ πολεμήσετε. *civem in quem impune sæviatis.* vide mox lin. 14. E Cherson. p. 97, 27. etc. sublecta suspicor. Omnino conf. Prooem. 21. p. 1432, 21. et 35. p. 1445, 7. etc.

136, 19. Cherson. p. 104, 1. unde infra p. 147, 11.

136, 19—27. Adumbrata ex Cherson. p. 94, 18—95, 2.

136, 23. τριήρεις etc. ex Phil. I. p. 49, 16. et alibi ibid.

136, 24. γέλως, ex Phil. I. p. 47, 6.

136, 29. ἀλλ. αἰτιᾶσθε; ex Olynth. II. p. 25, 16.

137, 4—7. Efficta ex Phil. I. p. 51, 14—52, 5.

137, 7—19. Ex Cherson. p. 101, 12—21. nisi ibi delenda, οὐ γάρ ἐστι βοηθείαις — τοῦ στρατηγοῦ, lin. 12—18. ut primum huc convecta sint ex Phil. I. p. 49, 1. et 15. p. 47, 2—6. (πρόφ. etiam Olynth. II. p. 26, 2.) deinde illuc intrusa.

137, 19. etc. An ex F. L. p. 434, 3?

137, 23—138, 24. Chers. p. 101, 22—102, 22.

138, 29. ἐθέλειν ἀκούειν. Exspectarem, ἀνέχεσθαι, aut simile; quale ὑπομένειν.

139, 3. Vide Cherson. p. 92, 24. etc.

139, 14. E De Pace init.

139, 20. ταὐτομάτου. Vide Olynth. I. p. 11, 27. et seqq.

139, 21. Q. de historia.

140, 4. φοβερώτερός ἐσθ' ὁ Φ. Lege, ἔσται.

140, 11. ὁ δὴ βάρβαρος recte legit et interpretatur Reisk. Eur. Hipp. 966. ed. Monk. Rhod. p. 199. Menander Athen. XI. p. 502. E. Demetr. Rhet. §. 223. Alexis Athen. XI. p. 463. E. 2. Plato Repub. V. 452. D. 6. (330, 15. Massey.) Phædon. p. 88. 56. Wytt. Gorg. p. 546. A. (32, 7. Heind.) sed ib. v. l. Adde de δὴ Plato Gorg. ed. Heind. 141, 6. 143, 2, 153, 4. 183. 5. 214, 1—4. 235, 3.

140, 18. οὐδενὸς τῶν π. Eadem fere verba alicubi apud Lysiam, ni fallor.

140, 19. λῃστοῦ. Vide ad Phil. III. p. 116, 19. An hinc Sallustius Catil. 52, 16. Cort. = p. 173. Wass. "Sin in tanto

omnium metu solus non timet, eo magis refert mihi atque vobis timere."

140, 22. etc. An adumbr. ex Olynth. p. 26, 3. 27, 1. etc.?

141, 3. "Prooem. p. 1450, 3." Schæfer.

141, 16. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου, ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων· οἱ γὰρ ἄποροι πάντες — Sic lege. 1. omisi τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων, 2. vulg. εὔποροι.

142, 6. Ineptiæ meræ; sed recte Augerus σύμπαντας, quasi τὸ πλῆθος, τοὺς πολλούς. Omnino vide Ps. Dem. Ep. 3tiam fin.

142, 26. κρύβδην ψῆφον judiciorum esse puto, non concionis; per χειροτονίαν, quantum nunc memini; res illic agebantur (vide Leptin. p. 458, 11.) Aristoph. ἀποχειροτονῆθ' αἴρειν σκέλη. Quantum per orationis turbidæ obscuritatem licet, hunc sensum extrico: *quùm videant suasorem gratia florere, pæne securum; quippe qui judicum suffragiis absolvatur, etsi clamore condemnetur.* Alludit ad παρανόμων γραφάς.

143, 23. ἕτερος, εὐδαίμων, etc. Cherson. p. 106, 13.

143, 27. Λακεδ. etc. Olynth. III. p. 36, 4.

144, 6. μηδ' ὅ τι χρὴ — Phil. II. p. 66, 5.

144, 10. ἀργότ. Phil. II. p. 66, 16.

144, 11. ὠνίων. Cherson. p. 106, 15.

145. 8. Reisk. Ind. προστασ.

145, 25. πέπραται. Ex Phil. III. p. 120, 27. seqq.

145, 27. μετειλ. etc. Cherson. p. 102, 29.

145, 29—150, 5. Omnia, paucis hic ibi mutatis, e Cherson. p. 102, 23—106, 20.

146, 2. οὐ δεῖ ληρεῖν (an ex οὐδὲν δεῖ λέγειν, Cherson. 5? potius e Phil. III. 12. φενακίζειν) οὐδὲ (al. καὶ eodem sensu) γράφειν πόλεμον. Sed quis unquam bellum aut dixit aut putavit esse λῆρον? An scripsit ἀλλὰ? Vide p. 136, 3. Sed tum quid fient istis, τὸ τὴν εἰρ. ἄγειν etc. e Cherson. p. 102, 25. etc. Mox lege cum mss. ὡς οἷόν τε ἀλ. —— οὐ δεῖ ληρεῖν est, *missas fac ambagem et aperte dic quid velis.* Nos, *speak out.* Æschin. Ctes. p. 74, 7.

Resp. ad Epistolam.

Hunc titulum non agnoscit Dionysius. An confictus ex p. 157, 3. qui locus e Phil. I. p. 51, 2.

152, 4. ἐπειδὴ γὰρ, i. e. opinor ἐξ οὗ. quomodo ἐπεὶ tragici. Porson. ad Med. 138. Seidler. ad Iph. Taur. 247. (258.) Demosth. Symmor. p. 188, 10. nisi ibi leg. ἐπεὶ δὲ —.

153, 6. οἷς πρότερον etc. Ex Olynth. II. p. 19, 17.

153, 7. μεγ. εὐεργ. Vide Halonn. p. 85, 1. et 15.

153, 27. ὡς κέκτηται μὲν etc. Unde?

154, 5—156, 29. Ex Olynth. II. p. 20, 19—28. et 21, 27—25, 1.

154, 17. ὡς οἴεταί τις. Olynth. I. p. 15, 8.

156, 18. φόρους. Halon. 12. (hic p. 31.)

157, 1. κατὰ τὴν ἀγ. etc. Phil. I. 13.

157, 3. ἐπιστ. Phil. I. p. 51, 2.

157, 7. οἴκαδε etc. Halonn. p. 80, 26.

157, 12. οὔτε ξενοτ. Cherson. 21. etc.

157, 13. οὐκοῦν θαυμαστόν. Olynth. II. 23.

158, 5. ἐκ Μ. ὁρμ. Halonn. p. 78, 14. De Coron. p. 247.

Philippi Epistola.

[80] 160, 6. εἰς τοῦτο [παρανομίας] ἀφῖχθε [καὶ] δυσμενείας. Dele ex p. 159, 12. ortum.

160, 14. ὥστε — διαλέγεσθαι. Q. — θε.

161, 6. πόλεμον αἱρεῖσθαι. Suspectum Reiskio in indice. Lego, ἄρασθαι. Vide Symmor. p. 178, ult. ἀναιρεῖσθαι probum, ut Symmor. p. 180, 23.

163, 9. ὅτι πάλιν αὐτῷ προστάττετε. πολεμεῖν pro πάλιν Felic.

164, 3. Isocrat. Philipp. §. 82. contulit Coraes.

164, 7. ἢ συκοφαντοῦντας ἀντιλαμβάνειν] ἀεὶ τὶ λ. Felic. Me vide Ol. III. Alias non malum esset, ἄν τι λ. Mox περιποιεῖσθαι Felic.

165, 16. In fine transp. malim, ὑμᾶς — δικαίου, et δ. π. τ. κ. ὑμᾶς. Nisi delenda potius ὑ. ἀ. μ. τ. δικαίου, ut scholion.

Περὶ Συντάξεως.

p. 166, 5. διδοῦσι. Cherson. p. 106, 27.

166, 14. 15. Confer Androt. p. 607, 5. 608, 24. Infra 169, 2.

166, 16. Respicit Olynth. III. p. 14, 27.

167, 11. τὸν δεῖνα. Olynth. III. p. 38, 21.

167, 16. Olynth. III. p. 38, 4. seqq.

167, 20. τῆς πόλεως οἰκ. Infra 168, 7. Phil. I. p. 45, 14.

167, 21. ἅμα τε. Ex Ol. I. p. 14, 27. μίαν σ. ε. τὴν αὐτήν. unde et infra 168, 21. Vide Rhod. p. 197, 20. [Lysias p. 180, 5. ex optima em. Reisk.]

167, 23. Vide Ol. II. p. 26, 17. et ad 49, 10.

168, 1. ὠφελ. Olynth. II. p. 26, 14.

168, 3. πολίτας. Phil. I. p. 45—46.

168, 16. Μυτιλ. Vide Rhod. p. 196, 3.

168, 18. μείζω χρή. Confer Rhod. p. 195, 11. etc.

168, 21. Cf. supra ad 167, 21.

169, 2. Supra ad 166, 14. An hoc ex Ol. I. init.

169, 9. μισθοφ. Olynth.

169, 13. seqq. Vide Phil. IV. p. 139, 1. et 137, 1.

170, 17. Vide an totum hunc locum inde a p. 170, 4. conformarit ad exemplum F. L. p. 434, 6. et seqq.

170, 19. Saltem l. οἱ πολλοὶ —.

171, 9. Ex Cherson. p. 98, 5.

171, 11. ἔχειν αὐτῷ. Q. ЄΧЄΙΝЄΜΑΥΤΩΙ.

171, 15. Recte R. ταῦτα λέγει, τὰς προφάσεις ἐγὼ —.

171, 23. Ex Phil. I. p. 54, 10.

171, 24. κληρονομ. Respicit Olynth. III. p. 37, 1. Imo ex Aristoc. p. 690, 14.

171, 29. etc. Ex Ol. II. fin.

172, 7—11. Ex Aristocr. p. 690, 11—16. Hinc autem Procem. 55, p. 1461, 7—9.

172, 13. Olynth. III. p. 35, 1.

172, 14—173, 22. Aristocr. p. 686, 5. et sqq.

173, 16. Distingue, ἀνθρώπους, οἰκοτρίβων οἰκότριβας, a deputy mop-squeezer to a sixpenny whore's maid.

173, 23. usque ad 175, 20. p. 34, 27—37, 14.

174, 1. "Quædam ex Isocr. de Pace." H. Wolf. qu. de hoc.

174, 7. E Rhod. fin.

174, 20. Aristocrat. p. 689, 9—690, 17.

174, 24. Androt. p. 617, 19.

175, 12. οὐδ' ὄναρ ex Fals. Leg. p. 429, 18.

176, 1. An ex Eurip.

176, 15. τάξιν. Olynth. III. fin. 176, 22. Xenoph.

Περὶ Συμμοριῶν.

Orationis π. συμμ. consilium fuisse putat F. A. Wolf. præf. ad Leptin. p. CX. ut per speciem exponendi quæ essent agenda, populum a gravi bello suscipiendo deterreret. Comparare poterat Wolfius Nician Thucyd. VI. 19. et Horatium ad Pisones (si modo recte statuit Wielandus).

Exord. est Procem. 7.

178, 6. Vide an leg. αὐτοὶ μὲν τὸ δοκεῖν εὖ λέγειν φέρονται. Vulg. nata a v. ll. δοκεῖν et δόξαν. Deinde ἐκφ. est *præ se ferunt*, ostentant, etc. quum oporteat *reportant*, *assequuntur*. Confer Procem. 9. p. 1425, 1. et 32. p. 1441, 12.

[7] 178, 15. [οἱ μέλλοντες] λέγειν. Dele cum MSS. parte. Scilicet cum omissum esset ὄντες post φανείημεν, supra scriptum fuit, οιμενὄντες, scil. indicans v. lectionem, φανοῖμεν [vel φανεῖμεν] ὄντες. οἱ λέγοντες conjicit R. ut mox p. 185, 5. — ἡμεῖς οἱ λέγοντες δ. φ. ὄ. in Procem. Suspicor ἡμεῖς δεινοὶ sine mediis.

178, 20. πᾶς ὁ. π. φόβος λέλυται. Malim, λέλυτ' ἂν (vel λέλῃτ'. q. de orthogr.) optativ. perfect.

178, 23. Exspectares, νομίζω μὲν, ut Cherson. init. sed consulto omisisse videtur.

179, 2. σφίσιν αὐτοῖς præfero. Alterum e lin. 16. natum.

179, 19. Malim, εἰς δὴ τὴν ταραχὴν — et forsan, προκαθεῖναί (τινας) τὴν π.

179, 20. [τὴν πόλιν ἡμῶν] Suspecta. *I advise (you) not to precipitate (the Greeks).* παραινῶ absolute, ut Megalop. fin.

179, 27. ὅτε δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει. MS. vid. Olynth. I. init. Leptin. p. 522—3.

179, ult. Lege, ἐν πολέμῳ γ. οὐκ ἴσῳ, R. ex MSS. recte.

180, 5. Ob mss. legendum puto ἐπὶ ταύτῃ προαιρουμένῃ. Vulgata orta est ex προαιρεῖσθαι.

180, 6. Hinc Pro. 50. p. 1457, 2. Vide et 32. p. 1441, 19.

180, 15. ἀγῶνα. Phil. III. p. 124, 16.

180, 21. Lege, κινδυνεύσουσι. Vulg. utcunque def. *are threatened.*

180, 29. κεφάλαια [τῆς δυνάμεως] Dele. Ex superiore. *Summa*, non copiarum, sed rerum gerendarum. κεφ. Olynth. III. p. 34, 28. Symmor. 189, 21.

181, 2. τοῖς [οὖσι] συμμάχ. ex vicinis orta.

181, 3. ὁμολογοῦντας ἐχθρούς. v. l. —ουμένους, et — μένως. sed vid. Timocl. Athen. VII. 300. B. V. ad Aphob. III. p. 828, 14. 857, 7. Lept. 469, 2.

[8] 181, 11. Distingue, προορᾶν, ὦ πρὸς τοῦ Διὸς, οἴεσθε τοῦτο; et post οἶμαι supple προορᾶν. Jam vide quam ineptiat R.

181, 15. Malim, ἃ νῦν οἰόμεθα ἡμεῖς, πράττητε, cum MSS. — ται inepte R.

181, 21. Lege et distingue, παρεσκευάσθαι (ms.) τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἐπισχεῖν, δεομένους σώζειν (omisi καὶ) εὖ εἰδέναι. Constructio est, εὖ εἰδέναι πάντας ἥξοντ. δ. σ.

181, ult. Recte schol. οἶμαι δὲ — Idem mox αὐτὴν pro αὐτούς. Q. αὐτοὺς, ἂν ἀρέσκῃ, ut Phil. I. p. 48, 19.

182, 2. γνώμας [ὑμᾶς]—.

182, 23. ἀντανaπληροῦντας. Recte opinor Amersfort. p. 757. *ut cui* μέρει *tribuuntur ditissimi, eidem tribuantur pauperrimi; quo pacto totius* μέρους *census ad justam summam redigatur*. Græce exprimas, τοῖς εὐπορωτάτοις ἀεὶ προσνέμοντας τοὺς ἀπορωτάτους. Sed valde dubito an hic sensus e vulgata oriatur: quæ potius hoc sonat, *unum divitem* in μέρει A, pensandum esse *multis pauperioribus* in μέρει B. quo nil ineptius. Vide an leg. ἐπικληροῦντας (συγ) τοῖς εὐπορωτάτοις.

182, 27. Malim, ἀποδείξαντας, κατὰ ιε̄ ναῦς, ut mox καθ' ξ̄ τάλαντα, ut alterum ex seq. fluxerit. Sed videtur leg. κατὰ τὰς ιε̄, ut c. Aphob. I. p. 815, 11. 837, 1. vid. Leptin. p. 467, 6.

183, 2. Malim, ἑκάστην τὴν πεντεκ.

183, 7. etc. Vide Reisk. Ind. πεντήκοντα.

183, 9. Malim cum mss. ἑξηκοντaταλαντείας ἑκάστῃ τῶν μεγάλων εἴκοσι —. Aphob. II. p. 838, 25. πεντεκαιδεκαταλάντους conjunctim mss. — Vel τῶν μεγάλων, vel τῶν εἴκοσι videtur esse scholion.

[9] 183, 18. Scil. 60 talenta et 12 cives *cuique navi*. συντελὴς etc. De Coron. Deinde legendum suspicor, ἐὰν δὲ διακοσίων, τριάκοντα μὲν ᾖ τάλαντα, ἓξ δὲ σώματα. ἐὰν δὲ τριακοσίων, εἴκοσι μὲν ᾖ τ. τέτταρα δὲ σώματα. Ut scilicet cætera sint e margine, quod certe factum est paulo infra p. 184, 6.

183, 22. ἓν χρηστὸν ἐκ. — τῶν ms.

184, 6. Deleto manifesto scholio ad ἐπικληρῶσαι τὰς φυλὰς, lege, τῶν δὲ ταξιάρχων ἕκαστον ὃν ἂν ἡ φυλὴ —. Q. tamen an τὸν —χον. Taxiarchum habebant singulæ tribus. Æsch. F. L. p. 50, 42. Mox lin. 11. malim, ἓν ἑκάστῃ μέρος.

184, 15. τριήρεις πόσαι [καὶ τριάκοντα — τριήρεις ἔχῃ·] ἐὰν — Dele.

184, 21. Possis, παράδοξον μὲν οἶδα μέλλων λέγειν. sed verum puto, χρημάτων πόρου, παράδοξον μὲν οἶδα ὄν, ὃ μέλλω λ. sine reliquis. Certe ἤδη del. Ol. I. p. 14, 18. Phil. I. p. 48, 14. 15, 20. Hyperides Apsinis (Ruhnken. ad Rutil. Lup. p. 10.) ταχθεὶς δ' ἐπὶ τῇ διοικήσει των χρημάτων, εὗρε πόρους. Eur. Phœn. 998. Suppl. 787. ed. Gais.

[10] 184, 25. Reisk. Ind. πόρος.

184, ult. Distingue, τίς οὖν ἔσθ' οὗτος ὁ νῦν μὲν οὐκ ὤν, ὑπάρξων δὲ τότε; et v. Hermog. p. 416. ed. Crispin.

185, 7. Reisk. partim e conj. ἴσοι τὸ πλ. χρησμῳδοὶ, scil. φοβοῖεν. recte.

185, 15. προεισενεγκεῖν R. ex uno ms.

185, 22. Lege, πρὸς (τὰς) διακοσίας etc.

185, 17. ἀθρόα [καὶ] πολλὰ — De ἀθρόα Leptin. p. 496, 25. 499, 5.

186, 19. Rectiss. Schæf. Sed susp. τίμημα. An, ἡμῖν δὲ τὴν χώραν ὑπάρχειν ἀφορμὴν ἀκούσεται?

187, 2. etc. Isocr. (Paneg.?)

[11] 187, 10. Malim, ξένοις κρατῆσαι τῶν Ἑλλ. Deinde κρατήσαντες ἂν R. ex conj. non male. Lege, κρατήσοντες. Confer. Rhod. p. 197, 20.

187, 18. [οὐδ'] ἀγαθὸν —.

187, 25. δι' οὗ ἀναλύσονται, recte vulg. ut

188, 8. ὅτι ἕως μὲν ἐκεῖνον. Inepte R. τέως.

188, 19. Inepte ἀδίκημ' ἂν infercit R. manifesto v. l. pro ἀδικεῖν ἄν. Callimach. Epigr. XLIV. εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ. Lege, ἀδικεῖν.

188, 22. ζητεῖν. Suspect.

188, 27. Æschin. F. L. p. 38, 9. πολεμεῖν προῃροῦντο οὐ δυνάμενοι.

189, 7. Confer colloq. Biantis et Crœsi, Herodot. I. 27.

189, 9. Malim, ἤπειρ. (R. P.)

189, 15. ὅσον νῦν ὑπεραίρουσαν. Vid. Reisk. Ind.

189, 28. Olynth. I. fin.

Pro Rhodiis.

Exordium est Pro. 27. p. 1437.

[19] 191, 5. Lege, ὀφείλειν τοῦ τοὺς διὰ — Quum τοῦ τοὺς in τούτους coaluisset, ὁρῶντας supplevit librarius. Admisso autem ὁρῶντας, ut fecit Reisk. necessario legendum esset ἔχοντας. Confer Olynth. II. init. Procem. 24. p. 1435, 2.

192, 3. παρελθὼν π. ἐγὼ — De Symmor. p. 181.

192, 4. οἶμαι δὲ καὶ μόνος ἢ δ. Malim, ἢ —.

192, 19. φθάσας ἢ παρακρουσάμενός. Vide . . . . (Thucyd.?)

193, 18. Non placet πράττοντος μὲν — πράττοντες δὲ — præsertim præcedentibus πράξει et πραγμάτων.

193, 25. διημαρτηκότος οἷς ἐπεχείρησεν. Nota syntaxin 193, 10. ὑπὲρ ὧν ἐλατ.

194, 10. εἶχον] An ∴ ope Atheniensis cujusdam (Charetis puta) urbem tuebantur? Certe patet Libanium et Scholiasten more suo ineptire. οἱ ἔχοντες, cum optimatibus et Mausolo, plebem jamdudum expulerant: nuper ejectis optimatibus plebem reducere volebant: interim arcem retinebant barbari. Contra hos Atheniensium opem implorabant. (νυνὶ p. 196, 2. non probat optimates adhuc rerum potirr.)

194, 10. οἱ [νῦν ὄντες ἐν αὐτῇ] Ῥόδιοι. Q. an del. vel leg. ἐνταυθὶ Ῥ. nam de exsulibus loqui videtur.

194, 13. ὅπως καταλύσωσι omnes. Qu.

194, 18. οὔτε γὰρ προξενῶ R. e MS.

195, 1—3. Hinc Pro. 24. p. 1435, 15.

195, 4. πολλῶν — πολλοῖς. Procem. 9. p. 1424, 23. τοῖς πολλοῖς Aug. 1.

195, 5. τὸν λοιπὸν τοῦ χρόνου Aug. 1. Vide Wolf. ad Lept. p. 223. In Or. c. Theocr. p. 1326, 16. τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου ms. Pro Phorm. p. 947, 4. τῆς προσόδου τὴν ἡμίσειαν. Alexis Athen. II. p. 47. C. D. Thucyd. I. 30. p. 24, 35. ubi schol. ἀεὶ Θουκυδ. τὸν πλεῖστον ἀρσενικῶς. sed VIII. 17. τὸ πλεῖστον τοῦ πλοῦ.

[20] 195, 10. δίκαιοι ἂν εἶναι R. e conj. et F. L. p. 342, 26. Leptin. p. 248, 14.

195, 16. ἰδίαν. Vide Wolf. De Pace p. 60, 25. Symmor. p. 179, 17.

195, 21. Nota infinitivos coacervatos. et (ubi?)

195, ult. [τοῖς] μετ' ἰσηγορίας ζῆν ᾑρημένοις.

196, 16. Vestigia imitatoris in Procem. 22. p. 1433, 16.

196, 18. Lege, οἵαπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἀξιώσαιτε. Illud cum ms. hoc cum Lambino.

196, 19. ὃ μὴ γένοιτο [τοιοῦτό τι] συμβαίη. Vide De Cor. p. 331, 15. ἃ μήποτ' ὤφελε, συνέβη.

196, 20. Lege ex mss. καὶ γὰρ οὐδ' εἰ δίκαια — πεπονθέναι, ἐπίτηδ. Similis fere corruptela in Aristoph. Ran. 1076. indicata a R. P. Hec. p. 48. col. 2. ed. ult.

196, 23. φαίνεσθαι βουλομένους recte ms.

196, 26. Non obstante Schæfero, malim συνεβουλήθησαν. De Argivis Wolf. ad Leptin. (Isocr. de illorum misero statu.)

196, 29. Epist. 3. p. 1477, 12. τοῖς ἀτυχήσασιν ἀεὶ—sed iste simul respexisse videtur Æsch. Ctes. p. 72, 39.

197, 3. γῆς καὶ θαλάττης ἄρχοντας. MSS. κρατοῦντας. v. Phil. III. p. 123, 9. F. Leg. p. 425, 21. Mox lin. 10. τὴν Λ. ἀρχήν. Leptin. p. 478, 6.

197, 5. ὥς φασιν. Notabile exemplum. Contrario sensu Megalopol. p. 203, 26.

197, 20. ἀλλ' ἅμα εὐ. αὐ. τήν τε πόλιν διὰ Λακ. illud ex ms. hoc ex Felic. Symm. p. 187, 10. et de ἅμα ad π. συντ. p. 167, 21.

198, 2. εἰσὶ δέ τινες [οἱ] παρ' ἡμῖν om. 2. mss.

198, 5. Malim, αὐτοὺς — ποιοῦντας ex marg.

198, 9. Dist. δίκαιον, ὄντα πολίτην, τ. scil. ὑμέτερον. sed addi hoc malim, ut F. L. p. 374, 26. (sed ibi v. ll.) Vel ὑμῶν, ut Megalopol. init.

[21] 198, 14. Lego, μηδὲ Σηλυμβρίαν πάλιν (edd. mss. πόλιν. Vide F. L. p. 383, 24. 431, 13.) ὑμετέραν (ἡμετ) ποτὲ σύμμαχον οὖσαν, ὡς αὐτοὺς (ut ed. Par. Felic. *like themselves*, the Byzantines, Æsch. F. Leg. p. 44, 4.), συντελῆ (ὑποτελῆ Weimar.) ποιεῖν καὶ Βυζαντίων (-τίους Felic. etc. -τιον MS.) ὁρίζειν — αὐτονόμους [τὰς πόλεις] (om. etiam Felic.) εἶν. γέγραπται· οὐδὲ Μαύσωλον ζῶντα (sic Felic. De ζῶν, Eubulid. p. 1306, 1. Leptin. p. 481, 12. Phorm. p. 960, 7. ζῶν αὐτὸν R. e MS. recte).—Expl. *and make their territory* (part of) *Byz.* Xenophon, *Argos is Corinth.* Æschines, *Bœotia, Thebes.*

198, 21. ἄλλας πόλεις ἑτέρας. Sic ἄλλος δεύτερος Eur. Troad. 614. δεύτερον ἕτερον Dem. Aristocr. p. 643, 20. Demosth. c. Spud. p. 1031, 23. recte R. ἄττα (sic non ἅττα adverss.) R. P. qui in adversariis manuscr. citat Platon. Cratyl. p. 92, 5. b. Fischer. (I. 438. D. 5. H. St.)

199, 12. R. e conj. καὶ μετὰ ταῦθ' (ἃς) ὕστερον. debebat, καὶ ἃς μετὰ τ. ὕ.

199, 19. ἐγνωκέναι — [ποιεῖν] ὑπαρχεῖν. Vide Hieron. Wolf. Conf. p. 191, 1. 200, 26.

199, 19. τὰ δίκαια [καὶ] ποιεῖν.

199, 26. Plato, sive alius, Alcib. 2. Bekker. 2. p. 279. H. St. 142. ὑπὸ συκοφ. πολιορκ.

199, 27. Malim, καὶ προσέθ' ἕτερος (ut Megalop. p. 207, 21.) v. R. Vid. tamen Ol. I. p. 17, 6.

199, 28. De Coron. p. 306, 10. F. L. p. 399, 17.

[22] 200, 16. Nunc malim, τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν (q. an huc pertineat Æsch. Ctes. p. 68, 6.) καὶ φίλον ἡμῖν μὴ ὀμωμοκότας, νομίζετε δυσνουστάτους. μὴ ex conjectura addidi, cætera MSS. nisi μὴ ponere mavis ante τὸν αὐτόν. Aristides t. 2. p. 382. Cant. 1. p. 561, 16. Jebb. τῶν συμμάχων οὗτοι πιστότατοι καὶ ἀναγκαιότατοι, οἵτινες ἂν τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζωσιν (apud Abresch. Thuc. p. 51.) Cæterum similis fere antithesis Aristocrat. p. 668, 17. δύσνους citatur ex Thucyd. II. 60. p. 135, 34. adde Platon. Repub. V. 450. D. H. St. Xenophon. 2. 1. 2. Sophocl. Antig. 212. Plat. Theæt. p. 151. C. Deinde ad ᾑρημένους supple φίλους, ut paulo ante p. 194, 11. Phil. II. p. 68, ult. F. Leg, p. 383, 1. Megalop. p. 219, 18. Vid. Androt. p. 607, 9.

200, 23. εὑρεῖν — εὑρεῖν. Pro hoc an εἰπεῖν?

Pro Megalopolitanis.

[29] Exord. est Procem. 8. p. 1423.

202, 9. Malim, τῶν ἐνθένδε συμβουλ.

203, 7. Paullo melius videtur ἀναιρήσουσι. Vide p. 204, 10. 208, 25. 210, 5.

203, 8. πάλιν ἰσχυροὺς [γενήσεσθαι, vel γενέσθαι.] Delendum videtur ut e superiori repetitum.

203, 17. Notabilis sive lectio sive error

apud Schol. οὕτως ἔχειν δώσομεν.

203, 21. προσδεῖσθαι δ' ἔτι Reisk. e Wolf. conj. δέ τι τὸ τὰ δ. Felic.

203, 25. δ' ἡμῖν οἱ μὲν ὑπάρχ. Omittit οἱ μὲν Aug. 1. ἡμῖν Paris. ε. hoc, ut opinor verum.

204, 15. Malim, ὑπὲρ ἧς καὶ παρετάξασθε. (ἐκινδυνεύσατε) *quam ob* IPSAM etc. Nempe erat, ὑπὲρ ἧς ἐκινδ. καὶ παρετ. Xenoph. Memorab. I. 2. 16. Lege, ὧνπερ ἕνεκα (καὶ) Σωκράτην ὠρεχθήτην. ut ibid. §. 47. ὧνπερ ἕνεκεν καὶ Σ. προσῆλθον. Vide Aristoph. Nub. 1499. Equit. 180. ed. Br. Æschyl. Eumen. 71. Vide ad Pantæn. p. 974, 21. ad Steph. I. p. 1104, ult.

204, 26. [νῦν] ἐὰν π. Ex superiore lin. 24. νῦν κτησ. Frustra Schæf.

[30] 205, 23. Lege, οὐδέν' ἂν ἀντειπεῖν οἴομαι.

205, 20. εἰ [σ. π. 'Α. καὶ] ταῦτα π.

205, 25. καὶ πρότερον Θηβαίους. Quum eos in Cadmea recuperanda adjuverunt. Vid. F. L. p. 364.

206, 4. Recte corrigitur, δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων, ut de Coron. p. 316, 10. Herodot. I. 4. Leptin.

206, 15. Q. (καὶ) μὴ τὴν ὁμοίαν. Appendix Francf. ἀποδιδόασιν, quomodo legendum esset, (εἰ) περὶ ὧν ἔφασαν.

206, 16. τινας Λακ. ['Αρκάδων]. Imo de Messeniis agitur. Vulg. e superiore lin. 7.

206, 28. An, περὶ πολλοῦ? (μικροῦ Halon. p. 87, 5.) Intelligit, περὶ τῆς 'Αττικῆς.

207, 13. Lege, ἐγὼ δ' οἶδ'—ταῦτα φήσειν, ex mss. vel ὑμῶν ἂν—.

208, 9. Legendum puto, vel cum mss. πολύ γε ῥᾷον, vel πάνυ γε PAIΔION. Sed illud animosius.

208, 11. μέχρι τού γε (sic) Felic. V. Olynth. I. p. 11, 4.

208, 12. ἀδίκοις præfert Schæferus, forsan recte. Sed vide an hoc dicat: ἐὰν δέ τις, τὰ δίκαια ἀξιῶν, αὐτὸς ὁτιοῦν ἀδικῇ, φανερῶς ἐναντιοῦται ὁ ἀξιούμενος, κἂν πολὺ μεῖζον ἀδικήσῃ.

208, 18. Lege, τῷ Θηβαίους (τῷ τοὺς Felic.)—καὶ συμπράττωμεν αὐτοὶ (Felic.) ταῦτα γὰρ καὶ (om. καὶ Felic.) καλὰ—. NB. ταῦτα γὰρ—ἐξανεστώσας sunt διὰ μέσου.

[31] 208, 23. Lege, Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν, ut supra p. 203, 4. correxit Reisk. e MSS.

209, 6. Primo quid μὲν? Natum ex φασὶν ἑαυτοῖς. Olim correxi, φασὶν οὐ στήλας ἀλλὰ—deleto scholio. εἶναι agnoscit scholiastes. p. 114. § 44. Paris. Corruptelam vidit Schæf. sed male emendat.

209, 19. ἀδόλως. Ex formula, ut videtur, Herodot. I. 69. Aristoph. Lysistr. 169.

209, 21. κατοικισθῶσι (μόνον) inepte R. quamvis ita MSS. τὴν σπουδὴν, THE *real object.* Cherson. p. 90, 10.

209, 26. Q. τούτους τοὺς αὐτοὺς—. Vide me ad Æsch. Ctes. p. 85, 38.

210, 9. Lege, τὸ δὲ συμβησόμενον, τὸν τοῦ κ. λ. Omisi καὶ, pro quo inepte R. κατὰ.

210, 19. Lege, προεῖσθαι τοὺς 'Α.

210, 22. Lege, ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄ. Deinde legendum, ἀλλὰ νομίζων συμφέρειν, et forsan, εἴρηκα (ἃ εἴρηκα) ut supra p. 208, 2. Herodot. II. 49. ποιεῦσι τὰ ποιεῦσι. Aristoph. Ach. 559. Plato Apolog. p. 88. ed. Fisch. ποιοῖεν ἃ ποιοῖεν. quod servandum videtur. Idem Plato Gorg. p. 506. A. 3. H. St. 245, 3. Routh. οὐδὲ — εἰδὼς λέγω ἃ λέγω. Protag. p. 323. c. 7. Rep. I. 342. fin. 352. c. 7. Euthyphr. 10. c. Possis etiam, servato ἃ νομίζω, legere, (οὐδὲν) οὔτε φιλῶν—sed præstat alterum. Vide Procem. p. 1421, 13. 1422, 26.

210, 25. ἄλλον ἁπλῶς MSS.

De Fœdere Alexandreo.

Melius sine ΣΥΝΘΗΚΩΝ. Vide Cherson. p. 102, 24.

212, 12. ὡς περὶ μεγ. *pro rei magnitudine.* Male, opinor, Schæfer.

212, 16. Non satisfacit Schæf. Mihi non liquet, utrum ἀναγκάζοι sit vitiosa lectio pro ἀγανακτήσαιτε, an ἐβιάζετο e p. 213, 3. fluxerit. Vide an ἀγανακτήσαιτε; εἴ τις ἀναγκάζοι, οἶμαι, εἰ ἦσαν—Πεισιστρατίδαι, κατάγειν αὐτοὺς δευρί. 'Αρπάσαντας ἂν ὑμᾶς οἶμαι τὰ ὅπλα—.

215, 15. etc. Intricatum locum hodie non muto, modo αὐτοὺς v. 17. aspere scribas. Usitata constructio esset αὐτοὶ, sed non deesse puto exempla accusativi. *Nisi forte aut illos latet, se, quum pacem servandam suadent, de rerum statu loqui, in quo nulla fiat injuria; aut, neminem putant pro injuria habiturum, quod tyrannides etc.*

220, 5. διεβεβαιωσάμην, ὡς ἂν τ.

De Corona. Jul. 10. 1812.

Hunc libellum in Adversariis cito, Demosthenica secunda.

Quæ ut fragmenta hujus or. citat Taylorus ap. Reisk. IX. 179. sunt ex Androt. n. 106. ed. Benenat. Fals. Leg. 434. Περὶ συντάξ. 9. De Coron. 361. (ut Taylorus, seu potius de Cherson. 66. sed locus est c. Androt. 95. vel Timocr. 264.

notante Oudendorp.) c. Timoth. 666. n. 38. Androt. 98. vel Neær. p. 743. n. 183.

[1] Argum. 224, 15. Lege, στρατηγικῶς Κακοὺς ἐς μέσσον ἐλάσσας, ex Hom. Il. Δ. 299. ubi Quinctil. V. 12. 14. citat Clark. adde Xenoph. Memorab. III. 1. 8. Cyropæd. VII. 5. 5.

Init. τοῖς θεοῖς recte mss. ut p. 274, 25.

226, 20. ἐκ περιουσίας. Steph. I. 1122, 3.=ἐξ εὐπορίας mox lin. 10. Plato Theætet. p. 154. D. 9. Thucyd. VII. 13. init. (Ibid. VIII. 46. fin. ἐκ τοῦ περιόντος. sed τοῦ del. MSS.)

226, 20. ἃ φύσει edidit. R. e conj. sua, et ponit comma post ἄχθεσθαι.

227, 14. Malim, ὁ θεὶς, ut Aristoph. Nub. 1423. Dem. c. Aristocr. p. 628, 14. 632, 5. 649, 10. Androt. 602, 18. Timocr. 716, 25. τιθεὶς Androt. p. 596, 21. 601, 6. Aristocr. 629, 5. 9. 28. c. Theocrin. 1325, 2. Plato Cratylo p. 407. B. ὁ τὰ ὀνόματα ποιῶν.

[2] 229, 6. τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα etc. Similis locus p. 319.

229, 20. παρ' αὐτὰ τἀδικ. i. e. παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα p. 230, 4. 320, 26. (vel πλησίον ὄντων τῶν ἀδικ. ut Phorm. p. 960, 23.) ut Leptin. p. 499, 16. ubi recte Taylorum ad hunc de Cor. locum reprehendit F. Wolfius. Midian. p. 583, 12. 523, 7. Vide c. Zenoth. p. 884, 3. Pantæn. p. 966, 19.

229, 25. Hoc video ista, καὶ μὴν εἴ τι τῶν ἄλλων—ἅπασι χρῆσθαι, esse variam lectionem superiorum lin. 16. ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με—τἀδικήματα χρῆσθαι. Deinde lin. 13. malim ἀφαιρεῖσθαι ἔδει, construens, οὐκ ἔδει ἀφαιρεῖσθαι cum ἀλλὰ χρῆσθαι l. 16.

[3] 230, 16. Q. ἑτέρῳ δ' ὅτῳ. De ὅτῳ Phil. IV. p. 136. 5. et ult. Confert Fisch. ad Weller. III. 340. Herodotum V. 87. p. 416, 79. Simile p. 295, 3.

231, 13. ἐν οἷς. p. 259, 19. 304, 23. 310, 19. 21. 313, 7. 321, 9.

231, 22. ἄγνοιαν. p. 271, 15. 24. 293, ult. 245, 25. Olynth. II. p. 20, 7. F. L. p. 372, ult. 373, 17. 399, 18.

232, 18. Æsch. c. Ctes. p. 61, ult.—64, 8.

232, 19. ἔτι καὶ κεκωλυκώς. ἔτι om. mss. qu. an potius del. καί.

232, 22. [ἐτραγῴδεις καὶ] διεξῄεις. om. ms. ex p. 229, 19. repetitum. Ibi genuina puto ob p. 229, 25. de quo loco me vide supra. Deinde mox ἐδίδαξας [ἢ διεξῆλθες] valde suspicor esse v. l. pro καὶ διεξῄεις.

234, 12. οὗτος διέσυρε. Æsch. Ctes. p. 65, 22.

234, 21. διαβάλλει. Æsch. p. 62, 20. 64, 24.

[4] 236, 11. ἕως ἂν—ποιήσαιτο. Omitit ἂν Aug. 2.

237, 7. βούλησθ' v. l. Vide me ad F. Leg. p. 448, 10.

237, 11. [αὐτὸν] ἐχθρὸν recte mss. om. ex lin. superiore ortum.

237, 17. Interpungo, μετὰ ταῦτ' εὐθὺς, οὐκ εἰς μακράν; τοὺς—. μετὰ ταῦτ' εὐθὺς Philemon Stob. p. 395. ed. Grot. Sosipater Athen. IX. p. 378. B. Infra p. 278, 3. μετὰ ταῦτ' ἐξαίφνης, F. Leg. p. 349, 16.

241, 1. τῶν δὲ ἰδιωτῶν [καὶ πολλῶν] om. ms. Per se optimum τῶν δὲ πολλῶν, ut F. Leg. p. 426, 4.

241, 10. φίλων καὶ ξένων. Diodor. Sic. XVI. p. 539, 15. H. St. (   ) ξένους καὶ φίλους ὀνομάζων. Fals. Leg. p. 424, 10.

241, 18. [πόθεν;] πολλοῦ γε Taylorus. Mox p. 242, 26. 274, 22. Sed v. Ruhnken. ad Longin.

242, 2. De Perilao Megarensi F. Leg. p. 436. 1.

242, 18. καίτοι φιλίαν γε recte margo.

[5] 242, 19. ὁ τὴν 'Α. ξενίαν. Æsch. p. 63, 11.

244, 3. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ tres primæ edd. ἐν om. 2. mss. me vide ad Æsch. Ctes. p. 58, 28.

245, 13. πλεονέκτημα. Naus. et X. p. 990, 18. Polycl. p. 1218, 28. πλεονεκτεῖν, Dionysod. p. 1297, 1.

245, 22. τοῖς δὲ διδούς. p. 309, 10. τῷ διδόναι καὶ διαφθείρειν, sic MSS.

245, 24. Malim, ἐν τοιαύτῃ δὴ καταστάσει.

246, 23. τὸ ἀξίωμα [τὴν ἡγεμονίαν]—.

247, 5. Pro Rhodiis p. 196, ult. δόξαν ἔχοντας τοῦ σώζειν τοὺς ἀτυχήσαντας ἀεί. (Me ad Plut. 1027.) Æsch. c. Ctes. p. 72, 38. Sophocl. Œd. Col. 258—262. et Callimach. apud Schol. Pro Megalop. p. 205, 25. (Aristocr. p. 672.) Eurip. Heracl. 177. 330. Isocrat. Panegyr. p. 51. C. ad Philipp. p. 410. D. [Sed vide vera fatentem Alcibiadem Thucydidis VI. 18. prop. init. τήν τε ἀρχὴν οὕτως ἐκτησάμεθα etc. quæ fere exprimas verbis Ciceronis apud Nonium (De Republ. p. 253.) "Noster vero populus sociis defendendis terrarum jam omnium potitus est."] Andocid. p. 27, 5. Isocr. Plataic. 1. 45. Plato Menex. p. 397, 1. t. 5. Bekker.=244. fin. H. St. Thucyd. 2. 40. prop. fin.

247, 8. [οἱ τὰ] recte margo.

248, 12. De Cherson. p. 98, 26.

252, ult. λέγων ὡς σιωπῶ μὲν etc. Æsch. Ctes. p. 85, 8.

253, 12. [ἡγέμονος] ἄρχοντος. transponit unus ms. sed dele.

[6] 254, 5. ἃ νῦν οὗτος ἔφη. p. 86, 14. 40. 88, 34. 89, 9.

255, 7. ἀφειδῶς delendum puto, ut schol. ad ἁπλῶς, de quo vide p. 288, 12. Deinde recte margo διδούς.

256, 10. πασᾶν τᾶν λειτουργιᾶν Aug. 2. et sic legebat Porsonus, teste J. Creed.

256, 15. θεωρίας—τᾷ 'Ελλάδι—τὼς στεφάνως οἷς ἐστεφάνωται, Valckenærius Diatrib. p. 278. et θεωρίας Porsonus, teste eodem J. Creed.

256, 18. τάν τε' Αθ. pro πάντες egregie Porsonus ad Prom. 362. ed. Blomfield.

256, 26. πάντων μεγίστων ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε, Stockius ed. Dubl. 1769. Debebat π. τῶν μεγίστων, ut p. 275, 16. Sed malim, ὅτι τῶν μεγίστων, sine πάντων, de quo me vide ad F. Leg. p. 343, 19. παραίτιος autem, sive Stockii sit sive Reiskii, probat R. P. in adversariis; et mox ἐψηφίσαντο ἐν τῷ κ.—ἐν τῷ ab αυτο absorpta.

[7] 257, 22. κατὰ τῶν Εὐβοέων. Æsch. p. 65. Infra p. 306.

257, 23. Βυζαντίων. Infra p. 306.

258, 9. Κλεωνάς. Q. de histor. Deinde τὰς ἄλλους νήσους recte se habet. Vide me ad Herodot. I. 193. Herodotea prima p. 30. Jacobs. ad Athen. p. 22. Andocid. p. 17, 17. ἀδελφὸν, ἔτι δὲ ἄ. ξένους. Antiph. p. 135, 4. τῶν μὲν ἄ. λόγων. Aristoph. Pac. 759. Thucyd. VII. 5. p. 449, 98. quem hinc expedi V. 18. p. 330, 71. Elmsleium Œd. T. 7. ad Med. p. 132. ubi confer. Ran. 1195. Lysias p. 176, 8. τὸ ἄλλο πλῆθος.

258, 20. Homer. Iliad. M. 322. ad quem locum Clarkius sua sublegisse videtur Berglero in Alciphron. I. 25. p. 100. quem citat Porsonus . . . . .

260, 1. [τὰ συμφέροντα].

260, 19. γραφεὶς τὸν ἀγῶνα τοῦτον [παρανόμων] forsan delendum. Sed utut hoc sit, verte, *a trial like the present.*

260, 21. καίτοι πόσ' ἂν, vel διδόναι ἂν, Marklandus. Male. διδόναι est *offerre*, ut ἐδίδοσαν, p. 261, 6. Me vide ad F. Leg. p. 410.

261, 16. Lege, τῶν τριηραρχιῶν. Q. an cum mss.—άρχων.

262, 1. ἀπὸ τῆς οὐσίας. *in proportion to.* C. Mid. p. 565, 15.

[8] 266, 23. Recte Scrimgeri schedæ, τοῖς ἐκ π. τ. φυλῶν θεωροῖς, alterum ex linea superiore natum, plane ut Βοσποείχῳ supra p. 256, 11. ubi Βοσπόρῳ ed. Felic.

268, 4. οὐκ ἀδικήματος οὐδενὸς—. addit Paris ā cum aliis quibusdam, λαβεῖν τιμωρίαν, male, ex p. 319, 12.

268, 9. λέγεις ἃ δεῖ etc. Æsch. p. 77, 39.

268, 26. ἔλαττον ἔχων. Lept. p. 479, 15. 485, 16. Mid. 575, 14. (Eur. Suppl. 743. ed. Gaisf. nil ad rem.) c. Spud. 1035, 28. 1036, 7. c. Steph. I. p. 1124, ult. Plato Rep. I. 343. D. 3. 7.

269, 10. ἐπειδὴ τοίνυν. vid. Rhod. p. 199, 19.

269, 16. λόγους τίνας διασύρει. Æsch. p. 77, 25.

269, 17. αὐτὸς εἰρηκὼς etc. Æsch. Ctes. ad fin.

269, 26. Lege, τίς μετουσία; ἢ τῶν τοιούτων τίς δ. cum Hieron. Wolfii editione. Cum Morelio consentiunt Aldinæ, et ut videtur MSS. Solus Felicianus omittit ἢ καλῶν. Nempe hoc erat schol. ad τοιούτων. ἢ μὴ erat aliud schol. indicans τὴν διάγνωσιν esse inter τὰ καλὰ et τὰ μὴ καλά. Forsan malit quis omnia una opera delere, et legere, τίς μετουσία, τίς δ. Cæterum τῶν ante τοιούτων omittunt omnes præter Wolf. et Tayl. Vide p. 317, 15. 20. 318, 2.

270, 10. σικλείῳ marginis est κλειῳ. (κι written above)

[9] 270, 23. ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν 'Ατρόμητον. Hemsterhus. ad Lucian. Timon. XXII. p. 134.

272, 14. ἓν μὲν τοίνυν τοῦτο [τοιοῦτο] πολίτευμα. Om. τοιοῦτο 2. mss. Vide F. Leg. p. 442. Aristoph. Eq. εἷς οὑτοσὶ πώλης.

276, 15. Lege, collatis v. ll. οὐδέν' ἂν ἡγεῖτο προσέχειν. me vide ad F. Leg. p. 342.

277, 1. προβληθείς. Herodot. I. 98. p. 50, 38—40.

[10] 277, 12. [οὐδ'] ἃ νῦν οὗτος.

278, 10. τότε γ' ἐξαίφνης. 2. mss. τότ' ἐξ. Lege, νῦν δὲ τό γ' ἐξ. Vulgata conflata est ex τότε et τόγε (γε written above), τότε. Sic, τὸ μὲν γὰρ ἐξαρχῆς, F. Leg. 371, 14. (sic tres primæ) Zenoth. p. 885, 8. ter (semel e MSS.) Leochar. 1083, 4. 1085, 28. 1087, 15. 1088, 12. 1099, 27. Olympiodor. 1176, 17. τὰ ἐξαρχῆς, Nicostr. p. 1247, 5. τό γε παραυτίκα, Aristoph. Vesp. 829. τὸ παραχρῆμα τὸ αὐτίκα, Priscian. 18. p. 1210, 16.

280, 14. Duæ fuisse videntur lectiones:
τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι πανδημεί,
τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ χρώμενοι, χρησόμεθα ἐπιζ. (χρωμένοις pro κειμένοις Felic.)

282, 15. Et hic puto fuisse duas lectiones:
παρ' οὐδὲν ἡγ. τὰς ἡμ. συνθήκας καὶ ὅρκους.
παραβαίνων τὰς κοινὰς πίστεις.
Q. igitur an. leg. καὶ τὴν εἰρήνην, παρ' οὐδὲν — παραβαίνων ὅρκους,
— πίστεις, λύειν ἐπιβάλλεται.

283, 5. Recte interpretatur R. *non mittent copias adversus Philippum Athenienses, dum tolerabiles sint, quas ille velit, conditiones.* Qui sensus requirere videtur ἐπ' οὐδενὶ —.

[11] 283, 14. σπουδὴν ἐπαιεῖσθε conjicit Wolfius.

285, 2. ἄνω καθῆστο mss. ut Eur. Phœn. 1481.

285, 11. [ἣν γὰρ ὁ κήρυξ — δίκαιόν ἐστιν ἡγεῖσθαι] Mirum ni hæc sunt delenda. Similis interpolatio, c. Midian. p. 525, 9. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα, ex superioribus male repetita.

285, 22. παρηκολουθηκώς. Aristocr. p. 683, 6. Timocrat. 703, 9. c. Phorm. 909, 18. e marg. 915, 19. F. L. 423, 25. Olympiodor. 1178, 13. Dionysodor. 1284, 8. Athen. I. p. 6. F. 9. III. 102. C. VII. 291. B. 5. οἰκουμένη. Dinarch. Dem. p. 91, 38. Lycurg. p. 149, 30. [Dem. c. Neær. p. 1382, 14. γῆς περίοδον.] Athenæus III. 116. F.

286, 7. Quatuor lectiones, τῆς πολιτείας | τῆς πάσης π. | τῆς ἄλλης πολ. | τῆς πάσης ἄλλης πολ. Vide ad F. L. p. 362. infra p. 27. Sed utut hæc sint, subaudi ἐμῆς. Vide p. 302, 10. 304, 7.

287, 8. μεταθέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θ. Q. del. καὶ φοβεῖσθαι, et leg. πάντα, scil. τὸν φόβον.

[12] 287, 23. χρήσασθαι — δεῖσθαι — ἐπαγγέλλεσθαι, Dionys. Hal. 44. et 56. ed. Sylburg. idem bis πράγματι παραινῶ τούτῳ — hoc procuidubio recte. Lego, πῶς χρήσεσθε (q. χρήσησθε) τῷ πράγματι παραινῶ; τούτῳ πάνυ μοι — *vultis doceam?* optime Wolfius. Subjunctivus est, ut εἴπω Phil. III. p. 123, 4. Reiskius χρήσασθαι ex Dionys. et mss. quod etiam bonum est; sed debebat etiam δεῖσθαι et ἐπαγγέλλεσθαι. De Cherson. p. 99, 18. leg. καὶ παύσασθαι περὶ τ. contra edd. et mss. sc. χρὴ ex lin. 9. subaudiendum.

289, 5. νομιζόμενα [εἶναι] δίκαια. Dele ΕΝΑ repetitum. Deest Lindenbrog.

[13] 289, 18. [καὶ] ἕως μέν. Dele καί. Mox ἰδίας, scil. Ἀθηναίων, ut recte interpretabatur Reisk. apud Harlesium, quamvis postea sententiam mutavit. Infra p. 290, 1. τὴν ἰδίαν πατρίδα. (mox 289, 20. τὸ εἰς αὐτὸν πλημ. citabat R.)

289, ult. διότι. Timocr. . Dinarch. Dem. p. 90, 18. 93, 9—11. ter. Psephism. Plutarch. II. 852. D. Dinarch. Aristog. p. 105, 29. Dem. c. Theocrin. p. 1333, ult. Bœot. II. p. 1008, 7. 1020, 25. Spud. 1035, 6. Everg. 1152, 1. Polycl. 1209, 17. 1214, 12. 1224, 11. Callicl. 1276, 20. 1281, 15. Plato Theæt. 158. A. 9. 205. C. 6. Crito Athenæi IV. 173. C. 4. Thucyd. alibi et II. 61. p. 135, 50. III. 59. p. 205, 60. III. 62. init. 68. init. 81. fin. 113. prop. fin. Athen. IV. p. 175. A. 9. XIII. 610. E. Plutarch. t. II. p. 110. E. (Meinek. Q. M. p. 29. qui errat.) Anaxandrides Stob. p. 277. Gr.

290, 15. Lego, εἰδὼς ὅτι ἑαυτοῖς μὲν διαμφισβητεῖν. πρὸς ἀλλήλους enim est schol. ad ἑαυτοῖς. Mox deleo εἶναι post ἀνάξιον lin. 19.

292, 12. παρὰ πᾶσιν ἀφεῖται. Sic omnes, certe tres primæ edd. Malim tamen ἀφίεται.

292, 28. σκηπτὸς [ἢ χειμὼν] Delenda conjicit R.

[14] 293, 10. τί χρῆν recte Marklandus.

293, 12. ἐκείνας πάσας ἀφῆκε φωνάς. *ad quod consequendum omnia tentavit ille*, i. e. Philippus. Aristoph. Equit. 519. Vide p. 301, 10. 302, 11.

293, 16. Collato VV. DD. lego, ἆρ' οἶσθ' ὅτι νῦν μὲν ἐνῆν στῆναι (qu. de συστῆναι), τότε δέ· οὐκ ἄξιον δ' εἰπεῖν ὧν γε — καὶ τὸ προβ. Recte enim statuit Taylorus omnia ad Æschinem dici, ut liquet ex seqq. ἔστι δὲ ταῦτα — πρὸς ὑμᾶς, i. e. *cæterum, Judices, quæ huic modo dixi, ob vos dixi.*

294, 9. [ποιήσετε] τῇ πόλει. Recte om. Aug. 1. Vide ad F. Leg. p. 446. Confer tamen Or. in Theocr. p. 1330. Sic διωκηκότα — διοικήσαιεν Aphob. I. p. 828, 22.

294, 14. Ἑλλήνων ἀτυχ. Versus Hexameter. De versibus fortuitis vide Boiss. ad Aristæn. p. 233. Taylor. ad p. 275. Notas ad Eur. Suppl. p. 183. ed. Gaisf. Vide infra p. 319, 8. Diog. Laert. II. 28. οὗτος μέντοι πεινῶν οὕτως, οὐ πώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι. ubi Menagius cum superioribus conjungit, male, ut credo. Demosth. Lacrit. p. 930, 15. τοιαῦτα τούτων ἐστὶ τὰ κακουργήματα. Confer Lysistr. 399. Isocrat. Antidos. §. 7. τὸν βίον Ὃν ζῶ, καὶ τὴν παιδείαν περὶ ἣν διατρίβω. Philipp. 171. Καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται Τὴν νίκην τὴν ἐν Θερμοπύλαις [ἢ τὰς] Ἄλλας νίκας καὶ τὸ τροπαῖον. Demosth. c. Conon. p. 1262, 2. Μηδοτιοῦν ἔσται τοῖς μετρίοις ὄφελος. Midian. p. 585, 20. Καὶ τίνι χρή με λογισμῷ περιεῖναι ταῦτα παθόντα. præcedit, οἱ βεβαιώσαντες ἐμοὶ βαδιεῖσθε.

[15] 294, 18. καὶ πάλιν οὐ πολιτεύῃ. Per hyphen construe. Bene de hac figura post alios egit Monkius ad Hippol. 196. locum Bacch. 455. recte defendens, ut fecerat R. P. not. mss. ad Aristoph. Eccl. 115.

295, 8. οὐδένα κίνδυνον ὅντιν' οὐχ ὑπέμειναν, Reisk. ex 2. mss. citans in indice locum c. Aristocrat. p. 657, 25. Vulgatam citat H. Steph. Thes. I. 1159. F. Adde Eubul. p. 1309, 11. λελοιδόρηκε οὐδὲν ὅ, τι οὔ. ms. Megalopol. 208, 26. οὐδεὶς ὅστις οὔ. Soph. Aj. 725. οὔ τις ἔσθ' ὃς οὔ. F. L. 417, 11. Androt. 609, 5. c. Theocrin. 1323, 28. οὐδὲν ὅ, τι οὐ πεποιήκασι. Plato Theæt. p. 170. A. Steph. 376, 8. Heindorf. ὅντιν' οὐ pro — οὖν recte Steph. Vide ibid. p. 178, B. = 408, 1. οὐδὲν ὅ, τι οὔ, Euthyd. p. 294. D. 4. E. 4. (61, 14. 62, 8. Routh.) Protag. p. 317. c. 2. 323. c. 1. Phædon. p. 97, 8. Wytt. Xenoph. Cyrop. I. 4. 25. et Schneider. Simile fere §. 26. Exempla dent Budæus p. 935. Herm. ad Viger. p. 709. οὐκ ἔστιν ὅστις, Eur. Hec. 858. Alcest. 851. Hipp. 861. Heracl. 977. Ion. 1530. (Erecth. I. 50.)

297, 25. ἔλεγες, scil. p. 137. seq.

300, 9. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ [τὰ] παρὰ πᾶσι. Vide p. 310, 16.

301, 15. ἃ νῦν οὗτος διέσυρε. Æsch. p. 67, 43.

302, 2. Malim, παραλιπών τις ἃ δέοι πράξειεν. hoc ex conjectura. "*in eo esse acquiescendum, ut nullo labore, nullo periculo detrectato, ita demum id subirem, quicquid erat eventurum.*"

303, 7. Qu. an πολλῶν del. post ψηφισμάτων. ut πολλῶν sit v. l. pro παλαιῶν.

303, 11. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, τῶν ἔ. Recte ms. om. ἐγγὺς οὔσης. v. Taylor. Mox recte credo om. ms. πάντες.

303, 20. καὶ φησί, Æsch. p. 62, 5.

303, 22. Recte eddidit R. ἂν καθαραὶ ex ms.

304, 5. λογισμός. Reisk. Ind. et Pantæn. p. 981, ult.

[16] 305, 13. Malim, εἰ δικαίῳ χρήσομαι τῷ λόγῳ, ut Leptin. p. 457, 10. Mid. 523, 27. Or. de Symmoriis 180, 1. recte

ως

margo ἴσῳ. Infra p. 311, 16. ὑπερηφάνως κέχρηται τῷ λόγῳ. Vide Aristocr. p. 628,

ως

6. δικαίοις Cherson. 92, 13.

306, 5. ἀλλ' ἁπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμών, κύριος πάντων, Quære an hæc interpolata sint ex Olynth. I. p. 10, 11. primo scil. adscripta ad superiora, τῶν ἐς τὸν πόλεμον etc. Confer Androt. p. 615.

306, 7. τὸ δημηγορεῖν πρῶτον. Me vide ad F. Leg. p. 438.

306, 11. δι' ἣν ἕκαστον τύχοι πρόφασιν. Malim, ἥντιν' sc. τιν' absorptum est ab ἣν. Sic τις Valck. Diatr. p. 150. A. Porson. Hec. p. 73. ed. 3. Mid. 528, 1. Vide me ad F. L. p. 352. Vide Phil. III. 124, 27.

306, 16. Æsch. p. 73, 40—74, 12.

306, 18. Lege, ὅσην ἠδυνήθην ἐγὼ πλείστην.

307, 28. ὡσπερανεί τις ἰατρός. Æsch. Ctes. p. 86, 2. etc.

308, 20. Scite Æschines F. Leg. p. 51, 10. τὸν τῶν λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσιν.

309, 6. ἀνθρώπων εὕρῃ recte mss. ob Dawesii regulam.

309, 13. Me vide ad F. Leg. p. 343.

309, 20. ἃ δ' οἱ πάντες, articulum delet ms. et pr. m. alius, recte; nisi mavis ἅπαντες.

[17] 310, 5. πάντα [ταῦτα] ἐπαγόντων. Dele. Vid. ad F. Leg. p. 343. Sic πάντα ποιοῦσιν F. Leg. p. 408, 12. vid. Timocr. 729, 11.

310, 8. καθ' ἑκάστην σχεδὸν τὴν ἡμέραν, 4. mss. σχεδόν τι optime Reisk. Vide Porsoni Adversaria p. 110. ad Athen. IX. p. 376. F. Alcæus Comicus Prisciani XVIII. p. 1173, 5. Putsch. (deest locus ed. Ald.) Ὀτὴ σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους Τηρῶ τὸν Ἐνδυμίωνα. sic collatio Scaligerana Oxon. - - - - - (Ed. Putsch. ὁ τηγέχελον μ.) σχεδόν τι in Steph. II. init. c. Lacrit. p. 935, 18. Pantæn. 969, 7. Leochar. 1085, 21. 1090, 3. Plato Theæt. p. 143. A. H. St. Everg. et Mnes. p. 1140, 24. Olympiodor. 1171, 2. 14.

310, 16. τῶν ὁμωμοκότων καὶ τὰ εὖ. recte margo.

310, 19. Lege cum ms. τὰς γραφὰς ἀπέφευγον.

310, 27. ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν — Æsch. p. 81, 37.

311, 9. ἀφ' ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη. Æsch. p. 76, 6.

311, 11. Qu. an duplex fuerit lectio,

τὰ βέλτιστα πράττειν νομίζων

ἣν γὰρ ὁ ἀρίστην ἔχειν οἰόμενος οὐκ οἶδεν.

[18] 311, 14. Q. an leg. εἰ μενεῖ ἡ αὐτὴ —.

311, 14. μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας R. ex mss. servandum puto καὶ πρώην F. L. p. 406, 6.

311, 20. τὴν τῆς πόλεως τύχην. Solon apud Dem. F. L. p. 421, 25. quem ridet Aristoph. Equit. 1171—3. ut recte Hemsterh. ad Lucian. Timon. Dem. F. Leg. p. 436, 20. (conf. Æschin. p. 72, 10.) Olynth. II. p. 25, 2. Æschines p. 86, ult. Aristoph. Nub. 587. et Eupolis apud Schol. (quocum omnino confer Phil. I. p. 43, 10. seqq.) Phil. I. p. 52, 25. seqq. Leptin. 490, 22. Wolf. ad Leptin. p. 219.

313, 15. συνεσκευώρου. *you helped her to cabbage.* F. Leg. p. 419, 19. καρπουμένη τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας (vel οὐσίας).

313, 18. Lego, καί, ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, κελεύων — cum mss.

314, 8. ἃ τῶν ἄλλων κατηγορεῖς αὐτὸς ποιήσας. Q. *Timarchum?* Vide F. Leg. p. 403. 19. παῖδα ὄντα etc. ex mox lin. 27. οὗτος ἄλλον ἔκρινε etc.

314, 7. τοῖς ἀρχιδίοις F. Leg. p. 419, 25. 403, 20.

[19] 314, 14. πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων τραύματα. Dele τραύματα, et verte, *plus inde lucri faciens, quam ex certaminibus, seu potius pro vita et capite veris pugnis.* Ineptissime interpretatur Reiskius, ad cujus mentem si scripsisset Demosthenes, dedisset, ἢ ἐκ τῶν ἀγώνων ὑμεῖς, οὓς —. Ne quis autem hoc arripiat, faciam, monendo 1. ὑμεῖς et ὑμῖν ad eosdem plane spectare, 2. dicturum fuisse ὑπὲρ τῆς πατρίδος, non περὶ τῆς ψυχῆς. Deinde 1. ὑμῖν πρὸς τοὺς θεατὰς (τοὺς cum 3 primis edd.) De re confer p. 449, 20. Paulo supra unus ms. ὀπωρώνης ἐκεῖνος, et sic edidit Reisk. Quod habent Ald. B. teste Reisk. et Felic. ὁ πωρώνης, ducere videretur ad ὀπωρώνης, nisi recte ὀπω. haberet Ald. A. Denique Σιμύλῳ recte Reisk. Alterum natum ex καὶ sequente.

[19 b] 315, 3. Malim, ὅσα μηδ' αἰσχρὸν —.

315, 9. ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. χορευταὶ in contemptu Mid. p. 577, 5.

δ' ἡμῖν

315, 21. παραναγνῶθι δή μοι.

315, 23. ἥκω λιπὼν κ. καὶ σκ. πύλας, plane omisso νεκρῶν, etiam citat Libanius Declam. XVI. p. 458. B. ed. Paris.

316, 6. ὑπείληφ' ἐγώ· [νομίζω] τὸν μὲν —

Interpungo cum Marklando; sed delendum *νομίζω*.

[20] 316, 24. *καθ' ἕνα ἄνδρα*, ms. unus. quod oriri quidem potuit ex *ᾱ*, i. e. *μόνον* paulo ante. Sed potius ex *ἄνδρα* male retractum. Menander Ammonii p. 23. [*δεύτερον*] *κάδων* recte Bentleius. *κ* ex *ω* natum. Herodot. II. 175. p. 189, 89. *καὶ* ante *εἴκοσι* om. mss. pars (*ϗ*, v. l. pro *κ̄*) Phil. III. p. 129, 15. malim *ἕνα ἄνδρα*. vide tamen pro Rhod. p. 197, 11. Legem apud Demosth. Aristocr. p. 649, 5. vel Timocr. 719, 5. Eur. Androm. 911. *κακόν γ' ἔλεξας, ἕν' ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη*. *ἕνα* om. membr. sed recte Musgr. post Grot. Stob. *δίσσ' ἕν' ἄνδρ'*, ut 178. Hel. 579. Vide me ad Soph. Œd. C. 563. ad Pantæn. p. 978.

[21] 316, 25. *δικαιότερον* [*καὶ ἀληθέστερον*] om. Aug. 2. ex p. 311, 18. ubi, vice versa, *δικαιότερον* mss. quidam ex hoc loco.

317, 18. Interpunge, *τούτῳ*. *Οὔτε ἀδικῶν — ἑαυτὸν δοὺς, οὐ κατώρθωσε μεθ' ἁπάντων*. Postrema corrigebam — *θωσεν ἐφ' ἁπ*. *in every thing*. Sed puto sana esse, et vertenda, *failed in common with the rest*.

317, 24. *ἀγράφοις νομίμοις*. *ἀγράφους νόμους*, Xen. Memor. IV. 4, 19. Vid. Soph. Antig. 454. Dem. c. Aristocrat. p. 643, 17. ubi confer p. 639, 23. 648, 22. Steph. I. 1117, 24.

319, 8. (*καὶ*) *πᾶσαν ἔχει κακίαν* recte Reisk. ex Aug. 1. quomodo vitatur Pentameter.

320, 1. *ῥήτορος ἢ μὴ*, tres primæ. *ἢ εἰ* Reisk. ex mss. duobus, ut Leptin. p. 470, 5. Onet. II. p. 877, 14.

320, 1. Malim, *σὺ τοίνυν οὗτος εὑρεθεὶς, εἶτα φθ*. partim cum mss. Vide tamen F. Leg. p. 442, 6. *οὗτος* pro *τοιοῦτος* Mid. 576, 2. c. Phorm. 914, 19.

[22] 320, 23. *πολλὰ καὶ καλὰ — ὧν οὐκ ἠμνημόνησε*. Veretur Reiskius, ne quid desit. Ego ista delenda censeo. *σημεῖον δὲ* — enim ad præcedentia clare spectat. Subintellige, *τοῦ μὴ ἐμὲ τῶν κακῶν αἴτιον εἶναι*. Hæc autem omnia a p. 312. versantur in refellenda Æschinis insectatione Demosthenis *τύχης*.

321, 19. *ἐλθόντα τιμᾶσθαι μηδὲ* — recte Reisk. ex mss. Idem *τότε* et lin. 13. et 24. delet. Qu.

321, 25. *ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ*. Supra p. 309, 2. *ὡς εἰς ἐλάχιστον*. Mid. 585, 3. et Phil. III. 124, 9. *ὡς ἐκ πλείστου*. Aristocr. 654, 11. *ὡς διὰ βραχυτάτου*. Plato Theæt. p. 170. A. Steph. (376, 3. Heindorp.) *ὡς διὰ βραχυτάτων*. Idem Gorg. p. 449. C. 1. D. 7. (101, 8, 102, 5. Routh). Thucyd. III. 46. init. *ὅτι ἐν βραχυτάτῳ*. ibid. fin. *ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον*. II. 34. fin. *ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου*. I. 63. p. 42, 85. *ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον*.

322, 10. *δείματος* vertit Collinsius poeta nostras,

322, 19. Distinctionem tolle, et lege, *ὡς τὸ "Μηδὲν — κατορθοῦν" οὐ τῷ* — *ista verba non tribuere*.

[23] 323, 10. *ὃ σὺ νυνὶ πεποιηκὼς εἶ φανερός*. Quid fecisse.

323, 14. *τοσαῦτα* quod multi om. mss. est v. l. pro *τοῦτο*.

323, 24. *Φιλιππισμόν*. Æsch.

325, 13. *ὥσπερανεὶ ἐν πρυτανείῳ*. De Pace p. 60, 7.

325, 26. *καὶ πολλοὺς ἵππους* deleo ut v. l. pro *καὶ πόλεις καὶ τόπους*, et *πολλοὺς* uncinis inclusit R. Sed *ἱππικὸν* infra p. 329, 5. F. L. p. 442, 25. Dinarch. c. Demosth. p. 102, 24. *πόλεων καὶ τόπων* Olynth. II. p. 18, 15.

325, ult. *τούτοις ἐτείχισα*. Æsch. Ctes. p. 65, 33. Demades p. 178, 38. *τὴν Ἀττικὴν ἐτείχισα, τοὺς ὅρους τῆς χώρας περιβαλὼν οὐ λίθοις, ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ*.

[24] 326, 15. [*καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα*] Scholion hoc est ad *ἐκπέμποντα*.

326, 18. *Εὔβοιαν* mendosum esse vidit Marklandus, variam lectionem pro *Ἄβυδον* Reiskius. De *σιτοπομπείᾳ* agitur, non de *συμμαχίᾳ*.

326, 27. Conjicit Reiskius, *δαίμονός τινος* (*φθόνος* vel *δυσμένεια*) *ἢ τύχης τινὸς ἰσχύς*. Hoc video, *ἰσχὺς* ex *τύχης* natum. Elegans sane conjectura *φθόνος*. Eur. Electr. 907. (902.) optime Tyrwhittus, *μή μέ τις φθόνος βάλῃ*, ut Æsch. Agam. 956. Vulgatam defendit R. P. not. mss. ad Arist. Thesm. 902. ex Aristoph. et sequentibus, apud Eurip.

327, 19. *θεοί, μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχ' ἂν εἶναι*. hoc cum Markl. illud cum mss.

327, 20. *ὡς ἑτέρως*. Phil. II. p. 68, 9. supra p. 293, 22. 254, 7. Cæterum de euphemismo Lennep. ad Phalar. p. 112. Valck. Diatr. p. 112. Sic *ἄλλος* Aphob. II. p. 841, 19. 842, 15.

[26] 328, 1. Malim, *ἔστι γὰρ, ἔστι* (*τις*) *ἡσυχία* — *τις* ab *ησ* absorptum. Me vide ad F. leg. p. 352.

328, 27. Lege, *οὐκοῦν ἐπί γ' οἷς καὶ ἡ πατρὶς* —.

331, 1. *ὁ Φιλάμμων*. Æsch. p. 81, 2.

331, 25. *καὶ τὴν τοῦ τὰ πρωτεῖα τῇ π. διαφυλάττειν προαίρεσιν*, Reisk. apud Harles. *ἔχειν* p. 323, 6.

De Corona.

Pag. et versus Reisk. prout notantur in Bekkeri ed. Oxon.

225, ult. *ὅσην εὔνοιαν*. Ipsum ni fallor decreti verbum. vide p. 243, 18. (253, 20.) 263, 10. 286, 3. 294, 17. 317, 28. 318, 12. 319, 16. 321, 6—323, 13. 326,

7. 329, 8. 330, 15. 331, 10. etc. (p. 310, 19. forsan opponi potest: expende.) hinc Epist. 2. p. 1472, 16. Ita p. 325, 4. *ἀρετῆς* ex psephismate. *κηρύττεταί τις ἐν τῷ θεάτρῳ ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας — ἡ εὔνοια καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα* —. Æsch. p. 89. 2. et 14. *τοῖς θεοῖς*, p. 274, 25. *τοῖς θεοῖς* legebat compilator Epist. 1. p. 1462, fin.

226, 5. *πῶς ἀκ*. Respicit Æschinem p. 82, 43. etc.

226, 6. *μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον* etc. vide sch. ad p. 244, 9. qu. apud Æschinem.

226, 8. *ἀκροᾶσθαι* pejor lectio: nimis anapæstica.

226, 10. *ἀμφοτέροις* e 227, 24.

226, 19. *δὲ* recte, ut potius existimo, om. S. Vide p. 293, 19.

227, 14. Junge, *ἀπολ. δικαίως*, ut 244, 8. et 25.

228—230. Nexus: Opus est ut prius amoveam etc. 228, 6. Primum ∴ de privatis 228, 14. Deinde de publicis, 229, 6. scil. *τοῖς ἔξω τῆς γραφῆς*.

229, 6. Egregiam operam hic præstitit Taylorus, quo duce ita fere constituo:

ἡ ἀρχ.	*ἡ δημώδης.*
1. *τὰ μὲν οὖν κατ. — τὰ τοιαῦτα.* (dele *μὲν* ante *ἐπήρειαν**.)	1. *τῶν μὲν τοίνυν κατηγοριῶν* —.
2. *οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι ἔδει — τυχεῖν.*	2. *τὸ δ' ἐν ἐπηρείαξ — Ἀθηναῖοι.*
3. *ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικῶν ἐφαινόμην* —	3, 4. *καὶ μὴν εἴ τι — ἀφελέσθαι φαίνεται.*
4. *καίτοι πρὸς ἅπ. — ἀδικίας τοῦτό γε.*	

*nisi potius excidit clausula respondens istis, *οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς* etc. Potuit esse hujusmodi: *πολίτου δ' ἀγαθοῦ ἢ ἀνδρὸς δικαίου ἀναξία ἐστίν*. Certe excidit clausula in loco p. 246. gemella isti, v. 16. *ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοὶ* — sed vide hic ad l. Cæterum pro *ἐπήρειαν* qu. an leg. *πικρίαν*. Cæterum hæc repetit, p. 269, 1. 319, 1. qui locus diligenter expendendus.

229, 9. Male Bekker. *αὕτη*. Debebat certe distinguere, *αὕτη· ἐχθροῦ* —. *προαίρεσις αὐτὴ* p. 168, 19. 292, 20. Vide an omiserit scholiastæ liber ista, *ἐχθροῦ — τοιαῦτα*.

229, 24. *δύναται*. Citat Sopater apud Reisk. ubi forsan ad *ἐπιεικ*. referebat *οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ* etc. sed sive ad *ἐπιεικ*. sive ad *ἀπραγμ*. hæc spectant, liquet *δύναται* eum cepisse pro *τέτληκεν* — (nostrates, *is capable*).

230, 21. *καθ' ἓν ἕκαστον*. At minime hoc facit.

231, 21. *λαβεῖν*. Vide 239, 17.

231, 22. Reisk. Ind. *ἄνοια*.

232, 2. Reisk. Ind. *δωροδόκημα*.

232, 18. Reisk. Ind. *εἰρήνη*. Ibid. v. *συνέδριον*.

232, 21. Inepte, *παράταξιν* Taylor. vide infra p. 292, 11. (*πρᾶξαι* p. 281, 20.) Fere est nostrum *negotiation*.

233, 10. Reisk. Ind. *μεταπεμπ*.

233, 11. Reisk. Ind. *ἀλλά*.

233, 18. Reisk. Ind. *προαιρεῖσθαι*.

234, 8. Reisk. Ind. *παρορᾶν*.

234, 9. *γράφω* [*πλεῖν — ἀπολαμβάνειν*] ex 233. 23. Retinere posses *τοὺς ὅ. τ. τ. ἀπολ*. sed illud verius.

234, 13. *Μουργίσκην* Æschines p. 65, 23. ubi vide Palmer.

235, 20. Reisk. Ind. *ζητεῖν*.

235, 28. *παρόντων ἡμῶν*. *nobis Atheniensibus per nostros legatos*. Errat Taylor. In seqq. primam personam cum ms. S. retineo. Emendarunt scribæ, ut cum psephismate quadrarent. In ultimo loco p. 236, 18. delere malim pronomina, et legere, *ἀπαγγελλόντων, κἀκεῖνος* —.

236, 9. *τούτους* [*τοὺς*].

236, 17. Reisk. Ind. *ἀκούειν*.

239, 25. Reisk. Ind. *ὀδυρ*.

240, 3. Reisk. Ind. *ἐπάνειμι*.

240, 7. Deleverim *τῶν*.

240, 9. ad 275, 11.

241, 4. [*πλὴν*] *οὐκ*. An *πλὴν* ex lin. 8.?

241, 6. *ὅταν βούλωνται*. qu.

241, 12. [*τῷ προδότῃ*] *συμβούλῳ*, et mox p 242, 1. valde suspicor del. *προδοτῶν* cum ms. S. Certiss. omittendum, ut Bekkerus facit, p. 315, 26. Subdubito de F. L. p. 374, 26. Vide v. ll. p. 424, 1.

243, 25. *ψευδεῖς γραφάς*. *Γραφὴ* pro *a document*, ut videtur p. 723, 5. sed qu. an leg. *γνώμας*. Vide Æschin. p. 54, 10. Qu. de loco Æsch. p. 60, 39.

245, 21. An, *τοῖς δὲ διδοὺς καὶ πάντα τρόπον διαφθείρων*? Vide p. 309, 10. et p. 324, 7. 241, 1. Vide ad Cherson. p. 108, 17.

246, 1. et 27. Dele, *Αἰσχίνη*. Vide p. 248, 2. quod quidem distinguendo fere eludit Bekkerus, quasi sensus sit, *ἤδη γάρ σε τοῦτ' ἐρωτῶ*. Deinde dispesco, duce Tayloro:

246, 1. *πότερον — γιγνόμενα* l. 8. lin. 18. *καὶ γὰρ — ἐμοὶ πεισθέντες*	246, 8. *ἀλλὰ νῦν — ἀπηλλάχασιν.*
246, 27. *ἀλλ' ἐκεῖσε — δόξης ζῆν* 247, 16. 248, 2. *ἀλλὰ τί ἐχρῆν* —	247, 16. *καὶ μὴν — ὁμολογῶ.* 248, 2.

246, 26. ἐνδοξότατα. Hoc scilicet probatione egebat. Vide p. 313, 4. Sensus debet esse *optima*, vel *necessaria*.

248, 2. Reisk. Ind. ἐρωτᾶν.

248, 25. Frustra Markl. ἰδόντων, Tayl. ὁρώντων. Si tanti est, vide Ciceron. Sext. 26. p. 81, 5. Græv. F. L. p. 361, 15. οὔσης τῆς Ἀθ. πόλεως.

251, 19. πρόσοδον. Vide Coray. ad Isocr.

253, 11. Valde suspicor leg. Ἐπὶ Ἡγήμονος ἄρχοντος (pseudonymo sc.), ut Χαιρώνδου sit ex emend. doctioris scribæ.

254, 10. τοὺς χρόνους. An, π. ὡ. τρόπους? Ut Arist. Plut. . vel πάντως, deletis τ. χ. Sed et infra p. 328, 22. qu. an καιροῖς?

256, 2. et 26. Malim, ἅμμε ἐκ τῶν μεγίστων, et ὅτι τῶν μεγίστων ἀ. παραίτιος γ. qu. an hoc R. P. Vide p. 275, 16.

257, 16. προϊέμενοι [τοὺς] ἀδικ. Vide infra ad 240, 7. et 236, 9.

258, 9. Κλεωνὰς, suspectum. An, Κέῳ?

258, 18. Citat Hermog. apud Reisk. voce ὀρθῶς.

258, 20. Respexit, ut videtur, Clemens apud Reisk. Ind. θάνατος. — Reisk. Ind. v. οἰκίσκος.

258, 22. Cum hoc loco comparant Ciceron. pro Sext. c. 68. p. 206. Græv. melius quam cum Leptin. p. 506, 15.

258, 25. etc. Respicit Minucianus Aldi p. 731, 29. apud Reisk. v. μνησικακεῖν. Vide mox p. 259, 7. et 27.

262, 10. Reisk. Ind. v. πένης.

266, 12. Hermogenes p. 364. apud Reisk. Ind. γράφειν, et συκοφαντεῖν.

266, 23. τῶν φυλῶν θεωρικοῖς. Mirum ni leg. χορηγοῖς. θεωροῖς hinc, ut videtur, Auctor Vit. Dem. Plutarch. t. 2. p. 846. A.

267, 6. Reisk. Ind. παράνομος.

267, 8. Adumbravit Auctor Aristog. I. p. 794, 22.

268, 16. etc. *accusare*) (*conviciari* Livius XLII. 41. p. 802, 11.

269, 9. Androt. 808, 19. *quasi non esset Euctemonis inimicus, sed vester.*

269, 16. λόγους τίνας — Interrogative Bekkerus, forsan recte, ob proximum τίς. Ita F. L. p. 361, 6. τί πιστεύσαντες τί ἔπαθον—. Vide Blomfield. ad Æschyl. . Sophocles Electr. 751. οἷ' ἔργα δράσας, οἷα λαγχάνει κακά.

269, 19. Reisk. Ind. περίτε.

270, 4. λυπεῖν Plutarch. apud Reisk. Ind. voce λυπεῖν. forsan ex p. 313, 7.

270, 27. Reisk. Ind. κύαμος.

271, 3. Reisk. Ind. ἀμφισβ.

271, 25. προσείλεσθε, H. Wolf.

272, 12. Vide an legebat scholiastes, τούτου μέλλοντος ἀπήλασεν ἡ βουλὴ καὶ λέγειν προσέταξεν ἑτέρῳ.

272, 19. Hinc Epist. 2. p. 1469, 19.

272, 24. Reisk. Ind. ἀνιστ. ubi leg. *Hermog.* pro *Harpoc.*

273, 20. etc. Vide ad Phil. III. 65, etc.

273, 27. πολεμεῖς φανερῶς — φανερῶς ἤδη —. An priore loco φ. del.? Certe ista, οὐκέτ' — πόλεμος, plane supervacanea. De φανερῶς ad Cherson. 57.

273, 29. Reisk. Ind. δεινός.

275, 11. Reisk. Ind. ἀπαγγέλλειν. Reisk. v. ταλαίπωρος, potius quam ex 240, 9.

275, 29. Reisk. Ind. ἀπαλλ.

276, 10. An leg. τοῖς ὅπλοις? An del. τῷ πολέμῳ?

280, 28. Cicero Phil. II. c. 22=55. " Ut igitur in seminibus etc." Vide Reisk. Ind. in σπ.

282—3. Suspicor hæc duo decreta, et omnia fere in hac oratione citata, spuria esse: certe alterutrum spuriæ ἐκδόσει orationis tribuendum. Si genuinum illud p. 288, 26. an inde profecit horum auctor.

283, 14. Lege, προκαλέσασθαι, scil. εἰς φιλίαν.

284, 1. An in ms. S. latet ἐποιεῖτε, vel ποιεῖτε?

284, 17. οὐδ' ἂν εἰ — συμπνευσάντων. Qu. — σάντων?

284, 19. Reisk. Ind. θόρυβος?

288, 17. Reisk. Ind. Βάτ.

288, 22. Vide Meinek. ad Menandr. p. 279.

288, 25. An om. ἔπραττον? Vide Phil. I. p. 42, 9.

289, 25. Reisk. Ind. δουλοῦν.

291, 14. Reisk. Ind. ἐπιτιμᾶν.

291, 16. Hinc Procem. 35. p. 1444, 22.

291, 19. Mox ad 292—3.

292—3. (Totus locus) Ad Cherson. p. 107, 2.

292, 16. Reisk. Ind. ἐκβαίνειν.

292, 24. εἰλόμην. Exspectarem προειδόμην, ut 326, 12. ἰδεῖν 308, 26. Si retines εἰλόμην, in ἅπαντα latebit τὰ βέλτιστα aut simile. qu. an et ὅσον γ'—.

293, 5. [ἢ καὶ σ. ὅλως] Deleta malim. Sed confer F. L. p. 347, 5. τὰ — λυμηνάμενα — καὶ διαφθείρανθ' ὅλως.

293, 7. [ὥσπερ] οὐδ' — vide lin. 1. sed videtur excidisse clausula: φήσειεν ἄν, [οὔτε τῶν ἀνέμων ἐκράτουν·] οὐδ' ἔστε. Confer p. 307, 28. et seqq.

293, 25. Reisk. Ind. ἐξαρκ. Hunc locum respicit Hermog. p. 192. ed. Crisp. et infra p. 300, 21. Eosdem locos, ut videtur, scholiastes Aristotelis (Reisk. Ind. v. παρεῖναι) et forsan p. 317.

294, 23. Expressit Cicero in Pisonem c. 14. p. 657. " forsitan hoc quod dicturus sum etc."

298, 4. ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοποῦντας. Qu.

298, 6. An hinc Horatius Ep. 2. 2. 110. " *Cum tabulis animum censoris* sumet honesti."

300, 21. seqq. Ad 293, 25.

304, 4. ψήφους. An hæc cogitabat Auctor Epist. 3. p. 1477, 28?

304, 26. Dele πρὸς ὑμᾶς cum ms. S.

306, 2. Suspicor, βουλευόμενος, οὐδὲ γραφὰς φ. παρανόμων, οὐδ' ὑπ. οὐδενί. ἐγὼ δ'—. Cætera intrusa puto, forsan partim ex Olynth. I. p. 10, 10. et III. p. 36, 26.

307, 1. Disting. margo S. λέγεις; — πράττειν;

308, 14. Recte om. ms. S. πρώην. nam hoc admonuisset ultimi casus, quum Thebas cepit Alex.

308, 25. [ὁ] ῥήτωρ. Sed vide 291, 16.

309, 1. Malim, ἃ πολιτικὰ πρόσεστιν ἅπασι καὶ — vel sine ἅπασι. Sensum vidit Reiskius. Nos, *inherent defects.*

310, 5. Dele ταῦτ'.

311, 10. Totum hunc locum de fortuna contrectavit auctor Epist. IV. Æschinis loca sunt p. 69, 36. 76, 8. 71, 2. 61, 38.

313, 2. Malim, ὑπ' ἀ. πολλῶν π. sine Ἑλλήνων.

313, 18. [καὶ] κελεύων. Recte ms. S.

314, 7. Reisk. Ind. ἀρχιδ.

314, 8. κατηγορεῖς. An impudicitiæ accusat, ad Timarchum scil. respiciens? Vide F. Leg. p. 403, 19—27. Cæterum nil hic transponendum; vide F. L. loc. cit.

314, 25. λαγὼ βίον. Respicit Io. Chrysost. in Eutrop. p. 354. ed. Auger.

315, 11. Reisk. Ind. ἐχθρός.

315, 21. Ad 793, 16.

317, 5. Ad 293, 25.

317, 10. Delenda suspicor, ἀλλὰ — βέλτιον. certe καὶ τῷ μ. ἔ. ε. βέλτιον.

317, 23. νομίμοις. qu. an deest aliquid, quod opponatur sequentibus. *not merely in human institutions and laws but* etc. Confer p. 264, 21. An ἐν τοῖς ἑκασταχοῦ νομίμοις — vel potius νομιζομένοις, vel νενομισμένοις.

317, 25. An hæc sententia alibi occurrit in hac oratione?

318, 9. Vide an forte hinc colorem duxerit Cicero Milon. 5. p. 808. Græv. " Quæ quidem si potentia etc."

318, 27. ἐστὶ [τι] τῷ δήμῳ. Recte opinor Bekkerus. Vide mss. ad Aristoph. Eq. vel Vesp. Supple τὸ πρᾶγμα, vel ὁ ἀγὼν, ut Cherson. p. 98, 8—11.

319, 9. πᾶσαν ἔχει κακίαν. om. ms. S. An lacunam expleverunt? Certe non huc trahendus infinitivus indignantis.

319. Confer totum locum cum p. 268. (φθόνου δίκην 268, 4.)

319, 18. ὁρμεῖ. Eadem metaphora, idque pulcherrime, utitur Æschines Ctes. p. 84, 4. ubi recte Reisk. post Taylorum.

319, 22. εὐθὺς — πρεσβευτὴς ἐπορεύου —. Omnino confer F. L.

320, 23. Quis nexus? Excidisse puto quædam.

320, ult. Vide an leg. καὶ παρελθόντος Πυθων. sine σοῦ καὶ — Satis liquet tum temporis non aperte rem gessisse Æschinem. Intrusa ob pluralem κατηγορούντων. Nil opus, vide p. 332, 1.

321, 3. ἔτ' ἄμεινον. Exspectarem potius ἔτι μᾶλλον, ut Wolf. et Markl.

322, 6. Dele καὶ sive ante ἀγν. sive ante μιαρόν.

322, 19. μηδὲν ἁμαρτεῖν θεῶν. Epist. 4. p. 1487, 25. An ductum ex Simonide Platonis, Protag. p. 544. H. St. θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι τὸ γέρας? Imo p. 341. et 344. H. St.=204. et 215. Bekker.

324, 23. Magister v. πένει e Dem. π. παρὰ πρ. citat, προὔπινε τὴν Ἑλλάδα. An hinc, ut legatur τὴν ἐλευθερίαν? Certe huc referendus Photius (unde Suidas) v. προπίνει cum Kustero et Porsono.

324, 24. Puto verba πρ. μ. Φ. ν. δὲ Ἀ. delenda, vel potius hic servanda, mox tollenda, 325, 7.

324, 25. Reisk. Ind. εὐδαιμονία.

325, 6. Reisk. Ind. ἄρχειν.

325, 8. Hinc Epist. 2. p. 1468, 18.— Reisk. Ind. καιρός.

325, 13. [ὥ. ἂν εἰ ἐν πρυτάνῃ] Ex or. de Pace huc intrusa.

325, 25. Mirus ordo, ὅπλα . . . . . . ναῦς etc. istis alius generis interjectis. (hic de Demeg. p. 39.) Locum valde interpolatum esse suspicor. An ita purgandus? πλίνθοις ἐγώ. ἀλλ' — εὑρήσεις πόλεις — ναῦς καὶ ἵππους. Vel, εὑρήσεις ὅπλα καὶ ναῦς καὶ ἵππους, sine cæteris, quæ ex p. 326. . . . . adumbrari potuerunt. (οὐδ' ἐπὶ τ. — φρονῶ est schol. ad πόῤῥω etc. omittit Plutarch. apud Taylor. sed ὅπλα agnoscit.) Mirus æque ordo, πάτρια, ἀνεκτὰ, ἔμφυτα p. 295, 25. An del. ἔμφυτα? De πόλεις vide ad Lesbonact. III. 13.

326, 24. Nisi variæ lect. sunt παρεθέντα et προεθέντα, vide an leg. πραθέντα. et confer Phil. III. p. 121, 2.

326, 27. Valde blanditur Reiskii suspicio excidisse φθόνος aut simile verbum, puta δυσμένεια vel ἀγνωμοσύνη. Neque multum placet ἰσχὺς (Markl. ad Æschin. p. 691. ed. Reisk.), quod (nisi forte natum sit ex τύχης) forsan e grammatici conjectura fluxit, ad lacunam explendam. An, εἰ δὲ δαιμόνων τινὸς ἢ τύχης φθόνος —. θεῶν τινὸς p. 278, 11. δαίμων, τύχη p. 297, 20. Æsch. Ctes. p. 69, 38.

328, 9. ἄλλο. Ita nempe p. 309, 1.

328, 22. χρόνοις — χρόνος. hic ad 254, 10.

330, 1. An, προσλαβόντα παρ' ὑμῖν? ut nempe jungantur ὑπ. παρ' ὑ. Alia ratio loci p. 303, 5.

330, 10. [καὶ ζώντων.] Satis hoc ex cæteris intelligitur.

Demosthenes	Æschines
244, 19.	55, 26. 58, 17.
263, 19. etc.	56, 15.
266. Psephisma.	60, 32. 87, 28. et 33. 89, 3. et 14.
	66, 42. 68, 12. et 31. 75, 36.
	62, 8. ψῆφοι.
	63, 11. ὁ τὴν ξ.
	65, 34. χαλκοῖς τείχ.
	69, 36. 76, 8. Dem. τύχη.
305, 2.	77, 28.
	77, 39. ὁ δημοτικός.
	81, 4. Philammon.
ἀντιδ. σύμβουλον	82, 42.
	83, 5. ἐπειδὰν δῷ.
σιωπῇ λαβὼν	85, 8.
	85, 18. διαλείπων.
	86, 3. medicus.
325, 4. quare ἀξιοῖ.	87, 27.

De Legatione male gesta.

Hunc libellum in Adversariis cito Demosthenica III.

[1] 341, 9. Recte ed. Felic. ἐνθυμουμένους. Æsch. F. L. p. 52, 21. δέομαι σῶσαί με — ὅσοι ἀναμνησθέντας ms. pro — τες, ut in orationis initio p. 28. δέομαι ὑμῶν — ἐθελῆσαι — ὑπολογιζομένους.

342, 11. Pro ἐμπεποίηκει, (quod sine suspicione citat T. H. Misc. Obs. IV. 291. sive Xenoph. Eph. 196.) Lambinus et mss. —ήκη, Marklandus —οίηκεν. Infra p. 372, 1. δέδοικα μὴ λελήθαμεν. (Aristoph. Nub. 493. δέει probabat R. P.)

342, 12. Totum locum sic lego, ὡς δέ μοι δοκεῖτ' ἂν — εἰ σκέψεσθε — καὶ λογίσεσθε. δὲ ex conj. alia ex mss. δοκεῖτε ms. in gemello loco, c. Aristocr. p. 627, 25. ubi præterea malim σκέψεσθε. δοκεῖ ex ms. Reisk. in Æsch. Ctes. p. 54, 4. Dem. Onet. II. p. 877, 24. δοκεῖ ms. Bavar. in text. recte. Vide Porson. ad Xenophont. p. 156, 8. δοκεῖτε Felic. Symmor. p. 178, 13. δοκεῖ ms. in Timocr. p. 721, 17. 763, 1. Alia ratio loci de Rhod. p. 192, 5.

[2] 343, 22. ἂν δὲ μὴ δείξω ταῦτα ἢ μὴ πάντα. Tres ultimæ voces (vide me ad Phil. III. p. 122.) in alienum locum migrarunt, primo scil. adscripta ad μὴ δείξω, ut indicarent aliam lectionem, eamque veram, μὴ πάντα δείξω ταῦτα (contra πάντα facere videtur locus infra p. 397, 17. ubi vide). De ἢ, signo var. lect. vide Ruhnk. ad Rut. Lup. p. 7. Porson. ad Odyss. B. 232. Schol. Arist. Plut. 631. τῶν ἐμαῖων σοι μαστιγιῶν. ἢ τρόπων. Phot. v. Μεσαύχενες. Hesych. v. Οὐδιτανοῦ. Schow. præf. ad collationem Hesychii, p. VIII. Reisk. not. ad Dem. p. 309, 13. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ, κεκράτηκε Φιλίππου. ubi ἢ μὴ recte om. tres primæ edd. et mss. pars: prius μὴ om. alii. C. Aristog. II. p. 801, 15. ἀποσφαλῇ ἢ διαμαρτῇ. Posteriora scholion esse putat Reiskius. Infra p. 406, 15. εἰληφὼς ἢ μετειληφώς. Duas voces om. ms. Bav. Dionysod. 1291, 1. ἢ ὁ πείσας v. l. esse videtur. Athen. I. p. 30. B. ἢ πρόδρομον. Ibid. I. 21. antep. ἢ Τελεστὴς delenda conj. Schw. Jam πάντα sæpissime quidem male additur, sed non raro male omittitur. Male igitur additur in locis a R. P. et Blomfieldio in Prometh. 362. notatis. (Soph. Œd. T. 110. πᾶν τὸ ζητ. etiam Plutarch. περὶ τύχης, II. p. 98. A.) Aristoph. Vesp. 540. σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς θαλλ. R. P. Conf. Suid. v. ὀκνῶν cum Antig. 322. Dem. c. Timocr. p. 766, 1. recte delet πάντας margo Æsch. Ctes. p. 55, 40. ἀρχὰς [ἁπάσας] ἐνὶ π. om. Mead. Quære. Dem. de Coron. p. 303, 14. pro Megalop. p. 205, 26. τὸ αὐτὸ (πᾶσιν) ἀεί. Male omittitur. Porsoni Adv. p. 110. 115. Dem. de Cor. p. 245, 25. 287, 1. c. Phorm. 918, 25. πάντες om. Pollux IX. 45. In Epicharmeo πάντα om. schol. Hermog. p. 377. apud Ruhnken. ad Xenoph. Memorab. II. 1. 20. qui recte servat cum Stob. Trinc. et Gesn. p. 198. (Priscian. p. 1333.) Eurip. Iph. Aul. 1175. vid. R. P. apud Gaisford. ταῦτα [πάντα] Luc. XII. 31. Xenoph. Anabas. VI. p. 221, 5. H. St. De Coron. p. 329, 8. πάντων pro τούτων 4 mss. utrumque dedit Reisk. Q. Olynth. II. p. 24, 1. ubi magna lectionis varietas, malim cum mss. ταῦτ' ἐξ. πάντα, vel π. ἐ. τ. In Phil. I. p. 49, 15. Cherson. 98, 22. non liquet. F. leg. 380, 15. πάντα τὰ ἄλλα tres primæ, τὰ ἄλλα om. mss. alii ταῦτα habent. Vide me ad de Coron. p. 310, 14. ad Onetor. II. fin. Menander Athenæi IV. p. 146. F. 5. vide an leg. πάντα τἄλλα κατέπιον. τὸ

λοιπὸν ἅπαν Epitomator apud Sch. Pythermus Athen. XIV. p. 625. C. In Eupolide Harpocrationis v. ἀπόκρισις, lege, ὡς ὑμῖν ἐγὼ | πρὸς πάντ' ἀποκρινοῦμαι τὰ κατηγορούμενα. (Imo recte statuit Elmslei. ad Ach.) Aristoph. Av. 1065—9. lege, παμφάγοις et πάνθ' ὅσαπερ | ἔστιν, vel ex contextu. In πᾶς enim luditur. Leptin. p. 495, 9. omittitur in ms. πάνθ' ante ὅσα.

[4] 344, 12. Nunc verum puto, καὶ, ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ', ἥκων δεδημηγορηκέναι, διεξιὼν — ut scil. ἀπαγγέλλων - - - δεδημηγορηκέναι parenthesi includantur. καὶ ante διεξιὼν omisi. Contra Reiskius ante πείσας deletum volebat, si ejus notam intelligo. Ejus contextus, forsan errore operarum, ante ἀπαγγέλλων uncis includit. Hoc certe falsum ex p. 438, 12. 439, 17. liquet. Membra autem periodi sunt, 1. ὁ αἰσθόμενος — 2. καὶ, ἔχων — δευτεραγωνιστὴν, προσιὼν — καὶ πείσας — 3. καὶ, ἀπαγγέλλων — δεδημηγορηκέναι, διεξιὼν —. Similis constructio Timocr. p. 741, 2. ubi me vide p. 186.

[5] 347, 10. Vide Æschin. p. 43, 1. usque ad lin. 34. et omnino p. 44, 14 —21.

347, 26. Εὐβοέων. Cleochares Chalcidensis, Æschin. p. 44, 2.

348. p. 352. Philipp. II. p. 73. Æschin. p. 44, 1—21. 49, 37.

349, 12. q. καὶ μάλισθ', ὅπερ εἶπον τούτου — conjicit nescio quis in Append. Frft. Supra p. 345, 6.

349, 12. Collatis Marklando et Reisk. lego, δευτέρου δὲ, τίνος, καὶ οὐδὲν ἐλάττονος; — τούτου· ἵνα —. q. καὶ οὐδέν γ' —.

350, 5. Simplicissimum est, εἴπερ cum Jurino delere, ut natum ex ἤπερ, varia lectione pro ὥσπερ. Citat Budæus p. 935. κύριον, οὗτος εἴπερ ὥσπερ οὗτος. τούτους — τούτους infra p. 362, 8. τοῦτο — τοῦτο 368, 29. τούσδε — τούσδε c. Aphob. III. p. 854, 21.

[6] 351, 12. Malim, ἂν ἀναμνησθῆτε, ut p. 444, 7. ἂν εὕρω. Æsch. Ctes. p. 89, 12. Infra p. 370, 10. Sic εἰ Aristocr. 624, 10.

351, 18. Nunc malim, συνειδότι, δεινὸν εἰ πονηρῶν κ. δ. ἐ. δόξει κ. τῷ σ. (δεινὸν post συνειδέναι p. 408, 2. om. 2 mss.) Arist. Thesm. σύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ (δειν'). Intelligi facile potest, ut Androt. p. 602, 7. δεινὸν εἰ de Pac. 59, 2. Aristocr. 633, 20. 638, 7. 667, 13. Eubulid. 1306, ult. ubi me vide. De loco in Phil. Epistolæ initio, mox vide p. 7. — Duæ lectiones, ut puto, fuerunt, δεινὸν εἰ et εἰ δεινῶν, quæ coaluerunt in δεινὸν εἰσήει δεινῶν. Sed totam corruptelam explicare nequeo. De vera lectione sententiam non muto, nisi quod delenda suspicor καὶ δεινῶν.

351, 25. δέον ὑμᾶς ἃ ἀκοῦσαι, i. e. πρῶτον, ut infra p. 399, 13. De πρῶτος male omiss. v. me ad 444, 4. infra, Porsoni Adversaria p. 112. ad Athen. IX. 385. C. Pseudo-Phalaris CXLII. (XXV.) init. Lege, οὐ νῦν ἃ ἀλλὰ πολλάκις, ut Eur. Med. 294. v. Valck. ad Schol. Phœn. 1366. me ad Apob. III. p. 849.

352, 8. προτέρους — τινὰς recte mss. duo. Phil. II. p. 73, 5. δύσκολός εἰμί τις. Dem. de Cor. 328, 8. me vide, F. leg. 378, 8. Mid. 537, 17. 541, 17. 547, 4. 574, 15. Æschyl. Prom. 721. ed. Blomf. Aristoph. Thesm. 618. ex ms. Bav. (vide R. P. Hec. p. 73. ed. ult.) Æsch. c. Timarch. p. 24, 2. οὐδ' ἀτυχής τις εἰμ' ἐγὼ Ol. III. p. 34, 13. Reisk. ex mss. 2. quibus accedit Dorvill. Conon. p. 1261, 22. παροίνους μέν τινας R. e ms.

352, 11. De hac epistola infra p. 396. collato Æschine p. 44, 30—45, 14.

354, 11. ἐπαγγείλασθαι. recte Harpocrat. et Schol. ἀντὶ τοῦ αἰτῆσαι. infra p. 402, 17. 22.

[7] 355, 20. ἔφη post ὑπολαβὼν addunt, post ἀφίστασο omittunt edd. tres primæ. Si adjuvarent msti, totum locum sic legerem, ἀφίσταμαι. Ἀλλ' ὅπως, ὑπολ. ἔ. A. οὑτοσὶ, μὴ νῦν ἀποστὰς (vel ἀφεστὼς) τότε προσποιήσει. ut modo 550, 20. σὺ, τότε σιγήσας, νῦν ἀφίσταμαι. Sic Reisk. ex mss. Sed 365, 18. μὴ οὖν — μὴ δότω. προσποιοῦμαι, *mihi vindico.* Æsch. Ctes. p. 77, 34.

357, 26. κατὰ πάντας τρόπους. τοὺς τρ. omnes; tres certe primæ edd. Infra 411, 7. κατὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους, sine artic. mss.

358, 12. Malim, ὅτι ΚΑΙ ΤΟΙϹ ΕΚΓΟΝΟΙϹ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ (ΕΙΝΑΙ) ἐψηφ. Vocem, quæ facile a proximis absorberi potuit ex p. 356, 7. addidi. Adde Phil. II. p. 73, 14. Vide infra 430, 20. Contra Æsch. Ctes. p. 68, 6. εἶναι delet Taylor. nescio an recte.

359, 4. et 365, 1. τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι. Vid. Æsch. F. L. p. 45, 18.

[8] 359, 15. Malim, ἡ δ' ἐκ. ἡ μετὰ ταῦτα, vel ἡ δὲ μ. τ. ἐκ.

362, 20. Vel cum marg. delend. ἄλλο, vel leg. ἄλλῳ, ut ms. Bav. pro v. l. — ἄλλος om. ms. 371, 13. ἄλλων ante Ἑλλήνων om. tres primæ edd. 382, 9. (Megalop. fin. ἄλλον — μηδένα mss. de Symmoriis 187, 1. τὴν [ἄλλην] Ἑλλάδα, om. Aug. 1. F. Leg. 368, 9. τοῖς ἄλλοις [Ἕλλησιν] om. tres primæ edd. Lysias c. Eratosth. p. 128, 25. Ἑλλήνων fors. del. cum Marklando.) Deletum malim ἄλλο, depravatum ex ἄλλῳ vel ἄλλων scripto supra ἁπάντων, non pro v. ll. ut Reiskius putat, sed pro glossa. Paulo ante 360, 27. ἄλλου τῶν παρόντων (vel πάντων) οὐδενός. 427, 13. πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. πάντων om. multi, ἄλλων Bav. De Coron. 292, ult. πάντων τῶν ἄλ-

λων Ἑλλήνων. MS. om. πτ, alius ei subdit καί. Ibid. 310, 14. τοὺς ἄλλους [ἅπαντας] Ἀθηναίους. Ibid. 231, 9. τοῖς ἄλλοις ἅπασιν. duo mss. addunt Ἕλλησιν, alter habet loco ἅπασιν. Ibid. 286, 7. iv. lectiones, sc. τῆς πάσης | τῆς πάσης ἄλλης | τῆς | ἄλλης τῆς voce omnino om. Xenoph. Mem. I. 2. 64. μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. ms. πάντων. In Thucydide III. 59. fin. suspectum habeo ἄλλων ante Ἑλλήνων. Vide collationem mss. Cantabb. ad Nub. 412. In Eurip. Androm. 1164. M. suspicor leg. τοῖς Ἕλλησι θεσ. — τοῖσιν ἄλλοισιν κρ. [ἄλλοισι male pro Ἕλλησι Diog. L. 2, 27. in Nub. 413. Br.] Confer ἄλλων ἰατρὸς, Eur. fr. CCXI. Ciceronem ad Divers. IV. 5. p. 195. apud Valck. Diatr. p. 194. Antiphon. p. 135, 4. τῶν μὲν [ἄλλων] λόγων.

[9] 363, 24. Recte Lambinus, τοῦτον ἀφήσετε αὐτοί; alterum ex sequenti natum. Deinde, ὃν δ' ἂν αὐτοὶ λάβητε, ut collatio ms. Veneti Tayloriana.

363, 38. seqq. Æschines p. 44.

366, 25. Lege ex collatione Lessing. et Lambino, ἄλλα τοῦ δουλεύειν. (Speciose etiam Lambinus, περὶ τοῦ συγκατηγορεῖν.)

De ὧν, i. e. τῶν, et ὧν Reisk. nott. p. 754. τοῦθ' pro οὖθ' R. P. ad Orest. 224. restituit Euripidi Antiop. Stob. XXXVI. 217, 18. Gesn. Leptin. 469, 10. L. cum 3 primis edd. οὐ τὸ τῆς δ. vulg. natum ex ντο. Mox recte citat Taylor. Phil. I. 53, 8. Priscianum XVIII. p. 1176, 34. (230, 10. Ald.) quanquam alio spectare Priscianum putabat, ni fallor, Porsonus. [Priscian. Ald. καί περ ἃ ἐν εὐβοίᾳ τέθηκα ἀποδαίει τὸν Φ. Putsch. καὶ περιῶν ἐν βαιοῖς τεθνάναι τῷ δέει τὸν Φ.]

367, 14. [μηδὲ εἰς τὴν Ἀττικὴν] quære an del.

367, 20. Collato Reiskio, lege et interpunge, μεγάλαις, συμμάχων ἀνδρῶν χώραν πολλὴν —.

[10] 368, 23. Recte Marklandus αὐτῇ, καὶ τοῖς ἐκγόνοις, vel potius εἰς αὐτὴν, ut ἐγγράφει — εἰς τὸ ψήφισμα p. 356, 15. καὶ τοῖς ἐκγ. 356, 9. 358, 12. 25. 440, 25. Phil. II. 73, 14. Cæterum supple τοῖς ἐκείνου, ut Ph. Ep. 161, 12.

369, 3. Infra p. 449. Æschines a p. 37, 37. ad 38, 39. 49, 40-1. 51, 8. ad 52, 12.

370, 19. αὐτὸν ἀφεῖται. ἀφεῖτε alii, quod defendere quis possit, ut aor. 2. vide Brunck. ad Œd. Tyr. 1405. sed delendum αὐτὸν ex mss. quod e linea sequenti forsan natum.

370, 27. φησί τις ex conj. Reiskius, et mox τοῦτον τὴν εἰρήνην. Illud recte.

371, 16. [τὴν ἀρχὴν] τὴν πρώτην. Omittunt quatuor minimum mss. et Harpocrat. v. Κτησιφῶν. De τὰ πρῶτα φέρειν Bentl. ad Menand. p. 91=107.

[11] 372, 2. ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι vix dubito quin interpolata sint ex Olynth. I. 13, 20. Si retineantur, interpungendum cum ed. Paris. ἐπὶ πολλῷ Cherson. 103, 1. — Per se non male habent verba. Exempla comparationum simili breviloquentia factarum. De Coron. 328, 10. ὥσπερ πνεῦμα. Ibid. 325, 13. ὡσπερανεὶ ἐν πρυτάνῃ. Ibid. ὥσπερ νέφος. Œd. Tyr. 923. Ran. 1434. Vesp. 700. (Male Bentlei. Phalar. ὥς τις ἀλέκτωρ damnat.)

371, 21. καὶ θεοῖς ἐχθρὸς [καὶ] γραμματεύς. καὶ habent omnes, tres certe primæ edd.

372, 7. χάριν αὐτῆς ἐχέτω, recte MSS. Hermann. ad Viger. p. 708. nil ad rem. Phil. III. 111, 10. αὐτῆς μεταδεδώκατε Reisk. ex MSS. In Æsch. Ctes. 71, 39. dubito. οἷς—αὐτοῖς ineptissime legit Reisk. in or. π. συντάξ. p. 176, 21.

373, 21. Recte margo τοῖς λοιποῖς. Contra 424, 11. οἱ δὲ πολλοὶ optime conjicit Taylorus. Voces confusæ Mid. 551, 11. Mid. ad fin. παράδειγμα ποιήσαντες τοῦτον τοῖς ἄλλοις.

377, 7. κηδεστής. Phrynonis. Vide Taylor. Porro ex Scholiastæ collatione cum Tzetzæ Chiliad. VI. 37. liquet, hæc de Demade male intellexisse Rhetorem antiquum, quem sequuntur tum Tzetzes tum Suidas et Schol. Hermogenis apud Ruhnkenium Hist. Or. p. 73—4. Recte, ut videtur, corrigitur ἐκεῖνος. Recte margo ἐκείνοις in Epitaphio p. 1395, 4. Contra ἐκεῖ pro ἐκεῖνο mss. in Arist. Av. 759.

[12] 377, 11. Mid. p. 580, 20. οὐδ' ἀφιέντα ἀφίησιν.

378, 5. Lege, ὅ τι εἴπῃς. Vide Dawes. p. .

378, 7. Malim αἴρει διώκων, ab αἴρομαι. Nisi quis velit repetitis literis, ἀναίρει, ut supra 365, 17. ἔχθραν ἀνελέσθαι. Pessime: Arist. Vesp. . εἶλον διώκων.

378, 8. πάνδεινος εἴ τις. Plane assentior Marklando post hæc verba deesse aliquid; forsan enthymema de Philocrate, quod refert Æschines p. 29, 1—7.

379, 12. In proxime antecedentibus q. an leg. καὶ ὑποψίας μεγάλης (infr. p. 49. Matthiæ §. 372.). In Eur. Androm. 521. lego, ἀνοίας μεγάλης. Vide me ad locum. Thucyd. III. 45. fin. Plato, sive alius, Alc. 2. tom. 2. p. 292, 8. Bkr. πολλῆς φυλακῆς. Infra 415, 8. Athenæi VII. p. 321. C. et 325. F. Epicharmus: ἀδέαι δὲ κὠλίγου πυρός. Eur. Phœn. 726. ed. Valck. quem vide. Dem. c. Aphob. I. p. 824, 12.

[13] 380, 1. etc. Æschines p. 49, 42. seqq.

382, 16. etc. Infra 424-5. 437. 450.

383, 6. Optime κῦμα Felicianus (πνεῦμα Aldinæ), ut patet ex istis p. 442, 17. τῶν—κλύδωνα—τὰ καθεστηκότα πράγματα ἡγουμένων.

383, 24. Verum puto, Ἀμφίπολιν ἡμετ. δ. κατ. (V. me ad Rhod. p. 198.) ut πόλιν, vel πάλιν ex præcedente natum sit. τότε, sc. cum in Persia esset Timagoras. Eo nomine peccat Marklandi transpositio, quod ἑαυτοῦ ante δούλην necessario postulat inseri. Cæterum ex Xenoph. Hellen. VII. 1. 36. colligere videor, in isto fœdere Amphipolim tutandam in se suscepisse Regem. Vide an huc spectet Demosthenes infra p. 420, pen. Vide or. de Halones. p. 84.

384, 14. προὔπινεν recte MSS. Similis confusio p. 380, 28.

385, 22. Q. οἷς συνεῖπε, ut p. 387, ult. Sed vid. 434, 27.

385, 25. Infra 397, 6. τῇ τῶν συμμάχων εἰρήνῃ. Æsch. F. L. p. 35, 38.

[14] 386, 11. τῇ μὲν ἐκπεμψάσῃ πόλει, sine τῇ, tres primæ edd. recte ut mox 386, 28. 387, 1.

387, 20. γέγονε MSS. ut 385, 1. 369, 20. 370, 1. Malim, ἐκγέγονε. c. Aphob. II. p. 836, 12. Bœot. II. 1024, 22. Herodotus aliquoties, Arist. Eq. 847. Pac. 345. ex Rav. et R. P. Æschin. c. Ctes. 61, 43. Supra 421, 8. ἵνα δ' ἐγγένηται. Pantæn. 966, 9. ἐγγ. Av. Ran. 702.

388, 6. Herodot. I. 168. οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηΐκης.

389, 13. προκατακεχρῆσθαι. Budæus p. 386. ed. Steph. Lambinus, οἷσπερ νῦν λέγω, τοῖς ῥ. αὐτοῖς. Καί μοι—. Malim, ὥσπερ νῦν λέγω αὐτοῖς ῥήμασιν, ἄν. οὔ. p. 345, 9. τοῖς ῥ. τοῖς αὐτοῖς. Halones. 81, 25. αὐτοὺς τοὺς λόγους—ὑπομνῆσαι.

390, 3. Ἱερὸν ὄρος captum VI. φθίνοντος Elaphebol. Legati profecti post III. ἱσταμένου Munych., proximi mensis. Æschin. p. 40, 10—14.

390, 10. Æschines p. 40, 6. εἴρηκε — ὅτι τῆς πρεσβείας ὢν ἡγεμὼν ἐγὼ —.

390, 21. Malim, καὶ τἄλλ' —.

392, 19. ἐποίησαν χρόνον, sine τὸν, tres primæ. Forsan ἐνεποίησαν. Phil. III. 129, 14. Aristocr. 651, 26. pro Phorm. 944, 10. Proœm. 1432, 25. Hæc index Reiskii. χρόνον ποιεῖν ex Archimede citat Hoogev. ad Viger. p. 59. n. χρόνου διατριβὴν ἐμποιεῖν, Thucyd. III. 38. init. ἐποιήσαντο ex lectione ed. Paris. efficit Taylorus.

[15] 395, 24. Recte interpretatur Reiskius παρὰ ταῦτα θεάσασθε, *spectate atque comparate cum his.* De παρὰ Budæus p. 246—9.

396, 21. Legatorum dissidia fatetur Æschines p. 41, 1—5.

397, 12. Si faverent MSS. legerem, οὐκ ἐπ οῦν, ἃ ὑπεσχόμην ἐν ἀ. πάντ' ἀπεδ.

398, 23. Malim, ἀλλ' ἐάσαντες συγγ.

398, 25. Lambinus, μηδ' ἀνάσχησθε λέγοντες ὡς. — Signum variæ lect. ante ἀνασχ. habet ed. Paris. tacente margine. Sed facile intelligitur vox, ut Naus. et X. p. 990, 22.

399, 3. Lege, καὶ συμφέροντας.

399, 26. οἱ ταράττοντες etc. Sic Phil. IV. 140, 11. ὁ δὴ βάρβαρος recte mss. Recte intellexit Wolfius, quamvis ineleganter verterit. Infra 442, 12. ὁ γεγραμματευκώς.

400, 1. τὸ ψυχρὸν — κόρου — Ita sunt intelligenda διὰ μέσου, et vertenda: *ut frigido et ad nauseam inculcato verbo utar.* Deinde legendum, φενακίσων, vel — κιῶν.

[16] 402—3. Schol. ad 402, 23. dicit, Demosthene hæc narrante, discessisse judices, suadente Eubulo. Vide Æschinem p. 28, 20. 48, 39.

403, 3. διακρουσάσης margo. Q. an = διακρουσαμένης, *ea moras trahente.* Sed merus error esse videtur.

403, 24. παρατρεψόμενον. Voce utitur Athenæus V. p. 211. F. ubi nostrum locum citat Casaubonus p. 369, 61. Adde Menandrum Thrasyleonte Athen. VI. p. 248. B. Timocl. VI. 243. C. 2.

404, 22. Lego, καὶ τὴν δικαίαν ἥτις ἐστὶν ἀπολογίαν, omisso cum ms. φεύξεται, quod natum est fortasse ex 369, 4. Vulgatam explicat Taylor. Ind. Att. ad Lysiam v. ANTIPTOSIS.

405, 1. Malim, ὃς τότε τἀναντία.

[17] 405, 9. καὶ ἰοὺ ἰού. Sic, ut videtur, omnes c. Aristog. I. p. 784, 19. βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰοὺ ἰού. ubi Felicianus et pars certe MSS. καὶ interponunt. Aristoph. Plut. 276. 478. Nub. 543. Julian. Ep. I. p. 373. C. Malim tamen καὶ τί οὔ; scil. ποιήσειν. Pro Phorm. 960, 28. malim, τίνας οὔ; οὐχὶ — Pantæn. 970, 20. Everg. et Mnes. 1152, 12. Quanquam lenius est simpliciter delere καί.

405, 21. etc. Æschines F. L. p. 47, 24.

406, 15. Vide supra ad 343, 24.

409, 10. οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἠδίκει malim ob νῦν. Per se optimum est ἀδικεῖ, ut Æsch. F. L. p. 29, 6-7. Supra 399, 1.

410, 2. σκοπεῖτε — εἰ ἐφ' οἷς — ἐφοβούμην ἐγὼ, — τί τούτους προσήκει παθεῖν. (vide ad 432—3.) Videtur Reiskius conjicere, ἐφ' οἷς μηδοτιοῦν ἠδίκουν. Quod si fecit, inepte fecit. Deleto enim εἰ, omnia plana fiunt. Phil. Epist. 159, 23. (omnino conf. Lept. 498, 10.) εἰ ἐφ' οἷς etc. αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας. εἰ om. Ald. B. servat Ald. A. Felic. MSS. pars, εἰ — αὐτοὶ φαίνεσθε ποιοῦντες. Sed Aldum sequor. Vide Ol. II. p. 24, 22. αὐτὸν ἀργοῦντα (sic lege). Pro Rhodiis 198, 7. Contra εἰ ex mss. addend. Æsch. F. L. p. 39, ult. Passim autem particulas male addunt vel demunt librarii. R. P. ad Hec. 625. ed. ult. Eodem modo suspendetur τί infra in orationis fine. (Olynth. I. 16, 8. ὡς recte om. mss.) Leptin. 483, 20. ubi videndum

de πῶς, quamvis solœcismum vocet F. A. Wolf. Mid. 578, 22.

[18] 410, 8. τοῦ διδόντος ferri potest, vertendo *qui dare volebat* (ἐδίδου 393, 14.), figura notissima, de qua Valckenær. ad Phœn. 1406. Supra p. 393, 19. διδοὺς vertendum videtur *offerens, pollicitus*. De Coron. 260, 21. πόσ' ἂν — διδόναι Marklandus, quem miror non hic conjecisse, τοῦ δόντος ἂν —.

412, 10. Malim, ἂν δ' ἄρ' ἅπαντα.

414, 2. κέκρικα. * * * * * φέρε δὴ— Mirum ni aliquid exciderit.

[19] 414, 8. τὸν νόμον ἔθος ποιῶν. In hoc consentiunt tres primæ. Msti alii τὸ νόμιμον ἔθος, alii τὸ κοινὸν ἔθος, alii τὸ κοινὸν νόμιμον ἔθος. ἔννομος de Coron. 267, 6. 310, 20. de Halon. 83, 3. 5. 6. Æschin. c. Ctes. p. 81, 37. et alibi. Vide Burneium ad Miltoni Poemata Græca p. 598. ed. Warton. ἐννόμως Aristocrat. 644, 19. 649, 18. 652, 17. νόμιμος Phil. III. 123, 22. Legendum credo τὸ τοῦ νομίμου ἔθους. Apatur. 898, 15. τὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

416, 21. Distingue, ἔτι "Ἀπολογήσεται—ὑφελόμενος." Μὴ σύ γε. Ista vero desumpta sunt ex Timarchea p. 24, 36—25, 7. Paulo ante ἔλεγες τοίνυν Reisk. e conj. non male.

417, 7. Lege, ὅσῳ γὰρ ἂν —. αὖ tres primæ.

[20] 418, 14. Emendat Valckenær. Diatrib. p. 182, B. τὸ τούτους τυράννους καὶ τὰ σκ. Ego malim, τὸ τυράννους καὶ σκ. tribus articulis deletis.

419, 4. vel Soph. Antig. 186. Forsan videri possit Demosthenes legisse ἆσσον pro ἀστοῖς, quippe infra 419, 14. interpretans, ὁμοῦ (i. e. ἐγγὺς) στείχουσαν. ἆσσον Aristoph.Eq.1303. Ipse Soph.(Œd.Col.?)

419, 14. Sanissima omnia. Distingue "τὴν" δὲ "ἄτην ὁρῶν στείχουσαν" ὁμοῦ, τὴν—στρατείαν, οὐ—*et* CUM NOXAM, *expeditionem Phocensem dico, jam prope* ACCEDENTEM VIDERET —. De ὁμοῦ pro ἐγγὺς, Schol. Homer. Il. E. 867. Harpocrat. et Vales. Suidas, Schol. Plat. p. 10. ὁμοῦ, *fere, circiter*, supra 390, 1. 413, 3. (Vid. Tayl. ad Aristog. I. p. 785, 23.) mox 420, 14. c. Aphob. I. p. 820, 22. ὁμοῦ τι ibid. 817, 1. Plato Theag. p. 129. D. H. St. Pro Phorm. 956, 1.

[21] 419, 20. Male omittit MS. unus τοσούτους. Eurip. Heracl. 575. Lysias p. 150, 24. (me p. 130.) Aristoph. Av. 1132. τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί; τοσοῦτος Phil. III. 116, 10. Aristoph. Eq. 412. τηλικοῦτοι Lysias Ἀπολ. Δωροδ. p. 163, 26,

421, 4. Longam narrationem de oratione sua ad Philippum de reddenda Amphipoli habet Æschines pp. 31—32. quem vide p. 34, 24. et 42. collato Demosth. p, 421. Æsch. 33, 40—42.

423, 18. Malim, ὑπακούσαντά τινα αὐτοῦ κατηγορεῖν. *hominem, qui aliis obsecutus Æschinem accusaturus erat.*

424, 4. Phil. III. p. 121, 7.

424, 16. Q. βούλοιντ' ἂν αὐτὸς ἕκαστος τοιοῦτος εἶναι. duo MSS.

[22] 424, 23. τοσαύτης παρανομίας καὶ μανίας ἐνέπλησε, tres primæ. Aug. 1. 2. μανίας καὶ παρανοίας, et sic procul dubio (vel παροινίας, quod merus est error scribæ) MSS. Parienses. μωρίας ἢ παρανοίας Phil. III. 124, 24. Cæterum similis confusio lectionum diversarum in contextu ed. Paris. supra 435, 25. τὰ τοιαῦτα τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα.

[23] 426, 4. οἱ δὲ πολλοὶ [καὶ] καθ' ὧν —.

426, 8. ἐπειδὴ ταῦθ' — Hæc sanissima. ἐπειδὴ repetitur post longam parenthesin ex 425, 27.

426, 15. [οἱ προδιδόντες] καὶ Φ. recte delet Markl. Deinde emendabam, καὶ Φ. οὐδ' εἶχεν, ὑπακούων τοῖς πρ. ὅ τι πρῶτον λ. collatis v. ll. *could not even tell which traitor's offer to accept first, or what place to take first.* Sed nunc credo vel οὐκέτ' — προδιδοῦσιν, vel οὐδ' εἶχ. —λάβῃ, plane delenda. Putat Taylorus ad or. de Coron. prop. init. duplicem hujus orationis ἔκδοσιν fuisse.

426, 27. ἐψηφίσασθε—φαίνοισθε. Recte hæc. R. P. ad Phœn. 91.

[24] 427, 9. διαφθείρει, μισεῖν ὁμοίως. Vel cum Tayloro δὴ pro δέ. Vide an potius, νομίζετε· εἴ γε [vel εἴπερ] ὁ μὲν—.

427, 26. τῶν προγόνων [ποιήσει]. Dele, et subaudi ex præcedentibus πράξει.

428, 17. τὰ χρήματα [ταῦτα] Olynth. III. 32, 6. τοὺς νόμους [τούτους] μὴ δ. ubi me vide et ad p. 399, 23. Recte τούτοις cum mss. om. B. 413, 17. Vid. Leptin. 460, 11. 461, 5. Confer. Athen. IV. 146. E. cum VIII. 364. E. F. Leg. 388, 18. ἐκείνου lege. vocem omiserant, ut patet e Lindenb. deinde interpolatum est τούτου. Contra de Coron. 311, 27. recte Reisk. τούτων αὐτῶν. ὅδε infersit Brunckius Vesp. 396. αἷμα pro τήνδε Iph. T. 558. ed. Gaisf. legit V. D. Vide v. ll. ad Aristoph. Plut. 879. 980. Œd. C. 1148. recte Heath.

432, 1. Duæ lectiones, ποία χορηγία, et τίς χορὸς vel χορηγός.

435, 1. κατηρῶ, καὶ κατὰ τῶν παίδων — sic lege, omisso Φιλίππου vel —πῳ, sub. σαυτῷ, ut de Coron. 320, 8. Deinde verte, *et per liberorum tuorum capita jurabas.* κατ' εὐχὴν ποιῆσθε Av. Eq. 657. C. Aphob. III. p. 852, 14. κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀ. optime Reisk. et sic tres primæ edd. Ibid. 19. (854, 16. ubi similis variatio) 860, 3. 861, 5. 8. Omnino me vide ad Conon.

* * * * * * * *

INDICES

OPERUM DEMOSTHENIS.

INDEX

GRÆCITATIS DEMOSTHENEÆ.

*** Notandum, Indices hos accommodari paginis et paginarum versibus Editionis Reiskianæ. Illas ad marginem Nostræ interiorem apponi curavimus: hos Nostra, paulo arctius disposita, tantum non exacte refert.

A.

Αβδηριτης, symbolum civitatis vilis et contemptæ, minutæ atque infirmæ. 218, 10.

ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος. 1341, ult.

ἀβελτερίαν ἀποθέσθαι. 140, 10. ἀβελτερία et εὐήθεια, ut diversa copulantur. ὑπ' ἀβελτερίας, ἢ δι' εὐήθειαν. 372, 27. nisi hæc postrema vocabula scholium sunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τούτου λέγω). 373, 13.

ἀβέλτερος] ἀβελτερώτατος. 114, 4. μηδὲν ὑμεῖς ἀβέλτερον πάθητε. 449, 25. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε. 1450, 20.

ἀβίωτος] ἀβίωτον ᾤετο ἔσεσθαι ἑαυτοῦ τὸν βίον. 557, ult. 744, 19. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς ὁ Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον. 1399, 2.

ἀβουλεῖν] οὐθ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν με ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. vosmet ipsos quoque suspicabar non nolle, (h. e. velle) me a contumelia intactum manere. 1471, 19.

ἀγαθὸς ἱπποτρόφος ἐστί. 1046, 9. οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο, est genus affirmationis, vel dejerationis. 1442, 23. ὁ δῆμος κύριος αὐτὸς ἦν ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν. 36, 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. 167, 10. τί δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων γένοιτο. 169, 20. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι — τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινήν. 311, 20. ἀγαθῇ τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ. 315, 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις — τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίγνεται. 658, 2.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quæ aliis molestus, invisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in interioribus animi recessibus lætatur, exsultat, sese effert. 1489, 7.

ἄγαμος ὢν τελευτᾷ τὸν βίον. 1086, 15.

ἄγαν præponitur interdum vocabulis ita, ut cum illis arcte copulandum, et duo istæc pro uno habenda et proferenda sint. ut in illo τούτους τῆς ἄγαν — κολακείας ἐπισχήσετε. 1128, 16. tanquam ἄγαν sit præpositio, ut sunt illa Latinorum *præ* et *væ* (*vægrandis*) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε. 428, 22.

ἀγανακτεῖν] de injuria sibi oblata in foro ad judicem queri. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα μᾶλλον ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν. 966, ult. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπί τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐνηνοχὼς, οὐχ ἧττον τοῦτ' ἀγανακτήσαιμ' ἄν. 1261, 25.

ἀγαπᾶν] a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει. 23, 23. οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα. 263, 7. ἀγαπᾶν τὴν πλεονεξίαν. 662, 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἠγαπημένον φαίνεσθαι. 1404, 4. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη. 1409, 7. b) in aliqua re, quamvis mala et aspernabili, vel detestabili etiam, tamen acquiescere, et sibi, ut in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamvis miserabili, fortuna liceat uti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾶν τοῖς πεπραγμένοις. acquiescere præsentibus, cum gaudio et delectatione, ut conditioni, neque meritæ, neque speratæ antea. 13. 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν. 37, 5. Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνος λαμβάνοντες. 78, 9. ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα τὰς ὁδούς. satis habet, quod vias reparet. 175, 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἄν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες. 175, 19. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ' ἂν ὑμῖν — ἢ ἐλάττω φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. 176, 8. ὃν εἴ τις εἴα ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει. 582, 3. οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τουτοισί. Bœotus his contentus non est. 1002, 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε. *danke Gott dafür, dass* — [*thank God for it, that.&c.*] ὃς γὰρ ὡς ἀγα-

πάντων τοῦθ' ἡμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ. 650, 23. ubi alii οὐκ, alii μὴ præponunt, ambo male.

ἀγαπητὸς] cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, ut si magnam et insperatam prosperitatem adeptus sis, cujus deo gratias ingentes debeas. ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθοῦ τινὸς μεταλαμβάνειν. 36, pen. 175, 14. ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἐχόντων ἡμῖν, κρατοῖμεν τῶν ἐχθρῶν. 730, 17. οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχουσι κακῶς αὐτοῖς. 1234, 6. ἔστι δὲ ἄνθρωπον ὄντα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν. 1436, 6. ὁ ἀγαπητὸς erat cognomen Nicerati, filii Niciæ. 567, 24.

ἀγαπητῶς] vix, ægre, in magni beneficii parte. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐτύγχανον. 491, 3. εἶτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς. 409, 8. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.

ἄγασθαι] delectatione et admiratione alicujus rei, splendidæ, et præclaræ duci. τίς γὰρ οὐκ ἂν εἰκότως ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς. 296, 4. 1395, 10. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας με τιμῆσαι δημοσίᾳ. 1472, 7.

ἀγγεῖον] arca, cista lignea. ἐρίων ἀγγεῖον ἓν ἢ δύο. 934, 25.

ἀγγέλλειν] ἑσπέρα γὰρ ἦν, ἧκε δ' ἀγγέλλων. 284, 21.

ἄγειν] agere, ducere, bajulare, apportare, movere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, æquivalere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. ἄδειαν] τοῦ μὴ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἄδειαν ἦγετε. securi eratis. 387, 17. αἰτίαν] τοῖς ἐπ' ἐκεῖνον ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου. 548, 18. conf. ἐπάγειν. εἰρήνην] πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν. 388, 11. δέδοικα μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. 372, 2. ἡσυχίαν] ἄδικον καὶ ὕπουλον ἡσυχίαν ἄγειν. 327, ult. θεωρίαν ἄγειν, princeps sacræ legationis esse. 552, 6. θίασον] ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν. 313, 23. πόλεμον] κοινὸν ἐφ' ἡμᾶς πόλεμον ἀγάγωσι. 62, 3. πράγματα] οἱ μὲν ἐφ' ἡμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον. trahebant. 125, 20. σχολὴν] ἡμῶν οἴκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων. 98, pen. φάλαγγα] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν. 123, 26. χρήματα] πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χρήματα ἄγειν. bajulare, apportare, subvehere. 185, 23. χρυσὸν] ὅτι χρυσὸν τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε. 122, 2. cum εἰς] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν. 330, 14. εἰς δουλείαν. 213, 27. εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν ἄγειν τοὺς δικάζοντας. 793, 4. εἰς μέσον ἄγεις, ἐλέγχεις, δεικνύεις. 959, 2. εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν ἄγοντες. 617, 27. εἰς τοὺς συκοφάντας. 264, 6. εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος τοῦ πατρῴου ἦγον, εἰς τἆλλα ἱερά. 1315, 15. cum ἐπὶ] ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, crimen cædis, πανταχῆ στρέφων, οὐχ οἷός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμέ. in me conferre, contorquere. 552, 14. ἤγαγεν ἐφ' αὐτὸν τἀδικήματα. 704, 21. cum ὑπὸ] ἄγετε αὐτοὺς ὑπὸ τοὺς νόμους. revocate eos ad leges, cogite legum edicto parere et obnoxios esse. 741, 18. ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. adduxi, pertraxi ad forum vestrum, vobis de iis judicandi pœnasque sumendi facultatem dedi. 1388, 13. φέρειν καὶ ἄγειν] deprædari, depopulari, aufferre, quæ ferri, abigere, quæ abigi possunt. ἀντὶ τοῦ τοὺς λῃστὰς ὑμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας. 304, 14. adducere, afferre, ut merces navi plaustrove. ἀχθέντα (scil. πρὸς αὐτὸν) κατ' ἐμπορίαν. 1199, 18. medicum. 1260, 6. ancillam ex alicujus ædibus et potestate per vim abducere. 1358, 18. ire, ambulare, vadere. ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας. 608, 14. gubernare. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ. 617, 27. μηδ' ὑφ' ἑνὸς τῶν σοῦ φρονούντων χεῖρον ἄγου, patere te agi, duci, gubernari, μηδ' ἡττῶ, ἀλλ' ἐκείνους ἄγε ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα. 1491, 2. tenere, servare, tueri. ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα. 120, 17. educare, erudire, assuefacere. φαύλως ἠγμένοι. 170, 18. movere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις, rebus a re presente alienis, ἠγμένος. 228, 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo, cuidam ponderis monetæve modulo æquivalentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἄγουσα ἑκάστη μνᾶν. 617, 20. acinaces Mardonii, ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικούς. 741, 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecunia currente compensaretur. 1193, 21.

ἀγείρειν] commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγείρει καὶ προσαιτεῖ. 93, 17.

ἀγεννὴς] ἀγεννὲς ὑμῶν οὐδὲν καταγινώσκω. haud arbitror a vobis proficisci posse dedecus ullum animi degeneris. 563, ult. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐπὶ ποίμνια οὐδεὶς ἐπιστήσειε φυλάττειν. 807, 3.

ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν. 152, 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἀγημένα Dorice pro νενομισμένα. 1072, 27. statuta, usu recepta, sancita.

ἀγήρων εὔκλειαν καταλιπεῖν. gloriam consenescere nesciam pone se relinquere. 1399, 15. ἀγήρως τιμὰς κτησαμένους ἐπιδεῖν. 1400, 18.

ἀγκύρα] ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους. ad ancoram stare in salo. 1213, 24. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτοὺς ἐᾶτε. 1295, ult. proverbium est, geminam ad ancoram stare, de iis usurpatum, qui ita sibi prospexerunt, gemino nitentes præsidio, ut, utramvis in partem res cadat, salvi sint, freti altero præsidio, ubi alterum fefellerit.

ἀγκὼν] cubitus. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς. 1259, 21.

ἁγνεύειν] castus, purus ab incestu et pollutione esse. οὐχὶ προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνευκέναι τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων. 618, 9. 758, 20. ἁγνεύω καὶ εἰμὶ καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας. 1371, 22.

ἀγνοεῖν] a) nescire. ἀγνοοῦντα διδάσκειν. 390, 8. ἑαυτοὺς] semet ipsos præ arrogantia et fastu ignorare, haud meminisse, qui olim fuerint, ubi e mediocribus fortunis ad ampliores transissent. insolescere, superbire ex insolentia melioris fortunæ, vel oblitos pristinarum sordium. ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου προϊόντας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτούς. 151, 7. μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγησαίμην ἕνα ὄντα ἐμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιστα, ἢ ὑμᾶς πάντας. 1451, 21. πᾶν ἂν ἀγνοήσειας. plane tardus et stipes sis. 958, 2. τὴν πόλιν, mores civitatis haud tenere. 413, 11. τὸν ἑκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα, οὐδὲ ἀγνοηθέντα, οὐδὲ προδοθέντα. 326, 24. b) errare, labi, peccare, delinquere, inscitia rerum, festinatione, temeritate. πρᾶγμα ἔπαθε τοιοῦτον, οἷον οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἠγνόησεν ἄν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος. 671, 10. διορθοῦσθαι τἀγνοούμενα. 1463, 18. τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῆτε ἐπιτιμήσοντα. 1470, 3. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντές τινες ἐποίουν. 1473, pen.

ἄγνοια] inscitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. ἐν τοιαύτῃ ἔτι — ἀγνοίᾳ τοῦ συνισταμένου καὶ φυομένου κακοῦ (ubi ἐτιάγνοια pro uno vocabulo haberi potest) cum tanta adhuc esset ignoratio mali. 245, 24. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προΐεσθε τῶν κοινῶν. 271, 24. τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς πολλοῖς. 293, pen. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων. 986, 16. τοσαύτη τις ἄγνοια παρ' ὑμῖν ἐστί. 1261, 27. ἀγνοίας μεμιγμένης κακίᾳ. 1394, 11. ἐπιτιμᾶν ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ. ob errorem, vel delictum, furoremve in me admissum. 1472, 4. ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν. 1476, 19.

ἁγνὸς] v. ἁγνεύειν.

ἀγνωμονεῖν. 249, ult.

ἀγνωμόνως ἔχειν. 25, 18.

ἀγνωμοσύνη] tarditas, cœcitas mentis, *Dummheit* [*dulness, blockishness*], et scævitas morum, *Grobheit, Ungeschliffenheit* [*coarseness, clownishness, impoliteness*]. 179, 20. 311, 7. σὺ δ' εἰς τοῦθ' ἥκεις ἀγνωμοσύνης. 958, 23. 1395, 1. 1469, 9.

ἀγνώμων] tardus, fatuus, inconsultus, scævus, importunus. οὐδένα οὐδ' οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοπον ὁρῶ. 143, 26. ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιαρόν. 322, 6. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασε. 1261, 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης. 1468, 15. πάντων ἀγνωμονέστατόν ἐστιν. 1477, 25. μηδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμοι ἦτε. 1479, 24.

ἀγνὼς] ignotus. οὔτε ἀγνῶτες ὑμῖν, οὔτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γιγνωσκόμενοι. 851, 27. ἀγνῶτες ἦσαν ὁποῖοί τινές εἰσίν. haud constabat, quinam eorum animi, qui mores essent futuri. 990, 20. 1140, 7. εἴ τινα ξένον ἀγνῶτα πλούσιον λάβοι ἐραστήν. 1359, 4. μηδ' ἔστω τῶν ἀγνώτων εἶναι κρεῖττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γιγνώσκεσθαι. 1481, 1.

ἀγνωσία] cœcitas mentis salutaria consilia aut non cernentis, aut aspernantis. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσιν. 1412, 8.

ἀγορὰ] forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus præsertim per stata intervalla recurrens solennis negotiationis, et judicia, quæ in foro agitabantur, et denique negotiatio, seu rerum, mercium, numorum commutationes. ἀγορὰς καρποῦσθαι vectigalia e foris et nundinis percipere. 15, 20. νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται. 121, 5. τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. 144, 12. σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγοράν. *die Krambuden* [*the shops, stalls*], tabernæ institorum in foro. 284, 24. κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι. 332, 8. ἀγορὰ καὶ ἐφορία (vel etiam sine copula, ἀγορὰ ἐφορία) locus in limite duarum terrarum, ubi finitimi statis temporum vicibus inter se coibant, mercesque permutabant. 632, 26. οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικοῦσιν. 719, 24. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. b) judicia, tribunalia, actiones causarum forensium. περίτριμμα ἀγορᾶς. 269, 19. ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ. 1091, 17. c) negotiatio, emtio et venditio. πηλίνους στρατηγοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττειν. *auf den Kauf* [*for sale*]. 47, 14. παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ τῆς ἀγορᾶς. præter id, quod jus et fas est in emendo vendendoque, adversus jura mercimoniorum. 1308, 1.

ἀγοράζειν] emere. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιιών. 412, 23. ἐξὸν αὐτῇ βελτίω (scil. παῖδα) πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, τοῦτον ἠγόρασε. 563, 7. etiam in medio usurpatur. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσωνται. sibi emerent, quibus ipsi uterentur, fruerentur. 1223, 20. ἃ αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγο-

ῥάσθη. emta fuissent. 1360, 8.

ἀγορανόμος] ædilis, judex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui provideret, ut alimenta neque deessent, et tolerabili venirent. 735, 10.

ἀγόρασμα] merx emta. ἐνθέσθαι τἀγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. importare, imponere navi merces emtas numis a me creditis. 909, 27. 916, 26.

ἀγορεύειν] verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde imprimis pro concione ad plebem. ἄν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῆ. si quis alium probris, iisque ementitis, prosciderit. 635, pen. τίς ἀγορεύειν βούλεται. hæc erat formula, qua præco concionaturos citabat atque ad dicendum invitabat. 285, 6. ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, ut legislator in Axone edicit. 629, 21.

Ἄγραυλος] filia Cecropis, cujus in fano ephebi recens in albo scripti, et a patria armati, jurabant, se pro ea dimicantes mortem, si necesse sit, oppetituros. τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων. 438, 28.

ἀγραφίου γραφὴ quæ fuerit, ipse orator p. 1338, 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἄν, ἐγγραφέντες (scil. in tabulas ærariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.

ἄγραφος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν. 317, 23. ἄγραφα νόμιμα. 643, 18.

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 23.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν. 808, 15.

ἀγυιὰς κνισσᾶν. 530, pen. 1072, 21. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς. 531, 4.

ἀγυιεὺς Ἀπόλλων. 531, 9. 1072, 20.

ἄγχειν] collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compressu pugni, gulam alteri coarctare. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη. 1157, 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν. 1157, 8. translate, de conscientia scelerum. ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ. quod posterius est explicatio prioris. 406, 5.

ἀγχιστεία] cognatio, consanguinitas, et jus inde exsistens successionis in bona cognatorum defunctorum. ὡμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν. 1051, 11. μέχρις ὧν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι. 1058, 13. νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων. neque jus eadem sacra, eademque jura civilia cum illis communia habendi et usurpandi. 1067, 13.

ἀγώγιμος] est is, quem jus et fas est, e vestigio, ubi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in judicium, ad undecim viros, in servitutem, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi. 624, 12. 1249, 27. de contentione inter Salmasium et Heraldum super hoc vocabulo oborta v. Taylori præfat. ad orat. in Aristocratem. b) τὰ ἀγώγιμα sunt merces, quæ plaustris navibusve huc illuc agitantur, vectantur. οὐδὲν ἄλλο ἀγώγιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile. 929, 17. 1290, 11. et 22.

ἀγὼν] est certamen, aut discrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, scenicum, forense, bellicum, labor et contentio quæcunque. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστόν. 150, 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις εἷς ἀγών ἐστιν ὁ πρὸς τοὺς προδήλους ἐχθρούς. 199, 24. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε. 314, 15. ἀγῶνος ἄξια οὐκ ἂν ὑμῖν φανείη. digna forte minus videantur, ob quæ jure certetur. 519, 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κοινοὶ πᾶσιν εἰσί. 633, 6. προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed præcipue scenicis) διδόναι. 256, 7. δοκοῦσί μοι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες (forenses) οὐχ ἧττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. judicia vestra de rebus in foris vestris agitatis non veritas rerum ipsarum, argumentorumque evidentia magis, quam temporum, quibus causæ quæque agitantur, rationes gubernare videntur. 342, 7. εἰς Ἄρειον πάγον ἐμοὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν. accusarunt me apud senatum Areopagiticum, de falso crimine et a se conficto. 1025, 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται. donec causæ controversæ disceptatæ fuissent. 1173, 10. τοὺς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις. causas dijudicatis pro argumentis. h. e. ut litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta affert, ita vos aut secundum, aut adversus eum datis sententiam. 1467, 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, prœlium decretorium) ἐκεῖνος ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται. 124, 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον. bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera, aliasque quas infinitas numero molestias, bellum, præsertim diuturnum, secum affert: ipsam autem pugnam, quæ sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et executu facilem. 180, 14. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 180, 18. ἡνίκα γὰρ ὁ ἀγὼν ἦλθῃ τοῦ πολέμου. 1396, 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι. contenderant intercedere, quominus ista fierent. 295, 13. ἐν τῷ μεγίστῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθέστηκα.

in summum deveni discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem. 1188, 4. προσδόκα ἐμὲ ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit sortiturum. 1417, 10.

ἀγωνία] trepidatio, formido de futurorum eventu. οὕτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ. 236, 19. b) contentio. ἅπασαν ᾤοντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτίναι. nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum. 1398, 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προείλου. quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares. 1408, 6.

ἀγωνίζεσθαι] in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potiunda: itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in quæstionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrio) ἠγωνίζετο. 418, 5. ἃ μὲν (scil. δράματα σκηνικὰ) πολλάκις ἠγωνίσω. 420, 4. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾷν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπίστασθαι. opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memoriter eas teneamus, atque voce et actione repræsentare promte et cum artificio sciamus. 1414, 12. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτω χρῆσθαι. 226, 12. ἀναγκάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι. 407, 27. ἀγωνιεῖται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 516, 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος. lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda. 709, 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως. 653, 25. ἀτίμητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην. 543, 17. ὅτε ἠγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν. 806, 14. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται. 741, 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν — ἀγωνιζόμεθα. certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subdititiis civibus creatam. 1299, 21. ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν (id est πρὸς ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι. 1073, 11. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 5. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 5. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσασθε. 314, 16. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας. 155, 8.

ἀγωνιστὴς] qui exercenda quadam arte studiove contendit habitum ejus adipisci. ἄκρον ἀγωνιστὴν, perfectum te fieri et consummatum artificem, γενέσθαι (geometriæ puta, similiumve artium) τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον. 1414, 20. τοὺς ποιητὰς, τοὺς χοροὺς, τοὺς ἀγωνιστάς. 331, 1. ἀγωνιστὴς προῄρημαι μᾶλλον εἶναι τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἄθλων. 1415, 27.

ἀγωνοθετεῖν] ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, instituere, curare, apparare, præsidere in iis, palmas et proponere et distribuere. τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει. 119, 13.

ἀγωνοθέτης] qui in certaminibus victoribus palmas dispensaret, ut in Liberalibus poetis et histrionibus: curabat item, ut a populo coronandorum nomina per præconem significarentur. τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην. 253, ult. 266, 1. et 267, 1.

ἀδεὴς, ἀδεὲς] quod metu vacat. οὐ γὰρ ἔγωγε τοῦτ' ἀδεὲς ὑπολαμβάνω τῇ πόλει. 207, 22.

ἄδεια] securitas, ab insultibus alienis, immunitas, impunitas, inviolabilitas, seu majestas, qua quis sacrosanctus est. τῷ τῆς τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα. 58, 16. nam histriones Bacchi ministri habebantur, eoque sacrosancti, ut tuto et sine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. καὶ εἴ τι ἄλλο βούλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν παρασκευάσουσι. 171, 7. τοὺς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόνουν λαβόντες ἄδειαν, id est, ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ἀδεῶς φανερῶσαι. 321, 10. ἡ ἀπὸ τῶν Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν. securi eramus a Theb. injuriis. 367, 12. οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τιμήν τινα διδῷ. 525, 2. τὴν ἄδειαν, (jus et spem atque fiduciam in publico libere commeandi sine metu accipiendæ contumeliæ) ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν οὐσίαν παρέχουσι. 582, 8. εἰ οὕτω τοὺς νόμους θήσει, — μετ' ἀδείας (id est ἐπ' ἀδείᾳ) τοὺς πονηροὺς ἔσεσθαι. 601, 13. τὴν μὲν πόλιν ἑκάστῳ ἡμῶν δεδωκέναι ἄδειαν τοῦ μή τι παθεῖν ἀηδές. 709, 27. τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικοῦσι δίδωσιν ἄδειαν (scil. τοῦ τοῦτο ποιεῖν). 732, 12. ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν. quo fas erit ire, quo confugere, ut tuti ab horum contumeliis simus. 1342, 22.

ᾄδειν] κατακλίνεσθαι καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον. 402, 24. ᾖδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας. 1259, 20. οἱ τῶν ᾀδομένων ποιηταί. poetæ lyrici. 1391, 17.

ἀδελφὴ] ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε. 1024, 26. ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος οὑμὸς ἔγημεν οὐχ ὁμοπατρίαν. 1304, ult.

ἀδελφὸς] ὀνόματι μὲν ἀδελφὸς τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθροὺς ἔχῃ τούτους. 1008, 2. πλὴν, ἐστὶ, νὴ Δί', ἐστὶν αὐτῷ ἀδελφὸς—ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος. 793, 21.

ἄδετος] liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετοι περιίωσιν. 753, 1.

ἀδεῶς καρποῦσθαι. 16, 18.

ἄδηλος] τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις. 196, 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου. 378, 24. ἄδηλος χάρις. gratia, de qua certo non constat conferenti, num ille, cui confertur, ejus sit memor futurus et parem relaturus. 416, 4. νόμους ἔθεσθε ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat Schol. Herm. p. 88.

ἀδημονεῖν] animo dejecto, et quid agat, quidve loquatur, incertus et anxius esse. ἀδημονούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτε θελούσης (scil. ᾄδειν) οὔτε ἐπισταμένης. 402, 24.

ᾅδης] ἵνα ἐν ᾅδου τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον. 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου, μετὰ τούτων περιέρχεται. 786, 12. v. etiam tit. ἅδης.

ἀδιάλλακτος ἐχθρός. inimicus, cum quo reditus in gratiam desperetur, aut negatus sit. 100, 13. 135, 12. 702, 11. εἴγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχει. si vos sine remissione irascimini, atque veniæ et reconciliandæ gratiæ spem prorsus amputatis. 1472, 23.

ἀδιάφθορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου sincera τῆς ψυχῆς. 325, 14.

ἀδίδακτος] qui magister et disciplina defuit, haud eruditus. ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορός. 520, 13.

ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. quam facile non sit verbis exprimere. 219, pen.

ἀδικεῖν] οὐκέτι ταῦθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ. 33, 15. (οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀδικεῖ. citat Schol. Herm. p. 385. e Philippicis.) ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. redimere securitatem ab injuriis. 96, 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, (scil. ἠδικῆσθαι) τί τῷ ἀδικοῦντι προσήκει (scil. ποιεῖν). 147, 16. τοὺς ἀδικοῦντάς τινας χρὴ αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων ἐχθροὺς ἡγεῖσθαι. 196, 10. ἵνα ἢ ἑκόντες ἀδικούμενοι ἀνέχησθε. 212, 6. ἀδικεῖ τις ἑκὼν, ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία. 317, 15. τί Δημοσθένης ἀδικεῖ, id est, τί ἐγὼ ἀδικῶ. 327, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι. 358, 23. οὐ τοίνυν, μὴ Λεύκων ἀδικηθῇ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος etc. 469, 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἤδη τισὶν ἠδικῆσθαι μείζω τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων. 983, 14. οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὡς, εἴ τι γένοιτο, ὃ μὴ συμβαίη, τοὺς ἄλλους ἀξιώσειν πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν. 1433, 16. ἐπ' οὐδενὶ (id est ἐν οὐδενὶ) τῶν πεπραγμένων εὑρήσετε ἐμὲ ἠδικηκότα. 1473, 9.

ἀδίκημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. etiamsi a nobis ad eum injuria quæpiam proficiscatur, ego ne id quidem in numero rerum injustarum habuero. 188, 19. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus, flagrantibus delictis. 229, 19. παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν. 305, 10. κοινὸν ἔμοιγε ἀσέβημα (οὐκ ἀδίκημα μόνον) τούτῳ πεπρᾶχθαι δοκεῖ. 548, 11. (τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων. citat Schol. Hermog. p. 88.) ἀδικήματα τῶν νόμων, id est, περὶ τοὺς νόμους, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commissa in leges. 586, 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα. læsio in bonis accepta, diminutio fortunarum per injuriam oblata. 983, 15. ἐπειδὰν δὲ κριθείς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται. appellationes scelerum, facinorum, in fraudem legum commissorum, quibus appellationibus utimur ad ilia scelera designandum. 628, ult.

ἀδικία] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. 159, 22. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός. 264, 2. ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τιθέασι νόμους, id est, ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν. in fraudem reip., ut resp. ex eo detrimentum accipiat. 745, 2.

ἀδιοίκητον οὐδὲν ἦν. 709, 5.

ἀδιόρθωτος] ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα. 50, 18.

ἀδόκιμος] sublestus, parum sincerus, haud idoneus. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῷ ταῦτ' ἀδόκιμα. 781, 3.

ἀδολεσχεῖν garrire τηνάλλως. 73, 21. 1206, 16. οὐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν. 1462, 11.

ἀδόλως ποιουμένων ἡμῶν συμμάχους. 209, 18. οὐδὲ ταῦτα ἁπλῶς, οὐδὲ ἀδόλως φανήσεται γεγραμμένα. 725, 25.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψόμεθα. 12, 19. νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστάναι. 151, 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμοῦ λέγουσι. dedecora paupertatis de me prædicant. 1315, 4.

ἄδοξος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. 106, 7. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155. 5. χωρίον ἄδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella. 247, 17. ἄδοξος ἀσφάλεια. 295, 16.

Ἀδράστεια] eadem quæ Nemesis, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna ultrix. Ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὢν ἔγωγε προσκυνῶ. deprecans invidiam dicti, ne Fortuna ultrix jactantiam meam castiget. 781, 8.

ἀδυναμία] defectus virium, penuria, cui negatum est pecunias imperatas derepente præstare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 20.

ἀδύνατον] excusatio legitima, cur quis muniis demandatis fungi minus potuerit. ἐὰν μέ τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ περὶ ἑαυτὸν ὄν. 238, 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. quæ autem excusationes legitimæ sint atque probabiles, et rursus quæ minus, arbitrator prætor castrensis. 238, 12. πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multæ occurrebant allegationes et excusationes facultatis deficientis. 262, 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδυνάτους ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. homines invalidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis destituti simus. 1089, 9.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίων, αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi. 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur.

ἀδωροδοκήτως. 310, 22.

ἀεικέλιος] turpis, fœdus adspectu et auditu. πραθέντες, δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες. 422, 21.

ἀειλογία] sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in judicio agitata atque disceptata fuisset, quandocunque et quotiescunque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους. 341, 15. περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 26. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δίκαιον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπρᾶχθαι. 1456, 17.

ἀειφυγία] θανάτῳ καὶ ἀειφυγίᾳ, exsilio perpetuo, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι. 528, 7.

ἀηδὴς] molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδέν. 411, 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδής. *stellete er sich baerbössig an* [*he behaved in a most atrocious manner*]. 1147, 12.

ἀηδία] malevolentia, simultas, animus adversus aliquem exacerbatus, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα ἑαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακώς. 401, 18. μηδεμίαν περαιτέρω ἀηδίαν εἶναι. 1169, 17. b) importunitas, sævitas, orationis et morum, qua quis audientibus, aut inter quos versatur, molestus et intolerabilis fit. ἀποκναίει ἀηδίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. 564, 12.

ἀηδῶς] v. sub ναυτιᾶν. ἀηδῶς τινὶ ἔχειν. succensere alicui, malevolo et infesto animo esse. 500, 15. λόγους, οὓς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἠκούετε. haud ægre, haud illibenter. 1442, 25.

ἀήθης] insuetus. ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινὸς εἰσί. 15, pen.

ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. 309, 16.

ἀθάνατος] μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. tam firmas et stabiles ipsi esse fixasque res secundas, quibus nunc floret, ut nulla fortuna rursus eas evertere possit. 42, 15. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας. qui immortalis adeo sit futurus, si mortem aliud nihil afferat, quam vis et cædes aliunde oblata. nam a vestris injuriis ejusmodi oratorem securum esse, et per vos certe ipsi licere vel immortali esse. tam illum penes vos gratiosum esse. 142, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνθέσθαι αἰσχύνην. ita pacisci, ut ea pax æternum sit futurum reip. dedecus. 358, 16. θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἠξιωμένους ἀθανάτων. 1400, 19.

Ἀθηνᾶ] Minervæ ærarium, et quæstor, in cujus tutela id erat, sæpius commemoratur. v. tit. ἡ θεός. εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐλθών. ibi jurandi ergo. 949, 12. nam ibi fiebant partium litigantium compositiones sub arbitris, et inter se postulata remittebant, quibus satisfactum esset.

Ἀθήναζε et Ἀθήνηθεν. 882, 6.

Ἀθηναῖος] ἐβούλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipsi contentio sua, ut civitate Attica donaretur. *Wollte er doch mit aller Gewalt ein Bürger zu Athen seyn. Nun hat er es. Nun sieht er, was das auf sich hat* [*He ardently desired to be a citizen of Athens. Now he has obtained it. Now he sees what it signifies*]. 1215, 11. τὸ Ἀθηναῖον γενέσθαι, civitate Athen. donari, οὕτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἡγήσαντο εἶναι. 1375, 3.

ἄθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένους καὶ δούλους μετέχοντας. 1408, 11.

ἀθλητὴς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat. 799, 16. dictio hæc a multis imitatione est expressa. v. Philostrat. p. 685, 28.

ἄθλιος] miser. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi. 548, 12. b) sceleratus, improbus. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην. 142, 18. οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος οὔτε ἄφρων ἦν. 395, 16.

ἀθλίως καὶ κακῶς πολεμεῖν. 276, 2.

ἀθλοθέτης] genus aliquod honoris, seu magistratus. ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθι-

στῇ λειτουργεῖν, οἷον ἄρχων, βασιλεὺς, ἀθλοθέται. magistratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, civesque designabat, qui choros ederent, etc. 997, 5.

ἆθλοι] ludi gymnici, a tota Græcia celebrari soliti. ἄθλων ἀπεχόμενον. 631, ult. ἄθλων ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία. 1393, 2. ἆθλα] præmia certaminum. ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου. 41, 24.

ἀθροίζειν] πάνθ᾽, ὅσα βούλεταί τις, ἐν ὀλίγῳ ἀθροίσαντα. 33, 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. ἐάν τις ἀπ᾽ αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc crebro hauriat (hoc est πολλὰ, pro πολλάκις) et, quoties, toties multum simul hauriat (hoc est ἀθρόα). 186, 16. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι. 496, 24. ὧν ἀθρόων δίκην τήμερον λαμβάνειν ἄξιον. quæ omnia, multa cum sint numero, simul unis pœnis vindicari par est. 614, 25.

ἀθυμεῖν] οὐκ ἀθυμητέον τοῖς (id est ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παροῦσι πράγμασι. 40, 11.

ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρέχει. 15, 14.

ἀθῷος] τοὺς ἀτακτοῦντας ἀθῴους καθιστᾶσιν. 31, 16. ἀθῷος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας. 316, 17. ἀθῷον ἐᾶσαι, impunem transmittere. 423, pen. ἀθῷον ἀφεῖναι, transmittere sine accusatione. 549, pen. ταύτης μὲν (τῆς δίκης) ἀθῷος ἀφίεται. ab hoc quidem judicio liber et absolutus discedit. 646, 13. ἀθῴους τοὺς κινδύνους ποιήσουσιν αὐτοῖς. innoxia discrimina. 1437, 9.

Αἰαντίδαι. 1399, 2.

Αἰγεῖδαι. 1397, 23.

αἴγειος] caprillus. αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὰς, ἢ τρεῖς. 934, 26.

αἰδεῖσθαι] revereri, pudore et reverentia alicujus duci. Sed in foro Attico est, aut, homicidæ ignoscere, veniam cædis ei facere, cum eo in gratiam redire, humanitate, seu qua alia causa motum, eumque pati domum ab exsilio redire; aut, placare peremti cognatos, ad ignoscendum eos permovere. ἐὰν ἑλών τις (scil. ἄλλον τινὰ) ἑκουσίου φόνου, μετὰ ταῦτα αἰδέσηται, commiseratione ejus ductus ignoscat, καὶ ἀφῇ, ab eoque in jure persequendo desistat. 983, 19. ἐὰν μὲν αἰδέσασθαι δέῃ—πάντας, scil. αἰδεῖσθαι, omnes ignoscere, (h. e. lex edicit, ut consanguinei omnes in condonandum et ignoscendum homicidæ consentiant) ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν, aut si quis obstet, vel unus, ut intercedentis pertinacia potior sit, redituque in patriam excludat cædis reum. 1069, 2. ἕως ἂν αἰδέσηταί τινα τῶν ἐν γένει τοῦ πεπονθότος. ad commiserationem permoverit, ut patiatur exsulem in patriam redire. 644, 1. μήπω τῶν ἐκβαλόντων ᾐδεσμένων. 645, ult.

αἴδεσις] indulgentia, conniventia, commiseratio. αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν. 528, 8.

ἀΐδης, idem qui ᾅδης. ἀλλ᾽ ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην. 322, 11.

ἀΐδιος] μήτ᾽ ἀϊδίους τοῖς ἀτυχήσασι τὰς συμφορὰς καθιστάναι. 1480, 20.

αἰκίας δίκη, actio erat in eum, qui in conflictu manuum primus intulisset verbera, et νόμος αἰκίας, caput illud juris Attici, quo capite his de actionibus constituebatur. 525, 14. causas has judicabant XL. viri. 976, 11. αἰκίας judicium est, ὁπότερος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων. 1141, 7. 1151, 14. αἰκίας δίκην ταυτηνὶ ἔλαχον αὐτῷ. 1256, 5. erat hæc minor actio, quam γραφὴ ὕβρεως· nam hæc erat publica, illa privata. αἰκίαν τινὶ ἐγκαλεῖν. 976, 6. αἰκία proprie est, cum homo redditur ἀεικὴς fœdus adspectu, cum oris et vultus notæ plagis ita commiscentur, ut homo fiat ignorabilis.

αἰκίζεσθαι τὰ χωρία. evastare, ἀεικῆ reddere, turpia adspectu, deformia, et sibi dissimilia. 1075, 11.

αἰκισμὸς] deturpatio corporis, quæ fit plagis. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη. 102, 20.

αἷμα] θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου, μεταδοῦναί τινι. 421, 10. ἐφ᾽ αἵματι φεύγειν. causam capitis dicere ob crimen cædis commissæ. 548, ult.

αἱμασιὰ] maceria villæ circumducta. περιῳκοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην. 1274, pen. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo quod maceriam ulterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, ut partem hujus carpat. 1278, 3. προαγαγόντες τὴν αἱμ. 1279, 13. et 19. καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἱμ. ἀπροσδοκήτως. 1280, 9.

αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε. 184, ult. γέγονε τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσπερ αἴνιγμα. perplexa, ut expedire se nequiret. 446, 13.

αἴρειν] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι. 58, 6. 178, ult. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι. 297, 11. τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι. 1395, 13. αἴρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, oratione rem exaggero, καὶ φοβερὸν ποιῶ. 537, 13. ἄρασθαι ἔχθραν. suscipere simultatem cum aliquo. 558, 9. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

αἱρεῖν] proprie de venatore feram consectante et capiente, hinc translate de accusatore reum peragente et condemnante. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφήν. 226, 17. in medio significat, aut velle simpliciter, aut malle, aut designare. a) decernere, secum constituere, sibi proponere, velle. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς, καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ᾽ ἰσηγορίας ζῆν ᾑρημένοις, εὖνοι γένοιντ᾽ ἄν. 195, ult. ἀλλ᾽ ὡς οὐχ ἅπαντα, ὅσα κατ᾽ ἀνθρώπινον λογισμὸν ἐνῆν, εἱλόμην. 292, 23. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται. 407, 19. nisi ibi μᾶλλον ἢ ἀπολογεῖσθαι subaudiatur. b) malle, præhabere aliud alii, deligere, optare. ἀντὶ πολλῶν ἂν ὑμᾶς χρημάτων ἑλέσθαι νομίζω. 9, 1. et 1420, 21. τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἑλοίμην (subaudi μᾶλλον,) ἢ — 24, 17. ἕλοιτ᾽ ἄν τις οὐχ ἧττον τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου. 156, 13. τάξιν τῆς πολιτείας αἱρεῖσθαι. 200, 4. πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο. 268, 25. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ᾑρημένης. 295, 17. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην. 332, 5. οὐδ᾽ ἀχρηστοτέρους ἡμᾶς Θηβαίων νομίσας, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ᾽ ὑμῶν. 383, 1. c) designare honori alicui gerendo. αἱρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον. 249, 20. σιτώνην αἱρούμενος (ὁ δῆμος) ἐμὲ ἐχειροτόνησεν. 310, 2. αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curandas funeris necessitates. 321, 24. παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ᾑρημένοι σύνδικοι. 689, 6. αἱρεῖσθαι pro προαιρεῖσθαι. τῶν τὴν δόξαν τοῦ σοφιστεύειν ἑλομένων. qui sibi delegerunt. 1415, pen. Num αἱρεῖσθαι πόλεμον pro ἀναιρεῖσθαι usurpavit Dem. 161, 6.

αἵρεσις] optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo deligit, et sequitur, animi sententia et propositum, voluntas, voluntatis propensio. ἣν μὲν ἀπ᾽ ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν (pro προαίρεσιν) εἴχετε. 283, 13. τὴν αἵρεσιν τῶν ἐθελησάντων καλῶς ἀποθνήσκειν. 1400, 25. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. studiorum sectas quasi, h. e. vias diversas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum cujusque ingenio. 1417, 6. ὥστ᾽ ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι. 9, 9. 16, 14. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη. 24, 15. οὐδ᾽ αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν. 42. 25. οὐ βουλόμενοι ἐφ᾽ ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem. 283, 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευταῖον βουλομένοις ὑμῖν ἐστὶν ἀκοῦσαι. 626, 17. λαβὼν αἵρεσιν. 947, 20.

αἱρετώτερος. 1488, 6.

αἶσα] sors, fatum, placitum, jussum. κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ᾽ ὀλεῖται Αἶσαν. 421, 25.

αἰσθάνεσθαι] ἀμφότερα οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους. 134, 26. οὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. 157, 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾐσθῆσθαι. senserunt, intellexerunt, neminem prius a sese venditum fuisse, quam semetipsos. 241, 10. ὥστε μηδ᾽ αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν. ut Thebani impedire non possent, ne si sentirent quidem. 354, 21. οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν. 344, 4.

αἴσθησις] ἡ καθ᾽ ἡμέραν ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω κᾀν ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἐφ᾽ ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, non statim in unaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati præbet, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. 133, 12. τοὺς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἴσθησιν. 362, 1. οὕτως ἀκριβῆ τὴν παρ᾽ ἐκείνου αἴσθησιν πρὸς ἑκάτερα ὑπάρχειν. ministris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicus ejus sit, qui inimicus, qui amicitia ejus dignus, indignusve. 411, 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἴσθησιν δηλοῦν. sensum communem docere, quid alia quacunque de re nobis judicandum sit. 1417, 5.

αἰσχροκέρδεια. 611, 15.

αἰσχροκερδὴς] turpis lucri avidus. ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδής ἐστιν ὁ τρόπος αὐτοῦ. 1204, 24.

αἰσχρορρημοσύνη] fœditas, spurcities orationis. αἰσχρορρημοσύνῃ καὶ τῷ διηγεῖσθαι τοιαῦτα, ἐφ᾽ οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. 1489, 8.

αἰσχρὸς] ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων. 18, 13. αἰσχρῶν ᾀσμάτων ποιηταί. 23, 21. αἰσχρὸν ὕστερόν ποτ᾽ εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι. 128, 15. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν. 176, 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν. 189, 4. σύνεσις, ᾗ τὰ καλὰ καὶ αἰσχρὰ διαγινώσκεται. 269, 24. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 24.

αἰσχρῶς] εἰ ἄρα δεῖ παύσασθαι ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας. 220, 10. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, ult.

αἰσχύνεσθαι] δοκεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην Φιλίππῳ ἐμβαλεῖν. 52, 9. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες. 157, 7. τὰ δίκαια, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, (scil. πράττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν. 208, 11. οὔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel, in publicum prodire. 426, 19. οὐδὲ τὴν γῆν (scil. ᾐσχύνοντο) πατρίδα οὖσαν, ἐφ᾽ ἧς ἕστασαν. Ibid. 20. οὔτε τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις. Ibid. 21. αἰσχύνομαι ὅμως ὑμᾶς, λέγειν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reverentia, ut in illam (vel de illa) dicere turpius,

aut iniquius aliquid haud audeam. 1022, 23. τοῦτον οὐκ αἰσχύνεται ἐναντίον ὑμῶν ψέγειν. 1022, 25. σημεῖα ταῦτα τοῦ μηδὲ τοῦτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι. 1264, 8. ὦ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε. 1483, 25. οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι. 1486, 12.

αἰσχύνη] modo est dedecus, turpitudo, modo fuga dedecoris, reverentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσι. 17, 6. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην. 43, 6. et 102, 17. αἰσχύνην ὀφλισκάνειν. 18, pen. et προσοφλισκάνειν. 93, 3. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης. 30, 24. αἰσχύνη συμβᾶσα τῇ πόλει. 254, 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν. 272, 18. ἀθάνατον συνθέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην. 358, 18. ἐπ' αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἔπεμψε Φιλίππῳ. stupri ergo, dehonestandum. 413, 26. πῶς οὐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνην ἕξετε. qui fiat, ut male ne audiatis, ut infamia ne laboretis. 481, 27. αἰσχύνη λέγειν. pudet dicere. 689, 24. τοιαῦτα ποιοῦντες, ἃ πολλὴν αἰσχύνην ἔχει καὶ λέγειν. 1262, 11. αἰσχύνην οὐ παριστᾶσιν. verecundiam, reverentiam non incutiunt. 1396, 22. αἰσχύνη τῶν μετὰ ταῦτα ὀνειδῶν. 1397, 7.

αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. rogare veniam navigia ædificandi. 219, 11. μὴ μετάσχοιεν ἂν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε. 255, 15. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι. 283, 20. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαῤῥήδην οὐκ ἐῶντος μὴ ποιησαμένῃ τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις τὴν δωρεὰν αἰτεῖν. 595, 20. ὅπου δὲ αἰτεῖν οὐκ ἐᾷ, πῶς οὐ σφόδρα γε δοῦναι κωλύει; 596, 25. αἰτεῖν δίκας πρῶτον κελεύει ὁ νόμος. 692, 18. b) mutuo petere, et accipere. παῖδα διάκονον ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν ᾐτημένην. 1155, 6. στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας ἀργυρᾶς δύο αἰτήσασθαι. 1191, 1.

αἰτία] αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος. 152, 6. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας. 230, 5. ἁπάσαις ἅμα αἰτίαις καὶ βλασφημίαις τούτου κεχρημένου. 237, 1. αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ ψευδῆ. 275, 4. et 21. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες. 323, pen. ἐκδέχεσθαι. culpam, vel crimen in se suscipere. 352, 25. πάμπολυ λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστί. 600, 4. vbi docetur, qui ista duo inter se differant. αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἔχειν. commisisse aliquid, ob quod speciosa criminatione postulari possit ad dandum supplicium. 998, 8. αἰτία interdum est quicquid aliqua de re utramvis in partem prædicatur. τὴν ἑτέραν αἰτίαν ἔχον ἕκαστον δοκιμάζεται. res, de qua controversia agitari possit, utrius partis sit, melioris, an sequioris, scrutinio subjicitur: κἂν μὲν τὴν ἄδικον (scil. αἰτίαν ἔχον) φανῇ, πονηρὸν κρίνεται, et ejusmodi quidem si sit ea res, ut affirmari possit, iniquum esse facinus, malis et turpibus in rebus habetur, ἂν δὲ τὴν δικαίαν, (scil. αἰτίαν ἔχον φανῇ) χρηστὸν καὶ καλὸν, sin autem constet, affirmari licere, eam jure factam esse, tum vero salutaris et præclara esse existimatur. 645, 7. τῷ ἐπενεγκόντι τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis insimulavit. 692. 13. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις (scil. ὄντας) ὀργῇ. 1470, 25. 1471, 7. τῆς ἀνελέγκτου (vel potius ἀνεξελέγκτου) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότες. 1467, 17.

αἰτιᾶσθαι] αἰτιᾶταί με οὐδὲν Φίλιππος ὑπὲρ τοῦ πολέμου. 250, 23. αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων. 292, 4. ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις. quarum culpam facile in paupertatem conferas. 314, 20. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῷντο ἐμέ. 548, 20. αἰτιάσασθαι ταῦτα οὐκ ἔστι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν. 1404, 23. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα τοῦ κακῶς τὰ πράγματα ἔχειν. 1441, 1.

αἴτιος] a quo res profecta est, qui in culpa est. οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. 14, 1. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίγνεται. 195, 3. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. 298, 23. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὕρῃ. 376, 26. αὐτοὺς τοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι. 1465, 15. αἰτιώτερος] τοῦ δημοκρατουμένην καὶ ἐλευθέραν εἶναι, ὡς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰτιώτερόν ἐστι, οὐδ' ἂν ἕνα εἰπεῖν οἴομαι. 701. 11. αἰτιώτεροι ὑμῶν οὐδένες εἰσί. 1234, 8. αἰτιώτατος] αἰτιώτατος ἐγένετο τοῦ μὴ πάντας αὐτοὺς λιμῷ ἀποθανεῖν. 469, 25. αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη. 521, 1. τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφίπολιν πάντων οὗτος αἰτιώτατός ἐστι. 670, 17. αἰτιωτάτου μετὰ τοὺς θεοὺς ὄντος τῆς καθόδου τῷ δήμῳ. 742, 26. 1230, 17.

αἰχμάλωτος] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων. 107, 14. ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν (Alexander aliquis, rex Macedoniæ) εἰς Δελφούς. 164, 21. αἰχμάλωτα [subaudi σώματα). 384, 12. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρο ἤγαγε. 480, 10. αἰχμάλωτον οὖσαν τρυφᾶν. 402, pen.

αἰωρεῖν] τοὺς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν. sublimes gerens. 313, 26.

Ἀκαδημία. 736, 6.

ἀκαθαρσία] impuritas, spurcities animi, scelerositas, facinorositas. τοῦτο γὰρ, τοῦτ' οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. 553, 12.

ἀκάθαρτος] καὶ τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὑτοσί. 403, 14. ἀκάθαρτος καὶ μιαρός. 980, 20.

ἀκαιρία] cum quis aut imparatus, aut districtus est, ut vacare rei præsenti, aut sufficere omnibus nequeat. τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας. quod illi tempus est rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere opportunissimum. 16, 4. ἐὰν δ' ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδητε. existimantes nunc illis nil opus esse. 169, 15.

ἄκαιρον μῆκος ἡμῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ. 1409, 20. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥᾳθυμίας. 241, 7.

ἀκακία] ingenii simplicitas, vitæ innocentia. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ. 1372, 23. ἀκακία τοῦ τρόπου. 1373, 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. simulans se simplicem et antiqui moris hominem. 1153,10. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας. 1164, 13.

ἀκάκως] pro more hominum simplicium, innocentium, nullam fraudem designantium, sed bona fide agentium. ὁ δὲ ῥᾳδίως μοι καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται. 1154, 18. ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ὡμολόγησεν. 1162, 2.

Ἀκαμαντίδαι. 1398, 9.

ἀκαρῆ] ἀποκρίνεταί μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ, ne hilum quidem, μοι δανείσοι. 1223, pen.

ἀκαριαῖος πλοῦς. trajectus brevissimus, citissime conficiendus. 1292, 2.

ἀκαταλλάκτως πολεμεῖν. sublata spe omni gratiæ reconciliandæ. 153, 17.

ἀκατάστατον, nunquam consistens, neque conquiescens, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα. 383, 7.

ἀκέραιος] salvus, illæsus, intemeratus. φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίου. 17, 13. ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες (scil. τὴν πατρῴαν οὐσίαν). 1087, 24.

ἀκήρυκτος πόλεμος. 314, 16.

ἀκινάκης Μαρδονίου. 741, 6.

ἀκίνδυνος] ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος. 150, 9. οὐδ' ἀκίνδυνα ἑώρων. 258, 16. ἀκινδύνου σοι τοῦ ἀγῶνος γεγενημένου. 501, 8.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῷ διαιτητῇ μαρτυροῦσιν, ὅ, τι ἂν βούλωνται. 913, 7. ἀκινδύνως ὁρῶν ἔχοντα τὰ οἴκοι. 14, 14.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν (id est θεωρούμενα μένει ἀκίνητα). 1406, 3.

accusativus pendens, seu absolutus. τοὺς δὲ τοιούτους συκοφάντας, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας ἀπ' αὐτῶν τυχεῖν; pro ποῖ δὲ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιούτων συκοφαντῶν. 1342, 21.

ἀκμὴ] ταῦτα πρότερον μὲν ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν· ὥστ' οὐκέτ' ἐγχωρεῖ (scil. τοῦτο ποιεῖν). in nervum erupit res, venit in extremum discrimen. 52, 7.

ἀκοὴ] fama. ἀκοῇ ἴστε. 597, 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖν] testari in judicio de re, quam testis non ipse viderit coram se gestam, sed ab aliis fando acceperit. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν ἐῶν ὁ νόμος, κωλύει μαρτυρεῖν, ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. quæ lex permittit testi, vt ex persona defuncti testetur de re, quam se aiat olim ex ipso audisse, cum diceret adhuc superstes, eadem lex vetat, adhuc superstite in vivis patre, filium de ejus rebus gestis testari. 1097, 3. ἀκοὴν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ (μόνον) τεθνεῶτος. 1130, 26. 1131, 11. ἀκοὴν ζῶντος μεμαρτύρηκε, τὰ ψευδῆ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον. 1131, 8. ἀκοὴν (testimonium non ex sua, sed aliena fide) μηδεμίαν προσάγειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα. 1300, 14. οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐδ' ἐπὶ τοῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι. 1300, 16. προσῆκε δήπουθεν εἰδότας, certo gnaros et cognitam habentes eam ex sua cujusque conscientia, αὐτὴν πολλοὺς, ἥπερ ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν, non referre rumores de ea vulgares. 1309, 3.

ἀκολασία] ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν (nisi potius ἀκολαστίαν est). 1362, 12.

ἀκολουθεῖν] pone incedere, sequi, item comitari, prosequi, item se accommodare, inservire. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ, milites sequitur imperator, h. e. est in eorum potestate. οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων. 51, 14. εἰ ἄρα δεῖ ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας. 220, 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τοὺς ἀποστολέας καὶ τὴν βουλήν. 1150, 11. ἀκολουθεῖν οὐκ ἤθελον εἰς τὴν βουλήν. 1254, 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν. me comitari ad mensam numularii. 1154, 27. b) incedere in agmine exsequias euntium, comitari funus. ἀκ. ἐπὶ τὸ μνῆμα. 308, 3. 1071, 22. τοὺς ἔξω τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας. 1392, vlt. ταῖς ὀξύτησι καὶ καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκ. 730, 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχουσι καιροῖς. 805, 25. μετά τινος] ἀκ. μεθ' ἑαυτοῦ γράψας τοὺς ἕνδεκα. secum ire XI. viros. 608, 14. μετὰ Σωτάδου τοῦ Κρητός. circumcursitans cum Sotade, quaqua is iret, eum comitans. 1382, 8.

ἀκόλουθος] substantive acceptum, est minister honestior, pedissequus, quorum gregem pone se trahere, superbum et vanum habebatur, eratque invidiæ. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς (ipse solus cum sit) ἔχων, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ. 565, pen. τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγεις. 958, 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον παραδοῦναι εἰς βάσανον. 1120, 3. b) adjective, conveniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum. et construitur alias cum genitivo, alias cum dativo. οἰκίας οὔσω

μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολούθους. populares, nihil habentes præcipuum, populi sortem excedens. 174, 27. τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ οὐκ ἀκόλουθον, οἷς ψηφίζεσθε, ἔχετε. 176, 6. ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων τἀκόλουθα τούτοις πράττειν. 312, 25. νόμον αὐτῷ (alii legi vetustiori) ἀκόλουθον τεθεικέναι. 745, 11. ἐφαίνετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλουθος οὖσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et albo inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quae illa in tribu solerent usurpari. 1001, 26. εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλουθον εἶναι. 1134, 3. 1178, 17. πάντα τἀκόλουθα τῇ ποίμνῃ. omnia, cum grege ovium connexa, eoque pertinentia. 1155, 4. οὔτε τῆς μεγαλοψυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλουθον. 1477, 1.

ἀκολούθως τοῖς νόμοις. 1100, 14.

ἀκονᾷν] acuere, h. e. irritare, exacerbare, efferare. οὐδ' ἐφ' ἑαυτὴν ἀκονῶν τὴν πόλιν. 1469, 26. τί τοῦτον ἀκονᾷς, ὦ μάταιε. quid hunc instruis, erudis, armas ad scelera. 784, 10.

ἀκονιτὶ] nulla cum molestia, nullo certamine, sine pulvere et sudore. 200, 2. ἀκονιτὶ προΐεσθαι. 295, 7. ἀκ. πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσεται. 365, 17.

ἀκοσμεῖν. 1226, 12.

ἀκούειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνεθίζω. 169, pen. 170, 4. (ἅμα ἀκούειν αὐτὸν πλησίον ὄντα Πυλῶν, καὶ — citat Schol. Hermog. p. 97.) φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κακηγοριῶν ἡδέως ἀκούειν. 226, 21. ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου. 227, 12. ἀκ. ἀσμένως. 237, 15. οὐδὲ φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν. 240, 12. ἀκούεις Αἰσχίνη. 263, ult. τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκούω, καὶ στένων, καὶ κύπτων εἰς γῆν. 332, 11. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν. 450, 10. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. 529, 11. τῷ μὲν ἀκοῦσαι, ad literam quidem, verbo tenus, specie tenus. cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ, reapse autem. 623, 26. οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. 797, 3. ἃ δὲ μηδ' ἀκούειν πᾶσιν οἷόν τε, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβές ἐστι. 1370, 3. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἐθέλειν ἀκούειν ἐλπίς ἐστι τὰ πράγματα γενέσθαι βελτίω, τοῦτο χρὴ πράττειν, id est, μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τὰς συμβουλάς. 1446, 25. δεινότατοι πάντων ὑμεῖς ἐστὲ ἀκούειν ὅ, τι ἄν τις καθ' ὑμῶν λέγῃ. 1453, pen. μὴ θέλουσιν ἀκούειν οὐκ ἔνι δήπου μαθεῖν. 1454, 21. σιωπῶντας ἀκούειν. 1462, 8. ἀκοῦσαι μὴ πρὸς φιλονεικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον. 1474, 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioso. νῦν κόλακες, καὶ θεοῖς ἐχθροί, καὶ πάντα (scil. ὀνείδη, vel αἰσχρὰ) ἀκούουσι. prohibere non possunt, quominus audiant probra nulla non sibi ingesta. 241, 13. κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι. ignominiosa appellatione se læsum ait. 442, 13. οὐδένας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (scil. vitia et dedecora) οὕτως ἀκοῦσαι (æquo animo) νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα (scil, ὑμῖν, ἀκούετε) κακῶς ἀκούοντες. 1453, 25.

ἀκούσιος] ἀκουσίων φόνων δικαστήριον τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ: 643, 20. 983, 15.

ἀκρασία] τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου. 23, 12.

ἀκριβὴς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς. tam assidua, diligentia, et singulas minutas res subtiliter atque solerter exsequentia judicia. 79, 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεστάτην γενέσθαι. 101, 15. ἀλλ' οὐ τιθέναι ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδέ, ἣν προσῆκεν, ὀργήν. 273, 18. οὐκ ἤθελεν εἰς τοῦτο τἀκριβὲς καταφεύγειν. noluit ad hanc descendere, vel se demittere inquisitionem, unde tota veritas in lucem erat proditura. 874, 8.

ἀκριβολογεῖσθαι] πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 5. τότ' ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου. 307, 9. μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσησθε. nimis ad vivum ne resecate. 398, 21. ἀκριβολογεῖσθαι ταῦτα οὐ πάνυ δεῖ. 669, 1.

ἀκριβῶς] diligenter, subtiliter, exquisite, certo, explorato. ἀκριβῶς σκοπεῖν. 15, 9. εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα. 155, 26. θαυμάσῃ δὲ μηδεὶς ὑμῶν, εἰ ἀκριβῶς ἴσμεν. si tam probe cognita istæc atque perspecta habemus, ut nihil sit, quamvis minutum, quod nos effugiat. 1186, 6. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. qui victum misere et minutim comparcendo conquisivisset. 1362, 10. ἀκριβῶς διεξιέναι δυσχερὲς κρίνω. 1476, 10. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς ἀκριβῶς. cum pulvisculo, ut nihil quicquam numulorum intervertere suam in rem posset. 740, ult.

ἄκριτος ἔρις καὶ ταραχή. 231, 8. lis, rixa, contentio, κρίσει carens, h. e. diremtione, disceptatione, ubi nemo est, qui partes litigantes discernat, et in pacem componat.

ἀκρίτως] sine formula juris legitima, non dicta, non audita causa. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους. 212, 22.

ἀκροᾶσθαι] ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροώμενοι. 151, 15. ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. 226, 8.

ἀκροατὴς] ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκρ. 227, 24. ἀκροαταῖς ἐχρήσαντο καθ' ὑμῶν ὑμῖν. æquo fertis animo, et gaudetis adeo, audientes vos ab his in concione liberrime objurgari et probris proscindi. 1434, ult. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι. 1454. 7.

ἀκρόδρυα] arbores hortenses. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.

ἀκρόπολις] arx Athenis, ubi thesaurus erat, et tabularium publicum. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. 35, 6. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν. 121, 22. ὅλης (vel, ut Minucianus refert, πάσης) οὔσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς. 428, 13. μήτ' ἐκτίσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι. nec ærariis adscriberetur, quorum nomina tabulis inscribebantur in arce asservari solitis. 1327, 25. οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί. scripti pro ærariis. 1337, 24. b) arces aliorum oppidorum. βαρβάροις καὶ δούλοις, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται. 194, 27. οὐ τόπων, οὐδ' ὁπλιτῶν, οὐδ' ἀκροπόλεων κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει. 398, 27.

ἄκρος ἀγωνιστής. perfectus in arte. 1414, 18. τριταγωνιστὴς ἄκρος. 270, 11.

ἀκρωτήρια] artus, extremæ quæque e trunco prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης περικόψαντες. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriæ aureæ in arce, in templo Minervæ, dedicatæ. 738, 14.

ἀκρωτηριάζεσθαι] ἠκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας. qui suas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, ut si quis homini aures, labia, nares, et artus amputet. 324, 22.

ἄκυρος] invalidus, irritus auctoritate, vi et potentia cassus. ἐπιδείξητε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν. monstrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum potestate non esse. 437, 26. ἄκυρα προστιμημάτων δικαστήρια. quibus jus et fas non est mulctas irrogare. 700, 16. 732, 10. ἄκυρος δωρεά. incertum, instabile donum. 467, 28. ἄκυρον ψήφισμα. 651, 27.

ἄκων] ἐξήμαρτέ τις ἄκων, συγγνώμη τούτῳ ἀντὶ τῆς τιμωρίας. 317, 17. 716, 7. οὐχ ἑκών, ἀλλ', ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων. 1167, 16.

ἀλαβαστροθήκη] σὲ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα. 415, 4.

ἀλᾶσθαι] vagari, nescius quo eas, inter spem metumque. πολλῶν συμμάχων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται. 440, 20.

ἀλάστωρ] ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες. 324, 21. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν. 438, pen.

ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας. 270, 4. σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς Θηβαίων ἀτυχήμασι, κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ. 239, 26. ἀλγεῖν τοῖς αἰσχροῖς λόγοις καὶ ὀνείδεσιν. 798, 5. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. 1489, 8.

ἄλγημα] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα. 1260, 20.

ἀλειτούργητος] immunis, jure vacationis a muniis sumtuosis et onerosis fruens. ἀλειτουργήτοις πασῶν προστακτῶν λειτουργιῶν. 256, 10.

ἀλεκτρυὼν] ᾖδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος. 1259, 20.

ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις. 727, 24.

ἄλευρα] ἀλεύρων (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον. 1278, 23.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 4. τούτων τοίνυν οὕτως ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων. 232, 16. πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας. 281, 2. τῆς ἀληθείας ἡττώμενος. 317, 10. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 21. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστήν. 873, 19. b) αἱ ἀλήθειαι in numero plur. Demosthenes usurpare amat, ut 875, 7. 1041, 9. 1081, 13. 1151, 6. 1154, 10. 1201, 8.

ἀληθὴς] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας προσήκει εἶναι. 21, 7. τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀποκρύπτεσθαι. 279, 21. μετατιθέναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς. 303, 9. ἀποδόσθαι χρημάτων τἀληθῆ. 349, 24. τἀληθὲς ἰσχυρόν ἐστι. 406, 1.

ἀληθινὸς φίλος. 113, 27. 1248, 22. 1249, 1. 1250, 7.

ἀληθῶς] τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων. 269, ult.

Ἁλία dorice idem, quod Ἡλιαία, seu ἐκκλησία, concio. 255, 21.

ἀλίμενον χωρίον. locus importuosus. 1213, 20.

ἀλιτήριος] furialis, pestilens, pestifer, qui quo venit, illuc secum exitium affert. κοινὸν ἀλιτήριον ἁπάντων τῶν ἀπολωλότων. 280, 26. 402, 27. 411, 26.

ἀλλὰ tam objectionem, quam responsionem ejus incipit. 739, 24. cum inseqq. usurpatur loco δὲ pone præmissum μέν. ἀλλ' ἐπὶ pro ἐπὶ δέ. 597, 25. in argumentatione. ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. *ἀλλὰ μήν, porro, deinceps.* 15, 25. 734, 15. *quin etiam.* 1092, 9. ἀλλὰ νῦν γε, sic breviter et abrupte dictum, pro integro εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε δή. si non citius, at nunc certe, cum adhuc oportunum est. 37, 18. ἀλλὰ pro ἤ. μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν N. φονέα, ἀλλ' Ἀρίσταρχον, id est, ἢ Ἀρ. 554, 15. *saltim, tamen.* τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. si nihil aliud, aut, ut reliqua ne commemorem, corrumpis tu quidem senio suos adjutores, eo, quod—733, 26. redundare videtur ante ἢ et οὐδέ, ut in illo ἀλλ' οὐδοτιοῦν. 771, 11. ὧν οὗτος πρὸς

ὑμᾶς ἀπήγγειλεν, ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. 352, 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἐμοὶ γιγνόμενον ἀποφαίνουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. 821, 7. τῶν ὑμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι. 1455, 18. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ simplici. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεώς ἐστι. 45, 13. idem quod ἢ simplex. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος ὠνομάσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν—790, 26. οὐδαμόθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912, 6. εἰς ἕτερον ἐμπόριον οὐδὲν, ἀλλ' ἢ εἰς Ἀθήνας. 1284, 16. ἀλλ' ἤ, pro ἄλλος ἢ, vel ἄλλο ἤ. οὐκ ἐᾷ νόμον, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον ἤ, *nisi*) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν. 719, 7. καὶ τί λοιπόν ἐστιν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλο, ἢ *præterquam*) καταλελύσθαι. 731, 19. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι, ἀλλ' ἢ (*nisi, præterquam*) βραχέα. 1225, 3. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα—ἀλλ' ἢ πάντας τούτους. 1441, 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλως ἢ *præterquam*) περὶ λήγοντα τὸν ἐνιαυτὸν ἢ λαβεῖν. 731, 9. usurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse. 1401, 1.

ἀλλάττειν] ἀλλαξάμενος πρὸς ἕτερα χωρία. 1280, ult.

ἄλλοθι] οὐ γὰρ ἄλλοθί που βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν. 228, 16. pro ἄλλοσε. εἴ τις Ἀθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθί ποι σιτηγήσειεν, ἢ—918, 5.

ἀλλοῖος] abhorrens, inconsentaneus. ἂν δ' ἄρα ἅπαντα λογιζομένοις (scil. ὑμῖν ὁ λόγος) ἀλλοιότερος φανῇ. 1442, 11.

ἄλλος] οἱ ἄλλοι, subaudi πολῖται. quod etiam interdum pro οἱ πάντες, vel οἱ ὅλοι potest accipi. ut ἄλλος interdum pro ἅπας. τῶν ἄλλων ἕνεκα. 608, 22. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦτον, ὀφείλειν. 795, 22. τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων. 1480, 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, id est, τὴν ὅλην. 187, 1. ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τούτου τὰς ἄλλας ἔλαβον τιμὰς, id est, τὰς πάσας. 569, 25. ἄλλο τι ἤ—(id est ἄλλο τι δεήσει ποιεῖν, ἤ—) ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δεήσει Χαρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίζειν. aliudne quidquam supererit, quod agat, quam hoc, ut æquo ferat animo sibi a Charidemo insultari, neque id impediat. 638, 14. (simile illud Herodoti p. 55, 12. ed. Wessel. ἄλλο τι ἢ λείπεταί μοι τῶν κινδύνων ὁ μέγιστος, pro, τί ἄλλο λείπεται ἐμοί, ἢ ὁ μέγιστος τ. κ.) ἄλλο sinistrum, secius quam velis, malum, dirum, nefandum. εἴ τι ἂν ἄλλο ψηφίσαισθε ὑμεῖς, scil. quam nobis volupe sit. ἄλλο aut redundat, aut est pro ἕν. ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων. 996, 24. nisi ibi τῶν ἄλλων accipere velis pro τῶν ὅλων, vel τῶν πάντων· quomodo accipi posse videtur etiam in illo p. 794, 9. παρὰ τῆς τῶν ἄλλων (id est ἁπάντων) ὑμῶν φύσεως, pæne ut Francicum *nous autres*.

ἀλλότριος] alienus, seu jure, seu animo, h. e. quod sit in alius jure et potestate, aut quod tibi sit inimicum et infestum; item abhorrens et discrepans. a) alienus, peregrinus, in quem tibi nihil juris, neque potestatis sit. εἰώθεις, τὰ οἰκεῖα αὐτοὺς προϊεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι. 129, 25. ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις. aliis choregos agentibus. 403, 22. εἰς ἀλλότρια ἐμπεσὼν δόξεις ὡς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι. 1004, pen. ἐπὶ τῷ τἀλλότρια λαμβάνειν ὁτιοῦν ἐποίουν. 1015, 20. ἀλλοτρίους παῖδας εἰσάγοντα εἰς τοὺς (ἑαυτοῦ) φράτορας καὶ δημότας. 1349, 13. b) haud congruens cum alio, inconsentaneum. οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου. 289, 14. ut hic cum genitivo, ita cum dativo in isto constructum cernitur: οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ. 290, 19. εἶτ' οὐχ ὁρᾶτε τὸν Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ (libertati puta) καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα. 72, 1. c) inimicus, infestus, animo abalienatus. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου. 228, 12. εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι. 290, 12.

ἀλλοτριοῦν] τῶν δὲ τριηράρχων τοὺς ἠλλοτριωκότας ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς λειτουργίας, τούτους στεφανῶσαι κελεύουσιν. qui trierarchatum suum aliis certa mercede elocassent, quod ipsi eo fungi noluissent. 1233, 11.

ἄλλως] temere, ut fert, fortuito, sine fraude mala. τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων. 527, 27. b) mere, absolute, nihil aliud, quam id ipsum, quod dico. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23. sed v. annotationem ad h. l. ubi aliter interpretor, et, ni fallor, rectius. ἡγοῦντο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἄλλως (id est ὅλως, ἁπλῶς, οὐδὲν ἄλλο ἢ) ὕθλον καὶ φλυαρίαν. 931, 11. c) secius, prave, perperam. τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ δοκιμασθέντα σὺν πολλῇ σπουδῇ πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη. 1466, 5.

ἀλογίαν ex or. in Aristocrat. citat Harpocr. h. v. ἀντὶ τοῦ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν.

ἀλόγιστος] τίς οὕτως ἀλόγιστος. 536, 7.

ἀλογίστως. 464, 4. 1288, 22. οὐχ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε. 1485, 14.

ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκήτου σωτηρίας τυγχάνειν. 672, 14. καὶ γὰρ ἄλογον ἂν εἴη. 481, 4.

ἅλς] οἱ ἅλες sunt convictus et contubernii communio. ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ubi autem manent jura convictus? quid his fit? 400, 16. πότεροι οὖν τοὺς ἅλας καὶ τὰς σπονδὰς παρέβαινον. 401, 3. ἁλῶν κοινωνὸς καὶ ὁμωρόφιος γενόμενος. 553, 5.

ἄλυπος] μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα. 1390, 23.

ἁλύσει μονονοὺ σιδηρᾷ δεδεμένος. arctissimis vinculis constrictus. 778, 20.

ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρων. 188, 13. τὸ προΐεσθαι καθ' ἑκάστην ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελές. 13, 9. δύο πάντων ἐστὶν ἀλυσιτελέστατα τῇ πόλει. 1444, 14. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. haud expedire reip. gerendæ se tradere. 1481, ult.

ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς. 1402, 12.

ἄλφιτα] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. 918, 11. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ᾠδείῳ. 918, 8.

Ἁλῶα] festum agricolarum Cereri et Baccho peracta messe sacrum, pro frugibus comportatis in aream, ubi primitias ipsis consecrabant. 1385, 2.

ἁλῶναι] criminis convictus ejusque reus a judicibus declaratus esse, tametsi corpus rei haud teneatur, sed fuga elapsum sit. τὸν πεφευγότα, accusatum, ἐπ' αἰτίᾳ φόνου, καὶ ἑαλωκότα, condemnatum tametsi absentem, ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ καὶ σωθῇ. 632, 12. οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω. 408, 10. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδ' οὐκ ἂν ἔγραψας. 653, 21.

ἅλως] area triturando frumento. ἦσαν γὰρ δύο ἅλῳ αὐτόθι, μικροῦ πλέθρου ἑκατέρα. 1040, 23.

ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διέτες. ubi primum, simulac, in pubertate exegerit biennium. 1135, 4. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν εὐτυχεῖν, — τοῦ δὲ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 5.

ἅμαξα] ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 13.

ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ. 1277, 12.

ἁμαρτάνειν] deliberato consilio sciens et prudens peccare. 297, 7. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι. 297, 9. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν. 322, 16. et 19. οὐδεὶς οὐδ' ἂν ἁμαρτὼν ἄλλον εὖ οἶδα, ὅτι φήσειεν ἄν. ne si lingua quidem ei a proposito aberret, ut alium pro alio, quem voluisset, nominet. 405, 14. παρ' ὧν ἁπάντων καλῶν κἀγαθῶν ἔτυχον, τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμέ. 1473, 3.

ἁμάρτημα] πᾶσι πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. 1478, 7. οὐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων οὐδ' ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλεγμένων. 131, 4. ἃ συνήθη ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. 309, 1. ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἁμαρτήματα. suscipere, sibi pati imputari aliorum peccata. 352, 19.

ἀμάρτυρος ἀγών. 378, 6. ἀμάρτυρα. nemine coram acta. 502, 20. ἀμάρτυρος πρᾶξις. 875, 4.

ἀμαρτύρως. 869, 22.

ἀμαυροῦν] ὕβριν ἀμαυροῖ. 423, 1.

ἄμαχος] invictus, indomitus, adversus quem arma tolli, bellum geri nequit. 19, 16.

ἀμείβειν] ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τοὺς ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἑαυτούς. 458, ult.

ἀμείνων] ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. formula ab initiandis pronuntianda. 313, 19. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. 1072, 15.

ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως. 12, 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἄν, ἡ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et segnities in illis criminibus puniendis. 1382, 20. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσηνπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων τῆς ἀμελείας. 1440, 6. τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκεν. 112, 3.

ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων. 120, 27. ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν εὐθέως ποιεῖ. 133, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας. 133, 20. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι. 303, 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων. 41, 26.

ἀμελὴς] passive. τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ, id est, ἀμελούμενα. cernentes remp. supine, per socordiam et contemtum, tractari. 1211, 7.

ἄμεμπτος] οὐκ ἀμέμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε. 300, 17.

ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα. excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut, insolentia hominis erat intolerabilis et jam coerceri non poterat amplius. 658, 18. εἰ γὰρ ἁπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ὅ,τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι. 1392, 16.

ἄμικτος] non solum ille, qui ab aliorum consortio abhorret, sed etiam quocum alii conversari dedignantur, aut quo familiariter uti salva honestate et religione nequeunt. ἄμικτος ἄνθρωπος. 786, 10. μιαρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον. 788, 10.

ἅμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 490, 1.

ἀμὶς] vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεούρουν. 1257, 17.

ἀμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν. gratuito. 731, 19.

ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι. exercitus dissolveretur, quod stipendia dari nequirent. 1188, 6.

ἀμίσθωτον ἐποίουν τὸν οἶκον οἱ διαχειρίζοντες. substantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede. 865, 20.

ἄμμιγα (id est ἀναμὶξ) πάντας. omnino omnes, nullo sexus, aut ætatum, discrimine. 531, 5.

ἀμμορία] immortalitas. 86, 23. illa condi-

ἐποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι. 1018, 26.

ἀναδύεσθαι] tergiversari, cunctari, subterfugere. ἐὰν δέῃ τι ποιεῖν, ἀναδυόμενοι. 109, 12. οὔκουν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. 406, 20. 1466, 18. τί οὖν ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν· citat Sopater. 102, 11.

ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας (scil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. 1331, 1.

ἀνάθημα] τῶν ἐν τούτοις (templis puta) ἀναθημάτων. 35, 17.

ἀναίδεια τοῦ τρόπου. 1123, 11. πλείστης ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας μεστός. 405, 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, vt cognata, at diversa tamen, copulantur. 777, 3.

ἀναιδὴς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής. 106, 23. ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν Φιλοκράτην. 345, 1. ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος. 346, 1. τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. ἐὰν ἀναιδῆ καλέσωσι τὸν ἅπαξ εἰρηκότα, σφᾶς αὐτοὺς πάντα τὸν βίον καλοὺς κἀγαθοὺς νομίζεσθαι. 1233. 27. εἰς χρήματα ἀναιδής. cupidus emolumentorum. 616, pen. impudentis descriptio. 790, 25.

ἀναιδῶς. 321, 1.

ἀναίνεσθαι] Φορμίωνα κηδεστὴν ἀναίνῃ. 954, 7. ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεύειν ἑλομένων δόξαν. 1415, pen.

ἀναιρεῖν] de medio tollere, evertere, pessumdare, refutare. πόλεις ἁπάσας οὕτως ὠμῶς ἀνῄρηκεν, ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν. 117, 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας. 141, 1. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν. 246, 4. τοσούτοις νομίμοις ἀναιρουμένοις. 647, 11. ψήφισμα ποιεῖ κύριον τοὺς νόμους ἀναιροῦν. 692, ult. ἀνῄρηται τὸ τῆς Ἑλλάδος ἀξίωμα. 1396, 13. b) humo jacentem attollere sepeliendi ergo. ἐπαγγελλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν (scil. τὸν νεκρὸν) καὶ θάπτειν. 1069, 12. c) ἀναιρεῖ deus oraculum reddens, respondens consulentibus. quoniam afflatus numinis e specu subterraneo attollebantur. 436, 26. ἐν αἷς ἀνῃρημένον εὑρήσετε τῇ πόλει. mandatum, præceptum auctoritate numinis. 530, 26. θεοὺς, οἳ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μαντείας ἀνῃρήκασι. 1466, ult. In medio d) recipere (h. e. promittere) peragendum, capessere, in se suscipere, velut onus gestandum, *übernehmen* [*to undertake, take upon one's self voluntarily*]. ἔχθραν πρός τινα ἀναιρεῖσθαι. 71, 2. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀναιρεῖσθαι. 180, 22. ἢ ἄλλο τι τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἔργων ἀναιροῖντο. 1253, 16. e) repetere aliquid, e. c. codicillos, chartas quas nostrates *Documente* [*documents, deeds*] usurpant, tabulas pacti ab habente, et secum aufferre, eoque ita reddere, *zurücknehmen* [*to take back, retract*]. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τοῦ συμβολαίου. 916, 10. ἀναιρεῖσθαι παρά τινος γραμματεῖον. 1107, 23. τὰς συνθήκας. 1180, 6. ἀνείλετο τὴν γραφήν. actionem occœptam antiquabat, a judice repetebat, eoque prodebat eam se nolle prosequi. 1332, 18. ἀνείλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου — καὶ τὴν γραφὴν παρὰ τῶν θεσμοθετῶν. 1363, 15. f) ad se rapere, sibi arrogare, ad se derivare. ἅπαντα τότε ἤλπισε τὰ πράγματα ἀναιρήσεσθαι. totam Græciæ amplitudinem atque potentiam ablaturum. 15, 12. g) pecuniam mutuaticiam ab aliquo sumere in fœnus, *Geld aufnehmen* [*to draw or borrow money*]. ἑπτακοσίας δραχμὰς παρὰ N. ναυτικὸν ἀνειλόμην. 1212, 3.

ἀναίρειν (ab αἴρειν) τὰ γέῤῥα. craticulas vimineas, tabernas institorum, ubi popellus forensis scruta vendit, tollere, non demoliendi, sed exstruendi causa, *die Buden anfangen aufzubauen* [*to begin to erect the booths*]. 1375, 19.

ἀναίρεσις] eversio, strages. τῶν τειχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις. 385, 3. b) jus mortuum, unde jacet, tollendi sepulturæ ergo. οὐδ' ἀναίρεσιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῇ. 86, 9.

ἀναισθησίᾳ ἀποκναίει. 564, 12. μηδένα ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι. 1476, 18.

ἀναισθητεῖν. 302, 3.

ἀναίσθητος] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 23. οἱ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι. 61, 1. 240, 10. σκαιὸς οὕτω καὶ ἀναίσθητος εἶ. 267, 13.

ἀναισχυντία et ἀναίδεια, ut cognata, copulantur. 777, 2. ἔστι δὲ γέλως ταῦτα, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή. 364, 3.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνακαλῶ. excito testes, provoco ad eos. 799, 9. τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνεκάλει. nominatim citabat, calabat. 1301, 21.

ἀνάκειον] ergastulum, pistrinum. πονηρὸς οὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου. 1125, 24.

ἀνακεῖσθαι] de statua in publico stante. ἔφη γὰρ τὸν Σόλωνα ἀνακεῖσθαι τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης παράδειγμα. 420, 8. et 13.

ἀνακηρύσσειν στεφάνους. 256, 16.

ἀνακοινοῦσθαι] conferre cum aliquo consilia. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ. 911, 6.

ἀνακομιδὴ] recuperatio amissorum. περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς. 250, 13.

ἀνακομίζειν] e portu in urbem trajicere transportanda, vel transvehenda curare. τὰ ξύλα εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ ἀνακομίσαι. 1192, 4. τὰ ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος ἀνακομίσαι. 1194, 18. et 26. In medio b) recuperare. παρ' ὧν μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀνακομισαίμην. 1484, 20.

ἀνακράζειν] οὓς ἂν ἰδόντες ὑμεῖς ἀνακράγοιτε. 433, 20. ἆρ' ἐάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀνακράγῃ, προσδραμοῦνται οἱ νόμοι. 586, 3.

ἀνακρίνειν] dicitur prætor, aut etiam arbiter, cum partes litigantes privatim domi suæ scrutatur, interrogans de statu causæ, sintne satis ad eam tuendam instructi et armati, quibus argumentis et testibus fidant, quo sciat in antecessum, sitne causa in forum admittenda, an plane repellenda. ἀνακρίνω τὸν παῖδα τουτονί. examino hunc puerum. 1066, 9. ὥσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, οὕτως ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρίνω. interrogabo, examinabo, de genere meo. 1319, 21. ἀνακρίνετε τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι. 1320, 18. Cum dativo: ὁ ἄρχων ἀνέκρινε (subaudi τὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως) πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. 1175, 28. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις. partes omnes litigantes. 1173, 19. εἰ ἀνακρινοίμην κατὰ τῶν οἰκείων τῶν ἀδικούντων ἐμὲ τὰς δίκας, ἃς εἰλήχειν αὐτοῖς. 1251, 8. ἀνακεκριμένου ἤδη ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφήν. 1252, 5.

ἀνάκρισις] ejusmodi, ut dictum est, prævia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nollet, is eo testabatur se litis actionem nolle prosequi. 1142, 10. Videntur ejusmodi examina aliquoties iterata esse. nam p. 1253, 25. appellatur ἡ πρώτη ἀνάγνωσις: quod voc. idem significat ibi loci, atque ἀνάκρισις. καλούντων αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. 1324, 13.

ἀνακτᾶσθαι] sibi devincire. ἀνακτήσασθαί σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν. fore, ut te mihi conciliem, adjungam. 1416, 19.

ἀναλαμβάνειν] reprehendere, non sensu notandi, vituperandi, objurgandi, sed aut resumendi, denuo adsciscendi, quod jam antea tecum habuisses, aut emendandi, et luendi, aut restaurandi, recuperandi, aut recreandi, reficiendi; nec non redordiendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. ἐποιήσατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτόν. resumsit ad se. 1364, 23. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγινώσκειν. 550, 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem, statum restituere. τὰ κατεῤῥᾳθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε. 42. 14. quasi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι. 157, 26. ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν. 282, 2. 1049, 6. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτόν. 1364, 25. ἀγνοησάντων δὲ, ἢ παρακρουσθέντων οὐ ῥᾴδιον τὸν αὐτὸν (καιρὸν) αὖθις ἀναλαβεῖν. 1463, 13.

ἀναλγησία] tarditas, stupor. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι. 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaurire, *verthun, durchbringen* [*to spend, squander, waste*]. ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ. 12, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 26. λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας. 253, 1. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις. 1225, 3. δόξαν καλῶν ἔργων, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον οὐχ οἷοί τ' εἰσὶν ἀφανίσαι. eleganter dictum. gloriam præclare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeunt. 689, 27. b) impendere, insumere, erogare, *drauf verwenden* [*to spend, bestow, consume, &c. on*]. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπόρους. 174, 12. οὐκ ἐλάττω λόγον τἄλλα διεξιὼν ἀνάλωκε. 228, 8. τοσουτουσὶ λόγους ἀνηλωκέναι. 319, 4. τὸν τοῦ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν. 50, 25. τοῖς προδόταις (id est, εἰς τοὺς προδότας) ἀναλίσκων. 231, 11. οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει. 241, 14. σώματα καὶ χρήματα ἀνηλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας. 247, 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον. 286, 6. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους [scil. μάτην]. 343, 17. ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω. 384, 1. πάντων τούτων κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἃ λαμβάνουσιν. 1331, 13. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτοις, ἔχωσιν ἀναλίσκειν. 1342, 15. Erechtheum τὰς ἑαυτοῦ παῖδας εἰς προῦπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι, impendisse saluti patriæ. 1397, 19. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας. 534, 7. c) dependere, numerare, *auszahlen, bezahlen* [*to pay, discharge*]. ἀναλίσκειν Ἰσοκράτει ἀργύριον. 937, 25.

ἀναλογίσασθε τοὺς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν. recordamini eos, qui vestra ætate fuerunt. 802, ult.

ἀναλογισμὸς] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμόν. secundum æquam rationem. 262, 5. idem est, atque paulo post κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

ἀναλύειν] purgare, diluere. ἐκ τοῦ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι. 584, 16. corrigere, compensare malefactum præclaro facinore. καιρὸν, δι' οὗ τὰς προτέρας ἀναλύσωνται ἁμαρτίας. 187, 24.

ἀνάλωμα] τὸ μὲν προΐστασθαι τῶν Ἑλλήνων περίεργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα. 143, 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. per

minutas impensas, ubi parum quid erogarint. 260, 11. ἀξιοῦσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. 1354, 14. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν. 1359, 8. εἰ διὰ μικρὸν ἀνάλωμα ὑμῖν ἐνοχλεῖν αἱροῦμαι. si, quo cupita consequerer, mea compellatione vobis incommodare mallem, quam munusculo magistratus vestros corrumpere, qui mihi, quæ velim, vel invitis vobis sint contributuri, vel vendituri potius. 1455, 21. ἀναλώματα reip. erant εἰς τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus constitutas designare) εἰς τὰς θυσίας, καὶ τὴν βουλὴν, καὶ τοὺς ἱππέας, καὶ τἄλλα χρήματα. quo pertinent ædificia publica, classes navales et militares copiæ, terra marique. 731, 1.

ἀνάλωτος] διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον. 1412, 23.

ἀναμάρτητος] οὔτε τῶν ἀναμαρτήτων ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς. neque nullo vos læsit crimine. 661, 25.

ἀναμαρτήτως εὐήθης. 1407, 22.

ἀναμένειν χρόνον. 214, 8. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα. 392, 17. ἀναμένειν τὸ παθεῖν τὰ δεινά. præcautionem mali differre, donec malum ipsum ingruat. 411, 5. ἀναμείνατε οὖν τὴν ἐννάτην πρυτανείαν· εἶτα τότ' ἔξιμεν. 730, 9. τῶν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 13. ἀναμένῃ τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην. 1262, 25.

ἀνάμεστος πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον. 779, 25.

ἀναμιγνῦναι] ἀνεμίχθημεν. in unum congressi sumus. 1259, 7.

ἀναμιμνήσκεσθαι] μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας. 220, 12. ἀναγκαῖον ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα. 230, 25. εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσκει τοὺς χρόνους. 1468, 3.

ἀναμφισβητήτως. 218, 19.

ἀνανδρία] τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρασκευαζομένων, μόνους ὑμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι μηδενὸς ἔργου ἀντιλαμβανομένους, οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι. 199, 6.

ἄνανδρος] τὸ πάντων ἀνανδρότατον. 37, 7. τὸ μὲν γὰρ (dare aliquid supplicantium precibus) χρηστῶν, τὸ δὲ (importunitati pro imperio flagitantium cedere) ἀνάνδρων ἔργον ἐστίν. 717, 10. ἄνανδροι καὶ δοῦλοι. 724, 22. ὀνειδιζόντων μοι ἀνανδρότατον ἀνθρώπων εἶναι. 1349, 2.

ἀνανεοῦσθαι τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν. 284, 1. τὴν πατρικὴν φιλίαν. 660, 17. ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν (νόμον) ἀνανεοῦσθαι. 1308, 15.

ἄναξ] μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. 937, 22.

ἀνάξιος] ὧν ἕκαστον ὡς ἀνάξιον τῆς νῦν ἐμοὶ περιεστηκυίας συμφορᾶς. quam parum promeruerit hanc calamitatem. 1470, 11. φήσει δ' ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους εὑραμένους τὴν ἀτέλειαν, ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας. 457, 7.

ἀναξίως] οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν τῷ πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 391, 1.

ἀναπαύειν λειτουργοῦντας. otium respirandi a sumtuosorum munerum functione dare. 1046, 21. ἀνεπαύσατ' ἂν με τῶν ἀναλωμάτων. 1049, 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον. 1049, 6.

ἀναπειρᾶσθαι] navem recens structam in aquam demittere, atque agitare, periculi faciendi ergo, quo de ejus agilitate, et num satis densa atque firma sit, constet. 1229, 19. et 22.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes consurgunt, aut deprecandi, aut intercedendi, h. e. obloquendi et impediendi ergo, aut præ cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ. 403, 5. ἀναπηδῶντες οἱ βουλευταὶ ἐδέοντο μὴ σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι τὴν δωρεάν. 596, 9. ἀναπηδ.—ἐβόων, ἠγανάκτουν, ἐλοιδοροῦντο. 703, pen. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο. 1302, 26.

ἀναπίπτειν] de rebus, quæ lente, torpide, segniter, per neglectum et contemtum aguntur, in longum extrahuntur. νῦν δ' ἀναπεπτωκότες ἦτε. remissi, supini. 411, 3. ἀνεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου. consilium expeditionis procrastinabatur, aut etiam irritum fiebat. 567, 12.

ἀναπιμπλάναι] αἰσχύνης ἀναπίμπλησιν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀπιστίας. 466, 1. ἀναπιμπλάναι δόξης φαύλης. 764, 4.

ἀναπλεῖν. Athenis versus Hellespontum classe subvehi. 93, 21. ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν. 290, 3. b) retro revehi, jam peractam navigationem eandem rursus remetiri. 887, 15. et 20.

ἀναπληροῦν] explere, id quod numero deest addere, satiare alicujus inopiam, indigentiam, libidinem. τοὺς διακοσίους καὶ χιλίους ἀναπληρῶσαι φημὶ χρῆναι. 182, 12. ἕως ἀνεπληρώσατο τὴν προῖκα. 817, 26. ὧν ἂν ἐκλείπητε ὑμεῖς, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας. 1466, 20. ὁρώμενον οὐκ ἀναπληροῖ, καὶ μεταστὰν μνημονεύεται. 1404, 19. οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληρῶν. 1465, 21.

ἀναπνεῖν] νῦν ἂν στῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι. 293, 17. τοῦτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δέ; ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει. 582, 2. ubi ἀναπνεῖν a ζῆν hoc differt, quod illud significat, libere, quæ libet, proloqui.

ἀναριθμεῖσθαι] enumerare, recensere. 346, 20.

ἀναρπάζειν] funditus perdere, pessumdare, ut si arborem radicitus humo evellas. ἠμύνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη. 123, 10. οὐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα γράψας. 136, 10. 554, 1. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα. 1348, 1. b) pro συναρπάζειν, corripere, aut ὑφαρπάζειν surripere. οὐ φανερῶς οὑτωσὶ μικροῦ δεῖν τρία τάλαντα ἀνηρπάκασι. furati sunt. 822, 27.

ἀνάρπαστος γέγονε interceptus, interemtus et e medio sublatus est. 139, 25.

ἀνάῤῥησις] prædicatio, promulgatio delatæ alicui coronæ aureæ, quæ proclamatio fiebat publice voce præconis. 244, 21.

ἀναρτᾶν] ἀναρτωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων. 346, 27. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτούς. qui spes fortunasque suas ex inconstantia popularis auræ suspenderunt. 1480, 5.

ἀνασείειν, intentare, incutere, ut baculum aliudve quid metuendum, εἰσαγγελίαν. 784, 22.

ἀνασκευάζειν] ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης. mensa numularii eversa, h. e. negotiatione ejus convulsa et profligata. *banco rupto facto.* 895, 5. ὀργίζεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν. iis, qui rebus convasatis foro decesserunt, et solum verterunt. 1204, 26. διὰ τούτους τοὺς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι. 1205, 2.

ἀνασπᾶν τὰς ὀφρῦς. 442, 12. τοὺς ὅρους (palos in fundo oppignerato poni solitos, hypothecæ indices) ἀνέσπακε. revulsit, sustulit. 1188, 3.

ἀνάστασις] devastatio, cum oppidum sit ἀνάστατον desolatum, incolis jussis ἀνίστασθαι sedibus suis exsurgere, alioque commigrare. ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμεῖν. 10, 17. quem vocabuli usum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, ἀναστάτωσις interpretatur. τὰς διαλλαγὰς—τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι. 18, 9. ἐπιστρατεύειν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων. 255. pen. b) ἀνάστασις τῶν τειχῶν. exstructio mœnium, facinus egregium Cononis, qui urbis patriæ mœnia a Lacedæmoniis diruta restauravit. 478, 24.

ἀνατείνεσθαι] intentare (velut fustem), comminari. ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερόν. 389, 1.

ἀνατιθέναι] dedicare, consecrare publice, usibus divinis humanisve, aut memoriæ, et spectaculo. οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ πόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετάς. 174, 8. 201, 4. ὧν ἔνια οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετέθη. 615, 23. b) imputare, causam, vel culpam rei in aliquem conferre. τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλονται. 146, pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοί. 230, 23. οὐ τὴν τοῦ κατορθοῦν τῷ συμβούλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. 322, 20. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν. 323, ult. τἄλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπείρανται. 1453, 10. c) reprehendere, h. e. emendare, ut si calculum male positum retractando melius colloces. εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βούλεσθε. 1456, 20.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος. 128, 24. ὅρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας. 324, 27. τὴν τράπεζαν. 403, 7. οὐχ ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται (patria) προείδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε. 419, ult. ἀνατρέψειν οἴει τὰ κοινὰ δίκαια. 778, 22. πᾶσαν τὴν πόλιν. 779, 26. ἃ μὴ ἐπιτρέψητε ἀνατρέψαι τῷ μιαρῷ τούτῳ. 962, 8.

ἀναφαίνειν] ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη. 328, 10. ὅπως μὴ χρέος ὕστερον γενόμενον ἀναφανήσοιται ἐπὶ τῷ χωρίῳ. 1040, 19.

ἀναφέρειν] referre aliquo, ut in numerum ordinemve aliquem rerum, aut ut auctori, causam culpamve rei imputare. ἀναφέρειν ἐπί τι τὴν αἰτίαν. 140, 25. τῷ μὲν ἔστ' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους. referre causam ad illos, ut principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare. 302, pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε. alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis. 838, 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. 493, 2. τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν. valorem legum ex illa die ordiri. 714, 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, dependsionem æris debiti, εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum ait interfuisse, cum æs relueretur. 920, 26. τῶν εἰς μύθους ἀνηνεγμένων. quæ ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. 1391, 14. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες. gesta in concione cum ad senatum retulissent. 250, 11. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι. ne hanc quidem (phialam) in censum inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum. 1030, 13. 1031, 11. ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγῳ, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκεύη τῇ πόλει. quæ armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, ejusque socordiam prætendebat, sed falso. 1148, 16. b) pristinas ad vires redire, convalescere, velut a morbo, vertigine, crapula, aut, ut qui e profunda voragine eluctatus sit. ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἄρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι. 210, 15.

ἀναφορὰ] caussatio, perfugium, receptus, latebra culpæ, quo excusare factum speres. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γένοιτο, ἀναφοράν. 301, 24. ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque reluitionem repetere. 704, 8.

ἀναχαιτίζειν] repellere, evertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε. 20, 27. proprie de comis ductum est, pilisve, qui a cauda animalis versus cervices retro aguntur manu, aut iracundia terroreve arriguntur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706, 14. 835, 7. 863, 29.

ἀναχωννύειν] ἀνακεχωκότες τὴν ὁδόν. cum ruderibus congestis viam publicam exaggeravissent. 1279, 20.

ἀναχωρεῖν] domum se, unde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante. τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Πλαταιῶν τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἥττης. 173. 10.

ἀναχώρησις] receptus, perfugium. ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπῃ. 354, 11.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον, scil. τούτῳ τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν. formula inscriptionum earum, quæ solerent coronis aureis inscribi, quæ populo Athen. ab aliis populis honoris et benevolentiæ ergo dono darentur. 616, 2. τὸν βασιλέα ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ᾑρεῖτο. 1370, 19.

ἀνδραποδισμὸς] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν. de patriæ libertate statuque tuendo, ne in servitutem incidat. 10, 18. τὴν ἐναντίαν ποτὲ Θηβαίοις οὗτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ. 361, 27.

ἀνδραποδιστὴς] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἱροῦνται μᾶλλον. 53, ult.

ἀνδράποδον a) mancipium. ὅθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἦν πρότερον πρίασθαι. 119, 9. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἥξοντα. 299, 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς Ἕλληνας. 530. 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὴ τῶν ἑτέρων ἄρχειν ἀξιούντων ὡμολογεῖτο εἶναι. 614, 14. b) homo ignobilis, contemtus, illiteratus, illiberalis. τοὺς Ἕλληνας μὲν ἀντὶ βαρβάρου ποιήσαντας, γνώριμον δὲ ἀντ' ἀνδραπόδου. 1123, 23.

ἀνδρεῖος qui sit in rep. gerenda, qui minus. 107, init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155, 4. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν. 180, 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι. 180, 10. ἀρχῆς ἁπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία. 1394, 5. differunt ἀνδρία et εὐψυχία. v. hac in voce.

ἀνδριὰς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. programma æneis in tabulis publico in loco propositum. 159, 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. 164, 21. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. qui signum faciendum locavit e pacto literis consignato. 268, 9. ἀνδριὰς per ludibrium appellatur homo ficulneus, importunus, agrestis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε. 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὔπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι. 420, 12.

ἀνδροληψία in singulari, et ἀνδροληψίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. c. si quis ab alius alicujus civitatis cive peremtus fuisset, atque hæc civitas homicidam deposcenti reip. Athen. tradere recusaret, licebat peremti necessariis cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfieret. Hæc captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti). 647, 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν. licere pro arrha et represalium loco capere ad tres, non plures. 647, 26. Etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδρολήψιον. 648, 10. τὸ ἀνδρολήψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ᾖ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι. 692, 22, ἀνδροληψίας (quæ sunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας. 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a judice homicida esset declaratus. 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitatur.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον, inculpabilem, πεποίηκε τὴν πόλιν. 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι. 212, 8. 220. 6. ἀνεγκλήτως τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι. 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγενημένης. 229, 3. ποιοῦντα ἀνέδην δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν. 1459, 9.

ἀνειπεῖν τὸν στέφανον. voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream. 244, 2. τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρηθῇ. 267, 15.

ἀνέκδοτος] de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν περιορᾷ. 1124, 7. 1383, 24.

ἀνεκτὸς] παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 24. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὔτ' ἀνεκτὰ, οὔτ' ἔμφυτα. 295, 25.

ἀνέλεγκτος] τῆς ἀνελέγκτου (nisi potius ἀνεξελέγκτου leg. est) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11.

ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι. 1357, 9.

ἀνέμητον, haud hereditate cretam, in partes

haud distractam, τὴν οὐσίαν συγχωρήσας εἶναι. 1083, 16.

ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τὸν ἄλλων κατηγορήσοντα. 782, 3.

ἀνεξέταστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠμέληται. 50, 16.

ἀνέπαφος] παρέξουσι τοῖς δανείσασι τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν. 926, 20. ἐκφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχῃς τὰ ὑποκείμενα. 1294, 8. et 13. et pen.

ἀνεπίδικος] pro ἀνεπιδίκαστος, virgo heres, aut hereditas, possessori non rite, secundum formulam juris a judice adjudicata. ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλῆρον, μήτ' ἐπίκληρον. 1135, pen. 1136, 3.

ἀνεπιείκειάν τινα ἐμοῦ καταγνοίητε. iniquitatem. 845, 22.

ἀνεπιτίμητον ἐμὲ εἶναι τῆς σῆς φιλίας. tuæ amicitiæ ergo me reprehensione vacare. 1417, 12.

ἀνεπίφθονος] οὕτω γάρ μοι περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν. 331, 23. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα. 1350, 3.

ἄνευ] ὡς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου τινὸς κακοῦ. 141, 4. ἄνευ τοῦ δικαίου πράττειν τὸ συμφέρον. insuper habito æquo et justo agatis id, quod e re vestra est. 214, 5. βαδίζων ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος. 271, 13. ἄνευ ἡμῶν. nobis insciis, hac de re non interrogatis, venia nostra neque rogata, neque impetrata. 935, 22. ἄνευ αὐτοῦ. ipso inscio et invito. 1240, 4. b) ἄνευ non excludit, sed una quoque complectitur. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν. præterquam, quod insignem gloriam attulit. 255, 9.

ἀνέχειν] non solum ἀνέξομαι in futuro medii, sed etiam ἀνασχήσομαι dici, ex oratione Timocratea confirmat Scholiastes Aristophanis ad Acharn. 296. ἀνέχεσθαι] ἵν' ἢ ἑκόντες ἀνέχησθε ἀδικούμενοι. 212, 6. ἐθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τοὺς τοιούτους εἴσπλους. 219, 8. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε. 228, 17. πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι ὀφλόντα. 1481, 24. b) retinere, cohibere, arcere. ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει. 1449, ult. c) sursum in altum attollere, manus e. c. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες. 531, 12. 1072, 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. ἀκρωτήριον ἀνέχον πρὸς Ἴμβρον ἀπωτάτω τῆς Θρᾴκης. 675, 26.

ἀνεψιότης] ἐντὸς ἀνεψιότητος. 1068, ult.

ἀνήκειν] pertinere. τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων. 1389, 21. τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα. 1390, 17.

ἀνήκεστος ῥᾳθυμία. 101, 5. ἀνήκεστόν γ' οὐδὲν ἂν ἦν γεγονός. 372, 20. ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον. si navis naufragio elisa fuerit. 927, 7. οἵπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν. 1258, 5.

ἀνήκοος] ignarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium. 441, 15.

ἀνήνυτα πράγματα ἕξομεν. inexplicabilia negotia. 208, ult.

ἀνὴρ] vir fortis, strenuus, egregius. ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο. 426, 6. εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα Ἀρκαδία ταὐτὰ φρονοῦντα ἔσχον ἐμοί. 327, 4. ἀνὴρ γίγνεσθαι, ad virilem ætatem adultus declarari, præcedebat; sequebatur, εἰς τοὺς δημότας ἐγγράφεσθαι. 313, 13. collata cum p. 314, 3. ἀνδρῶν ἀγών. in ludis.

ἀνθεῖν] σφόδρα ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. 21, 2.

ἀνθηρὸν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος. 1404, 21.

ἀνθίστασθαι] ἂν τὸ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντιστῇ. 450, 15. δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει Φιλίππῳ. 127, 5. κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ. 1479, 16.

ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον. cum curassem, ut Apaturius solenniter conceptis verbis coram magistratu profiteretur, se navem suam mihi vendidisse. 894, 26.

ἄνθος] ἄτης ἄνθεα φυόμενα. 423, 2.

ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν. 317, 23. τίς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις. 527, 13. ἀνθρώπινος βίος. commoda, civilis, probabilis, honesto viro digna vita. 771, 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοίη. 1465, 26. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι. utens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter. 1477, 15. τἀγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat. 506, 15. πολλὰ γάρ ἐστι τἀνθρώπινα. multa enim humanæ vitæ accidunt mirabilia et inopinata. 998, 20.

ἀνθρωπίνως] ὑποθέντας πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας. exspectare in utramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit. 638, 24. ἀνθρωπίνως λογίζεσθαι. 1122, 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονείκως, ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε. concedatis. 1485, 4. ἀνθρωπίνως ἐπικουφίζειν τὰ ἀτυχήματα. 643, 11.

ἀνθρώπιον] τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. 307, 23.

ἄνθρωπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγησάμενος δεινότατον εἶναι. 1246, 13.

ἀνθυπόμνυσθαι] ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. adversarii nostram absentiæ excusationem jurejurando confirmatam, alio contrario jurejurando opponendo debilitatum ibant. 1174, 8. οὔτε τότε ἀνθυπωμόσατο neque tum juratus negabat veram esse illam valetudinis excusationem. 1336, 13.

ἀνθυφίστασθαι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποστῆναι. ad imitationem, vel æmulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad ægre ei faciendum, contra semet quoque offerre. 536, 21.

ἀνιᾷν] ἀνιῶμαι μὲν οὖν καὶ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ὑμᾶς. 1182, 4.

ἀνίατος] ἂν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν. 798, 24.

ἀνιάτως] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως. 332, 21.

ἀνίδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος. 786, 10.

ἀνιέναι (ab ἄνειμι) adscendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν Ἄρειον πάγον. 707, 5. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψέ. 1252, 7. nam qui ex urbe in Piræeum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in urbem redirent, adscendere.

ἀνιέναι (ab ἀνίημι). ἀνεῖναί τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere. 575, 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνεικέναι. 1290, 22.

ἀνιστάνειν, vel ἀνιστάναι] jubere exsurgere, vel efficere, ut aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον οὕτω φανερῶς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισταμένους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν. citat Harpocr. p. 283. cfin. ex or. pro Corona.) hinc a) significatio devastandi, desolandi, cum incolæ oppidi e sedibus pristinis exsurgere alioque migrare jubentur. χώραν πολλὴν περιείδετε ἀνασταθεῖσαν. 367, 20. b) avocare a cœpto, instituto, vitæ genere quodam, et ad aliud convertere. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. 270, 14. ἀνιστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ. 313, 18. c) donarium, statuam collocare in basi, templo, dedicare. ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. 164. 21. d) restaurare, rursus erigere collapsa, diruta mœnia. ἀνέστησε τὰ τείχη. 477, 23. ἀνίστασθαι] surgere a) ad dicendum, et, quod consequitur, verba facere. ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυχεῖν. 40, 8. ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰπάτω. 359, 5. (ἀπόκριναί μοι δεῦρο ἀναστάς, citat Hermog. p. 179. et Schol. Hermog. p. 14, 11.) χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρῶντα ἀνεστηκέναι, ὥσπερ ῥᾴδιον τὸ καθ' ὑμῶν. 1453, 23. b) de judicibus ad calculum in urnam in tabula stantem injiciendum exsurgentibus e subselliis suis. ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου. 228, 18. c) e lecto a morbo. 1266, 3. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας. 1364, 25.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἔσχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo. 752, 17.

ἀνόητος] ὅσαι δ' ἀνόητοι. quotquot autem sunt flagitiosæ, libidinosæ. nam opponuntur ταῖς σωφρονούσαις. 1383, 12. οὐκ ἀνόητον ἐμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἴ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ. 1403, 6. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες. 54, 14. ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 11.

ἄνοιαν ὀφλισκάνειν. stulti probrum mereri et aufferre. 16, 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίνεται. 195, 3. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἄνοιαν, εἴτε κακίαν, εἴτ' ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiæ p. 12, 22. ed. Normanni.

ἀνοίγειν] ἀνέῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον. 170, 5. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον. 764, 22. λέλυται πάντα, ἀνέῳκται, ὁ βίος συγκέχυται. 777, 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et dissolutis. ἀνοίξας τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων. 1046, ult. ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων. detrahere signa ostiis œcorum, vel horreorum. 1048, 13. ἐπειδὰν ἀνοιχθῇ τὸ γραμματεῖον (scil. τὸ ληξιαρχικόν). 1091, 21.

ἀνοιγνύναι] νόμον, ὃς οὐκ ἀνοίγνυσι μόνον τὰ δεσμωτήρια, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ. 765, 1.

ἀνομολογεῖν] πάντας ἀνωμολόγημαι τοὺς χρόνους τὰ ἄριστα πράττων τῇ πόλει. 254, 10. μηδοτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι. 315, 14. ἀνωμολόγηται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τούτων εὐγένεια. 1389, ult.

ἀνόνητος] qui usum fructum ex aliqua re nullum percipit. ὥστ' ἀνόνητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν. 442, 26. 275, 5. ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἄχρηστα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. 121, 16.

ἀνόσιος] ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου. 390, 9.

ἀνουθέτητος ὤν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ. 1477, 14.

ἀνοχὴ] τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι. 282, 21. 283, 5. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι. 283, 20.

ἀνταγοράζειν] numis e re vendita redactis aliud aliquid emere. ἐπὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀνταγορασθεῖσι. 930, 22. ἐπειδὰν ἀπόδωνται ἐν τῷ Πόντῳ ἃ ἦγον, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι. 930, ult.

ἀνταγωνίζεσθαι] οὐ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι. 1078, 12.

ἀνταγωνιστὴς] æmulus, qui cum alio certat, contendit, ei se opponit, eum impedit. τούτου δὲ (scil. τοῦ ἄρχειν) ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπειληφὼς ὑμᾶς. 70, 6. 134, 19.

ἀνταίρειν] repugnare. οὐ Λακεδαιμονίοις μόνον ἀντήρατε (scil. τὰ ὅπλα), 25, 3. μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀνταῖραι (scil. τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς) δυνάμεθα. 66, 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας εὔνοιαν. 68, 6. ἀντιπάλους ἀντὶ Θηβαίων Λακεδαιμονίους. 203, 12. οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναί μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους. 410, 21. οὐκ ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδὲν, recusavi voluntatem erga vos meam prodere, ejusque loco aliud quicquam accipere, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδα, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναστείαν, οὐκ ἄλλο οὐδέν. 1468, 19.

τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος ἀνταλλ. 273, 23.

ἀνταναιρεῖν] alia aliis compensare. *mit einander aufheben* [*to arrange by means of mutual compensation*]. ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα. 304, 19.

ἀνταναπληροῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. in numerum, vel ordinem redigere alios aliis respondentes, ut uni diviti plures pauperes illius unius opibus æquiparabiles. 182, 22.

ἀνταποκτείνειν. 633, ult.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ προϋπάρχοντες. 471, 2.

ἀντεγγράφειν] loco expuncti e tabulis ærarii alium inscribere. 792, 3.

ἀντεγκαλεῖν. 1012, 17.

ἀντειπεῖν] τούτων οὐδεὶς πώποτε ἀκούων ταῦτα ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα. 405, 25. τούτου μὲν χάριν, *hierüber* [*on this account*], οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀντεῖπον. citat Hermogenes p. 354, 11.

ἀντεισάγειν] ἀντεισῆκται δ' ἀντὶ τούτων. 121, 6.

ἀντεισφέρειν νόμον. alius legis loco, quæ impugnata et reprobata sit, aliam subrogare. 486, 24.

ἀντεκκόπτειν] ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (τινι puta) ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 14. et 21.

ἀντεμβιβάζειν. loco aliorum alios in naves conjicere. 50, 23.

ἀντεπιγράφειν. deletis prioribus inscriptionibus alias novas subjicere. 615, ult.

ἀντερωτᾷν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων, p. 572. sic dat pro simplici p. 386, 23.

ἀντευποιεῖν] τοὺς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευπεποίηκε. 476, 21. 494, 21.

ἀντέχειν] ἐὰν γὰρ ἀντέχῃ, sustineant impetum, τὰ τῶν Ὀλυνθίων. 16, 16. εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει. valet id quidem ad unum solummodo sceleris conatum, et quasi periculum, et ad breve tempus. 21, 2. ἀντέχεσθαι] mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας. 290, 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονοῦντα ἀντέχεσθαι. 1396, ult.

ἀντὶ] quasi. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων. tanquam mancipia ære redemta. 212, 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἑλέσθαι. 9, 1. omittitur, ut in illis τῆς καθ' ἡμέραν ῥαθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις προέμενοι. 172, 9. sic etiam μισθοῦ πράττειν τι. 242, 23.

ἀντιβαίνειν] τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις. 290, 26.

ἀντιβλέπειν] ποίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψεσθε. 799, 24. v. sub ἥλιος.

ἀντιβολεῖν] δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ. 835, 2. ἀντιβολοῦντος τούτου καὶ λιπαροῦντος. 580, 26.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in se intentasset, aliam opponere, litem in ipsum retorquere. ἀντεγράψατο Φαίνιππός με μὴ δικαίως τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν. 1044, 5. ἀντιγέγραψαι ταῦτα. 1115, 16. ἀντεγραψάμεθα τὰς ἀμφισβητήσεις. curavimus ab actuario publico prætensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. ut si quis ἐν τῇ γραφῇ falsi dicti testimonii fuisset insimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret se vera fuisse testatum. 1175, 26. ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione super hereditate ab ipso in nos retorta affirmabat se Otrynensem esse. 1092, 10.

ἀντιγραφεὺς] tabularius, contrarotulator. ὧν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quæ contribuentium quisque in codicem ipse suis manibus esset inscripturus. 615, 14. 755, 21. et 24.

ἀντίγραφος (adjectivum). τούτων δ' ἁπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐποιήσασθ' ὑμεῖς τε κἀκεῖνος. monumenta dedicastis saxis insculpta ejusdem exempli inter se literis iisdem convenientia, ut alterum ex altero exscriptum videatur. 468, 9. εἶναι δ' ἃς αὐτοὶ μεμαρτυρήκασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων. consentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exscriptas. 1104, 23. ἀντίγραφον (substantivum). ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδείς πω ἐποιήσατο. 1137, 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν. exemplum literarum exscribere. *eine Abschrift von einer Urkunde nehmen* [*to take a copy of a writing, deed, &c.*] 1034, 20. causidici, vel, ut hodie appellantur, advocati, exempla actorum in causa quaque, quam agitassent in foro, secum servabant. οἶδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις. 784, 24.

ἀντιδιαστολή. 588, 15.

ἀντιδιδόναι] alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, seu permutationis bonorum, offerre. 496, 21. ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν. conditionem trierarchatus secum permutandi mihi offerentes. 539, pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τοῦ ἀντιδόντος γιγνομένων. 840, ult.

ἀντιδικεῖν] repugnare, obloqui. ἀντιδικήσοντα ἥκειν πρὸς ἅπαντα ταῦτα. 1030, pen. 1032, 4.

ἀντίδικος] μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. 226, 4. testes ab adversariis differunt, et qui. 1025, 22. sqq. σὸς μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότου καλείσθω, ἐμὸς δ' ἀντίδικος. 1127, 6. ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασι. qui causam adversariorum agebat. 1327, 24.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. in fraudem meam compararunt. 840, 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν οἱ νόμοι καθ' ἕκαστον ἔτος. 1040, 4. τούτοις ἀντιδόσεις ποιούμεθα. ho-

rum (τριηραρχῶν) in gratiam instituimus facultatum permutationes. 50, 20. καταστὰς χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως. 565, 8. v. or. totam adversus Phænippum, ubi multa de hoc more facultates inter se permutandi disputantur. p. 1038, sqq.

ἀντικαταλλάττεσθαι] τῆς ἡδονῆς — τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττόμενοι. 273, 23.

ἀντικρούειν] ἀντέκρουσέ τι, καὶ γέγονεν οἷον οὐκ ἔδει. accidit aliquid adversi. 294, 20.

ἄντικρυς] ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται. expressis, disertis verbis, hoc de vocabulo præcise. 381, 3. ἄντικρυς παρὰ τῷ Καλλίππῳ καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον. palam, aperte, aut directa, brevissima via, sine ambagibus. 1242, 22. et 25.

ἀντιλαγχάνειν] si tu actionem, qua te alius persequatur, alia contraria actione intercipias atque eludas. τὴν δίαιταν ἀντιλαχὼν οὐκ ὤμοσεν. adversus sententiam ab arbitro in se dictam cum instituisset actionem, ut in sententiam irritam atque illegitimam, ausus tamen non est id facere, quod in omni litis contestatione fieri solet, ut nempe jurejurando confirmaret, istam actionem optimo jure et certissima cum conscientia veri a se institui. 542, 12. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ. licebat ipsi exceptionem sententiæ contra jus et fas dictæ, eoque irritæ et pro nulla habendæ opponere. 543, 14. 1006, 6. τὴν ἐρήμην ἀντιλάχῃ. infirmet hoc judicium exceptione contumaciæ, aut vadimonii deserti. 889, 23, ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδόασιν οἱ νόμοι. 976, 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι] existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιληπτέον ἐῤῥωμένως. sedulo res vestræ vobis agendæ sunt. 13, 14. 200, pen. ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων. 15, 5. τῆς ἐλευθερίας. 214, 10. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου. nemine rem hanc agente, curante. 1450, 4.

ἀντιλέγειν] διὰ τοὺς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, οὐ πάντα ἀπόλωλε. 1234, 1. ἃ μὲν ἄχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ᾽ ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν. 1476, 7. ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων. 818, 12.

ἀντιλογία] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος. 1018, 7.

ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separato a massa hereditatis æquales aliis partibus inde jam ante avulsis. 946, pen.

Ἀντιοχίδαι. 1399, 6.

ἀντίπαλος] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν. 322, 9.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκεῖνος παρασκευάζηται ἐφ᾽ ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ τοῦτο ποιεῖν καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι ῥᾳθυμεῖτε. 139, 5.

ἀντιπαρεξάγειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quoquo eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas. 239, 6.

ἀντιπαρέχειν πράγματα. eum, qui tibi incommodet, rursus vexare. 555, 12.

ἀντιποιεῖσθαι] sibi arrogare, ad se trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες. 145, 8. ὧν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μηδ᾽ ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. 192, 16.

ἀντιπράττειν] τοὺς ἀντιπράττοντας περιιέναι. 1420, 17. ἀντιπράττοντος τούτου. 886, 2.

ἀντιπροκαλεῖσθαι] sponsioni ab alio delatæ aliam contrariam opponere. 979, 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι] si tu ei, a quo in judicium vocatus fueris, ipse rursus invicem diem dicas, aut si eandem actionem in te retorqueat adversarius, quam tu in eum intorseris. 1153, 3.

ἀντίῤῥοπος συμμαχία. societas belli adversa, clades acceptas compensare, amissaque reparare valens. 12, 6.

ἀντιτάττειν] οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι. 36, 6. μήτε ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν. 152, 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας. 155, 8. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγιγνόμεθα ἀντιταττόμενοι. 180, 27. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται. 507, pen.

ἀντιτιθέναι] alicujus argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo. 1033, 22.

ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου. cum reus ipse hanc sibi pœnam potius statueret, loco pœnæ a judicibus dictatæ. 743, 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπάξουσι, revehent Athenas, τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique divenditarum, alias in Ponto coemtas, et in navem impositas et illinc exportatas. 926, 11. 931, 1. 933, 16.

ἀντιχειροτονεῖν] rogationem aliquam suffragio suo improbare, ei obrogare. διαχειροτονίας γενομένης, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν. 1346, 26.

ἀντιχορηγεῖν] si tu, sive ut par et collega, sive ut æmulus et adversarius, in tua tribu choregum agas, alio in sua item agente. 534, 25.

ἀντιχορηγός. 533, 14.

ἀντομνύναι] ἀντομόσαι ἐπεχείρησεν οὐδεὶς τῶν τότε ἀμφισβητούντων αὐτῇ ὡς γένει τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἴη τῆς γυναικός. jurare simpliciter, aut, muliere jurante se cognatione proximam esse, contra jurare, ipsos adhuc esse propiores. 1051, 10.

ἀντωνεῖσθαι] contra liceri, præripere emtori mercem emendam, seu plus offerendo, seu emtionem festinando. ὁ γὰρ ἀντωνούμενος καὶ ταχὺ τοὺς παρ᾽ ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος. 307, 5.

ἀνύειν] ὡς οὐδὲν ἤνυε τούτοις. cum nihil hoc pacto efficeret. 548, 17.

ἀνυπέρβλητον παντὶ λόγῳ τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν καταλελοίπασι. 1389, 7. τὴν φιλοτιμίαν τἀνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι. 23, 11.

ἀνυπονόητον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας. forma, cujus causæ sunt extra suspicionem. 1404, 22.

ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι. 218, 14. ἀνυπόστατα τὰ τοιαῦτα τολμήματα. 1268, 27. ἀνυπόστατον τὴν τῶν ἵππων δύναμιν. 1410, 2.

ἄνω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω. 22, 23. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. 52, 2. ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. summa imis vertit. 120, 19. 424, 27. 680, 16. τῶν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε. 263, 19. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο. in subselliis. 285, 2. ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐῤῥύησαν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 433, 24. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους καὶ πάνθ᾽, ὅσα βούλεται, στρέφει. 543, ult. ἄνω καὶ κάτω (scil. πολεῖται). susque deque ferri, et per totam epistolam regnare. 680, 13. τὸ ἄνω κάτω γεγενῆσθαί τί ποτ᾽ οἴεσθε εἶναι. 792, 20. et 26. τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίους ὑπειλήφαμεν. honoribus, qui diis superis habentur. 1400, 3. ἡ ἄνω Φρυγία. 671, 19.

ἄνωθεν ἄρχεσθαι. rem a primo principio repetere narrantem. 539, 22. ἄνωθεν διδάξω. rem a principio repetendo. 566, 21. ἄνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος. 1082, 7. et 13. πονηρὸς οὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου. a vetusto inde, a prima ætate. 1125, 23.

ἀνώμαλος. 774, 9.

ἀνώμοτος εἰρήνη. jurejurando non sancita. 404, pen. ἀνώμοτος ἀπηνέχθη. 542, 14.

ἀνώνυμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. 106, 6. τῇ πόλει δ᾽ ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων. 150, pen.

ἀξία] τὸ εὖ πράττειν παρ᾽ ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. 16, 1. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. 18, 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε. 155, 13. ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, μὴ τῆς τοῦ λέγοντος. 171, 13. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν. 246, 1. ἐπιτιμᾷν κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. 249, pen. disputatio, de ratione dignitatem et merita cujusque æstimandi, alia, qua civitas, alia, qua privatus quisque utitur. 474, seqq. τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ᾽ ἀνθρώπου φύσεως ἔχειν. 1404, 20. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινεν. 1477, 21.

ἀξιέπαινος] εἰ τοῦτο μόνον ἦν τῶν σῶν ἀξιέπαινον. 1405, 24.

ἀξιόπιστος ἂν εἰκότως φαίνοιτο. merito videatur is, qui minis suis fidem factis ipsis adstruat, vel, qui non credatur facile minari, quin rebus ipsis minas approbet. 10, 4. τῶν εἰληφότων παρ᾽ ὑμῖν ἀξιοπιστότερον δοκεῖν εἶναι. 413, 15.

ἄξιος] dignus, conveniens, honestus, æquiparabilis. magnifaciendus. vilis pretii. οὐ γὰρ ἄξιον εἶναι. haud enim decere, vel expedire. 82, 9. ἄξιον λέγειν. honestum, aut fas dictu. 102, 21. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος ἢ δυοῖν ὀβολοῖν ἀξίους εἶναι. 169, 3. τῶν βασιλέως ἄξια χρημάτων ἐστί. cum regis opibus æquiparanda. 169, 4. οὔτ᾽ ἂν ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. nullo modo sufficiunt hæ pecuniæ necessitatibus belli gerendi. 185, 25. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. operam demus, non ut orationes nostræ majestati rerum a majoribus gestarum respondeant, sed ut facinora nostra. 189, 26. εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ᾽ ἐγγύς. 229, 12. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξομεν. 288, 1. ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην. 292, 26. προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν. 296, 24. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν. 327, 26. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 24. λόγον εἶπον, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ᾽ ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 17. ἄξιον αἰσχύνης τῆς γενησομένης. quod tanti sit, ut ideo turpitudo inde exstitura facile suscipiatur. 463, 7. ἐλάττω κεκτημένοι τοῦ τριηραρχίας ἄξια ἔχειν. minus habentes in bonis, quam ut possint eas facultatas habere videri, quas qui possident tenentur trierarchias obire. 465, 22. ταῦθ᾽ ὡς οὐκ ἄξια. non magni facienda, sed contemnenda. 300, ult. ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄξια οὐχ ὅτι δυοῖν ταλάντοιν προσόδου, ἀλλ᾽ οὐδὲ εἴκοσι μνῶν. istæc, non dicant duum talentum reditum, sed ne viginti quidem minarum valent. 956, 23. αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν (scil. ἐγκαλεῖν) ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων. causantes, quæ ipsi his credidissent, eoque reposcenda habeant, multo pluris esse, quam id æris, quod nos credidissemus iisdem. 970, 4.

ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας. 283, 25. ἀξιοῦνται πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν. prout cuique facultas est jus suum exsequendi, ita jus ei tribuitur æquum. 199, 8. θυγάτηρ δυοῖν ταλάντοιν ἀξιωθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός. 834, 14. τῶν αὐτῶν ἠξίωσας ἡμᾶς τε καὶ τούτους. citat Hermog. p. 340. e Leptinea. ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν. 297, 17.

ἀξιόχρεως] οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι. 36, 5. ἐγγυητὴς ἀξιόχρεως. 101, 27. ἀξιόχρεως μάρτυρας παρέχεσθαι. 1026, 19. οὐδ' ἅμα πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἀξιόχρεῴ εἰσι δίκην διδόναι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὲ, (quibus tuendis vos præsidetis) διαφθαρέντων. 1427, 1.

ἀξίωμα ἁπάντων — περιείλετο. 246, 23. ἀξίωμα τῆς πόλεως λαβών. adeptus honorem, eoque persona publica indutus, ut remp. repræsentaret. 277, 3. ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. 298, 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει. 1384, 3.

ἀξίως] ὧν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ. 178, 5.

ἄξων] ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει. 629, 21.

ἀοίκητον τὸν Ἀ. παῖδα πεποίηκας. domus, h. e. patrimonii, seu foci proprii exsortem. 1123, 2.

ἀόκνως λέγων καὶ πράττων. 1475, 13.

ἀόριστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέληται. 50, 16. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα. 50, 18.

aoristus loco futuri. δεῖξαι pro δείξειν. 1241, 11.

ἀπαγγελία] renuntiatio legati de successu legationis suæ, quid effecerit, minusve effecerit. 342, 20.

ἀπαγγέλλειν] renunciare, referre, recitare. ἀπήγγειλαν (ad populum) οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα (scil. ἑαυτοῖς). 285, 3. ἀπαγγέλλων τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους. 344, 11. ὁ τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγείλας, Hermogenes citat p. 256. efinem.

ἀπάγειν] abducere, ut victimam ab ara, ut furem, latronem, cædis reum, sacrilegum ad judices, thesmothetas, XIviros, aut in servitutem; item judices, vel auditores a causa præsente ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio seu suo, seu adoptato pater phratoribus inferebat. 1054, 6. οὐκ ἠθέλησας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὔτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 1078, 21. ἀπάγειν δήπου προσῆκε. ad supplicium rapere. 431, 7. ἀπάγειν ἀσεβείας (id est ἐπ' ἐγκλήματι ἀσ.). 601, 26. ὡς τοὺς θεσμοθέτας. 630, 16. ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 647, 2. ἀπάγειν κλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰληφώς. 1125, ult. ἀπαχθῇ ἡλωκὼς τῆς τῶν γονέων κακώσεως. 733, 9. ἀπάγειν τοῖς ἕνδεκα. pro πρὸς τοὺς ἕνδεκα. 736, 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 416, 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 12. οὐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicit. 1005, 8.

ἀπαγορεύειν] interdicere, vetare, cum μή. προσελθὼν Αἰσχίνης οὑτοσὶ τοῖς λογισταῖς — ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον. 406, 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν. 1022, 27. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι αὐτῶν. 1156, 13. ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 1374, 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαῤῥήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι. 1376, 15.

ἀπαγωγὴ] actio adversus furem aliumve facinorosum, quo flagrante in delicto deprehensus ad judices rerum capitalium, aut carcerem rapitur. ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς ἕνδεκα εἶναι. 735, ult. ἁλόντι ὧν ἀπαγωγαί εἰσιν. eorum criminum convicto et condemnato, ob quæ per leges licet ἀπάγειν. 736, 3. λωποδυτῶν ἀπαγωγή. 1256, 8. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. eos licere persequi et per ἔνδειξιν et per ἀπαγωγήν. 1325, 9.

ἀπαθὴς] ἀπαθεῖς νόσων τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχάς. 1399, 19.

ἀπαίδευτος] ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 11.

ἀπαιδία] sors ejus, cui aut liberi nulli unquam fuerunt, aut, qui fuerunt, decesserunt, orbitas. 1365, 2.

ἀπαίρειν] proficisci, in iter se dare, discedere. ποῖ ποτὲ ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις. 137, 21. οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρκεσαν οἱ τοῦ Φιλίππου. 387, ult. ὅτε ἐπὶ τὴν προτέραν πρεσβείαν ἀπήραμεν. 392, 14. ἀπῆραν ἀπὸ τῆς γῆς (a Sicilia) δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλοῦν. 883, 20.

ἄπαις] ἄπαιδος ἐκείνου τελευτήσαντος ἀῤῥένων παίδων. 1028, 3.

ἀπαιτεῖν] repetere, reposcere, deposcere. Παγασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. 15, 18. τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν (partes, provinciam) ἀπαιτεῖ. 292, 14. τῆς στρατηγίας, ἧς με τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖ. 308, 23.

ἀπαίτησις] τῶν τοιούτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται πάντες, ἢ δικάζονται. nemo non in ejusmodi causis, priusquam litem in foro exordiatur, ad eum, de quo queritur, privatim adit, res repetit, et jus æquum sibi reddi flagitat. 901, 1.

ἀπαλείφειν] expungere, ut nomina ærariorum e tabulis publicis, aut de formula testimonii nonnulla, quæ infitieris. ἀπαλείφειν αὐτὸν τότε κελεύειν ἔδει, ἃ νῦν οὐ φησὶ μεμαρτυρηκέναι. 1115, 5. τί οὖν οὐ τότε ἀπηλείφου. cur itaque non tunc statim jussisti expungi? 1128, 8. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὅ,τι ἂν ἐκτίσῃ. *Sie sollen ihm den Abtrag abschreiben [they shall give him credit for what he has paid on account]*. 1338, 8. b) abradere, derodere, decerpere. ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν. de pignoribus apud se depositis. 1243, 16.

ἀπαλλαγὴ] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, pen. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. 893, 13. ἀπαλλαγή τις αὐτῷ γένοιτο παρ' ὑμῖν κυρία. 944, 11. τοῦ πρὸς ἡμᾶς πολέμου πέρας, οὐδ' ἀπαλλαγὴ Φιλίππῳ, citat Hermog. p. 245. ex or. pro Corona.

ἀπαλλάττειν] avertere, amoliri. placare, satisfacere. discedere. liberare. κινδύνων. 163, pen. αἰσχύνην ὑπάρχουσαν. 420, 26. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmuratis et cum fremitu rejicitis concionantem, non ideo liberamini tædio concionum ad vos habendarum. vel, nihil eo minus ad vos habentur conciones. 1462, 15. amoliri aliquem a se, placare, ut taceat, vel timorem incutere, ut sibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, ut æquum et rectum ne teneat. 711, 25. 712, 1. ubi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare satisfaciendo. ut cum debitor creditori satisfacit æs debitum reluendo. μόλις τοὺς τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε. 914, 4. 1189, 13. συλλέξας ἔρανον ἐπειδὰν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω. 1249, pen. ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accusatore, qui reum absolvit, sibi ab eo satisfactum profitetur, crimina et postulationes remittit, sibi in posterum eum negat ullo modo fore obnoxium. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remisit prætensiones) καὶ ἀπήλλαξε (ab omni secum nexu et communione rerum absolvit). 952, 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονί. 966, 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι. *sie sind schlimmer davon gekommen, als wir [they came off worse, than we]*. 246, 17. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχατε. 1488, 15. In passivo a) liberari, absolvi. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων. 11, 16. ἵν' εὐπορίαν τινὰ ἕκαστος αὑτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας. 186, ult. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι. 237, 14. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τοῦ συμβολαίου. 916, 10. ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. mercede placatus causæ persecutionem omittebat. 1331, 3. b) discedere. ἐὰν μὴ πρὸ δύνοντος ἡλίου ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν. 197, 7. ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων τὰ τούτων πνεύματα. 1396, 12. c) placari, ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπήλλαγμαι. me cum illo in gratiam redisse, litem ei remisisse, atque ab omni nexu rerum mecum expeditum declarasse. 578, 14. ἅπαντές εἰσιν ἀπηλλαγμένοι. omnes erunt insontes declarati, et a culpa liberi. 605, 16.

ἀπαλλοτριοῦν] τίς ὁ κωλύσας τὸν Ἑλλήσποντον ἀπαλλοτριωθῆναι. a societate nostra avelli in partesque hominum nobis inimicorum traduci. 255, 3.

ἀπαλοᾷν] triturare, frumentum triturando ab aristis liberare. ὅπου ὁ σῖτος εἴη ὁ ἀπηλοημένος. *ausgedroschen [to press out]*. 1040, 22.

ἀπαναισχυντεῖν] impudens fieri, impudentiam induere. 850, 17.

ἀπαντᾷν] occurrere, sui copiam facere, in conspectum et sensum venire, exsistere, occurrere quocunque animo, sed imprimis infesto, argumentis, excusationibus alterius refutandis; convenire ad condictum, devenire, descendere, receptum habere ad argumenta, excusationes, magistratus. ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία — ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. *Kommt einem in die Hände [is at hand]*. cernitur, quam damnosa et perniciosa sit. 133, 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ. alienis litibus, ad se nil pertinentibus, sese ingerit, et in forum venit. 580, 20. φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, μή τις ὑπὸ πολιτευομένου ἑτέρωθί που λελυπημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσειεν αὐτῷ. hic ei se objiceret, seu accusandi, seu contra eum testandi, seu calculum infestum ferendi ergo. 995, 17. οὐδαμοῦ ἐπὶ ταύτην (scil. τὴν ὁδὸν) ἀπηντηκὼς ἐμοί. nunquam ausus hac via mihi occurrere, h. e. me aggredi, et apertas mecum simultates exercere. 230, 9. ἐνταῦθα ἀπήντηκας. 269, 8. ἀπαντᾷ (legislator occurrit, h. e. opponit sese viamque claudit) ἐφ' ἑκάστην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων καὶ οὐκ ἐῶν βαδίζειν. 712, 3. ὅταν τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾶτε ἐπὶ ταῦτα. descendite, confugite ad has exceptiones, obmovete ei hæc argumenta. 760. 24. ἀπαντήσεσθαι ταῖς ὁμοίαις φύσεσι. 1395, 6. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷν. 411, 26. πρὸς ἕκαστον ἀπαντᾷν, ὅταν οὗτος λέγῃ. 522, 22. ἀπαντᾷν ἐπὶ τὴν δίαιταν. convenire ad condictum apud arbitrum. 544, 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπήντησε. 1011, 15. et simpliciter ἀπαντᾷν. ὡς δ' οὐκ ἀπήντων οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν. 1013, 6. ἐπὶ τὴν συγκειμένην ἡμέραν. 898, 6. οὐδ' εἰς ἑτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήντησεν. 1042, 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὀμόσαι οὐκ ἀπήντα. copiam sui non fecit jurisjurandi dicendi ergo. 896, 27. ἐπαγγείλας τῷ Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾷν. 10 41

6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπήντων. ad hunc autem locum deveniebant, hoc argumentum afferebant. 563, 23. ἀπαντᾷν πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. recurrere, receptum habere ad Th. 599, 27. ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αἰσχύνεσθαι. ut vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos — 958, 16.

ἅπαξ λέγουσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι. 989, 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀντέχει. valet id quidem ad unicum modo sceleris conatum et effectum, non autem ad plures. 2.., 1. τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27.

ἀπαραίτητος δίκη. 772, 25.

ἀπαράσκευος. 745, 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἐμοῦ ληφθῆναι. 1017, 17. 1065, 21. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἤδη ἀγωνίζεσθαι. 1173, 21. ἀπαρασκευότερος. 1453, 2.

ἀπαριθμεῖν] τὰ πραχθέντα ἀπηριθμηκέναι. 1392, 15.

ἀπαρνεῖσθαι] οὐκ ἀπαρνοῦμαι τοὔνομα. non recuso nomen hoc. 575, 27.

ἀπαρτᾷν] disjungere. ἀπηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις. 43, 22. ἀπαρτᾷν τὸν λόγον τῆς γραφῆς. actionem a capitibus accusationis sejungere, in defensione a causa aliena exsequi. 244, 27.

ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. Alexander Macedoniæ rex. 164, 21.

ἀπάτη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστός. 151, 23. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα. 154, 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας πολέμου. 365, 5. ἀπάτην ἑτέρων (deceptionem passivam, h. e. quod alii passi sint se decipi) μὴ κυριωτέραν ποιήσασθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης. id non præscribere vobis, neque potestatem eripere ex animi vestri sententia sciscendi. 653, 13. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21.

Ἀπατούρια] ἐγγράφει (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τοῖς Ἀπατουρίοις. 995, 28.

ἀπειθεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς νόμους. 532, ult.

ἀπεικάζειν] καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βουλόμενος. 561, 8.

ἀπειλὴ] πολλὰς δεήσεις, καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17.

ἀπεῖναι, domo abesse, τῆς δίκης ἕνεκα, καὶ οὐ δημοσίᾳ. 1174, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων. 41, 25.

ἀπειπεῖν] vetare, interdicere, sequente μὴ cum infinitivo. ἀπειπεῖν τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν. 278, 24. 681, ult. ὅλως ἀπεῖπε, μήτ' αὐτῷ, μήτ' ἄλλῳ μηδενὶ, μήθ' ἱκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τῶν τοιούτων. 717, 4. ἀπεῖπε μὴ ἀποφαίνεσθαι. 898, 24. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040, pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι. 1041, 4. b) renuntiare alicui juri, e. c. hereditati. *sich wovon lossagen* [*to renounce*]. renuntiare juri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui sit proximus in sanguine, in matrimonium ducendi. 1133, 7. c) deficere viribus, animove, non amplius posse. ἀπειρηκότων χρήμασι Φωκέων. 30, antep. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματ' εἰσφέροντι, id est, ἐν τῷ τὰ ἑαυτοῦ εἰσφέρειν. 735, 1. ἕως ἂν ἀπείπωσιν, deliquerint animis sub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει. 1264, pen. ἀπειρηκόσι πρὸς τὰ λοιπὰ χρησόμεθα τοῖς ἀκροαταῖς, εἰ περὶ τούτου μάτην τερθρευσόμεθα. 1405, 26. ἀπορρηθὲν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορευθέν. Julius Pollux. II. 128.

ἀπείργειν] ἐκ τοῦ μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, πάντας ἀπείρξετε τοῦ φιλοτιμεῖσθαι. 458, 26.

ἀπειρία] imperitia rerum civilium atque forensium, infantia dicendi, infacundia. οὐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὅ,τι εἴποις. 378, 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων. 986, 16. φοβοῦμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ δυνήσομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι. 1028, 15.

ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι. 617, 7.

ἄπειρος] οὐχ οὕτως ἄπειροί ἐσμεν τοῦ ζημιοῦσθαι. 907, 12. λυπῶν ἄπειροι. 1399, 19.

ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτε τοῦτον ἀπήλασεν ἡ βουλή. 272, 11. ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος. 307, 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. 1373, 11. οὐκ ἀπεληλαμένος τῶν ἄλλων τιμῶν. 1416, 5.

ἀπελευθέρωσις] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ. 215, 25.

ἀπενεγκεῖν. v. ἀποφέρειν.

ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν ἀδικημάτων αἱ τιμωρίαι γένωνται. infinitæ, æternæ. 632, 20.

ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνέχεια — τί ἀπειργάσατο. 301, 16.

ἀπέρχεσθαι] abire, discedere, decedere, ut, seu absolutus, seu condemnatus, e judicio, desistere. ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται. in vivis manet legis auctor, et salvus atque sospes abit. 744, 8. ὁ ποιήσας τι τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται. non inulto hoc a vobis auffert, sed damno suo luit. 773, 21. ἀπῆλθεν ἐπιωρκηκώς. abiit e judicio, discessit ex hac causa cum contumelia perjurii commissi. 1348, 22. κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de causa, missam eam facere, ab ea desistere. 970, 2. ἀπεληλυθὼς, reversus, εἰς τὸν πατρῷον οἶκον. 1090, 20. ἐπὶ τὸ ψεύδεσθαι ἀπῆλθεν. *er hat sich aufs Lügen gelegt* [*he had recourse to lying*]. descendit, aut perfugium habuit ad mendacium. 902, 5. τὸ ἀπελθεῖν, me Athenis discessisse, solum vertisse, οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρὸς ἐμὲ ποιήσειεν. 1471, 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν, e concione. 383, 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 131, 10. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν. 268, 26.

ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου. 788, 25.

ἀπεύχεσθαι] votis averruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid avertere. cum et sine μή. ἐξηπατηκότα δὲ ἤδη — ἀπεύχοισθ' ἂν, ἂν σωφρονῆτε, ἰδεῖν. 71, 18. ἀπεύχεσθαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι. 102, 16. τιμαὶ, ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι. 489, 15. τί μάλιστ' ἂν ἀπευξαίμεθα. 505, 7. 718, 16. ἐφ' ἃ δ' ἄν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ. 779, 19.

ἀπέχειν] οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομεν. 184, pen. πάμπληθες ἀπέσχεν. 347, 8. ἐπειδὰν γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἴσον τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει, ὅσονπερ πρὶν δόξαι. 1437, 22.

ἀπεχθάνεσθαι, εἴ τισι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, οὐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν. 503, 2. οὐ ῥᾷον τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ὀλίγοις καὶ τὰ μεγάλα. 614, 9. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλοις ὑπὲρ ὑμῶν. 807, 24.

ἀπέχθεια] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαιμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι. 32, 2. δέδοικα, μὴ τῷ τὰ νῦν βέλτιστα εἰπόντι, ἣν τοῖς ἐξηπατηκόσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν, ταύτην ἀπενέγκασθαι συμβῇ. 1428, 20. οὔτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκούσατε. 58, 26. προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι. 127, 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. 176, 2. διὰ τὴν ὑποῦσαν ἀπέχθειαν. 237, 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθών. 896, 4. χάριν, οὐκ ἀπέχθειαν κομίσαιντ' ἂν δικαίως παρ' ὑμῶν. 1447, 7. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκὸν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι. 1451, 16.

ἀπέχθεσθαι] οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαί τισιν ὑμῶν. 34, 11.

ἀπεχθῶς ἔχειν τινί. 61, 25.

ἀπιέναι] ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιών. 246, 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῄειτε (e concione) βεβουλευμένοι. 306, 11. ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῄει. 331. 4. ἀπιόντος μηνὸς (idem quod λήγοντος). 238, 4.

ἀπιστεῖν] τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ). quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei diffiditur. 21, 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς. 145, 10. τότε δὴ, τότε καὶ μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει. 241, 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς. 242, pen. ἕνα καὶ τῶν ἀπιστουμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν χρημάτων κύριον ποιεῖν. eorum, quibus diffiditur. 831, 3.

ἀπιστία κοινὸν ἅπασι φυλακτήριον. 71, 24. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 4. (nisi potius ibi ἐκπρίασθαι leg. est.) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει. 142, 27. ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν. 291, 11.

ἄπιστος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo activum, modo passivum. ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς. 10, 20. τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ' ὥσπερ ἦν ἐστὶ καὶ νῦν. 15, 16. καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἄπιστον ἴσως. et profecto non videtur hoc fide carere. 15, ult. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος (diffidens) ἦν πρὸς Φίλιππον. 349, 15.

ἁπλαῖ (scil. βλαῦται), genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus Laconicam et modestiam affectantes. ἁπλᾶς ὑποδέδενται. 1267, 23.

ἀπληστία] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται. 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναιτο ἐφικέσθαι. 958, 7.

ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδὴς ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστίν. 1204, 24.

ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν λῃστῶν γίγνεται. piratæ reddunt mare invium, haud patens navigationibus. 307, 18.

ἁπλοῦς] simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ hæc est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. 404, 22. οὐδὲν ἦν ἁπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων. 969, 27. τὸ ἁπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας. 1089, ult. ἁπλοῦν τι διελογίσαντο. unum hoc spectarunt, quod cernere mirificæ non est sollertiæ. 1091, 3. τί ἦν ἁπλούστερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον. 1106, 14.

ἁπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἐμαυτόν. sine ulla tergiversatione, aut detrectatione periculi cujusquam. 288, 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἁπλῶς ἄγετε. sine dolo malo, pura mente. 328, 3. πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι. 325, 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς, præcise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν. 343, 9. τοῖς ἁπλῶς, simpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι. 1122, 17. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀρ. ἁπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eun-

dem constanter servat modum. 784, 2.

ἀπνευστὶ συνείρει τούτους (τοὺς λόγους puta). 328, 12.

ἀπὸ] cum usurpatur ad indicandum a) aliquid *ab* aliqua re profectum esse, *ex* aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν. judicium de rebus e natura rerum ipsa repetere. 25, ult. οὐκ ἀπ' ἴσης (scil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν, id est, ἀφορμωμένην. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum. 179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν. ubi ἀπὸ videri possit redundare. 580, 1. ἀπὸ τῆς πόλεως λαμβάνειν, id est, ἀπὸ τῶν τῆς πόλ. χρημάτων. 1341, 27. πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμενοι. ditescentes e furtis in ærarium publicum. 739, 21. ἀφ' ἑαυτοῦ. ultro, sponte sua. 141, 11. ἀπὸ τύχης. fortuito, impulsu affectuve fortunæ. 1193, 12. τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἱστήκει. tropæum ab ipsis stabat, h. e. erigebatur ex armis constructum iis, quæ victores victis detraxissent. 444, 6. b) *pro*, æquipollentiam significat, vel valorem rei, quæ comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re æquipollente. στέφανος χρυσοῦς ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα. 256, 24. ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τίμησιν ἀπὸ ταλάντων δέκα. pro facultatibus, rite æstimatis, ut cuique dena sunt talenta in bonis, ita singulas naves cum dignitate trierarchi tuebitur. 262, 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων στρατιώτης. pro eadem mercede miles. 38, 8. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ, τι ἂν βούλωνται. 687, 24. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. pro minuto impendio. 260, 11. ἀπὸ ἐλάττονος ἀναλώματος. 1349, 21. c) *per*, cum adminiculum, vel instrumentum rei efficiendæ designat. ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν συμμάχων πολεμεῖ. per opes, quas sociis vestris eripit. 49, 22. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων. 776, 17. d) *cum*, idem quod μετά. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε. 773, 7. e) *procul*, idem quod πόρρω. ἔσται δὲ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τοῦ πράγματος. non aliena a causa. 701, 23. f) in deductione summæ minoris a majore. τροφὴν ἀπὸ τῶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ μνῶν λογιστέον. alimenta nostra, h. e. æs in victum nostrum datum deducendum, deminuendum est ab illis 77. minis. 824, 24. ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος ἀπαλείφειν. 1338, 10. ἀπὸ redundare videtur. ἡ ἀπὸ τούτων ἑτοιμότης. illorum studium me promerendi, ab illis ad me proficiscens. 1268, 7.

ἀποβαίνειν] ἀπέβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπόρθει. descendebat, invadebat. 1377, 6. b) evenire, exitum sortiri. τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβᾶσαν ἑωρακόσι. 1402, 24. τίνος καλῶς μὲν ἀποβάντος πλεῖστα ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιστα βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον. 1412, 11. c) τοῦ ἀποβαίνειν μόνοις τοῖς πολίταις ἐξουσίαν οὖσαν. 1408, 12. videtur genus aliquod exercitationis esse palæstricæ, cum quis de curru concitato desilit armatus, et rursus in eum, cum rapidus fertur, insilit.

ἀποβάλλειν] ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν. 919, 5.

ἀποβλέπειν] intueri, respicere. construitur alias cum εἰς, alias cum πρός. ἀποβλέπειν εἰς τὰ πράγματα. 26, 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους. 28, 2. εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. 298, 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος. 350, 1. οὐκ ἀπέβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις. 515, 1. ἀποβλέπειν πρὸς τοὺς πλησίον. 120, 8. πρὸς ἀλλήλους ὡς αὐτὸς μὲν ἕκαστος οὐ ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα. 182, 9. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύειν. 1269, 2. μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους. 1329, 18. b) suspicere, venerari, magni facere. ἀπέβλεπον, ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο. 426, 6.

ἀπογίνεσθαι] δέκα μῆνας ἀπογενομένου τἀνθρώπου. ubi decem menses domo abfuit, aut procul a vestris finibus se continuit. 98, 23. b) mori, vivis excedere. τοὺς ἀπογινομένους ἐν τοῖς δήμοις ἐὰν μηδεὶς ἀναιρῆται. 1069, 10. nisi leg. ibi sit τοὺς ἀποκτεινομένους.

ἀπογινώσκειν] de aliquo desperare, bonam spem de aliquo conceptam abjicere. construitur cum genitivo et accusat. εἰ μὴ παντάπασιν ἑαυτῶν ἀπεγνώκατε. 52, 16. εἰ νῦν ἀπεγίνωσκε Θηβαίους. si nunc ex animo suo amandasset Thebanos, quod opem eorum desperaret. 69, pen. ὥστε πανταχῇ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι. 358, 13. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδὲ ἑτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῖ μετέστην. 1471, 15. b) firmiter decernere non faciendum, quod facere nolis. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν. 193, 5. c) absolvere lite, culpa, pœna, insontem pronunciare, non reum modo, sed causam quoque. quatenus opponitur vocabulo καταγινώσκειν. θῶμεν τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτοῦ — τοὺς δ' ἀπογνόντας. 539, 3. εἰ μὲν ἀπογνώσεσθε — ἐὰν δὲ καταγνῶτε. 604, 26. Construitur cum genitivo et accusat. ὁ διαιτητὴς ἀπέγνω μου (subaudi τὴν δίκην). pronunciavit hanc causam ad me nil pertinere, h. e. me absolvit. 1020, 14. ἐὰν ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν ταύτην. si reos hujus causæ absolvatis.

(sed vid. articulum proximum d). 605, 16. οὐκ ἀπέγνω (subaudi αὐτὸν) τῆς δίκης. reum a causa absolvere, secundum eum litem dare haud sustinuit. 913, 22. et 25. 920, 15. d) repudiare, rejicere causam, ut illegitimam, et improbam, aut a foro suo alienam. 913, 25. 920, 20. τὴν ἔνδειξιν ἀπογινώσκειν. 1327, 8.

ἀπογράφειν] et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι, indicem aut conscribere, aut a se conscriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, ærarii potissimum, referendum, eorum bonorum, quæ quis ab alio, seu suo privato, seu publico nomine petit, ut aut sibi, aut ærario debita, sive e mulcta a judicibus ipsi irrogata, neque diluta, sive titulo peculatus. ἀφεὶς τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν. 609, pen. et 752, 7. ἀπεγράψατο ταῦτα πρὸς Θηριππίδην ἔχοντα ἑαυτόν. illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Therippidem, (qui id postulaverat, et quo is illud testimonium penes se servaret) fatebatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri. 817, pen. et in activo. αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράψας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους. 818, 19. τὴν προῖκα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράψαντα. 828, 15. videtur hoc discrimen interesse, ut in activo cum quis dicitur ἀπογράψαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id eum fieri curasse per tabularium. ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψε. in rationes gestæ a se tutelæ mei meorumque bonorum retulit nomen meum, ut sibi debentis. 832, 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. cum scriba publicus indicem bonorum ejus confecisset (*inventiret* [*made an inventory*]) atque in tabulas retulisset, eoque facto illa bona confiscata, et ad sectionem proscripta fuissent. 1015, 9. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui Strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum possessione Phænippus me per ludibrium exclusum it. 1043, pen. τοῦτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι. in indice bonorum a se mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominavit, quasi magnum et summi faciendum bonum sic mihi tradidisset. 1046, 14. οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ. in indice bonorum a se mihi traditorum non commemoravit dotem matris, ut adhuc a se matri debitam, pro qua pars bonorum ei esset oppignerata. 1047, 11. οἷς οὗτος ἀπογέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα. 1048, 5. ἀπογράφεται τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι ὡς υἱὸν ὄντα. in diamartyria, seu protestatione sua exceptoria, apud Archontem exhibita filium suum appellavit, seu annotari a scriba curavit filium suum pro filio Archiadis. 1093, 2. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, ut ejus, contra quem se profiteretur in jure acturum. *er legte keine Denuntiation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthalten hätte* [*he did not give in his denunciation or notice of action, as if against somebody who was withholding what was his due*]. 1147, 19. 1148, 17. et 24. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο. mandabat numularius commentariensi, ut ad nomen debitoris et summam creditam adscriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam. 1193, 3. τὰ τρία μέρη, bonorum scil. publicatorum, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, ἀφίημι. 1247, 2. τὰ τούτων εἴ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν. 1255, 12. b) ἀπογράφεσθαι in passivo, expungi e tabulis, ut fit debito diluto. τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται, τὸ δὲ ἓν οὐκ ἀπογέγραπται. duo quidem nomina diluit, unum autem ut e tabulis expungeretur, nondum operam dedit. 791, 25. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, quoniam vero, ut ærarius, tabulis ærarii inscriptus erat, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι, futurum erat, ut substantia Apollodori proscriberetur, fisco adjudicata, sectione distrahenda. 1347, 20. d) denunciare, nomen alicujus, ut rei, deferre apud magistratum, incusare. ἀπογραφέτω τὸν μὴ ποιοῦντα τοῦτο ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1068, 11.

ἀπογραφὴ] index quicunque, præsertim a) tabularium publicanorum in portubus, ubi merces invectæ et evectæ, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quæ quisque vectigalia persolvisset, perscriptum erat. τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν ἴδοι τις. 467, 5. λάβε τὴν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus sive subeuntibus portum, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est. 909, 11. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ Βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἐλλιμενισταῖς. 917, 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνί. hunc indicem bonorum, vel supellectilis domestici, et mundi muliebris, quem uxor mea ex hereditate paterna, et quæ soror ejus, quæ uxor Spudiæ est, item accepit. 1036, 24. ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι. indicare magistratui, esse, qui bona teneant habeantque pro suis, quæ sint reip. eorumque indicem exhibere, istoque titulo in reos agere in jure.

1246, 3. sæpius in illa oratione et hæc dictio et v. ἀπογράφειν isto sensu occurrit usurpatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui Strategis laterculum bonorum, quorum usura et possessione legitima Phænippus me arceret. 1043, pen. φάσιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τοῦ ἀργυρίου πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς (scil. τοῦ ἐμπορίου). licere sic præter fas creditum, in foro curatorum mercatus Attici et φαίνειν, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pittacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare, quantum sit illud æs, et quæ merces vetitæ (*contrebande Waren* [*contraband goods*]) eo emtæ. 941, 14. b) ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται. diluit, persolvit nomen contractum. 791, 24.

ἀποδεικνύειν] deputare, assignare, attribuere. item edicere; declarare. ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον. sese ferre, profiteri, offerre, ingerere socium. 191, 17. τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς. professis et declaratis hostibus. 328, 20. ἐὰν τοῦτ' ἀποδείξητε τὸ πλῆθος. 182, 14. et 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν. assignarunt, deputarunt. 707, pen. ᾧ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπεδέδεικτο. cui rex inimicus exstiterat, factus erat, sese gesserat, vel professus erat. 687, 11. referre in rationibus, e. c. gestæ tutelæ. δύο ἔτη τὰ πρῶτα ἐπιμεληθεὶς (scil. τοῦ ἐργαστηρίου) οὐδοτιοῦν ἀποδείκνυσιν. tametsi per primum biennium officinæ huic curator præfuit, nihil tamen quæstus ex ea redacti in rationibus retulit. 819, 16. ἀποδείξαντας ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου. tota ejus substantia indicata et particulatim recensita. 1255, 10. τοῦ μὲν (φθόνου puta) νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. cum Gratiæ diis sint consecratæ, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, ut deorum beneficia gratiis habendis et agendis remuneremur. 1481, 12.

ἀπόδειξις] δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit personæ meæ, aut jure meo hoc mihi sumo, ut demonstrem. 245, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραί. 326, 4. ἐν ᾗ γνώμης ἀπόδειξιν, declarationem, οὐ πονηρίας προτίθετε τοῖς λέγουσι. 772, 8. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις. 1467, 14.

ἀποδέκτης] susceptor, qui contributiones tributarias a conferente quoque suscipit in fiscum inferendas. *Einnehmer. Aeciseinnehmer, Steuereinnehmer* [*a collector, exciseman, taxgatherer*]. 750, 24. 762, 2.

ἀποδέχεσθαι] probare, admittere cum assensu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquiescere. construitur cum accusativo, interdum quoque cum genitivo, sed sic, ut accusativus tectus subaudiatur. ὡς γὰρ ὑμεῖς ἀποδέξησθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν. 318, 11. πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξησθε, citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) ἀπεδέξασθε ὡς οἷόν τε μάλιστα. laudastis, grata et accepta habuistis, quanto potest maximo studio. 519, 8. εἰ γὰρ τούτου ταῦτ' ἀποδέξεσθε. 599, 10. μὴ οὖν ἀποδέχεσθε τούτου φενακίζοντος ὑμᾶς. 1292, 9. δικαίως ἂν οὐδοτιοῦν ἀποδέχοισθε τούτου, ὡς ὑγιές τι λέγοντος. 1181, pen. πῶς ἀποδέξασθαί τι προσήκει τούτων λεγόντων; 832, 15. ἀποδεχομένους ὑμᾶς ὁρῶσι τὰς τούτων προφάσεις. 1335, 10. παιδείαν ἀπεδέχου. 1490, 11. b) recuperare, recipere. ἣ νῦν οἴεταί με τυχόντα τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν ἀποδέξεσθαι. quæ mater mea nunc sperat futurum, ut domi me recipiat, e judicio sic reversum, ut plenum jus meum a vobis adeptus sim. 842, 13.

ἀποδημεῖν] ἀπεδήμησεν ἐκεῖσε. profectus est illuc. 988, 14. δημοσίᾳ ἀποδημοῦντος ἐμοῦ, τριηραρχοῦντος ὑμῖν. me domo absente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in classe vestra essem. 1102, 10. ἀποδημοῦντος τούτου παρὰ βασιλεῖ. illo in peregrino solo in castris regis Persarum agente. 1192, 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορίᾳ. non domi, sed peregre agens, negotiationis nescio cujus ergo. 1236, 23.

ἀποδιαιτᾶν] dicitur arbiter aliquem sententia sua absolvens, et opponitur τῷ καταδιαιτᾶν. construitur cum genitivo et dativo. πείθει αὐτὸν τὴν δίκην, ἣν καταδεδιῃτήκει, ἀποδεδιῃτημένην ἀποφέρειν. (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quæ in Midiam pronunciata esset, secundum eam fuisse pronuntiatam. 542, 7. 545, 26. ἀποδιαιτήσωμεν αὐτῷ τὴν δίαιταν. arbitrium secundum se daremus. 544, 24. ἀπεδιῄτησέ μου ὁ διαιτητὴς περὶ ὧν οὗτοι ἐδικάζοντό μοι. absolvit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant. 1013, 14. ὁ διαιτητὴς οὐ κατεδιαίτα, ἀλλ' ἀπιὼν ᾤχετο ἀποδιαιτήσας τούτου τὴν δίαιταν ἑσπέρας ἤδη οὔσης. 1190, 8. τὰ ἀποδιαιτηθέντα μου λύσας. rescissis iis, quæ pro me pronunciata fuerant. 1021, 12.

ἀποδιδόναι] ei, cujus esset, et unde sumsisses, restituere. οὐδέν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, οὐδ' ἀποδίδωσι τὸ δάνειον. non reddit æs mutuum a me sibi creditum. 911, 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, ut accipiens id pro sorte sua sibi conveniente habeat, teneat. ἂν καὶ ὁπωσοῦν μετρίαν ἡ φύσις ὄψιν ἀποδῷ. 1383, 27. c) exhibere, attribuere, persolvere debitum, præstare id, quod et cui dandum, præstandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόντες. 206, 15. εὔνοιαν ἴσην ἀποδιδόναι. 226, 10. πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι. priusquam jusjurandum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario. 234, 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γραφῇ. 267, 6. τοὺς ὅρκους ἀποδοίη αὐτοῖς. deferret jurandi conditionem. 443, 15. τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γοῦν ἑορτῇ ἀπεδώκατε εἶναι. ut qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltim, ipsis attribuistis, adjudicastis. 518, 17. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν. reservavi vobis et nunc vobis hujus juris exercendi, h. e. pœnæ exsequendæ, copiam feci, ut par erat, quippe quod jus vestrum esset atque vobis deberetur. 527, 9. παρὰ τοῦ (a quonam?) προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πέπονθα. injuriarum mihi oblatarum pœnas dependi. 539, 7. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδίδωσιν οὗτος, ἃς ἔλαβε παρ' ἐμοῦ. 909, 19. ἀποδιδόναι τὴν τιμήν. rei pretium persolvere. 1030, 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκεν. effecit, ut, quæ repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, exsisteret. 1405, 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adjudicare. εἰ τοῖς μὲν — ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. 27, 1. ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι. 167, 6. et 8. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. permisit, aut, jus debitum reddidit. 638, 6. εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς. 1330, 21. In medio, vendere. οὐχ ὡς ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις. 344, 24. ἀποδίδοσθαι χρημάτων τἀληθῆ. 349, 24. ὑμῖν δ' ἃ καὶ δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι λογίζεσθε. 369, ult. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀπεδίδοντο τὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν. 689, 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδοσθαι. mercede se pati corrumpi ad tacendum, et supprimendum denunciationem, quam quis alteri minatus esset. 784, 16. collato versu 13. οὐκ ἀποδόσθαι τὰ πατρῷα ὧν ἐκομίζοντο χρημάτων. 986, 20. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11. ἀποδόσθαι τὸ πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα. 1323, 25. ἀποδόμενος τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος. 1332, 16. ἀποδόσθαι τὴν δεκάτην. redemtoribus, publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere. *verpachten* [*to lease*]. 475, 5.

ἀποδιδράσκειν] μὴ — ἀπὸ τούτων ἀποδρᾶναι. refugere. 91, 3. ὑμεῖς δ' ἀποδράσεσθε τὰ πράγματα. 130, 5. οὐκ ἀπέδρα ταύτην τὴν στρατείαν. 567, pen. ἀποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquisitionem in veritatem rei devitare. 1024, 13. ἀποδιδράσκουσιν αὐτὸν οἰκέται τρεῖς. 1248, 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτοὺς δῆσαι. 1478, 17.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδεδοκιμασμένοις ἄρχειν λαχοῦσιν. 779, 4. qui, quamvis sorte ducti ad magistratum gerendum destinati fuissent, tamen scrutinii severitatem haud sustinentes, reprobati fuissent. τὴν ἀρχήν, ἣν ἔλαχεν, ἀπεδοκιμάσατε. magistratui gerendo, ad quem sors eum delegaverat, inhabilem declarastis. 790, 18. ζηλοῦν μὲν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τοὺς [scil. ἔχοντας πλείστους καὶ βεβαιοτάτους] ἐραστάς. 1402, 20.

ἀπόδρασις στρατείας. 568, 8.

ἀποδύρεσθαι] τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα ἀποδυράμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥᾴων γενήσομαι. 1118, pen. ἀποδυρόμενοι δι' ὧν μάλιστ' ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς. 1255, 17. ἀποδυρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα. 1278, 16. ἀποδυράμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἄπιτε. 1400, pen.

ἀπόθετος] τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεάν. solis reservatum, ut proprium et peculiare donum. 1376, pen.

ἀποθνήσκειν] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε. 99, 5. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν. 308, 4. καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάῤῥησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι; 314, pen.

ἀποθρασύνεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύακεν. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata. 1407, 14.

ἀποικοδομεῖν] ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδραν. canalem oppositis munimentis vel aggeribus occlusum. 1273, 6. et 8. ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ. 1277, 12.

ἄποινα ὠνόμαζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα. 630, pen.

ἀποινᾶν τινά. ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemtionis. 629, 22. 630, 27. ubi exponitur per χρήματα πράττεσθαι.

ἀποκαθιστάνειν τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς τάφους. 256, 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκῖνον — ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν. 798, 24.

ἀποκαλεῖν] per contemtum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους. 417, ult. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν. 438, pen. οὓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ. 582, 11.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο. reservata erant, aut is sibi reservaverat. 294, 14. ὅτῳ ποτὲ τῶν ἁπάντων ἀπόκειται, οὐ πρόδηλον ὄν. cum parum constet, quis is sit, quem sors ea maneat, ut venia opus habeat. 633, 26. ἔνδον ἀποκείμενος σῖτος. sub claustris jacens asservatum, in hor-

reo cellave, aut solario sepositum. 1040, 26. ἀποκεῖσθαι τούτοις προσήκει τὰς τοιαύτας καταφυγάς. superesse, patere semper, quoties iis indigeant. 1263, 20.

ἀποκηρύττειν τὰ μικρὰ καὶ κομιδῇ φαῦλα. venale proclamare sub voce præconis. 687, 23. b) per præconem alicujus e. c. nominis, aut juris, usurpationem vetare, eaque interdicere. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι. 1006, 22.

ἀποκλείειν (scil. τὴν πρόσοδον πρὸς ὑμᾶς) aditum ad vos occludere, concionandi copiam negare, vel etiam ejusmodi oratori τὸ στόμα os occludere, καὶ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν. 450, 10. ἀπέκλεισε τὸν ἀνδροφόνον τῶν Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν. 632, pen. ἀπεκλείει εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δικαστήριον. 1098, 6. ἀπεκλείσθην τοῦ λόγου τυχεῖν. 1107, 3. ἀποκλείων ἡμᾶς τοῦ ζητῆσαί τι τῶν καταλειφθέντων. 1110, 15. ἀπεκεκλείσμην τῶν σιτίων. comedere non poteram faucibus præclusis. 1260, 23. ἀποκλείων ἔνδον, domi suæ obseratum tenens mœchum, καὶ ἀργύριον πραττόμενος. 1359, 6. b) ἀντέδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δὲ — descendi quidem ad delatam conditionem permutandarum inter nos facultatum, sed hac exceptione, ut mihi liceret actionem de bonis meis fraudulenter interversis persequi. 841, 5.

ἀποκληροῦσθαι] subsortitione, seu iterata sortitione ad judicandum designari, deputari. ὅτι ἐλάχετε, εἶτ' ἀπεκληρώθητε. 778, 4.

ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν. 13, 3. ἀποκλίνειν ὑμᾶς πρὸς τὸν Κερσοβλέπτην. voluntate et studio ferri, propendere. 655, 16. ἐπὶ τούτους ἀποκλίνει. 889, 17. b) ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίου. in latus dejectum, eversum esse guttum olei a torrente. 1278, 24.

ἀποκναίει ἀηδίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. odio et stoliditate coronam enecat, aut auffugere cogit. 564, 12.

ἀποκνεῖν] ἀνάγκην οὖσαν ὁρῶν ὅμως ἀποκνῶ. tamen reformido, cunctor. 57, ult. οὐκ ἀπώκνησαν, οὐδ' ἐφοβήθησαν εὐνοϊκῶς ὑμῖν ἔχοντες φανῆναι. 197, 3. idem quod simplex ὀκνεῖν et κατοκνεῖν.

ἀποκοιτεῖν] secubare, h. e. per noctem a statione sua, præsidio, abesse. 238, 10.

ἀποκομίζεσθαι] ἀπεκομίσθην, domum referebar, ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνός. 1259, 23.

ἀποκοπαὶ χρεῶν. res novæ, tabulæ novæ, veterum debitorum cassationes. 215, 25. ἀποκοπὰς χρεῶν τῶν ἰδίων οὐ ψηφιοῦμαι. 746, 24.

ἀποκόπτειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκῖνον — ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν. 798, 24.

ἀπόκρημνα πάντα τούτῳ ὁρῶ. omnia abrupta, præcipitia, invia, ardua huic video, h. e. quamcunque ad partem præsidiorum, argumentorum, excusationum, quibus alii suis in causis utantur, se vertat, undique septum video, et interceptum. 793, 6.

ἀποκρίνεσθαι] τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀλλήλοιν ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον. 1131, 27. ἀποκρίνεται ἡμῖν ἡ βουλὴ ψηφίσματι. 1149, 9.

ἀποκρύπτειν] ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. non dissimulabo. 73, 17. 168, pen. φράσω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. 762, 19. ἀναιδῶς καὶ οὐδ' ἀποκρυψάμενος πεποίηκε. 723, 23. τὰ ὄντα, facultates, ἀποκρύπτεσθαι. 1121, 16. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσῃς. 1045, 26. τοῖς ἐξελεγχομένοις, ὧν μέν εἰσιν, ἀποκρυπτομένοις, id est, ὅτι τούτους τοὺς γονέας ἀποκρύπτονται, ὧν ὄντως εἰσίν. 1314, 22.

ἀπολαμβάνειν] recuperare; acceptum ferre; repetere, exigere; intercipere. a) recuperare, quod tuum sit, et tu antehac habueris. ἄν τε λάβητε, accipiatis pro dono, ἄν τ' ἀπολάβητε, recuperetis vestra. 78, 3. οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἴων, ἀπολαμβάνειν δὲ συνεβούλευον. 162, 17. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ἂν τάχιστ' ἀπολάβοιμεν τὰ χρήματα. 932, 23. ἀποστάντα τῆς προικὸς καὶ οὐκ ἀπολαβόντα. 1366, 11. b) acceptum ferre, ut debitum, sive debitor eas ipsas res a reposcente accepit, sive alio quopiam pacto debuit. τὴν καταδίκην. mulctam, quæ condemnato irrogata fuit. 1155, 2. τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν. 1193, 21. τοὺς τόκους. 968, 10. c) suscipere, ab aliquo repetere, exigere, ut jusjurandum. διδόναι et ἀποδιδόναι dicitur, qui præstat, ἀπολαμβάνειν, cui præstatur, qui exigit. τοὺς ὅρκους. 59, 11. 234, 10. 678, 7. d) intercipere, excludere. νόσῳ καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀποληφθέντος, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐπανελθεῖν οἴκαδε. 98, 24.

ἀπολαύειν τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας. abuti suam in rem eorum absentia, qui si adessent, repugnaturi sint. 171. 23. τῶν δικαίων. jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere. 218, 5. τῆς σιωπῆς. abuti silentio concionis malis suis consternatæ atque dejectæ ad declamandum et afflictis insultandum. 579, 23. ἐξουσίας. 681, 2. τῆς ἡμετέρας εὐηθείας. 717, 2. cum accusativo. ἀπέλαυσα ταῦτα ἐγὼ τῆς πρὸς τοῦτον κοινωνίας. quasi dixisset, ταῦτα ἔλαβον ἀπὸ τῆς π. τ. κ. 1174, ult.

ἀπολείπειν] deserere, ut uxor maritum. ἀπολελοιπυῖαν τὴν γυναῖκα. 865, 6. et ut nautæ navem. ἀθυμήσαντες οἱ πολλοὶ τοῦ πληρώματος ᾤχοντο τὴν ναῦν ἀπολιπόντες. 1211, 2. b) reliquum sibi facere. τί τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπει; quam omittit extremam contumeliam? προσεούρουν, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως οὐδοτιοῦν ἀπέλειπον. 1257, 19. c) creare, consciscere. πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους. 1491. epistola VI. 5. In passivo ἀπολείπεσθαι a) vinci. οὐδενὸς ἀπολείπεσθε. a nemine vincimini sapientia, sagacitate, solertia, recta consilia inveniendi et eventus rerum futuros prospiciendi. 51, 24. b) non assequi, consequi sensu quocunque, ut oculis, ante mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων. rerum veritatem haud valere perspicere. 813, pen. ἀπολείπεσθαι ἐδόκουν οἱ πόῤῥω καθήμενοι. videbantur procul sedentes judices non posse oculis consequi in tabula exarata. 1055, 19. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι. 1083, 3. ἂν δ' ἀπολειφθῇ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὴ δύνηται διδάξαι. 1421, 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν, carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, προσποιουμένοις δέ. 270, 2. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι. 312, 27. d) abesse. ἐπιστολὴ, ἣν οὗτος γέγραφεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν. nobis insciis, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos. 352, 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ. quoties nos a Philippo discederemus, sive interdiu, sive noctu cum eo congressi essemus, Æschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem noctemve. 396, 14. τοὺς ἀπολειπομένους (scil. τῶν νεῶν) ναύτας. 1231, 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. oportunitatem e manibus omittere, pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari. 918, 19.

ἀπόλειψις] desertio, ut uxoris a marito discedentis. 868, 1. item tabulæ publicæ a magistratu hac de re conscriptæ. ἡ ἀπόλειψις ἐγράφη. 868, 2. τὴν ἀπόλειψιν οὗτοι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπεγράφοντο. denuntiabant apud magistratum, mulierem illam a marito discessisse, eamque rem curabant in tabulis publicis consignari, et postulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda. 868, 17. ἀπόλειψις πλείστη γίγνεται. plurimi milites deserunt ordines suos. 1209, 26. ἀπόλειψις ἐμοὶ ἐγένετο πλείστη τῶν ἄλλων τριηράρχων. reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri discedebant nautæ, quam a me. 1211, 14. πόσην δέ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πάλιν. 1214, 2.

ἀποληρεῖν] nugari, blaterare. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρει τι καὶ διήμαρτε. 398, 20.

ἄπολις] ἄπολιν μή με ποιήσητε. 1320, 22.

ἀπολλύειν vel ἀπολλύναι] perdere, corrumpere, pessumdare. οἶδε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς. 186, 7. τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας τῶν συμμάχων ἀπώλεσε. 371, 10. οὐ μόνον εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστήν. 459, 25. b) prodigere, disperdere, dilapidare. οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες. 107, 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (scil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες. gula et ventre mergentes. 613, 20. c) amittere, jacturam facere. ἀπολλύειν νομίζοντες, ὅ,τι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανῶσιν. 1046, 23. In passivo ἀπόλλυσθαι perire. κερδαίνειν τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἄλλος ἀπόλλυται. 118, 17. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι. 174, 16. ἀκρίτως ἔστιν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους. 212, 22. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει. 262, 19. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27.

Ἀπόλλων προστατήριος. 531, 8. ἀγυιεύς. 531, 9. ἀποτρόπαιος. 531, 26. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει. 274, 27. ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος πατρῴου ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερά. 1315, 16. Genetæ appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Jovis Hercii sacra essent communia. 1319, 26.

ἀπολογεῖσθαι] ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου. 227, 13. ἀπολογεῖσθαι τὸ ὁμολογούμενον. excusare, purgare id, quod in controversiam non venit, cujus insimulatus reus non fuit. 370, 21. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ,τι ἀπολογήσεται. 407, 19. ἀναγκάζετε αὐτὸν ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι. 407, pen. ἀπολογήσασθαι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ὧν κατεψεύδοντο. 1052, 25.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id est κἂν] τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι. 226, 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει. 365, 25. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ hæc est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς συμφέρει τῇ πόλει. 404, 22. περὶ ὧν ἐμοὶ δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὑρήσετε. eadem argumenta, quibus criminationes ejus evertam. 979, 23. ἀπολογίαν ποιήσεται, ὅτι — sui purgandi causa hoc afferet. 1201, 25.

ἀπολογίζεσθαι] recensere, enumerare. ἀπελογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων. 347, 15. Etiam p. 734, 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογήσ. Est hoc verbum, pro *agere*, *referre*, de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109.

ἀπολύειν] absolvere, abluere, detergere.

οὐκ ἀπολύει τοῦτο τὴν αἰσχύνην. 471, 10. ἀπολύει τῆς αἰτίας. 1191, 7. ἀπολύειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. in judicio capitis absolvere principes rerum gerendarum. 1439, 26. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. et 26. In medio, se purgare, defendere, culpam a se deflectere. ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ταῦτ' ἀπελύσασθε. 99, 3. τὰς τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν αἰτίας μετὰ δόξης καλῆς ἔργῳ ἀπολύσασθαι. 191, 11. et 1438, 1. ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα. 226, 26. πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι. se purgare ad juniores actis iis, super quibus contenditur. 242, 15. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην, ἀλλ' ὥστε τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλαβεῖν τούτους τῶν ψήφων. 593, ult. 899, 24.

ἀπολυτροῦν] e custodia dimittere pro dato redemtionis pretio. ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐννέα. 159, 15.

ἀπομάττειν τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις. argilla et furfuribus detergere corpori sordes. 313, 17.

ἀπόμισθος] miles, cui aut stipendium non solvitur, cum deberetur, aut qui exauctoratus est, imperatore caret stipendia præbente. ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων ἥττηται ὁ στρατηγός. 53, 16. ἀπόμισθος γίγνεται παρὰ Τιμοθέου. a Timotheo absolvitur a militia mercenaria. 671, 1.

ἀπομισθοῦν] mercede oblata, sponsa ad aliquam operam præstandam conducere. ἀπομισθωσάτω ὁ δήμαρχος ἀνελεῖν. vicomagister mercede conducito aliquem, qui jacentem humo tollat. 1069, 20.

ἀπομνημονεύειν] ἀρχὴν, præfationem orationis, ἤρξατο, ἣν οἴομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν. 345, 10. ὅσοις πατρικὰς εὐεργεσίας ἀπεμνημονεύσατε. 1479. 9.

ἀπομνύναι, jurejurando infitiari, ὡς οὐκ εἴρηκε ταῦτα. 553, 25. ἂν ἀπομόσῃς, jurejurando confirmaveris vera esse, τἀναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς, per caput filiæ. 860, 2.

ἀπονέμειν] τῇ τύχῃ δὲ, ἣν ὁ δαίμων ἑκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κέχρηνται. 297, 20. εἰ δ' ἄρα ἔδει γενέσθαι, καί τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπένειμε. 1447, 27.

ἀπονοεῖν] πῶς τούτων ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπονενοημένοι γένοιντ' ἄν. 363, 7. οὐδεὶς οὕτω τολμηρός ἐστιν, οὐδ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος. 1063, 7.

ἀπόνοια] τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας οὐ λογισμὸς ἡγεῖται, οὐδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια· μᾶλλον δὲ ὅλον ἐστὶν ἀπόνοια ἡ τούτου πολιτεία. 779, pen.

ἀπόσπειρα ἐγένετο, εἰ περιοψόμεθα. 219, 3.

ἀποπέμπειν] mittere cui mittendum quid est, id quod ei debetur. ἀποπέμπειν (subaudi μερίδας ἱερείου καὶ δῶρα μετὰ τῶν πευσομένων) περὶ τῆς τύχης ἀγαθῆς. 1072, 19. de judicibus partes disceptantes e foro suo dimittentibus inter se reconciliatas. ἀκούσαντας ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ αὐτοὺς δοκιμαστὰς τοῦ πράγματος γενομένους, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι. 1167, pen. εἰς τὰ Παναθήναια, φήσας Philippus, ἀποπέμψειν, remissurum captivos. 394, 3. de marito uxorem a consortio secum ablegante, repudiante. ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα. 1362, 25. ἀποπέμψω τὴν ἄνθρωπον ἐκ τῆς οἰκίας. 1372, pen. ἀπεπεμψάμεθα (si bene habet, neque potius ἐπεμεμψ. leg. est) αὐτοὺς τὸ πρῶτον. initio quidem eos contemsimus, non existimantes, eorum quicquam ad nos pertinere. 1257, 20.

ἀπόπεμψις] repudiatio, relegatio, ut uxoris e domo atque convictu mariti. τὴν ἀπόπεμψιν τῆς ἀνθρώπου. 1365, 12.

ἀποπεφασμένως] disertis, planis, expressis verbis. vel, aperte, palam, in publico, ut alii malunt reddere. 1367, 27.

ἀποπηδᾶν] resilire, id est, celeriter aufugere, e conspectu se proripere. κἂν ἀναγκασθῇ που συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθέως. 411, 14.

ἀποπλεῖν] proficisci in nave, abire. ἀποπλεῖν ἐστὶν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι τις ἂν ἐθέλῃ. 932, 17. referri, repetere domum in nave, vel cum classe. 568, 14.

ἀπόπληκτος] vecors, demens. οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων, οὐδ' ἀπόπληκτος. 561, 10. μὴ γὰρ οἴεσθέ με οὕτως ἀπόπληκτον καὶ παντελῶς μαινόμενον. 912, 10.

ἀποπνίγειν] ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι. 403, 17. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη. 883, pen.

ἀπορεῖν] ἀπορῶ, τί ποτ' ἔσται καινότερον. nescio, neque possum comminisci, quid tandem possitis agere, aut instituere novum, nondum ausum, si aperte bellum mecum geratis, qui istæc in pace audeatis. 160, 2. ἀπορούμενος ὑποδέξασθαι αὐτούς. non habens, qui eos exciperet. 1190, 27. ἐνδεεῖς ἦσαν ἁπάντων καὶ ἠποροῦντο τῆς σωτηρίας. 1380, 4. εἰ δ' ἀπορεῖς με κακῶς ποιῆσαι. si vero rationem non invenis me vexandi. 581, 11. οὐκ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν πολλά. non desunt quidem, quæ dicam, multa. 657, 13. καίτοι καὶ τοῦτο οὐκ ἂν ἀπορήσαιμι δεῖξαι. 759, 16. πολλὰ τοίνυν ἀπορηθεὶς περὶ τούτων, καὶ καθ' ἕκαστον ἐξελεγχόμενος. 830, 2. ἀλλ' ἑώρα σε ὡς ἠπόρου. 1203, 16.

ἀπορία] defectus, inopia, seu numorum, seu consilii. ἀπορία δικαίων λόγων. 407, 18. εἰς ὅσην ἀπορίαν κατέστη. 1185, 2. ἀπορία πολλὴ χρημάτων συνέβαινεν αὐτῷ. 1191, 8. In plurali crebro usurpat Demosthenes. πλουτεῖν ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν. 386, 15. 1123, 25. 1311, 27.

ἄπορος] οἱ ἄποροι pauperes, egeni. πλὴν εἰ

μὴ τῇ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν. 141, 22. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν Ἑλλήνων. 174, 13. ἀνταναπληροῦν πρὸς τοὺς εὐπορωτάτους ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. 182, 23. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι. 260, ult. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας. 262, 24. b) τὰ ἄπορα (scil. ὀφλήματα). nomina lenta, quæ redigere sit arduum. 1209, 7.

ἀποῤῥαθυμεῖν] præ segnitie et mollitie et levitate animi defugere aliquid. 108, 21.

ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων. 615, 9. 755, 14.

ἀποῤῥηθὲν] v. supra sub ἀπειπεῖν.

ἀπόῤῥησις] interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπόῤῥησιν. contra expressam obnuntiationem. 902, 25.

ἀπόῤῥητος] ἀπόῤῥητα sunt aut ea, quæ dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quæ aut nemo sciat, aut pauci, et quæ propalari haud expediat. ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀποῤῥήτων. tam eorum, quæ in vulgus exire nil impedit, quam quæ celanda sunt. 10, 10. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον. arcanum illud omnium ore jactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19, 27. ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόῤῥητα λέγωμεν ἀλλήλους. infanda, fœda dictu et auditu. 268, 22. πλύνοντας αὐτοὺς τὰ ἀπόῤῥητα. convicia mutuo ingerentes turpissima quæque. 1335, 5. τὰς ἀποῤῥήτους αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονάς. 563, 1. τὰ ἀπόῤῥητα οἶδεν. 579, 3. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀποῤῥήτων. 776, 17. τὰ ἀπόῤῥητα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια εὑρήκατε. 1467, 15. ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας. arcana status, latus nudum reip. aperit. 805, pen.

ἀποῤῥίπτειν] οὐκ ἀπεῤῥιμμένοι. abjecti, contemti. 242, 3. ὅταν ἡ πονηρία μὲν τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀποῤῥίπτηται. 792, 25.

ἀποσαλεύειν] ad ancoram stare. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους. 1213, 24.

ἀποσκεδαννύναι] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν. 322, 9.

ἀποσπᾶν] τὰ θυρώματα ἀποσπάσας. 845, 18.

ἀποστάσιον] ἀποστασίου ὄφλειν, scil. δίκην, causa cadere deserti patroni. ἀποστασίου ὄφλουσαν ἀπέδοσθε. vendidistis. 790, 2. Liberti pristinis heris honorem debitum si minus exhibuissent, licebat actionem ἀποστασίου in eos instituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiscebantur libertatem. 940, 15. in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου judicabat Polemarchus. ibid.

ἀπόστασις τῶν κτημάτων. cum quis ipse alteri de bonis suis cedit. 386, 12.

ἀποστατεῖν] ἆρ' οὐ πολὺ τῆς γνώμης τοῦ Σόλωνος ἀποστατεῖς. 488, 25.

ἀποστέλλειν] ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. expediero, in mare demisero. 1154, 17. et 19. ὅταν ἀποστέλλωνται ἐκ τοῦ ἐμπορίου. e portu solverint. 915, 11. γνώμην ἀποστέλλειν. remittere ad aliquem cum legatis ejus responsum ad ipsius interrogata. 81, 17. τοὺς ἀποστόλους ἅπαντας ἀπέστειλα. 252, 7. θεωρίας ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύρεις ἀποστέλλειν. 256, 14.

ἀποστερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι. 142, 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀπεστέρησαν ἑαυτούς. 172, 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν. 207, 9. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας. 227, 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται. 297, 4. ἐάν τις ἑκὼν παρ' ἑκόντος λάβῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ. defraudet, reddere recuset. 528, 16. ἀποστερεῖ με τὸ δοθέν. defraudatum me it. 1185, 10.

ἀποστέρησις] ἐπ' ἀποστερήσει τῶν μὲν ὁσίων τῆς διπλασίας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλασίας. 735, 5.

ἀποστολεὺς] collegium magistratus Athenis appellabatur οἱ ἀποστολεῖς, quibus mandatum erat, ut classes navales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructæ e portu solverent. οὐδεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθη. 262, 18. προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀποστολέας. 1146, ult.

ἀπόστολος] classis maritima. τὸν ἀπόστολον ἀφήκατε. classem emissam, aut emittendam dissolvistis, dimisistis. 30, 5. εἰς ἃ [Dionysia et Panathenæa] τοσαῦτα χρήματ' ἀναλίσκετε, ὅσα οὐδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων. 50, 8. τοὺς ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν. 50, 10. τῶν ἀποστόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμόν. 262, 15. διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον. 1152, 1. τὸν ἀπόστολον διὰ τάχους ποιεῖσθαι. 1208, 7.

ἀποστράτηγον ἐποιήσατε. ab imperio militari eum revocastis. 669, 7.

ἀποστρέφειν] ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεστράφητε. aversati sitis. 281, 1. ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν. detorquere. 406, 4. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε. 1157, 3. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, dehortatus est, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν γεγένηται. 1263, 25. εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποστρέψειαν [al. τρέψειαν] οἱ θεοί. 1491, 10.

ἀποστροφὴ] κατέπτηχε πάντα οὐκ ἔχοντα ἀποστροφήν. carentia perfugio, receptaculo. 42, 22. ἐνούσης οὐδεμιᾶς ἔτι ἀποστροφῆς. 702, 26.

ἀποσφάλλεσθαι] de gubernatore, qui luctuosa cespitatione lapsus, aut vento violento excussus de statione præceps in mare ruit. 801, 14.

ἀποσχοινίζειν] exterminare, excludere in-

terposito septo. ἀπεσχοινισμένος πᾶσι τοῖς δικαίοις. 778, 16.

ἀποσώζειν] ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ. e mari in continentem servabatur in vivis. 910, 11.

ἀποτάττειν] deputare, ablegare aliquo, ut milites in præsidia excubandi gratia. ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι. 238, 8.

ἀποτέμνειν] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα. 175, 25.

ἀποτίειν] τῷ δὲ χρόνῳ ἦλθ' ἀποτισομένη. 422, 12.

ἀποτιθέναι] ῥᾳθυμίαν ἀποθέσθαι. 101, 6. ἀβελτερίαν. 140, 9. ἀποτιθέναι. asservare. in *Verwahrung haben* oder *nehmen* [*to have* or *take care of*]. 1193, 10.

ἀποτιμᾷν] ἐὰν δὲ πλειόνων ἡ οὐσία ἀποτετιμημένη (*gerichtlich taxirt* [*judicially taxed*], seu potius, *verhypothecirt* [*mortgaged*]) ᾖ χρημάτων. 262, 4. τὴν προῖκα, ἧς φησὶ τὸ χωρίον ἀποτετιμῆσθαι. pro cujus valore et assecuratione curavit sibi villam oppignerari et in possessionem temporariam dari, ut æquivalens aliquod. *für die Mitgabe hat er sich lassen das Landguth zuschreiben, als ein Stück, das iener am Werthe gleich ist, damit er der Wiedererstattung der Mitgabe gewiss seyn, und sich an etwas halten könnte* [*for the dowry he has made them assign to him the estate, as an equivalent in value to the former, that he might be sure of the restitution of the dowry, and hold something as security*]. 865, 4. ἀποτιμᾷν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata æquivalentem tradit, et tantisper possidere jubet, donec de pecunia satisfactum sit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit. 871, 19. et 26. τὸν νόμον, ὃς οὐκ ἐᾷ διαῤῥήδην εἰς ἃ τις ἀπετίμησεν εἶναι δίκας. 1030, 4. et ult. ἀποτιμῶμαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς. *ich lasse mir eine gerichtliche Hypothec auf das Haus geben, für die 10 Minas, die ich an ihm zu fodern hatte* [*I compel him to mortgage the house to me for the 10 Minas, which he owes me*]. 1029, 19.

ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. jus esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisdationem pro tutela male gesta repetere possint. 866, 2. ἀποτίμημα καθειστήκει τῷ παιδί. *war ihm als baar Geld angeschlagen, und statt der Bezahlung verpfändet worden* [*had been rated to him as ready money, and pledged instead of payment*]. 1187, 20.

ἀποτίμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον. 878, ult.

ἀποτίνειν] ἀπέτισα τὴν λειτουργίαν. pecuniam dependi necessariam illi functioni vel illi muneri edendo. 841, 7. ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις. dependere hostibus pro redimenda vexa. 926, 18. ἀποτίσουσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἰδίων. 1024, ult. ὅ,τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. solennis formula in æstimatione litis. quæ pœna corpore toleranda, aut quæ mulcta æraria luenda. 523, 2.

ἀποτόμως] præcise, prærupte, absolute, sine ulla exceptione, definitione, sine discrimine. τῶν πραγμάτων οὔτε καλῶν, οὔτ' αἰσχρῶν, ἀποτόμως ὄντων. 1402, 16.

ἀποτρέπειν] dehortari, absterrere, prohibere. 217, 22. pœnarum severitate. 526, 9. ἀποτρέπειν παρὸν ἐξαμαρτάνειν μέλλοντας. 606, 8. οὐκ ἀποτρέψομαι (scil. τοῦ λέγειν). haud dubitabo dicere; absterreri me non patiar, quominus dicam. 700, 11. ἣν οὐκ ἔστιν ἀποτρέψαι τοῦ τἀληθὲς εἰπεῖν. 1397, 2. ἵνα δείξας ἃ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταὐτὰ παθεῖν. 1431, 19. κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέψομαι λέγειν. 1434, 12.

ἀποτρίβειν] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψόμεθα. 12, 19.

ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν. cum usus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quassatumve fuerit. 1215, 22.

ἀποτρόπαιος] Ἀπόλλωνι ἀποτροπαίῳ. 531, 26.

ἀποτυγχάνειν] μᾶλλον ἄχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν. 155, 20. ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσιν ἀνθρώποις κοινόν ἐστιν. 295, 3. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν. 716, 3. ἀπέτυχε τούτου. 1053, 20. ἂν μὴ τύχῃ ὧν ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς οὐκ ὀργισθήσεσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχών. cupita et sperata haud consecutus. 1192, 8. ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς πείρας. 1379, 14.

ἀποτυμπανίζειν] fustigatione necare. τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνῳ μισεῖν τε καὶ ἀποτυμπανίσαι. 126, 17. παραχρῆμα ὡς δεῦρο ἐπανῆλθον ἀποτετυμπανισμένους. 383, 16.

ἀπουσία] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. desertionem nostram sociorum, quos in malis destituimus. 10, 5.

ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρόν. hostem declarare. 160, 27. Φωκεῖς ἐκσπόνδους ἀπέφηναν. 395, 26. ὀμόσας ὀρθῶς καὶ δικαίως ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν. 1042, 2. ἀποφανῶ pro simplici φανῶ, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam. 1455, 27. πλέον ἢ δέκα καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων. in ærarium intulit, aut a rationalibus in tabularium ærarii inscribi curavit. 480, 11. 481, 10. ἕνδεκα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέφηνε. in indice acceptorum retulit. *er hat mir sie in Rechnung gebracht, als etwas, das er für mich eingestrichen, und mir zu berechnen hätte, angesetzt* [*he has placed them to my account, as something received for me, and for which he had to*

give me credit]. 819, 13. λῆμμα οὐδὲν ἐμοὶ γεγενημένον ἀποφαίνουσι. quæstum nullum in rationibus gestæ tutelæ commemorant, aut etiam repræsentant, et oculis subjiciunt. 821, 6. cum quo convenit ut æquipollens ἀποδεικνύειν. contrarium est ἀφανίζειν. οὐδὲ γὰρ τοῦτον ἀποφαίνουσιν. ne hoc quidem (ferrum puta, aut ebur) exhibent. 823, 3. ἀποφαίνειν τὰς διαθήκας. proferre, in medio proponere. καταλειφθῆναι μὲν ὁμολογοῦσιν, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν. 826, 13. χρέος οὐδὲν ὠφείλετο ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ· νῦν ἀποφαίνει πολλά. multa commemorat nomina contracti æris alieni, in laterculo suarum facultatum. 1041, 20. πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τοῦτον ἀπέφαινον τὸν πρῶτον πατάξαντα. hunc aiebam primum mihi verbera inflixisse. 1265, 25. In medio, animi sui sententiam declarare, pronuntiare. προθεῖναι (copiam facere) περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. ὁ σύμβουλος πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται. 291, 18. ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου. tanquam locum vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret. 390, 7. ἀποφανεῖσθαι ἔφη τὴν δίαιταν εἷς ὤν. se, tametsi solus esset, pro arbitrio sententiam esse dicturum. 898, 22. et 24. ἀπεφήνατο κατ' αὐτοῦ ἐρήμην τὴν δίαιταν. 899, 9. ἤδη τῆς διαίτης ἀποφαινομένης, νυκτός. sententia jam pronuntiata. 1265, 20.

ἀπόφανσις] οὐ μόνον ἀμφισβητηθεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀποῤῥηθὲν αὐτῷ, τὴν ἀπόφανσιν ἐποιεῖτο. pronuntiabat sententiam pro arbitrio. 899, 14. ἀπόφανσιν δοῦναί μοι τῆς αὑτοῦ οὐσίας. enumerationem, indicem substantiæ suæ. 1039, 2. et 6. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπόφανσιν (scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας). 1043, 12. ἀπόφανσις ἦν τῆς δίκης. dies erat peremtoria, qua sententia decretoria pronuntiaretur. 1153, 4.

ἀποφέρειν] reum aliquem agere, nomen ejus deferre ad prætorem, diem ei dicere. ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφήν. 243, 11. ἀπηνέχθη. exhibebatur ejus nomen judici, ut ærario debentis. 542, 14. 622, 23. 817, 13. γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1332, 12. magistratui exhibere gestæ a se tutelæ, aut imperii magistratusve rationem literis consignatam. 824, 6. 1187, 25. literas ab aliquo sibi commissas ei, cui inscriptæ sunt, reddere. *einen Brief bestellen, abgeben* [*to deliver, present, a letter*]. 909, 14. restituere mutuo sumtum ei, cujus est, referre illuc, unde sumsisses, vel abstulisses. παῖδα διάκονον ὑδρίαν ἀποφέροντα χαλκῆν ἀλλοτρίαν ᾐτημένην. 1155, 6. τὰ μὲν στρώματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπήνεγκεν ὁ Αἰσχρίων, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπήνεγκεν. 1191, 15. in ratione, vel tabulis edere, commemorare, *in Rechnung angeben* [*to state in account*]. ἀπενεγκεῖν ἐν τῷ λόγῳ χιλίας δραχμάς. 1189, 8. ἀποφέρειν ναύτας, est, aut indicem modo nautarum exhibere, aut ipsa corpora sistere, repræsentare. 1208, 6. nominare. ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα. apud prætorem edere nomen arbitri, cui causam disceptandam commisisses. 1244, 14.

ἀποφεύγειν] effugere discrimen condemnationis, aut mortis, sive a morbo, sive a judicum sententia. absolvi. ψηφίσματα τὰ τότε μὲν ἀποπεφευγότα. 302, 17. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον, ἐπειδὰν δὲ τελευτήσειεν αὐτῶν τις — 308, 1. ὡς ᾔσθετο τὴν νόσον οὐκ ἀποφευξούμενος. 840, 8. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας (id est κατὰ τὰς δίκας, aut ἐν ταῖς δίκαις) ἃς ἐνεκάλουν ἐμοί, vel ἀπελύθην ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἐμοὶ ἐγκεκλημέναις. 1014, 8. eadem ratio constructionis est in illo altero loco: ἃς ἐγὼ δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα. 1021, 2. οὐ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ δεινότερα εἰργασμένον, ἀποφεύγειν αὐτῷ προσήκει. 1117, 18. εἴ τι γε γραφὲν (in jus vocatum) ἀπέφυγε. 652, 22.

ἀποφθίσθαι, vel ἀποφθίνεσθαι] οἱ ἀποφθίμενοι. vita defuncti. 1072, 26.

ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ προοικοδομεῖν εἰώθαμεν. 1276, 10.

ἀποφυγγάνειν] absolvi in judicio. 644, 25.

ἀποχειροτονεῖν] latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio removere. ἀπεχειροτονήσατε τὸν στρατηγόν. 676, 10. et 19. ἀπεχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας. repudiastis, reprobastis. 678, 1. ἐὰν δέ τινες τῶν νόμων τῶν κειμένων ἀποχειροτονηθῶσι. abrogentur. 706, 17. οὐ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησεν (scil. ἀποχειροτονηθῆναι). 1330, 17. εἰ ὁ δῆμος, ἀκούσας τὰ πεπραγμένα, ἀπεχειροτόνησε Μειδίου. si plebs Midiam absolvisset. 583, 7. ἀπεχειροτονήσατε (negastis voce publica suffragii vestri) τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι. pronuntiavistis vos illas merces, ut ab hostibus, rite et jure captas esse. *ihr habt das Schiff für gute Prise erkläret* [*ye have declared the vessel a lawful prize*]. 703, 24. ἀπεχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγός. auctoritate vestra ab imperio militari revocabatur. 1187, 3. 1210, 7.

ἀποχρῆναι] satis esse. καὶ οὐκέτι ταῦτ' ἀπόχρη. 688, 14.

ἀποχρῆσθαι] abuti. τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν

[legum puta] ἀποχρώμενοι. 215, 8.

ἀποχωρεῖν] aliquo receptum habere, ut in latebram se abdere, prætextum aliquem, pro excusatione sui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀποχωρήσεται. 793, 14. 972, 26. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε. 1155, 12. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. jam vero saluti mihi fuit cruor abscedens, vel dejectus. 1260, pen.

ἀποψηφίζεσθαι] latis suffragiis aliquem, aut aliquid, seu comprobare, seu reprobare. a) probare, judicio absolvere, insontem declarare. εὐσεβῶς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salva religione potest hunc absolvere. 407, 8. ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς γενόμενον (scil. τὸν ἀγῶνα). vos ream hoc certamine absolvisse. 1383, 18. b) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ ἐδέχεσθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε, repudiastis oblatam conditionem, οὐ τά γε ἐκείνου αἴτια, non ille profecto in culpa est. 140, 16. τὸν ἀποψηφισθέντα 'Αντιφῶντα. suffragiis omnium reprobatum. 271, 6. decreto communi aliquid vetare. τὴν μὲν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν. 396, 2. numero civium expellere, civem subreptitium albo expungere, tribu curiave exterminare. 1302, 14. τῶν ἀποψηφισαμένων ἐμοῦ. qui me cœtu suo, communione sua, expulerunt. 1316, 8. ἀδελφῶν ὁμομητρίων καὶ ὁμοπατρίων, τῶν μὲν ἀπεψηφισμένοι, τῶν δὲ οὔ. alios repudiarunt, alios minus. 1316, 24. ἀποψηφίζονται τοῦ παιδός. decernunt puerum a tribu sua arcendum. 1365, 14.

ἀπραγμοσύνη] studium pacis, et otii a molestis negotiis vacui. 560, 22. 1329, 13.

ἀπράγμων] homo otii amans, rerum suarum satagens, a fremitu fori abhorrens. τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον ἀσφαλῆ καὶ ἀπράγμονα καὶ ἀκίνδυνον. 150, 8. 541, 18. 960, 25. ἀπράγμων γάρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἀφιλόνεικος. 1018, 1. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος καὶ μετρίου εἶναι πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας. 1164, 13. ἀπράγμονες καὶ μέτριοι φαινοίμεθ' ἄν. 1264, 17. φίλους μὲν νομίζοντες τοὺς διδόντας [id est τοὺς φιλοδίκους καὶ πολυπράγμονας, quorum in perpetuis litibus causidici uberem provinciam habent], ἐχθροὺς δὲ τοὺς ἀπράγμονας καὶ πλουσίους. 1342, 26.

ἄπρακτος] irritus, infructuosus, inefficax, *womit nichts anzufangen, und auszurichten ist* [*in what is nothing to begin, and to do with*]. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. 121, 15. εἰ τοίνυν τι τούτων ἄπρακτόν ἐστι τούτοις, id est, ὑπὸ τούτων οὐ πέπρακται. si quid horum ab his patratum non est. 430, 13. διὰ τοῦτον ἅπαντα τῇ πόλει γίνεται ἄπρακτα. per hunc si staret, nihil eorum omnium fieret, quæ fieri reip. expedit. 1224, 16. εἰ ἀγανακτοῦντας (factis irascendo) ἦν ἄπρακτόν τι τούτων ποιῆσαι. liceret, quæ jam evenere, eorum quicquam infectum reddere. 1449, 7.

ἀπρασίαν τῶν ἔργων εἶναι. rerum arte operaque opificum effectarum parum, aut nihil divendi posse. 820, 2. ἀπρασίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε. 909, 23. 914, 3.

ἄπρατος] ægre, parum vendibilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον. *er könne den Quark, den Bettel nicht absetzen* [*he could not dispose of the trumpery*]. 910, 1.

ἀπροβούλευτος] de quo S. C. nullum factum est. περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου. de eo, quod ista de re S. C. fieri necesse nil fuerit. 594, 23.

ἄπροικος] ἄπροικον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι. 1014, 23.

ἀπροσδόκητος] ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκήτου σωτηρίας τυγχάνειν. 672, 14. ἀπροσδόκητον ζημίαν μὴ δύνασθαι ἐνεγκεῖν. 796, 11.

ἀπρόσκεπτος] improvidus, inconsideratus. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν. 1232, 19.

ἀπρόσκλητος γνῶσις. pronuntiatio sententiæ judicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuisset ad audiendam sui accusationem, dicendamque pro se causam. 544, 3. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς. defert me ad ærarii tribunal, in ejusque tabulas nomen meum, ut debentis, inscribi curat, propterea quod ego causa cecidissem, ubi actum fuisset de rebus postulatis coram sistendis, mulctatusque fuissem 610 drachmis, tametsi actor mihi diem non dixisset, in jus me non vocasset. 1251, 3. ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος. 1251, 12.

ἀπροστάσιον] ἀπροστασίου δίκη. cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, cive Atheniense nullo utatur patrono. 940, 15.

ἀπροφάσιστος] promtus ad inserviendum, audendumve, eoque nulla molestiæ periculive utens excusatione ad subterfugiendum aliquod aut caritatis officium, aut strenui fortisque animi munus. ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιστον θυμόν. 1396, 2.

ἀπροφασίστως ἤδη στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Πλαταιέας. indicta, h. e. nulla edita causa belli, feciali nullo misso, qui res repeteret, bellumque denunciaret. 1379, 17.

ἅπτεσθαι] Εὐβοίας ἥπτετο. tentabat. 252, 4. πράγματος. 275, 2. τῶν ἀρίστων βουλευμάτων. 418, 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἅψασθαι τῇ χειρί. 572, 20. λέγει τῆς γῆς οὐχ ἁπτόμενος. 646, 10. οὐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου. 1078, 21.

ἀπωθεῖν δεῖ τὸν πόλεμον ἐκεῖσε. illuc amoliri, detrudere. 17, 8. a comitatu suo familiaque abigere. 23, 8. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι. 408, 22.

ἀπωτάτω] quam remotissime. 675, pen. ἀπωτέρω γένει ὄντες. remotiores consanguinitatis gradu. 1066, 26.

ἀρὰ] diræ, quibus in concione Athenis a præcone inimici populi Ath. et in his ii devovebantur, qui P. A. vanis promissionibus decepissent. 363, 12. ταῖς ἀραῖς ἔνοχος. 404, 4. ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν [id est τὴν παρὰ τῆς ἐπιορκίας ἀρὰν] οἴκαδε ἀπενέγκησθε. 409, 21. ἀραί εἰσιν, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γένηται. diræ sunt in eos dicendæ publice, qui summam rerum invadere conantur, quæ diræ obstant, quominus præter populum alius quisquam sibi summam rerum potestatem arroget. 489, 23. solebant diræ testamentis subscribi, si quis ibi scripta et mandata violaret. ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς γραφείσαις ὑπὸ τοῦ πατρός. 960, 13. ἀρὰς δεινὰς καὶ χαλεπὰς ἐπαρᾶσθαι. 1268, 24.

ἀργαλέος] παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον. 423, 5.

ἀργεῖν] οὐκ ἔνι αὐτὸν ἀργοῦντα, οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν. μή τι γε δὴ τοῖς θεοῖς. 24, 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν. 38, 19. ἀργῆσαί φησι τὸ ἐργαστήριον. cessasse ab opere faciundo. 819, 16.

ἀργία] ἐστὶ περὶ τῆς ἀργίας νόμος. 1308, 19. contra desides, negotiationem, opificium, quæstum honestum nullum exercentes. διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστι. 1412, 21.

ἀργὸς] τά τ' ἔνεργα αὐτῶν [facultatum puta] καὶ τὰ ἀργά. et quæ fœnus referebant, et quæ nullum, sed inertia atque mortua jacebant. 815, 15.

ἀργυρεῖον, scil. ἔργον, et ἀργυρεῖα, scil. ἔργα, officinæ metallicæ, metalli fodinæ. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν. 100, 27. ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα. 568, 17.

ἀργυρέος, vel ἀργυροῦς] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπιεν αὐτοῖς. 384, 13.

ἀργύριον] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυτάνην, ἀργύριον προσενέγκῃς, οἴχεται φέρον καὶ καθείλκυσε τὸν λογισμὸν ἐφ' ἑαυτό. 60, 7. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. æs a se collectum ad redimendum caput et jus in foro standi. 329, 13. οἱ δ' ὁτιοῦν ἂν ἀργυρίου ποιήσαντες. qui pro pecunia nihil non audeant patrare. 366, 18. subaudi ἀντὶ, vel χάριν. item: πονηρός ἐστιν ἀργυρίου (subaudi ἀντὶ, vel ἐπὶ μισθῷ) συνεχῶς. 377, 23. προσλαβών γ' ἂν ἀργύριον πάνυ πολύ. 395, 8. ἀργύρια (in plurali) αἰτῶν. minutas summulas pecuniæ, aut quia ad multos respicit, a quorum unoquoque ille sycophanta æra exprimebat. 782, 24. ἀργυρίου δίκας ἐμοὶ εἴληχε δύο ἢ τρεῖς. causas argentarias vel pecuniarias adversus me instituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me aufferendis et extorquendis. 1002, 6. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης [id est τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐπιβεβλημένον] ἐκομίσατο. æs a me aufferebat id, quo a judicibus mulctatus fueram. 1162, 18. περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου. 166, 1. et tota illa *de repartitione* oratione designatur illud æs, quod omnes inter cives æqualiter distribuebatur, pauperesque atque locupletes, e reditibus reip. quæsitum, id quod fuisse δυοῖν ὀβολοῖν patet e p. 169, 1.

ἀργυρῖτις] gleba argento fœta. *Silbererts* [*silver-ore*]. 974, 28, et ult.

ἀργυρόπους δίφρος. 741, 6.

ἀργυρώνητος] ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν. 212, 20.

ἀργῶς ἔχετε ὥστε κωλύειν. 66, 16. οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενοι. segniter, ut homines faciunt commodorum suorum incurii. 100, 11. et 135, 10. πάντων ἀργότατα διακεῖσθαι. 144, 10.

ἄρδην ὄλεθρος. 385, 2. ἄρδην ὅλον ἀφανίζουσιν. 821, 25. 824, 4.

῎Αρειος πάγος] Areopagi laudes et brevis enarratio fortunarum ejus. 641, 17. sqq. cædes deliberatas judicabat. 505, 10. incendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas. 627, 22. quomodo causæ capitales coram hoc tribunali fuerint actæ. 642, 13. leges, secundum quas in Areopago judicabatur, Dracone et Solone erant antiquiores, et ab heroibus diisque latæ. 643, 9. ubi etiam de antiquitate, sanctimonia et majestate hujus judicii prædicatur. judicabat de vulneribus opera data inflictis. 1018, 12. 1265, pen. in porticu regia dicta sedens, sedebat intra funem circumductum. 776, 20. ex hoc judicio cum infamia expulsus, quod hortatus aliquem fuisset, ut alterum fortiter verberaret. 1264, 22. Areopagitæ judicabant de sacris, de rege reginaque sacrorum, sed mulctare pro arbitrio ipsis haud licebat. 1372, 8.

ἀρέσκειν οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος τρόποις. *sie konnte sich in seine Lebensart nicht finden, die stund ihr nicht an* [*she could not accommodate herself to his manner of living, she did not like it*]. 1362, 11. ἀρέσκειν τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις ἕν τι τῶν ἀδυνάτων. 1406, ult. οὐδέποτε ἔγνων ἕνεκα τοῦ παραχρῆμα ἀρέσαι λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὅ,τι ἂν μὴ καὶ μετὰ ταῦτα συνοίσειν ἡγοῦμαι. 1438, 6. πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλεύοντα καὶ τὰ

κοινὰ πράττοντα ἀδύνατον. 1481, 3.

ἀρετὴ] ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετή. 269, 22. σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὦ κάθαρμα, ἢ τοῖς σοῖς τίς μετουσία; 269, 25. μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος (subaudi ὑπέρ). 322, 10. ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιοῖ τιμᾶσθαι. 325, 4. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετήν ποτε ἐσώσατε. 364, 23. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. 385, 11. ἀρετῆς ἁπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἀνδρία. 1394, 4. Arete, dea, numen persona quasi humana indutum. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο. ut si quis filius deæ Aretæ, seu Virtuti, e deo Amore susceptus, nasceretur. 1407, 24.

ἀριθμεῖν] ἀριθμήσει τοῦτο ἐν χάριτος μέρει, οὗ ὀφείλει δίκην δοῦναι. 568, 5. ἠρίθμησε Φορμίων τὸ ἀργύριον. *er zahlte das Geld aus* [*he counted the money out*]. 1192, ult. ἠριθμήθησαν αἱ ψῆφοι. 1303, 1.

ἀριθμὸν ἡμερῶν προειρημένον ἁγνεύειν. 618, 9. numerus minor interdum, non ante majorem, sed post ponitur, non adscenditur, sed descenditur in numerando. τέτταρσι γὰρ ἢ τρισὶ μησὶν ὕστερον. 987, 16.

ἀριστᾶν] prandere. ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ. 1155, 26. 1156, 8. ἔπινον, ἐπειδὰν ἀριστήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν. 1257, 9.

ἀριστεῖον] ἣν (Minervam æneam) ἀριστεῖον ἡ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου ἀνέθηκεν. 428, 15. testimonium et præmium virtutis publicum, monumentumque mansurum, aliquem in bello, aut certamine quodam, optime se gessisse et alios superasse. 428, 15. ἀριστεῖον τῇ Ἀθηνᾷ (id est symbolice dictum pro τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ) οἱ σύμμαχοι (scil. τοῦτον τὸν στέφανον ἀνέθηκαν). 616, 3. ἀριστεῖον ἀνέθηκαν τῷ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων. 1378, 5. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον. 1399, 2. ὁ δαίμων ἄλλῳ τἀριστεῖα ἐδίδου. 1399, 4.

ἀριστερὰ] sinistra manus. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες. 531, 12. 1072, 24. τῆς ἐπαριστερὰ [scil. πλευρᾶς] εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι μέχρι Βορυσθένους. 926, 2.

ἀριστεὺς] ἀριστεῖς ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. 1392, 4.

ἀριστίνδην αἱρεῖσθαι. 1069, 8.

ἀριστοποιεῖσθαι] ἀριστοποιουμένους, prandentes, φυλάξας τοὺς στρατιώτας. 675, 17.

ἄριστος] πράττειν τὰ ἄριστα τῇ πόλει consilia capere et exsequi reip. saluberrima, agere, gerere, honestissima, præclarissima. 254, 11. 310, 19. ὧν, ὡς ἀρίστων ὄντων, αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας. 300, pen. ὁ ἀρίστην οἰόμενος ἔχειν τύχην, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας. 311, 12. ὑποκριτὴς ἄριστος. 329, 26.

ἀρκούντως. 813, 18.

Ἀρκτοῦρος] post ortum astri Arcturi e Ponto enavigantes multo majus æs fœnebre dabant, quam ante, in ratione, ut 300. ad 225. ob discrimina maris, quod tum sævire et tempestatibus crebrioribus exerceri incipit. ἐὰν δὲ μετ' Ἀρκτοῦρον ἐκπλεύσωσιν ἐκ τοῦ Πόντου ἐφ' Ἱερόν. 926, 4. ἕως ὁ ἔκπλους τῶν πλοίων τῶν μετὰ Ἀρκτοῦρον [scil. ἐκπλεῖν εἰωθότων] ἐκ τοῦ Πόντου ἐγένετο. 1212, 24.

ἁρμόζειν] ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἴσως ἁρμόσει λέγειν. 240, 2. οὐχ ἁρμόττει μοι, θυγατέρα ἐπίγαμον ἔχοντι, οἰκεῖν μετὰ τοιούτων. 1025, 4. ἁρμόττον μάλιστα πρὸς τὴν σὴν φύσιν. 1408, 20.

ἁρμοστὴς] τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἁρμοσταῖς. 258, 6. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθείς. 740, ult. prædæ ex uxorum liberorumque vestrorum venditione collectæ decimas Harmostæ dependens, h. e. prætori a Lacedæmoniis ibi constituto.

ἀρνεῖσθαι] post se trahit infitiationem οὐ, vel μή. ἀνθρώπους μισθωτούς, ὧν οὐδ' ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὡς οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι. 124, ult. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, τί τῷ ἀδικοῦντι προσήκει; 147, 17. ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ταύτην τὴν χρείαν. cum antea semper defugisses atque recusasses hanc functionem, legationis puta ad Phil. obeundæ. 319, 24. ὡς οὐκ ἐκεῖνος ἐγεώργει τὴν γῆν, οὐκ ἠδύνατο ἀρνεῖσθαι. 871, 15. ἀρνῆται τὴν διαθήκην. neget testamentum unquam scriptum atque relictum esse. 955, 10.

ἄρνησις] οὐδ' ἄρνησις αὐτοῖς ἐστι, τὸ μὴ ταῦθ' ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν. 392, 12.

ἀροτρεὺς βοῦς. 531, 19.

ἀρουραῖος Οἰνόμαος. 307, 25. Hesychius exponit sic: Ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον.

ἁρπαγὴ] κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος. 422, 9.

ἁρπάζειν τὰ ὅπλα. 34, 8. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων οὐ λυπεῖ; καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. 103, 16. 146, 19. πλὴν τοῦ ἔχειν ἁρπάσαντες τὰ μὴ προσήκοντα. 1078, 5. παίει με πὺξ καὶ ἁρπάζει μέσον καὶ ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας. 1252, 8.

ἄῤῥην] ὁμολογεῖται κρατεῖν τῶν κληρονομιῶν τοὺς ἄῤῥενας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀῤῥένων. 1084, 7.

ἄῤῥητος] βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 13. ἔθυε τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως. 1369, 25. τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀῤῥήτους θυσίας. 1370, 15.

ἀῤῥωστεῖν] ὅταν δ' ἀῤῥωστήσῃ, πάντα κινεῖται. 155, ult. ἀῤῥωστεῖν προφασίζεται. 379, 15. ἐξόμνυσθαι ἀῤῥωστεῖν. jurato excusare valetudinem. 379, 17.

ἀῤῥώστημα] ἐὰν δ' ἀῤῥώστημά τι συμβῇ. 24, 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται. 808, 14.

ἀῤῥωστία] ᾗ γὰρ ἂν ἡμέρᾳ τῆς λίαν ἀῤῥωστίας ἀπαλλαγῆτε. 1459, 26.

ἀρτᾶν] τὴν παῤῥησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην. 1397, 1. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐκεῖθεν ἤρτηται. 1449, 18.

ἄρτιος] εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει. 422, pen. ἐστὶ δ' ὑπ' αὐτῆς [scil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά. 423, 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολούς. 918, 10.

ἀρχαῖος] vetustus. μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστώσας. 208, 21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πλείστου ὑμῖν ὑπαρχουσῶν. 220, 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371, 4. b) obsoletus, dudum oblivione obliteratus. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. 597, 18. c) sors, vulgo *das Capital* [*the Capital*], cui fœnus, usuræ, *die Zinsen* [*the Interest*], opponuntur. tam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc significatu usurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν. sorte decedunt, seu creditoribus permittunt caput fortunarum suarum, super quo pecunias mutuo sumserant. *sie machen banquerout* [*they become bankrupts*]. 13, 21. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. 819, 2. τὰ ἀρχαῖα μόλις ἀποδεδωκώς. 914, 28. οὐ μόνον τἀρχαῖα καὶ τοὺς τόκους ἀπεδίδου. *Capital und Zinsen* [*Capital and Interest*]. 914, ult. οἴεται δεῖν καὶ τἀρχαῖα ἀποστερῆσαι. *er meint, er müsse meinen Vater, nicht nur um die Zinsen, sondern selbst auch um das Capital bringen* [*he thinks it necessary to deprive my father not only of the Interest, but of the Capital too*]. 1200, 19. ἀποδοῦναι οὔτε τὸν τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον. 1253, 9. 1292, 8.

Ἀρχαιρεσίαι] comitia legendorum magistratuum. 677, 16. et alibi.

ἀρχαίως] οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς. 123, 20.

ἄρχειν] imperare, dominari, principatum gerere in bello rebusque gerendis. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν Athenienses ἑκόντων. 35, 5. 174, 3. ἄρχειν γὰρ εἰώθατε. 104, 20. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ. 132, 13. πόλιν, ἣν ὑπείληφεν ὃς ἂν τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν ἀεὶ βούλεται, μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι. 144, 17. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν ᾑρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἄν. 195, pen. b) magistratum, honorem gerere. οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἄρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ. 747, 6. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum præire. ἄρχειν μηδενὸς μήτε λόγου, μήτε ἔργου ἀδίκου. 189, 24. (τῶν πολιτευομένων — διαφθαρέντων, ἀπὸ σοῦ πρώτου ἀρξαμένων, citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ῥᾳδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν. 269, 15. ἀρκτέον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σοῦ πρώτου. 595, 11. κυρίους εἶναι τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἴ τῳ προσγέγραπται χρόνος, ὅντινα (id est καθ' ὅν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ' οὗ) δεῖ ἄρχειν. unde oportet illam legem sui valoris exordium capessere. 713, 25. ἀλλ' ὁρῶ ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὑμῶν ἀρξαμένους. et vos omnium primos, exempli auctores. 116, 15. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 19. quæ ab oratore postulantur, sunt hæc: ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθέσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις. 308, 26. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν. 932, 7. παντὸς ἀρχομένους σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν. 1462, pen. ἄν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων. 635, 27. d) ἄρχων] οὐδ' ἄν τις τῶν ἐννέα ἀρχόντων τυγχάνῃ ὤν. 264, 1. e) ἀρχόμενοι, qui sub imperio, in potestate alicujus sunt. μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. 154, 24.

ἀρχεῖον] tribunal, dicasterium, forum. τὰ παρ' οὐδέσιν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι — ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 15.

ἀρχὴ] principium. τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι. 21, 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι. 29, 4. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν. 208, 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον. 288, 10. ἀρχὴν [præfationem orationis] ἤρξατο, ἣν οἴομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν. 345, 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ. primi auctores fuisse ferebantur imposturæ, ejusque culpa ipsis, ut principibus, imputabatur. 371, 15. ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν. ita rem ordine enarrare, ut res a principio inde repetatur. (idem quod in continente dicit ἄνωθεν ἄρχεσθαι.) 539, 19. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα, pro ἡ τῆς ἔχθρας ἀρχή. prima simultatum semina vel exordia. 1257, 7. b) imperium, potestas, majestas, tyrannis. ἀρχὴν εὑρίσκειν. de magna et ex insperato oblata potentia. 69, 1. 577, 22. interdum seu temporis spatium significat, quo tribus quæque prytaneatu fungitur, seu Archontem, Archontesve, aut Prytanes: et universe honorem, magistratumve cum imperio conjunctum. ἀρχὴν κληροῦν, οἷον βουλῆς, ἢ θεσμοθέτου. 997, 15. ἡ ἀρχὴ (prytanes tribus insequentis) παραλαβοῦσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus superioris tribus magistratu jam defunctæ.

ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. 395, 5. ἀσφαλὴς et βέβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν. 372, 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερά. 1460, 16. οὐκ ἀσφαλές μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιούτοις ζῆν ἐν ταὐτῷ. 1025, 7.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλέστατα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι. 220, 6. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. 143, 1. διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν. 241, 5. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφαλῶς ἐστι πολιτεύεσθαι. 399, 6.

ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην. ægre ferre quod ad pœnas dandum adigaris. 555, 26.

ἀσχημονεῖν] ἄλλα ἀσχημονεῖν, ἃ δούλων, οὐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα. 609, 17. κἂν ἀσχημονήσῃ τὰ δεινότατα. 1396, 26.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεῖ τινὰ ἀσχολίαν ἑαυτῷ. 94, 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν τὴν αὐτοῦ παροῦσαν. 1033, 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι. negotium, occupatio creata a necessitate rerum suarum satagendi. 1081, 25.

ἄσχολος] Θηβαίων ἀσχόλων ὄντων. 36, 4.

ἀσχόλως εἶχε περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὤν. 900, 19.

ἄσωτος] ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων. 1124, 24. est is, qui nescit σώζειν pacta tueri, conservare parsimonia et sobria administratione, sed prodigit.

ἀσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν. 1025, 19.

ἀτακτεῖν] cum exeundum in castra esset, domi manere, militiæ suæ munia defugere, pati se in acie et castris desiderari. 31, 16.

ἄτακτος] ἄτακτον καὶ ἀνώμαλόν ἐστιν ἡ φύσις. 774, 8.

ἀτάκτως λαμβάνειν. 38, 11.

ἀταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελών. 38, 14.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον. 173, 7. quarum rerum nulla esset Athenis immunitas, eæ p. 464, ult. sqq. enumerantur: τῶν τριηραρχιῶν οὐδείς ἐστιν ἀτελὴς, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. etc. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου. 691, 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νηΐ λειτουργιῶν. 1217, 23. ἐξ ἀτελείας ἔξων καλὴν ἑταίραν. *eine schöne Gesellschafterinn, die ihm nichts kostete* [*a handsome mistress, who cost him nothing*]. 1358, 11. οὔσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων. 1353, 23. quo e loco colligi posse videtur, functionem aliquam publicam jus ἀστρατείας dedisse, ut illis muniis fungentes a militia legitime abessent.

ἀτέλεστος] χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι. 1461, 15.

ἀτελὴς] liber a necessitate pecuniæ contribuendi, aut molestas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. 260, 10. ἀτελὴς τῶν ἄλλων λειτουργιῶν. 565, 4. ἀτελῆ στρατείας ἑαυτὸν ποιῆσαι οὐ δυνάμενος. 568, 10. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον. *reiner Profit* [*clear profit*], lucrum, quod superest deductis omnibus in rem factis sumtibus. 816, 8. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν. *zollfrey* [*duty-free*], cujus nullum vectigal solvitur. 917, 26. ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῆ πεποιήκασιν. a contributionibus exemerunt. 1044, 17. ἐὰν δὲ μὴ προσκαλέσηται, ἀτελὴς ἔσται ἡ ἐπιδικασία τοῦ κλήρου. adjudicatio erit irrita, cassa. 1055, 1.

ἄτη] τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν τοῖς ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας. 419, 3. et 13. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα. 423, 2.

ἀτιμάζειν] contemtui habere. 1016, 20. et 25. 1017, 11.

ἀτίμητος δίκη, actio est ea, cujus pœnam, vel mulctam, causa cadenti non arbiter, aut judex pro sensu suo irrogat, aut æstimat, sed lex jam dudum definivit atque præscripsit, quid reus condemnatus luere in ære pative corpore debeat. ἵνα μὴ ἀτίμητον δέκα μνῶν δίκην ἀγωνίσηται. 543, 17. ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ τὴν δίκην. 978, 10. ἀτιμήτους φεύγειν δίκας. 1276, 19. causarum hoc genus erat durius atque acerbius, utpote in quo æquitati et indulgentiæ judicum locus nullus esset, sed severitas legum modum mulctarum definientium dominaretur.

ἀτιμία] ἣν ἂν οὑτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν εἶναι. 122, 12. ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας. 283, 25. φοβερωτέρας ἡγήσεται τοῦ θανάτου τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη. 296, 21. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντας. 835, 11. ἀτιμίαν patris, h. e. imminutionem capitis, per quam jus in foro standi amitteretur, a patre defuncto filius, quasi hereditate traditam, suscipiebat, gerebatque, donec, quæ pater ærario debuisset, lueret. 603, ult. Superstite tamen adhuc patre filius erat ἐπίτιμος, eoque licebat ipsi, loco et nomine patris, causas in foro agere. 1322, 10.

ἄτιμος ἔστω καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. 121, pen. ubi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci significet. ὑμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἴεσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν. 200, 11. ἄτιμός τινος, exsors alicujus honoris. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι. 200, 15.

ἀτιμοῦν] privare jure in foro standi. ἐφ' ᾗ γὰρ (γραφῇ) ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἠτίμωσε οὐκ

ἐπεξελθών. 548, 8. ergo qui actiones majestatis susceptas haud persequeretur, is infamis fiebat. τὸν εἰπόντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἐὰν ἁλῷ, τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμῶσθαι. 1231, 22. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε αὐτόν. 743, 22. ὁ μὲν ἄθλιος ἄνθρωπος [Straton, ni fallor] ἠτίμωται καὶ ὕβρισται. citat Hermog. p. 347, 5. e Midiana, ni fallor.

ἄτοκος] æs, cujus nulla dependitur usura, quæ gratuito alicui conceditur usurpanda. ἐνιαυτὸν ἀτόκῳ χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ. 1250, 13.

ἀτολμία] verecundia. τοῖς ἀποθρασύνεσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύασεν. 1407, 14.

ἄτολμος καὶ μαλακός. 106, 22. τίνα δὲ ἄτολμον οὗτοι καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι. 405, 17. ἀτολμότατος πάντων. 405, ult.

ἄτοπος] τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἂν εἴη. 16, 23. οὐδένα οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοπον ὁρῶ. 141, 26. ὡς ἔστιν ἄτοπον, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (subaudi τινὰ) αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα. 198, 7. ἄτοπος μεγάλη ταραχή. pro ἀτόπως. 215, 12. Sic etiam p. 439, pen. in Aldina est ἀτόπους τινὰς δυσχερεῖς ἀνθρώπους. ubi nunc legitur καὶ δυσχερεῖς.

ἀτρέμας] lente, suspenso et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ, ὁ ἀτρέμας. 982, 17.

ἄττα] pro τινα, vel ἅτινα. ὁποῖα ἄττα ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα. 17, 15. λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἄττα, nescio quæ, οὐδεὶς ἐκώλυε καὶ βλασφημεῖν. 406, 21. ἄττα διελέχθης. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἅτινα. Etymolog. M. p. 167, 43.

ἄττειν] subsilire, persultare. ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε. 786, 5.

ἄττης] vel Attis. ὕης ἄττης, exclamatio fanaticorum in sacris Cybeles. 313, 27.

Ἀττικίζειν] cum Atheniensibus facere, partes eorum tueri. οἱ μὲν ἐφιλίππιζον, οἱ δ' ἠττίκιζον. 1334, 10.

Ἀττικιστὶ λέγειν τῇ φωνῇ. 1424, 2. conf. v. Ἀττικῶς.

Ἀττικὸς] καλῶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικήν. 274, 26. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα. 1370, pen.

Ἀττικῶς] εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 11. conf. p. 1424, 2.

ἀτυχεῖν] δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. 196, 22. ἀτυχεῖν de populis libertate multatis. 196, 26. et ult. item de privatis, infamia notatis, aut ἐπιτιμίᾳ sua denudatis. 533, 22. ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, θρασὺς ὤφθαι. 314, 26.

ἀτύχημα] τέλειον τἀτύχημα τῷ βασιλεῖ ποιήσαντι. 173, 11. καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο. 294, 13. τοὺς ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀτυχημάτων, ὧν ἐφρόνουν, λαβόντας ἄδειαν (τοῦ ταῦτα ἐκφαίνειν sc.). 321, 10. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. 643, 10. ἀτύχημα οὐδὲν ἔλαττον ἀτυχήσαντες. 885, 6. οὐχ οὕτως ὄνειδος, ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη. 1434, 19.

ἀτυχὴς] οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὔτ' ἀτυχής τίς εἰμι. 34, 13. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι. 231, 16. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχὴς, ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ τὸ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐξετάζειν ἐμαυτὸν συμβαίνει. 1485, 16. οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὔτ' ἀτυχὴς ἐγὼ, ὥστε ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι μηδὲν ὑμᾶς ὠφελῶν. 34, 13.

ἀτυχία] ἀτυχίας κοινῆς μετασχὼν τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις. 1039, 18. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [ut si in paupertatem deciderint,] καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν [cognatorum puta] τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε ποιεῖσθαι — 1100, 7. ἀτυχία peculiariter appellatur capitis imminutio, qua jus in foro standi et sacra participandi perit. 533, 11.

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα. 423, 2.

αὐδᾶν] de oraculis, prædicere, vel imperare, mandare. 531, 2.

αὐθάδης. 1405, 16.

αὐθαίρετος] αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν. 424, 9.

αὐθημερὸν] adhuc eodem ipso die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud evenit. αὐθημερὸν ᾔσθετο. 543, 11. 1069, 21.

αὔλειος θύρα. 422, 23.

αὐλὴ] ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ. 1155, 27. 1156, 8. ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι. 1385, 2.

αὐλητὴς] αὐληταῖς κεχορήγηκα. 565, 6.

αὐλητρίς. 525, pen.

αὐξάνειν] ηὐξήσαμεν ἡμεῖς Φίλιππον. auximus ipsi nos eum opibus, potentia. 11, 24. αὐξάνεσθαι μέγας, hoc est, εἰς μέγεθος. 19, 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον. 19, 23. ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκαστος ᾤετο δεῖν. 35, 24. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τούτων ηὔξηται. 36, 23. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ κατ' ἀρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται. 116, 9. ἐν μέσῃ τῇ Ἑλλάδι αὐξανομένου λῃστοῦ τῶν Ἑλλήνων. 140, 18. οἷς ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. 328, 27. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ ἔμποροι· ἐκ δὲ τούτων αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον. 1297, 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἔρωτος χωρὶς αἰσχύνης ηὐξήθησαν. perfectæ sint. 1402, ult. 1406, 6.

αὐτάρκης] εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ὑμᾶς ἀναγκάζειν, ἃ προσήκει, πράττειν. 32, 11. αἱ μὲν ἄλλαι δυνάμεις ἐπιεικῶς εἰσὶν αὐτάρκεις. ipsæ sibi ad perfectionem et ad finem suum consequendum

sufficiunt alieni non egentes auxilii. 450, 14. ὅσα ἄλλα τὰς ὀνήσεις αὐτάρκεις ἔχει τοῖς κεκτημένοις. quæ laudes iis, quibus insunt, vel solæ sufficiunt ad utilitates inde percipiendum, etiamsi aliorum desit, seu assensus et prædicatio, seu voluntas, aliis licet invitis et præconium denegantibus. 1393, 10. αὐτάρκη κατασχεῖν πράγματα. 1464, 14.

αὐτεπάγγελτος. 247, 24.

αὐτίκα δὴ μάλα. mox, in continenti, aut, ne longe abeam, sed exemplo utar statim succurrente. 778, 25.

αὐτόθεν (illinc) ᾤχετο αὐταῖς πέδαις. 614, 22. cum adhuc hic, Athenis, in urbe esset. 1215, pen. τὸ αὐτόθεν τάλαντον. talentum assignatum in unam aliquam domum ipsa in urbe sitam, aut in rus aliquod in ipso agro suburbano situm, atque illinc repetendum: opponitur enim aliis numis, assignatis in fundos extra agrum Atticum sitos. 1110, 7.

αὐτοκράτωρ ἐπιορκίας. cujus in arbitrio est, ut, si velit, impune pejeret. 215, 2. οὐ γὰρ αὐτοκράτορές εἰσιν Ἀθηναίων τινὰ, ὡς ἂν βούλωνται, κολάσαι. 1372, 14.

αὐτολήκυθος] qui ipse sibi suus minister est, suique lecythi bajulus. 1261, 17. 1262, 6.

αὐτόματος] γέγονεν αὐτόματον. 11, 1. τὰ μέλλοντα αὐτόματα οἰόμενοι σχήσειν καλῶς. 11, 23. αὐτόματος ἥκει ὁ καιρός. 11, 27. ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει. 296, 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ. 1420, 14. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίστησιν. 1445, 20. πάντα αὐτόματα ἔσται. 1449, 21.

αὐτόνομος] τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ ἥδιον ἂν αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι. 15, 26. πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι. 327, 8.

αὐτόπτης] οὐ γὰρ οἷόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνίων καταστῆσαι. 600, 11.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην. 360, 5. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. αὐτός μοι (pro ὁ αὐτός μοι) ἐστὶ λόγος οὗτος. 471, 15. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος. 1430, 12. ταὐτὸ τοῦτο adverbialiter, *pari modo*, subaudi ποιήσας. *just so. richtig. eben das wollte ich haben. die Sache verhält sich vollkommen so, und nicht anders. es trift auf ein Haar ein* [*just so. exactly. I wanted just so. thus is the matter, not otherwise. it coincides to a hair*]. 526, pen. Conf. p. 171. 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametsi unus tantummodo homo esset, cui servi singuli sufficerent, tamen, quoties per forum cum fastu et tumultu ruit, ternos quaternosve pone se trahit pedissequos. αὐτὸς pro τις. 95, 25. αὐτὸς pro solus. τὴν ὡραίαν αὐτὴν στρατεύεσθαι. solummodo per æstatem. 123, 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ. solummodo ea, quæ imprimis necessaria commemoratu sunt, nulloque pacto prætermittenda. 269, 13. item 284, 20. αὐτοὶ in orationibus judicialibus designat judices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε σὺ, pro λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀναγίνωσκε τοῦτο τούτοις, τοῖς δικασταῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. passim locorum. ἐπανῆκεν αὐτὴ ὥς με. ultro, sponte sua redit ad me. 1156, 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἑκόντα. 1178, 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταὐτὸ [subaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] καταστήσῃ. in statum pristinum primigenium restituat. 1044, 27.

αὐτοσχεδιάζειν] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, ἀλλ' ἐπίστασθαι, sed rerum naturam e disciplina usuque longæ exercitationis tenere, δεῖ περὶ τῶν μεγίστων. 1414, 11.

αὐτοτραγικοπίθηκος] mera, pura puta simia tragica, *ein leibhafter tragischer Affe* [*a downright tragic ape*]. 307, 25.

αὐτοῦ] hic loci, Athenis, in Urbe. ὅσοι δ' αὐτοῦ ἐπιδημεῖτε. 1207, 6.

αὐτόφωρος] ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι. 382, 5.

αὐτόχειρ τοῦ φόνου. qui manibus ipse suis cædem patravit. 321, 17. αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ὀφθῆναι γενόμενος. ipse per semet, non per alium subornatum, petulantiam suam coram populo, in publico, exserere. 534, 4. αὐτόχειρά μου τούτοις τοῖς ἔργοις αὐτὸν γεγενῆσθαι νομίζω. arbitror eum mei homicidam esse factum, seu suis me manibus peremisse. 549, 5. τὸν αὐτόχειρα, homicidam, ἔχοντες ζητεῖτε. 552, 18.

αὐτοχειρίᾳ λαβὼν αὐτός. ipse suis manibus raptam. 787, 26.

αὐτόχθων] μόνοι γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐστε κἀκεῖνοι. Arcades puta. 424, ult. 1370, 14. ἧς αὐτόχθονες ὁμολογοῦνται εἶναι. 1390, 3.

αὐχὴν] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες (ob metrum, pro θέμενοι, sinentes sibi imponi) δουλοσύνης. 322, 12.

ἀφαιρεῖν] adimere, detrahere, eripere. a) in activo. προφάσεις ἀφελεῖν. 26, 2. εἰ μὴ Θεσπιαὶ, καὶ Πλαταιαὶ, καὶ τὸ τοὺς Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δώσειν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν. nisi commenta de Thespiis, et Platæis, et Thebis mox pœnas daturis, veritatem nobis eripuissent. 354, 16. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι,

καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 10. τὸ σημεῖον ἀφελεῖν ὁμολογεῖ. 1041, 14. ὥσπερ ἂν ἄλλου τινὸς ἕνεκα τὰ σημεῖα ἀφαιροῦντας (scil. τοὺς ἀνθρώπους), quasi si homines ullius alius rei gratia signa de foribus detraherent, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι. 1041, 16. ἀφελὼν σκοπεῖν, id est, ἀφεὶς, vel ἀμελήσας. seposita tantisper et ex animo amandata meditatione. 627, 2. ἀφεῖλεν οὐδέν. nihil excepit, nil cavit. 645, 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν. in scribendo omittere. 848, 5. τοῖς ὑφαιρουμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱεροσυλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ, τὸν δεσμὸν ἀφεῖλε. id est ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remisit impositam a lege pœnam carceris. 738, 27. b) in passivo. ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν. 217, pen. τῆς φυλῆς ἀδίκως τὸν τρίποδα ἀφαιρεθείσης. 516, 4. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν — ὁρῶν με ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως. 232, 23. c) in medio. τοῦτον τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος οὐ χαλεπόν ἐστιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι. difficile non est ei orationem hanc eripere, atque confessionem extorquere, haud æquam eam esse. constructio hæc est: οὐ χαλεπόν ἐστιν ἀφελέσθαι αὐτοῦ τοῦτον τὸν λόγον, οὐ λέγοντας, vel οὐ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. 77, 13. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. 229, 13. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητῶν ἀφελέσθαι φαίνεται. 230, 10. ταῦτ' ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν. hæc vobis quisquam eripiet, h. e. vincet negando vera ea esse, quæ vos contenditis. 447, 16. οὐ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τοὺς χρηστοὺς ἀφειλόμην (subaudi τὴν ὠφέλειαν, aut τὰ δοθέντα, ut alibi plenius legitur). 468, 27. 469. 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret. 525, pen. τὴν δωρεάν. 596, 10. μή με ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν. facultatem mihi ne eripe pœnas repetendi. 581, 10. ὧν οὐδὲ ὁ χρόνος ἀφελέσθαι τὴν μνήμην δύναιτο. 597, 17. deposcenti aliquem ad pœnam, denegare, tradere nolle, aut jam abducenti vi eripere. 651, 8. et ibidem sæpius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν Κ. θεράπαιναν. 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος (mulctæ, qualis æstimata fuisset, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι. 1328, 8. 1358, 18. 1360, 4. ἀφῄρησαι δὲ τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. spoliasti socrum tuam ipsis necessariis alimentis. 1123, 1.

ἀφαμαρτάνειν] κἂν μὴ τύχητε, ἀφαμαρτεῖν. 181, 21.

ἀφανὴς] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν. 24, 8. χάρις ἀφανής. gratia, cujus auctorem is, cui collata fuit, ignorat. 416, 4. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν (scil. τῇ πόλει) τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ. 837, 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias illas cœco fœnore, sub nomine mensæ Phormionis, exercere posset. 1121, 17. τοῖς ἀφανῆ (obscuram nascendi sortem) καὶ ταπεινὴν ἔχουσι τὴν φύσιν. 1411, ult. τἀφανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς. 1485, 6. Conf. φανερός. ἀφανὴς οὐσία, sunt facultates omnes, quæ non sunt in fundis, sed in rebus mobilibus, ut e. c. pecunia parata, sive ea in arca asservata jacet, sive penes fœneratorem quæstum facit, item veste, supellectile pretiosa, mancipiis, equis, pecore, instrumento rustico, mercibus venalibus etc.

ἀφανίζειν] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολὺν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ὑμῖν, ἠφάνισται. 616, 10. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἠφανίκασι. 757, 1. ἀφανίζειν τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν. 791, 16. κλινοποιούς. 820, ult. eorum mentionem, quæ utique facienda in ratione gestæ tutelæ fuerat, prorsus nullam facere, sed articulum hunc alto silentio præterire. ἀφανίζουσιν ἄρδην ὅλον τὸ ἐργαστήριον. 821, pen. ἀφανιζόντων τούτων τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν διαθηκῶν. supprimendis testamenti tabulis hereditatem meam mihi incertam atque controversam reddentibus his, atque ignorabilem, ægreque noscitabilem. 827, 12. τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνισεν. quæ mancipia in ratione commemorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conspectu submovit, effecit, ut nulla usquam appareant. 839, 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε. 1319, 8. ἱερὰν ἐσθῆτα. corrumpere, destruere, dilacerare. 562, 16. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον, οὐχ οἷοί τ' εἰσιν ἀφανίζειν. omnibus modis prodigalitatis carpentes, tamen haud valent absumere. 639, pen.

ἀφειδῶς ὁρμᾷν πρὸς τὸν πόλεμον. 152, ult. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι. 255, 6.

ἀφελὴς] ὡς ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς οὐ παύεται. 1489, 9.

ἄφεσις τῶν πλοίων. 251, 3. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. *Quittung und Verzicht* [*quittance and resignment*]. 893, 13. τίς οὕτως ἄφρων, ὥστε ἄφεσιν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποιεῖτο τὴν ἄφεσιν, σεσημασμένας ἐᾶσαι καθ' ἑαυτοῦ κεῖσθαι. 1114, 8.

ἀφημερεύειν] diem extra stationem assignatam agere. 238, 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροί. 106, 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγοριῶν. tot mala perpetravit, ut tanta

esset ipsius accusandi copia. 547, 25.

ἄφθονος] ὡς Ἀθήνησιν ἀφθόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίμων ξύλων. 219, 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις. 255, 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεὶς, ἐπὶ τούτῳ σεμνύνεται. 312, 17. ἄφθονον οὐκ ὄντα τὸν σῖτον ὠνεῖσθαι. 1208, 2. λόγοις ἀφθόνοις — ἐνετύγχανον. 1442, 24. Conf. p. 1424, 20. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν. 1470, 12.

ἀφθόνως] κἂν τούτοις (scil. τοῖς λόγοις) ἀφθόνως (nisi potius ἀφθόνοις leg. sit) ἐντύχωσιν. et ubi in uberem rerum dicundarum copiam inciderint. 1424, 20. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime versatur, de iis amat et cogitare, et disputare. *wes das Herz voll ist, des geht der Mund über* [*of what the heart is full, that overflows the mouth*]. 1473, 19.

Ἀφίδναζε. 1348, 7.

ἀφιέναι] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. 9, 12. παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφιέναι. prætermittere. 11, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quæ est magna violentia et injuria legibus patriis oblata. 215, 4. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν. 246, 1. πάντα τἄλλα ἀφεὶς καὶ παριδών. 277, 4. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται. absolvitur, quæsitio et reprehensio ei remittitur, nemo curat præteriti temporis acta ad examen notamve revocare. 292, 12. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνάς. nihil sibi reliquit indictum. 293, 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος. 301, 10. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25. ἀφιέναι. liberum ab accusatione remittere, absolvere. 372, ult. οὐδ' ἀφιέντων ἀφίησι. etiamsi vos ipsum a crimine majestatis absolvatis, (Æschinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, ejusque ejurare amicitiam. 377, 11. τὰς δίκας ἠφίεσαν τοῖς ἐπιτρόποις. remiserant. 540, 11. ὧν προσῆκέ σοι τὴν ὀργὴν οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφιέναι, emittere, tanquam virus excernere, οὐδὲ εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοι πόρνας, ἀλλ' εἰς τὸν οὕτω σε θρέψαντα πατέρα. 611, 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. senatu a consessibus ordinariis feriante. 708, 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remisit ipsis arbitrii partes, h. e. noluit eorum sententiæ causæ suæ decisionem permittere, sed missos eos fecit. 861, pen. ἀφεῖμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγμάτων. 896, 11. ἀφιέναι et ἀπαλλάττειν diversa sunt. ἃ τῶδε γέγονεν ἀμφότερα· καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπήλλαξε. 952, 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονί. 966, 2. ἁπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι (planius utique dixisset καὶ λύσις τοῖς πεποιηκόσι, scil. τὸν φόνον, τέτακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεπονθότας ἀφιέναι αὐτοῖς τὸ ἔγκλημα). 983, 18. αἰδέσηται καὶ ἀφῇ. absolvat, liberum et insontem declaret homicidam, eique ignoscat. 983, 20. ἂν ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι δράσαντα, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι. 983, 21. ἀφειμένη ἐλευθέρα (id est εἰς ἐλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πατρός. 1155, ult. 1156, 1. τηροῦντες τὴν οἴκαδε σωτηρίαν, ὁπότε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφήσει. 1211, 17. πόσα με οἴεσθε δάκρυα ἀφιέναι. 1225, 19. ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίημι. fisco remitto atque condono. 1247, 3. ἀφιέναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν. 1354, 25. ἀφεῖσθαι κακίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιπούς. 1395, 21. ἀφεθέντες τοῦ δέους. 1464, 22. ἀφεθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα. 1480, 11.

ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἁπάσαις ἀεὶ ταῖς ἀφικνουμέναις μαντείαις προσαναιροῦσιν ὑμῖν. præter oracula identidem ad vos illinc (Delphis, Dodonave) redeuntia, dii hæc quoque monita, mantissæ instar, nunquam non addunt. 532, 6. domum redire, ut si e longinqua et diuturna peregrinatione. ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. 1188, 11. ἀφικνεῖται κατ' ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν. redit e peregrinatione negotiationis privatæ gratia suscepta. 1193, 8. τῶν ἀφιγμένων. qui illinc (Lacedæmone puta et Argis) legati huc venerunt. 1423, 27.

ἄφιλος οὕτως οὐκ ἦν, ὥστε — tam amicis denudatus. 1246, 11.

ἄφιξις] τὴν τότε ἄφιξιν εἰς τοὺς πολεμίους ἐποιήσατο. abitum, discessum, profectionem. 58, pen. ἄφιξις οἴκαδε. domum reditus. 1463, 6. 1484, 7.

ἀφίστασθαι et ἀποστῆναι] πῶς οὐχ ὑμεῖς ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ ἀφεστήκατε. concessistis, destitistis. *ihr seyd davon abgestanden, ihr habt euch dessen begeben* [*you have resigned, desisted from it*]. 78, 21. ἀφέστατε τούτων αὐτῷ. 99, 4. 198, 22. καὶ τῷ πάνυ πόῤῥω νῦν ἀφεστάναι δοκοῦντι προσέρχεται. 118, 21. οὐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνῳ συμφερόντων ἀφέστηκε. 129, 11. 146, 14. οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίοις συμφερόντων. 291, 1. 327, 23. ταῖς γνώμαις ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων. 131, 7. οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν. 294, ult. conf. 295, 5. ἀποστὰς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, τῆς πολιτείας. 328, 5. ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων. 350, 20. ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι. exsors hujus causæ volo haberi, *ich sage mich davon los, und mag nichts damit zu schaffen haben* [*I renounce and do not wish to have any thing to do with it*]. 355, 20. μὴ νῦν ἀφίστασο — ἀλλ' ὅπως μὴ τότε προσποιήσῃ. 355, 21. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας. 380, 21. ἀφεστηκέναι ἁπάντων τῶν κτημάτων. 385, 16. ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ἑαυτῆς ἀπέστη. *sich des ihrigen begeben hat* [*has resigned its own*]. 386, ult. τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφεστᾶσι. 489, 14. οὐδ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἀποστατέον. 499, 10. ἀποστῆναι τοῦ κακόν τι ποιεῖν. 504, 7. ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν ἑαυτῷ. 560, 20. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. concedimus de frumento, juri, quod nobis in illud est, renunciamus. 887, 11. ἀφίσταται τῶν ἐκείνου. renunciat hereditati bonorum ejus. 924, 22. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ. 939, 6. ἀφίσταμαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις. 1044, 21. ἀφιστάμενος ἄλλου τινὸς τῶν δικαίων. nolens cedere ullo alio de genere eorum, quæ fieri par est. 1167, 12. ἀφεστηκέναι τῶν ἀναλωμάτων. impendia reformidasse, defugisse. 1230, 7. ἀποστῶ τούτοις τῶν χωρίων ἀποδόμενος. 1280, pen. ἀφίσταται τῆς προικός. *entsagt, thut Verzicht darauf* [*resigns, foregoes*]. 1363, 14. τοῦ ἀγῶνος. 1386, 15. λόγον ἔχειν οἴομαι παντάπασιν ἀφεστηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων. distantem, discrepantem. 1446, 1. οὐκ ἀπέστην τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας. 1468, 18. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι. 1485, 2. b) ἀποστήσασθαι, curare, ut alter, a quo rem, e. c. æs, emeris, rem illam venditam tibi statera appendat, quo tu verum ejus pondus, eoque valorem, cognoscas. τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀποστησάμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων. illum servorum nostrorum, qui æs sibi traditum susceperit, atque a tradente pondus æris sibi libra approbari curaverit. *der es sich hätte zuwägen lassen* [*who had had it reweighed*]. 1199, 24.

ἀφορᾶν] τὴν πατρίδα ἐνθένδε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀφορῶ. versus Athenas hinc quotidie prospicio. 1472, 15.

ἀφόρητος] ἀφορητότερον οὐδέν ἐστιν ὕβρεως. 529, 9.

ἀφορίζειν] excipere, eximere, excludere a regula universali. 719, 17. ἀφορίσας, pro ἀφωρισμένως, singulariter, peculiariter, exclusis reliquis. 778, 27. b) ὅροις ὑποβάλλειν, vel περιστοιχίζειν, palis, indicibus oppignerationis, sepire, h. e. oppignerare, *verhypotheciren* [*to mortgage*], ὅσης τούτου ἡ οὐσία ἦν ἀφωρισμένη, *mit Pfählen besteckt, verpfändet* [*planted with poles, pledged*]. 1202, 21.

ἀφορμὴ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. 16, 1. τοσούτῳ πλείονας ἀφορμὰς αὐτοῦ (quam ille) πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχομεν. 156, 20. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἔχων καὶ τοὔνομα ἀφορμήν. 171, 22. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα. 186, 13. ἀφορμή, fundus, caput pecuniarum, *das Capital* [*the Capital*], quod impenditur fœnori quærendo, aut negotiationi exercendæ. 186, 18. τὴν ἀφορμὴν (opes, nervum rerum gerendarum) ἥπερ ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατάπτυστον τοῦτον. 559, 22. εἰ ἦν αὐτῷ ἰδία τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ. *hätte er ein ihm eigenes Capital bey oder in der Bank stehen gehabt* [*if he had had any Capital of his own in the Bank*]. 947, 22. πίστις (*der Credit—credit*) ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέροις εἰσοίσειν. conferre materiam, unde amicitia mutua alatur atque confirmetur. 1403, 9.

ἀφοσιοῦσθαι] ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ῥᾶστα τὴν συμφορὰν φέρειν. ubi ritibus atque ceremoniis statis et legitimis satisfeceris, atque religione te liberaveris. 1160, ult.

ἀφραδία] imprudentia, temeritas, stultitia. αὐτοὶ δὲ φθείρειν πόλιν ἀφραδίαισιν ἀστοὶ βούλονται. 421, ult.

ἄφρων] οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος, οὔτε ἄφρων ἦν. 395, 17.

ἄφυκτος] κἂν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται. pœnam et exitium effugi non posse. 1479, 3.

ἀφύλακτος ληφθῇ. 45, 5. securus, qui sibi non satis cavet. 671, 7. τοῖς φυλαττομένοις οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι. 1451, 5.

ἄφωνος] σοῦ δ' ἀφώνου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου. 292, 6. πράττεταί τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν, ἄφωνος Αἰσχίνης. 294, 19.

ἀχαριστία] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν. 330, 14.

ἀχάριστος] τοῦτον δ' οὐ μόνον ἀχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι. 1185, 5.

ἄχθεσθαι μᾶλλον τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν. 155, 19. natura solent homines ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτούς. 226, 22. εἰ ἀχθεσθέντες τι μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας ἀπαλλαγήσονται. 1478, 9.

ἀχρεῖος] ἀχρεῖον τὴν ἐπιείκειαν καθίστησι. 504, 13.

ἄχρηστος] ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. 121, 15. οὐδ' ἀχρηστοτέρους νομίσας Θηβαίων, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ' ὑμῶν. 382, ult.

ἀχρήστως πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσαν. 1414, 5.

ἀψευδεῖν] lex jubebat κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. in mercimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abstinere, et bona

fide uti. 459, 19. ἧς τῷ μετέχοντι μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῷ εἶναι, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι. 1490, 16.

ἀψευδὴς πρὸς ἅπαντας. 507, 14. τὸ τῆς πόλεως ἦθος — ἀψευδὲς καὶ χρηστόν. 461, 1.

ἀψοφητί. 797, 13.

ἄψυχος] τῶν ἀψύχων καὶ οὐδὲν μετεχόντων τοῦ φρονεῖν, οὐδέν ἐστιν ὅσιον, τοιαύτην ἔχον αἰτίαν, ἐᾷν ἄκριτον. 645, 19.

B.

Βαδίζειν] τί τὸ κωλύον ἐστὶν ἐκεῖνον βαδίζειν, ὅποι βούλεται. 12, 23. δεῦρο βαδίζειν. 16, 20. ὅτε δεῦρ' ἤδη τὸ στράτευμ' ἄγων ἐβάδιζεν ὁ Φίλιππος. 390, ult. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω. 226, pen. βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπρακταί μοι. 244, 26. βαδίζειν ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος. id quod lege erat vetitum. 271, 13. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad demonstranda animi tui vitia. 314, 21. οὔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν (itinere terrestri procedentibus) οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει. 392, 26. οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ. 534, ult. βαδίζειν τὴν αὐτὴν (Μειδίᾳ) ὁδόν. 542, 26. βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. de magistratibus in domos privatorum euntibus ad inquirendum in criminis indicia eaque noscitandum. 554, 16. τὸ πρᾶγμα ἤδη περαιτέρω βαδίζει. ulterius, quam par est et expedit. 688, 14. ἐφ' ἑκάστην ἀπαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων, καὶ οὐκ ἐῶν βαδίζειν (subaudi ὁδῷ) τοὺς ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν. non sinens via sua procedere vobis insidiantes, h. e. exitiosa sua consilia prospere, sine impedimentis, exsequi. ὁδῷ βαδίζειν ἐᾷν δεῖ. 772, 18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ὡς ἄνδρα. 873, 15. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται. quæ in signis habebantur sævitatis, rusticitatis, superbiæ. 981, 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας. 982, 17. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονας εἶναι καὶ μετρίου πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 12. βαδίζειν τοὺς ἄνδρας πρόσθεν. in exsequiis funerum. 1071, 4. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὸς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν. 1120, 22. τοῖς ἁπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς. 1122, 18. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακώς. 1122, 11. 1124, 26. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητείας. ingrediebar actionem adversus subscriptorem, ex titulo falsæ et ementitæ citationis. 1251, 18. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον. *der Preiss fiel, gieng herunter, schlug ab* [*the prices fell, went down, declined*]. 1285, 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἀσθενεῖ. 1364, 10.

βάδισμα] incessus, modus incedendi. 982, 18.

βάθρον] τὰ βάθρα, subsellia scholastica, σπογγίζων, spongia detergens. 313, 12.

βαίνειν] ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ. 442, 15. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν. 1120, 21.

βακτηρία] baculus, qui delegatis ad judicandum pro indicio auctoritatis dabatur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [tessera ænea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν. 298, 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φθέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ. 981, 25.

βαλανεῖον] λοῦσθαι ἐν βαλανείῳ. 1217, 24. μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες. 1259, 27.

βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ. 115, 12. χαράκωμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει. 254, 27.

βάραθρον] χειμάζειν ἐν τῷ βαράθρῳ. 101, 1. et 135, pen. τούτῳ οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον, ἀλλὰ πάντα ἀποκρήμνα, φάραγγας, βάραθρα. 793, 6.

βάρβαρος] ὥσπερ δ' οἱ βάρβαροι πυκτεύουσι. 51, 24. οὔθ' ἡ Ἑλλὰς, οὔθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου. 118, 7. οὐ μόνον οὐχ Ἕλληνος ὄντος — ἀλλ' οὐδὲ βαρβάρου ἐντεῦθεν, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν. 119, 7. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. 180, 25. βάρβαρος, 187, 4. est rex Persarum. ὑμεῖς δὲ ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, (Artemisiam) φοβηθήσεσθε. 197, 11. εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει. 289, 13. ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον, truculentiam, immanitatem, καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ. 563, 13. ὑμεῖς δ' αὐτὸν, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον ἴσως ὑπειλήφατε καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι. 1110, ult. βάρβαρός ἐστι τῷ μισεῖν οὓς αὐτῷ προσῆκε τιμᾷν. 1111, 1.

βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρων ἀπῄειν. 1103, 17.

βαρὺς] homo protervia, insolentia, importunitate, arrogantia gravis. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι. 231, 15. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισται. 307, 17.

βαρύστονος] τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ἐπικαλουμένοις ὑποκριταῖς. 314, 11.

βαρύτης] τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος, importunitate, τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι. 237, 14.

βασανιστὴς] servus ubi esset ex auctoritate judicum, consensuque partium litigantium, torquendus, constituebatur βασανιστὴς, tortor, qui torturæ interesset, caveretque, ne adversarius servum ultra præscriptum modum vexaret, testaretur de enuntiatis a servo, pretiumque servi æstimaret, si per tormenta sic eum lædi eveniret, ut domino fieret inutilis. 978, 11.

βάσανοι] erant tam privatis in causis, quam in publicis, sed in his torturæ intererant undecimviri. 1254, 5. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21. Si rei servus ad actoris postulationem torquendus esset, fiebat hoc secundum pactum inter actorem atque reum, quo convenerat, καθ' ὅ, τι ἔσται ἡ βάσανος, de modis tormentorum applicandorum. 1120, 6.

ἡ βασιλεία] Athenis antiquitus erat τῶν ἀεὶ ὑπερεχόντων. 1370, 13.

βασίλειος στοά. porticus, in qua rex sacrorum forum haberet. Sed et Areopagitæ ibi considebant. 776, 20.

βασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ. 72, 2. proprie et per eminentiam sic appellabatur rex Persarum. τῶν βασιλέως ἄξια χρημάτων ἐστί. 169, 4. παρὰ βασιλέως οἴκαδε ἀφικνεῖσθαι. e castris regis Persarum, ubi stipendia meruisset, domum redire. 1185, 20. βασιλεὺς, rex sacrorum judicabat de ludis et in causis impietatis. 940, 12. ὁ βασιλεὺς ἁπάσας τὰς θυσίας ἔθυεν. 1370, 14.

βασίλισσα] τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀῤῥήτους (θυσίας ἔθυεν) ἡ γυνὴ αὐτοῦ (regis sacrorum puta) εἰκότως, βασίλισσα οὖσα. 1370, 16.

βάσιμος] τούτῳ οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα. 793, 5.

βασκαίνειν] οὐχ, ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάζειν δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθείρειν πειρᾶσθαι. 94, 19. βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν, πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν. 95, 10. ὁ δὲ [Sycophanta puta] σιγήσας ὅτε ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. *hämisch verrücken, verunglimpfen* [*maliciously to exprobrate, upbraid*]. 291, 21. cum dativo constructum reperitur p. 464, 10.

βασκανία] οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 346, 23. πολλαχόθεν μὲν οὖν ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν. 311, 8.

βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες οὐδέν ἐστι τὸ ἐμοῦ πολίτευμα. 262, ult. ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη. 267, 8. βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς. 271, 10. πονηρὸν ὁ συκοφάντης καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον. 307, 22. βάσκανον πρᾶγμα καὶ ταὐτὸ ποιοῦντες σοί. 330, 23. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! 582, 1.

βάταλος] ita deridiculi et opprobrii ergo Æschines Demosthenem appellitabat. 288, 17. βάταλος λέγεται ὁ μυξώας (sic. num ὁ μυξώδης, id est, κορυζώδης, κορύζης μεστός. pituitosus. *ein rotziger Junge* [*a snotty lad*]). Schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν. p. 408, 33.

βδελυρεύεσθαι] improbum, detestabilem et conspuendum se gerere. 214, 24.

βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. 1478, 27.

βδελυρὸς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής. 106, 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσαιτ' ἂν εἶναι βδελυρώτατον. 405, 12. et 27.

βέβαιος] ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 5. καὶ ταύτῃ πίστιν ὑπὲρ ὑμῶν βεβαιοτάτην ἐπιθέντες. 165, 2. πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις — 165, 7. τοὺς μηδετέροις πιστῶς κεχρημένους, οὐδ' ἂν ὑμῖν ἡγοῦμαι βεβαίους γενέσθαι συμμάχους. 194, 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν. 372, 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δοκεῖν διαμένει. 464, 26. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὅσιον. 662, 18. τὰ βέβαια ποιεῖσθαι. tabulas de ære mutuo sumto, quibus de reddendo cavetur, sibi conscribi curare. *Sich eine Schuld verschreibung, einen Wechsel austellen lassen* [*to have an acknowledgment of a debt written out, to have a bond drawn*]. 886, 26. τὸ βέβαιον προϊέμεθα. certum dimittimus pro incerto, pecuniam creditam pro sponsione reddendi. 1283, 8. ἢ γὰρ πεισθήσεσθε, ἤν τι δοκῶμεν συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαιότερον, περὶ ὧν ἐγνώκατε, ἔσεσθε πεπεισμένοι. 1451, ult. τὰς συμφορὰς βεβαίους τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν. 1480, 7.

βεβαιοῦν] verbis factisque qua fieri potest maxima ceremoniarum solennitate atque religione confirmare et promulgare. 79, 5. βεβαιοῦσθαι. operam dare, ut sibi quam sanctissime atque solennissime aliquid publice declaretur atque confirmetur. 79, 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας βεβαιοῦν. non verba caritates atque necessitudines certificare, h. e. firmis documentis approbare. 237, 11. ratum, validum et efficax reddere. οὔτε γὰρ τὴν ὀργὴν, οὔτε τὴν ἔχθραν — τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν. 318, 22. οὐδὲ τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id est, τὴν ζωὴν) ἑαυτῷ ὄντα κύριον. 383, 20. βεβαιοῦτε τοὺς νόμους ὑμῖν. leges exercendo, certam et indubiam vobis redditis potestatem eas exercendi, et auctoritatem earum asseritis. 524, 13. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας. 539, 12. πανταχοῦ τὴν πρόφασιν βεβαιοῦσαν εὑρήσομεν τὸ πρᾶγμα. causam definire moralitatem (ut vulgo usurpant) actionis, h. e. gubernare atque

circumscribere judicium a nobis de facinore ferendum, sitne legitimum, an legibus contrarium. 636, 3. quid est p. 887, 15. βεβαιοῦντος ἡμῖν (scil. τὴν πρᾶσιν, vel τὴν ὠνὴν, vel potius utrumque). Mnesicle nobis venditionem asseverante, h. e. affirmante certam et ratam eam esse futuram, ejusque rei se prædem interponente, evictionem præstante. *die Gewähr für die Giltigkeit des Kauffes leistete [warranted the validity or legality of the purchase]*. 969, ult.

βεϐαίως] πόλις δημοκρατουμένη βεϐαίως, (vere, bona fide, reapse) οὐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν. 132, 20. μένει τὰ συσταθέντα ϐεϐαίως. 154, 9.

βεϐουλευμένως] præmeditate. 527, 21.

βέλτιστος] τίνες δὲ τοῦ ϐελτίστου, scil. μέρους. 125, 9. οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω. 169, pen. item 170, 3. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. 196, 23. μᾶλλον ἢ παρ' ἃ ϐέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι. 202, 19. διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ. 243, 21.

βελτίων] μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε. 332, 19. ϐελτίων, vir bonus, probus, honestus, frugi, pro positivo ἀγαθὸς, ut χείρων sæpe est pro κακὸς, scelerato. δι' οὗ μήτ' αὐτὸς δόξεις εἶναι ϐελτίων, μήτε οἱ πεισθέντες σοι. 501, 6. τῷ δὲ μὴ καθιστάντι (prædes puta) μήτε βελτίους, μήτε χείρους. neque probabiles, neque sequioris generis. 728, 19.

βῆμα] τὰς ἀπὸ τοῦ ϐήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε. spes ab oratoribus e suggestu concionantibus vobis objectas, magnificas illas quidem, at vanas et mendaces, de copiis sociorumque et pecuniarum, quæ nullæ sunt, eruntque nullæ. 53, 8. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται, σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. 189, 27. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέϐην. 247, 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει. 297, pen. συκοφάντης, τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ ϐῆμα, καὶ γραφομένων μισθοῦ. 1359, 16. in judiciis bini erant suggestus, in quos dicturi adscendebant, alter unde actor agebat, alter unde reus. σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος. 1176, 3. judices extra τὸ βῆμα sedentes, actorem defensoremque cum testibus e suggestu dicentes audiebant, tum, perorato, ubi tempus venisset suffragia ferendi, ad suggestum accedebant. ἄχρι τοῦ βήματος ἐνταυθοῖ παρελθόντα ἕκαστον ὑμῶν τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρὸς — 441, 2.

βίᾳ κατέχειν τὰ πράγματα. 20, 19. μήτε ἄρχειν βίᾳ ϐούλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ. 132, 13. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ ϐίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα. 154, 10. προάγειν ἐπὶ πολὺ τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι. 289, 9.

βιάζεσθαι τὰς πόλεις. 84, 24. ἴσως τοίνυν βιάσονται, magna vocis et laterum contentione urgebunt hoc atque vincere conabuntur, μεγαλόφωνοι ὄντες. 415, 15. ἄν τ' ἐγὼ φῶ, ἄν τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι, καὶ βιάζεται. 580, 15. ὅπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτάνειν. 508, 6. ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται. magna cum violentia et impetu erumpere cogit. 563, 14. βιάζεσθαι μὴ βουλομένους ἀκούειν. 1461, 22. τοῖς βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν. licere cum populo agere, qui facultate concionandi cum ipsi sese mulctaverint, ob dedecora vitæ foro exclusi, tamen invitis legibus sese ingerant, et reip. obtrudant ad causas agendum et consilia dandum. 779, 2. δύο ἔτη βιάζεται λέγειν οὗτος, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἀλλ' ὅμως λέγει. 781, 15.

βιαῖος] βιαίῳ θανάτῳ ἀποθανεῖν. 647, 23. βιαίων [subaudi ἔργων, vel ἐγχειρημάτων ἔγκλημα] ἐγκαλεῖ. 976, 7. τὰ περὶ τῶν ϐιαίων [scil. ἐγκλήματα] ἐστὶ πρὸς τοὺς τετταράκοντα. 976, 10. βιαίων in or. in Midiam legi, ait Harpocr. h. v.

βιϐλίδιον] ἐν ϐιβλιδίῳ μικρῷ πάνυ. 1283, 5.

βιβλίον] τίθενται πρός τινα τῶν συμπλεόντων βιβλίον συγγραφήν. deponunt apud aliquem vectorum eadem nave utentium tabulas pacti, vel contractus inter se initi. 886, 25. γέγραπται τοῦτον τὸν τρόπον, ὅν τις ἂν εἰς βιβλίον καταθοῖτο. epistolæ committat. 1401, 19. τὸ βιβλίον (epistola scripta) οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θορυϐοῦντας. 1463, 19.

βίβλος] τῇ μητρὶ τελούσῃ [sacris arcanis initianti] τὰς βίϐλους [quibus arcana carmina perscripta haberentur] ἀνεγίνωσκες. 313, 14. 403, 18.

βίος] ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω κἂν ταῖς πόλεσι. 133, 13. εἰς τὸν ἑαυτῶν ϐίον ἀσφαλῶς ἔχειν. nihil habere, quod spiritui fortunisque tuis metuas. 143, 1. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστόν. 150, 8. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν ϐίον, vitæ per alimenta tuendæ præsidiis, speciebus annonariis, ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις. 255, 11. ὧν χωρὶς ὁ βίος συνίστασθαι οὐ δύναται, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶ, Sopater ad Hermogenem p. 19. πέρας ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ὁ θάνατος. 258, 20. τοσούτου δέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ. 263, 26. ὁ καθ' ἡμέραν βίος. usus vitæ communis, vita quotidiana. 298, 3. ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην ἂν τοῦ ϐίου. dicere posse, majoris faciam, quam vivere, immortalitatem mereri nolim, si liceat hæc oratione exsequi. 299, 19. οὐ κατήσχυναν οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα ϐίῳ. 314, 10. λαγῶ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24. βίος, seculum, homines una locisque temporibusque iisdem viventes. εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας. 330, 13. τὸν βεϐιωμένον αὐτῷ ϐίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ ϐεϐίωκας. 403, 24. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 6. πᾶν τὸ τεταγμένον, omnem bonum ordinem disciplinæque sobrietatem, ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος, e rebus humanis sustulerit. 777, 22. οὐδ' ἂν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν. quo in genere vitæ probabili, aut etiam præclaro, versetur ætatemque degat. 785, 27. βίους (fortunas) ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων ἐγχειρίζομεν. 869, 25. τέλος τοῦ ϐίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος. finis rerum omnium ab homine superstite gestarum. 1306, 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ. ætate sua. 1479, 15.

βιοτὴ] vocab. poeticum. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ. 322, 17.

βιοῦν vel ϐιῶναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τά σοι κἀμοὶ βεβιωμένα. 315, 5. τὸν βεϐιωμένον αὐτῷ ϐίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς ϐίον, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὅ γε βεβιωμένος σοι τοιοῦτος ὢν φαίνεται. 403, 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἔνεστι. 600, 17. εἴργοντες τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἷά σοι ϐεβίωται, ἐπιτηδεύοντας. 617, ult. πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεϐιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμϐέϐηκεν. 1389, 24.

βιωτὸς] vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἦν μοι τοῦτο ποιήσαντι. durare in vivis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis. 554, 5.

ϐλάϐη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστός. 151, 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἁμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, ϐραχεῖαν τὴν βλάϐην ἤνεγκεν· ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασεν. 801, 14. βλάϐης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινί. actione damni injuncti aliquem persequi. 522, pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις ϐλάϐη. 664, 20. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ὑμετέραις βλάϐαις ἐπανορθοῦνται. 1232, 13. οἱ περὶ τῆς βλάϐης νόμοι sanciunt, ut damnum a volente illatum duplo luatur, ab invito, simplo. 527, ult.

ϐλάϐος ἐκτίνειν ἁπλοῦν et διπλοῦν. 528, 2.

ϐλάπτειν] οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε. 323, 20. ὅσα δὲ ϐλάπτει, τοῦτο ποιῶν, πρῶτον μὲν ἐμὲ, εἶτα καὶ ὑμᾶς — 996, 4. est ergo illa actio ϐλάϐης. ἄτοπον, ἁπάντων τὰ ψευδῆ μαρτυρησάντων, τίς μάλιστα ἔβλαψεν, ἀποφαίνειν. 1117, 15.

βλαστάνειν] τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν. 1251, 27.

βλασφημεῖν περί τινος. 252, pen. λοιδορεῖσθαι δὲ οὐδεὶς ἐκώλυεν αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν. 406, 22. οὐδὲν φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων ϐλασφημοῦντες. 1022, 17. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐϐλασφήμησαν. quæ probra et quas calumnias in nos projecerint. 1229, 5.

βλασφημία] εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς ϐλασφημίας, ἃς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες. 141, 2. παῦσαι τῆς ϐλασφημίας αὐτούς. 164, 10. τὰς — βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι. 191, 10. ἁπάσαις αἰτίαις καὶ ϐλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένου. 237, 1. βλασφημίας κατά τινος ποιεῖσθαι. 257, 22. ὑπὸ τῆς τουτουῒ τοῦ χαλεποῦ ϐλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι. 312, 19. μέρος γ' ἐπιϐάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστά γέ σοι. 317, 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῇ πόλει καταλείπουσι. 992, 11. βλασφημίαν ἔχει τινά. 1259, 17.

βλέμμα] πολλὰ ποιήσειεν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ' ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ. 537, 27.

βλέπειν] προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτ' οἶδεν, οὔτ' ἐθέλει. 51, pen. μηδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τοῦ τότε πολέμου βλέποντες ἐκτραχηλισθῆναι. 124, 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾷν. 320, 3. ἔξω ϐλέπειν. ad amicitias extraneas respicere. 332, 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμήσει. 403, 14. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας. 577, 9. βλέποντες ὑμεῖς εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ πιστεύοντες οἷς οὗτοι μαρτυρήσωσι. 1139, 18. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ' ἑτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῖ μετέστην. 1471, 15.

βοᾷν] καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι. 172, 4. βοᾷν καὶ διαμαρτύρεσθαι. 232, 27. ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, ϐοῶ δὲ ἀναλώσας, ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύσῃ δ' οὐδέποτε. 253, 1. βοᾷν ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 12. ϐοᾷν et κράζειν copulantur. βοῶν ὁ ϐάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς. 271, 10. et sic etiam p. 294, pen. διαμαρτυρομένου τότ' εὐθὺς ἐμοῦ καὶ βοῶντος. 275, 18. ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ βοᾷν οἷα πεπόνθασι. 366, 20. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 22. ταῦτ' οὐχὶ ϐοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης. 377, 22. βοῶν καὶ κεκραγὼς, ἰοὺ, ἰού. 784, 18.

Βοηδρομιὼν] hoc mense mysteria agebantur. 29, pen.

βοήθεια] ψηφίζεσθαι βοήθειαν. decernere auxilium mittendum. 9, 16. πολεμεῖν βοηθείαις. bellum sic gerere, ut singulis quibusque locis ab hoste oppugnatis identidem succurratur, eoque periculo profligato, rursus a bello desistatur; tum, hoste novum impetum alibi faciente, rursus illuc mittantur copiæ hostem depulsuræ, nulla militia continuata, sed otii et armorum vicibus alternantibus. 49, 1. οὐ γάρ ἐστι βοηθείαις χρωμένους, non assiduo milite, sed copiis solummodo auxiliaribus, prout identidem necessitas quæque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, οὐδέποτ' οὐδὲν τῶν δεόντων πρᾶξαι. 101, 12. 137, 7. κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι. 118, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας. 133, 20. παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν. 141, 22. ἡμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο. 231, 19. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν. 301, 8. τίς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοήθεια χρημάτων, subsidium pecuniarium, τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις. 329, 7. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας. 539, 13. τὸ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θορυβοῦντας. 1463, 19. ἔτυχεν, ἐκπλεουσῶν τριηρῶν, καὶ βοήθεια διὰ τάχους ἀποστελλομένη. 1145, 3. τὴν συγγραφὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχομεν. *die Urkunde unseres Vergleiches, durch die wir hoffen zu unserm Rechte zu gelangen* [*the document of our agreement, through which we hope to obtain our rights*]. 1287, 27.

βοηθεῖν] τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας ἠλευθέρωσε. 193, 5. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους. 209, 8. καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. nunc enim non decrevit, amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo conditiones quodammodo sint tolerabiles. 283, 6. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς βοηθεῖν ἑτέροις. 301, 9. βοηθοῦσι κάτω. decurrunt deorsum ad opitulandum. 883, 25.

βοηθὸς] βοηθοὺς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέροις βοηθεῖν. 31, 3. τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς. 153, 3. τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. leges puta, pœnas iis comminantes, si qui parentum senium inops contemtui habeant, eique ope pecuniaria et alimentis succurrere nil curent. 733, 26.

βοήσεις est vitiosa lectio, fortassis pro sinceriore βοΐσκας. 531, 19.

βοΐδιον] ἐὰν ὑμῖν βοΐδια, boves macras et annis confectas, πέμψωσιν οὗτοι. 37, 6.

Βοιωταρχεῖν] honore Bœotarchi fungi. 1378, 22.

βόρβορος] ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον. 1259, 12.

βόσκημα] τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα. 299, 13. χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ἐκόμισε. 568, 16.

Βοσπόριχος] forum Byzantii. 256, 12.

βότρυς] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγων. 314, 12.

βούλεσθαι] βούλομαι τόδ' εἰπεῖν, citat Hermogen. p. 245, 22. sæpe post participium hujus verbi, omissus est infinitivus e præmissis a legente quoque tacite subaudiendus: ut p. 159, 7. τοὺς βουλομένους, scil. ὑποδεχθῆναι. οὐ γὰρ ὑμεῖς, ὧν οὗτοι βούλονται, στοχάζεσθε, ἀλλ' οὗτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴωνται. 176, 27. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ὕστερον, ἐὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, [scil. ἀκούειν, vel ἐὰν ὑμεῖς βούλησθε τοῦτο γίγνεσθαι, vel ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν] λέξω. 202, 21. ἀπεδίδοτο τοῖς βουλομένοις, scil. με τοῦτο ποιεῖν, aut ὠνεῖσθαι. vendebat volenti cuique (scil. emere). 823, 22. νηποινὶ πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου, [scil. τιμωρεῖσθαι, vel κακῶς ποιεῖν, vel κολάζειν] ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτου. 1374, 7. ubi ὁ βουλόμενος idem est atque ὁ τυχὼν, quicunque tandem. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, [scil. πράττειν] μέχρι γέ του αἰσχύνονται μὴ πράττειν. 208, 11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται καὶ προήρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρήσασθαι. 226, 11. ἂν βουλομένοις ἀκούειν ᾖ τούτοις, id est, ἂν οὗτοι βούλωνται ἀκούειν. 229, 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ [scil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνας ἄγειν]. 291, 20. οὐχ ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι. 307, 4. πῶς δ' εἰς τὸ μητρῷον βαδιεῖσθε, ἄν τι βούλησθε, scil. παρὰ τῶν νόμων μανθάνειν. 799, 25. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοὔργον γένοιτ' ἄν. 1490, pen.

βουλεύειν, βουλεύεσθαι] in activo, auctor alicui esse alicujus consilii. τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. 347, 22. οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων. 347, 24. b) in medio. ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι, citat Hermog. p. 245, 12. ex or. pro Corona. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα. 57, 11. 139, 15. οὐκ ὀλιγώρως ὑμᾶς εὑρήσει βουλευομένους. 189, 10. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. 196, 23. ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες. 246, 26. ἐνδεχομένως βουλεύεσθαι. 283, 5. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος. 306, 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῄειτε βεβουλευμένοι. 306, 12. τῶν ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. 472, 3. ἐμαυτὸν σωφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἴομαι βεβουλεῦσθαι. 538, 21. τὸν τοῦ βουλεύσασθαι κακόν τι χρόνον ἀφείλετο. 639, 11. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 5. μετὰ τοῦ βουλεύσασθαι [id est βουλευσάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ οὐ γνώμῃ διαμαρτών. 734, 21. παραχρῆμα, οὐδὲ βουλευσάμενος. confestim, protinus, sine ulla deliberatione, aut hæsitatione. 970, 5. βουλευομένων ἐστὶν ἀκούσαντας ἃ γινώσκει τις σκοπεῖν. 1425, 21. ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὀρθῶς μὴ βεβουλεῦσθαι, πρὶν ἐξ ὧν δεῖ βουλεύσασθαι ἀκοῦσαι. 1430, 11. ὡς ἄν τις χρήσαιτο δυνάμει, οὕτως ὑμεῖς χρῆσθε τῷ βουλεύεσθαι, ὀξέως· δεῖ δὲ βουλεύεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς. 1432, 11. τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἄμεινον βουλεύονται, τῶν εὖ πραττόντων. 1450, 25. δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι. 1473, 6.

βούλευσις] præmeditata cædes, aut insidiæ saltim structæ. ex illa dictione fori Attici, βουλεύειν τινὶ φόνον, necem alicui machinari, γραφὴν βουλεύσεως διώκειν, actione cædis præmeditatæ aliquem persequi 778, 19. eum actor reum ait ἐκ βουλεύσεως φονεῦσαι, id est, ἐπιβουλεύσαντα. ἂν ἕλῃ τὸν Ἀρίστωνα τῆς βουλεύσεως. si coarguerit Aristonem, quod is, qui bene nosset ærarium se non esse, tamen sciens et volens, *wider besser Wissen und Gewissen* [*in spite of better knowledge and conscience*] ad ærarium se, ut debitorem, detulisset. 792, 2. Eodem significatu hæc dictio accipienda quoque est p. 778, 19. Harpocr. ait βουλεύσεως δίκην apud Dem. esse, cum quis queritur, se ab aliquo præter jus et fas in ærarios inscriptum esse, in or. 1. in Aristogit, h. e. p. 778, 19.

βουλευτήριον] ἐπιστολὴ, ἣ νῦν ἐστὶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. 85, 4. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 16. ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν τὸν στέφανον. 244, 2. τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον. 284, ult.

βουλευτὴς] τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5.

βουλευτικοὶ νόμοι. de senatu præcipientes. 706, 13.

βουλὴ] πεποίηκεν ἡμῖν οὐκ ἔτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλήν. 74, 13. σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι. 123, 2. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις οὖσαν τὴν βουλήν. 179, 22. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλήν. 292, 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc restrictius, quinquaginta virorum in prytania quaque præsidentium. Plerumque sic nude ἡ βουλὴ appellatur, interdum vero cum adjuncta definitione, vel superenarratione οἱ πεντακόσιοι. multis in locis. ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι, pro συναχθῇ, aut ibi βουλὴ accipitur pro οἱ βουλευταί. 249, 20. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. 397, 16.

βούλημα] παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβών. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remissiores, ita aut sæviora, aut leniora suadens. 805, 21. ὅπερ ἦν τούτοις βούλημα. id quod illi studebant. 1109, 15.

βούλησις] μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἡ παρ' ἑκάστου βούλησις. 33, pen. ὅπου πατήρ ἐστι, καὶ υἱεῖς ἄνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων παῖδες, ἀνάγκη ἐνταῦθα πολλὰς καὶ μηδὲν ὁμοίας εἶναι βουλήσεις. 796, 21. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως τοῦ διαμαρτυροῦντος. 1097, 22. κατά γε τὴν τοῦ διαμαρτ. βούλησιν. 1098, 8. τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπολαμβάνειν. 777, 23.

βοῦς ἔτρεφε πολλὰς, τιμὴν οὐδενὶ δούς. 426, 2.

βοώνης] erat genus magistratus, cui demandata erat cura boves coemendi in ludis mactandas publice. 570, 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. dispensare. 36, 7. ποῦ τὸ δημοκρατεῖσθαι φανεῖται, τοῦτον τὸν τρόπον ὑμῶν ταῦτα βραβευόντων. vobis ad hunc modum jus æquum administrantibus. 1231, 19.

βραβευτὴς] πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτὰς, ἢ πεῖσαί τινας ἑτέρους [scil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτάς]. arbitros, disceptatores litis. 163, 16.

βράβης] poetice idem, quod βραβευτής. ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην. constituerunt ipsi sibi Orcum communem præmiatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis gloriosæ attribueret. 322, 11.

βραδὺς] ἡσύχιον ἡ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. 777, 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε τὰς τιμωρίας. 801, 21.

βραδύτης] τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτῆτας, ὄκνους — εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι. 308, pen.

Βραυρωνόθεν. 1264, 20.

βραχίων] ὕφαιμοι βραχίονες. 1157, 2.

βραχυλογίας exempla. v. indicem grammaticum.

βραχὺς] τίς οὕτω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται. 187, 8. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι. 343, 2. ἐν βραχέσι διεξελθεῖν πειράσομαι. 594, 8. ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν. 841, 1.

βρέχειν] κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραινομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους. 1278, 21. τά γε βρεχθέντα ταῦτα ἦν. 1279, 2.

Βρόμιος] Bacchus. ἱστάναι ὡραίων Βρομίῳ χάριν. 531, 5.

βροντὴ] ὕδωρ [scilicet πολὺ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροντὰς, καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι. 1213, 27.

βρόχος] ἐν βρόχῳ, in der Schlinge [in the noose], τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ. 744, 6. ἐπισπασθέντος βρόχου. 744, 9.

Βρυτιάδης] tribulis e tribu Βρυτιάς. 1365, 8.

βρωτὸς] vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτῳ κοινωνεῖν. 789, 3.

βύρσα] προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας. 910, 10.

βωλὰ] dorice pro βουλή. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν. 255, 21. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον. 256, 8.

βωμὸς Διὸς ὁρίου. 86, 15. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων. 256, 25, καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε. judices ubi sanctissima religione ad jus æquum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alteram absolventem, alteram condemnantem, essent conjecturi, de ara, in qua exta fumarent, auferebant. quæ erat summa religio. 271, ult. κνισσᾶν βωμοῖσι. 531, 6. βωμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιστοι μὲν καὶ ἁγιώτατοι οἱ ἐν ἑκάστου ψυχῇ καὶ φύσει. 780, 23. ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον. 1054, 7. ubi ara Jovis Phratrii designatur, ut e versu 10. constat. οὐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐδ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ. 1078, 22. 1265, 6.

Γ.

γᾶ] dorice pro γῆ. ἔγκτασιν γᾶς διδόναι καὶ οἰκιᾶν. 256, 7.

γαῖα] poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα. 322, 14.

γαλεάγρα citat ex oratt. in Aristog. Julius Poll. X. 155.

γαμεῖν] γάμῳ, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμηκὼς, cum domum duxisset futuram matremfamilias, τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, pellicem. 1002, 12. συνέβη μοι, δεηθέντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδεκέτη γῆμαι. 1009, 13. ἐπεπύσμην αὐτὸν ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκώς. 1150, 23.

Γαμηλία] scil. θυσία, epulum, quo novus quisque maritus Athenis curiales suos nomine novæ suæ nuptæ excipiebat, quod epulum si curiales haud aspernarentur, erat id testimonium novam nuptam curia receptam, ejusque conditionem et jura conditioni et juribus reliquarum matronarum istius curiæ exæquata esse. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν Γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἐμῆς] ὁ πατὴρ, [scil. ὁ ἐμός]. 1312, 12. 1320, 13.

γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεσημβρινοῖς γάμοις χρωμένη. 270, 10. significat, matrem Æschinis meretricem fuisse, prostitisse in fornice ad horam nonam, h. e. post meridiem. γάμῳ γαμεῖν. rite, legitime, in propatulo, non furtim, per nefas, in matrimonium ducere. 1002, 12.

γὰρ] utique, cum adversario id concedimus, quod ille arguit. δίκας ἰδίας δίδωσιν ὁ νόμος ἐμοὶ καὶ γραφὴν ὕβρεως· δίδωσι γάρ. dat utique, sine omni dubio. 523, 18. eleganter redundat initio orationis objurgatoriæ. τοιοῦτοι γὰρ ἐστὲ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ ἐξέρχεσθε. 579, 25. τοιοῦτος γὰρ εἶ, Μειδία· ὑβριστὴς γὰρ εἶ — 580, 7. initio ponitur orationis ejus, qua quis causam, aut suam, aut alterius, excusatum defensumve it. οὐδὲ τοῦτό γ' ἂν εἴποι τις. νὴ Δί', ἀμυνόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν ἐποίει τι κακόν. οὐκ ἔστι τοῦτο. 675, 23, ubi respondet Latino atqui, ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a præfatione transitum faciens in ipsum argumentum propositum declarandum ingreditur. respondet Latinis igitur, aut nempe, scilicet, nimirum. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες. 701, 23. οὐ γὰρ per modum sannæ sæpe interjicitur, ut nostrum nicht wahr [is'nt it true]? tu infitiari audebis? ὅμοιόν γε. οὐ γάρ; 616, 16. καλά γε, οὐ γάρ; ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα. 673, 19. εὔνους γε. οὐ γάρ; 674, 14. et alibi sæpissime.

γαστὴρ] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 24.

γαυριᾶν] εἰ ταύτῃ γαυριᾷς, ἐφ' ᾗ στένειν σε προσῆκεν. 308, 6.

γειτνιᾶν. 1272, 19. 1278, 14.

γείτων] ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος [scil. οἰκίας] οὐδὲν σεμνοτέραν. 175, 2. οὐκ ἦν χαλεπώτερον οὐδὲν, ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ πλεονέκτου τυχεῖν. 1272, 2.

γελᾶν] ᾀσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τοῦ γελασθῆναι. 23, 22. γελάσαι καὶ θορυβῆσαι καὶ ποτ' ἐλπίσαι μετέδωκαν ὑμῖν. 1459, 23.

γελοῖα δάκρυα. 577, 11.

γέλως] res risu et contemtu digna. ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἔσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι. 47, 6. 136, 23. γέλως, ἂν ὁμολογῇ [scil. εἰληφέναι]. 121, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες. 151, 19. πλείων ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. magis est ridiculum, quam si nihil dent. 185, 18. χλευασμὸς, ἢ γέλως, συμβὰς τῇ πόλει. 254, 3. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή. 364, 3. νῦν δὲ γέλως, ὅση ἄδεια. 428, 21. ἐκεῖνα μέν ἐστι φοβερὰ, καὶ προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ' οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἔκρινες, γέλως. 435. 15. κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτονί. 447, 27. γέλως ἂν εἴη δήπουθεν. tantundem sit, ac si infanti, aut fatuo illudas; aut ludum puerilem blinde Kuh [blindman's buff] dictum. 602, 5. εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 13. οὐκ ἂν ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα γέλως, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην ἐγώ. 1263, 9.

γεμίζειν, navem alienam, γεμίζεσθαι, suam onerare mercibus exportandis. 466, 28. γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων. 569, 4. γεγεμισμένης ἤδη τῆς νεὼς μᾶλλον τοῦ δέοντος. 910, 8. γεμίσας ναῦν μεγάλην σίτου. 917, ult.

γενεὰ ἡ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον. seculum hoc hominum nunc ætatem agens. 1390, 25.

γεννητὴς, uno aut geminato ν] γεννηταὶ erant, quibus eadem sacra Apollinis Patroi et Jovis Hercii communia essent. 1319, 27. poterant e multis diversis demis esse. 1365, pen.

γενναῖος] ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι. 328, 18. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. 331, 24. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.

γενναίως] φέρειν δ', ὅ,τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως. 258, 24. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονεῖτε. 1466, 25.

γένος] εὔχεσθε αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν. 363, 23. γένος οὐκ ἔστι φιλίων καὶ πολεμίων. 638, 3. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας. 642, 15. videntur γένος et οἰκία differre hactenus, ut γένος sint in descendente stirpe necessarii, liberi, nepotes, οἰκία in ascendente, ut pater, avus, et collaterales, ut fratres, sorores, consobrini. γένος item et παῖδες differunt. hi videntur liberi ex te nati esse, illi nepotes et his etiam remotiores, aut, si mavis, cognati collaterales. 642, 25. γένος item est sors nascendi, ut si quis civis Atheniensis natus sit. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἓν πλῆθος χρημάτων ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν. 953, 24. ἃ δὲ οὐδ' ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ἐστὶν, οὐδ' ἐκείνῳ [utpote factitio] δεῖν οἴομαι παρὰ τοὺς νόμους γενέσθαι. 628, 8. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, [scil. τῶν πατέρων, ὧν νομίζονται εἶναι]. 1022, 15. ubi γένει idem valet, atque γόνῳ. item in illis. οὔτε γένει τοῦ τετελευτηκότος υἱὸς ὤν. 1081, 6. ab ipso procreatus. 1088, 7. γένος paraphrastice usurpatur. τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος, pro αἱ διαμαρτυρίαι. 1098, 6. τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε. 1100, 8. τὴν παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μή τισιν ὥσπερ [ἱερωσύνην] ἐκ γένους, velut honorem aliquem generi adhærescentem, omnibusque ex illa gente oriundis ipso nativitatis jure competentem, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ὑπάρχειν. 1427, 15.

Γεραιαὶ, aut Γεραραὶ, vel Γεραιραί] (nam de vero exarandi modo disputatur) mulieres sacerdotio Bacchi consecratæ, quæ in officio Basilissæ, seu reginæ sacrorum, erant. ἐξώρκωσε τὰς Γεραιρὰς τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς. 1369, ult. 1371, 17. 1372, 1. ὅρκος τῶν Γεραιρῶν. 1371, 22.

γεραίρειν] τὰ Θεόγνια καὶ Ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια. 1371, 24.

γέρας τοῦτο οἱ πρόγονοι ὑμῖν ἐκτήσαντο. 130, 8.

Γερουσία] senatus apud Spartanos. ἐπειδάν τις εἰς τὴν καλουμένην Γερουσίαν ἐγκριθῇ. 489, 19.

γέῤῥον] τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν. crates vimineas, quibus contectæ septæque erant tabernæ institorum in foro Atheniensi scruta venalia habentium. 284, 24. τὰ γέῤῥα ἀναίρειν. incipere tabernas construere. die Buden anfangen aufzubauen [to begin to erect the booths]. 1375, 19.

γεύειν, γεύεσθαι] τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν. 782, 15. ἄρτι μῦς πίττης γεύεται. 1215, 11.

γεωμετρία] erat in artibus liberalibus, quibus juventus Græca soleret imbui. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείρως ἔχειν αἰσχρόν. 1414, 16.

γεωργεῖν] rei rusticæ operam dare. τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν πλέον ἂν οἴομαι ζημιωθήσεσθαι. 17, 2. γῆν συνεωνημένοι γεωργήσουσιν, ὅσην οὐδ' ὄναρ ἤλπισαν πώποτε. 175, 11. κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων. 239, pen. εἶτα γεωργῶν ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας. arator, id est, dominus ingentium fundorum. 442, 5. γεωργοῦντες, seduli in exercenda re rustica, καὶ φειδόμενοι. 613, 16. 753, 21. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. hæc agitat, hæc exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, ut inde victitet. 794, 22.

γεωργία] γεωργίαι παμπληθεῖς. 386, 5. ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica. 872, 11.

γῆ] οὔτε τὴν γῆν [ᾐσχύνοντο] πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔστασαν. 426, 20. ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γένηται. 792, 21. ὅτῳ μήτε καρπὸν γῆ φέροι, μήτε ἀποθανόντα δέξαιτο. 794, 25. ἐπὶ γῇ καὶ συνοικίαις δεδανεικώς. der seine Capitalien auf liegende Gründe und auf Häuser in der Stadt ausgethan hat [had invested his capital in landed property and houses in the city]. 946, 6. ἡ γῆ, rus, villa, οὐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν. 1225, 11.

γηθεῖν] lætari. γεγηθὼς καὶ λαρυγγίζων. 323, 1. οὐκ ἐπὶ τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι. 332, 8.

γῆρας] τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ, 783, 26. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά. 1204, 23. γῆρας καὶ φυγὴν

[id est φυγὴν ἐν γήρᾳ] ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. 1484, 3.

γηράσκειν] τὰς ἡμετέρας θυγατέρας, μελλούσας δι᾽ ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν (vel γηράσειν potius) περιορᾷ. 1124, 8.

γηροτροφεῖν] γηροτροφήσονται [pro γηροτροφηθήσονται] περίβλεπτοι. 1399, 17. γηροτροφεῖ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα οὗτοι. 763, 15.

γηροτρόφος] ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων. 1400, 16.

γίνεσθαι] esse, vel fieri. nasci. contingere, competere. effici. consequi. θαυμάζω, εἴ τῳ ποτε ἀνθρώπων γέγονεν, contigerit, datum fuerit, ἢ γενήσεται, ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 25. ὑμῶν αὐτῶν γενομένους. vestri factos, hoc est, compotes et juris vestri factos, libertati vestræ restitutos, ad sanitatem mentis revocatos. 26, antep. εἰ βούλεσθε ὑμῶν αὐτῶν γίνεσθαι. si vultis vestræ spontis esse, h. e. res vestras pro arbitrio vestro agere, non alienæ fidei periculo committere. 42, 10. αἰσχρὸν, ὕστερόν ποτ᾽ εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι; 128, 16. δέον παρὰ τοῦτο γίνεσθαι. quod oportebat fieri, nisi hoc obstaret. 140, 26. γεγόνασι καθ᾽ ἑαυτοὺς ἕκαστοι. 145, 10. τί γένοιτο νεώτερον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν Ἀθηναίων. 157, 1. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα. 179, ult. περιϊδεῖν et περιορᾶν γιγνόμενα. insuper habere et æquo animo pati aliquid fieri. 246, 8. et 14. οὐδ᾽ εἰ γέγονεν οἶδα. simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse. 248, 6. ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε. 270, 22. οὐδ᾽ ἂν εἴ τι γένοιτο. nullo pacto. ne si accideret quidem, quodcunque tandem futurum esset. utcunque sors caderet. *Schlechterdings, durchaus, in alle Wege, es komme damit auch wie es wolle* [*absolutely, by all means, come of it what will*]. 284, 17. 497, 27. 971, 9. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ, αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, pen. ἀφ᾽ οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι, καὶ κρίσεις γίγνονται, οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω. 408, 9. τὰ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι (scil. λόγῳ) γεγενῆσθαι. 1471, 2. b) nasci. ἡγεῖτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν, οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, se natum, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. 296, 16. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν. 1389, 23. c) contingere, competere, pro sua legitima, rata parte. *zukommen, gebühren* [*to be due, be one's share*]. ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων. loco emolumentorum sibi convenientium, aut partorum, oblatorumve. 67, 27. inde τὸ γιγνόμενον competens, exsistens, consequens, id quod e certis præmissis colligitur, e numeris in summam collectis exsistit, in quemque pro rata sua portione venit. ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἔδει τιθέναι. dependi oportebat id, quod pro modo facultatum cujusque in eum veniret. 261, 1. τὸ γιγνόμενον τίμημα, mulcta cuique crimini competens, major identidem minorve, prout crimen aut majus, aut minus est. ἀντὶ τοῦ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ γράψας ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ, ἀντὶ δὲ τοῦ ΤΟ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝ, Ὃ ΩΦΛΕ. 726, 26. ut si quis ærarium sacrum depeculatus sit, mulctam decuplam dependat, sin autem ærarium publicum, solummodo duplam. quod hic τὸ γιγνόμενον appellat, id p. 729, 8. appellat τὰ προσήκοντα, *die Gebühr* [*the dues*]. τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφήν. *was einem an Gelde nach dem schriftlichen Vertrage zukommt, wird, und werden muss* [*what money shall be due to some one according to the written agreement, and what must be paid*]. 926, 21. ut paulo post, v. 25. ipse exponit, ὃ δεῖ γενέσθαι τοῖς δανείσασι κατὰ τὴν συγγραφήν. οὐ δικαίαν, οὐδὲ γιγνομένην χάριν ἀξιώσουσι κομίζεσθαι. e promeritis eorum exsistentem, consequentem, ipsis debitam. 992, 3. τῶν γιγνομένων δι᾽ ἐκεῖνα [scil. τἀναλώματα] τιμῶν ἀξιοῦν ἑαυτοῖς μετεῖναι. ex illis impendiis exsistentium eaque consequentium. 1230, 7. γίγνεσθαι, confici e numeris collectis in summam, exsistere. τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στατήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα. 120 stateres efficiunt drachmas Atticas 3360. seu æquivalent illis. 914, 14. τὰ πράγματα et τὰ γιγνόμενα inter se copulantur: ut 98, 14. et 111, 17. quod aut est ἓν διὰ δυοῖν, pro ἐν τῷ γίγνεσθαι τὰ πράγματα, in gestu rerum, aut τὰ γιγνόμενα sunt eventa fortuita, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quæ studio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα sunt sequelæ τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρός τινι γίγνεσθαι, animum ad aliquid attendere, studium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda esse. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν νῦν λέγω, γένησθε. 287, 4. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων. nempe in hoc versabatur salus Græciæ, momentum rerum Græcarum in hoc erat positum; per hoc stabat, ut res Græcorum sic essent, seciusve, sive hoc esset fieretve, sive minus. 305, 3. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς. quorundam infortuniis usorum. 533, 4. χρήματα ἐγίγνετο. *es kam Geld ein* [*money came in*]. ampla redibant vectigalia. 141, 13. τῶν κριθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων. reliquorumque vectigalium ex illo rure redeuntium. 1046, 16. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γενόμενος ἄνθρωπος. 788, 26.

γινώσκειν] decernere, statuere, apud animum suum pro rato et certo habere. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἔσται. 13, 13. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γιγνώσκεσθαι, hoc, quod noti cuique sint, a quoque statim noscitentur, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 10. 1424, 2. ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ᾽ οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γινωσκομένους. 268, 12. τὰ δίκαια γνῶναι καὶ τὰ προσήκοντα, æqua set congruas sententias pronunciare (de judicibus). 416, 3, et alibi. τοῦτον οὐδ᾽ εἰ γέγονεν εἰδὼς, οὐδὲ γιγνώσκων. quo tempore ne natum quidem hunc Midiam noram, h. e. ne nomen quidem ejus fando inaudiveram, aut, etiamsi audivissem, tamen non noscitabam. *so kannte ich ihn doch von person nicht* [*I did not know him personally*]. 539, 25. γινωσκόμενοι ἐπὶ τὰ χείρω. partem in pejorem cogniti. 851, pen. τὴν οὕτω παρανόμως γνωσθεῖσαν δίαιταν ἔγνω κυρίαν εἶναι. decisam, disceptatam. 903, 11. γνῶναι δὲ ἰδόντα ἕτερον, alterius, quem fortuito tibi oblatum videris, observare, notare vitia, καὶ ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον. 983, 2. ἡ γνωσθεῖσα διαλλαγὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. conditiones reconciliationis, quas arbitri litigantibus tulerunt, æquas censentes. 1360, 23. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι, *das dafür bekannt werden* [*becoming known*], famam adipisci, nobilitari, ποιοῦντά τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων, studio faciendi aliquid e re vestra. 1481, 8. οὐχ οἷός τ᾽ ἦν ἐμμένειν, οἷς ἐκεῖνοι γνοῖεν. 1032, 9. ἂν μὲν ἃ χρὴ περὶ ὑμῶν γινώσκῃ Κερσοβλέπτης. ita se erga vos gerat, eo sit animo, iis moribus, quibus par est eum esse. 658, 23. opponitur enim ei: ἂν δ᾽ ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ. ἐγνωσμένους pro ἐγνωκότας. 303, 27.

Γλαυκοθέα] τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν. 270, 24.

γλίσχρος] ἃ μὲν οἰκοδομεῖτε καὶ κονιᾶτε, ὡς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχύνη λέγειν. 689, 24.

γλίσχρως καὶ μόλις ἀπειληφότι. 977, 25.

γλίχεσθαι] ταῦτ᾽ ἦν, ὧν μάλιστα ἐγλίχετο. 62, 25. πράξαντες, ἃ πάντες μὲν ἀεὶ γλίχονται λέγειν, ἀξίως δ᾽ εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται. 68, 18. τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται. 297, 4. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ᾽ ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην. 411, 24.

γλῶττα] ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν. 406, 4. ἀλλ᾽ ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει. 418, 26.

γνάθος] τὰς γνάθους φυσῶν. 442, 16.

γνήσιος] ἀλλ᾽ οὖν ἀπὸ γνησίων γε ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἠδικοῦντο. 118, 24. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς διῴκει τι μὴ καλῶς. 118, 26. γνήσιος παῖς proprie est ὁ γόνῳ γεγονὼς, natus et procreatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποιητῷ, factitio, adoptato. 1095, 5. differt a κυρίως γνησίῳ, ab eo qui pro γνησίῳ adscitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem ejus rei κῦρος, potestas, fuisset. ibid. ἀδύνατόν ἐστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἐὰν μὴ γόνῳ γεγονὼς ᾖ τινί. 1099, 19. γνήσιοι, ingenui liberi quonam a patre, et quanam a matre, et quibusnam a sponsoribus viro desponsa nascantur, exponitur. p. 1134. γνήσιοι γόνῳ τῆς πατρίδος πολῖται, sunt, cives indigenæ, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπήλυσι et adscriptis civitati. 1390, 9. ὡς υἱὸν ὄντα γνήσιον τοῦ τετελευτηκότος πολλὰ ἔτη ἤδη. quasi genuinus sit filius ejus, qui multis ante annis decessisset, quam hic nasceretur. 1093, 2.

γνησίως] vere, bona fide, reapse. τοὺς γνησίως μετέχοντας τῆς πόλεως. 1353, pen. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν ἐθελήσει γνησίως ὑμῖν δοῦναι. 1482, 14.

γνώμη] alias est id, quod cuique videtur, placet, cui studet, quod sentit et appetit, quo animus fert; alias forma cogitandi, ratio consiliorum, mens; alias exspectatio. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. secius, quam velis. 14, 3. τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ τὴν γνώμην γεγονός. 15, 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ὑμεῖς ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων. 131, 7. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ᾽ ὠμὸς τὴν γνώμην. 142, 19. προθεῖναι, facultatem dare, περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. ὑποκεῖσθαι τοῦτο τῇ γνώμῃ. propositum esse atque infixum menti, ut ratum et certum scitum. 179, 6. οὕτω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς. 182, 3. οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμαυτοῦ γνώμης μόνον, ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων. 281, 16. ταῖς ἑτέρων ἐπακολουθεῖν γνώμαις. 284, 8. μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων. 287, 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ σύμβουλος puta] πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται. 291, 18. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. 309, 27. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι, per synesin pro ψῆφον θέσθαι, ἢ γνώμην ἀποφήνασθαι. 362, 1. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου. 390, 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. locum hunc de γνώμῃ, hoc est, de analogia et æquitate æstimationis, referte ad universam legem. 493, 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ δικάσειν ὀμωμόκασιν. 652, 25. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id est δόξασις] ἀφ᾽ ὧν ἂν ἀκούσωσι, παρίσταται. visum illud mentis, quod sententiam pronuntiandam concipit quasi et format in mente, exsistit ex iis, quæ auribus accipiuntur. 652, 26. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν. 716, 3. γνώμην ἄλλην εὐθέως ἔλαβε. *er hat sich gleich anders besonnen* [*he has immediately changed his opinion*]. 889, 10.

περὶ ὧν μὴ ὦσι νόμοι, [περὶ τούτων] γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ὀμωμόκατε δικάσειν. *nach eurem besten Wissen und Gewissen, nach euerer Erkenntniss, mit möglichster Beobachtung der Billigkeit und des Rechtes [to the best of your judgment and conscience, according to your cognizance, with all possible regard to equity and right]*. 1006, 27. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα. qui vestro suffragio exciderit, caruerit. 1048, 22. τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παθόντων τὸ ὄνειδος εὑρήσομεν. 1434, 23.

γνωρίζειν] noscitare. γνωρίσας τοὺς ἀποψηφισαμένους. 800, 6. usu, familiaritate cognitum habere. 924, ult. ὁπόθεν δήποθεν ἐγνωρισμένοι. quacunque tandem ratione cum eo conciliati. 925, 5. προσηγορίας ἔχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ γένει γνωρίζονται. 1390, 27. ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα νῦν ἡ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μνήμη. 1393, 27.

γνώριμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. 106, 7. οἱ γνωριμώτατοι ἐν ταῖς πόλεσι καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι. 424, 7. γνώριμόν σε ποιήσαντας ἀντ᾽ ἀνδραπόδου. 1123, 23. διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμους. 1468, ult. γνώριμα καὶ πιστὰ αὐτῷ ἀκούειν. 189, 18. ἔσται δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος. noscitabilis, h. e. probabilis, quem ut primum audieritis, ita statim arripietis, et recordatione in eum devenietis, atque probabitis, tanquam dudum vobis notum et probatum, ut hominem usu multo nobis cognitum, quam primum aspicimus, rursus noscitamus. 34, ult.

γνωρίμως] perspicue, plane, dilucide ad intelligendum. ἁπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γνωρίμως (noscitabiliter) γεγράφθαι. 722, 15. γνωρίμως εἶχέ μοι καὶ πάλαι. familiariter me usus est. 1247, 14.

γνῶσις] sententia a judice pronuntiata, edictum. 79, 1. 544, 2. 711, 14. 725, 14. 778, 17. 802, 8. 899, 17. 949, 16. κατὰ γνῶσιν διαιτητοῦ ὑμέτερος πολίτης γεγενημένος. 1020, pen. ἀπόφασις ἐπὶ διαιτητοῦ, ἣν καὶ γνῶσιν καλεῖ Δημοσθένης. Julius Pollux II. 129.

γόης] δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. 318, 1. ἄπιστος, γόης, πονηρός. 374, 20. γόης οὕτω θαυμάσιος. 854, 4.

γοητεία] τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι — εἰσὶν ἐφ᾽ ὑμᾶς κατεσκευασμέναι. 1458, 18.

γοητεύειν] γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τἄλλα φιλανθρωπίᾳ. 373, ult.

γόμος] τὸν γόμον οἰκεῖον ἔχειν τῆς νεώς. 883, 11. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. oneribus navis expromtis. 1283, 21. οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο. 1290, 18.

γονεὺς] τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον φέρειν. 142, 1. ὥσπερ ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστου εἷς τις ἐστὶ γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς πένητας ἡγεῖσθαι. 142, 5. 154, pen. 187, 7. οὐ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι. 296, 17. στέργειν τοὺς γονεῖς. 790, 7. ἐχθρὸς μέν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ. 1489, 3. Thesmothetæ scrutinium tolerantes, inter alia, etiam hoc interrogabantur, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι. 1320, 18.

γονὴ] τὰς ἀποῤῥήτους αὐτοῦ ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονάς. 563, 2.

γόνος] γόνῳ υἱὸς opponitur τῷ ποιητῷ, adscito, adoptato. passim locorum. τούτους δὲ γνησίους γόνῳ, vi nativitatis, εἶναι τῆς πόλεως πολίτας. 1390, 9.

γόνυ] ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ. 403, 6. πολλὰ ἐμοῦ δεηθέντος καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος πρὸς τῶν γονάτων. 1343, ult.

γραΐδιον] τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραϊδίων προσαγορευόμενος. 313, ult.

γράμμα] γράμματα δημόσια. chartarium publicum. 243, 25. ἐδίδασκες γράμματα, literas pueriles, ἐγὼ δ᾽ ἐφοίτων. 315, 7. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐν τῷ μητρῴῳ, 381, 1. παρὰ τὰ γράμματα ἐπρέσβευσαν. præter, contra literas, quibus perscripta erant mandata legatis ad legationem obeundam proficiscentibus injuncta. *Instructionen. Verhaltungsbefehle [instructions, orders]*. 430, 15. γράμματα γὰρ γεγραμμένα (subaudi μόνον) ἐστί. *Sie, die Gesetze, sind ein todter Buchstabe [they, the laws, are a dead letter]*. 586, 5. ὃν τρόπον ἔχει τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. quæ sit ratio tabularum, quas numularii conscribunt. *was es mit den Handlungsbüchern der Banquiers für eine Bewandniss habe [what the books of the Bankers signify]*. 1202, 3. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα. 1370, pen. γράμματα idem, quod nos usurpamus, *eine Acte, ein Document, eine Urkunde [a document, deed, record]*. 1034, 16. οὐδὲ μικρὸν προσεῖχον τοῖς γράμμασι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ συγγραφῇ. articulis, punctis, capitibus contractus in tabulis consignatis. 931, 10. codicilli, quibus perscriptæ sunt rationes facultatum ab aliquo relictarum, nominumque ab ipso contractorum, et pecuniarum, quas ipse aliis credidit. 950, 9. et ibi sæpe. v. Etymolog. h. v. p. 240, pen. in Excerptis meis p. 172.

γραμματεῖον, schedium, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἔνεστι. 600, 17. literæ cambiales, aut simile quid. 788, 18. *Obligation, Schuldverschreibung [a writing of obligation, bond]*. 956, 2. expensorum et acceptorum codex, quo fœnerator consignat quæstus sui rationes quotidianas. 1111, 22. ὁ νόμος ἐν γραμ-

ματείῳ κελεύει μαρτυρεῖν, (nostro more loquendi, *auf einem Stempelbogen [on a stamp]*), ἵνα μήτ᾽ ἀφελεῖν ἐξῇ, μήτε προσθεῖναι τοῖς γεγραμμένοις μηδέν. 1115, 3. τοὺς μαρτυρήσαντας τὰ γενόμενα ἐν γραμματείῳ κατὰ τὸν νόμον. 1141, 22. κύριος ὢν τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνεκάλει. codicum, quibus perscripta erant demotarum nomina. 1301, 20. γραμματεῖον ληξιαρχικόν. codex, in quo perscripta sunt nomina eorum, qui ad pubertatem provecti in scrutinio publico probati, digni sunt habiti, qui rem suam privatam publicamque gerant. 1306, 22.

γραμματεύειν] scribam agere. ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ᾽ ἐκκλησίαζον. 315, 9. γραμματεύων Ἀντιμάχῳ διετέλει. 1186, 23.

γραμματεὺς ὄλεθρος. 269, 19. γραμματεῦ erat convicium, usurpatum pro homine vilissima stirpe, quæstus sordidi, versuto, impuro, scelerato, audaci. 371, 21. ὑφ᾽ ἑνὸς γραμματέως τυραννηθήσεσθαι. 506, 21. γραμματεὺς κατὰ τὴν πρυτανείαν. 720, 22. nam tribus quæque suo peculiari scriba utebatur. γραμματεὺς τῶν τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητῶν. 1324, 9. γραμματεὺς τῆς βουλῆς. 238, 14. ἐπέταξεν ἐκθεῖναι, novam legem rogandam, πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων καὶ τῷ γραμματεῖ παραδοῦναι. 485, 18. qui eam in concione recitaret, quo domum reversus quisque per otium de ea meditaretur. Priusquam accusator causam dicere ordiretur, recitabat scriba τὴν γραφὴν, seu libellum ab accusatore exhibitum, quo consignata erant accusationis summa capita. item leges, ad quas orator provocaret. id quod ex omnibus pæne paginis constat. nec non testimonia testium. scriba prytaniæ decreta prytanum ad Thesmothetas referebat. 720, 22.

γραμματίδιον] *ein Wechsel, den einer von sich austellet [a bill, which somebody draws, a promissory note]*. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ. 1283, 4.

γραμματιστὴς] ludimagister, pueros literas docens. Per contemtum, et probri ergo. 431, 24.

γραμματοκύφων] homo ita libris affixus, ut curvus ab incumbendo fiat. 297, 22.

γραῦς] ὡς δὲ οὗτος [maritus mulierculæ] ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γραῦς ἦν. 1156, 2.

γράφειν] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες. 121, 22. ὡς οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον. neque auctor fieri decreti, quo bellum suaderetur. 146, 2. οὐ μόνον τῷ γράψαι [τοὺς νόμους ὁ Σόλων] ᾤετο δεῖν κυρίους εἶναι. 227, 15. τὰ γραφέντα. auctoritates literis consignatæ. 254, 13. γραφεὶς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 260, 18. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. 286, 4. οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδὲ, ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ. 288, 8. γράφειν sic nude pro γρ. νόμους et ψηφίσματα. πάλαι γὰρ μισθοῦ καὶ γράφων, καὶ νόμους εἰσφέρων ὦπται. 722, 2. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ,τι ἂν βούλωνται. *Memoriale, Suppliken, Vorschläge, etc. aufsetzen [to write down memorandums, memorials, petitions, proposals, &c.]*. 687, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην. 358, 17. γράφεσθαι in medio, accusare, reum facere. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων, incusatorum, τάξιν. 244, 9. ἃ τούτου τοῦ νόμου γεγράμμεθα. quæ hujus legis capita notavimus, reprehendimus, ut vitiosa et reip. noxia. 486, 1. et 14. ἐγράψατο τὴν Χαβρίου δωρεάν. accusavit ut haud legitimam, et haud merito datam. 501, pen. γεγραφέναι μέντοι τὸν λόγον μοι Μειδίαν. 576, 21. τὸ γεγραμμένον, est, summa æris, quod aliquis ab accusatore arguitur depeculatus esse; ob quod actio in eum suscepta fuit, et in libello accusatorio nominatim ea summa fuit indicata. τοῖς ὀφείλουσι τὸ γεγραμμένον, æs debitum, cujus postulantur, ἐκτίνειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας καταβάλλειν, et insuper mulctas a legibus constitutas. 727, 3. ἐμὲ δὲ, εἴπερ ἐνόμιζεν ἐξελέγχειν αὐτὸν, οὐκ ἂν ἐγράψατο. *es ist nicht zu denken, dass er unterlassen haben würde mich zu belangen [it is not likely, that he would have forborne to bring an action against me]*. 229, 25. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδε οὐκ ἔγραψας, οὕτως ἂν σὺ νῦν ἁλῷς, ἄλλος οὐ γράψει. 653, 20. μεθ᾽ ὧν οἱ ζωγράφοι γράφουσι, pingunt, τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ᾅδου. 786, 13. γράφεσθαι dicitur dominus tabernæ trapeziticæ, jubens a puero commentariensi in rationarium ea, quæ vult et necesse est, referri. *auf- oder anschreiben lassen [to put down, note in writing]*. 1186, 7. 24. et 26. ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί. scripti sunt pro ærariis. 1337, 25. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράφειν, literis mandare, φυλάξαιτ᾽ ἄν. 1489, 13. γράφεσθαι παρανόμων est dictio percrebri usus. γράφεσθαι γραφὴν et διώκειν γραφὴν ut diversa, sed ejusdem generis, copulantur. οὐδεμίαν πώποτ᾽ ἐγράψατό με, οὐδ᾽ ἐδίωκε δίκην. 311, 5. quæ videntur hactenus differre, ut γράφεσθαι sit denunciare, deferre reum ad judicem, διώκειν autem actionem persequi. πρόσοδον γράφεσθαι πρὸς τὴν βουλήν. libello supplice exhibito veniam rogare cum senatu de rogatione aliqua ad populum ferenda prius, quam hoc fiat, agendi, ejusque arbitrio rem permittendi. 715, 25. οἷς οὐκ ἐγράψατο τοῦ προβουλεύματος, τούτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται, Hermogenes p. 364,

23. ex or. pro corona. ἂν οὐδὲν γέγραφαι. quorum nihil incusasti. 267, 3. συγγραφὴν διαῤῥήδην γραψάμενος, ἐφ' ᾧ τε καταπλεῖν τὴν ναῦν εἰς τὸ ὑμέτρον ἐμπόριον. cum postulasset operamque dedisset, ut in tabulis contractus hæc clausula disertis verbis exprimeretur, studendum esse, ut navigium in portum vestrum revertatur. 1289, 6. αὐτοὺς μὲν τούτους διπλασίαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ζημίαν γράψασθαι, ἄν τι παραβαίνωσι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ. hos ipsos operam dedisse, (aut passos esse) ut in tabulis contractus de mulcta geminata luenda, si quid contractui repugnans fieret, caveretur. 1296, 6. γράφεται ὁ Φράστωρ Στέφανον τουτονὶ δίκην πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. diem Phrastor Stephano dicit in foro Thesmothetarum. 1362, ult.

γραφεὺς] pictor. Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα. 562, 12.

γραφὴ] actio in aliquem forensis, accusatio in causa quadam publica. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου. 228, 12. ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφήν. 243, 12. γραφαὶ, monumenta literis consignata. γραφαὶ ψευδεῖς. tabulæ corruptæ, subjectæ. 243, 25. ἀπαρτᾷν τὸν λόγον τῆς γραφῆς. orationem a capitibus accusationis sejungere, in defensione ad aliena a causa delabi atque evagari. 244, 27. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος. 245, 4. εἰσέρχεσθαι γραφήν. de reo accusato, et in judicium vocato. 261, 8. τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν. 310, pen. γραφὰς τούτων εἶναι πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. adversus hos agi licere in foro Thesmothetarum ex titulo læsæ majestatis et perduellionis. 1137, 6. ἡ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφή. pictura. 1377, 9. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφήν. causa cadere. 226, 17. formula τῆς γραφῆς, qua Æschines Ctesiphontem in judicium vocabat de decreta Demostheni corona. 243, 12. συστάντων, οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ἐπαγόντων μοι. 310, 4. ut εἰσαγγελίαι sunt actiones contra prava et noxia instituta, ita γραφαὶ sensu strictiore sunt actiones contra suasiones, sive ore, sive scripto factas, formulæ juris in foro Attico usurpati adversantes, vulgo παρανόμων. id quod e p. 310, 16. cum 19. collato videtur colligi posse. γραφὴν ἱερῶν χρημάτων τινὰ διώκειν. de sacrilegio, bonis fanorum interversis accusare. 435, 8. καὶ δίκας ἰδίας δίδωσί μοι ὁ νόμος καὶ γραφὴν ὕβρεως. licet mihi, e formula juris Attici, Midiam non magis privatis actionibus ex aliis atque aliis titulis persequi, quam actione contumeliæ. 523, 18. erat ergo actio de contumelia oblata, actio publica. γραφὴν λειποταξίου κατ' ἐμοῦ κατασκευάζει. 547, 27. κατασκευάσας ἀσεβείας γραφὴν, οὐκ ἐπ' ἐμὲ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖον μου. 593, 15. 702, 6. in accusationibus publicis exerceri erat turpe et invidiosum, honestoque indecorum habebatur. μετρίως τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκὼς νῦν ἐν ἀγῶσι καὶ γραφαῖς δημοσίαις ἐξετάζομαι. 701, 21. οἱ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων πεποιήκασι γραφήν. leges permittunt etiam hujusmodi facinora actionibus forensibus persequi. 1136, ult. γραφὴν ψευδοκλητείας ἀνακρίνεσθαι. 1252, 6. τραύματος πάλιν εἰσὶ γραφαί. 1262, 26. ἤθελον ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος τούτου καὶ μὴ εἰσιέναι τὴν γραφὴν ταύτην. 1386, 16. γραφὴν ξενίας φεύγειν καὶ μικροῦ πιπράσκεσθαι. 1481, 18. γραφὴ interdum usurpatur quoque de accusatione criminis privati, ut p. 529, 23. ὅσοι δ' ἂν γράφωνται γραφὰς ἰδίας. et universe scriptum quodcunque senatui, aut dicasterio alicui exhibitum, docendi, aut suadendi, aut rogandi ergo. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν γραφὴν ταύτην καὶ μέχρι τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἀνάγνωθι τὸν νόμον. 723, 5. ubi γραφὴ et νόμος idem sunt, lex a Timocrate lata quidem, verum Demosthene repugnante, non perlata.

γρηγορεῖν] διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν. 70, 16.

γυμνάζειν] γυμνασθέντες ἐθαυμάσθησαν. 1414, 8.

γυμνασιαρχεῖν] erat genus τῶν λειτουργιῶν, seu functionum onerosarum et sumtuosarum, quas pro rep. obire divitibus necesse erat. 463, 14.

γυμνασίαρχοι, si in jus vocarentur, stabant in foro regis sacrorum. 940, 13.

γυμνάσιον] τῶν σκευῶν τι ὑφέλοιτο τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων. 736, 8.

γυμνικὸς ἀγών. 265, pen.

γυμνὸς] μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι. 583, 21. ἀπεκομίσθην γυμνός. 1259, 24.

γύναιον] γυναίου πρᾶγμα ἐποίει. 787, 25.

γυνὴ] ὑμεῖς δ' ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον καὶ ταῦτα γυναῖκα φοβηθήσεσθε. 197, 12. Κυρσίλον καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 296, 11. ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα. 300, 1. τὰ παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες. 300, 9. γυναικὶ πειθόμενος vetatur testamentum condere. 1133, 11. παραφρονῶν, ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρνῃ. 1183, 12. γυνὴ ὅσου ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παροῦσα κάμνοντι ἀνθρώπῳ. 1364, 13. τὴν γυναῖκα τὴν Διονύσῳ δοθησομένην καὶ ποιήσουσαν τὰ ἱερά. 1371, 2. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι. 1386, 21. mulieres quænam sint eæ, quibus lex dederit jus et fas defuncti agnati exsequias ire. 1071, 12.

Δ.

δαίειν τὴν χώραν. agrum oppido subjectum ferro et igni depopulari. 255, ult.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γὰρ ἔμοιγε ἐπελήλυθε καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. malignum aliquod, asperum et nobis infestum numen. 124, 26. ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν ἀλυσιτελῆ, συμφέροντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμεῖς φοβώμεθα. 188, 13. numen tutelare, a deo cuique homini nato additum pro monitore vigile, atque censore morum et institutorum. οἱ θεοὶ δὲ εἴσονται καὶ τὸ δαιμόνιον [conscientia cujusque sua] τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον. 415, ult.

δαιμόνιος] δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θείᾳ παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ. 18, 9.

δαίμων] τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ, τῶν πάντων γίγνεται. 292, 18. τῇ τύχῃ, ἣν ὁ δαίμων ἑκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κέχρηνται. 297, 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. zu recht gutem Glücke [through sheer good luck]. 1173, pen. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο, ἔνειμε τὸ τέλος. 1395, 20.

δαὶς] epulæ, convivium. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ. 422, 5.

δάκνει καὶ τοῦτο. 543, 8. οἷος, οὓς αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 9. οὐδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔδακεν, οὐδὲ φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι. 798, ult. μήποτε ἕκαστον ὑμῶν δήξεται περιμένετε. 799, 5.

δακρύειν] μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκείνων τύχην. 321, 18.

δάκρυον] δάκρυσι κλαίων. 872, ult. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12.

δακτύλιος] φέρε τὸν δακτύλιον. cedo annulum. 978, 26.

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότατον ἁπάντων δεικνύναι. 790, 21.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ. in stupro uxoris. 637, 3. ἣν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι. desponderit, ut sub æquis et legitimis conditionibus materfamilias ei sit. 1134, 16.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις. 13, 19. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι. 372, 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ. 460, 12. δεδανεικέναι ἐπὶ τῷ σίτῳ. 885, 17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραπόδοις τῷ Μοιριάδῃ πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνεισε. 822, 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα. merces ære nostro, quod nos ei credideramus, emtas supposuit pro pignore, quo ab aliis æs mutuum acciperet. auf unser Guth hat er Geld geborget [he has borrowed money on our property]. 822, 14. Chrysippus Phormioni in fœnus nauticum credebat 2000 drachmas in navigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorsum, quæ erat navigatio ferme semestris, quo nave salva in portum Atticum reducta, solveret in fœnus 600 drachmas. erat ergo proportio fœnoris ad caput usuræ expositum, ut $1\frac{1}{4}$ ad 4. 914, 5. δανείζειν χρήματα, civi Atheniensi non licebat, præterquam in portum Atticum. 941, 5. οἱ δεδανεικότες solebant usuras sub exitum anni poscere. 1225, 14. δανείζειν ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου. 1250, 21. mercium pro ære in fœnus nauticum credito comparandarum, in naves imponendarum et negotiatione exercendarum valor debebat esse duplus æris crediti : ut 4000 dr. ad 2000 drachmas. 908, 20. et 26. δανείζειν ἑτερόπλοα. 909, 25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσί. 922, 11. μισοῦσί, φησιν, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς δανείζοντας. 981. 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα, (scil. τὰ μικρά). 982, 9.

δάνειον] fœnus, die zinsen [the interest]. προσῄειν αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνειον. 911, 3. æs in fœnus datum. das Geld, das man einem auf Zinsen vorgestreckt hat [the money which one has got advanced at interest]. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum inde quæsitum. 1283, pen.

δαπανᾷν] ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πολέμου δεδαπάνησθε. insumsistis. 17, 3. νομίζειν χρὴ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν. h. e. pecunias insumere tuendæ nostræ salutis ergo. 146, 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾷν ἀναγκάζουσα. 1023, 14.

δαπάνη] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι. 101, 22. τὴν δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συντελῇ. 183, 12. et 14. εἴκοσι μὲν ἢ τάλαντα τὰ τὴν δαπάνην διαλύοντα. Könnten den nothwendigen Aufwand bestreiten [would be requisite to meet the necessary expenditure]. 183, 16. οἱ πρεσβύτεροι ἂν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. 796, 26. μέτριος κατὰ πάσας τὰς εἰς ἐμαυτὸν δαπάνας εἶναι. 1124, ult. εἰς χρημάτων δαπάνην. 1393, 2.

δαπανηρὸς] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι. 58, 6. οὕτω δαπανηρὸς ἦν, ὥστε, γάμῳ γεγαμηκὼς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας ᾤκει. 1002, 11.

δαρεικὸς] numus aureus Persicus, a Dario sic dictus. τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς

ἦγε τριακοσίους δαρεικούς. 741, 7.

δασμολογεῖν] die Schatzung einsammeln, beytreiben [to gather, collect taxes, contributions]. τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἄλλων ἐραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. 1355, 8.

δὲ] eleganter redundat in oratione stomachantis, rem mirantis una atque indignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! über den Zäuberer! über den Racker! [the more than wizard! the more than villain!] 582, 1. ἀποδοῦναι δὲ τῷ Κερσοβλέπτῃ Φίλιππον τοὺς ὅρκους. μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτύοσιν. ἐξορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην. cavete, date operam, (etiam atque etiam vobis injungimus), ut ista tria fiant. 398, 10. redundat item ob præmissum δὲ, cum post aliquam interjectam intercapedinem oratio cœpta, seda brupta, restauratur. ἐγὼ δ᾽ οὐδὲ συμπεπρεσβευκέναι φημί σοι. 400, 11. ubi δὲ, severitatem grammaticam si sectaris, redundat ob δὲ jam versu 9. præmissum. post ἔπειτα et εἶτα solet δὲ omitti, tametsi μὲν præcessorit. ut: ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο — ἔπειτα κἀκεῖνο [pro ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο] ἔτι βούλομαι φράσαι. 598, 25. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄνθρωπος, εἶτα πάλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφάνωται. 668, 2. πρῶτον μὲν τῆς βουλῆς κατεγνωκυίας, εἶτα τοῦ δήμου — 702, 23. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ᾽ ἐρῶ, — εἶτα τῶν ἄλλων ἑξῆς ὅ, τι ἂν βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ᾖ. 706, 2. 1041, 22.

δεδίττεσθαι] terrere minis. 434, 24. οὐχ ἵνα τἀνάλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι. 1451, 7.

δέησις] τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαί. 341, 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17.

δεῖγμα] δείγματα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώμης. 23, 25. δεῖγμα ἐξέφερε καθ᾽ ἑαυτοῦ. 323, 2. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ. 344, 19. μὴ τοίνυν καθ᾽ ὑμῶν αὐτῶν τοιοῦτον ἐξενέγκητε δεῖγμα. tale morum vestrorum animorumque exemplum, ut de vobis universis statui possit, cujates sitis. 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε. 679, 10. ὧν ὥσπερεὶ δείγματος ἕνεκεν, ἄξιόν ἐστιν ἓν ἢ δύο ἀκοῦσαι. 641, 20. b) δεῖγμα, locus Athenis in portu, ubi mercatores inter se et cum creditoribus debitoribusque, aliisque quibuscunque, quibus conventis opus ipsis esset, convenire atque agere, merces per mare advectas spectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter se inire, brevis ut sim, negotia quæcunque negotiatoribus occurrant, agere solerent. *Bursa*, ut nos appellitamus. οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ. 932, 20. προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι. 1214, 18.

δείδειν, δεδιέναι] οἱ δὲ τοὺς κόλακας μᾶλλον καὶ τοὺς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν. 155, 7. λαγῶ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24. εἰ γὰρ οὗτος (Conon) ἐκεῖνον (patrem suum) ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τούτους (filios suos) αὐτὸν (se, Cononem) ἠξίου (scil. τιμᾶν καὶ δεδιέναι). 1264, 9.

δεικνύειν, δεικνύναι] ἄνευ τοῦ δεικνύναι τὰ πεπραγμένα. 19, 10. πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον. 21, 24. δεικνύναι τὰ χρήματα. reconditas opes in conspectum producere. 185, 9. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων. 232, 16. καὶ τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ. 244, 23. ὥσπερ ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα. 250, 19. νῦν δειξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. 274, 9. ἐπειδὴ δ᾽ οὐ τότε, (scil. ἔδειξας) ἀλλὰ νῦν δεῖξον. 292, 8. ut Latinorum *ostendere*, de spe rerum prosperarum proposita. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἥξοντα. 299, 11. δεικνύναι ἐγκώμια κατά τινος. palam de aliquo prædicare res gloriosas. 300, 3. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. testati sunt, vos ipsis videri temperantes et castos esse. 300, 11. οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε. 300, 18. παρ᾽ ἐμοὶ τἀδίκημ᾽ ἂν ἐδείκνυεν ὄν. 305, 11. εἴ τις ἰατρὸς τοῖς ἀσθενοῦσι μὴ λέγῃ, μηδὲ δεικνύῃ, δι᾽ ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον. 307, ult. æqua et vera defensio atque simplex hæc est: δεῖξαι, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. 404, 23. δεικνύων μὴ τὸν αὐτὸν νόμον. allegans, proferens. 711, 11. 727, 20. 1338, 7. εἴ τι καθ᾽ ἡμῶν ἔχων ἀδίκημα δεικνύναι. 781, 24. δείξω ἀνηλωκὼς, id est, ὅτι ἀνήλωκα. 1045, pen. δεῖξον χαλκοῦν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκὼς, id est, ὅτι ἀνήλωκας. 1045, 24. ἔδειξαν τοῖς ἰατροῖς. 1259, pen. δείξω σοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσομαι. 1401, 2. μὴ τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον κτήσασθαι δείκνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρακατατίθεσθαι ἑαυτόν. nolite committere, ut constet inter omnes magis expedire amicitias cum exteris contrahere, quam — 1480, ult.

δείλη] vespera. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. 1301, pen.

δειλία] timiditas exprobrari solebat Demostheni. 405, 17, et ult. ἐφοβοῦ περὶ σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν. 409, 27. δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα. 566, 18.

δειλὸς] τίνα δὲ οὗτοι ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι. 405, 18.

δεῖν] vincire. μονονοὐκ ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες. 356, 4. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πατάξαιμι, ὡς δοῦλον ὄντα. 1251, ult. carceri mandare. ἦγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ ἔδει. 745, 18. οὐδὲ δήσω Ἀθηναίων οὐδένα. 745, 12. b) deesse, deficere. item debere, oportere, δεῖ δὲ χρημάτων. *wir müssen schlechterdings Geld haben* [*we must by all means have money*]. 15, 2. πολλοῦ γε καὶ δεῖ, adverbialiter pro μηδαμῶς. πολλοῦ γε καὶ δεῖ διώρισεν. multum abest, ut definierit, h. e. prorsus non definiit. 631, 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν. plane indignum, qui adipiscatur, qui multum absit ab eo, ut dignus sit, qui adipiscatur. 623, 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi, ἀλλὰ τοῦ παντός. non multum deest, sed totum, h. e. prorsus negatum est, vel, alia omnia. 100, 10. 116, pen. 795, 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστὴς ᾤετο δεῖν εἶναι. quandoquidem existimavit se haud dedecere, aut persona sua dignum, ut esset impurus. 561, 8. ἀνείδεσιν ᾤου δεῖν περιβάλλειν. tibi convenire, aut licere, datum esse. 613, 2. οἱ παρ᾽ ὑμῖν ῥήτορες μικροῦ δέουσιν ὅσοι μῆνες νομοθετεῖν. parum abest, quin oratores vel caussidici vestri singulis pæne mensibus novas leges ferant. 744, 25. δεῖσθαι] egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 180, 19. σώζειν δεομένους (scil. σωθῆναι). 181, 23. τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους τινὸς ἑκουσίου, ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ. 189, 16. οὔτ᾽ εἰσήγετο αὐτῷ (scil. ταῦτα) ὧν ἐδεῖτο. 276, 6. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν. 301, 8. ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις. 316, 1. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, οὐδενὸς ἐν χρείᾳ ὢν τυγχάνει. 401, 20. οὐ γὰρ ἂν ἄλλων δεηθείην, ἢ ὑμῶν. 1484, 26.

δεῖνα] ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσαγγέλλει. 167, 24. δεινοπαθεῖν. 1023, pen.

δεινὸς] μὴ πανοῦργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι. 10, 2. δειναὶ αἱ εὐπραξίαι συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι. 23, 27. et 155, 24. δεινοὶ et ἰδιῶται inter se opponuntur. 50, 6. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι. 73, 11. οὐχὶ τοῦτό πω δεινὸν, καίπερ ὂν δεινόν. 125, 2. ἐνοχλῆσαι τοῖς ἄρχειν βουλομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι δεινοί. 135, 8. πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ᾽ οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [ταὐτὰ] ποιοῦντας. 159, 23. πλὴν οὐκ ἐφ᾽ ἑαυτοὺς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν. 241, 4. (δεινὸν μὲν, ὦ γῆ καὶ θεοὶ, πῶς γὰρ οὔ; κατὰ τῆς πατρίδος. Hermog. p. 352, 17. ex or. pro corona.) δοκοῦσί μοι Λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν. 206, 3. διδόναι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς. 258. 18. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον. 286, 3. τὰ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ᾽ ἤδη παρῆν. 292, 15. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς. 309, 24. pari modo p. 505, 12. quoque hæc duo δεινὸς et φοβερὸς copulantur. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινήν. 311, 23. δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. 318, 1. δεινότατον τῶν πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 19. τῷ μηδὲν αὑτῷ συνειδότι (scil. φαῦλον, vel tale quid) δεινὸν [scil. ἐστὶν], εἰ σιγῶν πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. 351, 18. θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινόν. 361, 19. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ᾽ ἀναισχυντία δεινή. 364, 3. πῶς οὐ δεινὸν καὶ σχέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι γεγενῆσθαι. 386, 8. ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε. 398, 6. ἡ παροινία τοῦ καθάρματος δεινή. 403, 9. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων [scil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινοτάτου γεγενημένου Φιλίππου. callidissimo, vaferrimo. 1468, 26. ἀλλ᾽ αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ δεινόν ἐστι. 471, 11. ἡ καλοκἀγαθία ἠσύχιον καὶ ὀκνηρὸν καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. facillime et sæpissime patitur injuriam sibi fieri, minus tribui, quam conveniret. 777, 5. δεινὰ ποιοῦντος ἀνθρώπου. homine, ut de magna accepta injuria quiritante atque vociferante. 788, 20. ἐὰν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεινὰ πάσχουσι, καὶ θρασὺν φασὶν εἶναι. iis de rebus si qui vos doceat, de quibus vos doceri par est, statim vociferantur, lamentantur, et simulant atroci contumelia aut calamitate ictos, eumque impudentem appellitant. 1233, 25. idem quod δεινοπαθεῖν. δεινὸς οὐ κακοήθως. callidus absque malignitate. 1407, 23. οὐδὲ καθ᾽ ὑμῶν δεινὸς ὤν. 1469, 15. δεινότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἁπάντων ἡγούμενος εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοὔνομα παρέχειν. 1246, 13.

δεινότης] subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι. 307, 26.

δειπνεῖν] ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. media de cœna surgentes. 284, 23.

δεῖπνον] ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλει. 1210, 22. ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπιόντας. 1260, 3. ἐπὶ τὰ δεῖπνα, ἔχων αὐτὴν, πανταχοῖ ἐπορεύετο. 1355, ult. ἐπὶ δεῖπνον ᾖεσαν ὡς ἑκάτερον αὐτῶν. 1361, 14.

δεκαδαρχία] (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta. 71, 12. collata p. 117, 26.

δεκάκις] οὐδ᾽ ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε. 99, 5.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὴν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν]. ad de-

cuplum condemnare. 733, 5.

δεκατεύειν] decimas legere, exigere ab aliquo. δεκατεύοντες ἑαυτούς. 617, 22. 758, 4.

δεκάτη] κυρίους ὑμᾶς ἐποίησαν τοῦ Ἑλλησπόντου, ὥστε [scil. ὑμᾶς] τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι. *dass ihr den zehnten Pfennig, der durchgehenden, aus und einfahrenden Schiffe zu Byzanz verpachten konntet* [*that you were enabled to let the toll of one tenth upon all vessels sailing to and from Byzantium*]. 475, 5. Spoliorum bello aliasve juste partorum decimas Minervæ, quinquagesimas reliquis diis consecrabant. 738, 5. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἀρμοστῇ κατατιθεὶς, scil. μοίρας, vel μερίδας. 740, ult. b) δεκάτη [scil. ἡμέρα μετὰ τὴν τοῦ παιδὸς γένεσιν] quo die pater puerum tollere, pro suo agnoscere, ex se nato, eique nomen imponere solebat. τὴν δεκάτην ὁ πατὴρ ἐμοὶ ποιῶν τοὔνομα τοῦτο ἔθετο. 1000, 18. 1001, 4. et 8. et 22. δεκάτην τὸν πατέρα φησὶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἑστιάσαι. 1016, ult.

δεκατηλόγος. 679, 26.

Δεκελεικὸς πόλεμος. 258, 13. 597, 26. 1304, 7.

δελεάζειν] τῇ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένων. 241, 2.

Δελφίνιον] τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον. in causis cædis a rebus inanimatis datæ. 644, 20. 1011, 17. unde colligitur, eo in foro etiam actas fuisse causas mulierum affirmantium se ex illis et illis peperisse, viris infitiantibus.

δενδροκοπεῖν. 256, 1.

δεξιὰ] τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος. 332, 9. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες. 531, 12. 1072, 24. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν, scil. τῇ αὐτοῦ δεξιᾷ τὴν ἑαυτοῦ. 553, 14.

δέον] εἰς δέον λέγειν. oportuna dicere. 44, 7. εἰς οὐδὲν δέον (*zu nichts rechts* [*improperly*]) ἀναλίσκειν. insumere, quo non oportebat. 36, 9. εἰς δέον δὲ νῦν γέγονεν αὐτῷ, *es kommt ihm itzt recht wohl zu passe* [*it has turned out very well for him*], τὸ λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν. 469, 15.

δέος καὶ φόβος. 555, 14. 654, 24. ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος. hæc summa est formido, hoc imprimis est metuendum. 10, 2.

δέρμα] δέρματα αἴγεια. 934, 26. ἠξίουν αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. coarguitionem ex ejus pelle, per nervum. 1200, 26. paulo post 1201, 2. dicit: ἐκ τοῦ σώματος τὸν ἔλεγχον ἠξίου γενέσθαι.

δεσμὴ] fasciculus. αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὰς ἢ τρεῖς. 934, 26.

δεσμὸς] custodia. δεσμὸν καταγινώσκειν. 747, 18. et 20. ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθείς. 1133, 13.

δεσμωτήριον] ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου προϊόντας τινὰς ἑαυτοὺς ἀγνοεῖν. 151, 6. de hominibus stultum in modum superbientibus, et pristinæ miseriæ oblitis, postquam a sterquilinio ad gradum aliquem dignitatis adscendissent. δεσμωτήριον ἑκάστῳ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθίστη. 609, 10. ἐρωτῶν, εἰ μάτην τὸ δεσμωτήριον ᾠκοδομήθη. 614, 21. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον. 764, 22. τοῖς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, scil. ἀφειμένοις, aut ἀποδρᾶσι. 779, 3.

δεσμώτης] οἱ δεσμῶται φεύγουσι. 764, 22.

δεσπότης] ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν. 36, 26. 690, 10. δεσπότης καὶ κύριος ἁπάντων. 175, 13. τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην — ἀνατετροφότες. 324, 26. δεσπότῃ διακονοῦντες. 362, ult.

δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι. 216, 21.

δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήγαγον. 305, 5.

δεῦρο] ἔπλει δεῦρο πάλιν. huc versum, non Athenas quidem ad ipsas, in tractum tamen Athenis aliquanto propiorem, quam esset ille, unde veniret. 670, 15. δεῦρο Δημόσθενες. 1298, 4. de δευτερολογίαις v. Marcellinum ad Hermogenem, in Excerptis meis p. 102, 103.

δευτεραγωνιστὴς] actor partium in scena secundarum. 344, 7.

δεύτερος] καὶ μόνος, ἢ δεύτερος εἰπεῖν. 192, 4. δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου. 253, 7. οἱ δεύτεροι τῶν συμμοριῶν. 260, 22. ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος —. 328, 25. δευτέρους γὰρ ὑμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τοὺς οἰκείους. 1331, 16. τὸ δεύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν. ex iis, quæ adhuc supersunt factu possibilia, primarium, quia vero id factum non est, quod ante omnia fieri oportuerat, ordine rerum idem secundarium. 1456, 15.

δέχεσθαι εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ τὴν στρατιάν. intra domos civis cujusque privatas et intra oppidi sui mœnia reciperent copias nostras. 300, 1. οὐκ ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι. 307, 5. δέχεσθαι et λαμβάνειν copulantur. ὡς δ' οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον, οἱ Θηβαίων πρέσβεις. 384, 9. occurrere, argumentationem alicujus idonea responsione refutare et eludere. ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε. 449, 1. simile ductum de venatore feram venabulo excipiente. δέχεσθαι τὸν ὅρκον, sibi delatum puta. 1011, 13. τὴν πρόκλησιν. 1011, 16. τὴν βάσανον. 1120, 11. ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην. malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere. 1442, 16. δέχεσθε οὖν παρὰ τῶν θεῶν διδόντων τἀγαθά. 1460, 17.

δὴ] καὶ δή. jam dudum. 476, 27. quapropter quoque. 646, 4. καὶ δὴ καλεῖ. fingam

tantisper a judice vel archonte me citari. 996, 26.

δηλονότι] quippe, utpote, vel, id quod consentaneum, neque mirandum est. 889, 16.

δήπου] ὁ ταῦτα ἕκαστα δήπου τάξας. quicunque tandem ille fuit, qui hæc omnia ordinavit. 646, 2.

δηλοῦν] καθαρῶς δηλοῦν. 159, 1. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται. 239, 10. ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 20.

δημαγωγεῖν] ductitare blanditiis. 98, 10.

δημαρχεῖν] magistratum demarchi, seu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου. 1306, 22.

δημαρχία] cum quis demi sui magister est. 1318, 18.

δήμαρχος] ὁ δήμαρχος ἐπαγγελλέτω τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν καὶ θάπτειν. 1069, 11. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5. demarchus penes se tenebat, servabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina. 1317, 18.

δημεύειν] fisco adjudicare. τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν. 609, 27.

δήμευσις χρημάτων. proscriptio, publicatio. 215, 24.

δημηγορεῖν] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, οὗ μόνου μετεῖχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου προὐτίθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἐμοί. 306, 7. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 23. δημηγορεῖν λόγον. in concione sententiam prodere. 657, 3. ἐκεῖνα δεδημηγορηκώς. in concione cum illa verbis prædicasset, oratione jactasset. 441, 6.

δημιουργὸς] δημιουργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achæos magistratus, ut Athenis Archontes. 280, 3. b) δημιουργὸς, faber, opifex. καλῶν γε ἔργων δημιουργὸς ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν. 789, 9. δημιουργὸς τέχνης τινὸς ἄλλης. 1123, 14. ἃ τέχνῃ πεποίηται τῶν ἔργων, τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς. 1406, 1.

δημοκρατεῖν] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως οὐκ οἶδα εἴ τίς ἐστι τῶν πασῶν λοιπή. 132, 20.

δημοκρατία] cur præferenda sit oligarchiæ. 195, 16. sqq. 608, antep. συνῴκισεν αὐτοὺς (homines in Attica tum degentes) Θησεὺς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν. 1370, 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ ἀντέχεσθαι τὸν εὖ φρονοῦντα. 1396, pen.

δῆμος] μείζω χρὴ νομίζειν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δήμους. 168, 20. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον (id est τὴν δημοκρατίαν) καταλελύσθαι ἔλεγον. 170, 7. ubi etiam docet, quibus rebus cernatur ἡ τοῦ δήμου κατάλυσις. 214, 17. κατάγειν τὸν δῆμον. democratiam restituere. 198, 27. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. 229, 13. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων. 256, 25. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο. 285, 2. ὁ δῆμός ἐστιν ὄχλος, ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἁπάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον. 383, 5. τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον. 1375, 18. οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι. 1478, 15. περιϊόντες λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηστος, ὡς ἀχάριστος. 1341, ult. ὁ δῆμος κυριώτατος ὢν τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ, τι ἂν βούληται. 1374, ult. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (ut æquipollentia conjuncta). 381, 25. b) particula populi minor, demus dicta, seu pagus, seu municipium malis reddere. *Dorf, Marktflecken* [*a village, a market-town*]. τοῦ δήμου ἡμῖν πέντε καὶ τριάκοντα στάδια ἀπέχοντος τοῦ ἄστεος. 1302, 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δήμων ἐστέ. 1316, 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δήμους δικασταί. 735, 11. ἐκβάλλουσιν ἐμὲ ἐκ τοῦ δήμου ἐλαύνοντες. 1281, 21. δήμοις singulis sui proprii γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cujusque municipalis. 1301, 20.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum usurpans, pro *ego* in prima persona. 449, 4. Conf. p. 416, 21. 400, 6. 294, 12. 412, 19. 523, 27. 525, 8. 366, 12.

δημόσιος] Καλλίαν ἐκεῖνον, τὸν δημόσιον, scil. δοῦλον. *Büttel* [*Beadle*]. aut scribam. *Actuarium*, vel *Registratorem*. 23, 20. ταμίας καὶ δημοσίους. 101, 14. et 137, 9. ubi alii καὶ omittunt. τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας κατεσκευάκασι. 175, 8. γράμματα δημόσια. chartarium publicum. 243, 25. οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας. 297, 15. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 2. ὁ δημόσιος, scil. aut δοῦλος, aut γραμματεύς: nam scribæ illi publici servi erant. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. 381, 2. τὸν δημόσιον παρεῖναι προσέγραψε. 615, 13. servi vel scribæ publici exactionibus intererant, ut ex eorum tormentis, si opus esset, constare posset, quantum tributorum a cive quoque redactum esset. οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται, οἴκαδ' ἑκάστῳ. 422, 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερόν. fanum aliquod sive toti populo Atheniensi commune, sive δήμῳ, id est, τοῖς τῶν καθεκάστων δήμων δημόταις, municipii cujusque municipalibus proprium. 1074, 20. δημοσίᾳ (id est ἐπὶ δημοσίᾳ χρείᾳ, vel χειροτονίᾳ καὶ τάξει) ἀποδη-

μοῦντος ἐμοῦ, me domo absente missu populi, in causa publica, ut legationis, aut militiæ ergo, in functione muneris publici, τριηραρχοῦντος ὑμῖν, quippe qui vestra in classe partes trierarchi gererem. 1102, 10. δημοσίᾳ προσῆκε τεθνάναι (subaudi ψήφῳ). voce populi condemnatum, rite, publico in loco. 1126, 6. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. sepultus est, (per cenotaphium puta) in Ceramico, in monumentis illis, quæ condita sunt memoriæ eorum, qui pro rep. dimicantes extra patriam occubuissent. 1310, 15.

δημοτελεῖν ἱερεῖον Διονύσῳ. sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad avertendum a rep. mala impendentia, offerre. 531, 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse sivi δημοτελεῖ.

δημοτελὴς Διόνυσος. cui sacra fiunt a toto populo. 531, 24. sed v. proximum præcedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι, καὶ θεασομένην καὶ ἱκετεύσουσαν εἰσιέναι. quapropter etiam ejusmodi fana δημοτελῆ appellabantur, quia totus populus in iis ἐτέλει τὰ ἱερὰ, sacra peragebat, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persolvebat. 1374, 1. μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶν ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 1374, 4.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τοὺς Ἐλευσινίους. adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compaganus, municeps eorum. 1092, 11. δημοτευόμενος μετ' ἐμοῦ καὶ κληρούμενος. fruens mecum juribus, et fungens muniis demotæ, seu municipalis. 1314, 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος. 1315, pen.

δημότης] ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφην ὁπωσδήποτε. 314, 3. 1313, 19.

δημοτικὸς] civilis, popularis. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν ὡς εἰσι δημοτικοί. 164, 10. Solon dictus δημοτικός. 227, 15. λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ. 268, 8. ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι γιγνωσκομένους. 268, 11. ἂν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητέ τινα ἀδικοῦντα. 573, pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων, vestrum, qui estis numero plurimi, civilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres: nam opponuntur τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβρισταῖς, ab opulentia ad superbiam et insolentiam elatis. 581, 24. οὐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἁμαρτήματα ὁρᾷν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. 754, 16. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦς. 1475, 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς. 1474, pen. οὕτως ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε. 1475, pen. πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς. 1477, 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ, προελέσθαι ζῆν σφαλερόν. 1479, 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν. 1481, 14. b) δημοτικὸν ἱερόν. proprium demotis alicujus demi. 1074, 20.

δημοτικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράζουσι πράττειν. 707, 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων. 719, 8. δημοτικῶς νομοθετῆσαι. 1308, 14.

δῆρις] vocabulum poeticum: contentio, rixa, bellum. εἰς δῆριν ἔθεντο ὅπλα. 322, 8.

διὰ cum genitivo a) in alicujus potestate. οἱ δι' ἐκείνου τὰς πολιτείας ποιούμενοι. summam rerum ubique locorum atque civitatum ejus arbitrio permittentes, ipsique conciliantes, efficientes, ut in potestatem ejus deveniant. 132, 22. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν. 194, 9. δι' ἑαυτῶν εἶχον τὸ βουλευτήριον. 605, 10. τὸ ἀργύριον τοῦθ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἄνθρωπος. *behielt es für sich* [*he kept it for himself*]. 1171, 22. πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται. omnia ipsi gerunt per se, omnia sibi arrogant, sui juris faciunt. 1234, 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι. 157, 24. ἂν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστα πράττητε. ipsi agatis, non aliis agenda mandetis. 171, 25. εἰ δι' ὀλιγαρχιῶν ἅπαντα συστήσεται. si omnes regiminis formæ ubique locorum per optimates constituantur et administrentur. 196, 5. τὰς διὰ τῶν ὀλίγων πολιτείας. 489, 27. δι' ἑαυτοῦ διέλυσε τὰ χρήματα ὁ Ἑρμῶναξ. per semetipsum, non per procuratorem. 988, 4. ἓξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι. per annum totum, a principio anni ad finem usque sine cessatione. *Iahr aus, Iahr ein* [*throughout the year*]. 1041, 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. 167, 11. τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερὰ (id est ἐν τοῖς λόγοις). 185, 10. Cum accusativo, propter. ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτόν. propter semet, sponte sua. 390, 16. εἰ μὴ διὰ —(quod est idem, atque si integre dictum esset, εἰ μὴ διὰ τὸν δεῖνα, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκωλύθη, vel ἄλλως γέγονεν) nisi per hunc, vel illum stetisset, nisi ille, vel illud intercessisset. εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους — εἰ μὴ δι' Ἡγήσιππον — εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [scil. συμβὰν, vel ἐμποδὼν γενόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς. 364, 10. 370, 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βούλεσθαι τούτους σῶσαι. si abfuisset, (vel si in causa non fuisset) studium meum illos servandi malisque eripiendi. 395, 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. nisi vos obstitissetis. 680, 27. ἐξ οὗ κυρωθέντος ἂν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς

καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [scil. οὐκ ἐκυρώθη, vel ἐκωλύθη κυρωθῆναι]. qua lege perlata, quæ utique perlata fuisset, nisi nos cum hac nostra actione intercessissemus. 680, 26. loco genitivi. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἔλαττω τὴν περὶ σαυτοῦ εὐδοξίαν πεποιῆσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπὰ, pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν. 1407, 20.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. odiosam et suspectam verbis faciens, traducens. 10, 5. ἅπαντας ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς αὐτόν. animo exulcerato adversus eum esse, suspicionum pleno, malevolo, alienato. 153, 19. οἱ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μᾶλλον, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν. 155, 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι. 191, 9. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. 202, 17. in alicujus offensionem incurrere, in invidiam penes aliquem venire. 202, 17. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο. 263, 25. οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε. 323, 20. διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους. *er wirds bey beyden verschütten, mit beyden verderben* [*he will offend both, lose the favour of both*]. 1424, 9. 1430, 25. τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος. exacerbato falsis calumniis obtrectantium. 1483, 1. λόγοι διαβαλοῦντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. sermones juventutem meam in invidiam contemtumque adducturi. 1340, 11. ἐπιθυμοῦντας τῆς νεὼς, διαβεβληκέναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ. infamasse, ac si navis ejus non sit, aut solvendo æri alieno minus par sit. 894, 12. διαβάλλεσθαι τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. criminationibus accusatoris obrui, omnia exaggerantis, invidiose demonstrantis, atque judicum animos occupantis atque a reo abducentis.

διαβάται Δημοσθένης. Julius Pollux, II. 200.

διαβεβαιοῦσθαι. 220, 4.

διαβιβάζειν] διαβιβᾶτε pro διαβιβάσετε. 672, 12.

διαβολὴ] τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν. 227, 18. διαβολὴ καιρῷ μὲν ἰσχυρὰν ἐργάζεται τοῖς ἀκούουσι τὴν ὑπόληψιν. χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα [f. ἀσθενεστάτη] γίνεται. Stobæus e Demosth. refert. p. 238, 36.

διαγγέλλειν] in omnes partes didere nuncios. 163, 8. tradere fama, prodere ad posteros. ὁποίαν ἂν τὰ πραχθέντα δόξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγειλαν. 1433, 14.

διάγειν] intransitive, ubi aut ἑαυτὸν, aut τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἑτέρους ἐᾶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴεσθε. 143, 18. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ. 794, 19. διήγαγεν, perseveravit, continuavit, extraxit, perduravit, ἕνδεκα ἔτη κακουργῶν. 1021, 11. ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει. 1122, 15. b) transitive, extrahere diuturnis moris, vana spe lactare et ductitare, eludere. *aufhalten, aufziehen* [*to procrastinate, spin out*]. ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [scil. ἀναγκαίοις, aut ἐπιτηδείοις] ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης. de die in diem quasi produxit, id est vitam nobis prorogavit. simile ductum de custode, vel comite, medios per hostes aliquem salvum traducente. 255, 11. μῆνας ἑπτὰ διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν. ubi ἡμᾶς refero, non ad πολεμῶν, sed ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi. veluti si vitulum aut oviculam protensa fronde pertrahas, quo velis. 675, 11. δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν. satis parce tenuiterque et ægre, modico victu ab uno tempore ad aliud spes eorum extrahunt. 1459, ult.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὀκτὼ τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα. intercessisse. 541, 10. δέκα ἐτῶν διαγενομένων. decennio interjecto. 833, 14. διαγέγονεν ὑμᾶς κολακεύων καὶ φενακίζων. perseveravit, aut etiam, si mavis, e discrimine evasit. toto illo tempore vos præstigiis elusit. 680, 19.

διαγινώσκειν] sapientia, aut prudentia, ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται. 269, 24. b) dicuntur judices διαγνῶναι causam sententia pronunciata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τούτου διαγνωσθεῖσι. 545, 8. τὴν δὲ Ἡλιαίαν διαγινώσκειν. 629, 25. ὑφ' ὑμῶν ἴσως διαγιγνώσκεται, Hermog. p. 411, 15. e Leptinea. Locus est p. 457, 12. verum ibi est in vulgata γιγνώσκεται.

διάγνωσις] οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. 127, 24. καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τίς διάγνωσις. 269, 27.

διάγραμμα] descriptio, distributio literis consignata, laterculus, *Plan, Liste, Register*. 183, 20. ἀπῄτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν. ubi videtur esse apocha, *die Quittung über die Schiffsgeräthschaft, dass man sie wieder abgegeben habe, ganz, oder zum Theile, und was davon wieder erstattet worden, oder rückständig geblieben* [*an acquittance for the rigging and fitting out of the ships, including payments already made, and arrears due*]. 1150, 4. τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων. 1152, 12.

διαγράφειν] cancellare, lituris inductis expungere. διαγράφεσθαι, causam jam oc-

cœptam reprehendere, *zurück nehmen* [*to withdraw, strike off*], e rotula chartarum judicialium tollendam curare. 501, 20. διέγραψεν ὁ ἄρχων τὴν τούτου ἀμφισβήτησιν. 1174, 13. διεγράφη ἡ σὴ ἀμφισβήτησις. 1178, 21. διαγραφῆναι εἴασε τὴν φάσιν. 1324, 12.

διαγωνίζεσθαι] οὐδὲ περὶ ἑνὸς ἂν αὐτῷ διαγωνίζοισθε. repugnetis. 78, 23. καὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι. 124, 11. 1453, 4.

διαδέχεσθαι τὴν ναῦν, id est, τὴν τῆς νεὼς τριηραρχίαν. 1218, 23. 1224, 13. et alibi sæpenumero in ista oratione. διάδεξαι καὶ σὺ, καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τοῦ λειτουργοῦντος τάξεως. 1045, 10.

διαδιδόναι] distribuere, didere. τὸ χρυσίον ἂν διαδῷ, ζητήσει. 186, 15. διαδοῦναι ἀργύριον εἰς τροφὴν τοῖς ναύταις. 1187, 24. 1188, 20. 1223, 25.

διαδικάζεσθαι] committere causam suam judicio disceptandam. περὶ τῶν νήσων ὁρμώμενον διαδικάζεσθαι. 78, 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς φίλοις τὰ πρὸς ἐμέ. 864, 8.

διαδικασία] lis, contentio. 103, ult. usurpatur de nullo non genere actionis forensis, sive unus alterum, sive ambo sese mutuo persequantur, cum aliis quibuscunque de causis, tum præcipue ob pecunias, aut merces, fundos, hereditates, aliave iis æquipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιεῖν ἐὰν ἀμφισβητῆταί τι. 704, 9. διαδικασίας τυγχάνειν. admitti ad jus talis actionis suscipiendæ, facultatem ejus impetrare. 841, 5. προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν περὶ τοῦ κλήρου. 1052, 12. 1054, 16. διαδικασία κλήρου. 1082, 16. διαδικασίαι περὶ τῶν σκευῶν, de armamentis navalibus, ab eo, qui, a rep. cum accepisset successori tradenda, recusaret tradere. 1147, 2. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem se profiteretur in jure acturum, ut detinentem per nefas res sibi tradendas. 1147, 19. 1148, 17. et 24. *er legte wider niemanden eine Denunciation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthielte* [*he did not lodge a complaint against any one, but such as withheld what was justly due to him*], potest quoque talis fuisse actio, ut e. c. cum reum me agit ob injuriam a me acceptam. ego queror non potuisse me damnum cavere, quia alius me pari modo læsisset. Actor jam urgebat. Da tu mihi nunc pœnas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te læserit, jus reposcere, et si is quoque ab alio adhuc anteriore læsus fuerit, poterit is quoque operam dare, ut is sibi satisfaciat. hoc significabit διὰ in hac compositione.

διάδοσις] *eine Spende* [*a dole*]. ἧκε, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id est κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τοῦ θεωρικοῦ] πρὸς τὸ θεωρικὸν [id est ἐπὶ τὸ αἰτεῖν αὐτό]. 1091, 24.

διαδοχὴ] ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις στρατεύεσθαι. 46, 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes succedunt in locum aliorum statione degressorum. *die Ablösung* [*the act of relieving from duty*]. 567, 18. διαδοχὴ νεὼς, id est, trierarchatus in ista nave gerendi. 1206, 10.

διάδοχος] τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαδόχων [scil. τῶν τριηραρχιῶν]. 1224, 12. nisi potius διαδοχῶν ibi leg. est, a διαδοχή.

διαδύναι] furtim subterfugere, elabi. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς. 271, 18. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι, tergiversari, studere elabi, καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσῃς. 1045, 26. *entschleichen, entwischen wollen* [*to steal away, to attempt to escape*].

διάδυσις] subterfugium, latebra, commenticia, frigida excusatio. τῶν παρ' ἡμῖν πονηρῶν διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 12. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, [scil. τῶν ἀδικούντων] μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι. 744, 5.

διαζευγνύναι] disjungere, separare. διεζευγμένοι συνηθείας πολλῆς καὶ φιλανθρωπίας. 1399, 11.

διαθερμαίνεσθαι] incalescere, a vino puta, et tumultu confabulationum atque vociferationum. 402, 23.

διαθήκη] διαθήκας δὲ ψευδεῖς ἧκον κατεσκευακότες. 1051, 12. διαθήκης exemplum habetur p. 1110, 4. τὴν διαθήκην, ἣν ἂν γνησίων ὄντων παίδων ὁ πατὴρ διάθηται, ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι, κυρίαν εἶναι. 1136, 12. ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πώποτε ἐποιήσατο. 1137, 13.

διαίρειν] diducere. οὐ τοίνυν ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγξατο ἐναντίον οὐδέν. 375, 14. 405, 26. 536, 18.

διαιρεῖν] discernere, dividere, distinguere. εἰς δύο ταῦτα διῄρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων, Λακεδαιμονίους καὶ ὑμᾶς. 144, 27. 637, 13. διείλοντο τἀδικήματα. inter se partiti sunt flagitia. 1113, 10. οὐδ' οὕτω ταῦθ' ὁ νόμος διεῖλε. 1115, 13. διεῖλον ἐγὼ δύο μερίδας. 1170, 25. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι. inter se esse partituros. 1169, 27. 1171, 23. διαιροῦμαι. sic distinguo. 1415, pen. ἀνάγκη χωρὶς ἕκαστον διελεῖν. necesse mihi erit reorum unumquemque seorsim sumere, actione forensi persequendum. 817, 10. σκέψασθε, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως ἕκαστα διεῖλεν ὁ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελών. cuique causæ, crimini, accusationi, defensioni modum suum præscribere, distincte docere, præcipere, quid in re quaque agendum sit. 637, 13.

δίαιτα] ὦφλε τὴν δίαιταν. ab arbitro condemnatus est. 862, 2. οὐκ ἐπιεικές ἐστι ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι. 1020, 21. δίαιταν ἀποφαίνεσθαι. cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntianda sententia. 898, 22. δίαιταν ἐπιτρέπειν τινί. 1360, 7. et alibi sæpissime.

διαιτᾷν] arbitrum agere, arbitrium dicere. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν Οἰν. καὶ τὴν Ἐρ. [φυλὴν] διαιτῶντες. 1142, 26. ergo tribui cuique sui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis assignata.

διαιτητὴς] φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν. 542, 15. ergo arbitri non erant nisi annui. νόμος διαιτητῶν, id est, περὶ τῶν δ. 545, 3. διαιτητὴς κληρωτός. 862, 1. erant enim plerique arbitri consensu litigantium delecti, quos Latini compromissionarios appellitant, Græci αἱρετοὺς, et solebant terni legi, tam res repetente, quam eo, unde peteretur, quoque suum sibi legente, quos ad binos arbitros tertius accedebat ambobus communis futurus. 897, 2. 1360, 7. sqq. arbitri ab ambabus partibus delecti judicio stari jubebat lex, vetans ab eo decisam causam ad aliud tribunal deferri. 545, 7. licebat tamen hos delectos repudiare, si ante sententiæ dictionem significassent, se adversus alterum litigantium litem daturos esse. 861. fin. πρὸς διαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι. litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, seu peculatu. 601, 23.

διακαλύπτειν] εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται. 155, 26. num διανακαλ. aut διαποκαλ.

διακεῖσθαι] οὕτω κακῶς διεκείμεθα καὶ διωρορύγμεθα. 118, 11. ὀκνηρῶς διακεῖσθαι. 138, 24. ἀργότατα. 144, 10. τὰς γνώμας οὕτω. 182, 2. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς. 216, 22. πρᾴως καὶ μετρίως. 318, 24. κακῶς καὶ ἐλεεινῶς. 366, 23.

διακελεύεσθαι ἡμῖν, ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις. 213, 5. 215, 1. διακελευόμενοι τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. αἷς ἐγὼ διακελεύομαι πείθεσθαι. 220, 3.

διακινδυνεύειν] οὐσίαν τὴν οὕτω διακινδυνευθήσεσθαι μέλλουσαν. 866, 27. περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευσεν. 1477, 17.

διακιχράναι] διακεχρημένον τάλαντον. credito datum, sed non uni, verum pluribus diversis (ea enim vis inest in διά). 817, 2.

διακλέπτειν] ὅσα δ' αὐτῆς διακέκλεπται. 817, 7. διακλέπτοντα τοῖς αὐτοῦ λόγοις τὴν ἀλήθειαν. 846, 10.

διακληροῦν] διακληρωσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτους. inter semet sortiti. 1380, 4.

διακομίζειν τοὺς φυγάδας. 80, 13.

διακονεῖν δεσπότῃ. 362. ult. τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τε ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει διηκονήθησαν. 1206, 18. τῶν καλῶς δεδιηκονημένων νῦν κελεύειν ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν. 1230, 10. μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν. 1470, 1.

διακονία] τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναί φημι. 296, pen. διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμοτέρα γέγονεν. 328, ult.

διάκονος] διάκονον, ἣ τις ἐχρῆτο ἐνεχυράζειν. ancillam. 762, 4. παῖδα διάκονον, ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα. 1155, 6. οἱ διάκονοι τοῦ Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι. 1356, 10. οἰκέτην διάκονον τρέφειν. 1359, 11.

διακόπτειν] facundia διακόπτεται ea, quæ est irrita, effectu caret. 450, 15. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. 883, 22. χεῖλος διακόψαι. 1259, 13. τὸ χεῖλος διακοπεὶς, ὥστε καὶ ῥαφῆναι. 1270, 2.

διακρίνειν] πότερον κάλλιον, ὅπλοις, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι. disceptari, lites componi, aut lites suas dirimere mutuas. 163, 15. et 18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ ἔχῃ διακρινεῖσθε. 890, 1. διακρῖναι πάντα τὰ δίκαια. 1301, 3.

διακρούειν] τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι. 351, 15. amoliri, protelare, excusationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procrastinare. 394, 2. 423, 25. vim afferentes a se manibus objectis repellere et amoliri. 403, 2. διακρούεσθαι τὸν παρόντα τρόπον τοῦ δοῦναι δίκην. 523, 14. διακρούσηται τὸ δοῦναι δίκην ὧν ἐμὲ ὕβρικεν. 556, 25. a se profligare, effugere discrimen. 575, 6. 579, 13. τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς πολλαχῇ ἐστὶ διακρούσασθαι. 711, 18. διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας. objecto errore a pœna sumenda retineri. 741, 23. ὡς δ' ᾐσθόμην αὐτὸν διακρουόμενόν με. me ductitantem et vanis excusationibus morari atque eludere conantem. 911, 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excusationum atque promissionum ludificante, a se amoliente, delusum remittente domum, atque de die in diem extrahente. ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσατο μὴ κατατιθέναι. quæ quominus æra dependeret, ipsos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus est. 988, 7. ἐπεὶ οὐκέτι ἐνῆν αὐτῷ διακρούεσθαι. rem cavillationibus extrahere. 1006, 4. 1266, 11.

διάκρουσις] ἐπὶ διακρούσει. in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo. 1265, 13. 1266, 6.

διακρύπτειν] in vetustis editionibus p. 1033, 9. legitur καὶ διακρυψαμένους, pro καὶ ἰδίᾳ, κρυψ.

διακυκᾷν] *durch einander mähren* [*to tell in a confused manner*]. τῶν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε. 263, 19.

διακωδωνίζειν] explorare, tentare. ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἅπαντας τινὰ τρόπον. 393, 17.

διακωλύειν] διακωλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι. 1029, 20. 1036, 5. διακωλύοντι

τὸν ἀπόστολον. retinenti, inhibenti classis navalis expeditionem. 1152, 1. οὐχ οὕτως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' ἡγεμὼν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 25.

διαλαμβάνειν] διαλήψομαι, disputabo, περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς. 165, 16. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους. palis terminalibus limites distinguere. 278. 23. pro διαχειρίζειν, διοικεῖν. διαλαβόντες καὶ τἄλλα οὕτως αἰσχρῶς πάντα. 833, 4. ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον κατ' ὀβολοὺς τοὺς ἄρτους. 918, 9. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque solummodo obolares.

διαλέγειν, διαλέγεσθαι] βουλόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι. quam nobiscum haberet causam, eam civiliter et amice transigere atque in gratiam redire. 19, 25. διαλέγεσθαί τι πρὸς ἑαυτόν. ad animum sibi aliquid revocare. 418, 17. διαλέγειν τοὺς ἐναντίους σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpere et secernere alias leges ab aliis inter se repugnantes. 484, pen. οἱ νόμοι τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi præcipiunt. 1070, 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς. inter nos ipsi componemus rem atque transigemus. 1169, 5. et 10. ὅτι βούλοιτο ἐμοὶ διαλεχθῆναι ἐμόν τι πρᾶγμα, id est, περὶ πράγματος ἐμοὶ προσήκοντος. 1221, 11. διαλεχθείς τι πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἂν μεθύων, ὥστε μὴ μαθεῖν ὅ, τι λέγοι. 1258, 26.

διαλείπειν] οὐδ' ἐστὶν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει. intermittat. 124, 4. ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ. 459, 13. διαλιπὼν ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum interquievissem, præterire sivissem. 1149, 18. διαλιπὼν ἔτη τρία. 1239, 24. διαλείποντας μικρόν. paulo post. 1335, 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει, interstitium quasi quoddam facit in nos sæviendi, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει, cohibet. 1449, ult.

διάλεκτος] vox, pronunciandi modus. 982, 18.

διαλλαγὴ] διαλλαγαὶ ἄπιστοι. 18, 8. τὰς διαλλαγὰς, καθ' ἃς διήλλαξαν. leges, secundum, vel in quas eos inter se reconciliarunt. 1361, 4. διαλλαγαὶ formula compositionis inter partes litigantes. 1369, 5.

διαλλακτὴς] τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους ἑκουσίου ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ. 189, 16. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων. 1167, 15. διαλλακταί. 1369, 2. et 6.

διαλλάττειν] differre. παρὰ τοὺς χρωμένους τὸ πλεῖστον διαλλαττόντων. rebus inter se quam plurimum distantibus, prout animi sint alii atque alii iis, qui rebus iisdem utantur. 1402, 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται. ne defunctis quidem placabuntur. 1478, 10.

διαλογίζεσθαι] διαλογισάμενος ταῦτα, ἅπερ οὗτος. 777, 13. ὀρθῶς ἕκαστα. 872, 7. διαλογισάμενος. computo cum eo facto. 962, 25. πρὸς τὸν πατέρα. *nachdem er mit meinem Vater abgerechnet, seine Rechnungen mit ihm abgeschlossen hatte [after he had balanced, and closed his accounts with my father]*. 1236, 17.

διαλογισμὸς] computatio, cum duo, quibus res sunt communes inter se, ad computandum consident, quid quisque alteri debeat. γεγενημένου διαλογισμοῦ. *nach geschehener Zusammenrechnung unserer beyder seitigen Anfoderungen [after having computed together our respective demands]*. 951, 20.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος. 542, 11.

διαλύειν] in activo, destruere, labefactare, convellere, corrumpere. simile ductum de nodis, restibus, structuris, quæ dissolvuntur. πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε. 20, 27. ἣν πειρᾶται Δ. κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν. 94, 19. πταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε. 154, 12. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύσειν. 287, 6. διαλύσω πάσας αὐτοῦ τὰς ἀπολογίας. confutabo, difflabo. 831, 22. b) expungere nomen, æs debitum dependere, *bezahlen [to discharge]*. et tam æs solvendum διαλύειν dicitur, quam hominem, cui solvendum est, seu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. διαλύειν χρήματα (id est χρέα). 460, 19. πάντα αὐτῷ διελέλυτο πρὸς τὴν πόλιν. omnia, quæ ei apud ærarium fuerant nomina contracta, expuncta sunt. 836, 14. πριάμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν. *den Werth dafür, den Preis bezhalt haben [to have paid the value or price of]*. 846, pen. διαλύσας πάντα. *nachdem er alles berichtiget hatte [after he had settled all]*. cum satisfecisset omnibus, omnia dependenda dependisset, ordinanda ordinasset. 945, 4. ἐπειδὴ διαλύειν ἐδέησεν οἷς ὤφειλον, ἁπάντων ἐξέστησαν τῶν ὄντων. bonis cedebant. 959, pen. διαλύειν τιμὴν οἰκέτου. 1030, 12. τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων. 1195, 8. hinc c) notio placandi, satisfaciendi. τοὺς τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντας μόλις διαλύσαντα. 919, 10. τὸν ναύκληρον. 1192, 24. d) reconciliare inimicos inter se. διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἠξίου. rogabat (Midias Aristarchum), ut se (Midiam) mecum (Demosthene) rursus reconciliaret. 554, ult. 1032, 6. In medio; amicabili transactione causam componere, decidere. διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον. 44, 10. 521, 14. ὅπως μὴ διαλύσῃ. ne cum eo transigas, ne decidas, ne reconciliere. 583, 23. πρὸς τοὺς πράξαντας [scil. τὸ ἀδίκημα] διαλυσαμένους, τῶν οὐκ εἰδότων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν. iniquum est, vos, qui cum iis, a quibus læsi eratis, decidissetis, nunc eos incusare, qui totius causæ prorsus nihil tenent. 991, 20. διαλέλυνται πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. cum adversario meo in gratiam redierunt hac lege, ut in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent. 1323, 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἄδηλος. 867, 13. διαλύεσθαι πρός τινα. ei satisfacere. 869, ult.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα — πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι διελυμάνθη. 1466, 5.

διάλυσις] reconciliatio gratiæ. ἠξίου δὲ καὶ πρός ἐμε [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midiæ puta,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις. 553, 20.

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐμοὶ νῦν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν. 226, 17. τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει. 235, ult. ἐλπίδων. 255, 13. 1470, 17. δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην. 388, 14. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε. 398, 21. δεδοικέναι δὲ, μὴ διαμάρτῃ. ne cupita et rogata minus impetraret. 401, 22. οὐκ ἂν τοσοῦτον διημάρτανε τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν]. 576, pen. ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν. 716, 3. 734, 22. διημαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατρῴων. 841, 16. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη. 863, pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα. 1048, 21. διημαρτηκέναι μοι δοκοῦσι παντὸς τοῦ πράγματος. 1228, 10. οἱ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων. 1412, 6. δεινὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χείριστον ἀνάγκη πράττειν εἴη. 1456, 14.

διαμαρτυρεῖν] aliquem a petitione e. c. hæreditatis interponenda protestatione exclusum ire. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνων. agis adversus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendæ jus hæreditatis, quos constat inter omnes defuncto, de cujus hæreditate contenditur, sanguine proximos esse; hæreditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum hæredem. 1088, ult. οὑτοσὶ τοίνυν διαμεμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imposuit, quo usus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibitæ, affirmans eos esse legitimos hæredes, qui nulli sunt. 1095, 1.

διαμαρτύρεσθαι] protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. προὔλεγον καὶ διεμαρτυρόμην. prædicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiavisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse. 73, 2. 240, 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι. 232, pen. 275, 17. διαμαρτυραμένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι. cum interdixisset coram testibus, ne (arbiter) pronuntiaret. 899, 6. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισταὶ φανήσωνται. præsentes antestabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commeminisse jubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte usu veniat, ut creditores existant subito submissi atque subornati, precibusve inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse. 1047, 23. 1091, 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων—919, 21.

διαμαρτυρία] est actio ejusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hæreditatis petitorem exclusum it interponenda protestatione, se aliumve quempiam jure hæreditatis adeundæ præstare. διαμαρτυρίαν ψευδῆ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος. 1080, pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγώνων ἀδικώταται καὶ πλείστης ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις. 1097, 19.

διαμάχεσθαι πρός τι. 217, 2.

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ. 332, 17. τὸ διευτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ οὐ πολλοῖς διαμένειν εἴθισται. 1040, 5. de copiis conscriptis, quæ manent, neque rursus discedunt. διαμεῖναι δυνήσεται, τέως ἂν περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν. 1432, ult. διαμένω λέγων, pro διατελῶ λ. 107, 21.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita occupata, ut necesse fuerit causæ cujusque oratores spatio, eoque arctissimo, circumscribere. 378, 7. 1252, 12. In medio, *sich zumessen lassen [to have measured out to them]*. cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ Ὠδείῳ. 918, 8. πάντες ἴστε ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετρούμενοι. 918, 26.

διαμφισβητεῖν] idem quod simplex. 897, 25. 1097, 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα. inter se partiri, diribere, 855, 7. 928, 16. διανειμάμενοι κοινῇ πέντε δραχμὰς ἕκαστος. 1317, 6.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ κεράμια τὰ τρισχίλια οὐδ' ἐμέλλησαν, οὐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. non modo sperandum non erat, ut illæ seriæ vini in navem unquam imponeren-

tur, id quod ipsorum errori et oblivioni, aut fortunæ cuidam, potuisset tribui, sed ne voluerant quidem unquam eas imponere, in mentem ipsis ne venerat quidem, ut id facerent. 929, 8. διανοοῦ, ὡς πείσων ἐκεῖνον. proficiscere illuc cum proposito et spe illum precibus flectendi. ita te para — 1215, 4.

διάνοια] ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 19. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 1. οὔκουν προσήκει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. mens illinc refugiebat. 406, 19. οὐ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν. 637, 15. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 22. τὴν διάνοιαν ἁπάντων εὑρίσκομεν ἡγεμονεύουσαν. 1412, 6. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι τεταγμένης. 1413, 17. ἀγαπητόν ἐστιν, ἄνθρωπον ὄντα τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν. 1436, 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. *darüber kützelt er sich in seiner Seele, und brüstet sich [he is inwardly flattered by it, and is proud of it]*. 1489, 7.

διάπειρα] διάπειραν ποιούμενοι τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν. 1098, 2. διάπειραν ὑμῶν λαμβάνειν βουλόμενος. 1288, ult.

διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὅ, τι γνώσονται. 1180, 4.

διαπέρχεσθαι] de militibus dilabentibus, de exercitu dissoluto, militibus furtim discedentibus aliis alio. διαπελθόντων τῶν στρατιωτῶν. 1188, 23. 1199, 7.

διαπηδᾶν] ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς καταγνώσεως οἷ διεπήδησεν! 726, 5.

διαπιστεῖν] fidem denegare, haud credere. 870, 26.

διαπιστεύειν] certa fide, summa fiducia credere. 80, 16. διεπιστεύετο. certa fides ei habebatur. 145, 3.

διαπλάττεσθαι] simulare. 575, 8.

διαπράττεσθαι] perficere, præsertim turpibus, clandestinis et malitiosis machinationibus. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ᾑρημένος. 22, 19. ἔκσπονδοι ἡμῖν εἰσὶν αὗται αἱ πόλεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμέναι. 216, 15. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε. 233, 9. διαπράττεται ἐπαίνους αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς γράφεσθαι. 682, 10. ἐὰν διαπράξωνται οὗτοι ἃ βούλονται. 1070, 11. νικήσας δὲ καὶ διαπραξάμενος ἅπαντα, ὅσα ἠβουλήθημεν. 1176, 5. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι, ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐπ' Αἴγυπτον πόλεμον. 1191, 20. πῶς οὐκ ἂν ἀτοπώτατον διαπράξαισθε ἔργον. 1229, 12. 1230, 14. ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, καὶ διεπράξατο τοῦτο. 1301, 26. διαπραξάμενος οὐδὲν καινὸν, ἀλλ' ὅπερ ἕτεροι τῶν ὁμοίων τούτῳ. 1336, 9. πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξαντο. 1391, 1. ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἡσυχίας διαπράττηται. 1459, 9.

διαπρεπῶς] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα τῶν τριηράρχων. 1208, 19.

διαπτύειν] σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους. despuens, h. e. contemnens. 313, 8.

διαρκὴς] ὠφέλειαν ἔχειν διαρκῆ. perennem et necessitatibus omnibus parem. 37, pen. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου. 1214, 7.

διαρπάζειν τινὲς τὰ χρήματα βούλονται. 102, 26. διαρπασθησόμεθα ὑπὸ τοῦ πολέμου. 299, 15. ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν. 1318, 21.

διαῤῥεῖν] pecuniam fœnori elocat sive χαρίσασθαι βουλόμενος, gratificandi studio amicis id se rogantibus, sive μὴ λαθεῖν (scil. βουλόμενος) διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον, cavens, ne quotidianis faciendis impendiis sensim et sine sensu carperet facultates, quo pacto numi inter manus haud sentienti diffluerent. 982, 10.

διαῤῥήγνυσθαι] τῶν διαῤῥηγνυμένων, εἰ ταῦτα γενήσεται. frementium præ indignatione et pæne crepantium. 169, 19. οὐδ' ἂν διαῤῥαγῇς ψευδόμενος. 232, 12. κἂν διαῤῥαγῶσί τινες τούτων. 254, 18. οὐκ ἐπιορκῶ, οὐδ' εἰ Κόνων διαῤῥαγείη. non pejero, negoque me pejerare, etiamsi Conon id me facere tanta contentione vocis et laterum aiat, ut pæne rumpatur. 1270, 7.

διαῤῥήδην. 118, 1. ἄντικρυς οὑτοσὶ καὶ διαῤῥήδην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τούτοις ἡμαρτημένων. 352, 13. διαῤῥήδην ἔφη ἥκειν πεπεικὼς Φίλιππον. 364, 15. διαῤῥήδην ἀκούσαντα ὑποσχομένου Φιλίππου. 373, 27. διαῤῥήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν. 1075, 10.

διασείειν] ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε. 154, 12.

διασκευάζεσθαι] πρὶν διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τείχη προσῄεσαν οἱ πολέμιοι. succincti, armati, instructi. 126, 26. διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν. cum dissipasset, prodegisset, dilapidasset substantiam. 845, 13.

διασπᾶν τὰς πολιτείας. 54, 5. μονονοὺ διεσπάσθην ὑπὸ τῶν —. 58, 7. διασπᾶν στρατιώτας. 94, pen. τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε. 136, 15. μονονοὺχ ἁλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος, ὑποδύῃ παρὰ ταῦτα καὶ διασπᾷς. 778, 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαιρεῖται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασπᾶσθαι, ringi, vel rumpi vociferando, τὰ λεγόμενα, ut solet in proverbio dici. 806, 2.

διασπουδάζειν] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι τοῖς νόμοις διεσπούδασται ὅπως μὴ γένηται. ecquid unum ut ne fieret, legibus in omnibus spectavit legislator, cavitque maxima sollicitudine, circumspectione

atque summa egit contentione. 505, 8. τίνος οὖν ποτε ἕνεκα ταῦτα οὕτω διεσπούδασται. tam sedulo quæsitum et laboratum est. 646, 15. διεσπούδασται μὴ λαβεῖν ὑμᾶς. nervorum omni contentione satagit, ut vos ne capiatis. 681, 21.

διαστρέφειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ ἴσου καθῆσθε ἀκροώμενοι. 151, 14. διαστρέψαντες τἀληθῆ. 1453, 13.

διασύρειν] traducere, verbis elevare. διέσυρε τὰ παρόντα, καὶ τοὺς προγόνους ἐπῄνεσε. 169, 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν οὗτος διέσυρε. 234, 12. τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες —. 325, 19. οἳ τὴν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὐτοὺς διασύροντες. 332, 14. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστὶ μεστὸς εὐηθείας. 1482, 27.

διασώζειν] τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωσθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων. 371, 10. διασώζεσθαι τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ. 1053, 26. 1076, 10. διεσώθη πρὸς τοὺς οἰκείους πολλοστῷ χρόνῳ. redibat tandem salvus ad necessarios, multis magnisque discriminibus et molestiis superatis per tractus terrarum plurimum dissitos. 1304, 9. διασώζονται δεῦρο. salvi huc perveniunt. 1380, 9. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 6. διασωθῆναι [*durchzukommen, to escape or pass through*, evadendi] προσδοκίαν ἔχει πλείω. 1478, pen. τὴν δικαίαν εὔνοιαν διασώζειν. 1479, 22.

διάταξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν). 309, pen.

διατείνεσθαι] contendere. τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διετεινάμην οὑτωσὶ σφοδρῶς. 275, 6.

διατελεῖν] ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὑπάρξαι μοι εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα. 225, ult. 227, ult. 243, 19. διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ. 243, 21. 255, 23. ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διετέλουν. 218, 16.

διατηρεῖν, cavere, præcavere, μή τι πάθωσι. 115, 26. ἣν ἕκαστος παρέλαβε τάξιν. tueri, conservare. 238, 9. τῆς οὐσίας τὴν οἰκειότητα διετήρεις, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων. 1088, 23.

διατιθέναι, διατίθεσθαι] in activo: adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, ut aliquo modo sit affectum, tractare, gerere, administrare, gubernare, ad arbitratum suum constituere. οὕτω γὰρ αὐτοὺς διέθηκας τὸ μέρος σύ. 367, 5. τοὺς ἅπαντας ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαθῶμεν. omnes erga nos reddamus suspicaces. omnibus injiciamus nostri diffidentiam. 463, 18. δῶρα λαβόντες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκαν. corruperunt. 369, 13. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες, qui primitus hæc jura constituere. 643, 8. In medio: a) vendere, extundere, distrahere. οὐθ' ὅσα ἂν πορίσωσιν οὕτως, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων. 22, 27. διατίθεσθαι τὰ φορτία. 910, 3. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι. 1048, 25. b) testamentum condere, testamento præcipere. διέθετο ὅρους ἐπιστῆσαι. *er verordnete in seinem letzten Willen [he ordered it in his last will]*. 1029, 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάνῃ. *wer ab intestato stirbt [who died intestate]*. leges de iis latæ. 1067, 1. διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ εἶναι. licere de fortunis suis disponere, h. e. testamento cavere et præcipere. 1133, 9.

διατραγῳδεῖν] ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem parvam exaggerare. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις. 232, 22.

διατρέπεσθαι] pudore confundi, verecundia percelli, reverentia cujusdam ab instituto absterreri. 798, 20.

διατρίβειν] agere, commorari, rerum suarum satagere. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. 22, 25. συμβαίνει μοι, καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum verser. 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuere, exercere, continere in studio et exercitatione alicujus rei. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει. 785, ult. χρόνος διετρίβετο συχνός. consumebatur. 1013, 7.

διατριβὴ] mora, impedimentum. διατριβαὶ πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 1073, 10. μόλις ἠκολούθει διατριβὰς ἐμποιῶν. 1158, 8. b) res, qua agendo animus agitatur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, ubi opera datur rebus iis, quibus dediti quique sunt, ut scholæ magistrorum et philosophorum, congressus juvenum inter se ad potandum aleave et similibus ludendum. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ, *Zeitvertreibe [pastime]*, οὕτως ἰδίᾳ, mere privato. 537, 18. μὴ τὰς ἐπιπολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. 1418, 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς. 1490, 12.

διαφέρειν] differre, quatenus hoc vocabulum, sive discrepare, dissimilis, diversus esse, sive præstare, excellere significat, item extrahere, remorari, unde notio obstandi, impediendi exsistit; nec non dissipare, discerpere, in diversa spargere. a) discrepare, repugnare. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγοῦμαι. 268, 16. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν. 291, 17. οὐ γὰρ ἂν διεφέρομεν ἀλ-

λήλων οὐδέν. So würde gar kein Unterscheid in der Welt mehr seyn [for thus there would not be any farther difference whatever]. 983, 2. b) præstare, excellere. μηδὲν τῶν ἄλλων ζήτει διενεγκεῖν. 1416, 24. c) obstare, intercedere, vetare. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι. tria sola suffragia absolventia numero, quod essent plura, quam condemnantia, obstabant, quo minus mortis supplicio damnaretur. 676, 12. d) pertinere, pertingere, porrigi, gelangen, wohin reichen [to pertain, to reach]. ὥστ' εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν (pro δίηκειν). 1415, 12. e) οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. nil ejus refert, nil interest, haud curat, perinde ei est, sic, an secus sit. σιωπᾷ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει, id est, ὡς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν. nil interest penes eum, æstate, an hyeme bellum gerat. 124, 3. εἰπεῖν μὲν οὖν μοι ταῦτα — οὐδὲν διαφέρει. ubi μοι non cum εἰπεῖν, sed cum remotiore διαφέρει cohæret. ich habe weder Vortheil, noch Schaden davon. es kann mir gleich viel seyn [it is neither advantageous nor disadvantageous to me. it is a matter of indifference]. 1239, 14. f) diducere, alia aliis locis collocare. ut si judices calculos alii in absolutoriam cistulam, alii in condemnatoriam conjiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι. 795, 1. In medio: a) οὐ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert. 112, ult. b) obloqui, refragari, repugnare, adversari, discordare, contendere, animo inimico et infesto esse. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις. 236, 5. εἰώθασιν ἂν αὐτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ, διὰ τοὺς παῖδας διαλλάττεσθαι. 1001, 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες κἂν πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονέας, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε ἐπαινοῦσι. 1022, 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες. 1022, 16. διαφερόμενον περί τινος πλεονεκτήματος. 1144, 26. οἴομαι δ' αὐτόν σοι οὐδὲν διοίσεσθαι. nulla in re repugnaturum esse. 1215, 5. διαφέρονται δὲ, ὡς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ. hoc pugnant, hoc urgent, in hoc a nobis dissident. 1296, 24.

διαφεύγειν [al. ἐκφεύγειν] ὑμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elabi rerum gerendarum oportunitates. 57, 16. ὃ πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δὲ οὐδὲ νῦν. 139, 17. τούς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοιοῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patriæ studiosus] οὐ διαφεύξεται. 412, 12. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται, clabuntur passim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε. 1155, 11.

διαφθείρειν] corrumpere, h. e. vitiare, labe afficere. δεῖ τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθὸν, τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι. διέφθαρται γάρ. 170, 2. διέφθαρται [scil. τὰς φρένας] καὶ παραφρονεῖ. cerritus est. 1182, 3. διεφθαρμένον τοὺς ὀφθαλμούς. 1269, 6. διεφθαρμένον ὑπὸ νόσου νομίζω. a furore dementatum. 1280, 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriæ, aut veri et æqui in agendo et dicendo avertere, ut testem in testimonio perhibendo, judicemve in jure dicundo. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται, ἢ διαφθείρει. 122, 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi, a vero et justo cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et divitiarum adipiscendarum. 240, ult. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. 309, 9. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου. 309, 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς, νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. 309, 15. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε. 345, 4. διαφθείρειν τοὺς κριτάς. 516, 3. διδάσκαλον τοῦ χοροῦ διέφθειρε. oratione, donis datis, promissis, minis, aliisve malis artibus a me abalienavit. 520, 8.

διαφθορὰ] cum de navigio agitur, naufragium. ὅθεν καὶ ἡ διαφθορὰ τῇ νηὶ συνέβη. 910, 13. et 15.

διαφιέναι τὴν δύναμιν. copias dimittere. 677, 18. 679, 17.

διαφορὰ] discidium, discordia. οὕτω μείζων ἐστὶν οὗτος ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν. 181, 13. variæ causæ simultatum, ut συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, πότος — recensentur p. 1144, 24.

διαφορεῖν] differre, h. e. discerpere, distrahere, quaqua spargere, vastare. διαφορουμένης αὐτῷ τῆς χώρας. direpta a latronibus omnia differentibus. 442, 25. ὧν κοινῇ διαπεφορημένων. quæ cum illi tres inter se diribuissent atque distraxissent. 822, 27. διαφορηθεὶς, carptus, dilaniatus, ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιούτων. 1120, 25. διαφορῆσαι ἐπεχείρησαν τἄνδοθεν. 1319, 13.

διάφορος] inimicus, adversarius. διάφορος [subaudi πολλοῖς] ἐγενόμην εἰσπράττων πολλούς. multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes (den Pacht [the contract]). 1318, 19. b) τὰ διάφορα, das Interesse [the interest], lucrum damnumve ex aliqua re exsistens. ἡλίκα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum intersit, bellum hic loci, an ibi geratur. 16, 26. τηλικούτων ὄντων αὐτῷ τῶν διαφόρων. 362, 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν. compensatum sibi damnum iri, quod diuturnitate moræ et impedimentis negotiationi objectis fecisset. Vergütung der Zehrung, Versäumniss, und Processkosten [the remuneration for expenses, losses, and costs of suit]. 887, 9. δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία αὐτοῦ περὶ τὰ διάφορα. wobey es auf das plus und minus, auf das meum und tuum ankommt [wherefore it comes to the plus and minus, to the meum and tuum]. 1148, 14. 1149, 3.

διαφόρως] eximie, excellenter. 761, 26.

διαφυλάττειν τὸ δίκαιον οὐ δικαίως. 218, 15. τὴν εἰρήνην. 251, 23. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει. 331, 25. τοὺς τὰ ἑαυτῶν προϊεμένους. 922, 18.

διαχειρίζειν] administrare. ὧν ἢ διακεχείρικα, was ich unter Händen gehabt habe [which I had had in hands], ἢ πεπολίτευμαι. 263, 26. τὸν οἶκον, pupilli puta, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων. 818, 8.

διαχειροτονεῖν] dicitur plebs, cum rogata suffragia ab Epistata fert, parte plebis alia rogatum sciscente, alia reprobante, eoque facta in diversa discessione. 594, 26. ἐπειδὴ ἐν τῷ διαχειροτονεῖν ἦν ἡ βουλὴ, πότερον τῷ δικαστηρίῳ παραδοίη, ἢ ταῖς πεντακοσίαις ζημιώσειε. deliberante senatu atque certante adhuc, utrum — an. 1152, 8. per manuum sublatarum arbitrium decernere. 1346, 17.

διαχειροτονία] deliberatio, decretum, utrum — an. ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, jus et potestatem utramvis in partem sciscendi, ὅτῳ δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μή. 596, 4. διαχειροτονίαν ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν, optionis vestræ fecerunt, aut jus in suffragia eundi vobis dederunt, πότερον εἰσοιστέος ἐστὶ καινὸς νόμος, ἢ δοκοῦσιν οἱ κείμενοι ἀρκεῖν. 707, 25. διαχειροτονίας γενομένης οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν. 1346, 25. διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν, in suffragia mittere plebem, τοὺς προέδρους περὶ τούτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ κειμένου, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἢ οὔ. ἔπειτα περὶ τοῦ τιθεμένου. ὁπότερον δ' ἂν χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τοῦτον κύριον εἶναι. 710, 20.

διαχλευάζειν] διαχλευάσαντος δέ με αὐτοῦ. 1221, 26.

διάχρυσος] διάχρυσον ἱμάτιον ποιῆσαι. vestem auro illusam, perpunctam. 522, 2.

διαψεύδειν] in activo, quod raro usurpatur: fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare, Lügen strafen [to give the lie]. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. operam suam mercede elocant ad eas res recipiendum et gerendum, quarum exitus, ut eorum spem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto. 1482, 26. In medio. κἆτα διέψευσται. spe excidit, frustra speravit et conatus est, deceptus inanibus votis. 15, 13. διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ. 1476, 14. τῷ διεψεῦσθαι Χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι. quia de Charidemo secus, atque reapse est, et oportebat, existimat, falsa ejus luditur opinione. Sich falsche Begriffe von ihm macht, ihn in dem rechten Lichte nicht betrachtet [he had formed an erroneous opinion of him, he had seen him in a false light]. pro patrono eum habet, qui hostis sit reip. 626, 23.

διαψηφίζεσθαι] dare, ferre suffragium suum alterutram in partem, sive secundam, sive adversam. διαψηφιοῦμαι περὶ αὐτοῦ, illa de re sola, περὶ οὗ ἡ δίωξις ᾖ, quam accusator in judicium vocavit, de qua controvertitur, quæ caput causæ est. 747, 11. διαψηφίζεσθαι [id est τὰς ἑαυτῶν ψήφους διενεγκεῖν] ταύτῃ [id est ταύτην εἰς τὴν μερίδα], ᾗ δίκαιόν ἐστι. eam in partem, a qua jus stat. 842, ult. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. in suffragia discedere. 1301, pen.

διαψήφισις] latio suffragiorum, quæ viritim fit, unoquoque, quam in partem velit, discedente. 1301, 25. διαψηφίσεις ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις. 1306, 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo suffragio decernit, utrum in municipio servandus sit, an eo expellendus.

διδακτὸς] τὰ διδακτὰ τέχνῃ [id est διδαχῇ ἐντέχνῳ καὶ μεθοδικῇ, vel etiam μελέτῃ καὶ ἐγχειρήσει σοφῇ], τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν. 1413, 23.

διδασκαλεῖον] φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. 312, 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων. 313, 11.

διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice saltaturi, διέφθειρε. 520, 7. τοὺς διδασκάλους τοὺς μισθοὺς ἀπεστέρησε. 828, 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι. 1217, 27. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν διδάσκαλον. 1374, 14.

διδάσκειν cum νουθετεῖν copulatum est. 130, 2. ὡς ἔστιν ἄτοπον [subaudi τινὰ] περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα. 198, 7. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. 315, 7. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς. 349, 3. ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος. 390, 8. διδάσκειν τραγικοὺς χορούς. 533, 9.

διδόναι] diversa significat: dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, spondere daturum, edere, in medio proponere, secum afferre, fataliter immittere. juvat phrases ad ordinem alphabeticum adstringere. διδόναι ergo αἰχμάλωτον est corpus bello captum et in servitutem

redactum in libertatem emittere, alicujus in gratiam, cui donetur. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. ut Philippus ad commiserationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur. 402, 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην δότε τῶν ἐπηρτημένων κακῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον. 173, 7. γνώμην διδόναι, auctor fieri sententiæ, eam proponere. ἔδωκε γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. 704, 5. διαχειροτονίαν διδόναι. in suffragia mittere. 596, 4. sic et ἐπιχειροτονίαν. ἀπόφανσιν εἰς τὸ στρατήγιον. *ein Verzeichniss der Schuldner bey den Admiralitetsamte eingeben* [*to give in a list of debts to the Admiralty*]. 1043, 11. γυναῖκα διδόναι competebat ei, cujus in manu et potestate mulier esset, e. c. patri, fratri, avo, is eam desponso marito in manum dabat. qua sine ceremonia liberi inde nati spurii erant. 954, 23. δικάζεσθαι φόνου, copiam actionis de cæde patrata dare. ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ [scil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι. 122, 15. lex aut legislator dicitur δίκην διδόναι, eum ei, cui competit, facultatem dat in jure adversus aliquem agendi. ἐὰν δ' ἔξω τούτων κτείνῃ τις αὐτὸν, τὴν αὐτὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δέδωκεν, [scil. τοῖς οἰκείοις τοῦ παθόντος] ἥνπερ [scil. δέδωκεν] ἂν τὸν Ἀθηναῖόν τις κτείνῃ. 633, 11. δίκην, vel δίκας δοῦναι, pœnas dare, h. e. luere, perpeti, supplicio tolerando satisfacere læsis. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς. 271, 18. 1009, 3. δραχμὰς πεντήκοντα αὐτοῖς ἐδίδου. offerebat, *er both sie ihnen an* [*he tendered unto them*]. 542, 9. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι. 255, 7. διδόναι αὑτοὺς τοῖς δεινοῖς. 258, 18. οὐδεὶς πώποτε τούτων διὰ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει. 301, 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν ἑαυτὸν δοὺς οὐ κατώρθωσε μεθ' ἁπάντων. 317, 19. ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι. 1482, 15. ἔδωκα ἐμαυτὸν ὑμῖν ἁπλῶς. 288, 11. 294, 3. εἰσπρᾶξαι] διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπρᾶξαι. nobis, tribulibus, aut collegiatis, attribuere portionem cuique suam ratam debentium reip. e tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta navalia, cum facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per vim adeo exigendi. 1145, 20. ἐν τῷ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. de servo, e quo tormenta confessionem veri extorquent. 1200, 26. τὸ πρᾶγμα δώσει τὸν ἔλεγχον. *das Werk wird seinen Meister loben* [*the work will shew the talent of the Master*]. ipsum opus docebit, prout erit scitum, aut secus, quid de artificis facultate judicandum sit: licebit jam cuique de re ex ejus natura judicium facere. 44, 15. ἔνδειξιν. libellum accusatorium ex titulo ἐνδείξεως demonstrationis prætori exhibere, agere in aliquem ex illo titulo. 1322, 6. ἐπανόρθωσιν τῆς εἰρήνης. facultatem dare, si quid in formula pacis secius scriptum esset, quod displiceret, id ex animi sui sententia corrigendi. 81, 1. τὴν ἔρημον [scil. δίκην] δεδωκότα. litem dedisse contra Midiam, ut contumaciæ reum, qui die dicta in judicio non comparuisset. 542, 4. κακὸν] ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν δώσομεν ζητεῖν. 230, 17. κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι. 381, 13. κρίσιν διδόναι. copiam dare judicii, permittere, vel sic comparare, ut judicium habeatur. 692, 5. λόγον διδόναι. gemino modo usurpatum a Dem. reperitur, altero, cum judex, aut concio alicui dicendi veniam atque secum agendi dat; altero, cum ipse pro se dicens verba facit. prior significatio p. 26, 18. obtinet, posterior p. 555, 22. ubi διδόναι idem valet atque ὑπέχειν. μαρτυρίας μεγάλας δεδώκασι κατ' αὐτῶν. 1366, 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 15. ὅρκον et ὅρκους, deferre conditionem dicendi jurisjurandi, ad dictionem ejus admittere. τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ. 235, 13. 860, 20. 1002, 2. διδόντων ὅρκον αὐτῷ, deferentibus ipsi juramenta, οὐκ ἐθελήσαντα ὀμνύναι. 1366, 18. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι. 267, 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. exceptionem de foro non competente judici exhibere. *mit einer Ablehnungsschrift einkommen* [*to put in a bill of exceptions, a justificatory plea founded on exceptions*]. 912, 15. πεῖραν] τούτου πεῖραν ὑμῖν ἔργῳ δεδωκότος τοῦ χρόνου. 209, pen. 262, 14. εἴ γε μηδ' ἐς πεῖραν ἔδωκε θεῶν τινὸς εὔνοια. 293, 20. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν. navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, meam in fraudem, ad causam eorum relevandam, meam premendam, jusjurandum se dicturum reciperet. 1250, ult. σύλας διδόναι. volenti cuique facultatem dare naves, merces, bona quorundam, ubi ubi locorum terræ marisque repererit, prædandi, diripiendi; id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ συλῶν δεδομένων Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. 931, 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pretium rei, quo emitur] οὐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκώς. 383, 22. leges οἵ τε τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσι τὰς τιμὰς, præmia, διδόντες, assignantes, præscribentes, definientes, καὶ οἱ τοῖς τἀναντία πράττουσι τὰς τιμωρίας. 504, 4. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege sua alicui tribuere privilegium ultionis. 623, 9. ὑπερβολὴν] τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γ' ἐς τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκότας. vel ipsum illum ultionis excessum ei condonasse, h. e. declarasse, si non pro legitimo et probando, saltim pro ignoscendo. 539, 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ. 291, 18. χρήματα] πρίασθαι τὸν καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι. 187, 23. χρόνον δεῖ δοθῆναι, concedi, indulgeri, τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 19. χώραν] οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι. ne cautioni quidem salutis suæ locum dare. 301, ult. ψῆφον διδόναι dicitur Epistata, cum prytanas, aut præses judicii, cum assessores suos, seu Juratos, in suffragia mittit, testulas ipsis tradendo. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον. 542, 18. Aliæ dictiones miscellaneæ. οὐδὲ διδόντων ἂν ἡμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δυναίμεθ' ἄν. 43, 21. φασὶ δ' εὐνοίᾳ διδόναι, καὶ τοῦτο τοὔνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα. 96, 10. δότε δ', εἰ βούλεσθε, δότε αὐτῷ τοῦτο. concedite. *räumet ihm das ein* [*grant him that, admit that*]. 274, 1.

δίδυμος] ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος. 793, 25.

διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fidejussisset. 1358, pen.

διεγγύησις. 724, 6.

διειπεῖν] διειρημένον. expressis verbis cum sit definitum atque denuntiatum. 219, 23. ἀλλ' ἄττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperavit. 644, 4. μηδένα εἶναι ἀτελῆ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος. 465, 20. *ein für allemahl verordnet, so dass es dabey sein Bewenden haben muss* [*ordered once for all, that the matter should rest here*]. οὐ διείρηται, τί πρακτέον, ἢ μή. 666, 13.

διενοχλεῖν] σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διενοχλῶ πάλαι τοῦτ' αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότας. 446, 24. compositum pro simplici ἐνοχλεῖν.

διεξέρχεσθαι] πάντα διεξελήλυθεν. omnium suarum machinarum fecit periculum, omnes tentavit artes suas. 19, 17. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι. 133, 9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἤδη. omnia ista obsolevere, usu detrita sunt, vana, cassa, incredibilia et inefficacia facta sunt. 153, 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον. 288, 11. διεξεληλύθει πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. præterierant, facta fuerant. 541, 22.

διεξιέναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωκε τἄλλα διεξιών. 228, 8. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις. 232, 23.

διεξόμνυσθαι] διεξομεῖται legebatur olim p. 649, 14. ubi nunc legitur διομεῖται.

διέρχεσθαι] persequi, percensere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα. 175, 22. b) exire, præterire, exspirare, de tempore. 25, 14. et 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. evoluto anno. 29, antep. χρόνου διεληλυθότος βραχέος. 670, 21. ubi etiam accipi potest pro *interjecto*. 1279, 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ. 998, 25.

διερωτᾶν] οἱ διερωτῶντες. iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes. 34, 22.

διετες] ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων. 1135, 4.

διευκρινεῖσθαι. 818, 13.

διευλαβεῖσθαι pro simplici. 377, 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις. 1406, 24.

διευτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ συνεχῶς οὐ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμένειν εἴθισται. 1040, 5. τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν. 1410, 7.

διϊέναι] (ab ἵημι) transmittere, alicui transitum per agrum suum concedere. μήτε Θηβαίων διϊέντων. 276, 9. ἢ διϊέντας αὐτοὺς ἐφ' ἡμᾶς. 299, 10.

διϊστάνειν εἰς μέρη πολλά. diducere, distrahere, discindere. 245, 22. ἡ Πελοπόννησος διειστήκει. 231, 5. διεστᾶναι. discordare, dissidere. 26, 20. διεστηκότων εἰς δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι. 132, 12.

διϊσχυρίζεσθαι] οὐ πάνυ διϊσχυρίζομαι. 447, 25.

δικάζειν] de judice sententiam pronunciante, causam disceptante. ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι. 227, 16. δικάσαι ταῦτα ἑαυτῷ ἔφυγε. detrectavit hoc ipse sibi jus dicere, h. e. hanc sibi legem ferre, æquum hoc et se dignum habere, factuque necessarium. 860, 9. αὐτὸς αὑτῷ ἐδίκασεν, ipse sibi hanc sententiam dixit, tanquam judex sibi a semetipso datus, admonente conscientia, ipse sibi conscius fuit, et pro certo habuit, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ προσήκει τοῦ κλήρου, nullam hæreditatis partem ad se pertinere. 1051, 24. ἐδίκασα ἐγὼ τούτῳ καὶ οὗτος ἐμοί. inter nos in hæc capita convenit, ita decidimus inter nos atque transegimus, sine interventu judicii. 1169, 16. δικάσαντες ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς. re privatim inter nos a nobismet amice composita. 1176, 17. δικάζειν ψήφισμα. scitum aliquod judicio suo comprobare, ratum facere. 652, 24. ἐξήλεγξεν, ὡς ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ κριθέντα. 642, 6. In medio: jure experiri in foro, causam coram judice agitare; construitur cum genitivo, causam, vel crimen indicante, vel titulum, ex quo certatur, cum dativo personæ adversus quam, et cum accusativo. ut δίκην δικάζεσθαι, *sich einen*

Rechtshandel abthun, Recht über sich sprechen, sich Recht zuerkennen lassen [to bring one's cause to a decision, to plead one's cause, to obtain the adjudication of one's claim]. Καλλάρῳ τὴν αὐτὴν δίκην δικάζονται. Callarum eodem ex titulo in jure prosequuntur. 1280, 23. λέγε αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὃ [id est καθ' ὃ] δικάζομαι. 972, ult. παθὼν ὑπὸ Κόνωνος ταῦτα, ὧν [id est χάριν ὧν, vel προφάσει ὧν] δικάζομαι. 1270, 1. usurpatur de nullo non genere causarum, publicarum perinde atque privatarum, verumtamen interdum sensu strictiore de privatis peculiariter, ut p. 523, 4. ubi τῷ προβάλλεσθαι, quæ est actio publica, opponitur τὸ δικάζεσθαι his verbis: εἰ μὴ προὐβαλλόμην αὐτὸν, ἀλλ' ἐδικαζόμην, etc. ὑφ' οὗ τε πρώτου ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ὑβρίσθην, τούτῳ καὶ δικάζομαι, καὶ μισῶ καὶ ἐπεξέρχομαι. 1267, 8. Juvat jam constructionis hujus verbi cum genitivo exempla aliquot secundum ordinem alphabeticum proponere. ἀργυρίου] ὀφείλων ἡμῖν Τιμόθεος τὸ ἀργύριον, οὗ δικάζομαι αὐτῷ. 1196, 27. ἐγγύης] ἐδεδίκαστο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης. egisset in me de sponsione, 901, 11. θυγατέρων] οἱ παῖδες ἂν τούτου τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο. contenderent in jure de meis filiabus, ut jus habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. 1124, 11. κλοπῆς] δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητήν. 601, 23. πληγῶν] ὁ Παρμένων ἐδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ὧν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου, — καὶ ὅτι τοῦ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκωλύθη. 896, 17. διδόασιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν οὕτω πραχθέντων. 962, 27. φόνου] ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι. 122, 15.

δίκαιος] justus, æquus, legitimus. οὐ γὰρ χρόνον τινὰ δικαίους αὐτοὺς ᾤετο ἡ πόλις δεῖν εἶναι, εἶτα κλέπτας, ἀλλὰ ἀεὶ δικαίους. 742, 6. οὐ φύσει, ἀλλὰ ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστευθῆναι ἕνεκα, δίκαιος γεγονέναι. 742, 10. λογισμὸς δίκαιος] οἱ δ' εὐδαίμονες δικαίῳ λογισμῷ. si quis recte vereque æstimet. 1399, 13. ἀπορία δικαίων λόγων. argumentorum, excusationum verarum et justarum. 407, 18. Dictio hæc δίκαιός ἐστι cum infinitivo sæpe occurrit, significans *meretur, dignus est, qui* — ut: οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν. haud convenit eum abire. 268, 26. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27. τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν. 227, 3. 1455, 7. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας. 835, 6. οὐδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλέου τῶν μηδένα ἐλεούντων. 547, 7. εἰδεῖεν δ' ἂν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὲ δίκαιοι. 1469, 18. τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι. 314, ult. 1460, antepen. δίκαιος εἶ ἀγαθόν τι αὐτὴν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritam, ut beneficio quodam remunerere. 1368, 17. δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit hoc personæ meæ, et jure meo hoc mihi sumo, ut doceam. 245, 7. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι. 1432, 22. σιωπᾷν ἐστὲ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν. æquum est vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes æs illud, tamen nos incusare. 991, 26. δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. 243, 6. Fœmininum, δικαία. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ quæ sit. 404, 22. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν, ὅπως δικαία γενήσεται. 179, 4. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα. 328, 2. νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. 230, 4. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην. 332, 4. τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. 373, 2. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς. 325, 14. Neutrum, τὸ δίκαιον, æquum, justum, jus et fas. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. 114, 24. οὐκ ἔστι δίκαιον, ὄντα [τινὰ subaudi] πολίτην, τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι. 198, 8. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτούς. 1392, 11. περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον σπουδάζειν. 211, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. πάντες ἡγοῦνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εὑρεῖν τοῦ παρὰ τούτοις εὑρημένου δικαίου. 642. 2. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας. hanc legem ipse tute tibimet sanxisti, has partes tibi injunxisti. 1291, 11. μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον. 341, 7. 212, 8. ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. 220, 5. ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἳ μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου· χρήματα μὲν γάρ ἐστι κτήσασθαι [f. addendum ῥᾴδιον], δόξαν δ' οὐ ῥᾴδιον χρημάτων πρίασθαι, pro sententia Demosthenis refert Stobæus p. 104, 1. quæ non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis ejus nescio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti hujus sententiæ similis est locus, qui p. 1429, 5. Demosthenis nostri legitur. b) titulus juris, locus, caput, argumentum, aut purgandi sui, aut alterius arguendi. ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον. 164, 24. πάνυ ἂν ἀχθοίμην, εἰ τοῦτο μόνον δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου. si solum hunc legis locum vitiosum —. 477, 6. τούτῳ ταὐτὸ δίκαιον ὑπάρχειν εἰκὸς παρὰ πάντων. idem jus, idem meritum, ob quod eum par sit ab aliis bene secusve accipi. 574, 15. οὐχὶ προσήγαγε τὸ δίκαιον τούτῳ. 615, 16. εἰ δ' ἄρ' ἠγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὡς νῦν φήσει, οὐ παρεσκεύαστο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. hoc usus prætextu. 1266, 2. ἐν πρὸς ἅπαντας ὑπάρχει μοι δίκαιον τοὺς τούτων λόγους. 1272, 16. In plurali, τὰ δίκαια, sive æqua et justa, sive jura et tituli juris, quibus fretus quisque agit, excusationes. πρὸς ἕκαστον δὴ τούτων ἀκούσατε, ἃ λέγομεν δίκαια. 1289, 27. τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται. 199, 17. ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι. conditione ea, ut præstet omnia uxori cuique legitima præstanda, et fruatur juribus omnibus honestæ matrifamilias competentibus. 1134, 16. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 14. ubi τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίων potest referri, quam ad insequens τοῖς ἀσθενοῦσι et ἰσχυροῖς. τὰ τουτουὶ τοῦ ἀγῶνος δίκαιά ἐστιν ἰσχυρά. 770, 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων παρ' ὑμῖν ἰσχύειν πλέον. 990. 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν ἑάλωκεν. juribus et punctis omnibus, quibus armatus tu possis aliquem actione ἐνδείξεως premere. 774, 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ, decora, καὶ δίκαια, jura, ἀναιρεῖν. 246, 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν ἀναπλεῖν. in Siciliam renavigare juris æqui illinc repetendi ergo. 887, 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν οἴει. 778, 22. πῶς γὰρ οὐ δεινὸν, τῶν αὐτῶν δικαίων ἠξιωκέναι, dignum censuisse, ut eædem pœnæ scriberentur legitimæ atque ex jure competentes, τοὺς ἐξεληλεγμένους ἀδικοῦντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τοὺς μηδ' εἰ κρίσεως ἄξιόν τι ἐργάσονται δήλους. 724, 13. ἀπολαύειν τῶν δικαίων. jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere. 218, 5. προσέρχῃ πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένος [scil. ἀπ' αὐτῶν] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις. unde exclusus es per omnia universi juris civilis capita. 778, 17. nam τὰ δίκαια sunt cuique convenientia, sive fructuosa et optabilia, sive molesta et ingrata atque damnosa, præstanda, fruenda, speranda, metuenda. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. 36, 7. εἴκοντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις. 802, 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτοῦ δείξων ἑκάτερος ὄντα μεθ' ἑαυτοῦ τὰ τῶν νόμων δίκαια. 771, 3. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. 1469, 22. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις. 206, 1. μὴ πρόφασιν δῶμεν βασιλεῖ τοῦ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ζητεῖν. inquirere in jura Græcis reliquis debita, atque salva conservanda, tuenda, eaque tueri violatoresque eorum ulcisci. 188, 21. τί οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ. cur non, adhuc in continente cum essetis, a debitore tuo tibi præstari curasti atque exegisti ea, quæ ille tibi ad securitatem crediti tui de jure præstare debebat; ut tibi de numis creditis bona fide reddendis caveret modis solitis atque debitis. 886, pen. ὑπὲρ αὐτοῦ ῥᾳδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθὺς, εἴ τι ἠδικοῦ. jus tuum repetisses. 951, 13. ὡς ἄτοπόν ἐστι περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ ποιοῦντα τὰ δίκαια. 198, 7. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον. in exercitio æqui juris, honestis artibus. 19, 22. δεῖ σκοπεῖν ἀεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα. 204, 19. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν. 208, 16. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν. 208, 10. τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. opportunitates temporum efficere valere, ut, quod e re vestra sit, id agatis, etiamsi æquo et justo repugnet. 214, 6. τῶν ὑμετέρων δικαίων προΐστασθαι. 700, 22. τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρεσκευασμένων, μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι. 199, 4. ἃ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων. 959, 10. εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται. 91, ult. οὗτος δὲ τηλικαῦτα δίκαια φυγὼν, καὶ σαφεῖς οὕτω καὶ μεγάλους ἐλέγχους παραλιπών. 874, ult.

δικαιοσύνη] istud οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι. 199, 5.

δικαίως] ἔργῳ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει Φιλίππῳ. 127, 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν. 142, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. δικαίως ἀκούειν ἀπολογουμένου. 227, 13. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν. 304, pen. δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως. 310, 21. εἰκότως καὶ δικαίως. 323, pen. ὑγιῶς καὶ δικαίως καὶ ἁπλῶς πεπολίτευμαι. 325, 17. ὅπως δικαίως καὶ ἀδίκως δόξῃ ταῦτα ὁ πατὴρ οὑμὸς διαθέσθαι. quocunque pacto, fas nefas sit, pensi non habens. 1108, 18. καλῶς καὶ δικαίως ἀκούσαντες ὑμεῖς ἅπαντα γνῶτε. 1180, 25.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ἐστὶν ἡ σωτηρία. 170, 27. πρὸς ἅπαντα ἔρχονται τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασταὶ — οἱ δ' ἀντίδικοι. 770, pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβεροὺς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶναι. 171, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. 215, 4. οἰκοδομῆσαι τοὺς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια. 268, 20. 785, 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα οὐ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς,

καὶ τοῦ δήμου αὐτοῦ· κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις δικαιόταται. 1316, 9. τὸ δικαστήριον sic nude dictum est p. 720, 24. Heliæa; id quod e versu penultimo ejusdem paginæ constat. et nescio, an alibi quoque.

δικαστὴς] δικασταὶ τῶν εὐθυνῶν. 53, 22. ἐνοχλεῖν ὑμῖν οὐ δικασταῖς τούτων οὖσιν ὑμῖν. 600, 1. ἀγορανόμος, ἢ ἀστυνόμος, ἢ δικαστὴς κατὰ δήμους γενόμενος. 735, 10. δικαστὴν αὐτὸς αὐτῷ γενέσθαι. 864, 11. τοῦ πατρὸς μὴ θέλοντος ἑαυτῷ δι' ἑαυτοῦ γενέσθαι δικαστοῦ. si pater ultro nollet æquo et justo concedere. *in sich gehen, die Unbilligkeit seiner Sache einsehen, und sich von selbst bequemen* [*to enter into himself, to perceive the unreasonableness of his own conduct and make a voluntary concession*]. 1240, 18. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε. 771, 22. τοιοῦτοι γένεσθε αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, οἷος οὗτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος. 1343, 25. *judex dictorum* est ille, qui consentaneam utrinque, tam ad accusandum, quam ad purgandum allatis sententiam æquam pronuntiat. διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὅ,τι γνώσονται. 1180, 4.

δίκη] a) Numen, quod æquo juri inter cives tuendo præest, injurias et scelera ulciscens. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα etc. 422, 10. τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν δίκην, ἣν Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθημένην. 772, 25. b) jus, quod injuriam passus a reo repetit, judex tribuit, quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, pœnæ. δίκαι commemorantur hæ: Ἀμφικτυονικαὶ, 331, ult. βλάβης, 522, pen. δημόσιαι, publicæ. quæ sunt, auctore Salmasio, eæ, ubi non soli læso, sed etiam alii cuicunque civi Atheniensi, cui jus esset in foro agendi, reum deferre licebat, etiamsi læsus ipse nil esset. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione damni nullum redibat emolumentum, sed mulcta fisco cedebat. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς, τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἱλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδέν ἐστι λῆμμα λαβεῖν ἐμοί. 523, 22. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι, καταγελάσῃ. 563, 27. publicis in judiciis sic procedebatur. fiebat a senatu præjudicium, tum reus judicio populi permittebatur, qui ejus causa in suffragia ibat, quo facto populus causam ad Heliæam minimam, seu D. virorum, aut ad mediam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, rejiciebat, pro gravitate causæ. 702, 22, sqq. δίκαι βλάβης et ὕβρεως qua differant. 522, pen. ἐμπορικαὶ, *Handelssachen*, und *Handelsgerichte* [*mercantile affairs, and courts of judicature which took cognizance of mercantile concerns*]. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς. Macedonibus puta cum Atheniensibus, ante Philippum regem. 79, 22. δίκην ἐμπορικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου. 571, 21. ἐπιτροπῆς δίκην τινὶ λαγχάνειν. aliquem in foro accusare male gestæ tutelæ. 853, 18. ἴδιαι. 298, 2. δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν. 522, 26. δίκαι ἴδιαι ἐν τῷ τότε καιρῷ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀνεβάλλεσθε διὰ τὸν πόλεμον. 1102, 16. μεταλλικαί. 976, pen. πατρῴων, id est, ὑπὲρ τῶν πατρῴων. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις. 539, 23. δίκης ἀργύριον, est, aut illud æs, de quo ista in causa certatur, aut mulcta reo dicta. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐκομίσατο. mulctam a me auferebat. 1162. 18. nam interdum δίκη idem significat, atque καταδίκη. vide in calce hujus articuli. κληρονόμος τῆς δίκης. hæres pœnæ, ad quem jus devolutum est pœnas a violatore repetendi. 521, 18. δίκης παρά τινος τυγχάνειν. 560, ult. δίκην διδόναι] εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἂν μεθ' ὑμῶν δικαίως, ἐν τοῖς διδοῦσι γιγνοίμεθ' ἄν. 1300, 9. pœnas sumunt, repetunt, seu actor, seu judex; pœnas dat reus. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς. 271, 18. εἰσάγειν] οὐδ' αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εἰσάγων, scil. εἰς τὴν πόλιν, aut, εἰς τὴν ἀγοράν. 268, 3. εἰσέρχεσθαι] οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. ἐκτίνειν] τὴν δίκην, id est, τὴν καταδίκην, mulctam, ἐξέτισα. 1159, 3. et 17. ἐπάγειν] causam querelæ dare. 277. 11. causam forensem in aliquem immittere, veluti sævam bestiam, necessitate litigandi eum implicare. 331, ult. ἔχειν dicuntur, quibus satisfactum fuit quoquo modo. τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἵ γε πεισθέντες. 521, 15. λαγχάνειν. 539, 23. 853, 18. λαμβάνειν] ἡ πόλις δίκην αὐτὴ παρ' αὐτῆς λήψεται. ipsa sese puniet. 110, ult. οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγύς. 229, 12. 518, 20. 1300, 8. ὀφλεῖν] debere pœnas, h. e. a judicibus ad pœnas dandum condemnari. 1158, 19. ποιεῖσθαι δίκην, dicuntur judices ultionem exercentes. 1018, 16. συντελεῖν δίκην κατά τινος. 277, 14. τελεῖσθαι] perficere, ut dies et forum sibi actori adversus reum a judice detur. πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων ἡμᾶς περὶ ὧν αὐτοὺς ἀφήκατε, εἰκοστῷ νῦν ἔτει δίκην τελέσαισθε ὑμεῖς. 990, 1. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων. 371, 19. 645, 27. μὴ προσήκοντος ἐγκλήματος φεύγειν δίκην. 985, 6. δίκη denique pro καταδίκη, mulcta, usurpatur, ut 1159, 3. et 17.

διοδύρεσθαι] διωδύρετο τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. 1248, 19.

διοικεῖν] rem, præsertim familiarem, fiscum, administrare, dispensare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In activo. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν, remp. h. e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus civitatis continetur, facienda, ἀπὸ τούτων, his e vectigalibus, δέοι διοικεῖν. 15, 22. τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν. 35, 26. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα [id est εὐτρεπίζοντα] Φιλίππῳ. 58, 18. τἀνταῦθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βούληται. 77, 27. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς γνήσιος διῴκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς. 118, 27. πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα, ἃ Καλλισθένης διῴκησε. 467, 17. ὅπως, ἄν τινος ἐνδεῖ πρὸς τὰ Παναθήναια, διοικηθῇ. si quid opus sit, comparetur. *herbey geschaft, angeschaft werde* [*may be furnished, may be provided*]. 708, 25. ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν καλῶς διῴκηκεν. egregie collocavit. *treflich angebracht, wohl versorget* [*remarkably well settled, well provided for*]. 763, 6. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 7. ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστὶ διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων. talia gerere, ut e. c. sunt tuitio et conservatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. 729, 22. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν. reip. præstanda præstare. *den Aufwand an Steuern und Gaben bestreiten* [*to meet the expenditure by taxes and donations*]. 832, 23. ἀπορῶ τἄλλα ὁπόθεν διοικῶ. unde sumam, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam. 834, 19. τοῦτον καθήμενον καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *er führte das Wechslernegotium* [*he carried on the trade of banker*]. 1111, pen. οὕτω διοικήσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ, negotium ita gesturum esse a re meaque suaque, ὅπως ἑκάτερος ἡμῶν ἕξει τὰ δίκαια. 1172, 24. ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν, quem corpore quæstum factitabat, is tantum haud referebat, *brachte so viel nicht ein* [*it did not produce enough*], ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν, *dass die Haushaltung davon hätte geführet werden können* [*to defray the household expenses*]. 1357, 7. τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω. *ich mich mit euch abfinde* [*I clear off matters with you, I satisfy you*]. 1484, 3. In medio: ex animi sui sententia aliquid gerere, constituere, præsertim machinari callidis, clandestinis, malitiosis artibus, cupita consequi, colludere cum aliquo. μετὰ πλείστης ἡσυχίας πάνθ', ὅσα βούλεται Φίλιππος, διοικήσεται. 93, 8. διοικεῖσθαι τῶν ἰδίᾳ τι συμφερόντων. 179, 24. ἵνα, ἐὰν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, ἃ βουλόμεθα ὦμεν διῳκημένοι. peregerimus, adepti simus. 287, ult. τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διῳκήσατο. 309, 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥᾳδίως. 1089, 8. διοικούμενον οὕτως ἀδίκους πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoriis artibus hamantem. 1092, 5. et 22. διοικησαμένου πρὸς Κτησικλέα. colludens cum Ctesicle clandestino pacto inito. 1327, 23. προσήκει τοὺς ἀντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι διοικεῖσθαι. prout ipsi voluerint potuerintque alii alios persuasionibus perducere, ita inter se transigere atque componere. 1328, 4.

διοίκησις] administratio rei, tam privatæ, quam publicæ, h. e. fisci, et fiscus ipse; neo non sumtus faciendi. *die Haushaltung, die Casse, der Aufwand* [*household expenses, disbursement, expenditure*]. bini erant Athenis Strategi, seu prætores, alter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, alter ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως ærario præfectus. 238, 14. ejus erat, μισθοδοτεῖν, copiis militaribus stipendia numerare. 265, 12. ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ θύηται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἱκανή. ærarium sufficiat sumtibus faciendis, 708, 24. τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. administrationem redituum publicorum, tam sacris faciendis, quam tuendæ reip. consecratorum. 730, 24. χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοικήσεως. exclusa quotidianorum alimentorum præbitione. præter diaria. *ohne was täglich in der Haushaltung drauf geht* [*except the daily disbursements for household expenses*]. 1111, 10. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *der Ueberschuss, der baare Cassenbestand, nach Abzuge der nöthigen Ausgaben* [*the overplus, the bare remaining ready money after the expenses had been paid*]. 1346, 20. ἡ διοίκησις συχνή. sumtus in rem familiarem tuendam faciendi crebri spissique erant. *es gieng viel drauf* [*there were considerable disbursements*]. 1359, 9. ἐκεῖνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν [scil. μέρει] τῆς πολιτείας τάξας. sese consecrasset administrationi rei fiscalis. 1474, 13.

διοικίζειν] dispescere, diducere habitationes hominum, quæ olim continuæ et densæ fuissent, raras facere, spargere passim. τὴν Θηβαίων πόλιν διοικιεῖν. civitatem, quæ nunc una sit, unis mœniis conclusa, plures per vicos esse dispersurum. 59, 15. διῳκισμένοι κατὰ κώμας. 366, 27. διοικίζειν τῷ λόγῳ. 445, 26.

διόμνυσθαι] dejerare, (nam de in compositis interdum respondet Græco διὰ) h. e. cum obtestatione deorum, jurato, seu affirmare aliquid, seu infitiari, cum exsecratione sui suorumque necessariorum. καταρώμενος [scil. σεαυτῷ] καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναί σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα

[scil. κοινόν]. 320, 7. ἃ γὰρ εὐθενούντων τῶν πραγμάτων ἠρνεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε. 321, 8. διομεῖται κατ' ἐξωλείας ἑαυτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας ὅ τινα αἰτιώμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον. 642, 14. διομῇ ἐπὶ Παλλαδίῳ. cum jurejurando affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris insimulas, occisam esse. 1160, 25. διόμνυσθαί τινα, rara dictio, pro, jurejurando aliquem opponere ultioni deorum perjuria vindicantium. ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτοὺς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἂν ἐτόλμησά. 1161, 16. ἀξιῶ αὐτὸν ἀναβάντα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον. 1190, 12. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά. 1204, 22. μαρτυρούντων καὶ διομνυμένων. 1305, 10. 1310, 26. 1312, 20.

διομολογεῖσθαι πρός τινα. 840, 5. διομολογησάμενοι τοὺς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων. palam spondentes reddendum fœnus in utrovis horum emporiorum. 1284, 13.

Διονύσια] τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἐπὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι. 50, 5. Διονύσια νικησάντων αὐτῶν χορηγούντων. 1045, 21. in hos ludos magnos apparatus sumtusque faciebant Athenienses. 50, 8. τὰ μεγάλα. 243, 16. quæ etiam nude τὰ Διονύσια usurpantur. 243, ult. Liberalia in Piræeo, alia ἐν ἄστει, alia in Lenæo. 517, 27. in Liberalibus, et nescio an aliis quoque majoribus ludis nexi exsolvebantur vinculis. 614, 23.

Διόνυσος] ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνή. 1370, 1. 1371, 2. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371. 4. Bacchum in funere nominare, nefas erat. 1398, pen.

διοπτεύων τὴν ναῦν. 929, 20. videtur ejus munus fuisse, ut rerum omnium navigio necessariarum sufficientes adessent copiæ, ut merces salvæ conservarentur, neque furtis minuerentur, neque imbribus aliisve modis corrumperentur, ut remiges nautæque facerent officium, et satis pascerentur, propemodum similis ei, quem *Schifskeller* [*a Purser*] usurpant nostrates.

διορθοῦσθαι] διωρθωσάμην ὑπὲρ ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ ξένου. periculum mihique et peregrino imminens præcavi, et prudenti occupatione averti. 895, 23. διορθώσασθαι τὰ ἀγνοούμενα. corrigere peccata. 1463, 18.

διορίζειν] definire, reperitur etiam in activo, sed sæpius in medio. ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διωρικέναι. 317, 24. κἂν οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι, legislator puta. 505, 19. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρῶτον ἁπάντων λέγω καὶ διορίζομαι. 112, 18. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται. 239, 10. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο. definivit subtiliter distinguendo, aut etiam atque etiam diligenter inculcavit. 263, 25. ἔγωγε ὁρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμένα καὶ τεταγμένα οὕτω πως τὰ τοιαῦτα. 317, 15. βουλόμενος ἀγῶνι [certamine forensi, judicio] καὶ δικαστηρίῳ μοι διωρίσθαι, confirmari, et ad omnes perspicuis, disertis verbis demonstrari, παρ' ὑμῖν, ὅτι τἀναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται. 410, pen. παραβὰς τὸ διωρισμένον, præscriptum et assignatum, ἐκ τοῦ νόμου δικαστήριον. 629, 10. περὶ τῶν ἰδίων ἃ χρὴ ποιεῖν διωρίσμεθα. operam dedimus, ut præscriberentur nobis atque definirentur leges. 760, 13. διαῤῥήδην ἡμῶν διορισαμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. cum disertis verbis cavissemus, excepissemus. 1286, 12. βούλομαι δὲ ὑμῖν τὸν νόμον πόῤῥωθεν προδιηγήσασθαι, ὡς ἐτέθη καὶ πρὸς οὓς διωρίσθη. et ad quos peculiariter atque exclusive restricta fuerit. 1376, 24. διωρίσατο τὸν νόμον εὐθέως ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτούς. statim in ipsa jam rogatione illa sua legis auctor disertis verbis cavit, et cum ipsis depectus est, ut illa vetusta lege se scirent vellentque teneri, qua civitate donati quicunque aditu ad honores atque sacerdotia excluderentur. 1381, 17.

διορύττειν] sensu proprio et primigenio. Χεῤῥόνησον τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει. 73, 8. διορύξας τὸ δεσμωτήριον ἀπέδρα. 787, 13. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας. 1268, 12. b) figurato, translato. οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διορωρύγμεθα. confossi, perforati sumus, h. e. corrupti, pessumdati. 118, 11. τῷ δὲ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα οὐδενὸς λείπεται. 1111, 2.

Διοσκουρεῖον. 390, 26.

διπλάσιος] κοινοῦ κινδύνου τοῖς Ἕλλησι περιστάντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο. 306, pen. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν, [scil. ἔκτισιν, aut τιμὴν, aut ποινὴν, aut ζημίαν]. judices eum ad depensionem dupli condemnanto. 733, 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλασία γέγραπται αὐτοῖς. 738, 24.

διπλοῦς] διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. 617, 23.

δὶς] bis. τῇ πόλει ἡμῶν οἱ Ἕλληνες [sc. εἰσὶ] δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι. 151, 2. δὶς συμπαραταξάμενοι, scil. cum Thebanis. 300, 15. οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὔτε δίκας, οὔτ' εὐθύνας εἶναι. 502, 2. οὐδ' εἰ δὶς τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐστί. 767, 7.

δισμύριοι. 45, 12.

δίστασις] dubitatio, controversia, discidium. ὁσίως ἄνευ διστάσεως ἐψηφίσαντο. 1318, 10.

διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον δωρεάν. 329, 16.

διττὸς] διτταὶ συνθῆκαί εἰσι τοῖς Ἕλλησι πρὸς βασιλέα. 199, 9.

δίφρος ἀργυρόπους. 741, 6.

διχῇ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ διχῇ τὴν βοήθειαν εἶναι. 14, 17.

διχόθεν] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται. 614, 7. 754, 13. διχόθεν μισθοφορεῖν. 739, 6.

διχοστασία] discordia, seditio. διχοστασίης ἔργα παύει. 423, 4.

διωθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθοῦντο. 384, 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην, amoliar, defendam, profligem, καὶ ἄλλος τις ἂν, ψευδῆ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνήρπασμαι. 555, 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβουλήν. 1342, 19.

διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τὰ συμβαίνοντα διώκειν. 51, 20. ἀεὶ τὰ συμβαίνοντα διώκετε. eventus consectamini, h. e. ea agitis, quæ in præsens, ad breve tempus, expediant, incrustent ulcus, non sanent, neque funditus exstirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dudum ante prævisa. 137, 4. μόλις γὰρ οὕτως ἐλπὶς ἐκ πολλοῦ [scil. τοῦ διαστήματος] διώκοντας τὰ προειμένα ἑλεῖν δυνηθῆναι. 1440, 7. b) sensu forensi: accusare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης. 228, 5. ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ ΛΕΓΕΙΝ etc. nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphonteæ formulam, vel locum hunc, quo dicor saluberrima quæque suadere et agere —. 244, ult. ψευδομαρτυριῶν διώκων. 848, 17. οὗτοι γὰρ γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν, id est, εἰς τοῦτο τὸ ἔγκλημα, δι' οὗ νῦν ἐμὲ διώκουσι. 988, 22. δίκην διώκειν, id est, διὰ δίκης τινὰ διώκειν. actione forensi aliquem persequi. 1270, 3. ἀνελομένου τὴν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. habes hic verbum hoc gemino cum accusativo constructum, altero personæ, altero rei. resumente, reprehendente Epæneto accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus. 1368, 8.

διωμοσία] idem quod ὅρκος simplex. interdum tamen juramentum utrinque præstandum indicat, vi præpositionis διά. τῷ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διωμοσίας ταὐτά. a reo autem præstanda sunt eadem circa juramentum mutuum. 643, 3.

Διώνη] mater Veneris, ejusque oraculum. 437, 10. 531, 20. 1487, 2.

δίωξις] ὀμωμόκατε δικάσειν περὶ ὧν ἂν ἡ δίωξις ᾖ· pronunciaturos solummodo de capitibus accusationis: ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι, illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibito judici ad impetrandam accusandi veniam. 1116, 27. οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τούτων [id est ὑπὲρ τούτων, vel χάριν τ.] δίωξιν εἶναι. leges edicunt, ut hero cognatove horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, læsorem ipsorum in jure persequi. 1160, 24.

διωρυχὴ] οὗ ἔμελλε διωρυχὴ τοῦ Χεῤῥονήσου ἔσεσθαι. 86, 17.

δόγμα] δόγματα κοινά. pacta conventa, in quæ utrinque consensum fuit. δόγμα Ἀμφικτυόνων, quo cultura agri circa Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur. 278, 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator fœderis Græcorum declaratur. 278, 26. τὰ τουτωνὶ δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα. 804, 16. lex appellatur δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων. 774, 19.

δοκεῖν] ὑμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅντινά μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτά. 9, 14. δεδογμένους ἀνδροφόνους, id est, περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσὶν ἀνδροφόνοι. 629, 17. οὐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἠκούσατε. 1442, 4.

δοκιμάζειν] πόλιν — οὐκ ἐκ τῶν ὠνίων εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ. 144, 19. τῶν πρότερον, ἢ ἐγὼ [scil. ἐδοκίμασα], ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων. 281, 25. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, cautorem vel præconem si quem deligere velitis, vocem ejus ante omnia spectatis atque tentatis. 449, 26. Senatores forte ducti, antequam honorem capesserent, examen subire tenebantur vitæ antegestæ, sortis nascendi, facultatum etc. βουλεύειν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγόρει. 551, 1. λαγχάνει βουλεύειν Ἀπολλόδωρος· δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ὀμόσας τὸν νόμιμον ὅρκον etc. 1346, 3. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν — συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ, καὶ συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῄει εἰς τὴν ἀρχήν. 1369, 18. examen ejusmodi subibant item liberi Atheniensium, cum puberes facti, suæ spontis esse, rem ipsi suam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inscriberentur. εἰσφέρων οὐκ ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης — ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὧν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι. 565, 17. ἕως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθείην. 814, 20. nec non civitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 1381, 6. ἔπειτα τοὺς δοκιμασθέντας, probatos in scrutinio, ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ. 1381, 10. δοκιμάσαι ὅ,τι πρακτέον ἐστὶ νέον ὄντα, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου σημεῖόν ἐστι. 1408, 7. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ἅπαντα ὀρθῶς, ἐστὶ μηδὲν οἴεσθαι πρότερον γινώσκειν, πρὶν μαθεῖν. 1422, 2. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε. 1442, 7.

δοκιμασία προτέρα. 1318, 13. scrutinium prius est, sub Antiphilo, cum Alimusii quærerent, num quis, municipalem

suum qui se ferret, civis esset, nec ne. δοκιμασίας ἐν ἀγῶνι γίνεσθαι. 1417, 10.

δοκιμαστὴς] modo est probator, explorator, scrutator, modo approbator, suffragator, laudator. οὐ μόνον συνηγόρους, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς τῶν τούτῳ πεπραγμένων. 556, 17. δοκιμαστὰς αὐτοῦ τοῦ πράγματος γενομένους. 1167, 20.

δολοφονεῖν] ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐκεῖνος ἐτελεύτησε. 401, 26.

Δόλοψ] Dolopes nominantur pro nota universa hominum abjectorum, contemnendorum. 246, 2.

δόξα] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοί. 23, 2. δόξαν καταλείπειν κρείττω τῶν φθονούντων. 35, 11. σοὶ μὲν παππῴα καὶ πατρῴα δόξα. 150, 26. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δὲ ἀσφαλείας. 154, 25. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεεῖς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155, 3. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν, ὡς εἰσι δημοτικοί. 164, 9. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τοὔνομα. 171, 22. δόξαν ἐκφέρεσθαι τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν. 178, 7. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν. 180. 8. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι. 191, 10. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 5. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν. 247, 15. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο. 252. 10. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν. præterquam quod insignem gloriam attulit. 255, 10. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε βηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν. 259, 1. τῇ πόλει ἢ πλέον, ἢ ἔλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίᾳ πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης. 269, 8. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι. 303, 20. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς. 304, 3. κτῆσιν εὐνοίας, ἢ δόξης. 328, ult. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. 385, 11. οὐ μόνον, εἰ μὴ χρήματ' ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστήν. 459, 26. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν, τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρά. 617, 8. περὶ κτῆσιν χρημάτων οὐδεπώποτ' ἐσπούδασεν ὁ δῆμος, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν ἄλλο. 617, 11. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφ' ὧν ἀνακούσωσι παρίσταται. opinatio sententiæ, h. e. visum illud, unde manat sententia judicum, enascitur penes eos ex iis, quæ audiunt. 652, 26. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντα τρόπον ἀναλίσκοντες, οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀφανίσαι. 689, 26. εἶθ' οὗτοι κληρονομοῦσι τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν. 690, 14. δόξαν οὐ χρηστὴν κατὰ τῆς πόλεως ποιήσετε. 765, 15. τοῖς ἠμεληκόσι δόξης ἄδεια γέγονε ποιεῖν ὅ,τι βούλονται. 1232, 17. τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι. opinatione suspicantes. 1400, 4. Sententiam Demosth. huc pertinentem a Stobæo servatam v. sub δίκαιος. τῆς ὑπὲρ τῶν πράξεων δόξης οὐδεὶς τηλικοῦτός ἐστιν, ὅστις ἔσται κύριος. opinationis et famæ vulgaris de rerum gestarum valore nemo est penes quem sit arbitrium. 1433, 11. φαύλην δόξαν, existimationem, ἡ πόλις λαμβάνει. 1475, 23. δόξαν περὶ τελευτήσαντος ἔχειν τὴν ἐναντίαν, ἣν περὶ ζῶντος εἶχετ' ἐκείνου. 1479, 5.

δόρυ ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. in exsequiis hastam præferre. 1160, 14.

δορυάλωτος] πόλεις δορυαλώτους ποιεῖν. 289, 7.

δορυφορεῖν] δορυφορούμενοι τοῖς τοῦ τυράννου στρατοπέδοις. 214, pen. 218, 23. δορυφοροῦντες τὴν ἑκάστου τούτων σωτηρίαν. 661, 8. ἐδορυφόρει τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς μισθὸν λαβών. 683, 3.

δουλεία] τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας εἵνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι. 138, 6. ἀπάγειν εἰς δουλείαν. 196, 3. 213, 27. αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν. 424, 9.

δουλεύειν ὑμεῖς οὔτ' ἐθελήσετε, οὔτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε. 104, 18. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσι. 117, pen. οὐ γὰρ ἄνευ λόγου, οὔτε τόθ' οὕτως ἑτοίμως εἶχον πρὸς ἐλευθερίαν ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν. 120, 14. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 4. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ. 132, 14. εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν δουλεύσει. 187, 3. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν. 212, 20. φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τοῦ θανάτου. 296, 22. ἐκεῖνος ὁ δουλεύσων ἔσται τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν. emolumentis e pace efflorescentibus ipse serviet, h. e. tanti ea faciet, et tam pertinaciter amplectetur, ut, quo iis potiatur, nullas sit, quamvis duras, conditiones recusaturus. 389, 7. ἃ πάντα θνητά ἐστι, καὶ τῇ διανοίᾳ δουλεύειν οὐκ εἴωθε. id est, non manere penes eum, qui iis uti frui semper ad vitæ finem usque cupiat, sed sæpe eum invitum, nec opinantem deserunt. 1412, 27. E vulgata, a qua οὐκ abest, hæc exsistat sententia: quibus nullus inest verus, certus, constans ex ipsa natura cujusque rei efflorescens valor, sed tanti penes quemque fiunt, quanti cuique videntur esse, alii pluris, alii minoris.

δουλικὸς] πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν. 1313, 2.

δοῦλος] ἀπεύχεσθαι δεῖ τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι. 102, 16. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη. 102, 19. καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις αὐτῆς μετεδώκατε [τῆς παῤῥησίας puta]. 111, 10. τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει. 119, 13.

δοῦλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέρχονται. Servi gratiæ in comitiis, h. e. qui metu amittendæ auræ popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratuum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studiis ejus inserviunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. 171, 17. ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ. 215, 25. δούλη de oppido in potestatem redacto. δούλην κατέστησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑμετέραν. 383, 24. δοῦλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων. serviebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin injurias, indignitates, probra quæque auribus æquis admitteret, oreque sicco devoraret, metu, ne oggannienti ipsi adversarius has criminationes objectaret, easque graviter urgendo discrimen capitis conflaret. *Sein Gewissen schlug ihn, er durfte sich nicht verantworten, noch sich rüppeln, sondern verschlucken und verbeissen, aus Furcht, der Widersacher möchte sonst das Maul noch weiter aufthun [he was conscience stricken, and durst not move, or make a reply, but listened tamely to, and swallowed, what had been said, through fear least his opponent should utter things still stronger].* 406, 18. ἀκούετε τοῦ νόμου τῆς φιλανθρωπίας, ὃς οὐδὲ τοὺς δούλους ἀξιοῖ ὑβρίζεσθαι. 529, ult. δούλου et ἐλευθέρου differentia. 610, 2, sqq. 752, 12. φανήσεται γὰρ (prætensum patris mei testamentum) οὐ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος ἐοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου, ὅπως μὴ δώσει δίκην σκοποῦντος. 1109, 27. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι. 1374, 2. πάντων ἀκουόντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δοῦλον ἔφη, καὶ ἐκ δούλων εἶναι. 612, 2. locus insignis de pretiis servorum artem aliquam callentium 816, 5. seqq. ubi ait mancipiorum enses fabricantium unum quodque caput quinis senisve minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quæstum annuum retulerint. Mercedem operæ, quam servi, conductori præstabant, non ipsi servi, sed eorum domini auferebant. Contra heri pro maleficiis servorum plectebantur. 1253, 1, seqq.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης. 322, 13. 422, 14.

δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς πόλεις, e Demosthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte obversabatur ei καταδουλοῦται. p. 249, 2.

δράκων] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398, 24.

δρᾶμα] fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα οὐδεπώποτε ὑπεκρίνατο. Phœnicem Euripidis puta. 418, 3.

δρᾶν] πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τὸν δράσαντα, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] ποιοῦντας. 159, 24. ut ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) est peremtus, ita ὁ δεδρακὼς est homicida. 632, ult. ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας [scil. τὸν φόνον], ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. 1331, 2. οὐδ' αὐταῖς ταῖς δρώσαις τὰ ἱερὰ οἷόν τε ἐστὶ λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα. 1372, 2.

δραπετεύειν. 1046, 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἥκετε ἄν. defugientem functiones munerum adigeretis ad ea capessendum. 1049, 3.

δραπέτης] Ἀφίδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ, ζητῶν. 1348, 8.

δραχμὴ] ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμάς. quibus mulctabatur actor, qui ne quintam quidem suffragiorum partem tulisset. 261, 20. δραχμὰς χιλίας παρ' ὑμῶν ἐφόδιον λαβὼν, ὅσα [scil. χρήματα, nisi mavis ὅσας legi] παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως [scil. οἱ πρέσβεις ἔλαβον]. 390, 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα. mercede binarum ternarumve drachmarum. 403, 21. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ του, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε. 689, 8. πιστεύων ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δέδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta. 938, 17. τιθέντος δέ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. deponente me drachmam eam, quæ deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur. 1190, 6. ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμάς. 1231, 11. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῒ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν. 1459, ult.

δρέπεσθαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται. nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus ejus percipiat, ditionem nostram minuens et sociorum haud paucos a nobis abalienans, intereadum hic domi desidemus, absentes a locis, ubi res geritur. 10, 6.

δρομικὸς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους. 1408, 15.

δρόμος] ἵππου δρόμον ἡμέρας [id est, ὅσον ἵππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν βασιλέα. 428, ult. τῶν δρόμων φιλοπονία. 1408, 21.

δύναμις] facultas, potestas, potentia, vis, copiæ rei cujusque, præsertim militares et pecuniariæ ad remp. domi forisque gerendum; nec non facundia, eloquentia. οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κεκτῆσθαι. 20, ult. ὁ ἔχων δύναμιν ἀεὶ συνεστηκυῖαν περὶ αὐτὸν, καὶ προειδὼς ἃ βούλεται πρᾶξαι, ἐξαίφνης ἐφ' οὓς αὐτῷ δόξῃ, πάρεστιν. 92, 23. οὐχ ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάσαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν. 94, 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. 108, ult. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem

valet. 114, 25. ποῖ ποτὲ ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ ποῦ φανήσεται. 137, 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνοις περιγέγονε. 144, 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀῤῥωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν. 152, 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει. 168, 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη. 180, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. 180, 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν. 180, ult. φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν. 292, 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [ejus, quod oratores efficere valent, animos audientium commovendo et flectendo] τὸ πλεῖστον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίους ὄντας. 318, 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν οὐ τῷ συμβούλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε. 322, 21. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστίν. quæ improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentiæ in dicendo, et, quæ facundiam consequi solet, potentiæ in rep. gubernanda, ea noxia est civitati. 450, 11. οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα καταστῆσαι. 596, 21. contra ἀδύνατος est infacundus, ut in illo: τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει Φορμίων. 944, 1. περιγενέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ. 1403, 15.

δύνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύναται, vult, designat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν. 103, 27. τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο; quid hoc volebat? quo tendebat? 233, 26. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ. 373, 4. δυνάμενος [subaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν. 1187, 8. pari modo δυνηθέντες sic nude usurpatum est p. 484, 25. pro, per præpollentem suam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ. potens es in rep. quam geris. 581, 8. 742, 23. 1187, 8.

δυναστεία] παρέχεσθαι εἰς τὴν δυναστείαν. 117, 4. ἆθλος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας. 316, 18. ἐργασία καὶ δυναστεία. 772, 1. ᾔσθησθε τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζουσιν. 1467, 12.

δυνατὸς] γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. sententiam, quam fieri et excogitari potest, æquissimam. 704, 6. ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι. 193, 10.

δύνειν] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν. 197, 7.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς τῶν Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν. 1213, pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι. 785, 6.

δύσκλεια] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε. 1396, 18.

δυσκολαίνειν. 970, 27.

δυσκολία] ὁρῶ τὰ πράγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα. 57, 2. δυσκολιῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι. 997, 26. 1428, 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος. 73, 4. εἴ τι δύσκολον, inimicum, acerbum, πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς. 286, 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, εἴ τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. 291, 21.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν. 1316, ult. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν. 381, pen. δυσκόλως ὁρᾶσθαι διακείμενον. 1402, 10. τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας. 1475, 20.

δύσκριτος] προϊστάμενα γὰρ πάντα εἰς ἕνα καιρὸν δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν. 1393, 20.

δύσμαχος] difficilis superatu, domitu, tractatu, confectu. ὃ δυσμαχώτατόν ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων. 10, 8.

δυσμεναίνειν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο. 300, 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς. 61, 27. ἥκειν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν. 154, 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκου — προϊστάμενος. 1469, 13.

δυσμενὴς χθονὸς (pro χθονί). infestus patriæ. 419, 5.

δυσνομία παρέχει πόλει πλεῖστα κακά. 422, 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος. 41, 8. et 156, 9.

δύστηνος] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421, 20.

δύστροπος] ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολός τίς εἰμι καὶ δύστροπος ἄνθρωπος. 73, 4.

δυστυχὴς] τίς οὕτω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, παῖδας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται. 187, 6.

δυστυχία] solebat Demostheni exprobrari, h. e. sors nascendi fatalis, ut, quicquid ageret, id in pestem patriæ verteret. 1486. epistola 4, 2.

δυσχείρωτος] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστι. 1412, 22.

δυσχεραίνειν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες. 240, 14. τὸ πρᾶγμα δυσχεραίνειν. 542, 9. δυσχεραίνειν ἢ προσίεσθαι πονηρίαν. 770, 8. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ. 1274, 23. τοὺς ἐραστὰς ὁμιλίαν δυσχεραίνοντας. 1402, 7. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. 1489, 7.

δυσχέρεια] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχούσης. 213, 22.

δυσχερὴς] τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλονται. 146, 26. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων. 257, 23. οὕτω δ' ἀτόπους τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι. 439, pen. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι [τοὺς λόγους puta]. 491, 17. οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται. 658, 19. δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς πᾶς ὁ λειπόμενος βίος γένοιτ' ἄν. 1396, 16.

δύσχρηστος] difficilis, sævus, intractabilis. 1342, 1.

δυσωπεῖν] οὐκ ὀῤῥωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι. 127, 25.

δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλῶν. mensuras vel sextarios vini denis binis drachmis vendens. 1045, 4.

δωρεὰ] οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες. 157, 6. τὰς πολιτικὰς δωρεὰς οὕτως ἐκεῖνοί τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς. 173, 1. sunt, quæ civibus a civibus dantur, domi fruenda, ut statuæ æneæ, immunitates, jus epulandi in Prytaneo, quibus versu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δωρεαὶ, honores et præmia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. 243, 6. δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν. 264, 17. μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὧν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε. 323, 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum civitatum comparantur. 461, 18, sqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἣν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεὰν οἱ Μιτυληναῖοι, εὐθὺς αὐτὸς ἐκομίσατο. 1019, 22. οὐχ ὅτι δωρεὰς [*Sporteln, casual emoluments*] καὶ προσόδους [*Gefälle, perquisites*] ἐκ τούτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν. 1475, 1. munus magistratui annuo imperio decedenti dari solitum erat corona aurea, si magistratus visus fuisset rem bene præclareque gessisse. 594, 25, et sqq. ἵνα σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις. ut memoria tributi beneficii etiam ad posteros prodatur atque propagetur. 1381, 12.

δωρεὰν] adverbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα. 394, 20. διτάλαντον εἶχες ἔρανον δωρεάν. 329, 16. δωρεὰν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίσταμαι. 1044, 21.

δωροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι. quo summas rerum is, cujus in potestate sunt, largitori prodat atque vendat, ut sunt arma, socii, loca munita, castra, classes, etc. 109, 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δωροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι. 120, 24. τῶν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι. 240, pen. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε, περιποιεῖ. 242, 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστί. acceptatio largitionum prægreditur illa facinora, quæ dixi, quæ sunt istius corruptelæ effecta et quasi proles quædam. 427, 5. ὃν ἂν δωροδοκοῦντα ἴδητε, τοῦτον καὶ προδότην εἶναι νομίζετε. 427, 7.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων. 236, 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417, 10.) sed num δωροδοκεῖν τι dicitur et Græcum est, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος, pro largitionibus aliquid prodere, vendere. p. 446, 20.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδοὺς, ἢ δεχόμενος. corrumpendi juris ergo in foro dicundi. 1137, 3.

δωροδόκος] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι, καὶ τοσαύτην. 245, 15.

δῶρον] οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα. 263, 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν. 343, 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα. 343, 19. Estne Demosthenis hæc dictio, ab Aristide de Dict. Civili p. 230, 16. citata: πάντα μὲν οὔτ' ἂν ἔγωγε δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὔτ' ἂν ὑμεῖς ἐβούλεσθε ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον. 550, 1. 551, 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εὕρημα καὶ δῶρον θεῶν. 774, 18. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσοῦν ὁμιλίας ἐξαρέσηται. 1396, 25.

δωροτελεῖν] præstando munere volo, ut hostia e. c. aut donario, necessitate voti se exsolvere. *sein Gelübde bezahlen* [*to perform his vow*]. 1072, 25.

E.

ἐὰν pro ἂν simplici. ὃν ἐὰν ὁ δῆμος βούληται. 436, 8. 733, 4. 1152, 14. ἐὰν μὴ pro εἰ μὴ, præterquam quod, excepto quod, nisi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λῦσαι μηδένα, ἐὰν μὴ [subaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις. 710, 18. μηδὲ — [scil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [scil. νομοθετῇ] ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον. 715, 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [scil. τιθῇ τις] τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολίταις. 759, 6. ubi aut ista, quæ dixi, tacite supplenda sunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ, *sin autem minus*, h. e. quod si autem id, quod dixi, minus fiat, aut ejus fiat contrarium. 720, 26.

ἐᾶν] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα. 133, 18. ἐὰν δ' ἐῶμεν, [scil. τὸ ζητεῖν] ἔσται. 184, pen. νόμον καταβαλόντα ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ. 260, 24. τοὺς πρὸς ἐμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα. 319, 7. τἄλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω. silentio transmittam. 519, 18. ἐᾶν. in vivis sinere manere cædis reum, ab eoque talionem nullam reposcere. 634, 5. 646, 16. ἐάσω τό γ' ἐπελ-

θον ἐμοὶ εἰπεῖν. omittam dicere. 206, 27. λύσασι μὲν τοίνυν τὸν νόμον — ἐῶσι δὲ — id est, μὴ λύουσιν, ἀλλὰ ἐῶσι κυροῦσθαι καὶ ἐπικρατεῖν, vel ἐῶσι κατὰ χώραν. non moventibus, non abolentibus. 638, pen. ἐᾷν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν. 832, 21. ἐᾷν τινὰ, in sensu forensi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. οὐδ' εἴας ἂν ἐμέ. 983, 7. τοῦτον δὲ οὗτος τὸν ἐχθρὸν εἴασε. 1336. 11.

ἐαρινὸς] vernus. ἐαρινὴ Πυλαία. 278, pen.

ἔγγαιος [alii, et nescio an melius ἔγγειος]. συμβόλαιον ἔγγαιον, æs mutuo datum super fundis pignori oppositis, *ein Darlehen auf ein Grundstücke* [*a loan given on landed security*]. ἄλλου δὲ συμβολαίου οὐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ, οὔτ' ἐγγαίου. 893, 15.

ἔγγειος] πλὴν τῶν ἐγγείων. præter nata in solo, vique infixa hærentia, immobilia. 872, 12. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. æs mutuum cum credito sumsisset, sub sponsione dandi fœnoris ejus, quod dari solet de numis in fundos creditis. *auf Grundstücken, nicht auf Bodmerey* [*on real landed property, not on bottomry*]. 914, 10. ἔφεκτοι ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. ibid. ἐκ τῶν τούτων ἁπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν. ex universis bonis, quæ his sunt, tam in terra continente sita, quam navibus credita per mare euntibus. 926, pen. ἔγγειος οὐσία. 945, 25.

ἐγγίνεσθαι] intercedere, de tempore. πάντων ἀνθρώπων εἰωθότων παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus adhuc criminibus, μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων, annis multis interjectis post, ἀγανακτεῖν. 966, ult. 1148, 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι τοσαύτην μεγαλοψυχίαν προσήκειν ἐγγενέσθαι. 247, 18.

ἔγγονος] τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεψηφίσασθε. 73, 13. 356, 8. τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις. 290, 27.

ἐγγράφειν] inscribere nomen alicujus in tabulas publicas quocunque nomine, ut si pater filium curet in album municipalium (demotarum) aut curialium (phratorum) inscribi, aut si Strategus aliquem in συμμορίαν, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor ærarium aliquem factum in tabulas fisci. τὸν υἱὸν ἔπεμψε Phrynon Φιλίππῳ, πρὶν ἐς ἄνδρας ἐγγράψαι, id est, adhuc impuberem. 412, 25. μόνος δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίωνος ἐτόλμησεν ἐγγράψαι, scil. in tabulas ærarii. 762, 14. ἐγγεγραμμένον ἴστε τοῦτον ἐν ἀκροπόλει, scil. in ærariis, seu fisco debentibus. 771, 6. οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες. 791, 10. et 19. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. præterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelæ a se gestæ. 825, 20. ἐγγραφῆναι [subaudi ὀφείλων] τὸ διπλοῦν τῷ δημοσίῳ. 973, 6. τί μᾶλλον ἔσται οὗτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγώ. 998, 22. τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι. 998, 26. κυρίαν [τὴν δίκην] ποιησάμενος ἐγγεγράφῃ. cum quis Bœotum inter ærarios scribi curaverit. 999, 1. in schedula exactoribus tradenda scribere nomina debentium fisco. ὅτου δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες [scil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν. 1074, ult. ἐγγράψας χρήστην ἡμῖν καταλιπεῖν. 1198, 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον. 1251, 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, debere, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ, qua multa ei dicta fuerit a judicibus, ἐάν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μή. 1328, 12. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐκτίσῃ. 1338, 8. διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα τάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. 1347, 17. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι. 1347, 19. ἐγγράφει [sc. εἰς τοὺς φράτορας] τοῖς Ἀπατουρίοις. 995, 27. ἐνεγράφην εἰς τοὺς δημότας. 1313, 19. ποῦ, πρὸς ἄλλους δημότας ἐλθὼν καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πεῖσαι, δεῦρο ἐμαυτὸν ἐνέγραψα. 1315, 24. οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτούς. 1365, 16. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν. 997, 1.

ἐγγραφὴ] cum magistratus reos a se factos in tabulas ærarii, ut ærarios factos, inserunt. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρᾳ πρακτόρων. 778, 18. αὐτὸν [Evergum] αἴτιον αὐτῷ [sibi, Pantæneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς. 968, 9. πρὶν τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι. 996. 1.

ἐγγυᾷν] in manus dare rem sponsam, ut si pater sponso filiam despondeat, atque tradat. ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem sponsam suscipit, aut eam sibi tradi rogat, curat, patitur. sed et præterea significat prædem agere, fidem præstare, *sich wofür verbürgen, gutsagen, die Gewähr leisten* [*to give his own security for, to guarantee, to engage to make good*]. ἣν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἢ πατὴρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους. 1134, 16. ἐγγυῶντα τὰς ἑτέρων θυγατέρας ὡς ἑαυτοῦ οὔσας. 1349, 15. 1363, 1. 1369, 22. τίς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τίς αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; οὐδὲ, τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι; 292, 5. ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ὁρῷτο ποιῶν, ἣν ὡς ἐλεύθερος ἐγγυήσατο. 609, 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχήσομαι, ὡς οὐκ ἠγγυησάμην ἐγὼ τὸν Παρμένοντα. 899, 25. μάρτυρά μοι φησὶ καὶ τὸν νόμον εἶναι τοῦ μὴ ἐγγυήσασθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον· ἐδεδίκαστο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης. 901, 10. ἐγγυᾶται ὁ πατήρ μου τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. 1311, 20. τοὺς ἐγγυωμένῳ παρόντας τῷ πατρί. 1312, 11. ἐξηπατήθη, ὅτ' ἠγγυᾶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ Νεαίρας. 1362, 17.

ἐγγύη, pro ἐγγύησις] sponsio. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγύας ἐπετείους εἶναι. 901, 8. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. περιεῖδον τοῦτον ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον. 901, 18. διὰ τί οὐκ εὐθὺς ἐπράττετο τὴν ἐγγύην. cur non redegit æs debitum, pro quo reddendo ego caveram? 900, 8. εὐθὺς τότε εἰσέπραττεν ἄν με τὴν ἐγγύην. 900, 17. ἀπαιτῆσαι τὴν ἐγγύην. 900, 26. σκέψασθε τοὺς νόμους, παρ' ὧν κελεύουσι τὰς ἐγγύας ποιεῖσθαι. a quibusnam leges velint quemquam sibi sponsam suam despondendam curare. 1134, 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῷ τὴν ἐγγύην. 1255, 2.

ἐγγυητὴς] sponsor, præs. καὶ τίς ἐγγυητής ἐστι τούτου. 94, 6. εἰ μὲν γάρ ἐστί τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν· οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἀξιόχρεως τηλικούτου πράγματος. 101, 26. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τῶν ὀφλημάτων. 712, 22. in formula jurisjurandi a senatoribus recens lectis dicendi erat hæc quoque clausula: οὐ δήσω Ἀθηναίων μηδένα, ὃς ἂν καθιστῇ ἐγγυητὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας. 745, 12. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα. 895, 18.

ἐγγύθεν ἰδεῖν βούλεται τὰ δεινὰ, ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γινόμενα. 31, 2.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τοῦ λέγοντος. 171, 14. οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. non modo non parem meritis dignamque, sed ne accedentem quidem propemodum ad gravitatem criminis. 229, 12. οὐκ ἐποίουν τοῦτο, οὐδ' ἐγγύς. multum ab eo aberant. 258, 14. ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν. 303, 12. οὗτοι παρεσκευάκεισαν τοὺς περιχώρους ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω. 305, 21. ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας. 404, 9. οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον οὐδ' ἐγγύς. 977, 26. πῶς ὑμᾶς οἷόν τ' εἰδέναι τοὺς μηδαμῇ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγὺς, scil. ὄντας. qui hac a causa longissime abestis, 1113, 8. οὐδὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τοῦ τί πρακτέον εὑρῆσθαι. 1422, 10. οὐ μόνον αὐτῷ δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ οὐδ' ἐγγὺς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γιγνώσκειν. 1427, 8.

ἐγείρειν] τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Æschines] ὡς ἔχαιρον, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἤδη καὶ ἐγείρεται ἡ πόλις. e sopore torporis et secordiæ excitata rebus invigilat suis, attenta suis commodis et oportunitatibus rei bene gerendæ. 439, 1.

ἐγκάθετος] ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος. subornatis, immissis. 1483, 1.

ἐγκαθιστάνειν στρατιώτας. 114, 19. τύραννον. 214, 20.

ἐγκαλεῖν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἄν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν. 288, 3. ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὕστερον ἔχητε. 352, ult. τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τί μεμφόμενοι. 468, 21. ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις. me in jus vocabas ob 80. minas, quas tibi deberi prætendebas. 877, 21. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίου δραχμάς. *Prætension auf 3000 Dr. machend* [*setting up a claim to 3000 drachms*]. eas querens sibi per nefas denegari. 949, 1. ἐγκαλέσαντες οὗτοι ὅλην τὴν ἐπιτροπήν. 987, 2. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἅς μοι ἐνεκάλουν. 1014, 8.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀναμνησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos. 1485, 8.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἕως ἐγκατελήφθησαν. donec amicis destituti in discrimine deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti pisciculi reti. 127, 15. οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν. ob ea, quæ interea, dum pax condicta jurejurando sancitur, intercipiuntur. 388, 12.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοί τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκεῖνον ἤδη πορεύσεται. 140, 5. διὰ μαλακίαν ἢ ῥαθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος. 158, 10. ἐγκαταλιπὼν τουτονὶ Λεώστρατον ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτός. 1087, 6. ἐγκαταλελοίπασι τοὺς υἱεῖς. reliquerunt filios, h. e. siverunt in demis quosque suis tranquillos manere, quorum patres illinc expulissent. 1316, 25. 1317, 23. ἐγκαταλελοίπασί με. deseruerunt me, defuerunt mihi in dicendo testimonio, quod dicturos receperant. 1322, ult. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν. 1483, 13.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. eventa urgere, acriter in ea invehi, eaque oratione invidiosa exagitare. 294, 23.

ἐγκέφαλος] εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. 87, ult.

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει. 418, 26.

ἔγκλημα] crimen, criminatio, querela, offensa. τὰ δὲ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2. ἐγκλήματα

καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφισσεῖς ἐταράχθη. 277, 22. ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδέποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἂν διὰ ταῦτα δικαίως. 311, 2. b) libellus accusatorius, ab actore judici exhibitus, capita accusationis tenens. ὥς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης, ἣν ἔλαχεν αὐτῷ. 787, 9. 788, 4. 882, 11. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι. 912, 1. γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν. posuerunt in libello accusatorio, secundum quem nunc, ut actores, in me, ut reum agunt. 988, 22.

ἐγκρατὴς] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις. 1487, 27.

ἐγκρίνειν εἰς τὴν Γερουσίαν. 489, 19.

ἐγκτᾶσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, subaudi οἰκίας καὶ χωρία ἐν τῇ ἔξω τῆς Ἀττικῆς, *Angesessene* [*property in land, immoveable property*], peculiati, quibus fundi sunt, bona immobilia, sed extra Atticam, in solo peregrino. 1208, 27.

ἔγκτημα] fundus, peculium, quod quis in solo peregrino extra Atticam habet. ἑαυτῶν φασὶ τὴν χώραν οὖσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμετέραν· καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐγκτήματα φασὶν, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, τὰ δὲ αὐτῶν κτήματα, ὡς ἐν οἰκείᾳ. 87, 7.

ἔγκτησιν γῆς διδόναι καὶ οἰκιῶν. ut si Byzantini Atheniensibus jus dent in ditione sua fundos domosque emendi, atque possidendi, pare jure, atque cives Byzantii nati. 256, 7.

ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι λειτουργίαι. quæ in orbem eunt, ab uno ad alium devolvuntur, neminem prætereunt; ut sunt gymnasiarchorum, choregorum et epulonum functiones. 463, 13. 496, 16. ᾧ γὰρ οὐδὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίων μετουσίαν διδόασιν οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem istorum atque trivialium, nulli civi negatorum. 792, 16.

ἐγκωμιάζειν] ἐνεκωμίασαν αὐτούς. 1229, 4.

ἐγκώμιον] ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον. 68, 3. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα. 300, 3. οὓς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε. 441, 23.

ἐγχεῖν] οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. 407, 16. ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι Ἀμφορέα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητούντων. 1052, 21.

ἐγχειρεῖν τινί. adoriri aliquem, insidiari. 179, 15. ἐὰν τὰ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν. 202, 15. ἐγχειρεῖν δεῖ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς. 258, 22.

ἐγχείρημα] machinatio, cœptum subdolum et clandestinum. οὐ μικρᾶς ἀναιδείας τὰ ἐγχειρήματα αὐτῶν ἐστί. 824, 12.

ἐγχειρίδιον] ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, coram judicibus, ἄνευ ἐγχειριδίου, sine sica, χρῆσθαι ὅ,τι ἂν βουληθῇ, ὡς μοιχῷ ὄντι. 1367, 17.

ἐγχειρίζειν] λόγος — τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειριῶν. 151, 25. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἐγχειρίζετε. 373, 7. οὐδεὶς ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει. 398, pen. οἷς ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐγχειρίζετε στρατηγοῖς. 785, 12. ὅτ' ἔμελλε τελευτᾶν, ἅπαντα ταῦτα ἐνεχείρισεν Ἀφόβῳ. 814, 13. οὐ πάρεργον, ἀλλ' ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων βίους ἐγχειρίζομεν. 869, 26. ἐγχειρίζουσιν ἑτέροις τὰ ἑαυτοῦ. 1283, 1. εἰ δὲ φήσετε πολλὰς πολλοῖς ἐγκεχειρικέναι δυνάμεις, ἃς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας. 1439, 24.

ἐγχωρεῖν] ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ. aqua si capiat, h. e. si per aquæ ad dicendum mihi infusæ mensuram satis otii fuerit, vel, si spatium ad dicendum mihi datum siverit. 1094, 3. ἐνεχώρει τοῦτο πράττειν πᾶσι μᾶλλον. 1277, 22.

ἐγὼ] μοι pro παρ' ἐμοῦ. ἠξίουν αὐτὸν τὴν ναῦν μοι παραλαμβάνειν. 1217, 10. οὐκ ἠθέλησέ μοι διαδέξασθαι τὴν ναῦν. 1216, 3. 1218, 23. 1223, 22. μή μοι [scil. λέγε] μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους. 45, 12.

ἔδαφος] ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει. 99, 19. 134, 14. τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδάφων εἰς μέγιστον κίνδυνον κατακεκλῃμένης. 803, pen. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. 883, 22.

ἐθὰς] τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκότων ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε. conspiratis et inter se colludentibus, qui inter se consueverunt, diuturnitate familiaris usus mutui. 605, 3.

ἐθέλειν] δουλεύειν ὑμεῖς οὔτ' ἐθελήσετε, οὔτ' ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε. 104, 19. ἀδημονούσης τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτ' ἐθελούσης, [scil. ᾄδειν] οὔτ' ἐπισταμένης. 402, 25.

ἐθελέχθρως] μὴ ἔχε πρὸς ὑμᾶς οὕτως ἐθελέχθρως. animo erga nos ne sis tam ad gerendas inimicitias obstinato et pertinaci. 1005, 15.

ἐθελοντὴς] τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. 247, 24.

ἐθίζειν] τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἴθισεν ὑμῶν ἀκούειν. 477, 21.

ἐθισμὸς] assuefactio. ἐθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς τοιούτους εἴσπλους. 219, 7.

ἔθνος] ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι. 117, pen.

ἔθνος] genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoscendum. εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο, τί πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν. 668, 11.

ἔθος] τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι. 34, 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὁρῶσί τινας. 142, 23. ubi mos significatur pecuniam publicam omnes inter cives promiscue dividendi ad sedes in theatris redimendum. δεινότατον ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 19. τὸν νόμον ἔθος ποιήσας, aut potius inverse τὸ ἔθος νόμον. consuetudine, vel usu populari a me ad vim legis translato, h. e. quod existimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque si lex scripta sit. 414, 8. τοῖς δ' ἔθεσι, quia rei jam insuevit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, quia rei cupiditate tenetur, ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν. 638, 13. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς χρήσασθαι, οἷσπερ τότε. 1163, 11. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τε καὶ χρῆσθαι τοὺς δημηγοροῦντας. 1440, 16.

εἰ μὴ διὰ — nisi obstetisset hoc vel hoc, nisi stetisset per — εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους etc. v. διά. εἰ δὲ μὴ — *sin autem. alias vero* si istud, quod modo dixi, secus habeat. 529, 20.

εἰδέναι] οὐδ', εἰ γέγονεν οἶδα· simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse. 248, 6. περὶ ὧν μὴ ἔχῃ μάρτυρας παρασχέσθαι περὶ τούτων ὑμᾶς φήσει εἰδέναι. 1024, 5. ὅ,τι ἂν μὴ ἕκαστος ὑμῶν εἰδῇ, μηδὲ τὸν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι. 1024, 9.

εἶεν] satis de hoc loco. hæc hactenus. recte. 46, 5. 342, ult. 463, 22. 479, 16. 597, 17. et 24.

εἰκάζειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τις σκοπῶν εἰκάσαι. suspicetur. 207, 12. τῷ γὰρ εἰκάσειέ σέ τις θνητῷ, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον. 1404, 18. εἰκασμένων πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν. 1408, 24.

εἴκειν] τὰ μὲν εἶκον, ἡνίκ' ἂν τύχῃ. 10, 3. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. 272, 20. τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἴκειν ἀνάγκη. 1400, 23.

εἰκὸς] εὔλογα et εἰκότα, ut cognata, copulantur. 1106, 1.

εἰκόσορος] navigium viginti remis agile. 926, 8.

εἰκὼν] secundum Harmodium et Aristogitonem, Cononi primo statuam æneum posuerunt Athenienses. 478, 4. ἑκκαιδεκάπηχυς. 256, 11.

εἱμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης [scil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει. 296, 18. τὴν εἱμαρμένην ἔσχε θνητὸς ὤν. 1394, 26.

εἵμαρται τούτοις μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι. 1435, 14. εἰ μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγωνιζομένοις ἡμῖν οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι, τί χρῆν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τούτους ἔσχομεν συμμάχους. 293, 9.

εἶναι] ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος. 10, 2. ὑπόθεσιν παριστάντες ὑμῖν οὐχὶ τὴν οὖσαν. 28, 9. οὐμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero nemini alii copiam dicendi faciebat; neminem alium sinebat os aperire. 274, 16. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐν θυσίαις ἦμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν. 301, 6. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. nisi ejusmodi esset opinio vestris animis jam antiquitus infixa. 304, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι. 358, 22. σκεψώμεθα δὴ, τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει. quod emolumentum inde sit ad remp. rediturum. 463, 5. ὧν ὑπομνήματα ἦσαν ὄντες [id est ἔτι ὄντες] οἱ στέφανοι. adhuc superstites. 616, 21. τὴν μὴ οὖσαν [scil. γνῶσιν, vel δίκην] ἀντιλαχεῖν. exceptione agere sententiæ dictæ ejusmodi, quæ irrita sit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod sit illegitima. 543, 14. 1006, 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι, non clementiæ student ad ignoscendum facili, neque ulli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος, quam compendio faciendo et rei familiari augendæ. 982, 3. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipsis cedat ostentum. prospera ab eo proveniant. 1072, 15. ὅτε ἦν ὁ πατὴρ ἐπὶ τοῦ τραπεζιτεύειν. 1111, 27. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες. cum soli vos et vestræ spontis estis, nemine vos interpellante, neque impediente. 1456, 9. τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν [id est φανεῖσιν, vel ἐγνωσμένοις] ἐπιεικέσι παρακατατίθεσθαι. 806, ult. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο. quid hoc igitur rei est? unde venit? 973, 22. οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνον ἐστὶ, scil. πρᾶγμα, vel δίκη. 1108, 2. οἴομαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τουτουΐ, scil. προὔργου. spero hoc quoque argumentum utile mihi futurum adversus — 1241, 23. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. cives, qualescunque sunt, perferre, etiamsi non nolis meliores eos esse. 1486, 2.

εἰπεῖν et ἐρεῖν] τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσομεν; 99, 8. obscura differentia istorum verborum εἰπεῖν et φάναι. quæ si qua est, ut necesse est esse, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν sit suadere, auctor fieri alicujus rei faciendæ, φάναι affirmare de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσεται. custodiæ auctor fieri constituendæ, quæ fiscum tueatur et conservet. 103, 10. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομεν τότε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. 132, 8. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 18. ὦ τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι. 232, 20. οὐδενὸς εἰπόντος οὐδὲν, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ — 288, 7. καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν ἐστιν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet decus illud, de quo Cephalus gloriatus est, de me prædicare. 311, 4. λόγον εἶπεν, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 16. δύο καὶ τρία ῥή-

ματα, ἃ κἂν ἐχθὲς ἑωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη. 406, 11. *τούτων οὐδὲν εἶπε πρὸς ἑαυτόν.* horum nihil ipse sibi subjecit, ad animum suum revocavit Æschines. 419, 9. *εἰπὼν τὴν ἀῤῥωστίαν τοῦ σώματος.* valetudinem causatus, ea excusatione usus. 750, 10. *ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ.* a legibus præfinito. 1224, 14. *ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἴρητο.* finem dicendi cum fecisset. 1239, 8. *καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι* [scil. *τοῦτο θέλω*]. 1463, 22. *τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπάτω.* hoc ipse sibi præcipiat. 1466, 16. *ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἄν.* 1489, 13.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. *εἶργετ' οὖν, εἶργετ' αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων.* 372, 11. *εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἷα σοὶ βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας.* 617, ult. *εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας.* 666, 4. b) vincire, in custodia tenere. *τὸν ἀδικούμενον εἴρξατε δέκα μηνῶν.* 159, 4. *εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα.* 562, 12. *γράφεται γραφὴν Στέφανον, εἰρχθῆναι ἀδίκως ὑπ' αὐτοῦ.* 1367, 10. *ἐάν τις ἀδίκως εἴρξῃ ὡς μοιχόν.* 1367, 11.

εἰρήνη] *τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην.* 164, 4. *οὓς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν.* 174, 16. *ἐξουσία τῆς εἰρήνης.* 240, 22. *ἀνανεοῦσθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην.* 283, ult. *τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν, ἥνπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις.* 356, 7. *κἂν μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τούτῳ μισοῦντες, ἂν δ' ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τούτῳ μαχόμενοι.* 1445, 9. *πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος,* citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. *εἰρήνης κοινῆς μετέχειν.* citat Schol. ad Aristotelis rhetoric. p. 45. a. 35.

εἱρκτὴ] carcer. *ἔλυσαν εἱρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας.* 764, 11. *τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων.* 1471, 16.

εἰρωνεία] simulatio ejus, quod non est, et dissimulatio ejus, quod est. *πᾶσαν ἀφεὶς εἰρωνείαν.* omissa omni cavillatione, falsa quidem et sannæ plena, frigida tamen et absurda tergiversatione partium suarum, ob quæsitos nescio quos futiles prætextus, cum contentione in alium eas transferendi. 42, 7. *εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται.* nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostræ simulationis aperiat. 1428, 4. *εἰρωνείαν* appellat, cum quis magna et præclara minatus, ubi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύεσθαι] simulare alium, quam sis; multa et magna promittere, quæ neque possis, neque velis re præstare; aut etiam simulare ignorantiam, quasi periculum imminens et ob oculos positum haud cernas, tametsi bene cernas, affectesque te nescire, id ad te quoque pertinere, quod bene scias, dummodo ei occurrere ne cogaris, sed alii muneris tui partes agant. entweder *gross thun*, oder, *sich dumm stellen* [either *to make great boastings*, or *to affect absolute ignorance*]. *τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοίας κακίᾳ μεμιγμένης, ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προορώσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης.* 1394, 13.

εἷς] *εἰ δ' οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δὲ εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταὐτὰ φρονοῦντα ἔσχον ἐμοί.* 327, 3. *εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν.* 358, 14. *οὐδὲ καθ' ἕν.* 552, 13. nullo pacto. 778, 24. *τὸν ὑπὲρ τηλικαύτης πόλεως καὶ τοσούτων πραγμάτων ῥηθησόμενον λόγον παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δεῖ.* nullo non oratore, quicunque ille orator est tempore quoque verba faciens, tanquam uno singulari et privato homine, amplior atque excelsior debet videri. 171, 12. *ἓν γὰρ μηδέν ἐστιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται.* ne unicum quidem est in facinoribus ejus omnibus, unde non constet, eum mortis meruisse supplicium. 518, 26. (simile est illud Herodoti *ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι.* p. 17. 31. ed. Wesseling.) *ἑνί γέ τῳ τρόπῳ.* 1342, 19. *ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἕν,* quodcunque tandem, quantumvis ingens, *χρημάτων πλῆθος ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν ἑλέσθαι.* 953, 24.

εἰς] modo æquivalet præpositioni *κατὰ*, ratione, respectu, modo *διὰ* propter, ob, significans causam et efficientem et finalem, modo *πρὸς*, ad, modo *ἐν*, in. usurpatur, quoque in æstimatione spatii, temporis et valoris: ferme, propemodum, circiter. videamus jam exempla. a) pro *κατὰ*, quoad, ratione, respectu. *εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν.* 143, 1. *εἰς χρήματα ἀναιδής.* in rebus, unde compendium speretur, impudens. 616, pen. *εἰς χρημάτων δαπάνην, ἤ τινα ἄλλην θεωρίαν.* 1393, 1. b) ob, propter. *γραφεὶς εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα.* 260, 18. *οὐκ αἰσχύνῃ τὸν αὐτὸν εἴς τε μαλακίαν σκώπτων.* 308, 18. *σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδωκας.* 795, 12. *οὐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς τἀνδράποδα ἠλιθίως συμβεβλημένον.* non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocavit. *er hat das Geld auf diese Sclaven nicht unbesonnen ausgelichen* [*he has not placed his money imprudently, in lending it on those slaves*]. 822, 3. *τῷ δ' εἰς τὰ ἡμέτερα δανείσαντι.* *der auf das Unsrige Geld aufgenommen hat* [*who has gained by lending out our money at interest*]. oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris. 822, 14. *οὐδὲ ταῦθ' ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε.* non mei causa censum hunc *ob*, vel *ad fiscum*, h. e. ad quæstores, quo in ærarium inferretur, edidistis. 838, 4. *εἰς πίστιν δέδωκας.* pecuniam *ad fidem* credidisti, h. e. sive quia fidebas homine, ut probo et honesto, sive, quo fidei ejus mandares, ut tibi tui loco servaret atque custodiret. 886, 25. *ὧν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπήν.* incusabant ob male gestam tutelam. 985, 18. c) pro *πρός*. *πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα.* 352, 18. *πάντων μάλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι.* ad rem præsentem facere. 961, 8. et 13. *τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν.* 1301, 11. d) pro *ἐν*. *ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθεζόμενος.* 586, 22. *δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα.* in numis aliquem punire. 610, 7. *εἰς τὰ σώματα,* in corporibus ipsis, *ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας.* 610, 8. *οὐδ' εἰς τὴν βουλὴν, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἰπὼν οὐδέν.* neque in senatu, neque in concione. 715, 20. quamquam *εἰς* ibi pro *πρὸς* quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. e) in æstimatione, ferme, propemodum, circiter, ut Latinorum *ad*. *τότε μοι μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερεὶ τετάρτην.* 539, 26. *μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς παραδεδώκασι.* 815, 5. *ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμάς.* 816, 24. *εἰς τὴν βουλὴν ἐλθών.* conveni senatum. 1151, 21. interdum *εἰς* exaratum, sed vitiose, reperitur pro *ὡς* *ad*. ut olim erat p. 1362, 9. ubi dedi ejus loco *ὡς*.

εἰσαγγελία et *εἰσαγγέλλειν*] *τοὺς ἀδικοῦντας εἰσαγγέλλειν.* ad senatum populumve denunciare, deferre. 97, 1. *γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων μοι.* 310, 4. *εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἴη Νικόμαχον ἀπεκτονώς.* 554, 10. *ἐκέλευεν εἰσαγγέλλειν με,* me queri ad senatum, *καὶ τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ προγράφειν τὴν κρίσιν.* 1151, pen. *μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν, ἢ ναῦς δέκα μόνας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσήγγελλον οὗτοι.* 481, 5. *γενομένης τῷ Θεοφήμῳ τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἣν ἐγὼ εἰσήγγειλα.* 1152, 5. *εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα.* 229, 20. *ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν.* 374, 8. *ὁπόσοι Ἀθηναίων κατ' εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἢ νῦν εἰσιν ἐκ δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν καταλεθῶσι.* 720, 19. *νόμων ὄντων, ἐάν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ.* 1204, 18.

εἰσαγγελτικὸς νόμος. lex de actionibus *εἰσαγγελίας* nomine venientibus. 720, 23.

εἰσάγειν] causam reumve in judicium, aut ad populum, a quo judicetur. *παρὸν ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταὶ,* scil. *εἰς τὸν δῆμον,* aut *εἰς τοὺς δικαστὰς,* vel *εἰς τοὺς εὐθυντάς.* 266, 8. *ἐῤῥῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον.* 527, 1. *εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες* [scil. *αὐτὸν,* aut *τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην*] *εἰς ὑμᾶς,* (alloquitur judices e populo delectos, seu Heliæam) *λῦσαι δυνηθείημεν.* 703, 6. *ὑπισχνούμενος κρινεῖν,* effecturum, ut causa ad judicium forense pertraheretur, *εἰσάξειν,* ut Heliææ committeretur disceptanda, *παραδώσειν,* ut condemnatus undecimviris tradar. 781, 2. *οὗτοι γὰρ εἰσῆγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν.* 1147, 1. *ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον.* 1175, pen. b) *εἰς τὴν οἰκίαν.* *οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι.* 1025, 7. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. ejus corpus coram sistere in collegio curialium, nomen ejus ad eos edere, idque in album inscribi curare. *εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠναγκάσθη.* 1011, 24. 1313, 19. 1315, 20. *εἰσάξειν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας* [subaudi *τοὺς ἑαυτοῦ*] *ὡς αὐτοῦ ὄντας.* 1357, ult. d) *δίκην φθόνου εἰσάγων* [scil. *εἰς τὴν πόλιν,* vel *εἰς τὴν πολιτείαν*] *οὐκ αἰσχύνῃ.* 268, 4. e) *ἔθος.* *δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων.* 341, 20. 608, 26. f) *ἰατρόν.* *θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατροὺς εἰσάγειν.* 1159, 21. g) *νόσημα.* *τὸ νόσημα τοῦτο — τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε.* 425, 8. h) *ὄνομα.* *Βοιωτὸν ἂν εἴποις· τοῦτο γὰρ εἰσήχθης.* sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum. 1003, 20. i) *πόλεμον.* *πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν.* 275, 19. k) *σῖτον,* vel *φορτία.* *οὐτ' εἰσήγετο, ὅσα ἐδεῖτο αὐτῷ.* 276, 6. *εἰσάγοντες* (scil. *εἰς τὸ ἐμπόριον*) *πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν.* 918, 23. *οὐδοτιοῦν γὰρ εἰσήγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον οὗτοι.* 931, 18. l) *φρουρὰς εἰσαγηοχότας εἰς αὐτὰ* [scil. *τὰ πολίσματα*]. 238, ult.

εἰσαγωγεὺς] qui causam in judicium introducit, h. e. auctor ei fit, ut eam disceptet, demandat ei quæsitionem, id quod est Archontis, aut Thesmothetæ, aut cujuscunque magistratus. *περὶ ὧν οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς.* 976, 14. et 17.

εἰσαγώγιμος] causa, quæ est ejusmodi, ut liceat eam judicio cognoscendam committi. *παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.* 882, 2. 939, 12. *ἃ* [scil. *χρήματα*] *μὴ καταπλεῖν ὅλως οὗτος δεῦρο ἔπραττε, ταῦτ' εἰσαγώγιμα* [id est, *τὴν*

περὶ τούτων κρίσιν εἰσαγώγιμον] τούτῳ ψηφίσαισθε. quas ille merces operam dedit, ut prorsus huc ne deferrentur, super iis cognitionem in foro vestro agitari a vestris judicibus, decernatis. 888; 19. ἐλπίζω καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος δείξειν εἰσαγώγιμον τὴν δίκην οὖσαν. 908, 9.

εἰσαφικνεῖσθαι] εἰσαφικνούμενοι πολὺν χρόνον εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. 907, 4.

εἰσβάλλειν] ἐὰν δὲ μὴ εἰσβάλωσιν. obscurum est, quid sibi velit. 927, 2.

εἰσβιάζεσθαι] κατὰ τῶν ἑαυτοὺς εἰσβιαζομένων ἄκοντας ποιεῖσθαι. 1004, 18.

εἰσδέχεσθαι μηδὲν τοιοῦτον. 219, 23. εἰσδέξασθαι εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὐτόν. 1010, 20. 1011, 22. εἰσδεξάμενον τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ὕδωρ εἰς τὸ ἐμὸν χωρίον. 1276, 11.

εἰσδῦναι] clam, furtim irrepere, insinuare. εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν εἰσδεδυκώς. 153, 14.

εἰσέρχεσθαι] ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλὴ, scil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 285, 3. ὅσοις δὲ τούτων μηδενὸς μήτε ἐπιθυμία, μήτε ζῆλος εἰσέρχεται. 662, 4. εἰς δὲ Πελοπόννησον εἰσελθὸν τὸ νόσημα τὰς ἐν Ἤλιδι σφαγὰς πεποίηκε. 424, 22. et 27. 425, 6. Cum accusativo: γραφήν. τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφήν. 261, 8. δίκην. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύων εἰσελήλυθε ταύτην τὴν δίκην. 938, 2. ἣν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποιήσατο, ταύτην εἰσέρχομαι. ingredior actionem causæ ejus, cujus præjudicium jam dudum populus universus adversus Midiam dedit. 516, 8. Cum εἰς: εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 285, 3. εἰς ἱερόν. τοιαύτη οὖσα εἰσῆλθεν οἷ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναίων, τοσούτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ' ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. 1369, 27. εἰς οἰκίαν. ὅς ἐστί μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου. 1157, 16. εἰς τὸ στάδιον. — ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [subaudi ἀνταγωνιστῶν] ἄριστα ἐμάχετο. 331, 4. Juvat jam usum hujus verbi forensem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et judices εἰσέρχεσθαι, tum nude, quam cum adjunctis quibusdam vocabulis locum designantibus, ut εἰς τὸ δικαστήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 423, 26. in istis: διακρουόμενος ἅπαντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρόν — item in illis: εἴ τις ἢ τετελεύτηκε τῶν γραψαμένων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθεὶς — 501, 19. cum addito εἰς τὸ δικαστήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἐβουλεύσασθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι. 571, 25. 572, 23. εἰς ὑμᾶς. 260, 19. πρὸς ὑμᾶς. 907, 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι. 501, 19. ἡμεῖς ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εἰσεληλύθαμεν, καὶ ἀγαπῶντες, ἄν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων τυγχάνειν. 1081, 13, et ult. reus. 260, 19. δοὺς λόγον, οὐκ ἔτ' ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης [sc. τῆς πρεσβείας] εἰσιέναι, ἧς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τἀδικήματ' ἐνῆν· ἐκ δὲ δὶς ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περιίστατο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι. 407, 2. 571, 25. 1284, 1. 1338, ult. causa, in controversiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γράφονται τὸ ψήφισμα. εἰσῆλθεν εἰς ὑμᾶς. 704, 11. judices denique dicuntur εἰσέρχεσθαι. τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν —. 318, 21. ἵν' ὑμεῖς, ἐφ' οἷς εἰσεληλύθατε ὀμωμοκότες, δικαίως ψηφίσησθε. 582, 21. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι. 771, 23. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε. 773, 8. εἶθ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τοὺς νόμους εἰσεληλυθότες. 778, 6. Etiam cum ἐπὶ construitur hoc verbum. εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδία, cum animo infesto, ἐξεφορήσαντο. 1155, 17.

εἰσηγεῖσθαι] proponere consilium, auctor ejus fieri. 276, 23.

εἰσιέναι] subaudi plerumque εἰς τὸ δικαστήριον, ingredi in forum sive ad reddendum gesti muneris, e. c. legationis, rationem, sive ad causam dicendam pro se, aut adversus alium. οὐκ ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης εἰσιέναι. 407, 2. de actore. ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας ἔμελλον εἰσιέναι κατ' αὐτῶν. 840, 26. 1008, 5. in orat. adv. Bœotum pro dote materna, de reo. 1009, 17. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν αἰτίας ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως, τῷ πρῶτος εἰσιέναι. 1470, 26. de litigante quoque, sive actor, sive reus est. ἀλλ' οὗτος μὲν ῥᾳδίως φέρει, πολλάκις εἰς ὑμᾶς εἰθισμένος εἰσιέναι. 1028, 14. homo dicitur εἰσιέναι γραφήν. 1386, 16. et δίκην. 840, 26. cum actionem forensem capessit, et δίκη ipsa quoque, cum agitari incipit. μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερεὶ τετάρτην. 539, 26. 912, 27. πρός τινα εἰσιέναι, agere cum aliquo in foro, jure, sive ut accusator, sive ut defensor. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσίω, τότε ἐρῶ. 1103, 25. 1114, 3. 1267, 6. εἰσιέναι ἀρχὴν, honorem capessere. ὅτε Σόλων εἰσῄει τὴν ἀρχήν. 1133, 8. ὅτε εἰσῄει εἰς τὴν ἀρχήν. 1369, 19. de prytanibus ad deliberandum coeuntibus, et consessus auspicantibus. 1269, 11. de judicibus ad judicandum convenientibus et actiones causarum aperientibus. 1144, 3. ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῄειν. cum ad partes reip. gerendas accederem. 305, 8. εἰς τοὺς ὄρνις. in forum aviarium. 417, 21. εἰσῄει (pro ἐπῄει) μοι φθονεῖν. in mentem veniebat invidere. 683, 18. τὸ τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι, id est ἐπιδείκνυσθαι, vel ὑποκρίνεσθαι. actione scenica repræsentare. 418, 14.

εἰσιτήρια] sacra, quæ senatus faciebat consessum quemcunque auspicans. 400, 24. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι. 552, 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας. 837, 11.

εἰσκομίζειν] τῶν πόῤῥωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων. 219, 18.

εἰσπέμπειν] de judicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diversi diversa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν. quarum tuendarum et exercendarum causa — 776, 25. παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμψαντες [scil. εἰς τὸν κῆπον]. 1251, 26.

εἰσπηδᾶν] εἰσπηδήσας πρός με νύκτωρ. 522, 5. εἰσεπήδησαν εἰς τὴν οἰκίαν. 539, 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεσκότασεν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσεπήδησαν. 1257, ult. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσπεπηδηκόσιν ὀργιζομένη παρωξύνετο. iis, qui pedibus illotis quasi in civitatem irrupissent, civesque se tulissent, tametsi civitate nunquam essent donati. 1314, 10.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδόν. 1274, 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμῆσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. 218, ult. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐθὺς ἔνδον εἶναι ἐμηχανῶντο. 219, 13.

εἰσποιεῖν] ingerere. σκεψώμεθα δὴ, τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγοὺς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας. 462, 20. sed præcipue de liberis usurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσπεποιηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου. 1054, 20. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποιητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων. 1088, 4. φῂς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν, [id est, εἰς οὗ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσεποιήθης. 1088, pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κληρονομίαν παρ' ὑμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομά τινα τὸ τοῦ Ἀρχιάδου εἰσποιηθῆναι. 1091, 15.

εἰσποιητὸς] τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων ὁμοίους εἶναι. 1390, 8.

εἰσπράττειν] construitur cum accusativo gemino, personæ et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν. ἃς ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγους εἰσπρᾶξαι φήσει. 606, 12. τῆς πολιτείας αὐτῷ μήπω παρ' ὑμῖν οὔσης, οὐχ οἷός τ' ἔσοιτο εἰσπράττειν, ὅσα —. 946, 6. πῶς οὐχὶ καὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς τοῦτον εἰσπρᾶξαί μοι τὰ ἀναλώματα. 1227, 9. κατὰ τῶν τοὺς ὑπερημέρους εἰσπραττόντων. 518, 9. οὐδεὶς πώποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξε. 1123, 4. οὔτ' ἂν αὐτὸς ἀποροῦντα τοῦτον ἔχειν ὁπόθεν εἰσπράξειεν. 1191, 13. τὰ ὀφειλόμενα εἰσπράξας, καὶ τοὺς φίλους ἐρανίσας. 1484, 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σκεύη ταῖς ναυσὶ καὶ σῶα γένηται τῇ πόλει. 1145, 9.

εἰσφέρειν] plerumque usurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adjectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας. 26, 22. ἐμὲ δ' οἴεσθε ὑμῖν, id est, ad fiscum vestrum locupletandum, aut, ut gula vestra expleatur, εἰσοίσειν, ὑμεῖς δὲ νεμεῖσθαι. 579, pen. οὐδ' εἰ φανερῶς ἔμελλεν οὐδεὶς εἰσοίσειν [scil. χρήματα εἰς τὸ δημόσιον]. 606, 26. τῷ πώποτε εἰσήνεγκας. 1122, 25. εἰσενεγκεῖν αὐτῷ με ἐκέλευεν εἰς τὰ λύτρα. 1248, 24. nude item εἰσφέρειν dicitur, ubi δίκην subauditur, de magistratibus quæsitionem alicujus causæ judicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [scil. τὴν τοῦ φόνου κρίσιν] τοὺς ἄρχοντας ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι, τῷ βουλομένῳ. 629, 23. b) cum casu addito. πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέῃ, πολλὰ, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. 15, 1. ἅπασι προσήκει τῷ τοιούτῳ ταὐτὰ εἰσφέρειν, ἐάν που καιρὸς ἢ χρεία παραστῇ. 547, 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσοιμι. 1249, 5. τὴν ἡμετέραν μητέρα πεντήκοντα μνᾶς εἰς τὸν οἶκον εἰσενηνεγμένην. 814, 11. οὐ γὰρ οἴεσθε δεῖν χρήματα εἰσφέρειν. 579, 26. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι [id est, ἐν τῷ εἰσφέρειν]. 735, 2. τῶν φρατέρων, οἷς τὴν γαμηλίαν [scil. θυσίαν] εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατήρ. 1312, 13. νόμον εἰσφέρειν, scil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸ μητρῷον, aut εἰς τοὺς ἄλλους νόμους. 692, 26. 705, 26. conferatur hæc dictio cum ista altera, quæ p. 716, 5. legitur: παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. οὐδὲν [subaudi φορτίον] εἰς τὴν ναῦν εἰσέφερον. mercium nihil in navem importabant. 883, 16. κομισάμενον ἅπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσενηνεγμένος. 1029, 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσενηνόχασιν. 825, 4.

εἰσφορὰ] contributio ærario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἃς οὐ κατέθηκεν, ἐμοὶ δὲ λογίζεται. 828, 6. πᾶσαν ἄδειαν ἔσεσθαι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς. 606, 16. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. 617, 24.

εἰσφρεῖν] καὶ τούτους εἰσφρήσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in urbem. 93, 18. εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. copias in urbem immittebant, facultatem immigrandi dabant. 473, 6.

εἴσω] οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ — ἀλλὰ πρεσβεύειν. 421, 16. οἱ εἴσω Πυλῶν Ἕλληνες. 327, 6. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιὰν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσειεν εἴσω [scil. τῆς αἱμασιᾶς]. 1278, 4. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostræ simulationis aperiat. 1428, 4. citra jactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decidens, eam non attingens.

εἶτα] et nihilominus tamen, eo non obstante. εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε. 16, 11. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες παραχρῆμα ταῦτα. 349, 2. εἶθ' ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ —. 468, 1. initio responsionum ad præmissas obje-

ctiones ponitur. 1243, 10.

ἐκ] plura significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, pro. Id quod patebit ex exemplis ordine pæne magis fortuito, quam moleste observato proponendis. ὅ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, a præterito inde tempore, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. 40, 13. ἐξ ἀρχῆς, a principio inde. δι' ὧν δὲ τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτησάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν. 598, 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες. 643, 8. δικαίως οὕτω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων. 644, 12. quamquam in hac dictione ἐξ accipi potest pro ἐν. et statim post versu 21. ait οἱ περὶ τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκαια ὁρίσαντες. pari modo ἐξ ἰδίου πράγματος haberi potest perinde ac si dictum sit ἐν ἰδίῳ πράγματι privata in causa. 572, 2. item λόγους, οὓς ἄν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴποι ἄν. 1368, 18. quamquam ἐκ ibi quoque per *propter* reddi potest. ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι. 11, 5. γεωργεῖς ἐκ τούτων, *per* vel *propter*, vel et *post* hæc tanta tua scelera late aras, καὶ σεμνὸς γέγονας. 442, 7. τῶν πολιτῶν μηδένα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξειν ἀτελῆ. *propterea quod*, vel *postquam* trierarchatu functus fuerit. 463, 4. ἐξ ὕβρεως, quia petulanter se gessit, et civium capitibus insultavit, καὶ τοῦ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι, κρίνεται. 584, 15. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται. secundum vel juxta hæc jura judicant, vel metiuntur. 91, ult. ἐκ τῆς λήξεως, secundum tenorem libelli accusatorii, καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς εἰσήχθη. 727, 6. μηδέποτ' ἐκ λόγου, secundum ratiocinium, vel verosimilitudinem, ταῦτα σκοπεῖσθ', ὧν ἔργῳ πεῖραν εἰλήφατε. 783, 2. ψηφίζεσθε ἐκ τῶν λεγομένων καὶ μαρτυρουμένων. 1130, 5. ἐξ ὧν σὺ λέγεις. prout tu ais, si necesse est ea sequi, quæ tu affirmasti. 1160, 23. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοποῦμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολή τις γένοιτο ἐν τῷ παρόντι. 1173, 24. ubi ἐκ τῶν ὑπαρχόντων potest aut cum ἐσκοποῦμεν copulari, aut cum γένοιτο. secundum ea, quæ temporum, ut tum erant, ratio dabat et ferebat. *nach den damaligen Umständen* [*according to the circumstances at that time*]. item 1175, 9. πλουτεῖν ἔκ τινος, pro ἀπό. ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ· εἴληφα γὰρ οὐδοτιοῦν ἐξ ὑμῶν. 576, 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλέσαι, εἴ τινας ἴδοι τῶν πολιτῶν παριόντας, ἐκ τῆς ὁδοῦ. ut e via publica intro vocaret, si quos civium videret prætereuntes. 1150, 9. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου, pro ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ. in posterum. *von nun an, hinfort* [*henceforth*]. 1360, 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud vobis nihil reliquum est factum, sed hoc unum superest. 1168, 1. ἐκ τῆς βουλῆς. ex auctoritate, jussu senatus. 720, 19. ἐκ γένους ἱερωσύνη, ἡ τελετὴ [scil. παραδεδομένη]. 1380, 27. ἐξ ἐλαχίστου, pro ἀντὶ ἐλαχίστου. minima mercede. 1230, 5. ἀνελὼν τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id est, τὸν ὑπὸ τῶν νόμων τεταγμένον. 709, 2. κυριώτερον νομίσας τὸν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον. 709, 14. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. a puerulo inde. 1252, pen. παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτήσατο. ut famulæ sibi essent, ære suo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellæ essent. 1351, 3. ἐκ (id est, ἀντὶ) πόσου (scil. ἀργυρίου) ἡ καταλλαγή. quanti permutetur argentum, quantum sit intertrimentum. *das Agio, oder das Aufgeld, dass man beym Umsetzen des Geldes geben muss* [*the premium, or sum given to a banker, as the rate of exchange*]. 1216, 18.

Ἑκαταῖα] sacra, quæ Hecatæ fiebant in triviis. τὰ Ἑκαταῖα κατεσθίειν. 1269, 9.

ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται. 12. 16. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. 14, 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῦς. 252, 16. ἐπανελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην. ad istæc delapsus, evagatus sum. 298, 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. 349, 17. σκόπει, μὴ τὰ ἐκβάντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἱλόμεθα, citat Schol. Herm. p. 64.

ἐκβάλλειν] domo, patria, potestate, honore, fama, statu et conditione dejicere, evertere. ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων. 13, 1. Δίωνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν, [Dionysium puta, Siciliæ tyrannum] ἐκβαλεῖν [subaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις πολλὰς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεκτημένον. 506, 24. ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [scil. αὐτῆς]. 561, 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτοῦ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας. 1122, ult. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. ut ultra Phasidem rejicerent. 1391, 3. maritus uxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἄνθρωπον, ὡς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ. 1362, 22. senatorem senatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [scil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ ἑαυτῆς] ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου. 1264, 22. judicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοῖ τὸν διαιτητήν. 542, 21. histrionem scena. ὅτε — ἠγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων. 449, 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλωνται. e navi in mare. 926, 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥνπερ καὶ τῇ προτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἐστη-

κυῖαν. 1158, 15. quod paulo post ait καταβάλλειν.

ἐκβολὴ] jactura mercium e navi in mare. 926, 16.

ἐκγίνεσθαι] datum esse, possibile fieri. ἀλλ' οὐδ' ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο. 1052, 26. ἐκγένοιτό μοι, liceret, copia daretur, ἀπολογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις. 1302, 19.

ἐκγράφειν] ἐκγραψαμένους ἡμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας. cum curassemus ambo nos ab actuario exscribi exempla duo tabularum pacti, ita ut unusquisque nostrum sibi suum haberet proprium. 1180, 22. ἐκγράφεσθαι ὅσα οὗτος ὤφειλε. *sich daraus abschreiben* [*to copy thereout*]. 1197, 6.

ἔκδεια] reliquiæ æris alieni nondum depensi. *Reste* [*the balance*]. τὴν γεγονυῖαν ἔκδειαν οὐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἴεται. 890, 14.

ἐκδέχεσθαί τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. insidiari fortunis eorum et e re nata eos carpere. 61, 24. ἐκδέχεσθαι τὴν αἰτίαν. crimen in se suscipere. 352, 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens παραδιδόναι, excipiens ἐκδέχεσθαι. 371, 18.

ἔκδηλος] πάντ' ἐποίησεν ἔκδηλα. 24, 10.

ἐκδιδόναι] elocare, tradere, prodere. ut sculptori marmorario statuam faciendam elocare certa pacta mercede. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς. 268, 9. aurifabro coronam auream. ἐκδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν. cum Demosthenes me conduxisset, ut ei coronam facerem. 521, ult. tradere alicui, quod ei vendideris, ut sibi imposterum habeat, alioque, quo velit, abducat, ceu servum nequam. de Amphipoli Philippo ab Æschine prodita. Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο. 420, ult. χώρας ἐκδεδωκώς. 423, 15. οὐδένα γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς οὐδενὶ τῶν κατηγόρων ἐκδίδοτε. 524, 4. et 12. mulierem, ut sororem, filiamve viro in matrimonium collocare, despondere, tradere. πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ οὐκ ἐκδέδωκε. 763, 8. ἀπορῶ ταύτην θ' ὅπως ἐκδῶ, καὶ τἄλλα ὁπόθεν διοικῶ. 834, 18. συνοικοῦσαν ταύτην, ἀλλ' οὐ χηρεύουσαν, ἐξέδοσαν. 867, 7. τὴν μὲν [scil. ἑταίραν] λέλυσαι, aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, τὴν δ' ἐκδέδωκας ἑτέραν, aliam alicui nuptum elocas cum addita dote de tuo. 958, 13. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο, Polyeuctus filiam. 1036, 8. ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνή. 1369, ult. servos ad tormenta tradere. φήσει με, τὸν εἰδότα οὐκ ἐθέλοντα ἐκδοῦναι, τοὺς οὐκ εἰδότας ἐκδιδόναι. 855, 24. ἐθέλειν ἐκδοῦναι περὶ τῶν πληγῶν παῖδας. 1265, 15. elocare pecuniam in fœnus. 941, 9. et 13. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θρᾴκην. 1241, 26.

ἐκδικεῖν] ulcisci, punire. τοὺς δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικούμενον. opperiri tempus idoneum pœnarum repetendarum. 801, 24.

ἐκδιώκειν] ἐκδιωκόμενος [scil. e navi] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. 883, 27.

ἔκδοσις] est elocatio, seu pecuniæ in quæstum fœnebrem, seu mulieris nuptui. a) ἔκδοσιν παρὰ Ξούθῳ. pecuniam credito et pro fœnore elocatam, in taberna Xuthi quæstum facientem. 816, 26. 854, 26. 855, 6. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θρᾴκην. 1241, 26. βουλόμενος τὴν ἔκδοσιν κομίσασθαι. 1242, 2. b) συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τἀμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἔκδοσιν. 1009, 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν προσέταττε. 1100, 7. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τὸν Ἐπαίνετον τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι. 1368, 11.

ἔκδοτος] ἐκσπόνδους εἶναι γράφει, ἐὰν μὴ τὸν ἱκέτην ἔκδοτον διδῶσιν. in lege sua vobis auctor est factus, ut eos pro hostibus habeatis, si qui supplicem factum poscentibus ad supplicium dedere recusent. 648, 25. δίδωσιν ἔκδοτον, censet eum dedi oportere, τὸν ἀθῷον ἀφειμένον ἐν τοῖς νόμοις. 692, 16.

ἐκδύειν] subterfugere, declinare. ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας. 457, 8. πάντας ἐκδύειν, οὓς ἂν οἷός τε ἦν. spoliare vestibus. 763, 26. 1259, 11.

ἐκεῖνος] ille celebratus, clarus. Καλλίστρατος ἐκεῖνος. 301, 18. ἐκεῖνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ [scil. τὸ ῥᾶστον] ἡ φύσις αὐτὴ βαδιεῖται, ἐπὶ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον puta] τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι. 107, ult. τοῦτο ad remotius relatum. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκεῖνο ποιοῦσι. 1229, 2. ubi τοῦτο redit ad αὐτοὺς ἀξίους ἐπιδεικνύναι, ἐκεῖνο autem ad ἐμὲ κακῶς λέγειν. nisi si ad hunc modum interpungi malis, ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐκεῖνο) ποιοῦσι. quod unicuique liberum esto.

ἐκείνως] isto modo. 1105, 19. 1108, pen. 1335, 23.

ἑκκαιδεκάπηχυς εἰκών. 256, 11.

ἐκθερίζειν] θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. messem ætatis demetere. 1253, 15.

ἐκκαλεῖν] ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιτο ὑμᾶς. provocet, irritet, ad indignationem atque vindictam vos concitet. 52, 15.

ἐκκαρποῦσθαι] carpere aliquem. τῶν πολὺν χρόνον ἐκκεκαρπωμένων ὑμᾶς. 700, 18.

ἐκκεῖσθαι πρὸ τῶν ἐπωνύμων. dicitur is, cujus nomen scriptum pendet in tabula coram heroibus Eponymis suspensa. 548, 3. ἐξέκειτο πολὺν χρόνον πρὸ τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις. 1324, 10.

ἐκκηρύττειν] voce præconis aliquem jubere, aut excedere sua ditione, aut

abstinere. 447, 11.

ἐκκλείειν] excludere, arcere. ἐξέκλειεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους. 349, 5. πῶς οὐκ ἐκκλείεται εἷς ἕκαστος ἡμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιστείας. 1099, 7.

ἐκκλέπτειν] suffurari, furtim eripere. ἐκκλέπτων [judicibus puta et pœnæ] τὸν ἠδικηκότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τὴν τοῖς ἕνδεκα. 726, 5. τὸν καιρὸν — ἐκκλέψας. 728, 9.

ἐκκλησία] συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης. 238, 2. 249, 12. ἥκειν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν ῥηθησομένων τὸ κράτιστον ἑλέσθαι δέον. 1454, ult.

ἐκκλησιάζειν] in concione esse, versari in deliberationibus de rep. τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάσασιν Ἀθηναίων ἑλέσθαι. 1463, 2.

ἐκκλησιαστικὸς πίναξ. album eorum, quibus jus et fas est concioni interesse. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτόν. 1091, 6. unde patet unicuique demo suum talem codicem fuisse proprium.

ἐκκολάπτειν. 1318, ult.

ἐκκόπτειν λῃστάς. 77, 22. ἑώρων τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. 247, 11. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν. 744, 21.

ἐκκρούειν] machinis fraudum, præsertim forensium, præstigiis excusationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere. ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω. me ipse distringam atque distineam, quominus ad rem præsentem pervenire queam. 329, 19. ἐξέκρουόν με. interpellabant me loquentem, obstrepebant. *sie brachten mich aus dem Concepte [they made me lose the thread of my discourse]*. 348, 14. ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν. cum rejecisset, extraxisset per artes vafras. 385, 26. τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις εὑρίσκων οὗτος ἐκκρούει. eludit me. 540, 26. οὐχ ἵν' ἐκκρούοντες, χρόνους ἐμποιῶμεν. 944, 9. ἐκκρούειν δίκην (ut διακρούεσθαι). 1021, 14. et 23. ἐκκρουομένης τῆς γραφῆς. dilata, extracta. 1102, 19. 1266, 11.

ἐκλαλεῖν] *ausplauderen [to divulge]*. τίς ὁ ἐκλαλήσας. 354, 23.

ἐκλέγειν] redigere, ut vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλοῖα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε. 49, ult. εἴκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε παρ' ἑκάστου. 435, 7. περὶ τῶν ὠνουμένων τὰ τέλη, *von den Zollpachtern [for the farmers of the tolls]*, καὶ τῶν ἐγγυωμένων [scil. τοὺς ὠνουμένους τὰ τέλη] *von den Vorstand leistenden, oder Bürgen dieser Pachter [for the bondsmen]*, καὶ τῶν ἐκλεγόντων, *und von den Eincassirern, Exequirern, die die Gelder einmahnen, und erheben, in Empfang nehmen [and for the collectors and receivers, to stand security]*. 713, 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων. 1199, 5. ἐκλέγειν ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα. excerpere. 760, 4. In medio: sibi deligere, amplecti. εὐθέως τὸ κάλλιστον ἐξελέξω τῶν ἔργων. 314, 5. τὰ σεμνότατα τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελέξω. 1408, 20. τούτῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τοῦτον ἐκλεξάμενος. 1121, 1.

ἐκλείπειν] οἳ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες. 296, 6. ἐκλείπειν γραφάς. deserere, jam inchoatas missas facere. 784, 17. τὴν τοῦ ἡμικληρίου ἀμφισβήτησιν. 1174, 15.

ἐκλογίζεσθαι] ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσιν, ὅτι — 555, 8. ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων. reputantem præsentia. 1225, 19.

ἐκλύειν] τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν ἐκλύσας. 114, 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευάς. 234, 2. παντάπασι γὰρ ἐκλελύσθαι μοι δοκεῖτε. 411, 4.

ἔκλυσις] ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. 219, ult.

ἐκμανθάνειν] ἀμήχανον παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν καὶ φρόνημα καὶ γνώμην. 418, 21.

ἐκμαρτυρεῖν] scripto, non ore, absens ad absentes testari. 929, 24. ἐὰν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται. 1131, 2.

ἐκμαρτυρίαν κελεύουσιν οἱ νόμοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in urbe sint, tamen adesse judicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερορίων, extra fines Atticæ agant, γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ. 1130, pen. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, sin autem fidem præstare dictorum recuset is, cujus absentis nomine exhibitum fuerit aliquod testimonium, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν [scil. ὑπόδικοι ἔστωσαν τῶν ψευδομαρτυριῶν], tum illi, qui nomine absentis testati fuerint, actionem falsi dicti testimonii præstanto. 1131, 4.

ἐκνευρίζειν] ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα. 37, 3.

ἐκνίπτειν] οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ σαυτῷ ἐκεῖ πεπραγμένα. 274, 23.

ἑκούσιος] ἑκουσίᾳ [scil. γνώμῃ]. sponte sua, ultro. 527, 26.

ἐκπέμπειν στρατιώτας. 14, 8. 1173, ult. de marito uxorem e manu domoque sua emittente. 1364, 3.

ἐκπεπληγμένως] μηδὲν ἐκπεπληγμένως διακεῖσθαι. 1447, 17.

ἐκπηδᾶν] ἐξεπηδήκει ἡ μήτηρ. 1263, 11.

ἐκπίνειν] οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ] προσαναγκάσει. 1276, 25.

ἐκπιπράσκειν] νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται. 121, 5. ἐκπέπραται τὰ συμφέροντα ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν. 145, 25.

ἐκπίπτειν] exsulatum ablegari, aut cogi in exsilium ire. 593, 9. ἐκπεσεῖν, ejectus, expulsus esse, ὑπὸ τούτου βίᾳ ἐκ τῆς μισθώσεως. 968, 6. de histrione cum sibilis e scena ejecto. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον. 315, 10. aberrare a proposito, et oratione ad aliena deferri. ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις. 298, 10.

ἐκπλεῖν] ἅπαντες ὅσοι πώποτ' ἐκπεπλεύκασι παρ' ἡμῶν στρατηγοί. 95, ult. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτό. 886, 3. σχεδόν τι πάντ' ἀπολωλεκὼς, ὅσα ἔχων ἐξέπλευσα. 969, 7. μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὕστερον ἔκπλουν Τιμόθεος. 1186, 11. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων. 1191, 21. τὰς τοιαύτας τριήρεις εὕροι τις ἂν οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν ἐκπεπλευκυίας. 1232, 7.

ἔκπλους. 1186, 11. ἔκπλους τῶν πλοίων ἐκ τοῦ Πόντου μετ' Ἀρκτοῦρον. 1212, 23.

ἐκποδὼν διατρίβοντι. peregre agenti mihi, procul patria. 1474, 7.

ἐκπολεμοῦν] ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ Φιλίππῳ. 10, ult. ἐκπολεμῶσαι ᾠόμεθα δεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου. 30, 19.

ἐκπρεμνίζειν] ἐξεπρέμνιζον πλεῖον ἢ χίλια στελέχη. 1073, 27, et pen.

ἔκπωμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς. 384, 13. ἐκπώματα δὲ, ἢ θυμιατήρια, ἂν μὲν ὑπερβάλλῃ πλήθει. 617, 3. 1249, 11.

ἐκσκευάζειν] ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica. 872, 11.

ἔκσπονδον εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὁρμήσωσιν. 216, 6. 395, 25. 647, 16.

ἐκστῆναι] v. infra ἐξίστασθαι.

ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων. 449, 19.

ἐκσώζειν] periculo capitis eximere. 437, 14.

ἑκταῖος γὰρ ἥκων ἐτύγχανον, καὶ ἐκείνη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε. sexto die post reditum meum in Urbem illa (mater) exspiravit. 1225, 3.

ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 485, 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων. 1288, 20.

ἐκτίλλειν τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν. 1251, pen.

ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα. 998, 25. ἀγωνίαν ἅπασαν. *Sein mögliches thun, keinen Fleiss sparen [to do the utmost, to spare no pains]*. 1398, 20. πέντε τάλαντα ὄφλοντα ῥᾷον ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι πρότερον. 1481, 23.

ἔκτισις] εἰς τὴν ἔκτισιν τῆς προικός. 1025, 2. ὅσονπερ χρόνον εἰς τὴν ἔκτισιν δεδώκατε. 1484, 10. οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐμῶν ποιήσεται τὴν ἔκτισιν. 834, 27.

ἕκτος] τὸ ἕκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων. 612, 3.

ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι. in caput præceps ferri et sic cervices rumpere. 124, 8. Juvat Etymolog. M. audire vim hujus verbi sic exponens. ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἳ τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐκσφονδυλισθῆναι. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

ἐκτρέπειν] ἐκτρέπεταί με νῦν ἁπαντῶν. mihi occurrens de via deflectit, ut me devitet. 411, 12.

ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξέθρεψέ σε. 270, 12. 419, 20. τὸν Κέρδωνα, ὃν ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. 1252, pen.

ἐκφέρειν] efferre, ut domo ad sepulturam vita defunctum. τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ᾗ ἂν προθῶνται. 1071, 2. ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα. *ich hohlte ihm das Rechnungs oder Handlungsbuch, gab es ihm in die Hände, und liess ihm die Stelle selber suchen [I presented him with the account-book, that he himself might examine into the charges]*. 1197, 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ. 323, 2. 573, 27. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε; 679, 10. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ. 344, 19. ἐκφέρει τοὺς λογισμοὺς πρὸς αὐτούς. 1251, 2. ἐξενηνοχὼς τηλικαύτας μαρτυρίας. 1125, 19. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε. 1482, 13. πόλεμον. 15, 10. 188, 5. ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον. 1346, 16. ἐξέφερον τὰ σκεύη ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας. 1156, 13. 1157, 18. τὰς συνθήκας. in medium proferre. 897, ult. 898, 3. In medio. τὴν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. proditis. 176, 3. δόξαν ἐκφέρεσθε, auffertis, τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν. 178, 7. 1423, 6. Passive. διὰ τῶν ἀνοήτων οὐδὲ τῶν ὀρθῶς βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθείη. proferatur ore, vel potius re effectui detur. 1403, 20.

ἐκφεύγειν τινὰ τὰ πράγματα, dicuntur, cum opportunitates bene et prospere gerendarum rerum ipsi e manibus elabuntur, aut cum eas ipse sibi patitur elabi. 29, 12. 182, 7. 236, 22. 378, ult. 412, 10. [57, 16. al. διαφεύγειν.] ἐκφεύγει οὐδεὶς αὐτοὺς χρόνος, οὐδὲ τρόπος τοῦ τὰ συμφέροντα ἑαυτοῖς παραινεῖν. 1445, 4. πάντ' ἐπιβουλευόμενος τρόπον καὶ πάσχων κακῶς ἐκπέφευγα. effugi periculum. 556, 1. dicitur item de reo absoluto. 602, 2. ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ. ubi semel ex Attica fugiens e persequentium manibus evaserit. 632, 12.

ἐκφορὰ] exsequiæ funeris. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. 1160, 14.

ἐκφορεῖν, ἐκφορεῖσθαι] exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε. 1039, 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἔνδοθεν. 1046, pen. ἐκπεφορηκότα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν. 1048, 14. ἐξεφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἔτι σκεύη. curabant per servos suos exportari. 1155, 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενοίμην καὶ ἐκφορήσαιτό μου ὡς πλεῖστα. 1162, 1.

ἔκφρων] demens. οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ. 426, 23.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορῆσαι, citat locum ex or. in Neæram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

ἐκφῦναι] οὐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι. 748, 15.

ἐκχωρεῖν] ex hæreditate excedere, ei renunciare. 1029, 17.

ἑκὼν] εὑρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἑκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα. 101, 25. ἀδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία. 317, 16. οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκων. 1167, 16.

ἐλαία] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγειν. 314, 13. ἐλαίαν ἐάν τις ἐξορύττῃ. 1074, 19. ubi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασεν. 1251, 23.

ἐλαιοπώλης. 784, 18.

ἐλαττοῦν] ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται, μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι. 193, 10. πολλὰ ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα. 226, 13. εἰ γὰρ μηδέν ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τοῦ μηδενὸς ἡμῶν κληρονομούντων. 1089, 2. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι. 1287, 16.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίσαντες εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 21. φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῇ. 275, 10. ἐλάττων minor, non numero, sed magnitudine. δίκας διώκων οὐκ ἐλάττους ταυτησί. actiones instituens ad repetendum ab aliis summas æris alieni, haud minores hac summa, quam nunc ab hoc Phormione repetis. 960, 27. ψηφισαμένων μὴ ἔλαττον (pro ἐλαττόνων) ἢ ἑξακισχιλίων. 715, 3. 719, 6.

ἐλαύνειν] injuriis, accusationibus, vexationibus furiosum in modum exagitare. πολλάκις ἔμοιγε ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. 124, 26. ἐλαυνόμενοι καὶ ὑβριζόμενοι καὶ τί κακὸν οὐχὶ πάσχοντες. 241, ult. ἔχθρᾳ ἐλαύνοντά τινα ἐκ προαιρέσεως ἐφ' ἅπασι. 535, 27. 551, 6. 558, 22. ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον. 1481, 17. Sensu proprio navem remis agitare, ubi aut ναῦν, aut κώπας subauditur. οἱ δ' ἐμοὶ ναῦται πιστεύοντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν. 1211, 19. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν. 1223, 9. πέρα ὅρου ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ. 634, 13. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς. 960, 14. ἐλᾷ pro ἐλαύνῃ, aut ἐλάσῃ. 557, ult.

ἐλάχιστος] οὐδὲ κατὰ τοὐλάχιστον αὐτοῖς ἐμέλησεν. 1078, 8.

ἐλεγεῖον] ἐλεγεῖα ποιήσας ᾖδε. 420, 25. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου. 1378, 13.

ἐλέγχειν] denudare ulcera, h. e. planum ipsis factis facere, rem, cujus magna sit habeaturque vis, auctoritas, terror et robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam esse. ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας. 805, pen.

ἔλεγχος] πάμπολυ αἰτία τε καὶ λοιδορία κεχωρισμένον ἐστὶν ἐλέγχου. 600, 4. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἔλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστίν. 1457, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγών. 303, 14. ὡς ἐθέλεις ἐν τῇ ἀνθρώπῳ τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι. 1143, ult. ἔδει ταῦτα ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐλέγχεσθαι μετὰ τοῦ λυσιτελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου. 1449, 22. modus mendacia et commenta redarguendi salutaris reip.; est enim alius quoque modus, cum malis docti rectius sapere discimus. ἔλεγχον διδόναι, scrutinium sustinere. προθυμότερον πράττητε, ὡς ἔλεγχον δεδωκότα. 1456, 11. τὸ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει. *nun wird es sich weisen* [*now it will be shewn*]. 44, 15.

ἐλεεῖν τοὺς ἀσθενεῖς. 573, 11. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας. 835, 6. οὐχ εὑρήσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλεήσοντας. 432, 16.

ἐλεεινὸς] ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτόν. oratione, quiritando, lamentando. 574, 25.

ἐλεεινότης] conditio rerum miserabilis. τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα. 739, 23.

ἐλεεινῶς] οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκεινται. 366, 23.

ἔλεος] οὐδείς ἐστι δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου, τῶν μηδένα ἐλεούντων, οὐδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων. 547, 7. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐξ ὧν ἐξαπατᾷς ἔλεον. 577, 26. θαυμάζω τὸ τὸν ἔλεον τοῦτον ἐπὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσασθαι. hac misericordia erga plebem vestram eum haud esse usum. 734, ult. ἔλεοι in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίων ἐλέων οἱ σεσυκοφαντημένοι παρ' αὐτοῦ ἔτυχον. 794, 27.

ἐλευθερία] εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 5. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 6. ὅσοι ἐλεύθεροι [e servitute liberi] γένωνται, οὐ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἔχουσι τοῖς δεσπόταις, ἀλλὰ

μισοῦσιν [scil. αὐτοὺς] ἁπάντων ἀνθρώπων μάλιστα. 739, 17. εἰς ἐλευθερίαν, id est, πρὸς τὸ κτᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν, ad redimendam libertatem, eam puta, quam ære mercatus adipiscitur is a domino, qui ante servilis conditionis fuerit. ἀφιέναι οὖν αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς πρὸς ἐλευθερίαν. 1354, 25. ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. quo posset ære illo collatitio libertatem mercari. 1355, 9. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι, vindicare in libertatem, ut τὴν Κηφισοδώρου θεράπαιναν. 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος [mulctæ, qua lis fuerit æstimata] ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι. 1328, 8. 1358, 19. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι. 1377, 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ οὐκ ἠναντιοῦτο τοῖς Λακεδαιμονίοις. 1377, 27.

ἐλεύθερος] ἀφειμένη ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, [id est, εἰς τὴν ἐλευθερίαν]. 1155, ult. δούλου et ἐλευθέρου discrimen qua re cernatur. 610, 4, sqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευθέροις ὕστατον προσήκει τοῦτο κολάζειν. 752, 13. b) de fundis, bonis, quæ libera sunt ab incumbentibus debitis, quibus uti libere pro arbitrio tuo possis. ἐλεύθερα χρήματα. bona non obærata. 930, 4. et 12. ἐάν μοι τὴν ἐσχατιὰν ἐλευθέραν παραδῷ. 1044, 23.

ἐλευθεροῦν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας. 1467, 2.

ἐλέφας] ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην. 819, 24.

ἐλινύειν] interponere otium unius diei, quo sacra fiant. 531, 27.

ἕλκειν] ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ. 563, 13. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἁλοὺς εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. 609, 17. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε καὶ ἑλκομένης. vi obtorto collo raptata. 1157, 4. 1263, 10. ἀναδησαμένους ἕλκειν τὰ πλοῖα. alienas naves ad suas religatas pertrahere. 1213, 3.

ἕλκος] ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον. 422, 13. ἕλκη ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν. 1248, 27. τῶν οἰδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἑλκῶν. 1260, 19.

ἑλκύειν] ὡς δι' ὑμᾶς ἐφ' ἑαυτὸν ἐχθροὺς εἵλκυκε. 611, 10. ἑλκύσας τὰ πλοῖα εἰς Στρύμηνν. 1216, ult.

ἐλλεβορίζειν] helleboro fuligines atras mentem occœcantes eluere, eoque menti sanitatem reddere. τί σαυτὸν οὐχ ἐλλεβορίζεις. cur veternum tibi non detrahis. 268, 3.

ἔλλειμμα] τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλλείμματα. 26, 3. reliqua, pars debiti æris nondum depensa. *Rest, Rückstand* [*the balance*]. 606, ult.

ἐλλείπειν] deficere. τὸ γὰρ ἠδικημένον μέρος ἀεὶ ἐλλείψει. 27, 5. *in Resten* oder *schuldig bleiben* [*to remain* or *continue due*]. reliquator esse, adhuc debere partem æris contracti nondum depensam. οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν. 257, 2. 607, 3. ἐλλιπὼν οὐδὲν τῶν δεινοτάτων φαίνεται. nil sibi reliquum fecit, quod non patrasset. 607, 20. ἐλλελοιπότες τὰς εἰσφοράς. 753, 22. εἴ τις ἔνδεια γένοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη. 895, 22. ἐλλείπηται ὑμῖν μηδὲν κατ' ἐμέ. per me nihil vobis deesset. 1224, 24. ἐλλείπουσι κακῶν καὶ αἰσχρῶν οὐδέν. 1267, 25.

Ἑλληνικὸς] Ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι Ἑλληνικοί. 244, pen. Ἑλληνικώτατος ἀνθρώπων. Græcorum studiosissimus, plus quam ulli alii homines sunt. 439, 26.

ἐλλιμενιστὴς] publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium suscipit, exigit. *Zolleinnehmer* [*custom-house officers*]. 917, 10.

Ellipsis v. indicem Grammaticum.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν. 42, 12. καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ, scil. λήψεσθαι. 374, 1. ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, δυνηθέντα. 655, 21. pro metuere. δῆλον ὅτι δεινὸν ἄν τι παθεῖν σαυτὸν ἤλπιζες, εἰ πύθοιντο οὗτοι τὰ σοὶ πεπραγμένα. 416, 12.

ἐλπὶς] ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. 21, 3. τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε. 53, 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην, id est, καὶ τοὺς ἐκγόνους δεῖν ἐλπίζειν αὐτήν. hanc eandem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse. 73, 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. per vosmet ipsos, et in vobismet. 167, 11. ὧν ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη. 210, 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι. 246, 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιεν, id est, ἐπ' ἐλπίσι τοιούτων μελλόντων ἔσεσθαι, ὧν διαμάρτοιεν. 255, 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a spe ab ipsis proposita se pati duci. 284, 5. παρ' ὧν [a diis puta, suaque cujusque conscientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ περιποιήσασθαι τὰ δίκαια γνόντα. 416, 2. ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας. 638, 24. ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. 1468, 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα. 258, 23. τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται. 1407, 12.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. *an Bord gehen* [*to go on board*]. 29, 26. οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν; οὐκ εἰς τὴν ἐκείνου πλευσούμεθα; citat Hermogenes p. 253. ἐν

αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς. 309, 24. οἱ παραμένοντες τῶν ναυτῶν οὐκ ἐθέλουσι πάλιν ἐμβαίνειν. 1209, 27. ἐμβαίνειν εἰς τὸν λέμβον. 884, 6. ἐμὲ οἴεσθε τριηραρχήσειν, ὑμεῖς δ' οὐκ ἐμβήσεσθαι. 579, ult.

ἐμβάλλειν] εἰς προῦπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. 32, 8. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ. 52, 10. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες. 151, 20. τοῦτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. in animum inducere, mente concipere. 247, 20. ἐμβάλλειν τινὰ εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitiis inter se committere. 248, 8. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν, [scil. εἰς τὴν τοῦ ἑτέρου δεξιάν]. 553, 14. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ τιθέναι. 716, 5. εἰς τὴν ἀγοράν. 732, 21. 751, 25. ἐχρῆν αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον ἐμβαλεῖν. 1106, 20. 1107, 15. ἐνδεικνύειν ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 1251, 10. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. inserta, implantata stipitibus diversi generis. *eingepfropft, inoculirt* [*ingrafted, inoculated*]. 1251, 22. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν. 1261, 13. ἐπομβρίας γενομένης συνέβη τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν, [scil. εἰς τὰ χωρία]. 1274, 22. ἐμβαλὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμήνατο. 1274, 24. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν. 1278, 5. 1279, 12. ἐνέβαλλον δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος εἰς τὸν καδίσκον. 1302, pen. In Medio, ἐμβάλλεσθαι, infercire, ingerere in rotulum chartarum in foro judicibus exhibendarum. 836, 5. ἐμβεβλημένος [scil. εἰς τὸν ἐχῖνον] οὐδεμίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τούτων. 1014, 25. 1104, 6. ἐμβαλομένου γὰρ ἐμοῦ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον. 1203, 26. 1266, 17.

ἐμβατεύειν] ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν. violentam possessionem navis capiebant. 894, 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν. 1085, 24. 1086, 18.

ἐμβιβάζειν εἰς λόγους. 372, 13. εἰς τὴν ναῦν. 1223, 1.

ἐμβλέπειν] in os intueri. οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν. 363, 4. εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν. 913, 4.

ἐμβροντᾶν, ἐμβεβροντῆσθαι] attonitus, stupore et cæcitate mentis captus esse. 413, 10.

ἐμβρόντητος] ἐμβρόντητε. stulte, furiose tu, qui es. 308, 4.

ἐμμένειν τοῖς τόποις ἐλάχιστον χρόνον. 165, 1. ἐμμένειν τούτοις εἶναι ἐπάναγκες. 897, 7. τοῖς ὑφ' ἑτέρων ὡρισμένοις δικαίοις. 972, 18. ἐμμεῖναι ἀναγκασθεὶς τῇ διαίτῃ διὰ τὴν ἑαυτοῦ πρόκλησιν. 1011, 20. ταῖς ὁμολογίαις. 1022, 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. ut is, qui literas exarare cœperit in proposito recta suadendi perseveret. 1463, 15.

ἔμμετρος] τοὺς ἐμμέτρους καὶ τοὺς τῶν ᾀδομένων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum. 1391, 17.

ἔμμηνος] ἔμμηνοι τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τοῦ Βοηδρομιῶνος μέχρι τοῦ Μουνυχιῶνος. negotiatores intra mensem ab accepta injuria querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum causæ quoque disceptari et decidi, et hæc judicia sedent per totum semestre hibernum. 900, 4. 966, 17.

ἔμμισθος] ὑμεῖς ἐστὲ σῷοι καὶ ἔμμισθοι. 242, 9.

ἐμπαιδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. e re familiari Archiadæ quæstum facientes, unde et ipsi laute vivant, et liberos educent. 1087, 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τοῦ πολέμου κτᾶσθαι. 17, 12. εἰ δ' οὖν ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία τοιαύτη. 318, 13. ἐμπειρίαν ἑκατέρου τούτων φιλοσοφίας παραδιδούσης. 1413, 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνομένην ἐμπειρίαν σφαλερὰν οὖσαν. 1414, 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι τοῦτ' ἐμποιοῦσι, [scil. τὸ νοῦν ἔχειν]. 1452, 17.

ἔμπειρος] ἀνὴρ οἷος ἔμπειρος πολέμου. 23, 7. πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειρότεροι. 286, 7.

ἐμπείρως] παιδία ἐπισταμένη τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπείρως. 1351, 8.

ἐμπιπλάναι] τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. ἀπεῖπον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιοῦντες. 1265, 13.

ἐμπιπράναι] μονονοὺ τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας. 845, 19.

ἐμπίπτειν εἰς λοιδορίαν. 73, 18. ἐπειδάν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέσῃ. si qua rerum ad Philippum pertinentium mentio incidat. 146, 1. ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἁρμόσει λέγειν. 240, 1. 244, pen. 312, 20. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ. 365, 15. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 424, 4. ἐμπέσῃ τοιοῦτός τις ὑμῖν λογισμός. 557, 1. εἰς τὸ δεσμωτήριον. 788, 17. et 24. ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ τοῖς αἰσχίστοις ἐμπεπτωκότες εἰς τὸ οἴκημα. 789, 15. ἐμπεσὼν εἰς ἀλλότρια δόξεις, ὡς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι. 1004, ult. ἐμπεσεῖται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἡμέτερον χωρίον. 1273, 8.

ἐμπλεῖν] ὁ ἐμπλέων, est, agens in rebus (factor, commissarius), quem negotiatores, proficisci ipsi, et domo abesse non valentes, loco sui mittunt, in nave merces suas vehente, ut curam earum mercium pervehendarum et divendendarum, ærisque redigendi habeat. τοῦ παρ' ἡμῶν [scil. πεμφθέντος] ἐμπλέοντος. 884, 11.

ἐμποδίζειν] νόμους τιθέναι τὴν πόλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας. velut laqueis, aut pedicis constringentes, et pessumdantes. 730, 13.

ἐμπόδισμά τι ἦν τοῦτο Φιλίππῳ, καὶ δυσχερές. obstaculum erat, et id quidem tractatu atque amolitu difficile. 30, 17.

ἐμποδὼν οὐδὲν ἐποιήσατο τῷ τοιούτῳ λόγῳ. 548, 22.

ἐμποιεῖν] χρόνους ἐμποιῆτε τοῖς πράγμασι. 129, 14. 651, 26. 944, 9. 1432, 25. διατριβάς. 1158, 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι ἐμποιοῦσι τὸ νοῦν ἔχειν. 1452, 18. ἐμποιεῖν τινὶ λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων. 542, 11.

ἐμπορεία] οἱ δὲ ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορείαις. eadem nave, qua merces, vehebantur, et intererant exportationi et importationi mercium. 1285, 9.

ἐμπορεύεσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπορεύεσθαι συκοφαντοῦντας. 893, 7.

ἐμπορία] αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσίν. 922, 9. ἐφ' ἑτέρᾳ ἐμπορίᾳ ἀποδημῶν. 1236, 24.

ἐμπορικὸς] ἐμπορικαὶ δίκαι, lites inter mercatores, Athenis intra mensem finiebantur. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς αἱ κατὰ μῆνα ποιοῦσαι μηδὲν δεῖσθαι συμβόλων τοὺς τοσοῦτον ἀπέχοντας. 79, 22. ἐμπορικοὶ νόμοι. jus negotiatoribus constitutum. 924, 10. ἐμπορικὰ χρήματα. pecuniæ insumendæ mercibus coemendis, et ubi per mare alio pervectæ fuerint, divendendis. 940, 20. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. effecisse, ut aliquis in causa mercatoria condemnaretur. 571, 21.

ἐμπόριον] ἐμπορίων κεκλεισμένων. portubus clausis. 22, pen. 422, 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι. 49, 9. ἐπιδανείζεσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου. 922, 4. ἐν ἐμπορίῳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος. 957, 27. οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐμπορίου. *das Handelsgerichte* [*the commercial court of judicature*]. arbitri bursæ, vel causarum mercatilium judices. 1324, 18.

ἔμπορος] οἱ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας ἔμποροι. 164, 3.

Ἔμπουσα] ἣν Ἔμπουσαν πάντες ἴσασι καλοῦντες, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν. 270, 25.

ἔμπροσθεν] τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους οὐ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων. 51, 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἠδικηκότων ἔμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου. potiores esse jure. 1297, 26.

ἔμπυος] exulceratus, suppuratus. 1260, 26.

ἐμφανὴς] ἐμφανεῖς οὐδέπω καὶ τήμερον ἐνήνοχε τὰς συνθήκας. 898, 4. ἐμφανῆ καταστῆσαι τὰ χρήματα. 1239, 5. ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως. 1251, 3. τὰ ἐνέχυρα καθίστησιν ἐς ἐμφανές. 1283, 26. ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχῃς. 1294, 8. 15, et pen.

ἐμφανίζειν] ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῆ μὲν φίλον, συμφέροντα δὲ ἐχθρὸν ἐμφανίζει. 188, 14. τὸ πιστόν. 600, 9. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισε (deus puta). 1405, 11.

ἐμφανῶς συνῆν ὁπότε βουληθείη πανταχοῦ. 1356, 1.

ἐμφράττειν τὸ στόμα. 406, 5.

ἔμφρουρος] insessus præsidio militari. πόλεις Ἑλληνίδας ἐμφρούρους ἐποίει. 289, 10.

ἔμφυτος] ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα Ἀθηναίοις πάτρια, οὔτ' ἀνεκτὰ, οὔτ' ἔμφυτα. 295, 25. τὴν ἔμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερεῖδον ἐπιθυμίαν. 1389, 4.

ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν. spectassent ex iis subselliis, quæ mercede binorum obolorum conducuntur. 234, 24.

ἐν] pro διὰ, *propter*. ἐν οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εὑρήσετε γεγονυῖαν τῇ πόλει. 308, 7. pro διὰ cum genitivo, *per*. τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλεγχομένοις. 1328, 24. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνατε. 1475, ult. pro ἐκ. ὡς οὐ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις, pro ἐκ τῶν — εἰρημένων. 1098, 18. pro ἐπί. ἥκιστα ἐν οἷς ἀκηκόατε ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι. 615, 1. pro κατά. ἔν γε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἐξέσται, id est, κατὰ τοὺς π. ὑ. νόμους. 505, 20. pro παρὰ, vel ἐγγύς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν. 172, 22. ἡ μεγάλη πρὸς Λακεδαιμονίους μάχη ἐγίνετο ἐν Κορίνθῳ. 472, 24. ἐν cum genitivo. τὸ χωρίον τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο. 1249, 19. redundat ante v. κοσμεῖν. λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. 499, ult. τὰ ἐν αὐτοῖς. res vestræ civiles. 35, 26. ἐν ταῖς μεταλλικαῖς [scil. δίκαις] δικάσεται. 977, 16. ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις. nisi consciis, consentientibus et jubentibus Nomothetis. 710, 18. ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. 283, 6. ἐν προκλήσει διαθήκας ἐμαρτυρεῖτε. 1113, 5. ἐν ὑμῖν. coram vobis, in concione, in judicio vestro. 764, 15. 813, 9. ἐμοὶ ἐν χιλίαις [scil. δραχμαῖς] ἐστὶν ὁ κίνδυνος. periclitor, ne mille drachmis mulcter. 701, 1.

Enallage a) Casuum. Dativus pro Genitivo. τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ, pro τῶν ξένων αὐτοῦ. 15, 24. Nominativus absolutus pro Genitivo. ἃ — ἔνια, pro ὧν ἔνια. 1259, 18. Accusativus absolutus, vel consequentiæ, pro Genitivo. ὡς ἅπαντα Φίλιππον ποιήσοντα. 82, 11. b) Numerorum. Singularis pro Plurali. ut p. 1148, 8. 1249, 26. 1459, 20. Pluralis pro Singulari. ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι, pro συναχθῇ, aut οἱ βουλευταὶ συναχθῶσι. 249, 20. παντὸς δὲ τοῦ στόλου πλεόντων ἐν τάξει. 569, 1. ὅ,τι γνοίη-

σαν περὶ ἐμοῦ τούτοις [pro τούτῳ] ἤθελον ἐμμένειν. 1302, 21. ἐάν τις τὰ τῶν συκοφαντούντων ποιῇ, ἔνδειξιν κατ᾽ αὐτῶν [pro αὐτοῦ] εἶναι. 1325, 9. c) Generis. ταῦτ᾽ ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλὴ, ἐξεληλυθὼς, (pro ἐξεληλυθυῖα), quia oratio refertur ad rem significatam, scil. ὁ ἄνθρωπος. 552, 22. ἐγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, ὃ [pro ἣ, vel ὅση] ἀπετίσθη τῶν φιαλῶν. 1203, 13. ἃ οὗτος καταιτιᾶται περὶ αὐτῆς, ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένους. 1310, 1. d) Modi. Indicativi pro Infinitivo. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι — ἔσται γὰρ ἅπαντα καλῶς, pro ἔσεσθαι. 237, 7. πολλοῦ γε καὶ δεῖ (pro δεῖν, vel δέον) διώρισεν. 631, 5. Infinitivi pro Indicativo. ἐφ᾽ ᾧ ἐπιγεγράφθαι (pro ἐπιγέγραπται). 1107, 10. Optativi pro Infinitivo. δέοι, pro δεῖν. 15, 22. et vice versa. ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τοὺς δικαστὰς, pro ἐπειδὴ φήσαιεν πάντες οἱ δικασταί. 766, 1. e) Temporis præsentis pro præterito, aut imperfecto. καθυφῆκε καὶ — ἀπαλλάττεται, pro ἀπηλλάττετο. 1333, 4. et inverse. καὶ τότε καὶ νῦν ἤθελον, pro καὶ τότε ἤθελον, καὶ νῦν ἐθέλω. 855, 22. f) Constructionis. ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπιβουλεύει αὐτοῖς, αὐτοὺς δὲ περιορᾶν. 181, 10.

ἐνάλλεσθαι] insultare, conculcare alicui ventrem, calcibus obterere. 1259, 12.

ἐνάμιλλος] ἐνάμιλλα, consentanea, nil concedentia, τούτοις εὑρεθήσεται καὶ τὰ λοιπά. 786, 27.

ἐναντίος νόμος [subaudi ἑτέρῳ τινί]. 710, 14. τὴν ἐναντίαν ποτὲ ψῆφον ἔθεντο οὗτοι Θηβαίοις περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν. 361, 26.

ἐναντίως ἀκούειν. animis infestis. 450, 10.

ἐναποτιμᾶν] ἐναπετίμησεν αὐτῷ ἅπαντα. *Er [A] hat ihm [B] seinen Knecht überlassen, statt der Bezahlung der gesamten Schuldfoderung, die B an A hatte, ihm den Knecht angerechnet statt baaren Geldes [He [A] made over to [B] his slave as payment for all that was due, between B and A, reckoning his slave as ready money]*. 1253, 9.

ἐναποχρῆσθαι τῇ τινὸς ῥαθυμίᾳ. 218, 4.

ἐναργὴς καὶ σαφής. 179, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραί. 326, 4. ὡς ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι. 425, 11. ἐναργὴς τοῖς ὁρῶσιν ἡ ὕβρις φαίνεται. 538, 5. σαφὲς καὶ ἐναργὲς παράδειγμα. 797, 24. ἐναργέστατόν ἐστι τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον. 1407, 9. παρὸν οὕτως ἐναργὲς ἰδεῖν. 1435, 8.

ἐναργῶς ἐξελέγχεσθαι. 552, 11.

ἔνδεια] τοῦ δι᾽ ἔνδειαν ἀνάγκη ποιεῖν τι αἰσχρὸν ἀπηλλαγμένοι. 38, 6. οὐ λόγων ἐνδείᾳ δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν. 151, 11. τὸν μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσοντα δι᾽ ἔνδειαν. 312, 24. μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης. 313, 10. ἵν᾽, εἴ τις ἔνδεια γίγνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη. ut si tantum, quantum necesse esset ad satisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum suppleretur. 895, 22. τόνδε μὲν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδείαις ὁρᾶν. 957, 17. εἴ τι δι᾽ ἔνδειαν εἶδε ποιούσας, ὧν οὐ χρή. 1118, 2. τῆς ἐσχάτης ἐνδείας αἴτιος. 1118, 23. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι᾽ εὐπορίαν πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ᾽ ἐνδείας. 1121, ult. τὴν ἔνδειαν, ὧν ἂν ἐκλείπητε, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας. 1466, 19.

ἔνδειγμα διαμονίας τινὸς εὐνοίας. 423, 13.

ἐνδεικνύειν vel ἐνδεικνύναι] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βούλεσθαι κωλύειν ἐνδεδεῖχθαι. 93, 2. Verbum est forense, deferre, denunciare aliquem, in foro versantem, quo accedere nefas ei sit, propterea, quod aut hominem occiderit, aut, ut ærarius fisco debens, infamia notatus fuerit. majestatis reum, aut perduellionis agere. ἐνέδειξεν ὡς προδότην. 126, 11. ἐνδεικνύειν τοὺς φεύγοντας. 636, 10. et 14. ἐνδεικνύεις ἐμὲ καὶ ἐμβάλλεις εἰς τὸ δεσμωτήριον. 1251, 10. (ergo carcer sequebatur τὴν ἔνδειξιν) οἱ θεσμοθέται εἰσαγόντων τοὺς ἐνδειχθέντας εἰς τὸ δικαστήριον. 707, 4. In Medio: ostendere, edere, proferre. οὐδὲν ἂν ἐνδείξαιτο οὐδὲ ποιήσειεν ἂν τοιοῦτον, ὑφ᾽ οὗ πεισθέντες ὑμεῖς. 67, 19. ἐνδείκνυσθαι εὔνοιαν τῇ πατρίδι. 87, 27. πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς. 61, pen. ἐνδείκνυσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων οὖσαν. 535, ult. τῷ σώματι (laboribus corpore tolerandis) τὴν εὔνοιαν, οὐ χρήμασιν, ἐνεδείξατο. 561, 25. sese jactare, venditare, ostentare, studium suum alteri inserviendi, ei velut oggerere et ambitiose venditare. ἵν᾽ ἐνδείξηται ἅπασι τοῖς Ἕλλησι. 78, 8. ἐνδεικνύμενος τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου παροῦσι. 375, 21. ἐνδεικνύμενοι [subaudi ἐκείνῳ] καὶ ὑπερκολακεύοντες. 391, 19. 579, 5. 725, 11.

ἐνδεῖν] μᾶλλον δ᾽ ἅπαντος ἐνδεῖ πόρου. 14, 23.

ἔνδειξις] denunciatio scripta, et persecutio in jure rei versantis in foro præter fas. ut proditoris patriæ, homicidæ, ærarii facti, nomine adhuc in tabulis publicis pendente. 504, 24. ἔνδειξιν δέδωκεν ὁ νόμος. facultatem apud magistratus denunciandi, vel indicandi. 636, 25. 1322, 7. ταῦτα γράψας εἰς τὴν ἔνδειξιν ἔδωκέ μοι ὁ πατήρ. 1323, 7. ubi est formula hujusmodi actionis, literis consignata. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. illos licere persequi per actionem ἔνδειξιν dictam, et in carcerem abducere, vel actionem ἀπαγωγῆς contra eos capessere. 1325, 9. ὡς οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἰσὶν, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι. 1337, 24. ἔνδειξιν κατ᾽ αὐτοῦ εἶναι, καθάπερ ἐάν τις ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἡλιάζηται. 716, 15. Ejusmodi actio est illa in Theocrinem a p. 1321. in seqq.

οἱ ἕνδεκα] Undecimviri rerum capitalium. οἱ ἕνδεκα τοὺς τοιχωρύχους καὶ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι. 940, 7. τοῖς ἕνδεκα γράψας ἀκολουθεῖν μεθ᾽ ἑαυτοῦ. 608, 13. 720, 24, 726, 8. δησάντων αὐτὸν οἱ ἕνδεκα. 733, 12. interrerant, si quis de crimine publico torqueretur. 1254, 2.

ἐνδεκάζειν] festos, lætos dies agitare. vel compotare. ἐνδεκάζοντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας. 1335, 7.

ἐνδέχεσθαι] οὐκ ἐνδέχεται. fieri non potest ut &c., rationi consentaneum non est ut &c. 859, 14. ὥστ᾽ ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ᾽ ἐμὲ ἐλθεῖν. 900, 18.

ἐνδεχομένως] qua pote, qua licet, pro ratione temporum. ἐνδεχομένως βουλεύεσθαι. 283, 5.

ἐνδεῶς] οὓς ἐτιμωρησάμην ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκεν. 162, 3.

ἐνδιατρίβειν] commorari. ἐνδιέτριψεν αὐτόθι. 893, ult. moras nectere, cessator esse in nomine diluendo. ἐνδιέτριβε, καὶ οὐδὲν [scil. τῶν ὡμολογημένων] ἐποίει. 1172, pen.

ἐνδιδόναι] ἂν ἐνδῷ καιρός. patiatur, permittat. 45, 7. Κλειτάρχῳ ἐνέδωκεν αὐτόν. tradidit, permisit. 128, 6. ἐνδιδόναι προφάσεις. causas, prætextus præbere, suppeditare. 280, 19. οὐδὲ τὴν ὑποψίαν ἐνδιδοὺς τοῖς ἄλλοις. 1407, 3. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ. 1444, 2.

ἔνδον] domi, vel in arca numaria, vel in penetrali virginali, vel in horreo, apotheca. universe, quicquid clausum, obseratum, custodia tenetur. *unter Beschluss [in custody]*. ἀργυρίου ἔνδον ὀγδοήκοντα μνᾶς. 816, 24. σῖτος ἔνδον ἀποκείμενος. 1040, 26. καταστήσας τινὰς φυλάττειν ἔνδον, (fort. τὰ ἔνδον). 1040, 27. τῆς ἀδελφῆς ἔτι ἔνδον οὔσης τότε, καὶ παιδὸς οὔσης κόρης. adhuc in domo paterna versante, quippe quæ adhuc puella esset innubilis. 540, 4.

ἐνδόξως] ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες. 246, 24.

ἐνεγκεῖν χορηγόν. edere, nuncupare aliquem, ut choregatum capessat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. *vorschlagen [to propose]*. 496, 19. et 21. ἐνεγκεῖν ζημίαν ἀπροσδόκητον οὐ δύνασθαι. 796, 11. ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν, [id est, προσήνεγκεν]. solet afferre. 801, 14. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτήματα οὐκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ᾽ αὐτοὺς ἤνεγκε τὰς βλάβας. nocent, incommodant. 801, 18. v. φέρειν.

ἐνέδρα] Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν. 365, 12. ἦν δὲ ταῦτα ἐνέδρα μετὰ χλευασίας. 705, 2.

ἐνεδρεύειν] εἰ μὴ τῷ χρόνῳ τότε ἐνηδρεύθημεν. 836, 12. ἐνεδρεύσασα τὸν πατέρα μου. 1011, 3.

ἐνεῖναι] pro συνεῖναι, vel παρεῖναι, præsto esse. οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γε πλείους ὁρᾷ ἐκείνοις, ἢ ἡμῖν, ἐνούσας. 69, 1. si locus bene habet: οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων μετριώτατα χρήσομαι. quam fieri per rerum præsentium naturam et rationem potest prudentissime atque modestissime. 312, 20. οὐ νῦν, ἐνόντων [scil. ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένων, cum semel prostent in libello scripta] ἀναισχυντεῖν. 1115, 6.

ἕνεκά γε τῶν ψηφισμάτων. si per aliud nihil, quam per decreta, staret. si summa rei versaretur in hoc, (neque aliud quidquam præterea requireretur, quam) ut essent decreta scripta. 32, 16. ἕνεκά γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐθέλειν ποιεῖν. 130, 14. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα καὶ ἀθάνατον ἕνεκ᾽ ἀσφαλείας. possit immortalis esse, si nihil aliud mortem inferret, quam vis externa, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores, gratia populari vallati. 142, 26. εἰ πάνυ χρηστός ἐστιν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω. etiamsi vir honestissimus sit, (et esto, per me quidem *licet*) *er mag es auch meinetwegen immer hin seyn, ich will nichts darwider einzuwenden haben [he may indeed be so, be it so, I say nothing to the contrary.]*. 461, 12. ἐμοὶ μὲν ὁ τοιοῦτος ἕνεκ᾽ ἀναιδείας πᾶν ἂν ἑτοίμως ἔργον ποιῆσαι. si nihil aliud obstet, neque intercedat, tanta est impudentia, ut per eam nihil non patrare ausurus sit. 721, 15. Ita Herodotus, 20, 54. *wenn es lediglich auf den Wächter ankömmt [if it depends merely on the guards]*. ubi interpres male reddidit.

ἐνεξαπατᾶν] τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονὴν ἐνεξαπατηθῆναι καλήν. 1411, 10.

ἐνεπισκήπτεσθαι, δημευθέντων τῶν Ἀντιόχου, ἐν τῇ ἐκείνου οὐσίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi æs quoddam in bonis Antiochi publicatis. 1197, pen. 1198, 5. et 15.

ἐνεργάζεσθαι] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. exercendis Archiadæ fundis et pecuniis rem suam amplificantes. 1087, 22. ἐνεργάζονται δέος τοῖς πολίταις. creant, injiciunt. 1396, 22. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συνηθείας. 1402, 13.

ἐνεργὸς] opponitur τῷ ἀργῷ, æs quod fœnore exercetur, ei, quod iners in arca jacet. τά τ᾽ ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργά. 815, 15. 816, 14. ὅπως ἐνεργοὶ ὦσιν. quo haberent unde possent quæstum facere, negotiationem exercere, haberent quod agerent. *damit sie was anfangen, entrepreniren könnten [in order that they may*

obtain the means of undertaking]. 925, 8. v. ἔργον. ἐργάζεσθαι. φιλεργία. τὸ δάνειον κομισάμενος ἐν Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν (scil. αὐτὸ) ποιεῖν εἰς τὴν Αἴγυπτον. *wieder aufs neue anlegen, damit wuchern* [*to lay it out again, lend it again at interest*]. 1291, ult.

ἐνευδαιμονεῖν] ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον πρὸς ἀρετήν. 1411, 11.

ἐνευδοκιμεῖν] ὅτῳ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο. 294, 14.

ἐνέχεσθαι] teneri culpa, vel legis edicto, pœnæ obnoxius esse. ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω. 1069, 9. 632, 2. ἐὰν πένης δι' ἔνδειαν ἁμάρτῃ τι, τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις ἐνέξεται. 1231, 16.

ἐνεχυράζειν] arrham ab aliquo capere, exigere, sumere, aufferre pignus. *pfänden* [*to take a pledge*]. 518, 1. διάκονον. ancillam pro arrha solutionis abigere secum. 762, 4. ἐνεχυράσων ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφήμου. 1163, 16.

ἐνεχυρασίαν μου ποιήσασθαι. supellectilem meam domesticam e domo mea efferre, et pro arrha tantisper tenere, donec —. 1162, 11.

ἐνέχυρον ἔχων τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας τὸ πρὸς χάριν ὑμῖν λέγειν. 106, pen. ἐνέχυρα (in plural.) pro ἐνέχυρον in singul. 1031, 8. ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι. 1150, 15. ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν. 1150, 20. τὰ μὲν αὐτῶν κεῖται ἐνέχυρα. oppignerata sunt. 1155, 23. ἐνέχυρα πολλὰ ἐμοῦ εἰ λάβοιεν. 1161, 25. τὰ ἐνέχυρα ἐμὲ ἀπολαβεῖν. 1161, 27. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ (*auf Pfand, on pledge*), οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκεν. 1185, 12. οἰκέται ἦσαν αὐτῷ, οἳ τὰ ἐνέχυρα τῶν δανεισμάτων παρελάμβανον. 1200, 2.

ἐνθένδε] illinc, his viis et artibus. ἐνθένδε μέγαν γεγενημένον. 19, 1.

ἔνθρυπτα. 314, 1.

ἐνθυμεῖσθαι] μήτ' ἐνθυμεῖται, μήτε λογίζεται. 52, 17.

ἐνιαύσιος] unius anni puer. εἰ γὰρ κατελείφθην ἐνιαύσιος. 833, 17.

ἐνιαυτὸς] ἐξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ (toto anno, *Iahr aus, Iahr ein, throughout the year*) ὑλαγωγοῦσι. 1041, 2. οἱ δεδανεικότες ἦλθον ἐπὶ τοὺς τόκους, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτὸς ἐξῆλθεν. 1225, 15. ergo non solum mense quoque finito, sed etiam anno circumacto fœnora dependebantur. ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου ἀνοίγεται τὸ ἱερόν. 1371, 6.

ἐνίστασθαι] instituere. οὐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστήσασθε, οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὀρθῶς. 137, 2. ὁ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐνστησάμενος. 227, 3. ὁ τότε ἐνστὰς πόλεμος. instans. 255, 9. 1466, 21. ἐνεστηκυιῶν αὐτοῖς τῶν δικῶν. 896, pen. ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην. 292, 26. ἐὰν δ' ἐνστῇ τι. si quid obstet (de impedimentis, in quæ torrens incurrit). 1274, 19.

ἐνισχυρίζεσθαι] urgere aliquod argumentum graviter, eoque niti et fidere. οὐ μόνον τούτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐνισχυριζόμεθα. 1082, 26.

ἐνναέτης] incola. ἐνναέται χώρης. 86, 23.

ἔννους γίγνεται. *er gieng in sich* [*he reflected*]. animum advertebat. 876, 13.

ἐνοίκιον] locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί συ οὐδέποτέ μοι ἔλαχες δίκην ἐνοικίου τῆς οἰκίας. cur nunquam in me instituisti actionem non soluti locaris pro incolatu ejus domus, quam me ais incolere abs te conductam. 1179, 23.

ἐνορᾶν. 401, 18.

ἔνορκος παρακαταθήκη. depositum alicujus fidei demandatum, cum jurejurando dicto, de sancte servando et fideliter reddendo commisso, ubi reposcatur. 773, 5.

ἕνος] vocabulum obsoletum, et pæne rituale, pro παλαιός. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ἑκούσας ὑπεξιέναι. 775, 25. ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἕνης καὶ νέας ἐπὶ τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσῃ. ante diem postremum mensis. 1229, 7.

ἐνοφείλεσθαι] ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. *Sein Geld stünde auf dem Guthe, das Guth wäre ihm dafür verpfändet, er habe dran zu fodern* [*his money was secured upon the property, the property was mortgaged to him*]. 1197, ult. ἐνοφειλομένου αὐτῷ [scil. τῷ χωρίῳ] ἀργυρίου. *als wenn eine Schuld drauf haftete* [*as if a debt was attached to it*]. 1249, 23.

ἐνοχλεῖν] ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ. 226, 24. νῦν δὲ ὅ,τι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ἐνοχλῇ καὶ παρὸν λυπῇ, παρορᾶτε. 398, 7. ἵνα μὴ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων. 239, 4. ἠνώχλησε τοὺς χορευτὰς ἀφεθῆναι τῆς χορείας. quomodo suis vexationibus efficere studuerit, ut saltatores, tædio victi, saltandi munus omitterunt, aut defugerent. 519, 15. οὐχὶ τῶν ἐνοχλούντων ὑμᾶς. 622, 12.

ἔνοχος] ἔνοχοι δεσμοῦ γεγόνασι. 1229, 11. ἔνοχος ταῖς ἀραῖς. 404, 4. ζημίαις. 996, ult.

ἐνταῦθα τῆς πολιτείας. hac in parte reip. 245, pen.

ἐντείνειν] ἐνέτειναν ἡμῖν πληγάς. verbera nobis intentarunt, comminati sunt. 1258, 2.

ἐντελὴς] τρυφῶντας ὑπὸ μισθοῦ πολλοῦ καὶ ἐντελοῦς. 1217, 26.

ἐντελόμισθος] qui mercedem fert integram, nil decurtatam. ἑτέρους ναύτας ἐντελομίσθους προσέλαβον. 1212, 12.

ἐντελῶς] ἐντελέστατα. abundantissime. 219, 20.

ἐντιθέναι] οὔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν, οὔτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ. 37, 26. 1460, 3. τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθεῖντε. 332, 20. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων. 840, 11. ἐντιθεὶς ἐμὲ εἰς τὰ τούτων γόνατα. 840, 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα. *Waaren an Bord bringen lassen, das Schiff befrachten lassen* [*to have goods shipped, to have the ship freighted*]. 885, 16. 968, 4. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον. sibi sua manu ingerente in sinum, et ibi abscondente. 1156, 26.

ἐντιμᾶν] τούτῳ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα μναῖς ἐνετιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων. cui 40. minæ in dotem promissæ fuissent, 30. in numis præsentibus accepisset, decem reliquæ autem in vestem et mundum muliebrem essent imputatæ. 1036, 12.

ἔντιμος] ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. *in ziemlich hohen Preise* [*at a sufficiently high price*]. 1285, 18.

ἐντὸς] οὐ μέντοι ἐντὸς ὢν εἰπεῖν. ista dixisse, cum secum non esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in re præsente, versante. 913, 18. nos quoque usurpamus *nicht wohl derheime seyn* [*not to be sufficiently reserved*], pro nugari, aliena garrire, delirare. 917, 18. ἐντὸς ἀνεψιότητος. citra consanguinitatem, qui a peremto propiores in consanguinitate sunt, quam consobrini. 1068, ult. ἐντὸς τῶν μέτρων ἐπικατατέμνειν. *einem in seine Schacht kommen, oder einhauen* [*to come into, or dig, in the shaft of another*]. perrumpere in alienum cuniculum in metallifodinis. 977, 8.

ἐντριβὴς] in aliqua re usu longo exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβής. 418, 23.

ἐντυγχάνειν] οὐ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι. 363, 1. αὐτὸς δ' ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδοτιοῦν ἐπαύσατο Φιλίππῳ. congrediens cum Philippo. 396, 8. ἀφθόνως τούτοις ἐντύχωσι, quid est? 1424, 20.

ἐξαγγέλλειν] per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰσὶ γάρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείους τοῦ δέοντος. 45, 3.

ἐξάγειν] οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων οὐδέν. 276, 5. ἐνθένδε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἄκοντας. hinc (ex Urbe) coegi eos quamquam invitos proficisci, et velut expuli, vel extraxi. 389, 23. de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori. 533, pen. 534, 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας τἀνδράποδα. 845, 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e prædio, in quod velut suum immigrare vult, educere et vi eum a possessione arcere. 865, 6. 887, 1. ἐξῆγεν ἡμᾶς, *er hat uns hinaus gewiesen* [*he has ejected us from it*], φάσκων αὐτοῦ εἶναι, aiens illa bona sua esse. 1090, 9. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis. 895, 10. 896, 19. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν. 917, 26. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040, pen. 1041, 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδόν. 1276, 13. et 17. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo, quod maceriam ulterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit. 1278, 3. hoc significatu dixit Thucydides p. 61, 88. μείζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι, ab impetu, seu mentis, seu orationis, sive suæ, sive alienæ, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli. καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι. 411, 9. ἅ τις ἄφνω, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθῇ πράττειν. 527, 16. ἀνασχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πρᾶξαι. 538, 22. 1458, 13.

ἐξάγιστος] τοὺς δὲ πονηροτάτους καὶ ἐξαγίστους ὀνομαζομένους. exsecrabiles, piaculares. 798, 6.

ἐξαγωγὴ] τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. ea conditione, ut ex urbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret. 763, 13. 787, 8. ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου, veniam frumentum e portu exportandi, καὶ ἀτέλειαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti, ἔλαβεν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι, eo prætextu, quoniam præ se ferret, id frumentum a se Athenas pervectum iri. 917, 27. ἐξαγωγῆς γενομένης. cum nos de possessione hereditatis, quam adieramus, deducti essemus. 1090, 23.

ἐξαιρεῖν] excipere, excerpere, item eripere. ἐξεῖλεν ὑμῶν τὰ χωρία. eripuit. 658, ult. ἐξεῖλες τὸ μέσον τούτων. præteristi, transmisisti, excepisti. 631, 24. τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separare a massa hereditatis partes æquales aliis partibus inde jam avulsis. 946, pen. ἐξειλόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἔκτισιν τῆς προικός. excepimus et seorsim posuimus domum, a reliqua herciscundæ hereditatis massa separatam. 1025, 1. ἐπεσκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιροῦνται ποθὲν ἐκ τοῦ πλοίου. 932, 26. ἐπειδὰν τάχιστα ἐξαιρεθῇ τὰ χρήματα. ut primum merces e navi exemtæ, exoneratæ essent. 909, 17. ἐξελόμενοι ὅπου μὴ σῦλαι ὦσιν Ἀθηναίοις. navibus exoneratis, mercibus in continente expositis. 927, 4. ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον. frumentum e navibus expromere. 1211, pen. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. 1283, 21. 1286, 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι πάντας ἀνθρώπους δεινοί. vindicare. 135, 8. ἐξείλετο ἄμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων. 256, 2. τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον οὐδεὶς ἂν ὑμῶν ἐξελέσθαι, eripere, δύναιτ' ἄν. 711, ult.

ἐξαίρετος] οὐδ' ἔστιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει. 124, 4. ἐν ἅπασι τοῖς δράμασι

τοῖς τραγικοῖς ἐξαίρετόν ἐστιν ὥς γέρας τι τοῖς τριταγωνισταῖς. 418, 12. ἐξαίρετος φύλαξ τέτακται. 505, 10. ἐξαίρετον αὐτῷ γέγραφε. 681, 7. τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς παῖδας ἐξαιρέτους ἐποιησάμεθα. sequestravimus, a reliqua hereditatis massa exemimus et seorsim posuimus. 1012, 21. 1026, 13. εἰ δὲ ἃ θεοῖς ἐξαίρεθ' ὑπάρχει μόνοις, τούτων ἀξιώσετε τυγχάνειν. 1487, 24.

ἐξαιτεῖν et ἐξαιτεῖσθαι] deprecari, *lossbitten* [*to obtain the release of, beg off*]. precibus et gratia veniam, salutem alicujus impetrare. item deposcere ad supplicium, vel tormenta, reum, aut servum. ἐξαιτήσοντας τινὰς τῶν φυγάδων. 197, 6. 239, ult. 848, 21. et 23. ἐξῄτουν αὐτὸν τὰς θεραπαίνας. 981, 17. 1135, 12. 1151, 9. ἐφ' οἷς ἐξῃτεῖτο. ob quæ a Macedonibus ad supplicium deposcebatur. 1475, 14. ἐξαιτήσεται τούτοις αὐτόν. per hos liberos, aut per hæc, istæc jactando ipse semet exorabit a vobis. 546, 21. 563, 27. 793, 19. 331, ult. 581, 16. 1187, 13.

ἐξαίτησις] τῆς ἐξαιτήσεως ἐπέσχον. destiti Æschrionem ad tormenta deposcere. 1200, pen. οὔθ' ἡ τῶν συγγενῶν, οὔθ' ἡ τῶν φίλων ἐξαίτησις (deprecatio) ὠφέλησεν αὐτόν. 1385, 9.

ἐξακισχίλιοι] ἐὰν μὴ ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον, μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων. 715, 3.

ἐξαλείφειν] ἐξαλεῖψαι ὑμῶν οὐ δυνήσεται τὸ γινώσκειν τὰ δίκαια. 976, 23. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι. 1006, 21. ἐξήλειψαν ἐκ τοῦ ὅρκου τὸ ψηφιεῖσθαι γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ. 1318, 24. ὑμεῖς δ' ἔτι σκοπεῖσθε, εἰ χρὴ τοῦτον [scil. τὸν νόμον] ἐξαλεῖψαι. 468, 1. ἐξαλήλιπται τὸ ὄφλημα. 791, 12.

ἐξαμαρτάνειν] idem, quod simplex ἁμαρτάνειν. 259, 4. et 17.

ἐξαναλίσκειν] ἐξανήλωνται οἵ τε ἴδιοι πάντες οἶκοι καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει. 174, 13. ἐξανηλωμένα ἤδη τὰ παρ' ἐμοῦ ὁρῶντες. funditus exhaustam cernentes rem meam familiarem. 1211, 6.

ἐξανδραποδίζεσθαι] ἐξηνδραποδίσθη Τῆνος καταληφθεῖσα. 1207, 18. τὰ μὴ ὑπακούοντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι. 239, 1.

ἐξανίστασθαι] μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστώσας. 208, 21. ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. 284, 23. ἐξαναστήσας. cum jussisset surgere. 1259, 3.

ἐξαπατᾶν] idem quod simplex. ῥᾷστον ἁπάντων ἐστὶν ἑαυτὸν ἐξαπατῆσαι. 33, ult. τίς ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; οὐχ, ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ; 319, 27. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ. 374, 18. est lex vobis: ἐάν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν δῆμον ἐξαπατήσῃ, κρίνειν, κἂν ἁλῷ, θανάτῳ ζημιοῦν. 498, 5. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι. 690, 17. ἐξαπατᾶν et παρακρούεσθαι copulantur. 725, 26. ἐξηπατημένοι ὑπὸ πολλῶν τῷ λόγῳ. 1211, 9. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον. 577, 26.

ἐξαπάτη] pro ἐξαπάτησις, deceptio, illusio. ἐξαπάτης ἕνεκα. 487, 10. τοὺς ἐπ' ἐξαπάτῃ νῦν ῥηθησομένους ὑπὸ τούτου λόγους. 1116, 2.

ἐξαποστέλλειν πλοῖα. 251, 5.

ἐξάπτειν] ἐξαψάμενος μονονοὺ κώδωνας. 797, 13.

ἐξαργυρίζειν] ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν, ταύτην ἐξαργυρίσας. 59, 5.

ἐξαρέσκειν] ἐὰν τοὺς κυρίους ἢ δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσοῦν ὁμιλίας, ἐξαρέσηται. 1396, 26. ἐξαρέσασθαι πάντας, satisfacere, mores suos approbare omnibus, οὐκ ἔστι δυνατὸν τοῖς αἰσχρόν τι πεποιηκόσιν. 1397, 3.

ἐξαριθμεῖν] dicitur debitor æs alienum diluens, et in mensa numularii numis præsentibus refundens. *auszahlen, oder aufzählen in barer Münze* [*to pay down in ready money*]. ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτα τὰ χρήματα ἐξηρίθμησε. 832, 4. 1283, 4.

ἐξαρκεῖν] prodesse, vel sufficere ad approbandam alicujus excusationem. οὐδὲ γὰρ ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολωλόσι τῶν συμμάχων, οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν, οὐδὲ ταῖς γυναιξίν. 373, 11. datum, in potestate positum esse. 497, 14. ἐξαρκεῖ τοῦθ' ὑμῖν. prodestne hoc vobis. 664, 10. satius, consultum esse, expedire. vel licere, datum vel opportunum esse. τότε περὶ αὐτῶν εἰπεῖν ἐξαρκέσει. 817, 11. ἐξαρκῶν. sufficiens. 823, 24. οὐκ ἐξήρκεσεν ἂν εἰς ἕκτον ἔτος. non suffecisset in sextum annum. 833, 21. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν παροῦσαν. 1033, 12. καὶ ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. non satis fuit illis istæc a me abstulisse. 1155, 8. ἐξήρκει αὐτοῖς ταῦτα ἀδικουμένοις περιορᾶν. placuit illis has pati injurias inultis, iisque acquiescere et eas contemnere. 1273, pen. ἐπεὶ πρός γε τουτονὶ τὸν κατάπτυστον, βραχύς μοι καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος, citat Schol. Herm. p. 128, 7.

ἐξαρνεῖσθαι] λίαν ἀναιδῶς μὴ λαβεῖν ἐξαρνούμενος. 818, 24. οὐκ ἐξαρνοῦνται τὸ συμβόλαιον μὴ γενέσθαι. 907, 19.

ἔξαρνος] τοιούτους θεὶς νόμους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἔξαρνος ἦν μὴ τεθεῖσθαι. 570, 21. ἔξαρνος γίνεται [id est, ἀρνεῖται] τὰς συνθήκας, ἃς ὤμοσε. 677, 22. ἔξαρνος γίνεται περὶ τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. 679, 21.

ἐξαρτᾶν] ἐξαρτᾶσθαι στρατόπεδον. sibi exercitum adjungere, et pone se trahere, veluti filum ex se aptum, aut tanquam avis alas habet sibi appositas. 123, pen.

ἔξαρχος καὶ προηγεμών. choreæ ductor, præsultor. 313, 27.

ἐξαφαιρεῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφελέσθαι. vindicare. 100, 8.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα. illum, pro quo fidejussores spoponderunt. 713, 1. ἐξηγγυημένοι. datis pro se fidejussoribus dimissi. 394, 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα. *Bürgschaft für niemanden leisten* [*to become security for nobody*]. 724, 6.

ἐξεγγύησις, citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel, ut Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξείλλειν ἐκ τῆς ἐργασίας. ex opere (metallico) vi expellere. 976, ult. 977, 1.

ἐξεῖναι] τὸ δοῦναι ὑμᾶς ἐξεῖναι ἀφείλετο, citat Demetrius Phalereus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea.

ἐξειπεῖν] ῥητὰ καὶ ἄρρητα κακὰ ἐξεῖπον. 540, 9.

ἐξείργειν δέει καὶ φόβῳ τὴν δίκην. 555, 14. ἐκ τοῦ θεάτρου. 572, 12. et 18.

ἐξελαύνειν τὸ ὁμολογούμενον γένος. 1089, 1.

ἐξελέγχειν] μὴ οὖν ἐξελέγχητε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικά. 188, 25. ἐξελέγχονται αἱ δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν οἷαί τε οὖσαι ποιεῖν. 50, ult. ταῦτα μὲν ἐξελέγχονται [scil. ψευδόμενοι]. 92, 9. πάλαι πάντες ἦσαν ἐξεληλεγμένοι. jam dudum e multis constiterat documentis, fidi illis non posse, et opes eorum esse contemnendas et nullius momenti. 233, 3. ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγξαι με. 1216, 19.

ἐξελευθερικοὺς νόμους, citat e Demosthene Julius Pollux III. 81.

ἐξεπίστασθαι ἀκριβῶς. 418, 10.

ἐξερᾶν] effundere (aquam). ἐξέρα τὸ ὕδωρ. 963, 9. 993, 17.

ἐξερημοῦν] ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος. 1053, 15. πῶς οὖν ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι ἐξερημώσειαν οἶκον, ἢ εἰ —. 1076, 24. ubi docet, quibus rebus gens aliqua desoletur. οἶκος ἐξερημούμενος. *eine ausgestorbene Familie* [*a family become extinct*]. 1073, 14.

ἐξέρχεσθαι] ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων, τἀκόλουθα τούτοις πράττειν. 312, 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθότων. qui ob cædem patratam e patria ultro emigrarunt. 634, 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι. 501, 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι. præterierant. 655, 11. ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἤδη ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως. desierunt, exstincta, obliterata, exstirpata. 688, 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἐνιαυτῷ. 900, 27. τοῦ ἐξελθόντος μηνός. mense proximo præterito. 978, 3. ἐξῆλθέ μοι ὁ χρόνος τῆς τριηραρχίας. elapsum est. 1209, 18. 1210, 26. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθών. in illa castra non egressus. 1353, 24.

ἐξετάζειν] τότ' ἀκριβῶς αὐτὰ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται, id est, ἐξελεγχθήσεται. 23, ult. οὐ γάρ ἐστι πικρῶς ἐξετάζειν, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν πρώτων ὑπάρξῃ τὰ δέοντα. 26, 4. πρὸς πλεονεξίαν καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζων. 67, 16. δύναμις ἐξητασμένη (*gemustert, levied*) καὶ παρεσκευασμένη. 180, 3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεψεύσω μου, ἐξέτασον. 229, 3. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. gessi me. *bin ich befunden worden, oder habe mich finden lassen, mich gewiesen* [*I have been always found, I have always appeared, I have proved myself*]. 286, 4. ἐξὸν αὐτῷ μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι. 376, 9. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν. 330, pen. οἷα σὺ τὰ πράγματα πεποίηκας, τοιαῦτα ἐξεταζόμενα φαίνεται. 378, 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἷς ἐξητάζετο [id est, εὑρίσκετο]. 434, 23. οὐδ' ὅλως ἐν οὐδενὶ τούτων ἐχθρὸν ἐξεταζόμενον. 535, 24. ἐξετάζεσθαι πανταχοῦ ἐχρῆν τὸν φιλότιμον. 566, 27. οὐδαμοῦ τῶν συγχαιρόντων τῷ δήμῳ ἐξητάσθη. 579, 20. ἐξητάσθης οὐδενὸς τούτων κατήγορος. 613, ult. ἐξετάζομαι ἐν γραφαῖς δημοσίαις καὶ ἀγῶσι. 701, 21. παρῆν καὶ ἐξητάζετο. 795, 8. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε. 918, 19. πρὸς τὸν ἄρχοντα—οὐδέπω καὶ τήμερον ἐξήτασται. ad magistratum nunquam accessit, in ejus foro se nunquam conspiciendum præbuit. 980, 5. ἐξετάζεσθαι φιλοτιμούμενον καὶ προθυμούμενον εἰς ἃ δεῖ τῇ πόλει. 1121, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους. *zur Rede gestellt, zur Rechenschaft gezogen* [*brought to account, called to give an account*]. οὗτος δ' αὖ τοὐναντίον τὸν δεσπότην ὁ δοῦλος ἐξετάζει, ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων. 1124, 22. ἐξετάζειν τὸν ἄλλου βίον τολμᾷς. 1125, 21. ἐξήταζες τὸν ἡμέτερον πατέρα ὅστις ἦν. 1126, 13. ἐν ἅπασιν ὅσοισπερ ἕκαστος ὑμῶν ἐξητασμένος φαίνεται. 1305, ult. ἐξητάσθη περὶ τούτων μηδεὶς λόγος. 1307, 1. ἐξετασθεὶς οὐδαμοῦ πώποτε ὡς ξένος. 1307, 20. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος, me meimet copiam fecisse, *mich zu erst eingestellt, eingefunden habe* [*I appeared among the first*], versatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκληκώς. 1470, 8. 1469, 16. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. 1469, 22. τοιαῦτά ἐστιν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμην ὑπὲρ ὑμῶν. 1468, 11. 1476, 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν. comparare, exigere. 1485, 17. τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου ἕνεκα ἐξητασμένη. comparata, excogitata, *zugepasset, angemessen, zugeschnitten* [*rendered perfectly conformable with, prepared in exact conformity with*], (disci-

plina Platonica). 1490, 15. et sic quoque p. 471, pen. πάντα ἐξητασμένα ἐπὶ τὸ βέλτιον.

ἐξέτασις] πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε· οὐ παραιτοῦμαι. 308, 25. 499, 11.

ἐξετασμὸς] τῆς ἡμετέρας ἔχθρας δίκαιον ἦν ἡμᾶς ἐφ᾽ ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι. æquum erat, nos nostrarum simultatum inter nos dimicationem facere, fortunamque odiorum nostrorum mutuorum, in nobismet ipsis, non in aliis periclitari. Exponit orator ipse in proximo πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι. 230, 15.

ἐξεταστικὸν, scil. ἀργύριον, idem est, ut videtur, atque μισθὸς τοῦ ἐξετάζεσθαι, id est, τοῦ παρεῖναι καὶ ὁρᾶσθαι ἐν μέσῳ στρεφόμενον, merces data civibus invalidis, qui emeritis stipendiis, arma ferre et munia castrensia obire non valentes amplius, in urbe manerent, sic dicta, quoniam ἐξητάζοντο, præsto essent, copiam sui, quoties usus et necessitas esset, facerent magistratibus. *merces præsentiæ*. 167, 17.

ἐξεταστικῶς] τοὺς παρέργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ᾽ οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. non cum proposito diligenter et severe pensitandi consilia in concione agitata. 215, 10.

ἐξευρίσκειν] comminisci; meditando indagare. προφάσεις ἀδίκους ἐξευρών. 152, 7. τὰς εἴκοσι μνᾶς ἐκέλευον αὐτὴν ἐξευροῦσαν αὐτοῖς ἀποδοῦναι. *erschwingen, auftreiben, ausfindig machen* [*to raise, to furnish, to make up*]. unde, unde extundere. 1354, 27.

ἐξέχειν] de sole oriente, ultra oram cœli exsurgente. πρὶν ἂν ἥλιον ἐξέχειν. 1071, 3.

ἐξηγεῖσθαι τῷ κήρυκι τὸν νόμον. formulam legis ad populum recitandam præconi verbatim præire. 363, 18. docere de jure sacrorum. ἤροντό με, πότερον ἐξηγήσωνταί μοι μόνον, ἢ καὶ συμβουλεύσωσι. 1160, 10. ἐξηγησόμεθά σοι τὰ νόμιμα. 1160, 13.

ἐξηγητὴς] magister, qui alium docet, monet, instruit, consilia a se reperta subministrat, *der Anstifter, Rädelsführer* [*the chief instigator, he who puts the whole machinery in play*]. Λάκριτος ἦν ἁπάντων τούτων ὁ ἐξηγητής. *er drehete die Bolzen, die andere verschiessen mussten* [*he prepares the weapons which the others are to use*]. 928, 20. interpres cæremoniarum et juris sacri. ἐλθὼν ὡς τοὺς ἐξηγητὰς, ἵνα εἰδείην, ὅ,τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων. 1160, 4.

ἐξήκειν] ad finem vergere, excurrere, vel jam præterisse. ᾧ μήπω ἡ προθεσμία ἐξήκει. tempus præstitutum nondum elapsum est. *dem seine Frist noch nicht verstrichen ist* [*the term allowed to whom has not as yet expired*]. 1055, 4. μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας. 1154, 8. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔδει τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 17. τὸν χρόνον ἐξήκοντα τῆς τριηραρχίας. 1211, 9. 1212, 26.

ἐξηκονταταλαντία. 183, 8. et 11. classis contribuentium, quorum summam contributionis universæ conficiunt sexaginta talenta.

ἑξῆς πάντα. omnino omnia, nullo excepto. 722, pen.

ἐξιέναι] ὁ μηδὲ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων εὐχόμενος, ὅτ᾽ ἐκληροῦ. qui, sorte jacta super delectu militari, vota faciebas, ut nomen tuum in iis ne prodiret, quibus necesse esset in castra exire. 558, 15. εἶτα τότ᾽ ἔξιμεν. tum exibimus in castra. 730, 10. ἐξόδους λαμπρὰς ἐξιοῦσαν. in publicum. 1182, 27. μήτε τοὺς ἐξιέναι [in aciem, in castra] κελεύοντας διὰ τοῦτο νομίζειν ἀνδρείους εἶναι. 1457, 1.

ἐξιστάναι et ἐξίστασθαι] in activo, mente dejicere, exsternare. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. *das entstellet sie* [*that confounds them*]. de statu mentis dejicit. 537, ult. ἐκστῆναι, decedere, discedere, deviare ab aliquo instituto vitæ, vel præcepto, vel decore. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ᾽ ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον. 143, 13. ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. 230, 3. ἐξίσταμαι οὐδενί. nemini concedo, de via quasi decedo honoris causa, aut certamen, contentionem cum nemine defugio. 331, 8. ἐξειστήκει τῶν ἑαυτοῦ δι᾽ ἀπορίαν. bonis cesserat. 900, 20. 981, 3. ἀπώλετο ἐκεῖνος καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη. *er machte Banquerout* [*he became a bankrupt*]. decoxit. 1120, 24. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα. infitiatum, oratione a se amolitum. *ablehnen* [*to exculpate one's self, to disown*]. 363, 28. ὑπὲρ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν. defugerunt. 460, 2. 617, 15. ἐξέστηκα τὰ τοιαῦτα. devito, declino. 891, 3. σταμνοὺς ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου. corrupti, acidi facti. 933, 25.

ἔξοδος] expeditio militaris, exitus in castra. ναυμαχίας, ἐξόδους πεζὰς, στρατείας. 259, 20. 287, 22. processus matronæ in publicum in vestitu splendido, et comitatu ancillarum. λαμπρὰς ἐξόδους ἐξιοῦσαν. 1182, 27.

ἐξοικεῖν] Athenis alio transferre habitaculum. ἐξῴκηκε Μεγάραδε. 845, 19.

ἐξόμνυσθαι] jurato aliquid recusare, detrectare, ejurare, excusata valetudine, vel alia quapiam sontica causa, cur imperata facere minus possis. 378, 18. ἐξόμνυσθαι ἀῤῥωστεῖν. jurato valetudinem excusare. 379, 17. ἐξόμνυσθαι ἀναγκάσω. cogam eum juratum infitiari, aut factum id esse, aut se scire id factum. 396, 19. 1119, 10. et 24. 1190, 10. ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένους, 1310, 2. ταῦτα οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβουλίδης. non facile ausit Eubulides hæc jurato infitiari. 1317, 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτόν. 1354, 4.

ἐξορίζειν] exterminare, ultra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον. 798, 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι. 808, 16.

ἐξόριστος. 548, 27.

ἐξορκίζειν] jurejurando adigere. καθ᾽ ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες. 1265, 6.

ἐξορκοῦν] idem, scil. in præscriptam jurisjurandi formulam jubere jurare. 388, 16. 1119, 7. 1243, 26. (*auf den Eyd treiben, to make one swear.*) 1369, pen. 1371, 17. 1372, 1. b) jurisjurandi religione exsolvere, resecrare. 535, 23.

ἐξορμίζειν] navem e portu eductum tenere stantem extra portum ad ancoram. ἐξορμίζειν τὴν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος. 895, 8. et 11. 900, 12.

ἐξορύττειν τὰς ἐλαίας. 1073, 26.

ἐξορχεῖσθαι] præsultare, præsultorem agere. αὐταῖς πέδαις ᾤχετο ἐξορχούμενος. 614, 23.

ἐξούλη] ἐξούλης δίκη, actio unde vi manuque. Si quis de prædio, domove, quam possessum ierit, ἐξίλλεται, expellitur. 528, 13. ἐξούλης λαχών. 540, 24. ἐξούλης δίκην ὑπομένει φεύγειν. actionem adversus se institui agive patitur, ut adversus eum, qui bona pecuniasque alteri debitas per nefas detineat, eique deneget, cui debeantur. 543, 27. ἐξούλης ἂν ἔφευγον νῦν, ἀλλ᾽ οὐκ ἀργυρίου δίκην. ageret nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non æris debiti. 1240, 22.

ἐξουσίαν καταλείπειν. 213, 7. ἐξουσία τῆς εἰρήνης. cum per pacis veniam ea licet facere, quæ bello vetantur et impediuntur. 240, 22. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. sed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam. 403, 26. ἐξουσίαν ταύτην σχήσετε. 428, 22. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia se jactans. 1356, 2. ἐν τοιαύτῃ οἶμαι ἐξουσίᾳ τεθραμμένη. 1362, 13. ἀνουθέτητος ὢν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ. 1477, 14.

ἔξω] *foris*, h. e. in campo, in castris, ut opponatur ei, quod *domi*, h. e. in urbe, vel pace est. ἔξω γενέσθαι. 16, pen. ἔξω τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων. cum sui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. universæ copiæ) foris, sub dio, sub pellibus agerent. 299, pen. τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε. 49, 25. ἔξω βλέπειν. ad amicitias extraneas respectare. 332, 15. ἔξω αὐτῆς οὖσα ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τραύματος ἡ γυνή. 403, 4. τοὺς δὲ χείρους μὲν τούτων, ἔξω δὲ τοῦ πονηροὺς ἄγαν κληθῆναι. qui nondum ad famam prorsus perditorum et profligatorum hominum grassati sunt. 798, 3. ἔξω πέντ᾽ ἐτῶν. post quinquennium. 989, 27. κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, οὐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἔξω (id est, χωρίς). 1257, 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος οὖσι. 519, 21. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν. extraxerunt negotium ultra mediam noctem. 1265, 3. ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν. nefanda verba jactare a causa præsente aliena. 1308, 22. ἔξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν. 1347, 5. πῶς οὐκ ἔξω χρὴ τοῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι. qui fiat, ut vobis ipsis minus videamini desipere. 1450, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. *welche davon nichts weiss* [*which were unknown to them*]. 1490, 14. ἔξω με προπηλακισμοῦ γενέσθαι. 1471, 19.

ἐξωθεῖν] ἐξωσθήσομαι τοῦ εἰπεῖν. excludar opportunitate dicendi. 720, 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις, rebus a præsente alienis, ἡγμένος. 228, 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες. 437, 11. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισι. 780, ult. ἔξωθεν μετεῖχον αὐτῷ τοῦ δανείσματος. 1284, 22.

ἐξώλεια] ὤμνυε κατ᾽ ἐξωλείας. jurabat ita, ut ipse semet extremæ pesti devoveret. 553, 17. διομεῖται κατ᾽ ἐξωλείας αὑτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας. 642, 14. κατ᾽ ἐξωλείας ἐπιορκεῖ. tametsi mala omnia sibi fuisset imprecatus jurans, si sciens falleret, tamen falsum juramentum dixit. 1305, 12. ἐπαρασάμενον αὑτῷ ἐξώλειαν. 1204, 11. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ. 747, 13. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν. 1315, 11.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε. 332, 21. εὔχεσθαι αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν. 363, 23. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης. 395, 7. ὧν γένος ἐξωλέστερον οὐδέν. 1342, 7.

ἐξωμοσία] jusjurandum, quo quis negat se nosse rem, aut gestæ interfuisse. 1119, 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex orat. de falsa legat.

ἑορτὴ] λαμβάνετε αὐτὰ εἰς ἑορτάς. 14, ult. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν. 1351, 27.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. jus denunciandi. 602, 11.

ἐπαγγέλλειν] denunciare, sive indicando rem factam, sive imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. referre ad Thesmothetas apud eos denuntiare. 600, 22. ἐπαγγείλας Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν. cum denunciassem, h. e. ut rem certo tempore locoque condicto faciendam imperassem. 1041, 4. 1069,

11. προσέλθοι τις ἂν καὶ δεηθείη καὶ ἐπαγγείλειεν ἂν (postulet, flagitet) οὐδὲν ὀκνῶν. 1122, 19. ἐπαγγείλαντός μου θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον. 1159, 20. ἐπήγγειλα αὐτῷ ἥκειν ἔχοντα τὰς συνθήκας. 1181, 18. οὔτε ὕστερον ἐπήγγελκεν. neque postmodum diem dixit, quo in foro adesset ad causam dicendam. 1336, 12. ἐπαγγείλαντες πανδημεὶ στρατεύειν. 1379, 23. annuntiare. ἐπαγγελθέντων ἡμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων. 1207, 12. In medio a) postulare. 354, 11. 401, 17. et 21. b) profiteri artem. *sich wofür ausgeben* [*to profess*]. καὶ γὰρ ταῦτα δεινὸς εἶναι ἐπαγγέλλεται. *er will darinne stark seyn* [*that he will be, most powerful in, very clever in*]. 938, 7. et 9. c) ultro polliceri, recipere quid faciendum, vel præstandum. ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο. 231, 19. 660, 16. ἐπηγγελμένου τοῖς ναύταις μεγάλους μισθοὺς, εἰ τὴν ναῦν διασώσαιεν. 884, 13.

ἐπάγγελμα et ὑπόσχεσις copulantur, ut in eodem genere diversa. 397, 3.

ἐπάγειν] ἐπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. impellunt, stimulant. 37, 8. ἐπάγουσι τὸν Πέρσην ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. 160, 15. αἰτίαν ψευδῆ τινὶ ἐπάγειν. *über einen bringen, einem aufbürden* [*to charge one with, to impute to*]. in aliquem conferre. 275, 4. et 22. ἐπάγειν δίκην. causam querelæ dare. 277, 12. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων ἐμοί. 310, 5. ἐπάγειν τίμημα, ὅ,τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. 523, 1. εἰ τοσοῦτον καὶ τηλικοῦτον κακὸν ἐπάγει τῳ ἀδίκως. imputat, insimulat, studet efficere, ut aliquis, qui sit insons, pro auctore facinoris habeatur. 548, 24. ἐπήγαγέ μοι φόνου αἰτίαν ψευδῆ. 550, 22. 552, 2. causam extrinsecus superinducere, vexationis ergo, quo causam præsentem hoc faceret perplexiorem. 970, 16. ἀλλ' εἴασε καθ' αὑτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι. 1147, 21. τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐάσαντας τίμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι. 1229, 13. παραινούντων ἐμοὶ μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυνήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi consciscere. *mir auf den Hals laden* [*to lay the burden on my shoulders*]. 1256, 11. ἐπάγονται ἑαυτοῖς αὐθαίρετον δουλείαν. 424, 9.

ἐπαγωγὸς] blandus, illex, lenocinans. ἐπαγωγοὺς λόγους, οὓς ἄν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴπειεν ἄν. 1368, 18.

ἐπαινεῖν] natura solent homines ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτούς. 226, 22. ἐπῄνεσε τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice scripto et proposito collaudavit eos. 414, 8. ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. 1210, 21. ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γ' ἐπαινοῦσι. 1022, 14. πῶς οὐκ ἄτοπον τούτους μὲν αὐτοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν νομίζειν, τοὺς δ' ὑπ' αὐτῶν ἐπαινουμένους χρηστοὺς ἡγεῖσθαι. 1234, 13.

ἐπαινέτης] τὸν ἐπαινέτην τούτων καὶ συνεργόν. 752, 2.

ἔπαινος] τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν. 26, 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσεις. 441, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέτεστι τοῖς τεθνεῶσιν. οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμα. 441, pen.

ἐπαίρειν] tollere, ut e. c. vocem. τηνάλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν φωνήν. 449, 14. rem verbis extollere, magnificare. τί πέρα τοῦ καιροῦ τοὺς ἑτέρους ἐπαίρουσι. 208, 7. impellere præstigiis orationis ad audendum, fidendum, bene sperandum, ad vanitatem et temeritatem. τοὺς μὲν ἑαυτοῦ φίλους ἐπᾶραι (inflare) καὶ θρασεῖς ποιῆσαι. 286, 21. ἐμὲ οὐδὲν ἐπῆρεν, οὐδὲ προήγετο— προδοῦναι. 325, 10. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς θρασύνεσθαι. 1448, 6. ἐπαίρεσθαι. spe allici ad audendum. 284, 14. κέρδεσι δι' ἀπορίαν ἐπαιρομένους. 851, 14. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρμένος. 967, 3. ἐπάρας αὐτὴν οὗτος τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας. 1357, 26. ἐπήρθην τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. 1403, 3. In medio. λόγους ἐπαίρεσθαι. jactare se in magnificentia vanæ orationis. 302, 13.

ἐπαισθάνεσθαι. 24, 5.

ἐπαιτιᾶσθαι] ἐπαιτιασάμενός με φόνου. 552, 1.

ἐπαίτιος] τὰ ἐπαίτια, ut in quæstionem adductæ. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν et τὴν δεκαπλασίαν (scil. ζημίαν) πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. condemnare duplo et decuplo, præter simplum valorem ejus rei, quam quis furto avertisse accusatur, e. c. valorem ovis, et tum præterea decuplum illius valoris. 733, 6.

ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει. consectari. 284, 6. γνώμαις. 284, 8. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν. obsequi, cedere. 805, 24. τοῖς καλῶς φρονοῦσιν οὐκ ἐπακολουθητέον τῇ τούτων ἀπονοίᾳ. 1402, 14.

ἐπακούειν] auscultare. τῶν τοιούτων προκλήσεων πολλοὶ προΐστανται ἐπακούοντες τῶν λεγομένων. 1142, ult.

ἔπαλξις] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν. 36, 16.

ἐπαμύνειν τοῖς πράγμασιν ἐκ τῶν παρόντων. 1439, ult.

ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἐλευθερίαν. 196, 8. οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν. 1391, 22.

ἐπαναγκάζειν] idem, quod simplex. ἐπηνάγκασται τὰ τοιαῦτα γράφειν. 974, 13. ἐπαναγκαζέτω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδόναι. 1068, 8. ἐπηνάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἄνθρωπον ἴδοι σώφρονα καὶ χρηστὸν, τοῦτον πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν. 1460, 20.

ἐπάναγκες] necessario. 706, 21.

ἐπαναλίσκειν] præter, vel ultra tempus statutum, modumve ex jure præfinitum,

adhuc plus erogare sumtuum. 1219, 25. 1223, 13.

ἐπαναμιμνήσκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα ἕκαστον ὑμῶν ἐπαναμνῆσαι βούλομαι. 74, 8.

ἐπαναπλεῖν. 1292, 2.

ἐπαναφέρειν] *in Rechnung bringen* [*to bring to an account for*]. 1034, 8. referre, imputare ut causæ rei. οὐδ' εἰς μίαν οὔτε δεινότητα, οὔτ' ἀλαζονείαν ἐπανοίσει. 59, 26. ταῦτα δὲ κύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὰν ἑαυτὸν ἐπανενεχθῇ. 78, ult. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τοὺς συνεπιτρόπους ἐπαναφέρει. causatur eos ista, aut accepisse, aut furatos esse, ipsis imputat. 829, 4.

ἐπάνειμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα — Hermog. 417, 10. ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι — 281, 26.

ἐπανέρχεσθαι] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν. ad tabularum inspectionem receptum habere, si quid incidat dubii. 837, 14. 904, 6, ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, ὅθεν ἦν τοξαρχῆς. 1087, 8. ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς. 1331, 23. ἐπανελθεῖν (enarrare) τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι. 1351, 23.

ἐπανέχειν] ἐπὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἐπανέχοντες ἐλπίσιν. *drauf harrende* [*confiding therein*]. alti quasi et pasti spe nostri auxilii perdurantes in malis suis cum patientia. 357, 10.

ἐπανήκειν] redire. αὐτὴ (ultro, sponte sua) ἐπανῆκεν εἰς ἐμέ. 1156, 3.

ἐπανιέναι] remittere (a v. ἱέναι asperato) de pretio annonæ. ab immodico ad æquius pretium devenire. ἐπανῆκεν ὁ σῖτος. *der Fruchtpreis hat abgeschlagen* [*the price of corn has fallen*]. 889, 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας. 26, 27. τὸν παρόντα φόβον. 287, 7. b) ἐπανιέναι (ab ἰέναι *eundo*, cum leni) εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. 1087, 23.

ἐπανορθοῦν] ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι. 12, 19. de ἐπανορθώσει pacis cum Philippo contractæ multa fit mentio p. 81. et 82. τοὺς ἰδίους πολέμους ἐπανορθώσασθαι. 179, 17. τὴν τῆς φύσεως κακίαν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπανορθοῦσθαι. 570, 10. ὑμᾶς δεῖ τοὺς ἐπανορθοῦντας φαίνεσθαι. compescere flagitia, corrigere. 922, 16. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ἡμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται. 1232, 13. ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσειν. 1232, 10. ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα. 1295, 20. ἀμείνους ἐστὲ τὰ τῶν ἄλλων δεινὰ ἐπανορθοῦν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς συμβαινόντων φροντίζειν. 1429, 1. ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 1447, 1.

ἐπανόρθωμα τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων. 774, 19.

ἐπανόρθωσις τῶν νόμων. 707, 7.

ἐπάνω] οἱ τούτων ἐπάνω τὰς προσηγορίας ἔχοντες. 1390, 26.

ἐπαρᾶσθαι] τί οὖν ταῦτ' ἐπηράμαι καὶ διετεινάμην οὑτωσὶ σφοδρῶς. 275, 5. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἐμαυτῷ. 747, 13. 1204, 11. ἐπαράσεσθαι ἀράς τινας δεινὰς καὶ χαλεπάς. 1268, 25. ἐπαρώμενος ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρασάμενος ἃ οὔτ' ἐγένετο, οὔτ' εἶδεν, οὔτ' ἤκουσεν ἀνθρώπων οὐδενός. 1348, 15.

ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις. 316, 1. ὅσα ἐδυνάμην ἑκάστῳ ἐπαρκέσαι. administrare, præbere. 1214, 5.

ἐπαρτᾶν] τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. τοσοῦτος ἐπήρτηται φόβος. 666, 14.

ἔπαρχος (lectio corrupta). 521, 27.

ἐπαυξάνειν τὴν ῥᾳθυμίαν. 38, 1. οὐ δὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν. 43, 15. σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασιν, ἃ ποιεῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει (exaggerat) τῷ σώματι. 1406, 6.

ἐπαυτοφώρῳ ἐξελέγχειν. 378, 12.

ἐπαχθὴς] ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι. 269, 21. ἐπαχθὴς qui sit. 580, 17. ad 22.

ἐπείγειν] ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχειν ἐπειχθέντες. in eo, quod ita festinassent. 394, 17. διὸ ταῦτα πρᾶξαι ἠπείχθησαν. 867, 4.

ἐπεῖναι] ἐπόντος τοῦ φόβου τούτου. hac formidine imminente. 517, 15. εἰ μηδεὶς ἐπῆν ἀγὼν, μηδὲ κίνδυνος. si nullum certamen maneret, exspectandum, vel timendum foret. 517, 17. ἔδειξα καὶ διεμαρτυρόμην, ὅτι ὅρος οὐδεὶς ἔπεστι τῇ ἐσχατιᾷ. 1040, 16. 1047, 23.

ἐπείσακτος] aliunde importatus. σίτῳ πάντων ἀνθρώπων πλείστῳ χρώμεθ' ἐπεισάκτῳ. 254, 21. 466, 22.

ἐπεισέρχεσθαι] ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον. *noch obendrein* [*yet over and above that*], etiam insuper in prædium meum irruperunt, (præterquam, quod gregem ovium abegerunt). 1155, 8.

ἐπεισιέναι] ex improviso supervenire conclusis alicubi, irrumpendo, quo non licebat. μὴ τοὺς ἰδιώτας ἐπεισιέναι (id est, εἰσιέναι ἐπ' αὐτούς). 776, 18.

ἐπεισπηδᾶν] ex improviso cum vi alicujus in domum irrumpere. 1156, 8.

ἐπεμβαίνειν τῷ καιρῷ. oportunitate temporis adversi abuti ad insultandum afflicto. 579, 22. b) in navem inscendere, in locum aliorum, qui inde excessissent. τοῖς ὕστερον ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων. 1214, 25.

ἐπεξαμαρτάνειν] vetustis peccatis nova addere. οὐχ, ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται πρότερον, διὰ τοῦτο ἐπεξαμαρτητέον ἐστί. 595, 11.

Epexegesis. τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους.

776, 16. quasi dicere voluisset, senatum, non illum Areopagiticum, sed hunc majorem, Dviros.

ἐπεξεργάζεσθαι] prioribus facinoribus adhuc alia nova addere. ἓν δ' ἐπεξειργάσατο τοιοῦτον —. 274, 18.

ἐπεξέρχεσθαι] litem persequi. 501, 14. 1324, 24.

ἐπεξιέναι] ἐπεξῄειμεν τοῦ φόνου τὸν Ἀρίσταρχον. 549, 24. ὅπως ἐπέξει τῷ μιαρῷ. memento hunc impurum in jure persequi. 583, 23. ἂν ὁ παθὼν (peremtus) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι. 983, 22. ἐπεξιέναι [scil. τῷ φονεῖ τοῦ φόνου] μέχρις ἀνεψιαδῶν κελεύει ὁ νόμος. 1161, 9. 1323, 19. τὸ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξιέναι. 553, 3.

ἐπέρεσθαι] interrogare, in suffragia mittere. ταῦτ' ἐπήρετο ὁ ἐπιστάτης. 594, 26.

ἐπέρχεσθαι] in mentem venire. ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν εἰπεῖν ἐπελθεῖν. 9, 9. 1420, ult. πολλάκις ἔμοιγε καὶ τοῦτ' ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι. 124, 25. 173, 18. ἴσως δέ τισι θαυμάζειν ἐπελήλυθε. 668, 4. ἀλλ' ἐάσω τό γ' ἐπελθόν εἰπεῖν μοι. 206, 27. οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι. incessisse. *angewandelt habe* [*had seized upon, had befallen*]. 738, 12. οἰόμενοι δεῖν διαπράττεσθαι ὅ,τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις. 1050, pen. ὧν ἕνεκ' ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστίν. 1464, 4. b) invadere hostiliter, cum armis. 278, 22.

ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον. 1030, 19. ἐπερωτᾷ [scil. τὸν θεὸν] ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου. 1072, 12.

ἐπέτειος] in annum durans, valens. ὁ νόμος κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα ἐπέτεια εἶναι. 651, 16.

ἐπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς. 274, pen.

ἐπευωνίζειν] *wohlfeil geben* [*to sell cheap*], vilis indicare, vili vendere. 687, 24.

ἐπέχειν] inhibere, insistere. ἐπισχὼν, ὧν ὥρμηκε. 179, 14. ἐπισχεῖν ᾤετό τινας τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν. 505, 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. cessationem fori indixistis, soletis per eos dies jurisdictionem suspendere. *ihr stellet das Rechten ein* [*ye suspend judicial proceedings*]. clauditis fora. 518, 20. ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου τὴν δίαιταν. 541, 24. ἐπίσχες est formula, qua oratores jubent scribam recitantem insistere. quam ad rem utebantur quoque voce πέπαυσο. sæpissime locorum occurrit. v. p. 718, 14. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε. 1128, 16. ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον. 1154, 9. b) obtinere, dominari, eminere. τύχην τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει [id est, ὑπερέχει, καὶ ἐπιπολάζει καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ κράτος ἔχει] χαλεπὴν καὶ δεινήν. 311, 22.

ἔπηλυς] τοὺς εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις. 1390, 6.

ἐπηρεάζειν καὶ διαφθείρειν τὰ πράγματα. 97, 9. πλὴν εἴ τι τούτοις ἐπηρεάσαι δέοι. 331, 13. ἐπηρεάσαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀηδῶς ἔχει. 500, 15. ἐπηρεάζειν ἐμοὶ συνεχῶς. 519, 13.

ἐπήρεια ἐχθροῦ. 229, 8. ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου. 229, 14. τῆς περὶ τὸν χορὸν ἁπάσης ἐπηρείας. 522, pen. πρὸς ἐπήρειαν δημηγορεῖν. 1426, 17.

ἐπὶ] cum Genitivo constructum significat a) *super*, vel *in*. (nam sæpe istiusmodi præpositionum significationes inter se sunt admodum connexæ, ut vix discerni satis possint.) ἐπὶ πολλῶν ἂν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι τὴν τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γενομένην. 18, 1. ubi æquipollet præpositioni ἐν. sequitur enim statim: οὐχ ἥκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης γίγνεσθαι. 42, 4. οὐχ οἷός τ' ἐστὶν ἔχων, ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων. iis acquiescere. 42, pen. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένης. 232, 15. ubi possit ἐπὶ etiam reddi per *coram*. coram veritate, h. e. coram tribunali veritatis. τὰ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπεῖν. 298, 3. ubi possit etiam *ex* reddi. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων, scil. ὄντας. qui sunt in capite rerum gerendarum, iis præsunt. 309, 9. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρόν. aliis in rebus, locis, temporibus. 515, 10. οὐκ ἐπὶ τούτου μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πάντων. 526, 21. ἐφ' ἑκάστης μαντείας. 532, 3. ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος. 538, 4. ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ κόρρης. 562, 9. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβών. arrepto prætextu, se id fecisse in pompa et temulentia. 573, 1. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα. 578, 20. ἐπὶ καιροῦ τινὸς αὐτοῖς ἐπιθεμένου Κερσοβλέπτου. 655, 17. ἐπὶ τῆς ἑκάστου φύσεως πάλαι τοῦτο τὸ πρᾶγμα κέκριται. in vel *coram*. 770, 12. ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες. 1419, 4. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης. 1189, 20. conf. p. 946. 14. ubi cum dativo constructum legitur. b) *per*. ταῦτα πειράσομαι ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν. per summa rerum momenta eundo, capitulatim. 1390, 23. c) *propter*. ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργίζεσθαι. in omnes criminosos et omnia crimina pariter animadvertere. 574, 3. potest etiam ad *super* n. a. referri. d) *de*. κοινοὺς ἐπὶ πάντων ἐπαίνους ποιήσομαι. 1392, 23. e) *apud*. τὴν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μάχην. 300, 16. τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπὶ Θρασύλλου. 973, pen. verum Harpocr. ibi citat ἐπὶ Θρασύλλῳ. f) *coram*. ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου. 1367, 17. g) *ætate, memoria*. ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, οὐχὶ πάλαι, ταῦτα

γέγονε. mea ætate, me superstite. 28, pen. τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων. 34, pen. ἐφ' ὑμῶν. ætate vestra, et res gerentibus vobis, *aut*, auctoritate vestra. 984, 3. h) *cum*. οὔτ' ἐπ' ἀληθείας (id est, μετ' ἀληθείας) μηδεμιᾶς εἰρημένα. 230, 19. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ' ὀνόματος τούτου. cum hoc nomine, h. e. in ejus possessione et usurpatione, gessi id et usurpavi. 1000. 21. i) *sponte*, vel *spontis*. ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, sponte vestra per vosmet ipsos, sine adventitio magistro, monitore, vel instigatore, οἷοί τε ἦτε ταῦτα συνιέναι. 656, 7. ἐφ' ἑαυτοῦ. sponte sua, arbitratu suo. 688, 26. τὴν βουλὴν (senatum Areopagiticum) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ' ἑαυτῆς, suæ spontis, εἶναι, in secreto, procul a turba, res suas agere, nemine interpellante. 776, 21. ὅπου δ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' αὐτῶν, per se, in natura sua, simpliciter, destricta ab omni fuco adventitio, ὑμῖν ἐστὶν ἐμφανῆ ποιῆσαι. 1106, 14. k) *pro*, vel *ex*. νόμους ἐπὶ καιροῦ τεθέντας. leges pro modo et necessitudine temporis cujusque latas. *gelegentlich, nach Anweisung, Veranlassung und Erforderniss der iedesmaligen Umstände* [*as occasion offered, according to the indication and exigency of existing circumstances*]. 484, 20.

Cum Dativo constructum significat a) *super*. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus præesse. 21, 19. quamquam reddi quoque potest *in*: in actione rerum esse. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. commentariensis numularii, qui mensæ ejus præest. 946, 14. conf. p. 1189, 20. ubi cum genitivo constructum legitur. πλευσεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. navigaturum eadem in nave, qua merces, ita ut iis invigilet. 928, 11. b) *in*. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. 22, 25. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα (subaudi εἰλημμένον). 378, 12. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς. 533, 4. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. in judiciis peculatus, vel repetundarum. 605, 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. sectam cupiditatis sectantibus. 662, 17. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ. 738, 25. ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ οἴονται τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι. 744, 27. ἐφ' οἷς οἱ νόμοι κελεύουσι, id est, ἐν τούτοις, ἐν οἷς. 803, 14. c) *penes*, in arbitrio et potestate alicujus. οὓς ἐφ' ὑμῖν ἐστὶ κολάζειν. 90, 16. ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες. cum vestram in potestatem dedissent. 300, 10. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται. 420, 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει καταστῆσαι τὸ πρᾶγμα. 596, 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται. 604, 27. ἐπὶ τούτῳ ἐγίνετο, ὁπότε βούλοιτο ὑμῖν ἀποδοῦναι. 1185, 13. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκειν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων πλεονεξίᾳ. 1234, 19. μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. 1341, 15. d) *adversus*, in fraudem, damnum, molestiamve alicujus. ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινὰς τῶν Θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et promeretur, quo reip. nostræ noceat. 70, 16. ἐπὶ τοῖς πλήθεσιν ἰδίᾳ δυνάμεις κεκτημένους. 661, 17. ἐφ' ἡμῖν ὄντα. contra nos facientia, nobis noxia. 665, 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν. 701, 14. τὰ ἐπὶ τῷ πλήθει νενομοθετημένα δεινά. 739, 6. τοὺς νόμους ᾤετο, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν. 742, 20. quamquam hoc ad locum *de* et *in* quoque referri potest. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευακότες. 1236, 5. ὑπερῆρεν ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. adversus se stantes. 1395, 23. e) *ob, propter*, sive causam, unde res profecta et effecta fuit, sive finem propositum significat. ἀδοξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. exsistens, efflorescens e facinoribus, ea consequens. 12, 19. potest hoc etiam ad locum *post* referri. εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ, pro mercede, τι λέγοιεν. 398, 19. τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν. ob præclara facinora, vel e gloriosis factis, vel post ea venientem. 35, 11. τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι, quæ aut sperant, aut jam abstulerunt, πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἁμαρτάνειν πεισάντων. 58, 8. ἐπ' ἀνδρίᾳ δόξαν ἔχειν. 155, 4. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι. 246, 14. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γε. non enim profecto benevolentiæ ergo. 317, 8. τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι. spe lucri, aut devincti largitionibus. 447, 23. ἐφ' αἵματι φεύγειν. ob reatum cædis contractum. 548, ult. φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ —. 550, 8. ἐπ' οὐδενί. nulla de causa, vel nullum ad finem. 558, 9. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων. eo quod invito sibi Athenis manendum fuisset, judicii causa, cujus exitum præstolaretur. 571, ult. ἐπὶ χρήμασι. 610, 12. 752, 19. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν. quarum tuendarum et exercendarum gratia. 776, 24. παλλακὴν ἣν ἄν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ. potest varie reddi. tametsi alicui liberi sint. item, in damnum liberorum. ego vero sic arbitror accipiendum. ob liberos ingenuos. quorum pater, viduus factus, pellicem sibi adsciscat, quæ curam liberorum gerat, eos alat, lavet, comat, vestiat, regat. 637, 5. ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα. jurisdictionis ergo, quo jus corrumpatur, et secundum largitores dicatur. 1137, 5. ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγοροῦσι. 1300, 12. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πρᾴως φέρειν. 1339, 20. τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὲ, διαφθαρέντων. *über welchen zu*

halten, ihr da seyd, ihr dazu bestellet seyd [for the maintenance of which ye are constituted]. 1427, 1. ἐπ' εὐνοίᾳ. ob benevolentiam, ex animi propensione, aut, ad eam declarandam. 1481, 4. ἐφ' οἷς, quibus criminibus obnoxium, ἀφήκατε Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες, ob eadem ipsa, vel, earum obtentu. 1483, 26. f) pro. studio, vel spe adipiscendi, vel fine proposito, vel lege dicta et conditione stipulata, sub pacto, item pignore opposito. ἐπὶ πολλῷ, scil. τόκῳ. sub pacto magni fœnoris. unter Bedingung und Zusage einer starken Zinse [under the condition and promise of a high rate of interest]. 13, 22. 103, 2. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις. 13, 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι. 58, 8. ὅρκους παρά τινος λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo jurejurando spondeatur, operam datum iri, ut pacti conditionibus serviatur. 235, 14. οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην. 238, 19. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi spe ductum, aut vinculis obstrictum largitionum. 240, ult. 398, 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν. salutis ergo, quo navis servetur. 293, 1. ἐπ' ἀργυρίῳ λέγειν. pro mercede, seu sperata, seu jam, data. 398, 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς ἅμιλλαν ποιεῖσθαι. ubi honores a plebe tribuendi quasi præmia sunt certantibus proposita. 490, 1. ἐφ' ἑαυτῷ χρήματα τῶν τοιούτων (id est, ἀντὶ τῶν τοιούτων) λαμβάνειν. pro semet, h. e. pro præstatione corporis sui, pro patientia plagarum aliarumve talium contumeliarum mercedem accipere, neque pœnas earum in jure repetere. 529, 2. ἐπ' ἔχθρᾳ ὑβρίζειν. sive inimicitia incitatum, sive, quo simultatem prodat atque satiet. 532, 14. μή τι γε ἐφ' ᾧ ἑτέρους εἰσπράττειν, id est, ἐπὶ τῷ ἑτέρους εἰσπράττειν. 607, 10. ἐπ' ἐλευθερίᾳ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων. quo Græci libertate gaudeant. 661, 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις. secundum leges, vel earum tuendarum ergo. 718, 8. ἐπ' ἀργυρίῳ πράττειν τι. 762, 20. ἐπὶ δραχμῇ (sub pacto, sponsione dandarum in minas singulas drachmarum singularum menstruatim) δεδανεισμένον ἀργυρίου τάλαντον. 816, 12. 819, 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ὀφείλειν τὴν προῖκα. 818, ult. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραπόδοις. pro mancipiis oppigneratis. 822, 8. τὴν ἐμὴν μητέρα ἐγγυᾶν ἐπὶ ταῖς ὀγδοήκοντα μναῖς. despondens ei matrem meam sub conditione 80 minarum, ut aut neutrum sine altero haberet, aut utrumque una. 840, 18. κύριος τῶν ἐμῶν γενόμενος ἐπὶ τούτοις. sub conditione, ut iis pactis staret. 840, 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζων (id est, διὰ τοῦ δανείζειν) κερδάνας. magno quæstu facto per fœnus e bonis meis fœnori elocatis. 855, 13. ἐφ' ὅσῳ μισθοῦσι τοὺς οἴκους. 862, 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν. æs mutuum alicui credere, quo frumenta coemat, quibus e venditis nomen contractum diluat. 885, 17. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ. sub sponsione, vel præstatione alicujus pignoris. 908, 21. ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ ὀφείλειν χρέα πολλά. 1041, 19. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, auf Pfand [on pledge] οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε. 1185, 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν. 1232, pen. ἐπ' ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείζειν τοῦ μηνὸς τὴν μνᾶν. 1250, 20. ἐπὶ τῇ νηὶ δανείζεσθαι τρισχιλίας. super navi, ut ea creditori oppigneretur pro arrha æris reddendi. 1283, 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται. in hanc legem. auf diesen Vertrag [on this stipulation]. 1284, 17. ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδούς. juris æqui pervertendi ergo, quo veritas et sanctimonia judiciorum violetur. 1137, 3. ἐπὶ θυγατρὶ διδόναι προῖκα τριάκοντα μνᾶς. quo filiam elocet. 1362, 8. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν. 1362, 26. g) sub obtentu, prætextu. ἐπὶ τῷ τῶν θεῶν ὀνόματι. auf den Nahmen, und auf Rechnung der Götter [in the name, and on the score of the gods]. 495, 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quasi fiat ad reip. commodum, e rep. 917, pen. h) post, secundum. τὴν ἐπὶ Κυνὶ, scil. δύντι ὥραν. post occasum Caniculæ. 927, 3. 936, ult. i) apud, vel coram. τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον ἐπὶ θαλάττῃ. 646, 9.

Cum Accusativo denique constructum ἐπὶ significat a) ad. ut, ad agendum gerendumve quid. μὴ προσάγειν (scil. πρὸς ὑμᾶς) τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, scil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς προσαχθῶσι. 234, 22. ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum constituistis. 677, 17. ἐπὶ καλὸν ἢ χρηστὸν πρᾶγμα χρήσιμος. 779, 14. ἐπὶ κεφαλὴν, præcipitanter, festinato, sine mora, εὐθὺς εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶναι. in bonum cedere, proficere, salutare esse. 1072, 15. ἐφ' ἃ εἰσεποιήθη. quæ bona ut adipisceretur, ideo fuisset adoptatus. 1089, 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (ubi potest quoque apud reddi). 1091, 26. 1091, 14. ἐπὶ διέτες ἡβῆσαι. ad biennium, totum biennium. 1135, 4. ἀπογράφειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. præfinire terminum bidui, quo transacto veniendum sit ad judicium. auf übermorgen vorladen, vorbescheiden, bestellen [to summon, cite, or appoint for the day after to-morrow]. 1151, ult. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον. 1212, 1. τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφὴν αὐτοῖς διαρκῆ διδόναι. 1214, 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἧκον οἱ δεδανεικότες. ad exigendum usuras. 1225, 14.

b) apud, vel super. ἐγγύη ἡ ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. an die Banc wieder zurück bezahlt waren [were paid back again into the bank]. 896, 7. ἀποστερεῖσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. die Summe, die in der Banc stund [the sum actually in bank]. 900, 14. προσώφειλε τὰ ἕνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. an die Banc schuldig, dass sie es an ihm zu fodern hatte, aut dass man das Geld an der Banc zu fodern hatte [indebted to the bank, for which the bank had a claim on him, aut which he had a claim on the bank for]. 945, 23. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. er ist auf die Banc schuldig, oder der Banc schuldig [he is indebted at the bank, or to the bank]. 1111, 12. c) adversus, in damnum. ἑτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν. 16, 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε. 22, 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστί. hæc in caput vestrum struuntur. 73, 27. ἁρπάζων Φίλιππος οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. quo vos oppugnet, et copiis e raptu coactis vos subvertat. 146, 20. Θηβαῖοι τούτοις ἀεὶ συμμάχοις ἐπὶ Λακεδαιμονίους χρῶνται. 209, ult. ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 248, 13. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστί. 450, 11. ἔχει ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν. 537, 5. τότ' ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρή. 555, 23. ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. 900, 18.

ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν. 278, 21. ἐπιβῆναι τῆς χώρας. 1394, ult. Θετταλίας ἐπέβη. 12, pen.

ἐπιβάλλειν] convenire, congruere, competere pro rata portione. τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετειληφέναι νομίζω τὴν πόλιν. 312, 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μάλιστά γε σοι. 317, 1. b) irrogare mulctam, sive simpliciter, sive cum addito ζημίαν, aut ἐπιβολήν. 572, 19. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος. 1076, 19. In medio: in animum inducere, conari. ἐπιβάλλεσθαι λύειν τοὺς ὅρκους. 282, 14. et 27.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται sunt, aut ministri naucleri, die Matrosen [the common sailors], aut vectores quicunque, præter milites classiarios. nam hi eo nomine non veniunt. 883, 13. et 23. 1286, 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις. 1209, 11. verum Harpocrat. ait milites classiarios ἐπιβάτας appellari.

ἐπιβιοῦν et ἐπιβιῶναι] ἐπιβιοῦντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πένθ' ἡμέρας. 1033, 15. 1034, 3. 1273, 3.

ἐπιβολὴ] mulcta arbitraria. 572, 19.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφότερα οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους. 134, 25. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στεφάνους ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι. 520, 2. ἐπεβούλευσε τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην. clandestinis et malitiosis consiliis machinatus est talem adipisci ultionem. 542, ult. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐμοῖς ἐπιβουλεύοντα. 865, 5. ἐπιβουλεύειν μηδὲν ὑγιὲς ποιεῖν. 932, 7. ὡς ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πρᾶξαι. 973, 19. οὗτος εἴς τε χρήματα καὶ τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν ἐπεβουλεύθη. 593, 9. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστεύεσθαι ἕνεκα δίκαιον γεγονέναι. 742, 9. ἃ τοὺς ἄλλους ἐπεβούλευσε ποιῆσαι, παθὼν αὐτός. 884, 1. ἐπιβουλεύων ἀποδρᾶναι. 900, 13.

ἐπιβουλὴ] ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα. 154, 10.

ἐπιγαμίαν διδόναι δήμῳ τινί. jus uxores ex se ducendi, ut illæ peregrinæ mulieres pari jure sint in urbe, quo ducantur, atque urbanæ ipsæ. 256, 6. ποιήσασθαι. 291, 4.

ἐπίγαμος θυγάτηρ. nubilis. 1009, 14. 1025, 4.

ἐπιγίγνεσθαι] supervenire, accidere, contingere, ut v. c. morbi solent. ἐπιγενομένης δὲ ἀῤῥωστίας Πασίωνι. 946, 14. τὰς ἐπιγενομένας μισθώσεις ὡς οὐκ ἀπείληφε. die fälligen Pachtzinsen [the farmers' rents that had become due]. statis dependendas temporibus mercedes, sibi competentes et e bonis provenientes. die ihm zu, oder anheim fallenden. [falling in to, devolving on him]. 947, 7. οἱ ἐπιγιγνόμενοι. post nascentes, posteri. 689, 16. 1371, 2.

ἐπιγνώμων, censor, æstimator, arbiter, τῆς τιμῆς, pretii, τοῦ παιδός. 978, 11.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς τυγχάνειν. 491, 5. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου. 615, pen. πρὸς τριάκοντα μνῶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσούτων χρημάτων εἰς τοσοῦτον ἀγῶνα καθέσταμεν. in discrimen mulctæ tam enormis pendendæ devenimus ob læsionem, cujus rei agimur, quæ læsio, prout ipse libellus accusatoris eam æstimavit, pluris non est, quam dimidii talenti. 985, 12. est igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel æstimatio damni a reo accusatori dati literis consignata.

ἐπιγράφειν] φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς. 1378, 1. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου. 1378, 13. b) litem æstimare, cum actor in libello accusatorio indicat ipse, quantam mulctam sibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. sed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accusatorio indicaveram. 847, 7. In medio: curare, vel pati, auctor esse, ut a commentariensi alicujus nomen in tabu-

lis publicis, vel in libello accusatorio, scribatur, velut subscriptoris, aut testis. ἐπιγραψάμενος κλητῆρα. 542, 20. ἐπεγράψατο τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ. 1097, 6. et 13. κλητῆρα κατ᾽ ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται. 1251, 7. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῆ καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας. 1266, 17. ἐπιγραψάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βοιωτόν. cum Bœotum scribi reum in forum citandum curassem a scriba publico in libello meo accusatorio. 1013, 10. τῶν ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις. qui sententiis alienis inscribi se velut auctores, aut suffragatores patiuntur. 1359, 17. b) *angeben* [*to declare, to propose, to give in the name*]. ἐπιγραψάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ. 1054, 18. οὐ γὰρ ἂν ξένον καὶ ξένην τοὺς ἐμαυτοῦ γονέας ἐπιγραψάμενος. 1314, 26. c) pro simplici γράφειν. ὅτῳ ἐπιγεγραμμένον (*angeschrieben, to set down in writing*) εἴη τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὸ ὑπὸ Λύκωνος καταλειφθέν. cui ut redderetur illud æs, in tabulis esset scriptum et præceptum. 1238, 12. p. 1241, 17. est eadem de re simplex γεγραμμένον.

ἐπιδανείζειν] ἐπιδανείζεται λάθρα ἡμῶν. nobis insciis, super mutuum æs a nobis creditum, adhuc aliud ab aliis quoque sumit. 908, 26. ἐπιδανεισάμενος ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χρήμασι. 914, 2. ἐπιδεδανεισμένον ἐκ τοῦ ἐμπορίου πολλὰ χρήματα. qui ingentes æris numerati, aut mercium æri æquiparabilium summas credito sumsisset, corrogasset a vestris negotiatoribus. 922, 3. αὐτοῦ τοῦ ἐπιδανείσαντος. 930, 18.

ἐπιδεικνύειν] ἐπέδειξα τὴν ἄνθρωπον. fœminam sic cubantem medico et testibus demonstravi. 1159, 27. ἐπιδείκνυτε, exemplo vestro proposito docetis, ταύταις ποιεῖν ὅ,τι βούλονται. 1383, 13.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. τοὺς μὲν γὰρ πιθανοὺς, populares, τοὺς δ᾽ ἐπιδεικτικοὺς εἶναι προσήκει, ostensionales, pompaticas. 1401, pen.

ἐπίδειξις] exhibitio speciminis, cum aliquis artem quampiam suam publice ostentat. *Probe, Meisterstück* [*a specimen, a sample*]. ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι. 319, 9. ἐπίδειξιν τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας ποιούμενος. 785, 17.

ἐπιδέκατος] denus quisque numus, e. c. singulæ drachmæ de denis quibusque drachmis. τὸ ἐπιδέκατον τούτου (hujus mulctæ) τῆς θεοῦ εἶναι. 1074, 24.

ἐπιδέχεσθαι] τοῦτ᾽ ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν. 139, 1.

ἐπιδημεῖν] versari in urbe. ἐπεδήμησεν εἰς (*ob*, vel *per*) μυστήρια. 1352, 19. ἐπιδημήσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρα. 1357, 17. b) redire in urbem ex itinere. ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας. redux in patriam e peregrinatione factus. 1173, 5. 1175, 1.

ἐπιδημία] commoratio in loco quodam. ἐπιδημία ξένων οὐ πάνυ ἦν αὐτόθι. peregrini non admodum multi ibi commorari solebant. 1357, 9.

ἐπιδιατίθεσθαι] ἐδέξατο τὸν ὅρκον, ἐπιδιαθέμενος ἀργύριον, ἐὰν μὴ ὀμόσῃ τὸν ὅρκον. cum hac de re cavisset ære certo deponendo. 896, 22.

ἐπιδιδόναι] ultro, gratuito dare, aut recipere daturum. τἀναλωμένα ἐπέδωκα. *habe ich ihnen geschenkt. erlassen* [*I remitted, I gave as a donation*]. 264, 15. ἐφ᾽ οἷς ἐπιδέδωκε, τετίμηται. 264, 26. ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ. 266, 21. εἰς σωτηρίαν ἐπεδίδοσαν. quo tempore agebatur de servanda patria, in salutem ejus. τριήρη ἐπέδωκε. 566, 12. et 13. ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ᾽ ἐστὶν, ὧν οὐδὲν γέγραψαι. 267, 3. ex orat. pro corona. ὧν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπέδωκα, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημί. 263, pen. ἐπεδώκαμεν ὑμῖν τάλαντον. 918, 21. et 27. de patre usurpatur filiæ dotem addente. ἐπιδόντος προῖκα τάλαντον. 1009, ult. b) conferre. ἐπιδιδόναι οὐδὲν πρὸς ἀνδρείαν. 1408, 16. c) increbrescere, gliscere, crescere, proficere. οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον ἢ τὰ τοῦ πολέμου κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι. 123, 14.

ἐπιδικάζειν (in activo) dicitur magistratus petenti hæreditatem, aut aliud aliquod bonum, item virginem hæredem orbam, sententia sua adjudicans; petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι (in medio), cum adjudicari sibi curat, et impetrat. Construitur cum genitivo rei petitæ. ἐπεδίκασεν ὁ ἄρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις τὸν κλῆρον τὸν Κόνωνος. 1174, 17. ἐπεδικάσατο τοῦ κλήρου τοῦ Ἁγνίου κατὰ τοὺς νόμους. 1051, 6. παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι. 1052, 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι, καθότι ἐπεδικάσατο, οὗ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα. Archon debet inquirere, quo titulo is, qui hæreditatis postulatur, eam hæreditatem in jure petierit atque impetrarit. 1055, 5. ἐπεδικασάμην τῆς τούτου μητρός. 1075, 25.

ἐπιδικασία ἀτελής. adjudicatio (hæreditatis etc.) irrita, cassa. 1055, 1. ὑπὲρ οὗ τοῦ κλήρου τὴν ἐπιδικασίαν ποιούμεθα. cujus hæreditatis utri sit adjudicanda, nunc in jure experimur. 1084, 16.

ἐπίδικος] controversus, controversiæ obnoxius. ἐπιδίκου ὄντος τοῦ κλήρου. 1074, 1.

ἐπίδοσις] incrementum. ἁπάντων πολλὴν ἐπίδοσιν εἰληφότων. 123, 12. ἐπίδοσιν ἔτι πολλὴν ἐχούσης τῆς σῆς φύσεως. 1407, 27. ἐπίδοσιν μεγίστην τὸν βίον ἡμῶν λαβεῖν. 1413, 22. ἐκ τοῦ Πλάτωνι πλησιάσαι τοσαύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν. profecit. 1415, 14. b) largitio spontanea, contributio pecuniaria gratuita ad necessitates patriæ. 566, 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. 285, 19.

ἐπιδρομὴ] τὸ ἐπ᾽ ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν. 559, 25.

ἐπιείκεια] fama præclara honestatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν. 919, 5.

ἐπιεικὴς] probus, honestus, fidus, frugi. μηκέτι τὸν νοῦν αὐτῷ ὡς ἐπιεικεῖ προσέχειν. 606, 2. τί δὴ ταῦτ᾽ εἶα, φάσκων ἐπιεικὴς εἶναι; 606, 3. ἐπιεικεῖς δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum. 915, ult. οὐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων πονηρίαν, ἀλλ᾽ οἰόμενος ἐπιεικεῖς εἶναι ἀνθρώπους. 925, 10. ἐπιεικῆ δόξαν ἔχων. 1343, 2.

ἐπιεικῶς] sæpenumero, crebro, plerumque. 10, 7. 450, 14. b) sic satis. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. hinc proficiscentibus ipsis, erat pretium frumenti sic satis ingens. *in ziemlich hohen Preise* [*at a sufficiently high price*]. 1285, 17. ἐπιεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. sic satis commode. 1364, 27.

ἐπιέναι] accedere, aggredi, adoriri, invadere. ὡς ἐπιὼν (id est, ἐξ ἐπιδρομῆς) ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναιρήσεσθαι. se eversurum et subacturum esse omnia a primo statim impetu, aggressu, cedentia statim, neque resistentia. 15, 12. b) de rebus futuris, imminere, instare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου. 423, 27. τῆς ἐπιούσης ἑκάστῳ τύχης μὴ οὔσης προδήλου. 633, 26. ὅσα περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί. de rebus futuris. 1487, 5. c) in mentem venire. οὔτ᾽ ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει. 392, 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπῄει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν. 576, 27.

ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις ἐπιζημίοις. 280, 16. locus perobscurus, ænigmati simillimus.

ἐπιζητεῖν] idem quod simplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βουλὴ, senatus Areopagiticus, ἐζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσα —. 271, 16.

ἐπιθάνατος ἦν ἐμοῦ ἀποδημοῦντος. morti propinqua. 1225, 1.

ἐπιθυμεῖν] πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντα ἀπώλεσαν. 658, 8. ἐπιθυμήσας τῶν χωρίων μου. 1272, 3.

ἐπιθυμητὴς] ἐπιθυμηταὶ τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων. 661, ult.

ἐπιθυμία] τοῖς δ᾽ ἔθεσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῦτ᾽ ἐπιχειρῶν πράττειν. 638, 13. οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est, τέλος, vel παῦλαν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. 658, 7. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρείττω τῶν ἐπιθυμιῶν πειρᾶσθαι ποιεῖν. 1438, 11.

ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *der Factor, Buchhalter, der oberste Gehülfe des Banquiers* [*the agent, bookkeeper, head clerk of a banker*]. 946, 13. 1189, 20. 1193, pen.

ἐπικαίειν] ulcus amburendo sistere. 798, 24. v. ἀποκαίειν.

ἐπίκαιρος] μὴ προσλαβὼν τοὺς ἐπικαίρους τῶν τρόπων. opportuni. 234, 14.

ἐπικαλεῖν τεθνεῶτι. de defuncto queri. 1241, 5.

ἐπικαρπία] τὴν οὐσίαν πότερον ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν, e vectigalibus, reditibus annuis, ἢ τἀρχαῖα ἀναλίσκων διῴκηκε. 829, 8. 834, 2.

ἐπικατατέμνειν [scil. fodinas metallicas] τῶν μέτρων ἐντός. cuniculos suos in alienos adigere. *dem Nachbar in seine Schacht einhauen* [*to cut into his neighbour's shaft in the mines*]. 977, 7.

ἐπικηρυκεία] induciæ, pax, tranquillitas ad certum tempus per fetialem indicta. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν. 61, 23.

ἐπικηρυκεύεσθαι] depecisci, decidere cum aliquo. 888, pen.

ἐπικηρύττειν] præconis voce mercedem publice ei promittere, si quis aut vivum aliquem, aut caput ejus dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ᾽ αὐτῷ τοὺς Θηβαίους χρήματα ἐπικεκηρυχέναι. 347, 26.

ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι. merces ab hoc temporis articulo inde jam nunc, periculo creditoris ire per mare. *das Guth gienge nunmehr in See auf Risco des Gläubigers* [*that the merchandise is from this moment forward sent to sea at the risk of the creditor*]. 915, 13.

ἐπικίνδυνος] anceps, periculi plenus. ἐπικινδύνους ἔχουσα προσόδους. vectigalia dubia. 948, 2. ἀκούειν μὲν ἡδεῖαι, πράττειν δ᾽ ἐπικίνδυνοι. 1452, 22. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου πειρᾶσθαι παρ᾽ ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι. 1470, 14.

ἐπίκληρος] virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia, quis ejus et corpore et bonis sit potiturus. 182, 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [scil. ἥκει] πρὸς τὸν ἄρχοντα. 976, 12. nam Archon Eponymus earum causas disceptabat. ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τοκέων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι. 940, 10. ἐπικλήρου qui sit κύριος, tutor, jure præditus eam elocandi. 1134, ult. sqq. jura quædam earum 1135. circa finem. ἐπικλήρου εὐπόρου κληρονομήσας. 1311, 17.

ἐπικληροῦν] per sortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλαις ἐπικληρῶσαι συμμορίαις μέρος ἓν χρηστὸν ἑκάστῃ. 183, 21. εἶτ᾽ ἐπικληρῶσαι τὰς φυλάς. 184, 6. et 9. τοῖς χοροῖς τοὺς αὐλητάς. 519, 1. ἐπικεκληρωμένων ἤδη τῶν δικαστηρίων. judicibus jam sortitis et curias, ubi essent sessuri, et causas, quas essent tractaturi. 978, 5. ἐπεκλήρωσεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi essent, senatus per

sortem provinciam cuique suam assignavit, secundum tribus puta, aut vicos urbis, ubi quisque negotium suum ageret. 1145, 12.

ἐπικλίνειν] vergere, propendere. delabi. πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι τὰ πράγματα, subaudi ἑαυτά. 30, ult.

ἐπικοινοῦν τινί. communicare cum aliquo causam, vel consilia. 855, 6. ubi vitiose dant libri ἐπικοινωνήσαντες, pro ἐπικοινώσαντες.

ἐπικουρίαν ἀπολογίας μεγάλην ἔσεσθαί σοι ἡγοῦ. 1199, 11.

ἐπικουφίζειν] allevare. ἐπεκούφισαν τὰς συμφορὰς ἀνθρωπίνας. 643, 11.

ἐπικρίνειν] de judice causam arbitrante. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. 238, 13. συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε. 1477, 22.

ἐπικρύπτειν] εἰ μὲν οὖν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τἀληθῆ. 216, 15. ἐπικρυψάμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων. 1415, 3.

ἐπικυροῦν τὰ προῃρημένα συμφερούσῃ τινὶ πράξει. 200, 26. οὐ γὰρ αὐτὸς (id est, ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος τοῦτ' ἐπικυρῶσαι. 1430, 13. ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ, rata habita, probata fuerint, ταῦτα ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν. 1444, ult.

ἐπιλαγχάνειν] subsortiri, h. e. ejus in locum, qui, a priore sorte cum fuisset declaratus, probationem haud sustinuisset. οὔτε λαχὼν, οὔτ' ἐπιλαχών. 1331, 5.

ἐπιλαμβάνειν] in activo: inhibere, compescere, sistere, de aqua, ne manare pergat. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. formula oratoribus usitata, qua imperabant præfecto clepsydræ, ut effluxum aquæ impediret. 1103, ult. 1268, 11. 1305, 7. In medio: celeriter arripere, corripere, ut si rem effugere conantem injecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. usurpatur de malis, quæ homines derepente, securos, nil metuentes, occupant, obruunt, invitos et veluti constrictos retinent, neque remittunt, sed violenter agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. ὑμεῖς δὲ, ὥσπερ ἅπαντες ὁρᾶτε, ἐρημίας ἐπειλημμένοι. 174, 10. ἀτελείας ἐπειλημμένοι. nacti immunitatem, veluti qui prædam, aut furtum celeriter et violenter arreptum auferunt. 464, 8. ἐπιλαμβανόμενον τῇ χειρί. 533, pen. ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοστολόγοι. quibus manus injiciebant. 558, 18. ἐπελαμβάνετο μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος. apprehendebat eum, per occasionem Mysteriorum Athenis versantem. quo tempore non licebat debitoribus manus injicere. ut apud nos tenente foro, quod appellant *die Messe* [*the great fair*]. 571, 23. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris (servis) clam, furtim Athenis alio exportandis. 895, 10. 896, 19. οὐκ εἴχομεν ὅτου ἂν ἐπιλαβοίμεθα. *wir hatten, oder sahen nichts, woran wir uns hätten halten können* [*we saw nothing, or there was nothing, which we could make a handle of*]. 931, 16. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς [scil. τῆς διανοίας] τὸ συνειδέναι. nam conscientia eorum menti linguæque frenum quasi imponebat. 406, 20.

ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ. 289, 16.

ἐπιλείπειν] deficere, destituere, evanescere. ut fontes, putei, exhausti, vel aridi facti. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πεφύκασιν ἐπιλείπειν, ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ. *man schöpft wohl einen Born aus* [*they had pretty well drained it*]. 186, 16. οὐκ ἔτι χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλιπεῖν. 186, 22. de arboribus, silvis. ξύλων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλελοιπότων, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις ἐντελέστατα καθισταμένῃ. 219, 19. ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα. 324, 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν. 1225, 13. ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες. 1341, 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένους. 1460, 24.

ἐπίληπτος] obnoxius, non suæ spontis, neque corporis mentisve compos, sed in potestate aliena, valetudinis, aut furoris. τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς ὢν ἐπίληπτος πάσης πονηρίας. quem nullum non genus sceleris corripit, veluti comitialis quidam morbus, et invitum atque reluctantem subigit et prosternit. 794, 3.

ἐπιλογίζεσθαι] reputare secum. οὐκ ἐπιλογισάμενος. 1090, ult.

ἐπίλοιπος] θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου ὅσον ἐνδεῖ σοι. ut prædium illud pro illo ære, quod tibi adhuc ad summam corrotundandam deest, oppigneres. 1250, 12.

ἐπιμαρτύρεσθαι] antestari. πολλοὺς παρίστανται, [scil. μάρτυρας] ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι — id est, ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι. coram illis testibus declarantes et testatum facientes. 915, 12. εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα καὶ ἐπεμαρτύρασθε, si testem adduxissetis et ἐπ' αὐτοῦ, coram illo teste, vel etiam ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου, in ipso facinore denunciavissetis vos protestando intercedere. 1273, 19. οὐδεὶς οὔτ' ἐπεμαρτύρατο, οὔτ' ἐνεκάλεσε. neque protestatus, neque questus est. 1273, 26.

ἐπιμέλεια] τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτας ἐσομένους. 618, 8. ἐπιμέλεια de præteritis, πρόνοια de futuris. οὐδὲ περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐπιμέλειαν ποιήσεσθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν. 1226, 25. ἐπιμέλειαν σαυτοῦ ἔχειν. 1414, 10.

ἐπιμελὴς] οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν. 310, 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἰδέναι. 359, 21. μαινοίμην γὰρ ἂν, εἴ τί μοι τούτων ἐπιμελὲς εἴη. 937, 25.

ἐπιμελητὴς] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλῶν, *Viertelsmeister* [*chiefs of wards*]. 519, 3. alii τῶν συμμοριῶν, *Gildenmeister* [*heads of corporations*]. 1145, 15. et 21. alii τῶν νεωρίων, *Admiralitetsherren* [*heads of the admiralty*]. 612, 21. 1145, 13. alii τοῦ ἐμπορίου, *Deputirten zum Handelsgerichte* [*members of the commercial court of judicature*]. 941, 15. 1324, 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in sacris Cereris, et necessaria ludis appararent. 570, 6. alii εἰς τὰ Διονύσια. 519, 17.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. 727, 27.

ἐπιμιγνύναι, ἐπιμίγνυσθαι] νόμον ἔθεντο τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἀστὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρί. 1370, 21.

ἐπιμιξία] πλείους τότ' ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι, commercia, πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν. 79, 18.

ἐπινέμειν] pastura, pecus ad pastum agendo, carpere, devastare prædium. τῶν γειτόνων ἐπινεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου βαδιζόντων. 1274, 27.

ἐπινεύειν] μὴ δῆτ', ὦ πάντες θεοὶ, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσειε. 332, 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ. 560, 7.

ἐπινίκια] οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυον, εἱστιᾶτο ἐλθών. 380, 22. ἑστιᾷν τὰ ἐπινίκια. 1356, 8. et 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τοῦ ἅρματος. 1356, 17.

ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. sperans fore, ut dii sapientia quæque et salutaria consilia in mentem injiciant. 1463, 4.

ἐπιξενοῦν] διὰ τὸ ἐκεῖνον ἐπεξενῶσθαι πολλοῖς. propter jus hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas. 1224, 2.

ἐπίξηνον citat Etymologicum M. p. 362, 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξενοῦν. quod auctor Etymologici cum ἐπίξηνον confudisse videtur.

ἐπιορκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν ἔχειν. 20, pen. εἰ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν. 189, 5. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ᾔδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπιωρκηκότα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις. 1203, ult. οὐδὲ θεοὺς ἔδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε. 1204, 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν (scil. ποιεῖν). 1269, 13.

ἐπιορκία] ὡς καὶ τῆς ἐπιορκίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκείνου. 215, 2. τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν οἴκαδε ἀπενέγκησθε. dedecus et conscientiam perjurii, et diras in perjuros a præcone dictas. 409. 11. τὴν ἐπιορκίαν ἐπενεγκάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει. 642, 24. πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίας προσκτήσησθε. 409, 9.

ἐπιπέμπειν] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπιπεμφθεῖσαν. 738, 14.

ἐπιπίπτειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπιπεπτωκέναι τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 23.

ἐπιπλεῖν] σῖτον, ὃν ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπρίατο, noster commissarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σῖτος, eadem nave vectus, qua frumentum pervehebatur. 885, 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ. 1188, 20. 1189, 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεώς. 1284, ult. 1285, 9. οἱ δ' ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις. 1285, 9.

ἐπίπληξις] διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις. 1406, 25.

ἐπιπλήσσειν] increpare. 200, 22. ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον. 983, 3. τοῖς ἀφανῆ καὶ ταπεινὴν τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ' ἐπειδὰν μὴ καλῶς τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν. 1412, 1.

ἐπιπολάζειν] eminere, dominari, veluti spuma summa in aqua natat. δέκα οὐχ ὅλοις ἔτεσιν, οἷς ἐπιπολάζει. 117, 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾷν. vulgares, triviales. *die über die Seele hinrauschen, vorbey streichen, nicht haften, keine Spur, noch Frucht zurück lassen* [*which pass rapidly through the mind, which glance over it without leaving a trace or acquirement behind*]. 1418, 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχερωτά ἐστιν. vel illa ipsa quoque, quæ superficiaria in se sint, levemque atque tumultuariam operam poscant. 1412, 21.

ἐπιπόλιος] incanus, qui incipit canescere. 1267, 21.

ἐπιῤῥωννύναι] ἐπιῤῥώσειε τὴν πόλιν. 143, 6.

ἐπισημαίνεσθαι] rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumve administratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensuque suo velut obsignare. 310, 21.

ἐπισιτίζεσθαι] οἵ τε στρατιῶται εἶχον οὐδὲν, ὅτου ἐπισιτίσαιντο. ære carebant, unde de commeatu necessario sibi prospicerent. 1223, 8.

ἐπισιτισμὸς] commeatus. ἐπισιτισμὸν ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα. 280, 11. copiæ frumentariæ, et facultates eas adipiscendi. 671, 18. σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ. una cum annonis, victualibus, illo censu comprehensis. 909, 4.

ἐπισκέπτεσθαι] noscitare, adspectu explo-

rare, visitare, oculis suis alicujus rei conditionem indagare. ἐπισκεψομένους ἔφη τοὺς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὔνοιαν. 113, 24. 249, 26. ἐπισκεψάμενος τοὺς νόμους τοὺς Δράκοντος. 1161, 3.

ἐπισκευάζειν] reparare, restaurare, reficere. τὰς ὁδούς. 36, 17. τὰ φρούρια. 379, 27. τὰ πομπεῖα. 615, 3. 755, 7. ἐπεσκευάσθη navis rupta καὶ πλώϊμος ἐγένετο. 1294, 24. 1295, 18.

ἐπισκευαστὴς πομπείων. 618, 4. 758, 14.

ἐπισκευὴ τειχῶν. reparatio mœnium. 329, 4. καὶ ἄλλας ἐπισκευάς. alia instrumenta. 819, 25.

ἐπισκήπτειν] in activo, præcipere, mandare, præsertim, cum moriens facit. 840, 15. ὅτι δόντος καὶ ἐπισκήψαντος τοῦ σοῦ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη. 954, 15. In medio, queri aliquid, obtendere, prætexere, exceptione uti, in aliquam latebram calumniæ forensis se abdere. τούτων οὐδὲν ἐπεσκήψασθε. 162, 8. præsertim exceptionem falsi dicti testimonii obmovere. οὐδ' ᾗτινι [scil. μαρτυρίᾳ] τούτων [scil. τῶν μαρτυριῶν] τὴν ψευδομαρτυριῶν [scil. πρόφασιν] ἐπεσκήψατο. 846, ult. τούτοις οὐκ ἐπεσκήψατο, δηλονότι τἀληθῆ μεμαρτυρηκότας εἰδώς. 854, 15. ὅταν οὖν ἐπισκήψωμαι αὐτῷ, πόθεν τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τἀληθῆ μαρτυρεῖν ποιήσεται. quid si autem actione falsi dicti testimonii eum persequar, qui fidem præstabit veritati sui testimonii. 904, 12. ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθείς. 1139, 7.

ἐπίσκηψις] titulus protestandi contra factum illegitimum. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως τήν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι. ut idem agendi jus sit tam in testimonium, quam in extestimonium, e titulo falsi, vel fraudis commissæ. 1130, ult. μάλιστά μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1154, 22. b) mandatum, præceptum, delegatum, fidei commissum, κἂν οἰκέτης ᾖ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι. servi peremti hero incumbere, ut mandata morientis de ulciscenda sui cæde, et de pœnis a peremtore sumendis suscipiat atque exsequatur. 1161, 11.

ἐπισκοπεῖν] inspicere, speculari, lustrare, noscitare. ἐπεσκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιροῦνταί ποθεν ἐκ πλοίου. 932, 26. In medio de amicis ad ægrotum invisentibus, quo, quomodo se habeat, cognoscant. 1261, 3. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοποῦμεναι. 1364, 11.

ἐπίσκοπος] epithetum Minervæ, quasi ad urbem suam invisens, et in statum atque fortunas ejus inquirens, eamque gubernans et tuens. 421, 27.

ἐπισκοτεῖν] luminibus officere, obumbrare, obscurare. νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν. 23, 26. 155, 23. οἰκίαν ᾠκοδόμησε τοσαύτην, ὥστε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ. 565, 25.

ἐπισπᾶν] ἐπισπασθέντος βρόχου. 744, 9. εἶτ' ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι περαιτέρω τοῦ συμφέροντος ἑαυτοῖς. 62, 4.

ἐπίστασθαι] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίστασθαί σε χρὴ περὶ τῶν μεγίστων. 1414, 11.

ἐπιστατεῖν ἄλλοις. 1412, pen.

ἐπιστάτης πολλῶν ἔργων ὤν. 264, 26. princeps prytanum quoque die. 594, 26. 596, 4. 797, 15. οὐδὲ τῶν κοπρώνων ἐπιστάτας ἑλέσθαι. 785, 13.

ἐπιστέλλειν] imperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα. 249, 26.

ἐπιστήμη] οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil conferre, ut ad recte sapiendum atque arbitrandum literatus illiterato præstet. 1413, 26. ἐπιστήμῃ λέγειν τὰ βέλτιστα ζητεῖτε παρὰ τοῦ παριόντος. ut optima quæque vobis suadeat, eaque, quæ suadeat, certissime cognita et perspecta habeat, usu suo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum exploratur. 108, 26. τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης ἠναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν. 1415, 16.

ἐπιστολὴ] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, πολεμῆτε Φιλίππῳ. 48, 19. τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν τοιαύτας. 157, 3. ἔστι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. ut literarum scriptor in proposito recta suadendi perseveret. 1463, 15.

ἐπιστολιμαῖος] μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους, μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους δυνάμεις. nolite ad me commemorare, jactare — illas, quas jactare soletis, copias ingentes, non spirantes, non pedibus suis, non in armis, non in acie, non in campo stantes, sed examines, pictas solummodo et literis consignatas illis, quas ad imperatores vestros mittitis, quibus non ipsos milites, sed spem solummodo militum ad ipsos mittendorum mittitis. 45, 12. ipse Demosthenes paulo post hujus dictionis vim exponit in illis: ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμεῖτε. literis scriptis solummodo, non armis, bellum geritis. 48, 19. Imitatus est hujus dictionis elegantiam Philostratus p. 185, 11. ubi ξυνουσίας ἐπιστολιμαίους dixit, congressus, colloquia per literas. et p. 285, 7. ἐπιστολιμαῖοι ξυμβουλίαι.

ἐπιστομίζειν] ἐπιστομιεῖν ἡμᾶς ἔφη τοὺς αὐτῷ ἀντιλέγοντας. 85, 4.

ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν χώραν. 255, 26.

ἐπιστρέφειν] οὐκ ἐπεστράφη. pensi non faciebat. 665, 5. οὐδὲν ἐφροντίσατε, οὐδ' ἐπεστράφητε ἐπ' οὐδενὶ τούτων. in vos quasi convertebamini. *ihr gienget in*

euch [*ye turned in upon yourselves*]. 133, 24.

ἐπιστροφὴ] animadversio, attentio mentis, cura. οὐδεμίαν ἐποιήσασθε ἐπιστροφήν. *zu Herzen nehmen, ein Einsehen haben* [*to look narrowly into, take into serious consideration*]. 158, 24. 439, 14.

ἐπισυμμαχία] mutua, reciproca belli societas, ut utra pars armis infestis impetatur, alteri necesse sit, illi parti succurrere. 160, 13.

ἐπισύρειν] tumultuarie disputare, non diligenter, non subtiliter, sed rapide, ut auditores celeritate orationis pervertas, otio ipsis erepto, rem sedate meditandi. *drüber hin rauschen, oder ruschelen* [*to hurry over in a noisy bustling manner*]. 496, 23.

ἐπισφαλὴς] τὴν δύναμιν ἔτι ἐπισφαλεστέραν κατεσκεύακεν, ἥπερ ὑπῆρχε φύσει. 22, 14.

ἐπίταγμα] πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίνεται. 399, 12. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. nimis multa et nimis pretiosa atque sumtuosa exigebat illa meretrix a suis amatoribus. 1354, 13.

ἐπιτάττειν. 1288, 8. οὐκ ἔνι, αὐτὸν ἀργοῦντα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τι γε τοῖς θεοῖς. 24, 22. τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. 27, 1.

ἐπιτάφιος] ἐπιταφίους λόγους ποιεῖσθε. 499, ult.

ἐπιτείνειν] ἐπέτεινεν ἔτι μᾶλλον. *Spannete er die Sayten noch höher* [*he screwed the chords to a higher pitch, he raised his pretensions still higher*]. 1287, 3. ἐπετέταντο αἱ τιμαί. pretia annonarum incendebantur, incalescebant. 1290, 17.

ἐπιτειχίζειν] castellum, vel aliud quid simile cervicibus alicujus imponere, quod eum coerceat, compescat, conterreat, in officio contineat. τυράννους κατέστησε, τὸν μὲν ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς ἐπιτειχίσας. *auf die Nase hinsetzen, wie eine Brille* [*to plant under the very nose, as a check and restraint*]. 99, 2. τυραννίδα. 133, 22.

ἐπιτείχισμα] castellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exstructo vicinos, freno veluti quodam injecto, coerces, unde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te præda onustus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχων ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας. 41, 19. ἐπιτείχισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὔβοιαν. 106, 3. ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν. 193, 27. ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 248, 13. τὸ ἐπιτείχισμα καθεῖλε. 1343, 10.

ἐπιτειχισμὸς] machinatio insidiosa, alterius luminibus obstruens, et impetus ejus refrænans. ἕτερον ἐπιτειχισμὸν ἐζήτει. 254, 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ. *zu Stande käme* [*might come to a stand, be established*]. 235, 8.

ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλήν. scalpello concidere, sulcare quasi vulneribus. 1018, 8.

ἐπιτήδειος] amicus, familiaris. b) idem quod ἄξιος, dignus, meritus. εἴ τισιν ἐκεῖναι τοῦτο παθεῖν ἐπιτήδειαι, ἀλλὰ τό γε πρᾶγμα οὐκ ἐπιτήδειον (convenit) γίγνεσθαι. 610, 20. et 24. οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι. 1473, 10. videtur tamen quodammodo ab ἄξιος differre. id quod constat ex illo dicto p. 1485, 14. οὔτε γὰρ ἄξιος, neque enim merui istam contumeliam, οὔτ' ἐπιτήδειος, neque par sum ei ferendæ. c) τὰ ἐπιτήδεια, necessaria vitæ degendæ præsidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτήδεια ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν. 1358, 12. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα οὐ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια. *nicht Hunger zu leiden, nicht zu Kropdorren* [*not to suffer hunger, or to have a scarcity of food*]. 1359, 12. τὸν ἔχοντα [scil. αὐτὴν] παρέχειν καὶ τὰ ἐπιτήδεια τῇ ἀνθρώπῳ. 1360, 21.

ἐπιτήδευμα] ἐπιτηδευμάτων τοιούτων ἠγνευκέναι, οἷα τούτῳ βεβίωται. 618, 10. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν φύσιν ὑμῶν δοκιμάζειν. 1417, 6. ὁποῖ' ἄττα τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [scil. αὐτούς]. 37, 12. et 173, 26. τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτόντες. 1412, 6.

ἐπιτιθέναι τινὶ ἐπιστολὰς, addere proficiscenti literas alteri reddendas. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδέδωκας, ἅς σοι ἐπεθήκαμεν. 915, 17. ἐπιθείς σοι, εἰ οἷόν τ' ἦν, τὴν οὐσίαν. 1126, 2. πίστιν. jurejurando aliquid confirmare. 165, 2. ἡ μήτηρ ἠθέλησε πίστιν ἐπιθεῖναι κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum dejerare sororisque meæ. 854, 16. 860, 18. 1196, 17, et ult. 1243, 27. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων. mulctam irrogare. 797, 26. ἐπέθηκαν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκουν. 1392, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. non insidiabantur calamitatibus, non captabant opportunitates, si quæ inciderent, adversitatibus perculsos funditus perdendi. 643, 10.

ἐπιτιμᾶν] increpare, objurgare. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίη τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι. 13, 26. Cum dativo. 558, pen. vitio vertere, objectare, τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσην. 160, 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. 246, 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata. 381, 26. ἦν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν, citat Schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμῶ. 502, 12.

μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας. 1231, 7. τοῖς ἁμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν. 1258, 17. ἐπ᾽ ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ᾽ ἐμὲ ἀγνοίᾳ. 1472, 4. 1474, 8. ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα. 1479, 11. Passivo. ὁ σῖτος ἐπετιμήθη. pretium annonarum accensum fuit, crevit. 918, 22. ἐπιτιμώμενον ὁρῶντες ἐν Πειραιεῖ τὸν σῖτον. 1208, 2.

ἐπιτίμησις. 1475, 18.

ἐπιτιμία] caput, status civilis, jus in foro standi. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητεῖν ἀφελέσθαι. 230, 10. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ad redimendum caput, seu integritatem famæ et jurium civilium recuperandam. 329, 12. cui opponitur ἡ ἀτιμία.

ἐπιτίμιον] pœna, vel mulcta. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπέτινες. pœnas in tabulis contractus consignatas dependisti. 915, 1. προσόφλοντες τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν. 939, 27. pœna istæc erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι ἐπιτίμια. 229, ult. ἔνοχοι τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις. 238, 11.

ἐπίτιμος] oppositum τῷ ἀτίμῳ, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudet jure civili, statum in foro tuetur. ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα. quorum bona non confiscantur, sed salva manent exsulibus, ut de iis disponere pro lubitu possint. ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, ut loquitur Harpocrat. v. ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ᾽ ἀκουσίῳ φόνῳ — 634, 13. ἐπίτιμον ὄντα. in functione honoris publici versantem. 534, 15.

ἐπιτρέπειν [subaudi τὴν δίκην, aut τὴν κρίσιν] arbitro causam disceptandam permittere. 78, 18. ἴσῳ καὶ κοινῷ δικαστηρίῳ. 85, 23. περὶ τῶν αὐτῶν ἑτέρῳ διαιτητῇ. 1020, 19. περὶ τῶν πληγῶν ἐπιτρέπειν ᾧ ἐὰν κελεύσω Ἀθηναίων. 1152, 14, et ult. 1178, 13. κατὰ τοὺς νόμους ἐπιτρέψω. 1244, 13. τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρέπειν ἐβουλόμην. 1274, 10.

ἐπιτρέχειν] μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι. breviter, paucis perstringam in tempora superiora recurrens. 217, 7. cum studio, contentione, ardore accurrere, in rem involare, quo potiaris et aufferas. οὐκοῦν ἡγεῖσθε αὐτὸν κἂν ἐπιδραμεῖν. 831, 11. 859, 1.

ἐπιτρίβειν] pessumdare, affligere. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι. 260, ult. ἐπιτρίβει τοὺς ἥρωας κακῶς ὑποκρινόμενος. 288, 20.

ἐπιτριηραρχεῖν] imperium trierarchi ultra præfinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menses adhuc plures, loco successoris cessantis. ἐπιτετριηραρχημένων ἤδη μοι τριῶν μηνῶν. 1212, 27. ἤδη τρεῖς μῆνες ἐπετετριηράρχητό μοι. 1214, 7. 1216, 10.

ἐπιτριηράρχημα] productio trierarchalis imperii ultra terminos legitimos. 1206, 11. sumtus ab ejusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτριηράρχημα ἀποδιδόναι τοῦ χρόνου, οὗ ἐπανήλωσα ὑπὲρ τούτου ἐπιτριηραρχῶν. 1223, 13.

ἐπιτροπεύειν] πότερον οὕτως ἐπιτροπευθεὶς τοῦτον τὸν λόγον ἀπεδέξατο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων. 829, 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. 866, 2. ἐπιτροπεῦσαι et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας. 1112, 28.

ἐπιτροπὴ] id est, ἐπίτρεψις, permissio, qua causa scil. arbitrio judicis pedanei permittitur. πεισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτροπὴν ἦρχοντο. 897, 1. λῦσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπήν. arbitrium, causæ definitionem per arbitratum. 897, 24. 898, 14. ἡ ἐπιτροπὴ τούτῳ πρὸς Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε. jam tertius annus est, ex quo lis hæc arbitro commissa sit. 900, 1.

ἐπίτροπος καὶ κηδεμών. 988, 2.

ἐπιτυγχάνειν] ἐὰν δ᾽ ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus consequamini. 1168, 1. ἐπιτύχῃ τοῦ ἀγῶνος. vinceret causam. 1175, 16. opponitur in continenti ἐὰν δ᾽ ἄρα ἀποτύχῃ. δόξης ἐπιτυγχάνων. 1490, 10.

ἐπιφαίνεσθαι] repente intervenire rei, quæ fit, impediendi ergo. 522, 9.

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιορκίαν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει ἐπενεγκάμενος. dedecus, culpam, pœnas et pestem perjurii consciscens. *über seine Kinder bringen* [*to bring upon his children*]. 642, 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre, imputare. 692, 13. 899, 21. ἐπιφέρειν ὅπλα. inferre. 977, 7. ἡ μήτηρ μου τάλαντον προῖκα ἐπενεγκαμένη. secum in domum afferens, vel inferens. 1014, 4. et 22. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. in exsequiis proferre, præferre hastam. 1160, 14. ἐπιφέρει [scil. ἐπ᾽ ἐμὲ], conjicit, intorquet, προφάσεις ἀτόπους τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ αἰτίας ψευδεῖς. 1177, 15. 1309, 1. 1348, 18. τῆς ἀνελέγκτου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11. 1475, 27.

ἐπιφημίζων τοὺς θεοὺς πράττειν τι. prætexens honestum et speciosum deorum nomen. 495, 10.

ἐπίφθονός ἐστιν. invidia publica ardet. 981, 24.

ἐπιχαίρειν [scil. κακοῖς ἀλλοτρίοις]. malis alienis illætari. 126, 19. 558, pen.

ἐπίχαρτος] homo tam miseræ sortis, ut de malis et sordibus ejus inimici lætentur, vel lætari possint. μὴ περιίδητε τὰς ἐμαυτοῦ θυγατέρας τοῖς ἐμαυτοῦ δούλοις καὶ τοῖς τούτων κόλαξιν ἐπιχάρτους γενομένας. 1127, 12.

ἐπίχειρα] merces, præmium, redhostimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. 1484, 4.

ἐπιχειρεῖν τινί. insidiari, adoriri. 179, 8. dicitur etiam ἐγχειρεῖν τινί. 179, 15. Μεγάροις ἐπιχειρῶν. 248, 14. ἐκ τούτων ῥᾳδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροίη πράγμασιν. 234, 17.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας. 48, 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. suffragiis approbata, rata habita. 235, 9. ἐπεχειροτόνησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος [scil. τὸ ψήφισμα]. 261, 17. τοὺς δὲ προέδρους ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκες. plebis voluntatem χειροτονίᾳ significatam insequente suo assensu comprobare, et confirmare. 712, 25.

ἐπιχειροτονία νόμων. solemnitas, qua leges, seu novæ, seu vetustæ restauratæ, voluntate plebis in suffragia missæ ratæ jubebantur esse. 706, 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν. in suffragatione, in comitiis. 1330, 17. ἐὰν δέ τις τῶν προέδρων δῷ τινὶ τὴν ἐπιχειροτονίαν. ejus causa mittat in suffragia. 716, 19.

ἐπιψηφίζειν] suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τοῦ ἐπιστάτου, principis prytanum. ὁ ταῦτα ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης. 596, 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, μηδ᾽ ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα. 717. 22. 746, 23. 749, 2. ἐπιψηφίζεσθαι. post vetustius aliquod decretum novum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur. 378, 27.

ἐπόγδοος] δανεισάμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον. ut de singulis quibusque minis octoni oboli fœnoris menstrui darentur. 1212, 2. claris verbis exponit ipse orator p. 1250, 20. ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείσαντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἑκάστου. ita ut 50. minæ tulerint fœnoris annui 600. drachmas, seu 6. minas. fuit ergo hæc proportio fœnoris annui ad totam sortem, ut 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐποικοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐπῳκοδόμησε. 1278, pen.

ἐπομβρία] imber, nimbus, procella. 1274, 21.

ἐπομνύναι] ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶ etc. 747, 12.

ἐπονείδιστον ἤδη ἐστὶ τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικέσι. 806, 6.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύσουσαν καὶ φυλάξουσαν δύναμιν. 168, 13.

ἐπόπτης] ὥσπερ ἐπόπται τῶν στρατηγουμένων. 47, 4.

ἐπορχεῖσθαι] canticum saltatione prosequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχούμενοι ὕης ἄττης. 313, 26.

ἑπτακόσια στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε. 304, 12.

ἐπωβελία] mulcta pecuniaria reo in causa pecuniaria condemnato pendenda, par toti summæ, quæ ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατόν. 834, 24. locus hic est classicus. Petebat Demosthenes ab Aphobo, tutore suo, nomine male gestæ tutelæ, et lacerati patrimonii sui, decem talenta. quæ decem talenta æquivalent 600. minis. Jam si causa caderet Demosthenes, non solum decem illa talenta, seu 600. minas amitteret, sed præterea quoque sextam hujus summæ partem, hoc est 100. minas, mulctæ nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν. 835, 24. 841, 22. 880, 9. 1103, 15. ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς ἐπωβελίαν. 1251, 4. ergo tota summa, de qua contendebatur, erat 3660. drachmæ, seu 36. minæ cum 60. drachmis. 1284, 2.

ἐπῳδὴ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς, carmina quibus incantandis morbi depellerentur, λαβὼν παρὰ τῆς θεραπαίνης. 793, ult.

ἐπωνυμία] cognomen, deridiculi et joci causa adscitum vel additum alicui, nomen castrense, *Spitznahme*, *Sobriquet* [*a nickname*]. ἐπωνυμίας σφίσιν αὐτοῖς πεποίηνται. 1261, 16.

ἐπώνυμος] a) qui nomen alicui de se dat, vel communicat. οἱ ἐπώνυμοι, decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Atheniensem conficientes, appellatæ erant. πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων ἐκτιθέναι τοὺς νόμους. 705, 19. 707, 13. τῷ ἐπωνύμῳ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. 1326, 9. b) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex ejus nomine ductum. μὴ καταισχύνῃ ταύτην [scil. τὴν Δίκην] ἧς ἐπώνυμός ἐστι, *nach der er genennet wird* [*after whom he was named*], δικαστής. 773, 2. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοι ἐστέ. 1072, 25.

ἐρανίζειν] cum dativo, stipem alicui conferre, et translate operam navare. ἐφ᾽ οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et insontes vexandi] quam satellitibus suis præstat. 999, 24. Cum accusativo, exigere, corrogare stipem. τοὺς φίλους ἐρανίσας. collatitia stipe ab amicis collecta. 1484, 2.

ἔρανος] Erant Athenis collegia seu corpora civium, inter se in societatem coeuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collatitiis sublevandas, quæ pecuniæ aut sine fœnore credebantur amicis obæratis, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendæ, cum ad meliorem fortunam redissent, sive prorsus gratuito donabantur, ut virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduæ orphanive honeste ali. *milde Stiftungen, oder Zuschusskassen, Nothleidenden aus der Noth zu helfen* [*charitable institutions or banks for advancing money to necessitous persons*]. *Fisci ad pias causas.* unde multas scite excogitatas senten-

tias et comparationes duxit orator, et tam crebro usurpavit, ut earum elegantia ipse fuisse delectatus, earumque usurpationem affectasse videatur. πληροῦν ἔρανον, dicitur, et πληρωτὴς ἐράνου, collector, qui collationes a debentibus exigit. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταί. 776, 7. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. *eine hübsche Steuer, oder ein ansehnlicher Spaarpfennig* [*an honourable contribution, or considerable savings*]. quam reponas tibi velut in arca, usurus olim, cum ipse tute indigeas. 1490, ult. ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός [*eine Leihcasse, zu der alle und iede Bürger, ohne Ausnahme, das ihrige beytragen—a fund for making loans to the citizens without distinction, formed by individual subscriptions.*] ἔστι πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ποιεῖ. refunduntur enim sui cuique numi, iidem, quos intulit, sive probi fuerint, sive mali commatis. h. e. mercedem quisque fert facinorum suorum naturæ eorum parem. 776, 10. διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεάν. duo talenta pecuniæ ab amicis collatæ tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non deberet. 329, 16. ergo erant alii ἔρανοι ab iis, qui accepissent, collatoribus rursus repræsentandi. ἔρανον ἀποδοῦναι, rependere, refundere, *abtragen, wiedererstatten* [*to pay, repay*]. τούτῳ τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεχειρήσαμεν ἀποδοῦναι. *ihn mit seiner eignen Münze zu bezahlen* [*to pay him with his own money*]. 1348, 3. συλλέγειν. 1249, pen. τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. redimendæ libertatis ergo. 1355, 9. φέρειν] τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων δικαίως [*im gehörigen vollen Maase—in just measure*] φέρειν, καὶ ἑκόντως ὑποτελεῖν. 142, 1. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ', ἃ πράττουσιν. 547, 10. 574, 11. εἰσφέρειν] χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσοιμι. 1249, 5. εἰ μὴ τῆς ἐμῆς εὐνοίας τοῦτον ἄν σοι κάλλιστον ἔρανον εἰσενεγκεῖν ᾤμην. 1417, 14. ἐράνους λέλοιπε πλείστους. *er ist aus vielen Cassen weider heraus getreten, abgegangen, oder, er ist ihnen in Resten geblieben, hat seine Beyträge nicht entrichtet* [*he has quitted, deserted, many clubs, or has remained in arrears with them, has not paid his subscription*]. 821, 13.

ἐραστής. 1402, 7. et 21.

ἐρατὸς] πόλεμον, ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίαν. 422, 16.

ἐργάζεσθαι] laborare, molestum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις, metallifodinis, ἐργαζομένοις. 1048, pen. laborando efficere, parare. τὰ ἐπιτήδεια, necessaria alimenta, ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν. 1358, 12. τῷ γάρ τις θνητῷ εἰκάσειεν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται, injicit, πόθον τοῖς ἰδοῦσι. 1404, 18. facere, patrare, ut facinus. ἄξια θανάτου εἴργαστο αὐτῷ εἰς ἐμέ. (in passivo, quod est inventu rarius.) 1252, 20. rem familiarem exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, præsertim per mare, item arte cambiali, credendis in fœnus numis, seu terrestri, seu maritimo fœnore, *auf Bodmerey, durch den Handel, und Geldmäkeley zu Wasser und zu Lande* [*on bottomry, by traffic, and money-broking by sea and land*], augere, quæstum facere. μέτρια ἔχων, τούτοις ναυτικοῖς πειρῶμαι ἐργάζεσθαι. 893, 24. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις [ut nos quoque usurpamus *den Handelsleuten—merchants*] οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσί. 922, 11. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἄνθρωποι. pecuniis elocandis in fœnus et permutandis quæstum facientes. 957, 27. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὑτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο. *die nicht eine fremde Bank im Pachte hatten, sondern in ihrer eignen, auf eigne Rechnung, auf ihr eignes Risco, sassen* [*who did not farm the funds of others, but traded on their own account, at their own risk*]. 960, 9. εἴργασται πλέων καὶ κινδυνεύων. ipse suo corpore incerta marium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione ultra mare, nonnihil emolitus est. *hat was vor sich gebracht* [*has gained somewhat*]. 982, 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δὶς ἢ τρίς. *mit dem nähmlichen Capitale zwey bis dreymahl Geld verdienen* [*to make twice or thrice as much money on the same capital*]. 1292, 3. εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηγίαν. 1293, 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ οὐκ ἔξεστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. quæstum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν. 1351, 21. 1352, 11. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. hinc quæstum facit, his artibus vitam sustentat, ut colonus ex agricultura, sive ut negotiator e mercium distractione. 794, 22. ἀνθρώποις ἐν ἐμπορίῳ, *auf der Börse* [*on the exchange*], καὶ χρήμασιν, *und mit Geldwechsel* [*and with money-changing*], ἐργαζομένοις, *ihr Gewerbe treiben* [*to carry on their business*]. 957, 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων. 1297, 8. ἐργάζεται [pro ἐνεργάζεται] τοῖς ἀκούουσιν ἰσχυρὰν ὑπόληψιν, v. locum Stobæi sub v. διαβολή.

ἐργασία] quæstus, opificium, quo exercendo victus paratur. *Gewerbe, Handthierung* [*trade, handicraft*]. ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τις ᾖ. 503, 17. ἐργασία καὶ δυναστεία. 772, 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθοῦσθαι. a domino mensæ argentariæ certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi. 946, 3. ἐργασία. exercitatio operis metallici. *eines Hammerwerks* [*a forge*]. 976, ult. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias suas cœco fœnore per mensam Phormionis exercere possit, eoque modo quæstum faciat, sine ullo impendio (*denn das Vermögen in umlaufenden, werbenden Gelde brauchte man der Casse, oder dem State, nicht zu versteuren. denn wer konnte alsdenn wissen, was einer in solchem Gelde besass—for there was no necessity for paying any tax on the floating capital to the funds or to the state, for who could tell how much any one possessed of this sort*) neque necesse haberet pecunias suas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia ærario publico erant dependenda. 1121, 17. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τούτοις εἰσὶν ἐργασίαι. præsidia adversus reliqua injuriarum genera his sunt provincia, h. e. fundus vectigalibus uber. 1342, 23. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. a quæstu meretricio. *er hat sie aus dem Bordelle geheurathet* [*he married her from a brothel*]. 270, 15. ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὢν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν. 893, 20. οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες. versantes in ista pecuniarum fœnebri negotiatione. 953, 18. τὸ μὲν κτῆμα, *ein in liegenden Gründen bestehendes Vermögen* [*landed property*], ἀκίνδυνόν ἐστιν, ἡ δ' ἐργασία, *das Geldnegoce* [*money-traffic*], προσόδους ἔχουσα ἐπικινδύνους. 948, 2. ἔχων τό τε δάνειον, *das von uns aufgenommene Capital* [*the capital borrowed from us*], καὶ τὴν ἐργασίαν, *und das damit erworbene, gewonnene Geld* [*and the money acquired, gained on it*]. 1283, pen.

ἐργαστήριον] collegium improborum factiosorum hominum ad pestem, seu publicam, seu privatorum quorundam, congressum, conspiratum. *Rotte, Meute* [*a gang, faction*]. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐν τῷ Πειραιεῖ. ad pestem negotiatorum. 885, 1. 978, 6. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 995, 8. 1010, 24. b) lupanar, ubi scorta corpore æra merent; vel popina, ganea. ὁπόσαι ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται. 1367, 26. et 27. ἐν ἐργαστηρίῳ τεθραμμένον ἐκ παιδός. 1486, 7.

ἐργάτης] οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐργάται. 933, pen. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. 1362, 10.

ἔργμα] πλουτοῦσι δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι. 422, 7.

ἐργολαβεῖν] aliquid habere et facere sibi provinciam quæstuosam. quæstum ex aliqua re facere. 608, 12. 750, 21. ἐργολαβῶν αὐτῷ. mercenariam operam ei locans. 784, 25. ἠργολάβηκεν ἑαυτόν. ipse semet sibi fecit provinciam, vendidit operam suam spe lucri. 885, 11. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. jura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quæstum, eaque vendat et prodat. 1323, 22. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν (*in Erwartung—in expectation*) πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. 1482, 25.

ἔργον] οὐ λόγους ἐροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δεικνύναι ἕξουσιν. 21, 17. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. quibus negatur hoc, ut seduli possint exercitationi suorum cujusque operum vacare, e. c. rusticæ rei, negotiationis, fabricarum omnis generis, neque ut quieti teneant quisque sua possideantque, ut domicilia, fundos, pecunias, uxores, liberos, cognatos. 22, 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας. 25, ult. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν. 100, 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων οὐδαμοῦ ἄξια τῆς πόλεως. 176, 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους. 189, 26. τὰς βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι. 191, 10. τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα. non jacto solummodo verborum vanitate labores pro vobis reapse non toleratos, sed ipsas eorum veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora, veros æstus, veros terrores, veras vigilias, vera discrimina pro vestra salute toleravi. 281, 7. ἔργον. negotium molestum. 716, 21. fœnus e pecuniis credito datis, seu fœnori elocatis, rediens. *die Zinsen, das Interesse* [*the interest*]. 816, 16. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον, *das Capital* [*the capital*], καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. *die Zinsen von 12. Iahren her* [*the interest for 12 years*]. 819, 2. ἔργα. res arte et manibus confectæ. 820, 2. ἐπ' ἐργαστηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις, argentifodinis, τοῖς ἐν Μαρωνείᾳ. 967, 17. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις. 1039, 19. 1044, 9. et 17. 1046, 2.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας. 1411, 9.

ἐρέπτειν vel ἐρέφειν] tegere domum tecto. Λασθένης ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις. tignis Macedonicis, gratuito ipsi donatis. 426, 1.

ἐρευνᾶν τὸ γραμματεῖον. 788, pen.

'Ερεχθεῖδαι (pro 'Ερεχθεΐδαι). 1397, 16.

ἐρήμην] τὴν ἔρημον [quod pro ἐρήμην h. l. est usurpatum] δεδωκότα [scil. δίαιταν, aut δίκην]. pronunciasse adversus Midiam,

ex titulo contumaciæ, quippe qui die dicta in judicio non comparuisset, vadimonium deseruisset. 542, 4. ἐρήμην αὐτοῦ κατέγνω τὴν δίαιταν. 903, 8. ἐπιδημοῦντος τούτου καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν διαιτητὴν, ἐρήμην κατεδιῄτησεν. 1013, 21. εἷλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπήντα. 540, 22.

ἐρημία] ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι. 36, 3. 174, 10. ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας καὶ ἐρημίας ὑμῶν. ubi alii codd. dant ἠρεμίας. 168, 15. τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύειν. *sich die Abwesenheit der etwanigen Gegner zu Nutze machen [to profit by the absence of their respective adversaries]*. 171, 23.

ἔρημος] desertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem destitutam sibi arroget, aut oppressum servet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν — ἔρημον ἀνείλετο. 143, ult. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 16. χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ. 361, 22. ἔρημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων. 488, 17. τὸν νόμον ἔθηκαν, ὅπως μάρτυς εἴη τοῖς ἐρήμοις. desertis ab amicis, testibus, patronis, advocatis. 953, 5. ἔρημον ἦν τοῦ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα. 1364, 10. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12. ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων. 1400, 16. φοβοῦμαι, μήποτ' ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρούντων γένησθε. 1482, 2. ἔρημος interdum pro ἐρήμη [scil. δίαιτα, vel δίκη] usurpatur. 542, 4. δύο δίκας ἐρήμους μου κατεδιῃτήσατο. 1272, 8.

ἐρίζειν] sponsione contendere, *worüber oder worum wetten [to lay a wager upon or about any thing]*. 136, 17.

ἔριθος] qui aut quæ opus aliquod, e. c. lanificium, manibus, aut corpore suo, pro mercede facit. *Tagelöhner [day-labourers, mechanicks]*. τιτθαὶ πολλαὶ καὶ ἔριθοι καὶ τρυγήτριαι γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἀσταὶ γυναῖκες. 1313, 6.

ἔρις καὶ ταραχὴ παρὰ πᾶσιν ἄκριτος. 231, 9.

Ἑρκεῖος Ζεύς. 1319, 27.

ἕρκος ὑψηλὸν ὑπερέθορεν. 422, 24.

ἕρμαιον νομίσαντες ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν. 986, 17.

Ἑρμῆς] Herma, cippus. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς ἐτύγχανον. 491, 4. περιτυχὼν αὐτῷ περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ Πυλίδι. 1146, pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν ψιθυριστὴν Ἑρμῆν. 1358, 7.

ἐῤῥωμένος. 24, 4.

ἐῤῥωμένως] fortiter, acriter, bona fide, omni nervorum contentione. 13, 14.

ἐρυθριᾶν] pudefieri. κἂν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσειε. 270, 1.

ἐρυθρὸς] μονονοὐκ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας πέμπειν. 438, 19.

ἔρχεσθαι] de rumore, vel nuncio perlato. ἦλθε γὰρ ἀμφότερα. nam utriusque rei rumores, vel nuncii, huc perferebantur. 30, 3. δίκαιον ἦν τὴν ἴσην ὀργὴν ἐλθεῖν παρ' ὑμῶν τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἐξαπατᾷν, ὅσην τοῖς δυνηθεῖσιν. a vobis proficisci ad eos, qui —. 1458, 9. ἡνίκα ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου. instet, immineat, prope accedat. 1396, 23. Cum præpositionibus a) εἰς. εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν. 13, 24. εἰς τοῦτο [scil. ὀργῆς] ἐλήλυθεν ὁ δῆμος. 159, 20. εἰς κρίσιν. 161, 22. εἰς τοσοῦτον πλεονεξίας. 161, pen. εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν ἐμοί. 593, 20. εἰς ὑμᾶς [alloquitur judices] ἐλήλυθεν. progressus est ad vos. 813, 9. et nude ἔρχεσθαι usurpatur, sine εἰς τὸ δικαστήριον. οὔτ' ἐγκαλῶν οὐδεὶς πώποτ' ἦλθεν, οὔτε μεμφόμενος. 1272, 22. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθών. 896, 4. εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο. descendebant eo, ut disceptationem causæ arbitrorum arbitratui permitterent. 897, 1. b) cum ἐπί. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα animis armisque infestis. 187, 1. ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι. 214, 10. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. 341, 18. ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρή. 555, 24. ἣν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς προσδοκᾷν ἐκείνους ἐλθεῖν ἐφ' αὐτούς. 625, 14. οὐ κατώρθωσεν, ἣν ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, ὁδόν. 702, 1. μεθ' ὅσης ἐπιβουλῆς ἐληλύθασιν ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt. 985, 14. ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὴν ναῦν. dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniis, ordine vicium ad se deveniente, ad functionem classicorum munium accedit. 1147, 27. ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία. marito et patre absente irrumpere ad uxorem et liberos ejus. 1164, 3. ἐνεχυράσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1163, 16. c) cum πρός. εἴ τι [id est, κατά τι] τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. si qua in re offendit horum matrem, aut si quid simultatis cum matre intercessit. 1001, 11. πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν [scil. τὰ πράγματα] ἐάσαντας. 1446, pen. d) ὡς, quod idem est atque πρός. τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τοῦ πράγματος ἐλθόντος ἔγνωτε. 584, 10. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν. 383, 8.

ἔρως] contentio, rixa cum altero, super amore communi. 1144, 26. b) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο. 1407, 25.

ἐρωτᾷν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς. 242, pen. εἶτα σύ μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι. 325, 4. τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀποκρίνεσθαι ἀλλήλοις τὸ ἐρωτώμενον. 1131, pen. ἤδη γάρ σ' ἐρωτῶ, citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 16. extrema.

ἐρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων τὰ πλεῖστα αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἐστὶ γεγραμμένα. 1401, 8. ὃ μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τοῦ λόγου, περὶ τοῦτ' ἐστίν. pars disputationis ea, quam habeas maxime amatoriam, h. e. in prædicatione amoris versantem. 1401, 14.

ἐσθὴς] τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα διαφθείρειν. 519, 27. ubi etiam docet, cur eam vestem sacram appellet.

ἐσθίων κατέφαγε, citat Hermogenes p. 252, 17, ut videtur e Demosthene.

ἐσκεμμένως] data opera, præmeditata fraude. ποιοῦσιν ὑμᾶς κακόν. 749, 7.

ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἧκε δ' ἀγγέλλων. 284, 20. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας. 311, 13.

ἑστιᾷν] εἱστίακα τὴν φυλήν. 565, 10. τὰ ἐπινίκια. 1356, 8. et 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἑστιάσαι. 1017, 7.

ἑστίασις p. 414, 1. commemorata est illud convivium, ad quod Demosthenes legatos Philippi invitavit.

ἑστιάτωρ] qui in ludis populo epulas de suo præbet. 463, 15. 996, 24.

ἐσχάρα. 1385, 2.

ἐσχατιὰ] villa, prædium procul Urbe dissitum, secessus Plinio dictus. ἐπορευόμην Κυθήραδε εἰς τὴν ἐσχατιὰν αὐτοῦ. 1040, 13. οὐδεὶς ὅρος ἔπεστιν ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ. 1040, 17.

ἔσχατος] τοῦτο γὰρ ἤδη τοὔσχατον. 119, ult. εἰς τοὔσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐᾷν. 346, pen. ἐξ ἧς [scil. νόσου] εἰς τοὔσχατον [scil. κακοῦ, vel κινδύνου] ἦλθον. 1261, 1. ἐπ' ἐσχάτων γῆς. 1488, 9.

ἔσω] vid. εἴσω.

ἑταίρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει. 1384, 3. ἑταίρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνουσῶν. 1354, 8. ἑταίρας et παλλακῆς discrimen. 1386, 19. εὐποροῦντα οὕτως, ὡς καὶ δύο ἔχειν ἑταίρας, αἳ μέχρι φθόης, καλῶς ποιοῦσαι, προπεπόμφασιν αὐτόν. 1481, 22.

ἑταιρεῖν] prostibulum agere, corpore quæstum facere. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι. 612, 5. οὗ τὸ σῶμα ἡταιρηκότος οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι. 616, 14. τίνα τῶν πολιτῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι. 1125, 9.

ἑταίρησις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου. legis pœnas in illos cives sancientis, qui sodalem et congerronem se alicui pro mercede præbuissent, ejusque libidinum administrum, et corpore quæstum fecisset turpem et infamem. quæ quæstio ad forum thesmothetarum pertinebat. 599, 24.

ἑταιρία] factio, sodalitium, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, conjuratorum. ἑταιρία μαρτύρων συνεστῶσα. 560, 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 1137, 4. 1335, 23.

ἑταῖρος] in sensu malo, Satelles, minister scelerum, superbiæ, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους. *seine Rotte [his gang.]* 521, 11. ἑταίρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244.

Ἐτεοβουτάδαι. 573, 10.

ἑτερόπλους] ἑτερόπλοα χρήματα, sunt nummi periculo navigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item reditus in illud emporium, ubi nummi creduntur. οἱ δανεισταὶ εἴχοντο αὐτοῦ οἱ τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντες. *die bloss auf die Hinfahrt, nicht aber auch zugleich mit auf die Herfahrt, Geld vorgestreckt hatten [who advanced money merely on the voyage out, and not on the voyage home]*. 909, 25. 914, 4. ἑτεροπλόῳ τῷ ἀργυρίῳ κεχρημένος. qui usus est pecunia credita tantum, donec in portum, quo tendebat, pervenit, quo facto statim eam reddidit, neque exspectavit, donec in eum portum reverteretur, unde pecuniam mutuatitiam sumserat. 916, 2. 1291, 25.

ἕτερος] τρίτον δὲ ἕτερον [id est ἄλλο, diversum a prioribus] πρὸς τούτοις ἐστὶ δικαστήριον. 644, 17. ἕτερος λόγος οὗτος. mea culpa in ea re nulla est. aut, alia hæc est causa, huc nil pertinens. 240, 25. ἕτερος ἦν, καὶ οὐχ ὁ αὐτός. 911, 7. ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες. 1157, 12. b) secus, atque tu velis. τὰ ἕτερα [id est, τὰ ἐναντία ἡμῖν, καὶ ἃ ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα] ψηφίσονται οἱ δικασταί. 1175, 18. ἑτέραν [id est, ἐναντίαν] τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερῶς θορύβου. 142, 26. c) aliquis, nescio qui, quicunque tandem, infinite. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ. opposito pignore nescio quo. 908, 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορίᾳ. in negotiatione nescio qua. 1236, 23.

ἑτερόφθαλμος. 744, 18.

ἑτέρως] secius, quam oportebat. τῶν δ' ὡς ἑτέρως συμβάντων. 298, 22. εὖ εἰδὼς ἢ καὶ ἑτέρως πως. quam dictionem tanti fecit Eustathius, ut eam duceret sibi imitandum esse ad Odyss. B. p. 1448, 2. his verbis: τὸ δὲ λογέμπορος διὰ τί παροξύνεται, καὶ μὴ πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὴν ὀξεῖαν κατὰ τὸ συνέμπορος, καὶ μεγαλέμπορος, λύσαι ἂν ἕτερός τις εὖ εἰδὼς, ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην ἢ [sic] καί πως ἑτέρως.

ἑτέρωσε βλέπειν. 1471, 15.

ἐτησίας] φυλάττων τοὺς ἐτησίας. 48, 26. 93, 13.

ἑτοιμάζειν] πολλοῦ χρόνου τροφὴν εἰσιν ἡτοιμασμένοι. 690, 8.

ἕτοιμος] pone hoc adjectivum omitti solet εἰμί. 111, 20. εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμοι ἦτε. 1479, 24. ἕτοιμον εἰς πάντα τὰ καθ' ὑμᾶν. 1481, 15.

ἑτοιμότης] promtus et paratus ad inserviendum animus, studium, contentio, officiositas. ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἑτοιμότης, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ὅση καὶ οἵα ὑπάρχει.

οὕτω πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔχοντα. 678, 21. τὴν παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μή τισιν ὥσπερ ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα ἀεὶ λέγουσιν ὑπάρχειν. 1427, 15. πόλις, παρ' ᾗ πλείστην εὔνοιαν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἠπιστάμην. 1471, 26. ἡδέως ἂν ὑμῖν τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην. 1483, 19.

εὐνοϊκὸς] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν εἰκὸς ὑμᾶς εὐνοϊκωτέρους ὑπάρχειν. 1299, 12.

εὐνοϊκῶς. 197, 4. 227, 22. 516, 12. 675, 8. 924, 24. 967, 8. 1490, 19. εὐνοϊκωτέρως. 1228, 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὔκοσμα καὶ ἄρτια. 422, pen. b) numen. τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, ἣ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει. 772, 23.

εὐνομούμενος] εὐνομουμένη πόλις. 744, 2.

εὔνους] οὐδεὶς ἂν τούτοις εὔνους γένοιτο, ὑφ' ὧν ἄν τι κακὸν πείσεσθαι προσδοκᾷ. 1448, ult.

εὐοδεῖν] sine obstaculo viam suam expedite peragere. ᾗ μὲν ἂν εὐοδῇ, iter planum et liberum invenit aqua, φέρεται. 1274, 19.

εὐοῖ σαβοῖ. 313, 26.

τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστὶ ποιητέον. 654, 4. ὃς οὐχ ὅπως εὐορκῇ πρόνοιαν ποιήσεται. 1204, 5.

εὔορκος] εὔορκα γνόντες δικασταί. 310, 16. εὔορκον θέσθαι ψῆφον. 522, 19. 626, 27. εὔορκα ταῦθ' ὑμῖν ἐστί. 525, 12. τὰ εὔορκα ἔσεσθ' ἐψηφισμένοι. 605, 20. εὐορκοτέραν περὶ αὐτῶν θήσεσθε τὴν ψῆφον. 846, 3. εὔορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν. 1312, 25.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον. 13, 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ. 33, 27. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρει, νῦν δ' εὐπορήσει. 492, 2. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις. 671, 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extudissem. 1019, 13. οὐκ εὐπόρουν ἀργυρίου. 1249, 7. b) conferre, contribuere, largiri. εὐπορῆσαι αὐτῷ δέκα μνῶν. cum spopondisset 10. minas ipsi daturum. 894, 19.

εὐπορία] τοῖς ἐκεῖθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι. 59, 3. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιόν ἐστι τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. 1121, pen. τοὺς φανερῶς ἐξ εὐπορίας πονηρούς. 1122, 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρείττω ἡγούμενοι τοῦ μέλλοντος φόβου. satius esse pecunias se nunc accipere, tametsi verendum sit, ne largitionis pœnas postmodum sint daturi, quam ut nunc egeant metu vacantes. 1211, 21. ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν. 1357, 7.

εὔπορος] τὰ Φιλίππου πράγματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα. 369, 18. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει. 1045, 23. εὔπορα [scil. ὀφλήματα]. nomina, vel debita, exactu, redactu facilia. *gute Schulden* [*good debts*]. 1209, 7.

εὐπόρως διέκειντο. abundabant pecunia. 900, 17. pro ῥᾳδίως. εὐπόρως λύσειν. 276, 26. εὐπόρως εἰπεῖν ἔχει. 1427, 21.

εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη. 23, 27. 155, 24.

εὐπρέπεια] ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ σεμνυνομένους. 1402, 6. πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀνθηρόν. 1404, 21.

εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα. 1016, 23.

εὐπρόσωπος] λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους συνθείς. 277, 5.

εὕρημα] οὐδὲν τούτων ἐστὶ καινὸν, οὐδὲ ἡμέτερον εὕρημα. 484, 9. πᾶς ἐστὶ νόμος εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν. 774, 18. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται. inventis scite et solerter excogitatis. 808, 14.

εὑρίσκειν ἰδίους πολέμους. sibi excogitare, et sua veluti manu serere bella, sibi propria et a bellis reip. sejuncta. 26, 8. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος. 52, ult. ὅσα ἠλπίσαμέν τινα πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν εὕρηται. effecit, ut ea contra nos pararentur et adversa nobis evenirent. 54, 19. οὐδ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχήν τινα εὕρηκε. aliqua machina solerter constructa tyrannidem sibi comparavit. 69, 1. εὑρίσκειν λόγον. comminisci, meditando extundere. 181, 27. 292, 9. 494, 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὑρήσει. h. e. docebit, monstrabit observatori quærenti, quid agendum sit. *es wird sich von selbsten finden, weisen, lehren. die Sache wird einen schon von selbst drauf führen* [*it will appear of itself. the thing itself will guide you*]. 184, 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὕρῃ. prodat. 376, 26. ὅσα ἂν οὐδὲ καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὗρε, commentus sit, acri meditatione extuderit, τοσαῦτα πεπονθέναι κακά. 188, 12. ὅμως τοῦθ' εὕροντο. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate. 363, 1. ὃ δίκαιον ἦν εὑρεῖν ἅμα [id est προστάττειν] καὶ συμφέρον. 596, 22. 642, 2. καὶ τοῖς οὖσιν, ὅπως ἄδεια γενήσεται, κακούργοις, εὑρίσκει, reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι. 733, 21. πολλοὺς τοὺς ἀσελγεῖς εὑρήσετε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὑμᾶς. efficietis, ut exsistant. 745, 7. εὗρεν οὖν τοῦτο ποιῶν, ὃ πεποίηκε, τοὺς νόμους νόμῳ καταλῦσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata. 748, 23. εὑρίσκεσθαι ἀτέλειαν. 457, 8, 461, 18. 661, 23. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεποιηκέναι, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται. 771, 25. εὑρίσκεσθαι, impetrare, ἄφεσιν τῶν τόκων. 1293, 6. μὴ εὑρομένῳ παρὰ τοῦ δήμου. qui non impetrarit. 1381, 2.

Εὐρυβάτης] pro quovis proditore, impuro, sacrilego et conscelerato homine. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως, οὐδ' ἀνθρώπων χρηστῶν διαπράττεσθε. 233, 8.

εὐρύχορος] εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς. 531, 4.

εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐχούσης τῆς ἀκροπόλεως. 428, 14.

εὔρωστος. 1397, 15.

εὐρώστως ὑπέμειναν τὸν προσιόντα κίνδυνον. 1397, 9.

εὐσέβεια] ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας. 226, 3. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοὺς διαφυλάττειν. 227, 21. ὅ, τι μέλλει συνοίσειν πρὸς εὐσέβειαν ἑκάστῳ. 228, 3. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρημένον. tantam modestiam pudoremque religionis. 533, 17.

εὐσεβὴς] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν. eorum, quæ ab hominibus in rebus sanctis, religiose cavendis, sedulo vitandis, ne reverentia deorum lædatur, eorumque cieatur animadversio, habeatur. 280, 10.

εὐσεβῶς μηδενὶ ὑμῶν ἔχει τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salva religione hunc absolvere potest. 407, 8. ὅπως τὰ πρὸς θεοὺς εὐσεβῶς ἕξει. 1460, 9.

εὐσχήμων] εὐσχήμονας καὶ πολλοὺς ἔχει λόγους. præclare copioseque de iis disputari potest. 1391, 16.

εὐσχημόνως] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ὁρᾶσθαι τὰ δεινά. 1400, 10.

εὔτακτον καὶ χρήσιμον ἐμαυτὸν παρέσχον. 1226, 3. et 10.

εὐτάκτως] εὐτακτότερον τούτων ζῶν ἂν φανείην. 1125, 1.

εὐτρεπὴς] εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς. 45, 2.

εὐτρεπίζειν] πάνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον. 12, ult. εὐτρεπίσηται μόνον τοὺς ἐνθάδε. 633, 24.

εὐτυχεῖν] τοὺς εὐτυχοῦντας ἀεὶ δεῖ περὶ τῶν ἀτυχούντων τὰ βέλτιστα βουλευομένους φαίνεσθαι. 196, 22. οἷς εὐτυχήκεσαν (Thebani) ἐν Λεύκτροις, secunda fortuna, qua usi fuerant in illa pugna, οὐ μετρίως ἐκέχρηντο. 231, 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν. 580, 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 3. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ. 1039, 16. πάντα τἄλλα εὐτυχῆ τὴν πόλιν κρίνων, ἓν οὐδεπώποτε εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω —. 1460, 23. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι. 1477, 15.

εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων. 1122, pen.

εὐτυχὴς] εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεστάτην. 1486, ult.

εὐτυχίαν quandam sibi peculiarem arrogat Demosthenes, 59, ult. ἕλοιτ' ἄν τις οὐχ ἧττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου. 156, 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατοῦσαν. 59, ult.

εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι. 800, 13.

εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρειχόμην. 1472, 5.

εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ. 1435, 26.

εὐφραίνειν] αἰσχρὸν, ἃ θεωροῦντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν ἀπαγγεῖλαι. 1409, 18.

εὐφροσύνη. 422, 5.

εὐφυῶς] εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν. 1414, 1.

εὔφωνος. 320, 17.

εὐχαριστεῖν] gratus esse. 257, 2.

εὐχαριστία] gratus et memor animus. 256, 19.

εὐχερὴς] τὸν μιαρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ. 547, pen.

εὐχερῶς ὀνείδη φέρειν. 34, 7. ὦ λέγων εὐχερῶς πᾶν ὅ,τι ἂν βουληθῇς. 248, 10. πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν. 315, 3. sine cunctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει. 1396, 24. εὐχερῶς ἀκούειν. 1450, 14.

εὔχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὔξασθαι, παραλείπει· εὔξασθαι γὰρ ῥᾴδιον, πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, εἰς ταὐτὸ ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ. 33, 16. τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις. 225, 2. ἐπειδὰν εὔξηται ὁ κήρυξ. vota conceptis verbis fecerit. 706, 9. ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι. 800, 13. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria potitos, manubiarum et spoliorum partem omnibus esse dedicaturos. 1467, 2. εἶτα ἃ Φίλιππος εὔξαιτ' ἂν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ὑμῶν τινὲς ἐνθάδε ποιοῦσιν, citat Hermog. p. 179.

εὐχὴ] τίνας ἂν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους. 381, 10. εὐχῆς, οὐ νόμου, διαπράττοιτ' ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, quæ votis et precibus a diis flagitetur, verumtamen ea natura, ut legis formula concludi nequeat. 722, 19. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα. simulacrum aliquod, vel donarium votivum, voto facto diis condictum. 1405, 20.

εὐψυχία] οὐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρίαν, οὐδὲ πρὸς εὐψυχίαν. 1408, 16. ergo differunt ista inter se, sed qui? videtur ἀνδρία esse constantia, fortitudo, nobilis et sobria mens, sui semper conscia memorque in gestu rerum, ut neque a spe, neque a terroribus se dimoveri a proposito patiatur. εὐψυχία autem impetus animi, promti, excitati, gestientis, cum ardore et alacritate, lætitiaque et spe certa boni eventus ad rem gerendam ruentis.

εὔωνος] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις. 255, 11. εὔωνον σῖτον

ὠνούμενοι. 409, 1. ἵνα, ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος, δεῦρο κομίσωσιν, ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον. 1285, 13.

ἐφάμιλλος] ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας πᾶσι κειμένης. 331, 9. ἐφάμιλλον ποιεῖν τὸ ἀλλήλους εὖ ποιεῖν. 488, 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν. 1396, 2.

ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν κακὰ ἕξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων ἕτερος καθεδεῖται. 61, 3. οὐκοῦν βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν. 100, 10. 135, 10.

ἐφεκτὸς] ἐφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in fœnus oboli seni, de bonis immobilibus, prædiis et domibus. 914, 10.

ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος. in continenti, proxime a latere assidens; immediate, ut vulgo usurpant. 553, 13. τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων λυπεῖ. 103, 15. ubi οὑτωσὶ non cum ἁρπάζων, sed cum ἐφεξῆς cohæret. *omnino, prorsus. durch die Bank weg [without exception]*. ita ut dico, ad literam, cunctam Græciam, nemine excepto. πάντας τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε ἐφεξῆς. 576, 12.

ἐφέσιμον τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος. *er zieht die Appellationen von euch an sich [he transfers the appeal from you to himself]*. 78, ult.

ἔφεσις] οὐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφεσιν. 1301, 4.

ἐφέτης] ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν. 632, 3. οἱ ἐφέται, sunt iidem atque, οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς. 1069, 6.

ἔφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων. 438, 18.

ἐφηγεῖσθαι] præire, præeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem præsentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ. 601, 20. 803, 15.

ἐφήδεσθαι] οὐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι. 196, 21. Θηβαίοις ἐφησθῆναι ὁτιοῦν παθοῦσι. 231, 2. τοὺς νῦν περιοφθέντας ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε. 1428, 8.

ἐφιέναι, ἐφίεσθαι] ἐφίενται μὲν, ἐάν τις ἐᾷ. 193, 12. ἐφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remisit nos ad tribunal. 913, 23. ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτρίων. 937, pen. ἐφιᾶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram provocant. 1017, 27. ἀδυνάτων ἐφίεσθε. 1487, 25.

ἐφικνεῖσθαι] ὧν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ. 178, 5. 361, 25. 1423, 5. ἐφικνεῖσθαι τοῦ τριηραρχεῖν. pervenire ad eam fortunarum amplitudinem, ut trierarchum agere possis. 465, 23. ἐφικέσθαι εὐεργεσιῶν. eo loco rerum esse, ut bene possis de patria mereri. 494, 3. ἐφῖκται πάντων, ad omnes permanavit, aut pervagata est, ἡ τούτου κακοπραγμοσύνη. 800, 16.

ἐφιστάνειν, ἐφιστάναι, ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, præsto esse. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρεσβευτῶν. 346, 2. b) rebus præesse, ut præsunt magistratus, et imperatores. οἱ ἐφεστηκότες. 26, 12. et 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας. 436, pen. δυνάμεις, ἃς διαλελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας. 1439, 25. τῶν ἐφεστηκότων στρατηγῶν. 1466, 3. πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη. 1466, 6. super aliquo aliquem collocare, ceu præsidem, vel vigilem. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἂν ἐπὶ ποίμνια ἐπιστήσειε φυλάττειν. 807, 3. δεῖν φύλακας ἐφιστάνειν ἐπὶ τοὺς ταπεινὰ πράττοντας. 807, 6. figere palos in fronte agrorum, vel prædiorum, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ὅρους ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1029, 27. c) instare, urgere, premere. ἐφειστήκει αὐτῷ Καλλίστρατος. 1187, 6. d) super aliquid aliquem, præsertim repente, ducere, admovere, immittere. ut copias, quibus eum opprimat. ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα. 444, ult. ἐπιστήσεται μέγεθος δυνάμεως. subito superveniet. 66, 24. μηχανήματα. 115, 7. et 17. 124, 2. 254, 27. συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐθύνας. 264, 7. e) ἐπιστῆναι. accedere ad remp. gerendam. 245, 11. 305, 9. f) animum attendere. διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν. 70, 16. g) imminere, impendere. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον. 287, 5.

ἐφόδιον] δι' ἀπορίαν ἐφοδίων. 34, 10. decem legatis in commeatum addebant Athenienses X. millia drachmarum, universis, quam summam, et enormem, et inauditæ liberalitatis, prædicat Demosthenes. 390, 23. οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφόδια ἀναλίσκειν. 441, 2. ὑμῖν δ' οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας ἐστὶν ἐφόδια ἐν τῷ κοινῷ. 690, 8. ἐφόδιον δοῦσα ὀκτὼ δραχμάς. 787, 18. ἐφόδιον λαβὼν τὸ — adminiculo, prætextu usus. 917, 14. ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προστιθείς. 1212, 19. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά. 1204, 23.

ἐφορᾶν] πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ χρὴ πράττεσθαι. 38, 12. ἐφορᾶν πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων. 772, pen.

ἐφορία] scil. ἀγορὰ, conventus finitimorum in limite cujusque suo, ad merces permutandum. ἐφορίας ἀπεσχημένον. 631, ult. 632, 23. et 26.

ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς πόλιν μεγάλην. insidiari suis oportunitatibus rei bene gerendæ, ad instar piratarum, qui coram portubus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore, naves speculantur et præstolantur e portubus egredientes, mercibus onustas; quas evectas insecuti derepente consectantur et oppressas expilant. 30, 18. βοήθειαν κωλῦσαι τὴν ἐν Πύλαις, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις ὁμόσε ἐφώρμουν. 444, 26.

ἔχειν ἡσυχίαν. 13, 12. πῶς ἔχουσι [subaudi σοῦ νοῦ, vel κατὰ τὸν νοῦν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ. quo sint animo erga Philippum. 22, ult. ἐχόντων, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] Θηβαίων. ita animatis. 30, antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν. 284, 11. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. res sic se non habet. *so ist es nicht recht. das ist die rechte Weise nicht. das sollte so nicht seyn [it is not right so. that is not the right way. that should not be so]*. 137, 6. ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς. 230, 25. ὃ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἑκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. 81, 4. ἔστι γὰρ ἔχειν καὶ τἀλλότρια, καὶ οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν. 83, 14. αἰτίαν] ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλόν. 998, 8. βούλησιν] τίνα οὖν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βούλησιν ἔχειν δοκεῖ. 794, 17. διάνοιαν ἔχειν. 1472, 25. δίκην ἔχεις. est penes te jus et facultas jus tuum in foro petendi et persequendi. 890, 3. διαιτητῶν ἐχόντων τὰς δίκας. lites sub cura, fide, administratione sua habentibus, eas versantibus et tractantibus. 1153, 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν. 608, 8. ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 7. νόμον ἔχειν. 794, 16. εἴ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθνάναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. 537, 5. Κερκυραίῳ τινὶ τῶν ἐχόντων νῦν τὴν πόλιν. e numero principum remp. Corcyream nunc in potestate habentium. 763, 9. οὐκ ἔχω τούτου πρότερον πρόσταγμα, scil. προστάττειν. 1485, 9. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας. 311, 12. χρέα πολλῶν ταλάντων ἔτ' ἔχων. nomina sibi debita, a se exigenda. *Activschulden, ausstehende [outstanding debts]*. 957, 5. χρήματα ἔχειν, subaudi ἀπαιτεῖν. *zu fodern haben [to have to demand]*. αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν, *sie hätten noch weit mehr zu fodern [they would have much more to demand]*, ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων, *als was wir vorgeschossen hätten [than what we had advanced]*. 970, 4. simpliciter pro *posse*. τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν. 1473, 3. b) pro dives, locuples esse, subaudito χρήματα. τούτους περιορᾶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας, αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα. 1123, 25. c) secum habere, subaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδυρεῖται. 574, 23. 575, 14. 608, 14. d) in potestate habere. νῦν ἔχετε ἄνθρωπον. 440, 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων [subaudi τὰ τούτου], οὐδενὸς ἡψάμην. 540, 23. e) capere, mancipare, manu injecta sibi vindicare, *in Beschlag nehmen [to take possession of, lay hands on]*. 886, 7. f) in corpore gerere, ut vestem, *anhaben [to have on, wear]*. τρίβωνας ἔχουσι. 1267, 22. g) scire, nosse. οὐδ' ὅ, τι χρὴ ποιεῖν ἕξετε. ne consilium quidem in promtu habebitis, sed incerti eritis, quid agendum vobis sit. 425, 10. h) in se tenere, importare, prodere, indicare, insimulare. τῷ τὴν κατηγορίαν ἀδικήματα ἔχειν. 268, 17. i) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει. 142, pen. k) inhibere sese, insistere. ἔχε αὐτοῦ. desine. 1109, 6. In Medio. ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται. *er hält sich an den Schlag [he attends to the blow]*. h. e. consectatur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmovet scutum et prætendit, ubi jam ictus fuit. non quo plaga inferenda impetum minatur, non præcavet vulnus, sed facto jam succurrere festinat. 51, 26. τούτων γὰρ εἰχόμην. iis enim mordicus inhæsissem, eaque acriter exagitassem. 251, ult.

ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 6. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιεῖσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν. 90, 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς ποιεῖσθε. 192, 6. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φοβοῦνται. 218, 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχούσης πατρικῆς. 530, 7. ἃ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεὶς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι. 1185, 27. τῆς ἰδίας ἔχθρας οὐδὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα. 1465, 23. causa odii et simultatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεταί μοι. 1301, 18.

ἐχθρὸς] οὐκ ἔστι τῶν ἔξω ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε. 104, 26. 124, 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων. 439, 19. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθρῶν μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. 638, 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ βήματος ἐχθροὺς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττοντας καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων. 1335, 3. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτε ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἐχθροὺς εὕροιτε ἄν. 1448, 27. οὓς κἂν ἐχθρὸς, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι. 1479, pen. ἐχθρὸς θεοῖς gravissimum et turpissimum erat probrum. 241, 12. 245, 16. διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν. 611, 15. ἐχθρὸς τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως. 1121, 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι, citat Schol. Hermog. p. 45.

ἐχῖνος] vidulus, bulga, in quam conjiciebantur chartæ, quarum usus esset in foro, cum essent in judiciis proferendæ atque recitandæ. *der Documentenbeutel*,

die Actencapsel [*a document-bag, deed-box*]. ἐχίνων ἤδη σεσημασμένων. 999, 16. ἐνέβαλε Φορμίων τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον. 1104, 6. τὴν μαρτυρίαν, ἣν ᾤμην εἶναι, καὶ δι' ἧς ἦν μοι ὁ πλεῖστος ἔλεγχος, ταύτην οὐχ εὗρον ἐνοῦσαν ἐν τῷ ἐχίνῳ. 1119, 2. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι. 1119, 4. οἱ ἐχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν. 1143, 25. τὰ ἀντίγραφα ἐμβαλέσθαι εἰς τὸν ἐχῖνον. 1180, 24. 1265, 14.

ἔχις] οὐδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔδακεν, οὔτε φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι. 798, ult. πικρὸν καὶ ἔχιν [viperæ similem] τὴν φύσιν ἄνθρωπον ἐὰν ἴδητε. 799, 4.

ἑωλοκρασία] ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας. 242, 13.

ἕωλος] ἕωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα ὡς ὑμᾶς ἀφικνεῖται. 551, 13.

ἕως ἀπεδήμουν ἐγώ. toto illo tempore, quo ab urbe aberam. 968, 4.

Z.

Ζεῦγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυῶνος. 565, 27. ζευγῶν ἀφεθέντων. 1409, 23.

Ζεὺς φράτριος. 1054, 10. Διὸς ἑρκείου. 1319, 27. μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα. 937, 21. τὸν Δωδωναῖον. 1466, 27. 1487, 1. Διὶ τῷ Νεμίῳ. 552, 5. Διὸς τοῦ ὁρίου. 86, 18. Διὶ ὑπάτῳ. 531, 7. Κτησίῳ. 531, pen. ὠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί. 321, 1. θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375, 25.

ζῆλος, εἴ τις εἴληφέ τι. 121, 8. τῷ στεφανουμένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ. 267, 14. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστή. 300, 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἠφανίκασι. 616, 20. 757, 1. ἃ καὶ ζῆλον καὶ τιμήν τινα φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα. 641, 8. ζῆλον πολὺν εἶχε πρότερον. 756, 19. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ προτοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε. 1396, 19. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ. 1399, 21. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρεις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν. 317, 9.

ζηλοῦν ἀρετήν. 500, 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεάς. 504, 8. ζηλοῦν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας. 1402, 19. τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες. 1461, 9. τοῦτο ἐζήλωκε καὶ προῄρηται. 22, 17.

ζήλωμα. 424, 17.

ζηλωτὸς] ζηλωτὰ μέν ἐστι καὶ λαμπρά. 362, 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελῶν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου. 615, pen.

ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν. 17, 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε. 155, 12. ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐνεγκεῖν. 796, 11.

ζημιοῦν θανάτῳ. 530, 12. 571, 26. 573, 11. πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατε. 676, 11. ζημιοῦσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς. 1291, 10.

ζῆν] δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ᾑρημένοι. 22, 21. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι. 80, 26. 157, 8. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ δόξης καὶ τιμῆς ζῆν. 247, 15. ζώντων Ἀθηναίων καὶ ὄντων. 248, 24. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος. 330, 3. πρὸς τοὺς ζῶντας τὸν ζῶντα ἐξέταζε. 330, pen. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι. 411, 23. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τέθνηκε. 434, 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. vitam quietam et jucundam degimus, quoad res privatas, quæ nobis sunt inter nos mutuæ. 760, 14. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν κωλύει ὁ νόμος, ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. 1097, 3. ἀφῄρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. 1123, 2. τίνος ἕνεκεν εὔξαιτο ἄν τις ζῆν, τούτων στερηθείς. matre, uxore, liberis. 1225, 23. ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου. honestis artibus victum quærere. 1309, 26. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν. 1341, 26. ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾷν ἔδει. 582, 2. ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν Ἰφικράτει. 665, 4. τί ποιῶν ζήσεται. qua arte exercenda victum sibi parabit. 794, 19.

ζητεῖν] desiderare, non invenire. τοῦτο δὲ [aurum] ἂν διαδῷ, ζητήσει. 186, 15. (ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος, citat Hermog. 294. ex or. pro Corona). ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω. 384, 1. ζητοῦντας ταὐτὰ τοῖς παρὰ σοί. 1217, ult. ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν. 1362, 12. ἐζήτει [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἥτις ἦν καὶ ἐξήλεγχε. 1372, 10. νῦν ἐκείνου τεθνεῶτος ζητεῖ τινὰς ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔσται. 1466, 11.

ζητηταὶ] quibus inquisitio demandabatur, num penes quem aliquid esset opum publicarum. 703, 11.

ζυγίτης. 1068, 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος. de nomine cum aliquo contendere, cujus sis necessarius, a quo avelli nequeas, cum quo necessaria tibi sit et inevitabilis vitæ consuetudo. 996, 15.

ζυγὸς] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες [ob metrum, pro θέμενοι, passi suis cervicibus imponi] δουλοσύνης. 322, 12. ζυγὰ μονονοὺ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει. 784, 9. ἂν γὰρ ὥσπερεὶ ζυγὸν ἱστῆτε. 1461, 17.

ζωγράφος] μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου, μετὰ τούτων περιέρχεται. 786, 12.

H.

ἡβᾷν] ἐὰν ἐξ ἐπικλήρου τις γένηται, ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διετές, κρατεῖν τῶν χρημάτων.

1135, 4. ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι. 1136, 14.

ἡγεῖσθαι] ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειεν ἄν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς εὖ βουλευομένους ἡγεῖσθαι χρή. gubernare res et tractare pro sensu tuo; præparare et instruere necessaria, quo fiant, quæ factu opus sint, et quo mala imminentia defendantur; præire et viam monstrare rebus, qua tu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illæ rapiant; imperare rebus, non servire. 51, 17. ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν. in articulis fœderis, vel pacti, primo loco stare, princeps et primaria conditio esse, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire. 213, 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου. 571, 3. τῷ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἡγουμένῳ. 654, 22. τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας, οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται. 779, pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας. 1377, 27.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσαν τοῦ βίου philosophiam. 1412, ult. ἡγεμονεύει ἁπάντων ἡ ἐν ἀνθρώποις διάνοια. 1412, 16.

ἡγεμονία] ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτοὺς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν. 217, ult. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. 246, 23.

ἡγεμὼν] ῥήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας. 26, 24. ἡγεμὼν [sodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. 172, 3. ἡγεμὼν τῆς εἰρήνης. 233, 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν. 329, 17. ἡγεμόνες τοῦ πολέμου οἱ στρατηγοί. 436, 27. ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος. 533, 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἐγενόμην ἔτη δέκα. 565, 12. 836, pen. ἡγεμόνας τοσούτων ἀγαθῶν. auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quasi tanta post insecuta bona. 1123, 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [scil. τῆς πονηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 25.

ἥδεσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι ποιήσειεν ἂν, ὅσον ἂν ῥηθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα οἴχεται. 1442, pen.

ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη. 1354, 23. ἡδέως ἔχειν τινί. bene alicui velle, amicus ei esse, gaudere bonis ejus. 60, pen. 181, 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν. comis, blandus, affabilis, hilaris esse. 1418, 11.

ἤδη] μὴ τὴν ἤδη χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνου περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι. 664, 23. ὡς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη. nam sæpenumero et factum est, et fit, ut res aliter exeant, quam tu sperasses. 210, 6. τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας ἤδη δεῖν, pro ἔτι. 567, 12. pro τότε, tum. παντελῶς γὰρ ἤδη ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum —. 746, 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παίδων ὁ ἔλεγχος ἤδη [tum, vel certo certius] ἔσοιτο. 1242, 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἤδη ὁ δῆμος ἁπάντων. 1376, 18.

ἡδονὴ] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν. 13, 23. ὃ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τούτῳ δέδοται. 226, 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς. 437, 3. et 6. ταῦτά τισιν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. sunt, quos hæc juvent. 806, 8. ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἱρεῖσθαι χρεὼν, ut dictum Demosth. citat Stobæus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt.

ἠθοποιΐα nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412, 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἤθει μένοντας. 35, 19. ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτοῦ ἤθει τῷ τυραννικῷ. 212, pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψευδὲς καὶ χρηστόν. 460, pen. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur: ἤγουν τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γενναιότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμεῖσθαι. 613, 8. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι. 753, 10. ubi declaratur, quale illud ἦθος sit. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισεν. 1405, 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασι μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι. 1406, 5.

ἤθεος] juvenis nondum maritatus. ἤθεον ἔτι ὄντα. *da er noch Junggesell war* [*while he was yet a bachelor*]. 1352, 8.

ἥκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει τις οὗτος. 11, 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμός τις ἥξει. 17, 4. οὐ μόνον τὰ συμμαχικὰ Φιλίππου ἥκοντα πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν. 154, 15. τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ἵν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν. 234, 22. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν. 241, 4. τὸν ἥκοντα παρήγαγον. eum, qui e castris, aut e confinio venisset, producebant. 285, 5. νῦν ἐπὶ τόνδε ἥκειν. infesto cum animo aggredi, adoriri. 319, 7. ἐπειδὴ δὲ ἧκεν ἡ ἐκκλησία. 346, ult. ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἧκε. *kam, ankam* [*pertained, appertained*]. 350, 14. ἥκει ἐπ' ἐκείνους αἰτία. *kommt auf sie, trift sie* [*pertains to them, concerns them*]. 624, 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων. 959, 11. ἥκουσι νῦν δανεισταὶ καὶ ὀφλήματα, πλέον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. ἥξετε ἐπ' ἐμέ. me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis. 1049, 7. ἧκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τόκον. 1225, 14. ὅθ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες. domum redeuntes ab expeditione Euboica. 11, 10. οὓς δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθοὺς καὶ φίλους, εἰς τούτους ἥκω, receptum habeo, convertor, εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ δέομαι. 1127, 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν

ἥκεις. (ubi ἥκεις, si quis velit, accipi potest pro φαίνῃ). 1404, 2. ἃ δ' εἰς αἰσχύνην ἥκει, τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται. 1407, 12. ἐπειδὴ δ' οὐχ ἧκον οὗτοι. his non redeuntibus. 479, 4. ἥξει δ' ἐπὶ ταῦθ' ἅπερ ἀεὶ λέγει. confugiet ad usitatam sibi excusationem. 1002, 16.

Ἡλιαία] judicium majus, aut maximum, populi personam universi repræsentans, D. aut M. aut MD. virorum, de causis capitalibus pronuncians. item porticus, ubi judicium illud agebatur. ἡ δίαιτα ἦν ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ· ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν — φυλὴν διαιτῶντες. 1142, 25. p. 720, 24. τὸ δικαστήριον idem est atque Heliæa, ut patet ex ejusdem paginæ versu penult.

ἡλίασις] jus in illo judicio sedendi, et functio judicatura. οὐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡλιάσεως ἕνεκα. 747, 7.

Ἡλιαστὴς] Ἡλιαστῶν ὅρκος. 746, 18.

ἡλιαστικὸς] ἐκ τῶν ὀμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον. 706, 25.

ἠλίθιος] τοῦτό γε τὸ σοφὸν αὐτοῦ ἠλίθιόν ἐστι. 83, 17. 1148, 4.

ἠλιθίως. 822, 3.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ. ætatem militarem agentes. 17, 11. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν. 38, 10. ποιῶν τοῦθ', ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχοι [scil. ποιεῖν,] καὶ ὅτου καιρὸς εἴη. 38, 16. τοῦθ' ἡλικίας ἔχων. 220, 5. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας ἑτέρου βελτίων τὴν ἰδέαν. 413, 27. ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδατε, proceram staturam et florentem ætatem, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε. 1024, 26. κἂν παῖς, κἂν γέρων, κἂν ἡντινοῦν ἄλλην ἔχων ἡλικίαν ἥκῃ πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύξεται τῶν δικαίων. 1341, 12. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάστης. 1351, 12. νεωτέρα οὖσα, διὰ τὸ μήπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι. quia nondum ad nubiles annos, ad ætatis maturitatem et justam staturæ proceritatem modumque virium idoneum pervenisset. 1352, 12. ἕως εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris vivit. 1392, 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν πειρᾶσθαι ἀναγκάζομαι. 1470, 13. διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἷός τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν. 1471, 17.

ἡλικιώτης] æqualis ætate. 1026, 2.

ἡλίκος] post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest Latino *quam*. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκα καὶ συμφέροντα ἐδόκει πεπρᾶχθαι. mirum est dictu, quam e rep. ista ita gesta fuisse visa fuerint. 348, 24. οὐ τῷ μεγάλα ἢ θαυμάσια ἡλίκα δοῦναι. 469. 19. ὑπὲρ ἡλίκων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. 1109, 17.

ἥλιος] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττωνται πολεμίους κρίνειν. 197, 7. τῶν ὑπὸ τουτονὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 316, 16. οὔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel in publicum prodire, in conspectum hominum venire. 426, 19. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν. oriri, ultra horizontem adscendere. 1071, 3. Apophthegma Demosthenis a Plutarcho Moral. p. 531, 8. relatum: τί ποιήσουσι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχνον ἀντιβλέπειν.

ἡμέρα] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες. qui pro diaria, non ultra unum diem duratura gratia, comitate, festivitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus summa rerum vertitur, projecerunt. 107, 8. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει. 285, 21. πολλὰ μία ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν. 293, 17. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν. 618, 9. ἡμέρᾳ ἐν ἱκνουμένᾳ. die stato veniente, quum rite fit, atque legitime. 1072, 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν, adverbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου. 1214, 6. τῆς ἡμέρας, subaudi ἑκάστης. in dies singulos. 491, ult. τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. vitæ quotidianæ. 1262, 1.

ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. 1081, 26.

ἥμερος] ἥμεροι ἄνθρωποι καὶ φιλάνθρωποι. 530, 5.

ἡμίεκτον] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. 918, 11.

ἡμικλήριον] τοῦ ἡμικληρίου ἔλαχε. in jure postulavit dimidiam hæreditatis partem. 1173, 6. et 17. 1175, 14. 1178, 22.

ἡμιμέδιμνος. 1278, 23.

ἡμιμναῖον] semissis minæ. ἀνδράποδα ἡμιμναίων πέντε ἄξια. duas minas cum dimidiata. 1246, 7. ἡμιμναῖα τρία ἐδόθη τούτῳ τῷ ἀδωροδοκήτῳ. una mina cum dimidio. 1333, 11.

ἥμισυς] οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ [scil. μερίδι] δεῖ χρηστὸν εἶναι. 430, 8. ἀλλ' ὅμως τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι. 691, 16.

ἡμιτάλαντον] ἡμιταλάντων πέντε. id est, 2 talent. et ½. 956, 18.

ἦξαν. 1155, 10. dubium, utrum ab ἄγειν, an ab ἀΐσσειν sit repetendum. verumtamen prius est potius.

Ἤπειρος] Asia major minorque. στόλον ἐξ ἁπάσης Ἠπείρου ἐλθόντα. 1392, 6.

ἤπιος] πάντες ἠπιώτεροι, molliores, commodiores, faciliores, γενήσονται. 1464, 22.

ἠπίως] ὑμᾶς δ' ἠπιωτέρως ἔχειν πρὸς αὐτῶν. mollius, clementius. 1296, 7.

Ἥρα] ὁ ἄρχων ὀφειλέτω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἥρᾳ. 1068, 10.

τὰ Ἡράκλεια, ludos Herculis, ἐντὸς τείχους θύειν ἐψηφίζεσθε εἰρήνης οὔσης. 368, 11. 379, pen.

Ἡρακλῆς] προσκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ. 1313, 21. 1318, 16.

ἠρίον] monumentum sepulcrale genti commune. οἷς ἠρία ταὐτά. 1319, 27.

ἡρωϊκὸς] οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανήκται τάξιν. 1391, 22. locus fabularum de heroibus.

ἥρως καλαμίτης. stramineus. 270, 10. μηδ' ἥρω τινὰ τὸν τυχόντα. 288, 17. ἥρως ὁ ἰατρός. 419, 22. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε. 1072, 25. εἴτε ἥρωες ἦσαν, εἴτε θεοὶ, citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 643, 9.

ἡσυχίαν σχήσει. 13, 12. 521, 12. 624, 8. 1179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν. 63, 20. ἡσυχίαν, otium, ἐκείνῳ ποιοῦσι πράττειν ὅ,τι βούλεται. 102, pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἑτέρους ἐᾶσαι. 143, 18. ἦγεν ἡσυχίαν. 237, 20. 246, 19. 622, 24. ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπουλον. 327, ult. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα. 328, 1. δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ. 422, 5. κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν. nemine interpellante. 709, 13. ἃ δ' ἐκ τῶν νόμων οὐκέτι μοι προσῆκεν, ἡσυχίαν εἶχον. ab iis me abstinui, ea omisi. 1161, 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τοῦ συμφέροντος. 1105, 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν, pudorem, modestiam, sedationem morum, ἀβελτέρων εἶναι δοκούντων. 1405, 17. opponitur enim τῇ αὐθαδείᾳ.

ἡσύχιος] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκἀγαθία. 777, 5. οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἱρῇ. 150, 11.

ἦτρον] regio stomachi, vel quod intra os sterni et umbilicum est. 1260, 22.

ἧττα] τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέχειν. 1394, 21. βεβαίους ποιεῖται ἥττας. 1448, 2. ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἧττα τῆς προαιρέσεώς ἐστι. mentem hujusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. cœpta et instituta sua omnia cernere perturbata et eversa. 1466, 24. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἧττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι γίνεται. 1486, 3.

ἡττᾷν] ὅταν γὰρ ἡττῆται στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων. cum imperator in potestate est miserorum militum mercenariorum, domino carentium mercedem dante, neque facere potest, quominus illorum libidini imperiisque pareat. 53, 15. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττώμενος. 317, 11. [ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον. 127, 22. οὐδέ γ' ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου. 326, 1. ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηναίων ἥττητο τῷ πολέμῳ. 391, 13.] ἡττᾶσθαι ἄλλου τινὸς δόξετε. videbimini alicui fini sequiori, causæ deteriori cessisse. 584, 13. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται, *nachstehen muss* [*must give place*], τοῦ φθόνου. 792, 26. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττᾶσθε. *kehret euch daran nicht, lasset euch dadurch nicht irre machen* [*do not trouble yourselves with that, do not let that mislead you*]. 415, 17. οὔτε ναυμαχίας, οὔτε πεζῆς μάχης ἡττᾶτο. 120, 18. ἥττησθε δὲ οὐδὲ ἅπαξ οὔτε τῶν δούλων τοῦ βασιλέως, οὔτε αὐτοῦ ἐκείνου. 197, 15. οὐδαμοῦ πώποτε, ὅποι πρεσβευτὴς ἐπέμφθην ὑφ' ὑμῶν, ἡττηθεὶς ἀπῆλθον τῶν Φιλίππου πρέσβεων. 308, 10. [ἐγὼ μόνος οὐδετέρου τούτων ἡττήθην. 1469, 1.]

Ἡφαιστεῖον] templum Vulcani. 898, 6.

ἦχασι (ab ἄγω) e Demosthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in de falsa legat. 346, 24. et in prima in Aristog. 772, 5. conf. Dorville ad Chariton. p. 481.

Θ.

Θάλαμος] cella abstrusior, penitior. εἴ γέ τις ἢ φεύγων ἐν μυχῷ, ἢ θαλάμῳ. 422, 25.

θάλαττα] ἀξιῶν ὑφ' ὑμῶν κατασταθῆναι εἰς τὴν θάλατταν. in potestatem et arbitrium maris immitti. 80, 6.

θαμά. 422, ult.

θάνατος] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς παρ' ὑμῖν κρίνεται περὶ θανάτου, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδ' ἅπαξ ἀγωνίσασθαι τολμᾷ περὶ θανάτου. 53, 26. τὸν ἀνδραποδιστῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱροῦνται τοῦ προσήκοντος. 53, ult. ὅπως μὴ γίγνωνται θάνατοι [mortes violentæ, sed sine cruore effuso] καὶ σφαγαί. 215, 22. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 25. 521, 24. θάνατον καλὸν εἵλοντο μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχρόν. 1397, 9. θανάτου ἄξια εἴργασται αὐτῷ εἰς ἐμέ. 1252, 19. πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται ὁ θάνατος, citat e Demosthene Clemens Alex. Strom. VI. p. 750, 8. ed. Pott.

θάπτειν] τελευτήσαντα αὐτὸν ἔθαψεν ἡ πόλις. 690, 3. θάψαι τὴν μητέρα εἰς τὰ πατρῷα μνήματα. 1320, 21. οὓς ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν. 297, 17.

Θαργήλια. 517, ult.

θαῤῥεῖν] καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐτόλμησε θαῤῥεῖν, quem nil puduit, confidentem, læto et hilari vultu, rectis cervicibus, velut re bene gesta, incedere, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι. 314, pen. θαῤῥεῖν, οὐκ ἐπὶ τῷ τοὺς ἐχθροὺς μὴ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κἂν βούλωνται κρατῆσαι. 1441, 20. οὔτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτους, οὔθ' οὗτοι Φίλιππον. neque Philippus fidebat his, neque hi Philippo fidebant. 30, 15. τὸ ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πεποιηκότα τοῦτον — θαῤῥῶ καὶ πάνυ πιστεύω. certus sum, fore, ut hunc coarguam. 342, 4. συμβαίνει μοι τὸ μὲν καθ' ὑμᾶς, καὶ τὸ προσήκειν μοι τῆς πόλεως, θαῤῥεῖν. 1299, 15.

θάτερον] ἀγαθὰ, ἢ θάτερα. sequiora, se adversa. 597, 3. pro ἕτερα. ἀνὰ θάτ

ἄττα τῶν χωρίων, id est, ἀνὰ ἕτερά τινα τ. χ., vel ἀνὰ χωρία τινὰ τῶν ἑτέρων. 1277, 2. θάτερα (adverbialiter) ἀστὸς ὤν. soluınmodo altera ex parte. 1307, 24. θάτερος in masculino, quod est inventu rarissimum, et in vitio ponitur. οὐδεὶς αὐτῶν θάτερος θατέρῳ λοιδορεῖται. 1459, 7.

θᾶττον] ἐπειδὰν ἀναστῇ τὸ δικαστήριον, ἕκαστος ὑμῶν ἄπεισιν, ὁ μὲν θᾶττον, ὁ δὲ σχολαίτερον. 585, 10.

θαυμάζειν] οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ᾽ ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετάς. 174, 7. cum admiratione et indignatione interrogare. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα, οὐδ᾽ ἐδίδασκες ἡμᾶς, θαυμάζῃ. 349, 3. Φίλιππον μὲν οὐκ ἐθαύμασα, magni feci, deveneratus sum, τοὺς δ᾽ αἰχμαλώτους θαυμάσας ἔλυσα. *mir war mehr an den Gefangenen gelegen [I thought more of the prisoners]*. 450, 1. μὴ τὸν πλοῦτον τούτων, μηδὲ τὴν δόξαν, ἀλλ᾽ ὑμᾶς αὐτοὺς θαυμάζετε. *haltet viel auf euch selber [think much of yourselves]*. 582, 5. παρὰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μὲν δι᾽ αὐτὸν, τὰ δὲ διὰ τὴν τύχην θαυμάζεσθαι. 1104, 6.

θαυμάσιος] αὐτὸς ὢν θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375, 24.

θαυμασίως] λόγους θαυμασίως πιθανούς. 928, 14.

θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην. 969, 10.

θαυμαστῶς ἂν ἴσως εὐλαβούμην. admodum, diligenter. 844, 5.

θαυματοποιὸς] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους ὄντας. 23, 19.

θέα] θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα. 234, 23. θέαν καταλαμβάνειν. 572, 11. et 15. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. 1410, 10.

θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινόν. 361, 19.

θέατρον] εἴπε δὲ τῶν τὰ θέατρα καταλαμβανόντων. 1443, 21.

θεῖος] δαιμονία καὶ θεία εὐεργεσία. 18, 10. τὰ θεῖα, sunt eventa naturalia in astris, auris, terris etc. 808, 18.

θέμεθλα σεμνὰ δίκης. 422, 10.

θέμις] jus humanum, quatenus divino opponitur. τούτων γ᾽ οὐθ᾽ ὅσιον οὔτε θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι. 794, 13.

τὰ Θεόγνια καὶ τὰ Ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια. 1371, 24.

θεὸς] μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετε τὰ παρόντα ἐκείνῳ πεπηγέναι. 42, 15. φέρειν δ᾽ ὅ,τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως. 258, 24. παντὸς ἀρχομένους σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου, ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν. 1462, 24. τῷ θεῷ p. 347, 20. est Apollini Pythio. p. 525, 18. et 527, 8. et 534, 8. ad Bacchum refertur. ἡ θεὸς est Minerva. 616, 19. et alibi.

θεοφιλὴς] a diis amatus, diis propitiis usus. εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων τὴν ὑμετέραν νομίζω καὶ θεοφιλεστάτην. 1486, ult.

θεράπαινα] θεραπαίνας εἴ τις κέκτηται πολλάς. 566, 8.

θεραπεύειν πάντας βούλοιτο, ἐξὸν δύο ἢ τρεῖς. 384, 2. θεραπεύσειν ἐλπίδα πλεονεξίας μείζονος. 662, 8. ἑτέρους μᾶλλον, ἢ τὸν δῆμον, ἅπαντας ἐδιδάξατε. 1481, 6. τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, vel ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιρούς. 327, 25. τὰς τῆς πατρίδος τιμὰς, εὐδοξίας, δυναστείας θεραπεύειν. 332, 6. τοῖς τὰ Φιλίππου πράγμαθ᾽ ᾑρημένοις θεραπεύειν. 411, 18.

θεριστὴς] εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστὰς καὶ τοὺς ἄλλο τι μισθοῦ πράττοντας φίλους καὶ ξένους δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων. 242, 23.

θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. mercede conducerent operas messem demessuras. 1253, 15.

θέσις] oppigneratio. ὅσουπερ ἡ θέσις ἦν. quanti oppignerata erat. 896, 6. ἐφαίνετ᾽ ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλουθος οὖσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et cujus albo inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quæ in illa tribu solerent usurpari. 1001, 26.

θεσμοθέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι. 380, 20. οἱ θεσμοθέται κύριοί εἰσι τοὺς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας θανάτῳ ζημιῶσαι. 630, 13. ἐὰν θεσμοθέτην ὑβρίσῃ τις, ἢ κακῶς εἴπῃ, ἄτιμος ἔσται. 524, 22. ἐάν τις ὑβρίσῃ εἴς τινα — γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος. 529, 16. δεῖν ἡμᾶς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἀπαντᾷν. h. e. ad eos deferre actionem de corpore prostituto. 599, 27. οἱ θεσμοθέται τοὺς ἐνδειχθέντας [prohedros et prytanes] εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον. 707, 4. ὅσοις τῶν θεσμοθετῶν οὐχ οἷόν τ᾽ ἐστὶν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον ἀνελθεῖν. 802, 6. ὅταν τις νόμου ἢ ψηφίσματος γραφὴν ἀπενέγκῃ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 803, 4. τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς ναυκλήροις κελεύει ὁ νόμος τὰς δίκας εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 920, 20. αἱ ὕβρεως δίκαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 976, 11. ἐάν τις συνίστηται, factionem contrahat, ἢ συνδεκάζῃ, largitionibus corrumpat, τούτων εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 1137, 6. ὥσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρινῶ. 1319, 20. θεσμοθετῶν — οὐ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἅπασαν ἀρχὴν [totum collegium thesmothetarum una cum ipso lectorum] ἐποίησεν, scil. ἀποχειροτονεῖσθαι. 1330, 14. ἐάν τις ξένος ἀστῇ συνοικῇ — ὡσαύτως δὲ καὶ ἐὰν ξένη ἀστῷ συνοικῇ, γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος. 1350, 18. γράφεται πρὸς τοὺς θεσμοθέτας γραφὴν Στέφανον τουτονὶ, ἀδίκως εἱρχθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ. 1367, 9. γράφεται Φράστωρ Στέφανον γραφὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, Ἀθηναῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῷ ἐγγυῆσαι, ὡς αὐτῷ προσήκουσαν. 1362, ult.

θεσμὸς] ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω. 1069, 9.

θεωρεῖν τὸν τρόπον. 12, 24. θεωρῶν καὶ σκοπῶν, diligenter, undique, susque deque, omni ex parte contemplans, meditans, εὑρίσκω. 19, 23. τοῦτο θεωροῦντας εἰ τἀληθῆ λέγω. hoc quærentes. 29, 15. θεωρεῖν τι πρός τι, aliud cum alio conferre, comparare. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. 230, 27. κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι. 330, 7. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτό. 987, 24. θεωροῦντες ὑμᾶς πῶς τοῦτο τὸ πρᾶγμα κρίνετε. 1297, 9. θεωρεῖτε γὰρ τὸ παρὸν πρῶτον. 93, 9. ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσι. 555, 8. εἰ τοῖς τεκμηρίοις θεωρήσετε. 578, 23. ποῖόν τινα δεῖ ἕκαστον νομίζειν, οὐκ αὐτοὶ θεωρεῖτε. 1234, 11.

θεώρημα] res, quæ seu oculis spectatur, seu mente cernitur. ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι. 247, 22.

θεωρία] collegium a civitatibus ad ludos publice deputatorum. θεωρίας εἰς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύριας ἀποστέλλειν. 256, 14. pompatica sacrorum processio. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας. 380, 22. θεωρίαν ἄγειν τῷ Διῒ τῷ Νεμίῳ τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως. 552, 6. ἡ θεωρία οὐκ ἐδόκει ἐξ ἴσου ἅπασι τοῖς δικασταῖς εἶναι. verebar, ne non omnes pariter judices in tabula proscripta cernere, vel oculis consequi possent et legere. 1055, 18. ἱππικῶν θεωρίαν, ἢ γυμνικῶν ἄθλων. 1393, 2. ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν [id est, θεωρούμενα μένει ἀκίνητα]. cum spectantur, manent immobilia. 1406, 3.

θεωρικὸς] τοὺς περὶ τῶν θεωρικῶν [subaudi χρημάτων] νόμους λύσατε. 31, 13. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν. 37, 5. ὡς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες. 141, 2. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ [scil. ἀργυρίῳ] τεταγμένος. 243, pen. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὢν ἐπέδωκα τὰ χρήματα. 264, 10. ἧκε, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει πρὸς τὸ θεωρικόν. 1091, 24. ἀπῆλθε τὸ θεωρικὸν οὐ λαβών. 1091, ult. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. 1346, 19.

θεωρὸς] θεωροὺς εἰς τὰ Πύθια πέμψαι. legatos ad ludos Pythios publice mittere, qui iis nomine P. A. interessent et ejus personam repræsentarent, donaque a civitate missa offerrent una cum sacris. 380, 20. θεωροὺς αἱρετοὺς ἐννέα πέμπειν κελεύει. 531, 17.

θηρᾶν] τῶν πλείστων, ὅταν ὦσι νέοι, ἐκ τῆς σιωπῆς τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων. 1407, 17.

θηρίον] τοὺς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων. in me instigantibus atque immittentibus. 332, 2. maledictum turpe. bellua, pro homine impuro, conscelerato, et inimico sævo. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦον. 745, 4. πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία. 772, 6. οὐδὲν ᾔδει οἵοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις [subaudi aut οὖσι ad θηρίοις, aut πλησιάζων ad τούτοις]. 925, 14.

Θησεῖον] ædes Thesei. 270, 8.

θητικὸν] scil. ἀργύριον, tributum, vel vectigal annuum, quod Athenis inquilini pro jure incolatus, et pro venia, quæstum opera mercenaria faciendi pendebant. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν τελοῦσι. 1067, 27.

θίασος] collegium certa quædam sacra facientium, et eorum per vias solennis processio, jubilantium, tripudiantium, cantantium, vociferantium et lascivientium. τοὺς καλοὺς θιάσους ἦγαγε διὰ τῶν ὁδῶν. 313, 23. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις κυλινδούμενον. 403, 19. θιάσους συνάγειν. 431, 25.

θλίβων τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας. 313, 25.

θνήσκειν] τέθνηκε Φίλιππος; οὐ μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἀσθενεῖ. 43, 10. τεθνᾶσι τῷ δέει διὰ τοὺς τοιούτους ἀποστόλους. 53, 10. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ. 330, 5. τεθνᾶσι τῷ φόβῳ. 366, 25. ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν παρ᾽ ὑμῖν τεθνεῶτα. in judicio vestro mortis damnatum, extremum luisse supplicium. 383, 19. τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ᾽ εἰρηκέναι βούλομαι. 138, 7. τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν] κολακείᾳ. 127, pen. ἐγὼ δ᾽ οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ ἀλλ᾽ εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε. etc. 434, 6. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα. 488, 21.

θνητὸς] πρὸς ἄνδρα θνητὸν — γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι. 358, 16.

θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν. 442, 14. θοιμάτιον προέσθαι. 583, 20.

Θόλος] δύο ἔτη διετράφη ἐν τῇ Θόλῳ. 419, 26.

θορυβεῖν] admurmurare cum significatione laudis et assensus. καί μοι μὴ θορυβήσῃ μηδεὶς, πρὶν ἂν ἀκούσῃ. 60, 27. θορυβοῦντες, ὡς ὀρθῶς λέγεται. 72, 5. 97, 15. ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι καὶ ἐπαινέσαι σπουδάζετε. 109, 11. πολλοὺς ἔφη τοὺς θορυβοῦντας εἶναι, [id est, τοὺς συναινοῦντας] ὀλίγους δὲ τοὺς στρατευομένους. 375, 22. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας. 577, 9. θορυβηθῆναι. fremitu concionis perturbari, interpellari. 1421, 20. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea quod obstrepitis, nil ideo magis desinunt oratores concionibus molestis vos vexare. 1462, 15. ἐγὼ δέ φημι δεῖν (καὶ μή μοι θορυβήσητε ἐφ᾽ ᾧ μέλλω λέγειν, ἀλλ᾽ ἀκούσαντες κρίνατε. 167, 4.

θόρυβος] τὴν κρύβδην ψῆφον ἑτέραν τοῦ φανερῶς θορύβου. diversam et contrariam murmuri concionis ad dicta cum assensu

adstrepentis. 142, 27. Θόρυβον καὶ κρότον τοσοῦτον, ὡς ἂν ἐπαινοῦντές τε καὶ συνησθέντες, ἐποιήσατε. 519, 9. τὸν τότε συμβάντα τῇ πόλει θόρυβον ἴστε μὲν ἅπαντες, Apsines citat p. 696. ult. contra: θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νουθετεῖ τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν, οὐδεπώποθ' ὑπεῖξε. 798, 19. φοβηθέντα τὸν ὑμέτερον θόρυβον, θοἰμάτιον προέσθαι. 583, 20.

Θρᾷξ] convicium, probrum. 664, 11.

θρασύνεσθαι] τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν. 272, 20. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς θρασύνεσθαι. 1448, 7. θρασύνεσθαι μάτην. 1472, 25.

θρασὺς ὦψαι ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, id est, ἐν τοῖς τῶν ἄλλων ἀτυχήμασι. 314, 26. θρασὺν εἶναι φασὶν, ἐάν τις ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν εἴπῃ. 1233, 25. οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ. 1441, 19.

θρασύτης] ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα. 406, 4. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες. 1452, 20.

θρόνος] Justitiam παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον καθημένην. 772, 27.

θρυλλεῖν] ὃ πάντες ἐθρυλλεῖτε. 10, ult. τὸ θρυλλούμενον ἀπόρρητον. 19, 27. πολλὰ λέγοντος ἐμοῦ καὶ θρυλλοῦντος. 390, 5. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα. 428, pen.

θύειν Ἐπινίκια. 380, 22. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων. 1367, 2. ἔθυε τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως. 1369, 25. ὁ βασιλεὺς ἁπάσας τὰς θυσίας ἔθυε. 1370, 14.

θυμιατήριον] thuribulum. 617, 3.

θυμὸς] παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ τοὺς ἑαυτὸν φιλοῦντας καὶ μισεῖ τοὺς τἀναντία. 412, 3. θυμὸν ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιστον. 1396, 1.

θύρα] ἐπὶ ταῖς θύραις, ἐγγὺς οὑτωσί. 140, 17. θύρας ἀφαιρεῖν. 762, 3. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. 1155, 13.

θύρωμα] θυρώματα. asseres idoneos foribus ædium inde fabricandis. 568, 16. vel fores ipsæ. τὰ θυρώματα ἀποσπάσας. *die Thüren ausgehoben* [*having forced the doors*]. 845, 18.

θώραξ] τὸν θώρακα οὐδέποτε ἐνδύς. 558, 14.

I.

ἰαμβεῖον] ἰαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν πεποιημένα. 418, 9.

ἰαμβειοφάγος. 274, 6.

ἰᾶσθαι] δεῖ — τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέφθαρται γάρ. 170, 2.

ἰατρὸς] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς διδομένοις παρὰ τῶν ἰατρῶν τοῖς ἀσθενοῦσι. 37, 25. 1460, 2. ὥσπερ ἂν ἰατρὸς, ἀσθενοῦσι μὲν μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον etc. 307, pen. ὁ Ἰατρός. nomen herois Attici. 419, 22. ἔδειξαν ægrum τοῖς ἰατροῖς. 1259, pen. ἀλλὰ καὶ μάρτυρας ἰατροὺς παρέχομαι. 1268, 4. ἰατρὸν εἰσάγειν. 1158, 5. 1159, 22. ἥρως Ἰατρὸς est Toxaris p. 419, 22.

ἰδεῖν] μηδ' ἦν ἰδεῖν ἅπαντας, id est, μηδ' ἦν τὸ τῆς δωροδοκίας πρᾶγμα οὕτω φανερὸν, ὥστε ἰδεῖν ἅπαντας. 375, 26. οὐδεὶς πώποτε τοῦτ' εἶδε τὸ πλεονέκτημα. probavit, amplexus, secutus est, spectavit. 533, 27. εἶδεν, ἃ οὐ προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾷν, ξένην οὖσαν. 1369, 25. οὐ γὰρ αὔταρκες τὸ ἰδεῖν [id est, τὸ συνιδεῖν, perspicere, intelligere] ταῦτα, ἂν μὴ καὶ πεῖσαί τις τοὺς συναιρομένους ὑμᾶς δυνηθῇ. 1443, 4.

ἴδιος] τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον. 312, 4. πόλεις παραιρούμενον βαρβάρους καὶ ἰδίας. civitates per se stantes, cum alia nulla rep. Græca fœderibus conjunctas. 289, 19. ἰδιαίτατον πάντων καὶ σεμνότατον. 641, 17. ἴδιον μὴ νομίζειν τῶν τοιούτων μηδὲν, ὃ κἂν ἄλλῳ συμβαίη. privatum quid, ipsi soli proprium, quod præter eum alii nulli neque accidat, neque possit accidere. 1270, 13. ἰδίαν βλασφημίαν. calumniam ad me unum privatim pertinentem. 1487, 15.

ἰδιώτης] οἱ δεινοὶ et οἱ ἰδιῶται inter se opponuntur p. 50, 7. ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος. 150, 8.

ἱδρὼς] οὐκ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς πρό τε τοῦ λέγειν καὶ τοῦ πράττειν. 1452, ult.

ἰέναι] ἐγὼ δ' εἴ τις ἠδίκει με, ἐπὶ τοῦτον ᾖα. 1106, 23.

ἱέρεια ἡ Βραυρωνόθεν. 1264, 20.

ἱερεῖον] ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pater pro filio, sive adhuc puero, sive jam adulto, sive suo, sive adoptato, phratoribus afferebat, vel in curiam phratriæ inferebat. 1054, 6. οὐκ ἠθέλησαν ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐδ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ. 1078, 21.

ἱερεὺς] reticetur per ellipsin. ὁ τοῦ Διὸς, scil. flamen. 531, 16. ἔλαχον ἱερεύς. 1313, 24. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τοὺς ἱερεῖς, καθίστατε τοὺς ἄρχοντας. 1461, 6.

ἱεροκήρυξ, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ τοῦ βασιλέως γυναικὶ, ὅταν ἐξορκοῖ τὰς Γεραιράς. 1371, 16.

Ἱερομνήμων] videtur honos quidam, h. e. magistratus in præcipuis, Byzantii fuisse, cujus nomine annus signaretur. ἐπὶ Ἱερομνάμονος Βοσπορίχου. 255, 20. Item sic appellabantur assessores e Græcis civitatibus ad concilium Amphictyonicum missi. τῶν παρ' ἑαυτοῦ [a Philippo] πεμπομένων Ἱερομνημόνων, ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων [id est, τῶν πεμπομένων ὑπὸ τοῦ τῶν Φιλίππῳ συμμάχων ὄντων ἐθνῶν]. 276, 22. ἀνθρώπους ἀπείρους λόγων, καὶ τὸ μέλλον οὐ προορωμένους, τοὺς Ἱερομνήμονας. 277, 8. τινὰς δὲ καὶ συνήρπασαν τῶν Ἱερομνημόνων. 277, 21. Athenis videntur Hieromnenones perpetui fuisse, velut perpetui assessores, aut consiliarii novem Archontum, sed identidem non nisi singuli. ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ τοῦ Ἱερομνήμονος, καὶ ὅσαι μετὰ τῶν ἐννέα ἀρχόντων κυαμεύονται ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ κήρυκος etc. 747, 2.

ἱεροποιεῖν εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς. 552, 3.

ἱεροποιὸς] Hoc de v. insignem locum habet Etymologus p. 468, pen. haustum ex aliquo bonæ notæ lexico rhetorico. in Harpocratione non est, neque in Suida, neque in Ulpiano, neque in aliis Scholiastis Demosth. οἱ λοιποὶ [Strategi puta] τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. 47, 13. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τρίτον αὐτόν. 552, 6. erat hujus magistratus victimas inspicere et probare, aut reprobare vitiosas. 570, 7. 1331, 4.

ἱερὸς] ἱερὰ χώρα. 277, 10. ἱερὰν ἐσθῆτα, eam vestem appellat, quæ ludorum ergo comparata sit atque gestetur. 519, 27. ἱερὸς νόμος, pars ea juris Attici, quæ de jure dierum festorum, præcipue Liberalium, præcipit. 525, 18. οὐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν [scil. χρημάτων], ἕνεκα τοῦ πλεονεκτήματος, ἀπέχηται. 1204, 5. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην, καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι. 1374, 1. τὸ ἱερὸν, per excellentiam templum Delphicum. 446, 5. ἱερὰ τριήρης. 50, 1. 570, ult. οὔθ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων. 422, 8. τῶν ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. 702, ult. τῶν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν [decuplam furti luitionem] ὑφήρηται. 726, 23. τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας. 1335, 7. ubi dictio hæc proverbialiter est usurpata. τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ θύειν. 1369, 25. ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων. per victimas plenum robur adeptas, vel majores. 1365, 17. τὸ ἱερὸν, Delphicum puta, προδέδωκας, citat Schol. Hermog. p. 145, 10.

ἱεροσυλεῖν τὰ ὅπλα. 1318, 27.

ἱερόσυλος] τοῖς ἱεροσύλοις τὸν δεσμὸν ἀφαιρῇ. 737, 24.

ἰθύνειν ἑορτὰς νόμοις πατρίοις. 531, 3.

Ἰθύφαλλος. 1261, 17. 1262, 6. 1263, 5.

ἱκετηρία] οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος. 262, 16. 703, 23. ἱκετηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι νομίζοντες τὸν παῖδα τοῦτον. 1078, 25.

ἱκνεῖσθαι] ἡμέρᾳ ἐν ἱκνουμένᾳ. 1072, 27. conf. p. 1073, 2. ubi orator ipse interpretatur per ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις.

ἵλεως] ὧν οὐδὲ τῶν ἐν ᾅδου θεῶν εἰκός ἐστι τυχεῖν ἵλεων. 786, 16.

ἰλιγγιᾷν. v. ναυτιᾷν.

ἱμὰς] ἱμάντα τις φερέτω. 402, ult.

ἱμείρειν] χρήματα δ' ἱμείρουσιν ἔχειν. 422, 6.

ἵνα] cum indicativo, loco optativi, vel conjunctivi. ἵνα ἦν, pro ᾖ, vel εἴη. 47, 18. ἵνα ὡς εὐσχημονέστατα ἐφαίνετο. 958, ult. 1273, 9. et 14. ἵνα μὴ συνέβαινεν, ὅπερ νυνὶ γίγνεται! ne accidisset. 1434, 3. ἵνα ἐπιεικεῖς ἐνομίζοντο εἶναι. 1441, 9. 1444, 13.

Ἰοβάκχεια. 1371, 24.

ἴον] ὥσπερ ἴων ἢ ῥόδων ὄντας. 615. 11. 755, 16.

ἰοὺ, ἰοὺ] vox irati vanas minas spargentis. 406, 8. βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰοὺ, ἰοὺ, καὶ πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω ποιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. 784, 19.

ἰπεῖν] *kneipen, klemmen, schrauben* [*to knip, pinch, screw*]. ὁρῶν ὑμᾶς ἰπουμένους. vos pungi ab aculeato hoc dicto, ægre id ferre. 1441, pen.

ἱππαγωγὸς] scil. ναῦς. navigium comparatum equis per mare trajiciendis. 46, 5.

ἱππαρχεῖν. 567, 21. 570, 12.

ἵππαρχος] erat in equestri militia eodem loco, atque ὁ στρατηγὸς in pedestri. τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον. 290, 4. ἵππαρχον ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον. 570, 5. οὐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγοὺς, καὶ φυλάρχους, καὶ ἱππάρχους. 47, 11.

ἱππεὺς] homo medii ordinis. 1068, 1.

Ἱπποδαμεία] forum Piræei. 1190, 27.

Ἱππόδρομος] locus Athenis. γεωργῶ πρὸς τῷ Ἱπποδρόμῳ. 1155, 9. 1162, 15.

Ἱπποθοωντίδαι. 1398, 26.

ἵππος] ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν. 428, ult. equus, quem quis in usus reip. sumtu suo aleret. ποῖος γὰρ ἵππος; ποία τριήρης; ποία στρατεία. 431, ult. ἵππον οὐκ ἐτόλμησε πρίασθαι ὁ λαμπρὸς καὶ πλούσιος οὗτος, ἀλλ' ἐπ' ἀλλοτρίου ταῖς πομπαῖς ἡγεῖτο. 571, 1. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11.

ἱπποτρόφος μέγας καὶ λαμπρός. homo locuples, qui equum publicum ære suo alit. 331, 19. 1046, 8.

ἰσηγορία] οὐκ ἔσθ' ὅπως ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν αἱρουμένοις εὖνοι γένοιντ' ἄν. 195, pen. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ ἐλευθερίας μετουσίας ἀφαιρεῖσθαι. 555, 16. ἰσηγορίαν πρῶτον καταστησάμενος τῇ πόλει Theseus. 1397, 24.

ἰσομοιρεῖν ἁπάντων. 1172, 27. 1176, 12.

ἴσος] οὐκ ἄχρι τῆς ἴσης ἐστὶν ἕκαστος [τῶν συμμάχων] εὔνους [τοῖς ἑαυτοῦ συμμάχοις σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων. 61, 12. πολεμήσετε ἐξ ἴσου. 101, 21. 137, 18. ἐξ ἴσου ποιεῖν τοῖς ἑτέροις. 145, 2. οὐδὲ ὑπὲρ τῶν ἴσων ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσθ' ὁ κίνδυνος. 147, 26. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν. 179, 21. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα. 179, ult. οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι. 226, 15. ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκροατής. 227, 23. ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ. 442, 15. ἴσα et ὅμοια copulantur. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ὁμοίων. 551, 9. τῶν ἴσων μετέχειν [scil. γερῶν, vel

K.

esset quoque tempore pretium annorum. 1285, 11. ἀπαγγελοῦντα τἀνθάδε καθεστηκότα. rerum qui nunc esset status. 1285, 25. ὡς εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοιτο. 1396, 15. ἐναντία τῇ καθεστώσῃ πολιτείᾳ δημηγορῶν. 1420, 5. τῶν τοῖς καθεστηκόσι συνηγωνισμένων. rerum constitutioni præsenti. 1464, 18. εἰς ὑμᾶς κατέστην. ad vos prodii, coram vobis adstiti. 1030, 3.

καθομολογεῖν] condicere, recipere. 1287, 13.

καθυποκρίνεσθαί τινα. histrionicis declamationibus, gesticulationibus et præstigiis aliquem decipere, eique veritatem eripere. 449, 16.

καθυφιέναι, καθυφίεσθαι] remittere aliquid de studio suo, patique, seu per mollitiem segnitiemve suam, seu in gratiam alterius, aliquid suorum sibi eripi, aut elabi. 30, 24. colludendo et connivendo alicui aliquid injustum indulgere. 206, 17. τῷ μὴ καθυφεῖναι ταῦτα σεμνύνομαι. 262, 12. καιρὸν καθυφιέναι τοῖς ἐναντίοις καὶ προδόταις. 343, 3. καθυφίεσθαι τὸν ἀγῶνα πεισθεὶς ἀργυρίῳ ὁπόσῳ δήποτε. omittere, sinere in oblivionem abire. 526, 27. ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφεῖναι τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 563, 19. καθυφέντων τῶν κατηγόρων. *den Process sinken, fallen, liegen liessen* [*to drop the process, plea*, &c.] 652, 21. καθυφῆκε τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς. sivit alterum meæ sororis furari dotem atque intervertere. 854, ult. περὶ ὧν καθυφῆκας—ὁμοίως σε ὀφλισκάνειν, ὥσπερ ἂν αὐτὸς ἔχῃς. 855, 3. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. quod aliis prodat et vendat reip. bona, vectigalia, eosque illa furari tacitus et sciens patiatur, neque indicet, ex eo quæstum facere. 1323, 22. καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα, καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εἰδὼς πεποιηκότα τι τούτων—. 1325, 15. πολλὰς ἑτέρας [scil. γραφὰς] προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος καθυφῆκε. 1333, 3.

καὶ] respondet interdum Latino *vel*. ut in illo: τὸ δυσμαχώτατον τῶν Φιλίππου πραγμάτων ὑμῖν καὶ βέλτιστον, id est, οὐ μόνον οὐ κακόν ἐστιν, οὐδὲ χαλεπὸν, οὐδὲ φοβερὸν καὶ δεινὸν, ἀλλὰ καὶ βέλτιστον. sed vel saluberrimum quoque. 10, 9. redundat eleganter initio orationis. καὶ θεάσασθε. 542, 11. item in: οὐδέπω καὶ τήμερον. 543, 27. initio psephismatum legumve. 723, 12. καὶ γάρ τοι, pro τοιγάρτοι. 744, 9. καὶ δὴ, formula argumentandi, et dubia obmovendi. 318, 3. item in concessione ficta petiti. καὶ δὴ λέγει. fingamus, ponamus tantisper eum hæc ita disputare. 856, 15.

καινὸς] λέγεταί τι καινόν; γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ Ἀθηναίους καταπολεμῶν. 43, 8. ἀπορῶ, τί ποτ' ἔσται καινότερον, ἐὰν ἐμοὶ ὁμολογήσητε πολεμεῖν. nescio, neque comminisci possum, quid tandem possitis agere, aut instituere novum, nondum ausum, si bellum aperte mecum geratis, qui ista in pace audeatis. 160, 2. τραγῳδοῖς καινοῖς, et eodem significatu, τραγῳδῶν τῇ καινῇ [scil. ἐπιδείξει]. 243, 17. 244, 1. καινότατον δ' ἐστὶ πάντων τὸ γιγνόμενον. 1293, 10.

καινοτομεῖν] μηδὲν καταλύηται, μήτε καινοτομῆται. 1370, 24.

καιρὸς] καιρὸν παραπεπτωκότα ἀφεῖναι. 11, 8. νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει. τίς οὗτος; ὁ τῶν Ὀλυνθίων. 11, 26. τὴν ἐκείνου ἀκαιρίαν καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας. 16, 4. εἰ Φίλιππος καθ' ὑμῶν λάβοι τοιοῦτον καιρόν. 16, 9. καιροῦ πρὸς τοῦτο παρέστη. 20, 12. μηδένα καιρὸν μήθ' ὥραν παραλείπειν. 24, 25. πόλιν μεγάλην τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς ἐφορμεῖν. 30, 19. μὴ γενέσθαι [scil. hanc pacem] μᾶλλον εἶχε τοῖς πράγμασι καιρόν. 60, 16. ἂν καιρὸν λάβητε. 70, 15. οὐ βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν ὑμετέραν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν. 100, 9. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι. 120, 26. πέρα τοῦ καιροῦ. magis, quam expedit. 208, 7. νομίζετε τὸν καιρόν [*die Zeitumstände, the circumstances of the time*] ποτ' ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. 214, 5. ἐμὲ οὔτε καιρὸς, οὔτ' ἄλλο ὁτιοῦν ἔπεισε, citat Schol. Herm. p. 175, v. p. 325, 8. εἰ παρεληλύθει ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τοῦ γ' εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς ἀεὶ πάρεστι τοῖς εὖ φρονοῦσι. 241, 23. τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς, οὐχὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος θεραπεύειν. 327, 25. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι. 343, 2. καθυφιέναι καιρὸν τοῖς ἐναντίοις καὶ προδιδόναι. 343, 3. σώζειν καιρόν. recuperare opportunitatem amissam. 343, 4. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει. 343, 19. μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ καιροῦ τοῦτο γένοιτο. e re, opportune. 424, 2. τῶν συμβάντων καιρῶν ἐποιήσατε κύριον. 350, 5. καιροὶ μικροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται. 506, 27. κἄν τις ἄρ' ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς, tempus calamitosum, adversum, οὐκ ἀπορήσετε τῶν ἐθελησόντων ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύειν. 508, 3. ἄχρι τοῦ, aliquousque, καὶ φιλεῖν οἶμαι χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας, neutra in parte modum verum et justum migrantes. 660, ult. παρὰ τοὺς μεγίστους καιρούς. temporibus maxime suspiciosis, ubi salus publica summum in periculum adducta libratur in ancipiti, ubi summa res agitur, aut servandi, aut ammittendi omnia. 470, 12. ὑμεῖς ἐποιήσασθε ἐν καιροῖς τισὶ Ἀριοβαρζάνην πολίτην. propter rationes quasdam politicas, pressi necessitatibus quibusdam, quibus serviendum esset. 666, 18. καιρὸς, res, quam quis sibi esse, aut contingere magni facit. τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιεῖται. 681, 21. ὃν [scil. καιρὸν] οὐ συμπαρασκευάζειν καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὀφείλετε. 681, 22. τοῖς καιροῖς ἐναντιοῦται. opportunitatibus rei bene gerendæ. 805, 22. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε. 918, 18. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. opportunitatem e manibus dimittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari. 918, 19. ὡς ἐν καιρῷ ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει. 1206, 17. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον ἡμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδώσειν. 1413, 9. λαμβάνουσιν, ὅσα ἂν μὴ τῷ πολέμῳ δύνωνται, τοῖς καιροῖς. 1445, 4. καιρῷ τινὶ ληφθεὶς, correptus, oppressus, καὶ οὐκ ἀδικήματι. 1470, 24. τὸν παρόντα καιρὸν ὁρῶν—δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι. 1463, 9.

καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, id est, φυλάσσει τοὺς τῆς πόλεως καιρούς. observat reip. tempora, seu prospera, seu adversa, iisque servit et in rem suam utitur. 678, 17.

κακαγγελεῖν] mala nunciare, 315, 23.

κακηγορίας δίκην ἰδίαν φεύξεται. 524, 22. 540, 21. 1262, 19. τῇ κακηγορίᾳ ἔνοχον εἶναι τὸν τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πολιτίδων ὀνειδίζοντά τινι. 1308, 3.

κακηγόριον] κακηγορίου δίκην αὐτῷ ἔλαχεν. 544, 18.

κακία] opponitur τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ignavia, ignobilis, dejectus, degener animus. 247, 23. πᾶσαν ἔχει κακίαν. 319, 8. ἃ δ' ἂν δι' ἀνδρῶν κακίαν πραχθῇ, βεβαίους ποιεῖται ἥττας. 1448, 1. λοιδορίας, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτου λέγεται, δείκνυσιν. 1486, 4.

κακίζειν τὴν τύχην. 327, 22. probris insectari, increpare, objurgare. 538, 12. 1257, 24.

κακοδαιμονεῖν] furiosus esse, a furiis agitari. κακοδαιμονοῦσι γὰρ ἄνθρωποι καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀνοίᾳ. 93, 23.

κακοήθεια. 542, 12.

κακοήθης. 228, 26. 970, 22.

κακοήθως πολιτεύεσθαι. 251, 22. δεινὸς οὐ κακοήθως. 1407, 23.

κακολογεῖ, citat e Demosthene Julius Pollux II. 119.

κακόνους] 1449, 5. κακονούστατον ἀνθρώπων ἁπάντων. 623, 4.

κακοπάθεια] πολλὰς ὑπομένειν κακοπαθείας. 1412, 26. τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν. 1471, 18.

κακοπαθεῖν] οἱ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον. 1188, 25.

ἡ κακοπραγμοσύνη τούτου ἐφῖκται πάντων. studium ejus et contentio mala conciendi; vel malitiosa sedulitas aliena mala rimandi et in lucem proferendi. 800, 17.

κακὸς] τῶν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν ἐπιθυμεῖν. 100, 21. 135, 17. ἑτέρῳ, ὅτῳ κακὸν δώσομεν, ζητεῖν. 230, 16. ὅστις κλέπτης ἀλλοτρίων κακῶν ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι. 1119, 15. κακῶν τῶν παρόντων εἵλοντο τὰ ἐλάχιστα. 1334, 18. κακός. ignavus, imbellis, timidus. 1457, 3. ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. carmen ab initiandis dicendum. 313, 19. κακὰ ὁμοῦ ῥητὰ καὶ ἄρρητά τινι εἰπεῖν. 612, 8. v. χείριστος et χείρων.

κακοτεχνεῖν. 848, 4. εἴπερ μὴ κοινῇ μετὰ τούτου ἐκακοτέχνει. 904, 25. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν. 932, 7. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους. 942, 26. πάλαι ἤδη ἀρξάμενοι, οὐδὲ νῦν παύονται κακοτεχνοῦντες. 1050, 10.

κακοτεχνία] ὑπόδικον τῶν κακοτεχνιῶν. 1139, 11. τῶν κακοτεχνιῶν [ἕνεκα, vel προφάσει puta] ἐπὶ τοῦτον ἔλθοιμι. titulo malæ fraudis, versutiæ, imposturæ, hunc aggrederer actione forensi. 1201, 7.

κακοῦν τοὺς γονέας. male habere et tractare. 719, 22.

κακουργεῖν] κακουργῶν τοὺς νόμους εἴληπται. corrumpens, adulterans, latronis in modum spolians, et contruncans. 721, 20. τὰ ἀληθῆ καὶ μὴ κακουργούμενα τῶν πραγμάτων, ἁπλῶς, ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς πραχθῇ, τοιαῦτά ἐστιν. 878, 5. πάντες ἀποσταῖεν τοῦ κακουργεῖν, ἢ κακόν τι πράττειν. 766, 25. τῷ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα, οὐδενὸς λείπεται. 1111, 2. de furibus et latronibus præcipue usurpatur. ὅσοι κακουργοῦντες βλάπτουσί τι τοὺς ἐντυγχάνοντας. 1342, 15. κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα κακουργούντων ἕκαστος. 763, 24.

κακούργημα] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. 727, 28. νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτοῦ κακουργήμασι. 749, 5.

κακουργία] τῶν παρ' ὑμῖν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 13.

κακοῦργος] fur, sicarius, grassator in compitis et semitis, latro, pirata. κακοῦργοι sunt in numero eorum, quos statim, indicta causa, liceret in carcerem ducere. τοῖς κακούργοις, τοῖς πατραλοίαις, τοῖς ἀστρατεύτοις. 732, 14. φυλακήν τινα τῶν κακούργων ποιήσασθαι. 1339, 4. ubi piratæ designantur.

κακῶς πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντας τοὺς Ἕλληνας [id est, κακόνως καὶ ἐχθρῶς καὶ ὑπούλως, *schwürig, missvergnügt, übelgesinnt* [*ill-disposedly, inimically, malevolently*], καὶ στασιαστικῶς. 245, 19. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια. *die an gut Futter gewöhnt war* [*who were accustomed to good living*]. non parce, neque sordide, tenuiter, jejune victitare. 1359, 12. κακῶς ἔχει τὰ πράγματα ποιούντων ἡμῶν μηδὲν τῶν δεόντων. 1440, 11. κακῶς ποιεῖν τὴν ἐκείνου χώραν. 14, 8. θύρα κακῶς ἑστηκυῖα. 1158, 16.

κάκωσις] τοῖς τῆς κακώσεως [subaudi τῶν γονέων] νόμοις εἴη οὗτος τότε ἔνοχος. 141,

ult. ἐάν τις ἁλοὺς τῆς κακώσεως τῶν γονέων [subaudi γραφῇ] εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ. 732, 20. κακώσεως [subaudi τῆς γυναικὸς] γραφὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀποφέρειν. 1332, 13.

Καλαμίτης ἥρως. 270, 10.

καλεῖν] ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρα ἐκάλει, οὐ μόνον εὔνουν, ἀλλὰ καὶ —. 285, 22. de magistratibus reos ad se, ad forum suum, causæ dicendæ ergo, vocantibus, vel admittentibus. 406, 27. 407, 5. οὐδ' ὑπακοῦσαι καλούμενος ἠθέλησας. 434, 16. καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, τοὺς θεοὺς ἅπαντας. 274, 24. κληθέντες οὗτοι πρὸς Ξενόφρονα. ad cœnam invitati. 402, 15. qui cum altero facultates permutaret, is eum ἐκάλει, quem ad ejusmodi permutationem citaret. 1040, 10. ἐκαλεῖτο τοὐμὸν ὄνομα. appellabatur in recitatione nominum reliquorum municipalium. 1301, ult. 1302, 9. καλουμένης τῆς γραφῆς. cum actores, una cum reis actionis, ad judicem citarentur. 1336, 9. κάλει παῖδα. vox heri servo stomachantis, et flagra in eum poscentis. heus tu, voca mihi puerum, qui flagris hunc servum nequam, aut ancillam mali moris, dedolet. 402, pen. καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. 1324, 12.

καλινδεῖν] ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον. 403, 19.

καλιστρεῖν] Harpocr. ex orat. Dem. in Evergum et Mnesibulum citat ἐκαλίστρουν.

καλλιερεῖν θύοντας Διὶ ὑπάτῳ. 1072, 17.

κάλλος] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις ἀναθημάτων. 35, 15. κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς. 1403, 25.

καλοκαγαθία. 1453, 21.

καλὸς] οὐδαμοῦ γὰρ ἂν ἐν καλλίονι σώζοιτο τῇ πόλει. 185, pen. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν. 246, 4. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο. 252, 9. τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν [locus gloriandi] ἐστιν εἰπεῖν μοι. 311, 4. conf. 310, pen. τί δήπου φήσομεν καλὸν, scil. πρόσχημα. quem honestum, et vel speciosum modo prætextum proferemus. 661, 15. ἐν μὲν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ, ἐν δὲ τούτοις καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι δεῖ. 1433, 10. καλὰ καὶ σωτήρια ταῦθ' ὑμῖν γέγονε τὰ ἱερά. 1460, 12. et 17. ironice. καλήν γε νῦν ἀπειλήφασι χάριν. 128, 2. καλήν γε ὕβριν ἦμεν ἂν ὑβρισμένοι. *da würden wir schon recht angekommen seyn. da würden wir eine schöne lange Nase davon getragen haben [we should have come off finely then. we should have put on famous long faces]*. 660, 20. φύσις οὐ πρὸς ἡδονὴν ἐξαπατηθῆναι καλή. idonea, prona, facilis. 1411, 11.

καλῶς ποιοῦντες ὑμεῖς τοὺς καρποὺς κεκόμισθε. in quo vos laudo, vel, idque merito vestro. 304, 26. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιοῦσι. et quod divites sint, id vero laudo congratulorque. 582, 20. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι. 1172. 5. 1175, 19. 1180, 25. καλῶς ἂν ἔχοι τοῦτον τὸν τρόπον διάγειν. 1428, 5. οὐδὲν μᾶλλον ἔχει καλῶς. decorum est. 662, 24. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι. 664, 22. καλῶς. recte ais. audio. 998, 24.

κάμηλος] τί τοῦτ' ἔστι πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς βασιλεῖ τὰ χρήματα φασὶν ἄγειν. 185, 22.

κάμνειν] ὅσου γυνὴ ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παροῦσα κάμνοντι ἀνθρώπῳ. 1364, 13.

κανηφορεῖν. 1072, 22.

κανοῦν. 618, 7. 1371, 18.

κανὼν] ἃ τοῖς πρότερον Ἕλλησιν ὅροι τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνες ἦσαν, ἀνατετροφότες. 324, 27.

κάπηλος πονηρίας. 784, 7.

καπνίζειν αὐτοὺς φήσαντες ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας. aientes se fumo suffocari, a pueris nostris excitato, cœnam apparantibus. 1257, 15.

κάπρος] στὰς ἐπὶ τομίων κάπρου. 642, 18.

κάρη στεφάνοις πυκάσαντες. 531, 6.

καρκῖνος] morbus. ὥσπερ οἱ ἰατροὶ, ὅταν καρκῖνον, ἢ φαγέδαιναν —. 798, 23.

καρπὸς] ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι. 328, 18. καρποὶ, οἷς ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι. 1390, 10. ὕφαιμοι οἱ βραχίονες καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐγίγνοντο. 1157, 3.

καρποῦσθαι λιμένας καὶ ἀγοράς. 15, 21. τὴν οἰκείαν ἀδεῶς καρπούμενοι. 16, 18. 17, 10. 71, 2. τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας. 419, 19. τούτου τὴν δόξαν τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρποῦται. 478, 3. δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται. 614, 7. 754, 13. καρποῦνται πλεονεξίαν. 662, 6. καρπώσασθαι ἔδωκεν ἐκ τῶν ἐμῶν ἑβδομήκοντα μνᾶς. 814, 19. λαβόντες ὡς αὐτοὺς καὶ καρπωσάμενοι δέκα ἔτη τοὺς ἀνθρώπους. 821, 24. καρπούμενος δύο οὐσίας ἱκανὸν διατελεῖς. 1045, 14. καρποῦνται τὰς ὠφελείας ἰδίᾳ. 1232, 2. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα. 1283, 27. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάστης. 1351, 12. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ βουλομένους καρποῦσθαι. 1460, 25.

κᾆτα] pro καὶ εἶτα, et sic, et propterea, et tum prout consentaneum erat et necesse factu. κᾆτα διέψευσται. 15, 13.

κατὰ] cum Genitivo universe a) *de*, sive ad laudem rei, sive ad criminationem, reprehensionem, notam. ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον. summa laus, quæ de vobis prædicari possit. 68, 2. τὴν ὁμοίαν ἐποιήσατο πιστὴν αἰτίαν κατ' αὐτοῦ. adversus eum. 646, 4. μάταιαι δὲ καὶ αἱ κατὰ Θηβαίων ἐλπίδες. de Thebanis. 367, 24. κοινὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν συνδίκων. ad omnes pertinet, omnibus commune est. 503, 13. καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἔγνωκεν. in vel *de* una sola quapiam re non optime censuit. 1412, 5. ἐγὼ δὲ ταύτην τ' ἀληθῆ εἶναι τὴν δόξαν νομίζω κατὰ τῆς πόλεως, καὶ βούλομαι [scil. ἀληθῆ εἶναι]. 1429, 6. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. 1464, 26. pertinet huc etiam illa dictio κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου σκέψασθε. de toto reliquo futuro tempore, h. e. rationem a vobis haberi velim etiam universi postmodum futuri temporis, vel, quod attinet ad futurum tempus. *in Absicht, in Betrachtung, in Beziehung auf [in regard to, in respect to, in reference to]*. — 615, 27. 756, 5. b) *per* in formulis dejerandi, per alicujus caput. ὤμνυε κατ' ἐξωλείας. jurans dixit, si sciens falleret, velle, ut dii male se perdant. 553, 17. 554, 23. μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω, καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' ἂν [subaudi αὐτὴν] ἐθέλειν. nemo vestrum existimet, velim, matrem nostram unquam commissuram fuisse, ut per capita nostra, qui sumus ejus liberi, dejeraret. 852, 18. φασὶ γὰρ παραστησάμενον τοὺς παῖδας αὐτὸν, κατὰ τούτων ὀμεῖσθαι καὶ ἀράς τινας δεινὰς ἐπαράσεσθαι. 1268, 24. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ. pejerat, sciens et volens, tametsi perjurium excidio suo sanxisset. 1305, 12. Pertinet huc quoque dictio: εὔχεσθαι κατὰ νικητηρίων. rogare deos victoriam, cum voto, h. e. cum cautione, sponsione, vel conditione sacrorum et præmiorum ab ipsis, victoria potitis, offerendorum. 1467, 1. Cum accusativo inservit κατὰ a) formandis tum genitivis, cum plures genitivi concurrerent, alii ex aliis nexi; unde exstituram seu orationis perplexitatem, seu asperitatem soni, alterum genitivum duorum accusativo mutant, addentes κατά. unde similis exsistit dictio nostræ, *in Ansehung [on account of]*. vel reddi potest per *quod attinet*. τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα, id est, τὰ ὑμῶν, vel τὰ ὑμέτερα ἐλλείμματα. vestra delicta, a parte vestra profecta. *von eurer Seite [on your part]*. 26, 3. τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς, pro τῆς φυλακῆς τῆς θαλάττης. custodiæ maris. 80, 17. τῷ καθ' ἑαυτὸν φόβῳ, id est, τῷ παρ' ἑαυτοῦ, aut ἀφ' ἑαυτοῦ φόβῳ. terrore sui. 341, ult. συμβαίνει μοι τὸ καθ' ὑμᾶς θαῤῥεῖν, id est, τὸ ὑμέτερον μέρος. quod ad vos attinet, vel, a vestra parte, securum et fidentem esse. 1299, 14. b) *apud*, a parte. κατὰ τὸ συμφέρον ἱσταμένων. facientibus cum eo, quod expedit. 283, 17. c) *in*. τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι. 10, 13. potest huc quoque referri dictio, τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς, pro τῆς ἐν θαλάττῃ. 80, 17. d) *secundum, juxta*, ex formula vel cautione præscripta. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο. 791, 5. e) *per*. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι. 117, 27. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν κατὰ πρυτανείαν. singulis quibusque prytaniis honore defunctis. 1353, 22. ἐπὶ τῷ καθ' ἡμέραν μισθῷ. mercede diurna, diaria. 1382, 4. κατὰ διακοσίας, καὶ τριακοσίας, [scil. δραχμὰς] ὁμοῦ τι τάλαντον διακεχρημένον. universe talentum ferme fœnori huc illuc creditum, aliis ad ducentenas drachmas, aliis ad trecentenas. *bey, oder zu [at]*. 817, 1. διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολόν. obolatim, per obolos singulos. 918, 9. καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι. *sie liessen sich das Getrayde zu halben Metzen, halbe Metzenweise, zumessen [they had the corn measured to them by half pecks]*. 918, 11. καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι. sigillatim, unumquodque eorum seorsim, per singula eundo. 230, 20. καθ' ἕνα ὑμῶν παρ' ἑκάστου δίκην λαμβάνει. 782, 22. quod idem est, ac si dixisset παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα. ut καθ' ἕνα sit adverbialiter usurpatum, pro *viritim*. bene habet ille locus. f) *pro*. γεγόνασι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι. pro se quique, seorsim ab aliis. 145, 11. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸν [scil. μέρος] ἐτάχθη κινδυνεύειν. pro sua virili parte, tanquam privatus, miles gregarius, non imperator. 482, 8. ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι. *als er nun schon aus seines Herrn Dienste ausgetreten war, und seine eigne Handlung, für sich selber, unter seinem eigen Namen, und auf sein eignes Risco, angefangen hatte [when he had left his master's service, and gone into business for himself, in his own name, at his own risk]*. 945, 20. ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ τῷ δήμῳ, τὸ κατ' ἐμέ. pro mea virili, quantum in me unum hominem veniret. 1210, 20. μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ' ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. 1473, 15. g) pro modo, in comparatione rerum inter se. μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' αὑτὸν, ἀράμενον. quam pro suis viribus. quam ferre posset. 156, 6. εἰ δὲ τῷ δοκῶ μείζονας, ἢ κατ' ἐμαυτὸν, λέγειν λόγους. quam pro mea persona. 171, 9. πολλῷ μείζονα, ἢ κατ' Ἀμφίπολιν, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. multo majora, quam quæ comparari possent cum mediocritate beneficii in Amphipoli præstiti. 409, 14. πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς Μειδίου λειτουργίας. non tam jejuna et contemnenda, atque essent contributiones a Midia præstitæ. 569, 15. ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθ' ὅ, τι ἐκτίνῃ. quatenus dependeret, eatenus nomen factum deminui, expungi de nomine tantum, quantum dependeret. 1338, 9. χρηματίζειν καθ' ὅ, τι καθεδοῦνται. in deliberationes ire ea *de* re, de qua identi-

dem deliberatio proposita. et consessus indictus fuisset. 706, 23. 715, 5.

καταβαίνειν] ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλασσαν βασιλέα. 428, ult. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11. καταβῆναι εἰς τὸν Πειραιᾶ. 1238, 16. κατέβη ἐξ Ἀρείου πάγου. 1373, 8. de oratore, fine dicendi facto, de suggestu descendente. 169, 24. κατέβη μάλα σεμνῶς [scil. ἀπὸ τοῦ βήματος]. 348, 9. κἀγὼ καταβαίνω. 351, 4. καταβαίνων ἀπὸ τοῦ βήματος. 375, 20. ubi est integra dictio. καταβάς. e concione domum reversus. 782, 22.

καταβάλλειν] prosternere. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. 1155, 13. οὐδὲ σπέρμα δεῖ οὐδένα καταβάλλειν τῶν τοιούτων πραγμάτων. 748, 13. b) dependere, numerare pecuniam debitam. ἐὰν δὲ μὴ καταβάλῃ τὸ ἀργύριον. 712, ult. τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας καταβάλλειν. 727, 4. τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ χρήματα καὶ τὰ ὅσια καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον. 730, 27. 1353, 22. c) deponere, aut deponenda curare in tabulario publico seu testimonia, seu leges, seu alius generis monumenta literis consignata. ἡ μαρτυρία κατεβάλλετο ἐνταῦθα. 921, 4. τῶν νόμων οὐκ ἐώντων ψευδεῖς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλλεσθαι. operam dare et ita comparare, ut monumenta literarum falsa in chartarium publicum inferantur. 243, 25. νόμον καταβαλόντα, aut si quam tamen legem jam proposuisset, tulisset, ejus auctor factus esset, ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ, illam sinere jacere et in oblivionem abire. 260, 24.

καταβλάπτειν] διπλάσιον ὀφείλειν, ἢ ὅσον ἂν καταβλάψῃ. 629, 23. ἄν τις καταβλάψῃ τινὰ ἑκὼν ἀδίκως. 636, 2. καταβεβλαμμένον οὐδὲν λόγου. 1278, 8.

καταβολὴ] pensum præstandum, pensio quæque pecuniaria, veniente dicta die dependenda. καταβολαὶ τῶν τελῶν. 731, 8. καταβολὴν μίαν ἢ δύο θείς. 791, 21. καταβολὴν τῇ πόλει τοῦ μετάλλου. 973, 4. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν. 1353, 22. ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολάς. 1484, 18. b) tempus quodcunque orbe suo circumacto recurrens, et hinc insultus morbi per certa temporum intervalla incrudescentis. ὥσπερ περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ. velut pensio quædam æraria stata die dependenda. 118, 20.

καταβραβεύειν τινά. nequam artibus aliquem circumventum evertere. 544, ult.

κατάγειν τὰ πλοῖα. piraticam exercere, naves ex alto ad litus deducere, cogere invitas ad appellendum ad oram tuam, non quo ipsæ tendebant, sinere procedere; sive ut illinc sumas merces, quibus tu ipse indigeas, e. c. species annonarias, sive, ut cogas tibi certa vectigalia dependere. *das Stapelrecht ausüben, ausbringen* [*to exercise staple-right*]. Βυζαντίους ἐῶμεν τὰ πλοῖα κατάγειν. 63, 19. 217, 10, 16. quas naves ἁπάσας εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας κατήγαγον. 480, 15. 1207, 27. simpliciter est, κατάγειν, aliquo abducere navi. εἰς Χῖον ἐπέτρεψαν τὰ χρήματα καταχθῆναι. pervehi, devehi. pro simplici ἀχθῆναι. 941, 23. 942, 8. b) domum, ad sedes suas veras, pristinas et debitas reducere, præsertim exsulem. δῆμον κατάγειν. democratiam restituere. 198, 27. 212, 17. et 26. εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων. 248, 19. καταγήοχεν. 249, 18. τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον. 430, 6. κατάγοντας Ἀργαῖον. reducentes in regnum, restituentes. 660, 13. c) deverti aliquo, hospitandi gratia, vel commorari alicubi. καταγομένων εἰς τὴν οἰκίαν. 1190, 26. 1218, 19. μηδεπώποτε ὡς αὐτὸν κατάγεσθαι. hospitio ejus nunquam uteretur. 1242, 12. κατήγετο παρὰ τούτῳ κἀκεῖνος. 1242, 14.

καταγελᾶν τῶν ἐν τοῖς νόμοις γεγραμμένων δικαίων. 1043, 19. οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει. 53, 10.

καταγέλαστος] τῇ δὲ, ὧν προσῆκε [scil. παρασκευασθῆναι] παρασκευῇ καταγέλαστος. 106, 15. καταγέλαστος ὁ λόγος. 213, 18.

κατάγελως] deridiculum, ludibrium. ὥσπερ ἐπὶ καταγέλωτι ἀντιδικοῦντες εἰσεληλύθασι. *gleich als zum Spasse, zur Kurzweile* [*as if for a joke, for pastime*]. 1295, 23.

καταγίγνεσθαι] ἔχω χρυσοχοεῖον, ἐν ᾧ καὶ καταγίγνομαι, soleo plerumque versari, commorari, καὶ ἐργάζομαι. 521, pen.

καταγινώσκειν] est universe, opinari, suspicari, statuere, seu mente tacita, sive secundum, sive adversus aliquem, vel aliquid. verumtamen sæpissime in partem deteriorem accipitur. πρότερον μὲν οὖν ὑμῶν κατεγίνωσκον. secius de vobis arbitrabar, aut vobis irascebar, aut, vos reprehendebam. 284, 4. κατεγνωκότα τοῦτον ἑαυτοῦ. hunc suimet pœnitere, ipsummet sese sua sententia damnare. 407, 7. τοῖς σφόδρα κατεγνωκόσιν ἑαυτῶν. qui nimis de semet ipsi desperant. nimis abjecte de se censent. 1402, 24. οὕτως ἀδιήγητόν τινα κατεγνώκασι τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. de ea suspicantur, vel prædicant, jactant. *trauen ihr zu, sagen ihr nach* [*to suppose it capable of, report of it*]. 219, pen. οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην ὑμῶν οὐδενός. non facile de vestrum quoquam tam sinistre atque tam ignominiose existimem. 515, 22. ὕβριν ἄν τις κατέγνω μόνον τῶν πεπραγμένων. prædicet, solummodo contumeliam esse. 530, 20. et paulo post: κἂν ἀσέβειαν καταγινώσκῃ. etiamsi facinus impium

erga deos aiat esse. v. 21. ἀγεννὲς οὐδὲν ὑμῶν καταγινώσκω. haud arbitror in vos cadere posse dedecus ullum animi degeneris. 563, ult. Μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτοῦ]. 688, 25. τοσαύτην ὑμῶν εὐήθειαν κατέγνωκεν. 875, 6. τίς ὑμῶν ἂν καταγνοίη μου τοσαύτην μανίαν. 1319, 4. οὐκ ἔχω τί καταγνῶ. quid censeam prædicemve. 1477, 6. καταγινώσκετε, decernitis pro pœna, δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων. 725, 8. 729, 26. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. ad dependendam æris illam summam eos condemnavisse. 754, 22. παρανόμων αὐτοῦ κατέγνωτε, subaudi δίκην. pronunciastis reum esse legum latarum malarum, perniciosarum, cum vetusto jure pugnantium. 790, 19. καταγνώσονται τὴν ἐπιτροπήν. sententiam se dicturos esse, tutelam male gestam esse. 861, ult. καταγνοὺς ἀδικίαν αὐτοῦ. 879, 14. ἀδικεῖν. 581, 1. ὥστ᾽ ἐκείνους κλοπὴν αὐτοῦ καταγνῶναι. 1326, 19. τὴν αὐτὴν κατέγνω παρανομίαν τῶν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ἣν τῶν ἐπ᾽ ἐκείνων [scil. τῶν τυράννων, πεπραγμένων κατεγνώκατε] ὑμεῖς. 718, 21. ἕως ἂν ἐκτίσῃ ὅ,τι ἂν καταγνωσθῇ αὐτοῦ. 721, 2. παρανοίας [scil. δίκην] καταγνώσετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι. 1444, 16. In passivo. κατεγνωσμένης ἤδη τῆς δίκης. 872, 27.

καταγνύναι] τὴν κλεῖν κατεαγότα. 247, 11. κατεαγέναι τὴν κεφαλὴν, ἢ ἕτερόν τι. 1268, 3.

ἡ κατάγνωσις αὐτῶν παραδοθῇ τοῖς θεσμοθέταις ὑπὸ τοῦ γραμματέως. formula condemnationis literis consignata. 720, 21.

καταγοράζειν φορτία. *Güter, Fracht, Ladung einkaufen* [*to buy goods, freight, lading*]. 908, ult. 909, 2.

καταδεδιέναι, vel καταδείδειν. 521, 10, 1442, 2.

καταδεὴς] pauper, egenus, deficiens. 141, 1. καταδεέστερος ὢν τούτων πολύ. 813, 16. καταδεεστέραν εἰς τὸ παρὸν δύναμιν. 1472, 9.

καταδεεστέρως περὶ πάντα ταῦτα ἔχουσι. *sie können es ihr in dem allem nicht gleich thun* [*they cannot compete with her on all these points*]. 1182, pen.

καταδεικνύειν] instituere, sancire, docere. *aufbringen, zuerst anordnen* [*to broach, order for the first time*]. τίνος ἕνεκεν ἐφ᾽ ἡμῶν πρώτων καταδειχθείη τοιοῦτον ἔργον. 492, 23. δικαστήρια. 647, 13. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. 772, 26.

καταδειλιᾶν. 1410, 5.

καταδέχεσθαι] rursus ad communionem civitatis juriumque suorum admittere. 802, 18. 1317, 21. et 25.

καταδιαιτᾶν] de arbitro condemnante. 541, ult. 542, 6. cui opponitur ἀποδιαιτᾶν. 897, 23. 1006, 5. 1013, 21. οὐκ ἔφη με καταδιαιτήσασθαι αὐτοῦ τὴν δίκην. negabat me effecisse, ut arbitrium contra se daretur. 1013, 23. ὁ διαιτητὴς οὐ κατεδιαίτα, ἀλλ᾽ ἀπιὼν ᾤχετο ἀποδιαιτήσας τούτου τὴν δίαιταν, ἑσπέρας ἤδη οὔσης. 1190, 8. κατεδιῃτήσατό μου δύο δίκας ἐρήμους. efficiebat, ut bis adversus me, ceu contumacem, pronuntiaretur. 1272, 9.

καταδικάζειν τὴν διπλασίαν, scil. ζημίαν, vel ἔκτισιν, item τὴν δεκαπλασίαν. 733, 5. κατεδικάσατο ἐμοῦ ἀδίκως. effecit, ut judices contra jus et fas adversus me pronuntiarent. 1144, 17. πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε. *mehr beträgt, als die Geldbusse, in die ihr meinen Mann habt schlagen lassen* [*amounts to more than the fine, in which you have got my husband mulcted*]. 1156, 17.

καταδίκη] mulcta pecuniaria tibi dictata. κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. *einstreichen, in Empfang nehmen* [*to take in, take possession of*]. 1154, 27. ἀπολαβεῖν. 1155, 2. ἔχοντες ἄξια τῆς καταδίκης. cum in ovibus et pastore jam habeatis tantum, quanti est mulcta viro meo irrogata. 1156, 23. τὴν καταδίκην ἐκτέτικε. 543, 25.

καταδουλοῦν] ὁρῶν καταδουλούμενον πάντας ἀνθρώπους. 249, 2.

καταδῦναι, καταδύεσθαι] præ pudore terra mergi dehiscente. οὐκ ἂν ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ κατέδυ. 578, 26. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. pudore non exanimatur. 616, 28. 757, 8. καταδῦσαι τὴν ναῦν ἐβουλεύσαντο, navem ponto demergere, ἵνα τοὺς δανείσαντας ἀποστερήσαιεν. *um das Ihrige brächten* [*to deprive of their property*]. 883, 19. καταδυσομένης τῆς νεὼς αὐτίκα μάλα. 884, 7.

καταθεῖν] καταθέων καὶ φέρων καὶ ἄγων ἡμᾶς. 740, 26.

καταισχύνειν λόγῳ τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν. 260, 3. οὐ κατῄσχυνας οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ. 314, 9. μὴ καταισχύνῃ [ὁ δικαστὴς] ταύτην [τὴν Δίκην], ἧς ἐπώνυμός ἐστι. 773, 1. marem stupro vitiare. 1125, 12.

καταιτιᾶσθαι. 553, 7. καταιτιάσηται μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα. 1306, pen.

κατακλᾶν] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασε. 1251, 24.

κατακλείειν νόμῳ. 49, 16. κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμῖνα. 597, 11. κατέκλεισαν ἴδιον πρᾶγμα ψηφίσματι. 649, 27. τῆς πόλεως εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακεκλῃμένης. 803, pen.

κατακλίνειν] κατακλίνεσθαι, accumbere, καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον. 402, 23.

κατακλυσμὸς] ὥσπερ τινὰ κατακλυσμὸν ἡγούμενος γενέσθαι τῶν πραγμάτων. immanem rerum perturbationem, ubi summa imis miscentur, velut in diluvio. 299, 21.

κατακοινωνεῖν. 889, 6.

κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχί-

στιν. deportare, convehere, compellere in urbem ex agris. 238, 15. 379, 26. κατακομίσαι τὴν ναῦν. reducere in portum, unde exisset. 1223, 25. τὴν ναῦν εἰς Ῥόδον κατεκόμισε. appulit. 1283, 21. κατακομίζειν ναῦν εἰς ἐμπόριον. 1286, 18. 1289, 9. 1291, 9.

κατακοντίζειν] μικροῦ μὲν ἅπαντας κατηκόντισαν. 277, 20.

κατακόπτειν] Ἰφικράτης τὴν Μόραν κατέκοψε. 172, 26. τὰ Πομπεῖα κατακόπτειν. 608, 4. τοὺς στεφάνους. 615, 15. 755, 22. τοὺς κύνας τοὺς γευομένους τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν. 782, 16.

κατακόρως, ad satietatem, ad ravim usque, id est ultra modum, intemperanter et petulanter, tanquam qui ea satiari non possit, sed ingurgitet sese, velut diuturna fame cruciatus, χρώμενος τῇ νῦν παρούσῃ τύχῃ. 289, 16.

κατακούειν] obedire, obtemperare, parere. ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι. 15, pen. ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα καὶ κατακούομεν ἀλλήλων. alii alios audimus et serimus verba facientes. 74, 7.

κατακρημνίζεσθαι. 446, 11.

κατακωλύειν. 352, 14. 895, 11. κατεκωλύθη τοῦ εἰς Σικελίαν πλοῦ. 896, 20. ἵνα μὴ κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις. 1248, 1.

καταλαζονεύεσθαι. 569, 9.

καταλαμβάνειν] occupare. *in Besitz nehmen* [*to take possession of*]. εἶπτε τῶν τὰ θέατρα, sedes in theatris, καταλαμβανόντων. 1443, 21. de tempestate subito cooriente, homines occupante, ut effugere nequeant. καταλαμβάνει κίνδυνος αὐτοὺς ὑπὲρ σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας. 259, 6. οὕτω μέγαν ἐπεπείσμην εἶναι τὸν κατειληφότα τὴν πόλιν κίνδυνον. 301, 27. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε. 918, 18. invenire, deprehendere, incidere in aliquid. ἀπρασίαν καταλαβὼν πολλὴν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε. 909, 23. In passivo: deprehendi, occupari, corripi, capi, compediri. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει. 262, 19. κατείληπτο σοφιζόμενος. 567, 18. ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθείς. 1133. 13. ὑπ' ἀνάγκης. 1133, pen.

καταλείπει μαρτυρίαν ἀνθ' ἑαυτοῦ, ὅτι παρανομεῖ. 486, 15. καταλείπειν τὴν δίαιταν. ad arbitrium haud venire, sui copiam arbitro non facere jus dicturo; vadimonium deserere. 544, 21. οὐκ ἂν περιεῖδον ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον. 901, 18. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. ipsis hinc discedentibus, pretium annonarum sic satis magnum fuerat. 1285, 18. ἡμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι. 1286, 15.

καταλειτουργεῖν] ludis edendis rem familiarem exhaurire. καταλελειτουργηκὼς πολλά. 956, 20,

καταλεύειν] κἂν καταλεύσαντες αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς ἔσεσθαι νομίζειν. 362, 3. μονονοὺ κατελεύετε. 449, 20. ut apud Petronium: 'Sinum saxis onerabam, ut ei ceu furioso sanguinem de capite detraherem.'

κατάληψις] τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. 347, 22.

καταλιθοῦν] saxis obruere. *zu Tode steinigen* [*to stone to death*]. Κυρσίλον καταλιθώσαντες οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 296, 10.

καταλλαγὴ] καταλλαγὰς, fœdera, reconciliationem pacis, reditum in gratiam, ἃς ἂν ποιήσηται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους. 10, 14. ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ. quanti esset intertrimentum. *das Agio* [*the agio*], h. e. quæ esset monetæ cujusque differentia ratione valoris ad monetam Atticam. *wie viel man beym Umsatze verlöhre, oder gewönne* [*how much one lost or gained in the exchange*]. 1216, 18.

καταλλάττεσθαι [*verwechseln, to exchange*] φανερῶς τὸ χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις. *das Gold gegen Silbergeld vertauschen, sich für Gold vom Banquier Scheidemünze geben lassen* [*to exchange gold for silver, to get small coin from the banker for gold*]. 376, 3.

καταλογίζεσθαι] imputare, *anrechnen* [*to impute*]. οὐχ ἵνα εὐεργέτημά τι καταλογίσηται πρὸς ὑμᾶς. 78, 6. enumerare, *herrechnen* [*to reckon*]. 829, 22.

κατάλογος] codicilli militares. τοὺς ὑπὲρ τὸν κατάλογον. emeritos stipendia, militia defunctos, veteranos. 167, 17. album civium. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5. οἱ ἐκ τοῦ καταλόγου ναῦται. nautæ a rep. conscripti, ejusque mercede conducti. 1211, 15. opponuntur illis, quos tu privatim, tuo ære, tuave gratia contraxeris.

καταλύειν] ἀρχὴν κληρωτὴν ψηφίσματι καταλύσας ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ. 608, 1. πάντες ἐβόων λέγοντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι. democratiam everti. 170, 13. τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικόμενοι παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη. 252, 24. ὅταν αἱ τῶν παρανόμων γραφαὶ ἀναιρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύεται. 1333, 7. δικαστήρια καταλυόμενα. 647, 13. πατρῴαν καὶ παππῴαν δόξαν αἰσχρὸν ἐν σοὶ καταλύειν. 150, 27. πολλὰ δ' ἔχων ἔτι περὶ σοῦ εἰπεῖν, αὐτοῦ μοι δοκῶ καταλύειν τὸν ἔπαινον. 1411, 13. καταλέλυκα τὸ πλεῖν. desii mare arare. 893, 23. εἰ πρᾶγμα δίκαιον, ὡρισμένον ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου, νῦν καταλύσετε ἐφ' ὑμῶν. 984, 2. ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι. exercitus eo dissolveretur, quod merces non esset. 1188, 7. καταλυθεισῶν τῶν τριηρέων. 1188, 22. 1199, 6. τὴν Θηβαίων ὕβριν ὑμῖν καταλύσειν. 375, 8. καταλύειν παρά τινι. alicujus hospitio uti. 252, 24. 763, 10.

κατάλυσις] τριήρους ὁμολογεῖται αὕτη εἶναι πρώτη, ὅταν τις μισθὸν μὴ δῷ. 1209, 23.

καταμανθάνειν] ἆρά γε ὁρᾶτε καὶ καταμανθάνετε. 660, 21.

καταμαντεύεσθαι] τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι. opinatione mera suspicantes. 1400, 4.

καταμαρτυρεῖν] τίς μου καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν. 377, 25. αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτοῦ καταμαρτυρήσεις. 378, 3. τῶν μαρτυριῶν, ὅσαι ἐκείνου χρήματα ἔχειν κατεμαρτύρουν. 847, 11. καταμαρτυρεῖ αὐτὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξ ἐκείνου γεγονέναι. 1022, 11. 1065, 23. 1187, pen. 1189, 12. 1195, 13. καταμεμαρτυρημένον τἀληθῆ. victum et oppressum testimoniis, iisque veris. 860, 26. κατ' ἀλλήλων καταμαρτυροῦσι. 836, 25. ubi præpositio tantum non redundat. τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε, et, τἀληθῆ κατεμαρτύρησα. 1115. circa finem.

καταμέμφεσθαι] εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφου. 506, 10. καταμέμφῃ σεαυτὸν, tui temet pœnitet, καὶ πένης ὢν οὐκ ἂν ἔχοις τὰς χιλίας ἐκτίσαι. 601, 22. καταμεμφόμενος τὴν ἐμαυτοῦ ἡλικίαν. diffidens ei, de ea desperans. 844, 12.

καταμένειν οἴκοι. 354, 27. ὅσοι, δέον ἐξιέναι, in castra ire, κατέμενον, domi manserant. 577, 3.

καταμιγνύειν] καταμίξετε εἰς ὑμᾶς αὐτούς. 789, 19. καταμίξαι τὴν προῖκα εἰς τὴν οὐσίαν Ἀφόβου. 866, 26.

καταναυμαχεῖν] prœlio navali vincere. κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους. 477, 20.

κατανέμειν θέαν. 234, 23. τὴν ἱερὰν χώραν σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσι. 278, 22. κατανέμεσθαι, de colonis agrum inter se portionibus æquis dividendum curant, vel partiti possident exercentque. 279, 2. κατανεῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους. 1380, pen.

καταξιοῦν] dignum honore habere, deferre alicui honorem. κατηξιοῦτε ταύτην ὁμοίως αὐταῖς μετέχειν τῆς πόλεως. 1383, 11.

καταπατεῖν] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. 88, 2. τὰ ἄλφιτα καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. quamvis non nisi perminutissimas portiones ad mensas aufferatis annonas, tamen tanta cum importunitate et tam conferto in agmine ad eas petendas ruentes, ut præ angustiis spatiorum vosmet pæne conculcetis atque elidatis. 918, 11.

καταπαύειν] τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα ταῖς τῶν ἰατρῶν τέχναις καταπαύεται. 808, 14.

καταπέμπειν λῃστάς. in mare piratas emittere. 162, 11.

καταπεφρονηκότως. 219, 25.

καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ. 569, 5. ὅπως ἡ ναῦς καταπλευσεῖται δεῦρο. 885, 4. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτό. 886, 4. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσεν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθήναζε. 910, 24. εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον οὐ καταπλέουσι. 932, 13. καταπλεῖν μέλλων ἐπὶ τὴν κρίσιν. 1188, 18.

καταπλήσσειν] ἡλίκον πλεονέκτημα μὴ καταπεπλῆχθαι διὰ τὸν βίον. 979, 4.

κατάπλους] ἐπειδὴ ὁ Σικελικὸς κατάπλους ἐγίγνετο. ut classis frumentaria e Sicilia Athenas pervenit. 1285, 21.

καταπολιτεύεσθαι] astutis strophis circumvenire. 102, 22. 442, 21.

καταποντίζειν] κατεπόντισαν ἐπιδόντα ἀποσφαττόμενον τὸν υἱόν. 677, 6. 888, 17.

καταποντισταὶ et λῃσταὶ copulantur ut similes inter se. 675, ult. 676, 3.

καταπράττειν] exsequi, effectui dare. τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα. 254, 13. ex animi sui sententia conficere. 309, 7.

καταπτήσσειν] κατέπτηχε μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντα ἀποστροφήν. 21. præ metu sese demittunt et subjiciunt. *sie schmiegen sich* [*they cringed*]. 42, 21.

καταπτύειν] τίς οὐχὶ κατέπτυσεν ἂν σοῦ. 295, 8.

κατάπτυστος] οἱ κατάπτυστοι Θετταλοί. 240, 9. 559, 23.

καταρᾶσθαι] ὅσα ἂν οὐδὲ καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὗρε, τοσαῦτα πεπονθέναι κακά. 188, 12. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται. 270, 20. τῷ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν. 319, pen. καταρώμενος [subaudi σαυτῷ] καὶ διομνύμενος. 320, 7. καταρᾶσθαι τῇ πατρίδι. 381, 15. ἐν τῷ δήμῳ κατηρῶ Φιλίππῳ. 435, 2. οὐδὲ, ἃ καταράσαιντ' ἂν οἱ ἐχθροὶ, ποιοῦντες. 617, 23. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κήρυξ, οὐκ εἴ τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ. 653, 5. τὸ καταράσασθαι συμβουλεύοντι ἴσως ἔστ' ἄτοπον. 1440, ult. ἃ γάρ τις ἂν καταράσαιτ' αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. 1489, 2.

κατάρατος] πρὸς τοὺς καταράτους Μεγαρέας. 175, 24. τοῦ καταράτου Κυρηβίωνος. 433, 21.

καταῤῥαθυμεῖν] τὰ κατεῤῥαθυμημένα ἀναλήψεσθε. per secordiam amissa recuperabitis. 42, 14. 765, 13.

κατάραττειν (quod est ab ἀράττειν), vel καταῤῥάττειν (quod est a ῥάττειν)] cum vi, impetu et celeritate dejicere, proturbare. κατέῤῥαξεν εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας. 675, 19.

καταῤῥεῖν] περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ. in semet et per semet dilabuntur. 21, 4. τὸ καταῤῥέον τοῖς χωρίοις [id est, εἰς τὰ χωρία] ὕδωρ. 1274, 16.

καταῤῥηγνύειν] οὐδὲ κατεῤῥήγνυε τὰ παρασκευαζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτήν. 535, 2.

κατάρχεσθαι τῶν ἱερῶν. 552, 3.

κατασιωπᾶν] *dazu stille schweigen* [*to be*

silent about]. πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὰ μήτ' ἀληθῆ μήτε δίκαια τῶν ἐγκλημάτων, οὐ κατασιωπᾶν, ἀλλὰ απεαχρῆμα ἀμφισβητεῖν εἰώθασιν. 1035, 6.

κατασκάπτειν Πορθμόν. 248, 15. ἀνάγκη ἦν ἡμῖν ὁρᾷν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα. 361, 22. τὰ τῶν Φωκέων τείχη κατεσκάπτετο, οἱ δὲ Θηβαῖοι ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες. 445, 25. κατασκάψας τὴν Ἑστιάνειαν. 1343, 8.

κατασκεδαννύναι] ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας. 242, 13. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεούρουν. 1257, 17.

κατασκευάζειν] apparare, instruere, expolire, exornare, armare, convenienter, aut necessitati rei, aut commoditati, aut decori, aut proposito cujusque, præsertim solerter, artificiose, et sæpenumero quoque malitiose. Primum videamus exempla usus honestioris, vel etiam ancipitis, tum improbioris quoque videbimus. Usurpatur itaque κατασκευάζειν ἀγῶνα. 1020, 3. 1025, 10. ὁ δὲ οὐδὲν δεόμενος τριήρεις κατασκευάζεται, καὶ νεωσοίκους οἰκοδομεῖται. 80, 19. κατασκευασθέντος τοῦ ἀγῶνος τοῦτον τὸν τρόπον. certamine ad hunc modum condicto inter nos atque comparato. 1176, 3. κατασκευάζειν τὸ θρυλλούμενον ἀπόρρητον. 19, 27. ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ἑαυτῷ. 246, ult. γνῶσιν. efficere fraudulentis machinationibus, ut sententia pronuntietur. 544, 3. γραμματεῖον λελευκωμένον καὶ οἴκοθεν κατεσκευασμένον. quod testis secum in forum attulit, domi jam comparatum, ut statim sine ullo ulteriori apparatu posset produci et exhiberi. 1132, 9. γραφήν. 547, 27. ἀσεβείας γραφήν. 593, 14. 702, 6. ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 248, 13. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 995, 8. ὅσα ἦν αὐτῇ ὑπ' ἐκείνου κατεσκευασμένα περὶ τὸ σῶμα ἱμάτια καὶ χρυσία. 1356, pen. κατεσκεύασα τὴν ναῦν ἰδίοις σκεύεσιν ἅπασι. instruxi armamentis omnibus de meo. 1208, 17. κατασκευάσαι σαυτῷ καὶ ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν. 1218, 9. οἷς κατεσκευασμένην ὁρᾶτε τὴν πόλιν et τὰς ἰδίας οἰκίας. 689, 18. et 21. τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμενα ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς. 409, 6. πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον οἷς ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι. 293, 2. κατεσκεύακε τὴν πόλιν αὐτοῖς. 691, 1. ἔπραττον, ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεται, καὶ κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν. 126, 21. κατασκευάζειν πρᾶγμα τῇ πόλει ἀλυσιτελές. 622, 26. πρόκλησιν. 1113, 20. ἡγοῦμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι. 14, 26. οὐδ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ἄφθονα ἦν ὀθόνια καὶ στυππεῖα καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης. 1145, 7. τριήρει χρῆσθαι πρὸς πάντα εὖ κατεσκευασμένῃ. 1220, 10. κατασκευάζειν τυραννίδα. 246, ult. κατασκευάζων ὁ Δράκων φοβερὸν καὶ δεινὸν τὸ ἄλλον ἄλλου φονέα γενέσθαι. 505, 12. τέχνην ταύτην κατεσκευασμένη. quam artem ipsa sibi commenta erat, solerter excogitaverat. 1351, 8. Sæpissime sequiorem in partem usurpatur, pro comminisci, confingere, falso prædicare, facere verbis hominem, aut rem, alium, aliamve, quam reapse sit, consuere dolos, subornare falsos testes, aliosve similes nequitiæ administros, per quos tute tuum inimicum vexes. παροίνους μέν τινας καὶ ὑβριστὰς οὐ κατασκευάσει, ἀγνώμονας δὲ καὶ πικρούς, oratione nos facit, h. e. falso nos jactat esse importunos, scævos, acerbos. 1261, 22. ὄντων γὰρ ἡμῶν τοιούτων, ὁποίους τινὰς ἂν καὶ σὺ λόγῳ κατασκευάσῃς. 1126, 19. κατασκευάσας, mentitus, ὡς ἐγὼ εἰμὶ αἴτιος, me esse auctorem, vel in culpa. 550, pen. εἰ δὲ μὴ ποιοῦντος σοῦ, [scil. ταῦτα] κατασκευάζουσι, ex condicto atque comparato inter se criminantur, καταψευδόμενοί σου. 558, 26. ὁ γὰρ οἷς ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ. 115, 11. εἰ δὲ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου ἐπιστεύθη παρ' ὑμῖν. 593, 10. εἴτε γὰρ ἦσαν ἀληθεῖς [αἱ συμφοραί,] οὐ σοὶ ῥητέαι [scil. ἦσαν] — εἴτε μὴ προσηκούσας [scil. τοῖς λοιδορηθεῖσι] κατεσκεύαζες. 612, 17. κατασκευάζειν οὐδὲν ἄλλο ἢ — machinari. 1047, ult. χρέα ψευδῆ. 1048, 18. διαθήκας ψευδεῖς ἥκον κατεσκευακότες. quas tabulas ipsi subjecerant. 1051, 12. τεκμηρίῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐχρώμην, ὡς κατασκευάζουσιν, [scil. καὶ αὐτά]. 1105, 14. κατεσκευάκασι πᾶν τὸ πρᾶγμα. 1107, 19. διαθῆκαι κατεσκευασμέναι. testamentum subditiium, commentitium. 1107, ult. ἐκ τοῦ τούτου τρόπου πάντα ἐλέγχεται πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα. 1114, 17. κατασκευάσαντες ὀρφανούς, ἢ ἐπικλήρους. commenti a semet ipsis subjectos et subornatos quosdam orbos et orbas heredes patrimoniorum, qui nulli essent. 1255, 15. πολιτείαν αὑτοῖς κατασκευάζειν. ne sibi per fraudem et nefas arrogarent nomen et jus civitatis, cives se gererent, qui non essent. 1381, 16. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισταὶ φανήσονται. præsentes antestabar, me nihil palorum fixum hic cernere, eosque id meminisse jubebam, quo testari mihi possent, si postmodum fiat, ut creditores exsistant et cooriantur submissi, et subornati, precibusve inducti, ut se simularent in hos fundos pecunias credidisse. 1047, 24. τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἑαυτοῦ κατεσκεύασεν subornavit, ἀμφισβητεῖν μοι τῶν χωρίων. 1272, 6. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι καὶ πρότερον ἐπιβουλεύων μου τοῖς χωρίοις, τὸν ἀνεψιὸν κατεσκεύασε. 1281, 12. πῶς οἷόν τε τούτους ἅπαντας, μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντας [scil. συγγενεῖς ἐμοῦ] κατεσκευάσθαι. qui fieri potest, ut hi omnes, tot numero qui sint, si consanguinei mei reapse non essent, adducerentur, impellerentur gratia, precibus, fraude et machinationibus meis, ut se consanguineos meos falso ferrent. 1306, 4.

κατασκεύασμα] causa conficta, criminatio insidiosa et mendax, astuta machinatio. 147, 9. 555, 3. 624, 24. τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. figmentum hoc, mimus hic testamentarius. 1109, 18. b) opera, quibus urbs exornatur. τὰ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ κατασκευάσματα. 689, 15.

κατασκευασμὸς] callida machinatio. 705,3.

κατασκευὴ] *Hausrath* [*household furniture*], supellex domestica. κατασκευὴν τῆς οἰκίας τὴν οὖσάν μοί ποτε ᾤοντο καταλήψεσθαι. 1155, 21.

κατάσκοπος οὗτος αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει. 273, 2.

καταστασιάζεσθαι] dicitur is, qui ab inimicorum contra se conjuratorum numero, machinationibus, pertinacia, importunitate, immanitate, et potentia in rep. opprimitur, ut jus, quod ei sit certissimum atque luculentissimum, tamen obtinere nequeat. καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου. 1081, 12. συγκεκοινωνήκαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεστασιασμένοι. 1299, 20. 1301, 13. 1304, 3. 1328, 22.

κατάστασις] constitutio, h. e. forma, status rerum. ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει. 245, 24. αὕτη ἐγένετο τῶν περὶ Θήβας πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη. 291, 9. b) constitutio, seu actus constituendi, sistendi coram, exhibitio, præstatio. τὴν κατάστασιν εἶναι τῶν ἐγγυητῶν, id est, ἐξεῖναι καταστῆσαι ἐγγυητάς. 727, 5. et 14. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον [scil. δίκην] ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως, ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς. defert me ad ærarium, h. e. in ejus tabulis nomen meum scribendum curat, ut ærarii, propterea, quod causa cecidissem, ubi actum esset de rebus postulatis coram sistendis, ubi multatus essem. 610. drachmis, tametsi ne citatus quidem in jus fuissem. 1251, 3. Conf. p. 1283, 26.

καταστρέφειν] in Medio, sub potestatem suam redigere. 12, 22.

κατάστρωμα] tectum navis, *Schiffsverdeck* [*a ship's deck*]. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας. 910, 9.

κατασχίζειν] κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων. 540, 2.

κατατάττειν] deputare, delegare, constituere. κατατάττοντάς με καὶ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν. 773, 17. κατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ αὑτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. decidit, transegit cum municipalibus pro se suoque fratre, ut sibi liceret, æs, quod ipsi duo municipalibus deberent, per otium certis dierum intervallis, vel certis pensionibus, *auf Termine* [*by instalments*], dependere. 1327, 6.

κατατείνειν] κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου. distentus, distractus, excruciatus. 1172, 14.

κατατιθέναι] deponere, dependere, præsenti numerata pecunia luere, vel reluere furta. τῶν χρημάτων [de summa vobis debita] δραχμὴν οὐ κατέθηκαν ὑμῖν. 705, 6. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθείς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι [offert], καταγελάσει. 563, 27. ἢ ὅσον καταθεὶς παύσεται τῆς ὕβρεως. 564, 2. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν. 1377, 23. κλέμμα] μηδ', ἃ κλέπτοντες φανερῶς ἐλήφθησαν, καταθῶσι. 700, 20. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 18. οὐ γάρ ἐστιν ὄφλημα, ὅ,τι χρὴ καταθέντα ἐπίτιμον γενέσθαι. 546, pen. οὔτ' ἂν καταθῆτε, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. 185, 25. οὐδ' ὅσων ἂν τιμὴν καταθέντες δούλους κτήσωνται. 530, 8. κατατιθέασιν αὐτῆς τιμὴν τριάκοντα μνᾶς. 1354, 16. ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσαντο μὴ καταθεῖναι. quæ æra debita quominus dependeret, ipsos dominos [creditores] per tam longinquum tempus variis strophis ludificatus est. 988, 7. τὴν ὠφέλειαν εἰς μέσον καταθείς. 488, 13. In Passivo. ἢ νῦν εἰσὶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν [subaudi ἐκεῖ] κατατεθῶσι. illuc conjiciantur. 720, 20. In Medio. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν. operam dabant, vel auctores erant, ut deponerentur ibi asservanda. *liessen niederlegen, aufheben* [*to cause to be deposited, laid up*]. 121, 21. κἀκεῖνα [τὰ γράμματα] πάλιν κατασημηνάμενοι, παρ' Ἀριστογένει κατεθέμεθα. 1034, 21. ἵνα μὴ διπλᾶ κατάθωνται, ἃ οὐκ ἠδύναντο ἁπλᾶ. 1484, 16. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτόν. magnam apud eum inire gratiam. *einlegen, verdienen* [*to gain, to merit*]. 193, 22. τὰ ὅπλα. 84, 17. 216, 9. ὅπως ἐβούλοντο τὸν πόλεμον κατέθεντο. componebant. 425, 26. παρ' ᾧ κατεθέμεθα τὰς συνθήκας. 1170, 16. χάριν. promereri, inire gratiam, velut arrham reddendæ gratiæ penes eum deponere, aut semen quasi mutuorum officiorum spargere. 416, 5. καταθέσθαι χάριν πρὸς αὐτὴν τὴν ἄνθρωπον. 1351, ult. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι. 626, 7. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. operam daturus, vel effecturus, impetraturus, ut magistratus nos in custodiam mitteret. 1284, 2. γέγραπται

τοῦτον τὸν τρόπον, ὃν [id est, καθ' ὃν γεγραμμένα τινὰ] τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο. ad calamum dictet, a librario suo excipi et in chartis exarari jubeat; vel etiam ipse exaret. 1401, 19.

κατατιτρώσκειν] ὑπὲρ τοῦ μείζω ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν, κατατετρῶσθαι πᾶν τὸ σῶμα. 158, 7.

κατατρίβειν τὴν ἡμέραν δημηγορῶν. 1301, 22.

κατατυχεῖν] votis et spe potiri. 288, 2.

καταφαγεῖν] e Demosthene videtur Hermogenes p. 252, 17. citare hoc: ἐσθίων κατέφαγε.

καταφαίνεσθαι] pro simplici φαίνεσθαι aut δοκεῖν. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23.

καταφάναι] a φημί. καταφαίην ἂν ἔγωγε. aiam. 614, 22.

καταφανὲς οὐ βουλόμενοι ποιῆσαι τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας τὸ καταλειφθέν. 826, 15.

καταφανῶς οὑτωσὶ ἐξελέγχονται. 932, 9.

καταφέρειν] μηκέτι καταφερέτωσαν [τὸ ἔγκλημα] ἀπὸ τούτου [τοῦ διαιτητοῦ] ἐφ' ἕτερον δικαστήριον. 545, 9. supellex, quæ διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη, e superiori tabulato in inferius deducta, vel delata fuerat. 1158, 15.

καταφεύγειν] construitur cum εἰς, ἐπὶ et πρός. καταφεύγειν εἰς τοῦτο τἀκριβὲς οὐκ ἠθέλησεν. ad hoc certissimum cognoscendi veri adminiculum descendere noluit. 874, 8. εἰς τὴν ἄνθρωπον καταφεύγων. ad ancillæ confessionem confugiens, et in ea acquiescens, eique totam rem permittens. *es alles darauf ankommen lassen [to let it rest entirely on that]*. 1143, 15. καταφεύγομεν εἰς ἕνα, ἢ δύο ἀνθρώπους. solos eos testes ederemus. 1305, 27. καταφεύξεται εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὡς μέτριον καὶ σώφρονα. 793, 11. μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον [*es auf die Tortur ankommen lassen, to let it come to the torture*]. μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντες. 879, 26, 1153, 15. εἰς τοὺς μεγίστους ἐλέγχους. 852, 23. εἰς τὴν τοῦ βίου μετριότητα καὶ σωφροσύνην. 793, 1. εἰς ὅρκον. 1148, 12. οὐκ εἰς τὰς ἰδίας προφάσεις, ἀλλ' εἰς τὰς Ἀμφικτυονικάς. 280, 18. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι [id est, φανερὸν πᾶσιν ἦν, ὅτι ἀναγκασθήσονται] ἐφ' ὑμᾶς καταφεύγειν. constabat inter omnes futurum esse, ut Thebani cogerentur ad vos receptum habere. 231, 17. οὐ διὰ ταῦτα προεῖντο τοὺς καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτούς. 258, 17. ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν ἔδωκεν ὁ νόμος. 892, ult. καταφεύξεται πρὸς ὑμᾶς. 100, 4. καταφεύγων πρὸς τούτους ὄντας συγγενεῖς. 1307, 21.

καταφρονεῖν] ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. nihil rerum omnium negligendo, neque existimando quicquam esse tam minutum, ut cura sua sit indignum. 472, 4. καταφρονεῖν ὑμῶν αὐτῶν. 690, 13. ὅσῳ μᾶλλον καταφρονήσουσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἁμαρτήσονται. 1448, 8.

καταφρονητικῶς. 1075, 11.

καταφυγὴν οὐκ ἔχων μεγάλων ἀδικημάτων. 1131, 15. ἀποκεῖσθαι προσήκει τούτοις τὰς τοιαύτας καταφυγάς. receptus, latebras, excusationes, subterfugia. 1263, 20. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ, id est, οὗ καταφεύγουσιν οἱ ἐν ἄλλοις ἠδικημένοι. 1342, 23. καταφυγὴν εἰς ὑμᾶς τῶν ἀδικηθέντων ἐποιήσατε. 1301, 7. τὸν δῆμον — ὃς τοῖς ἀτυχήσασι κοινὴν ἀεὶ ἔχει καταφυγήν. 1477, 13.

καταχαρίζεσθαι] καταχαρίσασθαι πάντα ταῦτα ὑπ' ἐμοῦ πεισθέντας. mihi gratificatos esse per singularem quandam indulgentiam, vel prædilectionem, vel conniventiam. 1031, 23. 1032, ult. καταχαρίσασθαι καὶ προέσθαι τι τῶν τοιούτων. 806, 19.

καταχεῖν, vel καταχέειν] defundere super aliquid. 1123, ult.

καταχειροτονεῖν] οὗ θάνατον κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος. 350, 27. μιᾷ γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ. 515, 3. καταχειροτονήσαντες προδεδωκέναι τὰς ναῦς. cum sublatis manibus declarassetis, vos censere, naves ab illis proditas esse. 1230, 18. περὶ τὰ μυστήρια ἀδικεῖν Εὐάνδρου κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος. 571, 15. καταχειροτονηθὲν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. 578, 24.

καταχειροτονίαν ἐποιήσατο ὁ δῆμος. 516, 7. καταχειροτονίαν τὴν ὑμετέραν προδῷ. 553, pen.

καταχηρεύειν τὸν βίον διὰ τοὺς παῖδας. in liberorum gratiam ætatem degere in conditione viduæ. 852, 15.

καταχρῆσθαι] τοιαύτη καταχρῆται ἀπολογίᾳ. 1203, 8. τῷ λόγῳ καταχρωμένους ἐνοχλεῖν. 212, 1. τοὺς αὐτοὺς λόγους λέγειν, οἷσπερ νῦν κατακέχρηται. 939, 5. susque deque jactat, creberrime ad ravim, cum fastidio et odio ingerit. 1062, 14. 1141, 27. 1151, 7. temere, verbotenus tantum asseveret, non reapse approbet. 1195, 22. 1197, 21. καταχρήσασθαι τοῖς ξύλοις εἰς τὴν οἰκοδομίαν. 1194, ult. οὐ δεῖ τῷ πιστευθῆναι — εἰς τὸ μεῖζον δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι. 430, 11. μᾶλλον προϊδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ [scil. τῇ προθυμίᾳ]. 1457, 11. κενῇ προφάσει κατεχρῶ ταύτῃ καὶ ψευδεῖ. 277, 17. καταχρήσεσθαι τούτοις ἔμελλε τεκμηρίοις. 1148, 3. 1201, 14. simpliciter usurpatur hoc v. sine λόγῳ, aut προφάσει. κατεχρήσατο πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι ἐγὼ — jactabat ad judices. 1179, 7. Cum accusativo. τὸ ἀργύριον τὸ πεπορισμένον — ἐνταῦθα κατεχρησάμην. in hæc impendi. 1154, 16.

κατάχυσμα] τὴν δέσποιναν γῆμαι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχειν. 1123, ult.

καταχωνεύειν] colliquare, *einschmelzen [to melt]*. 617, 22.

καταψεύδεσθαι] τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων χειροτονεῖν. plebiscitum legatis Philippi mendaciter ea imputans, velut ab ipsis dicta, quæ non dixissent. 81, 13. v. et versu 18. τὰ πλεῖστα κατεψεύσατό μου. 228, 9. 229, 2. τῶν προγόνων. 493, 10. σοῦ. 558, 26. 559, 14. κατεψευσμένοι πάντα εἰσὶν ἡμῶν. 1274, 4. ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ κατέψευστο. ipse, velim ea in mala incidat, si quis ea de me sparsit mendacia, ob quæ pessum ivi. 1483, 5.

καταψευδομαρτυρεῖν] καταψευδομαρτυροῦμαι. prægravor, obruor multitudine et improbitate falsorum testium. 559, 14. οὐ καταψευδομαρτυρησάμενος. non obrutum falsis prædicationibus testium a me subornatorum. 846, 23. καταψευδομαρτυρηθείς. 904, 17. 1101, 1. initio orat. 1. in Stephanum.

καταψηφίζεσθαι] ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου. 228, 18. καταψηφίζεσθαι τοῦ νόμου. reprobare, repudiare. 507, 6. et 9. κατεψηφίσασθε αὐτοῦ τὰς ἐνδείξεις. condemnastis eum in causis ἐνδείξεως contra eum institutis. 790, 15. πολλὰς ἐνδείξεις ἤδη κατεψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀνθρώπων. 805, 1.

κατεγγυᾶν] αὐτὸν προσεκαλοῦ καὶ κατηγγύας πρὸς τὸν Πολέμαρχον. vadatus esses. poposcisses eum vades. curasses ab eo [Proto] tibi prædes sisti coram tribunali Polemarchi. *du würdest dir von ihm haben Bürgen stellen lassen [you would have made him give you security]*. 890, 9. et 17. κατηγγύησα τοὺς παῖδας. *ich habe Arrest oder Beschlag auf die Knechte gelegt, verkümmert [I have attached, made a seizure of, the slaves]*. impetrato prætoris edicto cavi, ne quis eos vendere, vel alio quopiam pacto abalienare posset, sed ut mihi pro pignore creditæ pecuniæ traderentur. 895, 21. κατεγγυῶ τὴν ναῦν καὶ τοὺς παῖδας. *ich lege Arrest drauf. verkümmere sie ihm [I lay an attachment upon them, sequester them]*. 895, pen. ἀφαιρούμενος αὐτὴν Στέφανος κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐλευθερίαν, κατηγγύησεν αὐτὴν πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ. *hat für sie gut gesagt, oder Caution gestellet [has been bail for, given bond]*. 1358, 19. ἤκουσα [Athenas] κατηγγυήθη ὡς ξένη οὖσα πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ. 1361, ult.

κατεγγύη] ἐμπεσόντος [scil. εἰς τὸ δεσμωτήριον] ἀνθρώπου Ταναγραίου πρὸς κατεγγύην. *weil er für einen andern gut gesagt hatte [because he had given bail for another]*. quia pro alio quopiam caverat. 788, 17.

κατειπεῖν] cum genitivo, prodere, indicare aliquem. *einen verrathen, angeben [to betray, inform against]*. nominatim appellare de re turpi. 393, pen. κατεῖπεν αὐτὸς [αὑτοῦ, πρὶν βασανίζεσθαι, ὅτι χιλίας δραχμὰς ὑφείλετο. 1171, pen.

κατεπαγγέλλεσθαι] spondere, condicere. κατεπήγγελτο ἑαυτὸν τούτῳ. addixit ei suam operam. 885, 12.

κατεπείγειν] incitare, impellere, cogere, urgere, instare. *drängen, treiben, Noth thun [to urge, drive, compel]*. τοῖς καιροῖς χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον κατεπείγουσι. 220, 7. ἀλλὰ, περὶ ὧν ἴσως οὐδὲν κατεπείγει νῦν ἀκοῦσαι. 705, 23. τὸ τῆς ἑορτῆς κατεπεῖγον. 709, 2. οἱ χρῆσται, creditores, κατήπειγον αὐτόν. 894, 6. συμβουλεύσας ἃ μάλιστα κατεπείγει. 1403, 8. οὐ μόνον πρὸς τὸ τὰ κατεπείγοντα ὁρᾷν αὐτάρκη. 1405, 8.

κατεπιορκεῖν] pejerando causam vincere. ὑπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι παρὰ τῶν, ὡς σὺ, κατεπιορκησομένων τὸ πρᾶγμα. 1269, 24.

κατεργάζεσθαι ἐλέφαντα καὶ σίδηρον. *verarbeiten [to work up]*. insumere in opera inde efficienda. 816, 19. 823, 17. τὴν ἀργυρῖτιν. 974, 28. κατείργασται τοῦτο. perfecit, obtinuit, consecutus est, quod volebat. 1121, 19.

κατέρχεσθαι] redire. ὅθεν τις μὴ ἐξέπεσε τὴν ἀρχὴν, οὐκ ἔνι δήπου κατελθεῖν εἰς ταύτην. 636, 24.

κατέσθειν vel κατεσθίειν] κατέσθοντας τὰ ὄντα καὶ παροινοῦντας. 992, 25. ἃ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίων. 782, 10.

κατέχειν] τοῖς ἥρωσι τοῖς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατέχουσι. 289, 27. τῶν κρατίστων ὀρεγόμενοι, τὰ μὲν διδακτὰ τέχνῃ, τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν. 1413, 24. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν. 1413, 20. ἡνίκα τὰ πλοῖα τούτου κατέσχον. *anhielten, arretierten [to attack, seize]*. 1121, 3. τῷ πολέμῳ κατέχονται. 1207, 23. τὰ πράγματα κατέχειν βίᾳ. principatum, summam rerum. 20, 19. ταῖς ὑποσχέσεσιν ὑμᾶς κατέχων. tenens, extrahens, ductitans, ludificans vos. 608, 7. ἀδίκως τοσαῦτα χρήματα. 842, 21. κατεχόμενοι ὑφ' ὑμῶν καὶ ἐξελεγχόμενοι. *festgehalten [to arrest]*. 935, 11. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. 422, 4.

κατηγορεῖν] οὐδεὶς τῶν φευγόντων κατηγορεῖ ἑαυτοῦ. 33, 8. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον. 230, 7. τίς γὰρ ἂν ἕλοιτο κατηγορεῖν κρινόμενος, ἔχων ὅ,τι ἀπολογήσεται. 407, 18. κατηγορεῖ τοῦ ὅρκου, ὃν ὤμοσα. queritur de jurejurando a me dicto. 1044, 7. τὸ κατηγορεῖν τοῖς πεπραγμένοις ἐστὶν ἐγκαλούντων. 1426, 6. τῶν βεβουλευμένων κατηγορεῖν αἱροῦνται. 1444, 21. παύσασθε περὶ τούτων κατηγοροῦντες ἀλλήλων. 99, 18. τοὺς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων αὐτοῦ λόγους. 369, 3. Cum gemino genitivo, personæ reique. παρανόμων, ἢ

παραπρεσβείας, ἢ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας [subaudi ἕνεκεν] αὐτοῦ κατηγορεῖν. 515, pen.

κατηγόρημα] πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ σοῦ τρόπου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad ea, quæ animi tui moribus vitio dari possunt. 314, 21. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πάντα κατηγορήματα αὐτοῦ. crimina quibus gravatur. 369, 9.

κατηγορίαν στεφάνου καὶ ἐπαίνου νῦν ἥκειν συνεσκευασμένον. 319, 3. ὥσπερ τὸ κατὰ τοὺς νόμους ὀμνύειν, τοῦτ' ἄξιον κατηγορίας ὄν. 1044, 11. ὁρῶν ὑμᾶς ἐμὲ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν. 773, 18.

κατήγορος] κατηγόρους εἶναι νομίζω τῶν ἀδικούντων χαλεπούς, οὐ τοὺς ἐν τοιούτοις καιροῖς ἐξετάζοντας τὰ πεπραγμένα, ὅτ' οὐδεμίαν δώσουσιν [scil. οἱ ἀδικήσαντες] δίκην· ἀλλὰ τοὺς τοιοῦτόν τι συμβουλεύειν δυνηθέντας, ἀφ' οὗ τὰ παρόντα βελτίω γένοιτ' ἄν. 1431, 8.

κατιδεῖν οὐδ' ἐκεῖνο δύναμαι λογιζόμενος. 664, 25.

κατιέναι] ἐὰν κατίῃ τις, ὅποι μὴ ἔξεστι. 636, 19.

κατοικίζειν] εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει. 289, 13. 208, 19. 209, 21.

κατοίχεσθαι] fato suo defungi. τοὺς προσήκοντας τοῖς κατοιχομένοις ποιεῖν [scil. τὰ νομιζόμενα]. 1073, 1. τὰ τῶν κατοιχομένων νόμιμα οὐ περιεῖδον ὑβριζόμενα. 1391, 12.

κατοκνεῖν] οὐ κατοκνήσας εἰπεῖν τἀληθῆ. 142, 17. 622, 16. 844, 11. 1390, 19. 1412, 19.

κατομνύναι] κατωμόσατο. jurejurando affirmabat. 995, 24.

κατορθοῦν] μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν. 322, 16. εἰ κατορθώσειεν, ἣν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὁδόν. 701, ult. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρμένος. 967, 2. οὐ γὰρ ἧττον ὑμέτερον ἔσται τῶν χρησομένων, τὸ κατορθωθὲν, recte et sapienter excogitatum, ἢ τοῦ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντος. 1430, 9.

κατορύττειν] ὡς τέτταρα τάλαντα κατέλιπεν ὁ πατὴρ κατορωρυγμένα. in arca absconsa, conclusa. 830, 6. κατωρύττετο τὰ χρήματα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 859, 9.

κάτω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω. 22, 23.

κάτωθεν] idem quod κάτω. ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. 21, 5. ὁ κάτωθεν νόμος. lex illi modo recitatæ proxima subjecta. 629, 16.

κεγχρεὼν] taberna vel officina metallica, ubi metalla liquata granulantur, h. e. in minutos globulos contunduntur. 974, 16.

κεῖσθαι] κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. forte accidebat, ut æs ab ea pro incolatus jure dependendum, reperiretur depensum et in tabulis pro depenso scriptum. 787, 27. ἔφη τὸ ἀργύριον αὐτοῖς εἶναι κείμενον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. 1156, 19. τὸ τῷ ὑφ' ἑαυτοῦ πρότερον κειμένῳ [id est, τεθειμένῳ] νόμῳ τἀναντία θεῖναι. 720, 13. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο κείμεναι. 791, 6. τὰ τέλη κείμενα ἐκείνῳ. *wenn es sich aus den Zollbüchern wiese, dass er die Ausund Eingangsgebühren richtig gemacht hätte [if it appeared from the toll-books that he had properly accounted for the import and export duties]*. 887, 7. περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων [id est, γεγραμμένων]. 972, 13.

Κεκροπίδαι. 1398, 21.

κενὸς] κενὴ λοιδορία. 19, 11. κενὸν ψήφισμα. 53, 7. κενάς γε χάριτας χαρίζῃ τούτοις. 306, ult. κενώτατον πάντων λόγον λέγουσι. 821, 11.

κέντρον] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

κεράμιον] ἐπ' οἴνου κεραμίοις Μενδαίοις τρισχιλίοις. 926, 6. ταρίχους κεράμια ἕνδεκα. 934, 25. ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίου. 1278, 24.

κεραννύναι] κρατῆρα κεράσαι. 531, 25. πολλαὶ τῶν πόλεων ἀργυρίῳ χρῶνται πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένῳ. 766, 11.

κερδαίνειν] δωρεὰν, ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μηδὲν, ἐὰν λάβω. 402, 4. κερδαίνειν ὃν ἐκεῖνος ζῇ χρόνον. 762, pen, ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν οὗτος ποιήσειεν. 1121, 26.

κέρδος] τίς οὕτω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται. 187, 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προῃρῆσθαι. 1429, 4. κέρδος ποιεῖν τὸν σῖτον. *das Getrayde mit Vortheil absetzen [to sell corn to profit]*. 889, 4.

Κέρδων] Nomen servile. 1252, 28.

κέρμα] κέρματα διδούς. offerens pecuniam. 549, 27.

κευθμών. 315, 22.

κεφάλαιον] οὐκ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἀμελουμένων εὐθὺς τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. extremus finis rei, in quem omnes singulares actiones ad idem genus referendæ exeunt, vel propositus finis, ad quem omnes actiones collineant. 133, 15. δεῖ τὰ αὐτὰ εἶναι κεφάλαια τῆς δυνάμεως. 180, ult. coronis, cumulus impositus. δύο ταῦτα ὥσπερεὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκε. 520, 27. τὸ κεφάλαιον τῶν ἀδικημάτων. 815, 6. τῆς ἐμῆς οὐσίας ὅλον τὸ κεφάλαιον ἀνῃρήκασι. 834, 5. ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν πειράσομαι. 1390, 24. βούλομαι ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπανελθεῖν. 442, 20.

κεφαλὴ] ἃ νῦν ὑμᾶς αὐτῷ ἐπὶ κεφαλὴν δεῖ τρέψαι. 381, 15. μὴ εὐθέως ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσιν. 1488, pen. οἵαν εἰς τὴν

κεφαλὴν αὐτῶν ἀποστρέψειαν οἱ θεοί. 1491, 9. ἃ σοι καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέψειαν εἰς κεφαλήν. 322. 23. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἀναθεῖεν ἅπαντες ἐπὶ τὴν κεφαλήν. 323, ult. ὦ κακὴ κεφαλή. 442, 4. ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή. 552, 22.

κηδεία, κατὰ Δημοσθένη, Julius Pollux. iii. 30.

κηδεμὼν ἡμῶν ἐφάνης. 614, 3. ἐπίτροπος καὶ κηδεμών. 988, 2.

κήδεσθαι τῆς πατρίδος. 96, 25. εὔηθες, τὰ οἰκεῖα αὐτοὺς προεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι. 129, 25. ἐνταῦθα ἡμῶν ἐφάνητε κηδόμενοι. 754, 8. κήδεσθαι φῇ τῆς πόλεως. 760, 17.

κηδεστὴς] interdum uxoris pater, interdum uxoris frater, interdum sororis maritus. δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότοιν, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε. 433, 19. ἕλοιτο ἑτέρῳ μᾶλλον ὀφείλειν, ἢ κηδεστῇ τὴν προῖκα. 867, 12. vitricus. 954, 7.

κηδεύειν] καὶ διὰ τοῦτο κηδεύσειεν αὐτῷ. ideoque se affinitatem cum illo contraxisse. 1372, 25.

κηκὶς] galla, *Galläpfel [gall-nuts]*, quæ usurpantur a fabris cultellariis, ad inducendum nigrum colorem manubriis cultrorum. 816, 20. 827, 3.

κηλεῖν] τούτοις κεκήλησθε. 144, 12. ὑφ' ὧν [scil. σχολῆς καὶ ἡσυχίας] κεκηλημένοι. 145, 27.

κῆπος] καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. 1155, 13. ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ. 1225, 14.

κὴρ] labes. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας, ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς ὄψεως προνοηθείς. 1405, 1.

κήρυγμα] δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου. 253, 7. κηρύγματα ποιησαμένου Πορισάδου ἐν τῷ Βοσπόρῳ. per præcones invulgari pluribus locis curasset. 917, 24.

κηρυκεῖον] μόνοις ὑμῖν οὐδαμόσε ἐστὶν ἄνευ κηρυκείου βαδίσαι. 1232, 4.

κῆρυξ] ὅταν Ἀλέξανδρος ἦλθε περὶ τούτων κῆρυξ. internuncius, interpres, conciliator. 68, 15. τῷ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν. 319, pen. τοῦθ' ὅταν ᾖ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον. 399, 14. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, cantorem si quem deligere velitis, vocem ejus primum exploratis, eumque ad edendum vocis specimen vocatis. 449, 26. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, οὐκ ἐάν τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ. 653, 6. intererat torturæ mancipiorum. 1144. 7. μονονουχὶ ὑπὸ κήρυκος πωλοῦσι τὰ κοινά. 1234, 15. ἣν γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τοὺς νόμους φωνὴν ἀφίησι, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος [scil. φωνὴν] ἐστὶν ἡγεῖσθαι. 285, 10. τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 292, 3. οὐ πρύτανις, οὐ κῆρυξ, οὐκ ἐπιστάτης, οὐχ ἡ προεδρεύουσα φυλὴ τούτου κρατεῖν δύναται. 797, 14.

κηρύττειν] κρύπτει αὐτὸν ἐκείνη τὰς πρώτας ἡμέρας, ἃς ἐζήτουν καὶ ἐκήρυττον οἱ ἕνδεκα. 787, 17. κηρύττων ἐν Πειραιεῖ διατελεῖ. 1081, 23.

κίβδηλον καὶ ἄπιστον ὅλην τὴν πόλιν ποιεῖν. 508, 15.

κιβώτιον] ὕστερον εὑρίσκουσι τὸ γραμματεῖον ἐν κιβωτίῳ τινί. 788, ult.

κιγκλὶς] ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀποῤῥήτων. 776, 17. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις —. 778, 12.

κίναδος] vulpecula, homo nequam, veterator. *eine Canaille [a rascallion]*. 281, 22. τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. 307, 23.

κινδυνεύειν] οἱ πολιτευόμενοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει. 432, 26. κινδυνεύοντα τὴν ἐπωβελίαν [pro περὶ τῆς ἐπωβελίας]. 835, 15. τὴν ψευδομαρτυρίαν. 1033, 1. οὕτως, ἔφη Iphicrates, τὸν στρατηγὸν δεῖν κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γένηται, ἀλλὰ τά. 1457, 16.

κίνδυνος] ὅτι σε οὐ κατέστησαν εἰς κίνδυνον, φιλοκινδυνότατος εἶ ἀνθρώπων. 501, 16. ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶ κινδύνοις. 611, 11. τῷ εἰς ἐμὲ ἥκοντι κινδύνῳ οὐχὶ συμφέρον πρᾶγμα. 1311, ult.

κινεῖν] πάντα κινεῖται, κἂν ῥῆγμα, κἂν στέμμα—24, 6. οὐχ ἥττησθε ὑμεῖς, ἀλλ' οὐδὲ κεκίνησθε. 112, 5. ὅπλα. 216, 8. ὥσπερ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σπάσματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται, 294, 22. ad iram ciere. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. 537, ult. ἱερὰ χρήματα. 615, 22. 755, ult. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι. 1119, 4. τὴν μνήμην. 1489, 11. πέρα τοῦ μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκίνουν. 117, 7. οὐδὲν ὁμοίων ὄντων τῶν νῦν τοῖς πρότερον, οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον, ἢ τὰ τοῦ πολέμου, κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι. 123, 14.

κιστοφόρος, vel, quod alii præferunt, κιττοφόρος. 313, pen.

κίχρημί σοι τῶν ἐμῶν κτημάτων ὅ,τι βούλει. usurpandum tibi concedo. 1250, 11.

κλαίειν δάκρυσι. 872, ult. ὡς κλαύσαιτο Φρυνίων, εἰ ἅψαιτο αὐτῆς. *es sollte ihm übel bekommen, wenn er sich an ihr vergriffe [he would come badly off, if he ventured to meddle with her]*. 1357, 27. κλαιήσει citat e Demosth. Pollux I. 64. ubi Jungermann. in annotat. complures locos Demosthenicos indicat, in quibus hæc forma futuri legitur. Conf. e. c. Nostri p. 980, 23. καὶ τὰ παιδία κλαιήσεται citat ex or. de F. L. Thomas M. v. κλάειν, ubi v. Oudendorp. v. 536.

κλείειν] τῶν ἐμπορίων κεκλεισμένων. 22, 27. κλείσαιτε τὸν Πορθμόν. 236, 16. 389, 5. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοσούτοις ὀφλήμασι.

778, 11.

κλεὶς] clavicula, os corporis humani. τὴν κλεῖν κατεαγότα. 247, 11.

κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων. 236, 2. οὐκ ἔκ τισιν εἶναι τῶν κλεμμάτων. 736, 5.

κλέπτειν] κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος. 422, 9. τοσαῦτα λαθεῖν ἀπ' αὐτῶν κλέψας. 1125, 27. κλέπτων τὰς ἀληθεῖς μαρτυρίας. celans, supprimens. 1136, 25. ἐάν τις μεθ' ἡμέραν ὑπὲρ πεντήκοντα δραχμὰς κλέπτῃ. 735, ult.

κλέπτης] σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατὴρ, εἴπερ ἦν ὅμοιός σοι. 150, ult. ὅστις κλέπτης κακῶν ἀλλοτρίων ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι. 1119, 15. ὁ τὴν δόξαν τοῦ κλέπτης φανῆναι μὴ φυγών. 1120, 14.

κληρονομεῖν τῶν ἀγαθῶν. 171, 24. εἶθ' οὗτοι κληρονομοῦσι [vobis præripiunt, in se transferunt interceptam] τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν. 690, 14. ταύτης γὰρ οὐκέτι τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ. participo. 444, 13. ἀτιμίας. 762, 26. ἐπικλήρου εὐπόρου. 1311, 17. ὧν ἑτέροις προσῆκε κακῶν κεκληρονόμηκα. 1470, 18. κεκληρονόμηκε δύο οἴκων λειτουργούντων. 1046, 4. οὐδενὸς τῶν Ἁγνίου. 1065, 25. τίς τῆς τούτου πονηρίας μετ' ἀρᾶς καὶ κακῆς δόξης κληρονομεῖν βουλήσεται. 800, 8.

κληρονόμος τῆς δίκης. qui loco alterius satisfactionem seu pœnas ab aliquo violatore repetere debet, ad quem devolutum est jus pœnas repetendi. 521, 18. κληρονόμον σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τοῦ πατρός. 603, ult.

κλῆρος] multa ad jus hæreditatum herciscundarum pertinentia habentur in or. adversus Macartatum.

κληροῦν] ἐὰν δ' ἀρχὴν ἡντινοῦν ἡ πόλις κληροῖ. ad sortiendum de honore quocunque tandem admittit. 997, 16. κληροῦν [sortiri judices, h. e. judicia agitare] κλήρων [de causis hæreditatum] καὶ ἐπικλήρων, ὅσοι μῆνες, πλὴν Σκιῤῥοφοριῶνος. 1136, 1. προεκρίθην κληροῦσθαι [sortis fortunam experiri] ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ. 1313, 21. ὑμεῖς αὐτοὶ, πάντων ἄρτι κληρουμένων Ἀθηναίων, καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι βουλομένων ἂν εἰς τουτὶ λαχεῖν τὸ δικαστήριον, μόνοι δικάζεθ' ἡμῖν. 778, 2. εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ, μὴ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων. cum in delectu militari sors de te jaceretur, vota faciens, ut in numero ne esses in castra exeuntium. 558, 15.

κληρουχικὸς] τῶν κληρουχικῶν καὶ κοινωνικῶν. 182, 16.

κληροῦχος. 91, 15. 163, 5. ubi orator colonos ab Atheniensibus in Cherrhonesum missos sic appellat.

κληρωτὸς διαιτητής. 862, 1. ἀρχὴ κληρωτή. 608, 1.

κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον. 351, 2. citatio partium litigantium ad forum. 640, 25. collato versu 22.

κλητεύειν] citare ad judicem, diem dicere. 277, 15. 890, 17. ἀναγκάσω αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτόν. 1354, 4.

κλητὴρ] subscriptor. κλητῆρα οὐδ' ὁντινοῦν ἐπιγραψάμενος. 542, 19. κἀγὼ κλητῆρας ἔχων προσεκαλεσάμην αὐτόν. 911, 14. ὥσπερ κλητῆρες δύο, μόνοι ὄντες. 1017, 6. ὅτι προσεκλήθη ὑπ' ἐμοῦ [ad magistratum], οἱ κλητῆρες μεμαρτυρήκασιν [qui me comitabantur citantem]. 1147, 6. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται. 1251, 5.

κλήτωρ] eodem significatu. κλήτορες. 244, 4. 1147, 6.

κλίνειος] habilis lectis inde parandis. ξύλα κλίνεια. 816, 19.

κλίνη] ὑπὸ κλίνην ὑποδύοιτο. 609, 16.

κλινοποιός. 816, 9.

κλίσιον] cella, popina, taberna, lupanar. *Schenke, Kneipe, Bordel* [*an inn, hedge-inn, brothel*]. 270, 10.

κλοπὴ] οἷον τῆς κλοπῆς. ἔῤῥωσαι, καὶ σαυτῷ πιστεύεις; ἄπαγε. 601, 19. κλοπὴ τοσούτων χρημάτων. 1113, 17.

κλύδων] κλύδωνα καὶ μανίαν τὰ καθεστηκότα ἡγούμενος. 442, 18.

κλώζειν] ἐσυρίττετε καὶ ἐκλώζετε. 586, 17.

κναφεύς. 1259, 1.

κνήμη] ἕλκη ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν. 1248, 27.

κνισσᾶν ἀγυιάς. 530, pen. 531, 6. 1072, 21.

κοῖλος] καταβὰς νυκτὸς εἰς κοίλην ναῦν. 883, 21. ὅτι κακὸν ἐν κοίλῃ νηῒ γίγνεται. 883, 25.

κοινολογεῖσθαι. 273, 1. et 10.

κοινὸς] τὰ κοινὰ [scil. πράγματα, vel ἀναλώματα] διοικεῖν. expensas publicas administrare iisque satisfacere. 15, 21. τὰ μὲν κοινὰ, κοινὰ νομίζοντας, καὶ μετέχοντας τὸ μέρος, τὰ δ' ἑκάστου ἴδια τοῦ κεκτημένου. 143, 5. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου. tanquam locum, vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret. 390, 6. τὸ κοινὸν [scil. θησαύρισμα, vel χρηματοφυλακεῖον] publicum ærarium. 690, 9. οὔτε νῦν εἰς τὸ κοινὸν ἀνενήνοχεν. neque in communem massam hæreditatis intulit. 1030, 13. ἐν κοινῷ βουλευτηρίῳ. communi consensu senatus cum plebe. 257, 3. κοινὸς, civilis, καὶ φιλάνθρωπος. 315, ult. ὑμεῖς μὲν ἐστὲ κοινοὶ καὶ φιλάνθρωποι. 1018, 4. πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια χρημάτων. civile et ad omnes porrectum auxilium pecuniarium. 329, 7. λόγος δίκαιος καὶ κοινὸς [civilis] καὶ ὑπὲρ ἁπάντων. 524, 14. τοὺς κοινοὺς παρελθὼν νόμους. 977, 14. ubi leges, civibus omnibus communes, quatenus cives sunt, opponuntur iis legibus,

quæ propriæ scriptæ sunt certo cuidam civium generi. τῶν ἱερῶν καὶ κοινῶν μετέχειν, subaudi δικαίων. participare divina et civilia vestra jura vobiscum, quæ civibus omnibus sunt communia. 1300, 4. μὴ πείσαντα τὸν δῆμον, μήτε κοινὸν τὸ πρᾶγμα καταστήσαντα. re non ad omnes relata, ut libera possent consilia et arbitria de ea ab omnibus agitari. 1337, 13. τὸ γὰρ ὀρθῶς ὅ,τι πρακτέον ἐστὶ, νέον ὄντα δοκιμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ γνώμης φρονίμου κοινὸν σημεῖόν ἐστι. commune indicium est, perinde hujus, atque illius. 1408, 9.

κοινοῦσθαι πρᾶγμα. inter se communicare. 890, 13.

κοινωνεῖν] μήτε τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθελῆσαι. 381, 27. οὐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 11. μεθ' ἁπάντων τῶν ἀποβαινόντων ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ, κοινωνήσουσιν. 1437, 14. ἦσαν γὰρ ἂν, ἦσάν μοι φίλοι τῶν αὐτῶν [scil. βουλευμάτων, vel κλοπῶν αὐτοῖς] κεκοινωνηκότι. 410, 10. ἐνδεκάζοντας τούτοις καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν [id est, πονηρευμάτων κρυφίων καὶ ἀποῤῥήτων] κοινωνοῦντας. 1335, 7. ubi proverbialis est dictio. μετάλλου. 977, 21. κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου. 1078, 2. ὅλως οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σπουδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν. 808, 17. δικαίως δεῖ τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν. 142, ult. κοινωνεῖν τούτῳ μηδένα μηδενὸς, μήτε πυρὸς, μήτε λύχνου, μήτε βρωτοῦ, μήτε ποτοῦ. 789, 3. κοινωνεῖ οὐδενὶ φιλανθρωπίας, οὐχ ὁμιλίας οὐδεμιᾶς. 786, 3. κεκοινωνηκότες τοιαύτης φιλαπεχθημοσύνης. communem inter se habentes. 1268, 15. Cum dativo. ἀλλὰ τί ταῦτα κοινωνεῖ τῷ γένει. quid hoc facit ad inquisitionem in alicujus genus. 1309, 23. τὸν περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων γνώμην ἀποφαινόμενον κοινωνεῖν δεῖ τοῖς ἀπ' αὐτῶν γενομένοις. participare, sive laudem, sive reprehensionem ex eventis exsistentem. 1436, 11. κοινωνεῖν ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολιτευμένοις. pertinere etiam hoc ad res a me in rep. gestas. 244, 20.

κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι. 118, 14. ἆρά γε μικρὰν ἡγεῖσθε βλάβην τὸ τὸν ἅπαντα βίον ἐν κοινωνίᾳ τῆς τούτου δόξης καὶ τῶν ἔργων εἶναι. 999, 27.

κοινωνικός. 182, 16. v. Harpocr.

κοινωνοὺς ἔχητε καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἀναλωμάτων. 129, 12. ὡς ἄρα ἐγὼ πάντων, ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα. 404, 12. οὓς ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνοὺς πεποίησθε. 431, 19. κοινωνὸς, consors, socius negotiationis. *ein Handlungsgesellschafter, Compagnon* [*a partner*]. 909, 15. 915, 27.

κοινῶς ἐθέλειν ἀκούειν. animo æquo, et ambabus partibus pariter patulo. 1436, 24.

κοιταῖος ἐν τῇ χώρᾳ γίγνεσθαι. ruri manere per noctem, ab urbe abesse. 238, 6.

κοκκύζειν, de cantu gallorum gallinaceorum e Demosthene citat Julius Pollux V. 89.

κολάζειν et τιμωρεῖσθαι copulantur. 122, 22. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25.

κολακεία] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι. 1099, 9. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε. 1128, 16. τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακείᾳ [id est, πρὸς κολακείαν, aut ἐκ κολακείας] ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν, vel προσφιλές]. 127, pen.

κόλαξ] οἱ δὲ τοὺς κόλακας, καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς, μᾶλλον ἢ τὰς μάχας δεδίασι. 155, 6. ὃς εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης. 1121, 5. ὑμᾶς ἀξιοῖ τοὺς αὐτοῦ κόλακας καὶ ὑμετέρους ἡγεῖσθαι φίλους. 1448, 24.

κόλπος] γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα. 322, 14. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον. 1156, 26. περὶ τὸν Ἀργολικὸν κόλπον. 1237, 9.

κομιδὴ] recuperatio amissi. τῆς εὐβουλίας ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδήν. 1416, 7. depensio debiti æris a parte debitoris, vel recuperatio ejus a parte creditoris. οὐκ ἔνι τὴν κομιδὴν γενέσθαι τούτων τῶν χρημάτων. 987, 13. adverbialiter, plane, profecto, prorsus. ἁπλῶς καὶ κομιδῇ τετυφωμένως. 665, 13.

κομίζειν] afferre. ὑπὲρ τοῦ τἀκεῖ χρήματα ὀφειλόμενα, ὡς ἔφη, κομίσαι δεῦρο, λειτουργεῖν. 59, 1. adducere in medium, coram sistere, exhibere. ὅταν τις τὸ σῶμα παραδιδῷ κομίσας. de servo vel ancilla cujus corpus herus ad torturam præbet. 1142, pen. ἵνα κομίσῃ τὴν ἄνθρωπον καὶ παραδῷ μοι. 1143, 10. 1144, 6. In passivo: vehi navi. ὥσπερ ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἱστίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 7. In medio: recuperare, aufferre, lucrari. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε. 42, 13. θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμένων, ἄν τις εἴπῃ κομίζεσθαι. Salamina oportere ab hostibus recuperari. 420, 24. πόθεν οἱ μὲν [morte mulctati] τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ [carcere, exsilio, ignominia affecti] τὸ μὴ δεινὰ πεπονθέναι κομιοῦνται; 792, 15. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀκολουθοῦντα κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. ut me comitatus ad mensam numularii, ibi a me acciperet summam æris, qua mulc[illegible]us essem. 1154, 27. τῇ ὑστεραίᾳ ἐκομίσατο τὸ ἀργύριον τῆς δίκης. æs, quod ipsi sententia judicum addictum esset, ut a me ipsi dependendum. 1162, 17. οὐκ ἀνενηνόχασι, in indicem non retulerunt, κεκομισμένοι ταύτην, cum tamen eam ab illo recuperarint, penes quem oppignerata hæserat. 1031, 9. ἐν ᾗ [epistola] ὑπέσχετο τὴν Χεῤῥόνησον κο-

μιεῖσθαι τῇ πόλει. *wieder dazu verhelfen [to procure again for it]*. 670, 26. 671, ult.

κόνδυλος] ὅταν κονδύλοις. 537, ult.

κονίαμα] καὶ κρήνας, καὶ κονιάματα. 175, 4.

κονιᾶν] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν. 36, 16. ἃ οἰκοδομεῖτε, καὶ κονιᾶτε. 689, 24.

κονιορτὸς] appellatio probrosa Euctemonis. 547, ult.

κοπρὼν, κοπρῶνος] oletum, sterquilinium, latrina: an κοπρώνης, νου] redemtor stercorum in semitis abjectorum. οὐδὲ τῶν κοπρώνων ἐπιστάτας ἑλέσθαι. 785, 13.

κόπτειν] κοπτόμενοι ταῖς στρατείαις. molestissimis et inexplicabilibus militiarum laboribus fracti, macerati. 22, 22. κόπτειν τὴν θύραν. pultare. 1156, 18. μήθ' ὑμῖν ἐνοχλῶ, μήτ' ἐμαυτὸν κόπτω. fatigem. 1439, 18. 1446, 15.

κορδακισμὸς] κορδακισμοὺς οὐ δυνάμενος φέρειν. 23, 13.

κορεῖν] everrere. τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν. 313, 12.

κόρη] virgo, puella nondum nupta. τῆς ἀδελφῆς ἔτι παιδὸς οὔσης κόρης. quorum alterum prius indicat, eam tum adhuc impuberem fuisse, nondum nubilem, alterum posterius, nondum nuptam, neque virum passam. 540, 5.

κόρος] τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα τὸ ἄχρι κόρου. 400, 2. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. continere petulantiam et superbiam ex affluentia copiarum natam. 422, 4. κόρον παύειν. 423, 1.

κόῤῥη] ὅταν ἐπὶ κόῤῥης. 537, ult. Ταυρέαν ἐπάταξεν ἐπὶ κόῤῥης. 562, 9.

Κορυφαῖος ἡγεμὼν τῆς φυλῆς. 533, 24. pluresne ergo erant ἡγεμόνες, quorum princeps Κορυφαῖος appellaretur, an voc. Κορυφαῖος scholium est vocabuli ἡγεμών?

κοσμεῖν] τὸν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα. 321, 14. εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ. 422, 5. κοσμήσαντες τὰ ἱερὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων. 597, 10. κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν. 958, ult. ἐτάχθην κοσμῆσαι τὸν τάφον. 1393, 3.

κοσμιότης] modestia, lenitas orationis. ἐν ἀποῤῥήτῳ δὲ καὶ διὰ κοσμιότητος. 1372, 13.

κόσμος] οἰκοδομήματα μέν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως, καὶ ἱερῶν καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἀκολούθων τούτοις. 174, 20. τὸν ὅλον κόσμον [orbem rerum creatarum] καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 18. κόσμῳ [κατεσκεύασα τὴν ναῦν] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα. 1208, 18. κόσμον χρυσόπαστον ἔχειν. 1217, 20. ὥσπερ εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστῶτος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι. 1396, 15. καὶ γὰρ ταῦτ' ἐκείνοις ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ. eos ornet. 1400, 13. μετὰ κόσμου [id est, κοσμιότητος] καὶ σιγῆς ἀκούειν. 1421, 9. ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος συνταράττεται καὶ διαφθείρεται κατὰ τοῦτον. 775, 18.

κουρεῖον] tonstrina. οὐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων. 786, 8.

κουφίζειν λόγῳ τὰς παρούσας συμφοράς. 1400, 7.

κράζειν] βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς. 271, 11. 294, pen. 784, 19.

κρατεῖν] τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκε Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκε. 112, 3. κρατεῖν τὸν ἀγῶνα. in certamine vincere. 520, ult. καὶ οὐ πάντα γε ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὢν κεκρατημένος. 1010, 18. ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. aut si vel unus intercedat, potior ejus esto sententia. 1069, 4. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ, κρίνεται. 1394, 23. τὰς ἀρχὰς ἁπάσας, ἅμα τῷ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν μετάστητε ἔξω, τῶν νόμων κρατεῖν. gaudere plena potestate jussu legum exsequendi, vim legum exercendi. 776, 24. κρατεῖν τοὺς ἄῤῥενας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀῤῥένων. potiores jure mares esse fœminis. 1067, 7.

κρατὴρ] κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνός. 431, 19. κρατήρων εἴργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον. 505, 15. κρατῆρας ἱστάμεν κατ' ἀγυιάς. 531, 10. κρατῆρα κεράσαι. 531, 25. κρατῆρας ἱστάμεν καὶ χορούς. 1072, 21.

κρατηρίζειν] sacris arcanis initiare, vel imbuere, cratere aquæ pleno, quæ super initiandorum capita effundebatur. 313, 16.

κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι. 381, 12. κατὰ κράτος, luculenter et invicte, ἐξελεγχόμενος τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν. 913, 15.

κραυγάζειν. 1258, 26.

κραυγὴν ἀκούσητε πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. 764, 21. μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ τῆς τούτου κραυγῆς. 1024, 2. κραυγὴν καὶ θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίουν. 1258, 2. κραυγὴ καὶ βοὴ τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπαινίδων ἦν. 1295, 25.

κρέας] τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες. 1078, 23.

κρήνη] κρήνας καὶ λήρους. 36, 17. 175, 4. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πέφυκεν ἐπιλείπειν. 186, 15.

κριθαὶ] τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε. 1039, 12. τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτωκαιδεκαδράχμους. 1045, 4. κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραινομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους. 1278, 21. De κριθίνῳ Demosthene v. Schol. ad Hermog. π. ἰδεῶν, p. 415.

κρίνειν] cernere, secernere, discernere, disceptare, dirimere, rem quamcunque dubiam, ut litem, aut exitum belli. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας. 25, ult. εἰ ἐκρινόμην μὲν ἐγὼ, κατηγόρει δ' Αἰσχίνης, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων, citat Schol. Herm. p. 67, 33. locus est p. 407, 22. χωρὶς κρίνειν [id est, χωρίζειν] τούς τ' εὖ καὶ σαφῶς, καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. 1341, 16. τύχην τὴν οὕτω κρίνασαν τὰ πράγματα. 327, 22. ἀγνώμονος τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα. 1468, 16. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετε. multæ prætensionum, seu controversiarum a solo verbo, vel a sola auctoritate Lycurgi disceptabantur, ut, prout ille quodque, seu affirmaret, seu negaret, seu probaret, seu improbaret, id ita ratum et certum haberetur. 1476, 1. interpretari, ut onirocrita somnia. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστα τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται. cujusmodi est extremum quodque eventum, ejusmodi fuisse etiam superiora omnia instituta judicantur. 12, 17. E fine solemus anteriora interpretari. *Ende gut, alles gut [all's well, that ends well]*. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ θεὸς παραδῷ, κρίνεται. 1394, 24. τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς περὶ θανάτου κρίνεται. *muss über sich Halsgerichte halten lassen. muss über sich erkennen lassen, ob er den Hals verwirkt habe [must be capitally tried. tried for his life]*. 53, 26. κακούργου μὲν κριθέντα ἀποθανεῖν, *nach Urthel und Recht [according to law and justice]*, στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις. 54, 1. κρίνεσθαι ταῦτα, spectari, μὴ τῇ τοῦ προστυχόντος ὀργῇ, μηδὲ βουλήσει. 1263, 4. ἐν οἷς ἅμα κρίνων, κριθήσεσθαι προσδόκα παρὰ πᾶσι. 1417, 8. κρινεῖτε ὃν ἂν βούλησθε, ὀργισθέντες· ἐγὼ δὲ βούλομαι τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς ὀφθῆναι πρότερον ἀμυνομένους, ἢ τοὺς πολίτας κρίνοντας. in jus vocantes, cognitioni forensi subjicientes, vel etiam condemnantes. 1432, 18. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε. 1442, 6. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις. 1467, 14. Sæpe accusare, in jus vocare, diem dicere, reum facere significat. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον. 230, 7. 581, 13. μήτε κριθέντα. sine formali processu juris, ut causa ejus neque ab accusatore ad judices deferretur, neque a reo defenderetur, neque a judicibus decerneretur. 610, 13. ὑπισχνούμενον κρινεῖν, εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δή. 781, 1. ἑπτὰ γραφὰς κέκρικάς με. ibid. 6. ἐκ παντὸς τρόπου τὸν κρινοῦντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν. ibid. pen. τούτῳ μὲν οὖν τοὺς ἐμοὺς μάρτυρας ἔξεστι κρίνειν. 920, ult. περὶ ὧν δ' ἂν μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα καταιτιάσηται, πῶς οὐ δεινὸν, εἰ τοὺς παῖδας ὁ βουλόμενος κρινεῖ. 1306, ult. Denique etiam condemnare significat. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quæ est atrox injuria atque contumelia legum et judicum auctoritati oblata. 215, 4. εἰ τοὺς ἄλλους ῥᾳδίως κρίνων, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις. 581, 13. εἰ διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν τοὺς μὲν θανάτου κρίναντες, τοὺς δὲ στεφανώσαντες φανεῖτε. 1230, pen. οὕτως ἐπαύσαντο οἱ Ἀρεοπαγῖται κρίνοντες τὸν Θεογένην καὶ ὀργιζόμενοι αὐτῷ. 1373, 13.

κρίσις] ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις ἐμοὶ τούτων τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω. e rebus a me in rep. gestis spectandum et arbitrandum judico, rectene ista et convenienter facta et ex vero scripta sint. 244, 14. τὴν δόξαν τοῦ πολέμου τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι. 62, 24. ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις. hoc fatum, vel effatum. 322, 15.

κριτὴς τῶν πεπραγμένων. 17, 16. προδιαφθείρας τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν. 520. 26.

Κρόνια] Κρονίων ὄντων. 708, 13.

κρόταφος] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε. 88, 1.

κροτεῖν] plaudere, assensum plausu significare. 586, 20. pultare, pro κρούειν μετὰ κρότου. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς. 1259, 21.

κρότος] τοσοῦτον κρότον καὶ θόρυβον καὶ ἔπαινον γενέσθαι παρὰ πάντων. 402, 8. 519, 9.

κρύβδην] ἑτέραν δὲ τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερῶς θορύβου. 142, 26. οὐδὲ γὰρ εἰ κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, λήσει τοὺς θεούς. 415, 25. μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξῃ κρύβδην ψηφιζομένοις. 715, 4. 1375, 16.

κρύπτειν] λάθρα καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι τούτους, ἐπράττομεν ταῦτα. 1033, 9. οὐδὲ κρύπτεται τὸ πρᾶγμα. 873, 20.

κτᾶσθαι] πολλοῖς τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ δοκεῖ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον. 16, 3. δύναμιν βεβαίαν. 20, ult. πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι. 25, 23. εἰρήνην τούτοις, ἃ μηδ' ἤλπισαν πώποτε, κτησαμένην. 429, 19. οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων κτῶνται μὲν τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ τῷ μηδενὸς καταφρονεῖν. 472, 2.

κτέανα] οὔθ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων φειδόμενοι κλέπτουσιν. 422, 8.

κτῆμα differt ab ἔγκτημα. 87, 8. κτήματα, fundos, ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ. 239, pen. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν, τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρά. 617, 8. κτήματα περίεστιν αὐτῷ ἀθάνατα, τὰ μὲν τῶν ἔργων ἡ μνήμη. 617, 16. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα. nobis in hereditatem immigrantibus, aut immigrare conantibus. 1090, 8. κτῆμα, peculium, officina, res quæque possidentis propria, ubi negotiatio cujusque suo periculo exercetur, nemine alio interveniente, opponitur τραπέζῃ, vel ἐργασίᾳ, tabernæ numulariæ, ubi p⸗ uniæ alienæ fœnore exercentur, parte lucri alia ad dominum, alia ad numularium redeunte. 947, 26.

κτῆσις] παρόμοιόν ἐστιν ὥσπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. 12, 9. tres modi legitime aliquid acquirendi et possidendi. πῶς ἄν τις γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις τῆς — 165, 8. κτῆσις ἀγαθοῦ. 328, 13. εὐνοίας, ἢ δόξης. 328, pen. πρὸς κτῆσιν χρημάτων ὁ δῆμος οὐδεπώποτε ἐσπούδασε, πρὸς

δὲ δόξης ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν ἄλλο. 617, 10. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν, τοῦ εὐτυχεῖν — καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 5. τὰς κτήσεις τῶν χρημάτων καὶ τὰς τῶν κατὰ βίον ἡδονῶν ἀπολαύσεις παρὰ τοῖς χρηστοῖς ἀνθρώποις ὑπερεωραμένας. 1389, 14.

Κτήσιος Ζεύς. 531, pen.

κυαμεύεσθαι] per sortem creari, de magistratu. 747, 3.

κύαμος] κυάμους ἑφθοὺς βοῶσα κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο. per vicos urbis vagabatur, proclamans fabas venales. Locus hic olim legebatur in libris Demosthenicis p. 270, 27. post πόθεν γὰρ ἄλλοθεν, ut suspicor, una cum aliis quibusdam, quæ Critici quidam, ut nimis putida et plebeia suppresserunt atque cancellarunt, teste Hermogene p. 317.

κυβερνᾶν] ἀλλ' οὔτ' ἐκυβέρνων τὴν ναῦν. 293, 6. 929, 13.

κυβερνήτης] ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασε. 801, 14.

κύειν] τῶν γυναικῶν ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν. 1076, 16.

Κυζικηνὸς] scil. στατὴρ, numus aureus. 570, 15. quantum valeat ad monetam Atticam. 914, 11.

κύκλος] οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ Ἄστεος. 325, ult. κύκλῳ ἐπορεύοντο. sursum deorsum, hac illac, nulla certa itineris via atque ratione, neque proposita, neque observata. 389, 27. κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετ' Αἰσχίνου περιέρχεται. 411, 16. κύκλῳ φεύγων τοὺς νόμους. ab alia lege ad aliam in orbem confugiens, ubi ab omnibus per vices exclusus fuerit rejectus. 731, ult. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισιν. 780, ult.

κυμβίον. 558, 17. 565, ult. κυμβίον ἐξ οὗ ἔπιε. 1156, 25. 1157, 5.

κυνέα] Mütze [*caps*]. οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες. 1377, 10.

Κυνόσαργες] καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [συνετέλουν] εἰς Κυνόσαργες. 691, 18. unde colligitur, eum morem ætate Demosthenis desiisse. 736, 7.

Κύπριος] gentile, non de insula Cypro, sed de Attico quodam demo, seu municipio ductum. 249, 13.

κύπτειν εἰς γῆν. 332, 12.

κύριος] penes quem est potestas, arbitrium, auctoritas, fides rei, cujus est addicere, dedicere, tribuere, denegare, absolvere, condemnare, imperare, vetare, denique penes quem summa rerum est. κύριος αὐτὸς ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν. 36, 27. κύριοι τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι καὶ διὰ τούτων ἅπαντα πράττεται. 37, 1. 175, 16. αἱ τῶν παρακλήτων δεήσεις καὶ σπουδαὶ — ἃς ἵνα κωλύητε — οὐχ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικοῦσι ποιῆτε. ratas faciatis, effectui detis. 341, 12. τὰς συμφορὰς, αἷς δι' ὑμᾶς ἐχρήσαντο οἱ ἄνδρες οὗτοι πάντα τὸν χρόνον κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας. certas, veras, vere factas, perpetuo manentes, quæ rursus infectæ fieri nequeant. 476, 25. (πῶς οἷόν τε τὰ αὐτὰ κύρια καὶ μὴ κύρια εἶναι, citat Schol. Hermog. p. 106, 16.) τοὺς νόμους κυρίους ποιεῖ τοῦ δεδρακότος. locum facit juri civili, ut præcepta ejus in corpore delinquentis plena cum libertate exerceri, et exsecutioni dari possint. 630, 19. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι. potestate armato, consensu Græciæ collata, pro arbitratu suo contributionum modos imperandi. 689, ult. νόμος εἰ κύριος γενήσεται. si sanciatur, rata habeatur, consensu usuque probetur. 700, 8. ἀπαλλαγὴ κυρία. 944, 11. οὐ τηνικαῦτ' ἐλεεῖν, ὅταν οὐδὲν ἔσται πλέον τούτῳ, ἀλλὰ νῦν, ὅτε κύριοι καθέστατε σῶσαι. cum penes vos est eum salvum servare. 962, 19. κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφόν. pro legitimo herede scribi curans. 1054, 17. τούσδε κυρίους εἶναι τῶν χρημάτων. his certum et ratum jus bonorum hereditati relictorum petendorum et usucapiendorum competere. 1067, 3. 11. οὐκέτι τῆς οὐσίας, ἐφ' ᾗ ἐγκαταλέλοιπε τὸν υἱὸν κύριος ὤν. 1090, 22. ἐὰν μὲν ἐπίκληρός τις ᾖ, τὸν κύριον ἔχειν· ei virginem illam jus esse domum ducendi, cui ex jure civili eam in matrimonium petere atque aufferre liceat: ἐὰν δὲ μὴ ᾖ, ὅτῳ ἂν ἐπιτρέψῃ, cui illa virgo se sponte sua permiserit, κύριον εἶναι, illi jus esse eam domum ducendi atque pro matrefam. legitima habendi. 1134, 20. φάσκων ἀεί μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν. ea die, qua sententia peremtoria a judice foret pronuncianda. 1190, 3. σίτου δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ. ei, cujus in potestate ad elocandum, et cujus in tutela esset mulier. 1362, pen. οὔτε τῆς τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. 293, 7. κυρίαν ποιησάμενος [scil. τὴν τῆς ἐξούλης δίκην]. impetrato, ut actio de vi in Bœotum instituta, a magistratu pro legitima et rata declararetur. 998, ult. ἐπεὶ ἧκεν ἡ κυρία τοῦ νόμου, id est, ἡ ἐκ τοῦ νόμου τεταγμένη. 544, 19. τὰ κύρια [scil. μέρη τῆς πολιτείας] ἅττα ποτ' ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων, οὓς ἔδει τούτους κολάζειν —. 424, 11. μὴ κυριωτέραν τὴν τούτων ἔχθραν τῆς παρ' ὑμῶν χάριτός μοι γενέσθαι. 1474, 5.

κυρίως δόντος τοῦ πατρός. *rechtskräftig*, *rechtsbeständig* [*legally, validly in law*]. quod pater tuus illam ei uxorem dedisset, idque ideo, quod ei confessum et haud controversum jus dandi esset. 954, 20. κυρίως filius appellatus is, qui legitime fuerit adoptatus. 1095, 8. λαβεῖν δὲ ἢ κτήσασθαι τῇ πόλει κυρίως ἀγαθὸν οὐδὲν ἂν βούλοιντο. proprium et perpetuum, quod totum sit reip. et unde nihil ad ipsos privatim redeat. 1459, 25.

κύων τοῦ δήμου. 782, 7. τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν. 782, 15. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἐπὶ ποίμνια ἐπιστήσειε φυλάττειν. 807, 3. μείναντες τὴν ἐπὶ κυνὶ [scil. δύντι] ἡμέρας δέκα ἐν Ἑλλησπόντῳ. post occasum Caniculæ. 927, 3.

κώδων] ταῦτα οὗτος μονονοῦ κώδωνας ἐξαψάμενος διαπράττεται. 797, 13.

κωλύειν] ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. 1069, 4. κωλύει οὐδὲν, ἔφη. 1154, 18. οὐδὲν ἂν αὐτοὺς ἐκώλυε τεθνάναι. 1230, 22. οὐ γὰρ ἂν τά γ' ἤδη γεγενημένα κωλῦσαι δυνηθείημεν ἄν. 1432, 27. κωλύειν, μὴ ἐπιτρέπειν. 175, 25. κωλύειν τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην. interdicere, ne exportare auderent. 1040, pen.

κωλυτὴς] εἰ δ' ἔδει τούτων κωλυτὴν φανῆναι. 248, pen.

κωμάζειν. 321, 16. κωμάζει ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσωπείου. 433, 22. ἐκώμαζε [Neæra] μετ' αὐτοῦ. 1356, 1.

κώμη] διῳκισμένους κατὰ κώμας. 366, pen.

κῶμος] pars quædam et ritus Bacchanalium. 517, pen. comissatio. ὡς ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ κῶμον, ἔχων αὐτὴν ἦλθεν. 1356, 4.

Κῷος οἶνος. 933, 15.

κώπη] κώπας τις ὑφείλετο. 170, 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 7.

κωφότης] τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷν. 411, 25.

Λ.

λαβὴ] capulus, ansa. λαβαὶ μαχαιρῶν. 819, 25. ὅπως μήποτε τοῖς ἐπιβουλεύουσι λαβὴν δώσετε. 1420, 9.

λαγχάνειν] adipisci aliquid per sortem, interdum quoque ex necessitate juris civilis, secundum sententiam a judicibus latam, ut honorem, seu magistratum, sacerdotium, hereditatem, jus in judicibus sedendi; item operam dare, ut per sortem id, quod cupis et ambis, tibi adjudicatur, verbo in jure poscere, ut hereditatem, virginem cum hereditate, diem causæ tuæ cognoscendæ. Construitur cum Nominativo, Genitivo, Dativo, Accusativo et Infinitivo. Usurpatur modo simpliciter et nude, modo cum substantivis adjunctis. εἰ ἔλαχον ἱερεὺς, si a sorte sacerdos nuncupatus fuissem, ὡς προεκρίθην, ut antea a municipalibus lectus fueram. 1313, 24. κατιδόντες Θεογένην λαχόντα βασιλέα. regem sacrorum a sorte nuncupatum. 1369, 16. ὁ μηδὲ λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξιόντων, ὅτ' ἐκληροῦ. cum in delectu militari nomen tuum periclitaretur, optabas, ut id in eorum numero, quibus in castra exeundum esset, nullum esset. 558, 14. ubi subauditur εἰς. φόνου ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν, subaudi δίκην. egomet ipse memet cædis patratæ reum agere. 554, 4. ἐλάχομεν τοῦ κλήρου πρὸς τὸν ἄρχοντα. postulabamus in jure hereditatem exhibendo Archonti libello petitorio, quo titulos prætensionum nostrarum exposueramus. 1089, 17. 1090, 24. λαχεῖν ἔδει τῆς ἐπικλήρου [scil. δίκην]. 1136, 4. ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἕτεροί τινες ἔλαχον τοῦ κλήρου τοῦ Κόνωνος. 1173, 3. πρὸς τοὺς εἰληχότας ἡμῖν παρεγραψάμεθα. 985, 1. τέτταρας εἰλήχασι δίκας ἡμῖν. 985, 10. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθείς. 1306, 14. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις. 539, 23. οὐκ ἄν ποτε τὴν δίκην αὐτῷ ἐλάχομεν. 907, 10. λαγχάνουσιν οἱ Πλαταιεῖς δίκην Λακεδαιμονίοις εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας χιλίων ταλάντων. 1378, 10. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι. 912, 2. λαγχάνει βουλεύειν. a sorte creatur senator. 1346, 2. ὁ δ' ὢν ἂν ἀφῇ πάλιν λαγχάνων. 972, 19. πρὸς τὸν βασιλέα μὴ λαγχάνειν. causam ad forum Regis sacrorum non deferre. 1160, 21. πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας [subaudi δικάζειν]. 1136, 9. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν. 1067, 5.

λαγῶ [id est, λαγωοῦ] βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24.

λάκκος] lacus, in quem mustum, seu vinum recens infundebatur, aut derivabatur e torculari. τὸν λάκκον συντρίψας. 845, 17.

Λακωνίζειν. 1267, 22. 1357, 11.

λαλεῖν] τῶν πάνυ τούτῳ λαλούντων ἡδέως. 578, 16. μέγα λαλεῖν. 1124, 26.

λαμβάνειν] verbum creberrimi et multiplicis usus, cujus significationes, quæ sunt numero plurimæ, prout fortuito occurrent, ita alias ex aliis ponemus. nam in hujusmodi verbis vix locum habet ordinis diligentia. amplecti, suum facere, ad usus suos convertere. τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε. 9, 7. adipisci, quoquo modo acquirere. ἂν ὅσα τις λάβῃ, καὶ σώσῃ. 12, 10. λάβοι καιρὸν κατά τινος. 16, 9. τὰς δίκας λαμβάνειν. jus accipere, h. e. sententiæ ab arbitris latæ, vel legum præcepto parere. 79, ult. vincere, domare, subjugare, constringere. ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ. 115, 10. devincire sibi mentes hominum deditas et veluti captas, aut fascino quodam obstrictas. ἐκ τούτων ᾤχετ' ἐκείνους λαβὼν εἰς τὸ μηδοτιοῦν τῶν μετὰ ταῦτα προορᾶν. 239, 17. τὸ λαβεῖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι. 267, 5. λαβὼν αἵρεσιν, optione data, cum ipsius arbitrio permissum fuisset, optare utrum vellet, αἱρεῖται τὸ ἀσπιδο-

σπηγεῖον. 947, 20. οὐ γὰρ ἂν γέλως ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα, incessisset, occupasset, si παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην. 1263, 9. ὡς δ' ἐπανῆκεν ὁ σῖτος, ἄλλην εὐθέως ἔλαβε γνώμην. 889, 10. παρὰ τῶν πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια λαμβάνοντες. 490, 13. καὶ νῦν ἐκγενήσεται, ἐὰν βούλωνται, παρ' ἐμοῦ ἐν ὑμῖν λαβεῖν τὸ δίκαιον. jus suum a me repetere. 1024, 23. ἣν τοίνυν ἕκαστος ἂν ὑμῶν δίκην ἀξιώσειε λαβεῖν, *Recht sich verschaffen* [*to get one's right*], ταύτην νομίζετε κἀμοὶ νῦν προσήκειν. 1127, ult. τῶν μὲν πολλῶν ἐπειδὰν ἁμάρτῃ τις, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε. 155, 12. εἰ μετὰ τοῦ πράττειν ἃ προσήκει, καὶ τὸ λαμβάνειν [scil. τὸ θεωρικὸν ἀργύριον] κατασκευάσεσθε. 166, 16. ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. 294, 22. τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν. 324, 15. ἐν ὅσῳ τὸν νόμον λαμβάνει, scil. ὁ γραμματεύς. interea dum scriba legem a se recitandam in codice legum, aut in farragine schedarum ad hanc causam pertinentium a me ipsi tradita quærit et invenit. 550, 2. λαμβάνειν cum δέχεσθαι conjunctum. οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον ταῦτα οἱ Θηβαίων πρέσβεις. 384, 9. ταύτην τὴν ὀργὴν καὶ νῦν ἐπὶ τουτονὶ λάβετε. 743, 23. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ ληψομένους. 1452, 26. ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν. 319, 11. in potestate habere, tenere, præsertim reum, facinorosum, ut effugere nequeat. de judice corpus delinquentis præsens coram suo tribunali habente, ut de eo pro arbitrio statuere possit. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. 605, 21. τῶν ἀδικουμένων ὅταν ποθ' ὑπ' αὐτοῖς λάβωσι τὸν ἠδικηκότα, τότε τιμωρήσασθαι. 754, 26. τὸν παρὰ τοὺς νόμους λέγειν, ἢ πράττειν τι βιαζόμενον λαβόντες ἀφήσετε. 778, 7. deprehendere in flagitio, vel facinore. οὕτω φανερῶς αὐτὸς σαυτοῦ εἰλημμένος προδότης. 320, 18. δόξετε φθονήσαντες, οὐχὶ πονηροὺς λαβόντες, ἀφῃρῆσθαι. 499, 18. δίκην τὸν ἀεὶ ληφθέντα ἣν προσήκει διδόναι. 526, 7. κανῇ νῦν, ἐπειδήπερ εἴληπται, πᾶσιν ὑπὲρ ἁπάντων ἐστὶ τιμωρητέος. 561, 1. ἐπειδὴ τοὺς νόμους κακουργῶν εἴληπται. 721, 20. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτήμασι πάλιν εἴληπται. 798, 10. δεδώκατε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐὰν μὲν λάθωσιν, ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. 1232, 15. ἐφ' ᾗ μοιχὸν οὗτος ἐτόλμησε λαβεῖν. 1369, 12. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρί. 1367, 2. interpretari, æstimare. παρὰ τὴν ὀργὴν τὰ βουλήματα λαβών. e severitate vestra vestrorum animorum sententias et propensiones arbitrans, vel colligens. 805, 21. ὃ μὲν οὖν ὡσπερανεὶ μάλιστα ἐρωτικὸν τοῦ λόγου λάβοις. habeas, existimes. 1401, 14. accipere, vel exigere largitionem, muneribus corrumpi. λαβὼν ὁτιδήποτε. placatus, sopitus mercedula nescio qua, quantumvis exigua. 784, 20. παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζουσι. 1233, 6. παρ' ὧν οὐδεὶς ἂν ἀξιώσαι λαβεῖν, τοῦτον παρὰ τούτων ἥδιστα λαμβάνειν, πωλοῦντα τὰς γραφάς. 1333, 18. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν, οὔ φασι λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως. negant se quicquam fructus, aut emolumenti a rep. percipere. 1341, 26. ubi etiam λαμβάνειν cum addito χρήματα legitur. ver. 25. In medio: occupare, apprehendere, corripere, potiri. πᾶσαν ἀνατρέψειε τὴν πόλιν, εἰ λάβοιτο ἐξουσίας. 779, 27. δηλῶσαι ὡς εἶχεν εὐνοϊκῶς ὑμῖν, καιροῦ τοιούτου λαβόμενον. 675, 9. λαμβάνεσθαι καιρῷ, adversa rerum quadam conditione, veluti procella opprimi. ὅτι καιρῷ τινὶ ληφθεὶς, καὶ οὐκ ἀδικήματι, τῇ — ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως. 1470, 24.

λαμπρὸς] τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν. hoc est illud nobile argumentum, quo fidit, se effert et jactat. 377, 26. 430, 27. λαμπρὰ φωνή. 403, 16. 405, 16. ὁμολογῶ Μειδίαν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον [ἐν τῷ λειτουργεῖν] γεγενῆσθαι. 564, 11. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός. 329, 24. καὶ ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικά ἐστιν αὐτῶν. 1267, 25. τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἦσαν λαμπροί. 427, 16.

λαμπρότης] magnificentia, liberalitas, in muneribus edendis. τίς οὖν ἐστὶν ἡ λαμπρότης, καὶ τίνες αἱ λειτουργίαι. 565, 21.

λαμπροφωνότατος. 329, 25.

λανθάνειν] ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ. sin autem sensim et sine sensu disperdiderit bona, ignorans, ea sibi inter manus diffluere et contabescere. 12, 11. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25. ὥστε ἕκαστον, ὡσπερανεὶ παρεστηκότος αὐτοῦ, μηδ' ὧν ἂν ἐνθάδε πράξῃ, μηδὲν ἡγεῖσθαι λήσειν. 411, 20. οἱ νέοι, ἄνπερ ὦσι μέτριοι, πάνθ' οὕτω ποιοῦσιν, ὥστε μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι λανθάνειν, ἄν τε μὴ, φανεροί γ' εἶναι τοῦτο βουλόμενοι ποιεῖν. 796, 24. μὴ λαθεῖν διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. ne quotidianis impendiis faciundis carperet pecuniam et sic ea sibi haud sentienti inter manus difflueret. 982, 10. μὴ λήσειν τοὺς θεοὺς, ὅ,τι ἂν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσηται. 1388, 14. λήσομεν ἔργον μισθοφόρων ποιοῦντες. muniis militum mercenariorum fungemur, quamvis ipsi nesciamus. 661, 6.

λαρυγγίζειν. 323, 1.

λάχανον] ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ. 1225, 13.

λέγειν] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. 9, 11. οἱ λέγοντες ὑμᾶς οὔτε πονηροὺς, οὔτε χρηστοὺς ποιήσουσιν, ἀλλ' ὑμεῖς τούτους, ὁποίους ἂν βούλησθε. 176, 25. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα. 488, 21. οὐδὲν αὐτοῖς λέγει. nil cum illis expostulat, nil queritur. 1239, 27. χωρὶς κρίνειν τούς τ' εὖ καὶ σαφῶς καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. 1341, 16. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥᾳστώνην λέγειν ἃ πάσχουσι. 1485, 22. ὡς ὁ νόμος λέγει, id est, κελεύει. 599, 14. ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι. 610, 25. 778, 5. λέγω, pro id est, puta. 1306, 1. λέγειν per ellipsin abest. ante εἶτα deest λέγων οὕτως. 349, 2. καὶ τὴν εἰρήνην, id est, καὶ ὅτι λέγει τὸ ψήφισμα, τὴν εἰρήνην. 356, 4. οὐκ ἀνάσχησθε [scil. λέγοντας αὐτοῦ] ὡς οὐ δεῖ δίκην, ὧν εἶπεν, ὑποσχεῖν. 398, 24. (sic quoque Dionys. Halicarn. L. VII. A. R. p. 1388, 10. edit. Lips. τέλος ἐπήνεγκεν, ὅτι — id est λέγων, ὅτι.)

λεηλατεῖν] τὴν ἱερὰν χώραν, ἐρχόμενοι μεθ' ὅπλων, λεηλατοῦσι. 280, 8.

λεία] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὖσαν ὀφθῆναι. 248, 23.

λειαίνει τραχέα. 423, 1.

λείπειν ἔρανον. 776, 12. ἔλιπε τὴν μαρτυρίαν. deseruit, præstare recusavit testimonium promissum. 1190, 4. τοὔνομα μὲν τῆς τιμωρίας ἔλιπεν ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τὸ δ' ἔργον ἀφείλετο. 728, 10. ἔλιπεν ὁ Φράστωρ τὸν ὅρκον καὶ οὐκ ὤμοσεν. 1365, 21. μὴ λειφθῶ τῷ λόγῳ τῶν τότε γεγενημένων. 1409, 16. λείπειν τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην τάξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ. 200, 14. 737, 25.

λειπομαρτύριον] τιθέντος δέ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. 1190, 6.

λειποταξία. 568, 8.

λειποτάξιον] λειποταξίου γραφή. 547, 27. λειποταξίου προσεκλήθη [scil. κλήσει, vel δίκῃ, vel κατηγορίᾳ]. 999, 12.

λειτουργεῖν τι τῶν καθηκόντων. ad salutem reip. aliquid agere. 1428, 2. ἀξιῶ τοῖς λειτουργοῦσιν ἅπασι χάριν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν. 992, 5. ὥστ' ἀξιοῦσθαι λειτουργεῖν. 833, 26. quo e loco colligitur, quibus in facultatibus non essent nisi singula talenta binave, eos immunes ab onere munium fuisse, qui autem plus in bonis haberent, iis necessitatem functionum incubuisse. λειτουργεῖν a Demosthene usurpari, ut vocabulum proprium, de scenicis, Libero Patri famulantibus, auctor est Julius Pollux III. 143.

λειτουργία] εἰσὶ παρ' ἡμῖν αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι, καὶ αἱ πολιτικαί. quibus soli cives obstringerentur. 462, 14. οὐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, οὔτε οἱ νόμοι ἐῶσιν. 1209, 2.

λεκτικὸς] τοῖς λεκτικοῖς τῶν λόγων. disputationibus illis, quæ destinatæ sunt, ut solummodo ore pronuntientur, non ut literis mandatæ posteris tradantur. 1401, 19. patet ex opposito τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις. vel sunt disputationes, scriptæ quidem illæ quoque, sed populariter, ea oratione, qua in sermonibus cum familiaribus et in vita communi utimur. Conf. Xenophont. Mem. Socr. IV. 3. initio.

λέμβος] διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη. 883, pen. εἰς τὸν λέμβον ἐμβαίνειν. 884, 5. ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ. 910, 12.

λεπτὸς] τὰ λεπτὰ πλοῖα ὑπομενοῦμεν. 219, 14. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν. 1472, 13.

λεύκη] populus alba. θιάσους ἐστεφανωμένους λεύκῃ καὶ μαράθρῳ. 313, 24.

λευκὸν ζεῦγος ἐκ Σικυῶνος. 565, 27.

λευκοῦν] λελευκωμένον γραμματεῖον. 1132, 8.

λεύκωμα] album, tabula rasa. ἀναγράψας τὸν νόμον εἰς λεύκωμα. 707, 12.

Λεωκόριον. 1258, 25. 1259, 6.

Λεωντίδαι. 1398, 4.

λήγειν] λήγων ἐνιαυτός. 731, 10.

λήθη] τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν. 320, 5. μή τινα λήθην — ὑμῖν ἐμπεποιήκῃ. 342, 10.

ληΐζεσθαι. 639, 27.

ληκύθιον. 736, 7.

λῆμα] fortitudo, fidentia animi, audentia. μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος, [subaudi ὑπὲρ, vel ὑπό]. 322, 10.

λῆμμα] quæstus, emolumentum, lucrum. 26, 13. τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε. 37, 24. οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι προσηρτημένον. 60, 3. τοῦτο τοὔνομα ἔχει ταῦτα τὰ λήμματα. munuscula, largitiones, quibus corrumpitur is, cui dantur. 96, 11. οὐκ αἰσθάνονται πάντα μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. 157, 9. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα. 325, 13. οὕτως ἔκφρων ἦν καὶ ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. 380, 14. παντὸς ἥττων λήμματος. qui nulli corruptelæ largitionali resistit. 450, 9. λῆμμα μηδέν ἐστι λαβεῖν ἐμοί. 523, 24. λῆμμα τοῦτο δι' ἔνδειαν, οὐ δι' ὕβριν λαμβάνων. 573, 13. ubi significatur triobolum, quod inter judices dicta sententia discessuros distribuebatur. τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖ λήμματος. 721, 12. πρὸς τῷ λῆμμά τι ἀπ' αὐτῶν μηδὲν γεγονέναι, καὶ αὐτὰ τὰ ὑποτεθέντα ἀπόλωλεν. non solum quæstum, vel usuram inde nullam retuli, sed pignora adeo ipsa quoque perierunt. 822, 12. τὸ λῆμμα τοῦθ' ἕκαστος ὁμολογῶν λαβεῖν. 825, ult. quo loco sensu honesto est usurpatum, pro re summa æris, quam quis acceptam fert. λῆμμα κέρδους. 1105, 24. λῆμμα ἀργυρίου. *Geldpost, die man in Empfang genommen hat* [*a sum of money which one has received*]. 1201, 9. μετέχοντας τῶν λημμάτων. 1335, 4. εἰδότες, ὅτι τούτοις ἀπὸ τῶν λημμάτων [de furtis, rapinis] τὸ μέρος δοτέον, ἐξ ἀνάγκης μείζω παρὰ τῶν ἄλλων αἱροῦνται ἁρπάζειν. 1342, 12. τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος ἀποδόμενος. illas horribiles minas

vili, sordido lucello vendens, h. e. sinens se placari, ut ab accusatione desistat. 1332, 16. πολλοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων γράφοντες πᾶν, ὅ,τι ἂν βούλωνται. *für einerley Preiss* [*at one and the same price*]. sive magni momenti res sit, sive levis, cujus eos auctores fieri quis velit, ad omnia descendere parati, dummodo taxam persolvat, quæ rogationum omnium penes ipsos est eadem. 687, 25.

Ληνίς. 793, 26.

Ληναῖον] ἡ ἐπὶ Ληναίῳ πομπή. 517, 26.

ληξιαρχικὸν] πρὶν ἐν τῷ ληξιαρχικῷ γραμματείῳ τῶν Ὀτρυνέων ἐγγραφῆναι. 1091, 9. τὸ ληξιαρχικὸν αὐτοῖς ἀπώλετο γραμματεῖον. 1306, 21.

λῆξις] μέχρι τῆς ἡμετέρας λήξεως. usque ad eam diem, qua nos actionem in eos sortiti sumus, h. e. capessivimus. 1085, 13. ταύτην δὲ [scil. τὴν δίωξιν] ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι. accusatoris libello accusatorio declarari. 1116, pen. ὅθ' ἡ λῆξις αὕτη τοῦ κλήρου ἐγένετο. cum hæc hac de hereditate oriretur contentio. 1096, 20. παρὰ τοὺς νόμους τὴν λῆξιν πεποίηται. 903, 25. δίδωσι τὴν λῆξιν [libellum accusatorium] Μνησαρχίδῃ τῷ παρέδρῳ. 1332, 14. ἐκ τῆς λήξεως καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς ἕκαστος εἰσήχθη. 727, 6.

ληρεῖν] νομίζω τὸν λέγοντα ληρεῖν. 59, 23. οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον. 146, 2. εἰ πολλά τινος ληροῦντος ἀκούσαιτε. 1421, ult. ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ. 116, 6. εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν. si dicendum id est, quod res est. *wenn man frey von der Brust weg reden, das Kind bey seinem rechten Nahmen nennen, und nicht ein Blatt vor den Mund nehmen soll* [*if one is to speak out openly, to call the child by its right name, to deal candidly*]. 325, 1.

λῆρος] κρήνας καὶ λήρους. 36, 18. 175, 5.

ληστεύειν ἀνάγκη τὸν πόλεμον. bellum gerere, non justis prœliis aperto Marte committendis, sed latrociniis, et piraticis furtis. 46, 14.

λῃστὴς] περὶ αὐτὸν εἶναι λῃστὰς καὶ κόλακας. 23, 15. de jure locorum a piratis occupatorum, cujus sint, ejusne, qui prius ea tenuisset, ante piratas, an hujus, qui latrones ejecisset. 77, 16. sqq. ἐν μέσῃ τῇ Ἑλλάδι αὐξανομένου λῃστοῦ τῶν Ἑλλήνων. 140, 18.

λῃστρικὸν πλοῖον ἔχων. 668, 26.

λῃστρὶς] λῃστρίδων νεῶν. 1237, 10. λῃστρίδες τριήρεις προσέσχον εἰς Μαραθῶνα. 1432, 8.

λίαν] αὗται αἱ λίαν ὁμιλίαι τῶν πολιτειῶν πρὸς τυράννους, id est, αἱ σφοδραὶ καὶ θερμαί. 71, 9.

λιθοκόπος τὸ πλησίον μνῆμα ἐξεργαζόμενος. 1159, 9.

λίθος] οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὔτε πλίνθοις. 325, 22. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν πατάξῃ. 645, 15. λίθῳ, ἢ τῶν τοιούτων ἀμύνηται μηδενί. 1262, 24.

λιθοτομία] ἀνιόντα ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὀψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας. 1252, 8.

λικνοφόρος. 313, pen.

λιμὴν] λιμένας καρποῦσθαι. vectigalia e portubus percipere. 15, 20. τῶν σκευῶν εἴ τι ὑφέλοιτο ἐκ τῶν γυμνασίων, ἢ ἐκ τῶν λιμένων. 736, 9. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας, καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου. noli te illas in latebras recipere, quas aliis occlusisti. 795, 14.

Λίμναι] locus Athenis. 1370, 27. τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371, 5.

λιμὸς] λιμῷ περιεῖδον ἀπολλύμενον. 833, 22.

λιπόνεως] desertor navis. 1226, 15.

litotes] οὐκ ἴσα τοῖς νῦν στρατηγοῖς εἰργασμένους, subaudi, ἀλλὰ πολλῷ μείζω. 172, 17.

λογάριον] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421, 20.

λογίζεσθαι] τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι. 359, 4. ἃ δικαίως ἂν ὑμῖν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι, λογίζεσθαι. 369, ult. οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται. 658, 20. τιμὴν λογισάμενον αὐτῷ τῶν σκευῶν. *er habe ihm das Geschirre an baren Gelde angeschlagen, an statt des Geschirres sich den Werth dafür geben lassen* [*he has valued the utensils to him in ready money, instead of the utensils receiving their value*]. 1148, 20. ἐλογισάμην πρὸς ἐμαυτόν. 1169, 1. λογίζεσθαί τινι βλάβας. 572, 1. ἐλογίσατο ἐκ τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων δεδωκώς, id est, ὅτι δέδωκε. 1187, 26. πρὸς τοὺς — οἰομένους ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι. ipsis ad animum revocare. 63, 12.

λογισμὸς] ἐπειδὰν εἰδῆτε μηδὲν ὑμῖν ἐκ τοῦ λογισμοῦ ἐνόν. nihil vos consiliis efficere posse. 127, 24. μηδένα συμφέροντα παραλιπεῖν διὰ μηδεμίαν πρόφασιν. 187, 20. λογισμὸς τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξετασόντων προσδεῖται. 264, 16. οὐ γάρ ἐστιν οὗτος ὁ τῶν πραγμάτων λογισμός. 304, 5. ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται. 304, 19. οὐδέ γε ἡττήθην τοῖς λογισμοῖς ἐγὼ τοῦ Φιλίππου. 326, 2. ἀλλ' ἔτι γὰρ τότε ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε καὶ προεωρᾶσθε. 398, 6. καὶ ἀπ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ τοῦτ' ἂν ἴδοι τις. 437, 15. τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῇ πρᾶξαι. 527, 16. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν. 668, ult. λογισμὸν λαβών. cum secum subductis rationibus intellexisset. 671, 21. λογισμὸς τοῦ συμφέροντος ἐφ' ἡσυχίας. 1105, 27. λογισμὸν ἀνθρώπινον καὶ εἰκότα λογιζόμενος. 1364, 19. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν [bonam mentem, sanam rationem] ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν. 1438, 11. τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. *ich konnte den Gedanken des Kerkers nicht vertragen* [*I could not endure the idea of prison*]. 1471, 17. εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. quarum exspectatio eos fallat. 1482, 26.

λογιστὴς δίκαιος τῶν πραγμάτων. 11, ult. παρών, ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. recuperatores, qui rationes gestorum honorum a decedentibus repetebant, et exhibitas explorabant. 266, 9. λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν ὑμῖν χρώμενος. 304, 6. 406, 26.

λογογράφος] qui mercede conductus reis orationes scribit coram judicibus habendas. 417, pen. οὐ σὺ λογογράφος καὶ θεοῖς ἐχθρός. 420, 3.

λογοποιεῖν] rumores a se confictos serere. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες. 54, 15. λογοποιοῦσι περιϊόντες. 69, 17. 578, 15.

λόγος] multa significat, et multipliciter usurpatur. a) est oratio, sermo, disputatio. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. 21, 20. ἆρά τις ἡμῖν λοιπὸς λόγος, citat e Demosthene Alexander Num. de figuris sentent. p. 18, 9. verum hæc dictio penes Demosthenem nulla videtur esse, sed pro λόγος, sufficiendum νόμος. οὐ λόγους ἐμαυτοῦ λέγω, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων. 121, 19. τί δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων ἀγαθὸν γέγονεν. 169, 20. τὸν περὶ τηλικαύτης πόλεως λόγον ῥηθησόμενον — παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζους εἶναι δεῖ φαίνεσθαι. 171, 11. λόγον οὐδένα ἐβουλόμην θρασὺν οὐδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος εὑρεῖν. 181, 25. καταισχύνειν λόγῳ μόνον τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν. 260, 2. λόγον εἶπεν οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 17. οἷς ἐστὶν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία. 399, 5. συλᾷν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. mansit illis quidem sua gloria, at tutamen contendisti eam illis eripere, et eripuisti, quantum in te fuit, et quatenus oratione potuit eripi. 442, 5. διακίζειν τῷ λόγῳ. 445, 27. τῶν λόγων τούτους χρὴ δικαιοτάτους καὶ πιστοτάτους εἶναι, οὓς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθεῖς εἶναι. 520, 25. τὸν πρότερον λόγον εἰπόντα ἔξεστι μεταστῆναι. 643, 4. ἐποιήσατο λόγους περὶ τούτων ὁ Δημοχάρης. 818, 8. ἐν τῷ τούτου λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ. 1181, 20. οὐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν. 1462, 11. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. quod obstrepitis, non ideo liberamini tædio orationum ad vos habendarum. nil ideo minus orationes ad vos habentur. 1462, 16. b) expositio rei gestæ. λόγος τοῦ πράγματος. expositio naturæ rationumve rei. 1089, pen. c) ratio, sensus communis, facultas colligendi. *Vernunft* [*reason*], ratiocinium. μηδέποτ' ἐκ λόγου ταῦτα σκοπεῖτε. 783, 2. ὡς καὶ ἔχει λόγον. prout etiam consentaneum est. 1090, 13. d) consilium, deliberatio, exputatio et veluti calculatio, futurorum, aut agendorum. λόγον ἐμαυτῷ διδούς. cum in consilium mecum issem, ipseque a memet rei gestæ causas et rationes repetissem. 1103, 18. e) ratio, *die Rechnung, Rechenschaft, Rede und Antwort* [*an account, &c.*], ut gesti honoris, aut tutelæ, aut pecuniarum quarumque administratarum iis reddenda et approbanda, qui suscipere atque examinare eam jussi sunt. τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τούτων λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τῶν στρατηγῶν. 101, 16. τοῦ ἰδίου βίου παντὸς λόγον διδόναι καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμένων. 227, 26. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων. 371, 19. καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. *auf Rechnung der Tugend und Ehre* [*with respect to virtue and honour*]. h. e. respectu virtutis et gloriæ, earum si ratio habeatur. 385, 11. ἐγγράφειν τὸν λόγον. 762, 14. δοκιμασθεὶς ἐνεκάλουν [accusabam Aphobum] καὶ τὸν λόγον ἀπῄτουν. gestæ tutelæ puta. 868, 5. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐπιτροπῆς. 988, 24. εἰς λόγον καταστάς. vocatus ad rationem reddendam. seu, potitus copia dicendi. 903, 20. περὶ πάντων ἠναγκάζοντο εἰς λόγον καθίστασθαι. rationem reddere. 1029, 7. f) facultas, copia dicendi, causam agendi. λόγον διδόναι. 26, 18. 27, 9. 508, 16. 1220, 20. λόγου τυχεῖν. ad dicendum admitti. audientiam impetrare. copia potiri cum populo agendi. 229, 13. ἐξέκλειον τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους. 349, 5. 371, 14. 622, 19. 764, 26. 1103, 15. ἵν' ἐμαυτῷ ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω, subaudi τοῖς ἐμοῖς ἀνταγωνισταῖς. quamquam ea in re, in copia dicendi puta, si ea potiar, nihilo sim præstiturus adversariis meis, quippe quibus æqualis sit futura dicendi licentia. 73, 18. g) jactantia, loquacitas, garrulitas. ὅσῳ χρῆσθαι αὐτῷ [τῷ λόγῳ puta] ἑτοιμότατα δοκοῦμεν, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν ἅπαντες αὐτῷ. 21, 22. 158, 16. h) causa, res, de qua agitur, certamen, contentio. ἄλλος ἂν εἴη λόγος. alia causa, alia res foret. nonnihil valeret hoc ratiocinium. 114, 23. 168, 11. λόγος ἕτερος οὗτος. causa diversa est ab hac. nil pertinet ad hanc disputationem. 240, 25. οὐ γὰρ ἂν ἡγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους. 206, 27. περὶ τῆς ἡγεμονίας πρῶτος ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι. 477, 24. ἐμοὶ πρὸς τούτους λόγος ἐστί· *ich habe bloss mit ihnen zu thun,*

850, 21. 1113, 4.

μανία] ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας. 404, 9. τοσαύτης μανίας καὶ παροινίας ἐνέπλησε. 424, 23. μανία γὰρ ἴσως ἐστὶν ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν. 536, pen. μανία δεινὴ τὰ κεκρυμμένα εἰπεῖν. 830, 24. ἂν μὴ μανιῶν [scil. ἕνεκα κωλυθῇ τοῦτο ποιεῖν]. 1133, 10. unde colligas, quia in plurali dicitur αἱ μανίαι, insultus, vel raptus, paroxysmos furiosos per certa temporum intervalla redeuntes sic appellari. τίς ἂν οὖν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [furiosam prodigalitatem, sumtuositatem] ὑπομεῖναι. 1217, 21. μανίαν τοσαύτην ἐμοῦ τις ἂν ὑμῶν καταγνοίη. 1319, 5.

μαντεία] τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, οἳ πολλὰς καὶ καλὰς, καὶ ἀγαθὰς, καὶ ἀληθεῖς μαντείας ἀνῃρήκασιν. 1466, ult. ejusmodi vaticinia leguntur p. 436, 23. 531, tota. 1072, 12.

μάντις] φρονίμους ἀνθρώπους καὶ μάντεις εἶναι. 252, 15.

μάραθρον] θιάσους ἐστεφανωμένους μαράθρῳ καὶ λεύκῃ. 313, 24.

Μαραθῶνάδε. 1377, 4.

μάρνασθαι. 322, 10.

μάρτυρ, vel μάρτυς] ἀποδείξητε τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας καὶ μάρτυρας τῶν στρατηγουμένων. 53, 21. ὅσα μὴ δι' αὐτῶν, [scil. γέγονε,] οὐδενὸς μάρτυρος καθ' ἡμῶν εὐπορήσουσι. nunquam poterunt ullum adversus nos testem reperire, vel producere, in ejusmodi causis, ubi non ipsi soli interfuere, (nam in illis mentiri quodlibet ipsis facile est) sed quæ aliis gestæ sint. 1268, 6. μάρτυρος et ἀντιδίκου differentia. 1025, 21. οἱ δ' ἄλλοι μάρτυρες τῆς τούτων εὐδαιμονίας κάθησθε. 172, 8. αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας. 300, ult. τοῖς μάρτυσιν, οὓς οὗτος ἑτοίμους ἕξει μαρτυρεῖν ὁτιοῦν, χορηγῷ Φιλίππῳ χρώμενος. 408, 16. τίνα γὰρ μάρτυρα μείζω παράσχωμαι— 416, 7. μάρτυρές ἐστε τῶν ἑτέρων [id est, ἑτέροις ὑπαρχόντων] ἀγαθῶν, οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι. 690, 16. μάρτυρές εἰσιν οὗτοι, οἷς μηδὲν μέτεστι τοῦ πράγματος. 1025, 22.

μαρτυρεῖν] μεμαρτύρηκεν αὐτὸς αὐτῷ Φορμίων, ὁπότε οὗτοι φασὶν, ἀκούσαντες ἐκείνου ταῦτα μεμαρτυρηκέναι. 1131, 23. τοὺς ῥᾳδίως μισθοῦ μαρτυροῦντας ἐξήλεγχε. 1273, 21. ἀλλήλοις τὰ ψευδῆ. 1268, 14. τοὺς διαθήκην μαρτυρήσαντας διώκων. 1117, 5. μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν. 1131, 4. μαρτυρεῖν ἀκοὴν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι. 1300, 16.

μαρτύρεσθαι] Λυκοῦργος τὴν Ἀθηνᾶν ἐμαρτύρετο. 799, 7.

μαρτυρία] μὴ ἀληθινῆς μαρτυρίας ἐγγράψαι μάρτυρα. 849, 11. μαρτυριῶν πλέον ἢ πάνυ πολλῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐπὶ τῇ δίκῃ. 846, 24. τήν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι ἅμα. 1131, 1.

μάρτυς] v. μάρτυρ.

Μαρωνίτης] pro nota civitatis miserabilis et contemnendæ. 218, 11.

Μασσαλιώτης. 884, 15.

μαστιγίας. 496, 26.

μάταιος] ὦ μάταιε. o stulte, insipide. 784, 10.

μάχαιρα] μαγείρῳ μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει. 784, 11.

μαχαιροποιεῖον. 823, 11.

μαχαιροποιός. 816, 5.

ἡ μάχη] pugna ad Chæroneam singulariter appellatur. 319, 22. ἡ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ et ἡ χειμερινή. 300, 16.

μεγάθυμος. 421, 27.

μεγαλόφωνοι καὶ ἀναιδεῖς ὄντες. 415, 15.

μεγαλοψυχίαν τοσαύτην ἐγγενέσθαι. 247, 18. τῶν ἔργων τὴν μεγαλοψυχίαν οὐκ ἀπέδοντο, id est, τὴν δόξαν τῶν ἑαυτοῖς μεγαλοψύχως πεπραγμένων. 689, 2. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χάριτος τῆς ὑμετέρας τάξει τὴν οἴκαδέ μοι ἄφιξιν γενέσθαι. 1484, 7. οὔτε τῆς ὑμετέρας μεγαλοψυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τοῦτ' ἂν ἀκόλουθον φανείη. 1477, 1.

μεγαλοψυχότερος. 414, 15.

μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττετε. 1465, 16.

Μεγαρεὺς] τότε καὶ αὐτοὶ Μεγαρέα ποιήσονται. 691, 11.

μέγας] τὸν τρόπον, δι' οὗ μέγας γέγονεν. 12, 25. ubi significat ἰσχυρός. opponitur enim τῷ ἀσθενεῖ. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν ἐγνωκώς. 13, 13. νῦν μέγας [id est, εἰς μέγεθος] ηὐξήθη. 19, 18. μέγας ἤρθη, id est, μεγάλως. 20, 9. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ κατ' ἀρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται. 116, 7. παρὰ τοὺς μεγίστους καιρούς. temporibus longe difficillimis atque gravissimis. 470, 12. μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας εἰσί. 490, 27. μείζων μὴ ἔσται τοῦ δοῦναι δίκην. 658, 25. μέγα; μεγάλη. μικρόν; μικρᾶ. id est, εἰ μέγα τις ἠδίκηκε, μεγάλῃ ἐχρῶντο τῇ ὀργῇ. magnum si deliquisset, graviter animadvertebant. μικρόν; μικρᾶ. id est, εἴ τι μικρὸν ἥμαρτεν. si quid levius peccasset, mollius puniebant. 737, 20. dictum hoc Demosthenis, ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα, citat Stobæus p. 55. μέγιστος μάρτυς. luculentissimus, fidissimus, certissimus. 815, 9. 987, 21. μέγα φθέγγεται. 981, 25. μέγα λαλεῖν. 1124, 26. μέγα σημεῖον. 1046, 10. ἄνεμος μέγας. 1213, 27. μεγάλας μαρτυρίας δεδώκασι κατ' αὐτῶν. 1366, 22. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐῤῥύη, καὶ διαβῆναι οὐ ῥᾴδιον ἦν. 1379, 2.

μέδιμνος] μυρίους δίδωσι μεδίμνους ἡμῖν. 467, 7.

μεθημερινοὶ γάμοι. 270, 9.

μεθιστάναι, transferre, πολιτείαν εἰς ὀλιγαρχίαν. 196, 13. μεθεστᾶναι καὶ λελυμάνθαι. ad inferiorem gradum descivisse, ad deteriorem conditionem redactus esse. 500, 21. μεθίστασθαι, vel μεταστῆναι, alio secedere, e conspectu abire. μετάστητε ἔξω. 776, 24. ὁρώμενον οὐκ ἀναπληροῖ, μεταστὰν δὲ μνημονεύεται. 1404, 19. e patria emigrare. ἐκ τῆς τῶν πεπονθότων [scil. ἀδικίαν χώρας] μεταστάντας, εἰς τὴν τῶν μηδὲν ἠδικημένων μετοικεῖν. 632, 19. 643, 5. μεταστάθέντα. in exsilium ire jussum. 802, 16.

μεθύειν] οἵους μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι. 23, 16. μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων. 54, 9. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον. 403, 19. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν. 573, 1. μεθύων ἐπαρῴνει. 658, 15. μεθύων. furiosus. 1010, 26. μεθυούσῃ αὐτῇ πολλοὶ συνεγένοντο καθεύδοντος τοῦ Φρυνίωνος. 1356, 9.

μειρακύλλιον ὢν κομιδῇ. 539, 23.

μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τοῖς οἰκείοις. 1183, 8.

μέλαν] atramentum. τὸ μέλαν τρίβων. 313, 11. ἰσχυρός τις ἦν, μέλας. 537, 16.

μέλει] μέλει γάρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων Ἑλλήνων. 96, 23. τί γὰρ τῷ Ζελείτῃ τοῦτο ἔμελε. 122, 12. μέλει δ' οὐδενὶ τῶν κοινῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 383, 8. τούτοις γὰρ οὐδοτιοῦν ἔμελε. 933, 9. μεμέληκεν αὐτῷ περὶ τούτων ἁπάντων ἀκριβῶς. 1350, 2.

μελετᾷν] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421, 20. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα, οὐκ ἀρνοῦμαι. 576, 18. μελετᾷν εὐθέως τὴν ἀπολογίαν ὑπὲρ ἑαυτῶν. 1129, 9. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾷν, non ex tempore meditari, *nicht alsdenn erst auf die Predigt studieren, wenn man sie halten soll* [*not to be studying for a discourse, when it is to be spoken*], ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι καλῶς ἐπίστασθαι. 1414, 12.

μελέτη] exercitatio declamandi. 328, 15.

μελίνη] ὑπὲρ δὲ τῶν μελινῶν καὶ τῶν ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς. 100, ult. 135, 27.

Μελίτη] locus Athenis. 1258, pen.

μέλλειν] ἡμῶν μελλόντων καὶ ῥᾳθυμούντων περιγίγνεται. 24, 25. τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις. 196, 24. item 506, 26. τὸ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, imminebat, ingruebat, τὸ δ' ἤδη παρῆν. 292, 15. τὸ μὲν τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι [adde ἄδηλον] κοινὸν ἀμφοῖν ὑπαρχέτω. 638, 23. τὰ δὲ κεράμια οὐδ' ἐμέλλησαν οὐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. sperandum non erat, ut serias illas vini unquam curarent navi imponendas; quid? quod ne in mentem quidem sibi venire passi erant, ut hoc facerent. 929, 8.

μέμφεσθαι] οὐδὲν ἔδει κοινῇ ποιεῖν, ὧν ἰδίᾳ μέμφεσθε. 1434, 3. ἄχρι τοῦ δῆλον ὑμῖν ποιῆσαι, ὅτι πολλοὶ μέμφονται. 1476, 9.

μεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῷ. 249, 25.

μέμψις] τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην ἂν ὑμῖν. 1483, 20.

μὲν οὖν] imo vero. quidni potius. aut, ut rectius dicam. ὀψὲ λέγω, χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῴην. 270, 21.

μένειν] pro παραμένειν, in fide et societate rerum manere. 20, 24. μένειν γὰρ ἐξῆν τῷ κατηγοροῦντι τῶν ἄλλων. 33, 10. οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ οὐ μένουσι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα. 50, 26. οὐχ οἷός τ' ἐστὶν, ἔχων ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων. 42, pen. τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλείσετε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν. 49, 17. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων. manens in urbe, quoad lis penderet, vel donec adversarius condemnaretur. 572, 1. οὐδὲ τοὺς μένοντας ἐξελῶ. 746, 26. ubi οἱ μένοντες in urbe manentes, commorantes, opponuntur τοῖς φεύγουσιν, exsulibus. τῶν γυναικῶν ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν. 1076, 16. ἐμένομεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. 1078, 11. μένων ἐπὶ τοῖς οὖσι γονεῦσιν ἐμαυτῷ. 1314, pen.

μερίζειν] ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνου μεμερισμένους. 192, 1. ubi μερίζ. est censeri, numerari, haberi in parte populorum servientium. δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν. 494, 5. μερισάμενοι τὸ ἐμὸν χωρίον μετὰ Φορμίωνος τούτου. 913, 1. ἐπειδὴ δὲ τοὐμὸν χρυσίον ἐμερίσατο. 917, 19. ἠρόμην αὐτὸν, πότερα μεμερισμένος εἴη πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ἢ κοινὴ οὐσία εἴη αὐτοῖς. 1149, 20. μερίζειν τοὺς τόκους πρὸς τὸν πλοῦν. si dimidiam solummodo partem itineris peregeris, dimidiam quoque fœnoris dependere. 1297, 20.

μεριμνᾷν τὰ δίκαια λέγειν. 576, 24.

μερὶς] τῆς ποίας μερίδος ἐβούλετ' ἂν τὴν πόλιν γενέσθαι. 246, 10. ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὔσῃ μερίδι. 286, 27. μερίδα εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν. 537, 8. μερὶς μεγάλη [scil. πρὸς σωτηρίαν] τοῖς ἀδικοῦσι καὶ πλεονεξία ἡ τῶν ὑμετέρων τρόπων πρᾳότης. 574, 8. μερίς. *Antheil* [*a share*], in metallifodinis. 1039, 22. τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες. 1078, 23.

μερίτης] μερίτας τῆς ὠφελείας ποιῆσαι τούτους. 889, 7.

μέρος] pars, particula. Πελοποννησίοις ἅπασι — τὰ δύο μέρη τῆς στρατιᾶς — πέμπειν ἐπιτάξαντες. 1379, 19. ὅτι τούτοις ἐστὶν ἀπὸ τῶν λημμάτων τὸ μέρος δοτέον. 1342, 13. portio rata, competens. τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος [subaudi τὸ αὐτῷ προσῆκον] λαμβάνων. 38, 4. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος. 1031, 15. τῶν δὲ τὰ μέρη κομίζεται. 1031, 16. διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπρᾶξαι. ut attribuerent nostrum cuique certam et competentem portionem eorum, qui reip. armamenta navalia deberent, ut attribuerent, ut ea ab his debitoribus exigeremus. 1145, 19.

εἰ δὲ βούλεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ πλοῦ πεπλευσμένου, δώσω ὑμῖν. partem fœnoris parem modo viæ a navi peractæ. 1286, 26. ἀφικόμενος παρὰ τῶν θείων τῆς οὐσίας τὸ μέρος μετέλαβε. 1304, 16. οὕτω γὰρ διέθηκας αὐτοὺς τὸ μέρος σὺ, subaudi τὸ σόν. pro parte tua virili. quantum in te fuit. 367, 5. ὅτε τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἠξίους νέμεσθαι. partem hereditatis maternæ tibi tuam attribui curares. 954, 19. τῇ ἐπικλήρῳ ἐπιδιδόναι πρὸς μέρος ἕκαστον. pro parte et facultate quemque sua virili. 1068, 4. b) pars hominum, a qua quisque stat, factio, castra. ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι. 323, 8. c) pro τάξει, loco, classe, ordine, conditione rerum. ἐν προσθήκης μέρει. pro accessione, appendice habentur. 22, 4. ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. pro nihilo haberi. 23, 14. ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει γεγένησθε. 37, 4. τὴν ἐπίδοσιν ἐν χάριτος μέρει καὶ δωρεᾶς προσεῖχον τῇ πόλει. 567, ult. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι. 626, 6. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μέρει κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. 638, 5. στρατιώτης ὢν ἐν σφενδονήτου καὶ φιλοῦ μέρει. 668, 24. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει. 668, 26. οὐ δίκαιόν ἐστιν ἐν τεκμηρίου μέρει ποιεῖσθαι τἀδίκημα. 1095, 19.

μεσεγγυᾷν] μεσεγγυησαμένης ἀργύριον. cum certam pecuniæ summam apud mediatorem deposuisset. 995, 21.

μέσος] ὢν μέσος καὶ τελευταῖος καὶ πρῶτός ἐστιν οὗτος. 772, 6. παίει με πὺξ, καὶ ἁρπάζει μέσον, καὶ ὠθεῖ με εἰς τὰς λιθοτομίας. 1252, 9. b) τὸ μέσον] ἆθλα πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ. 41, 24. ἐν μέσῳ ληφθείς. 69, 15. τοὺς συμμάχους οὐκ ἐν μέσῳ κεῖσθαι. 84, 14. εἰς μέσον ὑμῖν γινομένας δείξω. 464, pen. εἰς τὸ μέσον καταθεὶς τὴν ὠφέλειαν. 488, 13. οὐδὲν ἂν ἦν ἐν μέσῳ πολεμεῖν ὑμᾶς πρὸς Καρδιανούς. nil impedisset, quominus bellum vobis gerendum esset adversus Cardianos. 682, 1.

μεστὸς] μεστὴ πολλῶν κακῶν δύναμις. 22, 11. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστή. 300, 23. φυλάττει ὁπηνίκα ὑμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ ἀεὶ λέγοντος. tædio tenemini oratoris, e satietate, et crebritate audiendi orto. 328, 6. τοσαύτης ἀνανδρίας καὶ κακίας ὑμεῖς ὁμολογεῖτε εἶναι μεστοί. 408, 27. ὑπερηφανίας καὶ ὑπερόψεως ἁπάντων ἀνθρώπων μεστὸς ὢν ἔσῃ φανερώτατος. 577, 17. τοιούτων ὀνειδῶν καὶ κακῶν μεστός. 603, 5. τρυφῆς. 1046, 14. ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας. 264, 3. μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν. cum desæviisset. *sich satt gescholten und gekiffen hatte* [*had chidden and scolded enough*]. 1175, 5. πολλῆς εὐηθείας ἐστὶ μεστός. 1482, 27. ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστός. 1489, 10. βίον καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστόν. 150, 11.

μετὰ] μετ' ἀδείας [id est, ἐπ' ἀδείας, vel ἐν ἀδείᾳ] πολλοὺς ἔσεσθαι πονηροὺς ἡγεῖτο. 601, 13. μηδὲ μεθ' ἑτέρων γενόμενοι τὴν γνώμην, μήτε μετὰ τῶν διωκόντων, μήτε μετὰ τῶν φευγόντων. 1246, 8. μετ' ἀληθείας, pro ἐν ἀληθείᾳ. 1306, 3. μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας. 1467, 2.

μεταβάλλειν] In medio: mentem mutare. μεταβάλλεσθαι δόξει καὶ οὐδὲν ἔχειν πιστὸν ἡ πόλις. 205, 21. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες τοῖς δικαίοις ἐμμένειν. 205, ult. 349, 25. 404, 13.

μεταβιβάζειν] ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ἴδωσί τινας. 142, 24.

μεταβολεὺς πονηρίας. 784, 8.

μεταβολὴ] μεγάλην δεικτέον μεταβολήν. 21, 25. τὸ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολάς. 1447, ult.

μεταβουλεύεσθαι] πρὶν ἁμαρτεῖν μεταβουλευσαμένους τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι χρήσασθαι. 1442, 12. παρανοίας κατεγινώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι. 1444, 16. 1456, 16. 1466, 22.

μεταγινώσκειν] sententiam mutare. 278, 7. πολλοὺς ἤδη πολλάκις μετεγνωκότας. 1422, 4. ἀγνωμοσύνη, ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε. 1469, 9.

μετάγνωσις] ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἧττα τῆς προαιρέσεώς ἐστι. 1466, 23.

μεταγράφειν] corrumpere acta judicii, mutando scripta, veris expunctis falsa suggerendo. 542, 8.

μεταδιδόναι] μήτε μεταδοῖεν ὑμῖν ὧν αὐτοὶ προῄρηνται. 255, 15. θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου μεταδοῦναί τινι. 421, 11.

μεταδοκεῖν] mentem mutare, alia consilia capere. μηδ' ἂν μεταδόξῃ ποτέ. 467, 21. μεταδόξαν αὐτῷ. 1241, pen.

μετάθεσις τῶν ῥημάτων. 727, 10.

μεταίρειν] τὸ ψήφισμα ἐπεχείρησαν κινεῖν καὶ μεταίρειν. 395, pen.

μεταιτεῖν παρὰ τούτων [subaudi μέρος τι] ἀφ' ὧν εἰλήφασι. 410, 12.

μετακινεῖν] τὴν πάτριον πολιτείαν μετεκίνησεν ἐφ' ἑαυτοῦ. 688, 26.

μετακομίζειν] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν μετακομίζεσθαι. 368, 10.

μεταλαμβάνειν] μετειλήφατε μὲν ὑμεῖς τὴν σχολὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν. 145, 26. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαβὼν ὄφλῃ χιλίας. 702, 7. διάδεξαι καὶ σὺ καὶ μετάλαβε μικρὸν τῆς τοῦ λειτουργοῦντος τάξεως. 1045, 10. μετέλαβε τῆς οὐσίας τὸ μέρος παρὰ τῶν θείων. 1304, 16. μεταλαβὼν ὀλίγας ψήφους ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν. 1348, 21. τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ἀναγκασθείην. 1490, 20.

μεταλλάττειν] μετήλλαξαν τῶν ἀνθρώπων τὰς διανοίας. 1410, 8.

μεταλλικὸς νόμος. 976, 24. μεταλλικαὶ δίκαι. 976, pen. 977, 16.

μέταλλον] παρὰ τῶν τὰ μέταλλα ἐωνημένων. 435, 6. μέταλλον παρὰ τῆς πόλεως πρίασθαι. 977, 13. μετάλλου δημευθέν. 1039, 23. τὸ ἀργύριον, ὃ ἔφερε καταβολὴν τοῦ μετάλλου τῇ πόλει, ὃ ἐγὼ ἐπριάμην ἐνενήκοντα μνῶν. 973, 5.

μεταξὺ] ἐὰν τὸ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν. auctor fieri consiliorum mediorum. 202, 15. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων. ut inter assensum P. A. in pacem et confirmationem ejus a Philippo temporis intercederet quam plurimum. 233, 27. μεταξὺ δειπνοῦντες. inter cœnandum, de media cœna surgentes. 284, 23. ἐάν τις εἰς τὸν Πειραιᾶ μεταξὺ καταπλεύσῃ. tenente expeditione bellica. 1209, 25.

μεταπείθειν] oratione aliam in sententiam traducere. 303, ult. τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταπεισθείητε. 1438, 21.

μεταπέμπεσθαι τοὺς ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχήν. 567, 17. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων. cum eum invitasset in rus suum. 1367, 1. τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, citat Hermogenes p. 306. ex or. pro Corona.

μεταπίπτειν] ταχὺ μ. εἴθισται. 805, 26.

μεταποιεῖν] νόμους, τοὺς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν. 268, 5. αἴτιος ᾖ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι, ἢ μεταποιήσῃ αὐτόν. 640, 3. collato versu 13.

μεταῤῥιπτεῖν] κινεῖ καὶ ἀναιρεῖ καὶ μεταῤῥιπτεῖ. 797, 11.

μετάστασις] πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην μεταβολὴν δεικτέον. magnam insignemque demonstrare oportet morumque animorumque commutationem. 21, 24.

μεταστρέφειν] οὐδέν γε φροντίζων, οὐδὲ μεταστρεφόμενος. respectans. 585, 11. μεταστρέφειν τὰς αἰτίας. criminationes in intorquentem retorquere. 1032, 1.

μετατιθέναι] προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις. 303, 10. In medio. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς. 304, 3. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα. 320, 13. μεταθέσθαι ἡμᾶς [scil. τὰ ὀνόματα], permutare, μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν. 996, 16. μεταθέσθαι τὸν φόβον. metum ab aliis ad alia transferre. 287, 7. ἵνα δὴ μηδὲν μετάθησθε. reprehendatis, mutetis consilia, instituta. 379, 10. τὸν τρόπον μεταθήσεται. 450, 21.

μεταφέρειν] μετήνεγκε τὴν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν ἑαυτοῦ νόμον. 724, ult. μεταφέρῃ τοὺς λόγους ἐπὶ πράγματα μὴ προσήκοντα. 491, 17. μεταφέροντες τὸ τῶν λειτουργιῶν ὄνομα ἐπὶ τὸ τῶν ἱερῶν. 495, 14. μετενεγκόντες τὸ συμβησόμενον κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου λογισμόν. 210, 9. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας. 262, 25. μετενεγκεῖν τοὺς χρονούς transponere, trajicere, miscere tempora. 303, 8.

μεταχειρίζεσθαι τοὺς πολλοὺς ὠμῶς. 753, 13.

μετεῖναι αὐτοῖς, ὧνπερ Ἀθηναίοις μέτεστι — πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων, id est, πλὴν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. 1380, 25.

μετεντιθέναι] οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο. transonerarunt, transportari curarunt. 1290, 19.

μετεξαιρεῖσθαι] μετεξειλόμην τὸν γόμον. curavi merces ex alia navi in aliam aliasve egerendas. 1290, 10.

μετέρχεσθαι] ἐκέλευσα τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. arcessere. 1149, 27. μετελθὼν [inde transgressus] εἰς τὸ Ποσειδῶνος ἱερόν. 1472, 9.

μετέχειν] καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσειν. 1486, 12. εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνον τῇ φύσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαίνοις μετάσχοιεν. si non modo virtute similes posteri sint majoribus, sed etiam pariter, atque hi, prædicentur. 1392, 26. ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ μεθέξει τῆς δόξης τῶν κοινῇ γνωσθέντων. 507, 22. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι. 690, 17. λάθρα καὶ βίᾳ ὑμῶν μετεῖχον τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν. 1300, 4. τῶν λογισμῶν. 116, 3. μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε. 255, 14. φιλοσοφίαν — ἧς οἴομαι δεῖν σε μετασχεῖν. 1412, 18.

μετεωρίζειν] vana spe circumactum, aut suspensum aliquem ad stulta et temeraria cœpta impellere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη. 169, 23.

μετέωρος] ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου. 378, 23. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους. 1213, 24. μετεωροτέρας τῆς ὁδοῦ γενομένης καὶ στενωτέρας. 1279, ult.

μετοικεῖν. 632, 20.

μετοίκιον] census ab inquilinis quotannis pendendus pro jure in urbe habitandi, 496, 15. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου. 691, 3. εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε, scil. apud magistratum, Poletas sic dictos. 787, pen. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε. 787, 27. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε. 845, 20. τὸ μετοίκιον καταθείς. 1315, 22.

μέτοικος] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε. 50, 21. αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικαί. 462, 13. inquilini sextam bonorum partem ærario dependebant. 612, 4. de inquilinorum epicleris, seu virginibus cum hereditate relictis judicabat Polemarchus. 1135, 26.

μετουσία] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις τὴν μετουσίαν κοινὴν καὶ ἴσην ἔθεσαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 15. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας μετουσίας ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι. 555, 17. τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδωκε.

1100, 9.

μέτοχος] τοὺς μὲν γὰρ ἡ τύχη σοι μετόχους [scil. τῶν σῶν ἀγαθῶν] κατέστησε. 1411, 4.

μετρεῖν] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 314, 24. τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι. 918, 11. μετρεῖν τῇ μητρὶ τὸν σῖτον. 1135, 15.

μετρήτης οἴνου, mensura quædam. 1045, 6. μετρήσει citat e Dem. Julius Pollux IV. 166.

μετριάζειν δεῖν ἐν ταῖς εὐπραξίαις. 506, pen.

μέτριος] μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω, χείρονα. 228, 20. καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. nunc enim decrevit amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo conditiones sint utcunque tolerabiles. 283, 6.

μετρίως] parum, modice, mediocriter. σωφρονοῦσί γε καὶ μετρίως. 70, 21.

μέτρον] ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν, ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. *gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Gewichten und Maassen* [*as if the subject were one of weights and measures*]. 1477, 27.

μέχρι τοῦ προβήσεται τὰ πράγματα. 1434, 5. μέχρι τούτου Λασθένης — μέχρι τούτου Τιμόλαος — μέχρι τούτου Εὔδικος. 241, 24, sq.

μὴ] videtur redundare post verba quædam cum ἀπὸ composita, ut ἀπογινώσκειν, ἀπαγορεύειν, ἀπειπεῖν, φυλάττεσθαι, et alia: ad quæ tamen si tacita mente addas ὥστε, non redundabit. τοῦ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν. 193, 5. ἀπειπεῖν τοῖς Ἀμφισσεῦσι τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν. denuntiare, ut in posterum ne invadant. 278, 24. ὁ νομοθέτης ἀπεῖπε τῷ ποιητῷ αὐτῷ ὄντι ποιητὸν υἱὸν μὴ ποιεῖσθαι. 1099, 15. οἱ νόμοι διαῤῥήδην ἀπαγορεύουσιν ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἐξεῖναι τοῖς τοιούτοις λέγειν. 800, pen. ἑκάστῳ ἡμῶν δεδωκέναι τὴν ἄδειαν τοῦ, μή τι παθεῖν ἄνδρες. 709, pen. ἐγνώκειν φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις. 1258, 12. πλὴν εἰ μὴ] nisi si, *es wäre denn, dass* [*unless it were, that* —] τῷ δῆλος ὁ λαχὼν ἔσται πλὴν εἰ μὴ σημεῖον — προσέσται. 997, 17. ubi aut πλὴν, aut μὴ redundat. μὴ οὐ] pro εἰ μὴ, *absque, sive*, vel, *nisi si*, vel *aliter atque*. πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν μὴ οὐ χρόνῳ καὶ πολιορκίᾳ. quæ capi vix possint aliter atque cum dispendio temporis, aut sine oppugnatione. 379, 8. μὴ οὐκ] utrumque redundare videtur in illo: ἀπέσχετ' ἂν μὴ οὐκ εὐθὺς τοῦ πατρὸς καταδιαιτῆσαι, pro, ἀπέσχετ' ἂν τοῦ εὐθὺς καταδ. 1240, 17. μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν — οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι, (pro simplici μή). 1490, 16. μή τί γε] nedum, multo minus. 24, 22. 383, 21. 607, 10. 609, 22. μὴ ὅτι] non solum non. μὴ γὰρ [subaudi ἐρῶ] ὅτι πρὸς τοῦτον, τοιοῦτον ὄντα, [subaudi οὐδεὶς ἂν ἀμαρτύρως ἔπραξεν ἂν] ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἄλλον οὐδ' ἂν εἷς οὐδένα, τοιοῦτον συνάλλαγμα ποιούμενος —. 869, 20. μὴ ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' οὐδὲ μετὰ μαρτύρων. 869, 17. μὴ ὅτι ἐμοὶ [æquales sunt], ἀλλ' οὐδὲ σφίσιν αὐτοῖς, 851, 19. 900, 23. 911, 19. 956, 23. μὴ ὅτι βελτίους ὄντας τούτου. id est, ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι τούτου βελτίους ἐσμέν. id est, multo magis, vel quanto magis. 1343, 14. In illo vexato loco p. 527, 20. μὴ non redundat, ut visum fuit Tayloro, sed vel necessarium quoque est, et sic accipiendum, ac si scripsisset orator: οὐ μόνον φανερός ἐστι μὴ μετ' ὀργῆς πράττων, seu, οὐ μόνον φαίνεται μὴ μετ' ὀργῆς τοῦτο πεπραχώς. non solum constat eum hoc non fecisse per iracundiam, id quod tolerabilius foret, sed per meram superbiam, contumeliam, petulantiam.

μηδαμῇ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγὺς [scil. ὄντας]. 1113, 8.

μηδεὶς] εἰ μηδὲν τῶν γενομένων μαρτυροῖεν, id est, εἴ τι μαρτυροῖεν τῶν μηδέποτε γενομένων. 1033, 1. βίαιον καὶ ὑβριστὴν ἄνθρωπον καὶ μηδένα μηδαμόθεν. nullius pretii hominem, nullo in loco habendum, quocunque tandem pacto. 562, 23.

μηδίζειν] μηδισάντων Θηβαίων. 1377, 12. μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτοῦ]. 688, 24.

μῆκος μάταιον ἔχοντα λόγον. 181, 26. μὴ μῆκος ἄκαιρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ. 1390, 20. μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα. 1390, 23.

μὴν] κατὰ μῆνα. singulis quibusque mensibus, sive intra mensem, finiebantur Athenis lites mercatorum (v. ἐμπορικός). 79, 23. ὅσοι μῆνες μικροῦ δέουσι νομοθετεῖν. 744, 25. τοὺς μισθοὺς, οὓς τοῖς ὑπηρέταις καὶ τοῖς ἐπιβάταις κατὰ μῆνα ἐδίδουν. 1209, 11.

μηνυτὴς κατὰ σαυτοῦ γεγονώς. 320, 19.

μήτηρ] νομίζων [præ me ferens] μητέρα ἐξαρχῆς [eandem, quam a principio sortitus fui] καὶ οὐχ, ἑτέρας μὲν ὤν, ταύτης δὲ προσποιούμενος. 1314, 18. μητέρα τὴν χώραν [Atticam] εἶναι τῶν ἡμετέρων προγόνων. 1390, 13.

μητρῷον] templum Matris Deum, ubi erat archivum, seu conditorium tabularum publicarum et legum. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ μητρῴῳ. 381, 2. πῶς δ' εἰς τὸ μητρ. βαδιεῖσθε. 799, 25.

μητρῷος] τὰ μητρῷα, maternam hereditatem, πρὸς μέρος ἠξίους νέμεσθαι. 954, 18.

μηχανᾶσθαι] λόγοι πρὸς τὸ φενακίζειν ὑμᾶς εὖ μεμηχανημένοι. 604, 6. ἐκ λόγων πρὸς τὸ παρὸν μεμηχανημένων. 847, 23. 860, 20. μηχανᾶται καὶ κατασκευάζει ταῦτα. 1103, 3.

μηχανὴ] ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς μαρτυρεῖ. ex insperato testis ei adest is, quem nemo exspectasset præsto futurum, ipso capitali temporis articulo, cum res in nervum esset eruptura, ut eum discrimine eriperet, in quo alias ei pereundum

fuisset. 1026, 1.

μηχάνημα] τοὺς τὰ μηχανήματα ἐφιστάντας. 115, 7. τὸν τοῦτο τὸ μηχάνημα ἐπὶ τὴν πόλιν ἐφιστάντα. 115, 16.

μιαιφονεῖν συγγενεῖς ἑαυτῶν καὶ πολίτας. 424, 26.

μιαιφονία] ἀλλ' ἥ γε τούτου πικρία καὶ μιαιφ. καὶ ὠμότης. 795, 7.

μιαρὸς] οὔ τί γένοιτ' ἂν αἴσχιον, ἢ μιαρώτερον. 257, 12. ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μιαρόν. 322, 6. ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες. 324, 21. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἀκήκοα πώποτε πρᾶγμα μιαρώτερον. 931, 27. μιαρὸν, μιαρὸν τὸ θηρίον τοῦτο καὶ ἄμικτον. 788, 9.

μίασμα] ἵνα μὴ μιάσματα, μήτ' ἀσεβήματα γένηται ἐν τοῖς ἱεροῖς. 1374, 11.

μιγνύναι] οὐ μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα οὐδέν. 1465, 22.

μικρολόγος] ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι. 1357, 9.

μικρὸς] τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 23. ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν [scil. ῥῆμα]. ne verbum quidem. 352, 21. [p. 353, 11, est οὐδὲ γρύ.] ἐὰν δ' ἐπὶ μικροῖς σεμνύνηταί τις. 757, 17. εἰ μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ, scil. τὸ φιλοσοφεῖν. si philosophiæ studium parvi non ducas. 1416, 21. μικρότατος pro ἐλάχιστος. 1455, 19. ἐλάττω μικροῖς. *nur um ein Weniges minder* [*only a little less*]. 858, 4.

μικροψυχία] φθόνου καὶ μικροψυχίας ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς δὲ χρηστοῦ. 319, 5. τίνα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἑνεωρακώς. 401, 18. μικροψύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου. 319, 9.

μιμεῖσθαι] ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετάς. 174, 8. τὸ μὲν σχῆμα τοῦ Σόλωνος ἐμιμήσατο Αἰσχίνης, τὴν δὲ ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν οὐκ ἐμιμήσατο. 420, 21. οὐ γὰρ, εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τοῦτ' ἐμιμήσω, διὰ τοῦτ' ἀποφύγοις ἂν δικαίως. 595, 16. καλὸν τὸ μιμήσασθαι. 686, 3.

μῖμος] μῖμοι γελοίων. 23, 21.

μισαθήναιος] μισαθηναιότατος. 687, ult.

μισανθρωπία] τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός. 264, 3. μισανθρωπίας ταῦτα σημεῖα, οὐ σωφροσύνης. 1122, 13.

μισεῖν] μὴ ζητεῖτε, ὅντινα ἀνθ' ὧν Φίλιππος ἐξαμαρτάνει, μισήσητε. 136, 14. πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας, [scil. τὰ αὐτά]. 159, 23. τοὺς αὐτοὺς καὶ μισεῖν, καὶ φιλεῖν, οὓς ἡ πατρίς. 319, 14. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ. 330, 5. οὐδ' — οὕτως αὖ μισεῖν, ὥστ', ἂν παυσάμενος βούληται φίλος εἶναι, κωλῦσαι τὸ ἐξεῖναι ταῦτα ποιεῖν. 660, 28. ἄχρι του καὶ φιλεῖν, οἶμαι, χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. 660, ult. ὃς ἂν σοι δανείσῃ, τοῦτον δημοσίᾳ μισεῖσθαι προσήκει. 982, 12. οὐ γὰρ οὕτω τούτους μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. 1161, 19. οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐκ ἐπετίμα τῶν παρόντων, καὶ ἐμίσει· τελευτῶντες δὲ καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς, [scil. ἐμίσουν]. 1265, 11.

μισθαρνεῖν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε. 136, 15. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν. 1351, 21. ἐμισθάρνει τῷ βουλομένῳ ἀναλίσκειν. 1352, 14.

μισθαρνίαν τὴν τούτου εἰδότες. 242, 17. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα. 320, 13.

μισθὸς] οὐ γάρ ἐστιν ἄρχειν μὴ διδόντα μισθόν. 47, 2. μισθοὺς μείζους ἐπράττετο τοὺς βουλομένους αὐτῇ πλησιάζειν. 1359, 1. μισθοῦ λέγει, [subaudi ἀντί]. 151, 17.

μισθοῦν] mercede elocare. *vermiethen, verpachten, in Sold geben* [*to let out, let for hire, let on lease*]. ἑαυτὸν ἐπί τι. 232, 10. ταῖς ἐκείνων τέχναις καὶ πανουργίαις μισθώσας αὐτὸν, καὶ παρασχὼν ὑπηρέτην. 704, 20. τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντου μισθοῦσι τὰς τριηραρχίας. 564, ult. τὸν Θρασύλοχον πείθει, τῆς ἑαυτοῦ τριήρους τὴν τριηραρχίαν μισθῶσαι τῷ Καλλίππῳ. 1222, 26. σκεψάμενοι τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενον, μεμισθώκασι τὴν λειτουργίαν, [id est, τὴν τριηραρχίαν]. 1230, 5. In medio: conducere mercede. *abmiethen, in Sold nehmen* [*to hire, to take into pay*]. πάλιν μισθοῦται τὸν κατάπτυστον τουτονί. 236, 23. πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μισθοῦται τοῦτον. 276, 27. Τιμοθέου μισθουμένου τοῦτον καὶ τὸ στράτευμα. cum Timotheus eum una cum copiis ejus conducere vellet, quamquam haud impetravit. 669, 14. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων. qui vectigalia publica redimunt, ut agros, vineas, sylvas, pascua, piscinas, metallifodinas, lapicidinas, salinas, alia talia, unde fructus ad ærarium redeunt. 713, 5. θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. qui [nomine heri puta] fundi alicujus domino certam mercedem darent, aut dandam promitterent, pro æstatis unius proventu ex illo fundo edito. 1253, 15. οὗτος ἦν ὁ ὠνούμενος καὶ μισθούμενος ὑπὲρ αὐτῶν. hic loco servorum suorum stipulabatur redemtionem, *schloss den Kauf- oder Pachtcontract* [*closed the contract of purchase, or of lease*], et dependebat stipulatam mercedem. 1253, 17. μισθωθεῖσα ὑπὸ Νικαρέτης. *Neæra war in ihrer Frau Lohn und Brode* [*Neæra received board and wages from her mistress*]. 1382, 9.

μισθοφορὰ] conditio militis mercenarii; quæ erat contemta. οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέγεις. 38, 1.

μισθοφορεῖν] μισθοφορήσας παρ' ἐκείνῳ. 669, 6.

μισθοφόρος] μισθοφόρων ἀνθρώπων ἔργον ποιοῦντες λήσομεν. 661, 7.

μίσθωμα] τέλος εἶχε τὸ μίσθωμα. *die Miethe war nun aus* [*the time of hire was over*]. ea res perfecta jam erat, ob quam Æschines operam suam Philippo mercede addixerat. 379, 20. p. 713, 4. pro μισθώσιμα dant alii libri μισθώματα.

μισθώσιμος] τὰ μισθώσιμα μισθοῦσθαι. vectigalia reip. elocabilia, quæ quotannis, aut tertio, sextove quoque anno hastæ subjiciuntur, et plus licentibus a τοῖς πωληταῖς addicuntur, redimere. 713, 4.

μίσθωσις] *Pacht* [*rent*], merces annua e condicto, vel pacto præstanda. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο. 960, 8. τοὺς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῶν τῆς θεοῦ. 1069, 26. μισθώσεως, seu elocationis mensæ numulariæ exemplum, seu formula. 1111, 6. μισθώσεις τεμενῶν εἰσπράττειν. 1318, 20.

μισθωτὸς] ἄνθρωποι μισθωτοὶ, ὧν οὐδ' ἂν ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὡς οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι. 124, pen. μισθωτὸς καλὸς κἀγαθὸς καὶ δίκαιος γέγονε. 374, 25. πότερα μισθωτοὶ [*Tagelöhner —day-labourers*] ἢ οἰκέται. 1199, 21.

μισοπόνηρος. 584, 12.

μῖσος, ἂν τούτοις τις ἐπιτιμᾷ. 121, 9. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2.

μνᾶ] τριηράρχους, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλουν [nisi potius ἔκπλουν leg. est] εἴληφε. 1231, 13.

μνᾶσθαι. μεμνῆσθαι] συνανάλωσε καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. memoriam gratiæ fortunæ habendæ. 12, 12. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι. 73, 12. ἥσθη τε τοῖς λόγοις καὶ ἐπῄνει, ὅτι μέμνηται εὖ παθών. 1192, 12.

μνασιδωρεῖν] munera diis offerre. proprie, meminisse munerum dandorum. 531, 13. 1072, 24.

μνῆμα] οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας. 297, 15. μνήματος ὄντος κοινοῦ ἅπασι τοῖς ἀπὸ Βουσέλου γενομένοις. 1077, 22. οὐ κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου. 1078, 2. μνῆμα ἑαυτοῖς ἰδίᾳ ἐποιήσαντο ἄπωθεν τοῦ Βουσελιδῶν μνήματος. 1078, 3. ᾗ τὸ μνῆμα ᾠκοδόμησεν ὁ θεοῖς ἐχθρὸς οὗτος. 1125, 14. τὸ μνῆμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. 1160, 16. τὰ μνήματα παλαιά ἐστι, καὶ πρὶν ἢ ἡμᾶς κτήσασθαι τὸ χωρίον γεγενημένα. 1275, 15. ἔθαψε τούτους εἰς τὰ πατρῷα μνήματα. 1307, 9. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς τὰ πατρῷα μνήματα τοὺς μηδὲν ἐν γένει προσήκοντας τιθέναι ἐάσει. 1307, 12. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. cenotaphium ejus est in Ceramico. h. e. inscriptum est nomen ejus stelæ, exhibenti nomina eorum, quicum in Sicilia occubuissent, ibique sepulti essent, Athenis cohonestati sunt titulo tumuli publici, sed inanis. 1310, 15. τὰς μαρτυρίας τῶν φρατόρων καὶ συγγενῶν καὶ δημοτῶν καὶ ὧν τὰ μνήματα ταὐτά. 1311, 5.

μνημεῖον] οὐκ ᾐσθάνετο, ὅτι οὐ τοῦ τάφου μνημεῖόν ἐστι τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας. monumentum hoc esse, testans, ibi conditas esse alicujus vita defuncti exsuvias. 1125, 16.

μνήμη] ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην. 273, 19.

μνημονεύειν] οὐδ' εἴ τι συνέβη παρὰ τῶν θεῶν χρηστὸν, μνημονεύουσιν. 12, 15. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων ἀνθρώπων. 1468, 26. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι [id est, ἕως πάρεστι χρῆσθαι ταῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας. 1478, 13.

μνημονικὸς] μνημονικώτατος. 329, 25.

μνημονικῶς] ὡς εὖ καὶ μν. καὶ ἐπιμελῶς περὶ ἑκάστου κατηγορήθη. 1383, 7.

μνησικακεῖν. 257, 15. 258, 12. μνησικακεῖν πρὸς τοὺς βουλομένους σώζεσθαι. 259, pen. μνησικακεῖν qui dicendus sit. 685, 7. ἐσώσατε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ οὐκ ἐμνησικακήσατε, citat ex or. pro Corona Minucianus p. 140, 10.

μοῖρα] sors, portio rata, competens, ut hereditatis. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν. 1067, 5. b) modus, ratio, locus, numerus, conditio, τάξις. τὸν ἄγοντα καὶ φέροντα τἀμὰ ἐν πολεμίου μοίρᾳ. non aliter, atque hostis faciat. 639, 25. c) fatum, fatalis necessitas. μοῖραν δ' οὔ τι φυγεῖν ἕτερον. 322, 17. τῶν δημοτικῶν τοὺς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται. 1482, 4.

μοιχὸν] λαβεῖν ἐπὶ ταύταις ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι. 1367, 25. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρί. 1367, 2. ἐφ' ᾗ ἂν μοιχὸς ἁλῷ γυναικὶ, οὐκέτ' ἔξεστιν αὐτῇ ἐλθεῖν εἰς οὐδὲν τῶν ἱερῶν τῶν δημοτελῶν. 1373, ult.

μόνος μόνῳ συνῄει. 273, 1. μόνον interdum omittitur. παρακαλεῖν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οὐ λόγοις [subaudi μόνον], ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις. 158, 14.

Μόρα] cohors quædam Spartana. τὴν Μόραν κατέκοψεν Ἰφικράτης. 172, 26.

μοσχεύειν] novellos, tenellos stipites ad justam proceritatem educare. 785, 4.

Μουνυχία] οὐκ ἐν Μουνυχίᾳ ἐκαθίζετο. 262, 17.

μουσικὴ] quicquid scite et ingeniose scriptum est, sive soluta, sive ligata oratione. ὑποθέσεις τῆς αὐτῶν μουσικῆς πεποιῆσθαι. 1391, 19.

μοχθηρὸς] μοχθηρὰ τὰ πράγματα ἐν τῷ Βοσπόρῳ καταλαβών. forum frigidum. *schlechte Messe, schlechten Markt, wenig Käufer, wenig Geld unter den Leuten* [*a bad market, bad fair, few buyers, little money amongst the people*]. 909, 21.

μυεῖν] μυῆσαι αὐτὴν ἐβούλετο. 1351, 26.

μυθολογεῖν] τῷ ὑπογυιότερα εἶναι τοῖς χρόνοις οὔπω μεμυθολόγηται. 1391, 21. μυθολογουμένας τὰς Λεωκόρας. 1398, 5.

μύθους λέγοιμι. me fabulas narrare, h. e. garrire, nugari. 1219, 14. τῶν εἰς μύθους ἀνηνεγμένων. 1391, 14.

μυθώδης. 641, 19.

Μυλωθρός. 1251, 5.

μυλὼν] ἐν τῷ μυλῶνι προσῆκεν αὐτὸν εἶναι μᾶλλον, ἢ —1111, ult.

οἱ μύριοι. senatus Arcadum. 344, 13. 403, 10. μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους. 45, 12.

μυροπώλιον. 786, 9. 911, 14.

μῦς] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται. 1215, 10.

Μυσὸς] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην. 248, 23.

Μυστήρια] εἰς Μυστήρια τὴν γυναῖκα ἄγει ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους. 565, 26. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλώσῃ. 1351, pen. 1352, 1. ἐπεδήμησαν εἰς τὰ Μυστήρια. ob Mysteria, per eorum occasionem, versarentur in urbe. 1352, 19. τούτου τοῦ μηνὸς [Boedromione] μετὰ τὰ Μυστήρια. 29, ult. ergo Mysteria mense Boedromione agebantur.

μωρία καὶ κακία τὰ τοιαῦτα ἐλπίζειν. 128, 9. μωρία ἂν εἴη λέγειν. stultum sit id docere, quod nemo nesciat. 397, pen.

N.

ναυαγεῖν] ἐναυάγησεν οὐ πόρρω τοῦ ἐμπορίου. 910, 7. 933, 11. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. currus eversi et confracti. 1410, 10.

ναυαγία] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον αἰτιῷτο ναυαγίας. 293, 5. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσαν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθήναζε. 910, 24. τούτοις δ' οὐδὲν προσήκει τῆς ναυαγίας. neque navis, neque mercium naufragio corruptarum quicquam ad eos pertinere. 934, 3.

ναυαρχεῖν πλοίων. 251, 3.

ναυκλήριον] ὃς μέγιστα τῶν Ἑλλήνων κέκτηται ναυκλήρια. plurima navigia, merces mercede per mare vectantia. 690, ult.

ναύκληρος] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντα ἐπὶ σωτηρίᾳ πράξαντα τῆς ναυαγίας αἰτιῷτο. 293, 1. οὔτε ναῦν, οὔτε ναύκληρον, οὔτ' ἐπιβάτην ἐστὶν ἀναχθῆναι, τὸ τῶν δανειζόντων μέρος ἂν ἀφαιρεθῇ. 922, 12.

ναυκρατιτικὸς] v. χρήματα. 703, 15.

ναῦλον] onera navis, *die Fracht, das Guth* [*the freight, the cargo*], merces navi impositæ. ἡμᾶς τὸ ναῦλον σφετερίσασθαι. 882, 13. δεδανεικὼς ἐπὶ τῷ ναύλῳ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ. 933, 22. τὸ ναῦλον τῶν ξύλων παρασχεῖν. vecturam, h. e. mercedem vecturæ, tignorum. 1192, 3.

ναυμαχεῖν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. 297, 13.

ναυμαχία] τὴν περὶ Νάξον ἐνίκα ναυμαχίαν Χαβρίας. 172, 27. ναυμαχίᾳ τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνικήθητε. 1230, 15.

ναυπηγεῖν] αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. rogare veniam navigia ædificandi. 219, 11. et 21.

ναυπηγήσιμα ξύλα. 219, 17.

ναύτης] ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem fert menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμάς. 1231, 11. ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ. 801, 13.

ναυτιᾶν] Schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 56. a. 39. citat hunc e Demosthene locum, quem non reperio: ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὄντες, ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ τῶν κυμάτων ταρασσόμενοι ναυτιῶσι, καὶ ἀηδῶς [nam sic leg. est, non ἁπλῶς, quod est excusum] ἀφορῶσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὕτω καὶ ὁ δῆμος ναυτιᾷ καὶ ἰλιγγιᾷ ἀφορῶν πρὸς τὰ πράγματα.

ναυτικὸς] ναυτικά. sortem pecuniarum, in fœnus nauticum datam, seu creditam in naves, sub conditione fœnoris nautici præstandi. *auf Bodmerey* [*on bottomry*]. 816, 26. ναυτικαὶ συγγραφαί. 932, 4. ναυτικὸν ἀνειλόμην [id est, χρήματα ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ]. 1213, 3. τόκους ναυτικοὺς ἐπράττετο ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων. 1288, 11. τὸ ναυτικὸν [scil. πλήρωμα], copiæ navales. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἀπώλετο. 597, ult. ὁρῶν τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον. 260, 9.

νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου. 788, 23.

νεανίας] pro eo, qui in opere suo gnavus, sedulus, robustus, strenuus, acer est. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός. 329, 23.

νεανιεύεσθαι] juveniliter se jactare in pollicendo, præter id, quod quis vere vult, et sibi permissus, ambitione nulla stimulante, sit daturus. καί τι καὶ νεανιευσαμένου τοιοῦτον, ὡς οὐδὲν οὐ ποιήσει. 401, 24. νεανιεύσεται καὶ περιϊὼν ἐρεῖ. 416, 23. ὡσπερεὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκε. 520, pen. οὐδ' ἐνεανιεύσατο τοιοῦτον οὐδέν. 536, 26.

νεανικὸς] μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν. magnum, præclarum. 37, 10. 173, 23. 579, 9. ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικὰ αὐτῶν ἐστί. 1267, 25. οὐ γὰρ ἡγεῖτο λαμπρὸν, οὐδὲ νεανικὸν οὐδὲν, οὐδ' ἄξιον εἶναι θανάτου. 557, 26.

νεβρίζειν] hinnulum agere, h. e. hinnuli pelle indutus per semitas discursitare in sacris arcanis. 313, 16.

νήλατα] genus placentarum. 314, 1.

νέκυς] ἐπειδὰν ἐξενεχθῇ ὁ νέκυς. 1071, 10.

νέμειν τιμάς. 500, 7. 685, ult. νεμηθεῖσα οὐσία. 956, 12. συγκεχωρηκέναι τὸ τρίτον νείμασθαι μέρος. concessisse, ut quadrans hæreditatis solummodo sibi attribueretur. 996, 14. ὅτι νενεμημένος εἴη. sibi patrimonium esse cum fratre her-

Ξ.

ξένη] regio peregrina, solum extraneum, quatenus patriæ opponitur. ἐπὶ ξένης περιϊὼν ὁρῶμαι. 1484, 5.

ξενία] exceptio hospitis epulo hospitali. ἐπὶ ξενίαν καλεῖν. 81, 19. b) conditio peregrini Athenis commorantis, præsertim qui pro cive se gerat. οὐδὲ γὰρ οἱ ξενίας ἁλισκόμενοι ἀγανακτοῦσιν ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ ὄντες. 741, 19. ξενίας γραφὴν φεύγοντα. 1481, 18. εἴ τις αὐτὸν ξενίας γράψαιτο. 1020, 23. c) necessitudo amicitiæ cum peregrino contracta. ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ἐμοὶ ὀνειδίζων· ἐγὼ σοὶ ξενίαν Ἀλεξάνδρου; πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιωθέντι; 242, 20.

ξενίζειν] τοὺς παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἐξένισε, καὶ πάνυ γε λαμπρῶς. 414, 10. b) peregrinum quid in sermone sonare. διαβεβλήκασί μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε. 1304, 6. et 11.

ξενικὸς] ἐξ οὗ δ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ [scil. στρατεύματα] ὑμῖν στρατεύεται. copiæ mercenariæ, aliunde conductæ. 46, 25. μὴ ξενικὸν πολὺ συστήσηται. 186, 23. εἰ ξενικὰ [scil. τέλη] ἐτέλει. num contributiones eas dependerit, quæ peregrinis Athenis commorantibus dependendæ sunt pro jure incolatus. 1309, 5.

ξένιον] ξένια dona hospitalia, citat e Dem. Poll. III. 59.

ξενολογεῖν. 1019, 12.

ξένος] ξένοι. milites mercenarii. 15, 24. 23, 2. b) amicus extra urbem. οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδείς ἐστί μοι. 194, 19. c) peregrinus Athenis commorans. ξένον μηδένα ἀγωνίζεσθαι βουλόμενοι. 532, 17. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις κληρονομεῖν τῶν ἐμῶν πάντων. 1315, 8. ξένῃ γυναικὶ συνοικοῦντα παρὰ τοὺς νόμους. 1349, 13. lex de conjugiis cum peregrinis. 1350, 17. sqq. ξένην ἐάν τις ἐκδιδῷ ὡς ἑαυτῷ προσήκουσαν. 1363, 4. εἶδεν ἃ οὐ προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾶν ξένην οὖσαν. 1369, 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι. 1374, 2. πρὶν τοὺς ξένους εἰσιέναι. 1375, 19. ergo non prius in forum admittebantur peregrini, quam concio discessisset.

ξενοτροφεῖν. 157, 11.

ξηραίνειν. 1278, 22.

ξυληγεῖν] materiam e Macedonia in portum Atticum advectam in domum suam inducere. 376, 2.

ξύλον] collare ligneum, tormentum servile. 270, 9. b) lignum quodcunque. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν πατάξῃ. 645, 15. ξύλα κλίνεια. 816, 19. c) mensa, vel taberna numularii in foro sita. 1111, 22.

O.

ὁ, ἡ, τὸ] ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. 128, 17. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν. 308, 3. τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖνα παρ' ἐμοῦ. 560, 18. τὸ μὴ, pro ὥστε μή. ἀφῆκαν τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι. 688, 27. οὐδὲ λόγος λείπεται τὸ μὴ οὐ πονηροῖς εἶναι. 722, 26. Iphicrates dictitabat δεῖν τὸν στρατηγὸν προαιρεῖσθαι κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γενήσεται, ἀλλὰ τὰ —. 1457, 16. τὸ ῥᾷστον τοῖς ἀδικεῖν καὶ συκοφαντεῖν προῃρημένοις. id quod est factu facillimum. 904, 10. b) ὃ initio sententiæ, pro δι' ὅ. 368, 12. 779, 13. c) pro οὗτος. πᾶσιν ἐν τῷ τόπῳ, pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. 565, 25.

obliqua oratio. v. indicem grammaticum.

ὀβολὸς] τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν πάντες μέμνηνται. pecuniæ theatricæ. 169, 1. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος, ἢ δυοῖν ὀβολοῖν, ἀξίους εἶναι. 169, 2. ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν. 234, 24. διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τοὺς ἄρτους. 918, 9. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς τὸν δῆμον ὥσπερ ἀσθενοῦντα διάγουσι. 1459, ult.

Ὀβριμοπάτρη] epithetum Minervæ. 421, 27.

ὄγκος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον τῶν πραγμάτων εὐκαταφρόνητος. 154, 20.

ὅδε] τάδε. res, opes, majestas, libertas, Græcorum, præsertim Atheniensium. 134, 4.

ὁδοίπορος. 439, 6.

ὁδοποιεῖν] ἐμπεσὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμαίνετο καὶ μᾶλλον ὡδοποίει. viam sibi patefaciebat. 1274, 27.

ὁδὸς] via quæcunque, seu publica, seu privata, seu proprio sensu, seu translato. τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν ἀσφαλῆ παρασχήσει. 31, 19. τίς πεποίηκεν ἄχρι τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν διὰ συμμάχων καὶ φίλων [subaudi, ἡμῖν ὄντων] εἶναι Φιλίππῳ. 448, 21. ἐὰν πολλὰς ὁδοὺς δῷ διὰ τῶν νόμων ἐπὶ ἠδικηκότας. 601, 18. εἰ κατορθώσειεν, ἣν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὁδόν. 702, 1. ἐφ' ἑκάστην ἀπαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων. 712, 3. τῶν πρὸ ὁδοῦ τι περαίνοιτε. in itinere vestro proficiatis. 1443, 20. τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα. semitas, vias publicas. 175, 3. ἐν ὁδῷ καθελών. in via publica. 637, 2. εἰς τὴν ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες. in semitam vel angiportum proximum. 1157, 13. b) mensura distantiarum locorum inter se. τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γεγενημένης. 293, 13. c) processus, *Gang* [*course, progress*]. ἐὰν ταῦτα οὕτως εἰς ὁδὸν καταστῇ. hæc ubi semel fieri cœpta, et velut in viam immissa fuerint. *in den Gang gebracht, oder gekommen* [*set agoing, set afloat*]. 184, 16. ὁδῷ βαδίζειν ἐᾶν δεῖ. *man muss es seinen Gang gehen lassen* [*one must suffer it to take its course*]. 772, 18. d) ratio. modus. ἁπλῶς δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν περὶ τῶν δικαίων διαλέξομαι. 263, 23. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην. 332, 4. τοῖς πονηροῖς ὅπως μὴ δώσουσι δίκην, ὁδὸν δείκνυσι. 733, 20.

ὀδυνηρὸς] εἰς τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον. 1471, 4.

ὀδύρεσθαι] ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν. 1470, 12. ὀδύρεσθαι παρ' ὅλην τὴν ἐπιστολήν. 1473, 18. οὗτός ἐστιν ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος πάθη, Hermogenes citat p. 256, pen. et p. 351, ult.

ὅθεν] ab eo inde temporis articulo, quo —. 371, 4.

ὀθόνιον] ὀθόνια. *Segeltücher* [*sail-cloths*]. 1145, 6.

οἴδημα] *Schwulst* [*swelling*]. 1260, 18.

οἴεσθαι] αἰσχρὸν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι. 128, 15.

οἴκαδε] τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς λαμβάνοντες οἴονται οἴκαδε λαμβάνειν. ultro sibi delata, quasi domum missa, gratuita esse, non mercedem operæ seu jam præstitæ, seu adhuc præstandæ. 80, pen. 157, 6. οἴκαδε ἀποφέρεσθαι τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν. 409, 22.

οἰκεῖν] οἱ χωρὶς οἰκοῦντες. 50, 22. ἢ ἐκείνους μὴ δεῖν ἐν Ὀλύνθῳ οἰκεῖν, ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονίᾳ. 113, 14. οὕτως ὠμῶς ἀνῃρέθησαν, ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν. 117, 23. πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις, ἢ τῶν προγόνων παραδόντων, ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταστάντες. 164, 27. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. 242, 1. οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν [scil. χώραν, hoc est πολιτεύεσθαι] νόμοις. vitam civilem domi, in patria agere juxta præscriptum legum. 665, 27. οἰκήσεται ἡ πόλις, pro οἰκηθήσεται. 1341, 20.

οἰκεῖος] τὴν οἰκείαν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἀδεῶς καρπούμενοι. 16, 18. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει. 168, 7. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος. 245, 3. οὐδέν μοι πρὸς τούτους οἰκεῖον, οὐδὲ κοινὸν γέγονε. 414, 25. οὐ τοὺς γεγραμμένους μόνον νόμους, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα ἀναιρεῖ. 1117, 25. οἰκείους εἶναι τοὺς ναύτας τῆς τριήρους τῆς ληψομένης τὸν στέφανον. pertinere nautas ad eam navem, ejus esse, non alius, vel in ea mansisse, non illinc discessisse. 1233, 9.

οἰκειότης] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν. non verba certis et firmis argumentis caritates approbare. verba non esse testes mentiri nescios voluntatum. *dass der oder iener mein Bruder, mein Schwager, mein Vetter heist, das ist darum noch lange kein Beweiss, darum noch keine giltige Bürgschaft dafür, dass er auch mein Freund sey* [*that any one is called my brother, my brother-in-law, my cousin, is yet far from being a proof, is still no sufficient pledge, that he is my friend also*]. 237, 11. libertas et fides in loquendo atque monendo, docendo, cohortando, corrigendo, quæ cernitur in familiaritate. 773, 15. οἰκειότητος ταύτης προσγενομένης. 814, 27. οὐκέτι τὴν κατὰ τοὺς νόμους οἰκειότητα ἔλιπεν ἑαυτῷ. 1088, 15. τὴν γὰρ τῆς οὐσίας οἰκειότητα, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων, διετήρεις. operam dabas, ut substantiæ quidem, non autem eorum, qui vos adoptassent, necessarius haberere. h. e. pluris faciebas, te compotem hæreditatis esse ab illis relictæ, quam necessitudinis jura observare. 1088, 22.

οἰκειοῦν] ὃ μόνον ἔθνος, οὐχ ἅπασιν, ἀλλὰ τοῖς καλοῖς καὶ σώφροσιν οἰκειοῦσθαι πέφυκεν. 1402, 22.

οἰκέτης] οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων. 313, 13. πῶς γὰρ δίκαιον ἐν οἰκέτου σώματι ἢ δύο ὠφληκέναι τάλαντα, ἢ τὸν συκοφαντοῦντα μηδὲν ζημιοῦσθαι. 978, 15. τίς δ' ἂν οἰκέτῃ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ. 981, 11. οἰκέτης ὑμῶν εἰ ἦν, οὐ πολίτης. 1048, ult. οἰκέτην διάκονον τρέφειν. 1359, 14.

οἰκέτωρ ἐν Σκύρῳ. domicilium haberet in Scyro, non ut civis, *nicht als ein Landeskind* [*not as a native*], sed ut inquilinus, adventitius. 1236, 22. conf. p. 1238, 23. ubi μέτοικος appellatur.

οἴκημα] œcus, camera, *Zimmer, Cammer, Behältniss* [*an apartment, chamber, conservatory*], apotheca, cella, ubi frumentum, oleum, vinum, ligna, alii tales rei rusticæ proventus reconduntur. παρεσημηνάμην τὰ οἰκήματα. 1040, 20. 1041, 12. ὃν ἐξῆχεν ἐκ τῶν οἰκημάτων σῖτον καὶ οἶνον καὶ τἄλλα, ἀφελὼν ἀπὸ τῶν θυρῶν τὰ σημεῖα. 1044, 25. b) carcer. 789, 2. εἰς τὸ οἴκημα ἂν ᾖει. 890, 13. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. impetraturus, effecturus, ut magistratus nos in carcerem conjiciat. 1284, 2.

οἰκία] gens, genus, familia. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησεν. adversus tyrannos Thessaliæ, totamque eorum prosapiam et cognationem. 22, 8. γένος et οἰκία differunt. γένος sunt liberi, et descendentes necessarii: οἰκία adscendentes et collaterales. 642, 15. οἰκίας ᾤκει δύο. *er hatte eine doppelte Haushaltung, oder Wirthschaft* [*he had a double household, or establishment*], duas uxores una, binosque liberos et geminam rem familiarem. 1002, 13. εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν· οὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου. 1157, 16. ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. 21, 4.

οἰκίδιον. 1319, 12. 1358, 6.

οἰκίσκος] κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. 258, 20. Sic appellabant Attici, teste Harpocr. caveam avicularem, *einen Vogelbauer, Taubenschlag, Hünersteige* [*a birdcage, dovecot, henhouse*]:

quamquam ipse hanc interpretationem improbat. οἰκίσκη ex orat. in Olympiodorum citat Julius Pollux IX. 39. sine dubio designavit p. 1170, 26.

οἰκοδομεῖν] εἰρήνην, τὰς τῶν συμμάχων τείχη καθῃρηκυῖαν, τὰς δὲ τῶν πρέσβεων οἰκίας οἰκοδομήσασαν. 429, 17. οἰκοδομεῖ λαμπρῶς. 566, 7. εἴ τι τῶν δημοσίων οἰκοδομοῦμεν. *auf gemeinem Grunde und Boden bauen* [*to build on common ground*]. 1275, 7.

οἰκοδόμημα] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν. 35, 15.

οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. 610, 15. 752, 22.

οἶκος] οὐδ' ἂν οἴκοι μένειν βεβαίως ἡγεῖτο. 70, 10. ἐξ ἑτέρου γὰρ οἴκου ἦν. 1058, 18. ἐπιμέλειαν ἐποιησάμην τοῦ οἴκου τοῦ 'Αγνίου, ὅπως μὴ ἐξερημωθήσεται. 1075, 18. χωρὶς ἕκαστος ᾤκει τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἔχων, καὶ ἐκγόνους ἑαυτοῦ ποιούμενος. 1056, 4. οἶκοι [substantiæ, facultates, patrimonia] ταλαντιαῖοι, ἢ διτάλαντοι καταλειφθέντες, ἐκ τοῦ μισθωθῆναι διπλάσιοι, ἢ τριπλάσιοι γεγόνασι. 833, 23.

οἰκότριψ] φθόρους ἀνθρώπους οἰκότριβας. 173, 16. οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντες. 173, 17.

οἰκουμένη] terra a Græcis habitata. οὔτ' ἐν τῇ οἰκουμένῃ αἱ δωρεαὶ ἔσονται. 85, 18. τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον μέρος. 1399, 26.

οἰκουρεῖν] φόβον παρασκευάζει ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν διδάσκαλον. 1374, 14.

οἰκτρὸς] πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτρούς, 361, 24. οἰκτρότατον πάθος ἡμῖν ἂν συμβαίη. 1300, 7. πῶς οὖν οὐκ ἂν οἰκτρότατα πάντων ἐγὼ πεπονθὼς εἴην. 1312, 17.

οἶμαι] æquivalet Latino, *crede mihi*, aut *ni fallor*. ἀλλ', οἶμαι, συκοφαντεῖς. 961, 7.

οἴμοι] Χαρίδημον οἴμοι. 690, 23.

οἰμώζειν] πονηροῦ ταῦτα σοφιστοῦ καὶ οἰμωξομένου. 938, 1.

οἰνάριον] villum vile, contemnendum. 933, 24.

Οἰνεῖδαι. 1398, 15.

Οἰνόμαος ἀρουραῖος. 307, 25.

οἶνος] εἰς τὸν Πόντον εἰσάγεται ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς τόπων, ἐκ Πεπαρήθου, καὶ Κῶ, καὶ Θάσιος, καὶ Μενδαῖος, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τόπων παντοδαπός. 935, 7. τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον. *den Eymer zu 12 Drachmen* [*at 12 drachms the kilderkin*]. 1045, 4. οἴνου κεράμιον Μενδαῖον [pro Μενδαίου.] 926, 6.

οἷος] ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι. 23, 5. οἷός τ' ἦν πείθειν. tentabat, conabatur persuadere. 542, 6. οἷοι φιλεῖν — οἷοι μισεῖν. parati, promti, qui decreverunt amare, — odisse. 770, 13, et 15. οἷος, οὓς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 8. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν. se vincere, a se impetrare non poterat, ut sententiæ latæ acquiesceret. 1032, 8. οἷος ἦν ἐπεξιέναι. paratus erat, accingebatur, instituebat, meditabatur eum in jure persequi. 1086, 21. οἷος οὖν εἰμὶ [paratus sum, nil vereor, nil cunctor] καὶ ἐγὼ ἀξιοῦν λαμβάνειν. 1239, 1. b) exempli causa. εἴ τις ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀνὴρ, οἷος ἔμπειρος πολέμου. 23, 7. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. præstat ipsa legis verba audire. 529, 11. οἷον [exempli causa] βασανίζειν οὐκ ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν. 1106, 8.

οἴχεσθαι] ἐκ τούτων ἐκείνους ᾤχετο λαβών. his artibus eorum animos sibi obstrinxit, et quoquo voluit, impulit, ut si quis rem quamcunque sui juris auffert et avehit quoquo vult. 239, 16. ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιών. 246, 18. ὥσθ' ἅπαντας ὑμᾶς ᾤχετο λαβών. 347, 10. ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος. 416, 25.

οἰωνίζεσθαι] hominem occurrentem sibi velut infaustum devitare, de via decedere. ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις ἰδὼν μᾶλλον, ἢ προσειπεῖν βούλοιτο. 794, 5.

ὀκνεῖν pro δεδιέναι] ὀκνῶ, μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. 14, 10. 23, 17. ὀκνῶ, μὴ δόξω προῃρῆσθαι λόγους. 270, 16. οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὐδὲ ὑπολογισάμενος. 294, 5. ἃ καὶ λέγειν ἄν τις ὀκνήσειεν εὖ φρονῶν. 702, 4. τί ποιεῖν ἂν ὀκνήσαι κέρδους ἕνεκα. 721, 13. ὤκνει τὴν μητέρα αἰτιᾶσθαι τὰ γράμματα διεφθαρκέναι. 950, 16. ἃ ἐγὼ δυοῖν εἵνεκα νῦν ὀκνῶ γράφειν καθέκαστον. 1468, 7. ἃ καὶ ὀνομάζειν ὀκνήσαιμ' ἄν. 1259, 18. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἄν. 1489, 13.

ὀκνηρὸς] ἡσύχιον ἡ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. 777, 5.

ὀκνηρῶς διακεῖσθαι. 138, 24.

ὀκτωκαιδεκάδραχμος] τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτωκαιδεκαδράχμους. 1045, 3.

ὀκτωκαιδεκέτης. 1009, 13.

ὄλεθρος] homo pestilens, pestifer, ὀλέθρου ἄλλοις αἴτιος, aut ἄξιος ἀπόλλυσθαι. ὄλεθρος Μακεδών. 119, 8. ὄλεθρος γραμματεύς. 269, 19. τὸν δὲ βάσκανον; τὸν δ' ὄλεθρον. 582, 1. οὐδ' ἐλευθέρους γε, ἀλλ' ὀλέθρους. carnifices. 688, 6.

ὀλιγαρχία] μείζω χρὴ τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δήμους. 168, 18. ὀλιγαρχιῶν et δημοκρατιῶν discrimina. 195, 13. sqq. ὀλιγαρχία sensu strictiore dominatus. 1022, 2.

ὀλιγαρχικὸς] οὐδὲν ὠμὸν, οὐδὲ βίαιον, οὐδ' ὀλιγαρχικόν. ad modum tyrannorum ejus generis, ubi pauci dominantur in rep. 707, 22.

ὀλίγος] ῥᾴδιον εἰς ταὐτὸ πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ, scil. χρόνῳ, aut χώρῳ, aut λόγῳ, aut πόνῳ. 35, 18. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι. 1396, 21. ἀπομισθωσάτω ὅπως ἂν δύνηται ὀλιγίστου, scil. ἀργυρίου. 1069, 21.

ὀλιγωρεῖν] εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε. 14, 10. ὁρῶ δ' ὑμῶν ἐνίους Φίλιππον πολλάκις ὀλιγωροῦντας. 197, 26. τοῖς οὕτως ὠλιγωρημένοις. vobis, qui tam contemptim, susque deque tractamini. 217, 23. ὀλιγωροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι. 1233, 4.

ὀλιγωρία] levitas animi, supinitas, socordia, qua res summi faciendas, religionem, famam, salutem, parvi facimus. πλείστης ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδείας μεστόν. 405, 13. 1269, 3. b) delictum, error. κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. *nach Maasse des Verbrechens* [*according to the measure of the crime*]. 249, pen.

ὀλίγωρος] οὐδεὶς οὕτως ὀλίγωρός ἐστιν, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἄν. 764, 23. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον αὐτοῦ τὸν τρόπον ὄντα εἰδυῖα. deum hominumque contemtorem. 1357, 25. ὦ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε. 1483, 24.

ὀλιγώρως] οὐκ ὀλ. ὑμᾶς βουλευομένους εὑρήσει. 189, 10. ὀλ. καὶ ῥαθύμως φέροντες. 1383, 15. οὕτως αἰσχρῶς καὶ ὀλιγώρως ἐάσετε ὑβρίζουσαν εἰς τὴν πόλιν. 1381, ult.

ὀλολύζειν] ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε τηλικοῦτον ὀλολύξαι σεμνυνόμενος. 313, 20. ὀλολύζειν ὑπέρλαμπρον. 313, 22.

ὅλος] τὰ ὅλα, universa resp., subaudi πράγματα, aut συμφέροντα. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα Φιλίππῳ πεπρακέναι. 234, 26. πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη, [id est, δι' ὅλου]. totum testamentum aliud nihil est, quam impostura. 1110, 18. ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. 380, 13.

'Ολύμπια] sacrum, quod Jovi Olympio fiebat. ἐπειδὴ γὰρ Ὄλυνθον εἷλε Φίλιππος, 'Ολύμπια ἐποίει. Pellæ puta, aut ubicunque locorum esset, dummodo non Pisæ, in Peloponneso. 401, 13. b) 'Ολύμπια νικήσας [scil. παλαίσματα], in ludis Olympicis, παῖδας στάδιον. 1342, ult.

'Ολυμπιᾶσιν] apud Olympiam. 561, 26.

ὀλύραι] milium. ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς. 100, ult. 135, 27.

ὅλως] denique, ut brevis sim, ut omnia uno verbo complectar. καὶ ζῶμεν ὅλως τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. 760, 14. καὶ ὅλως μὴ νέος, μὴ πρεσβύτερος τὰ προσήκοντα πράττοι. 777, 20.

ὁμιλεῖν] ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ. 417, 18.

ὁμιλία] οὐκ ἀσφαλεῖς ταῖς πόλεσιν αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λίαν ὁμιλίαι. 71, 9. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσοῦν ὁμιλίας, ἐξαρέσηται. 1396, 25. τὰς τῶν τυχόντων ὁμιλίας οὐ χρὴ προσδέχεσθαι. 1406, 21. ὁμιλίας τῆς τῶν θεῶν ἠξιώθησαν. 1410, 25. δι' ὁμιλίας πεῖσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νοῦν. 1468, 27. κρῖναι, τί τῶν πραγμάτων δυνατὸν ἐξ ὁμιλίας προσαγαγέσθαι. *durch Zureden* [*through persuasion*], blandis adhortationibus et persuasionibus. 1466, 2.

ὄμμα] τῶν ὁρωμένων ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δ' αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων. 1405, 5.

ὀμνύναι] ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι. 227, 17. ὤμνυε τὴν εἰρήνην. 236, 8. ὀμόσας τὸν ὅρκον. 679, 16. ὀμόσας καθ' ἱερῶν. 1306, 21. ἣν μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' ἂν ἐθέλειν, εἰ μὴ σαφῶς ᾔδει τὰ εὔορκα ὀμουμένη. 852, 19. ὀμνύω τοὺς θεοὺς ἅπαντας. 622, 22.

ὁμογνωμονεῖν] περὶ ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντες ἑαυτοῖς, εἰς τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντες ἀεί. 281, 21.

ὁμογνώμων. 151, 13. 897, 5. 1345, 16. 1383, 16.

ὅμοιος] σὺ δὲ ὅμοιος, Αἰσχίνη; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; 330, 25. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων. 551, 10. οὐδὲν ὅμοιος ἂν τούτῳ νομοθέτης. 601, 6. ὅμοιός γε Σόλωνι νομοθέτης Τιμοκράτης. 733, 16. ὅμοιός γε Δεινίας τούτῳ. cavillatio. 1118, 16. ὅμοιόν γε, (οὐ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν, ἢ φιλοτιμίαν ἴσην ἔχον ὑμῖν. 616, 16. ἐκεῖ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἆθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων. 489, 21.

ὁμοιοῦν] τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνουσιν ὡμοιωμένων. 1408, 22.

ὁμοίως] perinde, omnino, *gleich durch die Bank weg* [*entirely, in the lump*]. πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύουσιν ὁμοίως. 483, 5. b) idem quod ὅμως. nihilominus, hoc non obstante. 1119, 13.

ὁμολογεῖν] τί, τοὺς ὁμολογοῦντας ἐχθροὺς ἔχοντες, [id est, ὁμολογοῦντας, ὅτι εἰσὶν ἐχθροί,] ἑτέρους ζητοῦμεν. 181, 2. ὡμολογεῖτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 230, 2. οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλωκεν. 408, 10. 1014, 27. ὁμολογηθεισῶν [τῶν χιλίων δραχμῶν puta] ἀπολαβεῖν [scil. ἐμὲ] ὅταν Πολύευκτος ἀποθάνῃ. cum inter nos condictum esset, ut ego has mille drachmas post excessum Polyeucti demum ferrem. 1029, 14. οὐδ' ὁμολογῆσαι περὶ τούτων οὐδενός. condixisse, recepisse se. 840, 2. ὡμολογεῖτο τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς γυναικός. 1035, 17. ὁμολογουμένας πεποίηται συνθήκας. ab utraque parte comprobata et pro ratis habita pacta. 235, 6.

ὁμολογία] τὸν κελεύοντα νόμον κυρίας εἶναι τὰς ὁμολογίας, ἃς ἂν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσωνται. 1042, 22.

ὁμόνοια] τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 3. τοῦτο πρῶτον ὑπάρχειν τῆς ὁμονοίας σημεῖον, κοινῇ διαλῦσαι τὰ χρήματα. 460, 19. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ. 617, 27. ἐκ δὲ τούτων ἡ κοινὴ καὶ πάντων ἀγαθῶν αἰτία τῇ πόλει μένει καὶ καθέστηκεν ὁμόνοια. 797, 9. πρῶτον ἁπάν-

των πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμόνοιαν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι. 1464, 7.

ὁμοπάτωρ] ὁμοπάτορες [id est, ὁμοπάτριοι] ἀδελφοί. 1067, 4.

ὅμορος] ἄλλως τε κἂν ὅμορον χώραν ἔχωσι. 18, 5. ἐπειδὰν δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ. 24, 9. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισται. 307, 17.

ὁμόσε] οὗτος δὲ ὡς ἡμᾶς ἑώρα ὁμόσε πορευομένους. concedentes. zurücken, nachgeben [*to give way, concede*]. 1287, 18.

ὁμόσπονδος. 321, 14.

ὁμότεχνος] εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοι πόρνας. 611, 4.

ὁμοῦ] εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι οἱ πάντες Ἀθηναῖοι. 785, 23.

ὁμόφυλος] οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται, — οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ. 290, 21.

ὁμωρόφιος. 321, 14. 553, 5.

ὄναρ] ἃ μηδ' ὄναρ ἤλπισαν. 429, 18.

ὀνειδίζειν] ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί. 242, 19. ὀνειδίζειν ἑτέρῳ τὴν τύχην. 311, 14. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. 316, 11. ὀνειδίζειν τὰς ἰδίας συμφοράς. 612, 14.

ὄνειδος] ὀνείδη μεγάλα κατ' αὐτοῦ. 19, 8. αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη. 23, pen. εὐχερῶς τὰ τοιαῦτα ὀνείδη φέρειν. 34, 7. τρία γὰρ τὰ μέγιστα ὀνείδη κτᾶται. 460, 6. ὀνείδη πάντα, ὅσα ἐστὶ, φευκτέον. 499, 19. ὄνειδος ἐξελθεῖν ταύτην τὴν στρατιὰν τῇ πόλει. 558, 5. τοῖς αἰσχρῶς βεβιωκόσιν ἁπασῶν ἐναντιωτάτην πολιτείαν, ἐν ᾗ πᾶσιν ἔξεστι λέγειν τἀκείνων ὀνείδη. 603, 2. ὄνειδος, οὗ μεῖζον ἂν οὐδὲν κατέλειπε. 1112, 16. ὄνειδος μικρὸν τὸ λοιπὸν αὐτῷ καταστήσεται. 1396, 27. κοινὸν ὄνειδος τῶν ἀδικησάντων ἐπὶ ξένης περιϊὼν ὁρῶμαι. 1484, 5. ὀνείδει περιβαλεῖν. 604, 9. ψευδέσι καὶ χαλεποῖς ὀνείδεσιν ᾤου δεῖν περιβάλλειν. 613, 2.

ὀνειροπολεῖν] πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖ ἐν τῇ γνώμῃ. 54, 10.

ὀνηλάτης] ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040, pen.

ὄνημαι, vel ὀνίνημαι] οὕτως ὄναισθε τούτων. ita fruamini hisce bonis. 842, 9.

ὄνησις] τί γὰρ [id est, κατὰ τί] ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι. 307, 26. ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντες, οὐδ' ἀγαθοῦ κτῆσιν οὐδενός. 328, 12. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις τοῖς κεκτημένοις. 1393, 11.

ὄνομα] ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον, ἢ τῶν πραγμάτων, σκέπτεσθαι. 114, 12. ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται. 381, 3. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. quoniam præ se ferret, frumentum id a se Athenas asportatum iri. civitatis ergo accepit, alio nullo titulo accepturus. 917, pen. οὔτε γὰρ οὗτοι τοῦ ὀνόματος δήπου τοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τὰς δίκας ἐδίωκον, οὔτ' ἐκεῖνοι τοὔνομα τοῦτο ἐωνοῦντο. 987, 5. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ' ὀνόματος τούτου πάντα τὸν χρόνον. 1000, 21. ὄνομα τούτῳ ἐστὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένων. 1058, 12. et 17. ὄνομα οὐδὲν ἐνταῦθά ἐστι τῶν ἐκ τοῦ Ἁγνίου οἴκου. 1066, 8. et 21. τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες. 1066, 24. ὄνομα τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο ἀπέδωκα. nomen avi debebatur nepotum natu maximo. 1075, ult. ubi nonnihil de jure nominum. Quod nomen gerere debeat is, qui velit cum aliqua familia cognatus esse. 1076, ult. sqq. προσειποῦσα αὐτὰς ὀνόματι θυγατέρας. filias eas nomine tenus appellans, quæ re non essent. 1351, 10.

ὀνομάζειν μάλα σεμνῶς. verbis uti admodum gravibus, ostentationis atque affectationis plenis. 237, 11. βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, verba jactans, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 13. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων. 565, ult. ἃ καὶ ὀνομάζειν, ore proferre, pronunciare, ὀκνήσαιμ' ἄν. 1259, 17. ὃν [Bacchum] οὐ πρέπον ἐστὶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τάφου. 1398, 17.

ὀνομαστὶ μνησθῶ. 533, 5.

ὀνομαστὸς] ὀνομαστοὶ γραφήσονται οἱ αὐτῶν. a patribus clari nominis, liberi clarum nomen ipsi quoque adipiscentur, ut ab ipsis appellentur, ut si dicas Cimon Miltiadis. 1399, 16.

ὄνος] ὄνοι ἓξ δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι. 1041, 2.

τὰ ὄντα] bona, facultates, copiæ. τοὺς μέτρια, ἢ μικρὰ κεκτημένους τὰ ὄντα ἀπολλύντας. 260, 12.

ὀξὺς] γνῶναι πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι τὰ ῥηθέντα. 32, 22.

ὀξύτης] ταῖς ὀξύτησι καὶ τοῖς καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκολουθεῖν. 730, 18.

ὀπισθόδομος] postica pars templi Minervæ Athenis in arce, *das Hintergebäude* [*the back-building*], ubi erat ærarium. ἀνέῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον. 170, 6. ἐνεπρήσθη ὁ ὀπισθόδομος. 743, 1.

ὁπλίτης. 398, 27.

ὅπλον, ὅπλα] ἐν τοῖς ὅπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν. 171, 1. ὅπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ. 216, 5. ἐν τοῖς ὅπλοις παραγίνεσθαι. 279, 4. τῷ ὑμετέρῳ στρατηγῷ ἐναντία θήσεσθαι τὰ ὅπλα. castra. 624, 15. ἱεροσυλήσας τὰ ὅπλα, [scuta] ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα. 1318, 27. ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. prætor militaris. 238, 13. opponitur στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, quæstorio. et simpliciter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων sine addito στρατηγός. 265, 8.

ὁποδαπὸν εἴη τὸ νόμισμα. cujum, vel cujatenum Atticum, an Cyzicenum, an Thasium. 1216, 18.

ὁποστοσοῦν] ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος — οὐχ ὁποστοσοῦν. 328, 26.

ὀπώραν πρίασθαι. hortum, h. e. horti proventum unius æstatis, mercede conducere. 1253, 14.

ὀπωρώνης. 314, 13.

ὅπως] οὐχ ὅπως ἀφελέσθαι, ἀλλ' — non solum nil detrahere, sed etiam —. 142, 6. 518, 11. v. in Ἐπιστ. ά. ὅπως μὴ ψεύσεται, 1466, 17. subaudi ὁράτω.

ὁπωστιοῦν] οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐγνώριζον τοὺς ἀνθρώπους τούτους. 924, ult.

ὅραμα τοῦτο ἐποιεῖτο ὁ δῆμος αὐτοῦ καλὸν καὶ λυσιτελές. 1460, 26.

ὁρᾷν] τοὺς δὲ πολεμίους μηδὲ ὁρῶσι. 168, 1. πρὸς τοὺς νῦν ὅρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτόν. specta me tecum, h. e. contende me ad te, compara me, et dijudica sic discrimen, quod nos intercedit. 331, 6. οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. 796, pen. οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε, τὸ τῆς παροιμίας, ὁρῶντας μὴ ὁρᾷν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. 797, 3. Φορμίωνα πάλιν ἑώρακε, rursus ad Phormionem respicit, observat, veneratur, ei se dedit, inservit, fidit, supplicat, καὶ τούτῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων τοῦτον ἐκλεξάμενος. 1120, pen. τί δήποτε οὐχ ἑώρα τὰ δίκαια ταῦτα. ad animum sibi revocabat, considerabat, meditabatur. 1478, 21. τοὺς λογισμοὺς ὁράτω τοὺς περὶ τούτων. 627, 10. οὐ δημοτικώτερον δήπου τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾷν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. 614, 11. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο (οὐχ ὁρᾷς) γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. 305, 3.

ὀργὰς] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα. 175, 25.

ὀργὴ] οὐ τοὺς αἰτίους ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. 14, 2. τούτῳ τὴν ὀργὴν, animadversionem, castigationem, εἰς τὰ ἄλλα ἔχετε. 259, 5. 556, 13. οὐκ ἴσην τὴν ὀργὴν ὁ νόμος ἔταξε τῷ δράσαντι, ἄν θ' ἑκὼν, ἄν τ' ἄκων. 528, 4. ὀργὴν ταύτην καὶ νῦν ἐπὶ τοῦτον λάβετε. 743, 22. ὀργὴν εἰ μὴ εἴχετε τῆς ἐκείνων πονηρίας μετριωτέραν. 1230, 21. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πατάξαιμι. 1251, ult. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας. 1470, 25. οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός ἐμε ποιήσειεν. 1471, 14. χάριν, ἂν ταύτης ἄξιος ᾖ, καὶ τοὐναντίον ὀργὴν, ἂν τοιαῦτα φαίνηται πεποιηκὼς, ποιεῖσθε. 370, 10. συναδικηθείημεν διὰ τὴν τοῦ πράγματος ὀργὴν, [id est, ὑπὲρ, vel κατά]. 1300, 11. ὅσοις πρόσεστιν ὀργὴ τῶν πραττομένων. iracundia ob delicta. 1105, 23. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. si qua in re cum horum matre dissedit, ab ea offensus. 1001, 11. τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ. 74, 3. ὁρῶ γὰρ ἐνίους, οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα [scil. ἥκοντας, vel ὄντας] τὴν ὀργὴν ἀφιέντας. 74, 6. τυγχάνειν ὀργῆς. 1478, 7. τίνος ὀργῆς τετυχήκασι παρ' ὑμῶν. 571, 11. οὐδεμιᾶς ὀργῆς — προϊστάμενος. 1469, 12. δημοσίας ὀργῆς καὶ τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν. 525, 7.

ὀργίζεσθαι] οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος. 514, 10. ὀργιζόμενοι ἐπὶ πάντων ὁμοίως φαίνεσθε. 574, 3. δόξετε ὀργιζόμενοι τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. 754, 22. τῶν ὀργιζομένων ἐστὶν ὀξέως κακόν τι τὸν λελυπηκότα ἐργάζεσθαι. 754, 24. ὀργίζεσθαι, μὴ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς. 1447, 4. ὀργιεῖται Φίλιππος, εἰ καταψηφιεῖσθε τῶν πεποιημένων τὴν εἰρήνην πρὸς αὐτὸν, citat Apsines p. 698, 9.

ὀργίλος] ὀργίλους καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω. 73, pen.

ὀργίλως καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν. 583, 12. ὀργ. ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. 1121, pen. ὀργίλως ὑμᾶς ἔχειν εἰκός ἐστι ταῦτα πάσχοντας. 1447, 2.

ὀρθὸς] ἥδε [patria puta] ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἔπι Πλέοντες ὀρθῆς. 419, 8. ἐὰν μὲν ὀρθότερον φανῇ τις λέγων, ὧν ὑμεῖς ὡρμήκατε. 1421, 24.

ὀρθῶς] ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι, citat Hermogenes p. 245, 12. ex or. pro Corona. καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ. 101, 23. πολλάκις συμβαίνει τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον τοῦτο μὲν λέγειν μὴ ὀρθῶς, ἕτερον δέ τι. 1421, 6. μὴ πάνθ', ὡς ἕκαστος ὑμῶν ἔχει γνώμης περὶ τῶν παρόντων, ὀρθῶς ἐγνωκέναι πεπείσθω. 1430, 5. οὐδ' ἰδίᾳ ῥᾴδιόν ἐστιν ἅπαντα ὀρθῶς πράττειν. 1450, 11. ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς καιροῖς. 12, 14. ὦ τί ἂν εἰπών σέ τις, ὀρθῶς προσείποι. 252, 21.

ὁρίζειν] τὴν εἰρήνην ταύτῃ ὁρίζονται. 91, ult. affirmare, asseverare. 115, 20. τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον δικαίως φέρειν. 142, 1. Βυζάντιον ὁρίζειν τῆς τούτων χώρας. illorum [Selymbrianorum] agrum habere pro Byzantio, h. e. pro territorio Byzantino. 198, 16. ἃ γὰρ ὥρισω δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταῦτα δήπου ταῦτα καὶ κατὰ σοῦ προσήκει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. 416, 18. ὁρίσας ὃ δίκαιόν ἐστιν. 615, 20. ὡρισμένοι χρόνοι. 643, ult. ὡρισμένος τὴν οἰκίαν δισχιλίων. cum domi curasset ὅρους, seu palos apponi, ad indicandum, eam pro viginti minis oppigneratam esse. 877, 11. ὁρίζειν τὸν χρόνον. 952, 21. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας. 1291, 12.

ὁριστὴς] τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται. 199, 17.

ὁρκίζειν] ἢ οὐκ ἂν ὡρκίζομεν αὐτόν. sacramento adegissemus. 235, pen. 678, 5.

ὅρκος] τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι [scil. αὐτῷ]. 235, 13. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, pen. ἀποδιδόναι τινὶ τοὺς ὅρκους. 443, 15. ὅρκος Ἡλιαστῶν. 746, 18. παρὰ τὴν τοῦ δόντος, deferentis, ἐκείνῃ τὸν ὅρκον εὐήθειαν. 1002, 3. ὅρκος Γεραιρῶν. 1371, 22. κύριος ὢν τοῦθ' ὅρκου καὶ τῶν γραμματείων. 1301, 20. τὸν νόμιμον τοῖς φράτορσιν ὅρκον. 1315, 19. ἐμβαλομένου ἐμοῦ ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον. 1203, 26. ἐπὶ τούτοις δίδωσι τὸν ὅρκον· ἡ δὲ δεξαμένη [scil. αὐτόν]. 995, 22.

ὁρμᾷν] πρὸς τὸν ἐκ Πέλλης ὁρμώμενον. e Pella

oriundum, vel inde prima elementa fortunarum et rerum gestarum adeptum. 78, 13. ἐκ τῶν πόλεων φυγάδας ὁρμήσαντας. 216, 5. et 7. πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τούτου λόγους λαβὼν ὡρμηκότας ὑμᾶς. 356, 14. ὡρμηκότα τὸν ἄνθρωπον φίλον εἶναι. 685, 10. ὥρμησεν ἐπὶ ταύτην τὴν σκῆψιν. 917, 7. ὀρθότερον ὧν ὑμεῖς ὡρμήκατε. quam ea sunt, quæ vos cupiatis. 1421, 25. ὡρμηκὼς κατ' ἐμαυτὸν εὐνοϊκῶς ἔχειν σοι. 1490, 19. ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν [subaudi ἀνανήψαντες]— ἴσως ἂν ὁρμήσαιτε, [scil. πρὸς γενναῖόν τι ἐπιχείρημα]. 44, pen.

ὁρμεῖν] stare ad ancoram, vel in portu. οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς, subaudi ἀγκύρας. *er hat mit der Bürgerschaft nicht einerley Interesse* [*he has not a common interest with the citizens*]. causa ei non est cum civibus communis, neque spes eadem, neque metus. 319, 18. ὥρμει τὸ πλοῖον ἐνταῦθα. 932, 19. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτοὺς ἐᾶτε. 1295, ult.

ὁρμὴ] εἰς ὁρμὴν τοῦ τὰ δέοντα ποιεῖν προτρέψαι. 309, 4.

ὁρμητήριον] ὁρμητήρια κατασκευασθησόμενα ἐφ' ὑμᾶς. 409, 6. portus, unde piratæ excursiones in circumjecta faciant. 445, pen. ὁρμητήριον τηρεῖν et καταλείπειν ἑαυτοῖς. 681, 5. et 11.

ὁρμίζειν] appellere navem ad continentem. περιπλέοντι καὶ ὁρμιζομένῳ εἰς τὰς νήσους. 80, 10. δέκα ναυσὶ μόναις εἰς Πέρινθον ὁρμισαμένων. 675, 14. ἔστιν ὅμοιον εἰς φωρῶν λιμένα ὁρμίσασθαι, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς Αἴγιναν, ἢ εἰς Μέγαρα ὁρμίσαιτο. 932, 14.

ὄρνις] τὸν εἰς τοὺς ὄρνις εἰσιόντα. in forum pullarium, aviarium. 417, 21.

ὄροβοι] ὀρόβους ἴστε ὄντας ὠνίους. tanta erat annonarum caritas, ut vel ciceres magni venirent. 598, 4.

ὅρος] finis, terminus, meta, quo quid tendit, aut ubi desinit, sive proprie, sive translate; ut regionis, vitæ, spei et contentionis, inprimis pali ad domos agrosve fixi, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ἃ τοῖς προτέροις Ἕλλησιν ὅροι καὶ κανόνες ἦσαν τῶν ἀγαθῶν, ἀνατετροφότες. 324, 26. ἁπάντων τούτων [scil. τῶν πραγμάτων, vel διώξεων, vel μέμψεων, vel ἀδικημάτων] ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι. 983, 17. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶν ἡ τελευτή. 1478, 7. ὅρον [scil. τῆς ἐπιθυμίας] οὐδεὶς ἔχει τῶν εὖ πραττόντων. 658, 7. ἕνα ὅρον θέμενος, hac una meta sibi proposita, παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν. 584, 24. ὅρον τοῦτον τεθείκατε τῇ βουλῇ. regulam, normam, præscriptum. 598, 7. πέρα τοῦ ὅρου ἐλαύνειν. ultra fines ditionis. 634, 13. τὴν ἐφορίαν ἀγορὰν ὅρον προγράψας. 633, 2. ἔστι πᾶσιν ὅρος τοῖς ἀνδροφόνοις εἴργεσθαι τῆς τοῦ παθόντος πατρίδος. 634, pen. οὐδεὶς ὅρος ἔπεστι τῇ ἐσχατιᾷ. 1040, 16. 1047, 23. τοὺς ὅρους ἀνασπᾶν. 1188, 3. οἱ τεθέντες ὅροι. 791, 6. et 11. τίθησιν ὅρους ἐπὶ μὲν τὴν οἰκίαν δισχιλίων, ἐπὶ δὲ τὸ χωρίον ταλάντου. 876, 9. τοὺς ὅρους ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀφαιρεῖ. 876, 18. ἱστάναι τοὺς ὅρους. 879, 11. et 27. ὅρους αὐτῆς [scil. τῆς οὐσίας] ἔστησαν. 1187, 19. διέθετο ὅρους ἐπιστῆσαι χιλίων δραχμῶν ἐμοὶ τῆς προικὸς ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1029, 27.

ὀῤῥωδεῖν] οὐκ ὀῤῥωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι. 127, 25. μὴ χρὴ ὀῤῥωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν. 152, 9.

ὀρφανία] τὴν ὀρφανίαν ὀδύρεσθαι. 990, 8.

ὀρφανικὸς] τῶν ὀρφανικῶν [scil. χρημάτων]. 182, 15.

ὀρφανὸς τοῦ πατρὸς κατελείφθην. orbus patris, h. e. orbatus patre. pater adhuc puero mihi decessit. 1320, 19. προδοὺς τὸν ὀρφανόν. 1332, 18.

ὄρχεις] τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων. 1269, 10.

ὀρχεῖσθαι μεθυσθέντας τοιαῦτα, οἷα—[scil. ὀρχήματα]. 23, 16.

ὀρχήστρα] τετυπτῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης, e Midiana refert Minucianus p. 150, 5.

ὃς] ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς, pro οὐ πάλαι. haud ita pridem. 40, 21. ὃ, pro διὸ, quapropter. 779, 13. 802, 20. post ὃ δὲ interdum omittitur τοῦτο ἐστίν. 1396, 4. τὸ συνοικεῖν τοῦτ' ἐστὶν, ὃς ἂν παιδοποιῆται, id est, ἐάν τις ἂν παιδοποιῆται. 1386, 17. ἃ δὴ δέομαι, id est, δι' ἃ δὴ δέομαι. 626, 21. ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων, utrumque pro τινάς. 248, 18. conf. ὅστις.

ὁσαχοῦ κύριος γέγονε. 682, 12.

ὁσημέραι. 707, 13.

ὁσία] τὸ δὲ τῆς ὁσίας, ὅτι δήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται. 556, 9. οὔτε θεοὺς, οὔθ' ὁσίαν, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐποιήσατο ἐμποδὼν τῷ τοιούτῳ λόγῳ. reverentiam neque erga deos, neque erga homines, aut res humanas. 548, 21.

ὅσιος] τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὅσιον. 662, 18. ὁσίαν καὶ δικαίαν θέμενοι ψῆφον. 587, 2. τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων, καὶ τῶν ὁσίων, καὶ τῶν ἱερῶν. 633, 2. τούτων γε οὐδ' ὅσιον, οὐδὲ θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι. 794, 12. τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν ὑφῄρηται, τῶν δὲ ὁσίων — τὸ ἥμισυ. 726, 24. τοῦτον τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. 703, 1. τὰ δὲ ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα. 738, 7.

ὁσιοῦν] ὁσιοῦσθαι τὸν κατιόντα. redeuntem ab exsilio domum rursus certis cærimoniis consecrari, h. e. idoneum reddi communioni juris vitæque civilis. *wieder ehrlich gemacht werden* [*to be restored to one's rights*]. 644, 9.

ὅστις] pro ὥστε. οὐδεὶς τῶν ἁπάντων Ἑλλήνων τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις—. 181, 17. οὐδένα οὔτ' ἀναίσχυντον, οὔτε τολμηρὸν οὕτως εἶναι, ὅντιν' ἀντιποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων. 1395, 18. οὐδεὶς οὔτε νέος, οὔτε γέρων, ὀλίγωρος οὕτως, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἄν. 764, 24. τίς οὕτως ἀλόγιστος, ὅστις ἐθελήσειεν ἄν. 536, 7. In Neutro ὅ, τι. μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ. ne si quidem quodcunque tandem contingat. 445, 16. λελοιδόρηκε δὲ οὐδὲν ὅ,τι οὔ, id est, πάντων, ὧν εἶπεν, οὐδέν ἐστιν, ὅ,τι οὐ λελοιδόρηκε, vel, πάντα ἐστὶ λοιδορήματα. 1309, 11. Huc refero quoque formulam illam in clausulis orationum, οὐκ οἶδα, ὅτι [vel potius ὅ,τι, id est, δι' ὅ,τι quam ob rem] δεῖ πλείω λέγειν· οὐδέν γε μᾶλλον, ἢ ὁτιοῦν. non magis hoc facimus, quam ullum aliud, quod ut faciamus nunquam adducemur. *Das lassen wir wohl bleiben* [*we will let that alone*]. 1287, 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν. quam aliud quodcunque facere, quod factu sit facillimum. 1269, 13.

ὅτι μὴ] nisi si quid. οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλη πρόσοδος, ὅτι μὴ συκοφαντήσας τινὰ λάβοι. 1358, 14. μὴ ὅτι non solum non — v. sub μή.

οὐ] solitarium, absolutum, integram quasi per se sententiam exhibens. quod etiam insequente vocali, sic manet, non adsciscens κίνδυνος· οὐ. γὰρ ὑφ' αὑτῷ ποιήσασθαι βούλεται Φίλιππος τὴν πόλιν. οὔ. nequaquam. ἀλλ' ὅλως ἀνελεῖν. 147, 27. οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδὲ, ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· οὐδὲ, ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους. 288, 7. non licet, affirmantes prius, posterius infitiari: vel, non solum prius feci, sed etiam posterius. οὐδένα πώποτε προὐδώκατε τῶν φίλων, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα ὄντινα οὔ. 657, 25. Redundat οὐ, in illis: μᾶλλον ἢ οὐκ ἐκ τῶν —. 1198, 14. μᾶλλον ἢ οὐ τὸν χαλκὸν ὑποθεῖναι. 1200, 12. οὐ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν. 1226, 23. οὐκ ἂν, subaudi τοῦτο ποιήσοντες. καὶ χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανοῦτε, οὐκ ἄν, εἴ γ' ἐχθρὸν ἡγεῖσθε. 659, 24. οὐ γὰρ, tu negas? *nicht wahr* [*is it not true?*] quidni? ὅμοιόν γε (οὐ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν. 616, 16. καλά γε (οὐ γάρ;) ὦ ἄνδρες, τά γεγραμμένα. 673, 19. εὔνους γε. οὐ γάρ. 674, 14. οὐχ ὁρᾷς. ἀγαθῇ γε (οὐχ ὁρᾷς;) τύχῃ συμβεβιωκώς. 315, 18. οὐχ ὅπως, non solum non, insequente ἀλλὰ, vel ἀλλὰ καὶ, sed etiam. οὐχ ὅπως, ὧν ἡ πόλις δέδωκεν, ἀφελέσθαι τι, ἀλλ', εἰ καὶ μηδὲν ἦν τοιοῦτον, ἄλλοθεν σκοπεῖν, ὅπως μηδενὸς ὄντες ἐνδεεῖς περιοφθήσονται. 142, 6. τῷδε οὐχ ὅπως ἐγκαλεῖν ᾤετο δεῖν, ἀλλ' ἐπῄνει, [id est, ἀλλὰ καὶ ἐπῄνει]. 955, 24. οὐχ ὅπως ἐπέσχον, ἀλλὰ καὶ — οὕτω διέθεσαν. 1156, 24. ἡ δὲ γῆ, οὐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ—ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν. 1225, 11. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 24. ἡμῖν δ' οὐχ ὅπως περὶ τοῦ τόκου ὁ λόγος ἐστὶν, ἀλλ' οὐδὲ τἀρχαῖα ἀπολαβεῖν δυνάμεθα. 1292, 7. οὐχ ὅπως ἐξεπλάγης — ἀλλὰ τῇ ἀνδρίᾳ — κρείττων ἐγένου. 1410, 4. 1467, 1. epistolæ secundæ.

οὐδαμόσε ἔξω ἔδωκα τὴν θυγατέρα. 1076, 7.

οὐδαμοῦ τοῦτον λέγω. hunc nullo in loco habeo. pro homine non habeo. 419, 1. οὐδαμοῦ γενήσονται οἱ μετὰ τούτου συνεστηκότες. nil effecturos fuisse. 1303, 22. οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος—. 328, 24. ὑμῶν δ' οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ. 331, 13. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. 376, 22.

οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. multum abest. *weit gefehlt* [*far from it*]. 138, 26. et alibi passim locorum. subauditur ἀλλὰ τοῦ παντὸς, non deest multum, sed deest totum. *es ist gar nichts an der Sache* [*there is nothing at all in it*]. οὐδ' ὀλίγου δεῖ, subaudi ἀλλὰ πάνυ πολλοῦ. 206, 8.

οὐδεὶς] οὐδένων εἰσὶ βελτίους. 23, 6. παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. 23, 14. οὐδὲν pro τι, post præmissam infitiationem. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει τοιοῦτον οὐδέν. 665, 17. οὐδεὶς ὅστις οὐκ, pro πᾶς. περὶ ὧν οὐδένα κίνδυνον [subaudi, ἐστὶν εἰπεῖν] ὅντιν' οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι. 295, 7. φαῦλον καὶ οὐδέν. nullius momenti. 1107, 17. τοὺς δ' οὐδὲν ὑπελάμβανον εἶναι. 574, 19. οὐδὲν οὐκέτι εἴη ἡ ἄνθρωπος. actum de ea esse atque conclamatum. jam nullam esse. 1159, 25. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. 529, 11. οὐδὲν ἄλλο, pro δι' οὐδὲν ἄλλο. οὐδὲν ἄλλο, ἢ πεπεισμένος ὑπὸ τούτων. 81, 6. πρώην ἔδωκέ μοι βιβλίον, οὐδὲν ἄλλ' ἢ βουλόμενος δοκεῖν μοι δεδωκέναι τὴν ἀπόφανσιν. 1043, 13.

οὔκουν] videtur pro οὐ μόνον usurpatum esse p. 142, 19. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην, οὔκουν Ἀθηναίων γε, οἶμαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων ὥστε —.

οὐλὴ] cicatrix. ἕλκη—ὧν ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχει. 1248, 27.

οὐμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero, nemini alii dicendi copiam faciebat. 274, 16. verumtamen non. 330, 12. δεινῶν μὲν ὄντων, οὐμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολήν. atrocia quidem, verumtamen non ita, ut aliud nihil sit adhuc atrocius. 786, 26.

οὐρανὸς] στρατιώτας τρέφειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. auris pascere copias. 96, 16.

οὖς] auris. ὑμῖν ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων. 169, 21. δεῖ τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέφθαρται γάρ. 170, 1.

οὐσία] ἣν ἐνταῦθα ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν ταύτην ἐξαργυρίσας. 59, 5. τὴν ἄδειαν, ἣν κοινὴν οὐσίαν οἱ νόμοι παρέχουσιν ἡμῖν. 582, 8. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε

τὰ καθ' ἡμέραν δύνασθαι ἀναλώματα ὑποφέρειν. 1359, 7. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν ἑαυτοῦ. 1204, 12.

οὔτε] insequente non altero οὔτε, sed μήτε. θρασὺς καὶ βδελυρὸς, οὔτ' εἰμὶ, μήτε γενοίμην. 106, 23. et necesse erat sic fieri in ista sententiæ ratione; nam οὔτε si usurpasset orator, exstitisset hæc sententia: neque futurum est, ut unquam fiam. id quod non vult dicere, sed hoc, et in votis habeo, ut nunquam fiam: deus avertat, ut fiam. οὔτε indicasset, quod res illa nunquam sit eventura; μήτε, quod tu nolis eam evenire.

οὗτος] de re in proximo sita, aliasve nota. εἷλε τῶν νήσων τούτων τὰς πολλάς. harum insularum, quas vulgo simplici hoc insularum nomine designamus, et, quæ sint, nemo ignorat. 480, 7. ἁπλῶς τούτους ἅπαντας. universe gentes illas Illyrici, quas vos omnes probe nostis, ut necesse nil sit earum nomina a me recitari. 15, 26. adscribe insignem locum Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. οὗτος eleganter, et cum significatione aliqua gravitatis redundat. τοῦ δικαίαν καὶ εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον, ὁ κωλύσας ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι λόγος, οὗτος αἴτιος ἔσται. 522, 20. 775, 10. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, οὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος. 280, pen. τοῦτ' ἐκεῖνο. quasi id fieret hac ipsa sola de causa, nulla alia, [quo pecuniam ille mihi dandam afferret]. 583, 18. οὗτος plerumque est oratoribus adversarius, sive is est reus, sive accusator. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι, pro τοιοῦτοι. ejusmodi sermones jactantur. 96, 22. οὗτοι interdum sunt magistratus, aut judices, aut universe Athenienses. μηδὲ ὧν οὗτοι κύριοί εἰσιν. 941, 11. ἃ τῆς τούτων φιλανθρωπίας εὕρετο ὁ σὸς πατήρ. 958, 27. καὶ γὰρ ἐκείνους, καὶ τουτουσὶ, καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἠδίκεις καὶ κατῄσχυνες. 558, 24. Accommodatur interdum pronomen præmisso casui, ut: ἀδείας δοθείσης, καὶ ταύτης, pro καὶ ταῦτα. et id quidem sub hac conditione. 715, 9. τί τοῦτο λέγων. 632, 23. ubi aut τί accipitur pro διὰ τί, aut λέγων in constructione tacite est iterandum, quasi scriptum esset τί λέγων, *quid ille significans*, τοῦτο λέγων, *in his verbis:* aut subauditur βούλεται, aut βουλόμενος, aut τοῦτο est pro ἐν τούτῳ, vel κατὰ τοῦτο. οὗτος interdum pro ὅς. ἃ κοινὰ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἀγωνιζομένοις — καὶ οὐδεὶς αὐτὸς ἑαυτῷ ταῦτα φέρει τῶν κρινομένων, pro, καὶ ἃ οὐδεὶς φέρει. 794, 10.

οὕτως] sic nude, destricte, sine restrictione, exceptione, vel determinatione aliqua, id ipsum, quod vocabulum subjicit, vel prout vocabulum usu vulgari frequentari solet, nihil aliud, brevibus ut dicam, *ad literam*. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμᾶς ἁρπάζων. 103, 15. ἣν ἂν οὑτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν. 122, 11. οὐχ οὕτως οὔτε πρὸς χάριν, οὔτε δι' ἄγνοιαν. non solummodo gratiæ causa, neque alii solummodo per ignorantiam, sed—. 127, 20. εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως [id est, ἁπλῶς] ἀνιάτως [non enim ὥστε insequitur]. 332, 20, τὸ μὲν πρῶτον οὑτωσὶ πίνειν ἠνάγκαζον ἡσυχῇ καὶ τρώγειν. sic bibere et sic edere, sedate, tranquille, composite, ut alii homines solent. 402, 20. ἐν διατριβῇ οὕτως ἰδίᾳ. in congressu mere privato. 537, 18. ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος. in continenti, proxime a latere assidens, immediate, ut vulgo usurpant. 553, 13. ὁρῶν ὥσπερ ἄλλον τινὰ, οὑτωσί. non certa quidem scientia, verum tamen probabili quadam conjectura ex intuitu exsistente, cernebam et colligebam illum juniorem me esse, atque alium quemcunque intuens idem affirmassem. *so nach dem Augenmasse* [*as far as appearances went*]. 1002, 22. καθ' ἕνα οὑτωσὶ πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες. 1265, 6. b) tum demum, hoc facto, neque citius. 644, 8. 802, 20. c) sequente, non ὥστε, sed ὅστις. 764, 24. 1105, pen.

ὀφείλειν] debere. ὀφείλειν τὴν προῖκα κελεύει ὁ νόμος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. *die Minam mit* $1\frac{1}{2}$ *Drachma monathlich zu verinteressiren* [*at the interest of* $1\frac{1}{2}$ *Drachms the Mina per month*]. 818, ult. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 1111, 12. τὸν νόμον τὸν κελεύοντα ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ærarium esse, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ, qua condemnatus mulctæ ab judicibus fuerit, ἐάν τ' ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μή. 1328, 11. 1337, pen.

ὄφελος] εἴπερ τι τῶν νόμων ὄφελος. leges si quid valent. 1255, 4. ὄφελος μηδοτιοῦν ἔσται τοῖς μετρίοις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. 1262, 2. ὄφελος οὐδὲν τῆς ἀληθείας. 1267, 17. ὄφελος οὐδὲν οὔτε τῶν νόμων, οὔτε συγγραφῆς οὐδεμιᾶς. 1283, 13.

ὀφθαλμὸς] ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. 247, 11. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς ἑωρῶμεν ἂν τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένους ἀνθρώπους. 295, 10. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρέχειν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψαι, ἄμφω ἐκκόψαι παρασχεῖν. 744, 20. χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι. 1259, 13.

ὄφις] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων. 313, 25. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

ὀφλεῖν] condemnari mulctæ. *verwirken, verbühren* [*to incur a penalty, forfeit*]. mereri, vel aufferre condemnationem ad mulctam. οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσαν. 459, 24. τὴν μητέρα αὐτοῦ ὀφλοῦσαν ἀποστασίου [scil. δίκην, aut ζημίαν] ἀπέδοσθε. 790, 2. κἂν ἀστρατείας τις ὄφλῃ. 732, 21. ὦφλε τὴν δίαιταν. ab arbitro condemnatus est. 862, 2. ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ. 1328, 11. 1337, pen.

ὄφλημα] ἥκουσι νῦν δανεισταὶ καὶ ὀφλήματα πλέον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. μὴ ἐκτιθέντος τοῦ ὀφλήματος ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας, διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. 1347, 15.

ὀφλισκάνειν] ἄνοιαν ὀφλισκάνων. ita stulte se gerens, ut probrum stulti et mereatur, et aufferat ab omnibus. 16, 24. ὀφλισκάνειν αἰσχύνην. 18, pen. 52, 14. 1419, 12. ἡλίκην ἂν ὠφληκότες παράνοιαν ἦτε. 660, 22. οὔτ' εὐθὺς παραχρῆμα δίκην ὀφλισκάνειν βουλόμενος. 849, 5.

ὀφρὺς] τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακας. 442, 11.

ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον. 570, 5.

ὄχημα] ἀντ' ἐκείνου [scil. τοῦ ἵππου τοῦ πολεμιστηρίου] ὄχημα ἑαυτῷ, τηλικοῦτος ὤν, ἐώνηται. 1046, 12.

ὀχληρὸς] οὐδέν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον, τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς. 427, 20. ὀχληρός τισιν ὑμῶν εἶναι δοκῶ, πολλάκις λέγων περὶ τῶν αὐτῶν. 1455, 5.

ὄχλος] ὄχλον μάταιον τοὺς περὶ τούτων λόγους νομίσητε. molestiam, orationem molestam, gravantem, obstrepentem. 299, 22. οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23. ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους. 405, 18.

ὀψὲ γὰρ ἂν φιλάνθρωποι γεγονότες εἶεν. 206, 9. ὀψέ ποτε· ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῴην. 270, 21. εἰκὸς ἦν καὶ εἰς ὀψὲ ψηφίζεσθαι. usque ad seram vesperam. 1303, 14. ὀψὲ τῆς ὥρας ἐγίγνετο. 541, ult.

ὀψία] δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. 1301, pen.

ὀψίως] ὀψιαίτατα. tempore diei ad ultimum extracto, tam sero, quam fieri posset. 1301, 25.

ὄψις] forma oris, vultus. 413, pen. τῆς ὄψεως τῇ φύσει. 1124, 25. κἂν ὁπωστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ. 1383, 27. κάλλος ἐπὶ τῆς ὄψεως. in vultu. 1403, 25. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθείς. 1405, 2. ἡ τῶν λόγων δύναμις ἔλαττον ἔχει τῆς ὄψεως. 1411, 16.

ὀψοποιεῖσθαι] καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας. 1257, 16.

Π.

πάειν] πεπᾶσθαι ἀδίκως. 422, 6.

πάθος] affectio, perturbatio animi. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν. 805, 23.

παιὰν] τοὺς παιᾶνας [Philippi puta] ᾖδεν. 450, 3.

παιανίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων συμφοραῖς. 321, 16.

παιδαγωγεῖον κορεῖν. 313, 12.

παιδαγωγός. 1156, 5.

παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμψαντες, scil. in hortum. 1251, 26. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. 1252, pen.

παιδεία] ποῦ δὲ παιδείας σοι μνησθῆναι. 269, pen. παιδεία πᾶσα δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέστηκε. 1413, 12. ὅλως ἅπασα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβοῦσα. 1413, pen. παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 23. παιδείαν ἀπεδέχου. 1490, 11. ἐπαίδευσε ταύτην τὴν παιδείαν, ἣν ὑμεῖς αἰσθάνεσθε πονηρὰν καὶ ἄδικον. 938, 10.

παιδεύειν παιδείαν. 938, 10. γράμματα. 1123, 18. παιδία ἐπισταμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως. 1351, 7. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως [id est, μετὰ σωφροσύνης καὶ πρὸς σωφροσύνην]. a magistro pudente ipso, et ad pudorem discipulo indendum. 1384, 11.

παίδευμα] οὐδὲ γὰρ ἐξαρχῆς ἐν πᾶσι τοῖς παιδεύμασιν ἦσαν ἐπιφανεῖς. 1393, 24.

παίδευσις] instructio, subornatio falsi testis, subornatore dicenda et agenda docente atque subjiciente. οὐκ ἐκ παιδεύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθείας ἔλεγε. 921, 23.

παιδιὰ] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, οὕτως ὀρρωδοῦσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. 796, 27.

παιδοποιεῖσθαι] ἐξ ἧσπερ ὁ βάσκανος οὗτος πεπαιδοποίηται. 794, 1.

παιδοτριβεῖν, docere, erudire, τὸν ἀεὶ βουλόμενον εἶναι πονηρόν. 771, 26.

παιδοτρίβης] τὸν ἐκ Σικυῶνος παιδοτρίβην κατήγαγε. 216, 11.

παιδοτροφία] διὰ παιδοτροφίας ἐλλελοιπότες τὰς εἰσφοράς. 613, 17. 753, 21.

παίει με πύξ. 1252, 8. παίομεν καὶ ἄγχομεν οὓς ἂν ἡμῖν δόξῃ. 1263, 7.

παίζειν] παίζοντες οἷα ἄνθρωποι νέοι. 1261, 15.

παῖς] οἱ παῖδες, scil. ἀγωνίζονται ἐν τοῖς Διονυσίοις. 517, 27. δίκαιον τοὺς παῖδας τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 27. ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν ὁρᾷ τἀναντία γιγνόμενα [id est, ὑμᾶς ὄντας ἀχαρίστους] ὧν μόνων, καὶ τελευτῶσι πᾶσιν, ὅπως ἕξει καλῶς, μέλει. 1476, 25. τοὺς παῖδας, οὓς κἂν ἐχθρὸς, εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι. 1479, 27. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν. 1485, pen.

παλαιὸς] ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. 597, 18.

παλαιστής. 214, 20.

παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. 1285, 6.

παλιγκάπηλος πονηρίας. 784, 8.

πάλιν λαβεῖν (quasi unum sit verbum), καὶ ποιήσασθαι υἱὸν, 1364, 18. p. 1365, 13.

est πάλιν ἀναλαβεῖν. πάλιν, pro quoque, pari modo. ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰσθομένων. vobis item sentientibus, perinde atque Lacedæmonii senserant. 365, 13. πάλιν (retro) ἥκειν (redire domum) ἐκ τῆς πρεσβείας. 346, 10.

παλίνδικον o Demosth. citat Julius Pollux. VIII. 26.

Παλλάδιον] τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ δικαστήριον ἀκουσίων φόνων. 643, 20. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου, [scil. δίκην]. 1348, 12.

παλλακὴ] ἐπὶ παλλακῇ, ἥν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ. 637, 5. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως. 1386, 20. ut Harpocration et alii multi, ita Eustathius quoque ad Odyss. Ξ. p. 1758, 7. pro θεραπείας dat παλλακείας.

παμπλήθης] πάμπληθες ἀπέχειν. 347, 8. γεωργίαι παμπληθεῖς. 386, 5. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι. 496, 25.

παμπόνηρος] ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη. 267, 7. 794, 23.

Παναθήναια] εἰς τὰ Παναθήναια φήσας ἀποπέμψειν, [scil. captivos Athenienses]. 394, 2. Παναθηναίων ὄντων τῶν μεγάλων. 1091, 23. 1352, 24.

πάνδεινος εἴ τις. 378, 8. πάνδεινον ἔσται πρᾶγμα. 1267, 17.

πανδημεί. 280, 14.

Πάνδια] festum Athenis in honorem Jovis. μετὰ τὰ Πάνδια. 517, 10.

Πανδίονι. 517, 3.

Πανδιονίδαι. 1397, pen.

πανδοκεῖον τὸ πρὸ τοῦ Διοσκορείου. 390, 26.

Πάνεμος] mensis quidam Corinthiacus. 280, 14.

πανήγυριν φαύλως ἢ κακῶς κατεσκευάσθαι. 144, 15.

πανουργεῖν πανουργίας περὶ τὰ ναυτικὰ συμβόλαια. 943, 1.

πανοῦργος καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι. 10, 2.

πανταχόθεν τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖται. 674, 2.

πανταχῶς. 1457, 23.

πάντοθεν. 219, 25.

πάνυ] ἡ οὐσία οὐδὲ τριῶν ταλάντων πάνυ τι ἦν. omnino, universe. 1347, 14.

παππῷος] παππῴα δόξα. 150, 26.

παρὰ] cum Genitivo, *a*, *de*. τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν. judicio vestro, sententia vestra. 593, 8. ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν. securitatem ab his, ab horum incursionibus. 1342, 22. παρ' αὐτῶν ἄν με ἔτρεφον. de suo. 833, 21. θυγατέρας παρὰ σφῶν αὐτῶν ἐκδόντας. e re sua privata. 835, 17. ὁ παρὰ Φιλίππου στρατηγός. 249, 17. ubi aut redundat παρὰ, aut subauditur τεταγμένος. Cum Dativo, *penes*. πολὺ χρησιμώτερα ὑμῖν ὑπάρχει [scil. τὰ χρήματα] παρὰ τῷδε ὄντα. 962, 12. εἰ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου παρ' ὑμῖν ἐπιστεύθη. 593, 11. Cum Accusativo, *per*, *propter*, *sub*, *secundum*, *pro*, *secus*, *præter*. a) per, cum tempus significat. παρὰ ταύτην τὴν ἀποδημίαν. toto illo itinere. 395, 11. παρὰ τοὺς μεγίστους καιρούς. temporibus longe difficillimis atque gravissimis. 470, 12. παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. durante toto tempore choregatus. 514, 8. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα. flagrantibus, vel recentibus adhuc delictis. 229, 19. 230, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγών. 303, 14. 523, 6. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν. 966, pen. b) per, ob, propter. οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν. 43, 15. οὐ παρ' ἕν, οὐδὲ δύο, τὰ πράγματα εἰς τοῦτο ἀφῖκται. 110, 15. εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιρούς. per rationes temporum, quæ tum erant. 307, 3. εἰ δὲ παρὰ τὸ προαισθέσθαι ἐκωλύθη, τίς ὁ ἐκλαλήσας. 354, 22. παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας — παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας, πάντα τὸν χρόνον ἡ σωτηρία τῇ πόλει. 465, 5. ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου — παρὰ τὴν πενίαν, καὶ τὴν ἐρημίαν. 545, 22. ἵνα μηδὲν ζημιωθῇς παρὰ τοὺς μάρτυρας. 860, 7. οἱ μὲν οὖν παρά τι τῶν ἄλλων δικαζόμενοι. 972, 17. αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις. 1404, 1. ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ εὖ φρονεῖν παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. 1413, 26. c) secundum, ex tempore, pro re nata. παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβών. pro vel ex acerbitate vestræ animadversionis animorum vestrorum inclinationes interpretans. 805, 21. παρὰ τὰς τριάκοντα μυριάδας δίδωσιν ὑμῖν μυρίους μεδίμνους. *an ieden* 300000 *Scheffeln Getrayde schenket er euch ie* 10000 *Scheffel* [*for every* 300000 *measures of wheat he gives you* 10000 *measures*]. 467, 6. παρὰ τοὺς χρωμένους διαλλαττόντων. differentium, pro diversa natura, indole, moribus eorum, qui iis utuntur. 1402, 17. d) secus, præter, adversus, contra quam oportebat. παρ' ὅλον τοῦτον τὸν νόμον εἴρηται τοῦτο τὸ ψήφισμα. invita et repugnante toto hoc juris civilis titulo. 648, 11. πρῶτον μὲν παρὰ τοὺς νόμους νομοθετοῦντα· primum, quoad formam, abhorrenter a formula legislationis in jure civili constituta: δεύτερον δὲ, ὑπεναντία τοῖς οὖσι νόμοις γεγραφότα, quodammodo adversantia, quoad materiam, seu argumentum, universo juri civili. 734, 8. ὑποδύῃ παρὰ πάντα ταῦτα. præter ista omnia subterfugis, elaberis, *du gleitest darenben hin, wuschest bey ihnen allen vorbey* [*you pass over, slur*], non obstantibus illis, quæ te videntur tam

arcte stringere, et tam tenaciter tenere. 778, 20. πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δέον παρὰ τοῦτο γίγνεσθαι. quæ oportebat fieri, nisi hoc obstaret. 140, 25. τῶν νικᾷν ἂν παρὰ τοῦτ' οἰομένων χορηγῶν. existimantium, vel sperantium, se procul dubio victoria fuisse potituros, nisi hoc intercessisset. 534, 6. πάνυ γὰρ (οὐχ ὁρᾷς) παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τουτὶ διελέχθην, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα. quod hoc verbo, non illo sum usus, quod manum huc, non illuc jactavi, ideo sic se habent res Græcorum, non istoc modo. *um eines Wortes, um dieses Wortes willen, — um einen solchen, und nicht einen solchen Schwung der Hand, steht es mit uns so, und nicht so* [*for a word, on the score of this word — for such, and not such, a motion of the hand, things are with us so, and not so*]. 305, 3. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, *nicht um ein kleines* [*of no trifling import*], ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην. non minuto quodam et vix noscitabili momento argumentorum me purgantium, sed magno et insigni præpondio argumentorum innocentiæ meæ, vincente luculenter et elevante momenta me gravantia. 593, pen. τὴν φιλοσοφίαν ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ἡγήσῃ. pro re contemnenda duces. 1416, 21. παρὰ τρεῖς ψήφους ἀφῆκαν. ob tria solummodo suffragia, numero plura, a parte absolventium; quæ si ei defuissent, condemnatus abisset. 688, 26. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε. absolvistis quidem eum, ob suffragiorum absolventium potiorem numerum. verum ille numerus perpaucis solummodo suffragiis numerum vincebat condemnantium. quæ pauca suffragia si ei defuissent, infamia eum notassetis. 743, 21.

παραβαίνειν] oratione præterire, intactum, indictum relinquere per oblivionem. ἔστιν ἃ τῶν ψηφισμάτων παρέβην. 298, 11. παραβαίνοντες, silentio transmittentes, ἀφ' ὧν ἂν μεγάλους ἐπαίνους κομίσαισθε. 1453, 15. παραβὰς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας. violatis pactis. 624, 1.

παραβάλλειν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι παραβαλεῖτε διασπάσασθαι. 136, 15. παραβάλλειν ναυσὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον. 163, 3. παραβάλλοντος. tanquam exemplum proponente vobis, quod in pronuntianda sententia imitemini. 1292, 10.

παραβοᾶν] συκοφάντης τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γραφομένων μισθοῦ. 1359, 16.

παράβυστον] ἐν παραβύστῳ. 715, 21.

παραγγελία] invitatio, cohortatio ad præstandam sibi in judicio advocationem, aut ad dandam secundum se litem. 341, 2. studium partium, cum factio quædam reis sibi deditis in judiciis præsto est, eosque auctoritate, gratia, potentia sua pœnis eripit meritis. πολιτεία, ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μεῖζον ἰσχύουσι. 432, 11.

παραγγέλλειν] rogare, ambire, prensare manus, advocationem alicujus deposcere. 515, 19. μὴ πάνυ δὲ οἷοί τε παραγγέλλειν. postulare. 1461, 3.

παράγειν] producere, proferre in medium, spectatum aut auditum. τὸν ἥκοντα [e Bœotia] παρήγαγον. producebant prytanes ad concionem. 285, 5. τίνα γὰρ παραγαγὼν εἰς τὸ δικαστήριον, ὧν ᾐτιᾶτο, τούτων ᾕρηκε κατηγορῶν. 805, 14. ἐξαπατᾷν δ' ὑμᾶς πειράσεται, πλάττων καὶ παράγων [afferens] πρὸς ἕκαστα τούτων κακούργους λόγους. 594, 13. b) a recta via detorquere, in transversum agere. unde notio decipiendi. ταῦτ' ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς ζητήσει —. 487, 9. μὴ δὴ παραγόντων ὑμᾶς. 497, 6. ἄν τι φενακίζειν ἐγχειρῇ καὶ παράγειν οὗτος. 604, 4. λόγος, δι' οὗ προσδοκῶσιν ὑμᾶς παράξειν. 684, 11. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς. 691, ult. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι, καὶ παράγουσιν, [id est, καὶ διὰ τούτου παράγουσι, aut τοῦτο γὰρ πλάττοντες παράγουσι]. 987, 14. 1128, 5. 1129, 2. ἕτερα, ὑφ' ὧν παράγεσθε πολλάκις. *ihr euch vielmals lasset dahin reissen* [*you are often carried away with*]. 412, 8. c) navi vehere sarcinam aliquam minorem, obiter, velut accessionem quandam justi oneris, vel si mavis, transvehere ex alio loco in alium. ὅτι ὀγδοήκοντα κεράμια μόνα [scil. οἴνου] παρήγετο ἐν τῷ πλοίῳ. 934, 5. et 20.

παραγίνεσθαι] adesse. δυοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθοῖν — οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 6.

παράγραμμα] proscriptio, res, quæ proscribitur, in tabula publice fixa exarata nemini non spectanda et legenda proponitur. 997, 10. aut, si mavis, nota, quæ ad alicujus nomen, quo ab alio quodam cognomine dignoscatur, adscribitur.

παραγράφειν] νόμοι παραγεγραμμένοι. leges in tabula coram judicibus proposita scriptæ, ut considentium omnium oculis pateant. 263, 20. 487, 10. πρῶτον, τοῦ θέντος [ejus, qui pignori opposuit] τοὔνομα γράφειν [in tabulario creditorum et debitorum], καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀργυρίου· ἔπειτα παραγράφειν [ad latus illius annotationis adscribere] τῷ δεῖνι δεῖ ἀποδοῦναι. 1237, 2. παραγράφειν σεαυτὸν ἄλλου πατρός. alius te patris, quam cujus es, filium te ferre in scriptis a te exarandis. 1003, pen. In medio: curare nomen aliquod, aut rem quampiam a commentariensi publico in tabulis annotari,

registriren lassen [*to cause to be registered*]. παραγραψάμενοι Σόλωνα Ἐρχιέα διαιτητὴν, τούτῳ ἐπετρέψαμεν δικάσαι. cum Solonem in tabulis pacti curassemus arbitrum scribendum. 1013, 4. b) exceptione seu fori haud competentis, seu juris falso prætensi, actorem aliquem repellere, aut actionem refutare. παραγεγραμμένοι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. cum ab actuario in tabulas referri curassemus, actionem hanc in me intentatam, ejusmodi non esse, quæ possit in forum induci. 882, 1. τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι Δημοσθένει. operam dare, ut in libello accusatorio de cæde commissa, nomen Demosthenis tanquam homicidæ, ab actuario annotaretur, tametsi actoribus ipsis constaret, hanc criminationem falsam, ementitam et flagitiosam esse. 549, ult. παραγράφεσθαι δεδώκασιν οἱ νόμοι, *die Rechtswohlthat der Ablehnung der zugeschobenen Anklage* [*the right allowed by law of filing an exception against a previous accusation*], περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας πάλιν δικάζηται. 984, 4. a fine. παρεγραψάμεθα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. 985, 1. 919, pen. παραγραψάμενον σαφῶς τοὺς νόμους. legum verbis in tabula a commentariensi plenis atque disertis exaratis atque proscriptis. 1337, 11. ὁ μὲν νόμος οὗτος ἐστὶ Δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ, οὓς ἐκ τῶν φονικῶν νόμων παρεγραψάμην. quas e jure criminali excerptas curavi a commentariensi in tabula publice coram vobis proposita exarandas. 636, 13. ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς, οὓς οὐ παρεγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος. 640, 20. 604, 2. unde notio exsistit, provocare ad legem, eam afferre, recitare, causæ suæ confirmandæ et approbandæ ergo. βούλομαι, παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, πρῶτον περὶ τῶν νόμων εἰπεῖν, καθ' οὓς παρεγραψάμην. per quas mihi licuit exceptione fori uti. 882, 1. orat. adversus Zenothemin. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι. 939, 11. ὑπὲρ τῶν μὴ γενομένων ὅλως συμβολαίων Ἀθήνησι, μηδ' εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον παραγράφεσθαι δεδώκασιν, [scil. οἱ νόμοι]. rejicere actiones, ut illegitimas et locum in hoc foro prorsus nullum habentes. 908, 4.

παραγραφὴ] exceptio rei adversus actorem, actionemve, querentis, aut de foro haud competente, aut de tempore, modove procedendi illegitimo, negantisque se illa actione teneri, aut cogi ad purgandam causam suam posse. πάντα δ' ἤδη διεξεληλύθει [subterfugia puta forensia, *Rechtsbehelfe, legal subterfuges*] τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπωμοσίαι, καὶ παραγραφαὶ, καὶ οὐδὲν ἔτ' ἦν ὑπόλοιπον. 541, 23. τοῖς περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων εἰς κρίσιν καθισταμένοις, ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν δέδωκεν ὁ νόμος. 892, ult. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. *einkommmen mit einer Ablehnungsprotestation* [*to enter a protest, exception, demurrer*]. 912, 15. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι. 939, 11. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι. 1103, 11. ergo in exceptorio genere actionum reus ante actorem dicebat causam; quod contra erat in ταῖς εὐθυδικίαις. παραγραφὴν ἡττημένος. hoc genere causarum. 1117, 4.

παραγωγὴ] stropha, versutia forensis, tricæ, offuciæ, cavillatio, quibus a recta via, aut a re præsente judex abducitur. παραγωγὰς δὲ τοιαύτας τινὰς ἐρεῖ, ὡς —. 652, 14. παραγωγὰς, ἃς οὗτοι ποιήσονται, χαίρειν ἐᾶτε. 693, 2. λόγος ταῦτα καὶ παραγωγὴ τοῦ πράγματος. 871, 7. ψευδόμενος δὲ καὶ παραγωγὰς λέγων, ἤδη τις δίκην οὐ δέδωκε. 1014, ult.

παράδειγμα] οὐ γὰρ ἀλλοτρίοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις. 35, 1. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος. 305, 1. ζῶντα τοῖς λοιποῖς παράδειγμα ποιήσετε. ita castigate, ut alii, exemplo ejus moniti, sapere discant, et a similibus peccatis sibi cavere. 373, 21. 451, 10. 586, pen. παράδειγμα τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης. 420, 9. ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι. 425, 11. ὑμῖν μόνοις ἐστὶν οἰκείοις χρῆσθαι παραδείγμασιν. 427, 13. οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται. 1450, 17. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε. 1482, 13.

παραδεικνύειν] μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων οὐδένες ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηνται. 178, 11. 1423, 11.

παραδέχεσθαι εἰς οἰκίαν. 1008, ult. τοῦτον τὸν μιαρὸν Χαρίνῳ τῷ προδότῃ παραδεξάμενον ταῦτα πράττειν. cum recepisset Charino ista facturum, id est, ei fidem suam obstrinxisset de istis perficiendis. 1334, 16.

παραδηλοῦν] oblique, tecte significare. 348, 7.

παραδιδόναι] tradere alicui partes. τὰ πράγματα Φιλοκράτει καὶ τούτῳ παρέδωκαν, ἐκδεξάμενοι δὲ οὗτοι πάντ' ἀπώλεσαν. 371, 18. reum judicibus. παρεκελεύοντο ἐπεξελθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς. 515, 6. παραδιδόναι τὰς προβολὰς, dicuntur prytanes, cum actiones προβολὰς dictas judicibus ei rei judicandæ delectis demandant. 517, 4. μή με Δημοσθένει παραδῶτε. 523, 27. ἐπὶ κρίσει, cognitionis ergo, παρεδέδοτο εἰς τὸν δῆμον, αἰτίας τῆς μεγίστης τυχών. 1187, 5. παρεδώκατε εἰς τὸ δικαστήριον. 1230, 18. ὑπισχνούμενος κρινεῖν, εἰσάξειν [scil. εἰς τὸ δεσμωτήριον], παραδώσειν, [scil. τοῖς ἕνδεκα]. 781, 2. καλὰ παραδεδομένα [scil. ὑπὸ τῶν προγόνων τοῖς ἐκγόνοις, διὰ τῆς φήμης] καὶ μυθώδη. 641, 19. τὰ παλαιὰ, ὡς ἡμῖν ἀκοῦσαι παραδέδοται. 641, 22. de tutore pupillo, puberi facto, patrimonium tradente. 841, 16. παρέδωκεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Senatus exactoribus, quorum esset a debentibus armamenta navalia repetere, perscripta in pittacio tradebat nomina debentium. 1145, 12. παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τοὺς προσοφείλοντας. 1327, ult. ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα. 1337, 26. de corpore servili ad quæsitionem per tormenta dedendo. 1120, 7. 1140, ult. ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ. quamcunque fortunam deus contribuerit. 1394, 23.

παράδοξος] ἐκ δὲ τοῦ παραδόξου, modo inspetato, καὶ τοῦ παραλόγου, et abhorrente, inconsentaneo, ἐὰν ἄρα σωθῇ, σώζεται. 780, 4. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ δόξῃ κατωρθωκέναι. 1395, 16.

παραδῦναι] irrepere, clam, callide insinuare. ἐπὶ τὴν εἴσπραξιν παρέδυ. 608, 3. 750, 9. ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο. 252, 2.

παράδυσις] subreptio, clandestina et insidiosa molitio jus aliquod illegitimum per usurpationem acquirendi, et pro legitimo deinceps exercendi. παράδυσις κατὰ μικρὸν καὶ ἐθισμός. 219, 7.

παραζευγνύναι] οἱ συνεχῶς οἵδε παραζευγνύμενοι σφίσιν. 1460, ult.

παραθεωρεῖν] παραθεωρήσας τοὺς πρὸ σοῦ γεγενημένους ἐνδόξους ἄνδρας. 1414, 22.

παραιρεῖσθαι] πᾶν ὅ,τι ἂν ἡ τύχη μέρος τοῦ σώματος βουληθείη παρελέσθαι. 247, 13. παρῃρημένοι τὰ ὅπλα. exarmati. 366, pen. οὐδέ γε τοὺς χρόνους ἴσον ἐστ' ἀδίκημα ὀλιγαρχίας ἢ τυράννου παρελέσθαι καὶ ὑμῶν. 399, 10. ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα. 406, 3. τοὺς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται. de medio tollit. 1482, 4. πόλεις παρῄρηται, abstulit, suffuratus est, οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσας. 289, 5. ἕως μὲν πόλεις παραιρούμενον αὐτὸν ἑώρα βαρβάρους. 289, 18.

παραιτεῖσθαι] iram, severitatem judicum deprecari. 516, 2. παραιτοῦμαι τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας ὑπομεῖναι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκούειν. rogo, ut sustineant audire. 1475, 20. παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι. rogabo vos. 533, 3.

παραίτησις οὐδεμία ἦν, οὐδὲ συγγνώμη. 120, 26.

παραίτιος πάντων μεγίστου ἀγαθῶν. 256, 26.

παρακαθῆσθαι] assidere ad latus alicujus. τοῖς παρακαθημένοις φράζειν. 1152, 18. 1207, 2. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. 757, 8.

παρακαθίζειν] παρεκαθίσατο ἕνα [scil. arbitrum] ἑκάτερος. sibi adsciscebat, atque stipulabatur, ut arbitro a se edito sedendi et causam cognoscendi facultas esset. 897, 3.

παρακαθιστάνειν] aliquem ad latus alterius collocare. στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν ἐστρατηγημένων παρακαταστήσαντας. 47, 5.

παρακαλεῖν] hortari, rogare, postulare. παρακαλεῖν δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, μὴ λόγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις. 158, 14. πολλά με τὰ παρακαλοῦντα ἦν γράψασθαι τὴν Νέαιραν. 1345, 1. παρεκάλεσαν ἅπαντας εἰς σωτηρίαν. ad tuendam communem salutem. 1394, 9. ἃ δὲ κατὰ φυλὰς παρεκάλεσεν ἅπαντας εὐρώστους εἶναι. 1397, 15. ἐφ' ἃ τοὺς ἄλλους παρακαλῶ, ταῦτ' αὐτὸς πρῶτος οἴομαι δεῖν πράττειν. 1465, 24. b) advocare, invitare, rogare aliquem, ut nobis præsto sit in judiciis, ut testis, aut ut defensor et patronus atque collaudator causæ nostræ, item in alio quocunque nobis operam det negotio. παρακαλεῖν πάντας ἀνθρώπους. ut intersint rei, quæ geritur, velut testes. 915, 25. τῶν ἄλλων, οὓς παρεκαλέσαμεν ὅτ' ἐπεμαρτυρόμεθα 1074, 7. παρακληθέντες εἰς τοὺς Ἁγνίου ἀγρούς. 1074, 10. τὸν Κάλλιππον ὁ Λύκων οὐδαμοῦ, nullo in negotio, πώποτε παρεκάλεσε, adhibuit testem, socium, consiliarium. 1242, 4. παρεκάλει τινὰς ἐξ Ἀρείου πάγου. adduxisset ad meum lectum, ubi æger cubabam, ex Areopago senatores quosdam a se ad hunc actum rogatos. 1265, ult. μηδένα μάρτυρα παρεῖναι, διά τε τὴν ὥραν, καὶ διὰ τὸ μηδένα παρακαλέσαι. 1303, 7. βούλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι, invocare, καὶ ἐναντίον ὑμῶν εὔχομαι. 227, pen. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις. assentior rogatis, postulatis. 283, 22.

παρακαταβάλλειν] sacramentum, certam æris summam, cujus periculo certabatur, deponere ante litis contestationem. 1051, 22. 1090, pen. δεινὸν γὰρ ἐδόκει εἶναι, τὸν παρακαταβεβληκότα τοῦ κλήρου [subaudi χάριν] εἰσποιεῖν αὐτὸν, τῶν πραγμάτων ἀκρίτων ἔτι ὄντων. 1092, 20.

παρακαταβολὴ] *der Vorstand, die Caution, die man stellet* [*security, caution*], sacramentum illud judiciarium. πεῖσαι δὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς. 978, 19. παρακαταβολὰς εἶναι [τοῦ κλήρου puta, vel τῆς ἐπικλήρου] τῷ ἀμφισβητοῦντι. 1054, ult. παρακαταβολῆς οὐκ ἂν ἠπόρησεν. 1198, 5.

παρακαταθήκην ἔχετε τοὺς νόμους. 572, 7. παρακαταθήκην ἔνορκον εἰληφὼς ταύτην τὴν ἡμέραν παρὰ τῶν νόμων. 773, 5. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων. 840, 11. πα-

ρακαταθῆκαι τῆς τραπέζης. pignora apud mensam numularii deposita, seu pecuniæ mensæ argentarii creditæ, ut sub nomine, non veri domini, sed argentarii, quæstum facerent. 946, 1.

παρακατατίθεσθαι] τὰ ἴδια τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν ἐπιεικέσιν. 806, ult. παρακατατιθέμενος ἐμὲ κοινῇ πᾶσι μετὰ τῶν χρημάτων. 840, 14. τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτόν. 1480, ult.

παρακελεύεσθαι] ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ Φιλοκράτην φυλάξωμεν πολλὰ παρεκελεύετο. 345, 2. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύσατο. 1264, 22. παρακελευσάμενος ἀνθρώπους δούλους καὶ κατασκευάσας, ὡς Κυρηναίους εἶπσαν. cum sibi auctoritate sua globum servorum adjunxisset, adhortatus eos, ut præsto sibi essent. 1348, 10. προθυμότερόν σοι παρεκελευσάμην. 1417, 20.

παρακινδυνευτικὸς] παρακινδυνευτικοῦ τινὸς ἅψασθαι λόγου. 783, 11.

παρακινεῖν] ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν. 193, pen.

παράκλησις] οἱ μὲν ἐκ παρακλήσεως, ex advocatione et condicto, συγκαθήμενοι. 275, 20.

παράκλητος] advocatus, qui in judicio alicui præsto est, ejus causam oratione tuetur. τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαί. 341, 10.

παρακολουθεῖν] comitari aliquem, ad latus eundo, velut amicus deducens aliquo, sive pone eundo, observando, consectando, quoquo tu eas, velut adulator et parasitus, vel etiam, ut inimicus omnes tuos gressus et dicta et facta acriter observans. οὓς σὺ ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις. 281, 22. παρηκολούθησε παρ' ὅλην τὴν λειτουργίαν ἐπηρεάζων ἐμοί. 519, 12. παρηκολούθησεν οὕτω φανερῶς καὶ μιαρῶς ἐπηρεάζων. 537, 1. ἐξετάζειν καὶ παρακολουθεῖν. 909, 18. παρακολουθεῖν σοι οἷς [id est, ἐν οἷς, vel παρὰ πάντα, ἃ] ἂν πράττῃς. 915, 18. μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν παρακολουθησάσης. 1045, 8. παρακολουθῆσαί μοι φερομένῳ εἰς τὸ βαλανεῖον. 1260, 5. πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα. 1260, 20. παρηκολούθησέ μοι τοιαύτη νόσος. 1260, ult. παρηκολούθει αὐτοῖς [insectata eos est, Platæenses puta,] ἡ ἔχθρα παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων. 1378, 14. b) metaphorice, investigare, per vestigia eundo deprehendere, consequi mente, intelligentia, tenere. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει οὐ μόνον εὔνουν καὶ πλούσιον, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν. 285, 22. ὁ τὰ τούτου πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγὼ, καὶ παρηκολουθηκὼς ἅπασι. 423, 24. παρηκολουθηκὼς ἐνίοις τῶν ἀδικημάτων. 683, 6, ἵνα μᾶλλον μάθητε καὶ παρακολουθήσητε τοῖς περὶ τὸν νόμον ἀδικήμασι. 703, 9. παρακολουθήσετε ῥᾷον ἅπασι τοῖς λεγομένοις. 1050, 7. 1051, 1. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι. 1083, 2. τοῖς εἰδόσιν ἅπαντα ταῦτα ὡς ἔχει καὶ παρηκολουθηκόσιν ἐξ ἀρχῆς. 1178, 12. εἴ τις μὴ ἀληθῶς παρηκολούθηκε τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. 1210, 16. ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν, καὶ τὸ παρηκολουθηκέναι τοῖς πράγμασιν, εἰδώς. 1463, pen.

παρακομίζειν] advehere, convectare navi, vel vehiculo. τὸ τάριχος ἀνθρώπῳ τινὶ γεωργῷ παρεκομίζετο ἐν τῷ πλοίῳ. 933, 26. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. adducere, adigere ad sic dictum aggerem. *auf dem Molo, oder der Rhede auslegen [to put out of the harbour, and anchor in the roads]*. 1208, 4.

παρακρούεσθαι] decipere. οἷς πρότερον παρακρουόμενος, μέγας νῦν ηὐξήθη. 19, 18. ὅπως μὴ παρακρούσωμαι, μηδ' ἐξαπατήσω. 318, 1. παρακρουομένοις ὑπὲρ αὐτῶν. argumenta pro se afferentibus captiosa et falsa. 605, 24. ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρούσθητε. 656, 5. ὡς ἂν μάλιστά τις ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι καὶ παρακρούσασθαι βουλόμενος. 725, 27. διὰ τί οὐ παρακρούομαι τοὺς δικαστάς. 1047, 12. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο. 1060, 7. παρακρουόμενοι τηλικοῦτον πρᾶγμα, in tanta re, τοὺς δικαστάς. 1062, 17. τὸ λέγειν ἃ τις οἴεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαί τι βουλομένων εἶναι νομίζω. 1421, 18.

παράκρουσις] impostura. 679, 3. φενακισμοῦ καὶ παρακρούσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα. 760, ult.

παρακύπτειν ἐπί τι, in aliquid cursim velut atque obiter inspicere, rem attingere modo, degustandi ergo et explorandi, num arrideat, necne, periculi causa, tum celeriter ab eo resilire et ad alia pergere. παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον. 46, 27.

παραλαμβάνειν τριηραρχίαν. munus trierarchi capessere. 1148, 21. μάρτυρας. adsciscere, corrogare. 916, 4. et 19. 1159, 27. τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. suscipere debitores armamentorum, h. e. nomina eorum in pittacio perscripta, cum potestate armamenta ab iis debita reposcendi, atque redigendi. 1145, 18. τοῦτο τὸ τῆς συγγραφῆς οὐ παραλαμβάνεις. hanc particulam, vel clausulam tabularum non recitas, non affers, vel pensi non habes. 916, pen.

παραλανθάνειν] παρέλαθεν αὐτοὺς τοῦτο. effugit eos. 1134, 8.

παραλείπειν μηδένα καιρὸν καὶ ὥραν. 24, 25. 1322, 9.

παραληρεῖν. 1421, 10.

Παράλιον] statio navis imperatoriæ Parhali dictæ in portu Attico. μεταπεμψάμενος τὸν πατέρα εἰς τὸ Παράλιον. 1191, 25.

παραλλάττειν] præterire. ὅταν [τὸ ὕδωρ puta] τὸ τούτου παραλλάξῃ χωρίον. 1276, 13.

παράλληλα] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κἀμοὶ βεβιωμένα. 315, 4. παράλληλα γὰρ ἔσται φανερώτερα. 395, 24.

παραλογίζεσθαι] *vorsetzlich falsch rechnen, in der Rechnung den überlisten, dem die Rechnung abgelegt werden soll, ein X für ein Q machen [to reckon wrong on purpose, in reckoning to outwit the other party, to call tens hundreds]*. 822, 25. 1037, 15.

παράλογος] δοκεῖ μοι παραλογώτατον εἶναι. 163, 23.

παραλόγως] τοὺς παραλόγως δυστυχοῦντας ἐλεεῖν. 835, 7.

Πάραλος] navis publica. τοῦτον ἐχειροτονήσατε τῆς Παράλου ταμίαν. 570, 4. ταμιεύσας τῆς Παράλου. 570, 15.

παραμελεῖν] τὸ παραμελῆσαί τινας τῶν καλλίστων αἰσχύνην φέρειν. 1412, 3.

παραμένειν] παραμένωσιν, secum in castris, vel cum classe manerent, ἕως ἂν ἡ κρίσις αὐτῷ γένηται. 1188, 21. οἱ γὰρ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον· οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν παραμενεῖν, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν καθ' ἡμέραν τροφὴν δώσοι. 1188, 26. πιστῶς ἤδη πολὺν χρόνον αὐτῷ παραμένουσιν. 155, 22. 1199, 11. 1209, 26.

παραμυθεῖσθαι] εὐήθης λόγος παρὰ τῶν παραμυθεῖσθαι βουλομένων τὴν πόλιν. 123, 5.

παραναγινώσκειν] ad quodque caput aliorum recitatorum alia, cum illis conferenda, velut ex opposito, aut ad latus recitare. 315, 21. 677, pen. coram concione recitare. 742, 9.

παραναλίσκειν εἰς οὐδὲν δέον. 167, 14. παραναλώσετε πάντα, ὅσα ἂν δαπανήσητε. incassum prodegeritis, quicquid insumseritis. 1432, 16.

παρανοίας καταγινώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι. 1444, 16. εὔχεσθε πᾶσι τοῖς θεοῖς τὴν αὐτὴν παράνοιαν λαβεῖν ἐκεῖνον. ut eadem dementia illum quoque corripiat. 189, 8.

παρανοίγειν. 778, 12.

παρανομεῖν] οἴομαι περὶ κλήρου ἀγῶνα μηδένας ἄλλους παρανενομῆσθαι τοιαῦτα, οἷα ἡμᾶς. 1090, 6.

παρανομία] τὰ ἐκ τῆς παρανομίας συμβαίνοντα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῖν αὐτοῖς ποιησάμενοι θεωρήσαιτε. 808, 7.

παράνομος] τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ, citat Hermog. p. 294. ex or. pro corona, et Thomas M. v. παρανόμων e Leptinea. Locus est p. 267, 7. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας, ἤ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας, ἔμελλον αὐτοῦ κατηγορεῖν. 515, 27. 790, 19. γενομένου τοῦ ψηφίσματος καὶ οὐδενὸς γραφομένου παρανόμων. 1149, 14.

παραπέμπειν] παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα αὐτῶν. classe armata comitante deduci et in itinere maritimo firmari adversus insultus hostium. 96, 9. παραπέμπειν τὸν σῖτον ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου. 251, 7. τοὺς οὐκ ὀρθῶς συμβουλεύοντας ὑμῖν παραπέμψαντες. cum contemtu transmissis. 283, 24. παραπεμπόντων ὑμᾶς. cum reliqui trierarchi vos in navibus suis huc ipsi comitarentur atque deducerent. 568, 14. παραπέμπειν αὐτοῖς τὰ σιτηγὰ πλοῖα. 1213, 1. παρέπεμψε τῷ δήμῳ τὸν σῖτον. 1224, 22.

παραπέτασμα] παραπετάσματι χρησάμενοι τῇ προκλήσει. 1107, 1.

παραπίπτειν] παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι. opportunitatem repente oblatam e manibus dimittere. 11, 8. παραπεπτωκὼς [si bene habet ista lectio, sed potius leg. videtur ὑποπεπτωκὼς] θαυμάζῃ τούτους, ὑφ' ὧν αὐτὸν προσῆκε θαυμάζεσθαι. 1127, 2. verumtamen Harpocr. quoque vulgatam edit.

παραπλεῖν. 933, 11.

παραπλὴξ] οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας ποιεῖν τὸ δωροδοκεῖν. 426, 23.

παραπλησίως] ἆρά γε ὁμοίως καὶ παραπλησίως. 36, 1.

παραπολλύναι] παραπόλωλεν. velut per jocum, aut oscitantiam et secordiam judicum, pessumdatus est. 543, pen.

ἡ παραπομπὴ τοῦ σίτου. deductio classis frumentariarum navium, e Ponto per mare Athenas usque tuta, quæ fit comitantibus triremibus armatis. 249, 16. 1211, 25.

παραπρεσβεία] mala, improba, flagitiosa functio legationis tibi demandatæ. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας αὐτοῦ ἔμελλον κατηγορεῖν. 515, 27.

παραπρεσβεύειν] legatione demandata improbe, perfide fungi. οἱ προδιδόντες, καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκοῦντες. 401, 4. παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον. 740, 17.

παραῤῥεῖν] ἕτεροί γε λόγοι παρεῤῥυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς. 170, 25.

παρασημαίνεσθαι τὰς διαθήκας. *besiegeln [to put one's hand and seal to]*. testamenti tabulas nominis sui subscriptione, sigillique sui fide confirmare. 837, 12. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα ἐᾶν τῶν οἰκοδομημάτων, ἃ παρεσημηνάμην. quæ obsignaveram. *versiegelt hatte [had sealed]*. 1039, 11. 1040, 20. 1041, 12. ἀνεῖξαι τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων. 1046, ult.

παράσημος ῥήτωρ. malæ, vitiosæ, improbæ notæ orator. 307, 26. παράσημον εἰσφέρειν νόμισμα. æs mali commatis. *verrufenes Geld, von schlechtem Gehalte, falschem Gepräge, geringem Schrote und Korne, Beyschlag, oder Nachschlag [bad money, base coin]*. 766, 6.

παρασκευάζειν] differt a κατασκευάζειν. οὔτε κατεσκευάσθε, οὔτε παρεσκευάσθε. neque jam paratus instructasque copias habe-

tis, neque comparatis eas. 168, 14. παρασκευάζουσιν συμφορὰς ἐν ταῖς πόλεσι. 215, ult. αὐτὸς παρεσκευάζετο, setzte er sich in *Positur, in gute Verfassung, zur Wehre und zum Angriffe* [*put himself in position, in good plight, for attack and defence*], καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. 231, 14. παρεσκευάσθη ὑπὸ σοῦ. a te redemtus, reconciliatus tibi, ad partes tuas traductus fuit. 501, 21. παρασκευάσαι τοσούτους χρηστούς. 604, 15. παρασκευάζεσθαι. sibi comparare, conscribere, contrahere agmen amicorum, advocatorum in judiciis, factionem, globum. 813, 12. ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. 840, 27. τοὺς μάρτυρας οὐ παρεσκευάσμεθα νῦν. 853, 5. παρεσκεύασται μάρτυρας ψευδεῖς. 852, ult. παρασκευασάμενος μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 1010, 24. πολλὰ καὶ ἀναίσχυντα παρεσκευάσαντο πρὸς τὸν ἀγῶνα. 1062, 11. μὴ τοῖς δυναμένοις ἄριστα παρασκευάσασθαι, iis, qui se norunt optime firmis præsidiis subsidiisque satellitum sibi deditorum munire, ἀλλὰ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν. 1085, 16. παρασκευασάμενός τινας τῶν δημοτῶν. cum suas in partes pertraxisset, subornasset, edocuisset, quid agendum ipsis dicendumque esset. 1092, 13. παρεσκευασμένους ὑπ' ἐμοῦ εἶναι τοὺς μάρτυρας. 1141, 23. 1386, 3. ἵνα μὴ ἐξαπατήσωσιν ὑμᾶς οἱ ῥήτορες, οὓς οὑτοσὶ παρεσκεύασται ἐπ' ἐμέ. 1177, 13. παρασκεύαζε σκεύη σαυτῷ. 1218, 5. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη. 1228, 6. παρεσκεύασαν τοὺς ῥήτορας. 1228, 9. οὐ παρεσκευάσατο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. 1266, 2. παρεσκευάζοντο. inter se condicebant. *si verabredeten, karteten es mit einander. legten es unter einander ab* [*they agreed, concerted, amongst each other*]. 1251, 8. παρεσκευασμένοι τούτῳ. cum hoc facientes, ab eo subornati. 1302, 8. ὑποψίαν εἴχομεν ἄν τινα παρεσκευάσθαι τούτους. illos nobis gratia donisque conciliasse. 1305, pen. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν διδάσκαλον. 1374, 13.

παρασκευὴ] πάσης παρασκευῆς εἷς ὁ αὐτὸς τρόπος. 180, pen. τὴν εἰρήνην ταύταις ἐλπίσιν, ostendendis ejusmodi vanæ spei præstigiis, καὶ παρασκευαῖς, machinationibus callidis et clandestinis, *Intriguen* [*intrigues*], comparationibus amicorum et ministrorum fidorum, atque sedulorum, καὶ ὑπαγωγαῖς, lenociniis verborum insidiosorum, εὕρετο παρ' ὑμῶν. 444, 22. παρασκευὴν ὑβρίζεσθαι, ἣν ἄν τις ἐκ τῶν ἰδίων πορίσαιτο εἰς τὴν λειτουργίαν. 518, 13. παρασκευαῖς ταῖς ἑαυτοῦ πιστεύων. apparatui, copiis ad hujus judicii periculum sustinendum comparatis, amicis, advocatis, opibus, gratia, potentia, fidens. 864, 17. πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας οὐ τἀληθῆ μαρτυροῦντας ὁ ἀγὼν ἔσται. cavillationes et conclusiunculas a longinquo jam præmeditatas, et cum aliis comparatas, ut quæ commenta reus proferat, eadem testes quoque emti et conducti confirment. 864, 20. παρασκευὴ, *ein Complott* [*a complot*]. 1053, 6. ἐνίκησεν οὐδεμιᾷ παρασκευῇ ἀδίκῳ, οὐδὲ συνωμοσίᾳ. 1059, 26. οὐ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι. 1078, 11. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι, id est, πιστεύοντες. 1081, 16. κρείττων τῶν νόμων ταῖς παρασκευαῖς γενέσθαι. 1091, 18. παρασκευὴ τῆς ἀπολογίας. 1386, 2. τίς παρασκευὴ, καὶ πόση, καὶ πόθεν πορισθεῖσα. 1423, 17. ἔδει πρὸ τοῦ πολέμου ἐσκέφθαι, τίς ἔσται παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ. 1439, 20.

τὰ παρασκήνια φράττων. 520, 18. fort. aditus ad scenam, tabulatum, vel œcus ante scenam. *ein Vorsaal vor der Bühne* [*an antichamber before the stage*].

παρασπᾶν] μὴ παρασπάσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. ne quid avellat, carpat, arripiat. 10, 6.

παρασπονδεῖν] παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην. 85, 22. 248, 20.

παρασυγγραφεῖν] παρασυγγεγράφηκας ἡμᾶς. læsisti nos violando pacta inter nos inita. 1291, 17. 1293, 7.

παράταξις] οὐδὲν ἐκ παρατάξεως, οὐδ' ἐκ μάχης γιγνόμενον. 123, 24. καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου. oppressos a sodalitio improbo. 1081, 12.

παρατάττειν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. 297, 12. εἴ τις αὐτοὺς τοὺς παραταξαμένους ἐρωτήσειεν. 1395, 14. τοὺς παραταξαμένους — οὐκ ἐτόλμα συλῆσαι. 1477, 16.

παρατηρεῖν] ὅπως τοῦτο μὴ γένηται παρατηρῶν διετέλουν. 281, 16.

παρατιθέναι] παραθεὶς εὐθέως ἐξῆς. subjiciens statim jam dictis. 146, 3. παρέθηκε τὰ σκεύη ταῖς ἐκπλεούσαις ναυσί. 612, 24. οἱ διάκονοι Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι. 1356, 10.

παρατρέφεσθαι] magna in familia, velut vile quoddam mancipium, accessio et cauda familiæ supervacanea, ali. ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον. 403, 23.

παραυτίκα] οὕτως ἡ παραυτίχ' ἡδονὴ καὶ ῥᾳστώνη μεῖζον ἰσχύει τοῦ ποθ' ὕστερον συνοίσειν μέλλοντος. 72, 16. νομίζοντας τὴν παραυτίκα οὐκ ἔσεσθαί ποτ' αἰτίαν ταραχῆς μεγάλης. 215, 10. προΐενται τῆς παραυτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. 34, 24.

παραφέρειν] εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα. 305, 5. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας. tempestates statas ex ritu vetusto præterire sivistis sine donis atque cærimoniis. 531, 16. οὐχ ὡς ἐπιτιμῶν ταῦτα παρήνεγκα. in medium protuli. 1479, 11.

παραφρονεῖν] desipere. μαίνεται καὶ παραφρονεῖ. 1183, 2. παραφρονῶν ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρνῃ. 1183, 11.

παραφυλάττειν] pro simplici φυλάττειν. παραφυλάξετε τοῦτο ἐξ ἅπαντος τρόπου. 807, 10.

παραχειμάζειν] παραχειμάζοντι ἐκεῖ. hiemem ibi degenti. 909, 14. 1292, 4.

παραχρῆμα] ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν. ex tempore. 9, 8. παραχρῆμα τῶν λόγων λεγομένων. statim e vestigio, cum illi sermones adhuc sererentur. 81, 11. ἁπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἄν τις ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἴποι. 1401, 20. πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν. 1420, ult. ἢ ὅπως οἱ παραχρῆμα λόγοι [in præsens solummodo probabiles] χάριν ἕξουσι. 1425, 4. ἕνεκα τῆς παραχρῆμα χάριτος πρὸς ὑμᾶς. quo in præsens, ad breve tempus gratiosi sint. 1449, 18. τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι. 1465, ult. ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα, statim e vestigio, ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται. 1178, 14. ἔδειξεν εὐθέως παραχρῆμα. 1237, 21. καὶ παραχρῆμά γε. absolute, destricte, sine ulla exceptione, vel remissione, aut, ut paucis omnia complectar, et rotunde significem. 38, 2.

παραχωρεῖν] μὴ παραχωρεῖν τῆς τάξεως, ἣν ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον. 38, 24. παραχωρεῖν μηδενὶ τούτου, de hoc nemini concedere, nemini ejus veniam dare postulanti, scil. τοῦ στρατεύεσθαι, necessitatis militandi. 167, 19. δοκεῖτε γὰρ τῶν ἔργων τούτων παραχωρεῖν. 172, pen. ὅσων ἂν βασιλεὺς ἐγκρατὴς γένηται — παραχωρεῖν. 192, 19. de sententia sua alteri concedere. 212, 4. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. 247, 25. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρει ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν. 317, 8. παραχωρῶ τῇ πόλει τῆς τιμωρίας. 523, 23. παραχωρήσονται τῆς ἀρχῆς. 655, 17. τίς δ' ἂν οἰκέτῃ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ. 981, 11. ἁπάντων παραχωρεῖν ὑμᾶς ἡγούμενος. 1467, 7.

παραψυχὴ] ἵν' οὖν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν παραψυχήν. 1343, 21. παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὔκλειαν ἔχοντες. 1399, 17.

παρεδρεύειν] παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ. 572, 10. 1373, 23.

παρεδρία, vel potius παρεδρεία] functio muneris parhedri, seu assessoris. 1373, 22.

πάρεδρος [scil. τοῦ ἄρχοντος]. 1332, 14, πάρεδρος γενόμενος regi sacrorum. 1369, 20. πάρεδρον τοῦτον ποιήσαντι, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχήν. 1372, 24. οὓς παρέδρους εἰκότως τις ἂν φήσειε τοῖς κάτω θεοῖς. 1399, pen.

παρειὰ] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων. 313, 25.

παρεῖναι] πρεσβείαν πέμπειν, ἥτις παρέσται τοῖς πράγμασι. 10, 1. πανταχοῦ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι. 10, 12. τὸ ἀεὶ παρὸν προϊέμενοι. opportunitates quasque itentidem occurrentes rei bene gerendæ. 11, 23. ἐφ' ἅπασι παρεῖναι. rebus omnibus gerendis ipse adesse et interesse. 24, 24. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων. 41, 25. τὰ παρόντα περιορῶντας, περὶ τῶν μελλόντων τοὺς ἄλλους φοβεῖν εὔηθες. 129, 26. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ καὶ συνδικοῦσιν, qui ei præsto sunt opera consilioque. 911, 6. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. copiosissime quisque jucundissimeque loquitur cogitatque de iis, in quibus cum maxime versatur. *wes das Herz voll ist, des geht der Mund über* [*when the heart is full, the mouth overflows*]. 1473, 19. ταῦτα νῦν ἐμοὶ πάρεστιν, ἃ μή ποτ' ὤφελε, scil. παρεῖναι. quæ satius erat mihi nunquam usu venisse. 1473, 20. ἄχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι, μνημονεύειν τὰς χάριτας, id est, ἄχρις οὗ πάρεστι [vel ἔνεστι] χρῆσθαι ταῖς χάρισι, μνημονεύειν αὐτάς. 1478, 13. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων [id est, περιόντων, ἔτι ζώντων] πλείω ποιεῖσθαι λόγον. 1479, 6. παρῆς, ἢ οὐ παρῆς, ὅτε ταῦτ' ἔλεγον, Αἰσχίνη; καὶ ἐγίνωσκες τὸ μέλλον, ἢ οὐκ ἐγίνωσκες; citat. Schol. ad Aristotelis Rhetor. p. 47. a. 23.

παρεισφέρειν νόμον. aliam legem ferre, alii abrogandæ oppositam. 484, 1. et 12. 485, 26. 487, 13. et 20.

παρεκλέγειν τὰ κοινά. clandestinis et minutis, sed crebris furtis remp. depeculari. 435, 21.

παρεμβάλλειν λόγους ἑτέρους. inserere, interpolare disputationes a causa alienas. 1026, 20.

παρενοχλεῖν] παρηνώχλησθε ἴσως καὶ ὑμεῖς. 242, 16.

παρεξετάζειν] παρεξετάσαι αὐτοὺς παρὰ τούτους. 741, ult.

πάρεργον] πάρεργα παντελῶς τἆλλα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. posthabent omnia cupiditati suæ. 1233, 5. μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸ προσέχειν τοῖς μέλλουσι ῥηθήσεσθαι. 1411, 21.

τοὺς παρέργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. 215, 9.

παρέρχεσθαι] ὃ γάρ ἐστι χείριστον ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 40, 13. τὰ παρελθόντα πράγματα πάντ' ἀπόλωλεν. 92, 19. παρελθοῦσιν εἰς τὴν δυναστείαν. 117, 4. εἰκότως, οἶμαι, τὰ ἔργα τοὺς λόγους παρέρχεται. superant, antevertunt. 132, 8. τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς παρελθεῖν.

vincere, obliterare, quasi cursu antevertere. 227, 20. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι τῷ παρεληλυθέναι Φίλιππον εἴσω Πυλῶν. 237, 6. 238, 25. παρελθεῖν, præterire, evanescere, ἐποίησε τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κίνδυνον, ὥσπερ νέφος. 291, 12. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται. 292, 12. τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρι κόρου, παρελήλυθεν ἐκεῖνος φενακίζων ὑμᾶς. excidit merito honorificæ hujus appellationis, culpa sua titulum illum Evergetæ amisit. *verwirkt, verbührt* [*forfeited*]. 400, 2. τοῦτο γὰρ μικροῦ παρῆλθέ με εἰπεῖν. pæne me præterierat, fugerat. 550, 26. παρέρχεσθαι. proficisci agmine facto, castra movere. *marschiren* [*to march*]. 999, 8. παρῆλθον εἰς τούτους τοὺς λόγους. 1231, 27. τὰ παρεληλυθότα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι. 1439, pen. ὃ τῶν παρεληλυθότων ἐστὶ χείριστον, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. 1440, 9. παρελήλυθα ἐπὶ τοῦτο. hoc ut agerem ad vos prodii. 1454, 4. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος. 1471, 10. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας. 1487, 7. τῷ τάχει καὶ τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν παρῆλθες. 1410, 7. ἐὰν πέντε ἔτη παρέλθῃ. 989, 19. σὺ παρελθὼν ἀθρόων κατηγόρεις. progressus ad concionem, dicendi ergo. 559, 7. τοὺς κοινοὺς παρελθὼν νόμους. legibus communibus universæ civitati præteritis, insuperhabitis. 977, 14. ὃς παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων. 169, 21.

παρεύρεσις] commentum, prætextus vanus. μηδεμιᾷ παρευρέσει. 238, 6.

παρέχειν] εἰ τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν. 11, 13. πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει. 15, 15. παρέχοντας κοινὰ τὰ ὄντα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰς τοὺς κινδύνους. 143, 4. καὶ νυνὶ παράσχεσθε τὴν εὔνοιαν. 228, 26. ἐάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται. 807, ult. τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. præstat, alit de suo. 565, 1. ὁ παρασχόμενος αὐτόν. is, qui eum subornavit isti adversarium et calumniatorem. 1113, 25. ἕτερον ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοὔνομα παρέχειν. 1246, 15. τοσαύτην εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἡ σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχεν. 1410, 14.

παρηγορεῖν] solari. πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν ψυχήν. 1400, 8.

παρθένον γαμεῖν tenebatur rex sacrorum, ἵνα κατὰ τὰ πάτρια θύηται τὰ ἄῤῥητα ἱερά. 1370, 22.

Παρθενὼν] templum Minervæ in arce. 174, 24. 597, 8. 617, 19.

παριδεῖν] παρεῖδε ταῦτα πάντα. contempsit. 637, 11.

παριέναι] (ab ἰέναι cum leni) prodire, procedere, inprimis ad concionem, cum populo agendi ergo. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον καταλελύσθαι ἔλεγον. 170, 6. ἠρώτα μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται, παρῄει δ' οὐδείς. 285, 6. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῄει. 1481, 17. οὔτ' Ἀλέξανδρος εἰς Θήβας παρῄει. 918, 21.

παριέναι] (ab ἵεναι cum aspero) omittere, transmittere. ὧν νυνὶ παρήκατε καιρῶν διὰ ῥᾳθυμίαν. 98, 16. οὔτε καιρὸν παριείς. 156, 26. τὸν ἑκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα, οὔτ' ἀγνοηθέντα, οὔτε προδοθέντα. 326, 24. πολλοὺς ὑμῶν μᾶλλον ἀξίους τιμᾶσθαι παρέντες. 415, 11. μηδαμοῦ παρεθῆναι. nusquam omitti non vexatus. 548, pen. παρέντες τοῦτο, ἐκεῖνο ποιοῦσιν. 1229, 3. παρεὶς τὸ χαρίζεσθαι. 1419, 11. In medio: intromittere, admittere, *einlassen* [*to admit*]. βαρβάρους καὶ δούλους, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται. 194, 27.

παριστάνειν] in Activo, proponere. τὴν ὑπόθεσιν τὴν οὐκ οὖσαν παριστάντες ὑμῖν. 28, 9. ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν — τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν. in mentem vobis injicere. 226, 3. παραστῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν — γνῶναι. 228, 4. πλησίον τὴν δύναμιν δείξας καὶ τὰ ὅπλα παραστήσας [nisi περιστήσας præferatur]. 286, 20. παραστήσαντα ἐλπίδας. 448, 9. τὴν αὐτὴν ὀργὴν, ἥνπερ ἄλλ' ὁτιοῦν τῶν δεινοτάτων, παρίστη. 519, 20. οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. 537, 22. παραστῆσαι τοῦτο παμπόλλην ὑμῖν ὀργὴν, εἰκότως ἄν μοι δοκεῖ. 1435, 13. οὐδεὶς ἂν, ταῦτ' ἀπαγγέλλων, δύναιτο τὸ δεινὸν παραστῆσαι τοῖς ἀκούουσιν οὕτως, ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας — ἡ ὕβρις φαίνεται. 538, 3. ψήφισμα — δέος καὶ φόβον παριστάν. 654, 25. αἰσχύνην οὐ παριστᾶσιν. 1396, 23. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίστησιν. 1445, 21. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. 1464, 27. παραστήσαντά, cum apposuisset, τινα τῶν οἰκετῶν φυλάττειν τὰ ξύλα. 1194, 19. παραστῆναι, præsens esse menti, obversari animo. δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆναι. 44, 25. adstare ad latus, præsertim rei, causam ejus oratione, advocatione adjuvare. ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ, βοᾶν οἷα πεπόνθασι. 366, 20. τῷ υἱεῖ τούτου πολλῶν πραγμάτων ὄντων, multæ causæ forenses exantlandæ cum essent, οὐ πώποτε παρέστη, nunquam operam ei navavit. 1120, 26. δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότοιν, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε. 433, 19. εἰ, παρεστηκότος τούτου, coram hoc, Κτησίας ὁ υἱὸς ἐφαίνετο πεποιηκὼς, ἅπερ οὗτος νυνί. 1263, ult. παρεστᾶσι πολλοὶ [scil. τῷ δικαστηρίῳ] adstant et circumstant, spectandi et audiendi gratia. 1297, 8. καιροῦ πρὸς τοῦτο παρέστη [nisi potius περιέστη] Φιλίππῳ τὰ πράγματα. res

Philippi eas ad necessitates devenere. 20, 13. παραστῆναι, cervicem jugo submittere, in potestatem victori se dare, dicto audientem esse, vel obsequi, parere, in potestate esse. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν ἀπώλετο. 597, ult. παρεστηκὼς καιρός. tempus præsens. 255, 25. In medio, παρίστασθαι, in mentem venire. οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γινώσκειν. 28, 1. 1419, 22. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφίσταται ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι. 652, 26. παρίσταταί μοι δεῖσθαι τῶν ἀναγνόντων τόνδε τὸν λόγον. 1404, 14. b) ad latus suum stare jubere, *neben sich hintreten lassen* [*to cause to stand by him*]. παραστήσεται παιδία καὶ κλαήσει. 546, 20. δανείζονται μὲν μετ' ὀλίγων μαρτύρων, ὅταν δ' ἀποδιδῶσι, πολλοὺς παρίστανται μάρτυρας. 915, ult. παραστησάμενος τοὺς παῖδας, κατὰ τούτων ὀμεῖσθαι. 1268, 23. παραστησάμενος τοὺς συνεισομένους αὐτῷ τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντι. 1305, 11. unde notio domandi, subjugandi: nam παρίστασθαι est penes se collocare, stare ad latus suum jubere, cum interminatione, si vel latum unguem discedat. h. e. cogere aliquem, ut in fide tua atque auctoritate sit, vel ut in manu atque promtu. Ὄλυνθον παραστήσεται. sub potestatem suam rediget. 14, 12.

παρίσως] circiter, præterpropter. 606, pen.

πάροδος] τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν. qui hactenus solummodo civilis erat, donec vos ei veniam dedissetis ad vos prodeundi et vobiscum in concione agendi, partemque reip. gerendæ impertivissetis. 1411, 14.

παροικοδομεῖν] obfirmare, munire aliquid, operibus præstruendis. ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ παροικοδομεῖν εἰώθαμεν. 1276, 10.

παροινεῖν] ἀπώλετ' ἂν παροινουμένη. 403, 8. ἐπαρῳνήθη. 612, 20. μεθύων ἐπαρῴνει. 685, 14. ἣν ὥραν ἄλλοις δειπνοποιεῖσθαι συμβαίνοι, ταύτην ἂν οὗτοι ἤδη ἐπαρῴνουν. 1257, 13. παροινουμένους ὑπὸ τούτων. 1258, 6.

παρόμοιος] idem quod simplex ὅμοιος, aut pæne similis. ἀλλ' οἶμαι παρόμοιόν ἐστιν, ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. 12, 8.

παροξύνειν] φημὶ δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι. ira et indignatione accendi animisque exardescere ad injurias ulciscendum et depellendum. 10, 24. παροξύνειν stimulare animumque injicere sui ulciscendi. 21, 13. παρώξυνται, πείσεσθαί τι κακὸν προσδοκῶν, ἂν καιρὸν λάβητε. 70, 14. μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων. quo tempore vel minutissimæ quæque res iram accenderent. 403, 1. οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος. 514, 10. παροξυνθέντας μᾶλλον τοῦ δέοντος. 805, 20. παροξύνεσθαι ὑφ' ἡδονῆς τινός. 1144, 27. εἰ γὰρ οἱ παρόντες [jurgio puta et conflictui manuum] ἀντὶ τοῦ κωλύειν, αὐτοὶ παροξυνοῦσι. 1264, 26. παρωξύνθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποψηφίσεις. 1299, 17. τοὺς εἰδότας παροξύνειν. 1415, 22. εἰ βουληθέντων ὑμῶν [scil. ἀνδρίζεσθαι] καὶ παροξυνθέντων ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ. 1448, 4.

παροξυντικὸς] πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυντικοὶ μὲν πρὸς τὸ —. 489, 4.

παροξυσμὸς] exacerbatio, iracundia. 1105, 24.

παρόπτεσθαι] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα. 133, 18. τὴν κοινὴν σωτηρίαν παρόψονται. 179, 19. παροπτέον τι καὶ παρανομοῦντα. 805, 9.

παροραν] παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὶ μέρει εἶναι τὸν τοιοῦτον. 23, 13. ἡγήσονται παρεωρᾶσθαι αὐτοί. 655, 15. ἀλλ' οὐ δὴ τὰ μέγιστά γε χρὴ παρορᾷν. 1450, 12.

παροργίζεσθαι] παροργισθέντας τι ὑμᾶς ἴδῃ πρός τινας. 805, 19.

παρουσία] τῶν δὲ πραγμάτων διὰ τὴν παρουσίαν, propterea quod in locis, ubique quæque gererentur, aderat, καὶ τὸ δύναμιν ἔχειν, κύριος ἐγεγόνει. 674, 24. πράξεως σύμβουλον, δι' ἣν καὶ μετὰ ταῦτ' ἀγαθοῦ τινὸς ἡμῖν ἔσται παρουσία. 1443, 1. τὰ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολὰς, καὶ κοινὰς ἀμφοτέροις τὰς παρουσίας, id est, τὰ τῆς τύχης ἀγαθά τε καὶ κακὰ κοινῶς πάρεστιν ἀμφοτέραις ἐναλλάξ. 1448, 1.

παῤῥησία] οὐδὲ γὰρ παῤῥησία περὶ πάντων παρ' ὑμῖν ἀεί ἐστι. 37, 16. καί μοι, πρὸς θεῶν, ὅταν ἕνεκα τοῦ βελτίστου λέγω, ἔστω παῤῥησία. 97, 23. λέξω δὲ μετὰ παῤῥησίας. οὐδὲ γὰρ ἄλλως δυναίμην. 95, pen. οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τοῦ στέρεσθαι τῆς παῤῥησίας, Stobæus e Demosth. refert p. 145. παῤῥησία viguit apud Athenienses maxime, qui καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις μετεδώκατε αὐτῆς — ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν παντάπασιν ἐξεληλάκατε. 111, 10. sq. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοιούτοις ὀφλήμασι. 778, 12. οὕτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας. minoris fit jus et fas, quam fiducia et audacia loquendi. 1340, pen. παῤῥησίας μετέχειν τῆς καὶ τοῖς ξένοις δεδομένης. 1343, 19. τὴν παῤῥησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην. 1397, 1. ὡς ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς οὐ παύεται. 1489, 10.

παῤῥησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων. 287, 14.

παρωθεῖν] de loco depellere, detrudere. παρώσας ἡμᾶς. 119, 17.

πᾶς] παντὸς εἶναι. cujusque esse, pro leve, facile factu esse. 13, 27. πάντα ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς, Philippus puta. 240, 11. πάντα ἦν Ἀλέξανδρος. in oculis ferebatur, summi fiebat. 660, 7. πάντα ποιεῖν, nihil intentatum relinquere, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσειε. 1045, 25. εἰς πᾶν [scil. κακοῦ] ἐλθὼν διὰ τὴν τούτων ὕβριν. 1261, 5. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἶναι. in extrema despe-

ratione. 909, 24. ἡ πᾶσα ἐξουσία καὶ ἄδεια γενήσεται. 763, ult. ἢ οὗτοι πάντες εἰσί; *oder sind sie das schon alle* [*or are these all*]? 649, 19. ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ, καὶ ταπεινότητι καθεστάναι. 151, 8.

πάσχειν] μὴ πάθητε ταὐτὸν, ὅπερ καὶ πρότερον. 9, ult. καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πάθῃ [a fato suo interceptus fuerit], ταχέως ὑμῖν ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε. 43, 12. ἢ ἐγὼ πάσχειν ὁτιοῦν τιμῶμαι [vel ἕτοιμος, ut apud Hermogen. p. 414. legitur]. 96, 1. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. adeo ut Philippus, animo mollitus et inflexus ad indulgentiam, largiretur. 402, 9. πράγματα αἴσχιστα ἐπάθομεν ἄν. 520, 14. ὁ παθὼν [scil. τὸν φόνον]. peremtus. 632, ult. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας, ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν· ὑμᾶς δὲ, οἳ οὐδὲ, πεπονθότες πολλάκις ἤδη, φυλάττεσθε, τί τις ἂν καλέσειε. 1232, 18. δεινὰ πάσχουσι. de insigni et atroci accepta injuria queruntur. 1233, 25. 1281, 2.

πατάσσειν] κἂν ἑτέρωσε πατάξῃ τις, ἐκεῖσε εἰσὶν αἱ χεῖρες. 51, 27. ἐὰν ἐστεφανωμένον πατάξῃ τις. 524, pen. τῷ σκύτει ἐπάταξε μεθύων τὸν ἐχθρόν. 572, pen. ἐμπεσὸν πατάξῃ. occiderit. 645, 16. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύετο. 1264, 22.

πατὴρ] τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν. 1022, pen. οἱ δὲ σοὶ πατέρες. ambo tui patres, et is, quem natura tibi dederat, et alter, qui te adoptarat. 1045, 20. φανήσεται οὐ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος ἐοικυῖα διαθήκῃ, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου. 1109, 26. περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες, [περὶ τούτων] τοὺς υἱεῖς δεδέκατε. 1477, 25. τοῦ πατρὸς μέν ἐστι κρείττων, πάντων δὲ αἰσχρῶν ἥττων. 1489, 5. πατὴρ μὲν, οὐκ ἐρῶ τίς ἐστι, citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 17. 1.

πάτρα, poetice pro πατρίς. 418, ult.

πατράδελφος] θεῖος τῇ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς μητρὶ, ἐκ πατραδέλφων. Archiades erat matri patris mei, seu aviæ meæ paternæ, patruus. frater enim patris, qui eam genuit, ex eodem patre. 1084, 17.

πατραλοίας] τοῖς πατραλοίαις βοηθοῦντα τέθεικε νόμον. 732, 14. nam eorum pœna erat carcer. 737, 24.

πατρικὸς] πατρικὴ ἔχθρα. 410, 10. 530, 8. πατρικὸς φίλος. 657, 21. ἀνανεοῦσθαι τὴν πατρικὴν φιλίαν. 660, 17. πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον ἀνάμεστος. 779, 25. ὅσοις πατρικὰς εὐεργεσίας ἀνεμνημονεύσατε. 1479, 9.

πατρὶς] οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. 296, 15.

πατρόθεν] ἠναγκαζόμην κατὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐμαυτοῦ πατρόθεν δέχεσθαι τὴν λῆξιν. 999, 14. contra hominem, qui non modo idem nomen mecum gereret (id quod non admodum erat mirandum in tanta civium multitudine), sed qui una quoque se filium ferret mei patris. id quod incredibile dictu et inexputabile videri poterat. Nullus enim pater duobus liberorum suorum idem nomen imponebat.

πατρῷος] σοὶ μὲν πατρῷα καὶ παππῷα δόξα. 150, 26. Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει. 274, 27. Ἀνδροτίωνι πότερον οὐ πατρῷόν ἐστι δεδέσθαι. 739, ult. θύοντα τὰς πατρῴους θυσίας ἐν Δελφοῖς. 1481, 27.

παύειν] ῥᾴδιον μὲν οὖν ἐστί μοι παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτούς. 164, 10. τοῖς πολιτευομένοις οὐκ ἔνεστιν, αὐτοῖς, ultro, sponte sua, arbitratu suo, ὅταν βούλωνται, παύσασθαι, [scil. πολιτευομένους]. quasi dixisset, οὐκ ἔνεστι παύσασθαι, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται. 176, 22. κόρον παύειν. 423, 1. ὅτι τοὺς ὑβρίζοντας ἔπαυσαν, [scil. τοῦ ὑβρίζειν]. vel voc. ὑβρίζοντας in constructione et interpretatione tacite est iterandum. 569, 26. ἐπαύσατε αὐτὸν στρατηγοῦντα. 1187, 17. πέπαυσο erat formula, qua oratores scribam tacere jubebant et cœptam recitationem abrumpere, ut ἐπίσχες. 721, 6. ἄρτι γὰρ λέγων ἐπαυσάμην. 734, 16. οὐδοτιοῦν εἰσφέροντες παύονται [subaudi εἰσφέροντες, vel τοῦ εἰσφέρειν]. etiamsi nihil non conferant, quicquid in facultatibus habent, tamen contribuendi requies nulla iis conceditur. 762, 9.

πάω, πάειν] πέπᾶσθαι ἀδίκως. 422, 6.

πέδη] θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας. 422, ult. πέδαις αὐταῖς ᾤχετο ἐξορχούμενος. 614, 23.

Πεδίον] nomen proprium tractus Atticæ. ἐν Πεδίῳ ἀγρός. 1187, 20.

πεζέταιρος] miles mercenarius militia pedestri merens. οἱ περὶ αὐτὸν ξένοι καὶ πεζέταιροι. 23, 2.

πεζῇ] ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται. *zu Fusse* [*on foot*]. 1046, 13. πεζὴ στρατιὰ, citat h. v. Thomas M. e Demosthene.

πειθαρχεῖν] ὥσπερ γὰρ, ὅταν ἄρχωσι, τοὺς ἰδιώτας οἴονται δεῖν αὐτοῖς πειθαρχεῖν. 802, 10.

πείθειν] τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἃ [scil. ποιεῖν ὑμᾶς] πεπεικὼς ἔφη τὸν Φίλιππον ἥκειν. 352, 3. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ. 373, 4. οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ πράγματα ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά τῳ ἐστὶ τοιαῦτα. 377, pen. χρήμασι πείθεσθαι. cupiditati servire, pati se ab ea duci. 422, 1. ἔπειθεν ἡμᾶς διδοὺς κέρματα. conatus est offerenda mercedula nos permovere, ut —. 549, 27. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως ἀλλήλους πείθωσι. aliis quibuscunque modis vel conditionibus inter eos convenerit. 1360, 20. τοὺς τόκους, οὔτε συνεγράψαντο, οὔτ' ἔπεισαν ἡμᾶς, scil. λαμβάνειν. 1296, 26. ἣν ἐπείσθητέ γε [subaudi δέχεσθαι], τούτων δίκην ἔχετε παρ' αὐτῶν. 991, 16. ὅσον ἔπεισεν, [subaudi αὐτὸν δέχεσθαι]. 1219, 25.

πειθὼ] ἡ τῶν λόγων πειθὼ τῆς τῶν ἀκουόντων εὐνοίας προσδεῖται. 1393, 13. πειθὼ τοσαύτη καὶ χάρις καὶ ἐν οἷς σπουδάζεις ἐστί σοι, καὶ ἐν οἷς παίζεις. 1407, 21.

πεῖραν ἡμῖν ἔργῳ δεδωκότος τοῦ χρόνου. 209, pen. σεμνύνομαι τῷ πεῖραν ἔργῳ δεδωκέναι. 262, 14. ἅ γε μηδ' εἰς πεῖραν ἔδωκε θεῶν εὔνοια. 293, 19. πεῖραν ἔργῳ λαβὼν τῆς ἐκείνου φιλίας. 663, 20. πεῖραν αὐτῶν πολλάκις δεδώκασιν. 707, 19. πείρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς προσάγοντες. 1380, 2.

πειρᾶν] ἔργῳ πεπείρασθε. 255, 9. τίς γὰρ Ἑλλήνων, ἢ τίς βαρβάρων, οὐ πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων πεπείραται. 311, 25. τοῦτο δὲ καὶ σπάνιον καὶ χαλεπὸν πεπειραμένος οἶδα ὄν. 1443, 3.

πείσματα e Demosthene afferunt nonnulli codices Julii Pollucis VI. 183. verum meliores ibi omittunt ὡς Δημοσθένης.

πελάγιος] πλοῦν καὶ πολὺν, longinquum iter maritimum, καὶ πελάγιον per altum mare, non ripas legendo. 1213, 4.

πέλαγος τοσοῦτον μέλλοντος πλεῖν. 916, 15.

πελιὸς] lividus, cruore stagnante sublutus. πελιὸν εἶχε τὸ στῆθος. 1157, 6.

πέμπειν] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. 47, 13. ἔπεμψεν ἐπὶ τὰ ξύλα. arcessivit tigna, misit, qui ea inde adduceret, advehenda curaret. 1195, 26.

πεμπταῖος] πεμπταῖα τὰ παρ' ὑμῶν ἐν Φωκεῦσι γενέσθαι λογίζομαι. calculatio mea efficit, ut a vobis hic actorum et decretorum fama quinto die post ad Phocenses pervenerit. 359, 18.

πέμπτος] τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβε. 260, 20. οὐ μεταλαβών. 702, 7. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μετέδοσαν τούτῳ. 795, 6. 803, 13. τὸ πέμπτον μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος. unam quintam partem universæ aquæ infusæ. 1052, 27.

πένεσθαι] ἱκανὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι κακόν. 1309, 25.

πενέστης] διακοσίοις ἱππεῦσι πενέσταις ἰδίοις βοηθήσαντι. 173, 6. 687, 2.

πένης] ὥσπερ ὑμῶν ἑνὸς ἑκάστου εἷς τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς πένητας ἡγεῖσθαι. 142, 5. οἱ πενέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι ἡμῶν ἐγγύτατά εἰσι τοῦ ῥᾳδίως κακῶς παθεῖν. 555, 10. μηδαμῶς τοὺς πένητας ἀτιμάζετε. 1309, 24. οὐ γὰρ, εἰ πένητες ἦμεν, ἠδικήκαμεν. 1312, pen. ἆρα μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ, citat Hermog. p. 358, 10.

πενθερὰ] ἀφῄρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. 1123, 1.

πένθος] πένθους πολλοῦ ἐν Βοσπόρῳ ὄντος. 910, 14. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12.

πενία] ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας. 186, ult. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζοι, νοῦν ἔχειν ἡγοῦμαι. 312, 16. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν. 1313, 2.

πενιχρὸς] τῶν δὲ πενιχρῶν [id est, πενήτων] ἱκνοῦνται [pro ἀφικνοῦνται, vel ἔρχονται] πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπήν. 422, 19.

πενταετηρὶς] quinquennium. πολλὰς πενταετηρίδας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατρίψαντα. 740, 1.

οἱ Πεντακόσιοι] sunt senatus Athenis quotannis novas vices obiens. τῆς βουλῆς τῶν Πεντακοσίων. 1144, 19. ταῖς πεντακοσίαις [scil. δραχμαῖς] ζημιώσειεν, ὅσου ἦν [ἡ βουλὴ puta] κυρία κατὰ τοὺς νόμους. 1152, 10.

πεντακοσιομέδιμνος] homo ordinis primarii. 1067, ult.

πέντε] τοῖς ἀδικουμένοις ἱκανὰ τὰ πέντε ἔτη ἡγήσατο Σόλων εἰσπράξασθαι. 952, ult. ἐὰν τὰ πέντε ἔτη παρέλθῃ τοῖς ὀρφανοῖς [ex quo puta puberes et sui juris facti fuerint] καὶ μὴ δικάσωνται, neque jus suum repetierint a tutoribus, μηκέτ' εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς δίκην περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκλημάτων. 989, 18.

πεντεκαιδεκαναΐα] numerus quindecim navium. 183, 2.

οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς iidem sunt atque οἱ ἐφέται. 1069, 5. πεντήκοντα ἔτεσιν ὕστερον. 1378, 18. πεντηκονταταλαντία, citat e Dem. Julius Pollux IX. 52.

πεντηκονταρχεῖν] διὰ γὰρ ἐκείνου πεντηκονταρχοῦντος καὶ ἠγοράζετο καὶ ἀνηλίσκετο. 1215, 1.

πεντηκόνταρχον ἕτερον αὐτὸς ἐγὼ λαβών. 1212, 21. ergo trierarchi subcenturiones ipsi sibi deligebant.

πεντηκοστεύεσθαι] *sich verfunfzigen lassen*, das ist *den 50ten Pfennig abtragen* [*to pay every fiftieth penny*]. quinquagesimam dependere. 932, 27.

πεντηκοστὴν καινήν τινα τῆς ἱππικῆς εὕρηκε. novam quandam commentus est rationem redimendi veniam equestris militiæ. 568, 12. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐωνημένος. *er hatte den Zoll vom eingehenden Getrayde gepachtet* [*he had farmed the duty on imported corn*]. 1353, 21. τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες. 738, 5.

πεντηκοστολόγος. 558, 18. λάβε τὴν τῶν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus sive portum subeuntibus, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est, *das Buch, den Cafaster, der im Hafen verzolleten Güther* [*the book, the register of the goods that have paid the duty in the harbour*]. 909, 10. ἡ πεπρωμένη τούτους ἀνεῖλεν. 1396, 8.

insumsi operam, περὶ τούτων εἰπὼν, περιείργασται δὲ ἡ πόλις ἡ πεισθεῖσα ἐμοί. 248, 25. περιεργάζεσθαι καὶ κοινῇ πάντας ἐνοχλεῖν. 805, 4.

περίεργον] τὸ προΐστασθαι τῶν Ἑλλήνων περίεργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα. 143, 17. 1451, 19.

περιέρχεσθαι] πρεσβεῖαι, ἃς [id est, καθ' ἃς, vel ἐν αἷς] — περιήλθομεν. 129, 20. περιέρχεσθαι. circumire, ut candidati honorum solent suffragia colligentes. 171, 18. ἔτι καὶ νῦν περιέρχεται ὅπλα ἔχων. 216, 9. περιελθεῖν τὴν χώραν. 277, 9. πολλὰ γὰρ ἄλλα τις ἂν περιέλθοι τῷ λόγῳ. 1461, ult. (non intelligo) περιέρχεται τὴν ἀγορὰν κύκλῳ. 411, 16.

περιέχειν] περιέχοντος ὄρους κύκλῳ. 1274, 15.

Περιθοίδης. 1219, 20.

περιϊδεῖν γιγνόμενα. 246, 8. περιϊδεῖν τοσούτῳ ἧττον ἔφην, ὅσῳ φυγὰς καὶ ἀτυχῶν ἠδικεῖτο. 896, 2. οὐκ ἂν περιεῖδον ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον. 901, 17. τὰ δὲ αὐτῶν τὸν ἐμὸν πατέρα περιεῖδον κομισάμενον. 1015, 21. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα. 1348, 1.

περιϊέναι τὴν χώραν. 277, 18. οἱ δ' ἄλλοι περιίητε τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες. 1461, 8. ἐπὶ ξένης περιϊὼν ὁρῶμαι. 1484, 5. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιϊών. coemit undecunque studiose exquisita. 412, 23.

περιϊστάνειν, περιΐστασθαι, περιστῆναι] In Activo: sepire, circumvallare aliquem velut agmine quodam, ut e. c. malorum, vel hostium. τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικαίως, περιϊστάνειν ἔτι πλείω κακά. 555, 5. προσελθὼν καὶ περιστήσας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, τὸ ἐργαστήριον τῶν συνεστηκότων. 978, 6. περιϊστάναι τὰς αὐτῶν συμφορὰς εἰς ἐμέ. transferre. 1014. 17. b) περιστῆναι, supervenire, evenire ex insperato, et secus quam opinatus esses. τοῦτο καὶ ὑμῖν περιέστηκεν. 176, 23. devenire in aliquem statum, locumve, mutata rerum facie. *umschlagen, verkehrt, oder anders, als man dachte, ausschlagen [to be reversed, to have a result different from that which was expected].* ὅτι εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα. 31, 5. εἰ τὰ πράγματα, εἰς ὅπερ νυνὶ, περιέστη. 295, 12. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, — αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν. 301, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινον ἐμοὶ περιέστη. 551, 2. τῷ δ' οὐδοτιοῦν ἄλλο, πλὴν πολιορκία, περιειστήκει. 671, 20. φοβοῦμαι, μὴ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὐναντίον περιστῇ. 773, 9. ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄτοπον. 969, 10. c) circumstare, obruere. ὁποῖ' ἄττ' ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα. 17, 15. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης. 30, 24. τοῦ πολέμου τούτου περιεστηκότος Θηβαίοις. 209, 22. τοσοῦτος κίνδυνος καὶ φόβος περιέστη τὴν πόλιν. 293, 14. ἀνάγκη περιΐστατο καὶ τούτῳ. 407, 4. πηλίκα τῇ πόλει περιέστηκε πράγματα. 450, 13. ἀνάξιόν ἐστι τῆς νῦν περιεστηκυίας ἐμοὶ συμφορᾶς. 1470, 11.

περικαθῆσθαι κύκλῳ τὸ τεῖχος. 1213, 21.

περικαθέζεσθαι] περικαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει. 1379, 23.

περικαλλὴς βωμός. 86, 21.

περικόπτειν] δεινὰ ποιοῦσιν οἱ ξένοι τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ περικόπτοντες. 92, 9. καθ' ἕνα ἕκαστον οὑτωσὶ τῶν Ἑλλήνων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν. 116, 19. περικόπτειν τοὺς Ἑρμᾶς. 562, 14. οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς νίκης περικόψαντες. 738, 14.

περιλαμβάνειν] πολὺ δὲ κάλλιον τὸ πάντα περιλαβεῖν, ἐφ' οἷς ἂν τις νοῦν ἔχων φιλοτιμηθείη. 1410, 16.

περιμένειν] ὑμεῖς μὲν περιμένητε μαθεῖν. 202, 16. 1424, 8. περιμένειν τὰ τοιαῦτα ἐφ' ἑαυτὸν ἐλθεῖν. 585, 2. ἀνελεῖν μὴ περιμείναντάς τι παθεῖν. 798, 26. περιέμεινεν ἂν τοῦτον τὸν καιρόν. 1314, 6. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε, ταῦτ' αὐτοὶ δημοσίᾳ μοι δοκεῖτε ἀναμείναντες, παθόντες αἰσθέσθαι. 1450, 20. πρὸ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν. 1463, 16. et 21. περιμένειν τὴν ὡραίαν. 1292, 5.

περινοστεῖν, πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλήν. 421, 22.

περίοδος, ἡ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ. 118, 19. τὴν περιφανῶς ἐγνωσμένην ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην [id est, ὅτι εἰργάσατο]. quam inter omnes constat orbem terrarum obisse in gyrum veluti. 1382, 13.

περιοικοδομεῖν] περιῳκοδόμησεν ὁ πατὴρ τὸ χωρίον τοῦτο. maceria sepsit. 1272, 17. 1273, 1. περιῳκοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην. 1274, ult. περιοικοδομῶν ὑμᾶς, id est, τὸ ὑμέτερον χωρίον. 1280, 5.

περιόπτεσθαι] περιῶφθαι τοιαῦτα πεπονθότας —. 362, 8. τοὺς νῦν περιοφθέντας, ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε. 1428, 8. δι' ὑμᾶς περιόψεσθε ἀπολουμένον. 1484, 25.

περιορᾶν] idem quod περιϊδεῖν, contemnere, spernere, insuper habere, æquo animo aliquid fieri pati. περιεωρακυίας τι γιγνόμενον. 246, 13. μηδένα ἐν συμφορᾷ [scil. ὄντα, vel γεγονότα] δι' ἔνδειαν περιορᾶν. 412, ult.

περιορμίζειν] appellere navem. περιώρμισα ἐγὼ, καὶ διὰ ταῦτα στέφανον παρ' ὑμῶν ἔλαβον. 1229, 9. περιορμίσαι τὴν ναῦν. 1230, 9.

περιουσία] copia rerum, abundantia, opes, divitiæ. οὐ γὰρ εἰς περιουσίαν [subaudi τὴν αὐτῶν ἰδίαν] ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως. non eo remp. gerebant, quo ipsi inde ditescerent. 35, 23. περιουσίαις ταῖς οἴκοι ταύταις ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρήσασθε. 37, 20. ὡς ἑκάτεροι περιουσίας καὶ χρείας ἔχουσι. 166, 10. περιουσίᾳ τοσαύτῃ πονηρίας χρήσασθαι. 358, 21. εὐδαιμονίζειν ἑαυτὸν τῆς περιουσίας. 550, 20. ὅσα τῆς ἰδίας ἕνεκα τρυφῆς καὶ περιουσίας. 566, 2. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ —. 1185, 16. ἐκ περιουσίας dictio Demosthenica significat, joci gratia, aut otii fallendi ergo, *für die lange Weile [for sport, through wantonness]*, necessitate nulla cogente, sed ex mera protervia, et lædendi libidine; vel ideo, quod aut faciens lucreris aliquid, aut, etiamsi nihil lucreris, tamen rursus nihil perdas, neque ideo deteriore loco sis. οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ. 226, 19. οἱ δ' ἐκ περιουσίας ὥσπερ οὗτος πονηροί. 1122, 2. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία. quid igitur expedit eam nobis superesse. 366, 8. περιουσία ἐάν μοι ᾖ τοῦ ὕδατος. si aquæ mihi nonnihil supersit. 1351, 20.

περιπατεῖν] περιπατοῦντος, ὥσπερ εἰώθειν, ἐν ἀγορᾷ, ἑσπέρας. 1258, 22. οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ὑμετέρῳ. 932, 20.

περιπετὴς] μή με καταστήσῃς ἀειδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ. 1490, 3.

περιπίπτειν] τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ. 74, 3. περιπεπτωκὼς μεγάλαις ζημίαις. 1039, 19. περιπεσόντες ἐμοί. [raro significatu] undique adorti me. 1259, 10. οὐδεμία ἐστὶν ἐλπὶς τῆς σωτηρίας τῷ περιπίπτοντι τοῖς ἀσελγαίνουσι. 1264, 26. ἐὰν μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνῃ περιπέσωσι. 1339, 13. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ αἰτίᾳ. 1470, 25. ταῖς μεγίσταις ἀτυχίαις περιπίπτειν. 1417, 18.

περιπλεῖν] περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας. 236, 15. διὰ τὸ μὴ περιπλεῦσαι Πελοπόννησον. 1187, 4.

περιπλύνειν] εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες. cum cœno me abluissent. *abgespület und abgescheuert. [washed and cleansed].* 1259, 27.

περιποιεῖν] operam dare, vel efficere, ut tu rem habeas, eave potiare. *zuschanzen, verschaffen [to get, procure, for one].* περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ. adjicere Rhodum ejus ditioni. 193, 20. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε περιποιεῖ. 242, 7. περιποιεῖν Ἀφόβῳ τἀμὰ ἐζήτησε. 872, 26. διὰ ταῦτα περιποιῆσαι νῦν αὐτὸν ἁρμόττει. in vivis eum conservare, salvum superesse sinere. 806, 3. In medio: sibi acquirere, parere. περιποιεῖσθαι δόξαν παρὰ τοῦ πλήθους ὡς εἴη δημοτικός. 164, 9. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα, περιποιήσασθαι. 416, 4. περιεποιήσατο αὐτή. ipsa comparserat. 1355, 10. τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιεῖται. sibi vindicat. 681, 21.

περιῤῥηγνύναι] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης. 403, 3.

περιστέλλειν τὰ πάτρια. ritus patrios tueri, observare, cavere, ne obsolescant, nec violentur. *drüber halten [to hold by them].* 744, 4. ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν [scil. τὴν φιλοτιμίαν]. beneficium sancte atque religiose servandi, custodiendi. 958, ult.

περιστοιχίζεσθαι] indagine et ambire, et claudi; illud in medio, hoc in passivo. στοῖχοι sunt series plagarum, quibus saltus, et stabula ferarum a venatoribus cinguntur. κύκλῳ πανταχόθεν μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. 43, 1. ὡς ἐπιβουλεύεσθε, ὡς περισταχίζεσθε. 72, 14.

περίστοιχος] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων. in quincuncem positarum et maceria septarum. 1251, 23.

περισχοινίζειν] fune circumducto munire. τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη περισχοινίσηται. 776, 20.

περιτειχίζειν] περιτειχίσαντες διπλῷ τείχει. 1380, 1.

τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες. 1380, 8.

περιτιθέναι δόξαν τοῖς εὖ ποιοῦσι. 1417, 3.

περίτριμμα ἀγορᾶς. homo circumforaneus, qui in foro conteritur. 269, 19. explicat Schol. Aristophanis Nubib. v. 259.

περιττῶς] ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἁρμόττει συγκεῖσθαι. 1401, 22.

περιτυγχάνειν τούτοις. in hos incurrere. 1259, 7. 1260, 4.

περιφάνεια τοσαύτη τοῦ πράγματός ἐστιν. 1102, 2.

περιφανὴς ἀναισχυντία. 825, 20.

περιφανῶς] περιφανέστερον. 815, 18.

περιφεύγειν] fuga salvum evadere, ut e. c. vim morbi, aut fatalem necessitatem effugere. ὥστε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφευξεῖσθαί με. *mit dem Leben davon kommen [to escape with life].* 1256, 4. οὐκ εἰδὼς, εἰ περιφευξοῦμαι. 1265, 24.

περιώδυνος. 1260, 25.

περιωθεῖν] περιωθῶν πάντα τρόπον καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους. 570, 17.

πεφυλαγμένως ἐπιστέλλειν. 83, pen.

πηγνύναι] μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι. firma esse, stabilia, immota perstare. 42, 16. τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις. 797, 10.

πήλινος] argilla, vel creta factus. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους, [scil. στρατηγούς. 47, 14.

πηλὸς] πηλῷ, argilla, καὶ τοῖς πιτύροις ἀπομάττων. 313, 17.

πηροῦν] τὴν χεῖρα τὸ σκέλος πεπηρωμένον. 247, 12.

πιθάκνη] seria. 871, 22.

πιθανὸς] πιθανὴν πρόφασιν ἐξευρεῖν δεῖ πρὸς ὑμᾶς. 599, 11. λόγους θαυμασίως πιθανοὺς ἔλεγε. 928, 14. ἵνα πιθανὸς γένηται, quo facilius atque certius ei fiderem, ut fieret probabilis, καὶ μὴ καταφανὴς

ἐπιβουλεύων. 1162, 3. τοὺς μὲν πιθανοὺς, probabiles in dicendo, populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι. 1401, 23.

πίθηκος αὐτοτράγικος. 307, 25.

πικραίνεσθαι] μήτε πικραίνεσθαι μήτε μνησικακεῖν. 1464, 18.

πικρίαν τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ἔχων ἀφανῆ περιέρχεται φανεράν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστάς. 580, 1. ἀλλ' ἥ γε τούτου πικρία καὶ μιαιφονία καὶ ὠμότης. 795, 7. τοῖς προάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν μὴ πείθεσθαι. 1482, 21.

πικρὸς] μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ᾖ. 16, 20. πικρότατον πάντων τῶν κατηγόρων γενόμενον. 535, 12. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 23. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας. 1231, 7. 1232, 25. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασεν. 1261, 23. πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. 229, pen. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀριστογείτων ἁπλῶς, καὶ πικρὸς, καὶ συκοφάντης. 784, 2.

πικρῶς ἐξετάζειν. 26, 3. τοῖς ἀδικοῦσιν οὐ πικρῶς ἔχετε. 145, pen. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν. 450, 10. πικρῶς, destricte, præcise, sine ulla causatione, vel exceptione, καὶ ἁπλῶς τὰς προφάσεις ἀνέλητε. 599, 14. πικρῶς εἰσπράττειν. 939, 7. 1123, 4. πικρῶς ὑμῖν ἐπιτιμῶσι. 1476, 5. πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς. 1477, 7.

πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περινοστεῖν. 421, 22.

πιμπλάναι] τοιούτων λόγων ἔπλησαν. 1491, 9.

πινάκιον μικρὸν ταῦτα πάντα κωλῦσαι δύναιτ' ἄν. 96, pen. πινακίοιν δυοῖν τὸν ἕνα κληροῦσθαι, ᾧ θάνατον ζημίαν ὁ νόμος λέγει. 998, 4.

πίναξ] γράψας ἐν πίνακι ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ Ἁγνίου οὕτως ἐπιδεικνύειν ὑμῖν καθ' ἕκαστον. 1055, 16. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτόν. 1091, 6. ἐξελεγχόμενος δὲ πρὸς τῷ πίνακι. coram albo, id est, per album prolatum inspectumque. 1091, 16.

πίνειν] ἔπινον, ἐπειδὰν ἀριστήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν. 1257, 8.

πινυτός. 423, 6.

πιπράσκειν] τοῖς πεπρακόσιν ἑαυτοὺς εἰς τἀναντία τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσι. 215. 6. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾐσθῆσθαι. 241, 10. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε. 345, 5. 346. 4. δῆλος εἶ πεπρακὼς τὸ πρᾶγμα τούτοις. 739, 3. πραθεὶς εἰς Λευκάδα. 1304, 8. εἰ τὸ κωλῦσαι τὴν Ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ. 232, 26. πέπρακε γὰρ αὐτὴν [sororem], οὐκ ἐκδέδωκεν. 763, 8.

πίπτειν] ἐὰν δ' ἀνενέγκωσι Θηβαῖοι, καὶ σωθῶσι, καὶ μὴ πέσωσι. 210, 16.

πιστεύειν] εἰ [πόλις] εὐνοίᾳ συμμάχων πιστεύει καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει. 144, 20. ὁρῶ τοὺς Ἕλληνας ἐκείνῳ [regi Persarum] μᾶλλον πιστεύοντας, ἢ τισιν ἑαυτῶν. 179, 2. μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπιστεύσατε, ὑπολογισάμενοι. 259, 18. ἐπίστευσα. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ. 374, 18. οὐ δεῖ — τὸ πιστευθῆναι προλαβόντα παρ' ὑμῖν, εἰς τὸ μείζω δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι. 430, 10. μὴ σοὶ πιστεύειν ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῆς δούλοις. 615, 21. οὐχ ὑγιαινόντων ἐστὶν, οὐδ' ὅταν τινὰ φίλον ὑπειλήφωσιν, οὕτω πιστεύειν, ὥστε, ἂν ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ, τὸ ἀμύνεσθαι σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι. 660, 25. προέσθαι δὲ τὴν προῖκα οὐκ ἐπίστευσε. non ausus est. 866, 1. 867, 21. πεῖραν δοὺς, ὅτι χρηστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἐπιστεύθη. *traute man ihm [one had confidence in him]*. 957, 26. μάλιστά μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1154, 22. πῶς εἰκὸς τοῦτον τῷ πράγματι πιστεύειν. causa fidere. 1092, 6. τίς οὐκ ἂν, εἴπερ ἐπίστευεν ἑαυτῷ. causa sua fretus fuisset. 1120, 10. οἱ ναῦται πιστεύοντες ἑαυτοῖς [*trotzig auf sich selber, having confidence in themselves*], fidentes semet, et præferoces] ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν. 1211, 18. πλούτου τε καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντας [id est, παρ' ἅπασιν, aut παρ' ἁπάντων] πιστεύεσθαι. haberi pro viro bono, honesto, fideli. 464, 20. οὐδὲ τῶν πολιτευομένων καὶ πιστευομένων παρ' ὑμῖν ὤν. 622, 12.

πίστις] fiducia. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. testati sunt, vos ipsis videri temperantes atque continentes esse. 300, 10. μείζω τῆς πρὸς αὐτοὺς πίστεως. potentiorem, quam ut ei fidi possit, et quam ut cogi possit ad fidem datam servandam. 656, 19. εἰς πίστιν δέδωκας. pecuniam credidisti super solo debitoris verbo, nullo pignore interveniente. 886, 25. b) existimatio bona de probitate et honestate, qua flores valesque apud alios. *guter Credit [good reputation]*, cum quis videtur vir bonus esse, eoque fidem non falsurus; eaque de causa fortunas nostras ei securi committimus. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν, πλούτου τε, καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντας πιστεύεσθαι, μεῖζόν ἐστι τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον ἡμῖν. 464, 21. πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμόν. 958, 2. πίστις Φορμίωνι παρὰ τοῖς εἰδόσι τοσούτων καὶ πολλῷ πλειόνων χρημάτων ἐστί. 962, 4. c) assecuratio, certificatio, confirmatio, cautio, fidejussio, sponsio. ὧν ἐκεῖνος τὰς πίστεις ὑπερβάς. 153, 4. nam per deorum numina qui jurat, de ejus fide dii veluti cavent, spondent, auctoritatem suam interponunt, eum, cui jusjurandum præstatur, securum de satisfaciendo jubentes esse. πίστιν ἐκείνην βουλήσεσθε ἔχειν, ἥνπερ πρὸς Λακεδαιμονίους φασὶν εἰπεῖν Ἰφικράτην. quam fidem ab Iphicrate aiunt apud Lacedæmonios [vel erga eos] commemoratam fuisse, h. e. quam fertur Iphicrates eos postulasse. 659, 6. προτεινόντων πίστιν ἥντινα βούληται λαμβάνειν. 659, 10. d) jusjurandum, quo fidens credit et se permittit exigens præstanti: hoc sensu sæpe usurpatur πίστιν διδόναι, λαμβάνειν, ἐπιτιθέναι, προστιθέναι. πίστιν, ἥτις εἴη μεγίστη, τούτῳ ἤθελον διδόναι. 1239, 22. ἠθέλησα πίστιν αὐτῷ δοῦναι, ἥνπερ ὁ νόμος κελεύει. 1241, 4. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν. navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, ad juvandam eorum causam, meamque premendam, jusjurandum diceret, aut reciperet dicturum. 1250, ult. ἡ μήτηρ κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς πίστιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παραστησαμένη. 852, 15. πίστιν ἠθέλησα Τιμοθέῳ ἐπιθεῖναι. *ich erbot mich gegen den Timotheum zu einem Eydschwure [I offered to be put on my oath against Timotheus]*. deferebam ei jusjurandum a me adversus ipsum, si vellet, dicendum. 1196, 17. ἀνάγκη ἔσται αὐτῷ πίστιν ἐπιθεῖναι, ἣν ἂν κελεύῃ οὗτος. 1243, 27. τὴν τοῦ φίλος αὐτοῖς εἶναι πίστιν λήψεται. 180, 2. προσθέντος ὑμῖν πίστιν. *da ich mich zu einem Eydschwure vor, oder wider euch, erboten habe [having offered to be put on my oath before you]*. 1270, 9.

πιστὸς] τὰ πράγματα, ἅπερ πιστότατά ἐστιν ἁπάντων. 377, 27. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστήν. 873, 19. πιστοὶ πᾶσι γενήσεσθε. vobis nemo non fidet. 1465, 11. τουτὶ τὸ πιστὸν διδοὺς, ὡς —. hoc documentum certum quisque de se præstans, se talem non esse. 800, 11.

πιστῶς ἀκούειν, cum assensu fideque audire, dictis fidere. τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀποστεροῦντος πιστῶς ἀκούσεσθε. testimonii partem eam, quæ defraudatori secunda est, cum approbatione audietis. 922, 1.

πίττη] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται. jam tandem aliquando perspicere cœpit veram rei conditionem, quam sit misera et molesta et pœnitenda, quam olim pro summa felicitatis habens, nervos contendit omnes, ut ea potiretur. *nun kommen die Nachwehen [now to come the after-pains]*. 1215, 10.

πίτυρα] ἀπομάττων πηλῷ, καὶ πιτύροις. furfuribus. 313, 17.

πλανᾷν] οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. illuc proficisci sine salvo conductu, seu securitate publica, sine comite et duce viæ certo et tuto, viis non directis, sed curvis et quasi furtivis, ne deprehenderer, aut conspicerer ab hostibus. 395, 6. πλανᾷν, lectorem auditoremve a re proposita ad aliena seducere attentionem ejus intricantia et perturbantia, verique sensum obtundentia. ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ, πλανᾷ δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγῃ. 448, ult.

πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη. merum commentum, figmentum. 1110, 18.

πλάττειν] de figulo, vel sigillario, sigilla ex argilla cerave confingente. hinc illa translata dictio: ἐξ ὧν κατὰ μικρὸν ἡ δίκη αὕτη πέπλασται [pro συμπέπλασται]. 1239, 21. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους στρατηγοὺς εἰς ἀγοράν. 47, 14. λόγους πλάττειν. 268, 2. πλάττων καὶ παράγων κακούργους λόγους. 594, 13. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι καὶ παράγουσι. 987, 14. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος. 305, 1. προφάσεις πλάττων, καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθείς. 778, 21. In medio: αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος. sibi commentus. 152, 6. καὶ ταῦθ', ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι [ex post factis] πλάττομαι καὶ προσποιοῦμαι. 389, 9. In passivo. πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα φαίνεται. 1114, 17. ἃ πέπλασται οὗτος, id est, τὴν αὐτοῦ ὑπόκρισιν. simulationem ejus, falsam, ementitam, modestiam et honestatis larvam. 1122, 11. τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνήσειεν ἄν τις προσελθεῖν. 1122, 20.

πλέθρον] πλέθρα γῆς ἑκατόν. 491, 27.

Πλειὰς] ὑπ' αὐτὰς τὰς τῶν Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν. 1213, pen.

πλεῖν] ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς. h. e. ætatem degentes in patria secundis rebus utente. 419, 8. οὐδ' ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται, προείδετο. 419, pen.

πλείω] adverbialiter, pro πλέον, seu μᾶλλον. 691, 14.

πλέον] οὐδὲν αὐτῷ πλέον ἔσται οὐκ ἔχοντι τοὺς πεισομένους. 177, 2. ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων. plus, quam par est et expedit. 239, 4. ὥστε μηδ' αἰσθομένοις Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν. ut sentire Thebanis nihil prodesset, vel, ut ne si sentirent quidem Thebani, impedire possent. 354, 21. πῶς δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, ἐὰν δ' ἐλάττονος, ἔλαττον. 879, 21. πλέον οὐδὲν ἦν ἀγανακτοῦσιν ἡμῖν. nil proficiebamus stomachando. 933, 7. μηδενὸς ἄλλου εἰσὶ πλὴν τοῦ πλέονος. nulli alii rei student, quam compendiis faciendis et locupletandæ rei familiari. 982, 4. ἄλλο μηδὲν σκοπῶν, ἢ ὅπως πλέον ἕξει. 1121, 12. τότε αἰσθήσεσθε ἡμαρτηκότες, ὅτε οὐδοτιοῦν πλέον ὑμῖν ἔσται. 1420, 11. οὐδὲν γὰρ πλέον prodest, εἶναι τὸν ἐροῦντα τὰ βέλτιστα, ἂν μὴ τοὺς ἀκουσομένους ἔχῃ. 1456, 4. τότε φήσετέ με δεινὰ πεπονθέναι, ὅτε οὔτ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν ἔσται, οὔθ' ὑμῖν. 1484, ult.

πλεονάζειν] sese attollere super reliquos, plus auctoritatis, jurium, potestatis sibi arrogare, quam conveniat. 117, 5. καὶ τοὺς πάνυ δεινοὺς ἑκάστοτε, ἐὰν πλεονάζωσιν, ultra modum se efferant, ἐπίστασθε

offensionis. 968, 21. ποιεῖν de legislatore sanciente, edicente, jubente, vel etiam facultatem dante. κατὰ τῶν — βιαζομένων ἐποιήσατε τὰς προβολάς. voluistis et jussistis, ut læsis liceret in læsores actione προβολῇ dicta uti. 518, 11. τηνικαῦτα ποιεῖν τὴν ἐξεγγύησιν. tunc demum copiam facere prædium sistendorum. 725, 10. πεποίηκε legislator γραφὴν κατ' αὐτῶν εἶναι πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. 1350, pen. καλὸν μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, committere arbitrio et potestati oratorum, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν, sed illos cogere, ut in vestra potestate sint. 1341, 15. λόγος ἀργύριον τῷ λέγοντι ποιήσαν. comparatura. 151, 24. ᾄσματα αἰσχρὰ εἰς τοὺς συνόντας ποιεῖν. 23, 22. ποιεῖν δίκην. jus actionis dare. 528, 12. ἀνάδικον ἐποίησε τὴν δίκην ταύτην. 1018, 26. ἄχρις οὗ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσου ποιήσῃ. donec horum quoque sortem sorti cæterorum exæquaverit. 145, 3. τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιεῖν. 437, 8. ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν. 241, pen. ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ὧν καλῶς ποιοῦντες κέκτηνται. quæ possident, quorum de possessione ipsis congratulor, lætorque et collaudo, ut recte factum, et decens, quod ea possideant. 17, 9. ἡ τύχη, καλῶς ποιοῦσα (quod ejus facinus merito laudo) πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινά. auxit, amplificavit opes publicas. 141, 14. οἱ γὰρ εὔποροι πάντες ἔρχονται μεθέξοντες τούτου, καὶ καλῶς ποιοῦσι. *und sie thun recht daran. ich habe nichts darwider [and they do right. I have nothing to say against it]*. 141. 19. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιοῦσι. 582, 20. τοῖς κατοιχομένοις τοὺς προσήκοντας ποιεῖν [scil. τὰ νομιζόμενα]. justa facere. 1073, 1. ἐπὶ τῷ τἀλλότρια λαμβάνειν ὁτιοῦν ἐποίουν. 1015, 20. πάντα ποιοῦντος τούτου. quamvis omnem lapidem moveret, nihil sibi relinqueret intentatum. 514, ult. ἐν αἰσχύνῃ ποιήσων τὴν πόλιν. 272, 18. σῖτον, οἶνον, ἔλαιον etc. ποιεῖν, laborando, rus excolendo, adipisci, redigere copias annonarum etc. ἐπειδὰν ποιῇς σίτου μὲν μεδίμνους πλεῖον, ἢ χιλίους, οἴνου δὲ μετρητὰς ὑπὲρ ὀκτακοσίους. 1045, 6. ποιοῦντες πολὺν καὶ οἶνον καὶ σῖτον. *gewinnen [to acquire]*. 1048, 24. τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακείᾳ τι ποιῆσαι Φιλίππῳ. rem gratam Philippo facere, studiis ejus inservire. 127, ult. τί σοὶ ποιήσουσιν οἱ μάρτυρες [subaudi κακόν]. quid tibi officient. 855, 15. οὐδὲν πώποτε τουτοισὶ πεποίηκας [subaudi προσφιλές]. nullo unquam studio, officio, liberalitate, munere hos, judices, et hanc circumstantem coronam promeruisti. *du hast ihnen nichts zu Liebe gethan [you have shewn them no kindness]*. 1045, 16. ῥᾳδίως ἐπιορκήσει ὥσπερ καὶ ἄλλοις ἐποίησεν, id est, πρὸς ἄλλους, vel ἐπ' ἄλλοις. 1148, 13. ταχέως ἕτερον Φίλιππον ὑμῖν ποιήσετε. 43, 12. ποιήσαντες φυγάδα ἐξέβαλον. 562, 2. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, οὐδ' ἐποίησαν χρόνον οὐδένα. nullam moram interposuerunt. 392, 18. τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν. 14, 8, 160, 6. In medio. ποιεῖσθαι καταλλαγάς. 10, 15. εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἁμαρτήματα. 352, 19. περὶ ἑαυτὸν δύο τὰ ἐναντιώτατα. 577, 25. οὗτοι παρ' αὐτῶν τὰς χάριτας, μὴ μετὰ τῆς ὑμετέρας αἰσχύνης ποιῶνται. 582, 24. δίκην, ἣν οὐδ' ἂν κατὰ τῶν τὰ μέγιστα ὑμᾶς ἀδικούντων ἐπιχειρήσαιτ' ἂν ποιήσασθαι. supplicium, quod vos ne ab iis quidem sumere sustineatis, qui vos gravissimis injuriis læserint. 1018, 16. οὐκ ἂν δήπου δύο μόνους μάρτυρας ἐποιήσατο. 1142, 23. ποιήσασθαι υἱὸν αὐτῷ. 1364, 18. μὴ ἐξεῖναι ποιήσασθαι Ἀθηναῖον. 1375, 11.

ποίησις τῶν πομπείων. fabrefactio. 702, 14. τὴν καλὴν ποίησιν τῶν φιαλῶν. 755, 9. ποίησις, adoptatio in locum filiorum. vid. orat. adv. Leochar. passim.

ποιητὴς] ποιηταὶ αἰσχρῶν ᾀσμάτων. 23, 21. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν. 331, 1. ὥστε καὶ τοὺς ἐμμέτρους, καὶ τοὺς τῶν ᾀδομένων ποιητάς. 1391, 17.

ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἁρμόττει συγκεῖσθαι. 1401, 22.

ποιητὸς] ποιητοὺς υἱεῖς ποιοῦνται. 1099, 8. τοὺς δὲ ποιητοὺς ἡμᾶς [cives creatos, non natos] ὡς ἀποδιδόντας χάριν, οὕτω δεῖ φαίνεσθαι λειτουργοῦντας. 1125, 6.

ποικίλη] ἐγίνετο ἡ δίαιτα ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ. 1106, 16. ἡ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφή. 1377, 8.

ποικιλία] subtilitas disputationis. 844, 11.

ποικίλος] οὐδὲν ποικίλον, οὐδὲ σοφόν. 120, 21.

ποιμαίνειν] τὰ πρόβατά μου λαμβάνει ποιμαινόμενα. *von der Weide, Hut, Trift, weg [from their pasture]*. 1155, 3.

ποιμὴν] λαμβάνει τὸν ποιμένα καὶ πάντα τἀκόλουθα τῇ ποίμνῃ. 1155, 4.

ποίμνη. 1155, 5.

Πολέμαρχος] disceptabat causas peregrinorum. 890, 10. 1135, pen. 1358, 20. 1361, ult. judicabat in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου. 940, 14. psephismata seu rogationes de rebus bellicis ferebat. 282, 26.

πολεμεῖν] ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις. 236, 5. ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι. bello vexati. 240, 18. πολεμεῖν φασὶν ἀλλήλοις, οὐ πολεμοῦντες. 1336, 23. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι. 1432, 21. τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκευάζετο ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο. 240, 24.

πολέμιος] οὐ γένος ἐστὶ φίλων καὶ πολεμίων, ἀλλὰ τὰ πραττόμενα ἐξεργάζεται τοῦθ' ἑκάτερον. 638, 3.

πολεμιστήριος ἵππος. 1046, 11.

πόλεμος] τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα. 13, 17. πολέμους ἰδίους εὑρίσκειν. 26, 8. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον. 180, 14. causæ bellorum, et quæ res iis quærantur. 195, 14. sq. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν. 275, 19. πολέμου Φωκικοῦ συστάντος. 230, 27. τῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν εἰσφορῶν οὐδεὶς ἔστ' ἀτελής. 462, 16. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος, citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. num αἱρεῖσθαι πόλεμον verum sit, pro ἀναιρεῖσθαι, quæritur ad p. 161, 6.

πολιορκεῖν] ἓν χωρίον τῆς Ἀσίας δέκα ἔτη πολιορκοῦντες μόλις εἷλον. 1392, 5. ἀφ' οὗ δὲ πάλιν δημηγορεῖ, πολιορκεῖσθαι. vexari, exagitari. 783, 9.

πολιορκία] χρημάτων τ' ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ καταστήσειν. ut reliquis copiis belli, tametsi paratis et præsentibus, tamen uti nil possit, quasi septæ sint obsidione quadam. 389, 6.

πόλις] πόλιν — οὐκ ἐκ τῶν ὠνίων δοκιμάζειν χρή. 144, 19. ubi docetur, quæ reip. sint vires et opes. quæ leges illæ sint, per quas stat, ut aut ingens, aut minuta sit resp. 504, 2. ταῦτα προῄρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν, quo latitet in hominis privati obscuritate et sordibus, neque ad honorum functiones pertrahatur, explicat ipse istis proximis, καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι. 1121, 15. πόλιν ἐκ τῶν ἡμετέρων σαυτῷ κτησάμενος. jus civitatis qui tibi redemeris ære nostro. 1126, 8. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν [subaudi ὀφειλόμενα]. dependere reip. statas et necessarias contributiones. 832, 22. ἃ δὲ πρὸς τὴν πόλιν [h. e. πολιτείαν, administrationem reip.] προσελθὼν διῴκηται. 1331, 15. ὡς αὐτῷ διελέλυτο πάντα τὰ πρὸς τὴν πόλιν. cum satisfecisset rationibus suis cum rep. seu ærario. 836, 14.

πολιτεία] jus civitatis Atticæ, conditio ejus, qui civis Atheniensis est. ὑμεῖς ἔδοτε Εὐαγόρᾳ τῷ Κυπρίῳ. 161, 11. Ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, ἔγκτασιν γᾶς. 256, 6. μήπω τῆς πολιτείας αὐτῷ παρ' ὑμῖν οὔσης. 946, 5. b) resp. h. e. gubernatio reip. cum libertate et æquitate sub tutela legum, seu juris civilis. quatenus opponitur, sive oligarchiæ, sive aristocratiæ. ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς. 10, 21. οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αὗται αἱ λίαν πρὸς τυράννους ὁμιλίαι. 71, 8. εἰς ταύτην τὴν δουλείαν ὑπαγομένων, συγκινδυνεύειν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν πολιτείαν. 196, 4. τοὺς δὲ τὰς πολιτείας καταλύοντας καὶ μεθιστάντας εἰς ὀλιγαρχίαν. 196, 12. 199, 14. ὅτι τὴν πάτριον μετεκίνησε πολιτείαν ἐφ' ἑαυτοῦ. 688, 26. πολιτείας Atheniensibus adamatæ prædicatio, et cum aliis formis gubernationis comparatio. 1396, 20. sq. τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἦν. de libertate civili decedere, deflectere, eam prodere. *sich derselben begeben [to abandon it]*. 1467, 11. Universe est πολιτεία quæcunque forma gubernationis, etiamsi minus libera, et servituti propior, ut fuit Lacedæmoniorum. ἐκεῖ γάρ ἐστι τῆς ἀρετῆς ἆθλος τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι. 489, 21. Denique, cujuscunque rei, vel negotii, gestio, seu conductio, administratio, gubernatio, præsertim subtilis, sollers, callida. τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ — *in Ansehung der Einfädelung, Leitung und Betriebes der Anstalten [in reference to the contrivance, conduct, and carrying on of the preparations]* — ὑπ' ἐμοῦ. 254, 18. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο. 257, 7. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς; totus vitæ cursus. 399, 6. τῆς συνεχοῦς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας. *Wandel, Betragen [conduct, behaviour]*. 1469, 11.

πολιτεύεσθαι] versari in gestu honorum et negotiorum civilium. πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. 26, 24. τὸν τῶν πολιτευομένων βίων φιλαίτιον καὶ σφαλερόν. 150, 9. οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς ἔνιοι τὰ καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται. 151, 5. πεπολίτευσθε γὰρ ἐν τοῖς Ἕλλησι. 176, 23. οὐ δι' ἐμὲ, (οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε). 230, pen. πολιτεύεσθαι. civilem vitam agere ad legum præscriptum (conf. v. 27. ubi est νόμοις οἰκεῖν). 665, 20. ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο. 1341, 22. παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσήκει —. 1485, 26. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω. quæ aut per alios, aut per me egi (nam πεπολίτευμαι est, quorum auctor et incœptor fui, dando et inveniendo ea consilia, quæ alii exsequerentur). 226, pen. τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με. 228, pen. τῶν τοιούτων πολιτευμάτων οὐδὲν πεπολίτευμαι. 107, 16. μάταιον ἀνάλωμα ὑπὸ τῶν ταῦτα πολιτευομένων. 143, 18. πολιτεύεται ὑπὲρ Φιλίππου. contendit pro Philippo. 151, 17. ὧν οὖν ἐκεῖνος μὲν χάριν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις. 19, 3. πολιτεύεσθαι cum πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulatur. 240, pen. 245, 3. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι, citat Schol. Hermog. p. 45. 13. ἃ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προὔλαβε. 245, 8. πολιτευόμενοι νῦν ἃ τότε ἠρνοῦντο. 1482, 18. τοῖς καθ' ὑμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι. 1468, 22.

πολίτευμα] οὐδέ γ' ἐμοὶ δικαίου τοῦ τ' εἶναι πολίτου, τὸ τοιαῦτα πολιτεύμαθ' εὑρίσκειν.

107, 25. πάντα τὰ τοιαῦτα προῃρούμην πολιτεύματα. 262, pen.

πολίτης] ποιεῖσθε πολίτας, οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντες. 173, 18. τίς γὰρ ἂν ἔτι παρὰ τοῦ δήμου ζητήσειε λαβεῖν τὴν δωρεὰν μετὰ πολλῶν ἀναλωμάτων καὶ πραγματείας μέλλων πολίτης ἔσεσθαι, ἐξὸν παρὰ Στεφάνου ἀπ' ἐλάττονος ἀναλώματος, εἴγε τὸ αὐτὸ τοῦτο [scil. ἔργον] γενήσεται αὐτῷ. 1349, 20. ὥστε νόμους ἔθεντο, καθ' οὓς δεῖ ποιεῖσθαι, civitatem adoptare, εἴ τινα βούλωνται, πολίτην. 1375, 5. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν. 1485, pen. πολῖται γεγενημένοι, civitatem donati — ὁ δὲ δὴ γένει πολίτης —. 624, 16. 628, 8. δύο ταῦτα τὸν φύσει μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ. 331, 22. τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων ἐπιθυμηταὶ γενόμενοι πολῖται γενέσθαι ἐσπούδασαν. 662, 1.

πολιτικὸς ἔρανος καὶ κοινός ἐστι πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ποιεῖ. 776, 11. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμην. 1414, 16.

πολιτικῶς] οὐχ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς, commode, benigne, civiliter, ἔνιοι πολιτεύονται, se gerunt. 151, 4. μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττειν. 1465, 16. οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ὥστε —. 123, 20.

πολῖτις] τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν πολιτίδων, ὀνειδίζοντά τινι. 1308, 4. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ. 1312, 9.

πολλάκις] σὺ δὴ μὴ λέγε, ὡς γέγονε πολλάκις, ἀλλ' ὡς οὕτω προσήκει γίγνεσθαι. 595, 13. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας. 534, 7.

πολλαχῶς] multis modis. οὐχ ἑνὶ τρόπῳ δέδωκε περὶ τῶν ἀδικημάτων δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ πολλαχῶς. 601, 9. πολλαχῶς ὀφείλουσι τῷ δημοσίῳ. 1338, 1.

πολλοστὸς] μᾶλλον δ' οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τούτων ἐκεῖνα. 117, 17. πολλοστῷ χρόνῳ. longissimo tempore post. 761, 21. 1304, 9. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ἀπολογήσασθαι ἐμοὶ ἐξεγένετο ὧν κατεψεύδοντο ἡμῶν. 1052, 26.

πολυάνθρωπος ἡ πόλις ἐγένετο. 1370, 18.

πολυήρατον ἄστυ. 422, 17.

πολυπληθία, citat e Demosth. Julius Pollux IV. 163.

πολὺς] ἐπὶ πολλῷ [subaudi τόκῳ] ῥᾳθυμεῖν. *für seine Trägheit theuer büssen müssen* [*to pay dear for his tardiness*]. 13, 22. ὃ δέδοιχ' ὅπως μήποθ' ἡγήσησθε ἐπὶ πολλῷ γεγενῆσθαι. 103, 2. πολὺς ἔγκειται τοῖς συμβεβηκόσι. vehementer, acriter, cum contentione. 294, 23. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν [τὴν εἰρήνην] ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι. 372, 1. πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ τούτῳ. 523, 27. ὡς πολὺς [id est, σφόδρα, λαμπρῶς] παρ' ὑμῖν ἔσται. 787, 20. πολὺς γὰρ, importunus, immodicus, linguosus, blatero, πολὺς καὶ τολμηρός ἐστιν ἄνθρωπος. 1024, 3. πολὺς [ingens, peramplus, spatiosus] τόπος περιβεβλημένος. 1077, 24. τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν. 272, 20. τί ἂν τὰ πολλὰ λέγῃ τις; quid multa? 886, pen. οἷα πολλὰ, scil. γίγνεται, vel συμβαίνει, vel εἴωθε γίγνεσθαι. 1124, 10. ὡς πολύ μοι [scil. τοῦ χρόνου, otii] περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων. a gestu rerum mearum otii mihi permultum superare, quo possim animum curandis dare negotiis alienis. 1483, 10.

πολυτέλεια] τίς ἂν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [id est, furiosam sumtuositatem, prodigalitatem] ὑπομεῖναι. 1217, 21.

πολυτελὴς] πολυτελεστέραν μοι γενέσθαι τὴν τριηραρχίαν. 1210, 1. πολλυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. res magni pretii sibi emi et donari postulabat. 1354, 13.

πολυτελῶς ζῶσα. 1023, 12. πολυτελῶς καὶ ἀσώτως ζῆν. 1025, 19.

πομπεία] proprie est, cum aliquis in pompa contumeliæ ergo atque deridiculi traducitur; tum rerum minutarum et levium putida et invidiosa exaggeratio. τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀναίδην οὑτωσὶ γεγενημένης. 229, 3.

πομπεῖον] πομπεῖα, vasa donaria aurea et argentea, signa deorum, quæ per pompas, seu processiones solennes, spectaculi et ostentationis ergo circumferuntur, aut proponuntur in medio. τὰ πομπεῖα κατακόπτειν. 608, 4. τὰ πομπεῖα ὡς ἐπεσκεύασε. 615, 2. πομπείων ἐπισκευαστής. 618, 4. b) Πομπεῖον, porticus, aut ædes publica Athenis, ubi ista vasa asservabantur. 918, 26.

πομπεύειν] probris exagitare, conviciari, ignominiose traducere. πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο. 268, 25. b) incedere cum pompa. ὅπως πομπεύσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπήν. 522, 3.

πομπὴ] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. 47, 13. θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. 300, 21. πομπὴ τῷ Διονύσῳ. 517, 24. ἡ ἐπὶ Ληναίῳ. 517, 26. Θαργηλίων. 517, ult.

πονεῖν] πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν. armamentis navalibus a vi ventorum undarumque cassatis. 293, 4. πονῶν τῷ ἐμαυτοῦ σώματι καὶ ἐργαζόμενος. 1045, 1. πονήσαντες τὸν πόνον τοῦτον. 1143, 23.

πονήρευμα] ὃ τὰ τούτου πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγώ. 423, 23.

πονηρία] ὥσπερεὶ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας. 242, 13. καὶ ἑτέρας πονηρίας [scelera, facinora] αὐτοῦ παμπληθεῖς λέγειν ἔχω. 521, 6. 522, 12. ἐν τῇ τῆς πονηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχει. 771, 16. εἰ δὲ κάπηλός ἐστι πονηρίας καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβολεύς. 784, 8.

πονηρὸς] πονηρὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης. 307, 21. ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων αὐτῷ εἰς τὰ πράγματα ἔδει, πονηροτέρους εὑρεῖν, ἢ ἐβούλετο. 362, 21. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα. 403, 21. ὅς, ἃ μηδεὶς ἐκέλευεν, ἐθελοντὴς πονηρὸς ἦν. 1120, 16.

πονήρως διετέθη. *es sahe gefährlich um ihn aus, es ward sehr schlimm mit ihm* [*he seemed to be in danger, he was in a bad way*]. 1364, 5. et 20.

πόνον τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν. 637, 18.

πορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἰδιώτας. adoriri, infestare, accingi ad eos invadendum atque exagitandum. 781, 25. ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται. 1046, 13. πορεύονται αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἁγνίου τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες. 1066, 23. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα. nobis in hereditatem immigrantibus. 1090, 8. ὡς ἡμᾶς ἑώρα ὁμόσε πορευομένους. concedentes. *zurücken, nachgeben* [*to yield, concede*]. 1287, 18.

πορθεῖν] πορθουμένην ὁρῶντες τὴν ἐμὴν οἰκίαν. 1157, 11.

Πορθμὸς] Πορθμὸν κατασκάπτειν. 248, 15.

πορίζειν] de agricola fructus efficiente, aut de artifice opera manuum res parante fructuosas, e quarum distractione quæstum faciat. 22, 26. οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομαι. 184, 27. πορισαμένῳ τοὺς ἐγγυησομένους. 715, 12. τίς γὰρ οὐ πορίεῖται φαύλους ἀνθρώπους. 727, 16. ποῖον πόρον ὑμῖν πεπόρικεν. 805, 15. πεπορισμένων ἤδη τῶν τριάκοντα μνῶν. 894, 17. ποριεῖσθαι ῥᾳδίως λόγους περὶ ἀδίκων πραγμάτων. 938, 5. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικαστηρίοις. 999, 14. πεπορίσθαι πολλοὺς τοὺς συνεροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τοὺς μαρτυροῦντας τὰ ψευδῆ. 1081, 19. ἀργύριον πορίζειν. 1154, 10. et 14. ποριζομένους προφάσεις τοιαύτας. 1297, 19. ἀμηχανώτατος ὅ,τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι. 1392, 17. πορίζειν τροφὴν ἱκανήν. 1432, 13. πορίζεσθαι λόγους ἐπαχθεῖς. 269, 21.

ποριστὴς] αὐτοὶ πορισταὶ καὶ ταμίαι γενόμενοι. 49, 18.

πορνεία] οὗτος ἄλλον ἔκρινεν ἐπὶ πορνείᾳ. reum stupri egit. 403, 26. ὅσοι οἱ περὶ πορνείας ἐῤῥύησαν λόγοι. 433, 25.

πορνεύεσθαι] τοῦτον ὡς πεπορνευμένον κέκρικε. 414, 1. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι. 612, 6. τὴν περιφανῶς ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι πεπορνευμένην. 1381, pen.

πόρνη] πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιϊών. 412, 23. παραφρονῶν — γυναικὶ πόρνῃ πειθόμενος. 1183, 11. ἡ τῶν πορνῶν ἐργασία ἥξει εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας. 1384, 1.

πορνοβοσκεῖν] ὅτι πορνοβοσκῶν ἐξελεγχθήσεται. 1368, 3.

πορνοβοσκὸς] ὑπὸ πορνοβοσκῷ ἦσαν. 1354, 22.

πόρνος. 616, 12. ἐχθρὸς μέν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ. 1489, 4.

πόρος] λέγουσι καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους, vias parandarum pecuniarum, ὧν ἕλεσθε, ὅστις ὑμῖν ἂν συμφέρειν δοκῇ. 15, 4. πόρου ἀπόδειξις. 48, 15. εἶναι γὰρ πόρον [χρημάτων puta], καὶ μέγαν. fundum, unde impensæ necessariæ erogentur, eumque ingentem. 124, 25. ἔστιν ὑμῖν πόρος, ὃν ἂν μὲν νῦν ζητῆτε, οὐχ εὑρήσετε, ἐὰν δὲ περιμένητε εὑρήσετε. Sic citat Hermogenes p. 416. locum, qui aliter legitur p. 184, 25.

πόῤῥω] οὕτω μέχρι πόῤῥω προήγαγον οὗτοι τὸ πρᾶγμα. 282, 3. πόῤῥω που τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων τίθεμαι. 325, 21. οὐδὲν ὄνειδος ὅτου πορρωτέρω ἐστὶν ἡ πόλις. 499, 24. πόῤῥω τοῦ τι τοιοῦτον ἐλπίζειν νῦν ἐσμέν. 506, 11. πόῤῥω προειμένα καὶ πολὺν ἤδη χρόνον κακῶς διακείμενα. 772, 20. πρὶν πορρωτέρω προελθεῖν ἐπίσχητε. 1456, 13.

πόῤῥωθεν] πολλὰ πόῤῥωθέν ἐστι τὰ ἴδια. 143, 11. πόῤῥωθεν ἐξητακὼς ἐπιμελῶς. 285, 25. πόῤῥωθεν προδιηγήσασθαι τὸν νόμον ὡς ἐτέθη. 1376, 23. δεῖ σκοπεῖσθαι, ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόῤῥωθέν ἐστι φυλάξασθαι. 1428, 7.

πόσος] ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ. 1216, 18.

ποταμὸς] ἐκ τῇ ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχῃ. 265, 20. 300, 16.

πότος] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας —. 796, 27. b) contentio cum aliquo super compotatione contracta. 1144, 26.

ποῦ pro πῶς. ποῦ δὲ γένοιτ' ἂν ταῦτα. 638, 17. ἐπειδὰν ἔρηται ὑμᾶς, ποῦ ἦτε. 1382, ult.

πρᾶγμα, πράγματα] negotia cujusque generis, sed præsertim gravia, ardua, molesta, contentionis plena, summi ad salutem aut exitium momenti, civilia, paci tuendæ, bellis gerendis, litibus inter cives componendis, commerciis et contractibus accommodata; sæpe resp. universa, opes, copiæ, quæ cuique sunt militum, aut sociorum, fortunæ omnes, tota salus. μὴ δεινὸς ὢν πράγμασι χρῆσθαι. *der sich nicht in Dinge, Welthändel finden kann* [*not being at home in the affairs of the world, not being up to, not understanding them*]. 10, 3. παρασπᾶσθαί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. de universa Græcorum omnium potentia, libertate, fortunis, juribus, gloria. 10, 7. τὸν σώσαντα τὰ πράγματα [scil. ὑμῖν]. qui vobis statum vestrum, negotiationem, fortunas omnes salvas conservavit. 959, 17. τὰ παρ' οὐδέσι τούτων ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων. consultationibus de salute et gloria Græcorum tuenda. 145, 17. τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ

τῶν πραγμάτων. in actu rerum ad salutem communem facientium. 193, 16. πρὸς οὓς μηδὲν ἐστί σοι πρᾶγμα. nulla tibi est rerum communio. 577, 18. τίς οὐκ εἶδεν, ὅσα πράγματα πράττων. 960, 26. ἦσαν ἐν Ὀλύνθῳ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι. ad clavum reip. sedentium. 125, 7. ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτόν. opportunitates rerum a se designatarum ex animi sui sententia bene gerendarum effugiant. 236, 22. τῶν ἐκείνου πραγμάτων οὐδὲν στασιάζειν παρασκευάζομεν. de fortunis, opibus, copiis ejus, populis ei servientibus, sociis ei addictis. 157, 10. οἱ τέχνην τὸ πρᾶγμα, *das Ding* [*the thing*], πεποιημένοι. Significat exercitationem commutationis pecuniarum, cambiariam. 982, 2. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν. ipsa de causa, de qua nunc agitur. 1301, 11. τούτοις μὲν ἔξεστιν ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν. infandas spargere criminationes a causa præsente alienas. 1308, 22. ἐρῶ δ' εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. 1317, 15. βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις. fortunis meis exinanitis. 1225, 3. τοῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πράγματι πιστεύειν. causa sua fidere. 1092, 6. Τιμοκράτης τοσοῦτον ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα. omnes rationes. *alle Bedenken, Betrachtungen, Beherzigungen* [*all doubts, considerations*]. 702, pen. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα. ubi res absit, et ipsa facta. 21, 20. οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλισκόμενοι. 792, pen. ὑμεῖς δ' οὕτω πως ἄνευ πραγμάτων, sine molestia, contentione, ταῦτα λαμβάνετε εἰς τὰς ἑορτάς. 14, pen. πάνυ πολλὰ πράγματα ἔσχον σκοπῶν. *es ist mir sauer geworden* [*it has become troublesome to me.*] 181, pen. δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν. 323, 10. τούτῳ πολλῶν πραγμάτων ὄντων, cum litibus forensibus exagitaretur, οὐ παρέστη πώποτε. 1120, 16. μέγα πρᾶγμα. homo magni momenti. 928, 6. μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem, incassum. 1026, 22. 1265, 7.

πραγματεία] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ δαπάνης πολλῆς καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι. 101. 22. μὴ κατοκνῆσαι, μηδὲ φυγεῖν τὰς ἐνούσας ἐν αὐτῇ πραγματείας. molestias, quæ studio philosophiæ insunt. 1412. 20. πραγματείας συχνῆς περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης. 1242, 3. τοσαῦται πραγματεῖαι καὶ λόγοι ἐγίγνοντο. 865, 17. ἐπιφανεῖς διὰ τῆς πραγματείας ταύτης γεγενημένους. per hoc vitæ genus, per hoc studium. 1416, 2. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν. 1413, 20.

πραγματεύεσθαι] πραγματευομένου περὶ ταῦτα. 889, 9. μισηθῆναι ἂν ἁπάντων ἀνθρώπων δικαιότατα ἐξ ὧν πεπραγμάτευται. 980, 26. πλεῖστα πεπραγματευμένων τῶν νῦν ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν. qui plurimum contenderim, laboraverim, desudaverim, pro vobis. 1473, 13. καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μιᾷ γνώμῃ πραγματεύομαι. 1483, 17. ἀσχολίας ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι· penuriæ temporis haud permittentis aliis rebus vacare, quoniam in eo, quod agas, satis et super habeas negotii: ἀνάγκη γὰρ ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. 1081, 25. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ἐπραγματεύετο. 234, 4. πάνθ', ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζεται νῦν. 135, 14.

πραγματώδης] οὐδέν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς. 427, 20.

πράκτωρ] qui fisco debita a debentibus exigebat, exactor. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρᾳ πρακτόρων. 778, 18. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον. 1327, ult. ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα. 1337, 26.

πρᾶξις] actio rei, effectio, res, quæ agitur, præsertim civilis, ad salutem civium omnium pertinens, magni momenti, arduæ molitionis. ἅπας λόγος μάταιος, τῆς πράξεως ἄμοιρος γενόμενος. omnis oratio, re cassa, vana est. h. e. omne consilium, cujus effectio omittitur, inane est et nil prodest. 158, 16. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμην. prudentiam rerum civilium gerendarum, sive ad homines privatos, sive ad summam rerum pertinent. 1414, 15. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι συμφέροντος τινὸς ἔργου πρᾶξιν προσεῖναι. non satis est eos laude florere eloquentiæ, sed necesse est, ut hac cum laude conjuncta sit altera istæc, ut dicantur orationum suarum auctoritate res reip. salutares effecisse. 1425, 6. τηλικαύτην πρᾶξιν, tractationem de re tanti momenti, καὶ συμμαχίαν, cujusmodi est accessio societatis tam validæ. 232, 22. ἀμάρτυρον τὴν πρὸς τούτους πρᾶξιν γεγενῆσθαι. tractationem, negotiationem, contractum, qualis emtori cum venditore intercedit. 875, 5. κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν. callidis artibus et dolis machinabantur et comparabant effectionem molitionis suæ, nequam illius et insidiosæ, et ad proditionem spectantis. 126, 22. b) idem significat atque εἴσπραξις, exactio nominum debitorum. νῦν οὐ περὶ πράξεως εἰσφορῶν ἐστὶν, ἀλλ'—. 607, 13. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων τὰς πράξεις εἶναι τῇ πόλει. 713, 5. 731, 25. οἷς αἱ συγγραφαὶ τὴν πρᾶξιν ἐδίδοσαν τοῦ δανείου. 915, 3. τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν. 1296, 19.

πρᾷος περὶ τοῦτον ἦν. 1164, 1. πρᾳότεροι δικασταὶ καὶ κριταὶ γίγνεσθε τῶν πεπραγμένων. 1422, 19. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρᾳότερον. 1485, 9:

πρᾳότης] ἐπὶ πρᾳότητος ταπεινῶν. 1405, 15.

ὁ νομοθέτης ᾔδει τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πρᾳότητα τὴν ὑμετέραν. 716, 26.

πρατὴρ τοῦ ἐργαστηρίου ἡμῖν γίγνεται. 967, 22.

πράττειν] exercere, agitare aliquid, efficere, exsequi decreta. τὸ πράττειν τοῦ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον ὂν τῇ τάξει [scil. τοῦ χρόνου] πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρεῖττόν ἐστι. 32, 17. οὐ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστί. 1452, ult. ἐπὶ τῷ πράττειν, in ipso actu et exsecutione rerum, οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 23. τὸ πράττειν αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ προσήκειν ἡγήσατο. 182, 6. τοῖς δὲ πρέσβεσι τί τοῖς ταῦτα πράξασι; 386, 2. τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐγχειροῦσί τι πράττειν. 801, 8. τότ' ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστά με πράττειν. me res agere, exercere, honestissimas. 310, 19. εἴ γε πάνθ', ἃ προσῆκε, πραττόντων, οὕτως εἶχε [τὰ πράγματα] οὐδ' ἂν ἐλπὶς ἦν αὐτὰ βελτίω γενήσεσθαι. 1440, 13. πολιτεύεσθαι et πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulantur. 240, pen. 244, ult. item πράττειν et ποιεῖν. 245, 27. 373, pen. πράττειν δίκαιον, est, aut exercere, aut deposcere. 218, 1. εἰρήνην. conficere. 30, 16. ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πράττειν. meliore fortuna, quam antehac, uti, ad opes majores pervenire. 13, 13. μικρὰ καὶ φαῦλα. in rebus exilibus, jejunis, et miseris esse. 37, 11. ἔπραξε δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ πάτρια τὰ πρὸς θεούς. 1370, 1. τὰ αὐτοῦ. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς πράττειν, rerum suarum satagere, seorsim, avulsam ab omni reliquorum Græcorum societate, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον. 150, 22. πράττειν τὰ αὑτοῦ φησί. sua se curare ait, negans, alienis vacare posse. 828, 4. φιλίαν. conciliare, conficere persuasionibus. 281, 19. τίς συμμαχία σοῦ πράξαντος, opera tua, te operario, γέγονε τῇ πόλει; 328, 27. Φιλιστείδης ἔπραττε Φιλίππῳ. studuit, factum voluit. 126, 3. ὅτι Θηβαίοις τὰ πράγματα πράττει. ea confectum it, quæ Thebani sibi confieri impense velint. 365, 15. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. deposcentes, exigentes. 617, 24. ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένῃ. in qua nunc laboratur, ut fraudulentis et clandestinis machinationibus comparetur. 323, 15. ἔπραττε τὴν ναῦν μὴ δεῦρο πλεῖν. contendit, modis et machinationibus omnibus efficere, ut navis huc ne appelleretur. 888, 14. et 19. τοῖς Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν κεκομίσθαι κάλλιστα πέπρακται, *sie haben ihre Sachen vortreflich gemacht* [*they have managed matters admirably*], πρὸς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν αἴσχιστα. 62, 13. τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. queri de conditione præsente, illam pacem consecuta. 381, 26. In medio πράττεσθαι, exigere, poscere. πραττόμενοι φόρους τοὺς Καρχηδονίους. 506, 19. καταστήσας εἰς φόβον, ἀργύριον πράξεται. 786, 7. εἰ ἐπεπράγμην Ἄφοβον τοῦτον τὴν δίκην [id est, τὴν καταδίκην]. si mulctam, Aphobo dictam, ab eo exegissem. 845, 4. ἵν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πράττοιτο τοὺς βουλομένους αὐταῖς πλησιάζειν. 1351, 11. τὰ πεπραγμένα, res gestæ. αὐτοῖς τοῖς πεπραγμένοις φανερὰν οὖσαν ἀληθῆ. 1372, 5. b) acta, h. e. publice decreta, jussa effectui data, et probata. τὰ πεπραγμένα λῦσαι. *läng stgeschehene, genehmigte, und bisher giltig gewesene Dinge wiederumstossen* [*to overthrow, abolish, things done long ago, approved, and held valid till now*]. 724, 32. c) fortunæ cujusque, res ejus, sive ab eo gestæ, sive quæ ei quocunque modo evenerunt. ἐπανορθωσάμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν. 12, 19. ἀγαπήσας τοῖς πεπραγμένοις. 13, 11. τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων τι ἐκδέχεσθαι. 61, 24. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 21.

πραΰνει ἔργα ὑπερήφανα. 423, 4.

πρᾴως καὶ μὴ πικρῶς. 315, 5. πρᾴως καὶ μετρίως διακείμενα ἔχειν. 318, 24. ὅσῳ πρᾳότερον καὶ φιλανθρωπότερον τούτῳ διελεγόμην, τοσούτῳ μᾶλλον κατεφρόνει μου. 1028, 10.

ἡ πρεσβεία] legatio. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι. 367, 2.

πρεσβεῖον et τὰ πρεσβεῖα] præcipuum, prærogativa, ut e. c. portio, quam filius natu maximus, aut cohæredum quicunque, cui ea nominatim legata et excepta fuit, præ aliis cohæredibus, privam sibi tollit. *voraus wegnimmt* [*takes away first, beforehand*]. πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει. 955, 11. et 22. οὐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ πρεσβεῖον ἔχοιμι τοὔνομα τοῦτο. 1003, 10.

πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην. obeunda legatione pacem conficere, conciliare. 382, 17. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα. 428, pen. ὅστις ἥδεται ταὐτὰ πρεσβεύων Φιλοκράτει. 417, 26. πρεσβεύειν, legatione fungi, εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. 421, 17. πρεσβεύειν, in legatione, vel, ex auctoritate legati, constituere, condicere conditiones. πρεσβεύειν πολλὰ καὶ δεινά. 400, 12. 416, 9. τοῦ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος. 440, 17. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα, *der mitgegebenen Vorschrift des Verhaltens zuwider* [*contrary to decreed instructions for their conduct*], πεπρεσβευκότων. 346, 16.

πρεσβευτὴς] τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν; 342, 15. πρεσβευτὴς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν προδότης, καὶ τρὶς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 26. b) agens quicunque in

rebus, internuncius, interpres ab homine privato collegiove aliquo, negotii alicujus expediundi gratia, cujusmodi homines nos *Factores*, vel *Procuratores*, usurpamus. 1121, 1.

πρέσβυς] unde πρέσβεις, legati. οἱ πρέσβεις οὐ τριήρων, οὐδὲ τόπων, οὐδὲ ὁπλιτῶν — κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει, ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. 398, 26.

πρεσβύτερος] præ senio pæne delirans, *kindisch, tudelig* [*childish, doting*], nescius quid agat. 1171, 16.

πρίασθαι] ἐὰν μὴ Φίλιππος αὐτοὺς πρίηται [scil. τοὺς δικαστάς]. 78, 19. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 1. πρίασθαι καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι. 187, 23. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, eodem ære meliorem puellum emere, τοῦτον ἠγόρασε. 563, 7. ὀπώραν. hortum mercede conducere, ut fructus illius autumni conducentis sint. 1253, 14. τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ πριάμενος. 1369, 20. v. Stobæi locum sub v. δίκαιος.

πρὶν οὖ, pro πρὶν simplici, aut pro πρὶν ἤ, priusquam. 217, 17.

πρὸ] ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην. malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere. 1442, 16. τῶν πρὸ ὁδοῦ [id est, προὔργου] τι περαίνοιτε. rerum proficientium, expedientium. 1443, 20. οὐ γὰρ ἴσος πόνος πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστί. 1452, ult.

προάγειν] impellere blandis verbis, lenociniis orationis, ad rem, quam nolis, invitum permovere, pertrahere ulterius, quam tu velis, aut te deceat, illicere, pellicere, ut si aura navem prorsum agat, aut vitulum prætensa fronte pertrahas ad stabulum, aut torculari promoveas nescio quid, *fortschieben, weiter schrauben* [*to urge on, force forward*]: et in passivo, evehi, ultra verum et rectum, ab impostura persuasionis, aut ab affectus concitatione abreptum. ἕκαστον εὑρήσετε πολλὰ προηγμένον, ὧν οὐκ ἐβούλετο, πρᾶξαι. 63, 2. ὡς ἄρα ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν. 296, 24. οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδὲν, οὐδὲ προαχθήσομαι. 316, 12. εἰς ἃ προήχασι τὴν πόλιν. 346, 24. ἐπειδήπερ εἰς τοιούτους προήχθην τοὺς λόγους. 349, 26. κἂν ἄρα εἴπητέ τι καὶ προαχθῆσθε ἐπαγγείλασθαι. 354, 11. πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει. 468, 12. προάγειν ὡς πονηροτάτους εἶναι τοὺς πολίτας. 603, 10. εἰς τοῦτο προήχθητε εὐηθείας καὶ ῥᾳθυμίας. 618, 1. προάγειν ἐμαυτὸν τούτῳ εἰς ἀπέχθειαν. 621, 5. εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆχε τὴν πόλιν. 772, 5. ἵνα μὴ, λοιδορούμενοι, τύπτειν ἀλλήλους προάγωνται. 1262, 21. τοῖς προάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν, πείθεσθαι. b) producere, ut maceriam ulterius in viam publicam, *weiter hinaus rücken* [*to move farther out*]. τὴν αἱμασιὰν προαγαγόντες, στενωτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασι. 1279, 13. c) perducere, *bis wohin treiben* [*to bring to such a pass*]. εἰς τοῦτο ἤδη προηγμένα τυγχάνει τὰ πράγματα. 66, 1. τὸ πρᾶγμα εἰς τοῦτο προῆκτο. 970, 8. ἕως εἰς τὴν νῦν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. 1392, 13. τὰ δ' αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις. 1404, 2. ἔτι καὶ νῦν ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 1447, 2. d) procedere, *fort gehn, weiter kommen* [*to go on, proceed further*]. ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι, 289, 9. In medio, idem quod in activo, a) pellicere, impellere. οὔτ' ἐλπὶς, οὔτε φόβος, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐπῆρεν, οὔτε προηγάγετο. 325, 10. 1458, 11. ὁρᾶν, ὅπως μὴ προαξώμεθα τοὺς — εἰς ἀνάγκην πολέμου. 60, 19. b) serpere, latius permanare, gliscere, procedere. ἐπειδὴ δὲ ταῦθ' οὕτω προήγετο. 426, 7. c) educare liberos, instituere genere quodam morum. εἰ γὰρ οὕτω τοὺς ἑαυτοῦ προῆκται παῖδας. 1264, 3.

προαγορεύειν τὸν πόλεμον. 157, 20. diem dicere, denunciare, ut certa die locoque in foro ad causam dicendam adsint. 1160, 20. μέλλοντας γαμεῖν προηγόρευον αὐτῇ. 1354, 20.

προαγωγὴ] lenocinium. *Kuppeley* [*a playing the pimp*]. εἶθ' ὃν ὁρᾶτε ἐκ προαγωγῆς ὑμῖν ὄντα φίλον. non sponte sua, sed illectum spe lucri. 678, 19.

προάγων] ab ἀγὼν, præludium certaminis. προάγωνας ἑαυτῷ κατασκευάζων τῆσδε τῆς γραφῆς. 611, 8.

προαιρεῖσθαι] μὴ, περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων, τοὺς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω προῃρῆσθαι λόγους. 270, 18. τῶν πλείστων οὐδὲ ὃν ἂν προέλωνται, μετρίως ἐνεγκεῖν δυναμένων. 1407, 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προῃρῆσθαι. 1429, 5. Conf. locum e Stobæi p. 104. supra relatum sub v. δίκαιος. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. se reip. gerendæ dedere. 1482, 1. ἐπειδὴ τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο ἡ πόλις, σκέψασθε, τί ἡμῶν ἑκάτερος προείλετο. (citat Marcell. ad Hermog. p. 182. 38.)

προαίρεσις] voluntas, delectus, propositum, meta ad quam contenditur, studium, secta quam tu consecteris, via, ratio. οἱ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, scil. ἐχόμενοι. qui cum Philippo faciunt, sectam ejus sectantur. 132, 18. τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ αὐτῆς τῆς προαιρέσεως ἔχθραν. odium dominationum, si ob aliud nihil, ob ea certe vel sola, ad quæ hujusmodi paucorum principatus contendunt. 168, 19. πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολι-

τείας, multæ quum essent viæ atque rationes ei sequendæ, si quis decrevisset operam suam reip. gerendæ addicere, τὴν περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἱλόμην ἐγὼ, *so wählete ich mir das Departement der Griechischen Agelegenheiten* [*I chose for myself the department of Greek state-affairs*], partem eam mihi delegi, quæ versatur in gerendis rebus iis, quæ nostræ reip. cum aliis Græcis populis communes intercedunt. 245, 5. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο. 257, 7. ἐν οἷς τὴν προαίρεσίν μου σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα συκοφάντει. 292, 16. ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 19. μὴ τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν, in studio partium quoad res ad salutem publicam spectantes, ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι. 323, 8. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν διαφυλάττειν. propositum hoc nunquam ex oculis dimittere, ut contendas populo tuo laudem hanc salvam conservare, ut habeatur generosus, et princeps Græciæ. 331, 25. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος ἦν πρὸς Φίλιππον. 349, 14. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. his, qui tota vita nulli alii rei student, quam ut rem faciant. 662, 17. ὧν ὅμοιος ἐκεῖνος τούτῳ τῇ προαιρέσει τοῦ βίου. genere et instituto vitæ, quod sequendum et tenendum sibi proposuerunt. 666, 21. μελαγχολᾶν δοκῶν ἅπασι τῇ προαιρέσει τοῦ βίου. ob mores. 1183, 9. 1401, 17. δεῖ δὲ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ [libelli] πρῶτον εἰδέναι· *die Absicht, den Endzweck* [*the aim, the object*]: βούλεται μὲν γὰρ —. 1401, 3. οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέροι. nullius rei delectus, consilium, institutio, susceptio laudatur, nisi cujus exitus quoque conducat. 1457, 12. τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτοῦ. studiis, partibus, emolumentis plebis quærendis sese dedidit. 1475, 1. οὐδ' ὅτι ταύτην τὴν προαίρεσιν [*Partie* [*line of life*], sectam, genus studiorum] ἀσφαλεστέραν οὖσαν ἑώρα. 1475, 4. οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας ἀκόλουθον ἂν φανείη. *euren übrigen Gesinnungen, und dem von euch bekannten Gemüthscharacter gemäss* [*corresponding with, agreeable to, your other opinions and acknowledged way of thinking*]. 1477, 1. ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. studium malarum artium, in quod civitas cum delectu, volens sciensque exarserit. *vorsetzliche, geflissentliche Ruchlosigkeit* [*deliberate, wilful profligacy*]. 1478, 27. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, in studio bonarum artium, καὶ βίῳ σώφρονι. 1479, 1. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως. opera data, scientes, volentes. 1097, 22. ἃ γὰρ καταράσαιτ' ἄν τις αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. 1489, 2.

προαισθάνεσθαι ἐκ πολλοῦ. 246, 7. προαισθανομένου μηδενὸς ἀνθρώπου. 702, 6. τοὺς ἀντειπόντας ἂν, εἰ μὴ προαίσθοιντο, λάθοι. 711, 22. προαισθόμενοι ἐπιόντας τοὺς Λακεδαιμονίους. 1380, 14.

προακούειν] περὶ ὧν βέλτιον ὑμᾶς προακοῦσαι. 604, 7. γενήσεσθε γὰρ εὐμαθέστεροι πρὸς τὰ λοιπὰ, ταῦτα προακούσαντες. 705, 12. πρὸς δὲ τοὺς τοιούτους λόγους βέλτιον προακηκοέναι μικρὰ πάντας ὑμᾶς. 759, 26. 955, 1.

προαλῶναι] prius, vel ante te, condemnatus fuisse, superiori ætate. εἴ τις ἐκείνων προήλω, σὺ τάδε οὐκ ἂν ἔγραψας. 595, 17.

προαναιρεῖν] τοὺς χρόνους εἰ μὴ προανεῖλε τῆς πόλεως. 398, ult.

προαναλίσκειν] *vorschiessen, vorstrecken, avançer* [*to advance, lay down for*], sumtus ab altero faciendos, ejus loco et nomine de suo erogare, quas postmodum debitor creditori refundat. 1031, 14.

προαναρπάζειν] actorem de medio tollere, priusquam is actionem ordiri potuisset. 555, 24.

προαπέρχεσθαι] προαπελθόντων πρότερον τῶν στρατιωτῶν. 1188, 24.

προαπεχθάνεσθαι. 179, 11.

προαπολλύναι] προαπόλωλεν ἐφ' ἃ ἐκπλέομεν. quarum rerum causa classes paramus, eæ prius pereunt, quam e portu evehamur. 50, 24.

προαποστελλειν κήρυκα. 392, 15.

προβαίνειν] εἰς τοῦτο προβεβήκαμεν ἔχθρας. 163, 2. προβαίνοντος χρόνου. 1247, 18.

προβάλλεσθαι] in Medio, pro se obtendere, tenere projectum scutum, unde notio defendendi, sive sui, sive alterius. προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτ' οἶδεν, οὔτ' ἐθέλει. 51, 27. ἐγχειρεῖν ἅπασι τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, φέρειν δ' ὅ,τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ. 258, 23. τοὔνομα μὲν τῆς εἰρήνης ἡμῖν προβάλλεται. ostentat, objectat, aut pone nomen hoc refugit, sub eoque latitat. 112, 26. τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν τὴν συμμαχίαν ταύτην. se munivisse hac societate, eaque Philippo opponenda impetum ejus elusisse atque fregisse, veluti moles portui objectæ undas rejiciunt a tempestate illisas, aut sublicæ pontibus prædnctæ sustinent atque comminuunt tabulata glacie congelata, eoque pontes ipsos tuentur atque salvos conservant. 293, 20. ταῦτα προὐβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς. 325, 27. ἐκ μὲν θαλάττης προβαλέσθαι τὴν Εὔβοιαν πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ μεσογαίας τὴν Βοιωτίαν —. 326, 1. νῦν δ', οἶμαι, τούτου προβέβληνται Πολύευκτος etc. præsident ipsi, præsidio suo eum

tuentur. *sie haben sich vor ihm hingestellt, als ein Schirm, oder als eine Wehrmauer, oder als eine Palisade [they have placed themselves before him as a protection, or as a bulwark, or as a palisade]*. 560, 2. προβέβληται Πλουτάρχου. *er nimmt den Plutarchum in seinen Schutz [he takes Plutarch under his protection]*. 579, 2. nisi potius προβέβληται separandum est a Πλουτάρχου, atque hoc nomen proprium cum προξενεῖ copulandum, ut sit sententia: nuncupatus honori gerendo, vel creatus est Midias. tum, proxenum Plutarchi agit. Hinc videtur explicanda illa difficilis et perobscura dictio: τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ τῆς πολιτείας, τὴν προβεβλημένην καὶ ἄσπειστον πρὸς Φίλιππον. cum inexpugnabili contumacia et implacabili odio resistentem Philippo. 349, 15. b) sistere, coram præsentem exhibere, sive semet, sive alium, *presentiren [to present]*. unde nata est gemina notio, altera, semet honoris candidatum gerendi, munus aliquod ambiendi: altera, reum aliquem faciendi, nomen ejus deferendi, corpusque ipsum in judicium adducendi, item testem ad judices producendi. ἔστω δὲ ὑπόδικος τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ μαρτυρήσας καὶ ὁ προβαλόμενος, scil. τὸν μάρτυρα. qui produxit testem, eumque ut idoneum auctorem judicibus commendavit. 1132, 5. 1139, 10. προβαλλόμενος, offerens, oggerens et obtrudens semetipsum, καὶ κελεύων ἑαυτὸν χειροτονεῖν εἰς τὰ Διονύσια ἐπιμελητήν. 519, 16. τοῦτον προὐβάλλετο, *schlug ihn vor [proposed him]*, edito nomine ejus, commendabat eum, εἰπὼν τὴν τοῦ σώματος ἀῤῥωστίαν, ἵν', ἔφη, συνδιοικῇ μοι. 750, 10. ὃν οὗτος προὐβάλετο διαιτητήν. 1021, 17. προβληθεὶς πυλαγόρας οὗτος. denominatus, designatus, nuncupatus, delectus. 277, 1. c) deferre nomen alicujus de injuria data, reum facere, accusare, præsertim actione illa peculiariter προβολὴ dicta, insectari. προὐβαλόμην ἀδικεῖν τουτονὶ περὶ τὴν ἑορτήν. 514, 6. et hoc significatu sæpius occurrit usurpatum in illa Midiana. τοῦτο [id est, παρὰ, vel κατὰ τοῦτο] αὐτὸν ἐγὼ προὐβαλόμην, καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἴσετε νῦν ὑμεῖς. 523, 21. προβαλλομένου αὐτὸν Μενίππου. 571, 16. τοῦτ' ἐδόκει δίκαιον ἔχειν ὁ προβαλόμενος λέγειν. 572, 14.

πρόβατον] ἕτερος δέ τις ἧκεν ἔχων πρόβατα, ἄλλος δέ τις ἵππους. 426, 3. ἃ δέ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίειν. 782, 9. ἀλλὰ μὴν τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν. 782, 15. ἐλθὼν, repentina invasione, τὰ πρόβατά μου λαμβάνει ποιμαινόμενα, *von der Weide weg [from their pasture]*, πεντήκοντα μαλακὰ [nisi potius μάλιστα leg. est, 50 admodum]. 1155. 3.

πρόβλημα] velum, operculum, latebræ, prætextus. οὐδὲν ἄλλο ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τοῦ τρόπου. *ein Feigenblatt die Blösse seines bösen Herzens zubedecken [a figleaf to cover the nakedness of his bad heart]*. 1122, 21.

προβολὴ] munimentum, propugnaculum. προβολὰς ἑτέρας εὑρέσθαι. 218, 21. sed alii προσβολὰς dant. b) προβολαὶ in foro Attico dicebantur actiones in eos, qui dierum sacrorum majestatem violassent pacemque turbassent aliquo crimine, seu auso, quod cum alio tempore liceret, illis tamen diebus vetitum per leges esset. ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσιν αἱ προβολαί. 516, pen. 517, 4. et passim locorum in or. Midiana.

πρόβολος] ἀνάγκη τούτοις ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑστερίζειν. 104, pen. πρὸς οὓς ἔχωσας αὐτὸς λιμένας καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου. 795, 14.

προβουλεύειν] δωρεαὶ προβεβουλευμέναι. munera, de quibus dandis decretum prius SCto fuit, quam ea de re ad populum rogatio ferretur. 243, 5. προεβούλευσεν ἡ βουλὴ ἐξιέναι. senatus proposito SCto edixit exitum in castra. 567. 4.

προβούλευμα] προβουλεύματος οὐδὲν ἐνταῦθα δεῖ. 594, 27. προσῆλθε τῇ βουλῇ. προβούλευμα ἐγράφη. 703, 17. ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα. προβούλευμα γάρ ἐστιν. ὁ νόμος δ' ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα. 651, 15. κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην. ubi rogatio Ctesiphontis de aurea corona Demostheni decernenda significatur. 228. 7. ψήφισμα, si quid a plebe ratum nondum fuisset habitum, id προβούλευμα manebat. hinc est, quod p. 266, 12. προβούλευμα appellet id idem, quod modo versu 11. ψήφισμα dixisset.

προγίγνεσθαι] ἐν τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς. 255, 22.

προγινώσκειν] προεγνωσμένος ἀδικεῖν. præjudicio datæ injuriæ notatus. 861. 23.

πρόγονος] abavus, avi pater. 1056, 22. et 33. οἱ πρόγονοι, majores, οἱ ἐπαινοῦντες τοὺς προγόνους ὑμῶν. 1423, 2.

πρόγραμμα] τῶν προέδρων, τοῦ προγράμματος, τῆς εὐκοσμίας. 772, 15.

προγράφειν ὅρον. 633. 2. προγράφειν τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. ut biduo post adesset ad judicium. 1151, pen. ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. publice proposito edicto, ut illuc exiremus, ad ibi præsidatum agendum. 1257, 5.

πρόδηλος] εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα. 293, 26. 294. 26.

προδιαφθείρειν τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι. 520, 26.

προδιδάσκειν] idem, quod simplex. ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διδασκάλων προδεδιδαγμένος.

82, 21. ἐθίζειν καὶ προδιδάσκειν ἐστὶν ὡς πλείστους ἀδικεῖν ὑμᾶς. 767, 14. τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα πρᾴως ἔχειν, προδιδάσκει ἑτέρους ἀδίκους εἶναι. 1231, 26.

προδιδόναι] οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει. 241, 14. ὑμεῖς μὲν οὐδένα πώποτε προὐδώκατε φίλον, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα πώποτε ὄντινα οὔ. 657, 24. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδωκας. 795, 12. τὸν ὀφθαλμὸν αὐτὸν προδιδόντα. *dass seine Augen ihn verliessen [that his eyes betrayed him]*, id est, *dass sein Gesicht ihm ablegte [that his eye-sight failed him]*. 1239, ult. ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι, τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. δεινὸν ἡγοῦντο τὴν ἐκείνου προδοῦναι προαίρεσιν. ab ejus moribus, institutis, studiis desciscere. 1397, 25.

προδιηγεῖσθαι. 1345, 10, 1376, 23.

προδιοικεῖν] προδιῴκητο. prius adornatum fuerat atque constructum. 625, 5.

προδοσία] crimen proditionis. ἔνοχος ἔστω τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις. 238, 11. προδοσίας ἁλοὺς τρία τάλαντα ἀπέτισε. 740, 14. Conf. 1344. 1.

πρόδοσις] *Handgeld [an earnest, smart-money]*. manupretium, æs, quod militi e. c. recens conscripto, ad fidem pacti contracti firmandam, arrhæ loco in manum datur. δωρεὰς καὶ προδόσεις αὐτῶν ἑκάστῳ δοὺς μεγάλας. 1208, 16. 1210, 10.

προδότης] οὐδεὶς τῷ προδότῃ συμβούλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἔτι χρῆται· imposterum, postquam ejus opera semel usus est: οὐδὲν γὰρ ἂν ἦν εὐδαιμονέστερον προδότου. 241, 16. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. 242, 1. ὥσπερ οὐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδότας, [scil. τῶν ἁλῶν, τῶν σπονδῶν, καὶ τῆς τραπέζης]. 400, 18. ὃς τῶν εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης. 1121, 6.

προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι διδόναι. jus in primo cuneo, seu primario scamnorum ordine sedendi. 256. 7. προεδρία, pro prærogativa, honore præcipuo. Plutarchus in vita Æmilii Pauli circa finem (II. 191, ult.)

πρόεδρος] τὸν πρόεδρον ὅν ποτέ φασιν ἐν ὑμῖν πληγῆναι. 525, 26. τοὺς δὲ προέδρους, principes prytanum, οἳ ἂν τυγχάνωσιν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ προεδρεύοντες. 706, 20. τοῖς προέδροις, οἳ κεκληρωμένοι καθίζουσιν ἐξ ὑμῶν. 728, 27.

προειδέναι] πρόϊστε τοὺς λόγους, οὓς ἂν ἕκαστος εἴπῃ. 1445, 23. ἐκτιθέναι κελεύει τοῦ προειδέναι πάντας. 711. 20.

προειπεῖν] προειρημένον, cum esset indictum, denunciatum, ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν. 618, 9. προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ. qui occideret aliquem, ad eum adeunto in foro, coram multis testibus, eique denuntianto, ut imposterum se foroque universoque territorio Attico abstineat, emigret, cum minis, si contra fecerit, actionis homicidii in eum instistituendæ. 1068, pen. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου [δίκην subaudi]. dixit ei diem de homicidio, in Palladio obeundam. 1348, 11. προείρηται μὲν ἃ μέλλω λέγειν ὑπὸ ἄλλων πρότερον. jam dudum ante me alii quoque hæc eadem oratione exsecuti sunt. 1391, pen. ταῦτ' οὖν φυλαττόμενος, legislator ταῦτα προεῖπε, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις. 711, 15.

προεισάγειν] προεισηγμένου ἐμοῦ [scil. εἰς τοὺς φράτορας]. 1004, 6.

προεισέρχεσθαι. 840, 5.

προεισφέρειν] ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προεισενεγκεῖν. largitiones, contributiones spontaneas, gratuitas, dare pro se, et pro aliis, qui jam non possunt, sed postmodum facti locupletiores refundent. *vorstrecken, vorschiessen [to advance]*. 185, 15. ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες. 564, 8. ἄγειν εἰς τοὺς προεισφέροντας. adigere ad necessitatem pro aliis indigentibus in antecessum dependendi. 1046, 24. προεισήνεγκα μέρος οὐκ ἐλάχιστον τῶν χρημάτων. 1208, 25.

προεισφορὰν ἂν μὴ κομίζηται. si minus recuperet id, quod in antecessum pro alio jam debente, sed dependere non valente, dependerit. 977, 19. ἔθηκα πρῶτος τὰς προεισφοράς. 1209, 3.

προεκλέγειν] καὶ ταῦτα προεξειλεγμένα. dudum ante, quam tu ad exigendum veneris, ab aliis exacta et redacta, vel ante statutam depensioni diem. 305, 18. τὰ μὲν εὔπορα ὑφ' ἑτέρων προεξειλεγμένα. 1209, 6.

προεξαγγέλλειν. 419, 15.

προεξανίστασθαι] εἰ μὴ προεξανέστημεν ἡμεῖς. paulo ante consurrexissemus. 282, 2.

προέρχεσθαι] εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ πράγματα μοχθηρίας. 29, 17. οἱ προελήλυθεν ἄνθρωπος ἀσελγείας. 42, 25. τοῦ ταῦτα οὕτως αἰσχρῶς προεληλυθέναι, id est, εἰς τοῦτο αἰσχύνης. 688, 17. εἰς ὑπηρέτου τάξιν καὶ σχῆμα ἡ πόλις προελήλυθε. devenit, 690, 22. εἰς τοῦτ' ἀναισθησίας καὶ τόλμης προεληλύθασι. 757. 7. προελθόντος εἰς τοῦτο τοῦ πράγματος. 1258, 7. ἐκ τῶν τοιούτων λόγων καὶ ἐλπίδων εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ παρόντα μοχθηρίας. 1419, 10. προέρχεσθαι pro παρέρχεσθαι, prodire ad concionem, agendi ergo cum populo. 1459, 14. ἄξιον δ' ἰδεῖν, ἐφ' ὅσον φρονήματος ἤδη προελήλυθε. 557, 24.

προευλαβεῖσθαι. 798, pen.

προευπορεῖσθαι] de pecunia prius comparata et præsente, quam ejus usus sit. 731, 3.

προέχειν] πολλῷ προέχει πρὸς τὸ — πράττεσθαι. multis partibus nobis est superior, nos post se relinquit. 10, 14. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει, τῶν ἡλικιωτῶν. 1401, 6. ὁ δανειζόμενος ἐν

παντὶ προέχει ἡμῶν. 1283, 2. v. προΐσχειν.

προηγεμών. 313, 27.

προήκειν] ὁρῶ τὰ πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντα. 28, 5.

πρόθεσις] τῇ προθέσει τοῦ τετελευτηκότος παρεῖναι. expositioni ad spectandum. 1071, 21.

προθεσμία] præscriptio, terminus rei a lege præfinitus, ultra quem copia rei negatur. 269, 4. προθεσμίας νόμος, id est, ὁ περὶ τῆς προθεσμίας. 952, 19. ὡς εἰκοστῷ ἔτει λαγχάνειν ἐστὶ δίκαιον, τοῦ νόμου πέντε ἔτη τὴν προθεσμίαν δεδωκότος. 993, 4. προσκαλείσθω [τοῦτον] ᾧ μήπω ἡ προθεσμία ἐξήκει. 1055, 4.

προθυμία] εἰ τὴν αὐτὴν παρειχόμεθα προθυμίαν. 11. 14. ἡ ὑμετέρα προθυμία τοῦ παντὸς ἀξία, καὶ οἵαν ἄν τις εὔξαιτο. 1457, 8.

πρόθυμός ἐστι ποιεῖν ὅ,τι ἂν δυνηθῇ ἀγαθόν. 243, 22.

προϊδεῖν] προεῖδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ χρόνου τίς χορηγὸς, ἢ γυμνασίαρχος τῆς φυλῆς ἔσται. 50, 13. πολλὰ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν οἱ Ὀλύνθιοι, ἃ τότε εἰ προείδοντο, οὐκ ἂν ἀπώλοντο. 128, 18. μὴ προϊδόμενος τὴν ἐξ ἐκείνης τῆς ὄψεως ὑποψίαν. 413, pen. προϊδέσθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ ἐκείνου. 664, 17. οἱ νόμοι καὶ τὰς ἀναγκαίας προφάσεις ὅπως μὴ μείζους γένωνται προείδοντο. 1262, 17. τοσούτῳ δεῖ μᾶλλον προϊδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ. 1457, 10. τοῦθ' ὑπὲρ εὐσεβείας ὅλης τῆς πόλεως προϊδών. 628, 17.

προϊέναι (ab ἰέναι)] procedere. ὡς δὲ προῄει τὸ πρᾶγμα [compotatio], καὶ διεθερμαίνοντο. 402, 23. προϊόντος τοῦ λόγου διδάξω. 1216, 27.

προϊέναι, προΐεσθαι (ab ἱέναι)] μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἦμέν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προϊεμένους, id est, προέντας. 18, 15. τὸ παρὸν ἀεὶ προϊέμενοι. e manibus dimittentes. 11, 23. εἰ δὲ προησόμεθα καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους. 12, 20. προΐεσθαι καθ' ἕκαστον ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελές. 13, 8. οὔκουν πρόειντ' ἂν ἑαυτοὺς εἰς τοῦτο. non facile se demittant in hoc [discrimen belli]. 61, 4. τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι. 138, 6. παρ' ἃ νομίζω βέλτιστα τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν, permittere, copiam facere nonnullis, ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι. 202, 23. 1424, 11. πᾶν, ὅ,τι ἂν βουληθῇ μέρος ἡ τύχη τοῦ σώματος ἀφελέσθαι, τοῦτο ῥᾳδίως καὶ ἑτοίμως προϊέμενον. 247, 14. προΐεσθαι ταῦτα Φιλίππῳ. 249, 4. προΐεσθαι τοὺς ἀδικουμένους. prodere. 257, 15. 258, 16. ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προεῖτο. largiebatur. 264. 23. προΐεσθαι τὰ κοινά. remp. pessum ire sinere. 271, 24. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει. perierunt per socordiam transmissa. 343, 19. ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδὲ ῥῆμα πρόηται Φιλίππῳ. ore emittat, projiciat. 377, 11. οὐδαμῇ προΐεντο ἑαυτούς. se, h. e. dignitatem suam, partesque a rep. sibi impositas, nusquam, nulla in re prodebant. 384, 15. εἰ δὲ οὗτοι χρήματα ἔχοντες μὴ πρόοιντ' ἂν, πῶς ὑμῖν καλὸν τὸν ὅρκον προέσθαι. 582. 25. θοιμάτιον προέσθαι. *fahren lassen* [*to let go*]. 583, 20. οὐχὶ προήσονται τούτοις τὰς πράξεις. 605, 1. τὰ προειμένα πόῤῥω, quæ socordia vestra passi estis ad longinquum corruptionis spatium procedere, h. e. funditus deformari et prolabi, καὶ πολὺν ἤδη χρόνον αἰσχρῶς καὶ κακῶς διακείμενα βελτίω ποιῆσαι. 772, 19. προεῖνται [*si geben her, to give towards*] τῶν σφετέρων οὐδὲν εἰς ταῦτα. 1229, 18. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ δανείσοντες. 1297, 14. τοῖς προϊεμένοις ἐπ' ἀργυρίῳ τοὺς νόμους. 1329, 12. πάσας τὰς κατηγορίας προΐεσθαι. criminationes missas facere. 1426, 2. μόλις γὰρ οὕτως ἐλπὶς ἐκ πολλοῦ [scil. διαστήματος] διώκοντας τὰ προειμένα ἑλεῖν δυνηθῆναι. 1440, 7.

προῖκα τὰ πράγματα κρίνω. gratuito non mercede corruptus, 60, 2. πότερον χρημάτων πρεσβεύειν προσήκει, ἢ προῖκα — ἀδωροδοκήτως. 413, 19. σπουδάζουσι μᾶλλον, ἢ προῖκα ἄν τις ὑμῶν πράττων. contendunt hac in re acrius, quam vestrum quisquam facturus sit, gratuito qui faciat. 1233, 19. πότερον προῖκα λέγειν αὐτοὺς ταῦτα οἴεσθε. 1419, pen.

προὶξ] dos, quæ mulieri nubenti additur. προῖκα παρ' αὐτοῦ ἐπιδοὺς, ὅπερ ἤδη πολλοὶ πεποιήκασι. 1118, 4. προῖκα ἐπ' αὐτῇ δέδωκε τριάκοντα μνᾶς. 1362, 8. ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα. ἐὰν δὲ μὴ [scil. ἀποδῷ τὴν προῖκα], ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν. 1362, 26. προῖκα ἱκανὴν ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται. 1383, 26. ἐν προικὶ τιμᾶν. *Sachen, Effecten, als baares Geld anschlagen, und als einen Theil der Mitgabe anrechnen* [*to value goods, effects, as ready money, and reckon them as a portion of the dowry*]. 1156, 15. ἑκατὸν μνᾶς ἐπιδοῦναι τῇ θυγατρί. quæ erat ingens dos. 1121, 21. προῖκα πέντε τάλαντα αὐτῷ γράψαι. 1124, 2.

προΐστασθαι] stare, vel se collocare ante aliquem, vel coram aliquo. *vor einem stehen, oder vor ihm hintreten* [*to stand, or advance, before one*]. ἀπορῶ, τί πρῶτον εἴπω· προϊστάμενα γὰρ [subaudi ἐμοῦ] πάντα εἰς ἕνα καιρὸν δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν. 1393, 19. unde notio principatus. Nam προΐστασθαι est quoque, præesse alicui, eum tueri, atque regere, res ejus curare et moderari. τὸ προΐστασθαι τῶν Ἑλλήνων — περίεργον ἐπείσθητε εἶναι. 143, 15. τῶν ὑμετέρων δικαίων προΐστασθαι. 700, 22. προϊστάμενον Ἀφόβου ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἐμῶν. *er nahm sich des Aphobi an* [*he took the part of Aphobus*]. 865, 7. προστάντες τοῦ πράγματος. causa ista ad curam tutelamque suam recepta. 869, 2. παρεῖχον ἐμαυτὸν, πολιτευόμενον, in tractatione reip., οὐδεμιᾶς ὀργῆς, οὐδὲ δυσμενείας οὐδ' ἀδίκου πλεονεξίας, οὔτε κοινῆς, οὔτ' ἰδίας, προϊστάμενον, nullius me gessi patronum, neque hominis privati, neque factionis, quem, aut quam, seu iracundia stimularet, seu simultas accenderet, seu cupiditas improba agitaret. 1469, 14. b) collocare aliquem ante se, pone tergum ejus se abdere, vel latitare. *einen vor sich treten lassen, hinter einen sich flecken* [*to put another before one, to hide one's self behind another*]. unde gemina notio, altera præficiendi, altera prætexendi. προστησάμενος τούτους. *weil er sich hinter sie gefleckt* [*under the mask of their name*], per eos, personis et nominibus eorum abutens, clam, tectus et ignoratus agit partes suas, *er treibt seine Sache durch sie* [*he carries on his own affairs through them*]. 1131, 16. προΐσταται Στέφανον τουτονὶ αὐτῆς. ipsa sibi tutorem patronumque præficit. 1357, 25. στρατηγόν τινα τοῦ πολέμου, νοῦν ἔχοντα, προστήσεσθε. bello præficietis. 1432, 14. τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγμα προστησάμενοι. *vorschieben, vorschützen* [*to hold out, bring forward, as a pretext*], prætextu eo usi. 62, 4. τοῦ ἀγῶνος τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐσταται. causatur, quamquam id falso quidem et mendaciter, cur hac me actione impeteret, aliam sibi nullam fuisse causam, quam suam mecum simultatem, aut suum mei odium. 230, 9. τὸ τῆς ἑορτῆς προστησάμενος κατεπεῖγον. 709, 1.

προΐσχειν] εἰ γὰρ ἑκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἐναντίον προΐσχηται νόμον, οὐχ οἷόν τε εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον, citat Schol. Hermog. p. 106. 16.

προκαθιέναι] εἰς δὲ τὴν ταραχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην παραινῶ μὴ προκαθιέναι τὴν πόλιν. demittere, conjicere primam, ante reliquos omnes. 179, 20. aliquem præmittere, summittere, subornare, qui ante tuum adventum omnia, quæ tu parata velis, præparet atque instruat, ut si tu e. c. fratrem in puteum demittas explorandi, aut elimandi ergo, antequam tute temet eo demittas. τοῦτον αὖ προκαθῆκεν ἐξαπατᾶν ὑμᾶς. periculum facturum, possitne Philippus vobis imponere. 365, 13.

προκαλεῖσθαι ἐπὶ τιμωρίαν. hortari, incitare ad sumendam vindictam. 586, 20. προκαλεῖσθε γὰρ πάντας ἐκ τούτων δημοτικοὺς εἶναι. allicitis, impellitis, permovetis. 1479, 13. b) sponsionem deferre. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς. 969, ult. προὐκαλούμην Ὀλυμπιόδωρον μέτρια καὶ προσήκοντα. conditiones modicas, tolerabiles, Olympiodoro deferebam. 1168, 7. τὴν ἐμὴν μητέρα τὸν αὐτὸν ὅρκον ὀμόσαι προὐκαλούμην. *ich erbot mich, auch meine Mutter sollte eben denselben Eyd abschwören* [*I offered too that my mother should take the very same oath*]. 1279, 15. προκαλοῦνται αὐτὸν οἱ γεννηταὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων. 1365, 16. προὐκαλεῖτο ἐπιδεῖξαί μοι τὴν οὐσίαν δέκα ταλάντων οὖσαν. 829, 12. προκαλοῦμαί σε ταυτί. 978, 26. ὧν μὲν ἐγὼ προὐκαλούμην, οὐδὲν ἐφρόντισε. 1302. 22. ἐπειδὴ τὴν ἄνθρωπον οὐ παραδιδόασιν, ἣν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι. quam ad quæsitionem dedendam aiunt a se ipsis ultro oblatam esse. 1151, 11. οὐ προκαλεσάμενοι εἰς ὅρκον τὸν πατέρα τότε. 1240, 27. προκαλοῦμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν. 850, 13. ταῦτα δὲ προκαλουμένου ἐμοῦ. hæc me agente cum illo. 1217, 14. προκαλοῦνται ἐπὶ διακρούσει. *sie kamen mit einem Vorschlage*, oder *Anerbieten*, oder *Aufforderung, aufgezogen, bloss um die Sache aufzuhalten*, [*they come forward with a proposal, tender, summons, merely to prolong the business*]. 1265, 13. ἂν ὁ πατήρ μου προκαλῆται αὐτὴν, *sie auffodern sollte* [*should summon her*], πρὸς τῷ διαιτητῇ, ὀμόσαι, ἦ μὴν τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἶναι, τὴν πρόκλησιν μὴ δέξεσθαι. 1011, 8.

προκαλινδεῖσθαι] alicujus genua provolvi. ἐκείνου μὲν προὐκαλινδεῖτο, ὑμᾶς δὲ ὑπερεώρα. 450, 3.

προκαταγινώσκειν] προκατεγνωκέναι μηδέν. neutram in partem præjudicium tulisse. 226. 9. προκατεγίνωσκεν ὁ δῆμος τούτου. vel ante ipsam causæ actionem, antequam judicium haberetur, populus eum præjudicio suo condemnavit. 586, 22.

προκαταλαμβάνειν] ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι προκαταληφθέντες. 397, 4.

προκαταλύειν] προκατέλυσαν τὸν πλοῦν. *sie fuhren nicht weiter* [*they proceed no farther with*]. iter maritimum finierunt, inhibuerunt. 1290, 14.

προκαταχρῆσθαι] διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι [scil. ταῖς ἐκκλησίαις]. propterea, quod concionibus antea nimis multis incassum habitis. salutare nihil neque decretum, neque effectum esset. 389, 13.

προκατηγορεῖν] facinus accusare, priusquam patraretur. 95, 25.

προκεῖσθαι ἱκετηρίαν ὑμῖν νομίζετε τὸν παῖδα τοῦτον. 1078, 26.

προκινδυνεύειν] τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀναλίσκετε εἰσφέροντες καὶ προκινδυνεύετε στρατευόμενοι. 25, 6. οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. 297, 11.

πρόκλησις] sponsio forensis, actore reove alteri conditiones offerente, seu provocante ad edendum ea argumenta, quorum evidentia causam certam redderet

atque dirimeret. προκλήσεις εὑρέθησαν τούτων, ὅσα μὴ δυνατόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς [judices] ἀγαγεῖν τῶν πεπραγμένων. 1106, 8. b) tabulæ pacti, secundum quas sponsio facta est. ἀντὶ τοῦ, τὴν πρόκλησιν ἀνοίξας, δεῖξαι τὰ γεγραμμένα. 978, 22. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων. 1288, 20. si quis conditionem, e. c. mancipii ad tormenta dedendi, deferret alteri, sponsionem istam deferens alteri de scripto recitabat, eoque assentiente conditiones, h. e. modi, loca, tempora, instrumenta torturæ, testesque interfuturi, in tabulis scribebantur; quæ tabulæ obsignatæ apud arbitrum deponebantur; et secundum eas servile corpus torquebatur. ἀναγινώσκει μοι πρόκλησιν μακρὰν, ἀξιῶν ὃν φησιν οἰκέτην ταῦτα συνειδέναι, βασανίζεσθαι. 978, 8. formula sponsionis hujusmodi. προκαλοῦμαί σε ταυτί. respondebat alter: δέχομαι. rursus prior: φέρε τὸν δακτύλιον· posterior: λάβε. prior: τίς δ' ἐγγυητής; posterior: οὑτοσί. 978, 26. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς οὐ δεξομένους. 970, 1. formula hujusmodi sponsionis literis consignata. Τάδε προὐκαλεῖτο Ἀπολλόδωρος Στέφανον, περὶ ὧν τὴν γραφὴν γέγραπται, quibus de criminibus Apollodorus Stephanum de majestate compellavit, ut argumenta ederet Stephanus, quibus illorum criminum fides certaretur, Apollodorus eum invitavit, atque hortatus est, puta, Νέαιραν, ξένην οὖσαν, ἀστῷ συνοικεῖν, ἕτοιμος ὢν τὰς θεραπαίνας παραλαμβάνειν τὰς Νεαίρας — τὰς εἰδυίας ἀκριβῶς — καὶ εἰ μὲν ὁμολογοῖεν — εἰ δὲ μὴ ὁμολογοῖεν, ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος ἤθελε τοῦ κατὰ Νεαίρας, καὶ εἴ τι βλαφθείησαν ἐκ τῶν βασάνων αἱ ἄνθρωποι, ἀποτίνειν, ὅ,τι βλαβείησαν. 1387, 13. ἂν ὁ πατήρ μου προκαλῆται αὐτὴν ὀμόσαι — τὴν πρόκλησιν μὴ δέξεσθαι. 1011, 8. περὶ τῆς προκλήσεως τοῦ ὅρκου εἰπεῖν. 1203. 24. μηδὲν ἄλλο πρότερον ᾠήθην δεῖν, ἢ τοῦτον προκαλούμενος ἐξελέγξαι. 847, ult. οὐδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονε. 848, 12. πρόκλησιν ὁμοῦ διαθήκῃ μαρτυρεῖν. 1106, 5. βούλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς προκλήσεως εἰπεῖν, ἣν οὗτοί με προὐκαλέσαντο, καὶ ἐγὼ τούτους. 1253, 23.

προκρίνειν] προεκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης. 1313, 20. ἔλαχον ἱερεὺς, ὡς προεκρίθην. si sors secunda quoque me sacerdotio perinde præfecisset, atque municipalium præjudicium eo me dignum habuerat. 1313, 24. προκρίνας ἀξίους σαυτοῦ φίλους εἶναι. 1411, 2.

προλαμβάνειν] rem, quam alter consectetur, occupare, ei præveniendo præripere. πέπεισμαι τοῦθ' ἱκανὸν ἡμῖν προλαβεῖν εἶναι. satis fore, si hac in re Philippum præveniamus. *ihm diesen Rang ablaufen, den Vorsprung abgewinnen, ihm den Vortheil vor dem Munde wegnehmen* [*to get the start of him, anticipate him, be before-hand with him*]. 23, ult. οὐχ ἅπαντα ἡμῖν τὰ χωρία προείληφεν ἄνθρωπος. 32, 27. ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε. præjudicium ne ferte. 44, 3. τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων Φίλιππος διαπράττεται. 48, 25. βούλεται γὰρ ὑμῶν τοῦτο προλαβεῖν. 79, 2. ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι. 234, 5. προὔλαβε καὶ κατέσχε. 245, 8. πρίν τι τούτων προλαβεῖν. 303, 4. προλαβόντα κατεγνωκότας ὑμᾶς τὸν δεσμόν. non tum demum, quum nosset, aliquem a vobis jam esse carcere damnatum, neque tum demum, quum nosset, illum damnatum ergo vos animis infestis exarsisse. 725, 8. ἅπασι μέχρι τοῦ προλαβεῖν, *bis er es weg hat* [*till he has got it*], καὶ τυχεῖν ὧν δέοιτο, φίλον ὄντα, μετὰ ταῦτα δὲ ἐχθρὸν καὶ διάφορον γεγενημένον. 970, pen. προειληφέναι τι τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ ἄνωθεν χρόνου. 1085, 23. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερον λέγειν. 1103, 10. προλαβόντες ἀργύριον πολύ. *viel Handgeld zum voruus weggenommen, weggekriegt habende* [*having obtained much earnest-money before-hand*]. 1211, 5. 1217, 23. ἂν ἕτεροι τῷ λόγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς. vos oratione sua præoccupaverint. 1439, 6.

προλέγειν] οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. 306, 1. τῶν θεῶν οἷα προλέγουσιν ὑμῖν. 436, 25. οἷς ἅπασιν οἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι δεσμὸν προλέγουσιν, denuntiant, ὁ δὲ σὸς λελῦσθαι δίδωσι, 719, 25.

προλείπειν] idem atque simplex, vel ἀπολείπειν, vel καταλείπειν. πρότερον γὰρ ἢ προλείπειν, prius, quam hos deseram, ab his discedam, ἀποκτείναιμ' ἂν ἐμαυτόν. 1320, 24.

προμαντεία] jus ante alios oraculum Delphicum consulendi. ἔχει δὲ καὶ τὴν προμαντείαν τοῦ θεοῦ. 119, 16. ἡ πόλις δὲ τὴν προμαντείαν ἀφῄρηται. 446, 12.

προνοεῖσθαι] ταῦτα δὲ πάντα προνοούμενοι ἐγράψαμεν τὰς συνθήκας. 1170, 8. ὑπὲρ ὧν προνοούμεθα. 179, 14.

πρόνοια] οὔτε πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν μελλόντων εἶναι, οὔτε λογισμὸν —. 219, ult. ὥστ' οὐκ ἐδόκει μοι χώραν οὐδὲ προνοίας οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι, id est, χώραν τῷ προνοεῖσθαι τῆς ἰδίας ἀσφαλείας. 301, pen. ἐμοὶ, τῷ τοσαύτῃ κεχρημένῳ προνοίᾳ τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι. 539, 5. μήθ' ἑορτῆς, μήθ' ἱερῶν, μήτε νόμων, μήτ' ἄλλου μηδενὸς πρόνοιαν ποιούμενον. neque reverentem illa, neque caventem, ne violentur. 546. 7. τὸ τοιούτου [scil. ἀνθρώπου] οἷον ἐγώ φημι δείξειν τὸν Χαρίδημον ὄντα, τοσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν ἐν τῷ ψηφίσματι. 623, 8. οὐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ, καὶ φρενῶν

ἀγαθῶν, καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 12. εἰσὶ ταῖς πόλεσι πάσαις βωμοὶ καὶ ναοὶ πάντων τῶν θεῶν· ἐν δὲ τούτοις καὶ Προνοίας Ἀθηνᾶς, ὡς μεγάλης καὶ ἀγαθῆς θεοῦ. 780, 17. πρόνοιαν ἐποιησάμην, *ich habe mich gehütet* [*I have been on my guard*], τοῦ μήτ' ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν τούτου εἰσελθεῖν, μήτ' ἐπὶ τὴν μητέρα. 1163, 19. ὑπολαμβάνω σωφρόνων ἀνθρώπων ἔργον εἶναι ἴσην πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῶν αὐτοῖς οἰκείων, ὅσην περὶ τῶν ἀλλοτρίων. 1429, 8. ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος, ὅσηνπερ τοῦ δικαίου. 1433, 5. τῶν γὰρ ἐκ προνοίας [scil. φονευσάντων ἀνθρώπους] δεδήμευται τὰ ὄντα. qui homines ex præmeditato occidissent. 634, 23.

προξενεῖν] procurator, mandatarius, agens in rebus alicujus esse. οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν, οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδείς ἐστί μοι. 194, 18. σὺ προὐξένεις αὐτῶν. 252, 25. προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλειωτῶν. 1237, 17. b) conciliare, adducere, inducere in alicujus usum et notitiam, *zuweisen, empfehlen* [*to introduce, recommend*]. οἷον ἄνθρωπον προὐξένησεν ἡμῖν. 969, 18. ὃν αὐτὸς οὗτος προὐξένησε. 1250, 20. προξενεῖ Πλουτάρχῳ. tyranno Eubœensi (ut exhibet Plutarchus Chæronensis p. 1011, 1). 579, 3.

προξενία] honos, vel munus Proxeni, cum resp. quædam aliquem constituit penes aliam quampiam remp. rerum suarum procuratorem; cujusmodi homines hodie *Residentes*, aut in emporiis orientalibus et Africanis negotiatorum Christianorum *Consules* usurpantur. 475, 10.

πρόξενος] εἰ ταῦτ' ἀκούσαιεν οἱ βάρβαροι, οὐκ οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας ἡμᾶς ἑαυτῶν προξένους, patronos, advocatos, ποιήσασθαι. 530, 14. Proxeni decretis publicis, seu plebiscitis, creabantur. 497, 9.

προομνύναι. 859, ult. 861, 14.

προορᾶν] προορᾶτε πρὸ τῶν πραγμάτων οὐδέν. 52, 4. αἰσθάνεται ταῦτα καὶ προορᾷ Χαρίδημος. 664, 13. ἄμεινον ἐκείνου προορᾷ. 664, 22. τὰ μὲν οὐ προορῶσι, τὰ δ' εἰρωνευομένοις. 1394, 13. In Medio: πάνθ', ἃ προσήκει, προορώμενοι. 67, 24. μὴ προορωμένους, caventes, τὸν, πόλεμον. 63, 11. προορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι. 506, pen. προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βουλήσεις. circumspicere vestras voluntates, quo tendant. 534, 12. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην. 773, 1. τὸ φαυλότατον, οἶμαι, τὸ τῆς λοιδορίας, πρὸ τοῦ τελευταίου καὶ δεινοτάτου προεώραται, τοῦ μὴ φόνον γενέσθαι. præcavit, cautione sua exclusit levissimum illud semen majorum malorum, quo certius et facilius excluderet atque præstrueret malo, quod in his extremumque et atrocissimum est, hoc est, quo cædes nulla fieret. 1262, pen. ἃ ἐγὼ προορώμενος καὶ λογιζόμενος, γράφω ψήφισμα, citat Hermogenes p. 278, 5. ex or. pro Corona.

προορίζειν] τὴν δ' οἰκίαν ὡς προωρίσατο δισχιλίων. domum pro XX minis sibi oppignerandam curaverit, ὅροις, seu palis ante eam ponendis. 877, 7.

προορμᾶν] de curru in certamine curuli alterum prævertente. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχουμένων. 1409, 24.

προοφείλειν] μὴ μεγάλου ὄντος, ὃ αὐτῷ προωφείλετο. nisi magna fuisset ab eo ante accepta injuria, cujus ultionem læsus ab aggressore deberet ipse sibi repetere. *wäre es nicht was grosses gewesen, das er bey dem andern eingebrockt, das ist ihm zu Leide gethan, und ihn damit zur Rache genöthiget hätte* [*if it were not some grievous wrong, which he had received from others, which had been done by others, and forced him to seek revenge*]. 539, 18.

προπέμπειν] μέχρι φθόης καλῶς ποιοῦσαι προπεπόμφασιν αὐτόν. 1481, 22.

πρόπεμπτα προσκαλεσάμενος — εἰσαγέτω εἰς τὴν Ἡλιαίαν. citatum quinto die post introducito. 1076, 21.

προπέρυσι] anno abhinc tertio retro. 467, 14. 901, 3.

προπέτεια] ἐπιπλήττων τι καὶ λοιδορούμενος τῇ τοῦ Τιμάρχου προπετείᾳ. 420, 12. προπετείᾳ τρόπου. 526, 17. προπετείᾳ καὶ θρασύτητι λαβὼν ἐξουσίαν. 612, pen. εἰ μὴ μετριωτέραν εἴχετε τὴν ὀργὴν τῆς ἐκείνου προπετείας. 663, 16. προπετείας καὶ τῆς μεγίστης ἀπονοίας σημεῖον. 1097, 27.

προπετῶς διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ. 1089, 19. προπετῶς ἐχρῆτο αὐτῇ. sine pudore, atque reverentia uti, nil parcere, nihil non turpe et flagitiosum in eam audere. 1355, pen.

προπηλακίζειν] τὰ μὲν ἄλλα ὡς προὐπηλακίζετο καὶ ὑβρίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ὠρειτῶν. 126, 9. τότε δὴ, τότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει. 241, 22. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζει, alicui contumeliose objectet, νῦν ἔχειν ἡγοῦμαι. 312, 16.

προπηλακισμὸς] ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. 229, 9. εὐεργεσίαν εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν. 330, 14. ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. 1471, 20.

προπηλακιστικῶς. 874, 14.

προπίνειν] *zutrinken* [*to drink to any one*]. cum potu, quem tu alii offeras, una aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere. προπέποται τῆς αὐτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. vendita et prodita est resp. 34. 24. Thomas M. v. πίνει, p. 716. 1. ex orat. de F. L. citat: προὔπιε τὴν Ἑλλάδα. τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δ'

Ἀλεξάνδρῳ. 324, 23. ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς. 384, 14. εἰς ἑτέρων χάριν προποθεὶς, id est, προδοθείς. 1465, 20. συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ, καὶ φιλοτησίας προὔπινε. er brachte ihm Gesundheiten zu, er that ihm Bescheid [he drank healths with him, he pledged him]. 380, pen.

προπιστεύειν] μὴ προπιστεύσαντα κατηγορεῖν. 662, 20.

Προπύλαια. Minervæ in arce. 174, 23. 597, 8. 617, 18.

πρόῤῥησις] ὑμῖν δ' ἐκ προῤῥήσεως πολεμήσειν. 114, 2.

πρὸς] difficile est, et sæpe prorsus negatum, ut præpositionum omnium, ita hujus quoque, significationes ita præcise discernere inter se, ut minus liceat, quem locum ad hanc classem retulerimus, eum ad aliam quampiam pari jure referri. Quare satis habebimus pinguiori Minerva præcipuas hujus particulæ vires digessisse atque adumbrasse. Id quod nemo paulo æquior vitio nobis dabit. Cum genitivo itaque compositum πρὸς significat a) *a parte*. ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα καὶ τὰ πρὸς πατρὸς, καὶ τὰ πρὸς μητρός. tam a parte patris, quam a parte matris. 1303, ult. τῶν συγγενῶν τοῦ πατρὸς καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν. utriusque sexus. 1305, 16. b) *per*, in obtestatione, supplicatione. ἱκετεύω, ἀντιβολῶ, πρὸς παίδων, πρὸς γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν. 842, 7. πόλλ' ἐμοῦ δεηθέντος, καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος τῶν γονάτων. 1343, ult. c) pro aliquo, secundum eo, ex ejus re, ad ejus gratiam. κἂν μέν τι ᾖ πρὸς τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τῆς πόλεως, ἐν τοῖς ὅρκοις. 216, pen. ἄτοπον, εἰ τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀποστεροῦντος πιστῶς ἀκούσεσθε, partem eam testimonii, quæ facit pro veteratore fortunis meis insidiante, fraudatumque me ære meo eunte, τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀποστερουμένων ἄπιστον ἔσται παρ' ὑμῖν. 921, ult. κἂν οὕτω πρὸς ἐμοῦ δικαίως τὴν ψῆφον ἔθεσθε. 1006, ult. κἂν τοῦτο πρὸς ὑμῶν ἤδη γίγνοιτο. 1448, 7. Cum dativo a) *præter*, *una cum*. ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει. 1485, 16. πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν. 1025, 20. πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω. 1295, 22. μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε. 409, 9. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ. 736, 13. πρὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι. 1408, 17. b) *apud*, *in*, *circa*. οὐδενὶ πλέον κεκράτηκε τῆς πόλεως Φίλιππος, ἢ τῷ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίγνεσθαι. 92, 22. ἂν πεισθῆτ' ἐμοὶ καὶ πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν, περὶ ὧν ἂν λέγω, γένησθε. 287, 3. ἀλλ' οὕτως ἔκφρων ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ λήμματι. 380, 13. ἃ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις ἔλεγε. 487, 8. ὅσα ἐν τῷ δήμῳ γέγονεν, ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. 520, 22. εἰ δὲ πρὸς διαιτητῇ φεύγει. dies ei si dicta sit apud arbitrum. 602, 4. ἐξελεγχόμενος πρὸς τῷ πίνακι. coram albo, id est, ab inspectione tabularum. 1091, 16. πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι. in his rebus tractandis et componendis cum securitate versari, 1485, 4. Cum accusativo a) *ad*, *erga*, *versus*. ἐῤῥαθυμηκότες καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες. 13, 23. ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἐνίους. 29, 17. τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς. in rebus ad religiones deorum pertinentibus. 35, 25. οὐδέν ἐστι τούτων πρὸς ἐμέ. nihil horum ad me facit. 232, 7. οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ. 245, 10. οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα πραχθέντων πρὸς ἐμέ. 309, 12. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. succensuit. 1001, 11. βοᾷ καὶ σχετλιάζῃ μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem. 1026, 21. ἵνα ᾖ αὐτοῖς γνώριμα τά τε ληφθέντα, καὶ τὰ τεθέντα, πρὸς τοὺς λογισμούς. *zu den Rechnungen, fur die Rechnungen* [*on the creditor's, or debtor's, account*]. quo possint rationes reddere constantes et probabiles, tam credentibus pecunias, quam credito sumentibus. 1186, 10. φὴς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν εἰσεποιήθης. ad quem, id est, ad cujus gentem, arrogatus es. 1088, pen. τοῦτον ἐγράψατο αὐτῷ ὀφείλοντα πρὸς τὸ ἄλλο χρέος — ad vetusta nomina, ab eo dudum ante apud patrem meum facta, novum hoc nomen, scilicet æs Timostheni pro phialis expensum, adscribi curavit. 1193, 24. 1203, 7. ἰσχυρὸν ἂν ἦν τούτῳ πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον. ad vos, h. e. quo uteretur in actione sua, vel oratione ad vos. 1201, 19. ἕνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας. vestræ erga me beneficentiæ. 1472, 1. b) ad mentem alicujus, ex ejus sententia et voluntate, secundum eum. τούτῳ πάντες ἐπίστευον, καὶ πρὸς τοῦτον πάντ' ἐσκόπουν, καὶ πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην. 361, 4. φίλους νομίζων, οὓς ἂν ἐκείνῳ δοκῇ, καὶ μὴ φίλους ὡσαύτως· τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις. 411, 23. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι. 744, 4. εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον. 820, 15. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, secundum postremum eventum, prout alterutram in partem id habet, quod extremum evenit, κρίνεται ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων, tale judicatur etiam esse, quodcunque antehac seu evenerit, seu gestum fuerit. 12, 15. c) *adversus*, *cum*. αἱ μέγισται τῶν πόλεων πρὸς αὑτὰς διεφέροντο. ipsæ secum dissidebant. 143, 27. ἢ πρός τινα [subaudi ἄνθρωπον] δίκην ἥττηνται περὶ αὐτῶν. aut in horum mancipiorum causa eos ab hominum quoquam victos in foro esse. 821, 17. πρὸς ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας, in contentione nobiscum, qui sumus pauperes, καὶ ἀδυνάτους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι. 1089, 8. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσίω, τότε ἐρῶ. ubi adversus eos actionem forensem suscepero. 1103, 25. εἰ δ' οὖν ἀναγκάζοι τις, πρὸς τοὺς τοιούτους ἡδύ ἐστιν εἰσιέναι. 1140, 6. κινδύνους ὅσους ἐκινδύνευσα αὐτὸς πρός τε χειμῶνας, καὶ πρὸς πολεμίους. 1213, 10. οἴομαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτ' εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τούτου. 1241, 23. d) *cum*. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν. 61, 22. ὅπερ οἱ πολιτευόμενοι πεπόνθασι πρὸς ὑμᾶς. 176, 21. περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν βουλὴν οὖσαν. de negotiis nostris cum rege Persarum. 179, 22. οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστίν. *darf er dem Staate davon keine Rechenschaft geben. das geht den Staat nichts an* [*he need not give any account of it to the State. that does not concern the State*]. 528, 16. ἀργυρίῳ πρὸς χαλκὸν καὶ μόλιβδον κεκραμένῳ πολλαὶ τῶν πόλεων χρώμεναι σώζονται. 766, 10. πρὸς ἐμὲ τὴν οὐσίαν νειμάμενος. 1020, ult. e) *a*. τοῦ δικαίου μᾶλλον ἕνεκα, ἢ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους φόβου. 204, 18. f) *apud*. γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος. 529, 16. πρὸς διαιτητὴν ἦν αὐτῷ λαχεῖν. 602, 3. ἔλαχε πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1054, 17. τὰς δὲ δίκας εἶναι περὶ τούτων πρὸς τοὺς ἄρχοντας. 1074, 27. οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη. quorum in foro lis certetur. 1075, 1. 1083, pen. ἀλλὰ καὶ εἴ του ἄλλου δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι, ὑπάρξειν αὐτῷ. *wenn er sonst noch was beym Timotheo zu schaffen hätte* [*if at any time he should have any point to carry through the influence of Timotheus*]. 1185, 23. μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι πρὸς τὸν διαιτητήν. 1190, 1. δεῖξαι πρὸς ὑμᾶς ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα. 1303, 27. τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀτυχήσαντος πρὸς τὴν πόλιν. quamquam ibi reddi quoque possit in tractatione reip., vel, in causa, quæ ei cum rep. vel fisco controversa erat. 1322, 2. γράφεται Φράστωρ Στέφανον γραφὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 1362, ult. 1363, 7. οὐδὲ ταῦτ' ἐστὶν αἰτιᾶσθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν. apud tuum conspectum, id est, ei, qui te intueatur. 1404, 23. g) *in*. σοῦ πολλῷ βελτίων ὢν καὶ ἄμεινον φρονῶν πρὸς ἅπαντα. rebus in omnibus. 960, 2. h) *erga*, vel *cum*, in comparatione, item *pro*, *pro modo*. ἀνταναπληροῦντας πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. comparantes cum opulentissimo quoque identidem egentissimos quosque, atque hos illi veluti contrapondium opponentes; ut in lance multa minuta pondera ingens pondus alteri lanci impositum exæquant. 182, 22. ὁρᾶτε τὴν πόλιν — ἐν ταύτῃ χρήματ' ἔνεστιν ὀλίγου δέω πρὸς πάσας τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. opes, pæne dixerim æquipollentes, aut æquiparabiles cum opibus reliquarum civitatum omnium. 185, 3. καὶ τί τοῦτ' ἔστι πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας καμήλους, ἃς τῷ βασιλεῖ χρήματ' ἄγειν φασὶν οὗτοι. 185, 21. ὁρῶ γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν καὶ τῶν δικαίων ἀξιουμένους. *dass man ihnen Recht widerfahren lässet nach Maasse der iedesmahl habenden, vorhandenen Macht* [*that justice is done them according to the measure of their power*]. prout sunt ipsis identidem vires et opes sive magnæ, sive parvæ, ita jura ipsis, aut conceduntur hoc ampliora, aut hoc magis denegantur atque decurtantur. extenditur et laxatur, aut contrahitur gyrus jurium. 199, 7. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. ex tempore quæque suo spectetis, h. e. judicia et consilia vestra rerum identidem præsentium natura accommodetis. 230, 26. οὐ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοποῦν. non metiens emolumenta modo pecuniarum ex aliqua re provenientium, vel potius, non spectans, neque consectans illud emolumentorum genus, quod in ære cernitur. *die Vortheile, die einem durch Geld und Guth zuwachsen* [*the advantages, which one reaps through money and goods*]. 461, 1. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον [scil. σῖτον], ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εἰσπλέων ἐστίν. unum frumentum Ponticum cætera omnia exæquat aliunde convecta. 466, 22. δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἐμαυτὸν κρίνων. *nach mir schätzend, beurtheilend* [*judging of him by myself*]. 564, 16. ὅτε τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἠξίους νέμεσθαι. postulares facultatum a matre relictarum partem ratam, tibi ex hæreditate competentem, aufferre. 954, 18. τῇ ἐπικλήρῳ πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι ἕκαστον. unumquemque debere partem suam ratam æris conferre ad dotem ejusmodi puellæ. 1068, 4. οὕτως ὀλιγωροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι, καὶ παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. si cum largitionum captatione comparentur. *gegen das Geldschneiden, oder Geldfischen, alles andere für Kleinigkeiten ansehen* [*to deem every thing else as trifling in comparison with extortion and money-hunting*]. 1233, 6. μηδενὸς ἄλλου φροντίζοντας πρὸς τὸ μὴ δοῦναι. *über dem Bestreben ungestroft durch zu kommen alles andere vergessen* [*to forget every thing else in the endeavour to escape with impunity*].

1270, 19. εἰ δὲ βούλεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ πλοῦ τοῦ πεπλευσμένου. partem fœnoris proportionatam spatio itineris maritimi universi, navigando exsuperati. *den Betrag des Interesses, der der zurückgelegten Fahrt gemäss ist* [*the amount of the interest, in proportion to the voyage which has been made*]. 1286, 26. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει. evenit, ut ipse memet cum Aristogitone comparem, ad eum exigam, et spectem. 1485, 17. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 1488, 3. i) πρὸς usurpatum loco τοῦ εἰς. εἰσήγαγες πρὸς τὸ δικαστήριον. 1144, 4. k) nude positum, pro, *præterea, insuper*. καὶ πρὸς, τὸ ἀνάθημα —. 531, 21. πρὸς δὲ, καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοὶ οὗτοι. 1084, 12.

προσάγειν] a) adducere, ut τοὺς πρέσβεις, scil. πρὸς τὸν δῆμον. 234, 20. 21. συκοφαντίαν τοῖς πράγμασιν. 372, 26. ἐπὶ δὲ τοῖς στεφάνοις, οὓς κατέκοπτεν, οὐ προσήγαγε [id est, adhibuit, προσεγράψατο, adscribi curavit, ut paulo post] aut προσέγραψεν, ut paulo ante, ταὐτὸ δίκαιον. 615, 16. προσάγειν ἱερεῖον (scil. πρὸς τὸν βωμόν). 1385, 2. b) accedere. ὁρᾶτε τὰ πράγματα ἐγγυτέρω προσάγοντα, id est, προσιόντα. 1428, 6. In passivo: μή τῳ προσῆχθαι. nulla re pati vos adduci—. 1454, 8. In medio: τούτο προσαγόμενον. hoc ad se allicientem, sibi adjungentem. 19, pen. κρῖναι, τί τῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας δυνατὸν προσαγαγέσθαι καὶ τί βίας προσδεῖται. 1466, 2. προσαγομένων [scil. σε] ἁπάντων ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν συνηθείας, 1406, 16.

προσαγωγεὺς (nisi potius προαγωγεὺς est)] leno, pararius, conciliator. προσαγωγεῖ τούτῳ χρώμενος τῶν λημμάτων. *er hielt sich ihn zu einem Windspiele, das ihm die Sporteln aufjagen und zuschleppen muste* [*he used him as a hound that was to hunt out and procure for him the perquisites*]. 750, 21.

προσαγωγὴ] lenocinium v. προαγωγή.

προσαιρεῖσθαι] insuper, præterea, adsciscere, deligere. προσαιροῦνται [scil. διαιτητὴν] κοινὸν αὐτοῖς. 1360, 10.

προσαιτεῖν. 96, 17.

προσαναγκάζειν] idem, quod simplex, aut, insuper adhuc cogere. οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γέ με αὐτὸ [aquam] προσαναγκάσει. 1276, 26.

προσαναιρεῖν] προσαναιροῦσιν ὑμῖν. dii, præter alia, per oracula vobis mandata, hanc illorum velut appendicem identidem mandant. 532, 6.

προσαναλαμβάνειν] præter illa onera, quæ jam in nave tua habeas, adhuc alia nova suscipere. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας. 910, 9.

προσαναλίσκειν] ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας προσαναλίσκοντες διετέλεσαν. 460, 3. πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων. 1025, 20.

προσαπειλεῖν. 544, 27.

προσαποδιδόναι. 1036, 13.

προσαπολλύναι] ἐφ' οἷς ἐλεοῖντ' ἂν δικαιότερον, ἢ προσαπολλύοιντο. 1313, 4.

προσαποστερεῖν] ὑβρίσθην καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην. 536, 14.

προσαποτίνειν. 1036, 17.

προσαποφέρειν] προσαπηνέχθη μου τοὔνομα ἐν τριττοῖς δήμοις. 1208, pen.

προσάπτειν ὠφέλειαν καὶ τιμήν. 1417, 4.

προσαρτᾷν] οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι καὶ λέγω, προσηρτημένον. 60, 4.

προσατιμοῦν. 834, ult. 842, 16. 981, 1.

προσαφαιρεῖσθαι. 467, ult. 659, 6.

προσβάλλειν] πρὶν ἢ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν αὐτῶν. accedere, adoriri, aut admovere copias et tormenta. 104, 10. τοὺς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων. in me instigantibus atque immittentibus. 332, 2.

προσβλέπειν] τἀφανὲς ἀξίωμα καὶ τὸν Ἄρειον πάγον προσβλέπετε. intuemini eorum dignitatem, eorum exemplo et auctoritate vos tuemini. 1485, 7.

προσβοηθεῖν. 1377, 10. 1378, 26. 1379, 7.

προσβολὴ] insultus hostilis in oppidum, oppugnatio, vel obsidio. 360, 10.

προσγίνεσθαι] accedere. ψήφισμα οὐδενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα προθύμως. 32, 10. τὸ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν προσγέγονε. 502, 8. τῇ οὐσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ τὴν ἐμὴν προσγεγενημένην. 841, 15. προσγένοιτο τούτῳ ἐξουσία ὁπόσα βούλοιτο κατηγορῆσαι. 1302, 17.

προσγράφειν] ad jam scripta clausulas quasdam novas adscribere. ὥσπερ καὶ τούτου προσγεγραμμένου. 217, 24. τὸν δημόσιον [scribam puta] παρεῖναι προσέγραψε. 615, 13. προσγράφειν τιμωρίαν ὀνόματι τῆς αἰτίας. 629, 1. 826, 24. 883, 6. 1095, ult. εἰ ἐάσαιτ' ἂν ἐμὲ ἐναντίον ὑμῶν προσγράψαι τι λαβόντα τὸ γραμματεῖον. 1115, 8. ἵνα, εἴ τι προσγράψαι βουληθῇ, ἢ ἀπαλεῖψαι, ῥᾴδιον ᾖ. 1132, 14. In medio: μὴ προσγραψάμενον τὴν αὐτὴν φυλακήν. 615, 24.

προσδεῖν] τὸ ἐπίλοιπον, ὃ προσέδει εἰς τὰς εἴκοσι μνᾶς. *was noch dran fehlte* [*what was still wanting*]. 1355, 11. προσδεηθεὶς ἀργυρίου. egens æris. 1186, 13. προσδεῖν et ἐνδεῖν differre videntur: ut prius sit, cum deest summæ jam paratæ et præsenti nonnihil ad complementum; posterius, cum prorsus nihil est in parato. οὐδενὸς ἡμῖν προσδεῖ πόρου· εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ· *so brauchen wir noch etwas darzu, nehmlich zu dem schon vorhandenen Vorrathe* [*we shall then need something more, namely, to the stores already provided*]: μᾶλλον δὲ ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου· oder vielmehr, dass ich recht sage, *es ist von Vorrathe*

ganz und gar nichts da, es fehlt uns nur an allem [or rather, to speak correctly, *there is no provision at all, we are in want of every thing*]. 14, 22.

προσδέχεσθαι] προσδεχόμενοι, amplectentes, pro suo habentes, καὶ τῆς οὐσίας μεταδιδόντες. 1307, 22. προσεδέξαντο. civitate puta, et in album civium retulerunt. 1317, 6. τοὺς ἐπαινοῦντας ἥδιον προσδέχονται πάντες, ἢ τοὺς ἐπιτιμῶντας. 1433, pen.

προσδιανέμειν] προσδιανέμεσθαι. iterum inter se dividere. 393, 26.

προσδικάζειν — ζεσθαι. 976, 2.

προσδιορίζειν] τὸ πότε οὐ προσδιορίζων. 414, 17. 496, 17.

προσδοκᾷν] ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. 1468, 14.

προσδοκεῖν] ὥστ' ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι. præterea in opinionem, seu famam scævitatis, devenit, vel incurrit. 617, 7. 757, 18.

προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτήν. 319, 19. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. 1464, 26. ἡ βδελυρία διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει. 1478, ult.

προσδόκιμος] δύναμιν μεγάλην ἔχων ἐστὶ προσδόκιμος. adventus ejus magnis cum copiis exspectatur. 69, 23.

προσεγγυᾶσθαι τοῦ τῆς δίκης ὀφλήματος. præterea quoque se prædem ferre mulctæ reo irrogandæ. 879, 2.

προσεδρεύειν] προκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει. 14, 15. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων. 313, 11. οἳ συνέπλευσάν σοι καὶ προσήδρευον. assidebant tibi, a latere tuo non discedebant, observantes te, ne auffugeres. 914, pen.

προσεικέναι] unde προσεοικέναι, quod idem est atque simplex. τοιούτοις δέ τισι προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι. hujusmodi vitiis obnoxius esse videtur. 505, 4.

προσεῖναι] καὶ πρόσεσθ' ἡ ὕβρις. 17, 5. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, accedere ad jam præsentia, τἄλλα δὲ ὑπάρχειν, jam præsto esse. 32, 20. ὡς, ἐάν τις πρότερος εἴποι τὰ προσόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλου, ταῦθ' οὕτως ἔχοντα. 318, 3. τὰ προσόνθ' ἑαυτοῖς [scil. κακὰ, vel ὀνείδη πρᾴως] νουθετούμενοι. 1453, 25, καὶ οὐδοτιοῦν ἄλλο προσῆν. *er hatte übrigens in der Gotteswelt weiter nichts verbrochen* [*he had been guilty of no other offence in the world*]. 571, 25. δοῦναι δωρεὰν τὰς τρισχιλίας καὶ τὸ προσόν. et excessum. 949, 8.

προσειπεῖν] ὦ τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς ἂν προσείποι. 232, 21.

προσεκβάλλειν [scil. τῆς πατρίδος] μετ' ἐκείνου κἀμέ. 555, 2.

προσεκχλευάζειν. 704, 24.

προσενεχυράζειν. *auf eines Person, oder Sachen Arrest legen* [*to lay an attachment on a person, or goods*]. 610, 17.

προσεντείνειν] περὶ τῶν πληγῶν, ἃς τὸ τελευταῖον προσενέτεινέ μοι. 518, 25.

προσεξαμαρτάνειν] πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω. 1295, 23.

προσεξανδραποδίζεσθαι. 375, 12.

προσεξεργάζεσθαι. 549, 19. 550, 16.

προσεξετάζειν. 586, 23. 722, 22.

προσεπικεῖσθαι] προσεπίκειται, urget, instat, ἡ πόλις ἀξιοῦσα εἰσφέρειν. 834, 19.

προσεπισφραγίζεσθαι] προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι. 1487, 3.

προσεπιτροπεύειν, 833, 18.

προσέρχεσθαι] οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. copiam cum populo in concione agendi, ad eumque querelas suas deferendi. 229. 13. ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι. 312, ult. προσελήλυθεν οὕτω πρὸς ὑμᾶς τἄλλα ἅπαντα. ita se gessit erga vos. 614, ult. προσεληλυθέναι μηδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμα ἴδιον. 891, 2. οὗτος ὑμῖν οὐ προσῆλθε πέντε ἐτῶν. ad forum et actiones causarum non accessit. 783, 2.

προσευπορεῖν] *verschaffen, fournir* [*to provide, furnish*], præstare. τοσαῦτα χρήματα ὑμῖν προσευπορηκὼς Phormio. 962, 3. οὗτος ἔσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν τὰ χρήματα προσευπορεῖσθαι. *dass das Geld ausfündig gemacht, herbey geschafft werde* [*that the money should be found, provided*]. 731, 3.

προσέχειν, animum attendere, τῷ πολέμῳ. 10, 25. εἴ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν. si vultis quemquam ad eos attendere. 21, 26. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομέν ποτε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. 132, 8. b) navem ad terram continentem appellere. ὅτι ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ῥόδον. 1285, 25. c) præter alia, quæ jam habeas, insuper etiam aliud aliquid habere, tenere. καὶ τὴν οἰκίαν ἐν δισχιλίαις προσέξεις. 877, 26.

προσηγορία] ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ τὰς προσηγορίας ἔχοντα. appellationes. 72, 1. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδείς. 630, 1. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γεγονυίαις πράξεσι τίθενται. 1487, 7. τὸν πείσαντα τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν. 1487, 12. καὶ τούτων ἐπάνω προσηγορίας ἔχοντες. nominibus venientes ultra hæc quoque nomina excedentibus, vel adscendentibus. 1390, 26.

προσήκειν] προσῆκον σοι οὐδαμόθεν ἐστὶν ἔλεος, οὐδὲ καθ' ἕν. 577, 26. τούτοις δ' οὐδοτιοῦν προσήκει τῆς ναυαγίας. *der Schiffbruch geht si gar nicht an* [*the shipwreck does not concern them*]. 934, 3. Nomine τῶν προσηκόντων etiam heri mancipiorum comprehenduntur. 1069, 17. construitur cum genitivo. προσήκειν ἡγούμενοι ἑαυτοῖς οὐδενὸς τῶν Ἁγνίου. 1056, 14.

προσηκόντως. 701, 7.

προσηλοῦν] *vernageln* [*to nail up*], clavis

ferreis obditis occludere. 520, 19. vel: quasi clavis cruci tabulæve affigero, *annageln* [*to nail to*]. 549, 1.

προσθήκη] ἐν προσθήκης μέρει. 22, 4. 37, 4. 154, 18. ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει. 175, 18. προσθῆκαι δύο πᾶσιν εἰσὶ πράγμασι, καὶ λόγοις, *iedes Ding, ieder Satz hat seine doppelte Seite* [*every thing, every proposition, has its two sides*], ἥ τε τοῦ δικαίου, καὶ ἡ τοῦ ἀδίκου. 645, 4. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε. non meram rem in se, sed una quoque dignitatem hominis, velut accessionem rei assitam (*einen Nebenumstand—a collateral fact*), spectans. 1477, 20. ἡ εὐταξία τῇ προσθήκῃ τῶν νόμων, ope legum accessoria, auxilio adventitio, τῶν αἰσχρῶν περίεστι. 771, 1.

προσιέναι, cum leni] adire, accedere. τοιούτου κακοῦ προσιόντος. 126, 25. οὔκουν προσῄει πρὸς ταῦθ᾽ ἡ διάνοια, ἀλλ᾽ ἀνεδύετο. 406, 19. προσῆμεν pro προσῄειμεν. 932, 25. Etiam Hermogenes (p. 276. 2.) προσῆμεν exhibet in loco Demosthenico, p. 346. 16. ubi vulgata dat προσῄειμεν. προσιόντι [scil. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, vel πρὸς τὴν διαψήφισιν, vel πρὸς τοὺς πρυτάνεις] τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον. 1375, 18. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώστως ὑπέμειναν. 1397, 8. b) redire, de vectigalibus undeunde provenientibus. ἣν ὅτε οὐ προσῄει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατόν. 141, 8. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσῄει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου. 1359, 14.

προσιέναι, cum aspero] προσίεσθαι, admittere, τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν. 124, 5.

προσίστασθαι] molestus, odiosus esse. ἄνευ δὲ ταύτης [sine voluntate et assensu auditorum] κἂν ὑπερβάλῃ τις τῷ λέγειν καλῶς, προσίσταται τοῖς ἀκούουσιν. tædium creat, odio et offensioni est. 1393, 16.

προσκαθίζειν, προσκαθέζεσθαι, προσκαθῆσθαι] προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει. assidebit, perseverabit in oppugnatione urbis, et exspectabit, donec ea, tanquam luctator in certamine palæstrico, fessa succubuerit. 14, 15. τὴν δὲ, προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας, ἠλευθέρωσε. 193, 6. προσκαθήμενος. 676, 4.

προσκαλεῖν] προσκαλέσαντι τοὺς χορευτὰς σκοπεῖν. 532, 18. et 24. In medio: μὴ προσκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐξεῖναι. 534, 1. προσκαλεῖσθαι. diem dicere, citare ad judicium. 277, 14. et alibi sæpissime locorum. τίνα σπουδὴν ποιεῖσθε προσκαλέσασθαι, ad partes vestras pertrahere, βουλόμενοι Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους. 283, 14. προσκαλοῦμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν [non intelligo]. 850, 14. κἀγὼ κλητῆρας ἔχων προσεκαλεσάμην αὐτόν. 911, 14. λειποταξίου προσεκλήθη. 999, 12. ξενίας προσκαλεῖσθαι. ob peregrinitatem ad judicem citari, accusari, quod civem, qui minus sit, se gerat. 999, 17. τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον με προσεκαλέσατο. 1018, 9. 1331, 8. τὸν νόμον κελεύειν παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι, id est, ποιεῖσθαι τὴν πρόσκλησιν. eum in jus citare, qui, sententiæ vi secundum se dictæ, in possessionem hereditatis immigrarit. 1052, 14. Conf. p. 1054, 25. προσεκαλέσατο Μακάρτατον τοῦ κλήρου εἰς διαδικασίαν. 1054, 16. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας· e domo sua arcessitus: οὐ γὰρ ἦν φανερὸς, nam in foro nullus comparebat. 1190, 4. πολλὰς, προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος, καθυφῆκε. 1333, 2. προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα. cum eum citasset, die quinto ante diem judicio agendo dictam. 1076, 20.

προσκαρτερεῖν] θεραπαίνας τὰς Νεαίρᾳ τότε προσκαρτερούσας. 1386, 6.

προσκατάβλημα] τὰ προσκαταβλήματα ὀνομαζόμενα καταβάλλεται. contributiones, velut in supplementum, accessoriæ ad æris summas, e vectigalibus redeuntes. *Nachsteuern* [*supplementary taxes*]. 731, 5. et 10.

προσκαταγινώσκειν] addicere, *zusprechen* [*to adjudge*]. ζητοῦσι διαιτητὴν, ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται. 1281, 3.

προσκατασκευάζειν] καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος προσκατασκευασθῆναι τῇ πόλει. 365, 25. προσκατασκευάσας ἐμπόριον Θευδασίαν. 467, 9. ἐπειδὴ δ᾽ ὁρῶ προσκατασκευαζόμενόν τι τοιοῦτον. 683, 23.

προσκεῖσθαι] urgere, instare flagitando. *einem zusetzen, in ihn dringen, ihn treiben* [*to urge, press, be importunate with, one*]. ἐνταῦθ᾽ ἤδη προσεκείμεθα ἀπαιτοῦντες. 933, 1.

προσκερδαίνειν] προσκεκερδάγκασι. non modo nil perdiderunt, sed præterea quoque non parum lucrati sunt. 1292, 6.

προσκεφάλαια, citat e Demosth. Julius Pollux VI. 9.

ἡ πρόσκλησις ἐγένετο τῷ παιδὶ κατὰ τὸν νόμον. 1054, 51. ἡ πρόσκλησίς ἐστι παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον. possessor, qui actu est, hereditatis, de ea postulatur. 1054, 25.

προσκοινωνεῖν] προσκοινωνήσας [nisi potius προσκοινώσας leg. est] τούτῳ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων. 918, 1.

προσκομίζειν] ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ. 1277, 12.

προσκρούειν] τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν. simultates exercere. 63, 21. ἃ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ προσέκρουον. 405, 7. ὅτι τῳ προσέκρουσε καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε. 534, 14. προσκέκρουκεν ἐμοί. me offendit. 581, 2. προσέκρουσα ἀνθρώπῳ πονηρῷ καὶ φιλαπεχθήμονι. 701, 24.

πρόσκρουσμα] ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα καὶ τὰ προσκρούσματ᾽ ἐκεῖθεν ἡμῖν συνέβη. 1257, 7.

προσκτᾶσθαι] μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε. 409, 9.

προσκυνεῖν] ὁ τέως ἔτι προσκυνῶν τὴν θόλον. 442, 19. προσκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, οὐκ ἀμύνεσθαι, τὸ κράτιστόν ἐστι. 549, 16.

προσλαγχάνειν] προσείληχε δίκην. non satis habuit frumentum nostrum detinere, sibi arrogans, sed insuper quoque litem nobis intentavit. 884, 26.

προσλαμβάνειν] insuper accipere. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου τῶν — ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων. 141, 18. ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται. ob ea non modo non punitus, sed, vel donis quoque cumulatus. 386, ult. ὥστε καὶ δωρεὰς παρ᾽ ἡμῶν προσλαβόντες. 834, 11. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν. 817, 10. b) adsciscere, assumere, ut homo cibos, planta succos humo imbibit, unde crescit, solidescit. πᾶσα φύσις βελτίων γίγνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν. 1413, pen. Hinc metaphorice, ad partes suas, ad globum suum adjungere, ut si globus nivis de monte decurrens, per viam moles nivium alias ex aliis adsciscens et secum copulans, tandem enormis fit massa. τὴν ἑκάστων ἄνοιαν ἀεὶ τῶν αὐτὸν ἀγνοούντων ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων, οὕτως ηὐξήθη. 20, 7. τοὺς κρατουμένους τῷ πολέμῳ προσλαμβάνων. 145, 2. ὅπως καταλύσωσι τὸν δῆμον, προσλαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν. 194, 13. ἕτερόν τινα τῶν ἐπιτηδείων προσλαβόντες, τέταρτον. 1052, 9. προσειληφότες τό· Συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. præsertim novum nacti fulcrum speciosi prætextus. 415, 17.

προσμαρτυρεῖν. 1105, 2. 1107, 12.

προσμισεῖν τοὺς κοινοὺς παῖδας. præter odium, quo vir et uxor sese mutuo prosequuntur, una quoque liberos communes odisse. 1001, 16. 1017, 14.

προσμισθοῦν] οὐ φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἰδίαν ἀφορμήν. *es wird sich nicht weisen, dass er überdem auch noch ein ihm eignes Capital auf Zinsen ausgethan gehabt habe* [*it will not appear that he had, besides, any capital of his own put out at interest*]. 948, 12. Χαρίδημον τοῦτον προσμισθωσάμενος. cum mercede conduxisset. *in Sold genommen hatte* [*had taken into pay*]. 663, pen.

προσνέμειν] οἱ δ᾽ ἄλλοι προσνενέμησθε. illis adhæretis, illis accensemini, ut vilis et contemptus numerus, non capita estis, sed cauda. 26, 25. 172, 5. ὀκτακοσίους αὐτοῖς προσνείμαντας. 182, 14. προσνέμοντες ἑαυτοὺς τούτῳ. 783, 15. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτούς. 1392, 12. ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτόν. se dicavit, consecravit. 1475, 1.

πρόσοδος] aditus a) ad fana deorum, supplicatio. τῷ θυσίας καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς, ὡς ἀγαθῶν τούτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιῆσθαι. 254, 15. b) ad magistratus. πρόσοδον γράψασθαι πρὸς τὴν βουλήν. impetrare SCtum (efficere, ut sibi scribatur SCtum) quo facultas detur ad senatum adeundi cum eoque agendi. 715, 25. c) reditus, vectigalia. τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδους παραιρήσεσθαι. 71, 14. ὑπολαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον πρόσοδον ἔσεσθαι. 251, 18. τὰς τῶν συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς πρέσβεσι τοῖς ὑμετέροις γεγενῆσθαι. 386, 9. ἀφ᾽ ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον. 816, 8. τοῦ ἐργαστηρίου λαβὼν τὴν πρόσοδον. 819, 9. δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνειν. sportulas arbitrarias, quarum modus inconstans et incertus est, et vectigalia rata, certa. 1475, 2.

προσόμοιος] idem quod simplex. εἰ μὴ τύχῃ προσόμοιος ὢν τούτῳ, scil. quoad improbitatem. 593, 13.

προσομοιοῦν] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι. effecisse, ut similis videretur. 1398, 24.

προσομολογεῖν] idem quod simplex, condicere, idem affirmare, quod alter: item, spondere, recipere facturum ex condicto. οὐ γὰρ συμφέρει προσομολογῆσαι καὶ ταῦτα. 826, pen. 827, 10. 850, 20. 871, 15. καὶ αὐτὸς προσωμολόγησε ταῦτα καὶ καλῶς μ᾽ ἔφη λέγειν. assensus est, probavit. 1169, 6. præter superiora, etiam hoc fassus est. 1172, 15. ἀληθῆ πάντ᾽ εἶναι προσωμολόγουν. 1179, 16. οὕτω προσομολογοῦσι πλευσεῖσθαι δεῦρο. 1284, 17.

προσομολογία. 1007, 7.

προσορίζειν] προσωρίσατο τὴν οἰκίαν δισχιλίων. præter illos superius dictos ὅρους, curavit a magistratu domui quoque alios ὅρους apponi, ut oppigneratæ pro viginti minis. 877, 7. et 20.

προσορμίζειν] ποῖ δὴ προσορμιούμεθα. 52, pen. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου. 795, 15.

προσουρεῖν] ἀλλ᾽ ἀμίδας κατεσκεδάννυον [scil. ἡμῶν] καὶ προσεούρουν [scil. ἡμῖν]. 1257, 18.

προσοφείλειν] idem quod simplex. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον. 1327, ult. b) insuper debere. ὡς ἀγαπώντων τοῦθ᾽ ὑμῶν καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ. 650, 23. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. præterea quoque nos ut sibi debentes scripsit in tabulis rationis tutelæ nostræ a se gestæ. 825, 19. τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν αὐτῷ προσοφείλετε. 37, 7.

προσόφλειν αἰσχύνην. 58, 10. debere, mere-

ri, culpa sua sibi consciscere. *verbühren, verwirken* [*to forfeit, have escheated*]. προσόφλοντας τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν. 939, 27. προσόφλων δὲ ἐπωβελίαν καὶ οὐδὲ λόγου τυχεῖν ἀξιωθείς. 1103, 15. 1327, 21.

προσοφλισκάνειν αἰσχύνην. meritam aufferre ignominiam. 93, 3.

προσπαραγράφειν] ad aliquid adscribere. 997, 6. et 9. 1237, 5. ubi videtur significare, ad annotationem secundariam, adhuc aliam veluti tertiariam adjungere, adscribere.

προσπαρασκευάζειν ἑτέραν δύναμιν. 94, 20. ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιππος προσπαρασκευάζεται. 445, ult. non solummodo vestræ exspectationi non satisfacit, sed etiam insuper comparat et machinatur arces et portus, unde in vestros agros excurrat.

προσπέμπειν] ἑκάστῳ ἰδίᾳ προσπέμπων. 393, 18. δεομένων τούτων καὶ ἱκετευόντων καὶ τίνα οὐ προσπεμπόντων, [scil. ἐμοί]. allegantibus ad me, intercedendi ergo. 1152, 12.

προσπεριβάλλειν] οὐχ οἷός τ' ἐστὶν, ἔχων ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων, ἀλλ' αἰεί τι προσπεριβάλλεται. præter vetustas opes alias adhuc quærit novas, quas sibi, velut amiculum, aut carnes, circumponat. *er frisst sich immer mehr und mehr an* [*he goes on devouring more and more*]. 42, ult.

προσπεριγίγνεσθαι] οὐ μόνον ἱκανὸν σῖτον ὑμῖν ἀπέστειλεν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον, ὥστε πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα προσπεριγενέσθαι. *überschossen, nach Abzuge der Unkosten übrig blieben in Casse* [*to remain as overplus, realize beyond satisfying the needs for the treasury*]. 467, 18.

προσπεριλαμβάνειν] προσπεριείληφεν ἅπαντα τὸν παρεληλυθότα χρόνον. 714, 23. προσπεριειλήφει τοὺς νόμους ἄν. 726, ult. προσπεριείληφε δὲ καὶ τὰ δικαστήρια. 765, 2.

προσπεριποιεῖν. *erübrigen. in den Schatz legen. zurücklegen, ersparen* [*to save. to lay up in the coffer. to put by, spare*]. 832, 24.

προσπίπτει τῷ Φαναστράτῳ, adoritur, aggreditur, καὶ κατεῖχεν αὐτόν. 1259, 8. προσπεπτωκέναι τὸ πρᾶγμα ἄφνω. 1302, 16.

προσπλεῖν] προσπλεύσας ἐν πλοίῳ. 646, 10.

προσποιεῖν] προσποιεῖ χάριν. apponit, addit, conciliat iis, quos commendat et prædicat, gratiam, reddit eos gratiosos et amabiles. 1393, 15. In medio: simulare, comminisci, fingere. μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς, ἐμὸς δ' εἶναι [scil. ἐχθρὸς] προσποιῇ. 269, 9. προσποιούμενος σφόδρα ἑκὼν τὰ δίκαια ἀγνοεῖν. 848, 16. προσεποιοῦντο καὶ ἔφασαν εἶναι. 925, 11.

προσποίητος] fictus, simulatus. προσποιήτους ταυτασὶ ἔχθρας. 1334, ult.

προσπολεμεῖν φοβερός. 24, 12.

προσπορίζειν] προσπορίει τὰ πλοῖα αὐτὸ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ πολέμου. præter ea stipendia, quæ miles a rep. fert, ipse sibi jure belli reliqua acquiret. 48, 9.

προσπταίειν] ἀνάγκη τούτοις, ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑστερίζειν. 104, pen.

πρόσρημα] τῷ προσρήματι ἔνοχος. 630, 8.

προσσυνιστάνειν] προσσυνέστησεν ἡ σφετέρα καλοκαγαθία. insuper quoque commendavit. 1411, 5.

πρόσταγμα] ἐκ προστάγματος κατάγειν [τοὺς φυγάδας]. 216, 11. πρόσταγμα τοῦτο κοινὸν ἀπεδείχθη. 774, 15. προστάγματα ποιεῖται [ὁ νομοθέτης] τὰ δυσχερῆ ἅπαντα τοῖς προσήκουσι. 1070, pen. ὥσπερ τὸ σὸν πρόσταγμα τῆς συγγραφῆς δέον κυριώτερον εἶναι. 1295, 6. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρεσβύτερον. 1485, 9.

πρόστακτος λειτουργία. functio extraordinaria, a peculiari SCto, aut plebiscito imperata, diversa ab illis encycliis, jam dudum ante statis et coordinatis, nemini ignotis, quæ non imperabantur. 256, 10.

προστασία] ἔπειτα προστασίαι πολλαὶ καὶ πανταχόθεν γίγνονται, καὶ τοῦ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται μὲν ἅπαντες, ἀφεστᾶσι δ' ἔνιοι. 145, 7. Lectio hæc bene si habet, significabit προστασία factio, globus (v. sub προΐστασθαι): possit tamen fieri, ut leg. sit, ἔπειτ' ἀποστασίαι π. *tum defectiones multæ.* verumtamen p. 872, 6. quoque προστασία Nostro est collusio, *Beeinträchtigung* [*collusion*], cum duo pluresve inter se coeunt, colludunt, de compacto, vel condicto agunt, contendentes causam iniquam adversus æquam tueri et obtinere. ταῦτ' οὐχ ὁμολογουμένη προστασία; *ist das nicht eine offenbare, unleugbare, eingestandene Beeinträchtigung?* [*is not that a manifest, undeniable, avowed collusion?*]

προστατήριος Ἀπόλλων. quia patronus Athenarum erat. 531, 8.

προστάτης] προστάται μὲν ὑμεῖς τῶν Ἑλλήνων ἑβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη ἐγένεσθε, προστάται δὲ τριάκοντα ἑνὸς δέοντα Λακεδαιμόνιοι. 116, 22. 717, 11. ἐὰν ὑποληφθῆτε κοινοὶ προστάται τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας εἶναι. 199, 21. προστάτης τῆς πρὸς θεοὺς ἐπιμελείας. 618, 8. 758, 19. προστάτης. patronus inquilinorum. 788, 5.

προστάττειν] ὁποῖός τις εἰμὶ περὶ ἃ ἂν προστάξητε ὑμεῖς. 1207, 5. προσταχθέν μοι ὑπὸ τοῦ δήμου. cum a plebe mihi fuisset imperatum. 1210, 5. νομιστέον, οὐχ ὃς μικρὰ ἢ μηδὲν ὑμῖν προστάττῃ, τοῦτον ὀρθῶς λέγειν. 1419, 8. περὶ ὧν γε προσετάξατε [*mündlich, orally*] εἰπεῖν, ἢ πρᾶξαι, καὶ διαῤῥήδην ἐψηφίσασθε [scripto decreto præcepistis] ποιῆσαι. 342, 27. ἃ ἂν δ' ἂν αὐτοὶ λάβητε, sub potestate vestra, μηκέτ' ἐκείνοις περὶ τούτου προστάττετε, hujus puniendi negotium illis [diis] jam nunc ne demandate, delegate, amplius. 363, 26.

προστιθέναι] ὅποι τις ἂν προσθῇ μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεῖ. 22, 2. ἀφ' ἧς κερδανῶ μὲν οὐδὲν, προῖκα δὲ προσθεὶς, ἐκδώσω. cum addita dote. 402, 5. τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος καὶ χρήματα προσθήσων [scil. αὐτοῖς, insuper daturus, additurus illis, in eos collaturus, quasi pro προσδώσων, aut προησόμενος, aut ἀναλώσων] ὑπῆρχεν ἕτοιμος. 307, 7. τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίουν ταύτην προσθέντα. 384, 23. τὸ περιὸν — προστίθημι αὐτοῖς. 825, 1. ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσθεὶς, ἀπέπεμψα οἴκαδε. 1212, 19. πάνθ' ὅσα ἐστὶ δίκαια ἐπιδείξαντος ἐμοῦ καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῖν. et insuper dicto coram vobis jurejurando. 1270, 9. χρήματ' αὐτῷ προστιθέντες οὗτοι τοῦ γένους μετεδίδοσαν. 1306, 12. λαβὼν τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν εἰσηνέχθη αὐτῇ, καὶ προσθεὶς τὸ ἐπίλοιπον αὐτός. 1355, 16. In Medio, se adjungere partibus alicujus. ὁποτέροις πρόσθοιτο, τούτους ἐποίει κρατεῖν τῶν ἑτέρων. 154, 1. ὅσα μὲν ἑκουσίως προσετίθετο τῶν πολισμάτων, φρουρὰς εἰσαγηοχότας εἰς αὐτά. 238, pen. δῆλον ὅτι τούτῳ ὑμεῖς οἱ δικασταὶ προσθήσεσθε. 1060, 18. 1243, 5. διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προσετίθετο τὴν γνώμην, ἢ τούτῳ. 1243, 9. ἡμῖν ἂν προσθέμενοι τὴν ψῆφον, εὐορκοίητε. 1320, 16.

προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ. æs ærario ut debitum adjudicare. *der Casse, als verfallen, anheimgefallen, anrechnen* [*to adjudge forfeited to the treasury*]. 528, 13. et 19. προστιμᾶν τὰς βλάβας. condemnare aliquem non solummodo causæ victæ, sed etiam insuper ad damna moræ actori reluenda impensasque forenses. 571, ult. velut accessionem a legibus statutæ pœnam adjungere adhuc aliam, e. c. carceris. ἐάν τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστιμηθῇ δεσμοῦ. 712, 20. quamquam sæpe pro simplici τιμᾶν, taxare, *schätzen, einer Strafe wehrt erkennen* [*to rate, judge worthy of punishment or fine*], accipi potest. ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δεσμόν. 732, 19. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ. 736, 13. συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφήμῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς προστιμηθῆναι. mulctam irrogari. 1152, 16. ἐὰν προστιμήσαι ἡ Ἡλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον. licere autem volenti cuique postulare, ut judices, super pœnam a legibus indictam, reo adhuc aliam mulctam arbitrariam irrogent. 733, 8.

προστίμημα] mulcta quæcunque. ταῦτα [scil. τὰ δικαστήρια] ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων. 700, 16.

προστρέχειν] προσδραμοῦνται [leges puta] καὶ παρέσονται βοηθοῦντες. 586, 4.

προστρίβειν, προστρίβεσθαι] affricare. προσετρίψατο πλούτου τινὰ δόξαν τοῖς κεκτημένοις. 617, 4. 757, 16. σκοπῶν ὅτῳ συμφορὰν προστριψάμενος —. 786, 6,

προστυγχάνειν] ὁ προστυχὼν ἀεὶ τιμωρείσθω. 799, 5.

προσυβρίζει τοὺς νόμους. præter illum, quem lædit, una legibus quoque insultat. 524, 24. 1269, 23. 1270, 22.

προσυπάρχειν] idem quod simplex. οὐδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν ἐμοί. 549, 12.

προσυπέχειν] τῆς δὲ τύχης [scil. λόγον] προσυποσχεῖν, [etiam casus fortuitos præstare, *auch mit für die Zufälle stehn* [*to answer for casualties also*] ἕν τι τῶν ἀδυνάτων. 1436, 7.

πρόσφατος κρίνεται. ad judicium vocatur delicto adhuc recente. 551, 15. νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου. 788, 23.

προσφέρειν] in Activo, afferre, allegare, recitare, ut verba legis, aut ad eam provocare. προσφέρειν οὔτε νόμον, οὔτε ψήφισμα. 937, 16. προσφέρειν τοιαύτας ἀπολογίας τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ὀμωμοκόσι δικάσειν. 1333, 27. b) proponere, ut λόγον, conditionem. ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος οὑτοσί. 1168, 22. c) referre, in vectigalibus annuis, aut dependere, *einbringen, abtragen, entrichten, abwerfen* [*to bring in, pay, realize, discharge*]. κλινοποιοὺς [servos, vel operas, *Gesellen, journeymen*] οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς [*reines Gewinnstes, net profit*] αὐτῷ προσέφερον [*des Iahres, yearly*]. 816, 11. αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνικεν, οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ προσέφερον. 839, 16. In Medio, sese gerere certis modis erga aliquem. *iemanden begegnen, sich gegen ihn betragen, anstellen* [*to treat one, act towards one, behave to one*]. ἐπειδή τισιν οὐ μετρίως ἐδόκουν προσφέρεσθαι. 117, 1. τοῦτον τὸν τρόπον προσεφέροντο ἀνθρώποις τηλικαῦτ' αὐτοὺς ἀγαθὰ εἰργασμένοις. 688, ult. 1419, 23. ἁπλῶς δὲ πεπεικότος αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεσθαι. 1446, 9. εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε. 1482, 11. item cum πρός. ἄριστα καὶ ἀσφαλέστατα προσοισόμεθα πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 14. ᾗ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰώθατε προσφέρεσθαι φιλανθρωπίᾳ. 1428, pen. b) præstare, exhibere. πυνθάνομαι τοίνυν, ὅτι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν. 284, 1.

προσφθέγγεσθαι] οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον. pronuntiandum est. 977, 26.

προσφοιτᾶν] οὐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι

τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ ἐργαστηρίων. 786, 8.

προσφορος] conveniens, accommodatus. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπούμεναι. 1364, 11.

πρόσχημα] prætextus, obtentus. τῷ μὲν προσχήματι τῆς τέχνης. 58, 16. b) species, forma exterior, præsertim honestior atque luculentior, dignitas, decus. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν. 288, 1. ὡς ἐπὶ προσχήματος ἤδη τινὸς οὖσα. 1359, 2.

προσχωρεῖν] προσκεχωρήκασι πρὸς τούτους. 171, ult.

πρόσχωρος] accola, qui in finibus proximis habitat, vel et vicinus. τὸν μὲν Τίμαρχον οὐδ' οἱ πρόσχωροι πάντες ἐγίγνωσκον. 417, 9. τἀρχαῖα ἐνταῦθα συνήεσαν οἱ πρόσχωροι παρά τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀστυγειτόνων. 632, 25. 1073, 25. 1074, 6.

προσωνεῖσθαι] idem quod simplex. 823, 18.

προσωπεῖον] larva, dant alii, ubi meliores πρόσωπον exhibent, quod v. in b.

πρόσωπον] vultus, os. οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα, τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, καὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ. 913, 4. τῶν ὁρωμένων [in corpore humano] ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δὲ αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων [scil. ὄντων ἐπιφανεστάτων]. 1405, 5. b) larva histrionica. ἄνευ τοῦ προσώπου κωμάζει. 433, 22.

προτείνειν] protendere. τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος. 332, 9. πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα· σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. αὐτὴν, ad accipiendum largitiones] καὶ ὑποσχὼν, subjectamque cum tenuisses ejus manui, qui dona sua tuæ ingereret. 421, 18. ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ προτεινόντων, offerentibus, πίστιν, ἥντινα βούληται λαμβάνειν (ubi sic est construendum: προτεινόντων τὸ λαμβάνειν ταύτην τὴν πίστιν, ἥντινα βούληται λαμβάνειν. porrigentibus acceptationem illius jurisjurandi —). 659, 9. In Medio: φιλίαν προτενεῖται. offeret. *er wird euch seine Freundschaft anbieten* [*he will offer you his friendship*]. 179, 16. ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προσέρχονται, κἂν δεδωκότες ὦσι τὰς εὐθύνας, τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους. 341, 15. 1456, 17.

ἡ προτεραία] τῇ μὲν προτεραίᾳ, ὅτε ταῦτ' ἔλεγε. pridie ejus diei, quo ista dixit. 553, 10.

προτερεῖν] οὐδὲν προτερήσετε, *ihr werdet nichts dabey gewinnen, oder, vor mir zum voraus haben* [*you will gain nothing by it, or you will have no advantage of me*], ἔξω τοῦ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες. 239, 9.

προτιθέναι] in Medio [Quid sibi velit V. D., parum intelligo. vid. infr. col. 2. v. 19.], ponere, ut e. c. facultatem in concione dicendi, aut deliberationem, item pœnas, quas leges criminosis denuntiant. ὅταν περὶ πραγμάτων προτεθῇ σκοπεῖν. 33, 19. εἰ περὶ καινοῦ τινὸς προὐτίθετο λέγειν. 40, 1. προθεῖναι περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλήν. 292, 13. ἐν κοινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἡ πόλις προὐτίθει σκοπεῖν. 317, 6. οὐ προτεθέντος οὐδενὸς, [scil. ῥήματος, aut διαβουλίου, aut tale quid] περὶ τούτων, οὐδὲ δοθείσης ἀδείας λέγειν. tametsi nulla esset injecta ejus rei mentio, neque in senatu, neque in concione. 715, 13. εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναβαίνουσιν, ἐν αἷς ὑμεῖς γνώμης ἀπόδειξιν, οὐ πονηρίας, τοῖς λέγουσι προτίθετε. 772, 9. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προτεθεικότων, εἴ τις —. 918, 5. In Medio: τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον, ὅπως ἂν βούληται. vita defunctum, domi suæ, ut quisque volet, proponendum spectaculo curato. *seinen Todten so wie einer will, anputzen, und in dem Anzuge von seinen Leuten binnen seines Hauses zur Schaue hinlegen lassen* [*to array one's dead as one wishes, and to have the body laid out for show within the house by the servants*]. 1071, 1.

προτιμᾶν] ὧν οὐδὲν προτιμῶ. quæ tanti non facio. 80, 22.

προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν καὶ τὴν τοῦ τὰ δέοντα ποιεῖν ὁρμήν. 309, 4.

προϋπάρχειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, τῶν προϋπαρξάντων ἕκαστον κρίνεται. 12, 16. οὐ κατῄσχυνας οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ. eorum, quæ superiori tua vita seu egisses, seu tolerasses. 314, 9. τῶν προϋπηργμένων ἐπῄνει. ob pristina ejus de se bene merita laudabat. 1191, 26.

προὖπτος (pro πρόοπτος)] conspicuus, apertus, manifestus. εἰς προὖπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. 32, 7. εἰς προὖπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι, id est, ὥστε τὸν θάνατον αὐτὰς ἀναλῶσαι. 1397, 19.

προὐργιαῖος] quod extra usum est. unde comparativus προὐργιαίτερος. ἀλλ' ἑτερά ἐστιν ἑκάστῳ προὐργιαίτερα. 412, 7.

προὔργου] μηδὲν εἶναι προὔργου περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν. nil prodesse. 57, 4. 1409, 9. τὸν φθόνον δεδιὼς, πρὸς ὃν οὐδέν ἐστι προὔργου τἀληθῆ λέγειν. 1468, 8.

προφαίνειν] de oraculo indicante facienda. 532, 3.

προφασίζεσθαι] προὐφασίζετο ἀεί τι καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο. 1173, 2.

πρόφασις] modo est causa vera; modo causa speciosa, prætensa, prætextus vanus; modo occasio, *die Veranlassung wozu* [*the occasion, motive to any thing*]. sæpe tam dubie usurpatur, ut vim ejus definire difficile sit. ἡ πρώτη πρόφασις, *der erste beste Vorwand, oder Veranlassung* [*the first fair pretext, or occasion*], καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε. 20, 26. ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις. corruptioni prætexebatur largitio hospitalis. 393, 25. τὰς προφάσεις ἀφελεῖν. *die Ausflüchte, Ausreden* [*evasions, excuses*]. 26, 2. τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων βουλομένοις ποιεῖν πρόφασιν παρέχει. 140, 24. πρόφασιν τῆς παρασκευῆς [ad bellum puta] μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν ποιεῖσθε. 192, 5. τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν [id est, αἰτίαν] τῶν πραγμάτων ἀπεκρύπτετο. 279, 21. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ. 373, 10. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν. 526, 15. ἀφαιρῇ τὴν πρόφασιν μεθ' ἧς ἢ καλόν ἐστιν ἕκαστον τῶν ἔργων, ἢ αἰσχρόν. 635, 24. πολλαὶ προφάσεις τῷ μὴ κατὰ γνώμην πάντα συμβαίνειν. 1420, 15. ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου προφάσει. 502, 21. πολλά ἐστιν, ἃ προστάττει ποιεῖν τοῖς προσήκουσι, καὶ οὐδεμίαν πρόφασιν δίδωσιν, excusationem, cujus obtentu necessitatem hanc defugias, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν. 1067, 25. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις [*Veranlassungen* [*motives*], invitationes ad facinus aliquod audendum, et rationes illius facinoris seu approbandi, seu excusandi, *und die Gründe der Rechtfertigung, oder Beschönigung—and the grounds of justification, or palliation*], ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται, προείδοντο. 1262, 17.

προφέρειν] exprobrare, *vorrücken* [*to reproach, throw in one's teeth*]. ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 10. προφέρειν τοὔνομα τοῦτο ὡς ὄνειδος. 576, 13. ἑκάστῳ τὰς ἰδίας συμφορὰς προφέρειν. 612, 14. δυστυχίαν. 1486, 2. epistola 2.

προχειρίζειν — ζεσθαι] προχειρίσασθαι δύναμιν, facere sibi copias, προχείρους, ad manum quasi paratas. 45, 10. ὡς προκεχειρισμένων καὶ ἑτοίμων τῶν ἀγαθῶν. 85, 7.

πρόχειρος] in promtu. προχειρότατον. proximum. 700, 10.

προχειροτονεῖν] προὐχειροτόνησεν ὁ δῆμος, scil. Euctemonem, qui primus diceret, vel causam istam plebs scivit earum primam esse, quæ in ista concione agitarentur. 703, 18.

προώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε. 332, 22. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης. 395, 7.

πρυτανεία. spatium menstruum ferme, quo tribus quædam, per prytanas e numero suo delectos, in senatu quinegntorum præsidebat. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος [scil. φυλῆς] πρώτης [quæ tribus prima est inter sortientes, seu penes quam prærogativa tum fuit] ἐνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας. die undecimo, ex quo illa tribus sedere cœpit. 708, 22. 712, 19. δέον αὐτὸν τὰς καταβολὰς, pensiones vectigalis, καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν, unaquaque tribu de prytaneatu decedente, vel defuncta. 1353, 23. ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ κατὰ πρυτανείαν. ergo unaquæque prytanea, seu tribus præsidens, suum sibi scribam proprium habebat. 720, 22.

πρυτανεῖον] curia, domus, in qua prytanes considebant res gerentes. οὔτε εἰς τὸ πρυτανεῖον ἠξίωσε καλέσαι· καίτοι τοῦτ', ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδεὶς πώποτε φήσει παθεῖν οὐδένας πρέσβεις. 350, 24. ἐπῄνεσα τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. ad epulas archontum. 414, 9. ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. 1210, 22. τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον, ubi causæ cædium agebantur a rebus inanimis datarum. 645, 15. b) in plurali τὰ πρυτανεῖα, sportulæ, mercedulæ judicum ante litis actionem tam ab actore, quam a reo dependendæ. πρυτανεῖα τιθέτω ὁ διώκων τοῦ αὐτοῦ μέρους. 1074, pen. πρυτανεῖα ἐκτίνοντός μου, τριάκοντα [scil. δραχμάς]. 1158, 22.

πρυτανεύειν] administrare, gubernare, dispensare, procurare, famulari. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα Φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα. 58, 18. πρυτανευόμενοι παρ' ἐκείνου. gubernati, ducti, acti ab eo. 126, 14. ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας. auctor atque moderator horum consiliorum. 191, 15.

πρύτανις] πάντες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἑκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσι. 400, 20. πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμῃ. e præsidum et reliqui senatus sententia. 238, 3. ἐπιμεληθῆναι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας. 266, 1. οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε. 284, pen. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον [assessores in suffragia mittere] παρὰ πάντας τοὺς νόμους. 542, 18. ἐὰν δ' οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι τὴν ἐκκλησίαν, ἢ οἱ πρόεδροι μὴ χρηματίσωσιν, ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθηνᾷ, etc. 706, 25. τοὺς πρυτάνεις καθίσαι νομοθέτας. 708, 25. τοὺς πρυτάνεις προγράφειν αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. 1151, pen. τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καδίσκους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ. 1375, 17.

πρῴην] τὸν πρῴην καὶ χθὲς ἐγγραφέντα. 1093, 3.

πρωρεύς. 884, 5.

πρωτεῖον] τὸ πρωτεῖον εἶχε. 151, 8. τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. rebus in omnibus hanc metam spectare, ut principatum obtineat resp. 331, 24. In plurali: ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 4. ἐμὲ τὸν περὶ πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα. 297, 26.

πρωτεύειν] ποῦ τούτων ἕκαστος ἐπρώτευεν; ἐν

τῷ δήμῳ. 436, 15. πρωτεύειν ἐν ἅπασι κράτιστον. 1416, 25.

πρῶτος] ἐνὶ τῷ πρώτῳ ἐβοηθήσαμεν. 11, 20. ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γενόμενος, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος. 328, 25. οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον. 344, 4. πρῶτον κεκρίσθαι καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν πολὺ μείζων τιμὴ τῆς χαλκῆς εἰκόνος. 686, 16. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 26. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης, subaudi τότε πρυτανευούσης φυλῆς. quæ tribus isto anno prima erat in prytanearum numero, seu successione. prima præsidebat. 708, 22. In neutro, πρῶτον, adverbialiter, idem atque τὴν ἀρχὴν, prorsus, unquam, vel semel tantummodo, omnino. 1122, 21.

πταίειν] εἰ δέ τι πταίσεις. 23, pen. εἰ δὲ πταίσει τι, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα. 155, 25. ταῦτ', ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις, ὁμολογήσατε. 321, 8.

πταῖσμα] μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε. 20, 27. τὸ τυχὸν πταῖσμα πάντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε. 154, 12. κἂν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται. 1479, 3.

πτέρνη] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον οὐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε. 88, 1.

πτέρυξ] κροτεῖν αὐτὸν ἠξίουν τοῖς ἀγκῶσιν, ἀντὶ πτερύγων, τὰς πλευράς. 1259, 22.

πτωχὸς] οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδόξων ἔντιμοι. 36, 19. 106, 5. pro convicio habebatur. τοὺς μὲν καθάρματα (*Canaillen, rascallions*), τοὺς δὲ πτωχοὺς, τοὺς δ' οὐδὲν (*Tropfe, Pinsel —dolts, ideots*), ὑπολαμβάνων εἶναι. 574, 19. 578, 19. οὓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ. 582, 11.

πυγμὴ] pugilatus. τοὺς τὴν πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ἀσκοῦντας πρὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι. 1408, 16.

Πύθια] εἰς τὰ Πύθια θεωροὺς πέμψαι. 380, 21. τὰ Πύθια θεῖναι δι' ἑαυτοῦ. 62, 24. ὅτ' ἐνίκα τὰ Πύθια τεθρίππῳ. 1356, 6.

Πύθιος] τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει. 274, 27.

πυκάζειν] κάρη στεφάνοις πυκάσαντες. densis sertorum operculis in capita impositis. 531, 6.

πυκνῶς] πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέρχεται. crebrius, frequentius. 1035, 11.

πυκτεύειν] ὥσπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ. 51, 24.

πυλαγόρας οὗτος προβληθείς. 277, 1. πυλαγόραι cum τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων commemorantur. 278, 19. et 22. et ult.

πυλαγορεῖν] munere, vel honore Pylagoræ fungi. τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἐπυλαγόρησεν οὗτος. 279, 15.

Πυλαία] conventus Amphictyonum, et consessus eorum, atque agitatio consiliorum de rebus ad salutem et decus universæ Græciæ pertinentibus. τῆς Πυλαίας ἐπεθύμουν. jus appetebant in illo conventu considendi. 62, pen. τὸν τὴν Πυλαίαν ἀποδόντα, Philippum puta Thessalis. 71, 13. binæ annuæ erant Pylææ, altera verna, altera autumnalis. ἐαρινῆς Πυλαίας. 278, 18. et pen.

πύλη] σκότου πύλας. 315, 22. οὔτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλλήνων, οὔτε τῶν εἴσω. 327, 6.

Πυλὶς] περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ Πυλίδι. 1146, pen.

πὺξ παίει τὸ στόμα. pugno ingesto. 1150, 24. παίει με πὺξ καὶ ἁρπάζει μέσον. 1252, 8.

πῦρ] ἀξιοπιστότερος τοῦ κατὰ τῶν παίδων ὀμνύντος καὶ διὰ τοῦ πυρός. 1269, 19. forsitan qui apud aram stans jurat, tenens manum extentam super ardente foco.

πύργος] ædicula eminentior, (*ein Hintergebäude mit einem über das Vördergebäude hervorragenden Gibel oder Altane—a back-building with a gable-end or balcony projecting over the front-building*), ubi muliebre genus versabatur. αἱ μὲν ἄλλαι θεράπαιναι, ἐν τῷ πύργῳ γὰρ ἦσαν, οὗπερ διαιτῶνται. 1156, 10. κλείουσι τὸν πύργον. 1156, 12.

πυρετὸς] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα. 1260, 20.

πυροὶ] grana, annonariæ species. 386, 4.

πυροπωλεῖν] dardanariam exercere, *mit Getrayde handeln [to trade in corn]*. 376, 1.

πωλεῖν] τὰ οἴκοι, rempubl., πωλοῦντες. 80, ult. τοὺς πλέοντας ἐπώλει. 159, pen. 160, 5. τἄλλα, πλὴν ἑαυτοὺς, οἰομένων πωλεῖν. 241, 9. ὃς παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ἐωνεῖτο. 382, 11. 437, 20. ἡλίκον ἐστὶ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. 384, pen. ζυγὰ μονονοὺ καὶ σταθμὰ ἔχων ἅπαντα ἐπώλει. 784, 10. 1333, 8. μονονοὺχ ὑπὸ κήρυκος πωλοῦσι τὰ κοινά. 1234, 15. ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν. 1308, 6. εἰ δὲ πλούσιοι ἦμεν, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν. 1309, 21. πωλοῦντα τὰς γραφάς. actiones majestatis e. c. aut perduellionis, quas huic illive te minatus sis intentaturum, eidem remittere, si parum quid offulæ tibi objecerit. 1333, 18. ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν ἀγορᾷ τι πωλῶσι. 1367, 27.

πωλητήριον] locus, ubi vectigalia reip. plus licentibus addicebantur. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε. ad illam curiam, ubi vectigal inquilinorum et venibat, et dependebatur ab inquilinis, et causæ eorum cum civibus disceptabantur. item ubi inquilini patrono carentes venibant. 787, 26.

πωλητὴς] πωληταὶ erant magistratus vectigalia publica hastæ subjicientes et plus licentibus addicentes, item inquilinos patronis carentes, et universe bona proscriptorum publicata. 788, 6.

πωμάλα] neutiquam. 357, 2.

πῶς οὖν; scil. ποιοῦσι, vel ἐποίουν. 379, 15.

P.

ῥᾴδιος] πολὺ ῥᾴονι καὶ ταπεινοτέρῳ νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ. 11, 21. τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ἀποδυράμενος, ὥσπερ ῥᾴων ἔσομαι. 1118, pen. λήσει τὸ ῥᾷστον τῶν ἔργων ποιῶν, αὐτὸν ἐξαπατῶν. 1424, 25. τὸ ῥᾷστον ἁπάντων. id quod omnium est factu facillimum. 1432, 22.

ῥᾳθυμεῖν] οὐκ ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν ἀπέκλινεν. 13, 3. ἐπὶ πολλῷ ἐῤῥᾳθυμηκότες. 13, 22. ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἔργοις ῥᾳθυμεῖτε, ὧν θάνατον κατέγνωσαν ὑμῶν οἱ πρόγονοι. 427, pen.

ῥᾳθυμία] τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι. 138, 5. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥᾳθυμίας. 241, 7.

ῥαΐζειν] πάλιν ῥαΐσας. morbo relevatus, ut convaluit. 13, 2.

ῥαπίζειν] colaphis cædere. 787, 23.

ῥάπτειν] τὸ χεῖλος ἐῤῥάφθαι. 1268, 2. 1270, 2.

ῥάσσειν] tundere, trudere. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βάρβαρον. 1259, 11.

ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία. 133, 12. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφοράν. 301, 23. ῥᾳστώνην μηδεμίαν διδόναι τοῖς ἀδικοῦσι. 722, 21. οὔτε τὴν ἐμαυτοῦ ῥᾳστώνην ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. 1220, 23. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥᾳστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσι. 1485, 21.

ῥαψῳδεῖν] incassum garrire. οὐδὲν οὖν ἄλλ' ἢ ῥαψῳδήσουσιν οἱ πρέσβεις περιϊόντες. 181, 14. μάτην ἐῤῥαψῳδηκότας ἡμᾶς ἔσεσθαι. 770, 14.

ῥεῖν] πάντες ὅσοι περὶ πορνείας ἐῤῥύησαν λόγοι. 433, 25. θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν. acriter multisque verbis, veluti torrente orationis, in vos invecto. 272, 20. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐῤῥύη, καὶ διαβῆναι οὐ ῥᾴδιον ἦν. 1379, 2.

ῥέπειν] ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα. 325, 13.

ῥῆγμα] κἂν ῥῆγμα κἂν στρέμμα. 24, 6. 156, 1. πάρεστιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ στρέμματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. 294, 21.

ῥηγνύναι] οὐδεὶς ἐτόλμησε ῥῆξαι φωνήν. 126, 26. ῥαγῆναι τὴν ναῦν πλέουσαν ἐξ Αἰγύπτου. 1289, 15.

ῥῆμα] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν. non verba caritates et necessitudines certis argumentis approbare, h. e. non ideo, quod homo mihi infensus frater e. c. meus dicatur, fratrem eum esse. non appellationes vulgo usurpatas, sed animos, efficere, ut alii aliis sint necessarii. 237, 10. οὕτω γὰρ εἶπε τῷ ῥήματι. *denn das waren seine eignen Worte [for these were his own words]*. 1457, 18. εἰ μὲν ῥημάτων ἥκετε ἀκουσόμενοι, ταῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν χρή. 1462, 2. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες. 1484, 24.

ῥητὸς] ἐκεῖνον ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀποῤῥήτων. fandorum et nefandorum, h. e. silentio premendorum. 10, 10. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 13. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον. 540, 9. 612, 8.

ῥήτρα] auctoritas senatus, alicui data, rogationis ad populum ferendæ. λαβὼν ἐκ τῆς βουλῆς ῥήτραν. 255, 21. vocabulum est Doricum.

ῥήτωρ ἡγεμὼν [scil. συμμορίας] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. 172, 3. ῥήτωρ καὶ σύμβουλος. 257, 20. ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε. 270, 22. ῥήτορες πολλοὶ παρ' ὑμῖν γεγόνασι καὶ ἔνδοξοι καὶ μεγάλοι. qui ibi nominatim recensentur. 301, 17. ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, καὶ οὐχὶ τῶν πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσειν ὑμᾶς. 303, 15. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν. 304, pen. ὧν γ' ἂν ὁ ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη, πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. quæ qualia sint, statim subjicit. 308, 24. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη. 328, 9. ῥήτωρ, convicium, appellatio probrosa. 575, 24. ubi definit, qui sit rhetor. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσήκει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου· οὐ γάρ πω ἦν ῥήτωρ. 1359, 15. ergo rhetores lautis alebantur salariis. οὐχ ὡς ἀπορούντων ὑμῶν ῥητόρων, οὐδὲ τῶν ἄνευ λογισμοῦ πᾶν ὅ, τι ἂν τύχωσιν ἐρούντων. 1463, 26. οὐ γὰρ δὴ πείσει γ' ὑμᾶς οὐδεὶς, ὡς ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες. 1341, 19.

ῥίζα] πλὴν εἰ συκοφάντου τις σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν. 784, ult.

ῥίπτειν, vel ῥιπτεῖν] οὐκ ἔχειν ὅπου τὰ ἑαυτοῦ ῥιπτεῖ. 413, 11. ἐξορίσαι ὑμᾶς δεῖ τοῦτο τὸ θηρίον, ῥίψαι ἐκ τῆς πόλεως. 798, 25. ἐκδιωκόμενος [e navi puta] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. 883, 27.

ῥὶς] ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου. 788, 25.

ῥόδον] σαπροὺς εἶναι [scil. coronas] διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' οὐ χρυσίου. 615, 11. 755, 16.

ῥοδωνιὰ] τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν. 1251. 27.

ῥοπὴ μεγάλη, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ πράγματα. 24, 13. 156, 10. ἐν μὲν προσθήκης μέρει ῥοπὴν ἔχει τινὰ καὶ χρῆσιν. 154, 18. ὅπερ οὐ μικρὰν οἴσειν ὑμῖν ἐλπίζω ῥοπήν. 284, 12. τῶν τριηρῶν τηλικαύτην ἐχουσῶν ἐφ' ἑκάτερα ῥοπήν. 598, 7. ῥοπὴν μεγίστην ἐφ' ἑκάτερον ἐργάζεται. 1412, 14.

ῥύμη τῆς ὀργῆς. 546, ult.

ῥυτὴρ] lorum, flagellum. ἧκεν οἰκέτης ἔχων ῥυτῆρα. 402, ult.

ῥυτὸν] genus quoddam poculi. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων. 565, ult.

ῥώμη] vis, potentia, audacia. ῥώμην Φιλίππου διεξιέναι. 18, 17. ῥώμη Λακεδαιμονίων. 41, 4. οὐ παρὰ τὴν αὑτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ηὔξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν. 43, 14. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν. 259, 1. σὺ τοσοῦτον ὑπερῇρες τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός. 301, 25. 1220, 23. ἐν οἷς τὰς ἑαυτῶν ῥώμας, nervos, ἐπιδείκνυνται. 1342, 24. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες ἐὰν μὴ μεθ' ὑπαρχούσης ὦσι παρασκευῆς καὶ ῥώμης —. 1452, 21.

ῥωννύναι] τούτοις μὲν ἐῤῥῶσθαι λέγω. hos contemno, missos facio. 62, 21. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. 419, 12. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν. 526, ult. ἔῤῥωσαι, καὶ σαυτῷ πιστεύεις; ἄπαγε τῆς κλοπῆς. 601, 19. τοὺς τἀναντία πράττοντας κατὰ πάντα ἑώρα ἐῤῥωμένους. 1475, 11.

ῥῶπος] scruta, merx vilis, extrudi non facilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον. *er könne den Bettel nicht absetzen. niemand wolle ihm den Brass abkauffen* [*he could not get off his trumpery. no one would buy his trash*]. 910, 1.

Σ.

σαβοῖ. 313, 26.

σαθρὸς] οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν. 24, 5. 155, ult. κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ. 24, 7. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος. 52, ult. σαθρόν ἐστι φύσει πᾶν, ὅ,τι ἂν ᾖ μὴ δικαίως πεπραγμένον. 303, 25.

σακχυφάντης] textor carbasarius, seu linteorum crassiorum, unde sacci et vela confiunt, *Sack- und Segeltuch-macher* [*sack- and sailcloth-maker*]. 1170, 27.

σάλος] v. ναυτιᾶν.

σαλπιγκτὴν ἐκάλουν. 284, 26.

ἡ σανὶς ἡ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη. tabula, cui inscripta erant nomina ærariorum, in arce, in æde Minervæ sita. 791, 11.

σαπρὸς] τοὺς στεφάνους σαπροὺς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' οὐ χρυσίου. 615, 10. 755, 15.

σατράπης] οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν σατράπαι καθεστῶτες. 153, 21.

σαφὴς] ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα. 425, 11.

σεισμὸς ὁ περὶ τὴν Χεῤῥόνησον. 899, 2.

σεμνολογεῖσθαι. 421, 19.

σεμνολόγος] pro convicio. 271, 19.

σεμνὸς] οἰκίαν ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέραν οὖσαν. 35, 22. ἔνιοι τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι. 36, 21. 175, 9. 689, 14. et 21. σὺ δὲ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους. 313, 7. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιεῖν. 552, 6. τὸ τῆς ὁσίας, ὁτιδήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται. 556, 10. τὰ σεμνὰ ἀναλώματα. tam splendida, vel tam invidiose tantoque cum supercilio jactata. 565, 22.

σεμνότης. 1405, 16. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ ληψομένους. 1452, 26.

σεμνύνειν] παραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαί τινας ἐν οἷς σεμνύνομαι. me effero. jacto. 313, 7. ἐπειδὴ γὰρ ἑώρων αὐτοὺς [Philippum, legatos ejus, Macedonas universos] ἐπὶ τοῖς τοιούτοις [splendidis puta opiparisque epulis] ἐκεῖ [in Macedonia, cum ibi essemus legatione fungentes] σεμνυνομένους, ὡς εὐδαίμονας καὶ λαμπρούς. 414, 12. ὑμᾶς ἐσεμνύναμεν. 415, 12. σεμνύνεσθαι ἐπὶ μικροῖς. 617, 5. 757, 17. οὕτως εὖ σεμνύνειν τὰ παρ' αὐτοῖς. jura sua tanti facere. 691, 5.

σεμνῶς ὀνομάζων. verbis quæsitis splendidisque enuncians. verbis pompatis, affectatam gravitatem præ se ferentibus. 237, 11.

σῆμα] monumentum, polyandrium, ubi multi sunt humati. ὅταν εἰς τὰ σήματα ἄγηται [ὁ ἀποθανών]. 1071, 7.

σημαίνειν] obsignare sigillo. οἱ ἐχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν. 1143, 25. τούτων, ὧν ἐσημήναντο, γραμμάτων. *Briefschaften, die sie hatten besiegeln lassen* [*writings, which they had caused to be sealed*]. 837, 18. et 21. σημηνάμενοι [τὰς συνθήκας] τίθενται παρ' οἷς ἂν πιστεύσωσιν. 904, 5. σεσημασμένῳ (pro ἐσφραγισμένῳ) ex orat. pro nomine affert Harpocr. h. v. locus est. 999, 16.

σημεῖον] ἔξω τῶν σημείων, extra terminos indicantes finem ditionis Atticæ, aut portus Attici, *Gränzsteine, wo das Attische Gebiete, oder das Gebiete des Attischen Commerzcollegii auf hörte* [*landmarks, boundary-stones, where the Attic territory, or the district of the Attic customhouse, ceased*], τοῦ ὑμετέρου ἐμπορίου. 932, 14. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα [sigilla] ἐᾶν τῶν οἰκοδομημάτων [œcorum, stabulorum, horreorum, cellarum] ἃ παρεσημηνάμην. 1039, 11. ἀφελεῖν τὸ σημεῖον ὁμολογεῖ, ὥσπερ ἂν ἄλλου τινὸς τὰ σημεῖα ἀφαιροῦντας [scil. τοὺς ἀνθρώπους], ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι. 1041, 16. ἐπερωτᾷ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου. de ostento cœlitus prodito. 1072, 13. σημεῖον δέ. argumento autem, vel documento hoc est. 563, 6.

σιγᾶν] ὁ δὲ [sycophanta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. 291, 20. δίκη, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ

γιγνόμενα. 422, 11. σιγῶντα δεήσει Χαρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίσαι. 638, 14. μὴ νομίσητέ μ', ὦ Ἀθηναῖοι, ἀγνοεῖν, ὅτι ἀσφαλές ἐστι τὸ σιγᾶν, Stobæus velut a Demosthene dictum refert p. 214. 38. quamquam alii codices Dioni tribuunt; id quod editio Trincavelli facit.

σίδηρος] λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν πατάξῃ. 645, 16.

σιδηροῦς] ἀλύσει μονονοὺ σιδηρᾷ δεδεμένος. 778, 20.

σιρὸς] ὀλυρῶν, τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς. 101, 1. 135, 28.

σιτηγεῖν] advectare frumenta, naviculariam frumentariam exercere. 467, 24. σιτηγεῖν εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον. 917, 26. σιτηγήσῃ ἄλλοσέ πη, ἢ Ἀθήναζε. 941, 4. 1287, 3.

σιτηγία] τῆς σιτηγίας κεκοινωνήκαμεν. 1286, 17.

σιτηγὸς] σιτηγὰ πλοῖα. 1213, 2.

σιτηρέσιον] frumentum militibus dispensandum, *Commissbrodt* [*commissariat-bread*], præter stipendia, τοὺς μισθούς· ἵνα δέκα ἕκαστος τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ. 48, 3. τοὺς μισθοὺς, οὓς — κατὰ μῆνα ἐδίδουν, παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων, πλὴν δυοῖν μηνοῖν μόνον μισθόν. 1209, 12. πρὸς τῷ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ εἰς τὴν ναῦν δεδομένῳ σιτηρεσίῳ. 1214, 21.

σίτησις] τὸ ψήφισμα, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν, victum, alimentorum præbitionem, ἔγραψε Χαριδήμῳ ὁ πατήρ. 1331, 21. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ. 663, 10.

σιτίον] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν διδομένοις τοῖς ἀσθενοῦσι. 37, 25. 1460, 2.

σίτισις v. σίτησις.

σιτοδείας παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γενομένης. 467, 14.

σιτοπομπεία, et σιτοπομπία] convectio frumentariarum specierum e Ponto per Hellespontum in Atticam, deductio navium ejusmodi cum navibus aliis armatis, et jus, aut potestas illam convectionem, aut protegendi, aut inhibendi et interturbandi. βουλόμενος τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθαι. 254, 22. 307, 16. τὴν σιτοπομπείαν ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομισθήσεται, προϊδέσθαι. 326, 11. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις. 671, 13.

σῖτος] πλείστῳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτῳ σίτῳ χρώμεθα. 466, 22. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον σῖτον ὁ ἐκ τοῦ Πόντου εἰσπλέων ἐστί. 466, 24. περὶ τὸν σῖτον ἀδικεῖν δόξαντες. 743, 4. σῖτον τῇ μητρὶ οὐ διδόντος τούτου. victum, annonas. 818, 5. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. concedimus de frumento, renunciamus nostro in id juri. 887, 11. ὅτε ὁ σῖτος ἐπετιμήθη. pretio annonarum accenso. 918, 22. ὅπου ὁ σῖτος εἴη ὁ ἀπηλοημένος. *ausgedroschen* [*thrashed out, triturated*]. 1040, 22. τὸν σῖτον μετρεῖν τῇ μητρί. 1135, 5. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου [*des eingehenden Getraydes—of the imported corn*] ἐωνημένος. 1353, 21. ἀνείλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου. 1363, 14.

σιτοφύλαξ] ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς. *aus den Zollbüchern der Kornschreiber* [*from the books of the excisemen*]. quorum erat vigilare, et cavere, ne frumenti quid, vectigali non depenso, in portum inveheretur, aut inde exiret. item præerant horreis publicis, et dispensabant annonas. 467, 5.

σιτώνης] magistratus, penes quem est cura frumenti publice coemendi et in horrea inferendi atque dispensandi. σιτώνην αἱρούμενος [ὁ δῆμος] ἐμὲ ἐχειροτόνησεν. 310, 2.

σιτωνίαν τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου. 918, 27.

σιωπᾶν] λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δ' ἀναλώσας. 252, ult. τῷ μηδὲν [scil. κακὸν] αὑτῷ συνειδότι, δεινὸν [scil. ἐστὶν] εἰ, σιγῶν, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. 351, 18. ἄν τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ. 548, 27. σιωπῶν οὐδεὶς ὦφλε πώποτε, οὐδὲ ἀδικεῖν ὁμολογῶν. 879, 17. ἐρῶ καὶ οὐ σιωπήσομαι. 1126, 27. ἂν σιωπηθῇ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων. 1432, 4.

σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος. 1176, 2. τῶν πλείστων ἐκ τῆς σιωπῆς, ὅταν ὦσι νέοι, τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων. 1407, 16.

σκαιὸς οὕτω καὶ ἀναίσθητος εἶ. 267, 12. σκαιὸς καὶ ἀνήκοος. 441, 14. οὐ μόνον εἰς χρήματ' ἀναιδὴς, ἀλλὰ καὶ σκαιός ἐστι. 616, pen. οὕτω σκαιός ἐστι καὶ βάρβαρος τὸν τρόπον. 805, 18.

σκαιότης] tarditas, cœcitas mentis et cruditas, rusticitas morum. διὰ δὲ σκαιότητα τῶν τρόπων, τῶν μετὰ ταῦτ' οὐδὲν προόψεσθαι. 70, 20.

σκάφος] ἕως γὰρ ἂν σώζηται τὸ σκάφος. 128, 21. σκάφη αὐτοῖς οἰκεῖα οὐχ ὑπῆρχε. 1377, 18.

σκέπτεσθαι] εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις. 9, 6. ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς. haud difficulter ex his meditando et arguendo colligat. 23, 1. οὐκ ἔστι δίκαιον ὄντα πολίτην [subaudi τινὰ] τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι. 198, 10. ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω. 576, 15. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα, οὐκ ἀρνοῦμαι. 576. 17. Μειδίαν μέντοι μηδὲν ἐσκέφθαι πώποτ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ δίκαιον. 576, 26. οὐ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν. 637, 15. ἐσκέφθαι, σχολὴν ἄγοντα, τοιούτους λόγους. 749, 18. τῶν σωφρόνως καὶ καθαρῶς ζῆν αἱρουμένων οὐδὲ τὰ μετρίως ἐσκεμμένα διαμαρτάνεσθαι πέφυκεν. 1403, 21. οὐ γὰρ μόνον εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις.

1420, 26.

σκευαγωγεῖν] vasa convasata, sarcinas, alia, in locum tutum, ex agris in munita transferre. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 237, 21.

ἡ σκευὴ] τὴν σκευὴν [pro τὴν κατασκευὴν] ἔχοντες. de militibus, armis instructi. 558, 12.

τὸ σκεῦος, τὰ σκεύη] σκεύη φέρειν, domo exportare, auferre, μηδὲν ὀφειλόντων ἀνθρώπων. 610, 22. γεωργικὰ σκεύη. 871, 22. ὀφείλοντα τοῦτον τῇ πόλει σκεύη τριηραρχικά. 1145, 1. εἰσπράττειν σκεύη ταῖς ναυσί. 1145, 9.

σκευωρεῖν] τὰ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ σκευωρούμενον. per clandestinas et malitiosas machinationes sibi studentem adjungere. 115, 5. σκευωρεῖσθαι περί τι. circa aliquid moliri, machinari, consilia callida et tecta agitare, colludere. 217, 16. ὃς καὶ τὰ Μικαλίωνος πράγματα ἐσκευώρηται. 885, 10. τοιαῦτα ἐσκευωρημένον καὶ πεποιηκότα. 884, 22. μίσθωσις ἐσκευωρημένη. locatio commentitia, conficta. 1103, 9. ἐσκευωρήσατο τὴν μίσθωσιν. 1116, 7. σκευωρουμένους [*listig, schelmisch, spitzbübisch einfädeln—to contrive craftily, knavishly, roguishly*] τἄλλα τὰ ἐν τῇ μισθώσει. 1134, 7.

σκευώρημα] machinatio malitiosa, impostura. ἀλλ' εἶναι τοῦτο πλάσμα καὶ σκευώρημα. 955, 3. σκευώρημα ἓν μόνον συνειδότες, τούτῳ κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκαλουμένων ἐχρήσασθε τεκμηρίῳ. 1035, 13.

σκευωρία] insidiæ, *Tücke, Arglist, boshafter Anschlag auf einen* [*tricks, knavery, evil designs upon one*]. περιγενομένου μου τῆς τούτων σκευωρίας. 1272, 8.

σκηνὴ] taberna, *Bude* [*a shop*]. τούς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον. 284, 24. b) scena, ubi histriones agunt partes suas. τούτων τινὰ [scil. τῶν ἡρώων] τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς. qui in scenam produci solent. 288, 18. c) papilio, tentoriolum, conopeum, acu pictum, filis sericis et aureis, sub quo exponi solebant vasa aurea, et argentea, monilia, gemmæ, uniones, alia pretiosa, vulgo *jocalia, Iuvelen* [*jewels*] dicta; aut fuit tapes lecto insternendus, *Bettdecke, oder Decke und Vorhänge für ein Himmelbette* [*a coverlet, or tester and curtains for a tester-bed*]. σκηνὴν δ' ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. 1031, 10.

σκηνοῦν] tentorium erigere, aut incolere. ἐσκήνωσαν ἐγγὺς ἡμῶν. tendebant prope nos, h. e. ipsorum tentorium erat nostro assitum. 1257, 5.

σκήπτεσθαι] prætendere, excusatione quadam, prætextu uti, provocare ad aliquid, ut ad testimonium nescio cujus, eo niti, causamque suam tueri. πῶς ἂν τῷ δίκαια ταῦτ' εἶναι νομίζειν σκήψαιτο. 69, 12. σὺ δὲ σκήπτῃ, tu niteris, fidis, te purgas, te relevas, μάρτυρι, eo teste, αὐτῷ τῷ συναδικοῦντι, testem eum edens, qui criminum tuorum ipse socius et conscius est. 915, 14. 921, 13.

σκηπτὸς] εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτὸς, *Orcan* [*hurricane*], [ἢ χειμὼν] μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μείζων γέγονε. 292, pen.

σκῆπτρον] τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι. 418, 14.

σκῆψις] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ἡμῖν τοῦ μὴ — excusatio. 10, 27. καίτοι τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. 373, 1. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ; ἀλλ' οὐ δίκαιον. 373, 10. οὐδ' ἂν ταύτην τὴν σκῆψιν αὐτῶν τις ἀποδέξαιτο. 867, 8. ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθών. 966, 11. εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν. excusationem ignorantiæ. 1476, 19.

σκιὰ] περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς πολεμῆσαι. 63, ult. εἴ γ' εἶχε στιγμὴν, ἢ σκιὰν τούτων, ὧν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem. 552, 9. ubi dubium est, utrum ἢ σκιὰν ab ipso oratore, an a scholiasta profectum sit.

Σκιῤῥοφοριὼν] ὅσοι μῆνες, πλὴν Σκιῤῥοφοριῶνος. 1136, 2.

σκολιὸς] εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς. 423, 3.

σκοπεῖν] περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε. 9, 3. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτό. 987, 24. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 1488, 2. ὥσπερ ἂν εἰ χρέος ἐσκοπεῖτε ἴδιον. 791, 2. σκοπεῖτε δέ. sic absolute, ut plenam sententiam exhibeat. 241, 22.

σκορακίζειν] ὅταν τὰ μέγιστα κατορθώσωσι, τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζονται. 155, 14.

σκορπίος] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

σκότος] πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας. 281, 1. λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας. 315, 22. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν. 411, 26. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ζῆλος γέγονε. 1396, 18.

σκυθρωπάζειν] βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακώς. 1122, 12. ἐσκυθρωπάκασι μεθ' ἡμέραν. 1267, 22.

σκυθρωπὸς] τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνέσειεν ἄν τις προσελθεῖν πρῶτον. 1122, 20.

σκυλόδεψος] cerdo coriarius. 781, 18.

σκύτος ἔχων ἐπόμπευε. *mit der Hundepeitsche in der Hand* [*with a dog-whip in his hand*]. 572, 27.

σκῶμμα] εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 13.

σμικρὸς v. μικρός.

σοβαρὸς] *trotzig, schnöde* [*insolent, scornful*], superbus, arrogans, fastuosus. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον εἰδυῖα τὸν τρόπον αὐτοῦ ὄντα. 1357, 24.

σοβεῖν] cum fastu, jactatione corporis, fremitu, et vociferatione incedere, *einhergerauschet kommen, traben, mit Gebrause und Gesause daher fahren* [*to come rushing along, to sweep along with noise and clamour*]. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων, tametsi solus sit, secum tamen habens alias ternos, alias quaternos pedissequos, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ, *sauset er einher, wie eine Wespe, oder Bremse* [*he buzzes along like a wasp, or gadfly*]. 565, ult.

σολοικίζειν] ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἴσως ὑπειλήφατε, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι. 1110, ult.

σὸς, σὴ, σὸν] Δημοσθένης, πρὸς κλέπτην, εἰπόντα, οὐκ ᾔδειν, ὅτι σόν ἐστιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν οὐκ ἔστιν, ᾔδεις; Stobæus p. 146.

σοφίζεσθαι] σοφιζόμενος κατείληπτο. deprehendebatur in versutia, studens cives deludere, decipere. 567, 19. καίπερ οὕτω τούτου σεσοφισμένου. 853, 6. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους, ὥσπερ οὗτοι σοφίζονται. 942, 27.

σόφισμα] εἰ τὰ τούτου σοφίσματα, cavillationes, conclusiunculas, προσδέξεσθε. 775, 7. σοφίσματα εὑρίσκουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι. 924, 2. 930, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων. *der Ränke und Griffe, wodurch man kleine niedrige Vörthelgen erhascht, und erschleichet* [*tricks and arts by which little petty advantages are surreptitiously obtained*]. 1490, 14. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τοῦτο εὕρηνται, commenti sibi sunt, σόφισμα. 1280, 22.

σοφιστεύειν] ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεύειν ἑλομένων δόξαν. 1415, pen.

σοφιστὴς] magister rationis, qua causæ forenses tractandæ sunt. 417, ult. εἶτ' οὐ σὺ σοφιστής; καὶ πονηρός γε; 420, 2. 848, 15. 937, 20. 24, et ult. quibus in locis convicium est, significans veteratorem, hominem malitiose callidum, argumentatiunculas subtiles et captiosas nectere, et rectum pravo mutare doctum. ἐπ' οὐδενὶ μᾶλλον ἐσπούδακεν, ἢ τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν γενέσθαι. 1416, 11.

σοφὸς] ταῦτα σοφώτερα, ἢ καθ' αὑτὸν εἶναι. 1478, 16.

σπαθᾶν] διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦτα. propterea tam præcipitanter et inconsulte consuebantur ista. 354, ult.

σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων. 1122, 15.

σπάνις] ἐν σπάνει χρημάτων καταστήσειν. 389, 6. σπάνις ἀνδρῶν τοσαύτη μὴ γένοιτο τῇ πόλει. 779, 16. οὐ σπάνει τῶν τοῦτο βουλομένων. 1460, 22.

σπαράττειν, conviciando lacerare, τὰς κληρωτὰς ἀρχάς. 785, 18.

Σπαρτιάτην ποιεῖσθαι. 691, 10.

σπάσμα] πάρεστιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματα τότε κινεῖται, ὅταν κακόν τι τὸ σῶμα λάβῃ. 294, 21.

σπέρμα] ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν οὗτος ἦν. 280, pen. ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ καταβάλλειν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει τῶν τοιούτων πραγμάτων. 748, 13. πλὴν εἰ συκοφάντου τις, καὶ πονηροῦ, σπέρμα καὶ ῥίζαν, ὡσπερεὶ γεωργὸς, ὑπάρχειν οἴεται δεῖν. 784, pen.

σπερμολόγος. 269, 19.

σπογγίζειν τὰ βάθρα. subsellia ludi puerilis spongia detergere. 313, 12.

σπονδὴ] σπονδῶν μετεῖχε καὶ εὐχῶν. 380, 24. ποῦ σπονδαί; jura et officia ei debita, qui nobiscum ejusdem poculi consors est. 400, 17. οἱ ἀδικοῦντες τὰς ὅλης γε τῆς πατρίδος σπονδὰς παρέβαινον, καὶ οὐ μόνον τὰς ἰδίας. 401, 7. κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνός. 431, 18.

σπουδάζειν] ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε καὶ περὶ ἃ σπουδάζετε, περὶ ταῦτ' ἄμεινον ἑκατέροις ἔχει. 66, 18. σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον. 211, pen. ἐσπούδασεν ἐφ' οἷς ἠδικημένῳ μοι συνῄδει. 514, pen. ἐσπουδάσατε αὐτοὶ πρότερον πρὸς ἐμέ. studuistis mihi. 515, 23. 624, 16. σπουδάζειν εἰς τὰ σά. 577, 14. σπουδαστέον ὑμῖν ἅπασιν ἐστὶν ὑπὲρ τῶν νόμων. 1041, ult. ὑπὲρ οὕτως ἁγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν. 1371, 10. σπουδάζει ἡ πόλις περὶ τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῶντας. 1389, 10. πρὸς μὲν χρημάτων κτῆσιν οὐδεπώποτε ὁ δῆμος ἐσπούδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν [scil ἄλλο]. 617, 11.

σπουδαῖος] ὡς ταῦτα ὑμῖν ἐστὶ σπουδαιότατα. dignissima cura et contentione vestra. 701, 4. ὅσῳ τυγχάνει σπουδαιοτέρα, τοσούτῳ δεῖ προϊδεῖν, ὅπως καταχρήσεσθε αὐτῇ εἰς δέον. 1457, 10.

σπουδὴ] σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα προσδεῖσθαι. 123, 3. ἅπασά μοι σπουδὴ περὶ τοῦτ' ἔστι. 621, 9. τῶν ἐπὶ τούτῳ σπουδὴν ποιησομένων, ὅπως ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι. 1454, 11.

σταδιοδρομεῖν. 1386, 10.

σταθμὸς] ζυγὰ μονονοὺ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει. 784, 9. οὐ γὰρ δήπου ἄνευ γε σταθμοῦ ἔμελλεν οὐθ' ὁ ὑποτιθεὶς παραδώσειν. 1199, 26. ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν καὶ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. *gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Maass und Gewichte* [*just as if the question here was of equality in weights and measures*]. 1477, 27.

στάμνος] seria, testa. στάμνους ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου. 933, 25.

στασιάζειν] πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς ὡς νοσοῦσι καὶ στασιάζουσιν ἐν ἑαυτοῖς. 113, 26. οὐδὲν τῶν ἐκείνου πραγμάτων στασιάζειν παρασκευάζομεν. 157, 10. ἐστασιάζετο αὐτῷ τὰ τῶν Θετταλῶν. 444, 3. στασιάζειν ὑπὲρ τοῦ δήμου. 561, 16. ἐστασίασαν οἱ δικασταὶ ἐν ἀλλήλοις. 1053, 5. ἡνίκα στασιάζοι πρός τινας. dissideret cum quibusdam. 658, 11.

στασιαστικῶς. 245, 20. ἀδίκως καὶ στασια-

στικῶς, studio factionis mihi adversantis, εἰς ἑτέρων χάριν προποθείς. 1465, 20.

στάσις] locus, statio, sedes, ubi e. c. simulacrum sigillum stat dedicatum. *Stelle, Stüte* [*place, situation*]. τῆς αὐτῆς ἠξιοῦτο στάσεως τό τε ἀριστεῖον τῆς θεοῦ καὶ αἱ — τιμωρίαι. 428, 19.

στατὴρ Κυζικηνὸς quantum valeat ad monetam Atticam redactus. 914, 9. στατὴρ Φωκαεύς. 1019, 15.

στείχειν] τὴν ἄτην ὁρῶν τοῖς ἀστοῖς στείχουσαν ἀντὶ τῆς σωτηρίας. 419, 4. et 13.

στέλεχος] ἐξεπρέμνιζον πλεῖον, ἢ χίλια στελέχη. 1073, 27.

στενάζειν] πηλίκον ποτ' ἂν στενάξειαν ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες. 690, 18. μέγα δ' ἂν οἴομαι στενάξαι τὸν πατέρα ἡμῶν. 835, 12.

στενὸς] εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. 15, 24.

στέργειν] κἀγὼ στέρξω καὶ σιωπήσομαι. 264, 8. στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις. 677, 26. στέργειν τοὺς γονεῖς. 790, 7. στέργουσιν ἐμμένοντες ταῖς ὑμετέραις γνώσεσι. 802, 7. στέργειν ἐπὶ τούτῳ. 996, 15. στέργειν τὴν τύχην. 1278, 1. 1280, 10. ἂν ἡττῶνται δικαίως στέρξουσι. 1437, 13.

στεφανηφορεῖν. 530, pen.

στεφανηφορίαν τινά τινι διδόναι. jus coronam gestandi dare, h. e. honorem, quem sequitur jus illud. 525, 2.

στεφανίτης ἀγών. 500, 5.

στέφανος] pro honore, vel munere publico, cujus insigne et quasi privilegium est coronæ gestatio. 524, 24. στέφανοι εἰσὶν ἀρετῆς σημεῖον, φιάλαι δὲ πλούτου. 616, ult. εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς [senatoribus reprobatis]. 1330, 21. στεφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα. 256, 24. ἀνακηρύξαι τοὺς στεφάνους. 256, 16. παραχρῆμα πέπαυνται ἄρχοντες καὶ περιῄρηνται τοὺς στεφάνους. 802, 5. τοὺς τὸν στέφανον οἰομένους δεῖν παρ' ὑμῶν λαβεῖν. 1228, ult. τοὺς στεφάνους τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐποιησάμην ἐγὼ κόσμον τῷ χορῷ. 520, 1.

στεφανοῦν] στεφανοῦν τοὺς νενικηκότας, ex orat. de F. L. affert h. v. Harpocrat. ὅτι πολλοὺς μὲν ἐστεφανώκατ' ἤδη τῶν πεπολιτευμένων, ἅπαντες ἴσασι· δι' ὅντινα δ' ἄλλον ἡ πόλις ἐστεφάνωται, — πλὴν δι' ἐμὲ, οὐδ' εἷς ἂν εἰπεῖν ἔχοι. 257, 18. τὸν ἄρχοντα τὸν ἐστεφανωμένον. magistratum in functione. 520, 16. στεφανοῦν, ὃν ἂν αὐτοῖς δοκῇ, καὶ μὴ στεφανοῦν, κελεύουσιν, [scil. ὃν ἂν μὴ δοκῇ]. 1234, 15. Ὀλύμπια νικήσας ἐστεφάνωσε τὴν πόλιν. 1343, 1.

στῆθος πελιὸν εἶχε. 1157, 6.

στήλη] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες. 121, 21. τὰς στήλας καθελεῖν τὰς πρὸς Θηβαίους. fœdera, pacta conventa, stelis insculpta. 209, 5. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους. 278, 23. inscriptio stelæ infamis, seu ignominiæ ergo inurendæ positæ 428, 1. inscriptio, decretum, saxo insculptum, quo honores alicui deferuntur. 495, 23. 569, 24. ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ, καὶ στῆσαι ἐν Ἀκροπόλει πρὸς τῇ θεῷ. 1381, 10. τοῦτον τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου παρὰ τὸν βωμὸν ἐν Λίμναις. 1370, 25.

στηλίτης] ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν. ut vel nomina eorum, æternæ ignominiæ ergo, stelis insculperent. 122, 24.

στῆναι v. ἵστασθαι.

στιγμὴ] punctum, pars rei vel minima. εἴ γε εἶχε στιγμὴν, ἢ σκιὰν τούτων, ὧν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem. 552, 9.

στοὰ βασίλειος. 776, 20.

στοχάζεσθαι] οὐ γὰρ ὑμεῖς, ὧν οὗτοι βούλονται, στοχάζεσθε, ἀλλ' οὗτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴωνται. 176, 27.

στρατεία] στρατείας ἁπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ ἐστρατευμένος. 545, 16. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθών. 1353, 24.

στρατεύεσθαι] αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ. 156, 25.

στρατηγεῖν] πάντα ἐστρατηγηκότες ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου. totum illud bellum e Philippi sententia, et ex ejus re, gesseritis, ad modum imperatoris; quasi vos essetis a Philippo imperatores ejus belli creati, quod pro ipsius majestate tuenda, aut amplificanda, ejusque auspiciis gerendum esset. 30, 13. στρατηγεῖσθε ὑπ' ἐκείνου. ductitamini. 52, 2. Philippus vos cogit ex arbitrio suo bella gerere, docet vos, quocunque velit, aut loco, aut tempore, modo terra, modo mari, ut ipsi expedit, vobis obest, dimicare etc. ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐπ' Αἴγυπτον πόλεμον. 1191, 21. νῦν δὲ ἕκαστος ἑαυτῷ στρατηγεῖ. 1457, 21.

στρατηγία] honos, seu imperium Strategi. hinc universe, eximius quisque honos, et virtutis præmium. οὐδεμιᾶς κακίας, ἀλλ' οὐδέ γε στρατηγίας ἄξια. 415, 7.

στρατήγιον] curia Strategorum. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπόφανσιν [scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας]. 1043, 11.

στρατηγὶς ναῦς. qua imperator classis vehitur. 1162, ult.

στρατηγὸς] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς κρίνεται περὶ θανάτου. 53, 25. κακούργου μὲν τὸ κριθέντα ἀποθανεῖν, στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις. 54, 2. συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης. 238, 3. ergo Strategis, in causis bellicis, concionem convocandi jus erat. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων, cui venia militiæ danda sit et cui minus, ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. 238, 13. ergo bini erant identidem Strategi, alter castrorum, alter fisci. ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν. 273, 8.

ergo coram iis judicabantur causæ proditorum patriæ. βουλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμῃ. 282, 10. ergo ad deliberationes de rebus bellicis, h. e. qua ratione belli gerendi patria ab hostibus defendi posset, Strategi a Senatu adsciscebantur. τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις ἐξάγειν Ἐλευσίναδε. 290, 3. ergo, ut Navarchus classi, ita Strategus pedestribus copiis, et Hipparchus equestribus præerant, sed ita, ut Strategi major esset potestas et dignitas, quam Hipparchi. ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις. 326, pen. ἡ βουλὴ ἔθυσε, συνειστιάθη, — οἱ στρατηγοὶ, σχεδὸν, αἱ ἀρχαὶ ἅπασαι. 400, 26. ergo Strategi, secundum Senatum, principes erant magistratus. οἷον, οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἂν ἠγνόησε φάσκων εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος. 671, 11. οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ἐστιν οἱ στρατηγοί; ἀλλὰ τοὺς τριηράρχους καθιστᾶσιν, ἐμπορικὴν δὲ δίκην οὐδεμίαν εἰσάγουσιν. 940, 16. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ [scil. ἡμᾶς] ἐγγράψουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν. 996, ult. ergo codicillos classium tenebant Strategi, quas in classes cives coordinabantur. ἐποίουν οἱ στρατηγοὶ τοῖς τριακοσίοις τὰς ἀντιδόσεις. 1040, 9. hoc e priori necessario sequebatur, ut scilicet Strategi præessent permutationibus facultatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. 1043, pen. παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων. 1209, 12. καὶ γὰρ μισθὸν οὐδένα λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ὀκτὼ μηνῶν. ergo Strategi militibus et annonas et stipendia erogabant. 1210, 3.

στρατιώτης] στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι. 14, 25. αὐτὸς ὤν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375, 24.

στρατιωτικὸν [scil. ἀργύριον]. stipendia militaria. 167, 16. χρήματα στρατιωτικά. 14, 20. et sq. 1187, 26. 1209, 9. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. 1346, 18.

στρέμμα] κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα. 24, 6. 156, 1.

στρεπτὸς] στρεπτοί. panes in gyrum contorti. 314, 1.

στρέφειν] ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά. 422, 19. στρέφων πανταχῆ. 552, 13. τότε τἄνω κάτω πάντα χρὴ νομίζειν ἐστράφθαι. 792, 27. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους, τοὺς διαιτητὰς, πάνθ', ὅσα ἂν βούληται, στρέφει. 544, 2.

στρώματα ὑποσπᾶν. *Betten, Decken, etc. einem unter dem Leibe wegreissen* [*to take away the bed and bed-clothes from under one*]. 762, 4. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια. *sich Bet- und Tischzeug -leihen lassen* [*to borrow bed-clothes and table-linen*]. 1191, 1.

στυγερὸς] μὴ στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν. 322, 13.

στύππιον] *Hanf*, oder *Werg* [*hemp*, or *tow*]. ὀθόνια, *Segeltücher* [*sailcloths*], καὶ στύππια, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης. 1145, 6.

συγγένεια] ὥσπερ αἱ συγγένειαι τὰς ἰδίας οἰκοῦσιν οἰκίας, οὕτω καὶ τὴν πόλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ. 796, 17.

συγγενὴς] πλὴν εἰ μὴ συγγενεῖς φήσει τοὺς μισθουμένους αὐτόν. 722, 9. de fratre et filio. πρὶν φάσκειν ἡμέτερος συγγενὴς εἶναι. priusquam se meum fratrem, meique patris filium ferret. 1001, 18. δεινόν ἐστιν, εἰ καὶ καθ' ὅτου τις τὰ ψευδῆ μαρτυρῇ, πολλῷ δὲ δεινότερον, εἰ κατὰ τῶν συγγενῶν. 1117, 24.

συγγενικῶς καὶ φιλανθρώπως οἰκεῖτε τὴν πόλιν. 797, 2.

συγγνώμη τοῖς ἐξελεγχομένοις. 121, 9. συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. *sich seines Bruders annehmen gesetzt auch er hätte Unrecht, das ist was menschliches, das kann einem niemand verargen* [*to take his brother's part, even supposing he was in the wrong, that is humane, no one can blame him for that*]. proverbium, quo æquum censeris facere, fratrem, h. e. necessarium tuum, etiamsi in causa iniquiore, tuens. 415, 16. ἀφαιρεῖται τὸ τῆς συγγνώμης ὠφέλιμον. 633, 23. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενὸς εἰσὶ, neque clementia et ignoscendi facilitate ducuntur, neque ulli alii rei dant operam, πλὴν τοῦ πλείονος, quam cupiditati. 982, 3. ἐὰν δὲ πλούσιος δι' αἰσχροκέρδειαν ταῦτα ποιήσῃ, συγγνώμης τεύξεται. 1231, 17. δεδώκατε γὰρ τοῖς βουλομένοις ἀδικεῖν, ἂν μὲν λάθωσιν ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. 1232, 16. συγγνώμην ἐμοὶ εἴχετε τοῦ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς. 1247, 7.

συγγράφειν] καταφρονήσαντες οὗτοι τῆς συγγραφῆς, καὶ τῶν ἐπιτιμίων, ἃ συνεγράψαντο αὐτοὶ οὗτοι καθ' αὑτῶν. pœnarum, quas hi ipsi voluerunt in tabulis contractus consignari, et adversus sese scribi. 1286, 2. τὴν ναῦν ἥκουσι κατακομίζοντες εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, εἰς ὃ συνεγράψαντο. quem in portum quoque ut appellerent navem suam, expressis verbis pepigerant et spoponderant in tabulis contractus. 1286, 19. συγγραψάμενοι εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. *ob sie gleich eine Obligation in ihrem Namen haben aufstellen und ausfertigen lassen, die sa lautet, dass sie mit Schiff und Waaren in euren Hafen anlegen wollten* [*though they had an obligation drawn up in their name, purporting, that they would put into your harbour with ship and goods*]. 1297, 3.

συγγραφὴ] tabulæ contractus inter duos pluresve, sive de ære credito, sive, de locatione, sive de alia quacunque re. *Vertrogsbrief, Shuldverschreibung* [*a*

bond, agreement]. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. quasi si signum faciendum marmorario locasset e pacti literis consignati formula. 268, 9. δίκας εἶναι περὶ ὧν ἂν ὦσι συγγραφαί. 882, 7. συγγραφῶν οὐσῶν. cum is esset modus tabularum pacti, cum in tabulis ita cautum esset. 883, 17. συγγραφαὶ ναυτικαί, *Bodmereyverträge* [*bonds on bottomry*]. 932, 3.

συγκαθέζεσθαι] συγκαθεζόμενος δ' ἐστὶν ἕκαστος τῶν ταῦτα ποιούντων. in privatis congressibus. 1434, 6.

συγκαθιστάνειν] καὶ οὐ συγκατέστησε τὸν στόλον μετὰ τῶν ἄλλων τριηράρχων. non reduxit in pristinam, veram, propriam et solitam stationem classem, quamquam reliqui trierarchi id fecerunt. 569, 6.

συγκαλεῖν, συνάγειν. 130, 2.

συγκάταινος] consentiens. βουλόμενος ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένας. 284, 3.

συγκατακτᾶσθαι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. 246, 3.

συγκαταμαρτυρεῖν. 855, 18.

συγκαταπράττειν. 63, 2. 96, 21.

συγκατασκευάζειν] μονονουχὶ συγκατασκευάσαντες αὐτῷ. 33, 4. 215, 27. 275, 16. 898, 8.

συγκατατιθέναι] συγκατατίθεμαι, assentior, τοῖς παρακαλουμένοις. 283, 22.

συγκατηγορεῖν. 434, 22. 1232, 24.

συγκεραννύναι, vel συγκιρνᾶν] παιδείαν πρὸς ἅπαντα ταῦτα εὐκαίρως συγκεκραμένην. 1414, 7.

συγκηδεστὴς ἑαυτοῦ. *seiner Frauen Schwester Mann* [*the husband of his wife's sister*]. maritus sororis uxoris suæ. 949, 6.

συγκινδυνεύειν. 196, 4.

συγκλείειν] τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι. ita contudisse, commulcasse os alicui, ut oculi ita intumescerent, ut palpebræ attolli et oculi aperiri nequirent. 1259, 13.

συγκληροῦν, per sortem attribuere, συμμορίᾳ ἑκάστῃ τὴν πεντεκαιδεκαναΐαν. 183, 1.

σύγκλητος] συγκλήτου ἐκκλησίας συναχθείσης. 249, 12.

συγκοινωνεῖν τῆς δόξης. 1299, 20.

συγκόπτειν] concidere, commulcare verberibus. 532, 26. συνεκόπην. 1151, 20.

συγκροτεῖν] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου. ad artes belli disciplina usuque diuturno eruditi, assuefacti, et quasi indurati. 23, 3. συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν τὸν χορόν. cogere, congregare. 520, 11.

συγκρούειν] πάντας συνέκρουε καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐτάραττε. 231, 12. συγκρούειν τὰς πόλεις. civitates inter se collidere inimicitiis. 282, 1.

συγκρύπτειν] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη. 23, pen. 155, 24. 419, 15. τὰ τῶν πραγμάτων δυσχερῆ τῷ λόγῳ συγκρύψηται. 1446, 8.

συγχαίρειν τινὶ τῶν γεγενημένων. 194, 23. 579, 19.

συγχεῖν] τὰ σύμβολα συγχέων. 570, 18. ἄρ' οὐ πάντα συγχεῖς τἀνθρώπινα. 635, 23. αἴτιος ἦ τοῦ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι τόνδε. 640, 3. collato v. 16. συγχεῖ ὅλην τὴν πολιτείαν. 729, 14. ὁ βίος συγκέχυται. 777, 9.

συγχορηγός. 853, 1.

συγχωνεύειν. 615, 12.

συγχωρεῖν] ἡ τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη. 231, ult. ἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ, συγχωρεῖτε. *ergebet ihr euch drein, lasset ihr es gut seyn, und passiren* [*acquiesce in it, let it be, let it pass*]. probatis rationes, aut confitemini æquas et probabiles esse. 303, 23. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρηκός. tantam modestiam, tantum pudorem et verecundiam, vel æquitatem religionis. 533, 18. συγχωρῶν τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων βουλήσει. 535, 6. συγχωρεῖν τῇ πολιτείᾳ τὰ τοιαῦτα ἠξίου. 535, 8. οὐδενὸς γὰρ πράγματος, οὐδ' ἔργου, τοῦτο συγχωρητέον. 566, 18. συγχωρεῖν τοῖς πονηροῖς. flagitiosorum proterviæ frena laxare, indulgere, connivere. 922, 17. τὰ συγχωρηθέντα χρήματα ἔχουσι. tulerunt æs, in quod ab ambabus partibus concessum fuerat. 985, 23. συγχωρηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἡμέρα. 1042, 26. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι. 1287, 17.

συζῆν] φιλοπραγμοσύνην, ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ Φίλιππος. in qua ætatem degit et cum qua cohabitat, veluti cum conjuge, aut cum morbo quodam cognato. 13, 10. ἐὰν ταύτῃ συζῆτε [diffidentiæ puta], οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε. 71, pen. τὸν συζῶντα μεθ' ὑμῶν. 330, 2. οἷς συζῆν τὸν λοιπὸν βίον ἀνάγκη. 363, 4.

σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων. 314, 12.

συκοφαντεῖν τὰ συμβάντα. 292, 17. ἀλλὰ νὴ Δία συκοφαντοῦμεν τὸ πρᾶγμα. 639, 17. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. 1325, 8. τούτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται, Hermog. p. 364. 23. ex or. pro Corona.

συκοφάντης] εἰς τοὺς συκοφάντας ἄγειν. 264, 6. πονηρὸν, πονηρὸν ὁ συκοφάντης ἀεὶ καὶ βάσκανον—. 307, 22. πλὴν εἰ συκοφάντου, καὶ πονηροῦ, σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν. 784, pen. συκοφάντης τοῦτ' ἔστιν, αἰτιᾶσθαι μὲν πάντα, ἐξελέγχειν δὲ μηδέν. 1309, 12. συκοφαντῶν ἔργον, οὐχ, ὥς φασιν, εὔνων ἀνθρώπων ποιοῦσιν. 1444, 22. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες—. 291, 16.

συκοφαντίαν δέδωκε. locum, opportunitatem dedit, falso querendi de injuriis velut datis, quæ datæ non fuerunt, et insontes fictis criminationibus vexandi. 642, 11.

συκοφαντικὸς] οὐδέποτε δίκην, οὔτ' ἀναιδεστέραν, οὔτε συκοφαντικωτέραν, δεδικασμένην. 967, 11. συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι προσάγειν. 372, 25.

σῦλαι] jus diripiendi merces, aut corpora, in quæ incurras, oblata tibi, prædas de aliquo agendi, *Repressalienrecht* [*reprisals*]. ἐξελόμενοι ὅπου σῦλαι μὴ ὦσιν Ἀθηναίοις. ubi merces Atheniensium ab incolis attineri, custodiæ dari, *arrestari*, non liceat. 927, 4. ὥσπερ συλῶν δεδομένων τοῖς Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. *gleich, als wenn die Phaseliten Urlaubs- und Berechtigungsbriefe erhalten hätten, auf die Athenienser Beute zu machen, oder ihre Güther überall, wo sie sie fänden, in Beschlag zu nehmen* [*just as if the Phaselites had received letters of marque to plunder the Athenians, or seize their goods wherever they found them*]. 931, 23. ἀνδροληψίας καὶ σύλας τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας. 1232, 5. unde patet, σύλας rerum esse detentiones, ἀνδροληψίας hominum.

συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. eripere, quatenus id oratione fieri potest. 442, 5. τὴν θεὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασι. 616, 19. 756, ult. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων. 931, 21. οὐκ ἐτόλμα τοὺς παραταξαμένους συλῆσαι, πρὸς οὓς περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευεν. 1477, 17.

συλλαβὴ] δύο συλλαβὰς προσθείς. 270, 22. ὅλος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς, μέχρι τῆς τελευταίας. 723, 4. πάντα τὸν νόμον μέχρι τῆς ὑστάτης συλλαβῆς. 734, 23.

συλλαμβάνειν] succurrere, auxiliari. οὔτε χρήμασιν, οὔτε σώμασιν, οὔτ' ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον ἡμῖν. 231, 27. ἃ βούλεται διαπράττεσθαι συλλάβωμεν αὐτῷ. adjuvemus eum. 665, 14. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοὔργον γένοιτ' ἄν. 1490, ult. Schol. Aristophanis ad Acharn. v. 205. e Midiana affert οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν.

συλλέγειν] οὐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων, οὐδ' ἐξ ὀλίγου χρόνου συνειλεγμένων. 131, 5. συνειλοχὼς ῥήματα καὶ λόγους. 328, 11. συνείλοχα ὕβρεις αὐτοῦ καὶ πονηρίας τοσαύτας. 522, 12. περιϊόντα αὐτὸν συλλέγειν [scil. exempla similia] καὶ πυνθάνεσθαι, τίσι πώποτε συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι. 525, 23. συλλέγειν ἐράνους. 547, 11. et 19. 1249, pen. συλλέγεσθαι τὴν βουλήν. 775, 23. συλλέγειν μαθητάς. 938, 8. ἐπειδὰν δὲ συλλεγῶσι, congressi secum sint, καὶ μετ' ἀλλήλων γένωνται. 1267, 23. τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων — συλλέγοντας συνδειπνεῖν ἀλλήλοις. 1269, 10. συνειλεγμένη ἀπὸ τούτων βίον. 1351, 9. ἄνδρα ἐργάτην καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. 1362, 10.

συλλήβδην. 1351, 13.

ἡ συλλογὴ ῥᾳδία ἦν. 522, 14.

συλλογίζεσθαι] συλλελογισμένον ὀρθῶς. 285, 23. τοὺς καιροὺς συλλογίσηταί τις. 355, ult. συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπ' ἀρχῆς. 396, 26. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε. 1477, 20. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι. 1478, 26. ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε. 1484, 23.

σύλλογος] σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδαποὶ ἐγίγνοντο κατὰ τὴν ἀγοράν. 378, 24.

συμβαίνει] numerus convenit, congruit, *zutreffen* [*to tally*]. 360, 5. πολλάκις συμβαίνειν καιρὸν μεγάλων εὐεργεσιῶν. 493, ult. συμβαίνει. consequitur, in conclusionibus ratiociniorum, syllogismorum. 792, 7. ἄν τι συμβῇ. si quid deliquerit, si quid ei humanum contigerit. 551, 15. ὅπως συνέβαινεν ἑκάστῳ τὰ λύτρα. ut cuique de pretio redemtionis, cum hoste, cujus in potestate esset, convenisset. 394, 13. συμβέβηκέ μοι τριηραρχία. contigit mihi necessitas trierarchatu fungendi. 1154, 12.

συμβάλλειν, συμβάλλεσθαι] pecuniam alicui credere in fœnus, negotium æris mutuatitii cum ea contrahere. συμβόλαιον εἰς ἀνδράποδα συμβεβλημένον. *ein Darlehn, auf Leibeigne vorgestreckt* [*a loan advanced on slaves*]. æs in mancipia pignori data creditum. 822, 4. δέον αὐτὸν, εἰ καί τις ἄλλος ἐβούλετο εἰς ταῦτα συμβάλλειν, τοῦτον διακωλύειν. 822, 7. συμβόλαια πολλοῖς συμβαλόντες. *ob wir gleich vielen Geld vorgeschossen haben* [*although we have advanced much money*]. 907, 5. In Medio: contribuere, conferre. τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι. 691, 16. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος. 1031, 14. τῷ πώποτ' εἰσήνεγκας; cui unquam eranum contulisti? ἢ τίνι συμβέβλησαί πω; aut quem ære credendo sublevasti? 1122, 26. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τῇ Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι. 1368, 12. κἂν ἀποκριθῇ τις, ἱκανὴν προῖκα ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται, ἂν καὶ ὁπωστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ. 1383, 26.

συμβιάζειν] ἥξει πάντα ταῦτα τὰ νῦν συμβεβιασμένα. 100, 3.

συμβιοῦν] ἐγὼ μὲν οὖν τοιαύτῃ συμβεβίωκα τύχῃ. 313, 5. ἀγαθῇ γε τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς. 315, 18.

συμβόλαιον] contractus, pactum de quacunque re cum alio, negotium, *Handel, Verkehr* [*an affair, transaction, business, intercourse*]. συμβόλαια τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. 298, 3. συμβολαίων δίκας εἶναι [*das*

Handelsgerichte zu Athen spreche über Trafiksuchen [the board of trade at Athens decided on affairs of traffic] τῶν Ἀθήναζε καὶ Ἀθήνηθεν. 882, 6. ἵνα τὰ συμβόλαια ἀποστερήσαιεν. *damit sie uns um unser Geld und Guth bringen [that they may deprive us of our money and goods]*. 884, 9. οὐκέτι εἶναι φασὶ πρὸς ἑαυτοὺς οὐδὲν συμβόλαιον. ullam obligationem ex titulo pacti. 907, ult. ἀπώλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον. *so wäre mein Vater um die Schuldforderung herum gewesen. so hätte er sein Darlehen eingebüsset [thus my father would have lost his demands. so he had lost his loan]*. 1185, 12.

σύμβολον] idem pæne, quod συμβόλαιον. σύμβολα, pacta conventa inter duas civitates maritimas, mercaturæ deditas, de jure inter cives utrinque, seu reciproce, dicendo in litibus mercatoriis. 78, 25. συμβόλων οὐδὲν δέονται Μακεδόνες πρὸς Ἀθηναίους. 79, 13. quem locum citans Thomas M. p. 819. hæc addit expositionis ergo: σύμβολα πληθυντικῶς μόνον αἱ περὶ τὰ συμβόλαια τῶν ἐμπόρων δίκαι. οὐδέποτε σύμβολα ἐποιήσαντο πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν. 79, 17. videtur ex hujus paginæ fine colligi, Philippum id egisse, ut Atheniensibus ejusmodi σύμβολα obtruderet, secundum quæ Atheniensis de Macedone querens necesse haberet litem in Macedonia prosequi; et contra Macedo, de Atheniensi querens, Athenis. quæ res, ut nimis impendiosa et dispendiosa, parum placebat Atheniensibus. Antehac, ubi quæque lis nata fuisset, ibi statim fuerat disceptata. τὰ σύμβολα συγχέων. jus mercantile, quod nobis cum Cyzicenis est. 570, 18. b) judicium, nota, documentum. σύμβολον ποιεῖσθαι τῆς αὐτῶν σωτηρίαις, ἂν ὑμῖν ὦσι φίλοι. 191, 22. tessera, facultatem judicandi dans habenti. παραλαμβάνειν ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ. 298, 7.

συμβούλεσθαι] ἐὰν καὶ τοὺς ἀκούοντας συμβουλομένους λάβω. assensu potiar auditorum. 1393, 7.

συμβουλεύειν] τοῦ συμβουλεύσοντος ὑμῖν ἔργον οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ εἰπεῖν τὰ βέλτιστα. 108, 8. ἐν τῷ συμβουλεύειν φρονιμώτερα τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν. 180, 11. τὸ συμβουλεύειν, περὶ τῶν παρόντων καὶ γενησομένων προτιθέναι. 1426, 7. οὐ γὰρ ἐπιτιμᾷν τοῖς συμβουλευομένοις χαλεπὸν, ἀλλὰ συμβουλεῦσαί τι καὶ πεῖσαι τῶν δεόντων. 806, 11. διὸ καὶ χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβουλεύειν. 1466, 4. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι. 200, 16.

συμβουλίας τὰς τῶν πρέσβεων ὑπολαμβάνοντες πιστοτέρας εἶναι. 342, 23.

σύμβουλος] τὸ δ᾽ ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ,τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ᾽ εἶναι συμβούλου. 13, pen. εἰ βασιλεὺς παρ᾽ αὑτόν με ὄντα σύμβουλον ποιοῖτο. 192, 12. μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. 226, 4. σύμβουλος καὶ ῥήτωρ. 257, 20. σύμβουλος καὶ συκοφάντης, ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν. 291, 15. τὸν λέγοντα φανῆναι δεῖ πράξεώς τινος σύμβουλον, δι᾽ ἣν—. 1443, 1.

συμμαχεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν ἐθέλουσιν ἅπαντες οὓς ἂν ὁρῶσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν θέλοντας. 42, 1. οἱ συμμαχεσάμενοι τὴν Πλαταιᾶσι μάχην Ἕλληνες. 1378, 3.

αἱ συμμαχίαι τοῦτον ἔχουσι τὸν τρόπον, ὧν καὶ φροντίσειεν ἄν τις. 61, 10. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν ὁρῶν με τῆς πόλεως ἀφαιρούμενον. 232, 22.

συμμαχικὸς] τὰ συμμαχικὰ [scil. πλήθη, pro οἱ συμμαχοι], καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιτηδεύματα, καὶ διάνοιαι καὶ παρασκευαὶ καὶ ἔργα. 21, pen.

σύμμαχος] τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς. 153, 3. συμμάχους ἥττους ἀντὶ κρειττόνων ἐπείσθητε ἑλέσθαι, citat e Leptinea Minucianus p. 158, 14. οἱ σύμμαχοι μὴ ταῖς φρουραῖς, ἀλλὰ τῷ τὰ αὐτὰ συμφέρειν ὑμῖν τε κἀκείνοις, ὦσιν οἰκεῖοι. 167, 26. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ ἐκτησάμεθα συμμάχους, ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασιν. 174, 15. τῶν συμμάχων τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν ἕξειν ὀμωμοκότας νομίζετε εὐνουστάτους. 200, 17. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν. 207, 8. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς, τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους. 209, 9.

συμμένειν] ὅπως τὸ συνεστηκὸς τοῦτο συμμενεῖ στράτευμα. 101, 7.

συμμέμνησθέ μοι ταῦτα. *dass ihr mir das ja nicht vergesset, dass ihr mir das ja merket [that you do not forget this, that you mark this]*. 1129, 15.

συμμέτρως] συμμετρότερον τῇ τῶν ἀκουόντων δυνάμει φανήσομαι χρώμενος. 1409, 22.

συμμιγνύειν] συμμίξαι πονηροῖς ἀνθρώποις. 885, 8. οἱ τότε συμμίξαντες ἐκεῖ. in acie cum ipsis congressi. 1395, 3.

συμμορία] τὸ μὲν πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. 26, 23. 172, 1. τῶν συμμοριῶν distributio proposita. 182, 19. ὁ νόμος ὁ τοῦ Περιάνδρου, καθ᾽ ὃν αἱ συμμορίαι συνετάχθησαν. 1145, 16. εἰς τὴν συμμορίαν ὑπὲρ ἐμοῦ συνετάξαντο δραχμὰς πεντακοσίας εἰσφέρειν. 815, 10. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν [scil. εἰς τὴν συμμορίαν], ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν. 997, 1.

συμπαιωνίζειν] συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ. 380, 27.

συμπαραγίγνεσθαι] συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ. cum advocatus ei præsto fuisset in scrutinio, quod Regi sacrorum recens creato subeundum est. 1369, 17.

συμπαραθεῖν] *neben einem herlaufen [to run on by the side of one]*. currentem cursu prosequi, non pone, sed ad latus currendo. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. 52, 2.

συμπαρακαθίζεσθαι. 840, 9.

συμπαραπόλλυσθαι] δεδιὼς, μὴ συμπαραπόλωμαι διὰ τούτους. ne ego quoque, velut obiter, et ut accessio quædam cladis communis, una cum his perirem. 396, 6.

συμπαρασκευάζειν. 280, 18. ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρεσκεύασε. 413, 5. ὃν [scil. καιρὸν, quam opportunitatem] συμπαρασκευάσαι καθ᾽ ὑμῶν αὐτῶν οὐκ ὀφείλετε. non oportet vos ipsi adesse in comparando ipsos. 681, 22.

συμπαρατάττειν] δὶς συμπαραταξάμενοι, scil. cum Thebanis. 300, 15. μεθ᾽ ὑμῶν συμπαραταξαμένους. 304, 10.

συμπαρατηρεῖν. 204, 19.

συμπαρεῖναι. 749, 17.

συμπείθειν, pro ἀναπείθειν. 276, 14.

συμπέμπειν τοὺς συμπλευσομένους. 80, 15. παρὰ τῶν αὑτοῦ συμμάχων συνέπεμψε πρέσβεις. 272, 17. ὃν συνέπεμψεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ληψόμενον τὸ ἀργύριον. 1186, 27.

συμπενθεῖν] συμπεπένθηκε τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον. 1399, 26.

συμπεραίνειν] τοῦτον τὸν πόλεμον συμπεραινομένων τῶν συνεργῶν αὐτῷ. 281, 27.

συμπεριλαμβάνειν καὶ τοὺς ἑκατέρων συμμάχους. 235, 15. 239, 7. συμπεριειλημμένοις ἐν ταῖς συνθήκαις. 251, 9.

συμπίνειν] συνέπινε καὶ συνεδείπνει ἐναντίον πολλῶν, ὡς ἑταίρα οὖσα. 1352, 27. 1361, 16.

συμπίπτειν] pro ἐμπίπτειν. τοῖς μετ᾽ ὀργῆς ἐξαίφνης συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν. 805, 24. συμπεσούσης αὐτῷ τῆς οἰκίας. cum corruisset. 899, 3. pro συμβαίνειν. 1406, 26.

συμπλάττειν αἰτίας. 949, 13.

συμπλεῖν] ἐγὼ δὲ συμπλέων ἐθελοντὴς πάσχειν ὁτιοῦν ἕτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ᾽ οὕτως ἔχῃ. 48, 11. 80, 15. 886, 24. 914, 28. 929, 19. 1218, 10. 1231, 12.

συμπλέκειν] ἐπειδὰν δ᾽ ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ. 24, 10. οὐχὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι. 124, 10. ἂν εὖ τις τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας. 1335, 17.

σύμπλους. 926, 17.

συμπνεῖν] οὐκ ἂν συμπνευσόντων ὑμῶν καὶ Θηβαίων. 284, 17.

συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον. 254, 24. συμπολεμεῖν τοὺς Βυζαντίους μεθ᾽ ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνον. 304, 17.

συμπολιορκεῖν χωρία. 663, 24.

συμπολιτεύεσθαι] συμπολιτευόμενοι μηδενὶ τοσαύτην ἤγομεν ἡσυχίαν. 1431, 22.

συμπονεῖν. 27, 4.

συμπόσιον] ἐξετάσωμεν δὴ πρὸς τὸ τοῦ Σατύρου συμπόσιον, ἕτερον συμπόσιον τὸ τούτῳ ἐν Μακεδονίᾳ γενόμενον. 402, 13.

συμπότης] συμπόται ὄντες αὐτοῦ καὶ πολλῶν τοιούτων ἔργων κοινωνοί. 1267, 13.

συμπράττειν] καὶ συνέπραττον αὐτῷ. 404, 13. 419, 16. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες. 437, 11. 664, 21. ταὐτὰ ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν. 1445, 1.

συμπρεσβεύειν. 400, 11. 14. et ult.

σύμπρεσβυς. 400, 6.

σύμπτωμα] ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα. 1295, 21.

συμφέρειν] τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν. 209, 7. ὅτῳ συνεγνώχασιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἔνι τοῦτον εὔνουν εἶναι τῇ πατρίδι. 294, 15. (ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος, citat Hermogenes p. 294. ex or. pro Corona.) συνενεγκόντα εἰς ταὐτὸ τὰ μέλλοντα τοῖς παρεληλυθόσι. 724, 10. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει. 665, 17. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα πεπρακέναι. 234, 25.

συμφῆσαι. 668, 14.

συμφοιτᾷν] una cum alio quopiam ludum publicum literarium frequentare. 1001, ult.

συμφορὰ] μηδένα τῶν πολιτῶν ἐν συμφορᾷ δι᾽ ἔνδειαν περιορᾷν. 412, ult. συμφορᾷ κέχρηται, pro ἠτίμωται. ignominia notatus, capite minutus fuit. 533, 11. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων. 1122, pen. τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων τὰς συμφορὰς βεβαίους μένειν. 1480, 7. μετὰ συμφορᾶς ἱκετεύειν. miserabiliter, ut homo magna calamitate perculsus. 717, 3.

συμφορεῖν] comportare, congerere, coacervare. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας. 230, 6.

σύμφορος] τὰ σύμφορα παραινέσομεν. 1160, 13.

σύμψηφος] consentiens. συμψήφους λαβόντες ἐκείνους. 206, 14.

σὺν ταύταις, ut nemo hæreditate potiatur, nisi cui placeat filiam quoque hæredem patrimonii una in matrimonio secum habere. 1067, 2.

συνάγειν] τίνας εἶχεν ἡ πόλις ἀφορμὰς καὶ δυνάμεις, — καὶ τίνας συνήγαγον αὐτῇ μετὰ ταῦτ᾽ ἐπιστὰς ἐγώ. 305, 8. οἱ νόμοι συνήγαγον ὑμᾶς. 341, 12. θιάσους συναγούσης. 431, 25. συνῆκτο γὰρ αὐτῷ ἐκ τύχης τὰ πράγματα εἰς καιρὸν τοιοῦτον. 443, 8. συνῆγε τοὺς χορηγοὺς ἐπ᾽ ἐμέ. 520, 17. βουλόμενος φθόνον τινὰ ἐμοὶ συνάγειν. 524, 2. ἰθύφαλλοι τινὲς ἐσμὲν συνηγμένοι. 1263, 6. τὸν συναγαγόντ᾽ αὐτούς. qui eos in pristinam secum gratiam reconciliaverat. 1335, ult. συνῆγον αὐτοὺς οἱ ἐπιτήδειοι. reconciliabant. 1360, 6. τὸν τοῦ φενακίζεσθαι χρόνον εἰς μικρότατον συνάγοντες. 1445, 26.

συναγορεύειν τινὸς σωτηρίᾳ. 194, 22. αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς. 1207, ult.

συναγωνίζεσθαι] prodesse, adjuvare, secundare. τί οὖν συνηγωνίζετο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὑμᾶς. 231, 20. τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος. 233, 19. ὡς οἰκειότατος αὐτῷ τὴν πρὸς ἐμὲ δίκην συνηγωνίζετο. 872, 20. οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἐμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται. 576, 7. ἐὰν, ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν, ἐμοὶ συναγωνίσησθε. 622, 14. συναγωνίζεσθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς. 1052, pen. 1053, 2. εἰ μὴ μετὰ σοῦ κοινῇ συνηγωνιζόμην. 1179, 5. ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγωνίζεσθαι. 1464, 10. et 18. τῶν τοῖς καθεστηκόσι συνηγωνισμένων. 1464, 18. συναγωνίζεται τῷ δήμῳ τῶν δημοτικῶν ἕκαστος. 1478, 12.

συναγωνιστὴς] ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ σύνεργος καὶ συναγωνιστής. qui cum Philippo communiter contendit, et communia discrimina obiit, ut ei fidem hanc apud Græcos populos adstrueret. 239, 21. 245, 18. 1059, 11. ὁ τοιοῦτος φόβος προθύμους συναγωνιστὰς ποιεῖ. 1464, 21.

συναδικεῖν, 556, 6. et 10. 915, 15. 920, 25. 1296, 8. 1300, 10.

συναίρεσθαι] ἑτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα. rebus gerendis alacriter et strenue et lubenter manus admovere, operamque navare. Simile ductum de onere, quod multi simul apprehensum in humeros attollunt sibique imponunt. 16, 5. ἂν μὴ καὶ πεῖσαί τις ὑμᾶς τοὺς συναιρομένους δυνηθῇ. 1443, 5. μηδένα τῶν συμβουλευόντων ἔχειν λόγον εἰπεῖν τοιοῦτον, ὃς δυνήσεται τὰ παρόντα σῶσαι, μηδενὸς ὑμῶν μηδὲν συναιρομένου. 1449, 16.

συναίτιος τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν. 246, 11. συναίτιος οὐδενὸς εἶναι δοκῶ. 298, 25.

συνακολουθεῖν. 1352, 10. et 25. *Sie zog mit* [*she went together with*].

συναλγεῖν τῇ ψυχῇ. 321, 19.

συνάλλαγμα] commercium, negotia inter homines mutua, *Verkehr* [*commerce, intercourse*]. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκεν. 766, 3. συνάλλαγμα τοιοῦτον ποιούμενος. 869, 22. τῶν συναλλαγμάτων ἀφεῖμεν. *wir haben ihn des Contractes entlassen* [*we have released him from the contracts*]. 896, 10.

συναλλάττειν] *mit iemanden umgehn verkehren* [*to have intercourse with any one*]. τὸ μὲν [εἶδος τῶν νόμων] ἐστι, δι' οὗ χρώμεθα ἀλλήλοις καὶ συναλλάττομεν [scil. τὰ συμβόλαια]. 760, 12. συναλλάττων, contrahens, πρᾶγμα ταοῦτον ὁστισοῦν. 867, 11.

συναμφότερον τοῦτο [τὸ συμμαχικὸν πλήρωμα puta]. hæc gemina consociata vis sociorum in bello, Philippi puta atque Olynthiorum. 22, 6.

συνανάγεσθαι. 910, 17.

συναναγκάζειν] τῶν νόμων ἢ προαιρουμένους, ἢ συναναγκαζομένους ἡττᾶσθαι. 803, 24. συναναγκάζῃ τις ἀναγκάζοντος ἐμοῦ. 1324, 3. τὸ συναναγκάζειν τὸν παριόντα, ἃ βούλεσθε, λέγειν. 1425, 19.

συναναλίσκειν] συνανάλωσε [scil. una cum bonis absumtis] καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. 12, 12, 1220, 2.

συναντᾶν] συναντᾶτε μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φωκίδα. 280, 10. et 14.

συναπολλύναι. 907, 14.

συναπολογεῖσθαι τοῖς νόμοις. 707, 15. 749, 22. 787, 11.

συναποστέλλειν] ὅποι μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῇ. 53, 5.

συναποστερεῖν. 864, 16. συναποστερῆσαί με τῶν πατρῴων μετ' ἐκείνου. 872, 21.

συνάπτειν] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος. cum contentione jurgii atque probrorum me ad mutua verbera adegisset, sibi pugnam e manuum conflictu contraxisset. 1018, 8. συνάψας τὸν λόγον πρὸς τὰ τοῖσδε πεπραγμένα. 1392, 21.

συναρέσκειν] συνήρεσκε ταῦτά μοι. 404, 12.

συναρμόζειν, vel συναρμόττειν] ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς οὐ συνηρμοσμένα καλῶς. 154, 16.

συνάρχων. 578, 11. δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων. 762, 13. 1330, 22.

συνασκεῖν] ὅταν ἴδητε δεινότητα — συγχαίρειν καὶ συνασκεῖν ἅπαντας δεῖ. 450, 6.

συναυξάνειν] συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασιν. 107, 27.

συνάχθεσθαι] οὐκ ὀνειδίζειν, οὐδὲ λοιδορεῖσθαι, τῷ τοιούτῳ δεῖ, ἀλλὰ συνάχθεσθαι. 317, 21. συναχθεσθείην ἂν τῇ πόλει. 491, 10. συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τούτου. 1248, 14. συνάχθεσθαί φασι τοῖς γεγενημένοις. 1340, 24. τοῖς παισὶν ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται. 1476, 5.

συνδειπνεῖν. 400, 20. 554, 19. 1269, 12. 1352, 27. 1361, 15.

σύνδειπνον citat e Dem. Julius Pollux VI. 101.

συνδεῖσθαι] καὶ ἡμεῖς συνδεόμεθα, οἱ ἐπιτήδειοι, ὑμῶν. 962, 1.

συνδεκάζειν] largitionibus corrumpere. ἐάν τις συνίστηται, ἢ συνδεκάζῃ τὴν Ἡλιαίαν. 1137, 1.

συνδιαβάλλειν] συνδιαβάλλομαι οὐδὲν αἴτιος ὤν. 1000, 2. ἢ δι' ἀτύχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφυκότα συνδιέβαλον αὐτῷ [scil. τῷ ἀτυχήματι]. aut usi aliquo infortunio, ut si, e. c. oculo altero mulctarentur, non potuerunt impedire, quo minus reliqua, non indecore nata, una cum isto vitio notarentur et diffamarentur. 1404, pen.

συνδιαβαπτίζεσθαι] οὗτοι γὰρ τούτῳ ἐπίστανται συνδιαβαπτίζεσθαι. par pari referre, injurias alias aliis repellere. 782, 25. simile ductum de lavantibus, quorum alii alios per jocum et risus gratia situlis aquæ mutuo in ora ingestis perfundunt. *Sich wechselsweise mit den Badegelten taufen* [*measure for measure*].

συνδιαιτητής. 898, 25. 902, 22.

συνδιαλύειν] operam sociam navare reconciliationi amicorum dissidentium inter se. 897, pen.

συνδιαμνημονεύειν πειρᾶσθε. 347, 3.

συνδιασώζειν] συνδιασῶσαί μοι τὴν οὐσίαν. conjunctis consiliis studiisque conservare. 840, 16.

συνδιατελεῖν] ἐπιστατοῦσαν τοῖς ἄλλοις, συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσιν. perseverantem, permanentem perpetuo penes habentes. 1412, ult.

συνδιατρίβειν] συνδιατρίψομεν ὁμοῦ οὐ καθαροῖς οὖσιν. 634, 6. συνδιατρίψας Ἰσοκράτει. 1415, 7.

συνδικεῖν] μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου πλέον, ἢ ἅπαξ, συνδικῆσαι. 503, 18. 885, 24, συνδικῇ τῷ δούλῳ, τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν. 1127, 1.

σύνδικον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ χειροτονησάντων ὑμῶν. 271, 23. 272, 7. παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ᾑρημένοι σύνδικοι. 689, 6. ᾕρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλισθ' οἱ δεινοὶ λέγειν. 501, 22.

συνδιοικεῖν. 750, 11.

συνδιώκειν] actori in judicio præsto esse, ejusque causam adjuvare. 1068, ult.

συνδοκεῖν] νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖν. 312, 7. 594, ult.

σύνδυο ἦμεν οἱ τριήραρχοι. 564, 22.

συνεδρεύειν. 133, 6. οἱ συνεδρεύοντες, sunt legati Græcarum civitatum ad concilium universæ Græciæ, sive Corinthi [ut ibi loci], seu Amphictyonum Pylis. 215, 20.

συνέδριον] dicebatur conventus legatorum e civitatibus universæ Græciæ Athenis perpetuo residentium. Sed p. 1324, 11. indicatur curia, ubi conveniebant curatores portus, seu tribunal rei mercatoriæ. *das Handelsgerichte* [*the court for the decision of mercantile affairs, the board of trade*]. ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. a consistorio suo, h. e. senatu assessorum, quo utebatur Rex sacrorum. 1373, 12. paulo post: τὴν παρεδρίαν appellat. μετὰ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, citat Hermog. p. 281, 10. sed in loco Demosthenis, qui est p. 232, 20. aliter legitur.

σύνεδρος] οἱ σύνεδροι τῶν συμμάχων. 1491, 3. (Ep. 6.) καὶ κήρυκος, καὶ πρεσβείας, καὶ συνέδρων. 747, 5.

συνεθίζειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνεθίζω. 169, ult. 690, 12. 1422, 15.

συνειδέναι] ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἑκάστῳ τὸ συνειδὸς ὑπάρχειν μοι. conscientiam uniuscujusque vestrum mihi paratum esse præsidium. 263, 18. τῷ μηδὲν αὑτῷ συνειδότι, δεινὸν, εἰ, σιγῶν, πονηρῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν. 351, 17. τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτος. 403, 13. ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα. 406, 2. οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδὲν, οὐδὲ σύνοιδα. neque facinus ejus ullum habeo fama compertum, neque facinoris eum ullius accuso, neque conscius ipsemet ei sum malefacti. 461, 4. συνῄδη [pro συνῄδειν]. conscius essem. 844, 2. συνειδὼς [scil. ἑαυτῷ] ἀληθῆ με ἐγκαλοῦντα. 1201, 23. τὸ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι πεῖράν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσθενὲς ὂν, εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον. 1471, 4. τὴν μητέρα αὐτῆς συνειδέναι πλησιάζουσαν αὐτῷ. 1367, 22. συνειδὼς pro simplici εἰδώς. 1408, 10. σύνοιδεν ἕκαστος [scil. ἑαυτῷ] τὰ ἐν τῇ πενίᾳ ἐπιτηδεύματα [scil. ἑαυτοῦ]. 739, 22. εἰς ἣν [patriam] τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ σύνοιδα [subaudi ἔχοντι]. 1472, 16.

συνεῖναι ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν. 1360, 19.

συνειπεῖν] ἃ συνεῖπε μὲν οὗτος. quæ eadem dixit, vel collaudavit. 434, 27.

συνείρειν λόγους σαφῶς καὶ ἀπνευστί. 328, 12.

συνεισβάλλειν] συνεισβαλοῦσιν ἑτοίμως. libenter et ultro una cum Philippo immigrantes in agrum vestrum arma infesta inferent. 16, 21. οὐ μέλλει. 69, 20.

συνεισπράττειν μοι τοὺς ὀφείλοντας. 1205, 9.

συνεκδιδόναι τινὶ, contribuenda pecunia patrem adjuvare, quo commodius et prosperius filiam elocet. οὔτ' εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα. 316, 5. τηνικαῦτα οὐ συνεκδώσει ταύτας. nil conferet ad elocationem earum. 1124, 14.

συνεκκαίδεκα λειτουργεῖν. 260, pen. 261, 24.

συνεκπλεῖν. 1187, 22.

συνεκτίνειν. conjuncta opera dependere. 1254, 27.

συνελευθεροῦν. 1377, 21.

συνεμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικήν. 299, 11.

συνεξαμαρτάνειν. 1407, 2.

συνεξαπατᾶν] συνεξηπατημένων ὑμῶν. cum universi vos decepti sitis. 202, 14. 673, 2. et 12. 1424, 5.

συνεξέρχεσθαι. 567, 22.

συνεξετάζειν] τοὺς συνεξεταζομένους μετὰ τούτου. cum hoc facientes, sodales ejus. 556, 16. συνεξεταζομένους τούτῳ τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε.. 576, 12.

συνεπαινεῖν] συνεπαινεσάντων δὲ πάντων. 288, 6. κοινόν ἐστιν ἔθος τῶν πλείστων, τοὺς μὲν συνεπαινοῦντας ἑαυτοῖς, ὅ,τι ἂν πράττωσι, φιλεῖν. 1438, 9.

συνεπανορθοῦν. 140, 14.

συνεπιμελεῖσθαι. 1168, 17. 1196, 1.

συνεπιπλεῖν] adesse ipsi in navi, qua vehatur imperator. 1224, 27.

συνεπισπᾶσθαι] μὴ τότε τούτοις συνεπι-

σπάσησθέ με τὸν μηδὲν ἀδικοῦντα. una cum sontibus me quoque insontem in ruinam trahatis. 411, 2.

συνεπιστρατεύειν. 61, 10.

συνεπίτροπος. 818, 2. et 20.

συνεργεῖν διδόντες ἑαυτοὺς τοῖς συκοφάνταις. 799, 11.

συνεργία] sodalitium, contentio duorum pluriumve, quibus communis est causa, commoda privata in fraudem aliorum modis omnibus quærendi et secundandi. *geheime Practiken, zum Vortheile des Complots, und zum Schaden der allgemeinen Gesellschaft [secret practices for the advantage of conspiracy, and to the detriment of society at large]*. 1285, 16.

συνεργὸς] συνεργοὺς ἕξειν τῆς ἑαυτοῦ πλεονεξίας. 68, 27. ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστής. 239. 21. συνεργὸς καὶ κοινωνὸς αὐτοῦ. 884, 2. 886, 21.

συνέρχεσθαι] coire in amicitiam mutuam causamque communem facere. 231, 18. συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 532, 8.

σύνεσιν καὶ παιδείαν ἐπικαλούμενον. 269, 23. ἀρετῆς ἁπάσης ἀρχὴ ἡ σύνεσις. 1394, 4. τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ. 1398, 23. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει. 1401, 6. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα. 1477, 11.

Synesis] figura grammatica. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [ut si pauperes facti sint, subaudi ἀκεῖσθαι] καὶ τὰς ἐκδόσεις προσέταττε ποιεῖσθαι — nam profecto ποιεῖσθαι ad ἀτυχίας referri nequit. 1100, 7.

συνεστιᾶσθαι. 400, 25.

συνευπάσχειν. 105, 23, et 26.

συνευπορεῖν τινὶ χρημάτων. opes alicui largiri, vel suppeditare. 94, 21. συνευπορῆσαι τριάκοντα μνᾶς ἐδεῖτό μου. præstare, unde corrogare, vel extundere. *ihm verschaffen [to furnish him with]*. 894, 10. συνευπορήσαντας ταῦτα. qui tibi hæc corrogarunt, vel compararunt, procuraverunt, vias complanarunt pecuniam extundendi. 980, pen. συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῄει τὴν ἀρχήν. *der die beym Antritte des Amtes vorfallenden Unkosten aufgebracht und vorgelschassen hat [who had raised and advanced the expenses occurring upon the entrance into office]*. 1369, 18.

συνεύχεσθαι. 381, 14. ταῦτα μὲν εὐχέσθω τοῖς θεοῖς, κἀγὼ συνεύχομαι. 471, 22.

συνέχεια] continens, sine remissione contentio. 301, 14.

συνέχειν] continere, et quasi vincire, ne dilabatur. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. non permittere, ut discedat. 108, ult. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα [opes reip. copiæ militares et socii] συνέχηται. *die Macht beysammen bleibt und nicht zerfällt [the force remains together and does not fall to pieces]*. 154, 7. συνέχειν τὴν πόλιν. in concordia continere. 437, 2. τὴν πολιτείαν. 700, 15. ὅσοις κακοῖς καὶ πράγμασι συνειχόμην. constrictus, captus essem. 396, 23. ὅπως μηκέτι πλείω χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμαι. 1472, 18. ἅμα ἀδοξίᾳ καὶ ἀπορίᾳ καὶ φόβῳ συνέξομαι, [pro συσχεθήσομαι]. 1484, 23.

συνεχὴς] συνεχεῖ παρασκευῇ καὶ δυνάμει πολεμεῖν. ab apparatu belli nunquam cessare, et bellum gerere copiis perpetuis, nunquam dimittendis. 49, 2. οἱ συνεχεῖς οἵδε παραζευγνύμενοι σφίσιν. 1460, ult. τετειχισμένην ὅπλοις καὶ πολέμῳ συνεχεῖ. 367, 19.

συνεχῶς] φυλάττει ὁπηνίκ' ὑμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος. 1328, 6. συνεχῶς πονηροί. 1329, 11.

συνηγορεῖν τινὶ ἐπὶ μισθῷ. 1232, pen. ὑπὲρ τοῦ δικαίου. 1233, 18.

συνηγορία, est titulus partis illius in oratione in Neæram, quam Apollodorus, Theomnesto genero suo succenturiatum veniens, recitat a p. 1350. 9. ad finem orationis usque.

συνήγορος τῶν νόμων, οὓς χειροτονεῖτε. 711, 18. creabantur advocati legum priscarum, qui auctoritatem earum oratione tuentes intercederent, ne abrogarentur. συνήγορος ὢν λαμβάνῃ τὰ χρήματα ἐπὶ ταῖς δικαίαις ταῖς ἰδίαις, ἢ ταῖς δημοσίαις. 1137, 4. συνήγορόν με κελεῦσαι καλέσαι τῷ ἀγῶνι τούτῳ Ἀπολλόδωρον. 1349, pen.

συνήδεσθαι. 519, 10. 579, 19.

συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμποιήσῃ. 342, 10. συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων. 1397, 13. τῆς τῶν οἰκειοτάτων συνηθείας ἀποστερηθῆναι. 1467, 19.

συνήλιξ] ἃ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. 308, ult.

συνθεωρεῖν. 808, 3.

συνθήκη] εἰσὶ συνθῆκαι διτταὶ τοῖς Ἕλλησι πρὸς βασιλέα. 199, 9. συνθῆκαι φιλίας. 251, 10. συνθήκη πόλεως κοινή. compactum. 774, 21.

συνθύειν] πότερον συνέθυε καὶ συνευφραίνετο τοῖς πολλοῖς. 300, 24. συνθύειν τοῦτον μετ' ἐμοῦ. 1313, 26.

συνιδεῖν] considerare, expendere, ad animum revocare, item intelligere, perspicere. 17, 7. δεινὴ δὲ καὶ δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν. 1351, 6.

συνιέναι τινὶ εἰς ταὐτόν. 593, 16. ἐπὶ καταλύσει δήμου συνιὼν ἁλῷ, subaudi ἄλλοις. 745, 15.

συνιππεὺς] οἱ συνιππεῖς. 558, 23.

συνίσημι] συνίσασιν ἑαυτοῖς δουλεύσασι. 739, 19.

συνιστάνειν et συνίστασθαι] a) constare, corpus unum, integrum, perfectum, secum consentiens esse et permanere. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ. 20,

22. ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα. 74, 6. μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως. conciliata, unita, in concordiam coagulata. 154, 9. δύναμις συνεστηκυῖα. copiæ constantes, militia perpetua, quæ non dissolvitur, non dimittitur. 92, 23. στράτευμα συνεστηκός. 93, ult. τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκότων ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε. 605, 3. ubi sunt oratores, aut perpetui, *die ewigen Redner, die nie abgedankt werden [perpetual orators, who are never dismissed]*, aut inter se conspirati et colludentes. b) conflare, contrahere, consciscere, inde συστῆναι, coire, coalescere, fieri, exsistere, conflari. τοῦ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου. 230, 27. συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν πόλεμον. 191, 13. συνιστάμενον [sensim consurgens et coalescens] καὶ φυόμενον κακόν. 245, 24. c) συνίστασθαι, συνεστᾶναι, conspirare, de factione sceleratorum in perniciem proborum congressa et conjurata. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ Πειραιεῖ συνεστηκότων. 885, 2. συνίσταται μετὰ τοῦ Λάμπιδος. *er versteht sich, er beredet sich mit dem Lampide [he plays booty, conspires, with Lampis]*. 917, 13. 978, 6: 980, 19. συνιστάμενος ἐπὶ ταῖς δίκαις. adjungens te factionibus, globis improborum, aut contrahens ad te, conscribens, factiones, in causis forensibus. 1136, 26. 1137, 1. ἑταιρίαν συνίστῃ ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 1137, 4. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο. 1302, 25. d) hortari. συνέστησε τὸν Λεωκράτην. Leocratem hortatus fuerit, ut illud æs mihi debitum olim aliquando dilueret. 1029, 26. ἀκούοντας συστήσαντος ἀποδοῦναι. audientes ex eo, cum hortaretur eos, ut operam darent, ut hoc æs mihi debitum redderetur. 1032, 27. e) commendare, præsentare, præsentem exhibere, coram adducere, demonstrare, qui sit, et collaudare verbis, atque de meliore nota, ut hominem sibi bene notum et carum, alteri commendare. συστήσας Φιλάνδαν. 1191, 27. utrumque usurpat Demosthenes, tam τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν συνέστησας Φιλάνδᾳ, p. 1196, 3. quam τῷ πατρὶ τῷ ἐμαυτοῦ συνέστησας τὸν Φιλάνδαν, p. 1196, 12. et profecto perinde est. proprie nil aliud significat, *quam alterum ad latus alterius collocasti*. alterum ad alterum adduxisti. δεῖξαι δ' αὐτὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ συστῆσαι προσέταξε τῷ Ἀρχεβιάδῃ. 1236, 25. 1237, 6. 1238, 2. συσταθῆναι αὐτὸν τῷ πατρὶ ὑπὸ τοῦ Λύκωνος. hunc ad patrem meum esse a Lycone adductum, et Lyconem patri factum esse auctorem, ut huic æs persolveretur. 1241, 7. f) intendere, accendere pretia, ut frumenti. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. quasi clandestinis colloquiis et pactis cum aliis dardanariis initis *constituens* certum modum pretio frumenti, intra quem modum spondent se non esse vendituros annonas. 1285, 6.

συνναυμαχεῖν. 1377, 18.

συννομοθετεῖν. 708, pen.

σύνοδος] congressus partium litigantium apud arbitrum. ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ διαιτητῇ. 1266, 4.

συνοικεῖν γυναικὶ μὴ ἐξέστω ἑλόντι μοιχὸν [scil. ἐπ' αὐτῇ], ἐὰν δὲ συνοικῇ, ἄτιμος ἔστω. 1374, 22. τὸ συνοικεῖν τοῦτ' ἐστίν, ἐάν τις παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ εἰς τοὺς φράτορας — τοὺς υἱεῖς. 1386, 16.

συνοικία] ἐπὶ γῇ [fundis] καὶ συνοικίαις [insulis, ædibus elocatitiis in urbe] δεδανεικώς. 946, 7. ἐκ τίνος τρόπου πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει. 955, 11. συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν. 1110, 12.

συνοικίζειν] οὔπω Χαλκιδέων εἰς ἓν συνῳκισμένων. unum in oppidum compulsis, vel coalitis. 425, 18. Theseus homines tum in Attica ruratim degentes, dispersos, συνῴκισε, deduxit intra una Athenarum mœnia, ibique unum intra orbem cohabitare jussit, καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν. 1370, 17.

συνομνύναι] συνομόσαντες καὶ συνθήκας γράψαντες. 1052, 4. συνώμοσαν ἀλλήλοις. 1062, 5. συνώμνυον ἐπ' ἐμέ. 1319, 1.

συνομολογεῖν. 1059, 10.

συνορᾶν] συνεωρακέναι τοῦτον ἡγοῦμαι καὶ λελογίσθαι παρ' ἑαυτῷ. 1122, 17.

συνοργίζεσθαι] συνοργισθεὶς [scil. ἐμοὶ] ὁ δῆμος. universus populus mihi iratus. 516, 7. 547, 6.

συνουσία] ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας. 1371, 24.

σύνταξις] μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν τοῦ τε λαμβάνειν, καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. 14, 27. *Reglement, Einrichtung, Verfassung, Repartition [a regulation, order, constitution, division]*, laterculus quasi, vel ordo sive munium præstandorum, rerum agendarum, sive pensionum pecuniarum, tam earum, quæ conferendæ, quam quæ accipiendæ sunt. 168, 22. coordinatio, redactio in formam corporis, vel collegii. 182, 25. τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἁπάντων. 38, 2. σύνταξιν κατασκευάζειν τῇ πόλει. comparare reip. contributionem pecuniariam e sociis. 60, 11. οὔτε τὰς συντάξεις [stipendia, pacta condicta] Διοπείθει δίδομεν. 95, 8. et 20. summa vectigalium, vel tributorum cuique præscripta. χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα. 305, 16. universe et proprie est pactum, condictum, conditio, de qua inter duos pluresve συντέτακται, convenit. ψήφισμα περὶ τῆς συντάξεως, ὃ Θουκυδίδης εἶπε.

27. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε. 690, 21. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τρόπου. 1122, 22.

σχοινίον] σχοινία, οἷς κατασκευάζεται ἡ τριήρης. 1145, 7.

σχολάζειν] ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν. 38, 20. ἐσχόλακεν ἑνὶ τούτῳ πάντα τὸν βίον. 594, 16.

σχολαίως] ὁ μὲν θᾶττον, ὁ δὲ σχολαίτερον. tardius, aut segnius. 585, 10.

σώζειν] ἂν μὲν γὰρ, ὅσα ἄν τις λάβῃ, καὶ σώσῃ. tueatur et conservet. 12, 10. τὰ παρειμένα σωθήσεται. recuperabuntur. 57, 22. 90, pen. τοὺς παρ' ἐκείνων φεύγοντας σώζομεν. recipimus urbe nostra tutosque præstamus ab injuriis. 61, 27. et ult. τῇ πόλει δ' ἡμῶν οἱ Ἕλληνες δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι. 151, 3. σώζειν καιρόν. recuperare, revocare opportunitatem omissam. 343, 4. κἂν ἄλλος τις ἐπ' αὐτὰ ἴῃ βουλόμενος σώζειν, recuperare, ὑμᾶς κωλύσειν. 385, 19. τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει. recuperavit. 420, 26. ἀληθῆ εἶναι τὸν λόγον ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, ὅτι οἱ θεοὶ σώζουσι τὴν πόλιν ἡμῶν. 423, 11. μή μοι σωζέσθω ὃν ἐὰν ὁ δεῖνα βούληται [scil. σώζεσθαι], ἀλλ' ὃν ἂν τὰ πεπραγμένα σώζῃ. 436, 8. τοῦτό τε σώσετε. hoc, quod nunc in discrimine pereundi est, salvum conservabitis et tuebimini. vel re adhuc salva, nondum peracta, intercedendo, inhibebitis negotium periculosum, damnosum, salutem reip. in tuto collocabitis negotium hoc eripientes iis, qui id agitant, modisque contendunt omnibus, ut id effectui dent. 622, 15. πάντα τὰ σφέτερ' αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν, τῇ ναυμαχίᾳ νικήσαντες, ἔσωσαν. recuperarunt, aut salva conservarunt. 597, 15. τοῦτό γ' ἐστὶ σῶσαι. hoc saltim, corpus puta, licet ipsis salvum, illæsum, haud vitiatum, dedecore nullo affectum, conservare. 610, 6. οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἀπεστερεῖτο τοῦ σωθῆναι, ὅστις ἂν ἑαυτὸν οἴκοι κρύψειεν. 609, 5. σωθείσης τῆς νεὼς ἀποδοθῆναι τὰ χρήματα. ut æs debitum tum solvatur, ubi navis salva cum mercibus in portum pervenerit. 883, 17. σεσωκὼς τὸ σῶμα. consecutus hoc, ut vitam salvam et corpus integrum conservares. 1126, 8. σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις [memoria puta civitatis tributæ]. 1381, 11. τῇ μὲν [prudentia] δοκιμάζεται τὸ πρακτέον, τῇ δὲ [fortitudine] σώζεται. obtinetur. *man erhält, gewinnet es, und behauptet es auch, und verliehrt es nicht aus dem Gesichte* [*one gets, gains it, and also maintains it, and does not lose sight of it*]. 1394, 6. καίπερ καλοῦ ὄντος τοῦ νικᾶν, πολὺ κάλλιον καὶ παραλογώτερον εἶναι ἐδόκει τὸ σωθῆναι. 1409, ult. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε, τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. jam vero me periculo ereptum, salvum servavit hoc, sanguinis puta fluxus. 1260, pen. τὴν δὲ σώζουσαν [scil. ὁμολογίαν] οὐ συγχωρήσουσιν. pactum reip. conducens et salutare. 216, 26. opponitur enim τῇ κατὰ τῆς πόλεως ὁμολογίᾳ. Num significat σώζειν abigere, arcere, propulsare? τοὺς μὲν [fures puta] ἐστὶ σώζειν, φυλακὴν τῶν οἴκοι καταστήσαντας. 1342, 17.

σῶμα] τοῖς δούλοις ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων τὸ σῶμα ὑπεύθυνόν ἐστιν· corpus luere debet: *man hält sich an ihre Person. sie müssen dafür an und mit dem Leibe büssen* [*their persons are liable. they must pay for it in and with their persons*]: τοῖς δ' ἐλευθέροις, κἂν τὰ μέγιστα τύχωσιν ἀδικοῦντες, τοῦτό γε [scil. corpus] ἐστὶ σῶσαι. 610, 6. recurrit p. 752, 13. eadem sententia, sed pro postremis ibi est τοῦτο ὕστατον προσήκει κολάζειν. ἀπώλεσε πλέον ἢ τριακόσια σώματα ἐλεύθερα. capita, individua. 910, 13. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε. 480, 10. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τοῦ σώματος. 1231, 22. τῷ σώματι ἐργάζεσθαι. corpore quæstum facere, sive meretricium, sive bajulando. 1351, 21.

σῶς] pro σῶος, item pro σώους in accus. pl. σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων. ἀλλὰ σῶς μὲν εἶναι ἅπαντες ἂν βούλοιντο, ἕνεκά γε ἑαυτῶν. 61, 13. 93, 24. 364, 25. 500, 20. ἣν σώαν ὑπάρχειν ἅπασι δεῖ. 572, 8. ἐπειδὴ βεβαίως ἡγήσατο σῶς [id est, σῶος] εἶναι. 663, 20. σῶα [τὰ σκεύη] γένηται τῇ πόλει. restituerentur, recuperarentur. *dass der Staat nicht drum käme, sondern sie wiederbekäme* [*that the State should not be deprived of them, but recover them*]. 1145, 9. ἐν ᾧ τὰ ὑμέτερα ἔτι σῶα. 1231, 4.

σωτὴρ Ἀπόλλων. 1072, 18.

σωτηρία] δικαίου πολίτου κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἱρεῖσθαι. 34, 15. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν· ἀλλ' —. 146, 11. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι. 776, 9. σωτηρία ἔστω [scil. τοῖς ὑποθήκασι] τῶν ὑποκειμένων. qui oppignerarunt, his salva sunto bona oppignerata, atque libera ab omni creditorum in ea prætensione. *soll den Pfandgebern ihr verpfändetes Guth unverkümmert seyn, und zurück gegeben werden* [*mortgaged property shall be unsequestered to the mortgagers and restored to them*]. 927, 8. σωτηρίαν μόνην ὁρῶν τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασιν. 954, 2. τηροῦντες, exspectantes, præstolantes, τὴν οἴκαδε σωτηρίαν, domum remigrandi opportunitatem. 1211, 17. σωτηρία. salvus e peregrino solo et ex hostibus atque captivitate domum reditus. 1304, 21. παρεκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας εἰς τὴν σωτηρίαν. hortabantur ad studium fortunas suas corporaque salva tuendi. 1394, 9.

σωφρονεῖν] ὅταν βελτίστῃ τῇ παρούσῃ τύχῃ χρῶνται, τότε πλείω τὴν σπουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν. 1451, 4.

σωφρονίζειν λέγουσι τάς γε συμφοράς. 798, 7.

σωφρονιστής] οὐ γὰρ οὕτω κακῶς γένοιτο τῇ πόλει, ὥστ' Ἀφοβήτου καὶ Αἰσχίνου σωφρονιστῶν δεηθῆναι τοὺς νεωτέρους. 433, 3.

σωφρόνως τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὁμιλεῖν. 1402, 25.

σωφροσύνη] κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς. 1403, 25.

T.

ταινία] ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν. 1308, 5. εἰ δὲ πλούσιοι ἦμεν, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν. 1309, 22.

ταινιόπωλις. 1309, 2.

ταλαιπωρεῖν] λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι. 22, 24. αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ πάρεστι τοῖς κινδύνοις. 156, 25. ταλαιπωρεῖσθαι τῷ μήκει τοῦ πολέμου. 231, 15.

ταλαίπωρος] τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ Ἀριστάρχῳ —. 548, 13. οἱ ταλαίπωροι Ὀλύνθιοι. 425, 12. τοὺς ταλαιπώρους Φωκέας, citat Hermog. p. 347, 5. forsan e p. 240, 8.

ταλαντιαῖος οἶκος. substantia valens talentum. 833, 23.

ταμίας] Philippus appellatur ipse solus rerum suarum ταμίας, promus condus, penes quem arbitrium sit decernendi, agendi, omittendi, exsequendi, differendi, jubendi, vetandi, qui modum rei cuique pro lubitu imponat. 10, 11. τῶν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πορισταί. 49, 17. ταμίας καὶ δημοσίους [ubi alii καὶ omittunt]. 101, 14. 137, 9. ταμίαν τῆς Παράλου. 570, 4. ταμίαι τῶν τῆς θεοῦ [scil. χρημάτων]. 1075, 2. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη τὸν ταμίαν προσέταξεν ὁ δῆμος δοῦναι [scil. τὸν στέφανον]. 1228, 5. ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο. 598, 23.

ταμιεύειν] ταμιεύσας τῆς Παράλου. 570, 15. ταμιεύσας ἐν Ἀκροπόλει τὰ ἀριστεῖα τῆς πόλεως. 741, 4. ὃς ἐπέπλει ταμιεύων Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ. 1189, 2.

ταξιαρχεῖν. 999, 12.

ταξίαρχος] οὐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγοὺς, καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους. 47, 10. in pedestri militia erat ὁ ταξίαρχος erga τὸν στρατηγὸν, imperatorem, in eadem ratione, atque ὁ φύλαρχος in equestri erat erga τὸν ἵππαρχον, summum equitum magistrum. 1258, 3.

τάξις] ὕστερον τῇ τάξει, ordine temporis, πρότερον τῇ δυνάμει, valore, dignitate, efficacia, καὶ κρεῖττόν ἐστι. 32, 18. τῆς τάξεως μὴ παραχωρεῖν, ἣν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι κτησάμενοι κατέλιπον. 38, 25. παρελθὼν ἐπὶ τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμᾶς τετάχθαι προσῆκεν, ἕτερος. 143, 23. οἱ πρὸς ἀρχαιρεσίας καὶ ταύτην τὴν τάξιν [hunc ordinem, senatorium puta, atque magistratuum] προσιόντες. 171, 17. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν. 176, 14. ἡ τοῦ δικαίου τάξις. 188, 1. τάξιν τῆς πολιτείας ταύτην αἱρεῖσθαι. 200, 4. τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην ἐν τῇ πολιτείᾳ τάξιν λείπειν. 200, 14. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ [id est, ἐπὶ τῆς ἀπολογίας]. ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι. 226, 11. οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν, id est, μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνου. 229, 14. τούτων ἑκάστους, ἣν παρέλαβον, τάξιν διατηρεῖν. 238, 9. ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει. quasi Thessali, aut Dolopes essetis, h. e. viles et abjecti. 246, 2. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἑλόμενοι τάξιν. 273, 26. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐδ ἔλιπον. 286, 3. τὸ μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν [partes, provinciam] ἀπαιτεῖ. 292, 14. οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων. 313, 13. εἰ γὰρ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν, εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο. 327, 2. τηνικαῦτα σὺ καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει, *seyd ihr da, auf dem Plane* [*you are there, are at hand*], καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἱπποτρόφος. 331, 18. εἰ καὶ ὀντινοῦν ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεστήσατε. 350, 4. εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν Αἰσχίνης ἑαυτὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ. 343, pen. ἐφ' οὓς μεθ' ὅπλων ἦλθεν ἐν ἐχθροῦ τάξει. *in der Qualität eines Feindes* [*in the quality of an enemy*]. 481, 21. τὴν τοῦ δικαίου τάξιν οὐκ ἀφείλετο. locum, vel conditionem justi non detraxit, h. e. non præteriit tacitum, quatenus jus et fas esset hominem occidi. 505, 17. 554, 3. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν [*Gestalt und Rang* [*form and rank*], h. e. partes, munia, provinciam] προελήλυθεν ἡ πόλις. 690, 21. τάξις p. 715, 2. videtur esse compositio, vel decisio debitoris cum creditoribus, ut aut certos pensionum terminos sibi statuant, aut aliquam æris debiti partem remittant. *accordiren, sich mit seinen Gläubigern setzen* [*to enter into a composition with his creditors*]. τοὺς ὄντας νόμους εἰς τὴν τῶν οὐκ ὄντων τάξιν [locum] ἄγοντας. 808, 2. τὸν ὅλον κόσμον νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. πειρᾶσθαι καθιστάναι εἰς τὴν ἐμὴν τάξιν. 1039, 24. οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν. 1391, 22. ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [in acie] τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέχειν, νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρους. 1394,

τέμνειν] οὔτε μαγείρῳ μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει. 784, 12. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην πεπρακότα. gefälletes, geschlagenes Holz [felled wood]. 1048, 16.

τερθρεύεσθαι] εἰ περὶ τούτου μάτην τερθρευώμεθα. ampullas verborum nugacium et sesquipedalium jactemus. 1405, pen.

οἱ τετρακόσιοι, genus tyrannorum, qui Athenis imperabant. τῶν τοὺς τετρακοσίους καταλυσάντων. 471, 16.

τετραπλάσιος] τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον. 1052, 19.

τετραρχία, aut τετραδαρχία. 117, 26. inde formavit Hermogenes p. 268, 22. verbum τετραδαρχεῖσθαι, ubi ait: ὑπὸ Θετταλῶν τετραδαρχουμένων.

οἱ τετταράκοντα judicabant de causis αἰκίας et βιαίων. 976, 11.

τετυφωμένως. stulte, stolide. 665, 13.

τεχνάζειν] τεχνάζει, fraudulenter machinatur, er spielt eine Intrique [he intrigues], βουλόμενος παρὰ τινῶν ἀργύριον λαμβάνειν. 1317, 17. τεχνάζων χρόνον ἐγγίγνεσθαι. 1158, 10.

τέχνη] τοιαύτας τέχνας, callida et malitiosa commenta, καὶ σκήψεις οὗτος εὑρίσκων ἐκκρούει. 540, 25. ἀρχὴν μεγάλην, μᾶλλον δὲ τέχνην, artem, opificium quæstuosum, εἴης ἂν εὑρηκώς. 577, 23. εἰ τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοι. si negotiationem hanc argentariam in artem convertunt, h. e. clandestina, et subtilia quæque artificia turpis quæstus faciendi excogitant et usurpant. aus diesem Geschäfte ein Handwerk machen, davon sie nicht nur leben, sondern darauf sie auch Tag und Nacht sinnen, dichten und trachten [they make a trade of this business, by which they not only live, but which is their constant thought and aim by day and night]. 982, 2.

τεχνίτης] εἰς τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάντας τοὺς τεχνίτας συνήγαγεν. 401, 14. τεχνίτης τοῦ λέγειν. 594, 15.

τέως] donec. τέως μὲν ἂν ᾖ ἐρρωμένος τις. 24, 3. τέως ἂν χρησθῇ. donec ea usus fueris, ea uti desieris. 519, ult. τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. 721, 1.

τηθὶς] avia. 818, 4. nisi ea potius amita est, patris soror. 1039, 4.

τηλικοῦτος] μηδένα ἀξιοῦτε τηλικοῦτον παρ' ὑμῖν εἶναι, ὥστε παραβάντα τοὺς νόμους μὴ δοῦναι δίκην. 32, 5. ὄχημα αὐτῷ, τηλικοῦτος ὤν, ἐώνηται, ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται. quamvis tam robustus, tam florens ætate et viribus sit. 1046, 12.

τήμερον] οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες. 44, 6. 1432, 25.

τηρεῖν] observare, opperiri, aufpassen, auflauren [to watch, lie in ambush], cavere, operam dare. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικαία γενήσεται. 179, 4. εἰρήνης, ἣν οὗτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν. 255, 12. φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν. 317, ult. εἰ δέ τις ἰδίᾳ λυπήσῃ, τοῦτο μεμνῆσθαι καὶ τηρεῖν. 327, ult. ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν. 332, 17. ἔσχε δὲ ὁρμητήριον παρὰ πάντα τὸν χρόνον τετηρημένον αὐτῷ. 681, 5. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν. 836, 5. τηροῦντες τὴν οἴκαδε σωτηρίαν. 1211, 16. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας. 1252, 7. τηρήσαντες νύκτα [ἀσέληνον]. 1380, 6.

τιθασσεύειν. 37, 9.

τιθέναι] in Activo, a) ponere in medio, proponere, ut e. e. præmia. πρὸς τοῖς τιθεμένοις [subaudi γέρασι, vel βραβείοις, vel ἐπάθλοις]. 1408, pen. ramum supplicem in ara deponere. οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος οὐδεὶς [scil. ἐπὶ τῷ βωμῷ]. 262, 16. deponere pecuniam penes aliquem, asservandam, quo alteri, cui debetur, aut consecrata est, reddatur ab eo, penes quem deposita est. hinterlegen, niederlegen, aufzuheben geben [to deposite, to give to be laid up]. ὅταν τις ἀργύριον τιθεὶς [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] ἰδιώτης ἀποδοῦναί τῳ προστάττοι. 1236, pen. deponere in scriptis, literarum monumentis consignare, chartis mandare. τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις [scil. συγγράμμασι]. 1401, 22. deponere pignori. φιάλην λαβόντες καὶ θέντες ἐνέχυρα μετὰ χρυσίων. 1031, 8. ἵν' ᾖ αὐτοῖς γνώριμα τά τε ληφθέντα, τά τε τεθέντα. 1186, 9. θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου [id est, ὑπὲρ, vel ἀντὶ τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου]. cum opposueris, oppigneraris pro summa æris adhuc deficiente. 1250, 12. b) luere, dependere æra debita, erlegen, bezahlen, abtragen [to pay, discharge], inferre in ærarium. τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕκαστον τιθέναι. 261, 2. φήσει πᾶσαν ἄδειαν εἶναι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς. 606, 17. ἐπὶ μὲν δὴ τοὺς ἑκόντας τιθέντας. 607. 2. τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἑαυτοῦ [id est, ἐκ τῶν ἑαυτοῦ τὰ ὀφειλόμενα] θεῖναι, οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. si quis de bonis suis legitime et duro labore conquisitis, debita persolvere nequeat [Nam per rapinas si qui creverint, facile iis factu est, ut de alieno dependant]. 610, 15. 752, 22. πέντε ταλάντων ὑμῖν, ἂν οὗτοι τότ' εἰσέπραξαν, τεθέντων, ὠφέλησθε. 751, 5. μίαν θεὶς ἢ δύο καταβολάς. 791, 21. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε. tributum [Kopfgeld — poll-money] dependit inquilinis pro venia incolendi dependendum. 845, 20. τόκον τιθέναι, die Zinsen für das Pfand entrichten [to pay the interest on a thing mortgaged], καὶ τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι, und das Pfand wieder einlösen [and redeem the pledge or mortgage]. 1030, 23. τιθέντος δέ μου τὴν δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. drachmam cum deponerem eam, quæ ab eo deponenda est, si quis actionem de testimonio deserto in aliquem ordiatur. 1190, 5. ἔθηκα τὰς προεισφορὰς πρῶτος. 1209, 3. c) instituere, ordinare, gubernare, celebrare, ut ludos, anstellen [to ordain, institute] τὰ Πύθια θεῖναι δι' ἑαυτοῦ. 62, 24. 119, 11. d) in Rechnung ansetzen, anschlagen, anrechnen [to reckon, rate]. τἀναλώματα πλείω τιθείς. in ratione referens, vel scribens, plus etiam, quam fuit, in me impensum fuisse. 824, 10. καὶ τούτῳ πλείω εἰμὶ τεθεικώς. 825, 2. ἐάν τις ἐπὶ δραχμῇ μόνον τιθῇ. 839, 24. θέντες οὖν οἱ δικασταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι — τόκον. nach geschehener Schatzung oder Wardierung des Betrages der iährlichen Zinsen von meinem ganzen Capitale, die hätten fallen müssen, wenn das Capital sicher untergebracht worden wäre [after a valuation had been made of the amount of the yearly interest on my whole capital, which would have accrued to me if the capital had been securely placed]. 862, 18. e) supponere, voraussetzen [to suppose], sumere pro certo et rato, tantisper, quod in se dubium et controversum, aut aperte falsum sit, für ausgemacht annehmen [to take for certain]. ἐγὼ δὲ τίθημι ἅπαντα. 607, 2. θήσω δὲ ἀδικοῦντα. 645, 22. f) τιθέναι legem dicitur is, qui ejus sciscundæ auctor populo fit, etiamsi haud perferat. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ θεῖναι. 716, 6. τοῖς ἀδικοῦσι — βοηθοῦντα τέθεικε τὸν νόμον. 732, 15. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων, οὓς ἔθηκε Σόλων. 732, 17. g) imponere pœnam crimini, sancire, drauf setzen [to set upon a thing]. τούτου χαλεπώτερα θεῖναι. 602, 27. h) habere in numero, censu, loco, existimare. τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις δικαίως τιθείη. nostræ supinitati recte quis imputet. 12, 5. εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην. 12, 8. οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ὑμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. 188, 19. ἧς ἂν Ἀρκάδας — θείημεν. annumeremus. 246, 16. μὴ δὴ τοῦθ' ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῇς. 292, 20. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει. 668, 25. τί τις ἂν τοῦτον εἰς ἐκείνους τιθείη; cur eum illis accenseas? In illo versu p. 322, 12. ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης, ob metri necessitatem usurpatum est activum θέντες pro medio θέμενοι, passi sibi jugum imponi. (τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, citat Schol. Hermog. p. 88.) In medio, νόμον τίθεσθαι dicitur populus sciscens, sanciens legem ab aliquo latam et rogatam. μὴ θῆσθε νόμον μηδένα. 31, 11. ponere aliquo in loco, vel ordine, aliquam in classem referre. εἰς ταύτην τίθεμαι τὴν τάξιν αὐτὸν [Charidemum], ἐν ᾗ πλείστης ἂν τυγχάνοι τιμῆς. 628, 6. b) nuncupare, creare, bestellen [to appoint]. Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆν. præmiatorem communem sibi dari patiebantur, aut deligebant sibi, amplectebantur. 322, 11. c) edere, indicere, statuere diem, qua te aias nescio quid facturum, aut qua quid agendum sit. ἣν δεηθείς μου ἔθετο, quam diem ut paterer sibi a semet imponi et præfiniri, me rogaverat, καὶ ἐν ᾗ ὡμολόγησε δώσειν τὴν ἀπόφανσιν. 1039. 5. ἑτέραν [scil. ἡμέραν] ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες ἐθέμεθα. 1042, pen. d) æstimare, censere, metiri. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται, darnach abmessen [to measure accordingly, from any thing], καὶ ταύτῃ τὴν εἰρήνην ὁρίζονται. 91, ult. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι. ad decorum referre. 664, 23. τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν οὐδένα τίθεμαι τοιοῦτον εἶναι. ich nehme an, bilde mir ein, setze voraus, dass keiner von euch allen ein solcher sey [I conceive, imagine, suppose that none among you all is such a one]. 783, 17. Φιλοκράτην μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι. 783, 22. e) nomen imponere. τί προσῆκεν ὄνομα θέσθαι Κτησιφῶντα τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις. quodnam decebat Ctesiphontem imponere nomen actis meis. 310, 24. f) sibi deligere, adsciscere. οὔτ' ἂν ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς φίλον θείμην ἐμαυτῷ. 419, 6. g) ὅπλα τίθεσθαι, arma sibi induere, castra metari, bellum gerere. οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας ἐς δῆριν ἔθεντο ὅπλα. 322, 8. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου τὰ ὅπλα θέμενος. 561, 23. h) pignus accipere, pro pignore pecuniam credere, pfand annehmen, sich was verpfänden lassen [to accept a pledge, to allow something to be pledged to one]. καὶ ὧν τις τιθῆται. und auf was für Pfänder einer Geld aufnimmt [and on what sort of pledges one receives money]. 1186, 8. τὰς φιάλας, ἃς ὁ θέμενος ἀπῄτει. 1203, 12. οὐδένα ἐῴη οὐδὲ ὠνεῖσθαι, οὐδὲ τίθεσθαι. 1249, 23. i) χάριν τίθεσθαι. gratiam inire, veluti deponere penes aliquem tanquam fidecommissum aliquod aliquando repetendum, aut reddendum. einlegen [to deposite]. 1233, 2. In Passivo. ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδ', ἣν προσῆκεν, ὀργήν. 273, 18.

τιμᾷν] honorare, in honore habere. εἰ γὰρ ἐκεῖνον [patrem suum] αὐτὸς [ipse, Conon puta] ἐτίμα καὶ ἐδεδίει. 1264, 9. τούτοις ᾠήθησαν δεῖν τιμᾷν αὐτούς. 1389, 18. b) æstimare certi pretii, schätzen, wardiren, zu einem gewissen Werthe anschlagen, taxiren [to rate, value, estimate, at a certain worth, tax], magni parvive. τὰ νῦν ὀφειλόμενα σκεύη ἐπὶ τὰς τριήρεις τιμήσαντες. 183, 19. ὅτι αὐτῆς εἴη ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα. sua esse, in

tabulis de dote scriptis, sibi pro parata pecunia assignata. *statt baren Geldes angeschlagen, angerechnet* [*were reckoned in the place of hard cash*]. 1156. 15. hinc c) notio dictandi alicui pœnam, mulctam irrogandi, litem æstimandi; id quod ipsorum est judicum. ἡ Ἡλιαία τιμάτω παραχρῆμα περὶ αὐτοῦ, ὅτου ἂν δόξῃ ἄξιος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. 529, 21. p. 720, pen. pro ὅτου est, ὅ,τι. ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ τῆς ὕβρεως, id est, ἐὰν δὲ ἡ τῆς ὕβρεως δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν τιμηθῇ ἀξία εἶναι ζημίας ἐν ἀργυρίῳ. si causa contumeliæ a judicibus reo æstimata sit mulcta pecuniaria. 529, 26. καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾷν [subaudi αὐτῷ τὴν δίκην] τῶν ἐσχάτων. 547, 23. τίνος τιμήσειν αὐτῷ προσδοκᾷς τὸ δικαστήριον [subaudi τὴν δίκην ἀξίαν]. 563, 24. οὐδ' ὑπολαμβάνω τιμήσειν οὐδενὸς ἐλάττονος τούτῳ, ἢ —. 564, 1. Σμίκρωνι δέκα ταλάντων ἐτιμήσατε, καὶ Σκίρωνι τοσούτων ἑτέρων. 573, 17. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι. 676, 12. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ του, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε. 689, 8. ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ, δεδέσθω τέως. 721, 1. ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου [scil. αὐτῷ ἡ δίκη], προστιμᾷν αὐτῷ δεσμόν. 732, 19. πέντε ἐτῶν, ὧν [id est, δι' ὧν, vel ἐντὸς ὧν] ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λέγειν. intra quod quinquennium ut ei cum populo pro concione agere ne liceret, mulctæ loco ipsi fuerat dictatum. 783, 3. ὃς αὐτὸς αὑτῷ θανάτου τετίμηκεν, [scil. τὴν δίκην]. 794, 6. 886, 20. μάλιστα μὲν θανάτου αὐτῷ τιμῆσαι, εἰ δὲ μή, τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον οὐ δυνήσεται φέρειν. 797, 26. βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ, ἐδεήθην ἐγὼ τῶν δικαστῶν, μηδὲν δι' ἐμὲ τοιοῦτον πρᾶξαι. 1252, 16. 1254, 25. τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν. 1332, 5. In Medio. ἢ ἐγὼ πάσχειν ὁτιοῦν τιμῶμαι. ipse mihi hanc pœnam ut merito dictito, irrogari patiar, aut auctor fiam, ut mihi irrogetur, ut nihil non suppliciorum subeam. 96, 1. συνεχώρουν [scil. τῷ τιμήματι] ὅσουπερ αὐτοὶ ἐτιμῶντο, ταλάντου. *so viel, als sie sich selber schätzten, meyneten, dass sie straffällig wären, von Rechtswegen erlegen sollten* [*as much as they rated themselves at, deemed that they were finable, should of right pay down*]. 1252, 18. τὰ μὲν καθ' ἕκαστα εἰπεῖν ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην ἂν τοῦ βίου. vitæ ipsi æquiparem. 299, 19. εἰ τοσούτου τιμᾶσθε, tanti facitis, τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς κειμένους νόμους. 607, 5. præsertim in sensu forensi, auctor esse judicibus, aut perficere auctoritate sua, ut pœnam dictitent alicui. οἷς οὗτος θανάτου τιμᾶται καὶ δεσμοῦ. 792, 13. οἷς οὗτος θανάτου πᾶσιν ἐτιμᾶτο ἐν τουτοισὶ τοῖς δικαστηρίοις. 794, ult. 798, 15. οὐκ ἠθέλησε τιμήσασθαι τῷ πατρὶ μετρίου τινός. *ihm eine mässige Geldbusse ansetzen lassen* [*to let him be mulcted in a moderate fine*]. 1343, 27. τῷ πατρὶ ἐτιμήσατο δέκα ταλάντων. 1344, 1.

τιμὴ] οὓς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν. 297, 17. τιμαί, pretia rerum venalium. ἡ δέ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω [scil. υἱὸν] πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, *für eben das Geld* [*for the same money*], τοῦτον ἠγόρασε. 563, 8. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι. 1048, 25. τιμὴν τῶν πωλουμένων ξύλων λαμβάνειν. 1194, 20. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. 1285, 6. πρὸς τὰς καθεστηκυίας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἔπεμπον. 1285, 11. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον. 1285, 22. τίνων αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο. 1290, 16. ὁ διαλύων τὰς τιμάς. persolvens impensas vecturæ, *die Spesen* [*the charges*], mercedes transportationis, vel bajulationis mercium ad portum, item impositionis in navem, et pervectionis ad locum destinatum. 887, 8.

τίμημα] æstimatio, valor, quanti quid æstimatur. τὸ τίμημα τῆς χώρας ἐστὶ ταλάντων ἑξακισχιλίων. 183, 5. τίμημα, πεντήκοντα τάλαντα. 244, 3. b) æstimatio litis, pœna a judicibus reo dictata. τίμημα μηδὲν ἐπὶ κρίσει ὑπάρχειν πλεῖον, ἢ ἕν. 504, 18. εἰ δὲ μή, τοιοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων. 797, 26. ὃ μὲν γὰρ ὑμεῖς ἐπὶ τῇ δίκῃ τίμημα ἀκηκόατε, τριάκοντα τάλαντα ἐστί. triginta talenta petunt. tanti se læsos ferunt. 985, 7. τίμημα ὁρῶν ὀκνοῦντας ὑμᾶς ἀφεῖναι. 1477, 5. c) census. πεντεκαίδεκα ταλάντων τίμημα [*die Steuer, Abgabe von 15 Talenten — the tax, impost on 15 talents*] τρία τάλαντα, sunt 3 talenta. Ergo ut 3. ad 15. erat proportio census ad fortunas ipsas. 816, 1. Sed τίμημα sunt quoque facultates ipsæ, de quibus census ærario præstandus est. οἱ τὰ μέγιστα κεκτημένοι τιμήματα. 815, 13. d) idem quod τίμησις, judicum de modo pœnæ irrogandæ consultatio. εἰς δὲ τὸ τίμημα ἀναβάς. 434, 17.

τίμησις] æstimatio litis, deliberatio judicum de pœna reo dictanda. ἐν τῇ τιμήσει βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ. 1252, 15.

τιμητὸς] τούτῳ μέν, ἐὰν καταψηφίσησθε [scil. αὐτοῦ], τιμητόν ἐστι [scil. τὸ καταψήφισμα]. pœna illi irroganda in arbitrio judicum est, quam illis licebit, prout volent, aut intendere, aut remittere et mollire. 834, 26.

τίμιος] ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος, cara, magni pretii, δεῦρο κομίσωσιν· ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται. 1285, 12.

τιμωρεῖν τοῖς θεοῖς. succurrere diis. causam deorum tueri. 1388, 16. In medio: punire et ulcisci. λόγους ὁρῶ περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον γιγνομένους. 28, 4. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον [schemate Thucydideo] οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης. nemo erit, qui ruinas reip. vindicet, ea pessumdata. 801, 25. τιμωρήσασθαι ὑπὲρ ὑμῶν. contemptum vestri ulcisci. 1226, 8.

τιμωρίαν ποιεῖσθαι. pœnas repetere. ultionem capere. 523, 7. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege sua privilegium ultionis alicui dare. 623, 9. τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτοῦ οὐ δέδωκε. legislator non concessit, ut in eo commissa cædes sanguine homicidæ vindicaretur. 637, 19. ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βραδείας τὰς τιμωρίας ἐποίησε (vel ut apud Apsinem p. 704. 31. est ἐποιήσατο), ταῖς δ' ἀρχαῖς καὶ τοῖς δημαγωγοῖς ταχείας. indulsit, ut a privatis pœna aliquanto tardius repeterentur, non nimis cito punirentur, sed spatii nonnihil ad resipiscendum iis indulgeretur; magistratibus autem et oratoribus statuit citas pœnas, voluit, ut confestim punirentur. 801, 20. τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἔδωκεν ὁ νόμος τῷ ἐντυχόντι. veniam injurias ulciscendi illis [sacris] oblatas. 1374, 9. τιμωρίαι synecdochice pro στήλη, ἐν ᾗ ἐγράφη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῶν τιμωριῶν. 428, 21. εἰς τὰ σώματα ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας. facultatem dedit a corporibus ipsis pœnas injuriarum repetendi. *sich an die Personen selber zu halten, und von ihnen sich Recht zu verschaffen* [*to seize the person itself, and get righted on that, get amends on that*]. 610, 10.

τίς pro ὅστις, interrogativum, pro relativo. οὐ γὰρ ὁρῶ καιρόν, ἐν τίνι [id est, ἐν ᾧ, vel ἐν ᾧ τινι] μᾶλλον ἄν τις βοηθήσειεν αὐτῷ. 962, 20. ἐκλεγόμενοι, τίνων [id est, ὧν] αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο. 1290, 16. b) τὶς pro ὁστισοῦν. πρᾳοτέρους γενέσθαι τινὸς [id est, ὁτουοῦν]. molliores, quam ullus alius, aut fuit, aut erit. 352, 8. c) homo non contemnendus. σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινὰ φαίνεσθαι. 150, 19. τὸ δοκεῖν τινὲς εἶναι δι' εὐπορίαν προσειληφότες. 582, 27. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. ne si quodcunque tandem eveniat. h. e. nullo prorsus modo fieri posse, ut vos conspiretis. 284, 17.

τιτθεία] opera mercenaria, quam fœmina præstat lactando pueros alienos. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς τιτθείας ἅπασα ἡ περὶ ἡμᾶς γέγονε βλασφημία. 1312, 2.

τιτθεύειν] mammam præbere. πολλὰς ἀστὰς εὑρήσετε τιτθευούσας. alienis pueris mercede mammam præbentes. 1309, 19. τιτθεῦσαι ἠναγκάσθη τὸν Κλεινίαν. 1311, pen. 1312, 24.

τιτθή τις ἐμοὶ γεγενημένη. quæ nutrix olim mea fuisset, lacte suo me aluisset. 1155. 27. ἡ τιτθὴ ταπεινόν. 1312, pen.

Tmesis. πρὸς ἔτι τούτοις. 560, 5.

τοιοῦτος] οὔτ' ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, οἷον ὑμεῖς ἂν βούλησθε. 41, 3. ἂν τοιαῦτα πεποιηκὼς φαίνηται. 369, 10. quæ cujusmodi sint, e contextu facile patet, sc. ὀργῆς ἄξια. τὰ τοιαῦτα. *et cætera.* alia ut omittam hujus generis. παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα, τὰ τοιαῦτα. 96, 10. τοὺς νόμους οὐκέτ' εἶναι, τοιαῦτα, ἔλεγον. 170, 8. ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε. τοιαῦτα. 436, 5. καταψευδομαρτυροῦμαι. τὰ τοιαῦτα. 559, 15. θεάσονταί σε τί ποιήσεις Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα, λέγοντες. 583, 24. εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δή. 781, 2. τοιοῦτον insequente, non οἷον, sed ὅ. οἶμαι γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅτου ἂν ἀπέσχετο. 743, 25.

τοῖχος] paries ædium. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακώς. 1122, 11. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας. 1268, 12.

τοιχωρυχεῖν] flagitiosis, malitiosis strophis rem agere. *Filoustreiche spielen* [*to play the sharper*]. οἷα ἐτοιχωρύχησαν οὗτοι περὶ τὸ δάνειον. 925, 24.

τοκίζειν] fœnerando quæstum facere. 1122, 27.

τόκος] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις. 13, 20. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. *der Geld aufgenommen hat auf Landzinsen, d. i. wie man sie von liegenden Gründen giebt* [*who has taken up money at ground-interest, that is, at the interest given on landed property*]. 914, 10. τόκος elliptice abest. ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρρᾳθυμηκότες. 13, 22. ἐπὶ τόκον, ὃς ἔτυχεν ἐν Σηστῷ ὤν, ἐπόγδοον. 1212, 1. fœnori nautico, in iter maritimum, donec navis in portum salva redisset, dabantur in millenas drachmas ducentenæ vicenæ quinæ, hoc est paulo minus, quam quadrans. Sin post Sirii occasum navis Ponto exiret, trecentenæ. 926, 4. Solitum fœnus terrestre Athenis erant singulæ drachmæ menstruæ in singulas minas. Constat e p. 967. ubi v. 15. hæc leguntur: ἐδανείσαμεν πέντε καὶ ἑκατὸν μνᾶς. tum versu 26. μισθοῦται δὲ οὑτοσὶ τοῦ γιγνομένου τόκου τῷ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

τοκοφορεῖν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. 1362, 27. hoc est, sesquiplo, quam solitum alias esset.

τολμᾷν] a se impetrare, et velut invito sibi extorquere, facinus, nobile illud quidem, at acerbum et durum, ad quod non nisi necessitate coactus accedas. στρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος. cives corporibus ipsi suis militare audentes,

non per mercenarios. 36, 26. τολμᾷ ἡσυχίαν ἄγειν. 1359, pen. οὐκ ἐτόλμησαν ἀποστῆναι τῆς ἡμετέρας φιλίας. *sie konnten es über ihr Herz nicht bringen [they could not find in their hearts]*. 1377, 12. οὐδὲ δίκην ὄφλων, ἀποδοῦναι τετολμηκώς. 854, 24.

τολμηρὸς] πολὺς γὰρ, πολὺς καὶ τολμηρός ἐστιν ἄνθρωπος. 1024, 3.

τόμια] exta, prosecta. στὰς ἐπὶ τομίων κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύρου. 642, 18.

τομὸς] ἰταμὸν γὰρ ἡ πονηρία, καὶ τομὸν, καὶ πλεονεκτικόν. 777, 4.

τόνος] οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος τίμιος, οὐδὲ ὁ τόνος τῆς φωνῆς. 319, 12.

τοξεύειν] τοξευθέντα ἀποθανεῖν. 1237, 11.

τόπος] εἰ τὸν τόπον [situm et habitum] τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμήσετε, ἐνθυμηθείητε. 48, 22. τόπος et χωρίον, ut diversa, copulantur. 675, 22. ὥσπερ γὰρ Χαλκὶς τῷ τόπῳ [situ] τῆς Εὐβοίας πρὸ τῆς Βοιωτίας κεῖται. 681, 18. ὃν ἔχει τόπον. ibid. 20. τούτῳ δὲ οὐδένα ὁρῶ τούτων τῶν τόπων βάσιμον ὄντα. 793, 5. ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις. tractu. 49, 5. ὥσθ' ὅλον τόπον, tractum — ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρεσκεύασε. 413, 2. αἴτιοι τοῦ γενέσθαι σύμμαχον ὑμῖν τὸν περὶ Θρᾴκης τόπον ἐγένοντο. 475, 2.

τόσος] τόσα καὶ τόσα βιοὺς ἔτη φανήσεται. 1307, 19.

τραγικὸς Θεοκρίνης. 329, 26.

τραγῳδεῖν] verbis pomposis et circulatoriis exaggerare. 229, 18. verbis sesquipedalibus ad injiciendum terrorem, odiumque et invidiam ciendam compositis rem exaggerare. ταῦτα γὰρ τραγῳδεῖ περιϊών. 400, 17.

τραγῳδία] ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ βοῶντα. 269, 22.

τραγῳδὸς] εἰ γὰρ ἐν Διονύσου τραγῳδοὺς ἐθεᾶσθε. 58, 24. τραγῳδοῖς καινοῖς, id est, ἐπὶ τραγῳδοῖς καινοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὴν σκηνήν. 243, 17. dicitur quoque τραγῳδῶν τῇ καινῇ, scil. εἰσόδῳ, vel ἐπιδείξει. 244, 1.

τράπεζα] pro convictu. ποῦ τράπεζαι. ubi manent jura mihi ut commensali debita? nonne ea Demosthenes læsit? 400, 16. τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει. 403, 7. τράπεζα χαλκῆ. 531, 20. τῆς τραπέζης ἀνασκευασθείσης. mensa, nummularii, eversa. *nachdem der Bankerut ausgebrochen war. nochdem er Fallit gemacht hatte [after the bankruptcy had taken place. after he had failed]*. 895, 5. οἱ διάκονοι τοῦ Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι. 1356, 10. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *mich von der Bürg schaft bey der Banco los machen möchte [might free myself from the security I had given to the bank]*. 895, 16. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὴν πρᾶξιν. 895, 18. ἀποστερῆσαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. 900, 14. ἐκέλευον αὐτὸν ἀκολουθοῦντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν, κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. mecum ad cambiatorem ire, atque mulctam mihi dictam ab eo numeratam aufferre. 1154, 27.

τραπεζιτεύειν] nummularium, cambiatorem agere. 953, 15. 1111, 10. et 27.

τραπεζίτης] ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται. *die Banquieurs lassen von ihren Buchhaltern zu Buche bringen, aufschreiben [the bankers cause to be entered by their clerks]*. 1186, 6.

τραῦμα] πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων τραύματα. 314, 14. τραύματος [scil. δίκῃ, vel προφάσει] με εἰς Ἄρειον πάγον προσεκαλέσατο. 1018, 9. τραύματος γραφαί εἰσι. 1262, 25.

τραυματίζειν] pro κατατραυματίζειν. 279, 6.

τραχέως ὑμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ προσδοκᾷν σχόντων. 355, 15.

τράχηλος] ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ. 744, 6. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ ἔχειν ἀγχομένη. 1157, 5.

τραχὺς] τραχέα λειαίνει. 423, 1.

τρέμειν] λαγῶ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24.

τρέπειν] τὴν ὀργὴν — εἰς τοὺς τὰ βέλτιστα λέγοντας ὑπὲρ ὑμῶν τρέψαι βούλονται. 103, 25. τὸν ἄνθρωπον, ὡρμηκότα φίλον εἶναι — εἰς ἀθυμίαν τρέψομεν. 685, 12. εὔχομαι τοῖς θεοῖς, εἰς Κόνωνα πάντα τὰ τοιαῦτα τρέπεσθαι. quod sive pro passivo, sive pro medio haberi potest. ut dira istæc omnia in caput ejus detorqueant, aut detorqueantur. 1262, 9. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσι. 1488, ult.

τρέφειν] οὐκ ἦν ὁ θρέψων αὐτήν. 1156, 3. παιδία ἐπισταμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως. 1351, 7. τρέφειν ὅλην τὴν οἰκίαν, ὁπότε ἐπιδημήσειε. 1367, 23. τὰ ἐπιτήδεια ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν. 1358, 13.

τριακόντορος] triginta remis instructa navis. 669, 16. et ult.

τριακόσιοι] collegium CCCvirorum Athenis opulentissimorum. 26, 25. καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι. 172, 4. ἐν τοῖς τριακοσίοις. 435, ult. ἥδιστ' ἂν ἐμαυτὸν εἶδον εὐτυχοῦντα, ὥσπερ πρότερον, καὶ μένοντα ἐν τοῖς τριακοσίοις. 1039, 17. τῶν πολιτῶν τοὺς ἐθελοντὰς, ὅταν εὐπορῶσι, λειτουργοῦντας, καὶ ἐν τοῖς τριακοσίοις ὄντας. 1046, 21.

τριακοστὴν πράττεται τοὺς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας. 467, 2.

Τριβαλλοὺς ἐπωνυμίαν ἔχειν. 1269, 9.

τρίβειν] τριβόντων τούτων, scil. τοὺς χρόνους, id quod e versu superiori tacite est repetendum. 678, 10.

τρίβων] lacerna. Λακωνίζειν φασὶ καὶ τρίβωνας ἔχουσι. 1267, 22.

τριγονία] *das dritte Glied [the third generation, degree]*. πονηρὸς ἐκ τριγονίας ἐστί. nepos improbitate patremque avumque refert. 1327, 3.

τριηράρχημα. 1220, 12. nisi potius ibi leg. est πλήρωμα. remiges in triremi.

τριηραρχία] τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντου μισθοῦσι τὰς τριηραρχίας. 564, ult. ἀτελῆ μηδένα εἶναι τριηραρχίας, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων. 465, 18. δίδωμι εἴκοσι μνᾶς, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες. 540, 19.

τριηραρχικὸς] ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. pro opera a te navata ad evertendam et eludendam legem, cujus auctor fuerat factus in illis duabus orationibus, altera περὶ τῶν συμμοριῶν, altera περὶ τῆς συντάξεως. 329, 18. εἰσήνεγκε νόμον εἰς τὸ τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ προτέρου, subaudi ἀρχεῖον. 261, 15.

τριήραρχος] trierarchos constituebant Strategi. 997, 2. τριηράρχους, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλουν εἴληφε. 1231, 12. τῶν ἐθελοντῶν τριηράρχων τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει. 259, 12. τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι εἰς τὴν ναῦν συνεκκαίδεκα. 261, 23. trierarchi ipsi sibi deligebant suum adjutorem, τὸν πεντηκόνταρχον. 1212, 20. trierarchi, qui singuli triremi præessent, annuo munere fungebantur, qui bini, semestri. 1219, 5.

τριηραύλης. 270, 13.

τριήρης] οἶδε τριακοσίαις τριήρεσιν ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς. 186, 6. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαῤῥήδην οὐκ ἐῶντος ἐξεῖναι μὴ ποιησαμένῃ τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις, τὴν δωρεὰν αἰτεῖν. 595, 21. τριήρεις πέντε ἐπιδοὺς καὶ πληρώσας παρ' ἑαυτοῦ. 1127, 14. κατάλυσις τριήρους ὁμολογεῖται εἶναι πρώτη μὲν —. 1209, 23. τριήρης ἱερά. 50, 1.

τριηροποιὸς] ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο. 598, 23.

τριπλάσιος] καὶ τοῦτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι. 1048, 24.

τρίπους] τῆς φυλῆς ἀφαιρεθείσης τὸν τρίποδα. 516, 4. ἑκατέρου τρίπους ἀνάκειται. 1045, 21.

τρισκατάρατος. 794, 24.

τριταγωνιστεῖν] partes actoris tertii in scena agere. 314, 12. ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. 315, 10. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον. 403, 23. ὥστε τελευτῶντα τοῦ τριταγωνιστεῖν ἀποστῆναι. 449, 21.

τριταγωνιστὴς ἄκρος. 270, 11. 297, 26.

τρίτος] οἱ τρίτοι τῶν συμμοριῶν. 260, 22. οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσε. 418, 5. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τοῦ σώματος. 1231, 21.

τριττὸς] προσαπηνέχθη μου τοὔνομα ἐν τριττοῖς δήμοις, id est, τρισί. 1208, pen.

τριττύς. 184, 10.

τρόπαιον] πολλὰ καὶ καλὰ ἔστησαν τρόπαια. 35, 10.

τρόπος] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. 9, 14. ἰδίᾳ φοβεῖσθαι τὸν τρόπον τὸν τοῦ βασιλέως συμβέβηκε. 155, 11. εἰ μὲν οὖν ἦν ἕτερός τις τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τ' ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. 180, 24. τὸν τρόπον τοῦ πρεσβευτοῦ δίκαιον παρέχεσθαι καὶ ἀδωροδόκητον. 429, 9. ἅπαντες τοὺς νόμους ὑπειλήφασι τρόπους τῆς πόλεως εἶναι. 765, 10. ἐκ παντὸς τρόπου τὰ μὴ προσήκοντα ἑαυτοῖς ἔχειν. 1050, 5. τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι. 34, 19. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀνελέσθαι. 180, 22. εἴ γε μηδὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐξέσται. ne tum quidem, ne sub ista quidem conditione. 639, 26.

τροφὴ] τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις, pro ἡ τροφὴ τῶν ξένων. 15, 24. pecuniæ, unde milites mercenarii alantur. πολλοῦ χρόνου τροφὴν ἄφθονον εἰσὶν ἡτοιμασμένοι. 690, 7. Therippides tutor Demosthenis ei sororique annuas in victum dabat septenas minas. ἑπτὰ μνᾶς ἐδίδου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα — ὥστε ἑβδομήκοντα μνᾶς ἐν τοῖς δέκα ἔτεσι τούτων ἡμῖν ἀνηλωκότων. 824, ult.

τρόχος] ἐπὶ τοῦ τρόχου στρεβλοῦσθαι. 856, 13.

τρυγήτρια. 1313, 6.

τρύπημα] ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι, olim fuisse in orat. in Neæram testatur Hermog. p. 318. de meretrice struprum et ore et vulva et podice admittente.

τρυτάνη] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα ὡς εἰς τρυτάνην ἀργύριον προσενέγκῃς. 60, 7. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα. 325, 13.

τρυφᾷν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κολακεύεσθαι. 98, 12. 111, 15. αἰχμάλωτον οὖσαν τρυφᾷν. delicias facere. *im Unglücke noch stolz und trotzig seyn, hoch hinaus wollen, ekel thun, sich zu seiner gegenwärtigen Niedrigkeit nicht bequemen wollen [to be proud and self-important in adversity, to be fastidious, not to be willing to adapt one's self to one's present lowliness]*. 402, pen.

τρυφὴ] τοσαύτης τρυφῆς μεστός ἐστι. 1046, 14.

τεύχειν] τεύχεται ἄστυ πολυήρατον ἐκ δυσμενέων. 422, 18.

τρώγειν καὶ πίνειν ἡσυχῇ. 402, 21.

τυγχάνειν] τὰ μὲν εἴκων, ἡνίκα ἂν τύχῃ, cedens interdum, si res ita ferat, ut faciat, vel faciendum sit. 10, 4. ὅσωπερ καὶ τὸ τυχεῖν τούτων μέγιστον. 227, 10. ἧς [scil. παιδείας] τῶν ἀληθῶς τετυχηκότων. 269, ult. οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν, non erat homo de sterquilinio natus, majoribus editus e trivio, sed illustri et primaria stirpe, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται. 270, 20. τοὺς τυχόντας ἀνθρώπους. homines triviales. 415, 6. τῶν νόμων

[id est, τῶν ἐκ τῶν νόμων γιγνομένων, vel τῶν νομίμων] τυγχάνειν. adipisci ea, quæ leges cuique de jure tribuunt. 1081, 15. 1089, 12. μηδέποτε τυγχάνειν αὐτοὺς συγγνώμης ἀγωνιζομένους παρ' ὑμῖν. 1098, 10.

τυμπανίστρια. 320. 15.

τύμπανον] τὰ τύμπανα γράφοντα. 415. 5.

τύπτειν] οὐ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις δεινὸν, καίπερ ὂν δεινὸν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει. 537, 23. οὐ τυπτητέοι, οὐδὲ ὑβριστέοι ἐσμέν. 1271, 5. τετυπτῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης, refert Minucianus p. 150, 5. e Midiana.

τυραννεῖν] cum accusativo. ἄρχουσι καὶ τυραννοῦσι τοὺς τότε σώζοντας αὐτούς, 127, 1.

τυραννίζειν] studere tyrannis, eos tueri et fovere. 213, 15.

τυραννικὴ οἰκία. 22, 8.

τυραννὶς] ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις τυραννίς. 10, 20. τοῖς μὲν ὥσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. alteri parti vestrum hoc si deputabitis, ut imperent et dominentur, tanquam tyranni e tyrannis nati. 27, 1. τυραννίδα ἐπετείχισεν ὑμῖν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ. 133, 22.

τυρεύειν] malas fraudes machinari, summa imis miscere. ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε. 436, 5.

τυφοῦν] ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ. 116, 6. οὐχ οὕτω τετύφωμαι. 229, 1. ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι καὶ τετύφωμαι. 409, 11. μέλλετε καὶ ζητεῖτε καὶ τετύφωσθε. 552, 19. ἀπιστεῖν καὶ μὴ τετυφῶσθαι. 682. 6. τετυφῶσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα ἔφη. 749, 16. πῶς οὐ τετύφωται. 1483, 2.

τύχη] τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν. 9, 7. μεγάλη ῥοπὴ, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. 24, 14. 156, 11. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἑλοίμην. 24, 16. τύχῃ ἀγαθῇ ταῦτα ποιεῖτε. facite hoc, me lubente et congratulante, volentibus magnis DIS, ut ait Ennius. id quod feliciter vobis vertat. 33, 14. εἰ τὰ τῆς τύχης ὑμῖν ὑπάρχῃ ἧπερ ἀεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ ἡμῶν ἐπιμελούμεθα. 43, 16. τὸν καιρὸν τῶν πραγμάτων, ὃν ἡ τύχη πολλάκις τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων παρασκευάζει. 120, 27. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. 298, 23. οὐ γὰρ τῆς γε ἑκάστου ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τύχης τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν. 308, 22. disputatio de universa humana fortuna, et de propria Demosthenis. 311, 9. sq. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων ἀνθρώπων χαλεπὴν καὶ δεινήν. 311, 19. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον. 312, 3. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν κυριωτέραν εἶναι φησὶ τῆς κοινῆς τῆς πόλεως. 312, 8. εἰ δὲ δαίμονός τινος [f. φθόνος] ἡ τύχης ἰσχὺς — ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις. 326, 27. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. zu recht gutem Glücke [*very fortunately*]. 1173, 27. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρθωκέναι. 1395, 16. νῦν, τεθνεῶτος ἐκείνου, ζητεῖ τινὰς ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔσται. 1466, 13. τῆς δ' ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα. 1468, 15. ἐπεὶ δὲ καλῶς ποιοῦσα ἡ δικαία τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσασα. 1473, 5. τῶν θεῶν προσεπισφραγιζομένων τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι παρ' ὑμῖν 1487, 4.

Υ

Ὑακινθίδες. 1397, 18.

ὑβρίζειν] ὑβριζομένους εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας. 212, 23. καλήν γε ὕβριν ἦμεν ἂν ὑβρισμένοι. 660, 20. ὑβρίζουσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων. de nostris bonis prodigiosum et flagitiosum in modum luxuriantem. 1182. pen. ἐάν τις ὑβρίσῃ εἴς τινα, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἄνδρα, τῶν ἐλευθέρων, ἢ τῶν δούλων. 529, 14. ὧν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημί. 522. ult. ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ὑβρισθεὶς προείλετο πρᾶξαι. 514, 4. ὡς δέον, εἴ τις, ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ. 548, 26.

ὕβρις] τοῦ θανάτου φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη. 296, 21. μὴ στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν. 322, 13. γυναῖκας ἐλευθέρας τῶν Ὀλυνθίων δεῦρ' ἤγαγεν ἐφ' ὕβρει. prostituendi ergo. 440, 7. ὕβρεως δίκην λαχεῖν ὧν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημί. 522, ult. τῆς ὕβρεως τὰς γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ. 528, 25. οὐδὲν ὕβρεως ἀφορητότερον. 529, 9. ἀνάγνωθί μοι λαβὼν τὸν τῆς ὕβρεως νόμον. 529, 11. ὕβρεως causas judicabant Thesmothetæ. 976, 11. 1102, 18. ὕβρεις εἰς ἃ μὴ δεῖ. 983, 16. καὶ τῇ τῶν λωποδυτῶν ἀπαγωγῇ, καὶ ταῖς τῆς ὕβρεως γραφαῖς ἔνοχον. 1256, 9.

ὑβριστὴς] ὀρθῶς καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖ, ὅπου φαίνονταί τινες οὐδὲν ἧττον ὑβρισταί, citat e Dem. Apsines p. 705, 20.

ὑβριστικὸς] ὑβριστικὰ καὶ δεινὰ παθών. 1101, 2. ὑβριστικώτερον, ἢ τοῖς σαυτοῦ οἰκέταις, κέχρησαι. 610, 1. ὃ καὶ ὑβριστικώτατον συμβέβηκε. 218, 6. τὸ δὲ ὑβριστικώτατον καὶ ὑπεροπτικώτατον τῶν Μακεδόνων. 218, 27.

ὑβριστικῶς] οὕτως ὑβριστικῶς ὑμῖν κέχρηται. 87, 17. 704, 24.

ὑγιαίνειν] ὑμῶν οἴκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων, ὑγιαινόντων, εἰ δεῖ τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας ὑγιαίνειν φῆσαι. 98, ult. μήτε νῦν, μήτ' αὖθις, ὡς ὑγιαίνοντι, προσέχητε. 116, 7. οὐ φοβεῖ με Φίλιππος, ἂν τὰ παρ' ὑμῖν ὑγιαίνῃ. 434, 8. ὑγιάνας, cum rursus convaluissem, καὶ σωθεὶς, et salva cum vita discessissem, ἀπροσδοκήτως. 1256, 4. ὅλως οὐδ' ὑγιαινόντων ἀνθρώπων ἐστὶ τοιαῦτα γράφειν. 659, 17. ἐὰν ὑγιαίνωσιν. si prospera cum valetudine adoleverint. 1076, 8.

ὑγιῶς] πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι. 325, 17.

ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα. 1155, 6.

ὕδωρ] aqua potabilis. ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός εἰμι ἄνθρωπος, 73, 3. οὗτος μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. b) nimbi, procellæ, torrentes, exundationes. ὕδωρ καὶ βροντὰς καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι. 1213, 27. ὕδωρ γενόμενον τῆς νυκτὸς πολὺ ἐκώλυσεν αὐτοὺς πάντας εἰσελθεῖν. 1378, ult. ὕδατα καὶ τότε πολλάκις ἐγίγνετο. 1272, pen. c) aqua, quæ acturis causas in foro ad dicendum infundi solebat in clepsydram. οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. 407, 16. οὐκ ἐνδέχεται πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ εἰπεῖν. una actione exsequi omnia. 817, 9. τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον. 1052, 18. ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ. si satis otii fuerit, si spatium ad dicendum mihi datum suffecerit. 1094, 3. ἐάν μοι περιουσία τοῦ ὕδατος ᾖ. 1351, 20. οὐ γὰρ ἱκανόν μοι τὸ ὕδωρ. 1116, 12. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. 274, 10. 359, 5. 1206, 20. intra cursum aquæ meæ, h. e. orationis. ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος. 1318, 6. ἐν μικρῷ μέρει τοῦ παντὸς ὕδατος. 847, 15. ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. inhibe clepsydram. 1103. ult.

ὕης ἄττης. 313, 27.

ὕθλος, nugæ, καὶ φλυαρία. 931, 11.

υἱὸς] περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες [περὶ τούτων], τοὺς υἱεῖς δεδέκατε. 1477, 26.

ὑλαγωγεῖν] ἓξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι. ligna convectant in urbem. 1041, 2.

ὕλη] κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040. pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι. 1041, 5. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην. *gefälletes, geschlagenes Holz* [*felled wood*]. 1048. 16.

ὑμέτερος] ἐὰν δέ τι ὑμέτερον κατ' ἐκείνων ᾖ. si quid e re vestra sit, quod idem illis molestum et noxium. 217, 1.

ὕμνος] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε. 530, 23.

ὑπάγειν] in activo, et in medio, sensim et sine sensu, blanditiis, callidis strophis aliquo perducere, sibi devincire, ad partes suas pertrahere. Θηβαίους νῦν ὑπάγεται [veluti vitulum ostensa fronde] τὴν Βοιωτίαν αὐτοῖς παραδούς. 105, 7. ἐλπίδας καὶ φενακισμοὺς, οἷς ὑπαχθέντες ὑμεῖς. 59, 18. οὕτω τελέως ὑπήχθητε. tam prorsus lenociniis perducti, decepti, et in potestatem Philippi redacti estis. 73, 14. εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν. 127, 27. εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων. 291, 11. εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα πάντα τὰ πράγματα καὶ προειμένα ὁρῶ. per negligentiam et secordiam eo deducta, ad conditionem tam lamentabilem delapsa. 110, 8. εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρόν. 423, 26. συμβαίνει τοῖς χρόνοις εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα τὰ πράγματα ἤδη. 678, 9. φιλονεικίᾳ ὑπάγεσθαι. ab impetu contentionis, vel æmulationis efferri. 535, 25. ὑπαχθέντα ὑπ' αὐτῶν τὸν δῆμον ἀνάγκη πολλὰ ἐξαμαρτάνειν. 603, 6. ὑπάγεσθαι φῇ ὑπὸ τῶν τοῦδε ὑποσχέσεων. molliri, placari, decipi. 955, 16. ὑπάγεσθαι κατὰ μικρόν. 1262. ult. ὑπάγεσθε ἐνίοτε πράττειν, ἃ οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε καλῶς ἔχειν. 1433, 26.

ὑπαγορεύειν] dictare ad calamum, præire verba, ut magister puero. 219, 27.

ὑπαγωγαί. illecebræ. 444, 23.

ὑπαινίττεσθαι] obscuris significationibus adumbrare. 348, 6.

ὑπακούειν] Φίλιππος οὐκέτ' εἶχεν ὑπακούειν [*er konnte nicht herum kommen, nicht allen ein Gnüge thun, nicht auf alle passen — he could not manage with all, could not satisfy all, could not attend to all*] τοῖς προδιδοῦσιν, οὐδ' εἶχεν ὅ,τι πρῶτον λάβῃ. 426, 15. voci appellantis, vel rogantis, obsequi, accurrere, præsto esse, e. c. ad intercedendum pro eo. 581, 2. ἐκέλευσε τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. ancillam, cujus eæ sunt partes, ut ad herum intronuntiet, si qui sit, qui eum conventum velit. *die Dienstmagd, die man zum Aufwarten, zum Ansagen, zum Verschicken braucht* [*the servant maid who is employed in attendance, in announcing strangers*]. 1149, 27. venire arcessitus. αὐτὸς μὲν οὐχ ὑπακούω. 1222, 17.

ὑπανοίγειν γράμματα. literas alienas furtive aperire. 889. pen.

ὑπάρχειν] esse, adesse, jam paratum, præsens, præsto, in promtu esse. τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν καρπούμενοι. 16, 18. μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς δόξωμεν εἶναι τῶν ὑπαρχόντων, ne videamur tardiores et ignaviores atque pejores, quam ut opportunitatibus jam præsentibus utamur, aut ne indigni bonis præsentibus videamur, quippe quibus sapienter uti nil curemus. 18, 12. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει. *das übrige ist schon da* [*the rest is already there*]. 32, 20. οὐχ ἧττον αὐτὸν ἐμίσουν τοὺς σώσεις, τῶν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν ἐξ ἀρχῆς. 145, 4. πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν προέμενοι. 172, 10. ὁ νῦν μὲν οὐκ ὢν, ὑπάρχων δ' εἰς τότε. 184, ult. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα διαιρῆτε. 230, 26. πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρ-

2 N

χόντων [decorum et laudum, quas jam tenemus] ἀεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι πράττειν. 258, 3. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. nisi ejusmodi esset de unoquoque nostrum infixa jam dudum animis vestris opinio. 304, 1. ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς. pretio quocunque, quicquid id est pretii. *für den Preiss, den man vor sich findet* [*for the price that occurs*], id est, *der einem angeboten wird* [*that is offered one*]. 926, 24. χαλεπόν ἐστι τὴν σὴν φύσιν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων διελθεῖν. pro merito, pro modo laudum, quæ in te sunt. 1403, 12. b) exsistere, evenire, et velut efflorescere ex aliqua re. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι. 408, 22. c) incipere, ordiri rem, principium, auspicium facere, princeps et auctor ejus fieri. δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑπηργμένων. bonorum et beneficiorum in antecessum velut, *par avançe* [*in advance*], nobis divinitus tributorum, *der Güter und Vortheile, die Gott uns voraus gegeben* [*of the goods and advantages which God has given to us beforehand*]. tanquam manupretium aliquod, aut veluti pecuniam mutuam aliquando reddendam, aut tanquam materiam, in qua elaboranda gnavi simus atque seduli. verbo, opportunitates et præsidia sunt, quibus instructus tu ad rem gerendam accedas. 12, 1. ὑμᾶς οὖν ὑπάρξαι δεῖ χρηστὰ βουλομένους καὶ πάνθ' ἕξει καλῶς. *wir müssen nur einen Anfang machen, mit Fassung heilsamen Rathes zu Werke schreiten. Das muss der erste Schritt sehn. das muss vorhergehen. So wird alles gut gehen* [*we must only make a beginning, set to work with the adoption of wholesome counsel. That must be the first step. that must precede. So all will go well*]. 176, ult. διὰ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς. quæ primi in vos contulerunt. 431, 17. ὥστ' οὐχ ὑπάρχων [scil. τῆς ἔχθρας], non injuriarum faciens initium, non vim inferens, ἀλλὰ τιμωρούμενος, sed quo illatam depellam et ulciscar, ἀγωνιοῦμαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 1345, 7. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα. eum, qui prior injurias obtulerit. 1350, 4. d) alicui præsto, propitius, amicus, fidus et certus esse, in ejus potestate et clientela. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε τὸ τὸν Φίλιππον αὐτοῖς ὑπάρχειν [subaudi φίλον] πεισθῆναι. 358, 7. δῆλός ἐστιν — καθ' ὑμῶν ὑπάρξων ἐκείνῳ. *dass er ihm wider euch zu Gebote stehen, sich von ihm wider euch gebrauchen lassen werde* [*that he will stand at his command against you, that he will suffer himself to be used by him against you*]. 377, 10. ὅλην δὲ τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὡμολόγουν αὐτῷ ὑπάρξειν. 384, 25. ὑπαρξάσης τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας, etiamsi ab aura vestra sublevatus, etiamsi audientiæ vestræ mihi non defuerit æquitas, δηλῶσαι δυνηθῶ τὰ πεπραγμένα. 1322, 19.

ὑπαρχὴ] πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς. denuo, rursus a principio. 1013, 9.

ὕπατος] ὑπάτῳ Διῒ θύειν. 531, 7. ὕπατος Ζεὺς, ὑπάτη Ἀθηνᾶ. 1072, 18.

ὑπείκειν] τῷ δὲ ὡς φοβερῷ πάνθ' ὑπείξομεν. 197, ult. θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νουθετεῖ τοὺς ἑαυτὸν ἐνοχλοῦντας, οὐδέποθ' ὑπεῖξε. 798, 19.

ὑπεῖναι] præsto esse. *vorhandem seyn* [*to be at hand*]. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης. 801. 25. πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος. manet eos invidia, proposita illis est. 330, 4.

ὑπειπεῖν] ὑπειπὼν οὐδὲν, id est, προειπών. nil præfatus, aut sine ulla exceptione, cautione, et determinatione. 637, 11. 639, 10. 692, 15. τὸν ἐχθρὸν ἕκαστος ὑπειπὼν τὸν ἑαυτοῦ. ubi verbum hoc significat verbis ab alio editis addere, subjicere nonnulla de suo. *darzu sagen, darhinter her sagen* [*to add to it, subjoin*]. 797, 19.

ὑπεκτιθέναι] ὑπεξέθεντο τὰς αὐτοῦ θυγατέρας. clam ablegarunt alio, tutum in locum. *schickten sie hemlich weg, und brachten sie an einen sichern Ort, in gute Verwahrung* [*sent them secretly away, and brought them to a secure place, into safe custody*]. 401, pen.

ὑπεναντίωσις] ἡ τύχη τοιαύτας πρὸς ἄλληλα ὑπεναντιώσεις λαβοῦσα, πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκε. 1405, 18.

ὑπεξαιρεῖσθαι] excipere, τῶν ἰδίων κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι. 365, 27.

ὑπεξέρχεσθαι] clam emigrare. ὑπεξῆλθον Ἀθήναζε. 1380, 15.

ὑπεξιέναι] de loco decedere, *aus dem Wege gehen, Platz machen* [*to go out of the way, to give place*]. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξιέναι. 775, 26.

ὑπὲρ] cum Genitivo, *pro, ob, de*. ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζειν. 9, 13. φρόνημα ἔχοντα ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον. 449, pen. ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. 690, 18. ὃ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. maxime e re hostium est. 305, 20. ἡ εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου. de Aristarcho. *betreffend, belangend* [*concerning*]. 544, 11. Cum Accusativo, *super, plus*. καὶ ὁ δεῖνα εὐδαίμων, εἷς, ἢ δύο, ὑπὲρ τὴν πόλιν. beatiores, quam resp. fert, vel, quam reip. expedit. 172, 7. οὐ προσήει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατόν. plus quam cxxx. 141. 9. redundare videtur ὑπὲρ in illis: ὑπὲρ δὴ τούτων πάντων λύσιν εὑρίσκομεν ταύτην μόνην οὖσαν. 703, 4.

ὑπεραβέλτερος] ὑπεραβέλτεροί εἰσιν αἱ προφάσεις. ultra modum stultæ, insipidæ. 1178, pen.

ὑπεραγαπᾶν. 172, 18. 686, 9.

ὑπεραγωνιᾶν. ultra modum trepidare. 1410, 4.

ὑπεραίρειν] præstare, antecellere. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρες τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός. 301, 25. τοσοῦτον ὑπερῆρκε πάντας ἀνθρώπους πονηρίᾳ. 798, 8. ὑπερῆρεν, vicit, superavit, ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. 1395, 23. de aqua torrente, exundante, e terminis suis in agros assitos excedente. *austreten* [*to overflow*]. εἰς τὰ χωρία ὑπεραίρειν [scil. τὸ ὕδωρ] ἐστὶν ἀναγκαῖον ἤδη. 1274, 20.

ὑπεράκρως ζῆν προῃρημένον. de Alcibiade in omni re modum excedere affectante. 1415, 1.

ὑπεραναίσχυντος. 1071, 27.

ὑπεράτοπος, 213, 25.

ὑπερβαίνειν] εἰ μὲν ὅσα ἄν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν. 51, 7. 1419, 14. ὑπερβαίνειν τὰς πίστεις. violare. 153, 4. τέγος ὡς τοὺς γείτονας ὑπερβαίνοι. 609, 15. τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες. 1380, 7. ὑπερβαίνω, caveo, abstineo, omitto, τὸ σαφὲς εἰπεῖν, φυλάττων τὸ πρέπον τῷδε τῷ καιρῷ. 1398, ult. ὑπερβαίνων τις τὰς προτέρας πράξεις, τὰς ὑστέρως λέγῃ. 1424, 24.

ὑπερβάλλειν] ἄχρι του, aliquousque, χρὴ καὶ φιλεῖν, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. æquum et verum modum excedentes. 661, 1. ὑπερβάλλοντα συκοφαντίᾳ. 1043, 4. In Medio. τίνα οὐχ ὑπερβαλεῖσθαι προδότην. 451, 2. ὑπερβάλλεσθαι πειρῶ τῇ σαυτοῦ δυνάμει τὴν τῶν εὐνουστάτων ἐπιθυμίαν. 1416, ult.

ὑπερβολὴ] excessus ultra modum, vel ultimus gradus. ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι. 35, 18. 689, 16. ἐπεὶ τοῦτό γ' ἐστὶν ὑπερβολὴ μανίας. 97, 3. ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι. ὥστε — *ich will so weit gehen, so veil einräumen* [*I will go so far, concede so much*]. 291, 24. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι. 447, 25. plus largiar, (hypothetice,) quam aut serio volo, aut e re mea est. 447, 25. τοσαύτῃ ὑπερβολῇ συκοφαντίας οὗτος κέχρηται. 298, 19. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δ' εἴ τις ὑπερβολὴ τούτου. aut potius id oportebat appellari, si quid est, quod adhuc sit fœdius et exsecrabilius, quam *turpe*. 362. 5. σκοπεῖτε δὲ, πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει. 468, 11. τοσαύτας ὑπερβολὰς δωρεῶν, αἷς ἀντευποιεῖ, πάρεσχηται. 500, 10. ἔστι δὲ ὑπερβολὴ τῶν μετὰ ταῦτα, ἃ μέλλω λέγειν. 519, 24. τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκέναι. 539, 4. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας, καὶ τίνα ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ὠμότητος καὶ ὕβρεως. 550, 12. τοῦτο οὐκ ἔστιν ἔχον ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. tam spurcum, ut supra nil possit cogitari. 553, 12. τίς οὖν ὑπερβολὴ [scil. πονηρίας]; τίς ὁμοία τῇ τούτου γέγονεν, ἢ γένοιτ' ἂν πονηρία; 554, 26. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ βδελυρίας, id est, ἐκείνους ὑπερέβαλε τῇ αὐτοῦ βδελυρίᾳ. illorum fœditate sua vicit, vel pone se reliquit. 609, 8. 751, 18. θεωρεῖτε τὰς ὑπερβολὰς ὧν αὐτὸς περὶ αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψεν ἐπαίνων. 673, 15. τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποίηνται τῆς αὐτῶν αἰσχροκερδείας. in turpitudine cupiditatis ita modum excesserunt. 687, 21. δεινῶν γὰρ ὄντων, οὐμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολήν. quamquam sunt gravia et indigna, tamen intra modum. 786, 26. ταῦτ' οὐχ ὑπερβολὴ δεινῆς αἰσχροκερδείας; τί οὖν ποτ' ἐστὶ τὸ δεινὸν, εἰ μὴ ταῦτα δόξει, τηλικαύτας ὑπερβολὰς ἔχοντα; 825, 21. τίνας οὗτοι λελοίπασιν ὑπερβολὰς εἰπεῖν. 833, ult. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασιν. 1025, 14. τοῦτο γάρ ἐστιν ὑπερβολή. 1333, 16. μεγάλην μὲν οὖν ἴσως δόξομεν ὑπερβολὴν λέγειν. 1396, 14. μὴ καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπὲρ σοῦ διαλέγεσθαι δόξω, id est, μὴ δόξω περὶ σοῦ λέγειν ὑπερβάλλοντα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. 1411, 14. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς καὶ φιλονεικίας ἐν τοῖς πράγμασι πάντ' ἄνδρα παρασχέσθαι δεῖ. 1440, 3. Etymol. M. p. 778, 36. ὑπερβολὴν τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου.

ὑπεργέλοιον ἦν τὸ πράγμα. 406, ult.

ὑπέρδεινος] τὸ πρᾶγμά μοι εἰς ὑπέρδεινον περιέστη. 551, 2.

ὑπερδιατείνεσθαι] ultra modum contendere. 501, 3. 770, 4.

ὑπερεκπλήττεσθαί τινα. aliquem ultra modum revereri et magnifacere. 19, 16.

ὑπέρευ πεπολίτευμαι. 228, 17.

ὑπερέχειν] ἐπειδὰν δὲ ἡ θάλαττα ὑπέρσχῃ, maris æstus humanam omnem vim et artem superet, μάταιος ἡ σπουδή. 128, 25. οὐδεὶς ὑπερεῖχε τῶν πολλῶν. nemo plebeiis præstabat. 689, 10.

ὑπερημερία] *der Verfall, oder Verlauf des Zahlungstages, wenn man ihn ohne Abtrag verstreichen lässet, wodurch der Gläubiger Recht bekommt, sich an die Person, oder an das Vermögen des Schuldners zu halten* [*the expiration of the day of payment, when it is suffered to pass over without a settlement, whereby the creditor acquires a right of seizing upon the person or goods of the debtor*]. Simile jus illi, quod majores nostri

olim usurpabant, *Einritt*, et *Einlager* [*the taking possession of the creditor's house, et entering upon it*], et usitato hodie, *die Hülfe einem thun* [*to take one in execution*]. item extremus dies spatii debitori a creditore indulti ad nomen diluendum. forte sic appellabatur, quia dies unus indultus, *ein Tag Nachsicht* [*a day's grace*] ad τὴν ἡμέραν, *dem Zahlungstage* [*to the day of payment*], addebatur. μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας. 1154, 9. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν, *den Zahlungstag verlängern, oder weiter hinaus setzen* [*to give a longer day, or to put off the day of payment*], ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. 1154, 17. et 21. οἰκέτην, ὃν ἔλαβει κατὰ τὴν ὑπερημερίαν ἐκ τῶν Ἀφόβου. quem servum ex Aphobi substantia mibi sumseram, seu vindicaram, pro pignore, propterea quod pecunia ex mulcta mibi debita ad diem soluta non esset. 871, 11. ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν, εἰληφότες τῇ ὑπερημερίᾳ [id est, εἰληφότες αὐτὴν ἐπὶ τῇ ὑπερημερίᾳ, *weil sie sich des Schiffes, nach dem Rechte der Verfallzeit, bemächtiget hatten* [*because they had made themselves masters of the ship according to the right of creditors, when a debtor does not keep his day*], aut εἰληφότες αὐτὸν ἔνοχον τῇ ὑπερημερίᾳ, quia Apaturium deprehenderant obnoxium pœnæ non soluti debiti die statuta]. 894, 8. ὡς δὲ ὡμολόγησέ μοι [scil. ὅτι ἀναβαλεῖται τὴν ὑπερημερίαν] καὶ ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν. quod non solum pollicitus mihi fuerit de die præstandæ solutionis differenda, sed etiam reapse eam distulerit. 1162, 27.

ὑπερήμερος] qui æs mutuum, qua die solvere debebat, ea aut non potuit, aut insuper habuit solvere. 518, 2. δίκην ὠφληκότων καὶ ὑπερημέρων ὄντων. 927, 1. ὑπερήμερον δέ με οὐκ ᾤμην δεῖν εἶναι. 1159, 3. num significat, non existimabam, me ideo plus debere, quia stata die mulctam non dependissem? μήτε λαμβάνειν ἕτερον ἑτέρου, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων ὄντων. 518, 2. λαβὼν δὲ ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, οὐδενός πω ἡψάμην τῶν τούτου. quamquam bona ejus adhuc teneo, quæ possessum ivi; vel, manucepi ideo, quod stata die mihi non satisfaceret, nihil tamen eorum adhucdum usurpavi. 540, 23. οὐδεὶς δὲ πώποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξεν, ὡς σὺ τοὺς ὀφείλοντας τοὺς τόκους. 1123, 4.

ὑπερηφανία] τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ βίου. 559, 17. τοσαύτης ὑπερηφανίας καὶ ὑπεροψίας πάντων ἀνθρώπων μεστός. 577, 16.

ὑπερήφανος] λόγον ὑπερήφανον, ὥς φασι, λέγει. 42, 27. τὰς ἰδίας οἰκίας κατεσκευάκασιν, οὐ μόνον τῶν πολλῶν ὑπερηφανωτέρας. 175, 10. ὑπερηφάνως κέχρηται τῷ λόγῳ. 311, 16. πραΰνει ἔργα ὑπερήφανα. 423, 3.

ὑπερθορεῖν] saltu superare. ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν. 422, 24.

ὑπεριδεῖν τοὺς ὅρκους. 153, 4. 289, 4. ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα τοσοῦτον. adeo nil pensi habuit. 702, 27.

ὑπερκολακεύειν. 391, 19.

ὑπέρλαμπρον ὀλολύζειν. 313, 22.

ὑπερμεγέθης] διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας, οὔσας ὑπερμεγέθεις. 330, 12. ὑπερμέγεθες μηδὲν τὴν πόλιν βλάπτειν. 684, 4. ὑπερμέγεθες ψεῦδος ἐψεύσατο. 1059, 2.

ὑπέρογκος δύναμις. 46, 16.

ὑπεροπτικὸς] ὑπεροπτικώτατος. 218, pen.

ὑπερορία] solum omne peregrinum extra Atticam. ἀποδημίας τινὸς εἰς τὴν ὑπερορίαν συμβάσης. 1086, 11.

ὑπεροψία πάντων ἀνθρώπων. 577, 17.

ὑπερπαίειν] pro ὑπερβαίνειν. ἢ σὺ τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πλούτῳ. 1217, 18.

ὑπερπηδᾷν] ὑπερπεπήδηκε πάντα τὰ νόμιμα. 644, 16.

ὑπέρπολυς] ἔλαιον ὑπέρπολυ ἐγίγνετο. 1073, pen. ὑπέρπολυ ἀργύριον ἔλαθον. 1073, ult.

ὑπερτείνειν] excellere, superare. ἧς [quam formam oris] οὐδὲ ἃ τέχνη πεποίηται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς, δύναται ὑπερτεῖναι. 1406. 2. Simile ductum de sagittis ab hoc longius, vel ulterius, vel altius adactis, quam alter adegit.

ὑπερφυὴς] δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυές. 543, 2. ὑπερφυὲς κακὸν οὐδὲν ἑώρων ὑμᾶς πεισομένους. 683, 19.

ὑπέρχεσθαι ὑμᾶς καὶ θεραπεύειν, adulari, blandiri, officiis promereri. 623, 22. 1369, 20.

ὑπέρχρεως γέγονε. nimis oneratus fuit ære alieno, ut reddere nequiret. 821, 14.

ὑπεύθυνος] τοσούτου δέω λέγειν, ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, — ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ. 263, 24. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσιν, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ. 291, 19. 1403, 13. τοῖς δούλοις ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων ἐστὶν ὑπεύθυνον. *sie müssen mit ihrem Leibe büssen, dafür haften* [*they must pay for it, answer for it, with their bodies*]. 610, 5. οὐδ' ἀρχὴν καταστήσω, ὥστ' ἄρχειν ὑπεύθυνον ἀρχῆς ἑτέρας ὄντα. 747, 1. ὑπεύθυνον ἐλάμβανον. ea conditione testem hunc admisissem, ut, de quibus testaretur, ea is periculo suo præstaret. 1105, 16. εἰ δὲ μὴ προῄδεις, sin autem haud præsciebas, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις, eadem teneris cum reliquis culpa ignorantiæ, de eadem inscitia postulari potes. 293, pen. ὡς προκλήσεώς ἐστιν ὑπεύθυνος, οὐχὶ μαρτυρίας. 1114, 21.

ὑπέχειν] præstare, *leisten* [*to perform, render, give*]. ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐτὸν καὶ δίκην ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων. rationem red-

dere et pœnas dare. 371, 20. λόγων εὐθύνας ὑφέξει. 398, 17. πάντες εἰκότως ἂν ὧν λέγουσι δίκην ὑπέχοιεν. 398, 19. πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων [scil, ἀναγκαῖα, vel προσταττόμενα] ὑπέχειν ᾤμην δεῖν. 408, 4. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. τὴν χεῖρα], ibi, in legatione, in Macedonia, cum protendisses manus, ad accipiendum munera, καὶ ὑποσχὼν, et dantis manui tuam subjecisses, quo munera sua in tuam inderet, καὶ καταισχύνας τούτους, cujus facti turpitudine tu hos, cives tuos, coinquinasti, infamasti, ἐνθάδε σεμνολογῇ. 421, 19. δόντα λόγον καὶ ὑποσχόντα κρίσιν. dando rationem, et judicium de se tolerando. 555. 22. οὐ δίκην ὑπέχειν, ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν δίκαιός εἰμι. 637, 23. τὴν δ' ἐπὶ τῷ προτέρῳ φόνῳ δίκην ὑπέχει. tolerat, luit. 646, 14.

ὑπηρεσία] ministerium, sedulitas alterius studiis inserviendi, eoque illum sibi devinciendi. τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι, καὶ ὅλως ὑπηρεσίαι τινὲς ἐφ' ὑμᾶς εἰσὶ κατεσκευασμέναι. 1458, 18. b) ministri navales, diversi et a nautis, vel remigibus, et a militibus classiariis, cujusmodi sunt fabri, coqui etc. ὑπηρεσίαν κρατίστην ἐμισθωσάμην, id est, ὑπηρέτας κρατίστους. 1208, 20. ὑπηρεσία, ἐπιβάται, et ναῦται, ut diversi, copulantur. 1214, 23. 1216, 13. 1217, 3.

ὑπηρετεῖν] ὑπηρέτησεν αὐτοῖς τοῦτο. operam illis hac in re præstitit, vel potius hoc illis consilium administravit, vel suppeditavit, suggessit. 841, 3. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ οὐ Τιμοθέῳ ὑπηρετεῖν. 1185, 17. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγωνοθεῖσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν. 1473, pen. οὐδὲ ὑπηρέτει αὐτῇ, ἃ ἐβούλετο. *nicht alles hergab, verschaffte, was sie verlangte* [*did not supply, provide, all that she desired*]. 1356, 26. ὑπηρετεῖν τοῖς χρωμένοις εἰς ἁπάσας ἡδονάς. 1382, 11.

ὑπηρέτης] ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει. 37, 4. 175, 18. οἱ καθ' ἡμῶν τῷ Μακεδόνι ὑπηρέται. 216, 17. τότε μὲν ὁ δῆμος δεσπότης ἦν τῶν πολιτευομένων, νῦν δὲ ὑπηρέτης ἐστίν. 690, 11. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε. 690, 21. ὑπηρέτην παρὰ τῆς ἀρχῆς λαβών. 1149, 25. ὑπηρέται, ἐπιβάται, et ναῦται, ut diversi, copulantur. 1209, 11. et 14. ὑπηρέται καὶ συνεργοὶ πάντες οὗτοι Κλεομένους. 1285, 2.

ὑπηρετικὸς] ἕως τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικοῦ ἡ λειτουργία ἔστω. 262, 6. ubi πλοῖον subauditur. *ein Bot* [*a boat*]. lembus, linter, navicula ad peragenda cita quædam, subitanea, et minuta negotia, vel ministeria, quasi dicas naviola ministerialis. ἀφικνεῖται ἐκ Μεθώνης ὑπηρετικὸν [scil. πλοῖον] εἰς Θάσον, ἄγον ἄνδρα καὶ ἐπιστολὰς etc. 1220, ult.

ὑπιδεῖν] ὑπίδοισθε καὶ φυλάξαισθε. 622, 4.

ὑπισχνεῖσθαι] sese ferre, jactare, profiteri aliquem, qui minus sit. εἰ τοιοῦτός ἐστιν, οἷος ὑπισχνεῖται, scil. εἶναι. 784, 3. εὔνοιαν, ἣν πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχνεῖται. 790, 12. ὑπεσχόμην χορηγήσειν, μηδενὸς ἄλλου ὑπισχνουμένου, citat Schol. Hermog. p. 384.

ὕπνος] τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν. 320, 5.

ὑπὸ] ὅ,τι φυλάξομεν, οὐδέν ἐστιν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπόν. per, ob bellum. 25, 25. ἂν δ' ὑπὸ πνευμάτων μὴ δυνώμεθα. ob ventos adversos. 94, 4. τοὺς ἐχθροὺς, οὓς οὐκ ἔστιν ὑπὸ τοῖς νόμοις λαβεῖν. *die nach unsern Rechten wenig fragen* [*who have little concern with our laws*]. quos capere atque tenere constrictos legum nostrarum vinculis haud licet. 97, 4. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδείς. 630, 1. ἀλλ' ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν, ob munera edenda, καὶ τῶν εἰσφορῶν, καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, τὰ μὲν ἐνέχυρα κεῖται αὐτῶν [supellectilis meæ domesticæ] τὰ δὲ πέπραται. 1155, 22.

ὑποβάλλειν] ἡ δὲ δοκοῦσα [putatitia, opinata mater Midiæ] καὶ ὑποβαλομένη τοῦτον. quæ eum sibi supposuit pro filio, qui alterius esset. 563, 5. τοιαῦθ' ὑποβάλλειν αὐτῷ. ejusmodi voces oportet vos ei opponere, sic occurrere. 580, 6. 1060, 9. 1203, 10. πᾶς γὰρ ἄν τις ὑποβάλοι τὴν σὴν ὄψιν. oculis subjiciat, spectandam proponat. 1405, ult.

ὑπογράφειν] præscribere, in principio legis scribere. 639, 10. ὑπογράψας. in scripto suo cum præmisisset hæc. 973, 14, ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολάς. 1484, 17.

ὑπόγυος] τὰ δ' ὑπογυότατα. recentissime. 161, ult. ὑπογύων τῶν χρόνων ὄντων. 841, 6. τῷ ὑπογυότερα εἶναι τοῖς χρόνοις οὔπω μεμυθολόγηται. 1391, 21. ὑπογυοτέροις ἔχοντας παραδείγμασι χρῆσθαι. 1415, 5. οὕτως ὑπογύου καὶ τῆς Λυκούργου πολιτείας καὶ τῆς τελευτῆς γεγονυίας. 1479, 22.

ὑποδεῖν] ἁπλᾶς ὑποδέδενται. 1267, 23.

ὑποδέχεσθαι τῶν φευγόντων οὐδένα ἐῶσιν οἱ νόμοι, ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς κελεύουσιν ἐνέχεσθαι τὸν ὑποδεχόμενον τοὺς φεύγοντας. 1222, 3. ὑποδέχεσθαι φρουράν. 1334, 21. εἰς ἣν [arcem] οἱ περὶ Κριτίαν ἔμελλον τοὺς Λακεδαιμονίους ὑποδέχεσθαι. 1343, 9.

ὑπόδικος ἔστω τῷ παθόντι. tenetor coram judice ei, quem læserit, de injuria satisfacere, rationem ejus reddere. 518, 3. ὑπόδικος τῆς ἐγγύης ἦν. 902, 3. φόνου καὶ τῶν δεινοτάτων ἦν ἂν ὑπόδικος. 1264, 19. μάρτυρας ὑποδίκους παρέσχημαι. respondere et approbare testimonii sui veritatem obnoxios. 1024, 16. ὁ μὲν νόμος ὑπόδικον ποιεῖ. edicit, ei necesse fore, factum suum approbare. 976, ult. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον αὐτὸν ἐποίουν κατ'

ἀδελφοῦ. 849. 20.

ὑποδοχὴ] idem quod ὑπόληψις, opinio, suspicio, ex aliqua re factove collecta, ut inde necessario consequens. εἰς ὑποδοχὴν τοῦ μηδ' ἀμφισβητῆσαι ὑμᾶς. ut inde intelligatur, vel colligatur, vos nil queri. 80, 1. quasi dicas, *ad subsumtionem.* ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν [id est, προσδοκίαν] πραγμάτων, ἃν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. 1482, 25.

ὑποδύεσθαι] *sich worunter verkriechen, verstecken* [*to creep under, conceal one's self under*]. ὑποδύοιτο ὑπὸ κλίνην. 609, 15. ὑποδύεσθαι τὴν διὰ τοῦ ψηφίσματος αἰτίαν. obnoxium sese reddere criminationi. 624, 19. πῶς οὖν τοῦθ' ὑπέδυ; in hanc latebram sese abdidit, hanc larvam subiit: vel, hanc objectionem elusit, devitavit, subterfugit? 749, 4. παρὰ ταῦτα ὑποδύῃ. his non obstantibus, tamen erepis, clam effugis. *dukriechest, und schleichest dich darneben weg und durch* [*you creep, steal off, through all this*]. 778, 20.

ὑπόθεσις] summa rei, meta, id quod in re maxime spectatur, et ad quod præcipue contenditur. *Endzweck, Absicht* [*the end, object, view*]. item argumentum, id, de quo agitur. num est e Demosthene, quod Schol. Hermogenis mstus (p. 5. cfin.) citat ad librum περὶ δεινότητος: ἔμελλον ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι. 21, 7. ὑπόθεσιν, περὶ ἧς βουλεύεσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν παρίστανται. 28, 8. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς οἱ πρόγονοι ὑμᾶς κατέλιπον. descivistis, discessistis ab illis [vulgo sic dictis] principiis, regulis et præceptis sentiendi atque agendi, quæ vestri majores vobis reliquerant. 143, 14. præcepta palmaria, quibus, tanquam fundamentis quibusdam, aliæ inde consequentes sententiæ superstruuntur. τοιαύτας ὑποθέσεις μεμνημένοι. 1082, 20. ὑπόθεσις [institutio, natura et finis] τῆς ὅλης πολιτείας. 1397, 14. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως [a causa proposita], ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος. 416, 25.

ὑποθήκη] hypotheca, pignus, res oppignerata. τοῖς δανεισταῖς οὐ παρασχόντα τὰς ὑποθήκας. 922, 5.

ὑποκατακλίνειν] ὑποκατακλινόμενοι, vi necessitatis cedentes, inviti et coacti, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον. 127, 21.

ὑποκεῖσθαι] propositus sive oculis, sive menti esse, in conspectu, in medio esse. τἆλλα τότε δεύτερα ἦν τῶν ὑποκειμένων προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων. 348, 22. ὃς δυοῖν ὑποκειμένοιν [id est, προκειμ.] ὀνομάτοιν. 631, 18. καὶ γὰρ ἐνταῦθ' ὑπόκειται — hoc in foro certaturis proposita sunt isthæc præstanda. 643, 29. παρ' ὑμῖν ὀργὴ μεγάλη καὶ τιμωρία ὑπόκειται τοῖς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦσι. manet eos. 913, 6. præsuppositum et infixum menti esse tanquam scitum certum ratumque. τοῦτ' ὑποκεῖσθαι τῇ γνώμῃ. 179, 6. καὶ μὴν ὑποκειμένων τούτων, ὥσπερ προσήκει. 1488, 1. b) oppositus, h. e. oppigneratus esse. κλινοποιοὺς τετταράκοντα μνῶν ὑποκειμένους. 816, 10. εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν. 841, 19. ἐὰν δὲ μὴ ἀποδῶσιν [debitores] ἐν τῷ συγκειμένῳ χρόνῳ, τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν ἐξέστω ὑποθεῖναι [scil. aliis,] ἢ ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς. 926, 23. ὑπέκειτο ἡ ἄλλη οὐσία ἑπτὰ μνῶν. 1187, 23. ὑποκειμένων αὐτῷ τῶν ξύλων τοῦ ναύλου. *die Stämme Holz waren ihm für die vorgestreckte Fracht des Holzes verpfändet* [*the timber was pledged to him for the advanced freight of the wood.*] 1194, 17. τὴν ναῦν τὴν ὑποκειμένην ἡμῖν. 1283, ult.

ὑποκορίζεσθαι] rem turpem molli et honesto vocabulo velut amicire, incrustare, excusare. 424, 11.

ὑποκρίνεσθαι] histrionem agere, rem minutam vanamve et nihili verbis declamatoriis et circulatoria garrulitate exaggerare. 230, 7. ὑποκρίνῃ μὲν δεδωκέναι, simulas quidem, φαίνῃ δ' οὐ δεδωκώς, at constat, te nil dedisse. 878, 3. μετὰ παῤῥησίας διαλεχθῆναι μηδὲν ὑποκρινόμενον. 415, 2.

ὑποκριτὴς ἄριστος. 329, 25. μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς. 314, 11.

ὑπολαμβάνειν] τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ἐλάττω τῆς ὑπειλημμένης παρὰ τοῖς ἀκούουσι φαίνεσθαι ποιοῦσιν. opinata. 178, 8. 1423, 7. πολὺ τἀναντία, ἢ προσῆκεν, ὑπειλημμένον. de quo multo secius existimatur, atque oportebat. 623, 5. b) occurrere, regerere, opponere aliquid alterius causationibus, item afferre aliquid pro objectione, 594, 21. 596, 14. 600, 20. et 23. 638, 17.

ὑπολείπειν] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ὑμῖν ὑπολείπεται. 10, pen. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφοράν. *er liess sich eine Auskunft, Ausflucht offen* [*left open to himself an expedient, an evasion*]. reservabit sibi perfugium. 301, 22. ὑπελείπετο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον. 836, 6. ὑπολειφθεὶς τοῦ στόλου. cum postremus veniret, a classe sejunctus, a qua sponte sua retro remanserat. 569, 3.

ὑπόληψις] v. Stobæi locum sub v. διαβολή.

ὑπολογίζεσθαι] in *Betrachtung ziehen* [*to take into consideration*]. οὔτε μνησικακήσετε, οὔτε ὑπολογιεῖσθε. 259, 7. οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὐθ' ὑπολογισάμενος. 294, 5. ὑπολογισάμενον μήθ' ἡλικίαν, μήτ' ἄλλο μηδέν. 1322, 6. οὔτε τὴν ἀῤῥωστίαν ὑπολογισάμενος, οὔθ' ὅτι —. 380, 5.

ὑπόλογος] substantive, ratio, consideratio. *Bedenken, Betrachtung, Erwegung* [*consideration, regard*]. μηδένα τούτων ποιεῖται ὑπόλογον. 790, 9. b) Adjective. μηδὲν ὑπόλογον εἶναι. in censum non venire, rationem ejus nullam haberi. 959, 7. νῦν δὲ τούτων οὐδεμίαν ὁρῶ τῶν σκήψεων ὑπόλογον οὖσαν. 1329, 4.

ὑπόλοιπος] ὑπόλοιπον ἀγῶνα τῶν ψευδομαρτυριῶν ταῖς δίκαις ἀποδιδόντες οἱ νόμοι. reliquum faciunt legis victis in judicio certamen de falso dicto testimonio. 1139, 2. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. id quod unum adhuc vobis superest faciundum. 1168, 1.

ὑπομένειν] πρὸς τοὺς θρασέως ὑπομένειν ὁτιοῦν οἰομένους δεῖν. 63, 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. cum invictus restitisset, neque cessisset, neque precibus, neque gratiæ officiisque aliorum, quid? quod multorum adeo comminationes aspernatus esset. 515, 18. ὑπέμεινεν ἐν τοῖς τείχεσι. 671, 15. ὑπέμειναν τοὺς νόμους. paruerunt legibus, in earum potestate fuerunt, tolerarunt pœnas a legibus constitutas. 742, ult. ὑπομείναντες [in urbe qui rem ausissent] ἐπολιορκοῦντο. 1380, 5. et 11. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώστως ὑπέμειναν. 1397, 9.

ὑπομιμνήσκειν] εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων. 257, 24. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. 316, 10. τοῦ χάριν δὴ ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς. 348, 26. ὑπομιμνήσκω ταῦτα, οὐ νομίζων χάριν ὀφείλειν ὑμῖν. 1127, 16. τοὺς καιροὺς, ἐφ' ὧν ἕκαστα ἐξηπάτησθε, ὑπομνήσω. 399, ult. ἀνάγκη δὲ πρῶτον τοὺς χρόνους ὑπομνῆσαι ὑμᾶς. 704, 22.

ὑπόμνημα] ἀλλ' ἵν' ὑμεῖς ἔχητε ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα. 121, 25. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὁρῶσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 247, 22. ὑπομνήματα. commentarii, libri memoriales. 557, 10. et 18. ὑπομνήματα [monumenta] τῶν ἔργων ἦσαν οἱ στέφανοι. 616, 21. ὑπομνήματα πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων καταλιπόντες. 690, 20. *Sudelbücher der Kaufleute* [*memoranda for merchants*]. 837, 17. ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται, *die Banquieurs lassen von ihren Bancobedienten, oder Gehülfen, Nebenbücher halten* [*the bankers make their clerks or assistants keep registers, record-books*], ὧν τε διδόασι χρημάτων —. 1186, 7. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο. *er gab dem Buchhalter Ordre, in das Handlungsbuch eine Note, Nebenanmerkung einzutragen* [*he gave the book-keeper orders to enter a note, a by-note, into the ledger*]. appendicem ad nomen in tabulis scriptum, subnotationem. 1193, 3. ὑπομνήματα πολλὰ λαμβάνουσα ἐν οἷς συνήθει τούτοις ἀρίστοις οὖσι. 1393, ult. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσι. 1412, 8. τοῦτον ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν εἶναι. monumentum, unde dedecora ipsius omnia spectanti cuique atque occurrenti in mentem veniant. 1489, 18.

ὑπόμνυσθαι] idem est atque προόμνυσθαι, h. e. ante litis contestationem jurare, *den Voreyd thun, den Eyd für Gefährde* [*to take the previous oath, the oath that he was taking no unfair advantage of his opponent*]. ἠντιδίκει καὶ ὑπώμνυτο, ὡς ἦν Βοιωτός. 1006, 3. b) per alium, delegatum, ad judices absentiam sui a foro, propter valetudinis, aut itineris necessitatem, jurato excusare. οὐ παραγραφομένου ἐμοῦ, οὐδ' ὑπομνυομένου. 1151, 2. ὑπωμοσάμεθα τουτονὶ Ὀλ. ἀπεῖναι δημοσίᾳ στρατευόμενον. 1174, 6. ὑπομοθέντος δὲ τούτου. quæ excusatio absentiæ actoris cum esset jurejurando confirmata. 1174, 8. ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. adversarii nostram absentiæ excusationem alio jurejurando interposito debilitatum ibant. 1174, 8. ὑπωμόσατό τις τὸν Δημοσθένην, juratus absentiam Demosthenis ceu legitimam excusabat, ὡς νοσοῦντα, τὸν περιιόντα καὶ λοιδορούμενον Αἰσχίνῃ. 1336, 9.

ὑπόνοιαι πλασταὶ καὶ προφάσεις ἄδικοι. 1178, 2.

ὑποπίπτειν] ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ, ἐβάδιζεν. *ob er gleich mit einem ieden von euch allen in gleichem Schritte geht, so gieng er doch, wenn er mit dem Aristolocho gieng, aus Ehrerbietung, immer einen halben Schritt hinter ihm her, ob Aristolochus gleich nur eine Canaille von einem Geldmäkler war* [*although, if he were walking with any one of you, he would take equal steps, yet in walking with Aristolochus, out of respect, he always kept himself half a step behind him, although Aristolochus is but a petty low-lived money-broker*]. 1120, 22. ὑποπίπτει δὲ τοῖς τοιούτοις ἐθελοντής. *er schmieget sich, wirft sich gegen sie weg, tritt ihnen nach, schmeichelt ihnen* [*keep time and step, as people do when walking together*]. 1121, 9. ὑπέπεσε Καλλιστράτῳ. in potestatem et pæne servitutem se dedit Callistrato, famulatus ei est. 1359, 18.

ὑποποιεῖσθαι] aliquem sibi conciliare, adjungere. 365, 11.

ὑπόπτεσθαι] ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε. 276, 23.

ὑπόπτως ἔχειν πρὸς Φίλιππον. 381, pen.

ὑποῤῥεῖν] ἡ δ' ἐφ' ἑκάστου τούτων ἁμαρτία κατὰ μικρὸν ὑποῤῥέουσα, subrepens, ἀθρόως γίνεται τῇ πόλει βλάβη. 412, 13. b)

transitive. τοὺς ἐν ἁπάσῃ καθεστάναι δοκοῦντας εὐδαιμονίᾳ ταῦτα ἀμελούμενα ὑπέῤῥει κατὰ μικρόν. horum neglectus effecit, ut sublaberentur et subsiderent. 472, 1.

ὑποσκελίζειν καὶ συκοφαντεῖν. 273, 21. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον. 1259, 11.

ὑποσπᾷν στρώματα. stragulas corporibus ipsis incubantibus subtrahere, vi eripere. *unter dem Leibe wegreissen* [*to tear from under their bodies*]. 762, 4.

ὑποστέλλειν, ὑποστέλλεσθαι] vela quasi contrahere, vocem submittere, arrogantiam remittere, ad modestiam delabi, præ metu nolle libere proloqui, brevibus, dissimulare. οὐ μὴν οἴομαί γε δεῖν, τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦνθ', ὑποστείλασθαι. 14, 4. πάνθ' ἁπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαῤῥησίασμαι. 54, ult. ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου. 390, 10. 450, 2. τῷ μηδὲν ὑποστειλαμένῳ πρὸς ὕβριν. qui ad contumeliam alteri adspergendam nihil sibi reliquum fecit. 537, 7. μηδὲν ὑποστελλόμενον, μηδ' αἰσχυνόμενον. 980, 22.

ὑποστροφὴ] νῦν ἐξ ὑποστροφῆς. rursus, e contrario. 283, 18.

ὑπόσχεσις] ἡ μὲν οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει. 44, 14.

ὑποτείνειν] τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων. 171, 24. ὑποτείνειν ἐλπίδας καὶ ὑποσχέσεις. ostendere. 625, 6.

ὑποτελεῖν] idem quod simplex, præstare, luere, dependere. ἐράνους ἑκόντα ὑποτελεῖν. 142, 3.

ὑποτιθέναι] proponere, supponere. ὑποθεὶς τὸν ἴδιον κίνδυνον. caput ipse suum periculo cum objecisset. 420, 25. ὑποθέντες τοῦτο τῇ γνώμῃ ἀκούετε. 550, 5. ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας. 638, 24. b) opponere pignori, oppignerare. ὁ ὑποθεὶς τῷ πατρὶ τἀνδράποδα. 821, 12. ὑποθεὶς τὴν οἰκίαν καὶ τἀμαυτοῦ πάντα. 841, 8. ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα, οὐκ ὀφείλοντες ἐπὶ τούτοις ἄλλῳ οὐδενὶ οὐδὲν ἀργύριον. 926, 9. ἐξέστω ὑποθεῖναι καὶ ἀποδόσθαι. 926, 23. ὑποτίθησιν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν. 1188, 2. ὑποθεῖναι αὐτὸν φησι τούτου [id est, ἀντὶ τούτου] τοῦ ἀργυρίου χαλκόν. 1190, 19. 1199, pen. οὐκ ἔχων ὑποθεῖναι τὰ ἄξια. 1202, 23. ὑποθεὶς δὲ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ καὶ δανεισάμενος ἀργύριον. 1208, 13. ὑποθεὶς τὸ χωρίον Θερσιλόχῳ. 1210, 17. In Medio: supponere, veluti fundamentum ædificio. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι. 29, 5. ὑπεθέμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου. 942, 9. b) æs fœnebre in pignus credere. *Geld auf Pfand verleihen* [*to lend on pledge*]. εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν; ἀλλὰ τῶν ὑποθεμένων ἐστί. 841, 20. ἐκέλευον αὐτὸν μοι δανεῖσαι, ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεώς. 1223, 24.

ὕπουλος] ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπουλον. 327, ult.

ὑποφαίνειν] μικρὰν ὑπεφήνατε ἐλπίδα αὐτοῖς. 379, 1.

ὑποφέρειν] pro simplici. οὐσία οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα δύνασθαι ὑποφέρειν. 1359, 8.

ὕποχος] μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν [id est, ἐνόχους]. 1315, 12.

ὑπόχρεως ἦν ἅπασα ἡ οὐσία. *verschuldet* [*involved in debt*]. 1187, 18. 1225, 10.

ὑποχωρεῖν] ὑποχωρήσαντες φεύγουσι. 613, pen. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. 272, 20.

ὑποψίαν κατὰ τούτων λαβεῖν. 852, 2. ὑμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι. 1286, 15. ὑποψίαν εἴχομεν ἄν τινα παρεσκευάσθαι τούτους. 1305, pen. 1306, 7. 1403, 2.

ὑπωμοσία] excusatio valetudinis aliusve cujusdam necessitatis. νόμον καταβαλόντα ἐᾷν ἐν ὑπωμοσίᾳ. 260, 24.

ὕστατος] τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. 14, 1. 1428, 22. τῶν αὐτοῖς πεπονημένων, ὕστατον ἐλθόντα, τὴν δόξαν ἔχειν. 62, 11.

ὑστεραία] ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ [subaudi ταύτης τῆς ἡμέρας], ᾗ ἂν προθῶνται. 1071, 3.

ὑστερεῖν πολλῶν, excidere, fraudari, carere, quasi sero venire, opportunitate rei bene gerendæ jam dilapsa, διὰ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι. 447, 24.

ὑστερίζειν] ὑστεριοῦμεν ἁπάντων. 49, 1. τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν. 50, 11. τῷ ὑστερίζοντι πάντων τούτων. mihi, cui ista omnia desunt, ab his omnibus deserto. 1341, 7.

ὕστερος] ὑπελίπετο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον. 836, 6.

ὕφαιμος. 1157, 2.

ὑφαιρεῖσθαι] suffurari. 1119, 6. 13. 22. 24.

ὑφαίρεσις τοῦ γραμματείου. furtiva subtractio. 1120, 4.

ὑφάπτειν τινά. ignem accendere in cuniculo suo, cujus fumo operæ alterius, in proximo meatu metalla fodientes, expellantur. 977, 7.

ὑφήγησις] demonstratio, doctrina, præitio exempli, præceptio. 277, 19.

ὑφηνιοχεῖσθαι] de curru in ordine quodam secundariorum agitato. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχουμένων. 1409, 24.

ὑφίστασθαι] audere, periculo se exponere, subire onus, obire negotium, sustinere. πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους μεγάλους ὑποστῆναι. 158, 2. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν καὶ γράφειν. 327, 26. τούτους ἐξαπατᾷν ὑπέστησαν. 363, 6. ὅτ' ἐγὼ χορηγὸς ὑπέστην [scil. κληρωθῆναι, vel ταχθῆναι]. 536, 20. et ult. ὑποστὰς ἂν πᾶν εἰπεῖν καὶ πρᾶξαι. 551, 27. ὑποστῆναι [scil. ἐμὲ σοὶ γενέσθαι] πρατῆρα ἠξίωσας. 983, 8. ὑφίστασθαι κἂν θορυβηθῆναι. sustinere ipso concionis fremitu perturbari, interpellari. 1421, 19.

ὑφορᾷν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες. 240, 13.

Φ.

Φαγέδαινα. 798, 23.

φαιδρὸς] οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι. 332, 8. τοῖς ἁπλῶς ὡς πεφύκασι βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς. 1122, 18.

φαίνειν] τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ πάνθ' οὕτως, ὡς ἐστὶν ἀληθῆ, καὶ φαίνεται. 1267, 10. οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τοῦ λόγου φαινομένοις προσθέσθαι. 303, 23. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. nequaquam illum solum per se, sine adjutore, tale facinus tam aperte fuisse ausurum. 376, 22. b) indicare magistratui aliquem vetita legibus facientem, e. c. vectigalibus ærarium fraudantem, merces clam sine vectigalibus importantem, *einen Schmuckeler angeben, einen Lorrendrayer, der einen Schleichhandel treibt, Contrebande Waaren führt, oder den Feinden Contrebande Waaren zuführt, oder die Accise beschummelt* [*to denounce a smuggler, a contrabandist, one who pursues a clandestine trade, who carries contraband goods, delivers prohibited commodities to the enemy, or defrauds the excise*]. τοῖς προαιρουμένοις γράφεσθαι γραφὰς, ἢ φαίνειν. 1323, 15. τὸν νόμον ἀναγνώσεται τὸν περὶ τῶν φαινόντων, καὶ μὴ ἐπεξιόντων, ἀλλὰ διαλυομένων, [scil. πρὸς τούτους, οὓς ἔφαινον]. 1323, 9. φαίνειν πλοῖον. 1324, 19. et 22. ἐξὸν τὰ ἡμίσεα τῶν φανθέντων λαβεῖν. 1325, pen. v. art. φανερός.

φαλάγγιον. 798, ult.

φάλαγξ] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν. 123, 26.

φάναι] πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετο. multæ causæ, controversiæ, e solo Lycurgi verbo disceptabantur, ut, quæ ille censeret, affirmaret, infitiaretur, ea rata et vera haberetis, atque secundum eum pronunciaretis. 1475, ult. quamvis πάντες γεγράφασι præcessisset, p. 650, 13. tamen insequitur φησὶν (non φασὶν), quia subauditur ἕκαστος τῶν γεγραφότων.

φανερὸς] εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. 9, 2. τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γεγενημένην τῇ πόλει. 18, 2. ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο οὐσίαν φανερὰν [in fundis et bonis immobilibus], ταύτην ἐξαργυρίσας, argento mutata. *ins Geld gesetzt, zu Gelde gemacht* [*turned into money*]. 59, 5. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς. *constabat inter omnes, factu fore necessarium, ut Thebani receptum ad vos haberent*. 231, 16. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος. 306, 2. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν [reip.] τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ. 837, 27. φανερὰ ποιῆσαι ἡμῖν. in conspectum nostrum adducere, in medio proponere. 937, 13. φανερὰν οὐσίαν ἐκέκτητο μικράν τινα. 986, 25. φανερᾷ τῇ ψήφῳ ἐψηφίσατο. 1078, 19. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας· οὐδὲ γὰρ ἦν φανερὸς [scil. ἐν τῇ ἀγορᾷ]. nam in foro non comparebat. 1190, 4. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι. 1485, 2.

φανερῶς] ὅσῳ τὸ φανερῶς [scil. τι ποιεῖν] τοῦ λάθρα κρεῖττον, καὶ τὸ νικῶντας τοῦ παρακρουσαμένους πράττειν ὁτιοῦν ἐντιμότερον. 479, 9.

φάραγξ. 793, 6.

φαρμακᾷν] insanire, furere a malis potionibus. 1133, 26.

φαρμακείας τινὸς οὗτοι ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκοῦσιν. 1025, 11.

φαρμακὶς] τὴν Λημνίδα, τὴν φαρμακίδα. 793, 27.

φάρμακον] ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς παρὰ τῆς θεραπαίνης αὐτῆς. 793, pen. ἂν μὴ μανιῶν, ἢ γήρως, ἢ φαρμάκων. 1133, 11.

ὁ φαρμακὸς] veneficus, *der Giftmischer* [*the poisoner*]. 794, 4.

φαρμακοτρίβης] *Farbenreiber* [*colour-grinder*]. 1170, ult.

Φασηλίτης] οἱ Φασηλῖται οὐδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ὅπερ εἰώθασι. 923, 1. τῶν Φασηλιτῶν πλείους εἰσὶν αἱ δίκαι [in foro Attico sæpius de mala fraude postulantur] ἢ τῶν ἄλλων [scil. ξένων ἐμπόρων] ἁπάντων. 924, 7. unde probrum erat hoc vocabulum. ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων. 931, 22.

φάσις] indicatio, delatio nominis alicujus apud magistratum de fraude peculatuve in vectigalibus et mercium importatione atque exportatione commissa. 793, 16. φάσιν [scil. τοῦ ἀργυρίου] καὶ ἀπογραφὴν τοῦ ἀργυρίου εἶναι πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς, licere æs sic præter fas creditum, in foro curatorum mercatus Attici, φαίνειν, denunciare, et ἀπογράφειν, specificare, h. e. nominatim edere, quantum sit, aut quæ sint merces vetitæ (*Contrebande Waaren — contraband goods*). 941, 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν. delationem navis. 1323, 6.

φαῦλος] τοῦτ' ἐκεῖνον, ὅπερ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι. 19, 15. ἐμὲ μὲν φαῦλον ἡγεῖσθε, τοῦτον δ' ἄφετε, citat Hermogenes p. 315, 3. ex or. de F. L. οὐδὲν γὰρ φαῦλον ἐρῶ σε. 488, 8. φαῦλος — τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς Δημοσθένης. Etymolog. p. 789, 47. ἐκ φαύλων αὐτὰ [scil. τὰ πράγματα]

χρηστὰ γενήσεσθαι. 25, 21. οὐ γάρ, εἰ, φαύλοις ὑμεῖς χρῆσθ' εἰς τὰ πράγματα πολλάκις ἀνθρώποις, καὶ τὰ πράγματά ἐστι φαῦλα. 350, 9.

φαυλότης τῶν στρατηγῶν ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις. 326, pen.

φαύλως καὶ κακῶς βοηθεῖν. parce atque segniter, ignave. 194, 2.

φείδεσθαι] γεωργοῦντες καὶ φειδόμενοι. *bey ihrer Landwirthschaft lernen, oder sich genöthiget sehen, knapp und spärlich zu leben, zu Rathe zu halten [in their husbandry to learn, or see themselves compelled, to live sparingly, to be economical].* 753, 21. οὐδὲ ψυχῆς ἐφείσαντο. 1394, 18.

φενακίζειν] οὐδείς ἐστιν, ὅντιν' οὐ πεφενάκικεν. 20, 5. αἰσχρόν ἐστι φενακίζειν ἑαυτούς. 51, 10. αἰσθόμενος φενακιζομένην τὴν πόλιν. 73, 1. ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρούσθητε. 656, 5. τίς ὁ ταῦτα φενακίσας, id est, ἐπ' ἀπάτῃ συμπλάσας. 362, 10. ὧν [id est, τούτων, ἃ] πεφενάκικε τὴν πόλιν. 363, pen.

φενακισμὸς] τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φενακισμούς. 59, 18. φενακισμοῦ καὶ παρακρούσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα. 760, pen.

φέρειν] ferre, perferre, tolerare. φέρειν ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. 258, 23. φέρε δή μοι τὴν συμμαχίαν τῶν Φωκέων, citat Schol. Hermog. p. 388. circa finem, ex orat. de F. L. locus est p. 360, 15. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον οὐ δυνήσεται φέρειν. 797, 27. ἵνα μὴ δοκῆτε αὐτοὶ πρᾴως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις φέρειν. 1339, 20. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. 1486, 2. b) ferre culpam criminis, auferre. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ. imputabatur ipsis primum imposturæ principium. 371, 16. c) afferre, in medio proponere, repræsentare, ut æs, dependere. ἐμφανεῖς μὲν [τὰς συνθήκας puta] οὐδέπω καὶ τήμερον ἐνήνοχε. 898, 4. οἱ γὰρ ἄλλοι τραπεζῖται μίσθωσιν οὐ φέροντες. 960, 8. εἰ ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ μὴ ἦν ἐγγυητή, μηδ' ἠνέγκατο προῖκα. secum attulit, intulit in domum. 1016, 16. εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα, καὶ ἐπεμαρτύρασθε. 1273, 18. πάντα λόγον μᾶλλον ἐρεῖν, καὶ πάσας αἰτίας οἴσειν, [id est, προσοίσειν]. 1328, 22. ᾧ τίν' ἂν ἁρμόττουσαν εἰκόνα ἐνέγκω, σκοπῶν οὐχ ὁρῶ. 1404, 14. d) perferre, deferre, ut nuncium, vel conditionem ab alio ad alium. *zubringen, hinterbringen, entgegen bringen [to bring to any one, acquaint one with].* τοὺς ἐνεγκόντας τὰς ὑποσχέσεις. qui a Philippo ad nos pertulerunt, vobis detulerunt. 72, 22. e) ferre aliquem magistratum, h. e. nomen alicujus edere, proponere plebi, ut idonei, qui honori præficiatur. *vorschlagen, aufwerfen, empfehlen [to propose, recommend].* item creare, nuncupare, *ernennen, bestellen [to name, appoint].* οἴσουσιν ἡμᾶς οἱ φυλέται [πρὸς τὸ λειτουργεῖν puta], ἂν χορηγόν, ἢ γυμνασίαρχον, ἢ ἑστιάτορα φέρωσι. 996, 24. f) ducere, ferre aliquo, de via. τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. id est, admittentem, intromittentem homines. 1155, 13. g) ἄγειν καὶ φέρειν. depopulari, deprædari. 304, 14. 639, 5. h) φέρεσθαι, pro οἴχεσθαι, abire, perire, vel simpliciter ire, vadere, procedere. ὀλιγώρως ὑμᾶς ἔχειν καὶ ἐᾷν ταῦτα φέρεσθαι. sinere vadere, ut vadunt. 106, 12.

Φερρεφάττιον] fanum Proserpinæ. 1259, 5.

φεύγειν] fugere, effugere, ut ex acie, e malo. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις τῶν φευγόντων οὐδεὶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ. 33, 7. κελεύει λέγειν, ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. 313, 19. e patria auffugere, in exsilium ire, vel in exsilio versari. οἱ δ' ὑποχωρήσαντες φεύγουσι. 613, pen. ὅτι καὶ τοὺς δεῦρο πεφευγότας, si qui huc ad nos receptum habuerint, ἕτεροι ἀποκτενοῦσι. 632, 15. τῷ ἐξεληλυθότων εἰπεῖν, καὶ μὴ, πεφευγότων. 634, 21. κατὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὃς κεῖται, τὸν φεύγοντα δέχεσθαι. 648, 23. b) fugere persequentem in foro, h. e. reus agi. τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδὲ μίαν γραφὴν φυγεῖν. nunquam se majestatis, aut perduellionis postulatum fuisse. 310, ult. ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδεπώποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν. 311, 1. τὸ φεῦγον ψήφισμα. plebiscitum controversum, de quo nunc certatur, utrum reprobandum, an perferendum sit. 638, 20. φεύγει ὑπ' ἐμοῦ ταύτην τὴν δίκην. hac actione nunc a me reus agitur. 1184, pen. c) recusare, devitare, detractare, defugere. εἰ δὲ τοῦτο φεύξονται, καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιεῖν. 498, pen. τοὺς σαφῶς εἰδότας τὰ ἡμέτερα ἔφυγε μηδὲν διαγνῶναι περὶ αὐτῶν. 813, 7. ταῦτα προῄρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν, eo quod latitet, functiones munium publicorum defugiat, καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι. 1121, 15. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι. 1481, 7.

φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται. 417, 2.

φημίζειν] ἥντινα λαοὶ πολλοὶ φημίξωσι. homines multi crebris sermonibus inter se jactent. 417, 3.

φθάνειν] prævenire. οὐδὲν προτερήσετε, *ihr werdet mir keinen andern Rang ablaufen, als diesen [you will gain no other start of me],* ἔξω τοῦ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες, quam ut in injuriis inferendis me præveniatis, priores mihi eas inferatis, quas ego postmodum ulciscar. 239, 9. ὀργῇ καὶ τρόπου προπετείᾳ φθάσας τὸν λογισμόν. iracundia et reliqua, solita morum temeritate, cum occupasset, h. e. exclusisset sedatam meditationem rei, quam ageret. 526, 17. 527, 16. οὐ γὰρ ἔφθη Θεόπομπος τὴν ἐπιδικασίαν

ποιησάμενος — καὶ ἐνεδείξατο, ὅτι —. vix perfecerat Theopompus, ut hereditas sibi adjudicaretur, cum statim proderet. 1073, 20. οὐ γὰρ ἔφθη μοι συμβᾶσα ἡ ἀτυχία, καὶ εὐθὺς ἐπεχείρησαν διαφορῆσαι τἄνδοθεν. vix enim ictus fueram hoc infortunio, quum hi statim conarentur supellectilem domesticam differre. 1319, 9. quamquam in hoc postremo pari exemplorum (e p. 1073. et 1319.) φθάνειν accipi quoque potest pro pervenire. Cum pervenisset Theopompus eo, ut auferret hereditatem judicum sententia sibi addictam. — cum infortunium eo pervenisset, ut mihi eveniret. Præstat tamen in utroque loco notio præveniendi, scil. studium et contentionem impediendi. b) effugere. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦον. vix effugiat multitudo plebis, quominus hisce belluis serviat. 745, 4. οὐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος. non facile effugiat, quominus concidatur, h. e. quo citius concidetur, hoc melius. 782, 16.

φθέγγεσθαι μέγιστον ἁπάντων. 405, 15. et pen. φθεγγομένου μεῖζον οὐδενός. 406, 1. φαῦλον. 408, 18. τηνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένῳ προσέχοιτε. 449, 24. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται καὶ βακτηρίαν φορεῖ. 981, 25.

φθείρειν] οὐδὲν δέονται — φθείρεσθαι καὶ καθ' ἑκάστην κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ. contabescere, absumi molestiis. 154, pen. δεινοί τινες εἰσὶ φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. cum contentione, quasi certatim, concurrere, ruere, ferri ad divites, ad horum divitum fraudem pestemque. 560, 9.

φθόη] phthisis, tabes. μέχρι φθόης καλῶς ποιοῦσαι προπεπόμφασιν αὐτόν. 1481, 22.

φθονεῖν] δόξαν κατέλιπον κρείττω τῶν φθονούντων. 35, 11. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ τοῖς ἀπόροις βοηθείᾳ φθονοῦμεν. 141, 23. ἐφθόνησε τῆς ἐργασίας. 1112, 14. φθονήσῃ, pro φθονηθήσῃ, laborabis, conflagrabis invidia publica, consciscES eam tibi. 1160, pen. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες. 1484, 24.

φθονεροὺς, ἀχαρίστους, ἀπίστους δοκεῖν εἶναι. 460, 6.

φθόνος] οὐδ' αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εἰσάγων. 268, 3. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος. 330, 4. οὐ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς [vita defunctis] ἔτι τηνικαῦτα [post fata extrema] ἐναντιοῦται. 441, ult. ὁ φθόνος σημεῖον φύσεως παντάπασι πονηρᾶς. 499, 22. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον. 507, 27. βουλόμενος φθόνον μοί τινα διὰ τούτων τῶν λόγων συνάγειν. 524, 1. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον. 577, 25. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τοῦ φθόνου. 792, 26. οὐδὲ τὸν ἐντὸς τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους ἀσκοῦντες. 799, 12. φθόνος ἀπείη τοῦ λόγου. 1396, 9. τὸν φθόνον δεδιὼς πρὸς ὃν οὐδέν ἐστι προὔργου τἀληθῆ λέγειν. 1468, 8. κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ. 1479, 16. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. 1481, 10.

φθόρος ἄνθρωπος οἰκότριψ. 173, 16.

φιάλη. 565, ult. φιαλῶν ποίησις. 615, 4. 755, 8. στέφανοι σημεῖον ἀρετῆς εἰσὶ, φιάλαι δὲ πλούτου. 617, 1. θέντες τὴν φιάλην ἐνέχυρα. 1031, 8. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας δύο ἀργυρᾶς. 1191, 1. φιάλας Λυκιουργεῖς. 1193, 11.

φιλαθήναιος] φιλαθηναιότατος. 439, 27.

φιλαίτιος] obnoxius crebris criminationibus et offensionibus. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον, καὶ σφαλερὸν, καὶ πολλῶν ἀγώνων μεστόν. 150, 9.

φιλανθρωπεύεσθαι. 384, 11.

φιλανθρωπία] comitas, blanda suavitas, hilaris humanitas et familiaritas aperta, πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται. 507, 26.

φιλάνθρωπον οὔτε μικρὸν, οὔτε μέγα πρὸς τοὺς δικαστὰς ποιήσαντα. 538, pen.

φιλανθρώπως πάνυ τούτῳ ἐκεχρήμην. admodum familiariter. 411, 10.

φιλαπεχθημοσύνη] propensio animi ad contentiones, rixas, simultates. 1268, 16.

φιλαπεχθήμων. 701, 25. εἰ μὴ φιλαπέχθημον ἦν, εἶπον ἄν. 1445, 25.

φιλεῖν] οὐκ ἐφίλουν αὐτοὺς, ὥσπερ ὑμᾶς οὗτοι. non aiebant per simulationem, se tanto vestri amore teneri, quantum hi nunc præ se ferunt. 35, 4. ἄχρι του χρὴ καὶ φιλεῖν καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. 660, ult. οὐ γὰρ τούτους οὕτω μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. amor meus erga memet excedit odium meum erga istos. 1161, 19. φασὶ μὲν φιλεῖν ὑμᾶς, φιλοῦσι δὲ οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' αὑτούς. 1459, 22.

φιλεργία] contentio, studium, ardor opus aliquod artemve exercendi, e. c. quæstum e pecuniis fœnori collocandis, cavendique, ne inertes jaceant. 945, 25. ἐρῶντες τὴν ἐμὴν φιλεργίαν. *meine Bergbaulust, dass ich ein Baulustiger wäre, Wohlgefallen an dem Bergbaue fände [my passion for mining, that I was fond of mining, found a pleasure in mining].* 1049, 1.

φιλεργὸν εἶναι καὶ χρηστὸν δόξαι, θαυμαστὸν ἡλίκον ἐστίν. sedulum, industrium in arte argentaria, eundemque fidum et probum. 957, 28.

φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι. alicujus amicitiam sibi conciliare, adjungere. 19, pen. μετρία δίκη παρὰ τῶν φίλων ἐστὶν, ἄν τι δοκῶσι πεποιηκέναι δεινὸν, μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν. 553, 2. τοῖς ἄλλην τινὰ φιλίαν κτησαμένοις. si qui amicis, præter-

quam plebe, quibuscunque aliis. 1480, 3. τὴν ἔξωθεν φιλίαν κτήσασθαι. cum Macedonibus aliisque regulis familiaritates contrahere. 1480, ult.

φίλιος] adjectivum. παρὰ πᾶσαν φιλίαν μέχρι τοῦ Πειραιῶς. quamcunque terram prætervehatur, ut ea sit cum Atheniensibus amica. 326, 12. οὐ γὰρ γένος ἐστὶν ἓν φιλίων καὶ πολεμίων. 638, 3. τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι. *das Guth sey Contrebande, und verfallen, ihr habt das Schiff für gute Prise erkläret* [*the goods were contraband and forfeited, you have pronounced the ship to be a fair prize*]. pronuntiastis illas merces recte captas esse, ut ab hostibus. 703, 24.

φιλιππίζειν] μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων. 287, 1. αἱ μὲν αὐτῶν ἐφιλίππιζον. 1334, 10.

Φίλιππον ἕτερον ταχέως ὑμῖν ποιήσετε. 43, 12.

φιλόδικος] ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι. 1287, 17.

φιλόδωρος] ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον καὶ φιλόδωρον. 264, 5.

φιλοκίνδυνος] φιλοκινδυνώτατος εἶ πάντων ἀνθρώπων. 501, 16.

φιλολοίδορος] καίπερ οὐ φιλολοίδορον ὄντα φύσει. 269, 11.

φιλονεικεῖν] ταῖς πρὸς τοὺς οἰκείους διαφοραῖς πολλάκις φιλονεικοῦντες. 1099, 11. μηδὲν οὖν φιλονείκει, Λεπτίνη. 501, 5.

φιλονεικία] εἰ τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλονεικίαν πρὸς τοὺς τῆς πόλεως ἐχθροὺς τρέψαντες ἐδημηγόρουν. 1440, 22.

φιλοπονία τῶν δρόμων. 1408, 21. τὴν φιλοπονίαν εὐθέως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐπιδειξάμενος. 1409, 11. διὰ καρτερίας καὶ φιλοπονίας οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον. 1412, 23.

φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν. 292, 25.

φιλοπραγμοσύνη] gnavitas, assiduitas, efficacia, contentio perpetuo in actu rerum versandi, sive suarum, sive alienarum. τὴν φιλοπραγμοσύνην ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ Φίλιππος. 13, 10. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ. 52, 9. τὴν βίαν καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην ὁρῶντες τὴν τούτου. 559, 21. 994, antepen.

φίλος] φίλων ἀληθινῶν εἶναι ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς παρεῖναι. 113, 27. μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππου. 241, 25. φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα ἡγοῦντο. 240, 10. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη. 664, 18. τοῦ μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω. 1483, 13.

φιλοσοφεῖν] πεφιλοσόφηκεν οὕτως, ὥστε — ita calide commentus, commachinatus est — *er hat seine Sachen so listig eingefädelt* [*he has contrived matters so craftily*]. 1161, 1.

φιλοσοφίαν μόνην δυναμένην παιδεῦσαι ὀρθῶς καὶ γυμνάσαι ταύτην, [scil. τὴν διάνοιαν]. 1412, 17. prædicatio philosophiæ legitur p. 1413, 13. sq. φέρειν τὴν φιλοσοφίαν οὐκ ὄνειδος, ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρωμένοις. 1416, 12.

φιλοτησία] scil. κύλιξ. φιλοτησίας προὔπινε. 380, pen.

φιλοτιμεῖσθαι] ἓν μόνον ἄν τις ἔχοι δεῖξαι Φαίνιππον πεφιλοτιμημένον εἰς ὑμᾶς. 1046, 7.

φιλοτιμία] ἐκείνῳ μὲν ἔχει φιλοτιμίαν τινά. illi quidem præbet aliquam causam gloriandi. 18, 21. φιλοτιμίᾳ. magno cum studio, acri contentione, seu studio laudis et gloriæ sibi soli arrogandæ. 23, 8. τὴν φιλοτιμίαν τἀνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι. 23, 10. μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας. 220, 12. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ὑπολείπεσθαι. a nulla abesse largitione, nullam subterfugere erogationem pecuniariam, quæ fit gloriæ causa, in reip. decus atque commodum. 312, 26. φιλοτιμίαν οὐ δεῖ ἐκ τούτων κρίνειν, εἴ τις —. 566, 7. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia se jactans. 1356, 2. φιλοτιμίαν ἱκανὴν ἡγεῖσθαι τὴν τοῦ δύνασθαι λέγειν δόξαν. 1425, 1. ἀπεστέρημαι τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν. 410, 24. φιλοτιμίας πολλὰς, argumenta, documenta gloriæ, περιαιρεῖται τῆς πόλεως. 729, 15.

φιλότιμος] οὕτως αὐτὸν [Philippum] φιλότιμον, appetentem, avidium gloriæ, φασὶν εἶναι οἱ συνδιατρίψαντες αὐτῷ. 155, 16.

φιλοτίμως παρεσκευασμένης τῆς ψυχῆς. 1409, 11. πρὸς χρηματισμὸν καὶ ῥώμην καὶ τὰ τοιαῦτα φιλοτίμως ἔχειν. 1412, 25.

φιλοψυχεῖν. 1397, 27.

φλαῦρον μηδέποτε μηδὲν μήτε παθεῖν, μήτε μελλῆσαι. 1487, ult. θάτερα, ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον. 597, 4. μηδείς μοι ὀργισθῇ. οὐδὲν γὰρ ἐρῶ φλαῦρον. 488, 8. τὰ μὲν ἄλλα ἔγωγε οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδὲν, οὐδὲ σύνοιδα. 461, 4. περὶ ὧν οὐδὲν ἂν εἴποιμι φλαῦρον ἐγώ. 581, 19.

φοβερὸς προσπολεμῆσαι. 24, 12. δεινὸν καὶ φοβερόν. 505, 12.

φόβος] E p. 366, 26. approbare volunt hoc vocabulum cum accusativo personæ, loco genitivi construi. verum ille quidem locus nil probat. nam accusativi appositi non ad φόβος referendi sunt, sed ad τρέφειν insequens. φόβῳ τῷ πρὸς ὑμᾶς. metu vestri. 798, 3. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν etc. 1374, 12. φόβον καὶ δέος παριστάν. 654, 24. copulatur item φόβος cum δέος p. 555, 14.

φοιτᾷν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. itare, commeare. 312, 22. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. 315, 7. ἐφοίτα εἰς Ἱπποθοωντίδα φυλὴν, εἰς παῖδας χορεύσων. frequentabat illius tribus ludum puerilem, quo ab ejus magistro saltare disceret, atque ad choreas publice agendum erudiretur. 1001, 19. 1002, 25.

φονικὸς] φονικοὶ νόμοι. jus criminale, de pœnis homicidarum. 122, 14. 528, 5. 636, 12.

φόνος] πότερον οὐδένα φόνον ὅσιον εἶναι χρὴ νομίζειν, ἤ τινά γέ ἐστιν ὅσιον νομιστέον. 644, 22. φόνου καὶ τῶν δεινοτάτων ἂν ἦν ὑπόδικος. 1264, 19. τῶν ἑκουσίων φόνων tribunal erat in Areopago. 641, 17. τῶν ἀκουσίων, τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ. 643, 20. τῶν ὁσίων, τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον. 644, 20.

φορὰ] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι καὶ τοσαύτην. proventus. *Tracht, was das Iahr trägt, hervorbringt* [*the crop which the year bears, brings forth*]. 245, 15. b) impetus. *Riss, Schwung, Fahrt, Schuss, wie des Wassers* [*a burst, rush, &c. as of water*]. τύχην κοινὴν καὶ φοράν τινα πραγμάτων χαλεπὴν καὶ οἵαν οὐκ ἔδει. 316, 26. c) pensio tributorum, vel vectigalium. τούτῳ τὰς αὐτὰς φορὰς παρ' ἑκάστου δίκαιον ὑπάρχειν. 547, 17. 574, 20. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι. 776, 9.

φοράδην ἦλθον οἴκαδε, ὑγιὴς ἐξελθών. 1263, 11.

φόρος] vectigal. κἀκεῖνοι μὲν [reges Macedoniæ] τοῖς Ἀθηναίοις φόρους ἤνεγκαν, ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις οὐδενὶ πώποτε τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων. 156, 17. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est, ὥστε τάξαι αὐτοὺς] Ἀριστείδῃ. 689, ult.

φορτικὸς καὶ ἐπαχθής. 57, pen. καὶ γὰρ εἰ φορτικὸς ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐρῶ, Hermogenes p. 410, 1.

φορτίον μεῖζον, ἢ καθ' αὑτὸν, ἀράμενος. 156, 6.

φρατορικὸς] ἐνέγραψαν εἰς τὸ φρατορικὸν γραμματεῖον. 1092, ult.

φρατριάζειν] μεθ' ὧν Θεόπομπος, ἕως ἔζη, ἐφρατρίαζε. 1054, 3.

φρατρίαρχον εἵλοντό με. 1305, 22.

φράτριος] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέροντος τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου. 1054, 10.

φράττων τὰ παρασκήνια. 520, 19. φράττοντα τὰ ἑαυτοῦ σωφρονεῖν ἡγοῦμαι. 1280, 12.

φράτωρ] εἰσήχθην εἰς τοὺς φράτορας. 1313, 19.

φρέαρ] αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα ἐπιλείπειν πέφυκεν. 186, 15. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν. 1225, 13.

Φρεαττὼ] τὸ ἐν Φρεαττοῖ δικαστήριον. 645, 26. 646, 9.

φρὴν] νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 11.

φρικώδης. 644, 18.

φρίττειν] τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκούω. 332, 11. ὃ τίς οὐκ ἂν ἔφριξε τῶν ἄλλων ποιῆσαι; exhorrescat, reformidet? 559, 8. οὐχὶ φρίττουσιν ἐν ὑμῖν ὧν προσήκει παθεῖν αὐτούς; 1230, 24.

φρονεῖν] sapere, animatus esse quoquomodo, animos gerere, seu humiles, seu excelsos. τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. immodeste, superbe, ultra quam verum est, atque decet, de se sentiendi, sese efferendi. 16, 1. ὥσπερ οὐδὲ καλὰ καὶ λαμπρὰ πράττοντας μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονεῖν. 173, 25. ἢ ἔλαττον φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾷν πράττοντας. 176, 8. οὐδεὶς τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις —. 181, 16. εὖ πράττοντες οὐκ οἶδ' εἴ ποτε εὖ φρονεῖν ἠθέλησαν οἱ Ῥόδιοι. 195, 2. ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ. 319, 27. τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε. 427, 19. οὐδεὶς οὕτως οὔτ' ἀναιδὴς, οὔθ' ὑπὲρ ὑμᾶς φρονῶν ἐστί. 801, 27. τοῦτ' οὖν ἐξελέγξαι πειράσομαι πρῶτον, ἐφ' ᾧ μάλιστα φρονεῖ. superbit, fidit. 836, 10. εἰ πάντων τῶν ἄλλων ὑμῶν ἔλαττον ἐμοὶ προσήκει φρονεῖν, τούτου γε μεῖζον, οἶμαι· καὶ τούτῳ γε, εἰ μηδενὸς τῶν ἄλλων ἔλαττον, ἐμοῦ γ' ἔλαττον. 1126, 16.

φρόνημα] οὐδέποτ' οἶμαι δυνατὸν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν. 173, 23. ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἐπιτηδεύματα τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα εἶναι. 173, 27. τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν. spiritus pristinos et cognatos demittentem. 246, 1. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει. 297, 27. φρόνημα ἔχοντα, ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον. 449, pen.

φροντίζειν] εἰ ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζετε. 9, 13. σφόδρα χρὴ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι. 12, 18. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 131, 10. οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, οὐδὲ τῶν νόμων φροντίσας. 526, 25. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστου φροντίζειν δοκεῖν. 1476, 22. ἐμαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω. 1483, 14.

φροντὶς] ὁ παρὼν καιρὸς πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. 29, 7.

φρουρὰ] φρουραῖς κατεχόντων τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς. 258, 6. ἡ ἐκείνων ταραχὴ πρὸς ἀλλήλους καὶ ὑποψία φρουρὰ Χεῤῥονήσου μεγίστη ἐστίν. 654, 20. ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. vi edicti propositi, quo præsidium illuc ire jubebatur. 1257, 5. ἕωσπερ ἦμεν ἐπὶ τῇ φρουρᾷ. 1257, 10. ὑποδέχεσθαι φρουράν. 1334, 21.

φρουρεῖν τινὰ, custodire aliquem, non ut carcere septum, sed quomodo satelles regem. ἐφρούρει Χαρίδημον ἡ πόλις. *der Staat stund Schildwache. that Trabantendienste bey ihm* [*the state stood sentinel. did the duty of his guard*]. 682, ult. Χαρίδημον εἰ χρὴ φρουρεῖν βουλεύεται, Χαρίδημον οἶμαι. 690, 22.

φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως. 1018, 10.

φυγὴ] τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου

πειρᾶσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι. 1470, 13. γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. 1484, 3.

φυγοδικεῖν. 1013, 7.

φύειν] εἴ τις ἐφύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυνος. 1394, 7. ἐφύετο κατὰ πάντων. crescebat adolescebat, invalescebat adversus omnes. 231, 14. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα. 423, 2. Conf. φῦναι.

φυλακὴ] παντοδαπὰ εὑρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν. 71, 20. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεστάτην γενέσθαι. 101, 15. τοὺς ἐπὶ τῇ κοινῇ φυλακῇ [τῶν συνθηκῶν puta] τεταγμένους. 215, 21. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ [scil. ὄντα], παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες. 300, 9. μὴ προσγραψάμενοι τὴν αὐτὴν φυλακήν. cautionem. 615, 24. φυλακὴν τοῦ σώματος διδόναι. præsidium armatum, satellitium. 622, 7. φυλακῆς αὐτοὶ τῆς μεγίστης εἰσὶ δεόμενοι. 807, 8. τοῦ μὲν ἐπιβουλεύσαντος, οἷς ἂν τύχῃ, τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι. 666, 3. οὐδὲ τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν ἐστὲ δυνατοὶ φυλάττειν. 80, 8. κοινωνήσοντας τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. 80, 17.

φυλακτήριον] ἓν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν αὑτῇ κέκτηται φυλακτήριον. 71, 24.

φύλαξ] φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίου. 17, 13. φύλακας ἂν κατέστησαν ὑμᾶς αὐτοῦ διὰ τοῦ προβουλεύματος. 682, 25. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε. 771, 22. φύλακας τῆς νεὼς καταστήσας. 895, 17.

φύλαρχος. 47, 10. unde patet, ad τὸν ἵππαρχον, seu magistrum militiæ equestris esse τὸν φύλαρχον, atque in militia pedestri est ὁ ταξίαρχος ad τὸν στρατηγόν.

φυλάττειν] custodire, servare, salva tueri. πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον. 16, 3. πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκε. 25, 23. ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοὺς ἄλλους. 344, 25. φυλάττειν δ' οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτοις. 472, 4. b) reservare in futurum tempus. φυλάξας τινὶ τιμωρίαν. pœnæ exsecutionem. 527, 8. c) observare, opperiri tempus opportunum. *abwarten, abpassen* [*to wait, stay for*]. φυλάττων τοὺς ἐτησίας, ἢ τὸν χειμῶνα. 48, 26. φυλάττει ὁπηνίχ' ὑμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος. 328, 6. ἀριστοποιουμένους φυλάξας τοὺς στρατιώτας. *passete die Zeit ab, da die Soldaten das Mittagsbrodt zu sich nahmen* [*waited for the time when the soldiers took their dinner*]. 675, 17. d) observare aliquem, invigilare acribus oculis, *auflauren* [*to be on the watch*]. φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν. 317, ult. ἂν οὕτω φυλάττητε αὐτόν. *wenn ihr ihm so aufs Maul, auf die Finger sehen werdet* [*if you watch him thus narrowly*]. si exceptiones et excusationes ejus omnes ita eludatis, perfugia ipsi omnia occludatis. 449, 12. simile de iis ductum, qui furacis hominis digitos diligenter observant, ne quid surripiat. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ἂν ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς. 691, ult. ὡς αὐτὸς φυλάττει τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας. 1333, 6. e) φυλάττειν τινὰ, pro φρουρεῖν. præsidere, in armis esse alicujus tuendi ergo, protectorem et satellitem ejus agere. *vor eines Thüre Schildwache stehen, zu seiner Leibwache dienen* [*to stand sentry before one's door; to serve as his bodyguard*]. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἕκαστον τούτων, ἐκείνων γ' οὐδεμία χάρις. 688, 15. In Medio, cavere. φυλαττομένοις ὑμῖν οὐδέν ἐστι φοβερόν. 41, 2. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην. 773, 1. In Passivo. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα. servantur. 422, 10.

φυλέτης. tribulis. 521, 2. 689, 6.

ἡ φυλὴ, τὸ δέκατον μέρος ὑμῶν. 556, 5. ἃ δὲ κατὰ φυλὰς παρεκάλεσεν ἑκάστους εὐρώστους εἶναι. 1397, 14. κἀγὼ ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς. 999, 12. ubi φυλὴ in sensu civili accipiendum est, non militari. Nam si militari accipiatur, abhorrens erit dici, ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς, cum tribunum militum [qui est pedestris militiæ] agerem in turma equestri. Nam si turma equestris hic designata fuisset, dicendum fuisset φυλαρχῶν τῆς φυλῆς. Verum sententia est, cum taxiarchum, seu tribunum pedestrem agerem in militia pedestri tribus meæ. et voc. φυλὴ h. l. designatur una tribus earum decem, in quas plebs universa distributa erat.

φύλλον] ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων. 615, 10. 755, 15.

φῦναι] πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πέφυκε πάντα. ea est rerum omnium natura, ut a jam tenentibus facilius serventur, quam acquirantur. 25, 23. οὐ λέληθα ἐμαυτὸν, οὐδ' ἀγνοῶ, οὐ τῶν εὖ πεφυκότων κατὰ ταῦτα ὢν ἀνθρώπων. 982, 21. τἄλλα δὲ ταῦτα [incessu, voce, vultu, statura] ἕκαστος ἡμῶν, ὅπως ἔτυχε, πέφυκε. nostrum quisque talis est, qualem eum natura fecit. 982, ult. τοῖς ἀπλῶς [id est, ἀπλάστως] ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι. 1122, 17. τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἴκειν ἀνάγκη. 1400, 23. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, οὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος. malorum ex illis seminibus enatorum. 280, ult. αὐτὸς ἔφυ χρηστός. probus et frugi erat natus, seu natura sua, non doctrina, non arte, non coactu. 957, ult.

φυσᾷν] vana spe lactare, et superbia, levitate, temeritate impletum, inflatum circumagere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη. 169, 23. τὰς γνάθους φυσῶν. 442, 16. ἐπάρας αὐτὴν τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας. 1357, 27. ἐφ' οἷς φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς. 1377, ult.

φυσιογνωμονεῖν] φυσιογνωμονήσουσι τοὺς ἀποψηφισαμένους. oculis scrutabuntur, notabunt, deprehendent eos, si qui sontes absolverint præter fas. *sie werden ihnen ihre Schelmerey an den Augen ansehen* [*they will see their knavery in their eyes*]. 799, 21.

φύσις] οὔτ' εὔλογον, οὔτ' ἔχον ἐστὶ τοῦτό γε φύσιν. hoc neque cum ratione, neque cum natura rerum convenit. per naturam rerum fieri nequit. 25, 23. οὐχ ὅτι τὰς φύσεις ἐστὲ χείρους τῶν προγόνων. 173, 19. αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τόπου κακοπαθεῖν. 276, 11. ἐκ τούτων γίγνεταί τε πάνθ', ἃ φέρουσιν αἱ φύσεις, καὶ γίγνεται καλῶς. 796, ult. φύσει μὲν ἔχοντα [id est, ταύτῃ, ἥν τις ἔχει,] μάχεσθαι οὐκ εὔπορον. 982, ult. δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν. 1351, 6. φύσιν ἀγεννῆ καὶ ταπεινὴν ἔχοντες. 1411, ult. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. 1417, 7. ἅπας ὁ ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 7. ubi naturæ et juris discrepantiæ demonstrantur. ἡ φύσις ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον καὶ κατ' ἄνδρα ἴδιον τοῦ ἔχοντος. 774, 8.

φυτεύειν] ἑκατὸν πλέθρα γῆς πεφυτευμένης. 491, 27. πεφυτευμένα δένδρα, ἄμπελοι καὶ συκαῖ. ab hominibus plantatæ, non sponte natæ. 1275, 9.

φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων. 1251, 23.

φυτὸν] φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.

Φωκαεὺς] non de homine, sed de statere. λαβὼν τριακοσίους στατῆρας Φωκαεῖς. 1019, 15.

φωνασκεῖν. 328, 11. 421, 20. 449, 14.

φωνασκία] ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι. 319, 9.

φωνὴ] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. 9, 11. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε. 228, 16. 755, 1. οὐδὲ φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν. 240, 12. φωνὴ κοινὴ τῆς πατρίδος. est præco. 285, 11. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνάς. nihil sibi reliquit indictum. 293, 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος. 301, 10. καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως ἀνάγκη λέγειν· καὶ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖ. 449, 15. τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ. 537, 27. οἵτινες ἂν τὴν τῶν νόμων φωνὴν ὑμετέραν εἶναι νομίζωσι. 1043, 21. οὕτω διέθηκε τοὺς δικαστὰς, ὥστε μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἡμῶν ἀκούειν. 1103, 14. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικιστί. 1424, 2.

φὼρ] εἰς φώρων λιμένα ὁρμίζονται. 932, 13.

φωρᾷν] φωρᾶσθαι, pro ἐλέγχεσθαι. coargui improbitatis, fraudis, aut imbecillitatis, deprehendi, agnosci, quale sit, et quam procul a specie externa et ab exspectatione jaceat. 21, 3. οὐκ ἂν ὁμοίως κλέπτης ὢν ἐφωρῶ. 615, 19. 755, 26. φωραθεῖεν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότες. 1107, 4.

φῶς] εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι. 1396, 15.

X.

χαίρειν] μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. 154, 24. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς. 323, 7. δεῖν ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν. 437, 7.

χάλαζα] τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ οἱ τὴν χάλαζαν ἔμοιγε δοκοῦσι θεωρεῖν, εὐχόμενοι μὲν μὴ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι γίγνεσθαι, κωλύειν δ' οὐδεὶς ἐπιχειρῶν. 119, 24.

χαλεπαίνειν] οὐ γὰρ, ἐπειδάν τι ἐάσητε τῶν ὑμετέρων ἀπολέσθαι, τότε χρὴ χαλεπαίνειν. 1231, 3.

χαλεπὸς] εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν. 127, 26. ὦ χαλεπώτατε Βοιωτὲ est p. 1004, 19. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν. 146, 10. ὑπὸ τῆς τουτουὶ τοῦ χαλεποῦ, importuni, βλασφημίας. 312, 18. sævus, acerbus in sumendis pœnis. 528, 10. χαλεπός ἐστιν ὁ νόμος. sævas pœnas minatur. 941, 3. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρθωκέναι. 1395, 16.

χαλεπῶς ἔχειν, pro χαλεπαίνειν. ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις ὁρᾶταί τις χαλεπῶς ἔχων. 498, 10.

χαλκεῖον] tessera ænea, signo et documento serviens, eum, cui data esset, a rep. honore ornatum, aut in dicasterium aliquod judicandi ergo missum esse. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον, ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ, τῷ χαλκείῳ προσέσται. 997, 18.

χαλκοτύπος. 781, 18.

χαλκοῦς] περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων ὁ δεῖνα χαλκοῦς. ænea illius statua. 172, 7. Σόλωνα ψηφίσασθαι χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ στῆσαι. 807, 18. ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα, citat e Midiana Julius Pollux IX. 92. μὰ Δί' οὐ χαλκοῦς ἵστασαν. 172, 18. Φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκοῦν ἱστᾶσι καὶ στεφανοῦσι. 425, 1. παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἕστηκε. 428, 14. b) ut substantivum, nummus æneus. δεῖξον χαλκοῦν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκὼς, id est, ὅτι ἀνήλωκας. 1045, 24. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ. 1283, 4. Frigidum et prorsus stolidum dicterium Demostheni

tribuit, indignum oratore, at hoc dignius infantia et fatuitate seculi, quod Eustathium tulit, verbosus interpres Homeri, ad Iliad. Φ. p. 1243, 19. quod referam, non quo contumelia Demosthenem respergam, a quo ejusmodi scurrilitas profecto non potuit proficisci, sed quo nil omittam eorum, quæ ipsi tributa usquam locorum reperero. Verba Eustathii sic habent: Κλέπτης τις παρ' Ἀττικοῖς [imo vero voluit παρ' Ἀθηναίοις dicere] Χαλκοῦς ἐκαλεῖτο. εἰς ὃν ἐγκρατῶς τοιχωρυχοῦντα καὶ ἐκπλήττοντα [lege κλέπτοντα] ἔσκωψε Δημοσθένης τό· Μὴ θαυμάζετε, ὦ Ἀθηναῖοι, χαλκοῦς κλέπτας, εἰ τοὺς παρ' ὑμῖν πλινθίνους οἴκους διορύττουσι. Non sale modo, sed vel sententia quoque caret.

χαράδρα] canalis derivandis aquis factus. *die Rinne, der Abzug [the channel, drain for carrying off water]*. ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδραν. 1273, 6.

χαράκωμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει. 254, 26. οἷον χαρακώματα καὶ τείχη καὶ τάφροι. 71, 20.

χάραξ] *ein Holzstamm [the trunk of a tree]*. χάρακας [*Bauholz — timber*] καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα [*Breter — boards*]. 568, 16.

χαρίεις] χαριέστατον εἶναι, καὶ πλέον τῇ συνέσει, ἢ τῷ κάλλει, προέχειν τῶν ἡλικιωτῶν. 1401, 6.

χαρίζεσθαι] λόγον εἰπεῖν κεχαρισμένον. 178, 3. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. 202, 17. οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν, ὡς τὰ πράγματα, ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά ἐστι τοιαῦτα. 377, ult. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν, οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη. 664, 19. τὸ λέγειν ἅ τις οἴεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαί τι βουλομένων εἶναι νομίζω. 1421, 18. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκὸν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι. 1451, 16.

χάρις] τὴν μὲν χάριν, ἣ πᾶσαν ἔβλαψε τὴν πόλιν, τοῖς τότε θεῖσιν ὑπάρχειν. 32, 1. μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ χάριν. 12, 11. πρὸς χάριν δημηγορεῖν. 29, 17. τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε. 37, 7. παρὰ τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας μικρὸν ἡμέρας μέρος ἡ χάρις [delectatio] τοῖς θεωμένοις γίγνεται. 465, 7. τὸ χάριν ἀποδοῦναι, παρανόμων γραφή. 267, 6. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται. 256, 25. τούς ὁμολογουμένως ἀξίους χάριτος ἀφαιρεῖσθαι τὰ δοθέντα. 469, 3. χάριν ἀπαιτεῖν εὖ ποιήσαντα, χαλεπώτερον εἶναι παρ' ὑμῖν δόξει. 504, ult. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17. ἱστάναι ὡραίων Βρομίῳ χάριν ἄμμιγα πάντας. 531, 5. ἃ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεὶς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι. 1185, 25. χάριν τίθεσθαί τινι. gratiam penes aliquem inire, aut eam referre. 1233, 2. χάριν ἐπὶ τῶν λόγων διατελεῖν ἔχοντας. 1403, 27. χάρις τῶν λόγων ἂν ᾖ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται. 51, 9. 1419, 16. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρὴ προσδοκᾶν τῷ τετελευτηκότι τὴν παρ' ὑμῶν ἔσεσθαι χάριν —. 1476, 24. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι μνημονεύειν τὰς χάριτας. 1478, 13. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. 1481, 11. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. 1491, 1. χάριν ἀνταλλάττεσθαι. 1468, 20.

τὸ χεῖλος διακόψαι. 1259, 13. τὸ χεῖλος ἐῤῥάφθαι. 1268, 2. 1270, 2.

χειμάδιον] χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει [in usum copiarum] Λήμνῳ. 49, 3.

χειμάῤῥους] ὥσπερ ἂν χειμάῤῥους τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσε. 278, 8. χειμάῤῥους τοὺς ἐκ τῶν οἰκιῶν. 1277, 5.

χειμερινὴ μάχη quæ fuerit, quæritur. 300, 17.

χειμὼν] σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. 124, 3. πόνους καὶ χειμῶνας καὶ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους ὑπομένειν. 135, 20. εἶτα χειμῶνι χρησάμενον καὶ πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν. 293, 4. ὁ συμβὰς σκηπτὸς, ἢ χειμὼν, μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων μείζων γέγονε. 292, pen.

χεὶρ] ἐκεῖσε εἰσὶν αἱ χεῖρες. 51, 27. ὁρῶ γὰρ ἐνίους οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφιέντας. 74, 5. ἔτι μεμνημένων ὑμῶν καὶ μονονοὐκ ἐν ταῖς χερσὶν ἕκαστα ἐχόντων. 303, 13. εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα. 305, 5. μονονοὐκ ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες. 356, 3. δημηγορεῖν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. 420, 10. 421, 16. χεῖρας ὕπερθεν ἔχει. 421, 28. οὐκ ἐθέλων ἔχειν παρὰ σαυτῷ τὼ χεῖρε. 580, 8. οὐκ ἂν δύναιτό τις ὑμᾶς μιᾷ χειρὶ πάντας προπηλακίζειν. 584, 27. ἄν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων. 635, 27. τῆς μητρὸς μὴ ἀποσχέσθαι τὼ χεῖρε. 787, 5.

χείριστος] ὃ γάρ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὸν μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. 40, 13.

χειροήθης] χειροήθεις αὐτοῖς ποιοῦντες. 37, 9.

χειροποίητος] ἅπαντα μὲν ταῦτα [mœnia, fossæ, opera] χειροποίητά ἐστι, καὶ πολλῆς δαπάνης δεῖται. 71, 22.

χειροτονεῖν] τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. suffragiis suis ratas habebat. 309, 27. ἀνελοῦσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον, ἐχειροτόνησεν ἑαυτήν. ipse sibi senatus scivit, et testimonium bene gesti magistratus, et coronam in præmium. 599, 22. τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων, ταύτην ὑμᾶς χειροτονῆσαι. 81, 14. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος, οὓς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ. ratos habuerit, comprobaverit. 712, 23. κεχειροτόνηται τὸ πρᾶγμα ὕβρις εἶναι. 583, 25. ψηφίσματα πολλάκις ἐξαπατηθέντες κεχειροτονήκατε, citat e Leptinea Minucianus p. 158, 14.

χείρων] μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξωμεν τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignaviores esse, quam ut bonis paratis utamur. 18, 12. χείρων δόξεις πολλοῖς εἶναι. multis videberis improbus, sceleratus, impurus. *ein Schelm, ein Schurke [a villain, a scoundrel]*. 1160, 27. οὕτω μέντοι, ὅπως ἂν αὐτὸς μὴ δόξω χείρων εἶναι. 1239, 10. 1485, 15.

χέρνιψ, χέρνιβες] χερνίβων εἴργεσθαι. 505, 14. 618, 7.

χηρεύειν. 867, 4. et 7. μίαν ἡμέραν οὐκ ἐχήρευσεν. 873, 11.

χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. 270, 21.

χθών. patria. 419, 5.

χίλιαι] ἵν' ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν. subaudi δραχμῶν. 599. pen. ἐν χιλίαις δ' ὁ κίνδυνος. periclitaberis autem de mille drachmis. 601, 20. 701, 1.

χίλιοι] τοὺς δὲ νομοθέτας εἶναι ἕνα καὶ χιλίους. 708, 27.

χιτωνίσκος] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης. 403, 3. μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι. 583, 21. 949, 3.

χλανὶς] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων. 558, 17. χλανίδα φορεῖς. deliciaris, molliter, laute, sumtuose vestiris. 958, 12.

χλευάζειν] οὐδὲν ἄλλο, ἢ χλευάζει ὑμᾶς. 78, 12. 1149, 19. 1257, 21.

χλευασία. 705, 2.

χλευασμὸς, ἢ γέλως συμβὰς τῇ πόλει. 254, 3.

χλίδος] *Schutt [rubbish]*. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν. 1278, 4. 1279, 12.

χοινικὶς] *der Reifen, oder Ringel, Krengel an einer Krone [the hoop, or circular band of a crown]*. lamina aurea, corpus coronæ efficiens, rotunda, caput ambiens. ὑπὸ ταῖς τῶν στεφάνων χοινικίσι γεγραμμένα κάτωθεν. 616, 1. 756, 8.

χοίνιξ] pedica. χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον. 270, 8.

χοῖρος] τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων. 1269, 10.

χολὴ] οὐδεὶς ὑμῶν χολὴν, οὐδ' ὀργὴν ἔχων φανήσεται. 778, 8.

χόλος] παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον. 423, 5.

χορεία] τῆς χορείας ἀφεθῆναι. 519, 15.

χορεύειν] ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. 315, 8. χορεύοι δὲ, ὅταν στρατεύεσθαι δέοι. 999, 7. ἐφοίτα — εἰς παῖδας χορεύσων. 1001, 19.

χορευτής. 519, 14.

χορηγεῖν παισὶ Διονύσια. 535, 13. ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. 315, 8. Παναθηναίοις κεχορήγηκα. 565, 11. παρελθὼν ὑπεσχόμην ἐγὼ χορηγήσειν ἐθελοντής. 519, 5.

χορηγία] παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας —. 465, 6.

χορήγιον] ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίαις. aliis choregos agentibus. 403, 22.

χορηγὸς] choregus, qui sumtus facit in ludis in pueros saltaturos publice. χορηγὸν ἐνεγκεῖν. edere, nuncupare. 496. 19. et 20. οἷα οὐκ οἶδα εἴ τις ἄλλος πώποτε χορηγὸς ὑβρίσθη. 516. 6. b) qui sumtus in rem quamcunque agendam, vel comparandam, præbet. Φιλίππῳ χορηγῷ χρώμενος. 408, 16. πολυτελῶς ζῶσα καὶ εἰς ταῦτα χορηγὸν τὸν πατέρα διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχουσα. 1023, 13.

χορὸς] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε. 530, 23. χοροὺς ἱστάναι. 530, 27. 1072, 21.

χοῦς] χόες, ludi quidam Athenis. χόας ἄγων ἐνταῦθ' ἀπελείφθη. 999, 9. b) mensura quædam liquidorum, ut vini, olei, aquæ. χόας τρεῖς ἐγχέαι τῷ ὑστέρῳ λόγῳ. 1052, 21. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοΐ [sextariolo olei, vinive,] καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσι. 1459, ult.

χρεία] πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ. populus Atheniensis populo Byzantiorum multos magnosque sui usus præbuit. h. e. in multis arduisque difficultatibus atque necessitatibus succurrit, et egregie inserviit. 253, 16. 255, 25. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, ἐν οὐδενὸς χρείᾳ ὢν τυγχάνει. 401, 20. χρεία πανταχοῦ τοῦ εὖ φρονεῖν. 427, 19. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον, ἢ μὴ, λογισμοὺς ἀναιροῦσι. 668, ult. ἡ τῆς χρείας ἀνάγκη φέρει τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις. 1122, 1. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων. 1122, pen. περὶ τῶν οὐδὲν εἰς χρείαν [*von Dingen, daran nichts gelegen ist—of things which are of little importance*] ἐπαναγκάζεσθαι ἀκούειν. 1462, 16. γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ea adminicula salutis usurpari, ad usum vocari, quæ conveniant fortuitis divinitus immissis. 1465, 9.

χρέος τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν [scil. ὀφειλόμενον]. *eine der Banco zugehörige, an sie gewiesene Schuld [a debt belonging to the bank]*. 900, 14. τὴν οὐσίαν ἅπασαν χρέα κατέλιπον. facultates ab illis relictæ non nummis præsentibus, neque fundis cernebantur, sed pecuniis fœnori creditis. *alle ihre Capitalien bestunden in Wechseln [all their capital consisted of bills of exchange]*. 986, 24. ὅπως μὴ ὕστερον χρέος γενόμενον ἀναφανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ. 1040, 18.

χρῆμα, χρήματα] δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων. 15. 2. τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ. debita redigi deo, Apollini Pythio, pecunias puta, per sacrilegium a Phocensibus e templo Delphico ablatos. 446, 6. κοινῇ διαλῦσαι τὰ χρήματα [id est, τὸ χρέος, vel τὰ χρέα, *diese Schuld zu tilgen —to liquidate this debt*]. τὸν δῆμον ἐλέσθαι. 460, 19. ἐπὶ χρήμασιν. ob æs debitum. 752, 19. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ

ταῦτα. secundum ea merito pronuncietis. 1006, 19. ἀφελέσθαι τὸν κλῆρον, ὃν ὑμεῖς αὐτῇ ἐψηφίσασθε. zugesprochen hattet [had awarded]. 1052, 4. τότ' ἐψηφίζεσθε, collatis suffragiis decernebatis atque pronuntiabatis. τὰ ἄριστά με πράττειν. 310, 18. πολύ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον ἐκεῖνο τὸ ψήφισμα ἦν, οὗ [id est, ἢ τοῦτο, ὃ] σὺ νῦν ἀξιοῖς σοι ψηφίσασθαι τουτουσί. 804, 11.

ψήφισμα οὐδενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα. 32, 9. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν, καὶ τὰς πράξεις διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτ' εἶναι κἀκεῖνα. 175, 22. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. 397, 15. νεώτεροι οἱ νόμοι, καθ' οὓς τὰ ψηφίσματα δεῖ γράφεσθαι, τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν εἰσί. 485, 3. ὁ νόμος ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα εἶναι. 651, 17. τούτου τοῦ ψηφίσματος [Hyperidis puta de restituendis in pristinam dignitatem capite minutis] γραφὴν παρανόμων ἀπενέγκας ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἠγωνίζετο. 804, 3. αἱρούμενοι τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ἐπὶ τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 22. ἐπ' οἰκίας βαδίζων ἄνευ ψηφίσματος. 271, 13.

ψῆφος] δεῖ τῇ ψήφῳ τὴν πολιτείαν ὑμᾶς φυλάττειν. salutem reip. in libero judiciorum exercitio conservare. 170, pen. ψῆφος οὐδὲ μία ἠνέχθη τῷ μιαρῷ τούτῳ. 271, ult. καθαραὶ ψῆφοι. reine Rechnung, wo Ausgabe gegen Einnahme aufgeht [clear reckonings, when the expenditure balances the receipts]. 303, 22. ψήφους τιθέναι. calculos ponere, subducere. 304, 4. ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται. 304, 18. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι. 362, 1. ψῆφον προτιθέναι. 361, 27. τὴν σώζουσαν ψῆφον τότε περὶ ἡμῶν θεμένους. 362, 7. τούτοις δοῦναι τὴν ψῆφον ἀξιοῖ ὑμᾶς. vos rogat, ut secundum hos litem detis. 575, 14. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς πεποιηκέναι φήσει, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται. 771, 25. ψῆφον λαβόντες — φέροντες [scil. αὐτὴν] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου. 1054, 9. τὴν ψῆφον ἐδίδου τοῖς παροῦσι τῶν δημοτῶν. 1302, 23. ψῆφον ἤνεγκεν. proposuit ad deliberandum. 1317, 27. 1093, 11. μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. 529, 25. ἐὰν μὴ τῇ ψήφῳ ὑπερεξάκις χίλιοι Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται κρύβδην ψηφιζόμενοι. 1375, 16.

ψιθυριστὴς Ἑρμῆς. 1358, 7.

ψιλὴ γῆ. non obsita, calva, satis non exculta. 491, pen. ἐν σφενδονήτου καὶ ψιλοῦ [scil. στρατιώτου, militis lenis armaturæ] μέρει. 668, 24. ψιλῷ λόγῳ χρησάμενος. verbotenus solummodo perhibuit, nullis testibus rem approbans. 830, 13.

ψυχαγωγεῖν] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι. 1099, 10. ψυχαγωγούμενος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῇ θεραπείᾳ. 1364, 8. λόγῳ ψυχαγωγηθέντων ἡμῶν οὐκ ὀρθῶς. 1441, ult.

ψυχὴ] εἰ γὰρ τοῦτο μὴ πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς. funditus, penitus, medullitus. 100, 14. οὐ γὰρ τῆς γε ἑκάστου ψυχῆς, spiritus, vitæ, οὐδὲ τῆς τύχης, sortis, τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν. 308, 21. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε. 314, 16. τὴν ψυχὴν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν. 420, 20. τῇ ψυχῇ τοῦτ' οἶδε. certissima scientia hoc tenet. 585, 14. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει. 785, ult. τίνα οἴεσθε ψυχὴν αὐτὴν ἕξειν. 842, 15. 1225, 18. ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀρετὴ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἦν. 1396, 11. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 7. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς, fidentibus et erectis animis, τοῦτο χειροτονεῖτε. 1466, 26. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς πάντα μοι πέπρακται. 325, 15.

ψυχρὸς] τοῦτο τὸ ψυχρὸν ὄνομα. frigidum, jejunum, inane, re cassum. 400, 1. ἕωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα εἰς ὑμᾶς ἀφικνεῖται. 551, 14.

ψυχρότης] μή μου ψυχρότητα μηδεμίαν καταγνῷ μηδείς. 312, 15.

Ω.

Ὠδεῖον] basilica, vel curia quædam Athenis. ἐν τῷ Ὠδείῳ τὰ ἄλφιτα διεμετροῦντο. 918, 8. σίτου εἰς Ὠδεῖον εἶναι δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ. 1362, 27.

ὠθεῖν τινὰ, expellere, dejicere loco, opprimere. τὸν δ' Εὐφραῖον ἐώθουν. sie gaben ihm einen Schupp, die Pritsche [they thrust him out, expelled him]. 128, 4. εἰς τοὺς ἀσεβεῖς ὠσθῆναι διὰ τὴν πονηρίαν τοῦ βίου. 786, 16. ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας. 1252, 9.

ὠμὸς] πῶς ὠμότερος συκοφάντης γένοιτο. 298, pen. τὸν οὕτως ὠμὸν, τὸν οὕτως ἀγνώμονα. 546, 2. τί ποτ' ἐστὶν, ὃ παθὼν Μειδίας οὕτως ὠμὸν, τηλικαύτην ἐπεβούλευσε λαβεῖν δίκην. 542, ult.

ὠμότης] τῆς ὠμότητος, ἣν ἔστιν ἰδεῖν, ἑτέροις πειραθῆναι συνέβη. 304, 22. Αἰσχίνης τοσοῦτον ὑπερβέβληκεν ἅπαντας ἀνθρώπους ὠμότητι καὶ συκοφαντίᾳ. 317, 25. Θηβαῖοι μεῖζον φρονοῦσιν ἐπ' ὠμότητι καὶ πονηρίᾳ, ἢ ὑμεῖς ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ. 490, 5.

ὠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί. 321, 1. τοὺς μὲν πολλοὺς ὠμῶς μεταχειρίζεσθαι. 753, 13.

ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. redimere securitatem adversus injurias. 96, 7. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται, largitionibus corrumpit. cujus scholium est additum ἢ διαφθείρει. 122, 21. ὥστε χρημάτων ὠνεῖσθαι παρ' οὐδενὸς οὐδέν. 123, 21. εἰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν παρὰ τούτων φαινοίμην ὠνούμενος. 164, 14. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. 309, 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη. 406, 11. ὠνεῖσθαι τὰ τέλη. pachten [to farm]. 713, 3. οὐ τοὔνομα τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα ἐωνοῦντο. non hoc emercabantur, ut in posterum tutores ne appellarentur amplius, sed ut tuti essent a persecutionibus forensibus et a vexationibus litium nomine gestæ tutelæ. 987, 7. ὠνούμενος τὸν κίνδυνον καὶ τὰ φύσει τούτοις ὑπάρχοντα πλεονεκτήματα. dandis largitionibus redimens, h. e. a se avertens periculum et ab ipsius causæ invidia exsistens, et a præjudicio, quo ipsorum pueritia, orbitas, rerum omnium inscitia, atque ab amicis solitudo judices ipsis propitios reddere posset. 990, 17. ὠνεῖσθαί με πάντα, studia hominum omnia atque promtitudines ad testandum, jurandum, patrocinandum, nihil non faciendum, δι' εὐπορίαν. 1315, 6. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐωνημένος. 1353, 21.

ὠνὴ] emtio. ὠνὴν ποιοῦμαι τῆς νεώς. 894, 27.

ὤνιος] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροί. 106, 14. τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. 144, 11. τιμὴν ὥσπερ ἄλλου του τῶν ὠνίων λαμβάνοντες. 173, 17. ὀρόβους ἴστε ὄντας ὠνίους. tanta erat rerum omnium caritas, ut vel ciceres, id quod vos ipsos non fugit, magni venirent. 598, 4.

ὥρα] μηδένα καιρὸν, μηδὲ ὥραν παραλείπειν. 24, 25. οὔθ' ὥραν ἔτους παραλιπών. 156, 26. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε. 531, 16. τῆς ὥρας ἐγίγνετο ὀψέ. sera jam vespera ingruente. 541, pen. τὸν ὅλον κόσμον, καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. ὥρᾳ ἔτους. anno jam inclinato, jam vergente. 1213, 27. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν. 1265, 3. δι' ὥραν ἡμέρας ὑμᾶς παρακρούονται. ut cum tempore concionandi pæne præterito, concio festinat discedere, die jam vesperascente, quo causa diutius pensitari, et deliberatio ad maturitatem salubrium consiliorum perduci nequit. 1456, 7.

ὡραία] τέτταρας μῆνας, ἢ πέντε, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, στρατεύεσθαι. 123, 16. ἱστάναι ὡραίων Βρομίῳ χάριν. 531, 5. τὴν ὡραίαν περιμένειν. die gute Iahreszeit, wenn das Meer wieder offen wird [the favourable season of the year, when the sea is again open]. 1292, 5.

ὡς] cum infinitivo, in oratione obliqua rem gestam narrantis. ὡς δ' ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ. 402, 7. cum indicativo, loco optativi, vel conjunctivi. ὡς οἱ δικασταὶ ἐπίστευσαν [pro πιστεύσειαν]. quo judices crederent. 1107, 1. ὡς ἐκ πλείστου. quam diutissime ante. 585, 2. pro *ad*. ὡς ἑαυτὸν λαμβάνειν. an sich, zu sich nehmen. sich zueignen [to take to himself, appropriate to himself]. 822, 5. 828, 18. 839, 11. *ferme*. ὡς ἐνιαυτόν. annum circiter. 1362, 22. ὡς πεντήκοντα ἔτεσιν. 1378, 18. *nam*. ὡς ἔστιν ἄτοπον. 198, 6. *quasi*. ὡς, εἴ γε τἀληθῆ, προσῆκον. quasi recte fiat et ordine, si quis alteri probra vera ingerat. 635, ult. ὡς, εἴ γε ἄκων, οὐ ταὐτόν. quasi non idem sit, si quis idem invitus fecerit. 636, 1.

ὥστε] adeo ut, cum indicativo. ὥστε βούλεται, pro ὥστε βούλεσθαι. 376, 6. sic certe est in antiquis edd. ego vero correxi. sed clarius et certius est exemplum p. 377. 10.

ὠτακουστεῖν] horchen, lauschen [to hearken, listen]. 434, 3.

ὠφέλεια] αἱ παρὰ τῶν μισθοδοτούντων αὐτοῖς ὠφέλειαι. 200, 6. εἰς μέσον τὴν ὠφέλειαν κατατιθέναι. 488, 13. v. Stobæi locus sub v. δίκαιος. ὡς μηδὲ νῦν ὦφελον. 539, 25.

ὠφελεῖν] εἰ, ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελοῦμαι ποιῶν, λυπῶ τινὰς, πῶς οὐκ ἀτυχῶ. 982, 23. ὠφελουμένους τῶν μαρτύρων ἐνίους. testium meorum nonnullos a me studii erga me sui emolumenta. 1315, 2.

INDEX HISTORICUS

IN DEMOSTHENEM.

D.

G.

H.

I.

K. vide sub litera C.

L.

R.

S.

T.

X.

Z.

INDEX GEOGRAPHICUS

IN DEMOSTHENEM.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

I.

L.

M.

N.

O.

INDEX ORATIONUM

ALIORUMQUE OPUSCULORUM DEMOSTHENIS, QUO ORDINE EXHIBENTUR IN EDITIONE, PRIMUM NOSTRA, TUM WOLFIANA.

INDEX

PRIMORUM ORATIONIS

CUJUSQUE DEMOSTHENICÆ VOCABULORUM ALPHABETICUS, A ME TRANSCRIPTUS E TAYLORI SCHEDIS, QUI TAYLOR EUNDEM E SCHEDIS LANGBÆNII TRANSCRIPSERAT; CUM HOC INDICIO [V. LANGBAINII ADVERSARIA, LIBRO 8. P. 205.

INDEX

τῶν φυλῶν, TRIBUUM, ET τῶν δήμων, CURIARUM, SEU MUNICIPIORUM ATTICORUM. TRIBUS, QUÆ NUMERO DECEM SUNT, HÆ SUNT EX ORDINE ALPHABETICO.

---

1. Acamantis. 2. Æantis. 3. Ægeis. 4. Antiochis. 5. Cecropis. 6. Erechtheis. 7. Hippothoontis. 8. Leontis. 9. Œneis. 10. Pandionis. Non hoc ordine alphabetico tribus Athenis sese excipiebant, sed alio, quem Corsini F. A. t. I. Dissert. quarta a p. 154. ad p. 185. enucleavit. verumtamen placuit hunc ordinem alphabeticum hic præferre, quoniam natura indicis id postulabat. et postmodum in demorum enumeratione quoties brevitatis gratia numeros 1. 2. 3. cum reliquis cuique demo additos videbis, memineris velim, iis numeris designari tribus. ut e. c. Κοίλη 7. indicat, hunc demum ad Hippothoontida tribum referri. ἐκ Κεραμέων 1. ad Acamantida. et sic de reliquis. Hausi omnia hæc e Corsinio, qui indicem demorum alqhabeticum F. A. I. Dissert. V. a p. 223. ad p. 247. exhibuit.

CALENDARIUM ATTICUM

E CORSINII FASTORUM ATTICORUM T. II. P. 381. AD 386.

Ex his fastis annotabimus solummodo dies festos, vacuos numeros, compendifaciendi spatii ergo omittentes. Sequitur Corsinius ordinem Petavii. Annus Atticus incipiebat a solstitio æstivo circiter.

I. Hecatombæon, qui primus anni Attici mensis est, cum Iulio ferme convenit. 5. seu quinto hujus mensis die agebantur Leuctrica Victoria. 7. Connideia. 8. Theseia. 12. Saturnalia, Κρόνια. 14. Panathenæa minora. 16. Metœcia. 28. Panathenæa majora. Diebus hujus mensis ignotis, Hecatombæa, forsitan primo mensis die, Haloa,* et Androgeonia.*

II. Metagitnionis [Augusti] ignoto die Metagitnia.

III. Boedromionis [Septembris] 3. Victoria Plataica et Eleutheria. 6. victoria Marathonia. 12. Charisteria, vel reditus ex Phyle. 15. et octo insequentibus diebus Eleusinia, seu Mysteria, per novendium. die sc. 15. Agyrmus. 16. ad mare Mystæ. 17. Sacrificia. 18. Calathi Cistarumque processio. 19. Lampadum dies. 20. Bacchus et victoria Salaminia. 21. certamen Eleusine. 22. Epidauria. 23. Plemochoe. 25. Victoria Arbelica. Diebus ignotis Aglauria,* Boedromia, Panis festum,* et Gallorum Certamen.

IV. Mæmacterionis [Octobris] ignoto die Mæmacteria.

V. Pyanepsionis [Novembris] 7. Pyanepsia et Oschophoria. 11. Adscensus Eleusinam ad Thesmophoria, quæ agebantur diebus quinis. 14—18. tandem 30. Chalcia seu Pandemon. Ignotis diebus Apaturia per triduum, quorum dierum primus Dorpia, secundus Anarrhysis, tertius Cureotis appellabatur. Agebantur hoc mense quoque Proerosia.

VI. Posideonis [Decembris] diebus ignotis Ascholia, Dionysia, Theœnia, Aloa,* Neptunalia.

VII. Gameleonis [Januarii] die ignoto Gamelia.

VIII. Anthesterionis [Februarii] 1. Hydrophoria. 11—13. Anthesteria per triduum. primo horum trium dierum nomen erat proprium, Pithœgia, secundo Choes, tertio Chytri. 14. Lenæa. Diebus ignotis Eleusinia minora, Diasia Jovi Milichio.

IX. Elaphebolionis [Martii] 8. Asclepiea. 11. Phellos. 12. Dionysia urbana. 14. Pandia.

X. Munychionis [Aprilis] 6. Delphinia. 16. Munychia, et Victoria Salaminia in Cypro. 19. Diasia equestria. Diebus ignotis Adonia* et Cybernesia.

XI. Thargelionis [Maii] 6. Thargelia et Chloia. 7. Thargelia continuabantur. 19. Callynteria. 20. Bendidia. 25. Plynteria. Diebus ignotis Delia annua.

XII. Scirrhophorionis [Junii] 12. Scira, et Victoria Mantiniaca. 14. Buphonia, et Diipolia. 28. Herculana. Diebus ignotis Arrhephoria.

INDEX ALPHABETICUS

LUDORUM, SEU FESTORUM ATTICIS DIERUM.

Major numerus, seu Romanus, mensem, minor, seu Arabicus, diem mensis denotat.

Agraulia, vel Aglauria III.
Ἀγυρμὸς III, 15.
Ἀγὼν Eleusine III, 21.
Adonia forte X.
Αἰάντεια.
Ἀλαδεμύσται III, 16.
Ἁλῶα VI.
Ἀνάκεια.
Androgeonia I. exeunte.
Ἀνθεστήρια VIII, 11—13.
Ἀπατούρια V. triduo.
Ἀῤῥηφόρια, Ἐρσεφόρια XII.
Ἀσκληπίεια IX, 8.
Ἀσκώλια VI, 2.
Βαλλητύς.
Βενδίδεια XI, 20.
Βοηδρόμια III.
Βουφόνια XII, 14.
Βραυρώνια.
Γῆς ἑορτή.
Δελφίνια X, 6.
Δήλια XI. exeunte.
Δημήτρεια, sunt eadem atque Thesmophoria. sed fuerunt alia quoque, labente rep. in regis Demetrii honorem X, 30. acta.
Διάσια X, 19.
Διϊπόλια XII, 14.
Διόμεια.
Διονύσια ἐν ἄστει IX, 12. κατ' ἀγροὺς VI, 3. Ληναῖα VIII, 14. his de diversis Liberalibus, et de quorumque ætate quæsivit Ruhnkenius in auctario annotat. ad Hesychium t. I. p. 999.
Εκαλήσια fort. I, 6.
Ἑκατήσια novilunio quoque.
Ἐλευθέρια III, 3.
Ἐπιδαύρια III, 22.
Ἑρμαῖα.
Εὐμενίδεια.
Ἡραῖα.
Ἡράκλεια XII, 28.
Ἡφαίστια.
Θαργήλια XI, 7.
Θεοίνια VI, 4.
Θεοξένια.
Θεσμοφόρια V. 11. 14—18.
Θησεῖα I, 8.
Θύα III, 17.
Ἴακχος III, 20.
Ἰλίεια.
Ἰοβάκχεια.
Καλάθου κάθοδος III, 18.
Καλλυντήρια XI, 19.
Κεραμείκια.
Κοννίδεια I, 7.
Κοτύττια.
Κρόνια I, 12.
Κυβερνήσια X.
Λαμπάδος ἀγὼν, vel Λαμπαδηδρομίαι. Λαμπάδων ἡμέρα III, 19.
Λήναια VIII, 14.
Μαιμακτήρια IV, 1.
Μεταγείτνια II.
Μετοίκια, item Συνοίκια I, 16.
Μουνύχια X, 16.
Μούσεια.
Νεμέσια.
Νίκη ἐν Μαραθῶνι III, 6. ἐν Νάξῳ eodem. ἐν Σαλαμῖνι III, 20.
Νικητήρια Ἀθηνᾶς.
Νουμηνίαι, seu Novilunia, primi quique dies mensis cujusque.
Ὀλύμπια Athenis.
Ὀσχοφόρια V, 7.
Παιώνια.
Παναθήναια majora I, 28. minora I, 14.
Πάνδημον V, 30.
Πάνδια IX, 14.
Πανδρόσια.
Πανὸς ἑορτή.
Παράλια.
Πιθοίγια VIII, 11.
Πλημοχόη III, 23.
Πλυντήρια XI, 25.
Ποσειδώνια VI, 6.
Προηρόσια V.
Προμήθεια.
Προσχαιρητήρια.
Προχαριστήρια. videtur hoc festum cum superiori idem, et hæc lectio melior esse, quam illa.
Πυανέψια V, 7.
Σεισάχθεια.
Σκίρα, vel Σκιῤῥαφόρια XII, 12.
Στήνια.
Συνοίκια, v. Μετοίκια.
Σωτήρια, conf. Ἐλευθερια.
Τοξαρίδεια.
Τριήρων ἀγὼν ἐπὶ Σουνίῳ.
Ὑδροφόρια VIII, 1.
Φέλλος IX, 11.
Φωσφόρια.
Χαλκεῖα, v. Πάνδημον.
Χαριστήρια Ἐλευθερίας III, 12.
Χαρμόσυνα.
Χιτώνια.
Χλόεια XI, 6.
Χόες et Χύτροι VIII, 12, 13.
Ὡραῖα.

INDEX ARCHONTUM EPONYMORUM

AB INITIO INDE BELLI PELOPONNESIACI, AD EXITUM DEMOSTHENIS USQUE. E CORSINIO.

Olymp.
87 1 Pythodorus.
2 Euthydemus.
3 Apollodorus.
4 Epaminondas. (alii Aminias) item Epaminon.
88 1 Diotimus.
2 Euclides. alii Eucles.
3 Euthydemus. alii Euthymus.
4 Stratocles.
89 1 Isarchus.
2 Aminias.
3 Alcæus. alii Alcmæon.
4 Aristion. alii Ariston.
90 1 Astyphilus.
2 Archias.
3 Antiphon.
4 Euphemus.
91 1 Aristomnestus. alii Arimnestus.
2 Chabrias.
3 Pisander.
4 Cleocritus. alii Clearchus. alii Leocritus.
92 1 Callias.
2 Theopompus.
3 Glaucippus.
4 Diocles.
93 1 Euctemon.
2 Antigenes.
3 Callias iterum.
4 Alexias.
94 1 Pythodorus, vel Anarchia.
2 Euclides.
3 Micion. alii Micon.
4 Exænetus. alii Xenænetus.
95 1 Laches.
2 Aristocrates.
3 Ithycles.
4 Lysiades. alii Suniades.
96 1 Phormio.
2 Diophantus.
3 Eubulides.
4 Demostratus.
97 1 Philocles.
2 Nicoteles.
3 Demostratus iterum.
4 Antipater.
98 1 Pyrrhion. alii Pyrgion.
2 Theodotus.
3 Mystichides.
4 Dexitheus.
99 1 Diotrephes.
2. Phanostratus.

Olymp.
3 Evander. alii Menander.
4 Demophilus.
100 1 Pytheas.
2 Nicon.
3 Nausinicus.
4 Calleas. alii Callias.
101 1 Charisander. alii Chariander.
2 Hippodamas. alii Hippodamus.
3 Socratides.
4 Asteius. alii Aristæus.
102 1 Alcisthenes.
2 Phrasiclides.
3 Dysniketus. alii mendose Dyskinetus.
4 Lysistratus.
103 1 Nausigenes.
2 Polyzelus.
3 Cephisodotus [Cephisodorus. *Corsin.*] alii Cephisodocus.
4 Chion.
104 1 Timocrates.
2 Chariclides.
3 Molon.
4 Nicophemus. alii Nicodemus.
105 1 Callimedes. alii Calamio. alii Callidemides.
2 Eucharistus.
3 Cephisodorus.
4 Agathocles.
106 1 Elpines. alii Elpinices.
2 Callistratus.
3 Diotimus.
4 Eudemus. alii male Theodemus.
107 1 Aristodemus.
2 Thessalus. alii male Θέηλος et Θέλλος.
3 Apollodorus.
4 Callimachus.
108 1 Theophilus. alii Theomnetus, et Thumedus.
2 Themistocles.
3 Archias. alii Archidas.
4 Eubulus. alii Eudorus.
109 1 Lyciscus.
2 Pythodotus. alii Pythodorus.
3 Sosigenes.
4 Nicomachus.
110 1 Theophrastus.
2 Lysimachides.
3 Chærondas. alii Chæronidas.
4 Phrynichus.
111 1 Pythodemus. alii Pythodorus.

INDEX ALPHABETICUS

LUDORUM, SEU FESTORUM ATTICIS DIERUM.

Major numerus, seu Romanus, mensem, minor, seu Arabicus, diem mensis denotat.

Agraulia, vel Aglauria III.
Ἀγυρμὸς III, 15.
Ἀγὼν Eleusine III, 21.
Adonia forte X.
Αἰάντεια.
Ἁλαδεμύσται III, 16.
Ἁλῶα VI.
Ἀνάκεια.
Androgeonia I. exeunte.
Ἀνθεστήρια VIII, 11—13.
Ἀπατούρια V. triduo.
Ἀῤῥηφόρια, Ἑρσεφόρια XII.
Ἀσκληπίεια IX, 8.
Ἀσκώλια VI, 2.
Βαλλητύς.
Βενδίδεια XI, 20.
Βοηδρόμια III.
Βουφόνια XII, 14.
Βραυρώνια.
Γῆς ἑορτή.
Δελφίνια X, 6.
Δήλια XI. exeunte.
Δημήτρια, sunt eadem atque Thesmophoria. sed fuerunt alia quoque, labente rep. in regis Demetrii honorem X, 30. acta.
Διάσια X, 19.
Διϊπόλια XII, 14.
Διόμεια.
Διονύσια ἐν ἄστει IX, 12. κατ' ἀγροὺς VI, 3. Ληναῖα VIII, 14. his de diversis Liberalibus, et de quorumque ætate quæsivit Ruhnkenius in auctario annotat. ad Hesychium t. I. p. 999.
Εκαλήσια fort. I, 6.
Ἑκατήσια novilunio quoque.
Ἐλευθέρια III, 3.
Ἐπιδαύρια III, 22.
Ἑρμαῖα.
Εὐμενίδεια.
Ἡραῖα.
Ἡράκλεια XII, 28.
Ἡφαίστια.
Θαργήλια XI, 7.
Θεοίνια VI, 4.
Θεοξένια.
Θεσμοφόρια V. 11. 14—18.
Θησεῖα I, 8.
Θύα III, 17.
Ἴακχος III, 20.
Ἰλίεια.
Ἰσοβάκχεια.
Καλάθου κάθοδος III, 18.
Καλλυντήρια XI, 19.
Κεραμείκεια.
Κοννίδεια I, 7.
Κοτύττια.
Κρόνια I, 12.
Κυβερνήσια X.
Λαμπάδος ἀγὼν, vel Λαμπαδηδρομίαι. Λαμπάδων ἡμέρα III, 19.
Λήναια VIII, 14.
Μαιμακτήρια IV, 1.
Μεταγείτνια II.
Μετοίκια, item Συνοίκια I, 16.
Μουνύχια X, 16.
Μούσεια.
Νεμέσια.
Νίκη ἐν Μαραθῶνι III, 6. ἐν Νάξῳ eodem. ἐν Σαλαμῖνι III, 20.
Νικητήρια Ἀθηνᾶς.
Νουμηνίαι, seu Novilunia, primi quique dies mensis cujusque.
Ὀλύμπια Athenis.
Ὀσχοφόρια V, 7.
Παιώνια.
Παναθήναια majora I, 28. minora I, 14.
Πάνδημον V, 30.
Πάνδια IX, 14.
Πανδρόσια.
Πανὸς ἑορτή.
Παράλια.
Πιθοίγια VIII, 11.
Πλημοχόη III, 23.
Πλυντήρια XI, 25.
Ποσειδώνια VI, 6.
Προηρόσια V.
Προμήθεια.
Προσχαιρητήρια.
Προχαριστήρια. videtur hoc festum cum superiori idem, et hæc lectio melior esse, quam illa.
Πυανέψια V, 7.
Σεισάχθεια.
Σκίρα, vel Σκιῤῥαφόρια XII, 12.
Στήνια.
Συνοίκια, v. Μετοίκια.
Σωτήρια, conf. Ἐλευθερια.
Τοξαρίδεια.
Τριήρων ἀγὼν ἐπὶ Σουνίῳ.
Ὑδροφόρια VIII, 1.
Φέλλος IX, 11.
Φωσφόρια.
Χαλκεῖα, v. Πάνδημον.
Χαριστήρια Ἐλευθερίας III, 12.
Χαρμόσυνα.
Χιτώνια.
Χλόεια XI, 6.
Χόες et Χύτροι VIII, 12, 13.
Ὡραῖα.

INDEX ARCHONTUM EPONYMORUM

AB INITIO INDE BELLI PELOPONNESIACI, AD EXITUM DEMOSTHENIS USQUE. E CORSINIO.

Olymp.
87 1 Pythodorus.
2 Euthydemus.
3 Apollodorus.
4 Epaminondas. (alii Aminias) item Epaminon.
88 1 Diotimus.
2 Euclides. alii Eucles.
3 Euthydemus. alii Euthymus.
4 Stratocles.
89 1 Isarchus.
2 Aminias.
3 Alcæus. alii Alcmæon.
4 Aristion. alii Ariston.
90 1 Astyphilus.
2 Archias.
3 Antiphon.
4 Euphemus.
91 1 Aristomnestus. alii Arimnestus.
2 Chabrias.
3 Pisander.
4 Cleocritus. alii Clearchus. alii Leocritus.
92 1 Callias.
2 Theopompus.
3 Glaucippus.
4 Diocles.
93 1 Euctemon.
2 Antigenes.
3 Callias iterum.
4 Alexias.
94 1 Pythodorus, vel Anarchia.
2 Euclides.
3 Micion. alii Micon.
4 Exænetus. alii Xenænetus.
95 1 Laches.
2 Aristocrates.
3 Ithycles.
4 Lysiades. alii Suniades.
96 1 Phormio.
2 Diophantus.
3 Eubulides.
4 Demostratus.
97 1 Philocles.
2 Nicoteles.
3 Demostratus iterum.
4 Antipater.
98 1 Pyrrhion. alii Pyrgion.
2 Theodotus.
3 Mystichides.
4 Dexitheus.
99 1 Diotrephes.
2. Phanostratus.

Olymp.
3 Evander. alii Menander.
4 Demophilus.
100 1 Pytheas.
2 Nicon.
3 Nausinicus.
4 Calleas. alii Callias.
101 1 Charisander. alii Chariander.
2 Hippodamas. alii Hippodamus.
3 Socratides.
4 Asteius. alii Aristæus.
102 1 Alcisthenes.
2 Phrasiclides.
3 Dysniketus. alii mendose Dyskinetus.
4 Lysistratus.
103 1 Nausigenes.
2 Polyzelus.
3 Cephisodotus [Cephisodorus. *Corsin.*] alii Cephisodocus.
4 Chion.
104 1 Timocrates.
2 Chariclides.
3 Molon.
4 Nicophemus. alii Nicodemus.
105 1 Callimedes. alii Calamio. alii Callidemides.
2 Eucharistus.
3 Cephisodorus.
4 Agathocles.
106 1 Elpines. alii Elpinices.
2 Callistratus.
3 Diotimus.
4 Eudemus. alii male Theodemus.
107 1 Aristodemus.
2 Thessalus. alii male Θέηλος et Θέλλος.
3 Apollodorus.
4 Callimachus.
108 1 Theophilus. alii Theomnetus, et Thumedus.
2 Themistocles.
3 Archias. alii Archidas.
4 Eubulus. alii Eudorus.
109 1 Lyciscus.
2 Pythodotus. alii Pythodorus.
3 Sosigenes.
4 Nicomachus.
110 1 Theophrastus.
2 Lysimachides.
3 Chærondas. alii Chæronidas.
4 Phrynichus.
111 1 Pythodemus. alii Pythodorus.

Olymp.
2 Evænetus.
3 Ctesicles.
4 Nicocrates. alii Nicostratus.
112 1 Nicetas. alii Anicetes. alii Nicaretus.
2 Aristophanes.
3 Aristophon.
4 Cephisophon. alii mendose Cephison.

Olymp.
113 1 Euthycritus.
2 Hegemon.
3 Chremes.
4 Anticles, vel Sosicles.
114 1 Hegesias.
2 Cephisodorus.
3 Philocles, quo anno Demosthenes exspiravit. alii Diocles.
4 Archippus.

INDEX ARCHONTUM EPONYMORUM

AB OLYMPIADE 87 AD 114.

NB. Vitiosas variantes lectiones præfixo asterisco insignivi.

	Olymp.		Olymp.
Agathocles	105 4	Chabrias	91 2
Alcæus	89 3	Chærondas, vel *Chæronidas	110 3
Alcisthenes	102 1	Chariclides	104 2
*Alcmæon	89 3	Charisander, vel * Chariander	101 1
Alexias	93 4	Chion	103 4
Aminias	89 2	Chremes	113 3
*Aminias	94 1	*Clearchus	91 4
Anarchia	94 1	Cleocritus	91 4
*Anicetes	112 1	Ctesicles	111 3
Anticles	113 4	Demophilus	99 4
Antigenes	93 2	Demostratus	96 4
Antipater	97 4	Demostratus	97 3
Apollodorus	87 3	Dexitheus	98 4
Apollodorus	107 3	Diocles	92 4
Archias	90 2	*Diocles	114 3
Archias	108 3	Diophantus	96 2
Archippus	114 4	Diotimus	88 1
*Arimnestus	91 1	Diotimus	106 3
*Aristæus	101 4	Diotrephes	99 1
Aristion	89 4	Dysniketus, vel *Dyskinetus	102 3
Aristocrates	95 2	Elpines, vel *Elpinices	106 1
Aristodemus	107 1	*Epaminon	94 1
Aristomnestus	91 1	Epaminondas	87 4
*Ariston	89 4	Evænetus	111 2
Aristophanes	112 2	Evander	99 3
Aristophon	112 3	Eubulides	96 3
Asteius, vel Astius	101 4	Eubulus	108 4
Astyphilus	90 1	Eucharistus	105 2
*Calamio	105 1	Euclides	88 2
Calleas, vel *Callias	100 4	Euclides	94 2
Callias	92 1	Euctemon	93 1
Callias	93 3	Eudemus	106 4
Callimachus	107 4	Euphemus	90 4
Callimedes, vel *Calamio, vel		*Eudorus	108 4
Callidemides	105 1	Euthyclitus	113 1
Callistratus	106 2	Euthydemus	87 2
Cephisodorus	105 3	Euthydemus	88 3
Cephisodorus	114 2	Exænetus	94 4
Cephisodotus, vel *Cephisodorus	103 3	Glaucippus	92 3
Cephisophon, vel *Cephison	112 4	Hegemon	113 2

	Olymp.		Olymp.
Hegesias	114 1	Phrynichus	110 4
Hippodamas, vel *Hippodamus	101 2	Pisander	91 3
Isarchus	89 1	Polyzelus	103 2
Ithycles	95 3	Pyrrhio, vel *Pyrgion	98 1
Laches	95 1	Pytheas	100 1
*Leocritus	91 4	Pythodemus, vel *Pythodorus	111 1
Lyciscus	109 1	Pythodorus	87 1
Lysiades	95 4	Pythodorus	94 1
Lysimachides	110 2	Pythodorus	109 2
Lysistratus	102 4	Socratides	101 3
*Menander	99 3	*Sosicles	113 4
Micio, vel *Micon	94 3	Sosigenes	109 3
Molon	104 3	Stratocles	88 4
Mystichides	98 3	*Suniades	95 4
Nausigenes	103 1	*Theclus, vel Thellus	107 2
Nausinicus	100 3	Themistocles	108 2
*Nicaretus	112 1	Theodemus	106 4
Niketas	112 1	Theodotus	98 2
Nicocrates, vel *Nicostratus	111 4	*Theomnetus	108 1
Nicomachus	109 4	Theophilus	108 1
Nicon	100 2	Theophrastus	110 1
Nicophemus, vel *Nicodemus	104 4	Theopompus	92 2
Nicoteles	97 2	Thessalus	107 2
Phanostratus	99 2	*Thumedus	108 1
Philocles	97 1	Timocrates	104 1
Phormio	96 1	*Xenænetus	94 4
Phrasiclides	102 2		

INDEX RERUM MEMORABILIUM

ÆTATE DEMOSTHENIS GESTARUM.

Par fuerat ejusmodi laterculos reliquorum quoque oratorum cuique addi. Sed multitudine rerum obrutus, oblitus sum, et festinatione impeditus. Congessi hunc indicem ex observatis Schotti et Corsinii et Taylori in schedis. Universe præmonendum duco, hos tres auctores interdum in annis discrepare, aliis eadem eventa vetustiora anno, aliis juniora facientibus. quod eo minus mirandum est, quia facile factu est, ut in mense uno erretur, hoc auctore vetusto rem eandem evenisse, narrante e. o. anno 2. Olymp. CIX. istoc, tertio, neutri tamen multum a vero absint, quoniam Atticis annis æstate media ordientibus, facile factu fuit, ut quæ res anno 2. exeunte fuisset cœpta, eadem ineunte tertio finiretur ; et sic, qui auctores discrepare videantur, reapse tamen inter se consentiant.

Olympiadis igitur XCIX. anno tertio nascitur Demosthenes. Bellum Laced. cum Bœotis ob Cadmeam.

Olymp. C. anno tertio Thebani exsules duce Pelopida domum redeunt, Lacedæmonii Thebis ejiciuntur.

anno quarto Chabrias Pollin, imperatorem Spartanum, prœlio navali apud Naxum superavit.

CI 1 6
2 7 Timotheus Lacedæmonios vicit ad Leucada.
3 8 Chabrias Pythia vicit.
Evagoras, Cypri rex, a Thrasydæo interemtus est. cui Isocrates orationem funebrem scripsit.
4 9 Lacedæmonii bellum adv. Ath. instaurant. Platææ iterum destructæ.
CII 1 10 Pax Antalcidis.
Megalopolis condita.
2 11 Lacedæmonii, duce Cleombroto, rege suo, in Bœotiam ingressi, vincuntur ad Leuctra.
3 12 Messenii domum rediere.
4 13 Philippus, Amyntæ f., obses

datur Alexandro Pheræo, et Athenas mittitur, duce Epaminonda.

CIII 1 14

2 15 Societas belli Laced. cum Athen. adversus Thebanos.

Dionysius senior, tyr. Syrac. excessit.

3 16 Themison, Eretriæ tyrannus, Oropum occupat.

Bellum Laced. cum Bœotis quinquennale desiit.

4 17 Bellum Arcadum et Eleorum.

CIV 1 18 Demosthenes tutores accusavit, et scripsit τοὺς ἐπιτροπικούς.

Pelopidas Thebanus in pugna cum Alexandro Pheræo occubuit.

2 19 Pugna ad Mantineam, ubi Epaminondas cecidit.

3 20

4 21

CV 1 22 Xenophon Socraticus moritur.

Philippi Macedonis regnum init.

2 23 Philippus pace cum Athen. composita Pæonas et Illyrios subigit. *Schottus.*

Sed Taylor hanc expeditionem ad annum primum Olymp. CVI. refert. potest uterque vera tradere. Nam Philippus sæpius illos populos armis infestabat.

3 24 Bellum sociale exarsit, gestum a Charete, Iphicrate, Timotheo, ducibus Athen. adversus Rhodios, Chios, Byzantinos et socios. Philippus Amphipolin, Potidæam, Pydnam capit, præsidiis Athen. comiter deductis et domum remissis. Thessalorum tyrannos expellit.

4 25 Phocenses templum Delphicum expilant.

Alexander Pheræus ab uxore jugulatur.

Dio Dionysium juniorem Syracusis exturbat.

CVI 1 26 Alexander M. nascitur.

2 27 Bellum sacrum, seu Phocicum, decennale exardescit.

Demosth. scripsit or. in Androtionem et Leptinem.

3 28 Or. de classibus περὶ συμμοριῶν.

Philippus Pagasas et Methonam cepit.

Leucon, rex Bospori, obit, succedit filius Spartacus.

4 29 Timocratea, pro Megalopolitanis, et περὶ συντάξεως.

Phil. Heræum castellum capit. Thessalis succurrit. Onomarchum, ducem Phocensium, profligat.

Chares Hellespontum ingreditur, Sestum oppugnat.

Kersobleptes, Philippo infestus, universam fere Cherrhonesum, excepta Cardia, permittit Atheniensibus, hi colonos eo deducunt.

Mausolus, Cariæ dynasta, obit, post quem biennio regnat ejus uxor eadem atque soror Artemisia. tum Idrieus.

CVII 1 30 Demosth. in Philippum concionari cœpit. Scripsit Aristocrateam.

Philippus, per Thermopylas in Phocidem irrumpere tentans, ab Atheniensibus præventus excluditur et in Locros movet.

Athenienses coloniam Samum mittunt.

2 31 Or. pro Rhodiis.

3 32 Evagoras, rex Cypri, una cum Phocione, Ath. imperatore, Salamina urbem obsidet.

4 33 Demosthenes tres Olynthiacas dixit, et Midianam scripsit.

Philippus Olynthum obsidet. Olynthii legatos Athenas mittunt, auxilia rogatum.

CVIII 1 34 Philippus Olynthum capit et diruit, et in victoriæ congratulationem Olympia, Macedonica puta, celebrat. capit item Mekybernam et Toronam.

2 35 Demosth. habuit quintam Philippicam, a Dionysio male sextam appellatam, incipientem a verbis ἃ μὲν ἡμεῖς. hodie pars dimidia est Philippicæ primæ. *Schottus.* v. Dem. nostri p. 48. 16.

Athenienses cum Phil. pacem faciunt.

Legatio Demosthenis et Æschinis.

3 36 Oratio de pace, item Philippica sexta. Philippus bello Phocensi finem imponit, et in collegium Amphictyonicum cooptatur.

4 37

CIX 1 38 Septima Philippica dicta est, hodie secunda.

Illyricum devastat Philippus, Thessalos sibi devincit.

2 39 Octava Philippica, seu de Halonneso, et in Æschinem de falsa legatione.

Philippus Thracas subigit.

Atheniensium expeditio in Acarnaniam.

3 40 Nona Philippica, seu de rebus Cherrhonesi, et decima, vulgo tertia.

Philippus studet pacem turbare, belloque prior lacessere.

Menander comicus, et Epicurus philosophus nati.

Isocrates Panathenaicam recitavit.

4 41 Undecima Philippica, vulgo quarta.

Philippus Perinthum obsidet, atque Selymbriam, ubi naves Athen. cepit, quas repetitum missa legatio frustra fuit.

CX 1 42 Duodecima Philippica, vulgo ad Philippi epistolam. p. 152.

Perinthum capit Philippus et Byzantium obsidet. verum Athen. intercedentibus solvit obsidionem, pacemque cum Urbe tertiam componit.

2 43 Philippus per Thermopylas ingressus, Elateam occupat. forsitan in exitu hujus anni. nam alii ad insequentem referunt.

3 44 Demosthenes Athenis mœnia reficit, et rogatu Ctesiphontis coronatur.

Prœlium ad Chæroneam.

Oratio funebris.

Actio pro corona cœpta, octavo demum anno post finita.

Lysicles Athen. ad Chæroneam imper., accusante Lycurgo, capitis damnatur.

Philippus ea victoria moderate usus, amicitiam et societatem cum Athen. renovat, præsidioque Thebis imposito, Bœotis quoque pacem concessit.

INDICUM

OPERUM DEMOSTHENIS

FINIS.

TABELLA

INDICANS

CONSENSUM PAGINARUM

DEMOSTHENIS REISKIANI

CUM

PAGINIS ALIARUM EDITIONUM

ORATORIS NOBILIORUM,

PARASINÆ PUTA, ALDINÆ, UTRIUSQUE WOLFIANÆ,
TAM BASILIENSIS, QUAM FRANCOFURTANÆ,

ET

TAYLORANÆ, IN EDITIONE REISKIANA DESIDERATÆ.

TABELLA, etc.

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 9		1 1	1 a. 1	1 1
10		1 14	ib. b. 4	ib. c. 2
11		1 33	ib. c. 14	2 a. 10
12		2 11	2 b. 2	ib. d. 9
13		2 30	ib. c. 10	3 a. 10
14	6 17	3 3	3 a. 15	ib. d. 9
15	7 15	3 22	ib. c. 2	4 a. 9
16	8 13	3 41	4 a. 9	ib. d. 8
17	9 9	4 14	ib. b. 15	5 a. 9
18	10 1	4 34	5 a. 1	21 1
19	11 8	5 10	ib. b. 9	ib. e. 8
20	12 6	5 29	ib. c. 15	22 b. 8
1	13 6	6 3	6 b. 1	ib. e. 6
2	13 30	6 20	ib. c. 4	23 b. 3
3	14 ult.	6 38	7 a. 9	ib. d. 9
4	16 4	7 10	7 b. 15	24 a. 10
5	16 pen.	7 28	8 a. 1	ib. d. 7
6	17 25	8 1	ib. b. 9	25 a. 8
7	18 12	8 20	ib. c. 14	ib. d. 5
8	19 1	9 1	9 a. 15	35 1
9	20 4	9 11	ib. c. 1	ib. b. 8
30	1 7	9 30	10 a. 8	ib. e. 5
1	2 6	10 7	ib. b. 15	36 b. 8
2	3 2	10 27	11 a. 2	ib. e. 5
3	3 28	10 ult.	11 b. 9	37 b. 7
4	4 12	11 18	11 c. 17	ib. e. 5
5	5 4	11 37	12 b. 2	38 b. 6
6	5 pen.	12 11	12 c. 9	ib. e. 5
7	6 24	12 30	13 a. 16	39 b. 7
8	7 18	13 3	13 c. 3	ib. e. 5
9			14 a. 10	
40	9 1	14 1	14 b. 11	47 1
1	30 15	14 18	14 c. 16	ib. pen.
2	1 10	14 37	15 b. 12	48 c. 6
3	2 3	15 12	15 c. 9.	ib. f. 2
4	3 1	15 32	16 a. 13	49 c. 4
5	3 26	16 5	16 b. 19	ib. e. 10
6	4 12	16 24	17 a. 1	50 c. 1
7	4 31	16 42	17 b. 8	ib. e. 7
8	5 8	17 15	17 c. 14	51 b. 8
9	5 29	17 33	18 a. 18	ib. e. 4
50	6 12	18 6	18 c. 3	52 b. 7
1	6 31	18 24	19 a. 10	ib. e. 5
2	7 9	18 42	19 a. 14	53 b. 7
3	7 29	19 15	19 c. ult.	ib. e. 5
4	8 8	19 34	20 b. 8	54 b. 7
5	8 27	20 7	20 c. 14	ib. e. 6
7	9 1	1 1	1 b. ult.	59 1
8	40 4	1 18	2 a. 3	60 b. 6
9	40 29	1 37	2 b. 10	ib. e. 2
60	1 12	2 13	2 c. 16	61 b. 5
1	1 28	2 31	3 a. 3	ib. e. 3
2	2 22	3 4	3 c. 10	62 b. 7
3	3 5	3 23	4 a. 18	ib. e. 4
5	4 1	5 1	5 a. 18	64 1

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 66	44 7	25 7	25 b. 4	64 b. 2
7	4 27	5 26	5 c. 10	ib. b. 9
8	5 5	6 2	6 a. 15	65 a. 10
9	5 22	6 21	6 b. ult.	ib. d. 6
70	5 39	6 39	7 a. 4	66 a. 7
1	6 14	7 12	7 b. 9	ib. d. 2
2	6 32	7 32	7 c. 16	67 a. 4
3	7 7	8 4	8 b. 2	ib. d. 1
4	7 24	8 24	8 c. 8	68 a. 3
7	8 5	30 4	9 c. ult.	69 5
8	9 4	30 23	30 b. 5	ib. pen.
9	9 25	30 ant.	30 c. 11	70 c. 5
80	50 1	1 16	1 a. 16	ib. f. 3
1	50 21	1 37	1 c. 1	71 c. 2
2	50 pen.	2 10	2 a. 7	ib. e. 10
3	1 16	2 29	2 b. 13	72 c. 2
4	1 13	3 2	2 c. pen.	ib. f. 3
5	2 8	3 21	3 b. 4	73 c. 4
6	2 26	3 41	3 c. 8	ib. e. 10
7	3 2	4 14	4 a. 14	74 b. 9
90	4 1	6 1	5 b. ant.	76 1
1	4 22	6 16	5 c. pen.	ib. c. 7
2	5 9	6 35	6 b. 3	ib. pen.
3	5 30	7 8	6 c. 13	77 c. 7
4	6 9	7 26	7 a. 16	ib. pen.
5	6 36	7 pen.	7 c. 1	78 c. 6
6	7 18	8 17	8 a. 8	ib. antep.
7	8 7	8 36	8 b. 15	79 c. 4
8	8 31	9 8	9 a. 1	ib. f. 1
9	9 14	9 27	9 b. 7	80 c. 3
100	9 pen.	9 ult.	9 c. 15	ib. f. 1
1	60 24	40 19	40 a. ult.	81 c. 4
2	1 7	40 38	40 e. 9	ib. f. 2
3	1 28	1 11	1 a. 16	82 c. 5
4	2 10	1 31	1 b. ult.	ib. antep.
5	2 34	2 4	2 a. 6	83 c. 5
6	3 17	2 23	2 b. 12	ib. f. 2
7	3 pen.	2 42	2 c. ant.	84 c. 3
8	4 17	3 15	3 b. 5	ib. f. 3
9	4 24	3 33	3 c. 11	85 c. 5
110	5 1	4 9	4 a. ult.	86 1
1	5 22	4 25	4 b. ult.	ib. c. 8
2	6 9	5 1	5 a. 3	ib. f. 2
3	6 28	5 20	5 b. 6	87 b. 10
4	7 5	5 38	5 c. 12	ib. e. 4
5	7 22	6 11	6 a. 17	88 b. 5
6	7 39	6 30	6 b. ult.	ib. e. 1
7	8 16	7 2	7 a. 4	89 a. 9
8	8 36	7 21	7 b. 10	ib. d. 8
9	9 13	7 48	7 c. 15	90 a. 8
120	9 32	8 12	8 a. ult.	ib. d. 3
1	70 9	8 31	8 c. 5	91 a. 4
2	70 26	9 4	9 a. 11	ib. d. 1
3	70 ult.	9 22	9 b. 16	ib. ult.
4	1 17	9 41	50 a. 1	92 c. 7
5	1 34	50 13	50 b. 7	ib. pen.
6	2 10	50 32	50 c. 11	93 c. 4
7	2 25	1 4	1 a. 17	ib. f. 1
8	2 ult.	1 22	1 c. 3	94 b. 10
9	3 13	1 41	2 a. 8	ib. e. 7
130	3 34	2 14	2 b. 14	95 c. 3
1	4 1	3 1	3 a. 4	96 1
2	5 15	3 14	3 b. 4	ib. c. 4

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 133	76 10	53 38	53 c. 10	96 f. 2
4	6 39	4 11	4 a. 15	97 c. 3
5	7 24	4 30	4 c. 1	ib. e. 10
6	8 15	5 3	5 a. 6	98 b. 10
7	9 10	5 23	5 b. 12	ib. e. 7
8	80 1	5 41	5 c. 15	99 b. 7
9	80 26	6 13	6 a. ult.	ib. e. 4
140	1 14	6 31	6 c. 3	100 b. 2
1	1 pen.	7 5	7 a. 9	ib. d. 9
2	2 25	7 23	7 b. 13	101 a. 8
3	3 6	7 42	7 c. 18	ib. d. 4
4	3 32	8 15	8 b. 3	102 a. 3
5	4 12	8 33	8 c. 8	ib. c. 9
6	4 36	9 6	9 a. 13	103 a. 1
7	5 18	9 25	9 b. 18	ib. c. 7
8	5 40	9 44	60 a. 3	ib. pen.
9	6 22	60 16	60 b. 8	104 c. 4
150	6 ult.	60 35	60 c. 12	ib. e. 10
1	7 17	1 8	1 a. ant.	105 b. 10
2	8 1	2 1	4 c. 13	117 1
3	8 14	2 10	5 a. 6	ib. pen.
4	9 19	2 29	5 b. 12	118 c. 6
5	90 5	3 6	5 c. 17	ib. pen.
6	90 31	3 26	6 b. 2	119 c. 4
7	1 14	3 pen.	6 c. 10	ib. f. 2
8	1 pen.	4 18	7 a. 15	120 c. 3
9	2 5	4 35	61 c. 13	114 b. 3
160	3 2	5 10	2 a. 19	ib. d. 10
1	3 20	5 30	2 c. 5	115 b. 2
2	3 37	6 3	3 a. 11	ib. d. 10
3	4 13	6 21	3 b. 17	116 a. 9
4	4 30	6 40	4 a. 1	ib. d. 6
5	5 5	7 13	4 b. 5	117 a. 5
6	6 1	8 1	7	123 1
7	6 11	8 14	8 a. 6	ib. c. 4
8	7 14	8 33	8 b. 13	124 b. 7
9	8 1	9 12	8 c. pen.	ib. e. 4
170	8 28	9 31	9 b. 5	125 b. 2
1	9 16	70 2	9 c. 10	ib. d. 6
2	9 37	70 22	70 a. 17	126 a. 7
3	100 20	70 40	70 c. 2	ib. d. 4
4	1 5	1 12	1 a. 8	127 a. 6
5	1 27	1 30	1 b. 14	ib. d. 3
6	2 2	2 3	1 c. ant.	128 a. 3
8	3 1	3 1	2 c. 4	133 1
9	3 25	3 18	3 a. 7	ib. c. 9
180	4 22	3 39	3 b. 10	ib. ult.
1	5 12	4 13	3 c. 17	134 a. 6
2	6 6	4 32	4 b. 2	ib. f. 1
3	6 33	5 5	4 c. 4	135 c. 4
4	7 19	5 25	5 a. 12	ib. antep.
5	7 pen.	5 43	5 b. 18	136 c. 3
6	8 15	6 16	6 a. 3	ib. e. 11
7	9 1	6 35	6 b. 8	137 c. 3
8	9 27	7 2	6 c. 12	ib. e. 9
9	110 5	7 28	7 a. ant.	138 b. 9
190	1 1	9 1	8 a. 4	141 1
1	1 7	9 4	8 a. 9	ib. 6
2	2 12	9 23	8 b. 17	142 c. 2
3	2 pen.	9 pen.	9 a. 3	ib. e. 10
4	3 26	80 18	9 b. 8	144 c. 1
5	4 20	80 37	9 c. 14	ib. e. 8
6	5 17	1 9	80 a. ant.	146 b. 9

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 197	115 ult.	81 27	80 c. 5	146 e. 5	
8	6 27	1 ult.	1 a. 9	147 b. 6	
9	7 11	2 18	1 b. 13	ib. e. 2	
200	7 pen.	2 37	1 c. ult.	148 b. 1	
1	8 19	3 10	2 b. 5	ib. d. 8	
2	9 1	4 1	2 c. 9	154 1	
3	9 25	4 17	3 a. 18	155 b. 5	
4	120 20	4 41	3 b. pen.	ib. e. 4	
5	1 6	5 14	4 a. 6	156 b. 6	
6	1 32	5 33	4 b. 13	ib. e. 5	
7	2 12	6 6	4 c. pen.	157 b. 8	
8	2 40	6 25	5 b. 6	ib. e. 5	
9	3 25	6 pen.	5 c. 11	158 b. 5	
210	4 17	7 17	6 a. 15	ib. e. 1	
1	5 1	8 1	6 c. 14	163 1	
2	5 9	8 6	6 c. ult.	ib. b. 3	
3	6 21	8 24	7 b. 4	ib. e. 1	
4	6 pen.	8 ult.	7 c. 9	164 b. 7	
5	7 25	9 19	8 a. 12	ib. e. 3	
6	8 3	9 38	8 b. ant.	165 b. 2	
7	8 20	90 12	9 a. 2	ib. d. 10	
8	8 38	90 31	9 b. 9	166 a. 10	
9	9 18	1 4	9 c. 11	ib. d. 6	
220	129 ult.	1 22	90 a. 16	167 a. 6	
5	31 1	3 1	313 a. 4	472 1	469 1
6	1 5	3 3	3 a. 7	ib. 4	3
7	2 20	3 22	3 b. 15	473 c. 5	470 14
8	3 18	3 pen.	3 c. ult.	ib. f. 3	1 17
9	4 15	4 18	4 b. 6	474 c. 4	2 pen.
230	5 12	4 38	4 c. 12	ib. f. 3	4 2
1	6 2	5 11	5 a. 19	475 c. 5	5 5
2	6 29	5 33	5 c. 3	ib. f. 3	6 8
3	7 14	6 3	6 a. 8	476 c. 1	7 10
4	7 39	6 21	6 b. 15	ib. e. 10	8 12
5	8 22	6 42	6 c. ult.	477 b. 10	9 13
6	9 9	7 14	7 b. 4	ib. e. 7	480 15
7	9 36	7 33	7 c. 8	478 b. 6	1 15
8	140 17	8 6	8 a. 11	ib. e. 3	2 15
9	140 38	8 25	8 b. 15	479 b. 5	3 17
240	1 21	9 4	9 a. 3	ib. e. 7	4 pen.
1	2 3	9 23	9 b. 9	480 b. 7	6 1
2	2 31	9 ant.	9 c. 16	ib. e. 7	7 5
3	3 16	100 17	320 a. pen.	481 b. 7	8 7
4	4 4	100 36	320 c. 7	ib. e. 4	9 10
5	4 31	1 12	1 a. 11	482 b. 6	490 13
6	5 21	1 32	1 b. ant.	ib. e. 6	1 14
7	5 pen.	2 4	2 b. 3	483 b. 8	2 15
8	6 28	2 23	2 b. 8	ib. e. 7	3 16
9	7 14	2 42	2 c. 14	484 b. 5	4 18
250	7 39	3 16	3 a. 18	ib. e. 2	6 1
1	8 23	3 35	3 c. 2	485 b. 4	7 4
2	9 4	4 16	4 a. 6	ib. e. 2	8 10
3	9 30	4 34	4 b. 10	486 b. 1	9 12
4	150 15	5 9	4 c. 15	ib. d. 6	500 15
5	150 pen.	5 28	5 a. pen.	487 a. 10	1 18
6	1 24	6 2	5 c. 5	ib. d. 7	2 ult.
7	2 1	6 21	6 a. 8	488 a. 8	4 5
8	2 28	6 39	6 b. 14	ib. d. 6	5 7
9	3 17	7 14	6 c. ant.	489 a. 6	6 10
260	4 6	7 33	7 b. 4	ib. d. 4	7 12
1	4 31	8 6	7 c. 7	490 a. 4	8 15
2	5 2	8 24	8 a. 12	ib. c. 10	9 14
3	5 37	8 pen.	8 b. 17	491 a. 2	510 17

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileen.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 264	156 23	109 17	329 a. 1	491 c. 10	511 ult.
5	7 8	9 36	9 b. 6	492 a. 1	3 2
6	7 31	110 7	9 c. 10	ib. c. 9	4 5
7	8 12	110 26	330 a. 15	493 a. 1	5 9
8	8 37	1 3	330 b. pen.	ib. c. 10	6 11
9	9 20	1 22	1 a. 6	494 a. 1	7 14
270	160 19	1 42	1 b. 14	ib. c. 10	8 16
1	1 12	2 13	1 c. 17	495 a. 2	9 18
2	2 8	2 32	2 b. 3	ib. d. 1	520 ult.
3	2 34	3 6	2 c. 7	496 a. 3	2 2
4	3 20	3 24	3 a. 12	ib. d. 1	3 3
5	3 38	3 pen.	3 b. pen.	497 a. 1	4 5
6	4 21	4 18	4 a. 2	ib. d. 1	5 8
7	4 ant.	4 37	4 b. 9	498 a. 1	6 11
8	5 25	5 10	4 c. 15	ib. c. 10	7 14
9	5 pen.	5 27	5 a. 18	499 a. 2	8 14
280	6 19	6 1	5 c. 8	ib. c. 8	9 16
1	6 36	6 19	6 a. 6	ib. ult.	530 ult.
2	7 18	6 38	6 b. 10	500 c. 7	2 3
3	7 39	7 15	6 c. 16	ib. pen.	3 8
4	8 21	7 34	7 b. 2	501 c. 7	4 13
5	8 38	8 14	7 c. 10	ib. ult.	5 18
6	9 19	8 33	8 a. 15	502 c. 7	6 ult.
7	9 36	9 5	8 c. 12	ib. ult.	8 1
8	170 20	9 24	9 a. 4	503 c. 6	9 3
9	170 37	9 ant.	9 b. 8	ib. pen.	540 5
290	1 18	120 18	9 c. 13	504 c. 4	1 12
1	1 35	120 37	340 a. 17	ib. e. 12	2 pen.
2	2 17	1 9	340 c. 3	505 c. 4	4 3
3	2 35	1 18	1 a. 9	ib. f. 1	5 6
4	3 19	2 1	1 b. 16	506 c. 4	6 8
5	3 39	2 21	2 a. 2	ib. pen.	7 12
6	4 20	2 41	2 b. 9	507 c. 6	8 16
7	4 39	3 13	2 c. 13	ib. f. 3	9 pen.
8	5 21	3 33	3 a. pen.	508 c. 3	551 1
9	5 39	4 7	3 c. 3	ib. f. 2	2 3
300	6 24	4 26	4 a. 10	509 c. 4	3 5
1	6 ult.	5 2	4 b. ant.	ib. e. 12	4 8
2	7 25	5 21	5 a. 3	510 c. 4	5 10
3	7 ult.	5 39	5 b. 8	ib. f. 2	6 10
4	8 25	6 12	5 c. 14	511 c. 4	7 13
5	8 ult.	6 31	6 b. 1	ib. f. 3	8 15
6	9 24	7 4	6 c. 7	512 c. 3	9 18
7	9 ult.	7 23	7 a. 14	ib. f. 2	561 2
8	180 25	7 42	7 b. pen.	513 c. 4	2 6
9	180 ult.	8 14	8 a. 4	ib. e. 9	3 7
310	1 23	8 31	8 b. 9	514 b. 9	4 9
1	1 pen.	9 4	8 c. 19	ib. e. 9	5 13
2	2 23	9 22	9 b. 2	515 b. 10	6 17
3	2 pen.	9 41	9 c. 8	ib. e. 9	7 ult.
4	3 25	130 14	350 a. 15	516 b. 5	9 5
5	4 4	130 32	350 b. ult.	ib. e. 4	570 9
6	4 28	1 6	1 a. 8	517 b. 3	1 15
7	5 4	1 24	1 b. 12	ib. d. 9	2 16
8	5 25	1 pen.	1 c. 18	518 a. 9	3 ult.
9	6 1	2 17	2 b. 4	ib. d. 7	5 4
320	6 22	2 45	2 c. 11	519 a. 8	6 9
1	6 39	3 7	3 a. 12	ib. d. 6	7 12
2	7 20	3 26	3 c. 4	520 a. 6	8 17
3	7 ult.	4 2	4 a. 11	ib. d. 5	580 4
4	8 23	4 20	4 b. 16	521 a. 4	1 7
5	8 40	4 34	4 c. pen.	ib. d. 1	2 10
6	9 22	5 12	5 b. 6	522 a. 3	3 14

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 327	189 40	135 31	355 c. 13	522 d. 1	584 pen.
8	190 21	6 7	6 b. 2	523 a. 2	6 5
9	190 38	6 25	6 c. 9	ib. d. 1	7 9
330	1 20	6 ant.	7 a. 15	524 a. 1	8 14
1	1 37	7 16	7 b. ult.	ib. d. 1	9 ult.
2	2 19	7 36	8 a. 7	525 a. 2	591 5
341	194	143 1	200 b. 4	294 1	115 1
2	6 1	3 16	200 c. 9	ib. c. 7	6 6
3	7 13	3 35	1 a. 14	ib. ult.	7 9
4	8 16	4 12	1 b. ant.	295 c. 7	8 13
5	9 25	4 31	2 a. 4	ib. pen.	9 16
6	200 14	5 4	2 b. 10	296 c. 4	120 18
7	1 1	5 23	2 c. 13	ib. e. 12	1 pen.
8	1 29	5 41	3 a. ult.	297 c. 3	3 1
9	2 20	6 13	3 c. 4	ib. f. 1	4 3
350	3 5	6 29	4 a. 7	298 b. 8	5 3
1	4 13	7 1	4 b. 11	ib. e. 4	6 3
2	4 36	7 19	4 c. 15	299 a. 10	7 4
3	5 19	7 37	5 a. ant.	ib. d. 7	8 5
4	6 5	8 8	5 c. 4	300 a. 7	9 6
5	6 34	8 26	6 a. 8	ib. d. 4	130 7
6	7 23	8 ant.	6 b. 14	301 a. 6	1 9
7	8 23	9 16	6 c. ant.	ib. d. 5	2 10
8	9 13	9 34	7 a. 2	302 a. 5	3 11
9	9 pen.	150 6	7 c. 5	ib. d. 2	4 13
360	210 26	150 23	8 a. 9	ib. ult.	5 13
1	1 20	150 41	8 b. 14	303 c. 5	6 14
2	2 14	1 12	8 c. 19	ib. f. 2	7 15
3	3 23	1 31	9 b. 4	304 c. 6	8 17
4	4 1	2 4	9 c. 8	ib. f. 4	9 pen.
5	5 7	2 22	210 a. 13	305 c. 3	140 ult.
6	6 5	2 41	210 b. 19	ib. f. 2	2 3
7	7 2	3 13	1 a. 3	306 b. 10	3 4
8	7 30	3 32	1 b. 9	ib. e. 8	4 5
9	8 20	4 7	1 c. 13	307 b. 10	5 7
370	9 9	4 25	2 a. 18	ib. e. 7	6 8
1	9 38	4 ant.	2 c. 4	308 b. 8	7 11
2	220 22	5 15	3 a. 8	ib. e. 5	8 12
3	1 2	5 34	3 b. 14	309 c. 5	9 14
4	2 ult.	6 6	3 c. ant.	ib. e. 2	150 15
5	3 27	6 25	4 b. 3	310 b. 6	1 17
6	4 5	6 ant.	4 c. 7	ib. e. 3	2 pen.
7	5 9	7 15	5 a. 13	311 b. 3	3 ult.
8	5 38	7 33	5 b. ant.	ib. e. 1	5 2
9	6 22	8 6	6 a. 3	312 b. 1	6 4
380	7 17	8 25	6 b. 8	ib. d. 8	7 5
1	8 3	8 ant.	6 c. 15	313 a. 8	8 8
2	8 31	9 16	7 a. ant.	ib. d. 6	9 7
3	9 17	9 35	7 c. 5	314 a. 5	160 8
4	230 17	160 7	8 a. 7	ib. d. 2	1 10
5	230 35	160 27	8 b. 14	315 a. 3	2 13
6	1 17	160 ult.	8 c. ant.	ib. c. 9	3 14
7	1 39	1 19	9 b. 2	316 a. 1	4 14
8	3 2	1 36	9 c. 4	ib. c. 5	5 15
9	3 28	2 9	220 a. 8	ib. f. 1	6 16
390	4 9	2 29	220 b. 12	317 c. 1	7 17
1	5 5	3 4	220 c. 16	ib. e. 10	8 ult.
2	5 33	3 22	1 b. 2	318 b. 8	170 1
3	6 12	3 40	1 c. 1	ib. d. 10	170 ult.
4	6 40	4 14	2 a. 7	319 a. 10	2 2
5	7 26	4 34	2 b. 11	ib. d. 8	3 3
6	8 11	5 8	2 c. 18	320 a. 10	4 6
7	9 7	5 27	3 b. 2	ib. d. 8	5 8

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 398	239 35	166 2	223 c. 10	321 b. 2	176 11
9	240 18	6 21	4 a. 15	ib. d. 10	7 14
400	1 5	6 41	4 c. 2	322 b. 4	8 pen.
1	1 33	7 15	5 a. 6	ib. d. 10	180 1
2	2 18	7 33	5 b. 13	323 b. 3	1 3
3	3 pen.	8 6	5 c. 18	ib. e. 1	2 5
4	4 26	8 24	6 b. 2	324 a. 9	3 6
5	5 15	8 ant.	6 c. 8	ib. d. 7	4 8
6	5 33	9 16	7 a. 13	325 a. 8	5 9
7	6 13	9 34	7 b. 19	ib. d. 5	6 12
8	6 ult.	170 8	8 a. 4	326 a. 9	7 13
9	7 20	170 19	8 b. 12	ib. d. 8	8 15
410	7 40	170 pen.	8 c. ant.	327 b. 1	9 pen.
1	8 22	1 18	9 b. 5	ib. e. 2	191 1
2	8 pen.	1 36	9 c. 14	328 b. 5	2 4
3	9 24	2 10	230 a. 17	ib. e. 1	3 5
4	250 2	2 28	230 c. 3	329 b. 2	4 6
5	250 pen.	2 ult.	1 a. 7	ib. d. 10	5 7
6	1 27	3 19	1 b. 15	330 b. 2	6 9
7	2 12	3 32	1 c. pen.	ib. d. 8	7 10
8	2 37	4 9	2 b. 8	331 b. 1	8 17
9	3 19	4 29	2 c. 13	ib. d. 10	9 pen.
420	4 6	5 6	3 a. ant.	332 b. 2	201 2
1	4 30	5 25	3 c. 3	ib. d. 9	2 4
2	5 7	5 ult.	4 a. 9	333 b. 3	3 7
3	5 36	6 29	4 b. pen.	ib. e. 2	4 14
4	6 23	7 6	5 a. 3	334 b. 6	5 16
5	6 ult.	7 25	5 b. 11	ib. e. 5	6 18
6	7 24	7 ant.	5 c. 19	335 b. 8	8 2
7	8 1	8 20	6 b. 5	ib. e. 9	9 4
8	8 21	8 39	6 c. 11	336 c. 1	210 6
9	8 40	9 12	7 a. 15	ib. e. 9	1 8
430	9 20	9 31	7 c. 1	337 d. 10	2 11
1	9 39	180 4	8 a. 5	ib. e. 6	3 13
2	260 24	180 23	8 b. 11	338 b. 6	4 16
3	1 2	180 41	8 c. 17	ib. e. 2	5 18
4	1 31	1 14	9 b. 2	339 d. 7	6 pen.
5	2 16	1 33	9 c. 8	ib. e. 5	8 1
6	2 pen.	2 7	240 a. 14	340 b. 7	9 4
7	3 23	2 26	240 b. ult.	ib. e. 4	220 6
8	3 40	2 ant.	1 a. 4	341 b. 6	1 7
9	4 pen.	3 17	1 b. 9	ib. e. 5	2 9
440	5 27	3 37	1 c. 16	342 b. 5	3 12
1	6 8	4 9	2 a ult.	ib. e. 2	4 14
2	6 35	4 28	2 c. 6	343 b. 2	5 16
3	7 16	4 ult.	3 a. 10	ib. d. 9	6 18
4	7 36	5 19	3 b. 14	344 a. 8	7 ult.
5	8 12	5 37	3 c. ant.	ib. d. 6	9 2
6	8 35	6 9	4 b. 2	345 a. 4	230 3
7	9 18	6 28	4 c. 7	ib. d. 2	231 5
8	270 4	7 1	5 a. 12	ib. ult.	232 8
9	270 24	7 19	5 b. 17	346 c. 7	233 9
450	1 5	7 39	6 a. 3	ib. pen.	234 13
1	1 25	8 12	6 b. 11	341 c. 6	235 17
7	3 1	191 1	372 a. 10	541 1	7 1 vol. iii.
8	4 18	1 17	2 b. 9	ib. c. 7	8 7
9	5 20	1 35	2 c. 11	542 a. 3	9 8
460	6 16	2 11	363 a. ant.	ib. d. 1	10 11
1	7 15	2 30	3 c. 1	543 a. 3	11 13
2	8 2	3 3	4 a. 8	ib. c. 9	12 15
3	9 14	3 21	4 b. 10	544 a. 1	13 17
4	280 7	3 39	4 c. 13	ib. c. 7	14 18
5	1 5	4 11	5 a. ant.	ib. ult.	15 ult.

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 466	282 4	194 28	365 b. ult.	545 c. 5	17 2
7	3 15	5 2	6 a. 6	ib. ult.	18 5
8	4 2	5 20	6 b. 8	546 c. 9	19 7
9	4 30	5 38	6 c. 8	547 a. 1	20 8
470	6 5	6 10	7 a. 17	ib. c. 7	1 11
1	6 ant.	6 27	7 b. ult.	ib. f. 2	2 12
2	7 26	7 1	8 a. 3	548 c. 5	3 14
3	8 19	7 19	8 b. 7	ib. f. 1	4 15
4	9 8	7 37	8 c. 12	549 c. 3	5 17
5	290 1	8 11	9 a. 16	ib. e. 10	6 pen.
6	290 27	8 30	9 c. 3	550 c. 3	8 2
7	1 5	9 3	370 a. 8	ib. f. 2	9 4
8	2 3	9 22	370 b. 15	551 c. 5	30 6
9	2 36	9 41	370 c. ult.	ib. e. 12	1 7
480	3 25	200 13	1 b. 5	552 c. 1	2 9
1	4 19	200 30	1 c. 12	ib. e. 8	3 10
2	4 39	1 2	2 a. 16	553 b. 7	4 11
3	5 21	1 20	2 b. pen.	ib. e. 5	5 12
4	5 ult.	1 38	3 a. 4	554 b. 5	6 13
5	6 ant.	2 11	3 b. 9	ib. e. 2	7 14
6	7 19	2 28	3 c. 14	555 b. 1	8 13
7	8 7	2 ult.	4 a. ant.	ib. d. 7	9 12
8	9 1	3 18	4 c. 3	556 a. 8	40 15
9	9 30	3 37	5 a. 8	ib. d. 8	1 pen.
490	300 22	4 10	5 b. 16	557 a. 8	3 1
1	1 20	4 31	6 a. 2	ib. d. 10	4 4
2	2 12	5 4	6 b. 10	558 b. 2	5 7
3	3 6	5 23	6 c. 15	ib. d. 8	6 9
4	3 pen.	5 42	7 a. ult.	559 b. 2	7 11
5	4 28	6 16	7 c. 4	ib. e. 2	8 13
6	5 22	6 34	8 a. 10	560 b. 4	9 14
7	6 8	7 7	8 b. 14	ib. e. 1	50 15
8	7 4	7 25	8 c. 18	561 b. 2	1 16
9	7 33	7 43	9 b. 1	ib. d. 10	2 17
500	8 26	8 15	9 c. 4	562 a. 10	3 18
1	9 21	8 34	380 a. 10	ib. d. 8	4 18
2	310 11	9 6	380 b. 16	563 a. 8	5 pen.
3	310 ult.	9 27	380 c. pen.	ib. d. 5	6 ult.
4	1 28	9pen.	1 b. 7	564 a. 6	8 1
5	2 13	210 17	1 c. 12	ib. d. 2	9 4
6	2 pen.	10 36	2 a. 17	565 a. 2	60 5
7	4 4	1 9	2 c. 3	ib. d. 2	1 7
8	4 27	1 27	3 a. 10	566 a. 6	2 8
514	7 1	5 1	5 b. 1	603 1	87 1
5	8 1	5 10	5 b. 15	ib. b. 7	87 10
6	9 9	5 28	5 c. ult.	ib. b. ult.	8 pen.
7	320 12	6 6	6 b. 7	604 c. 8	90 1
8	1 10	6 23	6 c. 10	ib. pen.	1 2
9	2 2	6 39	7 a. 15	605 c. 7	2 3
520	3 24	7 15	7 b. ult.	ib. pen.	3 5
1	4 2	7 35	8 a. 7	606 c. 4	4 7
2	4 40	8 7	8 b. 13	ib. f. 3	5 7
3	5 25	8 26	8 c. pen.	607 c. 7	6 10
4	6 15	8 ult.	9 b. 7	608 a. 1	7 13
5	7 16	9 20	9 c. 16	ib. c. 9	8 15
6	8 17	9 40	390 b. 3	609 a. 3	9 18
7	8 ult.	220 13	390 c. 9	ib. d. 2	101 1
8	9 28	220 31	1 a. 15	610 a. 5	2 2
9	330 17	1 4	1 b. ult.	ib. d. 2	3 4
530	1 12	1 22	2 a. 6	611 a. 3	4 8
1	2 9	1 42	2 b. 14	ib. d. 1	5 9
2	2 33	2 13	2 c. ant.	612 a. 2	6 16
3	3 14	2 31	3 b. 3	ib. c. 9	7 17

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 534	334 9	223 3	393 c. 9	612 ult.	108 18
5	5 6	3 22	4 a. 13	613 c. 7	9 ult.
6	5 35	3 41	4 b. pen.	ib. f. 4	111 2
7	6 26	4 15	5 a. 6	614 c. 6	2 5
8	7 25	3 34	5 b. 14	ib. ult.	3 7
9	8 21	5 7	5 c. pen.	615 c. 7	4 9
540	9 15	5 25	6 b. 5	ib. pen.	5 11
1	341 1	5 ant.	6 c. 11	616 c. 7	6 13
2	2 2	6 14	7 a. 15	ib. f. 2	7 13
3	3 11	6 32	7 b. ult.	617 c. 2	8 14
4	4 7	7 4	8 a. 5	ib. e. 9	9 15
5	4 35	7 22	8 b. 10	618 c. 3	120 18
6	5 18	7 40	8 c. 17	ib. e. 9	1 ult.
7	6 24	8 12	9 b. 3	619 c. 1	3 1
8	7 12	8 32	9 c. 8	ib. e. 10	4 3
9	8 pen.	9 2	400 a. 15	620 c. 1	5 4
550	9 27	9 19	400 b. ult.	ib. e. 8	6 6
1	350 26	9 35	1 a. 4	621 b. 10	7 8
2	1 19	230 9	1 b. 10	ib. e. 7	8 9
3	2 22	230 26	1 c. 15	622 b. 10	9 11
4	3 25	230 ant.	2 a. ult.	ib. e. 6	130 11
5	4 18	1 17	2 c. 6	623 c. 1	1 16
6	5 3	1 35	3 a. 12	ib. e. 8	2 18
7	6 1	2 8	3 b. 18	624 c. 1	4 1
8	6 32	2 27	4 a. 2	ib. e. 8	5 2
9	7 25	2 ult.	4 b. 8	625 c. 2	6 4
560	8 18	3 19	4 c. 13	ib. e. 9	7 6
1	9 13	3 37	5 a. 17	626 b. 7	8 7
2	360 14	4 9	5 c. 3	ib. e. 4	9 8
3	1 5	4 28	6 a. 6	627 b. 5	140 9
4	2 3	5 1	6 b. 14	ib. e. 2	1 11
5	2 30	5 19	6 c. ant.	628 b. 4	2 12
6	3 27	5 38	7 b. 5	ib. e. 3	3 14
7	4 19	6 11	7 c. 13	629 b. 4	4 15
8	5 17	6 29	8 a. 17	ib. e. 1	5 16
9	6 11	7 1	8 c. 1	630 a. 9	6 17
570	6 40	7 20	9 a. 6	ib. d. 6	7 ult.
1	7 26	7 38	9 b. 12	631 a. 5	9 1
2	8 22	8 12	9 c. 18	ib. d. 3	150 1
3	9 19	8 31	410 b. 3	632 a. 3	1 3
4	370 16	9 4	410 c. 10	ib. d. 1	2 6
5	1 6	9 24	1 a. 15	633 a. 2	3 7
6	1 33	9 42	1 b. ult.	ib. c. 8	4 8
7	2 23	240 15	2 a. 8	634 a. 1	5 11
8	3 20	240 34	2 b. 14	ib. c. 8	6 13
9	4 13	1 7	2 c. ant.	ib. pen.	7 14
580	5 15	1 25	3 b. 3	635 c. 4	8 16
1	6 13	1 43	3 c. 7	ib. f. 1	9 17
2	7 18	2 16	4 a. 14	636 c. 2	160 pen.
3	7 39	2 34	4 b. pen.	ib. e. 9	2 1
4	8 22	3 6	5 a. 5	637 b. 8	3 2
5	8 40	3 24	5 b. 13	ib. e. 6	4 3
6	9 22	3 ant.	5 c. pen.	638 d. 10	5 4
593	381 1	8 1	8 b. 9	699 1	211 1
4	2 8	8 17	8 c. 14	ib. c. 9	2 6
5	3 3	8 35	9 a. 17	ib. pen.	3 7
6	5 3	9 10	9 b. ant.	700 c. 7	4 9
7	5 ant.	9 30	420 a. 8	ib. pen.	5 11
8	6 26	250 2	420 b. 14	701 c. 5	6 13
9	7 13	250 22	420 c. pen.	ib. f. 2	7 16
600	7 pen.	250 41	1 b. 4	702 c. 4	8 18
1	8 27	1 15	1 c. 8	ib. e. 10	9 18
2	9 18	1 32	2 a. 14	703 b. 10	221 1

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 603	390 18	252 6	422 b. ult.	703 c. 8	222 3
4	1 16	2 25	3 a. 5	704 c. 1	3 5
5	2 24	2 pen.	3 b. 11	ib. e. 9	4 8
6	2 ult.	3 18	3 c. 18	705 b. 8	5 9
7	3 28	3 37	4 b. 1	ib. e. 4	6 12
8	4 13	4 10	4 c. 7	706 b. 6	7 13
9	5 14	4 28	5 a. 11	ib. e. 2	8 15
610	6 10	5 1	5 b. 17	707 b. 2	9 16
1	6 37	5 19	5 c. ult.	ib. d. 9	230 17
2	7 21	5 38	6 b. 6	708 a. 9	1 pen.
3	7 pen.	6 11	6 c. 11	ib. d. 5	2 ult.
4	8 27	6 30	7 a. 15	709 a. 5	4 2
5	9 11	7 3	7 b. ult.	ib. d. 2	5 5
6	9 32	7 21	8 a. 4	710 a. 3	6 6
7	400 11	7 41	8 b. 9	ib. d. 2	7 10
8	400 29	8 13	8 c. 14	711 a. 1	8 11
621	1 1	261 1	9 b. 4	725 1	257 1
2	2 ult.	1 11	9 b. pen.	726 a. 5	257 ult.
3	3 28	1 30	430 b. 7	ib. d. 3	9 2
4	4 15	2 8	430 b. 14	727 a. 6	260 6
5	4 34	2 26	430 c. ant.	ib. d. 3	1 7
6	5 15	2 pen.	1 b. 2	728 a. 2	2 7
7	5 pen.	3 16	1 c. 7	ib. c. 8	3 9
8	6 24	3 34	2 a. 10	ib. pen.	4 10
9	6 ult.	4 7	2 b. 14	729 c. 5	5 13
630	7 27	4 27	2 c. pen.	ib. f. 2	6 16
1	7 38	4 pen.	3 b. 3	730 c. 2	7 18
2	8 16	5 18	3 c. 10	ib. e. 10	8 ult.
3	8 34	5 36	4 a. 15	731 b. 10	270 3
4	9 12	6 9	4 b. ant.	ib. e. 7	1 5
5	9 32	6 26	5 a. 3	732 b. 6	2 5
6	410 13	6 pen.	5 b. 12	ib. e. 5	3 8
7	410 33	7 16	5 c. ant.	733 b. 9	4 9
8	1 14	7 34	6 b. 3	ib. e. 8	5 13
9	1 33	8 8	6 c. 11	734 b. 10	6 16
640	2 24	8 30	7 a. ant.	ib. e. 10	7 pen.
1	2 34	9 1	7 c. 2	735 c. 2	9 1
2	3 15	9 20	8 a. 9	ib. f. 2	280 4
3	3 34	9 38	8 b. 16	736 c. 1	1 6
4	4 10	270 10	8 c. pen.	ib. e. 5	2 6
5	4 28	270 29	9 b. 5	737 b. 9	3 8
6	5 5	1 2	9 c. 12	ib. e. 8	4 11
7	5 13	1 20	440 a. 17	738 b. 10	5 13
8	5 40	1 38	440 c. 1	ib. e. 7	6 14
9	6 19	2 10	1 a. 5	739 b. 7	7 17
650	6 36	2 28	1 b. 11	ib. e. 4	8 17
1	7 19	3 ult.	1 c. 15	740 b. 5	9 17
2	8 12	3 18	2 a. ult.	ib. e. 1	290 ult.
3	8 38	3 36	2 c. 4	741 b. 2	2 3
4	9 19	4 7	3 a. 10	ib. d. 9	3 5
5	9 36	4 25	3 b. 16	742 a. 10	4 6
6	420 17	4 42	3 c. pen.	ib. d. 8	5 8
7	420 35	5 14	4 b. 6	743 a. 6	6 10
8	1 16	5 34	4 c. 9	ib. d. 3	7 12
9	1 35	6 6	5 a. 16	744 a. 4	8 13
660	2 19	6 24	5 c. 1	ib. d. 1	9 16
1	2 38	6 ant.	6 a. 9	745 a. 4	300 pen.
2	3 16	7 18	6 b. 16	ib. d. 4	2 3
3	3 34	7 35	7 a. 1	746 a. 5	3 6
4	4 15	8 9	7 b. 7	ib. d. 4	4 8
5	4 33	8 28	7 c. 14	747 a. 4	5 10
6	5 13	9 1	8 a. pen.	ib. d. 2	6 12
7	5 33	9 20	8 c. 5	748 a. 5	7 16

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 668	426 14	279 39	449 a. 12	748 d. 3	308 pen.
9	6 ult.	280 12	9 b. ant.	749 a. 5	310 1
670	7 24	280 31	450 a. 4	ib. d. 5	1 4
1	7 ult.	1 4	450 b. 10	750 a. 5	2 6
2	8 22	1 24	450 c. 16	ib. d. 3	3 9
3	8 40	1 43	1 a. ult.	751 a. 5	4 12
4	9 17	2 15	1 c. 8	ib. d. 4	5 16
5	9 35	2 31	2 a. 11	752 a. 4	6 14
6	430 11	3 4	2 b. 17	ib. d. 1	7 14
7	430 29	3 22	2 c. ult.	ib. ult.	8 16
8	1 5	3 41	3 b. 7	753 c. 9	9 18
9	1 23	4 14	3 c. 11	ib. ult.	320 18
680	1 pen.	4 34	4 a. 16	754 c. 7	1 pen.
1	2 24	5 5	5 c. 1	ib. f. 3	2 pen.
2	2 ult.	5 23	5 a. 6	755 c. 2	4 2
3	3 19	5 41	5 b. 11	ib. e. 7	5 3
4	3 38	6 13	5 c. 16	756 b. 9	6 6
5	4 19	6 31	6 a. 19	ib. e. 4	7 6
6	5 8	7 3	6 c. 5	757 b. 6	8 9
7	5 35	7 23	7 a. 9	ib. e. 5	9 11
8	6 18	7 43	7 b. 16	758 b. 5	330 12
9	6 34	8 16	8 a. 1	ib. e. 2	1 14
690	7 13	8 36	8 b. 8	759 b. 5	2 16
1	7 31	9 9	8 c. 15	ib. e. 3	3 18
2	8 11	9 27	9 a. ult.	760 b. 5	5 1
700	440 1	293 1	461 c. 16	773 1	365 1
1	1 20	3 16	2 a. 19	ib. f. 3	6 7
2	2 17	3 33	2 c. 1	774 c. 6	7 8
3	3 11	4 8	3 a. 8	ib. e. 12	8 10
4	4 3	4 25	3 b. 12	775 c. 1	9 11
5	4 27	4 42	3 c. 17	ib. e. 7	370 12
6	5 3	5 15	4 a. ult.	776 b. 6	1 14
7	5 30	5 34	4 c. 5	ib. e. 4	3 1
8	6 19	6 7	5 a. 3	777 b. 4	4 6
9	7 5	6 25	5 b. 14	ib. e. 4	5 8
710	7 34	6 ant.	5 c. ant.	778 b. 2	6 11
1	8 15	7 17	6 b. 4	ib. e. 1	7 15
2	8 37	7 36	6 c. 9	779 b. 1	8 17
3	9 19	8 7	7 a. ult.	ib. d. 9	9 ult.
4	450 3	8 25	7 b. 19	780 a. 8	381 4
5	450 30	8 ant.	8 a. 1	ib. d. 7	2 5
6	1 8	9 16	8 b. 5	781 a. 5	3 8
7	1 34	9 34	8 c. 9	ib. d. 3	4 11
8	2 18	300 7	9 a. 14	782 a. 3	5 13
9	2 38	300 24	9 b. pen.	ib. c. 10	6 14
720	3 21	300 43	470 a. 1	783 a. 1	7 16
1	4 7	1 16	470 b. 7	ib. c. 10	8 ult.
2	4 35	1 34	470 c. 11	ib. ult.	390 2
3	5 pen.	2 7	1 a. 17	784 c. 8	1 5
4	6 21	2 25	1 b. ult.	ib. f. 3	2 6
5	6 40	2 pen.	2 a. 5	785 c. 6	3 10
6	7 25	3 18	2 b. 11	ib. pen.	4 13
7	8 10	3 36	2 c. 17	786 c. 4	5 17
8	8 33	4 10	3 a. ult.	ib. f. 2	6 ult.
9	9 12	4 29	3 c. 5	787 c. 6	8 4
730	9 33	5 2	4 a. 11	ib. antep.	9 8
1	460 14	5 20	4 b. 17	788 c. 4	400 11
2	460 34	5 39	5 a. 1	ib. f. 1	1 14
3	1 13	6 10	5 b. 7	789 c. 3	2 18
4	2 1	6 28	5 c. 12	ib. f. 3	4 2
5	2 32	7 2	6 b. 1	790 c. 6	5 7
6	3 18	7 19	6 c. 5	ib. antep.	6 8
7	4 14	7 37	7 a. 10	791 c. 6	7 12

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 738	464 38	308 9	477 b. 15	791 f. 3	408 15
9	5 20	8 27	8 a. 1	792 c. 4	9 17
740	6 8	8 pen.	8 b. 7	ib. f. 4	410 pen.
1	6 36	9 17	8 c. 12	793 c. 4	2 2
2	7 22	9 34	9 a. pen.	ib. f. 1	3 4
3	7 ult.	310 6	9 c. 3	794 c. 2	4 6
4	8 26	310 24	480 a. 10	ib. e. 10	5 8
5	9 3	310 43	480 b. 17	795 c. 4	6 12
6	9 30	1 15	1 a. 1	ib. f. 5	7 14
7	470 17	1 33	1 b. 8	796 c. 3	8 pen.
8	1 3	2 5	1 c. 14	ib. e. 10	420 5
9	1 30	2 23	2 a. ult.	797 b. 10	1 8
750	2 9	2 41	2 c. 4	ib. e. 8	2 10
1	2 31	3 11	3 a. 7	798 b. 6	3 10
2	3 7	3 29	3 b. 13	ib. e. 3	4 13
3	3 25	3 ult.	3 c. ant.	799 b. 6	5 15
4	3 ult.	4 18	4 b. 4	ib. e. 4	6 17
5	4 23	4 36	4 c. 8	800 b. 4	7 ult.
6	4 pen.	5 7	5 a. 14	ib. e. 1	9 2
7	5 19	5 25	5 b. pen.	801 b. 1	430 6
8	5 36	5 42	6 a. 3	ib. d. 9	1 8
9	6 20	6 14	6 b. 11	802 b. 1	2 11
760	7 14	6 31	6 c. 15	ib. d. 8	3 12
1	7 38	7 2	6 b. pen.	803 a. 8	4 14
2	8 21	7 21	7 c. 7	ib. d. 6	5 16
3	9 10	7 40	8 a. 13	804 a. 10	6 ult.
4	9 ult.	8 13	8 b. ant.	ib. d. 8	8 3
5	480 28	8 32	9 a. 5	805 b. 1	9 7
6	1 7	9 5	9 b. 11	ib. d. 10	440 11
7	1 31	319 25	9 c. 18	806 b. 1	1 15
770	2 1	T. ii. 1 1	491 a. 4	828 1	465 1
1	3 2	1 15	1 b. 4	829 a. 6	6 5
2	3 19	1 33	1 c. 10	ib. d. 2	7 7
3	3 37	2 12	2 a. 13	830 a. 2	8 9
4	4 13	2 31	2 b. 18	ib. c. 10	9 11
5	4 32	3 5	3 a. 2	ib. ult.	470 14
6	5 8	3 24	3 b. 7	831 c. 8	1 15
7	5 28	3 42	3 c. 11	ib. pen.	2 17
8	6 1	4 14	4 a. 14	882 c. 5	3 18
9	6 19	4 33	4 c. 2	ib. f. 2	4 ult.
780	6 38	5 6	5 a. 8	833 c. 3	6 3
1	7 14	5 25	5 b. 13	ib. f. 1	7 6
2	7 33	5 43	5 c. ant.	834 c. 4	8 9
3	8 9	6 15	6 b. 5	ib. f. 1	9 10
4	8 28	6 35	6 c. 11	835 c. 3	480 13
5	9 3	7 7	7 a. 15	ib. f. 1	1 15
6	9 22	7 26	7 c. 1	836 c. 1	2 18
7	9 39	7 43	8 a. 5	ib. e. 10	3 ult.
8	490 16	8 16	8 b. 11	837 c. 1	5 2
9	490 33	8 34	8 c. 15	ib. e. 7	6 3
790	1 10	9 6	9 b. 1	838 b. 6	7 3
1	1 28	9 26	9 c. 6	ib. e. 1	8 5
2	2 4	9 pen.	500 a. 11	839 b. 3	9 8
3	2 22	10 17	1 b. 15	ib. d. 8	490 11
4	2 40	10 36	1 c. ult.	840 a. 10	1 13
5	3 15	1 9	1 b. 6	ib. d. 8	2 16
6	3 34	1 28	1 c. 12	841 a. 10	3 17
7	4 9	1 ult.	2 a. 16	ib. d. 8	4 18
8	4 26	2 19	2 c. 1	842 a. 6	5 pen.
9	5 2	2 37	3 a. 4	ib. d. 4	7 1
800	5 20	3 9	3 b. 9	844 1	8 2
1	5 ant.	4 4	3 c. 14	ib. e. 1	9 4
2	6 16	4 22	4 a. ant.	845 b. 3	500 14

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 803	496 34	14 ant.	504 c. 2	845 d. 10	501 15
4	7 11	5 18	5 a. 8	846 b. 2	2 17
5	7 29	5 37	5 b. 12	ib. d. 10	3 ult.
6	8 5	6 9	5 e. 18	847 a. 10	5 3
7	8 23	6 29	6 b. 2	ib. d. 8	6 7
8	8 pen.	7 1	6 c. 5	888 a. 8	7 9
813	9 1	8 1	547 b. 15	895 1	
4	500 2	8 14	7 c. 13	ib. c. 4	
5	500 19	8 32	8 a. 16	ib. e. 10	
6	500 37	9 9	8 b. pen.	896 b. 9	
7	1 12	9 27	9 a. 2	ib. e. 4	
8	1 29	9 pen.	9 b. 7	897 b. 6	
9	2 7	20 17	9 c. 11	ib. e. 6	
820	2 25	20 35	550 a. 16	898 b. 5	
1	3 2	1 9	550 b. ult.	ib. e. 1	
2	3 20	1 27	1 a. 4	899 b. 1	
3	3 37	1 ult.	1 b. 9	ib. d. 8	
4	4 14	2 16	1 c. 12	900 a. 5	
5	4 30	2 35	2 a. 14	ib. c. 9	
6	5 5	3 7	2 b. 18	ib. pen.	
7	5 24	3 24	2 c. ult.	901 c. 4	
8	5 41	3 41	3 a. 24	ib. e. 10	
9	6 17	4 13	3 c. 6	902 b. 7	
830	6 34	4 31	4 a. 9	ib. e. 2	
1	7 22	5 3	4 b. 14	903 b. 2	
2	7 27	5 21	4 c. 17	ib. d. 6	
3	8 2	5 39	5 b. 1	904 a. 9	
4	8 21	6 12	5 c. 5	ib. d. 6	
5	8 40	6 30	6 a. 10	905 1	
6	9 4	7 4	6 b. ult.	ib. 5	
7	9 23	7 23	7 a. 5	906 a. 6	
8	510 12	7 ult.	7 b. 10	ib. d. 2	
9	510 32	8 19	7 c. 14	907 a. 3	
840	1 11	8 37	8 b. 3	ib. d. 2	
1	1 29	9 9	8 c. 8	908 a. 2	
2	2 5	9 26	9 a. 9	ib. c. 7	
3	2 23	9 ant.	9 b. 14	ib. f. 2	
4	3 1	30 9	560 a. 4	909 1	
5	3 14	30 23	560 b. 3	910 a. 6	
6	3 31	1 1	560 c. 7	ib. d. 3	
7	4 10	1 18	1 a. 10	901 a. 2	
8	4 28	1 37	1 b. 14	ib. c. 9	
9	5 4	2 9	1 c. pen.	ib. pen.	
850	5 22	2 27	2 b. 3	902 c. 6	
1	5 40	2 pen.	2 c. 8	ib. f. 2	
2	6 16	3 17	3 a. 11	903 c. 3	
3	6 35	3 36	3 b. 17	ib. ant.	
4	7 10	4 8	4 a. 1	904 c. 3	
5	7 28	4 26	4 b. 5	ib. c. 10	
6	8 3	4 ant.	4 c. 10	905 b. 9	
7	8 20	5 16	5 a. 14	ib. e. 8	
8	8 38	5 35	5 b. pen.	906 b. 8	
9	9 15	6 8	6 a. 4	ib. e. 7	
860	9 32	6 26	6 b. 9	907 b. 6	
1	520 10	6 pen.	6 c. 13	ib. e. 3	
2	520 28	7 16	7 a. 16	908 b. 3	
4	1 1	8 1	7 c. 18	909 1	
5	1 17	8 17	8 a. 19	ib. e. 5	
6	2 7	8 35	8 c. 3	920 b. 7	
7	2 27	9 12	9 a. 8	ib. e. 5	
8	3 3	9 31	9 b. 13	921 b. 7	
9	3 22	40 2	9 c. ant.	ib. e. 8	
870	3 40	40 21	570 b. 4	922 b. 5	

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 871	524 16	40 39	570 c. 8	922 e. 3
2	4 34	1 11	1 a. 13	923 b. 4
3	5 11	1 30	1 b. ant.	ib. e. 2
4	5 31	2 2	2 a. 3	924 b. 4
5	6 7	2 20	2 b. 7	ib. e. 3
6	6 1	3 1	2 c. 12	925 1
7	6 ult.	3 17	3 a. 14	ib. 25
8	7 18	3 35	3 b. ult.	926 c. 2
9	7 36	4 11	4 a. 3	ib. e. 7
880	8 12	4 29	4 b. 9	927 c. 1
2	9 1	5 1	5 a. 14	928 1
3	9 14	5 13	5 b. 24	ib. e. 5
4	9 32	5 33	5 c. 18	929 b. 9
5	530 13	6 9	6 b. 1	ib. e. 6
6	530 33	6 28	6 c. 6	930 b. 3
7	1 8	6 ult.	7 a. 9	ib. d. 10
8	1 27	7 28	7 b. 12	931 a. 9
9	2 4	7 37	7 c. ult.	ib. d. 7
890	2 21	8 9	8 b. 13	932 a. 7
2	3 1	9 1	9 b. 1	933 1
3	3 8	9 8	9 b. 9	ib. d. 6
4	3 ult.	9 26	9 c. 14	934 a. 8
5	4 18	50 1	580 a. 16	ib. d. 5
6	4 36	50 18	580 b. pen.	935 a. 3
7	5 13	50 36	1 a. 2	ib. d. 1
8	5 31	1 8	1 b. 7	936 a. 1
9	6 7	1 27	1 c. 13	ib. c. 9
900	6 25	1 pen.	2 a. 17	ib. ult.
1	7 1	2 17	2 b. ult.	937 c. 7
2	7 18	2 34	3 a. 7	ib. ult.
3	7 38	3 8	3 b. 10	938 c. 7
4	8 14	3 26	3 c. 15	ib. f. 3
7	9 1	4 1	5 a. 4	940 1
8	9 15	4 15	5 b. 3	ib. e. 5
9	540 4	4 34	5 c. 8	941 b. 9
910	540 22	5 13	6 a. 13	ib. e. 8
1	540 ult.	5 32	6 b. 21	942 b. 9
2	1 18	6 4	7 a. 1	ib. e. 8
3	1 37	6 23	7 b. 8	943 c. 1
4	2 14	6 ant.	7 c. 12	ib. e. 10
5	2 33	7 17	8 a. ant.	944 b. 8
6	3 8	7 35	8 b. ult.	ib. e. 4
7	3 26	8 7	9 a. 4	945 b. 4
8	4 2	8 25	9 b. 9	ib. e. 3
9	4 22	8 pen.	9 c. 14	946 b. 2
920	4 40	9 15	590 a. ant.	ib. d. 9
1	5 16	9 36	590 c. 1	947 a. 10
2	5 34	60 8	1 a. 5	ib. d. 8
3	6 1	1 1	1 c. 4	948 1
4	6 6	1 6	1 c. 11	ib. d. 6
5	7 2	1 25	2 a. 15	949 b. 1
6	7 19	1 ult.	2 b. ant.	ib. d. 9
7	7 37	2 18	3 a. 2	950 a. 7
8	8 13	2 37	3 b. 8	ib. d. 6
9	8 30	3 9	3 c. 11	951 a. 4
930	9 5	3 26	4 a. 15	ib. c. 10
1	9 23	3 pen.	4 b. ant.	ib. ult.
2	9 41	4 17	5 a. 5	952 c. 10
3	550 17	4 36	5 b. 11	ib. ult.
4	550 34	5 8	5 c. 15	953 c. 7
5	1 11	5 27	6 a. 18	ib. pen.
6	1 30	5 pen.	6 c. 4	954 c. 7
7	2 8	6 18	7 a. 8	ib. pen.

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 958	552 26	66 37	597 b. 13	955 c. 7
9	3 2	7 9	7 c. 15	ib. ant.
940	3 19	7 27	8 b. 1	956 c. 3
1	3 37	7 pen.	8 c. 4	ib. e. 10
2	4 13	8 18	9 a. 9	957 c. 1
4	5 1	9 1	600 a. 8	958 1
5	5 10	9 10	600 b. 1	959 a. 10
6	5 27	9 27	600 c. 6	ib. d. 6
7	6 9	70 3	1 a. 10	960 a. 4
8	6 26	70 20	1 b. 13	ib. c. 8
9	7 3	70 38	1 c. 18	ib. pen.
950	7 21	1 11	2 b. 2	961 c. 7
1	7 40	1 30	2 c. 6	ib. f. 3
2	8 16	2 3	3 a. 10	962 c. 4
3	8 35	2 21	3 b. 14	ib. e. 11
4	9 11	2 40	3 c. ant.	963 c. 1
5	9 28	3 11	4 b. 2	ib. e. 7
6	560 4	3 29	4 c. 7	964 b. 7
7	560 21	4 1	5 a. 10	ib. e. 4
8	560 41	4 21	5 b. 18	965 b. 5
9	1 16	4 38	5 c. ult.	ib. e. 4
960	1 33	5 11	6 b. 8	966 b. 5
1	2 8	5 29	6 c. 13	ib. e. 3
2	2 28	6 2	7 a. ult.	967 b. 7
3	3 4	6 20	7 c. 4	ib. e. 5
6	4 1	7 1	624 a. 17	987 1
7	4 15	7 15	4 b. 16	ib. c. 5
8	4 33	7 34	4 c. pen.	988 b. 6
9	5 12	8 11	5 b. 5	ib. e. 4
970	5 30	8 29	5 c. 9	989 b. 4
1	6 6	9 2	6 a. 24	ib. e. 3
2	6 24	9 20	6 b. ant.	990 b. 4
3	7 1	9 39	7 a. 4	ib. d. 10
4	7 22	80 11	7 b. 11	991 b. 2
5	7 ult.	80 29	7 c. ult.	ib. e. 4
6	8 19	1 2	8 b. 7	992 b. 5
7	8 37	1 18	8 c. 13	ib. e. 4
8	9 13	1 34	9 a. 17	993 b. 4
9	9 30	2 4	9 c. 1	ib. e. 1
980	570 7	2 20	630 a. 6	994 b. 1
1	570 24	2 36	630 b. 9	ib. d. 6
2	1 1	3 8	630 c. 13	995 a. 6
3	1 19	3 25	1 a. ult.	ib. d. 6
5	2 1	4 4	2 a. 8	996 5
6	2 22	4 21	2 b. 16	997 b. 5
7	3 9	4 38	2 c. pen.	ib. e. 3
8	3 26	5 11	3 b. 3	998 b. 2
9	4 4	5 28	3 c. 10	ib. e. 1
990	4 22	5 pen.	4 a. 15	999 b. 2
1	4 40	6 16	4 b. ult.	ib. e. 1
2	5 15	6 33	5 a. 4	1000 b. 1
3	5 32	7 4	5 b. 11	ib. d. 9
5	6 3	7 3	6 a. 14	1001 4
6	6 22	7 22	6 b. 19	1002 a. 10
7	7 12	8 14	7 a. 3	ib. d. 7
8	7 30	8 32	7 b. 7	1003 a. 7
9	8 6	9 4	7 c. 11	ib. d. 4
1000	8 25	9 22	8 a. 17	1004 a. 6
1	9 1	9 41	8 c. 2	ib. d. 5
2	9 19	90 12	9 a. 6	1005 a. 4
3	9 36	90 30	9 b. 10	ib. d. 1
4	580 11	1 2	9 c. 15	1006 a. 1
5	580 28	1 20	640 a. pen.	ib. c. 9

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1006	581 4	91 36	640 c. 3	1006 ult.
7	1 22	2 10	1 a. 7	1007 c. 6
8	2 1	3 1	1 c. 2	1008 1
9	2 10	3 10	1 c. 14	ib. b. 5
1010	2 28	3 28	2 a. 18	ib. ant.
1	3 7	4 5	2 b. ult.	1009 c. 1
2	3 25	4 24	3 a. 3	ib. e. 9
3	4 1	4 43	3 b. 7	1010 b. 4
4	4 18	5 14	3 c. 11	ib. e. 1
5	4 36	5 33	4 a. 14	1011 b. 1
6	5 11	6 6	4 b. 18	ib. d. 7
7	5 29	6 24	4 c. ult.	1012 a. 5
8	6 6	6 ant.	5 b. 5	ib. d. 3
9	6 24	7 17	5 c. 11	1013 a. 1
1020	7 1	7 36	6 a. 15	ib. c. 9
1	7 19	8 8	6 b. pen.	ib. ult.
2	7 38	8 28	7 a. 5	1014 c. 7
3	8 13	8 ult.	7 b. 7	ib. e. 12
4	8 30	9 18	7 c. 7	1015 b. 10
5	9 6	9 36	8 a. 14	ib. e. 8
6	9 24	100 8	8 b. 17	1016 b. 5
8	590 1	1 1	9 b. 4	1017 1
9	590 18	1 17	9 c. 5	ib. c. 4
1030	1 8	1 35	650 a. 8	1018 b. 5
1	1 25	2 10	650 b. 12	ib. e. 3
2	2 2	2 28	650 c. 18	1019 b. 1
3	2 20	2 ult.	1 b. 1	ib. d. 9
4	2 38	3 19	1 c. 4	1020 a. 9
5	3 14	3 38	2 a. 10	ib. d. 6
6	3 32	4 10	2 b. 16	1021 a. 5
7	4 10	4 28	2 c. pen.	ib. c. 12
8	4 1	5 1	3 b. pen.	1022 1
9	5 1	5 7	3 c. 6	ib. 9
1040	5 19	5 27	4 a. 11	1023 a. 9
1	5 36	6 3	4 b. 14	ib. d. 4
2	6 12	6 21	4 c. 17	1024 a. 1
3	6 30	6 39	5 b. 2	ib. c. 6
4	7 8	7 10	5 c. 7	ib. e. 11
5	7 26	7 28	6 a. 10	1025 b. 8
6	8 2	8 1	6 b. 25	ib. e. 6
7	8 21	8 21	6 c. ult.	1026 b. 4
8	8 ult.	8 41	7 b. 8	ib. e. 3
9	9 18	9 13	7 c. 12	1027 b. 3
1050	9 1	110 1	8 b. 4	1028 1
1	600 4	110 9	8 b. 15	ib. b. 7
2	600 22	110 28	8 c. ult.	ib. e. 5
3	600 39	1 5	9 b. 4	1029 b. 5
4	1 14	1 23	9 c. 8	ib. e. 3
5	1 32	1 43	660 a. 24	1030 b. 1
6	2 9	2 17	660 b. ult.	ib. d. 10
7	2 27	2 36	660 c. ant.	1031 a. 7
8	3 2	3 9	1 b. 7	ib. d. 4
9	3 20	3 27	1 c. 10	1032 a. 3
1060	3 38	3 pen.	2 a. 16	ib. d. 1
1	4 14	4 16	2 c. 1	ib. pen.
2	4 33	4 33	3 a. 9	1033 c. 10
3	5 9	5 5	3 b. 14	ib. pen.
4	5 32	5 26	4 a. 1	1034 c. 9
5	6 9	5 pen.	4 b. 9	ib. pen.
6	6 27	6 18	4 c. 15	1035 c. 6
7	7 4	6 36	5 a. ult.	ib. f. 2
8	7 22	7 10	5 c. 6	1036 c. 3
9	7 41	7 28	6 a. 10	ib. f. 1

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1070	608 16	117 pen.	666 b. 14	1037 b. 7
1	8 34	8 18	6 c. ant.	ib. e. 4
2	9 10	8 36	7 b. 2	1038 b. 2
3	9 27	9 7	7 c. 7	ib. d. 9
4	610 3	9 25	8 a. 10	1039 a. 6
5	610 23	9 ant.	8 b. 15	ib. d. 5
6	610 40	120 17	8 c. ant.	1040 a. 1
7	1 17	120 36	9 b. 4	ib. c. 10
8	1 35	1 8	9 e. 9	ib. pen.
9	2 11	1 28	670 a. 13	1041 c. 7
1081	2 pen.	2 5	670 c. 16	1042 6
2	3 17	2 23	1 b. 1	ib. ult.
3	3 35	2 pen.	1 c. 3	1043 c. 5
4	4 11	2 17	2 a. 7	ib. e. 12
5	4 28	3 35	2 b. 11	1044 b. 8
6	5 6	4 8	2 c. 15	ib. e. 3
7	5 24	4 26	3 a. 17	1045 a. 9
8	5 41	4 pen.	3 b. ant.	ib. d. 5
9	6 16	5 15	4 a. 2	1046 a. 2
1090	6 34	5 35	4 b. 7	ib. c. 10
1	7 11	6 7	4 c. 13	ib. ult.
2	7 29	6 25	5 a. 16	1047 c. 6
3	8 4	6 ant.	5 c. 1	ib. e. 12
4	8 23	7 17	6 a. 5	1048 c. 2
5	8 ult.	7 35	6 b. 10	ib. e. 10
6	9 18	8 8	6 c. 16	1049 b. 8
7	9 37	8 28	7 a. pen.	ib. e. 7
8	620 14	9 1	7 c. 6	1050 b. 7
9	620 32	9 21	8 a. 11	ib. e. 6
1100	1 8	9 40	8 b. 16	1051 b. 3
1	1 1	130 1	608 a. 12	968 1
2	2 1	130 9	8 b. 4	ib. d. 8
3	2 18	1 2	8 c. 8	969 b. 1
4	2 37	1 22	9 a. 14	ib. d. 8
5	3 13	1 40	9 b. pen.	970 a. 9
6	3 31	2 13	610 a. 3	ib. d. 6
7	4 8	2 31	610 b. 10	971 a. 7
8	4 25	3 5	610 c. 16	ib. d. 8
9	4 39	3 25	1 b. 1	972 a. 1
1110	5 21	3 42	1 c. 3	ib. d. 7
1	5 40	4 14	2 a. 9	973 a. 8
2	6 17	4 34	2 b. 14	ib. d. 8
3	6 35	5 7	2 c. ant.	974 a. 9
4	7 11	5 25	3 b. 2	ib. d. 6
5	7 30	5 43	3 c. 8	975 a. 5
6	8 5	6 14	4 a. 8	ib. c. 10
7	8 23	6 33	4 b. 13	976 a. 1
8	8 ult.	7 5	4 c. 18	ib. c. 9
9	9 18	7 23	5 a. ult.	ib. pen.
1120	9 39	7 ant.	5 c. 6	977 c. 7
1	630 14	8 16	6 a. 11	ib. ant.
2	630 32	8 34	6 b. 15	978 c. 3
3	1 8	9 6	6 c. pen.	ib. f. 1
4	1 25	9 24	7 b. 3	979 b. 10
5	2 1	9 43	7 c. 9	ib. e. 6
6	2 19	140 16	8 a. 13	980 b. 6
7	2 37	140 34	8 b. pen.	ib. e. 3
8	3 13	1 8	9 a. 5	981 b. 5
9	3 1	2 1	9 b. 9	ib. 1
1130	4 7	2 17	9 c. 14	982 b. 1
1	4 25	2 36	620 a. ant.	ib. d. 8
2	5 5	3 13	620 c. 5	983 b. 2
3	5 21	3 32	1 a. 12	ib. e. 3

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1134	635 40	144 5	621 b. pen.	984 b. 3
5	6 17	4 24	2 a. 4	ib. e. 2
6	6 36	4 43	2 b. 11	985 b. 2
7	7 14	5 15	2 c. 17	ib. d. 10
9	8 1	6 1	679 b. 1	1052 1
1140	8 15	6 16	9 b. ult.	ib. d. 9
1	8 33	6 33	680 a. 2	1053 a. 6
2	9 12	7 10	680 b. 8	ib. d. 3
3	9 31	7 29	680 c. 14	1054 a. 3
4	640 8	8 2	1 a. ant.	ib. d. 1
5	640 27	8 21	1 c. 4	ib. ult.
6	1 4	8 41	2 a. 10	1055 c. 8
7	1 22	9 13	2 b. 15	ib. ant.
8	1 41	9 32	2 c. ant.	1056 c. 6
9	2 19	150 4	3 b. 4	ib. ant.
1150	2 36	150 22	3 c. 9	1057 c. 5
1	3 11	150 42	4 a. 13	ib. e. 11
2	3 29	1 14	4 b. 16	1058 b. 10
3	4 6	1 31	5 a. 3	ib. e. 10
4	4 24	2 4	5 b. 9	1059 b. 9
5	5 1	2 24	5 c. 16	ib. e. 7
6	5 19	2 43	6 a. 18	1060 b. 4
7	5 37	3 15	6 c. 1	ib. d. 8
8	6 14	3 34	7 a. 6	1061 a. 8
9	6 32	4 6	7 b. 10	ib. d. 6
1160	7 8	4 25	7 c. 15	1062 a. 5
1	7 27	4 43	8 a. pen.	ib. d. 2
2	8 3	5 16	8 c. 3	1063 a. 2
3	8 22	5 35	9 a. 10	ib. c. 10
4	8 39	6 7	9 b. 15	ib. ult.
7	9 1	7 1	690 c. 1	1065 1
8	650 10	7 16	1 a. 3	ib. e. 5
9	650 29	7 36	1 b. 10	1066 b. 7
1170	1 6	8 13	1 c. 15	ib. e. 7
1	1 24	8 31	2 a. pen.	1067 b. 5
2	1 41	9 3	2 c. 3	ib. e. 2
3	2 17	9 22	3 a. 7	1068 a. 7
4	2 38	9 41	3 b. 12	ib. d. 9
5	3 10	160 13	3 c. 17	1069 a. 1
6	3 30	160 35	4 b. 4	ib. d. 3
7	4 5	1 6	4 c. 9	ib. pen.
8	4 24	1 26	5 a. 15	1070 c. 8
9	4 ult.	1 ant.	5 b. pen.	ib. pen.
1180	5 17	2 16	6 a. 3	1071 c. 7
1	5 36	2 34	6 b. 8	ib. ant.
2	6 13	3 7	6 c. 14	1072 c. 6
3	6 31	3 25	7 a. 19	ib. e. 12
5	7 4	4 1	8 a. 8	1073 ant.
6	7 22	4 23	8 b. 11	1074 c. 5
7	8 12	4 ult.	8 c. 17	ib. e. 11
8	8 32	5 18	9 a. pen.	1075 b. 9
9	9 7	5 36	9 c. 3	ib. e. 5
1190	9 24	6 9	700 a. 7	1076 b. 3
1	660 1	6 27	700 b. 12	ib. e. 1
2	660 18	6 pen.	700 c. 16	1077 a. 8
3	660 36	7 17	1 a. pen.	ib. d. 6
4	1 14	7 37	1 c. 5	1078 a. 6
5	1 33	8 9	2 a. 10	ib. d. 5
6	2 9	8 28	2 b. 14	1079 a. 3
7	2 28	9 1	2 c. ant.	ib. d. 3
8	3 3	9 19	3 b. 1	1080 a. 1
9	3 20	9 35	3 c. 4	ib. e. 6
1200	3 37	170 6	4 a. 7	ib. e. 12

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1201	664 13	170 34	704 b. 10	1081 b. 8
2	4 31	170 43	4 c. 15	ib. e. 5
3	5 8	1 16	6 a. ult.	1082 b. 4
4	5 26	1 35	5 c. 5	ib. e. 3
5	6 1	2 6	6 a. 9	1083 b. 2
6	6 1	2 1	6 b. 12	ib. 1
7	6 16	2 16	6 c. 16	1084 b. 6
8	7 11	3 9	7 a. ult.	ib. e. 6
9	7 29	3 27	7 c. 4	1085 b. 3
1210	8 5	4 1	8 a. 9	ib. d. 10
1	8 23	4 19	8 b. 13	1086 a. 10
2	8 pen.	4 37	8 a. 18	ib. d. 7
3	9 16	5 11	9 b. 1	1087 a. 5
4	9 34	5 29	9 c. 5	ib. d. 2
5	670 12	6 3	710 a. 9	1088 a. 2
6	670 30	6 22	710 b. 16	ib. d. 3
7	1 6	6 42	710 c. ult.	1089 a. 1
8	1 23	7 15	1 b. 4	ib. c. 8
9	1 41	7 35	1 c. 8	ib. ant.
1220	2 18	8 8	2 a. 12	1090 c. 3
1	2 36	8 27	2 b. 16	ib. e. 10
2	3 11	8 pen.	2 c. ult.	1091 b. 8
3	3 28	9 18	3 b. 6	ib. e. 5
4	4 5	9 38	3 c. 12	1092 b. 5
5	4 25	180 12	4 a. 16	ib. e. 5
6	5 1	180 31	4 c. 2	1093 b. 5
7	5 19	1 3	5 a. 6	ib. e. 2
8	6 1	1 1	5 b. pen.	1094 1
9	6 12	1 12	5 c. 14	ib. e. 4
1230	6 29	2 3	6 a. ult.	1095 b. 8
1	7 8	2 22	6 c. 5	ib. e. 6
2	7 25	2 39	7 a. 8	1096 b. 4
3	8 1	3 12	7 b. 14	ib. c. 3
4	8 19	3 31	7 c. pen.	1097 b. 5
6	9 4	4 4	8 c. 6	1098 5
7	9 22	4 22	9 a. 10	ib. e. 3
8	680 1	4 pen.	9 b. 15	1099 b. 2
9	680 20	5 19	9 c. pen.	ib. d. 10
1240	680 39	5 37	720 b. 5	1100 a. 7
1	1 16	6 9	720 c. 9	ib. d. 4
2	1 35	6 29	1 a. 15	1101 a. 4
3	2 12	7 2	1 c. 1	ib. d. 4
4	2 31	7 22	2 a. 7	1102 a. 5
5	3 6	7 40	2 b. 13	ib. d. 4
6	3 1	8 1	3 a. 5	1103 1
7	3 ult.	8 15	3 b. 1	ib. 20
8	4 18	8 33	3 c. 6	1104 c. 1
9	4 37	9 10	4 a. 3	ib. e. 9
1250	5 12	9 34	4 b. 16	1105 b. 8
1	5 30	190 6	4 c. pen.	ib. e. 6
2	6 6	190 24	5 b. 4	1106 b. 5
3	6 26	190 pen.	5 c. 11	ib. e. 4
4	7 3	1 15	6 a. 15	1107 b. 4
5	7 22	1 33	6 c. 1	ib. e. 2
6	8 1	2 1	7 a. 11	1108 1
7	8 14	2 14	7 b. 14	ib. 19
8	8 32	2 32	7 c. pen.	1109 b. 4
9	9 11	3 7	8 b. 7	ib. e. 1
1260	9 30	3 28	8 c. 13	1110 b. 2
1	690 4	3 ant.	9 a. ant.	ib. d. 8
2	690 23	4 17	9 c. 3	1111 a. 7
3	690 42	4 35	730 a. 8	ib. d. 4
4	1 17	5 7	730 b. 13	1112 a. 3

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 1265	691 36	195 25	730 c. ant.	1112 c. 10	
6	2 11	5 43	1 b. 3	ib. pen.	
7	2 29	6 16	1 c. 11	1113 c. 9	
8	3 5	6 34	2 a. 17	1114 a. 1	
9	3 23	7 6	2 c. 3	ib. c. 10	
1270	3 41	7 24	3 a. 6	ib. ult.	
2	4 1	8 1	4 a. 4	1116 1	
3	5 9	8 17	4 b. 4	ib. d. 3	
4	5 26	8 36	4 c. 12	1117 a. 1	
5	6 2	9 14	5 a. 16	ib. c. 9	
6	6 21	9 32	5 b. ult.	ib. pen.	
7	6 38	200 4	6 a. 4	1118 c. 4	
8	7 15	200 24	6 b. 13	ib. antep.	
9	7 33	200 43	6 c. pen.	1119 c. 4	
1280	8 10	1 16	7 b. 5	ib. antep.	
1	8 28	1 35	7 c. 11	1120 c. 4	
3	9 3	2 1	8 b. pen.	1121 4	
4	9 22	2 23	9 a. 3	1122 a. 4	
5	700 16	3 6	9 b. 7	ib. d. 1	
6	700 35	3 25	9 c. 13	ib. ult.	
7	1 11	3 ant.	740 a. 16	1123 c. 7	
8	1 29	4 16	740 b. pen.	ib. antep.	
9	2 5	4 34	1 a. 4	1124 c. 3	
1290	2 23	5 9	1 b. 8	ib. e. 10	
1	2 41	5 27	1 c. 11	1125 b. 8	
2	3 17	5 pen.	2 a. 13	ib. e. 5	
3	3 35	6 16	2 b. 17	1126 b. 4	
4	4 11	6 36	2 c. ult.	ib. e. 3	
5	4 29	7 10	3 b. 5	1127 b. 2	
6	5 4	7 27	3 c. 8	ib. d. 8	
7	5 22	7 ult.	4 a. 12	1128 a. 7	
9	6 1	9 1	536 a. 4	882 1	626 1
1300	6 16	9 16	6 b. 6	883 a. 2	7 7
1	7 3	9 33	6 c. 11	ib. c. 7	8 7
2	7 21	210 12	7 a. 15	ib. pen.	9 9
3	7 39	210 31	7 b. ult.	884 c. 4	630 12
4	8 15	1 4	8 a. 6	ib. f. 2	1 15
5	8 34	1 23	8 b. 11	885 c. 4	2 17
6	9 12	1 41	8 c. 18	ib. f. 2	3 pen.
7	9 30	2 14	9 b. 4	886 c. 5	5 2
8	710 7	2 32	9 c. 9	ib. f. 1	6 3
9	710 26	3 1	540 a. 11	887 c. 2	7 4
1310	1 1	3 18	540 b. 14	ib. e. 5	8 5
1	1 19	3 35	540 c. 18	888 b. 7	9 6
2	1 37	4 7	1 b. 1	ib. e. 5	640 7
3	2 14	4 25	1 c. 6	889 b. 3	1 9
4	2 33	4 ant.	2 a. 12	ib. d. 10	2 12
5	3 9	5 17	2 b. 18	890 b. 2	3 15
6	3 26	5 34	3 a. 1	ib. d. 7	4 17
7	4 1	6 6	3 b. 5	891 a. 8	5 18
8	4 20	6 23	3 c. 8	ib. d. 2	6 pen.
9	4 38	6 42	4 a. 11	892 a. 3	8 2
1320	5 16	7 15	4 b. 16	ib. c. 9	9 4
2	6 1	8 1	507 b. 11	849 1	528 1
3	6 18	8 19	507 c. 17	ib. d. 10	9 9
4	6 37	8 39	8 b. 2	850 a. 10	530 13
5	7 17	9 15	8 c. 9	ib. d. 10	1 12
6	7 34	9 34	9 a. 13	851 b. 1	2 14
7	8 12	220 8	9 b. ult.	ib. e. 1	3 16
8	8 30	220 26	510 a. 6	852 b. 2	4 18
9	9 8	220 ult.	510 b. 12	ib. e. 3	6 1
1330	9 26	1 20	510 c. 18	853 b. 2	7 5
1	720 1	1 38	1 b. 1	ib. d. 7	8 7

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 1332	720 19	222 10	511 c. 3	854 a. 8	539 10
3	720 38	2 30	2 a. 11	ib. d. 7	540 12
4	1 16	3 4	2 b. 18	855 a. 8	1 13
5	1 35	3 23	3 a. 3	ib. d. 7	2 15
6	2 12	3 ant.	3 b. 9	856 a. 8	3 17
7	2 30	4 16	3 c. 15	ib. d. 7	4 18
8	3 7	4 35	4 b. 1	857 a. 8	5 ult.
9	3 28	5 10	4 c. 5	ib. d. 10	7 2
1340	4 4	5 29	5 a. 12	858 a. 10	8 3
1	4 22	6 4	5 b. ant.	ib. d. 9	9 3
2	4 40	6 23	6 a. 5	859 a. 9	550 5
3	5 17	6 43	6 b. 10	ib. d. 9	1 7
5	6 1	8 1	7 b. 1	860 1	562 1
6	6 16	8 16	7 c. 4	861 b. 3	3 7
7	7 3	8 33	8 a. 8	ib. e. 1	4 9
8	7 21	9 10	8 b. 15	862 b. 1	5 10
9	7 39	9 28	8 c. ant.	ib. e. 1	6 12
1350	8 17	230 2	9 b. 6	863 b. 3	7 16
1	8 36	230 20	9 c. 14	ib. e. 4	8 pen.
2	9 12	230 38	520 a. 18	864 b. 4	570 1
3	9 30	1 9	520 c. 2	ib. e. 2	1 4
4	730 5	1 26	1 a. 7	865 b. 2	2 7
5	730 24	1 pen.	1 b. 13	ib. e. 3	3 8
6	1 1	2 18	1 c. ant.	866 a. 2	4 10
7	1 19	2 36	2 b. 4	ib. e. 1	5 13
8	1 36	3 8	2 c. 7	867 a. 9	6 15
9	2 13	3 27	3 a. 13	ib. d. 7	7 17
1360	2 32	3 ult.	3 b. ant.	868 a. 9	8 ult.
1	3 8	4 18	4 a. 2	ib. d. 6	580 1
2	3 25	4 47	4 b. 9	869 a. 9	1 3
3	4 2	5 9	4 c. 14	ib. d. 8	2 6
4	4 21	5 28	5 a. pen.	870 a. 8	3 8
5	4 39	5 ult.	5 c. 2	ib. d. 6	4 10
6	5 17	6 20	6 a. 8	871 a. 7	5 12
7	5 36	6 38	6 b. 13	ib. d. 4	6 14
8	6 12	7 11	6 c. 17	872 a. 3	7 15
9	6 30	7 31	7 b. 1	ib. d. 1	8 17
1370	7 8	8 4	7 c. 9	873 a. 5	590 2
1	7 26	8 24	8 a. 14	ib. d. 4	1 4
2	8 4	8 ant.	8 b. ant.	874 a. 5	2 6
3	8 22	9 17	9 a. 4	ib. d. 1	3 8
4	8 40	9 36	9 b. 10	875 a. 1	4 10
5	9 16	240 9	9 c. 15	ib. c. 9	5 12
6	9 34	240 27	530 a. ult.	ib. ult.	6 14
7	740 9	240 ant.	530 c. 3	876 c. 3	7 14
8	740 27	1 17	1 a. 6	ib. e. 10	8 16
9	1 2	1 35	1 b. 10	877 c. 1	9 pen.
1380	1 20	2 7	1 c. 15	ib. e. 10	601 1
1	1 39	2 25	2 a. ult.	878 b. 9	2 3
2	2 15	2 42	2 c. 5	ib. e. 4	3 4
3	2 32	3 14	3 a. 10	879 b. 6	4 6
4	3 8	3 32	3 b. 14	ib. e. 2	5 7
5	3 27	4 6	3 c. pen.	880 b. 5	6 9
6	4 3	4 25	4 b. 6	ib. e. 2	7 12
7	4 22	4 ult.	4 c. 14	881 b. 5	8 15
8	4 40	5 18	5 a. ult.	ib. e. 3	610 1
9	5 4	6 4	152 b. 6	240 6	
1390	5 23	6 23	2 c. 14	241 c. 7	
1	6 12	6 pen.	3 a. ult.	ib. pen.	
2	6 30	7 17	3 c. 3	242 c. 1	
3	7 6	7 35	4 a. 9	ib. e. 8	
4	7 24	8 8	4 b. 16	243 b. 10	
5	7 41	8 25	4 c. pen.	ib. e. 6	

3 B

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1396	748 17	248 43	155 b. 3	244 b. 4
7	8 35	9 15	5 c. 9	ib. d. 9
8	9 11	9 33	6 a. 13	245 a. 10
9	9 28	250 4	6 b. 18	ib. d. 6
1400	750 4	250 22	7 a. 4	246 a. 7
1	750 1 N. o.	1 1	7 b. 10	ib. 1
2	750 17	1 17	7 c. 15	247 a. 7
3	1 16	1 36	8 a. pen.	ib. d. 5
4	1 34	2 11	8 c. 6	248 a. 6
5	2 10	2 30	9 a. 10	ib. d. 1
6	2 28	3 2	9 b. 15	249 a. 1
7	3 4	3 21	9 c. ult.	ib. c. 8
8	3 22	3 40	160 b. 4	ib. ant.
9	3 39	4 12	160 c. 8	250 c. 8
1410	4 15	4 30	1 a. 13	ib. e. 10
1	4 33	5 3	1 b. 19	251 b. 9
2	5 10	5 20	2 a. 2	ib. d. 15
3	5 27	5 38	2 b. 7	252 b. 6
4	6 3	*4 10	2 c. 13	ib. e. 2
5	6 21	*4 28	3 a. ant.	253 b. 3
6	6 39	*4 ult.	3 c. 5	ib. e. 1
7	7 15	*5 13	4 a. 12	254 b. 3
8	7 33	*5 37	4 b. 18	216 1
9	8 8	6 8	132 a. 1	217 a. 6
1420	8 25	6 26	2 b. 9	ib. d. 4
1	9 4	7 3	2 c. pen.	218 a. 10
2	9 22	7 21	3 b. 7	ib. d. 10
3	6 pen.	7 40	3 c. 12	219 b. 3
4	760 17	8 11	4 b. 2	ib. e. 3
5	760 34	8 28	4 c. 8	220 b. 5
6	1 13	8 ult.	5 a. 14	ib. e. 4
7	1 30	9 18	5 b. pen.	221 b. 7
8	2 7	9 37	6 a. 6	ib. a. 6
9	2 26	260 9	6 b. 14	222 c. 2
1430	3 1	260 25	6 c. pen.	ib. e. 9
1	3 18	260 42	7 b. 5	223 c. 2
2	3 35	1 14	7 c. 10	ib. f. 1
3	4 11	* Hic ma-	8 a. 16	224 c. 3
4	4 30	gna in Al-	8 c. 4	ib. pen.
5	5 6	dina con-	9 a. 9	225 c. 7
6	5 24	turbatio.	9 b. 14	ib. ult.
7	5 ult.		140 a. 2	226 c. 9
8	6 18		140 b. 8	227 a. 1
9	6 36		140 c. 15	ib. c. 10
1440	7 12		1 b. 1	228 a. 4
1	7 30		1 c. 8	ib. d. 2
2	8 5		2 a. 15	229 a. 6
3	8 23		2 b. pen.	ib. d. 3
4	8 pen.		3 a. 7	230 a. 7
5	9 17		3 b. 16	ib. d. 7
6	9 34		4 a. 3	231 b. 2
7	770 10		4 b. 12	ib. e. 2
8	770 27		4 c. ult.	232 b. 6
9	1 2		5 b. 5	ib. e. 3
1450	1 20		5 c. 12	233 b. 5
1	1 38		6 a. pen.	ib. e. 3
2	2 14		6 c. 5	234 b. 7
3	2 31		7 a. 9	ib. e. 4
4	3 9		7 b. 17	235 b. 9
5	3 27		8 a. 6	ib. e. 9
6	4 4		8 b. 15	236 c. 3
7	4 22		9 a. 2	ib. pen.
8	4 40		9 b. 8	237 c. 6

Reisk.	Paris.	Basileens.	Frankf.
p. 1459	775 16	149 c. ant.	238 a. 2
1460	5 34	150 b. 3	ib. c. 8
1	6 9	150 c. 11	239 a. 1
2	6 26	1 a. 17	ib. c. 10
3	7 4	107 c. 10	189 5
4	7 22	8 a. pen.	190 c. 9
5	8 6	8 c. 6	ib. ult.
6	8 23	9 a. 13	191 c. 7
7	9 1	9 c. 7	ib. ant.
8	9 14	110 a. 10	192 c. 9
9	9 32	110 b. ant.	193 a. 2
1470	780 14	1 a. 5	ib. d. 1
1	780 31	1 b. 11	194 a. 3
2	1 6	1 c. 17	ib. c. 10
3	1 24	2 b. 2	195 a. 1
4	2 1	3 a. 5	ib. c. 7
5	2 11	3 b. 3	196 a. 6
6	2 29	3 c. 11	ib. d. 4
7	3 11	4 a. 15	197 a. 7
8	3 29	4 b. ult.	ib. d. 6
9	4 5	5 a. 8	198 a. 8
1480	4 23	5 b. 15	ib. d. 7
1	4 pen.	6 a. 3	199 b. 3
2	5 17	6 b. 12	ib. e. 3
3	5 35	6 c. pen.	200 a. 10
4	6 10	7 b. 4	ib. d. 7
5	6 27	7 c. 7	201 a. 7
6	7 1	8 b. 4	ib. d. 4
7	7 12	8 c. 3	202 a. 10
8	7 29	9 a. 9	ib. d. 7
9	8 14	9 b. 16	203 a. 8
1490	8 3	120 a. 9	ib. e. 1
1	9 5	120 b. 17	204 b. 3
2	9 7	1 a. 1	1 ib e.

FINIS.

Londini imprimebat J. F. Dove, in Area quæ est Divi Joannis.

VOLUME 12

BIBLIOGRAPHIC IRREGULARITIES

MAIN
ENTRY: Oratores Attici
V. 12.

Bibliographic Irregularities in the Original Document
List volumes and pages affected; include name of institution if filming borrowed text.

______Page(s) missing/not available:________________

______Volumes(s) missing/not available:________________

______Illegible and/or damaged page(s):________________

______Page(s) or volumes(s) misnumbered:________________

______Bound out of sequence:________________

______Page(s) or illustration(s) filmed from copy borrowed from: Columbia
University Entire Volume

______Other:________________

ORATORES
ATTICI
ET QUOS SIC VOCANT
SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.
REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS DUODECIMUS
ÆSCHINES

LONDINI
EXCUDIT J. F. DOVE
(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)
A. S. MDCCCXXVIII.

ÆSCHINIS

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

VARIETATE LECTIONIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

SCHOLIIS GRÆCIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII H. STEPHANI BRODÆI PALMERI
TAYLORI MARKLANDI JURINI BROOKII STOCKII AUGERI
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

PRÆFIGUNTUR ADVERSARIA

NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

PROFESSORIS REGII

ADVERSARIA

AD ÆSCHINEM.

[Ad pag. et vers. edit. H. Stephan.]

In Timarchum.

[29] Habita Æschinis anno XLV. p. 7, 38.

1, 8. ἔνοχον. 2, 36. 3, 18. 8, 10. 17. 10, 37. 40. 11, 30. 13, 2. 26, 22.

2, 39. γινομένων δ' —.

3, 15. Lege, τίμημα ἐπιγραψάμενος (θάνατον)· οὗ δ' ἂν τὸ θ. καταψηφισθῇ, π. Scilicet ΘΑΝΤΟ e sequenti ΟΑΝΤΟ (sic enim Helmst.) absorptum est. Similis lex apud Dem. Mid. p. 529. ὅτου δ' ἂν καταγνῷ. Vel ἐὰν δέ του τὸ δικ. sed alterum melius.

3, 21. ὅτι [τοῦτο] πάντων. om. Helmst.

4, 40. Lege, τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν (δεῖν addunt mss. plerique) λέγειν; τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας (addunt edd. mss. τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν, quæ ex margine venerunt, et sunt varia lectio, eaque vera, eorum quæ sequebantur post οἴκησιν, scil. τοῦτον οὐκ ἐᾷ λέγειν. τούτους mutaverunt in τοῦτον ob ἄν τις, sed rectum est plurale). καὶ ποῦ τοῦτο δηλοῖ; ΔΟΚΙΜΑCΙΑ — ΟΙΚΗCΙΝ. τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν.

5, 4. Suspicor, ἢ διὰ — ἐπαμῦναι, delenda esse.

[30] 5, 32. εἰσφερομένου, ἢ μὴ χωρὶς περὶ ἑκ.

5, 33. [ὅτι ἢ λοιδορεῖται].

5, 34. ἀνεστικὼς, Brunck. ad Eccl. 293. probante Porsono.

5, 36. δραχμῶν εἰς ἑκ. Jurinus.

5, 40. ψηφιζομένων, Reisk. sic κληροῦ μὲν pro κληρουμένων Athen. I. p. 17. A.

5, pen. et 25, 14. [καὶ] (utrobique om. Ald. mss. addit Wolf.) καλοὶ καὶ κ. — καλοὶ μὲν (loco priore μόνου) κ.

8, 24. et 27, 9. 26. Ter ejiciendam suspicor glossam οἰκέτ. τῆς π. (Ulpian. ad Dem. F. L. p. 381. οἰκέτης Valck. Leptin. 506, 21. ὑπηρέτης. ineptit Ulpian. ad p. 313.) Per se bona locutio, Dem. Phænipp. 1049, 1. Habuit tamen Harpocrat. in δημόσιος.

11, 17. Recte ms. ἡδονάς τινας. Alterum ex superiore linea fluxit.

11, 37. Collatis v. ll. legebam, ὅταν οὑτοσὶ ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ βουλῇ, ἐὰν — et ista, ὅτε ἐβούλευσε πέρυσιν post εἰρήκει 43. vel Πυκνὶ 44. ponebam.

15, ult. ὅτε δ' οὐ παρέδωκε.

17, 41. q. ὡς ἡδὺς ἂν ἀνὴρ, vel ὡς ἡδὺς ἀνὴρ, ut ὡς significet *nam*.

[31] 22, 9. ἐκ τούτων ἐξ ὧν αὐτὸν πρ. ms. Mead. τούτων, ἃ τὸν πρ. Duæ scil. lectiones: ἐκ τούτων (ἐξ) ἃ (ὧν) τὸν } πρ. Sed ἐξ ὧν puto veram esse lectionem pro ἐκ τούτων ἃ, et leg. ἐπιτηδευμάτων; ἐξ ὧν τὸν π. cæteris deletis; eadem constructione Æsch. F. L. p. 43, 32. παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς οὐκ ἀπολήψει χάριν. Vid. c. Ctes. p. 87, 12. 19.

22, 22. Dele καὶ σωφρονεστάτους.

22, 36. κειμένους (αὐτοὺς) ms. Helmst. l. αὐτὸς —, deinde ἐμίσει est schol. pro ἐδυσχέραινε.

23, 7. Lege ex l. 40. παντελῶς, ἂν ὁπωσοῦν ᾖ.

25, 36. q. ἐπώνυμον ἀρχήν.

26, 3. Lege, ταχύ γ' ἂν—ut Dem. c. Mid. p. 581, ult. c. Theocrin. 1326, 15. Lycurg. 166, 41, et sic Porsonus in adversariis mss.

26, 6—10. De Hippomenis fabula Diod. Sic. II. 550. Dio Chrys. I. 692. Vide autem an del. διὰ λιμὸν l. 9.

27, 5. ἀτυχημάτων recte Theon. p. 71. ed. Camerar. (ὦ ἄνδρες 'Αθ.—ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων, Theon. ἀλλὰ ἀπ' ἀνθρ. edidit Heinsius p. 95.) Imitatio Homeri Odyss. A. 32—4. 'Εξ ἡμέων γάρ φησι ΚΑΚ' ἔμμεναι. Dio Chrys. XXXII. p. 690. αὐτοὶ δ' ὑπὸ μαστίγων ἠλαύνεσθε τῶν ἐν ταῖς τραγῳδίαις. Mox q. an transponenda, ἡγεῖσθαι ταῦτ' ἔστιν ἑκάστῳ ποινή· ταῦτα πληροῖ —. Huc alludit Lucian. de Morte Peregr. t. III. p. 355, 28. confer 352, 59. Cum nostro loco confer. Valck. Diatr. p. 185.

27, 10. οὐ γὰρ τὴν αἰσχ. Confer Dem. c. Aristocr. p. 658, 19.

27, 12. Isocr. Ep. 6. 15.

De Legatione sua.

[1] 21, 4. ὃς ἐτόλμησε etc. Dem. pp. 449—450.

28, 24. Vid. Dem. de Coron. p. 228, 15.

29, 1—7. Non exstat apud Dem. Nam vix huc trahas pp. 375—378. Cæterum Philocrates φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας, Æsch. Ctes. p. 65, 4. quæ explica ex p. 78, 15.

29, 4. ὅ, τι ἐὰν] ἂν H. St. Vid. Dem. Apatur. p. 904, 6.

29, 18—19. οἳ πλεῖστον — διήνεγκαν. Mirum ni hæc sunt delenda. Dem. de Cor. p. 269, 18. εἰ γὰρ Αἰακὸς ἢ 'Ραδάμανθυς ἢ Μίνως ἦν ὁ κατηγορῶν. Nil ad rem locus Æschinis F. L. p. 31, 20. ὡς ὢν 'Αριστείδης ὁ τοὺς φόρους etc.

29, 22. τῆς ἱερείας etc. Non exstat.

29, 30. οὕτω γὰρ ἂν om. Harl. ex l. 31. ortum.

30, 10. Στρατοκλῆς. q. 'Ιατροκλῆς ex mss. et hic et l. 15. et 18.

30, 10. Στρομβίχου mss.

30, 39. φησὶν §. 22.

31, 3. πηγὰς λόγων ἀφθόνους. Tzetzes Chil. VI.

31, 5. Melius conjecisset Wolfius, ὁλοσχοινίνῳ βρόχῳ, vel ὁλοσχοίνων. Nescio an possis et ὁλοισχοινῷ. Vide ad Aristoph. Plut. 586. ὁλοσχοίνῳ βρόχῳ citat Tzetzes Chil. VI. 38. De α male præfixo, mea ad Orr. min. p. 37.

31, 13. 35, 14. Dem. 400, 5. etc. (vide 401, 5.)

31, 19. ἄπρατον recte. Confer p. 39, ult. μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησι. Q. in Timarch. ἄπρατον Tzetz. Chil. VI. 37. (p. 357. v. 142. Corp. Poet.)

31, 33. 'Αμύντου τε γὰρ malim. ET *Am.* ET *Alex. mortuis.* Vide infra ad p. 46, 9.

32, 21. Lege certissime κτίσεως, ut p. 43, 13. (Nulla v. l. notatur.) Vide tamen or. de Haloneso p. 83, 1. Phil. Epist. 164, 18.

[2] 32, 27. [καὶ] καθῆκεν εἰς ἡμᾶς. καὶ om. ed. Wolf.

32, 28. τὴν 'Αθηναίων per se optimum, ut p. 37, 33. Sed q. an huc irrepserint ex τὴν 'Αθ. πόλιν infra lin. 35.

32, 37. ὑπερβολάς τινας δυνάμεως — λόγων. Q. δυνάμεις deleto ὑπερβ. vid. l. 39. δυνάμεως om. Harl. An del. λόγων? δύναμις Demosth. p. 450, 11.

33, 36. Σίσυφος. Athen. XI. p. 500. C. ex palmaria Porsoni emendatione.

[3] 34, 39. οὐκ ἂν πολύ τι καταδεὴς εἴη. Malim εἶναι, scil. ἐδόκει.

34, ult. [καὶ] τῷ κ. σπείσασθαι [βούλομαι] Utramque vocem dele, hanc ex mss. Vide Taylori exempla.

35, 22. ἐναντίον φησὶ τῶν πρεσβ. Dem. p. 346, 2.

35, 28. Vel ὅτε ἐξεπέμφθησαν, vel τῆς αἱρ. delenda. Quin et τῶν πρεσβευσάντων. Tolerabilius hoc, si rescribas, τῶν μὲν γὰρ πρεσβειῶν ἃς —. NB. Leg. τῶν μὲν γὰρ, vel τῶν γὰρ πρ. οὓς μὲν —.

35, 36—7. [πρὸς τὴν βουλὴν] προσόδους. Videtur esse scholium, idque ineptum, vel saltem corruptum, ex l. 30. confictum.

35, 43. 'Αθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις. forsan hic delenda, et 'Αθηναίοις inserendum post δεδόχθαι lin. 41.

37, 1. Marklandus, ἐπιψηφίσαι τοὺς προέδρους.

37, 14. καταχρήσασθέ μοι mss. q.—θέ με. Vid. Magist. v. διαχρῶμαι.

38, 8. πολεμεῖν προῃροῦντο, οὐ δυνάμενοι. Dem. de Symmoriis p. 188, 26. συγκαλοῦντες ὅτε οὐ πείσετε (sic l.) καὶ πολεμοῦντες ὅτε οὐ δυνήσεσθε. Eurip. Troad. 723.

[4] 38, 24. ἐπιτιμᾷς. Dem. p. 343, 25.

39, 16. τῶν συμμαχιῶν recte Reisk. De more τοῦ συνεφάπτεσθαι, Musgr. ad Eur. Cyclop. 467.

39, 25. ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν etc. Q. an exstet.

39, ult. συγγνώμην, εἰ κίναιδον — εἰ dant mss.

40, 2. Pro ψεῦδος ὂν malim ψευδόμενον (ψεῦδ°ομ, ψευδόμ), scil. αὐτόν. ψεῦδος Aristocr. p. 674, 15. Lept. 462, 13. Mid. 551, ult. Steph. I. 1106, ult. Pantæn. 974, 20. ψεῦδ°ὄν.

40, 15. ἀλλὰ καὶ Μουνυχ. Reisk. e mss. verba aut fortasse plura deesse conjiciens. Quid si leg. ἀλλὰ καὶ μεσοῦντος μουνυχιῶνος?

40, 17. παραναγν. et προσαναγν. mss. hoc malim.

40, 30. Dem. p. 378, 9. Æschin. p. 46, 30.

40, 32. Q. an del. καὶ ante μετὰ πολλῆς, ut ἀπαγγέλλων — πρὸς ὑμᾶς sint διὰ μέσου.

41, 6. Lege, οὔτε γὰρ—Cæterum mentiri videtur. Vide Demosthenem p. 389, 15. Mox lin. 8. ὧν ἀρτίως Reisk. e Wolfii conj. C. Ctes. p. 86, 16. ὧν ἐγὼ πυνθ. Bern.

[5] 41, 21. ἐκ Θρᾴκης παρόντα. Imo οὔπω παρ. (vide Dem. p. 394, 6.) Sed, cum ms. Helmst. det ἐν Θρᾴκῃ, malim ἐν Θρᾴκῃ ἀπόντα.

41, 29. δοκείης ἂν Ald. δοκοίησαν vel δοκοίη ἂν mss. Q. an transponendo δοκήσειαν. δοκῆσαν Eur. Suppl. 131. v. Markl. Heracl. 187. δοκήσας Rhes. 779. Aristoph. Ran. 1533.

41, 40. ἐν τῷ ψηφίσματι sensum pessundat, qui hic est: *si populus clare loquendum sibi putavisset, id fecisset in psephismate.* Quare hæc optime delet Marklandus, ex sequentibus orta.

42, 12. Lege, ὅ, τι νομίζοι.

42, 21. ἀρξάμενος δὲ τοῦ πρῶτος λ. Helmst.

42, 25. Lege, ἐπανέγνω τὸ ψήφ.

43, 20. ἀπεφηνάμην ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ. Recte mss. δοκοίη.

43, ult. τὰς Θήβας Βοιωτίας ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν Θήβας. Pro Βοιωτίας 3 mss.—ίαν, ut recte Bekkerus (vide mss. ad Dem. Rhod. p. 198, 16.) Livius V. 44. "hæc omnia Galliam fieri." Sed Xenoph. Hellen. 4. 5. 1. ὡς "Αργους τῆς Κορίνθου ὄντος. Intell. quasi esset οὔσης, *quum Corinthus facta esset Argivæ ditionis* (vide exempl. ad Matthiæ Gr. Gr.) Notanda autem inversio; usitatus esset ordo, ὡς τῆς Κορίνθου "Αργους ὄντος. (Psephisma, ni fallor, habet locutionem hujusmodi, ὡς 'Αργείων ὄντων τῶν Θηβαίων.) Ibid. 4. 8. 15. q. an leg. τὴν Κόρινθον δύνασθαι ὡς "Αργος ἔχειν cum Schneidero. Ibid. 4. 8. 34. τὴν Κόρινθον "Αργος ἐπεποίηντο.

44, 11. ἔγραψεν ἐπαινέσαι. Hoc falsum videtur. Vide Dem. p. 350, 20. sqq. Phil. II. 72, ult. De Pace.

[6] 44, 23. Dem. 345, 3.

44, 24. Lege, ex ms. ὑστέρᾳ αἰσθέσθαι, ut mox l. 28. Supra p. 36, 40. ὑστέρᾳ lege, quamvis contra edd. et mss. Demosth. p. 345, 7. προτέρᾳ τῶν ἐκκλ. Reisk. e mss. Contra in Andocid. c. Alcib. p. 33, 1. προτεραίᾳ Piers. ad Mœr. p. 332. Valck. apud Sluiter. ad l. Thucyd. V. 46. init. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ qu.

44, 27. [τῆς] εἰρήνης.

45, 16. Lege, οὐδὲ μικρὸν φροντίζειν, sc. δοκεῖ.

45, 40. Malim, τὰ Σπάρτῃ δεινὰ,—(τὰ) παρ' αὐτοῖς. ms. addit τά. Dativus loci, ut Μυκήναις Eur. Phœn. 617. (611.) ubi v. Valck. p. 231.

46, 9. Q. ὁρῶντά τ' αὐτῶν. *tum—tum.* Vide supr. ad 31, 33.

46, 22. Lege, ἤκμαζον μὲν—μὲν est necessarium, ut mox l. 32. Demosth. de Pac. p. 61, 20. 'μὲν ex mss. restitutum Æsch. Ctes. p. 54, 13.

46, 27. Malim, συστρατευόντων.

46, 36. Q. κατέλευσαν.

46, 37. καὶ τοὺς 'Αμφικτύονας πρέσβεις. Q. τοὺς ἐπὶ τοὺς 'Α. vid. p. 40, 30. 32. 46, 29. 47, 3. Q. etiam an del. καί. *quos scil. ad Amph. legatos miseratis.*

[7] 46, 43. Malim partim cum Reiskio, Βοιωτῶν καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες. Mox p. 47, 2. οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν, quod bene citat Reisk. sed idem pessime Φωκεῖς. *Exsules* Phocenses *populo* Phocensi opp. Demosth. p. 366.

47, 6. Φάλαικος τύραννος. Saltem ὁ τύρ. cum ms. Sed præstat τύραννος delere ex p. 46, 6. huc tractum pro glossa. Supra p. 42, 1. 'Επαμινώνδας στρατηγὸς, et hoc delendum, ὁ στρ. ms. Dem. Aristocr. p. 661, 12. δυναστὴς vocatur Phayllus.

47, 13. ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν. Dem. 416. sq.

47, 20. διαβολὴ δ' ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία. R. P. not. mss. ad Timæi Lexicon.

47, 34. Q. (ὀρθῶς) καὶ δικαίως.

48, 4. ἀγεννεῖς διατριβάς. Dem. 414, 28.

48, 10. Κνωσίων. Athen. Tzetz.

48, 16. εἰσεληλύθασι δικάσοντες, Markland.

48, 12. ἐτόλμησας δὲ κατὰ τῶν ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν. Dem. 433, 15. seq. collato Harpocrat. v. Κυρηβίων.

48, 33—36. Vide c. Ctes. p. 67, 36—42.

49, 1. γυναῖκα [καὶ] αἰχμ. Delet R. ex præced. ortum.

49, 11. seqq. Vide Dem. p. 402. seq. Ubi aliter narratur.

49, 42. συνῆδον γάρ. Dem. 380, 16.

50, 3. οὐδένα παρασχόμενος. Imo testes advocat Dem. 381, 5.

50, 8. Ex diversis lectionibus eligo, ἀνηλεής τις.

50, 10. εἰ πεπρεσβευκώς. Dem. 345, 25.

50, 28. τὸν καλὸν στ. ὠνόμασεν. Dem. 375, 24.

[8] 51, 38. ἐνεπέσαμεν. Per. ō ms. Helmst. Vide Valck. ad Herodot. VIII. 68. p. 649—650. Notas ad Greg. Cor. de Dial. Ion. §. 72. Musgr. ad Eur. Troad. 293. Sturz. ad Maitt. p. 293.

51, 42. εἶναι. * * Κἀνταῦθα—Q. an lacuna.

51, 43. ἄνθρωποι παρέγγραπτοι [γεγεννημένοι πολῖται καὶ] τὸ νοσοῦν. Saltem debuerat προστάται, σύμβουλοι, etc. sed manif. schol.

52, 4. [καὶ] τὸ μὲν τῆς δ. Dele καὶ, et mox cum Brodæo lege πολέμοις, et πολέμων cum Dukero in Thucyd. V. 102. Cæterum sententiam, 'bello periclitari democratiam,' habet loco simillimo Isocr. de Pace §. 64.

52, 9. τῶν ὅλων λόγων κύριον. ὅλων deest Harl. Mead. μόνων ὅλως (sic notatur) Bern. Taylorus, τὸν τῶν λόγων μόνων κ. conferens p. 43, 36. De ὅλως confer Dion. Cassii 49. fin. et Plutarchi II. 165. A. tragicum cum Baxtero ad Horat. Epp. I. 6. 31. qui, si memini, o Xiphilin. citat.

52, 17. παρακαλῶ δὲ [καὶ ἱκετεύω σῶσαί με]—Hæc dele ad marginem olim adscripta, ut v. l. pro καὶ δέομαι σῶσαί με infra lin. 19.

52, 19. ὡς εἰς μνήμην εἶναι τ. ε. mss.

52, 25. Forsan interpungendum, συνεστηκώς. Αἰτῶ—σωτηρίαν, μετὰ π.

[9] 52, 32. ἐκινδύνευσε mss. C. Timarch. init. οὐδένα—οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας.

52, 35. συκοφάντῃ (καὶ) βαρβάρῳ lege.

Sept. 1824.

28, 18. Huc respicit Hermogenes p. 420. ed. Crisp. ut apud Taylor. ad Dem. p. 401, 15. Intellige autem non tantum p. 401—403. sed 384—6. (395, 23. seqq.) 407, 20. 412, 20. 429, 12.

29, 17. Omnino præferenda videtur lectio ἐμοῖς. quasi dicat, κακὸν ἐμὲ κἀκ κακῶν ἀποκαλῶν. Certe aliquid requiritur, quod *contemptum* ab accusatore Æschinem significet: ob seq. ἐκ μεταβολῆς.

30, 16. Dele, γενόμενος αἰχμάλωτος. Vide supra 10.

30, 35. Dem. 404, 11. Æsch. 35, 15.

30, 39. Dem. 344, 28.

30, 43. οὐκ ἐν τοιούτοις ἦμεν λόγοις. *Instead of watching one another we had trouble enough with Dem.* Ita fere Dem. F. L. p. 366, 25. ὥστε μὴ—εἶναι τὸν λόγον.

31,18. Ad Dem. 343, 25.

31, 26—32, 35. 34, 23. et 43. Dem. 420, 26.

34, 5. Defendi potest debilis oppositio, σῶσαι—θεάσασθαι, per exphemismum: sed potius suspicor excidisse clausulam, *aut absolvere* [*aut condemnare*] *poteritis*, ἱκανὰς εἰλ. ἀφορμὰς θεάσασθαι. Vide 37, 14.

34, 23. Ad 31, 26.

34, 42. Recte damnant μνημονικὸν, quod est lin. 38. et ibi quidem recte: vide p. 33, 33. 34, 23. 42, 40. Epitheton requiro, quale esset μουσικὸν—*accomplished*—*courteous*—*pleasing*—etc. (συμπιεῖν δεινὸς est συμποτικὸς, *convivial*; sed πιεῖν δεινὸς, *a hard drinker*.) hoc mallem p. 42, 40. nisi obstaret Plutarchus in Dem. t. 4. p. 719, 5. Reisk.

34, 43. Ad 31, 26.

35, 15. Ad 30, 35.

35, 19—38, 24. Ad Dem. 345, 6.

36, 1. ἀνάγνωθι—δόγμα forsan delenda, scil. v. l. συμμάχων pro συνέδρων p. 35, 39.

37, 10. Ad Dem. 369, 3. Cum toto hoc loco de Charete confer Dem. Ol. II. p. 26, 6. Phil. I. p. 46, 27.

37, 23. De Myoneso Photius v. Κωρυκαῖος.

37, 39. *Majores*. infra 46, 20. [51, 8.]

38, 20. Infra 47, 40.

40, 6. Dem. 387, 27.

41, 2. Dem. 396, 22.

41, 10. etc. Dem. 393, 11.

41, 15. Vide p. 79, 38.

42, 35. Dem. 414, 3. Infra c. Ctes. 64, 26.

42, 40. συμπιεῖν. Supra 34, 42. Hinc Plutarchus Dem. t. 4. p. 719, 5. ed. Reisk.

43, 42. etc. ad Demosth. 346, 10.

44, 1. Alex. Rhetor. π. ἀντιμεταθ. p. 586. Ald. δεῖ γὰρ τὰς Θήβας εἶναι Βοιωτίαν, οὐ τὴν Βοιωτίαν Θήβας.

44, 2—5. Dem. 347, 26.

44, 22. Infra 49, 37. Dem. 348, 26—349, 12.

44, 29. etc. Ad Dem. 352, 11.

45, 15. etc. Ad Dem. 363, 27.

45, 18. Ad Dem. 359, 3.

46, 29. Ad Dem. 378, 9.

46, 43. Dem. 366, 11.

47, 24. Dem. 405, 21.

47, 41. πρότερον. Nempe p. 38, 20.

48, 12. Dem. 433, 19.

48, 30. Ad Dem. 343, 25.

48, 32. Dem. p. 401, 9. etc. Æsch. 28, 18.

49, 37. Ad 44, 22.

49, 41. Ad Dem. 369, 3.

50, 20. Ostendit corruptelam Reiskius. Sensus videtur, *quid exspectandum ab inveterato proditore? vel quidnam documentum suæ malitiæ dare potest maximum proditor?*

51, 9. Ad Dem. 369, 3.

51, 41. μὴ μνησικακ. Infra p. 83, 38.

52, 9—10. Dem. 398, 17.

52, 37. Ad Dem. 369, 3.

Contra Ctesiphontem. Jul. 7. 1812.

De tempore quo acta causa p. 85, 11. et 43.

[1] 53, 6. Lege, ἰσχύσειν.

53, 6. ἐβουλόμην. Cum ἂν infra 69, 40.

54, 22—25. εὖ γὰρ ἴστε — τοῖς κειμένοις. Hæc dele, interpolata ex or. in Timarch. p. 1, 17. etc.

55, 8—9. Dele comma post πόῤῥωθεν, et pone post δήμου. Hoc vult Stephani nota. Videri possit Reisk., quum uncis includeret προσλαμβάνοντες, verba Stephani cepisse, quasi ille vocem ejiciendam suasisset.

55, 11. Dubitabam de πολὺ δέ τι, ut Aristoph. Vesp. 1271. Male, ni fallor.

55, 24. εἰ δή τις ἐστὶ μέτριος ἐπὶ τῶν— Om. ἐπὶ ms. ex [ligature], i. e. ἐστὶ, natum. Possis etiam cum Tayl. τις μ. ἐστι — Sed nil opus. v. c. Timarch. p. 8, 7.

[2] 55, 15. [ἐν τοῖς ἀγῶσιν] Nil ad rem 81, 8.

56, 3. καὶ λόγων [καὶ εὐθύνας] Dele ex p. 55, 26. 31. orta. Vide infra lin. 30. 44. p. 58, 17. Vid. Dem. c. Timoth. p. 1187, 25. 1189, 9.

56, 9. [οὐ προσδέχεσθε — ἀναιρήσειν· ἀλλ'] Q. an ex 82, 39.

56, 14. τὸν ἄφυκτον λόγον ὅν φησι Δ. recte vertit Taylorus, *ad eam rationem quam Dem. invictam esse ait*. Nos, *as he calls it*. Sed vide mss. ad Reiskii ind. Dem. in φάναι.

56, 20. ἐπὶ τῶν παραδόξων. Sic, ut videtur, omnes. Q. περὶ —.

56, 37. ὑποβάλοι Bern. recte id quidem, ut 56, 8. 57, 1. 6. 60, 25. 83, 34. et ult. Sed bene vulgata, ut Timarch. p. 7, 40. 12, 15. Dem. F. L. p. 355, 20. Androt. p. 594, 22. 596, 14. 600, 20. 23. 604, 5.

57, 15. 19. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν.

57, 19—20. [ὅτι μεσοῦντα — ἀναγίνωσκε] Dele, collato Tayloro.

57, 25. ἐπὶ τὸ θεωρικόν. ἐπὶ τῷ ὀρύγματι, Dinarch. p. 98, 12. τοῦ ὀρύγματος, Lycurg. 165, 3. sed v. Tayl.

[3] 57, 26. Collato Marklando, lego, ἀποδεκτῶν, καὶ νεώριον (vel —α) καὶ σκευοθ. Philochorus Dionysii.

57, 38. ἑκάστης τῶν φυλῶν ἑλέσθαι.

57, ult. ὁ δὲ γενόμενος βραχύς. ὁ δέ γε νόμ[ο]ς Helmst. Erratur in Taylori nota vel Reiskii v. ll. ὁ δὲ νόμος marg. Ald. meæ.

58, 28. ἐν Πνυκὶ [τῇ ἐκκλησίᾳ] Pro schol. delet Taylorus, sed v. lin. 30. collato p. 83, 12. Γραφὴ ipsa ap. Dem. de Cor. p. 244, 3. Infra p. 71, 16. ἐν [τῇ ἐκκλησίᾳ] τῷ δήμῳ, idem Taylorus.

59, 30. μετὰ ψηφίσματος, et mox l. 36. 37. κἀκεῖνος μὲν — ἄνευ ψηφίσματος. Hæc omnia delenda. χάριν καταθέμενοι, Dem. de F. L. p. 416, 5.

[4] 59, 38. οὔτε λύσας ἐκεῖνον. Quære an hæc sint ponenda post θέατρον, lin. 39.

60, 5. Vide Tayl.

62, 1—2. [περιμεῖναι τὰς — Ἑλληνικοῦ συνεδρίου] Hæc omnia delenda puto, vel saltem tria ultima verba. Vix enim μεταχεῖν dixisset de Atheniensibus concilium convocantibus, sed de illis qui jam convocato se adjunxissent, ut p. 63, 33. Vide infra lin. 20. et 43. p. 63, 18. et vide an lin. 44. παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον ex 63, 20. orta sint. Priora, p. 61, ult. servo ob Demosth. de Cor. p. 232, 19.

62, 8—9. ἐπὶ τοὺς λογισμοὺς videtur esse scholium ad ἐρχόμεθα. περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι Thucyd. V. 55. prop. init. τῆς βουλῆς περὶ τούτων καθημένης Dem. c. Mid. p. 522, 16. τοὺς ὑπὲρ τῶν νόμων καθημένους c. Theocrin. 1329, 18. οἱ — λόγοι περὶ ὁμοδούλου πρὸς δεσπότην καθημένου Plato Theætet. p. 161. 8. H. St. = 387. Heindorf.

Deinde lego, κατὰ τῶν λογιουμένων (λογισμ, λογιυμ. sic εἰρημ, pro εἰρήμ Phil. IV. p. 133, 16. vid. ad p. 57, ult.), ut p. 84, 27. ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. Demosth. de Cor. p. 303, 20. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν. sed potius ista respicit l. 12.

62, 15. πρὶν ἀκούσῃ. Lege, πρὶν ἂν ἀκούσῃ, vel πρὶν ἀκοῦσαι.

[5] 62, 20. Cum Wolfio lege, πρέσβεις· αἴτιον δὲ —. Ista οὐκ ἀναμείναντα defendere queas ex p. 63, 16. τοῖς οὔπω παροῦσι. Sed merum est scholion, seu potius pars scholii, ad αἴτιον γεγονότα etc. Ductum erat scholion ex p. 62, 1. vel ex lin. 43. aut seqq.

62, 37. τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, Wolfius, ut F. Leg. p. 35, 1.

62, 41. τοὺς πολλὰ multi mss. Lege, τοὺς τὰ πολλὰ — *in quos* ILLA *tam multa crimina congessisti*. ("illa tam multa" Cic. Phil. II. 27.)

63, 7. παρηγγέλλετο — ἡ στρατεία — et 66, 28. Q. ἀπηγγ.

63, 15. παροῦσιν [ὡς] οἱ. del mss. Putat Tayl. v. l. pro ἵνα. Q. si fuerit παρῶσιν (ὡσ'), i. e. v. l. παρῶσ'.

63, 39. Q. ὁμολογῶ ἐγὼ καὶ π. vid. F. Leg. p. 36, 7.

[6] 64, 4. Eur. Iphig. A. 818. ed. Gaisf. ubi nostrum confert Marklandus.

64, 18. σύνεδρος οὐκ ἐκάθητο. Vide Æsch. F. L. p. 39.

65, 1—2. οὐ γὰρ τὸν τ. — μετήλλαξε. Vel non scripsit, vel non debuit scribere. Delenda puto.

65, 14. Lege et interpunge, τοιαύτης δὴ — ταραχῆς, μετὰ — αὐτῷ ἤδη —.

65, 34—35. [ἀλλ' ὦ 'Αθ. — ἠγνοήκατε] Dele ex 73, 34. et 66, 34. orta.

66, 31. κωλύσαιτε Bern. ut mox lin. 36. προσδέξαιτο.

66, 43. Interpunge — νος ἀντὶ τούτων, εὐφ.

67, 4. τὰς συμμαχίας ποιεῖσθαι. *conditiones fœderis statuere.*

67, 6. εἰ [οἱ] καιροὶ, ut vult Reisk.

[7] 67, 40. [κλέπτων τὴν ἀκρόασιν καὶ] μιμ. Quid sit κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν, satis liquet ex p. 58, 37. 82, 30. Nempe, ἑτέρων παρεμβολῇ λόγων εἰς λήθην τοῦ πράγματος τὸν ἀκροατὴν ἐμβαλεῖν. ut fere loquitur Æschines p. 83, 20. Uno verbo παράγειν dicit Demosth. Lept. p. 487, 9. et alibi (Lycurgus p. 152, 8.) Hoc autem est alienum ab eo qui verbis disertis mentitur. Dele igitur verba, quæ non comparent in loco simili, et quidem fortasse hinc interpolato, F. Leg. p. 48, 36. De κλέπτειν optime Budæus p. 727—9. Lysias c. Evandrum p. 175, 19. *audis eum de ipsa causa pauca dicturum*, ἐπισύροντα τὰ πράγματα καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν, λέξειν δὲ ὡς etc.

68, 6. τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν [εἶναι]· ἔπειτα — recte Taylorus. natum ex νομίζΕΙΝΕπειτα.

68, 23. Collato Reiskio lege, ἐλάχιστον (vel — τα) χαλκοῦ δέοιτο.

69, 15. τέκνα γονεῦσιν ἐοικότα. Hesiod. Op. et D. 235. 244.

69, 19. δέξαιντο αὐτοῖς — Male Marklandus αὐτῶν, quamvis cum mss. et quamvis αὐτῶν omnes p. 70, 38. Ibi quoque malim αὐτοῖς. Vide R. P. ad Hecub. 533.

[8] 69, 37. ἰδιώτου ἢ δυνάστου. ms. ἢ ἰδ. Deinde malim, ἢ δυνατοῦ. Sed verum puto, ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης, cæteris deletis. vide p. 76, 8. δυνάστης est *tyrannus*, Dem. Aristocr. p. 661, 12.

70, 4. πρὶν ἐξαράσασθαι, lege ex Harpocr. et Schol. (ἐξαρᾶσθαι Schol.) *Before* ONE *had consecrated*, vel *before* THEY etc. Vide Dawes. p. 270. (267.) Adde Homer. Iliad. A. 98. Eurip. Med. 184. Aristoph. Equit. 318.

70, 14. ἐξείργετε margo, ut p. 71, 1. Dem. c. Mid. p. 572, 12.

70, 35. Q. τῶν ἐπιτρεψόντων, et ἀσεβησόντων.

71, 21. προβούλευμα [εἰς τὴν ἐκκλησίαν] Dele ista ex sequentibus male retracta. et lin. 23. dele τὸ ante ψήφισμα cum ms.

[9] 71, 26. τοὺς εἰσαεὶ πυλαγοροῦντας. ms. ἀεὶ, ut lin. 31. supra p. 67, 3. Dem. Olynth. I. p. 11, 22. τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ — Vide pro Rhod. 196, 22. ult. Megalop. 206, 2.

71, 39. αὐτοῖς vel αὐτῆς. Eodem modo ponitur αὐτὸς p. 70, 17. Dem. pro Rhod. p. 198, 13. Olynth. III. p. 35, 4. Aristocr. 636, 18. Timocr. 745, 11. Everg. et Mnes. 1155, 12. 16. 1158, 18. Plato Rep. III. 395. D. 5. Athenæus VI. 252. D. E. Plato Symp. p. 422, 16. Bekker. 200. A. H. St. ὁ ἔρως ἐκείνου, οὗ ἐστὶν ἔρως, ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ. Theæt. p. 155. D. E. ἀνδρῶν — αὐτῶν. Vid. Heindorf. ad Gorg. p. 119. = 482. D. 1. Adde Rep. IV. 439. B. (302. Mass.) τοῦ τοξότου — αὐτοῦ. Andocides p. 17, 17. τοῖς — ἐπιθεμένοις — δοκῶ αὐτοῖς. Herodot. II. 10. τῶν γὰρ — ποταμῶν — οὐδεὶς αὐτῶν. I. 82. fin. μιν. Thucyd. IV. 93. p. 293, 64. τῷ δ' Ἱπποκράτει — ὡς αὐτῷ ἠγγ. (NB. Thucyd. VIII. 4. fin. αἷς εἴρητο ναυλοχεῖν αὐτάς.) Athenæus VIII. p. 342. B. τὸν Ὑπερίδην — αὐτὸν — errante Schweighæusero. αὐτὸς post ὃς, Thucyd. II. 74. p. 145, 45—6. ἐν ᾗ — αὐτήν. VI. 91. p. 437, 62. ὅπερ — καὶ μόνου αὐτοῦ. Thucyd. II. 72. p. 143, 87—90. ὅσοι — αὐτῶν ἕνεκα. Vide Lysiam p. 172, 8—12. (Andocides p. 17, 15. διὰ τί ποτε τοῖς --- ἐπιτεθεμένοις --- οὐκ ἔδοξα ---- αὐτοῖς;) Nunc puto bene se habere Stephani textum, et αὐτοῖς intelligendum, ταῖς αὐτῶν τύχαις. Sic ἐκεῖνα, i. e. τἀκείνων, Lept. p. 490, 20. ἐκείνῳ pro τοῖς ἐκείνου, Xenoph. Cyropæd. VI. 1. 50.

72, 13. Lege, τοὺς ἐπερησομένους. alioquin dicendum fuisset ἐπερομένους. Sed omnino vide Dem. c. Conon. p. 1263, 15.

72, 16. τῶν ἱερῶν ὄντων ms. ut infra 75, 12.

72, 35. De Lacedæmoniis obsidibus locus insignis Antiph. Athen. XV. 681. C. ubi l. ὁμηρεύουσ'.

73, 18—24. [στρατηγὸς] Θρασύβουλος. sic lin. 21. οὗτος Ἀρχίδημος. Deinde l. 23. [δημαγωγὸς] Ἀριστοφῶν, l. 24. [ῥήτωρ] Πύῤῥανδρος. Manifestas glossas dele, quas Reiskius vidit quidem importune in vulgatis collocari; sed interpunctione rem aggressus est, cum litura esset utendum.

[10] 74, 43. Lege cum Aldo, τοῦτο κήρυγμά τι, et mox ἑαυτῷ cum Helmst. Quod autem addi vult Reiskius, οἱονεὶ, passim ab Atticis supprimitur. Vide Porsonum ad Xenoph. p. 374. l. 2.

76, 20. Hyperidis celebre ψήφισμα post res Chæroneas. Longinus XV. Plutarchus II. 849. A. (Male Demadi tribuit St. Croix Hist. Alex. p. 51. e Demetr. de Elocut. §. 301.) Pseudo-Dem. Aristog. II. p. 803, 27. Lycurg. 153, 29. Sed Dinarch. in Demosth. p. 100, 13.

76, 22. Aldus et plerique mss. αὐτὸς pro αὖ, quod cum habeat Mor. et ut videtur Helmst. ex MSS. probabile est hausisse Stephanum. Lego, πάλιν αὖ τερατευόμενος, ἱερὰ μὲν ἱδρύσατ' [αὐτὸς] Παυσανίου, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελίων θυσίας —. αὐτὸς scil. ab ΑΥΤο absorptum, deinde ex margine alienum locum occupavit. De αὐτὸς me vide ad Phil. II. p. 72. [In nominativ. Æsch. Agam. 836. Aristoph. Plut. 295. 314. collato Suid. v. Ἀρίστυλλος, Lysistr. 231. Menander Athen. XII. 549. C. In dativ. Dem. Bœot. II. p. 1013, ult. Q. an del. ὡς, Plat. Protag. p. 315. D. Adde Brunck. ad Aristoph. Plut. 583.]

77, 28. ταῦτα δὲ τίνος ἐστὶν Ald. τιν' Tayl. Eur. Ion. 228. Electr. 417. Iph. A. 1138. ed. Gaisf. Demosth. c. Aphob. I. p. 823, 7. Symmor. 186, 27. Megalop. 206, 7. (vid. ad F. L. p. 47.) Aristocr. 628, 10. Conon. 1261, 9. τίνα ποτ' ἐστὶν Reisk. e ms. Soph. Phil. 1406. malim προσωφ. junctim.

78, 6. Lege, (καὶ) εὐγνώμονα καὶ δ. ut Dem. de Cor. p. 285, 18. et passim. Me vide ad Dem. F. L. p. 399.

78, 35. ἤδη ποτέ. Dem. Aristocr. p. 638, 10. 653, 25. Aristoph. Nub. 345. Ran. 962. (sive Eur. Hippol. .) Menander Athen. X. 446. D. Porson. Adverss. p. 146.

79, 37—8. Timarchea p. 4, 23.

80, 10. De ἦν pro ἦσαν Porson. ad Xenoph. p. 49, 1. Hesiod. Opp. et D. 150. Epicharm. Athen. VII. 286. C. Idem ibid. II. 65. B.

[11] 81, 28. εἰ μίαν μόνον συλλαβὴν — Sic p. 89, 36. Solon Plutarchi I. p. 86. B. μίαν μόνην 73, 32. εἷς μόνος Iph. T. 50. ex em. R. P. Aristoph. Ran. 1201. ed. Br. Plut. 949. 1054. Equit. 140. Soph. Œd. T. 62. 1280. (v. R. P. Adv. p. 261.) Athenæi VIII. 344. D. Lycurg. p. 156, 21. De μόνος et μόνον, Megalop. p. 204. 206. Rhod. p. 197. F. L. p. 425. De πρῶτον ad Leptin. p. 492. τριάκοντα ἡμέρας μόνας, Ol. I. p. 16, 28. δέκα μόνας Lept. 481, 5.

81, 30. ὥσπερ ἐπῳδὴν — Q. an leg. ὡσπερεὶ ᾠδὴν —.

81, 33. V. Timarch. p. 25, 6—7. et 24—31.

82, 2. [γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους στεφανοῦν] ἕνα τῶν — Dele ista, στεφανοῦν auctoritate MSti, cætera ex l. 6. male retracta. Deinde malim, εἷς τῶν συγ. αὐτῷ, sc. Thrasybulo, vel etiam εἷς ὢν τῶν σ. Sic Phil. III. p. 113, 4. οὐχ ὑμῖν παρ' ἐκείνου τὴν εἰρήνην [ἄγειν] λέγει. om. Aug. 2. et ed. Felic. De Coron. 236, 8. ἕξειν om. 6 mss. πράττειν αἴτιος pro παραίτιος de Cor. 256, 28. Ibid. 303, 18. ὑπολαμβάνων. p. 307, 17. γέγονε. 312, 5. 7. ἐξετάζειν. Omnia om. mss. p. 244, 11. γράψαι om. 2 mss. vid. 245, 1. F. Leg. p. 404, 22. (ὁρῶντας v. l. Rhod. 191, 5.) Æsch. F. Leg. p. 34, ult. βούλομαι. Dem. F. L. p. 356, 26. ἔδει. p. 351, 27. ἀκούειν συνέβη mss. sic et 441, 22. F. L. 448, 14. ἐπεὶ [εἰ] δ. κ. ἴσην [ἑώρων] om. 3 primæ. Aristocr. 639, 9. κελεύει margo. — Totum locum ita scriptum mallem: Θρασύβουλον τὸν Στειριᾶ, ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε, — φεύγοντας κατήγαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν, γράφοντα παρὰ τοὺς νόμους. In Dem. F. L. p. 431. emendabam, quantum memini, Θρασυβούλου ἐκείνου, τοῦ ἀπὸ Φ. κ. Scio defendi posse vulgatam, quasi duplici antitheto utatur. παρὰ τ. νόμους συγκατελ. in protasi, ἐξελ. π. τ. νόμους in apodosi. Sed verum puto quod supra posui. Imo valde dubito annon delenda etiam γραφ. π. τ. νόμους in fine.

82, 44. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; ὧδέ πως, Reisk. Nil opus. οὕτως subdit Demosth. F. L. p. 444, 10. omittit ibid. p. ----

[12] 83, 16. οὐδὲν ἀνάξιος 2 mss. Lege, οὐδ' ἀνάξιος.

83, 25. [λόγους] περιίστασθαι. Plinii citatio aperte mendosa.

83, ult. Malim, περιγράψετε — πολιτείας; (deleto scil. εἰ, quod intrusit Reisk.) Demosth. Mid. p. 523, 29. μὴ — ἀνέλητε· ὅτι τούτῳ πολέμῳ, διὰ τοῦτό μ' ἀναιρήσετε;

84, 7. ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος; *nonne est* ἀτίμητος? Imo vide p. 82, 13—18. Vide Dem. Mid. 523, 1. 543, 17. Aristocr. 656, 28. De τίμημα, or. I. in Aristog. 796, 10. Aphob. I. p. 834, 8. Pantænet. 978, 12. Callicl. 1278, 27. 1279, 21.

85, 3. Malim, οὔτ' (ἂν) —.

85, 14. Vide p. 64, 36.

85, 25. χρόνων ἐγγεγ. forsan transponenda post ἐξηλέγχου.

85, 31. Recte interpretatur Reisk. Q. an leg. ἢ οἷ' Ἀθ.

85, 38. Interpungo, διεστρέβλωσας, τῇ σ. χ. γράψας — et mox lin. 41. malim, τὸν αὐτὸν ἀπέκτεινας. vid. p. 55, 14—16. vel τοῦτον τὸν αὐτὸν, ut p. 88, 2. Dem. pro Rhodiis p. 191, 28. τὸν αὐτὸν ἄνδρα τοῦτον.

86, 19. Malim, τὴν ἐμὴν λόγων ἐμ.

86, 27. Citat Tzetz. Chil. VI.

[13] 86, 29. [τὸ] λοιπὸν οὐδέν ἐστι. Dele τὸ, ut Timarch. p. 15, 4. Sed Dio Cass. XLVI. 305, A. ἃ εἴ τις ἀφέλοι τῶν σῶν λόγων, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. Xenoph. Anabas. IV. 7. 6. Quare retine τό.

87, 11. ὁ μὲν ὅρκος. Hesiod. Opp. et D. 219. Totus autem locus adumbratus videtur ex Dem. F. Leg. p. 309.

87, 12. δι' αὐτὸν (sc. τὸν ὅρκον) γὰρ, οἶμαι, γέγονε τὸ ἁμάρτημα. Videndum an hæc sint Christiani cujusdam scholion, respicientis Paulum ad Rom. VII, 7. 8. vel 1 Cor. XV, 56. Simile suspicor de Æschyl. Theb. 601. ed. Paris. Cæterum confer Demosth. F. L. p. 415, 25. 409, 20.

87, 14. Ista οὐ σωφρονοῦντες mirum ni sunt scholium ad παρακινδυνεύειν. Sed nexum loci non video. Etiam ista l. 23. οὐχ ὑφ' etc. abruptiora. Vide altera msta.

87, 31. τὰς δ. ταφὰς ἀνελόντα. *publicas exsequias sustulit.* ἀναιρεῖν p. 81, 19. 82, 39. Dem. in Steph. I. p. 1117, 25. Sepulcra convulsa sunt ad muros instaurandos, Lycurg. p. 153, 25.

88, 14—15. Reisk. τολμήσει — ἐγκωμιάζειν.

88, 33. Dele οὐ ante δώσετε, et pone interrogationis signum post ἔλιπε. οὐ delendum esse liquet ex καὶ πρότερον, quod est objicientis, ut καὶ τίς Dem. F. L. p. 413, 12. vid. R. P. ad Phœn. 1373. Leptin. 482, 13. Mid. 546, 25. 585, 18. Aristocr. 661, 14. Timocr. 718, 15. 731, 17. 19. 741, 14. 764, 6. Bœot. I. 997, 9.

26. Dinarch. c. Dem. p. 98, 17. 99, 1. et 9. Eundem in Aristog. p. 106, 5. 107, 1. Lycurg. p. 152, 23. 168, 22.

88, 34. Demosthenes τὴν τάξιν ἔλιπε. 76, 15. 74, 36. cf. 78, 41. 75, 13. 39. 79, 36. 89, 38. οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων, 80, 41. Dinarch. in Dem. 91, 34. 99, 20. 101, 31. 37. Insignis locus Lycurgi p. 157, 28. ubi vide et p. 169, 2. Dem. c. Bœot. I. p. 999, 12. Dem. ἀστράτευτος Æsch. 74, 36. Demosthenis δειλία, Æschines p. 65, 15. 77, 8. 78, 38. 88, 34. 84, 31. Confer 77, 32—5. ἀνανδρία 76, 28. Hosti nunquam ἀντιβλέψας 75, 9. Olim ἐγράφη λιποταξίου 48, 1. προδόντα 88, 40.

89, 4. ὥσπερ Κτησιφῶν delenda puto.

[14] 89, 37. αἴτιος ὃς Reisk.

89, 38. Demosth. ἀπέδρα ἐκ τῆς πόλεως. Dinarch. Dem. p. 100. τὴν ἐκ τῆς πόλεως (τάξιν ἔλιπε), Æsch. p. 76, 16. q. Andrum, Co, Trœzena, Epidaur. Lycurg. p. 153, 16. ἀποδρὰς ἐκ τῶν κινδύνων 86, 9.

90, 6. συγκυνήγεται. v. Aristoph. Eq. 1379.

Contra Ctesiphontem.

[51] 54, 17. Pseud. Demosth. p. 797, 15.

54, 22. Ex Timarch. p. 1, 17. intrusa putabam olim: neque pœnitet.—Nexus: *nil ex Rep. superest, nisi* αἱ γραφαὶ τῶν παρανόμων; *harum ∴ judex est arbiter summæ reipublicæ; ∴ de sua ipsius libertate sententiam laturus est.* Satis est subjicere v. 29. *salvis legibus, salvam esse democratiam*; neque opus est, ut tam pædagogice disseratur. Quod autem infra p. 81, 17—83, 28. hæc quæstio de παραγραφαῖς accurate pertractetur, recte id fit; cum hoc loco confer p. 82, 10. et 87, 10. Obiter moneo, si hoc oraculum de 3 reipublicæ formis omnino editurus erat Æschines, potius ibi inseruisset.

55, 10. Confer Steph. et Tayl.

55, 21. προκατειληφότος. *provided against.* ut p. 63, 34. *securing before hand.*

55, 32. Excidit, ni fallor, clausula, *Quare, si exemplis se tueatur, interrogate, num in decretis quæ citat, scriptum fuerit, "Postquam etc." nam si ita est, nihil ad Ctesiphontem.*

55, 37. [τὰ δ' ἄλλα—ψήφισμα] Vide mss.

56, 14. ὅν φησι. *as he calls it.*

56, 16. μνᾶς ἑκατόν. Imo 3. talenta, si fides psephism. apud Dem.

56, 32. An sensus? *Non solum coram se, sed etiam alibi* (an, ὃ ἄν τις ἐξ. exspectares potius, ὅπου ἄν—), *modestos servant; vestri oratores ante vestros oculos licentiæ suæ indulgent.* Sed deesse quædam puto.

56, 37. πράξεις. An, *pecuniæ exactionem?* TO COLLECT THE REVENUE.

57, 12. Eurip. Orest. 477. (480. P.) τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν. Vide et Bacch. 312. 846—8. (ed. Matth.)

[56] 57, 40. An, τῶν ἔργων τῶν περὶ τὰ τ.

59, 12. ἐπιγράψαντας νομοθέτας. An,—ταις? Vide Dem. F. Leg. p. 399, 15.

59, 25. ὑποκηρυξάμενοι. *giving notice by the public crier.* ὑπο valet fere προ.

59, ult. An eadem lex Dem. p. 267.?

61, 13. ψέγεσθαι. Suspectum. Exspectares, ἀτιμοῦσθαι, ὑπερορίζεσθαι (72, 24.), vel saltem δίκην δοῦναι.

62, 2. Dele, μετὰ Ε. συνεδρίου. quod addiderunt ob syntaxim, jungentes scilicet παρακαλοῦντες μετασχεῖν cum Wolfio: male, ut docet Reisk. ex 62, 44. 63, 21. Quin ista omnia, περιμεῖναι — συνεδρίου, delenda videntur. Ita interpolarunt 62, 20. Infra quoque 63, 36. μετὰ κ. συνεδρίου dele.

62, 9. Mirum ni, κατὰ τῶν λογιουμένων.

62, 20. Forsan, cæteris om. Φ. καὶ τοὺς πρέσβεις, αἴτιον δὲ —.

63, 17. τῶν πρὸς Φ. [πρέσβεων] Bekker.

[55] 64, 15. An, Φιλ. ψήφισμά τι?

64, 23. ἀλλ' ἔδωκε.

64, 31. μέχρις Εὐρίπου καὶ τῆς Χαλκίδος schol. Dem. F. L. p. 414, 3. ex hoc loco, ut videtur. Cæterum inde supra p. 42, 36.

64, 40. An, παραινεῖ?

64, 42. καὶ πονηρὸς πατὴρ — (vel ὁ γ. μ. πατὴρ καὶ πονηρός) mox dele, οὐδέ γε ἰδίᾳ —χρηστός. Vel sine istis satis habemus verborum. Imo etiam πονηρὸς delendum, quod ex l. 44. ortum, postquam semel interpolatus esset locus. Legendum, ὁ γὰρ μισότεκνος πατὴρ οὐκ ἄν ποτε — ἀλλοτρίους, οὐδ' ὅστις ἦν φαῦλος, οὐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὸς κἀγ. Ultima, οὐ γὰρ τὸν etc. mallem non scriptas, sed delere non audeo. Redundantiam non plane fugit Æschines, p. 72, 38. ἡ κοινὴ καταφυγὴ, deinde πρὸς ἣν ἀφίκοντο.

65, 2. ἐπὶ τὴν μεταβ. etc. Hæc suspecta.

68, 10. τὸν κόμπον, καὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὴν ἀλαζ. Ordo suspectus.

68, 23. Miror neminem conjecisse ἐλαστοῦ, *hammered.* Ipse repudio. Potest ἐλάχιστα vel ἐλάχιστον verum esse, et οὐδὲν delendum; potest etiam ἐλ. natum esse ex χαλκοῦ.

69, 4. Σόλωνος εἰπόντος τὴν γνώμην, ἐπιστρ. Cætera sunt e glossa. Ne ista quidem p. 90, 18. ἄνδρα φιλόσοφον καὶ νομοθέτην ἀγαθὸν, ab Æschine scribi potuerunt, post τὸν καλλίστοις etc. [Prorsus ita p. 73, 18. οὗτος στρατηγὸς, 22. ῥήτωρ οὗτος, 23. δημαγωγὸς, 24. ῥήτωρ. de quibus monuit aliquis; ni fallor, Ruhnkenius.]

70, 19. Recte Bekk. περὶ — Vide 68, 39.

71, 23. ἤδη [ἐπ. τ. ἐ.] ἀπελ. Scholion ad τῶν πολλῶν etc. mox. Nisi contra statuas, priora servanda, delenda superiora.

71, 34. Dem. Ol. III. p. 29, 17.

71, 40. An, Παῤῥάσιον?

[57] 72, 10. ὑπὸ Θ. σωζ. Ad Olynth. II. init. Vide ad Dem. F. L. p. 436, 21.

72, 32. *plorasset opinor,* qui Thebas δικαίως excisas effutivisset. Lego, εἰ καὶ περὶ τῶν ὅλων οὐκ ὀρθῶς —. Atque οὐκ mss. ut videtur.—Miror ista, fateor, p. 90, 30. μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν (Macedonibus) ἀντιπράττειν, quomodo ausus sit eloqui Æschines. (NB. Ista non vindicabunt Pseudo-Lysiæ ineptias p. 196, 6. seqq.)

74, 10. Cicero Milon. 28. "Nescio, quomodo jam induruerat et percalluerat civitatis incredibilis patientia."

76, 10. Vide an huc ref. 84, 5.

77, 8. Vide ad Dem. Phil. I. p. 50, 26.

77, 28. Suspicari possis, πρῶτον (πρῶκτον) esse glossam ad στενὰ, eamque falsam.

77, 44. etc. ὁ δημοτικός. *Ejus majores nullas unquam simultates cum* τῷ δήμῳ *habuisse debent.* Similia, ni fallor, Lysias in præclaris istis de δημοτικοῖς et ὀλιγαρχικοῖς.

79, 38. ἐπωνυμίαν. Vide p. 41, 15.

80, 2. Lego, mss. juvantibus, οἳ πολὺν ὑπομείναντες πόνον καὶ μ. κ.

81, 18. etc. Demosth. Timocr. 748, 8.

81, 23. τί γὰρ ὁσιώτερον — πράττοντος; Quantocyus ista hinc exturba. Loci nexus est, *olim actiones* παρανόμων *re, non solum nomine, exercebantur;* et in illis de ipso παρανόμῳ quærebatur. Vide an ista, τί γὰρ etc. ponenda sint post τετίμηται, p. 82, 12.—Nunc quæro, annon paucula quædam exciderint, qualia essent, τὸ ἔργον, καὶ πικρότατα ἐδίκαζον οἱ τότε, εἰκότως, τί γὰρ —.

82, 1. ἐγράψατο. Vide Taylor. Vit. Lysiæ, Reisk. t. 6. p. 146.

82, 43. etc. Respicit Dem. de Coron. init.

[59] 83, 25. ἔξω τοῦ παρανόμου [λόγους] Ex vicinis.

83, 29. Confer λῃστὴν 89, 40. Dem. Phil. III. p. 116, 19.

83, 37. μὴ μνησικ. Supra 51, 41.

83, 42. Θεοὺς καινούς. Eur. Med. 493. ed. Pors.

83, 44. Dele εἰ, et interroga post πολιτείας. mss. priora p. 12.

84, 5. Ad 76, 16.

84, 7. Recte, ut puto, Heraldus: una quæstio est, οὐχ ὁ μὲν — ἀγωνίζει; Expl. ex p. 82, 15. Non atrox pœna lege definitur, sed in τῇ τιμήσει mulctam irrogabunt judices quantam illis videbitur. (Levem illam futuram innuit.) Quare istas tragœdias, in prima saltem oratione, missas fac. Omnino confer Dem. Aphob. I. p. 834, 26. allatum a Valesio. In Midian. p. 543, 16. scomma est παρὰ προσδοκίαν.

[61] 84, 23. οὐ κεφαλὴν ἀλλὰ πρόσοδον. Eurip. Alcest. οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος ἀλλὰ συμφορά. Ovid. Ep. Med. 5. "quicquid ab illo Produxi vitæ tempore, pœna fuit." (pœna, non vita.) Strato Athenæi IX. 382. C. Σφίγγ' ἄῤῥεν', οὐ μάγειρον. Menander ibid. IV. 166. Κτήσιππος οὐκ ἄνθρωπος. [Parechosis in Æsch. p. 86, 18. οὐ κηλεῖσθαι — ἀλλ' ἀπόλλυσθαι.] Dem. Leptin. 470, 14. οὐχὶ τὴν ἀτέλειαν — ἀλλὰ τὸ πιστεύειν ἡμῖν. Æsch. p. 84, 4. οὐκ οἰκεῖς, ἀλλ' ἐξορμεῖς. Similia passim. Dem. F. L. p. 399, 23. οὐ χρόνους ἀλλὰ πράγματα.

85, 31. Malim, ἣ ὥπερ 'Αθ.

86, 8. Putabam transponendum, θωπεῦσαι δύναιτο, τοὺς δ' εὖ φ. — συμβουλεύειν. Sed dubito an voluerit antitheton elaborare. Mox cum Marklando suspicor quædam excidisse.

87, 14. An excidit, ἀλλ' εὐτυχοῦντες, vel simile? Arist. Nub. . Eupolis - - - - Supra p. 72, 10. Nisi delendum sit οὐ παραφρονοῦντες. Sed locus est valde obscurus. Nam si hoc vult orator, cur non hoc ordine utitur, παραχ. κατορθ.? Sane ut nunc stat textus, intelligas cum Reiskio, *our luck only serves to make us rash.*

87, 17. τὸ δημόσιον suspectum, præsertim mox sequente δῆμον. Potius exspectares *tempora.* δαιμόνιον cogitabam, sed displicet.

[63] 87, 27. Possis, Δημοσθένης στεφανοῦσθαι, ex de Coron. p. 325, 4. sed ista non tam minute examinanda.

88, 5. Supra 73, 33. nisi forte ibi delenda sint, ὁ δ' εἰσάγων — ἀλλ' οὐ Δημοσθένης.

89, 31. Fere, opinor, ut nos diceremus, *You sit like so many creditors at a bankrupt meeting, glad to walk off with so much in the pound.* Comparat scilicet lucellum quod ex ecclesia et judiciis percipiebat vulgus, quum interea pessum iret summa respublica, cum pusilla parte sortis, quam, quum decoxisset debitor, recuperabant creditores.

[65] 90, 8. κυνηγετῶν. Confer Arist. Eq. prop. fin.

90, 10. Post διαγεγένηται exciderunt plura de studiis Dem. postquam excessisset ex ephebis.

90, 17. Vide hic p. 49. Paulo tolerabiliora, δημοκρατίαν, σωφρόνως ὥσπερ προσῆκεν ἄνδρα φ. καὶ ν. ἀγαθὸν, δεόμενον. Sed sententiam meam non muto. Valde dubito an tum temporis *philosophos* (sed vide de φιλοσ. ad Reisk. Ind. Dem.) ita laudaturus esset aliquis apud judices e plebe.

Aug. 21, 1824.

Relegi Octob. - - - - 1824.

54, 8. οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου. Lege, δικαίου.

55, 10. Dele ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχῶν, et mox lin. 13. ἐκ τῶν δικαστηρίων, postremo lin. 15. ἐν τοῖς ἀγῶσιν (sed vide p. 89, 2.) Hoc ultimum ne fiebat quidem, certe per leges non licebat, si qua fides Æschini; priora vero e vicinis orta. lin. 12. malim, πολλοὶ δὲ —. Ne lin. 18. quidem puto ab Æschine esse οἱ δικασταί. — ἐν τ. εὐ. τῶν ἀρχῶν. Vide an his servatis legendum sit κρίσεις pro εὐθύνας superiore versu; nempe ut vulgata ibi orta sit e lin. 27.

55, 25. προσεγγράφουσι πρὸς τὰ ψηφίσματα. Sensus, *decreto inserunt*, qui, vereor, ut e verbis oriatur. Malim, προσγράφουσι, deletis πρ. τὰ ψ. ἐγγράφειν, *to inrol, record, register*, etc. p. 60, 39. 64, 15.

55, 41. Vertendum puto, *having included all magistracies elected by the people's vote, under the term* χ. ἀρ. *he goes on to another class of magistrates, "and the superintendants etc."* Vide p. 58, 5.

56, 22. τὰ γέρα, *their fees*, minime damno; sed vide an ἱερὰ —.

56, 37. ἀρχὴν ὑπεύθυνον. Non cohæret cum seq. ὅτι ἦρξα, quod deberet potius esse ὅτι ἄρχω. Ortam puto vulg. ex p. 58. 15. (cum quo loco confer 55, 32. 57, 13. 31.) et legendum ἀρχῆς ὑπ. vel forsan ἀρχὴν omnino tollendum; vide p. 55. sæpe. ὑπ. cum gen. p. 56, 17. ὑπ. ἀρχῆς p. 57, 29.

57, 10. Lege, ἐκ τῶν τῆς πολ. ut 58, 3. nisi mavis, ἐκ τῆς διοικήσεως ex 58, 14. de quo vide mox.

58, 14. Dele, ὃ ἐκ — τάλαντα. Alioqui addendum foret, *alia vero lex jubet omnes, qui pecunias publicas in manibus habeant, rationes reddere.* Nam in hac brevi et quasi syllogistica conclusione, enuntiandæ sunt ipsæ propositiones, non earum probationes. Sumpsit interpolator e p. 57, 10.

58, 16. Malim, οὐδὲ προσθεὶς — *ne — quidem.*

68, 7. περὶ ἁπάντων. An latet participium?

71, 8. Κόττυφος ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων. Infra lin. 40. Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφίζοντα. Vide an priore loco delendum Κόττυφος, et vertendum, *magistratus qui* etc.

71, 30. σαφέστερον καὶ πικρότερον [σύγγραμμα] γράφει. Saltem γράμμα. Sed dele vocem, et sume σαφ. et πικρ. adverbialiter.

72, 34. περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν. Valde suspicor scholion esse ad voces, ἐξ ἀρχῆς.

74, 31. οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. Splendide dictum, sed hoc loco potius αἰσχύνην exspectares quam συμφοράς.

83, 40. ἀεὶ δὲ [πρὸς τοὺς αὐτοὺς] Manifeste e seqq. orta.

89, 7. Delendum suspicor νουθετεῖν. *but this is indeed what is called a bore.* τὸ ἐνοχλεῖν — ὀνομάζεται, *the expression*, ἐνοχλεῖ (i. e. ὁ πατὴρ), *is rightly applied to such a case.*

Ad Epistolas.

[45] Spuriæ, vide Taylor. ἀλλ' εἰ — τοῦτο σκοπεῖν 689. et 691. Thrasymachus 672. Tayl. p. 662. An is est *Nepos?*

664, ult. ed. Reisk. Lege, ἡμῖν, mihi Æschini.

667. προῖκα, *impune*. Nos, *for nothing. Non impune fueris molestus, neque effugies quin longam historiam tibi narravero.* Recte intelligit Markl. Compara Eurip. Alcest. οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει. Sed valde suspectum est προῖκα hoc sensu. Nescio an Romani cujusdam Sophistæ. Latinismum sapiunt ἐκπέμπειν φωνὴν (*emittere*) p. 664. Dixisset Atticus ἱέναι, vel ἀφιέναι. Ctesiph. p. 56, 12. — ἔξω 671. 674. 694. *extra quam*, (N. T. ἐκτὸς εἰ μὴ) — προστῆναι, *prostare*, 676. Errare videtur Toupius, et vertendum, *those who had charge of* — Lenæ, non puellæ.

672. πυρῶν μεδίμνους. Vel transposita vel corrupta. Hic exspectes *bellaria*, non cibum.

676—7. Nescio an adumbrata ex Dem. Androtion.

679. *cogitans se habitare. Console himself with the thought that he lived there.*

[47] 679, ult. An, οὐκ ἔθους, οὐ νόμου —?

686. Demosthenem non male perstringit.

692. An Cleophontem intelligit? Vide c. Ctesiph. p. 75, 4.

An Epp. IX. et X. in unam conflandæ?

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO DUODECIMO.

IO. IAC. REISKII

PRÆFATIO

AD

ÆSCHINEM SUUM.

Erudito Lectori

S. P. D.

IO. IAC. REISKE.

Æschinis de fortunis post Wolfium, Fabricium et Taylorum quod afferrem, nil erat. Orationis Æschineæ laudes vitiaque satis copiose subtiliterque, illas prædicavit, hæc notavit M. Christianus Fridericus Matthæi, libello academico, quem in secundo Æschinis mei volumine reddam. Superest itaque hoc unum a decessoribus derelictum, in quo diligentiæ nonnihil meæ reique dignitas et lectorum exspectatio deposcit, ut harum de reliquiarum editionibus, hac mea vetustioribus, et de hujus ipsius meæ rationibus, quod in rem erit, brevibus exponam.

SECT. I.

De Aldina Æschinis editione.

Æschinem primus edidit Aldus Manutius, de literis Græcis supra, quam satis prædicari possit, promeritus, Venetiis A. 1513. in Corpore Oratorum Græcorum, quos vulgo *minores* appellant hi, qui procul dubio Isocratem atque Demosthenem in *majoribus* habent, quasi prophetæ fuissent. Duo sunt illius corporis volumina; primum subscriptione loci atque temporis carens, paginas 197. implens, Æschinem et Lysiam, necnon Alcidamantem, Antisthenem et Demadem complectitur. Secundum peculiari et proprio suo titulo ornatum, 161. paginas implens, reliquos exhibet oratores hoc ordine, Andocidem, Isæum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiam, Lesbonactem, Herodem. Titulus autem primo volumini præfixus auctores ambobus voluminibus conclusos promittit cunctos. Primum Aldini corporis volumen hæc complectitur. 1) præfationem seu epistolam Aldi ad Franciscum Faseolum, reip. Venetæ tum secretarium, vel, ut hodie loquimur, Cancellarium, quem fuisse virum sapientem, fortem, amplissimæ in rep. dignitatis, rerum

civilium gerendarum peritum, doctum ipsum, et doctorum amantem, literarumque ornandarum studiosum, ex illa epistola intelligitur. 2) Æschinis vita (p. 10. ed. nostræ.) 3) Apollonii præfationem (p. 12.) 4) argumentum in Timarcheam (p. 17.) 5) aliud in eandem (p. 19.) 6) argum. in or. *περὶ παραπρ.* (p. 185.) 7) *περὶ στάσεως τοῦ κατὰ κτησιφῶντος λόγου* (p. 352. pen.) 8) argumentum orat. in Ctesiphontem (p. 348.) Horum opusculorum, illa quatuor, quæ numeris 2. 3. 4. et 5. notavi, Henricus Stephanus, lapsu memoriæ prætervidit, cum dare voluisset, oblitus. Cur enim hæc sola omisisset, qui reliqua hujus farinæ opuscula reddidit? P. 7. demum corporis Aldini incipit oratio in Timarchum, procedens ad p. 30. inde ad p. 52. legitur oratio de falsa legatione. In cujus et orationis et paginæ exitu legitur fragmentum, nescio cujus grammatici annotatiuncula a Wolfio et Stephano, ipsoque adeo Tayloro, præterita, a me reddita p. 353. meæ editionis. A p. 53. editionis Aldinæ orsa oratio in Ctesiphontem procurrit usque ad p. 85. A. p. 86. incipiunt orationes Lysiæ usque ad p. 177. excurrentes. Eadem, quam modo dixi, pagina incipit Alcidamantis *ὀδυσσεὺς κατὰ παλαμήδους, προδοσίας*. p. 180. legitur Antisthenis Ajax, p. 181. ejusdem Ulysses, p. 184. Demades *περὶ τῆς δωδεκαετίας*. p. 185. denique usque ad p. 197. quæ primi hujus Aldini voluminis est ultima, legitur vita Lysiæ a Dionysio Halicarnasseo conscripta. Secundum volumen Aldinum hæc habet. 1) Andocidis quatuor orationes. 2) Isæi decem. 3) Dinarchi tres. 4) Antiphontis quindecim. 5) Lycurgi unam. 6) Gorgiæ unam pro Palamede. 7) Lesbonactis duas. 8) Herodis unam, in qua finit hæc oratorum Græcorum Aldina collectio p. 161. quam recudit, ut paulo post pluribus dicetur, Henricus Stephanus, ordine paulum immutato, et immemor, præter hanc collectionem oratorum Græcorum ab Aldo curatam, adhuc esse aliam, sine qua illa superior, de qua adhuc diximus, imperfecta est habenda. Sunt enim in hac secunda collectione nonnulla opuscula eorundem auctorum, quos prima collectio complectitur, primæ deficientia, et hinc supplenda; scil. Alcidamantis oratio in Sophistas, et Gorgiæ encomium Helenæ, quæ Aldus eodem A. 1513. una cum Isocrate suo edidit v. Fabric. P. G. T. XIII. p. 606. H. Stephanus non tam consilio ea ab editione sua exclusit, quam ignorans, edita ab Aldo esse, transmisit. Quamquam audio eadem opuscula, quæ Aldus cum suo Isocrate edidit, a Stephano una cum ipsius Isocrate reddita esse. Ego vero, cum illuc aliquando pervenero, si per fata licebit, duo illa, Gorgiæ alterum, alterum Alcidamantis, opuscula loco suo reddam. Codex, unde Aldus hos oratores edidit, in monte Atho a Constantino Lascare repertus, illinc Florentiam perlatus est, ubi adhuc in gaza Magni Ducis asservatur. v. Bandini Catal.

MSS. Bibl. Flor. T. II. col. 336. Aldina hæc editio nitidis chartis typisque, quales Aldini sunt, excusa est. Duo ejus vidi exemplaria. Alterum, quod e bibliotheca Paulina Lipsiensi mutuo acceptum penes me servo, et servabo, donec editio mea oratorum Græcorum absoluta fuerit. alterum Jena ad me missum fuit e bibliotheca universitatis Jenensis. Hujus exemplaris oculis usurpandi desiderium mihi injecerat Io. Gotfr. Hauptmann, Theologiæ Doctor, et Ruthenei apud Geram Director, vir egregie Græce Latineque doctus, quem commentarios in oratores Græcos a se confectos in schedis habere, cum ab amico intellexissem, per literas eum hac de re compellavi. Respondit, sibi paratos ejusmodi commentarios domi esse, editionem exspectantes, esse quoque secum schedas Antiphontis excusas typis, initium editionis, quam olim parare cœpisset Theophilus Sigfried Bayerus, sed illam editionem migratione Bayeri Petropolin esse interruptam, et ex illo tempore jacuisse. Lycurgi abs se editi adversa sorte se absterritum fuisse, quo minus ulterius procederet. Mitto reliqua. unum hoc non possum præterire, quod ad faciendam Hauptmanniani conatus mentionem me deferebat. Docebat nempe me Hauptmannus, V. C. esse in bibliotheca Jenensi exemplum oratorum Aldinorum plenius illo Lipsiensi Paulino. Suspicans ego in his quoque oratoribus idem accidisse, quod in Theocrito et Demosthene accidit, ut diversissimæ essent ab eodem Aldo iisdem annis editiones eorundem auctorum proditæ, ad Theologum Jenensem, Hirtium, virum humanissimum meique in primis studiosum, dedi literas, rogans, ut exemplum illud Jenense ad me mitteret. Statim impetravi. Nactus vidi in illo Jenensi exemplo colligata et compacta in unum volumen esse ambo illa corpora Aldina Græcorum oratorum, alterum scilicet, a Stephano recusum, alterum Isocrateum. Quo sum certior factus, corpus oratorum Græcorum, illud, quod Æschines et Lysias ceterique minores constituunt, ab Aldo non esse, nisi semel, editum.

SECT. II.

De editione Henrici Stephani.

Corpus hoc Aldinum recudit H. Stephanus A. 1575. solus, quod mireris, ad hanc ætatem nostram ab Aldo inde, hoc est intra annos ferme 260. Res profecto indigna, in tanto numero virorum egregie doctorum Græcisque de literis præclare meritorum, tanto temporis intervallo exstitisse neminem (Schottus enim in censum non venit, de voluntate magis, quam de re laudandus) qui oratores hos expoliendos sibi sumeret. Nænias recantant nescio quas eroticas, ætatis infimæ ad barbariem jam vergentis, unde nihil admodum discas; hæc scitarum et gravissimarum rerum plena Atticismi ad-

huc vigentis documenta, vetustate venerabilia, ex uno corruptissimo, et lacunis plurimisque et fœdissimis obsito codice edita, qui emacularet, qui sarciret, qui ornaret, qui Latine interpretaretur, qui face commentariorum illuminaret, qui lectitaret adeo, pæne nemo fuit. Rarissime enim ea suis in scriptis citant viri docti, ut prorsus ignorare videantur. Præter Æschinem et Lysiam, quos hoc de grege solos Wolf et Stephanus, et novissime Taylor cum Marklando dignos curis suis habuerunt, reliqui omnes ab Aldo inde immundi, incomti, in illuvie, neglectu et contemtu adeo jacuerunt. Unde hujus seculi de voluntate Græcas erga literas judices. Possunt tamen hujus perversi judicii causæ quædam reddi quodammodo probabiles. Prima, quod horum oratorum perpauci codices in bibliothecis nostris reperiuntur. Itali enim bona sua, quibus abundant, parum intelligunt, et parvi faciunt, summi facienda, et exteri Italiam frequentantes alia omnia cupidius spectant, ardentius consectantur, quam ut auctores veteres Græcos ex antiquissimis et fidissimis membranis, quas Roma, Florentia, Mediolanum, Venetiæ, Taurinum, Neapolis, Sicilia, magno tenent numero, emendare et resarcire cogitent. Indignor sæpe mecum, et ingemisco tantæ hominum cœcitati, bonis in medio positis uti aut nescientium, aut nil curantium. Verum haud juvat fontem hujus tam pudendæ socordiæ aperire, qui in puerili hæret institutione penes magistros eos, quorum interest, juventutem sedulo avocare atque arcere ab usu bonarum literarum, unde libere cogitare discat. Posteri tamen quid dicent, de nobis quid existimabunt, posteaquam codices hos ipsos multifarii casus, hominum fraudes, ipsa vetustas e rebus sustulerint, cum legentes in catalogis bibliothecarum mentionem eorum factam, non lectiones saltim eorum conservatas, et librorum impressorum beneficio ad omnes terrarum oras diditas et ad posteros transmissas videbunt? Altera causa, quæ fecerit, ut oratores hi negligerentur, hæc haberi possit, quod eorum, quæ exstant, interpretationes Latinæ parum a fama publica probentur. Ego enim, qui nunquam eas per me noscitare atque æstimare curaverim, neque damnare, neque absolvere ausim. Sed Miniati versionem, a me nunquam inspectam, a viris doctis damnari video. De Lysiæ interprete van der Heidio queritur Taylor, ego rursus de Tayloro queror; cujus interpretationem Latinam Lysiæ, nunc fama publica et gratia novitatis florentem utinam ita nossent omnes, usuque suo ita compertum haberent, atque ego meo habeo, quam sit parum Latina, sæpissime a sententiis Lysiæ abhorrens, ipsa Græca oratione, quæ ob brevitatem sæpissime est obscurissima, multo obscurior, illiberalis, et prorsus intolerabilis. Tertiam adde causam, juris Attici ignorationem. Quod jus tametsi fons est Romani, in quo jure Romano enucleando tot laborarint nostra patrumque memoria viri

præstantissimi, tamen præter Petitum et Valesium, et novissime Taylorum, atque Hauptmannum* fere nemo fuit, qui huic Attico facem admovere studuisset. — Sed illuc redeo, unde excesseram. Henricus itaque Stephanus in recudendo Aldino corpore, de quo nunc agitur, majore usus est fide atque religione, quam Wolf in Æschine. Juvat e Stephani præfatione ad suum oratorum corpus locos nonnullos huc facientes repetere. Fortassis, si locus patitur, totam, una cum Aldi præfatione, in secundi voluminis calce reddemus. In Æschine Lysiaque Stephanus a codd. mstis adjutum se ait haud pauca emendasse, ingentemque adeo lacunam, quæ Aldinæ in oratione Lysiæ funebri insideret, explevisse. Est nunc penes me, beneficio Askewii V. C., volumen, quo Taylor olim usus fuit. Volumen hoc e Corpore Stephanico evulsum, Æschinem tenet solum, una cum titulo totius operis et præfatione Stephani, quo de volumine postmodum pluribus dicam. Ad illum itaque hujus præfationis locum, ubi Stephanus ait, Æschinem Lysiamque a se mstis e codicibus emendatos et sartos esse, cum dominos eorum codicum, sedes, notas, internum cujusque valorem, reticeat, annotavit hæc, quæ referre juvat ipsius verbis, Taylor, tum, ut videtur, adhuc juvenis. [Utinam ita fuisset apertus, ut ad istos, quos laudat, codices digitum intenderet. Sed hoc non sine insigni nepotum fraude majores dissimulavere.] Sed facile huic quidem querelæ occurratur. Constat enim hodie Stephano tum ad manus fuisse codicem illum, quem Taylor Coislinianum appellat, et unum atque alterum ex illis, quos Taylor Regios appellat, qui nunc Parisiis in bibliotheca Regis Christianissimi asservantur; nec non schedas Henrici Scrimgeri, JCti Heidelbergensis, natione Scoti, ab edito Jure Orientali satis noti. Schedæ hæ, quas Taylor nusquam citavit, quamquam in editione ipse sua totas expromsit, (p. 723. T. II.) cujates sint, unde ductæ, haud liquet. paucæ sunt numero annotatiunculæ ad orationes Æschinis in Ctesiphontem, et Demosthenis pro Corona; farrago e suspicionibus viri docti nescio cujus et lectionibus codicis nescio item cujus commixta. — Pergit porro Stephanus exponere, quem delectum lectionum in Æschine habuerit, hunc puta, ut lectionem Aldinam, ubi visa esset tolerabilis, in texto servaret, variantibus in marginem rejectis; alias meliorem lectionem in texto statim repræsentaret, vitiosa Aldina in marginem relegata cum adscripto Π. Γ. vel πρ. γρ. hoc est πρότερον γράφεται. Vel sic tamen, et in Æschine, et in Lysia, superstites mansisse permultos locos inemendatos; in reliquis autem oratoribus facere non potuisse, quin multo etiam plures in mendo relinqueret locos, quod

* Cujus multæ penes me sunt, ipsius beneficio, schedæ, ad Andocidem, Antiphontem, Gorgiam et Demadem pertinentes, Geræ quidem typis excusæ, sed fatum chartarum hujusmodi ipsæ quoque expertæ. Paucorum in manus venire solent, et cito disparere.

eorum codices msti sibi defuissent. Suas de ratione emendandi conjecturas in marginibus certis quibusdam notis indicasse. Nimis crassos et apertos Aldinæ errores a se tacite sublatos esse. Locum hic nactus Wolfium carpendi, qui triennio ante Æschinem publicaverat, una cum Demosthene, graviter in eum Stephanus invehitur, meritum id illum quidem. Wolfii ipsius causa, quem amo, et magni facio, vellem ipsum non moribus suis, non importunitate ista, tam acerbam, sed veram reprehensionem sibi contraxisse; quamquam illa videri possit non ad solum Wolfium, sed quodammodo etiam ad Grynæum, et Oporinum, et si quibus aliis Frobenius uteretur ad opera a se edenda sphalmatum typographicorum correctoribus, pertinere. suspicor utique, quamquam certo nondum explorare laboravi, recusiones Aldinorum librorum a Frobenio curatas παραδιορθώσεσιν ab illis, quos dixi, profectis, scatere. ut sedulo cavere nobis debeamus, ne imprudentes Frobenianis lectionibus nimium confidamus. Stephanus certe queritur, in editionibus Germanicis [ita Basileenses appellat] librorum Græcorum ab Aldo editorum multas veteres Aldinarum mendas multo pluribus novis accumulatas esse. Quamquam nullus dubito, multos fore, quibus ista legentibus eadem, quæ mihi, succurrant. Figulus figulum odit. Vox hæc est typographici livoris. Artifex artificem deprimere, atque invidia respergere laborat, quo sua sibi merx hoc fiat vendibilior. Vera tamen queri Stephanum, res ipsa disertius loquitur, quam aut par erat committi, ut vera hæc dedecora dicerentur, aut nunc celari aut excusari potest. Neque obstat hoc, quod Stephanus ipse, sævus ille censor, in hoc ipsum crimen incurrit, cujus illos, Germanos, homo Gallofrancus, reos agit. Wolfii profecto editiones librorum Græcorum ego equidem haud duco magis suspiciosas, quam Stephanicas. Cujus alius editiones magis horrent παραδιορθώσεων spinis, quam aut Plutarchus, aut Plato Stephani? De Platone quidem Fischerus noster V. C. testatum fecit, de Plutarcho autem ego ipse quondam. Turpe est censori, cum culpa redarguit ipsum. Sed pergamus Stephanum audire. "In editionem Basileensem unius ex his oratoribus, Æschinis videlicet, quæ Demostheni adjuncta est, cum Latina interpretatione, nova quædam et inusitata, quod ad Græcos scriptores attinet, audacia grassata est. Ibi enim plerisque in locis vocabula textui inserta sunt, haud pauca etiam ita mutata ex sola conjectura, non minus tamen audaciter, quam si hæ additiones atque immutationes non conjectura incerta, sed certissimo veterum exemplorum testimonio niterentur." Vera, nimis vera ais, mi Stephane. Tu autem, signa nunquam mutasti. aurea æneis? Sinum pertentemus. — "Atque (sic pergit) ut non minus incuriæ, quam audaciæ exempla ibi exstarent, omissa fuerunt plerisque in locis vocabula, quæ in Aldina leguntur,

et sine quibus loci ex integris manci et mutili redduntur. Exempla autem vel conferendo hanc meam Aldinamve cum illa Basileensi, vel meas Annotationes legendo, satis, aut potius nimium multa invenientur." — Quas hic Stephanus commemorat, pauloque. post iterum atque iterum commemorabit, annotationes ad Æschinem suas, eæ nunquam prodierunt, nisi forte per sex libros Schediasmatum sparsæ sunt, qui libri cum indicibus careant, non vacat nunc eos pervolutare. Sæpe Stephanus, institor librarius, lucro inhians, ut libros a se excusos nundinis Franfurtanis urgentibus extunderet, nimium festinabat, ut persona editoris fidi et docti faceret interdum indigna, famamque literatam decoqueret. Gloriosus erat, et obtrectator aliorum, et haud raro, quæ sors thrasonum est inevitabilis, impostor. — "Neque tamen (sic rursus pergit Stephanus, quasi fomento quodam lenire illatam plagam vellet) talem sive audaciam, sive temeritatem, sive confidentiam non ei, cujus ex ingenio profectæ sunt illæ conjecturæ, viro, non solum doctissimo, sed etiam modestissimo, sed correctori cuipiam typographico, digno, qui flagris corrigatur, imputandam esse puto." — De modestia quidem Wolfii tacere, mi Stephane, satius fuerat, quo nemo est, aut fuit unquam, sui jactantior. Legat quis, si potest cum patientia, præfationes ejus. Odio jactantiæ eum enecabunt. De correctore autem, cras credam, hodie nihil. Procul quidem Basilea Wolfius aberat, Augustæ Vindelicorum degens, et ipse sæpe de multitudine atque fœditate mendarum queritur, quas ait per operarum atque correctorum ignaviam in editionem Basileensem irrepsisse. Solet fieri. Germanicam meam ipsius interpretationem orationum Demosthenis atque Æschinis operæ Lemgovienses pudendis mendis coinquinarunt. Certo tamen est certius, ipsum Wolfium præscripsisse et imperasse operis Basileensibus, ut conjecturas suas omnes in textum immitterent, nisi potius ipse illis exemplum misit, quod redderent, a se antea ad mentem suam interpolatum. Hac quidem culpa, quæ insigniter flagitiosa est, præsertim cum lectores non cavisset admonere, Wolf liberari nullo modo potest. Flagitium illud invito se si admissum fuit, cur non inhibuit statim? credibile enim est specimina ad eum missa esse, antequam opus in hominum manus veniret. Aut si sero animadvertit, cur in præfatione non est hac de injuria sibi facta questus? cur non obtestatus? cur tacuit? In præfatione si non licebat queri, cur alibi non fecit? — Sed hæc hactenus, e præfatione Stephani. Cujus præfationis reliqua, qui volet, suo loco legat, ab hoc alieniora. Universe, editio Græcorum oratorum a Stephano curata luculenta et egregia est, ejusque exemplum in Æschine reddendo ante oculos habui, morem tenens, in hoc quoque oratore eundem, quem in Demosthene tenueram, cujus quoties plagulas a prelo recentes

operæ mihi mitterent corrigendas, uxori mandabam ut exemplum Morellianum mihi prælegeret, plagulas recentes relegenti, ne quod vocabulum excideret, quod facile fit, typothetarum seu incuria, seu alio quocunque errore. Sic in edendo Æschine quoque institui. Dederam quidem operis exprimendum Taylori exemplum, quod e vitioso Wolfiano recantatum est, sed a me prius diligenter ad exemplum Stephani correctum. neque satis hoc habui, sed hac quoque insuper cautione sum usus, ut, quoties plagula quæque corrigenda ex officina ad me afferretur, uxor mihi Stephani prælegeret exemplum, ut factarum a Wolfio discessionum ab exemplo Aldino nulla me posset fallere; præsertim cum una libellum variantium inspicerem, in quo discessiones illas Wolfianas diligenter annotaveram. Qua diligentia consecutus hoc sum, ut auctor esse bona fide possim meæ editionis emtoribus, ut confidant, se non corruptum exemplum Wolfianum, sed genuinum Aldinum, seu, quod idem ferme est, Stephanicum habere, nisi ubi certo et præmeditato consilio, graves ob causas, de quibus a me satis factum esse, sive statim in subjectis animadversionibus, sive in libro variantium, confido, a primigeniis illis editionibus, admonito ubique locorum lectore, discessi.

SECT. III.

De editione Taylori.

Taylorum decuerat perinde cautum fuisse. Ille vero, proh dedecus, editionem Demosthenis atque Æschinis, a qua futurum sperabamus, ut omnes aliæ, antiquiores certe, obruerentur, Wolfianum utriusque auctoris exemplum operis suis recudendum dedit, quo turpem operi suo maculam inussit, laudes ejus pæne prostravit omnes, effecitque ut editio Cantabrigiensis, fidem lectionum si spectes, etiam Parisinæ sit posthabenda. Perpetuo cum Wolfio queritur et rixatur, in eumque desævit, ut texti corruptorem. Cur igitur cœcum ducem sciens sequeris, relictis oculatis ducibus, qui præsto erant, quos usu cognitos habebas? Cur lectiones recoquis, quas ipse tute imposturæ damnas, in promtu cum essent meliores? Cur non, ut ego feci, aut Morellianum Demosthenis, aut Stephanicum Æschinis exemplum operis tuis in manus dabas? Quas te decebat mendas eluere, navi et religiosi editoris si velles partibus satisfacere, quas ultro partes suscepisses, cur eas mendas propagas, et insciis atque imprudentibus chartarum tuarum splendore tantum non commendas? Eane est desidia? Est enim vero desidia et ignavia inexcusabilis, et parsimonia ignobilis. (Originem mali p. 249. et p. 705. aperui.) Tu vero ne Wolfianum quidem exemplum sincerum reddidisti. Flagitiosissimas quasque ejus lectiones cum relinquis immotas, et tradis posteris, atque obtrudis velut clarissimi tui nominis auctoritate, tum in aliis leviculis sedulus es, et mutas, novasque, ubi nil referebat. Partes profecto muneris tui flagitabant, tibique imperabant, ut, si nihil aliud, hoc certe caveres, ut ære illo insano, quo chartarum tuarum magnificentia nobis exteris, qui ad vos Britannos Iri ad Crœsos sumus, redimenda est, qui rem quærimus, offuciis adventitiis non ducimur, quarum laus artifici chartarum et typographo debetur, textum saltim redimeremus, non sublestæ fidei, non inquinatum, sed lima tua critica perpolitum, et ad primigenium nitorem, qua pote, restauratum. Grati quidem accipimus, quæ in annotationibus e libris mstis affers. Sed eorum delectus et usus non successori tuo relinquendus erat, non exspectandum ejus, aut lectoris cujusque judicium, sed tute, qui criticum, qui editorem profiterere, auctor fieri debebas lectoribus earum lectionum, quas tu probandas censeres; præsertim qui tot lustra in conando, in moliendo consumeres. Exempli alicujus veteris auctoritate si captus eras, si tibi persuaseras ab ejus norma tibi haud esse discedendum, cur non Aldinum prætulisti, antiquitate certe fideque codicis, e quo manavit, venerabile? aut, si huic parcebas, Stephanicum certe, quod est et parabilius, et correctius? At nunc intelligo. Genevense exemplum, chartis incusum pæne atris, vulgarius erat, et parabilius, et minor in eo fiebat jactura, si typothetarum sordidis a manibus conspurcaretur. Bellum utique cum parsimonia non gero, quam quotidie disco et exerceo in re perquam accisa. Didici tamen, sæpe lucrum esse, pecuniam in loco contemni. Exemplum Tayloranum, quod tanti penes nos venit, operis dedi exscribendum, ut operæ parcerem annotationes exscribendi. Stephani oratores concerpsi, quo Lysiam Venetias mitterem, ibi cum codice Bessarionis conferendum. At tu tamen, si parcendum censebas, de quo nil queror, debebas exemplum Wolfianum a Roveriis Genevæ recusum prius abs te diligenter correctum typographis in manus dare. Sed quicquid tandem subest causæ, seu segnities ea fuit, et molestiarum devitatio, seu imprudentia quædam tua, Taylore, laudes ea operis tui, non mediocres alias futuras, haud parum minuit. Reliquum autem Tayloranæ editionis instrumentum haud contemnendum est; quod omne non in meam modo transtuli editionem, sed aliis quoque novis auxi ornamentis. De quibus nunc dicam.

SECT. IV.

De editione hac Lipsiensi.

Quibusdam in rebus ab instituto Taylori me discessisse, vix commemoratu dignum est; ut in hoc. Taylor Wolfii Latinam interpretationem cum texto Græco statim substravisset, ego eam in secun-

dum Æschinis mei volumen amandavi. Contra annotationes, quas Taylor ad calcem orationis cujusque relegaverat, ipsi texto statim subjeci; quod et commodius futurum lectoribus et factu magis necessarium videbam, et a nonnullis flagitari. Interdum, quamquam rarissime, auctiores dedi Tayloranas annotationes, ut Epist. ζ. ubi Toupi observatio e lupanari petita vulgo non prostat; digna illo homine, qui nulla de re disputat doctius, quam de scortis. Latinam interpretationem, mei si res fuisset arbitrii, plane omisissem. Decreveram aliquando meæ huic editioni operum Æschinis opusculum addere, quod cum e schedis Tayloranis intellexissem ineditum in bibliotheca Leidensi asservari, dedi super hac re literas ad Wyttebachium, Leidæ nunc commorantem, ubi, id quod audio, Plutarchi libello de sera numinis vindicta edendo dat operam. Scilicet, tum nondum incideram in alium locum schedarum Taylori, ubi Meletam eam esse Libanianam admonet, dudum editam in Libanii operibus, T. I. p. 131. qua Æschines cum Demosthene confertur. id quod postmodum Wyttebachius quoque me docuit, juvenis doctus, cui Epistolam criticam debemus, magna promittentem, et Julianum aliquando, atque Plutarchum philosophum, et nescio an Synesium quoque debebimus. Libanium ergo cum ipse totum aliquando sim fatis sinentibus editurus, multo, quam vulgo circumfertur, emendatiorem atque locupletiorem, visum fuit opusculum illud loco suo reservare. De Græcis in Æschinem scholiis, a me primo nunc in lucem prolatis, seorsim dixi in præfatione iis præmissa. Codices Æschinis calamo exarati qui Tayloro ad manum fuerint, qui mihi, e præfatione intelligetur libro variantium lectionum præmissa; quem in libellum, ut alias passim annotatiunculas ad Æschinem meas, cum locus alius nullus oportunus daretur, contuli, ita omne quoque id, quod epistolas Æschinis perlegenti mihi, cum e typographeo ad me afferrentur perlustrandæ, per festinationem succurrebat. Initio enim nihil quicquam in illas epistolas annotationum dare decreveram. — Propter multitudinem rerum non licuit omnia, ad Æschinem quæ in promtu essent, uno volumine complecti; necesse fuit apparatum partiri. Primo quidem in volumine, quod jam nunc vestris est in manibus, amici, videtis ipsi, quid exhibuerim, ut docendi haud sitis. Altero autem, intra paucos menses prodituro, quæ sitis a me laturi, meum est nunc edere. Complectetur itaque secunda pars Æschinis mei hæc. 1) varietates lectionis Æsch. in orationem sec. et tertiam. 2) indicem Græcitatis Æschineæ, ad paginas et versus Stephanicæ comparatum; quia jam A. 1767. a me confectus est. Eo in indice vocabulorum atque locorum difficiliorum sententias modulo meo Latinis verbis exposui. Copiosus et fructuosus est; et ejusmodi erit quoque Demosthenicus, cum prodierit. Sed ultra orationes Æschinis haud procedit ille index. ex epistolis nihil tenet, quæ aperte spuriæ sunt, non Æschinis, sed certo certius Libanii. addentur illi indici alii indices, historici, geographici, et legum ab Æschine commemoratarum. 3) Æschinis Latina interpretatio Wolfii. 4) vita Wolfii ab ipso scripta. 5) Matthæi libellus academicus de Æschine oratore, cujus mentionem in hujus præfationis ipso limine faciebam. 6) Taylori ad Demosthenem et Æschinem prolegomena ex ejus schedis prodenda. Plagularum si quid supererit, id Dinarchus et Lycurgus implebunt. Hic est conspectus secundi voluminis Æschinei. — Annotationes meas qui judicare volent, eos rogo obtestorque, ut meminisse velint, non diuturna meditatione maturatas, neque uno tempore conscriptas, sed plerasque currente jam prelo, effusas esse. Quo factum est, inter relegendum chartas a prelo madidas aliis ex aliis succurrentibus, ubi locus non daretur, aut posteriores curas addendi, spatiis folii cujusque jam occupatis, aut cum prioribus mutandi, typothetis semel a se constituta mutari ægre ferentibus, ut observatiunculæ meæ, aliæ per supplementa, aliæ per librum variantium, aliæ per indicem spargerentur. Qui index cum esset dudum ante confectus, quam Æschinis excudendi fieret initium, vereor ne factum sit passim locorum, ut ipse mecum dissideam, alia in annotationibus, alia in indicibus tradens. Operis tumultuarii, non uno quasi spiritus tractu, non ad certas leges, multo ante prævisas atque constitutas elaborati, neque retractationibus sæpe repetitis expoliti, sed a crebris interpellationibus conturbati, et quasi maculosi facti, fieri nequit, ut partes inter se omnes concinant. Singulis semestribus prodenda mihi cum sint singula volumina huic similia, ecquis non intelligit, me a torrente quasi aufferri, aut tanquam a machina quadam invincibili agi, quæ me non patiatur consistere, aut suspenso pede procedere. Interim esto hæc opera Æschini a me navata specimen ejus, quam Demostheni paulo post impendam.

SECT. V.

De ratione voluminum hujus operis insecuturorum.

Proxime secundum Æschinem dabo Lysiam Tayloranum. in quo repræsentabo, quæ Taylor in editione majori dedit, omnia. lectiones Marklandi non ad calcem rejiciam, ut Taylor fecit, sed sub ipso texto statim, unam quamque suo loco, exhibebo. Meæ prodibunt prorsus novæ, recoctæ, et illis vetustis dudum editis dissimillimæ.

A Lysia ad reliquos oratores minores procedam, de quibus quæ habeo dicenda, ea peculiaribus præfationibus suo tempore dandis reservo. Bene si successerit, adjungam illis singulare volumen,

quo quicquid veteres Critici, Dionysius Halicarnassensis imprimis, super vetustis his oratoribus commentati sunt, complectar.

Emensus hoc curriculum, quod video quam longum, quam sudoris plenum sit, tum demum proferam apparatum, qui penes me est, criticum in Demosthenem. Primum ejus volumen dabit ineditum Demosthenis Exegetam, Zosimum Ascalonitam (alii Gazæum dicunt) si tanti erit, et nancisci si potero. Nunc enim adhucdum eo careo, et quo loco sit habendus, magni faciendus, an contemnendus, ignoro. Sed spes facta est e Vaticana impetrandi. Secundum volumen exhibebit silvam immanem variantium Demosthenicarum. Tertium annotationum quicquid est, Wolfii, Taylori, mearum, aliorum. Quartum denique indicem Græcitatis Demosthenicæ, aliosque indices his ad Æschinem pertinentibus similes. Haud me fugit multos esse, qui pro Æschine reliquisque Græcis oratoribus jam nunc malint a me hunc apparatum proferri. Contra non pauci sunt, qui nolint ab illa descriptione universi operis discedi, quam cum Anno 1768. publicassem, Acta Eruditorum Lipsiensia, et Harlesius V. C. in editæ a se Demosthenicæ pro corona calce repetierunt. Facile dictu non est, quam diversæ voces de institutione hujus operis diversissima sciscentium ad aures meas allabantur. Quibus omnibus satisfacere, contraria inter se flagitantibus, cum negatum esset, visum est in sensu meo acquiescere, cui sic agendi, ut egi et agam porro, rationes sunt gravissimæ. Cum tempore omnibus, si exspectare didicerint, satisfiet. Apparatum Demosthenicum qui jam nunc poscunt, næ aut nesciunt hi, aut non cogitant, quanto constet otio, quanta opera, digestio silvæ variantium, et annotationum, quam cum olim ad paginas et versus editionis Parisinæ alligassem, nunc ad paginas et versus editionis meæ ea est reformanda. In tota illa parte, quam Taylor non edidit, et ad quam parum, aut nihil, ab eo in schedis ad me missis collectum reperio, Wolfianæ annotationes omnes meis manibus exscribendæ et ad locos quæque suos referendæ, meisque intexendæ sunt. Indices olim factos, et ad Parisinam compositos, video nunc jejunos esse. quapropter novi de integro condendi sunt, ad novæ editionis paginas et versus conformati. Accessit novus labor a schedis Taylori nuper ad me missis; in quibus etiamsi novi nihil reperiam, de quo nunc adhucdum in neutram partem pronunciare possum, neque enim otium suppetiit examinandi, thesaurum, an carbones repererim, singulæ tamen quæque annotationes illis in schedis scriptæ pensitandæ sunt, sedes earum investigandæ, quærendum, sintne jam ab ipso Tayloro proditæ, nec ne. Spissius est opus agendum, quam quod tam cito expediatur, atque somniant imperiti rerum, qui simile quod negotium nunquam tractarunt. Deo vitam prorogante, cœptaque nostra fortunante, pervenietur ad hanc quoque

tandem aliquando metam. Montem escendere licet, saltu superare negatum est. Strenue modo atque alacriter et liberaliter, quotquot volunt literaturæ Græcæ studiosi videri, cœpta mea secundent. Emendo opus et προεισφοραῖς cursum ejus accelerent, neque sinant me sub onere sumtuum, cui ferendo solus ego par non sum, succumbere. Pudet dicere — Sed parcam pudori hujus seculi, ejusque ad posteros famæ, diligentius etiam, quam ipsum suæ parcit. Turpe dictu, et pæne incredibile est, quam in hoc tam arduo opere, tam ad gloriam patriæ, tam ad ornamenta bonarum artium pertinente, a liberalitate, non dicam publica, quæ hac ætate frustra speretur, sed a privata eorum sim desertus, qui bonæ literaturæ, et Græcæ imprimis statores haberi volunt. Non hi modo non commendant, quod facere poterant, atque debebant adeo, sed vereor ne sint quoque, qui infament etiam hoc opus, atque in suspicionem et invidiam adducere laborent. Suppetiæ mihi venerunt pecuniariæ, unde minime speraveram. Symbolas miserunt hi, quos homines natos non noram. Quos amicissimos habere credebam, quibus fidebam maxime, hi me destituunt, videntes quo vortice circumagar. Per illos non stat, quo minus ab illo vortice hauriar. Dona neque tuli a quoquam, neque posco. Satis mihi erit, frequentes si coeant emtores. προεισφορὰς seu prænumerationes pretii, haud absolute postulo, quamquam cum gratulatione sum accepturus, si qui conferre volent. Contentus ero, si volumen ut quodque prelo exierit, ematur. Periclitatur, cives, gloria patriæ, periclitatur salus Græcæ literaturæ in Germania reviviscere conantis, si diffidentiæ vestræ, si sordibus, si invidentiæ, si privatis quibusdam mecum simultatibus aliisque animi morbis ita cedatis, ut cœptum hoc in ipso partu elidi patiamini.

SECT. VI.

Rationes sumtuariæ, expensorum et acceptorum.

Sed, ut sciatis, cives, universum hujus negotii statum, locique, quo conclusus sum, iniquitatem, et periculi mei magnitudinem intelligatis, bona fide vobiscum agam, rationes acceptorum et expensorum vobis exhibiturus, ut ipsi æstimetis, quæstumne faciam, divitiasque vener, an discrimen adierim reique famæque decoquendæ. quod si fecero, non mea ea culpa erit, et bonorum omnium judicio ego excusatus habebor. Duo prodierunt Demosthenis volumina, tertium nunc prodit, Æschinem exhibens. Horum trium voluminum in unum quodque sumtum feci ducentenos propemodum et quinquagenos ducatos aureos hollandicos. (Utar hoc genere monetæ in hoc calculo, quod ea nationibus omnibus nota est, thaleri germanici noti sunt paucissimis extra Germaniam.) Hi 250 du-

cati faciunt 700 thaleros germanicos, cum aliquot thalerorum excessu. Nam exacte si numeres, 36 ducati æquivalent (ut nunc est valor ducati) 102 thaleris germanicis. Insumtum ergo est in hæc tria volumina ad 750 ducatos hollandicos, ultra 2100 thaleros. Quod mirum nemini videbitur, qui cogitet, quanti artifices nostrates operas suas locent, chartarius, typographus, chalcographus, excusor tabularum in ære cælatarum, quanti corrector sphalmatum typographicorum, quanti constent munuscula ministris danda, quanti commercium literarium super hoc negotio exercendum. Inde ad hoc diei non recuperavi paratæ et numeratæ pecuniæ, nisi 594 thaleros, æquivalentes ducatis 198 circiter, ut cuique poterit ex indice nominum constare eorum, qui cum ex pacto deberent prænumeratores esse, committunt plerique ut ægre fiant postnumeratores. Mihi interea de meo προεισοιστέον est. Videntur plerique mihi non fidere, et cum Sannione Terentiano spem pretio emere nolle. Quid si ego vobiscum, o boni, pari modo agerem? Unquamne res coalesceret? Fieretne unquam sic, ut operis hujus vel unum folium excuderetur? Ego vestram spem pretio meo maximo emo, vos vestro minuto meam emere non vultis? Uter iniquior est? Ego vero ad æquiores me demittam conditiones. Non poscam imposterum, ut prænumeretis, nisi si qui sponte sua facient. Velitis modo de emendo spondere ubi editum volumen quodque fuerit. Sed alii Latinæ interpretationis a Demosthene meo absentiam queruntur, alii malunt finem operis exspectare, negantes se tam stultos fore, ut, quod aiunt vulgo, cattum in sacco emant. Ubi prorsus perfectum fuerit, atque absolutum, emturos tum demum recipiunt, carioris etiam, quam nunc possint, incerta spe, in vitæ meæ discrimine natante. Sæpe incipi ejusmodi opera magnis cum promissionibus. Emtores sic allici. Paulo post insisti, spem publicam decipi. Exempla prostare. Hac ipsa in urbe haud ita pridem edi cœptum esse librum Græcum: cujus ad calcem cum esset perventum, partem libri optimam, cujus solius causa emissent, annum ex anno extrahi, fidem verbis non fieri, se ludi.—Jam de mille exemplaribus, (tot enim cujusque voluminis excuduntur) centum et quinquaginta ferme, alia vendita, alia credito, alia dono data sunt, ut jam facile fit æstimatu, quotam partem sumtuum a me erogatorum recuperaverim. Adde, quod haud pauci, cum Demosthenem emissent, reliquis voluminibus insecuturis renunciaverint. Quod si ergo, ut cœpi facere, fidemque dedi me facturum porro, senis quibusque mensibus singula hujusmodi volumina prodenda sunt, per se paret, necesse esse, ut emtores plures coeant. Alias telam hanc ego necesse habebo abrumpere. Exhausta enim jam res mea familiaris est, ipsa perquam mediocris. Rogo itaque, quotquot sunt Græcarum literarum amantes, ut literis ad ipsum me

dandis (interventu librariorum nil hic opus est; denique non in obscuro quodam et ignobili dego angulo, sed in urbe Germaniæ celeberrima, Lipsia) profiteantur modo se futuros emtores, de pecunia reddenda caveant, viamque et oportunitatem demonstrent, qua exemplaria illuc deferantur. Paratum invenient studium meum ipsis inserviendi. A Danis, Suecis, Russis, Polonis, nihil adhucdum exemplarium est postulatum. In Angliam misi triginta exemplaria, dubia spe, Leidam novem, Amstelodamum quatuor, Parisios duo. Hoc omne est hujus operis, quod ad exteros pervenit, nisi si quid amicis peregre dono misi. Jam dabo nomina tam eorum, qui prænumerarunt pecuniam, qui fuere pauci, quam qui post, volumine quoque jam absoluto; illos adeo ipsos, qui voluminibus insecuturis renuntiarunt, gregi immiscui, pudori eorum parcens, ne quererentur se a me publice quasi notatos fuisse. Singuli singula exemplaria poposcerunt, nisi ubi numerum expresse indico.

Abresch, Rector Gymnasii Zwollani.
Andre, Goettingensis.
Andreae, librarius Francfurtanus.
Bang, Marburgi V. D. M.
Bartholomaei, bibliothecarius Ducis Weimariensis.
Bauer, Superintendens Cathedralis Wurzenensis.
Bauer, librarius Strasburgensis.
S. Blasii Abbas, S. R. I. Princeps.
Blessig, A. M. Strasburgensis.
Boden, Professor Wittebergensis.
Bohn, librarius Hamburgensis.
Boettiger, A. M. Rector Gymnasii Mühlhauseni.
Briegleb, Professor Coburgensis.
Brunck, Regis Christianissimi Consiliarius rerum bellicarum et fiscalium, Strasburgi.
Büsching, Director Gymnasiorum Berolinensium.
Cesarotti, Professor Patavinus.
Cober, M. A. Gymnasii Budisseni Conrector.
Culencamp, Professor Goettingensis.
Delius, Halæ.
Dohm, Westphalus.
Ebeling, Superintendens Lüneburgensis.
Ebert, Professor Brunswicensis.
Eck, Prof. Lipsiensis.
Ernesti, (August Wilhelm) Professor Eloqu. Lips.
Eschenburg, magister juvenum nobilium in Carolino Brunswicensi.
Eugenius, Corcyrensis, Archimandrita, tria.

Evring, Rector Gymnasii Goettingensis.
Fesler, A. M. Lipsiensis.
de Foerder, nobilis e Marchia Braudenburgica.
Forwerck, A. M. pædagogus in ludo ad S. Nicolai Lipsiæ.
Froriep, Prof. Lips.
Gaertner, Professor Brunswicensis.
Garue, Prof. Lips.
Geisler, Gymnasii Gothani Rector.
van Goens, Prof. Ultrajecti.
Gottleber, Gymnasii Annebergensis Rector.
Graefer, librarius Vindobonensis.
H — d Jenæ, qui nomen celari vult.
Hallensis quædam libraria, quæ nomen celari vult item.
Harles, Prof. Erlangensis.
Hartmann, Budissanus.
Haymann, ad S. Annæ Rector Dresdæ.
Heinze, Gymnasii Weimarani Director.
Heinsius, librarius Lipsiensis.
Herel, Professor Erfurtanus.
Heydingero, librario Londinensi, 30. exemplaria credidi.
Heyne, Prof. Goettingensis.
Hiller, Professor Wittebergensis.
Hirt, theologus Jenensis.
Hofmann, M. A. Muldani Grimmensis Collega tertius.
Hornbostel, Superintendens Lunensis.
Hübler, A. M. Gymnasii Freybergensis Conrector.
Hübner, Bernas.
Irmisch, Gymnasii Plavensis Rector.
Junius, librarius Lips. 2 Ex.
Kinderling, Rector Gymnasii Magdeburgensis.
Koehler, mercator Lubeccensis, pro amicis in Saxonia inferiore, postulavit 12. Exemplaria.
Klotz, Prof. Hallensis.
Kranold, Superintendens Grafenhaynichensis.
Krebs, Moldani Grimmæ Rector.
Lessing, bibliothecarius Brunswicensis, Wolfenbüttelæ.
Luchtmanni, librarii Leidenses, 9. Exemplaria.
Martini, Gymnasii Ratisbonensis Rector.
Meisner, A. M. Collega Cruciani Dresdæ.
de Melle, Lubeccensis.
Morus, Prof. Lips.
Mucke, A. M. Moldani Grimmæ Conrector.
de Murr, patricius Noribergensis.
Mutzenbecher, Brunswicensis.

Nagel, Professor Altdorfinus.
Neuhaus, Senator Lipsiensis.
Niclas, Gymnasii Luneburgensis Rector.
Nicolai, librarius Berolinensis.
Noesselt, theologus Hallensis.
Pauli, librarius Berolinensis.
Randal, Scotus, V. D. M. in patria.
Rau, Professor Ultrajectinus.
Reich, librarius Lipsiensis.
Reichert, A. M. Moldani Grimmæ Cantor.
Reismann, Rector Gymnasii Schneebergensis.
Reitz, Prof. Lips. 2 Ex.
Richter, librarius Altenburgensis.
Ruhnkenius, Prof. Leidæ.
Schade, advocatus Anspachiensis.
Scharfenberg, A. M. Lipsiensis.
Schlaeger, Consiliarius aulicus et bibliothecarius ducis Gothani.
Schmidt, Prof. Brunswicensis.
Schmidt, Dantiscanus.
Schreuder, librarius Amstelodamensis. 4 Ex.
Schütze, D. Theolog. et Profess. Hamburgensis. 2 Ex.
Schütze, A. M. et Seminarii regii Hallensis Inspector.
Storr, A. M. Stuckardiensis.
Struue, Budissenus.
Thieme, A. M. et Thomanæ Conrector Lipsiæ.
Tschiederer, S. I. in collegio Iesuit. Augustano Professor.
Valckenaer, Professor Leidæ.
Vollbort, Goettingensis.
Wendler, A. M. Cruciani Tertius Dresdæ.
Wencke, A. M. Lipsiensis.
Wernsdorf, Professor Helmstadiensis.
Wyttenbach, Bernas.

CHRISTIANI FRID. MATTHÆI,

A. M.

LIBELLUS ACADEMICUS

DE

ÆSCHINE ORATORE

LIPSIÆ D. XVII. MARTII A. MDCCLXX.

AD DISCEPTANDUM PROPOSITUS.

SECT. I.

AD hanc de Æschine oratore disputationem ab Halicarnassensi Dionysio ducti pervenimus. Cum enim constituissemus, humaniorum litterarum partem aliquam tractare, et de argumento disputationi idoneo deliberaremus, eo consilio Dionysium accessimus, si possemus reperire locum, in quo cogitatio et studium nostrum non omnino inutiliter occuparetur. Non fefellit opinionem, quam de eo conceperamus, sed dicendi uberem materiam suppeditavit scriptoris elegantissimi varia et copiosa doctrina. Selegimus Æschinem oratorem, cui cum Demosthene et Hyperide principatum eloquentiæ detulit, et quibus argumentis adductus hanc ei laudem tribuerit, in animum induximus investigare. Jam, cum oratoris facultas in duobus versetur, verbis et rebus, omnem hanc de Æschine disputationem in duas distribuimus partes, et primo loco exposuimus de elocutione, secundo *τὸ πραγματικὸν* examinavimus.

SECT. II.

De perspicuitate et evidentia.

Non patitur res exempla perspicuitatis recensere; sed ausim tamen asseverare, eum, qui Demostheni, oratori clarissimo, in ea re adversaretur, studiosissimum esse debuisse omnis perspicuitatis, quæ a rebus argutis abstinet, verbis utitur notis, et collocatione ea, quæ ordini et naturæ est conveniens. Atque hæc orationis virtus, quamvis ei operam dare debeat orator, tenue tamen et exiguum præmium laudemque habet. Magis enim is, qui rem perspicue tradit, vitio obscuritatis videtur carere, quam virtute aliqua excellere, ex qua auditorum admiratio et studium oriatur, ut contra, qui

obscuritate peccat, non solum ex oratorum numero eximitur, sed rudis plane atque infans habetur. Alia est major virtus et oratori magis propria, communis tamen maximeque apta poetis. Ea a Græcis dicitur *ἐνάργεια* et *πρὸ ὀμμάτων ποιεῖν*, a Latinis evidentia, repræsentatio, illustratio. Hæc auditorum oculis res, quæ oratione tractantur, subjicit, eorumque animis ita infigit, ut eas cerni atque geri, iisque interesse se putent. Hac virtute maxime excellunt ii, qui celeriter et acute omnes rei partes animadvertunt, eas diligenter cogitant, resque absentes, ut præsentes, acriori sensu animoque concipere et sibi fingere possunt. Operæ pretium erit, aliquot exempla ex Æschine laudare, quæ ei haud dubie omnium consensu evidentiæ laudem conciliant. Erat inter patronos Timarchi prætor aliquis, cujus auctoritate ne reus sibi eriperetur, cavendum erat oratori. Hominem ergo duobus verbis ita describit, ut et facile inter multos agnoscas, et ejus arrogantiam vanitatemque ridere cogaris. (κ. Τιμάρχ. §. κή.) *Ἀναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρατηγῶν τις, ὡς ἀκούω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος ἑαυτόν.* Quis non statim, cum hæc legit, totius corporis habitum istius hominis, ipsumque tanquam in tabula depictum aut incedentem videre se putat? Cum hoc alius non minus elegans locus potest comparari, ubi Demosthenis in dicendo hæsitationem et casum (π. Παραπρεσβ. §. ιέ.) ita evidenter describit, ut cum eo laborare, sudare angique cogaris. Insunt loca ejusdem generis alia multa, e quibus unum tantum commemorabo, ubi de Thebanorum calamitate ita exponit, ut miserias eorum non auribus, sed oculis percipere videamur. (κ. Κτησιφ. §. μθ'.) *ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε*, inquit orator, *ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορὰς, καὶ νομίσατε ὁρᾷν ἁλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν κατασκαφὰς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις.* Nonne, qui hæc legit, urbis vastatæ imaginem concipit, murorum fragorem et collapsum audit, domiciliorum furentem flammam videt, infantum, feminarum et senum imbecillitatem dolet, fortunæ commutationem timet, lacrimarum et supplicationum vi ad misericordiam et auxilium ferendum commovetur, alienam miseriam putat suam, illorum hominum sensus induit, eosque ante oculos, miserandum spectaculum, versari existimat? Ergo sine dubio Æschines evidentiæ laude clarus haberi debet.

SECT. III.

De sublimitate.

Sublimitas, de qua nunc dicere institui, est ea orationis virtus, quæ magnarum rerum notiones efficit. Hujus virtutis tanta est vis, tanta laus et commendatio, ut haud dubie nulla alia reperiri possit, quæ magis ad docendum, delectandum et movendum valeat. Hac orator præditus certissimam et omni comparatione majorem reportat victoriam et præmium. Vidi sæpe, cum quædam ab oratoribus dicerentur sublimiter, auditorum ora pallentia, spiritum præclusum et rarum, silentium altum et attentum. Quo judicio, quid majus aut excellentius possit intelligi? Incorruptum enim est et liberum et ab omni adulationis suspicione remotissimum et gloriosum non solum iis, qui accipiunt, verum etiam qui tribuunt. Scilicet inest in omnium animis a natura donatus honesti acer sensus, qui, si ab oratore excitatur et accenditur, vires sumit et erumpit. Atqui et hac virtute Æschinem præstare videmus. Quis enim non moveatur et oratoris honestatem virtutisque excellentiam suspiciat et admiretur, cum legit ea, quæ Æschines contra improbitatem sublimiter dixit (κ. Τιμάρχ. §. λζ΄. fin.) *μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι, μηδὲ τοὺς ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, ποινὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν δᾳσὶν ἡμμέναις, ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναί, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ ληστήρια, ταῦτ' εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ ποινή, ταῦτα παρακελεύεται τοῖς νέοις σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ τὴν αἰσχύνην, οὐδ', ἃ πείσονται ληφθέντες, λογίζονται· ἀλλ' ἐφ' οἷς κατορθώσαντες εὐφρανθήσονται, τούτοις κεκήληνται. ἐξαιρεῖτ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε.* Jam, etsi vis orationis a quolibet lectore facile sentiatur, tamen opus erit hæc examinare, ut ne temere sublimitatem huic loco tribuisse videamur. Cum igitur omnis sublimitas oriatur ex tribus, primum ex sententia generosa, deinde ex compositione splendida, denique ex verbis gravibus et grandioribus, jam de his singulis separatim videndum. Quid quæso generosius hac sententia: Non sunt a diis repetenda male factorum initia, sed ab improbitate hominum. Quæ porro splendidior compositio, quam ea, quæ est in his verbis: *ταῦτα πληροῖ τὰ ληστήρια, ταῦτ' εἰς* etc. et statim *σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν* etc. Quæ denique graviora verba eligere potuit orator, quam hæc, e quibus difficilius est eligere, quam reperire gravia. Ex locis similibus unum adhuc commemorabo, qui ab eadem virtute commendatur. Dicit aliquo in loco (κ. Κτησιφ. §. ξα΄. fin.) nec Miltiadi, nec Themistocli, nec Aristidi aliisve claris viris a majoribus ob virtutem et beneficia in rempublicam decretam esse auream coronam. Tum, cur id non sit factum, sententia sublimi et digna sensibus factisque illorum virorum ita docet: *οὐ γὰρ ᾤοντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ παθόντων, ἣ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὖσα διαμένει.*

SECT. IV.

De copia orationis.

De copia orationis, quæ et verborum est et rerum, jam separatim videtur agendum. Sed verborum copia e duobus fontibus promanat, varietate et dilatatione. Ex varietate verborum tum existit, cum eadem res pluribus verbis significatur. Fit autem hoc, vel verbis synonymis ponendis, ut hoc in loco: (κ. Κτησιφ. §. θ΄. post med.) *ἀνεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτητον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει.* vel, si propriis jungantur translata (κ. Τιμάρχ. §. κέ.) *ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν ἀκοῦσαι, οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς.* Dilatatur porro oratio, si eadem notio per partes proponitur, si pro nomine ponitur definitio, si genus et species junguntur, si aiendo negandoque docemus. Per partes tractavit notionem honesti viri hoc modo: (κ. Τιμάρχ. §. κϛ΄.) *αὕτη μέν ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ καὶ καταφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας.* Pro *κολάζετε τοὺς παρανομοῦντας* et loco unius verbi democratiæ commemoravit partes: (κ. Κτησιφ. §. δ΄.) *λύετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιοῦτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως τῷ νόμῳ καὶ τῇ πόλει καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους.* Gloriam et pericula adire sic descripsit: (κ. Κτησιφ. §. ξ΄.) *νῦν δὲ οἶμαι διὰ τὸ σπάνιον καὶ τὸ περιμάχητον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης ἐθέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι καὶ τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν.* Loco *ἐπιτηδευμάτων* dixit *βίον, λόγον, πράξεις. τῷ ἀληθεῖ* adjunxit *τὸ ἀψευδές*, et *τῷ ἐναργεῖ, τὸ οὐ πεπλασμένον*, et hanc sententiam: Fama hominum facta celebrat, eleganter et copiose tribus modis expressit: (κ. Τιμάρχ. §. κζ΄.) *περὶ δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ λόγον καὶ τὰς πράξεις ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν καὶ διαγγέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις, πολλὰ δὲ καὶ μαντεύεται περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ οὕτως ἐναργές ἐστι καὶ οὐ πεπλασμένον, ὃ λέγω* etc. rursus turpitudinem Timarchi ita texit, ut pro flagitiorum nomine poneret definitionem: (κ. Τιμάρχ. §. ά.) *εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως.* Item, cum Demosthenis in-

dolentiam in obitu filiæ criminari et augere vult, non dicit eum amisisse filiam, sed *τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν.* (κ. Κτησιφ. §. κθ'.) Ex innumeris exemplis pauca posui. Res enim ad intelligendum facilis, et ita copia dicendi Æschines valet, ut hac quidem virtute reliquos omnes superare videatur. Nunc restat, ut de rerum copia dicam, quæ existit e copiosa argumentorum tractatione, similitudinum et exemplorum multitudine, locis communibus, digressionibus et interpositis sententiis. De illis prioribus admonui infra, de infinitis vero quæstionibus, digressionibus et sententiis nunc exponam.

SECT. V.

De locis communibus, digressionibus et sententiis.

Ut ii, qui iter faciunt, interdum incidunt in loca ob cœli inclementiam dura, aeris gravitate noxia, incolarum barbaris moribus fera et molesta, ideoque subito ea relinquunt, interdum iidem in locis amœnioribus, inter homines commodos et suaves moribusque politos libenter et utiliter morantur, huc illuc attentionem dirigunt, digrediantur, locorum situs cognoscunt, urbium ædificia mirantur, potentiorum favorem quærunt, amicitias contrahunt: ita oratores nonnunquam in locis quibusdam non minus utiliter, quam libenter diutius versantur. Sed, ut nec ii iter, præsertim longum, essent confecturi, qui ubique subsistere vellent, nec magnam utilitatem ex commoratione essent percepturi, si nihil, nisi oculorum voluptatem quærerent; ita nec oratorem decet tam importunum et molestum esse, ut nunquam discedat, nec voluptati aurium persuasionem et victoriam postponere. Quæ vero sunt ea loca, in quibus oratorem morari aut digredi convenit? Ea nimirum, in quibus cum causæ utilitate et delectatione auditorum a re proposita, a personis et factis singulis ad quæstionem infinitam, ab homine modesto et forti avocare potest orationem ad laudem et naturam modestiæ et fortitudinis. Id Æschines in omnibus orationibus ita fecit, ut copia, varietate, utilitate, suavitate et ornatu clarissimorum oratorum laudes labefactare videatur. Omnino enim hic orator copia et abundantia et amplitudine orationis inter omnes clarus et notabilis haberi debet. In hanc rem laudari possunt loca de majorum in tribuendis muneribus publicis frugalitate, (κ. Κτησιφ. §. νθ.) de eorundem severitate in judicandis *γραφαῖς παρανόμων*, (ibid. §. ξδ'.) de homine populari, (ibid. §. νδ'.) de utilitate, quam juvenes percipiunt e judiciis publicis, (ibid. §. ϟά.) de hominibus improbis in republica non ferendis, (ibid. §. μγ'. fin.) de modestia veterum oratorum, (κ. Τιμάρχ. §. ϛ'. med.) de famæ vi, (ibid. §. κζ'. med.) de consuetudine Harmodii et Aristogitonis, (ibid. §. κή. fin.) de amicitia

Achillis et Patrocli, (ibid. §. κθ'.) de famæ et calumnia discrimine, (π. Παραπρεσβ. §. μέ.) de amore justo et improbo, (κ. Τιμάρχ. §. κή. med.) de majorum cura et severitate in tuenda pudicitia, (ibid. §. λϛ'.) et alia fortasse plura, quæ in tanta multitudine notare sum oblitus. Hæc vero omnia ita semper cum causa conjunxit orator, ut ea vix abesse posse putes, quod in ejusmodi locis communibus et digressionibus unice spectatum esse rhetores præcipiunt. Sententiis denique, quas etiam ad copiam orationis pertinere diximus, maxime iis in locis usus est, ubi leges tractavit. Vix enim unam legem laudavit, quin simul, quo quidque consilio sancitum sit, idonea sententia et e re nata doceret et legislatoris prudentiam commendaret. Qua in re orator rerum civilium peritiam et eloquentiam demonstravit, legum auctoritatem confirmavit et tenuitati orationis occurrit.

SECT. VI.

De simplicitate.

Qui in dicendo ornatum copiamque vitat, ita tamen, ut semper caveat, ne in aridum et humile dicendi genus delabatur, sed ut elegantiorum hominum sermonem de rebus tenuibus vitæque consuetudinem imitetur et nihil nisi puritatem et perspicuitatem curet, ei orationis simplicitas tribuitur. Is igitur orator, qui simplicitati studet, nec rerum copia et multitudine orationem ampliorem faciet, nec sententiis acutis et inauditis, sed vulgaribus et consuetis utetur. Verborum novorum et factorum insolentiam, translatorum gravitatem suavitatemque, priscorum obsoletorumque obscuritatem, compositorum granditatem vehementer vitabit, propria, consueta et e translatis non nisi trita et notissima adhibebit. In compositione non artem et concinnitatem, sed naturam et elegantiam sequetur. Jam, si ex hac tenuitate simplicitas apparet, videamus, an Æschines quoque attenuate et simpliciter quædam dixerit. Quid autem simplicius dicere potuit, quam hæc: (κ. Κτησιφ. §. κά. fin.) *λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πρώτου καιροῦ καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον περὶ τοῦ ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων πραγμάτων.* Item paulo post: (§. κγ'.) *νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἑλέσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημοσθένης, κᾀκεῖθεν ἐπανήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τοῖς πρέσβεσιν.* In his, si ab initio pro verbo *νικᾷ* scribatur *γράφει*, totus locus erit simplicissimus. Rursus, cum alio in loco notiones verborum explicat: (κ. Τιμάρχ. §. κϛ'.) *ὅπου μὲν γὰρ*

πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν, ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν· ἐὰν δ' εἰς ἓν δήπου τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς οἰκήσηται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξοικήσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς εἰσοικήσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη· ἐὰν δὲ γναφεύς, γναφεῖον· ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον. Facile autem apparet, cur orator hæc ita tenuiter exposuerit. Res enim per se tenues et minutæ non capiebant ornatum et dicendi vehementiam.

SECT. VII.

De oratione faceta.

Hanc simplicitatem, ne nimia tenuitate et ornatus inopia molesta sit, comitari et jucundam reddere debet alia orationis virtus, quæ a Græcis *χάρις, ἡδονὴ, ἀφροδίτη, εὐστομία, τὸ στωμύλον* aliisque similibus nominibus appellatur. Qui ea utitur, eum dicunt *ἡδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως εἰπεῖν.* Latini leporem, facetias, suavitatem dicunt. Hæc interdum ex uno aut duobus verbis oritur, ut hoc in loco: (κ. Κτησιφ. §. λά.) *ναί· ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν, ὡς αὐτός φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν Εὐβοέων καὶ Θηβαίων συμμαχίᾳ.* Verba enim *ὡς αὐτός φησι,* facetam arrogantiæ et orationis Demosthenis irrisionem continent. Est in eadem oratione locus de Demosthene, patrono Timarchi, quem accusarat Æschines. Is, quia est longior, ea tantum indicabo, quæ videntur jucunda, quanquam talia plerumque melius ex toto orationis habitu judicantur. Prima suavitas oritur ex oppositione faceta, cum dicit (ibid. §. οά.) de Demosthene, *οὗτος κλαίει μὲν ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσιν.* Altera ex morum notatione ejusdem: *οὐκ ἂν θαυμάσαιμι δὲ, εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω περιεστηκόσι λοιδορήσεται.* Tertia e figura, *ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστικοὺς λόγους ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε, ὅτι, ὦ Δημόσθενες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες, οὐκ ἄν ποτε δημοκρατία κατέστη.* Rursus e figura, (ibid. §. οβ'.) *ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ καταφεύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; περιγράψατέ με ἐκ τῆς πολιτείας, οὐκ ἔστιν, ὅπη ἀναπτήσομαι· ἀνθυποβάλλετε αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; ἢ πρὸς ποίαν συμμάχων παρασκευήν; πρὸς ποῖα χρήματα; τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ βεβούλευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν.* item paulo post (ibid. §. ογ'.) ex figura et ratione eleganter reddita: *ὃν ἐχρῆν — αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίνεται. οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι.* Rursus in narratione de Cirrhæo campo, quæ, ut tota est elegans, ita imprimis placuit faceta illa repetitio et narrandi sedulitas: *τῇ δὲ ὑστεραίᾳ* (ibid. §. λθ'.) *ἥκομεν ἕωθεν εἰς*

τὸν προειρημένον τόπον καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιῤῥαῖον πεδίον καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν. Item suavissimus Æschines, cum Autolyci Areopagitæ orationem recenset, quam populus audiens ob ambiguitatem, præter opinionem dicentis ortam, ad irrisionem Timarchi traxerat: (κ. Τιμάρχ. §. ις'. med.) *καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ Πνυκὶ, μὴ θαυμάσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη,* (Autolycus) *εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τῆς βουλῆς τῆς ἐξ ἀρείου πάγου.* Quæ verba, cum a populo ob Timarchi mores dubios plausu exciperentur, Autolycus rei ignarus et indignans, excusat orationem et rursus ad ambigua delabitur. Tum vero omnia implentur risu plausuque. Pyrrhander, Areopagitarum unus, rei indignitatem non amplius ferens, prodit et castigat populi immodestiam, tum illa facetissima responsio a populo: *ἴσμεν, ὦ Πύῤῥανδρε, ὅτι οὐ δεῖ γελᾷν τούτων* (Areopagitarum) *ἐναντίον· ἀλλ' οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν.*

SECT. VIII.

De acerbitate.

Qui omnia jucunde et simpliciter dicit, is fortasse delectabit et docebit, quanquam ne id quidem semper efficiet. Studiose enim quæsita suavitas plus afferet molestiæ, quam delectationis, et omni ornatu privata simplicitas lectorem facile fatigabit. Præterea non omnes res simplicitatem et lepores capiunt, et ante omnia, quid deceat, orator videre debet. Motus etiam in auditore ciendi et robur est addendum verbis et sententiis. Ergo orator simul et acerbe et graviter et audacter et vehementer dicere audebit. Acerbitas igitur, quæ est in vitiorum reprehensione acri, multa est apud Æschinem. Nihil enim acerbius cogitari et intelligi potest eo loco, ubi Timarchi inhumanitatem erga matrem et patruum demonstrat: (κ. Τιμάρχ. §. κ'.) *ἱκετευούσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς μητρὸς — ἐᾶσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι,* (τὸ χωρίον) *ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ὑπολιπεῖν αὐτῇ. οὐδὲ τούτου τοῦ χωρίου ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἀπέδοτο.* Nonne hæc acerbam reprehensionem continent? Nonne inhumanus, qui matris preces, orantis, ut saltem locum sepulturæ sibi relinquat, repudiat? Tum illa non minus acerba, quæ ut facilius sentiantur simplicem sententiam ponam, *Timarchus Arignotum neglexit.* Jam, quomodo Æschines dixerit, videndum. (ibid. §. κά. med.) *παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην καὶ ἠτυχηκότα, θεῖον ἑαυτοῦ.* Hic verba singula indignitatem rei augent. Primum non dixit *ἀμελήσας,* sed *παρωσάμενος,* quod verbum majorem vim habet. Deinde non appellavit nomine Arignoti, sed senem, oculorum usu privatum, patruum Timarchi dixit. Ex eodem genere sunt illa: (ibid. §. κγ'. med.) *ἀνὴρ καὶ γυνή.* Et rursus verba *πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν*

in hoc loco: (ibid. §. λδ'. ante med.) *Νικόδημος δ' ὁ 'Αφιδναῖος ὑπ' 'Αριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθεὶς, ᾗ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν.* Et reprehensio neglectæ utilitatis publicæ in his verbis: (κ. Κτησιφ. §. ϛβ'. fin.) *ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ βουλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι.* Et de Timarcho, qui imperium Andri injuste et avare administraverat: (κ. Τιμάρχ. §. κβ'.) *εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους τοὺς ὑμετέρους ποιούμενος.*

SECT. IX.

De gravitate.

Quæ oratio dicentis honestatem indicat, dignitatem præ se fert, et adhortationes ad virtutem continet, ea gravis appellatur. Quæ gravitas, etsi maxima ex parte in sententia consistit, adjuvatur tamen verborum granditate et compositionis ornatu dignitatis pleno. Quam ob virtutem notabilis est locus Æschinis, ubi judices commemorandis clarorum virorum exemplis ad justitiam et severitatem hortatur. (κ. Κτησιφ. §. ϛέ.) *ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγόρους τοὺς κοινωνοὺς τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ παρακαλῇ* (Demosthenes) *ὑπολαμβάνετε ὁρᾷν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὗ νῦν ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν, τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας, Σόλωνα μὲν, τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον, καὶ νομοθέτην ἀγαθὸν, σωφρόνως, ὥσπερ προσῆκεν αὐτῷ, δεόμενον ὑμῶν, μηδενὶ τρόπῳ τοὺς Δημοσθένους λόγους περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων· 'Αριστείδην δὲ* etc. Si enim magnorum virorum facta magnam habent vim in animos legentium, quidni eorum vox et adhortatio et preces gravitatis plenæ videantur audientibus? Ergo sine omni dubitatione hæc sententia et orationis structura gravitatem habet. Quid dicam de verbis? Nonne gravissima hæc *ἀντιπαρατεταγμένους, ἀσέλγεια, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης προπηλακισμῷ, ἀναστενάξαι*; Rursus alio in loco (κ. Τιμάρχ. §. ιδ'. med.) *διὰ τί οὖν αὐτὸν* (Hegesandrum, Timarchi, hominis impuri et libidinosi, socium) *καλῶ ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν; ἵν' ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα* (libido) *τοῦτο, ὡς καταφρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν, ὑπερορῶντας δὲ τοὺς νόμους, ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην.*

SECT. X.

De audacia.

Orationis audacia imprimis vim dicentis declarat. Qui enim semper humi repit, tutus ille quidem a lapsu est, sed admirationem

et laudem non consequitur. At, qui audet et lubrico periculisque se committit, tametsi cadit, facile veniam invenit. Fortis enim animi et generosi magna et periculosa appetere. Timidi et humilis cogitatione periculi victoria cedere. Igitur ex oratoribus non semper ii probantur, qui consueta et vulgata sequuntur, sed qui nova atque inaudita promunt. Ut hanc laudem consequatur orator, sententias fundet a vulgari consuetudine abhorrentes et quasi periculosas. In verbis proprietatem et similitudinem non magno opere curabit, sed animi impetu se patietur abripi. Modo ne id sæpe faciat, ne, dum audere cupiat, videatur insanire. Laudandus ergo Æschines, qui quidem audax est et tamen modestus habetur, propterea, quod caute et circumspecte et raro a consuetudine et natura recessit. Putamus vero audacia esse hæc: (κ. Κτησιφ. §. μζ'. med.) *διώμνυτο* (Demosthenes) *τὴν 'Αθηνᾶν, ἣν, ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολαβεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει, ἦ μὴν, εἴ τις ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν.* Cum enim dicit Phidiam Minervam fecisse, ut Demosthenes ex ea lucrum capere et per eam pejerare posset, novitatem et audaciam prodit. Eodem modo, cum Timarchi avaritiam et peculatum carpit, abhorret a sermone vulgari et communi. (κ. Τιμάρχ. §. κβ'. fin.) *πολλάκις,* inquit, *ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐδεὶς ἐγένετο τῆς 'Ανδρίων πόλεως* (cujus habuerat imperium Timarchus) *ὠνητής.* Nam *εὐτυχίας* et *ὠνητοῦ* hoc loco mentionem facere, audacia. Similiter in verbis audax est, ut in illo: (κ. Κτησιφ. §. οά.) *διατετμηκὼς τὴν πολιτείαν,* et (κ. Τιμάρχ. §. ιθ'.) *οὐ μόνον κατέφαγεν* (*τὴν πατρῴαν οὐσίαν*), *ἀλλ', εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, καὶ κατέπιεν.* Sed talia *διανοήματα σκληρὰ, αὐθάδη, παράβολα, παρακεκινδυνευμένα* recte præcipiunt rhetores *θεραπείαις, παραμυθίαις* et *μειλίγμασιν* emollire, et, ut ille satis audacter ait, *οἷον ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι ποτίμῳ λόγῳ.* Huic legi obtemperavit Æschines addendo primo in loco, *ὡς ἔοικεν,* et ultimo in loco, *εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν.*

SECT. XI.

De vehementia.

Qui persuasionem et victoriam omni modo appetit, qui auditorem non tantum docet, sed secum rapit et aufert, rebus pondus addit et auget, reum undique urget et instat, quæ ei sunt impedimento tollit et evertit, is orator vere vehemens habetur. Hic e sententiis eliget eas, quæ ad commovendos hominum animos vim habent maximam, auditores in aliena causa faciet, ut timeant, eorum vitam famamque adducet in discrimen, de fortunis et salute et rebus ca-

rissimis reddet sollicitos, rempublicam, civitatis statum, leges libertatemque violari, rumpi et vastari docebit. E verbis adhibebit gravissima, audacissima et ab usu sermonis popularis abhorrentia. Compositionis et structuræ concinnitatem suavitatemque vitabit, loquetur dissoluta, aspera, abrupta, et frequentius incisis, quam membris longis et æqualibus utetur, animorum auriumque delectationem non curabit. Jam cum hac vehementiæ notione comparanda sunt quædam loca Æschinis (κ. Κτησιφ. §. ξϛ'.) εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, τῷ τὴν γραφὴν φεύγοντι καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν. ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν οὖν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅστις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτε αἰτῆσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενὶ, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι. κελεύσατε οὖν αὐτοὺς ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους διενεγκεῖν, ἀπαντᾷν εἰς τὴν τίμησιν. Simplicius hæc dixisset sic: ἐγχεῖται τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ, τῷ κατηγόρῳ· τὸ δὲ δεύτερον, τῷ φεύγοντι· τὸ δὲ τρίτον, τοῖς δικάζουσιν. At longe vehementius illo modo. Rursus, quæ in fine dixit, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ea omnia jam erant comprehensa in verbis τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται. Cum autem judices jurisjurandi, legum, libertatisque admonet, longe sunt vehementiora. Etiam verba adjuvant vehementiam, veluti τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας, et durior ejusdem verbi αἰτεῖν repetitio. Jam cum in alia oratione (κ. Τιμάρχ. §. λζ'.) appellat judices, eos infamia terret, et disciplinæ liberorum admonet, τίνα δὲ ἔχων ἕκαστος etc. et paulo post, cum negligentiam eorum causam calamitatum reipublicæ facit, εἶτα τί θαυμάζομεν τὴν κοινὴν ἀπραξίαν; Quid dicam de his (ibid. §. ιή.) τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν ἢ τῶν κλεπτῶν etc. aut de hoc loco (κ. Κτησιφ. §. νθ'.) πότερον ὑμῖν etc. ubi clarorum virorum res gestas comparat cum improbitate Demosthenis, illorum præmia tenuia et modestiam cum hujus arrogantia et cupiditate contendit, in judices invehitur, eosque rogat, utrum eis præstantior videatur Miltiades et Themistocles, an Demosthenes, de quo hæc addit: ἀλλ' ἔγωγε μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς ὀλυμπίους, οὐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνῆσθαι τοῦ θηρίου τούτου καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν.

SECT. XII.

De concinnitate et figuris.

Ex apta verborum, incisorum, membrorumque orationis structura et conjunctione oritur concinnitas. Hanc nec plane negligere debet orator, nec nimis studiose affectare. Dissoluta enim oratio et divulsa et hians non solum auribus moleste accidit, verum etiam intellectum et perspicuitatem turbat. Nimia vero concinnitas et voluptatis auriumque apertum aucupium artem prodit, probabilitatem impedit, oratoris in minutis rebus puerile studium culpat tædiumque auditoribus affert. Hanc quorundam vanitatem ita per omnem orationem Æschines vitavit, ut apud eum non quæsita et aperta et immodica, sed nata, moderata et celata lateat concinnitas. Comparia vero et opposita similiterque conclusa et cadentia et omnem illam supellectilem, ad ostentationem magis, quam ad utilitatem comparatam, consulto neglexit. Alienum enim a certamine vero et in capitis periculo turpis est verborum lusus et argutiarum studium. Ne vero esset fluctuans et confragosa oratio, literarum asperum concursum et strepitum, vocalium hiatum et frequentem vicinitatem cavit, et ubique lenitatis et λειότητος aurium judicio curam gessit. Hanc enim causam esse judico, cur ejus orationes tam jucundæ sint legentibus, quamvis non ignorem, gratiam, quæ fusa est per totam orationem, hanc imprimis sibi laudem vindicare. Figurarum, de quibus vix est opus dicere, eadem est ratio. Si enim in tempore et parce adhibeantur, orationem illustrant et distinguunt, ornatum declarant, suavitati inserviunt et sententiis robur addunt. Hujus generis est præteritio (κ. Κτησιφ. §. κ'.) τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν etc. asyndeton (ibid. §. ξζ'. fin.) κλέπτεις τὴν ἀκρόασι, polysyndeton (κ. Τιμάρχ. §. ιβ'.) καὶ μὴ μόνον etc. anaphora (κ. Κτησιφ. §. ξή. fin.) ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς etc. sermocinatio (κ. Τιμάρχ. §. ιζ'. med.) ἔστιν οὖν ἡ μάρτυς etc. quæ figuræ ab Æschine omnes in tempore, utiliterque sunt adhibitæ.

SECT. XIII.

De vitiis quibusdam elocutionis.

Sed hic tantus orator, qui ubique personarum, rerum et decori habuit rationem, qui tenuia tenuiter, mediocria moderate, gravia sublimiter dixit; is tamen in quibusdam locis sui est dissimilior et ingenii fraude se abduci passus est ad puerilem lusum. Quis enim eum ferat, cum dicit de Demosthene, qui ob plagas a Midia capite acceptas pecuniam acceperat, (κ. Κτησιφ. §. οδ'. fin.) οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται? Quæ enim similitudo inter κεφαλὴν et πρόσοδον? Quis porro non frigoris accuset, cum eundem Demosthenem appellat (ibid. §. ϟγ'.) λῃστὴν πραγμάτων ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα? λῃστὴν πραγμάτων gravissime dixit. Reliqua, quia sunt dissimilia et sensum non habent, frigent. Quis enim verbis tanquam navi utatur, aut quis per civitatem tanquam per mare navigare possit? At risum captare voluit. Audio. Puto sane e nau-

tis multos adfuisse, qui probarent; addo etiam, si placet, e scurris nonnullos. Sed alienus est risus ab hoc loco et a priorum verborum gravitate. Eodem modo peccavit in his (κ. Τιμάρχ. §. λβ'.) *πάντες γὰρ ἂν τοῦθ' ὁμολογήσαιμεν* etc. Etenim et hoc loco impudentiam et flagitia adversariorum ad risum traxit. Sed talia severitatem, iram et odium flagitant. Lepidus ille quidem locus, et tractandi sedulitas, repetitiones, verborumque abusus magnam suavitatem afferunt, sed honestati et decoro posthabenda jucunditas. Ipse etiam videtur animadvertisse turpitudinem rei, quam ut excusaret, addidit, *ἔπειτα καὶ τὴν εὐήθειαν τοῦ λόγου τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι*, et paulo post, *μὴ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον τὸ πρᾶγμα νομίσαθ' ὁρᾷν*. His addo alia quædam minora vitia verborum singulorum. Cum enim de Timarcho dicit, eum (ibid. §. ζ'.) *καταγελάστως κεχρῆσθαι τῷ σώματι*, non videtur indignitatem rei satis idoneo verbo declarasse. Melius fortasse et gravius dixisset, *ἀναισχύντως, ὑβριστικῶς*, aut alio modo. Rursus comica quædam verba admiscuit, veluti (κ. Κτησιφ. §. οά. init.) *βαλαντιοτόμοις*, (ibid. §. πγ'. fin.) *ἄνθρωπος ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος*. Similia sunt, (ibid. §. ξή.) *ῥήμασι τὴν πολιτείαν [τοὺς νόμους] ἀναιρεῖν*. Arguta nimis hæc: *ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς*. Temere duobus in locis inculcatum *ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν*. Audacia nimis hæc: (π. Παραπρεσβ. §. ιέ.) *φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον σκοτεινόν τε καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ*. Si enim *τὸ τεθνηκὸς* referatur ad *προοίμιον*, ut verborum structura jubet, modum non tenuit; sin ad *θηρίον*, nimis est divulsum. Frigide additum vocabulum *τῶν εἰρημένων*. (κ. Κτησιφ. §. πγ'.) Si enim *τῶν Σειρήνων* repetiisset, elegantius haud dubie fuisset. Placuit hunc locum adscribere, tum, quia brevior est, tum, quia sic de eo facilius lector judicare potest. De Demosthene igitur dicit: *ἀφομοιοῖ γάρ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσιν, ὡς ἔοικε. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων οὐ κηλεῖσθαί φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι, διόπερ οὐκ εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν εἰρημένων μουσικήν*. Atque hæc in Æschine eo magis mira videri debent, quia Demostheni verborum *πικρίαν* et *περιεργίαν* objecit, et in verborum delectu aliis in locis vehementer excellit. His addere liceat brevem admonitionem de repetitionibus, quæ crebræ sunt quidem apud eum, excusari tamen facile possunt. Nam in orationibus, quæ tantum leguntur, tædium afferunt. Attentior enim lector indignatur sibi eandem rem sæpius dici. At in orationibus judicialibus et omnino in iis, quæ habentur, magnam habent utilitatem, et auditor, qui est legentibus negligentior, ea fert facilius. Memoriam enim adjuvant et judices ad cognoscendam causam reddunt idoneos.

SECT. XIV.

De virtutibus elocutionis, quas non habet.

Πιθανότητα, ἀλήθειαν, et *τὸ πεποιθότως εἰπεῖν* merito in maximis virtutibus habent rhetores. Harum autem virtutum exigua laus ei tribui potest. Nec tamen hoc in universum dixerim. Infra enim ipse eum probabilem esse docui. Sed dum ubique fere artificiose, callide et subdole pugnat, dum causam omni modo adjuvare studet, dum lenitatem et mansuetudinem aperte nimis præ se fert, sibi ipse diffidere videtur, artem prodit, fidem impedit, persuasionem tollit. Qui enim Lysiæ orationes legit, adversarium statim judicat malignum et improbum, dicentis probitatem laudat, innocentiam dolet, causam veram putat. At, qui Æschinem audit, orationis copia obruitur, arte se deceptum dolet, lenitatem timet, argumentorum vi resistere nequit, veritatem et mendacium eodem modo suspectum habet. Brevitatem, quæ conjuncta cum perspicuitate orationi magnam vim et suavitatem conciliat, similiter fere neglexit. Contra copiosus et amplus est, ut interdum Demosthenes torrentis modo, de monte ruentis, quæ ei sunt impedimento, secum rapit et evellit, ita Æschines, Nilo similis, improviso aquarum confluxu crescit, littora excedit, longe atque late sensim omnia inundat.

PARS II.

SECT. I.

Argumentum partis secundæ. De inventione, delectu, ordine et artificio locorum quorundam.

Alteram hanc partem, quæ *πραγματικὰς* virtutes Æschinis explicat, ita descripsimus. Primum exponemus de inventione, delectu, ordine et locorum quorundam artificio, secundo de orationis partibus, exordio, narratione, argumentis et peroratione, denique conclusionis loco formam eloquentiæ Æschinis exprimere conabimur. Inventionis, ut opinor, duæ sunt virtutes, copia et facilitas. Nam ille demum laudandus est, qui partim ad unam rem firmandam multa reperire potuit, partim ea potissimum, quæ cum causa arcte cohærent et auditorum cuique facile in mentem venire potuerunt. Jam copia inventionis ita valet Æschines, ut non solum acutissime animadvertat, quæ insint in re ad persuasionem idonea et excogitari possint ab oratore rerum usu exercitato, sed et ea reperiat, quæ fortasse nemo alius reperire et videre potuerit. Vim et copiam inventionis maxime eo in loco demonstravit, ubi imperatori illi ejusmodi defensionem tribuit, e qua sibi uberrimam dicendi co-

piam suppeditat, et ubi testibus, infamiam timentibus, destitutus, Timarchum, impuræ vitæ accusatum, præjudicio populi, conscientia judicum, famæ veritate et vi, Euripidisque versibus urget, seque ductis e natura flagitii argumentis ob testium inopiam excusat, et crimen probabile reddit. Facilitas inventionis agnoscitur, si orator rebus notis et vulgatis et cum causa conjunctis, ideoque ad persuadendum accommodatissimis, utiliter et prudenter utitur. Hujusmodi sunt ea, quæ de statua Solonis ejusque habitu modesto in reprehensionem impudentiæ Timarchi dixit, et de frugalitate majorum in tribuendis præmiis publicis ad faciendam Demostheni invidiam. Hæc enim omnia auditores norant, omnes Solonis statuam viderant et de Miltiadis aliorumque præmiis publicis audierant, ut adeo hæc ab oratore commemorari a causa nullo modo alienum et inopinatum sit. Ex inventorum multitudine utilissima eligere oratoris consilium et prudentiam postulat. Hac in re oratorum alii immodici, effusi, effrenes, orationis copiam et impetum ruere sinunt, magisque obruunt, quam docent auditores; alii severi, jejuni, avari et nil nisi maxime necessaria ad fidem faciendam adhibent; alii inter utrumque medium tenent, faciles, jucundi, florentes, ornati et quasi profusi, vel, melius ut dicam, liberales. Ex hoc genere Æschines est. Nam et argumentis utitur firmissimis, et inutilia et noxia omittit, et istorum severitatem suavitate et ornatu temperat, illorum luxuriam et abundantiam coercet et amputat. Nihil enim alienum, nihil, quod abesse velis in ejus orationibus additum superesse reperias. Ordinem in orationibus sequitur eum, qui est maxime utilis causæ. In illa igitur violatarum legum contra Ctesiphontis psephisma instituta actione deinceps ordine exponit, quid contra leges scripserit Ctesiphon. Ergo primum docet Demosthenem pecuniæ theatrali et reficiendis muris præfectum adeoque reddendis rationibus obnoxium non debuisse donari aurea corona. Deinde nec legitimo in loco factam esse renunciationem. Denique demonstrat Ctesiphontem mentitum esse in psephismate, neque enim Demosthenem esse virum bonum et reipublicæ benevolum. Duo illa priora scriptis publicis et legibus confirmat. Postremum ita docet, ut *πολιτείαν* Demosthenis in quatuor tempora dividat, eumque omnibus his temporibus vel noxium vel inutilem fuisse reipublicæ ostendat. Sed antequam ad has accusationis partes pervenit, nescio, cur post exordium Demosthenem *ὑπεύθυνον* fuisse doceat, nisi forte auditorum voluntatem erga hanc accusationem experiri voluit. Hoc certe molestum fuit legenti, quod dicit (*κ. Κτησιφ.* §. *ι.*) *ὅτι δὲ ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης — ταῦτ' ἤδη πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων.* Nam et antea docuerat eum vere fuisse reddendis rationibus obnoxium. In oratione contra Timarchum, quæ est

δοκιμασία, primum commemorat leges de disciplina publica, deinde vitam Timarchi ad has leges examinat. Hic facile apparet, primam orationis partem difficilem habuisse tractationem. Leges enim separatim spectatæ, sine examine vitæ, videri poterant quodammodo imprudenter divulsæ a causa ipsa. Sed hoc non sine summa prudentia fecit. Crimen enim, quod deferebat, negligebatur, et reus ob multos a se gestos magistratus erat clarus et nobilis. Igitur per leges, ob legislatorum summam auctoritatem apud Athenienses sanctas et inviolabiles, orationi suæ debuit aperire viam in audientium animos. Et leges semper ita tractavit, ut eas ubique conjungeret cum causa, et Timarchum reprehenderet. In oratione de falsa legatione ne quidem propositionem posuit, sed ad crimina Demosthenis ita respondet, ut incipiat ab iis, quibus maxime fidebat, a narratione de pace per Philocratem et Demosthenem cum Philippo facta, deinde reliquorum criminum refutationem de Cersoblepte et Phocensium excidio addit, et diluendo crimine proditionis defensionem terminat. Ergo ubique, quod ab initio dixi, maxime utilitatis in ordinanda oratione habuit rationem, quod in orationibus judicialibus unice sequendum puto. Jam, ut artificium orationis quodammodo appareat, loca quædam indicabo, quæ oratoris calliditatem et prudentiam manifeste declarant. Difficilis sane ad explicandum res magisque apta interpretis admonitioni, quam disputantis demonstrationi. Ejusmodi enim locorum præstantia plerumque melius ex toto, quam ex partibus separatim spectatis cognoscitur. Neminem autem puto fore ita alieno animo ab Æschine, quin ei, si reperiat, eum sæpe uno loco duo aut plura effecisse, prudentiæ et peritiæ laudem tribuat. Atqui id sæpissime perfecit. Sic (*π. Παραπρεσβ.* §. *λδ'.*) eo in loco, ubi Demosthenis orationem, quam in secunda legatione ad Philippum sui commendandi causa habuerat, recenset, denuo factæ per eum et Philocratem cum Philippo pacis et societatis, studii erga ejus legatos et hospitii et criminum omnium, quæ ei 'antea (ibid. §. *ζ'.*) objecerat, memoriam renovat et ipsius adversarii oratione et testimonio utitur ad eum criminandum. Item, ubi Ctesiphonti defensionis ordinem præscribit, facit, ut judices omnium accusationis partium recordentur. Jam cum judicibus et reis assensum extorquet, ut hoc in loco, ubi hæc ad judices dicit: (*κ. Τιμάρχ.* §. *ιγ'.*) *περὶ οὗ* (Hegesandri, socii Timarchi) *πάλαι εὖ οἶδ' ὅτι θαυμάζετε, διότι οὐ μέμνημαι. οὕτως ἐναργές ἐστιν, ὃ ἐρῶ*, et alibi, ubi de Ctesiphonte et Demosthene hæc prædicat (*κ. Κτησιφ.* §. *οέ.*) *περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν οὐ τὸ καθ' αὑτόν φησι φοβεῖσθαι· ἐλπίζει γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι, ἀλλὰ τὴν τοῦ Δημοσθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημοσθέ-*

νης εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων θαῤῥεῖν φησίν. Τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. Jam conclusio oratoris ex his istorum hominum sermonibus longe callidissima: τοὺς δὴ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε. Rursus alio in loco (ibid. §. κ'.) ἀλλ' ἐκεῖνο φοβοῦμαι, inquit Æschines, μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα. καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημένα. πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι ἢ ψέγεσθαι, καί σε τὸν ψευδῆ καὶ παράνομα τολμῶντα γράφειν, πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων ἢ δίκην τῇ πόλει διδόναι; Jure ergo Æschines, qui ubique, quid causæ prosit, et quid persuasionem adjuvet, intelligit, κατὰ μέθοδον δεινότατος habetur.

SECT. II.

De exordio.

Initium orationis, quod exordium appellant et auditorem ad audienda reliqua idoneum reddere judicant, benevolum eum reddit, attentum, docilem. Quod, quomodo efficiat orator, non magis præceptis rhetorum, quam exemplis orationum Æschinis cognoscendis apparebit. Igitur ea statim ponam, et quæ eorum sint virtutes breviter ostendere conabor. Exordium orationis in Timarchum est hujusmodi: Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας· ἀλλ' (ὡς ἔγωγε νομίζω) μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων παρεσχηκώς· ὁρῶν δὲ τήν τε πόλιν μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτουῒ, δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος (ὃν δὲ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου) ἕν τῳ (Wolfius ἕν τι legendum putat) τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ καὶ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως· ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί· καὶ, ὡς ἔοικε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται. τοῦ μὲν οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται οὔθ' ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ, οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' ὑμεῖς, οὔτε ἐγώ· ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν, ἐπίταγμα, ὥς γε δὴ ἐγὼ κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες· ἀλλὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον. ἐμὲ δ' ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι. Jam quid orator potuit dicere ad commendationem sui aptius, ad criminandum adversarium gravius, ad declarandum totius

orationis argumentum accommodatius criminisque magnitudinem significandam efficacius? Nonne cum se moderatum et ἀπράγμονα et reipublicæ amantem ostendit, sibi reddit auditores benevolos? Cum reipublicæ periculum a Timarcho imminere docet, attentos? Cum, de quibus sit dicturus, aperit, dociles? Tum altera exordii pars, quæ pertinet ad verba καὶ ὑμᾶς αὐτῶν (τῶν νόμων) ἐπέστησαν φύλακας, ubi democratiam legum auctoritate fulciri, malorum civium pœnis ab interitu vindicari, et legislatores civium disciplinæ maximam semper curam gessisse docet, ita non solum apte cohæret cum reliqua oratione, sed et hanc opinionem in judicibus excitat, ut putent, se non de salute unius hominis, sed de libertate suaque ipsorum salute judicare. In oratione de falsa legatione statim ab initio judices, magnitudine periculi sui et adversarii audacia et crudelitate demonstranda, in suas partes trahit, sententiis e re natis et utilibus docet, Demostheni fidem derogat, παράδοξα dicendo judices reddit attentos, crimina diluit, fiduciam præ se fert, accusationis vitia ostendit, et se ad omnia deinceps responsurum promittit. Restat tertium exordium orationis contra Ctesiphontem. Qui hoc exordium, ὡς τραγικὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἐοικὸς reprehenderunt, (v. argument.) ii nec videntur cogitasse aliud exordium convenire vehementiæ accusantis et defendentis modestiæ, nec intellexisse opus fuisse; ut orator crimen augeret. Res enim in tanta reipublicæ perturbatione et calamitatibus negligebatur, et Demosthenes, quem accusator maxime petebat, ob magna in rempublicam beneficia et eloquentiam diligebatur. Ergo opus erat, ut Æschines omni modo crimen augeret et reipublicæ salutem in severe judicandis παρανόμων γραφαῖς positam esse doceret.

SECT. III.

De narratione.

Narratio est rei gestæ ad cognitionem causæ et dicentis utilitatem comparata explicatio. In eis sunt quædam, ubi orator nihil nisi partes rei gestæ necessarias breviter et perspicue deinceps ordine exponit, aliæ, ad quas sibi præparatione auditorum viam munit, impedimenta removet, argumentis interjectis firmat, sententiis illustrat, moribus admiscendis probabiles et jucundas reddit, adversariorum crimina auget, et omni modo utiliter ad causam ornat. Sic in oratione de falsa legatione narratione simplici et aperta docet, non se, sed Philocratem et Demosthenem auctores pacis cum Philippo fuisse. Mox huic narrationi nectit aliam instructam et ornatam de iis, quæ facta erant a X illis legatis ad Philippum de bello componendo missis, inde ab itinere ad legationem usque ad reditum et legationis redditas Athenis rationes. Consilium hujus

narrationis est reprehensio Demosthenis et defensio Æschinis, qui inter legatos illos fuerant. Quia hujus narrationis supra jam mentionem feci, duarum aliarum narrationum exempla ponam, et quid in iis sit probandum explicabo. Timarchus erat quidam, homo non ignobilis, orator civitatis. Is cum Demosthene Æschinis nomen ob legationem modo dictam detulerat. Ut ergo adversarium, hominem improbum et libidinosum, prius lacessitus ulcisceretur Æschines, ex lege Solonis de oratorum disciplina δοκιμασίαν ei denunciaverát. Hinc maxima pars accusationis in enarrandis flagitiis Timarchi versatur. Post excusationem et præparationem auditorum, ne moleste ferant, si de Timarchi vita dicturus, cogatur interdum rerum minus honestarum mentionem facere, Æschines hæc narrat: (κ. Τιμάρχ. §. ι.) Μισγόλας ἐστί τις Ναυκράτους, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυττεὺς, — ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα, ὡραῖος ὤν. Hujus narrationis summum artificium haud alia ratione magis apparebit, quam si brevem summam rerum necessariarum fecerimus, et quid ab oratoris ingenio profectum sit, consideraverimus. Brevius dicere potuit sic: Μισγόλας ἐμισθώσατο Τίμαρχον καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, νέον ὄντα καὶ ἀσελγῆ, αὐτὸς ἀκόλαστος ὤν. Sed cur orator illo modo potius narravit? Primum ut narratio esset perspicua et ἐναργής. Hoc effecit servato rerum ordine et consecutione notandisque περιστάσεσι. Secundo, ut esset probabilis et morata. Hoc est consecutus, notandis moribus Misgolæ, Timarchi et suorum ipsius. Tertio, ut gravius reprehenderet Timarchum, qui non coactus inopia, sed suadente libidine et luxuria tantum flagitium perpetrasset. Quarto, ne esset inficeta et honestis auribus molesta, turpitudinem facti verbis honestioribus caste texit. Quinto, ut esset brevis, nullum verbum temere addidit. Relegentibus narrationem ipsam omnia, quæ dixi, erunt perspicua, et omnes Æschinis eloquentiam, quoad narrationes, admirabuntur. Paulo post de eodem Timarcho et Hegesandro, istius in improbitate socio, quam contumeliose tractarint Pittalacum, quocum Timarchus habuerat consuetudinem, Hegesandro tamen accedente repudiaverat, ita narrat, ut risum vix tenere lector possit. (ibid. §. ιγ'.) μεθυσθέντες γάρ ποτε καὶ αὐτοὶ (Timarchus et Hegesander)—δίκην ἑκατέρῳ αὐτῶν λαγχάνει. Hic ante omnia animadverti debent mores Timarchi, Hegesandri et Pittalaci. Illos statim reddit notos ab ebrietate, a sociis, a violenta irruptione et nocturna, a petulantia, a crudelitate, a timore, et libidine. Hunc Pittalacum, recensenda ejus supellectili, damno, plagis, clamore, denudatione corporis, supplicatione, concursu hominum, blanditiis et irrisione Timarchi, inopinato e foro reditu et ira, ita describit, ut ea omnia videre et rem vere factam putes. Tum illa longe facetissima, ubi in verbo ὑπεραγανακτήσας rationem consilii Pittalaci reddit, Timarchi blanditias

et formam ridet et elegans abusus verbi τῶν δικαίων. Item acerbissima reprehensio Timarchi in verbis ἀλλ' ἔτι χρήσιμος et oratoris moderatio, quæ apparet ex his ὧν οὐ βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν. Hæc omnia hanc narrationem reddunt perspicuam, apertam, probabilem, moratam et jucundam. Post has tam pulcras et elegantes narrationes superfluum foret addere alias, eligere vero præstantiores difficillimum. Tametsi enim sunt diversæ, laudabiles tamen omnes.

SECT. IV.

De argumentis.

Ut iis, quæ ab oratore dicuntur, auditor fidem habeat, tribus modis efficitur. Etenim auditor rem veram putat, vel argumentis motus, vel quia aliquam de moribus dicentis opinionem habet, vel quia aliquo modo est affectus. Ergo primum est dicendum de argumentis, deinde de moribus, denique de affectibus. In argumentis nihil nisi tractationem considerabimus. Hoc enim est proprium oratori. Reliqua communia cum multis. Nam et dialectici de argumentis præcipiunt, et quilibet in sua arte argumenta invenit et inventis utitur. Nemo tamen, nisi orator, de eorum elocutione et tractatione ad popularem intelligentiam et persuasionem apta, sollicitus esse solet. Prima argumentorum tractandorum virtus, quam Æschini tribuimus, est præparatio auditorum, qua sibi viam munit et benevolos attentosque reddit ad percipiendam vim argumentorum. Sic in oratione contra Timarchum (κ. Τιμάρχ. §. θ.) ubi ad alteram de vita improba Timarchi partem transit, utitur præparatione, rogatque auditores, ne sibi vitio vertant, si de tantis flagitiis ejus dicturus interdum cogatur verbis minus honestis uti, culpam in Timarchum transfert, se summa cura honesti rationem habiturum promittit, moderationem præ se fert, et multorum a Timarcho puero male factorum ne quidem mentionem se facturum docet. In oratione contra Ctesiphontem eandem rationem sequitur. Dicturus enim de Demosthenis in administranda republica προαιρέσει, duplici præparatione utitur. (κ. Κτησιφ. §. ιθ'.) Primum, quid sibi et adversario docendum sit, dilucide demonstrat, deinde per præteritionem Demosthenis vitam privatam criminatur, et ad ea, quæ contra rempublicam et cives omnes improbe fecerat, transit. Secunda virtus, non multum a prima diversa, in varietate initii argumentorum cernitur. Modo argumentationem incipit a criminibus et irrisione adversariorum, (κ. Τιμάρχ. §. κζ'. init.) modo utitur objectione, (ibid. §. ιθ'. init.) modo precibus (ibid. §. κέ. init.) attentos reddit auditores, modo inopinata irruptione (κ. Κτησιφ. §. μδ'.) terret. Ab ejusmodi initiis ad argumenti explicationem, (ἐρ-

γασίαν et ἐξεργασίαν Græci appellant) pervenit, in qua omnis vis et natura eloquentiæ consistit. Est in oratione contra Ctesiphontem (ibid. §. ή.) argumentum hujusmodi. Omnes, qui aliquam reipublicæ Atheniensis partem administraverunt, sunt ὑπεύθυνοι. Atqui Demosthenes administravit aliquam partem reipublicæ Atheniensis. Ergo est ὑπεύθυνος. Hic copiosissime explicat vocabulum *omnes.* Nam et sacerdotes, tum singuli, tum familiæ universæ, Eumolpidæ, Ceryces, et præfecti triremium et areopagitæ et senatus quingentorum, et ii, qui ullam pecuniam publicam tractarunt, sunt ὑπεύθυνοι. Demosthenem vero administrasse aliquam reipublicæ partem mox (ibid. §. ί.) alio argumento confirmat. Igitur hoc loco omisit. Alibi (κ. Τιμάρχ. §. λδ'. p. 71. v. 18.) cives improbos severe esse puniendos, multis rationibus et late docet, a periculo, quod a judicum negligentia legibus oritur, (ibid. §. λέ. init.) ab exemplo Lacedæmoniorum, (ibid. §. λέ. med.) et veterum Atheniensium, (ibid. §. λϛ'. init.) a lege Solonis, (ibid.) a singulorum securitate domestica, (ibid. §. λζ'. init.) a turpitudine judicum, (ibid.) a reipublicæ periculo, (ibid.) a detrimento disciplinæ publicæ, (ibid. §. λή. init.) A crimine proditionis (π. Παραπρεσβ. §. μϛ'.) se defendit, demonstranda atrocitate facinoris, recensenda familia sua, parente, majoribus, matre, fratribus, affinibus, conjuge, liberis, quos in Macedoniam abiens, obsides fidei suæ in rempublicam reliquerat. In refutandis adversariorum argumentis sæpe etiam eo genere argumentorum utitur, quod rhetores appellant βίαιον, si ex iis, quibus adversarius nititur, contraria colliguntur, quod sua natura ad persuadendum vim habet maximam. Dixerat Demosthenes, (κ. Κτησιφ. §. μδ'.) suo suasu Thebanos cum Atheniensibus fecisse societatem. Hoc, quo maxime fidebat adversarius, non solum negat, et Thebanos iniisse societatem cum Atheniensibus coactos tempore, periculo et timore docet, sed et tribus modis illo tempore Demosthenem reipublicæ damnum attulisse demonstrat. Quinta virtus est explicata argumenta concludendi subtilitas et varietas. Argumentum, quo crimen proditionis diluerat, eleganter conclusit sic: (π. Παραπρεσβ. §. μή.) ἐρωτῶ γάρ, ὦ 'Αθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι καὶ τῇ τῶν φίλων συνηθείᾳ καὶ ἱερῶν καὶ τάφων πατρῴων μετουσίᾳ, τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνων φιλίαν τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσασθαι; ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώποτε ἄσχημον ἕνεκα χρημάτων πράξας; Hic omnia, quæ antea late tractaverat, conjungit, patriam, amicos, sacra, sepulcra majorum, parentem, liberos, conjugem, fratres, carissima nomina appellat, et, ut auditores vim argumenti sentiant, efficit. Nec hoc ei sufficit, sed novum robur addit, hoc epiphonemate adjungendo: οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακοὺς ἢ χρηστοὺς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις, οὐδ' ἐσμὲν ἕτεροί τινες, ἥκοντες ἀπὸ τῆς

πρεσβείας, ἀλλ' οἵους ἐξεπέμψατε. Aliud argumentum, quo docuerat, Demosthenem noxium reipublicæ fuisse, hoc epiphonemate concludit: (κ. Κτησιφ. §. μϛ'. fin.) οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. Sæpe etiam per ἀντίθετα, quæ rem demonstratam omnium optime declarant, argumenti vim ostendit, ut eo in loco, ubi docuerat Demosthenem etiam erga cognatos fuisse improbum. (ibid. §. κθ'.) Item alibi, ubi Timarchi vitam a conscientia et præjudicio judicum culparat, evidenter sic colligit summam argumenti: (κ. Τιμάρχ. §. ιϛ'. fin.) οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη, ὦ 'Αθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντος αὐτοὶ βοᾶτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σύνιστε τούτῳ· ἐμοῦ δὲ λέγοντος ἐπιλέλησθε· καὶ μὴ γενομένης μὲν κρίσεως ἐπὶ τοῦ πράγματος, ἥλω ἄν· γεγονότος δὲ ἐλέγχου ἀποφεύξεται. Sexta virtus est, ubi multorum argumentorum per ἀνακεφαλαίωσιν memoriam renovat, ut hoc in loco (κ. Κτησιφ. §. ιγ'. med.) ἀναμνήσθητε δὴ — γεγραφότα; Septima et octava virtus, cum conclusis argumentis αὔξησιν et πάθος addit. Postquam docuerat Demosthenem ἄρχοντα ἐπὶ τῶν θεωρικῶν fuisse, αὐξήσει utitur, et (ibid. §. ιά.) hunc magistratum multos alios comprehendere demonstrat. Πάθος admiscuit et (ibid. §. μή.) Thebanorum calamitates oculis judicum subjecit, postquam Demosthenem Thebanis auctorem belli fuisse dixerat. Qui ergo auditores præparat, varie argumenta tractare incipit, inchoata late explicat, adversarii verbis ipsum petit, conclusionem urget, disputatorum memoriam renovat, demonstrata auget et πάθος addit, quæ omnia fecit Æschines, is profecto populariter videtur persuadere.

SECT. V.

De moribus.

Mores, qui ad persuasionem multum conferunt, sunt vel oratoris, vel auditoris, vel eorum, qui oratione tractantur. Permagnum enim oratoris interest, aliquam in auditoribus de se opinionem aut excitare, aut conceptam confirmare. Ea pro varietate argumenti, quod oratione explicatur, varia esse debet. Nam suadentis imprimis spectatur prudentia, virtus, et benevolentia erga deliberantes. Quis enim eum consulat, qui ipse per imprudentiam et imperitiam consulere non potest? Aut quis hominem improbum auctorem consiliorum et factorum suorum, aut inimicum participem cogitatorum faciat, eique suadenti fidem habeat? Accusanti mansuetudo, lenitas et simplicitas convenit. Hominem enim κατηγορικὸν et φιλοπράγμονα et συκοφάντην quilibet, qui suam securitatem et quietem amat, odio dignum et suspectum judicat. Laudantem veritatis studium et integritas ab adulatione commendat. Defendentem innocentia, probitas et moderatio probabilem reddit. Has virtutes

vir honestus idemque orator in agendo dicendoque facile sine studio et arte indicabit. Igitur et Æschines, non profecto talis, qualem Demosthenes adversarius ejus et æmulus descripsit, ubique in orationibus, se esse virum honestum et civem bonum, luculenter demonstravit. In sua laude modestus, (κ. Τιμάρχ. §. κέ. π. Παραπρεσβ. §. ιζ'. fin.) in aliorum calamitate humanus, (κ. Κτησιφ. §. κθ'. κ. Τιμάρχ. §. κβ'.) in reprehendendis flagitiis fortis et inimicitiarum contemtor, (κ. Τιμάρχ. §. λά. med. π. Παραπρεσβ. §. κδ'. p. init.) in enarrandis factis turpioribus pudicus, (κ. Τιμάρχ. §. ιβ'. init. fin.) in accusando lenis, in suadendo gravis et honestus, (ibid. §. κέ. post med.) erga inferiores popularis, (ibid. §. ζ'. init.) in castigandis civibus improbis patriæ amans, (ibid. §. λά. fin.) in defendenda libertate reipublicæ propugnator strenuus et acer. Magnam igitur in animos audientium ejus orationes habuisse vim credibile est. Sed ad persuadendum non sufficit, si auditores aliquam de dicentis moribus habeant opinionem. Nam et ii, qui audiunt, aliquas secum afferunt opiniones et διαθέσεις, ad quas orator se accommodare debet. Has, quia propter ætatem, fortunam, studia, reipublicæ formam et alia ejusdem generis variant, non solum orator diligenter cognitas habere, verum etiam iis prudenter ad utilitatem suam uti, easque sibi contrarias mutare et conciliare debet. Inde factum est, ut Æschines inter Athenienses, qui majorum auctoritatem, libertatem, leges et litteras magno in honore habebant, ea auditorum opinione in rem suam utiliter uteretur. Sæpe enim eos laudandis majorum factis ad virtutem excitat, libertatem et leges in judicum negligentia periclitari docet, poetarum loca in reprehensionem adversariorum adhibet. Juvenes, qui aderant, honestatis reddit studiosos, et parentum, qui libenter talia præcepta audiunt, (quilibet enim liberos suos vult esse probatissimos) sibi comparat favorem. Benevolentiam erga Demosthenem et opinionem de Timarcho, homine non ignobili, callide infirmat, violenter judicibus extorquet, eosque ad iram et invidiam sollicitat et acuit. Denique mores eorum, de quibus dicitur, ita semper sunt formandi, ut cum eorum factis consentiant, probabilitatem adjuvent, et orationem moratam reddant? Jam vero diligenter perlegentibus orationes omnes, apparebit, Æschinem in describendis et notandis hominum moribus mirum esse artificem, et factorum animique humani judicem acutissimum. Nullius enim hominis fecit mentionem, cujus indolem et mores non simul verosimiliter, factis plerumque commemorandis, non meris verbis, expresserit. Omitto illos honestos viros, Solonem, Miltiadem, Themistoclem, Aristidem, senem illum Lacedæmonium, et parentem, erga filiæ impudicitiam severum, omitto mores Demosthenis, Timarchi, Hegesandri, Pittalaci, Misgolæ, imperatoris illius aliorumque, quos jam ante memoravi,

nolo enim illorum improbitatem sæpius referre, sed unius tantum viri probi virtus et honestas per Æschinem, ut inclarescat, faciam. ἔστι γάρ τις ἐπιδημῶν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν 'Αριστοφάνης 'Ολύνθιος, narrat orator, (π. Παραπρεσβ. §. μθ'.) τούτῳ συσταθεὶς ὑπό τινων καὶ πυθόμενος, (Demosthenes accusator) ὡς εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν καὶ προσαγαγόμενος, τοῦτον ἔπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. κᾂν παρελθὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ γυναῖκα καὶ αἰχμάλωτον γεγενημένην πεπαρῴνηκα, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπισχνεῖτο αὐτῷ δώσειν, πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο, ὅτι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἑαυτῷ οὐ κακῶς, ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἄριστα στοχάζοιτο, τοῦ δὲ τρόπου πλεῖστον εἴη διημαρτηκώς. οὐδὲν γὰρ ἂν τοιοῦτο πρᾶξαι. Puto statim omnes, qui hæc legunt, Aristophanem, quem nunquam viderunt, tamen ob probitatem vehementer amare. Nonne enim honestus, qui calamitate et inopia pressus, dicendi peritus, blanditiis et pecunia sollicitatus, tamen turpi lucro honestatem præfert? Nonne fide dignum et probabile ejusmodi viri testimonium? Nonne sermo animi ejus voluntatisque interpres idoneus? Nonne orator, qui hæc narravit, probabilis et moratus? Verissime ergo idem de Æschine, qui mores ita eleganter diligenterque notavit, prædicari poterit, quod Halicarnassensis Dionysius de Lysia dixit: ἁπλῶς οὐδὲ εὑρεῖν δύναμαι παρὰ τῷ ῥήτορι τούτῳ πρόσωπον, οὔτε ἀνηθοποίητον, οὔτε ἄψυχον.

SECT. VI.

De affectibus.

Ex affectibus in orationibus Æschinis imprimis duo dominantur, ira et misericordia. Ut iram judicum concitaret, breviter commemoravit Atheniensium commoda et incommoda publica inde a Salaminia pugna ad sua tempora, et docuit, qui fuerint reipublicæ auctores laudis et reprehensionis, quam perniciosa oratorum improbitas fuerit, et quomodo rerum serie et oratorum quorundam imprimisque Demosthenis avaritia et malignitate in præsentem miseriam ceciderint. Nam hæc omnia ad faciendam Demostheni invidiam et irritandam judicum iram sunt idonea. Nonne enim cogitatione priscæ fortunæ præsentiumque calamitatum irritati auctoribus earum irascimur? Nonne odio dignorum hominum et veterum hostium recordatione erga præsentes, qui sunt in potestate nostra, severiores sumus? Nonne animus decipitur, et hos, qui adsunt, etiam præteritarum calamitatum auctores putat? Nonne miseria, qua premimur, comparata cum fortuna, qua olim clari fuimus, vehementius afficit et animos concitat? Nonne negligentiæ nostræ nos pœnitet, futuri temporis curam gerimus, et, ne sint postea

alii, qui nobis damnum afferant, pœnarum atrocitate et ultionis severitate cavemus? Ab hac vehementiori animorum commotione studioque ulciscendi ad misericordiam voluntatemque se juvandi alio in loco (π. Παραπρεσβ. §. νέ.) flexit et traduxit auditorum animos in cogitationem et sensum suæ calamitatis et miseriarum. Accusatus enim a Demosthene, potenti hoste et maligno, reique publicæ noxio, subjicit oculis judicum parentem senio confectum, morti vicinum, filii periculo trementem, fratres de republica bene meritos, consentientes, condolentes, liberos ætate et calamitate patris infelices, innocentes, eoque miseriores, quo minus magnitudinem periculi sentiunt, suam erga rempublicam benevolentiam, erga cives singulos moderationem, erga eorum liberos et disciplinam curam suam modeste commendat, animum magnum et fortem demonstrat, non mortem, sed infamiam mortis deprecatur, legibus et justitiæ judicum salutem et vitam committit, nihilque petit aliud, quam ne se iræ et ludibrio inimici, in tanta sua calamitate læti et ridentis, ad supplicium et implendam animi libidinem dedant. Jam, quid gravius ad judices flectendos dicere potuit? Aliorum enim periculi adspectu imbecillitatis suæ recordatur et indolescit animus humanus. Sua fragilitate, suo dolore ad alios juvandos impellitur. Si vero senectutis, mortis, liberorum, amicitiæ, fortunarum, hostium admonetur, tunc jam non de alieno periculo sollicitus esse solet, sed de salute sua et tranquillitate, opitulando, resistendo, omnia tentando pugnat. Bene ergo Æschines, quæ via pateat ad inferendum animis auditorum dolorem, iram, invidiam et misericordiam intellexit.

SECT. VII.

De peroratione.

Non profecto mirandum foret, si Æschinem in fine orationum vis illa divina ingenii deficeret, aut ipse in exitu sui dissimilis esset. Nam et cursorem metæ propinquum spiritus viresque deficiunt, et audaciam militis vel fortissimi hostis pertinacia et atrocitas compescere et frangere solet. At hic orator nec præmio nec victoria cuiquam cedit, sed hostes jam profligatos et aversos persequitur, vestigiis inhæret, telis residuis urget, et undique se tutum reddit. In illa igitur oratione in Timarchum, commemoratis legibus, demonstrata rei improbitate, patronorum auctoritate sublata, criminum magnitudinem auget, Timarcho instat, judices concitat et terret, male factorum turpitudinem eorum animis infigit, breviter eorum, quæ dixerat, memoriam renovat, seque eorum sententiæ adesse judicem incorruptum et severum liberrime profitetur. In oratione de falsa legatione, in qua de salute, fama et fortunis omnibus cum adversario potentissimo decertarat, innocentiam suam testatur, Demosthenis malignitatem et fraudulentiam criminatur, ei invidiam conflat, sua in rempublicam beneficia, benevolentiam et moderationem modeste commemorat, patronos, honestissimos viros, advocat, deprecatores, parentem senem, fratres meritis in rempublicam claros, tres liberos, ætate innoxios, periculo patris infelices et miserandos in conspectum judicum adducit, se ipsum in tanta calamitate imperterritum ostendit, plus de fama et miseria suorum, quam de morte sollicitus, judicibus et legibus, ut virum fortem et honestum decet, vitam et salutem omnem committit. In fine orationis contra Ctesiphontem, violatarum legum crimen auget, Demosthenem reliquosque patronos rejicit, a Ctesiphonte, ut ipse pro se dicat, postulat, modum defensionis præscribit, judices, ut sint severi et sibi a fraude adversariorum caveant, hortatur, Solonem, Aristidem, Themistoclem, si aurea corona donetur Demosthenes, indignaturos ægreque laturos esse docet, in campo Marathonio et ad Platæas cæsorum pro patria manes, et majorum sepulcra ejulatura vocemque contra Demosthenem emissura indignabundam et flebilem testatur, et in ejus condemnationem deos, deas, universam naturam appellat. Ergo etiam in hac orationis parte magnus et probabilis orator Æschines.

SECT. VIII.

Conclusio.

Jam opus est disjecta membra et seorsim spectata in unum corpus colligere et imaginem exprimere eloquentiæ Æschinis. Perspicuus igitur et facilitate concipiendarum imaginum evidens, sententiis et verborum pondere sublimis, gravis, acerbus, vehemens, varietate copiosus, ornatus, tenuitate simplex, orationis festivitate facetus, jucundus, compositione lenis, figuris varius, sententiarum novitate audax, in inveniendo locuples, in delectu et ordine prudens, rerum usu callidus, moribus notandis probabilis, vi et copia argumentorum et affectibus ad commovendos hominum animos instructus et paratus. Recte ergo, ut videtur, Dionysius Halicarnassensis Æschinem inter principes oratores numeravit.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΟΜΟΝ ΤΩΝ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΛΟΓΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ἘΝ τῷ πρώτῳ τῶν Δημοσθένει φιλοπονηθέντων μέρει, πρὸς τοῖς ἄλλοις τούτους τῶν λόγων ἑωράκαμεν, δι' ὧν ὁ δεινότατος εἰπεῖν ἀνὴρ, καὶ ὑπὲρ τοῦ τῆς πατρίδος ἀξιώματός τε καὶ σωτηρίας ἐν τοῖς μάλιστα σπουδάζων, Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Μακεδόνων τὴν δυναστείαν, τῇ μὲν συνισταμένην κωλῦσαι, τῇ δὲ συνεστηκυῖαν διαλῦσαι ἐπεχείρησεν. προεωρᾶτο γὰρ, ὀξυδερκέστατος ὢν τὴν διάνοιαν, καὶ πόῤῥωθεν τὰ ἔσεσθαι μέλλοντα προσκοπῶν, ἔκ τε τῆς τῶν δυναστευόντων φύσεως τεκμαιρόμενος, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας καὶ τυραννίδος διάφορον ἀναλογιζόμενος, ὡς οὐκ ἂν οἷοί τ' ἔσοιντο οἱ Μακεδόνες τοῖς τε τῆς πατρῴας ἀρχῆς ὁρίοις καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐπαρχιῶν, ὧν πολέμου νόμῳ ἐκράτησαν, ἀρκεσθέντες, ἀναπαύσασθαι πρότερον, πρὶν ἂν καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀνταγωνιστὰς ὄντας καὶ ἀεί πως αὐτοῖς ἐναντιουμένους, ἢ ἀφανίσαι, ἢ χειρώσασθαι. διόπερ οὐκ ὀκνητέον εἶναι, μηδ' εἰρωνευτέον, μήτε τῇ τῶν συμπολιτευομένων ἐθελοκακίᾳ ἐπιτρεπτέον, μήτε διὰ τὰς τῶν προδιδόντων καὶ τῶν ἀναισθήτως ἐχόντων πικροτάτας ἀντικρούσεις ἀποδειλιᾷν δεῖν ᾠήθη· ἀλλὰ τόν τε δῆμον, ῥαθυμοῦντα τέως καὶ πανηγυρίζοντα, πρὸς ζῆλον τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ἀνεγείρειν, καὶ τὴν τῶν προδοτῶν ἐξουσίαν ἐφ' ὅσον ἂν δύναιτο κωλύειν, καὶ τῇ πόλει πανταχόθεν συμμάχους παρασκευάζειν ἐπειράθη, ἵνα δὴ ἡ ὅσον οὐδέπω ἐφεστηκυῖα, καὶ ταῖς κεφαλαῖς τοῦ φιλελευθερωτάτου ἔθνους ἐπικρεμαμένη τῶν Μακεδόνων τυραννὶς ἀποκρούοιτο, καὶ πολλαῖς συνεπεκτεταμένη γενεαῖς ἡ τῶν Ἑλλήνων αὐτονομία διασώζοιτο. ὅτι δὲ τοιαδέ τις ἡ τοῦ Δημοσθένους ἐγένετο προαίρεσις, ἥ τε τῶν λόγων αὐτοῦ ἀκολουθία συνεχὴς, καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, μάρτυς ἀξιόπιστος γενομένη, παρέστησε. ταῦτα δὲ ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐμαυτοῦ εἴτε φιλοπονίας—ἥντιν' οὐδεὶς ἂν ἀφέλοιτό μου, κἂν διαῤῥαγῶσί τινες τῶν βασκαινόντων—, εἴτε καὶ φιλοσοφίας—περὶ ἧς ὅπως ἂν ἕκαστος ἥκῃ φρενῶν τε καὶ ἀρετῆς, ἐμοῦ ἥκιστα παραι-

τουμένου, κρινέτω—, καὶ τοῖς ἀπείρως ἔχουσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εὐανάγνωστά τε, καὶ εὐπαρακολούθητα γέγονεν, οὐδὲν οἶμαι τὸ κατεπεῖγον εἶναι, διὰ πλειόνων ὑπὲρ τοῦ λαμπροτάτου ἀνδρὸς, καὶ ἡρωϊκοῦ τινὸς ἐν τῇ πολιτικῇ τάξει γεγενημένου, ἀπολογήσασθαι. ἐπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις ὅ τε Πλούταρχος καὶ ὁ Παυσανίας, καὶ ἡ τῆς πατρίδος ψῆφος, ἀγνώμονος μὲν εἰς ζῶντα τὸν ἄνδρα, τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ, εὐχαριστοτάτης γεγενημένης. ὧνπερ οὕτως ἐχόντων, ἥκιστα προσέχειν ἡγοῦμαι δεῖν τοῖς οἰομένοις, ἢ ζηλοτύπως ἔχοντα τὸν Δημοσθένη πρὸς τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων δόξαν, ἢ ἰδίῳ τινὶ εἰς τοὺς Μακεδόνας μίσει ἐπαρθέντα, ἢ τῷ παρὰ τῶν Περσῶν χρυσίῳ διαφθαρέντα πολιτεύσασθαι, ἅ γε ἐπολιτεύσατο· καίτοι οὐκ ἄδηλον ὂν, ὅτι φιλοτιμότατα μὲν διάκεινται αἱ μεγάλαι φύσεις, τῇ φιλοδοξίᾳ ὥσπερ κέντρῳ τινὶ νυττόμεναι· οἱ δὲ τῇ φιλοτιμίᾳ διακαιόμενοι, μὴ ὅτι καταφρονούμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀμελούμενοι, ἢ μόνον ὑφορώμενοί τι τοιοῦτον, σφόδρα λυποῦνται. ὅση δ' ἐστὶ τῶν χρημάτων ἡ δύναμις, ὡς φθαρτικὴ καὶ τῶν φύσει μὲν οὐ φαύλων ὄντων, οὐ μέντοι ἕξιν τινὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας ἐχόντων, μηδὲ τὰ τῶν φιλοσόφων ἀπηκριβωμένων, ὁ καθ' ἡμέραν βίος δι' ἀπείρων παραδειγμάτων ἐλέγχει. ἀλλ' ὅμως ὁ Δημοσθένης, ἀνδρῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν μαρτυρούντων, τηλικοῦτος καὶ τοιοῦτος τήν τε φύσιν καὶ τὴν παίδευσιν καὶ τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν ἐγένετο, ὥστε τὸν τοιοῦτό τι περὶ αὐτοῦ ὑφορώμενον μᾶλλον ἂν τὴν ἰδίαν πονηρίαν καταστῆσαι φανερὰν, ἢ τὴν ἐκείνου ἐξελέγχειν. εἰσὶ γὰρ παμμίαροί τινες ἄνθρωποι, οἵ τινες κακίας ἑαυτοῖς πανήγυρίν τινα συνειδότες, πάντας τοὺς ὑπερέχοντας τῶν ἀνδρῶν κηλῖσι τισὶν ἀσελγείας καὶ μοχθηρίας καταρυπαίνειν σπουδάζουσιν· ἵνα δήπουθεν τὴν ἑαυτῶν πονηρίαν τῇ κοινότητι τῶν παθῶν πρὸς τοὺς ἐπ' ἀρετῇ διαφέροντας, συσκιάζωσιν. ἐκεῖνο μέν τοι οὐκ ἂν ἔξαρνος εἴην, ὅτι ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς τῶν ἐρίδων, ἔστιν ὅτε τοῦ δέοντος παρετράπη ὁ Δημοσθένης, καὶ διὰ συκοφαντίας τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέμενος. ἐφ' οἷς ἔγωγ' αὐτὸν οὔτ' ἐπαινοίην ἂν οὔτ' ἀποδεχοίμην, συγγνώμης δ' ὡς ἀνθρώπινόν τι παθόντα, ἀξιῶ. καθάπερ γὰρ οἱ εὔφοροι καὶ πίονες τῶν ἀγρῶν ἐστὶν ἃς καὶ τῶν βλαβερῶν βοτανῶν φύουσιν· οὕτω καὶ αἱ μεγάλαι φύσεις, ὅπερ εὐστόχως ὁ Πλάτων ἀπεφήνατο, μεγάλας ἐκφέρουσιν ἐνίοτε καὶ τὰς κακίας. ὃ δὴ σύμπαντος τοῦ χρόνου αἱ ἱστορίαι οὕτω φανερὸν κατέστησαν, ὥστε περίεργον εἶναι τὸ γνωρίζειν τοῦτο διὰ παραδειγμάτων. ἀλλ' ὑπὸ τούτων τῶν παθῶν εἰς τοῦτ' ἐξοκεῖλαι τὸν Δημοσθένην, ὥσθ' ἑκόντα καὶ εἰδότα τῇ πατρίδι ὀλέθριον γενέσθαι, ἐμαυτόν γε πείθειν, ὅ, τι δήποθ' ἕτεροί τινες ἐγνωκότες εἰσὶν, οὐκ ἂν δυναίμην. ὁμολογῶ μὲν οὖν φιλεῖν τε καὶ

περὶ πυλλοῦ ποιεῖσθαι τὸν Δημοσθένην, ὡς καὶ διδάσκαλον ἐμοὶ γενόμενον—παρ' αὐτοῦ γὰρ, οὐ μὲν τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις, στενοτέρας οὔσης τῆς φύσεώς μου ἢ ὥστε πρᾶγμα τηλικοῦτον τὸ μέγεθος χωρεῖν, ἀλλά γε τὸν Ἑλληνισμὸν ἀμωσγέπως ἔμαθον—, καὶ τῆς περὶ αὐτὸν δόξης πολλοστημόριόν τι εἰς τὸ τοῦ Βολφίου ὄνομα μετοχετεύσαντα—οὐδαμοῦ γὰρ, ὡς οἶμαι, λατινίζων ὁ Δημοσθένης ἀναγνωσθήσεται, ὅπου μή τινες τῶν ἐπιεικῶς ἐχόντων καὶ τῷ ἐπηρεάζειν οὐ χαιρόντων ἀναμνησθήσονται, ὅτι πρῶτος ὁ Βόλφιος πρὸς τῷ Ἀττικῷ τριβωνίῳ τὸν Δημοσθένην καὶ Ῥωμαϊκὴν τήβεννον ἐπενδύσαιτο—, ὅμως δὲ πλεῖστον ἀπέχειν ἂν ἐμαυτὸν βουλοίμην ταύτης, εἴτε εὐήθειαν, εἴτε αὐθάδειαν, εἴτε καὶ ἀδικίαν χρὴ λέγειν, ὥσθ' ὁμολογουμένῃ καὶ ἀποδεδειγμένῃ τῇ ἀληθείᾳ ἀντιλέγειν. πολλῷ δὲ τούτων ἔτι ἀγνωμονεστέρους εἶναι νομίζω, τοὺς τὰ προϋπάρξαντα πάντα πρὸς τὰ τελευταῖον ἐκβάντα κρίνοντας· οὐχὶ δὲ ἀγνώμονας μόνον, ἀλλὰ καὶ λίαν εὐήθεις, οἵ τινες αὐτοὶ μήτε τὰ ἴδια μήτε τὰ κοινὰ διοικεῖν εἰδότες, μετὰ τοσαύτας ἐτῶν περιόδους Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος διδασκάλους ἑαυτοὺς καθιστᾶσιν, τῶν πάντων τῶν καθ' ἑαυτοὺς ἀρχόντων τε καὶ σοφῶν διδασκάλων γεγενημένων. οὐ λογίζονται δὲ οἱ Ἀρίσταρχοι οὗτοι, ὅτι μετὰ τὰ πράγματα καὶ ὁ τυχὼν ἄνθρωπος τὰ σφάλματα τῶν πραττομένων κατενόησεν· ἅπερ, πρὶν ἐπιχειρηθῆναι, καὶ τοὺς φρονιμωτάτους τῶν ἀνδρῶν παρέλαθεν. ἀλλὰ γὰρ τοῖς ἀγνώμοσι τούτοις κριταῖς, καὶ σοφοῖς μὲν εἶναι προσποιουμένοις, νοῦν δ' οὐκ ἔχουσιν, ἱκανῶς ὅ τε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, καὶ Κικέρων ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀπολελόγηνται. περιττὸν τοίνυν ἂν εἴη πλείους περὶ τούτων ποιήσασθαι τοὺς λόγους· ἄλλωστε πάντων τῶν εὖ φρονούντων ἐγνωκότων, ὅτι οὐκ αὐτάρκης ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη φρόνησις μήτε κωλύειν τὰς θεηλάτους—κατ' Εὐριπίδην φάναι—τῶν συμφορῶν, μήτ' εὐδαιμονίας ἐπιτυχεῖν. ὅμως δέ γε, καθάπερ ἔν τε τοῖς χειμῶσιν ἔργον τί ἐστι τοῦ κυβερνητοῦ, καίπερ ἀσθενὲς ὑπάρχον, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν γεωργῶν ἐν τῷ γίγνεσθαι τὸν σῖτον, εἰ καὶ πολλάκις, νῦν μὲν αἱ χάλαζαι, νῦν δὲ οἱ κεραυνοὶ, νῦν δὲ αἱ ἐπομβρίαι εἰς ματαιοπονίαν περιϊστᾶσι πᾶσαν τούτων τὴν φιλοπονίαν· οὕτως ἀεί πως καὶ τῇ βουλῇ μάχεται ἡ τύχη, μήτε παύονται πρότερον αὗται διαμαχόμεναι τὸν ἀλλοπρόσαλλον ἄρην ἔχουσαι βραβευτὴν πρὸς ἀλλήλας, πρὶν ἢ αἱ ἐκβάσεις τὴν ἀκατάλλακτον φιλονεικίαν καταπαύσειαν. οὔτε γὰρ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔχει καθάπερ ἡ τοῦ ἡλίου, εἴτε περιδρομὴν, εἴτε περιφορὰν δέον εἰπεῖν. οὗτος μὲν γὰρ ἀπαραλλάκτως ἀπό τ' ἀνατολῆς εἰς δύσιν, κἀντεῦθεν ἀνάπαλιν φέρεται. τὸ γὰρ αὐτὸν τοτὲ μὲν ὑπὸ νεφῶν ἐπισκιάζεσθαι, τοτὲ δὲ

τῆς σελήνης κατ' εὐθεῖαν ὑπιούσης, ἀμαυροῦσθαί πως, καὶ καθ' ἡμέραν τῆς γῆς ταῖς ὄψεσιν ἡμῶν ἐπισκοτούσης, τούτων δὴ μηδαμῶς μὲν τὸν ἥλιον, μᾶλλον δὲ ἡμῶν αὐτῶν, εἴτε τὴν ἀσθένειαν, εἴτε τὴν δυστυχίαν αἰτιατέον. ἀλλ' ὥσπερ οἱ μεγάλοι τῶν ποταμῶν οὐχὶ μὲν τὴν εὐθεῖαν διαπερῶσιν, ἀλλὰ τά τε πρανῆ καὶ εὔπορα διώκουσιν· οὕτω καὶ οἱ εὖ φρονοῦντες τῶν ἀνθρώπων τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμπεριφέρονται, ὧν εἰς τὸ παρὸν βελτιόνων οὐκ εὐπορυῦσι. ταῦτα, καί τοι μηδὲν ἔμοιγε διαφέρον, οὐχ οἷός τ' ἐγενόμην παραλιπεῖν, ὅπως ἂν μετά τε πλείονος ἐπιεικείας καὶ σπουδῆς ἐντονωτέρας, τοῖς τοῦ Δημοσθένους συμβουλευτικοῖς τοῖς ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ ἐκκειμένοις, οἵ τε φιλοπάτριδες τῶν ἀνδρῶν, καὶ οἱ περὶ τὴν πειθὼ, τὴν τύραννον τῶν φρενῶν, ἐσπουδακότες, ἐντύχοιεν. ὅπερ ἴσως οὐκ ἀνωφελῶς κατὰ σχολὴν ποιήσαιεν τῶν ἀνθρώπων οἱ μήτε λίαν ἀσχολούμενοι, μήτ' ἀμελῶς ἔχοντες τῆς πολιτείας. καὶ μὴν ἄμεινον ἂν—τί δὲ εἰ καὶ μετὰ τέρψεως διαρκεστέρας;—περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων φιλοπονήσαιεν οἱ εὐφρονοῦντες, ἢ περὶ ἕτερ' ἄττα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν πλείστου εἶναι ἄξια νομιζομένων. οὐχὶ δὲ οὐδ' ἐμαυτὸν λέληθεν, ὅτι τὰ καθ' ἡμᾶς πλεῖστον ἀφέστηκε τῶν ἐπὶ Δημοσθένους· οὔτε γὰρ τὰ τῆς θρησκείας ταὐτὰ, καὶ ἀλλοῖα μὲν τὰ ἔθη, ἄλλοι δὲ οἱ νόμοι, ἄλλαι δὲ αἱ πολιτεῖαι· ὅμως δὲ, καθάπερ ἐν τοῖς στρατηγικοῖς, οὕτω καὶ ἐν τοῖς πολιτεύμασι, μεγάλης οὔσης τῆς ἀνομοιότητος, μεγάλη τὶς ὅμως ἐστὶ καὶ ἡ ὁμοιότης. ὥσπερ δὲ ταύτην ὁ πεπαιδευμένος ῥαδίως ἂν κατίδοι—τίς γὰρ ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐπὶ ταὐτὰ ἀείπως φέρεται, τά τε συμφέρειν δοκοῦντα ἐπαυξάνουσα, τά τε βλαβερὰ φυλαττομένη, διαφόρως μέντοι μετιοῦσα;—οὕτω τοῖς ἀπείροις πραγμάτων, καὶ ἀναισθητοῦσι τῶν ἀναγινωσκόντων διὰ βραχέων οὐ ῥάδιον ἀποδεῖξαι. καὶ μὴν εἰ μηδεμία περιγίγνοιτ' ἐκεῖθεν ὠφέλεια, ἀλλά γε ἡ τέρψις ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν λογίων συγγραφέων, καὶ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν πάλαι γεγενημένων, πάγκαλος ἂν εἴη καὶ οὐκ εὐκαταφρόνητος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρείσθω, ἤδη δέ ποτε ὁ λόγος ἐπὶ τὴν τῶν εἰς ἄκρον δεινότητος ἐληλακότων ἀνδρῶν σφοδροτάτην φιλονεικίαν καὶ τοὺς ἀντιπάλους μετίτω λόγους. τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον οὐκ ἄδηλον, ὅτι ἀπεχθῶς τε πρὸς σφᾶς αὐτοὺς εἶχον, καὶ τῆς αὐτῆς δόξης τοῦ εὖ λέγειν ζηλωταὶ ἐγένοντο, Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης. οὐδὲ γὰρ ἂν τοιαύτης προφάσεως οὐχ ὑπούσης, ὁ μὲν τὴν ἐκείνου ζωὴν, ὁ δὲ τὴν τουτουῒ ἀξίαν εἰς κίνδυνον κατέστησεν. τὰ δέ γε αἴτια τῆς διαφωνίας ἀφανέστερά πως ὄντα καὶ ἧττον ἀκριβῆ, τοῖς μὲν οὕτως, τοῖς δ' ἑτέρως εἰκάζειν, κατὰ τὸ δοκοῦν ἑκάστῳ, παρέσχεν, ἀποδείξεων οὐκ εὐποροῦσιν. εἰσὶ γάρ τινες οἳ

νομίζουσι φύσει τινὰ τούτοις ἐνυπάρχουσαν δυσμένειαν προκατάρ-
ξαι τοῦ μίσους· φασκόντων γε τῶν περὶ τὰ ἄστρα δεινῶν, ὅτι ἔμ-
φυτός ἐστιν ἐνίοις οὐκ οἶδ' ἥ τις πρὸς ἀλλήλους τοῖς μὲν συμπά-
θεια, τοῖς δὲ καὶ ἀντιπάθεια. τοῦτο δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν,
πολλῶν ἐκ τῆς πρώτης προσόψεως, τοὺς μὲν φιλούντων, τοὺς δὲ
μισούντων, καὶ τῶν μὲν ταῖς εὐεργεσίαις εἰς εὔνοιαν προσάγεσθαι
μόλις, τῶν δὲ μηδὲ ταῖς κακοποιΐαις ἀλλοτριοῦσθαι ῥᾳδίως δυνα-
μένων. ἀπεφήνατο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης, ὅτι αἱ ἀνομοιότητες τῶν
ἠθῶν ἥκιστα φιλικόν. ἐγένετο δ' ὁ μὲν Αἰσχίνης, ὥς φασιν, ἱλα-
ρώτερος τὴν φύσιν, ὁμιλητικὸς τὸν τρόπον, ἀστεῖος, θεραπευτικὸς
τῶν ἐν ἐξουσίᾳ, ἐρωτικὸς, συμποτικός. ἐκ τοὐναντίου δ' ὁ Δημο-
σθένης ὑδροπότης, αὐστηρὸς, ἀκριβὴς, δημοκρατικὸς, μισοτύραν-
νος, ἐν τοῖς μάλιστα δὲ ἀνταγωνιστὴς τοῖς τοὺς Ἕλληνας, κατὰ
τὸ εἰκὸς, εἰς κίνδυνον καταστῆσαι καὶ βλάψαι μέλλουσι. μόνη δ'
οὖν αὕτη εὐσχήμων ἂν εἴη τῶν προφάσεων τῆς ἀπεχθείας. καίπερ
γὰρ ἔχοντος Αἰσχίνου ἔγκλημα προδότης τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι·
τοῦτο δ' ὅμως οὐκ αὐτάρκως ἐξελεγχθὲν ἐν ἀμφιβόλῳ κεῖσθαι
ἐάσωμεν· καὶ ἀμφότερον, τόν τε Αἰσχίνην καὶ τὸν Δημοσθένην
ἄνδρα σπουδαῖον καὶ φιλόπολιν γενέσθαι συγχωρῶμεν, οἷος ἑκά-
τερος ὑπολαμβάνεσθαι ἀξιοῖ. κατὰ τοῦτο δὲ διενηνόχασιν ἀλλή-
λων, ὅτι ὁ μὲν Δημοσθένης τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος, μετὰ
κινδύνου μὲν ἐν τῷ παρόντι συμπεπλεγμένου, εἰς τὸ μέλλον δὲ βε-
βαίας ἀσφαλείας περιποιητικοῦ ἐστοχάζετο· ὁ δ' Αἰσχίνης τὴν παρ-
οῦσαν εἰρήνην ἔστεργεν ὁποίαν δήποτ' οὖσαν, ὁρῶν γε τὸν δῆμον
τὸν Ἀθηναίων πολλῇ τε φιληδονίᾳ δεδουλωμένον, καὶ ἀσθενέστε-
ρον γεγονότα, ἢ ὥστ' ἀξιόμαχον εἶναι πρὸς Φίλιππον καὶ Ἀλέ-
ξανδρον, δεινοτάτους πράγμασι χρῆσθαι βασιλεῖς, καὶ κατ' ἐκεῖνο
καιροῦ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας. ὁπότερος δὲ τοῦ σκοποῦ μᾶλ-
λον ἔτυχεν ἀποφαίνεσθαι, οὐ πρὸς ἐμοῦ μέν ἐστιν· ἕκαστος δ' αὐ-
τὸς καθ' ἑαυτὸν τὰς ἑκατέρου προφάσεις καὶ λογισμοὺς ἀντεξετα-
ζέτω, καίτοι καὶ τοῦτο σχεδὸν ἀμήχανον ὂν ἡμῖν, τοῖς τἀκριβὲς
τῆς ἱστορίας ἀγνοοῦσι. τί γὰρ ἀναμφισβήτως ἂν διϊσχυριζοίμεθα
χωρὶς ταύτης τῆς ὑποθέσεως· εἰ τοῦτ' ἠλήθευσεν Αἰσχίνης ἢ Δη-
μοσθένης; τίς γὰρ τῶν πάντων οὐκ οἶδεν τοὺς τῶν ῥητόρων λό-
γους οὐκ ἀεὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ πρὸς πειθὼ
πάντα τρόπον ἀναφέρεσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον; ἀποφάναι αὐ-
τοὺς, καταφάναι, πλάττειν πάμπολλα τολμηρότατα, οὐχ ἧττον δὲ
καὶ ἐπιτυχῶς; οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν ῥῖνα κορύζης μεστοὶ ὄντες, καὶ
εὐμετακίνητοι τῇ φύσει, ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἄγονται καὶ φέρονται,
καὶ τοῖς μὲν ἐγνωσμένοις ἀπιστοῦσι, τὰ δὲ παραδοξότατα τῶν ὄν-
των ἀποδέχονται, τῇ δεινότητι τῶν λόγων ἀπατηθέντες. τὸ τοίνυν

τέταρτον τῆς ἀπεχθείας αἴτιον τάχ' ἂν ἀπὸ τῆς περὶ τὸ αὐτὸ ἐπι-
τήδευμα ζηλοτυπίας ὁρμηθείη· ἑκατέρου τῶν μὲν πρωτείων τῶν ἐν
τοῖς λόγοις ἀντιποιουμένου, τὴν δὲ θατέρου λαμπρότητα ἐπισκο-
τεῖν ἑαυτῷ ἀγανακτοῦντος. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πάθος λυμαντικώτα-
τον τῶν πολιτειῶν, καὶ πλείστης φυλακῆς ἄξιον τοῖς καλοῖς κἀ-
γαθοῖς τῶν ἀνδρῶν, ἵνα μὴ εἰς πανολεθρίαν τῶν κοινῶν ῥιζωθὲν
ἀναβλαστήσειε. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον. ὅντινα δὲ τρόπον
ἑκάτερος τουτονὶ τὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο, ἐκ τῆς τῶν ἀντιπάλων
λόγων συγκρίσεως μετὰ πλείστης μὲν ἡδονῆς, ὠφελείας δ' οὐδὲν
καταδεεστέρας, γνωσθήσεται τοῖς περὶ τοὺς λόγους ἐσπουδακόσιν.
ἐν τούτοις γὰρ οἱ κράτιστοι τῶν ῥητόρων πᾶσαν μὲν τὴν τῆς δια-
νοίας ἰσχὺν, πᾶσαν δὲ τὴν τῆς παιδείας τε καὶ ῥητορείας πανο-
πλίαν προὐχειρίσαντο. προὐθήκαμεν δὲ καταρχὰς τὸν κατὰ Τι-
μάρχου λόγον—καίτοι τόπου τινὸς ἐν αὐτῷ πραγματευομένου, καὶ
δακετοῦ τινὸς δίκην ἐμφωλεύοντος τοῦ τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀνθρώποις
καλῶς ποιοῦσιν ἀπηχθημένου—διά τε τὴν τῶν καιρῶν ἀκολουθίαν,
καὶ διότι ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, οὐ μόνον Αἰ-
σχίνου ὡς καθυφεμένου τὰ τῆς πόλεως κατηγορεῖ, ἀλλὰ καὶ Τι-
μάρχου, ἔκ γε τῶν ἐνόντων, ὑπεραπολογεῖται. τούτοις δ' ἕπεται ἡ
Αἰσχίνου ἀπολογία, καὶ ἡ γραφὴ ἡ κατὰ Κτησιφῶντος, ᾗ ἀντα-
γωνίζεται Δημοσθένης. καὶ ἐν τούτοις τὸ δεύτερον τμῆμα τῶν λό-
γων καταλήγει. καίτοι τῆς τάξεως ἀπαιτούσης, τὰς ἑκατέρου ἐπι-
στολὰς πρὸς τῷ τέλει κεῖσθαι, ἅμα τῷ Δεινάρχου λόγῳ, διὰ τὸ
τελευταῖα γεγράφθαι ταῦτα σχεδόν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ μέγεθος τοῦ-
του τοῦ τόμου ἀνάρμοστον γένοιτο καὶ ἀσύμμετρον, τῷ πρώτῳ
μέρει αὐτὰ συνετάξαμεν· ὅστις μὲν οὖν κατὰ σχολὴν ταῦτα καὶ
μετὰ προσεκτικῆς συνέσεως ἀναγνώσεται, καταπτύσειεν ἂν, ὡς οἶ-
μαι, τῶν καθ' ἡμᾶς λογοδαιδάλων, πρός γε τούτους τοὺς ῥήτορας
ἀντεξεταζομένων. Augustæ Vindelicorum, Calendis Augusti
Anno 1569.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ Ἀτρομήτου — φυγόντος μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, συγκαταγαγόντος δὲ τὸν δῆμον — καὶ Γλαυκοθέας, [1] τῶν δὲ δήμων Κοθωκίδης, οὔτε κατὰ γένος τῶν ἐπιφανῶν, οὔτε κατὰ περιουσίαν χρημάτων. νέος δὲ ὢν καὶ ἐῤῥωμένος τῷ σώματι, περὶ τὰ γυμνάσια ἐπόνει. λαμπρόφωνος δὲ ὤν, μετὰ ταῦτα τραγῳδίαν ἤσκησεν. ὡς δὲ Δημοσθένης φησὶν, ὑπογραμματεύων καὶ τριταγωνιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις διετέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς τραγῳδίας, καὶ ἔτι παῖς ὢν ἐδίδασκε γράμματα σὺν τῷ πατρὶ, καὶ μειράκιον ὢν ἐστρατεύετο ἐν τοῖς πολλοῖς. ἀκροατὴς δὲ γενόμενος, ὡς μέν τινες λέγουσιν, Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος, ὡς δὲ [2] Κεκίλιος, Λεωδάμαντος, καὶ πολιτευόμενος οὐκ ἀφανῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς περὶ Δημοσθένη, [3] ἐπρέσβευεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς, καὶ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. ἐφ' [4] ᾧ κατηγορηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀνῃρημένου τοῦ Φωκέων ἔθνους, ἔτι δὲ ὡς πόλεμον ἐξάψας, ἡνίκα Πυλαγόρας ᾑρέθη Ἀμφικτύοσι πρὸς [5] Ἀμφισσεῖς, τοὺς τὸν λιμένα ἐργαζομένους. ἐξ οὗ συνέβη τοὺς Ἀμφικτύονας Φιλίππῳ προσφυγεῖν, τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ Αἰσχίνου συνεργούμενον ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασι, καὶ τὴν Φωκίδα λαβεῖν. ἀλλὰ συνειπόντος αὐτῷ Εὐβούλου τοῦ Σπινθάρου [6] Προβαλησίου, δημαγωγοῦντος, τριάκοντα ψήφοις

[1] τὸν δὲ δῆμον Κωθωκίδης [2] Καικίλιος [3] ἐπρέσβευσεν [4] ἧς [5] Ἀμφισσεῖς, καὶ τὸν λιμένα ἐργαζομένοις [6] Προβαλλουσίου

Λεωδάμαντος] Apud Suidam est Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλεάτου: et ejus mox in Demosthene fit mentio, atque adeo in altero etiam Plutarchi Demosthene, ut qui Demosthenem erudierit; itemque in Lucianica Demosthenis laudatione. Itaque Leodamantem missum feci. Xylander.

Ἐφ' ἧς κατηγορηθεὶς] F. ἐφ' ᾗ κατηγορήθη ὑπὸ Δημοσθένους, ὡς δι' αὐτὴν ἀνῃρημένου. Reisk.

Πόλεμον ἐξάψας] Prima editio me falsa distinctio decepit. Sic enim verti: *cum apud Amphictyones legatus esset delectus ad Amphissenses.* Tu vero sic verba ordinato: πόλεμον ἐξάψας Ἀμφικτύοσι πρὸς Ἀμφισσεῖς, τοὺς τὸν λιμένα (scil. τὸν ἐξάγιστον) ἐργαζομένους. Wolf. F. Ἀμφισσεῖς τὸν λιμένα ἐργαζομένους. Reisk.

Ἡνίκα Πυλαγόρας ᾑρέθη] Scil. ὑπ' Ἀθηναίων. Pylagoras fuisse dictos eos, qui ad Amphictyonicum concilium Græcorum in Thermopylas mitterentur, non est ignotum. Hæc clariora erunt ex Orationibus falsæ legationis. Wolf.

Προβαλλουσίου] Ego Προβαλινθίου. Est enim δῆμος Pandionidis tribus *Probalinthus*, vel Stephano teste. *Proballusios* autem et *Probalescios* non novi. Xylander. F. Προβαλησίου τοῦ τότε μάλιστα δημαγωγοῦντος. Reisk.

ἀπέφυγεν. εἰσὶ δ', οἵ φασι συγγράψαι μὲν τοὺς ῥήτορας τοὺς λόγους· ἐμποδὼν δὲ γενομένων τῶν περὶ Χαιρώνειαν, μηκέτι τὴν δίκην εἰςελθεῖν. χρόνῳ δ' ὕστερον, Φιλίππου μὲν τετελευτηκότος, Ἀλεξάνδρου δὲ διαβαίνοντος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐγράψατο Κτησιφῶντα παρανόμων ἐπὶ ταῖς Δημοσθένους τιμαῖς· οὐ μεταλαβὼν δὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ἔφυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, χιλίας δραχμὰς ὑπὲρ τῆς ἥττης οὐ βουληθεὶς καταθέσθαι. οἱ δὲ ἀτιμίας αὐτῷ προστιμηθῆναι λέγουσιν, οὐ θέλοντι ἐξελθεῖν τῆς πόλεως, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον ὡς Ἀλέξανδρον. τοῦ δὲ τελευτήσαντος, ταραχῆς οὔσης, ἀπάρας εἰς τὴν Ῥόδον, ἐνταῦθα σχολὴν καταστησάμενος ἐδίδασκε. ἀνέγνω τε τοῖς Ῥοδίοις τὸν κατὰ Κτησιφῶντος λόγον ἐπιδεικνύμενος. θαυμαζόντων δὲ πάντων, εἰ ταῦτα εἰπὼν ἡττήθη. οὐκ ἄν, ἔφη, ἐθαυμάζετε, Ῥόδιοι, εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λέγοντος ἠκούσατε. σχολήν τε ἐκεῖ προςκατέλιπε, τὸ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον κληθέν. ἔπειτα πλεύσας εἰς Σάμον, καὶ διατρίβων ἐπὶ τῆς νήσου, ὀλίγον ὕστερον ἐτελεύτησεν. ἐγένετο δὲ εὔφωνος, ὡς δῆλον ἔκ τε ὧν φησὶ Δημοσθένης καὶ ἐκ τοῦ Δημοχάρους λόγου. φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τέσσαρες, ὅ τε κατὰ Τιμάρχου, καὶ ὁ τῆς παραπρεσβείας, καὶ ὁ κατὰ Κτησιφῶντος, οἳ καὶ μόνοι εἰσὶ γνήσιοι, ὁ γὰρ ἐπιγραφόμενος Δηλιακὸς οὐκ ἔστιν Αἰσχίνου. ἀπεδείχθη μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν κρίσιν τοῦ περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ συσταθεὶς συνήγορος· οὐ μὴν εἶπε τὸν λόγον. ἐχειροτονήθη γὰρ Ὑπερίδης ἀντ' αὐτοῦ, ὥς φησι Δημοσθένης. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφοὺς, ὥς φησιν αὐτὸς, Ἄφοβον καὶ Δημοχάρη. [1] ἀπήγγειλε δὲ καὶ τὴν ἐν Ταμύναις νίκην πρῶτος [2] Ἀθηναίοις, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστεφανώθη. οἱ δὲ εἶπον μηδὲ μαθητεῦσαι τισὶ τὸν Αἰσχίνην, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπογραμματείας ἀρθῆναι, ἐν τοῖς δικαστηρίοις τότε διάγοντα. πρῶτον δὲ εἰπεῖν ἐν τῷ δήμῳ κατὰ Φιλίππου, εὐδοκιμήσαντά τε, πρεσβευτὴν χειροτο-

[1] ἀντήγγειλε [2] Ἀθηναίοις τὸ δεύτερον, ἐφ'

Καὶ διατρίβων] F. καὶ διατριβὴν καταστησάμενος ἐπὶ τῆς νήσου, *schola rhetorica instituta*. Idem.

Καὶ ὁ τῆς Παραπρεσβείας] καὶ ὁ περὶ τῆς πρεσβείας. Nam Demosthenes, non Æschines, orationem de nequiter administrata legatione scripsit. Philostratus p. 510. appellat hanc Orat. ἀπολογίαν τῆς πρεσβείας. Idem.

Ἐπὶ τὴν κρίσιν τοῦ περὶ] F. ἐπὶ κρίσιν ἀγῶνος [vel ἀμφισβητήματος] τοῦ περί. Idem.

Ἄφοβον καὶ Δημοχάρη] In oratione Demosthenis π. Παραπρεσβ. dicuntur Φιλοχάρης καὶ Ἀφόβητος. Wolf. Forte Ἀφόβητον, ut Apollonius in vita Æschinis, qui et Φιλοχάρη alterum appellat. Xylander.

Ἀντήγγειλε] Ἀνήγγειλε, aut ἀπήγγειλε. Reisk.

Τὴν ἐν Ταμύναις] Eubœæ locus, de quo in adversariis orationibus. Wolf.

Τὸ δεύτερον] Ex orationis falsæ legationis §. νγ'. apparet inversa esse et legendum ἐφ' ᾧ καὶ τὸ δεύτερον ἐστεφανώθη, *quamobrem secundum est coronatus*. Idem. τὸ δεύτερον delend. Non enim video, quid sibi velit. Reisk.

νηθῆναι πρὸς Ἀρκάδας· πρὸς οὓς ἀφικόμενον, συστῆσαι τοὺς μυρίους ἐπὶ Φίλιππον. ἐγράψατο δὲ καὶ Τίμαρχον ἑταιρήσεως. ὁ δὲ, ἐκλιπὼν τὸν ἀγῶνα, [1] αὐτὸν ἀνήρτησεν, ὥς που φησὶ Δημοσθένης. ἐχειροτονήθη πρεσβευτὴς ὡς Φίλιππον [2] μετὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης· ἐν ᾗ ἄμεινον τοῦ Δημοσθένους ἠνέχθη. τὸ δεύτερον δέκατος ὢν, κυρώσας ὅρκοις τὴν εἰρήνην, κριθεὶς [3] δ', ἀπέφυγεν, ὡς προείρηται.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ, ΑΔΗΛΟΥ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τοῦ γραμματικοῦ καὶ Γλαυκοθέας τῆς τοὺς θιάσους τελούσης. φασὶ δὲ αὐτὸν παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν, καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν. ταύτην δ' ἐκ σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναιξὶν ὁρμωμένην, Ἔμπουσαν ὀνομασθῆναι. ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα ἡ Ἔμπουσα. γενόμενον δὲ μειράκιον ὑποκριθῆναι τραγῳδίαν, ὥςτε τριταγωνιστεῖν. ὄντα δὲ λαμπρόφωνον, γραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι, καὶ μετὰ τοῦτον Εὐβούλῳ· καὶ

[1] αὐτὸν [2] κατὰ [3] Deest δ'.

Μετὰ Κτησιφῶντος] Fortasse *μετὰ*, et pro Κτησιφῶντος in nonnullis Demosthenicis codicibus legitur Κηφισοφῶντος: δέκατος ὢν· καὶ κυρώσας lego. WOLF. κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους delenda. Sunt enim extra locum suum, ut alia quædam hic loci luxata. REISK.

Τὸ δεύτερον] F. Τὸ δεύτερον δὲ χειροτονηθεὶς πρεσβευτὴς, δέκατος. IDEM.

Τοὺς θιάσους τελούσης] *Quæ sodalitia*, sive *sodalitates initiaret*. Ea cujusmodi fuerint, Demosthenes περὶ στεφάνου declarat. παρὰ τὸν θίασον sive θύασον (per υ) qui proprie *bacchantium cœtus* est. unde Θυάδες, αἱ μαινόμεναι γυναῖκες, καὶ Διονυσιάζουσαι ἢ βακχεύουσαι, ἀπὸ τοῦ θύειν, τοῦ ἱερά τε ῥέγειν, καὶ μαίνεσθαι, fit θυασώτης, *gregalis*, *sodalis*. Venetus interpres ἀνώνυμος: *Quæ eos initiabat, qui sacris Eleusiniæ Cereris interesse cupiebant.* WOLF.

Ὑπουργεῖν] Hoc ut fortunæ tenuitatem arguit, ita laudem pietatis et industriæ potius Æschini, quam infamiam conciliat, apud cordatos quidem homines; qui fortunam nemini objiciendam esse censent: ut Demosthenes etiam confitetur. ἐν τῷ διδασκαλείῳ τῷ πατρὶ, malim legere, quam τοῦ πατρός. Sin hic casus placet: referendus erit non ad ὑπουργεῖν: sed ad διδασκαλείῳ, *navasse operam in schola patris.* IDEM.

Ταύτην δ' ἐκ σκοτεινῶν] Utrum de industria se abscondit, territandi causa? (id quod magnæ levitatis esset) an sacra sua (id quod probabilius est) in tenebrosis specubus peregit? Venetus, *quia ex tenebrosis locis, pueris et mulieribus incitata prodibat.* IDEM.

Ὁρμωμένην] Utrum τοῖς παισὶν, pro πρὸς τοὺς παῖδας? an, ὀνομασθῆναι τοῖς παισὶν, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν παίδων. possit (etsi hoc mihi non displicet) eodem fere sensu legi, ὁρωμένην τοῖς παισί. IDEM.

Ἔμπουσαν] Παρὰ τὸ ἕνα μόνον πόδα ἔχειν, ut opinor. Hujus sive monstri sive spectri (φάσμα rectius legi puto quam φάντασμα) vide ἐν Βατράχοις apud Aristophanem. IDEM.

Τριταγωνιστεῖν] Τῶν τριταγωνιστῶν, auctore Demosthene, γέρας ἐξαίρετόν ἐστι, βασιλέας καὶ τυράννους εἰσιέναι. Honestum igitur, in vitæ genere parum honesto, locum tenuit Æschines. IDEM.

Ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι] Fortassis ὑπογραμματεῦσαι. Initio putabam turbatum esse verborum ordinem, et sic legendum τριταγωνιστεῖν ὄντα λαμπρόφωνον, καὶ ὑπογραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι. Sed claritas vocis pro concione æque necessaria est, ac in theatris. IDEM.

Γραμματεῦσαι] M. ὑπογραμματεῦσαι, ut est apud Demosthenem. *Fuisse notarium, aut scribam Aristophontis:* quæ functio quam apud alios honorata, tam apud

ἀναγινώσκοντα, ψηφισμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον, ἐπιθέσθαι τῷ βήματι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διενεγκεῖν, ὄντα εὐφυῆ. μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ, καὶ διαπέμπεσθαι τῷ Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῆς πόλεως, διὰ τοῦτό τε εἰληφέναι ἐν Θήβαις κτήματα, εὐθύνοντα Κτησιφῶντα, ὅτε ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφάνῳ, μὴ μεταλαβεῖν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. ἀτιμωθέντα δὲ ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον, οἰηθέντα κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας [1] Ἀλέξανδρον. πυθόμενος δὲ τετελευτηκέναι τὸν βασιλέα, καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν διαδεχομένων, καταφυγεῖν εἰς Ῥόδον. ἔνθα δεομένων αὐτοῦ Ῥοδίων τὴν τέχνην διδάξαι τὴν ῥητορικὴν, ἀρνήσασθαι, εἰπόντα μηδ' αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γοῦν κελευόντων εἰπεῖν, οὐδὲ τοῦτο θελῆσαι· συμβαλόντα, ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττηθεὶς, κομιδῇ γ' ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας διαφθαρῆναι. τέλος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἐλθεῖν τέχνην, καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας γράμματα. Δημοχάρης δὲ, ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, εἰ ἄρα πιστευτέον αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, φησὶν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγῳδιοποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην, καὶ ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα, αἰσχρῶς πεσεῖν, καὶ ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου. ἔνθεν δ' οὖν ὁ Δημοσθένης Οἰνόμαον αὐτὸν ὀνομάζει, πρὸς εἰδότας τὸ πρᾶγμα ἐπισκώπτων· καὶ

[1] τὸν Ἀλέξανδρον

Athenienses contempta fuit. διότι οἱ γραμματεῖς τριῶν ἢ τεττάρων δραχμῶν πονηροὶ ἦσαν: ut ex Demosthene, Plutarchi Eumene, et Ulpiano intelligitur. IDEM.

Ἐπιθέσθαι τῷ βήματι] *Invasisse suggestum, ad rostra se contulisse*, τῶν λεγόντων γενέσθαι orationes habet ad populum instituisse. Venetus: *ad remp. et res civitatis tractandas se transtulit.* IDEM.

Διαπέμπεσθαι] S. ἐπιστολὰς, *missitasse literas.* IDEM.

Κτήματα, καὶ εὐθύνοντα] Leg. et v. 13. συμβαλόντα: conjectura et ibi de patria capta: quod conjiceret se, quia in patria damnatus fuisset. IDEM.

Στεφάνῳ] Ad hunc locum Wolf p. 332. quidem asteriscum apposuit, annotatum tamen p. 346. (ed. Basil.) nihil reliquit. Videtur legendum esse στεφανωθέντα. REISK.

Διαφθαρῆναι] Rursus h. l. quoque asteriscum quidem exhibet editio Wolfiana, annotationis autem nihil. Legendum videtur μέλλει διαφθαρῆναι. *ex eo, quod domi victus esset, facta conjectura, fore multo magis, ut foris pereat.* IDEM.

Ἀναστῆναι] *Surrexisse a Sannione.* id est τὸν Σαννίωνα ἀναστῆσαι αὐτὸν, *erectum esse.* Sannionem eum sublevasse. Nisi quis τὸ Σαννίωνα ἀναστῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἐκβληθῆναι ἀποδοκιμασθέντα malit intelligere, *rejectum et expulsum esse.* WOLF. Rectum vidit Wolf. ἀναστῆναι h. l. valet idem, atque ἀνάστατον γενέσθαι, *coactum esse a Sannione e patria emigrare.* Cujus auctoris hoc sit breve fragmentum, neque mihi constat, et Wolf dudum fassus est neque sibi magis constare, addendo ad hujus fragmenti titulum vocabulum ἀδήλου. quod vocabulum in Aldina non legitur. Mihi tamen videtur Libanii esse. Fragmentum hoc, et alterum statim insequens Apollonii, primus edidit Aldus Manutius, unde repetiit Hieronymus Wolf, sed loco alieno, ubi minime quæras, tomo Demosthenis sui Basileæ editi secundo, p. 332. et 333. cujus ordinem, ut alia non pauca haud probanda, secutus Taylor ambo istæc fragmenta, et tertium item, in fronte orationis in Ctesiphontem, ab ipso quoque Wolfio prætervisum, a me autem restituendum ex Aldina, omisit. Henricus Stephanus ista tria fragmenta, neutiquam illa contemnenda, ab editione sua exclusit, errore magis et inadvertentia quadam, quam consilio. REISK.

μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου, τῶν κακῶν ὑποκριτῶν, ἀλᾶσθαι κατ' ἀγρούς. εἴη ἂν οὖν ἐνθένδε ἀρουραῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τὸν δῆμον ὁ Αἰσχίνης Κοθωκίδης.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, τὸν [1] δὲ δῆμον Κοθωκίδης, υἱὸς δὲ Ἀτρομήτου, ὅν φασι πρότερον Τρόμητα καλούμενον, ὕστερον συλλαβῆς προσθέσει ἀντὶ Τρόμητος Ἀτρόμητον προσαγορευθῆναι· γεγονέναι δὲ τὸ [2] καταρχὰς δοῦλον, καὶ παῖδας ἔχοντα διδάσκειν γράμματα πρὸς τῷ Θησείῳ καὶ τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἡρῴῳ. εἶτα ὕστερον εἰς τὴν πολιτείαν ἐγγραφῆναι διὰ κακουργίας. μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἢ, ὡς ἔνιοι, Γλαυκίδος. ἥν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡταιρηκέναι, καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου ἡρῴῳ. ἔπειτα ὕστερον ἀναστᾶσαν ἀπὸ τῆς ἐργασίας ταύτης, ἐπὶ τὸ τελεῖν καὶ καθαίρειν τοὺς βουλομένους ἀποκλῖναι. γεγονὼς δὲ ἐκ τούτων ὁ Αἰσχίνης, καὶ ἀδελφῶν αὐτῷ δύο γενομένων, Ἀφοβήτου καὶ Φιλοχάρους, τοῦ τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν τῷ πατρὶ ὑπηρέτει γράμματα διδάσκοντι. ἀνὴρ δὲ γενόμενος, τὸ μὲν πρῶτον ὑπεγραμμάτευσε ταῖς ἀρχαῖς χρόνον τινὰ σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀφοβήτῳ. ἦν δὲ ἐπονείδιστον τοῦτο τὸ ἔργον. ἔπειτα ἀποστὰς τούτου, τριταγωνιστὴς ἐγένετο τραγῳδιῶν, καὶ ἐν Κολυττῷ ποτὲ Οἰνόμαον ὑποκρινόμενος κατέπεσε. μετὰ ταῦτα δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ, ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέκλινε. καὶ δοκεῖ τὴν ὑπὲρ Φιλίππου αἱ Ἀλεξάνδρου πολιτείαν

[1] Deest δέ. [2] κατ' ἀρχὰς

Καὶ παῖδας ἔχοντα διδάσκειν] Διδάσκειν παῖδας τὰ γράμματα. Venetus: *talem quod ei pueros grammaticam docuisse opus fuit.* Non placet: *eum propter liberos suos, ludum aperuisse.* Cætera, quæ aliquid obscuritatis habere videntur: declarabit lectio τῶν περὶ τῆς παραπρεσβείας ἀντιπάλων λόγων, καὶ τῶν περὶ τοῦ στεφάνου. WOLF. Sententia postulat παιδείας μετέχοντα. REISK.

Τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἡρῴῳ] Id est, ut opinor, τῷ Ἀσκληπιείῳ, *ad ædem Æsculapii.* Sed Ulpjanus, si recte memini, Aristomachum quendam medicum fuisse appellatum dicit. WOLF.

Ἡταιρηκέναι] Ἑταίρα, ἀντὶ πόρνης. ὅθεν ἑταιρεῖν. quod ad utrumque sexum refertur. Unde lex Solonis, τὸν ἡταιρηκότα εἴργειν τοῦ βήματος. IDEM. Non equidem memini ἑταιρεῖν de meretrice usurpari, a bonis quidem scriptoribus, qui de solis maribus corpus prostituentibus usurpant. Verum ab hac fæce Græcitatis, qua Grammatici redundant, ecquis tandem exquisitam et limatam dictionem requirat? REISK.

Ὑπηρέτει] Sic leg. WOLF. In Aldina nempe est ὑπηρετεῖ. REISK.

Ὑπεγραμμάτευσε] Sic leg. WOLF. In Aldina est ὑπογραμμ. REISK.

Κατέπεσε] Pro ἐξέπεσε. Bene si habet, sequioris est idiotismus Græcitatis. IDEM.

Ἐπὶ τὸ] Sic lege. WOLF. Nam in Aldina est τῷ. REISK.

Ἄρασθαι πολιτείαν] Non videtur bene Græcum. Aut αἱρεῖσθαι πολιτείαν dicunt Græci, aut ἄρασθαι πόλεμον. Num ergo πόλεμον hic leg. erit? IDEM.

Ἕτερος ῥήτωρ Α. Ἐλευσίνιος] Ex hoc loco dubium emergit an corrigendus ex eo sit Aristides in Platonica I. pro Rhetorica, ubi legitur Αἰσχίνης ὁ Λυσανίου, et legendum pro ὁ Λυσανίου ibi sit ἐλευσίνιος, an contra ex loco Aristidis corrigendus sit Apollonii textus et leg. ὁ Λυσανίου, pro ἐλευσίνιος. Aliunde lux non affulget, et potuit esse idem Αἰσχίνης ὁ Λυσανίου ἐλευσίνιος. Ideo nihil mutandum, donec aliunde veritas emergat. PALMER.

ἐπανελέσθαι, κοινωσάμενος Φιλοκράτει τὰ πράγματα, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων χάριν καὶ κολακείαν ἄρασθαι πολιτείαν πρὸς τοὺς περὶ Δημοσθένην, τοὺς τἀναντία τοῖς Φιλίππου πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτευσαμένους. ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατο τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε πολλὰ μαρτύριά ἐστι, καὶ δὴ πάντων ἐκεῖνο ἐναργέστατον. ἑλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίους Ἀθηναίων διαδικασίαν, οὐκ ἐπέτρεπεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ, ἀλλ' ἀπελάσασα αὐτὸν, ὡς οὐκ ὄντα εὔνουν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, Ὑπερίδῃ λέγειν προσέταξε. φασὶ μέν τοι τινὲς αὐτὸν ἀκουστὴν γενέσθαι Πλάτωνός τε καὶ Σωκράτους, ψευδόμενοι. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ Αἰσχίνης Ἐλευσίνιος, ὃς καὶ τέχνας λέγεται ῥητορικὰς γεγραφέναι. λέγεται δ' ὁ Αἰσχίνης ἐρωτικὸς γεγονέναι. αὐτὸς δὲ ὁ Αἰσχίνης περὶ τοῦ γένους [1] αὐτοῦ ἐν τῷ [2] περὶ παραπρεσβείας φησὶν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀτρόμητος [3] φρατρίας μὲν ἦν καὶ γένους τῶν Ἐτεοβουταδῶν, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια. νέος δ' [4] ὢν ἤθλει· καὶ χρόνῳ ὕστερον, τὴν οὐσίαν ἀπολέσας ἐν τῷ πολέμῳ, ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν τριάκοντα· καὶ στρατευόμενος, εὐνοίας καὶ ἀριστείων ἠξιώθη· καὶ ἐν Κορίνθῳ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν διατρίψας, συγκατήγαγε τὸν δῆμον· βιῶναι δὲ ἀναμαρτήτως· εἶναι δὲ αὐτὸν ἐτῶν ἐννενηκόντα τεσσάρων. φησὶ δὲ καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἐλευθέρους εἶναι. τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ Φιλοχάρη μὲν ἐν γυμνασίοις διατρίβειν, καὶ μετὰ Ἰφικράτους ἐστρατεῦσθαι, καὶ συνεχῶς στρατηγεῖν. Ἀφόβητον δὲ, τὸν νεώτατον αὐτῷ ἀδελφὸν, πεπρεσβευκέναι μὲν ὡς βασιλέα ἀξίως τῆς πόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως γενόμενον καλῶς τῶν δημοσίων προσόδων ἐπιμεληθῆναι. περὶ δὲ ἑαυτοῦ φησὶν, ὡς, ἐκ παίδων ἀπαλλαγεὶς, περίπολος τῆς Ἀττικῆς χώρας ἐγένετο δύο ἔτη, ἔφηβος ὤν. οὗτοι γὰρ μεθ' ὅπλων τὴν χώραν περιήρ-

[1] αὑτοῦ [2] Deest περί. [3] φατρίας [4] ὢν κάλλει καὶ χρόνῳ,

Ἐν τῷ παραπρεσβείας] Lege ἐν τῷ περὶ παραπρεσβ. WOLF. Videtur tamen vulgata quodammodo ferri posse, præsertim cum non sine articulo τῆς dicatur, sed semper cum eo, in ista quidem constructione cum περί. περὶ τῆς παραπρεσβ. REISK.

Φατρίας] Lege φρατρίας. WOLF. Sed errat. utrumque perinde usurpatur. REISK.

Κάλλει] Ex oratione περὶ παραπρ. apparet leg. esse, νέος δ' ὢν ἤθλει, καὶ χρόνῳ ὕστερον. WOLF. Scite, me quidem judice. Possit quoque legi κάλλει διαφέρων καὶ ῥώμῃ. *forma præstans et robore corporis.* REISK.

Εὐνοίας] Fortassis ἐπαίνων. WOLF.

χοντο κατὰ [1] πρόσταγμα νόμου. ἐστρατεύσατο δὲ πρώτην στρατείαν τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι καλουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ξένων τὴν εἰς Φλιοῦντα πομπὴν, κινδύνου [2] δὲ γενομένου περὶ τὴν καλουμένην Νεμεάδα χαράδραν, ἀξιεπαίνως ἐμαχέσατο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους πάσας ἐξῆλθε, καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἐμαχέσατο, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις, εἶτ' ἐστεφανώθη μαχόμενος. ἐτελεύτησε δὲ Αἰσχίνης, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Ἀντιπάτρου, καταλυθείσης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ Δημοσθένην ἐξεδόθησαν, βεβιωκὼς ἔτη οέ. τριῶν δὲ ὄντων λόγων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένων, καὶ τούτων δημοσίων, — ὁ γὰρ Δηλιακὸς νόθος ἐστὶ —, τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος εὑρίσκομεν τελευταῖον γεγραμμένον· ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται. τῶν δὲ λοιπῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων χρόνους, πρότερός ἐστι τῇ τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχου. ἐν γὰρ τῷ μετ' αὐτὸν, τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας, μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου.

[1] προσταγὴν [2] [δὲ]

Τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι] Hæc tractanda erunt in oratione Æschinea τῆς παραπρ. ubi παραπομπὴν et Νεμεάδα χαράδραν legitur. Idem. Scil. Aldina hic loci simplex πομπὴν et χαράδρας dat, hoc quidem vitioso. Reisk.

Πομπὴν] Quænam fuit hæc pompa? nulla, mendum est, repone ex ipso Æschine infra in oratione π. Παραπρεσβ. §. νγ'. παραπομπὴν, id est, *deductionem*. Palmer.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

I. TAYLORI
PRÆFATIO
AD
ORATIONEM ÆSCHINIS
CONTRA TIMARCHUM.

HABES, mi Lector, *Orationem illam sævam, criminosamque et virulentam* (sermone utor Gelliano, Noct. Attic. XVIII. 3.) *qua Timarchum de impudicitia graviter insigniterque accusavit Æschines.* Causam et historiam abunde discere potes ex argumentis tam quæ huic orationi, quam quæ binis illis περὶ παραπρεσβείας apponuntur. Recteque primum in hac Orationum serie locum vindicat, cum sit quasi exordium inimicitiarum inter Æschinem Demosthenemque, et ad celebratissima ista paria λόγων ἀντιπάλων et ordine accusationis et temporis ratione lectorem fere manu ducat. De Timarcho interea, deque hujus Orationis ætate, fortuna atque exitu nonnulla video esse præfanda. Hominis certe mores spurcissimos, siqua accusanti fides, satis ostendit vehementissima hæc et acerrima oratio. Liquet tamen, idque tam ex adversario, quam ex Demosthene, hominem fuisse in Reip. muniis obeundis exercitatissimum, domi peregreque illustrem, et officiis cum bellicis tum civilibus strenue defunctum. Erat enim Timarchus, ut Hermogenis verbis utar π. μεθ. δεινοτ. p. 423. Edit. Crispin. πρόσωπον ἔνδοξον· ὁ γὰρ Τίμαρχος τιμᾶται, καὶ λελειτούργηκε, καὶ ἀρχὰς ἦρξε. Vicit tamen, ut in his rebus fieri solet, Criminatio, et Timarchi *nomen* per omnem quæ secuta est ætatem ad *diverbii* ignominiam exagitavit. Uti legere possis in Argumento priori hujus Orationis. Ita quoque Hesychius v. Δημοκλεῖδαι. Οἱ ξένοι καὶ μοιχοὶ ἀπὸ Δημοκλείδου, τοιούτου ὄντος, καθάπερ καὶ τοὺς ἡταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον, τοὺς δὲ πονηροὺς Εὐρυβάτας, Κιλλίκωνας δὲ τοὺς προδότας. Ita fere Synesius Encom. Calvit. Ὅθεν οἱ Κλεισθένεις, καὶ Τίμαρχοι, καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, et quæ sequuntur. Ita etiam Maxim. Tyrius ad finem dissertationis de Socratis amatoria, Τίς ἂν, ὦ θεοὶ, μέμψαιτο ἐραστὴν τοιοῦτον, πλὴν Τιμάρχου; atque ad hanc infamiam proculdubio spectant vexata illa verba Luciani in Pseudolog. §. 27. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες οὐδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ κᾀκείνου τι περιττότερον προσεῖναί σοι. Quæ si mihi interpretari liceret, dicerem, eum quem in hoc tractatulo adeo severe exagitat Lucianus, a moribus non absurdum nomen obtinuisse, quippe quem cives ejus, unius literulæ ad Timarchi nomen additione, Ἀτίμαρχον vocare consuescebant, quasi *totum* Timarchum, a capite ad talos, totisque intus medullis Timarchum: cujus ad mores habitumque exprimendum non jam sufficeret *simplex* illa et protrita veteris Timarchi appellatio. Ego vero pergo. Nonnulla de eo protulit Suidas, quæ vix alibi leguntur. Τίμαρχος Ἀριζήλου, ἄσωτος, καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐ-

θυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα, ὕστερον δὲ Μισγόλᾳ καὶ Ἡγησάνδρῳ τῷ Λεοδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὑτὸν, καὶ μετ' αὐτοὺς Πιτταλάκῳ συνὼν, τῆς πόλεως οἰκέτῃ. ἐπίτροπος δὲ αἱρεθεὶς, Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος, διεκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων τρέφεσθαι, οὐ συνεῖπεν· οὐδὲ τῇ μητρὶ χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. ἥλω δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν. Orationem Aristogitonis contra Timarchum laudat Harpocratio v. Αὐτοκλείδης et Θέρσανδρος, Scholiastes item Hermogenis pag. 296. et Suidas. Ille est proculdubio quem memorat Quintilianus XII. 10. *Transeo plurimos, Lycurgum, Aristogitona, et his priores, Isæum, Antiphontem, quos ut homines inter se genere similes, differentes dixeris specie.* De quo denique rhetore plurima consarcinavit eruditissimus Maussacus, Not. ad Harpocr. pag. 117. Timarchum autem, ut in ordinem redeam, cum in foro plurimum versatus esset, (conciones enim frequentissime habuit, et rogationes multas tulit) credibile est inter celeberrimos loquendi magistros a Longino numerari, quos ille tanquam eloquentiæ parentes his verbis in fragmento quodam designat: Κορωνὶς δ' ἔστω λόγου παντὸς καὶ φρονήματος Ἑλληνικοῦ Δημοσθένης, Λυσίας, Αἰσχίνης, Ἀριστείδης, Ἰσαῖος, Τίμαρχος, Ἰσοκράτης ceteri. Et fortasse ad eum spectant verba hæc a Rutilio Lupo in extremo opere adducta: *Item* TIMARCHI: *Itaque ut familiares videbantur, hos necessitudine opitulandi adstrinxit, hosque ignotos justa benevolentiæ causa illexit.* [Vide Ruhnkenii V. C. annot. ad h. l. p. 88. et 136. qui docet DINARCHI leg. esse. REISKE.] De hoc homine aliquammulta consignavit Tzetzes in *versibus* suis *politicis*, verbi gratia, Chiliad. VI. 5. 105. 138. etc. verum quæ hanc causam potissimum spectant, hæc sunt quæ sequuntur:

Οὗτος ὁ Ἀριζήλου μὲν Τίμαρχος παῖς, ὁ πόρνος,
Ὁ φίλος Δημοσθένους δὲ τοῦ πανσεμνοστομοῦντος.
Καὶ γραμματεῖς, καὶ ῥήτορες ὄντες τῶν Ἀθηναίων,
Ἑπτά τε ἄλλοι πρεσβευταὶ τοῦ γένους Ἀθηναίων,
Οἷς καὶ ἡ πᾶσα χώρα καὶ τῶν Ἀθηνῶν συνήργει,
Κατὰ Αἰσχίνου ἔστησαν δίκην παραπρεσβείας,
Ἧι καὶ Συντεὺς κατήγορος ἐνίκησεν ἂν πάντας.
Ὅμως οὕτω τὸν ἥττονα λόγον Αἰσχίνης ἔχων
Πρῶτα καθεῖλε Τίμαρχον δείξας πεπορνευκότα,
Ὡς Μισγολάου φίλον μὲν ὄντα τοῦ φιλονέου,
Καὶ φίλον Πιτταλάκου δὲ πάλιν τοῦ ὀρνιθία.——Chil. VI. 47.

Habes nimirum Iambos tetrametros catalecticos, qualis est ille Terentii in Hecyra,

Nam sí remittent quíppiam | Philúmenæ dolóres,

hoc tamen præfato, nempe si eorum ictum et scansionem, non syllabarum pondere, verum, quæ erat istius ætatis barbaries, accentuum ratione dimetiaris. sc.

Ο φίλος Δημοσθένους δε | του πάνσεμνοστομούντος.

et similiter,

Επτά τε αλλοι πρέσβευται | του γένους Αθηναίων.

et

Ηι καί Συντευς κατήγορος | ενίκησεν αν πάντας.

Verum ignorata penitus metri ratione fieri non potuit, quin imperitus librarius multa conturbaret, cum rhythmum quem violaret vix se habuisse suspicaretur. Ecce quam levi negotio tres ultimos versiculos (et in reliquis eadem erit venia) sola vocabulorum transpositione in ordinem redigam:

ΚΑΘΕΙ'ΛΕ ΠΡΩΤΑ Τίμαρχον | ΠΕΠΟ'ΡΝΕΥΚΟΤΑ ΔΕΙ'ΞΑΣ,
Ως Μίσγολαου φίλον μεν | ΤΟΥ ΦΙ'ΛΟΝΕΟΥ Ο'ΝΤΑ,
Και φίλον Πιτταλάκου δε | ΤΟΥ Ο'ΡΝΙΘΙΑ Π'ΑΛΙΝ.

Quo anno acta fuerit hæc causa contra Timarchum nullibi diserte proditur. Certe post Olymp. CVIII. 2. quo tempore Athenienses legatos ad Philippum denuo miserunt pacis confirmandæ gratia, et ante Olymp. CIX. 2. quo Demosthenes adversarium male obitæ istius legationis insimulavit, cui subscripturus erat hic ille Timarchus, ni ea quæ hic agitatur criminatione fuisset ab Æschine interceptus. Id quod innuit Demosthenes π. παραπρεσβ. non longe ab initio [§. β'.]: Πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς [Æschinem], καὶ λόγον δοῦναι τῶν πεπραγμένων, τὸν μὲν ἀνῄρηκε τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων, et quæ sequuntur. Adde, si lubet, Ulpianum ad locum. Annum hoc tempore agebat Æschines 45tum. uti ex oratione liquet.

Sunt qui existimant Timarchum tantis conviciis ab Æschine laceratum, vel, secundum alios, ne exspectato quidem judicio, laqueo sibi mortem conscivisse. Vide Plutarch. in vita Æschinis, Photium item Cod. CCLXIV. Ulpianum ad Demosthen. π. παραπρεσβ. Tzetzem in Chiliad. VI. 58. et Auctorem argumenti prioris. Interea tamen nihil istiusmodi comparet ex Demosthenis oratione quæ sequitur *de male obita legatione*, verum constat solummodo vicisse quidem Æschinem, adversariumque suum ea *infamia* perculisse, quæ his moribus ex præscripto legum debetur. Vid. pag. 59. l. 16. [§. ή.] hujusce Tomi. Ex eadem illa Demosthenis oratione etiam admoneo, nonnulla quæ Æschines in hac causa severe dixerit, hodie desiderari.

Quod in exordio hujus orationis de fuga inimicitiarum, animique sui moderatione prædicat Æschines, idem etiam inculcat in Epistola XIIma. Et laudatur profecto hoc procemium ab Hermogene in cap. περὶ Ἐπιεικείας, tanquam illustre argumentum istius Characteris. De eo porro ita Dionysius quidam (sive is fuerit Dionysius Longinus, ut nonnulli arbitrantur, sive quispiam alius) ex Photii Cod. LXI. Διονύσιος ὁ σοφιστὴς ἐντυχών ποτε τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀναγνοὺς τοῦ προοιμίου, ———"Εἴθε πολλοὺς ἐγράψω," ἔφη, "εἴθε πολλοὺς ἐλύπησας, ἵνα πλείους καταλελοιπὼς ἐτύγχανες λόγους." οὕτως ἥσθη τῷ χαρακτῆρι τοῦ ῥήτορος.

Postremo, hanc causam inter alios memorat Lucian. Apolog. pro Merced. conduct. §. 7. et adv. Indoct. §. 27. Plutarch. in libello de Virtute Athen. ubi vocatur κατὰ Τιμάρχου ἑταιρήσεως, uti inscribitur in Argumento posteriori. In eamque perpetuam commentationem contexuit Brodæus VIII. Miscell. 7. unde quæ utiliora videri possunt, identidem excerpsi. TAYLOR.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΝ.

Pag. ed. Tayl.

9 ᾽ΑΘΗΝΑΙΟΙ πολεμήσαντες πρὸς Φίλιππον τὸν ᾽Ολυνθιακὸν πόλεμον, ὕστερον δόξαν αὐτοῖς, εἰρήνην ἐποιήσαντο πρὸς Φίλιππον· καὶ συμμαχίαν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις ψηφισάμενοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν δέκα πρέσβεις, τοὺς ἀποληψομένους παρ᾽ αὐτοῦ τοὺς ὅρκους, ἐν οἷς ἦσαν Δημοσθένης τε, καὶ Αἰσχίνης. ἐπανηκούσης δὲ τῆς πρεσβείας, γράφουσι παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε ὁ ῥήτωρ, καὶ Τίμαρχος ᾽Αριζήλου Σφήττιος, διάσημος ὢν ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ δημηγορῶν, καὶ πλέον ἢ ἑκατὸν ψηφίσματα γεγραφώς. ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύων, τὸν ἐκφέροντα ὅπλα πρὸς Φίλιππον, θανάτῳ ζημιοῦσθαι. [1]ἀποτεθείσης οὖν τῆς γραφῆς, πρὶν τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, ἐγράψατο Αἰσχίνης τὸν Τίμαρχον ὡς δημηγοροῦντα παρὰ τοὺς νόμους· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτῷ δημηγορεῖν ἡταιρηκότι. ἔνιοι μὲν οὖν φασὶν ὡς ἀπήγξατο ὁ Τίμαρχος, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας· οἱ δὲ, ὅτι ἁλοὺς ἠτιμώθη, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. οὕτω δὲ περιβόητον τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ὥστε ἀπὸ τῆς κρίσεως ταύτης, τοὺς πόρνους τὸ λοιπὸν ἐκάλουν Τιμάρχους. τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι τραγικώτερον· ἐν αὐτῷ δὲ διασυστήσας ἑαυτὸν μέτριον, ἵνα εὔνοιαν ἐπισπάσηται, καὶ τὸν Τίμαρχον διαβαλὼν, καὶ περὶ τῆς
10 πολιτείας εἰπὼν, μεταβαίνει ἐπὶ κεφάλαια, οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ κατὰ πάντων τῶν ἑταιρήσεως κρινομένων. ἔστι δὲ τάδε. εἰ καλῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοὶ τοὺς περὶ τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας, καὶ μειρακίων, καὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· εἰ ὀρθῶς ἀπεῖπον τοῖς ἡταιρηκόσι μὴ δημηγορεῖν· καὶ ἑξῆς, εἰ παρὰ τοὺς νόμους δημηγορεῖ Τίμαρχος ἡταιρηκώς· ἐν ᾧ εἰ ἔνοχος Τίμαρχος τῇ γραφῇ ἑταιρήσας· εἰ παρὰ Μισγόλᾳ ἡταίρησε μισθοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα ὄντι δεινῷ· εἰ παρὰ ᾽Αντικλεῖ ἐν τῷ κυβευτηρίῳ διατρίβων, καὶ κυβεύων ἀνελήφθη ὑπὸ Πιτταλάκου, δημοσίου δούλου τῆς πόλεως, καὶ παρ᾽ αὐτῷ διέτριψεν ἑταιρῶν· εἰ παρὰ ῾Ηγησάνδρῳ τῷ Τιμομάχου ταμίᾳ διέτριψε χρόνον ἑταιρῶν.

[1] *προτεθείσης

᾽Αθηναῖοι κ. τ. λ.] Miserunt illi quidem auxilia Olynthiis, sed Amphipolitanum bellum ex professo cum Philippo egerunt. Quare vide num legendum τὸν περὶ ᾽Αμφιπόλεως πόλεμον, aut τὸν ᾽Αμφιπολιτικὸν πόλεμον. Etsi hoc durius. WOLF.

᾽Ετύγχανε δὲ νεωστὶ γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύων] Nuper scripserat decretum *senator, cum in senatu esset, cum senatorem ageret*. Senatum Atheniensem fuisse non perpetuum, sed annuum ex Ulpiano cognovimus. Ego verti, *senatusconsultum promulgarat*. Fuerunt et ψηφίσματα τοῦ δήμου, *plebiscita*. IDEM. Potius, *Plebiscitum*. JURIN.

᾽Αποτεθείσης] *Reposita* vel *asservata* Actione. Forte, ἀποδοθείσης, *Crimine ad prætorem delato, actione publice proposita*. Vetus [Venetus *ed. Francofurt.* 1604.] anonymus interpres harum orationum (quem posthac litera V notabo) *intermissa ea delatione, antequam ad examen judicii deveniretur*. WOLF.

῾Ηταιρηκότι] Τὸ ἑταιρεῖν non est simpliciter scortari, nec tam mulierum quam marium, qui corpore quæstum faciunt. Hos a suggesto Athenienses arcuerunt, ex lege Solonis, quæ exstat apud Laertium, τὸν ἡταιρηκότα εἴργειν ἀπὸ τοῦ βήματος. IDEM.

῞Οτι ἁλοὺς ἠτιμώθη] Wolfius, *condemnatum atque in ordinem coactum esse*. Potius, *ignominia affectum esse*. Nempe, qui magistratu aut quovis supra ceteros honore insignis eo dejicitur, recte dicitur in ordinem cogi, cum postea pari cum reliquis civibus jure fruatur: at qui ἀτιμᾶται, omni jure civium excidit. JURIN.

Τιμάρχους] Falli videtur scriptor argumenti. Nam antiquiorem hac causa fuisse ejusmodi appellationem patet ex §. λά. hujus Orationis. IDEM.

Τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι τραγικώτερον] Σφοδρότερον, παθητικώτερον. τὰ πάθη perorationibus, τὰ ἤθη principiis sunt accommodatiora: hæc Comica, illa Tragica. WOLF.

Διασυστήσας] Malim συστήσας, deleta præpositione διά. IDEM.

Οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ] Tractat quæstionem infinitam, propositum, locum communem. IDEM.

᾽Εν ᾧ] S. ζητεῖται ἢ ἐξετάζεται. IDEM.

Καὶ κυβεύων κ. τ. λ.] V. *Apud Pittalacum propinatorem aliquandiu permansit, ei suo corpore deserviens*. IDEM.

ΑΛΛΩΣ.

ΤΟΥΤΟΝ τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης γέγραφε δοκιμασίαν κατὰ Τιμάρχου. ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα προσιόντων, καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχίνην [1]σεσυκοφαντικώς. νόμοι δὲ εἰσι περὶ τῶν ῥητόρων κείμενοι, οὕς τινας χρὴ εἴργεσθαι [2]λέγειν, οἷον τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας, τοὺς ἡταιρηκότας, εἰ δὲ μὴ πείθοιντο, ἐξεῖναι τὸν βουλόμενον αὐτοῖς δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι, ὥστε δοκιμάζεσθαι, εἰ ἐπιτήδειοί εἰσι λέγειν. δύο δὲ ἐγκαλῶν Τιμάρχῳ Αἰσχίνης, καὶ ὅτι ἡταίρηκε, καὶ ὅτι τὰ πατρῷα κατεδήδοκε. περὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος, ὅτι τὸ πλέον τῆς κατηγορίας διὰ ταύτην ἐστί. φαίνεται δὲ νενικηκὼς τὸν ἀγῶνα, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. δοκοῦσι δέ μοι οἱ λόγοι μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι.

[1] σεσυκοφαντηκώς [2] * τοῦ λέγειν

Δοκιμασίαν κατὰ Τ.] Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν τινὶ, *inquisitionem* vel *probationem denunciare alicui*, vel, *intendere actionem vitæ anteactæ*. Est genus actionis in eos, qui magistratu aut honore indigni putantur. ἔδει γὰρ κληρουμένους λαγχάνειν μὲν, ἄρχειν δὲ οὒ, εἰ μὴ δοκιμασθέντας, ut docet Demosthenes. V. [sc. l. 5. δοκιμάζεσθαι εἰ ἐπιτήδειοι] *popularem adversus eos fore actionem ut judicarentur, an idonei essent ad concionem* [*habendam*.] IDEM.

Σεσυκοφαντικὼς] Σεσυκοφαντηκὼς lege. IDEM.

Κατεδήδοκε] Deesse videtur post hanc vocem. Hæret enim Constructio. δύο δὲ ἐγκαλῶν Αἰσχίνης ——— περὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος. TAYLOR.

Μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι] Probabile hoc est vel ex eo, quod multa insunt in orationibus, quæ non ratione provisa, sed ex eventu cognita, et inserta esse videantur. Cicero orationem *pro Deiotaro* negat scriptione magnopere esse dignam, et apud eundem Cato senex, *Causarum*, inquit, *illustrium quascunque defendi, nunc quam maxime orationes conficio*: et Milo de sui Ciceroniana defensione dixisse fertur, *o Cicero, si ita dixisses, ut scripsisti, Milo non esset mullos Massilienses*. WOLF.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

Pag. et v. ed. H. Steph.

11 α΄. ΟΥΔΕΝΑ πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθη- 1.1
ναῖοι, οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ᾽ ἐν εὐθύναις λυπήσας, ἀλλ᾽, ὡς ἔγωγε νομίζω, μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων παρεσχηκώς· ὁρῶν δὲ τήν τε πόλιν μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτουῒ δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος — ὃν δὲ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου — ἕν τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως, ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί. καί, ὡς ἔοικεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἴδιαι
12 ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται. τοῦ μὲν

α΄. Οὔτε γραφὴν γραψάμενος κ. τ. λ.] Quid inter γραφὴν, εὔθυναν, εἰσαγγελίαν et id genus alia actionum genera intersit, ex Ulpiano petatur, Harpocratione item, et Suida. Venetus, γραφὴν γράψασθαι *deferre*, ἐν εὐθύναις λυπῆσαι *repetundarum judicio damnare* vertit [et quidem inscitissime.] WOLF.

Ἔνοχον ὄντα οἷς] Subaudi νόμοις *legibus*, non *criminibus*, ut Wolfius. JURIN.

Οἷς] Περιπλέκομεν, ὅταν αἰσχρὰ ᾖ τὰ λεγόμενα, φυλαττόμενοι τὴν ἀπρέπειαν ——— ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησὶν Αἰσχίνης, Εἰδὼς δ᾽ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα (θέλει μὲν εἰπεῖν τῇ πορνείᾳ, φυλαττόμενος δὲ τὸ αἰσχρὸν, περιπλέκει λέγων) οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατ᾽ ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως. Hermogen. περὶ περιπλοκῆς. TAYLOR.

Ἐπήγγειλα] V. *hoc judicium illi denunciavi*. WOLF. Ulpianus ad Androtianam, Ἐπαγγελία ἐστὶ δίκη πρὸς δοκιμασίαν τοῦ δήμου (vel, ut in margine admonemur, τοῦ βίου) καὶ ὁ Αἰσχίνης, ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν. Adeoque Demosthenes in ea oratione, §. η΄. fin. μὴ διὰ ταῦτα οἴου σοι προσήκειν μὴ δοῦναι δίκην, εἰ γράφεις ἡταιρηκὼς, ὅτι καὶ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἔσθ᾽ ἡμῖν ἐπαγγελία. Harpocr. Ἐπαγγελία σημαίνει καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι οὐκ ἐξόν· καί ἐστιν οἷον παραγγελία. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Vide §. ιϛ΄. med. hujus orationis. TAYLOR.

Ὡς ἔοικεν] V. *ut credi par est*. WOLF.

Ἐπανορθοῦνται] Γρ. ἐπανορθοῦσι παρὰ τῷ Ἑρμογένει. H. STEPHANUS. Ἐπανορθοῦσι etiam legit Stobæus, qui hoc comma laudat, pag. 244. Itemque Codd. Coisl. et Reg. 2. Locus Hermogenis, quem voluit Stephanus, est in tractatulo περὶ μεθοδ. δεινότητ. pag. 433. Edit. Crispin. TAYLOR. Quod malim. AUGER.

οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται οὔθ᾽ ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ, οὔθ᾽ οἱ νόμοι, οὔθ᾽ ὑμεῖς, οὔτε ἐγώ· ἀλλ᾽ αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν· ἐπίταγμα, ὥς γε δὴ ἐγὼ κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες, ἀλλὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον· ἐμὲ δ᾽ ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν.

β΄. Περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι, οὐκ ἀγνοῶ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, ὅτι φανεῖσθε καὶ ἑτέρων ἤδη πρότερον ἀκηκοότες, ἀλλά μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι, καὶ ἐμὲ νῦν πρὸς ὑμᾶς τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ χρῆσθαι. ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννίς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικοῦνται δ᾽ αἱ μὲν τυραννίδες [1] καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. εὖ δ᾽ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰ μὲν τῶν δημοκρατουμένων σώματα καὶ τὴν πολιτείαν, οἱ νόμοι σώζουσι, τὰ δὲ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν, ἀπιστία, καὶ ἡ μετὰ τῶν ὅπλων φρουρά. φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς, καὶ τοῖς τὴν ἄνισον πολιτείαν πολιτευομένοις, τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολι-

[1] καὶ αἱ ὀλιγαρχίαι

β΄. Ἃ μέλλω κ. τ. λ.] Γρ. ὅτι ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, φανεῖσθε κ. τ. λ. in Codd. Steph. Bern. Locker. Regg. 1. 4. itemque in Hermog. juxta locum modo laudatum. TAYLOR.

Ὁμολογοῦνται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι] Hic est ordo verborum, ut post ἀνθρώποις interpungas. ὁμολογοῦνται autem ἀντὶ τοῦ, ὁμολογεῖται ὅτι εἰσί. WOLF. Aliter ipse Æschines, qui hæc repetit in initio c. Ctesiph. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. Tu ergo corrigas versionem hujus loci. TAYLOR.

Πολιτεῖαι] V. *administrandæ reipublicæ rationes*. WOLF.

Τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων] Sic Isocrates, ἰσχυρότατον ἡγοῦ νόμον, τὸν τρόπον τοῦ βασιλέως. V. *moribus eorum qui præsunt confirmantur*. F. *conformantur*. IDEM.

Τῶν δημοκρατουμένων] *Populi* Wolfius: Adde, *liberi*. JURIN.

Ὀλιγαρχιῶν] Non credo hæc esse satis sana. In superioribus recte dixit τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία, et proxime, τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ πόλεις δημοκρατούμεναι. Ibi enim de Rebuspubl. disseritur: hic autem de *personis* ex quibus eæ Respublicæ conflantur. Intelligit nimirum τὰ σώματα τῶν δημοκρατουμένων, τῶν τυράννων, καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν. Ita enim legendum omnino est: uti et mox quoque legitur, φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς. Mecum sentit præstantissimus Marklandus. TAYLOR. M. τυραννίδων. — τὰ τυραννίδων καὶ - - - i. e. τὰς τυραννίδας καὶ τὰς ὀλιγαρχίας. AUGER.

Ἐν χειρῶν νόμῳ] Hos Hesiodus χειροδίκας appellat, quibus jus est in armis. V. *observandum est ut eos apud se habeant qui virium lege respublicas subvertere student*. Φυλακτέον hic aliud significat, et πολιτείας non δημοκρατίας intelligit, sed est nomen generale. WOLF. Recte. TAYLOR. *Per vim atque cædem*. Herodot. in Polymn. ἅτε γὰρ νέειν ἐπιστάμενοι, τοῖσιν αἱ νῆες διεφθείροντο, καὶ μὴ ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπολλύμενοι. Polyb. lib. 4. Ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος ἐν χειρῶν νόμῳ κατ᾽ αὐ-

τείας καταλύοντας· [1] ἡμῖν δὲ προσήκει τοῖς τὴν ἴσην καὶ τὴν
ἔννομον πολιτείαν ἔχουσι, [2] τοὺς παρὰ τοὺς νόμους τὶ λέγον-
τας ἢ βεβιωκότας κολάζειν. ἐντεῦθεν γὰρ ἰσχύσετε, ὅταν
13 εὐνομῆσθε, καὶ μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούντων,
καὶ ἀσελγῶς βιούντων. προσήκειν δ' ἔγωγε νομίζω, ὅταν
μὲν νομοθετῶμεν, τοῦθ' ἡμᾶς σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχον-
τας καὶ συμφέροντας νόμους τῇ πολιτείᾳ θησοίμεθα· ἐπει-
δὰν δὲ νομοθετήσωμεν, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πείθεσθαι,
τοὺς δὲ μὴ πειθομένους κολάζειν, εἰ δεῖ τὰ τῆς πόλεως κα-
λῶς καὶ εὖ ἔχειν. σκέψασθε γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅσην πρόνοιαν
περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων, ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς νομο-
θέτης, καὶ ὁ Δράκων, καὶ οἱ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους
νομοθέται. πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τῆς σωφροσύνης τῶν παί-
δων τῶν ἡμετέρων ἐνομοθέτησαν, καὶ διαῤῥήδην ἀπέδειξαν
ἃ χρὴ τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον ἐπιτηδεύειν, καὶ ὡς δεῖ αὐ- 2.1
τὸν τραφῆναι· ἔπειτα δεύτερον, περὶ τῶν μειρακίων· τρίτον
δ' ἐφεξῆς, περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· οὐ μόνον δὲ περὶ τῶν
ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. καὶ τούτους τοὺς νό-

[1] ὑμῖν δὲ τοῖς τὴν [2] * τὸ τοὺς π. τ. ν. ἢ λέγοντας

τὸν ἔπεσε τὸν κίνδυνον. Chalendas quoque Corax templo suo eum pellenti Apollini respondisse fertur, ἀλλ' ἐν χειρῶν νόμῳ ἔκτεινα. Sic enim scribendum est, non ἐκ χειρῶν νόμῳ, nec ἐν πολέμῳ γὰρ, νόμῳ ἔκτεινα, ut tradunt nonnulli. BRODÆUS.

Ἡμῖν] Ὑμῖν mavult H. Stephanus διὰ τὰ ἑξῆς ῥήματα, ἰσχύσετε, εὐνομῆσθε, καταλύησθε. Recte. atque ita Codd. Reg. 1. et Locker. Porro autem posterior ille Codex, τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἢ λέγοντας ἢ βεβιωκότας. TAYLOR. Lego ὑμῖν, deleo προσήκει, quod non est in aliis et a Wolfio additum fuit, necnon et κολάζειν, quod ab imperita manu in textum fuisse immissum videtur; et tunc accusativos τοὺς λέγ. &c. refero ad φυλακτέον quod præcessit. AUGER.

Ἔννομον] Minus acute Wolfius vertit *legitimam*. Rectius, *legibus fundatam*, ut discrimen sit inter talem Remp. eamque quæ *armis metuque sustinetur*. TAYLOR.

Βεβιωκότας κολάζειν] Si hi accusativi pendent a φυλακτέον, τὸ κολάζειν redundat: sin hoc verbum retinetur, legendum προσήκει κολάζειν. WOLF. διορθοῦσί τινες, κολάζειν προσήκει, ἵνα μὴ παρέλκῃ τοῦτο τὸ κολάζειν, τριῶν τῶν ἔμπροσθεν μετοχῶν φερομένων πρὸς τὸ φυλακτέον. STEPHANUS. Fortasse vox κολάζειν addita est ab imperito aliquo homuncione, qui locum aliter intelligere non potuit. TAYLOR.

Καὶ μὴ καταλύησθε κ. τ. λ.] Wolfius, *neque cuiquam licentiam detis vitam legibus contrarium et petulantem instituendi.* Minus assequi videtur mentem Oratoris. Is enim ad invidiam Timarcho conflandam subinnuit, periculum esse libertati publicæ ab ejusmodi hominibus. Quem in finem paulo ante præmisit, civium vitas et libertatem in populari republica non nisi legum præsidio conservari. Usurpatur autem τὸ καταλύησθε eodem sensu, quo καταλύειν τὸν δῆμον passim apud Demosthenem et Æschinem, et hic §. λζ. fin. συγκαταλύειν τὸν δῆμον. Vertendum itaque, *neque libertatis periculum adeatis a legum violatoribus et turpis vitæ hominibus.* JURIN.

Ἐπειδὰν κ. τ. λ.] Potius hoc modo, ἐπειδὰν δ' ἐνομοθετήσαμεν. Ita Cod. Bern. TAYLOR.

Ἡμετέρων] Ὑμετέρων δὶς ἐν τοῖς ἑξῆς. STEPHANUS.

μους ἀναγράψαντες ὑμῖν παρακατέθεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν
ἐπέστησαν φύλακας.
γ'. Βούλομαι δὴ καὶ [1] ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον
χρήσασθαι τῷ λόγῳ, ὅνπερ τοῖς νόμοις ὁ νομοθέτης. πρῶ-
τον μὲν γὰρ διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται
περὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων· ἔπειτα δεύ-
τερον, τοὺς περὶ τῶν μειρακίων· τρίτον δὲ ἐφεξῆς, τοὺς περὶ
τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ
περὶ τῶν ῥητόρων. οὕτω γὰρ ἄν μοι μάλιστα ὑπολαμβάνω
τοὺς λόγους εὐμαθεῖς γενέσθαι. ἅμα δὲ καὶ βούλομαι, ὦ
Ἀθηναῖοι, [2] διεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νό- 14
μοι περὶ τῆς πόλεως, πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι
τοὺς τρόπους τοῦ Τιμάρχου. εὑρήσετε γὰρ αὐτὸν ἐναντίως
ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα. ὁ γὰρ νομοθέτης πρῶτον μὲν
τοῖς διδασκάλοις, οἷς ἐξ ἀνάγκης παρακατατιθέμεθα τοὺς
ἡμετέρους αὐτῶν παῖδας· οἷς ἐστὶν ὁ μὲν βίος ἀπὸ τοῦ σω-
φρονεῖν, ἡ δ' ἀπορία ἐκ τῶν ἐναντίων· ὅμως ἀπιστῶν φαί-
νεται, καὶ διαῤῥήδην ἀποδείκνυσι, πρῶτον μὲν ἣν ὥραν
προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς τὸ διδασκαλεῖον,
ἔπειτα μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, καὶ πηνίκα ἀπιέναι·
καὶ τοὺς διδασκάλους τὰ διδασκαλεῖα, καὶ τοὺς παιδοτρί-
βας τὰς παλαίστρας, ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον
πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, κλείειν δὲ προστάττει πρὸ ἡλίου
δεδυκότος, τὰς ἐρημίας καὶ τὸ σκότος ἐν πλείστῃ ὑποψίᾳ
ποιούμενος· καὶ τοὺς νεανίσκους τοὺς εἰσφοιτῶντας, οὕστι-
νας δεῖ εἶναι, καὶ ἅστινας ἡλικίας ἔχοντας, καὶ ἀρχὴν, ἥτις
ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη· καὶ περὶ παιδαγωγῶν ἐπι-

[1] ἐγὼ νυνὶ πρὸς [2] προδιεξελθεῖν

γ'. Μοι] Facessat otiosum istud vocabulum, quod nec postulat sensus, neque patitur syntaxis. Enascitur proculdubio ex voce sequente, μάλιστα. TAYLOR.

Ἅμα δὲ καὶ βούλομαι] Hic lego: ἐγὼ μὲν οὖν βούλομαι. AUGER.

Ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως] V. *ut leges se habeant quæ de rep. latæ existunt.* Malim, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι οἱ τῆς πόλεως. Nam οἱ παρὰ τῆς πόλεως minus placet. WOLF. Deleo περὶ ut inutile et sensum impediens. AUGER.

Μετὰ πόσων] F. Ποίων. et, τοὺς εἰσφοιτῶντας. WOLF. Omnino ποίων cum Wolfio. Atque ita locum dudum correxeram. Non agitur de *numero*, sed de ætate, indole, habitu et qualitate. Infra enim, τοὺς νεανίσκους τοὺς εἰσφοιτῶντας, οὕστινας δεῖ εἶναι, καὶ ἅστινας ἡλικίας ἔχοντας. Eadem est mens doctissimi Petiti in Comment. de Legg. Attic. Lib. III. Tit. VII. TAYLOR. Imo ποίων. AUGER.

Τοὺς παιδοτρίβας] Male vertit Wolfius *Lanistas*, uti scite observavit ὁ μέγας Casaubonus ad Theophrast. Charact. cap. 7. qui nonnulla minime pœnitenda lectori hujusce orationis ibidem protulit. TAYLOR.

μελείας, καὶ περὶ μουσείων ἐν τοῖς διδασκαλείοις, καὶ περὶ ἑρμαίων ἐν ταῖς παλαίστραις· καὶ τὸ τελευταῖον περὶ τῆς συμφοιτήσεως τῶν παίδων, καὶ τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων. κελεύει γὰρ τὸν χορηγὸν, τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν, ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότα τοῦτο πράττειν, ἵν' ἤδη ἐν τῇ σωφρονεστάτῃ αὑτοῦ ἡλικίᾳ ὢν οὕτως ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισίν. ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τούτους τοὺς νόμους ὁ γραμματεὺς, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἡγήσατο τὸν καλῶς τραφέντα παῖδα, ἄνδρα γενόμενον, χρήσιμον ἔσεσθαι τῇ πόλει· ὅταν δ' ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ τῆς παιδείας, ἐκ τῶν κακῶς τεθραμμένων παίδων παραπλησίους ἡγήσατο πολίτας ἔσεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳί. λέγε δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους τούτους.

NOMOI.

Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι ἀνοιγέτωσαν μὲν τὰ διδασκαλεῖα

μὴ πρότερον ἡλίου ἀνιόντος, κλειέτωσαν δὲ πρὸ ἡλίου δύνοντος. καὶ μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ τὴν τῶν παίδων ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι τῶν παίδων ἔνδον ὄντων, ἐὰν μὴ υἱὸς διδασκάλου ἢ [1]ἀδελφοῦ ἢ θυγατρὸς ἀνήρ· ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτ' εἰσίῃ, θανάτῳ ζημιούσθω. Καὶ οἱ γυμνασιάρχαι τοῖς ἑρμαίοις μὴ ἐάτωσαν [2]συγκατιέναι μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ τρόπῳ μηδενί· ἐὰν δὲ ἐπιτρέπῃ καὶ μὴ ἐξείργῃ τοῦ γυμνασίου, ἔνοχος ἔστω ὁ γυμνασιάρχης τῷ τῆς ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. Οἱ δὲ χορηγοὶ οἱ καθιστάμενοι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔστωσαν τὴν ἡλικίαν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη.

δ'. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, νομοθετεῖ περὶ ἀδικημάτων, μεγάλων μὲν, γινομένων δ', οἶμαι, ἐν τῇ πόλει. ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαι τινὰ ὧν οὐ προσῆκεν, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί. διαῤῥήδην γοῦν λέγει ὁ νόμος, ἐάν τινα ἐκμισθώσῃ ἑταιρεῖν πατὴρ ἢ ἀδελφὸς 16
ἢ θεῖος ἢ ἐπίτροπος ἢ ὅλως τῶν κυρίων τις, κατ' αὐτοῦ μὲν τοῦ παιδὸς οὐκ ἐᾷ γραφὴν ἑταιρήσεως εἶναι, κατὰ δὲ τοῦ μισθώσαντος καὶ τοῦ μισθωσαμένου, τοῦ μὲν ὅτι ἐξεμίσθωσε, τοῦ δέ φησιν ὅτι ἐμισθώσατο, καὶ ἴσα τὰ ἐπιτίμια ἑκατέρῳ

[1] ἀδελφὸς

[2] συγκαθιέναι

Περὶ μουσείων] Sive sacella Musarum, sive conclavia studiosorum, vel communia omnium, vel privata singulorum, videntur intelligenda hic, et non Festum Musarum. Ἕρμαιον est τὸ εὕρημα ἢ ὠφέλημα, unde illud, κοινὸς ὁ Ἑρμῆς. Ἑρμεῖον vero, ἱερὸν τοῦ Ἑρμοῦ fortasse rectius quam Ἕρμαιον. Nam in εῖον templorum nomina permulta desinunt, ut Ἡρακλεῖον, Ἡφαιστεῖον, Ὀλυμπιεῖον. Ἕρμαια Pollux interpretatur ἑορτὴν παρώνυμον ἐξ Ἑρμοῦ, *Mercurialia, festum Mercurii*, ut Μουσῶν Μουσεῖα. V. *deque sessionibus in scholis et gymnasiis*. Wolf. Male. Taylor.

Τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων] Intelligit gregem seu cœtum ludionum et saltatorum in solennibus festis, ut Bacchanalibus, Quinquatribus, et similibus. V. *de puerorum ludi frequentatione, chorisque qui per circulos haberi solent*. Wolf.

Ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη] Recte igitur vapulavit a Midia Demosthenes, qui contra legem sese ædilem designarit annos circiter 32 natus. Sed ipse scribit se οὐ παισὶν ἀλλ' ἀνδράσι χορηγῆσαι. Idem. Objectionem uno oris spiritu et adduxit et refutavit Wolfius. Utinam et eadem facilitate et istud quoque refutasset, quod observabatur a Petito LL. Attic. Lib. III. Tit. VII. nempe eum, cui ἀπολογίαν δωροδοκίας scripsit Lysias (pag. Edit. Lond. 373.) anno 2do. Olymp. XCIIdæ in viros esse relatum, quod circa ætatis annum XXVItum. ut plurimum fieri solebat, anno vero ultimo Olympiadis sequentis, aut saltem proximo, constitutum fuisse χορηγὸν παιδικῷ χορῷ. Hanc legem laudavit Harpocratio in v. Ὅτι νόμος, ex hoc loco Æschinis, et ex Aristotele ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Taylor.

Οὕτως] Ita edendum curavi pro vulgato οὗτος, nactus fidem Codd. Bern. Locker. Coisl. et Reg. 2. *ut in sobria et severa ætate positus*, οὕτως, ita demum *inter pueros civitatis versetur*. Quantum hæc alteri lectioni præstet, discas abunde ex iis quæ annotavi ad Midianam, §. μγ'. init. Idem.

NOMOI] Quotcunque ad LL. Atticas commentati sunt, sequentia verba pro una ac perpetua lege venditant: cum tamen satis constare arbitror ex toto hoc commate — ἀναγνώσεται τοὺς νόμους ὁ γραμματεὺς — λέγε τοὺς νόμους — NOMOI etc. Æschinem non unam et continuam legem scribæ legendam porrexisse, sed particulas plures ex diversis titulis Codicis Soloniani excerptas. Quin et idem suadet tenor legis et allegandi ratio. Hoc modo igitur distinximus:

Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι κ. τ. λ.

καὶ,

Οἱ γυμνασιάρχαι τοῖς ἑρμαίοις κ. τ. λ.

Eandem quoque curam adhibebis in fine, ubi quoque latet tertia lex a prioribus sejungenda,

Οἱ δὲ χορηγοὶ οἱ καθιστάμενοι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔστωσαν τὴν ἡλικίαν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη.

Neque enim connectit articulus δὲ ea quæ hic leguntur, verum ea quæ præcesserunt in proprio loco, unde hoc fragmentum legis decerpitur. Eodem modo allegatur prima particula harum legum, ubi articulus nullum omnino usum habere poterit, præter eum quem declaravimus: Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι κ. τ. λ. Vid. Lect. Lysiac. c. XI. p. 716. Atque hæc hactenus. Neque interea admodum sana sunt verba ipsa legis. Quare enim ἀδελφοῦ [l. 3.]? Quo animo dicitur? qua constructione? Quorsum pertinet? Tu legas omnino cum optimo Lockeriano Cod. et Reg. 2. ἀδελφός. Vides jam recte excipi omnes eos qui Magistro vel sanguine vel affinitate essent conjuncti, *filium*, FRATREM, *generum*. Atque ita vertisse video Wolfium, veræ licet lectionis, ut videtur, inscientem. Ejusdem quoque consilii optimum Marklandum nostrum esse comperio. Idem.

Ἢ ἀδελφοῦ] Legendum puto, ἢ ἀδελφός. Jurin. Imo ἀδελφός. Distinguo cum Tayloro, quia hic sunt plures leges. Vide interpretationem meam Gallicam. Auger.

Τοῖς ἑρμαίοις] Ἐν τῇ Ἑρμοῦ ἑορτῇ. Wolf.

Συγκαθιέναι] Παρὰ τὸ συγκαθίημι *una demitto*. Malim συγκαθιέναι [voluit συγκατιέναι dixisse] *una descendere*, παρὰ τὸ συγκάτειμι, ἀπὸ τοῦ εἶμι, τοῦ πορεύομαι. Idem. συγκαθιέναι Aldini Codd. aliique, corrigente tamen Scaligero. Taylor. συγκαθιέναι, subaudi ἑαυτὸν, *se ipsum demittere*. Auger.

δ'. Ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαι] Hinc illud Solonis de nulla pœna parricidæ constituta. Wolf. Καὶ ἐπινενόηνται νόμοι, τῆς χρείας ἐνεγκάσης αὐτοὺς, ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τοῦ γίγνεσθαί τινα ὧν μὴ δεῖ, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί. Sopater ad Hermogen. περὶ στάσεως. Πρῶτον γὰρ ὑπῆρχε τὰ πράγματα, καὶ οὕτω νόμοι ἐτέθησαν. ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τοῦ τινὰς ἁμαρτάνειν, τοὺς νόμους ἔθεσθε. Id. p. 87. Taylor.

Ἐάν τινα ἐκμισθώσῃ ἑταιρεῖν] V. *si quem quæstu locarit, ut se prostituat*. Wolf. τινα nempe παῖδα. Auger.

Τις] Μετὰ τὸ τις τελείαν στιγμὴν θετέον, ἢ γρ. οὐκ ἐᾷν. Stephanus.

πεποίηκε. καὶ, μὴ ἐπάναγκες εἶναι τῷ παιδὶ ἡβή- 3.1 σαντι τρέφειν τὸν πατέρα μηδὲ οἴκησιν παρέχειν, ὃς ἂν [1] ἐκμισθωθῇ ἑταιρεῖν, ἀποθανόντα δὲ θαπτέτω καὶ τἄλλα ποιείτω τὰ νομιζόμενα. σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς, ὦ Ἀθηναῖοι, ζῶντος μὲν αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὴν ὄνησιν τῆς παιδοποιΐας, ὥσπερ ἐκεῖνος τοῦ παιδὸς τὴν παῤῥησίαν· τελευτήσαντα δὲ αὐτὸν, ἡνίκα ὁ μὲν εὐεργετούμενος οὐκ ἔτι αἰσθάνεται ὧν εὖ πάσχει, τιμᾶται δὲ ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, θάπτειν ἤδη κελεύει, καὶ τἄλλα ποιεῖν τὰ νομιζόμενα. [2] καί τινα ἕτερον νόμον ἔθηκε, φύλακα τῶν ἡμετέρων [3] παίδων, τὸν τῆς προαγωγείας, τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπιγράψας, ἐάν τις ἐλεύθερον παῖδα ἢ γυναῖκα προαγωγεύσῃ. καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβρεως, ὃς ἑνὶ κεφαλαίῳ πάντα τὰ τοιαῦτα συλλαβὼν ἔχει. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέγραπται, ἐάν τις ὑβρίζῃ εἰς παῖδα, — ὑβρίζει δὲ δήπου ὁ μισθούμενος —, ἢ ἄνδρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τῶν ἐλευθέρων τινὰ, ἢ τῶν δούλων, ἢ ἐὰν παράνομόν τι
17 ποιῇ εἰς τούτων τινὰ, γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκε, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. λέγε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Ἂν τις Ἀθηναίων ἐλεύθερον παῖδα ὑβρίσῃ, γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, τίμημα ἐπιγραψάμενος, [4] ὃ ἂν τὸ δικαστήριον [5] καταψηφίσηται, παραδοθεὶς [6] δὲ τοῖς ιά τεθνάτω αὐθημερόν· ἐὰν δὲ εἰς ἀργύριον καταψηφισθῇ, ἀποτισάτω ἐν ιά ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην, ἐὰν μὴ παραχρῆμα δύνηται ἀποτίνειν, ἕως δὲ τοῦ ἀποτίσαι εἱρχθήτω· ἔνοχοι δὲ ἔστωσαν ταῖσδε ταῖς αἰτίαις καὶ οἱ εἰς τὰ οἰκετικὰ σώματα ἐξαμαρτάνοντες.

ἴσως ἂν οὖν τις θαυμάσειεν, ἐξαίφνης ἀκούσας, τί δή ποτε τῷ νόμῳ τῷ τῆς ὕβρεως προσεγράφη τοῦτο τὸ ῥῆμα, τὸ τῶν δούλων. τοῦτο δὲ ἐὰν σκοπῆτε, εὑρήσετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι [1] τοῦτο πάντων ἄριστα ἔχει. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν [2] ἐσπούδασεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βουλόμενος ἡμᾶς ἐθίσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευθέρων ὕβρεως, προσέγραψε μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν. ὅλως δὲ ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν, τοῦτον οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι.

έ. Κἀκεῖνο δέ μοι συνδιαμνημονεύσατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐνταῦθα ὁ νομοθέτης οὔπω διαλέγεται αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ παιδὸς, ἀλλὰ τοῖς περὶ τὸν παῖδα, πατρὶ, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδασκάλοις, καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις· ἐπειδὰν 18
δ' ἐγγραφῇ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ τοὺς νό-

Page 14, variant readings: [1] ἐκμισθώσῃ [2] καὶ τίνα [3] παίδων; [4] ᾧ [5] καταψηφισθῇ [6] Deest δέ.

Page 15, variant readings: [1] [τοῦτο] [2] ἐσπούδακεν

Παῤῥησίαν] *Libertatem*, Wolfius. Potius, *dicendi libertatem*. Nempe, ei qui corpus prostituerat, vetitum erat inter alia, sententiam publice dicere. JURIN.

Καί τινα] Rescribo, καὶ τίνα ἕτερον νόμον ἔθηκε, φύλακα τῶν ἡμετέρων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας. *quamnam præterea legem tulit, nostrorum liberorum custodem? legem de lenocinio.* Infra enim, καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβρεως. Idem etiam submonuit Cl. Marklandus. TAYLOR.

Ἢ γυναῖκα προαγωγεύσῃ] V. *si perductor esset.* WOLF.

Καὶ ποῖον ἄλλον;] S. νόμον ἔθηκεν ὁ νομοθέτης. IDEM.

Γραφὰς κ. τ. λ.] V. *dat lex contumeliæ actionem, pœnamque definivit, quid pati, quidve mulctæ nomine solvere teneatur.* IDEM.

Γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας] V. *Qui eum puerum in potestate habet, reum deferat ad præfectos prætorio, talionique se subscribat.* IDEM.

Ὧι ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ] Malim, Ὃ ἂν (sc. τίμημα) τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται, et mox [l. ead.] παραδοθεὶς δὲ [abest enim a vulgatis.] IDEM. διορθοῦσι τινὲς, οὗ ἂν, ἄλλοι δὲ, ὃ ἄν. STEPHANUS. Vexatissimum hunc locum alii aliter tentarunt. Vide quid Petitus Attic. Legg. Lib. VI. Tit. V. "Varie emendant docti: alii enim reponunt, οὗ ἂν τὸ δικαστήριον, alii emendant, ὃ ἂν τὸ δικαστήριον. Ego vero nullus dubito aliquid deesse; itaque e sequentibus rescribendum suspicor, γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, τίμημα ἐπιγραψάμενος· θανάτου δ' ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ, παραδοθεὶς τοῖς ἕνδεκα, τεθνάτω αὐθημερόν. Atque ista referuntur ad judices Heliastas, penes quos arbitrium est aut morti addicendi, aut mulctandi corruptores: est quippe τιμητὸς ἀγών." Sequitur Heraldus Animadvers. in Salmas. Lib. V. Cap. XVIII. §. 14. "τίμημα ἐπιγραψάμενος * * * * * * * * ὃ ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ, παραδοθεὶς δὲ τοῖς ιά κ. τ. λ. *Is in cujus erat potestate, sive pater, sive tutor, corruptorem accusare poterat, et publico judicio persequi, libello Thesmothetis dato, litis æstimationem continente.* Post hæc verba τίμημα ἐπιγραψάμενος, deest aliquid, quod vidit etiam Samuel Petitus, et supplere voluit. Sententiam legis conjicere difficile non est: verba quæ desunt supplere non est facile." Nescio sane annon noster Wolfius hic se imperiose satis gesserit, qui locum ex suo ingenio concoctum ita in Editis dederit. Accedit quod ex verbis ita sollicitatis ne hilum quidem proficiat. Antiqua forsan lectio est veræ proximior, et nihil restat supplendum cum Petito et Heraldo. γραφέσθω ὁ κύριος —— τίμημα ἐπιγραψάμενος· οὗ ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται, παραδοθεὶς τοῖς ιά, τεθνάτω αὐθημερόν. *Hominem accusato, litis æstimatione adscripta. Quem si judices morte condemnaverint, morte mulctetur eo ipso die; sin argento tantum* etc. TAYLOR. Legerem cum Samuele Petito. AUGER.

Τοῦτο δὲ] Dele istud incisum post δὲ, quod nescio annon mea incuria huc irrepsit, τοῦτο δὲ ἐὰν σκοπῆτε, nulla distinctione. Id satius est. TAYLOR.

Τοῦτο πάντων] Τοῦτο cum Reiskio delendum arbitror. AUGER.

Οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν] Cur vero non? An non et servi homines sunt? Plus ne valere debet Fortunæ, ac potius superborum hominum tyrannis, quam Naturæ judicium? Demosthenes quidem in Midiana legis hanc appendicem ad insignem laudem humanitatis Atheniensium refert. WOLF.

Ὁτιοῦν] Melius fortasse cum Bern. ὀντινοῦν, *qui contumeliose* quemcumque *tractaverit.* Ita etiam Cod. Locker. ὁτιοῦν a manu secunda. TAYLOR. Plane rescribendum, εἰς ὀντινοῦν. Nempe in eo totus est Orator hoc in loco, ut ostendat nemini injuriam facere licere, neque ingenuo, neque servo. JURIN. M. ὀντινοῦν. AUGER.

έ. Αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ παιδὸς] V. *de pueri capite.* WOLF.

Ἐπειδὰν δὲ ἐγγραφῇ] S. ὁ παῖς. IDEM.

Ἐγγραφῇ] Restituo ἐγγραφεὶς. BRODÆUS. ἐγγραφῇ τις Coisl. et Reg. 2.

μους γνῷ καὶ εἰδῇ τοὺς τῆς πόλεως, καὶ ἤδη δύνηται διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ, οὐκ ἔτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ [1] Τιμάρχῳ. καὶ πῶς λέγει; ἄν τις Ἀθηναίων, φησὶν, ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι — ὅτι, οἶμαι, στεφανηφόρος ἡ ἀρχὴ —, μηδ' ἱερωσύνην ἱεράσασθαι — [2] ὡς οὐδὲ καθαρῷ διαλέγεται τῷ σώματι —· μηδὲ συνδικησάτω, φησὶ, τῷ δημοσίῳ· μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε, μήτ' ἔνδημον, μήτε ὑπερόριον, μήτε κληρωτὴν, μήτε χειροτονητήν· μηδὲ κηρυκευσάτω, μηδὲ πρεσβευσάτω, μηδὲ τοὺς πρεσβεύσαντας κρινέτω, μηδὲ συκοφαντείτω μισθωθείς· μηδὲ γνώμην εἰπάτω μηδέποτε, μήτε ἐν τῷ δήμῳ, μήτε ἐν τῇ βουλῇ, μηδ'

[1] [Τιμάρχῳ] [2] *ὡς

Utrumque sine necessitate. Taylor.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] Παρὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀρχῶν, quod civi Atheniensi licebat remp. capessere, et adipisci magistratus. V. *posteaquam in librum eorum qui in suam tutelam venerint, est relatus.* Alibi vertit, *in pubertatis codicem relatus.* Wolf. ληξ. γραμ. in quod puerorum nomina referebantur, qui jam tutelæ suæ facti erant. Brodæus. Scholiastes ita, τὴν ἐφημερίδα λέγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνεγράφοντο οἱ τελεσθέντες τῶν παίδων· οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν, καὶ τῶν λήξεων ἄρχειν. Atque similiter Harpocratio, sed aliquanto plenius. Fui olim in ea sententia, hæc eapropter dici, quoniam tunc temporis tolleretur, *desineret* patria *potestas.* Verum intercessit Jul. Pollux VIII. §. 104. Ὁ δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἤδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν· ἡ δὲ πατρῴα οὐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. Taylor.

Σώματι] Στόματι legit et interpretatur Wolfius. Haud scio annon rectius. Ecquis enim τῷ σώματι διαλέγεται? Noster π. παραπρεσβ. Ὁ δὲ, οὐδὲν ἄπρατον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. Et rursus, κίναιδον αὐτὸν προσειπὼν, καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν. Idem. Plane legendum τῷ στόματι, et ita vertit Wolfius. Jurin. Δ. T. στόματι. Stephanus.

Μηδὲ συνδικησάτω τῷ δημοσίῳ] Wolfius, *neque publicæ causæ patronus esto.* Immo, *neque sit ex judicum numero,* qui ex populo sorte ducuntur. Item in lege ipsa recitanda paulo infra, μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, pro, *non populi causam agere,* vertendum, *ne judicet una cum populo.* Jurin.

Τῷ δημοσίῳ] Infra τῷ δήμῳ. Brodæus. M. τῷ δήμῳ, ut infra legitur in lege. Auger.

Μηδὲ συκοφαντείτω] Hæc Æschines exagitandi adversarii causa inservit legi, ut et supra Timarchi nomen adjecit. Wolf. Non Legi, mi homo, cujus *diserta* verba Æschines non jam recenset, proxime, sc. l. 7. p. seq. αὐτολεξεὶ recensiturus. Et, ut id moneam, (nam nonnullis hæc locutio scrupulum injecit) summo artificio ab Oratore nostro non semel factum est, ut Timarchi *nomen,* mores artemque, civitatis suæ institutis pene intertexeret, quæ Legislator, ut debuit, generali loquendi modo præscripsit. Quod cum subdole fecit, summaque arte (quasi leges non in facinorosum quendam, sed in Timarchum ipsum, veluti facinorum omnium exemplar, ferrentur) tum Orationi ipsi vim et δεινότητα maximam conciliat. Ita l. 2. supra οὐκ ἔτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ τῷ Τιμάρχῳ. Ita hic quoque, *Neque jus dicat, neque causam oret:* Ille tamen, a Timarchi moribus arrepta pulcre occasione, μηδὲ συκοφαντείτω μισθωθεὶς, dixit. Similiter, §. λβ'. med. fingit causam agi inter τὸν δεῖνα μισθωσάμενον, καὶ τὸν δεῖνα μισθωθέντα: Ubi versutissime generalem hypothesin ad Timarchum et Demosthenem privatim convertit: οὐκοῦν ὁ πρεσβύτερος — ἐρεῖ, Ἐμισθωσάμην, ὦ Ἀθηναῖοι, Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ γραμματεῖον τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον. Taylor. Suppose an Athenian did not ἑταιρεῖν, was he therefore allowed by the Laws συκοφαντεῖν? Surely this is impossible. Markland.

Μηδ' ἂν δεινότατος κ. τ. λ.] Videntur et hæc esse non Legis, sed Æschinis verba. Wolf.

ἂν δεινότατος ᾖ λέγειν Ἀθηναίων. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα πράττῃ, γραφὰς ἑταιρήσεως πεποίηκε, καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπέθηκε. λέγε αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον, ἵν' εἰδῆτε, οἵων [1] ἡμῖν κειμένων νόμων, ὡς καλῶν καὶ σωφρόνων, τετόλμηκε Τίμαρχος δημηγορεῖν, ὁ τοιοῦτος τὸν τρόπον οἷον ὑμεῖς ἐπίστασθε.

[2] Ἄν τις Ἀθηναῖος ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι, μηδ' ἱερωσύνην ἱεράσασθαι, μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, μηδὲ ἀρχὴν ἀρχέτω μηδεμίαν μήτε ἔνδημον μήτε ὑπερόριον μήτε κληρωτὴν μήτε χειροτονητὴν, μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελ- 19
4. 1 λέσθω, μηδὲ γνώμην λεγέτω, μηδ' εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσίτω, μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω, μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω· ἐὰν δέ τις ταῦτα ποιῇ, καταγνωσθέντος αὐτοῦ ἑταιρεῖν, θανάτῳ ζημιούσθω.

ς'. Τοῦτον μὲν τὸν νόμον ἔθηκε περὶ τῶν μειρακίων τῶν προχείρως εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐξαμαρτανόντων· οὓς δὲ ὀλίγῳ πρότερον ὑμῖν ἀνέγνων, περὶ τῶν παίδων· οὓς δὲ νυνὶ μέλλω λέγειν, περὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων. ἀπαλλαγεὶς γὰρ τῶν νόμων τούτων, ἐσκέψατο, τίνα χρὴ τρόπον συλλεγομένους ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν βουλεύεσθαι περὶ τῶν σπουδαιοτέρων πραγμάτων· καὶ πόθεν ἄρχεται; Νόμοι φησὶ περὶ Εὐκοσμίας. ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον [3] ἤρξατο· ὡς ὅπου πλείστη εὐκοσμία ἐστὶ, ταύτην ἄριστα τὴν πόλιν οἰκησομένην. καὶ πῶς δὲ κελεύει τοὺς προέδρους χρηματίζειν; ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ,

[1] ὑμῖν [2] Νόμος. Ἄν τις [3] ἦξατο

Πεποίηκε] Nempe ὁ νόμος. Auger.

Οἵων ἡμῖν κειμ.] *Quas inter leges a vobis latas, quam pulcras et honestas.* Wolf.

Ἄν τις] Δοκεῖ πρὸ τούτων λείπειν τὸ ΝΟΜΟΣ. Stephanus. Habet Locker. et Coisl. Taylor.

Ἀποστελλέσθω] Post ἀποστελλέσθω, mihi, ut Reiskio, addendum videtur μηδ' ἐπὶ πρεσβείαν. Auger.

Δημοτελῆ] Δημόσια. Wolf. Errat homo, si hæc emendandi animo scripserit. Taylor.

Ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις] *Cum tota coronatur civitas.* Brodæus.

Περὶ τῶν ῥαντηρίων] Legendum videtur μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. Forum aqua lustrali in circuitu conspergi solitum fuisse conjicio. Wolf. πρ. γρ. ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς περὶ τῶν ῥαντηρίων. Stephanus. Rectius τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ περιῤῥαντηρίων meminit Aristides Panathen. or. Salmas. Lectionem Codd. Ald. cum Wolfio recte emendarunt H. Stephanus et Brodæus, quemadmodum nos quoque exhibuimus ex Cod. Bern. aliisque. Taylor.

Καταγνωσθέντος αὐτοῦ ἑταιρεῖν] Ἀντὶ τοῦ, καταγνωσθεὶς ἑταιρεῖν, hoc est, μετὰ τὴν κατάγνωσιν. Wolf.

ς'. Ἔθηκε] Nempe ὁ νομοθέτης. Auger.

Οἰκησομένην] Φησὶ subauditur, aut ἡγήσατο. Brodæus. Ἀττικὴ ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ, ταύτης τῆς πόλεως οἰκησομένης, τουτέστιν ἄριστα πραξούσης, sicut εὖ οἰκεῖν πόλιν. Wolf. Rectius. Taylor.

Ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον] Vide Aristoph. Acharn. 43. cujus scholiastes hunc locum Æschinis laudat et illustrat, Har-

καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται, προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων καὶ κηρύκων καὶ πρέσβεων καὶ ὁσίων· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ κήρυξ, Τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων; ἐπειδὰν δὲ οὗτοι πάντες εἴπωσι, τότε ἤδη κελεύει λέγειν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον, οἷς ἔξεστι. σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς, ὦ ἄνδρες 15 Ἀθηναῖοι. οὐκ ἠγνόει, οἶμαι, ὁ νομοθέτης, ὅτι οἱ πρεσβύ-

pocrat. item v. Καθάρσιον, et Maussacum in notis. IDEM.

Προχειροτονεῖν] Wolfius, *in primis decernere:* Potius, *referre ad concionem,* vel, *decernendi potestatem facere.* JURIN.

Καὶ ὁσίων] Δημοσίων. Nam ἱερῶν antecessit. WOLF. Et ego quoque in hac mente fui, cum et hunc locum, et alium similem Lysiæ contra Nicomachum dudum mutaveram. Verum viri doctissimi monitu ea quæ ibi dixi pro indictis haberi velim. Nam in Psephism. de Platæensibus apud Demosth. c. Neær. pag. 1380. ed. R. Ἱπποκράτης εἶπε. Πλαταιέας εἶναι Ἀθηναίους ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐντίμους, καθάπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι· καὶ μετεῖναι αὐτοῖς, ὧνπερ Ἀθηναίοις μέτεστι, πάντων καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. Demosth. adv. Macartat. pag. 1067. ed. R. Νόθῳ δὲ μηδὲ νόθῃ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, μήτε ἱερῶν, μηθ' ὁσίων ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. Similiter in jurejurando Epheborum, quod exstat apud Stobæum, Serm. XLI. et Iul. Polluc. VIII. §. 105. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὑπὲρ ὁσίων. Et Lycurgus etiam nostræ Edit. pag. 204. Ποῦ δ' ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἤμυνεν ἂν ὁ μηδένα κίνδυνον ὑπομείνας; Thucyd. II. 52. Ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. Antiph. de Herod. cæde Edit. Steph. pag. 136. ἀποστερεῖ δὲ αὐτὸν ἱερῶν καὶ ὁσιῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἅπερ μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. Maxim. Tyr. Dissert. XXII. init. Ἀδικεῖ Ἀναξαγόρας, γεγονὼς μὲν ἐν τῇ Κλαζομενίων γῇ καὶ πόλει, καὶ μετασχὼν ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ νόμων, καὶ τροφῆς, καὶ τῶν ἄλλων ὧν καὶ οἱ λοιποὶ Κλαζομένιοι. His addas licet quæ habet Demosthenes noster in Aristocratea, pag. 633. ed. R. πρῶτον μὲν τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ πάντων καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν. Et pag. 641. μετεδώκαμεν αὐτῷ καὶ ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ νομίμων, καὶ πάντων ὅσων περ αὐτοῖς μέτεστιν ἡμῖν. Similiter in Timocratea pag. 703. ed. R. Εἰ δέ τις οἶδέ τινα ἢ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ὁσίων χρημάτων ἔχοντά τι τῆς πόλεως. Et pag. 730. Ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ, τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. Rursus ibid. τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια χρήματα, καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον. Et pag. 732. πάντα τὰ πράγματα ἀναιρεῖ, δῆμον, ἱππέας, βουλὴν, ἱερὰ, ὅσια. Pag. 735. Ἔδει ἃ πάλαι ὑφῄρετο τῆς πόλεως χρήματα καταθεῖναι, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δ' ὅσια. Et ibid. ὑφείλοντο χρήματα πολλὰ, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δ' ὅσια. Deinde pag. 743. δόξαντας ἔχειν ἱερὰ χρήματα καὶ ὅσια. Quæ quidem omnia ita discerni videntur ut ἱερὰ ad Religionem, ὅσια ad Remp. spectarent: quemadmodum quoque inter *Res sacras* et *publicas* (vel potius eas quæ sunt *Universitatis*) distinguit Jurisprudentia Romana. Hoc elucescet ex iis quæ subjungimus. Demosthenes idem in Timocratea pag. 702. ed. R. τίθησι τουτονὶ τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. Iterum, pag. 737. quem locum, etsi prolixior paulo sit, describam tamen. Καίτοι ὅστις ἐν δημοκρατίᾳ νομοθετῶν μήθ' ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, μήθ' ὑπὲρ τοῦ δήμου νομοθετεῖ —— πῶς οὐ δίκαιός ἐστι τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυχεῖν; οὐ γὰρ δὴ ἐρεῖ, ὡς τοὺς τοιούτους οὐ καὶ προσήκει, καὶ οἱ νόμοι κελεύουσι ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐνόχους εἶναι, οὐδ' ὡς οὗτοι, ὑπὲρ ὧν εἴρηκε τὸν νόμον, οὐ καὶ κλέπται καὶ ἱερόσυλοί εἰσι, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ, καὶ τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι, αὐτοὶ ἔχοντες, τὰ δ' ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα, κεκλοφότες. Omnino vide Harpocr. v. Ὅσιον, Valesium ad locum, et, qui ad Valesii laudes festinat, eruditissimum Lud. Casp. Valckenaer Animadv. ad Ammonium, pag. 114. TAYLOR. Add. D'Orville ad Charit. Aphrod. Lib. I. c. x. p. 112.

Ἀθηναῖοι] Πε. γρ. μετὰ τὸ Ἀθηναῖοι ἔχει ὑποστιγμὴν μόνον. [et mox v. 8. p. seq.] ὑστέρου. STEPHANUS.

Ὅτι οἱ πρεσβ.] Vid. Stob. de Senectute, Serm. CXIV. TAYLOR.

τεροι τῷ μὲν εὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἡ δὲ τόλμα ἤδη αὐτοὺς ἄρχεται ἐπιλείπειν, διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. βουλόμενος δὴ συνεθίσαι τοὺς ἄριστα φρονοῦντας, τούτους ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν, ἐπειδὴ [1] ὀνόματι αὐτῶν ἕνα ἕκαστον [2] ἀπορεῖ προσειπεῖν, τὴν κοινὴν ἐπωνυμίαν τῆς ὅλης ἡλικίας ὑπολαβὼν, παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ προτρέπει δημηγορεῖν, ἅμα δὲ καὶ τοὺς νέους διδάσκει αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πάνθ' ὑστέρους πράττειν, καὶ τιμᾶν τὸ γῆρας, εἰς ὃ πάντες ἀφιξόμεθα, ἐὰν ἄρα δὴ διαγενώμεθα. καὶ οὕτως ἦσαν σώφρονες οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς, καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, καὶ ὁ Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτῳῒ, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὥστε ὃ νυνὶ πάντες ἐν ἔθει πράττομεν, τὸ τὴν χεῖρα ἔξω ἔχοντες λέγειν, τότε τοῦτο θρασύ τι ἐδόκει εἶναι, καὶ εὐλαβοῦντο αὐτὸ πράττειν. μέγα δὲ τούτου [3] πάνυ σημεῖον ἔργῳ οἶμαι ὑμῖν ἐπιδείξειν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντες ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα, καὶ τεθέασθε τὴν Σόλωνος εἰκόνα· καὶ αὐτοὶ μαρτυρήσαιτ' ἂν, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ Σαλαμινίων ἀνάκειται ὁ Σόλων, ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων. τοῦτ' ἐστὶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπόμνημα καὶ μίμημα τοῦ Σόλωνος σχήματος, ὃν τρόπον ἔχων αὐτὸς 21

[1] * ὀνομαστὶ [2] * ἠπόρει [3] πάνυ τούτου

Ἐπάναγκες] Ἀναγκαίως. ἐπιῤῥηματικῶς. Nam ὁ καὶ ἡ ἐπανάγκης inusitata esse puto. Est autem illa ἀνάγκη αὐθαίρετος. Invitantur enim senes potius ad dicendum quam coguntur. WOLF.

Ὑπολαβὼν] Melius fortasse cum Cod. Locker. ἀπολαβών. TAYLOR.

Ὑστέρους] Ita excudit H. Stephanus præ Aldino ὑστέρου, quod Scaliger in Notis MStis emendaverat ὕστερον. Wolfius etiam ὑστέρους, IDEM.

Ἐὰν ἄρα δὴ διαγενώμεθα] Placet ἐὰν ἄρα νὴ Δία γενώμεθα. BRODÆUS. Inscite tamen. TAYLOR.

Ἐν ἔθει] *Pro consuetudine, de more.* Hæc Æschinis verba videt atque notat Demosthenes. BRODÆUS.

Ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων] Magnum illud semper continentiæ signum. Plutarch. πολιτ. παραγγελμ. Περικλῆς δὲ καὶ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν δίαιταν ἐξήλλαξεν ἑαυτὸν ἠρέμα βαδίζειν, καὶ πρᾴως διαλέγεσθαι, καὶ τὸ πρόσωπον ἀεὶ συνεστηκὸς ἐπιδεικνύναι, καὶ τὴν χεῖρα συνέχειν ἐντὸς τῆς περιβολῆς, καὶ μίαν ὁδὸν πορεύεσθαι τὴν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ τὸ βουλευτήριον. Idem de Phocione, pag. 179. Edit. Bryan. Φωκίωνα γὰρ οὔτε γελάσαντά τις, οὔτε κλαύσαντα ῥᾳδίως Ἀθηναίων εἶδεν, οὐδ' ἐν βαλανείῳ δημοσιεύοντι λουσάμενον, οὐδὲ ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τύχοι περιβεβλημένος. Valer. Maxim. VI. 9. *Xenocrates —— omissis de quibus disserebat, de modestia ac temperantia loqui cæpit. Cujus gravitate sermonis resipiscere coactus Polemo, primum coronam capite detractam projecit,* paulo post brachium intra pallium reduxit, *procedente tempore oris convivalis hilaritatem deposuit, ad ultimum totam luxuriam exuit.* Inde ad Rhetoricam per translationem admovebat Quintilianus XII. 10. *Quadam eloquentiæ frugalitate contentos, ac semper* manum intra pallium *continentes.* Bene mehercle factum id quod Demosthenes de hac re in Æschinem retorquet: οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, Αἰσχίνη, δεῖ; οὔ.—ἀλλὰ πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. de ementita legatione §. οβ'. med. TAYLOR.

διελέγετο τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. σκέψασθε δὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσον διαφέρει ὁ Σόλων Τιμάρχου, καὶ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, ὧν ὀλίγῳ [1]πρότερον ἐμνήσθην. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ᾐσχύνοντο ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν· οὑτοσὶ δὲ οὐ πάλαι, ἀλλὰ πρώην ποτὲ, ῥίψας θοἰμάτιον, γυμνὸς ἐπαγκρατίαζεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτω κακῶς καὶ αἰσχρῶς διακείμενος τὸ σῶμα ὑπὸ μέθης καὶ βδελυρίας, ὥστε τούς γε εὖ φρονοῦντας ἐγκαλύψασθαι, αἰσχυνθέντας ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβούλοις χρώμεθα.

ζ΄. Ἃ συνιδὼν ὁ νομοθέτης διαῤῥήδην ἀπέδειξεν οὓς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὓς οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. καὶ οὐκ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ βήματος, εἴ τις μὴ προγόνων ἐστὶν ἐστρατηγηκότων υἱὸς, οὐδέ γε εἰ τέχνην τινὰ ἐργάζεται, ἐπικουρῶν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ· ἀλλὰ καὶ τούτους καὶ μάλιστα ἀσπάζεται, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐπερωτᾷ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν λέγειν; τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας. τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν. καὶ ποῦ τοῦτο δηλοῖ; Δοκιμασία φησὶ Ῥητόρων. ἄν τις λέγῃ ἐν τῷ δήμῳ, τὸν πατέρα τύπτων ἢ τὴν μητέρα, ἢ μὴ τρέφων, ἢ μὴ παρέχων οἴκησιν, τοῦτον οὐκ ἐᾷ λέγειν. νὴ Δία καλῶς γε, ὡς ἔγωγέ φημι. διὰ τί; ὅτι εἴ τις οὓς ἐξίσου δεῖ τιμᾶν τοῖς θεοῖς, εἰς τούτους ἐστὶ φαῦλος, τί ποτε, φησὶν, ὑπ' αὐτοῦ πείσονται οἱ ἀλλότριοι,
22 καὶ ἡ πόλις ὅλη; καὶ τίσι δεύτερον ἀπεῖπε μὴ λέγειν; [2]εἰ 5.1
τὰς στρατείας φησὶ μὴ ἐστρατευμένος, ὅσαι ἂν αὐτῷ προσταχθῶσιν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκώς. δίκαια λέγων. τί δή ποτε; ἄνθρωπε, τῇ πόλει ὑπὲρ ἧς τὰ ὅπλα μὴ τίθεσαι, ἢ διὰ δειλίαν μὴ δυνατὸς εἶ ἐπαμῦναι, μηδὲ συμβουλεύειν ἀξίου. τρίτον, τίσι

[1] πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐπεμνήσθην. ἐκεῖνοι μέν γε ᾐσχ. [2] ἢ

Ὀλίγῳ πρότερον ἐμνήσθην] Addit Bern. ἐν τῷ λόγῳ. Et similiter Locker. ὀλίγῳ πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐμνήσθην. Idem.

Ἐκεῖνοι μέν γε] Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ mavult Wolfius, ita uti edendum curavi. Idem.

Θοἰμάτιον] Τὸ ἱμάτιον, sicut θάτερον pro τὸ ἕτερον, ταὐτὸν pro τὸ αὐτὸ, Attica κράσει, addito ν ἐφελκυστικῷ. Wolf.

ζ. Ἀλλὰ καὶ τούτους] Τὸ καὶ Ἀττικιστὶ παρέλκει, nisi forte malis ἀλλά γε. Mox [sc. l. 16.] lego, τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν λέγειν; Idem. Ita Codd. fere o. s. Bern. Locker. Coisl. Regg. 1. 2. 4. Edit. tamen Stephanica, τίνας δ' οὐκ ᾤετο λέγειν, neglecto necessario admodum isto vocabulo. Taylor.

Φησὶν] Delendum mihi videtur ut sensum impediens. Hic non lex, sed orator loquitur. Auger.

Εἰ τὰς στρ.] Pro εἰ lego cum Reiskio ἤ. Rursus v. 1. p. seq. et v. 4. Idem.

διαλέγεται; [1]εἰ πεπορνευμένος φησὶν ἢ ἡταιρηκώς. τὸν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἐφ' ὕβρει πεπρακότα, καὶ τὰ κοινὰ τὰ τῆς πόλεως ῥᾳδίως ἡγήσατο ἀποδώσεσθαι. τέταρτον, τίσι διαλέγεται; [1]εἰ τὰ πατρῷα φησὶ κατεδηδοκὼς, ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. καὶ οὐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. οὐδ' ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα, τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου. καὶ παρὰ μὲν ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, κἂν πάνυ κακῶς κἂν ἁπλῶς ῥηθῇ λόγος, χρήσιμα τὰ λεγόμενα ἡγήσατο εἶναι τοῖς ἀκούουσι· παρὰ δὲ ἀνθρώπου βδελυροῦ, καὶ καταγελάστως μὲν κεχρημένου τῷ σώματι, αἰσχρῶς δὲ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότος, οὐδ' ἂν εὖ πάνυ λεχθῇ, συνοίσειν ἡγήσατο τοῖς ἀκούουσι. τούτους οὖν ἐξείργει τοῦ βήματος, τούτους ἀπαγορεύει μὴ δημηγορεῖν. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα μὴ μόνον λέγῃ, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῇ, καὶ ἀσελγαίνῃ, καὶ μηκέτι τοιοῦτον ἄνθρωπον δύ-
νηται φέρειν ἡ πόλις, δοκιμασίαν μὲν φησὶν ἐπαγ- 23
γειλάτω Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, οἷς ἔξεστιν· ὑμᾶς δ' ἤδη κελεύει περὶ τούτων ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγινώσκειν. καὶ νῦν ἐγὼ κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ἥκω πρὸς ὑμᾶς.

η΄. Ταῦτα μὲν οὖν πάλαι νενομοθέτηται, ὑμεῖς δὲ [2]τί προσέθεσθε; καινὸν νόμον μετὰ τὸ καλὸν παγκράτιον, ὃ οὗτος ἐπαγκρατίασεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὑπεραισχυνθέντες γὰρ ἐπὶ τῷ πράγματι, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, νόμον

[1] ἢ [2] τί; προσέθεσθε καινὸν

Τὸν γὰρ τ. ἰ. ο. κακ. οἰκήσαντα] Malim διοικήσαντα. Isocrates, ὁ κακῶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων διῳκηκὼς, οὐδέποτ' ἄμεινον βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. Wolf. Quo ingenio ita emendaverit Wolfius, senties, ubi scholiastem nostrum ad hunc locum consultaveris, qui ex ipsissimo Isocrate vulgatam lectionem tuetur. Vel lexica etiam manu plenissima tibi ostendent quoties apud probatissimos scriptores οἰκεῖσθαι pro διοικεῖσθαι ponitur. Taylor. M. διοικήσαντα. Auger.

Κἂν ἁπλῶς] Καὶ ἁπλῶς. Ita lego. Taylor. Videtur scripsisse Æschines vel κἂν πάνυ κακῶς καὶ ἁπλῶς, vel, κἂν ἁπλῶς κἂν πάνυ κακῶς. Jurin.

Ὑμεῖς δὲ τί προσέθεσθε] Varie hæc legi et pungi possunt: Vel ex conjectura, ὑμεῖς δὲ καὶ προσέθεσθε καινὸν νόμον. Vel cum Reg. 1. ὑμεῖς δ' ἔτι προσέθεσθε κ. ν. Vel denique cum Locker. ὑμεῖς δὲ τί; προσέθεσθε κ. ν. Utralibet certe lectio præstat vulgatæ. Taylor.

Καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν κ. τ. λ.] Ordo

ἐθήκατε καινὸν, ἀποκληροῦν φυλὴν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἥ τις προεδρεύσει. καὶ τί προσέταξεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον; καθῆσθαι κελεύει τοὺς φυλέτας, βοηθοῦντας τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· ὡς, εἰ μὴ βοήθειάν ποθεν [1] μεταπεμψόμεθα ἐπὶ τοὺς οὕτω βεβιωκότας, οὐδὲ βουλεύεσθαι ἡμᾶς δυνησομένους περὶ τῶν σπουδαιοτάτων πραγμάτων. ἔστι δ' οὐδὲν ὄφελος, ὦ Ἀθηναῖοι, ζητεῖν τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος ταῖς κραυγαῖς,—οὐ γὰρ αἰσχύνονται—, ἀλλὰ ταῖς τιμωρίαις τούτους ἀπεθίζειν χρή. μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀνεκτοὶ γένοιντο. ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν [2] ῥητόρων, καὶ τὸν περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν [3] νόμον· ὃν Τίμαρχος οὑτοσὶ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι ῥήτορες συνελθόντες, γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι, ἵν' ἐξῇ πράττειν αὐτοῖς, καὶ λέγειν, καὶ ζῆν, ὡς αὐτοὶ βούλονται.

ΝΟΜΟΙ.

Τῶν ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ ἐν βουλῇ, ἢ ἐν δήμῳ, περὶ τοῦ

[1] μεταπεμψώμεθα   [2] ῥητόρων. τὸν γὰρ περὶ   [3] νόμον Τίμαρχος

est, ἐθήκατε νόμον καινὸν, ἀποκληροῦν, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, φυλὴν etc. Legem tulistis novam: in singulis concionibus sortito decernendam esse tribum, quæ etc. Post βοήθειάν ποθεν, [l. 4.] μεταπεμψώμεθα lego. Wolf. Lege itaque, ut videtur, cautum erat, silentibus tamen scriptoribus, ut ad immodestiam Oratorum compescendam, suggestum ascenderent eo ordine servato, quem Tribus in προεδρίᾳ servarent. Nemo, quantum ex vett. monumentis intelligo, hanc P. A. sollicitudinem tetigit, præter Æschinem iterum, c. Ctesiph. sc. non longe ab initio. Τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκ ἔτι κρατεῖν δύνανται οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' οἱ πρυτάνεις, οὔθ' οἱ πρόεδροι, οὔθ' ἡ προεδρεύουσα φυλὴ, etc. Taylor. Mihi videntur transponendæ hæ voces καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν post καινόν. ceterum hic Æschinis oratio paulo diffusior est, quam ego in interpretatione mea effeci breviorem. Auger.

Τοὺς φυλέτας] Tribules ejus, qui πρόεδρος est. Brodæus.

Ἀναγνώσεται —— καὶ τὸν π. τ. προεδρίας] Sed recitavit nusquam. Quæ enim paulo post secutura sunt verba legitima, modestiam Oratorum, non Tribuum prærogativam spectant. Vide igitur quantum medicinæ sit in scriptis Codd. Parisiensibus: Ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν ῥητόρων· τὸν γὰρ περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν νόμον Τίμαρχος οὑτοσὶ καὶ ἕτεροι —— γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. Scilicet hoc illud erat. Quo tempore hæc acta sint, legem illam alteram περὶ προεδρίας τῶν φυλῶν Timarchus abrogandam suasit. Ea igitur lite pendente, istius Legis vox auctoritate omni caruit: nullam habuit vim in foro et in judiciis, cum Timarchus tunc temporis eam *ream peregit*. Nam de *Lege*, pariter uti de *Reo*, loquuntur ICti Attici. Ita φεύγειν dicitur ψήφισμα, de quo deliberatur, ἀποφεύγειν, de cujus auctoritate pronunciatum est. Demosth. c. Aristocr. pag. 638. ed. R. ἐπειδή περ ἐστὶ τὸ φεῦγον ψήφισμα οὐκ ἐπὶ ἤδη γεγενημένῳ τινὶ πράγματι, ἀλλὰ κ. τ. λ. et pag. 652. τίς γὰρ οὐ γράψει γε θαῤῥῶν πάλιν, ἡνίκα ἂν ᾖ τοῦτο ἀποπεφευγός; Deinde nihil in jure Attico frequentius ea voce γραψάμενος παράνομον τὸ ψήφισμα —— εἷλε τὸ ψήφισμα. Habes utramque in initio c. Neær. et alibi. γράφονται τὸ ψήφισμα· κατὰ τοὺς νόμους ἔδοξεν εἰρῆσθαι, καὶ ἀπέφυγεν. Demosth. c. Timocrat. p. 704. ed. R. Taylor. Lege ex plurimum codicum [sc. Parisiens.] auctoritate. γεγραμμένοι εἰσὶ pro γεγράφασι. Auger.

Τῶν ῥητόρων κ. τ. λ.] Totam hanc legis

εἰσφερομένου μὴ χωρὶς [1] ἢ περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ [2] ὁ 24
αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ὅτι ἢ λοιδορεῖται, ἢ κακῶς [3] ἀγορεύει τινὰ, ἢ [4] ὑποκρούει, ἢ χρηματιζόντων μεταξὺ ἀνηκέστως λέγῃ περὶ τῶν μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἢ παρακελεύηται, ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην, ἀφειμένης τῆς ἐκκλησίας ἢ τῆς βουλῆς, κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι ν' [5] δραχμῶν, εἶθ' ἕκαστον ἀδίκημα ἐπιγράφειν τοῖς πράκτορσιν· ἐὰν δὲ πλέονος ἄξιός [6] ἐστι ζημίας, ἐπιβάλλοντες μέχρι ν' δραχμῶν εἰσφερέτωσαν εἰς τὴν βουλὴν, ἢ εἰς τὴν πρώτην ἐκ-

[1] (ἢ περὶ ἑκάστου)   [2] (ὁ αὐτὸς - - - * δηλονότι) ἢ λοιδορῆται   [3] ἀγορεύῃ   [4] ὑποκρούῃ   [5] δραχμῶν εἰς ἕκαστον   [6] εἴη ζημίας, ἐπιβαλόντες

recitationem quæ intricatissima est, sic lego: τῶν ῥητόρων - - - μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου ἢ - - - αὐτοῖς. ἔτι ἐὰν λοιδορῆται, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ, ἢ ὑποκρούῃ, ἢ χ. μ. ἀνηκέστως [hic sumitur pro ἀνυπομονήτως vel ἐπαχθῶς, *graviter, moleste.*] λέγῃ - - - - παρακελεύηται [absolute sumitur, vel subaudiendum τοὺς ἄνδρας] ἢ ἕλκῃ - - - δραχμῶν εἰς ἕκαστον ἀδίκημα ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν. [i. e. τοῖς τῶν πρακτόρων γράμμασι] ἐὰν δὲ - - - ἐπιβαλόντες μέχρι ν' δραχμῶν, ε. ε. τ. βουλὴν, εἰς τ. π. ἐκκλησίαν, ἐν τῷ - - - κλήσεις, [*crimina*] - - - κρύβδην ψηφιζομένων τῶν - - - τοῖς πράκτορσι. delendo τῶν νόμων. Idem.

Περὶ τοῦ εἰσφερομένου] Forte, περὶ τῶν εἰσφερομένων, ἢ μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ. Wolf. Cod. Bern. περὶ τοῦ εἰσφερομένου, ἢ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς etc. Fortasse, μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ. Annotaveram olim ad Lysiam, pag. 114. Edit. London. Quod ad Wolfii et emendationem et versionem prope accedit. Senties, si modo animum advertas, emendationem istam Wolfianam ab H. Stephano aliisque perperam in hunc diem fuisse intellectam, ac alio animo acceptam atque ipse voluit. Taylor.

Ὅτι] Forte ὅτε. Etsi nec sic placet. Wolf. Π. ἔτι εἰ λοιδορῆται, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ, ἢ ὑποκρούῃ. Stephanus. ἀγορεύῃ et ὑποκρούῃ Reg. 2. ἀποκρούῃ Locker. Recte fortasse hæc subjunctiva, uti in sequentibus, λέγῃ et παρακελεύηται. Quanquam et ibi quoque variare Codices video. Taylor.

Ἀνηκέστως] F. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀνεκτῶς, καὶ ἀνυποίστως. Τὸ ἀνήκεστα ποιεῖν, παθεῖν, γίνεσθαι, notæ et usitatæ formulæ sunt: hanc alibi me legere non memini. Wolf.

Μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος] *De rebus aliis quam de quibus in pulpito Rhetores aut alii e populo verba fecerint.* Brodæus. sub. προτιθεμένων. Ea quæ ad rem, de qua agitur, nihil attinent. Wolf.

Ἢ παρακελεύηται ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην] Wolfius, *vel aliquem concitarit vel præfectum traxerit.* Sed cum utrumque verbum ad præfectum referri videatur, ego transtulerim, *vel ausus fuerit præfecto præcipere quid agendum sit, aut eundem per vim trahere.* Jurin.

Μέχρι ν' δραχμῶν] Illud ν' mihi non placet. Eandem enim summam infra nominat. Brodæus. sub. ζημιῶσαι. Wolf. Vide Demosth. adv. Macartat. laudatum in notis ad Lysiam, p. 114. Taylor.

Εἶθ'] Legendum εἰς. Nempe mulcta quinquaginta drachmarum in singula delicta imponebatur. Jurin.

Ἐπιγράφειν] Potius ἐγγράφειν. Sc. ὄφλημα δημόσιον *in tabulas et commentarios exactorum referre.* Ita l. 3. p. seq. ἐγγραψάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσιν. Demosth. adv. Macartat. [p. 1074. ed. R.] ὅτου δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη, τοῖς πράκτορσιν, ὃ τῷ δημοσίῳ γίνεται —— ἐὰν δὲ μὴ ἐγγράφωσιν, αὐτοὶ ὀφειλόντων. Id. adv. Bœotum, [p. 998. ed. R.] ἐὰν ὄφλῃ τῷ δημοσίῳ, τί μᾶλλον οὗτος ἐγγεγραμμένος ἔσται ἐμοῦ; et paulo post, ἐὰν δὲ μὴ ἐκτισθῇ τὸ ὄφλημα, τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες ἔσονται τῶν ἐμῶν ἐγγεγραμμένοι; Harpocr. Βουλεύσεως. ἐγκλήματος ὄνομα, —— ὅταν ἐγγεγραμμένος, ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δικάζηταί τινι, ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι. Jul. Pollux L. VIII. C. V. §. 22 Τὸ δὲ πάθος —— ἐζημιῶσθαι, προστετιμῆσθαι, ὄφλειν etc. καὶ ὁ τοιοῦτος —— ὄφλων, κεκολασμένος, ἐζημιωμένος, ἐγγεγραμμένος, κατεγνωσμένος. Idem C. VI. §. 61. εἰ δὲ μὴ τοῦτο σχοίη, τὸ ἐγγεγραμμένον ὦφλε, καὶ ἄτιμος ἦν. Vide omnino Libanii argumentum in Aristogitonianam priorem. Taylor.

Ἐστι] Ἦ Bern. et modo ἐπιβαλόντες Locker. quod reor esse verum. Præter istam mulctam L drachmarum legibus definitam, rem ad Judices deferunto. Eam esse hujus loci mentem arbitror. Idem.

Τὴν πρώτην ἐκκλησίαν] Wolfius *prima concione.* Corrige, *primam concionem.* Idem.

κλησίαν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· ὅταν [1] δὲ διεξίωσι κλήσεις, κρινάτωσαν, καὶ ἐὰν καταγνωσθῇ αὐτοῦ, κρύβδην [2] ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν, ἐγγραψάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσι [3] τῶν νόμων.

τῶν μὲν οὖν νόμων ἀκηκόατε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ εὖ οἶδ' ὅτι δοκοῦσιν ὑμῖν καλῶς ἔχειν. τούτους μέν τοι τοὺς νόμους εἶναι χρησίμους ἢ ἀχρήστους, ἐφ' ὑμῖν ἐστίν. ἐὰν μὲν γὰρ κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι [4] καὶ καλοὶ καὶ κύριοι· ἐὰν δ' ἀφίητε, καλοὶ μόνον, κύριοι δὲ οὐκ ἔτι.

θ'. Βούλομαι δὲ, ὥσπερ ὑπεθέμην ἀρχόμενος τοῦ λόγου, ἐπειδὴ περὶ τῶν νόμων εἴρηκα, πάλιν τὸ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους [5] τοῦ Τιμάρχου, ἵνα εἰδῆτε, ὅσον διαφέρουσι τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, συγγνώμην μοι ἔχειν, ἐὰν ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων, φύσει μὲν μὴ καλῶν, τούτῳ δὲ πεπραγμένων, προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν, ὅ ἐστιν ὅμοιον τοῖς ἔργοις τοῖς Τιμάρχου. οὐδὲ γὰρ ἂν δικαίως ἐμοὶ ἐπιτιμήσαιτε, εἴ τι σαφῶς εἴποιμι, διδάσκειν ὑμᾶς βουλόμενος· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τουτῳΐ. οὕτω γὰρ αἰσχρῶς τυγχάνει βεβιωκὼς, ὥστε τὸν τὰ τούτῳ πεπραγμένα διεξιόντα, ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν ὡς αὐτὸς βούλεται, ἐὰν μή τι καὶ τῶν τοιούτων φθέγξηται ῥημάτων. εὐλαβήσομαι δ' αὐτὸ ποιεῖν ὡς ἂν δύνωμαι μάλιστα. σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὡς μετρίως μέλλω προσφέρεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳΐ. ἐγὼ γὰρ, ὅσα μὲν παῖς ὢν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἡμάρτηκεν, ἀφίημι· καὶ ἔστω ταῦτα ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη ἐγένετο προ-

[1] Deest δέ. [2] * ψηφιζομένων [3] [τῶν νόμων] [4] Deest καί. [5] τοὺς

Ὅταν δὲ δ. κλήσεις] F. ὅταν δὲ δ. τὰς κλήσεις. Puto hoc ad citationem reorum pertinere. Wolf. Aberat istud δὲ ab edit. Steph. Supplevit Cod. Bern. Taylor.

Κρύβδην ψηφίζων ἐν τῶν βουλευτῶν] F. κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. Wolf. Δ. Τ. ψηφιζόντων τῶν ϛ. Stephan. Stephanus juxta cum Aldo edidit ψηφίζων ἐν τῶν βουλευτῶν. ἕνα Bern. Vir doctissimus in Legg. Attic. pag. 263. hariolatur, κρύβδην ψηφιζόντων ν̄ε βουλευτῶν, i. e. numeraliter acceptum, *Senatoribus quinque et quinquaginta.* Verum de frigidissima ea crisi dixit quæ dicenda essent vir omni præconio major, Petrus Wesselingius. Taylor.

Κρύβδην] Tessera non voce. Brodæus.

Τοῖς πράκτορσι τῶν νόμων] Forte, τῶν παρανόμων. Exactoribus ejus pecuniæ, qua mulctati sunt, qui fraudem legibus fecerunt. Wolf.

θ'. Ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα etc.] XXX Tyrannorum expulsio, et actorum ab iis abrogatio satis nota est. De Euclide vide Ulpianum [ad orationem] contra Timocratem. Idem. Quædam ejusdem farinæ habet et Brodæus, quem proinde describere nolui. Taylor.

θεσμία· ἃ δὲ ἤδη φρονῶν, καὶ μειράκιον ὢν, καὶ τοὺς νόμους ἐπιστάμενος τοὺς τῆς πόλεως, διαπέπρακται, περὶ τούτων ἔγωγε τὰς κατηγορίας ποιήσομαι, καὶ ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῖς ἀξιῶ σπουδάζειν. οὗτος γὰρ πρῶτον πάντων μὲν, ἐπειδὴ ἀπηλλάγη ἐκ παίδων, ἐκάθητο ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου· προφάσει μὲν, τῆς τέχνης μαθητὴς, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, πωλεῖν ἑαυτὸν προῃρημένος, ὡς αὐτὸ ἔδειξεν. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἐμπόρων, ἢ τῶν ἄλλων ξένων, ἢ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο τῷ σώματι Τιμάρχου, ἑκὼν καὶ τούτους ὑπερβήσομαι· ἵνα μή με τὶς εἴπῃ, ὡς ἄρα λίαν ἀκριβολογοῦμαι ἅπαντα· ὧν δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις γέγονε, καταισχύνων τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὴν πόλιν, μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν, ἢ μὴ δημηγορεῖν, περὶ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους.

ι'. Μισγόλας ἐστί τις Ναυκράτους, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυττεὺς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθὸς· καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο· περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς, καὶ ἀεί τινας ἔχειν εἰωθὼς περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς· ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅς τις ἐστίν. οὗτος αἰσθόμενος ὧν ἕνεκα τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο Τίμαρχος οὑτοσὶ ἐπὶ τοῦ ἰατρείου, ἀργύριόν τι προαναλώσας, ἀνέστησεν αὐτὸν, καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, εὔσαρκον ὄντα, καὶ νέον, καὶ

Ὡς αὐτὸ ἔδειξεν] Lego, ὡς αὐτὸς ἔδειξεν. Brodæus. Inscite profecto, cum lectio recepta satis bene se habeat. ὡς αὐτὸ τὸ ἔργον ἔδειξεν Bern. Regg. 2. 4. ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν Coisl. Reg. 1. τοὔργον Locker. Qui omnes crisin Brodæi confodiunt. Taylor.

ι'. Μισγόλας] Σμιγόλαν κεκωμῴδηκεν [Antiphanes] ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους. φησὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ περὶ αὐτοῦ τάδε. Σμιγόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυττεὺς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθὸς, καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς, καὶ ἀεί τινας εἰωθὼς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς· ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσηται (l. γνωρίσητε) αὐτὸν ὅστις ἐστίν. καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ φησὶν,

Ὁ Σμιγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
Ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος;

Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀγῶνι ἢ Ἱππίσκῳ

Ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
Τὸν Σμιγόλαν, οὐ γὰρ κιθαρῳδὸς εἴμ' ἐγώ.

Athen. l. 8. p. 339. ubi de homine isto plura. Idem.

Ἢ κιθαριστὰς] Καὶ κιθ. malit legere doctissimus Valckenaerus ad Ammonium v. Κίθαρις, qui hunc locum Æschinis, sed inemendate, describit. Idem.

Οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα] *Hæc dico, non arguendi luxus causa.* Quæ interpretatio si cui liberior videbitur, reponat, *non insectandi hominis gratia.* Inter citharistas autem et citharœdos hoc interesse puto, quod hi etiam cantillent, illi tantum pulsent citharam. Wolf.

βδελυρὸν, καὶ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὃ προῃρεῖτο ἐκεῖνος μὲν πράττειν, οὗτος δὲ πάσχειν. καὶ ταῦτα οὐκ ὤκνησεν, ἀλλ' ὑπέστη Τίμαρχος οὑτοσὶ, οὐδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεής· πολλὴν γὰρ πάνυ κατέλιπεν ὁ πατὴρ αὐτῷ οὐσίαν, ἣν οὗτος κατεδήδοκεν, ὡς ἐγὼ προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου· ἀλλ' ἔπραξε ταῦτα δουλεύων ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς χρὴ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον καὶ ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ᾐσχύνθη ὁ μιαρὸς οὗτος, ἐκλιπὼν μὲν
27 τὴν πατρῴαν οἰκίαν, διαιτώμενος δὲ παρὰ Μισγόλᾳ, οὔτε πατρικῷ ὄντι φίλῳ, οὔτε ἡλικιώτῃ, οὔτε παρ' ἐπιτρόπῳ· ἀλλὰ παρ' ἀλλοτρίῳ, [1]καὶ πρεσβυτέρῳ ἑαυτοῦ, καὶ παρ' ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα, ὡραῖος ὤν.

ιά. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα καταγέλαστα πέπρακται Τιμάρχῳ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους· ἓν δὲ ὃ καὶ διηγήσασθαι ὑμῖν βούλομαι. ἦν μὲν Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει πομπή. [2]ἐπόμπευε δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ὅ,τε Μισγόλας ὁ τοῦτον ἀνειληφὼς, καὶ Φαῖδρος ὁ Καλλίου Σφήττιος. συνθεμένου δὲ αὐτοῖς συμπομπεύειν Τιμάρχου τουτουῒ, οἱ μὲν περὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν διέτριβον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπανῆκε. παρωξυμμένος δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα ὁ Μισγόλας ζήτησιν αὐτοῦ ἐποιεῖτο μετὰ τοῦ Φαίδρου· ἐξαγγελθέντος δὲ αὐτοῖς εὑρίσκουσι τοῦτον ἐν συνοικίᾳ μετὰ ξένων τινῶν συναριστῶντα. 7. 1
διαπειλησαμένων δὲ τοῦ Μισγόλα καὶ τοῦ Φαίδρου τοῖς ξένοις, καὶ κελευόντων ἤδη ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅτι μειράκιον ἐλεύθερον διέφθειραν, φοβηθέντες οἱ ξένοι, φεύ-

[1] καὶ παρὰ πρεσβυτέρῳ

[2] ἐπόμπευον δὲ ἐν ταὐτῷ

Οὔτε παρ' ἐπιτρόπῳ] Malim, οὔτ' ἐπιτρόπῳ ὄντι. Quanquam mox sequitur, καὶ παρ' ἀκολάστῳ, ut videatur Auctor de industria in postremo inciso præpositionem repetiise. Idem.

Ὡραῖος ὢν] *In flore ætatis suæ*, Wolfius. Potius, *formosus cum esset*. Augebat enim suspicionem forma Timarchi. Jurin.

ιά. Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει πομπή] Fuerunt enim etiam Ληναϊκὰ, ut ex vita Sophoclis apparet, ubi inter διδασκαλίας ἀστυκὰς καὶ Ληναϊκὰς recensentur. Τιμάρχου τουτουὶ lege. Wolf.

Ἀνειληφὼς] Ἀναλαμβάνω in hac oratione *penes se aliquem habere* significat, *quo pro catamito utatur*. Brodæus.

Οὗτος δὲ οὐκ ἐπανῆκε] *Ad tempus, quo pompa ducenda erat, domum non est reversus*. Idem. Sub. ἐπὶ τὴν πομπήν. Wolf.

Συνοικίᾳ] Wolfius, *deprehendunt in ædibus cum hospitibus quibusdam prandentem*. Sed τὸ συνοικία non accipiendum est pro ædibus simpliciter, sed pro ædibus in plures partes distributis, quarum partium singulas singuli incolæ obtinebant, vel etiam pro caupona, teste Athenæo, quo sensu videtur et hic usurpari. Jurin. Vid. infra §. κά. fin. et κς'. Taylor.

γοντες ᾤχοντο, καταλιπόντες τὰ παρεσκευασμένα. καὶ ταῦθ' ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, ἅπαντες ὅσοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐγίνωσκον Μισγόλαν καὶ Τίμαρχον, ἴσασιν· ἐγὼ δὲ καὶ πάνυ χαίρω, ὅτι μοι γέγονεν ἡ δίκη πρὸς ἄνθρωπον οὐκ ἠγνοημένον ὑφ' ὑμῶν, οὐδ' ἀπ' ἄλλου γινωσκόμενον οὐδενὸς, ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, περὶ οὗ καὶ τὴν ψῆφον μέλλετε φέρειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἀγνοουμένων, σαφεῖς ἴσως προσήκει τὰς ἀποδείξεις ποιεῖσθαι τὸν κατήγορον· περὶ δὲ τῶν ὁμολογουμένων, οὐ λίαν ἔγωγε μέγα 28
ἔργον εἶναι νομίζω τὸ κατηγορεῖν. ἀναμνῆσαι γὰρ μόνον προσήκει τοὺς ἀκούοντας. ἐγὼ τοίνυν, καί περ ὁμολογουμένου τοῦ [1]πράγματος, ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν, γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλᾳ, ἀληθῆ μὲν, οὐκ ἀπαίδευτον δὲ, ὡς ἐγὼ ἐμαυτὸν πείθω. αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔνομα τοῦ ἔργου ὃ ἔπραττε πρὸς τοῦτον, οὐκ [2]ἐγγράφω, οὐδ' ἄλλο γέγραφα οὐδὲν, ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν ἐκ τῶν νόμων τῷ [3]μὴ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι· ἃ δέ ἐστιν ὑμῖν [4]τε ἀκούουσι γνώριμα, ἀκίνδυνα δὲ τῷ μαρτυροῦντι, καὶ μὴ αἰσχρὰ, ταῦτα γέγραφα. ἐὰν μὲν οὖν ἐθελήσῃ ὁ Μισγόλας δεῦρο παρελθὼν τἀληθῆ μαρτυρεῖν, τὰ δίκαια ποιήσει· ἐὰν δὲ προαιρῆται ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον ἢ τἀληθῆ μαρτυρεῖν, ὑμεῖς τὸ ὅλον πρᾶγμα συνίδετε. εἰ γὰρ ὁ μὲν πράξας αἰσχύνεται, καὶ

[1] πράγματος ὄντος, ἐπειδὴ   [2] * ἐγγέγραφα   [3] Deest μή.   [4] μὲν

Ἐγὼ δὲ] Ἴσασιν ἤδη καὶ πάνυ χαίρω etc. Coisl. Reg. 2. Similiter fere Mor. nempe ἤδη loco τοῦ, ἐγὼ δὲ, servato puncto vulgari, cum hoc qu. scholiolo, ἤδη, ἀντὶ τοῦ, διὸ δέ. Sed tum legendum erat ἢ δή. Quo modo aperte legitur in Reg. 1. ἢ δὴ καὶ πάνυ χαίρω. Idem.

Γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλᾳ] Wolfius, *testimonium Misgolæ scripto denunciavi*: Immo, *testimonium Misgolæ perscripsi*. Nempe ipse Orator testimonia perscribebat, testes autem ea vel vera, vel falsa esse, aut ipsis non liquere jurabant, quod abunde patet vel ex hac ipsa oratione. Jurin.

Ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν —— τῷ μὴ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι] Lege, τῷ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι, sine μή. Quis hæc non videt? Et abest sane tumultuosa ea vox ex optimo Cod. Locker. Videtur Auctor ipse quasi præsidio cinxisse hanc lectionem, cum mox interpretaturo simillimus scribat, ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι. Iterum §. κ'. οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, οὐδ' αἰσχύνη προσέσται οὐδεμία τῷ τἀληθῆ μαρτυροῦντι. Taylor. Subesse videtur mendum, cum τὸ μὴ non redundet solum, sed et sensum perturbet. Nimirum Æschines testimonium quod Misgolæ scripserat, non solum verum esse, sed eo modo scriptum ait, ut si id Misgolas jurejurando confirmaret, nihil tamen periculi ex legibus adiret. *Nihil*, inquit, *scripsi, unde metus a legibus sit vera juranti*, τῷ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι: vel, si placet, *etiam vera juranti*, τῷ μηδὲ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι, quod proprius ad lectionem superiorem accedit. Jurin.

Ὑμῖν τε ἀκούουσι] Ὁ ἀκολ. ἀόρ. β. rarus est, pro quo fortasse ἀκουοῦσι legendum, et pro τε, μὲν, quia sequitur ἀκίνδυνα δέ. Wolf.

Ἐκκλητευθῆναι] *Citatione adigi*, Wolfius. Potius, *mulctam solvere*. Erat autem mulcta non dicti testimonii mille drachmarum. Vide l. 1. p. 28. Jurin.

προαιρήσεται χιλίας δραχμὰς μᾶλλον ἀποτίσαι τῷ δημοσίῳ, ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον τὸ ἑαυτοῦ ὑμῖν· ὁ δὲ πεπονθὼς δημηγορήσει· σοφὸς ὁ νομοθέτης· ὁ τοὺς οὕτω βδελυροὺς ἐξείργων ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐὰν δ' ἄρα ὑπακούσῃ μὲν, τράπηται δὲ ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον, ἐπὶ τὸ ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ὡς Τιμάρχῳ μὲν χάριτας ἀποδιδοὺς, ἑτέροις δὲ ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς εὖ ἐπίσταται τὰ τοιαῦτα συγκρύπτειν· πρῶτον μὲν εἰς ἑαυτὸν ἐξαμαρτήσεται ἐπιορκῶν· ἔπειτα οὐδὲν αὐτῷ ἔσται πλέον. ἑτέραν γὰρ ἐγὼ γέγραφα 29 μαρτυρίαν τοῖς εἰδόσι Τίμαρχον τουτονὶ καταλιπόντα τὴν πατρῴαν οἰκίαν, καὶ διαιτώμενον παρὰ Μισγόλᾳ· πρᾶγμα, οἶμαι, χαλεπὸν ἐξεργάσασθαι ἐπιχειρῶν. οὔτε γὰρ ἐμὲ δεῖ τοὺς ἐμαυτοῦ φίλους μάρτυρας παρασχέσθαι, οὔτε τοὺς τούτων ἐχθροὺς, οὔτε τοὺς μηδετέρους ἡμῶν γιγνώσκοντας· ἀλλὰ τοὺς τούτων φίλους. ἂν δ' ἄρα καὶ τούτους πείσωσι μὴ μαρτυρεῖν, — ὡς οὐκ [1]οἴομαι, εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οὐχ ἅπαντας —, ἐκεῖνό [2]γε οὐδεμήποτε δύνωνται ἀφελέσθαι τὴν ἀλήθειαν, οὐδὲ τὴν ἐν τῇ πόλει περὶ Τιμάρχου φήμην, ἣν οὐκ ἐγὼ τούτῳ παρεσκεύασα, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οὕτω γὰρ χρὴ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. βούλομαι δὲ κἀκεῖνο προειπεῖν, ἐὰν ἄρα ὑπακούσῃ ὁ Μισγόλας τῷ νόμῳ καὶ ὑμῖν· εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν. ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται· ἕτεροι δὲ πολὺν ἀριθμὸν χρόνου γεγονότες, παντάπασι νέοι [1]δοκοῦντες εἶναι. τούτων δ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν Μισγόλας. τυγχάνει μὲν γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμὸς, καὶ συνέφηβος· καὶ ἔστιν ἡμῖν τουτὶ πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν ἔτος. καὶ ἐγὼ μὲν τοσαυτασὶ πολιὰς ἔχω, ὅσας ὑμεῖς ὁρᾶτε, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος. διὰ τί δὴ ταῦτα προλέγω; ἵνα μὴ ἐξαίφνης αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσητε, καὶ τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε· ὦ Ἡράκλεις, ἀλλ' οὗτος γε τούτου οὐ πολὺ διαφέρει. ἅμα μὲν γάρ ἐστιν ἡ φύσις τοιαύτη τοῦ ἀνθρώπου, ἅμα δὲ ἤδη μειρακίῳ ὄντι αὐτῷ ἐπλησίαζεν. ἵνα δὲ μὴ διατρίβω, κάλει μοι πρῶτον μὲν τοὺς εἰδότας Τίμαρχον τουτονὶ διαιτώμενον ἐν τῇ Μισγόλα οἰκίᾳ· ἔπειτα τὴν Φαίδρου μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε· 8. 1 τελευταίαν δέ μοι λάβε τὴν αὐτοῦ Μισγόλα μαρτυρίαν. ἵνα καὶ τοὺς θεοὺς δεδιὼς, καὶ τοὺς συνειδότας αἰσχυνόμενος, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας, καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς, ἐθέλῃ τἀληθῆ μαρτυρεῖν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μισγόλας Νικίου Πειραιεὺς μαρτυρεῖ. ἐμοὶ ἐγένετο ἐν [2]τῇ συνηθείᾳ Τίμαρχος, ὁ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου ποτὲ καθεζόμενος, καὶ [3]κατὰ τὴν γνῶσίν μοι τὴν πρὸς αὐτὸν πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν οὐ [4]διέλιπον.

ιβ'. Εἰ μὲν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, Τίμαρχος οὑτοσὶ παρέμεινε παρὰ τῷ Μισγόλᾳ, καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον ἧκε, μετριώτερα ἂν διεπέπρακτο, — εἴ δή τι τῶν τοιούτων ἐστὶ μέτριον —, καὶ ἔγωγε οὐκ ἂν ὤκνησα αὐτὸν οὐδὲν αἰτιᾶσθαι, ἢ ὅπερ ὁ νομοθέτης παῤῥησιάζεται, ἡταιρηκέναι μόνον. ὁ γὰρ πρὸς ἕνα τοῦτο πράττων, ἐπὶ μισθῷ δὲ τὴν πρᾶξιν

[1] οἴομαί γε, εἰ [2] γε * οὐ δέδια, μή ποτέ με δύνωνται

Ὥστε μὴ δεῖξαι κ. τ. λ.] *Quam vestra ora intueri*, Wolfius. Potius, *quam vobis os suum commonstrare*, vel, *quam vobis in conspectum prodire*. Idem.

Εἰ δὲ μὴ] Sub. μαρτυρήσουσιν ἔνιοι. Wolf.

Ἀλλ' οὐχ ἅπαντας] Sub. πείσουσι μὴ μαρτυρεῖν. Idem.

Ἐκεῖνό γε κ. τ. λ.] Τὴν ἀλήθειαν additum fortassis est κατ' ἐπεξήγησιν. *Illud utique mihi non eripient, veritatem scilicet.* Sed quid si legas, ἐκείνῳ γε sc. τῷ μὴ μαρτυρεῖν? Idem. Prior potius Interpretatio placet. *Illud utique nunquam efficient. quid? ut veritatem et famam quæ de Timarcho exivit, deleant aut extinguant unquam.* Corrigunt alii, ait Stephanus, οὐδὲ μήποτε. atque ita Coisl. οὐδέποτε Reg. 2. Locker. Ipsi Stephano placet οὐδαμῆ ποτε. Ita enim hominem intelligo in lectione ejus marginali. Porro hic autem δυνήσονται Codd. fere universi. Taylor.

Προφερεῖς] Cum explicatione Scholiastæ consentit Harpocratio, et Apostolius Prov. XVI. Cent. 63. Hesychius item verbis pene iisdem. Eum vero sensum satis refutavit H. Steph. in Thesauro. Nam si προφερεῖς illi dicantur, qui ætate juvenes sunt, ore vero senes videntur, totum hoc comma una vox illa denotabit. Modo, pro δοκοῦντες lege vel cum Locker. φαίνονται, vel cum Steph. et Reg. 1. δοκοῦσιν. Idem.

Πολὺν ἀριθμὸν χρόνου] I have met (sic forte voluit scribere *not met*. Reisk.) with this expression in some other Greek authors. Markland.

[1] δοκοῦσιν [2] Deest articulus. [3] * Deest κατά. [4] * διέλιπεν

Δοκοῦντες] Π. δοκοῦσιν. Stephanus.

Οὗτός γε τούτου] Οὗτος, sc. Misgolas. τούτου, sc. Timarchi. Markland.

Οἰκίᾳ] Cl. Marklando post οἰκίᾳ ΜΑΡΤΥΡΕΣ, iterumque post ἀναγίνωσκε vox ΜΑΡΤΥΡΙΑ substituenda videtur. Tayl.

Ἵνα] Lege omnino ἐὰν, et modo cum Locker. ἐθελήσῃ. Satis patet correctionis istius necessitas. Taylor.

Μισγόλας κ. τ. λ.] Supra Κολυττία tribulem suum esse dixit. Wolf. Ecce testimonium, quod prædixit noster 27. 13. οὐκ ἀπαίδευτον, et eodem tempore verum. Vide etenim quali *lepore* omnem sermonis obscenitatem declinet, ἐμοὶ ἐγένετο ἐν συνηθείᾳ —— κατὰ τὴν γνῶσίν μου —— πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν. Sed unde evenit, ut qui §. *l.* init. erat domo *Colyttensis*, ut observavit Wolfius, et, (quod ille idem non observavit) etiam *Naucratis F.* jam prodiret *Niciæ F. Piræensis?* Anne hic iterum, Æschine, lepori et civilitati litasti? Taylor.

Κατὰ] F. μετά. Deinde τὴν γνῶσίν μου habet Bern. Idem.

ποιούμενος, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐὰν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπιδείξω, ὑπερβαίνων τουσδὲ τοὺς ἀγρίους ἄνδρας, Κηδωνίδην, καὶ Αὐτοκλείδην, καὶ Θέρσανδρον, ἀλλ' ἐπιδείξω αὐτοὺς λέγων ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε, καὶ μὴ μόνον παρὰ τῷ Μισγόλᾳ μεμισθαρνηκότα
31 αὐτὸν ἐπὶ τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ παρ' ἑτέρῳ, καὶ πάλιν παρ' ἄλλῳ, καὶ παρὰ τούτου ὡς ἕτερον ἐληλυθότα· οὐκ ἔτι δή που μόνον φανήσεται ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ καὶ — μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ οἶδ' ὅπως δυνήσομαι περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν — καὶ πεπορνευμένος. ὁ γὰρ εἰκῇ τοῦτο, καὶ πρὸς πολλοὺς πράττων, καὶ μισθοῦ, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ Μισγόλας τῇ τε δαπάνῃ ἀπεῖπε, καὶ τοῦτον ἐξέπεμψε παρ' ἑαυτοῦ, μετὰ τοῦτον ἀναλαμβάνει αὐτὸν Ἀντικλῆς Καλλίου Εὐωνυμεύς. οὗτος μὲν οὖν ἄπεστιν ἐν Σάμῳ μετὰ τῶν κληρούχων. ἀλλὰ τὰ μετὰ ταῦτα ἐρῶ. ὡς γὰρ ἀπηλλάγη παρὰ τοῦ Ἀντικλέους καὶ τοῦ Μισγόλα Τίμαρχος οὑτοσὶν, οὐκ ἐνουθέτησεν ἑαυτὸν, οὐδὲ βελτιόνων διατρι-

ιβ'. Κηδωνίδην, καὶ Α. καὶ Θ.] Hoc explicat Suidas et Varinus in vocabulo Κηδωνίδης. Brodæus. Consule Harpocrat. in singula voce, et Maussacum, pag. 118. Taylor.

Αὐτὸν] L. αὑτὸν. Nihil certius. Idem.

Ἀλλὰ καί·] Ita Editt. Ald. Wolf. cum Cod. Locker. Annotavit Stephanus, ἀλλὰ καὶ, ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει· βέλτιον δὲ ἄνευ τοῦ καὶ, ὡς παρὰ τῷ Ἑρμογένει. Locus Hermogenis est, ubi agit περὶ περιπλοκῆς his verbis: Ὅτι δὲ τὸ ὄνομα τοῦ σχήματος τοῦτό (l. τούτου) ἐστιν ἡ περιπλοκὴ, Αἰσχίνης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου οὕτως. φανήσεται οὖν οὐ μόνον ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ πεπορνευμένος. ὡς δι' ὅλου τοῦ λόγου περιπλέξας, διὰ τὸ αἰσχρὰ εἶναι τὰ ῥήματα, ἐπὶ τέλει δὲ νικηθεὶς, εἶπεν ὑπὸ τῆς χολῆς, καὶ πεπορνευμένος. Similiter hunc locum Æschinis legit T. Magister, sine καὶ, in v. Ἑταῖρα. Idem.

Περιπλέκειν] *Tegere, dissimulare, per ambages efferre.* Ad verbum, *circumplicare.* Aliud est quam περιλαμβάνειν, *omnia complecti.* Wolf. Est *per ambages et circuitus loqui.* Salmas.

Ὅλην τὴν ἡμέραν] Recte hæc inclusisse mihi videor parenthesi, quemadmodum et Stephanus edidit quoque. Wolfius cum πεπορνευμένος conjungit, admodum inscite, ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ πεπορνευμένος. Taylor. *Ambages nectere per totum diem.* Minus recte Wolfius transfert istud ὅλην τὴν ἡμέραν ad τὸ πεπορνευμένος. Jurin.

Πεπορνευμένος] Οὐχ ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ πεπορνευμένος. Hinc apparet τὸ πεπορνεῦσθαι esse turpius; fortasse quia publice et sine discrimine οἱ πόρνοι omnes admittant, οἱ ἑταιροῦντες paulo sint verecundiores et occultiores, nec tam quæstus quam amoris mutui rationem habeant. Ἀλλ' ἐς κόρακας ταύτην τὴν φιλίαν. Apud Platonem extat hexameter, qui τὴν παιδεραστίαν λυκοφιλίαν appellat: Ὡς λύκοι ἄρνα φιλοῦσ' ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί. Wolf. Recte. discrimen satis indicant ea quæ sequuntur: *Qui vulgo quæstum corpore fecerit* — εἰκῇ —— πρὸς πολλοὺς —— καὶ μισθοῦ. Porro uti hinc inter ἡταιρηκότας et πεπορνευμένους, ita alibi eodem animo inter ἐρωμένους et eosdem distingnit: §. λά. fin. ἀποκρίνασθε, εἰς ὁποτέραν τάξιν τὸν Τίμαρχον κατανέμετε· πότερον εἰς τοὺς ἐρωμένους, ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους. Quantum intersit inter ἑταιρεῖν, ἐρᾶσθαι, et πεπορνεῦσθαι, expedient tibi Athen. l. 13. p. m. 283. T. Magister v. Ἑταῖρα, et, qui hanc rem diligentissime excussit, doctissimus Heraldus Animadv. in Salmas. pag. 399. Taylor.

βῶν ἥψατο· ἀλλὰ [1] διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται, καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσι, καὶ κυβεύουσιν· ἤδη γὰρ οἶμαι ὑμῶν τινὰς ἑωρακέναι ἃ λέγω, εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' ἀκηκοέναι γε. τῶν δὲ ἐκ τῆς διατριβῆς ταύτης ἔστι τις Πιττάλακος ἄνθρωπος δημόσιος οἰκέτης τῆς πόλεως. οὗτος εὐπορῶν ἀργυρίου, καὶ ὁρῶν τοῦτον ἐν τῇ διατριβῇ ταύτῃ, ἀνέλαβεν αὐτὸν, καὶ εἶχε παρ' ἑαυτῷ. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐδυσχέραινεν ὁ μιαρὸς οὑτοσὶ, μέλλων ἑαυτὸν καταισχύνειν πρὸς ἄνθρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως· ἀλλ' εἰ λήψεται χορηγὸν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ, τοῦτο μόνον ἐσκέψατο, τῶν δὲ καλῶν, ἢ τῶν αἰσχρῶν οὐδεμίαν πώποτε πρόνοιαν ἐποιήσατο. καὶ τοιαῦτα ἁμαρτήματα καὶ τοιαύ- 32
τας ὕβρεις ἐγὼ ἀκήκοα γεγονέναι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου τούτου εἰς τὸ σῶμα τὸ Τιμάρχου, οἵας ἐγὼ μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον οὐκ ἂν τολμήσαιμι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἃ γὰρ αὐτὸς ἔργῳ πράττων οὐκ ᾐσχύνετο, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν, οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν.

ιγ'. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους ἐν οἷς οὗτος ἦν παρὰ τῷ Πιτταλάκῳ, καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου Ἡγήσανδρος, ὁ τοῦτον ἀνειληφώς. περὶ οὗ πάλαι εὖ οἶδ' ὅτι θαυμάζετε, διότι οὐ μέμνημαι· οὕτως ἐναργές ἐστιν ὃ ἐρῶ. οὗτος ὁ Ἡγήσανδρος ἀφικνεῖται, ὃν ὑμεῖς ἴστε κάλλιον ἢ ἐγώ. ἔτυχε δὲ τότε συμπλεύσας εἰς Ἑλλήσποντον ταμίας ἅμα Τιμομάχῳ τῷ Ἀχαρνεῖ, τῷ στρατηγήσαντι· καὶ ἧκε δεῦρο ἀπολελαυκὼς, ὡς λέγεται, τῆς ἐκείνου εὐηθείας, ἔχων οὐκ ἐλάττους ἢ ὀγδοήκοντα μνᾶς ἀργυρίου, καὶ τρόπον τινὰ οὐχ ἥκιστα αἴτιος ἐγένετο Τιμομάχῳ τῆς συμφορᾶς. ὢν δ' ἐν τοιαύτῃ ἀφθονίᾳ, καὶ φοιτῶν ὡς τὸν Πιττάλακον, συγκυβευτὴν ὄντα, καὶ τοῦτον ἰδὼν ἐκεῖ πρῶτον, ἥσθη τε, καὶ ἐπεθύμησε, καὶ ἐβουλήθη ὡς αὑτὸν ἀναλαβεῖν. καί πως ἴσως αὐτὸν ἡγήσατο ἐγγὺς εἶναι τῆς αὑτοῦ φύσεως. πρῶτον

[1] διημέρευσεν

Οὗ ἡ τηλία τίθεται] Aristophanis in Pluto Enarrator, καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο Τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο, καὶ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. Pollux lib. 9. Καὶ Τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι. κύκλους ἐμπεριγράψαντες, ἀνίστασαν τοὺς ὄρτυγας ἐπὶ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀνατραπεὶς καὶ ἐκπεσὼν κύκλου, ἡττᾶτο αὐτός τε, καὶ ὁ τοῦ ὄρτυγος δεσπότης. Brodæus. Vasis genus interpretantur, tum in quo Farina reponatur, tum Coturnices committantur. Item tabulam pistorum etc. Hic utique ludicrum aliquod instrumentum intelligendum est. Wolf.

Τιμομάχῳ] De Timomacho et ejus re-

μὲν οὖν τῷ Πιτταλάκῳ [1] διειλέχθη, δεόμενος παραδοῦναι τοῦτον. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, αὐτῷ τούτῳ προσβάλλει· καὶ οὐ πολὺν ἀνάλωσε λόγον, ἀλλ' εὐθὺς ἐπεπείκει. καὶ γὰρ 9. 1
33 εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ [2] κακία καὶ [3] εὐπιστία· ὥστε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν μισοῖτο. ὡς δὲ ἀπήλλακτο μὲν ἀπὸ τοῦ Πιτταλάκου, ἀνείληπτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡγησάνδρου, ὠδυνᾶτο, οἶμαι, ὁ Πιττάλακος, τοσοῦτον [4] τὸ ἀργύριον μάτην, ὡς ᾤετο, ἀνηλωκὼς, καὶ ἐζηλοτύπει τὰ γινόμενα, καὶ ἐφοίτα ἐπὶ τὴν οἰκίαν. ὅτι δὲ αὐτοῖς ἠνώχλει, σκέψασθε μεγάλην ῥώμην Ἡγησάνδρου καὶ Τιμάρχου. μεθυσθέντες γάρ ποτε καὶ αὐτοὶ, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινὲς, καὶ ἄλλοι, ὧν οὐ βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν, εἰσπηδήσαντες νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ ᾤκει ὁ Πιττάλακος, πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διεῤῥίπτουν εἰς τὴν ὁδὸν, ἀστραγάλους τέ τινας διασείστους καὶ φιμοὺς, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα· καὶ τοὺς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας, οὓς ἠγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος, ἀπέκτειναν· τὸ δὲ τελευταῖον δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τὰς [5] ἐξανθρώπους πλη-

[1] διελέχθη [2] ἀκακία [3] εὐπειστία [4] Deest articulus. [5] ἐξ ἀνθρώπων

bus in Hellesponto gestis plura Demosth. c. Polyclem. Taylor.

ιγ'. Καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρ. κ.τ.λ.] Sententia est, ut opinor, ita avidum fœdæ libidinis fuisse Timarchum, ut, quemadmodum illa apud Sallustium Sempronia, libidine accensa, sæpius peteret viros quam peteretur. Eumque ejusmodi monstrorum esse morem et in Eudemiis tradit Aristoteles, et Suidas de Eunuchis. Εὐπιστία ἀντὶ τῆς εὐπειθείας poni videtur. Wolf. Venetus Interpres ita: *nam ad hanc ipsam rem mirabilis ejus improbitas est et morigera natura.* Taylor. Legendum videtur, καὶ γὰρ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ κακία καὶ ἀπιστία. *Nam ad hujusmodi rem conficiendam magnam vim habere solet improbitas et perfidia.* Patet enim ex sequentibus, ὥστε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν μισοῖτο, duarum rerum Timarchum hic insimulari, *improbitatis* et *perfidiæ*, nempe erga Pittalacum. Jurin.

Τοσοῦτον τὸ ἀργύριον] Nonne, τοσοῦτον ἀργύριον? Idem.

Ὅτι] F. ὅτι. *Ubi molestus iis esse cœperat.* Similem varietatem habes in sequentibus. Vid. p. 33. v. 17. Taylor.

Διασείστους καὶ φιμοὺς] *Talos agiles et nexiles* convertit anonymus Interpres Venetus. Ego me aleatorum artis etiam nostræ ætatis ignarum esse fateor. Nam dum alii lusitant, ego lucubrare ab ineunte ætate consuevi: nec tamen certam horum nominum interpretationem in libris meis reperire potui. Τὸ διασείειν est *concutere* et *agitare*, φιμὸν *camum, capistrum, reticulum*, item *fritillum* interpretantur. Sed videtur hic adjective poni, et τοῖς διασείστοις opponi: sive alteri perforati, alteri integri fuerint, sive quocunque modo se habuerint. Ego meam ignorationem negare non possum. Wolf. Lego potius διαστικτοὺς, *compunctos*. Attamen Pollux mentionem facit τῶν διασείστων κύβων libro octavo. puto, quod moventur et agitantur cribro, κοσκίνῳ. Salmas. Vide omnino doctissimum, amicissimumque Dorvillium in Vanno, pag. 305. seq. Vulgatiora de hac re tibi dabunt Scholiastes noster, Pollux L. X. C. XXXI. Is. Casaubon. ad Theophrast. Charact. cap. V. Salmasius ad Vopiscum. Harpocratio, et Kusterus ad Suid. v. Διάσειστοι. Taylor.

Τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς] *Et flagris quæ hominibus incuti solent plagas inferebant.* Brodæus. F. τὰς ἐξανθρώπους, hoc est, ἀπανθρώπους καὶ θηριώδεις, etsi hoc adjectivum nusquam alibi legere me memini, nisi apud Athenæum, qui σπασμὸν, ἐξάνθρωπον συμφορὰν vocat. Wolf. Lego ἐξανθρώπους, id est, *inhumanas, crudeles.* Palmer. Vide quæ diximus ad Lysiam c. Agorat. pag. 259. Edit. London. Taylor.

Ὑπογενειάζων] F. τοῦ γενείου λαβόμενος ἱκέτης. Wolf.

Ὅτι] Πρ. γρ. ὅτι. Stephanus.

γὰς, οὕτω πολὺν χρόνον, ὥστε καὶ τοὺς γείτονας αἰσθέσθαι τῆς κραυγῆς. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὑπεραγανακτήσας τῷ πράγματι ὁ Πιττάλακος ἔρχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· ὄχλου δὲ συνδραμόντος, οἷον εἴωθε γίνεσθαι, φοβηθέντες ὅ, τε Ἡγήσανδρος καὶ ὁ Τίμαρχος, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, — ἐπῄει δὲ ἐκκλησία —, θέουσι πρὸς τὸν βωμὸν καὶ αὐτοὶ, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινὲς, καὶ περιστάντες ἐδέοντο τοῦ Πιτταλάκου ἀναστῆναι, 34
λέγοντες ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα παροινία γέγονεν· καὶ αὐτὸς δὲ οὗτος οὐδέ πω μὰ Δία, ὥσπερ νῦν, ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἔτι χρήσιμος, ὑπογενειάζων τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάντα φάσκων πράξειν, ἃ ἂν ἐκείνῳ συνδοκῇ· πέρας πείθουσιν ἀναστῆναι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, ὡς τευξόμενόν τινος τῶν δικαίων. ὡς δ' ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οὐκ ἔτι προσεῖχον αὐτῷ τὸν νοῦν. βαρέως δὲ φέρων τὴν ὕβριν αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος, δίκην ἑκατέρῳ αὐτῶν λαγχάνει. ὅτι δὲ ἐδικάσατο — σκέψασθε μεγάλην ῥώμην Ἡγησάνδρου — ἄνθρωπον μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότα, ἀλλὰ τοὐναντίον ἠδικημένον, [1] οὐδὲ προσήκοντα αὐτῷ, ἀλλὰ δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως, ἦγεν εἰς δουλείαν, φάσκων αὐτοῦ εἶναι δοῦλον. ἐν παντὶ δὲ κακῷ γενόμενος ὁ Πιττάλακος, προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα ἀνδρὶ καὶ μάλα χρηστῷ. ἔστι τὶς [2] Γλαῦκος Χολαργεύς. οὗτος αὐτὸν ἀφαιρεῖται εἰς ἐλευθερίαν. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐπέτρεψαν διαγνῶναι τὸ πρᾶγμα Διοπείθει τῷ Σουνιεῖ, δημότῃ τε ὄντι τοῦ Ἡγησάνδρου, καὶ ἤδη [3] ποτὲ χρησαμένῳ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ. παραλαβὼν δὲ τὸ πρᾶγμα ὁ

[1] οὐδὲν [2] Γλαύκων [3] ποτὲ καὶ χρησαμένῳ

Ὅτι] Ita Editi. Stephanus sua, credo, auctoritate in ὅτε mutat. Ita Reg. 1. Locker. Utrumvis bonum erit. ἐδικάζετο Reg. 2. et Locker. Taylor.

Γλαῦκος] Lege Γλαύκων cum Locker. Ita in inferioribus, κάλει μοι Γλαύκωνα Χολαργέα, p. 35. v. 1. iterumque v. 4. Γλαύκων Τιμαίου Χολαργεύς. Ita etiam Brodæus. Idem.

Λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο] Δίκας ἔλαχον ἀλλήλοις, *alteri alteros in jus vocarunt.* Wolf.

Διοπείθης ἀνεβάλλετο, χαριζόμενος τούτοις, χρόνους ἐκ χρόνων. ὡς δὲ [1] παρῆν ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ ὑμέτερον ὁ Ἡγήσανδρος, — ὅτε καὶ προσεπολέμει Ἀριστοφῶντι τῷ [2] Ἀξηνιεῖ, πρὶν αὐτῷ τὴν αὐτὴν ταύτην ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν ἐν τῷ 35 δήμῳ, ἥν περ ἐγὼ Τιμάρχῳ ἐπήγγειλα —, καὶ ἐπειδὴ Κρώβυλος ὁ ἀδελφὸς ὁ αὐτοῦ ἐδημηγόρει, καὶ ὅλως ἀπετόλμων ἐν ἡμῖν πρῶτοι οὗτοι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμβουλεύειν, ἐνταῦθα ἤδη καταμεμψάμενος αὐτὸν ὁ Πιττάλακος, καὶ ἐκλογισάμενος ὅς τις ὢν πρὸς οὕς τινας ἐπολέμει, εὖ ἐβουλεύσατο — δεῖ γὰρ τἀληθῆ λέγειν — ἡσυχίαν [3] ἔχειν, καὶ ἠγάπησεν εἴ τι μὴ προσλάβοι καινὸν κακόν. ἐνταῦθα δὴ τὴν καλὴν νίκην ταύτην νενικηκὼς ὁ Ἡγήσανδρος ἀκονιτὶ, εἶχε παρ᾽ ἑαυτῷ Τίμαρχον τουτονί.

ιδ´. Καὶ ταῦτα ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, πάντες ἴστε. τίς γὰρ ὑμῶν ὃς οὐ πώποτε εἰς τοὖψον ἀφῖκται, καὶ τὰς δαπάνας τὰς τούτων οὐ τεθεώρηκεν; ἢ τίς [4] οὐ τοῖς τούτων κώμοις καὶ μοιχείαις περιτυχὼν, οὐκ ἠχθέσθη ὑπὲρ τῆς πόλεως; ὅμως δὲ ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν, κάλει μοι

1 * παρήει 2 Ἀζηνιεῖ 3 ἴσχε 4 * ὃς

Ἀνεβάλλετο, χ. τ. χ. ἐκ χρ.] V. *Cum comperendinaretur, tempusque ex tempore ampliaret.* Idem.

Τῷ Ἀξηνιεῖ] Vel legendum est Αἰξωνεῖ, vel Ἀζηνιεῖ, quod ultimum præfero. Sæpissime enim accidit, ut ζ et ξ unum pro altero ponantur. Ἀζηνιὰ demus est Hippothoontidis tribus, de quo Hesychius, Suidas, Harpocratio, Stephanus, ipse Æschines infra pag. 26. et 70. et 77. [Edit. Ald.] ubi semper gentile Ἀζηνιεύς. Palmer. Hic proculdubio est iste Aristopho, quem sæpe citat Æschines noster, uti infra §. λά. post med. quique in ea oratione quæ contra Ctesiphontem est, dicitur γραφὰς παρανόμων πεφευγέναι LXXV. Vid. §. ξέ. Verum ibi, et ubique scribitur Ἀζηνιεὺς, ut rescripsit Palmerius, atque uti hic quoque habent Mor. Locker. Scalig. Vid. Meurs. Reliq. Attic. c. 1. et potissimum ea quæ diximus ad Leptineam §. λβ´. Taylor. L. Ἀζηνιεῖ. infra §. λά. med. et κ. Κτησιφ. §. μδ´. et §. ξέ. Markland.

Πρὶν αὐτῷ κ. τ. λ.] Num, πρὶν ἢ αὐτῷ —— ἠπείλησεν, vel, πρὶν αὐτῷ —— ἀπειλῆσαι? Jurin.

Τὴν αὐτὴν ἡ. ἐπαγγελίαν] Eadem et δοκιμασία dicitur in argumento hujus orationis. Uter autem ἠπείλησεν, Aristopho Hegesandro? an Hegesander Aristophonti? Est enim constructio ambigua. Sed Hegesandro minitatum esse Aristophontem, verisimilius est. Wolf.

Πρῶτοι] Quare πρῶτοι? Anne hi *primi* qui verba fecerunt de summa rerum Græcarum? Delendum credo; certe ab optimo Locker. abest. Taylor.

Ὅστις ὢν] *Qui vir esset, quam nullius auctoritatis.* Brodæus.

Ἀκονιτὶ] In Edit. Ald. erat ἀκονιτὶ εἶχε, non, νενικηκὼς ἀκονιτί. Ita etiam Codd. Coisl. Reg. 2. et Locker. Ita porro interpretari vides Wolfium. Rem vidit præstantissimus Stephanus. Taylor. *Victoriam istam nullo negotio adeptus, Timarchum habuit*, non, *istam victoriam adeptus, Timarchum nullo cum negotio habuit*, quomodo Cl. Wolfius. Jurin.

ιδ´. Τοὖψον] *Convivia, compotationes.* Brodæus. εἰς τὸ ὄψον, *ad obsonia et lauticias.* Videtur hic non τὰ μετ᾽ ἄρτου ἐσθιόμενα significare, sed ἀγορὰν καθ᾽ ἣν τὰ ὄψα πωλοῦνται, aut popinas, cujusmodi sunt Gallicæ, lautissimæ sane. Wolf. Recte Wolfius, quæ in medio habet, recteque *forum cupedinarium* vertit. Sic, εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, εἰς τὸν οἶνον, εἰς τοὔλαιον etc. Vide Lect. Lysiac. caput postremum. Taylor.

10.1 Γλαύκωνα Χολαργέα τὸν ἀφελόμενον εἰς ἐλευθερίαν τὸν Πιττάλακον, καὶ τὰς ἑτέρας μαρτυρίας ἀναγίνωσκε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μαρτυρεῖ Γλαύκων Τιμαίου Χολαργεύς. ἐγὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν. χρόνῳ δ᾽ ὕστερον ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ Πιττάλακος ἔφη βούλεσθαι διαλυθῆναι τὰ πρὸς Ἡγήσανδρον, καὶ [1] προσπέμψαι αὐτῷ τὰς δίκας ἄρασθαι, ἥν τε αὐτὸς ἐνεκαλέσατο Ἡγήσανδρον καὶ Τίμαρχον, καὶ ἣν Ἡγήσανδρος τῆς δουλείας αὐτὸν, καὶ διελύθησαν ὡσαύτως. 36

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἀμφισθένης μαρτυρεῖ. ἐγὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν——

καὶ τὰ ἑξῆς. οὐκοῦν καὶ αὐτὸν ὑμῖν καλέσω τὸν Ἡγήσανδρον. γέγραφα δ᾽ αὐτῷ μαρτυρίαν κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ᾽ ἐκεῖνον, μικρῷ δὲ σαφεστέραν, ἢ τῷ Μισγόλᾳ. οὐκ ἀγνοῶ δ᾽ ὅτι ἀπομεῖται καὶ ἐπιορκήσει. διὰ τί οὖν αὐτὸν καλῶ ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν; ἵν᾽ ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο· ὡς καταφρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν, ὑπερορῶντας δὲ τοὺς νόμους, ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. κάλει μοι τὸν Ἡγήσανδρον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἡγήσανδρος Διφίλου [2] Σπειριεὺς μαρτυρεῖ. ὅτε κατέπλευσα ἐξ Ἑλλησπόντου, κατέλαβον παρὰ Πιτταλάκῳ τῷ κυβευτῇ διατρίβοντα τὸν Τίμαρχον τὸν Ἀριζήλου, καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς γνώσεως ἐχρησά-

1 * προσπέμψας αὐτῷ διάλυσιν τῆς δίκης εὔρασθαι, ἣν 2 Στειριεὺς

Προπέμψαι —— τῆς δίκης ἄρασθαι] Lego προσπέμψαι αὐτῷ τὰς δίκας ἄρασθαι. Wolf. τὰς δίκας Bern. ut voluit Wolfius. Ceteri omnes uno ore, προπέμψαι, et τῆς δίκης. Cod. Reg. 1. καὶ προπέμψαι διάλυσιν ἄρασθαι τῆς δίκης, ἥν τε αὐτὸς cetera. Taylor.

Καὶ διελύθησαν ὡσαύτως] Τὸν αὐτὸν τρόπον, id est, ut opinor, uterque alterum missum fecit, ἔχοντος ἑκατέρου ὡς ἔχει. Wolf.

Σπειριεὺς] Repone Στειριεύς. Στειρία enim demus est Pandionidis, de quo Pausanias in Phocicis (qui Στίριν videtur nominare) Hesychius, Harpocratio, Stephanus. Aristophanis Scholiastes ad Ranas habet Στηριεὺς, in eo, credo, corrigendus. Inde domo fuit Thrasybulus ille decantatus, qui ubique Στειριεὺς dicitur, ut apud Plutarchum in Alcibiade, et alios. Palmer. Non inscite Palmerius. Nam præter Meursium de Pop. Attic. nactus est bonum Cod. Bern. consentientem. Verum præterea, Hegesander noster p. 33. v. pen. videtur fuisse non Stiriensis, sed Suniensis: Διοπείθει τῷ Σουνιεῖ, δημότῃ ὄντι τοῦ Ἡγησάνδρου. Ad quam normam hic emendandum esse judico. Taylor.

μὴν Τιμάρχῳ, ὁμιλῶν τῇ αὐτῇ [1] ἄρσει ᾗ καὶ τὸ πρότερον Λαοδάμαντι.

οὐκ ἠγνόουν, ὅτι ὑπερόψεται τὸν ὅρκον, ὦ Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ καὶ προεῖπον ὑμῖν. κἀκεῖνο δέ μοι πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι ἐπειδὴ νῦν οὐκ ἐθέλει μαρτυρεῖν, αὐτίκα πάρεισιν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ· καὶ οὐδὲν μὰ Δία θαυμαστόν. ἀναβήσεται γάρ, οἶμαι, δεῦρο πιστεύων τῷ αὐτοῦ βίῳ, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς
37 καὶ μισοπόνηρος· καὶ τὸν Λεωδάμαντα ὅς τις ἦν οὐ γινώσκων, ἐφ᾽ ᾧ ὑμεῖς ἀνεθορυβήσατε, τῆς μαρτυρίας ἀναγινωσκομένης. ἆρά γε προαχθήσομαι [2] τι σαφέστερον εἰπεῖν, ἢ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν; εἴπατέ μοι πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅς τις αὐτὸν κατῄσχυνε πρὸς Ἡγήσανδρον, οὐ δοκεῖ ὑμῖν πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι; ἢ τίνας οὐκ οἰόμεθ᾽ αὐτοὺς ὑπερβολὰς ποιεῖσθαι βδελυρίας, παροινοῦντας καὶ μονουμένους; οὐκ οἴεσθε τὸν Ἡγήσανδρον ἀπολογούμενον τὰς πρὸς τὸν Λεωδάμαντα πράξεις τὰς περιβοήτους, ἃς ὑμεῖς ἅπαντες σύνιστε, ὑπερήφανα [3] τὰ ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν, ὡς ταῖς

1 * πράξει 2 * ἔτι 3 τὰ] τούτῳ

Τῇ αὐτῇ ἄρσει] *Eadem vitæ societate, cum eo familiariter degens.* Brodæus. F. χρήσει. Nisi forte sit τῶν τῆς δωδεκαμηχάνου παλαισμάτων ἕν τι ἡ ἄρσις καὶ ἡ θέσις. Ἀλλ᾽ ἐς κόρακας ταῦτα. Postea, [§. κγ΄. med.] ait ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ἡγήσανδρος ἐκεῖνος νυνὶ, ἔφη, πρότερον δ᾽ ἦν Λεωδάμαντος γυνή. Wolf. Puto legendum τῇ αὐτῇ αἱρέσει, id est, *eodem vitæ genere.* Palmer. Supra docuit Orator se testimonium Hegesandro scripsisse κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ᾽ ἐκεῖνον, μικρῷ δὲ σαφεστέραν, ἢ τῷ Μισγόλᾳ, et revera iis verbis testimonium concepit, quæ tam ad innocuum quam ad facinorosum sensum detorqueri possint. Ceterum minus perspexisse videtur Wolfius, quæ sit constructio horum verborum. Mihi ita intelligenda videntur; Τιμάρχῳ ὁμιλῶν ἐχρησάμην τῇ αὐτῇ ἄρσει, ᾗ καὶ τὸ πρότερον ἐχρησάμην Λαοδάμαντι ὁμιλῶν. Quæ autem fuerit ista, sive ἄρσις *sublevatio,* seu ἕρσις *nexus,* vel etiam, quod magis arridet, etiamsi paulo longius a vulgata lectione recedat, αἵρεσις *conditio, consuetudo,* qua usus fuerit Hegesander cum Laodamante, facile perspicitur ex §. κγ΄. med. ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ἡγήσανδρος νυνὶ, πρότερον δ᾽ ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή. Jurin.

Λαοδάμαντι] Infra v. 8. et antepen. Λεωδάμαντα. Markland.

Πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι] Sic Hegesandrum flagitiosiorem etiam Timarcho facit. Verum quo pacto negat, eum dicturum esse aut dixisse testimonium, cum id recitet? An id ipse Æschines illius exagitandi gratia confinxit? Wolf.

Παροινοῦντας καὶ μονουμένους] Non puto esse causam, cur μαινομένους substituamus. Idem. Recte tu quidem putasti. Taylor.

Οὐκ οἴεσθε —— διαπεπρᾶχθαι;] Periodi hujus sensum cum vix satis expressisse Wolfius videatur, nos integram exponemus. *Nonne creditis Hegesandrum, ad elevandam infamiam decantatæ illius et vobis omnibus notæ patientiæ, quam ipse Laodamanti præstitisset, res omnem impudentiam excedentes Timarcho imperasse, ut præ summa hujus turpitudine ipse non immodeste se gessisse videatur?* Jurin.

Ἀπολογούμενον] Utrum διηγούμενον, ἢ παραιτούμενον? Flagitiosam autem Laodamantis istius, quisquis ille fuit, historiam ignorare et me et studiosos adolescentes facile patior. Wolf.

Ὑπερήφανα] Ὑπερήφανα τὰ ἐπιτάγματα τούτῳ ἐπιτάττειν, et ὑπερήφανα τούτῳ i. e. libri scripti. Taylor.

Ἐπιτάττειν] Utrum τὸν Λεωδάμαντα τῷ Ἡγησάνδρῳ, (Nam quanta istorum prosti-

τούτου ὑπερβολαῖς αὐτὸν [1] δόξαντα μέτρια διαπεπρᾶχθαι;

ιέ. Ἀλλ᾽ ὅμως ὄψεσθε ὅτι καὶ μάλα ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρωβύλος αὐτίκα μάλα δεῦρο ἀναπηδήσαντες, ταῦτα μὲν εἶναι πολλῆς ἀβελτηρίας φήσουσιν, ἃ ἐγὼ λέγω· ἀξιώσουσι δέ με μάρτυρας παρέχεσθαι διαῤῥήδην μαρτυροῦντας ὅπου ἔπραττεν, ὅπως ἐποίει, ἢ τίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρόπος· πρᾶγμα, οἶμαι, ἀναιδὲς λέγοντες. οὐ γὰρ [2] οἶμαι ἔγωγε ὑμᾶς οὕτως ἐπιλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν, ὀλίγῳ πρότερον ἀκούσαντας ἀναγινωσκομένων τῶν νόμων, ἐν οἷς γέγραπται, ἐάν τις μισθώσηταί τινα Ἀθηναῖον ἐπὶ ταύτην τὴν πρᾶξιν, ἢ ἐάν τις αὐτὸν μισθώσῃ, ἔνοχον εἶναι τοῖς μεγίστοις καὶ τοῖς ἴσοις ἐπιτιμίοις. τίς οὖν οὕτω ταλαίπωρός ἐστιν ἄνθρωπος, ὅστις 38
ἂν ἐθελήσειε σαφῶς τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν μαρτυρῆσαι, ἐξ ἧς ὑπάρχει αὐτῷ, ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρῇ, ἐπιδεικνῦναι ἔνοχον ὄντα αὐτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις; οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ἐστι τὸν [3] πεπονθότα ὁμολογεῖν. ἀλλὰ διὰ τοῦτο κρίνεται, ὅτι ταῦτα πράξας, παρὰ τοὺς νόμους ἐδημηγόρει. βούλεσθε οὖν τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀφῶμεν, καὶ μὴ ζητῶμεν; νὴ τὸν Ποσειδῶ, καλῶς ἄρα τὴν πόλιν οἰκήσομεν, εἰ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἴσμεν γινόμενα, ταῦτα ἐὰν μή τις ἡμῖν δεῦρο παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ ἀναισχύντως αὐτὸς μαρ-
11.1 τυρήσῃ, διὰ τοῦτο ἐπιλησόμεθα. σκέψασθε δὲ καὶ ἐκ παραδειγμάτων. ἀνάγκη δὲ ἴσως ἔσται παραπλήσια τὰ παραδείγματα εἶναι τοῖς τρόποις [4] τοῦ Τιμάρχου. ὁρᾶτε τουτουσὶ τοὺς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων καθεζομένους, τοὺς ὁμο-

1 * δόξοντα 2 οἴομαι 3 πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν 4 τοῖς

bulorum vecordia fuerit, ex ea fabula, quæ apud Suidam exstat de quodam, qui amatori suo præcepit, ut de rupe se præcipitaret, apparet) an τὸν Ἡγήσανδρον τῷ Τιμάρχῳ? Wolf.

Ὡς ταῖς —— διαπεπρᾶχθαι] Ὡς δόξαντα (Sub. τὸν Ἡγήσανδρον) διαπεπρᾶχθαι μέτρια ταῖς ὑπερβολαῖς τούτου. Τουτέστιν, ἐπειδὴ ὁ Τίμαρχος πολὺ ἀκολαστότερός ἐστι τοῦ Λαοδάμαντος. Nec tamen satis confido huic sententiæ: nec nostra interesse sentio, cinædorum nosse historias atque facetias: neque me pœnitet primæ conversionis meæ. Idem.

ιέ. Τὸν πεπονθότα] Recte Locker. τὸν πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν. Taylor.

Οἰκήσομεν] *Egregie profecto urbs incoletur.* Wolfius. Male. Potius, *administrabitur.* Οἰκῶ, οὐ μόνον τὸ κατοικῶ —— ἀλλὰ καὶ τὸ ὡσανεὶ διοικῶ. Αἰσχίνης· τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. Thom. Magister. Vide supra §. ζ. med. Idem.

Οἰκημάτων] Οἴκημα ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον, Δείναρχος· ἀντὶ τοῦ πορνεῖον δὲ, Αἰσχίνης.

λογουμένως τὴν πρᾶξιν ταύτην πράττοντας. οὗτοι μέν τοι
ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίνωνται, ὅμως πρό γε τῆς
αἰσχύνης προβάλλονταί τι καὶ συγκλείουσι τὰς θύρας.
εἰ δή τις ὑμῶν ἔροιτο τοὺς ὁδῷ πορευομένους τί νῦν ὁ ἄνθρω-
πος οὗτος πράττει, εὐθὺς ἂν εἴποιτε τοῦ ἔργου τοὔνομα,
οὐχ [1]ὁρῶντες τὸν εἰσεληλυθότα ὅς τις ἦν, ἀλλὰ τὴν προαί-
ρεσιν τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου συνειδότες, καὶ τὸ πρᾶ-
γμα [2]γνωρίζοντες. οὐκοῦν τὸν αὐτὸν τρόπον προσήκει ὑμᾶς
καὶ περὶ Τιμάρχου ἐξετάζειν· καὶ μὴ σκοπεῖν, εἴ τις εἶδεν,
ἀλλ' εἰ πέπρακται τούτῳ ἡ πρᾶξις. ἐπεὶ, πρὸς θεῶν, Τί-
μαρχε, τί χρὴ λέγειν; ἢ τί σὺ ἂν εἴποις αὐτὸς περὶ ἑτέ-
39 ρου ἀνθρώπου ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ κρινομένου; ἢ τί χρὴ λέ-
γειν ὅταν μειράκιον νέον καταλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν,
νυκτερεύῃ ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις, τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρον,
καὶ πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῇ ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρίδας
ἔχῃ καὶ ἑταίρας [3]πολυτελεστάτας, καὶ κυβεύῃ, καὶ μηδὲν
ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ· ἔτι ταῦτα μαντείας
προσδεῖται; οὐκ εὔδηλον ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὸν τὰ τηλι-
καῦτα ἐπιτάγματα τισὶν ἐπιτάττοντα, καὶ αὐτὸν ἀντὶ
τούτων ἡδονάς [4]τισι παρασκευάζειν, τοῖς τὸ ἀργύριον [5]προσ-
αναλίσκουσιν; οὐ γὰρ ἔχω, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον,

[1] εἰδότες [2] γνωρίζετε [3] τὰς πολυτελεστάτας [4] τινας [5] προαναλίσκουσιν

Suidas, et similiter Harpocrat. Vide quæ diximus ad Marm. Sandvic. pag. 59. Idem.

Ἀνάγκῃ] F. αἰσχύνῃ. Nisi forte nefaria consuetudo necessitatem quandam afferat turpitudinis. Id quod in Ethicis Eudemiis ἥκιστα μὲν ἠθικῶς, μᾶλλον δὲ ἀσελγῶς καὶ ἀναισχύντως traditur. Wolf. Merito displicet Wolfio vox ista ἀνάγκῃ, sed locum non expedit: neque ego mehercule, sine ope codicis sanioris quam nacti sumus, expedire possum. Video autem interea quid velit Auctor. *Qui necessario istud agunt, qui eum quæstum exercent, non libidinis ergo, sed victus quotidiani causa, tamen ii ipsi non palam et publice prostant.* Taylor.

Εἰ δή τις κ. τ. λ.] F. εἰ δή τις ὑμᾶς ἔροιτο τῶν ὁδῷ πορευομένων. Wolf. Infeliciter profecto, neque opus est emendatione. Interpres Venetus: *si vero jam aliquis interroget vos illac transeuntes.* ὑμῶν τοὺς πορευομένους, *quicunque vestrum illac transierit.* Taylor.

Ὁρῶντες] Melius cum Bern. Coisl. et Reg. 2. εἰδότες. Idem.

Μειράκιον νέον καταλιπὼν] Sequitur διαφέρων. Quæ puto legenda per ο, καταλιπὸν, διαφέρον, sicut ἀσύμβολον, quod sequitur. Wolf. Stephanus invenit in suis exemplaribus (quibuscum præter Codd. Regg. 1. et 2. ceteri consentire videntur) καταλιπὼν, διαφέρων, syntaxi ad τὸ νοούμενον, ut aiunt, relata. Melius tamen ei videtur καταλιπὸν et διαφέρον, ἀκολούθως τῷ ἀσύμβολον. Notes tamen scholiastem nostrum ἀσύμβολος legere. Hunc locum respexit Athenæus l. XIII. p. m. 283. Καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιούτων Ἔφιππος ἐν Σαπφοῖ φησὶν,

ὅταν νέος
Εἰς ἀλλότριον εἰσελθὼν ὄψον ἐσθίῃ,
Ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ,
Διδόναι νόμιζ' αὐτόν σοι τῆς νυκτὸς λόγον.

Τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Senarium istum secundum Poetæ a deploratissimo metro hodie primus liberavi, neque Casauboni solertia in hoc loco mihi valde placet. Taylor.

τίνα τρόπον εὐφημότερον μνησθῶ τῶν σοὶ καταγελάστως
πεπραγμένων ἔργων.
ιϛ΄. Θεωρήσατε δὲ, εἰ βούλεσθε, τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ πο-
λιτικῶν τινῶν παραδειγμάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τούτων ἃ
νῦν μετὰ χεῖρας ἔχετε. γεγόνασι διαψηφίσεις ἐν τοῖς δή-
μοις· καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψῆφον δέδωκε περὶ τοῦ σώματος,
ὅςτις Ἀθηναῖος ὄντως ἐστὶ καὶ ὅςτις μή. καὶ ἔγωγε, ἐπειδὰν
[1]προσίω τὸ δικαστήριον, καὶ ἀκροάσωμαι τῶν ἀγωνιζο-
μένων, ὁρῶ ὅτι ἀεὶ τὸ αὐτὸ ἰσχύει παρ' ὑμῖν. ἐπειδὰν γὰρ
εἴπῃ ὁ κατήγορος· Ἄνδρες δικασταὶ, τούτου κατεψηφίσαντο
οἱ [2]δημόται, ὀμόσαντος οὐδενὸς ἀνθρώπου, οὔτε κατηγορή-
σαντος, οὔτε καταμαρτυρήσαντος, ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες·—
εὐθὺς, οἶμαι, θορυβεῖτε ὑμεῖς, ὡς οὐ μετὸν τῷ κρινομένῳ τῆς
πόλεως. [3]οὐθὲν γὰρ, οἶμαι, δοκεῖ προσδεῖσθαι ὑμῖν λόγων
οὐδὲ μαρτυρίας, ὅσα τὶς σαφῶς οἶδεν αὐτός. φέρε δὴ, πρὸς τοῦ 40
Διὸς, εἰ ὥσπερ περὶ τοῦ γένους, οὕτω καὶ περὶ τοῦ ἐπιτη-
δεύματος τούτου ἐδέησε δοῦναι [4]ψῆφον, Τίμαρχος εἴτε ἔνο-
χός ἐστιν, εἴτε μή· ἐκρίνετο δὲ τὸ πρᾶγμα ἐν τῷ δικαστη-
ρίῳ· εἰσήγετο δὲ εἰς ὑμᾶς ὥσπερ νῦν· μὴ ἐξῆν δ' ἐκ τοῦ νό-
μου ἢ τοῦ ψηφίσματος μήτε ἐμοὶ κατηγορεῖν, μήτε τούτῳ
ἀπολογεῖσθαι· ὁ δὲ κῆρυξ ὁ νυνὶ παρεστηκὼς ἐμοὶ, ἐπηρώτα

[1] προσίω πρὸς τὸ [2] δημόται ὀμόσαντες, [3] οὐδὲν [4] ψῆφον Τίμαρχον, εἴτε

Εὐφημότερον] Deerat hæc vox in Edit. Stephanica, aliisque exemplaribus. Restituit cum Wolfio, Coisl. Locker. et Reg. 2. Idem.

Γεγόνασι διαψηφίσεις] V. *Factæ sunt in tribubus recensiones.* Wolf. Consule Harpocrationem. Taylor.

Ὅςτις μὴ] Ita Brodæus et Wolfius illuviem quæ in Aldo erat repurgarunt. Adjuvant suis suffragiis Locker. Coisl. et Reg. 2. Præstat hoc quam ὅσπερ Stephani. Idem.

Προσίω τὸ δικαστήριον] F. τῷ δικαστηρίῳ ἢ πρὸς τὸ δικαστήριον. Wolf. πρὸς τὸ δικαστήριον Locker. Coisl. Reg. 2. εἰς τὸ δ. Reg. 1. Taylor.

Ὀμόσαντος] Cod. Locker. ὀμόσαντες. Ut sit κατεψηφίσαντο οἱ δημόται ὀμόσαντες, οὐδενὸς ἀνθρώπου οὔτε κατηγορήσαντος, οὔτε καταμαρτυρήσαντος. quanquam hæ duæ postremæ voces in isto exemplari desunt. Idem.

Ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες] *Sed ex sua ipsorum conscientia.* Hæc verba quæ habet Orator de popularibus, sive ejusdem pagi civibus, male transtulit Wolfius ad ipsos Judices. Jurin.

Εὐθὺς, οἶμαι, θορυβεῖτε ὑμεῖς] Legendum puto, εὐθὺς θορυβεῖτε ὑμεῖς. *Vos statim conclamatis.* Videtur enim τὸ οἶμαι, cum plane superfluum sit, et etiam sensum turbet, ex sequente linea huc irrepsisse. Idem. Recte. deest ea vox a manu 1ma. Cod. Locker. Taylor.

Ὡς οὐ μετὸν] Μετὸν locutio impersonalis est, *quod civitatis jurium particeps non est, quod civis non est.* Isocrates, τῶν δὲ λόγων τῶν καλῶς καὶ τεχνικῶς ἐχόντων, οὐ μετὸν τοῖς φαύλοις. Lysias, οὐ μετὸν αὐτῷ ἄλλων τε κατειργασμένων. Brodæus.

Δοῦναι ψῆφον Τίμαρχον] Malim Τίμαρχος. Wolf. ὑποστίζοντες πρὸ τούτου, οὐ μετὰ τοῦτο. Stephanus. Edidi ex mente Wolfii, et Cod. Bern. Olim, ἔδει δοῦναι ψῆφον Τίμαρχον, εἴτε ἔνοχός ἐστιν, εἴτε μή. Taylor.

ὑμᾶς τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα, τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη ὅτῳ δοκεῖ πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος, ἡ δὲ πλήρης ὅτῳ μή· τί ἂν ἐψηφίσασθε; ἀκριβῶς οἶδ᾽ ὅτι κατέγνωτ᾽ ἂν αὐτοῦ. εἰ δή τις με ἔροιτο ὑμῶν, τί δὲ σὺ οἶσθα, εἰ ἡμεῖς ἂν τούτου κατεψηφισάμεθα; εἴποιμ᾽ ἄν, διότι ἐπαῤῥησιάσασθέ μοι, καὶ διείλεχθε· καὶ ὁπότε καὶ ὅπου ἕκαστος, ἐγὼ ὑμᾶς ὑπομνήσω. ὅταν οὑτοσὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα· καὶ ἡ βουλὴ ὅτε ἐβούλευσε πέρυσιν· ἢ ἐὰν μνησθῇ τειχῶν ἐπισκευῆς ἢ πύργου· ἢ ὡς ἀπήγετό [1]πού τις· εὐθὺς ἐγελᾶτε καὶ ἐβοᾶτε, καὶ αὐτοὶ ἐλέγετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σύνιστε αὐτῷ. καὶ τὰ μὲν πολλὰ καὶ παλαιὰ ἐάσω· τὰ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ γενόμενα, ὅτε ἐγὼ τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην Τιμάρχῳ ἐπήγγειλα, ταῦθ᾽ ὑμᾶς ἀναμνῆσαι βούλομαι. τῆς γὰρ βουλῆς τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τὸν δῆμον, κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ τούτου, ὃ οὗτος εἰρήκει περὶ τῶν οἰκή-
41 σεων τῶν ἐν τῇ Πνυκί· ἦν μὲν ὁ τὸν λόγον λέγων ἐκ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν Αὐτόλυκος· καλῶς, νὴ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον 12.1
καὶ τὸν Ἀπόλλω, καὶ σεμνῶς καὶ ἀξίως τοῦ συνεδρίου ἐκείνου βεβιωκώς· ἐπειδὴ δέ που προϊόντος τοῦ λόγου εἶπεν ὅτι τό γε εἰσήγημα τὸ Τιμάρχου ἀποδοκιμάζει ἡ βουλή, καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ Πνυκί· μὴ θαυμάσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου· ἀνεθορυβήσατε ὑμεῖς ἐνταῦθα, καὶ ἔφατε τὸν Αὐτόλυκον ἀληθῆ λέγειν·

1 * ποι

Τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη] Ἔστω subaudiendum. BRODÆUS. Nota calculorum discrimina, de quibus etiam Ulpianus aliquid. ψῆφος μέλαινα καὶ λευκή· τετρυπημένη καὶ πλήρης. Quorum priores condemnarunt, posteriores absolverunt. WOLF. Laudat hanc vocem Harpocratio ex hac oratione, quem consuli velim, itemque Lucianum cum suo scholiaste, T. II. pag. 835. Edit. Nov. TAYLOR.

Ἀναβῇ] Num legendum ἀνέβη? JURIN.

Τειχῶν ἐπισκευῆς] Ea quæ sequuntur, videntur ἀλληγορικὰ, mihi quidem αἰνιγματικὰ sunto, ut et ea quæ ex oratione Autolyci Areopagitæ notantur. Τὰ τείχη, ὁ πύργος, τὸ ἀπάγεσθαι obsceni aliquid innuunt. Alias τὸ ἀπάγεσθαι καὶ ἡ ἀπαγωγὴ de carcere dicitur. Scomatum horum acumen in verborum amphiboliis et allusionibus quibusdam positum nec a me satis intelligi fateor, nec eadem venustate a quoquam posse exprimi Latine existimo. WOLF.

Πρόσοδον ποιουμένης π. τ. δ.] Ἀντὶ τοῦ, προσιούσης τῷ δήμῳ. Isocrates Areopag. περὶ σωτηρίας τὴν πρόσοδον ἐποιησάμην. et post, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ καὶ τὸν λόγον μέλλω ποιεῖσθαι, καὶ τὴν πρόσοδον ἀνεγραψάμην. IDEM.

Ἡ βουλὴ] Forte plenius distinguendum est post βουλὴ, ut cetera sic ordinarentur, καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης —— μὴ θαυμάσητε —— εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τ. β. τ. ἐ. Ἀ. πάγου. Id utique satius est. TAYLOR.

εἶναι γὰρ αὐτὸν τούτων ἔμπειρον. ἀγνοήσας δὲ ὑμῶν τὸν θόρυβον Αὐτόλυκος, μάλα σκυθρωπάσας καὶ διαλιπὼν εἶπεν· ἡμεῖς [1]μέντοι, ὦ Ἀθηναῖοι, οἱ Ἀρεοπαγῖται οὔτε κατηγοροῦμεν Τιμάρχου, οὔτε ἀπολογούμεθα, — οὐ γὰρ ἡμῖν πάτριόν ἐστιν —, ἔχομεν δὲ [2]τοιαύτην συγγνώμην Τιμάρχῳ. οὗτος ἴσως, ἔφη, ᾠήθη ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ταύτῃ μικρὸν ἡμῶν ἑκάστῳ ἀνάλωμα γίνεσθαι. [3]πάλιν, ἐπὶ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τῷ μικρῷ ἀναλώματι, μείζων ἀπήντα παρ᾽ ὑμῶν μετὰ γέλωτος θόρυβος. ὡς δ᾽ ἐπεμνήσθη τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λάκκων, οὐδ᾽ ἀναλαβεῖν αὐτοὺς ἐδυνήθητε. ἔνθεν καὶ παρέρχεται Πύῤῥανδρος ἐπιτιμήσων ὑμῖν· καὶ ἤρετο τὸν δῆμον εἰ οὐκ αἰσχύνοιντο γελῶντες παρούσης τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. ὑμεῖς δ᾽ [4]ἐξεβάλετε αὐτὸν, ὑπολαβόντες, ἴσμεν, ὦ Πύῤῥανδρε, ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν τούτων ἐναντίον· ἀλλ᾽ οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀν- 42
θρωπίνων λογισμῶν. ταύτην ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν μαρτυρίαν μεμαρτυρῆσθαι ὑμῖν ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἣν ἁλῶναι ψευδομαρτυριῶν οὐ καλῶς ἔχει. οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντος, αὐτοὶ βοᾶτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σύνιστε τούτῳ, ἐμοῦ δὲ λέ-

1 μέντοι, ἔφη, ὦ   2 τοιαύτην τινὰ συγγνώμην   3 καὶ πάλιν   4 ἐξεβάλλετε

Οὐ γὰρ ἡμῖν πατρικόν ἐστι] Malim πάτριόν ἐστιν, ea de causa quam in Isocratis commentariis e Suida protuli, et versatis in lectione Græcorum auctorum probari facile posse puto. WOLF.

Οὗτος ἴσως] Τὸ οὗτος μετὰ τοῦ ἔφη, κατά τινας. STEPHANUS.

Ἡσυχίᾳ] Ἡσυχία fortasse pro *loco deserto* et *silenti*. TAYLOR.

Οἰκοπέδων] Οἰκόπεδον *aream domus* et *domicilium* significat. Omnes porro ædis instar admittit Scortum. Minus autem obscurus est in voce λάκκων morsus, siquidem ea vox *fossam* et *cuniculum* notat. BRODÆUS. λάκκον est verbum obscœnum, ut Latinis *fossa*. unde λακκόπρωκτος. Cum autem mentionem injiceret οἰκοπέδων καὶ λάκκων, risu concutiebantur Areopagitæ, cum in memoriam recurrerent nefandæ libidinis Timarchi λακκοπρώκτου. ita explicandus locus. SALMAS. Οἰκόπεδον est Planicies, locus solus et populi expers, area sc. domus vel incendio absumptæ, vel alio aliquo casu destructæ. *Æquor* vocant Latini. Ita Æquimelium apud Ciceronem et Livium solum vel æquor istius domicilii, quod Sp. Melius incoluit. Loquitur Auctor noster solummodo de locis *solis* et *spatiosis*, adeoque merito suspectis. Nihil opus est ista περιεργίᾳ et circuitione Brodæi. TAYLOR.

Οὐδ᾽ ἂν λαβεῖν αὐτοὺς] F. οὐδ᾽ ἀναλαβεῖν αὐτοὺς ἐδυνήθητε, et [l. 11.] ἤρετο τὸν δῆμον, εἰ οὐκ αἰσχύνοιντο. WOLF. Ald. εἰ οὐ καὶ σχύνοντο. Quod mendum etiam sustulit Brodæus. Nos plura ejus generis præterimus quæ Wolfius complanavit. Nam si maxime necessarium erat ut tollerentur, vix tanti sunt aut ingenii aut ponderis, ut lectori meo identidem aures de ea re vellerem. TAYLOR. Manifestum est debere legi, οὐδ᾽ ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς, id est, *non potuistis vos recolligere et a risu temperare*. PALMER. Atque ita MSS. TAYLOR.

Ὑπολαβόντες] Stobæus, qui hunc locum citat, pag. 136. legit ὑπολαμβάνοντες, et deinde, sc. l. 15. ἐπικρατεῖν. Hoc quidem postremum non inscitum aut prorsus negligendum. IDEM.

γοντος ἐπιλέλησθε· καὶ, μὴ γενομένης μὲν κρίσεως περὶ τοῦ πράγματος, ἥλω ἂν, γεγονότος δὲ ἐλέγχου, ἀποφεύξεται.

ιζ΄. Ἐπειδὴ δὲ ἐμνήσθην τῶν διαψηφίσεων, καὶ τῶν τοῦ Δημοφίλου πολιτευμάτων, βούλομαί τι καὶ ἄλλο παράδειγμα περὶ τούτων εἰπεῖν. ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρότερόν τι τοιοῦτο πολίτευμα ἐπολιτεύσατο. ᾐτιάσατο τινὰς εἶναι οἵπερ ἄρα ἐνεχείρουν [1]συνδικάζειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τἄλλα δικαστήρια, ὥσπερ καὶ νῦν Νικόστρατος· καὶ περὶ τούτων κρίσεις αἱ μὲν πάλαι γεγόνασιν, αἱ δὲ νῦν ἐνεστᾶσιν ἔτι. φέρε δὴ, πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν, εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράποντο ἀπολογίαν, ἥνπερ Τίμαρχος νυνὶ, καὶ οἱ συναγορεύοντες αὐτῷ, καὶ ἠξίουν διαῤῥήδην τινὰ μαρτυρεῖν περὶ τῆς αἰτίας, ἢ τοὺς δικαστὰς μὴ πιστεύειν·

[1] συνδεκάζειν

Καὶ, μὴ γενομένης] Parum attente hunc locum vertit Wolfius; neque melius cessit alteri, *et, cum hac de re nullum fieret judicium, fuerit condemnatus, cum vero aperte convictus fuerit, dimittatur.* Verto liberius, *absurdum fuerit, si a vobis condemnatus esset extrajudiciali quadam sententia, et cum de eo facinore quæstio non haberetur: jam autem, facta de his ipsis moribus inquisitione, et in judicio de ea re habito, a vobis absolvatur.* Idem.

ιζ. Δημοφίλου] Nimirum ille, qui hanc διαψήφισιν sive legem de Civium scrutinio habendo suasit. Lata est autem ea Lex Olymp. XC. 2. (uti ex Harpocrat. discimus v. Διαψήφισις) non multis annis ante hanc causam habitam. Ait igitur Æschines "Quoniam ad Populi διαψήφισιν, sive istud Demophili institutum, modo alludebam, unde argumentum mihi sumpsi de auctoritate publicæ Famæ, quantum sc. vel oculatum testem superare possit, iterum ex alia ipsius Demophili re apud vos gesta similiter argumentabor." Idem. By Demophilus he must here mean Timarchus, as appears from the next sentence ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος. One would not have expected any thing so low from Æschines. I think it would not be so bad, if the proper name τοῦ Δημοφίλου were reduced to τοῦ δήμου φίλου, *of this friend of the people.* Markland.

Συνδικάζειν] Ἐνεχείρουν συνδεκάζειν, τουτέστιν, ἅμα διαφθείρειν δωροδοκοῦντα. Περὶ τοῦ δεκασμοῦ vide annotationes in Symmachicum Isocratis. Sin aliquis συνδικάζειν legere mavult, vertat licebit, *bina inscriptione conjicere nomina in urnam.* Wolf. Ex hoc loco colligitur non licuisse Athenis privata judicia exercere, dum Populus in Pnyce convocatus erat ad deliberandum de Reip. negotiis, et legem fuisse Ἐκκλησίας γενομένης μηδένα δικάζειν. Quod elicitur etiam ex Demosthene contra Timocratem, ex his verbis, ἀδυνάτου δὲ ὄντος αὐθημερὸν ἐκκλησίαν ἅμα καὶ δικαστήριον γενέσθαι. Palmer. Συνδεκάζειν Locker. Coisl. Regg. 1. 2. Quæ proculdubio est hujus loci genuina scriptura. Uti et infra quoque l. 2. p. 43. τὸν μὲν, ὡς ἐδέκαζε, τὸν δὲ, ὡς ἐδεκάζετο, προκειμένης ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ τοῦ νόμου θανάτου. Lex ait: *Siquis Senatorem Judicemve ære corruperit, uterque tam qui acceperit, quam qui porrexerit, ultimo supplicio afficitor.* Isocrat. de Pace, οὕτως ὀλίγον αὐτῶν φροντίζομεν, —— ὥστε θανάτου τῆς ζημίας ἐπικειμένης, ἤν τις ἁλῷ δεκάζων, τοὺς τοῦτο φανερώτατα ποιοῦντας στρατηγοὺς χειροτονοῦμεν. Legem ipsam disertissime memorat Demosth. c. Stephan. 11. juxta finem: Ἐάν τις συνίστηται ἢ συνδικάζῃ (l. συνδεκάζῃ omnino) τὴν ἡλιαίαν ἢ τῶν δικαστηρίων τι τῶν Ἀθήνησιν, ἢ τὴν βουλὴν, χρήματα διδοὺς, ἢ δεχόμενος —— τούτων εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. Annon jure existimes ad hanc legem, (in qua uno quasi spiritu continentur qui *Remp. labefactare*, et qui *judicia corrumpere* satagunt) respexisse Pollucem, L. VI. C. XXXVI. Ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνιὼν, τὰ δικαστήρια συνδεκάζων? Ubi MSS. similiter συνδικάζων, eodem errore. Taylor. Plane legendum συνδεκάζειν. Item l. 2. p. 43. ἐδέκαζε et ἐδεκάζετο. Jurin.

Ἐνεστᾶσιν] Ἀντὶ τοῦ, ἐνεστήκασι, τουτέστι, γίγνονται. Wolf.

ἅπασα δή που ἀνάγκη ἦν ἐκ τοῦ λόγου τούτου μαρτυρεῖν, τὸν μὲν, ὡς [1]ἐδίκαζε, τὸν δὲ, ὡς [2]ἐδικάζετο, προκειμένης ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ τοῦ νόμου θανάτου· ὥσπερ ἐνθάδε, ἄν τις μισθώσηται τινὰ Ἀθηναίων ἐφ᾽ ὕβρει, καὶ πάλιν, ἐάν τις Ἀθηναίων ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος αἰσχύνῃ ἑκὼν μισθαρνῇ. ἔστιν οὖν ἡ μάρτυς, ὅς τις ἐμαρτύρησεν, ἢ κατήγορος, ὅς 43
ἐνεχείρησε τοιαύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδειξιν τοῦ πράγματος; οὐ δῆτα. τί οὖν; ἀπέφυγον οἱ κρινόμενοι; μὰ τὸν Ἡρακλέα, ἐπεὶ θανάτῳ ἐζημιώθησαν· πολὺ, νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, ἔλαττον ἁμάρτημα ἡμαρτηκότες τούτου τοῦ ἀνθρώπου. ἐκεῖνοι μέν γε οἱ ταλαίπωροι, οὐ δυνάμενοι γῆρας ἅμα καὶ πενίαν ὑπενεγκεῖν, τὰ μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν, ταύταις ἐχρήσαντο ταῖς συμφοραῖς· οὗτος δ᾽ οὐκ ἐθέλων τὴν ἑαυτοῦ βδελυρίαν κατέχειν. εἰ μὲν τοίνυν ἦν ὁ ἀγὼν οὗτος ἐν πόλει ἐκκλήτῳ, ὑμᾶς ἂν ἔγωγε ἠξίωσα μάρτυράς μοι γενέσθαι, τοὺς ἄριστα εἰδότας ὅτι ἀληθῆ λέγω· εἰ δ᾽ ὁ μὲν ἀγών ἐστιν Ἀθήνησιν, οἱ δ᾽ αὐτοὶ δικασταί μοι καὶ μάρτυρές ἐστε τῶν λόγων, ἐμοὶ μὲν ἀναμιμνήσκειν προσήκει, ὑμᾶς δέ μοι μὴ ἀπιστεῖν.

ιή. Καὶ γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ Τίμαρχος, ὦ Ἀθηναῖοι, οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον ἐσπουδακέναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων

[1] ἐδέκαζε [2] ἐδεκάζετο

Ἐδίκαζε] Lege ἐδέκαζε, et ἐδεκάζετο. Unius literæ ι et ε permutatio maximum discrimen facit. Idem. ἐδέκαζε — ἐδεκάζετο. Codd. iidem qui superius. Δώρων δὲ, κατὰ τοῦ ἐπὶ δώροις δικάσαντος ἦν ἡ γραφή. δεκασμοῦ δὲ, κατὰ τοῦ διαφθείραντος. καὶ ὁ μὲν δεκάζεσθαι, ὁ δὲ δεκάζειν ἐλέγετο. Poll. L. VIII. C. VI. Taylor.

Προκειμένης] Προσκειμένης Wolfius, credo, incuria Typothetarum. Idem.

Μισθαρνῇ] *Se prostituerit*, Wolfius. Melius, *se mercede prostituerit*. Jurin.

Ἔστιν οὖν ὅστις] F. A. ἔστιν οὖν ἡ μάρτυς ὅστις. Wolf. Ista ἡ μάρτυς sunt ex penu Wolfiano. Et bono sane consilio, certe non contemnenda elegantia, duas istas voculas supplevit. Taylor.

Ὑπενεγκεῖν] Ἀμύνεσθαι Mor. an pro varia lectione, an pro scholio? Idem.

Ἐν πόλει ἐκκλήτῳ] *In externa civitate.* Brodæus. Simpliciter accipio, ἀντὶ ἑτέρας πόλεως, ἐν ᾗ ἔδει ἄλλοθεν τὰς μαρτυρίας λαμβάνειν. Wolf. Quid sit πόλις ἔκκλητος ostendit eruditissimus Valesius ad Harpocr. p. 55. ex Etym. M. Videtur aliquando Provocatio fieri ad exteras Civitates, h. m. nempe a Senatu ad Populum, a Populo ad Judices, a Judicibus denique ad Forum aliquod peregrinum. Ἔφεσις δέ ἐστιν, ὅταν τις ἀπὸ διαιτητῶν, ἢ ἀρχόντων, ἢ δημοτῶν, ἐπὶ δικαστὴν ἐφῇ· ἢ ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ δῆμον, ἢ ἀπὸ δήμου ἐπὶ δικαστήριον, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ἐπὶ ξενικὸν δικαστήριον. Poll. L. VIII. C. VI. Tales igitur Actiones ἔκκλητοι nominabantur, ut Hesychius habet, Ἔκκλητοι δίκαι, αἱ ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. Postremo et ipsæ Civitates, ad quas provocatur, Ἔκκλητοι πόλεις etiam vocari videntur, uti ex hoc loco Æschinis et Etym. M. liquet. Dicit ergo Æschines, si hæc fuisset Provocatio, coram vicina aliqua civitate acta, vobis, quos jam Athenis causam perorans pro *judicibus* habeo, tunc pro *testibus* uti potuissem. Idem.

τῶν ταῦτα διαπεπραγμένων αὐτῷ. εἰ γὰρ ἡ μὲν πρᾶξις
αὐτὴ ἔσται, ὥσπερ εἴωθε γίνεσθαι, λάθρα, καὶ ἐν ἐρη- 13.1
μίαις, καὶ ἐν ἰδίαις οἰκίαις· ὁ δὲ ἄριστα μὲν εἰδὼς, [1] καται-
σχύνων δέ τινα τῶν πολιτῶν, ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρῇ, ἔνοχος
ἔσται τοῖς μεγίστοις ἐπιτιμίοις· ὁ δὲ κρινόμενος, καταμε-
μαρτυρημένος ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου, καὶ τῆς ἀληθείας,
ἀξιώσει μὴ ἐξ ὧν γινώσκεται, ἀλλ' ἐκ τῶν μαρτυριῶν κρί-
νεσθαι· ἀνῄρηται ὁ νόμος καὶ ἡ ἀλήθεια· καὶ δέδεικται
44 φανερὰ ὁδὸς δι' ἧς οἱ τὰ μέγιστα κακουργοῦντες ἀποφεύ-
ξονται. τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν, ἢ τῶν κλεπτῶν, ἢ τῶν
μοιχῶν, ἢ τῶν ἀνδροφόνων, ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούν-
των, λάθρα δὲ τοῦτο πραττόντων, δώσει δίκην; καὶ γὰρ
τούτων οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντες, ἂν μὲν ὁμολογῶσι,
παραχρῆμα τῷ θανάτῳ ζημιοῦνται· οἱ δὲ λαθόντες, καὶ
ἔξαρνοι γινόμενοι, κρίνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις. εὑρίσκεται
γὰρ ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν εἰκότων. χρήσασθε δὲ παραδείγματι
τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, τῷ ἀκριβεστάτῳ συνεδρίῳ
τῶν ἐν τῇ πόλει. πολλοὺς γὰρ ἔγωγε ἤδη ἔναγχος τεθεώ-
ρηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ εὖ πάνυ εἰπόντας καὶ μάρ-
τυρας πορισαμένους, ἁλόντας· ἤδη δέ τινας κακῶς πάνυ δια-
λεχθέντας, καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας, οἶδα νική-
σαντας· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον, οὐδὲ ἐκ τῶν [2] μαρτύρων,
ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ συνίσασι καὶ ἐξητάκασι, τὴν ψῆφον φέ-
ρουσι. τοιγάρτοι διατελεῖ τοῦτο τὸ συνέδριον εὐδοκιμοῦν ἐν
τῇ πόλει. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς
τὴν κρίσιν ταύτην ποιήσασθε, καὶ πρῶτον μὲν ὑμῖν μηδὲν
ἔστω πιστότερον ὧν αὐτοὶ σύνιστε καὶ πέπεισθε περὶ Τι-
μάρχου τούτου· ἔπειτα τὸ πρᾶγμα θεωρεῖτε μὴ ἐκ τοῦ
παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. οἱ μὲν γὰρ
ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ λεγόμενοι λόγοι περὶ Τι-
μάρχου, καὶ τῶν τούτου ἐπιτηδευμάτων, διὰ τὴν ἀλή-
45 θειαν ἐλέγοντο· οἱ δ' ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ῥηθησόμενοι, διὰ
τὴν κρίσιν, τῆς ὑμετέρας ἀπάτης εἵνεκα. ἀπόδοτε οὖν τὴν

[1] καταισχύνας τινὰ [2] μαρτυριῶν

ιή. Ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρῇ] Sub. καθ' ἑαυτοῦ, τουτέστιν, ἐὰν ὁμολογῇ ἢ ἑταιρῆσαι ἢ διαφθεῖραί τ να. Wolf.

Ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων] *Gravissimorum scelerum designator*: Wolfius. Potius *patrator*. Jurin.

ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, καὶ οἷς αὐτοὶ
σύνιστε.

ιθ'. Καί τοι λογογράφος γέ τις φησὶν, ὁ μηχανώμενος
αὐτοῖς τὴν ἀπολογίαν, ἐναντία με λέγειν ἐμαυτῷ. οὐ γὰρ
δὴ δοκεῖ εἶναι αὐτῷ δυνατὸν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον πεπορνεῦ-
σθαι, καὶ τὰ πατρῷα κατεδηδοκέναι. τὸ μὲν γὰρ ἡμαρτη-
κέναι τὶ περὶ τὸ σῶμα, παιδὸς εἶναί φησι· τὸ δὲ τὰ πατρῷα
κατεδηδοκέναι, ἀνδρός. ἔτι δὲ τοὺς καταισχύνοντας ἑαυτοὺς,
μισθούς φησι πράττεσθαι τοῦ πράγματος. ἀποθαυμάζων
οὖν περιέρχεται καὶ τερατευόμενος κατὰ τὴν ἀγορὰν, [1] εἰ
οὗτος πεπόρνευκέ τε καὶ τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν. εἰ δέ
τις ἀγνοεῖ ταῦτα ὅπως ἔχει, ἐγὼ σαφέστερον αὐτὰ πειρά-
σομαι διορίσαι τῷ λόγῳ. ἕως μὲν γὰρ ἀντήρκει ἡ τῆς ἐπι-
κλήρου οὐσία, ἣν Ἡγήσανδρος ὁ τοῦτον ἔχων ἔγημε, καὶ τὸ
ἀργύριον, ὃ ἔχων ἦλθεν ἐκ τῆς μετὰ Τιμομάχου ἀποδη-
μίας, ἦσαν ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. ἐπειδὴ δὲ
ταῦτα μὲν ἀπολώλει, καὶ κατεκεκύβευτο, καὶ κατωψοφά-
γητο· οὑτοσὶ δ' ἔξωρος ἐγίνετο· ἐδίδου δ' εἰκότως [2] οὐδεὶς
οὐδέν· ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀνόσιος [3] ἀεὶ τούτου τῶν αὐ-
τῶν ἐπεθύμει, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀκρασίας ἕτερον ἐφ'
ἑτέρῳ ἐπίταγμα ἐπέταττε, καὶ [4] μηδὲν ἀπεφέρετο εἰς τὸ
καθ' ἡμέραν ἔθος· ἐνταῦθα ἤδη ἐτράπετο ἐπὶ τὸ καταφα-
γεῖν τὴν πατρῴαν οὐσίαν. καὶ οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλ' 46
εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, καὶ κατέπιεν, καὶ γὰρ οὐδὲ τῆς ἀξίας

[1] εἰ ὁ αὐτὸς πεπ. [2] οὐδεὶς ἔτι οὐδὲν [3] ἀεὶ ἡ τούτου [4] Deest μηδέν.

ιθ'. Λογογράφος] Οὐ μόνον ὁ λόγους γράφων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ διαβολῆς εὕρηται, cetera. T. Magister. Adde σχ. ad h. l. Taylor.

Μηχανώμενος] *Qui artifici solertia composuit.* Demosthenem hic videtur notare. Brodæus.

Οὗτος] Rectius omnino cum Mor. et Locker. εἰ ὁ αὐτός. Taylor. ὁ αὐτός. Markland.

Ἀντήρκει] F. αὐτήρκει. Etsi et apud Platonem legitur ἀνταρκέσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς. Wolf. Π. αὐτήρκει. Stephanus. Ita etiam habent Codd. Coisl. et Reg. 2. Brodæus quoque αὐτήρκει *sufficiebat*. Sed non habeo necesse. Taylor.

Ἐπικλήρου] Male vertit Wolfius et obscure, *orbæ puellæ*. Ἐπίκληρος, *an heiress*, quæ Fratrem non habet, et ad quam paterna bona hereditario jure deveniunt. Idem.

Ἀεὶ τούτου] Ἡ δ. β. φ. καὶ ἀνόσιος τούτου ἀεὶ τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει. Ita legit Cod. Bern. et Locker. ἡ τούτου ἀεὶ, Rectius sane. Idem.

Καὶ ἀπεφέρετο] Sententia postulare videtur, καὶ μηδὲν ἀπεφέρετο. Wolf. Uti et edidit quoque. Taylor. Wolfius, *quod pro quotidiana consuetudine absumeretur.* Vitiose. Vertendum, *et nihil omittebatur ex quotidiana consuetudine.* Jurin.

Καὶ κατέπιεν] Καταπιεῖν ἐπὶ τῶν ξηρῶν, ut annotat Pollux. Sed fallitur. καταφαγεῖν enim ut καταπιεῖν τὴν οὐσίαν et κατακυβεύειν, de comedendo, perpotando et absumendo patrimonium. Salmas. Wolfius, *etiam exhausit.* Malim, *etiam ebibit.* Opponuntur enim verba κατέφαγε καὶ κατέπιεν. Jurin.

ἕκαστον τῶν κτημάτων ἀπεδίδοτο, οὐδ᾽ ἐδύνατ᾽ ἀναμένειν τὸ πλέον, οὐδὲ τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλὰ τοῦ ἤδη [1] εὑρισκομένου ἀπεδίδοτο. οὕτως ἠπείγετο σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. τούτῳ γὰρ κατέλιπεν ὁ πατὴρ οὐσίαν ἀφ᾽ ἧς ἕτερος μὲν [2] ἂν ἐλειτούργει, οὗτος δὲ οὐδὲ [3] αὐτὴν διαφυλάξαι ἐδυνήθη. οἰκίαν μὲν γὰρ ὄπισθεν τῆς πόλεως, ἐσχατιὰν δὲ Σφηττοῖ, Ἀλωπεκῆσι δὲ ἕτερον χωρίον· χωρὶς δὲ οἰκέτας δημιουργοὺς τῆς 14
σκυτοτομικῆς τέχνης ἐννέα ἢ δέκα· ὧν ἕκαστος τούτῳ δύ᾽ ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας, ὁ δ᾽ ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, τριώβολον· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, γυναῖκα ἀμόργινα ἐπισταμένην ἐργάζεσθαι, καὶ ἔργα λεπτὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν, καὶ ἄνδρα ποικιλτήν, καὶ ὀφείλοντας τινὰς αὐτῷ ἀργύριον καὶ ἔπιπλα.

κ΄. Ὅτι δὲ ταῦτ᾽ ἀληθῆ λέγω, ἐνταῦθα μέν τοι νὴ Δία σαφῶς πάνυ καὶ διαῤῥήδην ἔργῳ μαρτυροῦντας ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, οὐδ᾽ αἰσχύνη προσέσται οὐδεμία τῷ τἀληθῆ μαρτυροῦντι. τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει ἀπέδοτο οὗτος Ναυσικράτει τῷ κωμικῷ ὑποκριτῇ· ὕστερον δ᾽ αὐτὴν ἐπρίατο παρὰ τοῦ Ναυσικάτρους εἴκοσι μνῶν Κλεαίνετος ὁ χοροδιδάσκαλος· τὴν δ᾽ ἐσχατιὰν ἐπρίατο παρ᾽ αὐτοῦ Μνησίθεος ὁ Μυῤῥινούσιος, τόπον μὲν πολύν, δεινῶς δ᾽ ἐξηγριωμένον ὑπὸ τού-
47 του· τὸ δ᾽ Ἀλωπεκῆσι χωρίον, ὃ ἦν ἄποθεν τοῦ τείχους ἕνδεκα ἢ δώδεκα στάδια· ἱκετευούσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς μητρὸς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐάσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι,

[1] εὑρίσκοντος [2] ἂν καὶ ἐλειτούργει [3] αὐτῷ

Ἀφ᾽ ἧς] Ita Wolfius cum H. Stephano. MSS. [et πε. γρ.] ἐφ᾽ ἧς. Taylor.

Ὄπισθεν τῆς πόλεως] *Post urbem*, vel, *a tergo urbis* (si modo τὸ ὄπισθεν mendosum non est) hoc est, *suburbanum*. Nisi quis *juxta pomœrium* malit intelligere, sive intra, sive extra urbem. Sequitur postea, τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει. Unde conjicio, in urbe quidem illam fuisse domum, sed in ea extrema, et loco quopiam remoto, et propinquo mœnibus. Wolf. Æstuare vides Wolfium, nec sibi satis constare. Totam vero istam difficultatem complanabit Scholiastes noster non ineruditus; Πόλεως] τοῦτ᾽ ἔστι τῆς Ἀκροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν Πόλις ἐκαλεῖτο. Istius etiam mentis est doctissimus Meursius Attic. Lect. VI. 33. Taylor.

Ἀμόργινα] *Amorgina opera.* Poll. L. VII. C. XVI. et Eustath. in Dionys. Afrum. Brodæus.

Καὶ ἄνδρα ποικιλτὴν] Poll. L. VII. C. X. Idem.

κ΄. Ἔργῳ] Quid hoc? Quidnam esse putemus τὸ ἔργῳ μαρτυρεῖν? Lege, ἐγώ. Ita Locker. et bene. Taylor.

Ἔργῳ μαρτυροῦντας —] Hic alludit ad id quod dixit supra de testimoniis in hujusmodi flagitio. Auger.

Ὑποκριτῇ] Τῷ κωμικῷ ποιητῇ Coisl. Reg. 1. Recte fortasse, siquidem istius nominis Poetam Comicum aliquoties memoret Athenæus. Taylor.

ἀλλ᾽, εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ὑπολιπεῖν αὐτῇ· οὐδὲ τούτου τοῦ χωρίου ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ᾽ ἀπέδοτο δισχιλίων δραχμῶν. καὶ τῶν θεραπαινῶν καὶ τῶν οἰκετῶν οὐδένα κατέλιπεν, ἀλλὰ πάντας πέπρακε. καὶ ταῦθ᾽ ὅτι οὐ ψεύδομαι, ἐγὼ μὲν ὡς κατέλιπεν αὐτῷ ὁ πατήρ, μάρτυρας παρέξομαι· οὗτος δ᾽ εἰ μή φησι πεπρακέναι, τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν ἐμφανῆ παρασχέτω. ὡς δὲ καὶ ἀργύριον τισὶν ἐδάνειζεν, ὃ κομισάμενος οὗτος ἀνήλωκε, μάρτυρα παρέξομαι ὑμῖν Μεταγένη τὸν Σφήττιον, ὃς ὠφείλησε μὲν ἐκείνῳ πλείους ἢ τριάκοντα μνᾶς· ὃ δ᾽ ἦν ὑπόλοιπον, τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς, τούτῳ ἀπέδωκεν ἑπτὰ μνᾶς Τιμάρχῳ. καί μοι κάλει Μεταγένη τὸν Σφήττιον. πασῶν δὲ πρώτην ἀνάγνωθι τὴν Ναυσικράτους μαρτυρίαν τοῦ τὴν οἰκίαν πριαμένου, καὶ τὰς ἄλλας ἁπάσας λάβε, περὶ ὧν ἐμνήσθην ἐν [2] τῷ λόγῳ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

κά. Ὡς τοίνυν ἐκέκτητο ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀργύριον οὐκ ὀλίγον, ὃ οὗτος ἠφάνικε, τοῦθ᾽ ὑμῖν ἐπιδείξω. φοβηθεὶς γὰρ τὰς λειτουργίας ἀπέδοτο ἃ ἦν αὐτῷ κτήματα, ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων χωρίων· Κηφισιᾶσιν [1] ἕτερον ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι, ἕτερον δὲ ἐπὶ [3] Θρασύλῳ. ὅθεν δὲ ταῦτ᾽ ηὐπόρησεν,
48 ἐγὼ ἐρῶ. ἦσαν οὗτοι τρεῖς ἀδελφοὶ, Εὐπόλεμός τε ὁ παιδοτρίβης, καὶ Ἀρίζηλος ὁ τούτου πατὴρ, καὶ Ἀρίγνωτος, ὃς ἔστι καὶ νῦν, πρεσβύτης, διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμούς.

[1] ἕτερον, ἀγρὸν Ἀμφιτροπῆσιν, [2] τῷ αὐτῷ λόγῳ [3] Θρασύλλῳ

Ἐνταφῆναι] Non enim in urbibus Græcis sepeliebatur quisquam, nisi virtutis ergo. Brodæus.

Ὡς] Restitue omnino ὧν. μάρτυρας ὧν κατέλιπεν. Quod ni ita esset, quid facias cum *nudo* isto vocabulo κατέλιπεν? μάρτυρας παρέξομαι ὡς ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν. Inficete. Mecum interpretari videtur Venetus: *Ego earum rerum quas huic pater reliquerat, testes dabo.* Taylor.

Κατέλιπεν] Sub. τοὺς οἰκέτας. Auger.

Σώματα] Ut in Epigr. σώματα πολλὰ τρέφων. Salmas.

Ἐδάνειζεν] Nempe ὁ πατὴρ Τιμάρχου. Auger.

κά. Ὃ οὗτος ἠφάνικεν] Τουτέστιν, ἀνήλωκεν ὁ Τίμαρχος. Wolf.

Ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων] Sub. χωρίων. Sententia est, Arizelum prædia omnia vendidisse, exceptis iis quæ modo a Timarcho devorata esse dixit. Idem. Vide quomodo hæc distinxerit Cod. Locker. ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων, χωρίον Κηφισιᾶσιν, ἕτερον ἀγρὸν Ἀμφιτροπῆσιν, ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι cetera. Taylor.

Ἐπὶ Θρασύλῳ] Vel ἐπὶ Θρασύλλῳ. De eo loco videndus Harpocrat. et Valesius, Meurs. Attic. Lect. V. 30. More Attico, inqnit Harpocratio, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι. Idem.

τούτων πρῶτος ἐτελεύτησεν, ἀνεμήτου τῆς οὐσίας οὔσης, Εὐπόλεμος, δεύτερος δ' Ἀρίζηλος, ὁ Τιμάρχου πατήρ. ὅτε δ' ἔζη, πᾶσαν τὴν οὐσίαν διεχείριζε, διὰ τὴν νόσον καὶ τὴν συμφορὰν τὴν περὶ τὰ ὄμματα τοῦ Ἀριγνώτου, καὶ διὰ τὸ τετελευτηκέναι τὸν Εὐπόλεμον· καί τι καὶ εἰς τροφὴν συνταξάμενος ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ Ἀρίζηλος ἐτελεύτησεν, ὁ Τιμάρχου τουτουὶ πατήρ, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους, ἕως παῖς ἦν οὗτος, ἅπαντα τὰ μέτρια παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐγίνετο τῷ Ἀριγνώτῳ· ἐπειδὴ δ' ἐνεγράφη Τίμαρχος οὗτος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ κύριος ἐγένετο τῆς οὐσίας, παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην, καὶ ἠτυχηκότα, θεῖον ἑαυτοῦ, τήν τε οὐσίαν ἠφάνισε, καὶ τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ, ἀλλὰ περιεῖδεν ἐκ τοσαύτης οὐσίας ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα. καὶ τὸ τελευταῖον, ὃ καὶ δεινότατον, ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου τῆς γινομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἱκετηρίαν θέντος εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ, βουλευτὴς ὤν, καὶ προεδρεύων ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐκ ἠξίωσεν αὐτῷ συνειπεῖν, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα τὸν τῆς πρυτανείας

Ληξιαρχικὸν] Ita hanc vocem in exemplaribus Aldinis misere depravatam restituerunt una Brodæus, Wolfius, Stephanusque. IDEM. πρ. γρ. ληξιαρχικεῖν.

Ἠφάνισε] *Occultavit*, Wolfius. Perquam infeliciter. Quid esset οὐσία ἀφανὴς, quid contra φανερὰ, putassem eum hominem in Græcis scriptoribus exercitatissimum fugere vix potuisse. IDEM.

Ἐκ τοσαύτης οὐσίας] *In tantis opibus*, Wolfius. Potius, *tantis opibus orbatum*, tertia nempe parte paternæ hereditatis. JURIN.

Ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα] Causarios intelligo, quibus, etsi non militarent, tamen stipendium solveretur. Nisi forte intelligendus sit μισθὸς οὐχὶ ὁ στρατιωτικὸς, ἀλλ' ὁ δικαστικὸς, καὶ ἐκκλησιαστικὸς, καὶ βουλευτικός. Sequitur enim, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα τὸν τῆς πρυτανείας μισθόν. Etsi intelligi potest τὸ ὑπὸ τῶν πρυτανέων τοῖς ἀδυνάτοις διδόμενον. Paulo post, ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου τῆς γενομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἱκετηρίαν θέντος. WOLF. Quanto conatu quantas nugas dixerit! Vidit rem Brodæus, τὸ ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα exponens *in eorum civium numerum relatus, qui, quod invalidi atque infirmi sunt, accepto a Rep. stipendio, aluntur.* Vide σχ. in. ad locum, et quæ dixi ad Lysiæ Orationem de hac ipsissima causa habitam, pag. 404. Edit. Lond. TAYLOR.

Ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου κ. τ. λ.] Wolfius, *cum senex inopum explorationi non interfuisset*. Potius, *cum prætermissus esset senex in recensione inopum*. JURIN.

Τὸν τῆς πρυτανείας μισθὸν] *Quam ex Prytaneo accipere solitus erat mercedem.* Aristophanis in Nebulis glossemata: Πρυτανεῖα δὲ τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ῥωμαίοις σπόρτουλα. Paulo infra, ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ Πρυτανεῖα. ἦν δ' ἀργύριόν τι ὅπερ κατέθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἀμφότεροι καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. BRODÆUS. Locus σχ. Aristoph. est ad Neb. 1134. Sed hæc nihil ad rem nostram, etiamsi essent verissima. Nam hic τὸ Πρυτανεῖον non dicitur, sed ἡ Πρυτανεία. Atque hoc longe aliud est. Πρυτανεία erat spatium XXXV circiter dierum, ut notum est, quantum sc. unaquæque Tribus præsideret in Senatu. Et cum singulis πρυτανείαις erogabatur τοῖς ἀδυνάτοις eorum congiarium, Arignotus ob nepotis inclementiam suo excidebat, quod illo temporis curriculo debebatur: Πρυτανεία δὲ θηλυκῶς ὁ χρόνος. διῄρηται γὰρ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ χρόνος εἰς δέκα πρυτανείας, ὅσαι καὶ φυλαὶ ἦσαν —— ὅθεν καὶ τοὺς μισθοὺς, καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας, οὐ κατὰ μῆνα, ἐτέλουν. T. Magister in v. Πρυτανεῖον. TAYLOR.

μισθόν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Ἀρίγνωτον Σφήττιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε.

15.1 [1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. 49

ἀλλ' ἴσως ἄν τις εἴποι, ὡς ἀποδόμενος τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ἑτέραν ἄλλοθί που τοῦ ἄστεος ἐκτήσατο, ἀντὶ δὲ τῆς ἐσχατιᾶς καὶ τοῦ χωρίου τοῦ Ἀλωπεκῆσι, καὶ τῶν δημιουργῶν, καὶ τῶν ἄλλων, εἰς τἀργυρεῖά τι κατεσκευάσατο, ὥσπερ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρότερον. ἀλλ' οὐκ ἔστι [2] τοῦτο. λοιπὸν οὐδὲν, οὐκ οἰκία, οὐ συνοικία, οὐ χωρίον, οὐκ οἰκέται, οὐ δάνεισμα, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν, ἀφ' ὧν ἄνθρωποι μὴ κακοῦργοι ζῶσιν. ἀλλὰ τούτῳ ἀντὶ τῶν πατρῴων περίεστι βδελυρία, συκοφαντία, θράσος, τρυφὴ, δειλία, ἀναίδεια, τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς· ἐξ ὧν ἂν ὁ κάκιστος καὶ ἀλυσιτελέστατος πολίτης γένοιτο.

κβ'. Οὐ τοίνυν μόνον τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέτερα, ὅσων πώποτε κύριος γέγονεν. οὗτος γὰρ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἣν ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' οὐκ ἦρξεν ἀρχὴν, οὐδεμίαν λαχὼν, οὐδὲ χειροτονηθεὶς, ἀλλὰ πάσας παρὰ τοὺς νόμους πριάμενος. ὧν τὰς μὲν πλείστας παρήσω, δυοῖν δὲ ἢ τριῶν μόνων μνησθήσομαι. λογιστὴς γὰρ γενόμενος, πλεῖστα μὲν τὴν πόλιν ἔβλαψε, δῶρα λαμβάνων παρὰ τῶν οὐ δικαίως ἀρξάντων, μάλιστα δ' ἐσυκοφάντησε τῶν ὑπευθύνων τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας. ἦρξε δ' ἐν Ἄνδρῳ, πριάμενος τὴν ἀρχὴν τριάκοντα μνῶν, δανεισάμενος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τὴν μνᾶν, εὐπορίαν τῇ

[1] Μαρτυρία. [2] τούτῳ λοιπὸν

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Vel ΜΑΡΤΥΡΙΑ potius. Ita quoque doctissimus Marklandus, et Cod. Locker. IDEM. Imo ΜΑΡΤΥΡΙΑ. AUGER.

Συνοικία] *Villam* vertit Interpres. Male. Συνοικία est *Domus*, quæ communis *cum aliis* habitatur. Anglice, *Lodgings*. Vid. Ælian. V. H. XIII. 12. et Perizon. ibi. Verti laxius potest. *Non domus sua, non domus sibi cum aliis communis.* MARKLAND. Interpretatur ipse Æschines infra, §. κϛ'. penult. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν, διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν, ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. Vide consimilem interpretationem Ammonii. Οἶκος, Οἰκία, Συνοικία, Οἴκημα, Οἰκίσκος, καὶ Δωμάτιον διαφέρουσιν. Οἶκος μὲν λέγεται ἡ πᾶσα οὐσία· οἰκία δὲ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ὑπὸ δύο κατοικουμένη· συνοικία δὲ, ἡ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη. TAYLOR. Wolfius, *non villa*. Rectius, *ne pars quidem domus conductitiæ*. Vid. §. κϛ'. JURIN.

κβ'. Τῶν ὑπευθύνων] Absurde Wolfius, *qui rationes referebant*, cum omnino dictum sit de iis qui *nondum* referebant, sed proxime erant relaturi. TAYLOR.

Τὴν μνᾶν] *Singulas minas.* BRODÆUS.

50 [1] βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους τοὺς ὑμετέρους ποιούμενος. καὶ τοσαύτην ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο εἰς ἐλευθέρων ἀνθρώπων γυναῖκας, ἡλίκην οὐδεὶς πώποθ' ἕτερος· ὧν οὐδένα ἐγὼ παρακαλῶ δεῦρο, τὴν αὐτοῦ συμφορὰν, ἣν εἵλετο σιγᾷν, εἰς πολλοὺς ἐκμαρτυρῆσαι· ἀλλ' ὑμῖν τοῦτο καταλείπω σκοπεῖν. τί δὲ προσδοκᾶτε; τὸν Ἀθήνησιν ὑβριστὴν οὐκ εἰς τοὺς ἄλλους μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ, νόμων ὄντων, ὑμῶν ὁρώντων, ἐχθρῶν ἐφεστηκότων, τοῦτον αὐτὸν λαβόντα ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν, τίς ἂν ἐλπίσειεν ἀπολελοιπέναι τι τῶν ἀσελγεστάτων ἔργων; ἤδη νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, πολλάκις ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως, κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐδεὶς ἐγένετο τῆς Ἀνδρίων πόλεως ὠνητής.

κγ'. Ἀλλ' ἴσως καθ' αὐτὸν μὲν ἄρχων, φαῦλος ἦν οὗτος, μετὰ πλειόνων δὲ, ἐπιεικής. πόθεν; οὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, βουλευτὴς ἐγένετο ἐπὶ ἄρχοντος Νικοφήμου. ἅπαντα μὲν οὖν διεξελθεῖν ἃ ἐν τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκακούργησε, πρὸς μικρὸν μέρος τῆς ἡμέρας οὐκ ἄξιον ἐπιχειρεῖν· ἃ δ' ἐστὶν ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶ, ταῦτ' ἐρῶ διὰ βραχέων. ἐπὶ τοίνυν τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ὅτ' ἐβούλευεν οὗτος, ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ Ἡγήσανδρος ὁ Κρωβύλου ἀδελφός. ἔκλεπτον δὲ τῆς πόλεως κοινῇ καὶ μάλα φιλεταίρως χιλίας δραχμάς. αἰσθόμενος δὲ τὸ πρᾶ-
51 γμα ἀνὴρ ἐπιεικὴς Πάμφιλος ὁ Ἀχερδούσιος, προσκρούσας τι τούτῳ, καὶ παροξυνθεὶς, ἐκκλησίας οὔσης, εἶπεν ἀναστὰς, ὦ Ἀθηναῖοι, κλέπτουσιν ὑμῶν κοινῇ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δραχμάς. θαυμασάντων δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ, καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών· ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὅ,τι λέγω; ὁ μὲν ἀνήρ ἐστιν Ἡγήσανδρος ἐκεῖνος νυνὶ, ἔφη, πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος οὑτοσίν. ὃν δὲ τρόπον κλέπτεται τὸ ἀργύριον, ἐγὼ ἐρῶ. μετὰ ταῦ-

[1] βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τοὺς

κγ'. Πόθεν] Ut Latini et Plinius Epist. Salmas.

Ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ] *Minervæ*, hoc est, *fisci*. Demosth. c. Timocrat. καὶ χρήματα πολλὰ τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἐπωνύμων τῆς πόλεως ἔχοντα. Apertius paulo infra ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτανέων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθήνῃ. Brodæus.

Μετὰ ταῦτα ἤδη] Ita Aldus. Pro quo Stephanus et Wolfius, ita uti Nos edidi-

τα ἤδη διεξῄει περὶ τοῦ πράγματος, καὶ μάλα εἰδότως καὶ σαφῶς. διδάξας δὴ ταῦτα, τί οὖν ἐστὶν, ὦ [1] Ἀθηναῖοι, ὃ συμβουλεύω ὑμῖν; ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ καταγνοῦσα τουτονὶ ἀδικεῖν, καὶ ἐκφυλλοφορήσασα δικαστηρίῳ παραδῷ, δότε τὴν δωρεὰν αὐτοῖς· ἐὰν δὲ μὴ κολάσωσι, μὴ δότε, ἀλλ' εἰς ἐκείνην αὐτοῖς τὴν ἡμέραν ἀπομνημονεύσατε. μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. ὅτι δ' οὐ παρέδωκε
16 δικαστηρίῳ, οὐδ' ἐξήλασεν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ἄχθομαι μὲν λέγων, ἀνάγκη δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι τῆς δωρεᾶς ἀπετύγχανε. μὴ τοίνυν φανῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, τῇ μὲν βουλῇ χαλεπήναντες, καὶ πεντακοσίους ἄνδρας τῶν πολιτῶν ἀστεφανώτους ποιήσαντες, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο, [2] αὐτοὶ δὲ ἀφῆτε· καὶ τὸν τῇ βουλῇ μὴ συνενεγκόντα ῥήτορα, τοῦτον τῷ δήμῳ περιποιήσητε.

[1] Ἀθ., ἔφη, ὃ [2] * αὐτὸν

mus. Brodæo placet μετὰ ταῦτα ἃ ᾔδει, quoniam Andocides quodam in loco dixit, καὶ περὶ μὲν τῶν Ἑρμῶν τῆς ἐπικοπῆς ἃ ᾔδει. Venetus Interpres: *ac cum nonnulla* jucunda *ea in re commemorasset*. Taylor.

Μάλα εἰδότως] Legisse videtur Wolfius εἰκότως, cum vertat *valde probabiliter*. Parum certe ad mentem Oratoris, qui furtum istud non pro re probabili, sed certa et comperta habet. Vertendum itaque, *ut qui rem optime compertam haberet*. Jurin. Μὴ μόνον ἐπισταμένως, ἀλλὰ καὶ εἰδότως, ὡς Αἰσχίνης· καὶ μάλα εἰδότως καὶ σαφῶς διδάξας δὴ ταῦτα. T. Magister. Ubi observabis quomodo ille hunc locum distinxerit, nescio annon melius. Taylor.

Ἐξεφυλλοφόρησεν αὐτὸν] Lege ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτόν. De Etymologia verbi vide Pollucem lib. 8. Wolf.

Ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο] Ergo ficta fuit illa ejectio, si nihilominus illi ferendi suffragii jus reliquit Senatus. Idem. Locum subobscuriorem, et a Wolfio perperam intellectum ita interpretor. Judices plerique in hac Rep. ταῖς ψήφοις sententiam tulerunt: Populus interea, in sua quisque curia, si peregrinitatis causa ageretur, Senatus item D virorum, si de moribus et aptitudine Senatoris cujuspiam inquisitio facta esset, hanc rem non ψήφοις, ut ceteri, sed τοῖς φύλλοις, *frondibus*, transigebant, et eorum sententiis damnatus ἐκφυλλοφορεῖσθαι dicebatur. Harpocratio in v. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Etym. M. item in eod. vocabulo, (ubi pro εἴποτέ τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει, καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τῶν πεντακοσίων, quo etiam errore tenetur Suidas, repone ex Lexicis emendatioribus, τῶν βουλευτῶν) Poll. L. VIII. C. V. Petit. LL. Attic. Lib. III. Tit. I. Sigonius II. de Rep. Athen. 2 et 3. Meurs. III. Attic. Lect. 19. Jam Timarchus Olymp. CIV. 4. in Senatorum ordinem cooptatus, eamque quam memoravi δοκιμασίαν coactus subire, ἐξεφυλλοφορήθη, ut cum isto populo dicam. Quod si secunda vice idem ei accidisset, (repetitum enim erat scrutinium, idque ut Scholiastes ad h. l. nos docet, non jam φύλλοις, sed ψήφοις peractum,) ibi ab isto cœtu amotus, curiæ etiam coercendus tradebatur. Hoc vero ubi non factum, ideoque prævaricari videretur ἡ Βουλὴ, evenit, ut anno isto completo, officio quo fungebantur exeuntes, dono isto populari, Corona sc. quæ D viris re bene gesta de more donaretur, de qua re plenus est Demosthenes in Androtiana, tum demum exciderent. Populus enim, consilium Pamphili Acherdusii secutus, anno vertente, coronari noluit istum Senatum, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο. Istud habe. Tayl.

Ὅτι] Dele, nam turbat sententiam. Wolfii Interpretatio huic rei fidem conciliabit. Idem.

Αὐτοὶ] Pro αὐτοὶ lego αὐτὸν cum Reiskio. Auger.

Περιποιήσητε] Substituit Bern. et Locker. μὴ περιποιήσητε, verum sine ulla ne-

κδ΄. Ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχάς ἐστι τοιοῦτος,
52 περὶ δὲ τὰς χειροτονητὰς βελτίων. καὶ τίς ὑμῶν οὐκ οἶδεν, ὡς περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν; πεμφθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν ἐξεταστὴς τῶν ξένων ἐν Ἐρετρίᾳ, μόνος τῶν ἐξεταστῶν ὡμολόγει λαβεῖν ἀργύριον· καὶ οὐ περὶ τοῦ πράγματος ἀπελογεῖτο, ἀλλ' εὐθὺς περὶ τοῦ τιμήματος ἱκέτευεν, ὁμολογῶν ἀδικεῖν. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε ταλάντου ἑκάστῳ, τούτῳ δὲ τριάκοντα μνῶν· οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τῶν κλεπτῶν τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ ζημιοῦσθαι, τοὺς δ' ἀρνουμένους κρίνεσθαι. τοιγαροῦν οὕτως ὑμῶν κατεφρόνησεν, ὥστ' εὐθὺς ἐπὶ ταῖς δημοσίαις διαψηφίσεσι δισχιλίας ἔλαβε δραχμάς. φήσας γὰρ Φιλωτάδην τὸν Κυδαθηναιέα, ἕνα τῶν πολιτῶν, ἀπελεύθερον εἶναι ἑαυτοῦ, καὶ πείσας ἀποψηφίσασθαι τοὺς δημότας, ἐπιστὰς τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, καὶ λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά, καὶ ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς, καὶ τὴν ἐξώλειαν ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ, εἰληφὼς ἠλέγχθη παρὰ Λευκωνίδου τοῦ Φιλωτάδου κηδεστοῦ, διὰ Φιλήμονος τοῦ ὑποκριτοῦ, εἴκοσι μνᾶς, ἃς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πρὸς Φιλοξένην ἀνήλωσε τὴν ἑταίραν, καὶ προὔδωκε τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν ὅρκον ἐπιώρκησεν. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Φιλήμονα τὸν δόντα Τιμάρχῳ τὸ ἀργύριον, καὶ Λευκωνίδην τὸν Φιλωτάδου κηδεστήν, καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνάγνωθι τὰ ἀντίγραφα, [1] καθῶς τὴν πρᾶξιν ἐποιήσατο τοῦ ἀγῶνος.

[1] *καθ' ἃς τὴν πράσιν

cessitate. Taylor.

κδ΄. Ταλάντου] Sub. ζημίαν. Auger.

Τὰ ἱερὰ] Utrum victimas, an simulacra Deorum, quos ὁρκίους θεοὺς appellat? Wolf.

Τοὺς ὁρκίους θεοὺς] *Deos, per quos jusjurandum concipi solenne est.* Pollux lib. 8. τρεῖς θεοὺς ὀμνύναι κελεύει Σόλων, Ἱκέσιον, Καθάρσιον, Ἐξακεστήριον. At Demosth. c. Timocrat. Ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶνα, Δήμητρα. Brodæus. Vid. σχ.

Ἠλέγχθη] Wolfius, *celare non potuit se.* Immo, *compertus est.* Jurin.

Φιλωτάδου κηδεστοῦ] Bene Wolf. Steph. et Cod. Bern. pro Aldina Φιλωτάδου τοῦ κηδεστοῦ. Taylor.

Εἴκοσι μνᾶς] Supra l. 12. δισχιλίας δραχμάς. Quod perinde est. Ita in verbis computi variare solent Attici. Vide ad Lysiam c. Diogit. pag. 510. Edit. Lond. Adde supra p. 46. l. 20. et p. 47. l. 2. Sic modo l. 7. ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε ταλάντῳ, τούτῳ δὲ τριάκοντα μνῶν: Id est semitalentum. Idem.

Τὴν πρᾶξιν] F. τὴν πρᾶσιν, τουτέστι, τὴν προδοσίαν τοῦ ἀγῶνος. Wolf. τὸ πρᾶσιν, quod hariolando dedit Wolfius, exhibent Codd. Locker. Coisl. et e Regg. Parisiensibus duo. Verum quoties Πράττειν et Πράττεσθαι dicantur pro *rem dolose transigere, mala fide agere* et similibus, ostendent viri docti ad Thucydidem, aliique. Et Πρᾶξις pariter de iis rebus dicitur. Me igitur non tam offendit πρᾶξις,

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ. 53

κέ. Περὶ μὲν οὖν τοὺς πολίτας καὶ τοὺς οἰκείους οἷος γεγένηται, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ὡς αἰσχρῶς ἀνήλωκε, καὶ τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ὡς ὑπερεώρακε, σύνιστε μὲν καὶ πρὶν ἐμὲ λέγειν, ἱκανῶς δ' ὑμᾶς ὑπομιμνήσκει καὶ ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος. δύο δέ μοι τῆς κατηγορίας εἴδη λέλειπται, ἐφ' οἷς ἐμαυτόν τ' εἰπεῖν εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις ὑπὲρ τῆς πόλεως ὡς προῄρημαι, ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν [2] ἀκοῦσαι οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς. ἔστι δ' ὁ μὲν πρῶτός μοι λόγος, προδιήγησις τῆς ἀπολογίας, ἧς ἀκούω μέλλειν γίνεσθαι· ἵνα μὴ τοῦτό μου παραλιπόντος, ὁ τὰς τῶν λόγων τέχνας κατεπαγγελλόμενος τοὺς νέους διδάσκειν, ἀπάτῃ τινὶ παραλογισάμενος ὑμᾶς ἀφέληται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον. ὁ δὲ δεύτερός ἐστί μοι λόγος, παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. ὁρῶ δὲ πολλοὺς μὲν τῶν νεωτέρων προσεστηκότας πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, πολλοὺς δὲ τῶν πρεσβυτέρων· οὐκ ἐλαχίστους δὲ [3] τῶν ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος συνειλεγμένους ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν· οὓς μὴ νομίζετ' ἐμὲ θεωρήσοντας ἥκειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὑμᾶς εἰσομένους, εἰ μὴ μόνον εὖ νομοθετεῖν ἐπίστασθε, ἀλλὰ καὶ κρίνειν τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ δύνασθε· καὶ εἰ τιμᾶν ἐπίστασθε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθούς, καὶ εἰ θέλετε κολάζειν τοὺς ὀνείδη τὸν ἑαυτῶν βίον τῇ πόλει παρασκευά- 54
ζοντας. λέξω δὲ πρῶτον πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς ἀπολογίας. ὁ γὰρ περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης, ἢ τοὺς νόμους φησὶν ὑμᾶς ἐξαλείφειν δεῖν, ἢ τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐκ εἶναι προσεκτέον. ἀποθαυμάζει γὰρ εἰ μὴ πάντες μέμνησθ' ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βουλὴ πωλεῖ τὸ πορνικὸν τέλος· καὶ τοὺς πριαμένους τὸ τέλος τοῦτο οὐκ εἰκάζειν, ἀλλ'

[1] Μαρτυρίαι. [2] *ἀκούοντας, [3] [τῶν]

quam πρᾶξιν ποιεῖσθαι. *Quemadmodum rem controversam transegerit*, Interpres Venetus. Taylor. Plane πρᾶσιν. Erratum forte. Jurin. Lego cum Reiskio καθ' ἃς τὴν πράσιν. Auger.

κέ. Οἷς] Καὶ οἷς mavult Stephanus, ἐφ' οἷς scripti Bern. Locker. et Reg. 1. In Coisl. quod fortasse satius est, deest ἀκοῦσαι. Ea igitur voce deleta, videamus tenorem Orationis, ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς. Taylor.

Τῶν ἐκ τῆς ἄ. Ἑ.] Pro τῶν M. τούς. Auger.

ἀκριβῶς εἰδέναι τοὺς ταύτῃ χρωμένους τῇ ἐργασίᾳ. ὁπότε 17.1
οὖν δὴ τετόλμηκα ἀντιγράψασθαι, πεπορνευμένῳ Τιμάρχῳ μὴ ἐξεῖναι δημηγορεῖν, ἀπαιτεῖν φησὶ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν οὐκ αἰτίαν κατηγόρου, ἀλλὰ μαρτυρίαν τελώνου τοῦ παρὰ Τιμάρχου τοῦτο ἐκλέξαντος τὸ τέλος. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτ', ὦ Ἀθηναῖοι, σκέψασθ' ἂν ἁπλοῦν ὑμῖν καὶ ἐλευθέριον δόξω λόγον εἰπεῖν. αἰσχύνομαι γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ Τίμαρχος, ὁ τοῦ δήμου σύμβουλος, καὶ τὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα τολμῶν πρεσβείας πρεσβεύειν, μὴ τὸ πρᾶγμα ὅλον ἀποτρίψασθαι ἐπιχειρήσει, ἀλλὰ τοὺς τόπους ἐπερωτήσει ὅπου ἐκαθέζετο, καὶ τοὺς τελώνας, εἰ πώποτε παρ' αὐτοῦ πορνικὸν τέλος εἰλήφασιν. ταύτης μὲν οὖν τῆς ἀπολογίας ὑμῶν ἕνεκα παραχωρησάτω. ἕτερον δ' ἐγώ σοι λόγον ὑποβαλῶ, καλὸν καὶ δίκαιον, ᾧ [1]χρήσῃ, εἰ μηδὲν αἰσχρὸν σαυτῷ σύνοισθα. τόλμησον γὰρ εἰς τοὺς δικαστὰς βλέψας εἰπεῖν ἃ προσήκει λέγειν ἀνδρὶ σώφρονι τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέθραμμαι μὲν ἐκ παιδὸς καὶ μειρακίου
55 παρ' ὑμῖν, οὐκ ἀφανεῖς δὲ διατριβὰς διατρίβω, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μεθ' ὑμῶν ὁρῶμαι. οἶμαι δ' ἄν, εἰ πρὸς ἄλλους τινὰς ἦν ὁ λόγος μοι περὶ τῆς αἰτίας ἧς κρίνομαι, ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις ῥᾳδίως ἂν ἀπολύσασθαι τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους. μὴ γὰρ εἰ [2]ὅτι πέπρακταί μοι τὶ τούτων, ἀλλ' εἰ δοκῶ ὑμῖν παραπλησίως βεβιωκέναι ταῖς λεγομέναις ὑπὸ τούτου αἰτίαις, ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἐμαυτῷ τὸν λοιπὸν βίον, παραδίδωμι τὴν εἰς ἐμαυτὸν τιμωρίαν, ἐναπολογήσασθαι τῇ πόλει πρὸς τοὺς Ἕλληνας· οὐδ' ἥκω παραιτησόμενος ὑμᾶς, ἀλλὰ καταχρήσασθέ μοι, εἰ δοκῶ τοιοῦτος εἶναι.—

[1] χρήσῃ [2] ὅτι, εἰ

Ἀντιγράψασθαι] Parum accurate Wolfius, *ad prætorem referre.* Ἀντιγράφεσθαι notat *peculiarem eam relationem*, qua quis accusantem vel accusaturum contraria actione repellit. Id monuit Scholiastes noster non ineruditus. Taylor.

Παραχωρησάτω. ἕτερον δ' ἐγώ σοι] Nota mutationem personarum, et apostrophen. Convertit enim se a judicibus ad Timarchum. Wolf. Hic transit abrupte orator a tertia persona ad secundam. Auger.

Μὴ γὰρ εἰ ὅτι] Malim, μὴ γὰρ εἴ τι πέπρακταί μοι τούτων. Wolf. Βέλτιον, μὴ γὰρ ὅτι εἰ πέπρακταί μοι τὶ τούτων. Stephanus. Cum Stephano Codd. Bern. Coisl. et Reg. 1. Proxime Bern. τὶ τοιούτων. Taylor. Transpono cum Reiskio μὴ γὰρ ὅτι εἰ, ita ut μὴ ὅτι significet idem ac μὴ μόνον, *non solum, non modo.* Auger.

Καταχρήσασθέ μοι] *Supplicio meo utamini, nolite mihi parcere.* Dicitur et χρῆσθαι. Andocides, χρῆσθε ἐμοὶ ὅ,τι ἂν ὑμῖν δοκῇ. Et χρήσασθέ μοι ὅ,τι βούλεσθε. Brodæus. F. διαχρήσασθέ με, *Interfice.* Wolf. Imo καταχρήσασθέ μοι, ut vulgo legitur, *utimini me pro libitu vestro.* Auger.

κϛ'. Αὕτη μέν ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, καὶ σώφρονος, καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ, καὶ καταφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας· ἃ δὲ πείθει σε λέγειν Δημοσθένης, οὐκ ἀνδρός ἐστιν ἐλευθέρου, ἀλλὰ πόρνου, περὶ τῶν τόπων διαφερομένου. ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκήσεων καταφεύγεις, κατ' οἴκημα τὸ πρᾶγμα ἐξετάζεσθαι ἀξιῶν, ὅπου ἐκαθέζου· ἃ μέλλω λέγειν ἀκούσας, εἰσαῦθις οὐ χρήσῃ τοιούτῳ λόγῳ, ἐὰν σωφρονῇς. οὐ γὰρ τὰ οἰκήματα, οὐδ' αἱ οἰκήσεις τὰς ἐπωνυμίας τοῖς ἐνοικήσασι παρέχουσιν, ἀλλ' οἱ ἐνοικήσαντες τὰς τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐπωνυμίας τοῖς τόποις παρασκευάζουσιν. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν, διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν· ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. ἐὰν δ' εἰς ἓν δή που τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς
[1]οἰκήσεται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν [2]ἐξοικήσηται, 56
εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς [3]εἰσοικήσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη· ἐὰν δὲ γναφεύς, γναφεῖον· ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον. ἐὰν δὲ πορνοβοσκὸς καὶ πόρναι, ἀπὸ τῆς ἐργασίας εὐθὺς ἐκλήθη πορνεῖον. ὥστε σὺ πολλὰ πορνεῖα τῇ τῆς πράξεως εὐχερείᾳ πεποίηκας. μὴ οὖν ὅπου ποτὲ ἔπραττες, ἐρώτα, ἀλλ' ὡς τοῦτο οὐ πεποίηκας, ἀπολογοῦ.

κζ'. Ἥξει δ', ὡς ἔοικε, καὶ ἕτερος λόγος τὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ συγκείμενος. λέγει γάρ, ὡς οὐδέν ἐστιν ἀδικώτερον φήμης, ἀγοραῖα τεκμήρια καὶ παντελῶς ἀκόλουθα τῷ αὐτοῦ βίῳ παρεχόμενος. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν ἐν Κολωνῷ συνοικίαν, τὴν Δήμωνος καλουμένην, ψευδῆ φησὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν· οὐ γὰρ εἶναι Δήμωνος. ἔπειτα τὸν Ἑρμῆν

[1] * εἰσοικίσηται [2] ἐξοικίσηται [3] εἰσοικίσηται

κϛ'. Ὅπου μὲν γὰρ etc.] *Ubi enim plures una domo conducta, eam in partes discretam separatim obtinent,* συνοικίαν *dicimus: sed in qua unus degit,* οἰκίαν *appellamus.* Nimis licenter Wolfius horum loco ponit, *id quod pluribus exemplis ostendi supervacaneum est*, cum tamen ipse plura exempla postea subjungat. Jurin.

Ἐὰν δὲ] *Nam si*, Wolfius. Potius, *quod si.* Idem.

Οἰκήσεται] Πότερον, οἰκίσηται. Ὡσαύτως δὲ ἐξοικίσηται καὶ εἰσοικίσηται. Stephanus. Utinam manus abstinuisset! Nam hæc sunt pessimi commatis. l. 16. εἰσοικήσεται Locker. Taylor. Quod [sc. Steph. conject.] ego malim. Auger.

Ἰατρεῖον —— χαλκεῖον etc.] Quia Medicium, Ærarium, Fullonium, Fabrium dicere non licuit, et circuitio molestior etiam futura fuit, hic a verbis ob Latinæ linguæ inopiam recedendum fuit. Wolf.

κζ'. Ἑρμῆν τὸν Ἀνδοκίδου] Vid. Plutarch.

τὸν Ἀνδοκίδου καλούμενον, οὐκ Ἀνδοκίδου, ἀλλ' Αἰγηΐδος φυλῆς εἶναι ἀνάθημα. παραφέρει δ' [1] αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, ὡς ἡδὺς ἀνὴρ, καὶ περὶ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος· εἰ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖ, φησὶν, ὑπακούειν τοῖς ὄχλοις, μὴ Δημοσθένην καλούμενον, ἀλλὰ Βάταλον, ὅτι ταύτην ἐξ ὑποκορίσματος τινὸς τίτθης τὴν ἐπωνυμίαν ἔχω. εἰ δὲ Τίμαρχος ὡραῖος ἐγένετο, καὶ σκώπτεται τῇ τοῦ πράγματος διαβολῇ, καὶ μὴ τοῖς αὑτοῦ ἔργοις, οὐ δή που διὰ τοῦτ' αὐτόν 18.1 φησι δεῖν συμφορᾷ περιπεσεῖν. ἐγὼ δὲ, ὦ Δημόσθενες, περὶ μὲν τῶν ἀναθημάτων, καὶ τῶν οἰκιῶν, καὶ περὶ τῶν κτημάτων, καὶ πάντων ὅλως τῶν ἀφώνων, πολλοὺς
57 καὶ παντοδαποὺς καὶ οὐδέποτε τοὺς αὐτοὺς ἀκούω λόγους λεγομένους. οὐ γάρ εἰσιν ἐν [2] αὐταῖς οὔτε καλαὶ οὔτε αἰσχραὶ πράξεις, ἀλλ' ὁ προσαψάμενος αὐτῶν καὶ παρατυχὼν, ὅς τις ἂν ᾖ, κατὰ τὸ μέγεθος τῆς αὑτοῦ δόξης λόγον παρέχει· περὶ δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ λόγον καὶ τὰς πράξεις, [3] ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν, καὶ διαγγέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις· πολλὰ δὲ καὶ μαντεύεται περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. καὶ οὕτως ἐναργές ἐστι καὶ οὐ πεπλασμένον ὃ λέγω, ὥσθ' εὑρήσετε καὶ τὴν πόλιν [4] ἡμῶν καὶ τοὺς προγόνους Φήμης, ὡς θεοῦ μεγίστης, βω-

[1] αὐτὸν [2] αὐτοῖς [3] Desunt ἀληθής τε. [4] ὑμῶν

in Alcibiade, Andocidem de Mysteriis, Scholiastem nostrum, Harpocrationem Ἀνδοκ. Ἑρμ. Maussac. pag. 49. et ad Harpocr. v. Ἑρμαῖ. Meurs. Athen. Attic. III. 3. virosque doctos ad Corn. Nepot. in Alcibiade. TAYLOR.

Παραφέρει δ' αὐτὸν] Lego ἑαυτὸν, sc. Δημοσθένης. WOLF. αὑτὸν, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν. STEPHANUS. Legendum αὑτὸν, vel ἑαυτόν. JURIN. αὑτὸν Locker. TAYLOR. αὑτὸν cum aspero. MARKLAND. αὑτὸν cum spiritu aspero. AUGER.

Ὑπακούειν] Videtur poni pro *respondere, si vocetur Batalus.* Sed Æschines hæc σκωπτικῶς affinxit Demostheni, qui convicia in se dicta non repetere, sed dissimulare solet. WOLF.

Αὐταῖς] Lege αὐτοῖς omnino. TAYLOR.

Κατὰ τὸ μέγεθος τῆς αὑτοῦ δόξης λόγον παρέχει] Wolfius, *pro magnitudine suæ opinionis famam de iis spargit.* Immo, *pro magnitudine suæ famæ, sermonibus causam præbet.* Vult enim Orator hominum insignium famam non raro in causa esse, ut nomen eorum donariis aut possessionibus affingatur, quæ suæ non fuerint. JURIN.

Περὶ] Παρὰ Bern. Quod melius. TAYLOR.

Τὰς πράξεις καὶ ἀψευδὴς] F. τὰς πράξεις, ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις. WOLF. Ita Wolfius ex sua conjectura, cum hæc verba a Codd. absunt. H. Stephano videntur plura etiam abesse. In Locker. et Reg. 2. deficit καὶ ante ἀψευδής. Quod nescio annon melius locum extricet. TAYLOR.

Καὶ διαγγέλλει —— πράξεις] Wolfius, *et vulgo actiones nunciat*, subjunge, *privatas*, vel *privatorum.* JURIN.

Φήμης —— βωμὸν] Pausanias in Atticis, καὶ γὰρ Αἰδοῦς σφίσι βωμός ἐστι, καὶ Φήμης, καὶ Ὁρμῆς. BRODÆUS. Pausaniæ istud adduxit, aliaque quædam huc pertinentia Meurs. Athen. Attic. III. 2. TAYLOR.

μὸν ἱδρυμένους· καὶ τὸν Ὅμηρον πολλάκις ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα, πρὸ τοῦ τι τῶν μελλόντων γενέσθαι,

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε·

καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον, τὴν θεὸν ταύτην οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην, ὁποῖοί τινες ἂν τυγχάνωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ·

Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς.

ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ διαῤῥήδην θεὸν αὐτὴν ἀποδείκνυσι, πάνυ σαφῶς φράζων τοῖς βουλομένοις συνιέναι. λέγει γὰρ,

Φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ
Πολλοὶ φημίζουσι· θεός νυ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

καὶ τούτων τῶν ποιημάτων τοὺς μὲν εὐσχημόνως βεβιω- 58
κότας εὑρήσετε ἐπαινέτας ὄντας, πάντες γὰρ οἱ δημοσίᾳ φιλότιμοι, παρὰ τῆς ἀγαθῆς φήμης ἡγοῦνται τὴν δόξαν κομιεῖσθαι· οἷς δ' αἰσχρός ἐστιν ὁ βίος, οὐ τιμῶσι τὴν θεὸν ταύτην, κατήγορον γὰρ αὐτὴν ἀθάνατον ἔχειν ἡγοῦνται. ἀναμνήσθητε οὖν, ὦ ἄνδρες, τίνι κέχρησθε φήμῃ περὶ Τιμάρχου. οὐχ ἅμα τοὔνομα λέγεται, καὶ τὸ ἐρώτημα εὐθὺς [1] ἐρωτᾶτε, ποῖος Τίμαρχος; ὁ πόρνος; ἔπειτα εἰ μὲν μάρτυρας παρειχόμην περί τινος, ἐπιστεύετ' ἄν μοι· εἰ δὲ τὴν θεὸν μάρτυρα παρέχομαι, οὐ πιστεύσετε; ἣ οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν θέμις ἐστὶν [2] ἐπισκῆψαι. ἐπεὶ καὶ [3] περὶ τῆς Δημοσθένους ἐπωνυμίας, οὐ κακῶς ὑπὸ τῆς φήμης, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῆς τίτθης, Βάταλος προσαγορεύεται, ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας ἐνεγκάμενος τοὔνομα. εἰ γάρ τις σου

[1] * ἐρωτᾶται [2] * ἐπισκήψασθαι [3] [περὶ τ. Δ. ἐπωνυμίας,]

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε] Hoc apud Homerum non reperitur. BRODÆUS. Et multa apud Veteres occurrunt, quæ in vulgata Homeri Editione non reperiuntur. Dixi alibi. Hoc tamen mirum est, quod dicat Æschines has voces, *sæpenumero*, πολλάκις, in Iliade legi. TAYLOR.

Ἡσίοδος] In lib. cui titulus Ἔργα καὶ Ἡμέραι. BRODÆUS.

Συνιέναι] Wolfius, *scire.* Potius, *intelligere.* JURIN.

Φημίζουσι] Γρ. φημίξασι. [et] δὲ καὶ φημίζουσι. STEPHANUS.

Ἣ] Ita Wolfius edi voluit, consentiente quidem Scaligero, et Cod. Locker. In vulgatis erat ἦν οὐδὲ ψ. θέμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι. Lysias pag. 83. οὐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι. Et pag. 402. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι οὐκ ἐπεξῆλθεν. Atque ita semper Oratores. TAYLOR.

* I

τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια [1]περικλώμενος, καὶ τοὺς
μαλακοὺς χιτωνίσκους, ἐν οἷς τοὺς κατὰ τῶν φίλων λόγους
γράφεις, περιενέγκας δοίη εἰς τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν,
[2]οἶμαι ἂν αὐτοὺς, εἴ τις μὴ προειπὼν τοῦτο ποιή-
σειεν, ἀπορῆσαι, εἴ τε ἀνδρὸς εἴ τε γυναικὸς εἰλήφασιν
ἐσθῆτα.

κή. Ἀναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρα-
τηγῶν τις, ὡς ἀκούω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος
ἑαυτὸν, ὡς ἐν παλαίστραις καὶ διατριβαῖς γεγονώς· ὃς
ἐπιχειρήσει διασύρειν τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος, οὐ
59 κρίσιν ἐξευρηκέναι με φάσκων, ἀλλὰ δεινῆς ἀπαιδευσίας
ἀρχὴν [3]παραφέρειν· πρῶτον μὲν τοὺς εὐεργέτας τοὺς ὑμε-
τέρους, Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, καὶ τὴν πρὸς ἀλ-
λήλους πίστιν, καὶ τὸ πρᾶγμα ὡς συνήνεγκε τῇ πόλει, διεξ-
ιών· οὐκ ἀφέξεται δ', ὥς φασιν, οὐδὲ τῶν Ὁμήρου ποιη-
μάτων, οὐδὲ τῶν ὀνομάτων τῶν ἡρωϊκῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν
λεγομένην γενέσθαι φιλίαν δι' ἔρωτα Πατρόκλου καὶ
Ἀχιλλέως ὑμνήσει, καὶ τὸ κάλλος, ὥσπερ οὐ πάλαι μα-
καριζόμενον, ἂν τύχῃ σωφροσύνης, νῦν ἐγκωμιάσεται. εἰ
γὰρ τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν ταύτην τινὲς διαβάλ-
λοντες, συμφορὰν τοῖς ἔχουσι καταστήσουσιν, οὐ ταὐτὰ
κοινῇ ψηφιεῖσθαι φήσουσιν ὑμᾶς, ἃ καὶ ἰδίᾳ [4]εὔχεσθε.
ἄτοπον γὰρ εἶναι, ὡς δοκεῖν ἑαυτῷ, εἰ τοὺς μὲν υἱεῖς τοὺς 19.1
μηδέπω γεγονότας ἅπαντες εὔχεσθε, οἱ μέλλοντες παι-
δοποιεῖσθαι, καλοὺς κἀγαθοὺς τὰς ἰδέας φῦναι, καὶ τῆς
πόλεως ἀξίους· τοὺς δὲ ἤδη γεγονότας, ἐφ' οἷς προσήκει

[1] περιελόμενος [2] οἴομαι [3] παραφέρων πρῶτον [4] εὔχεσθαι

Περικλώμενος] Ita Wolfius pro περι-
κλόμενος, quod est vulgatorum. Brodæus
autem, Stephanus, Cl. Marklandus, ut Codd.
Locker. et Parisienses, περιελόμενος.
Id quod certissimum est. καὶ Αἰσχίνης· εἰ
γάρ τίς σου τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια πε-
ριελόμενος. T. Magister in v. Χλανίδιον.
Idem. Malim cum Reiskio περιελόμενος.
Auger.
Περιενέγκας] Aliter hæc panguntur in
Edit. Steph. scil. λόγους γράφεις περιενέ-
γκας, δοίη εἰς τὰς χεῖρας. Hic pro περι-
ενέγκας Cl. Marklandus monet παρενέ-
γκας, quod non paulo melius. Hunc lo-
cum tangit Gellius I. 5. *Demosthenem*
tradunt vestitu sincero et cultu corporis ni-
tido venustoque et nimis accurato fuisse:
hinc etiam κομψὴ *illa* χλανὶς καὶ μαλακοὶ
χιτωνίσκοι *ab æmulis adversariisque probro*
data. Taylor.
κή. Παραφέρειν] Sub. ἐμὲ τὸν κατήγορον.
Sic Wolf. In editis erat παραφέρων.
Atque ita legit σχστης. παραφέρων] παρά-
γων. Taylor.
Φήσουσιν] Nempe Timarchi defensores.
Pro quo malim φήσει vel φησὶν, nempe iste
de quo hic agitur. Auger.
Εὔχεσθε] Omnino ita, ex sententia
Wolfii, atque auctoritate Cod. Bern. Vul-
go εὔχεσθαι. Taylor.

σεμνύνεσθαι τὴν πόλιν, ἐὰν κάλλει καὶ ὥρᾳ διενεγκόντες
ἐκπλήξωσί τινας, καὶ περιμάχητοι ἐξ ἔρωτος γένωνται,
τούτους, ὡς ἔοικεν, Αἰσχίνῃ πεισθέντες, ἀτιμώσετε. κἀν-
ταῦθα δή τινα καταδρομὴν, ὡς ἀκούω, μέλλει περὶ ἐμοῦ
ποιεῖσθαι, ἐπερωτῶν, εἰ οὐκ αἰσχύνομαι, αὐτὸς μὲν ἐν τοῖς
γυμνασίοις ὀχληρὸς ὢν, καὶ πλείστων ἐραστὴς γεγονὼς, τὸ
δὲ πρᾶγμα εἰς ὄνειδος καὶ κινδύνους καθιστὰς, καὶ, τὸ τε-
λευταῖον, ὡς ἀπαγγέλλουσι τινές μοι, εἰς γέλωτα καὶ
λῆρον τινὰ προτρεπόμενος ὑμᾶς, [1]ἐπιδείξασθαί μου φησὶν
ὅσα πεποίηκα ἐρωτικὰ εἴς τινας ποιήματα, καὶ λοιδοριῶν
τινῶν καὶ πληγῶν ἐκ τοῦ πράγματος αἳ περὶ ἐμὲ γεγένην-
ται, μαρτυρίας φησὶ παρέξεσθαι. ἐγὼ δὲ οὔτε ἔρωτα δί-
καιον ψέγω, οὔτε τοὺς κάλλει διαφέροντας φημὶ πεπορ-
νεῦσθαι, οὔτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι μὴ οὐ γεγονέναι ἐρωτικὸς,
καὶ ἔτι καὶ νῦν εἶναι, τάς τε ἐκ τοῦ πράγματος γινομένας
πρὸς [2]ἑτέρους φιλονεικίας καὶ μάχας οὐκ ἀρνοῦμαι μὴ
οὐχὶ συμβεβηκέναι μοι. περὶ δὲ τῶν ποιημάτων ὧν φασὶν
οὗτοί με πεποιηκέναι, τὰ μὲν ὁμολογῶ, τὰ δὲ ἐξαρνοῦμαι
μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον, ὃν οὗτοι [3]διαφθείροντες παρέ-
χονται. ὁρίζομαι δ' εἶναι, τὸ μὲν ἐρᾶν τῶν καλῶν καὶ
σωφρόνων, φιλανθρώπου [4]πάθους καὶ εὐγνώμονος ψυχῆς·
τὸ δὲ ἀσελγαίνειν ἀργυρίου τινὰ μισθούμενον, ὑβριστοῦ
καὶ ἀπαιδεύτου ἀνδρὸς ἔργον εἶναι ἡγοῦμαι. καὶ τὸ μὲν
ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι, φημὶ καλὸν εἶναι· τὸ δὲ ἐπαρθέντα
μισθῷ πεπορνεῦσθαι, αἰσχρόν. ὅσον δὲ ἑκάτερον τούτων
ἀπ' ἀλλήλων διέστηκε, καὶ ὡς πολὺ διαφέρει, ἐν τοῖς
ἐφεξῆς ὑμᾶς πειράσομαι λόγοις διδάσκειν. οἱ γὰρ πατέρες
ὑμῶν ὅθ' ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐκ φύσεως
ἀναγκαίων κακῶν καὶ ἀγαθῶν ἐνομοθέτουν ἃ τοῖς ἐλευθέ-

[1] ἐπιδείξεσθαι [2] ἑταίρους [3] * διαφθείραντες [4] πάθος

Ἐπιδείξασθαί μου φησὶν] F. ἐπιδείξε-
σθαι μου φήσει. Et paulo post, φήσει
παρέξεσθαι. Wolf. Imo ἐπιδείξεσθαι.
Auger.
Φησὶ παρέξεσθαι] Hoc posterius φησὶ
deleri posset ut supervacaneum. Idem.
Οὔτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι κ. τ. λ.] *Nec ipse*
inficias eo me propensum ad amores et fu-
isse, et etiam nunc esse. Wolfius postrema
ista verba alieno loco posuit. Jurin.
Πρὸς ἑτέρους] Πρὸς ἑταίρους legit opti-
mus Cod. Locker. Et recte. Taylor.
F. ἑταίρους. Auger.
Πάθους] Omnino cum doctissimo Mark-
lando πάθος. ἐρᾶν τῶν καλῶν εἶναι πάθος
φιλανθρώπου καὶ εὐγνώμονος ψυχῆς. Tay-
lor. Lego πάθος cum Reiskio. Auger.
Τὸ δὲ ἀσελγαίνειν κ. τ. λ.] Wolfius, *sed*
pecunia redimendi aliquem petulantiam.
Minus apte. Vertendum potius, *sed ali-*
cui dedecus afferre mercede conducta. Ju-
rin.

ροις ἡγοῦντο εἶναι πρακτέα, ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν· δοῦλον, φησὶν ὁ νόμος, μὴ γυμνάζεσθαι μηδὲ ξηραλοιφεῖν ἐν ταῖς παλαίστραις. καὶ οὐκ ἔτι προσέγραψε, τὸν δ' ἐλεύθερον ἀλείφεσθαι καὶ
61 γυμνάζεσθαι. ὁπότε γὰρ οἱ νομοθέται τὸ καλὸν τὸ ἐκ τῶν γυμνασίων κατιδόντες, ἀπεῖπον τοῖς δούλοις μὴ μετέχειν, τῷ αὐτῷ νόμῳ ἡγοῦντο, ᾧ ἐκείνους ἐκώλυον, τοὺς ἐλευθέρους προτρέπειν ἐπὶ τὰ γυμνάσια. πάλιν ὁ αὐτὸς οὗτος εἶπε νομοθέτης, δοῦλον ἐλευθέρου παιδὸς μὴ ἐρᾷν μήτ' ἐπακολουθεῖν, ἢ τύπτεσθαι τῇ δημοσίᾳ μάστιγι πεντήκοντα πληγάς. ἀλλ' οὐ τὸν ἐλεύθερον ἐκώλυσεν ἐρᾷν, καὶ ὁμιλεῖν, καὶ ἀκολουθεῖν· οὐδὲ βλάβην τῷ παιδὶ, ἀλλὰ μαρτυρίαν σωφροσύνης ἡγήσατο συμβαίνειν. ἀκύρου δ', οἶμαι, καὶ ἀδυνάτου ἔτι ὄντος κρῖναι τὸν ὄντως εὔνουν καὶ μὴ, τὸν ἐρῶντα σωφρονίζει, καὶ τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονοῦσαν καὶ πρεσβυτέραν ἡλικίαν ἀναβάλλεται· τὸ δ' ἐπακολουθεῖν καὶ ἐφορᾷν, φρουρὰν καὶ φυλακὴν σωφροσύνης ἡγήσατο εἶναι μεγίστην. τοιγάρτοι τοὺς τῆς πόλεως μὲν εὐεργέτας, ταῖς δ' ἀρεταῖς ὑπερενηνοχότας, Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὁ σώφρων καὶ ἔννομος, εἴτε ἔρωτα εἴτε τρόπον αὐτὸν χρὴ προσειπεῖν, τοιούτους ἐπαίδευσεν, ὥστε τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ἐκείνων ἔργα, καταδεεστέρους δοκεῖν εἶναι ἐν τοῖς ἐγκωμίοις τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.

κθ'. Ἐπειδὴ δὲ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου μέμνησθε, καὶ Ὁμήρου, καὶ ἑτέρων ποιητῶν, ὡς τῶν μὲν δικαστῶν ἀνηκόων παιδείας ὄντων, ὑμεῖς δὲ εὐσχήμονές τινες προσποιεῖσθε εἶναι, καὶ ὑπερφρονοῦντες ἱστορίᾳ τὸν δῆμον· ἵν' εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἡμεῖς τι ἤδη ἠκούσαμεν καὶ ἐμάθομεν, λέ-
62 ξομέν τι καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων. ἐπειδὴ γὰρ ἐπιχειροῦσι φιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνῆσθαι, καὶ καταφεύγειν ἐπὶ τοὺς εἰρημένους ἐν τῷ μέτρῳ λόγους, θεωρήσατε ἀποβλέψαντες, 20.1

Ξηραλοιφεῖν] Vid. Vales. ad Harpocr. in hac voce, et Cl. Wesseling. ad Petit. Attic. Legg. pag. 387. Ridiculum istud Wolfii, *pulvere aspergatur*. [And yet I find in Sandy's Travels, that the Turks, for want of water sometimes bathe with dust, or some such expression.] TAYLOR.

Ὄντος] Sub. τοῦ παιδός. AUGER.

Αὐτὸν] Εἴτε τρόπον αὐτῶν. WOLF. Quid sibi velit hic παραδιορθωτὴς, sane nescio. Bene constat lectio, nec sollicitari debuit: *Modestus et ingenuus, sive ille* ἔρως, *sive ille* τρόπος *sit nominandus*. TAYLOR. F. αὐτῶν. AUGER.

ὦ Ἀθηναῖοι, εἰς τοὺς [1] ὁμολογουμένους ἀγαθοὺς καὶ χρηστοὺς ποιητὰς, ὅσον [2] κεχωρίσθαι ἐνόμισαν τοὺς σώφρονας, καὶ τῶν ὁμοίων ἐρῶντας, καὶ τοὺς ἀκρατεῖς ὧν οὐ χρὴ, καὶ τοὺς ὑβριστάς. λέξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ὁμήρου, ὃν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν εἶναι τάττομεν. ἐκεῖνος γὰρ πολλαχοῦ μεμνημένος περὶ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως, τὸν μὲν ἔρωτα καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶν τῆς φιλίας ὑποκρύπτεται· ἡγούμενος τὰς τῆς εὐνοίας ὑπερβολὰς καταφανεῖς εἶναι τοῖς πεπαιδευμένοις τῶν ἀκροατῶν. λέγει γάρ που Ἀχιλλεὺς ὀδυρόμενος τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ὡς ἕν τι τοῦτο τῶν λυπηροτάτων ἀναμιμνησκόμενος, ὅτι τὴν ὑπόσχεσιν τὴν πρὸς τὸν πατέρα τὸν Πατρόκλου τὸν Μενοίτιον ἄκων ἐψεύσατο. ἐπαγγείλασθαι γὰρ αὐτὸν εἰς Ὀποῦντα σῶον ἀπάξειν τὸν Πάτροκλον — ἦν γὰρ Ὀπούντιος —, εἰ συμπέμψειεν αὐτὸν εἰς τὴν Τροίαν, καὶ παρακατάθοιτο αὐτῷ. ᾧ καταφανής ἐστιν ὡς δι' ἔρωτα τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ παρέλαβεν. ἔστι δὲ τὰ ἔπη, ἃ ἐγὼ νυνὶ μέλλω λέγειν,

Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι.
Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν, 3
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεύθειν.

οὐ τοίνυν ἐνταῦθα μόνον σχετλιάζων φαίνεται, ἀλλ' οὕτως αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπένθησεν, ὥστε παρὰ Θέτιδος τῆς αὐτοῦ μητρὸς προακούσας, ὅτι μὴ μετελθὼν μὲν τοὺς ἐχθροὺς, ἀλλ' ἐάσας ἀτιμώρητον τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ἐπαν-

[1] ὁμολογουμένως [2] κεχαρίσθαι

κθ'. Ὁμολογουμένους] Vel fortasse adverbialiter, ὁμολογουμένως. Atque ita scribit Locker. a manu 2da. TAYLOR.

Καὶ τοὺς ἀκρατεῖς ὧν οὐ χρὴ] Sub. εἶναι ἀκρατεῖς. Nisi malis subintelligere, ἐρῶντας ὧν οὐ χρή. WOLF. Subaudi ἐρῶντας. AUGER.

Εἶναι] Rectius abesset. ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις τῶν ποιητῶν τάττομεν. TAYLOR.

Ὡς —— ἀναμιμνησκόμενος] Inducerem hæc verba, quia et turbant sententiam alioquin perspicuam, et videntur esse glossematica τοῦ ὀδυρόμενος. IDEM.

Παρέλαβεν. ἔτι δὲ] F. παρέλαβεν. Ἔθηκε τὰ ἔπη, vel potius ἔστι δὲ τὰ ἔπη. WOLF. Quemadmodum et Stephanus quoque excudit, et Codd. habent. TAYLOR.

Ὢ πόποι] Locus est Iliad. Σ. 324. IDEM.

Ἐρεύθειν] Γρ. ἐρεῦσαι. STEPHANUS.

ελθὼν οἴκαδε, γηραιὸς ἐν τῇ αὑτοῦ πατρίδι ἀποθανεῖται· τιμωρησάμενος δὲ, διὰ ταχέων μέλλει τὸν βίον τελευτᾷν, εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον ἢ τὴν σωτηρίαν. οὕτως δὲ μεγαλοψύχως ἠπείγετο τὸν φονέα τὸν ἐκείνου τιμωρήσασθαι, ὥστε πάντων αὐτὸν παραμυθουμένων, καὶ κελευόντων λούσασθαι, καὶ σῖτον προσενέγκασθαι, ἀπόμνυσι μηδὲν ἂν τούτων πράξειν, πρὶν ἂν τὴν τοῦ Ἕκτορος κεφαλὴν ἐπὶ τὸν τοῦ Πατρόκλου τάφον ἐνέγκῃ. καθεύδοντος δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πυρᾷ, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς, εἴδωλον ἐφίσταται [1] Πατρόκλου, καὶ τοιούτων ἐπεμνήσθη, καὶ τοιαῦτα ἐπέσκηψε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐφ' οἷς καὶ δακρῦσαι, καὶ ζηλῶσαι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν φιλίαν ἄξιον αὐτῶν ἐστίν. ἐπισκήπτει μὲν γὰρ αὐτῷ, προειπὼν ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνος ἀπέχει μακρὰν τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, εἴ πως εἴη δυνατὸν, προδιοικήσασθαι
64 ὅπως τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ καὶ ἐτράφησαν καὶ ἐβίωσαν ἐν τῷ αὐτῷ, οὕτω καὶ τελευτησάντων αὐτῶν τὰ ὀστᾶ ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κείσεται. ὀδυρόμενος δὲ καὶ τὰς διατριβὰς διεξιὼν, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον, λέγει ὅτι οὐκ ἔτι περὶ τῶν μεγίστων, ὥσπερ τὸ πρότερον, καθεζόμενοι μετ' ἀλλήλων μόνοι ἄποθεν τῶν ἄλλων φίλων βουλευσόμεθα· τὴν πίστιν, οἶμαι, καὶ τὴν εὔνοιαν ποθεινοτάτην ἡγούμενος εἶναι. ἵνα δὲ καὶ διὰ τοῦ μέτρου τὰς γνώμας ἀκούσητε τοῦ ποιητοῦ, ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὰ ἔπη τὰ περὶ τούτων, ἃ Ὅμηρος πεποίηκε. λέγε πρῶτον τὰ περὶ τῆς Ἕκτορος τιμωρίας.

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν, φίλ' ἑταῖρε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνείκω
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος.

[1] τὸ Πατρόκλου

Τοῦ τεθνεῶτος πίστιν] Τὸ τηρῆσαι τὴν πίστιν τῷ τεθνεῶτι. Wolf. Juxta, τὴν αὑτοῦ σωτηρίαν cum præstantissimo Marklando. Taylor. Lege cum Marklando. Auger.

Ἐπεμνήσθη] F. ὑπέμνησε. Tametsi et illud nihil habet incommodi. Wolf.

Ἀλλ' ἐπεὶ] Retinui in his versibus interpretationem Eobani Hessi, alicubi tamen correctione aliqua adhibita, ubi ille nimium sibi permisisse videtur. Idem. Locus Homeri est Il. Ψ. 333. ubi tamen scribitur,

Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος etc.

Modo in Homero ἐνθάδ' ἐνεῖκαι habent Editi. Quo pacto etiam hic legit Cod. Steph. et Coislin. item. De auctoritate Homeri et Euripidis ab Æschine hic adducta, et de usu Poetarum in prosa oratione, seu potius *de modo allegandi*, nonnulla Hermogenes in capite περὶ χρήσεως ἐπῶν ἐν πεζῷ λόγῳ. pag. 434. Edit. Crispin. Taylor.

ἀναγίνωσκε δὴ ἃ περὶ τοῦ ὁμοτάφους αὐτοὺς γενέσθαι
21. λέγει ἐν τῷ ὕπνῳ ὁ Πάτροκλος, καὶ περὶ τῶν διατριβῶν ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις·

Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
Ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ.
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
Μαρνάμενον δηΐοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο. 65
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
Ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
[1] Νήπιον, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
Ὡς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.

ὡς τοίνυν [2] ἐξῆν αὐτῷ σωθῆναι μὴ τιμωρησαμένῳ τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ἀνάγνωθι ἃ λέγει ἡ Θέτις·

Ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἕτοιμος.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τεθναίην· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι, ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν.

λ'. Ὁ τοίνυν οὐθενὸς ἧττον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπί- 66
δης, ἕν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρᾷν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος, λέγει που,

[1] Νήπιος [2] ἐξῆν ἂν αὐτῷ

Οὐ γὰρ ἔτι κ. τ. λ.] Homer. Iliad. Ψ. 77. Varietatem, non profecto levem, qua ab Editis hic discedit Æschines, satis cum diligentia, non tamen summa, annotarunt Homeri Editores. Similiter de loco proximo, qui occurrit Iliad. Σ. 95. Taylor. Cf. si tanti est, et Marg. Steph.

Νήπιον] Lege Νήπιος. Auger.

Ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴην ἐγώ.

πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος, καὶ ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι·

Ἤδη δὲ πολλῶν ᾑρέθην λόγων κριτὴς,
Καὶ πόλλ' ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
Τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς [1]πέρι.
Κἀγὼ μὲν οὕτω, χ' [2]ὅστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς,
Λογίζομαι [3]τἀληθὲς, εἰς ἀνδρὸς φύσιν
Σκοπῶν, δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται.
Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ,
Οὐ πώποτ' ἠρώτησα· γινώσκων ὅτι
[4]Τοιοῦτός ἐστιν οἷς περ ἥδεται ξυνών.

σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γνώμας ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι κρι-
67 τής, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί· καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν 22.1
μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησὶ ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν

[1] πάρα [2] ὥστις [3] τἀληθὲς εἰς ἀ. φύσιν, Σκοπῶν δίαιταν [4] Τοιοῦτος ἔσθ' οἷοισπερ

ᾙρέθην] Brodæus et Wolfius pro eo quod erat in Aldinis, ᾑρέθη. TAYLOR.

Πέρι] Barnesius edidit πάρα. IDEM.

Κἀγὼ μὲν οὕτω, ὅστις etc.] Barnesius οὕτως. Wolfius vero cum Scaligero οὕτω, χ' ὅστις ἔστ' ἀνὴρ σοφός. καὶ ὅστις Locker. IDEM.

Σκοπῶν, δίαιταν] Ita Wolfius, ita in fragmentis Euripidis hunc locum distinxit Barnesius, qui et ita reddidit,

Ego namque certis scire dum quæro notis,
Probus an sit aliquis, speculor ingenium viri,
Et quod sequatur usque vivendi genus.

Illud profecto cautum et solers, dignum illud Barnesii sagacitate, quod, dum in mores cujuspiam inquirat, *hominis specularetur ingenium et vivendi genus.* Non potuit profecto planiori aut simpliciori via pervenire eo quo voluit. Verum an in isto oraculo spectetur Euripidis sapientia? Ille quidem dicit, *si hominis speculari ingenium atque indolem velimus, inquirendum est in vitæ genus, amicitias et consuetudines.* Quo sensu, et sane bellus est, locum habebit Stephani punctura,

Λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
Σκοπῶν δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται. TAYL.

Τοιοῦτός] Malim,

Τοιοῦτός ἐσθ' οἷοισπερ ἥδεται ξυνών.
WOLF.

Atque ita, si Stephano fides, in MStis exemplaribus reperitur. TAYLOR.

Ὁμιλῶν] Placet ὁμιλιῶν. BRODÆUS. Ita Stephanus quoque et Wolfius ediderunt. Modo, pro ποιεῖσθαι, πεποιῆσθαι ille. TAYLOR. M. πεποιῆσθαι. AUGER.

βίον ζῇ ὁ κρινόμενος, καὶ ὅντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ὡς παραπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ τῆς πόλεως διοικήσοντα· καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων, καὶ τελευτῶν οὐκ ὤκνησεν ἀποφήνασθαι, τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι, [1]οἷςπερ ἥδεται ξυνών. οὐκοῦν δίκαιον καὶ περὶ Τιμάρχου τοῖς αὐτοῖς ὑμᾶς Εὐριπίδῃ χρήσασθαι λογισμοῖς. πῶς διῴκηκε τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν; κατεδήδοκε τὰ πατρῷα, καὶ τὰ τῶν φίλων, μεμισθαρνηκὼς τῷ σώματι, καὶ δωροδοκῶν δημοσίᾳ πάντ' ἠφάνικεν, ὥστε μηδὲν ἀλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας αὐτῷ περιεῖναι; χαίρει [2]δέ τῳ ξυνών; Ἡγησάνδρῳ. ὁ δ' Ἡγήσανδρος ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων; ἐκ [3]τούτων, ἐξ ὧν αὐτὸν πράξαντα οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι δημηγορεῖν. ἐγὼ δὲ τί λέγω κατὰ Τιμάρχου; καὶ τίνα ποτ' ἐστὶν ἃ ἀντιγέγραμμαι; μὴ δημηγορεῖν Τίμαρχον πεπορνευμένον, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότα· ὑμεῖς δὲ τί ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι ὧν ἂν ἡ δίωξις ᾖ.

λά. Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ περὶ τῶν ποιητῶν διεξιὼν, ἀνδρῶν ἐρῶ πρεσβυτέρων καὶ γνωρίμων ὑμῖν ὀνόματα, καὶ μειρακίων καὶ παίδων· ὧν τοῖς μὲν, διὰ τὴν εὐπρέπειαν πολλοὶ γεγόνασιν ἐρασταὶ, ἐνίοις δὲ τῶν ἐν ἡλικίᾳ ἔτι καὶ νῦν εἰσίν· ὧν οὐδεὶς πώποτ' εἰς τὰς αὐτὰς αἰτίας ἀφῖκται Τιμάρχῳ. καὶ πάλιν ὑμῖν ἀντιδιέξειμι ἀνθρώπων πεπορνευ- 68
μένων αἰσχρῶς καὶ φανερῶς ὀνόματα· ἵνα ὑμεῖς ἀναμνησθέντες κατανείμητε εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν Τίμαρχον. πρῶτον δὲ λέξω τὰ τῶν ἐλευθέρων καὶ καλῶς βεβιωκότων ὀνόματα. γινώσκετε, ὦ Ἀθηναῖοι, Κρίτωνα τὸν Ἀστυόχου, καὶ Περικλείδην τὸν Περιθοίδου, καὶ Πολεμαγένη, καὶ Παντολέοντα τὸν Κλεαγόρου, καὶ Τιμησίθεον τὸν δρομέα, καλλίστους οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλή-

[1] οἷοισπερ [2] δὲ τῷ [3] τούτων, ἃ τὸν πράξαντα οἱ ν. ἀ. μὴ δημηγορεῖν

Ὡς —— διοικήσαντα] Ἀττικισμὸς, ἀντὶ τοῦ, ὡς διοικήσαντος. WOLF.

Οἷσπερ] Et hic quoque restituerem οἷοισπερ. Proclive erat errasse in describendo. TAYLOR.

Ἐξ ὧν αὐτὸν πράξαντα] Διότι πέπραχε τοιαῦτα, καὶ ἐπετήδευσε. WOLF. Lego cum Reiskio ἃ τὸν πράξαντα. AUGER.

Ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε] Ὑμεῖς δὲ τί ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι κ. τ. λ. WOLF. Ita fere Bern. et Scal. ὑμεῖς δ' ὀμωμ. Cod. Reg. 1. ὑμεῖς δὲ ὅτι, Locker. Vulgo, ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθε κ. τ. λ. TAYLOR.

λά. Περιθοίδου] Nomen hominis *populare* censet esse Meursius de Popul. Attic. et abesse gentile, hoc modo, Περικλείδην τὸν * * * Περιθοίδου, vel rescribendum esse Περικλείδην τὸν Περιθοίδην. Hoc posterius habet Locker. et satius est. IDEM.

νων γεγενημένους, καὶ πλείστων, καὶ σωφρονεστάτων τυχόντας ἐραστῶν· ἀλλ᾽ ὅμως οὐδεὶς πώποτε αὐτοὺς ἔψεξε. πάλιν ἐκ τῶν μειρακίων, καὶ τῶν ἐν παισὶν ἔτι καὶ νῦν ὄντων, πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφιδοῦν τοῦ Ἰφικράτους, υἱὸν δὲ Τισίου τοῦ Ῥαμνουσίου, ὁμώνυμον δὲ τοῦ νυνὶ κρινομένου Τιμάρχου, ὃς εὐπρεπὴς ὢν ἰδεῖν, τοσοῦτον ἀπέχει τῶν αἰσχρῶν, ὥστε πρώην ἐν τοῖς κατ᾽ ἀγροὺς Διονυσίοις κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ, καὶ Παρμένοντος, τοῦ κωμικοῦ ὑποκριτοῦ, εἰπόντος τὶ πρὸς τὸν χορὸν ἀνάπαιστον, ἐν ᾧ ἦν, εἶναί τινας πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις· οὐδεὶς ὑπελάμβανεν εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ᾽ εἰς σὲ πάντες. οὕτω κληρονόμος εἶ τοῦ ἐπιτηδεύματος. πάλιν Ἀντικλέα τὸν σταδιοδρόμον, καὶ Φειδίαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Μιλησίου. ἔτι δὲ εἰπεῖν ἔχων πολλοὺς, παύσομαι· ἵνα μὴ δοκῶ τὸν ἔπαινον θεραπείᾳ τινὶ κατ᾽ αὐτῶν ποιεῖσθαι. περὶ δὲ τῶν
69 ὁμοτρόπων Τιμάρχου [1] μὴ φεύγων τὰς ἀπεχθείας, ὧν ἥκιστά μοι μέλει, μνησθήσομαι. τίς γὰρ ὑμῶν τὸν ὀρφανὸν καλούμενον Διόφαντον οὐκ οἶδεν; ὃς τὸν ξένον πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπήγαγεν, ᾧ παρήδρευεν Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεὺς, ἐπαιτιασάμενος τέτταρας δραχμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πράξεως ταύτης ἀπεστερηκέναι· καὶ τοὺς νόμους λέγων, οἳ κελεύουσι τὸν ἄρχοντα τῶν ὀρφανῶν ἐπιμελεῖσθαι, τοὺς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης κειμένους ὑπερβεβηκώς· [2] τοῦτον δὴ τίς οὐκ ἐμίσει; ἢ τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέραινε Κηφισόδωρον, τὸν τοῦ Μόλωνος καλούμενον, καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διεφθαρκότα; ἢ Μνησίθεον τὸν τοῦ Μαγείρου καλούμενον, ἢ πολλοὺς ἑτέρους, ὧν ἑκὼν ἐπιλαν-

[1] Deest μή.

[2] [τοῦτον δὴ τίς οὐκ]

Καὶ σωφρονεστάτων] Melius omisisset hæc duo vocabula propter sententiam, quæ sequitur. MARKLAND.

Παραμένοντος] F. Παρμένοντος. Proprium certe nomen aliquod requiritur. WOLF.

Τιμάρχου] F. Τιμάρχῳ. IDEM.

Φεύγων] Μὴ φεύγων. Sed si negatio recte abest, τὸ, ὧν ἥκιστά μοι μέλει, μνησθήσομαι, subintelligito ἀνθρώπων, et non, ἀπεχθειῶν. Ut dicat se quidem reformidare inimicitias, sed eos nominaturum, quorum odia facillime contemnat. IDEM. Vertendum, *eorum vero, qui moribus Timarcho similes sunt, nullo inimicitiarum metu, quæ mihi minime curæ sunt, mentionem faciam.* Wolfius, cum τὸ ὧν ad ὁμοτρόπων, non ad ἀπεχθείας retulerit, sensum pervertit. JURIN. Οὐ φεύγων Cod. Bern. TAYLOR.

Ὑπερβεβηκὼς, ἐμίσει] Fortasse addendum, ὑπερβεβηκώς. Τοῦτον δὴ τίς οὐκ ἐμίσει; WOLF. In Reg. 2. et Locker. deest etiam ἐμίσει. Et recte quidem. videtur enim esse marginalis glossa τοῦ, ἐδυσχέραινε, quod statim sequitur. TAYLOR.

θάνομαι; οὐ γὰρ ἐπεξελθεῖν αὐτῶν ἕκαστον κατ᾽ ὄνομα πικρῶς βούλομαι· ἀλλὰ μᾶλλον τῶν τοιούτων ἔργων ἀπορεῖν ἂν εὐξαίμην ἐν τῷ λόγῳ, διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν. ἐπειδὴ δὲ ἑκατέρων προελόμενοι τινὰς διεξεληλύθαμεν, χωρὶς μὲν τοὺς διὰ σωφροσύνην ἐρωμένους, χωρὶς δὲ τοὺς εἰς ἑαυτοὺς ἐξαμαρτάνοντας· ὑμεῖς ἤδη τοῦτ᾽ ἐρωτηθέντες ἀποκρίνασθε πρὸς ἐμὲ, εἰς ὁποτέραν τάξιν τὸν Τί-
23.1 μαρχον κατανέμετε· πότερον εἰς τοὺς ἐρωμένους, ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους; οὐκοῦν μὴ καταλιπὼν ἣν εἵλου συμμορίαν, [1] αὐτομολήσεις εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς.

λβ΄. Ἐὰν δ᾽ ἐπιχειρῶσι λέγειν, ὡς οὐχ ἡταίρηκεν, ὅστις μὴ κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη, καὶ γραμματεῖον, καὶ 70
μάρτυρας ἀξιῶσί με τούτων παρασχέσθαι· πρῶτον μὲν τοὺς περὶ τῆς ἑταιρήσεως νόμους μέμνησθε, ἐν οἷς οὐδαμοῦ μνείαν ὁ νομοθέτης περὶ συνθηκῶν πεποίηται. οὐ γὰρ εἰ κατὰ γραμματεῖόν τις ἑαυτὸν κατῄσχυνε, τοῦτ᾽ ἐξήτασεν, ἀλλὰ παντελῶς ὅπως ἂν ἡ πρᾶξις γένηται, τὸν πράξαντα κελεύει μὴ μετέχειν τῶν τῆς πόλεως κοινῶν. εἰκότως. ὅς τις γὰρ νέος ὢν ἀπέστη δι᾽ αἰσχρὰς ἡδονὰς τῆς εἰς τὰ καλὰ φιλοτιμίας, τοῦτον οὐκ ᾠήθη δεῖν πρεσβύτερον γενόμενον, ὁ τοὺς νόμους εἰσφέρων, ἐπίτιμον εἶναι. ἔπειτα καὶ τὴν εὐήθειαν τοῦ λόγου τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι. πάντες γὰρ ἂν τοῦθ᾽ ὁμολογήσαιμεν, ὅτι τὰς συνθήκας τὰς πρὸς ἀλλήλους ἀπιστίας ἕνεκα ποιούμεθα· ἵνα ὁ μὴ παραβὰς τὰ γεγραμμένα, δίκην λάβῃ τῇ ψήφῳ παρὰ τοῦ παραβάντος. οὐκοῦν εἴπερ τὸ πρᾶγμα δίκης προσδεῖται, τοῖς κατὰ γραμματεῖον ἡταιρηκόσιν, ἂν ἀδικῶνται, ἡ τῶν [2] νόμων, ὧν οὗτοί φασιν, ἐπικουρία καταλείπεται. καὶ τίς ἂν ὁ λόγος ἑκατέρου φανείη; μὴ γὰρ ὑπ᾽ ἐμοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον τὸ πρᾶγμα νομίσηθ᾽ ὁρᾶν. ἔστω γὰρ ὁ μὲν μισθωσάμενος δίκαιος εἰς τὸ πρᾶγμα· ὁ δὲ μισθωθεὶς ἄδικος καὶ μὴ βέβαιος. ἢ πάλιν τοὐναντίον, ὁ μὲν μισθωθεὶς, μέτριος καὶ ποιῶν τὰ ὡμολογημένα, ὁ δὲ τὴν ἡλικίαν προλα-

[1] αὐτομολήσῃς

[2] νόμων, * ἐξ ὧν

Αὐτομολήσεις] F. cum optimo Marklando, σχ. et Cod. Bern. αὐτομολήσῃς. IDEM. M. αὐτομολήσῃς. AUGER.

λβ΄. Γραμματεῖον] Γρ. γραμμάτιον δὶς ἐν τοῖς ἑξῆς, καὶ πάλιν γραμματεῖον, ὥσπερ ἐνταῦθα. STEPHANUS.

Δίκης προσδεῖται, τῆς κ. τ. λ.] Lege τοῖς. refertur enim ad ἡταιρηκόσιν. WOLF.

βῶν, καὶ μισθωσάμενος, ἐψεύσθω. καὶ δικαστὰς ὑμᾶς
αὐτοὺς νομίσατε καθῆσθαι. οὐκοῦν ὁ πρεσβύτερος, ἀποδο-
θέντος τοῦ ὕδατος αὐτῷ καὶ λόγου, κατηγορίαν μετὰ
71 σπουδῆς, βλέπων δηλονότι πρὸς ὑμᾶς, ἐρεῖ· ἐμισθωσάμην,
ὦ Ἀθηναῖοι, Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ γραμ-
ματεῖον, τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον, — οὐδὲν γὰρ
κωλύει οὕτως εἰρῆσθαι —, οὐ δὴ ποιεῖ μοι τὰ ὡμολογη-
μένα· καὶ ταῦτ᾽ ἤδη διέξεισι δηλονότι, πρὸς τοὺς δικαστὰς
λέγων, ἃ χρὴ τὸν τοιοῦτον ποιεῖν. ἔπειτα οὐ καταλευσθή-
σεται ὁ μισθούμενος τὸν Ἀθηναῖον παρὰ τοὺς νόμους, καὶ
προσόφλων ἄπεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, οὐ τὴν ἐπωβελίαν
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλην ὕβριν; ἀλλ᾽ οὐχ οὗτος, ἀλλ᾽ ὁ
μισθωθεὶς δικάζεται. λεγέτω δὴ παρελθὼν ὁ σοφὸς Βάτα-
λος ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵν᾽ εἰδῶμεν τί ποτ᾽ ἐρεῖ. ἄνδρες δικασταὶ,
ἐμισθώσατό με ἑταιρεῖν αὐτῷ ἀργυρίου ὁστισδηποτοῦν, —
οὐδὲν γὰρ διαφέρει οὕτως εἰρῆσθαι —, κἀγὼ μὲν ἅπαντα
καὶ πεποίηκα, καὶ ἔτι καὶ νῦν ποιῶ κατὰ τὸ γραμμα-
τεῖον, ἃ χρὴ ποιεῖν τὸν ἑταιροῦντα· οὗτος δὲ ὑπερβαίνει
τὰς συνθήκας. ἔπειτ᾽ οὐ πολλὴ κραυγὴ παρὰ τῶν δικα-
στῶν [1]αὐτῶν ἀπαντήσεται; τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ, ἔπειτα
[2]εἰσβάλλεις εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ στεφανοῖ, ἢ πράττεις τὶ
τῶν αὐτῶν ἡμῖν; οὐκοῦν οὐδὲν ὄφελος τῆς συγγραφῆς. πό-
θεν οὖν ἴσχυκε, καὶ σύνηθες γεγένηται λέγειν, ὡς κατὰ
γραμματεῖον ἤδη τινὲς ἡταίρησαν, ἤδη ἐρῶ. ἀνὴρ εἷς τῶν
πολιτῶν — τὸ δ᾽ ὄνομα οὐ λέξω, τὰς γὰρ ἀπεχθείας
φεύγω — οὐδὲν προειδόμενος ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἐγὼ διεξ-
ῆλθον ὡς ὑμᾶς, λέγεται [3]παρὰ τὰς συνθήκας ἡταιρη-

[1] αὐτῷ [2] ἐκβάλλῃ [3] κατὰ

Δὴ]. Melius δέ. Ἐμισθωσάμην Τίμαρχον ἑταιρεῖν —— οὐ δὲ ποιεῖ τὰ ὡμολογημένα. Taylor.

Δικάζεται] Vel δικαζέτω potius: *Finge jam conductum litem intendere.* Atque eo consilio locum vertisse Wolfium video. Idem.

Ἐκβάλλῃ] Legendum videtur secunda persona, εἰσβάλλεις (sic et in oratione Lycurgi contra Leocratem) εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ πράττεις (Vulg. πράττει) τὶ τῶν αὐτῶν ἡμῖν; Wolf. Π. ἐμβάλλει, ἢ εἰσβάλλει. Stephanus. Coisl. et Regg. 1. 2. ἐμβάλλει. Locker. et Bern. ἐμβάλλῃ. Neglexit Wolfius τὸ, στεφανοῖ, quod non debuit, cum sit ceteris impurius. Στεφανοῦται Bern. concilians cum πράττει. Taylor.

Τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω] Videtur Ironia. Nam et satis declarat, quis ille fuerit, et supra, se contemnere inimicitias est professus. Etsi aliud est scorti, aliud viri in Rep. versati suscipere odium. Wolf.

Παρὰ τὰς συνθήκας] Omnino legendum κατὰ τὰς συνθήκας, ut in pag. sequente l. 4. κατὰ γραμματεῖον. Jurin. κατὰ similiter Bern. et Locker. Taylor.

κέναι τὰς παρ᾽ Ἀντικλεῖ κειμένας, οὐκ ὢν ἰδιώτης, ἀλλὰ
πρὸς τὰ κοινὰ προσιών· καὶ λοιδορίαις περιπίπτων, εἰς 72
συνήθειαν ἐποίησε τοῦ λόγου τούτου τὴν πόλιν καταστῆ-
ναι· καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτῶσί τινες, εἰ κατὰ γραμματεῖον ἡ
πρᾶξις γεγένηται; ὁ δὲ νομοθέτης οὐχ ὅπως τὸ πρᾶγμα
γεγένηται ἐφρόντισεν, ἀλλ᾽ ἐὰν ὁπωσοῦν μίσθωσις γεγένη-
ται, κατέγνωκε τοῦ πράξαντος αἰσχύνην.

λγ΄. Ἀλλ᾽ ὅμως οὕτω σαφῶς τούτων διωρισμένων, πολ-
λαὶ παρεμβολαὶ λόγων ὑπὸ Δημοσθένους εὑρεθήσονται.
καὶ ταῖς μὲν ὑπὲρ τοῦ πράγματος κακοηθείαις λεγομέναις
ἧττον ἄν τις ἀγανακτήσειεν· ἃ δὲ ἔξωθεν ἐπεισάξεται,
λυμαινόμενος τὰ τῆς πόλεως δίκαια, ἐπὶ τούτοις ἄξιόν
ἐστιν ὀργισθῆναι. πολὺς μὲν γὰρ ὁ Φίλιππος ἔσται· ἀνα-
24. |μιχθήσεται δὲ καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα Ἀλεξάνδρου. καὶ
γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαί-
δευτος ἄνθρωπός ἐστι. τὸ μὲν γὰρ εἰς τὸν Φίλιππον τῷ
λόγῳ πλημμελεῖν, ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον· ἔλαττον δ᾽
οὗ μέλλω λέγειν ἁμάρτημα. ὁμολογουμένως γὰρ εἰς ἄνδρα,
καί περ οὐκ ὢν αὐτὸς ἀνὴρ, τὰς βλασφημίας ποιήσεται.
ὅταν δὲ ταῖς εἰς τὸν παῖδα πεπραγματευμέναις μεταφο-
ραῖς ὀνομάτων αἰσχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, καταγέ-
λαστον τὴν πόλιν ποιεῖ. ὡς γὰρ τὰς ἐμὰς εὐθύνας βλά-
πτων, ἃς ὑπὲρ τῆς πρεσβείας μέλλω διδόναι, φήσει μὲ, ὅτ᾽
αὐτὸς πρώην πρὸς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς Ἀλεξάν-
δρου [1]διεξίῃ, ὡς ἐν τῷ πότῳ ἡμῶν κιθαρίζοι, καὶ λέγοι
ῥήσεις τινὰς, καὶ ἀντικρούσεις πρὸς ἕτερον παῖδα· καὶ περὶ
τούτων ἃ δή ποτε αὐτὸς ἐτύγχανε γινώσκων, πρὸς τὴν 73
βουλὴν ἀπεφήνατο, οὐχ ὡς συμπρεσβευτὴν, ἀλλ᾽ ὡς
συγγενῆ, τοῖς εἰς τὸν παῖδα σκώμμασιν ἀγανακτῆσαι.
ἐγὼ δ᾽ Ἀλεξάνδρῳ μὲν εἰκότως διὰ τὴν ἡλικίαν οὐ διείλε-
γμαι, Φίλιππον δὲ νῦν μὲν διὰ τὴν τῶν λόγων εὐφημίαν
ἐπαινῶ· ἐὰν δ᾽ αὐτὸς ἐν τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἔργοις γένηται οἷος

[1] διεξήει

λγ΄. Ὑπὲρ] Ita excudebat Wolfius. Editi ὑπό. Idem.

Φησί] Φήσει μέ. Wolf. Hoc cum verbo ἀγανακτῆσαι componendum. Brodæus.

Διεξίῃ] Π. διεξήει. Stephanus. διεξίει Bern. Codd. autem Locker. Regg. 1. 2. διεξήει. Quod est rescribendum. §. κγ΄. med. μετὰ ταῦτα ἤδη διεξήει περὶ τοῦ πράγματος. Taylor. Imo διεξῄει. Auger.

Ἐν τοῖς π. ὑ. ἔ. γεγένηται] Sententia

νῦν ἐστὶν ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον τὸν καθ' αὐτοῦ ποιήσεται ἔπαινον. ἐπετίμησα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ Δημοσθένει, οὐ τὸν παῖδα ἐκθεραπεύων, ἀλλ', ἐὰν τὰ τοιαῦτα ἀποδέχησθε, ὁμοίαν νομίζων τὴν πόλιν φανήσεσθαι τῇ τοῦ λέγοντος ἀκοσμίᾳ.

λδ'. Ὅλως δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς ἔξωθεν τοῦ πράγματος ἀπολογίας μὴ προσδέχησθε· πρῶτον μὲν, τῶν ὅρκων ἕνεκεν οὓς ὠμόσατε, δεύτερον δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ παρακρουσθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπου τεχνίτου λόγων. μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἄρξομαι διδάσκων ὑμᾶς. Δημοσθένης γὰρ, ἐπειδὴ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἀνάλωσε, περιῄει περὶ τὴν πόλιν θηρεύων νέους πλουσίους ὀρφανοὺς· ὧν οἱ μὲν πατέρες τετελευτήκεισαν, αἱ δὲ μητέρες διῴκουν τὰς οὐσίας. πολλοὺς δ' ὑπερβὰς, ἑνὸς τῶν δεινὰ πεπονθότων ὑπὸ τούτου μνησθήσομαι. κατιδὼν γὰρ οἰκίαν πλουσίαν, καὶ οὐκ εὐνομουμένην, ἧς ἡγεμὼν μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονοῦσα, καὶ νοῦν οὐκ ἔχουσα, νεανίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανὴς διεχείριζε τὴν οὐσίαν, Ἀρίσταρχος ὁ τοῦ Μόσχου· τούτου προσποιησάμενος ἐραστὴς εἶναι, καὶ τὸ
74 μειράκιον εἰς τὴν φιλίαν ταύτην προσκαλεσάμενος, ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσοντα [1] κατὰ λόγον ἀποφαίνων, τοιούτων εἰσηγητὴς αὐτῷ καὶ διδάσκαλος ἔργων ἐγένετο, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν φεύγει τὴν πατρίδα, οὗτος δ' αὐτοῦ τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια προλαβὼν τρία τάλαντα ἀπεστέρηκε· Νικόδημος δ' ὁ Ἀφιδναῖος ὑπ' Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθεὶς, ᾗ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς

[1] , κατάλογον ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων ἀποφαίνων

postulat vel γένηται, vel γεγένηται, ὑποτακτικῶς. WOLF. H. Stephanus etiam in sua nitidissima editione reposuit γένηται. TAYLOR.

λδ'. Μικρὸν] Quis non videt hic in lacuna multa esse intercepta? IDEM. Hic pauca deesse constat; pauca supplevi in interpretatione mea. AUGER.

Εὐνομουμένην] De domo, tanquam de civitate, loquitur. WOLF. Vid. Th. Magister, Εὐνομεῖσθαι. TAYLOR.

Φιλίαν] Φιλανθρωπίαν legit et exponit T. Magister. IDEM.

Πρωτεύσαντα κατὰ λόγον] Ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς λόγοις, ἢ κατὰ τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις. WOLF.

Ἀποφαίνων] Si verbum hoc non redundat, sic distinguo et ordino verba, —— ἐμπλήσας· ἀποφαίνων ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσοντα κατὰ λόγον· τοιούτων etc. IDEM. Vulgata lectio ita se habet, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσαντα κατάλογον ἀποφαίνων. Quam juxta cum Wolfio et alii quoque emendant. Notabile maxime est quod repræsentat Reg. 1. ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσαντα, κατάλογον ἀποφαίνων ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. TAYLOR. Lego cum Tayloro. AUGER.

Ἀποτμηθεὶς] Ἐκτμηθεὶς Suidas, qui totum hoc comma laudat v. Παῤῥησία. TAYLOR.

νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ' ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκὼς, ἕνα τῶν τριάκοντα, τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων· Δημοσθένης δ' ὑμῖν ἑταίρους ἐξαιτήσεται, ὁ τηλικαύτας τιμωρίας λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας; ὦ παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκουσιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. κατεπαγγέλλεται γὰρ πρὸς αὐτοὺς, ἐργολαβῶν ἐφ' ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, λήσειν μεταλλάξας τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν, καὶ παραστήσειν τῷ μὲν φυγόντι θαῤῥεῖν, ὅταν αὐτὸς δεῦρο παρέλθῃ, ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ καὶ πεφοβῆσθαι περὶ αὑτοῦ· τοσούτους δὲ καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους, παρεμβάλλων τὰς ἐμὰς δημηγορίας, καὶ ψέγων τὴν εἰρήνην τὴν δι' ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους γεγενημένην, ὥστ' οὐδὲ ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἀπολογησόμενον, ὅταν τὰς τῆς πρε- 75
σβείας εὐθύνας διδῶ, ἀλλ' ἀγαπήσειν, ἐὰν μετρίῳ τιμή-
25.1 ματι περιπέσω, καὶ μὴ θανάτῳ ζημιῶμαι. μηδενὶ δὴ τρόπῳ καθ' ὑμῶν αὐτῶν γέλωτα τῷ σοφιστῇ καὶ διατριβὴν παράσχητε· ἀλλ' ὑπολάβεθ' ὁρᾶν εἰσεληλυθότα ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου οἴκαδε, καὶ σεμνυνόμενον ἐπὶ τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ, καὶ διεξιόντα ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφεί-

Σοφιστὴν] Recte. Vide Perizon. Præf. ad Ælian. Var. Hist. Sic Pythagoras apud Herodot. IV. 95. vocatur σοφιστὴς, et Solon I. 29. MARKLAND. Ὅτι μὲν δὴ πάλαι σεμνόν τε ἦν, καὶ ἐπ' ἀξιώσει, καὶ ὅτι Σόλωνα σοφιστὴν ὠνόμαζον οἱ τότε ἄνθρωποι, καὶ Πυθαγόραν, ἀπειροκάλου ἂν εἴη κωμῳδοποιῶν ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν καὶ ξυγγραφέων. Themistius in Sophista. Vid. Etym. M. Menag. ad Laert. L. I. §. 12. Meursium in Solone C. IV. TAYLOR.

Ἑταίρους] Ἑτέρους. WOLF. Atque ita vertit. TAYLOR.

Ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας] Wolfius, *propter æqualitatem juris*. Immo, hoc in loco, *propter libertatem loquendi*. Nam l. ult. p. 70. inquit, ἐπαῤῥησιάζετο (Nicodemus sc.) πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. JURIN. Hic ἰσηγορία, *libertas loquendi quæ civitati liberæ convenit*. AUGER.

Ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν] Sub. τῆς ὑπὲρ Τιμάρχου ἀπολογίας. WOLF.

Ἐργολαβῶν ἐφ' ὑμᾶς] *Quæstu in fraudem vestram instituto*, Wolfius. Potius, *fraude in vos instituta*. JURIN.

Παραστήσειν] Locum laudat, emendatius non dico, Suidas in v. Δεῦρο. TAYLOR.

Παρεμβάλλων] Τῷ παρεμβάλλειν. Nota hic ἀποπλανήσεων ῥητορικῶν δεινότητα. Cujusmodi et illa est L. Crassi II. de Orat. laudantis M. Antonium, qui Sulpitio Norbanum eripuerit, tractando loco de seditionibus. WOLF.

Διατριβὴν] Διατριβὴν hic intelligo ψυχαγωγίαν καὶ τέρψιν, μᾶλλον ἢ ἀναβολήν. IDEM.

Τῇ τῶν μ. διατριβῇ] Τέρψει. Sed malim ἐπὶ τῆς διατριβῆς, τουτέστι τῆς διδασκαλίας, ὅταν διδάσκῃ τὰ μειράκια. IDEM. Poll. L. IX. C. V. εἰ μέντοι τὸ διδασκαλεῖον καὶ διατριβὴν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν ἐθέλεις καλεῖν, ὅρα μή σε βιάζηται καὶ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ, Καὶ σεμνυνόμενον ἐν τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ. ἐν τῇ διατριβῇ legit etiam Coisl. et Reg. 2. TAYLOR.

Ὡς εὖ τὸ πρ. ὑφείλετο] Sic et in Cluen-

λετο τῶν δικαστῶν. ἀπαγαγὼν γὰρ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν περὶ Τίμαρχον αἰτιῶν, ἐπέστησα φέρων ἐπὶ τὸν κατήγορον καὶ Φίλιππον καὶ Φωκέας· καὶ φόβους ἐπήρτησα τοῖς ἀκροωμένοις, ὥσθ' ὁ μὲν φεύγων κατηγόρει, ὁ δὲ κατηγορῶν ἐκρίνετο· οἱ δὲ δικασταί, ὧν μὲν ἦσαν δικασταὶ ἐπελάθοντο, ὧν δ' οὐκ ἦσαν κριταί, περὶ τούτων ἤκουον. ὑμέτερον δ' ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, [1]πανταχῇ παρακολουθοῦντας μηδαμῇ [2]παρακλίνειν αὐτὸν ἐᾶν, μηδὲ τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος λόγοις διισχυρίζεσθαι· ἀλλ', ὥσπερ ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις, εἰς τὸν τοῦ πράγματος [3]αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. κἂν ταῦτα ποιῆτε, οὐ καταφρονηθήσεσθε, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἕξετε γνώμην νομοθετοῦντες καὶ δικάζοντες· εἰ δὲ μή, δόξετε, μελλόντων μὲν γίνεσθαι τῶν ἀδικημάτων, προαισθάνεσθαι καὶ ὀργίζεσθαι, γεγονότων δέ, οὐκ ἔτι φροντίζειν. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰρῆσθαι, ἐὰν μὲν κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι καλοὶ καὶ κύριοι· ἐὰν δ' ἀφίητε, καλοὶ μέν, κύριοι δ' οὐκ ἔτι.

λέ. Ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα λέγω, οὐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς
76 παρρησιάσασθαι· ἔσται δ' ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος. διὰ τί οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς νόμους μὲν καλῶς κεῖσθαι, τὰ δὲ ψηφίσματα τῆς πόλεως εἶναι καταδεέστερα, καὶ τὰς κρίσεις ἐνίοτε τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἔχειν ἐπιπλήξεις; ἐγὼ τὰς τούτων αἰτίας ἐπιδείξω. ὅτι τοὺς μὲν νόμους τίθεσθε ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, οὔτε κέρδους ἕνεκ' [4]ἀδίκου, οὔτ' ἔχθρας, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἀποβλέποντες· ἐπιδέξιοι δ', οἶμαι, φύντες ἑτέρων μᾶλλον, εἰκότως καλλίστους νόμους τίθεσθε· ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις

[1] καὶ πανταχῇ [2] παρεκκλίνειν [3] * αὐτοῦ [4] ἀδίκου, οὔτε χάριτος, οὔτ'

tiana se fucum fecisse judicibus Ciceronem gloriatum scribit Plutarchus. Wolf.

Πανταχῇ] Καὶ πανταχῇ conjecit Stephanus et Cl. Marklandus. Ita MSS. Coisl. et Reg. 1. 2. Taylor.

Παρακλίνειν] Παρεκκλίνειν. Wolf. Ita in iisdem libris scribitur. Et utraque emendatio proba est. Taylor.

Διισχυρίζεσθαι] Potius ἰσχυρίζεσθαι, niti, *fretum esse*. Wolf.

Αὐτὸν] M. αὐτοῦ. Auger.

Μελλόντων μὲν κρίνεσθαι] Quia sequitur γεγονότων δὲ, malim γίνεσθαι. Wolf. Satis quidem bene, cum Coisl. et Reg. 1. γίνεσθαι, atque alter Regius γίγνεσθαι habeat. Taylor.

λέ. Ἀδίκου] Plenius et melius Reg. 2. οὔτε κέρδους ἕνεκ' ἀδίκου, οὔτε χάριτος, οὔτ' ἔχθρας. Idem.

πολλάκις ἀφέμενοι τῶν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λόγων, ὑπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε· καὶ πάντων ἀδικώτατον ἔθος εἰς τοὺς ἀγῶνας παραδέχεσθε. ἐᾶτε γὰρ τοὺς ἀπολογουμένους ἀντικατηγορεῖν τῶν κατηγορούντων. ἐπειδὰν δ' ἀποσπασθῆτ' ἀπὸ τῆς ἀπολογίας, καὶ τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων γένησθε, εἰς λήθην ἐκπεσόντες τῆς κατηγορίας, ἐξέρχεσθ' ἐκ τῶν δικαστηρίων, οὐδὲ παρ' ἑτέρου δίκην εἰληφότες· οὔτε παρὰ τοῦ κατηγόρου, — ψῆφος γὰρ κατ' αὐτοῦ οὐ δίδοται —, οὔτε παρὰ τοῦ ἀπολογουμένου. ταῖς γὰρ ἀλλοτρίαις αἰτίαις ἀποτριψάμενος τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα, ἐκπέφευγεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου· οἱ δὲ νόμοι καταλύονται, καὶ ἡ δημοκρατία διαφθείρεται, καὶ τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ προβαίνει. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἄνευ χρηστοῦ βίου προσδέχεσθε. ἀλλ' οὐ Λακεδαιμόνιοι· καλὸν δ' ἐστὶ καὶ τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. δημηγοροῦντος γάρ τινος ἐν τῇ τῶν 77
Λακεδαιμονίων ἐκκλησίᾳ, ἀνδρὸς βεβιωκότος μὲν αἰσχρῶς, λέγειν δ' εἰς ὑπερβολὴν δυνατοῦ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὥς φασι, κατὰ τὴν ἐκείνου γνώμην ψηφίζεσθαι μελλόντων, παρελθών τις τῶν γερόντων, οὓς ἐκεῖνοι καὶ αἰσχύνονται καὶ δεδίασι, καὶ τὴν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἀρχὴν μεγίστην εἶναι νομίζουσι, καθιστᾶσι δ' αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σωφρόνων· τούτων εἷς, ὡς λέγεται, παρελθὼν ἰσχυρῶς ἐπέπληξε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καί τι τοιοῦτο κατ' αὐτῶν ἐβλασφήμησεν, ὡς οὐ πολὺν χρόνον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκήσουσι, τοιούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλοις χρώμενοι. ἅμα δὲ [1]παρακελεύσας ἄλλον

[1] παρακαλέσας

Ἀπὸ τῆς ἀπολογίας] Ἣν δεῖ ποιήσασθαι τὸν φεύγοντα. Wolf.

Τὰς ψυχὰς ἐ. ἑτέρων γ.] Ferri hoc potest. Sed et legi queat, ταῖς ψυχαῖς ἐφ' ἑτέροις γένησθε. Idem.

Τινος] Plutarchus, qui hanc historiolam narrat, Πολιτ. Παραγγελμ. pag. 388. Edit. Basil. 1574. Lacedæmonium hunc, Demosthenem vocat. Ἐν δὲ Λακεδαίμονι τινὸς Δημοσθένους, ἀνδρὸς ἀκολάστου, γνώμην εἰπόντος ἁρμόζουσαν, ἀπέῤῥιψεν ὁ δῆμος· οἱ δὲ Ἔφοροι κληρώσαντες ἕνα τῶν γερόντων, ἐκέλευσαν εἰπεῖν τὸν αὐτὸν λόγον ἐκεῖνον, ὥσπερ εἰς καθαρὸν ἀγγεῖον ἐκ ῥυπαροῦ μετακεράσαντες, ὅπως εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς πολλοῖς. Et hanc historiam habes apud Gellium XVIII. 3. Taylor.

Καὶ τὴν —] *Et statuunt summum magistratum esse cognomen ipsorum ætatis*, i. e. ita nominari ex appellatione ipsorum ætatis, nempe γερουσίαν. Auger.

Ἐπωνυμίαν ἀρχὴν] Γερουσίαν appellant Gellius XVIII. 3. Aristotel. Polit. II. Xenoph. in Lacedæm. Rep. et Plutarch. in Lycurgo. Brodæus.

Τούτων εἷς] Repetitio ob longiorem, εἴτε παρεμβολὴν, εἴτε παρένθεσιν. Wolf.

Παρακελεύσας] Πότερον, παρακαλέσας,

τινὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἄνδρα, λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ, τὰ δὲ κατὰ πόλεμον λαμπρὸν, καὶ πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν διαφέροντα, ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς αὐτὰς εἰπεῖν γνώμας οὕτως ὅπως ἂν δύνηται, ἃς εἶπεν ὁ πρότερος ῥήτωρ· ἵν', ἔφη, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ φθεγξαμένου ψηφίσωνται, τὰς δὲ τῶν [1]ἀποδεδειλιακότων καὶ 26.1
πονηρῶν ἀνθρώπων φωνὰς μηδὲ τοῖς ὠσὶ προσδέχωνται. ταῦθ' ὁ γέρων, ὁ ἐκ παιδὸς σεσωφρονηκὼς, παρῄνεσε τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ταχὺ γὰρ ἂν Τίμαρχον ἢ τὸν κίναιδον Δημοσθένην εἴασε πολιτεύεσθαι.

λϛʹ. Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ Λακεδαιμονίους θεραπεύειν, καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων μνησθήσομαι. οὕτω γὰρ ἦσαν πρὸς
78 τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ, καὶ περὶ πλείστου τῶν τέκνων τὴν σωφροσύνην ἐποιοῦντο, ὥστ' ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν, εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην, καὶ τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, ὑφ' οὗ προδήλως ἔμελλεν ἀπολεῖσθαι διὰ λιμὸν συγκαθειργμένη· καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς οἰκίας ταύτης ἕστηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει, καὶ ὁ τόπος οὗτος καλεῖται Παρ' ἵππον καὶ κόρην. ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν ἐνδοξότατος, γέγραφεν ἀρ-

[1] ὑποδεδειλιακότων

ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἶπε, [sc. §. ϛʹ. med.] παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ προτρέπει δημηγορεῖν. STEPHANUS.

Ὑποδεδειλιακότων] Lego ἀποδεδειλιακότων sc. ἐν ταῖς μάχαις, καὶ οὐχ ὑπομεινάντων τοὺς πολεμίους. WOLF.

Ταχὺ γὰρ ἂν Τίμαρχον] Istud ἂν restituit cum Wolfio H. Stephanus. a Codd. vero abest. TAYLOR. Scribendum videtur τάχα, forsitan et ἐᾶσαι. Εἰρωνεύει hoc in loco Orator. *Hæc, inquit, severus ille senex suis civibus. Forte enim passus esset Timarchum vel cinædum Demosthenem rempublicam capessere.* JURIN.

λϛʹ. Οὕτω —— καὶ π. πλείστου] Τὸ οὕτω etiam ad περὶ πλείστου pertinet. οὕτω περὶ πλείστου ἐποιοῦντο, ut Cicero *in tam optima causa* dixit. WOLF.

Ἀφ' οὗ] M. ὑφ' οὗ s. ἵππου. IDEM. Correxit ὑφ' οὗ Wolfius. Recteque. Ita etiam MSS. Coisl. et Reg. 1. TAYLOR.

Ἕστηκε τὰ οἰκόπεδα] Nemo scil. aream illam ædificare voluit, ut ominosam. WOLF.

Παρ' Ἵππον καὶ Κόρην] Iis quæ habet σχστης ad hunc locum adjunge illa Suidæ, Πάριππον καὶ Κόρη, (emendatius Photius MS. Παρ' ἵππον καὶ κόρην) τόπος Ἀθήνησιν, οὕτω καλούμενος· ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἱππομανὴς τοὔνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίᾳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τῇ κόρῃ βίαν ἐποιήσατο, ἀφ' οὗ Πάριππος καὶ Κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. Hæc ille: saniora tamen multo verba, (quæ idem produxit in Ἱππομένης) Nicolai Damasceni in Excerpt. Constantin. Porphyr. Ἱππομένης Ἀθηναίων ἄρχων, ὃς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιάνδε. Ἦν αὐτῷ θυγάτηρ, ἥν τινα τῶν ἀστῶν τινὸς αἰσχύναντος λάθρα, ὑπ' ὀργῆς καθεῖρξεν εἰς οἴκημα δήσας σὺν ἵππῳ, καὶ τροφὴν οὐδετέρῳ εἰσέπεμπεν. πιεσθεὶς οὖν λιμῷ ὁ ἵππος, ἐφορμήσας τῇ παιδὶ ἀνήλωσέ τε αὐτὴν, καὶ αὐτὸς ὕστερον ἀπέθανε. μετὰ ταῦτα ἐπισκαφείσης αὐτῷ τῆς οἰκήσεως, ἀπ' ἐκείνου ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο Ἵππου καὶ Κόρης. TAYLOR.

Ὁ δὲ Σόλων κ. τ. λ.] Hunc locum ita laudat Suidas v. Ἀρχαῖον. Ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα εὐδοκιμῶν, γέγραφεν ἀρχαίως. IDEM.

χαίως καὶ σεμνῶς περὶ τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. τὴν γὰρ γυναῖκα, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχὸς, οὐκ ἐᾷ κοσμεῖσθαι, οὐδὲ εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι, ἵνα μὴ τὰς ἀναμαρτήτους τῶν γυναικῶν ἀναμιγνυμένη διαφθείρῃ· ἐὰν δ' εἰσίῃ ἢ κοσμῆται, τὸν ἐντυχόντα κελεύει καταῤῥηγνῦναι τὰ ἱμάτια, καὶ τὸν κόσμον ἀφαιρεῖσθαι, καὶ τύπτειν, εἰργόμενον θανάτου, καὶ τοῦ ἀνάπηρον ποιῆσαι· ἀτιμῶν τὴν τοιαύτην γυναῖκα, καὶ τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῇ παρασκευάζων. καὶ τοὺς προαγωγοὺς γράφεσθαι κελεύει, κἂν ἁλῶσι, θανάτῳ ζημιοῦν, ὅτι τῶν ἐξαμαρτάνειν ἐπιθυμούντων, ὀκνούντων καὶ αἰσχυνομένων ἀλλήλοις ἐντυγχάνειν, αὐτοὶ τὴν αὑτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ, τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν.

λζʹ. Ἔπειθ' οἱ μὲν πατέρες [1]ἡμῶν οὕτω περὶ τῶν αἰσχρῶν καὶ καλῶν διεγίνωσκον· ὑμεῖς δὲ Τίμαρχον ὄντα τοῖς αἰσχίστοις ἐπιτηδεύμασιν ἔνοχον ἀφήσετε; τὸν ἄνδρα μὲν καὶ ἄῤῥενα τὸ σῶμα, γυναικεῖα δὲ ἁμαρτήματα ἡμαρ- 79
τηκότα. τίς οὖν ὑμῶν γυναῖκα λαβὼν ἀδικοῦσαν τιμωρήσεται; ἢ τίς οὐκ ἀπαίδευτος εἶναι δόξει, τῇ μὲν κατὰ φύσιν ἁμαρτανούσῃ χαλεπαίνων, τῷ δὲ παρὰ φύσιν ἑαυτὸν ὑβρίσαντι συμβούλῳ χρώμενος; τίνα δ' ἔχων ἕκαστος ὑμῶν γνώμην ἐπάνεισιν οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου; οὔτε γὰρ ὁ κρινόμενος ἀφανὴς, ἀλλὰ γνώριμος· οὐθ' ὁ νόμος ὁ περὶ τῆς τῶν ῥητόρων δοκιμασίας φαῦλος, ἀλλὰ κάλλιστος· τό, τ' ἔρεσθαι τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μειρακίοις τοὺς ἑαυτῶν οἰκείους ὅπως τὸ πρᾶγμα κέκριται, πρόχειρον. τί οὖν δὴ λέξετε οἱ τῆς ψήφου νυνὶ γεγονότες κύριοι, ὅταν οἱ ὑμέτεροι παῖδες ὑμᾶς ἔρωνται, εἰ κατεδικάσατε ἢ ἀπεψηφίσασθε; οὐχ ἅμα Τίμαρχον ἀπολῦσαι ὁμολογήσετε, καὶ τὴν κοινὴν παιδείαν [2]ἀνατρέψετε; τί δ' ὄφελος παιδαγωγοὺς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας καὶ διδασκάλους τοῖς παισὶν ἐφιστάναι,

[1] ὑμῶν [2] * ἀνατρέψαι

Εἰργόμενον θανάτου] *Qui eam a capitali supplicio vindicare auderet.* BRODÆUS. Rectius Wolfius, ἄνευ φόνου καὶ πηρώσεως. Et eodem animo satis belle interpretatur. TAYLOR.

Τὸ πρᾶγμα] Nempe *congressionem.* AUGER.

Ἀνατρέψετε] Lego ἀνατρέψαι cum Reiskio. IDEM.

ὅταν οἱ τὴν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες, πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπτωνται; θαυμάζω δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, κἀκεῖνο, εἰ τοὺς μὲν πορνοβοσκοὺς μισεῖτε, τοὺς δ' ἑκόντας πεπορνευμένους ἀφήσετε. καὶ, ὡς ἔοικεν, ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ ἱερωσύνην μὲν οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα· [1]γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς Σεμναῖς Θεαῖς. εἶτα τί θαυμάζομεν τὴν κοινὴν ἀπραξίαν, τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώμας ἐπιγραφομένων, καὶ τὸν 80 αἰσχρῶς οἴκοι βεβιωκότα ἔξω τῆς πόλεως πρεσβευτὴν πέμψομεν, καὶ τούτῳ περὶ τῶν μεγίστων διαπιστεύσομεν; τί δ' οὐκ ἂν ἀπόδοιτο, ὁ τὴν τοῦ σώματος ὕβριν πεπρακώς; τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν, ὁ αὑτὸν οὐκ ἐλεήσας; τίνι δ' ὑμῶν οὐκ εὔγνωστός ἐστιν ἡ Τιμάρχου βδελυρία; ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους, κἂν μὴ παρῶμεν ἐν τοῖς γυμνασίοις, εἰς τὰς εὐεξίας αὐτῶν ἀποβλέποντες, γινώσκομεν· οὕτω τοὺς πεπορνευμένους, κἂν μὴ παρῶμεν τοῖς αὐτῶν ἔργοις, ἐκ τῆς ἀναιδείας καὶ τοῦ 27.1 θράσους, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γινώσκομεν. ὁ γὰρ ἐπὶ τῶν μεγίστων τοὺς νόμους καὶ τὴν σωφροσύνην ὑπεριδὼν, ἔχει τινὰ ἕξιν τῆς ψυχῆς, ἣ διάδηλος ἐκ τῆς ἀκοσμίας τοῦ τρόπου γίνεται. πλείστους δ' ἂν εὕροιτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πόλεις [2]ἀνατετραφότας, καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς αὐτοὺς περιπεπτωκότας. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν [3]ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ

[1] γράψει [2] ἀνατετροφότας [3] ἀτυχημάτων

Πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπτωνται] Wolfius, *probris ad misericordiam flectentur*: Minus commode. Rectius, *in probri crimine misericordes fuerint*. JURIN.

Γράφει] Satius multo cum Bern. γράψει. TAYLOR.

Τὴν κοινὴν ἀπραξίαν] Τὸ μηδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως πράττεσθαι τῶν δεόντων. εὐφήμως ἀπραξίαν εἶπε τὴν κακοπραγίαν καὶ δυστυχίαν. WOLF.

Ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους] Hanc similitudinem Cicero ad artem dicendi transtulit. IDEM.

Ἡ διάδηλος] Placet ᾗ *quæ*. BRODÆUS. Coisl. cum Brodæo facit. Nos edidimus, uti Stephano Wolfioque magis placet. Quanquam hic cum Coisl. et Brodæo locum interpretetur. TAYLOR.

Τὰς τῶν ἀδικημάτων] Sententia est, caussas scelerum non esse diis imputandas. Etsi Euripides non dubitavit docere, τοὺς θεοὺς φύειν τὰς αἰτίας τῆς ἀπωλείας τοῖς βροτοῖς, si quos funditus eversos velint. Cur autem vellent, nisi illi suis flagitiis et sceleribus pœnam commeruissent? Non opus est mutare in τῶν ἀτυχημάτων, quanquam τὰ ἀδικήματα gignunt τὰ ἀτυχήματα. WOLF. Ita hunc locum laudat Theo Progymnasm. cap. 7. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ἀτυχημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. *Nolite existimare, Athenienses, miseriarum initia a Diis, sed ab hominum potius improbitate provenire*. Atque hanc lectionem potius amplector. TAYLOR. L. ἀτυχημάτων. AUGER.

θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι· μηδὲ τοὺς ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, Ποινὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν δασὶν ἡμμέναις· ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ' εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ Ποινὴ, ταῦτα παρακελεύεται τοῖς νέοις σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ τὴν αἰσχύνην οὐδ' ἃ πείσονται [1]ληφθέντες λογίζονται, ἀλλ' 81 ἐφ' οἷς κατορθώσαντες εὐφρανθήσονται, τούτοις κεκήληνται.

λή. Ἐξαιρεῖτ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. ἂν δὲ εὖ ἐπίστασθε,— καί μοι σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι διαμνημονεύετε —, εἰ μὲν δώσει τῶν ἐπιτηδευμάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν εὐκοσμίας ἐν τῇ πόλει [2]κατασκευάσετε· εἰ δ' ἀποφεύξεται, κρείττων ἦν ὁ ἀγὼν μὴ γεγενημένος. πρὶν μὲν γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον κατα-

[1] [ληφθέντες] [2] κατασκευάζετε

Ποινὰς] Τὰς Ἐριννύας sic dicit. Vide Eumenidas Æschyli, et Euripidis Orestem. Hunc locum transtulit Cicero in 1mo. libro [§. 14.] de Legg. his verbis: *Itaque pœnas luunt non tam judiciis (quæ quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt, ubi sunt tamen, persæpe falsa sunt) quam conscientia: ut eos agitent, insectenturque Furiæ, non ardentibus tædis, sicut in fabulis, sed angore conscientiæ, fraudisque cruciatu.* Item in oratione in L. Pisonem [§. 20.] *Nolite putare, P. C. ut in scena videtis, homines consceleratos impulsu deorum terreri Furiarum tædis ardentibus. Sua quemque fraus, suum facinus, suum scelus, sua audacia de sanitate ac mente deturbat. Hæ sunt impiorum Furiæ, hæ flammæ, hæ faces.* WOLF.

Ἐπακτροκέλητα] Πλοῖον λῃστρικὸν interpretatur Suidas. Conjungit Orator facinora et supplicia, tanquam sive antecedentia et consequentia, sive caussas et effectus. IDEM. Ammonius: Κέλης καὶ Ἐπακτροκέλης διαφέρει. Κέλης μὲν γάρ ἐστι πλοιάριόν τι μικρόν· Ἐπακτροκέλης δὲ κακοῦργον καὶ λῃστρικὸν σκάφος, μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, Ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν εἶναι [ἱκανὸν ἡγεῖσθαι εἶναι Valcken.] ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. Quod ait Ammonius medium esse inter ἐπακτρίδα, navem sc. onerariam, et κέλητα, sive navigium pernicissimum, id non de magnitudine intelligas, verum quod utrique usui, tam velocitati quam prædæ ferendæ consulat. Ita fere Etym. M. Ἐπακτροκέλης. συνετίθη ἔκ τε κέλητος καὶ ἐπακτρίδος. πλοῖα δὲ ἦν βραχέα λῃστρικὰ, ἡ μὲν ἐπακτρὶς, ἐκ τοῦ κατάγειν τὰ συλώμενα· ὁ δὲ κέλης εἰς τὸ διώκειν καὶ φεύγειν· κουφότατος γὰρ ἦν. πρῶτος δὲ δοκεῖ εὑρηκέναι τὴν ἐπακτρίδα Μίνως. Confer et Harpocrationem. TAYLOR.

Τούτοις κέκληνται] Lego κεκήληνται, non a καλέω, sed a κηλέω, τὸ δελεάζω καὶ εὐφραίνω. WOLF. Ita Stephanus quoque. At MSS. Coisl. et Reg. 2. vitiosam Aldi lectionem tuentur. TAYLOR.

λή. Κατασκευάζετε] Κατασκευάσετε. WOLF. Recte. Ita etiam Scaliger ad oram exemplaris correxerat. Ita quoque MSS. Coisl. et Regg. 1. 2. TAYLOR.

Κρείττων ἦν] Annon potius, κρείττων ἂν ἦν; IDEM.

στῆναι, φόβον τισὶ παρεῖχεν ὁ νόμος, καὶ τὸ τῶν δικαστηρίων ὄνομα· εἰ δ' ὁ πρωτεύων βδελυρίᾳ καὶ γνωριμώτατος, εἰσελθὼν περιγενήσεται, πολλοὺς ἁμαρτάνειν ἐπαρεῖ, καὶ τελευτῶν οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. μὴ οὖν εἰς ἀθρόους, ἀλλ' εἰς ἕνα ἀποσκήψατε, καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τοὺς συνηγόρους αὐτῶν παρατηρεῖτε· ὧν οὐδενὸς ἐγὼ ὀνομαστὶ μνησθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιῶνται, ὡς οὐκ ἂν παρῆλθον, εἰ μή τις αὐτῶν ὀνομαστὶ ἐμνήσθη. ἀλλ' ἐκεῖνο ποιήσω, ἀφελὼν τὰ ὀνόματα, διεξιὼν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ τὰ σώματα γνώριμα καταστήσω. ἔσται δ' αὐτὸς ἑαυτῷ ἕκαστος αἴτιος, ἐὰν δεῦρο ἀναβῇ καὶ ἀναισχυντῇ. τούτῳ γὰρ πάρεισιν ἐκ τριῶν εἰδῶν συνήγοροι· οἱ μὲν, ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις ἀνηλωκότες τὰς πατρῴας οὐσίας· οἱ δὲ, ταῖς ἡλικίαις καὶ τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν οὐ καλῶς
82 κεχρημένοι, καὶ δεδιότες οὐ περὶ Τιμάρχου, ἀλλὰ περὶ ἑαυτῶν, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, μή ποτε εἰς κρίσιν καταστῶσιν· ἕτεροι δ', ἐκ τῶν ἀκολάστων, καὶ [1]τῶν τοιούτοις κεχρημένων ἀφθόνως, ἵνα ταῖς βοηθείαις αὐτῶν πιστεύοντες ῥᾷόν τινες ἐξαμαρτάνωσιν. ὧν πρὶν τῆς συνηγορίας ἀκοῦσαι, τοὺς βίους ἀναμιμνήσκεσθε. καὶ τοὺς μὲν εἰς τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δημηγοροῦντας, κελεύετε,— οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξετάζει —· τοὺς δὲ τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας ἐργάζεσθαι καὶ ἑτέρωθεν κτᾶσθαι τὸν βίον κελεύετε· τοὺς δὲ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται, θηρευτὰς ὄντας, εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς μετοίκους τρέπεσθαι κελεύετε, ἵνα μήτ' ἐκεῖνοι τῆς προαιρέσεως ἀποστερῶνται, μήθ' ὑμεῖς βλάπτησθε.

λθ'. Τὰ μὲν οὖν παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε· ἐδίδαξα τοὺς νόμους, ἐξήτασα τὸν βίον τοῦ κρινομένου.

[1] τῶν τοῖς τοιούτοις

Τοὺς συνηγόρους αὐτῶν] Τῶν ἡταιρηκότων. Sed malim αὐτοῦ, sc. τοῦ Τιμάρχου. Wolf. Quocum facit Augerus.

Καὶ τὰ σώματα] Αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Wolf.

Οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξετάζει] *Nec enim lex in homines vitam privatam agentes, sed in eos qui publicis negotiis se immiscent, inquirit.* Wolfius, *privatos* et *magistratus*, minus ad mentem Oratoris. Jurin.

νῦν μὲν οὖν ὑμεῖς ἐστὲ τῶν ἐμῶν λόγων κριταὶ, αὐτίκα δ' ὑμέτερος ἐγὼ θεατής· ἐν γὰρ ταῖς ὑμετέραις γνώμαις ἡ πρᾶξις καταλείπεται. [1]εἰ οὖν βουλήσεσθε, τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῶν ποιησάντων, φιλοτιμότερον ἡμεῖς ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν.

[1] [εἰ --- ἐξετάζειν.]

λθ'. Ὑμῶν ποιησάντων] Ἀντὶ τοῦ, ποιήσαντες, ἢ ὅταν ποιήσητε. Wolf.

Φιλοτιμότερον — ἕξομεν] Προθυμηθησόμεθα ἐξετάζειν. Idem. Sed monet Scholiastes hoc ultimum comma, εἰ οὖν βουλήσεσθε —— ἐξετάζειν, in antiquo exemplari non exstare, et recte abesse posse judico. Taylor.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Pag. et v. ed. H. Steph. | Pag. ed. Tayl.

28 'ΑΘΗΝΑΙΟΙ Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπείσθησαν ὑπὸ 'Αριστοδήμου καὶ Νεοπτο- 237
λέμου καὶ Κτησιφῶντος, εἰρήνην πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι. καὶ ἔπεμψαν δύο πρεσβείας· τὴν μὲν
προτέραν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ, ἀποληψομένην τοὺς ὅρκους. ἐν αἷς ἀμφοτέραις
ἦσαν πρεσβευταὶ Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς οὖν ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας τῆς ἐπὶ
τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲν οὖν
Τίμαρχον πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος, γραψάμενος Αἰσχίνης ἑταιρήσεως, ἠτίμωσε·
πρὸς δὲ Δημοσθένην ἀπολογεῖται. ἔνιοι μὲν οὖν φασὶ γεγραφέναι μὲν τοὺς λόγους ἀμφοτέρους,
οὐ μέν τοι γε εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρῆσθαί φασι, καὶ κεκινδυνευκέναι τὸν Αἰσχίνην τριάκοντα ψή-
φοις ἁλῶναι, ὅμως μέν τοι ἀποφυγεῖν, Εὐβούλου αὐτῷ τοῦ δημαγωγοῦ συναγωνισαμένου, οὐ
μέν τοι παρὰ πᾶσιν ἀπογνωσθῆναι αὐτοῦ τὸ Φιλιππίζειν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ παραδηλοῖ, 238
καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου. 'Εν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ κατ' ἀρχὴν εἰς
εὔνοιαν παρακαλεῖ τοὺς δικαστὰς, τὸν ἀντίδικον καὶ τὴν κατηγορίαν διαβάλλων, καὶ τοῦ κινδύνου
τὸ μέγεθος, καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντοῦντα. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νοήματι, πρᾶγμα εἰρημένον ἐν τῇ
κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πιστοῦται ἀξιοπίστως, ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότων ὅτι ψεῦδός ἐστι. καὶ
τοῦτο δὲ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου. καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως εἰς εὔνοιαν ἑαυτοῦ, καὶ διαβολὴν τοῦ
ἀντιδίκου.

'Αθηναῖοι] Copiosius hæc exponuntur in Orationis Demosthenicæ de falsa legatione argumento. Wolf.

Δύο πρεσβείας] Apud Demosthenem fit mentio *trium*: sed tertia nihil facit, aut certe parum, ad hanc causam. Idem.

'Εταιρήσεως] *Prostitutæ pudicitiæ.* 'Εταίρα *Scortum.* 'Εταιρεῖν dicitur vir, *qui muliebria patitur.* Nec enim ita religiosi fuerunt Athenienses (id quod aliquando falso putavi) ut quenquam propter simplex stuprum, aut etiam adulterium, ignominia notarent. Idem.

Γεγραφέναι ——— εἰρῆσθαι] Observa passivum cum activo conjunctum, ad quorum utrumque τοὺς λόγους pertinet, ad γεγραφέναι a tergo, ad εἰρῆσθαι a fronte: hoc modo, ἀμφοτέρους, δηλονότι τόν τε Δημοσθένην, καὶ τὸν Αἰσχίνην, γεγραφέναι τοὺς λόγους: deinde τοὺς λόγους εἰρῆσθαι, δηλονότι ὑπ' ἀμφοτέρων. Sed siquis mavult, generis enallagen esse dicat, εἰρῆσθαι pro εἰρηκέναι. Idem. Magna dedita opera nihil agit Noster. Legendum, γραφῆναι μὲν τοὺς λόγους ἀμφοτέρους, οὐ μέντοι γε εἰρῆσθαι. Taylor.

Καὶ κεκινδυνευκέναι] *In periculo fuisse ne triginta calculis aut sententiis damnaretur.* Vel, *triginta suffragiis periclitatum ne damnaretur.* Quæ sic intelligenda sunt: Cum quingenti judicarent, CCXX. condemnarunt, CCLXXX. absolverunt. Si igitur XXX. adhuc ad XX. [f. CCXX.] accessissent, adæquasset urna condemnationis, ac vicisset Demosthenes. Quanquam puto adæquationem suffragiorum fuisse reo potius quam accusatori, ut est apud Isocratem περὶ ἀντιδόσεως. Fortassis igitur damnarunt CCXXI. absolverunt CCLXXIX. In Demosthenicæ Orationis argumento [*quod tamen ibi reperire nequeo*] modus loquendi clarior est, τὸν Αἰσχίνην παρὰ τριάκοντα μόνον ψήφους ἀποφυγεῖν. Asconius Pedianus Ciceronem et Cœlium obtinuisse scribit, ut M. Saufeius una sententia absolveretur: διαπράξασθαι τὸν Σαυήϊον παρὰ μίαν ψῆφον ἀποφυγεῖν. Wolf.

Τοῦ δημαγωγοῦ] V. *tribunum* vertit. Idem.

Τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος] S. διαβάλλων. Nisi aut omissum sit, aut extrinsecus assumendum aliud participium. Idem. Hoc rectum: Et sane δεικνύων feliciter subministrat Cod. Bern. Taylor.

Καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντοῦντα] Malim ψευδῶς συκοφαντεῖται, conquerens se falso in crimen vocari. συκοφαντοῦντα remotum est a κατήγορον, ac proinde durum: συκοφαντεῖν ψεῦδος, *calumniari mendacium*, aut etiam subintellecto κατὰ, non multo mollius. Wolf.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

---

239 α΄. ΔΕΟΜΑΙ ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαι μετ' εὐνοίας 28.1
ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ὑπολογιζομένους τό τε μέγεθος τοῦ κινδύνου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν, πρὸς ἃς ἀπολογήσασθαί με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς τοῦ κατηγόρου, καὶ τὴν ὠμότητα· ὃς ἐτόλμησε παρακελεύσασθαι πρὸς ἄνδρας ὀμωμοκότας τῶν ἀντιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι, τὴν τοῦ κινδυνεύοντος φωνὴν μὴ ὑπομένειν. καὶ ταῦτ' εἶπεν, οὐ δι' ὀργήν, — οὐδεὶς γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται, οὐδ' οἱ τἀληθῆ λέγοντες, κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα, οὐ γὰρ πρότερον κατηγορία ἰσχύει παρὰ τοῖς ἀκούουσι, πρὶν ἂν ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχών, [1] ἀδυνατήσει τὰς προειρημένας αἰτίας ἀπολύσασθαι· ἀλλ', οἶμαι,
240 Δημοσθένης οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις, οὐδ' οὕτω παρεσκεύ-

[1] ἀδυνατήσῃ

α΄. Καὶ τὰς τέχνας —] Vide Dem. Orat. §. κϛ΄. et κζ΄. *Ex edit.* BROOK.

Ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι] V. *pari animi æquitate auscultare.* WOLF.

Τὴν τ. κ. φ. μὴ ὑπομένειν] Hoc non est in Oratione Demosthenis. IDEM.

Οὐ δι' ὀργήν·] Multa interjecta sunt, antequam perveniat ad alterum membrum, quod est, [l. pen.] ἀλλ', οἶμαι, Δ. οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις. IDEM. Immo plura forlean interjecta sunt, quam ille homo auguratur. Connecte, καὶ ταῦτ' εἶπεν οὐ δι' ὀργὴν —— ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν etc. pag. 85. l. 1. Parenthesis ergo ista, satis longa, incipit a voce οὐδεὶς γὰρ, p. 84. l. 8. et desinit in παρεσκεύασται p. 85. l. 1. TAYLOR.

Ἀδυνατήσει] Πότερον, ἀδυνατήσῃ, ἢ ἀδυνατήσει ἄνευ τοῦ ἄν? STEPHANUS. Quod divinavit Vir summus, sc. ἀδυνατήσῃ, reperitur in MSS. Mead. et Reg. 2. 3. Quorum etiam postremus ἀπολύειν pro ἀπολύσασθαι. Verum non insolens est ἂν cum Futuro conjunctum, uti Cl. Marklandus ad h. l. annotat. Sic modo, §. δ΄. δικαίως ἂν ὑπολαμβάνω μάλιστα σωθήσεσθαι. Ubi tamen Mor. legit σώζεσθαι. Iterum §. ϛ΄. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν. TAYLOR.

ασται —, ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι βεβούληται, καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας, ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην. τὸν γὰρ ἐπὶ ταῖς δωροδοκίαις τοὺς δικαστὰς προτρεπόμενον ὀργίζεσθαι, αὐτὸν χρὴ τῶν τοιούτων ἔργων πολὺ ἀφεστάναι.

β΄. Ἐμοὶ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβέβηκε τῆς Δημοσθένους ἀκούοντι κατηγορίας, μήτε δεῖσαι πώποθ' οὕτως, ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ, μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νῦν, μήτ' εἰς ὑπερβολὴν ὁμοίως ἡσθῆναι. ἐφοβήθην μὲν γάρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τεθορύβημαι, μή τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσί με, ψυχαγωγηθέντες τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι τούτοις ἀντιθέτοις. ἐξέστην δ' ἐμαυτοῦ, καὶ [1] τὴν αἰτίαν βαρέως ἤνεγκα, ὅθ' ὕβριν καὶ παροινίαν εἰς γυναῖκα ἐλευθέραν καὶ τὸ γένος Ὀλυνθίαν κατηγόρει μου. ἥσθην δέ, ὅτ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς αἰτίας ὄντα ταύτης ἐξεβάλετε, καὶ τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω.

[1] [τὴν αἰτίαν]

Βεβούληται] Τινὲς διορθοῦσι βεβούλευται. STEPHANUS.

β΄. Ψυχαγωγηθέντες] Ἀπατηθέντες supra scribitur in Cod. Mead. Forte, pro scholiolo. Nam in eo Cod. ut in multis accidere solet, quæ intra lineas insinuantur, scholiorum rationem habent. Ita p. 86. l. 17. ad vocem ἀπογνῶναι, inseritur, ἤγουν μὴ καταψηφίσασθαι. TAYLOR.

Τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις etc.] Fortasse referenda hæc sunt ad eum locum, ubi Demosthenes Legati officia et Æschinis acta contraria confert. Ἐπιβεβουλευμένοις autem, τοῖς ἐπιβούλως ῥηθεῖσιν· *insidiosa et ex malevolentia profecta contra posita.* WOLF.

Ἀντιθέτοις] V. Dem. §. μγ΄. et §. μδ΄. *Ex edit.* BROOK.

Ἐξέστην] *Extra me raptus sum: non apud me fui: mente alienata fui.* Apud Demosthenem ἐξεστηκέναι τοῦ φρονεῖν aliquanto vehementius videtur, et mentis errorem significare: hoc autem stuporem duntaxat ex indignitate rei ortum. WOLF.

Ἐξεβάλετε] Nam, ut ex Ulpiano ad istam causam discimus, surrexerunt Judices, et Rhetorem inter orandum destituerunt, clamitante Eubulo, Æschinis advocato, τοιούτων αἰσχρῶν ἀνέχεσθε λέγοντος Δημοσθένους; Et noster pariter, infra §. μθ΄, τὸ περὶ τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα ψεῦδος, ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξεῤῥίφη. TAYLOR.

Τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ] Hoc est, παντὸς τοῦ σώφρονος βίου, *vitæ modeste actæ: eorum quæ per omnem ætatem moderate feci.* Cicero ad Brutum, *Quo ego die amplissimum tuli fructum laborum et vigiliarum mearum.* Quod præcedit, ἥσθην δὲ ὅτ' αὐτὸν, notandum propter historiam. Et hæc verba mihi argumento sunt, habitas esse istas *falsæ legationis* Orationes. Non enim, si neuter in Oratione περὶ στεφάνου hujus controversiæ meminit, ideo nullum judicium intercessit. Nam eodem argumento etiam accusatio et condemnatio Timarchi tolleretur. Ac neutri tum commodum fuit, vetus illud vulnus refricare: Æschini, ob suspicionem, Demostheni, ob non victam accusationem. Illud quidem probabilius esset, eos mutuo metu quievisse. Neque eo inficias, confingi hæc ab Æschine potuisse, quemadmodum a Demosthene nonnulla conficta esse ostendit Ulpianus. Ac molestum sane est, cum in Oratoribus, tum Historicis, ne jam de aliis disputationibus dicam, nesciri sæpenumero, quæ per mendacium sive ornandi, sive accusandi causa dicantur. Ita fit, ut cum sermo sit a Natura tributus humano generi, ad animi sententiam declarandam, eo mortalium pravitas ad involvendam

γ΄. Ὑμᾶς μὲν οὖν ἐπαινῶ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, ὅτι τῷ βίῳ μᾶλλον τῷ τῶν κρινομένων πιστεύετε, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ᾽ οὐκ ἂν ἀποσταίην τῆς πρὸς ταῦτ᾽ ἀπολογίας. εἰ γάρ τις ἢ τῶν ἔξωθεν περιεστηκότων πέπεισται,— σχεδὸν δ᾽ οἱ πλεῖστοι τῶν πολιτῶν πάρεισιν —, ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν, ὡς ἐγὼ τοιοῦτό τι διαπέπραγμαι, μὴ μόνον εἰς ἐλεύθερον σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχὸν, ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νο-
241 μίζω. κἂν μὴ, προϊούσης τῆς ἀπολογίας, ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν οὖσαν ψευδῆ, καὶ τὸν τολμήσαντ᾽ εἰπεῖν, ἀνόσιον καὶ συκοφάντην, κἂν τἄλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνω- 29.1
μαι, θανάτου τιμῶμαι.

δ΄. Παράδοξος δέ μοι κἀκεῖνος ὁ λόγος ἐφάνη, καὶ δεινῶς ἄδικος, ὅθ᾽ ὑμᾶς ἐπηρώτα, εἰ οἷόν τ᾽ ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Φιλοκράτους μὲν θάνατον καταψηφίσασθαι, ὅτι καταγνοὺς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ τὴν κρίσιν οὐχ ὑπέμεινεν, ἐμοῦ δ᾽ ἀπογνῶναι. ἐγὼ δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ δικαίως ἂν ὑπολαμβάνω μάλιστα σωθήσεσθαι. εἰ γὰρ ὁ καταγνοὺς ἑαυτοῦ, καὶ μὴ παρὼν, ἀδικεῖ, ὁ δὴ ἀπογνοὺς, καὶ τὸ σῶμα τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πολίταις παραδοὺς, οὐκ ἀδικεῖ.

ε΄. Περὶ δὲ τῆς ἄλλης κατηγορίας δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, ἐάν τι παραλίπω, καὶ μὴ μνησθῶ, ἐπερωτᾶν με, καὶ δηλοῦν, ὅ,τι ἐὰν ποθῆτέ μου ἀκοῦσαι, μηδὲν [1] προκατεγνωκότες ὡς ἀδικῶ, ἀλλ᾽ ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ [2] ἀκούοντες. ἀπορῶ δ᾽ ὁπόθεν χρὴ πρῶτον ἄρξασθαι, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας. σκέψασθε δὲ, ἂν ὑμῖν εἰκός τι

[1] προκατεγνωκότας [2] ἀκούοντας

veritatem abutatur. Hinc Lactantius, *Oratoria*, inquit, *Professio, in qua diu versati, non ad virtutem, sed plane ad argutam malitiam juvenes erudiebamus.* Wolf.

γ΄. Ἐλεύθερον σῶμα] Tutius et melius reddetur, quam reddidit Wolfius, *in liberam personam.* Taylor.

Θανάτου τιμῶμαι] S. ἐμαυτῷ, *Capitis ipse me condemno.* V. *me morte mulcto.* Wolf.

ε΄. Ἄλλης] Non ita loqui solent Oratores in exordio, in aditu orationis, quasi *plura* jam essent elaborata, *pauca* quædam *alia* restarent. Legendum ὅλης. Ita planissime, dum exordium contexit Accusationis c. Ctesiphontem, §. ε΄. περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας. Taylor. Quocum facit Augerus.

Ὅτι ἐὰν] Ἀντὶ τοῦ, τί ἄν. Wolf. Π. ὅ,τι ἄν. Stephanus. Quem miror: cum perinde scribitur ὅ,τι ἂν, et ὅ,τι ἐάν. Ut notum est iis, qui Græce sciunt. Cod. Reg. 3. ὃ ἂν ποθῆτε, et deinde προκατεγνωκότας et ἀκούοντας. Taylor. L. ὅ,τι ἐάν. Auger.

Ἀνωμαλίαν] Ὁμαλὴ κατηγορία est, cum nihil a causa alienum admiscetur, et certa serie fit progressio: Ἀνώμαλος, ubi fit contrarium. Sic enim Æschines ipse τὴν ἀνωμαλίαν hoc loco interpretatur. Wolf.

Σκέψασθε δὲ ἂν] Malim εἰ, quanquam et hoc parum placet. Idem. ἐὰν Reg. 3. Taylor.

πρᾶγμα πάσχειν δόξω. εἰμὶ μὲν γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ νυνὶ περὶ τοῦ σώματος· τῆς δὲ κατηγορίας τὴν πλείστην πεποίηται Φιλοκράτους, καὶ Φρύνωνος, καὶ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ Φιλίππου, καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ τῶν Εὐβούλου πολιτευμάτων. ἐν ἅπασι δὲ τούτοις ἐγὼ τέταγμαι. μόνος δ᾽ ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται κηδεμὼν τῆς πόλεως Δημοσθένης, οἱ δ᾽ ἄλλοι προδόται. διατετέλεκε γὰρ εἰς 242
ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δ᾽ οὕτως ἀτιμάζει, πάλιν ἐκ μεταβολῆς, ὅπου τύχῃ, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἢ Θεμιστοκλῆ κρίνων, οἳ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων δόξῃ διήνεγκαν, ἀνῃρηκέναι μὲν αἰτιᾶταί με τὰς ἐν Φωκεῦσι πόλεις, ἀπηλλοτριωκέναι δ᾽ ἀφ᾽ ὑμῶν τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον, ἐκβεβληκέναι δὲ [1] καὶ τῆς ἀρχῆς Κερσοβλέπτην, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῆς πόλεως, ἐνεχείρησε δ᾽ ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ, τῷ γενομένῳ τῆς Σικελίας τυράννῳ, καὶ μετὰ σπουδῆς καὶ κραυγῆς πολλῆς παρεκελεύσαθ᾽ ὑμῖν τὸ θηρίον φυλάξασθαι, καὶ τὸ τῆς ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο. οὕτω δ᾽ ἄνω τὸ πρᾶγμα ἐξάρας, ἐφθό-

[1] [καὶ]

Ὑμᾶς ὑβρίζων] M. ἡμᾶς, sc. τοὺς συμπρέσβεις. Wolf. Ita Brodæus quoque habet, et Editio Stephanica. Taylor.

Πάλιν ἐκ μεταβολῆς] *Rursus mutatione facta, repente cum libitum est, fit alius.* Wolf.

Ὅπου τύχῃ] *Ubicunque contingit.* Brodæus.

Οἳ πλεῖστον] Non satis expresse Wolfius, interpres hujus loci: *quorum summa fuit inter Græcos auctoritas.* Verte potius: *qui Græcis longe fama præcelluere.* Erat ubi divinaveram πλείστων esse rescribendum: *qui Græcorum plurimis præcelluere.* Habeat sibi Lector, et, si arriserit, fruatur. Taylor.

Ἐνεχείρησε κ. τ. λ.] Hoc in accusatione Demosthenis non legitur, neque etiam sacrificulæ Syracusanæ somnium, cujus et Valerius Maximus [I. 7.] et Plutarchus in Apophthegmat. meminit. Est igitur verisimile, multa esse scripta commodius, quam dicta fuerint, ipso eventu judiciorum edoctis oratoribus, quæ probanda, quæ improbanda essent. Ac Xenophronis quidem convivium, quanquam explosum, non delevit Demosthenes, vel quia id commentum ingeniosum videbatur, vel odio Æschinis inimici. Comparationem autem Æschinis cum Dionysio tyranno (etsi et is æque atque Æschines γραμματεὺς fuisse in Leptinea dicitur) ut absurdam et justo elatiorem expunxit. Locus hic scriptoribus exemplo sit, ne quasvis suas cogitationes nimis exosculentur: sed aliorum etiam judicia consulant. Wolf.

Τὸ θηρίον] *Bellua vos est hortata.* Quod parum credo esse fideliter versum. παρεκελεύσαθ᾽ ὑμῖν [Demosthenes] φυλάξασθαι τὸ θηρίον, Æschinem videlicet. Notum est illud Æschinis in exsilio, ad Rhodios, Quid si ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου; et hoc fortasse errorem Wolfii peperit, proinde uti Demostheni, tanquam cognomentum, adhæserat. Sed hujusmodi ὑποκορίσματα ab iis hominibus hinc inde familiariter frequentabantur. Vid. §. ι΄. Taylor.

Ἱερείας] Corrige ἱμεραίας juxta consilium Scholiastæ, et recte sane, siqua Timæo ibi adducto fides, et Valerio Maximo modo citato. Idem.

Ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς] Arguit in-

νησέ μου ταῖς διαβολαῖς, τὰς αἰτίας ἀνατιθεὶς τῶν πεπραγμένων οὐ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις τοῖς Φιλίππου.

ϛʹ. Πρὸς δὲ τοσαύτην τόλμαν καὶ τερατείαν ἀνθρώπου, χαλεπὸν καὶ διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα καθ᾽ ἕκαστα, καὶ λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκήτους διαβολάς. ἧ δ᾽ [1] οἶμαι σαφεστάτους μοι τοὺς λόγους ἔσεσθαι, καὶ γνωρίμους ὑμῖν καὶ δικαίους, ἐντεῦθεν ἄρξομαι, ἀπὸ τῶν περὶ τῆς εἰρήνης λόγων, καὶ τῆς αἱρέσεως τῆς πρεσβείας. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι, καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε.

ζʹ. Ἅπαντας γὰρ ἂν ὑμᾶς οἴομαι τοῦτό γε αὐτὸ μνη-
243 μονεύειν, ὅθ᾽ οἱ πρέσβεις οἱ τῶν Εὐβοέων, ἐπειδὴ περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ [2] διειλέχθησαν, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιππος αὐτοὺς κελεύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι βούλεται διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν εἰρήνην ἄγειν. οὐ πολλῷ δ᾽ ὕστερον χρόνῳ, Φρύνων ὁ Ῥαμνούσιος ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν, ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς [3] Ὀλυμπικαῖς, ὡς αὐ-

[1] οἴομαι [2] * διελέχθησαν [3] Ὀλυμπιακαῖς

constantiam accusatoris, qua levatur auctoritas: qui ejusdem facinoris et Æschinem et Philippum criminetur. Si igitur arma Philippi Phocenses deleverunt, Æschines non delevit. Hoc argumentum quam futile sit, apparet. Potuerunt enim Æschinis Orationes et arma Philippi mutuas operas tradere. Nam alioqui etiam proditores excusati erunt. Nec enim ipsi suis manibus evertunt urbes, sed eversoribus aditum parant, atque adjumento sunt. Negat itaque Demosthenes, Philippi arma sine Philocratis et Æschinis proditione valitura. WOLF.

Τοῖς Φ.] Τοῖς τοῦ Φιλίππου cum Cod. Bern. Modo melius, πρὸς δὴ τοσαύτην. TAYLOR.

ϛʹ. Ἀνθρώπου] F. τ᾽ ἀνθρώπου. MARKLAND. Vide ad pag. 93. l. ult.

Μετὰ κινδύνου] Lege μὴ μετὰ κινδύνου. SALMAS.

Ἧ δ᾽ οἶμαι] Ὅθεν δ᾽ ἡγοῦμαι Reg. 3. Quod arbitror non esse pro varietate lectionis, sed a scholio alicunde profectum. TAYLOR.

Σαφεστάτους ——— καὶ γνωρίμους] Observanda superlativi et positivorum Græcis frequentior quam Latinis conjunctio. Etsi fieri potest, ut librarius γνωρίμους, imposita nota, pro γνωριμωτάτους scripserit. Sic et δικαίους pro δικαιοτάτους. WOLF.

Τῆς αἱρέσεως τῆς πρ.] Ὅτε οἱ δέκα πρέσβεις ᾑροῦντο, ut postea dicit. IDEM.

Μαθήσεσθε] Vel μαθήσεσθαι, quod mihi potius allubet. ἐγὼ sc. δυνήσομαι εἰπεῖν, et vos [*poteritis* nempe] μαθήσεσθαι. TAYLOR.

ζʹ. Οἴομαι] Οἶμαι SCALIGER. Si quæras, qua mente, aut quo discrimine, consulas T. Magistrum, et quæ nos commentamur c. Aristocrat. p. 662. l. 6. ed. R. TAYLOR.

Διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς] Sc. τὸν πόλεμον τὸν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. WOLF.

Καὶ τὴν εἰρήνην] Τὴν ex supervacuo additur. Nec enim pax facta erat, sed facienda. Sic etiam dicunt, τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, cum non de certo quodam otio, sed in genere loquuntur. Apparet igitur, audaces esse eos, qui propter articulum vel additum vel omissum, sive ab ipso Auctore, sive incuria librarii, nescio quas leges promulgant. IDEM. Infra, §. θ. cum vulgati habeant simpliciter περὶ εἰρήνης, Cod. Bern. περὶ τῆς εἰρήνης. TAYLOR.

Σπονδαῖς] In quibus ad Olympiorum ludorum spectaculum Græcis omnibus

τὸς ᾐτιᾶτο. ἐπειδὴ δ᾽ ἐπανῆλθε δεῦρο λυτρωθεὶς, ἐδεῖτο ὑμῶν πρεσβευτὴν [1] αὐτῷ πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι· ἵν᾽, εἴ πως δύναιτο, ἀπολάβοι τὰ λύτρα. πεισθέντες δ᾽ ὑμεῖς προσείλεσθ᾽ αὐτῷ Κτησιφῶντα πρεσβευτήν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆκε δεῦρ᾽ ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Κτησιφῶν, ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἐπέμφθη, καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι φαίη Φίλιππος, ἄκων μὲν πολεμῆσαι πρὸς ὑμᾶς, βούλεσθαι δὲ καὶ νῦν ἀπαλλαγῆναι τοῦ πολέμου. εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Κτησιφῶντος, καὶ πολλήν τινα ἐξαγγείλαντος πρὸς τούτοις φιλανθρωπίαν, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου, καὶ τὸν Κτησιφῶντα ἐπαινέσαντος, ἀντιστάντος δ᾽ οὐδενὸς, ἐνταῦθα ἤδη δίδωσι ψήφισμα Φιλοκράτης ὁ Ἁγνούσιος, καὶ ὁ δῆμος ἅπας ὁμογνωμονῶν ἐχειροτόνησεν, ἐξεῖναι δεῦρο
30. Φιλίππῳ κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. πρότερον μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ τοῦτ᾽ ἐκωλύετο ὑπό τινων, οἷς ἦν τοῦτ᾽ ἐπιμελὲς, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν. γράφονται δ᾽ οὗτοι παρανόμων τὸ ψήφισμα, Λυκῖνον ἐπὶ τὴν γραφὴν [2] ἐγγραψάμενοι, καὶ τίμημα [3] ἐπέθηκαν ἑκατὸν τάλαντα. 244
καὶ μετὰ ταῦτ᾽ εἰσῄει ἡ γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. ἀρρώστως δ᾽ ἔχων ὁ Φιλοκράτης ἐκάλεσεν αὐτῷ συνήγορον τὸν

[1] αὐτὸν [2] ἐπιγραψάμενοι [3] [ἐπέθηκαν]

proficisci tutum erat. BRODÆUS.

Πρεσβευτὴν αὐτῷ] Malim αὐτὸν vel αὐτόν. Nisi forte rectius sit, πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον προσελέσθαι, ut *sibi legatum ad Philippum ituro* adjungeretis. Et paulo post [l. 4.] προσείλεσθ᾽ αὐτῷ, lego, προσείλεσθ᾽ αὐτῷ, una cum eo *legatum creastis Ctesiphontem*, ut ex argumento Demosthenicæ Orationis apparet. V. *Ei Ctesiphontem legatum delegistis.* WOLF. διορθοῦσι τινὲς, πρεσβευτὴν αὐτὸν πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι. ἢ, πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον προσελέσθαι. STEPHANUS. Αὐτῷ, et προσελέσθαι. Ut mox l. 4. προσείλεσθ᾽ αὐτῷ Κτησιφῶντα πρεσβευτήν. Nisi pro αὐτῷ scribendum sit αὐτὸν, ut in argumento Orationis Demosthenicæ περὶ παραπρεσβείας. Sed video Stephanum hæc fere occupasse. MARKLAND. Simplicior multo est ea medicina, quæ commendat πρεσβευτὴν αὐτὸν —— ἑλέσθαι. Et in eo est MS. Reg. 2. Deinde l. 4. omnino προσείλεσθ᾽, cum Wolfio et Cod. Bern. Nihil agit Scaliger, cum præfert προείλεσθ᾽ αὐτῶν Κτησιφῶντα. TAYLOR. Wolfius, *ut se legatum ad Philippum decerneretis.* Immo, *ut legatum, qui ejus causam ageret, ad Philippum decerneretis.* JURIN.

Προσείλεσθ᾽ κ. τ. λ.] Wolfius, *legatum ei adjunxistis Ctesiphontem*, quasi uterque missus sit legatus, Phryno et Ctesipho. Sed ex sequentibus liquet solum fuisse missum Ctesiphontem. Solus quippe renunciat legationem, solus commemorat humanitatem Philippi, et solus laudatur a populo. Vertendum itaque *legatum ei decrevistis Ctesiphontem.* IDEM.

Καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου] Καὶ τοῦ Δημοσθένους ἀποδεξαμένου Reg. 3. Quod pensitare, si velis, possis. Ego pro nihilo habeo. Vid. infra, §. λή. TAYLOR.

Λυκῖνον κ. τ. λ.] *Nomine Lycini accusationem inscripserunt.* Lycinus nomen suum duntaxat illis commodavit, cum ipsi causam agerent. WOLF.

Ἐπέθηκαν] Del. vid. AUGER.

Ἀρρώστως δ᾽ ἔχων] Ambiguum, ad corporis valetudinem, aut ad imbecillitatem fortunæ referatur. WOLF.

Δημοσθένην, ἀλλ' οὐκ ἐμέ. παρελθὼν δ' ὁ μισοφίλιππος Δημοσθένης κατέτριψε τὴν ἡμέραν ὅλην ἀπολογούμενος, καὶ τὸ τελευταῖον ἀποφεύγει ὁ Φιλοκράτης. ὁ δὲ γραψάμενος τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαμβάνει, καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε.

η'. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, Ὄλυνθος ἥλω, καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκατελήφθησαν πολιτῶν. ὧν ἦν Στρατοκλῆς ὁ Ἐργοχάρους ἀδελφὸς, καὶ [1] Εὔκρατος ὁ Στρομμίχου υἱός. ὑπὲρ δὲ τούτων [2] ἱκετηρίαν θέντες οἱ οἰκεῖοι, ἐδέοντο ὑμῶν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι. παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρουν Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης. καὶ πέμπουσι πρεσβευτὴν Ἀριστόδημον, τὸν ὑποκριτὴν, πρὸς Φίλιππον, διὰ τὴν γνῶσιν καὶ φιλανθρωπίαν τῆς τέχνης. ὡς δ' ἐπανήκων ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Ἀριστόδημος, διά τινας ἀσχολίας οὐ προσήει πρὸς τὴν βουλὴν, ἀλλ' ἔφθασεν αὐτὸν Στρατοκλῆς, ἐλθὼν ἐκ Μακεδονίας, ἀφεθεὶς ὑπὸ Φιλίππου ἄνευ λύτρων, γενόμενος αἰχμάλωτος, ἐνταῦθ' ἠγανάκτουν πολλοὶ, ὅτι τὴν πρεσβείαν οὐκ ἀπήγγειλεν ὁ Ἀριστόδημος, τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούοντες τοῦ Στρατοκλέους παρὰ τοῦ Φιλίππου.
245 τελευταῖον δ' εἰς τὴν βουλὴν εἰσελθὼν Δημοκράτης ὁ Ἀφιδναῖος, ἔπεισε τὴν βουλὴν ἀνακαλέσασθαι τὸν Ἀριστόδημον. εἷς δὲ τῶν βουλευτῶν ἦν Δημοσθένης, ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δ' Ἀριστόδημος, πολλήν τινα εὔνοιαν

[1] Εὔηρατος ὁ Στρομβίχου

[2] ἱκετηρίας θέντες ἐν τῷ δήμῳ οἱ

Καὶ τὸ τελευταῖον] Pro quo alias dicunt, τελευτῶν. IDEM.

η'. Ἐγκατελήφθησαν] Ἐν τῇ Ὀλύνθῳ ἐλήφθησαν ὑπὸ Φιλίππου. IDEM.

Εὔκρατος] Εὐήρατος, Mead. Sed rescribendum fortasse Εὐκράτης. mox Στρομβίχου cum Cod. eod. TAYLOR.

Ἱκετηρίαν θέντες —— ἐδέοντο] *Supplices orarunt.* Supplicationis ceremonia requirenda est, sive ramum olivæ prætenderint, aut etiam humi defixerint, sive alia ratione fuerint usi. WOLF.

Παρελθόντες δ' αὐτοὶ] Malim παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρουν. IDEM. Ita etiam Cod. Regg. Et recte quidem, uti et ego edidi. Origo mendi satis patet. TAYLOR.

Φιλανθρωπίαν] Passive capi videtur, διότι φιλοῦσι τὴν τέχνην οἱ ἄνθρωποι, διότι κεχαρισμένη ἐστίν. WOLF. Φιλίαν Mor. et Mead. sed infeliciter. TAYLOR.

Διά τινας, ἀσχολίας] S. ἑαυτοῦ, ἢ ἰδίας. Pro Ἰατροκλῆς et Ἰατροκλέους lego Στρατόκλης et Στρατοκλέους. Et χειροτονουμένων δέ. WOLF.

Στρατοκλῆς] Πρ. γρ. Ἰατροκλῆς. καὶ, ὀλίγῳ ὕστερον, Ἰατροκλέους. Στρατοκλῆς δέ ἐστι μικρῷ πρότερον. STEPHANUS. Cum Aldinis exemplaribus legunt Codd. Reg. 2. Coisl. et Mead. TAYLOR.

Παρὰ τοῦ Φιλίππου] S. ἀπηγγελμένους. Quæ orationes, ut ex Philippo auditæ, renunciabantur. WOLF.

Ἀνακαλέσασθαι] *Revocandi* Wolfius. Minime, sed *compellandi* simpliciter, *accersendi.* TAYLOR.

ἀπήγγειλε τοῦ Φιλίππου πρὸς τὴν πόλιν, καὶ προσέθηκεν, ὅτι καὶ σύμμαχος βούλοιτο τῇ πόλει γενέσθαι. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν τῇ βουλῇ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ δήμῳ. κᾆνταῦθ' οὐδὲν ἀντεῖπε Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ στεφανῶσαι τὸν Ἀριστόδημον ἔγραψε.

θ'. Ῥηθέντων δὲ τούτων ἐν τῷ δήμῳ, ψήφισμα ἔγραψεν ὁ Φιλοκράτης, ἑλέσθαι πρέσβεις ὑμᾶς πρὸς Φίλιππον ἄνδρας δέκα, οἵτινες διαλέξονται Φιλίππῳ περὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων Ἀθηναίοις καὶ Φιλίππῳ. χειροτονουμένων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ' ὑπὸ [1] τοῦ Φιλοκράτους, ὁ νυνὶ Φιλοκράτους κατηγορῶν. οὕτω δ' ἦν πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, ὥς τε ἐν τῇ βουλῇ γράφει, ἵνα ἀζήμιος ὢν ἡμῖν συμπρεσβεύῃ ὁ Ἀριστόδημος, ἑλέσθαι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις ἐν αἷς ἔδει τὸν Ἀριστόδημον ἀγωνίζεσθαι, οἵτινες ὑπὲρ αὐτοῦ παραιτήσονται τὰς ζημίας. καὶ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν ἐκμαρτυρίαν ἀνάγνωθι τὴν Ἀριστοδήμου, καὶ κάλει πρὸς οὓς ἐξεμαρτύρησεν, ἵν' εἰδῶσιν οἱ δικασταὶ, τίς [2] ἦν Φιλοκράτους ἑταῖρος, καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμῳ φάσκων πείσειν δοῦναι τὸν δῆμον.

[1] αὐτοῦ

[2] ἦν ὁ τοῦ Φιλοκράτους

θ'. Φίλιππον —— Φιλίππῳ —— Φιλίππῳ] F. οἵτινες διαλέξονται αὐτῷ περὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων. Cetera credo esse e margine. Quis enim unum vocabulum adeo ingeminaret, uti impressi dederunt? IDEM.

Χωροτονουμένων] [Ut Aldus] Emenda χειροτονουμένων. BRODÆUS.

Προεβλήθην] *Designatus, nominatus sum.* WOLF.

Ὑπὸ τοῦ Φ.] Ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτους Cod. Bern. cum duobus Regiis. TAYLOR.

Γράφει] Puto Γράφειν. JURIN.

Ἵνα ἀζήμιος ὢν] Mulcta illa quæ fuit? Nunquid, ut mercatores pro tabernis solvunt, ita ille pro facultate exercendæ artis suæ? ut sit ἡ ζημία, τὸ ἐκτινόμενον καὶ καταβαλλόμενον ἀργύριον τῇ πόλει? An deliquerat aliquid? ut ἀγωνίζεσθαι ἔδει non de histrionica, sed de causæ dictione intelligatur? Sed quid hæc ad nos? WOLF. Nonnihil de ista difficultate Scholiastes. TAYLOR.

Παραιτήσονται] Wolfius edidit παραιτήσωνται. Sed de ea re judicium suum aut mentem non interponit. IDEM.

Ψηφίσματα] L. ψήφισμα. AUGER.

Τὴν ἐκμαρτυρίαν] Τὴν τοῦ ἀπόντος μαρτυρίαν. *Absentis testimonium.* Commigrarat enim Athenis in Macedoniam, ut ex oratione Demosthenis Chersonesitana cognovimus. WOLF.

Καὶ κάλει] S. ὑπηρέτα, ἢ γραμματεῦ. Ministrum publicum alloquitur. IDEM.

Ἐξεμαρτύρησαν] [Ita enim Aldus] Lego ἐξεμαρτύρησεν. S. ὁ Ἀριστόδημος. *Voca eos, qui absentem eum testificantem coram audierunt, et nunc testimonium ex eo auditum recitabunt.* IDEM.

Τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμῳ] Quæ dona illa fuerunt? Utrum coronæ? an invitationes in Prytaneum? IDEM.

246 [1] ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἡ μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων [2] ἐγένετο, οὐ δι' ἐμοῦ, ἀλλὰ διὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους.

ί. Ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ συσσιτεῖν ἡμῖν ἐσπούδασεν, οὐκ ἐμὲ πείσας, ἀλλὰ τοὺς μετ' ἐμοῦ, Ἀγλαοκρέοντα τὸν Τενέδιον, ὃν ἐκ τῶν συμμάχων εἵλεσθε, καὶ Ἰατροκλέα. ἐν δὲ τῇ πορείᾳ [3] παρακελεύεσθαί με φησὶν αὐτῷ, ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ φυλάξωμεν, τὸν Φιλοκράτην, πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. πῶς γὰρ ἂν ἐγὼ Δημοσθένην ἐπὶ Φιλοκράτην παρεκάλουν, ὃν ᾔδειν συνειπόντα μὲν Φιλοκράτει, ὅτ' ἦν ἡ τῶν παρανόμων γραφή, προβληθέντα δὲ εἰς τὴν πρεσβείαν ὑπὸ Φιλοκράτους; πρὸς δὲ τούτοις, οὐκ ἐν [4] τοιούτοις μόνον, οἶμαι, λόγοις οἱ συμπρέσβεις, ἀλλ' ὅλην τὴν πορείαν ἠναγκαζόμεθα ὑπομένειν Δημοσθένην, ἀφόρητον ὄντα καὶ βαρὺν ἄνθρωπον. ὃς διασκοπούντων ἡμῶν, ὅ,τι 31.1
χρὴ λέγειν [5] ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων, καὶ Κίμωνος εἰπόν-

[1] Ψηφισματα. Εκμαρτυρια. [2] ἐγίγνετο [3] παρακελεύσασθαί [4] τοιούτοις ἦμεν λόγοις [5] [ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων,]

ΨΗΦΙΣΜΑ] ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ potius, ut supra p. 91. l. 17. MARKLAND.

ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Supra, singulari numero, ἀνάγνωθι τὴν ἐκμαρτυρίαν. In scriptum igitur relatum fuit Aristodemi testimonium, et qui id audierant, coram etiam sunt testificati viva voce. WOLF. L. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑ. AUGER.

Ἔνστασις] Sicut dicunt, ἐνίστασθαί τι πρᾶγμα, *instituere*, et quasi exordiri *negotium*. V. *Prima omnium rerum institutio.* WOLF.

ί. Ἀλλὰ τοὺς μετ' ἐμοῦ] *Sed a convictoribus meis.* Omisit hoc Wolfius in versione. JURIN.

Ἰατροκλέα] Ἰατροκλέα τὸν Πασιφῶντος infra §. μ'. quas voces opinor hic deesse. MARKLAND.

Ἐν τῇ πορείᾳ] Vid. Dem. §. ϛ'. *Ex edit.* BROOK.

Φυλάξωμεν] Ita dedit Wolfius. Editio Aldi Stephanique φυλάξομεν. Et MSti quoque. TAYLOR.

Οὐκ ἐν τοιούτοις, οἶμαι,] Videtur addendum τοιούτοις μόνον, οἶμαι. Et [l. pen.] ὃς, διασκοπούντων ἡμῶν, ὅ,τι χρὴ λέγειν ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων, conjunge, ἡμῶν τῶν συμπρέσβεων διασκοπούντων. WOLF. Ridicule istud suffectum a Wolfio, ἐν τοιούτοις μόνον. Si hominis mentem rite intelligo, credidit id esse dictum: *Tantum aberamus ab iis Orationibus, ut* ———. Quo animo reponere erat melius, οὐ μόνον οὐκ ἐν τοιούτοις. Id autem nihili est. Consultius erat tentasse vocem οἶμαι, si qua felicitate potuit. Nam in nostris quam plurimis, videlicet, Bern. Parisiensibus omnibus, et Meadiano, οὐκ ἐν τοιούτοις ἦμεν λόγοις οἱ συμπρέσβεις. TAYLOR. L. ο. ἐ. τ. ἦμεν λόγοις. AUGER.

Οἱ συμπρέσβεις] Ἦσαν suband. BRODÆUS.

Διασκοπούντων ὑμῶν] [Ald.] Restitue ἡμῶν et [l. ult.] Κίμωνος. IDEM.

Τῶν συμπρέσβεων] Videtur mihi glossa olim fuisse. Porro quoque rotundius erit non paulo, si deleamus etiam ἡμᾶς, Sc. ὃς, διασκοπούντων ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν — TAYLOR. Hæc tria verba videntur tollenda. AUGER.

Κίνωνος] Κίμωνος lege, ex argumento Demosthenicæ Orationis. WOLF. Κίμωνος etiam Codd. Steph. Bern. Mead. Coisl. et Reg. 2. TAYLOR.

τος, ὅτι φοβοῖτο, μὴ δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν ὁ Φίλιππος, [1] πηγὰς δὲ δὴ λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο, καὶ περὶ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως, καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀποῤῥάψειν τὸ Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ, καὶ πείσειν Ἀθηναίους μὲν καταδέξασθαι Λεωσθένη, Φίλιππον δ' Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν ἀποδοῦναι.

ιά. Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ τὴν τούτου διεξιὼν ὑπερηφανίαν, ὡς τάχιστα ἥκομεν [2] ὡς Μακεδονίαν, συνετάξα- 247
μεν [3] ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅταν προσίωμεν Φιλίππῳ, τοὺς πρεσβυτάτους πρώτους λέγειν, καὶ τοὺς λοιποὺς καθ' ἡλικίαν. ἐτύγχανε δ' ἡμῶν νεώτατος ὤν, ὡς ἔφη, Δημοσθένης. ἐπειδὴ δὲ εἰσεκλήθημεν — καὶ τούτοις ἤδη σφόδρα μοι προσέχετε τὸν νοῦν. ἐντεῦθεν γὰρ κατόψεσθε ἀνθρώπου

[1] * πηγάς τε δὴ [2] εἰς [3] * πρὸς ἡμᾶς

Πηγὰς δὲ δὴ] Puto scripsisse Oratorem πηγὰς νὴ Δία κ. τ. λ. JURIN.

Δὲ] Delendum juxta versionem Wolfii, πηγὰς δὴ λόγων —— ἔχειν ἐπηγγέλλετο, Demosthenes sc. TAYLOR. Del. vid. AUGER.

Ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ] *Itaque consuturum marisco sicco os Philippi.* Σχοῖνος et σχοινίον etiam funis est. Quid si ὁλοσχοίνῳ βρόχῳ *laqueo ex integro fune confecto?* Utcunque sit, satis apparet dici ἀντὶ τοῦ φιμοῦν καὶ ἐπιστομίζειν. V. *os Philippi arido junco suturus.* Σχοῖνος, inquit Phavorinus, est plantæ genus, e quo sportulas contexunt: ὁλόσχοινον igitur, *quod integro junco constat.* Se consuturum ei os laqueo amplissimo, qui totum os tegat, facultate loquendi adempta. Si ἀβρόχῳ placet, interpretare, *sicco junco.* Sed quid siccitas ad suendum faciat, e sartoribus requirendum est. Ego enim me facile patior ignorare. WOLF. Erasmi Chiliades in proverbiis, *Junco sicco* et Ὁλόσχοινος. BRODÆUS. De hoc loco et locutione præter σχστην nostrum consulendus in primis est H. Steph. Thes. Gr. T. III. col. 1203. *Addit autem ἀβρόχῳ, inquit ille, ut rei facilitatem ostendat: nimirum, se nullo negotio obturaturum et obsuturum os Philippo: nam solent madefieri junci, quum ad funes, storeas, aut alia ejusmodi nectenda assumuntur.* Ὁλόσχοινος porro occurrit apud Dioscoridem, Plinium, Laert. in Aristippo §. 81. Plutarch. de Solert. Animal. Ubi autem scripsit Moschop. π. σχεδῶν pag. 203. Ὁλόσχοινος. Τρία εἴδη φασὶ τοῦ σχίνου. ὧν ὁ τρίτος τῷ μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων, ὁλόσχινος λέγεται, male descripsit verba Theophrasti, qui hæc tradiderat de *holoschæno:* ut liquet ex Harpocratione, cujus Codex Cantabrigiensis, eodem quo Moschopulus, errore irretitur. TAYLOR.

Καταδέξασθαι] Καταδέξασθαι τοὺς φεύγοντας est, *recipere exsules*, et in patriam redire pati. Leosthenem autem hunc per calumniatores in exsilium actum, post Callistratum Aphidnæum, omnium fuisse eloquentissimum, supra affirmat: alium, ut existimo, ab illo, qui Antipatrum post Alexandri obitum Lamiæ obsedit. WOLF.

ιά. Ὡς τάχιστα ἥκομεν εἰς Μακεδονίαν] Lego. IDEM. Ita Bern. et Mead. TAYLOR.

Ἡμᾶς] Πρὸς ἡμᾶς. AUGER.

Ἐπειδὴ δ' εἰσεκλήθημεν] ἐκεῖσε ἤλθομεν. WOLF.

Ἐπειδὴ δ' ——— ἀκούσατε δὴ] Interjecta est prolixissima Parenthesis, ac potius Hyperbaton, καὶ τούτοις ἤδη σφόδρα usque ad ἀκούσατε. Apparet Æschinem et metu et ira æstuantem turbasse compositionem, quam mutare non fuit, ut opinor, fidelis interpretis. Quod quidem facile potuissem. WOLF. Μετὰ τὸ εἰσεκλήθημεν τινὲς τὸ τῆς παρενθέσεως σημεῖον τιθέασιν, ἕως τοῦ ἀκούσατε [l. 16. p. 94.] STEPHANUS. Wolfium intelligit, qui per istud τινὲς ubique fere apud eum designatur. TAYLOR.

Κατόψεσθε ἀνθρώπου φθόνον] Generaliter effertur hoc, cum ad Demosthenem privatim pertineat. WOLF.

Ἀνθρώπου] F. τ ἀνθρώπου. ut Demosth. c. Aristocrat. §. λή. ante med. θεω-

φθόνον ὑπερβάλλοντα, καὶ δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ κακοήθειαν, καὶ τοιαύτας ἐπιβουλὰς κατ᾽ ἀνδρῶν συσσίτων καὶ συμπρέσβεων, ἃς [1] οὐδὲ κατὰ τῶν ἐχθίστων [2] τίς εἰκῇ ποιήσαιτο. τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας, καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου δή φησι ποιεῖσθαι, οὐκ ὢν ἐπιχώριος — εἰρήσεται γὰρ — οὐδ᾽ ἐγγενὴς ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ, οἷς ἱερὰ καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ διατριβαὶ, καὶ συνήθειαι μεθ᾽ ὑμῶν [3] ἐλεύθεροι, καὶ γάμοι κατὰ τοὺς νόμους, καὶ κηδεσταὶ, καὶ τέκνα, Ἀθήνησι μὲν ἦμεν ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίστεως, — οὐ γὰρ ἄν ποτε ἡμᾶς εἵλεσθε —, ἐλθόντες δ᾽ εἰς Μακεδονίαν ἐξαίφνης ἐγενόμεθα προδόται. ὁ δὲ οὐδὲν ἄπρατον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, οὐδ᾽ ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται, ὡς ὢν Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησιν, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, δυσχεραίνει, καὶ καταπτύει δωροδοκίας. —

ιβ΄. Ἀκούσατε δὴ τούς τε ἡμετέρους λόγους, οὓς εἴπομεν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πάλιν, οὓς τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως εἴρηκε Δημοσθένης, ἵν᾽ ἐφεξῆς καὶ κατὰ μικρὸν πρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσωμαι. ἐπαινῶ δ᾽
248 εἰς ὑπερβολὴν πάντας ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ὅτι σιγῇ καὶ δικαίως ἡμῶν ἀκούετε. ὥστε ἐάν τι μὴ λύσω τῶν κατηγορημένων, οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ᾽ ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρεσβύτεροι ταῖς ἡλικίαις ὑπὲρ τῆς πρεσβείας εἰρήκεσαν, [1] καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. [2] καὶ τὰ μὲν καθ᾽ ἕκαστα τῶν ἐκεῖ ῥηθέντων ὑπ᾽ ἐμοῦ, καὶ τοὺς πρὸς ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου λόγους, ἐν τῷ δήμῳ σαφῶς ἀπήγγειλα πρὸς ἅπαντας Ἀθηναίους, νυνὶ δὲ πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν.

ιγ΄. Πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν πατρικὴν εὔνοιαν, καὶ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρὶ, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλ᾽ ἐφεξῆς ἅπαντα ὑπομιμνήσκων, δεύτερον δὲ ὧν αὐτὸς ἦν μάρτυς εὖ παθών. Ἀμύντου γὰρ νεωστὶ τετελευτηκότος, καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἀδελφῶν, Περδίκκου δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων, Εὐρυδίκης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν προδιδομένης ὑπὸ τῶν δοκούντων αὐτοῖς εἶναι φίλων, Παυσανίου δ᾽ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος, φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δ᾽ ἰσχύοντος, πολλῶν δ᾽ [3] αὐτῷ συμπραττόντων, ἔχοντος δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν, εἰληφότος δὲ Ἀνθεμοῦντα καὶ Θέρμαν καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλ᾽ ἄττα χωρία, Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμονοούντων, ἀλλὰ τῶν πλείστων τὰ Παυσανίου φρονούντων· ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν Ἀθηναῖοι ἐπ᾽ Ἀμφίπολιν Ἰφικράτην, Ἀμφιπολιτῶν αὐτῶν [4] ἐχόντων τὴν πόλιν, καὶ τὴν 249
χώραν [5] τότε καρπουμένων. ἀφικομένου δ᾽ εἰς τοὺς τόπους Ἰφικράτους μετ᾽ ὀλίγων τὸ πρῶτον νεῶν, ἐπὶ κατασκοπῇ μᾶλλον τῶν πραγμάτων, ἢ πολιορκίᾳ τῆς πόλεως, ἐνταῦθ᾽, ἔφην ἐγὼ, μετεπέμψατο αὐτὸν Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σή.

[1] οὐδ᾽ ἂν κατὰ [2] τις [3] ἐλευθέριοι

[1] καὶ καθῆκεν [2] (καὶ ---- ὑπομιμνήσκειν.) [3] αὐτῷ [4] ἐχόντων τότε τὴν [5] Deest τότε.

ῥῆσαι τὸν τρόπον τ᾽ ἀνθρώπου. MARKLAND.

Οὐδε] F. οὐδ᾽ ἄν. IDEM. Atque id Bern. habet disertissime. TAYLOR.

Δή φησι] Scilicet Δημοσθένης, ad quem pertinet id quod sequitur, οὐκ ὢν ἐπιχώριος — οὐδ᾽ ἐγγενὴς ἡμῖν. Ut sententia sit, *Demosthenem, quanquam barbarum, tamen loqui humaniter, cum immaniter faciat, et vita ejus cum oratione pugnet.* Alioqui legerem φασὶ δεῖν. Apud Demosthenem Æschines sic exprobrat, ποῦ δ᾽ ἅλες; ποῦ τράπεζα; Cui reprehensioni Demosthenes opponit hæc quæ recitat Æschines, eludendo per convicium acuta sane publicæ privatæque mensæ comparatione. WOLF.

Οὐδ᾽ ἐγγενὴς ἡμῖν] Οὐδὲ συγγενὴς ὑμῖν MS. Mead. Quod postremum amplector. TAYLOR.

Μεθ᾽ ἡμῶν] Lege ὑμῶν. BRODÆUS.

Ἐλεύθεροι] M. ἐλευθέριοι. WOLF. Ita Coisl. et Mead. TAYLOR. M. ἐλευθέριοι. AUGER.

Ἄπρακτον] [Ita enim dedit Aldus in sua impressione] Ἄπρατον lego a πιπράσκω, *cujus nulla pars corporis vendita non est.* Ut exprobret ei et adolescentiam impuram, et avaritiæ sordes. WOLF.

Ἄπρακτον] Mallem ἄπρατον, *ut etiam cuilibet ore, pretio morigeretur.* Theo Sophista: ὡς Αἰσχίνης εἰς ἀῤῥητοποιΐαν τὸν Δημοσθένην διαβάλλων φησὶν αὐτὸν μὴ καθαρεύειν τὸ στόμα, μηδ᾽ ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. BRODÆUS. πρ. γρ. ἄπρακτον. Οὕτως ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους [voluit dicere Τιμάρχου. Vid. pag. 52. l. ult.] πρᾶξιν ἀντὶ τοῦ πρᾶσιν. STEPHANUS. Vide infra §. κή. μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ᾽ ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν. Adde Nostrum c. Timarch. p. 16. l. 6. Laert. in prol. de Orpheo. Sueton. Jul. §. 22. Gell. 1. 5. Theonem Progymn. pag. 26. Brod. Miscell. II. 21. Magii Miscell. II. 20. Meursii Critic. Arnob. II. 12. TAYLOR.

Δωροδοκίας] In genitivo singulari, *despuit largitionem.* AUGER.

ιβ΄. Τὸ μέγα ὄφελος] *Magnum illud Reip. bonum, præsidium, adjumentum.* Εἰρωνεία est vel puero nota. WOLF.

Καὶ καθῆκεν] Τὸ καὶ malim abesse. Alioqui erit ἀνανταπόδοτον. IDEM. Aliter Cod. Mead. qui posterius καὶ excludit. ἐπειδὴ οἱ πρεσβύτεροι — εἰρήκεσαν, καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, τὰ μὲν καθ᾽ ἕκαστα et deinceps. TAYLOR.

ιγ΄. Αὐτοῖς] Ὑπὸ τῶν δοκούντων αὐτῆς εἶναι φίλων lego. WOLF. Similiter Mead. Regg. 1. 3. 4. Istud vero αὐτοῖς non cum Wolfio protinus improbo. Corrige ergo ejus versionem, *quos amicos* illis *esse putabat*: pueris scil. Ecce enim. Pergit orator, Παυσανίου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος. TAYLOR.

Παυσανίου δὲ] Orator hoc loco nobis historiographi munus præstat, cum hoc apud alium, quod sciam, non legatur. WOLF.

Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σὴ] Lego. [Nam Aldus mendosissime μητρός.] Mala bestia fuit, insidiata genero et marito, tandem Alexandrum et Perdiccam filios per insidias interficiendos curavit. IDEM.

καὶ — ὥς γε δὴ λέγουσιν οἱ παρόντες πάντες — Περδίκ-
καν μὲν τὸν ἀδελφὸν τὸν σὸν καταστήσασα εἰς τὰς χεῖ- 32. 1
ρας τὰς Ἰφικράτους, σὲ δὲ εἰς τὰ γόνατα τὰ ἐκείνου θεῖσα
παιδίον ὄντα, εἶπεν, ὅτι Ἀμύντας ὁ πατὴρ τῶν παίδων
τούτων, ὅτ' ἔζη, υἱὸν ἐποιήσατό σε, τῇ δὲ Ἀθηναίων πόλει
οἰκείως ἐχρήσατο, ὥς τε συμβαίνει σοι καὶ ἰδίᾳ τῶν παι-
δίων τούτων γεγενῆσθαι ἀδελφῷ, καὶ δημοσίᾳ [1] φίλον ἡμῖν
εἶναι. καὶ μετὰ ταῦτα ἤδη δέησιν ἰσχυρὰν ἐποιεῖτο καὶ
ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ αὑτῆς, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καὶ
ὅλως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰφικράτης,
ἐξήλασε Παυσανίαν ἐκ Μακεδονίας, καὶ τὴν δυναστείαν
ὑμῖν ἔσωσε.

ιδ'. Καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον περὶ Πτολεμαίου, ὃς ἦν
ἐπίτροπος καθεστηκὼς τῶν πραγμάτων, ὡς ἀχάριστον
καὶ δεινὸν ἔργον διεπράξατο, διδάσκων, ὅτι πρῶτον μὲν
ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἀντέπραττε τῇ πόλει, καὶ πρὸς Θη-
βαίους διαφερομένων Ἀθηναίων, συμμαχίαν ἐποιήσατο.
καὶ πάλιν ὡς Περδίκκας εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς, ὑπὲρ
Ἀμφιπόλεως ἐπολέμησε τῇ πόλει, καὶ τὴν ὑμετέραν,
250 ἠδικημένων ὅμως, φιλανθρωπίαν λέγων, [2] διεξῄειν, ὅτι κρα-
τοῦντες τῷ πολέμῳ Περδίκκαν, Καλλισθένους Ἀθηναίων
ἡγουμένου, ἀνοχὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσασθε, ἀεί τινος προσ-
δοκῶντες τῶν δικαίων τεύξεσθαι. καὶ τὴν διαβολὴν ταύ-
την ἐπειρώμην διαλύειν, διδάσκων, ὅτι Καλλισθένην ὁ δῆ-
μος ἀπέκτεινεν, οὐ διὰ τὰς πρὸς Περδίκκαν ἀνοχὰς, ἀλλὰ
δι' ἑτέρας [3] αἰτίας. καὶ πάλιν οὐκ ὤκνουν κατ' αὐτοῦ

[1] φίλῳ [2] διεξῄειν, λέγων, [3] ἁμαρτίας

Οἱ παρόντες πάντες] Οἱ παραγενόμενοι τότε. Notetur verborum et participiorum defectivorum multiplex usus, ὁ παρὼν, *qui adest, aderat, adfuit, adfuerat*, et subjunctivo *qui adsit, adesset, adfuerit, adfuisset*, etc. Idem.

Υἱὸν ἐποιήσατό σε] S. Ἰφικράτην. Et quo pacto adoptavit alium, cum tres filios haberet? Et cur ille non adiit hereditatem? Idem.

Φίλον] Fortasse φίλῳ. Brodæus. Ita Coisl. Reg. 2. et Mead. Taylor.

ιδ'. Καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον] Τοῦ Καλλισθένους, opinor, potius quam contra Philippum. Wolf.

Πτολεμαίου] Ptolemæus ille erat, qui Alorites dicebatur, et, Amynta R. necato, regnum Macedoniæ occupaverat, et postea a Perdicca necatus est. Vid. Diodor. l. XVI. et Plutarchum in Pelopida. Palmer.

Καταστὰς] Lege κατασταθείς. Idem.

Φιλανθρωπίαν λέγων] Videsis annon præstet quod habent Codd. Parisienses cum Meadiano, τὴν ὑμετέραν, ἠδικημένων ὅμως, φιλανθρωπίαν διεξῄειν, λέγων ὅτι κ. τ. λ. Taylor.

Διαβολὴν ταύτην] *Hanc calumniam*, i. e. quæ de hac referebatur. Auger.

Καὶ πάλιν κ. τ. λ.] F. καὶ πάλιν οὐκ

[1] λέγειν, Φιλίππῳ ἐπιτιμῶν, ὅτι τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο
πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολέμου. καὶ πάντων ὧν ἂν εἴποιμι,
μάρτυρας τὰς ἐκείνων ἐπιστολὰς παρειχόμην, καὶ τὰ ψη-
φίσματα τοῦ δήμου, καὶ τὰς Καλλισθένους ἀνοχάς. περὶ
μὲν οὖν τῆς ἐξ ἀρχῆς κτήσεως τῆς χώρας, καὶ τῶν καλου-
μένων ἐννέα ὁδῶν, καὶ περὶ τῶν Θησέως παίδων, ὧν Ἀκά-
μας λέγεται φερνὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν
ταύτην, τότε μὲν ἥρμοττε λέγειν, καὶ ἐῤῥέθη ὡς ἐνεδέχετο
ἀκριβέστατα· νυνὶ δὲ ἴσως ἀνάγκη συντέμνειν τοὺς λόγους.
ἃ δὲ ἦν τῶν σημείων οὐκ ἐν τοῖς ἀρχαίοις μύθοις, ἀλλ'
ἐφ' ἡμῶν γεγενημένα, τούτων ἐπιμνησθήσομαι. συμμαχίας
γὰρ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συνελθούσης,
εἷς ὧν τούτων Ἀμύντας ὁ Φιλίππου πατὴρ, καὶ πέμπων
σύνεδρον, καὶ τῆς καθ' ἑαυτὸν ψήφου κύριος ὢν, ἐψηφίσατο
Ἀμφίπολιν τὴν Ἀθηναίων συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων
Ἑλλήνων Ἀθηναίοις. καὶ [2] τοῦτο τὸ κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλ-

[1] λέγειν Φιλίππου, [2] τούτων

ὤκνουν κατ' αὐτοῦ λέγειν Φιλίππου, ἐπιτιμῶν ὅτι etc. Markland. αὐτοῦ nempe Φιλίππου. Auger.

Ὅτι τὴν ἐκδοχὴν etc.] Ὅτι διεδέξατο τὸν πόλεμον. Hoc malo, quam ἀναμένειν ἢ προσδοκᾷν πόλεμον. Etsi Phavorinus ἐκδοχὴν etiam ἀναμονὴν καὶ προσδοκίαν interpretatur. Wolf.

Ἐκείνων] Nempe, *Macedonum ex familia Philippi.* Auger.

Παρειχόμην] Arridet παρεσχόμην. Brodæus.

Ἐννέα ὁδῶν] Τουτέστιν Ἀμφιπόλεως, quæ prius ita vocabatur. Idem.

Φερνὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην] Lego. Et ὡς ἐνεδέχετο, [Nam Aldus ἐνδέχετο] ἀντὶ τοῦ, ὡς οἷόν τε ἦν. Wolf. ταύτην cum Wolfio Codd. Regii tres. Vulgo αὐτήν. Taylor.

Γυναικὶ] Phyllidi. Tzetzes in Lycophronem: Ἀκάμας δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν ἐς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς περὶ Φυλλίδος, et reliqua. Ovidius Demophontem Acamantis fratrem Phyllidem dilexisse tradit. Brodæus.

Τούτων ἐπεμνήσθην] Sententia postulat ἐπιμνησθήσομαι, futurum. Wolf. Certe ἐπεμνήσθην, quæ est Stephani lectio, et Codd. consensu approbata, non erat rejicienda, uti liquet ex tenore loci, παρεσχόμην p. 98. l. 2. ἔφην l. 4. Taylor.

Κύριος ὢν] Significat, opinor, quantum in ipso Amynta fuerit, et in uno illius suffragio situm, restitutam fuisse Atheniensibus Amphipolim: de qua plura annotavi in Philippicam Isocratis. Wolf.

Ἐψηφίσατο] Ex sequentibus patet legendum ἀπεψηφίσατο. Palmer.

Ἀμφίπολιν τὴν Ἀθηναίων] S. οὖσαν. Wolf.

Συνεξαιρεῖν——Ἀθηναίοις] Opem ferendam Atheniensibus ad urbem expugnandam. Sed in Epistola, quæ in Orationes Demosthenis relata est, qua bellum Atheniensibus indicit, Philippus Amphipoleos jus argute sibi vendicat. Utut est, Amphipoli amissa, Demosthenes Philippum se ne domi quidem tuto mansurum existimare affirmat. Sic autem solent homines, ut ea quæ sibi expedire putant, tanquam justissima defendant: adeo ut Isocrates affirmet, urbes neque juris, neque fœderum, neque ullius rei, nisi utilitatis solius, rationem habere. Idem.

Καὶ τοῦτο τὸ κοινὸν] Sic ordinanda verba sunt: *καὶ τοῦτο τὸ δόγμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τοὺς ψηφισαμένους παρειχόμην μάρτυρας, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων.* Intelligendi autem testes ii sunt, quorum nomina decreto inscripta legebantur, κατὰ συνεκδοχὴν, ἢ μεταφορὰν, ἢ κατάχρησιν: Testis enim proprie homo est: literæ, aliæve res similitudine quadam testes appellan-

251 λήνων, καὶ τοὺς ψηφισαμένους, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων μάρτυρας παρεσχόμην. ὧν δὲ Ἀμύντας ἀπέστη ὁ Φιλίππου πατὴρ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων, οὐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τούτων, ἔφην ἐγώ, σὲ τὸν ἐξ ἐκείνου γεγενημένον, οὐκ ἔστι δίκαιον ἀντιποιεῖσθαι. εἰ δ' ἀντιποιῇ, κατὰ πόλεμον λαβών, εἰκότως ἔχειν, εἰ μὲν πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας, δορυάλωτον τὴν πόλιν εἷλες, κυρίως ἔχεις, τῷ τοῦ πολέμου νόμῳ κτησάμενος· εἰ δ' Ἀμφιπολίτας ἀφείλου τὴν Ἀθηναίων πόλιν, οὐ τὰ ἐκείνων ἔχεις, ἀλλὰ τὴν Ἀθηναίων χώραν.

ιέ. Ῥηθέντων [1] δὲ τούτων καὶ ἑτέρων λόγων, ἤδη καθῆκεν εἰς Δημοσθένην τὸ τῆς πρεσβείας μέρος, καὶ πάντες προσεῖχον ὡς ὑπερβολάς τινας δυνάμεως ἀκουσόμενοι λόγων. καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον — ὡς ἦν ὕστερον ἀκούειν —, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ, ἐξηγγέλθη ἡ τῶν ἐπαγγελιῶν ὑπερβολή. οὕτω δὲ ἁπάντων διακειμένων πρὸς τὴν ἀκρόασιν, φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον σκοτεινόν τε καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ, καὶ μικρὸν προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων, ἐξαίφνης ἐσίγησε καὶ διηπορήθη·

[1] δὲ καὶ τούτων

tur, quod idem efficiant quod testes, iidemque narrationi concilient. IDEM. F. τούτου τὸ κοινὸν δόγμα, *hujus rei*, ut §. κθ'. καὶ τούτου τὴν βουλὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι. Vide et §. λή. fin. MARKLAND.

Φιλίππου] M. σου, quia hic est oratio directa ad Philippum. Deinde, ἐναντίων. AUGER.

Γεγενημένον] Γεγεννημένον. MARKLAND.

Εἰ δ' ἀντιποιῇ] Totus hic locus obscuritate laborat, neque multum ab Interprete juvatur. Sententia videtur esse hujusmodi: sc. *Cum urbem Amphipolim tibi vindicas, vi et armis expugnatam, recte vindicas, modo cum Atheniensibus bellum gessisses, ad quos sc. ea Civitas pertinet: Nunc vero Tu non nobiscum, sed cum Amphipolitanis, colonis nostris, decertasti. Proinde non* illorum *habes urbem, jure belli partam, sed Atheniensium; ab Amphipolitanis quidem eripuisti, verum non quod illorum fuerat, sed quod alienam ad ditionem spectabat.* Ultimum membrum Orationis Cl. Marklandus ita vertit: *Sed si abstulisti Amphipolitas Atheniensibus, non ea* etc. TAYLOR. L. προσποίῃ, *contendis.* AUGER.

ιέ. Οὕτω δὲ] Rectius, uti Scaliger monet, οὕτω δή. TAYLOR.

Σκοτεινὸν] Ἀσαφὲς recte exponit probus noster Scholiastes. Cum ergo Cod. Mead. ἀσαφῆ etiam habeat supra scriptum, similiter pro glossa accipio. Tzetzes interea non vocem σκοτεινὸν, sed illam alteram, τεθνηκὸς (quod non debuit) ista interpretatione donat, Chil. XII. 579.

Καὶ ὁ Αἰσχίνης τεθνηκὸς τὸ ἀσαφές που λέγει.
IDEM.

Τεθνηκὸς] Malim τεθνηκώς. BRODÆUS.

Καὶ μικρὸν προαγαγὼν] Scil. τὸν λόγον, ἢ τὸ προοίμιον. *Cum orationem humi repentem paulum ad res ipsas perduxisset.* WOLF.

Διηπορήθη] Aliud scilicet erat, magnanimi regis vultum intueri, aliud, eundem Athenis, applaudente vulgo, conviciis proscindere. Hoc est τῶν θρασυδείλων ῥητόρων ingenium, turpe quidem certe et flagitiosum. Quanquam probabile est, Demosthenem non male perorasse, cum Plutarchus scribat, Philippum summo studio ejus Orationi respondisse, ceteris autem in rebus, nequaquam pari humanitate ac benignitate erga illum esse usum. Fabula igitur hæc Æschinis ad exagitandum adversarium et judices exhilarandos, et ab accusatione abducendos pertinere videtur. IDEM. Sæpe id accidit Demostheni, si Plutarcho fides, quem consuli velim in tractatulo, *Quomodo quis in virtute* etc. TAYLOR.

τελευτῶν δὲ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ λόγου. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Φίλιππος ὡς διέκειτο, θαῤῥεῖν τε παρεκελεύετο, καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οἴεσθαί τι πεπονθέναι· ἀλλ' ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἀναμιμνήσκεσθαι,
33.1 καὶ λέγειν ὡς προείλετο. ὁ δ', ὡς ἅπαξ ἐταράχθη, καὶ
τῶν γεγραμμένων διεσφάλη, οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν ἠδυ- 252
νήθη· ἀλλὰ καὶ πάλιν λέγειν ἐπιχειρήσας, ταὐτὸν ἔπαθεν.

ιϛ'. Ὡς δὲ ἦν σιωπή, μεταστῆναι ἡμᾶς ὁ κῆρυξ ἐκέλευεν. ἐπειδὴ δ' ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἱ συμπρέσβεις ἐγενόμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρωπάσας ὁ χρηστὸς [1] οὗτος Δημοσθένης, ἀπολωλεκέναι μὲ ἔφη τὴν πόλιν καὶ τοὺς συμμάχους. ἐκπλαγέντος δὲ οὐκ ἐμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συμπρέσβεων ἁπάντων, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένων, δι' ἣν ταῦτ' εἶπεν, ἤρετό με, εἰ τῶν Ἀθήνησι πραγμάτων ἐπιλέλησμαι, καὶ τὸν δῆμον καταπεπονημένον, καὶ σφόδρα ἐπιθυμοῦντα τῆς εἰρήνης, εἰ μὴ μέμνημαι. ἢ μέγα φρονεῖς, ἔφη, ἐπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μὲν πεντήκοντα ναυσίν, οὐδέποτε δὲ πληρωθησομέναις; οὕτω γὰρ ἠρέθικας Φίλιππον καὶ τοιαῦτα εἴρηκας, ἐξ ὧν οὐκ εἰρήνη γένοιτ' ἂν ἐκ πολέμου, ἀλλ' ἐξ εἰρήνης πόλεμος ἀκήρυκτος. ἀρχο-

[1] αὐτοσὶ

Θαῤῥεῖν τε] Humanitatis plena oratio, non tamen abhorrens a faceta derisione, ac ne injusta quidem. WOLF.

Νομίζειν] Π. πλεονάζει τὸ νομίζειν ἢ τὸ οἴεσθαι. STEPHANUS.

Διὰ τοῦτο] *Propter hoc quod ipsis acciderat.* Deinde deleo οἴεσθαι. AUGER.

Οἴεσθαί τι πεπονθέναι] Histrio explodebatur, si aberrasset, aut conticuisset. Alia est ratio oratoris de rebus gravissimis disserentis. Quanquam plerique quid aliud sunt quam histriones? cum ea dicant, quæ nec sentiunt, nec credunt, nec probant: sed ea, quæ vel metus cogit, vel suadet utilitas, vel dictat ambitio. WOLF.

Τῶν γεγραμμένων διεσφάλη] Misera conditio est oratoris tardi, timidi, obliviosi. Quare qui celeritate ingenii, audacia, memoria destituuntur: alias res agant, et Isocratis institutum sequantur, qui se intra privatos parietes continere, quam tam ancipitem aleam jacere maluit. IDEM.

Γεγραμμένων] Quasi Demosthenes nihil nisi multo ante compositum domi ac diu meditatum eloqui posset, ex tempore ne verbum quidem. Demosthenes κατὰ Μειδίου. Ἐγὼ δ' ἐσκέφθαι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημὶ, καὶ οὐκ ἂν ἀρνηθείην. Consule in ejus vita Plutarchum. BRODÆUS.

Διεσφάλη] Γρ. παρεσφάλη, Schol. TAYLOR.

Οὐδ' ἀναλαβεῖν] *Ne colligere quidem sese.* Οὐδὲ hic non est συναπτικὸν, ἀλλ' ἐλαττωματικόν. WOLF.

ιϛ'. Ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν——ἐγενόμεθα] *Cum soli essemus et sine arbitris.* IDEM.

Καταπεπονημένον] *Afflictum, exhaustum ærumnis.* IDEM.

Πόλεμος ἀκήρυκτος] Pro magno bello. SALMAS.

μένου δέ μου πρὸς ταῦτα ἀντιλέγειν, ἐκάλουν ἡμᾶς οἱ ὑπηρέται οἱ τοῦ Φιλίππου. ὡς δ' ἤλθομεν καὶ ἐκαθεζόμεθα, ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐνεχείρει τὶ λέγειν ὁ Φίλιππος, πλείστην δὲ εἰκότως ἐποιήσατο διατριβὴν πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους,— ἴσως γὰρ οὐδὲν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν, ὥς γε οἶμαι, παρέλιπον —, καὶ πολλάκις μου τοὔνομα ἐν τοῖς λόγοις ὠνόμαζε, πρὸς δὲ Δημοσθένη, τὸν οὕτω καταγελάστως ἀπαλλάξαντα, οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς, οἶμαι, διελέχθη.
253 τοῦτο δὲ ἄρα ἦν ἀγχόνη καὶ λύπη τούτῳ. ἐπειδὴ δὲ κατέστρεψεν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους Φίλιππος, καὶ τὸ συκοφάντημα, ὃ προειρήκει κατ' ἐμοῦ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις οὗτος, ὡς ἐσομένου πολέμου καὶ διαφορᾶς αἰτίου, διέπιπτεν αὐτῷ, ἐνταῦθα ἤδη καὶ παντελῶς ἐξιστάμενος αὑτοῦ καταφανὴς ἦν· ὥστε καὶ κληθέντων ἡμῶν ἐπὶ [1] ξενίᾳ, δεινῶς ἀσχημονεῖν.

ιζ'. Ἀφορμώντων δ' ἡμῶν οἴκαδε ἐκ τῆς πρεσβείας, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. ὅ,τι μὲν [2] οὖν ἦν ποθ' ὁ κέρκωψ, ἢ τὸ καλούμενον παιπάλημα, ἢ τὸ παλίμβολον, ἢ τὰ τοιαῦτα

[1] ξένια

[2] οὖν δήποτ' ἦν ὁ

Οὐδὲν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν] Τῶν ἐνδεχομένων ἢ δυναμένων λέγεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων. Wolf.

Τῶν ἐνόντων εἰπεῖν] *Quæ dicere oportebat.* Brodæus.

Ἀπαλλάξαντα] Ἀντὶ τοῦ ἀπαλλαγέντα τοῦ λέγειν. Wolf.

Οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς] Aliter Plutarchus, τὸν Φίλιππον μετὰ πλείστης ἐπιμελείας ἀντειπεῖν πρὸς τὸν Δημοσθένους λόγον. Idem.

Ἀγχόνη] Ἀγχονὴ Codd. Mor. et Mead. retracto accentu in ultimam syllabam. Similia tradunt magistri. Ad illa Aristophanis Acharn. 125.

——— Ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;

hæc habet Scholiastes vetus: Ἡ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ τόνῳ. ὀξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ εἶδος τοῦ πάθους· βαρυτόνως δὲ, τὸ σχοινίον καὶ ὁ βρόχος. Quæ solidissime refutat H. Steph. Thes. Gr. T. I. col. 58. ubi huic Æschinis loco nonnullam lucem immittit. Taylor.

Διαφορᾶς] Unus e Codd. Regiis addit ἀντὶ εἰρήνης: Et omnes pariter cum Meadiano habent, loco τοῦ, αἰτίου, ἐκ τοῦ ἐναντίου. Idem.

Διέπιπτεν αὐτῷ] *Excidisset ei, ademptum esset.* Wolf.

Ἐπὶ ξενίᾳ] Vide annon præstat ἐπὶ ξένια? ut Cod. Mead. Ita infra §. νά. Ἐκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων. Et mecum sentit Stephanus in Thesauro. Corrige pariter Jul. Pollucem Lib. VIII. cap. XI. §. 138, qui hoc mendo laborat. Video tamen hæc non placere Brodæo, qui exadversum stat, ἐπὶ ξενίᾳ inquit ille, non ξένια. Diodorus enim L. 13. ἅπαντας τοὺς ξένους καλεῖ ἐπὶ ξενίᾳ. Taylor.

ιζ'. Ὅτι μὲν οὖν ἦν ποθ' ὁ κέρκωψ etc.] Κέρκωπες, πονηροὶ, πίθηκοι, πανοῦργοι. Notum est Proverbium, Κέρκωπες. V. *Caudatus, pollen, versipellis.* Παλιμβολία, εὐμετάβλητος γνώμη, παλίμβολος, ἀβέβαιος, ἄπιστος, ἀδόκιμος, ἀνελεύθερος, ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων, τρίπρατος, παρὰ τὸ πάλιν βάλλεσθαι. Wolf.

Παιπάλημα] Παιπάλη, τὸ λεπτομερὲς τοῦ ἀλεύρου, πανοῦργον, ποικίλον ἐν κακίᾳ, πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχον, nequam. Plutarchus citat Iambicum trimetrum

Ὦ παιπάλημα λυγκὸς αἰολώτερον.

[Certe in Sermone de Poetis audiendis scribitur

Ὦ μηχάνημα λυγκὸς αἰολώτερον.]

Non ignoravit utique Æschines ipsorum verborum vim, sed exemplo Demosthenis edoctus, ea rectius intellexit, γενομένων αὐτῷ παθημάτων, μαθημάτων. Ego liberius verti, *Quid igitur esset Cercops, aut Vertumnus, aut Chamæleo,* etc.; quod commoda verba, quæ Græcis responderent, non occurrebant. Idem.

Ibid.] Hæc omnia vafritiæ sunt vocabula et summæ astutiæ; qualia sunt illa apud Aristoph. Av. 428. quæ hic non incommode citari possunt:

ΧΟ. Ἔνι σοφόν τι καὶ φρενί;
ΕΠ. Πυκνότατον κίναδος,
Σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.

Bina conjungit Synesius in libro de Providentia, ut mulierculam quandam crudelius dilacerare posset, quam παιπάλημα κερκωπεῖον appellat. Verum hæc omnia melius disces a Lexicis, vel a Scholiaste nostro non inerudito. Taylor.

Διαλαμβάνων] *Seducens, seorsim conveniens, per vices adiens.* Wolf.

Ἔρανον συστήσειν] *Curaturum ut ei collecta penderetur.* Etsi fortasse legendum, ἔρανον εἰσοίσειν, aut συνεισοίσειν. V. *collectam constituturum.* Idem.

Καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις] Ἐκ τῶν ἰδίων. Est enim δοτικὴ ὀργανικὴ, οὐχὶ δὲ μεταληπτική. Wolf. Et in ea fere mente est Brodæus. Taylor. Wolfius: *et de suo laturum.* Hoc fuisset ἐκ τῶν ἰδίων. Vertendum, *rebus* ejus *privatis,* rei familiari. Markland.

Ἦν τοῖς ἐπαίνοις] Ἦν ἐν τοῖς ἐπαίνοις Codd. Regg. 1. et 3. ut pulcre divinaverat Cl. Marklandus restituendum esse. Taylor.

ιή. Ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος] Ita solent senes admentiri aliquid ætati suæ, ut quidam, qui in aula Episcopi Wircepurgensis, se decem annos amplius quam natus erat, serviisse, non animadversa proportione servitutis et ætatis, quam collegæ illi ostendebant, jactavit. Itaque principem tenebat locum in commentario mendaciorum, quem festivi homunculi ad Luciani verarum narrationum imitationem instituerant. Wolf.

Σίσυφος] Brodæus in quodam loco ad Antholog. in literatorem quendam invehitur, qui, hoc scommate non intellecto, Σίσυφος in σύμψηφος mutatum voluit. Illud est conjectare! Taylor.

ῥήματα, οὐκ ᾔδειν πρότερον· νυνὶ δὲ ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας, μεμάθηκα. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, τῷ μὲν ἔρανον [1] εἰσοίσειν ἐπηγγέλλετο, καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, τὸν δὲ εἰς στρατηγίαν καταστήσειν, ἐμοὶ δὲ παρακολουθῶν, καὶ τὴν φύσιν μακαρίζων, καὶ τοὺς λόγους, οὓς εἶπον, ἐγκωμιάζων, πολὺς [2] ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής.

ιή. Συνδειπνούντων δ' ἡμῶν ἁπάντων ἐν Λαρίσσῃ, εἰς αὐτὸν μὲν ἔσκωπτε, καὶ τὴν ἀπορίαν, τὴν ἐν τῷ λόγῳ συμβᾶσαν ἑαυτῷ· τὸν δὲ Φίλιππον τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων ἔφη πάντων εἶναι δεινότατον. συναποφηναμένου δὲ κἀμοῦ τι τοιοῦτον, ὡς μνημονικῶς εἴποι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα, Κτησιφῶντος δὲ, ὅσπερ ἦν ἡμῶν πρεσβύτατος, ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους 254
ἐτῶν εἰπόντος, καὶ προσθέντος, ὡς ἐν τοσούτῳ χρόνῳ καὶ βίῳ, οὐ πώποθ' οὕτως ἡδὺν οὐδ' ἐπαφρόδιτον ἄνθρωπον ἑωρακὼς εἴη, ἀνακροτήσας ὁ Σίσυφος ὅδε τὰς χεῖρας, ταῦτα μέν τοι, ἔφη, ὦ Κτησιφῶν, οὔτ' ἂν σὺ πρὸς τὸν δῆμον εἴποις, οὔτ' ἂν οὗτος — ἐμὲ δὴ λέγων — τολμήσειεν εἰ-

[1] συστήσειν

[2] ἦν ἐν τοῖς

πεῖν πρὸς Ἀθηναίους, ὡς [1] ἦν ὁ Φίλιππος δεινὸς εἰπεῖν, καὶ μνημονικός. ἀναισθήτως δὲ ἡμῶν ἐχόντων, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν οὐ προορωμένων, ἣν αὐτίκα ἀκούσεσθε, εἰς συνθήκην τινὰ ἡμᾶς κατέκλεισεν ὑπὲρ τοῦ ταῦτ' ἐρεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐμοῦ δὲ καὶ δέησίν τινα ἰσχυρὰν ἐδεήθη, μὴ παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν, ὡς ὑπὲρ Ἀμφιπόλεώς τι καὶ Δημοσθένης εἴποι. μέχρι μὲν οὖν τούτων οἱ συμπρέσβεις εἰσί μοι μάρτυρες, οὓς προπηλακίζων οὗτος καὶ διαβάλλων ἐν τῇ κατηγορίᾳ διατετέλεκε· τῶν δ' ἐπὶ τοῦ βήματος παρ' [2] ἡμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε. ὥς τε οὐκ ἐνέσται μοι ψεύδεσθαι.

ιθ'. Δέομαι δὲ ὑμῶν προσεπιπονῆσαι ἀκούοντας καὶ τὴν 34. 1
λοιπὴν διήγησιν. ὅτι μὲν γὰρ ἕκαστος ὑμῶν ποθεῖ τὰ περὶ Κερσοβλέπτην ἀκούειν, καὶ τὰς περὶ Φωκέων αἰτίας, σαφῶς οἶδα, καὶ πρὸς ταῦτα σπεύδω. ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸ τούτων ἀκούσητε, οὐδ' ἐκείνοις ὁμοίως παρακολουθήσετε· ἐὰν δ' ἐμοὶ τῷ κινδυνεύοντι, εἰπεῖν δῶτε ὡς βούλομαι, καὶ σῶσαί με, εἰ μηδὲν ἀδικῶ, δυνήσεσθε, ἱκανὰς εἰληφότες ἀφορμὰς, καὶ [3] θεάσεσθε ἐκ τῶν ὁμολογουμένων καὶ τὰ
255 ἀντιλεγόμενα. ὡς γὰρ δεῦρ' ἤλθομεν, καὶ πρὸς τὴν βουλὴν ἐπὶ κεφαλαίων τὴν πρεσβείαν ἀπηγγείλαμεν, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδομεν τὴν παρὰ Φιλίππου, ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν Δημοσθένης πρὸς τοὺς βουλεύοντας, καὶ τὴν Ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν, συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξέπεμψεν, οἳ καὶ τοῖς λόγοις,

[1] [ἦν] [2] ὑμῖν [3] θεάσασθαι

Ὡς ἦν ὁ Φ.] M. ἐστι. Auger.

Ἀναισθήτως κ. τ. λ.] Οὐκ αἰσθομένων, οὐδὲ καταλαβόντων τὴν διάνοιαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων. Wolf.

Τοῦ ταῦτ' ἐρεῖν] Utrum ταῦτα, an ταὐτά? *Hæc*, quæ de Amphipoli dixerit Demosthenes, an *eadem?* Idem. Responsum feret Vir doctissimus, si consulet p. 101. l. 10. et l. 15. Taylor. Post τοῦ F. deest μή. Markland.

Ἡμῖν] Non inscitum admodum est, quod voluit Scaliger, παρ' ἡμῶν. Omnes tamen fere libri nostri Coisl. Regg. 1. 2. 3. Mead. παρ' ὑμῖν. Atque ita olim conjecerat Marklandus. Taylor. τινὲς διορθοῦσι, παρ' ὑμῖν. Stephanus. παρ' ὑμῖν. Brodæus. L. παρ' ὑμῖν. Auger.

ιθ'. Θεάσασθε] Lego θεάσεσθε, ut δυνήσεσθε. Wolf. Brodæus. Unde Stephanus δ. τ. θεάσεσθε, ὡς εἶπε, δυνήσεσθε. Sed legendum potius θεάσασθαι, uti dudum correxeram, et habet Cod. Bern. qui etiam δυνήσεσθαι exhibet, verum non pari felicitate. Taylor. θεάσασθαι, (ut σῶσαι) si ita ferant Codd. Markland. γρ. δυνήσασθαι et θεάσασθαι. Scal. *Ex edit.* Brook.

Ἑστίαν — βουλαίαν] Erat enim in Senatu Vestæ Ara. Xenoph. Hellenic. ζ. et Diodor. 18. Quod Antipho περὶ τοῦ Χορευτοῦ. Καὶ εἰσιόντες τὸ βουλευτήριον, καὶ ἐν αὐτῷ βουλευτηρίῳ Διὸς Βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς Βουλαίας ἱερόν ἐστι. Brodæus.

καὶ τῇ πίστει, [1] καὶ πράττοντές τε καὶ λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τῆς πόλεως· ὑπὲρ ἐμοῦ δὲ εἶπέ τι τοιοῦτον, ὡς οὐ ψευσαίμην τὰς τῶν ἑλομένων με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐλπίδας. τέλος δὲ [2] πάντων, ἔγραψεν ἡμᾶς στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ ἕκαστον, εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς τὸν δῆμον, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ' οὐδὲν ψεῦδος εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι τὸ ψήφισμα ὁ γραμματεὺς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίας ἀναγνώτω.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΕΙΠΕ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ.

κ'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἀπηγγέλλομεν τὴν πρεσβείαν ἐν τῷ δήμῳ, εἶπε παρελθὼν πρῶτος ἡμῶν διὰ τὴν ἡλικίαν Κτησιφῶν, ἄλλους τέ τινας λόγους, καὶ τοὺς πρὸς Δημοσθένην αὐτῷ συγκειμένους ὑμῖν ἐρεῖν, περί τε τῆς ἐντεύξεως [3] τοῦ Φιλίππου, καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. καὶ μετὰ τοῦτον Φιλοκράτους εἰπόντος μικρὰ, καὶ Δερκύλλου, παρῆλθον ἐγώ. ἐπειδὴ δὲ τὴν
ἄλλην διεξῆλθον πρεσβείαν, ἀπήντησα καὶ πρὸς τὸν λό- 256
γον, ὃν ἐν τοῖς συμπρέσβεσι διωμολογησάμην· εἰπὼν, ὅτι μνημονικῶς καὶ δυνατῶς ὁ Φίλιππος εἴποι, καὶ τὴν δέησιν

[1] Desunt καὶ πράττοντές τε καί. [2] πάντων. ἔ. γὰρ ἡ. στεφανῶσαι, [3] τῆς

Καὶ τῇ πίστει λέγοντες] Videtur addendum πράττοντές τε καὶ λέγοντες. Wolf. Istud καὶ in impressis ante πράττοντες, non est necessarium, et delevit Marklandus. Taylor.

Ἡμᾶς] Π. ἡμῶν, ἵνα φέρηται πρὸς τὸ, ἕκαστον. ἢ δεῖ γραφεῖν ὑμᾶς. Stephanus.

Θαλλοῦ στεφάνῳ] Ἐπὶ μόνης ἐλαίας ἰδιάζουσι τὴν λέξιν. Corona de sacra Minervæ olea. Qui honos Athenis insignis habebatur. Wolf.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ] S. C. DEMOSTHENE REFERENTE, vel, IN SENTENTIAM DEMOSTHENIS FACTUM. Wolf. Sufficit habere ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Cetera sunt scioli et literatoris. Taylor.

Ἐπὶ δεῖπνον] Ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Scal. *Ex edit.* Brook.

κ'. Αὐτῷ συγκειμένους] Τὸ αὐτῷ redundare videtur, aut legendum, καὶ ἡμῖν, aut αὐτόν. συγκειμένους autem τοὺς ὡμολογημένους, *ea quæ pepigeramus, pacta et conventa.* Wolf. Sensus ita procedit: *Dixit Ctesipho præter alia, tum ea de quibus convenerat inter eum et Demosthenem, se apud vos dicturum, scilicet de affabilitate* etc. Errat idem Wolfius in interpretando, cum vertit, *item* de affabilitate etc. Taylor. Ἡμῖν ἐρεῖν placet ὑμῖν. Brodæus.

Τόποις] [Ita Edit. Ald.] Lego πότοις: quia alibi dicitur, κάλλιστος καὶ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ νὴ Δία, καὶ ἱκανώτατος συμπιεῖν. Wolf. Et similiter Brodæus. πότοις γρ. λόγοις Cod. Bern. Taylor. Πρ. γρ. τόποις. Ἀλλὰ λέγεται ἀλλαχοῦ, κάλλιστος καὶ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ, νὴ Δία, καὶ ἱκανώτατος συμπιεῖν. Stephanus.

οὐκ ἐπελαθόμην τὴν Δημοσθένους, ὅτι ταχθείη λέγειν, ἐάν τι παραλίπωμεν ἡμεῖς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. ἐφ᾽ ἅπασι δ᾽ ἡμῖν ἀνίσταται τελευταῖος Δημοσθένης, καὶ τερατευσάμενος, ὥσπερ εἴωθε, τῷ σχήματι, καὶ τρίψας τὴν κεφαλὴν, ὁρῶν ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον, καὶ δεδεγμένον τοὺς παρ᾽ ἐμοῦ λόγους, ἀμφοτέρων ἔφη θαυμάζειν, καὶ τῶν ἀκουόντων, καὶ τῶν πρεσβευσάντων, ὅταν παρέντες τὸν χρόνον, οἱ μὲν τὸν τοῦ βουλεύσασθαι, οἱ δὲ τὸν τοῦ συμβουλεύειν, ἀποδιατρίβωσι, τὴν ὑπερόριον λαλιὰν ἀγαπῶντες ἐν τοῖς οἰκείοις πράγμασιν· οὐδὲν γὰρ εἶναι ῥᾷον ἢ πρεσβείαν ἀπαγγεῖλαι.

κά. Βούλομαι δ᾽ ὑμῖν, ἔφη, καὶ ἐπιδεῖξαι ὡς δεῖ τὸ πρᾶγμα γίνεσθαι. ἅμα δ᾽ ἐκέλευσεν ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου. ἀναγνωσθέντος δὲ, εἶπεν, ὅτι κατὰ τοῦτο ἐξεπέμφθημεν, καὶ ταῦτα ἐπράττομεν, ἃ ἐνταυθοῖ γέγραπται. λάβε δή μοι καὶ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἥκομεν παρὰ Φιλίππου φέροντες. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη, ἀπέχετε, ἔφη, τὴν ἀπόκρισιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ἐστὶ βουλεύσασθαι. θορυβησάντων δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ, τῶν μὲν, ὡς δεινός τις εἴη καὶ σύντομος, τῶν δὲ πλειόνων, ὡς πονηρὸς καὶ φθονερὸς, καὶ σκέψασθε δὲ, ἔφη, ὡς συντόμως, καὶ τἄλλα
257 πάντα ἀπαγγελῶ. ἐδόκει μνημονικὸς καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν Αἰσχίνῃ Φίλιππος; ἀλλ᾽ οὐκ ἐμοί. ἀλλ᾽ εἴ τις αὐτοῦ τὴν τύχην περιελὼν, ἑτέρῳ περιθείη, οὐκ ἂν πολύ τι καταδεὴς εἴη. ἐδόκει Κτησιφῶντι τὴν ὄψιν λαμπρὸς εἶναι; ἐμοὶ δ᾽ οὐ χείρων Ἀριστόδημος, ὁ ὑποκριτὴς, ὃς παρῆν ἡμῖν καὶ συνεπρέσβευε. μνημονικόν τις αὐτόν φησιν εἶναι; καὶ γὰρ ἕτεροι. συμπιεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ Φιλοκράτης ὁ

Τερατευσάμενος —— τῷ σχήματι] *Mirabiliter composito vultu et gestu.* Actionem Demosthenis fuisse popularem, sed a viris gravibus improbatam, Plutarcho auctore didicimus. WOLF.

Τρίψας τὴν κεφαλὴν] Qui scalpunt uno digito caput, notantur ut molles. Sed caput scabere sollicitudinis interdum et molestiæ est indicium. Unde Horatius: *Sæpe caput scaberet, vivos et roderet ungues.* WOLF. Vid. Victor. Var. Lect. VIII. 6. TAYLOR.

Ἐπισημαινόμενον] *Gestientem, vultu et gestu approbantem.* WOLF. L. ἐπισημηνάμενον. AUGER.

Δεδεγμένον] L. Ἀποδεδεγμένον. SCALIGER. AUGER.

Ἀποδιατρίβωσι] Διατρίβωσιν ἐν τοῖς παρέργοις, τῶν ἔργων ἀμελήσαντες. WOLF.

κά. Μνημονικὸς καὶ] Hæc duo verba deleo, quia inferius de memoria agitur. AUGER.

Μνημονικὸν] Paulo ante de eo dixerat, μνημονικὸς, καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν etc. Hic igitur scribendum forte ἡγεμονικὸν κ. τ. λ. Nisi hæ octo voces, μνημονικὸν —— ἕτεροι, sint ab aliena manu. Vide §. λδ΄. MARKLAND.

μεθ᾽ ἡμῶν δεινότερος. λόγον τίς φησιν ἐμοὶ καταλιπεῖν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως; ἀλλ᾽ οὔτ᾽ ἂν ὑμῖν ὁ ῥήτωρ οὗτος, οὔτ᾽ ἂν ἐμοὶ λόγου μεταδοίη. ταῦτα μὲν οὖν λῆρός ἐστιν, ἔφη,
35. 1 ἐγὼ δὲ ψήφισμα γράψω, καὶ τῷ κήρυκι σπείσασθαι βούλομαι τῷ παρὰ Φιλίππου ἥκοντι, καὶ τοῖς μέλλουσι παρ᾽ αὐτοῦ δεῦρο ἰέναι πρέσβεσι, καὶ τοὺς πρυτάνεις [1] κελεύειν, ἐπειδὰν ἥκωσιν οἱ πρέσβεις, ἐκκλησίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ποιεῖν, μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ περὶ συμμαχίας, καὶ τοὺς πρέσβεις ἡμᾶς, εἰ δοκοῦμεν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ᾽ ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, ἵνα εἰδῆτε, ὦ ἄνδρες, καὶ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτοῦ, καὶ τὸν φθόνον, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτους κοινωνίαν, καὶ τὸ ἦθος ὡς ἐπίβουλον καὶ ἄπιστον. κάλει δέ μοι καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀνάγνωθι, καὶ τὰ ψηφίσματα [2] Δημοσθένους.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

οὐ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ εἶπε, θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι τοῖς 258
πρέσβεσιν, ἐπειδὰν ἥκωσι, τοῖς Φιλίππου. λέγε καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίαν, ἵν᾽

[1] Deest κελεύειν.

[2] τὰ Δημοσθένους. Ψήφισμα

Βούλομαι] Abest a MS. Mead. Et illud sane amplector. Ita quæ sequuntur vocem γράψω, erunt quodammodo verba ipsius Psephismatis. Infra §. κδ΄. med. ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν, ἐκπλεῖν Ἀντίοχον, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγόν. Sc. *id ipsum* ratum esse voluit, *ut navem solveret Antiochus et Imp. quæreret.* Ita §. λδ΄. ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα —— σπείσασθαι τῷ κήρυκι. Iterum ead. §. ἕτερον ἐπῆγε ψήφισμα, τὸ περὶ συμμαχίας βουλεύσασθαι τὸν δῆμον. Quod si mihi hæc concedas, præcidetur illa Wolfii conjectura, quæ mox sequitur. TAYLOR.

Καὶ τοὺς πρυτάνεις ἐπειδὰν] [Ita Editt.] Deesse videtur κελεύειν, ἐπειδὰν, etc. ut postea, παρανάγνωθι δή μοι καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τοὺς Πρυτάνεις etc. WOLF. Dele κελεύειν, quod non legitur in vulgatis nec est necessarium, repetendo βούλομαι. AUGER.

Τὰς μαρτυρίας αὐτῷ] [Cum Aldo] αὐτῶν lege [cum Stephano]. WOLF. Ita Brodæus. TAYLOR.

Καὶ τὰ ψηφίσματα Δημοσθένους] Dele. Nam ea modo citaverat l. 11. Et satis apparet, quo casu hic ingeminarentur. Et notetur porro, has voces ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ et similes, in MSto Mendiano, uti et olim pluribus accidisse arbitror, semper minio ad marginem pingi. Diversis itaque temporibus se in textum insinuarunt: et hic sane æquo nimium. IDEM.

εἰδῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι Δημοσθένης οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰπεῖν δύναται, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ ὁμοσπόνδους μελετᾷ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

κβ΄. Τὴν μὲν τοίνυν [1]πραγματείαν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πράξεων, οὐκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτους, ἀλλὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους εὑρήσετε, καὶ τὰς πίστεις τῶν εἰρημένων ἱκανὰς ὑμῖν [2]οἶμαι παρασχέσθαι. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες· τῶν δὲ ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων, καὶ τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων, τοὺς συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παρεσχόμην· τῆς δὲ ὑπὸ Δημοσθένους ἀρτίως εἰρημένης κατηγορίας ἠκούσατε καὶ μέμνησθε, ἧς τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο ἀπὸ τῆς δημηγορίας, ἣν εἶπον περὶ τῆς εἰρήνης. πάντα δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς κατηγορίας ἐψευσμένος, ἐπὶ τῷ καιρῷ τούτῳ δεινῶς ἐσχετλίασε. τοὺς γὰρ λόγους τούτους ἐναντίον φησὶ τῶν πρέσβεων λέγεσθαι, οὓς ἔπεμψαν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες, μεταπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου, ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι, Φιλίππῳ μετὰ Ἀθηναίων, καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ τοῦτο εἶναι δοκοίη [3]σύμφορον, μετέχοιεν.

[1] κοινωνίαν [2] οἴομαι [3] συμφέρον

Μελετᾷ] *Declamationes meditatur*. WOLF.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ addit Marklandus. TAYLOR.

κβ΄. Μαρτυρίαν] F. πραγματείαν. WOLF. Neque μαρτυρίαν placet, quod Impressi servant, neque πραγματείαν, quod Wolfius hariolatur, a nullo Codice adjutus. Ecquis vero ferre potest τῶν πράξεων πραγματείαν? Omnino restitui jubeo κοινωνίαν ex MSS. Bern. Mead. Coisl. et Reg. 2. et Brodæo denique. Eam utique vocem profligavit Librarius, alteramque (μαρτυρίαν nempe) substituit, utpote recens a simili vocabulo describendo. Modo p. 105. l. 13. τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτους κοινωνίαν. TAYLOR. L. κοινωνίαν. SCALIG. AUGER.

Καὶ Φιλοκράτους] F. addendum οὖσαν εὑρήσετε. Et [l. 10.] τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων [quod Aldus mendose excuderat.] WOLF. εὑρήσετε Melius cum Mead. et Coisl. εὑρίσκετε. TAYLOR. M. εὑρίσκετε. AUGER.

Παρασχέσθαι] F. παρεσχῆσθαι. Commodum hoc margini meo alleveram, et Bern. cum Regg. uno atque altero mihi animum addiderunt. TAYLOR.

Δεινῶς ἐσχετλίασε] Wolfius, *vehementer conquestus est*. Potius, *in terribiles angustias se conjecit*. Quod liquet ex sequentibus, τοὺς γὰρ λόγους κ. τ. λ. JURIN.

Τοὺς γὰρ λόγους τούτους] Vide Dem. §. ϛ΄. sub finem. *Ex edit.* BROOK.

Μεταπεμφθέντες] Potius μεταπεμφθέντας, *legatos* —— *a populo* accersitos. Ita Demosth. in hac ipsa causa §. ϛ΄. fin. ταῦτα ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος ἐτόλμα λέγειν, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων, —— οὓς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων μετεπέμψασθε. TAYLOR. M. μεταπεμφθέντας. AUGER.

Καὶ τῆς εἰρήνης] Lego ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι —— ἢ τῆς εἰρήνης, εἰ τοῦτο εἶναι δοκοίη σύμφορον, μετέχοιεν. TAYLOR. Pro καὶ l. ἢ *vel*. AUGER.

Σύμφορον] Lego συμφέρον. JURIN. Ita MS. Mead. Ita Scalig. TAYLOR. L.

σκέψασθε δὴ πράγματος μεγάλου κλοπήν, καὶ δεινὴν
ἀναισχυντίαν ἀνθρώπου. τῶν γὰρ πρέσβεων, οὓς ἐξεπέμ- 259
ψατε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔτι τοῦ πολέμου πρὸς Φίλιππον
ἡμῖν ἐνεστηκότος, οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως, ὅτε ἐξε-
πέμφθησαν, καὶ τὰ τῶν πρεσβευσάντων ὀνόματα, ἐν τοῖς
δημοσίοις ἀναγέγραπται γράμμασι· τὰ δὲ σώματα αὐ-
τῶν ἐστὶν οὐκ ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ᾽ Ἀθήνησι· ταῖς δὲ ξενι-
καῖς πρεσβείαις ἡ βουλὴ τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους
προβουλεύει. οὗτος [1]δέ φησιν ἀπεστάλθαι τὰς παρὰ τῶν
Ἑλλήνων πρεσβείας. παρελθὼν τοίνυν, Δημόσθενες, ἐπὶ
τὸ βῆμα τοῦτο, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, εἰπὲ πόλεως ἧς τινος
βούλει τῶν Ἑλληνίδων τοὔνομα, ἐξ ἧς ἀφῖχθαι τότε φῂς
τοὺς πρέσβεις, καὶ τὰ προβουλεύματα [2]περὶ αὐτῶν ἐκ
τοῦ βουλευτηρίου δὸς ἀναγνῶναι, καὶ τοὺς Ἀθηναίων κάλει
πρέσβεις, οὓς ἐξέπεμψαν ἐπὶ τὰς πόλεις, μάρτυρας· κᾂν
παρεῖναι, καὶ μὴ ἀποδημεῖν, ὅτε ἡ πόλις τὴν εἰρήνην ἐποιεῖ-
το, μαρτυρήσωσιν, ἢ τὰς πρὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν προσό-
δους καὶ τὰ ψηφίσματα ἂν [3]παράσχῃς, ἐν ᾧ σὺ φῂς ὄντα
χρόνῳ, καταβαίνω, καὶ θανάτου τιμῶμαι. ἀνάγνωθι δὴ
καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα τί λέγει. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέ-

[1] δὲ ἐφεστᾶναι παρὰ τ. Ἑ. φησὶ πρεσβείας [2] Deest περί. [3] παράσχῃ

συμφέρον. AUGER.

Μεγάλου κλοπὴν] L. Μεγάλην βουλήν. SCALIGER.

Ἀνθρώπου] F. τ᾽ ἀνθρώπου. Vid. ad §. ιά. MARKLAND.

Ἐνεστηκότος] Πολεμουμένου ἔτι τοῦ πολέμου. WOLF.

Οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως] Omisit Interpres. Voluit Auctor: *utrumque, et nomina legatorum, et tempus, quo designabantur, in publica relata sunt monimenta.* Pro αἱρέσεως Scalig. ex divinatione, χειροτονίας. TAYLOR.

Ἀπεστάλθαι] Ἐφεστᾶναι Coisl. et Mead. Quod longe præstat. Alludit nimirum ad ipsa Demosthenis verba, quæ nuper ad aliam rem confirmandam allegavimus, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων καὶ ἀκουόντων. IDEM.

Ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ] Demosthenes solet dicere, ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι, ut et aquam bibere solitus, non modo ad aquam dicere et scribere. Crimen Græcanicæ Legationis in Demosthenem retorquet Æschines in Oratione Ctesiphontea, quod Demosthenes refutat ab absurdo. *Si vos,* inquit, *simul et socios ad bellum vocabatis, et pacem cum Philippo faciebatis, Eurybati res illa, non Atheniensium, erat.* Tradunt autem Eurybatum Crœsi fuisse ducem, qui cum maximis copiis ab illo ad Cyrum defecerit. WOLF. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. SCALIG.

Τὰ προβουλεύματα αὐτῶν] F. addendum περὶ, vel, ὑπὲρ αὐτῶν. Paulo ante ait, ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους προβουλεύει. Et [l. antepen.] ἂν παράσχῃς. WOLF. Ubi Ald. et pariter Mead. παράσχῃ. Mor. et Steph. παράσχῃς. TAYLOR.

Ἐξέπεμψαν] F. ἐξεπέμψαμεν. IDEM.

Καὶ μὴ ἀποδημεῖν] Wolfius, *nec peregre profectos fuisse.* Immo, *nec peregre abesse.* Profecti enim fuerant, sed nondum redierant. JURIN. Verte, *Atheniensium legatos citato testes: qui, si se affuisse, non autem peregre abesse, testificati fuerint, si accessum eorum* etc. TAYLOR.

γραπται, ἐπειδὴ [1] βουλεύηται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς Φίλιππον, οἱ δὲ πρέσβεις οὔπω πάρεισιν οὓς ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντας τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, δεδόχθαι τοῖς
260 συμμάχοις, ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν οἱ πρέσβεις, καὶ τὰς πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθηναίοις, καὶ τοῖς συμμάχοις, προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. ἐν δὲ ταύταις βουλεύσασθαι περὶ τῆς εἰρήνης Ἀθηναίους. ὅ,τι δ' ἂν βουλεύσηται ὁ δῆμος, τοῦτ' εἶναι κοινὸν 36.1
δόγμα τῶν συμμάχων. ἀνάγνωθι δή μοι τὸ τῶν συνέδρων δόγμα.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΝΕΔΡΩΝ.

παρανάγνωθι δή μοι καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τοὺς πρυτάνεις μετὰ τὰ Διονύσια τὰ ἐν ἄστει, καὶ τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν, προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα, ὁρίζων τὸν χρόνον, καὶ προϋφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας, πρὶν ἐπιδημῆσαι τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρέσβεις, καὶ τὸ μὲν τῶν συμμάχων δόγμα κελεύει, ᾧ συνειπεῖν καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βουλεύσασθαι, Δημοσθένης δὲ καὶ περὶ συμμαχίας κελεύει. λέγε αὐτοῖς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

τῶν μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων, ὦ Ἀθηναῖοι, ἠκούσατε, ὑφ' ὧν ἐξελέγχεται Δημοσθένης τὰς ἀποδημούσας πρεσβείας ἐπιδημεῖν φάσκων, καὶ βουλομένων ὑμῶν ἀκροάσασθαι, τὸ τῶν συμμάχων ἄκυρον πεποιηκὼς δόγμα. οἱ

[1] βουλεύεται

Βουλεύηται] Βουλεύεται. Markland. Ita Scalig. et Cod. Mead. Taylor.

Πάρεισιν] Melius ad sensum, si verteris, *nondum domum redierint*. Idem.

Καὶ τοῖς συμμάχοις] Dele securus. Iterantur enim ab imperito librario, ex linea præcedente. Idem.

Τὸ τῶν συνέδρων] Τὸ κοινὸν τῶν συνέδρων δόγμα. Scalig.

Τῶν συνέδρων] Σύνεδροι dicebantur ii legatorum socii qui perpetuo in urbe commorabantur et omnibus de rebus Græcis concionibus aderant. Auger.

Τὰ ἐν ἄστει] Ad discrimen τῶν Ληναϊκῶν, quæ in Agro ad torcularia celebrabantur. Wolf.

Προϋφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας] *Præripiendo conciones*, hoc est, ita instruendis rebus, ut Conciones ante legatorum reditum haberentur. Idem.

Ἀκροάσασθαι] F. κυρώσασθαι, *confirmare*. Markl. Quocum facit Augerus.

μὲν γὰρ ἀπεφήναντο, ἀναμεῖναι τὴν πόλιν τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας· Δημοσθένης δὲ οὐ λόγῳ μόνον κεκώλυκε περιμεῖναι, ὁ πάντων αἴσχιστα καὶ τάχιστα [1] μεταθέμενος, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ψηφίσματι προστάξας ἤδη βουλεύεσθαι. 261

κγ'. Εἴρηκε δὲ ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορήσαντος Φιλοκράτους, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ κατεμεμψάμην ἣν εἰσηγεῖτο ἐκεῖνος εἰρήνην, αἰσχρὰν καὶ τῆς πόλεως ἀναξίαν εἶναι φάσκων· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ ὡς συναγορεύοιμι τῷ Φιλοκράτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν εὐημερήσας ᾠχόμην φέρων, πείθων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μάχας καὶ τὰ τῶν προγόνων λέγουσι τρόπαια, μηδὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ὅτι δ' οὐ ψευδῆ μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατα γενέσθαι, μίαν μὲν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ Δημοσθένης μαρτυρίαν μαρτυρήσει, ἑτέραν δὲ πάντες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἀναμιμνησκόμενοι, τρίτην δὲ, ἡ τῆς αἰτίας ἀπιθανότης, τετάρτην δὲ, ἀνὴρ ἀξιόλογος, εἷς τῶν πολιτευομένων, Ἀμύντωρ, ᾧ τὸ ψήφισμα ἐπεδείξατο Δημοσθένης, καὶ ἀνεκοινοῦτο, εἰ δῷ τῷ γραμματεῖ, οὐχ ὑπεναντίον, ἀλλὰ ταὐτὸν γεγραφὼς Φιλοκράτει. καί μοι λαβὲ τὸ ψήφισμα καὶ ἀνάγνωθι τὸ Δημοσθένους. ἐν ᾧ φαίνεται γεγραφὼς τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν βουλόμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας, λόγον δὲ μὴ προτιθέναι, ἐν ᾧ με φησὶν αὐτὸς Φιλοκράτει συνειπεῖν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

οὐκοῦν τὰ μὲν ψηφίσματα ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐγράφη μένει· οἱ

[1] μετατιθέμενος

Μεταθέμενος] S. τὴν βουλὴν, *mutato consilio*. Wolf.

Ψηφίσματι] Ἀλλ' ἔργῳ καὶ ψηφίσματι, προστάξας ἤδη βουλεύεσθαι. Ita distingue. Et fortasse ὁ προστάξας, ut ὁ μεταθέμενος. Sic apud Demosth. π. παραπρεσβ. p. 269. l. 15. vol. II. Ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν, καὶ ὁ πολλὰ ὑπισχνούμενος, etc. Markland.

κγ'. Εἴρηκε] Vide Dem. orat. §. ϛ'. *Ex edit.* Brook.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ] Sic et in Demosthenico scriptum est, quia duobus continentibus diebus habitæ sunt Conciones. Non multo post conjungit τῇ προτέρᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ. Wolf.

Φέρων] Πλεονάζειν δοκεῖ. Idem.

Ἀδύνατα γενέσθαι] Μὴ δυνάμενα γενέσθαι. Satis esset, absque γενέσθαι, τὸ ἀδύνατα. Idem.

Εἰ δῷ] Aldus, Stephanusque et hic et infra, Εἰδῷ τῷ γραμματεῖ, quasi nomen esset Scribæ. Taylor.

Λόγον προτιθέναι] "*Copiam dicendi facere.*" D'Orville ad Charit. Aphrod. Lib. I. cap. X. p. 111. Eum vide.

Ἐγράφη] Ἔγραψα. Scalig. Infausto admodum. Taylor.

δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι, πρὸς τοὺς ἐφ᾽ ἡμέραν καιροὺς
262 λέγονται. ποιεῖ δέ μου τὴν δημηγορίαν ὁ μὲν κατήγορος
[1] διττὴν, τὸ ψήφισμα δὲ καὶ τἀληθὲς μίαν. λόγων γὰρ
μὴ προτεθέντων εἰς τὴν ὑστέραν ἐκκλησίαν, τῶν δὲ προ-
έδρων κωλυόντων, οὐκ ἐνῆν εἰπεῖν. τί δὲ καὶ βουλόμενος, εἴ-
περ ταῦτα Φιλοκράτει προειλόμην, κατηγόρουν μὲν πρὸς
τοὺς αὐτοὺς ἀκροατὰς τῇ προτεραίᾳ, μίαν δὲ νύκτα διαλι-
πὼν συνηγόρουν; πότερα ὡς αὐτὸς εὐδοξήσων, ἢ ὡς ἐκεῖνον
ὠφελήσων; ἀλλ᾽ οὐκ ἐνῆν ἀμφότερα ἐξενέγκασθαι, ἀλλ᾽
ὑπὸ πάντων μὲν μισεῖσθαι, περαίνειν δὲ μηδέν. κάλει δέ
μοι καὶ Ἀμύντορα Ἐρχιέα, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι.
ὃν δὲ τρόπον γέγραπται, προδιελθεῖν ὑμῖν βούλομαι. μαρ-
τυρεῖ Ἀμύντωρ Αἰσχίνῃ, ὅτε ἐβουλεύετο ὁ δῆμος περὶ τῆς
συμμαχίας τῆς πρὸς Φίλιππον κατὰ τὸ Δημοσθένους
ψήφισμα, ἐν τῇ ὑστεραίᾳ τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε οὐκ
ἐξῆν δημηγορεῖν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας
ψηφίσματα ἐπεψηφίζετο, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Δημο-
σθένην ἐπιδείξασθαι παρακαθήμενον ψήφισμα γεγραμμέ-
νον ἑαυτῷ, ἐφ᾽ ᾧ ἐπεγέγραπτο Δημοσθένους ὄνομα, καὶ
ἀνακοινοῦσθαι αὐτὸν αὐτῷ, εἰ δῷ τῷ γραμματεῖ, ἐπιψη- 37.1

[1] διαιρετὴν

Ἐφ᾽ ἡμέραν] Pro quo alias, καθ᾽ ἡμέραν. Wolf. Scholiastes videtur legisse ἐφημέρους. Et similiter Bern. quoque. Taylor.

Διαιρετὴν] [ut Editi] Ferri potest. Sed quid si διπλῆν, ἢ διττήν? Sequitur enim μίαν. Impudens profecto fuerit hoc mendacium Demosthenis: nisi forte Æschines falsum decretum subjecerit, quod quidem ὑπογραμματεῖ γεγενημένῳ haud difficile fuit. Wolf.

Ἀμφότερα] *Non licuit utrumque.* Immo *neutrum.* Hoc certe ad loci sententiam tutius, ut liquet ex subjectis. Et sane non parum interest, utrum hoc an illo modo interpreteris. Taylor.

Ἐξενέγκασθαι] Ἐκτελεῖν, διαπράξασθαι, περαίνειν, quo verbo paulo post utitur. Wolf.

Τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν] Etsi alii dicunt promiscue dualia et pluralia conjungi, mihi tamen librarii suspecti sunt. Malim ταῖν δυεῖν ἐκκλησίαιν, ut ratio Grammatica et exempla Platonica complura postulant. Idem.

Ἐπεψηφίζετο] *Decernebantur, jubebantur a populo.* Idem.

Γεγραμμένον ἑαυτῷ] Τὸ ἑαυτῷ referendum videtur vel ad παρακαθήμενον, vel ad ἐπιδείξασθαι. Idem. Immo ad neutrum. Taylor.

Δημοσθένους] Τὸ Δημοσθένους ὄνομα. ut c. Ctesiph. pag. 426. l. 3. ed. T. Markl.

Εἰ δῷ τῷ γρ., ἐ. τ. προέδροις· καὶ εἶναι, ἐφ᾽ ο. τ. ε., κ. τ. σ. ἔ. ποιεῖσθαι· ἐ. τ. α., ἐ. οἷσπερ κ. Φ. ἐγεγράφει] Sic interpuncto hoc loco, nullus videtur restare scrupulus. καὶ εἶναι S. γεγραμμένον ἐν τῷ ψηφίσματι. ἐφ᾽ οἷς — ἔγραψε S. ὁ Δημοσθένης. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· Hoc ἐξηγητικῶς subjicitur, et videtur esse commentum et additamentum Æschinis, qui ea de causa jubeat ἐκκλητεύειν τὸν Ἀμύντορα, ne falsum testem subornasse videatur. Wolf.

Ἐπιψηφίσασθαι] Manus satis vetusta in margine Mead. ἐπιψηφισθῆναι ὑπὸ τῶν προέδρων. Taylor. *Ut illud Prohedri suffragiis confirmandum curarent.* Deinde, addo quod est in vulgatis, καὶ εἶναι referendo ad μαρτυρεῖ. Auger.

φίσασθαι τοῖς προέδροις· [1] ἐφ᾽ οἷς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμ-
μαχίαν ἔγραψε ποιεῖσθαι· ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ᾽ οἷς περ καὶ
Φιλοκράτης ἐγεγράφει. κάλει δέ μοι Ἀμύντορα Ἐρχιέα,
καὶ ἐκκλήτευε, ἐὰν μὴ θέλῃ δευρὶ παρεῖναι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ.

τῆς μὲν μαρτυρίας ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες. σκοπεῖτε δὴ πό- 263
τερα ὑμῖν δοκεῖ Δημοσθένης ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἢ τοὐναν-
τίον αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι.

κδ´. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν δημηγορίαν μου διαβάλλει, καὶ
τοὺς εἰρημένους λόγους ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται, οὔτ᾽ ἂν
ἀποδραίην, οὔτ᾽ ἂν τῶν τότ᾽ εἰρημένων οὐδὲν ἀρνησαίμην,
οὔτ᾽ αἰσχύνομαι ἐπ᾽ αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλοτιμοῦ-
μαι. βούλομαι δ᾽ ὑμᾶς καὶ τοὺς καιροὺς ὑπομνῆσαι ἐν οἷς
ἐβουλεύεσθε. τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τοῦ πολέ-
μου ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως· συνέβαινε δ᾽ ἡμῶν τὸν στρατηγὸν
ἐν τῷ πολέμῳ μὲν [2] ἑβδομήκοντα καὶ πέντε πόλεις συμμα-
χίδας ἀποβεβληκέναι, ἃς ἐκτήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος,
καὶ κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον, — προῄρημαι γὰρ παῤ-
ῥησιάσασθαι καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σώ-
ζεσθαι, ἐὰν δὲ ἄλλως πως γινώσκητε, [3] διαχρήσασθέ με,

[1] καὶ εἶναι ἐφ᾽ [2] ἑβδομήκοντα μὲν [3] καταχρήσασθέ μοι

Ἐφ᾽ οἷς] Ἐφ᾽ οἷς si retineatur, erit, *quibus conditionibus.* Et forte scribendum, ἐπιψηφίσαι τοὺς προέδρους. Vide pag. 109. l. 22. §. κς´. fin. *ut proedri populum in suffragia mitterent.* Markland. καὶ εἶναι ἐφ᾽ οἷς. Ita habent Editi præter Wolfium. Sensus ergo erit: *Communicavit Demosthenes cum Amyntore psephisma quod paraverat,* ——— *In eo autem inerat, quibus conditionibus pacem* etc. *fieri vellet: nimirum iisdem, quibus Philocrati placuerat.* Taylor.

Ἐκκλήτευε] *Citato,* Wolfius. Verum impotenter. Vide Harpocr. v. Ἐκκλητεύειν, qui hunc locum respicit et illustrat, Cl. Valesium ad eundem, v. Κλητῆρες, et Æsch. c. Timarch. pag. 27. Scholiastes hic nugas meras agit. Idem.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ] Post has voces addit Mor. ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΠΟ ΔΗΜΟΥ. Nescio sane quo animo. Idem.

κδ´. Ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται] *Male narrando depravat,* Sic Ælianus μιμήσασθαι τὰς εἰκόνας ἐπὶ τὰ βελτίω. Wolf.

Προῄρημαι] Προῄρημαι γὰρ πρὸς ὑμᾶς παῤῥησιάσασθαι. Scalig. Parenthesis initium, quæ in verbo ὑποστειλαίμην clauditur. Brodæus.

Καταχρήσασθέ μοι] De hac formula in Demosthene dixi quid mihi videretur. διαχρήσασθέ με, *interficitote me.* Si legas βούλομαι καταχαρίσασθαί μοι: *animo meo obsequar,* aut, *morem ipse mihi geram.* Wolf. Καταχρήσασθαί μοι Stephanus edidit. Καταχρήσεσθε Bern. Καταχρήσασθε Coisl. Regg. 2. 3. Καταψηφίσασθε, quod habet Regiorum primus, videtur esse glossa. Quod etiam confirmat σχ. Καταχρήσασθε, φονεύσατε, καταδικάσατε. Taylor. L. ut in vulgatis καταχρήσασθέ μοι, *me occidite.* v. 2. p. 112. λαβόντα refertur ad στρατηγόν. Deinde μη est nota numeri 48. Auger.

Διαχρήσασθέ] Vertendum, *quod si alia vestra est sententia, interficite me.* Jurin.

οὐ γὰρ ἂν ὑποστειλαίμην —· ἑκατὸν δὲ καὶ πεντήκοντα τριήρεις λαβόντα ἐκ τῶν νεωρίων μὴ κατακεκομικέναι, — καὶ ταῦτα ὑμῖν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος οἱ κατήγοροι δεικνύουσι —· χίλια δὲ καὶ πεντακόσια τάλαντα οὐκ εἰς στρατιώτας, ἀλλ' εἰς ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι, Δηϊάρην τε καὶ Δηΐπυρον καὶ Πολυφόντην, [1] καὶ δραπέτας ἀνθρώπους, ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνειλεγμένους, καὶ χωρὶς εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν μισθοφό-
264 ρους· οἳ τοὺς μὲν ταλαιπώρους νησιώτας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἑξήκοντα τάλαντα εἰσέπραττον σύνταξιν, κατῆγον δὲ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. ἀντὶ δὲ ἀξιώματος, καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἡ πόλις ἡμῶν Μυοννήσου καὶ τῆς τῶν λῃστῶν δόξης ἀνεπίπλατο. Φίλιππος δὲ ὁρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας, οὐκ ἔθ' ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς ἠγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη περὶ Λήμνου καὶ Ἴμβρου καὶ Σκύρου, τῶν ἡμετέρων κτημάτων. ἐξέλιπον δὲ Χερρόνησον ἡμῶν οἱ πολῖται, τὴν οὖσαν ὁμολογουμένως Ἀθηναίων, πλείους δὲ ἐκκλησίας συγκλήτους

[1] Deest καί.

Μὴ κατακεκομικέναι] Fortasse nota numeri est, $\overline{\mu\eta}$, 48. Amisit ergo 102 triremes. Verti, *eas non reduxerat*. Sed quia de hac mea conjectura non dubito, substituo, XLVIII *reduxerat*. Dissimilis Chabriæ dux, qui non urbem, non castellum, non navem, non militem ullum amisit. Wolf. Legendum $\overline{\mu\eta}$ *Quadraginta octo*. Quod in versione servavit Wolfius. Jurin.

Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος] Lege [Aldum corrigens.] Et [l. 6.] Δηϊάρην τε [olim enim δὲ]. Et [ibid.] καὶ δραπέτας ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνειλεγμένους, vel, καὶ εἰς ἀνθρώπους, vel, εἰς Πολυφόντην etc. Συνειλεγμένους, ἀντὶ τοῦ, συνειλοχότας, *qui insolentes et gloriosi duces homines fugitivos collegerant e Græcia*. Quod magis placet, quam si ipsi duces homines fugitivi intelligantur. Wolf. Immo quidni et ipsi duces, sc. ξενικῶν στρατευμάτων et μισθοφορικῶν, ut loquitur Scholiastes? Corruit ergo omne fere id, quod elaboravit. Et videbitur sane tum intemperanter voculam alteram insinuasse, alteram insolenter exposuisse. εἰς Δηϊάρην Cod. Mead. Δηΐπυλον Scal. pro Δηΐπυρον. καὶ εἰς Πολυφῶντα marg. Cod. Mead. Taylor. Addo εἰς ante Δηϊάρην. Auger.

Εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα etc.] *In mercenarios oratores et suffragatores potius, quam concionales milites*. Wolf.

Οἳ τοὺς μὲν ταλαιπώρους etc.] Totus hic locus cum præcedentibus et sequentibus non bene cohæret, et videtur esse hiulcus. Certe Oratio non est perfecta, et deest quoddam verbum, et forte plura, ut sententia commoda perficiatur. At sine ope MStorum, qui mihi desunt, suppleri non potest. Palmer. Οἳ refertur ad omnes de quibus antea fit mentio, qui communi consilio, alii agendo, alii loquendo, Græciam deprædabantur. Auger.

Μυοννήσου] Halonesum tenuisse piratas scribit Philippus in Epistola. Myonnesum, quasi *murium insulam* dicas, Plinius extremo libro quinto circa Ephesum collocat, quam Piratarum fuisse receptaculum apparet. An vero Μυόννησος archipiratæ alicujus nomen fuerit, ignoro. Sententia est, Atheniensium classem latrocinari in mari eo tempore perhiberi solitam. Wolf.

Ἡμετέρων κτημάτων] Xenoph. Hellenic. 5to. Τὰς δὲ ἄλλας Ἑλληνίδας πόλεις, τὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους ἀφεῖναι, πλὴν Λήμνου, καὶ Ἴμβρου, καὶ Σκύρου· ταύτας δὲ, ὥσπερ τὸ ἀρχαῖον, εἶναι Ἀθηναίων. Hoc innuit Demosthenes περὶ τῆς Ἁλοννήσου. Brodæus.

Πλείους κ. τ. λ.] Vide Ulpianum. Wolf.

ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων. οὕτω δ' ἦν σφαλερὰ καὶ ἐπικίνδυνα τὰ πράγματα, ὥστε ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεύς, εἷς τῶν φίλων καὶ ἑταίρων τοῦ Χάρητος, ἐκπλεῖν τὴν ταχίστην Ἀντίοχον τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγὸν τὸν ἐπὶ τῇ δυνάμει τεταγμένον, κἂν ἐντύχῃ που, φράζειν, ὅτι θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, εἰ Φίλιππος μὲν ἐπὶ Χερρόνησον τὴν Ἀθηναίων πορεύεται, Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσασιν, οὐδὲ τὴν δύναμιν ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπου ἐστίν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τοῦ ψηφίσματος, καὶ ἀναμνήσθητε τοῦ πολέμου, καὶ τὴν εἰρήνην, τοὺς τῶν πολέμων ἡγεμόνας, ἀλλὰ μὴ τοὺς πρέσβεις ἀπαιτεῖτε.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΥ Ο ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ ΕΙΠΕΝ.

οἱ μὲν καιροὶ τῆς πόλεως τοιοῦτοι ἦσαν, ἐν οἷς οἱ περὶ τῆς 265
εἰρήνης ἐγένοντο λόγοι. ἀνιστάμενοι δὲ οἱ συντεταγμένοι ῥήτορες, περὶ μὲν τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως οὐδὲν ἐνεχείρουν λέγειν, ἀποβλέπειν δὲ εἰς τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐκέλευον ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας μεμνῆσθαι, καὶ τῶν [1] τάφων, καὶ τῶν προγόνων, καὶ τῶν τροπαίων. ἐγὼ δὲ ἁπάντων μὲν τούτων ἔφην δεῖν μεμνῆσθαι, μιμεῖσθαι μέντοι τὰς τῶν προγόνων εὐβουλίας, τὰ δὲ ἁμαρτήματα αὐτῶν καὶ τὴν ἄκαιρον φιλονεικίαν φυλάττεσθαι, τὴν μὲν ἐν Πλαταιαῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πεζο-

[1] τάφων τῶν προγόνων

Τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν] S. τεταγμένον, lege. Et [l. 9.] Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγόν. Wolf. Aldus enim οὐδὲν. Taylor. Lego τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, *actuariis comparandis præfectum*, quæ majoribus navibus subserviunt. Et mox οὐδέ. Brodæus.

Καὶ τὴν εἰρήνην ——— ἀπαιτεῖτε] Atqui habebant. Nunquid igitur, pro τῆς εἰρήνης αἰτιᾶσθε? ut Demosthenes. Wolf. Ad sensum ita: Non pacem, sed *pacis rationem*. Si pacem inhonestam aut infructuosam feceritis, *ejus rei rationes exposcite, non a legatis, quibus integrum non erat optimis conditionibus uti, verum a ducibus belli, qui vel inscitia vel ignavia ad eas angustias vos redegerunt*. Taylor.

Συντεταγμένοι ῥήτορες] Τὸ σύνταγμα τῶν ῥητόρων, *Conspiratio, Conjurati Oratores*. Wolf.

Εἰς τὰ προπύλαια] *Arcis vestibulum*. In quo res Atheniensium gestæ, pictæ erant. Horum mentio est Thucydidi et Plutarcho in Pericle. Brodæus.

Ἡμᾶς] Malim ὑμᾶς. Idem.

Καὶ τῶν προγόνων] Dele καὶ, ut sit, καὶ τῶν τάφων τῶν προγόνων. §. ιά. καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσι. Et §. μή. τάφων πατρῴων μετουσία. Noster κατὰ Κτησιφ. §. ϛέ. fin. καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε κ. τ. λ. Markland. Dele alterum καί. Auger.

μαχίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ Σαλαμῖνα, καὶ τὴν
ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν, 38. 1
καὶ τὴν Τολμίδου ζηλοῦν στρατηγίαν κελεύων, ὃς χιλίους
ἐπιλέκτους ἔχων Ἀθηναίων, διὰ μέσης Πελοποννήσου,
πολεμίας οὔσης, ἀδεῶς διεξῄει, τὴν δ' εἰς Σικελίαν στρα-
τείαν φυλάττεσθαι, ἣν ἐξέπεμψαν Λεοντίνοις βοηθήσοντες,
τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ Δε-
κελείας ἐπιτετειχισμένης, καὶ τὴν τελευταίαν ἀβουλίαν
φυλάξασθαι, ὅθ' ἡττημένοι τῷ πολέμῳ, προκαλουμένων
αὐτοὺς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἄγειν, ἔχοντας πρὸς τῇ Ἀτ-
τικῇ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκῦρον, καὶ δημοκρατου-
μένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν,
πολεμεῖν δὲ προῃροῦντο, οὐ δυνάμενοι· Κλεοφῶν δὲ ὁ λυρο-
266 ποιός, ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνευον, παρεγ-
γραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης, καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων
τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ
τις εἰρήνης μνησθήσεται· τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πό-
λιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι,
ἀποστάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παρα-
δεξαμένους φρουρὰν, καὶ Λακεδαιμόνιον ἁρμοστὴν, καὶ τῆς
δημοκρατίας τοῖς τριάκοντα ἀφεμένους, οἳ χιλίους καὶ
πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτως ἀπέκτειναν. τὴν μὲν
τοιαύτην ἀβουλίαν ὁμολογῶ παραγγέλλειν φυλάττεσθαι,
τὰ δ' ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένα μιμεῖσθαι. οὐ γὰρ παρὰ
τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πάντων οἰκειοτάτου ταῦτα

Καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ Σαλαμῖνα] Omisit Interpres. Taylor.

Ἀρτεμισίῳ] Ita dedit Wolfius: et rectius credo, quam Ἀρτεμισίου Stephani Aldique. Aliquatenus adjuvatur a MSto Meadiano. Idem.

Τολμίδου] Pausan. in Attic. Nos de hoc plura in Xenoph. Brodæus.

Τὴν τελευταίαν ἀβουλίαν φυλάξασθαι] Loqui videtur de iis quæ sub finem belli Peloponnesiaci acta sunt, ante cladem Hellespontiacam, quæ Atheniensibus servitutem attulit. De Cleophonte isto sive λυροποιῷ, sive λογοποιῷ, nihil alibi me legere memini. Wolf. Non tam obscuro nomine erat Cleopho. Vide Lysiam c. Agoratum sæpiuscule, Nostrum etiam c. Ctesiph. pag. 422. ed. T. dignos omnino qui cum hoc loco conferantur. Idem proculdubio ab Aristophane convellitur Ran. 690. et a σχ. ad locum, neque λυροποιὸς, (neque λογοποιὸς,) sed τυροποιὸς cognominatur. Vide Lysiam c. Nicomach. pag. 479. Edit. Lond. Hanc historiolam de Cleophontis vesania, quæ hic exagitatur, memorat σχ^στης ad finem Aristoph. Ran. Taylor.

Λακεδαιμονίων] M. Λακεδαιμόνιον ἁρμοστήν. Et [l. 22.] pro ἀκρίτως, ἀκρίτους. ἡ γὰρ αἰτιατικὴ Ἑλληνικωτέρα τοῦ ἐπιῤῥήματος. Wolf. Quid si παραδεξαμένους φρουρὰν Λακεδαιμονίων, καὶ ἁρμοστήν? Taylor.

Χιλίους καὶ πεντακοσίους] In aliis variatur numerus. Vide de ea re disserentem Meurs. Athen. Attic. l. 5. Idem.

Ἀκρίτως] Lego ἀκρίτους, ut in κατὰ Κτησιφ. §. πϛ΄. Markland.

ἐπυνθανόμην. Ἀτρόμητος [1] γὰρ πατὴρ ὁ ἡμέτερος — ὃν σὺ
λοιδορεῖς, οὔτ' εἰδὼς οὔτ' ἐπιδὼν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅς τις
ἦν, καὶ ταῦτα, ὦ Δημόσθενες, ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν τὸ
πρὸς μητρὸς γένος ὢν — ἔφυγε μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, συγ-
κατήγαγε δὲ τὸν δῆμον. καὶ ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας
ἀδελφὸς, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκου τοῦ
Ἀχαρνέως υἱὸς, μετὰ Δημαινέτου τοῦ Βουζύγου, συγκα-
τεναυμάχησε [2] Χίλωνα, τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον. ὥστε
οἰκεῖά μοι καὶ συνήθη τὰ τῆς πόλεως ἀτυχήματα εἶναι
τοῖς ὠσὶν ἀκούειν.

κέ. Ἐπιτιμᾷς δέ μοι καὶ τὴν ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Ἀρκα-
267 δίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ μεταβεβλῆσθαί με
φῂς, αὐτὸς ὢν ἀνδραποδώδης καὶ μονονοὺκ ἐστιγμένος αὐ-
τόμολος. ἐγὼ δ' ἐν μὲν τῷ πολέμῳ συνίστην, καθ' ὅσον ἦν
δυνατὸν, Ἀρκάδας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιπ-
πον, οὐδενὸς δ' ἀνθρώπου ἐπικουροῦντος τῇ πόλει, ἀλλὰ
τῶν μὲν, περιορώντων ὅ,τι συμβήσεται, τῶν δὲ, συνεπι-
στρατευόντων, τῶν δ' ἐν τῇ πόλει ῥητόρων χορηγὸν ταῖς καθ'
ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιουμένων, ὁμολογῶ συμ-
βουλεῦσαι τῷ δήμῳ διαλύσασθαι πρὸς Φίλιππον, καὶ τὴν
εἰρήνην συνθέσθαι, ἣν σὺ νῦν αἰσχρὰν νομίζεις, οὐδεπώποθ'
ἁψάμενος ὅπλων. ἐγὼ δὲ ταύτην εἶναι πολλῷ φημὶ καλ-

[1] γὰρ ὁ πατὴρ

[2] Χείλωνα

Πατὴρ] Scribe, ὁ πατὴρ—ut mox, τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας. Sic in Androt. §. ιθ΄. fin. εἴγε ὁ πατὴρ ὁ σὸς ᾤχετο etc. Markland.

Ἡλικίας] Suspecta lectio, quia ὅστις ἦν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας, dura constructio. Wolf. τῶν ἑαυτοῦ ἡλικίας. Scalig. Id tamen locum non expedit quidquam, quem pro deploratissimo habeo. Taylor.

Νομάδων Σκυθῶν] Τοὺς ἁμαξοβίους intelligo, qui plaustro domum circumvehunt, pascua quærendi causa, παρὰ τὴν νομὴν καὶ τὸ νέμεσθαι. Africæ populi etiam Numidæ, Græcis sunt Νομάδες. Vide vitam Demosthenis. Wolf.

Συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον] Wolfius, *et populum restituit*. Rectius, *et unus ex iis fuit, qui populum restituerunt*. Jurin.

Τοῦ Βουζύγου] *Cum Demæneto, Buzygis filio*. Markland.

Ἀτυχήματα] Puto scribendum, ἀτυχήματά τε καὶ εὐτυχήματα. Nam ea, quam modo commemoravit victoriam navalem, certe non fuit ἀτύχημα. Jurin. Summus quoque Scaliger suo calculo confirmavit hoc judicium et ἀγχίνοιαν viri ingeniosissimi: cujus ante hos dies obitum, cum bonis omnibus, non solum ea Disciplina, quam præcipue coluit, verum omnigena Eruditio serio lamentatur. Taylor.

Τοῖς ὠσὶν ἀκούειν] Esto ἐμφατικὸς πλεονασμὸς, sicut, *hisce oculis videre*. Wolf.

Ἐπιτιμᾷς] Vide Dem. Orat. §. έ. *Ex edit*. Brook.

κέ. Ἐν τοῖς μυρίοις] Τῆς Ἀρκαδίας ἄρχουσι. Diodor. l. 15. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Λυκομήδης ὁ Τεγεάτης ἔπεισε τοὺς Ἀρκάδας ἐς μίαν συντέλειαν συνταχθῆναι, καὶ κοινὴν ἔχειν σύνοδον, συνεστῶσαν ἐξ ἀνδρῶν μυρίων, καὶ τούτους ἐξουσίαν ἔχειν περὶ πολέμων καὶ εἰρήνης βουλεύεσθαι. Brodæus.

Καὶ μεταβεβλῆσθαι] Vide Dem. Orat. §. ϛ΄. sub fin. et §. πδ΄. et πέ. *Ex edit*. Brook.

Ἀλλὰ] Ἀλλὰ τῶν μὲν ἀπειθούντων, τῶν δὲ περιορώντων κ. τ. λ. Scalig.

λίω τοῦ πολέμου. χρὴ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν πρὸς τὸν καιρὸν, καθ᾽ ὃν ἐπρέσβευον, τοὺς δὲ στρατηγοὺς πρὸς τὰς δυνάμεις ὧν ἡγοῦντο. καὶ γὰρ τὰς εἰκόνας ἱστᾶτε, καὶ τὰς προεδρίας, καὶ τοὺς στεφάνους, καὶ τὰς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεις δίδοτε, οὐ τοῖς τὴν εἰρήνην ἀπαγγείλασιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν μάχην νικήσασιν. εἰ δ᾽ ἔσονται τῶν πολέμων αἱ μὲν εὐθύναι τῶν πρέσβεων, αἱ δὲ δωρεαὶ τῶν στρατηγῶν, ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους τοὺς πολέμους ποιήσετε. οὐδεὶς γὰρ θελήσει πρεσβεύειν.

κϛ΄. Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου, καὶ Φωκέων, καὶ τῶν ἄλλων, ἃ πρὸς τούτοις διαβέβλημαι, ὑπόλοιπον εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑστέρᾳ πρεσβείᾳ, ἃ μὲν εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ δ᾽
268 ἤκουον, ὡς ἤκουσα. τίνα οὖν ἦν ἑκάτερα τούτων, ἅ τε εἶδον, ἅ τε ἤκουσα περὶ Κερσοβλέπτου; εἶδον [1] μὲν ἐγὼ καὶ οἱ συμπρέσβεις ἅπαντες ὁμηρεύοντα τὸν υἱὸν τὸν Κερσοβλέπτου παρὰ Φιλίππῳ· καὶ ἔτι καὶ νῦν τοῦθ᾽ οὕτως ἔχει. 39. 1
συνέβαινε δ᾽, ὅτε τὴν προτέραν ἐπρεσβεύομεν πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲν μετὰ τῶν συμπρέσβεων ἀπιέναι δεῦρο, Φιλίππῳ δ᾽ ἐπὶ Θρᾴκην ἐξιέναι, πρὸς δ᾽ ἡμᾶς ὡμολογηκέναι, ἕως ἂν ὑμεῖς περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσησθε, μὴ ἐπιβήσεσθαι μεθ᾽ ὅπλων Χεῤῥονήσου. ἐν ἐκείνῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὴν εἰρήνην, οὐδεμία μνεία ἐγένετο περὶ Κερσοβλέπτου. ἤδη δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων ἐπὶ τοὺς ὅρκους, οὔπω δὲ ἀπηρκότων ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἐκκλησία γίνεται, ἐν ᾗ Δημοσθένης, ὁ νυνὶ κατηγορῶν ἐμοῦ, λαγχάνει προεδρεύειν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλος ὁ Λαμψακηνὸς εἶπε παρελθὼν, ὅτι πέμψειε μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπτης, ἀξιοῖ δὲ ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς Φιλίππου

[1] μὲν καὶ ἐγὼ

Πρὸς τὸν καιρὸν] *Ex eo tempore, quo legationem obiverunt.* Non admodum accurate. Καιρὸς non est tempus ipsum, sed, si ita loqui permissum sit, *flos temporis, bella opportunitas, pulcra et tempestiva occasio.* Ita distinguit Demosthenes π. παραπρεσβ. §. γ΄. πολλάκις—συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι: et deinde, §. δ΄. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ πρόεινται τῇ πόλει. Taylor.

Ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους] *Id efficietis, ne ullum bellum componi, aut de pacis conditionibus agi possit?* Wolf.

κϛ΄. Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου —] Vide Dem. Orat. §. νϛ΄. *Ex edit.* Brook.

Ἡμέρᾳ, ᾗ] Ἐν ᾗ. Scalig.

Μνεία — περὶ Κερσοβλέπτου] Sic ἔχω μνείαν περὶ σοῦ, II. Tim. I. 3. Vide et §. λ΄. et contra Androt. §. β΄. Markland.

πρέσβεσιν, καὶ συναναγραφῆναι Κερσοβλέπτην ἐν τοῖς ὑμετέροις συμμάχοις. ῥηθέντων δὲ τῶν λόγων τούτων Ἀλεξίμαχος ὁ Πήληξ δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τοῖς προέδροις, ἐν ᾧ ἐγέγραπτο, ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους Φιλίππῳ μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων τὸν ἥκοντα παρὰ Κερσοβλέπτου. ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, — καὶ ταῦτα οἶμαι πάντας ὑμᾶς μνημονεύειν —, ἀναστὰς ἐκ τῶν προέδρων
Δημοσθένης, οὐκ ἔφη τὸ ψήφισμα ἐπιψηφιεῖν, οὐδὲ λύσειν 269
τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὐδὲ γινώσκειν τῶν [1] συμμάχων τοὺς συνεφαπτομένους, ὥσπερ ἐν τοῖς [2] σπένδουσι, τῶν ἱερῶν· ἀποδοθῆναι [3] δὲ περὶ τούτων ἑτέραν ἐκκλησίαν. βοών-

[1] * συμμαχιῶν [2] σπένδουσι τῶν [3] γὰρ

Ἀλεξίμαχος ὁ Πήληξ] Næ absurde feceris, mi Wolfi, iterumque similiter in illa altera c. Ctesiph. §. μδ΄. qui tam pueriliter vertisti, Aleximachus Galea. Πήληξ nomen erat *gentile*, ut constat ex Harpocrat. qui posteriorem l. Æschinis citat. Adde Stephan. Byzantin. Valesium ad Harpocr. l. c. et Meurs. de Pagis Atticis, ceterosque quibus id operæ datur. Marmor apud Sponium ita videtur supplendum,

ΣΩΣΙΜΟΣ ΙΣΙΓΕΝΟΥΣ ΠΗ.... sc. ΠΗΛΗΞ.

Taylor. Πήληξ indicat nomen pagi Attici ex quo Aleximachus erat oriundus. Auger.

Πήληξ] Pro cognomine Aristomachi [Aleximachi] videtur interpres accepisse, et quod venditat in notis Aristomachus [Aleximachus] Galea. Stephanus ὁ τῶν ἐθνικῶν Scriptor Πήληκες δῆμος Λεωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πήληξ. Igitur hic Aristomachus [Aleximachus] ὁ Πήληξ e Stephano intelligendus. Salmas.

Ἐπιψηφιεῖν] *Approbaturum* Wolfius. Minus accurate. Negat Demosthenes se, qui πρόεδρος erat, *de eo ad concionem relaturum, aut sententias rogaturum.* Similiter errat in sequentibus p. 118. l. 2. et p. 120. l. 4. Ita olim §. κγ΄. τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν βουλόμενον, τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας. Conjunge et infra in eadem §. bis. Ita Xenopho l. 1. Memorabil. ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος, ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου παρὰ τοὺς νόμους ἐννέα στρατηγοὺς μιᾷ ψήφῳ —— ἀποκτεῖναι πάντας, οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι. Formula ipsa hujus Rogationis pene occurrit apud Demosth. nostrum c. Androt. §. δ΄. Πρῶτον μὲν οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς, καὶ ὁ ταῦτ᾽ ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, ὅτῳ δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μή. Ubi rursum errat bonus Wolfius, a Budæo, credo, deceptus, aliisque, qui hujus significationis prærogativam non animadverterunt. Adde Demosth. c. Timocr. §. ιδ΄. §. ιθ΄. Vales. ad Harpocrat. p. 123. et ad Maussac. p. 185. et σχ. ad h. l. præ manibus. Taylor.

Οὐδὲ γινώσκειν —] *Neque noscere eos socios qui, tanquam in libationibus, una cum aliis sacra tangerent*, nempe victimas quæ sanciendi fœderis causa cædebantur. Alludunt hæc ad morem in sacris usitatum. Auger.

Τοὺς συνεφαπτομένους] Qui sacrorum ritus fuerint, mihi non satis constat. Sed hoc voluisse videtur Demosthenes, eos non habendos esse socios, qui commodorum participes esse velint, cum alias nihil præstent. Videtur importunitatem Cersobleptæ perstringere, qui subito se Atheniensi fœderi immisceat: id quod Philippus non sit æquo animo laturus, cui sit peculiaris cum Cersoblepte ratio. Libet quisque pro se: aliorum libationibus immiscere se ultro, parum decere videtur. Wolf. Locum pro me explicabit Apostolius XVIII. 48. Τὴν χεῖρ᾽ ἐπιβάλλει] Ἐπὶ τῶν μετεχόντων ἀρίστων καὶ καλῶν. Ἔθος γὰρ εἶχόν τινες, ἄλλων θυόντων, συνεφάπτεσθαι τῆς θυσίας, καὶ κοινωνεῖν. καὶ Αἰσχίνης δὲ ἔφη· Γινώσκειν ὥσπερ τοὺς ἐφαπτομένους. Emenda, συνεφαπτομένους. Taylor.

Ἀποδοθῆναι γὰρ] Malim δέ. Exposuit quid neget: nunc addit quid concedat, hoc modo, illud se passurum, ut concio peculiaris hac de re indicatur. ἀποδοθῆ-

των δὲ ὑμῶν, καὶ τοὺς προέδρους ἐπὶ τὸ [1] βῆμα καλούντων, οὕτως, ἄκοντος αὐτοῦ, τὸ ψήφισμα ἐπεψηφίσθη. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα Ἀλεξίμαχον, καὶ τοὺς συμπροέδρους Δημοσθένους, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΠΡΟΕΔΡΩΝ.

κζ'. Ὁ μὲν τοίνυν ἐπιδακρύσας ἀρτίως ἐνταυθοῖ Δημοσθένης, μνησθεὶς Κερσοβλέπτου, φαίνεται τῆς συμμαχίας ἐκκλείων αὐτόν. ὡς δ' ἡ παροῦσα ἐκκλησία διελύθη, ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις ἐν τῷ στρατηγίῳ τῷ ὑμετέρῳ. τετόλμηκε δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐγὼ Κριτόβουλον ἀπήλασα τὸν πρεσβευτὴν τὸν παρὰ Κερσοβλέπτου, παρόντων μὲν τῶν συμμάχων, ἐψηφισμένου δὲ τοῦ δήμου, παρακαθημένων δὲ τῶν στρατηγῶν. πόθεν τοσαύτην ῥώμην λαβὼν, ἢ πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη; εἰ δ' ἄρα ἐγὼ ἐτόλμων τοῦτο ποιεῖν, ἐπέτρεψας ἂν, ὦ Δημόσθενες; καὶ οὐκ ἐνέπλησας βοῆς καὶ κραυγῆς τὴν ἀγορὰν, ὁρῶν με, ὡς ἔφης ἀρτίως, ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν; καλείτω δέ μοι
270 τοὺς στρατηγοὺς ὁ κήρυξ, καὶ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκούσατε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

οὐκοῦν δεινὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἴ τις κατ' ἀνδρὸς πολίτου, οὐχ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑμετέρου — τοῦτο γὰρ [2] προδιορθοῦ-

[1] βῆμα κατ' ὄνομα καλούντων

[2] προσδιορθοῦμαι

ναι, pro ἀποδιδόναι χρῆναι, ἀποδοτέον εἶναι. Wolf. L. ἀποδοθῆναί γ' ἂν, *indictum iri*. Auger.

Ἐπὶ τὸ βῆμα] Ἐπὶ τὸ βῆμα κατ' ὄνομα καλούντων. Ita Regg. Codd. 1. et 3. Taylor.

Μαρτυρίαν] Μαρτυρίαν αὐτῶν, ut §. λγ'. fin. Markland. Subaudi αὐτῶν. Auger.

κζ'. Ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους] Utrum τοὺς Φιλίππου, ἢ τοὺς Ἀθηναίων? Vide Demosth. κατηγορίαν. Wolf.

Ἐν τῷ στρατηγίῳ] Τὸ στρατήγιον, aut fortasse στρατηγεῖον, domus imperatoria aut prætoria. Wolf. Π. στρατηγείῳ. Stephanus. Markland. Auger.

Κριτόβουλον] Nec hujus ulla apud Demosthenem mentio. Wolf.

Ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν] Lege. Idem. Aldinum ὑπὸ pariter corrigit Bern. Brodæus et Steph. Taylor.

Οὐκοῦν] F. οὔκουν. *Nonne igitur* ——? Markland. Ita Bern. Taylor.

Οὐχ ἑαυτοῦ] Is συμπολίτης dici posset, ut Latine concivis, ob vitandam amphiboliam, si consuetudo pateretur. Negat se civem esse Demosthenis, qui capitalem inimicum agat. Wolf.

Προσδιορθοῦμαι] *Hanc correctionem addo.*

μαι —, τολμᾷ τηλικαῦτα καταψεύδεσθαι, κινδυνεύοντος ὑπὲρ τοῦ σώματος; ἢ πῶς οὐκ εἰκότως οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ κατέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια, τοὺς νικῶντας τῇ ψήφῳ ἐξορκίζεσθαι — καὶ τοῦτο ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἔτι καὶ νῦν — τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ψηφίζεσθαι τῶν δικαστῶν, ὅσοι τὴν ψῆφον ἤνεγκαν αὐτῷ, καὶ ψεῦδος μηδὲν εἰρηκέναι, εἰ δὲ μὴ, ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ, τοῖς δὲ δικασταῖς εὔχεσθαι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶναι; καὶ μάλα ὀρθῶς καὶ πολιτικῶς, ὦ Ἀθηναῖοι. εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι φόνου δικαίου βούλοιτο, ἦπου ἀδίκου γε φυλάξαιτ' ἂν, τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν τινὸς ἀφελόμενος· ἐξ ὧν αὐτοὺς ἀνῃρήκασί τινες, οἱ δὲ, καὶ δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν.

κή. Ἆρ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, δοίητ' ἄν μοι συγγνώμην, [1] κίναιδον αὐτὸν προσειπόντι, καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μήθ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν, ἔπειτα τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ κατηγορήματος τοῦ περὶ [2] Κερσοβλέπτου ἐπ' αὐ-

[1] εἰ κίναιδον αὐτὸν προσειπὼν

[2] Κερσοβλέπτην

Possit etiam legi προδιορθοῦμαι, *imprimis corrigo*. Wolf. προδιορθοῦμαι Regg. 1. et 3. Taylor.

Ἐπὶ Παλλαδίῳ] Ταῖς ἐπὶ Παλλαδίῳ recte monuit Scal. Quod vocabulum in priore delitescere potuit. Idem.

Κατέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια] Hæc in Aristocratea copiosius et dilucidius explicantur. Τόμια sunt frusta apri sacrificati, quibus insistere oportebat accusatorem. τέμνειν τόμια notus Atticismus, perinde ac si dixisset, θύειν θυσίαν, *re divina facienda.* Verbo τέμνειν etiam Homerus utitur, ὅρκια πιστὰ ταμόντες: *inviolabili fœdere inter nos sancito.* Wolf.

Τέμνοντες τὰ τόμια] Apud Poll. ὅρκια τέμνειν. Salmas.

Τοὺς νικῶντας] Pro τὸν νικῶντα: sequitur enim αὐτῷ et αὐτόν. Sed hæc transitio ab Universis ad Singulos, vel contra, fieri solet. Sic 1 Tim. II. 15. σωθήσεται δὲ (sc. ἡ γυνὴ) διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν (sc. αἱ γυναῖκες) ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ. Markland. τέμνοντα τὰ τόμια, τὸν νικῶντα. Et proxime, l. 6. ἐψηφίσθαι. Scalig. M. τὸν νικῶντα, [et] L. ψηφίσασθαι, et deinde καὶ ψεῦδος αὐτόν. Auger.

Εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν] A minori ad majus. Wolf.

Φυλάξαιτ' ἂν] S. ἀναπλῆσαι ὑμᾶς φόνου. Quomodo? ἀφελόμενοί τινος τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν. Idem.

Ἐπιτιμίαν] *Bonam existimationem.* Salmas.

Ἐξ ὧν] S. ἀφαιρέσεως τῆς οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας τινὲς ἀνῃρήκασιν ἑαυτούς. Quod et de Timarcho suspicantur. Wolf.

Οἱ δὲ καὶ δημοσίᾳ] S. οἱ θανάτου καταγνωσθέντες. Obscurus hic locus est, nisi lectio sic emendetur ac distinguatur. Idem.

κή. Προσειπὼν] Προσειπόντι, id est, εἰ προσείποιμι. Alioqui ad σοφὰ φάρμακα recurrendum erit, aut legendum εἰ κίναιδον αὐτὸν προσειπών. Maledicit adversario cum veniæ præfatione. Indignatio autem hæc auget innocentiæ opinionem et calumniæ atrocitatem. Idem. F. προειπόντι (sc. §. ιά.) cum nota interrogationis post ἀφίησιν; Deinde, Ἔπειτα τὸ λοιπὸν — διέξειμι ψεῦδος ὄν. κάλλιστον γὰρ — Markland. Π. εἰ κίναιδον προσειπών. Steph. Et MSS. Coisl. Regg. et Mead. Taylor. L. εἰ κ. α. προσειπὼν κ. μ. κ. - - - ἀφίησιν, ἔπειτα. Auger.

Ὅθεν] Ergo aut irrumatum esse significat, aut ad ventosam et mercenariam linguam hoc refertur. Wolf.

Κερσοβλέπτην, ut Editi et MSS.] Κερσο-

τοφώρῳ δείξαιμι ψεῦδος ὄν; κάλλιστον γὰρ, οἶμαι, πρᾶγμα, καὶ χρησιμώτατον τοῖς διαβαλλομένοις παρ' ὑμῖν γίνεται. καὶ γὰρ τοὺς χρόνους, καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ
271 τοὺς ἐπιψηφίσαντας ἐν τοῖς δημοσίοις γράμμασι τὸν ἅπαντα χρόνον φυλάττετε.

κθ'. Εἴρηκε δὲ οὑτοσὶ πρὸς ὑμᾶς, παρὰ τοῦτο διαφθαρῆναι τὰ Κερσοβλέπτου πράγματα, ὅτι τῆς πρεσβείας ὢν ἡγεμὼν ἐγὼ, καὶ κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, αὐτοῦ κελεύοντος εἰς Θρᾴκην ἡμᾶς ἰέναι, Κερσοβλέπτου πολιορκουμένου, καὶ διαμαρτύρασθαι [1] Φιλίππῳ, ταῦτα δὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα, ἀλλ' ἐκαθήμην ἐν Ὠρεῷ, καὶ οἱ συμπρέσβεις, προξενίας κατασκευαζόμενοι. ἀκούσατε δὴ τῆς Χάρητος ἐπιστολῆς, ἣν ἐπέστειλε τότε τῷ δήμῳ, ὅτι Κερσοβλέπτης ἀπολώλεκε τὴν ἀρχὴν, καὶ [2] τὸ ἱερὸν ὄρος κατείληφε Φίλιππος, Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος· Δημοσθένης δ' ἐν τῷ δήμῳ προήδρευε τούτου τοῦ μηνὸς, εἷς ὢν τῶν πρέσβεων, ἑβδόμῃ φθίνοντος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

οὐ μόνον τοίνυν διετρίψαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς, [3] ἀλλὰ Μουνυχιῶνος ἐξωρμήσαμεν. καὶ τούτου τὴν βουλὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι. ἔστι γὰρ αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κελεύει ἀπιέναι τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς ὅρκους. καί μοι λέγε τὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα.

[1] Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, οὐκ [2] Deest articulus. [3] ἀλλὰ καὶ Μουνυχιῶνος

βλέπτου. Etsi et hoc locum habere potest. Idem.

Τοὺς ἐπιψηφίσαντας] *Eorumque suffragatores.* Male. Vide modo quæ attulimus p. 117. l. 8. Taylor.

κθ'. Εἴρηκε] Vide Dem. orat. §. μζ'. *Ex edit.* Brook.

Ταῦτα μὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα] F. ταῦτα δή. Wolf. Altera negatio supervacua est. Brodæus. Wolfius ille satis infeliciter lectionem Codd. sollicitavit. Siquid enim erat tentandum, sic potius legerem, ταῦτα μὲν ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα, ἀλλὰ κ. τ. λ. Sed fortasse nihil temere movendum: κελεύοντος ——— διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, οὐκ ἠθέλησα. Atque ita locum intellexit Scholiastes. Taylor.

Τῆς Χάρητος] Τῆς τοῦ Χάρητος. Scalig.

Ὅτι] Potius ἐπέστειλε τότε τῷ δήμῳ, ὅτε κ. τ. λ. Ita Reg. 3. Quod si arrideat, emendabis interpretem. Taylor.

Ἱερὸν] Γράφεται ἡραῖον ὄρος, ait Scholiastes, quod erat Emporium ad ostium Ponti. Ἡραῖον quidem τεῖχος occurrit Olynth. III. Sed non protinus necesse est id amplecti. Montem hunc *sacrum* memorat Demosth. in hac ipsissima causa, §. μζ'. Vide Cl. Vales. ad Harpocr. v. Ἐργίσκη. Idem.

Ἕκτῃ φθ.] Dies erat ille Elaphebolionis *sextus a fine*, retro computando. Non ergo in XXVI^tum cadet. ἑβδόμῃ pariter l. 17. eodem calculi genere, non illum alterum diem *sequetur*, ut male Interpres, sed pridie erit. Idem.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ] F. deest ΧΑΡΗΤΟΣ. Markland.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

προσανάγνωθι δὴ καὶ τὸν χρόνον, ὅς τις ἦν.

ΧΡΟΝΟΣ.

ἀκούετε ὅτι Μουνυχιῶνος *ἐψηφίσθη τρίτῃ ἱσταμένου. ὁ δὲ Κερσοβλέπτης πόσαις πρότερον ἡμέραις ἀπώλεσε τὴν ἀρχὴν, πρὶν ἐμὲ ἀπιέναι; ὥς φησι Χάρης ὁ στρατηγὸς, καὶ ἐπιστολὴ, τοῦ προτέρου μηνὸς, εἴπερ Ἐλαφηβολιὼν ἐστὶ Μουνυχιῶνος πρότερος. ἐδυνάμην οὖν ἐγὼ σῶσαι 272
Κερσοβλέπτην, ὃς, πρὶν ἐμὲ ἐξορμᾶν οἴκοθεν, ἀπολώλει; ἔπειτα οἴεσθέ τι τοῦτον ἀληθὲς εἰρηκέναι, ἢ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραχθέντων, ἢ περὶ τῶν ἐν Θετταλίᾳ, ὃς τοῦ βουλευτηρίου, καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τοῦ χρόνου, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν καταψεύδεται; καὶ τὸν Κερσοβλέπτην Ἀθήνησι μὲν ἔκσπονδον ἐποίεις, πρόεδρος ὤν· ἐν Ὠρεῷ δ' ἠλέεις. καὶ νῦν [1] με δωροδοκίας κατηγορεῖς· πρότερον δ' ὑπέμεινας τὴν ἐπιβολὴν τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἐπεξιὼν τῇ [2] τοῦ τραύματος γραφῇ, ἣν ἐγράψω Δημομέλην τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα, ἐπιτεμὼν τὴν σαυτοῦ κεφαλήν. καὶ σεμνολογεῖς ἡμῖν, ὡς οὐκ εἰδόσι τούτοις, ὅτι Δημοσθένους υἱὸς εἶ νόθος τοῦ μαχαιροποιοῦ.

[1] μὲν [2] Deest articulus.

Προανάγνωθι] F. προσανάγνωθι. Wolf. πότερον, παρανάγνωθι. οὕτω γὰρ Αἰσχίνης πρότερον [§. κβ'. post med.] ἢ, ΠΡΟΣΑΝΑΓΝΩΘΙ, ὡς τ. δ. Stephanus. Cum Stephano faciunt Regg. 2. 3. Quod multo satius est. Cum Wolfio ceteri Parisienses et Bern. Vide doctissimum Marklandum ad Æsch. c. Ctesiph. §. ξδ'. Taylor.

Καὶ ἐπιστολὴ] Forte inserendum ἡ. Markland.

*Ἐξορμᾶν οἴκοθεν] Melius sic distinguitur, quam in Edit. Stephanica, πρὶν ἐμὲ ἐξορμᾶν, οἴκοθεν ἀπολώλει. Cod. Bern. hic habet ἐξορμεῖν. Taylor. ἐξορμᾶν οἴκοθεν, *priusquam ego Athenis discederem.* Brodæus.

Καὶ νῦν μὲν] F. με vel μου. Et [l. 16.] τὴν ἐπιβολήν. τουτέστι τὴν ζημίαν. Et [l. 17.] οὐκ ἐπεξιών. Wolf. Alii οὐδ'. — ἐπιβουλὴν, quod erat in Aldinis, bene etiam corrigit Brodæus, Bern. et recte legit et exponit Scholiastes. Vide notata ad Lysiam p. 113. Edit. Lond. Taylor.

Σεμνολογεῖς] Ob istam conviciandi licentiam reprehenditur Æschines. Ego vero par pari relatum puto, et Æserninum cum Pacidiano comparatum. Quam multa enim, quamque impudenter in Æschinem confingit Demosthenes? Adeo certe quidem, ut me istius vanitatis et maledicentiæ ipsius vicem et pudeat et pigeat. Wolf. Π. σεμνολογεῖς, ὡς οὐκ εἰδόσι, ἄνευ τοῦ ἡμῖν. Stephanus. Melius Cod. Reg. 3. καὶ σεμνολογεῖς ἡμῖν ὡς οὐκ εἰδόσι τοῦτο, ὅτι κ. τ. λ. Eamque varietatem etiam lectionis annotavit Scholiastes. Id quod Stephani hariolatione supersedebit. Taylor. ἡμῖν] f. μὲν, cui respondet ἐπεχείρησας δ' εἰπεῖν. Markland. Vulgo dicitur, ὡς οὐκ εἰδότων τούτων. Auger.

Ὅτι Δημοσθένους] Ὅτι Δημοσθένης υἱὸς ἦν νόθος Mor. Nimirum istud ὅτι, et quæ in illo exemplari sequuntur, erat olim in margine Τὸ Σημειῶσαι, ut sentient omnes, qui istam annotandi licentiam in-

λʹ. Ἐπιχειρήσας δ' εἰπεῖν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρεσβείαν ἐξομοσάμενος παρεπρέσβευσα, καὶ ψήφισμα, τὸ μὲν ἀνέγνως, τὸ δὲ ὑπερέβης. ἐγὼ δ' αἱρεθεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας, ἀῤῥώστως δ' ἔχων, καὶ μετὰ πολλῆς προθυμίας ἀπαγγέλλων ἀφ' ἧς ἧκον πρεσβείας πρὸς ὑμᾶς, τὴν μὲν πρεσβείαν οὐκ ἐξωμοσάμην, ἀλλ' ὑπεσχόμην πρεσβεύσειν, ἐὰν ὦ δυνατός· πρὸς δὲ τὴν βουλὴν ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμαυτοῦ, καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν, καὶ τὸν ἰατρὸν ἔπεμψα, οὐκ ἐξομουμένους ἐμὲ — οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος ἐᾷ τὰς ἐκ τοῦ δήμου
273 χειροτονίας ἐν τῇ βουλῇ ἐξόμνυσθαι —, ἀλλὰ τὴν ἀῤῥωστίαν μου δηλώσοντας. ἐπεὶ δὲ οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ περὶ τοὺς Φωκέας συμβάντα, ἀνέστρεψαν, γενομένης ἐκκλησίας, ἤδη παρὼν καὶ δυνάμενος τῷ σώματι, προσαναγκάζοντος τοῦ δήμου μηδὲν ἧττον πρεσβεύειν ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αἱρεθέντας ἅπαντας, ἀψευδεῖν πρὸς Ἀθηναίους ᾤμην δεῖν. καὶ ταύτης τῆς πρεσβείας οὐ [1]κατηγόρεις, μοῦ διδόντος τὰς εὐθύνας, ἀλλ' ἐπὶ ταύτην τὴν πρεσβείαν ἥκεις, τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους· ὑπὲρ ἧς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως ἀπολογήσομαι. σοὶ μὲν γὰρ ἁρμόττει καὶ πᾶσι τοῖς ψευδομένοις, μεταφέρειν τοὺς χρόνους· ἐμοὶ δ' ἐφεξῆς λέγειν, ἀναλαβόντι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς πορείας τῆς ἐπὶ 41.1
τοὺς ὅρκους, καὶ τῆς πρεσβείας. πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρέσβεων ὄντων, ἑνδεκάτου δὲ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν ὑπὸ τῶν συμμάχων, οὐδεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν, ὅτ' ἐξῄειμεν ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἤθελεν, οὔτε ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅπου δυνατὸν ἦν, εἰς ταὐτὸ πανδοκεῖον καταλύειν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιβεβουλευκότα.

[1] κατηγορεῖς

telligunt. Deinde Nota textum ex sua sede præcipitavit. Taylor.

λʹ. Ἐπεχείρησας] Vide Dem. orat. §. λθʹ. Ex edit. Brook.

Ἐξομοσάμην] Ἐξωμοσάμην. Markland.

Πρὸς δὲ τὴν βουλὴν] Punge post βουλὴν, ut sit πρὸς δὲ τὴν βουλὴν, ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελφὸν ——— ἔπεμψα. *Ad senatum vero*, postquam discesserant legati, *meum fratrem misi*. Annon hæc longe præstant? Taylor.

Οὐ κατηγορεῖς] F. οὐ κατηγόρεις. Wolf. Recte hoc. Stephanus, præ festinatione, credo, retinuit Aldinam lectionem κατηγορεῖς. Taylor.

Πρεσβείαν] F. ὑστέραν, ut passim eam appellat. Markland.

Οὐδεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν] Quid hoc ad propositum? Nimirum hic Æschines friget, ac Demosthenem potius criminatur, quam se defendit. αὐτῷ intelligendum de Demosthene. Wolf.

Αὐτοῖς] Lege αὑτοῖς. Taylor. αὑτοῖς,

περὶ μὲν οὖν τῆς ἐπὶ Θρᾴκης ὁδοῦ, οὐκ ἐγένετο μνεία — οὐδὲ γὰρ τὸ ψήφισμα τοῦθ' ἡμῖν προσέταττεν, ἀλλὰ ἀπολαβεῖν μόνον τοὺς ὅρκους, καὶ ἄλλ' ἄττα —, οὔτε ἐλθόντας πράττειν οὐδὲν ἐνεδέχετο, περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων, ὧν ἀρτίως ἠκούσατε, οὔθ' οὗτος οὐδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ ψεύδεται, καὶ κατηγορεῖν οὐδὲν ἀληθὲς ἔχων, τερατεύεται.

λαʹ. Συνηκολούθουν δ' αὐτῷ ἄνθρωποι δύο στρωματό- 274
δεσμα φέροντες, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τούτων, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐνῆν ἀργυρίου. ὥστε τοὺς συμπρέσβεις ἀναμιμνήσκεσθαι τὰς ἀρχαίας ἐπωνυμίας αὐτοῦ. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν, ἐκλήθη δι' αἰσχρουργίαν τινὰ ἢ κιναιδίαν Βάταλος, ἐκ παίδων δὲ ἀπαλλαττόμενος, καὶ δεκαταλάντους δίκας [1]κατὰ τῶν ἐπιτρόπων λαγχάνων, Ἀργᾶς ἐκλήθη, ἀνὴρ δὲ γενόμενος προσείληφε τὴν τῶν πονηρῶν κοινὴν ἐπωνυμίαν, συκοφάντης. ἐπορεύετο δὲ λυσόμενος τοὺς αἰχμαλώτους, ὡς ἔφη, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀρτίως εἴρηκεν, εἰδὼς μὲν Φίλιππον ἐν τῷ πολέμῳ οὐδένα πώποτε Ἀθηναίων λύτρα πραξάμενον, ἀκούων [2]δὲ τῶν ἐκείνου φίλων ἁπάντων, ὅτι καὶ τοὺς λοιποὺς, ἐὰν εἰρήνη γένηται, ἀφήσει, πολλῶν δ' ἠτυχηκότων, τάλαντον φέρων, ἑνὸς ἀνδρὸς, οὐδὲ τούτου λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύτρα.

[1] κατὰ] ἑκάστῳ

[2] δὲ καὶ τῶν

i. e. αὐτοῦ συμπρέσβεσι. Auger.

Τῆς ἐπὶ Θρᾴκης] F. τῆς ἐπὶ Θρᾴκην. Alia ratio verborum est στέλλεσθαι ἐπὶ Θρᾴκης. Wolf.

Ἐλθόντας] Wolfius videtur legisse θέλοντας vel ἐθέλοντας. Markland. Et id credo quoque. Sed erravit vehementer. *De itinere in Thraciam suscipiendo nulla facta est mentio* ——— *neque si suscepissemus, atque illuc pervenissemus, quidquam profeceramus.* Taylor.

Περὶ Κερσοβλ.] Π. τῶν περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων etc. Τινὲς δὲ δ. ὧν ἀρτίως ἠκούσατε, οὐ προστιθέντες τῶν. Stephanus. τῶν περὶ Κερσοβλ. nostri omnes, Born. Mead. Coisl. Regg. 1. 2. 3. Tayl.

Ὡς ἀρτίως] M. ὧν ἀρτίως. Wolf.

λαʹ. Ὥστε] Refertur ad omnia quæ præcesserunt. Auger.

Δίκας ἑαυτῷ τῶν ἐπιτρόπων] F. δίκας κατὰ τῶν ἐπιτρόπων. Et [p. 124. l. 13.] ὅτι μοι δοκοίησαν. Et [p. 125. l. 3.] ταῦτ' ἂν ἠξίωσεν. Et [l. 4.] κατέλιπεν. Et [l. 5.] ᾠήθη δεῖν. Referuntur enim ad τὸ δῆμος. Nisi forte de industria mutarit numerum, ut subintelligantur οἱ Ἀθηναῖοι. Wolf. Recte. Et hoc tolerari potuit. Vir igitur doctissimus neque ἠξίωσαν, neque κατέλιπον, inquietare debuit in sua editione, aut ᾠήθησαν simul in eadem sollicitasset. l. 3. αὐτοῖς Steph. non αὑτοῖς. Quod fortasse præstat. *In suam potestatem et deliberationem reservarunt incertum illum eventum*, ut integrum esset P. A. de ea re statuere, *si legati non persuaserint, interea tamen eam ipsam per hos legatos experiri voluerunt.* Taylor. δ. τ. ἑαυτοῦ τῶν ἐπιτρόπων. τινὲς δὲ, ἑαυτῷ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων. Stephanus. Lege δίκας κατὰ τῶν ἐπιτρόπων, plano sensu. Palmer. δίκας ἑκάστῳ τῶν ἐπιτρόπων Regg. 2. 3. Quam liquido affirmare possum veriorem esse lectionem. Taylor. L. ἑκάστῳ. Auger.

λβ'. Ὡς δ' ἦμεν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ συνήλθομεν εἰς ταὐτὸν, καὶ Φίλιππον ἐκ Θρᾴκης παρόντα κατειλήφαμεν, ἀνεγνώσθη μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἐπρεσβεύσαμεν, καὶ τὰ προστεταγμένα ἡμῖν πρὸς [1] τὸ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν συνηριθμούμεθα. ὡς δὲ οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐμέμνητο, ἀλλὰ περὶ πραγμάτων ἐλαττόνων τὴν διατριβὴν ἐποιοῦντο, εἶπον ἐγὼ λόγους, οὓς ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι. καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ καὶ τῆς κατη-
275 γορίας ἠκούσατε, ὡς αὐτὸς ὁ κατήγορος [2] ἐβούλετο εἰπεῖν, οὕτω καὶ τῆς ἀπολογίας εὐτάκτως ἀκούσατε, καὶ τὸν αὐτόν μοι τρόπον διαμείνατε, ὅν περ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς προειρημένοις ἤδη λόγοις ἠκροᾶσθε. ὅπερ γὰρ καὶ ἀρτίως ὑπεθέμην, ὦ Ἀθηναῖοι, εἶπον συνειλεγμένων τῶν πρέσβεων, ὅτι μοι [3] δοκοίησαν τὸ μέγιστον πρόσταγμα τοῦ δήμου δεινῶς ἀγνοεῖν. τὸ μὲν γὰρ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι, καὶ περὶ τῶν αἰχμαλώτων [4] εἰπεῖν, κἂν εἰ τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις, περιθεῖσα πίστιν αὐτοῖς, ἅπαντ' ἂν πραχθῆναι νομίζω· τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ὅλων ὀρθῶς βουλεύσασθαι, ὅσα καθ' [5] ὑμᾶς ἐστὶν ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἤδη ἔργον ἐστὶν πρέσβεων φρονίμων. λέγω δὲ, ἔφην ἐγὼ, περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας, ἣν ὁρᾶτε οὖσαν ἐν παρασκευῇ. ὅτι δὲ οὐ κακῶς στοχάζομαι περὶ τοῦ πράγματος, μεγάλα τούτων ὑμῖν σημεῖα δείξω. πάρεισι μὲν γὰρ Θηβαίων, ἥκουσι δὲ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἀφίγμεθα δ' ἡμεῖς ἔχοντες τοῦ δήμου ψήφισμα, ἐν ᾧ γέγραπται, Πράττειν δὲ τοὺς πρέσβεις, καὶ ἄλλ' ὅ,τι ἂν δύνωνται ἀγαθόν. ἅπαντες δὲ οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι βλέπουσιν. εἰ μὲν οὖν ἡγεῖτο ὁ δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐξενεγκεῖν

[1] τῷ [2] ἠβούλετο [3] δοκείησαν [4] * εἶπον [5] * ἡμᾶς

λβ'. Πρὸς τὸ τοὺς ὅρκους ἀ.] Præter ea *de jurejurando exigendo*. Markland. Legendum itaque πρὸς τῷ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, ut Scal. quoque admonuit, et in Mead. continetur. Hanc Crisin defendunt ea quæ sequuntur, l. 15. τὸ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι: tum autem præcipue §. λέ. βραχέα ὑπὲρ τῶν ὅρκων προειπὼν, ἐφ' οὓς ἥκομεν ἀπολη-ψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἃ προσετάξατε ὑμεῖς, διεξῄειν. Taylor. L. πρὸς τῷ. Auger.

Δοκοίης ἂν] Π. δοκοῖεν. τ. δ. δοκοίησαν. Stephanus. δοκείης ἂν Ald. δοκείημεν Scal. δοκοίησαν Coisl. Taylor. M. δοκοίησαν. Auger.

Εἰ τοὺς ὑπηρέτας] Εἰ τοὺς ἡμῶν ὑπηρέτας. Scalig.

Περιθεῖσα πίστιν] Ita hunc locum distinguit et emendat Cl. Marklandus: κἂν εἰ τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις, περιθεῖσα πίστιν, αὐτοῖς εὖ πάντ' ἂν πραχθῆναι νομίζω. Taylor.

Τοῦ δήμου] Τὸ τοῦ δήμου. Scaliger.

μετὰ παῤῥησίας ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς Φίλιππον, Θηβαίων μὲν περιελεῖν τὴν ὕβριν, Βοιωτῶν δὲ ἀναστῆσαι τὰ τείχη, ταῦτ' ἂν [1] ἠξίωσεν ἐν τῷ ψηφίσματι· νῦν δὲ [2] αὐτοῖς μὲν κατέλιπεν τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν, ἂν μὴ 276
πείθωσιν, ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν ᾠήθησαν δεῖν. δεῖ δὴ τοὺς πρὸς τὰ κοινὰ φιλοτιμουμένους μὴ κατέχειν μὲν ἑτέρων χώραν πρέσβεων, οὓς ἐξῆν πέμπειν ἀνθ' ἡμῶν Ἀθηναίους, αὐτοὺς δὲ τὰς πρὸς Θηβαίους ἀπεχθείας φεύγειν.
42.1 ὧν εἷς ὢν Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς, οὐχ ὑποπτήξας τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε διαῤῥήδην ἐν τῷ πλήθει τῶν Θηβαίων, ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας.

λγ'. Ταῦτα δέ μου μεταξὺ λέγοντος, ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοσθένης, ὡς ἴσασι πάντες οἱ συμπρέσβεις ἡμῶν· καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς βοιωτιάζει. ἦν δ' οὖν παρ' αὐτοῦ [3] ταυτὶ λεγόμενα. ἄνθρωπος οὑτοσὶ ταραχῆς καὶ τόλμης ἐστὶ μεστός. ἐγὼ δ' ὁμολογῶ μαλακὸς εἶναι, καὶ τὰ δεινὰ πόῤῥωθεν δεδιέναι. ἀπαγορεύω μέντοι, μὴ συνταράττειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς τοὺς πρέσβεις μηδὲν, τοῦτ' ἀγαθὸν

[1] ἠξίωσαν [2] αὐτοῖς μὲν κατέλιπον [3] τοιαυταὶ τὰ λεγόμενα

Ἐν τῷ ψηφίσματι] Delenda hæc opinor, ut vitetur ineptæ tautologiæ species. Markland.

Ταῦτ ἂν ἠξίωσεν ἐν τῷ ψ.] *Hæc in decreto petiisset*. Superfluum enim est istud *etiam*, ut censet idem vir eruditissimus. Taylor. Alii ἠξίωσαν et deinde κατέλιπον, quod malim, etiamsi hæc duo verba referantur ad δῆμος. Auger.

Νῦν δὲ κ. τ. λ.] Ita hæc legit et distinguit vir summus, νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν [legatis] κατέλιπε [sc. ὁ δῆμος] τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν, ἂν μὴ πείθωσιν· ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν ᾠήθη δεῖν. Taylor.

Ἂν μὴ πείθωσιν] Id est, *si Philippo non persuaserint* legati, ut Thebanorum insolentiam compesceret, et Bœotiæ civitates instauraret. Markland.

Ὠήθησαν] Id est, *censuerunt*, non *censuit*; quod tamen postulat sensus. Unde patet legendum esse ᾠήθη, nempe ὁ δῆμος, ut κατέλιπε. Idem.

Ὧν εἷς Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς] Aut alius est hic Epaminondas: aut olim hoc dixit ille Epaminondas. Ante complures enim annos ad Mantineam occubuerat. Wolf.

Εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας] Utrum est loci alicujus in arce Thebana nomen? aut significat, ante arcem esse collocanda? Wolf. Locum laudat et explicat Harpocr. in v. Interpres perperam *ornamentum*. Taylor.

λγ'. Ἀναβοᾷ παμμέγεθες] Lege. Wolf. Nam Aldus habebat πᾶν μέγεθες. Taylor.

Ὡς ἴσασι κ. τ. λ.] Utrum, *scire hoc* (Epaminondæ dictum) *omnes collegas nostros. Nam præter cetera mala etiam Bœotiis me favere?* An, *ut sciunt omnes collegæ nostri, nam præter cetera mala etiam Bœotiis favet?* Posterior sententia videtur esse vera, et consentire cum historia, ut Æschines Demostheni studium Thebanorum objiciat. Wolf. Bœotiorum potius, quod alia res est. Taylor.

Βοιωτιάζει] Περὶ τοὺς Βοιωτοὺς σπουδάζει ὁ Δημοσθένης. Wolf.

Συνταράττειν] Scribendum puto, μὴ συναράττειν, *non collidere*. Markland.

Ἀγαθὸν] Alluditur ad plebiscitum, in quo hoc fuit, ut *Legati efficerent* καὶ ἄλλ' ὅ,τι ἂν δύνωνται ἀγαθὸν p. 124. l. antepen. Idem. Adde §. λζ'. Taylor.

ὑπολαμβάνων εἶναι. πορεύεται Φίλιππος εἰς Πύλας· ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτομαι. οὐδείς με τῶν ὅπλων ἕνεκα τῶν Φιλίππου κρινεῖ, ἀλλ' ὧν ἂν εἴπω τι μὴ δέον, ἢ πράξω τι τῶν μὴ προστεταγμένων. πέρας δὲ τοῦ πράγματος, ἐψηφίσαντο οἱ συμπρέσβεις, κατ' ἄνδρα ἐπερωτώμενος ἕκαστος ἡμῶν, ὅ,τι νομίζει συμφέρειν, τοῦτο λέγειν. ὅτι δ' ἀληθῆ
277 λέγω, κάλει μοι τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λδ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, συνελέγησαν μὲν εἰς Πέλλαν αἱ πρεσβεῖαι, παρῆν δὲ ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς Ἀθηναίων πρέσβεις ὁ κῆρυξ ἐκάλει, πρῶτον μὲν παρῄειμεν, οὐ καθ' ἡλικίαν, ὥσπερ ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ, ὃ παρά τισιν [1] εὐδοκιμεῖ, καὶ κόσμος εἶναι τῆς πόλεως ἐφαίνετο, ἀλλὰ κατὰ τὴν Δημοσθένους ἀναισχυντίαν. φάσκων γὰρ νεώτατος εἶναι πάντων, τὴν τάξιν τοῦ πρῶτος λέγειν οὐκ ἂν ἔφη παραλιπεῖν, οὐδ' ἐπιτρέψειν τινὶ, αἰνιττόμενος εἰς ἐμὲ, προκαταλαβόντα τὰ Φιλίππου ὦτα, τοῖς ἄλλοις λόγον μὴ καταλιπεῖν. ἀρξάμενος [2] δὲ τοῦ λέγειν, πρῶτον διαβολήν τινα κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπειπὼν, ὡς οὐχ ἅπαντες ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, οὐδ' ὅμοιοι ταῖς δόξαις [3] ἥκομεν, διεξῄει τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὑπηργμένας εἰς Φίλιππον αὐτῷ, πρώτην μὲν τὴν ἐν τῷ ψηφίσματι τοῦ Φιλοκράτους συνηγορίαν, ὅτε ἔφευγε παρανόμων, ἐξεῖναι γράψας Φι-

[1] εὐδοκίμει [2] γὰρ [3] ἥκοιμεν

Ὧν ἂν εἴπω τι] Τὸ τι videtur πλεονάζειν, sed eleganter. WOLF. F. τι μὴ δέοντων. AUGER.

Πέρας] Κατὰ τὸ πέρας, ἐπιῤῥηματικῶς. Vel, τοῦτο δὲ τὸ πέρας ἐγένετο τοῦ πράγματος. WOLF.

Νομίζει] F. νομίζοι. MARKLAND.

λδ'. Παρείημεν] [Ut Aldus mendose] παρῄειμεν ἢ παρῆμεν. Et [l. 14.] εὐδοκίμει. WOLF.

Εὐδοκιμεῖ] L. ηὐδοκίμει, vel εὐδοκίμει, quod et habet Steph. Editio. MARKLAND.

Προκαταλαβόντα] Ἵνα μὴ προκαταλαβὼν τὰ ὦτα, μὴ καταλίπῃ λόγον τοῖς ἄλλοις. Et [l. prox.] ἀρξάμενος δὲ τοῦ λέγειν, πρῶτον μὲν (vel τοῦ λέγειν πρῶτος) —— ὑπειπών. WOLF. Pro προκαταλαβόντι. Vid. ad fin. Orat. Demosth. π. παραπρεσβ. MARKLAND.

Ἀρξάμενος γὰρ] Ἀρξάμενος δὲ cum Wolfio Scalig. Editi ita: ἀρξάμενος γὰρ τοῦ λέγειν, πρῶτος κ. τ. λ. TAYLOR. Retinendum fuit γὰρ, quæ vox hic, ut et sæpissime alias, non est conjunctio, sed signum rei alicujus quod incipit. AUGER.

Αὐτῷ] Αὐτῷ. MARKLAND.

Τὴν ἐν] Lego τὴν τῷ ψηφίσματι τοῦ Φιλοκράτους συνηγορίαν, sicut dicitur, συναγορεύω τῷ ψηφίσματι, et quia πρώτην antecedit (refertur enim ad ὑπηρεσίαν) fortasse legendum etiam, δευτέραν —— τρίτην. WOLF. Alii δεύτερον —— τρίτον. TAYLOR.

λίππῳ, πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίους ὑπὲρ εἰρήνης πέμπειν, [1] δευτέραν δὲ, ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα ὃ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν, σπείσασθαι τῷ κήρυκι, καὶ τῇ παρὰ Φιλίππου πρεσβείᾳ, [2] τρίτην δὲ, τὸ περὶ τοῦ βουλεύσασθαι τὸν δῆμον ὑπὲρ εἰρήνης ἐν τακταῖς ἡμέραις. καὶ προσέθηκέ τι τοιοῦτον ἐνθύμημα τῷ λόγῳ, ὅτι πρῶτος ἐπιστομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. ἔπειθ' ἕτερον ἐπῆγε ψήφισμα, τὸ καὶ περὶ συμμαχίας βουλεύσασθαι 278
τὸν δῆμον. καὶ μετὰ ταῦτ' ἤδη, τὸ περὶ τῆς προεδρίας τῆς εἰς τὰ Διονύσια τοῖς πρέσβεσι τοῖς Φιλίππου ψήφισμα. καὶ προσέθηκε τὴν ἐπιμέλειαν [3] τὴν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ προσκεφαλαίων θέσιν, καὶ φυλακάς τινας, καὶ ἀγρυπνίας διὰ τοὺς φθονοῦντας, καὶ βουλομένους εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοτιμίαν ὑβρίσαι. καὶ τά γε δὴ καταγέλαστα παντελῶς, ἐφ' οἷς οἱ συμπρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, ὡς ἐξένισε τοὺς πρέσβεις τοὺς Φιλίππου, ὡς ἐμισθώσατ' αὐτοῖς, ὅτ' ἀπῄεσαν, ὀρικὰ ζεύγη, καὶ συμπαρῄει ἐφ' ἵππου, οὐ καταδὺς εἰς τὸ σκότος, ὥσπερ ἕτεροί τινες, ἀλλὰ φανερῶς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. ἐκεῖνα δὲ ἤδη καὶ σφόδρα διωρθοῦτο. οὐκ εἶπον ὡς καλὸς εἶ· γυνὴ γὰρ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον. οὐδ' ὡς δεινὸς συμπιεῖν· σπογγιᾶς τὸν ἔπαινον ὑπολαμβάνων τοῦτον εἶναι. οὐδ' ὡς μνημονικός· σοφιστοῦ τὰ τοιαῦτα νομίζων ἐργολαβοῦντος ἐγκώμια εἶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, τοιαῦτα ἦν ἃ ἔλεγε παρόντων τῶν πρέσβεων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐγένοντο.

λέ. Ἐπειδὴ δέ ποτ' ἐπαύσατο, καὶ σιωπὴ ἐγένετο, ἠναγκαζόμην ἐγὼ λέγειν μετὰ τοιαύτην ἀπαιδευσίαν, καὶ
43.1 κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολὴν, καὶ μικρὰ προεῖπον ἐξ ἀνάγκης, πρὸς τὴν προειρημένην κατὰ τῶν συμπρέσβεων

[1] δεύτερον [2] τρίτον [3] τὴν αὐτοῦ

Τὸ περὶ τοῦ β.] Subaudi ψήφισμα. AUGER.

Ἐν τακταῖς ἡμέραις] Sequitur, ἐπιστομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. WOLF.

Ἐπῆγε] Ἐπήγετο. SCALIG.

Τὴν ἐπιμέλειαν τὴν περὶ αὐτοὺς] Lego. Et [l. 12.] ἀγρυπνίαν. Hæc omnia videtur confinxisse Æschines ad deridendum adversarium. WOLF. αὐτοῖς. MARKLAND.

Ὀρικὰ] Ὀρεῖκα potius. Const. Ex edit. BROOK.

Πραγμάτων] Non λόγων tantum. MARKLAND. Subaudi Φιλίππου. AUGER.

Εἶ] Π. εἶν. STEPHAN. Inscite. Verba enim recitat, quæ habuit Demosthenes coram Philippo. TAYLOR.

279 ὑπ' αὐτοῦ διαβολήν. λέγων ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι πρέσβεις, οὐκ ἀπολογησομένους ἐν Μακεδονίᾳ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. βραχέα δ' ὑπὲρ τῶν ὅρκων προειπὼν ἐφ' οὓς ἥκομεν ἀποληψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἃ προσετάξατε ὑμεῖς διεξῄειν, — ὁ γὰρ περιττὸς, [1]καὶ τοῖς λόγοις δεινὸς Δημοσθένης, οὐδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἐμνήσθη —, [2]καὶ δὴ περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας εἶπον, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ Δελφῶν, καὶ περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ μάλιστα μὲν Φίλιππον ἠξίουν, μὴ μεθ' ὅπλων, ἀλλὰ μετὰ ψήφου καὶ κρίσεως, [3]τ' ἀκεῖ καθιστάναι. εἰ δ' ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη, — τοῦτο δ' ἦν πρόδηλον, τὸ γὰρ στρατόπεδον παρῆν καὶ συνήθροιστο —, εἶπον ὅτι τὸν μέλλοντα ὑπὲρ Ἑλληνικῶν ἱερῶν βουλεύεσθαι, πολλὴν προσήκει πρόνοιαν ὑπὲρ εὐσεβείας ἔχειν, καὶ τοῖς περὶ τῶν πατρίων ἐγχειροῦσι διδάσκειν, προσέχειν τὸν νοῦν. ἅμα δὲ ἐξ ἀρχῆς διεξῆλθον τὴν κτίσιν τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν πρώτην σύνοδον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ τοὺς ὅρκους αὐτῶν ἀνέγνων, ἐν οἷς ἔνορκον ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μηδεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων ἀνάστατον ποιήσειν, μηδ' ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν, μήτ' ἐν πολέμῳ, μήτ' ἐν εἰρήνῃ, ἐὰν δέ τις ταῦτα παραβῇ, στρατεύσειν ἐπὶ τοῦτον, καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν. καὶ ἐάν τις ἢ συλᾷ τὰ τοῦ θεοῦ, ἢ συνειδῇ τι, ἢ βουλεύσῃ [4]τί κατὰ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, τιμωρήσειν καὶ ποδὶ

[1] κἂν [2] καὶ δὴ καὶ περὶ [3] τἀκεῖ [4] τι

Ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι] Wolf. Ita quoque dedit Stephanus, et emendavit cum Brodæo, Scaliger. Taylor.

Πέμψει] Solœcissat hæc Oratio. Lege ἔπεμψαν. Palmer.

Δεδοκιμασμένους ἀξίους —— εἶναι] Ὅτι ἄξιοί ἐσμεν. Wolf.

Καὶ] F. κἂν. id est, καὶ ἐν. Markland. Alii καὶ ἐν τοῖς, quod malim. Auger.

Τἀκεῖ] Τὰ ἐκεῖ, τὰ ἐν Δελφοῖς. Wolf.

Μηδ' ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν] *Nec aqua profluente prohibituros.* Quæ ista esset inhumanitas? Nisi forte capiatur, pro, non obsidere, nec aqua et igni interdicere. V. *a lustralibus aquis arcere.* Wolf.

Ἐὰν δέ τις ταῦτα παραβολῇ, στρατεύειν] Παραβῇ et στρατεύσειν. Wolf. Brodæus. Π. παραβῇ, ἢ, παραβαίνῃ. Καὶ στρατεύσειν. Stephan. Γρ. παραβαίη et παραβαίνῃ Bern. παραβῇ Coisl. Regg. 1. 2. 3. et Mead. Taylor.

Στρατεύσειν] Nempe Ἀμφικτυόνας. Deinde τὰς πόλεις sub. αὐτοῦ. Auger.

Καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν] Τὸ ἀνιστάναι alias est ἀνάστατον ποιῆσαι. Unde et ἀνάστασις πόλεως, ἡ ἀναστάτωσις. Sed hic videtur poni, ἀντὶ τοῦ, ἀνοικίσειν, *se instauraturos urbem eversam.* Sin prior interpretatio huc convenire videtur, accipiatur de urbibus eorum qui Amphictyonicam urbem oppugnarint. Wolf.

Συνιδῆτι] [Ut Aldus] συνειδῇ τι, aut συνιδῇ τι ratio grammatica postulat. Idem. Π. συνειδῇ, ἢ συνίδῃ. Stephan. Qui dedit συνιδῇ. Συνειδῇ Coisl. Regg. 1. 2. 3. Mead. Taylor.

καὶ χειρὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. καὶ προσῆν τῷ ὅρκῳ ἀρὰ ἰσχυρά. 280

λϛ'. Τούτων δὲ ἀναγνωσθέντων, ἀπεφηνάμην, ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ δίκαιον εἶναι, μὴ περιορᾶν κατεσκαμμένας τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις, ὅτι δὴ ἦσαν Ἀμφικτυονίδες καὶ ἔνορκοι. κατηριθμησάμην δ' ἔθνη δώδεκα, τὰ μετέχοντα τοῦ ἱεροῦ, Θετταλοὺς, Βοιωτοὺς, οὐ Θηβαίους μόνους, Δωριέας, Ἴωνας, Περραιβοὺς, Μάγνητας, Λοκροὺς, Οἰταίους, Φθιώτας, Μαλεεῖς, Φωκεῖς, καὶ τούτων ἔδειξα ἕκαστον ἔθνος ἰσόψηφον, γενόμενον, τὸ μέγιστον τῷ ἐλάττονι, τὸν ἥκοντα ἐκ Δωρίου, καὶ Κυτινίου, ἴσον δυνάμενον Λακεδαιμονίοις· δύο γὰρ ψήφους ἕκαστον φέρει ἔθνος. πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν [1]Ἐρυθραῖον, καὶ Πριηνέα, τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταὐτά. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τῆς στρατείας ταύτης ὁσίαν καὶ δικαίαν ἀπεφηνάμην εἶναι. συλλεγέντων δὲ τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ τυχόντων [2]ἰσηγορίας, καὶ ψήφου, τοὺς αἰτίους τῆς ἐξ ἀρχῆς καταλήψεως τοῦ ἱεροῦ, δίκης ἠξίουν τυχεῖν, μὴ τὰς πατρίδας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς χειρουργήσαντας, καὶ βουλεύσαντας, τὰς δὲ πόλεις παρεχούσας εἰς κρίσιν τοὺς ἀδικήσαντας, ἀζημίους εἶναι. εἰ δὲ ἐπεξελθὼν δυνάμει, [3]ἔφην, βεβαιώσεις τὰ Θηβαίων

[1] Ἐρετριέα [2] σωτηρίας [3] Deest ἔφην.

Καὶ προσῆν] F. καὶ ὅτι προσῆν, Scil. εἶπον ὅτι. Nisi legendum προσεῖναι — ἀρὰν ἰσχυράν. Markland.

λϛ'. Κατηριθμησάμην δ' ἔθνη] Wolf. Δὲ enim deerat. καὶ ἠριθμησάμην Reg. 2. Taylor.

Δώδεκα] Diversus ab ea enumeratione est catalogus Pausaniæ, quem vide in Phocicis. Id non est mirum. Nam ex eodem Pausaniæ loco disces aliquando mutationes in eo factas, et sublatis Phocensibus, Macedonas insertos fuisse in eum numerum. Palmer. Duodecim Gentes (quarum unam apud Æschinem desidero) sic alicubi enumerat Harpocratio: Ἴωνες, Δωριεῖς, Περραιβαῖοι, Βοιωτοὶ, Μάγνητες, Ἀχαῖοι, Φθιῶται, Μηλιεῖς, Δόλοπες, Ἀνιᾶνες, Δελφοὶ, Φωκεῖς. Taylor.

Μαλεεῖς] Μαλιεῖς. Scalig.

Ἐλάττονι] Ἐλαχίστῳ. Idem.

Φέρει] F. φέρειν, sc. ἔδειξα. Monstravit enim hoc Philippo tunc, non nunc narrat Atheniensibus. Markland.

Τὸν Ἐρετριέα] Τὸν Ἐρυθραῖον fortasse. Nam Ἐρέτρια Eubœæ est. Wolf.

Ἀπεφηνάμην εἶναι] S. δεῖν. Wolf. Errasse videtur. Taylor. Ante εἶναι sub. vel adde δεῖν. Auger.

Συλλεγέντων] Ὑποθετικῶς, ἐὰν συλλεγῶσιν, aut, εἰ συλλεγείησαν. Wolf. Iterum errat. Taylor.

Ἀμφικτυόνων] Ἁπάντων. vel, τῶν Ἀμφικτυόνων ἁπάντων. Scalig.

Καὶ τυχόντων σωτηρίας] F. ἰσηγορίας. Wolf.

Εἰ δ' ἐπεξελθὼν δυνάμει, ἔφην, βεβαιώσεις] Τὸ ἔφην puto interponendum. Ἐπεξελθὼν S. κατὰ Φωκέων, qui in armis adhuc erant, eoque referendum est superius illud, τυχόντων σωτηρίας. Βεβαιώσεις, *confirmabis.* quomodo? Utrum adjutor eris injuriarum, quibus afficiunt Phocenses? an vero, crimine illos liberabis, quasi justam causam habeant, Phocenses injustam? Idem.

ἀδικήματα, παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς, οὐκ ἀπολήψῃ χάριν — 281 οὐ γὰρ ἂν δύναιο αὐτοὺς τηλικαῦτα εὐεργετῆσαι, ἡλίκα Ἀθηναῖοι πρότερον, ὧν οὐ μέμνηνται —, οὓς δ' ἐγκαταλείψεις, ἀδικήσεις, χρήσῃ [1] δ' ἐχθροῖς μείζοσιν, ἀλλ' οὐ φίλοις. ἵνα δὲ μὴ διατρίβω τοὺς ἐκεῖ λόγους ῥηθέντας νῦν πρὸς ὑμᾶς ἀκριβῶς διεξιὼν, ἐν κεφαλαίῳ περὶ πάντων εἰπὼν παύσομαι. ἡ μὲν τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι· ἐγὼ δὲ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας, καὶ τῶν λόγων. παρ' ἐμοῦ μὲν οὖν ἐῤῥέθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν· ἀπέβη δὲ οὐχ ὡς ἡμεῖς ηὐχόμεθα, ἀλλ' ὡς Φίλιππος ἔπραξε. πότερον οὖν ὁ μηδὲν προθυμηθεὶς ἐργάσασθαι ἀγαθὸν, δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μηδὲν ὧν ἦν δυνατὸς, ἐλλείπων; ἐν δὲ τῷ παρόντι νυνὶ πολλὰ διὰ τὸν καιρὸν παραλείπω.

λζ. Εἶπε δὲ, ὡς ἐψευδολόγουν, φάσκων ὀλίγων ἡμερῶν τὰς Θήβας ἔσεσθαι ταπεινὰς, καὶ τοὺς Εὐβοέας ὡς ἐφόβουν, προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. ὃ δὲ ποιεῖ, καταμάθετε, ὦ Ἀθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ παρὰ Φιλίππῳ μὲν ὢν, ἠξίωσα, πρὸς δ' ὑμᾶς ἥκων, ἀπήγγελλον, ὅτι τὰς Θήβας [2] Βοιωτίας δίκαιον ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν 44.1 [3] Θηβῶν. τοῦτο οὐκ ἀπαγγεῖλαι, ἀλλ' ὑποσχέσθαι με φησίν. ἔλεγον δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Κλεοχάρης ὁ Χαλκιδεὺς θαυμάζειν ὑμῶν καὶ Φιλίππου φαίη τὴν ἐξαίφνης ὁμόνοιαν,

[1] Deest δ'. [2] Βοιωτίαν [3] Θήβας

Παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς] Παρ' ἐκείνων, οἷς. Et ἀπολήψῃ ab ἀπολαμβάνω [non ἀπολείψῃ, ut Aldus]. IDEM.

Ἡλίκα Ἀθηναῖοι] Cum illos contra Lacedæmonios defenderunt. Vide Plataïcum Isocratis, et Xenophontis Ἑλληνικά. IDEM.

Οὓς δ' ἐγκαταλείψεις] Phocenses, opinor, innuit. IDEM.

Χρήσῃ δ' ἐχθροῖς] Utrum τοῖς ἐγκαταλειφθεῖσιν, ἢ τοῖς Θηβαίοις? Deinde μείζοσι vel πλείοσι, vel δυνατωτέροις. IDEM.

Ἐχθροῖς] S. τοῖς Θηβαίοις. Thebani aucta potentia inimiciores tibi erunt. IDEM.

Ἀλλ' οὐ φίλοις] M. ἀλλ' ἢ οὐ φίλοις: et v. 1. p. seq. L. καὶ τὸ delendo ὡς. AUGER.

Διεξιὼν] Τῷ διεξιέναι. WOLF.

Ὧν ἦν δυνατὸς] F. δυνατὸν, S. αὐτῷ. ὅσα ἠδυνήθη. Vel, ὧν ἦν ἐγκρατὴς, id est, ὧν ἐκράτει. IDEM.

Ἐλλείπων;] F. ἐλλείπων, ὧν ἔν γε τῷ παρόντι κ. τ. λ. MARKLAND.

λζ. Εἶπε] Vid. Dem. orat. §. ή. *Ex edit.* BROOK.

Καὶ τοὺς Εὐβοέας, ὡς ἐφόβουν] Comma delendum post Εὐβοέας, et post ἐφόβουν ponendum videtur. Εἶπεν ὡς ἐγὼ ἐφόβουν τοὺς Εὐβοέας, *me terruisse Eubœenses.* WOLF.

Τινὰς] L. κενὰς, *vanas,* ut Demosth. in Androt. §. ζ'. αἰτίας καὶ λοιδορίας κενάς. Noster c. Ctesiph. §. λγ'. med. φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας κενάς. Natus error ex similitudine soni, in vocibus τινὰς et κενάς. MARKLAND.

Ὃ δὲ ποιεῖ] Ὃ δ' ἐποίουν. SCALIG.

Βοιωτίαν, Θήβας] F. Θηβῶν. Thebas in potestate Bœotiæ, non Bœotiam in potestate Thebarum esse oportere. WOLF.

Ὅτι Κλεοχάρης] *Cleocharem illud etiam mirari se dixisse, quod decreto mandatum*

[1] ὡς καὶ τὸ προστεταγμένον ἡμῖν πράττειν ἀγαθὸν ὅ,τι ἂν δυνώμεθα, ἐν τῷ ψηφίσματι. τοὺς γὰρ μικροπολίτας, 282 ὥσπερ αὐτοὺς, φοβεῖν τὰ τῶν μειζόνων ἀπόῤῥητα. ταῦτα οὐ διηγήσασθαί με φησὶν, ἀλλ' ἐπηγγέλθαι, τὴν Εὔβοιαν παραδώσειν. ἐγὼ δὲ ὑπειλήφειν δεῖν τὴν πόλιν τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων μέλλουσαν βουλεύεσθαι, μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ἀνήκοον εἶναι.

λή. Διέβαλλε δὲ κἀκεῖνον διαιρούμενος τὸν λόγον, ὡς ἀπαγγέλλειν τἀληθῆ βουλόμενος, ὑπ' ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους κωλυθείη. ἐγὼ δ' ἡδέως ἂν ὑμᾶς ἐροίμην, εἴ τις πώποτε Ἀθηναίων [2] πρεσβευτὴς ἐκπεμφθεὶς, ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε κεκώλυται πρὸς τὸν δῆμον ἀπαγγέλλειν, καὶ ταῦτα παθὼν, καὶ ἀτιμασθεὶς ὑπὸ τῶν συμπρέσβεων, τούτους ἔγραψεν ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον. Δημοσθένης τοίνυν ἥκων ἀπὸ τῆς ὑστέρας πρεσβείας, ἐν ᾗ φησὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἀνατραπῆναι, οὐκ ἐν τῷ ψηφίσματι μόνον ἡμᾶς ἐπῄνει, ἀλλ' ἀπαγγείλαντος πρὸς τὸν δῆμον ἐμοῦ τοὺς τότε περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων λόγους, καὶ Βοιωτῶν, οὐχ ὥσπερ νῦν συντέμνοντος, οὐδ' ἐπειγομένου, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμην κατὰ ῥῆμα ἀκριβέστατα, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεχομένου, παρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ διερωτώμενος, εἰ τἀληθῆ καὶ ταὐτὰ ἀπαγγέλλω πρὸς Ἀθηναίους, ἅπερ καὶ πρὸς Φίλιππον εἶπον, πάντων μαρτυρούντων, καὶ ἐπαινούντων με τῶν συμπρέσβεων, ἐπαναστὰς ἐπὶ πᾶσιν, οὐκ ἔφη με ὥσπερ ἐκεῖ εἶπον, οὕτως ἐν τῷ παρόντι λέγειν, ἀλλ' ἐκεῖ 283

[1] Deest ὡς. [2] πρεσβεῦσαι

nobis esset, etc. IDEM.

Μικροπολίτας] Πολίτας μικρῶν πολιχνίων. IDEM.

Παραδώσειν] Nempe Φίλιππον Ἀθηναίοις. AUGER.

λή. Διέβαλλε] Vid. Dem. orat. §. ιέ. et §. νγ'. *Ex edit.* BROOK.

Κἀκεῖνον διαιρούμενος τὸν λόγον] *Dividendo,* id est, seorsim explicavit. WOLF.

Διαιρούμενος] Διαστυρόμενος. γρ. διασύρων. SCALIG. F. διέβαλλε δὲ κἀκεῖνο, διαιρούμενος τὸν λόγον. Scil. *Dum locos orationis dividit (in opere dividundo)* et illud *quoque exagitavit, nempe* — TAYLOR. M. διαιρόμενος, absolute sumptum, *magna voce contendens.* — διέβαλλε δὲ - - - *illum autem sermonem calumniatus est,* i. e. illud etiam dicens calumniatus est, quod &c. AUGER.

Ταῦτα] F. τοιαῦτα. i. e. καὶ εἴ τις τοιαῦτα παθών. MARKLAND.

Ἐδυνάμην κατὰ] Ἐδυνάμην ἐγὼ κατά. SCALIG.

Κατὰ ῥῆμα] *Verbatim, iisdem verbis,* τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, αὐτολεξεί. WOLF.

Καὶ ταὐτὰ ἀπαγγέλλω] Ita legit et interpretatur Wolfius. Vulgo ταῦτα. TAYLOR.

Ἀπαγγέλλω] Scribe ἐπαγγέλλω. BRODÆUS. Infeliciter sane. TAYLOR.

διπλασίως ἄμεινον. καὶ τούτων ὑμεῖς οἱ τὴν ψῆφον μέλλοντες φέρειν, ἐστέ μοι μάρτυρες. καί τοι τίς ἂν αὐτῷ καλλίων καιρὸς ἐγένετο, ἢ τότ' ἐξελέγχειν εὐθὺς, εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτων;

λθ'. Φὴς γάρ με ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρεσβείᾳ λαθεῖν σαυτὸν συνεστηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ αἰσθέσθαι, ἐν ᾗ συναγορεύων μοι φαίνῃ. κἀκείνης μὲν ἅμα κατηγορῶν, οὐ φὴς κατηγορεῖν· τῆς δ' ἐπὶ τοὺς ὅρκους [1] κατηγορεῖς. καί τοι εἰ τὴν εἰρήνην ψέγεις, σὺ καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψας. καὶ Φίλιππος, εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτα, διὰ τοῦτο ἐψεύδετο, ὅπως τῆς εἰρήνης, ἥπερ συνέφερεν αὐτῷ, τύχοι. οὐκοῦν ἡ μὲν προτέρα πρεσβεία τὸν καιρὸν τοῦτον εἶχεν· ἡ δὲ ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο. τίνες οὖν ἦσαν αἱ [2] ἀπάται; ταῦτα γὰρ τοῦ γόητος ἀνθρώπου, ἐξ ὧν εἴρηκε, λογίσασθε.

μ'. Εἰσπλεῖν με φησὶν ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ κατὰ τὸν [3] Λυδίαν ποταμὸν τῆς νυκτὸς, [4] εἰς Φίλιππον, καὶ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν δεῦρο ἐλθοῦσαν, Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν γὰρ Λεωσθένης, ὁ φεύγων ἐνθένδε διὰ τοὺς συκοφάντας, οὐ δυνατὸς ἦν ἐπιδεξίως ἐπιστολὴν γράψαι· ὃν οὐκ ὀκνοῦσί τινες ἀποφαίνεσθαι μετὰ Καλλίστρατον τὸν Ἀφιδναῖον, τῶν ἄλλων μάλιστα εἰπεῖν δύνασθαι. οὐδ' αὐτὸς ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἀντειπεῖν Δημοσθένης ὑπὲρ ὑμῶν οὐκ ἠδυνήθη.
284 οὐδ' ὁ Βυζάντιος Πύθων, ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν, ἀλλ', ὡς ἔοικε, τὸ πρᾶγμα ἐμοῦ προσεδεῖτο. καὶ λέγεις μὲν, ὅτι Φιλίππῳ μεθ' ἡμέραν πολλάκις, μόνος

[1] κατηγορεῖς; [2] ἀπάται, (ταῦτα ---- ἀνθρώπου,) [3] Λοιδίαν [4] ὡς

λθ'. Φὴς γὰρ —] Vide Dem. orat. §. ς'. Ex edit. BROOK.

Κἀκείνης μὲν ἅμα] S. τῆς πρώτης πρεσβείας. WOLF.

Κατηγορεῖς] F. κατηγορεῖν. φὴς sc. TAYLOR.

Τῆς εἰρήνης, εἴπερ κ. τ. λ.] F. ἥπερ. WOLF. Similiter Bern. quoque. TAYLOR. Alii Codices ἥπερ. BRODÆUS.

Ἡ δ' ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο] Τῆς εἰρήνης ἤδη γεγενημένης, καὶ τῶν συνθηκῶν, sicut ἐπὶ ῥητοῖς. WOLF.

μ'. Εἰσπλεῖν με φησὶν] Nec hoc est apud Demosthenem. IDEM.

Λυδίαν] Λοιδίαν scribitur in Harpocr. et Suid. De ea re etiam admonuit σχέτης. Vide Vales. ad Harpocrat. in v. TAYLOR.

Λεωσθένης] Utrum is, cujus meminit Pausanias? WOLF.

Ὑπὲρ ἡμῶν] M. ὑμῶν. Et [v. antepen.] ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν. Et [p. 133. l. 9.] εἰ συγχωρήσοι ὁ κατήγορος. Et [l. 10.] καὶ βασανιεῖ. Et [l. 12.] ἐν διαμεμετρημένῃ. Vide Ulpianum. IDEM. ὑμῶν etiam MS. Mead. Et recte. TAYLOR.

Ἐπὶ τῷ] Περὶ τὸ γράφειν Editi. Post γράφειν addit λόγους Scaliger. IDEM.

Ὡς ἔοικε] Scilicet, εἰρωνικῶς. WOLF.

Καὶ λέγεις] Vide Dem. orat. §. νβ'. Ex edit. BROOK.

μόνῳ, διελεγόμην, αἰτιᾷ δὲ εἰσπλεῖν με νύκτωρ κατὰ τὸν ποταμόν. οὕτω νυκτερινῆς ἐπιστολῆς τὸ πρᾶγμα ἐδεῖτο. ὅτι δ' οὐδὲν ἀληθὲς λέγεις, ἥκουσι μὲν μαρτυρήσοντες, μεθ' ὧν συνεσίτουν, Ἀγλαοκρέων ὁ Τενέδιος, καὶ Ἰατροκλῆς ὁ Πασιφῶντος, μεθ' ὧν ἑξῆς ἅπαντα τὸν χρόνον τὰς νύκτας ἀνεπαυόμην, οἳ συνίσασιν ἐμοὶ, μηδεμίαν πώποτε ἀπ' αὐτῶν νύκτα ἀπογενομένῳ, μηδὲ μέρος νυκτός. ἄγομεν δὲ καὶ τοὺς οἰκέτας, καὶ παραδίδομεν εἰς βάσανον, καὶ τὸν μὲν λόγον, εἰ [1] συγχωρήσοι ὁ κατήγορος, καταλύω. παρέσται δὲ ἤδη ὁ δήμιος, καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν, ἂν κελεύητε. [2] ἐνδέχεται τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας ταῦτα πρᾶξαι. πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. [3] κἂν φῶσιν ἀπόκοιτόν με τουτωνὶ πώποτε τῶν συσσίτων [4] βασανιζόμενοι γεγονέναι, μὴ φείσησθέ μου, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐξαναστάντες ἀποκτείνατε. ἐὰν δ' ἐξελεγχθῇς ψευδόμενος, Δημόσθενες, τοιαύτην δίκην δός· ὁμολόγησον ἀνδρόγυνος εἶναι, καὶ μὴ ἐλεύθερος, ἐναντίον τούτων. κάλει μοι τοὺς οἰκέτας δεῦρο ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων ἀναγίνωσκε μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ἐπειδὴ τοίνυν οὐ δέχεται τὴν πρόκλησιν, οὐδ' ἄν φησιν

[1] συγχωρήσει [2] ἐνδέχεται δὲ τὸ [3] κἂν * βασανιζόμενοι φῶσιν [4] Deest βασανιζόμενοι.

Νυκτερινῆς ἐπιστολῆς] Simili lepore Apuleius in Apolog. *Unde autem* [s]*ervus Crassi suspicatus est noctu potissimum parietes fumigatos? An ex fumi colore? videlicet fumus nocturnus nigrior est, eoque diurno fumo differt?* MARKLAND.

Συνεσίτουν] Συνεσιτούμην. SCALIG.

Καὶ παραδίδομεν] Καὶ τούτους παραδίδομεν. IDEM.

Συγχωρήσοι] Π. συγχωρήσει ὁ κατήγορος, ἢ, συγχωρήσειε κατήγορος. Ἔστι δὲ πρ. γρ. συγχωρήσοιο. STEPHANUS. συγχωρήσει Coisl. et Regg. tres. Cod. autem Bern. in 2da. persona συγχωρήσεις. TAYLOR. γρ. εἰ συγχωρεῖς σὺ ὁ. SCALIG.

Δήμιος] Carnifex ille vocatur δημόσιος, non δήμιος, si fides T. Magistro. Δημόκοινος καὶ βασανιστὴς — καὶ δημόσιος, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ· πάρεστι δὲ ὁ δημόσιος, καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν. Idque fideliter conservavit Mead. TAYLOR.

Ἐνδέχεται τὸ] *Temporis satis est.* WOLF. ἐνδέχεται δὲ τό. SCALIG.

Διαμεμετρημένῃ] Castiga διαμεμετρημένῃ. Demosth. adv. Nicostr. Ἡμέραις δὲ οὐ πολλαῖς ὕστερον εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην. Rursus, π. παραπρεσβ. Διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν αἱρεῖς διώκων. Libanius [immo Ulpianum potius dixisses] Τὸ δὲ πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν φησὶν, ὅτι τινὲς τῶν ἀγώνων διὰ τὸ μέγεθος λαμβάνουσιν ὅρον τὴν ἡμέραν, καὶ ὕδωρ τὸ ἐξαρκοῦν. Æsch. c. Ctesiph. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων etc. BRODÆUS.

Οὐδ' ἄν φησιν] Quære, annon desit vox πίστιν post φησιν? Ita: οὐδ' ἄν φησι πίστιν ἐπὶ βασάνοις κ. τ. λ. ut in sententia simili apud Lysiam ὑπὲρ τ. Σηκοῦ: οὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν. Ἂν —— γενέσθαι est γενήσεσθαι. Et dicit, *nullam fidem habendam fore quæstionibus*

285 [1]ἐπὶ βασάνοις ἀνδραπόδων γενέσθαι, λάβε μοι τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἣν ὁ Φίλιππος ἔπεμψε. δῆλον γὰρ, ὅτι [2]τὰ μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται, δι' ἣν ἠγρυπνοῦμεν γράφοντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

[3]ἀκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοὺς ὅρκους ἀπέδωκα, φησὶ, τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι, καὶ τῶν συμμάχων [4]ἑαυτοῦ τοὺς παραγενομένους κατ' ὄνομα [5]γέγραφα, καὶ αὐτοὺς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, τοὺς δ' ὑστερήσαντας τῶν συμμάχων, ἀποστελεῖν φησὶ πρὸς ὑμᾶς. ταῦτ' οὖν οὐκ ἂν οἴεσθε δύνασθαι γράψαι Φίλιππον μεθ' ἡμέραν ἄνευ ἐμοῦ; ἀλλ' ἔμοιγε νὴ τοὺς θεοὺς οὑτοσὶ δοκεῖ τοῦτο μόνον λογίζεσθαι, ὅπως μεταξὺ λέγων εὐδοκιμήσῃ· εἰ δὲ μικρὸν ἐπισχὼν δόξει πονηρότατος τῶν Ἑλλήνων εἶναι, οὐδὲ μικρὸν φροντίζει.

μά. Τί γὰρ ἂν τις τοιούτῳ πιστεύσειεν ἀνθρώπῳ, ὃς ἐγκεχείρηκε λέγειν, ὡς Φίλιππος οὐ τοῖς αὑτοῦ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμαῖς δημηγορίαις εἴσω Πυλῶν παρῆλθε; καὶ λογισμόν τινα ἡμερῶν συνηριθμεῖτο πρὸς ὑμᾶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπήγγελλον τὴν πρεσβείαν, οἱ δὲ Φαλαίκου τοῦ Φωκέων τυράννου [6]δημοκήρυκες, τἀνθένδε ἐκεῖσε διήγ-

[1] ἐν [2] τὰ] * πάνυ [3] ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι· [4] τῶν ἑαυτοῦ [5] γέγραφε [6] δρομοκήρυκες

mancipiorum. In Aristocratea §. κθ'. fin. εἰπεῖν, ὅτι πίστιν ἂν οἴεται γενέσθαι μόνην, εἰ δείξαιεν etc. MARKLAND. Sub. ἑαυτὸν, et *negat se non pendere a tormentis servorum.* AUGER.

Ἐν βασάνοις] M. ἐπί. *Se non commissurum ut quæstio mancipiorum fraudi sibi esse possit.* Sic et Cicero in Miloniana. WOLF.

Ἔπεμψε] Ita distinguendum, ἔπεμψε· δῆλον γὰρ, ὅτι τὰ μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται· δι' ἣν ἠγρυπνοῦμεν γράφοντες. Ironice Parenthesis ista inseritur. Et verte, *Cape has literas, quas Philippus misit (constat enim eas magnis in rebus decipere civitatem) ob quas scribendas fuerit nobis lucubrandum.* MARKLAND.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ] ΦΙΛΙΠΠΟΥ addit Mor. TAYLOR.

Ἀκούσατε] L. ἀκούετε, ut in aliis. AUGER.

Ἑαυτοῦ ——— γέγραφα] Aut ἐμαυτοῦ γέγραφα, aut ἑαυτοῦ γέγραφε. WOLF. τῶν ἑαυτοῦ Coisl. Reg. 2. et Mead. Notetur porro, quod Wolfio in mentem venerat, duorum porro Regiorum 1. et 3. alterum, ἐμαυτοῦ γέγραφα, alterum ἑαυτοῦ γέγραφε exhibere. TAYLOR. F. ἐμαυτοῦ, propter τὸ, γέγραφα. Quin et linguæ ratio videtur poscere, καὶ τῶν συμμάχων τῶν ἐμαυτοῦ. Alioquin scripsisset τῶν ἐμαυτοῦ συμμάχων: qui mos est Græce scribentibus. MARKLAND. συμμάχων τῶν ἐμαυτοῦ. AUGER.

Μικρὸν ἐπισχὼν] Μετ' ὀλίγον. WOLF.

Φροντίζει] M. φροντίζειν. AUGER.

μά. Καὶ λογισμὸν —] Vide Dem. orat. §. κ'. *Ex edit.* BROOK.

Δημοκήρυκες] Δρομοκήρυκες, οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι, ex Æschine citat Harpocratio. Unde bene collegit Maussacus, Jungerman. ad Poll. Onomast. L. III. c. XXX. §. 148. Meursius Attic. Lect. III.

γελλον, πιστεύσαντες δὲ οἱ Φωκεῖς ἐμοὶ, εἴσω Πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο, καὶ τὰς πόλεις τὰς αὑτῶν παρέδοσαν. ταῦτα μὲν οὖν ὁ κατήγορος μεμηχάνηται, τὰ δ' ἐν Φωκεῦσι διεφθάρη πράγματα, πρῶτον μὲν, διὰ τὴν τύχην, ἣ πάντων ἐστὶ κυρία, ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος τοῦ χρόνου, καὶ τὸν 286
δεκαετῆ πόλεμον — τὸ γὰρ αὐτὸ ηὔξησέ τε τῶν ἐν Φωκεῦσι τυράννων τὰ πράγματα, καὶ καθεῖλε, κατέστησαν μὲν γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν, τολμήσαντες τῶν ἱερῶν χρημάτων ἅψασθαι, καὶ διὰ ξένων τὰς πολιτείας μετέστησαν, κατελύθησαν δ' ἀπορίᾳ χρημάτων, ἐπειδὴ κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα —, [1]τρίτον δ' αὐτοὺς καθεῖλεν ἡ τοῖς ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις, [2]τέταρτον δ' ἡ Φαλαίκου περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι πραγμάτων ἄγνοια. ἡ μὲν γὰρ Θετταλῶν, καὶ Φιλίππου [3]στρατιὰ, πρόδηλος ἦν, οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ πρότερον πρὶν ἢ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην γενέσθαι, πρέσβεις πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ἐκ Φωκέων, βοηθεῖν αὐτοῖς κελεύοντες, καὶ ἐπαγγελλόμενοι παραδώσειν Ἀλπωνὸν, καὶ Θρόνιον, καὶ Νίκαιαν, τὰ τῶν παρόδων τῶν εἰς Πύλας χωρία κύρια. ψηφισαμένων δ' ὑμῶν παραδοῦναι Προξένῳ τῷ στρατηγῷ τοὺς Φωκέας ταῦτα τὰ χωρία, καὶ πεντήκοντα πληροῦν τριήρεις, καὶ τοὺς μέχρι τριάκοντα ἔτη γεγονότας ἐξιέναι, ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι τὰ χωρία Προξένῳ, ἔδησαν οἱ τύραννοι τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐπαγγειλαμένους ὑμῖν παραδοῦναι τὰ φυλακτήρια, καὶ τοῖς σπονδοφόροις τοῖς τὰς μυστηριώτιδας σπονδὰς

[1] τρίτη [2] * τετάρτη [3] στρατεία

12. et ante omnes Lambinus ad Corn. Nep. in Miltiade, textum hunc nostrum ad normam Harpocrationis esse restituendum. Vid. Lucian. Dialog. Nov. Edit. T. I. pag. 275. Gifan. Collectan. ad Lucret. v. TRACTUS CORPORIS. H. Steph. Schediasm. VI. 2. virosque doctos ad Nepot. in Miltiade I. 4. TAYLOR.

Διὰ ξένων] Tyranni, peregrini militis opera, mutarunt resp., adempta populo libertate. WOLF.

Μετέστησαν] Imo κατέστησαν. AUGER.

Κατεμισθοφόρησαν] *In stipendia militum insumpserunt.* WOLF.

Αὐτοῖς] Αὑτοῖς. Et pariter p. 136. l. 5. et l. 8. αὑτοῖς et αὑτῷ. MARKLAND.

Ἀλπωνὸν] Herodotus in sexto Ἀλπηνὸν habet per η. Hellanicus vero vocaverat Ἀλπωνὸν, ut hic Æschines, si fides Stephano. PALMER.

Τριάκοντα] Τετταράκοντα. Scalig. ex conjectura, quæ mihi vehementer placet. TAYLOR.

Τοὺς ἐπαγγελλομένους] F. τοὺς ἐπαγγειλαμένους. WOLF. Optime, et eam lectionem præscribit Reg. 3. TAYLOR.

Μυστηριώτιδας] Sic habet et Pollux [I. §. 36.] Alias legendum censuissem, τοῖς τὰς μυστηριώδεις σπονδὰς ἀπάγουσι, *qui arcana sacra proferunt.* Miserunt enim victimas in extera quoque templa. Sententiam esse puto, Athenienses obtulisse sive inducias, sive fœdus Phocensibus, ut tuto Eleusiniis initiis interesse possent,

ἀπαγγέλλουσι μόνοι τῶν Ἑλλήνων Φωκεῖς οὐκ ἐσπείσαντο. καὶ πάλιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λάκωνος παραλαμβάνειν ὄντος
287 ἑτοίμου τὰ χωρία, καὶ φυλάττειν, οὐκ ἐπείσθησαν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ, τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι, καὶ μὴ [1] τὰ παρ' αὐτοῖς. κἀνταῦθα οὔπω διελέλυσθε Φιλίππῳ, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περί τε τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε, καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἠκούετε τῆς Προξένου, ὅτι Φωκεῖς οὐ παραδεδώκασιν αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ οἱ τὰ μυστήρια ἀπαγγέλλοντες μόνους τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀπέφηναν Φωκέας οὐ δεδεγμένους τὰς σπονδὰς, ἀλλὰ καὶ τοὺς δεῦρο ἐληλυ- 46.1
θότας πρέσβεις δεδηκότας. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς σπονδοφόρους, καὶ τοὺς παρὰ Προξένου τοῦ στρατηγοῦ πρεσβεύσαντας εἰς Φωκέας, [2] Καλλιστράτην, καὶ Μεταγένη. καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἀκούσατε τῆς Προξένου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν χρόνων παραναγινωσκομένων ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τῶν μαρτύρων [3] ἡμῖν προσδιαμαρτυρησάντων, ὅτι πρὶν ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβευτὴν, Φάλαικος ὁ τῶν Φωκέων τύραννος, ἡμῖν μὲν καὶ Λακεδαιμονίοις ἠπίστει, Φιλίππῳ δ' ἐπίστευεν. ἀλλ' οὗτος μόνος τὸ συμβησόμενον ἠγνόει; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ δημοσίᾳ πῶς διέκεισθε; οὐ πάντες προσεδοκᾶτε Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους, ὁρῶντα αὐτῶν τὴν θρασύτητα, καὶ τῷ μὴ βούλεσθαι δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπασκῆσαι; Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ μεθ' ἡμῶν τἀναντία Θηβαίοις ἐπρέσβευον, καὶ τελευτῶντες προσέκρουον φανερῶς ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ

[1] Deest articulus. [2] Καλλικράτην, καὶ Μεταγένην [3] ὑμῖν

quæ Phocenses, homines impii, sint aspernati. Τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι, καὶ μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς, [l. 4.] *Se Spartæ pericula timere, et non sua.* Ambiguum est, utrum hæc verba ad diffidentiam an ad fortunam referantur. Wolf.

Μὴ παρ' αὐτοῖς] Μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς Cod. Reg. 3. cum Wolfio. Sic autem Scalig. μὴ ἢ καὶ παρ' αὐτοῖς. Quem parum intelligo. Verba sonant, *res vestras curate:* neque ulla, pace Wolfii dixerim, videtur esse ambiguitas. Taylor.

Οὐ δεδεγμένους] Οὐ μόνον δεδεγμένους. Scalig. Voluit dixisse οὐ μόνον οὐ δεδεγμένους ——— ἀλλὰ καὶ etc. Taylor.

Καλλιστράτην] Καλλίστρατον certo cum Scalig. vel cum Cod. Mead. Καλλικράτην. Idem.

Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους. Et [ibid.] καὶ τῷ μὴ βούλεσθαι. Et [p. 137. l. 6.] κατοικιεῖ Φίλιππος. παρὰ τὸ κατοικίζω. Wolf. Recte hæc utique. Prior Editio, quæ erat Aldina, Θηβαίοις, et τὸ, et κατοικεῖ, perperam omnia. Quæ pariter fere correxit et Brodæus. Taylor.

διηπείλουν τοῖς τῶν Θηβαίων πρέσβεσιν; αὐτοὶ δὲ οὐκ 288
ἠπόρουν, καὶ ἐφοβοῦντο οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις; Θετταλοὶ δὲ οὐ κατεγέλων τῶν ἄλλων, ὑπὲρ αὐτῶν φάσκοντες τὴν στρατείαν εἶναι; τῶν δ' ἑταίρων τινὲς τῶν Φιλίππου, οὐ διαῤῥήδην πρός τινας ὑμῶν ἔλεγον, ὅτι τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις κατοικιεῖ Φίλιππος; Θηβαῖοι δ' οὐκ ἐξεληλύθεσαν πανδημεὶ, ἀπιστοῦντες τοῖς πράγμασιν; ὑμῖν δὲ, ταῦθ' [1] ὁρῶν οὐκ ἔπεμψεν ἐπιστολὴν ὁ Φίλιππος, ἐξιέναι [2] κελεύων πάσῃ τῇ δυνάμει, βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις; οἱ δὲ νῦν πολεμικοὶ, καὶ τὴν εἰρήνην ἀνανδρίαν καλοῦντες, οὐ διεκώλυσαν ὑμᾶς ἐξελθεῖν, εἰρήνης καὶ συμμαχίας ὑμῖν γεγενημένης, δεδιέναι φάσκοντες, μὴ τοὺς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήρους λάβῃ Φίλιππος;

μβ'. Πότερον οὖν ἐγὼ τοὺς προγόνους ἐκώλυσα τὸν δῆμον μιμεῖσθαι, ἢ σὺ, καὶ οἱ μετὰ σοῦ συνεστηκότες ἐπὶ τὰ κοινά; καὶ πότερον ἦν ἀσφαλεστέρα, καὶ καλλίων Ἀθηναίοις ἡ ἔξοδος· ἡνίκα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς, ἐπολέμουν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπωνὸν, καὶ Νίκαιαν, μήπω παραδόντος [3] Φιλίππου Μακεδόσι, τὰς σπονδὰς δὲ, οἷς ἐμέλλομεν βοηθεῖν, τὰς μυστηριώτιδας οὐκ ἐδέχοντο, Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατελίπομεν, μεταπεμπομένου μὲν Φιλίππου, ὅρκων δ' ἡμῖν, καὶ συμμαχίας γεγενημένης, Θετταλῶν δὲ, καὶ τῶν ἄλλων Ἀμφικτυόνων στρατευόντων; οὐ πολλῷ καλλίων οὗτος ἦν ὁ καιρὸς ἐκείνου, ἐν ᾧ διὰ τὴν σὴν ἀνανδρίαν, καὶ ἅμα φθόνον, ἐσκευαγώγησαν ἐκ τῶν 289

[1] * ὁρῶσιν [2] Deest κελεύων. [3] Φαλαίκου

Ἐξιέναι πάσῃ] F. ἐξιέναι κελεύων πάσῃ. Wolf. Damnabunt forte hominis temeritatem, qui legerint ea quæ nuper annotavi §. κά. med. Infinitivi enim illi, ἐξιέναι hic, ut ἐκπλεῖν ibi, tenor sunt et articuli, ipsi termini Epistolæ vel Psephismatis. Taylor.

Εἰρήνης καὶ συμ.] *Quum facta esset pax atque societas.* Videtur Æschines illorum inanem solicitudinem reprehendere, neque hoc dici ab adversariis Philippi. Wolf.

μβ'. Πότερον] F. πότερ' ἂν ἦν, *fuisset.* Markland.

Ἡνίκα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς] Furorem fortassis appellat audaciam illam Phocensium. ἐν τῇ μάχῃ non satis placet. Wolf. *Eo tempore, quo summa erat et flagrabat maxime, Phocensium sive audacia sive impietas.* Conjectura illa hominis est importunissima. Taylor.

Μή πω] Οὔπω. [et mox pro Φιλίππου] Ἀλκαίκου. Scalig.

Φιλίππου] Leg. Φαλαίκου. Vid. p. 135. Markland. Ita omnino. et habebis Bern. fidejussorem. Taylor. et Chrysococcam.

Οἷς] Castiga αἷς [σπονδαῖς utique] Brodæus. Qui tamen decipitur. Taylor.

Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατελίπομεν] Quia Phocis eos Atticæ aditu excludebat. Wolf. Quære, an non desit ἢ, post κατελίπομεν inserendum, propter τὸ πότερον. Markland.

ἀγρῶν Ἀθηναῖοι, πρεσβεύοντός ἐμοῦ τὴν τρίτην ἤδη πρεσβείαν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐφ' ἣν τολμᾷς με λέγειν, ὡς οὐ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν οὔπω καὶ τήμερον τεθέληκάς με εἰσαγγεῖλαι [1] παραπρεσβεύσασθαι. οὐ γὰρ δὴ φθονεῖς γέ μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων.

μγ'. Τοιγάρτοι Θηβαίων μὲν παρακαθημένων, καὶ δεομένων, τῆς δ' ἡμετέρας πόλεως διὰ σὲ τεθορυβημένης, καὶ τῶν Ἀθηναίων ὁπλιτῶν οὐ παρόντων, Θετταλῶν δὲ Θηβαίοις προσθεμένων, διὰ τὴν ὑμετέραν ἀβουλίαν, καὶ τὴν πρὸς Φωκέας ἔχθραν, ἣ προϋπῆρχε Θετταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν τοὺς ὁμήρους λαβόντες Φωκεῖς κατηλόησαν, Φαλαίκου δὲ, πρὶν ἐμὲ ἐλθεῖν, καὶ Στέφανον,

[1] παραπρεσβεύσαντα

Οὔπω καὶ τήμερον] *Hactenus nunquam ausus es me falsæ legationis accusare.* Wolfius. Immo hodie accusat. Agitur res. Causa παραπρεσβείας nunc dicitur. Hoc cum vidit Scaliger, commentum comminiscitur, οὔπω μέχρι τῆς τήμερον. Commentum sane maximum. Rem, quo pacto se habeat, ex me discite. *Objectare tu in tua oratione non dubitasti, me tertiam istam legationem, sine ulla auctoritate, a populo non constitutum, obiisse. Quod cum capitale esset, istud tamen crimen nunquam lege in me intentare ausus es, ne hostis tametsi sis infestissimus, et quæ vel ultimæ forent in legibus pœnæ, lubenter admodum a me exposceres. Nunquam* εἰσήγγελκας, *nunquam vocasti ad causam capitis dicendam, de legatione injussu populi suscepta, sed (ubi minus erat periculum) ad* εὐθύνας *solummodo legationis male obitæ.* Fidem faciet Demosthenes §. λθ'. fin. τηνικαῦτα ὁ δεινὸς, καὶ σοφὸς οὗτος, καὶ εὔφωνος, οὔτε βουλῆς, οὔτε δήμου χειροτονήσαντος αὐτὸν, ᾤχετο πρεσβεύων —— οὔτε τὴν ἀῤῥωστίαν ὑπολογισάμενος —— οὐδ' ὅτι τῶν τοιούτων ὁ νόμος θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι κελεύει. Et rursus, §. μ'. fin. οὐκοῦν ᾤχετο μὲν παρὰ τὸν νόμον, ὃς θάνατον κελεύει τούτων τὴν ζημίαν εἶναι. Porro autem, de Εἰσαγγελίας et Εὐθυνῶν ratione te præmonitum esse volui. Istius unam speciem, plures enim erant, ita describit Harpocratio. Εἰσαγγελία —— ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις — καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἁλῷ, μέγισται ζημίαι ἐπίκεινται etc. Bene est: verum ἐν Εὐθύναις non ita inclementer actum est. Rursum enim Demosthenes §. λί. ad hanc ipsissimam rem, de qua disputamus, alludens, Καὶ εἴγε τι τῶν προσηκόντων ἐγίνετο, ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν· νυνὶ δὲ διὰ τὴν ὑμετέραν πρᾳότητα καὶ εὐήθειαν, εὐθύνας δίδωσι, καὶ ταύτας, ὁπηνίκα βούλεται. Jam, lector, secutus accede ad meam emendationem. Τολμᾷς με λέγειν, ὡς οὐ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν οὔπω καὶ τήμερον τεθέληκας (aut τετόλμηκας cum Marklando) με εἰσαγγεῖλαι, ἀλλὰ παραπρεσβεύσασθαι (φῂς sc. aut simili voce subintellecta.) Vocabulum illud ἀλλὰ in fine præcedentis opprimi arbitror. Deinde pergit in eodem enthymemate. *Illud utique voluisti, si modo potuisses: Non enim mihi pepercisses, non invides mihi quod esset ultimum in suppliciis.* Taylor.

μγ'. Ὑμετέραν] Γρ. ἡμετέραν. Scalig.

Ἀβουλίαν] Vertit Interpres *temeritatem.* Potius, *cunctationem.* Jurin.

Ἐκ παλαιῶν χρόνων] Historiæ fides sit penes Æschinem. Wolf.

Κατηλόησαν] Ἐφόνευσαν, a καταλοάω. Unde πατραλοίας καὶ μητραλοίας. Idem. κατηλόησαν *obtriverunt.* Male Wolfius vertit *occiderunt*, quasi ab ἀλοιᾶν, non ab ἀλοᾶν. Hæc Valesius ad Maussac. p. 232. Ea porro historiola continetur in Plutarchi libello de Virtutibus Mulierum, ut admonuit idem Vir eruditus. Ἄσπονδος ἦν Θετταλοῖς πρὸς Φωκέας πόλεμος. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τυράννους ἐν ταῖς Φωκικαῖς πόλεσι ἡμέρᾳ μιᾷ πάντας ἀπέκτειναν, οἱ δὲ πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἐκείνων ὁμήρους κατηλόησαν. Recte igitur κατηλόησαν *obtriverunt*, si ita vis verti, *flagris ceciderunt.* Sed nugatur Vir celebris, si aliud ἀλοιᾶν, ἀλοᾶν aliud significare suspicetur. Taylor.

καὶ Δέρκυλλον, καὶ τοὺς [1] εἰς Ἀμφικτύονας πρέσβεις, ἀπεληλυθότος ὑποσπόνδου, Ὀρχομενίων δὲ περιφόβων ὄντων, καὶ σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτησάντων, ὥστε ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας, παρεστηκότων μὲν τῶν Θηβαίων πρέσβεων, ὑπολειπομένης δ' ἔχθρας φανερᾶς Φιλίππῳ πρὸς Θηβαίους, καὶ Θετταλοὺς, τότε ἀπώλοντο αἱ πράξεις, οὐ δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν προδοσίαν, καὶ τὴν πρὸς Θηβαίους προξενίαν. μεγάλα δ' οἶμαι τούτων ἐγὼ σημεῖα ἐπιδείξειν.

μδ'. Εἰ γάρ τι τούτων ἀληθὲς ἦν, ὧν σὺ λέγεις, κατηγόρουν ἄν μου Βοιωτοὶ, καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες, ὧν τοὺς μὲν ἐξεβεβλήκειν, τοὺς δ' ἐκώλυσα κατελθεῖν. νῦν δ' οὐχὶ 290
47.1 τὰ συμβάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ἐμὴν ἀποδεχόμενοι, συλλεγέντες οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν, ᾕρηνταί μοι συνηγόρους. ἥκουσι δ' ἀπὸ τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων πρέσβεις, οὓς ἐγὼ τὴν τρίτην πρεσβείαν ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρεσβεύων ἔσωσα, Οἰταίων ἐγχειρούντων λέγειν, ὡς δεῖ τοὺς ἡβῶντας ὠθεῖν κατὰ τοῦ κρημνοῦ, καὶ παρήγαγον εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας, ὥστε ἀπολογίας τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ Φάλαικος τύραννος ὑπόσπονδος ἀφεῖτο, οἱ δὲ ἀναίτιοι ἀποθνήσκειν ἔμελλον, συναγορεύοντος δέ μου διεσώθησαν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Μνάσωνα τὸν Φωκέα, καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ᾑρημένους. ἀνάβηθι δεῦρο Λίπαρε, καὶ Πυθίων, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόδοτέ μοι χάριν εἰς τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, ἥνπερ ἐγὼ ὑμῖν.

ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ ΒΟΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ.

πῶς οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάθοιμι, εἰ κατηγοροῦντος μὲν Δημο-

[1] Deest εἰς.

Καὶ τοὺς εἰς Ἀμφικτύονας πρέσβεις] Wolf. Aberat Præpositio. Taylor. Restituo καὶ τοὺς πρὸς Ἀμφικτύονας. Brodæus.

Ἀπεληλυθότος ὑποσπόνδου] Unde? a Thessalis, an Thebanis? ab utrisque opinor. Wolf.

Ὑποσπόνδου] Ὑποσπόνδους. Scalig. Et mox pro Φιλίππῳ, τῇ πόλει. Idem.

Ὑπολειπομένης κ. τ. λ.] Videtur hoc παρ' ἱστορίαν εἶναι. Et est hæc narratio ita densa et intricata, ut ad fucum faciendum auditoribus instituta esse videatur. Wolf.

μδ'. Κάλει μοι Μνάσωνα. Et [l. 23.] τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ᾑρημένους. Et [l. ult.] πῶς οὖν οὐκ ἄν. Et [p. 140. l. 3.] ἀλοίην; ἐτόλμησε. Et [l. 25.] φανῆναί με δεῖ. [sublatis Aldi erroribus] Idem.

Εἰρημένους] Scribe ᾑρημένους. Brodæus.

σθένους τοῦ Θηβαίων προξένου, καὶ πονηροτάτου τῶν Ἑλλήνων, συναγορευόντων δέ μοι Φωκέων, καὶ Βοιωτῶν, ἀλοίην;

με'. Ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω. φησὶ γάρ με εἰπεῖν, ὅτ' ἔκρινον Τίμαρχον, ὅτι πάντες κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς πορνείας φήμην παρειλήφασι, τὸν δ' Ἡσίοδον ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα, λέγειν,

Φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζωσι, θεός νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

291 τὴν δ' αὐτὴν ταύτην θεὸν ἥκειν νῦν κατηγοροῦσαν ἐμοῦ· πάντας γὰρ λέγειν ὡς χρήματα ἔχω παρὰ Φιλίππου. εὖ δ' ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι πλεῖστον διαφέρει φήμη, καὶ συκοφαντία. φήμη μὲν γὰρ οὐ κοινωνεῖ διαβολῇ· διαβολὴ δὲ, ἀδελφόν ἐστι, καὶ συκοφαντία. διοριῶ δ' αὐτῶν ἑκάτερον σαφῶς. φήμη μέν ἐστιν, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενημένην πρᾶξιν· συκοφαντία δ' ἐστὶν, ὅταν πρὸς τοὺς πολλοὺς εἷς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλὼν, ἔν τε ταῖς ἐκκλησίαις ἁπάσαις πρός τε τὴν βουλὴν διαβάλλῃ τινά. καὶ τῇ μὲν Φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεῷ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς [1]κακούργων δημοσίᾳ προβολὰς ποιούμεθα. μὴ οὖν σύναγε εἰς ταὐτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις.

μς'. Ἐπὶ πολλοῖς μὲν οὖν ἔγωγε τῶν κατηγορημένων ἠγανάκτησα, μάλιστα δὲ ἡνίκα ᾐτιᾶτο εἶναί με προδότην. ἅμα γὰρ ταῖς αἰτίαις ταύταις φανῆναί [2]με δεῖ θηριώδη, καὶ τὴν ψυχὴν ἄστοργον, καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἁμαρτήμασι πρότερον ἔνοχον. τοῦ μὲν οὖν ἐμοῦ βίου, καὶ τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δοκιμαστὰς ἱκανοὺς εἶναι νομίζω· ἃ δ' ἐστὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀσύνοπτα, τοῖς δὲ χρηστοῖς τὰς

[1] κακούργων, [2] μ' ἔδει

με'. Ἐτόλμησε] Vide Dem. orat. §. ξή. Ex edit. BROOK.

Περιπίπτω] *In meos sermones incurro: mihi ipse sum contrarius.* BRODÆUS.

Παρειλήφασι] An προειλήφασι? MARKLAND.

Φημίζωσι] Stephanus excudit φημίζουσι. In Codd. φημίξωσι et φημίζουσι. TAYLOR.

Διαβολὴ] Lego διαβολὴ δὲ ἀδελφόν ἐστι τῇ συκοφαντίᾳ, quo pacto etiam Scaligerum suspicor legisse. IDEM.

Προβολὰς] Προβολαὶ, *actiones quæ intenduntur contra calumniatores.* AUGER.

μς'. Ἃ δ' ἐστὶ —] Intelligo, *quæ vero a plerisque ostendi nequeunt.* IDEM.

ψυχὰς μέγιστα, τούτων ὑμῖν τὰ [1]πλεῖστα, καὶ καλῶς ἔχοντα ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾶν ἀναβιβῶμαι, ἵν' εἰδῆτε τὰς ἐμὰς παρακαταθήκας, ἃς οἴκοι καταλιπὼν, εἰς Μακεδονίαν ἐπρέσβευσα. σὺ [2]μὲν, ὦ Δημόσθενες, ταῦτα ἔπλασω ἐπ' ἐμέ· ἐγὼ δ' [3]ὡς ἐπαιδεύθην, καὶ δικαίως ἐξηγήσομαι. οὑ- 292
τοσὶ μέν μοι ἐστὶ πατὴρ Ἀτρόμητος, σχεδὸν πρεσβύτατος τῶν πολιτῶν· ἔτη γὰρ ἤδη βεβίωκεν ἐνενήκοντα καὶ τέτταρα. καὶ συμβέβηκεν αὐτῷ, νέῳ μὲν ὄντι, πρὶν τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι διὰ τὸν πόλεμον, ἀθλεῖν τῷ σώματι, ἐκπεσόντι δὲ ὑπὸ τῶν τριάκοντα, στρατεύεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀριστεύειν δ' ἐν τοῖς κινδύνοις, εἶναι δ' ἐκ φατρίας τὸ γένος, ἣ τῶν αὐτῶν βωμῶν Ἐτεοβουτάδαις μετέχει, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια, συγκατάγειν δὲ τὸν δῆμον, ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον εἶπον. ἐλευθέρους δέ μοι συμβέβηκεν εἶναι, καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς ἅπαντας, ἣ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν προφαίνεται, φοβουμένη περὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας, καὶ διηπορημένη. καί τοι, ὦ Δημόσθενες, ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ ἔφυγε μετὰ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰς Κόρινθον, καὶ μετέσχε τῶν πολιτικῶν κακῶν.

48.1 σὺ δὲ ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι — [4]καὶ γὰρ ἂν ἀμφισβητήσαιμι εἰπεῖν, ὡς ἀνὴρ εἶ — ἐνεγράφης λειποταξίου, καὶ τὸν γραψάμενον Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον χρήμασι πείσας, ἐσώθης, ὃν ὕστερον μετὰ Ἀριστάρχου συναπέκτεινας, καὶ οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας, εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις.

[1] πλεῖστα, εὖ καὶ [2] μὲν οὖν, ὦ [3] ὡς καλῶς ἐπαιδεύθην καὶ δικαίως, [4] οὐ γὰρ ἂν τολμήσαιμι εἰπεῖν

Καὶ καλῶς ἔχοντα] An delendum καὶ, vel legendum εὖ καὶ καλῶς? MARKLAND.

Ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾶν ἀναβιβῶμαι] Ἀναβιβάζω usitatum est. Sed ἀναβιβάω (si scriptura non fallit) thema facit Æschines. WOLF. M. ἀναβιβάσομαι. ὁρᾶν *videre*, i. e. ut videantur. AUGER.

Σὺ μὲν —] Ego hic aliqua deesse arbitror, videatur in versione mea quid suppleverim. IDEM.

Ἐπαιδεύθην] Forte excidit Adverbium aliquod, ὡς καλῶς ἐπαιδεύθην καὶ δικαίως, ἐξηγήσομαι. ut p. 142. l. 7. MARKLAND.

Φατρίας] Lege φρατρίας. BRODÆUS. SCALIG. AUGER.

Φρατρίας] Συγγενείας. Vide Suidam, ut et περὶ τῶν Ἐτεοβουτάδων. WOLF. Adde Herald. Animadv. ad Salmas. II. 3. 4. Nos in vita Lycurgi. Duport. ad Theophrast. Charact. pag. 396. TAYLOR.

Συγκατάγειν] Συγκαταγεῖν. SCALIG.

Ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον] In hac quidem Oratione nihil de ea re dixisti. WOLF. Nempe §. κδ'. fin. MARKLAND.

Ἡ νῦν ἐμοὶ] *Quæ nunc mihi ante oculos conspicitur.* Videtur potius ad Æschinis phantasian referendum, quam ad præsentiam Glaucotheæ. WOLF.

Ἀμφισβητῶν] *Qui te virum esse profiteris.* Ludit amphibolia verbi ἀμφισβητεῖν, quod et dubitare, et sibi aliquid arrogare significat. IDEM. *Qui an vir sis, nemini exploratum est.* BRODÆUS. An ἀμφισβητούμενος? MARKLAND. Ita emendat σχέτης. TAYLOR.

Φιλοχάρης δ' οὑτοσὶ, ὁ πρεσβύτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, οὐκ [1] ἀγενεῖς διατριβὰς, ὡς σὺ βλασφημεῖς, ἔχων, ἀλλ' ἐν γυμνασίοις διατρίβων, καὶ μετὰ Ἰφικράτους συνεστρατευ-
293 μένος, καὶ συνεχῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν, ἥκει δεησόμενος ὑμῶν, ἐμὲ σῶσαι. Ἀφόβητος δ' οὑτοσὶ, ὁ νεώτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, πεπρεσβευκὼς μὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως πρὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καλῶς δὲ καὶ δικαίως τῶν ὑμετέρων προσόδων ἐπιμεληθεὶς, ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε, καὶ πεπαιδοποιημένος κατὰ τοὺς νόμους, ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα παρακατακλίνων, ὥσπερ σὺ, πάρεστι καταφρονῶν τῶν σῶν λοιδοριῶν. τὸ γὰρ ψευδὲς ὄνειδος οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται.

μζ'. Ἐτόλμησας [2] δὲ κατὰ τῶν ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν, οὕτως ἀναιδὴς, καὶ πόῤῥωθεν ἀχάριστος εἶ, ὃς Φιλόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα καὶ Ἐπικράτους, οὐκ ἀγαπᾷς, οὐδὲ προσκυνεῖς, δι' ὃν εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης, ὡς ἴσασιν οἱ πρεσβύτατοι Παιανιέων. ἐκπέπληγμαι δὲ, εἰ σὺ λοιδορεῖν Φίλωνα τολμᾷς, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἐπιεικεστάτοις Ἀθηναίων, οἳ δεῦρο εἰσεληλύθασι δικάζοντες, ἕνεκα τοῦ βελτίστου τῆς πόλεως, καὶ μᾶλλον προσέχουσι τοῖς βίοις ἡμῶν, ἢ τοῖς λόγοις. πότερα γὰρ ἂν προσδοκᾷς αὐτοὺς εὔξασθαι μυρίους ὁπλίτας ὁμοίους Φίλωνι γενέσθαι, καὶ τὰ σώματα οὕτω διακειμένους, καὶ τὴν ψυχὴν οὕτω σώφρονας, ἢ τρισμυρίους κιναίδους, οἷός περ σύ; καὶ τὴν Ἐπικράτους εὐαγωγίαν, τοῦ Φίλωνος ἀδελφοῦ, ἐπανάγεις

[1] ἀγεννεῖς [2] δὲ * καὶ κατὰ

Οὐκ ἄγεν εἰς] [ut Ald.] Legendum οὐκ ἀγενεῖς. Brodæus. οὐκ ἀγεννεῖς. Wolf. Π. ἀγεννεῖς. Stephanus. Quod facile prætulerim. Atque ita legunt cum Stephano et Scalig. Coisl. Regg. 1. 2. 4. Taylor. Et Chrysococcas.

Ἀλλ' οὐκ Νωσίωνι] F. ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι. Et [l. 11.] πάρεστι vel παρίστησι. Et [l. pen.] οἷόσπερ σύ. Wolf. Alii οἷουσπερ. Taylor.

μζ'. Ἐτόλμησας] Vide Dem. §. ξή. et §. οά. Ex edit. Brook.

Πόῤῥωθεν ἀχάριστος] Ex longinquo ingratus, i. e. veteris beneficii immemor. Auger.

Ὃς Φιλόδημον] Vel ὡς. Brodæus. Π. ὡς. ἵνα ᾖ ἐν παρενθέσει (Οὕτως ἀναιδὴς καὶ πόῤῥωθεν ἀχάριστος εἶ). Stephanus. Bello sane et recte. Confirmant Codd. Coisl. Regg. et Mead. Taylor.

Δικάζοντες] F. δικάσοντες, ut apud Demosth. π. παραπρεσϐ. §. μά. et Nostrum c. Ctesiph. §. γ'. Markland.

Τοῦ βελτίστου] *Maximi reipub. commodi:* Demosth. de rebus Chersones. ὅστις δ' ὑπὲρ τοῦ βελτίστου πολλὰ τοῖς ἡμετέροις ἐναντιοῦται βουλήμασι. Brodæus.

Εὐαγωγίαν] Παιδείαν καὶ σωφροσύνην. Wolf.

εἰς ὀνείδη. καὶ τίς αὐτὸν εἶδε πώποτε ἀσχημονήσαντα, ἢ μεθ' ἡμέραν, ὡς σὺ φῄς, ἐν τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἢ νύκτωρ; οὐ γὰρ ἂν τοῦτό γ' εἴποις, ὡς ἔλαθεν. οὐ γὰρ 294
ἠγνοεῖτο.

μή. Ἐμοὶ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐκ τῆς Φιλοδήμου θυγατρὸς, καὶ Φίλωνος ἀδελφῆς, καὶ Ἐπικράτους, τρεῖς παῖδές εἰσι, μία μὲν θυγάτηρ, δύο δὲ υἱοί. οὓς ἐγὼ ἥκω μετὰ τῶν ἄλλων κομίζων, ἑνὸς ἐρωτήματος ἕνεκα, καὶ τεκμηρίου πρὸς τοὺς δικαστὰς, [1] ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι. ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι, καὶ τῇ τῶν φίλων συνηθείᾳ, καὶ ἱερῶν, καὶ τάφων πατρῴων μετουσίᾳ, τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνου φιλίαν τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσασθαι. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώποτε ἄσχημον ἕνεκα χρημάτων πράξας; οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακοὺς ἢ χρηστοὺς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις. οὐδ' ἐσμὲν ἕτεροί τινες, ἥκοντες ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ἀλλ' οἵους ἐξεπέμψατε. συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ καθ' ὑπερβολὴν ἀνθρώπῳ γόητι, καὶ πονηρῷ, ὃς οὐδ' ἂν ἄκων ἀληθὲς οὐδὲν εἴποι, ἡγεῖται δ', ὅταν τι ψεύδηται, τῶν λόγων ὅρκος, κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. καὶ [2] τὰ γεγενημένα οὐ μόνον, ὡς ἔστι, λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ φησὶ γενέσθαι, καὶ προστίθησι τινὸς ὄνομα πλασά-

[1] ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι [2] τὰ * μηδέποτε γεγενημένα

μή. Ἐγὼ ἥκω κ. τ. λ.] Ἐγὼ μετὰ τῶν ἄλλων ἥκω δεῦρο κομίζων. Scalig.

Ὧ νῦν ἤδη χρήσομαι] Lege. Wolf. Brodæus. Aldus ὅ. ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι Coisl. et similiter Mead. a manu 1ma. Taylor.

Ἡγεῖται κ. τ. λ.] Ita Casaubonus ὁ μέγας ad Theophrast. Charact. Cap. VIII. "Ἡγεῖται δὲ, ὅταν τι ψεύδηται, τῶν λόγων ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν· καὶ τὰ μὴ γεγενημένα οὐ μόνον ὡς ἔστι, λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ φησὶ γενέσθαι. καὶ προστίθησι τινὸς ὄνομα, πλασάμενος ὃς ἔτυχε παρὼν, μιμούμενος τούς τ' ἀληθῆ λέγοντας. Sic scribendus est locus hic Æschinis elegantissimus: quo cum esse nihil queat apertius, miror Interpretem doctissimum tam infeliciter hic esse versatum. Sic autem ille vertit: *Cum mentitur* etc. Num rem acu tetigerit, judicent eruditi." Hactenus Vir summus. Idem.

Ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθ.] Jurare per oculos haud scio an usitatum sit. F. A. ὅρκος καὶ δάκρυα κατὰ τῶν ἀναισχύντων, *impudentes oculi oppleti lacrymis.* Etsi ne hoc quidem placet. Wolf. Aliquanto rectius cum Scaligero, μετὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. Taylor. μετά. Auger.

Καὶ τὰ γεγενημένα] F. καὶ τὰ μὴ γεγενημένα. Markland. τὰ μὴ γεγ. Auger.

λέγειν Editi] Λέγει. Brodæus. Wolf. Et [p. 144. l. 8.] ὑφ' ὑμῶν ἐξεῤῥίφη. [loco τοῦ, ἐφ' ὑμῶν.] Wolf. Priores habebant λέγειν, quod rite cum Wolfio emendarunt Regg. 1. et 3. Præterea, καὶ τὰ οὐ γεγενημένα, οὐ μόνον ὡς ἔστι γεγενημένα, λέγει, ἀλλὰ κ. τ. λ. Bern. Similia his occurrunt in Orat. c. Ctesiph. §. λδ'. med. Taylor.

Προστίθησι τινὸς] Προστίθησι ἅμα τινός Scalig.

μενος ὡς ἔτυχε παρὼν, μιμούμενος τοὺς τἀληθῆ λέγοντας.

μθ'. Ἓν δὲ εὐτυχοῦμεν οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες, ὅτι πρὸς τῇ τερατείᾳ τοῦ τρόπου, καὶ τῇ τῶν ὀνομάτων συνθέσει, 295 νοῦν οὐκ ἔχει. σκέψασθε γὰρ ἀφροσύνην ἅμα, καὶ ἀπαιδευσίαν ἀνθρώπου, ὃς τοιοῦτον ἔπλασε τὸ περὶ τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα ψεῦδος κατ' ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξεῤῥίφη. τὸν γὰρ πλεῖστον ἀφεστηκότα τῶν τοιούτων, πρὸς τοὺς εἰδότας διέβαλλε. σκέψασθε δὲ, ὡς πόῤῥωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. ἔστι γάρ τις ἐπιδημῶν [1] ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν Ἀριστοφάνης Ὀλύνθιος. τούτῳ συσταθεὶς ὑπό τινων, καὶ πυθόμενος, ὡς εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν, καὶ προσαγαγόμενος, [2] τοῦτον ἔπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. κἂν παρελθὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι, καὶ λέ- 49.1 γειν, ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ γυναῖκα, καὶ αἰχμάλωτον γεγενημένην πεπαρῴνηκα, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς [3] ὑπεσχνεῖτο αὐτῷ δώσειν, πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο, ὅτι τῆς μὲν φυγῆς, καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἑαυτῷ οὐ κακῶς, ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἄριστα στοχάζοιτο· τοῦ δὲ τρόπου πλεῖστον εἴη διημαρτηκώς. οὐδὲν γὰρ ἂν τοιοῦτο πρᾶξαι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν Ἀριστοφάνην μαρτυροῦντα παρέξομαι. κάλει μοι Ἀριστοφάνην Ὀλύνθιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε, καὶ τοὺς ἀκηκοότας αὐτοῦ, καὶ πρὸς ἐμὲ ἀγγείλαντας, Δέρκυλλον Αὐτοκλέους Ἁγνούσιον, καὶ Ἀριστείδην Εὐφιλήτου [4] Κηφησιέα.

[1] [ἡμῶν] [2] Deest τοῦτον. [3] ὑπισχνεῖτο [4] Κηφισιέα. Μαρτυρίαι.

Ὡς ἔτυχε παρὼν] Non displicet ὅς. BRODÆUS. ὅς. SCALIG.

μθ'. Ἀνθρώπου] Τ' ἀνθρώπου. MARKLAND.

Ὃς τοιοῦτον ἔπλασε] Vide Dem. orat. §. νή. Ex edit. BROOK.

Ἐφ' ᾧ] Vel ὑφ' ᾧ. BRODÆUS. Credo hoc præter mentem viro doctissimo excidisse, eumque dictitasse potius juxta cum Wolfio ὑφ' ὑμῶν. TAYLOR.

Ἡμῶν] F. delendum, utpote repetitum ex præcedenti voce. MARKLAND.

Ὀλύνθιος] Virgula duntaxat post Ὀλύνθιος et punctum infra post δύναται. Deinde adderem οὗτος οὖν ὑπέρ. AUGER.

Τοῦτον] Insinuavit hoc Wolfius noster, verum minima necessitate adductus. TAYLOR. Dele τοῦτον. AUGER.

Ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ] Utrum uxorem ejus, an cognatam mulierem? WOLF. αὑτοῦ. MARKLAND.

Ἑαυτῷ] Ἑαυτοῦ, et v. 24. τὸν Ὀλύνθιον, et v. pen. τὸν Αὐτοκλέους. SCALIG.

Κηφισέα Editi] Scribendum Κηφισιέα. Nam nomen Demi, a quo hoc gentile deducitur, est Κηφισία Erechtheidis tribus, a quo fit Κηφισιεὺς, ut Antipho et alii innumeri. PALMER.

Καὶ κέχρηται] Καὶ αἷς κέχρηται. SCALIG. In Codd. Coisl. et Reg. 2. desunt voces καὶ κέχρηται. TAYLOR. καὶ αἷς κεχρ. AUGER.

Σάτυρον] Consule Demosth. περὶ παραπρεσβ. et Diodorum Sic. l. 15. BRODÆUS.

Ὅτι ξένους] Nec hoc est in Demosthene, sed filiæ Apollophanis Pydnæi. Cujus quidem mentiendi licentia vix eum sinit bonum virum existimari, utcunque sit *Alpha Palliatorum*. Nec sine causa Æschines τὰς τῶν λόγων αὐτοῦ τέχνας ἀνοσίους vocat, siquidem tam vere hæc dicit, quam verisimiliter. WOLF. Vid. Harpocr. v. Ὅτι ξένους. TAYLOR.

Παρὰ τὸν πότον] Lege. Et [l. 15.] pro Ξενόδοκος Demosthenes habet Xenophrona Melobii Atheniensis tyranni F. WOLF. πότον similiter Brodæus, Harpocr. et MSS. Bern. et Parisienses. τόπον Aldus. TAYLOR.

Ἀνοσίαν] F. ἀνόσιον, ut modo l. 3. τὰς ἀνοσίους τῶν λόγων ——τέχνας. Et in Timarch. p. 45. l. 19. ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀνόσιος. MARKLAND.

Δεινὸν] Δεινὸν εἴη cum Scaligero MS. Reg. 2. TAYLOR.

Μεγαλόψυχός γε] Dele otiosam istam particulam, quæ ortum debuit incuriæ scribentis, et proximitati vocis γένοιτο. Delet mecum Cod. Mead. IDEM.

Ὁ τοὺς μυρίους Ἀρκάδων] Ὁ τοὺς μυρίους τῆς Ἀρκαδίας ἄρχοντας. Brodæus, exponenti, non emendanti, similis. IDEM.

Παραθερμανθεὶς] Διαθερμανθεὶς, et v. 16. μαστιγοίην. SCALIG.

Ξενόδοκος] Xenophron hic vocatur a Demosthene παραπρεσβ. §. νθ'. Unde scribendum hic videtur ξενόδοχος, litera minori, ut sit Appellativum, non Proprium, nomen. MARKLAND.

Τοιοῦτον προστρόπαιον] F. A. τοιοῦτον ἐμοῦ πρόστροπαιον, quia sequitur, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. WOLF. Harpocrationi emendando, qui perperam descripsit hunc locum Æschinis, uterque operam impen-

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

τῶν μὲν μαρτύρων διομνυμένων, καὶ μαρτυρούντων ἀκούετε, τὰς δ' ἀνοσίους τῶν λόγων ταύτας τέχνας, ἃς οὗτος πρὸς 296 τοὺς νέους ἐπαγγέλλεται, καὶ κέχρηται νυνὶ κατ' ἐμοῦ, ἆρα μέμνησθε, ὡς ἐπιδακρύσας, καὶ τὴν Ἑλλάδα κατοδυράμενος, καὶ Σάτυρον τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν προσεπαινέσας, ὅτι ξένους τινὰς αὐτοῦ αἰχμαλώτους, σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδεμένους, παρὰ τὸν πότον ἐξητήσατο παρὰ τοῦ Φιλίππου, ταῦθ' ὑποθεὶς, ἐπεῖπεν, ἐντεινάμενος ταύτην τὴν ὀξεῖαν, καὶ ἀνοσίαν φωνὴν, ὡς [1] δεινὸν, εἰ ὁ μὲν τοὺς Καρίωνας, καὶ Ξανθίας ὑποκρινάμενος, οὕτως εὐγενὴς, καὶ μεγαλόψυχός [2] γε γένοιτο, ἐγὼ δ' ὁ τῆς μεγίστης πόλεως σύμβουλος, ὁ τοὺς μυρίους Ἀρκάδων νουθετῶν, οὐ κατάσχοιμι τὴν ὕβριν, ἀλλὰ παραθερμανθεὶς, ὅθ' ἡμᾶς εἱστία Ξενόδοκος τῶν ἑταίρων τις τῶν Φιλίππου, ἕλκοιμι τῶν τριχῶν, καὶ λαβὼν ῥυτῆρα μαστιγοῖμι τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα; οὐκοῦν εἰ ὑμεῖς αὐτῷ ἐπιστεύσατε, ἢ Ἀριστοφάνης μου συγκατεψεύσατο, ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις ἀδίκως ἀπωλόμην ἄν. ἐάσετε οὖν αὐτὸν τοιοῦτον [3] ἐμοῦ προστρόπαιον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως, ὥστε

[1] δεινὸν εἴη, εἰ - - - ὑποκρινόμενος [2] Deest γε. [3] αὐτοῦ

ἐν ὑμῖν ἀναστρέφεσθαι; καὶ τὴν μὲν ἐκκλησίαν καθαίρετε, ἐν δὲ τοῖς ψηφίσμασι διὰ τούτου τὰς εὐχὰς ποιήσεσθε; καὶ στρατιὰν, ἢ πεζὴν, ἢ ναυτικὴν, ἐκπέμψετε; καὶ μὴν ὅ γε Ἡσίοδος λέγει,

Πολλάκι τοι ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,
Ὅσκεν ἀλιτραίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

297 ν'. Ἓν δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἔτι βούλομαι. εἰ γάρ που τίς ἐστι κακία κατ' ἀνθρώπους, ἂν μὴ πρωτεύοντα περὶ ταύτην ἀποδείξω Δημοσθένην, θανάτου τιμῶμαι. ἀλλ', οἶμαι, πολλὰ καὶ χαλεπὰ παρακολουθεῖ τῷ κρινομένῳ, καὶ μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας λόγους, καὶ διαλογισμὸν παρίστησι, μή τι παραλίπῃ τῶν κατηγορημένων. ὥστε ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἐμαυτὸν εἰς ἀνάμνησιν τῶν κατηγορημένων ἀγαγεῖν βούλομαι. σκοπεῖτε γὰρ δὴ καθ' ἕκαστον, ὦ Ἀθηναῖοι. ποῖον ἐγὼ ψήφισμα γράψας κρίνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον γενέσθαι κωλύσας, ἢ τίνας ὑπὲρ τῆς πόλεως συνθήκας ποιησάμενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης ἀπαλείψας, ἢ τί [1] τῶν δοξάντων ὑμῖν μὴ προσγράψας; οὐκ ἤρεσκέ τισι τῶν ῥητόρων ἡ [2] εἰρήνη. ἔπειτα οὐ τότε ἀντιλέγειν αὐτοὺς ἐχρῆν, ἀλλὰ μὴ νῦν ἐμὲ κρίνειν; ἐπλούτουν τινὲς ἐκ τοῦ πολέμου ἀπὸ τῶν ὑμετέρων εἰσφορῶν, καὶ τῶν δημοσίων [3] προσόδων. νῦν δὲ πέπαυνται. εἰρήνη γὰρ ἀργίαν οὐ τρέφει. ἔπειτα οἱ μὲν οὐκ

[1] τῶν μὴ δοξ. ὑ. προσγράψας [2] εἰρήνη; [3] προσόδων, νῦν δὲ πέπαυνται;

dit, et Meursius Attic. Lect. IV. 16. et Vales. pag. 164. Not. ad Harpocrat. Quorum hic infelicem illam Wolfii conjecturam improbat, et, siquid supplendum judicaverint eruditi, ἑαυτοῦ προστρόπαιον potius fuisse auguratur, quam ἐμοῦ. Mentem suam de ea re ibidem explicat. TAYLOR.

Ὥστε] Abesse potuit, et, opinor, debuit: natum ex præcedentibus et subsequentibus literis. MARKLAND.

Πολλάκι] γρ. Πολλάκι καὶ, et ἐπαυρεῖ, et ὅστις ἀλιτραίνει. STEPHANUS. Credo, in Hesiodi Codd. MStis. Aldus hic dedit ἀπεῦρα, quod pariter correxit Mor. et Bern. TAYLOR.

Ἀπηύρα] In emendatis Codd. ἐπαυρεῖ reperitur. BRODÆUS. Ἀπαυράω est Thema. WOLF.

ν'. Περὶ] Κατά. SCALIG.

Ἢ τί τῶν δοξάντων ὑμῖν προσγράψας] F. τῶν μὴ δοξάντων ὑ. π. aut quibus, quæ vobis approbata non fuerunt, adscriptis. Possit et παραγράψας legi, ut significet παραβάς. WOLF. τῶν μὴ δοξάντων, Brodæus, Markland. Reg. 2. οὐ δοξάντων Bern. TAYLOR. τῶν μὴ δ. ὑ. προσγράψας. AUGER.

Ἀλλὰ μὴ νῦν] Negatio videtur redundare. WOLF.

Πέπαυται] M. πέπαυνται, S. οἱ ῥήτορες πλουτοῦντες ἐκ τοῦ πολέμου. Et [p. 147. l. 4.] συνῆδον δέ. IDEM. Ubi Editi γάρ. TAYLOR. Emenda πέπαυνται. BRODÆUS. Ita Regg. 2. 3. TAYLOR. Retinendum γάρ. AUGER.

ἀδικούμενοι, ἀλλ' ἀδικοῦντες τὴν πόλιν, τιμωρήσονται τὸν προστάντα τῆς εἰρήνης, οἱ δ' ὠφελούμενοι, τοὺς χρησίμους εἰς τὰ κοινὰ γινομένους ἐγκαταλείψετε;

να'. Συνῆδον [1] δὲ τοὺς παιᾶνας Φιλίππῳ, κατεσκαμμένων τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων, ὥς φησιν ὁ κατήγορος. καὶ ποίῳ τεκμηρίῳ δύναιτ' ἄν τις σαφῶς τοῦτο ἐπιδεῖξαι; 298 ἐκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων·
50.1 ἦσαν δ' οἱ κλητοὶ, καὶ συνδειπνοῦντες, σὺν ταῖς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις, οὐκ ἐλάττους ἢ διακόσιοι. ἐν δὲ τούτοις, ὡς ἔοικεν, ἐγὼ διαφανὴς ἦν, οὐχ ὑποσιγῶν, ἀλλὰ συνᾴδων, ὥς φησι Δημοσθένης, οὔτ' αὐτὸς παρὼν, οὔτε τῶν ἐκεῖ παρόντων οὐδένα παρασχόμενος μάρτυρα. καὶ τῷγε δῆλος ἦν, εἰ μή γε, ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς, προῇδον; οὐκοῦν εἰ μὲν ἐσίγων, ψευδῆ μου κατηγορεῖς· εἰ δὲ ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης, καὶ τῶν πολιτῶν κοινῇ μηδὲν ἀτυχούντων, συνῇδον μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων τὸν παιᾶνα, ἡνίκα ὁ θεὸς μὲν ἐτιμᾶτο, Ἀθηναῖοι δὲ μηδὲν ἠδόξουν, εὐσέβουν, ἀλλ' οὐκ ἠδίκουν, καὶ δικαίως ἂν σωζοίμην. ἔπειτα ἐγὼ μὲν διὰ ταῦτα ἀνηλέητός τις εἰμὶ ἄνθρωπος, σὺ δὲ εὐσεβὴς, ὁ τῶν συσπόνδων, καὶ συσσίτων κατήγορος.

νβ'. Ὠνείδισας δέ μοι καὶ πολιτείας ἐμπληξίαν, εἰ πεπρεσβευκὼς πρὸς Φίλιππον πρότερον, παρεκάλουν ἐπ' ἐκεῖνον τοὺς Ἕλληνας. καί τοι ταύτην, εἰ βούλει, τὴν κατηγορίαν, καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων δημοσίᾳ κατηγορήσεις. ἐπολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις· [2] μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις συμφο-

[1] γὰρ [2] καὶ μετὰ

Γινομένους] F. γενομένους, ut προστάντα. MARKLAND.

να'. Συνῆδον] Vide Dem. orat. §. μ'. Ex edit. BROOK.

Καὶ τῷγε δῆλος ἦν;] At quo argumento, quibusque indiciis notus eram? BRODÆUS.

Καὶ τῷγε δῆλος ἦν] Et quis me nosse potuit? Wolfius. Potius, Et qua re innotuit me hoc fecisse? Qua re conspicuus fui? Sic Demosth. π. παραπρεσβ. §. κ'. τῷ τοῦτο δῆλον; ubi recte Wolfius, unde hoc perspicitur? MARKLAND.

Ὀρθῆς] Incolumi. Recte. Vide Suid. in v. qui hunc locum laudat et intrepretatur. TAYLOR.

Εὐσέβουν] Ηὐσέβουν. SCALIG.

Ἀνηλέητος] Μηδενὸς ἐλέου ἄξιος. Apud Homerum est ἀνηλεές ἐστί σοι ἦτορ. WOLF. Nota diversitatem lectionis in Cod. Bern. ἀνηλεὴς, et ἀνελέητος, et ἀνίλεως, et denique ἀνελεήμων. TAYLOR.

νβ'. Πολιτείας ἐμπληξίαν] Ἐμπλήκτους Hesychius interpretatur non tantum μεμηνότας, sed etiam εὐμεταθέτους, ut ἐμπληξία significet ἄλογον et ἐμπαθῆ μεταβολὴν, ἢ πολιτείαν ἀσταθῆ καὶ οὐχ ὁμολογουμένην ἑαυτῇ. WOLF.

Πρὸς Φίλιππον πρότερον παρεκάλουν] Ita distinguendum docet Historia, πρὸς Φίλιππον, πρότερον παρεκάλουν κ. τ. λ. JURIN.

Μετὰ τὴν] Restitue cum Codd. Coisl.

ρᾶν τοῖς αὐτοῖς ἐβοηθεῖτε. κατηγάγετε εἰς τὴν πατρίδα φεύγοντας Θηβαίους· καὶ πάλιν τούτοις ἐμάχεσθε ἐν Μαντινείᾳ. ἐπολεμήσατε Ἐρετριεῦσι, καὶ Θεμίσωνι· καὶ
299 πάλιν ἐσώσατε. καὶ μυρίοις ἄλλοις ἤδη τῶν Ἑλλήνων οὕτω κέχρησθε. τοῖς γὰρ καιροῖς συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη πρὸς τὸ κράτιστον, καὶ τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν πόλιν. τὸν δὲ ἀγαθὸν σύμβουλον τί χρὴ ποιεῖν; οὐ τῇ πόλει πρὸς τὸ παρὸν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν; τὸν δὲ πονηρὸν κατήγορον τί χρὴ λέγειν; οὐ τοὺς καιροὺς ἀποκρυπτόμενον, τῆς πράξεως κατηγορεῖν; τὸν δὲ ἐκ φύσεως προδότην πῶς χρὴ θεωρεῖν; ἆρά γε οὐχ ὡς σὺ τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ πιστεύσασι κέχρησαι, λόγους εἰς δικαστήρια γράφοντα μισθοῦ, τούτους ἐκφέρειν τοῖς ἀντιδίκοις; ἔγραψας λόγον Φορμίωνι τῷ τραπεζίτῃ, χρήματα λαβών· τοῦτον ἐξήνεγκας Ἀπολλοδώρῳ τῷ περὶ τοῦ σώματος κρίνοντι Φορμίωνα. εἰσῆλθες εἰς εὐδαιμονοῦσαν οἰκίαν τὴν Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου· ταύτην ἀπώλεσας. προὔλαβες τρία τάλαντα παρ' Ἀριστάρχου φεύγοντος· τοῦτον τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια ἀπεστέρησας, οὐκ αἰσχυνθεὶς τὴν φήμην, ἣν προσεποιήσω ζηλωτὴς εἶναι τῆς ἡλικίας τοῦ μειρακίου. οὐ γὰρ δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ. οὐ γὰρ προσδέχεται δίκαιος ἔρως πονηρίαν. [1] τοῦτ' ἐστὶν ὁ προδότης, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

νγ'. Ἐμνήσθη δέ που περὶ τῆς στρατείας, καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν· ἐγὼ δὲ οὐχ ἕνεκα τῆς τούτου βλασφημίας, ἀλλὰ τοῦ παρόντος κινδύνου προνοούμενος, καὶ περὶ τούτων ἀνεπίφθονον λέγειν εἶναί μοι νομίζω. ποῦ γάρ, ἢ πότε αὐτῶν, ἢ πρὸς τίνας, παραλιπὼν
300 τήνδε τὴν ἡμέραν, μνησθήσομαι; ἐκ παίδων μὲν γὰρ ἀπαλλαγείς, περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο

[1] ταῦτ'

Reg. 2. et Mead. καὶ μετὰ τήν. Ut iin sequentibus recte dicitur, κατηγάγετε — Θηβαίους· καὶ πάλιν τούτοις ἐμάχεσθε. Et, ἐπολεμήσατε Ἐρετριεῦσι — καὶ πάλιν ἐσώσατε. Taylor.

Καιροῖς] Κακοῖς. et v. 12. τῷ λόγους. Scaliger.

Ἐκφέρειν] M. ἐκφέρει. Auger.

Οὐκ αἰσχυνθεὶς] *Non veritus opinionem quam simulabas, nempe te esse amatorem.* Idem.

νγ'. Καλὸν στρατιώτην] Vide Dem. §. λς'. sub fin. *Ex edit.* Brook.

Αὐτῶν] Lego αὖτως. Brodæus. αὐτῶν, nempe, *rerum a me bello præclare gestarum.* Auger.

Περίπολος — δύο ἔτη] Disputationem bene longam de hoc loco instituit Maussacus ad Harpocr. in v. Eundem porro Lexicographum consule in v. Νεμέα Χαράδρα,

ἔτη, καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς συνεφήβους, καὶ τοὺς συνάρχοντας ἡμῶν μάρτυρας παρέξομαι. πρώτην δ' ἐξελθὼν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι καλουμένην, καὶ συμπαρα-
35 πέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν, καὶ τῶν Ἀλκιβιάδου ξένων, τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπήν, κινδύνου συμβάντος ἡμῖν περὶ τὴν Νεμεάδα καλουμένην χαράδραν, οὕτως ἠγωνισάμην, ὥστε ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ἐπαινεῖσθαι, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους, τὰς ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, καὶ τοῖς

in Ἐπώνυμοι, et Στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, Petit. Comment. ad LL. Attic. pag. 654. Nov. Edit. et præcipue ornatissimum Corsinium in Fastis Atticis Dissert. XI. §. 5. Taylor.

Καὶ τοὺς συνάρχοντας] Τίνι; τῷ Αἰσχίνῃ, ἢ τοῖς δικασταῖς; Mox lego, ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. Wolf. παράξομαι. Scalig.

Στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι] Τὰ μέρη non puto loci nomen esse: neque satis scio, an *vicaria expeditio* recte vertatur, cum per vices alii aliis succedunt, ut sequitur, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους. Wolf. Quid sit στρατεία ἐν τοῖς μέρεσι, non cuivis tam notum est. Olim putaveram quandam expeditionem sic nominatam fuisse, et intelligebam de ea ad Phliuntem, de qua statim loquitur: at ejus appellationis rationem excogitare incassum laborabam. Postea vero ex Suida aliquantum lucis affulsit, unde deprehendi fuisse corpus quoddam militiæ, quod componebant Tirones, qui nuper excesserant ætatem τῶν περιπόλων. Sic enim ille Grammaticus in v. Τερθρεία. Καὶ τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην, οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίη πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης, διὸ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. Hæc Suidas. Quæ amplecti necesse est, cum nihil alibi inveniatur, et mirum est certe tam raram ejus rei apud auctores factam fuisse mentionem. Palmer. Στρατεία ἡ ἐν τοῖς μέρεσι, erat quædam militandi ratio qua alii aliis succedebant, qua invicem alii remanebant sub armis, alii domum mittebantur. Auger.

Συμπαραπέμπων ——— τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπὴν] Παραπέμπειν est comitari et deducere aliquem. Sed qualis ista sive deductio sive comitatus fuerit, equidem ignoro. Nemeam locum Elidis esse, notum est vel ex fabula de Nemeæo leone ab Hercule interfecto. Fortassis sacrificia ad Olympicam celebritatem missa deduxerunt. Wolf.

Ἐκ διαδοχῆς] *Per seriem quandam.* Demosth. Philippic. α. Τούτων δὲ Ἀθηναίους φημὶ δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἐξ ἧς ἄν τινος ὑμῖν ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῇ, χρόνον τακτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῇ καλῶς ἔχειν ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις. Rursus, c. Mid. μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Ἀργούρας ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχήν. Brodæus.

Τὰς ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις] *Quæ pro Eponymorum statuis conscriptæ essent.* Demosth. c. Timocrat. Aut τὰς ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, τὰς κατὰ τὰς φυλὰς, quæ per vices ad bellum proficiscebantur. Brodæus. Fortasse, cum ante statuas Heroum delectus habebantur. Wolf. Gratias quam maximas Harpocrationi Lexicographo, qui locum Aristotelis ex Atheniensium Rep. nobis servavit, ex quo intelligere possumus, quid fuerit στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, et qui fuerint isti Ἐπώνυμοι. Nam hic solus Æschinis locus de iis mentionem fecit, præter illum Aristotelis libri, qui non exstat. Sic igitur Harpocratio: Τίς ἦν ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις στρατεία, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λέγων· Εἰσὶ γὰρ Ἐπώνυμοι δέκα ἐκ τῶν φυλῶν, δύο καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ, τε Ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν, καὶ ὁ Ἐπώνυμος, ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. Καὶ μετ' ὀλίγα. Χρῶνται δὲ τοῖς Ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προσγράφουσι, ἀπὸ τινὸς Ἄρχοντος Ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. Ergo στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις dicebatur ea, quæ jam computabatur viro utiliter in numerum annorum 42, quibus ex lege tenebatur militare, et sic opponebatur τῇ στρατείᾳ τῇ ἐν τοῖς μέρεσι, et τῶν περιπόλων, et ideo eas conjungit Æschines, ut omne genus militiæ comprehendat. Eponymi igitur Archontes erant unicuique viro XLII. anni ab anno XVIII^{vo}. usque ad LX^{mum}. Palmer. Αἱ ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις στρατεῖαι, erant etiam quædam militandi rationes, de quibus consulantur Suidas et

Μέρεσιν ἐξῆλθον, καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην συνεμαχεσάμην οὐκ αἰσχρῶς, οὐδ' ἀναξίως τῆς πόλεως. καὶ τὰς εἰς Εὔβοιαν στρατείας ἐστρατευσάμην, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις οὕτως ἐκινδύνευσα, ὥστε κἀκεῖ στεφανωθῆναι ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, καὶ δεῦρο ἥκων πάλιν ὑπὸ τοῦ δήμου, τήν τε νίκην τῆς πόλεως ἀπαγγείλας, [1]Τεμενίδου τοῦ τῆς Πανδιονίδος ταξιάρχου, καὶ συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δεῦρι, καὶ τὰ περὶ τὸν γενόμενον κίνδυνον, οἷος ἦν, ἀπαγγείλαντος. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω λάβε μοι τοῦτο τὸ ψήφισμα, καὶ κάλει 51.1 τὸν Τεμενίδην, καὶ τοὺς συνεστρατευμένους μοι τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας, καὶ Φωκίωνα τὸν στρατηγὸν, μήπω συνήγορον, ἂν μὴ τούτοις συνδοκῇ, ἀλλ' ὑπεύθυνον τῷ συκοφάντῃ μάρτυρα, ἐὰν ψεύδηται.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

301 ἀπαγγείλας τοίνυν πρῶτος τὴν τῆς πόλεως νίκην ὑμῖν, καὶ τὴν τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων κατόρθωσιν, πρώτην ὑμᾶς ἀπαιτῶ χάριν τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, οὐ μισόδημος ὢν, ὥς φησιν ὁ κατήγορος, ἀλλὰ μισοπόνηρος, οὐ τοὺς Δημοσθένους ὑμᾶς ἐῶν προγόνους μιμεῖσθαι — οὐ γάρ εἰσιν —, ἀλλὰ τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων ζηλωτὰς εἶναι παρακαλῶν. νῦν δ' αὐτὰ πόῤῥωθεν ἀρξάμενος μικρῷ δίειμι σαφέστερον.

νδ'. Πρότερον ἡ πόλις ἡμῶν εὐδόξησε μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν

[1] καὶ Τεμενίδου

Harpocratio in v. Ἐπώνυμοι. AUGER.

Τὴν ἐν Ταμύναις μάχην] Eubœæ locum esse apparet. Stephanus habet τὴν Ταμύναν, καὶ τὰς Ταμύνας, indeque format Ταμυνέα καὶ Ταμυναῖον: et Eretriensis agri oppidum esse dicit. WOLF.

Ἐπαγγείλας καὶ Τ.] F. ἀπαγγείλας, Τεμενίδου, omissa conjunctione. Et [l. 10.] καὶ κάλει τὸν Τεμενίδην. IDEM.

Τεμενίδου] Delevit Wolfius conjunctionem καὶ quæ erat ante hanc vocem. Ego utramque tam hanc, tam alteram quæ proxime sequitur, deleo, et totum hunc locum ita restitui volo; τήν τε νίκην τῆς πόλεως ἀπήγγειλα, Τεμενίδου, τοῦ τῆς Πανδιονίδος ταξιάρχου, συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ, καὶ τὰ περὶ τὸν γενόμενον κίνδυνον, οἷος ἦν, ἀπαγγείλαντος. TAYLOR. Virgula post ἐπαγγείλας, deinde adde καὶ, et dele post δευρί. AUGER.

Φωκίωνα] Phocionis advocati non meminit Demosthenes. WOLF.

νδ'. Πρότερον ἡ πόλις κ. τ. λ.] Hasce historias Æschini, quam mihi, fuisse notiores, facile patior. Neque operæ pretium esse duco, severius in hanc narrationem inquirentem, historicorum et oratorum cum ea vel consensionem vel dissensionem indagare, aut rationem temporum inquirere. WOLF.

βαρβάρων πεπτωκότων, εἰρήνης δ' ὑπαρχούσης πρὸς Λακεδαιμονίους, διέμεινεν ἡμῖν τὸ τῆς δημοκρατίας πολίτευμα. συνταραχθέντες δὲ ὑπό τινων, καὶ καταστάντες πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον, πολλὰ καὶ παθόντες κακὰ, καὶ ποιήσαντες, Μιλτιάδου τοῦ Κίμωνος προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακεδαιμονίους, ὄντος προξένου, σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν. ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη τριακαίδεκα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐτειχίσαμεν τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸ βόρειον τεῖχος ᾠκοδομήσαμεν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις ἐναυπηγησάμεθα, τριακοσίους δὲ ἱππέας προσκατεσκευασάμεθα, καὶ τριακοσίους τοξότας Σκύθας ἐπριάμεθα, καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἴχομεν. παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἡμῶν οὐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, καὶ τοῖς τρόποις οὐ μετρίων, 302 πάλιν πρὸς Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν. κἀνταῦθα οὐκ ὀλίγα βλαβέντες, τῆς μὲν εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, Ἀνδοκίδην δ' ἐκπέμψαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς συμπρέσβεις, εἰρήνην ἔτη τριάκοντα ἠγάγομεν, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρε. χίλια μὲν γὰρ τάλαντα ἀνηνέγκαμεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις ἑτέρας ἐναυπηγησάμεθα, καὶ νεωσοίκους ᾠκοδομήσαμεν, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους ἱππέας κατεστήσαμεν, καὶ τοξότας ἑτέρους τοσούτους, καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον ἐτειχίσθη, καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε καταλῦσαι. πάλιν δὲ εἰς πόλεμον [1]πρὸς Μεγαρέας πεισθέντες καταστῆναι,

[1] διὰ

Μιλτιάδου] Hæc et multa quæ sequuntur, transcripsit fere verbatim Pseudo-Andocides in Orationem suam περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, inter Stephani Rhetoras antiquos, p. 23. MARKLAND. L. Κίμωνος, τοῦ Μιλτιάδου, προκηρυκευσαμένου. AUGER.

Ἐποιήσαμεν] M. ποιησάμενοι, ἐχρησάμεθα αὐταῖς ἔτη - - - IDEM.

Τοῖς τρόποις] Τοὺς τρόπους. SCALIG.

Πρὸς Αἰγινήτας] Δι' Αἰγινήτας Andocides p. 24. Ed. Steph. MARKLAND. διά. AUGER.

Ἢ] Ἡ erat ab Aldo: correctum autem a Brodæo, Stephano, et Bern. Id quod Wolfium video voluisse, si operæ sivissent Typographicæ. TAYLOR.

Χίλια] Δισχίλια. SCALIG.

Ἑτέρους τοσούτους] Πότερον τριακοσίους ἢ ἑξακοσίους? Apud Isocratem in Panegyrico, πεντεκαίδεκα μηνῶν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν. Postea sequitur: τὴν μὲν γὰρ μετ' Ἀγησιλάου στρατιὰν, ὀκτὼ μῆνας ταῖς ἑαυτῶν δαπάναις διέθρεψαν· τοὺς δ' ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύσαντας, ἑτέρου τοσούτου χρόνου τὸν μισθὸν ἀπεστέρησαν. Unde apparet, ἑτέρους τοσούτους duplum significare numerum, δὶς τοσούτους. Etsi hoc non est perpetuum. WOLF.

Διὰ Μεγαρέας] F. πρός. IDEM. διὰ Andocides l. c. MARKLAND.

καὶ τὴν χώραν [1] τμηθῆναι προέμενοι, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν
στερηθέντες, εἰρήνης ἐδεήθημεν, καὶ ἐποιησάμεθα διὰ Νι-
κίου τοῦ Νικηράτου. καὶ πάλιν ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἑπτα-
κισχίλια τάλαντα ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν
εἰρήνην ταύτην, τριήρεις δ' ἐκτησάμεθα πλοΐμους καὶ ἐν-
τελεῖς οὐκ ἐλάττους ἢ τριακοσίας, φόρος δ' ἡμῖν κατ' ἐνι-
αυτὸν προσῄει πλέον, ἢ χίλια καὶ διακόσια τάλαντα, καὶ
Χεῤῥόννησον, καὶ Νάξον, καὶ τὴν Εὔβοιαν εἴχομεν, πλεί-
στας δ' ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεστείλαμεν.
καὶ τοσαῦτα ἔχοντες τἀγαθὰ, πόλεμον δι' Ἀργείους πρὸς
Λακεδαιμονίους ἐξηνέγκαμεν, πεισθέντες ὑπ' Ἀργείων· καὶ
303 τελευτῶντες, ἐκ τῆς τῶν ῥητόρων ἀψιμαχίας εἰς φρουρὰν
τῆς πόλεως, καὶ τοὺς τετρακοσίους, καὶ τοὺς ἀσεβεῖς
τριάκοντα ἐνεπέσαμεν, οὐκ εἰρήνην ποιησάμενοι, ἀλλ' ἐκ
προσταγμάτων ἠναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρόνως πολιτευ-
θέντες, καὶ τοῦ δήμου κατελθόντος ἀπὸ Φυλῆς, Ἀρχίνου,
καὶ Θρασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου, καὶ τὸ μὴ μνη-
σικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ἔνορκον ἡμῖν καταστησάντων, ὅθεν
σοφωτάτην πάντες τὴν πόλιν ἡγήσαντο εἶναι, κἀνταῦθα
ἀναφθέντος τοῦ δήμου, καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος,
ἄνθρωποι παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται, καὶ τὸ νο-
σοῦν τῆς πόλεως ἀεὶ προσαγόμενοι, καὶ πόλεμον ἐκ πολέ-
μου πολιτευόμενοι, ἐν μὲν εἰρήνῃ τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώ- 52.1

[1] νεμεθῆναι

Νεμεθῆναι] F. τμηθῆναι. Fortasse tum, cum Archidamus Atticam invasit. Wolf. Ita Andocides. Taylor.

Ἐν τῷ χρόνῳ] Ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. Scaliger.

Τριακοσίας] Τετρακοσίας Andocides. Markland.

Δι' Ἀργείους] Delendum opinor. Andocides p. 24. πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακεδαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων. Idem.

Τετρακοσίους] Τριακοσίους Mor. Parum recte. Porro autem istud ἐνεπέσαμεν minus intelligo, Wolfii emendationem Brodæique similiter corrigentis, tantundem. Taylor.

Ἐνεπέσομεν] Lego. Et [l. antepen.] τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. Wolf. Brodæus.

Πολιτευθέντες] Πολιτευθέντων. Scalig. Hic nominativus pendet, ut sæpius fit apud oratores cum phrasis est longior. Auger.

Τοῦ δήμου κατελθόντος ——— προστάντων τοῦ δήμου] Posteriora f. delenda, ex sententia Cl. Marklandi. Taylor. Supervacuum videtur et delendum. Auger.

Ἀναφθέντος] *Plebe, quasi ab Inferis suscitata.* Brodæus. Ἀναφύντος Mor. Coisl. Mead. Varia Lectio nata fortasse ex scholiolo. Taylor.

Ἄνθρωποι παρέγγραπτοι] Quos hic perstringit, illo tempore noti fuerunt: a nobis ignorari nihil refert. Wolf.

Καὶ τὸ νοσοῦν] *Et partem ægram civitatis sibi conciliantes,* i. e. pravissimos quosque cives. Auger.

Τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώμενοι] Suspecta mibi lectio est: nec tamen quicquam occurrit melius. Wolf.

μενοι, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας
ἐρεθίζοντες, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἁπτόμενοι, ἐξε-
τασταὶ δὲ καὶ ἀποστολεῖς γινόμενοι, παιδοποιούμενοι δὲ ἐξ
ἑταιρῶν, ἄτιμοι δὲ ἐκ συκοφαντίας, εἰς τοὺς ἐσχάτους ἡμῶν
κινδύνους τὴν πόλιν καθιστᾶσι, καὶ τὸ μὲν τῆς δημοκρα-
τίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύον-
τες, καταλύοντες δὲ τὴν εἰρήνην, [1] ᾗ δημοκρατία σώζεται,
συναγωνιζόμενοι δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύε-
ται· οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι. καί φασι μὲν
τὸν Φίλιππον τὴν εἰρήνην πρίασθαι, καὶ προλαβεῖν ἐν ταῖς
συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα· ἣν δ' αὐτὸς εὗρεν εἰρήνην αὐτῷ
304 συμφέρουσαν, ταύτην παραβεβηκέναι. ἐμὲ δ' οὐχ ὡς πρε-
σβευτὴν κρίνουσιν, ἀλλ' ὡς ἐγγυητὴν Φιλίππου, καὶ τῆς
εἰρήνης· καὶ τὸν [2] μηδὲ τῶν ὅλων λόγων κύριον, τὰς τῶν
ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσι. τὸν αὐτὸν δὲ ἐν μὲν τοῖς ψη-
φίσμασιν ἐπαινέτην ἐπιδείκνυμι, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ κα-
τηγόρῳ κέχρημαι. δέκατος δ' αὐτὸς πρεσβεύσας, μόνος τὰς
εὐθύνας δίδωμι.

νέ. Κἀμοὶ μὲν οἱ συνδεησόμενοι πάρεισιν ὑμῶν· πατὴρ
μὲν, οὗ τὰς τοῦ γήρως ἐλπίδας μὴ ἀφέλησθε, ἀδελφοὶ δὲ,

[1] ᾗ ἡ δημοκρατία

[2] Deest μηδέ.

Τοῖς πολεμίοις] Frigidum hoc, præter ea quæ memini esse frigidissima! Quid enim novum, quid magnificum, si *hostes hostilem* animum gererent, et Remp. æmulam pessundarent? Tu amplecteris, credo, πολέμοις. Annon id exspectares ab homine, qui pacis beneficia jam enumeret? Ecce autem, quam belle procedant omnia! καταλύοντες εἰρήνην, ᾗ δημοκρατία σώζεται, et συναγωνιζόμενοι πολέμοις, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται. *ii qui bellis operam navant.* Ita demum sentio voluisse quoque Brodæum. Taylor. M. τοῖς πολέμοις. Auger.

Προσλαβεῖν] Προλαβεῖν lego. Et [l. 14.] καὶ τὸν μηδὲ τῶν ὅλων λόγων. Et [l. pen.] πάρεισιν ὑμῶν. Et [l. ult.] μὴ ἀφέλησθε. Et [p. 154. l. 1.] ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο. Et [l. 5.] καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς αὐτά. Mox [sc. ibid.] γυναικείῳ τὴν ὀργὴν conjunge. Fœminea enim ira est implacabilis. Wolf. Προλαβεῖν similiter emendavit Brodæus. Steph. et Bern. Vulgo προσλαβεῖν. Taylor.

Συμφέρουσαν] Miror si *talem* pacem vel optaret παραβῆναι. Cod. Bern. præfert αὐτῷ μὴ συμφέρουσαν. Idem.

Τὸν τῶν ὅλων] Τὸν μηδὲ τῶν ὅλων, Wolfius. Hæreo autem. Nam in iis, in Oratione sc. Legatus dominatur maxime. Vide omnino §. λϛ'. fin. Et, si Demosthenes istius munia et officia recte descripsit, ab eo potissimum ratio erat exigenda et ὧν ἔπεισεν, et ὧν ἀπήγγειλεν. Wolfianis igitur Cod. Mead. utique præstat, τὸν τῶν λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσι. Quo quidem in casu insinuaverit se ceteris Codd. τὸ ὅλων ex similitudine et vicinitate τοῦ λόγων. Sed alia omnino res est. Lege enim, præeunte aliquatenus Cod. Bern. καὶ τὸν τῶν λόγων μόνων κύριον, τὰς τῶν ἔργων εὐθύνας ἀπαιτοῦσι Id. Bern. Idem. τὸν μηδὲ τῶν μόνων ὅλως. Scalig.

Εὐθύνας ἀπαιτοῦσι] Sic lego juxta Scalig. etsi alii omnes cod. habeant προσδοκίας. *Ex edit.* Brook.

νέ. Ἀφέλησθε] Ita quoque Brodæus ex fæce Aldina, et proxime προέλοιντο, pro προσέλοιντο, quemadmodum etiam restituit Stephanus. Deinde, quod hic p. 154. l. 5.

οἱ διαζυγέντες ἐμοῦ, ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο, κηδεσταὶ δὲ, καὶ ταυτὶ μὲν τὰ μικρὰ παιδία, καὶ τοὺς κινδύνους οὔπω συνιέντα, ἐλεεινὰ δ', εἴ τι συμβήσεται ἡμῖν παθεῖν. ὑπὲρ ὧν ἐγὼ δέομαι, καὶ ἱκετεύω, πολλὴν πρόνοιαν ποιήσασθαι, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς [1] αὐτὰ, μηδ' ἀνάνδρῳ, καὶ γυναικείῳ ἀνθρώπῳ τὴν ὀργὴν, παραδοῦναι.

νϛ'. Παρακαλῶ δὲ, καὶ ἱκετεύω, σῶσαί με πρῶτον μὲν τοὺς θεοὺς, δεύτερον δὲ ὑμᾶς τοὺς τῆς ψήφου κυρίους, οἷς ἐγὼ πρὸς ἕκαστον τῶν κατηγορημένων, εἰς μνήμην [2] οὖν τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι. καὶ δέομαι σῶσαί με, καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ, καὶ Σκύθῃ κακῷ ὄντι παραδοῦναι. ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες εἰσὶ παίδων, ἢ νεωτέρους ἀδελφοὺς περὶ πολλοῦ ποιεῖσθε, ἀναμνησθέντες, ὅτι τὴν τῆς σωφροσύνης παράκλησιν διὰ τῆς περὶ Τίμαρχον κρίσεως [3] ἀειμνήστως παρακέκληκα· τοὺς δ' ἄλλους ἅπαντας, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυ-
305 πον παρέσχημαι, τὴν μὲν τύχην ἰδιώτης ὢν, καὶ τοῖς μετρίοις ὑμῶν ὅμοιος, ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι μόνος τῶν ἄλλων ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκὼς, αἰτῶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν, μετὰ πάσης εὐνοίας τῇ πόλει πεπρεσβευκὼς, καὶ μόνος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν, οὐχ ὑπέστησαν. οὐ γὰρ ὁ θάνατος δεινὸν, ἀλλ' ἡ περὶ τὴν τελευτὴν ὕβρις φοβερά.

νζ'. Πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν βλέπειν ἐχθροῦ πρόσωπον ἐπεγγελῶντος, καὶ τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι; ἀλλ' ὅμως τετόλμηται, δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. παρ' ὑμῖν ἐτράφην, ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα, οὐδεὶς

[1] αὐτοὺς [2] οὖν] εἶναι [3] ἀειμνήστως αὐτοὺς παρακέκληκα

τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, ille legendum arbitratur αὐτοὺς, παῖδας sc. in v. παιδία, quod non infrequens est. TAYLOR.

νϛ'. Εἰς μνήμην εἶναι] M. εἰς μνήμην οὖν τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι. WOLF. F. εἰς μνήμην γοῦν. MARKLAND. L. εἰς μνήμην γοῦν τὴν ἐμὴν, *saltem secundum meam memoriam*, i. e. saltem quantum potui recordari. Ibidem, ita distinguo: καὶ δέομαι - - - παραδοῦναι, ὅσοι μὲν - - - hoc μὲν exspectare facit alterum phraseos membrum quod cohæreat cum priore; est quidem δὲ, τοὺς δ' ἄλλους, sed incipit nova phrasis quæ non pendet a priori membro. Pro ἀναμνησθέντες deberet legi grammatice ἀναμνησθέντας. Deinde, τοὺς ἄλλους est accusativus pendens et ad nihil referendus, sed hic est affectata et artificiosa verborum perturbatio. AUGER.

Σκύθῃ κακῷ ὄντι] Potius, opinor, fuisset Σκύθῃ συκοφάντῃ, ut p. 155. l. 7. συκοφάντῃ βαρβάρῳ. Vel Σκύθῃ κακονοοῦντι. Nam κακῷ ὄντι frigidum videtur. MARKLAND. Abest a Mead. TAYLOR.

Εἰσὶ παίδων] Vel Bern. vel Scalig. ita: ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες ὄντες, παῖδας ἢ νεωτέρους ἀδελφοὺς περὶ πλείστου ποιεῖσθε, ἀναμνησθέντας κ. τ. λ. Et deinde αὐτοὺς παρακέκληκα. IDEM.

ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, οὐδὲ ἐστέρηται τῆς πατρίδος, κατηγόρου τυχὼν ἐν τοῖς δήμοις, ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν ἀρχῆς, [1] ἐκινδύνευσα. μικρὰ δ' εἰπὼν ἤδη καταβαίνω.

νη'. Ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦ μὲν μηδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς, κύριος ἦν· τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη, ἥ συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ, βαρβάρῳ, ὃς οὔτε ἱερῶν, οὔτε σπονδῶν, οὔτε τραπέζης φροντίσας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸν μέλλοντα [2] αὐτῷ χρόνον ἀντεροῦντας ἐκφοβῶν, ἥκει ψευδῆ συντάξας καθ' ἡμῶν κατηγορίαν. ἐὰν οὖν ἐθελήσητε σώζειν τοὺς τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας συναγωνιστὰς, πολλοὺς βοηθοὺς λήψεται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν ἑτοίμους.

νθ'. Παρακαλῶ δὲ Εὔβουλον μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ 306
σωφρόνων ἀνδρῶν συνήγορον, Φωκίωνα δ' ἐκ τῶν στρατηγῶν, ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνῃ διενηνοχότα πάντων, ἐκ δὲ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτοῦ, Ναυσικλέα, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας οἷς τισιν ἐγὼ κέχρημαι, καὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων μετέσχηκα. ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος εἴρηται· τὸ δὲ σῶμα τοὐμὸν ἤδη παραδίδωσιν ὑμῖν, καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος.

[1] ἐκινδύνευσε [2] αὐτῷ

νζ'. Ἐκινδύνευσα] F. ἐκινδύνευσε. MARKLAND. Recte. Ita Coisl. et Mead. et Brodæus. TAYLOR. L. ἐκινδύνευσε. AUGER.

νθ'. Ἅμα δὲ καὶ] Quærendum annon hic desit vox νίκαις, vel μάχαις, vel τίμαις. Phocionem νίκαις ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνῃ διενηνοχότα πάντων. MARKLAND. F. ἐκ τῶν στρατηγικῶν, ἀνδρείᾳ ἅμα δέ. AUGER.

Παραδίδωσιν] F. παραδίδομεν, ut vitetur solœcismus. MARKLAND. Γρ. παραδίδωμεν. γρ. παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ὁ νόμος. SCALIG. M. παραδίδομεν. AUGER.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

EX LIBRO

M. TULLII CICERONIS

DE

OPTIMO GENERE ORATORUM.

Cum esset lex Athenis, NE QUIS POPULI SCITUM FACERET UT QUISQUAM CORONA DONARETUR IN MAGISTRATU PRIUSQUAM RATIONES RETULISSET: et altera lex, EOS QUI A POPULO DONARENTUR IN CONCIONE DONARI DEBERE QUI A SENATU IN SENATU: Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia sua. de hoc igitur Ctesipho scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, ut corona aurea donaretur: eaque donatio fieret in theatro, populo convocato, qui locus non est concionis legitimæ: atque ita prædicaretur, EUM DONARI VIRTUTIS ERGO BENEVOLENTIÆQUE QUAM ERGA POPULUM ATHENIENSEM HABERET. hunc igitur Ctesiphontem in judicium adduxit Æschines, quod contra leges scripsisset, ut et rationibus non relatis corona donaretur; et ut in theatro; et quod de virtute ejus et benevolentia falsa scripsisset, quoniam Demosthenes nec vir bonus esset, nec bene meritus de civitate. Causa ipsa abhorret illa quidem a formula consuetudinis nostræ, sed est magna. habet enim et legum interpretationem satis acutam in utramque partem, et meritorum in rempublicam contentionem sane gravem. itaque causa fuit Æschini, quoniam ipse a Demosthene esset capitis accusatus, quod legationem ementitus esset, ut ulciscendi inimici causa, nomine Ctesiphontis, judicium fieret de factis, famaque Demosthenis. non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quam de eo, quod civis improbus, ut optimus, laudatus esset. hanc mulctam Æschines a Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem: sed judicium factum est aliquot annis post, Alexandro jam Asiam tenente. ad quod judicium concursus dicitur e tota Græcia factus esse. quid enim aut tam visendum, aut audiendum fuit, quam summorum oratorum in gravissima causa, accurata et inimicitiis incensa contentio?

Taylori Præfationem ad ἀντιπάλους hasce Orationes Æschinis Demosthenisque vide ad init. Demosth. Or. π. Στεφ. A vetustioribus autem Lexicographis quædam ex Oratione Æschinis citantur, "quæ (verba Taylori sunt) hodie in ea minime leguntur. Veluti, cum talem glossam in Harpocratione reperiamus, sc. Παραβάλοιτο, ἀντὶ τοῦ Παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Quod exscripsit Suidas. Nihil tamen reperio per totam Orationem, quod cum istis verbis vel minimam habet similitudinem. Suidas etiam et hunc quoque articulum exhibet; Φιλουργός. οὗτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Hodie non occurrit. Novi tamen quid de ea re statuendum sit: et Lectorem benevolum non pœnitebit consulere, quæ annoto ad §. μδ. hujusce Orationis."

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag. ed. Tayl. — Pag. et v. ed. H. Steph.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ ἔγραψε ψήφισμα, στεφανῶσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα χρυσῷ στε- 53
362 φάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις [1] τραγῳδῶν, ὅτι διατελεῖ τὰ ἄριστα
λέγων καὶ πράττων τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. Τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγράψατο Αἰσχίνης παρανό-
μων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία, ἓν μέν, ὅτι ὑπεύθυνον ὄντα τὸν Δημοσθένην ἐστεφάνωσε,
τοῦ νόμου κελεύοντος μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν, περὶ οὐσίας· δεύτερον δέ, ὅτι ἐν
τῷ θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸν στέφανον, ἀπαγορεύοντος τοῦ νόμου μηδένα στεφανοῦν ἐν τῷ θεάτρῳ,
περὶ ποιότητος· τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ψευδῆ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· οὐκ εἶναι
γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Δημοσθένην, οὐδὲ ἄξιον τοῦ στεφάνου. καὶ τοῦτο εἰς τὸ παράνομον
ἀνακτέον, ἐπειδὴ [2] καὶ νόμος ἐστὶν ὁ κωλύων τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν· ἔστι δὲ
περὶ ποιότητος. Ὑποφορὰς δὲ λαμβάνει [3] τρεῖς, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον δισσῶς ἐροῦντος Δημο-
σθένους, ὅτι οὐκ ἦν ἄρχων, οὐδ' ἔστιν ἀρχὴ ἡ τῶν τειχῶν οἰκοδομή, ἀλλὰ διακονία τις καὶ ἐπι-
363 μέλεια· εἰ δὲ καὶ ἀρχή, τῷ γε ἐπιδεδωκέναι ἐκ τῶν ἰδίων καὶ μηδὲν εἰληφέναι ἐκ τῆς πόλεως οὐκ
ἦν ὑπεύθυνος· περὶ ποιότητος ἀμφότερα. πρὸς δὲ τοῦτο Αἰσχίνης εἰσάγει στοχαστικὸν κεφά-
λαιον, οὐ μέντοι κατασκευάζει· εἰ δὲ μὴ παρ' ἑαυτοῦ ἐπέδωκεν, ἀλλ' εἶχε παρὰ τῆς βουλῆς εἰς
τοῦτο δέκα τάλαντα· περὶ οὐσίας. Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον παρεχομένου Δημοσθένους
νόμον ἕτερον, κελεύοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἂν ψηφίσηται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης οὐ περὶ
τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναί φησιν, ἀλλὰ περὶ τῶν ξενικῶν στεφάνων· περὶ οὐσίας. Πρὸς δὲ τὸ
τρίτον πολλὰ κατὰ μέρος. οἴεται δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς [4] τέτταρας καιροὺς διῃρηκέναι τὴν ἀπο-
λογίαν, τὰ πράγματα [5] καθ' ἕκαστα εἰς τούτους μερίσαντα. πρῶτον μὲν οὖν φησιν εἶναι και-
ρὸν [6] τὸν τοῦ πολέμου τοῦ πρώτου τοῦ πρὸς Φίλιππον περὶ Ἀμφιπόλεως γενομένου, δεύτερον
δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τοῦ πολέμου τοῦ δευτέρου καὶ τῆς περὶ Χαιρώνειαν ἥττης, τέ-
ταρτον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν τὸν περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον πολιτευμάτων. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώ-
τῳ [7] αἴτιόν αὐτόν φησι γεγονέναι τῆς εἰρήνης, αἰσχρᾶς οὔσης καὶ ἀδόξου, καὶ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ

[1] τραγῳδῶν καινῶν, ὅτι T. [2] καὶ] ὁ T. [3] γ'. T. R. [4] δ' T. R. [5] καθ' ἕκαστον T. καθέκαστα R. [6] Deest articulus. T. R. [7] αἴτιον T. R.

Τραγῳδῶν] F. addendum καινῶν [Deerat enim ante Wolfium] vel τραγῳδοῖς καινοῖς. In Auctore est, [§. ιδ'.] τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et [§. ιε. et §. ιη.] τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. WOLF. Utinam addidisset τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Nam, ut recte reputat Vir doctissimus, Æschines in libello contra Ctesiphontem dato, in Formula sc. Actionis, quæ occurrit apud Demosthenem, §. ιζ. postquam scripsisset ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις, τραγῳδοῖς καινοῖς, subjungit, ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Vir ille doctissimus est Cel. Perizonius ad Ælian. II. V. II. 13. qui de hac Constructione, τραγῳδοῖς καινοῖς, eruditissime disputat. Iis conferenda sunt omnino quæ habet ὁ μέγας Hemsterhus. ad Lucianum in Timone. §. 51. TAYLOR.

Περὶ οὐσίας] *De essentia seu natura rei.* Alias valet idem quod εἰ ἐστί; *An sit?* Et est quæstio Status Conjecturalis. Sed hic Demosthenes τειχοποιΐαν negat esse ἀρχὴν, quod Finitionis esse dicas: ut et illud, cum negat sibi referendas esse rationes liberalitatis suæ, Status Juridicialis. Verte, *respicit naturam causæ et essentiam.* Demetrius Ducas, Ὕπαρξις μὲν στοχασμὸν, ἰδιότης ὁρισμὸν, ποιότης ιά στάσεις ποιεῖ. WOLF.

Περὶ ποιότητος] *De Qualitate.* Cum Theatrum locus sit, videtur potius πρὸς τὸ ποῦ pertinere. Sed quia de Civibus et Hospitibus distincta lex est, potest huc referri. IDEM.

Ὑποφορὰς] Quas Ulpianus ἀντιθέσεις, ἀντιπίπτοντα et ἀντικείμενα vocat, sed distinctione adhibita. IDEM. Etruscus sic vertit: *Et preoccupa tre obiettioni.* TAYLOR.

Ἐκ τῆς] Forte, ἐκ τῶν τῆς, ut §. θ'. fin. Licet vulgata defendi forte possit ex §. νζ'. MARKLAND. Et quidem τῶν in priore isto loco abest a membranis. TAYLOR.

Περὶ οὐσίας] F. περὶ ποιότητος, ut supra. WOLF.

Καθέκαστα] F. ἕκαστα, ἢ, καθ' ἕκαστον. Etsi crebra est numerorum mutatio. IDEM.

τῶν Ἑλλήνων συνεδρίου τὴν πόλιν αὐτὴν πεποιῆσθαι· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς
Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασε [1] γενέσθαι· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τοῦ ἱεροῦ πολέμου καὶ τῶν περὶ
[2] Ἀμφισσέας συμβάντων αἴτιος ἐγένετο καὶ τῆς ἥττης τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ, πείσας μετὰ Θηβαίων
ἀραμένους τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον παρατάξασθαι· ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ, [3] ὅτι τὰ πρὸς
τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐπολιτεύσατο. Μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ βίου παντὸς τοῦ Δημοσθένους κατη-
γορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις, ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν Κτησιφῶντα ἀπο-
λογεῖσθαι.

Τὰ μὲν οὖν κεφάλαια ταῦτ' ἐστίν· ἐνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης.

Μέμφονται μέντοι τινὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι οὐκ ἐνδιέτριψεν ἐν τῷ παρανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς
πολιτείας κατηγορεῖ τοῦ Δημοσθένους, καλῶς πεπολιτευμένου τοῦ ἀνδρός. Αὐτὸς δὲ τοὐναν-
τίον τούτῳ μάλιστα [4] ἰσχυρίζεται, λέγων οὕτως, ἔστι δ' ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατη-
γορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάζω· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις, δι' [5] ἣν αὐτον
ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. Μή ποτε δὲ ἄριστα τοῦτο ἔπραξεν. ἐπειδὴ γὰρ εἶχε δόξαν μεγά-
λην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δημοσθένης ὡς λαμπρότατα πεπολιτευμένος, εἰκότως ᾤηθη 364
ψυχροὺς καὶ οὐδενὸς ἀξίους φανήσεσθαι τοὺς περὶ τῶν παρανόμων λόγους, εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς
ἐμποιήσει τὴν ἐναντίαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης κακόνους ἐστὶ τῷ δήμῳ καὶ αἰσχρῶς καὶ ἐπι-
μέμπτως πεπολίτευται. διὰ τοῦτο ἐσπούδασε περὶ τοῦτο μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς
κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. Μέμψαιτο δ' ἄν τις τὸ προοίμιον ὡς τραγικὸν καὶ περιτ-
τὸν καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἐοικός.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου ἐστὶ πραγματικὴ ἔγγραφος, ὥσπερ καὶ ἡ τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· τὰ δὲ
κεφάλαια [6] [δηλονότι τῆς πραγματικῆς περιέχει] ἅπερ καὶ ἐκεῖ, οἷον τὸ νόμιμον τεμνόμενον εἰς
τρεῖς νόμους, τὸ δὲ δίκαιον εἰς [7] τέτταρας καιρούς. Ὅρα δέ, [8] ὡς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συν-
ηγόρων ἐκβολῆς, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης. Τινὲς εἶπον, ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον,
οὐκοῦν οὐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀκατάσκευον. ἔστι γὰρ [9] αὐτου κατασκευὴ
τὰ ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἡ αἰτία τῆς προτάσεώς
ἐστιν ἡ κατασκευή, διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δεήσεις, κατασκευὴ ἂν εἴη.
ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω ἕως τοῦ μεῖζον τῶν νόμων
καὶ τῶν δικαίων.

[10] Συνέβη δ' αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος ὕστερον διὰ τὸ κατηγορῆσαι τοῦ ψηφίσματος τοῦ
Κτησιφῶντος τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσθένους ὡς παρανόμου, καὶ ὁρίσαντος τὸ πρόστιμον ἐὰν μὴ
δείξῃ αὐτὸ παράνομον, καὶ ἡττηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι [11] ἢ ἐθελῆσαι καταβαλεῖν τὴν

[1] Deest γενέσθαι. T. R. [2] Ἀμφισσέας] Φωκέας T. R. [3] ὅτι κατὰ τὸν πρὸς Ἀλέξανδρον T. ὅτι τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον R. [4] διϊσχυρίζεται T. [5] ἣν αὐτὸν T. R. [6] Absunt unci. T. R. [7] τέσσαρας T. R. [8] πῶς T. R. [9] αὐτοῦ κατασκευὴ, ὑπὲρ T. R.

[10] Desunt Συνέβη --- σχολάζειν. T. περὶ Αἰσχίνου. Ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβούλου συναγωνισαμένου κατὰ τοῦ Δημοσθένους, ἐν τῷ ποιῆσαι τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι, ἔτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνέβη κ. τ. λ. R. [11] Desunt ἢ ἐθελῆσαι. R.

Πείσας] S. τοὺς Ἀθηναίους. IDEM.

Μετ' Ἀθηναίων] Lego μετὰ Θηβαίων, historia fretus. IDEM. Ita Bern. quoque. Stephanus corrupte dedit Ἀθηναίων, facili errore, ut sæpe dixi. Vide Not. ad Leptineam, §. κγ'. p. 475. TAYLOR.

Ὑπόλοιπον μέρος] Est ὑπόλοιπόν μοι μέρος, §. ιθ'. MARKLAND.

Εἶχε δόξαν μεγάλην] Non inutile erit conferre hæc Hermogenis ex tractatulo, π. μεθ. δεινοτ. pag. 422. Πότε ῥήτωρ αὐξήσει χρήσεται ἐν δίκαις, εἶτα τότε ταῖς ἀποδείξεσι; δύο καιροὶ τῆς χρήσεως καὶ μέθοδοι. ὅταν τὸ πρᾶγμα ἀμελῆται, ἢ τὸ πρόσωπον τὸ κρινόμενον ἔνδοξον ᾖ. ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρῆται Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, καὶ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος —— Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἡ τῶν παρανόμων γραφὴ ἀμελεῖται διὰ τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως, τό τε πρόσωπον τιμᾶται Δημοσθένους, καὶ ἀξίωμα ἔχει. διὰ τοῦτο πρότερον αὔξει, εἶτα τότε ἀποδείκνυσιν, ἵνα ἐπιστρέψῃ, καὶ ἀναγκάσῃ προσέχειν τοὺς δικαστὰς, καὶ μήτε τιμῇ τοῦ προσώπου, μήτε καταφρονήσει τοῦ πράγματος μὴ θέλωσιν ἀκούειν. Αὕτη ἡ αἰτία τοῦ καὶ τῇ αὐτῇ τάξει ἐν ἀμφοτέροις τοῖς βιβλίοις [sc. in utraque Oratione tum Æschinis, tum Demosthenis] τὰ περὶ τῶν πολιτειῶν διεξελθεῖν. TAYLOR.

Ὥσπερ καὶ Δημοσθένης] S. ἐν τῷ τοῦ περὶ Παραπρεσβείας προοιμίῳ. WOLF.

Διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει] IDEM. Deerant enim in exemplaribus ante Wolfium. Quæ similiter revocavit MS. Askew. TAYLOR.

Δὲ] F. δὴ, et post μέτρια, addendum καὶ τὰ συνήθη, ut in Textu Auctoris. MARKLAND.

Συνέβη] Ad finem orationis præcedentis in editione Aldina quædam occurrunt scitu digna de Æschine et hominis fortunis, quæ (sicuti et monumenta ejus vitæ quot supersint, quæ Orationibus præmisit Aldus) miror omisisse in sua editione Stephanus. TAYLOR.

καταδίκην, ἣν αὐτὸς ὥρισε, φυγῇ χρησαμένου, ὡς καὶ τοῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα καὶ θελήσας ἀνελθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, μαθὼν περὶ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς καὶ τῆς ταραχῆς τῶν τούτου διαδόχων, εἰς Ῥόδον ἔπλευσε καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων τε οὕτω τοὺς νέους καὶ τοῖς τελειοτέροις ἀνδράσιν ἀναγινώσκων τὸν λόγον τὸν κατὰ Κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ Δημοσθένους· καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ [1]ἐρωτώμενος, πῶς ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἥττηται, ἀπεκρίνατο, θαυμάζετε πῶς ἥττημαι, καθὸ οὐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου· θηρίον [2]γάρ αὐτον ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελεῆμον. Λέγεται δέ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος ἐκεῖ εὗρεν ἐν τῷ [3]σχολάζειν.

[1] ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν, πῶς R. [2] γαρ αὐτὸν R.

[3] σχολάζειν. Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεύς φησι, Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον Πλάτωνος. ὡς δὲ Καικίλιος καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Ἕρμιππος ἱστοροῦσιν, οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ γὰρ, ὡς ὅτι οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σώζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν καὶ ἀπέριττον, καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνυῖα πώς ἐστιν αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς, καὶ εὐχερῶς ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη, ἔχουσα δέ τι εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανοῦς. R.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

---

365 ά. ΤΗΝ ΜΕΝ παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν 53.1
παράταξιν, ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν

Παρασκευὴν —— παράταξιν] Similiter fere Lysias in exordio Orationis de bonis Aristophanis pag. 331. Ed. Lond. Τὴν μὲν οὖν παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε. Vehementior paulo Æschines, qui aciem et exercitum in forum plane transduxit. Quod eruditos interpretes non latuit. *Vedete, o Signori Atheniesi, che preparamento, e che squadre son queste.* Ferrus. *Quantæ* copiæ *comparatæ sint, quantaque* acies *instructa.* Lambinus. Sed observabit bonus lector hanc ῥῆσιν sive γνώμην ex iis esse, quibus antiqui Oratores, ὡς φωρίου τινὸς ἐφαπτόμενοι, libenter exordiri solent. Neque enim Lysias solus ante Æschinem. D. Clementem adducere liceat, qui ita loquitur, Strom. l. 6. Κρατίνου ἐν Πυτίνῃ εἰπόντος,

Τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γινώσκετε,

Ἀνδοκίδης ὁ ῥήτωρ λέγει, Τὴν μὲν παρασκευὴν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν σχεδόν τι πάντες εἴσεσθε. ὁμοίως καὶ Νικίας ἐν τῷ πρὸς Λυσίαν ὑπὲρ παρακαταθήκης, Τὴν μὲν παρασκευὴν καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἀντιδίκων ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, φησίν. καὶ μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης λέγει, Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν. Sequitur, πάλιν Δημοσθένους εἰπόντος, Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴ περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ παραγγελία γέγονε, σχεδὸν οἶμαι πάντας ὑμᾶς

δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίγνεσθαι ἐν τῇ πόλει. ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν, ἡγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

β'. Ἐβουλόμην μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν βουλὴν τοὺς
πεντακοσίους καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων
ὀρθῶς διοικεῖσθαι, καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ
Σόλων περὶ τῆς τῶν ῥητόρων εὐκοσμίας, ἰσχύειν, ἵν' [1]ἐξῆν
54.1 πρῶτον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν πολιτῶν, ὥσπερ οἱ νόμοι
κελεύουσι, σωφρόνως ἐπὶ τὸ βῆμα παρελθόντι, ἄνευ θορύ-
βου καὶ ταραχῆς ἐξ ἐμπειρίας τὰ βέλτιστα τῇ πόλει
συμβουλεύειν· δεύτερον δ' ἤδη καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν τὸν 366
βουλόμενον καθ' ἡλικίαν χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου
γνώμην ἀποφαίνεσθαι. οὕτω γὰρ ἄν μοι [2]δοκεῖ ἥ τε πόλις
ἄριστα διοικεῖσθαι, αἵ τε κρίσεις ἐλάχιστα [3]γίγνεσθαι.
Ἐπειδὴ δὲ πάντα τὰ πρότερον ὡμολογημένα καλῶς ἔχειν
νυνὶ καταλέλυται, καὶ γράφουσί τινες ῥαδίως παρανόμους

[1] ἐξῇ T. R. [2] δοκῇ T. [3] γίνεσθαι T. R.

ᾐσθῆσθαι. Φιλῖνος τε ὁμοίως, Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, σπουδὴ καὶ παράταξις γεγένηται περὶ τὸν ἀγῶνα τουτονὶ, οὐθ' ἕνα ὑμῶν ἀγνοεῖν ἡγοῦμαι. Porro ea Constructio, τὴν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὅση γεγένηται, (de qua multa disserui olim in Lysiæ Indice, v. ACCUSATIVUS) non habet, credo, Atticum tantummodo leporem, sed vim quandam et majestatem huic exordio convenientem. Imbelle enim esset et languidum, si scripserat, ὁρᾶτε ὅση παρασκευὴ καὶ παράταξις γεγένηται. Ceterum, istius locutionis, præter ea quæ in isto loco admonui, infinita fere exempla corradi posse videntur. Sat erit tamen consulere σχ. Triclin. ad Sophocl. Ajac. v. 103. H. Stephanum de Dialect. Attic. pag. 50. et 51. Aristophanes interea, qui facetiis ubique abundat, etiam ubi nihil istius modi exspectes, hanc syntaxin, qua Cives ejus ἄχρι κόρου utebantur, subsannat, credo, et deridet, cum extendit fere ἄχρι σολοικισμοῦ in his exemplis,

Εἶναι παρ' αὐτοῖς φησὶν ἄμφω τὼ λόγω,
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
Nub. v. 112.

Et proxime,

Ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.
TAYLOR.

Μέτρια] Malim τὰ πάτρια. WOLF. Προσήκοντα Cod. MS. Mead. Quod arbitror non varietatem scribendi denotare: Adeo glossam sapit. Attamen invenio in Orat. quæ præcessit Demosthenis π. Παραπρεσβ. τὰ δίκαια γνόντα, καὶ τὰ Προσήκοντα, §. ξή. fin. Quæ vox itaque etiam hic locum habere potuit. TAYLOR.

Δεύτερον] Γρ. ἔπειτα δὲ τοῖς νόμοις. MS. Steph. IDEM.

β'. Τοὺς πεντακοσίους] Ἴσ. τῶν πεντακοσίων. SCALIG.

Τὸν βουλόμενον] Τῷ βουλομένῳ. IDEM.

Δοκῇ] F. δοκεῖ. MARKLAND. Recte omnino. Atque ita Cod. noster Meadianus. Constructio est, οὕτω γάρ μοι δοκεῖ ἡ πόλις ἄριστα ἂν διοικεῖσθαι. TAYLOR. M. δοκεῖ. AUGER.

Ἐλάχισται γίνεσθαι] F. ἐλάχιστα. et [p. 164. l. 6.] οὐκ ἔτι κοινὴν, [Aldus enim vitiosissime ἔστι] et [l. pen.] καὶ καταδουλούμενοι. WOLF. Ἐλάχισται excudit Stephanus. Ita Bern. quoque. Aldus et MS. Mead cum Wolfio conspirant. TAYLOR.

γνώμας, καὶ ταῦτα ἕτεροί τινες τὰ ψηφίσματα ἐπιψηφίζουσιν, οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες προεδρεύειν, ἀλλ᾽ ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι· ἂν δέ τις τῶν ἄλλων βουλευτῶν ὄντως λάχῃ κληρούμενος προεδρεύειν καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, τοῦτον οἱ τὴν πολιτείαν [1] οὐκέτι κοινὴν ἀλλ᾽ ἰδίαν [2] ἑαυτῶν ἡγούμενοι εἶναι ἀπειλοῦσιν [3] εἰσαγγελεῖν, καταδουλούμενοι τοὺς ἰδιώτας καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιοῦντες, [4] καὶ τὰς κρίσεις τὰς

[1] οὐκ ἔτι T. [2] αὑτῶν T. R. [3] εἰσαγγέλλειν, καὶ καταδουλούμενοι T. [4] τὰς μὲν κρίσεις, τὰς ἐκ T. τὰς κρίσεις, τὰς μὲν ἐκ R.

Γνώμας] *Decreta* Wolfius. *sententias* Markland. Et recte. Γνώμη, idem fere ac *Propositum, Opinio: a Motion, a Proposition.* Proxime, §. δ᾽. λύετε τὰς παρανόμους γνώμας, ubi Wolfius rursus inconsulto, *abrogate iniqua decreta.* Ita Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην. §. οέ. Et §. λέ. τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης. Et §. λϛ᾽. med. Σόλωνος εἰπόντος τὴν γνώμην. Ita Dem. de Cor. §. οδ᾽. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. Et Ὁ μὲν γὰρ πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται. §. νϛ᾽. Male etiam circa h. locum se gessit Wolfius in interpretando, uti Cl. Marklandus aliquoties annotavit. Perperam enim l. 2. *principatum*, quod potius, *proedrorum munus.* Perperam etiam, ἐπιψηφίζουσιν reddidit, *comprobent*, quod est *in suffragia mittere*, vel, ut nos loqui solemus, *to put the question.* Postremo voces illas l. 4. καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, *et qui vestra suffragia recte pronunciaverit*, has utique prorsus neglexit. IDEM.

Ταῦτα] F. τοιαῦτα, ut §. ξδ᾽. fin. MARKLAND.

Λαχόντες προεδρεύειν] Proedri, qui concionem regebant, non ii erant, qui in senatu præsidebant; verum novem fuerunt, singuli ex singulis novenis tribubus iis, quæ in prytaneatu non essent, sorte in singulis concionibus lecti. Horum princeps, sorte una cum iis electus. Ἐπιστάτης τῆς ἐκκλησίας dictus est, cujus illud præcipuum munus fuisse videtur, ut cum prytanes concionem coegissent, proedri vero retulissent qua de re convenirent, ipse populo suffragiorum potestatem permitteret, quod ἐπιψηφίζειν appellabant, et διαχειροτονίαν διδόναι. Sigon. de Rep. Ath. l. 2. STOCK.

Ὄντως] Simili fere modo scribit infra, §. σγ᾽. fin. ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ᾽ ἀρετῆς. Si et illa sana sunt. Ita pariter, §. πθ᾽. ὅταν τοὺς μὲν ὄντως ἄνδρας ἀγαθοὺς, *revera, reipsa bonos cives.* Etiam παμπονηρὸς ἄνθρωπος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, καὶ βάσκανος ὄντως. Demosth. de Coron. §. λϛ᾽. Hæc tamen minime ita se habent. Rem mecum expendite, quæso. Loco τοῦ ὄντως in Mor. exaratur ὄντων; et in aliquibus exemplaribus, veluti iis quæ excussit H. Stephanus, pro βουλευτῶν, βουλευόντων. Quam lectionem ut aliquis annotaret Scriba, repræsentavit hoc pacto, βουλευτῶν (ὄντων superscr.). Hoc istud est ὄντων Cod. Mor. Ex quo profluxit ὄντως ceterorum. Quod mox in Textum se insinuavit. Si non dico ea quæ vera sunt, attamen ea quæ sunt vero proxima: immo arbitror esse verissima. TAYLOR.

Καὶ καταδουλούμενοι] Istud καὶ, ut vidimus supra, ad l. antepen. p. 163. est ex munificentia Wolfiana. Olim, nec, ut credo, minore elegantia, legi solitum, ἀπειλοῦσιν εἰσαγγέλλειν, καταδουλούμενοι τοὺς ἰδιώτας, καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιοῦντες. Nam Periodus illa [καταδουλούμενοι ——— περιποιοῦντες] pari proprietate constructionis ad utrumvis verbum, sive ἀπειλοῦσιν, sive καταλελύκασι accomodari potest: utri debeatur, aurium fere judicio est relictum. IDEM.

Τὰς μὲν κρίσεις] Juxta ea quæ modo dixerim, legendum utique cum Editionibus, in quas grassatus est Wolfius, περιποιοῦντες· καὶ τὰς κρίσεις ——— καταλελύκασι ——— κρίνουσι. Cod. Bern. habet περιποιούμενοι, καὶ τὰς μὲν κρίσεις —— IDEM.

Τὰς κρίσεις, τὰς μὲν] [ut Editi] Malim τὰς μὲν κρίσεις, τὰς ἐκ τῶν νόμων. Et [pag. 166. l. 5.] ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον, γραφὴν παρανόμων δικάσων. Alias etiam γραφὴ εἰσιέναι ἢ εἰσελθεῖν dicitur. WOLF. καὶ τὰς μὲν κρίσεις, τὰς μὲν — τὰς δὲ — σεσίγηται μὲν κ. τ. λ. Ita Ask. σεσίγηται δὲ etiam Bern. TAYLOR.

μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλελύκασι, τὰς δ᾽ ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ᾽ ὀργῆς κρίνουσι· σεσίγηται [1] μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων [2] καὶ πάλιν ἐν μέρει τῶν ἄλλων Ἀθηναίων, τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας [3] οὐκέτι κρατεῖν δύνανται οὔθ᾽ οἱ νόμοι οὔθ᾽ οἱ πρυτάνεις οὔθ᾽ οἱ πρόεδροι οὔθ᾽ ἡ προεδρεύουσα φυλή, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως.

γ᾽. Τούτων δ᾽ ἐχόντων [4] οὕτω, καὶ τῶν καιρῶν ὄντων τῇ πόλει τοιούτων, [5] ὁποίους τινὰς αὐτοὺς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετ᾽ εἶναι, ἓν ὑπολείπεται μέρος τῆς πολιτείας, εἴ τι κἀγὼ 367 τυγχάνω [6] γιγνώσκων, αἱ τῶν παρανόμων γραφαί. εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσετε ἢ τοῖς καταλύουσιν ἐπιτρέψετε, προλέγω ὑμῖν ὅτι λήσετε κατὰ [7] σμικρὸν τῆς πολιτείας τισὶ παραχωρήσαντες. Εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς καὶ

[1] Deest μέν. T. [2] καὶ πάλιν ἐν μέρει R. [3] οὐκ ἔτι T. R. [4] οὕτως T. R. [5] ὁποίους αὐτοὺς T. R. [6] γινώσκων T. R. [7] μικρὸν T. R.

Τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων] Actiones innuit, de quibus nullæ erant leges latæ, ex quorum præscripto reus in judicium adduceretur; quæque ideo ad senatum, vel ad populum deferebantur. Harum insignissima fuit Εἰσαγγελία, *crimen læsæ majestatis.* STOCK.

Μετ᾽ ὀργῆς κρίνουσι] *Ex animi libidine et dominanti affectu judicant.* Tourel. IDEM.

Πεντήκοντα ἔτη] Plutarchus in libro, *An Seni gerenda sit Resp.* non longe ab initio: Καὶ μαρτυροῦσιν οἱ νόμοι διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, οὐκ Ἀλκιβιάδας, οὐδὲ Πυθέας ἀνιστάντες ἐπὶ τὸ βῆμα πρώτους, ἀλλὰ τοὺς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας λέγειν καὶ συμβουλεύειν παρακαλοῦντες. Conjunge H. Stephani Schediasm. IV. 18. IV. 20. TAYLOR.

Πρυτάνεις] Hunc locum Auctoris nostri respexerunt Harpocratio, Suidas, etc. IDEM.

Οὔθ᾽ οἱ πρόεδροι] Desunt in MSto Mead. Quod siquid sit in hoc commate, quo impune carere possumus, nimirum sunt ista in clausula periodi, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. Neque enim erat necesse ut Æschines id *auditores* suos commonefaceret, quod Scriba fortasse necessum habuit, ut admoneret *lectores.* Hoc est Illud inter manum Auctoris et manum Librarii internoscere, quod non in infima laude Critices ponere solent. IDEM.

Οὔθ᾽ ἡ προεδρεύουσα φυλὴ] Quæ tribuli suo in concione præsidi opitulari debet, ut docuit contra Timarchum Æschines. BRODÆUS.

γ᾽. Παρανόμων γραφαὶ] *Violatarum legum actiones*, Wolfius. Eam versionem identidem et sæpiuscule notavi. Ignoscet lector si aliquando id prætermittam. Hieron. Ferrus diligens et accuratus Interpres, bene: *le accuse de decreti nel senato contro le leggi fatti.* Siquis Actionis Παρανόμων *formulam* modumque intuetur, intelliget ea quæ dico. Hac ipsa Æschinis contenti erimus. Ita ille: Αἰσχίνης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν Ἄρχοντα Παρανόμων γραφὴν, κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι ἔγραψε Παράνομον ψήφισμα. Ulpianus, Scriptor ad Leptineam Demosthenis §. κά. init. ait hujus Criminis, Παρανομίαν volo, duas esse species: Δύο δὲ Παρανομιῶν τρόποι, εἷς μὲν, περὶ τὸ πρόσωπον, ὅτε παρὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον γράφεται· ἕτερος δὲ, ὅταν αὐτὸς ὁ νόμος κακῶς ἔχῃ, καὶ ἐναντίως τοῖς παλαιοῖς. Hæc ille. Quid? Annon et plures dantur Species? Immo plurimæ. TAYLOR.

Τισὶ] Erat ubi divinabam τουτοισί. Neque adhuc me divinationis meæ pœnitet. IDEM.

ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία. διοικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Μηδεὶς οὖν ὑμῶν τοῦτ' ἀγνοείτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπιστάσθω, ὅτι, ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον γραφὴν παρανόμων δικάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ παῤῥησίας. διόπερ καὶ ὁ νομοθέτης τοῦτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ τῶν δικαστῶν ὅρκῳ, ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους, ἐκεῖνό γ' εὖ εἰδώς, ὅτι, ὅταν διατηρηθῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σώζεται καὶ ἡ δημοκρατία. Ἃ χρὴ διαμνημονεύοντας [1]ὑμας μισεῖν τοὺς παράνομα γράφοντας, καὶ μηδὲν ἡγεῖσθαι [2]σμικρὸν εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ' ἕκαστον ὑπερμέγεθες, καὶ τοῦθ' ὑμῶν τὸ δίκαιον μηδένα [3]ἐὰν ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι, μήτε τὰς τῶν στρατηγῶν συνηγορίας, οἳ ἐπὶ πολὺν ἤδη χρόνον συνεργοῦντές τισι τῶν ῥητόρων λυμαίνονται τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις, οὓς ἀναβιβαζόμενοί τινες ἐκφεύγουσιν
368 ἐκ τῶν δικαστηρίων, παράνομον πολιτείαν [4]πολιτευσάμενοι· ἀλλ' ὥσπερ ἂν [1]ὑμων ἕκαστος αἰσχυνθείη τὴν τάξιν λιπεῖν, ἣν ἂν ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ, οὕτω καὶ νῦν αἰσχύνθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων φύλακες τῆς δημοκρατίας [2]εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν.

[1] ὑμᾶς μ. τοὺς τὰ παράνομα T. R. [2] μικρὸν ἡγεῖσθαι T. R. [3] Deest ἐὰν. T. [4] πολιτευόμενοι T. R.

Γραφὴ] [ut Aldus] Emenda γραφήν. Brodæus. Ita Cod. Askew etiam. Ita Bern. Vid. Wolfium supra ad p. 164. l. ult. Qui recte animadvertit genium loquendi pati posse, ut γραφὴ εἰσιέναι emendate dicatur, ubi tempus et occasio ad eam rem tulerit. Id quod in hoc loco nequaquam ferunt. Ita, exempli gratia, §. ξδ'. εἴ τις εἰσήει γραφὴ παρανόμων εἰς δικαστήριον. Et, p. 441. l. 14. ed. T. ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. scil. cum Causa in judicium adducitur. Aliter, cum Judices ad tribunal accedant de ea causa sententias laturi, ut hic dicitur, et a Demosthene pariter De Corona §. ξ'. fin. ὅταν τὰ δημόσια εἰσίητε κρινοῦντες. Taylor.

Μηδένα ἀνθρώπων] Videtur deesse ἐὰν vel hoc loco, μηδένα ἐὰν ἀνθρώπων, vel post ἐξαιρεῖσθαι. Markland. Recte. Atque priori modo præfert exemplar Askew. Si deesset ἐὰν, qualis hæc demum foret Constructio, χρὴ ὑμᾶς ἡγεῖσθαι τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι? Quisnam ea tolerare potest? Taylor.

Συνεργοῦντες] Συνηγοροῦντες habes, mi lector, ex divinatione H. Stephani. Quod nollem. Facilius enim fuisset et expeditius, immo levissimo clinamine a Receptis deflexisset, proponendo συνεροῦντες. Sed ille genium et statum istius Reip. parum intellexit, cum ista scripserit. In Civitate administranda Atheniensium *Par hominum*, Rhetor sc. et Imperator, quorum hic *auctoritate* et *rebus gestis*, ille *lingua* et *ore* præcelluit, sibi invicem mutuas semper operas præstabant.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.

Huic rei abunde favet, et receptam Æschinis lectionem tuetur insignissimus Plutarchi locus, *de fraterno amore*, quem exscribo; Οἱ μὲν οὖν καθ' ἑτέρας ὁδοὺς βαδίζοντες, οὐθὲν ἀλλήλους ὠφελοῦσιν, οἱ δὲ βίοις χρώμενοι διαφόροις, τόν τε φθόνον ἐκτρέπονται, καὶ συνεργοῦσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὡς Δημοσθένης καὶ Χάρης, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὔβουλος, καὶ Ὑπερίδης καὶ Λεωσθένης, οἱ μὲν λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ στρατηγοῦντες καὶ πράττοντες. Idem.

Παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι] Alii, πολιτευσάμενοι. Wolf. Ita Steph. Ask. Bern. Πολιτευόμενοι MSS. Steph. Coisl. Reg. 2. et Mead. Taylor.

δ'. Κἀκεῖνο δὲ χρὴ διαμνημονεύειν, ὅτι νῦν ἅπαντες οἱ πολῖται παρακαταθέμενοι τὴν πόλιν ὑμῖν καὶ τὴν πολιτείαν διαπιστεύσαντες, [3]οἱ μὲν πάρεισι καὶ ἐπακούουσι τῆσδε τῆς κρίσεως, [3]οἱ δ' ἄπεισιν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων· οὓς αἰσχυνόμενοι, καὶ τῶν ὅρκων, οὓς ὠμόσατε, μεμνημένοι καὶ τῶν νόμων, ἐὰν ἐλέγξωμεν Κτησιφῶντα καὶ παράνομα

[1] ὑμῶν T. R. [2] Deest εἰς. T. [3] οἳ T.

Τὴν τάξιν λιπεῖν κ. τ. λ.] Perstringit Demosthenem. Markland.

Τὴν τάξιν λιπεῖν] Vulgata apud Oratores Græcos similitudine Demosthenem subdole perstringit, quem stationem suam in acie Chæronensi deseruisse nemini non pernotum fuit. *Tourel.* Stock.

Φύλακες] Ὥστε εἶναι φύλακας τῆς δημοκρατίας ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. Wolf.

δ'. Τὴν πόλιν] *Reip. statum.* Brodæus. Recte. Non enim solummodo τὸ πλῆθος, id quod olim ad Demosthenicam π. Παραπρεσβ. confirmavi, verum etiam ἡ πόλις, eam formam administrandi imperii denotat, quæ proprie *Democratia*, aut *Popularis Status*, aut *Respublica* denique appellatur. Aliquoties scripsit Noster, τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ πόλεις δημοκρατούμεναι, ut in initio hujus Orationis, et istius etiam quæ c. Timarchum est: διοικοῦνται αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Adde §. λζ'. §. πέ. Verum iis non utar exemplis; quoniam ibi vox πόλις ex adjuncta δημοκρατουμένη omnem vim suam videatur consecuta. Sed judicet æquus et eruditus lector de iis quæ sequuntur. Ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὔβοιαν Θηβαῖοι, καταδουλώσασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι. Noster, §. λά. Rursus, λέγει γάρ που, παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι, τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι. Id. §. μγ'. Leviculum fortasse quod sequitur, Εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοί, καὶ οἱ νόμοι σώζουσιν. Id. §. ξέ. Non tamen illud, Ὁ Φίλιππος, ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδὲ συνέλθοιεν αἱ πόλεις. Demosth. de Coron. §. ζ'. Iterum Idem §. ιδ'. Τινὲς ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζοντες ἐκεῖσε διεφθείροντο. Et statim αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. In his enim omnibus loquitur de *Rebuspub.* per Græciam dispersis, quibus res erat cum Philippo *Principe*. Adjiciantur et hæc quoque, Οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι γνωριμώτατοι καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι, τὴν αὑτῶν προδιδόντες ἐλευθερίαν, αὐθαίρετον αὑτοῖς ἐπάγονται δουλείαν. Dem. π. Παραπρεσβ. §. οδ'. Οὔθ' οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους οὕτως ἴσχυον, ὥστε ἀνελεῖν αὐτούς, οὔθ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἄρχοντες, κύριοι τῶν πόλεων ἦσαν. Id. de Cor. §. ζ'. Et §. ογ'. Καὶ ἔτι τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτῆτας, ὄκνους, ἀγνοίας, φιλονεικίας, ἃ πολιτικὰ ταῖς πόλεσι πρόσεστιν ἁπάσαις, καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. Non sane *omnibus Urbibus*, verum iis quibus erat conveniendum, deliberandum, suffragandum denique, atque hæc omnia lente, si non cum discordia. In qua re quanto Philippus præstitit Græciæ *civitatibus*, sæpissime Athenienses admonuit Demosthenes: Οὐ δὴ θαυμαστόν ἐστιν, ait ille Olynth. II. (I.) εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκεῖνος αὐτός, καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασι, καὶ μηδένα καιρὸν μηδ' ὥραν παραλείπων, ἡμῶν μελλόντων, καὶ ψηφιζομένων, καὶ πυνθανομένων περιγίνεται. Sed ut telam pertexam, maxime omnium confert locus ille Demosthenis, laudati a Plutarcho in Præcept. Politic. Μέγιστον πρὸς τοὺς τυράννους φυλακτήριον ἀπιστία ταῖς πόλεσι. Non quod ita scribatur in Demosthene, cujus orationem hic citare voluit Plutarchus, sc. Philippicam II. verum ut ostendam, quantillum, Plutarcho judice, intersit inter τὸ πλῆθος et τὴν πόλιν. Verba enim Demosthenis sic se habent: Ἓν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μέν ἐστιν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους. Τί οὖν ἐστὶ τοῦτο; ἀπιστία. Taylor.

Τὴν πόλιν ὑμῖν] Ita Ald. Quod restituerunt Steph. Wolf. Ask. Brodæus, et Bern. Idem.

Ἐλέγξωμεν] Ἐγὼ καὶ οἱ συνήγοροι. Sed

γράψαντα καὶ ψευδῆ καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε, ὦ
Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιοῦτε τῇ πόλει
τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως [1] τοῖς νόμοις καὶ
τῇ πόλει καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους.
Κἂν ταύτην ἔχοντες τὴν διάνοιαν [2] ἀκούσητε τῶν μελλόντων 55. 1
ῥηθήσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι [3] καὶ δίκαια καὶ εὔορκα καὶ
συμφέροντα ὑμῖν [4] τ' αὐτοῖς ψηφιεῖσθε καὶ πάσῃ τῇ πόλει.

έ. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας μετρίως μοι ἐλπί-
ζω προειρῆσθαι· περὶ δ' αὐτῶν τῶν νόμων, οἳ κεῖνται περὶ
τῶν ὑπευθύνων, παρ' οὓς τὸ ψήφισμα τοῦτο τυγχάνει γε-
γραφὼς Κτησιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν βούλομαι. Ἐν
γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἄρχοντές τινες τὰς μεγίστας
[5] ἐν τῇ πόλει ἀρχὰς καὶ τὰς προσόδους διοικοῦντες, καὶ δω-
369 ροδοκοῦντες περὶ ἕκαστα τούτων, [6] προσλαμβάνοντες τούς
τ' ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ῥήτορας καὶ τοὺς ἐκ τοῦ δήμου,
πόρρωθεν προκατελάμβανον τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κη-
ρύγμασιν, ὥστ' ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχόντων εἰς τὴν με-
γίστην μὲν ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους, πολὺ δ'
ἔτι μᾶλλον τοὺς δικαστάς. πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν ὑπευθύ-
νων [7] ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπται τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες
ἐξελεγχόμενοι, διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων. Εἰκότως.
ᾐσχύνοντο γάρ, οἶμαι, οἱ δικασταί, εἰ φανήσεται ὁ αὐτὸς
ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τυχὸν δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ,
πρῴην μέν ποτε ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὅτι στεφα-
νοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ δήμου χρυσῷ
στεφάνῳ· ὁ δ' αὐτὸς ἀνὴρ [8] σμικρὸν ἐπισχὼν ἔξεισιν ἐκ τοῦ

[1] τῷ νόμῳ T. R. [2] ἀκούοιτε T. R. [3] Deest καί. T. [4] Deest τ'. T. R. [5] Desunt ἐν τῇ πόλει. T. [6] [προσλαμβάνοντες] R. [7] ἐπαυτοφώρῳ T. R. [8] μικρὸν T. R.

malim, ἐὰν ἐλέγξω Κτησιφῶντα. Wolf. Τινὲς διορθοῦσιν, ἐλέγξω μέν. Stephanus.

Ἀκούοιτε] Ita edidit Wolfius. Ita Coisl. Reg. 2. et Mead. ἀκούητε, H. Stephanus. Taylor.

Περὶ] Attingit primum κεφάλαιον γενικὸν, ut dicitur in Argumento Orationi huic præmisso. Sc. ad §. ιγ'. hoc persequitur, μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν. Istius Tractationis portiuncula, quæ hinc ad §. ζ'. pertingit, agit de summa Legis utilitate, atque exponit quibus artibus isti Constitutioni fraudem facere soleant. Idem.

Πόρρωθεν] M. πόρρωθεν προκατελάμβανον. Οὐχὶ δὲ μετὰ τοῦ, προσλαμβάνοντες. Stephanus. Recte, et ita reperitur in Cod. Reg. 1. Et ita edi curavimus. Taylor.

Ὄντες] F. ὄντως. ut §. ι'. ὄντως ἦν ὑπεύθυνος. Idem fere, quod ἐπαυτοφώρῳ ἐξελεγχόμενοι, Demosth. π. Παραπρεσβ. §. πά. fin. Sed nihil muto. Pariter enim loquitur in Timarch. p. 52. l. 1. ed. T. ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. Markland.

Ἀγῶσιν] Οἷον ἐν Διονυσίοις. Wolf.

δικαστηρίου κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. ὥστ' ἠνα-
γκάζοντο τὴν ψῆφον φέρειν οἱ δικασταὶ οὐ περὶ τοῦ παρόν-
τος ἀδικήματος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αἰσχύνης τοῦ δήμου.

ς'. Κατιδὼν δέ τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον καὶ
μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν διαρρήδην ἀπαγορεύοντα τοὺς
ὑπευθύνους μὴ στεφανοῦν. Καὶ ταῦτα οὕτως εὖ προκατ-
ειληφότος τοῦ νομοθέτου, εὕρηνται [1] κρείττους λόγοι τῶν
νόμων, οὓς εἰ μή τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε ἐξαπατηθέντες.
Τούτων γάρ τινες τῶν τοὺς ὑπευθύνους στεφανούντων παρὰ
τοὺς νόμους, οἱ μὲν φύσει μέτριοί εἰσιν, εἰ δή τίς ἐστι μέ-
τριος [2] τῶν τὰ παράνομα γραφόντων· ἀλλ' οὖν προβάλλονταί 370
γέ τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. προσεγγράφουσι [3] γὰρ πρὸς τὰ
ψηφίσματα, στεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ
εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ. Καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα
ἀδικεῖται· προκαταλαμβάνονται γὰρ ἐπαίνοις καὶ στεφά-
νοις αἱ εὐθύναι· ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται τοῖς
ἀκούουσιν, ὅτι [4] γέγραφε μὲν παράνομα, αἰσχύνεται δ' ἐφ'
οἷς ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὑπερπηδήσας
τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ὑπευθύνων κείμενον, καὶ τὴν πρόφα-
σιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον [5] ὑμιν, ἀνελών, πρὶν λόγον,
πρὶν εὐθύνας δοῦναι γέγραφε μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα
στεφανοῦν.

ζ'. Λέξουσι δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἕτερόν τινα λόγον
ὑπεναντίον τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ, ὡς ἄρα, ὅσα τις αἱρετὸς
ὢν πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἔστι ταῦτ' ἀρχή, ἀλλ'

[1] κρείττονες T. R. [2] ἐπὶ τῶν R. [3] γάρ τι πρὸς T. [4] ἐγγράφει T. R. [5] ὑμῖν T. R.

ς'. Φύσει] F. προφάσει ex sensu et v. 19. καὶ τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον. vid. et §. ι'. init. Markland.

Εἰ δή τίς ἐστι μέτριος ἐπὶ τῶν] [cum Aldo etc.] Lego ἐκ τῶν, ac potius sine præpositione, μέτριος τῶν —— γραφόντων. Wolf. Præpositum ἐπὶ expungit quoque Brodæus. Verum Membranæ constanter retinent. Commendarem utique, εἰ δή τις μέτριός ἐστι τῶν τὰ παράνομα γραφόντων. Nam ita solitum est scribi. Verbum eo loco positum plus habet elegantiæ. Verum plus habuit periculi. Nam mox, ut vides, imperitia Librarii, degeneravit in ἐπί. Taylor.

Τι] Delendum arbitror: προσεγγράφουσι γὰρ πρὸς τὰ ψηφίσματα, scil. voces, quæ statim sequuntur, στεφανοῦν κ. τ. λ. Vide infra §. ξέ. med. Idem.

Λόγον καὶ εὐθύνας] Inter has voces, licet plerumque pro synonymis habeantur, illud tamen interest, ut λόγος rationes ipsas, εὐθύναι earum calculos et probationes significent. *Budæus.* Stock.

ζ'. Ἕτερον] *Afferent etiam* aliam *orationem.* Ego tamen interea isto verbo utor: *Dixit adhuc aliquid? Nil sane.* Quare igitur ἕτερον? Sed de ea re inferius dicam quod mihi videtur verum esse. Taylor. Vid. Not. Tayl. §. ιγ'.

Οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχὴ, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία] Non subtilior justo, aut

ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ φήσουσιν ἐκείνας
εἶναι, ἃς οἱ θεσμοθέται ἀποκληροῦσιν ἐν τῷ Θησείῳ, κἀ-
κείνας, ἃς ὁ δῆμος εἴωθε χειροτονεῖν ἐν ἀρχαιρεσίαις, στρα-
τηγοὺς καὶ ἱππάρχους καὶ τὰς μετὰ τούτων ἀρχάς, τὰ
δ' ἄλλα πάντα πραγματείας προστεταγμένας κατὰ ψή-
φισμα. Ἐγὼ δὲ πρὸς τοὺς λόγους [1]τοὺς τούτων νόμον
ὑμέτερον παρέξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομοθετήσατε, λύσειν ἡγού-
μενοι τὰς τοιαύτας προφάσεις. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέγραπται·
τὰς χειροτονητάς φησιν ἀρχάς, ἁπάσας ἑνὶ περι-
371 λαβὼν ὀνόματι ὁ νομοθέτης, καὶ [2]προσειπὼν ἀρχὰς ἁπά-
σας εἶναι, ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ· [3]καὶ τοὺς ἐπιστά-
τας φησὶ τῶν δημοσίων ἔργων (ἔστι δ' ὁ Δημοσθέ-
νης τειχοποιὸς [4]ὢν ἐπιστάτης τοῦ μεγίστου τῶν ἔργων)
[3]καὶ πάντας, ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῶν τῆς

[1] Deest articulus. T. [2] προειπὼν R. [3] καὶ T. R. [4] Deest ὢν. T. R.

adeo ardua est, ista Distinctio inter *Magistratum* et *Ministerium*, ut ad eam enucleandam Gallicus ille Interpres Aristotelem accersi juberet, quasi nodus esset eo vindice dignus. Minus ergo et Ego habeo necesse, ut Te ad Sigonium amandarem IV. de Rep. Athen. 1. qui tamen quædam habet de hoc loco non infutilia aut negligenda. Periodus [Λέξουσι —— ἀναισχυντίᾳ] sc. a §. ζ'. — ad §. ϑ'. in hoc versatur: cum Lex vetet Magistratum coronari, dicturus est Demosthenes, se non esse Magistratum, sed Curationem quandam aut Officium gessisse juxta decretum, πραγματείαν προστεταγμένην κατὰ ψήφισμα, l. 5. Hoc illud est nempe: Cogebatur aliquando Populus in Concione universus, ubi leges sciscere, Magistratus deferre, etc. potuit. Cogebatur aliquando in Concionibus Tribulibus, ubi illa fieri non consueverunt, neque poterant. Jam constat ex §. ιβ'. totius Populi, Chæronda Prætore, habitam esse Concionem, in qua latum erat *decretum*, Demosthene ipso suadente, ut Tribus singulæ, Tribulibus suis congregatis, nonnullos ex ipsorum numero designarent ad certa Officia obeunda. Me, inquit Demosthenes, cum ad ea excitavit Tribus mea, quæ Magistratum deferre non potuit (hoc enim Populus solus) Ministerium quidem potuit, hac Lege sc. *de Magistratibus coronandis* non concludor. Non mihi detulit Populus ἀρχὴν, sed Tribus ἐπιμέλειαν. Ita infra, §. ιγ'. οὔτ' ἔλαχε τειχοποιὸς, οὔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου. Sc. τοῦ δήμου emphatice, a *Populo universo*, quod ad utrumque referendum est, tam ἔλαχε quam ἐχειροτονήθη. Secus ac Interpretum plurimi. Eam Orationem Demosthenis in hoc commate refellere instituit Æschines. Taylor.

Μετὰ τούτων] An, μετὰ ταῦτα, *deinceps*? Markland. Vel fortasse κατὰ ταῦτα. Taylor.

Ἁπάσας] Deest in MSto Mead. Et recte abesse existimo. Natum est enim ex linea sequente. Verba Legis sunt τὰς χειροτονητὰς ἀρχάς. Deinde progreditur Æschines, Legis interpres, ἑνὶ περιλαβὼν ὀνόματι —— *uno*, inquit ille, *complectitur verbo* ἁπάσας ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ v. 10. Idem.

Εἶναι] Οἶμαι conjectura est H. Stephani. Quo vero animo id scripserit, nescio. Nam recte vulgatur, quantum ego intelligam. Οἶμαι etiam Cod. Bern. sive conjectura sit Scaligeri. Ceterum istud καὶ ante τοὺς ἐπιστάτας, iterumque l. ult. ante πάντας, etc. literis describas majoribus, quoniam videntur ex Lege descendere, atque ita continuare sententiam, τὰς χειροτονητὰς ἀρχὰς — καὶ τοὺς ἐπιστάτας τῶν δημοσίων ἔργων — καὶ πάντας ὅσοι — Idem.

Διαχειρίζουσι] Wolfius dedit διαχειρίσουσι, incuria, credo, operarum. Et pariter λέγει p. 172. l. 12. eodem errore. Idem.

Διαχειρίζουσί τι τῶν τῆς πόλεως] H. e. τῶν δημοσίων χρημάτων, *qui pecuniæ publicæ aliquam partem administrant: non, qui publicum aliquod munus obeunt.* Infra §. ιβ'. Ὡς τοίνυν καὶ — τὰ δημόσια χρήματα διεχείριζε —— Stock.

πόλεως πλέον ἢ τριάκονθ' ἡμέρας, καὶ ὅσοι
λαμβάνουσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων (οἱ δὲ τῶν
56.1 ἔργων ἐπιστάται πάντες ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίου)·
— τί τούτους κελεύει ποιεῖν; Οὐ διακονεῖν ἀλλ' ἄρχειν
δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρωταὶ

Ἡγεμονίας δικαστηρίων] Ἡγεμὼν τοῦ δικαστηρίου esse ὁ Ἄρχων, Prætor, qui judicium exercet, videretur, nisi mox subjiceret, οἱ δὲ τῶν ἔργων ἐπιστάται πάντες χρῶνται ἡγεμονίᾳ δικαστηρίου. Quod me fateor non intelligere. Aretinus, *judiciorum potestatem accipere*, et, *judiciorum potestate frui.* Melanchtho, *exercere judicia.* Perionius, *quique judicum potestatem locumque adipiscuntur.* Meletus, *quicunque principatum accipiunt judiciorum.* Wolf. Nugatur bonus Commentator. Non enim Verba ipsa, non Constructio explicatione indigent. Nihil igitur proficimus, dum variorum interpretationes recenset: neque enim Interpretes quidquam a se invicem discordant: Neque fieri ullo artificio, aut dedita opera, potuit, ut discordarent. Harpocratio cum Suida hæc verba Æschinis citat, non tamen expedit. Quid enim si Archon primarius, quid si Rex, Polemarchus, Archontes demum ceteri, suam quisque Curiam rexerit, et in ea, prout litis natura ad cujusque forum rem detulisset, jus dixerit? Omitto Heliæam, Parabystum utrumque, Trigonum, etc. Videatur Demosthenes c. Lacritum. Pollux VIII. 10. Quod intelligere oportet, est hujusmodi: Sc. Nemo ad ullam omnino Reip. partem vel levissimam accessit, nemini munus aut officium aliquod demandabatur, cui non simul mandata erat Jurisdictio: Id in animo habuit Demosthenes, de Cor. §. οϑ'. med. cum Æschini exprobravit, ὑπογραμματεύειν καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς ἀρχιδίοις, magistratibus illis suburbanis, qualis fere recenset Juvenalis X. Sat. 102.

Et de mensura jus dicere, vasa minora
Frangere, pannosus vacuis Ædilis Ulubris.

De Judicibus pedaneis dixi ad Timocrateam, Tom. II. §. κϑ'. Cum igitur, uti admonui, pro suo tribunali sederet, qui civili cuicuimodi functus sit curatione aut officio, necesse fuit, ut causæ privatæ infinitæ, τὰ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια, ut loquitur Demosthenes, coram privato isto et domestico Judice disceptarentur. Hoc addo amplius. Quantum eruere potuimus, satis sane constat, unumquodque Tribunal in omni re Jurisdictionem explicuisse, simul atque ejus Jurisdictio explicari cœpit. In Annotationibus meis antequam hæc Oratio desiverit, deprehendes Euripidem coram summo fere Magistratu (Archontum enim ordine Secundus judicabat de Impietate) ἀσεβείας postulatum, *exceptione*, ut aiunt, *Fori* uti, seque ex ea Cognitione exemisse, quod verba ea in Scena prolata, Dionysiacorum Judicum ἐν γούνασι κεῖται, quibus commissum erat de Choris, Ludis, Commissionibus Poetarum, ceterisque quæ ad eas res spectant, judicare providere. Infinitam hanc judicii exercendi varietatem quanquam nec amem nec laudem, hinc tamen spectare possumus, unumquemque Atheniensem ex teneris fere unguiculis judicem didicisse fieri. πολίτης ἁπλῶς, inquit Aristoteles l. 3. Polit. οὐδενὶ τῶν ἄλλων ὁρίζεται μᾶλλον, ἢ τῷ μετέχειν κρίσεως καὶ ἀρχῆς. Immo et Θῆτες, genus hominum fere secundum, qui servitutem serviebant, sed voluntariam, adeoque liberaliorem, ab ea non excludebantur. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο Θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, ἀλλὰ τὸ [l. τῷ] συνεκκλησιάζειν, καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας. Plutarch. in Solone. Adeo vera sunt Scommata, quæ in illum populum jaciuntur.

ΜΑ. Αἵδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤΡ. Τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι.
Ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
Aristoph. Nub. 207.

Et Lucian. in Icaro Menipp. καὶ ὁ Φοίνιξ δὲ ἐνεπορεύετο, καὶ ὁ Κίλιξ ἐλῄστευε, καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο. Sed serio de iis dixit Xenopho, de Rep. Atheniens. Ἔπειτα δὲ δίκας καὶ γραφὰς, καὶ εὐθύνας ἐκδικάζειν, ὅσας οὐδ' οἱ σύμπαντες ἄνθρωποι ἐκδικάζουσι. Et Servius ad illa Virgil. VI. Æneid. 848.

Excudent alii spirantia mollius æra, etc.

Per æs Corinthios indicat; per marmor Parios; per Actionem causarum Athenienses; *per Astronomiam, Ægyptios et Chaldæos.* Cetera, quæ colligo quotidie et diligenter in Commentario de Jurisprudentia Attica. Taylor.

Δικαστηρίου] Melius fortasse δικαστηρίων, ut in linea antecedenti. Ita scribitur quoque §. ιβ'. καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε. Idem.

ἀρχαὶ οὐκ ἀδοκίμαστοι ἀλλὰ δοκιμασθεῖσαι ἄρχουσι, καὶ λόγον καὶ εὐθύνας ἐγγράφειν πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς κελεύει. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, τοὺς νόμους αὐτοὺς [1] ὕμιν ἀναγνώσεται.

NOMOI.

ή. Ὅταν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἃς ὁ νομοθέτης ἀρχὰς ὀνομάζει, οὗτοι προσαγορεύωσι πραγματείας καὶ ἐπιμελείας, ὑμέτερον ἔργον ἐστὶν ἀπομνημονεύειν καὶ ἀντιτάττειν τὸν νόμον πρὸς τὴν τούτων ἀναίδειαν, καὶ ὑποβάλλειν αὐτοῖς, ὅτι οὐ προσδέχεσθε κακοῦργον σοφιστήν, οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, ἀλλ' ὅσῳ ἄν τις ἄμεινον λέγῃ παράνομα γεγραφώς, τοσούτῳ μείζονος ὀργῆς τεύξεται. χρὴ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, [2] ταὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα καὶ τὸν νόμον· ὅταν δ' ἑτέραν μὲν φωνὴν [3] ἀφιῇ ὁ νόμος, ἑτέραν δ' ὁ ῥήτωρ, τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ χρὴ διδόναι τὴν ψῆφον, οὐ τῇ τοῦ λέγοντος ἀναισχυντίᾳ.

372 θ'. Πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὅν φησι Δημοσθένης, βραχέα βούλομαι [4] προειπεῖν. Λέξει γὰρ οὗτος, τειχοποιός εἰμι, ὁμολογῶ, ἀλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει μνᾶς ἑκατόν, καὶ τὸ ἔργον μεῖζον [5] ἐξείργασμαι. τίνος οὖν εἰμὶ ὑπεύθυνος, εἰ μή τις ἐστιν εὐνοίας εὐθύνη; Πρὸς δὴ ταύτην τὴν πρόφασιν

[1] ὑμῖν T. R. [2] τὸ αὐτὸ T. R. [3] ἀφίησιν T. [4] προσειπεῖν T. [5] ἐξείργασται T.

Ἀναγνώσεται] S. ὁ γραμματεύς. Wolf.

ή. Ἐπιμελείας] Ita lego [Ald. ἐπιμελίας] Et l. 16. ἀναισχυντίᾳ. Et [l. 18.] προειπεῖν. Et [p. 173. l. 4.] προσεληλυθότων. Et [pag. 174. l. 4.] ἐγγράφειν. Et [l. 5.] τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν. Sic enim appellat severitatem Areopagitici judicii. Idem.

Κακοῦργον] Πανοῦργον Cod. Bern. Simile mendum, si tamen mendum sit, obrepsit olim, quantum recordor. Taylor.

Χρὴ γὰρ —— ἀναισχυντίᾳ] Totum hoc comma laudatur a Plinio IX. Epist. 26. minima cum discrepantia. Solummodo ab Aldo Wolfioque discedit, legendo ἀφίῃ l. 14. in quo cum H. Stephano concordat. Laudatur item a Plutarcho in init. de Stoicor. Repugnant. Idem.

θ'. Πρὸς δὲ κ. τ. λ.] Contra primum *Caput Generale*, ut dicitur, totius Quæstionis duplici ratione militat Demosthenes. *Primum*, hoc non esse Magistratum, sed Curationem. Id jam absolutum est. [Resumitur tamen infra §. ιγ'. Stock.] *Deinde* contendit Se de suo largitum esse, non accepisse a Rep.; et absurdum esse rationes exposci benevolentiæ et liberalitatis. Id, ab hoc loco ad §. ί. Orator noster disputat, quantum valeat. Taylor.

Φησι] F. φήσει, ut λέξει statim. Markland.

Προειπεῖν] Προτ. γρ. προσειπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὕστερον, μικρὰ προειπεῖν βούλομαι. H. Stephanus. Atque ita excudi fecit. Taylor. Lege προσειπεῖν, ut §. ϛ'. §. ιγ', et περὶ Παραπρεσβ. p. 128. l. 4. Markland. Ita Bern. quoque. Taylor.

Οὗτος] Legendum fortasse cum Bern. οὕτω. Idem.

ἀκούσατέ μου λέγοντος καὶ δίκαια καὶ [1] ὑμῖν συμφέροντα. Ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει, οὕτως ἀρχαίᾳ οὔσῃ καὶ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος, οὐδείς ἐστιν ἀνυπεύθυνος τῶν καὶ ὁπωσοῦν πρὸς τὰ κοινὰ προσεληλυθότων. διδάξω δ' ὑμᾶς πρῶτον ἐπὶ τῶν παραδόξων. Οἷον τοὺς [2] ἱερέας καὶ τὰς ἱερείας ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ συλλήβδην ἅπαντας καὶ χωρὶς ἑκάστους κατὰ σῶμα, τοὺς τὰ γέρα μόνον λαμβάνοντας καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους· καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ [3] κατὰ γένη, Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας. Πάλιν τοὺς [4] τριηράρχας ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, οὐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, οὐδ' ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων πολλὰ μὲν ὑφαιρουμένους, βραχέα δὲ κατατιθέντας, ἐπιδιδόναι δὲ φάσκοντας, ἀποδιδόντας δ' ὑμῖν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὁμολογουμένως τὰς πατρῴας οὐσίας εἰς τὴν πρὸς

[1] Deest ὑμῖν. T. [2] ἱερεῖς T. R. [3] Deest κατά. T. [4] τριηράρχους T. R.

Κοινῇ τὰ γένη] Recte augurabatur Stephanus legendum potius fuisse κοινῇ κατὰ γένη. Quod Reg. 1. stabilire video. Idem.

Εὐμολπίδας] Euripidis Glossematarius, Ἦν δὲ ὁ Εὔμολπος Θρᾳκῶν βασιλεὺς, ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς Ἐλευσῖνα ἐπὶ τὸ μυηθῆναι τὰ Ἐλευσίνια. διὸ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχοντες ἐγένοντο ἱεροῖσιν Εὐμολπίδαι Ἀθήνῃσιν. Brodæus.

Κήρυκας] Quicunque fere primoribus, ut aiunt, labris Atticas literas degustaverit, quicunque stipes non sit (nam, ut est in diverbio,

Εἰ μὴ τεθέασαι τὰς Ἀθήνας, στέλεχος εἶ)

norit non esse *Præcones*, ut Turba Interpretum, sed Genus et Familiam, cujusmodi plurimæ erant Athenis, quæ certis sacris hereditario jure operabantur. Etruscus quidem caute: *ma anco alle famiglie, come sono gli Eumolpidi*, e i Ceryci, *e tutti gli altri*. Bene hic se gessit Tourrellius. Vid. Petit. LL. Attic. Lib. 1. Tit. 11. Marmor in Sponio:

ΔΗΜΗΤΡΙ ΚΑΙ ΚΟΡΗΙ
Η ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ Μ. ΑΥ-
ΡΗΛΙΟΝ ΛΙΘΟΦΟΡΟΝ ΠΡΟ-
ΣΔΕΚΤΟΝ ΠΙΣΤΟΚΡΑ-
ΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ ΠΡΕΣ-
ΒΕΥΣΑΝΤΑ ΠΡΟΙΚΑ ΤΙΜΗ-
ΘΕΝΤΑ ΔΕ ΥΠΟ ΘΕΟΥ
ΚΟΜΜΟΔΟΥ ΤΗΙ ΡΩΜΑ-
ΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΡΞΑΝ-
ΤΑ ΤΟΥ ΚΗΡΥΚΩΝ ΓΕ-
ΝΟΥΣ ΑΡΞΑΝΤΑ ΤΗΣ ΙΕ-
ΡΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΕΥΣΕΒΕ-
ΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
ΑΤΤΙΚΟΣ ΕΥΔΟΞΟΥ ΣΦΗΤ-
ΤΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ.

Adeo ad Commodum Imp. saltem inveteravit ea Familia. Taylor.

Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας] Duæ erant familiæ Athenis, sacrorum quæ quotannis Cereri et Proserpinæ fierent, ministri atque custodes. De hic plura apud Tourellium. Stock.

Πάλιν] Καὶ πάλιν Cod. Mead. uti et καταθέντας, l. 13. et proxime τοὺς τὰς πατρῴας οὐσίας —— ἀνηλωκότας. Trierarchi autem munus in ea Civitate, nequis scrupulus in hac argumentatione Æschinis oboriatur, oneri fuisse et sumptui, non emolumento, abunde discimus, nec minime a Leptinea Demosthenis. Taylor.

Ἐπιδιδόναι δὲ] Ἐπιδιδόναι μὲν φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα. Markland. Ἐπιδιδόναι, inquit Eustathius ad Homer. Iliad. A. pag. Edit. Flor. 118. est, τὸ ἐπέκεινα τῶν προϋπαρχόντων δοῦναί τι. Apud Plutarchum in Phocione, Ἀθηναίων αἰτούντων ἐπιδόσεις, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδιδόντων, κληθεὶς πολλάκις [Phocio] ἔφη —— ἐγὼ αἰσχυνοίμην ἂν εἰ τούτῳ μὴ ἀποδιδοὺς, ὑμῖν ἐπιδοίην, δείξας Καλλικλέα τὸν δανειστήν. Demosthenes habet p. Ctesiph. §. νγ'. Οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. Taylor.

ὑμᾶς [1] ἀναλωκότας φιλοτιμίαν. Οὐ τοίνυν μόνοι οἱ [2] τριήραρχαι, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν [3] δικαστῶν ἔρχεται ψῆφον. Πρῶτον μὲν γὰρ τὴν
373 βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον καὶ εὐθύνας διδόναι, καὶ [4] τὴν ἐκεῖ σκυθρωπὸν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Οὐκ ἄρα στεφανωθήσεται ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου [5] πάγου; Οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστίν. Οὐκ [6] ἄρα φιλοτιμοῦνται; Πάνυ γε, ἀλλ᾽ οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐὰν

[1] ἀνηλωκότας T. R. [2] τριήραρχοι T. R. [3] δικαστηρίων T. R. [4] τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν· καὶ τὴν τῶν μεγίστων T. [5] πάγου· T. [6] ἆρα T. R.

Σκυθρωπῶν] Συνθρωπῶν Ald. corrupte. ἀνθρώπων Ask. σκυθρωπῶν restituit Brodæus (quem vide in Miscellaneis VIII. 9.) ceterique. Idem.

Ibid. Forte, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ ὑμετέραν ψῆφον ἄγει] Wolf. Τινὲς διορθοῦσι, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον ἄγει. Stephanus. Edebatur olim, sc. ab Aldo, Stephanoque τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κύριον ἄγειν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Ceterum in duobus Codd. Coisl. et Mead. deest totum illud Incisum [καὶ τῶν ἐκεῖ —— ἄγει.] Taylor. Iste, quem memorat Stephanus, διορθωτὴς, noster Wolfius est, ut vides. Quem miror tamen punctum adeo inconcinnum addidisse post vocem σκυθρωπῶν· cum minimo negotio plana et liquida sint omnia: Etiam Curiam Areopagiticam, summam et sanctissimam, quæ de rebus maximis et gravissimis judicabat, ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐθύνας διδόναι. καὶ τὴν τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Σκυθρωπὸς dicitur de re solenni et religiosa. Ἐν ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Πυανεψιῶνος μηνὸς τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῇ θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες. Plutarch. in vit. Demosth. Lambinus, quantum conjicere possum ex versione, ita legit olim —— εὐθύνας διδόναι· καὶ τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, καὶ τὸν τῶν μεγίστων κύριον ἄγει κ. τ. λ. Quo pacto fere exaratur in Bern. scil. τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, et ἄγει. Idem.

Οὐκ ἄρα στ. ἡ β. ἡ ἐξ Ἀ. πάγου;] Sub. εὐθύνας οὐ δοῦσα. Wolf. Recte hucusque Wolfius. *Interrogative* certe legi debent. An cetera similiter Commata per hunc locum, vehementer dubito. Minus dubitat ille. Perstat enim. —— Taylor.

Οὐδὲ γὰρ πάτριον] F. Οὐ γὰρ ——; *Nonne patricum hoc est? Nonne hunc morem a majoribus acceperunt?* Hanc sententiam retinebo, dum aliam meliorem edoctus fuero. Wolf.

Οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστίν.] Deesse videtur aliquid ante has voces, nisi intelligenda sit Negativa, ut mox p. 175. l. pen. ante ἵνα γε. Markland. Vide quæ dicturi sumus ad §. ξά. fin. Ea igitur erit mens Auctoris. *Etiam Lex Concilium Areopagiticum complectitur, gravissimosque eos magistratus vestro examini subjicit.* Quid ergo? inquiet aliquis: *Quantum video, rationes tum erunt reddendæ, ubi cessat Magistratus. Iste autem cum solus omnium in hac civitate sit perpetuus. Nunquamne ergo coronabitur Senatus Areopagiticus?* [Non.] *Ea est enim Conditio Officii, ut coronari non possint: ii mores patrii. Quid ergo? non ducuntur studio honoris? num omnis extincta est laudis et bene merendi cupido?* Cetera. Italica Versio bene: *Adunque non s' incoronerà egli il consiglio dell' Ariopago?* No, *perche non è di costume a loro. Adunque non hanno ardore di far servitio alla Republica? Si hanno. Ma* —— Taylor. Hucusque mentem Oratoris evolvit et illustravit Taylorus: sequitur autem, ἀλλ᾽ οὐκ ἀγαπῶσιν] Qui locus nescio an non magis etiam explicatione indigeat, quam is qui proxime præcedit. "Quid ergo? dicit aliquis: non ducuntur studio honoris? Ducuntur sane. Verum enimvero *virtutem ipsam propter se amplexi,* non satis habent, siquis apud eos injuriam non facit: *majus aliquod postulant:* quod si quis deliquerit, in eum continuo animadvertunt. Vestri autem oratores licentia efferuntur: *utique illis non satis est, si delicta impunita ferant, nisi etiam præmia et coronas efflagitent.*" Omnino tale aliquod supplementum desiderare videtur locus iste, nimis fortasse et indistincte concisus. Stock.

Ἀλλ᾽ οὐκ ἀγαπῶσιν] Sub. οἱ πολῖται, ἢ οἱ δικασταί. Wolf. οἱ νόμοι. Markland,

τις παρ᾽ [1] αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ, ἀλλ᾽ ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ, κολάζουσιν· οἱ δ᾽ ὑμέτεροι ῥήτορες τρυφῶσι. Πάλιν τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους ὑπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης· καὶ οὕτως ἰσχυρῶς ἀπιστεῖ τοῖς ὑπευθύνοις, ὥστ᾽ [2] εὐθὺς ἀρχόμενος τῶν νόμων λέγει· ἀρχὴν ὑπεύθυνόν φησι μὴ ἀποδημεῖν. Ὦ Ἡράκλεις, ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι ἦρξα, μὴ ἀποδημήσω; Ἵνα γε μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. Πάλιν ὑπεύθυνον

[1] αὐτοῖς T. R. [2] εὐθέως T. R.

Παρ᾽ αὐτοῖς] S. τοῖς Ἀρεοπαγίταις. Obscurus et controversus locus est: cum verba perinde sonent, ac si ipsi Areopagitæ et coronent et mulctent collegas suos. Aretinus vertit: *Non ergo coronabitur quis ex Ariopagi consilio, nec patrium illis est, nec affectant id quidem, nec satis esse putant,* etc. *at vestri oratores nimia licentia exultant.* Hactenus ille. Melanchtho liberius quidem, sed non pessime, transtulisse videtur hunc locum: *Nemo igitur coronatur ex Areopago, nec mos est priusquam judicium subierit. Et quanquam ambiant coronas, tamen non putant satis esse nihil peccasse, sed volunt id etiam exploratum ac notum esse omnibus. Ideo antequam decernitur corona, dant judicium, ac si quod peccatum deprehendunt, puniunt, vestri vero rhetores deliciantur.* Perionius sic: *Primum enim Areopagitas lex jubet profiteri apud eos, qui rationibus præpositi sunt, eisque rationem referre consilium ac senatum, cujus in potestate sunt, et homines omnes, qui illic versantur, et res maximæ, sententiis vestris lex subjicit. Annon igitur consilium Areopagi corona donabitur? dicet quispiam. Nec hoc illis in more positum est. Quid ergo? nihilne effundunt Areopagitæ, quod ad vestram gloriam pertineat? Certe. Sed satis non est, siquis apud eos injuriam non facit, quin etiam siquis peccaverit, in eum animadvertunt. At oratores vestri nimia licentia exultant.* Meletus: *Similiter eadem lex in vestrum judicium adducit ipsum dominum severissimarum atque maximarum legum Ariopagitam in illo senatu. An igitur coronabitur Senatus Ariopagiticus relatis rationibus? Non est talis apud eos consuetudo. An igitur, cum non coronentur, appetunt gloriam? valde certe. Sed tanta est apud eos severitas, ut non sint solum contenti, siquis apud eos nemini faciat injuriam, sed etiam puniant, siquis inter eos tantum erraverit. Vestri autem oratores nimium voluptatibus indulgent. Quare eo minus coronandi sunt, non redditis rationibus.* Wolf.

Τῶν νόμων] Melius τοῦ νόμου. Taylor.

Ἀρχὴν] Male redditur *Magistratum,* si vera sint quæ protuli ad Lysiam, Orat. IX. pag. 163. Edit. Lond. Noster Æschines similiter §. ιγ´. ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν. Et ἀρχὴν δέ γε, ἔφη, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ᾽ ἂν ὠνομάζετο τοὔνομα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις. Omnino, *si sapuissetis,* etc. Add. Baptist. Pii Annot. apud Gruter. Cap. XXXVIII. et quæ Viri celeberrimi in postrema et nitidissima Editione Luciani. Idem.

Ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ ἀποδημεῖν] Τὸ, ἀρχὴν, adverbii loco hic sumit Taylorus, et *omnino, prorsus,* significare contendit: atque in eo quidem sensu constat locutionem hanc a scriptoribus Græcis crebro fuisse usurpatam. Veruntamen nollem a recepta interpretatione discedere, cum verba respiciam, quæ proxime sequuntur: Ὦ Ἡράκλεις, ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι ἦρξα, μὴ ἀποδημήσω; ex ipsius enim Legis verbis, quod indignabundus ille objectat, peti verisimile est. Neque vero alteram illam Legem, ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν, quam similiter exponit vir eruditus, *Rationibus reddendis obnoxium* omnino *nefas sit corona donari,* in isto sensu accepisse videtur, quisquis ille fuit, qui hujusce orationis scripsit argumentum, cum ita eam diversa aliquantum formula protulit, Μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν, neque ipse demum M. Tullius, qui in libro de opt. gen. orat. his verbis eandem expressit: *Cum esset lex Athenis, nequis corona donaretur* in magistratu, *priusquam rationes retulisset.* Stock.

Ἵνα] Ita Bern. ὅτι ἦρξα, μὴ ἀποδημήσω; οὐχ. ἵνα γε κ. τ. λ. Taylor.

Χρήσῃ] MS. Mead. mutata persona, legit χρήσεται, a manu secunda, quasi emendatiore. Idem.

οὐκ ἐᾷ τὴν οὐσίαν καθιεροῦν, οὐδ' ἀνάθημα ἀναθεῖναι, οὐδ' ἐκποίητον γενέσθαι, οὐδὲ διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ, οὐδ' ἄλλα πολλά. ἑνὶ δὲ λόγῳ ἐνεχυράζει τὰς οὐσίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ἀποδῶσι τῇ πόλει. Ναί, ἀλλ' ἔστι τις ἄνθρωπος, ὃς οὔτ' εἴληφεν οὐδὲν τῶν δημοσίων οὔτ' [1]ἀνάλωκε, προςῆλθε δὲ πρὸς τὶ τῶν [2]κοινῶν. Καὶ τοῦτον ἀποφέρειν κελεύει λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς. Καὶ πῶς ὅ γε μηδὲν λαβὼν μηδ' ἀναλώσας ἀποίσει 57. 1
λόγον τῇ πόλει; Αὐτὸς ὑποβάλλει καὶ διδάσκει ὁ νόμος,
374 ἃ χρὴ γράφειν. κελεύει γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἐγγράφειν, ὅτι οὔτ' ἔλαβον οὐδὲν τῶν τῆς πόλεως οὔτ' [3]ἀνάλωσα. ἀνεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτητον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων.

ΝΟΜΟΙ.

Ὅταν τοίνυν μάλιστα θρασύνηται Δημοσθένης, λέγων ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκεῖνο [4]αὐτῷ ὑποβάλλετε, οὔκουν ἐχρῆν σε, ὦ Δημόσθενες, ἐᾶσαι τὸν τῶν λογιστῶν κήρυκα [5]κηρῦξαι τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κήρυγμα τοῦτο, ΤΙΣ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ; ἔασον ἀμφισβητῆσαί σοι τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν, ὡς οὐκ [6]ἐπέδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν, ὧν ἔχεις εἰς τὴν τῶν τειχῶν

[1] ἀνήλωκε T. R. [2] κοινῶν; T. R. [3] ἀνήλωσα T. R. [4] αὐτῷ ὑ. · οὐκοῦν T. R. [5] κηρύξαι T. R. [6] ἐπιδέδωκας T. R.

Ἐκποίητον] Ἐκποίητος καὶ Εἰσποίητος τῶν πρός τι εἰσί. Sic Africanus minor ἐκποίητος fuit Familiæ Æmilianæ, εἰσποίητος Corneliæ. Paulo ante lege καθιεροῦν. Wolf. Καθιεροῦν etiam restituit Brodæus, et Bern. cum Aldus infelicissime dedit καθιδροῦν. Ceterum, de voce ἐκποίητον nonnulla disputant Budæus et Stephanus. Vid. hujus Thes. L. Gr. T. III. col. 436. Consule etiam virum præstantissimum, et de optimis literis optime meritum, Cl. Valckenaer. Animadv. ad Ammon. I. 6. Memineris autem in Bern. scribi ἐσποίητον. Taylor.

Οὐκοῦν ἐχρῆν σε] Quanquam *conjecturale* illud quod statim insequitur, *firmamentum*, ὡς οὐκ ἐπιδέδωκας, κ. τ. λ. temere videtur esse ab Æschine confictum, justissimis tamen principiis ea, quæ præ manibus est, innititur argumentatio. Quippe istud ipsum quod §. ί. expositum fuit, recurrat oportet incommodum, sicui liceret in medio magistratu coronam sibi vindicare, ἁρπάζειν τὴν φιλοτιμίαν, eo nomine ac prætextu, quod insumptis iis quas de publico cepit pecuniis, propriis ipse sumptibus opus sibi mandatum ultro confecerat: namque hoc erat judicum, ratiociniis præfectorum, excutere et definire. Neque vero hac Lege præclusa erant aut denegata *sua præmia laudi*, quod rhetorice queritur Demosthenes §. λγ'. sed tantum usque eo dilata, dum constaret, utrum illa munificentia, an calliditas verius appellanda sit. Stock.

οἰκοδομίαν, [1]σμικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα εἰς ταῦτα [2]ἐκ τῆς πόλεως εἰληφώς· μὴ ἅρπαζε τὴν φιλοτιμίαν, μηδ' ἐξαιροῦ τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ' ἔμπροσθεν τῶν νόμων ἀλλ' ὕστερος πολιτεύου. ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρατίαν.

ί. Πρὸς μὲν οὖν τὰς [3]κενὰς προφάσεις, ἃς οὗτοι προφασιοῦνται, μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι. ὅτι δ' ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' οὗτος εἰςήνεγκε τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲν τὴν ἐπὶ [4]τῷ θεωρικῷ ἀρχήν, ἄρχων δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, οὐδετέρας δέ πω τῶν ἀρχῶν τούτων λόγον ὑμῖν οὐδ' εὐθύνας δεδωκώς, ταῦτ' ἤδη πειράσομαι [5]ὕμας διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Καί μοι ἀνάγνωθι,
ἐπὶ τίνος ἄρχοντος καὶ ποίου μηνὸς καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ 375
ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ [6]τῷ θεωρικῷ. [ὅθεν φανερὸν ὕμιν γενήσεται, ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψέν αὐτον στεφανοῦν.] Ἀναγίγνωσκε.

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ.

[7]Οὔκουν εἰ μηδὲν ἔτι περαιτέρω τούτου δείξαιμι, δικαίως ἂν ἁλίσκοιτο Κτησιφῶν. αἱρεῖ [8]γάρ αὐτον οὐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμή, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα.

ιά. Πρότερον μὲν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀντιγραφεὺς ἦν

[1] μικρὰ T. R. [2] ἐκ τῶν τῆς T. R. [3] κοινὰς T. [4] τῶν θεωρικῶν T. R. [5] ὑμᾶς T. R. [6] τῶν θεωρικῶν· ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν, ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν. ἀναγίνωσκε. T. R. [7] οὐκοῦν T. R. [8] γὰρ αὐτὸν T. R.

Εἰς ταῦτα ἐκ τῆς πόλεως] [ut Editi] Forte, ἐκ τῶν τῆς πόλεως. S. χρημάτων. Wolf.

Πρὸς κ. τ. λ.] Hucusque rationes Demosthenis exagitavit, atque in *Jure* versatus est. Quod sequitur ad p. 180. l. ult. *Facti* rationem habet. In quo agitur ut ostendat id muneris Demosthenem revera obiisse. Taylor.

ί. Κοινὰς] Κενὰς dedit H. Steph. exturbata illa altera lectione membranarum plurimarum. Bern. quidem κενάς. *Contro le* apparenti *ragioni*, Etruscus. *communes* Anonymus. *inanes* et *futiles* caussas, Lambinus Stephani auctoritate motus. Idem.

Ὅτι μεσοῦντα τ. ἀ. ἔ. αὐτὸν στεφανοῦν] Scholion marginale. Markland. Credo equidem: atque illud indicat ὅτι initiale, id est, *Nempe, Scilicet, Nota bene.* Aliter tamen ducit Cod. Bern. ὅθεν φανερὸν ὑμῖν γενήσεται ὅτι κ. τ. λ. Taylor.

ιά. Ἀντιγραφεὺς] Aretinus *computatorem*, Melanchtho *scribam* vertit: Perionius Græcam vocem retinet. Wolf. *Camerlingo* Italus. Vide munus ejus descriptum ab Harpocratione et Suida, qui ad locum hunc Æschinis respiciunt. Tayl.

Ἀντιγραφεὺς] Is est, *qui contrascriptum* servat, quo eorum, quibus administer adjunctus est, errores fraudesve dirimantur. Duo autem erant apud Athenienses, ὁ τῆς βουλῆς, qui Coactorum (τῶν ἀποδεκτῶν) observator fuit; is sc. de quo hic loquitur

χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ· διὰ δὲ τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν ὑμῖν οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι ἦρχον μέν, πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμονος νόμον γενέσθαι, τὴν τοῦ ἀντιγραφέως ἀρχήν, ἦρχον δὲ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ [1] νεωρῶν [ἀρχήν], καὶ σκευοθήκην ᾠκοδόμουν, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοί, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. Καὶ οὐ κατηγορῶν αὐτῶν οὐδ' ἐπιτιμῶν λέγω, ἀλλ' ἐκεῖνο

[1] νεωρίων ἀρχὴν T. R.

Æschines: et ὁ τῆς διοικήσεως, cujus erat munus, rationibus Quæstoris primarii (ταμίου) contrascriptum servare. Harpoc. *Custodem* vocat Cicero de lege agr. contra Rullum, ministrum quendam, qui in Comitiis munere fungebatur haud multum huic absimili. STOCK.

Τῷ δήμῳ] F. τοῦ δήμου. TAYLOR.

Τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν] Multi Athenis Eubuli. Hic non est ille *Probalisius* domo, Æschinis Patronus et Familiaris, qui in priore causa fecerit, uti vidimus, ne condemnaretur Æschines: Verum ille, qui describitur a Plutarcho, in Polit. Præcept. Ed. Gr. Basil. pag. 395. Unde discimus, eum ad Remp. accessisse, atque ad Fiscum et P. A. ærarium totum se applicuisse. Hunc, inquam, depingit Plutarchus his verbis: Ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἀναφλύστιον Εὔβουλον, ὅτι πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν, οὐδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἔπραξεν, οὐδ' ἐπὶ στρατηγίαν ἦλθεν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ χρήματα τάξας ἑαυτὸν, ηὔξησε τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τὴν πόλιν ὠφέλησεν. Erit ubi de Eubulo omnia quæ commemorantur ab antiquis repræsentabo. Ideo autem hic Plutarchum adduxi, quoniam non mediocriter illustrat hæc verba Æschinis. IDEM.

Εὔβουλον] Hic est Eubulus ille Anaphlystius, quem laudat Plutarchus (loco a Cl. Tayloro citato) in Polit. Præcept. eo quod, *cum permultum apud cives suos gratia et auctoritate valeret*, πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν, *neque se Græcorum rebus immiscuit, neque ad remp. suam administrandam accessit, sed suopte ingenio obsecutus, totum se ad Fiscum et pop. Ath. ærarium applicuit.* In hujus igitur gratiam cum Quæsturæ Theatrali plures insuper alios magistratus et ministeria adjecisset populus, quæ omnia simul accepta obiit Demosthenes, idcirco multo etiam magis rationibus referendis erat obnoxius. STOCK.

Οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι] Τῶν Θεωρικῶν χρημάτων ἀρχήν. BRODÆUS.

Nam, ut scribit Harpocr. ἦν δὲ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δεικνύει. In Formula istius Actionis quam intentavit Æschines (Vid. Dem. de Coron. §. ιζ'.) legitur verbis disertis, Ἔστι Δημοσθένης τειχοποιὸς, καὶ ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν τεταγμένος. Ubi γρ. in nonnullis membranis, θεωριῶν, et in nonnullis melius adhuc ἐπὶ τῷ θεωρικῷ. Demosthenes de Cor. §. λγ'. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ὤν. In Decreto Ctesiphontis, §. λε'. ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ κατασταθείς. TAYLOR.

Πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμονος κ. τ. λ.] Ergo, ut videtur, lege illa Hegemonis lata, res ad antiquum rediit, et Scriba noster, sive Ἀντιγραφεὺς, (*Contrarotulator*, ut barbare loquar) ad proprium munus revocabatur, unde erat exclusus a Quæstore Theatrali. Nam Petitus in Commentario ad LL. Attic. pag. 341. arbitratur insinuatam esse hanc Legem Hegemonis inter decretum Ctesiphontis et actam hanc causam, id est, inter Olymp. CX. 3. ——— CXII. 3. idque ait, hoc loco permotus, quem aliter conciliare non potuit. Certissimum est enim, Demosthenem tum, cum a Ctesiphonte laudaretur, virtute Quæsturæ quam gerebat, ἁπάσας fere συλλήβδην τὰς Ἀθήνησιν ἀρχὰς obiisse, infra p. 179. l. 4. Sed in tanto undique Veterum silentio, nihil certi statuendum est. IDEM.

Ἀποδεκτῶν] Perionius, *quæsturam et navalem magistratum.* Melanchtho, *et curatores ludorum scribæ munus et receptoris obierunt.* WOLF.

Νεωρίων] Post ἀντιγραφέως et ἀποδεκτῶν ἀρχὴν, exspectaret sedulus lector non *Muneris* (νεωρίων) sed ejus qui *gessit*, nomen et appellationem. Qua ratione motus H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. II. col. 1006. νεωρῶν legit. Νεωρὸς autem juxta virum illum eruditissimum est νεωριοφύλαξ. TAYLOR.

Ἀρχὴν] F. delendum. MARKLAND.

Σκευοθήκην] Videatur Pollux X. 8. TAYLOR.

[1] ὕμιν ἐνδείξασθαι βούλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, ἐάν τις
μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ᾖ, τοῦτον οὐκ ἐᾷ,
πρὶν ἂν λόγους καὶ εὐθύνας δῷ, στεφανοῦν· ὁ δὲ Κτησι-
φῶν Δημοσθένην τὸν συλλήβδην ἁπάσας τὰς Ἀθήνησιν
ἀρχὰς ἄρχοντα οὐκ ὤκνησε γράψαι στεφανῶσαι.
ιβ'. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν,
ὅθ' οὗτος τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χρήματα
διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς [2] ἐπέβαλλε, καθάπερ καὶ οἱ ἄλ-
λοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τού- 376
των ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας
παρέξομαι. Ἐπὶ γὰρ Χαιρώνδου ἄρχοντος, Θαργηλιῶνος
μηνὸς δευτέρᾳ φθίνοντος, ἐκκλησίας οὔσης, ἔγραψε ψήφι-
σμα Δημοσθένης, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν [3] Σκιροφο-
ριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου καὶ τρίτῃ, [4] καὶ ἐπέταξεν ἐν τῷ

[1] ὑμῖν T. R.
[2] ἐπέβαλε, καθάπερ οἱ T.
[3] Σκιῤῥοφοριῶνος T. R.
[4] Deest καί. T.

ιβ'. Χρήματα] *Publicam pecuniam*, Wolfius. Et similiter infra, p. 181. l. ult. Veruntamen Verba Legis §. ζ'. paulo latius, ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῆς πόλεως. *quelli che maneggiano* alcuna cosa *della citta* etc. Conjunge p. 181. l. 8. Ita ut ad *pecuniam* restringi oportere non videatur. Arridere potest πράγματα. Vel fortasse vox χρήματα in eo sensu accipienda est. IDEM.

Διεχείριζε] Lege. WOLF. Aldus enim erravit. Διεχείρισε Cod. MSS. Mead. διενεχείριζε Bern. TAYLOR.

Ἐπιβολὰς ἐπέβαλε] Perionius: *et stipem accepisse, quemadmodum ceteros magistratus, judicumque potestatem adeptum esse.* Aretinus hoc ut et multa alia præteriit, sive quod in suo libro non habuit, sive quod de vera interpretatione dubitavit. Melanchtho: *quod mulctas irrogaverit, quod præfuerit judiciis.* Meletus: *et mulctas irrogabat, ut alii magistratus, et judiciorum quæsitor erat.* WOLF. Scripsi nonnulla ad Lysiam, quæ phrasin illam, ἐπιβολὰς ἐπέβαλε expedire possint. H. Steph. dedit hic ἐπέβαλλε, recte forsan, inter διεχείριζε et ἐλάμβανε. Ἐπέβαλλε similiter Cod. Bern. TAYLOR. V. σχτης Aristoph. Vesp. v. 776.

Χαιρώνδου] Plutarchus Χαιρωνίδου, rectius opinor; τὸ Χαιρώνδας Δωρίζοντι μᾶλλον ἔοικεν ἢ Ἀττικίζοντι. WOLF.

Δευτέρᾳ φθίνοντος] Τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ. Tertiam decuriam mensis dici φθίνοντος, λήγοντος, ἀπιόντος notum est. Quod si retrogrado ordine Græci in tertia decade, ut Latini in Calendis suis usi sunt, ἡ δευτέρα τοῦ φθίνοντος, τουτέστιν ἡ πρὸ τῆς τελευταίας, erit XXIX Aprilis, non XXII. Sed hæc ratio quem veterum auctorem habeat, me legisse non recordor. A Castalione admonitus, propter dissimilitudinem Græcorum et Latinorum mensium, Idibus, Nonis et Calendis rarius uti volui. In mensium autem nominibus sequor Gazam, donec aliquid certius edoctus fuero. IDEM. Non potuit auctoritatem sequi magis inauspicatam, quam illam Gazæ, qui libellum de Græcorum mensibus Græce conscripsit: ubi ordo Anni Attici misere turbatur. In eadem hæresi video Contarenum in Variis Lectionibus, qui profitetur itidem se in mensibus Atheniensium Gazam sequi; quoniam eum in hac re scopum attigisse ait, idque multis alibi ostensurum. Sed Ego non Wolfium, non Contarenum adeo reprehendo: eos potius miror, qui Gazam sequuntur, postquam de ea re scripserint Petavius, Dodwellus, Seldenus, Vandalius, Lemoinius, Gordonius, Duportus, Petitus, Labbæus aliique. Sed de his alibi. Hic animadverto solummodo, hæc esse Latine vertenda secus, ac viro bono visum fuerit, sc. Thargelionis die XXVIII. vel XXIX. Hodie enim computum illum retrogradum in Mensis decade postrema, vel pueri isti sciunt qui sub plagoso Orbilio ætatulas terunt. TAYLOR.

Καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν] Lego καὶ τρίτῃ

ψηφίσματι [1]ἑκάστης τῶν φυλῶν ἑλέσθαι τοὺς [2]ἐπιμεληθησομένους τῶν ἔργων [3]ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ταμίας. καὶ μάλ᾽ ὀρθῶς, ἵν᾽ ἡ πόλις [4]ἔχοι ὑπεύθυνα σώματα, παρ᾽ ὧν [5]ἤμελλε τῶν ἀναλωμένων λόγον ἀπολήψεσθαι. Καί μοι λέγε τὰ ψηφίσματα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ιγ´. Ναί, ἀλλ᾽ ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτ᾽ εὐθέως, λέγων

[1] ἐξ ἑκάστης T. * ἑκάστη R. [2] ἐπιμελησομένους T. R. [3] [ἐπὶ τὰ τείχη] R. [4] ἔχη T. R. [5] ἔμελλε τῶν ἀνηλωμένων T. R.

ἐπέταξεν, et ἐξ ἑκάστης τῶν φυλῶν, et [l. 4.] ἀνηλωμένων. [Corrupte Aldus ἀνηλομένων.] WOLF. Expende mecum. Illo die, quo Concio haberetur, Thargelionis scil. penultimo, potuit decretum proferre Demosthenes, ut convocarentur Tribus diebus secundo et tertio proximi Mensis. Ita in sequentibus, §. κδ´. fin. Conciones duas indicit εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει Διονύσια, τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα Mensis scil. Elaphebolionis. Et tum valebit Lectio Aldi Stephanique quam ille inconsulto exterminavit, sc. Σκιῤῥοφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν —— Ita vertit Italus: *Fece un decreto Demosthene, che si facessero ragunare le tribu nel secondo e nel terzo giorno di Maggio, e nel decreto impose* —— TAYLOR. L. καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν. AUGER.

Ἐξ ἑκάστης] Debetur ea Vox [sc. ἐξ] Wolfio, qui substituit primus. Sed vide annon ea liberalitate hominis carere potuissemus! TAYLOR.

ιγ´. Ἀντιδιαπλέκει] *Excipiendo dicet ac replicabit.* BRODÆUS. Vel ἀντιδιαπλέξει, ut ποιήσονται p. 181. l. 3. MARKLAND. Recte fortasse. Sed levi ista mutatione, licet maxime necessaria, contentus non ero. Nam magnum aliquod ὕπουλον latere videtur. Profitetur Æschines §. ι´. se *jam refutasse* omne id quod ad primum membrum Accusationis infirmandum adduci poterat: Nihil egisse Demosthenem, ubi contendit, *Ea quæ gessit non habere rationem Magistratus, sed ministerium esse quoddam et curationem*: Nihil egisse donno, cum affirmet *se multa de suo esse elargitum.* HACTENUS, μέχρι δεῦρο, inquit ille ibidem, *cavillationibus responsum esse volo, quas in medium afferent adversarii,* ut verba Æschinis non inutiliter vertit Wolfius. Jam autem revolvimur eodem, et laborat Oratio per totam hanc periodum, usque ad pag. 182. l. 17. in actis agendis, nempe ut ostendat, quod olim videbatur confirmasse, sc. *Munus istud quo fungebatur Demosthenes, Magistratum esse non Procurationem.* Totus ille *Locus*, ut vocant Rhetores, conclusus est et absolutus. Neque hic aliquid fere dicitur, quod non sit dictum prius, sc. inter §. ζ´. — §. θ´. Adeo ut mihi aliquando in mentem venerit, Auctorem nostrum idem argumentum bis adornasse, πρὸς ἑαυτὸν ἁμιλλώμενον (ut fieri solet: Vide ad init. Midianæ) vel hanc periodum loco istius commode substitui posse, præsertim, cum ea adeo infeliciter ordiatur, ut ad locum istum admonui. Verum quod ad ista pertinet, sc. τὸν ἕτερον λόγον, cum nulla oratio sive defensio *antecessit*, ea ita puto posse accomodari. *Mos erat*, ait Æschines, *ut qui honores hos detulerint contra legem, præ pudore decretis suis adjicere solerent solennem clausulam*, ἐπειδὰν εὐθύνας δῷ. De qua re nonnulla addidit. *Jam vero Ctesipho* alia *via aggreditur*: aliam *et prorsus* diversam *adornat orationem. Adeo non adjecit istam conditionem de futuro, ut etiam contendet hunc non esse Magistratum.* Satis igitur ea res salva est. Et si turbæ fiant in iis locis in quibus jam insistimus, et Rationes Oratoris susque deque habeantur, memineris aliter Demosthenem non rite intelligi posse in Responsione, ubi ait §. λγ´. Τῶν μὲν οὖν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων etc. TAYLOR. Hactenus vir doctissimus, et limati admodum judicii. Et profecto *similia* prorsus hæc sunt iis quæ §. ζ´. protulerat Noster, eodemque spectant. (Adeoque jure quis fortasse Æschinis μέθοδον reprehendat, qui inter res consimiles diversum plane illud πρὸς τὸν ἄφυκτον Δημοσθένους λόγον (§. θ´.) argumentum intrusit.) Neque tamen, sectiones ζ´. et ιγ´. inter se diligentius conferenti, videbitur forsan Orator totam hic insumpsisse operam *in actis agendis.* Monuerat ille judices (§. ζ´.) Demosthenem negaturum se esse Magistratum, quod ii

ὡς οὔτ᾽ ἔλαχε τειχοποιός, οὔτ᾽ ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου. καὶ περὶ τούτου Δημοσθένης μὲν καὶ Κτησιφῶν πολὺν ποιήσονται λόγον, ὁ δέ γ᾽ ἐμὸς βραχὺς καὶ σαφὴς καὶ

58.1 ταχὺ λύων τὰς τούτων τέχνας. [1]σμικρὰ δ᾽ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶτον προειπεῖν βούλομαι. Ἔστι γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν περὶ τὰς ἀρχὰς εἴδη τρία· ὧν ἓν μὲν καὶ πᾶσι φανερώτατον οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ χειροτονητοὶ ἄρχοντες· δεύτερον δ᾽ ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκονθ᾽ ἡμέρας καὶ οἱ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιστάται· τρίτον δ᾽ ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, καὶ εἴ τινες ἄλλοι αἱρετοὶ ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσι, καὶ τούτους ἄρχειν δοκιμασθέντας. Ἐπειδὰν δ᾽ ἀφέλῃ [2]τις τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου κεχειροτονημένους καὶ τοὺς κληρωτοὺς ἄρχοντας, καταλείπεται, οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ 377
τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται τὰ δημόσια χρήματα διαχειρίζειν, τούτους αἱρετοὺς ἄρχοντας εἶναι·

[1] μικρὰ T. R. [2] τίς T.

soli Magistratus habendi sint, quibus graviora in rep. administranda munia demandabantur, a Thesmothetis, vel a populo in comitiis convocato, solenniter electi: sibi, mœnibus reficiendis præfecto, non magistratum, sed curationem quandam temporariam obvenisse. Ei igitur commento Legem opposuit, quæ expresse declarat, "omnes eos *Magistratus* esse, qui publicis operibus præsunt, qui munus publicum obeunt ultra XXX dies, vel qui tribunalium præfecturas susceperint:" cumque hæc omnia in Demosthenem caderent, reliquum erat eum revera esse Magistratum, rationibus referendis obnoxium. Ναί· Esto sane, inquit Æschines: ἀλλ᾽ ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο, sed adversus hæc moras nectens replicabit, munus illud quo fungebatur ideo non esse magistratum, quod sibi neque sorte neque suffragio demandatum esset a *populo universo*; ὑπὸ τοῦ δήμου: emphatice enim hæc verba sumenda sunt, uti optime annotavit Taylorus, qui et *novam* hanc Demosthenis argumentationem ita elucidat. "Cogebatur aliquando populus &c." [Not. Tayl. §. ζ´. init.] —— Itaque cum in §. ζ´. ex legis verbis planum fecerat Æschines, munus illud quo functus est Adversarius, etiamsi in gravioribus et statis reip. imperiis non esset numerandum, Magistratum tamen esse, non Ministerium: nunc porro ejusdem legis adminiculo commonstrat, naturam ejus nequaquam immutatum iri, sed revera Magistratum esse Demosthenem, licet αἱρετὸς sit, a Tribulibus electus, non a Populo universo. *Illa* ex natura officii, *hæc* ex eorum qui eligunt conditione, cavillatio petita est. STOCK.

Ὁ δὲ γενόμενος βραχὺς] [Ita Editi] F. ὁ δέ γε ἐμὸς βραχὺς καὶ σαφής. WOLF. Ita etiam ad oram Editionis suæ H. Stephanus. Minus sincere Codd. Regii 1. et 2. ὁ δέ γε νόμος etc. TAYLOR.

Ὁ δὲ γενόμενος] Id est, *vera et legitima* argumentatio: quo sensu Demosthenes infra §. λ´. τὸ γιγνόμενον τιθέναι dixit. Casaubonus, qui (Animadv. in Athenæum, p. 753.) veram hujus vocis significationem persensit, lapsus est in nomine Auctoris, cum pro Æschine Demosthenem citavit. Rejicienda ergo Wolfii aliorumque correctio, ὁ δέ γε ἐμός. STOCK.

Οἱ κληρωτοὶ] Ita Cod. Bern. γρ. οἱ κληρωτοί, δεύτερον δὲ οἱ χειροτ. ἀρχ. καὶ ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῆς π. ὑ. τρ. ἡμ. κ. ο. τ. δ. ἔ. ἐ. τρίτον δὲ, αἱρετοί, καὶ εἴτινες ἄλλοι ἡγεμονίας δ. λ. κ. τ. ἄ. δοκιμασθέντας ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται. ἐπειδ. κ. τ. λ. Verum nullam commoditatem ex ea re capio. TAYLOR.

Καταλείπεται] Καταλείπονται MS. Mead. Quæ lectio, speciosa licet, a veritate longe abhorret. IDEM.

Διαχειρίζειν] Ἵνα διαχειρίζωσι. WOLF.

τοῦτο δὲ [1]γίγνεται, ὅταν, ὥσπερ νῦν, ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, ἢ τάφρους ἐξεργάζεσθαι ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων μαθήσεσθε.

ΝΟΜΟΙ.

Ἀναμνήσθητε δὴ τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης τοὺς ἐκ τῶν φυλῶν ἄρχειν κελεύει δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἡ δὲ Πανδιονὶς φυλὴ ἄρχοντα καὶ τειχοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσθένην, ὃς ἐκ τῆς διοικήσεως εἰς ταῦτα ἔχει [2]σμικροῦ δεῖν δέκα τάλαντα· ἕτερος δ' ἀπαγορεύει νόμος ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν· ὑμεῖς δ' ὀμωμόκατε κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν, μὴ προσθεὶς *ἐπειδὰν δῷ λόγον καὶ εὐθύνας*· ἐγὼ [3]δ' ἐξελέγχω τὸ παράνομον, μάρτυρας ἅμα τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς ἀντιδίκους παρεχόμενος. Πῶς οὖν ἄν τις περιφανέστερον ἐπιδείξειεν ἄνθρωπον [4]παρανομώτατα γεγραφότα;

ιδ'. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν ἀνάῤῥησιν τοῦ στεφάνου παρανόμως ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει [5]γίγνεσθαι, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω. Ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην κελεύει, ἐὰν μέν τινα στεφανοῖ ἡ βουλή, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνακηρύττεσθαι, ἐὰν δ' ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ. Καί μοι λέγε τὸν νόμον.

[1] γίνεται T. R. [2] μικροῦ T. R. [3] καὶ ἐξήλεγξα T. δὲ ἐξελέγξω R. [4] παράνομα R. [5] γίνεσθαι T. R.

Ἐκ τῆς διοικήσεως] Perperam exponunt Interpretum plerique, *curationis nomine.* Athenienses, teste Sigonio, pecuniam publicam in tres partes distribuebant, nempe χρήματα στρατιωτικά, θεωρικά, καὶ τὰ τῆς διοικήσεως: illæ ad bellicos sacrosque usus, hæc ad civiles tantum destinabatur. Ex hac igitur Ærarii parte Demosthenes decem talenta acceperat ad muros reficiendos. Ita Dinarchus adv. Demosthenem, p. 100. (Steph.) Συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τάλαντα. STOCK.

Ἐξελέγξω] Scribe ἐξήλεγξα. BRODÆUS. Malim ἐξελέγχω. Τινὲς διορθοῦσιν, ἐξήλεγξα. STEPHANUS. Idem etiam δὲ habet pro καί. TAYLOR. Sententia postulat ἐξήλεγξα. Concluditur enim hic locus ὁ τοῦ ὑπευθύνου. Et [pag. 183. l. 19.] καὶ προερῶ ὑμῖν. Et [p. 184. l. 3.] περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἷς μὲν — Et [l. 14.] ὥστε ἀκύρους. Et [l. 15. ibid.] τί ἂν ἔτι ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προστάττουσι κ. τ. λ. Et [p. 185. l. 5.] καὶ μὴ πλείους περὶ ἑκάστης. WOLF. Nam in Aldinis exemplaribus vitiose exarabatur προσερῶ — εἰς — ἀκούρους — ἔστι — ταῦτα. Et περὶ desiderabatur. TAYLOR. Imo ἐγὼ δ' ἐξήλεγξα. AUGER.

Παρανομώτατα] F. παράνομα. Ut §. θ'. §. ιέ. et passim. MARKLAND. παράνομα MS. Cod. Mead. TAYLOR.

ιδ'. Ὡς τοίνυν] Hoc Incisum, quod desinit §. ιθ'. complectitur *partem secundam* Quæstionis. Scil. tractat de Lege qua cavetur μηδένα στεφανοῦν ἐν τῷ θεάτρῳ. Hic ostenditur, Legem, quam Demosthenes producet de Coronis et Præconiis Theatralibus, ad hanc causam non pertinere. IDEM.

Ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ] Rectius forsan excudi debuerunt hæc verba literis majusculis, quoniam rationem habent *legitimorum*. Et ita infra etiam, pag. 183. l. 11. §. ιή. fin. IDEM.

ΝΟΜΟΣ.

Οὗτος ὁ νόμος, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει. οὐ 378
γάρ, οἶμαι, ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνύνεσθαι πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τιμώμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. Ὁ μὲν νομοθέτης οὕτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς; [1]Ἀναγίγνωσκε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πνυκὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ· Κτησιφῶν δ' ἐν τῷ θεάτρῳ, οὐ μόνον [2]τοὺς νόμους ὑπερβάς, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον μετενεγκών, οὐδ' ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, οὐδ' ἐναντίον τοῦ δήμου, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν συνειδῶσιν, οἷον ἄνδρα τιμῶμεν.

ιέ. Οὕτω τοίνυν περιφανῶς παράνομα γεγραφώς, παραταχθεὶς μετὰ Δημοσθένους ἐποίσει τέχνας τοῖς νόμοις, ἃς ἐγὼ δηλώσω καὶ προερῶ ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθητε ἐξαπατηθέντες. Οὗτοι γάρ, ὡς μὲν οὐκ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, οὐχ ἕξουσι λέγειν· οἴσουσι δ' εἰς τὴν ἀπολογίαν τὸν Διονυσιακὸν νόμον, καὶ χρήσονται τοῦ νόμου μέρει τινί,

[1] ἀναγίνωσκε T. R. [2] τοὺς νόμους μόνον T. R.

Ἐν τῷ δήμῳ] Mirum ni liberalitatem Scribæ hic experiamur, in tot verbis fere æquipollentibus, ἐν τῷ δήμῳ —— ἐν Πνυκὶ —— τῇ ἐκκλησίᾳ. Et suspicor τῇ ἐκκλησίᾳ adduci olim, ut exponeret vocabulum rarius et difficilius, Πνυκί. Vide Argum. Orationis quæ sequitur, et quæ nos ibi annotamus. IDEM.

ιέ. Προσερῶ] Placet προερῶ. BRODÆUS.

Διονυσιακὸν νόμον] Legem, quæ, quin in Theatro cum Dionysia aguntur, quis coronari possit, nil vetat. IDEM. Eam memorare videtur infra, §. ιζ'. init. cum scribit οἱ νόμοι οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. Proxime, p. 184. l. 3. εἷς μὲν cum Wolfio Stephanoque restituit etiam Brodæus. Nam ab Aldo non ita. TAYLOR.

Διονυσιακὸν νόμον] Ea lex, quantum colligere licet ex iis ejus partibus, quas uterque in medium attulit Orator, prout illas ad rem suam facere videbat, (neuter enim integram citavit) ita fere se habuit:

Ὅσους στεφανοῦσί τινες τῶν Δήμων, τὰς ἀναγορεύσεις τῶν στεφάνων ποιεῖσθαι ἐν αὐτοῖς ἑκάστους τοῖς ἰδίοις Δήμοις. Demosth. §. λς'.

Μήτε οἰκέτην ἀπελευθεροῦν ἐν τῷ Θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανούμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλου μηδενός· ἢ ἄτιμον εἶναι τὸν Κήρυκα. Æsch. §. ιζ.

Ἐὰν μή τινας ὁ Δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἢ ἡ Βουλὴ στεφανοῖ· τούτους δὲ ἐξεῖναι ἐν τῷ Θεάτρῳ, Διονυσίοις, ἀναγορεύεσθαι. Τὸν δὲ στέφανον ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς. Demosth. Æsch. locis cit. STOCK.

κλέπτοντες τὴν ἀκρόασιν [1]ὑμων, καὶ παρέξονται νόμον οὐδὲν προσήκοντα τῇδε τῇ γραφῇ, καὶ λέξουσιν ὡς εἰσὶ τῇ πόλει δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἷς μέν, ὃν
379 νῦν ἐγὼ παρέχομαι, διαῤῥήδην ἀπαγορεύοντα τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ἕτερον δ' εἶναι νόμον φήσουσιν ἐναντίον τούτῳ, τὸν δεδωκότα ἐξουσίαν ποιεῖσθαι τὴν ἀνάῤῥησιν τοῦ στεφάνου τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν νόμον φήσουσι γεγραφέναι τὸν Κτησιφῶντα.

ιϛ'. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς τούτων τέχνας παρέξομαι συνη-
γόρους τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους, ὅπερ διατελῶ σπουδάζων 59.1
παρὰ πᾶσαν τὴν κατηγορίαν. Εἰ γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἀληθές, καὶ τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν [2]ὑμιν εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστ' ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο περὶ μιᾶς πράξεως ὑπεναντίους ἀλλήλοις, τί ἂν ἔτι ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προστάττουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν καὶ μὴ ποιεῖν; Ἀλλ' οὐκ ἔχει ταῦτα οὕτως· μήθ' ὑμεῖς ποτ' εἰς [3]τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε, οὔτ' ἠμέληται περὶ τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ τῷ τὴν δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαῤῥήδην προστέτακται τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν ἐν τῷ [4]δήμῳ τοὺς νόμους, ἀκριβῶς ἐξετάσαντας καὶ σκεψαμένους, εἴ τις ἀναγέγραπται νόμος ἐναντίος [5]ἑτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν τοῖς κυρίοις, ἢ εἴ πού εἰσι νόμοι πλείους ἑνὸς ἀναγεγραμμένοι περὶ ἑκάστης πράξεως· κἂν τι τοιοῦτον εὑρίσκωσιν,

[1] ὑμῶν T. R. [2] ὑμῶν T. R. [3] τοσαύτην T. R. [4] δημοσίῳ T. [5] Deest ἑτέρῳ. T.

Ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος] Iterum majusculis hæc Ritualia erant potius exprimenda: ut rursus quoque §. ιη. post med. bis. Taylor.

ιϛ'. Παραδέδυκεν] Lego, παρεισδέδυκεν. Markland.

Προβαίητε] Προβαίνητε erat in Stephano solo. Taylor.

Δημοσίῳ] Γρ. δήμῳ MSS. Mead. Coisl. Reg. 1. et 2. et Cod. Steph. (Variari in MSS. δήμῳ et δημοσίῳ observavi ad initium Androtianæ.) Et modo ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, iidem. Idem.

Ἐν τῷ δημοσίῳ] Eruditissimus Wolfius vertit *publice*. Ego existimo intelligi *publicum tabularium*, τὸν οἶκον, ἐν ᾧ οἱ δημόσιοι χάρται ἔκειντο, ut loquitur Ulpianus ad hæc Demosthenis verba in ea oratione quæ est περὶ στέφανου, (§. μϛ'.) ὅτι καὶ γράμματ' ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. In illa autem domo conveniebant Thesmothetæ, correcturi leges, quia ibi publice asservabantur. Petit. LL. Att. l. 2. tit. 1. Stock.

Εἴπου] Laudat Priscianus lib. 18. mendose. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. εἴπου εἰσὶ νόμοι πλείους ἀνεστραμμένοι περὶ ἑκάστης πράξεως εἷς. Contendit ille, dicere Græcos πλείους ἑνὸς et πλείους εἷς. Quod dubito. Certe hic locus Æschinis, ut pervulgatur, et recte vulgatur, non ostendit. Alter autem, quem ille ex Demosthene producit, cubat in mendo. Vid. Præf. ad Demosth. Eubulideam. Taylor.

ἀναγεγραφότας ἐν σανίσιν ἐκτιθέναι κελεύει πρόσθεν τῶν
ἐπωνύμων, τοὺς δὲ πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, ἐπιγράψαν- 380
τας νομοθέτας, τὸν δ' ἐπιστάτην τῶν προέδρων διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν εἷς ᾖ νόμος καὶ μὴ πλείους περὶ ἑκάστης πράξεως. Καί μοι λέγε τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

Εἰ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀληθὴς ἦν ὁ παρὰ τούτων λόγος, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, ἐξ ἀνάγκης, [1]οἶμαι, τῶν μὲν θεσμοθετῶν ἐξευρόντων, τῶν δὲ πρυτάνεων [2]ἀποδόντων τοῖς νομοθέταις, ἀνῄρητ' ἂν [3]ἅτερος τῶν νόμων, ἤτοι ὁ τὴν ἐξουσίαν δεδωκὼς ἀνειπεῖν, ἢ ὁ ἀπαγορεύων. ὁπότε δὲ μηδὲν τούτων [4]γεγένηται, φανερῶς δή που ἐξελέγχονται οὐ μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδύνατα γενέσθαι.

ιζ'. Ὅθεν δὲ δὴ τὸ [5]ψεῦδος τοῦτο [6]ἐπιφέρουσιν, ἐγὼ διδάξω ὑμᾶς, προειπὼν ὧν [7]ἕνεκεν οἱ νόμοι ἐτέθησαν οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. [8]Γιγνομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει τραγῳδῶν ἀνεκήρυττόν τινες, οὐ πείσαντες τὸν δῆμον, οἱ μὲν ὅτι στεφανοῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δ' ὑπὸ

[1] οἴομαι T. [2] ἀποδιδόντων T. [3] ὁ ἕτερος T. R. [4] γένηται T. [5] ψευδὲς T. R. [6] ἐπεισφέρουσιν R. [7] ἕνεκα T. R. [8] γινομένων T. R.

Νομοθέτας] Ἐπιγράψαντας τοὺς νομοθέτας, ut l. 11. Markland. Vid. F. A. Wolfii Prolegom. Tom. II. p. 393.

Ἐπιγράψαντας Νομοθέτας] Alii aliter vertunt: solus autem Sigonius mihi visus est, quid sibi vellent hæc verba, intellexisse. Moris utique fuit (quemadmodum testatur Pollux VIII. 95.) ut antequam concio cogeretur, Prytanes libellum seu πρόγραμμα publice affigerent, quo omnibus in concionem venientibus pateret, qua de re essent consulendi. Ei libello adscribere solebant *titulum* quendam, qui rem propositam breviter indicaret: quod vel ex eo facile colligatur, quod dixit Demosthenes in oratione de ementita legatione; καὶ τοῦθ', ὅταν ᾖ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον. Cum igitur concio de Legibus emendandis indicenda esset, Prytanes programmati suo titulum Νομοθέτας vel Νομοθέταις inscriptum præferebant. Stock.

Περὶ] Πρ. γρ. πλείους ἑκάστης πράξεως. Ἀλλὰ καὶ ἀρτίως εἶπε, περὶ ἑκάστης πράξεως. Stephanus. Restitutum quoque in Bern. Taylor.

Τοῖς Νομοθέταις] Jus veterum legum abrogandarum, novarumque instituendarum, non universæ concioni, sed meliori populi parti tributum fuit, qui Νομοθέται sunt appellati. Sorte ex universo populo legebantur; et jurejurando Heliastico obstricti Legum cognitioni operam dabant, eoque nomine mercedem accipiebant. Sigon. Rep. Ath. II. Eorum numerus non certus fixusque videtur fuisse, sed pro re nata a Prytanibus constitutus. Timocrates legem rogaturus tulit, ut Nomothetæ legerentur mille et unus: quod pro hac tantum vice factum fuisse locus ipse declarat, apud Demosth. in Timocratea, §. η. Stock.

ιζ'. Προειπὼν] Lego προσειπών. Auger.

Τῶν ἐν ἄστει] De his consule Potter. II. 20. voce Διονύσια. Stock.

Ἀνεκήρυττόν] Melius ἀνεκηρύττοντό. Taylor.

τῶν δημοτῶν· ἄλλοι δέ τινες ὑποκηρυξάμενοι τοὺς αὑτῶν
οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, μάρτυρας τῆς ἀπελευθερίας
τοὺς Ἕλληνας ποιούμενοι· ὃ δ᾽ ἦν ἐπιφθονώτατον, προξενίας
τινὲς εὑρημένοι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι διεπράττοντο ἀναγορεύε-
σθαι, ὅτι στεφανοῖ αὐτοὺς ὁ δῆμος, εἰ οὕτω τύχοι, ὁ τῶν
381 Ῥοδίων ἢ Χίων ἢ καὶ ἄλλης τινὸς πόλεως, ἕνεκ᾽ ἀρετῆς καὶ
ἀνδραγαθίας. καὶ ταῦτ᾽ ἔπραττον οὐχ ὥςπερ οἱ ὑπὸ τῆς
βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου, πεί-
σαντες [1]ὑμας καὶ μετὰ ψηφίσματος, πολλὴν χάριν κατα-
θέμενοι, ἀλλ᾽ αὐτοὶ προελόμενοι ἄνευ δόγματος ὑμετέρου.
Ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε τοὺς μὲν θεατὰς καὶ
τοὺς χορηγοὺς καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐνοχλεῖσθαι, τοὺς δ᾽
ἀνακηρυττομένους ἐν τῷ θεάτρῳ [2]μείζοσι τιμαῖς τιμᾶσθαι
τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων. τοῖς μὲν γὰρ [3]ἀποδέ-
δεικτο τόπος ἡ ἐκκλησία, ἐν ᾗ χρὴ στεφανοῦσθαι, καὶ
ἀπείρητο ἄλλοθι μηδαμοῦ κηρύττεσθαι· οἱ δ᾽ ἀνηγορεύοντο
ἐνώπιον ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων· κἀκεῖνοι μὲν μετὰ ψηφί-
σματος, πείσαντες [1]ὑμας, οὗτοι δ᾽ ἄνευ ψηφίσματος.
Συνιδὼν δή τις ταῦτα νομοθέτης τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοι-
νωνοῦντα τῷ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων νόμῳ,
οὔτε λύσας ἐκεῖνον (οὐδὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία [4]ἠνωχλεῖτο, ἀλλὰ
τὸ θέατρον), οὔτ᾽ ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις τι-

[1] ὑμᾶς T. R. [2] * μειζόνως τιμᾶσθαι R. [3] ἀποδέδεικτο T. R. [4] ἠνοχλεῖτο T. R.

Προξενίας εὑρημένοι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι] Hoc est (uti recte interpretatur Francis) πρόξενοι ὄντες ταῖς ἔξω πόλεσι. Proxenus autem alicujus civitatis dictus est, qui hospites inde ad suam civitatem publice advenientes excepit, iisque hospitium, congressum Populi, et sedes in Theatro procuravit. Pollux III. 59. Stock.

Πείσαντες] Brodæus videtur restituisse εὖ πείσαντες. Taylor.

Πολλὴν χάριν καταθέμενοι] *Præclare meriti de Repub.: multis officiis id consecuti.* Verti olim, *eam rem in magni beneficii loco numerantes*, sententiam potius meam, quam auctoris verba secutus. Sed nunc eam licentiam reprehendo, et muto morem. Melanchtho vertit: *ne vobis gratiam pro eo honore deberent.* Perionius: *idque in magni beneficii parte posuissent.* Meletus: *cum decreto magnam gratiam relinquentes.* Wolf. *Riputandolo a un gran beneficio.* Ferrus. In eandem sententiam Anonymus: Lambinus consentit cum Wolfio. Aretinus totum comma prudens omisit, ut solent qui non intelligunt. Mihi quidem non placent Wolfii istæ δεύτεραι φροντίδες. Taylor.

Πολλὴν χάριν καταθέμενοι] *Postquam magnam a vobis iniverint gratiam:* præclara in vos beneficia contulerint. Non, *eam rem in magni beneficii parte numerantes*, quomodo multi interpretantur. Vide Steph. Th. Gr. III. 1501. et IV. 350. Stock.

Τιμαῖς] Πρ. γρ. μείζοσι τιμᾶσθαι, ἄνευ τοῦ, τιμαῖς. Stephanus. Pariter restituit Bern. Taylor.

Τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδέδεικτο] Lege. Wolf. Nam Ald. ἀπέδεικτο. Bern. ἀποδέδεικται. Annon id rectius: Taylor.

Χρὴ] Χρῆν dedit H. Stephanus. Aldus et MS. Mead. cum Wolfio conspirant. Idem.

Δὴ] F. δέ. Idem.

Ἠνοχλεῖτο] Forte ἠνωχλεῖτο, cum dicuntur Attici duplici augmento delectari. Idem.

θείς (οὐ γὰρ ἔξεστιν), ἀλλὰ περὶ τῶν ἄνευ ψηφίσματος
ὑμετέρου στεφανουμένων ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ δημοτῶν,
καὶ περὶ τῶν τοὺς οἰκέτας ἀπελευθερούντων, καὶ περὶ τῶν
ξενικῶν στεφάνων. καὶ διαῤῥήδην ἀπαγορεύει, μήτ᾽ οἰκέτην
ἀπελευθεροῦν ἐν τῷ θεάτρῳ, μήθ᾽ ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δη-
μοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανούμενον, μήθ᾽ ὑπ᾽ ἄλλου
φησὶ μηδενός, ἢ ἄτιμον εἶναι τὸν κήρυκα.
60.1 ιή. Ὅταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς στε- 382
φανουμένοις εἰς τὸ βουλευτήριον ἀναῤῥηθῆναι, τοῖς δ᾽ ὑπὸ
τοῦ δήμου στεφανουμένοις εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δ᾽ ὑπὸ
τῶν δημοτῶν στεφανουμένοις καὶ φυλετῶν ἀπείπῃ μὴ κη-
ρύττεσθαι τοῖς τραγῳδοῖς, ἵνα μηδεὶς ἐρανίζων στεφάνους
καὶ κηρύγματα ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται, προςαπείπῃ δ᾽
ἐν τῷ νόμῳ μηδ᾽ ὑπ᾽ ἄλλου μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι, ἀπού-
σης βουλῆς καὶ δήμου καὶ φυλετῶν καὶ δημοτῶν· ὅταν [1]δή
τις ταῦτ᾽ ἀφέληται, τί τὸ καταλειπόμενόν ἐστι πλὴν οἱ
ξενικοὶ στέφανοι; Ὅτι δ᾽ ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον
[2]ὑμιν τούτου ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐπιδείξω. Αὐτὸν γὰρ τὸν
χρυσοῦν στέφανον, ὃς ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ [3]τῷ ἐν ἄστει ἀναῤῥη-
θῇ, ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς κελεύει ὁ νόμος, ἀφελόμενος τὸν
στεφανούμενον. Καίτοι τίς ἂν [4]ὑμων τολμήσειε τοσαύτην
ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων; μὴ
γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἂν ἰδιώτης [5]οὐδεὶς οὕτως ἀγεννὴς
γένοιτο, ὥςτε, ὃν αὐτὸς ἔδωκε στέφανον, ἅμα [6]καὶ ἀνα-
κηρύττειν καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ καθιεροῦν. Ἀλλ᾽ οἶμαι διὰ

[1] δέ T. [2] ὑμῖν T. R. [3] Deest articulus. T. [4] ὑμῶν T. R. [5] οὐδὲ εἷς T. R. [6] Deest καί. T. R.

ιή. Ἀποδείξῃ] Nempe, ὁ νομοθέτης. Auger.

Ψευδῆ] Conjungitur cum φιλοτιμίαν, non κηρύγματα, in Codd. Coisl. Reg. 2. et Mead. Quo ritu interpretatur Wolfius. Taylor.

Καὶ δημοτῶν] Abest a Meadiano. Ego vero plura abesse arbitror debere, sc. totum illud comma [ἀπούσης βουλῆς —— καὶ δημοτῶν] *excepto senatu, et populo, et tribulibus, et popularibus.* Nam quis ita unquam fere scripserit, ὑπ᾽ ἄλλου μηδενὸς, ἀπούσης βουλῆς, *nisi, præter, excepto?* Verum istæ inelegantiæ non impediunt meam sententiam, quin eas marginalem glossam esse putem ad ista vocabula, ὅταν δέ τις ταῦτα ἀφέληται. Sed videat lector. Nam hoc non ex tripode. Idem.

Δὲ] Forte, ὅταν δή τις ταῦτα. Et [p. 188. l. 4.] οὐδεὶς καθιεροῖ. Et [l. 11.] ἵν ὁ κηρυττόμενος. Wolf. Non καθιερεῖ, ut Aldus, et ἵνα κηρυττόμενος. Taylor. F. δὴ, idem quod οὖν, initio sententiæ. ὅταν οὖν ἀποδείξῃ etc. l. 8. ut sit resumptio sententiæ per plura κῶλα pendentis. Markland. Ita excudit quoque H. Stephanus. Taylor.

Μὴ γὰρ ὅτι] Ellipsis est, quam ita suppleas: μὴ γὰρ εἴπωσι τις ἂν, ὅτι —— Stock.

Ἀνακηρύττειν] Ἅμα τῷ ἀνακηρύττειν juxta divinationem H. Stephani. Taylor.

τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν στέφανον καὶ [1] ἡ καθιέρωσις [2] γίγνεται, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν εὔνοιαν περὶ πλείονος ποιούμενος τῆς πατρίδος, χείρων γένηται τὴν ψυχήν. Ἀλλ᾽ [3] οὐ κεῖνον τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναῤῥηθέντα στέφανον οὐδεὶς καθιεροῖ, ἀλλ᾽ ἔξεστι κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα
383 μηδέποτε κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον [4] γένωνται. καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκεν ὁ νομοθέτης μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἵν᾽ ἡ πόλις ἡ βουλομένη τινὰ τῶν ἡμετέρων στεφανοῦν, πρέσβεις πέμψασα δεηθῇ τοῦ δήμου, ἵν᾽ ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τῶν [5] στεφανούντων ὑμῖν, ὅτι [6] κηρῦξαι ἐπετρέψατε. Ὅτι δ᾽ ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε.

ΝΟΜΟΙ.

Ἐπειδὰν τοίνυν ἐξαπατῶντες [7] ὕμας λέγωσιν, ὡς προσγέγραπται ἐν τῷ νόμῳ ἐξεῖναι στεφανοῦν, ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς [8] ὑποβάλλειν, ναί, εἴ γέ σέ τις ἄλλη πόλις στεφανοῖ· εἰ δ᾽ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, [9] ἀποδέδεικταί σοι τόπος, ὅπου δεῖ τοῦτο γενέσθαι. ἀπείρηται [10] γάρ σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ κηρύττεσθαι. τὸ γὰρ ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ ὅ τί ἐστιν, ὅλην τὴν ἡμέραν λέγε· οὐ γὰρ ἀποδείξεις, ὡς ἔννομα γέγραφας.

ιθ΄. Ἔστι δ᾽ ὑπόλοιπόν μοι μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ᾽

ᾧ μάλιστα σπουδάζω. τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ἡ πρόφασις, δι᾽ [1] ἣν αὐτον ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. λέγει γὰρ οὕτως ἐν τῷ ψηφίσματι· καὶ τὸν κήρυκα ἀναγορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι στεφανοῖ αὐτὸν ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας [2] καὶ [3] τὸ μέγιστον ὅτι διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Ἁπλοῦς δὴ παντάπασιν ὁ μετὰ ταῦθ᾽ ἡμῖν λόγος [4] γίγνεται, καὶ ὑμῖν ἀκούσασι κρῖναι εὐμαθής. δεῖ γὰρ δή που τὸν μὲν κατηγο- 384
ροῦντα ἐμὲ τοῦθ᾽ ὑμῖν [5] ἐπιδεικνύναι, ὡς εἰσὶν οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι ψευδεῖς, καὶ ὡς οὔτ᾽ ἤρξατο λέγειν τὰ βέλτιστα, οὔτε νῦν διατελεῖ πράττων τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ. κἂν τοῦτο ἐπιδείξω, δικαίως δή που τὴν γραφὴν ἁλώσεται Κτησιφῶν· ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μηδένα [6] ψευδῆ γράμματα ἐγγράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. τῷ δ᾽ ἀπολογουμένῳ τοὐναντίον τούτου δεικτέον ἐστίν. ὑμεῖς δ᾽ ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί. Ἔχει δ᾽ οὕτως.

κ΄. Ἐγὼ τὸν μὲν βίον [7] τὸν Δημοσθένους ἐξετάζειν μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγοῦμαι εἶναι. Τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν [8] αὔτῳ συμβεβηκότα, ὅτ᾽ ἐγράψατο εἰς Ἄρειον πάγον [9] Δημομέλην τὸν Παιανιᾶ, ἀνεψιὸν ὄνθ᾽ ἑαυτῷ, καὶ τὴν τῆς

Notes to p. 188:

1 Deest articulus. T. 2 γεγένηται T. γίνεται R. 3 οὐκ ἐκεῖνον T. R. 4 γίνωνται T. R. 5 στεφάνων ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, ὅτι R. 6 κηρύξαι T. R. 7 ὑμᾶς T. R. 8 ὑποβαλεῖν T. R. 9 ἀποδέδεικτό T. 10 Deest γάρ. T.

Τῶν στεφανούντων] Ἵν᾽ ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τοῦ στεφάνου ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν: Ita Stephanus. τῶν στεφανούντων ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, Aldus. Præstat saue Stephanica, et est, ut arbitror, lectio unice vera, vel saltem, τῶν στεφάνων loco, τοῦ στεφάνου; Quod in aliquibus Codd. repperit Stephanus, et pariter exaratur in nostris, Reg. 1. et Mead. a manu secunda. Atque ad eam normam, sc. τῶν στεφάνων, castigavit Brodæus suum Aldinum exemplar. Sed audiamus Wolfium. IDEM. Quod inculcatum est, ἢ τοῖς στεφανοῦσι, Interpretatio est, seu scholion τοῦ, τῶν στεφανούντων, quem genitivum veritus est scholiastes, ut quivis recte intelligeret. Et [l. 16.] ὡς προσγέγραπται. Et [l. 20.] ἀποδέδεικταί σοι. Et [l. 23.] ὅ,τι ἐστιν *quid sit?* WOLF. προγέγραπται in Editis. TAYLOR. τῶν στεφανούντων, i. e. ἢ τοῖς στεφάνοις. AUGER.

Ἐν τῷ νόμῳ] F. ἐν τῷ θεάτρῳ ἐξεῖναι στεφανοῦν. Nam tale aliquid requiri video. TAYLOR.

Στεφανοῦν] Nempe, ἐν τῷ θεάτρῳ. AUGER.

Ἀποδέδεικτο] Mor. (sed nulla prorsus necessitate) εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ὑποβάλλειν, ἀποδέδεικτό σοι τόπος. TAYLOR.

Notes to p. 189:

1 ἣν αὐτὸν T. R. 2 καὶ R. 3 τὸ μέγιστον T. 4 γίνεται T. R. 5 ἐπιδεικνῦναι T. R. 6 ψευδῆ γράφειν ἐν T. R. 7 τοῦ T. 8 αὐτῷ T. R. 9 Δημομέλη τὸν Παιανιέα T. R.

ιθ΄. Τὸ μέγιστον] Quære num hæc verba sint Decreti, an Æschinis? Posterioris, opinor, et minutis literis scribenda. MARKLAND. Credo rem ita se habere. Ea enim verba non comparent neque in Ctesiphontis Decreto, neque Accusatione Æschinis, quæ utraque producuntur a Demosthene αὐτολεξεὶ, et verbis legitimis, in Defensione quæ sequitur. Et ita loqui amat Æschines. Infra §. ό. πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον λέγω, ὡς οὐδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. TAYL.

Κρῖναι εὐμαθὴς] i. e. ῥάδιος κρῖναι δι᾽ εὐμάθειαν. Stephanus. STOCK.

Κατὰ Δημοσθένους] Κατὰ τοῦ Δημοσθένους MS. Mead. Ceterum iste τοῦ κατὰ usus nemini novus merito videri potest. Ita infra πολὺς δ᾽ ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως, §. λθ΄. Et rursus §. πθ΄. ἂν τοὺς καθ᾽ ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν, οὐ φέρομεν. Ita Demosthenes de Cor. §. ξγ΄. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ᾽ ὑμῶν τὰ κάλλιστα. Ubi tamen περὶ scriptum etiam reperitur. TAYLOR.

Ὑμεῖς δ᾽ ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί. Et [p. 190. l. 6.] ἀπ᾽ εἰσαγγελίας αὐτοῦ κρινομένου. Et [l. 7.] τὰ περὶ Μειδίαν. Et [pag. 191. l. 7.] πεπολίτευνται. Et [l. 17.] καταριθμησάμενος. WOLF. Aldus enim hos errores erravit; sc. ἔσεσθαι, (quod procuravit etiam cum Bern. Brodæus) Μειδείαν et καταριθμωσάμενος, quod in Ask. non negligebatur. TAYLOR.

κ΄. Δημομέλη] Corrupte Mead. Δημοτελῆ. Corrupte etiam libri Harpocrationis v.

κεφαλῆς ἐπιτομήν· ἢ τὰ περὶ τὴν Κηφισοδότου στρατηγίαν
καὶ τὸν τῶν νεῶν ἔκπλουν τὸν εἰς Ἑλλήσποντον, ὅθ᾽ εἷς ὢν 61.1
τῶν [1] τριηράρχων Δημοσθένης, καὶ περιάγων τὸν στρατη-
γὸν ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ συσσιτῶν καὶ συνθύων καὶ συ-
σπένδων, καὶ τούτων ἀξιωθεὶς διὰ τὸ πατρικὸς [2] αὔτῳ φί-
λος εἶναι, οὐκ ὤκνησεν, ἀπ᾽ εἰσαγγελίας αὐτοῦ κρινομένου
περὶ θανάτου, κατήγορος γενέσθαι· [3] ἢ ταῦτ᾽ ἤδη τὰ περὶ
Μειδίαν καὶ τοὺς κονδύλους, οὓς ἔλαβεν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ
χορηγὸς ὤν, καὶ ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν [4] ἅμα τήν τ᾽
εἰς αὐτὸν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, ἣν ἐν
385 Διονύσου κατεχειροτόνησε Μειδίου; Ταῦτα μὲν οὖν μοι
δοκῶ καὶ [5] τἄλλα τὰ τούτοις ὅμοια ὑπερβήσεσθαι, οὐ προ-
διδοὺς [6] ὕμας, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος, ἀλλ᾽ ἐκεῖνο
φοβούμενος μή μοι παρ᾽ ὑμῶν ἀπαντήσῃ, τὸ δοκεῖν ἀληθῆ
[7] μὲν λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα. Καίτοι,
ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ
πιστὰ καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ
δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ καὶ λίαν [8] προωμολο-
γημένα, πότερ᾽ αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι ἢ
ψέγεσθαι; καὶ σὲ τὸν ψευδῆ καὶ παράνομα τολμῶντα
γράφειν πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων ἢ δίκην
τῇ πόλει διδόναι;

κά. Περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι σα-
φέστερον εἰπεῖν. Καὶ γὰρ πυνθάνομαι μέλλειν Δημοσθέ-
νην, ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, καταριθμεῖσθαι πρὸς
ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέτταρες ἤδη γεγένηνται καιροί, ἐν
οἷς [1] αὐτὸς πεπολίτευται. ὧν ἕνα μὲν καὶ πρῶτον [2] ἁπάν-
των, ὡς ἔγωγ᾽ ἀκούω, καταλογίζεται ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἐν
ᾧ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολεμοῦμεν· τοῦτον δ᾽
ἀφορίζεται τὸν χρόνον τῇ γενομένῃ εἰρήνῃ καὶ συμμαχίᾳ,
ἣν Φιλοκράτης ὁ Ἁγνούσιος ἔγραψε, καὶ αὐτὸς οὗτος μετ᾽
ἐκείνου, ὡς ἐγὼ δείξω. δεύτερον δὲ καιρόν [3] φησι γενέσθαι, ὃν
ἤγομεν χρόνον τὴν εἰρήνην, δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης, ἐν ᾗ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῇ πόλει ὁ αὐ- 386
τὸς [4] οὗτος ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον. τρίτον δ᾽ ὃν ἐπολε-
μοῦμεν χρόνον, μέχρι τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ. τέταρ-
τον δὲ τὸν νῦν παρόντα καιρόν. ταῦτα δὲ καταριθμησάμενος,
ὡς ἀκούω, μέλλει με [5] παρακαλεῖν καὶ ἐπερωτᾶν, ὁποίου
τούτων τῶν τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ, καὶ πότ᾽ αὐ-
τὸν οὐ τὰ βέλτιστά φημι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι· κἂν μὴ
[6] ἐθέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ᾽ ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδι-
δράσκω, ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθών, καὶ ἄξειν ἐπὶ τὸ
βῆμα, καὶ ἀναγκάσειν ἀποκρίνασθαι. Ἵν᾽ οὖν μήθ᾽ οὗτος
ἰσχυρίζηται, ὑμεῖς τε [7] προειδῆτε, ἐγώ τ᾽ [8] ἀποκρίνωμαι,

[1] τριηράρχων T. R. [2] αὐτῷ T. R. [3] ἢ] καὶ T. [4] ἅμα τε τὴν T. [5] τ᾽ ἄλλα T. R. [6] ὑμᾶς T. R. [7] μὲν ἀληθῆ T. R. [8] προσωμολογημένα T.

Παιανιεῖς, quod dudum vindicavit Maussacus. Corrupte etiam Suid. in v. Δημοσθένης hunc vocat Δημαίνετον. In Vita Auctoris hæc omnia a me expenduntur. IDEM.

Ἐπιτομὴν] *Cum ipsi sibimet vulnus in capite inflixit.* BRODÆUS.

Κηφισοδότου] Hunc ad cohibendum Cersobleptem totius Thraciæ regnum affectantem, in Hellespontum cum classe miserunt Athenienses. Conscensa nave, cui Demosthenes Trierarchus præfuit, ad Alopeconnesum navigavit, ibique a Charidemo duce deceptus et inopinato oppressus, imperium Thraciæ Cersoblepti icto fœdere concessit. Irati ergo Athenienses fœdus abnegarunt, et Cephisodoto, imperio exuto, mulctam quinque talentûm imposuerunt: quin et per tria tantum suffragia stetit, quin capitis damnaretur. Demosth. adv. Aristocratem. Harpocr. Vide etiam Leland. Vit. Phil. I. §. β'. STOCK.

Ἀπεισαγγελίας] Ita Editiones ante Wolfium, annotante H. Stephano quosdam divisim legere ἀπ᾽ εἰσαγγελίας. Quod similiter occurrit et scriptum et annotatum, §. λ'. init. Observavit H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. 1. col. 19. verba Ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην citari ex Plutarcho in Moral. pro, *criminis læsæ majestatis reus.* Sed ea lectio jure disputari potest, ubicunque in Plutarcho occurrat: Ego autem sedulus licet locum adhuc investigare non potui. Ἀπ᾽ εἰσαγγελίας etiam legit et dividit Cod. Bern. TAYLOR.

Μειδίαν] Quem Demosthenes, quod sibi Chorego in Bacchi Theatro alapam impegerat, habita ea quæ exstat oratione, reum peregit, grandemque ab eo mulctam judicio populi exegit: quam postea tamen, hominis opes et potentiam veritus, acceptis ter millibus drachmis, remisit; quemadmodum scribit in Demosthenis vita Plutarchus. STOCK.

Ἅμα] Adducit et explicat hæc verba Suidas v. Ἅμα. TAYLOR.

Ὁμολογούμενα] F. ὡμολογημένα. MARKLAND.

Προσωμολογημένα] F. προωμολογημένα. IDEM.

[1] αὐτοὶ πεπολίτευνται T. [2] Deest ἁπάντων. T. [3] φήσει R. [4] Deest οὗτος. T. [5] καλεῖν T. R. [6] θέλω T. R. [7] προείδητε T. [8] ἀποκρίνωμαι ἐναντίον T.

κά. Αὐτοὶ πεπολίτευται] [Ita Ald.] Legendum πεπολιτέονται [voluit πεπολίτευνται] aut αὐτὸς πεπολίτευται. BRODÆUS.

Αὐτοὶ πεπολίτευνται] Quære de isto plurali. Infra, l. 19. πότε αὐτὸν οὐ τὰ βέλτιστά φημι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι. Et §. κβ'. fin. ἐπινεύσατέ μοι τὸν πρῶτον τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. Nam de Ctesiphontis administratione ubique silentium. Mecum Cod. Ask. atque ut excudit H. Stephanus, αὐτὸς πεπολίτευται. TAYLOR. M. αὐτὸς πεπολίτευται. AUGER.

Φησι] Φήσει. MARKLAND.

Ὁ αὐτὸς ῥήτωρ] Hic lego transponendo αὐτὸς ὁ ῥήτωρ. AUGER.

Αὐτοῦ] Καιρῶν αὐτοῦ κατηγορῶ MS. Mead. Quod constructionem levat, cum illud alterum duriusculum, ὁποίου τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ. Sicut et illud etiam, l. ult. ἀποκρίνωμαι ἐναντίον σοι τῶν δικαστῶν· in quo loco Cl. Marklandus malit ἀποκρίνωμαί σοι ἐναντίον τῶν δικαστῶν. Impedita tamen, qualis nobis videatur, hæc Constructio non tamen semper tentanda. Dico de ea cautela ad principium Orationis sequentis. TAYLOR.

Ἀποκρίνωμαι] Cod. Mead. habet ἀποκρίνομαι, et, si bene memini, manus etiam antiqua ad oram exemplaris Aldini, in biblioth. Col. Eman. Cant. Restitue ergo, ἵν᾽ οὖν μήθ᾽ οὗτος —— ὑμεῖς τε —— ἐγὼ δὴ ἀποκρίνομαι κ. τ. λ. Deinde p. 192. l. 5. post prolixiorem periodum, et nonnullas ambages, quas parentheses vocant, re-

ἐναντίον σοι τῶν δικαστῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξωθεν [1]περιεστᾶσι, καὶ τῶν Ἑλλήνων ὅσοις ἐπιμελὲς γέγονεν [2]ἐπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως — ὁρῶ δ' οὐκ ὀλίγους παρόντας, ἀλλ' ὅσους οὐδεὶς πώποτε μέμνηται πρὸς ἀγῶνα δημόσιον παραγενομένους —, ἀποκρίνομαι, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου, οὓς σὺ [3]διαιρεῖ. κἂν οἵ τε θεοὶ [4]ἐθέλωσι, καὶ οἱ δικασταὶ [5]ἐξ ἴσου ἡμῶν ἀκούσωσι, κἀγὼ δύνωμαι ἀπομνημονεῦσαι, ἅ σοι σύνοιδα, πάνυ προςδοκῶ ἀποδείξειν τοῖς δικασταῖς, τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τοὺς θεοὺς αἰτίους γεγενημένους καὶ τοὺς φιλανθρώπως καὶ μετρίως τοῖς τῆς πόλεως πράγμασι χρησαμένους, τῶν δ' ἀτυχημάτων ἁπάντων Δημοσθένην αἴτιον γεγενημένον. Καὶ χρήσομαι τῇ
387 τοῦ λόγου τάξει ταύτῃ, ἣν τοῦτον πυνθάνομαι ποιεῖσθαι μέλλειν, λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πρώτου καιροῦ, καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον περὶ τοῦ ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων πραγμάτων.

κβ'. Καὶ δὴ ἐπανάγω ἐμαυτὸν ἐπὶ τὴν εἰρήνην, ἣν σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγράψατε. ὑμῖν γὰρ ἐξεγένετ' ἄν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν προτέραν ἐκείνην εἰρήνην ποιήσασθαι μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες [6]ὑμᾶς εἴασαν, [7]περιμείναντας 62.1
τὰς πρεςβείας, ἃς ἦτ' ἐκπεπομφότες κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, μετα-

[1] περιστᾶσι T. [2] ὑπακούειν T. R. [3] διαιρῇ T. R. [4] θέλωσι T. R. [5] ἐξίσου T. R. [6] ὑμᾶς T. R. [7] περιμεῖναι T.

sumit, id quod necesse fuerit, sententiam, —— ἀποκρίνομαι, inquam, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου. Ita p. 193. l. 21. ἐὰν αὐτὸς —— deinde p. 194. l. 4. ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω. Idem.

Ἐναντίον σοι] Transpone hæc duo vocabula. Markland.

Περιστᾶσι] In Edit. Stephanica excudebatur περιεστᾶσι. Taylor. M. περιεστᾶσι. Auger.

Ὑπακούειν] Forte, ἐπακούειν, ut §. ϛ'. Markland.

Πράγμασι] F. πταίσμασι. Nam de clade Chæronensi loquitur; post quam Philippo facile fuisset Athenas evertere, itemque Alexandro, Thebis excisis. Et [l. 17.] περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων. Wolf.

Αἴτιον γεγενημένον] Nihil auribus ingratius accidere potest, quam hujusmodi ὁμοιοτέλευτα. —— τοὺς θεοὺς αἰτίους γεγενημένους —— τὸν Δημοσθένην αἴτιον γεγενημένον. Ergo siquis duas postremas voces rescindere velit, licebit sane, quantum per me poterit. Taylor.

κβ'. Παρακαλοῦντες ἐπὶ Φ.] Sic ordino, παρακαλοῦντες sc. τοὺς Ἕλληνας μετασχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου ἐπὶ Φίλιππον. Siquis legat παρακαλοῦντες καὶ Φίλιππον μετασχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου, videtur παρ' ἱστορίαν εἶναι. Aretinus: *Vos quidem legationes quas eo tempore per Græcium miseratis ad communem societatem contra Philippum suadendam, exspectare,* etc. Melanchtho: *ad societatem suadendam adversus Philippum.* Perionius: *ut omnes ad conventum Græciæ contra Philippum celebrandum sollicitaretis.* Sic inferius, ὅπως μὴ περιμείνητε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτε ἐκπεπομφότες, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον. Wolf.

σχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου, καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τούτων ἀπεστερήθητε διὰ Δημοσθένην καὶ Φιλοκράτην καὶ τὰς τούτων δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. Εἰ δέ τισιν [1]ὑμῶν ἐξαιφνῆς ἀκούσασιν ἀπιστότερος προςπέπτωκεν ὁ τοιοῦτος λόγος, ἐκείνως τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε ἀκρόασιν, ὥςπερ ὅταν περὶ χρημάτων [2]ἀναλωμένων διὰ πολλοῦ χρόνου καθεζώμεθα ἐπὶ τοὺς λογισμούς· ἐρχόμεθα δή που ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν, ἀλλ' ὅμως ἐπειδὰν ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῇ, οὐδεὶς [3]ἡμῶν ἐστὶν οὕτω δύςκολος τὴν φύσιν, ὅςτις οὐκ ἀπέρχεται τοῦθ' ὁμολογήσας καὶ ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἱρῇ.
Οὕτω καὶ νῦν τὴν ἀκρόασιν ποιήσασθε. εἴ τινες [1]ὑμῶν ἐκ 388
τῶν ἔμπροσθεν χρόνων ἤκουσιν οἴκοθεν τοιαύτην ἔχοντες τὴν δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης οὐδὲν πώποτ' εἴρηκεν ὑπὲρ Φιλίππου συστὰς μετὰ Φιλοκράτους, [4]— ὅςτις οὕτω διάκειται, μήτ' ἀπογνώτω μηδὲν μήτε καταγνώτω, [5]πρὶν ἀκοῦσαι· οὐ γὰρ δίκαιον· ἀλλ' ἐὰν ἐμοῦ διὰ βραχέων ἀκούσητε ὑπομιμνήσκοντος τοὺς καιροὺς καὶ τὸ ψήφισμα παρεχομένου, ὃ μετὰ Φιλοκράτους ἔγραψε Δημοσθένης, ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς [6]ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην πλείω μὲν γεγραφότα ψηφίσματα [7]Φιλοκράτους περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας, καθ' ὑπερβολὴν δ' αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον καὶ τοὺς παρ' ἐκείνου

[1] ὑμῶν T. R. [2] ἀνηλωμένων T. R. [3] ὑμῶν T. ἡμῶν R. [4] Abest interclusionis nota. T. R. [5] ἀκούσῃ T. R. [6] ἐγκαταλαμβάνει T. [7] μετὰ Φιλοκράτους T. [μετὰ] Φ. R.

Ἑλληνικοῦ συνεδρίου] Eversa tandem Olyntho, Philippus universis Græcis terrorem injecerat: quos igitur missis legatis Athenienses hortabantur, ut conventum indicerent Athenis habendum, in quo de communi omnium hoste oppugnando consultarent. Dem. Æsch. π. παραπρ. Leland. Vit. Philip. III. §. 1. et 2. Stock.

Δημόσιον τὸ ὑμέτερον] *Remp. vestram.* Brodæus.

Λογισμῶν] Forte, λογιστῶν. Markland.

Ὑμῶν] Lege ἡμῶν, propter καθεζώμεθα et ἐρχόμεθα. Idem. Similiter Stephanus, qui modo, l. 22. ἐγκαταλαμβάνῃ. Taylor. ἐγκαταλαμβάνῃ. Markland.

Ἀπογνώτω —] *Affirmet —— neget.* Mala certe Versio vocabulorum, ἀπογνώτω et καταγνώτω. *Is neque absolvat, neque condemnet:* Lambinus, et Venetus anonymus. *Ne assolva, ne condanni niente prima, che egli habbia udito.* Ferrus. Taylor.

Ἐξ ἀρχῆς] Vide quæ annoto ad illam Demosthenis quæ sequitur, §. η. fin. Idem.

Παρ' ἐκείνου] Desunt in membranis H. Stephani. Idem. Videtur et hoc παρ' ἱστορίαν, nisi ad decretum illud referatur,

[1] πρέσβεις, αἴτιον δὲ γεγονότα τῷ δήμῳ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἔκδοτον δὲ Φιλίππῳ πεποιηκότα Κερσοβλέπτην τὸν Θρᾴκης βασιλέα, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῇ πόλει· — ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω, δεήσομαι [2] ὕμων μετρίαν δέησιν, ἐπινεύσατέ μοι πρὸς θεῶν τὸν πρῶτον τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. Λέξω δ' ὅθεν μάλιστα παρακολουθήσετε.

κγ'. Ἔγραψε Φιλοκράτης ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης καὶ συμμαχίας. τοῦτο [3] τὸ ψήφισμα ἐγράφη παρανόμων. ἧκον οἱ τῆς

[1] πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, αἴτιον T. R. [2] ὑμῶν T. R. [3] τὸ] δὲ T.

licere Philippo caduceatores et legatos huc mittere. Aretinus: *nec exspectasse legatos.* τὸ, παρ' ἐκείνου omisit. Melanchtho: *et reditum legatorum nostrorum ab illo non exspectasse.* Perionius: *Philippique legatos non exspectasse.* Quid vero, si τὸ, οὐκ ἀναμείναντα quispiam assuerit? et τὸ, κεκολακευκότα etiam ad τοὺς τούτου πρέσβεις referendum sit? Sequitur enim [pag. 195. l. pen.] καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι, τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ τοῖς πρέσβεσιν. Unde certe apparet, legatos illius affuisse. Sed [p. 197. l. 9.] ἵνα, φησὶν, ἐὰν ἤδη παρῶσιν ὡς ἡμᾶς οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, et, τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν. Wolf. Nihil certius quam receptæ lectionis labes et depravatio. Certum est, inquam, nihil hic dici de legatis Philippi *exspectandis*, qui *aderant*: Æque certum est, multa dici in utraque hac Contentione, (tum hac, tum illa π. Παραπρεσβ.) sæpe, inquam, et subinde dici quod *pacem suaderet Demosthenes antequam rediissent legati* Atheniensium (non Philippi) *quos Civitas ad sollicitandam Græciam miserat.* Id, quod omni dubio procul Æschines in hoc loco exagitat. Festinavit Demosthenes, si adversario fides sit adhibenda, accelerabat pacem, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι ποιήσησθε τὴν εἰρήνην. §. κδ'. med. Hi nimirum erant legati, quos Demosthenes exspectari noluit: ὅπως μὴ περιμείνητε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτε ἐκπεπομφότες, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ut ait Æschines, p. 196. l. 8. Rursus, μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βουλεύσασθαι, μὴ περιμείναντας τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους. §. κδ'. fin. Ita etiam, §. κϛ'. init. εἴ τινες ὑμᾶς εἴασαν περιμεῖναι τὰς πρεσβείας ἃς ἦτε ἐκπεπομφότες —— εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον. Et similiter, pag. 107. 108. 109. Lego ergo, καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον, καὶ τοὺς παρ' ἐκείνου πρέσβεις, τοὺς δὲ ὑμετέρους πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, cetera. Millies hac chorda oberrant MSti. Librarius, inter describendum, non ad istarum duarum vocum, [πρέσβεις —— πρέσβεις] eam quam debuit, oculum conjecit, sed priori subjecit, quæ subjecisse oportuit posteriori. Sane Lectio quam ex suis Codd. produxit Stephanus, ubi legitur —— Φίλιππον, καὶ τοὺς πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, textum complanare et expedire potest, sed Auctor in hoc loco non est decurtandus. Vide loci πληροφορίαν, et quam Rhetores vocant αὔξησιν, sive amplitudinem! Vide ut crimen crimini exaggerat et coacervat! Non potuit, me vide, *adulationem* istam tacere, quam præstitit Demosthenes erga Philippi legatos. Et tamen id omne obruitur, si lectionem Stephanicam admiseris. Interea ILLE, qui παρ' ἐκεῖνον substituit, et *contra Philippum* interpretatur, nescit quid sit Græce scire. Taylor. Lego τοὺς κατ' ἐκεῖνον. Auger.

Τοὺς παρ' ἐκείνου πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα] Ita olim semper edi solebat; cui tamen lectioni omnino reclamat fides historica: jam enim *aderant* legati a Philippo, neque poterant *exspectari*; ut patet ex §. §. κγ'. et κή. Libens igitur in sententiam ivi Cl. Taylori, qui post primum illud πρέσβεις excidisse contendit ista, τοὺς δὲ ὑμετέρους πρέσβεις. Stock.

κγ'. Κήρυκας] Lego κήρυκα. Auger.

Τοῦτο δὲ ψήφισμα] Τοῦτο τὸ ψήφισμα exhibuit Stephanus. Taylor.

κρίσεως χρόνοι. κατηγόρει μὲν Λυκῖνος ὁ γραψάμενος, ἀπελογεῖτο [1] δὲ Φιλοκράτης, συναπελογεῖτο δὲ καὶ 389
Δημοσθένης. ἀπέφυγε Φιλοκράτης. Μετὰ ταῦτ' ἐπῄει ὁ χρόνος, Θεμιστοκλῆς ἄρχων. ἐνταῦθ' εἰσέρχεται βουλευτὴς εἰς τὸ βουλευτήριον Δημοσθένης, οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχών, ἀλλ' ἐκ [2] παρασκευῆς πριάμενος, ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, ὡς αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον. Νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἑλέσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον [3] ἀξιώσουσίν αὐτον δεῦρο πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημοσθένης. κἀκεῖθεν ἐπανήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης, καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε, καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκόλουθα γράφων

[1] Deest δὲ, quod Reiskius de suo interposuit. T. [2] παρασκευῆς; R. [3] ἀξιώσουσιν αὐτὸν T. R.

Ἀπελογεῖτο Φιλοκράτης] In Oratione *falsæ legationis* scripsit, eum decumbentem patrocinio Demosthenis usum. Sic inconstantia levatur auctoritas, nec ullum mendacius animal pravis agitato affectibus et impudenti oratore. Wolf.

Οὔτε λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχὼν] *Neque delectus sorte, neque suffectus.* Qui Senatores esse cupiebant, in sortem conjecti erant: deinde unicuique sorte ducto alterum *subsortiebantur*; ut si prior quem sors tulerat, aut improbatus esset, aut mortuus, qui in ejus locum sufficeretur non deesset. Harpocration. Stock.

Ἐπιλαχὼν] *Neque sorte, neque subsortito.* Vide Etym. M. in v. Ἐπιλαχών. Brodæus.

Πριάμενος] Harpocratio quidem, qui hunc locum Auctoris nostri citat, tuetur eam vocem. Verum Æschines nusquam alibi, ubi hanc rem tangit, de largitione aut istiusmodi corruptela: ubique ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι. Vide §. β'. Et inferius, §. κζ'. εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθεζόμενος, βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς. Miror igitur, ni tale aliquid et in hoc quoque loco intelligendum sit. Taylor.

Ὑποδοχὴν] Non necesse est mutare in ἀποδοχήν. Est enim ὑποδοχὴ quasi ὑπηρεσία καὶ διακονία. Aretinus: *eo tempore Demosthenes in concilium recipitur, non sortitione aliqua, sed ex composito locum illum mercatus, ut cuncta pro Philocrate ministraret.* Melanchtho: *nec senator, nec senatorii vicarius sorte ductus, sed subornatus et conductus, ut per omnia Philocrati adstipularetur.* Perionius: *hic senator Demosthenes in Senatum venit, nec sorte cooptatus, nec allectus, et suffectus, sed coitione, ut omnia et dicat et faciat Philocratis causa.* Meletus: *hic Demosthenes ingreditur in curiam, neque sorte designatus senator, neque subsortito allectus, sed factione honorem emens.* Τὸ λαχὼν significat priorem sortem, τὸ, ἐπιλαχὼν, posteriorem. Ut si prior aut ob aliquam causam in senatum admissus non fuerit, aut obierit, aut ultro cesserit, in ejus locum succedat posterior. Est et apud Ciceronem, *Subsortiri judicem*, et, *Subsortiri in alicujus locum.* Wolf.

Πρέσβεις αὐτοκράτορας] Aretinus: *ut legatos suos cum potestate huc mitteret.* Idem.

Ὑπὲρ] Περὶ τῆς εἰρήνης nuper, sc. pag. posteriori, l. pen. ὑπὲρ infra §. κέ. περὶ §. κϛ'. Ita jactantur hæ Voces. Vid. Demosth. de Cor. §. ζ. Verum animadverti velim, non solum ab imperitis librariis aliquando solere inter se permisceri, verum etiam facile inter se permutari quoad significationem. Ita apud Latinos DE et PRO. Taylor.

Ταῦτα] [ut Ald.] Scribe, καὶ ταὐτὰ, *eadem, atque alii legati.* Brodæus. ταῦτα legendum, pro τὰ αὐτά. Wolf. Voluit ταὐτὰ, omni dubio procul. Taylor.

Τῷ ὑπὸ τοῦ Φ.] [ut Editi] S. πεμφθέντι. Sed malim ἀπὸ, ἢ παρά. Wolf.

Φιλοκράτει· ὁ μέν γε τὴν ἐξουσίαν δέδωκε τοῦ δεῦρο [1]κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι, ὁ δὲ τῇ πρεσβείᾳ σπένδεται. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτ' ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν νοῦν. ἐπράττετο γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους [2]πρέσβεις τοὺς πολλὰ συκοφαντηθέντας ὕστερον ἐκ μεταβολῆς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην — εἰκότως, τοὺς ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντας — πρῶτον μέν, ὅπως μὴ [3]περιμενεῖτε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτ' ἐκπεπομφότες παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ἵνα μὴ
390 μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀλλ' ἰδίᾳ [4]ποιήσαισθε τὴν εἰ- 63.1
ρήνην· δεύτερον δ' ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε πρὸς Φίλιππον, ἵν' εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν, ὁρῶντες [5]ὑμας αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἴκοι δὲ μὴ μόνον εἰρήνην ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψηφισμένους ποιεῖσθαι· τρίτον δ' ὅπως Κερσοβλέπτης ὁ Θρᾴκης βασιλεὺς μὴ ἔσται ἔνορκος, μηδὲ μετέσται τῆς συμμαχίας καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ. παρηγγέλλετο δ' ἐπ' αὐτὸν ἤδη [6]στρατεία.

κδ'. Καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξωνούμενος οὐκ ἠδίκει· πρὸ γὰρ τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ πράττειν τὰ συμφέροντα· οἱ δ' ἀποδόμενοι καὶ [7]κατακοινωνήσαντες

[1] κήρυκα R. [2] πρέσβεις τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας T. R. [3] περιμείνητε T. R. [4] ποιήσησθε T. R. [5] ὑμᾶς T. R. [6] στρατιὰ T. [7] *κατακοινώσαντες R.

Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα] Aut Articulus abundat, ut sæpe, aut est Ἀντίπτωσις, pro τοῖς δὲ μετὰ ταῦτα προσέχετε τὸν νοῦν. Idem. L. τὰ δὲ καὶ μετὰ ταῦτα. Auger.

Τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας] Voces τὰ πολλὰ cum συκοφαντηθέντας copulandæ. Brodæus. Τοὺς πολλὰ συκοφαντηθέντας. Coisl. Mead. Reg. 1. et 2. et sine puncto. Taylor. Brodæo assentitur Augerus.

Συκοφαντηθέντας ὕστερον] Cum uni etiam ex iis, Æschini, diem dixit, ob male et infide gestam legationem. Stock.

Ἅμα δὲ] Solennius est multo et usitatius, ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντας. Taylor.

Περιμείνητε] Γρ. περιμενεῖτε. οὕτω δὲ ὀλίγῳ ὕστερον, ὅπως ψηφιεῖσθε. Stephanus. Περιμενεῖτε etiam Cod. Bern. Taylor. Infra in hac sententia ὅπως μὴ ψηφιεῖσθε et ὅπως μὴ ἔσται. Unde forte et hic quoque ὅπως μὴ περιμενεῖτε. Markland. M. περιμενεῖτε. Auger.

Παρακαλοῦντες] Forte, παρακαλοῦντας, ut §. κδ'. fin. Ubi παρακαλοῦντες ad οἱ πρέσβεις refertur, ut hic παρακαλοῦντας ad τοὺς πρέσβεις. Et ita clare in Orat. π. Παραπρεσβ. p. 108. Supra tamen, §. κβ'. legitur παρακαλοῦντες, et ad *Athenienses* pertinet, seu *vos*. Markland. Et modo etiam, l. 14. ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ergo nihil muto. Taylor.

Τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ] *Reip. vestræ.* Ita loqui amant scriptores Attici. Supra (§. κϐ'.) dixit, τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. Stock.

Στρατιὰ] Γρ. στρατεία Bern. Reg. 2. et MSS. H. Steph. Similiter infra p. 209. l. 8. Taylor.

κδ'. Κατακοινωνήσαντες] Referri potest ad conspirationem Philocratis et Demosthenis, qua imminutæ sunt opes Reip. Ve-

τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ μεγάλης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νυνὶ φάσκων εἶναι καὶ τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης, ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων τὴν Ἀλεξάνδρου, γράφει ψήφισμα, τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως ὑφαιρούμενος, ἐκκλησίαν [1]ποιεῖσθαι τοὺς πρυτάνεις τῇ ὀγδόῃ ἱσταμένου τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός, ὅτ' ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία [2]καὶ ὅτ' ἦν ὁ προαγών, ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, [3]ὃ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται [4]γενόμενον. Τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; Ἵνα φησίν, ἐὰν ἤδη [5]παρῶσιν οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, βουλεύσηται ὁ δῆμος ὡς τάχιστα περὶ τῶν πρὸς [6]Φίλιππον, τοῖς
οὔπω παροῦσι πρέσβεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν, 391

[1] ποιεῖν T. [2] καὶ ὁ προαγὼν T. καὶ ὅτ' ἦν προαγὼν R. [3] ἣ T. [4] γενομένην τινὰ, πρόφασιν ποιησάμενος, T. [5] παρῶσιν ὡς ὑμᾶς οἱ T. [6] Φίλιππον πρέσβεων· τοῖς T. R.

rum quid si κατακερματίσαντες? Aretinus: *sed qui vendebant et vires civitatis prodebant.* Melanchtho: *qui patriam vendiderunt, ac prodiderunt.* Perionius: *Ii autem, qui fidem suam pretio addicebant, civitatisque jura prodebant.* Meletus: *At illi, qui vendebant, et cum eo communicabant reip. firmamenta, gravissimi supplicio erant digni.* Wolf. Infra legitur, §. πς'. προΐεσθε τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, eodem sensu. Male hic Interpres, *et præsidia publica* inter se *partiebantur.* Tu vero: *Communicabant* cum Philippo sc. Taylor. Imo κατακοινώσαντες. Auger.

Προαγὼν] Τὸ τοῦ ἀγῶνος οἱονεὶ προοίμιον. Ceteri duo Interpretes hanc vocem præterierunt. Perionius: *cum Æsculapii sacrum esset, et is, qui perficeret, adesset.* Fortasse legit ὁ προάγων, ἢ προαγαγών. Meletus: *et præludium illo die fiebat.* Wolf. *præludium*, ludorum proemium. Sed quid ludorum proemium hic significet nescio. Auger.

Καὶ ὁ προαγὼν] Procemium intelligo ludorum, qui in honorem Bacchi posteris diebus erant committendi. Et mecum facit diligentissimus Interpres Italus: *Quando si provavano i giuochi di Bacco.* Stock.

Γενόμενόν τινα] [ut olim] Forte, γενομένην τινά. Sub. ἐκκλησίαν. Et [l. 9.] ἐὰν ἤδη παρῶσιν ὡς ὑμᾶς [Aberat enim]. Et [p. 199. l. 2.] οὐκ ἐπιλελησμένοι. Wolf. γενόμενον retinuit H. Stephanus in sua Editione. Quod miror. In Regio 1. non male scribitur, Ὃ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γεγονός. τίνα —? Id quod sequitur etiam Cod. Bern. excepto quod habeat γενόμενον. Jam vero restitues mecum: ὅτε ἦν τῷ Ἀσκληπίῳ ἡ θυσία, καὶ ὁ προαγὼν, (ita enim est pungendum) ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ἣ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενομένην. τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; ἵνα, φησὶν — Vertas autem, *indicendam concionem, in VIIIvum diem Elaphebolionis, cum Æsculapii dies festus ageretur, et præludia celebrarentur, in die, inquam, sancto, quo nemo unquam meminit concionem haberi. Quo autem prætextu? Scilicet, ut ubi aderint legati* cetera. Ita Italus Interpres: *Che scusa havendo egli trovato?* Taylor.

Ἣ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενομένην τινὰ] Sc. ἐκκλησίαν. Lege etenim cautum est apud Athenienses, ne die festo habeatur concio aliis de rebus, quam de iis quæ ad festorum religionem pertinent. Demosth. adv. Timocratem. Petit. l. 1. Stock.

Παρῶσιν ὡς οἱ κ. τ. λ.] T. δ. παρῶσιν οἱ τοῦ Φιλίππου. Τινὲς δὲ, παρῶσιν ὡς ὑμᾶς οἱ τοῦ Φ. Stephanus. Ὡς ὑμᾶς] Utraque vox deest in Coisl. in Reg. 1. et 2. et in Mead. Et recte abesse possunt et debent. Ostendam unde profecta. Variabant, sc. exemplaria antiquiora. Nonnulla enim

ΙΝΑ, ἐὰν ἤδη παρῶσιν

Alia interea ΩΣ, ἐὰν ἤδη παρῶσιν

Deinde, ἵνα. γρ. ὡς. Ad nos ergo delatum utrumque: et Wolfius, nescius quid rei ageretur, addidit ὑμᾶς ex penu proprio. Taylor.

Τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι] Ii autem erant Antipater, Eurylochus, et Parmenio. Stock.

καὶ τοὺς χρόνους ὑμῶν ὑποτεμνόμενος, καὶ τὸ πρᾶγμα κατασπεύδων, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι [1]ποιήσαισθε τὴν εἰρήνην. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, ἧκον οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, οἱ δ' ὑμέτεροι ἀπεδήμουν παρακαλοῦντες τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον. Ἐνταῦθ' ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημοσθένης, ἐν ᾧ γράφει μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βουλεύσασθαι, μὴ περιμείναντας τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει Διονύσια τῇ [2]ὀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν ψηφισμάτων.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

κέ. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρεληλύθει τὰ Διονύσια, [3]ἐγένοντό θ' αἱ ἐκκλησίαι, [4]ἔν τε τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη [5]δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων, οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ. Πρῶτον μὲν

[1] ποιήσησθε T. R. [2] ὀγδόῃ T. R. [3] ἐγίνοντο δὲ T. ἐγένοντο δὲ R. [4] ἐν δὲ τῇ T. R. [5] δόγμα τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, κοινὸν T. R.

κέ. Ἐγίνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι] Ἐγίνοντο διτταὶ ἐκκλησίαι, nisi legatur, ἐγίνοντο μὲν αἱ ἐκκλησίαι. Markland. Π. ἐγίνοντο δ' ἡ αἱ ἐκκλησίαι. Stephanus. Hic lego: ἐγίνοντο αἱ διτταὶ ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν --- Auger.

Δόγμα] Inter δόγμα et κοινὸν, quæ separari ægre patiuntur, intercedunt voces, quas vidi importunissimas, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα. Quæ si ullo modo necessariæ videbuntur, attamen non illo in loco. Sed nullibi erunt tolerandæ. Supra dixit, *duas indici Conciones: unam* XVIII^vo^, *alteram* XIX^no^ *Elaphebolionis. In priore recitatum erat decretum commune sociorum.* Confer eandem Historiam narratam ab Æschine in π. Παραπρεσβ. pag. 108. Jam inficetum illud Monitum, et in loco alieno positum, et quo nemini opus esse potuit, (sc. priorem istam Concionem τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα) putesne posse esse ab Æschine, an potius a manu mala Librarii, marginalem glossam interpolantis? At, ais, quo pacto *eam* potissimum sedem occupavit? Nimirum si concedas lineam in MSto, (uti in nostro exemplari pariter accidit) desinere posse in v. δόγμα, tum ad ejus latus exarari notulam illam celeberrimam, ita videbis fieri:

——— ΕΝ ΔΕ ΤΗΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ ΔΟΓΜΑ τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ———

Porro autem neque resecanti similem me esse dixeris, si expungerem etiam ista τῶν ἐκκλησιῶν in linea superiori. Nam his omnibus deletis, vide quam nitide tota procedat Oratio: Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρεληλύθει τὰ Διονύσια, ἐγένοντο διτταὶ ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων. Nihil hic adjicere potes, quod non erit superfluum et lamentabile. Anne necesse habuerunt Æschinis auditores ut admonerentur istud προτέρᾳ fœminini esse generis, et pendere in syntaxi a voce ἐκκλησία, sive, quod perinde est, τῶν ἐκκλησιῶν? Anne exspectabant iidem, ut ingeminaret quo die prior concio haberetur, cum vix trium linearum intervallo illud declaraverit? Vix unquam vidi orationem a glossatoribus tam misere funestari. Taylor. Lege cum Tayloro, ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων: vel si mavis, ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ (τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα) ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν, &c. Reliqua ex Glossa irrepserunt. Stock.

γὰρ ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βουλεύσασθαι, τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν, οὐκ ἐπιλελησμένοι, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἀναγκαιοτέραν ἢ καλλίω ὑπολαμβάνοντες εἶναι. ἔπειτ' ἀπήντησαν ὀρθῶς ἰασόμενοι τὸ Δημοσθένους δωροδόκημα, καὶ προσέγραψαν ἐν τῷ δόγματι ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μησὶν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ μετέχειν τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκῶν, δύο μέγιστα προ- 392
καταλαμβάνοντες, πρῶτον μὲν [1]οὖν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου ταῖς τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις ἱκανὸν γενέσθαι παρασκευάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν τῇ πόλει μετὰ κοινοῦ συνεδρίου κτώμενοι, ἵν' εἰ παραβαίνοιντο αἱ συνθῆκαι, μὴ μόνοι μηδ' ἀπαράσκευοι πολεμήσαιμεν, ἃ νῦν [2]ἡμῖν παθεῖν συνέβη διὰ Δημοσθένην. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτοῦ τοῦ δόγματος ἀκούσαντες μαθήσεσθε.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

κϛ'. Τούτῳ τῷ δόγματι συνειπεῖν ὁμολογῶ, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγοροῦντες. καὶ ὁ δῆμος ἀπῆλθε τοιαύτην τινὰ δόξαν εἰληφώς, ὡς ἔσται μὲν εἰρήνη, περὶ δὲ συμμαχίας οὐκ ἄμεινον εἴη διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων παράκλησιν βουλεύσασθαι, ἔσται δὲ κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων. Νὺξ ἐν μέσῳ, καὶ παρῆμεν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐνταῦθα δὴ προκαταλαμβάνων Δημοσθένης τὸ βῆμα, οὐδενὶ τῶν ἄλλων παραλι-
64.1 πὼν λόγον, οὐδὲν ὄφελος ἔφη τῶν χθὲς εἰρημένων εἶναι λόγων, [3]εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ συμπεισθήσονται πρέσ-

[1] [οὖν] R. [2] ὑμῖν T. R. [3] εἰ] ἐὰν T. R.

Ἐγὼ προερῶ] *Antequam a scriba recitetur.* Stock.

Ὑπὲρ εἰρήνης] Melius in περὶ Παραπρεσβ. pag. 108. hæc concipiuntur, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βουλεύσασθαι. Markland.

Ἐπιλελημμένοι] [Ita enim Ald.] Restitue ἐπιλελησμένοι. Brodæus.

Τὸν τῆς τριμήνου] Τὸν f. delendum est. Markland.

κϛ'. Οὐκ ἄμεινον εἴη] Οὐ συμφέρειν. Wolf.

Διὰ τὴν τῶν Ἑ.] S. ἐπὶ τὸ μετασχεῖν τοῦ Ἑλληνικοῦ συνεδρίου. Idem.

Προκαταλαμβάνων] Hoc Demosthenes Æschini objecit: Æschines negavit posteriore conventu conciones ullas esse habitas. Ita aut alteruter mentitur, fretus oblivione et socordia Atheniensium. Idem.

Ἐνταῦθ' οἱ Φ.] Forte, λόγων, ἐὰν ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ συμπεισθήσονται πρέσβεις. Idem. Ita locum malesanum in Exemplaribus Aldinis tractat Vir doctus. Felicius sane et ingeniosius multo quam H. Stephanus, qui legit εἰ ταῦθ' οἱ Φιλ. πρέσβεις. Sed audiamus Brodæum quoque. Taylor. Ἐνταῦθ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Et pro οἱ Φιλίππου legendum εἰ Φιλίππου. Brodæus.

βεις, οὐδὲ [1]γιγνώσκειν ἔφη τὴν εἰρήνην ἀπούσης συμμαχίας· οὐ γὰρ ἔφη δεῖν — καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀηδίαν τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος — ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, οὐδὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν μελλήματα, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς ἢ τὴν
393 εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι. καὶ τελευτῶν ἐπὶ τὸ βῆμα [2]παρακαλέσας Ἀντίπατρον, ἐρώτημά τι ἠρώτα, προειπὼν μὲν ἃ ἐρήσεται, προδιδάξας δ' ἃ χρὴ κατὰ τῆς [3]πατρίδος ἀποκρίνασθαι. καὶ τέλος ταῦτ' ἐνίκα, τῷ μὲν λόγῳ [4]προσβιασαμένου Δημοσθένους, τὸ δὲ ψήφισμα γράψαντος Φιλοκράτους.

κζ'. Ὃ δ' ἦν ὑπόλοιπον [5]αὐτοῖς, Κερσοβλέπτην καὶ τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον ἔκδοτον ποιῆσαι, καὶ τοῦτ' ἔπραξαν ἕκτῃ φθίνοντος τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός, πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν, τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους, Δημοσθένην· ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος [6]ὑμῖν οὑτοσὶ ῥήτωρ δὶς [7]ἐπρέσβευσεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἐξὸν μηδ' ἅπαξ, ὁ νυνὶ κελεύων τῶν Μακεδόνων καταπτύειν. Εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν τῇ ἕκτῃ λέγω, καθεζόμενος, βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, ἔκδοτον Κερσοβλέπτην μετὰ Φιλοκράτους ἐποίησε. λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης ἐν ψηφίσματι μετὰ τῶν [8]ἄλλων σύγγραμμά τι παρεγγράψας, ὁ δ' ἐπιψηφίσας, Δημοσθένης, ἐν ᾧ γέγραπται ἀποδοῦναι

[1] γινώσκειν T. R. [2] καλέσας R. [3] πόλεως T. R. [4] προβιασαμένου τοῦ Δ. T. R. [5] αὐτοῖς T. R. [6] ὑμῖν οὗτος T. R. [7] ἐπρέσβευεν T. [8] ἄλλων γραμμάτων παρεγγράψας T. R.

Ἀποῤῥῆξαι] Vide Brodæum IV. Miscell. 26. Taylor.

Ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς] S. τοὺς Ἕλληνας δεῖν. Melanchtho ad Athenienses τοὺς αὐτοὺς retulit: *Sed solos nos*, etc. Sic et Meletus: *Sed aut bellum gerere nos ipsos, aut pacem facere sine aliis.* Wolf.

Παρακαλέσας] Ista Compositio non est hujus loci. Lege cum Mead. MSto ἐπὶ τὸ βῆμα καλέσας Ἀντίπατρον. Infra tamen legitur sine litura, §. λδ'. ante med. τελευτῶν ὀνομαστὶ παρεκάλει Δημοσθένην, καὶ συνειπεῖν ἠξίου. Verum nihilominus hæc tantum inter se distant, quantum *Vocare* et *Advocare*. Ut male hanc vocem hic Wolfius interpretatur. Taylor.

κζ'. Ἕκτῃ φθίνοντος] Non est Dies XXVI^tus^, ut Wolfius vertit. Sed hæc sunt pervulgatissima. Idem.

Γραμμάτων] Πότερον, γράμμα τὶ παρεγγράψας? Stephanus.

Γραμμάτων] F. σύγγραμμά τι, ut pag. 413. l. 7. ed. T. πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι — σαφέστερον —— σύγγραμμα γράφει. Markland. μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων τοῦτο παρεγγράψας. Bern. Taylor.

Ἐπιψηφίσας] Aretinus: *Demosthenes hoc ipsum decretum Philocratis sua sententia comprobavit. Res primo non fuit animadversa.* Quam clausulam huc transtulit, cum sit initio apud Auctorem, λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης — Melanchtho: *idque Demosthenes approbavit.* Meletus: *Demosthenes vero insidiose assensus est.* Wolf. Male omnes de voce ἐπιψηφίσας statuunt (Vide notata ad §. β'.) ut infra quoque p. 201. l. 6. Taylor.

τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων. παρὰ δὲ τοῦ Κερσοβλέπτου σύνεδρος οὐκ ἐκάθητο· γράψας [1]δὴ τοὺς συνεδρεύοντας [2]ὀμνύναι, τὸν Κερσοβλέπτην οὐ συνεδρεύοντα ἐξέκλεισε τῶν ὅρκων. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθί μοι, τίς ἦν ὁ ταῦτα γράψας καὶ τίς ὁ ταῦτ' ἐπιψηφίσας πρόεδρος.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

κη'. Καλόν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλὸν ἡ τῶν δημοσίων [3]γραμ- 394
μάτων φυλακή. ἀκίνητον γάρ ἐστι, καὶ οὐ συμμεταπίπτει τοῖς αὐτομολοῦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέδωκε τῷ δήμῳ, ὁπόταν βούληται, συνιδεῖν τοὺς πάλαι μὲν πονηρούς, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιοῦντας εἶναι χρηστούς. Ὑπόλοιπον δέ μοί ἐστι τὴν κολακείαν αὐτοῦ διεξελθεῖν. Δημοσθένης γάρ, [4]ὦ Ἀθηναῖοι, ἐνιαυτὸν βουλεύσας οὐδεμίαν πώποτε [5]φανήσεται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον πρέσβεις εἰς προεδρίαν [6]ἐκάλεσε, καὶ

[1] δὲ T. R. [2] ὀμνῦναι T. R. [3] πραγμάτων T. [4] Desunt ὦ Ἀθηναῖοι. T. R. [5] φανεῖται T. R. [6] ἔθηκε T.

Ἐν ᾧ γέγραπται] Delenda opinor. Markland. Marklando assentitur Augerus.

Οὐ συνεδρεύοντα] Οὐκ ἔχοντα σύνεδρον. Brodæus.

κη'. Πραγμάτων] Forte γραμμάτων. Melanchtho: *publicorum actorum custodia.* Perionius: *negotiorum rerumque publicarum custodia.* Τὰ δὲ πράγματα οὐκ ἂν φυλάττοιτο χωρὶς γραμμάτων. Wolf. Opinor γραμμάτων, ut pag. §. ι'. fin. τὰ δημόσια γράμματα. Demosthenes ea appellat τὰ κοινὰ γράμματα, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. π. Παραπρεσβ. §. μ'. Ita τὰ δημόσια γράμματα, De Cor. §. ιζ'. Iterumque ὅτι καὶ γράμματ' ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. §. μς'. Supra etiam, pag. 177. l. antepen. αἱρεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμή, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα. Et demum in Argumento Orat. Demosthenis de Cor. Κελεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῆ γράμματα εἰς τὸ Μητρῷον εἰσάγειν, ἔνθα ἐστὶν ὅλα τὰ δημόσια γράμματα. Markland. Correxit etiam Stephanus in margine suæ Editionis. Correxit etiam in literis ad me datis, Vir doctissimus, et de hisce studiis propediem meriturus, Ioannes Toup, Cornubiensis. Taylor. L. γραμμάτων. Auger.

Μεταπίπτει] Forte, συμμεταπίπτει. Et [pag. 203. l. 6.] οὐδὲ ὁ τὰ φίλτατα. Et [l. 15.] φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας. Wolf. συμμεταπίπτει etiam, quod vulgatis Aldi Stephanique longe antecellit, ὁ πάνυ Marklandus: et MSS. Coisl. Reg. 1. Bern. et Mead. Taylor.

Αὐτομολοῦσιν] *Qui nunc his, nunc illis partibus adhærent.* Brodæus.

Εἰς προεδρίαν ἔθηκε] Κέκληκε, ut paulo ante, et §. μή. Markland. Recta sane et proba sunt hæc verba: Δημοσθένης γὰρ ἐνιαυτὸν βουλεύσας, οὐδεμίαν πώποτε φανεῖται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον. Recta hæc inquam, sana et sincera: addo etiam perspicua, neque indigent futili illo annotamento, quod ad prostremas voces allevit homo quispiam male feriatus, nempe ad τότε μόνον καὶ πρῶτον. N. B. Πρέσβεις εἰς προεδρίαν κέκληκε. Taylor. M. κέκληκε. Auger.

Προεδρίαν] Jus sedendi inter concionis rectores, Prytanas, Proedros, et Epistatam, quibus prima sedilia concedebantur. *Sigon.* Stock.

προςκεφάλαια ἔθηκε, καὶ φοινικίδας περιεπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε καὶ συρίττεσθαι διὰ τὴν ἀσχημοσύνην καὶ κολακείαν. καὶ ὅτ᾽ ἀπῄεσαν εἰς Θήβας, ἐμισθώσατο [1] αὐτοις τρία ζεύγη [2] ὀρικά, καὶ τοὺς πρέσβεις προὔπεμψεν εἰς Θήβας, [3] καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιῶν. Ἵνα δ᾽ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μείνω, [4] λαβέ μοι τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς προεδρίας.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

κθ΄. Οὗτος τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ τηλικοῦτος τὸ μέγεθος κόλαξ, πρῶτος διὰ τῶν κατασκόπων τῶν παρὰ Χαριδήμου πυθόμενος τὴν Φιλίππου τελευτήν, τῶν μὲν θεῶν, συμπλάσας ἑαυτῷ ἐνύπνιον, κατεψεύσατο, ὡς οὐ παρὰ Χαριδήμου τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος ἀλλὰ παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, οὓς μεθ᾽ ἡμέραν ἐπιορκῶν νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προλέγειν· ἑβδόμην δ᾽ ἡμέραν τῆς θυγατρὸς [5] αὐτῷ τετελευτηκυίας,

[1] αὐτοῖς T. R. [2] ὀρικὰ T. R. [3] ἐγκαταγέλαστον T. [4] λάβε T. R. [5] αὐτῷ T. R.

Προσκεφάλαια] Vid. Poll. VI. 1. et not. ad locum. TAYLOR.

Φοινικίδας] *Puniceos tapetas.* BRODÆUS.

Εἰς Θήβας ——— τοὺς πρέσβεις] Iterum in utroque articulo sentio malam manum imperiti et nimium diligentis Scholiastæ. Et mecum sentiet quoque eruditus lector, statim ubi locum purum putum repræsentabo, omissis iis ineptiis: Scil. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον ——— καὶ ὅτε ἀπῄεσαν, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ὀρικὰ, καὶ προὔπεμψεν εἰς Θήβας. Quis patietur ingeminari, εἰς Θήβας ——— εἰς Θήβας ——— τοῖς πρέσβεσιν ——— τοὺς πρέσβεις? Quæ neque gratiam habent, neque necessitatem. TAYLOR. Taylorum exscribit Augerus.

Τρία ζεύγη ὀρικὰ] Locum adducit et explicat Harpocratio in v. TAYLOR.

κθ΄. Χαριδήμου] Is Cersobleptæ regis affinis, ejusque exercitus, et militum etiam externorum qui Atheniensium stipendia meruerunt, imperator, Macedonibus adeo semper infensus erat, ut eum victor Alexander, post eversas Thebas, dedi sibi ad supplicium ab Atheniensibus postularet. Jussus exulare, mox ad Darium se contulit: a quo, quod utilia quidem sed ingrata suaserit, capitali supplicio summa cum injuria est affectus. Historiam narrat Curtius, III. 2. STOCK.

Ἐνύπνιον] Vide Plutarch. in Demosthene. BRODÆUS.

Ἑβδόμην ἡμέραν] Ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ legit Cod. Mead. Nescio sane annon melius. Ceterum hanc historiolam tangit præterea Plutarchus in libro consolatorio ad Apollonium. Verba describo: Τοῦτον ζηλῶσαι λέγεται καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα, τὴν μόνην καὶ ἀγαπητὴν ἀπολέσαντα θυγατέρα, περὶ ἧς φησὶν Αἰσχίνης, κατηγορεῖν αὐτοῦ δόξας, ταυτί. ἑβδόμην δ᾽ ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα ἀναλαβών, ἐβουθύτει, καὶ παρηνόμει, τὴν μόνην ὁ δείλαιος, καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας. οὗτος μὲν οὖν ῥητορικῶς προθέμενος αὐτοῦ κατηγορῆσαι, ταῦτα διεξῆλθεν, ἀγνοῶν ὅτι διὰ τούτων αὐτὸν ἐπαινεῖ, τὸ πενθεῖν παρωσάμενον, καὶ τὸ φιλόπατρι πρὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων συμπαθείας ἐπιδειξάμενον. Rursus in vita Demosthenis, Καὶ προῆλθεν ὁ Δημοσθένης ἔχων λαμπρὸν ἱμάτιον, ἐστεφανωμένος, ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τεθνηκυίας, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, λοιδορῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ κατηγορῶν αὐτοῦ μισοτεκνίαν, αὐτὸς ὢν ἀγεννὴς καὶ μαλακὸς, εἰ τὰ πένθη καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς ἡμέρου καὶ φιλοστόργου ψυχῆς ἐποιεῖτο σημεῖα, τὸ δ᾽ ἀλύπως φέρειν ταῦτα, καὶ πρᾴως, ἀπεδοκίμαζεν. Cetera bene multa a te, bone lector, consulenda. Rursus in illa altera vita Demosthenis idem Auctor, si idem fuerit. Cicero denique III. Tusc. 26. *Itaque et Æschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filii* (corrige id) *mortem hostias immolasset. At quam rhetorice! quam copiose! quas sententias colligit! quæ verba contorquet! ut licere quidvis rhetori intelligas. Quæ nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, omnes bonos interitu suorum quam gravissime mœrere oportere.* TAYLOR. Vide infra §. πβ΄. not. ad vocem ἔνατα, STOCK.

πρὶν πενθῆσαι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐβουθύτει καὶ [1] παρενόμει, 395 τὴν μόνην ὁ δείλαιος καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας. Καὶ οὐ τὸ δυστύχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸν τρόπον ἐξετάζω. ὁ γὰρ μισότεκνος καὶ πατὴρ πονηρὸς οὐκ ἄν ποτε γένοιτο δημαγωγὸς χρηστός, οὐδ᾽ ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων οὐδέποθ᾽ ὑμᾶς περὶ πλείονος ποιήσεται τοὺς ἀλλοτρίους, [2] οὐδέ γ᾽ ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἄν ποτε γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός, οὐδ᾽ ὅστις ἐστὶν οἴκοι
65.1 φαῦλος, οὐδέποτ᾽ ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὸς κἀγαθός· οὐ γὰρ τὸν τρόπον ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον [3] μετήλλαξεν.

λ΄. Πόθεν οὖν ἐπὶ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῶν πραγμάτων — οὗτος γάρ ἐστιν ὁ δεύτερος καιρός — καὶ τί ποτ᾽ ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων Δημοσθένει φυγὰς ἀπ᾽ εἰσαγγελίας γεγένηται, Δημοσθένης δ᾽ ἐπέστη τῶν ἄλλων κατήγορος, καὶ πόθεν ποθ᾽ ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας ὁ μιαρὸς ἄνθρωπος ἐμβέβληκε, ταῦτ᾽ ἤδη διαφερόντως ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. Ὡς γὰρ

[1] παρηνόμει T. R. [2] οὐ δὲ T. R. [3] μετήλλαξε. T. R.

Παρηνόμει] Negligenter Wolfius. Non παρηνόμει θυγατέρα (Verbum enim illud absolute sumitur) sed θυγατέρα ἀπολέσας. Quam postremam vocem ille omisit. *Sacrificava, facendo impiamente, essendogli morta (il meschino) una unica figliuola, e la quale prima l' havea chiamato padre.* Versio Italica. TAYLOR.

Τὴν μόνην ὁ δείλαιος] Ad misericordiam propior est, quam ad odium concitandum, flebilis illa et emolliens verborum comprehensio: quin benevolentia etiam ad eum civem exardescimus, cui patriæ inopinata prosperitas domestici luctus memoriam excusserat. Sensit Æschines; atque ad omnem eam animi commotionem properat sedandam. Audiamus M. Tullium de hoc loco disserentem: *Itaque et Æschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filiæ mortem hostias immolasset. At quam rhetorice! quam copiose! quas sententias colligit! quæ verba contorquet! ut licere quidvis rhetori intelligas. Quæ nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, omnes bonos interitu suorum quam gravissime mœrere oportere.* Tusc. Quæst. III. 26. STOCK. Dele Tullii locum incuria repetitum, quem ipse delevissem, si per typothetas licuisset.

Οἱ] [Ald.] Castiga οὐδὲ ὁ τὰ φίλτατα. BRODÆUS. Et Bern. quoque. TAYLOR.

Οὐ γὰρ τὸν τρόπον] Sic Cicero in Quintiana: *Magna fit mutatio loci, non ingenii.* WOLF. Vide Victor. XVIII. Var. Lect. 13. TAYLOR.

λ΄. Ἀπεισαγγελίας] [Ita enim Editi] Scribe, ἀπ᾽ εἰσαγγελίας. BRODÆUS. Ita Reg. 2. Wolfius, etc. Dixi superius. TAYLOR.

τάχιστα εἴσω Πυλῶν [1] ὁ Φίλιππος παρῆλθε, καὶ [2] τὰς
μὲν ἐν Φωκεῦσι πόλεις παραδόξως ἀναστάτους ἐποίησε,
Θηβαίους δέ, ὡς τόθ' [3] ὑμῖν ἐδόκει, περαιτέρω [1] τοῦ καιροῦ
καὶ τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος ἰσχυροὺς κατεσκεύασεν,
396 ὑμεῖς δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθέντες [4] ἐσκευαγωγήσατε, ἐν
ταῖς μεγίσταις δ' ἦσαν αἰτίαις οἱ πρέσβεις οἱ περὶ τῆς
εἰρήνης πρεσβεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων διαφερόντως
Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης διὰ τὸ μὴ μόνον [5] πρεσβεῦσαι
ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα γεγραφέναι, συνέβη δ' ἐν τοῖς αὐτοῖς
χρόνοις διαφέρεσθαί τι τὸν Δημοσθένην καὶ Φιλοκράτην
σχεδὸν ὑπὲρ τούτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὑπωπτεύσατε
διενεχθῆναι, — τοιαύτης δ' [6] ἐμπιπτούσης ταραχῆς,
μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῷ [7] νοσημάτων ἤδη τὰ μετὰ ταῦτ'
ἐβουλεύετο, μετὰ δειλίας καὶ τῆς πρὸς Φιλοκράτην ὑπὲρ
τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἡγήσατο, εἰ τῶν συμπρεσβευόντων
καὶ τοῦ Φιλίππου κατήγορος ἀναφανείη, τὸν μὲν
Φιλοκράτην προδήλως ἀπολεῖσθαι, τοὺς δ' ἄλλους συμπρέσβεις
κινδυνεύσειν, αὐτὸς δ' εὐδοκιμήσειν καί, προδότης
ὢν τῶν φίλων καὶ πονηρός, πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι.

[1] Deest articulus. T. R. [2] τάς τε ἐν T. [3] ἡμῖν T. [4] ἐσκευαγωγήκατε T. R. [5] πρεσβεύειν T. [6] ἐπιπιπτούσης T. [7] νοσημάτων αὐτῷ T.

Προτέρω] [Ald. solus] Forte, περαιτέρω. Et [l. 12.] τοιαύτης ἐπιπιπτούσης ταραχῆς. Et [l. antepen.] συμπρέσβεις κινδυνεύσειν. Et [p. 205. l. 5.] Ὁ πρῶτος ἐξευρών. [Ald. οἱ]. Wolf.

Δὲ] In aliis exemplaribus expungitur. Brodæus. ὑμεῖς τε ἐκ τῶν ἀγρῶν —— MS. Mead. Taylor.

Δὲ] Forte delendum est, nisi aliter distinguendum. Vel, lege ἐν ταῖς μεγίσταις δὴ ἦσαν αἰτίαις. Markland. Hoc modo etiam Cod. Bern. Taylor.

Πρεσβεύειν] Πρεσβεῦσαι ex sensu. Markland.

Ὑπὲρ τούτων] Quod pecuniarum a Philippo acceptarum particeps non esset Demosthenes. Brodæus.

Τοιαύτης δὲ ἐπιπτούσης ταραχῆς] Ita excudebat Aldus. Τοιαύτης δὲ ἐμπιπτούσης ταραχῆς cum Bern. dedit Stephanus, neque admonuit, ut solebat, se ab Aldi membranis discedere. Wolfius emendavit, ut modo vidimus. Lege autem, τοιαύτης δὴ ἐπιπιπτούσης, vel ἐμπιπτούσης, ταραχῆς, ut renovetur periodus bene longa, et alienis sententiis quasi interpolata. Incipit nimirum, pag. 203. l. ult. ὡς γὰρ τάχιστα ——. Post longum intervallum, inquam, redit ad se Orator, et ἀκολουθίαν resumit. Fieri istud solet: et notavi alibi, uti et Cl. Marklandus. Supra 382. 7. 386. 9. ed. T. Adde etiam Demosth. π. Παραπρεσβ. pag. 426. v. 7. ed. R. Taylor.

Μετὰ τῶν συμφύτων νοσημάτων] *Præter innatos ei morbos.* Wolfius. Quem arbitror non recte rem cepisse. μετὰ συμφύτων νοσημάτων ἐβουλεύετο, δειλίας scil. et ζηλοτυπίας. Nam istud μετὰ l. 14. sustinet vicem τοῦ, οἷον vel ἤγουν, id est, *scilicet*, et est declarativum istarum vocum, μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῷ νοσημάτων, quo pacto sententiam ordinat Cod. Mead. Aliter Interpres Etruscus, *essendo aggiunta questa perturbatione di cose a i vitii che egli ha per natura.* Taylor.

Συμπρεσβευόντων] Forte, συμπρεσβευσάντων, ut paulo ante; vel συμπρεσβευτῶν. Markland.

Κινδυνεύσειν] Ita recte Stephanus, Wolfius, et Marklandus. Olim κινδυνεύειν. Taylor.

Κατιδόντες δ' αὐτὸν [1] οἱ τῇ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες
ἡσυχίᾳ, ἄσμενοι παρεκάλουν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν μόνον
ἀδωροδόκητον ὀνομάζοντες τῇ πόλει· ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς
[2] αὔτοις ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. Οὗτός ἐστιν, ὦ
Ἀθηναῖοι, ὁ πρῶτος ἐξευρὼν Σέῤῥιον τεῖχος καὶ Δορίσκον
καὶ Ἐργίσκην καὶ Μουργίσκην καὶ Γάνος καὶ Γανίδα,
χωρία ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ᾔδειμεν πρότερον. καὶ ἐς τοῦτο
φέρων περιέστησε τὰ πράγματα, ὥστ' εἰ μὲν μὴ πέμποι
Φίλιππος πρέσβεις, καταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως, εἰ
δὲ πέμποι, κατασκόπους πέμπειν ἀλλ' οὐ πρέσβεις, εἰ δ' 397
ἐπιτρέπειν [3] ἐθέλοι πόλει τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν
ἐγκλημάτων, οὐκ εἶναι κριτὴν ἴσον ἡμῖν ἔφη καὶ Φιλίππῳ.

[1] οἱ τῆς πόλεως προπολεμοῦντες ἡσυχῇ, T. [2] αὐτοῖς T. R. [3] ἐθέλει T.

Προπολεμοῦντες ἡσυχῇ] Ald. et Mead. quoque. Henricus autem Stephanus, sive MSS. ope, sive ingenio confisus, typis exaravit, quam etiam deprehendit Vir solertissimus Jer. Marklandus veram esse lectionem, οἱ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ. Cod. Bern. προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ ἀσμένως. Italica Versio h. pacto, *I quali tacitamente facean guerra per la patria.* Cum Wolfio Anonymus Interpres Latinus consentit. Lambinus autem Stephanum secutus: *Cujus consilia quum perspexissent communis otii et publicæ tranquillitatis oppugnatores.* Taylor. L. οἱ τῇ τῆς πόλεως πρ. ἡσυχίᾳ. Auger.

Τῇ πόλει] F. ἐν τῇ πόλει. Vel. τῶν ἐν τῇ πόλει. Markland. ἐν τῇ πόλει. MSS. Steph. Taylor.

Οὗτός ἐστιν etc.] Vocem Μουργίσκην non puto debere aut tolli, aut emendari, licet nullibi forte fuerit ea urbs aut castrum, et in proclivi foret reponere Μύρτιον. Sed eam Μουργίσκην finxit, credo, Æschines ridiculi causa, ex locorum eorum communi ignoratione, quos recensuerat Demosthenes, ut Philippi usurpationes plures notaret, et sic nomina ignorabilia, et non satis nota, fingebat e sua memoria elapsa fuisse, et sic subsannabat Demosthenem, qui nullius nominis et momenti loca magni faciebat, ut populum Atheniensem deciperet, terreret, et contra Philippum irritaret. Palmer.

Σέῤῥιον τεῖχος] Vide Demosth. περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσ. et κατὰ Φιλίππου δ. Brodæus. Harpocr. citat hunc locum in v. Γάνος, et Ἐργίσκη. Vid. Meurs. VI. Attic. Lect. 28. Taylor.

Εἴδειμεν] [Ald. Lectio] Forte, ᾔδειμεν. Wolf. Quod reponit primus. οἴδαμεν Cod. Bern. Taylor. M. ᾔδειμεν. Auger.

Φέρων] Τὸ, φέρων emphatico pleonasmo accedit: quasi dicas, μετὰ φορᾶς καὶ ὁρμῆς περιέστησε. Non multo post, passivo est usus eodem modo, πάλιν ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. Wolf. Decipitur Wolfius: et eodem errore interpretatur. Nihil in hac locutione de *impetu*. Verum ea est vis locutionis, ut significet *rerum conversionem*: cum aliquis operam præstiterit, ut negotia *in contrariam partem relabantur*. Uti hic Brodæus: *res in contrariam partem mutavit.* Atqui hoc, inquiet aliquis, debetur τῷ περιέστησε. Age, Tu dijudica. §. μέ. τὴν δὲ κατὰ γῆν ἡγεμονίαν —— ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις. Ab Atheniensibus ablatum imperium Thebanis *e contra* detulit. Et §. μϛ'. προσέμιξε φέρων —— τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. Ita §. λγ'. πάλιν ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. Et, paulo infra ἀδικήσας Φίλιππον, κἀκεῖθεν ἀποδρὰς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις. Locus insignis proferatur ex Luciano in Hermotimo §. 36. ΛΥΚ. Τί δαὶ ἐντετύχηκας πώποτε —— Στωϊκῷ τινὶ, καὶ Ἐπικουρείῳ μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς ἢ τέλους; ΕΡΜ. οὐδαμῶς. ΛΥΚ. —— ζητούντων γὰρ ἡμῶν οἵ τινες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο προαρπάσας, ἔδωκας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς ——. Taylor.

Ἐθέλει] Conjecit Cl. Marklandus, quod Bern. confirmat, ἐθέλοι. Idem.

Τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] Ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ δίκῃ, *æquali utrinque conditione juris sui obtinendi.* Brodæus.

Φιλίππῳ] F. καὶ Φιλίππῳ. **** Ἀλόννησον κ. τ. λ. Deest oppositum membrum

Ἀλόνησον ἐδίδου· ὁ δ᾽ ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος. καὶ τὸ τελευταῖον στεφανώσας τοὺς μετ᾽ Ἀριστοδήμου εἰς Θετταλίαν καὶ Μαγνησίαν παρὰ τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας ἐπιστρατεύσαντας, τὴν μὲν εἰρήνην διέλυσε, τὴν δὲ συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον [1] παρεσκεύασεν.

λα΄. Ναί, ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν,

[1] παρεσκεύασε. T. R.

hujus Sententiæ, εἰ δὲ μὴ ἐπιτρέποι ——— ut in Sententia præcedente. MARKLAND.

Δίδωσιν —— ἀποδίδωσι] Eam insulam [Halonesum] Philippus Atheniensibus διδόναι cupiebat. Demosthenes vero ἀποδιδόναι, hoc est, Atheniensibus reddere, non dono dare, aut λαμβάνειν, vel [sed] ἀπολαμβάνειν. Consule Demosthenem περὶ τῆς Ἀλοννήσου, Quintilian. III. 8. Plutarch. in vita Demosth. Unde apud Athenæum ludit Antiphanes, ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. BRODÆUS. Antiphanis Senarii, qui leguntur Athen. l. 6. init. parce et malevole adducuntur a Brodæo. Videamus totum locum: Ἡμεῖς, ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομεν σοι τὰ τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα, καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ, Δημοσθένην χλευάζων, ὅς, Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἀλόννησον διδόντος, συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν. ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεόττιδι παιδιὰν θέμενος ἐρεσχελεῖ τόνδε τὸν τρόπον,

Ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
Ἀπέλαβεν, ὥσπερ ἔλαβεν· ἠγάπησεν ἂν
Τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Optime huic conjungetur Plutarchus in Demosthene: Τῶν δὲ Κωμικῶν ὁ μέν τις αὐτὸν καλεῖ ῥωποπερπερήθραν, ὁ δὲ παρασκώπτων, ὡς χρώμενον τῷ ἀντιθέτῳ, φησὶν, οὕτως ἀπέλαβεν, ὥσπερ ἔλαβεν. ἠγάπησε γὰρ τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης. ἐκτὸς εἰ μὴ νὴ Δία πρὸς τὸν ὑπὲρ Ἀλοννήσου λόγον ὁ Ἀντιφάνης καὶ τουτὶ πέπαιχεν, ἣν Ἀθηναίοις Δημοσθένης συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν, ἀλλ᾽ ἀπολαμβάνειν παρὰ Φιλίππου. Vir sollers et ingeniosus P. Bartonus, Oxoniensis, primus subodoratus est Iambos Antiphanis latere in ista, quæ diutius prosa videbatur Oratio Plutarchi. Athenæus vero pergit: Ἄλεξις δ᾽ ἐν τῷ Στρατιώτῃ,

Ἀπέλαβες. τουτὶ δ᾽ ἔστι τί; ὃ παρ᾽ ὑμῶν ἐγὼ
Παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἥκω πάλιν.
Πῶς οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; οὐκ ἔστι γὰρ
Ἡμέτερον. οὐδ᾽ ὑμέτερον. ἀλλ᾽ ἐδώκατε
Ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ᾽. οὐ δεδώκαμεν. τί δέ;
Ἀπεδώκαμεν τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν.

Καὶ ἐν Ἀδελφοῖς,

Ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις, εἰπέ μοι.
Οὐκ, ἀλλ᾽ ἀπέδωκας, ἐνέχυρόν που λαβών.

Ἀναξίλας δὲ ἐν Εὐανδρείᾳ,

Καὶ τὰς παλάθας ἐμοὶ, μὰ γῆν, μὴ σύγε δῷς
Ἀλλ᾽ ἀπόδος καὶ δὴ τὰς φέρουσ᾽ ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ᾽ ἐν Ἥρωσι,

Οὐκοῦν κέλευε νῦν τὰ πάντων μᾶλλον ἢ
Τὰ πρόσοντα φράζειν. Πᾶν γε δράσω τοῦτό σοι.
Καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης
Ὀργιζόμενος, ὁποῖος ὁ Βριάρεως,
Ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων
Μισῶν λόγους ἄνθρωπος. οὐδεπώποτε
Ἀντίθετον εἰπὼν οὐδὲν, ἀλλ᾽ Ἄρη βλέπων.

Add. Ælian. XII. V. H. 53. virosque eruditos ad loc. Eustath. ad Homer. Iliad. A. pag. Edit. Flor. 118. 128. et notas virorum doctorum, iterumque Salvinii ad Iliad. Γ. exeuntem, Leopard. XII. Emend. 6. Οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευάσαι βουληθεὶς μὴ δεῖν χάριν ἔχειν Φιλίππῳ, ὑπὲρ ὧν ἔδωκεν, μετέλαβε (Annon. μετέβαλε?) τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ ἀποδέδωκεν. Suid. v. Ἐγκράτεια. De hoc *grammatico* bello inter Athenienses et Philippum, utrum *daret* Halonesum Philippus an *redderet*, an beneficii titulo, an juris exigentia, plura in ea Oratione, quæ inscribitur περὶ Ἀλονήσου. Libanius in Argumento istius Orationis, si Libanius est qui scripserit, Demosthenem, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενον, ut hic ait Æschines, imitari videtur in eadem causa: Φίλιππος ἀπαιτοῦσι μὲν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν νῆσον οὐκ ἀποδίδωσιν —— αἰτοῦσι δὲ ὑπισχνεῖται δώσειν. TAYLOR.

Ἀριστοδήμου] Forte, Χαριδήμου, S. τοῦ στρατηγοῦ, de quo multa in Aristocratea. Ὁ γὰρ Ἀριστόδημος, ὑποκριτὴς μὲν, οὐχὶ δὲ στρατηγός. Nisi forte fuerit alius quispiam hic Aristodemus, quem in Philippicis exagitat: pro quo Aristomedes apud Ulpianum legitur. Et [l. 6.] παρεσκεύασε. WOLF.

ὡς αὐτός φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν [1] Εὐβοῶν καὶ Θηβαίων συμμαχίᾳ. Ἀλλ᾽, ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ ταῦτα [2] τρία μέγιστα ἠδίκησθε καὶ μάλιστα ἠγνοήκατε. σπεύδων δ᾽ εἰπεῖν περὶ τῆς [3] θαυμαστῆς συμμαχίας τῆς τῶν Θηβαίων, ἵν᾽ ἐφεξῆς εἴπω, περὶ τῶν [4] Εὐβοῶν πρῶτον μνησθήσομαι. Ὑμεῖς γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, πολλὰ καὶ μεγάλα ἠδικημένοι ὑπὸ Μνησάρχου τοῦ Χαλκιδέως, τοῦ Καλλίου καὶ Ταυροσθένους πατρός, οὓς οὗτος νυνὶ μισθὸν λαβὼν Ἀθηναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν, καὶ πάλιν ὑπὸ Θεμίσωνος τοῦ [5] Ἐρετριῶς, ὃς ἡμῶν εἰρήνης οὔσης Ὠρωπὸν ἀφείλετο, τούτων ἑκόντες [6] ἐπιλαθόμενοι, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὔβοιαν Θηβαῖοι, καταδουλώσασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι, ἐν πένθ᾽ ἡμέραις ἐβοηθήσατ᾽ αὐτοῖς καὶ ναυσὶ καὶ πεζικῇ δυνάμει, καὶ πρὶν τριάκονθ᾽ ἡμέρας διελθεῖν, ὑποσπόνδους Θηβαίους [7] ἀφήκατε, καὶ κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι 398
τάς τε πόλεις αὐτοῖς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρ-
66.1 θῶς καὶ [8] δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις, οὐχ ἡγούμενοι δίκαιον εἶναι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι.

λβ΄. Καὶ τηλικαῦθ᾽ ὑφ᾽ ὑμῶν εὖ πεπονθότες οἱ [9] Χαλκιδῆς οὐ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέδοσαν χάριτας, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τάχιστα διέβητε εἰς Εὔβοιαν Πλουτάρχῳ βοηθήσοντες, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ἀλλ᾽ οὖν προσεποιοῦνθ᾽ ὑμῖν εἶναι φίλοι,

[1] Εὐβοέων T. R. [2] τρία * τὰ μέγιστα R. [3] μεγίστης T. [4] Εὐβοέων T. R. [5] Ἐρετριέως, ὃς ἡμῶν T. R. [6] ἐπιλανθανόμενοι T. R. [7] ἀφ., κύριοι τ. E. γενόμενοι, καὶ τὰς π. αὐτοῖς T. ἀφ., κύριοι τ. E. γενόμενοι, καὶ τάς τε π. αὐτὰς R. [8] δικαίως αὐτοῖς παρακαταθέμενοι T. R. [9] Χαλκιδεῖς T. R.

Περὶ] Περὶ τῆς τῶν Εὐβοέων lege. TAYLOR.

Μνησάρχου] Calliam et Taurosthenem fratres, Mnesarchi filios fuisse puto: non Mnesarchum Calliæ filium, Taurosthenis patrem. Etsi quid id nostra refert? WOLF.

Ἀθηναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν] Πρῶτον μὲν γὰρ Νόμος ἐστὶ τῷ δήμῳ κείμενος, μὴ ἐξεῖναι ποιήσασθαι Ἀθηναῖον, ὃν ἂν μὴ δι᾽ ἀνδραγαθίαν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ἄξιον ᾖ γενέσθαι πολίτην. Demosth. κατὰ Νεαίρας. STOCK.

Ὑποσπόνδους] Aretinus, *victis Thebanis*. Melanchtho, *repressis*. Periouius, *Thebanos fœderatos dimisistis*. WOLF.

Τὰς πόλεις αὐτὰς] [uti Ald.] Lego αὐτοῖς. S. τοῖς Εὐβοεῦσι. Et [p. 208. l. 8.] ὅτι ἀδελφός. IDEM. Γρ. αὐτοῖς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις. STEPHANUS. καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε ὀρθῶς καὶ δικαίως αὐτοῖς παρακαταθεμένοις. σχ. τοῖς Εὐβοεῦσι δηλονότι. Cod. Bern. TAYLOR. ἀφήκατε· καὶ κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, τὰς πόλεις αὐτοῖς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις. Vid. Demosth. de Cor. §. κθ΄. τὸ, καταστάντες κύριοι καὶ τῶν σωμάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδοῦναι ταῦτα δικαίως αὐτοῖς τοῖς ἐξημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπιστεύθητε, ὑπολογισάμενοι. MARKLAND. Post ἀφήκατε punctum pono, et post γενόμενοι virgulam duntaxat; lego deinde ut est in vulgatis καὶ τὰς πόλεις αὐτάς. AUGER.

ἐπειδὴ δὲ τάχιστα εἰς Ταμύνας παρήλθομεν, καὶ τὸ Κο-
τύλαιον ὀνομαζόμενον ὄρος ὑπερεβάλλομεν, ἐνταῦθα Καλ-
λίας ὁ Χαλκιδεύς, ὃν Δημοσθένης [1] μισθαρνῶν ἐνεκωμίαζεν,
ὁρῶν τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἴς τινας δυςχωρίας
κατακεκλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀνα-
χώρησις [2] οὐδὲ βοηθείας ἐλπὶς οὔτ' ἐκ γῆς οὔτ' ἐκ θαλάτ-
της, συναγείρας ἐξ ἁπάσης τῆς Εὐβοίας στρατόπεδον,
καὶ παρὰ Φιλίππου δύναμιν προσμεταπεμψάμενος, ὅ τ'
ἀδελφὸς [3] αὔτου Ταυροσθένης, ὁ νυνὶ πάντας δεξιούμενος
καὶ προςγελῶν, τοὺς Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας, ἦλθον
ἐφ' [4] ὑμᾶς ὡς ἀναιρήσοντες. καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν θεῶν τις
ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ' οἱ στρατιῶται οἱ ὑμέτεροι
καὶ πεζοὶ καὶ [5] ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένοντο, καὶ παρὰ
τὸν ἱππόδρομον τὸν ἐν Ταμύναις ἐκ παρατάξεως μάχῃ
399 κρατήσαντες [6] ἀφεῖσαν ὑποσπόνδους τοὺς πολεμίους, ἐκιν-
δύνευσεν ἂν [7] ἥμων ἡ πόλις αἴσχιστα παθεῖν. οὐ γὰρ τὸ
δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον μέγιστόν ἐστι κακόν· ἀλλ' ὅταν
τις πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύων ἀ-
ποτύχῃ, διπλασίαν εἰκὸς εἶναι τὴν συμφοράν. Ἀλλ' ὅμως
ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες πάλιν διελύσασθε πρὸς αὐτούς.

λγ'. Τυχὼν δὲ παρ' ὑμῶν συγγνώμης Καλλίας ὁ Χαλ-
κιδεύς, [8] σμικρὸν διαλιπὼν χρόνον πάλιν ἧκε φερόμενος εἰς
τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, Εὐβοϊκὸν μὲν τῷ λόγῳ συνέδριον εἰς
Χαλκίδα συνάγων, ἰσχυρὰν δὲ τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς ἔρ-
γῳ παρασκευάζων, ἐξαίρετον δ' [9] αὐτῷ τυραννίδα περι-
ποιούμενος. καὶ ταύτης ἐλπίζων συναγωνιστὴν Φίλιππον

[1] μισθὸν λαβὼν ἐνεχυρίαζεν T. μισθὸν λαβὼν ἐνεκωμίαζεν R. [2] οὔτε T. R. [3] αὐτοῦ T. R. [4] ἡμᾶς T. [5] ἱππεῖς T. R. [6] ἀφίεσαν T. R. [7] ἡμῶν T. R. [8] μικρὸν T. R. [9] αὐτῷ T. R.

λβ'. Ταμύνας — Κοτύλαιον] Harpocr. in utraque voce. Taylor.

Ἐνεχυρίαζεν] Ἐνεκωμίαζεν MSS. Steph. et Bern. Simile pene occurrit infra, et quod auctoritatem quandam conferre videatur, §. λδ'. ante med. τόν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει. Idem. L. ἐνεκωμίαζεν. Auger.

Προσγελῶν] Priscianus aut in exemplaria incidit inhonesta, aut auctorem nostrum perfunctorie legit, qui ex his verbis talem canonem elicere potuit: Προσγελᾷ με, καὶ Προσγελᾷ μοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ὁ μὲν Ἀμύντας προσγελῶν τοῖς Φωκικοῖς ξένοις. Sed neque Amyntæ nomen, si bene memini, usquam occurrit per totam hanc Orationem. Ut existimaret aliquis potius errasse Priscianum in *titulo* Orationis quam in *loco* describendo. Attamen qui leget hanc paginam, iterari reperiet εἰς Ταμύνας, τὸν ἐν Ταμύναις. Unde literarum similitudine infaustus ille emicuit Ἀμύντας. En quanta incuria describuntur Membranæ! Cujusmodi est Materia ex qua Cruces aliquando edolantur Criticorum filiis! Proxime ἦλθον ἐφ' ὑμᾶς, MSS. fere omnes, Steph. Mead. Coisl. Reg. 2. Taylor.

Αὐτῷ] L. αὐτῷ. Markland.

λήψεσθαι, ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ περιήει μετὰ Φι-
λίππου, καὶ τῶν ἑταίρων εἷς ὠνομάζετο. ἀδικήσας δὲ
Φίλιππον, κἀκεῖθεν ἀποδρὰς ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θη-
βαίοις. ἐγκαταλιπὼν δὲ κἀκείνους, καὶ πλείους τραπό-
μενος τροπὰς τοῦ Εὐρίπου, παρ' ὃν ᾤκει, εἰς μέσον
[1] ἐμπίπτει τῆς τε Θηβαίων ἔχθρας καὶ τῆς Φιλίππου.
ἀπορῶν δ' ὅ τι χρήσαιθ' αὑτῷ, καὶ παραγγελλομένης ἐπ'
αὐτὸν ἤδη [2] στρατείας, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κατεῖδε σωτη-
ρίας, ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον, σύμμαχον ὀνο-
μασθέντα βοηθήσειν, [3] ἐάν τις ἐπ' αὐτὸν ἴῃ, ὃ πρόδηλον ἦν
ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς [4] κωλύσαιτε. Ταῦτα [5] δὴ διανοηθεὶς
ἀποστέλλει δεῦρο πρέσβεις Γλαυκέτην καὶ Ἐμπέδωνα καὶ
Διόδωρον τὸν δολιχοδρομήσαντα, φέροντας τῷ [6] μὲν δήμῳ 400
ἐλπίδας κενάς, Δημοσθένει δ' ἀργύριον καὶ τοῖς περὶ αὐ-
τόν. τρία δ' ἦν, ἃ ἅμα ἐξωνεῖτο. πρῶτον μὲν μὴ διασφα-
λῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας· οὐδὲν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ
μνησθεὶς τῶν προτέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος μὴ προσδέξαιτο
τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν [7] αὐτῷ ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκί-
δος ἢ [8] τεθνάναι ἐγκαταληφθέντι· τηλικαῦται δυνάμεις ἐπ'
αὐτὸν ἐπεστράτευον, ἥ τε Φιλίππου καὶ [9] ἡ Θηβαίων.
δεύτερον δ' ἧκον οἱ μισθοὶ τῷ γράψαντι τὴν συμμαχίαν
ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας· τρίτον δ'
ὥστε μὴ τελεῖν συντάξεις. Καὶ τούτων τῶν προαιρέσεων
οὐδεμιᾶς ἀπέτυχε Καλλίας, ἀλλ' ὁ μισοτύραννος Δημο-

[1] πίπτει τῆς Θηβαίων T. πίπτει τῆς τε Θ. R. [2] στρατιᾶς T. [3] εἴ τις T. R. [4] κωλύσετε T. [5] δὲ T. R. [6] μὲν τῷ T. [7] αὐτῷ T. R. [8] τεθνᾶναι ἐγκαταλειφθέντι T. R. [9] Deest articulus. T.

Λήψεσθαι] A Λαμβάνω, non λείψεσθαι [quæ erat lectio Aldina] a Λείπω. Wolf.

Ἔνορκον —— βοηθήσειν] Ὀμόσαντα ὅτι βοηθήσει. Aretinus: *auxilium ferre jurejurando cogeretur.* Idem.

Εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴῃ] *Siquis eum invaderet ac lacesseret.* Demosthenes κατὰ Φιλίπ. δ. Ἀλλ' ἐπειδὰν ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἴῃ, τί φήσομεν τότε; Rursus, π. Στεφ. Καὶ βοηθήσετε ἄν τις ἐπ' αὐτοὺς ἴῃ. Brodæus.

Κωλύσετε] Κωλύσαιτε. Markland. Ita Bern. Taylor.

Δολιχοδρομήσαντα] Vide Poll. III. 30. Idem. Explicat Potter. Archæol. II. 28. Stock.

Πρῶτον μὲν μὴ διασφαλῆναι] [Negativa enim in Aldo deerat]. Et [l. 16.] εἰ μνησθείς. Et [p. 210. l. 6.] τὰς δὲ συνεδρίας, ut ante μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι. Wolf. μὴ διασφαλῆναι. Bern. similiter. Διασφαλῆναι Brodæus explicat *muniri*, abreptus loci impuritate, ita ut interpretando adjuvare vellet, quod debuisset emendare. Taylor.

Ἐγκαταλειφθέντι] H. Stephanus lectore non admonito, se contra Codd. niti, dedit ἐγκαταληφθέντι. Quod tamen habet Cod. noster Bern. et Ego præfero. Vegetatur Oppositio, ἢ φεύγειν —— ἢ τεθνᾶναι ἐγκαταληφθέντι. *Aut* aufugere *aut* captum *emori*. Aliter Italus. *O fuggirsi da Chalcide, o morire* abbandonato. Solus Lambinus auctoritatem Stephani sequitur. Idem.

σθένης, ὡς αὐτὸς προσποιεῖται, ὅν φησι Κτησιφῶν τὰ
βέλτιστα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοὺς καιροὺς τοὺς τῆς πό-
λεως, ἔγραψε δ' ἐν τῇ συμμαχίᾳ βοηθεῖν ἡμᾶς Χαλκι-
δεῦσι, ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλαξάμενος, ἀντὶ τούτων εὐ-
φημίας ἕνεκα προσγράψας Χαλκιδέας βοηθεῖν, ἐάν τις ἴῃ
ἐπ' Ἀθηναίους· τὰς δὲ [1]συνεδρίας καὶ τὰς συντάξεις, ἐξ 67.1
ὧν ἰσχύσειν ὁ πόλεμος ἤμελλεν, ἄρδην ἀπέδοτο, καλλί-
στοις ὀνόμασιν αἰσχίστας πράξεις γράφων, καὶ τῷ λόγῳ
προσβιβάζων ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δεῖ τὴν πόλιν
πρότερον ποιεῖσθαι τοῖς ἀεὶ δεομένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς
δὲ συμμαχίας ὑστέρας ποιεῖσθαι μετὰ τὰς εὐεργεσίας.
401 Ἵνα δ' εὖ εἰδῆτε, ὅτι ἀληθῆ λέγω, [2]λαβέ μοι τὴν Καλ-
λίου γραφὴν καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψή-
φισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

λδʹ. Οὔπω τοίνυν τοῦτ' ἐστὶ δεινόν, εἰ οἱ καιροὶ πέ-
πρανται τηλικοῦτοι καὶ συνεδρίαι καὶ συντάξεις, ἀλλὰ
πολὺ τούτου δεινότερον [3]ὕμιν φανήσεται, ὃ μέλλω λέγειν.
Εἰς γὰρ τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὕβρεως
καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δέ, ὃν ἐπαινεῖ Κτησιφῶν,
δωροδοκίας, ὥστε τὰς ἐξ Ὠρεοῦ συντάξεις καὶ τὰς ἐξ
Ἐρετρίας, τὰ δέκα τάλαντα, ὁρώντων φρονούντων βλε-
πόντων ἔλαθον [4]ὕμων ὑφελόμενοι, καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων
[5]τούτων συνέδρους παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν, πάλιν δ' εἰς

[1] προεδρίας T. [2] λάβε T. R. [3] ὑμῖν T. R. [4] ὑμῶν T. R. [5] τούτους T.

Βέλτιστα λέγειν] Accuratius, ut mihi videtur, hoc loco scripsisset Æschines βέλτιστα λέγειν καὶ πράττειν. Nam totum hoc de Callia negotium ad Demosthenis πρᾶξιν, magis quam ad λόγον ejus spectat. Sic §. λδ'. fin. MARKLAND.

Συνεδρίας] Πρ. γρ. προεδρίας [ut MSS. quoque quam plurimi] Ἀλλὰ καὶ ἀρτίως εἶπε, μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι. Καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα, πάντας ἥκειν συνεδρεύσοντας Ἀθήναζε. Λέγει δὲ καὶ συνεδρίας, ἔτι δὲ συνέδρους. STEPHANUS. Συνεδρίας. Bern. TAYLOR. F. συνεδρίας, ut l. 17. nuper pag. 209. l. antepen. MARKLAND. Imo συνεδρίας. AUGER.

Ὁ πόλεμος] An ἡ πόλις? MARKLAND.

Γράφων] An ἐπιγράφων? IDEM.

Προσβιβάζων] Γρ.ται προβιβάζων. MSS. Steph. Eamque lectionem amplecti videtur Budæus. Vid. H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. I. col. 656. TAYLOR.

Μετὰ τὰς εὐεργεσίας] Exponi possit vel *post collata*, vel *post accepta beneficia*. Verum magnificentius erat, magisque adeo ad indolem accommodatum Atheniensium, gloriæ cupidorum, si cum iis potius societatem inirent, quos ipsi sibi beneficiis prius devinxerant, quam si hanc illis tantum concederent, a quibus beneficia acceperant. *Francis.* STOCK.

Γραφὴν] Ἐπιστολὴν, ἢ γράμμα, οὐχὶ δὲ κατηγορίαν, ὡς ἄλλοτε πολλάκις. WOLF.

λδ'. Τούτους] Forte, τούτων. MARKLAND. AUGER.

Χαλκίδα καὶ τὸ καλούμενον Εὐβοϊκὸν συνέδριον συνήγαγον.
ὃν δὲ τρόπον καὶ δι' οἵων κακουργημάτων, ταῦτ' ἤδη ἄξιόν
ἐστιν ἀκοῦσαι. Ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς [1]οὐκέτι δι'
ἀγγέλων ἀλλ' αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν λόγους διεξῆλθε κατεσκευασμένους ὑπὸ Δημο-
σθένους. Εἶπε γὰρ ὡς [2]ἥκοι ἐκ Πελοποννήσου νεωστὶ
σύνταγμα συντάξας εἰς ἑκατὸν ταλάντων πρόσοδον ἐπὶ
Φίλιππον, καὶ διελογίζετο, ὅσον ἑκάστους ἔδει συντελεῖν,
Ἀχαιοὺς μὲν πάντας καὶ Μεγαρέας ἑξήκοντα τάλαντα,
τὰς δ' ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἁπάσας τετταράκοντα· ἐκ δὲ
τούτων τῶν χρημάτων ὑπάρξειν καὶ ναυτικὴν καὶ πεζι-
κὴν δύναμιν· εἶναι δὲ πολλοὺς ἄλλους τῶν Ἑλλήνων, οὓς
βούλεσθαι κοινωνεῖν τῆς συντάξεως, ὡς οὔτε χρημάτων 402
οὔτε στρατιωτῶν ἔσεσθαι ἀπορίαν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ
φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πράττειν ἑτέρας δι' ἀποῤῥή-
των, καὶ τούτων εἶναί τινας μάρτυρας τῶν [3]ὑμετέρων
πολιτῶν, καὶ τελευτῶν ὀνομαστὶ παρεκάλει Δημοσθέ-
νην, καὶ συνειπεῖν ἠξίου. Ὁ δὲ σεμνῶς πάνυ παρελθὼν
τόν τε Καλλίαν ὑπερεπῄνει, καὶ τὸ ἀπόῤῥητον προσε-
ποιήσατο εἰδέναι· τὴν δ' εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν,
ἣν ἐπρέσβευσε, καὶ τὴν ἐξ Ἀκαρνανίας [4]ἔφη βούλεσθαι
[5]ὕμιν ἀπαγγεῖλαι. ἦν δ' αὐτῷ κεφάλαιον τῶν λόγων, πάν-
τας μὲν Πελοποννησίους ὑπάρχειν, πάντας δ' Ἀκαρνᾶνας
συντεταγμένους ἐπὶ Φίλιππον ὑφ' ἑαυτοῦ· εἶναι δὲ τὸ σύν-

[1] οὐκ ἔτι T. R. [2] ἥκει T. ἧκοι R. [3] ἡμετέρων T. R. [4] ἔφη δὴ βούλεσθαι R. [5] ὑμῖν T. R.

Ἐπὶ Φίλιππον] *Ad bellum contra Philippum gerendum.* BRODÆUS.

Ὡς] Ita Codd. ὥστε exaravit typis suis H. Stephanus. TAYLOR. M. ὥστε. AUGER.

Δι' ἀπορήτων] [Ita Ald.] Scr. δι' ἀποῤῥήτων. BRODÆUS. WOLF.

Ἡμετέρων] Forte, ὑμετέρων. MARKLAND.

Κεφάλαιον] *Orationis ejus hæc summa erat.* Recte. Sic supra §. κέ. δόγμα —— οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ. Ad istum sane locum allusit Suidas, v. Κεφάλαια. Verum videamus primo, quid ille Scriptor in articulo præcedente, sc. κεφάλαιον. Nempe, Ἔνιοι τῶν ῥαθύμως ἐντετυχηκότων τοῖς ὑπὸ τῶν δέκα ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις τὸ Κεφάλαιον οἴονται παρειλῆφθαι ἐπὶ πράγματος, καὶ λόγου μόνον —— παρείληπται δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίου. Jam accede ad ea quæ sequuntur. Κεφάλαια παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμματος, καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ubi tamen juxta mentem Lexicographi, quatenus ex priore articulo ea colligi potest, pro γράμματος legendum est πράγματος. Aliquantum adstipulatur Photii Cod. MS. qui habet ἐπὶ ἐπιγράμματος. Id erat ἐπὶ γράμματος. Sed cum emendare voluerint alii, in alium mendum inciderunt. Sed γράμματος bene stare potest cum textu et mente Æschinis. TAYLOR.

Συντεταγμένους] *Ad pecunias conferendas ordine descriptos.* BRODÆUS. Recte vidit Vir doctissimus. Ita etiam alii: *erano*

ταγμα χρημάτων μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυναυτουσῶν πληρώματα καὶ εἰς πεζοὺς στρατιώτας μυρίους καὶ [1]ἱππέας χιλίους· ὑπάρξειν δὲ πρὸς τούτοις [2]καὶ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις, ἐκ Πελοποννήσου μὲν [3]πλείους ἢ δισχιλίους ὁπλίτας, ἐξ Ἀκαρνανίας δ' ἑτέρους τοσούτους· δεδόσθαι δ' [4]ὑπὸ πάντων τούτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· πραχθήσεσθαι δὲ [5]ταῦτ' οὐκ εἰς μακράν, ἀλλ' εἰς τὴν ἕκτην ἐπὶ δέκα τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός· εἰρῆσθαι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν [6]ὑφ' αὐτοῦ καὶ παρηγγέλθαι, πάντας ἥκειν συνεδρεύσοντας Ἀθήναζε εἰς τὴν [7]πανσέληνον. Καὶ γὰρ τοῦτ' ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι
403 ἀλαζόνες ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον· Δημοσθένης δ' ὅταν ἀλαζονεύηται, πρῶτον μὲν μεθ' ὅρκου ψεύδεται, ἐξώλειαν

[1] ἱππεῖς T. R. [2] Deest καί. T. [3] πλείονας T. R. [4] ἀπὸ T. R. [5] Deest ταῦτ'. T. [6] ὑπ' αὐτοῦ T. R. [7] σελήνην T. R.

stati descritti da lui a contribuire contro Filippo. Italus. Minus bene Wolfius, cujus interpretationem Tu corriges. TAYLOR.

Χρημάτων] Ita Membranæ præter Bern. nostram. Stephanus rursus silenti pede, χρήματα. IDEM.

Πληρώματα] *Socios navales et propugnatores: remiges et milites classiarios.* Demosth. c. Midiam, εἶτα τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. BRODÆUS.

Πολιτικὰς] *Ex singulis civitatibus.* Infra, §. μϛ'. χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι. MARKLAND. Πρὸς τούτοις καὶ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις Bern. TAYLOR.

Ἐξ Ἀκαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους] Aretinus: *ex Peloponneso quidem super duo millia armatorum, ex Acarnania vero alios totidem.* Sic et Meletus. Melanchtho: *ex Acarnania totidem milites.* Perionius: *armatorum ex Acarnania totidem.* Hic ἑτέρους τοσούτους non est δὶς τοσούτους, ut apud Isocratem, loco supra citato [pag. 302. l. 8. ed. T.] WOLF.

Ἀπὸ] Ὑπό. §. μβ'. ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. MARKLAND.

Ἀνθεστηριῶνος] Παρὰ τὸ τοῖς ἄνθεσι στέφεσθαι τὴν γῆν, qui a Choniate, ὁ φυλλοφόας μὴν appellatur. Alii per ι in secunda syllaba scribentes, παρὰ τὴν ἑορτὴν τὴν τοῦ Ἀνθιστηρίων, περὶ ὧν παροιμιαζόμενοί φασιν, Ἔξω Κᾶρες, οὐκέτ' Ἀνθιστήρια. WOLF.

Εἰς τὴν σελήνην] Εἰς πανσέληνον. BRODÆUS. Nescio an emendans, an exponens. Sed in Bern. *adnotatur*, sc. *pro* εἰς πανσέληνον. Volebant Athenienses ut Menses sui ordirentur a Novilunio. TAYLOR. Aretinus: *Omnes convenire debere Athenas in plenilunio.* Melanchtho: *Ut civitates in plenilunio conveniant Athenis.* Perionius: *Ut omnes Athenas conveniant consilii capiundi causa ad XVII. Cal. ejusdem mensis.* Meletus: *Venturos se esse Athenas ad concilium tempore plenilunii.* Τὴν σελήνην paulo post ipse interpretatur τὴν πανσέληνον. Hoc me loco lapsum esse fateor, cum verti, *ad Lunam.* Nam peculiarem hanc et non communem homo ille formulam usurpat. Neque enim Æschines lunam, sed mendacem linguam Demosthenis exagitat. Etsi quid vetat, insolentem locutionem Græcam æque insolenti Latina vertere? præsertim cum ejus sequatur interpretatio. WOLF. εἰς τὴν πανσέληνον, (ut pag. 214. l. 12.) edidit H. Stephanus. TAYLOR. Legendum certe πανσέληνον. quod omisi volens in interpretatione mea. AUGER.

Πανσέληνον] *Plenilunium* semper incidit in diem decimum quintum mensis Attici; quia menses iis erant lunares. Singuli autem mensis tres dies a Lunæ phasibus nomina mutuati sunt: primus νουμηνία vocabatur, xv^tus. ἡ πανσέληνος, ultimus seu trigesimus ἕνη καὶ νέα, luna vetus et nova. *Tourellius.* STOCK.

Καὶ γὰρ τοῦτο] Forte, καὶ γὰρ τοῦθ' ὁ ἄνθρωπος. MARKLAND.

ἐπαρώμενος αὑτῷ, δεύτερον δέ, ἃ εὖ οἶδεν οὐδέποτ' ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν ἀριθμῶν εἰς ὁπότ' ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματ' οὐχ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνόματα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν καὶ μιμούμενος τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. διὸ καὶ μάλιστ' ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα διαφθείρει. Ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ [1]μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκε, μεστὸν δ' ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων καὶ
68. στρατοπέδων οὐδέποτε συλλεγησομένων. ἀπαγαγὼν δ' [2]ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἐνταῦθα δὴ συστρέψας γράφει, κελεύων ἑλέσθαι πρέσβεις εἰς Ἐρέτριαν, οἵτινες δεήσονται τῶν [3]Ἐρετριῶν — πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι [4]αὐτῶν — μηκέτι διδόναι τὴν σύνταξιν ὑμῖν, τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καλλίᾳ, καὶ πάλιν ἑτέρους αἱρεῖσθαι εἰς Ὠρεὸν [5]πρὸς τοὺς Ὠρείτας πρέσβεις, οἵτινες [6]δεήσονται καὶ αὐτοί, τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν [7]εἶναι. Ἔπειτ' ἀναφαίνεται,

[1] μακρότερον T. R. [2] ὑμᾶς ἄπωθεν ἀπὸ T. R. [3] Ἐρετριέων T. R. [4] αὐτῶν T. R. [5] [πρὸς τοὺς Ὠρείτας] R. [6] δεήσονται, αὐτοῖς τὸν T. [7] [εἶναι] R.

Μιμεῖσθαι] [Ita erat in Ald.] Legendum μωμεῖσθαι. BRODÆUS. ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι lege. WOLF. Ita restituerunt Bern. Ask. Steph. Γράφε μισεῖσθαι ἢ μωμεῖσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις. marg. Exemplaris Aldini in Biblioth. Col. Eman. Cant. TAYLOR.

Καὶ τοῦ βίου] Deest forte aliud Adjectivum, Comparativi gradus, ut κενώτερον. MARKLAND.

Συστρέψας] Vim vocis non assequitur Wolfius. Laudo, neque satis prædicare possum, bellissimam versionem Italicam, *Mettendo in questo tutte le sue forze.* Similiter scribit Xenopho Anab. l. 1. circa finem. Οἱ μὲν Ἕλληνες συστραφέντες παρασκευάζονται ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ δεξόμενοι. Quem locum contra Cl. Hutchinsonum explicare non debuit Spelmannus, in politissima et fideli pariter Interpretatione quam dedit Xenophontis. Demetrius Phalereus §. 8. Ὥσπερ τὰ θηρία συστρέψαντα ἑαυτὰ μάχεται, τοιαύτη τις ἂν εἴη συστροφὴ καὶ λόγου, καθάπερ ἐσπειραμένου (vel συσπειραμένου) πρὸς δεινότητα. Cui locum similem adduxit ex Platone Pet. Victorius in *commentario.* Verba illa Demetrii scio aliter laudari in fine, sc. neque ἐσπειραμένου, neque συσπειραμένου, verum συστειλαμένου. Quod licet æque faveat meæ Interpretationi τοῦ συστρέφεσθαι, attamen laudo eam lectionem quæ reperitur in vulgatis. Ita Plutarch. Sympos. ἐν τῷ χειμῶνι συστρεφόμενον καὶ συσπειράμενον διὰ τὸ ῥιγοῦν. Illum morem Feræ se colligentis ad vim vel sustentandam vel inferendam egregie describit Homerus Iliad. M. 41.

Ὡς δ' ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι
Κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται, σθένεϊ βλεμεαίνων,
Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
Ἀντίοι ἵστανται.

Porro. Occurrunt exempla apud nostros Scriptores, Æschinem volo et Demosthenem, ubi συστρέφεσθαι dicitur de *globo* aut *agmine* facto, ad majorem vim aut impetum. In hoc loco, *se totum collegit, summam vafritiem in ea re exseruit* Demosthenes, ut ait adversarius. TAYLOR.

Δεήσονται αὐτοῖς] Deerat [sc. αὐτοῖς] in Steph. αὐτῶν Ask. Quod præstat. IDEM. L. αὐτῶν. AUGER.

Εἶναι] Otiosum sane vocabulum, neque

[1] πρὸς τῷ περὶ ἁπάντων τῶν ἐν τῷ ψηφίσματι κλέμματι, γράψας καὶ τὰ πέντε τάλαντα τοὺς πρέσβεις [2] ἀξιοῦν
404 τοὺς Ὠρείτας μὴ ὑμῖν ἀλλὰ Καλλίᾳ διδόναι. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὴν ἀλαζονείαν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάγνωθι, καὶ τοῦ κλέμματος ἅψαι, ὃ ὑφείλετο ὁ μιαρὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὅν φησι Κτησιφῶν καὶ ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα καὶ πράττοντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Οὐκοῦν τὰς μὲν τριήρεις καὶ τὴν πεζὴν [3] στρατιὰν καὶ τὴν πανσέληνον καὶ τοὺς συνέδρους λόγῳ ἠκούσατε, τὰς δὲ συντάξεις τῶν συμμάχων, τὰ δέκα τάλαντα, ἔργῳ ἀπωλέσατε.

λέ. Ὑπόλοιπον δέ μοί ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι λαβὼν τρία

[1] περὶ ἁ. ἐπὶ τῷ ψ. πρὸς τῷ κλέμματι γράψας, T. R. [2] ἀξιῶν T. R. [3] στρατείαν T.

desiderari vides: *eundem hostem et amicum judicare, perinde uti Athenienses.* Dele ergo, nam enatum est ex fine præcedentis, τοῦ, νομίζειν. TAYLOR.

Ἔπειτα ἀναφαίνεται] Aretinus et hanc et plures clausulas omisit. Melanchtho: *cætera in decreto recitantur: ascribit etiam de furto, ut Oritæ quinque talenta non vobis, sed Calliæ penderent.* Perionius: *Deinde eum apparet in decreto ad furtum addidisse, ut legati peterent ab Oritanis,* etc. Meletus: *deinde vero post has insidias orationis, rursus decernit.* Τὸ, περὶ ἁπάντων nemo horum expressit: pro quo, etsi περιαγαγὼν, ἢ προαπαντῶν, ἢ προαπατῶν legas, non satis placet. Mox, [l. 2.] τοὺς πρέσβεις ἀξιοῦν. Cohærent enim γράψας ἀξιοῦν, id est, ὅπως ἀξιῶσιν οἱ πρέσβεις. WOLF. *Poscia egli mostra havere scritto ogni cosa nel decreto per ingannare.* Etrascus. *Deinde videtur ad hæc omina in decreto peculatus causa adjecisse.* Anon. Venetus. Hi quidem expresserunt τὸ, περὶ ἁπάντων, sed nihil promovemus. TAYLOR.

Περὶ ἁπάντων ἐπὶ τῷ ψηφίσματι] Depravata hæc esse opinor. MARKLAND. Ἐν τῷ ψηφίσματι, MSS. Steph. et Ask. et Plin. IX. Epist. 26. ubi locum hunc laudat. TAYLOR. Interpretatus sum quasi legeretur, ἐν τῷ ψηφίσματι ὑπὲρ τοῦ κλέμματος γράψας. καὶ subsequens non significat *et*, sed *etiam*. AUGER.

Πρὸς τῷ κλέμματι γράψας] Ἤγουν, προσγράψας τῷ κλέμματι. Marg. Eman. TAYLOR.

Πρὸς τῷ κλέμματι] Hanc clausulam depravatam, indeque obscuram factam esse arbitratur Marklandus. Non sensit hoc loco vir doctiss. inusitatam significationem præpositionis Πρὸς. Πρὸς τῷ κλέμματι est *furto deditus, in peculatum effusus:* ut liquet conferenti perquam huic similem sententiam in oratione Demosthenica de fals. leg. §. λθ'. fin. ἀλλ' οὕτως ἔκφρων ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ λήμματι καὶ τῷ δωροδοκήματι, ὥστε πάντα τὰ ἄλλα ἀνελὼν καὶ παριδὼν ᾤχετο: *ita penitus erat quæstui et largitioni deditus,* etc. STOCK.

Ἀξιῶν] Sincera Lectio, ἀξιοῦν. BRODÆUS. Ita Steph. et Bern. TAYLOR.

Ἐκ] Abest §. πζ'. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος. MARKLAND.

Τοῦ κλέμματος ἅψαι] *Istud membrum decreti attinge, ubi continetur fraus et impostura hominis, cæteris omissis.* Particulam scil. ex psephismate excerpi, non totum continuo recitari jubet. *Taylor.* ad orat. Dem. de fals. leg. [§. ιδ'.] STOCK.

Στρατείαν] Στρατιὰν (Vid. ad §. μγ'. fin.) excudi fecit Stephanus. TAYLOR.

τάλαντα μισθὸν τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης, τάλαντον μὲν ἐκ Χαλκίδος παρὰ Καλλίου, τάλαντον δ' ἐξ Ἐρετρίας παρὰ Κλειτάρχου τοῦ τυράννου, τάλαντον δ' ἐξ Ὠρεοῦ· διὸ καὶ καταφανὴς ἐγένετο, δημοκρατουμένων τῶν Ὠρειτῶν, καὶ πάντα πραττόντων μετὰ ψηφίσματος. [1] Ἐξαναλωμένοι γὰρ ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς ἀπόρως διακείμενοι, πέμπουσι πρὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαριγένους υἱόν, τοῦ δυναστεύσαντός ποτ' ἐν Ὠρεῷ, δεησόμενον [2] αὔτου, τὸ μὲν τάλαντον ἀφιέναι τῇ πόλει, ἐπαγγελλόμενον δ' αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα σταθήσεσθαι ἐν Ὠρεῷ. ὁ δ' ἀπεκρίνατο τῷ Γνωσιδήμῳ, ὅτι ἐλαχίστου χαλκοῦ οὐδὲν δέοιτο, τὸ δὲ τάλαντον διὰ τοῦ Καλλίου [3] εἰσέπραττεν. ἀναγκαζόμενοι δ' οἱ Ὠρεῖται καὶ οὐκ εὐποροῦντες ὑπέθεσαν [4] αὔτῳ τοῦ ταλάντου τὰς δημο- 405
σίας προσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν. καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μετὰ ψηφίσματος τοῦ δήμου. Ὅτι δ' [5] ἀληθῆ λέγω, [6] λαβέ μοι τὸ ψήφισμα τῶν Ὠρειτῶν.

[1] ἐξανηλωμένοι T. R. [2] αὐτοῦ T. R. [3] εἰσπράττειν T. R. [4] αὐτῷ T. R. [5] τἀληθῆ T. [6] λάβε T. R.

λέ. Διὸ] Malim δι' οὗ. WOLF. F. δι' οὗ, scil. ταλάντου. MARKLAND.

Δημοκρατουμένων τῶν Ὠρειτῶν] *Cum populari republica Oritæ regerentur.* Wolfius. Incaute. Non enim *semper* ea forma imperii utebantur. Quod tamen sequeretur eam interpretationem Wolfii, ceterorumque. Ecce enim Charigenes non ita pridem (nam ejus filius Gnosidemus cum Æschine et Demosthene vixit,) summum in ea civitate imperium tenuit, ut discimus ex tertia abhinc linea. Verte igitur, *cum tandem populari Rep. regi cœperint.* ὅταν ἐδημοκρατοῦντο. TAYLOR.

Ἐλαχίστου χαλκοῦ] Videtur alludere ad nomisma vilissimum, qui χαλκοῦς dicitur: quasi dicat, οὐκ ἂν ἀντικαταλλάξαιμι χαλκοῦ τάλαντον. WOLF. Non ad Nomisma, mi homo. Cui quid cum Statua commune? Ad Metallum, quod erat vile et tenue, ad Æs, alludit potius. Et meminerit lector ἐλάχιστον non semper de *magnitudine*, verum aliquando etiam de *pretio* et *valore* dici posse: ut hic, et pariter apud Aristophanis σχ. scil. Ἐδόκει τὸ τῶν Βυζαντίων νόμισμα ἐλάχιστον εἶναι πάντων καὶ φαυλότατον, ἅτε σιδηροῦν ὑπάρχον. Nub. 248. Nam qui *ferreis* utuntur nummis, non in *minutissimas* laminas secare solent. TAYLOR.

Εἰσπράττειν] S. δέοιτο. WOLF. Scil. αὐτὸν ἐθέλειν εἰσπράττειν. Alioqui legendum foret εἰσπράξειν. MARKLAND. Γρ. ται εἰσέπραττεν. MSS. Steph. γρ. εἰσέπραττε et εἰσέπραξε. Cod. Bern. TAYLOR. Malim εἰσπράξειν, subaudiendo ἑαυτόν. AUGER.

Δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς] *Menstruam drachmam in singulas minas.* τῆς μνᾶς, ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἑκάστης μνᾶς. BRODÆUS. Centesimis ergo usuris duxit fœnus. Mina enim 100 drachmas continet. WOLF. Nos dicimus 12 *per cent. per ann.* STOCK.

Κεφάλαιον] Jam alia, et diversa ab ea quam explicavi ad §. λδ'. med. occurrit notio τοῦ, Κεφάλαιον, et hæc verba Æschinis eapropter a Suida recitantur in articulo Κεφάλαιον. TAYLOR.

Ὅτι τἀληθῆ λέγω] [Aldus] ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω. WOLF.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τοῦτ' ἐστὶ τὸ ψήφισμα, ὦ Ἀθηναῖοι, αἰσχύνη μὲν τῆς πόλεως, ἔλεγχος δ' οὐ [1]σμικρὸς τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων, φανερὰ δὲ κατηγορία Κτησιφῶντος. τὸν γὰρ οὕτως αἰσχρῶς δωροδοκοῦντα οὐκ ἔστιν ἄνδρα γεγονέναι ἀγαθόν, ὃ τετόλμηκεν οὗτος γράψαι ἐν τῷ ψηφίσματι.

λϛ'. Ἐνταῦθ' ἤδη τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν καιρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάντων [2]πικρώτατος χρόνος, ἐν ᾧ Δημοσθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς πόλεως πράξεις, ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς, ἄδικον δὲ καὶ οὐδαμῶς ἴσην τὴν πρὸς Θηβαίους συμμαχίαν γράψας. Ἄρξομαι δ' ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς [3]αὐτου πλημμελημάτων λέγειν. Ἔστι γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸ Κιῤῥαῖον [4]ὠνομασμένον πεδίον καὶ λιμὴν ὁ νῦν ἐξάγιστος καὶ ἐπάρατος ὠνομασμένος. Ταύτην ποτὲ τὴν χώραν κατῴκησαν Κιῤῥαῖοι καὶ [5]Κραυαλλίδαι, γένη παρανομώτατα, οἳ εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς καὶ [6]περὶ τὰ ἀναθήματα ἠσέβουν, ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας. Ἀγανακτήσαντες δ' ἐπὶ τοῖς [7]γιγνομένοις μάλιστα μέν, ὡς λέγονται, οἱ πρόγονοι οἱ ὑμέτεροι, ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι Ἀμφικτύονες,
406 μαντείαν ἐμαντεύσαντο παρὰ τῷ θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ

[1] μικρὸς T. R. [2] πικρότατος T. R. [3] αὐτοῦ T. R. [4] ἀνομασμένον R. [5] Ἀκραγαλλίδαι T. R. [6] Deest περί. T. [7] γενομένοις T. R.

Οὗτος] S. ὁ Κτησιφῶν. Idem.

λϛ'. Κιῤῥαῖον] Κιῤῥαῖον πεδίον Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Κίῤῥα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν σταδίους τριάκοντα. ἔοικεν οὖν Κιῤῥαῖον πεδίον καλεῖν ὁ ῥήτωρ τὸ ταύτῃ παρακείμενον τῇ πόλει. Harpocr. in v. Suid. in Κίῤῥα. Contendit Vir doctissimus I. Meursius II. Attic. Lect. 2. vocem numeralem, τριάκοντα, esse minus sinceram, et pro 30 reducit 80. Plura ibidem habet de Cirrha urbe consulenda. Taylor.

Ἐξάγιστος ——— ἐπάρατος] Aretinus: *nefastus et exsecratus.* Melanchtho: *pollutus et exsecratus.* Perionius: *scelestus et maledictus.* Wolf. Addam etiam et nostros. Venetus: *detestabilis et exsecrandus.* Ferrus: *iscommunicato et maledetto.* Vid. Harpocr. Suid. v. Ἐξάγιστος, et Etymol. M. 346. 36. Taylor.

Κιῤῥαῖοι] Cirrha oppidum Phocidis ad Parnassi radices, ubi cultus fuit Apollo. Wolf.

Ἀκραγαλλίδαι] Fortassis hi reliquiæ fuerunt exercitus Brenni, et in editis locis consederunt. Idem. Ingeniose satis. Verum nomen istud gentile male describitur in Æschinis Exemplaribus. Harpocratio: Κραυαλλίδαι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Δίδυμός φησι δεῖν γράφεσθαι (in Æschinis loco, præ manibus) Κραυγαλλίδαι. οὕτω γὰρ λέγεσθαι τὴν ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίῤῥας χώραν Κραυγάλλιον, ὡς καὶ Ξεναγόρας ἐν τετάρτῳ χρόνων ἱστορεῖ. Vides, mi lector, utcunque exaretur, sive Κραυαλλίδαι, uti repperit Harpocratio, sive Κραυγαλλίδαι, ut correxit Didymus, nullam omnino lectionem favere Etymo isti Wolfiano. Vide Valesium ad istum locum Harpocrationis. Taylor.

Τοὺς Ἀμφικτύονας] Omnia quæcunque ad celeberrimum hoc Concilium pertinent, cura fideque optima congessit, ac Vitæ Philippicæ præmisit Lelandus. Stock.

Ἔπειτα] Forte, ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι. Markland.

Τίνι χρὴ τιμωρίᾳ] Wolf. Aldi corrigens σφάλμα typographicum. Taylor.

τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. καὶ [1]αὔτοις ἀναιρεῖ ἡ Πυθία, πολεμεῖν Κιῤῥαίοις καὶ [2]Κραυαλλίδαις πάντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐκπορθήσαντας καὶ αὐτοὺς ἀνδραποδισαμένους ἀναθεῖναι τῷ
69.1 Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καὶ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, καὶ ταύτην τὴν χώραν μήτ' αὐτοὺς ἐργάζεσθαι μήτ' ἄλλον ἐᾷν. Λαβόντες δὲ τὸν χρησμὸν οἱ Ἀμφικτύονες ἐψηφίσαντο, Σόλωνος εἰπόντος Ἀθηναίου τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι δυνατοῦ καὶ περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος, ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ. καὶ συναθροίσαντες δύναμιν ἱκανὴν ἐκ τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐξηνδραποδίσαντο τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς λιμένας ἔχωσαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν καθιέρωσαν κατὰ τὴν μαντείαν, καὶ ἐπὶ τούτοις ὅρκον ὤμοσαν ἰσχυρόν, μήτ' αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν [3]ἐργάσεσθαι μήτ' ἄλλῳ ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ βοηθήσειν τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. καὶ οὐκ

[1] αὐτοῖς T. R. [2] Ἀκραγαλλίδαις T. R. [3] ἐργάσασθαι T.

Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ] Pausanias in Phocicis Ἀθηνᾶν Πρόναον recenset, quasi quæ sit in vestibulo ædis dedicata, quod fortasse rectius est, quam *Providentiæ* vel *Providæ.* Wolf. Egi de ea re copiosius, infra ad Orat. I. c. Aristogit. §. ή. fin. Taylor.

Ἀεργίᾳ] *Ut Deo sacer atque incultus permaneret hic ager.* Brodæus. *Ut scilicet neque compascuus esset hic ager, nec coleretur, neque coædificaretur.* Wolf.

Ἐναγεῖς] Occurrit etiam §. λή. med. et fin. §. λθ'. et §. μά. Vide Harpocr. in Ἀναγεῖς. Suid. etiam ibid. et in Ἐναγεῖς διὰ τ. ε. Taylor.

Καὶ συναθροίσαντες κ. τ. λ.] In hac Expeditione narranda dissentiunt Strabo et Pausanias. Ille enim lib. 9. hujus expeditionis ducem facit Eurylochum Thessalum: Pausanias vero in Phocicis Clisthenem Sicyoniorum tyrannum cum Solone Atheniensi, nulla Eurylochi facta mentione. Polyænus vero Stratagem. l. 6. Eurylocho tribuit stratagema, quod ab aliis Soloni tribuitur, hellebori scil. mixturam aquæ, qua utebantur obsessi. Sic variant in rebus tam antiquis auctorum testimonia. Palmer. Conjungo Plutarchum in vita Solonis. Ἐθαυμάσθη δὲ [Σόλων] καὶ διεβοήθη μᾶλλον ἐν τοῖς Ἕλλησιν, εἰπὼν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς, ὡς χρὴ βοηθεῖν, καὶ μὴ περιορᾶν Κιῤῥαίους ὑβρίζοντας εἰς τὸ μαντεῖον, ἀλλὰ προσαμύνειν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ Δελφοῖς. πεισθέντες γὰρ ὑπ' ἐκείνου πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησαν οἱ Ἀμφικτύονες, ὡς ἄλλοι τε μαρτυροῦσι, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Πυθιονίκων ἀναγραφῇ, Σόλωνι τὴν γνώμην ἀνατιθείς. οὐ μέντοι στρατηγὸς ἐπὶ τοῦτον ἀπεδείχθη τὸν πόλεμον, ὡς λέγειν φησὶν Ἕρμιππος Εὐάνθη τὸν Σάμιον. οὔτε γὰρ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τοῦτ' εἴρηκεν, ἔν τε τοῖς τῶν Δελφῶν ὑπομνήμασιν Ἀλκμαίων, οὐ Σόλων, Ἀθηναίων στρατηγὸς ἀναγέγραπται. Taylor.

Ἐξηνδραποδίσαντο] Vide hac de re πρεσβευτικὸν Thessali filii, in Hippocratis operibus Græcis, Frobenianæ Editionis, folio 537. ubi excidium Crisæorum, aqua infecta, eleganter describitur. Wolf.

Τοὺς λιμένας] Forte, τὸν λιμένα. Vid. p. 216. l. 14. §. λζ'. init. λή. med. λθ'. med. Markland.

Τὴν χώραν αὐτῶν] Abesse potuit αὐτῶν, vel scribi αὐτήν. Idem.

Καὶ χειρί, καὶ ποδὶ] Vid. Victor. XIV. Var. Lect. 19. Taylor. καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ infra §. λή. et π. Παραπρεσβ. p. 280. l. 1. ed. T. Markland.

ἀπέχρησεν [1] αὔτοις τοῦτον μόνον τὸν ὅρκον ὀμόσαι, ἀλλὰ καὶ προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο. γέγραπται γὰρ οὕτως ἐν τῇ ἀρᾷ· εἴ τις τάδε φησὶ παραβαίνοι, ἢ πόλις ἢ ἰδιώτης ἢ ἔθνος, ἐναγὴς φησιν ἔστω τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος
407 καὶ Λητοῦς καὶ Ἀθηνᾶς Προνοίας· καὶ ἐπεύχεται [1] αὔτοις [2] μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι, ἧττταν δ᾽ αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν, καὶ ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ γένος τὸ ἐκείνων· καὶ μήποτέ φησιν ὁσίως [3] θύσειαν τῷ Ἀπόλλωνι μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι μηδὲ τῇ Λητοῖ μηδ᾽ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο [4] αὔτων τὰ ἱερά. Ὅτι δ᾽ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν. Ἀκούσατε τῆς ἀρᾶς, ἀναμνήσθητε τῶν ὅρκων, οὓς [5] ὕμων οἱ πρόγονοι μετὰ τῶν Ἀμφικτυόνων συνώμοσαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

Οὐ πρὶν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,
[1] Πρίν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
Κῦμα [2] ποτικλύζῃ, κελαδοῦν ἱεραῖσιν ἐπ᾽ ἀκταῖς.

ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ.

λζ´. Ταύτης τῆς ἀρᾶς καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς μαντείας γενομένης, ἀναγεγραμμένων ἔτι καὶ νῦν, οἱ Λοκροὶ οἱ [3] Ἀμφισσῆς, μᾶλλον δ᾽ οἱ προεστηκότες αὐτῶν ἄνδρες παρανομώτατοι, ἐπειργάζοντο τὸ πεδίον, καὶ τὸν λιμένα τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον πάλιν ἐτείχισαν καὶ συνῴκισαν, καὶ τέλη τοὺς [4] καταπλέοντας ἐξέλεγον, καὶ τῶν ἀφικνουμένων εἰς Δελφοὺς [5] Πυλαγορῶν ἐνίους χρήμασι διέφθειραν, ὧν εἷς ἦν Δημοσθένης. Χειροτονηθεὶς γὰρ ὑφ᾽ ὑμῶν Πυλαγόρας λαμβάνει χιλίας δραχμὰς παρὰ τῶν Ἀμφισσέων 408
ὑπὲρ τοῦ μηδεμίαν μνείαν περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι. διωμολογήθη δ᾽ αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀποσταλήσεσθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου μνᾶς εἴκοσι τῶν ἐξαγίστων καὶ ἐπαράτων χρημάτων, ἐφ᾽ ᾧ τε βοηθήσειν τοῖς Ἀμφισσεῦσιν Ἀθήνησι κατὰ πάντα τρόπον. ὅθεν [6] ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον συμβέβηκεν [7] αὔτῳ, ὅτου ἂν προσάψηται ἀνδρὸς [8] ἢ ἰδιώτου ἢ δυνάστου ἢ πό-

[1] αὐτοῖς T. R. [2] μηδὲ T. [3] θύσαιεν T. R. [4] αὐτοῖς T. R. [5] ὑμῶν T. R.

[1] Πρίν γε θεοῦ τεμένη T. R. [2] ποτικλύζει T. [3] Ἀμφισσεῖς T. R. [4] παραπλέοντας T. [5] Πυλαγόρων T. [6] Deest ἔτι. T. [7] αὐτῷ T. R. [8] Deest ἤ. T.

Μόνον] Vid. H. Steph. de Dialect. Attic. pag. 105. TAYLOR.

Προστροπὴν] Hinc fit προστροπαῖος. Melanchtho: *addiderunt religionem et imprecationem.* Perionius: *sed diris etiam devoverunt, exsecratique sunt eum qui contra faceret.* Meletus: *sed pro his etiam se insuper devoverunt, ac diris imprecationibus obstrinxerunt.* WOLF. Προστρόπαιον, ἄγος, μίασμα. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ Προστροπὴ δὲ λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Suidas. Plenius Harpocratio: Προστρόπαιον Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. Ἐάσατε οὖν αὐτὸν τὸ τοιοῦτον προστρόπαιον, [Vide not. ad §. μθ´. fin.] ἀντὶ τοῦ ἄγος καὶ τὸ μίασμα. Καὶ Προστροπὴ δὲ παρὰ τοῦτο λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Inedita Glossa Photii insignis est. Προστρόπαιον. Δαίμων ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινὰ τῶν πολεμίων, προστροποὶ καὶ ἐναγεῖς εἰσὶν, προστρόπαιον παρακαλῶν. Quod Etymon non laudo, licet Glossam istam adducam. TAYLOR.

Τέκνα τίκτειν κ. τ. λ.] Ex Hesiodo sumptum. WOLF.

Καὶ ἀγορῶν] Ἐκκλησιῶν καὶ βουλευτηρίων ut opinor, potius quam ἐμπορίων. IDEM.

Αὐτοῖς] Castiga αὐτούς. BRODÆUS. Pro αὐτῶν, usitata Græcis ἀντιπτώσει. WOLF. L. αὐτῶν, ut §. λή. fin. MARKLAND. Ita MSS. Regg. Paris. 1. et 2. TAYLOR. M. αὐτῶν. AUGER.

Οὐ πρὶν κ. τ. λ.] Occurrit etiam hoc Oraculum apud Pausan. in Phocicis, cap. 37. qui multa ibi complectitur ad hanc Historiam cognoscendam utilia. Vide autem quo pacto ab isto Scriptore citetur:

Οὐ πρὶν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,
Πρὶν καὶ ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
Κῦμα ποτικλύζῃ, κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

Hic etiam πρίν κεν ἐμῷ τεμένει MS. Steph. TAYLOR.

Κέλαδον] [ut Ald.] κελαδοῦν lego a Κελαδέω. His versibus demum *subjiciendum* [nam in Ald. præcedebant] ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. Sententia autem oraculi est, eum agrum Apollini consecrandum, qui ager maritimus cum esset, et Deo dicatus: post consecrationem, mare utique lucum Apollinis alluebat, invidi scil. dæmonis, qui instar canis in præsepi jacentis, nec ipse illo frueretur, nec alios frui sineret. WOLF.

Ἱεραῖσιν ἐπ᾽ ἀκταῖς] Agrum Cirrhæum alluentibus. BRODÆUS.

λζ´. Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς] Inter varios Locros, quos recenset Mattius I. Opin. 10. non occurrunt Amphissenses. Pertinebant hi ad Locros Ozolas, quorum Metropolis erat Amphissa. Vid. Steph. Byzant. Ita Philippus in Epistola apud Demosth. de Coron. §. νά. Λοκροὶ οἱ καλούμενοι Ὀζόλαι, κατοικοῦντες ἐν Ἀμφίσσῃ. TAYLOR.

Καὶ τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐξέλεγον] *Portoria ab adnavigantibus exigebant.* Anonymus. *Riscuotevano le gabelle da i passaggieri naviganti.* Ferrus. Wolfius prætermisit. IDEM.

Πυλαγόρων] Quasi esset a Πυλάγορος. Nam Πυλαγόρας, Πυλαγορῶν facit. Paulo post [§. λή.] Πυλαγόρους ὑμεῖς εἵλεσθε. WOLF. Credo cum *hoc* modo exaretur, uti §. λή. §. λθ´. etc. male exarari. Nam ab antiquis Lexicographis, Πυλαγόραι solummodo nominantur: quorum fuisset admonere, si *utroque* modo scribere liceret. TAYLOR.

Ὑφ᾽ ὑμῶν] [Alii ἡμῶν] Et [l. antepen.] τοῖς Ἀμφισσεῦσιν. Et [l. pen.] συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτου ἂν προσάψηται ἀνδρὸς ἰδιώτου ἢ δυνάστου. WOLF. Quæ incorrecte impresserat Aldus. TAYLOR.

Χιλίας] Forte, δισχιλίας. Vide seqq. MARKLAND.

Ποιήσασθαι] F. ποιήσεσθαι. IDEM.

Ἀμφισσῶσιν] [ut Ald.] Lege, Ἀμφισσεῦσιν. BRODÆUS. et Bern. TAYLOR.

λεως δημοκρατουμένης, τούτων ἑκάστους ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν.

λή. Σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, [1]ὅσῳ περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. Ἐπὶ γὰρ Θεοφράστου ἄρχοντος, ἱερομνήμονος ὄντος Διογνήτου Ἀναφλυστίου, [2]Πυλαγόρας ὑμεῖς εἵλεσθε Μειδίαν τ' ἐκεῖνον 40
τὸν Ἀναγυῤῥάσιον, ὃν [3]ἠβουλόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν, καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον, καὶ τρίτον δὲ μετὰ τούτων ἐμέ. Συνέβη δ' ἡμῖν ἀρτίως μὲν ἐς Δελφοὺς ἀφῖχθαι, παραχρῆμα δὲ τὸν ἱερομνήμονα Διόγνητον πυρέττειν· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο συνεπεπτώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. οἱ δ' ἄλλοι συνεκάθηντο Ἀμφικτύονες. Ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν παρὰ τῶν βουλομένων εὔνοιαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι οἱ 70.1
[4]Ἀμφισσῆς, ὑποπεπτωκότες τότε καὶ δεινῶς θεραπεύοντες

[1] ὡς T. [2] Πυλαγόρους T. [3] ἐβουλόμην T. R. [4] Ἀμφισσεῖς T. R.

λή. Ἀσεβείας] Forte, τῇ τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείᾳ. Aretinus: *Considerabitis enim sive dæmonium sive fortunam, quæ ex impietate Locrorum effluxit.* Melanchtho: *Considerate autem quas pœnas Deo Amphissenses pro impietate dederint.* Perionius: *Attendite igitur quæ calamitas et fortuna Amphisseorum scelus impietatemque oppresserit.* Meletus pro ὃς περιεγένετο, legisse videtur ὡς, et genitivum retinuit. *Considerate igitur ut vicerit Amphissanorum impietatem divinum numen et fortuna.* Wolf. Recte omnino Meletus, quicunque fuerit. Recte Lambinus. Recte etiam Etrusca Versio: *Hora state a vedere, come la sorte e la fortuna potette piu, che l' impietà de gli Anfissei.* Hominem Græcanicum, Wolfium, in ea literatura enutritum et exercitatissimum, fugit suus Hellenismus, qui ita vertere potuerit, *fortunam, quæ Amphissensium impietatem secuta est.* Perperam etiam ille Anonymus, *fortuna, quæ evaserit ex impietate Amphiseorum.* ὃς περιεγένετο habuit Aldus, & Cod. Coisl. Stephanus vero et Bern. uti Ego exhibui. Taylor. F. ὡς περιεγένοντο. Auger.

Ἱερομνήμονος] Libanius, Ἱερομνήμων δὲ ἐλέγετο ὁ πεμπόμενος σύνεδρος εἰς τοὺς Ἀμφικτυόνας ὑπὲρ τῆς πόλεως. Aristophanis enarrator, τοὺς Πυλαγόρας, καὶ τὸν ἱερομνήμονα, καὶ εἰσὶν οἷον ἱερεῖς γραμματεῖς· μνήμονας γὰρ τούτους ἐκάλουν. Diodor. l. 15. οἱ μὲν ἱερομνήμονες ἐν Ἀμφικτυόσι, κατηγορούντων Φωκέων —— Brodæus.

Ἐκεῖνον] *Nobilem illum civem.* Idem. Dubito. Taylor.

Λέσβιον] Quid est, quod latet sub voce Λέσβιον? aliquis δημότης, opinor, ut Ἀναφλύστιος et Ἀναγυῤῥάσιος. Vid. Demosth. de Cor. §. κγ'. Ep. Phil. Markland. Vid. not. F. A. Wolfii, p. 421. vol. II. Dem.

Τοῦτον] [Ald. ita] μετὰ τούτων. Brodæus. Wolf. Markland.

Ἱερομνήμονα] Suidas: Ἱερομνήμονες, οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν, ἢ, οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ex hoc autem Æschinis loco apparet, Athenienses unum ἱερομνήμονα, tres Πυλαγόρους misisse. Dicitur autem ἱερομνήμων παρὰ τὴν μνήμην τῶν ἱερῶν, fortasse quod acta sacra in literas retulit. Aretinus: *Diognetum sacratorem.* Melanchtho: *scribu Diogneto.* Meletus: *sacrorum præfectus, Diognetus.* Wolf. Erudite de his rebus tractant Cel. Prideauxius nostras ad Marmora Arundelliana, et Antonius Van Dale de Concilio Amphictyonico. Commode hic applicari potest Inscriptio Vetus, quam ex Cyriaci Anconitani et Apiani schedis produxerunt Gruterus CCXXIX. 15. et MXXI. 7. Reinesius I. 241. Idem Van Dale l. c. et Muratorius DXX. 3. novissime autem omnium et emendatissime Cel. Gorius in Symbolis Literariis:

ΘΕΟΙΣ
ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ
ΠΥΛΑΙΑΣ ΗΡΙΝΗΣ ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΜΕΝΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ.

τοὺς Θηβαίους, εἰσέφερον δόγμα κατὰ τῆς [1]ἡμετέρας πόλεως, πεντήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τὰς χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς τὸν 409
καινὸν νεὼν πρὶν [2]ἐξαράσασθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν τὸ προσῆκον ἐπίγραμμα, Ἀθηναῖοι ἀπὸ Μήδων καὶ Θηβαίων, ὅτε τἀναντία τοῖς Ἕλλησιν ἐμάχοντο. [3]Μεταπεμψάμενος δ' ἐμὲ ὁ ἱερομνήμων ἠξίου εἰσελθεῖν εἰς τὸ συνέδριον, καὶ εἰπεῖν τι πρὸς τοὺς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ αὐτὸν οὕτω προῃρημένον. Ἀρχομένου δέ μου λέγειν, καὶ προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ἄλλων [4]Πυλαγορῶν μεθεστηκότων, ἀναβοήσας τις τῶν Ἀμφισσέων, ἄνθρωπος ἀσελγέστατος καί, ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο, οὐδεμιᾶς παιδείας μετεσχηκώς, ἴσως δὲ καὶ δαιμονίου τινὸς ἐξαμαρτάνειν αὐτὸν προαγομένου, ἀρχὴν δέ γ' ἔφη, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν [5]ὠνομάζετε τοὔνομα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ' ὡς ἐναγεῖς [6]ἐξείργετ' ἂν ἐκ τοῦ ἱεροῦ. ἅμα δ' ἐμέμνητο τῆς τῶν Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ Κρώβυλος ἐκεῖνος ἔγραψε, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς πόλεως διεξῄει, λέγων ἃ ἐγὼ οὔτε τότ' ἐκαρτέρουν ἀκούων, οὔτε νῦν

[1] ὑμετέρας T. [2] ἐξειργάσθαι T. R.
[3] πεμψάμενος δὲ ὁ ἱ. ἠ. με εἰσελθεῖν T. μεταπεμψάμενος δέ με ὁ ἱ. ἠ. εἰσ. R.
[4] Πυλαγόρων T. [5] ὠνομάζετο T. R. [6] ἐξήγετε ἐκ T. R.

Ἐξειργάσθαι] Ἐξαρᾶσθαι MSS. Steph. aut forte, ἐξαράσασθαι. Ut Bern. Audi Harpocrat. Ἐξαράσασθαι, Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθηκε πρὸς τὸν καινὸν νεών. ἐξαράσασθαί ἐστι τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς, τουτέστι τὰς εὐχὰς ἐπὶ ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν, αἳ εἰώθασι ποιεῖσθαι. Vide Valesium, et σχ. ad hunc locum. Tayl.

Προσῆκον] *Rei gestæ conveniens.* Brodæus.

Πεμψάμενος] Μεταπεμψάμενος dedit H. Steph. et recte. Consentit Bern. μεταπεμψάμενος δέ με ὁ ἱερομνήμων ἠξίου εἰσελθεῖν κ. τ. λ. Deerat μὲ in Ald. et in Mead. Quod in eo loco [sc. post ἠξίου] quo vides reponit Wolfius. Tayl.

Καὶ αὐτὸν] *Cum ipse tamen hoc facere statuissem.* Brodæus.

Καὶ προθυμότερον] Quære an ita distinguendum —— λέγειν (καὶ προθυμότερον —— μεθεστηκότων) ἀναβοήσας κ. τ. λ. Markland. Recte omnino mihi videtur clausulam distinxisse vir eruditus: καὶ προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος —— μεθεστηκότων: *paulo majori studio ingressus, quod collegis meis absentibus, mihi soli reip. causa commissa erat.* Eoque ritu interpretatur Tourellius. Stock.

Μεθεστηκότων] Forte, παρεστηκότων, ἢ μεθεικότων. Melanchtho: *cunctantibus aliarum civitatum legatis.* Perionius: *ceteris Pylagoris concedentibus.* Meletus: *egressis aliis Pylagoris.* Ego nihil certi cum haberem, verti, *ceteris nostris Pylagoris absentibus.* Wolf. Πυλαγορῶν nempe τῶν ἡμετέρων. Auger.

Ἐξήγετε] Ἐξείργετ' ἂν τοῦ ἱεροῦ. Ita Membranæ, scil. MSS. Steph. Mor. Reg. 1. et Bern. Vid. pag. 224. l. 6. Taylor.

Κρώβυλος] Is est Hegesippus. Vid. Harpocr. v. Κρώβυλος, Libanium, Photium, Suidam, Æschinem c. Timarch. Hujus dicitur esse Oratio de Haloneso, quæ Demostheni attribuitur. Idem.

Ἐκαρτέρουν] Ὑπέμενον, ἠδυνάμην, ἠνειχόμην ἀκούων. Wolf.

ἡδέως μέμνημαι [1] αὔτων. Ἀκούσας δ' [2] ἐγὼ οὕτω παρωξύνθην ὡς [3] οὐδὲ πώποτ' ἐν τῷ ἐμαυτοῦ βίῳ. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους λόγους ὑπερβήσομαι· ἐπῆλθε δ' οὖν μοι ἐπὶ τὴν γνώμην μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφισσέων [4] περὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν ἀσεβείας, καὶ αὐτόθεν ἑστηκὼς ἐδείκνυον τοῖς Ἀμφικτύοσιν. ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιῤῥαῖον πεδίον τῷ ἱερῷ, καὶ
410 ἔστιν εὐσύνοπτον. Ὁρᾶτε, ἔφην ἐγώ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, καὶ κεραμεῖα ἐνῳκοδομημένα καὶ [5] αὔλια. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον λιμένα τετειχισμένον. ἴστε τούτους αὐτοί, καὶ οὐδὲν ἑτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπραχότας καὶ χρήματα λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ λιμένος. Ἅμα δ' [6] ἀναγιγνώσκειν ἐκέλευον αὔτοις τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ, τὸν ὅρκον τῶν προγόνων, τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην, καὶ διωριζόμην, ὅτι ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν τέκνων καὶ οἰκίας τῆς ἐμαυτοῦ βοηθῶ κατὰ τὸν [7] τῶν προγόνων ὅρκον καὶ τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πᾶσιν οἷς δύναμαι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀφοσιῶ· ὑμεῖς δ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἤδη βουλεύσασθε. ἐνῆρκται μὲν τὰ κανᾶ, παρέ-

[1] αὐτῶν T. R. [2] Deest ἐγώ. T. [3] οὐδεπώποτ' T. R. [4] ἐπὶ T. R. [5] ἐπαύλια T. [6] ἀναγινώσκειν ἐκέλ. αὐτοῖς T. R. [7] Desunt τῶν προγόνων. T. R.

Κεραμεῖα] Melanchtho: *et officinas ibi ædificatas esse et villas.* Perionius: *et figulinas stabulaque exædificata.* Meletus: *figulinas et casas.* IDEM.

Ἐπαύλια] Lexicographi videntur legisse αὔλια. Ita Harpocratio. Αὔλια. Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ, τὰς μικρὰς αὐλάς. Conjunge Suid. v. Αὔλειος θύρα. TAYLOR.

Ἐπαύλια] De hujus vocab. significatione lis est inter Interpp. Alii *stabula*, alii *casas* seu *villas* exponunt. Derivatum quippe ab αὖλις, τουτέστι κοίτη, *cubile* (Suid.) æque vel pro *hominum* vel pro *pecorum* diverticulo possit usurpari. STOCK.

Καὶ διωριζόμην] Lego. BRODÆUS. WOLF. Incuriosius excudit Aldus. TAYLOR.

Ἀφοσιῶ] Harpocr. in v. Maussac. pag. 128. Suid. v. Ἀφοσιούμεθα. IDEM.

Κανᾶ] *Pro universa Græcia sacrificia* [Ald. enim κοινᾶ]. Vel si κοινῇ legendum, eodem sensu explicandum est. BRODÆUS.

Ἐνῆρκται μὲν τὰ κανᾶ] Melanchtho: *Sacra quæ de more fiunt, inchoata sunt.* Perionius τὰ κοινὰ [sive κοινᾶ Aldi] retinuit, [annon et Melanchtho retinuit quoque?] *cœpta jam ea sunt quæ ad omnes pertinent.* Meletus: *primum collocabantur sacri calathi.* WOLF. Euripid. Iphig. Aul. 1471.

κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις.

Videtur esse mos loquendi Atticus, et significare, *Sacrificium auspicetur aliquis, sumendo in manus canistrum.* Euripid. Electr. 1142.

Κανοῦν δ' ἐνῆρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγίς.

Hæc verba Æschinis in Edit. Oxon. ita vertuntur, *aguntur jam canistrorum feriæ*, etc. neque magis perite Lambinus ante, *Canistrorum dies festus agi jam cœptus est*, etc. pro, *sacrificium jam cœptum est.* In hoc Canistro servabantur res sacrificio maxime necessariæ, *secespita*, sive *cultellus, mola salsa, et coronæ.* Hoc canistro, et simul χέρνιβι, sive *aquali*, in manus sumpto, currebat aliquis circum aram, versus dextram. Hoc officium præstitit Achilles Eurip. Iphig. Aul. v. 1568. Vide luculentam rei descriptionem apud Aristophan. Εἰρην. v. 956. ubi Scholiastes ad v. 957. notat τοῦτο πρῶτον ἐποίουν, καθαίροντες τὸν βωμόν. *Hoc* primum *faciebant, mundantes*, (vel *dum mundabant*) *aram.* Unde explicatur, quare ἐνάρχεσθαι dicitur. Idem Avib. 851. τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα: ubi Schol. addit locum ex Demosthene: quem locum, ut hoc obiter observem, sumpsit ex Harpocratione, v. Χερνίβων. Ceterum quod ἐνάρχεσθαι κανᾶ hic, ἐξάρχεσθαι κανᾶ vocatur etiam ab Euripide, Iphig. Aul. v. 435. de cujusmodi locutionibus dixi ad v. 394. ibidem. MARKLAND. Adde Vales. ad Harpocr. pag. 102. (qui legit ἐνῆρται aut ἐπῆρται hoc posterius probante Tourrellio) Poll. VIII. 83. σχ. Aristoph. Av. v. 851. Abresch. ad Æschyl. II. 36. TAYLOR. Imo ἐνῆρται, *sublata sunt*, ab ἐναίρω. AUGER.

Ἐν τῇ ἀρᾷ] Ad has voces Vir doctissimus, atque amicissimus in suo exemplari nigrum θῆτα adposuit. Nam, si elegantiam spectes, eam utique pessundabit tam subita repetitio. Legebamus enim intra duarum lineolarum spatium γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ. TAYLOR.

θ'. Ἐμοῦ] Ita Aldinam mendam ἐμὰ sustulerunt Bern. BRODÆUS. STEPHANUS. WOLF.

Προσελθὼν] F. προελθὼν, ut §. μή. προϊόντα τὸν κήρυκα. Eadem tamen sectione occurrit προσελθὼν ὁ κῆρυξ. MARKLAND. Verum et ibi corriges προ-

στῆκε δὲ τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. σκοπεῖτε δή, ποίᾳ φωνῇ, ποίᾳ ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι, τίνα τόλμαν κτησάμενοι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε, τούτους παρέντες ἀτιμωρήτους τοὺς ἐναγεῖς καὶ ταῖς ἀραῖς ἐνόχους. οὐ γὰρ δι' αἰνιγμάτων ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ κατά τε τῶν ἀσεβησάντων, ἃ χρὴ παθεῖν αὐτούς, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρεψάντων, καὶ τελευταῖον ἐν τῇ ἀρᾷ γέγραπται· [1] ΜΝΔ' ΟΣΙΩΣ ΘΥΣΕΙΑΝ ΟΙ ΜΗ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΕΣ φησι ΤΩΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ [2] ΜΗΔΕ ΤΗΙ ΑΡΤΕΜΙ- 411 ΔΙ [2] ΜΗΔΕ ΤΗΙ ΛΗΤΟΙ ΜΗΔ' ΑΘΗΝΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΙ, ΜΗΔΕ ΔΕΞΑΙΝΤΟ [3] ΑΥΤΩΝ ΤΑ ΙΕΡΑ.

λθ'. [4] Ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόντος ἐμοῦ, ἐπειδή ποτ' ἀπηλλάγην καὶ μετέστην ἐκ τοῦ συνεδρίου, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ λόγος ἦν [5] οὐκέτι περὶ τῶν ἀσπίδων, ἃς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τῶν Ἀμφισσέων τιμωρίας. Ἤδη δὲ πόῤῥω τῆς ἡμέρας οὔσης, [6] προελθὼν ὁ κῆρυξ ἀνεῖ-

[1] μήθ' ὁσίως θύσαιεν T. R. [2] μήτε T. R. [3] αὐτῶν T. R. [4] τοιαῦτα T. R. [5] οὐκ ἔτι T. R. [6] προσελθὼν T. R.

πε, Δελφῶν ὅσοι ἐπὶ διετὲς ἡβῶσι, καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους, ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔχοντας [1]ἄμας καὶ δικέλλας πρὸς τὸ θυτεῖον ἐκεῖ καλούμενον. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κήρυξ ἀνηγόρευε, τοὺς ἱερομνήμονας καὶ [2]Πυλαγόρας ἥκειν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βοηθήσοντας τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ 71.1 ἱερᾷ· ἥτις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις, εἴρξεται τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐναγὴς ἔσται καὶ τῇ ἀρᾷ ἔνοχος. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἥκομεν ἕωθεν εἰς τὸν προειρημένον τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιῤῥαῖον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν. ταῦτα δ' ἡμῶν πραττόντων, οἱ Λοκροὶ οἱ [3]Ἀμφισσῆς, ἑξήκοντα στάδια ἄπωθεν οἰκοῦντες Δελφῶν, ἧκον πρὸς ἡμᾶς μεθ' ὅπλων [4]πανδημεί, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, ἐκινδυνεύσαμεν [5]ἂν ἀπολέσθαι. Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Κόττυφος ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων ἐκκλησίαν ἐποίει τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ

[1] ἄμας T. R. [2] Πυλαγόρους T. [3] Ἀμφισσεῖς T. R. [4] πανδημεῖ R. [5] Deest ἄν. T.

ελθών. Uti similiter §. ξή. ἐπειδὰν προσελθὼν ἐνταυθοῖ Κτησιφῶν διεξέλθη πρὸς ὑμᾶς —— non προσελθών. Taylor.

Ἐπὶ διετὲς] Aretinus: *Edixit omnibus, qui in ætate forent.* Melanchtho: *Ut Delphi omnes puberes.* Perionius: *Qui ætate processissent.* Meletus: *Quicunque inter Delphos viderint, se attigisse pubertatis annos.* Retinuit vitiosam lectionem [Aldi] ἐπιδόντες, pro ἐπὶ διετὲς, quod est frequens in forensibus Demosthenis. Ego Suidam secutus sum, qui τὸ ἐπὶ διετὲς ἡβῆσαι exponit ις ἐτῶν γεγονέναι. Etsi ex loco quamvis corrupto colligitur, apud Athenienses τὴν ἐφηβίαν usque ad XVIII^vum annum durasse, ac tum demum εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι. Wolf. Lego, ἐπιδημοῦντες, id est, *quotquot erant tunc in urbe puberes.* Palmer. Vid. Harpocr. v. Ἐπιδίετες. Vales. ad loc. ἐπὶ διετὲς habent etiam Mor. et Bern. γρ. etiam in posteriori ἐπι διετεῖς (sic) quasi voluisset ἐπιδιετεῖς. Quod non laudo. Scripsit Hesiodus, si fas sit hos versus Hesiodo adjudicare (consule Plutarch. in Amator.)

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος.
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.

Opp. et Dies v. 695. *quinto anno post pubertatem:* ut hic, ἐπὶ διετὲς ἡβᾶν, *biennio supervixisse pubertati.* Taylor.

Ἐπὶ διετὲς ἡβῶσι] Ephebi censebantur Athenis, qui *octodecim* annos nati erant: per duos deinde annos περίπολοι nominabantur: tum vero impleto viginti annorum spatio, et ἐπὶ διετὲς ἡβῶντες, in tabulas referebantur *lexiarchicas,* et jure Attico hæreditatum suarum domini fiebant. Pollux. Stock.

Θυτεῖον] Παρὰ τὸ θύειν, quasi Macellum dicas, aut Victimarium. Wolf. Scribitur et θύστιον quoque, atque etiam θύτιον, Harpocratione teste, qui h. l. laudat. Taylor.

Τῷ θεῷ] Apollini Delphico. Ita Brodæus, qui hunc locum similiter ac Stephanus, Wolfiusque, ex sordibus primævæ Editionis expurgavit. Taylor.

Ἀπολέσθαι] Ἐκινδυνεύσαμεν ἂν ἀπολέσθαι excudebat Stephanus. Idem.

Κόττυφος] Forte deest ὁ Φαρσάλιος, ὁ τὰς γν. ut §. μά. Sed non necessarium est. Vid. Demosth. de Cor. §. ν'. Markland.

Ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων] Aretinus: *Qui præerat.* Melanchtho: *Cujus summa erat auctoritas.* Perionius: *Qui sententias decreto suo confirmabat.* Meletus: *Qui his decretis suffragatus fuerat.* Wolf.

μόνον τοὺς [1]Πυλαγόρας καὶ τοὺς ἱερομνήμονας συγκαλέσωσιν, 412 ἀλλὰ καὶ τοὺς συνθύοντας καὶ χρωμένους τῷ θεῷ. ἐνταῦθ' ἤδη πολλαὶ μὲν ἐγίγνοντο [2]τῶν Ἀμφισσέων κατηγορίαι, πολὺς δ' ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. τέλος δὲ παντὸς τοῦ λόγου ψηφίζονται, ἥκειν τοὺς ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας ἐν ῥητῷ χρόνῳ εἰς Πύλας, ἔχοντας δόγμα, [3]καθ' ὅτι δίκας δώσουσιν οἱ [4]Ἀμφισσῆς ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν θεὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν καὶ τοὺς Ἀμφικτύονας ἐξήμαρτον. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται [5]ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

μ'. Τοῦ δόγματος οὖν τούτου ἀποδοθέντος ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ δήμῳ, καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου, καὶ τῆς πόλεως πάσης προαιρουμένης εὐσεβεῖν, καὶ Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ μεσεγγυήματος τοῦ ἐξ Ἀμφίσσης ἀντιλέγοντος, καὶ ἐμοῦ φανερῶς ἐναντίον ὑμῶν ἐξελέγχοντος, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν [6]ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι, εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ μεταστησάμενος τοὺς ἰδιώτας ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, προσλαβὼν τὴν τοῦ γράψαντος ἀπειρίαν· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ἐπιψηφισθῆναι καὶ γενέσθαι τοῦ δήμου τὸ ψήφισμα, ἤδη ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ἀπελ-

[1] Πυλαγόρους T. [2] τῶν Ἀμφισσέων ἐγίνοντο T. R. [3] καθότι T. R. [4] Ἀμφισσεῖς T. R. [5] ὑμῖν T. R. [6] Deest articulus. T. R.

Χρωμένους τῷ θεῷ] Τοὺς τὸ χρηστήριον ἐπερωτῶντας. ὁ μὲν γὰρ Ἀπόλλων ἀποκρινόμενος χρᾷ· οἱ δὲ πυνθανόμενοι χρῶνται. Idem.

Κατὰ] Ἀντὶ τῆς, περί. Idem.

Πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας] Τῆς ὡρισμένης, καὶ τεταγμένης ὑπὸ τῶν προγόνων. Idem.

Ἐν ῥητῷ χρόνῳ] Ea fuit σύγκλητος Πυλαία. Idem.

Ἔχοντας δόγμα] S. οἴκοθεν ἐπενεγκόντες. Idem.

Καθότι] Legendum divisim καθ' ὅ,τι. Taylor.

μ'. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] Lege —— ἐν τῇ βουλῇ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ. Nam Voces ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ex margine irrepsere, si quid certi habeat Diva Critice. Vide notata ad Demosthenem, in Orat. π. Παραπρεσβ. §. σγ'. med. Idem. Hæ voces tollendæ mihi videntur. Auger.

Μεσεγγυήματος] *Ob pactam illam et apud sequestrem depositam mercedem.* Budæus. Stock.

Ἄνθρωπος] F. ὁ ἄνθρωπος. Sic §. μθ'. τῷ ἀνθρώπῳ, de Demosthene. Adde §. οθ'. fin. §. ϛγ'. med. Markland.

Μεταστησάμενος τοὺς ἰδιώτας] Iis scil. qui non erant ex Senatoribus, remotis: nostrates dicerent, *having cleared the House.* Τὸ γὰρ βουλευτήριον μεστὸν ἦν ἰδιωτῶν. Dem. π. παραπρ. §. ζ'. Stock.

Προσλαβὼν] F. προλαβών. Vid. §. μέ. init. Markland.

ἠλυθότος ἐμοῦ — οὐ γὰρ ἂν ποτ' ἐπέτρεψα —, καὶ τῶν [1] πολλῶν διαφειμένων· οὗ τὸ κεφάλαιόν ἐστι· τὸν δ' 413 ἱερομνήμονά φησι τῶν Ἀθηναίων καὶ τοὺς [2] Πυλαγόρας τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφοὺς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων, εὐπρεπῶς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχρῶς· κωλύει γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν ἐν Πύλαις ἀπαντᾶν, ὃς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τοῦ καθήκοντος [3] ἤμελλε χρόνου γίγνεσθαι. Καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ [4] πικρότερον σύγγραμμα γράφει. τὸν ἱερομνήμονά φησι τῶν Ἀθηναίων καὶ τοὺς [5] Πυλαγόρας τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας μὴ μετέχειν τοῖς ἐκεῖ συλλεγομένοις [6] μήτε λόγων μήτ' ἔργων μήτε δογμάτων μήτε πράξεως μηδεμιᾶς. Τὸ δὲ μὴ μετέχειν τί ἐστι; πότερα τἀληθὲς εἴπω, ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι; [7] Τἀληθὲς ἐρῶ· τὸ γὰρ ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον οὑτωσὶ τὴν πόλιν διατέθεικεν. Οὐκ ἐᾷ μεμνῆσθαι τῶν ὅρκων, οὓς [8] ὑμῶν οἱ πρόγονοι ὤμοσαν, οὐδὲ τῆς ἀρᾶς οὐδὲ τῆς τοῦ θεοῦ μαντείας.

μα'. Ἡμεῖς μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, κατεμείναμεν διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα, οἱ δ' ἄλλοι Ἀμφικτύονες συνελέγησαν εἰς Πύλας πλὴν μιᾶς πόλεως, ἧς ἐγὼ οὔτ' ἂν τοὔνομα εἰ-

[1] πολλῶν δὲ ἀφειμένων T. R. [2] Πυλαγόρους τοὺς εἴσασι T. R. [3] ἔμελλε χρόνου γίνεσθαι T. R. [4] πικρότερον T. R. [5] Πυλαγόρους T. [6] μὴ T. R. [7] τὸ ἀληθὲς T. R. [8] ὑμῶν T. R.

Πολλῶν δὲ ἀφειμένων] *Multisque omissis ejus sermonibus, quorum quidem sermonum hæc summa est.* BRODÆUS. *Essendo stata licentiata la moltitudine.* Ferrus. *Ac plerique alii dimissi fuissent a concione.* Interpres Venetus sine nomine. Annon hi longe Wolfium, Brodæumque exsuperant in vertendo? Profecto Wolfius utroque modo vertere videtur ——— *populus dimissus esset*, et, *cujus ut pleraque omittam.* Et parum attentus, utrasque admisit. TAYLOR.

'Ανάλογον] [Ald.] σύλλογον. WOLF. Bern. quoque. Quod silens etiam correxit H. Stephanus. TAYLOR.

'Ἀεὶ] Τὸ ἀεὶ peculiarem habet usum hic; nec significat perpetuum tempus, sed refertur ad personas, quæ certis temporibus munus aliquod obeunt. Οἱ ἀεὶ ὑπατεύοντες, ii, qui suis quique temporibus consulatum gerunt. Aretinus: *Pylagoras qui perpetuo fuerint.* Melanchtho: *Legati, qui perpetuo ad concilium Amphictyonicum mittuntur.* Perionius: *Pylagoras, qui perpetuo hunc magistratum gererent.* Meletus: *perpetuos Pylagoras.* WOLF. *The Pylagoræ always for the time being.* STOCK.

Μὴ μετέχειν κ. τ. λ.] Sycophantice prætermittit, quarum rerum non debeant esse participes, belli Phocensis scilicet. WOLF. Nihil prætermittitur. Decrevit Demosthenes, eos non participare cum consiliis vel actis Senatus Amphictyonici qui *extra ordinem* cogebatur, juxta §. λθ'. fin. TAYLOR.

Οὑτωσὶ] *Perperam scilicet.* BRODÆUS.

μα'. Πλὴν μιᾶς πόλεως] Τῶν Θηβῶν, quas Alexander everterat. WOLF.

ποιμι, μήθ' αἱ συμφοραὶ παραπλήσιοι γένοιντο [1] αὐτοῖς μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων. καὶ συνελθόντες ἐψηφίσαντο ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἵλοντο Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφίζοντα, οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις οὕτω μακρὰν 414 ἀπόντος, ὃν αὐτίκα [2] μάλα τολμήσει λέγειν Δημοσθένης ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. Καὶ παρελθόντες τῇ πρώτῃ [3] στρατείᾳ καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο 72.1 τοῖς Ἀμφισσεῦσιν. ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων χρήμασιν [4] αὐτοὺς ἐζημίωσαν, καὶ ταῦτ' ἐν ῥητῷ χρόνῳ προεῖπον τῷ θεῷ καταθεῖναι, καὶ τοὺς μὲν ἐναγεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίους μετεστήσαντο, τοὺς δὲ δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον. Ἐπειδὴ δ' [5] οὔτε τὰ χρήματα ἐξέτινον τῷ θεῷ, τούς τ' ἐναγεῖς κατήγαγον, καὶ τοὺς εὐσεβεῖς κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλλον, οὕτως ἤδη τὴν δευτέραν ἐπὶ τοὺς [6] Ἀμφισσέας στρατείαν ἐποιήσαντο, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, [7] ἐπανεληλυθότος Φιλίππου ἐκ τῆς ἐπὶ τοὺς Σκύθας στρατείας, τῶν μὲν θεῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς εὐσεβείας ἡμῖν παραδεδωκότων, τῆς δὲ Δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδὼν γεγενημένης.

μβ'. Ἀλλ' οὐ προὔλεγον, οὐ [8] προὐσήμαινον ἡμῖν οἱ θεοὶ φυλάξασθαι, [9] μόνον οὐκ ἀνθρώπων φωνὰς [10] προηκάμενοι; Οὐδεμίαν τοι πώποτ' ἔγωγε μᾶλλον πόλιν ἑώρακα ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν σωζομένην, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίων ἀπολλυμένην. Οὐχ ἱκανὸν ἦν τὸ τοῖς μυστηρίοις φανὲν

[1] αὐτοῖς T. αὐτῆς R. [2] μάλιστα T. [3] στρατιᾷ T. [4] αὐτοὺς T. R. [5] οὐδὲ T. R. [6] Ἀμφισσεῖς T. R. [7] ἐπανελθόντος T. R. [8] προεσήμαινον ἡμῖν T. R. [9] μονονοὺκ T. R. [10] προσκτησάμενοι T. R.

Αὐτοῖς] Annon multo satius, quod in MSS. Steph. Reg. 1. Bern. et Mead. reperitur, αὐτῆς scil.? TAYLOR. M. αὐτῆς. AUGER.

Μάλιστα] Γρ. μάλα Reg. 1. ut divinarunt summi viri Stephanus et Marklandus. Proxime, sc. §. μη'. ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα. Atque ita passim, §. νβ'. TAYLOR.

Στρατιᾷ] Στρατείᾳ, ut infra. MARKLAND. AUGER.

Χρήμασιν αὐτοὺς ἐζημίωσαν. [Ita Ask. etiam, Bern. et Brodæus, cum Ald. habuit αὐτοῦ] Et [l. 17.] ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσεῖς [Quod pariter corruptum]. WOLF.

Προεσήμαινον] Quantum profecerit Cicero ex lectione Græcorum Oratorum, patebit ex Mureto VIII. Var. Lect. 10, 11. ubi et hunc locum præ manibus, aliosque a Romano Oratore descriptos et expressos esse ostendit. TAYLOR.

Προσκτησάμενοι] Προηκάμενοι. Cod. Bern. Optime. IDEM.

'Υπὸ δὲ τῶν κ. τ. λ.] M. ἀνάρθρως, ὑπὸ δὲ ῥητόρων ἐνίων, aut, ὑπὸ δ' ἐνίων τῶν ῥητόρων. WOLF.

σημεῖον φυλάξασθαι, ἡ τῶν μυστῶν τελευτή; οὐ περὶ τούτων Ἀμυνιάδης μὲν προὔλεγεν εὐλαβεῖσθαι, καὶ πέμπειν 415 εἰς Δελφοὺς ἐπερησομένους τὸν θεόν, ὅ τι χρὴ πράττειν· Δημοσθένης δ' ἀντέλεγε, φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων, ἀπαίδευτος ὢν καὶ ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας; οὐ τὸ τελευταῖον ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν [1]ὄντων ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον; Καίτοι γε πρώην ἀπετόλμησε λέγειν, ὅτι παρὰ τοῦτο Φίλιππος οὐκ ἦλθεν [2]ἥμων ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά. τίνος οὖν ζημίας ἄξιος εἶ τυχεῖν, ὦ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριε; εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατῶν οὐκ ἦλθεν εἰς τὴν τῶν κρατουμένων χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά, σὺ δ' οὐδὲν προειδὼς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, πρὶν καλλιερῆσαι τοὺς στρατιώτας ἐξέπεμψας, πότερον στεφανοῦσθαί σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις ἢ [3]ὑπερωρίσθαι;

μγ'. Τοιγάρτοι τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων ἐφ' ἡμῶν οὐ γέγονεν! οὐ γὰρ βίον γ' ἡμεῖς ἀνθρώπινον βεβιώκαμεν, ἀλλ' εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. Οὐχ ὁ μὲν τῶν Περσῶν βασιλεύς, ὁ τὸν [4]Ἄθων διορύξας καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ζεύξας, ὁ γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν, ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν ὅτι δεσπότης ἐστὶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου

[1] Deest ὄντων. T. [2] ἡμῶν T. R. [3] ὑπερορίζεσθαι T. R. [4] Ἄθω διορύξας, ὁ τὸν Ἑ. T. R.

Ἡ τῶν μυστῶν τελευτὴ] Μύσται οἱ μυηθησόμενοι. Fortassis aliqui ex istis subito mortui sunt. ἡ τελετὴ non placet, quod antecessit τοῖς μυστηρίοις. WOLF. Ea tamen fuit Divinatio Scaligeri. TAYLOR. Addo καὶ ante ἡ. AUGER.

Φιλιππίζειν] Plutarch. in Demosthene. M. Tullius de Divin. II. 57. *Demosthenes quidem, qui abhinc annos prope CCC fuit, jam tum* φιλιππίζειν *Pythiam dicebat, id est, quasi cum Philippo facere. Hoc autem eo spectabat, ut eam a Philippo corruptam diceret.* BRODÆUS.

Ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων] Ἄθυτα appellat ἱερὰ, τὰ μὴ καλὰ γενόμενα, sicut dicitur ἄγαμος γάμος, ταφὴ ἄταφος (quam et Cicero *insepultam sepulturam* dixit), παρθένος ἀπάρθενος, βίος ἀβίωτος, et similia. Καλλιερεῖν est *litare*, unde ἱερὸν ἀκαλλίερητον, *hostia quæ non litavit.* Scribit Plutarchus, Demosthenem, fretum copiis et alacritate militum, nec oraculis, nec extis quicquam tribuisse, τοῖς λογισμοῖς ἀντὶ χρησμῶν χρησάμενον. Idque exemplo Periclis et Epaminondæ, qui superstitiones illas velamenta ignaviæ judicarint. WOLF. Codd. Mead. et Bern. adjiciunt ὄντων. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. Ita infra legitur, §. μή. ἀθύτων, καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν· vel, ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ὄντων. TAYL.

Πρώην] Πρότερον Bern. Sive Scholion sit, sive Varia Lectio. IDEM.

Κρατουμένων] Κεκρατουμένων MS. Mead. Id erat proculdubio κεκρατημένων. IDEM.

Σὺ δ' οὐδὲν προειδὼς ——] WOLF. Ald. enim οὐδέ. TAYLOR.

μγ'. Ἐφ' ἡμῶν] *Hac ætate.* BRODÆUS.

ἀνιόντος μέχρι δυομένου, νῦν οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι διαγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας; καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁρῶμεν τῆς τε δόξης ταύτης καὶ τῆς ἐπὶ τὸν Πέρσην ἡγεμονίας ἠξιωμένους, οἳ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς 416 ἱερὸν [1]ἠλευθέρωσαν. Θῆβαι δέ, [2]Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων, μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, εἰ [3]καὶ δικαίως, περὶ τῶν ὅλων [4]οὐδὲν ὀρθῶς βουλευσάμενοι, ἀλλὰ τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως ἀλλὰ δαιμονίως [5]κτησάμενοι. Λακεδαιμόνιοι δ' οἱ ταλαίπωροι, προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, οἱ τῶν Ἑλλήνων ποτ' ἀξιοῦντες ἡγεμόνες εἶναι, νῦν ὁμηρεύσοντες καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι, τοῦτο πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πατρίς, ὅ τι ἂν ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται. Ἡ δ' ἡμετέρα πόλις, ἡ κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ἑλλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνοῦντο πρότερον ἐκ τῆς Ἑλλάδος αἱ πρεσβεῖαι κατὰ πόλεις ἕκαστοι παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν εὑρησόμενοι, νῦν [6]οὐκέτι περὶ

[1] ἠλευθέρωσαν; T. R. [2] Deest Θῆβαι. T. [3] καὶ μὴ δικαίως T. [4] οὐδ' T. οὐδὲν de suo R. [5] κτησάμενοι; T. R. [6] οὐκ ἔτι T. R.

Σωτηρίας] Εὐτυχίας Cod. Mead. Quod nihili est. Suspicor autem potius, istud τῆς σωτηρίας esse ex marginali nota. Solent enim Græci scribere ἀγωνίζεσθαι —— κινδυνεύειν —— etc. περὶ τοῦ σώματος, id est, *de salute*, περὶ σωτηρίας: non utrumque. TAYLOR.

Ἠλευθέρωσαν] Hoc egit Philippus victis Phocensibus. BRODÆUS.

Θῆβαι] Γρ. Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων Codd. Mor. et Bern. cum planctu quodam et lamentatione. Ita laudat Demetrius Phalereus §. 280. exemplum τῆς Ἀναδιπλώσεως. Ceterum de hoc loco consule eruditissimum Wesselingium ad Diod. Sic. XIII. 56. TAYLOR. Θῆβαι iteratum, ut est in Dem. Phaler. AUGER.

Μεθ' ἡμέραν μίαν] *Post diem unum.* An, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, *uno die*, ut νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, *noctu atque interdiu?* Aretinus *una die.* Sic et ceteri. WOLF.

Εἰ καὶ δικαίως] [Uti ante Wolfium exarari solebat] F. εἰ καὶ μὴ δικαίως περὶ τῶν ὅλων, οὐδ' ὀρθῶς βουλευσάμενοι, scil. οἱ Θηβαῖοι. Præcedit enim, Θῆβαι δέ. Melanchtho: *Thebæ vero, urbs vicina, uno die funditus eversa, et e Græcia sublata est. Nec injuria. Ideo enim retinere imperium non potuerunt, quia divinitus in furorem acti pœnas violatæ religionis dederunt.* Perionius: *Quarum incolæ, si minus de summa rerum recte consultaverunt, at certe non humano consilio, sed divinitus deorum negligentiam amentiamque habuerunt.* Meletus: *Id quanquam merito eis contigit, quia de summa reip. non bene consultarint, sed tamen illam temeritatem ac stultitiam divinitus non humana ratione sibi compararunt.* Æschinis hæc ratiocinatio est, Thebanos amentia sua periisse: quæ amentia divinitus eis sit immissa ob violatam religionem. IDEM.

Ὁμηρεύσοντες] Hunc locum respexit Harpocratio, v. Ὁμηρεύοντας, et post eum Suidas. Consule quæ annotavit Maussacus. TAYLOR.

Τῆς συμφορᾶς] De pugna illa infaustissima loquitur, qua Alexandri M. legatus Antipater, cæsis Lacedæmoniorum quinque millibus, una cum rege ipsorum Agide, Spartam sociosque ejus omnes, qui prostratam jam Græciæ libertatem sublevare nisi sunt, contrivit. Vide Q. Curtium, l. 6. initio. STOCK.

τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τοῦ τῆς πατρίδος [1] ἐδάφους. Καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμβέβηκεν, [2] ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν [3] προσελήλυθεν. εὖ γὰρ περὶ τῶν τοιούτων Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνεται. λέγει γάρ που, παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι, — λέξω δὲ κἀγὼ τὰ ἔπη. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι 73.1
[4] ἡμας παῖδας ὄντας τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

417 Πολλάκι [5] καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς [6] ἐπαυρεῖ,
Ὅς κεν ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
[7] Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
Ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅ γε τεῖχος,
Ἢ νέας ἐν [8] πόντῳ ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύς.

Ἐὰν δὲ περιελόντες τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον τὰς γνώμας ἐξετάζητε, οἶμαι [9] ὑμιν δόξειν οὐ ποιήματα Ἡσιόδου εἶναι, ἀλλὰ χρησμὸν εἰς τὴν Δημοσθένους πολιτείαν. καὶ γὰρ ναυτικὴ καὶ πεζὴ [10] στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι ἐκ τῆς τούτου πολιτείας.

μδ'. Ἀλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυνώνδας οὔτ' Εὐρύβατος οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο, ὅς, ὦ γῆ καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βούλεσθε ἀκούειν τἀληθῆ! τολμᾷ λέγειν,

[1] ἐδάφους; T. R. [2] ἐξότου T. R. [3] εἰσελήλυθεν T. [4] ἡμᾶς T. R. [5] δὲ T. R. [6] ἀπηύρα T. R. [7] Λοιμὸν ὁ. κ. λιμὸν T. R. [8] πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν. T. R. [9] ὑμῖν T. R. [10] στρατεία T.

Πολλάκι δὲ] Πολλάκι καὶ ξύμπασα MS. Steph. ut habent Hesiodi Editi. Vid. Opp. et Dies v. 240. Taylor.

Ἀπηύρα] Γρ. ἐπαυρεῖ MS. Steph. et Ask. Vide quæ de hac re scripsit optimus Grævius ad Hesiodi locum. Idem.

Ἀλιτραίνῃ] Ὅστις ἀλιτραίνει MS. Steph. cum Editis Hesiodi. Ἀλιταίνῃ Mor. Idem.

Λοιμὸν] Id. MS. Mead. λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν, ut vulgatur apud Hesiodum. Idem.

Ἢ ὅ γε τεῖχος] Rectius hoc quam in Impressis, ἢ τό γε τεῖχος. Idem.

Οἶμαι ὑμῖν δόξειν. Brodæus. Wolf. Aldum corrigentes. Taylor.

Ποιήματα] Ποίημα. Markland.

Στρατεία] Lege στρατιὰ, ut §. ν5'. ναυσὶ —— καὶ πεζῇ στρατιᾷ. Et, περὶ Παραπρεσβ. pag. 146. l. 3. καὶ στρατιὰν, ἢ πεζὴν, ἢ ναυτικὴν, ἐκπέμψετε; Markland. Auger.

Φρυνώνδας —— Εὐρύβατος] Horum nomina, ob insignem morum pravitatem, diu est quod in proverbium abiere. Familiare illud et pervulgatissimum, ut qui infamiæ alicujus labe præ ceteris innotesceret, utputa adulterii, ut Clodius, furti, ut Verres, prostitutæ pudicitiæ, ut Timarchus, fraudis et nequitiæ, ut Eurybatus, nomen suum quasi commodaret ceteris ex eadem disciplina, ut scribit Harpocratio, infra a me adducendus. Legitur in Excerpt. Valesianis pag. 241. Κροῖσος ὁ τῶν Λυδῶν βασιλεὺς προσποιησάμενος εἰς Δελφοὺς πέμπειν, ἔπεμπεν εἰς Πελοπόννησον Εὐρύβατον τὸν Ἐφέσιον, δοὺς αὐτῷ χρυσίον, ὅπως ὡς πλείστους ξενολογήσῃ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ πεμφθεὶς, πρὸς Κῦρον τὸν Πέρσην ἀποχωρήσας τὰ κατὰ μέρος ἐδήλωσε. διὸ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐπισήμου γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐρύβατον πονηρίας, μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν τις ὀνειδίσαι τινὶ βούληται μοχθηρίαν, Εὐρύβατον ἀποκαλεῖ. Scripsit Aristophanes in Comœdia deperdita, quæ Amphiareus inscribebatur,

Ὦ μιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα, καὶ πονηρὲ σύ.

Apuleius Apolog. *Quis Palamedes, quis Sisyphus* (non Syphax, ut vulgo, quod emendat quoque Brodæus in Notis ad Antholog.) *quis denique* EURYBATUS (ita lege, non Eurybates, quod etiam vidit I. Bapt. Pius Annot. Posterior. cap. CXCVI. apud Gruter. Tom. I.) *aut* PHRYNONDAS *talem fraudem excogitasset?* Lucianus in Alexand. seu Pseudomant. §. 4. Αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη, ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας, ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον, ἢ Φρυνώνδαν, ἢ Ἀριστόδημον, ἢ Σώστρατον. Harpocratio ita: ΕΥΡΥΒΑΤΗΝ (Codd. MSS. Cant. et Reg. Biblioth. Iacob. emendant) Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Ἔφορος ἐν τῇ ὀγδόῃ Εὐρυβάτην (iterum) φησὶν ἄνδρα Ἐφέσιον, λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου, ὥστε στράτειαν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας. εἶτα προδότην γενόμενον, ἐγχειρίσαι τὰ δοθέντα χρήματα τῷ Κύρῳ, καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι. Iterum: Φρυνώνδας. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἦν δὲ Ἀθηναίοις περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, οὐδὲν ἧττον Εὐρυβάτου. Suidas: Εὐρύβατος πονηρός. ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων, ὥς φησιν Ἔφορος, εἶτα μεταβαλλομένου πρὸς Κῦρον. ἦν δὲ οὗτος Ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον. Διότιμος Ἡρακλέους ἄθλοις·

Κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες
Βοιωτῶν σίνοντο· γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆες,
Ὦλός τ' Εὐρύβατός τε, δύω βαρυδαίμονες ἄνδρες.

Νίκανδρος, Αἰγίνεον Εὐρύβατον πανουργότατον· οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν ᾱ περὶ Δικαιοσύνης. Δοῦρις δὲ ἐν δ̄ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα, ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρου, καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ, ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα, καὶ πλουτοῦντα, καὶ πανουργοῦντα,

Εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία.

Iterum ille de Phrynonda: Φρυνώνδας τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν —— ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. Κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος, καὶ πανοῦργος, μισθοῦ τινὰς μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθεὶς, ὥς φησιν Εὔδημος. καὶ αὖθις, ἀλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυνώνδας, οὔτ' Εὐρύβατος, οὐδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης. Lectorem meum admonere puderet, hæc postrema non esse Eudemi, ut in Lexicographo nostro perperam repræsentantur, sed Æschinis verba. Aristophanes Thesmoph. 866.

ΜΝ. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη· πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Σοί γ' ὦ 'λεθρε
Πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.

Aristides T. II. pag. 310. Ὥσπερ ἂν εἰ ὁ Φρυνώνδας ἐκεῖνος Αἰακὸν αὐτὸν μετέθετο —— Ubi σχ. ὁ Φρυνώνδας καὶ ὁ Εὐρύβατος ἐπὶ πονηρίᾳ μεγίστῃ διεβάλλοντο. Rursus idem Aristid. pag. 199. Ἄτοπον δέ μοι φαίνεται, εἰ μὲν συμμάχους τινὰς ἢ φρούριον προὔδοσαν, ἢ ναῦν μίαν ἢ δύο, ἢ φυγῆς αἴτιοί τισιν ἢ θανάτου κατέστησαν, πολλοῖς ἂν καὶ πυκνοῖς ἐλαύνειν αὐτοὺς τοῖς ῥήμασι, καὶ μετ' Εὐρυβάτου καὶ Φρυνώνδου καταλέγειν. Demosthenes de Corona, §. η'. Εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα τοὺς μὲν ἄλλους Ἕλληνας εἰς πόλεμον παρεκαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ πρὸς Φίλιππον περὶ εἰρήνης πρέσβεις ἐπέμπετε, Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε. Dio Chrysostom. Orat. 52. Καὶ οἱ λόγοι οὐ μόνον ἀσχημονέστεροι ἥρωϊ πρέποντες, ἀλλ' οὐδ' Εὐρυβάτου ἢ Παταικίωνος. Plato in Protagora, pag. 327. Ἀλλ' εἶεν ἄγριοί τινες, οἷοίπερ οὓς πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληναίῳ· ἢ σφόδρα ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις γενόμενος, ὥσπερ οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ χορῷ μισάνθρωποι, ἀγαπήσαις ἂν, εἰ ἐντύχοις Εὐρυβάτῳ καὶ Φρυνώνδᾳ. Libanius Epist. 535. Ὁ Εὐρύβατος ἐκεῖνος, ἢ Φρυνώνδας, μᾶλλον δὲ πάντας τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ βεβοημένους Αἰακοὺς ἀποφήνας. Sed jam tempus est ut promissa exsequar. Cum enim admonui ad initium hujus Orationis, Suidam Lexicographum vocem Φιλουργὸς ex ea excitasse, et de ea re Lectorem meum aliquid a me exspectare jussi, aio hic esse reponendam, si bona fide nobiscum egerit Suidas. Quem enim Eurybato et Phrynondæ potiorem comitem adjungemus, præsertim cum ab aliis conjungi solent, quam Philurgum? Φιλουργός. οὗτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Alibi tamen iste Lexicographus hominem

βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα Θηβαῖοι τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο οὐ διὰ τὸν καιρόν, οὐ διὰ τὸν φόβον τὸν περιστάντα αὐτούς, [1] οὐ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοσθένους δημηγορίας. Καίτοι πολλὰς μὲν τούτου πρότερον πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας οἱ μάλιστ' οἰκείως ἐκείνοις διακείμενοι, πρῶτος μὲν οὗτος στρατηγὸς Θρασύβουλος ὁ Κολλυτεύς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθεὶς ὡς οὐδεὶς ἕτερος· πάλιν Θράσων ὁ Ἐρχιεύς,
418 πρόξενος ὢν Θηβαίοις· [2] εἶτα Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεύς, οὐχ ἧττον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος, ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἡδίων ῥήτωρ· καὶ οὗτος [3] Ἀρχέδημος ὁ Πήληξ, καὶ δυνατὸς εἰπεῖν καὶ πολλὰ κεκινδυνευκὼς ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ Θηβαίους· δημαγωγὸς Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς, πλεῖστον χρόνον τὴν τοῦ βοιωτιάζειν ὑπομείνας αἰτίαν· ῥήτωρ [4] Πύῤῥανδρος ὁ Ἀναφλύστιος, ὃς ἔτι καὶ νῦν ζῇ. ἀλλ' ὅμως οὐδ-

[1] οὐδὲ T. R. [2] Deest εἶτα. T. [3] Ἀρχίδημος T. [4] Πύρανδρος T.

vocat non Philurgum, sed Phileam. Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν, ὁ τῆς Θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. v. Φιλαίας. Quas voces etiam repetit in Ὅμοιον. Jam vero Isocrates, quem laudavit Suidas, neque Phileam vocat, neque Philurgum, sed tertio nomine, Philergum, et, quod plurimum confert ad ea quæ scribimus, Phrynondæ addidit comitem. Ita Ille contra Callimachum: Ὥσπερ ἂν εἴ τῳ Φρυνώνδας πανουργίαν ὀνειδίσειεν, ἢ Φιλεργὸς ὁ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος. Diu est quod ad Lysiam, pag. 103. adnotaveram, corrigendum esse Isocratem ad normam Suidæ, Φιλέας nempe. Potius enim est cognomen quod frequentius. Post ea a me adnotata repperi Synesium quoque id confirmare. Nam ejus sunt Verba in Encom. Calvit. pag. 57. Edit. Turneb. 1553. quæ laudavit Suidas in v. Ὅμοιον. Taylor. De Phrynonda, licet ejus quoque nomen in proverbium cesserit, nihil tamen memoratu dignum scriptum reliquerunt Glossographi. Suidas advenam fuisse ait, qui tempore belli Peloponnesiaci Athenis vixit, quique improbus et malitiosus cum esset, pretio accepto fraudes technasque in aliorum perniciem prompte excogitabat. Stock.

Οὐ διὰ τὸν φ.] Rescribe, οὐδὲ διὰ τὸν φόβον. Markland.

Κολλυτεὺς] Rectius, quam ut sæpe exaratur apud Auctorem nostrum, aliosque, Κολυττεύς. Et confirmant Marmora. Taylor.

Ἀρχιεὺς] [Uti in exemplaribus exaratur Aldi Stephanique] Alias Ἐρχιεὺς apud Demosthenem per E subinde legitur. Et Suid. Ἐρχία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Unde Ἐρχιάδαι et Ἐρχιεῖς, quod est usitatius. Et fortasse Ἐρχιάθεν legendum. Wolf. Lege Ἐρχιεύς. Nam Ἐρχία, vel Ἐρχεία demus fuit Atticæ tribus Ægeidis, multis auctoribus memoratus. Palmer. γρ. Ἐρχιεὺς in MSS. Steph. et Bern. Et illud bene se habet. Erratum est sæpissime in hac voce describenda, ut liquet ex Meursio de Populis Attic. Nimium liberalis est Wolfius præter æquum bonumque, qui postquam Ἐρχιεὺς commendasset, et recte, nobis etiam Ἐρχιάθεν propinavit. Non solet hoc fieri, ut utroque modo alicujus demi populares describerentur, si bene istam rem teneo. Certe hic non est necessarium. Taylor.

Πρόξενος] *Procurator*. Wolf. *hospes*. Markl. Vide supra §. ιζ'. not. Stock.

Ἀρχίδημος] Ἀρχέδημος Mor. Ille demo erat Πήληξ. Vid. Harpocr. Suid. Meursium, et quæ adnotavimus ad illam Æschineam, quæ est π. Παραπρεσβ. pag. 117. l. 3. Taylor.

Πύρανδρος] Idem forte, qui vocatur Πύῤῥανδρος, in Or. c. Timarch. pag. 41. Markland.

εἰς πώποτ' αὐτοὺς [1] ἠδυνήθη προτρέψασθαι εἰς τὴν ὑμετέραν φιλίαν· τὸ δ' αἴτιον οἶδα μέν, λέγειν δ' οὐδὲν δέομαι διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. Ἀλλ', οἶμαι, ἐπειδὴ Φίλιππος αὐτῶν ἀφελόμενος Νίκαιαν Θετταλοῖς παρέδωκε, καὶ τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῆς τῶν Βοιωτῶν, τοῦτον πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας, καὶ τὸ τελευταῖον Ἐλάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε καὶ φρουρὰν εἰσήγαγεν, ἐνταῦθ' ἤδη, ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἥπτετο [2] αὐτῶν, μετεπέμψαντο Ἀθηναίους, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε καὶ εἰσῄειτε εἰς τὰς Θήβας, ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι καὶ οἱ [3] ἱππῆς καὶ οἱ πεζοί, πρὶν περὶ συμμαχίας μίαν [4] μόνον συλλαβὴν γράψαι [5] Δημοσθένην· ὁ δ' εἰσάγων ἦν ὑμᾶς εἰς τὰς Θήβας καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμαχίας, ἀλλ' οὐ Δημοσθένης.

μέ. Ἐπεὶ περί γε ταύτας τὰς πράξεις τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε. Πρῶτον μέν, ὅτι Φιλίππου τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντος ὑμῖν, τῷ δ' ἔρ- 419
γῳ πολὺ μᾶλλον μισοῦντος Θηβαίους, ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε, καὶ τί [6] δεῖ πλείω λέγειν; ταῦτα μὲν τὰ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύψατο, [7] προσποιούμενος δὲ μέλλειν τὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι οὐ διὰ τοὺς καιροὺς ἀλλὰ διὰ τὰς [8] αὐτοῦ πρεσβείας, πρῶτον μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βουλεύεσθαι ἐπὶ τίσι δεῖ ποιεῖσθαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον εἰ [9] γίγνεται· τοῦτο δὲ προλαβὼν ἔκδοτον μὲν τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐποίησε Θηβαίοις, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐάν τις ἀφιστῆται πόλις ἀπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Ἀθηναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων καὶ μεταφέρων τὰ πράγματα, ὥσ-
74.1 περ εἴωθεν, ὡς τοὺς Βοιωτούς, ἔργῳ κακῶς πάσχοντας, τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς πεπόνθεσαν ἀγανακτήσον-

[1] ἐδυνήθη T. [2] αὐτῶν T. R. [3] ἱππεῖς T. R. [4] μόνην T. R. [5] Δημοσθένη T. [6] δεῖ τὰ πλείω R. [7] προσποιησάμενος T. R. [8] αὐτοῦ T. R. [9] γίνεται T. R.

Τὸν πόλεμον —— τὸν αὐτὸν πόλεμον] Desunt tria ultima vocabula in exemplari MSto D. Mead. Taylor.

μέ. Ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε] Quia præsidium eis est impositum, ob ingratos, ut opinor, animos, et Athenienses Philippo prælatos: cum is ante animum ab illis alienum non haberet. Wolf.

Κλέπτων] Κρύπτων Bern. Ni sit scholiolum. Taylor.

τας· δεύτερον δὲ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν [1] ἀπώτεροι οἱ κίνδυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ' ἑκάσταις τούτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ [2] θάλατταν ἐποίησε κοινήν, τὸ δ' ἀνάλωμα ἴδιον ὑμέτερον, τὴν δὲ κατὰ γῆν, εἰ μὴ δεῖ ληρεῖν, ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις, ὥστε παρὰ τὸν γενόμενον πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι Στρατοκλέα τὸν ὑμέτερον στρατηγὸν βουλεύσασθαι περὶ τῆς τῶν στρατιω-
420 τῶν σωτηρίας. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἐγὼ μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι δὲ παραλείπουσιν, ἀλλὰ κἀγὼ λέγω καὶ πάντες ἐπιτιμῶσι καὶ ὑμεῖς σύνιστε καὶ οὐκ ὀργίζεσθε. ἐκεῖνο γὰρ πεπόνθατε πρὸς [3] Δημοσθένην· συνείθισθε ἤδη τἀδικήματα [4] αὔτου ἀκούειν, ὥστ' οὐ θαυμάζετε. δεῖ δ' οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀγανακτεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι, εἰ χρὴ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν.

μϛ'. Δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τούτου μεῖζον ἀδίκημα ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοκρατίαν ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος καὶ μετήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν [5] Καδμείαν, κοινωνίαν τῶν πράξεων τοῖς Βοιωτάρχαις συνθέμενος· καὶ τηλικαύτην αὐτὸς αὑτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν, ὥστ' ἤδη παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα [6] πρεσβεύσειν μὲν ἔφη, ὅποι ἂν [7] αὐτῷ δοκῇ, κἂν μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε· εἰ δέ τις αὐτῷ τῶν στρατηγῶν ἀντείποι, καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας καὶ συνεθίζων μηδὲν [8] αὔτῳ ἀντιλέγειν δια-

[1] ἀπωτέρω T. R. [2] θάλασσαν T. R. [3] Δημοσθένη T. R. [4] αὐτοῦ T. R. [5] Καδμείαν, τὴν κοινωνίαν T. Καδμείαν κοινωνίαν R. [6] πρεσβεύειν T. [7] αὐτῷ T. R. [8] αὐτῷ T. R.

Δεύτερον] Supra est τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε· πρῶτον μὲν — §. μέ. init. Brodæus. Errat Brodæus, qui vocem δεύτερον quæ hic legitur, ad πρῶτον annectit in pag. 233. l. 16. Non ita est. Connectitur enim cum πρῶτον l. 22. ejusd. paginæ. Et quia multos abripuit, præter istum Brodæum, Divisio circa hunc locum, quæ minus accurata videri potest, rem paucis mecum contemplare. Istorum *Trium* delictorum, quæ Demostheni objiciuntur, *Primum* occurrit §. μέ. *Secundum*, §. μϛ'. *Tertium*, §. μζ'. At primum illud *duas* partes complectitur, quas ambas in hac §. recenset, *priorem* l. 22. p. 233. *alteram* l. 1. p. 234. Hinc illa obscuritas, atque illæ querelæ. Taylor.

μϛ'. Δεύτερον] F. ἕτερον. nam πρώτου et δευτέρου supra mentionem fecerat, τρίτου mox facturus est. Markland.

Καὶ τὴν δημοκρατίαν [Ald. δημοκρατείαν]. [Et l. 21.] παριὼν pro περιιών. Wolf. Hoc Brodæus etiam et Bern. Taylor.

Πρεσβεύειν] F. πρεσβεύσειν, ut γράψειν mox. Markland. Ubi tamen γράφειν Cod. Mead. Taylor.

Συνεθίζων μηδὲν] Rescribe μηδέν' *neminem*. Idem.

Διαδικασίαν] Plutarchus in libro, qui inscribi solet, de Gloria Atheniensium p. m. 422. Οἱ δὲ Ῥήτορες ἔχουσί τι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς στρατηγούς. ἐξ ὧν εἰκὸς, ὡς Αἰσχίνης σκώπτων τὸν Δημοσθένην, λέγειν φησὶν, ὅτι γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς τὴν στρατηγίαν. Διαδικασία nomen est Causæ, quæ *Vindicatio* dici potest: istud Contentionis genus, ubi duo pluresve inter se litigant, uter utri sit in munere, locove, aut re capessenda præferendus. Disputat ergo Demosthenes de gradu honoris, quem Togatæ Militiæ deberi existimat, præ laudibus et meritis Imperatoriis. De ea quæstione Plutarchus erudite et eleganter, ut solet, in loco quem proxime commemoravi. Adjungatur Victorius V. Var. Lect. ult. Idem. *Judicium se dictaturum minatur, controversiamque pulpito cum prætorio constituturum*; hoc est, artem oratoriam cum imperatoria in certamen adducturum. *Budæus*. Stock.

δικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πλείω γὰρ [1] ὕμας ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἔφη ἀπὸ τοῦ βήματος πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐκ τοῦ στρατηγείου. μισθοφορῶν δ' ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις, καὶ τὰ στρατιωτικὰ χρήματα κλέπτων, καὶ τοὺς μυρίους ξένους ἐκμισθώσας Ἀμφισσεῦσι, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ σχετλιάζοντος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐμοῦ, προσέμιξε φέρων, ἀναρπασθέντων τῶν ξένων, τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ
πόλει. τί γὰρ ἂν οἴεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς τότε καιροῖς 421
εὔξασθαι; οὐ χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι, ἀθύμους δὲ τοὺς Ἕλληνας λαβεῖν τηλικαύτης πληγῆς [2] προγεγενημένης; Καὶ τηλικούτων κακῶν αἴτιος γεγενημένος Δημοσθένης οὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ' [3] εἰ μὴ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται, ἀγανακτεῖ· οὐδ' ἱκανόν ἐστιν [4] αὔτῳ ἐναντίον ὑμῶν κηρύττεσθαι, ἀλλ' εἰ μὴ τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναῤῥηθήσεται, τοῦτ' ἀγανακτεῖ. οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.

μζ'. Τρίτον δὲ καὶ τῶν προειρημένων μέγιστόν ἐστιν, ὃ μέλλω λέγειν. Φιλίππου γὰρ οὐ καταφρονοῦντος τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' ἀγνοοῦντος — οὐ γὰρ ἦν ἀσύνετος — ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται, καὶ διὰ ταῦτα βουλομένου ποιήσασθαι [5] εἰρήνην, καὶ πρεσβείας ἀποστέλλειν μέλλοντος, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐν Θήβαις φοβουμένων τὸν ἐπιόντα κίνδυνον

[1] ὑμᾶς T. R. [2] γεγενημένης T. R. [3] εἰ καὶ μὴ T. [4] αὐτῷ T. R. [5] τὴν εἰρήνην T.

Τῷ βήματι] F. τὸ βῆμα. Markl.

Κεναῖς χώραις] Nostrates milites appellant *cæca nomina*, quibus et Principes decipiuntur, et Centuriones locupletantur. Wolf.

Πολλὰ διαμαρτυρομένου] Idem. Non διαμαρτυρουμένου, ut Aldus. γρ. διαμαρτυραμένου Mead. Taylor.

Εἰ καὶ μὴ] Divinavit H. Stephanus εἰ μὴ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται. Acute sane! Ita scribitur in MSS. Mead. et Regg. 1. 2. Idem.

μζ'. Μέγιστον] Μεῖζον. Markland.

— εἰκότως· οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀστράτευτος καὶ λιπὼν τὴν τάξιν αὐτοὺς ἐνουθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος [1]δεκέτης γεγονὼς ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε —, τούτων δ' ἐχόντων οὕτως, αἰσθόμενος Δημοσθένης, καὶ τοὺς Βοιωτάρχας ὑποπτεύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι, χρυσίον ἄνευ αὐτοῦ παρὰ Φιλίππου λαβόντας, ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι, εἴ τινος ἀπολειφθήσεται δω- 422 ροδοκίας, ἀναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος οὔθ' ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὔθ' ὡς οὐ δεῖ, ἀλλ', ὡς ᾤετο, τοῦτο κήρυγμά τι τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων, ἀναφέρειν [2]ἑαυτῷ τὰ μέρη τῶν λημμάτων, διώμνυτο τὴν Ἀθηνᾶν, ἥν, ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολαβεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει, ἦ μὴν εἴ τις 75.1 ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν, ἀπομιμούμενος τὴν Κλεοφῶντος πολιτείαν, ὃς ἐπὶ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμου, ὡς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώλεσεν. ὡς δ' οὐ προςεῖχον [2]αὐτῷ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ὑμετέρους [3]πάλιν ἀνέστρεψαν ἐξεληλυθότας, ἵνα [4]βουλεύσαισθε περὶ τῆς εἰρήνης, ἐνταῦθα παντάπασιν ἔκφρων ἐγένετο, καὶ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα προδότας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Βοιωτάρχας ἀπεκάλεσε, καὶ [1]γράψειν ἔφη ψήφισμα ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' ἀντιβλέψας, πέμπειν ὑμᾶς πρέςβεις εἰς Θήβας, αἰτήσοντας Θηβαίους δίοδον ἐπὶ Φίλιππον. ὑπεραισχυνθέντες δ' οἱ ἐν Θήβαις ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὡς ἀληθῶς εἶναι προδόται τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης [2]ἀπετράποντο, ἐπὶ δὲ τὴν παράταξιν ὥρμησαν.

μή. Ἔνθα δὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄξιόν ἐστιν ἐπιμνησθῆναι, οὓς οὗτος ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν ἐκπέμψας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον, ἐτόλμησε, 423 τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λελοιπόσι τὴν τάξιν ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων, ἐγκωμιάζειν τὴν ἐκείνων ἀρετήν. Ὦ πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων ἁπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε! [3]ἐπιχειρήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα λέγειν, ὡς δεῖ σ' ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς στεφανοῦσθαι; Ἐὰν δ' οὗτος λέγῃ, ὑμεῖς ὑπομενεῖτε, καὶ συναποθανεῖται τοῖς τελευτήσασιν, ὡς ἔοικε, καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; Γένεσθε δή μοι [4]σμικρὸν χρόνον τῇ διανοίᾳ μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσατε ὁρᾶν προϊόντα τὸν κήρυκα καὶ τὴν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάῤῥησιν μέλλουσαν γίγνεσθαι, καὶ λογίσασθε, πότερ' οἴεσθε τοὺς οἰκείους τῶν τελευτησάντων πλείω δάκρυα ἀφήσειν ἐπὶ ταῖς τραγῳδίαις καὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτ' ἐπεισιοῦσιν ἢ ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως [5]ἀγνωμοσύνῃ. Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀλγήσειεν ἄνθρωπος Ἕλλην ἢ καὶ παιδευθεὶς [6]ἐλευθερίως, ἀναμνησθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκεῖνό γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταύτῃ ποτὲ τῇ ἡμέρᾳ μελλόντων, ὥςπερ νυνί, τῶν τραγῳδῶν [7]γίγνεσθαι, ὅτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ἡ πόλις καὶ βελτίοσι προστάταις

[1] δεκαετὴς T. R. [2] αὐτῷ T. R. [3] Deest πάλιν. T. [4] βουλεύσησθε T. R.

[1] γράφειν T. [2] ἀπετρέποντο T. [3] ἐπιχειρήσειν ἐθελήσεις αὐτίκα T. R. [4] μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν T. R. [5] ἀγνωμοσύνῃ; T. R. [6] ἐλευθέρως T. R. [7] γίνεσθαι T. R.

Τούτων δὲ] Τούτων δὴ ἐχόντων οὕτως. Bern. Quæ erat mea quoque Divinatio. TAYLOR.

Ἀβίωτον] Deesse videtur Conjunctio: καὶ ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι. IDEM.

Ἀλλ' ὡς ᾤετο] Ita distinguo: οὐδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος, οὔθ' ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὔθ' ὡς οὐ δεῖ· ἀλλ', ὡς ᾤετο, τοῦτο κ. τ. λ. MARKLAND.

Κήρυγμα] H. Stephanus securus atque otiosus dedit τούτῳ κηρύγματι τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων — ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέρη τῶν λημμάτων. Quam puto esse præstantiorem lectionem, licet illam alteram Aldinam, quam secutus est Wolfius, constanter defendant Exemplaria nostra, excepto Bern. Male hic se gessit Wolfius in vertendo; *nam sua duntaxat opinione nitebatur.* Quanto præstantius Lambinus? *Repente in concionem prosiliit, neque dicente quoquam mortalium, pacem cum Philippo facere oportere, neque negante, sed quia existimabat se hoc veluti præconio Bœotorum principibus multo ante prædicare ac denunciare, ut sibi pecuniæ captæ prædæque partem referrent.* TAYLOR.

Κλεοφῶντος] De hoc Cleophonte non memini me quicquam legisse præter ea quæ idem Æschines in Orat. π. Παραπρεσβ. tradidit. WOLF. Ad istum locum in π. Παραπρεσβείας lectorem meum ablego, ubi plura de isto Cleophonte. TAYLOR. §. κγ'. p. 114.

Κλεοφῶντος] Hunc ait Æschines in orat. de fals. legatione, hominem fuisse seditiosum, qui sub finem belli Peloponnesiaci ex infima plebe δημαγωγὸς factus, cum fractis Sicula clade Atheniensibus Lacedæmonii pacem haud iniquam obtulissent, se gladio collum ei præcisurum minitabatur, siquis pacis mentionem faceret. STOCK.

Ἀνέστρεψαν] *Revocarunt*, Wolfius. Male. *ferno ritornare indietro.* Italus. TAYLOR.

Γράφειν] Τινὲς διορθοῦσι γράψειν. STEPHANUS. Ut pag. 235. l. 1. TAYLOR. M. γράψειν. AUGER.

Ἀντιβλέψας] Priscian. lib. 18. col. 1175. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Καὶ ὁ μηδεπώποτε μήτε τοὺς πολεμίους ἀντιβλέψας. TAYLOR.

μή. Ἐπιχειρήσειν] Ἐπιχειρῆσαι vel ἐπιχειρεῖν. MARKLAND. Ego legerem ἐπιχειρήσεις sine ἐθελήσεις. AUGER.

Γίγνεσθαι] Post eam vocem addit Cod. Bern. ἀναγορεύοντα. Quod non satis intelligo. TAYLOR.

Τραγ. γίνεσθαι] Non longe abest ἀγωνίζεσθαι. Quam veram et sinceram esse lectionem arbitror. IDEM.

ἐχρῆτο, [1]προελθὼν ὁ κήρυξ καὶ παραστησάμενος τοὺς ὀρφανούς, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ 424 τετελευτηκότες, νεανίσκους πανοπλίᾳ κεκοσμημένους, ἐκήρυττε τὸ κάλλιστον κήρυγμα καὶ προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετήν, ὅτι τούσδε τοὺς νεανίσκους, ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, μέχρι μὲν ἥβης ὁ δῆμος ἔτρεφε, νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, καὶ καλεῖ εἰς [2]προεδρίαν. Τότε μὲν ταῦτ' ἐκήρυττεν, ἀλλ' οὐ νῦν, ἀλλὰ [3]παραστησάμενος τὸν τῆς ὀρφανίας τοῖς παισὶν αἴτιον, τί ποτ' [4]ἀνερεῖ ἢ τί φθέγξεται; καὶ γὰρ [5]ἐὰν αὐτὰ διεξίῃ τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος προστάγματα, ἀλλ' οὔ τό [6]γ' ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπήσεται, ἀλλὰ τἀναντία δόξει τῇ τοῦ κήρυκος φωνῇ φθέγγεσθαι, ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνήρ, στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, ἀρετῆς ἕνεκα τὸν κάκιστον, ἀνδραγαθίας ἕνεκα τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν. Μὴ πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἱκετεύω ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ τρόπαιον [7]ἵστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, μηδ' ὑπομιμνήσκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν τοὺς ταλαιπώ-

[1] προσελθὼν T. R. [2] προεδρίαν; T. R. [3] προστησάμενος T. [4] ἂν ἐρεῖ T. R. [5] ἂν T. R. [6] Deest γ'. T. [7] ἱστᾶτε T. R.

Προσελθὼν] Προελθών. MARKLAND. Vide supra, §. λθ'. TAYLOR.

Προστησάμενος] Παραστησάμενος, ut proxime l. 1. παραστησάμενος τοὺς ὀρφανούς. MARKLAND.

Ἂν ἐρεῖ] Ἀνερεῖ, (ut ἀνεῖπε, §. λθ'. et ἀνηγόρευε ibid. paulo post) exhibuit Stephanus. Recte sane, sed contra membranas. TAYLOR.

Ἀλλ' οὐ τὸ] Τὸ ἀλλ', si recte legitur, non adversativa est, sed emphaseos causa accedit. WOLF.

Σιωπήσεται] Omnes præter Stephanum et Bern. qui σιωπηθήσεται. TAYLOR.

Ὅτι κ. τ. λ.] Disertius multo et Oratoris vehementiæ accommodatius, si hoc Comma, monente Cl. Marklando, ita repræsentaretur: ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα (εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ) στεφανοῖ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα (τὸν κάκιστον) ἀνδραγαθίας ἕνεκα (τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν). IDEM.

Τὴν τάξιν] Alibi semel (scil. §. ξά.) in pl. τὰς τάξεις. Sed quære annon scribendum τὴν τάξιν. Nisi ibi significetur Statio in Repub. simul atque in Exercitu. MARKLAND. Pagina inferiore, οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως (Nam ita istum locum pungi jubebo). Similiter §. ϛγ'. ἀνὴρ ῥήτωρ, ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως. TAYLOR.

ρους Θηβαίους, οὓς φυγόντας διὰ τοῦτον ὑποδέδεχθε τῇ πόλει, ὧν ἱερὰ καὶ τέκνα καὶ τάφους ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένους δωροδοκία καὶ τὸ βασιλικὸν [1]χρυσίον·

76.1 μθ'. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, [2]ἀλλὰ ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφοράς, καὶ νομίσατε ὁρᾶν ἁλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν 425 κατασκαφάς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, [3]κλάοντας, ἱκετεύοντας [4]ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρουμένοις ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις, ἐπισκήπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον στεφανοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι· οὔτε πόλις γὰρ οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ οὐδεὶς πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. ὑμεῖς δ', ὦ Ἀθηναῖοι, οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ ἐπὶ μὲν τοὺς πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας νόμον ἔθεσθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τούτῳ μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι, ἵνα μηδεὶς αὐτοσχεδιάζῃ εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα· τὸν δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην [4]ἀνατετραφότα, τοῦτον ἐάσετε πάλιν ἀπευθύνειν τὰ κοινά;

ν'. Ἵνα δ' εἴπω καὶ περὶ τοῦ τετάρτου καιροῦ καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων, ἐκεῖνο [5]ὑμας ὑπομνῆσαι βούλομαι, ὅτι Δημοσθένης οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, ... τριή-

[1] χρυσίον. T. R. [2] Deest ἀλλά. T. [3] κλαίοντας T. R. [4] ἀνατετροφότα R. [5] ὑμᾶς T. R.

μθ'. Διανοίαις] Descriptionem quæ sequitur laudat Theo, Rhetorum non ultimus. Quantum ex Æschinis facundia alii profecerint, docebit Muretus VIII. Var. Lect. 10. IDEM.

Ἐπισκήπτοντας] *Qui precibus, quasi morientes, efflagitant, mandantque.* Nam verbi ἐπισκήπτειν usus *extremis mandatis*, et hominum morientium precibus accommodatus est. *Budæus.* STOCK.

Ἀπήλλαξε] Vid. Victorium V. Var. Lect. 11. TAYLOR.

Ἀπευθύνειν] Lege. BRODÆUS. WOLF. Quod male exarabatur in Aldinis. TAYLOR.

ν'. Πόλεως] *Accepta urbis nostræ triremi.* WOLF. Inscite. Distinguendum est enim h. pacto, οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβὼν et quæ sequuntur. Ita nuperrime admonui, sc. ad p. 238. l. 19. Quam notam consule. *Demosthene ha mancato del suo debito nella guerra, non solamente fuggendosi dall' essercito, ma ancora dalla citta.* Ut Etruscus fideliter et eleganter. TAYLOR. Hic lego ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς πόλεως, nempe τάξιν. τριήρη μὲν προσλαβὼν ὑμῶν τοὺς Ἕλληνας ἠργυρολόγησε καταγαγούσης κ. τ. λ. Cæterum forte hic aliquid deest. AUGER.

ρη προςλαβὼν [1]ὑμων καὶ τοὺς Ἕλληνας ἠργυρολόγησε.
Καταγαγούσης δ᾽ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς ἀπροσδοκήτου
426 σωτηρίας, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ὑπότρομος ἦν [2]ὁ ἄν-
θρωπος, καὶ παριὼν ἡμιθνὴς ἐπὶ τὸ βῆμα εἰρηνοφύλακα
[3]ὑμας αὐτὸν ἐκέλευε χειροτονεῖν. ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τοὺς
πρώτους χρόνους οὐδ᾽ ἐπὶ τὰ ψηφίσματα εἰᾶτε τὸ Δημο-
σθένους ἐπιγράφειν ὄνομα, ἀλλὰ Ναυσικλεῖ τοῦτο προσε-
τάττετε· νυνὶ δ᾽ ἤδη καὶ στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ. Ἐπειδὴ δ᾽
ἐτελεύτησε Φίλιππος, Ἀλέξανδρος δ᾽ εἰς τὴν ἀρχὴν κατ-
έστη, [4]πάλιν αὖ οὗτος τερατευόμενος ἱερὰ μὲν ἱδρύσατο
Παυσανίου, εἰς αἰτίαν δ᾽ [5]εὐαγγελίων θυσίας τὴν βουλὴν
[6]κατέστησε, ἐπωνυμίαν δ᾽ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἐτίθετο,

[1] ὑμῶν T. R. [2] Deest articulus. T. R. [3] ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χ. T. R.
[4] πάλιν αὐτὸς τερ. T. R. [5] εὐαγγελιῶν καὶ θυσίας T. [6] κατέστησε ποιῆσαι, ἐπων. R.

Τὴν ἐκ τῆς πόλεως τριήρη] Hunc locum Cl. Taylorus ita distingui jubet: οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβὼν—*Stationem non solum in acie, verum etiam in civitate deseruit*, etc. Similiter infra §. ϛγ΄. ἀνὴρ ῥήτωρ, ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ᾽ ἐκ τῆς πόλεως. Ingeniose quidem: atque ita vertunt Aretinus et Interpres Italus. Cæterum non placuit veterem interpunctionem immutare; tum quia si hoc in mentem Æschini venisset, *binas* quasdam stationes, quas reliquerat adversarius, designare, utique perfecta non esset inter eas distinctio, nisi eadem præpositione *bis* uteretur, οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον—ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως: tum quod τὴν τριήρη ὑμῶν emphatice et κατ᾽ ἐξοχὴν hic sumi crediderim, ac *sacram triremem*, sive *Paralum*, denotare, quæ inter alia publica munera, ad *legatos* etiam circumvehendos adhiberi solebat. (Vide infra, not. ad §. να΄.) Refert enim Dinarchus in orat. adv. Demosthenem, statim post cladem eam Chæronensem, cum omnia Athenienses a Philippo timerent. Demosthenem, quo se honesta specie periculo subduceret, legatum se ad socias civitates proficisci simulare, αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἵν᾽ ἐκ τῆς πόλεως ἀποδραίη. Stock.

Προσλαβὼν] F. καὶ τριήρη προσλαβὼν ὑμῶν, τοὺς Ἕλληνας ἠργυρολόγησε. Taylor.

Τοὺς μὲν] Usitatius credo τοὺς μὲν οὖν πρώτους χρόνους κ. τ. λ. Supra §. κέ. πρῶτον μὲν οὖν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου —— Simile etiam est istud, §. λβ. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ἀλλ᾽ οὖν προσεποιοῦνθ᾽ ὑμεῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δὲ —— Idem.

Ἦν] Ὑπότρομος ἦν ὁ ἄνθρωπος. ut §. μθ΄. med. et §. οδ΄. fin. Markland.

Πρώτους χρόνους] Hæc non redolent castitatem Scriptoris inter primos semper habiti. l. 3. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους — ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τοὺς πρώτους χρόνους l. 5. Non oportuit tam cito. Taylor.

Ἐπιγράφειν] Hoc ipsum ultro fecisse, ἐξοιωνιζόμενον αὐτοῦ τὸν δαίμονα scribit Plutarchus. Wolf.

Πάλιν αὐτὸς] Πάλιν αὖ τερατευόμενος, sapienter dedit Stephanus. Nam Græci ita scribere solent. Illud habet disertissime Cod. Mor. Taylor.

Εὐαγγελιῶν] Θύειν εὐαγγέλια vide in Areopagitici Isocratici annotationibus. Wolf. Locus Isocratis ita se habet: Ἐπὶ τοσαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δὶς ἤδη τεθύκαμεν. Commode hic igitur abesse potuit vox θυσίας, quæ explanandi causa irrepsisse videri poterat. Quanquam recte dici potest, notissima figura, (Hendyadem vocant) εὐαγγελιῶν καὶ θυσίας pro *sacrificio læti nuncii*. Deest καὶ in uno exemplari. Sed non audeo comprobare, et lectori meo commendare talem constructionem, εἰς αἰτίαν θυσίας εὐαγγελιῶν. Sed nihil obest, quin supputemus, eo MS^to duce, θυσίας adjectum esse pro glossa, et deinde in textum se insinuasse, ut modo admonui. Taylor.

Μαργίτην] Margites Homericum poema fuit de quodam ignavo et perdito homine,

Τὸν δ᾽ οὔτ᾽ ἂρ σκαπανῆα θέσαν θεοὶ, οὔτ᾽
ἀροτῆρα,
Οὔτ᾽ ἄλλως τι σοφόν.

ἀπετόλμα δὲ λέγειν, ὡς οὐ κινηθήσεται ἐκ Μακεδονίας·
ἀγαπᾷν [1]γάρ αὐτον ἔφη ἐν Πέλλῃ περιπατοῦντα καὶ τὰ
σπλάγχνα φυλάττοντα. καὶ ταυτὶ λέγειν ἔφη οὐκ εἰκά-
ζων, ἀλλ᾽ ἀκριβῶς εἰδώς, ὅτι αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία,
αὐτὸς οὐκ ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ
τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας.
Ἤδη δ᾽ ἐψηφισμένων Θετταλῶν ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν
ὑμετέραν πόλιν, καὶ τοῦ νεανίσκου [2]τὸ πρῶτον παροξυν-
θέντος, εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον,
πρεσβευτὴς ὑφ᾽ ὑμῶν χειροτονηθείς, ἀποδρὰς ἐκ μέσου τοῦ
Κιθαιρῶνος ἧκεν ὑποστρέψας, οὔτ᾽ ἐν εἰρήνῃ οὔτ᾽ ἐν πολέμῳ
χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. Καὶ τὸ πάντων δεινότατον,
ὑμεῖς μὲν τοῦτον οὐ προὔδοτε, οὐδ᾽ εἰάσατε κριθῆναι ἐν τῷ
τῶν Ἑλλήνων συνεδρίῳ· οὗτος δ᾽ ὑμᾶς νῦν προδέδωκεν, εἴπερ 427
ἀληθῆ ἐστίν, ἃ λέγεται.

[1] γὰρ αὐτὸν T. R. [2] τοπρῶτον T. R.

Suidas: Ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω: qui et alium Margitem ab hoc Homerico diversum, stultitia insignem refert, qui nec ultra quinque numerare scierit, et sponsam suam attingere non fuerit ausus, socrus objurgationem veritus, et matrem rogarit, an se pater suus peperisset. Wolf. Μαργίτης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἐπωνυμίαν δὲ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθεντο. Καὶ Μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορεῖ, λέγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον Cetera. Harpocratio. Plura dabit Valesius ad notas Maussaci pag. 306. atque ipse Maussacus. Taylor.

Μαργίτην] *Nebulonum* modo principes Eurybatum et Phrynondam vidimus; nunc autem ecce *Fatuorum* regem *Margitam!* Hic (de quo et Homerum poemation scribere non dedignatum ferunt) adeo nobili stultitia fuit, ut nec ultra quinque numerare posset, et sponsam suam attingere non sit ausus, socrus objurgationem veritus; aliasque hujuscemodi ineptiolas edidit, quas iis temporibus perinsignes habitas studiose conquisiverunt, literisque certatim mandarunt Suidas, Tzetzes, et Episcopus Thessalonicensis in Odyss. K. Stock.

Τὰ σπλάγχνα φυλάττοντα] *Et vitam conservare:* Wolfius. Melius multo Anonymus Venetus: *ac exta inspiceret*. Ferrus: *si contentava di passeggiare per Pelle, et osservare l' interiora de gli animali.* Interea quid in mentem Lambino venerit, ut verteret, *satis ei esse si Pellæ deambularet, et viscera paterna custodiret?* Vide de his verbis Æschinis Victor. XXV. Var. Lect. 21. Afferam locum Polybii ex Hist. lib. 7. κατὰ δὲ τὸν ἐθισμὸν ἐκ τῶν τυθέντων ἱερείων προσενεχθέντων αὐτῷ [Macedonum regi] τῶν σπλάγχνων, δεξάμενος εἰς τὰς χεῖρας, καὶ βραχὺ διακλίνας, ἤρετο προτείνων τοῖς περὶ τὸν Ἄρατον, τί δοκεῖ τὰ ἱερεῖα σημαίνειν. Taylor.

Τὰ σπλάγχνα φυλάττοντα] Videtur moris fuisse apud Macedonas, ut Regi sacra facienti victimarum exta ad inspiciendum deferantur: quam in rem affert Taylorus locum Polybii ex Hist. lib. 7. Neque vero quidem absimile est, vocem hanc fuisse Demosthenis, nimiam Alexandri circa res sacras anxietatem irridentis; cujus sub finem vitæ adeo invaluisse superstitionem refert Plutarchus, ut οὐδὲν ἦν μικρὸν οὕτως τῶν ἀήθων καὶ ἀτόπων, ὃ μὴ τέρας ἐποιεῖτο καὶ σημεῖον· ἀλλὰ θυομένων, καὶ καθαιρόντων, καὶ μαντευόντων μεστὸν ἦν τὸ βασίλειον. Stock.

Ὅτι] Vide annon Lambinus ceteris præstet, dum ita vertit, *non conjectura ductum, sed quod certo sciret virtutem non nisi sanguine comparari.* Taylor.

Εἰκότως] Punge καὶ τοῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον παροξυνθέντος εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θ. ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτὴς —— ἧκεν ὑποστρέψας. Markland.

Ὑμεῖς μὲν τοῦτον οὐ προὔδοτε. Et [l. pen.] οὗτος δ᾽ ὑμᾶς νῦν προδέδωκεν. Wolf. Aldi exemplaria corrigens. Taylor.

να΄. Ὡς γάρ φασιν οἱ παράλιοι καὶ οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς Ἀλέξανδρον — καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιστεύεται —, ἔστι τις Ἀριστίων Πλαταϊκός, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου τοῦ φαρμακοπώλου υἱός, εἴ τις ἄρα καὶ ὑμῶν [1] γιγνώσκει. οὗτός ποθ᾽ ὁ νεανίσκος, ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων γενόμενος, ᾤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ· ὅ τι δὲ πράττων ἢ πάσχων, ἀμφίβολος ἡ αἰτία, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδαμῶς εὔσχημον ἐμοὶ λέγειν. οὗτος, ὡς ἐγὼ ἀκούω, ἠγνοημένος [2] ὅςτις ποτ᾽ ἐστὶ καὶ πῶς βεβιωκώς, τὸν Ἀλέξανδρον ὑποτρέχει, καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. διὰ τούτου γράμματα πέμψας Δημοσθένης ὡς Ἀλέξανδρον, ἄδειάν τινα εὕρηται καὶ διαλλαγάς, καὶ πολλὴν κολακείαν πεποίηται. Ἐκεῖθεν δὲ θεωρήσατε, ὡς ὅμοιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ.

νβ΄. Εἰ γάρ τι τούτων ἐφρόνει Δημοσθένης, καὶ πολεμικῶς εἶχεν, ὥςπερ καὶ φησί, πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, τρεῖς αὐτῷ καιροὶ κάλλιστοι παραγεγόνασιν, ὧν οὐδενὶ φαίνεται 77.1
κεχρημένος. Εἷς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ᾽ εἰς τὴν ἀρχὴν οὐ πάλαι καθεστηκὼς Ἀλέξανδρος, ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, ἤκμαζε δ᾽ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἄσμενος δ᾽ ἂν ὑμᾶς εἰς [3] τὴν συμμαχίαν προςεδέξατο διὰ τοὺς ἐπιφερομένους [4] αὐτῷ κινδύνους. εἶπάς τινα ἐνταῦθα λόγον,

[1] γινώσκει T. R. [2] ὅστις καὶ πῶς ποτέ ἐστι βεβιωκὼς T. R. [3] τὴν κοινὴν συμμαχίαν T. R. [4] αὐτῷ T. R.

να΄. Παράλιοι] Suidas in vocabulo Πάραλοι, quem Plutarchus in Solone edisserit. Brodæus. Οἱ τῆς Παράλου ταμίαι. Alias fuerunt οἱ τῇ θαλάττῃ προσοικοῦντες olim appellati, ut Διάκριοι, montium accolæ. Wolf. Ceteris neglectis, quæ hic Brodæus, Wolfiusque temere blaterant, Παράλιοι erant, qui conscensa Paralo nave navigabant. Publicum navigium erat Πάραλος, et Reip. causa sæpius deductum, nempe ad legatos transportandos, ad sacrificia procuranda, et negotia hujuscemodi. Hujus Ἐπιβάτας Harpocr. v. Πάραλος, imperite, ni Librariis ejus ea imperitia objectanda sit potius, Παράλους, non Παραλίους, ut oportuit, vocat. Quod animadvertit, et ex Auctore nostro restituit, Vir excellenti ingenio atque doctrina, H. Valesius. Taylor.

Ἀριστίων] Harpocr. in v. Ἀριστίων. Ὑπερίδης κατὰ Δημοσθένους. οὗτος Σάμιος μέν ἐστι, ἢ Πλαταιεὺς, ὡς Δίϋλλός φησιν, ἐκ μειρακυλλίου ἑταῖρος Δημοσθένους. ἐπέμφθη δ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν, ὥς φησι Μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον. Idem.

Διαφέρων γενόμενος] Lege, et distingue, ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων, π ε ν ό μ ε ν ο ς, etc. Sic in Timarch. pag. 38. l. 14. τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων. Demosth. π. Παραπρεσβ. §. ξς΄. fin. τὴν ἰδέαν ἑτέρου βελτίων. Markland. γενόμενος videtur supervacaneum. Auger.

Καὶ πῶς] Melius cum Mor. ὅστις ποτέ ἐστι καὶ πῶς βεβιωκώς. Taylor.

Καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ] Brodæus. Wolf. Non πλησιάζειν, ut Aldus. Taylor.

Δημόσθενες, ἢ ἔγραψάς τι ψήφισμα; βούλει σε θῶ καὶ 428
φοβηθῆναι καὶ χρήσασθαι τῷ [1] σαυτοῦ τρόπῳ; καίτοι ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ πάσῃ τῇ δυνάμει Δαρεῖος [2] καταβεβήκει, ὁ δ᾽ Ἀλέξανδρος ἦν ἀπειλημμένος ἐν Κιλικίᾳ, πάντων ἐνδεής, ὡς ἔφησθα σύ, αὐτίκα μάλα δ᾽ ἤμελλεν, ὡς ἦν ὁ παρὰ σοῦ λόγος, συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, τὴν δὲ σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει καὶ τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις, ἐπιδεικνύων τισὶ τὸ ἐμὸν πρόςωπον ὡς ἐκπεπληγμένου καὶ ἀθυμοῦντος, καὶ χρυσόκερων ἀποκαλῶν καὶ κατεστέφθαι φάσκων, εἴ τι πταῖσμα συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ, οὐδ᾽ ἐνταῦθ᾽ ἔπραξας οὐδέν, ἀλλ᾽ εἰς τινὰ καιρὸν ἀνεβάλλου καλλίω. Ὑπερβὰς τοίνυν ἅπαντα ταῦτα, ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθεστηκότων λέξω. Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέτυχον μάχῃ, καὶ διέφθειραν τοὺς [3] περὶ Κόῤῥαγον στρατιώτας· Ἠλεῖοι δ᾽ αὐτοῖς [4] συμμετεβάλλοντο καὶ Ἀχαιοὶ πάντες πλὴν Πελληναίων καὶ Ἀρκαδία πᾶσα πλὴν Μεγάλης πόλεως· [5] αὕτη δ᾽ ἐπολιορκεῖτο, καὶ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἁλῶναι· ὁ δ᾽ Ἀλέξανδρος ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκου-

[1] ἑαυτοῦ T. R. [2] κατεβεβήκει T. R. [3] ἐπὶ T. [4] συμμετεβάλοντο T. [5] αὐτὴ T. R.

νβ΄. Ἑαυτοῦ] F. σαυτοῦ, ut passim. Markland.

Χρυσόκερων] *Ac me victimæ instar deaurata habentis cornua propediem interfectum iri conclamares.* Ovid. X. Met. [271.]

——— *Et pandis inductæ cornibus aurum*
Conciderant ictæ nivea cervice juvencæ.
Brodæus.

Tauris immolandis a locupletioribus cornua inaurabantur. et corollæ imponebantur. Unde illud oraculum de Philippo,

Ἔστεπται μὲν ὁ ταῦρος. ἔχει τέλος. ἔστι δ᾽ ὁ θύσων. Wolf.

Κατεστέφθαι] Idque etiam hostiæ ritu. Juven. Sat. XIII. [63.]

Quæque coronata lustrari debeat agna.
Brodæus.

Καλλίω] Εἰρωνικῶς καὶ ἐλεγκτικῶς. Legi etiam queat ἐρωτηματικῶς· Ἀλλ᾽ εἰς τίνα καιρὸν ἀνεβάλλου καλλίω; *Nunquid in tempus opportunius differebas?* Wolf.

Ἐπέτυχον] Forte legendum ε ὐ τ ύ χ ο υ ν. Palmer.

Κόῤῥαγον] Aretinus: *pugnantes adversus Corragum.* Melanchtho: *prælio facto cum Corrago.* Perionius: *Deleveruntque milites qui Corragum obsederant.* Meletus: *et exercitum qui fuit circa Corrhagum deleverunt.* Wolf. *Tagliaro a pezzi i soldati di Corrago.* Etruscus. *Copias quarum ductor erat Corrhagus.* Anonymus Venetus. *Corrhagi imperatoris milites conciderant.* Lambinus. Verum Castelli nomen est proculdubio, non Imperatoris. Id expedivit Gallicus Interpres ex Liv. XXXI. 27. et tamen dubitare perseveravit. Taylor. *Apustius, extrema Macedoniæ populatus,* Chorrhago *et* Gherrusio *et Orgesso castellis primo impetu captis, ad Antipatriam in faucibus angustis sitam urbem venit.* Stock.

Συμμετεβάλοντο] Σ υ μ μ ε τ ε β ά λ λ ο ν τ ο dedit Stephanus. Taylor.

Ἄρκτου] *Pene extra hoc hemisphærium, ubi hæc nostra ursa non conspicitur.* Brodæus. In ea loca jam pervenerant, unde

μένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει, ὁ δ' Ἀντίπατρος πολὺν χρόνον συνῆγε στρατόπεδον, τὸ δ' ἐσόμενον ἄδηλον ἦν. ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποίησαι, ὦ Δημόσθενες, τί ποτ' ἦν ἃ ἔπραξας, [1] ἢ τί ποτ' ἦν ἃ ἔλεγες, καί, εἰ βούλει,
429 παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος, ἕως ἂν εἴπῃς. ἐπειδὴ δὲ σιγᾷς, ὅτι μὲν ἀπορεῖς, συγγνώμην ἔχω σοι· ἃ δὲ τότ' ἔλεγες, ἐγὼ νῦν λέξω.

νγ'. Οὐ μέμνησθ' αὐτοῦ τὰ μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδήρεοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι; ὅτ' ἔφη παρελθών, ἀμπελουργοῦσί [2] τινες τὴν πόλιν, ἀνατετμήκασί [2] τινες τὰ κλήματα [3] τὰ τοῦ δήμου, ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, φορμοῤῥαφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά, [4] τινὲς τὸν πρωκτὸν ὥσπερ ταῖς βελόναις διείρουσι.

[1] καὶ T. R. [2] τινὲς T. R. [3] Deest articulus. T.
[4] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας T. R.

Septentriones videri nequeunt. Sicut nos Canopum, et alias quasdam stellas non videmus, διὰ τὼ ἐξάρματε τοῖν πόλοιν. Qua de re consulantur libri sphærici. Wolf.

Τί ποτ' κ. τ. λ.] Ἀντὶ τοῦ, τίνα ποτ' ἔπραξας. Ἐτέρωσις ἀριθμοῦ, καὶ περίφρασις· οἷα καὶ παρ' Ἰσοκράτει. Εἰσί τινες οἳ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ, τινὲς ἔχουσι δυσκόλως. Sic Terentius Eunuch. Prol. init.

Si quisquam est qui placere se studeat bonis
Quamplurimis, et minime multos lædere.
In his Poeta hic nomen profitetur suum.
Idem.

Ἃ ἔπραξας —— ἃ] F. ὃ ἔπραξας —— ὃ. Markland.

νγ'. Ἀπίθανα ῥήματα] Plin. Epist. IX. 26. *Sed opus est examine et libra, incredibilia sint hæc et immania, an magnifica et cælestia.* Cicero Orat. §. 8. *Attamen in hoc ipso diligenter examinante verborum omnium pondera, reprehendit Æschines quædam et exagitat, illudensque* dura, odiosa, intolerabilia *esse dicit. Quin etiam quærit ab ipso, cum quidem eum* belluam *appellet, utrum illa* verba *an* portenta *sint: ut Æschini ne Demosthenes quidem videatur Attice dicere.* Stock.

Ἀμπελουργοῦσι] Hæ omnino parum elegantes sunt Metaphoræ. Φορμοῤῥαφούμεθα, ὡς φορμοὶ καθαπτόμεθα ait Varinus. Consule Budæi commentarios linguæ Græcæ, qui quod sequitur corruptum putat. Ἐπὶ τὰ στενά. Demosth. Olynth. α'. εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. Brodæus.

Τινες] Τινὲς cum accentu, propter emphasin. Markland.

Νεῦρα] Vid. Jul. Poll. II. fin. Taylor.

Τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων] Τὰ χρήματα. Stock.

Φορμοῤῥαφούμεθα] "Φορμοῤῥαφεῖν est, *Tegetes acu trajecta consuere.* Vel, *in tegetem storeamve conjectum insuere.* Φορμοῤῥαφούμεθα igitur εἰς τὰ στενὰ significare mihi videtur, ἡμεῖς οὕτω στενοχωρούμεθα, ὡσπερανεὶ φορμίσι τισὶν ἐνραπτόμενοι. Potest enim aliquis in tegete vel storea insui ut calescat, vel sudet. Vel distinguendum post verbum φορμοῤῥαφούμεθα, ut in exemplaribus legitur. Quod autem sequitur, est corruptum." Budæus.

Ἐπὶ τὰ στενὰ] *In angustum*, intelligo de vimine quod curvatum ad angustius spatium redigitur. Lego deinde, τινὲς ἡμᾶς ὥσπερ τὰς κ. τ. λ. Auger.

Τινὲς πρῶτον κ. τ. λ.] Neque hoc, neque πρωκτὸν placet. Verti, quasi esset scriptum τινὲς ἡμᾶς. Etsi nec hoc probo. Aretinus: *tanquam acus nos dividunt.* Perionius: *deducimur in angustum locum: nonnulli quasi acus nos inserunt et trajiciunt.* Melanchtho: *compellimur in arctum velut sportæ: quidam velut acu dissuunt nos.* Meletus: *coarctamur in angustias quasdam: quidam primarios viros tanquam acus trajiciunt:* Hic vertit, quasi legisset τινὲς τοὺς πρώτους. Wolf.

ταῦτα δὲ τίνος ἐστίν, ὦ [1] κίναδος, ῥήματα ἢ θαύματα; Καὶ πάλιν, ὅτε κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος ἔλεγες ὡς ἀντιπράττων Ἀλεξάνδρῳ, ὁμολογῶ τὰ Λα-

[1] κίναιδος T.

πρωκτὸν ὥσπερ ταῖς βελόναις. Bern. —Locus sane deploratissimus, cujus depravatio latere videtur, juxta mentem Cl. Marklandi, in vocibus, πρῶτον ὥσπερ τάς. Sed quoniam Interpretationibus res agitur, adjiciam porro et nostras, id est, quas Wolfius non vidit. Lambinus: *sarmenta civitatis certi homines amputant: quidam populi palmites exciderunt: rerum nervi succisi sunt: storearum instar in angustum cogimur: quidam podicem* [legebat enim πρωκτὸν] *quasi acubus aut mugilibus transfodiunt.* Anonymus: *Vitiputant quidam civitatem: vites populi quidam interciderunt: nervi rerum succiduntur: sporta ferimur in angusta: quidam primum velut acus trajiciunt.* Etruscus demum: *Vindemmiano alcuni la città: hanno tagliati alcuni i tralci del popolo: sono alla città stati tagliati sotto i nervi delle amministrationi. Come stuoie siamo cacciati per i luoghi stretti: alcuni principalmente come achi ci passano.* Hæc non dissimulavit Plinius in ea Epistola, in qua nonnulla quæ sunt tumida aut elata nimis in hoc pari Oratorum, quæ incustoditius aut audentius dicuntur, cohibet et comprimit. Et, ut mihi parcam, neque identidem lectorem meum ad Plinium amandem, id *semel* hic facere mihi fas esto. Epistola est IX. 26. Taylor.

Τίνος] Ταῦτα δὲ τί ἐστίν; Ita H. Steph. Forte, τίνα. Utrum *hæc verba sint an portenta?* Ita visus est legisse, dum hunc locum tangit, Cicero in Orat. §. 8. *Attamen in hoc ipso diligenter examinante verborum omnium pondera, reprehendit Æschines quædam et exagitat, illudensque dura, odiosa, intolerabilia esse dicit. Quin etiam quærit ab ipso, cum quidem eum belluam appellet, utrum illa verba an portenta sint: ut Æschini ne Demosthenes quidem videatur Attice dicere* Adde Brodæum IV. Miscell. 26. Idem.

Τινὲς πρῶτον] Inutile omnino videtur importunum illud πρῶτον. Codex unus habet, τινὲς πρωκτὸν ὥσπερ ταῖς βελόναις διείρουσι, quam quidem lectionem secutus Lambinus vertit, *quidam* podicem *nobis quasi acubus aut* mugilibus *transfodiunt.* Fortassis allusisse Demosthenem existimavit ad notum illud supplicii genus, quo Athenienses pauperes mœchos in adulterio deprehensos solebant cruciare, *mugili*, aliove aliquo pisce aculeato (qualem esse βελόνην testatur Plin. Hist. Nat. IX.) in nates iis immisso. Unde hoc valeret dictum illud Demosthenis; *quidam fœde nos, tanquam viles mœchos, dilacerant.* Interpretationem tamen eam respuit Tourellius, utpote odiosam nimis, ridiculam, et Demosthene omnino indignam. Locus proculdubio depravatus est. Taylorus *deploratissimum* vocat. Facilem sane jacturam! Stock.

Κίναιδος] L. κίναδος. Demosth. περὶ τοῦ Στεφ. [§. οά.] Τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος ἀνθρώπιόν ἐστι. Aristophanis σχστης Οἱ δὲ πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ, τὴν ἀλώπεκα. Brodæus. Alibi etiam emendarat Brodæus, scil. IV. Miscell. 26. atque eo ritu typis suis descripsit H. Stephanus. Demosthenem enim non Cinædum, sed *Hominem vafrum et astutum, vulpeculæ similem*, appellare voluit. Errat ergo Magister, id prænotante Brodæo; En locum! κίναιδος ἀρσενικῶς, ὁ πόρνος —— κίναδος δὲ οὐδετέρως ὁ ἀναιδὴς καὶ ἀναίσχυντος. (Potius *Vafer et Astutus*) Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι,

Ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;

Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου, Τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. Scholiastes Aristophanis, quem Brodæus laudavit, ita se habet, ad Nub. 447.

Κύρβις, Κρόταλον, Κίναδος, Τρύμη.

sc. Κίναδος] εἶδός τι θηρίου. Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. Οἱ δὲ πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι· ἰδίως δὲ, τὴν ἀλώπεκα. καὶ Σοφοκλῆς,

Ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;

Κακοῦργος οὖν φησίν, ὡς ἀλώπηξ.
Iterumque ad istud Avium, 429.

—— Πυκνότατον Κίναδος
Σόφισμα, Κύρμα, Τρίμμα, Παιπάλημ' ὅλον.

κίναδος, ἀντὶ τοῦ πάνυ φρόνιμος. Κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Utitur etiam et alibi Demosthenes, sc. de Cor. §. νβ'. Οὓς ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις, τεθνεῶτας δ' οὐκ αἰσχύνῃ κατηγορῶν. Dinarchus item c. Demosth. Ἄξιοι σύμβουλοι, καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν, καὶ τοῦ δήμου, μὰ Δί', οὔ; τὰ τοιαῦτα κινάδη. Corrige ergo Wolfii versionem. Κίναιδος interea recte se habet in Orat. Æschinis π. παραπρεσβ. p. 119. l. 15. Vide et confer p. 123. l. 12. et c. Timarch. p. 57. l. ult. Taylor. Κί-

κωνικὰ [1] συστήσασθαι, ὁμολογῶ Θετταλοὺς καὶ Περῥαιβοὺς ἀφιστάναι. σὺ γὰρ ἂν κώμην [2] ἀποστήσειας; σὺ γὰρ ἂν προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπου κίνδυνος πρόσεστιν; Ἀλλ᾽ εἰ μέν που χρήματα ἀναλίσκεται, [3] προσκαθεσθήσει, πρᾶξιν δ᾽ ἀνδρὸς οὐ πράξεις· ἐὰν δ᾽ αὐτόματόν τι συμβῇ, [4] προσποιήσει καὶ σαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγενημένον [5] ἐπιγράψεις· ἐὰν δ᾽ ἔλθῃ φόβος [6] τις, ἀποδράσει· ἐὰν δὲ θαῤῥήσωμεν, δωρεὰς αἰτήσεις καὶ χρυσοῖς στεφάνοις [7] στεφανοῦσθαι.

νδ'. Ναί, ἀλλὰ δημοτικός ἐστιν. Ἐὰν μὲν τοίνυν πρὸς [8] τὴν εὐφημίαν αὐτοῦ τῶν λόγων ἀποβλέψητε, ἐξαπατηθήσεσθε ὥσπερ καὶ πρότερον· ἐὰν δ᾽ εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, οὐκ ἐξαπατηθήσεσθε. Ἐκείνως δ᾽ ἀπολάβετε 430 παρ᾽ αὐτοῦ τὸν λόγον. ἐγὼ μὲν μεθ᾽ ὑμῶν λογιοῦμαι, ἃ δεῖ ὑπάρξαι ἐν τῇ φύσει τῷ δημοτικῷ ἀνδρὶ καὶ σώφρονι, καὶ πάλιν ἀντιθήσω, ποῖόν τιν᾽ εἰκός ἐστιν εἶναι τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦλον· ὑμεῖς δ᾽ [9] ἀντιθέντες ἑκάτερα τούτων, [10] θεωρήσατ᾽ αὐτόν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου ἀλλ᾽ ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν.

νέ. Οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἂν [11] ὑμᾶς ὁμολογήσειν τάδε δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ. πρῶτον μὲν [12] ἐλεύθερόν αὐτὸν εἶναι καὶ πρὸς πατρὸς καὶ [13] πρὸς μητρός, ἵνα μὴ διὰ τὴν περὶ τὸ γένος ἀτυχίαν δυσμενὴς ᾖ τοῖς νόμοις, οἳ σώζουσι 78.1

[1] συστῆσαι T. [2] ἀποστήσαις T. R. [3] προσκαθεσθήσῃ T. R. [4] προσποιήσῃ T. R. [5] ἐπιγράψεις; ἂν δ᾽ T. R. [6] τίς, ἀποδράσῃ T. τις ἀποδράσῃ R. [7] στεφανοῦσθαι; T. R. [8] Deest articulus. T. [9] ἀντιτιθέντες T. [10] θεωρήσαιτ᾽ T. [11] ὑμᾶς T. R. [12] ἐλεύθερον αὐτὸν T. R. [13] Deest πρός. T.

ναδος pro κίναιδος, *fera bestia, bellua*, proprie *vulpes*. Auger.

Κίναδος] Ἀντὶ τοῦ θηρίου. Omnem quidem *feram* ita vocari volunt, peculiariter autem *vulpem*. Suid. Stock.

Σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσαις] Pro his verbis scribitur in Coisl. et Mead. σὺ Θετταλοὺς ἀποστήσειας. Jam mihi certo certius esse videtur, et *hæc* et *illa* simul olim obtinuisse. Librarius deceptus commate similiter ordiente et similiter exeunte quoque, næ illud facile transvolare potuit. Norunt hæc qui tractant membranas. Ecce autem, et mihi in hoc loco forte fortuna contigit, ut similem ludum luderem. Nam ob similitudinem τῶν *impulisse* et *impelleres*, eam particulam Wolfii versionis negleximus quæ sequitur. *Tu vero vel pagum ad defectionem impelleres?* Quod nollem sane. Sed erit condonandum tamen. Taylor.

Πρόσεστιν] In Bern. additur Redditivum οὐκ ἔστιν. Bene est. Idem.

Προσκαθεσθήσῃ] A προσκαθέζομαι. Wolf. L. προσκαθήσῃ, *assidebis*, fut. a προσκάθημαι, nam nescio unde deducatur προσκαθεσθήσῃ. Auger.

Συμβῇ] Εὖ συμβῇ. Markland. καλῶς Bern. Taylor.

νδ'. Ἐκείνως —] *Illo autem modo verba ipsius accipiatis.* Auger.

Δὲ] Vel δή. Markland. Et mox Ἐγὼ μὲν γάρ. Idem.

Θεωρήσαιτ᾽] Scribe, θεωρήσατ᾽. Idem. Et l. 20. ὁμολογῆσαι. Idem.

νέ. Πρὸς τὸ γένος] [Uti edi solebat.] Malim,

τὴν δημοκρατίαν. δεύτερον δ᾽ ἀπὸ τῶν προγόνων εὐεργεσίαν τιν᾽ αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπάρχειν, ἢ τό γ᾽ ἀναγκαιότατον μηδεμίαν ἔχθραν, ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν τὴν πόλιν. τρίτον σώφρονα καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέναι αὐτὸν πρὸς τὴν καθ᾽ ἡμέραν δίαιταν, ὅπως μὴ διὰ τὴν ἀσέλγειαν τῆς δαπάνης δωροδοκῇ κατὰ τοῦ δήμου. τέταρτον εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν εἰπεῖν· καλὸν γὰρ τὴν μὲν διάνοιαν [1] προαιρεῖσθαι τὰ βέλτιστα, τὴν δὲ παιδείαν τὴν τοῦ ῥήτορος καὶ τὸν λόγον πείθειν τοὺς ἀκούοντας· εἰ δὲ μή, τήν [2] γ᾽ εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέον τοῦ λόγου. πέμπτον ἀνδρεῖον εἶναι τὴν ψυχήν, ἵνα μὴ παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τοὺς πολέμους ἐγκαταλείπῃ τὸν δῆμον. Τὸν δ᾽ ὀλιγαρχικὸν πάντα [3] δεῖ τἀναντία τούτων ἔχειν· τί γὰρ δεῖ πάλιν διεξιέναι;

νς'. Σκέψασθε δή, τί τούτων ὑπάρχει Δημοσθένει· ὁ 431 δὲ λογισμὸς ἔστω ἐπὶ πᾶσι δικαίοις. Τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος — οὐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι —· τὰ δ᾽ ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς πῶς ἔχει [4] αὐτῷ; Ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κεραμέων. οὗτος προδοὺς τοῖς πολεμίοις Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πόλεως ἐχούσης τὸ χωρίον τοῦτο, φυγὰς [5] ἀπ᾽ εἰσαγγελίας ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο, θανάτου

[1] προορᾶσθαι T. [2] Deest γ᾽. T. [3] Deest δεῖ. T. R. [4] αὐτῷ, T. R. [5] Desunt ἀπ᾽ εἰσαγγελίας. T. R.

περὶ τὸ γένος. Sic paulo post, περὶ τὴν δίαιταν. Et [l. 8.] τὴν μὲν διάνοιαν προορᾶσθαι. Etsi τὸ προαιρεῖσθαι recte legitur, si εὐγνωμοσύνην exponas οὐ φρόνησιν, ἀλλ᾽ εὔνοιαν. Wolf. τ. δ. περὶ τὸ γένος. Stephanus. Ita legitur in MSto Reg. 1. Taylor.

Προορᾶσθαι] Nimis audacter hic se opponit Wolfius Codd. fidei atque auctoritati, in quibus, credo, omnibus scribitur Προαιρεῖσθαι. Interea vertit contra ac emendaverit. Eleganter satis et fideliter Lambinus: *Deinde, ut integritatem ac probitatem habeat cum eloquentia conjunctam. Præclarum est enim oratorem consilio et ratione res optimas suscipientem ac sequentem easdem, doctrina politum, dicendique facultate instructum, auditoribus explicare ac probare posse: sed si alterutro carendum sit, bona mens anteponenda eloquentiæ est.* In hoc loco τὴν διάνοιαν —— παιδείαν —— λόγον aliter ac Wolfius, accipio, et potius cum Lambino sentio, sc. subintelligens vocem κατὰ, vel vim vocis istius, et post λόγον igitur comma vel punctum levissimum constituo. In Cod. Mead. desunt hæc verba, καὶ τὸν λόγον πείθειν. Non recte. Idem.

νς'. Δικαίοις] Vir literis optimis optime excultus I. Toup legendum censet λογισμὸς ἔστω ——— δίκαιος. Quod verum arbitror. Tametsi commode vertant, Brodæus, *omni cum æquitate*: Wolfius, *ratio subducatur æquissimis conditionibus*. Taylor.

Νύμφαιον] Citat h. locum Harpocratio. Vide in Νύμφαιον. Vide etiam Valesium. Meminit Strabo lib. 7mo non semel, et Stephanus Byzant. Vide notas ad Dionem XLI. 45. in postrema et nitidissima Editione. Idem.

Φυγὰς κ. τ. λ.] Aretinus: *ob hoc exsu-*

καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας. καὶ ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον, κἀκεῖ λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῶν τυράννων τοὺς ὠνομασμένους Κήπους, καὶ γαμεῖ γυναῖκα πλουσίαν μὲν νὴ Δία καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολύ, Σκύθιν δὲ τὸ γένος, ἐξ [1] ἧς δύο θυγατέρας γεννήσας, καὶ ταύτας δεῦρο μετὰ πολλῶν χρημάτων ἀποστείλας, συνῴκισε τὴν μὲν ἑτέραν ὁτῳδήποτε, ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι, τὴν δ᾽ ἑτέραν ἔγημε παριδὼν τοὺς τῆς πόλεως νόμους Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἐξ ἧς [2] ἡμῖν ὁ περίεργος καὶ συκοφάντης γεγένηται Δημοσθένης. [3] Οὔκουν ἀπὸ μὲν τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς πολέμιος ἂν εἴη τῷ δήμῳ· θάνατον γὰρ [4] αὔτου τῶν προγόνων κατέγνωτε· τὰ δ᾽ ἀπὸ τῆς μητρὸς Σκύθης βάρβαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν.

νζ΄. Περὶ δὲ τὴν καθ᾽ ἡμέραν δίαιταν τίς ἐστιν; Ἐκ τριηράρχου λογογράφος ἀνεφάνη, τὰ πατρῷα καταγελά-
432 στως προέμενος. ἄπιστος δὲ καὶ περὶ ταῦτα δόξας εἶναι

[1] ἧς γίνονται αὐτῷ θυγατέρες δύο, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο T. R. [2] ὑμῖν T. [3] οὐκοῦν T. R. [4] αὐτοῦ T. R.

lavit, non exspectata pœna judicii quæ contra eum parabatur. Melanchtho: *capitali judicio damnatus, non exspectata pœna judicii, concessit in exsilium.* Perionius: *fuga ex urbe elapsus est, cum capitis damnatus, judicium non exspectasset.* Meletus: *Factus est exsul, non exspectans judicium, cum capitis damnatus esset.* Ego existimo, eum absentem capitis esse damnatum, quod se judicio non stitisset; ut et Alcibiades. Wolf. Alii tamen aliter intelligunt et interpretantur, *no aspettando* la pena, et, *non exspectata* pœna *judicii*. Quasi *in perpetuum exsilium abierit, quod cum capite erat damnatus, sese in pedes conjecit, et fuga sibi salutem conquisivit.* Cod. Bern. habet, θανάτου δὲ καταγνωσθέντος αὐτὸς ἀπ᾽ εἰσαγγελίας κ. τ. λ. Taylor. φυγὰς —— ἐγένετο, καὶ θανάτου καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας, ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον. Markland.

Κήπους] Κῆπος. (Κῆποι rescribit Valesius) Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις δέ ἐστι κατὰ Βόσπορον καλουμένη Κῆπος (Κῆποι). Harpocrat. Strabonis MSS. pariter Κῆποι, in numero multitudinis. Memorant Plinius et Mela. Diodorus XX. 24. scribit, ut Noster, τοὺς καλουμένους Κήπους. Ubi eruditissimum Linguæ Græcæ Statorem consules, P. Wesselingium. Vocabulum ergo videtur eorum esse ex numero, quæ inter *Propria* et *Appellativa* æqualiter librantur. Taylor.

Καὶ χρυσίον ἐσφερομένην πολύ. Et [l. 5. et l. 9.] ἐξ ἧς [Aldus enim utrobique ἐξῆς]. Et [p. 249. l. 4.] ἐπικέκλυκε ab ἐπικλύζω. Wolf. ἐπιφερομένην injuria sollicitavit Wolfius. Vid. Lysiam, pag. 335. Ἐκεῖνος —— παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην, τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην. Taylor.

Παριδὼν τοὺς τῆς πόλεως νόμους] Quibus cautum erat, ne quis peregrinam mulierem in uxorem duceret. Brodæus.

Παριδὼν τοὺς νόμους] Quibus cautum est, nequis civis cum extera muliere matrimonium contraheret. Secus facientes millibus mulctabantur drachmis. Demosth. c. Neæram. Stock.

Ὁ περίεργος] Videtur deese οὗτος. Sc. ἐξ ἧς ὑμῖν οὗτος ὁ περίεργος —— Markland.

Αὐτοῦ τῶν προγόνων] Majores ejus, i. e. *unum ex majoribus ejus.* Idem.

νζ΄. Λογογράφος] Accipitur in malam partem, et per contemptum dicitur, ut Latinis *Rabula*. Dem. de fals. leg. Λογογράφους τοίνυν καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν, καὶ ὑβρίζειν πειρώμενος. Steph. Stock.

καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸ βῆμα. πλεῖστον δ᾽ ἐκ τῆς πόλεως εἰληφὼς ἀργύριον ἐλάχιστα περιεποιήσατο. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον ἐπικέκλυκε τὴν δαπάνην αὐτοῦ, [1] ἔσται δ᾽ οὐδὲ τοῦθ᾽ ἱκανόν· οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος τρόπου πονηροῦ περιεγένετο. καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορίζεται, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. Περὶ δ᾽ εὐγνωμοσύνην καὶ λόγου δύναμιν πῶς πέφυκε; Δεινῶς λέγειν, κακῶς βιῶναι. οὕτω γὰρ κέχρηται καὶ τῷ ἑαυτοῦ [2] σώματι ἐκ παιδός, ὥστ᾽ ἐμὲ μὴ βούλεσθαι λέγειν, ἃ τούτῳ πέπρακται· ἤδη γάρ ποτ᾽ εἶδον μισηθέντας τοὺς τὰ τῶν πλησίον αἰσχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας. Ἔπειτα τί συμβαίνει τῇ πόλει; Οἱ μὲν λόγοι καλοί, τὰ δ᾽ ἔργα φαῦλα.

νη΄. Πρὸς δ᾽ ἀνδρίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι ἢ ὑμεῖς μὴ συνῄδειτε [3] αὔτῳ, διατριβὴν ὁ λόγος ἄν μοι παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ ὑμεῖς σύνιστε, λοιπὸν ὑπομνῆσαι τοὺς περὶ τούτων κειμένους νόμους. Ὁ γὰρ

[1] ἔστι T. [2] σώματι καὶ παιδοποιΐᾳ, ὥστε με T. R. [3] αὐτῷ T. R.

Καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις] Plutarchus in vita Demosth. male audiisse refert Demosthenem, qui cum orationem pro Apollodoro adversus Phormionem et Stephanum scripsisset, idem postea orationem Phormioni composuit: tanquam ex eadem officina pugiones vendens adversariis, quibus se mutuo confoderent. Idem.

Βασιλικὸν χρυσίον] *Ei a Rege Persarum datæ pecuniæ.* Diodor. XVII. Εἴτε βουλόμενος (Demosthenes) τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἄμεμπτον αὐτὸν διαφυλάττειν· πολλὰ γὰρ χρήματα φασὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Περσῶν ἵνα πολιτεύηται κατὰ Μακεδόνων. Brodæus.

Ἐπικέκληκε] [ut operæ Aldinæ vitiosissime] L. ἐπικέκλυκε. Euripid. in Troad. [994].

—— τὴν Φρυγῶν πόλιν
Χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας κατακλύσειν
Δαπάναισιν. Idem.

Nondimeno hora i danari del Re hanno coperto la sua spesa, ne questi bastano. Etruscus. *Nunc vero aurum regium sumptus ejus effusos irrigavit, atque alluit: sed ne hoc quidem satis est.* Lambinus. *Ejus sumptus nunc aurum regium supplevit.* Anonymus. Metaphora tracta est ab Æstu reciprocante. Nos h. fere modo diceremus, *His Affairs were at a low Ebb, till the Tide of the Persian Exchequer flowed in.* Lambinus *irrigavit*. Quam impotenter! quam insipienter! quam ridicule! Taylor. De fluminibus potius extra alveum transfusis dicitur ἐπικλύζω, quemadmodum recte annotavit Francis. Malim igitur, *sumptus exhaustos quasi inundatione facta explevit.* Stock.

Ἔστι] Malim ἔσται. Et [l. 5.] οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος. Wolf. Utrumque MSti Reg. 1. Bern. et Steph. Vox autem πώποτε abesse, sed non recte, solebat. Bern. autem, ἔσται δὲ αὐτῷ οὐδὲ τοῦθ᾽ ἱκανόν. Taylor. F. ἔσται propter rationem, quæ sequitur. Markland.

Δεινῶς —— κακῶς] F. δεινὸς —— κακὸς. Idem. Ita MSS. Steph. et Bern. Feliciter! Prius etiam reperitur in Coisl. et Mead. hoc tamen neutiquam. Taylor.

νη΄. Ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι] Græca negationis conduplicatio. Wolf.

Περὶ τούτων] Τῶν δειλῶν sc. Andocid. de Myster. Τούτους ἔδει καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκ

Σόλων ὁ παλαιὸς νομοθέτης ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο
δεῖν ἐνέχεσθαι [1]καὶ τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα
τὴν τάξιν καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας
γραφαί. Καίτοι θαυμάσειεν ἄν τις ὑμῶν, εἰ εἰσὶ φύσεως
433 γραφαί. Εἰσί. Τίνος ἕνεκα; Ἵν' ἕκαστος [2]ἡμῶν τὰς ἐκ
τῶν νόμων ζημίας φοβούμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους,
ἀμείνων ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχῃ. Ὁ79.1
μὲν τοίνυν νομοθέτης τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν δειλὸν
καὶ τὸν λιπόντα τὴν τάξιν ἔξω τῶν περιῤῥαντηρίων τῆς
ἀγορᾶς ἐξείργει, καὶ οὐκ ἐᾷ στεφανοῦσθαι οὐδ' εἰσιέναι εἰς
τὰ ἱερὰ τὰ δημοτελῆ· σὺ δὲ τὸν ἀστεφάνωτον ἐκ τῶν νό-
μων κελεύεις ἡμᾶς στεφανοῦν, καὶ τῷ σαυτοῦ ψηφίσματι
τὸν οὐ προσήκοντα [3]εἰσκαλεῖς τοῖς τραγῳδοῖς εἰς τὴν ὀρχή-
στραν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου, τὸν τὰ ἱερὰ διὰ δειλίαν
[4]προδεδωκότα. Ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑπο-
θέσεως, ἐκεῖνο μέμνησθε. ὅταν φῇ δημοτικὸς εἶναι, θεωρεῖτ'
αὐτοῦ μὴ τὸν λόγον ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε μὴ τίς
φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἔστιν.

νθ'. Ἐπεὶ δὲ στεφάνων ἀνεμνήσθην καὶ δωρεῶν, ἕως ἔτι
μέμνημαι, προλέγω ὑμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ καταλύ-
σετε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεὰς καὶ τοὺς εἰκῆ διδομένους
στεφάνους, οὔθ' οἱ τιμώμενοι χάριν ὑμῖν εἴσονται, οὔτε τὰ
τῆς πόλεως πράγματα ἐπανορθωθήσεται. τοὺς μὲν γὰρ
πονηροὺς οὐ μή ποτε βελτίους ποιήσετε, τοὺς δὲ χρηστοὺς
εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω,
μεγάλα [5]τούτων οἶμαι σημεῖα δείξειν ὑμῖν. Εἰ γάρ τις
ὑμᾶς ἐρωτήσειε, πότερον [6]ὕμιν ἐνδοξοτέρα δοκεῖ ἡ πόλις

[1] Deest καί. T. [2] ἡμῶν T. R. [3] εἰσκαλεῖς ἐν τοῖς R. [4] προδεδωκότα; T. R. [5] τούτων] νῦν T. [6] ὑμῖν T. R.

τούτων ἀτίμους εἶναι, καὶ ὁπόσοι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ ἀστρατείας, ἢ δειλίας ὄφλοιεν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν. Hoc etiam indicat Lysias c. Alcibiad. Λειποταξίου. Brodæus.

Ἵνα ἕκαστος ἡμῶν κ. τ. λ.] Hinc Plato ait τοὺς πολίτας δέει ἀνδρείους εἶναι. Wolf.

Περιῤῥαντηρίων] Vasa aqua lustrali plena, quæ in foribus templorum et ad omnes etiam fori aditus erant disposita. Hac aqua perspergebantur intrantes, quique ab ea exclusi sunt, βέβηλοι *impuri* vocabantur. Potter. II. 2. Stock.

Ἀγορᾶς] Ἔξω τῶν περιῤῥαντηρίων καὶ τῆς ἀγορᾶς. Bern. Quod non negligendum. Quasi arcendus esset ab omnibus congressibus tam *sacris* quam *civilibus*. Uti alicubi scripsit Demosthenes, μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν. Verum N. c. Timarch. μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. pag. 17. l. 13. Ut potius deliberandum censerem. Taylor.

Στεφάνωτον] [Ald.] Ἀστεφάνωτον. Et [l. 19.] ἕως ἔτι μέμνημαι. Brodæus. Wolf. Olim ἐστι. Taylor.

εἶναι ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων, ἅπαντες
ἂν ὁμολογήσαιτε ἐπὶ τῶν προγόνων. Ἄνδρες δὲ πότερον 434
τότ' ἀμείνους ἦσαν ἢ νυνί; Τότε μὲν διαφέροντες, νυνὶ δὲ
πολλῷ καταδεέστεροι. Δωρεαὶ δὲ καὶ στέφανοι καὶ κηρύ-
γματα καὶ [1]σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ πότερον τότ' ἦσαν
πλείους ἢ νυνί; Τότε μὲν ἦν σπάνια τὰ καλὰ παρ' ἡμῖν
καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα τίμιον, νῦν δ' ἤδη καταπέπλυ-
ται τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ στεφανοῦν ἐξ ἔθους ἀλλ' οὐκ ἐκ
προνοίας ποιεῖσθε.

ξ'. [2]Οὔκουν ἄτοπον οὑτωσὶ διαλογιζομένοις τὰς μὲν
δωρεὰς νῦν πλείους εἶναι, τὰ δὲ πράγματα τῆς πόλεως
τότε μᾶλλον ἢ νῦν ἰσχύειν, καὶ τοὺς ἄνδρας νῦν μὲν χεί-
ρους εἶναι, τότε δ' [3]ἀμείνους; Ἐγὼ δὲ τοῦθ' ὑμᾶς ἐπιχει-
ρήσω διδάσκειν. [4]Οἴεσθ' ἄν ποτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαί
τινα ἐπασκεῖν εἰς τὰ [5]Ὀλύμπια ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν
στεφανιτῶν ἀγώνων παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν βαρυ-
τέρων ἄθλων, εἰ ὁ στέφανος ἐδίδοτο μὴ τῷ κρατίστῳ ἀλλὰ
τῷ διαπραξαμένῳ; [6]Οὐδεὶς ἄν ποτ' ἠθέλησεν ἐπασκεῖν.
νῦν δ' οἶμαι διὰ τὸ σπάνιον καὶ τὸ περιμάχητον καὶ τὸ

[1] σιτίσεις R. [2] οὐκοῦν T. [3] ἀμείνους. T. [4] οἴεσθέ ποτε T. R. [5] Παναθήναια T. R. [6] οὐδέποτ' T.

νθ'. Καλὰ] F. ἆθλα *præmia* sc. τῆς ἀρετῆς, quæ vox assumenda est ex sequentibus: σπάνια τὰ ἆθλα [τῆς ἀρετῆς] καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀρετῆς τίμιον. Nam τὰ καλὰ pro *ornamentis* nimis ambiguum videtur. Sic §. ζ'. fin. τῆς ἀρετῆς ἆθλον. Markland.

Καταπέπλυται] Τὸ καταπλύνεσθαι, ἀντὶ τοῦ, τοῖς τυχοῦσι δίδοσθαι parum placet. Καταλέλυται videtur paulo commodius. Sed nec ipsum arridet. Aretinus: *virtutis nomen in pretio erat: nunc jam vilescet.* Melanchtho: *nunc contaminantur præmia virtutis.* Perionius: *nunc res ipsa neglecta est.* Meletus: *At nunc etiam ipsum opus virtutis sordescit.* Wolf. Qualis et quantus est Wolfius ἐν τῇ μαντικῇ, ostendunt hæc verba Pollucis desumpta ex lib. VII. cap. ult. quod titulum habet, Ὅσα ἀπὸ τοῦ πλύνειν τὰς ἐσθῆτας. scil. Καὶ τὸ οὐδενὸς ἄξιόν τι ἀποστεφάνθαι, καταπεπλύσθαι ὁ ῥήτωρ ἔφη Αἰσχίνης. Nemo ex interpretibus metaphoram attigit: Non Lambinus, *nunc res ipsa sordibus obsolescit, atque adeo ludibrio est.* Contrarium fere sentio. Nihil hic de sordibus: Verum ut Vestis quæ acu et arte pingitur, nimia lotione nitorem suum amittit, et elegantiam, adeoque facta est obsoletior, similiter de præmiis publicis statuendum est. Attigit fere Cornelius Nepos in Miltiade versus finem: *Ut populi nostri honores quondam fuerunt rari et tenues, ob eamque causam gloriosi, nunc autem* effusi atque obsoleti, *sic olim apud Athenienses* ——— Taylor.

ξ'. Οἴεσθε] Restituit Stephanus, οἴεσθ' ἄν ποτε —— Marklandus autem ἐθελῆσαι ἄν τινα. Alterutrum sane necessarium. Idem.

Παναθήναια] Γρ. Ὀλύμπια Coisl. Reg. 2. Mead. item vetustus Cod. Fulv. Ursini, ut testatur P. Faber I. Agonist. 30. Idem.

Παγκράτιον] Certaminis genus ex pugilatu et lucta compositum. Erat autem acerbissimum; quod calcibus, cubitis, pugnis, toto denique corpore transigeretur. Stock.

Οὐδέποτ'] Οὐδείς ποτ'. Markland. et Cod. Ursini juxta eundem Fabrum,

καλὸν καὶ τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης ἐθέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι καὶ τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν. Ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς αὐτοὺς εἶναι ἀγωνοθέτας [1]τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, κἀκεῖνο [2]ἀναλογίσασθε, ὅτι ἐὰν μὲν τὰς δωρεὰς ὀλίγοις καὶ ἀξίοις καὶ κατὰ τοὺς νόμους διδῶτε, πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἕξετε τῆς ἀρετῆς· ἐὰν δὲ τῷ βουλομένῳ καὶ τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε.

435 ξά. Ὅτι δ' ὀρθῶς λέγω, ἔτι [3]σμικρῷ σαφέστερον ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. Πότερον [4]ὑμιν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγήσας, ὅτε [5]τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν τὸν Πέρσην ἐνικᾶτε, ἢ Δημοσθένης ὁ τὰς τάξεις λιπών; Μιλτιάδης δ' ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας ἢ οὗτος; [6][ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον [7]καταγαγόντες;] Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένει; Ἀλλ' ἔγωγε, μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους! οὐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνῆσθαι τοῦ θηρίου τούτου καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν. Ἐπιδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης ἐν τῷ [8]αὐτοῦ λόγῳ, εἴ που γέγραπταί

[1] Deest articulus. T. [2] ἐκλογίσασθε T. R. [3] μικρῷ σαφ. ὑμᾶς T. R. [4] ὑμῖν T. R. [5] τῇ π. Σ. ναυμαχίᾳ T. ἐν τῇ π. Σ. ναυμαχίᾳ R. [6] Absunt unci. T. R. [7] καταγαγόντες, T. [8] αὑτοῦ T. R.

TAYLOR. L. οὐδεὶς ἂν ποτ'. AUGER.

Καὶ κατὰ τοὺς νόμους] Rectius hoc, quam legitur in Stobæo Serm. XLI. sine ista Conjunctione. TAYLOR.

Διαφερεῖτε] [ut Ald.] Placet διαφθερεῖτε. BRODÆUS. Ita quoque excudi fecerunt Stephanus, aliique. TAYLOR. Imo διαφθερεῖτε. AUGER.

ξά. Τῇ —— ναυμαχίᾳ] Lege τὴν —— ναυμαχίαν. Ita §. π'. fin. Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν. MARKLAND. Juxta etiam, eodem ritu, sc. l. 14. Μιλτιάδης ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας. Et §. λβ'. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις. Similiter, Demosthenes de Cor. §. νζ'. εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ τὴν μάχην. Cod. autem Bern. hic ἐν τῇ —— ναυμαχίᾳ. TAYLOR.

Ἔτι —— καταγαγόντες] Vide infra ad pag. 255. l. 14. IDEM.

Δ'] Ἀριστείδης θ' ὁ δίκαιος. WOLF. Sed errat. Μιλτιάδης δὲ —— l. 14. ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς —— l. 15. Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος. Unus est tenor Orationis, neque interpellari debuit: potius ab eo præmonstrari singularis et rarior usus istius particulæ δέ. IDEM.

Ὁ τὴν ἀνόμοιον] Sic supra, c. Timarch. pag. 19. l. 12. Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτῳΐ, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος. MARKLAND.

Ταῖς αὐταῖς ἡμέραις] Quibus ad Salaminem, quibus ad Marathonem superati sunt Persæ. His quippe diebus, tanquam sacris, bona verba dicenda sunt, non inauspicata, nec exercenda, uti nec inter sacrificandum. BRODÆUS. Infeliciter sane. Recte verterunt Wolfius ceterique. Concordat apte Locutio a nostratibus usitata, quam adducere non est opus. TAYLOR.

τινα τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι. Ἀχάριστος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; [1]Οὔκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων, κἀκεῖνοί γ' οἱ μὴ οὕτω τετιμημένοι τῆς πόλεως ἄξιοι. οὐ γὰρ ᾤοντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων, ἣ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας
80.1 ἀθάνατος οὖσα διαμένει.

ξβ'. Δωρεὰς [2]δὲ τίνας [3]ἐλάμβανον; Ὧν ἄξιόν ἐστι μνησθῆναι. Ἦσάν τινες κατὰ τοὺς τότε καιρούς, [4]οἳ πολλοὺς ὑπομείναντες καὶ μεγάλους κινδύνους ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους. Οὗτοι δεῦρ' ἀφικόμενοι τὸν δῆμον ᾔτησαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν [5]αὐτοῖς ὁ δῆμος τιμὰς μεγάλας, ὡς τότ' ἐδόκει, τρεῖς λιθίνους Ἑρμᾶς στῆσαι ἐν τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν, [6]ἐφ' ᾧ τε μὴ 436 ἐπιγράφειν τὰ ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῶν στρατηγῶν ἀλλὰ τοῦ δήμου δοκῇ εἶναι τὸ ἐπίγραμμα. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἴσεσθε. ἐπιγέγραπται γὰρ ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρμῶν·

[1] οὐκ T. R. [2] δέ τινας T. [3] ἐλάμβανον, ἄξιόν T. R. [4] οἳ πολὺν ὑπομείναντες χρόνον, καὶ μεγάλους κ., T. οἳ * πολλοὺς πολὺν ὑπομείναντες χρόνον καὶ μεγ. κ., R. [5] αὑτοῖς T. R. [6] ἐφ' * ᾗ τε μὴ ἐπιγράψειν R.

Ἄξιοι] Ἀνάξιοι Cod. MS. Mead. Quam veram et sinceram lectionem esse arbitror. Quod cum incredibile dictu primum videri possit, ea res quo pacto se habeat, fac sis attentus. Cum Miltiades, Themistocles, Aristides, Thrasybulus etc. non coronarentur, reliquum est, ut *aut* Civitas immemor et ingrata, *aut* illi immerentes fuissent. Ἀχάριστος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; οὐκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων. Id erat prius. Sequitur; κἀκεῖνοι δὲ οἱ μὴ οὕτω τετιμημένοι, τῆς πόλεως ἀνάξιοι; Similiter cum Interrogatione. Si quæras Redditivum, invenies in nota viri præstantissimi ad Demosth. π. Παραπρεσβ. §. ος'. et in hac Orat. p. 174. TAYLOR.

ξβ'. Ὑπομείναντες χρόνον] An πόνον, ut §. ξ'. ταλαιπωρίας ὑπομείναντες? MARKLAND. Ita restituit, dubium an repperit, Stephanus. Atque ita etiam Bern. habet. Fortasse alia via aggrediendum est. Exaratur enim in vetustis exemplaribus pro πολὺν, πολλούς. Hoc illud est. Nam, sine importuno isto vocabulo χρόνον, lege mecum, οἳ πολλοὺς ὑπομείναντες καὶ μεγάλους κινδύνους. TAYLOR.

Ἐπὶ τῷ Στρυμόνι] Historiam narrat Plutarchus in Cimone, qui et rationem simul reddit, cur honorem istum (τιμῆς ὑπερβολήν, inquit, τοῖς τότε ἀνθρώποις) quem neque Themistocles neque Miltiades assecuti sunt, Cimoni tribuerunt Athenienses. Nimirum cæteris ducibus de salute dimicaverunt; hujus vero auspiciis *omnium primi hostium impotentiam deprehendêre*, et ultro eis cladem inferentes, regionem omnem quæ Strymona circumjacet, Persis ereptam, suo subjecerunt imperio. STOCK.

Τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν] Vid. Meurs. VI. Attic. Lect. 18. et 1. Athen. Attic. 3. Vales. ad Harpocr. pag. 78. TAYLOR.

Τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν] Porticus erat juxta portam Atticam, statuis Mercurii plena. Hujus autem dei imaginibus inscriptiones exarandi notus apud veteres mos est. STOCK.

Ἔφη τὲ] [Nam Ald. ita] Forte, ἐφῆ τε sc. ὁ δῆμος. Παρὰ τὸ Ἐφίημι, τὸ Ἐπιτρέπω, ἀορ. β. quia præcedit ᾔτησαν, ἔδωκεν. Aretinus: *cum hac exceptione.* Videtur legisse ἐφ' ᾧ τε. WOLF. Recte sane Aretinus: Et similiter *ea lege* Lambin. Et Stephanus securus ita dedit in sua Editione Auctoris nostri. Mendose Mead. ἔφησε. TAYLOR. Ita scribo: ἐφ' ᾗ τε μὴ - - - *ea lege et conditione ut non,* etc. AUGER.

Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' [1]Ἠϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοάς,
Λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ·

Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι [2]τάδ' ἔδωκαν
Ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει
Ἀμφὶ [3]ξυνοῖσιν πράγμασι μόχθον ἔχειν.

ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ἐπιγέγραπται Ἑρμῇ·

Ἔκ ποτε τῆσδε πόληος ἅμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
Ἡγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν [4]ἂμ πεδίον,
Ὅν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
[5]Κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.

[1] Ἠϊόνι T. [2] τάδε δῶκαν T. R. [3] ξυνοῖσι T. R. [4] ἀμπεδίον T. R. [5] Κοσμήτορα T. R.

Ἦν ἄρα, ἀντὶ τοῦ, ἦσαν. Et [l. 7.] ἀντ' εὐεργεσίης. Wolf. Quod corruptum est in Aldinis. Qui commentatus es ad Lycophronis Alexand. v. 417. hæc habet: Περὶ δὲ τὴν Ἠϊόνα ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν, καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους, καὶ ἐπέγραψαν,

Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοάς,
Λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ μέμνηται. Ita Tzetzes. In Plutarchi Cimone recensentur tria hæc Epigrammata, verbis fere iisdem quibus ab Æschine recitantur. Paucas discrepantias notabo:

I.	3.	κρατερόν	κρυερόν.
II.	1.	τάδ' ἔδωκαν	ἐπέδωκαν MS. Bodl.
	2.	μεγάλης ἀρετῆς	μεγάλων ἀγαθῶν. vti Bern. habet in Æschine.
	4.	ξυνοῖσι	περὶ ξυνοῖς.
		μόχθον	δῆριν.
III.	2.	ἀμπεδίον	ἐς πεδίον.
	3.	χαλκοχιτώνων	θωρηκτάων, ut Bernhio.
	4.	Κοσμήτορα ἄνδρα	Κοσμητῆρα. ὄντα. Ita Bern.
	6.	Κοσμητὰς	Κοσμηταῖς. Taylor.

Ἐπ' Ἠϊόνι] Eion, Thraciæ urbs ad ostium Strymonis fluvii, haud procul ab Amphipoli, cujus erat emporium et navale. Hanc urbem qui pro Xerxe defendebat Butes, cum longa obsidione pressus diutius eam conservare non potuit, liceretque ei accepta fide decedere, flammas tamen oppido subdere maluit, seque ipse cum thesauris suis, amicis, totaque simul familia in rogum conjecit. Plutarch. loco citato, et Herodot. in Polymnia. Stock.

Μᾶλλον] Forte:

Μέλλων τις τάδ' ἰδεῖν ἵν' ἐπεσσομένων ἐθελήσῃ. Markland.

Ἐπεσσομένων] Τῶν μετὰ ταῦτα ἐσομένων. Wolf.

Ἀμφὶ] Ante hanc vocem substravit aliam Cod. noster Mor. sc. χαίρων. Quasi legendum esset,

Χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν.

In MSto. Mead. γρ. una voce Ἀμιξενοῖσι. Quod nihili est. Ἀμφὶ τοῖς ξυνοῖς Cod. Bern. Taylor.

Ἀμπεδίον] Ἀνὰ πεδίον, ut οὐκ ἐς ἀμβολὰς, ἀντὶ τοῦ, ἀναβολάς. Wolf. γρ. εἰς πεδίον MSS. Steph. et Bern. Taylor.

Κοσμήτορα] Κατ' ἀντιστοιχίαν, ἢ ἔκτασιν, κοσμήτορα, ut fert verbalium in τωρ analogia. Wolf. Κοσμητῆρα MSS. Steph. Bern. et Mor. Taylor.

Οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

[1]Ἐνταῦθ' ἐστί που τὸ τῶν στρατηγῶν ὄνομα; Οὐδαμοῦ, 437 ἀλλὰ τὸ τοῦ δήμου. Προσέλθετε οὖν τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν στοὰν τὴν ποικίλην· ἁπάντων γὰρ [2]ὑμῖν τῶν καλῶν ἔργων τὰ ὑπομνήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειται. Τί οὖν ἐστίν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὃ ἐγὼ λέγω; Ἐνταῦθ' ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. Τίς οὖν ἦν ὁ στρατηγός; Οὑτωσὶ μὲν ἐρωτηθέντες ἅπαντες ἀποκρίναισθ' ἄν, ὅτι [3]Μιλτιάδης, ἐκεῖ δ' οὐκ ἐπιγέγραπται. Πῶς; οὐκ ᾔτησε τὴν δωρεὰν ταύτην; Ἤιτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν [4]αὐτῷ πρώτῳ γραφῆναι παρακαλοῦντι τοὺς στρατιώτας. Ἐν τοίνυν τῷ Μητρῴῳ παρὰ τὸ βουλευτήριον, ἣν ἔδοτε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγοῦσιν [5]ἔστιν ἰδεῖν. ἦν μὲν γὰρ ὁ τὸ ψήφισμα γράψας καὶ νικήσας Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης, εἷς τῶν καταγαγόντων τὸν δῆμον· ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν [6]αὐτοῖς εἰς θυσίας καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμάς — καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἔλαττον ἢ δέκα δραχμαὶ κατ' ἄνδρα ἕκαστον —, ἔπειτα κελεύει στεφανοῦσθαι θαλλοῦ στεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ χρυσῷ· τότε μὲν γὰρ ἦν ὁ τοῦ θαλλοῦ στέφανος τίμιος, νυνὶ δὲ καὶ ὁ χρυσοῦς καταπεφρονη-

[1] Deest ἐνταῦθ'. T. [2] ὑμῖν T. R. [3] Μιλτιάδης. ἐκεῖ δέ; R. [4] αὐτῷ T. R. [5] ἐστὶν T. R. [6] αὐτοῖς εἰς θυσίαν T. R.

Ἀεικὲς] F. ἄηθες *insolitum*. Markland.

Οὐδαμοῦ] Siquis velit discere, quis fuit ille Dux, seu στρατηγὸς, cujus nomen suppresserunt hæc Epigrammata, sciat fuisse Cimonem Militiadis filium, et adeat Plutarchum in ejus vita. Palmer.

Ἁπάντων] Videtur statuas in Foro, picturas in Pœcile, visi spectarique significare: et fortasse Prætorium fuit Foro vicinum. Wolf.

Μάχη γέγραπται] Vid. Pausan. Attic. Meurs. I. Athen. Attic. 5. aliosque quibus hujuscemodi negotium datum est. Utile erit conferre Nepotem. *Namque huic Miltiadi, qui Athenas, totamque Græciam liberavit, talis honos tributus est, in porticu quæ Pœcile vocatur, cum pugna depingeretur Marathonia, ut in decem Prætorum numero prima ejus imago poneretur, isque hortaretur milites, prœliumque committeret.* Taylor.

Κελεύει στεφανοῦσθαι ——— ἕκαστον] Atqui supra §. ξά. videtur dicere, *nullibi scriptum esse, horum virorum aliquem corona donandum esse.* Forte igitur voces χρυσῷ στεφάνῳ ibi desunt, et legendum, τινὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι [χρυσῷ στεφάνῳ]. Ἀχάριστος, etc. Vide et Epigramma §. ξγ'. et §. ξέ. med. Nisi verius sit, totum istud κῶλον [ἔτι δ', οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες] spurium et insititium esse. Markland.

Χρυσὸς] [ut Editi] F. χρυσοῦς. S. στέφανος. Præcedit enim ὁ θαλλοῦ στέφανος. Et [p. 256. l. 8.] παρανάγνωθι. Wolf. Menda hæc operarum Aldi, quam expunxit quoque Ask. χρυσοῦς autem in margine Stephani, et in Cod. Bern. Taylor.

ται. καὶ οὐδὲ τοῦτ' εἰκῇ πρᾶξαι κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βουλὴν σκεψαμένην, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλον τοῖς
438 καταλαβοῦσι Φυλήν, οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται [1]ὑμιν τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΕΡΙ ΔΩΡΕΑΣ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΦΥΛΗΣ.

Παρανάγνωθι καὶ ὃ γέγραφε Κτησιφῶν Δημοσθένει τῷ τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τούτῳ τῷ ψηφίσματι ἐξαλείφεται ἡ τῶν καταγαγόντων 81.1 τὸν δῆμον δωρεά. εἰ τοῦτ' ἔχει καλῶς, ἐκεῖνο αἰσχρῶς· εἰ [2]δ' ἐκεῖνοι κατ' ἀξίαν ἐτιμήθησαν, οὗτος ἀνάξιος ὢν στεφανοῦται.

ξγ'. Καίτοι πυνθάνομαί γ' αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς οὐ δίκαια ποιῶ παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. οὐδὲ γὰρ [3]Φιλάμμωνα φήσει τὸν πύκτην Ὀλυμπιάσι στεφανωθῆναι νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον πύκτην, ἀλλὰ τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιστάς. Ὥσπερ [4]ὑμᾶς ἀγνοοῦντας, ὅτι τοῖς μὲν πύκταις ἐστὶν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δ' ἀξιοῦσι στεφανοῦσθαι πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρετήν, ἧς καὶ ἕνεκα στεφανοῦνται. δεῖ γὰρ τὸν κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάῤῥησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ποιῆται πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Μὴ οὖν ἡμῖν, ὡς Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας, οὕτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. Ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἀναγνώσεται [1]ὑμιν ὁ γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ ἐπιγέγραπται τοῖς ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγοῦσιν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τούσδ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων 439
Δῆμος Ἀθηναίων, οἵ ποτε τοὺς ἀδίκοις
Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
Ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Ὅτι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἄρξαντας κατέλυσαν, διὰ τοῦτ' αὐτούς φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι τηνικαῦθ' ὁ δῆμος κατελύθη, ἐπειδή τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον.

ξδ'. [2]Καιγάρτοι ὡς ἐγὼ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ ἐπυνθανόμην, ὃς ἔτη βιοὺς ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἁπάντων μετασχὼν τῶν πόνων τῇ πόλει, [3]οὓς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξῄει ἐπὶ σχολῆς —· ἔφη γάρ, ὅτ' ἀρτίως κατεληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις [4]εἰςίοι γραφὴ παρανόμων εἰς δικαστήριον, εἶναι ὅμοιον [5]τοὔνομα καὶ τοὔρ-

[1] ὑμῖν T. R. [2] Deest δ'. T. [3] Φιλάμωνα T. R. [4] ἡμᾶς T.

[1] ὑμῖν T. R. [2] καὶ γάρ τι T. καὶ γάρ τοι R. [3] ὃς T. R. [4] εἰσῄει T. R. [5] τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον T. R.

Παρανάγνωθι] Nimis tenuiter Wolfius, *recita*. Istud erat ἀνάγνωθι. Jubet Æschines *conferri, comparari, contra*, vel *juxta, recitari* decretum Ctesiphontis, ut τῇ πρὸς ἄλληλα θέσει statuerent judices de præmiis τοῖς ἀπὸ Φυλῆς, et præmiis Demostheni decretis. De hoc usu vocis παρανάγνωθι aliquando uberius sum dicturus. IDEM.

Εἶτ' ἔχει] [Aldus ita] F. εἰ τοῦτ' ἔχει καλῶς. WOLF. Uti et edi fecit H. Stephanus. TAYLOR.

ξγ'. Φήσει] Recte vaticinatur Æschines. Plenus est in hac argumentatione Demosthenes. Vide de Coron. §. ϟθ'. Sed ibi exaratur Φιλάμμων, ut debuit. Hunc Senarium produxit Aristoteles III. Rhetor. 11.

Ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κωρύκῳ

ex Poeta incerto. Iste Philammo, teste Suida, πύκτης erat Ἀθηναῖος, ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους. IDEM.

Παταικίωνος] Varinus: Παταικίων ὄνομα. κλέπτης καὶ τοιχωρύχος. BRODÆUS. Ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου. Vide Suidam. Qui, cum mea opera etiam Latine (quamvis parum emendate impressus) exstet, nolo chartas frustra implere illo transcribendo. Idem etiam intelligi volo de explicatione obscuriorum verborum, et locorum inter sese collatione. Petant illa, quibus opus est, a Lexico Roberti Constantini, aut siquid forte melius (ut spero) ab Henrico Stephano fuerit editum. Mihi satis est curare, ut, quantum licet, vera Æschinis et Demosthenis sententia intelligatur. WOLF. De hoc homine nonnulla congessit eruditissimus Valesius ad Harpocr. Vid. Notarum pag. 153. Vide Dion. Chrysostom. supra a me adductum ad p. 230. l. pen. TAYLOR. Nomen proprium furis et mœnium effractoris, (Harpocr.) quem ob insignem pravitatem Eurybato et Phrynondæ adjecit proverbium. STOCK.

Ἀνδραγαθίας] Deesse credo post hanc vocem, fortasse nomen illustris cujusdam Civis: μὴ οὖν ἡμῖν ὡς Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας * * * *, οὕτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. Tale aliquid suadet loci et argumenti tenor. *Sed fortitudinem tuam recense:* Anonymus Venetus. Liberius aliquanto Lambinus: *Sed hoc ostende, te ex administratione reip. probitatis atque integritatis laudem esse consecutum: ita demum* etc. Etruscus fere ut Wolfius. Sed qui consulet σχ. ad h. locum, aliter atque Ego, sentire potest. Nam juxta ejus interpretationem nihil in textu desiderari videtur. TAYLOR.

Ἦρξαν] Ἀντὶ τοῦ, Ἤρξαντο. καὶ γάρ τοι lege [l. 15.] WOLF. Atque ita MSti nostri, et marg. Steph. TAYLOR. Lego τοι pro τι. AUGER.

Ἔναυλον] Elegans locutio et satis rara. Est autem Metaphora sumpta ab iis, quibus post tibiarum sonum aures adhuc personant. Id est, *notum est et inculcatum auribus, ut tibiarum sonus.* PALMER.

ξδ'. Ὃς] F. οὓς. MARKLAND. Vel ὡς credo: quo modo legitur in Bern. TAYL.

Εἰσῄει γραφὴν] [Ald.] γραφή. Possit et subjunctive legi, εἰσίῃ. WOLF. εἰσίοι Cod. Mead. γραφὴ etiam Bern. Idem quoque annotavit H. Stephanus, et confirmat ex §. ξϛ'. init. TAYLOR.

Ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Est ænigmatis instar, quo significat, ut opinor,

γον. Τί γὰρ [1]ἐστιν ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς παράνομα λέγοντος καὶ πράττοντος; Καὶ τὴν ἀκρόασιν, ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον [2]ἐποιοῦντο, [3]ὅνπερ νῦν γίγνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασταὶ τοῖς [4]τὰ παράνομα γράφουσιν αὐτοῦ τοῦ κατηγόρου, καὶ πολλάκις ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα, καὶ ἐκέλευον πάλιν [5]ἀναγιγνώσκειν τοὺς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ ἡλίσκοντο οἱ παράνομα γράφοντες οὐκ εἰ πάντας [6]παραπηδήσειαν τοὺς νόμους, ἀλλ' εἰ μίαν [7]μόνην συλλαβὴν παραλλάξειαν. Τὸ δὲ νυνὶ [8]γιγνόμενον πρᾶγμα ὑπερκατα-
440 γέλαστόν ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ γραμματεὺς [9]ἀναγιγνώσκει τὸ παράνομον, οἱ δὲ δικασταὶ ὥσπερ ἐπῳδὴν ἢ ἀλλότριόν τι πρᾶγμα ἀκροώμενοι πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχουσιν. Ἤδη δ' ἐκ τῶν τεχνῶν τῶν Δημοσθένους αἰσχρὸν ἔθος ἐν τοῖς δικαστηρίοις παραδέχεσθε. μετενήνεκται γὰρ [10]ὑμῖν τὰ τῆς πόλεως δίκαια· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν κατηγορεῖ, οἱ δὲ δικασταὶ ἐνίοθ' ὧν

1 Deest ἐστιν. T. R. 2 ἐποίουν T. 3 ὥσπερ νῦν γίνεται T. R.
4 Deest articulus. T. 5 ἀναγινώσκειν T. R. 6 παραπηδήσαιεν T. R.
7 μόνον συλλ. παραλλάξαιεν T. R. 8 γινόμενον T. R. 9 ἀναγινώσκει T. R.
10 ὑμῶν T. R.

statim fuisse condemnatos reos: quod aliquid dicere aut *scribere* contra leges, æque vindicandum censerent ac *facere.* Melanchtho: *dictum factum: reus statim condemnatus est.* Perionius: *in eodem scelere et nomen ipsum fuisse et factum.* Meletus: *nomen fuisse simile ipsi crimini.* WOLF. Anonymus: *Siquis in forum aliquam illicitam rogationem attulisset, perinde reus habebatur, ac si eam tulisset.* Næ ille, cum in prima parte versionis offendisset, nihil mirum, si postea ceciderit. Ferrus ita porro: *Se alcuno veniva in giudicio ad accusare chi havesse scritto contro le leggi, parimente il nome e i fatti di tal querela erano in odio.* Sensus est manifestus: et explicari potuit ex linea sequente. *Perinde esse* παράνομα λέγειν *et* παράνομα πράττειν. *Legem legibus contrariam ferre, æque incivile est atque leges ipsas re violare.* TAYLOR.

Εἶναι ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Sententiam hanc, longa illa parenthesi in principio deformatam, jam exeuntem obscuravit Noster affectata brevitate. Sensum tamen colligere licet ex commate sequenti: *pari odio habitum fuisse, si quis legem vel factis violaverit vel verbis, h. e. decretis contra eam scriptis:* sive (uti explicat Taylorus) *perinde esse* etc. STOCK.

Ὥσπερ] F. ὅνπερ. Infra §. ξή. fin. ἀξιώσατε ——— τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. Et περὶ Παραπρεσϐ. p. 124. l. 11. et passim. MARKLAND.

Ἀνεπόδιζον] Ἀντὶ τοῦ, ἀνεκάλουν, *revocabant.* WOLF. Ἀνεπόδιζον δὲ τὸν γραμματέα, Αἰσχίνης εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἐπὶ τοῦ πάλιν ἀναγινώσκειν ἐποίουν. καὶ ἀναποδιζόμενα δὲ Ἀντιφῶν τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Pollux II. 4. TAYLOR.

Ὥσπερ ἐπῳδὴν] Ἐπῳδαὶ sunt *incantationes,* quæ barbaris fere constabant verbis, nec intelligebantur a Græcis: aut carmina quæ lyræ accinebantur: quam inscriptionem et Horatius usurpavit. WOLF.

Αἰσχρὸν] Ista verba ita legit Sext. Empiric. in lib. adv. Rhetor. scil. Ὅθεν καὶ ὁ Αἰσχίνης, Κακὸν ἔθος, φησὶν, εἰς τὰ δικαστήρια παρῆλθεν· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν, κατηγορεῖ. TAYLOR.

Ὑμῶν] Ὑμῖν opinor. MARKLAND. ἡμῖν MS. Steph. TAYLOR.

μὲν εἰσὶ κριταὶ ἐπιλανθάνονται, ὧν δ' οὐκ εἰσὶ δικασταί, περὶ τούτων ἀναγκάζονται τὴν ψῆφον φέρειν. Λέγει δ' ὁ φεύγων, ἐὰν ἄρα ποθ' ἅψηται τοῦ πράγματος, οὐχ ὡς ἔννομα γέγραφεν, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ πρότερον ἄλλος τοιαῦτα γράψας ἀπέφυγεν· ἐφ' ᾧ καὶ νυνὶ μέγα φρονεῖν ἀκούω Κτησιφῶντα.

ξέ. Ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτὲ σεμνύνεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνιεύς, λέγων ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε. Ἀλλ' οὐχὶ ὁ Κέφαλος ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμεῖτο, λέγων ὅτι πλεῖστα πάντων γεγραφὼς ψηφίσματα οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφευγε παρανόμων, καλῶς οἶμαι σεμνυνόμενος. ἐγράφοντο γὰρ ἀλλήλους παρανόμων οὐ μόνον οἱ [1]διαπολιτευόμενοι, ἀλλὰ καὶ
82.1 οἱ φίλοι τοὺς φίλους, εἴ τι ἐξαμαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν. ἐκεῖθεν δὲ τοῦτο γνώσεσθε. Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον τὸν [2]Στειριᾶ, γράψαν- 441
τά [3]τι παρὰ τοὺς [4]νόμους, ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἷλε, νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί· ἡγοῦντο γάρ, ὥσπερ τότ' αὐτοὺς φεύγοντας ἀπὸ Φυλῆς Θρασύβουλος

1 ἀντιπολιτευόμενοι T. 2 Στειριέα T. R. 3 * τινα R.
4 νόμους, στεφανοῦν ἕνα T. νόμους στεφανοῦν, ἕνα R.

ξέ. Ἀζηνιεὺς] Harpocratio, ubi h. locum Auctoris nostri citat, est a me emaculandus. Ἀζηνία. Δῆμος φυλῆς τῆς Ἱπποθοωντίδος. καὶ ὁ φυλέτης Ἀζηνιεύς. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Annon δημότης potius? IDEM.

Διαπολιτευόμενοι] [uti semper edi solebat] F. οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. WOLF.

Οἱ διαπολιτευόμενοι] *Contrariæ factionis cives.* Appianus in Iberica, p. 160. (Ed. Steph.) Ὅσοι δὲ τοῦ Βάρκα διαπολῖται τὴν Βάρκα τε καὶ Ἀσδρούβα δύναμιν ἐδεδοίκεσαν, ὡς ἔμαθον αὐτοὺς τεθνεῶτας, Ἀννίβου κατεφρόνουν, ὡς νέου. *Qui autem factionem amplexi Barcæ inimicam, Barcæ et Asdrubalis potentiam reformidaverant,* etc. Quare nihil opus emendatione Wolfiana, ἀντιπολιτευόμενοι.—Videat autem lector technarum rhetoricarum studiosus, annon hic auditoribus excutere suspicionem eam velit Æschines, Demosthenem ideo a se in judicium deductum fuisse, quod sibi in rep. administranda semper esset infensus: nam contra, optimorum civium exemplis confirmat, ne *amicis* quidem, illicita decreta suadentibus, parcendum esse. STOCK.

Τι] F. delendum. Sic §. ξθ'. γράψαντα Δημοσθένην στεφανοῦν. Vide tamen pag. 169. l. 12. MARKLAND. Certe minus necessarium est istud τι, γράψαντά τι, cum sequitur *istud ipsum* quod scripsit, sc. στεφανοῦν. Interea tamen Vox illa στεφανοῦν deest in MSto Mead. Quod licet non valde probem, tollit tamen eam asperitatem, in qua jam laboramus, atque ita locum constituit. Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον, γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους, [Θρασύβουλον inquam] ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς. Verum hoc de loco et meritis Thrasybuli nimium detraheret, qui primas in hac re partes egit, non secundas. TAYLOR.

Ὑπελογίζοντο] Potius cum Cod. Mead. ἃς οὐκ ἐλογίζοντο οἱ δικασταί. IDEM.

κατήγαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν παρὰ τοὺς νόμους γράφοντά τι. Ἀλλ' οὐ νῦν, [1]ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον γίγνεται. οἱ γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ [2]ὑμῶν καὶ τῶν τὰς σιτήσεις τινὲς εὑρημένων ἐν τῷ πρυτανείῳ ἐξαιτοῦνται τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, οὓς ὑμεῖς ἀχαρίστους εἶναι δικαίως ἂν ὑπολαμβάνοιτε. εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοὶ καὶ οἱ νόμοι σώζουσι, τολμᾷ βοηθεῖν τοῖς παράνομα γράφουσι, καταλύει τὴν πολιτείαν, ὑφ' ἧς τετίμηται.

ξϛʹ. Τίς οὖν ἀποδέδεικται λόγος ἀνδρὶ δικαίῳ συνηγόρῳ καὶ [3]σώφρονι; Ἐγὼ λέξω. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ καὶ τοῖς νόμοις καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ τῷ τὴν

[1] ἀλλ' ἅπαν τοὐν. γίνεται T. R. [2] ὑμῶν T. R. [3] σώφρονι, T.

Τετιμημένος —— πόλει] Desunt hæ quatuor voces in eodem exemplari. Non recte tamen absunt, licet bene procederet Sententia, si adjuti MSto deleremus. Pro τοιαύτῃ MS. Steph. τῇ αὐτῇ. Quod multo acceptius: Et Tu proinde ita leges. Idem.

ξϛʹ. Ἀποδέδεικται] Non valde condemno eam lectionem, licet insinceram, et ab Æschinis manu minime profectam. Scripsit tamen ille ἀπολέλειπται, ut locus et ratio postulat. Confer has voces literis majusculis exaratas,

ΑΠΟΔΕΔΕΙΚΤΑΙ
ΑΠΟΛΕΛΕΙΠΤΑΙ,

et condonabis librario, qui vel somno vel festinatione inter se permiscuit. Simile fere occurrit mendum apud Demosthenem de Cor. §. λθʹ. init. εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἅπασι ΔΕΔΕΙΚΤΑΙ. Quod est improbandum; ut ibi admoniturus ero. Idem.

Δικαίῳ] Anne ἀνδρὶ δικαίῳ, an δικαίῳ συνηγόρῳ? Tanta Ἀμφιβολογία a tanto et tam accurato Auctore excidere non potuit. Sed teneo: Illud ἀνδρὶ insinuatum est a sciolo, qui non intellexit quid Græci voluerunt per δίκαιον συνήγορον. Nimirum δίκαιος ille est, qui eam rem rite exsequitur in qua occupatur. Ita Lucianus de Histor. conscribenda, Xenophontem vocat δίκαιον συγγραφέα, id est, *idoneum et historiæ conscribendæ parem Auctorem*. §. 39. Ad eam normam scriptum reperimus apud Longin. Cap. extrem. παιδομαθεῖς δουλείας δικαίας. i. e. *perfectæ*, et *absolutæ*. Latini multa cum liberalitate voce *Justus* ad eam rem utuntur, ut *Volumen*, *Prælium*, *Exercitus* dicuntur justi. Quicquid scil. functionem suam recipit; quicquid suo muneri respondet, et omnibus numeris est absolutum, id apud eos Scriptores *Justum* dicitur. Ecce enim auctoritatem, ut hac ipsa phraseologia utar, *justam*. Priscianus scribit, Σοφοκλῆς Αἴαντι. Δίκαιος γένος, pro *Vero*. *Nostri quoque* Verum *pro* Justo, *et* Justum *pro* Vero *frequenter ponunt*. Virgilius in XII.

Quæcunque est fortuna, mea est, me verius unum
Pro vobis fœdus luere, et decernere ferro.

Verius dixit pro Justius. Hæc ille, l. 11. col. 1180. Videtur Priscianus respexisse ad illud Sophoclem in Ajace v. 547.

Εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.

Sed pergo in Græcis: Ἦν μὲν τοίνυν τοῦ δικαίου πολίτου. Demosth. de Cor. §. νϛʹ. *boni civis, et patriæ amantissimi*. Non agitur de *Justitia morali*. Et rursus, εὔνους καὶ δίκαιος πολίτης. Idem ibid. §. ζʹ. Ut jam me fere pœniteret eorum quæ annotavi ad or. c. Aristocr. §. άʹ. fin. Idem.

Ἡμέρα] Qui commentantur ad N. F. scil. 1. Cor. III. 13. et ἡμέραν per *judicium* exponunt, ex hoc loco proficere possunt, et ex iis quæ meditor dicere, ubi Tempus et Otium ad eam rem tulerint. Idem.

Πρῶτον ὕδωρ] Potter. I. 21. De τιμήσει vide infra not. ad §. σγʹ. Stock.

γραφὴν φεύγοντι καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν· ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν οὖν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅστις δ' ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν [442] αἰτεῖ, ὧν οὔτ' αἰτῆσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενί, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι. κελεύσατε οὖν αὐτούς, ἐάσαντας [1]ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους διενεγκεῖν, [2]ἔπειτ' ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν.

ξζʹ. Ὅλως δ' ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀλίγου δέω εἰπεῖν, ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ ταῖς γραφαῖς μόνον τῶν παρανόμων, μὴ ἐξεῖναι μήτε τῷ κατηγόρῳ συνηγόρους παρέχεσθαι, μήτε τῷ τὴν γραφὴν τῶν παρανόμων φεύγοντι· οὐ γὰρ ἀόριστόν ἐστι τὸ δίκαιον ἀλλ' ὡρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναι βουλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μή, τὸν κανόνα προσφέρομεν, ᾧ [3]διαγιγνώσκεται, οὕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τοῦ δικαίου τουτὶ τὸ σανίδιον καὶ τὸ ψήφισμα καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι. ταῦτα συμφωνοῦντα ἀλλήλοις ἐπιδείξας κατάβαινε, καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένην παρακαλεῖν; ὅταν δ' ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν [4]παρακαλῇς κακοῦργον ἄνθρωπον καὶ τεχνί-

[1] ὑμᾶς T. R. [2] Deest ἔπειτ'. T. [3] διαγινώσκεται T. R. [4] παρακαλεῖς T. R.

Εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν] *Qui rem ipsam de qua certatur tractare volunt*, neque judices, a proposito abductos, de iis rebus sententiam ferre cogunt, quarum judices non sunt: quod modo questus est Noster, §. 64. Stock.

Ἐπειδὰν δὲ κ. τ. λ.] F. ἐπειδὰν δ' ἐν τῇ πρώτῃ ψήφῳ. Markland.

Λυθῇ] Μὴ δυνηθεὶς ψευδὲς ὂν ἀποδεῖξαι τὸ ἔγκλημα. ἐὰν μὴ ἀποψηφισθῇ ὁ φεύγων. Aretinus: *Si primis sententiis non absolvitur reus*. Sic et Melanchtho, et Perionius. Meletus: *Postquam prima judicum sententia reus condemnatus fuerit, nec crimen objectum solvi potuerit a reo*. Wolf. Recte. Ita infra scribit Noster. §. όʹ. ἐπὶ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ παράνομον. Taylor.

Διενεγκεῖν] Si rite olim distinxi ad Lysiam inter ψῆφον διδόναι et διαδιδόναι, crediderim idem obtinere posse inter ψῆφον ἐνεγκεῖν, et διενεγκεῖν. Nam *illud*, non *hoc*, dici ab Auctore nostro arbitror. Idem.

ξζʹ. Οὕτω καὶ ἐν κ. τ. λ.] "*Quemadmodum in architectonica rectitudinem et obliquitatem discernimus, normam applicando*, οὕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τοῦ δικαίου, τουτὶ τὸ σανίδιον, sc. *hæc tabella litis institutæ* (*Libellus*) καὶ τὸ ψήφισμα, *Decretum quod tulit Ctesipho*, καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι, *Leges quas describi fecimus, juxta apponi curavimus, et quibus ut exceptoriis utimur contra jus quod Ctesipho sua rogatione statui voluit*." Taylor. ad Or. π. Στεφ. §. ϛʹ.

Σανίδιον] Tabellam, in qua perscripta fuit Accusatio, puto intelligendam. Wolf.

Δικαίαν] Forte, in parili significatione, ac modo exposuimus. Et similiter pag. prox. l. 10. et 12. Mox pro παρακαλεῖς Steph. excudit παρακαλῇς. Taylor.

την λόγων, κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν, βλάπτεις τὴν πόλιν, καταλύεις τὴν δημοκρατίαν.

ξή. Τίς οὖν ἐστὶν ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων [1] λόγων; Ἐγὼ ἐρῶ. Ἐπειδὰν προςελθὼν ἐνταυθοῖ Κτησιφῶν διεξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς τοῦτο δὴ τὸ συντεταγμένον αὐτῷ προοίμιον, ἔπειτ' ἐνδιατρίβῃ καὶ μὴ ἀπολογῆται, ὑπομνήσατ'
443 αὐτὸν ἄνευ θορύβου τὸ σανίδιον λαβεῖν καὶ τοὺς νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγνῶναι. ἐὰν δὲ μὴ προσποιῆται [2] ὑμων ἀκούειν, μηδ' ὑμεῖς ἐκείνου ἐθέλετε ἀκούειν· οὐ γὰρ τῶν φευγόντων τὰς οὐ δικαίας ἀπολογίας εἰςεληλύθατε ἀκροασόμενοι, [3] ἀλλὰ τῶν ἐθελόντων δικαίως ἀπολογεῖσθαι. ἐὰν δ' ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν [4] Δημοσθένην παρακαλῇ, μάλιστα μὲν μὴ προςδέχεσθε κακοῦργον ἄνθρωπον, οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, μηδ' ἐν ἀρετῇ τοῦθ' ὑμῶν μηδεὶς καταλογιζέσθω, ὃς ἂν ἐπανερομένου Κτησιφῶντος, εἰ [5] καλέσει [4] Δημοσθένην, πρῶτος [6] ἀναβοήσῃ κάλει, κάλει· — [7] ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς —· ἂν δ' ἄρα ὑμῖν δόξῃ ἀκούειν, ἀξιώσατε τὸν [4] Δημοσθένην τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅνπερ [8] κἀγὼ ὧδέ πως κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς.

[1] λόγον, T. [2] ὑμῶν T. R. [3] ἀλλὰ * τὰς τῶν R. [4] Δημοσθένη T. [5] καλέσοι T. R. [6] ἀναβοήσει T. [7] καλῶν γὰρ ἐπὶ T. [8] κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς, οὔτε T.

Κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν] Aretinus: *Decipere nos quæris.* Perionius: *Auditorum judicium fallis.* Melanchtho: *Conaberis nos decipere.* Meletus: *Furaris animos audientium.* Wolf.

ξή. Προσελθὼν] Legendum προελθὼν, ex iis quæ admonuimus supra ad hanc Orationem, §. λθ'. Taylor.

Ἐπανερομένου] Wolf. Ald. et MSS. ἐπανερωμένου. Taylor.

Καλέσοι] F. καλέσει. Et ἀναβοήσῃ, propter ἄν. Markland. Utrumque præstat MS. Mead. ἐπανερομένου Κτησιφῶντος, εἰ καλέσω Δημοσθένην Cod. Bern. Taylor.

Ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς] F. addendum, καλῶν γὰρ ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς. Et [l. pen.] ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα, ὧδέ πως. Et [p. 263. l. 6.] τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα. Et l. 10.] πρὸς ταῦτα [Ald. mendose ἐξέλεγξα et ταύτας]. Wolf. Citant hæc Demetrius Phalereus, et Dionys. Halic. sc. Τρίκωλον ἐν τοῖς πάνυ ἐπαινούμενον. Ista sane καλῶν γὰρ videntur pene esse necessaria. At tamen non protinus in Textum, mi Wolfi. Cur indolescis, destitutus fide Membranarum. Taylor.

Ὅνπερ κ. τ. λ.] Antiquiora Exemplaria habent, ὅνπερ κἀγὼ ὧδε πῶς κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς. Ita Ald. cum MS. Mead. Unde nobis procudit optimus Stephanus bellissimam sane lectionem, quam ejus auctoritate repræsentavi, τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; Excidit enim incuria librarii Vox illa tam cito recurrens κατηγόρηκα. Solet hoc fieri. Quod cum mihi concesseris, cetera prono alveo fluunt. Interea Cl. Marklandus, puncto tantum Interrogationis translato, scitam istam lectionem scitiorem etiamnum facit: ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα (ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς); Verte igitur; *postulate, ut Demosthenes eodem modo se defendat, quo ego accusavi. Ego autem (ut id vobis in memoriam revocem) quo pacto aut modo accusavi?* Postremo, Cod. Bern. ita; ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. καὶ πῶς κατηγόρηκα; ὧδε. Idem.

83.1 ξθ'. Οὔτε τὸν ἴδιον βίον [1] τὸν Δημοσθένους πρότερον διεξῆλθον, οὔτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων οὐδενὸς πρότερον ἐμνήσθην, ἄφθονα δή που καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν — ἦ πάντων γ' ἂν εἴην ἀπορώτατος —, ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὺς νόμους [2] ἐπέδειξα ἀπαγορεύοντας μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους, ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα γράψαντα Δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν, οὐδὲν [3] προβαλόμενον οὐδὲ προσεγγράψαντα ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα· καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταῦτα προφάσεις εἶπον, ἃς ἀξιῶ 444
καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. δεύτερον δ' ὑμῖν διεξῆλθον τοὺς περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους, ἐν οἷς διαῤῥήδην ἀπείρηται τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ φεύγων τὴν γραφὴν οὐ τοὺς νόμους μόνον παραβέβηκεν ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναῤῥήσεως καὶ τὸν τόπον, κελεύων οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀνάῤῥησιν [4] γίγνεσθαι, οὐδ' ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων ἀλλὰ μελλόντων τραγῳδῶν εἰσιέναι. ταῦτα δ' εἰπὼν [5] σμικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν [6] δημοσίων ἀδικημάτων λέγω.

ό. Οὕτω δὴ καὶ τὸν Δημοσθένην ἀξιώσατε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ

[1] τοῦ T. [2] ἀπέδειξα T. [3] προβαλλόμενον T. [4] γίνεσθαι T. R. [5] μικρὰ T. R. [6] δημοσίων, R.

ξθ'. Ἢ πάντων γ' ἂν εἴην ἀπορώτατος] Ambiguus est hujus commatis sensus, prout scil. vel ad totam periodum præcedentem referatur, vel cum verbis proxime præcedentibus copuletur. Aut enim se *omnium stolidissimum* futurum fuisse dicit Æschines, si justo accusandi ordine inverso, adversarii vitam et mores prius denudasset; aut *omnium infirmissimum et in dicendo pauperrimum*, si ex ingenti illa abundantia perplura Demosthenis publica crimina expromere, et in ipso accusationis limine sistere, si libuit, non potuisset. Tourellio illa, Italo cæterisque (quibus ego assentior) hæc interpretatio potior visa est. Stock.

Παντελῶς] Juxta monitum Cl. Marklandi, distinguendum est post istud vocabulum, nempe οὐδὲν προβαλλόμενον (Stephanus dedit προβαλόμενον,) οὐδὲ προσεγγράψαντα verba ista ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ παντελῶς, καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα. Et verte, *verum absolute, sine clausula, aut exceptione, ideoque vos et leges despexerit.* Porro: MS. Mead. προγράψαντα, quod cum ferri potest, scil. *nulla* præmissa *clausula*, tamen aliter nostri Auctores scribere malunt. N. προσεγγράφουσι πρὸς τὰ ψηφίσματα, στεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ. Æsch. §. ς'. Τὸ δὲ μὴ προσγράψαντα, ἐπειδὰν τὰς εὐθύνας δῷ. De Cor. §. ιή. Rursus Noster, §. ιγ'. γέγραφε τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν, μὴ προσθεὶς ἐπειδὰν δῷ λόγον καὶ εὐθύνας. Taylor.

Λέγω] F. delendum. Markland. Abest a nostris quidem, Mead. et Coisl. Taylor. Supervacaneum videtur. Auger.

τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δ' [1]ὃ μέγιστον λέγω, ὡς
οὐδ' ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. Ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχω-
ρῆσαι [2]αὔτῳ περὶ τῆς τάξεως τοῦ λόγου, κατεπαγγελλό-
μενος ὡς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ παρά-
νομον, μὴ συγχωρεῖτε, μηδ' ἀγνοεῖθ' ὅτι πάλαισμα τοῦτ'
ἐστὶ δικαστηρίου· οὐ γὰρ εἰςαῦθίς ποτε βούλεται πρὸς τὸ
παράνομον ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲν ἔχων δίκαιον εἰπεῖν
ἑτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων εἰς λήθην ὑμᾶς βούλεται
τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν. ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς γυμνικοῖς
ἀγῶσιν ὁρᾶτε τοὺς πύκτας περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλή-
λους διαγωνιζομένους, οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὲρ
445 τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς τάξεως [2]αὔτῳ τοῦ λόγου μάχε-
σθε, καὶ μὴ ἐᾶτ' αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περι-
ίστασθαι, ἀλλ' ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἀκροά-
σει εἰςελαύνετ' αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, καὶ
τὰς ἐκτροπὰς [3]αὔτου τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε.

[1] τὸ T. R. [2] αὐτῷ T. R. [3] αὐτοῦ T. R.

6. Τρίτον] Scribendum τρίτον δὲ (τὸ μέγιστον λέγω) ὡς ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς sine negativa. MARKLAND. MSti nostri habent, ὡς οὐδὲν ἀνάξιός ἐστι. Quod perinde est. TAYLOR.

Πάλαισμα] Aretinus: *Hanc esse artem quandam ad judicium evertendum.* Melanchtho: *Nec ignoretis, eum insidias struere judicio.* Perionius: *Hoc ad tollendum supplantandumque judicium pertinere.* Meletus: *Hoc esse strategema quoddam et fraudem judicii.* WOLF. *Fori artificium: Luctam ad eludendum judicium.* Interpretes nostri. Verbum hoc erudite explicat, atque hunc textum egregie illustrat, P. Victorius II. Var. Lect. 10. πάλαισμα τοῦτ' ἐστι τοῦ δικαστηρίου legit Marklandus. TAYLOR.

Πάλαισμα] Est artificium luctationis ad supplantandum adversarium. Pulcherrimis sane metaphoris huic orationis membro et speciem induxit Noster, et nervos adscivit. STOCK.

Στάσεως] *De loco*, maxime ne soli oppositus sit. BRODÆUS.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως] *Pro republica, nomine reipublicæ.* AUGER.

Τάξεως] Nonnulli putant Æschinem et hic quoque usurpasse vocem istam στάσεως, sed incuria describentium hodie male repræsentari. Moti autem sunt auctoritate Quintiliani III. 6. init. cujus verba refero: *Statum Græci στάσιν vocant: quod nomen non primum ab Hermagora traditum putant, sed alii ab Naucrate Isocratis discipulo, alii a Zopyro Clazomenio: quanquam videtur Æschines quoque in Oratione contra Ctesiphontem uti hoc verbo, cum a judicibus petit, ne Demostheni permittant evagari, sed eum dicere de ipso causæ statu cogant.* Inter eos, quos duxit auctoritas Quintiliani, est Petrus ille ex numerosa et Critica Gente Fabrorum ad Cic. pro A. Cæcin. TAYLOR.

Καὶ μὴ ἐᾶτε κ. τ. λ.] Plinius IX. Epist. 26. legit cum quodam discrimine, Καὶ μὴ ἐᾶτε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ παρανόμου λόγους περιίστασθαι, ἀλλὰ ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ παρανόμου λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. IDEM.

Ἐγκαθήμενοι —— ἐνεδρεύοντες] Aretinus: *Sed assiduitate ac diligentia audiendi fugas ejus custodiatis.* Melanchtho: *Compellite eum intra causam, assiduitate et vigilantia vestra.* Perionius: *Sed insidentes et insidiantes in eo audiendo, cogite eum de re ipsa verba facere.* Meletus: *Rei auditæ immorantes atque incumbentes reducite eum ad orationem quæstionis.* WOLF. *Stando voi all' erta.* Italus. TAYLOR.

Ἀλλ' ἐγκαθήμενοι] Translatio ista est a Venatoribus, Feram plagis circumseptam ad claustra coercentibus. STOCK.

Λόγους] Putarem ὅρους *terminos*, ex sensu, et ut vitetur ingrata repetitio ejusdem vocabuli. Orat. c. Timarch. pag. 72. l. 10. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. Vide tamen Demosth. π. Παραπρεσβ. §. λγ'. MARKLAND. Ingratum certe auribus eruditis, τοῦ παρανόμου λόγους —— τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. Elegans Interpres, Ferrus, quasi anticipare voluisset solertem conjecturam Amici mei præstantissimi, *rimettetelo dentro* i termini *del caso.* TAYLOR.

οά. Ἀλλ' ἃ δὴ συμβήσεται [1]ὕμιν, ἐὰν [2]μὴ τοῦτον τὸν
τρόπον τὴν ἀκρόασιν [3]ποιῆσθε, ταῦθ' ὑμῖν ἤδη δίκαιός εἰμι
προειπεῖν. Ἐπειςάξει γὰρ τὸν γόητα καὶ βαλαντιοτόμον
καὶ διατετμηκότα τὴν πολιτείαν. οὗτος [4]κλάει μὲν ῥᾶον
ἢ ἄλλοι γελῶσιν, ἐπιορκεῖ δὲ πάντων προχειρότατ' ἀνθρώ-
πων· οὐκ ἂν θαυμάσαιμι δέ, εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω
περιεστηκόσι λοιδορήσεται, φάσκων τοὺς μὲν ὀλιγαρχικοὺς
ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας διηριθμημένους ἥκειν πρὸς τὸ τοῦ
κατηγόρου βῆμα, τοὺς δὲ δημοτικοὺς πρὸς τὸ τοῦ φεύ-
γοντος. Ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστι-
κοὺς λόγους ἐκεῖνο [5]αὔτῳ ὑποβάλλετε, ὅτι ὦ Δημόσθε-
νες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα

[1] ὑμῖν T. R. [2] Deest μή. T. [3] ποιεῖσθε T. [4] κλαίει T. R. [5] αὐτῷ T. R.

Ἐκτροπὰς] Exponit Victor. Var. Lect. xiv. 5. *Omnia illi* diverticula *servate, omnes* exitus et occultas vias *claudite, qua fera ista erumpere conabitur.* STOCK.

οά. Τοῦτον τὸν τρόπον] Divinabam olim, ἐὰν οὐ τοῦτον τὸν τρόπον κ. τ. λ. Vel, ἐὰν μὴ —In ea mente plane fuit doctissimus Lambinus, qui ita exponit, *meo officio non alienum esse puto, vobis exponere ac prædicere quæ sint vobis eventura,* nisi *Demosthenem hoc modo audietis.* Tandem ita in Bern. scriptum repperi, ἐὰν μὴ τοῦτον τὸν τρόπον —— TAYLOR.

Ἐπεισάξει] Nempe ἑαυτὸν, *se ipsum introducet Demosthenes.* AUGER.

Ῥᾳδίως] [Ita enim Ald.] Lego ῥᾷον. WOLF. Ita Bern. TAYLOR.

Εἰ μεταβαλλόμενος κ. τ. λ.] Aretinus: *Nec admirarer, si in istos, qui circumstant, conversus eis malediceret.* Melanchtho: *Et haud scio, an etiam his, qui circumstant, conviciabitur.* Perionius: *Nec vero mirer, si in eos qui circumstant, mutato animo dicit.* Meletus: *Nec mirabor, si in transeundo, eos qui foris stant, contumelia afficiat.* WOLF. Lambinus: *Neque mihi mirum acciderit, si repente sese immutans, et a ploratu ad convicia transferens, in eos qui foris circumsistunt, maledicta congeret.* Anonymus Venetus: *Nec enim admirarer, si de causa digrediens, eis qui extrinsecus circumsteterint, convicium fecerit.* Ferrus: *E non mi maraviglierò, se mutandosi dirà villania a coloro, che stanno intorno ad ascoltare.* Istud μεταβαλλόμενος Brodæus interpretatur, *immutatus,* et addit, quoniam oligarchiæ primus studuit. Cod. Mead. hic legit τοῖς ἔξω τῆς πόλεως. Sed hoc nihili est. Sequitur ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας διηριθμημένους, quod varie itidem interpretantur. Plurimi, *a veritate sejunctos,* sive, *remotos.* In quo numero sunt Brodæus, Itali. Nugatur Lambinus: *Et hoc numero ab ipsa veritate habitos.* Solus Wolfius habet quod *intelligi* potest: Aliquid ejusmodi dictum a Cicerone meminisse videor: *Cohibete istum susurrum,* testem paucitatis. TAYLOR.

Εἰ μεταβαλλόμενος] *Si conversus:* quod vel ad *corpus* vel ad *mentem* dicentis referri potest. Vertit igitur Aretinus simpliciter: *si in istos qui circumstant conversus, eis malediceret.* Malim tamen cum Lambino et Tourellio interpretari: *si mutato consilio, et a ploratu perjuriisque ad convicia transferens,* etc. STOCK. *mutatus, mutato animo,* i. e. a lacrymis ad convicia conversus. AUGER.

Διηριθμημένους] *Ab ipsa veritate dinumeratos et quasi distincte notatos.* Copiosior hic quam esse solet, Wolfius: *quos paucorum potentiæ studiosos esse, ipsa veritate ita sit compertum, ut eorum etiam numerus iniri possit.* A propria et primaria vocis significatione nimis mihi longe videntur abscedere, qui reddunt, *a veritate sejun-*

τὸν δῆμον καταγαγόντες, οὐκ ἄν ποθ' [1] ἡ δημοκρατία κατέστη. νῦν δ' ἐκεῖνοι μὲν μεγάλων κακῶν συμβάντων ἔσωσαν τὴν πόλιν τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι, ΜΗ ΜΝΗΣΙΚΑΚΕΙΝ, σὺ δ' ἑλκοποιεῖς, καὶ μᾶλλόν σοι μέλει τῶν αὐθημερὸν λόγων ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.

οβ'. Ὅταν δ' ἐπίορκος ὢν εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν καταφυγγάνῃ, ἐκεῖνο ἀπομνημονεύσατε [2] αὐτῷ, ὅτι τῷ
446 πολλάκις μὲν ἐπιορκοῦντι, ἀεὶ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς μεθ' ὅρκων ἀξιοῦντι πιστεύεσθαι [3] δυεῖν θάτερον ὑπάρξαι δεῖ, ὧν οὐδέτερόν ἐστι Δημοσθένει ὑπάρχον, ἢ τοὺς θεοὺς [4] καινοὺς ἢ τοὺς ἀκροατὰς μὴ τοὺς αὐτούς. Περὶ δὲ τῶν δακρύων καὶ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ ποῖ καταφύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; [5] περιγράψατέ μ' ἐκ τῆς πολιτείας· οὐκ ἔστιν ὅπη ἀναπτήσο-

[1] Deest articulus. T. [2] αὐτῷ T. R. [3] δυοῖν T. R. [4] κενοὺς T. [5] εἰ περιγράψετέ R.

ctos, sive *remotos*. Stock.

Τὸ κάλλιστον κ. τ. λ.] Perionius: *Honestissimo ex disciplina verbo usi.* Meletus: *Locuti erudite pulcherrimam illam dictionem.* Φθεγξάμενοι ἐκ παιδείας, τουτέστι, πεπαιδευμένως, ὡς πεπαιδευμένοι ἄνδρες. Vel ῥῆμα ὁρμώμενον ἐκ παιδείας. Sic Isocrates Paragraphico, Athenienses propter seditionem dementissimos, ob ἀμνηστίαν sapientissimos esse habitos. Wolf. *Quel bellissimo detto cavato dalla buona disciplina, che essi haveano:* Ferrus. *Pulcherrimo illo et ab humanitate doctrinaque profecto verbo usurpato:* Lambinus. Interea Aretinus prudens omisit. Taylor.

Ἑλκοποιεῖς] Recte. Atque ita citat Plinius, in loco toties laudato. λογοποιεῖς Codd. Coisl. et Mead. Frigide. Idem.

Αὐθημερὸν] Quære, καθ' ἡμέραν, *quotidie*, ex §. οθ'. fin. vel, ἐφ' ἡμέραν, ex π. Παραπρεσβ. p. 110. l. 1. Markland. τῇ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένων. Dem. de Cor. §. ιθ'. Τὰ μὲν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια. Id. ibid. §. ξ'. fin. Οἱ δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται. Æsch. π. Παραπρεσβ. §. κγ'. αὐθημερῶν excudit Stephanus. Atque ita habet MS. Mead. a manu secunda. Taylor.

οβ'. Κενοὺς] Καινοὺς dedit Stephanus, adjutus, ut arbitror, membranis Parisiensibus. καινοὺς etiam Cod. Bern. Cujus in Cod. quod latet Scholium, verba hæc Euripidis ex Medea producit,

Ὅρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
Ἢ θεοὺς νομίζω τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
Ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν,
Ἐπεὶ σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὔορκος ὤν.

In Editis Euripidis rectius legitur,

Ἢ θεοὺς νομίζεις —— ut oportuit.

Taylor. Opinor καινοὺς, cui respondet μὴ τοὺς αὐτούς. Markland. Lego ut apud alios καινοὺς, *novos, alios*. Auger.

Περιγράψατέ] Ἀντὶ τοῦ ἀπαλείφετε, καὶ ἐξορίζετε· ἐάν με περιγράψητε. Δεῖ γὰρ τὸ προστακτικὸν ὑποτακτικῶς ἐκλαμβάνειν. Aretinus: *Circumscripsistis me a Rep.* Melanchtho: *Quo me conferam, cives, si me civitate excluseritis?* Perionius: *Ejecistis me ex republica.* Meletus: *Tolletis me ex ista politia?* Wolf. Odiosum pariter et frivolum coacervare Interpretes, qui sensu non discrepant. Et ille facilis sane et expeditus: et Locutio Auctoris satis proba. Non igitur amplector quod habent MSti Stephani, περιεγράψατε, et καὶ περιγράψετε. Hoc posterius forte erat olim κἂν περιγράψητε, fortasse nota margini adjecta, sive Canon Grammaticalis, qualem utique produxit modo Wolfius in sua Annotatione. Vel potest esse varia Lectio, quemadmodum γρ. in Bern. εἰ περιγράψετε. Taylor. L. εἰ περιγράψετε. Auger.

84. μαι, ἀνθυποβάλλετε [1] αὐτῷ ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; [2] πρὸς ποίαν συμμάχων [3] παρασκευὴν ἢ πρὸς ποῖα χρήματα; τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ βεβούλευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν. ἐκλιπὼν μὲν τὸ ἄστυ οὐκ οἰκεῖς, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ τὸ βασιλικὸν χρυσίον καὶ τὰ δημόσια δωροδοκήματα.

ογ'. Ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; τίς ἡ κραυγή; τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ [4] Κτησιφῶν, ὁ δ' ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος, σὺ δ' οὔτε περὶ τῆς οὐσίας

[1] αὐτῷ T. R. [2] ἢ πρὸς T. [3] παρασκευήν; πρὸς T. R. [4] Κτησιφῶν; --- ἀτίμητος; --- ἀγωνίζῃ. T. R.

Ἀνθυποβάλλετε. Brodæus. Wolf. Nam Aldus erat incuriosior. Taylor.

Βεβούλευσαι] An προβέβλησαι? Markland. Recte, credo, ut continuetur Allusio, quam attigit H. Valesius ad Harpocr. p. 160. Pronum est, inquam, et facile, τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου —— ὑπὲρ σεαυτοῦ προβέβλησαι. Taylor.

Ἐξορμεῖς] Ἐκχωρεῖν μελετᾷς καὶ ἀποφεύγειν. Aretinus: *Sed ex urbe evadis.* Melanchtho: *Sed ex urbe seducis te.* Meletus: *Sed in altum a civitate solvisti.* Wolf. Ἐξορμᾷς Eman. Vide Nostrum π. Παραπρεσβ. p. 121. l. 9. Utrumque probum. Sed hoc præferendum. Hæc verba Æschinis non patiuntur Interpretem. Describo igitur, non verto. *Tibi cavisti et fugam adornas. Eo igitur consilio, relicta urbe, domicilium tibi parasti in Piræeo. At, mi homo, illud non est habitare in Piræeo, ut de te existimari velis, sed protinus vela dare, quum tempus ad eam rem tulerit. Dum in litore habitas, jam relictæ sunt illæ tuæ Athenæ: relicta Attica.* Anne ad hunc locum alludit Priscianus l. 18. col. 1171. cum scribat, Αἰσχίνης· Ἐξορμήσας ἐκ τῆς πόλεως? Taylor.

Ἐξορμεῖς] *Jam navigium deduxisti, si quid adversi accidat, vela daturus.* "Quorsum igitur ejulabis, te patrium solum vertere coactum iri? Jam relictæ sunt illæ tuæ Athenæ; jam æternam ex urbe fugam meditaris." Hæc fere Taylorus. Stock.

ογ'. Τίς —— τίς] F. τί δ' —— τί δ'. Markland.

Ἀτίμητος] Τουτέστιν, οὐχὶ τιμητός ἐστιν ὁ ἀγὼν, τῆς ζημίας ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένης, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς κατηγόροις καὶ δικασταῖς οὔσης. Mulctæ pecuniariæ constitutæ legibus fuerunt tolerabiles fere: sed iracundia judicum in æstimanda lite formidabilis, ut qui Miltiadem 50 talentis, Demosthenem 30 damnarint. Sed et Æschines litem hanc Ctesiphonti 50 talentis æstimavit. Unde apparet, τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀτίμητον εἶναι, et æstimationem litis pendere a sententiis judicum. Melanchtho: *Cum reus sit Ctesipho, et judicium exerceatur tantum de mulcta.* Perionius: *Causa autem non est non æstimata.* Meletus: *Et judicium pœnam habet propositam.* Suidas et Harpocratio: τιμητὸς ἀγὼν, ᾧ πρόσεστιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς διατιμῆσαι· ἀτίμητος, ἐφ' ᾧ τὸ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, ὅ,τι δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. Wolf. De ea Re disputant bene multa Salmasius et Heraldus, hic in libro tertio Animadversionum in Salmasium, maxime autem cap. 2do. istius libri §. 4. ubi legendum censet, vel, ὁ δὲ ἀγὼν οὐχὶ τιμητός; vel, quod eodem recidit, deleta priore Interrogationis nota, hoc modo, Οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ Κτησιφῶν, ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος; Vide eum pluribus exponentem *locum* hunc, ut vocat, *obscurissimum*. Addantur Salmasius in Observat. ad Jus Attic. Petitus, aliique. Meum non est hodie tantarum litium participem fieri, neque in brevibus his notis locum mihi dari video, ut vel istam controversiam dirimam, vel Jurisprudentiam Atticam quæ est de Litibus æstimandis

οὔτε περὶ τοῦ σώματος οὔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζει; Ἀλλὰ περὶ τίνος ἐστὶν [1] αὐτῷ ἡ σπουδή; Περὶ χρυσῶν

[1] αὑτῷ T. R.

exponam. Maxime autem, quoniam Locus et Tempus opportunius ad eam rem dabitur. Interea, quod ad Æschinem spectat, sana esse potest Sententia Heraldi, qui ita explicat, *Annon est hæc Actio, (quæ tamen non Tibi, verum Ctesiphonti intentata est) ex earum numero, quas* τιμητὰς *vocat Jurisprudentia Atheniensium: ubi non additur pœna legibus definita, et rigore itaque summo exercenda, verum ejusmodi, quas Actor ipse taxat, vel* ἀποτιμᾶται, *adeoque in ea moderanda Gratiæ, Misericordiæ, aliisque mitigandæ pœnæ rationibus locus esse potest?* Hæc fere Heraldus, quantum ad τιμητοῦ atque ἀτιμήτου ἀγῶνος differentiam attinet. Æschines superius ait, §. ξϛʹ. *in actionibus* παρανόμων, *judicium in tres partes dividi, quarum unam accusatori dari, reo aliam, et tertiam denique (si tamen condemnetur reus)* τῇ τιμήσει, καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῶν δικαστῶν. Scil. quia Accusans taxat pœnam, legibus non definitam, verum Judicum arbitrio relictam. Sententiam suam confirmat Heraldus auctoritate Harpocrationis, qui ad hunc locum, de quo disputamus, respexit: Ἀτίμητος ἀγὼν, καὶ τιμητός. ὁ μὲν τιμητὸς, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι ὅ,τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ ἀτίμητος τοὐναντίον, ᾧ πρόεστιν (corrigendum ex Cod. MSto Harpocrat. Bibl. Reg. Cant. πρόσεστιν) ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένως τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς διατιμῆσαι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Bene est. Sed sine modo ut Ego et Heraldus Auctoritates solummodo inter nos permutemus; permitte ut Ego Suidæ verba producam pro iis quæ Ille ex Harpocratione produxit, jam contendam, alia prorsus obtinere; et lectionem vulgatam Æschinis esse sinceram, adeoque sinceram, ut si aliter legeretur in Codd. ad eam normam, qua hodie scribitur, esse revocandam. Ita enim noster Lexicographus: ἀτίμητος ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι· ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. Nimirum sunt hæc et talia concoquenda ab iis qui Jurisprudentiam Atticam susceperint illustrandam. Taylor.

Ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος] Ut hic locus probe intelligatur, sciendum primo, duas fuisse in Foro Attico Causarum species. Vel enim crimini, de quo agebatur, certa pœna ex legum præscripto definita erat, vel non. Quod si de pœna delicti leges conticebant, accusator pœnam aliquam, vel capitis vel pecuniæ, accusationis libello adscribere solebat, quod τίμημα ἐπιγράφειν dictum est: reus contra ἀντετιμᾶτο, ad pœnam hanc minuendam operam dabat: judicum denique partes erant decernere ὅ,τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, quibus pœnis aut mulctis afficiendus esset is, qui erat damnatus.——Jam vero utrum ex his judiciis ἀτίμητος ἀγὼν fuit, utrum τιμητὸς, dissidium est vel maximum inter lexicographos Harpocrationem et Suidam. Ille ἀτίμητον vocat causam, quæ statutam legibus habebat pœnam, judicum arbitrio et æstimationi neutiquam permittendam; hic contra hanc ipsam causam τιμητὸν appellat. Cæterum litem istam, quam in medio reliquit Cl. Taylorus (locum, inquit, et tempus ad eam rem opportunius spectans) sine multo sudore aut labore licet dirimere. Nimirum sententiam Harpocrationis pro vera et rata habendam esse, indeque Suidam corrigendum, qui verba Harpocrationis festinando permiscuit, ne dubitare quidem poterit, quicunque vel auctoritate Pollucis et Ulpiani, vel denique Demosthenis ipsius in oratione Midiana commovetur. Ita enim Pollux VIII. 6. Ἀτίμητος δίκη, ἣν οὐκ ἔστιν ὑποτιμήσασθαι, ἀλλὰ τοσούτου ἐπιτετίμηται, ὅσου ἐπιγέγραπται. *De qua non licuit aliam æstimationem facere; sed tanti æstimabatur, quanti in legibus descripta est.* Similiter Ulpianus in Midiana: Ἀτίμητον καλοῦσιν, ἣν οὐχ ὁ δικαστὴς τιμᾷ, ἀλλ' ἐγγέγραπται τοῖς νόμοις. Demosthenes in eadem oratione: ἀλλ' ἵνα μὴ Μειδίας ἀτίμητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην—ἄτιμον Ἀθηναίων εἶναι ἵνα δεῖ. *Et ne Midias* definito legibus *decem minarum judicio periclitaretur, civem Atheniensem infamia notatum esse oportet.* Qui plura vult adeat Heraldum.——Causam autem Ctesiphontis in iis numerandam esse, quæ pœnam legibus constitutam *non* habebant, (sive ista ἀγὼν ἀτίμητος, sive τιμητὸς dicenda sit) vel ex eo constat, quod modo dixit Æschines §. ξϛʹ. Κελεύσατε οὖν αὐτοὺς—ἀπαντᾷν εἰς τὴν τίμησιν· *ad pœnam imminuendam vires convertere:* pœnam enim, quæ legibus definita et sancita erat, nequaquam licuit immutare. Stock.

Ἀγὼν ἀτίμητος] Lis quæ non æstimatur a judicibus, cum legibus jam æstimata sit. Auger.

στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ θεάτρῳ παρὰ τοὺς νόμους. ὃν ἐχρῆν, εἰ καὶ μανεὶς ὁ δῆμος ἢ τῶν καθεστηκότων ἐπιλελησμένος ἐπὶ τοιαύτης ἀκαιρίας [1] ἠβούλετο στεφανοῦν αὐτὸν, παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίγνεται· οὐ γὰρ δεῖ, ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ 447
ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι. Ἀλλ' οἶμαι ταῦτα μὲν ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς· ἃ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν κάθαρμα ζηλοτυποῦν ἀρετήν.

οδʹ. Οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα τοῦτό γ' ὑμῶν οὐδεὶς φοβηθήσεται, μὴ ὁ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος καὶ τὰ πολεμικὰ διαφέρων, ἀποτυχὼν τῶν ἀριστείων οἴκαδ' ἐπανελθὼν ἑαυτὸν διαχρήσηται· ὃς τοσοῦτον καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὥστε τὴν μιαρὰν κεφαλὴν ταύτην

[1] ἐβούλετο στεφανοῦν, αὐτὸν παρ. T. R.

Ἐκείρατο] Ita Lysias in Epitaph. pag. 59. Ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Inscriptio antiqua apud Pausan. Bœotic. §. 15.

Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται.

Quæ occurrit et alibi. Vid. Aristid. Edit. ult. Tom. II. pag. 400. Plutarch. De non suaviter viv. juxt. Epicur. Hunc morem lugendi tangit Cicero III. Tusc. 26. *Hinc ille Agamemnon Homericus, et idem Accianus,*

Scindens dolore identidem intonsam comam.

In quo facetum illud Bionis, perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio mœror levaretur. Theodoret. Quæst. in Deuteron. cap. 13. Τινὲς μὲν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐθνῶν τὰς μὲν κεφαλὰς ἀπεκείροντο τρίχας, καὶ ταύτας προσέφερον τοῖς νεκροῖς. τινὲς δὲ τὰς τῶν γενείων, ἄλλοι τὰς τῶν ὀφρύων. Ταῦτα γίνεσθαι ὁ θεῖος ἀπηγόρευσε νόμος. Homer. Odyss. Δ. 198.

Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

Alia exempla corrasit Tourrellius, et multi præterea, qui de antiquo more lugendi scripserunt. Taylor.

Ἐκείρατο] *Comas rasit.* Pervulgati istius apud omnes fere gentes antiquas lugendi moris plurima congessit exempla Tourellius, quem consulas. Stock.

Κάθαρμα ζηλοτυποῦν ἀρετήν] Aretinus: *Monstrum aliquod quod virtuti obtrectaret.* Melanchtho: *Sed oratio tua conscelerati hominis est, et obtrectantis virtuti.* Perionius: *Piaculum, quod virtuti invidet.* Meletus: *Tu vero, quæ dices, catharma diceret, quod virtutis splendori invideret.* Wolf. Anonymus: *Furia virtutis æmula.* Etruscus: *uno scelerato, che ha in odio la virtu.* Lambinus: *scelerati hominis, virtuti obtrectantis, ejusque inanem imaginem umbramque consectantis.* Arbitror hunc solum rem attigisse; et opponi hic *veram* et *simulatam* virtutem: distingui inter hominem ὄντως βεβιωκότα μετ' ἀρετῆς, et monstrum ζηλοτυποῦν ἀρετήν. Aliter tamen Lexicographi, et in diversa prorsus abeunt, dum hunc textum citant, Harpocratio, Photius, Suidas, quos Turba Interpretum sequitur. ζηλοτυπεῖν certe, ratione suæ compositionis, est, *Zelum sive æmulationem fingere.* Atque is Sensus huic loco optime concordat. Taylor.

οδʹ. Διαχρήσηται] Ajacis exemplo Achillis armis spoliati. Brodæus.

Μικρὰν] [Ald.] Μιαρὰν haud dubie legendum, ut notavit H. Stephanus. Sed venia danda iis est, qui eam lectionem,

καὶ ὑπεύθυνον, ἣν οὗτος παρὰ πάντας τοὺς νόμους γέγραφε στεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τούτων μισθοὺς εἴληφε, τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος, καὶ κατακεκονδύλισται, ὥστ' αὐτὸν οἶμαι τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη τῶν Μειδίου ἔχειν ἔτι φανερά. ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν ἀλλὰ [1] κεφάλαιον κέκτηται.

οε'. Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην βραχέα βούλομαι εἰπεῖν, τὰ δὲ πολλὰ ὑπερβήσομαι, ἵνα καὶ πεῖραν [2] ὑμῶν λάβω, εἰ δύνασθε τοὺς σφόδρα πονηρούς, κἂν μή τις προείπῃ, [3] διαγιγνώσκειν· ὃ δ' ἐστὶ κοινὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι πρὸς ὑμᾶς, τοῦτ' ἐρῶ. Περιέρχονται [4] γὰρ τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν οὐ τὸ καθ' ἑαυτόν φησι φοβεῖσθαι· [5] ἐλπίζειν γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι· ἀλλὰ τὴν τοῦ Δημο-

[1] πρόσοδον T. R. [2] ὑμῶν T. R. [3] διαγινώσκειν T. R. [4] Deest γάρ. T. [5] ἐλπίζει T.

quæ nihil absurdi habet, retinuerunt. Auctore enim Aristotele, οὐδεμία μὲν κεφαλὴ μικρὰ, ἀγαθή. οὐκ ἐξ ἀνάγκης δ' ἀγαθή, ἡ μεγάλη. Aretinus: *Detestabile illud et obnoxium caput.* Melanchtho: *Ut hoc exsecrabili capite sæpe vulnerato contumeliam pecunia pensaverit.* Perionius: *Parvum caput istud.* Meletus: *Ut hoc parvum caput.* Me quoque fefellit error librarii ὑστερήσαντα τῆς συνήθους μαντικῆς. Wolf. Lector meus habeat quæ de hac re annotavit Vir summus, H. Stephanus Thes. L. Gr. T. II. col. 148. "Hic vero mihi a risu temperare nequeo, quum recordor Ioachimi Perionii Benedictini Cormœriaceni (viri monachice docti) qui quum se Ciceronianæ Eloquentiæ vicarium in vertendis celeberrimorum Græciæ Oratorum adversariis orationibus appellare non dubitasset, nactus mendosum exemplar (ut fit) Orationis Æschinis, in quo μικρὰ κεφαλὴ legebatur pro μιαρὰ κεφαλὴ, minime illius exemplaris fidem suspectam habuit (quam alioqui interpres alius, vel tantillo judicio præditus, et qui literas Græcas a limine saltem salutasset, non solum suspectam exemplaris fidem habiturus, sed eam prorsus illi derogaturus fuisset) quin potius hanc lectionem cupidissime arripiens, Demostheni parvum caput affinxit, ut videlicet Demosthenicum caput ad Thersiticum proxime accederet, si tamen Thersites ὀξυκάρηνος simul et μικροκάρηνος fuit. Hujus autem tam insignis erroris non meminissem, nisi lectores admonitos cuperem, ut ab illius interpretationibus sibi caveant, utpote quæ aliis erroribus etiam multo gravioribus scatent." Hæc Vir ille doctissimus. Taylor.

Τραύματος ἐκ προνοίας] *Deliberato consilio inflicti.* Pollux VIII. 40. Γραφαὶ δὲ, φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, etc. Stock.

Πρόσοδον] Ita ad me scripsit Vir doctus, I. Toup. "Jocus frigidus atque inficetus, neque Æschinem sapiens. Ego vim atque aculeum dabo. Scribe, ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ κεφάλαιον κέκτηται (nam illud πρόσοδον ex glossa natum est). Quæ Latine vertere non possis. Haud aliter lusit Demades in Demosthenem apud Polluc. VII. 24. Δημάδης σκώπτων Δημοσθένη οὐ συνάγχῃ λέγοντα εἰλῆφθαι, ἀργυράγχῃ δέ. Ita scribendum. Vulg. ἀργυρίζεσθαι δέ. Plutarch. in Demosthene, οἱ δὲ εὐφυεῖς χλευάζοντες, οὐχ ὑπὸ συνάγχης ἔφραζον, ἀλλ' ὑπ' ἀργυράγχης εἰλῆφθαι νύκτωρ τὸν δημαγωγόν. Quare ita sine dubio restituendus Pollucis locus." Taylor. Exclamat apud Lucianum Vulcanus, cum Jovi parturienti adsistat, ejusque diffissum caput Minervam armatam effundere videat, ἥπου στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων. Nimirum Luciano satis videtur fecisse glossa illa πρόσοδος, neque homini inficeto suboluit *paranomasiam* hic latere. *Francis.* Stock.

οε'. Βραχέα βούλομαι εἰπεῖν] Προειπεῖν. Wolf.

σθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰς αὐτὸν μὲν 448
ἀποβλέπων θαῤῥεῖν φησί, τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. Τοὺς δὴ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε.

ος'. Περὶ δὲ τῶν εἰς ἐμαυτὸν λοιδοριῶν βραχέα βούλομαι προειπεῖν. Πυνθάνομαι γὰρ λέξειν Δημοσθένην, ὡς ἡ πόλις ὑπ' αὐτοῦ μὲν [1] ὠφέληται πολλά, ὑπ' ἐμοῦ δὲ καταβέβλαπται, καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὰς ἀπὸ τούτων αἰτίας ἀνοίσειν ἐπ' ἐμέ. οὕτω γάρ ἐστιν, ὡς ἔοικε, δεινὸς δημιουργὸς λόγων, ὥστ' οὐκ ἀπόχρη αὐτῷ, εἴ τι πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν ἐγὼ ἢ εἴ τινας δημηγορίας εἴρηκα, τούτων κατηγορεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει καὶ τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς [2] αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος [3] παραλείπηται, καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται, καὶ κατὰ τῆσδε τῆς κρίσεως εὐθὺς ἀρχόμενος τοῦ λόγου φέρει τιν' αἰτίαν, λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψάμην ἀλλ' ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. καὶ νὴ Δί', ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει μ' ἀνερωτᾷν, διὰ τί τὸ μὲν κε-
85. φάλαιον τῆς πολιτείας αὐτοῦ ψέγω, τὰ δὲ καθ' [4] ἕκαστα οὐκ ἐκώλυον οὐδ' ἐγραφόμην, ἀλλὰ διαλιπὼν καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν οὐ πυκνὰ προσιὼν ἀπήνεγκα τὴν γραφήν.

[1] ὠφέληται, πολλὰ δὲ ὑπ' ἐμοῦ κατ. T. [2] αὐτῷ T. R. [3] παραλίπηται T. [4] ἕκαστον T.

ος'. Ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν] Lege. Τὸ διὰ redundat. Τὴν πρὸς αὐτὸν, scil. τὸν Δημοσθένην. Et [p. 272. l. 4.] τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας. Et [l. 15.] ἔτι Φιλίππου ζῶντος. Et [l. 25.] ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις. Et [pag. 273. l. 3.] ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδέπω κεκρίσθαι. Wolfius, in his postremis corrigens Aldi σφάλματα typographica. Taylor. Non infeliciter vertit vulgata Brodæus: *sed operam Alexandro venditans propter odium quo ipse Demosthenem prosequitur.* Lambinus: *sed ut me Alexandro ostentarem, propter inimicitias quæ illi cum isto intercedunt.* Male ergo, ut arbitror, locum istum sollicitavit Wolfius. Sequitur enim, Πῶς ἂν οὖν ἐγὼ προσενεδεικνύμην Ἀλεξάνδρῳ? §. οη. quod recte ille idem ibi vertit, *quo pacto Alexandro me venditavi?* Eodem sensu scripsit Noster ibid. p. 272. l. 14. τῆς εἰς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεως. Idem.

Αὐτὸν] Lego αὑτὸν, *seipsum.* Φέρει τινὰ αἰτίαν (Demosthenes), λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν —— ἐγραψάμην —— διὰ τὴν πρὸς αὑτὸν ἔχθραν. Aliter ea vox ad Alexandrum pertineret. Quod esset absurdum. Idem.

Πυκνὰ] Decipitur valde Cl. Valesius ad Harpocrat. pag. 168. cum agi hic arbitratur de Pnyce, qui fuit locus Athenis Senatus habendi. Nihil minus in hoc loco agitur. Recte vertit Lambinus, *non assidue versatus.* Infra scribit: μὴ συνεχῶς, ἀλλὰ διαλείπων, *per intervalla*, πρὸς

οζ'. Ἐγὼ δ' οὔτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς ἐζήλωκα,
449 οὔτ' ἐπὶ ταῖς ἐμαυτοῦ αἰσχύνομαι, οὔτ' [1]ἂν τοὺς εἰρημέ-
νους ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀῤῥήτους εἶναι βουλοίμην, οὔτε
[2]ταὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας ἐδεξάμην ἂν ζῆν. τὴν δ' ἐμὴν
σιωπήν, ὦ Δημόσθενες, ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύα-
σεν· ἀρκεῖ γάρ μοι [3]σμικρά, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ
ἐπιθυμῶ, ὥστε καὶ σιγῶ καὶ λέγω βουλευσάμενος, ἀλλ'
οὐκ ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. σὺ δ'
οἶμαι λαβὼν μὲν σεσίγηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας, λέ-
γεις δ' οὐχ ὁπόταν σοι [4]δοκῇ οὐδ' ἃ βούλει, ἀλλ' ὁπόταν
οἱ μισθοδόται σοι προστάττωσιν· οὐκ [5]αἰσχύνει γὰρ ἀλα-
ζονευόμενος, ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχει ψευδόμενος.

οη'. Ἀπηνέχθη γὰρ ἡ κατὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γραφή, ἣν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εἰς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεώς με φῂς ἀπενεγκεῖν, ἔτι Φιλίππου ζῶντος, πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστῆναι, οὔπω σου τὸ περὶ Παυσανίαν ἐνύπνιον ἑωρακότος, οὐδὲ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν νύκτωρ διειλεγμένου. πῶς ἂν οὖν ἐγὼ προενεδεικνύμην Ἀλεξάνδρῳ, εἴ γε μὴ ταὐτὸ ἐνύπνιον ἐγὼ καὶ Δημοσθένης [6]εἴδομεν;

οθ'. Ἐπιτιμᾷς δέ μοι, εἰ μὴ συνεχῶς ἀλλὰ διαλείπων
πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι, καὶ τὴν ἀξίωσιν ταύτην οἴει
λανθάνειν ἡμᾶς μεταφέρων οὐκ ἐκ δημοκρατίας ἀλλ' ἐξ
ἑτέρας πολιτείας. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις οὐχ ὁ
βουλόμενος ἀλλ' ὁ δυναστεύων κατηγορεῖ, ἐν δὲ ταῖς δημο-
450 κρατίαις ὁ βουλόμενος καὶ ὅταν αὐτῷ δόξῃ. καὶ τὸ μὲν διὰ
χρόνου λέγειν σημεῖόν ἐστιν ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμ-

[1] Deest ἄν. T. R. [2] τὰ αὐτὰ T. R. [3] μικρὰ T. R. [4] δοκεῖ T. [5] αἰσχύνῃ—ἐξελέγχῃ T. R. [6] ἴδομεν T. R.

τὸν δῆμον προσέρχομαι. §. οθ'. Ita Æschines vocatur a Demosthene, ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας de Cor. §. ϛζ'. Idem.

οζ'. Ταύτων] [Ald.] Scribendum τούτῳ. Sic Demosth. de Coron. §. ιή. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων τάξιν. Hæc Vir de Græcis studiis optime meriturus, literis ad me datis I. Toup. Ita etiam præter Wolfium emendavit Brodæus, et impressit quoque H. Stephanus, et legit Bern. Idem.

Βουλευσάμενος] F. βουλόμενος. Vid. l. antepen. et l. pen. Markland.

Δοκεῖ] Δοκῇ. Stephanus.

Ὁπόταν] Cod. Bern. pulcherrime, οὐχ ὁπόταν σοι δοκεῖ, οὐδ' ἃ βούλει, ἀλλ' ὁπόταν, καὶ ἅ, οἱ μισθοδόται σοι προστάττωσιν. Taylor. Quæ exscribit Augerus.

οθ'. Ἀξίωσιν] Varie vertunt, *vitæ rationem* —— *rogationem* —— *institutum* —— *sententiam*. Vide H. Steph. Thes. L. Gr. T. I. p. 483. Nos diceremus, *a Maxim, or, Principle*. Taylor. *Hanc opinionem, hanc reprehensionem*. Auger.

Τοῦ συμφέροντος] Ἐπὶ τοῦ συμφέροντος,

φέροντος ἀνδρὸς πολιτευομένου, τὸ δὲ μηδεμίαν [1]παραλείπειν ἡμέραν ἐργαζομένου καὶ μισθαρνοῦντος.

π'. Ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδέπω κεκρίσθαι ὑπ' ἐμοῦ μηδὲ τῶν ἀδικημάτων τιμωρίαν ὑποσχεῖν, ὅταν καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους, ἢ τοὺς ἀκούοντας ἐπιλήσμονας ὑπολαμβάνεις ἢ σαυτὸν [2]παραλογίζει. τὰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας ἠσεβημένα σοι καὶ τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν δωροδοκηθέντα, χρόνων ἐγγεγενημένων ἐν οἷς φανερῶς [3]ὑπ' ἐμοῦ ἐξηλέγχου, ἴσως ἐλπίζεις τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν· τὰ δὲ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς [4]τριηράρχας ἁρπάγματα τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δύναιτ' ἄν, ὅτε νομοθετήσας περὶ τῶν τριακοσίων νεῶν, καὶ σαυτὸν πείσας Ἀθηναίους ἐπιστάτην τάξαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐξηλέγχθης ὑπ' ἐμοῦ ἑξήκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτουσῶν [4]τριηράρχας ὑφῃρημένος, [5]πλεῖον τῆς πόλεως [6]ἡμῶν ἀφανίζων ναυτικόν, ἢ ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν;

[1] παραλιπεῖν T. R. [2] παραλογίζῃ T. R. [3] ὑπ' ἐμοῦ φανερῶς T. R. [4] τριηράρχους T. R. [5] πλέον T. [6] ἡμῶν T. R.

et ἀνδρὸς πεπολιτευμένου mavult Brodæus. Illud quibus rationibus adductus, nescio. Veruntamen ἐστὶ τοῦ συμφέροντος Bern. Quod est vestigium certe τοῦ, ἐπί. Interea Aldus ad posteriorem forte emendationem ducit, qui habet insincerum istud πολιτευμένου. Id utrum in πολιτευομένου cum Bern. et Wolfio, an in πεπολιτευμένου Brodæi facilius et rectius mutetur (mutari enim necesse est) dijudicet Lector meus. Taylor.

π'. Ἐν οἷς] Melius hæc interpretatur Hieron. Ferrus: *essendo stati alcuni tempi, in mezzo da che sosti da me apertamente convinto*. ἐν οἷς, *during which time you stood convicted*. Male Wolfius, ceterique. Idem.

Χρόνων ἐγγεγενημένων, ἐν οἷς] Si Italum et Taylorum audiamus, vertendum erit, *cum tempora quædam extiterunt, quibus temporibus a me aperte convictus eras*: ἐν οἷς (in mezzo da che) *during which time you stood convicted*. Verum interpretationem nostram tuetur tum locus ille Demosthenis in orat. c. Pantænetum, infra a me adducendus (Not. 2. ad §. 6. de Coron.) tum hujus ipsius commatis argumentum et tenor, qui ita se habet: "Quæ autem in Amphissensium et Eubœorum rebus impie et sordide gesseris, quia diu jam effluxerunt tempora (χρόνων ἐγγεγενημένων) quibus a me istorum facinorum convictus es, populum non recordari credas: rapinas vero tuas circa res nauticas τίς χρόνος, *quæ temporis diuturnitas* oblivione obruet et obscurabit?" Stock.

Ἐπιστάτην] Credo huc respexisse Harpocrationem in v. Ἐπιστάτης. Taylor.

Πόλιν] [ut Ald.] Lego Πόλλιν, *et Pollim classis præfectum*. Cujus Hellenic. 4. meminit Xenopho. Brodæus. Alii Πόλλιν, cui necandum Platonem a Dionysio traditum scribit Laertius. Significat, opinor, aut Lacedæmonios in magna illa clade tot naves non amisisse, quot Atheniensi classi Demosthenes subtraxerit: aut, Atheniensem victricem classem non tot habuisse naves. [Recte hoc.] Melanchtho: *quam quantum erat collatum in classem, qua civitas nostra Lacedæmonios in Naxo vicit*. Wolf. De his plura in Or. de Cor. §. λ'. Stock. Omnino Πόλλιν. Eundem errorem sustulit ex Polyæno Vir doctissimus, P. Leopardus VIII. Emend. 22. quem de hac re consulere erit operæ pretium. Decepit interpretes, Aretinum et Perionium, mendosa illa Lectio, quæ ante Stephanum inveteraverat. Taylor. Navarchum, quem in bello quod de Cadmea cum Lacedæmoniis gesserunt Thebani et Athenienses, navali prælio vi-

πα΄. Οὕτω δὲ ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σαυ-
τοῦ τιμωρίας, ὥστε τὸν κίνδυνον εἶναι μὴ σοὶ τῷ ἀδικήσαν-
τι ἀλλὰ τοῖς [1] ἐπεξιοῦσι, πολὺν μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ
Φίλιππον ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρων, αἰτιώμενος δέ τινας
ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιρούς, ἀεὶ [2] δὲ τὸ παρὸν
451 λυμαινόμενος, τὸ δὲ μέλλον [3] κατεπαγγελλόμενος. [4] Οὐ
τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμοῦ τὴν Ἀνα-
ξίνου σύλληψιν τοῦ Ὠρείτου [5] κατεσκεύασας, τοῦ τὰ ἀγο-
ράσματα Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα
[6] διαστρεβλώσας τῇ σαυτοῦ χειρὶ ἔγραψας θανάτῳ ζη-
μιῶσαι, καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὠρεῷ κατήγου καὶ ἀπὸ
τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας καὶ
τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες, ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιούμενος.
καὶ τοῦτον ἀπέκτεινας, καὶ περὶ [7] τούτου ἐν ἅπασιν Ἀθη-
ναίοις ἐξελεγχθεὶς ὑπ' ἐμοῦ καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος οὐ τὸ
ἀσέβημα ἠρνήσω, ἀλλ' [8] ἀπεκρίνω, ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆμος
καὶ ὅσοι ξένοι περιέστασαν τὴν [9] ἐκκλησίαν· ἔφησθα γὰρ
τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενι-
κῆς τραπέζης.

πβ΄. Ἐπιστολὰς δὲ σιγῶ ψευδεῖς καὶ κατασκόπων συλ- 86.1
λήψεις καὶ βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις, ὡς ἐμοῦ μετὰ

[1] ἐπεξιοῦσι. σὺ δὲ ὁ πολὺν R. [2] Deest δέ. T. [3] κατεπαγγελλόμενος, οὐ R. [4] οὕτω τελευταῖον T. [5] κατασκευάσας T. R. [6] διεστρέβλωσας τ. σ. χ. γράψας T. [7] τούτων T. R. [8] ἀπεκρίνου - - - περιέστησαν T. R. [9] ἐκκλησίαν; R.

cit Chabrias. V. Xen. Hell. 5. fin. STOCK.

πά. Ἀεὶ τὸ παρὸν] F. ἀεὶ μὲν τὸ παρόν. WOLF.

Οὕτω —— κατασκευάσας] Quanto melius exhibuit in nitida sua Editione H. Stephanus? οὐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμοῦ, τὴν Ἀναξίνου σύλληψιν τοῦ Ὠρείτου κατεσκεύασας; *Annon denique —— comprehendisti?* TAYLOR.

Ἀγοράσματα] Aretinus: *qui merces Olympiadi emebat.* Melanchtho: *ementem merces Olympiadi.* WOLF.

Ὀλυμπιάδι] Nimirum specie mercatoris exploratorem tegebat, Olympiadi operam venditans, quæ, absente Alexandro, Macedoniæ Græciæque rebus una cum Antipatro præfecta est. STOCK.

Διαστρέβλωσας] Ita punge, ἄνδρα διαστρέβλωσας, τῇ σαυτοῦ χειρὶ γράψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι. MARKLAND.

Οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω [Ald. mendosus erat], Et [l. ult.] ἐπ' αἰτίαις ἀγεννήτοις. WOLF. ἀγενήτοις voluisse credo. TAYLOR.

Ἅλας — τραπέζης] Idem valent; indeque natum est proverbium, ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν, *salem et mensam ne transgrediaris.* Cum enim sal et mensa amicitiam ac necessitudines inducant, earum signa fiunt, et pro iis per metaphoram usurpantur. STOCK.

πβ΄. Ἀγονήτοις] [Ita excudit Aldus] Forte, ἀγνώστοις, vel ἀνοήτοις. Quid si ἀγωνιστικοῖς exponamus? Hermogenes: Εἰ μέντοι μεθοδεύεις τινὰ πίστιν ἀγωνιστικὴν, ἢ καὶ ὁ,τιοῦν ἕτερον, ὥστε μεταπεσεῖν εἰς ὅρκου σχῆμα τὸ τοιοῦτον. BRODÆUS. Mira sane et uberior adhuc varietas. Nam in marg. Eman. scribitur quoque ἀνονήτοις, ἀγνοήτοις, et in Ask. etiam ἀγεννήτοις, et in Bern. notatur scribi olim ἀναγωνήτοις, ἀγνώτοις, ἀγενήτοις, ἀγνοήτοις et ἀγνώστοις. Sed Stephanus, Wolfiusque videntur exarasse id quod res est,

τινῶν ἐν τῇ πόλει νεωτερίζειν βουλομένου. Ἔπειτ' ἐπε-
ρωτᾷν με, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει, τίς ἂν εἴη τοιοῦτος
ἰατρός, ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενοῦντι μηδὲν
συμβουλεύοι, τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ ἐλθὼν εἰς τὰ ἔννατα
διεξίοι πρὸς τοὺς οἰκείους, ἃ ἐπιτηδεύσας ὑγιὴς ἂν ἐγένετο.
σαυτὸν δ' οὐκ [1] ἀντερωτᾷς, τίς ἂν εἴη δημαγωγὸς τοιοῦτος,
ὅστις τὸν μὲν δῆμον θωπεῦσαι δύναιτο, τοὺς δὲ καιρούς, ἐν
οἷς ἦν σώζεσθαι τὴν πόλιν, [2] ἀποδοῖτο, τοὺς δ' [3] εὐφρονοῦν-
τας κωλύοι διαβάλλων συμβουλεύειν, ἀποδρὰς δ' ἐκ τῶν
κινδύνων καὶ τὴν πόλιν ἀνηκέστοις κακοῖς περιβαλὼν 452
[4] ἀξιοίη στεφανοῦσθαι ἐπ' ἀρετῇ, ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς
μηδέν, πάντων δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονώς, ἐπερωτῴη δὲ
τοὺς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν
καιρῶν, ὅτ' ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί [5] αὐτὸν οὐκ ἐκώλυσαν
ἐξαμαρτάνειν; ἀποκρίνοιντό γ' ἂν τὸ πάντων τελευταῖον,
ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης οὐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν
εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσ-

[1] ἀνερωτᾷς T. [2] ἀπόδοιτο T. R. [3] εὖ φρονοῦντας T. R. [4] ἀξιοῖ T. R. [5] αὐτὸν T. R. [6] ἐξαμαρτάνειν. ἀποκρίνοιντο δὲ τὸ T. R.

et quod scripsit Æschines. TAYLOR. αἰτίαις ἀγενήτοις, *accusationibus infectis* i. e. rerum infectarum. AUGER.

Ἔπειτα ἐπερωτᾷν] Demosth. infra §. ϙά. STOCK.

Ἔννατα] Ἔννατα puto fuisse novendiale epulum, quod post novem dies a cadavere condito dabatur consanguineis. PALMER. *Exsequias, novendialia proprie sacra.* Pollux [VIII. 14.] Προθέσεις, Ἐκφοραὶ, Τρίτα, Ἔννατα, etc. Νομιζόμενα Demostheni π. Στεφάνου. BRODÆUS. scil. §. ϙά. fin. ubi id exsequitur Demosthenes, quod hic Æschines vaticinatur. De voce Ἔννατα erudite agunt Viri docti ad locum laudatum Pollucis. Adde Meursium de Funere cap. 29. Servius, indicante Tourrellio, ad illa Virg. V. Æn. 64.

Præterea, si nona diem *mortalibus almum*
Aurora extulerit

hæc habet. *Apud majores, ubicunque quis fuisset exstinctus, ad domum suam referebatur: unde est illud in VI.*

Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulcro,

Et illic septem *erat diebus:* octavo *incendebatur:* nono *sepeliebatur. Unde Horatius,*

Novendiales dissipare pulveres.

Unde etiam ludi, qui in honorem mortuorum celebrabantur, Novendiales *dicuntur.* Hinc et illud liquebit, quam acerbe contra Demosthenem dixit Æschines supra, §. κθ΄. ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος —— TAYLOR. Melanchtho: *Mortui inferiis intersit.* Perionius: *veniens ad funus.* Meletus: *accedens ad novendialia sacrificia.* Vocis hujus explicationem non reperio in veteribus lexicis. Robertus Constantinus τὴν ἐννάτην ἡμέραν, ἐν ᾗ τὰς κηδείας ἐποιοῦντο. WOLF.

Τοὺς συκοφαντηθέντας] *Calumniis et insectationibus ab administratione remotos.* AUGER.

Ἐκ τῆς πολιτείας] Διὰ τὴν πολιτείαν. WOLF. Nescio an emendans, an illustrans. TAYLOR.

Ἀποκρίνοιντο] Recte hoc sane, neque sollicitandum. H. Stephanus interea, nullo negotio, dedit ἀποκρύπτοιτο, quasi aut hoc probum esset, aut illud improbum. ἀποκρίνοιντο δὴ Cod. Bern. IDEM.

Τὸ πάντων τελευταῖον] Hinc apparet nonnulla excidisse. Prior enim pars hujus responsi non apparet. MARKLAND.

βεύομεν· ἐπειδὴ δ' οὐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ' ἐνέστην καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα.

πγ'. [1]Καὶ μὴν νὴ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους, [2]ὧν ἐγὼ πυνθάνομαι Δημοσθένην λέξειν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν [3]ἀγανακτῶ μάλιστα. Ἀφομοιοῖ γάρ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσιν, ὡς ἔοικε. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων οὐ κηλεῖσθαί φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι· [4][διόπερ [5]οὐδ' εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν εἰρημένων μουσικήν]. καὶ δὴ καὶ τὴν τῶν ἐμῶν λόγων ἐμπειρίαν καὶ τὴν φύσιν μου γεγενῆσθαι ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἀκουόντων. Καίτοι τὸν λόγον τοῦτον ὅλως μὲν ἔγωγ' οὐδενὶ πρέπειν ἡγοῦμαι περὶ ἐμοῦ λέγειν· τῆς γὰρ αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι· εἰ δ' ἦν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι, οὐ Δημοσθένους ἦν ὁ

[1] καί, νὴ T. [καί,] νὴ R. [2] ὡς T. [3] ἀγανακτῶν T. R. [4] Absunt unci. T. R. [5] οὐκ T.

πγ'. Ἀγανακτῶν] Scribe ἀγανακτῶ. Brodæus. Ἀγανακτῶ, vel, ἀγωνιῶ. Markland. Prius Bern. Taylor.

Σειρῆσιν] Hoc non est in Oratione Demosthenica. Wolf. Sed vindicatur Æschinis esse a Dionysio Halic. qui ea legisse videtur. Taylor.

Εἰρημένων] Lege Σειρήνων. Brodæus. Ita exhibuit Stephanus. Ita Bern. sive fuerit Scaliger. —— Recte fortasse. Et omnes hi viderunt id quod erat necessarium. Laudo igitur quod præstiterunt: et gratias ago uberrimas, quod nonnihil nostræ quoque solertiæ reliquerunt vindicandum. Nam potuissentne hæc verba ab Æschine proficisci, scil. *Audio eum comparaturum meam vocem Sirenum cantibus, quibus non demulcetur, aut delinitur qui audit, sed ad mortem adigitur:* διόπερ οὐκ εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν Σειρήνων μουσικήν? Quid ea observatione futilius? quid ab hoc loco alienius, etiamsi non esset futilissimum? Nimirum hoc erat Χρηστομάθεια, ut dicitur, otiosi alicujus lectoris in margine scriptitantis. Est hic, quem vocant *locum communem*: NOTA BENE DE SIRENIBUS. Tolle igitur miserrimum istud colon, et connecte ea quæ sunt Æschinis. Nam hæc non sunt, si divinare possum, aut sapere. Taylor.

Ἐμπειρίαν] Εὐπορίαν MS. Steph. Quod non erat leviter aut perfunctorie annotandum. Ita etiam Bern. Demosthenes enim, qui Æschini *silentium* exprobravit (§. ος'. §. οζ'. alibique) et *dicendi raritatem*, non potuit etiam multam et diutinam meditationem, non longam *experientiam, perpetuamque exercitationem* ei quoque objicere. Lectio itaque est εὐπορίαν, *verborum volubilitatem*, sive *copiam*. Et nescio sane, annon et hæc Vox Longino sit restituenda, §. 1. Nam ἐμπειρίαν τῆς εὑρέσεως, ut ibi scribitur, *experientiam inventionis*, Ego adhuc intelligere non potui. Verum videntur Oratores nostri ἐμπειρίαν vocare *Facultatem dicendi*, naturale istud eloquentiæ munus, sive exercitatione et usu alatur, necne. Vide Demosthenem, §. πδ'. Idem.

Τῆς αἰτίας — τὸ ἔργον] *Criminationem* id: hoc *Factum*. Supra dixit, §. νά. eodem animo, ὅμοιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ. Hic tamen horridiuscule dixit τὸ ἔργον τῆς αἰτίας. Immo confragosa est tota Parenthesis, τῆς αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι. Deinde istud αἰτίας totum continetur in v. αἰτιώμενον. Utinam sane abesset! Vide quam recte! αἰσχρὸν γὰρ τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι. Idem.

Τῆς αἰτίας — τὸ ἔργον] *Veritatem criminationis: criminum quæ objecerit fundamenta in factis posita esse.* Includitur enim haud raro τῷ ἔργῳ *veritatis* quædam significatio, quod ait H. Stephanus. Simili fere sensu vocem eam usurpasse crediderim D. Paulum in Epist. ad Rom. c. 2. v. 15. Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· *veram legis materiam*: licet ipsa *verba*, quæ habeant Judæi, gentes istæ non acceperint. Stock.

λόγος ἀλλ' ἀνδρὸς στρατηγοῦ μεγάλα μὲν τῇ πόλει κατειργασμένου, λέγειν δ' ἀδυνάτου, καὶ τὴν τῶν ἀντιδίκων διὰ τοῦτ' ἐζηλωκότος φύσιν, ὅτι σύνοιδεν ἑαυτῷ μὲν οὐδὲν 453 ὧν διαπέπρακται δυναμένῳ φράσαι, τὸν δὲ κατήγορον ὁρᾷ δυνάμενον καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' ἑαυτοῦ παριστάναι τοῖς ἀκούουσιν ὡς διῴκηκεν. ὅταν δ' ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, καὶ τούτων πικρῶν καὶ περιέργων, ἔπειτ' ἐπὶ τὴν ἁπλότητα καὶ τὰ ἔργα καταφεύγῃ, τίς ἂν ἀνάσχοιτο; οὗ τὴν [1]γλῶτταν ὥσπερ τῶν αὐλῶν ἐάν τις ἀφέλῃ, τὸ λοιπὸν οὐδέν [2]ἐστιν.

πδ'. Θαυμάζω δ' ἔγωγ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ζητῶ πυθέσθαι, πρὸς τί ἂν ἀποβλέποντες [3]ἀποψηφίσαισθε τὴν γραφήν. Πότερον ὡς τὸ ψήφισμά ἐστιν ἔννομον; Ἀλλ' οὐδεμία πώποτε γνώμη παρανομωτέρα γεγένηται. Ἀλλ' ὡς ὁ τὸ ψήφισμα γράψας οὐκ ἐπιτήδειός ἐστι δίκην δοῦναι; Οὐκ ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν [4]εὐθῦναι βίου, εἰ τοῦτον ἀφήσετε. Ἐκεῖνο δ' οὐ λυπηρόν, εἰ πρότερον μὲν ἐνεπίμπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων, οἷς ὁ δῆμος ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ξενικοῖς στεφάνοις ταύτην ἀποδεδόσθαι τὴν ἡμέραν· ἐκ δὲ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀστεφάνωτοι καὶ ἀκήρυκτοι [5]γίγνεσθε, οὗτος δὲ κηρυχθήσεται; καὶ εἰ μέν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν μετὰ ταῦτ' [6]ἐπεισαγόντων ποιήσειεν ἐν τραγῳδίᾳ τὸν Θερσίτην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων στεφανού-

[1] γλῶσσαν T. R. [2] ἐστι. T. R. [3] ἀποψηφίσεσθε T. [4] εὐθύναι T. R. [5] γίνεσθε T. R. [6] ἐπεισιόντων T.

Μεγάλα μὲν τῇ π. κατειργασμένου] Wolf. Nam Aldus incorrecte. Taylor.

Ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος] Vid. Dionys. Halic. π. δεινότ. Demosth. §. 35. 55. 56. Idem.

Αὐλῶν] Videntur Monachi, Antonius et Maximus, in nomine cespitasse, cum scribant, Serm. XXVIII. fin. Δημάδης τοὺς Ἀθηναίους εἴκαζεν αὐλοῖς, ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. Idem.

Οὐδέν ἐστι] *Nullius pretii est:* ἄχρηστον dixit Chrysostomus, qui eadem comparatione usus est, Homil. 43. sub fin. Καί τοι γε αὐλοῦ τὰς γλωττίδας ἂν ἀφέλῃς, ἄχρηστον λοιπὸν κεῖται τὸ ὄργανον· ἀλλ' οὐχ οὕτως ὁ αὐλὸς ὁ πνευματικός. Stock.

πδ'. Ζητῶ] F. ζηλῶ, et mox, ἀποψηφίσαισθε. Markland. Hoc excudit Stephanus, et confirmat Bern. Codex autem Mead. a Wolfio stat, et ab antiqua scriptura. Porro: ἀποβλέψαντες Cod. MS. Steph. Taylor.

Μετὰ ταῦτα] Per ista intelligit *statim, mox,* sc. *hodie*, non *aliquando*. Markland.

Ἐπεισαγόντων] [Ita enim perpetuo exarari solet] S. τὰ δράματα. Sed malim, ἐπεισιόντων. Et [pag. 278. l. 16.] τοὺς τῶν Διονυσίων, ἐὰν μὴ δικαίως τοὺς ἐγκυκλίους χοροὺς κρίνωσι [Ald. enim κυκλίους]. Sic et paulo post fortassis [l. prox.] αὐτοὶ δ' οὐκ ἐγκυκλίων χορῶν. Wolf. M. ἐπεισαγόντων, ut est in vulgatis, nempe τὰ δράματα. Auger.

μενον, οὐδεὶς ἂν [1]ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν Ὅμηρος [2]ἄνανδρόν αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντην· αὐτοὶ δ' ὅταν τὸν
454 τοιοῦτον ἄνθρωπον στεφανῶτε, οὐκ οἴεσθε ἐν ταῖς τῶν Ἑλλήνων δόξαις συρίττεσθαι; οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ [3]μὲν ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ καταδεέστερα εἰς τοὺς ῥήτορας τοὺς [4]φαύλους ἔτρεπον· Κτησιφῶν δ' ὑμᾶς οἴεται δεῖν ἀφελόντας τὴν ἀδοξίαν [5]ἀπὸ Δημοσθένους περιθεῖναι τῷ δήμῳ.

πέ. Καὶ φατὲ μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἔστε καλῶς 87.1
ποιοῦντες, ψηφίζεσθε δ' ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελεῖφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δ' εὖ πεπονθέναι, καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις τοὺς μὲν τὰς τῶν δώρων γραφὰς ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε, ὃν δ' αὐτοὶ μισθοῦ πολιτευόμενον σύνιστε, [6]στεφανώσετε· καὶ τοὺς μὲν κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων, ἐὰν μὴ δικαίως τοὺς [7]κυκλίους χοροὺς κρίνωσι, ζημιοῦτε, αὐτοὶ δ' οὐ κυκλίων χορῶν κριταὶ καθεστηκότες ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς οὐ κατὰ τοὺς νόμους οὐδ' ὀλίγοις καὶ τοῖς ἀξίοις ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ [8]δώσετε. Ἔπειτ' ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ὁ τοιοῦτος κριτὴς ἑαυτὸν μὲν ἀσθενῆ πεποιηκώς, ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει

[1] ὑμῶν T. R. [2] ἄνανδρον αὐτὸν T. R. [3] Deest μέν. T. [4] φαυλοτέρους R.
[5] ὑπὸ T. [6] στεφανώσετε; T. R. [7] ἐγκυκλίους T. [8] δώσετε; T. R.

πέ. Καλῶς ποιοῦντες] Καλῶς ἀντὶ τοῦ, Δικαίως. marg. exemplar. Eman. Καλῶς ποιοῦντες, *merito*, Brodæus. *Dicitis vos fortunatos esse, ut estis, et esse debetis:* Lambinus. *Voi dite esser felici, come veramente sete, che buon pro vi faccia.* Ferrus. TAYLOR. Hic intelligo καλῶς ποιοῦντες *recte agentes* i. e. ex ratione loquentes. Aliquando significat *Deûm benignitate utentes.* AUGER.

Καλῶς ποιοῦντες] *Quod prosit vobis*, quod nemo vobis invideat: *che buon pro vi faccia;* Italus, recte. Sermo est approbantis rei eventum, sive is bonis bene cesserit, ut hoc loco et infra, Demosth. §. ξζ. sive etiam malis male, ut Aristophan. Plut. v. 864. καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται. Vide Budæum, p. 303. STOCK.

Κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων] Πρὸς τέρψιν ἀκούειν εἰθίσθησαν οἱ πολλοί, καθάπερ τραγῳδῶν ἢ κιθαρῳδῶν καθήμενοι δικασταί. I. Chrysostom. Orat. de Episcop. Liquet eos omnino judicium ferre de omnibus quæ recitabantur, aut agitabantur in ludis publicis, aut in Theatro, vigente eorum potestate: ita ut cujuscunque generis erat noxa aut maleficium, ea non in aliam Curiam traheretur. Exemplum dabo. Euripides, qui Impietatis postulabatur ob notissimum illum senarium in Hippolyto,

Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ———

dixit ἀδικεῖν τὸν ἀντίδικον τὰς ἐκ τοῦ Διονυσιακοῦ ἀγῶνος κρίσεις εἰς τὰ δικαστήρια ἄγοντα. ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν δεδωκέναι λόγον, ἢ δώσειν, εἰ βούλεται κατηγορεῖν. Vid. Aristot. III. Rhet. 15. TAYLOR. Ego delerem ἐκ ut inutile. AUGER.

Κυκλίους χοροὺς] Chori duplices erant: τετράγωνοι, qui tragicis comicisque adhibiti sunt spectaculis, et κύκλιοι, *orbiculares*, qui soli Dithyrambica canebant, saltabantque in honorem deorum, maxime autem Liberi patris, unde et Διονυσιακοὶ nominabantur. STOCK.

δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δ' ἑτέρῳ ταῦτα παραδῷ, καταλέλυκεν αὐτὸς τὴν αὑτοῦ δυναστείαν. ἔπειθ' ὁ μὲν ὅρκος, ὃν ὀμωμοκὼς δικάζει, συμπαρακολουθῶν αὐτὸν λυπεῖ· δι' αὐτὸν γὰρ οἶμαι γέγονε τὸ ἁμάρτημα· ἡ δὲ χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος γεγένηται· ἡ γὰρ ψῆ- 455
φος ἀφανὴς φέρεται.

πϛ'. Δοκοῦμεν δ' ἔμοιγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀμφότερα, καὶ κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν οὐ σωφρονοῦντες. ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν νῦν καιρῶν οἱ πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις προΐεσθε τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρά, οὐκ ἐπαινῶ· ὅτι δ' οὐ γεγένηται φορὰ καθ' ἡμᾶς ῥητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ τολμηρῶν, εὐτυχοῦμεν. πρότερον μὲν γὰρ τοιαύτας φύσεις ἤνεγκε τὸ δημόσιον, αἳ ῥᾳδίως οὕτω κατέλυσαν τὸν δῆμον. ἔχαιρε γὰρ κολακευόμενος, ἔπειτ' αὐτὸν οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο, ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν.

Δι' αὐτὸν —— γέγονε ἁμάρτημα] *Delictum ipsius ad se ipsum pertinet, in se ipsum incumbit.* AUGER.

πϛ'. Παρακινδυνεύειν] Utrum, παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν, an, οὐ σωφρονοῦντες εἰς τὴν πολιτείαν? Prius magis placet, τὴν πολιτείαν εἰς κίνδυνον καθιστάναι. Aretinus: *Videmini mihi et feliciter evasisse, et in periculum venisse, parum consulte.* Melanchtho: *Videmur, cives, inconsulte tum incidisse in pericula, tum evasisse.* Perionius: *Mihi quidem videmur utrumque perfecisse, Athenienses, ut et feliciter omnia gereremus, et remp. in certum discrimen satis inconsiderate deduceremus.* Meletus: *Utrumque mihi videmur esse, Viri Athenienses, et felices et infelices, dum nostra imprudentia periclitamur de democratia.* WOLF.

Οὐ σωφρονοῦντες] Hoc pertinet ad ultimum membrum præcedentis sententiæ, *non sapienter agentes:* et dicitur eodem more, quo καλῶς ποιοῦντες, *jure, merito,* οὐ σωφρονοῦντες, *imprudenter.* MARKLAND. Lambinus ad utrumque membrum istius sententiæ, tam κατορθοῦν, quam παρακινδυνεύειν, videtur referre: *Mihi porro videmini, Athenienses, et* consiliorum incautorum *prosperos eventus habere, et in rep. administranda omnia fortunæ temeritati permittere, nihil considerate facientes.* Venetus innominatus ita: *Videmini etenim mihi, Athenienses, non modeste admodum in horum utroque vos habuisse, et in Rep. cum prosperitate administranda, et in ejus periculis subeundis.* Longe a mente Auctoris. Etruscus ita: *A me pare, o Atheniesi, che a noi intervengan due cose contrarie, cioè, che siamo felici, e portiamo pericolo di rovinare nell' amministratione della città per nostro mal governo.* TAYLOR.

Ἀμφότερα — οὐ σωφρονοῦντες] *In utroque prudentiam vestram pariter desidero. Quod paucis de summa rerum decedatis, laudandum certe non est: quod ex ista negligentia seges oratorum malorum uberrima non provenit, non illud prudentiæ vestræ, sed fortunæ acceptum referendum est.* Omnino istud οὐ σωφρονοῦντες cum utroque sententiæ membro, tam κατορθοῦν quam παρακινδυνεύειν, non cum posteriori tantum conjungendum esse, Lambino assentior. STOCK.

Κατέλυσαν] Quid audio? ῥᾳδίως οὕτω κατέλυσαν τὸν δῆμον ——— ἔπειτα κατέλυσαν? Repone, auctoritate mea, ῥᾳδίως οὕτω κατεκήλησαν τὸν δῆμον. Sequitur enim, ἔχαιρε γὰρ i. e. ὁ δῆμος, κολακευόμενος. Vox ista κατεκήλησαν, licet a nullo Scriptore Græco, ex iis qui exstant, quantum scio, usurpetur, attamen proba sit necesse est. Pollux IV. 6. n. 49. Κολακεύειν, Ὑπερκολακεύειν, Θεραπεύειν —— Ὑπάγεσθαι —— Ὑποτρέχειν —— Κατακηλεῖν, Καταθέλγειν ——— Θεραπεύειν etc. Hesychius item: κατακηλούμενοι, Καταθελγόμενοι. Etym. denique M. in v. Κηληθμός. Καὶ κατεκήλησεν, ἀντὶ τοῦ, κατεπράϋνε, καὶ κατέθελξεν. TAYLOR.

Οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο] Οὐχ οἱ οὓς ἐφοβεῖτο. BRODÆUS.

[1] ἔνιοι δ' αὐτῶν καὶ τῶν τριάκοντα ἐγένοντο, [2] οἳ πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, πρὶν τὰς αἰτίας ἀκοῦσαι ἐφ' αἷς [3] ἤμελλον ἀποθνήσκειν, καὶ οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας [4] παραγίγνεσθαι. Οὐχ ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἕξετε τοὺς πολιτευομένους; οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους; οὐ μέμνησθ' ὅτι οὐδεὶς πώποτε πρότερον ἐπέθετο τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, πρὶν ἂν μείζω τῶν δικαστηρίων ἰσχύσῃ;

πζ'. Ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀναλογισαίμην ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα, διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι. Εἰ μὲν γὰρ λέγεις, ὅθεν τὴν ἀρχὴν τοῦ ψηφίσματος ἐποιήσω, ὅτι τὰς
456 τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε, θαυμάζω σοῦ. τοῦ γὰρ ταῦτ' ἐξεργασθῆναι καλῶς τὸ γεγενῆσθαι [5] τούτου αἴτιον μείζω κατηγορίαν ἔχει· οὐ γὰρ περιχαρακώσαντα χρὴ τὰ [6] τείχη οὐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα τὸν ὀρθῶς πεπολιτευμένον δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀγαθοῦ τινὸς αἴτιον γεγενημένον τῇ πόλει. Εἰ δ' ἥξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ψηφίσματος, ἐν ᾧ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἐστὶν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος ἅψαι τῶν ἔργων, ἐπίδειξον [1] ἧμιν ὅ τι λέγεις. τὰς μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας καὶ τοὺς [2] Εὐβοᾶς δωροδοκίας παραλείπω· ὅταν δὲ τῆς πρὸς Θηβαίους συμμαχίας τὰς αἰτίας ἀνατιθῇς Δη-

[1] ἔνιοι δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν τριάκοντα T. R. [2] οἳ] καὶ T. [3] ἔμελλον T. R. [4] παραγενέσθαι T. R. [5] τούτων T. τοῦτο R. [6] τείχη, οὐδὲ τὰς τάφρους, οὐδὲ T. τείχη, [οὐδὲ τὰς τάφρους,] οὐδὲ R.

Ἔνιοι] Mallem, si cum Codd. Ἔνιοι δὲ αὐτῶν καὶ τῶν Τριάκοντα ἐγένοντο. Markland.

Ἀκρίτους] Idem est, quod πρὶν ἀκοῦσαι. Quod si non e scholio irrepsit, ἐμφατικὸς πλεονασμὸς ἂν εἴη. Wolf.

πζ'. Ἀναλογισαίμην] Brodæus. Ita Wolf. Et [p. 232. l. 11.] διελέχθη. Idem. Ald. ἀναλογησαίμην et διειλέχθη. Taylor.

Λέγεις] Forte, λέξεις, ut mox, ἥξεις. Markland.

Τοῦ γὰρ etc.] Ita: τοῦ γὰρ ἐπαίνου τοῦ ταύτας ἐξειργάσθαι καλῶς, τὸ γεγενῆσθαι τῆς τούτων χρείας (vel ἐνδείας) αἴτιον, μείζω κατηγορίαν ἔχει. Tale aliquid sensus videtur postulare. Laus enim Demosthenis in fossis probe ducendis minor est, quam *culpa* ejusdem, cujus opera factum est, ut fossis indigeremus. Idem. Pressa fortasse nimis, et subobscura sententia. Intelligatur saltem oportet, id quod in textum etiam admitti jubet Marklandus, τοῦ γὰρ ἐπαίνου τοῦ ταῦτα ἐξεργασθῆναι — laudem *istam* culpa *hæc superat et exstinguit.* Stock.

Αἴτιον] Hæc enim fieri solent, cum jam potentiores hostes timerentur. Brodæus.

Ἀνελόντα] Alii *excitarit*: alii *diruerit*. Quid sequemur? Dicam. Nam Æschines, ubi laudari maxime debuit, ibi ne intelligitur quidem. Et certe hæc Sententia aculeum habet insignissimum. *Si muros vallo cinxerit, vel fossa muniverit Demosthenes, vel, potius, vallum et fossam refecerit: Si, inquam, ad eam rem conficiendam opera ejus et industria usa sit Resp. nostra, utilis quidem ea, sed levicula, Gratia. Idcircone autem petet ea præmia quæ conferuntur iis solis qui Remp. bene et salutariter administrant?* Ille est Tenor Argumenti. Sit sane. Sed addit τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα. Laudibus illis quibuscunque addit opprobrium maximum, nimirum Jus Sepulcrorum violatum et imminutum. (Nam de *diruendis*, non *excitandis* intelligamus oportet.) Et bene quidem addit et amarulente. Norunt quidem omnes, qui Græcas et antiquas literas tractant, Schema esse, quod dicitur παρ' ὑπόνοιαν. Eo Aristophanes usus est plurimo et salsissimo. Verbi gratia; in aditu primæ Fabulæ occurrit,

Ἀλλ' οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε — καὶ κλεπτίστατον.

Verum faceta hæc quidem Scurrilitas Comœdiam proprie spectat, et in risu excitando occupatur: ubi autem ea Figura ab Oratoribus frequentatur, adhibetur ad Vehementiam, et Impetum: ad lacerandum, non ad deridendum. Ecce enim ut Demosthenes conferat suæ vitæ rationem, eamque quam egit Adversarius, §. π'. Orat. de Corona. Ἐδίδασκες γράμματα· ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐτέλεις· ἐγὼ δ' ἐτελούμην. ἐχόρευες· ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. ἐγραμμάτευες· ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον. ἐτριταγωνίστεις· ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. Hucusque *serio* expendit, quid intererat: Verum comparatione elatior factus, et ipso cursu quasi incensus atque inflammatus, iis quæ præcedebant, addit cum quadam δεινότητι — scil. ἐξέπιπτες· ἐγὼ δ' ἐσύριττον. Ibi enim pergit quidem in comparando utriusque vitæ instituta, sed comparationi *præter exspectationem*, ut dicitur, vehementiam quandam adjicitatque amaritudinem. Porro, §. οθ'. ejusdem Orationis, vim et commoditates Philippi confert cum rationibus, cum cunctatione, et socordia Atheniensium: Πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸς ὢν αὐτοκράτωρ ——— εἶθ' οὗτοι τὰ ὅπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν ἀεί. ἔπειτα χρημάτων εὐπόρει, καὶ ἔπραττεν ἃ δόξειεν αὐτῷ, οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν (ut mos erat Atheniensium) οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος: Deinde *inopinato* addidit illud amarum, οὐδ' ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων κρινόμενος, οὐδὲ γραφὰς φεύγων παρανόμων. Jam ut ea quæ dicta sunt ad huncipsissimum locum accommodemus: Themistoclis consilio factum est et periculo, ut ait Nepos in vita, uti ii muri exstruerentur, quibus jam reficiendis præponitur Demosthenes: Qui *præcepit* (hominis ipsius verbis utor) *ut omnes servi atque liberi opus facerent, neque ulli loco parcerent, sive sacer esset, sive profanus, sive privatus, sive publicus: et undique, quod idoneum ad muniendum putarent, congererent. QUO FACTUM EST, UT ATHENIENSIUM MURI EX SACELLIS SEPULCRISQUE CONSTARENT.* Jam, cum necesse fuerit, ut, qui eos muros repararet, ille a monumentis temerandis abstinere non potuit, primo quidem loco dixit, περιχαρακώσαντα τὰ τείχη, καὶ τὰς τάφρους, sed, quod potuit etiam, et quod licebat, ex natura operis, addidit severissimum illud et inexspectatum, τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα. Taylor.

Ἀνελόντα] Lambinus et Editt. Oxon. *excitarit* seu *exædificarit* reddunt: quo facto corruit omnis hujus sententiæ vis et lepos; qui ut rite et perfecte percipiatur, illud primum ex historia repetendum est, Themistoclis consilio factum esse et periculo, uti ii muri, quibus jam reficiendis præponitur Demosthenes, exstructi sint adeo festinanter, ut *undique quod idoneum ad muniendum putarent, congererent*, οὔτ' οἰκίας, οὔτε τάφου φειδόμενοι. [Diodor. XI.] *Quo factum est*, inquit Nepos in vita Themistoclis, *ut Atheniensium muri ex sacellis sepulcrisque constarent.* Necesse igitur omnino fuit, ut qui eos muros repararet, ille a monumentis temerandis abstinere non potuit: quod tamen facinus piaculi loco habebatur. Hac ansa reprehensionis arrepta Æschines, cum Demosthenem negaverat eo præmia petere debere, quod muros obvallarit, quod fossas munierit, (quippe utilis quidem ea, sed levicula gratia:) laudibus demum illis quibuscunque inopinato subjungit opprobrium maximum, οὐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα, vel *quod publica sepulcra diruerit.* Figura est hæc salsissima, quæ παρ' ὑπόνοιαν (*præter exspectationem*) dicitur: quando sc. iis quæ in sententia præcedebant, additur *insperatum* aliquid et amarum, ad risum excitandum, vel ad lacerandum adversarium. Cujus etiam in oratione insequenti exemplum habes celeberrimum, §. π'. ἐξέπιπτες· ἐγὼ δ' ἐσύριττον. Stock.

Τὸν —— πεπολιτευμένον] Τῶν ὀρθῶς πεπολιτευμένων δωρεὰς Cod. MS. H. Steph. Vide annon præstet! Non potest dici, quantum. Taylor.

Τοῦ ψηφίσματος] Ἐκ τοῦ ψηφίσματος. §.

[1] ἡμῖν T. R. [2] Εὐβοέας T. R.

μοσθένει, τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας ἐξαπατᾷς, τοὺς δ' εἰδότας καὶ αἰσθανομένους ὑβρίζεις. ἀφελὼν γὰρ τὸν καιρὸν καὶ τὴν δόξαν τὴν τούτων, δι' ἣν ἐγένετο ἡ συμμαχία, οἴει λανθάνειν ἡμᾶς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα Δημοσθένει περιτιθείς.

πη'. Ἡλίκον δ' ἐστὶ τὸ ἀλαζόνευμα τοῦτο, ἐγὼ πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. Ὁ γὰρ τῶν Περσῶν βασιλεύς, οὐ πολλῷ πρότερον χρόνῳ πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, κατέπεμψε τῷ δήμῳ καὶ μάλ' ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπιστολήν, ἐν ᾗ τά τε δὴ ἄλλα
καὶ μάλ' ἀπαιδεύτως διελέχθη, καὶ ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγρα- 88.1
ψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ· ἐγώ φησιν ὑμῖν χρυσίον οὐ δώ-
457 σω· μή μ' αἰτεῖτε, οὐ γὰρ λήψεσθε. οὗτος μέντοι
ὁ αὐτὸς ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν νυνὶ παρόντων αὐτῷ κινδύνων, οὐκ αἰτούντων Ἀθηναίων, αὐτὸς ἑκὼν κατέπεμψε τριακόσια τάλαντα τῷ δήμῳ, ἃ σωφρονῶν οὐκ ἐδέξατο. ὁ δὲ κομίζων ἦν τὸ χρυσίον καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμάχων. Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ τὴν τῶν Θηβαίων συμμαχίαν ἐξειργάζετο. Σὺ δὲ τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ὄνομα καὶ τὸ τῆς δυστυχεστάτης συμμαχίας ἐνοχλεῖς ἀεὶ λέγων, τὰ δ' ἑβδομήκοντα τάλαντα ὑποσιωπᾷς, ἃ προλαβὼν τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου ἀπεστέρησας. Οὐ δι' ἔνδειαν μὲν χρημάτων, ἕνεκα πέντε ταλάντων, οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν; δι' ἐννέα δὲ τάλαντα ἀργυρίου, πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων καὶ τῶν ἡγεμόνων ἑτοίμων ὄντων βοηθεῖν, ἡ πρᾶξις οὐ γεγένηται; Σὺ δὲ πλουτεῖς καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς, καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ, οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν.

λδ'. fin. MARKLAND.

πη'. Χρυσίον] Consule Brodæum I. Miscell. 36. TAYLOR.

Σωφρονῶν] Non, *qua erat moderatione*, sed *prudens et sapiens*, ne, labanti jam Persæ opem subministrans, Macedonis iram in se converteret. STOCK.

Οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν] Τὴν Καδμείαν, ὡς οἶμαι, ὑπὸ Μακεδόνων κατεχομένην. WOLF.

Ἀρκάδων] L. πάντων τῶν Ἀρκάδων. MARKLAND.

Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων] Fusius hæc tradit Dinarchus in orat. c. Demosthenem. Cum Asiatico bello distineretur Alexander, Arcades, rebus novis studentes, expeditionem ex Peloponneso moliebantur; Thebanisque, qui missis legatis supplices petebant, ut se Macedonum jugo liberarent, auxilium sese laturos annuebant, si decem sibi talenta darentur. Hæc igitur Thebani a Demosthene exposcebant, quem utique noverant tricena talenta abs Dario accepisse, quibus hostes excitaret Macedoni. Renuente autem illo ac tergiversante, Antipater decem talentûm dono Arcadas perpulit, ut se domi continerent. STOCK.

πθ'. Ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν αὐτῶν θεωρῆσαι. Εἰ γὰρ [1] τολμήσει Κτησιφῶν μὲν [2] Δημοσθένην παρακαλεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, οὗτος δ' ἀναβὰς ἑαυτὸν ἐγκωμιάσει, βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα [3] γίγνεται. ὅπου γὰρ τοὺς μὲν ὄντως ἄνδρας ἀγαθούς, οἷς πολλὰ καὶ καλὰ σύνισμεν ἔργα, [4] ἐὰν τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν, οὐ φέρομεν· [5] ὅταν ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονὼς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς ἂν τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων; Ἀπὸ μὲν οὖν τῆς ἀναισχύντου
πραγματείας, ἐὰν σωφρονῇς, [6] ἀποστήσει· ποιήσει δέ, ὦ 458
Κτησιφῶν, διὰ σαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν. Οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε [7] σκήψει, ὡς οὐ δυνατὸς εἶ λέγειν. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπόν σοι συμβαίνοι, εἰ πρῴην μέν ποθ' ὑπέμεινας πρεσβευτὴς ὡς Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειροτονεῖσθαι, συναχθεσθησόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ Μολοττῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου τελευτῇ, νυνὶ δ' οὔ φήσεις δύνασθαι λέγειν. ἔπειτα γυναῖκα μὲν ἀλλοτρίαν πενθοῦσαν δύνασαι παραμυθεῖσθαι, γράψας δὲ μισθοῦ ψήφισμα οὐκ [8] ἀπολογήσει;

ϟ'. Ἢ τοιοῦτός ἐστιν ὃν γέγραφας στεφανοῦσθαι, οἷος μὴ [9] γιγνώσκεσθαι ὑπὸ τῶν εὖ πεπονθότων, ἂν μή τίς σοι [10] συνείπῃ; Ἐπερώτησον δὴ τοὺς δικαστάς, εἰ [11] ἐγίγνωσκον Χαβρίαν καὶ Ἰφικράτην καὶ Τιμόθεον, καὶ πυθοῦ παρ' αὐτῶν, διὰ τί τὰς δωρεὰς [12] αὐτοῖς ἔδοσαν καὶ τὰς εἰκόνας ἔστησαν. ἅπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινοῦνται, ὅτι Χαβρίᾳ μὲν διὰ τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν, Ἰφικράτει δ' ὅτι μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Τιμοθέῳ δὲ διὰ τὸν περί-

[1] τολμήσειε T. R. [2] Δημοσθένη T. [3] γίνεται T. R. [4] ἂν T. R. [5] ὅταν δὲ ἄνθρωπος T. [6] ἀποστήσῃ· ποίησαι T. R. [7] σκήψῃ T. R. [8] ἀπολογήσῃ T. R. [9] γινώσκεσθαι T. R. [10] συνείποι T. R. [11] ἐγίνωσκον T. R. [12] αὐτοῖς T. R.

πθ'. Ἐγκωμιάσει] F. ἐγκωμιάσειε, ut τολμήσειε. MARKL. M. τολμήσει. AUGER.

Ὅταν δὲ] F. delendum δὲ, nisi supra legatur —— γίνεται, ὅπου καὶ τοὺς etc. MARKLAND. ὅταν δὴ ἄνθρωπος Bern. TAYLOR.

Μολοττῶν βασιλέως] Alexandri M. avunculus hic fuit, ejusque simul sororis maritus: qui dum bellum in Italia gereret, ac per amnem quendam Acherontem agmen transiret, a Lucano exsule transfixus periit, ejusque corpus in hostium præsidia delatum misere mulcatum est. Liv. VIII. 24. STOCK.

ϟ'. Ἂν μή τις] Opinor, ἂν μὴ αὐτός, ex sensu et superioribus. MARKLAND.

Συνείποι] Συνείπῃ dedit H. Stephanus. TAYLOR.

Μοῖραν] [Vulgo.] F. μόραν. Æmilius Probus: *Hoc exercitu moram Lacedæmoniorum intercepit* (Forte, *interfecit*) *quod ipsum maxime tota celebratum est Græcia.* Hesychius: Μόρα, μέρη τινά.* καὶ μέρη τοῦ στρατοῦ, ἢ τάγμα. Παρὰ γὰρ Λακεδαιμονίοις

πλουν τὸν εἰς Κέρκυραν, καὶ ἄλλοις, ὧν ἑκάστῳ πολλὰ καὶ καλὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργα πέπρακται. Δημοσθένει δ', ἐάν τις ἐρωτᾷ, διὰ [1] τί δώσετε; Ὅτι δωροδόκος, ὅτι δειλός, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε. Καὶ πότερον τοῦτον τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀτιμώσετε καὶ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας; οὓς νομίζεθ' ὁρᾶν σχετλιάζοντας, εἰ
459 οὗτος στεφανωθήσεται. καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ, ὑπερορίζομεν, καὶ ἐάν τις αὑτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν· [2] Δημοσθένην δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸν γράψαντα μὲν τὴν πανυστάτην ἔξοδον, προδόντα δὲ τοὺς στρατιώτας, τοῦτον ὑμεῖς [3] τιμήσετε. [4] οὔκουν ὑβρίζονται μὲν οἱ τελευτήσαντες, ἀθυμότεροι δ' οἱ ζῶντες [5] γίγνονται, ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, τὴν δὲ μνήμην ἐπιλείπουσαν.

ζά. Τὸ δὲ μέγιστον, ἐὰν ἐπερωτῶσιν [6] ὑμας οἱ νεώτεροι, πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ [7] αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι, τί [8] κρινεῖτε; Εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι οὐχ αἱ παλαῖστραι οὐδὲ τὰ διδασκαλεῖα οὐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παιδεύει τοὺς νεωτέ- 89.1

[1] τί οὐ δώσετε· ὅτι T. τί οὐ δώσετε, φήσετε· ὅτι R. [2] Δημοσθένη T. [3] τιμήσετε; R. [4] οὐκοῦν T. R. [5] γίνονται T. R. [6] ὑμᾶς T. R. [7] αὐτοὺς T. R. [8] ἀποκρινεῖσθε; T. κρινεῖτε. R.

οἱ Πατρίλοχοι μόρα αὖθις ὀνομασθέντες. Vide Xenophontem in Republica Laconica, vel Suidam in v. Μορῶν. Aretinus: *Iphicrati, quod cohortem Lacedæmoniorum peremit.* Melanchtho: *quia exercitum Lacedæmoniorum vicerit.* Meletus: *Iphicrati, quod partem exercitus Lacedæmoniorum interfecerit.* Est et in Aristocratea, Ἰφικράτης τὴν μόραν κατέκοψε. Wolf. De hac Lectione, atque de hoc negotio, disputat bene multa Stephanus Thes. L. Gr. T. II. col. 844, 845. Et præstantissimus Criticus, Hemsterhusius ad Lucian. Timon. §. 50. fin. μόραν legitur in Bern. Taylor.

Μόραν] *Moram* reddunt Æmil. Probus, et Cornel. Nepos in Iphicrate. Celebris erat in Lacedæmoniorum rep. Cohors militaris, quæ viros continebat quingentos, vel (ut e Polybio refert Plutarchus in Pelopida) cm. Universus autem Lacedæmoniorum exercitus in quinque Μόρας seu Cohortes ordinarias tributus est, quibus etiam extra bellum stipendia sua manserunt. (Meurs. Lect. Attic. I. 16.) Harum unam, cui præerat Agesilaus, apud Corinthum occidione propemodum occidit Iphicrates. Xenoph. Hellen. IV. Stock.

Ὧν] F. ὅτι. Markland. Auger.

Ξύλα etc.] Vid. Brod. V. Miscell. 12. qui memorabilem hanc particulam Jurisprudentiæ Atticæ illustrat. Et Nos quoque attigimus in Elementis Juris Civilis, pag. 116. Taylor.

Τινα] *Siquem, dum forte fortuna decidant, interimunt.* Brodæus. εἴ τῳ ἐμπεσόντα MS. Steph. ἐάν τῳ ἐμπεσόντα Codd. Coisl. et Reg. 1. 2. Aldus mendosissime, ἐάν τις ἐμπεσόντα. Pro quo Bern. τινα habet, cum Wolfio. Taylor.

Πανυστάτην ἔξοδον] In qua fusus est ac deletus a Philippo Atheniensium et Thebanorum exercitus. Brodæus.

ζά. Κρινεῖτε] [ut Ald. habet, et Mead.] F. τί ἀποκρινεῖσθε; Et [p. 285. l. 3.] εὐνοίας. Et [l. 11.] τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι. Ordo verborum hic est, φέρετε τὴν ψῆφον, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι etc. Wolf. Τοῖς μὲν νῦν. Ald. Taylor.

ρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια κηρύγματα. κηρύττεταί τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας, ἄνθρωπος [1] ἀσχημονῶν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός· ὁ δέ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη. δίκην τις δέδωκε πονηρὸς καὶ πορνοβοσκὸς ὥσπερ Κτησιφῶν; οἱ δέ γ' ἄλλοι πεπαίδευνται. τἀναντία τις ψηφισάμενος τῶν καλῶν καὶ δικαίων ἐπανελθὼν οἴκαδε παιδεύει τὸν υἱόν· ὁ δέ γ' εἰκότως οὐ πείθεται, ἀλλὰ τὸ νουθετεῖν ἐνταῦθ' ἐνοχλεῖν ἤδη δικαίως ὀνομάζεται. Ὡς οὖν μὴ μόνον κρίνοντες ἀλλὰ καὶ θεωρούμενοι, οὕτω τὴν ψῆφον φέρετε, 460
εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δ' ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοιαύτη δόξει ἡ πόλις εἶναι, ὁποῖός τις ἂν ᾖ ὁ κηρυττόμενος· ἔστι δ' ὄνειδος μὴ τοῖς προγόνοις ὑμᾶς ἀλλὰ τῇ τοῦ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ προσεικασθῆναι.

ζβ'. Πῶς οὖν ἄν τις τὴν τοιαύτην αἰσχύνην ἐκφύγοι; Ἐὰν τοὺς προκαταλαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, ἀπίστους ὄντας τοῖς ἤθεσι, φυλάξησθε. ἡ γὰρ εὔνοια καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα κεῖται μὲν ἐν μέσῳ, φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφεύγοντες τῷ λόγῳ ὡς [2] ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖστον ἀπέχοντες. Ὅταν οὖν λάβητε ῥήτορα ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα, ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ

[1] ἀσχήμων ὢν τῷ T. ἀσχήμων * ἐν τῷ R. [2] ἐπιπολὺ T.

Κηρύγματα] Hæc vox proculdubio depravata est. Exempla enim, quæ sequuntur, huic non conveniunt. Forte, τὰ δημόσια παραδείγματα. Sic πολιτικὰ παραδείγματα, Orat. adv. Timarch. §. ις. init. Hoc verum arbitror, (vide quæ præcedunt, πρὸς ποῖον παράδειγμα etc.) et errorem Scribæ esse, conjicientis oculos in vocem subsequentem, κηρύττεται. Demosth. π. Παραπρεσβ. §. ξς'. Καὶ τίς —— τοῦτο ἰδὼν τὸ παράδειγμα, δίκαιον αὑτὸν παρασχεῖν ἐθελήσει; Markland.

Ἀσχήμων ὢν] Reg. 1. εὐσχημονῶν. F. legendum ἀσχημονῶν. Taylor.

Ὑμᾶς] F. ὑμεῖς. Markland.

Ἔστι] F. ἔσται, ut δόξει. Idem.

ζβ'. Ἐπανάγειν αὐτὸν—] Locus intricatus, et haud scio an corruptus. Quid si ita legas et ordines? κελεύετε αὐτὸν ἐπανάγειν, καὶ ποιεῖσθαι τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων. Sin genitivum retinere placet, καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὥσπερ τῶν κηρυγμάτων, ὁ νόμος κελεύει, ποιεῖσθαι εἰς βίον etc. Aretinus: *Probationes verborum ex vita et moribus ejus exigatis.* Melanchtho: *Vocate eum in judicium, ut scriptum de se factum, re et factis confirmet, sicut leges jubent.* Perionius: *Facite, ut ejus etiam oratio, quemadmodum præscripto legis præconia, ex vita moribusque spectetur.* Meletus: *Hunc referre se jubete ad vitam fide dignam et ad mores modestos, et verba confirmare, quemadmodum lex renunciationis præcipit.* Wolf. Ita Ald. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε, καὶ τῶν λόγων ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. Ita Stephanus: ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον (ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι) εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώ-

τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις [1] καὶ τῶν κηρυγμάτων, ὥςπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα· ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιοῦτε [2] αὔτῳ τοὺς [3] ἐπαίνους. οὕτω γὰρ καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμεληθήσεσθε, ἤδη διαφευγούσης ὑμᾶς. Ἦ οὐ δεινὸν [4] ὕμιν δοκεῖ εἶναι, [5] εἰ τὸ μὲν βουλευτήριον καὶ ὁ δῆμος παρορᾶται, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ αἱ πρεσβεῖαι ἀφικνοῦνται εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, οὐ παρὰ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων ἀλλὰ παρὰ τῶν πρωτευόντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ; καὶ ἐφ' οἷς ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ζημία θάνατος, ταῦτά τινες οὐκ
461 ἐξαρνοῦνται πράττειν, ἀλλ' ὁμολογοῦσιν ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀλλήλοις [6] παραναγιγνώσκουσιν, καὶ παρακελεύονται [4] ὕμιν οἱ μὲν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ' αἰτοῦσι δωρεάς, ὡς σωτῆρες τῆς πόλεως ὄντες· ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας τῶν συμβεβηκότων ὥσπερ [7] παραγεγηρακὼς ἢ παρανοίας ἑαλωκώς, αὐτὸ μόνον τοὔνομα τῆς δημοκρατίας περιποιεῖται, τῶν δ' ἔργων ἑτέροις [8] παρακεχώρηκεν. ἔπειτ' ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ βουλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι. Ὅτι δ' οὐ ληρῶ, ἐκεῖθεν τὸν λόγον θεωρήσατε.

ϛγ'. Ἐγένετό τις — ἄχθομαι δὲ πολλάκις μεμνημένος τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως — ἐνταῦθ' ἀνὴρ ἰδιώτης, ὃς ἐκπλεῖν [1] μόνον εἰς Σάμον [2] ἐπιχειρήσας, ὡς προδότης τῆς πατρίδος αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς θανάτῳ ἐζημιώθη. ἕτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην ποτ' εἰςηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι [3] αὔτῳ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὑπερώριστ' ἂν ἢ ἀπέθανεν. Ἀντιθῶμεν δὴ τὸ νῦν [4] γιγνόμενον. ἀνὴρ ῥήτωρ ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως· οὗτος στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ καὶ κηρύττεσθαι οἴεται δεῖν. Οὐκ [5] ἀποπέμψεσθε τὸν ἄνθρωπον ὡς κοινὴν τῶν Ἑλλήνων συμφοράν, ἢ συλλαβόντες ὡς λῃστὴν τῶν πραγμάτων, ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα, τιμω- 462
ρήσεσθε; Καὶ [6] μὴν καὶ τὸν καιρὸν μέμνησθε, ἐν ᾧ τὴν ψῆφον [7] φέρετε. Ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια [8] γίγνεσθαι καὶ τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι· διαβέβληται δ' ἡμῶν ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολι-

[1] Deest καί. T. (* ὡς περὶ τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελ. ποι.) R. [2] αὐτῷ T. R. [3] ἐπαίνους, καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμελήθητε T. R. [4] ὑμῖν T. R. [5] ὅτι T. [6] παραναγινώσκουσιν T. R. [7] καταγεγηρακὼς T. [8] παρακεχώρηκεν; T. R.

[1] μόνος T. [2] ἐγχειρήσας T. R. [3] αὐτῷ T. R. [4] γινόμενον T. R. [5] ἀποπέμψετε T. [6] Desunt μὴν καί. T. R. [7] φέρετε; R. [8] γίνεσθαι T. R.

φρονα. Nisi quod Typothetæ incuria κτημάτων pro κηρυγμάτων expresserit. Si sit Incuria, et Stephanus non ex suis Codd. extraxerit. Exstat enim in Bern. qui aliquando cum Stephanicis conspirat. TAYLOR. Ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, καὶ τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιόχρεων etc. MARKLAND. Hic locus obscurus parva immutatione fit clarus sic distinguendo: ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὥσπερ ὁ νόμος τῶν κηρυγμάτων κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον - - - AUGER.

Καὶ τῶν λόγων] Supple ex commate sequenti, τὰς βεβαιώσεις. *Orationis istius popularis confirmatio (quemadmodum et in præconiis publicis obtinendis fieri solet) petatur ex monstrata vitæ morumque integritate.* STOCK.

Οὐ παρὰ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων [non περὶ, ut Ald.] Et [l. 16.] ὥσπερ καταγεγηρακὼς, pro παραγεγηρακώς. WOLF.

Καὶ ἐφ' οἷς] Aliter ac distinxit, Wolfius vertit. In hoc vero culpandus, non in illo. TAYLOR.

Τὰ περιόντα νειμάμενοι] Utrum, πρὸς ἑαυτοὺς, ἢ τοῖς πένησι? Aretinus: *Tanquam reliquiis reip. divisis.* Melanchtho: *Disceditis e concionibus, non tanquam ex deliberatione, sed tanquam ex divisione reliquiarum fisci.* Perionius: *Ex concionibus disceditis, non consiliis captis, sed tanquam ea quæ ex collatis pecuniis restant, distribueritis.* Meletus: *Ut ii qui reliquias conviviorum communium inter se partiuntur.* Τὰ Περιόντα, εἴτε χρήματα, εἴτε ποτὰ καὶ βρωτά. Pendet hoc a consuetudine veterum conviviorum, cum de symbolis edebant, et videtur alludere ad theatralis pecuniæ distributionem. WOLF.

ϛγ'. Μόνος] F. μόνον. TAYLOR. Quod malim. AUGER.

Ἕτερος δ' ἰδιώτης] Is erat Leocrates quidam, quem (oratione quæ ad nos usque pervenit) læsæ majestatis postulabat Lycurgus Rhetor, quod, cum post cladem Chæronensem decreto interdixissent Athenienses, nequis ex urbe migraret, vel suos inde amoveret, hic tamen patria et civibus relictis Rhodum concesserat, funditus periisse Athenas et ratus et renuntians: quod adeo acerbum Atheniensibus facinus visum est, ut cum quinque post annos patriam remeare ausus fuerit Leocrates, in judicium deductus vix tandem evasit; καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο: ubi enim pares numero renuntiabantur suffragiorum calculi, qui absolverent, quique damnarent, reus absolvebatur. Secundum hanc pugnam et is, quem dicit Æschines in Samum se recepisse, deprehensus et a Senatu Areopagitico capitis fuisse damnatus videtur: ἡ μὲν γὰρ ἐπ' Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ (inquit Lycurgus in Leocrat.) τοὺς φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ καταλιπόντας, τότε (hoc ipso tempore) ὡς πολεμίους λαβοῦσα, ἀπέκτεινε. STOCK.

Ἴσαι αἱ ψῆφοι] Harpocr. in v. Ἴσαι ψῆφοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, Ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην μέν ποτε εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία ψῆφος μετέπεσεν (γρ. ὑπερέπεσεν in Cod. Cantab. et ita habet Suidas, et Photius MS.) ὑπερώριστο ἂν, καὶ ἀπέθανεν. Corrige ἢ ἀπέθανεν. Is erat Leocrates, ut monet Scholiastes Æschinis, et nos monuimus ad Lycurgi Orationem de ea ipsissima re habitam. In Photio legitur hoc modo: Ἴσαι ψῆφοι. Τὸν νόμον τοῦ ἀπολύεσθαι τὸν κατηγορούμενον ἐὰν ἴσων τύχῃ ψήφων. Ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἁλισκομένων. ἀναλύονται (corrige ἀπολύονται) γὰρ οἱ διωκόμενοι ἐπὶ (lege ἀπὸ) τῶν δικαζομένων, καὶ (l. ἂν) ἴσαι γένωνται ψῆφοι. Ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. Αἰσχίνης etc. Hæc produxi, ut ostenderem, quænam sit Sors et Ratio veterum Lexicorum. Consuta enim et consarcinata est hæc Glossa ex tribus diversis, voces (Ἴσαι ψῆφοι) enarrantibus: sc.

Τὸν νόμον (vel κατὰ τὸν νόμον) τοῦ ἀπολύεσθαι —ψήφων.
Ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον———ψῆφοι.
Ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. TAYLOR.

Ἢ συλλαβόντες] F. οὐ συλλαβόντες κ. τ. λ. MARKLAND. AUGER.

Τιμωρήσεσθε] Οὐ, quod ἀποπέμψετε

τευμάτων περὶ τοὺς νῦν καιρούς· δόξετε δ᾽ ἐὰν μὲν τοῦτον στεφανώσητε, ὁμογνώμονες εἶναι τοῖς παραβαίνουσι τὴν 90.1 κοινὴν εἰρήνην, ἐὰν δὲ τοὐναντίον τούτου πράξητε, ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν αἰτιῶν.

ϟδ′. Μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας ἀλλ᾽ ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλεύεσθε, καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτούς, βουλεύσασθε, τίνες ὑμῶν εἰσὶν οἱ βοηθήσοντες [1] Δημοσθένει; πότερον οἱ συγκυνηγέται ἢ οἱ συγγυμνασταὶ [2] αὔτου, ὅτ᾽ ἦν ἐν ἡλικίᾳ; Ἀλλά, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον! οὐχ ὗς ἀγρίους κυνηγετῶν οὐδὲ τῆς τοῦ σώματος εὐεξίας ἐπιμελούμενος διατετέλεκεν, ἀλλ᾽ ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους διαγεγένηται.

ϟέ. Ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἀλαζονείαν [3] αὐτοῦ ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ Βυζάντιον μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας ἐξελέσθαι τῶν Φιλίππου, ἀποστῆσαι δ᾽ Ἀκαρνᾶνας, ἐκπλῆξαι

[1] Δημοσθένει. T. R. [2] αὐτοῦ T. R. [3] Deest αὐτοῦ. T. R.

præcedit, sumendum. Brodæus.

ϟδ′. Ὠσὶν] Σώμασιν Cod. Mead. Ego sane et τοῖς ὠσὶν, et τοῖς σώμασιν juxta intelligo. Id est, neutrum intelligo. Et perinde hanc locutionem quoque, scil. βουλεύσασθε τίνες εἰσὶν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει. Certe hæc parum sunt sincera. Taylor. Sic pungo: καὶ μὴ μόνον - - - ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε, - - - Δημοσθένει· hic aperio parenthesim, (πότερον - - - quam claudo post διαγεγένηται) ita ut phrasis subsequens ἀλλ᾽ εἰς - - - cohæreat cum præcedente, ἀλλὰ τοῖς ὄμμασι - - - Auger.

ϟέ. Ἀποβλέψαντες] F. ἀποβλέψατε. Nisi placeat ὑπερβατὸν, aut ἀνανταπόδοτον, aut ἀποσιώπησις, sc. τοῦτον ἀπολύσετε. Aretinus: *Vanam insuper ejus arrogantiam intelligatis.* Melanchtho: *Considerabitis etiam ejus jactantiam, quando dicet.* Wolf. ἀποβλέψατε Bern. Sed non est necesse ea Correctione, aut Wolfii Figuris, uti. Juxta monitum Cl. Viri Jer. Marklandi, vocibus [οἴεται γὰρ —— ἐν τῇ πόλει, p. 289. l. 1.——l. 4.] parenthesi inclusis, et deleta interrogatione post vocem δημηγορήσας, ita procedet Oratio, scil. Ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ —— ὅταν —— παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν κ. τ. λ. Accommode quidem vertebat olim Lambinus, Interpres, diffusus quidem, sed non inelegans: *Sed vos jactantiam hominis arrogantiamque spectantes, quum dicet se Byzantium sua legatione Philippo ademisse, Acarnanas ad defectionem perpulisse, Thebanos concionibus suis perterrefecisse (vos enim usque adeo stultos et credulos esse existimat, ut hæc credituri sitis, proinde quasi suadelam in urbe vestra, non sycophantam alatis) quum denique in extrema jam orationis parte, prædarum suarum ac pecuniarum captarum socios sibi advocabit, fingite vos intueri,* etc. Eam rationem etiam secutus in vertendo, et necessaria ista distinctione usus, optimus et diligentissimus Interpres Etruscus. Taylor.

Ἀποβλέψαντες] In his verbis repræsentandis Marklandum sequor et Taylorum, quanquam Stephani distinctionem non admodum improbem, qui interrogationem continuat, hoc modo: πότερον οἱ συγκυνηγέται;——ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες;—*qui sint, qui Demostheni patrocinantur: utrum in exercitiis commilitones? an qui ad arrogantiam hominis attenderint?* Et sic, ordietur peroratio a clausula sequenti, Ὅταν δ᾽ ἐπὶ τελευτῆς, κ. τ. λ. Stock.

δὲ Θηβαίους [1] δημηγορήσας,—οἴεται γὰρ [2] ὕμας εἰς τοσοῦτον εὐηθείας ἤδη προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτ᾽ ἀναπεισθήσεσθαι, ὥσπερ Πειθὼ τρέφοντας ἀλλ᾽ οὐ συκοφάντην 463 ἄνθρωπον ἐν τῇ πόλει. Ὅταν δ᾽ ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγόρους τοὺς κοινωνοὺς τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὗ νῦν ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας, Σόλωνα μὲν τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον καὶ νομοθέτην ἀγαθόν, σωφρόνως, ὥσπερ προσῆκεν [3] αὔτῳ, δεόμενον [4] ὕμων μηδενὶ τρόπῳ τοὺς Δημοσθένους λόγους περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων, Ἀριστείδην δὲ τὸν τοὺς φόρους τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν, οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης προπηλακισμῷ, καὶ ἐπερωτῶντα, εἰ οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἄρθμιον τὸν Ζελείτην, κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρόξενον ὄντα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, παρ᾽ οὐδὲν μὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, ἐξεκήρυξαν δ᾽ ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐξ ἁπάσης, ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν· ὑμεῖς δὲ Δημοσθένην, οὐ κομίσαντα [5] εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα καὶ ἔτι καὶ νῦν κεκτημένον χρυσῷ στεφάνῳ μέλλετε στεφανοῦν. Θεμιστοκλέα δὲ καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξαι, εἰ ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁμο- 464 λογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπρᾶξαι στεφανωθήσεται;

ϟϛ′. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, ᾗ [6] διαγιγνώσκομεν τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά! βεβοήθηκα καὶ εἴρηκα. καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως

[1] δημηγορήσας; T. δημηγορήσας. R. [2] ὑμᾶς T. R. [3] αὐτῷ T. R. [4] ὑμῶν T. R. [5] Desunt εἰς τὴν Ἑλλάδα. T. [6] διαγινώσκομεν T. R.

ϟϛ. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε etc.] Vid. Brodæum VI. Miscell. 18. Taylor. Vide Demosth. de Cor. §. λθ′.

Βεβοήθηκα] Dinarchus adv. Demosthenem, Ἐγὼ μὲν οὖν ὅσον εἰς τὸ μέρος τοὐμὸν τῆς κατηγορίας ἧκει, βεβοήθηκα. Æschines κατὰ Τιμάρχου. Ἕν τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἐμαυτῷ. Brodæus. βεβοήθηκα nempe τῇ πόλει. Auger.

τοῦ ἀδικήματος κατηγόρηκα, εἶπον ὡς [1] ἠβουλόμην· εἰ δ' ἐνδεεστέρως, ὡς [2] ἠδυνάμην. Ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων καὶ ἐκ τῶν [3] παραλελειμμένων αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε.

[1] ἐβουλόμην T. R. [2] ἐδυνάμην T. R. [3] παραλειπομένων T.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

I. TAYLORI

PRÆFATIO

AD

ÆSCHINIS EPISTOLAS.

HABES, mi Lector, Epistolas Æschinis, jure optimo subjunctas isti Controversiæ, quæ Exsilium comparavit Auctori, atque his Literis originem præbuit et argumentum. Quo etiam factum est, ut totum quod scripsit Æschines, atque ætatem tulit, in uno hoc Volumine concluderetur.

Has Epistolas primus typis suis Græce descripsit Aldus, Venetiis, Anno 1499. una cum multorum aliorum Rhetorum, Philosophorum, Sophistarumque Epistolis. Recudebantur deinde sæpenumero, scil. Lovanii, in Officina Rutgeri Rescii, deinde Parisiis, per Wechelum, atque alibi sæpiuscule. Primus eas Latinas fecit Petrus Nannius Alcmarianus, post eum Renatus Guillonius Vindocinensis. Quorum hic notulas quasdam adspergebat, non quidem ineruditas, neque tamen satis dignas ut prelo iterum a me committerentur. Lector enim meus visis semel iis, quas excerpsi (utilioribus sane, et melioris notæ) non ægre feret se cariturum iis quas prætermisi. Sunt tamen præterea et aliæ Interpretationes præter Wolfianam: sed quarum pleræque mihi nomine tantum innotuerunt; veluti ea quam concinnavit Ioannes Caselius Rostochiensis; Alia porro Scriptoris Locique incerti; ut omittam eam quam Aretinus dedit, unius solummodo Epistolæ, in bibliothecarum latebris, ut credo, delitescentem, nec, quod sciam, typis publice expressam. His addam XII^{mam} Epistolam Latinitate donatam ab Anonymo, et vulgatam Ven. ab Hieron. Scoto, A. 1545. una cum Æschinis Orationibus, et Demosthenis quibusdam.

Harum in Recensione adjutus sum Cod. MSto, bono sane, licet non admodum vetusto, quem possidebat olim Richardus Mead, nunc autem Anton. Askew, M.DD. uterque literarum laude nobilitatus. Ejus præstantiam utilitatemque aliquoties deprehendet Lector in Notis quæ sequuntur.

Lectæ sunt Epistolæ Æschinis a Photio, qui in Cod. LXI. eas honestissimo hoc præconio ornavit; *Τρεῖς μόνους αὐτοῦ φασὶ γνησίους εἶναι [Λόγους] καὶ Θ. Επιστολάς. Διὸ τοὺς μὲν Λόγους αὐτοῦ τινὲς* ΧΑΡΙΤΑΣ *ὠνόμαζον, διά τε τὸ χάριεν τοῦ λόγού, καὶ τὸν ἀριθμὸν*

τῶν Χαρίτων. ΜΟΥΣΑΣ δὲ τὰς Ἐπιστολὰς, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα Μουσῶν. De *numero* harum Epistolarum Photius quoque perhibet testimonium idem in Cod. CCLXIV. Hodie habemus Triada quidem Orationum, Epistolas vero Duodenas.

Quænam sint igitur abjudicandæ, si quæras, sive tanto Auctore indignæ; sive nota aliqua inustæ, quæ novitatem arguere possit, hoc ex me, inquam, si quæras, aio, prædico, confirmo et pronuncio, omnes XII. proscribendas protinus et eliminandas esse.

Probe scio rem esse omnium difficillimam, disputare de his fallaciis, quæ ab Aliorum aut Fraude, aut nimio Otio profectæ, Ætati nostræ obtruduntur: Novi quam lubrico in loco versetur ille, qui id elaborat, ut alium de genere Orationis, de charactere dicendi, de verborum sententiarumque luminibus, ea persentiscere adducat, quæ ipse secum experiatur; sibi licet non solum persuadeat, verum etiam medullitus concipiat, penitusque, et totus ad eum sensum sententiamque componatur. Non quod, cum de Stylo Auctoris, de scribendi meditandique genere, de sententiarum pondere et gravitate, de colore Orationis, ceterisque id genus disputes, levissimam eam confirmandi rationem esse crediderim, aut potius non in ea vim inesse maximam: verum cum de iis in publicum disseras, ea disputatio auditores postulat (id quod non semper fieri solet) eodem literarum genere excultos, ad istiusmodi studia et crisin, auribus, sensu et judicio conformatos, usu denique exercitatos, atque eo demum otio abundantes, quo ipse frueris, qui istos Auctores a teneris unguiculis edidicisti, atque in iis quasi expendendis fuisses innutritus.

Quanquam istius generis multa fortasse afferri potuissent; atque jure contenderem, me ingenium Æschinis, et sonitum, vim et vehementiam, hic in ipso Æschine desiderare, veruntamen *populari* potius oratione agere maluerim, atque iis argumentis uti (neque sane iis destituor) quæ nemo profiteatur, aut reclamet, se *sentire* non posse.

Nemo hodie in Re Literaria reliquus est, qui Demosthenis Epistolas confictas, atque isti nomini temere assutas esse non crediderit: Adeo nunquam de ea re vel minima exstiterit Dubitatio, Eas tamen tam presso pede sequitur homo noster, ut planum lecturo fieri possit, has certe exaratas nunquam fuisse, ni illæ antea exstitissent. Verbi gratia: Quæ ille Pseudo-Demosthenes de Lycurgi liberis conscripsit, hic Pseudo-Æschines excipit, citat, atque eo argumento cum Civibus suis in postrema Epistola agit. Theramenem Ille, Melanopum Hic, excitavit obtrectatores, qui similem ludum luderent, atque utrumque exsulem et absentem conviciis domi lacerarent. Adeo *Pecus* illud Scriptorum semper fuit Μιμητικόν: neque ex isto grege quisquam unquam exortus fuerit,

qui sciret quid sit illud quod dicitur feliciter et solerter excogitare. Simulatus igitur Æschines, licet ingenio, sermonis elegantia, et nitore orationis longe superet infelicem illum Simium, qui Demosthenem imitari voluit, (et mediocrem sane Scriptorem necesse est eum fuisse, qui illum non exsuperet) eo tamen, ætate sit posterior necesse est, quem sæpenumero exscribit, et ad quem alludit, cujus denique testimonio atque arte utitur sæpissime.

In Epistola ultima, pag. 747. ed. T. dicitur Æschines secum matrem grandævam in exsilium duxisse, sc. quæ annum jam agebat 73tium. Bene est. Æschines ipse ea erat ætate, cum hæ res geri, atque hæ Epistolæ exarari, putantur. De ætate Æschinis plura in ejus vita. Adhuc tamen de Matre. Siquis enim calculum meum aliorumque de Æschinis natalibus non admittere velit, audiat tamen Æschinem in Epistolis, eidem Æschini in Orationibus adversantem. Mater Æschinis Olymp. CXIV. annum agebat 73tium. (Epist. XII.) Nam ea tempestate hæ literæ erant consignatæ, mortuo nempe Alexandro. Attamen Mater Æschinis Olymp. XCIII, oppressa a XXX. Viris urbe, una cum marito Corinthum aufugit (Orat. π. Παραπρ. §. μϛ′.). Ab exeunte Olympiade XCIII. ad ineuntem CXIV. Anni sunt LXXX. Quibus si adjeceris XX. nubilem nempe ætatem, non nisi centesimum annum agere poterat ea Mulier, ipsius Æschinis calculo, quæ ab Epistolarum scriptore annos nata esse dicitur solummodo *septuaginta*, et quod excurrit.

Post Matrem sequitur Disputatio de Liberis. Nam et hic quoque infelix ille Sorex suo se indicio prodidit. Ait Scriptor, se tres parvulos liberos secum quoque abduxisse, qui per ætatem grande istud infortunium exsilii sentire non poterant. Argumentum sane aptum ad animos eorum commovendos, ad quos scribit, sed quo ipse Æschines uti non potuit. Eos utique liberos, *duos* scil. *filios*, et *gnatam* unicam produxit in Causa Παραπρεσβείας. (Vide §. μή. et §. νέ.) Id erat Intervallum viginti ad minimum annorum. Quid? duos filios, qui jam diutius ex ephebis excesserant, tam plane nihil persentiscere potuisse? Quid? Virginemne tam grandem neminem meminisse Athenis relictum, quocum ætatis quod reliquum erat lubenter transigeret? Atqui isti liberi non tum solum nati erant, cum ea causa perorabatur, Anno scil. Olymp. CIXnæ. 2do. verum cum eæ res gestæ erant, quas insimulabatur in ea Contentione cum Philippo contra patriam agitasse: Ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν —— τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ; sc. hos liberos, quos jam produxerat, §. μή. Necesse est igitur, ut eam Causam ætate aliquantulum anteirent.

In Epistola IV. Homini Atheniensi, et Condiscipulo suo, quasi id nescienti, exponere aggreditur, quis et qualis fuerit ὁ θρυλλούμενος Pindarus. An id Græco, neque, ut videtur, inerudito, ignotum esse potuit? Quonam vero modo id exponat? *Memineris,* ait ille, *Te de isto Poeta, sub plagoso Orbilio, qui nostram simul pueritiam rexerat, aliquid inaudivisse: Aut, si id te fugerit, memineris saltem Melanippum, rabulam et declamatorem, insigne istud* ῥῆμα *et versiculum Pindari de laudibus Athenarum, sæpenumero in Concionibus jactare esse solitum.* Sic notus Ulysses! Non potuit putidius aliquid, aut σοφιστικώτερον excogitari.

Ecce vero Ingenii Morumque Sophisticorum perillustre Monumentum! Norunt omnes, Gentem istam, præter ceteros, semper fuisse in re aliena profusam, in sua parcam, sordidam et illiberalem. Et Ego eo vel unico argumento innixus, quovis pignore contenderem, ab umbratili illa, quam dico, Schola, hæc omnia esse profecta, atque ab iis Magistris, qui τὴν Θόλον, ut dicitur, solent προσκυνεῖν. Hospes quidam Rhodius, ut legimus in quinta Epistola, Æschini nostro tantam frumenti vim, liberalissimo quidem animo, misit dono, quantam Populo Cothocidarum universo, id est, δημόταις suis qui erant Athenis, sufficere potuisse existimaret. Hic ille est, quem vero dicere possis *frui Diis iratis,* ut loquitur Poeta. Quid Ille interea, cum *sua* liberalitas erat expromenda? Nempe Rhodo Athenas, itinere non admodum exiguo, scriblitas quasdam et placentas, quarum comestura se magnopere delectari profitetur, munus diobolare fere, et contemnendum, ad amicum mittit. Hæccine ille, qui conferri cum Demosthene, et cum eo congredi potuit? Hoc annon potius barbatuli alicujus declamatoris fuisse existimes, quam illius, qui fulminibus Demosthenicis ἀντοφθαλμεῖν et poterat, et soleret?

Hæc delibanda esse judicavi: cetera exsequor ad ipsa loca, in quibus istiusmodi nugæ meracissimæ occurrunt. TAYLOR.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΟΤΙ Αἰσχίνης, μὴ ἑλὼν Κτησιφῶντα, μᾶλλον δὲ Δημοσθένην, οὗ κατηγόρει, μηδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μεταλαβὼν, τὴν ἀτιμίαν οὐ φέρων, τὰς μὲν Ἀθήνας ἀπέλιπεν, εἰς δὲ Ῥόδον μετῴκησεν, παντί που γνώριμον. ἐκεῖ τοίνυν ταυτασὶ τὰς ἐπιστολὰς σχεδὸν ἁπάσας γράψας, πῆ μὲν τοῖς φίλοις τάς τε ἀποδημίας, καὶ τἆλλα τὰ καθ᾽ αὑτὸν, ἐδήλωσε· πῆ δὲ τὴν τῶν ἐχθρῶν ἐπιχαιρεκακίαν ἠμύνατο· πῆ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὡς μηδὲν ἐξαμαρτόντος, ἀπολογούμενος, καὶ συμβουλεύων γνωσιμαχεῖν, καθόδου τυχεῖν ἐφίεται.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΑΙΣΧΙΝΟΥ
ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

α΄. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

726. 1 ΛΥΣΑΝΤΕΣ ἐκ Μουνυχίας ἑσπέρας, λαμπρῷ σφόδρα Σκίρωνι, περὶ μέσην ἡμέραν κατήχθημεν εἰς Νηρησσὸν

Epistola quidem luculenta. Nam et verborum constructione satis ornatur, et est ubi gravitate sententiarum ad Æschinis felicitatem propemodum assurgat. Illud temperare nequivi quin lectori ob oculos ponerem: nempe Scriptorem, quicunque fuerit, dum hæc excudit, Æschinem cum D. Paulo conferre; atque uti iisdem mari, et pene fortuna navigare voluisse, ita eodem fere Orationis genere istam rem consignasse. Immo Dictio tota cum N. T. locutione ubique convenit. Ut consenties, si conferre et trutinare velis. Adeo ut, cum vulgo hic legatur σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος, in MSto nostro, eodem animo, sed phrasi ad S. S. accommodatiori, γρ. καὶ γὰρ ἦν ἄνεμος ἐναντιός, ut legitur Act. Apost. XXVII. 4. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. Multo adhuc disertius D. Matthæus XIV. 24. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων. ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. TAYLOR.

Σκίρωνι] Rectius est multo, verba λαμπρῷ σφόδρα Σκίρωνι, ad Λύσαντες, quod præcedit, quam cum Wolfio interprete, ad κατήχθημεν, quod sequitur, referre. Id quod commode præstiterunt alii. *Cum e portu Munychia vesperi solvissemus Cauro apprime luculento, circiter meridiem ad Neressum, coloniam Ciorum, devecti appulimus:* Guillonius. *Ubi ex Munychia luculenter admodum spirante Scirone vesperi solutum esset, circa meridiem deducti sumus in Neressum Ciorum:* P. Nannius. Scriptor noster ultra modum videtur hoc vocabulo (λαμπρὸς) delectari: πολὺ λαμπρότεροι p. 302. l. 3. ἔγωγε λαμπρὸν νομίσαιμ᾽ ἂν ——— Ibid. l. 16. τῷ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι p. 304. l. 22. Ὅτου περιεῖναι μηδένα λαμπρότερον ποιεῖ p. 307. l. 3. πολλοὺς τῶν λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει p. 308. l. 2. λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς βαρβάροις

τὴν Κείων. καθίσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα· σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος· εἶτα πάλιν λύσαντες, ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. Δήλιοι δὲ ἐνόσουν λοιμώδη τινὰ νόσον. τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο λεύκης, καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἐγίνοντο, ὁ δὲ τράχηλος αὐτῶν, καὶ τὰ στέρνα ἀνῴδει· πυρετοὶ δ' οὐκ ἐγίγνοντο, οὐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι, οὐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλλαττεν οὐδέν. ταῦτα δὲ [1]ἐπύθοντο κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, ταφέντος ἐν τῇ νήσῳ τινὸς τῶν ἐπιφανῶν, οὐ πρότερον εἰωθός· ἐκ τούτου οὖν [2]προσβάλλειν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ὑπε-

[1] ἐπίθεντο [2] προσβαλεῖν

ἀεὶ πολεμεῖν p. 314. l. 21. Elegans sane usus, cum de Vento dicitur. Ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν οὐ δύνανται πλέειν, ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ. Herodot. II. 96. Ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐκ μετανοίας ἀποστρέψας τὴν ναῦν, ἐπαφίησι τῷ πελάγει· τέως μὲν ὡς ἐδύνατο, καὶ πρὸς κῦμα παραβαλλόμενος. ἔπειτα δὲ καὶ νότος συνεπιλαμβάνει λαμπρός. Synesius IV. Epist. Utuntur et alii, ut Plutarchus et Polybius. Vide Cl. D'Orvill. ad Charit. I. 11. Scironi, sive Cauro, optimo jure videtur annecti Vox ista, si conferas has glossas Hesychii: Σκειρῶν. ἀργή τις λέγεται. (F. Ἀργέστης) δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνεῖν. † Ἀργηστῆρα, ἀργῆτα, λευκὸν, λαμπρὸν, † Ἀργῆτα κεραυνόν. τὸν λαμπρὸν, ἢ ταχύν. Maxime vero, si animadvertat lector, hunc Ventum aliquando Ἀργέστην nominari. TAYLOR. M. Σκιρῶνι secundum Hesychium. AUGER.

Νηρησσὸν τὴν Κείων] S. πόλιν, Plinius IV. 12. Cei seu Ceæ Insulæ urbes recenset, Iulidem et Cartheiam: Coressum et Pœeessam intercidisse scribit. Unde forte Κορησσὸν legendum. WOLF. Recte Wolfius. Vide Geographos, Strabonem, sc. Vol. II. pag. 745. aliosque. Κορισὸν Scylax, pag. 49. Edit. Gronov. Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος. ἔχει γὰρ πόλεις δ. Ἰουλίδα, Καρθίαν, Κορισσίαν, Ποιήεσσαν. Suidas v. Βακχυλίδης. Pulcherrimum sane principium nobis dedit adveniens MS. noster, qui sine litura Κορησσὸν exhibet. Quod Tu non dubitabis protinus Æschini restituere. Idem denique Cod. pro Κείων, Κέω. Legebatur olim proculdubio Κορησσὸν τῆς Κέω. Editi Κίων. TAYLOR. Imo Κορησσόν. AUGER.

Σκαιὸς] Vox ea in hoc sensu nunquam, quod sciam, et quantum memoria suggerit, apud probos Scriptores reperitur. Ea tamen utitur Scriptor recentior, Æneas Gazæus de Anim. Immortalitate, statim ab initio: σκαιὸς δέ τις ἄνεμος τὴν ναῦν ἐκβιάζεται, καὶ προκαταλύει τὸν πλοῦν. Iterumque, Νῦν τῇ τύχῃ συνῆδεν, καὶ οὐκ ἄρα σκαιὸς ἦν ὁ ἄνεμος, ἀλλ' εὔχαρίς τε καὶ τῷ ἔρωτι φίλος. TAYLOR.

Ἅμα τῇ ἕῳ] Rursus oboritur Quæstio, utrum dicatur, juxta Wolfii interpretationem, λύσαντες ἅμα τῇ ἕῳ, an ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν, ut Guillonius, Hieron. Mercurialis, et Nannius. Sed diluitur interventu MSti nostri, ubi legitur εἶτα ἑσπέρας λύσαντες, ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. TAYLOR.

Λοιμώδη τινὰ νόσον] De hac sive vitiligine, sive elephantiasi, consule doctissimum Hieron. Mercurial. III. Var. Lect. 18. IDEM.

Ἐπύθοντο] *Audierant*, consulto scil. oraculo. Vel ἐπείθοντο, *credebant*. WOLF. Forte ἐπείθοντο, quod mox est ὑπελάμβανον. MARKLAND. L. ἐπείθοντο. AUGER.

Ταφέντος] Non probabile videtur, quenquam hoc tentare voluisse. Falsum quoque est οὐ πρότερον εἰωθός. Vide Thucyd. lib. III. c. 104. MARKLAND.

Ἐπιφανῶν] Quare autem ἐπιφανῶν? Cum *neminem omnino* fas erat in ea Insula sepeliri, ut liquet ex Plutarcho, in Apophthegm. Lacon. pag. 59. Edit. Maittaire, κατὰ τὸν νόμον τὸν παρ' αὐτοῖς οὔτε αἱ γυναῖκες ἐν τῇ νήσῳ τίκτουσι, οὔτε οἱ τελευτήσαντες θάπτονται. Vide Thucyd. III. 104. et præstantissimum D'Orvillium in Exercitat. de Delo, Cap. 3. Miscell. Observ. Vol. VII. Præterea, ex ea profanatione Pestilentia quæ Athenas depopulata fuerit circa initium belli Peloponnesiaci (atque eam calamitatem nondum ex animis istius Gentis excidisse credere fas est) ortum habuisse dicebatur. Vide Thucyd. l. c. Diodor. Sic. XII. 58. Strabonem Tom. II. pag. 744. TAYLOR.

λάμβανον. ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ὥς τι ἔθνος ἀλλόφυλον, ἢ νῆσον ἐν τῇ ἔξω θαλάττῃ, ἀφιγμένοι, καὶ ἰδόντες ἐξαίφνης [1]χρῶμα ποικίλων ἀνθρώπων, [2]νυκτὸς ἀποφεύγοντες ᾠχόμεθα· πυνθανόμενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ τὸ χρῶμα ἔχοι ἕκαστος, οἷον ἐκόμιζεν οἴκοθεν, καὶ τὰς τρίχας. ζάλη δὲ καὶ ἄνεμος ἐξώστης ἐμπεσὼν ἀπήνεγκεν ἡμᾶς ὑπὲρ Κρήτην, πλησίον Ψαμαθοῦντος. ὡς δὲ ἐν ἀπόπτῳ ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ πνεῦμα Λιβυκόν. εἶτα πνεύσαντος ἡμῖν 727. ἀπαρκτίου, πάλιν [3]ἐφερόμεθα, πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ γενόμενοι, ἐν αἷς προσέσχομεν Ἀθρώνῃ· ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι κατὰ τοὺς νόμους, ἢ μὴ, στεφανοῦται. κἀκεῖθεν τέτταρσιν ἡμέραις, ἀφικόμεθα εἰς ἐπίνειόν τι τῆς Ῥοδίας· ὅπου νοσῆσαί μοι συνέβη τὴν περὶ τὸ ἆσθμα νόσον. ὡς δὲ ἐπιμείναντός μου αὐτόθι, οὐκ ἐνεδίδου ἡ νόσος, διέπλευσα εἰς Ῥόδον, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ τόπος· εὐθὺς γὰρ, ὡς διέβην, πολὺ ῥάων ἐγενόμην. καὶ ταυτὶ μὲν εἴχομέν σοι τέως ἐπιστέλλειν· τὰ δ' ἄλλα ὡς ἂν ἕκαστα συμβαίνοι, δηλώσομεν. εὐτύχει, καὶ μὴ πρόσκρουε μήτε τοῖς πλέον σοῦ, μήτε τοῖς ἔλαττον, δυναμένοις.

β'. ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ.

ΕΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ἡμῖν Νικόστρατος, ὁ πρὸς μητρὸς

[1] * χρῆμα ποικίλον [2] νυκτὸς ἔτι ἀποφεύγοντες [3] [ἐφερόμεθα,]

Τῇ ἔξω θαλάσσῃ] *Exteriore mari* Lucan. X. 30. Ita ab Antiquis a Mari Mediterraneo distingui solebat Oceanus Atlanticus, qui præstigiis et portentis, juxta eorum philosophiam, scatebat. IDEM.

Χρῶμα ποικίλων ἀνθρώπων] Interpretatur Wolfius, quasi legisset χρῶμα ποικίλον ἀνθρώπων. Loco trium horum vocabulorum, MS. ποικίλους ἀνθρώπους habet. IDEM.

Ὑπὲρ Κρήτην] D. Lucas vicissim Act. Apost. XXVII. 4, et 7. ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον —— τὴν Κρήτην. Minus recte MS. ἀπήνεγκεν ἡμᾶς εἰς Κρήτην. Vide sequentia. IDEM.

Ἀπόπτῳ] Συνόπτῳ MS. Sed Recepta Lectio præstat:

Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὔτ' ἐν ἀπόψει Γίγνομεθ' — Philodemus in Antholog. I. 37. Antholog. H. Steph. p. 53.

Longe errat Guillonius, Græcæ linguæ non bene gnarus: *Jam vero a terra posteaquam fuimus abrepti, atque in altum e conspectu pene omnium abstracti.* Sensus est, *When We were off of Crete, and just within sight of Land.* IDEM.

Πνεῦμα Λιβυκὸν] Mira sane locutio. Ille Ventus, in Templo *Octo Ventorum*, quod Athenis erigebatur, atque hominem Atheniensem latere vix poterat, peculiari et solenni nomine, a regione unde flabat, ΛΙΨ nominabatur. Porro autem Septentrio ille qui statim sequitur, nomen Ἀπαρκτίου in isto Fano non sortiebatur. MS. quidem noster Ἀπάρκτου: Quasi olim fuisset ἀπ' Ἄρκτου. IDEM.

Τόπος] Quare *Urbs*, mi Wolfi? Non enim de *Urbe* aut de *Civibus* loquitur, non de *Incolis*, sed de *Loco* et *Regione*, ejusque temperie. Ut Nannius bene cepit. IDEM.

θεῖος, ὡς ἐπηρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν οὐ μετρίως, ἐμοὶ δὲ ὀνειδίζοις τὴν διὰ σέ μοι συμβᾶσαν συμφοράν. ἐγὼ δὲ θαυμάζω, τί παθὼν ἐξιοῦσι μὲν οἴκοθεν ἡμῖν τοσαῦτα διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν, ὧν διελέχθης, πεπλάσθαί σε, μηδ' ἄλλως φρονεῖν,[1] βλέπων πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν ξυμφορὰν, ἣν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεῖν ὑπελάμβανον, ἔπειτα δὲ καὶ [2] εἰς τὸ πρόσωπόν σου σκυθρωπὸν ὂν, καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ· ὥστ' ἔγωγε καὶ ἐπέσκηψα 728. 1 ἐνίοις τῶν προσηκόντων ἡμῖν, εἴ του δέοιντο, προσιέναι σοὶ, καὶ μηδενὸς ὑστερήσειν ὑπεσχόμην αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέστειλα περὶ ὧν ἐχρηματίζον Ἀθήνησί μοι γενέσθαι πολλάκις· νῦν δὲ οὐκ ἐμποδὼν ἔτι οὖσιν ἡμῖν, οὔτε διενοχλοῦσί σοι, οὔτε ἄλλῳ τινὶ Ἀθηναίων, [3] ἐπηρεάζεις, οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπων, οὔτε εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπί-

[1] βλέποντα [2] εἰς τὸ σκυθρωπὸν σοῦ, καὶ ὅμοιον [3] ἐπηρεάζεις, και οὔτε ε. τ. τ. ἀποβλέπεις

β'. Τοσαῦτα] Annon potius τοιαῦτα cum MSto? Idem.

Διελέχθης] Διειλέχθης Ald. iterumque l. proxima. Sed contempleris mecum elegantiam Scriptoris, τοσαῦτα (vel τοιαῦτα) διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν ὧν διελέχθης, πεπλᾶσθαί σε. Non oportuit tam cito. Jam quid illud, et quam absonum, in Epistola X. Πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης, ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα? Novi quidem Scriptorem, cultum semper habitum et elegantem, qui, si sincerus sit, ab hujusmodi ingeminatione non abhorret; quæ sane castitatem Latini sermonis parum sapit. *Ut illo* STATU —— *sibi* STATUAM *fieri voluerit, quæ publice ei —— in foro* CONSTITUTA *est. Ex quo factum est, ut postea Athletæ his* STATIBUS *in* STATUIS *ponendis uterentur.* Age, Lector, quis ille tam disertus? Idem.

Βλέποντα πρῶτον μὲν] Ea, quæ sequuntur, arguunt legendum βλέπων, ut non ad Ctesiphontem, sed ad Æschinem referatur. Et [l. 7.] καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν σου, σκυθρωπὸν ὄν. Et [l. pen.] οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπων, non ἀποβλέπεις, quia sequitur ἐπαγωνίζῃ. Et [p. 301. l. 2.] τῆς ἐπιτιμίας, non ἐπιθυμίας. Wolf. Insulse Wolfius βλέπων contra fidem auctoritatemque Impressorum et MSti. Lectio illa vulgata sollicitari non debuit, πεισθῆναί με —— βλέποντα. Anne periculum erat, ut quispiam Ctesiphontem intelligeret? An potuit disertius de Æschine dici? Taylor. Imo βλέποντα. Auger.

Τοὺς ἐχθροὺς] In hanc sententiam Demosthenes de Lycurgi liberis Senatui P. Q. A. scribit, οὓς κἂν ἐχθρὸς, εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι. Lysias item περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου [pag. Edit. London. 324.] et alibi, πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν κ. τ. λ. [pag. 408]. Guillonius.

Σκυθρωπὸν] Utinam hic Wolfius, qui in investigando felix erat et diligens, elegantior paulo fuisset in emendando! Libri omnes, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. Certe τὸ πρόσωπον pene erat necessarium, attamen, uti ille rem gessit, nulla arte aut ingenio insinuatum, sed vi quadam et imperio intrusum videri potest. Potius, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν πρόσωπον, καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. Iste nimirum est locus, ubi Auctor hanc vocem admitteret lubentissime, et ubi Scriba facillime aberraret. Taylor.

Ἐχρηματίζον] F. ἔχρῃζον, ut Epist. V. pag. 305. l. 4. Markland.

Ἀποβλέπων] Satago in Wolfio emendando, qui Demosthenem Æschinemque emendare profitetur. Nam quæ hic proponitur Conjectura est omnium importunissima. Bene se habet ἀποβλέπεις, et ab omnibus defenditur: scil. ἐπηρεάζεις, οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις —— ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ. Quo igitur tendit ista ratiocinatio, *Legendum* ἀποβλέπων, *quia*

νων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἔτι καὶ ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος, καὶ ἀπεστερημένοις ἐπιτιμίας, καὶ πόλεως, καὶ πολιτῶν, καὶ φίλων. καὶ ὅσα μὲν εἰς ἐμὲ ἀπόντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως φέροι ἄν τινα εἰκότως καὶ φθόνον καὶ μῖσος, ὥσπερ ἂν εἴ τινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν οὕτω χρηστῇ καὶ φιλανθρώπῳ πόλει· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν διὰ τοῦτο φαυλότερος νομισθείην, ἀπὼν ὑπὸ σοῦ λοιδορούμενος, ἀτυχέστερος μέν τοι καὶ ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην. καὶ ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττων ἐγενόμην· νῦν δὲ [1] οὐδεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν, ἀλλ' οὐδὲ ἀκούειν λοιδορούμενος δύναμαι. τὸ δὲ γέροντα ἐπιεικῆ ὑβρίζεσθαι, μηδεμίαν ἐλπίδα ἔτι ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅς γε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδὲ αὐτοὺς σώζειν ἔτι δυναμένοις· πῶς οὐκ αἰσχρόν ἐστιν; ἀλλὰ μὴ, πρὸς τοῦ Διὸς, μὴ σύ γε, ὦ Κτησιφῶν, μηδὲ εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀνιᾶν βούλει, καὶ εἰ μὴ πεπλήρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίασμα τοῦτο μὴ προσθῇς 729. 1 σαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶν, οὓς τρέφεις, βοηθοὺς ἔσεσθαί σοι δηλονότι τοῦ γήρως σοῦ προσδοκῶν. καὶ μέμνησο, ὅτι

[1] οὐδὲ μίαν

sequitur ἐπαγωνίζῃ? Sed melius adhuc MS. noster, qui bellulam istam argumentationem confodit totam, νῦν δὲ —— ἐπηρεάζεις, καὶ οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις, οὔτε εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἔτι κ. τ. λ. Taylor. M. ἀποβλέπεις. Auger.

Ἐπιτιμίας] Recte Wolfius, atque ut hominem eruditum decebat. Et in Cod. nostro ita diserte exaratur, cum Impressi undique ἐπιθυμίας. Vide quæ diximus ad initium Demosth. π. Παραπρεσβείας. Taylor.

Ἐλεεινότερος κ. τ. λ.] Locus hic ita emendari posse videtur: ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην· καὶ ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττων ἐγενόμην, νῦν δ' οὐδεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν κ. τ. λ. Wolf. Lectum olim constantissime, ἐλεεινότερος ἴσως νομισθεὶς, ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττον, νῦν δὲ οὐδεμίαν ὑπὲρ αὐτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν. Fortasse non longe absum a Mente Scriptoris, dum ita recudo: —— ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην· ὃς ποτὲ μὲν οὐδενὸς ἧττων ἐγενόμην, νῦν δὲ κ. τ. λ. MS. ποτὲ δὲ οὐδὲν ἧττων, sine καὶ et sine ἐγενόμην. Taylor.

Οὐδ' ἂν ἧττων] *Non inferior fuissem: i. e. par pari retulissem, vel referre potuissem.* Nisi hæc omnia sint a Wolfio. Markland. L. οὐδὲν ἂν ἧττων. Auger.

Ἀκμὴν] An ἀκμὴν alibi ab Æschine in usu sit? Markland. Reprobatur ab Atticistis. Vide Phrynich. et Mœrin. Injuria tamen: Vide Nunnesium ad Phrynich. et Wolfium ad Isocratis Parænesin. Taylor. Delendum arbitror ut inutile, et deinde ponendum ἑαυτοὺς pro αὐτούς. Auger.

Αὐτοὺς] Forte, ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδ' ἑαυτούς. Ut significet actum esse de se, qui spem suam in Atheniensibus collocarit, qui ipsi in periculo excidii versentur, propter et Macedonum invicta arma, et Oratorum perversa consilia. Sic monet Ctesiphontem, ut sibi caveat, non insultet calamitosis. Et [l. antepen.] μίασμα τοῦτο μὴ προσθῇς, addita negatione. Et [pag. 302. l. 3.] πολὺ, vel πολλῷ, λαμπρότεροι. Wolf.

Αὐτοὺς] Recte Wolfius. In MSto nostro disertissime ἑαυτούς. Nescio quo Ille animo verterit. Taylor.

Δηλονότι κ. τ. λ.] Quis non hæc expediverit? Nimirum res ipsa loquitur: Et δηλονότι, quod glossematis solet esse initiale, glossam ipsam prodit. Ne quis ignoraret, quo pacto filii Ctesiphontis ipsi

οὐδὲ Αἰσχίνης εἰς τοῦτό ποτε ἀφίξεσθαι ἤλπισεν, οὐδ᾽ ἄλλοι πολλοί, καὶ ἔτι μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, καὶ πολὺ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενόμενοι.

γ´.

ΟΙ ΜΕΝ ἄλλοι πάντες, ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως, ἢ δέονται τῶν πολιτῶν, ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου, λοιδοροῦσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένας· ἐγὼ δὲ, ἐπείπερ ἀναξίως ὢν ἐπολιτευσάμην ἠτύχησα, καὶ κατηγορῶν ἄλλων, αὐτὸς ἑάλων, ἄχθομαι μὲν, ὥσπερ εἰκός ἐστιν, ἀγανακτῶ δὲ οὐδέν. οὐ γὰρ οὕτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι, ὥς τε ἐξ ἧς πόλεως ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας, ἐξηλάθη, καὶ ὅπου Μιλτιάδης, ὅτι μικρὸν [1] ὦφλε τῷ δημοσίῳ, γέρων ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπέθανε· ταύτῃ τῇ πόλει, Αἰσχίνην τὸν Ἀτρομήτου φεύγοντα ἀγανακτεῖν οἴεσθαι δεῖν, εἴ τι τῶν εἰωθότων Ἀθήνησιν [2] ἔπαθον. ἀλλ᾽ ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως νομίσαιμ᾽ ἂν [3] αὐτὸ γενέσθαι, τὸ μετ᾽ ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις, καὶ ἄξιος τοῦ ὅμοια παθεῖν ἐκείνοις, γεγονέναι.

δ´.

ΕΠΕΙΔΗ σοι δοκεῖ πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους, 730. 1
ὅς τις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, ἄκουε. παύσῃ γὰρ οὐ προῖκα

[1] ὤφειλε [2] ἔπαθεν [3] * αὐτῷ

essent *præsidio*, curavit ὁ δεῖνα addendum, δηλονότι, τοῦ γήρως σοῦ. IDEM.

Καὶ ἔτι] Forte, οἱ καὶ ἔτι. MARKLAND.

Πατρίδι] Πόλει MS. Et mox Idem πολὺ λαμπρότεροι, juxta divinationem Wolfii: cum in Editis ubique πολλοί. TAYLOR.

γ´. Ἀδίκως] Atque Epist. VII. pag. 307. l. 26. fatetur hanc calamitatem sibi accidisse κατὰ τοὺς νόμους. Alioquin hæc Epistola Æschine non indigna videtur. MARKLAND.

Ἐπείπερ] Commendo ut legeres καίπερ, *tametsi*. TAYLOR. Cui assentitur Augerus.

Ἠτύχησα] *Ipsum* enim *Exsulis* (ut ait Cicero pro Domo sua) *per se Calamitatis, non Turpitudinis est, nec unquam turpe revera putandum, nisi tum demum, cum est peccati pœna.* Demades autem ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας de Æschine in hæc verba loquitur: Ἡ πενία δ᾽ ἴσως δύσχρηστον μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπόν· κεχώρισται δὲ Αἰσχίνης, ὡς ἂν οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν οὐ τρόπων κακίαν, ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχούσης. GUILLONIUS.

Μικρὸν] Non summa erat *exigua*. Nimirum L. Talenta. TAYLOR.

Ἔπαθον] L. Ἔπαθεν. IDEM. AUGER.

Ἐν ἀδοξίᾳ] *Recte sic legi puto. Nam et iniquum exsilium vulgo ἀδοξία habetur: εὐδοξία vix apud Sapientes. WOLF.

Ἐν ἀδοξίᾳ] Ironice. MARKLAND.

Αὐτὸ] M. αὐτῷ, et post γενέσθαι ponerem παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις, quod transferrem. AUGER.

δ´. Παύσῃ γὰρ οὐ προῖκα πολυπραγμονῶν] Τὸ οὐ videtur παρέλκειν. Si legas παύσῃ γὰρ, *cognosces enim te non frustra inquirere*, constructio dura est, πολυπραγμονῶν, pro ὅτι πολυπραγμονεῖς. Neutra lectio placet. WOLF. *Desines enim gratis inquirere.* Clarius, *non enim gratis desines inquirere*; i. e. non desines diligenter inquirere, antequam mercedem aliquam tibi dedero. Usitatior Constructio fuisset, οὐ προῖκα γὰρ παύσῃ πολυπραγμονῶν. MARKLAND.

πολυπραγμονῶν, οὐδ᾽ ἄπει πρὶν μακρᾶς ἀκοῦσαι διηγήσεως. τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις· Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴ που πυνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας αἱρεῖ Πίνδαρος. ἀλλ᾽ ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅς τις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος. τουτὶ μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα· καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος, ΑΙ ΤΕ ΛΙΠΑΡΑΙ ΚΑΙ ΑΟΙΔΙΜΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΡΕΙΣΜΑ ΑΘΑΝΑΙ, καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου τὸ ἔπος τοῦτό ἐστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἱ δὲ ὑμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν, μετὰ τοῦ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι· καὶ ἦν αὐτὴ καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι, πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνειλιγμένον βιβλίον. οὗτος [1] δὲ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ᾄδει ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος, καὶ τὰ περὶ τοὺς

[1] δή

Οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις] Bene est. Novi figuram dicendi. Erudite de ea disserit Hermogenes in capite extremo libelli π. μεθόδ. δεινοτ. Adde viros doctos qui elucidarunt ea verba quibus Longinus Mosen ornavit, οὐχ ὁ τυχὼν ἀνήρ. Et confer Achill. Statii Observat. C. 19. Notas ad Leptineam Demosthenis Tom. II. pag. 401. H. Stephanum de Dialect. Attic. aliosque. Istius tamen usus certe hic aliquid habet duriusculum. *Familia ejus non est inter obscurissimas.* Teneo. Et ferri potest, non multum laudari. Verum cum addat, τῶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, vereor, ne hic Scriptor solus ita fuerit locutus. *Gens omnium præcellentissima* recte diceretur: non utique *Gens omnium non infima aut obscurissima.* TAYLOR.

Αἱρεῖ Πίνδαρος] Olympiorum Ode VII[ma], quam tanti æstimatam fuisse scribit Gorgon Scholiastes, ut in Lunaris Minervæ templo, in honorem vel Pindari, vel Diagoræ, aureis literis scripta, consecrata fuerit. Damagetum autem a justitia Pindarus laudat, quem ᾄδοντα δίκᾳ, τοῦτ᾽ ἔστιν ἀρέσκοντα τῇ δίκῃ dicit, hoc est, Æquitatis et Justitiæ observantissimum. GUILLONIUS.

Τὸ γράμμα] Videtur esse Explicatio vocis τουτί. MARKLAND.

Γράμμα] Vox sane suspecta. Vide eruditissimum virum, Lud. Casp. Valckenaer. ad Ammon. I. Animadv. 13. qui etiam legit τουτουτὶ l. 5. pro τουτὶ, i. e. *hujus* Pindari. TAYLOR.

Τουτὶ μὲν — τὸ γράμμα] *Hanc lectionem, hanc doctrinam*, i. e. præceptiones quæ ad Pindarum pertinent. AUGER.

ΑΙ ΤΕ κ. τ. λ.] Hunc versiculum, cujus meminit Æschines, in quatuor libris qui conservati sunt, Olympiis, Pythiis, Nemeis, et Isthmiis me legisse non memini. Scripsit vero et alia opera, quæ Suidas recenset. GUILLONIUS.

Οὗτος δὲ] Nimis arroganter, et pari cum infelicitate, ita excudit, lectore non admonito, Wolfius. Editi omnes, cum MSto, οὗτος δή. Ille, *inquam*, Pindarus ——. TAYLOR. L. δή. AUGER.

Ἄδει] Hic rectius omnino se gessit. Adjuvatur etiam a membranis, cum ᾄδει pro ἄγει reponit. TAYLOR.

Διαγορείους, καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβύτιν, ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος ἅπτεται. καὶ εἰ μὴ σφόδρα ᾔδειν ποιητῶν 731. 1 ὑπέρφρανα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγοραῖα ταῦτα, καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιτηδεύματα μᾶλλον περιέποντα, κἂν ἀποχρῆν ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους, εἰπὼν ἔπη Πινδάρου· νῦν δὲ οἶδα ὅτι μάτην σοι ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκη εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο. ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ [1] προσῆκε Κλεοκράτει. λέγεται γάρ ποτε γυνὴ πρεσβύτις Ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἑστάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους. ἐπιστάντων δὲ αὐτῇ τῶν Ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον; ἀποκρίνασθαι, τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι οὕτως ὁ θεός; ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας [2] ἔχω, καὶ υἱὸν ἐπ' Ὀλύμπια [3] ἄγω. ταύτης οὖν τῆς πρεσβύτιδος, καὶ τούτου τοῦ γένους, ἀποῤῥώξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης· ὡς ἔστι μᾶλλον πάντων ἢ αὐτοῦ πυθέσθαι. καὶ πλείω μὲν οὐ βούλομαι λέγειν· [4] ἵνα μὴ, οὐ μηνῦσαι σοὶ, ὅπερ ἠξίωσας, ὅς τις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, βούλεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγκεκωμιακέναι αὐτὸν, ὥσπερ καὶ Θρασύμαχος τὸν ξένον, συντετάχθαι, καὶ ἀποτίνειν ταύτην τὴν χάριν [5] τῷ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι, δοκῶ. τοσοῦτο μέν τοι εἴποιμ' ἂν, ὅτι ἡ πρεσβύτις ἐκείνη, εἰ τοῦτον ἐγνώκει τὸν Κλεοκράτην, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε Ὀλυμπιονίκαις, ἐσεμνύνετο.

[1] προσῆκον [2] ἔχει [3] ἄγει [4] [ἵνα] [5] τοῦ

Διαγορείους] Dorieus Olympionica Olymp. LXXXVIII. 1. Thucyd. III. 8. Dorieus Diagoræ Fil. Xenoph. Hist. Gr. l. 1. init. Vid. Diodor. Sic. XIII. 45. Pausan. V. 6. et VI. 7. Idem.

Ταύτην τὴν λύραν] *Hanc lyram*, i. e. hos versus lyricos. Auger.

Ἀνάγκη] Editi ἀνάγκην. MS. ita, ut Wolfius dedit. Proxime προσῆκον omnes, Wolfio solo excepto. Taylor. M. προσῆκον. Auger.

Γυνὴ πρεσβύτις] Pindari Scholiastes in Olymp. Oden VII^mam scribit, Aristopateiram Diagoræ filiam, licet receptum non esset mulieres ad spectacula Olympica admitti, patris tamen et fratrum statuis ostensis, Hellanodicân legem vicisse, atque ad ea introductam fuisse. Quanquam Ælianus Lib. X. Var. Hist. tradat, Pherenicen feminam filium suum ad Olympicum certamen duxisse, ac prohibentibus eam spectare qui præsidebant, licere id sibi persuasisse, quæ patrem et fratres tres haberet Olympionicas. Guillonius.

Ἔχω ——— ἄγω] Iterum Wolfius pede silenti. In Exemplaribus omnibus ἔχοι et ἄγοι. Taylor.

Ἵνα] Rursum Wolfius, lectore non admonito, nulla necessitate adductus, et contra Codd. fidem, vocem istam insinuavit. Idem.

Συντετάχθαι] Pro προῃρῆσθαι, *constituisse laudare*. Wolf.

Τῷ] Τοῦ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι in Aldino, in Lovaniensi, et in MSto nostro. Taylor.

ἑ.

732. 1 Ο ΜΕΝ Ἰουλιάδης, ᾧ μάλιστ' ἐπεποίθεις, οὔτε, ὅτε ἀφίγμεθα εἰς Ῥόδον, παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ Λίνδον ἦν· οὔτε ἐπανελθὼν εἰς Ῥόδον, περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς, ἔξω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προστάξαι λέγειν, εἴ τινων χρῄζομεν. ὁ δὲ Κλεοκράτης οὐδὲ, μὰ τοὺς θεοὺς, ἐπιστεῖλαί σοι δυναίμην ἂν αὐτάρκως τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας, [1] ὅσῃ κέχρηται περὶ ἐμέ. καὶ γὰρ οἰκίαν παρεσκεύασέ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι, καὶ χωρίον ἐν Καμείρῳ, καὶ αὐτὸς δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἄφθονα, οὐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Τεύθραντι καὶ Ὁπλιστίᾳ· καὶ τὰ μὲν ἄλλα εἰ καὶ φαυλότερα τῶν Ἀθήνησιν, ὥσπερ ἔλαιον καὶ μέλι, ἀλλ' οἵων παρόντων οὐδὲν ἂν τῶν ἐκεῖ δεηθείημεν· οἶνόν γε μὴν καὶ πολὺ ἀμείνω τοῦ παρ' ὑμῖν, καὶ ἐκ στροβίλου ἅμα καὶ ἀλεύρων καὶ ἀρωμάτων πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα· ὧν καὶ πέπομφά σοι. ταῦτα δ' ἡμῖν ἔπεμψε, καὶ πυρῶν μεδίμνους, ὅσοις [2] ἐγὼ οὐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας διαρκεῖν ἂν ἠδυνάμην· καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τούτοις, ἃ γράφειν αἰσχύνομαι, ἵνα μή τινα δηλοῦν ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπερασπάζεσθαι, μικρολογίας μέν τινος εἶναί φημι καὶ ἀπειροκαλίας· φιλο-

[1] ὅση [2] ἐγὼ μεδίμνοις οὐχ

ἑ. Hæc videtur Epistola causam præbuisse ei quæ antecedebat. Multum enim *hic* de liberalitate Cleocratis: *ibi* respondet amico sciscitanti quisnam fuerit ille Cleocrates. Idem.

Ῥόδον —— Λίνδον —— Καμείρῳ] Diodorus Siculus ad Olymp. XCIII. 1. Οἱ δὲ τὴν Ῥόδον νῆσον κατοικοῦντες, καὶ Ἰήλυσον, καὶ Λίνδον, καὶ Κάμειρον, μετῳκίσθησαν εἰς μίαν πόλιν, τὴν νῦν καλουμένην Ῥόδον. Non ergo, ut videtur, exstabant Lindus et Camirus, postquam exstiterit Rhodus. Adde *Cononem* apud Photium, Cod. CLXXXVI. Idem.

Πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα] Facta in formulis bellaria. Fortasse quod in capsulis aut vasculis quibusdam vel asservata, vel expressa fuerunt. Sicut et hodie moris est, impressis etiam imaginibus quibusdam. Wolf.

Πυρῶν μεδίμνους] F. καὶ τοσούτους πυρῶν μεδίμνους, ὅσοις ἐγὼ οὐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας διάγειν (vel διατρέφειν, pro διαρκεῖν) ἂν ἠδυνάμην. Idem. Post μεδίμνους subaudi τοσούτους. V. seq. vel pro διαρκεῖν legendum διατρέφειν, vel διαρκεῖν hoc sensu accipiendum. Auger.

Ὅσοις] Ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις Omnes. Recte fortasse ejecit Wolfius. Illud minus recte, quod non mentionem fecerit. In proximis, cum διαρκεῖν mutare voluit in διάγειν, vel διατρέφειν, stylum Scriptoris sui non recte cepit. Græcum videbatur Græculo Sophistæ διαρκεῖν Κοθωκίδας, pro *sustentare*. Hæc sunt illis hominibus offendicula, ut *Neutra* pro *Activis*, et vicissim, usurparent. Ita Epist. 9. ineunte, Morbus μηκύνειν dicitur, quod ab aliis nunquam dici observatum est. Aliquando miscet simul. Sic p. 306. l. 9. ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, qui ineunte eadem Epistola, περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς. Similiter et illud ex hoc genere insolentius dictum, τὴν ἀκμὴν συντεταιρεῖν, p. 308. l. 6. Taylor.

φρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πάνυ ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμο-
λογῶ. παρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλίω, συῶν τε ἀγρίων,
καὶ δορκάδων τῶν πέραθεν ἀπολαύσματα· ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς 733. 1
ἡμῖν σύνεστιν ὁσημέραι, καὶ μεταδίδωσι τῆς αὑτοῦ σοφίας,
ἣ σοφωτέρα ἢ καθ' ἡμᾶς ἐστίν. ἃ γὰρ ἐγὼ παθὼν ἐδιδά-
χθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν φυλάττεται, σοφίᾳ, καὶ οὐχ,
ὥσπερ οἱ ἄφρονες, πείρᾳ διδασκόμενος. οὐ γὰρ πολιτεύε-
ται. καὶ ὅσον γ' ἐπὶ Κλεοκράτει, οὐδεμιᾶς πόλεως ἄλλης,
οὐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀσμενίζω τῇ
συμφορᾷ, καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τοῦ βίου ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς
αὐτόθι πολιτείας, καὶ οὕτω μὲν ὑπεραγαπῶ τὰ παρόντα,
[1] ὥσθ', ὅπερ φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα ὑπὲρ ἄλλης ἡδο-
νῆς εἰπεῖν, ὥσπερ κυνὸς λυττώσης, [2] ἀπηλλάχθαι δοκεῖν τῆς
τοῦ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς. ᾧ καὶ, ὅταν ὁ νοῦς ἐπικρατῇ,
τρισευδαίμων ἔγωγε ἐμαυτῷ τῆς φυγῆς, ἣν φεύγω, φαίνο-
μαι· ὅταν δ' αὖ πάλιν ὑπέλθῃ μοι λογισμός τε καὶ γνώ-
μη τῶν αὐτόθι, οὐχ ἑταίρων μόνον, ἀλλὰ καὶ συγγενῶν,
καὶ ἐκκλησίας, καὶ Κολυττοῦ, ἐν ᾧ πέντε καὶ τετταρά-
κοντα ἔτη ᾤκησα, καὶ τοῦ Ἀλῇσι χωρίου, καὶ τῶν ἐκεῖ
μοι μετὰ σοῦ καὶ Φιλίνου διατριβῶν γενομένων, μεταῤῥεῖ
ἅπαν τὸ αἷμα ἄλλοσέ ποι τῶν σπλάγχνων πάλιν, καὶ
μοι δήποτε καὶ λοιδορίαι, αἷς ἐλοιδορούμην ὑπὸ Δημο-
σθένους, ἥδισται δοκοῦσι, καὶ σκώμματα, ἐφ' οἷς οὐδεὶς
ἔξω Κτησιφῶντος ἐγέλασε πώποτε. ἀλλὰ γὰρ ἅλις μὲν
ἡμῖν δακρύων. σὺ δ' εὐτυχοίης, καὶ μὴ μόνον πολιτείαν

[1] ὥσθ'] καὶ [2] ἀπηλλάχθαι * ποτὲ τῆς τ. π. ἡ * δοκῶ, καὶ, ὅταν

Ἢ καθ' ἡμᾶς] F. τῆς καθ' ἡμᾶς. Nisi fuerit ἢ σοφώτερος ἢ καθ' ἡμᾶς. Markl.

Φυλάττεται] Pungere admonuit Cl. Marklandus post hanc vocem. Id sane præstat. Corrige itaque Versionem Wolfii. Taylor.

Καὶ, ὅσπερ —] Ὥσθ', ὅπερ ——. Wolf.

Ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς] Τῆς τῶν ἀφροδισίων. Quem locum ἐκ τοῦ ᾱ Πολιτειῶν Platonis in Catone citavimus. Idem.

Ὥσπερ κυνὸς λυττώσης] Error memoriæ. Plato de Rep. I. pag. 10. Edit. Mass. ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. Cicero de Senectute c. 14. *Libenter vero istinc tanquam a domino agresti ac furioso profugi.* Non a Cane. Sophoclis dictum hoc apud utrumque Platonem et Ciceronem. Markland.

Πολιτεύεσθαι ἡδονῆς] Post ἡδονῆς transfero, quod est infra v. 21. καί μοι δήποτε usque ad ἀλλὰ γὰρ - - - Hæc translatio mihi visa fuit necessaria, ut aliqua sit in rebus connexio. Deinde pro ᾧ καὶ lego οὐκοῦν *igitur*. Auger.

Ποιεῖ] Δοκεῖν. Wolf.

Ἀλῇσι χωρίου] Ἀλησιχωρίου Editi: Ἀλσιχωρίου MS. Recte autem edi curavimus. Ἀλαὶ erat Δῆμος Atheniensium, ut multa Monumenta testantur: atque hunc fœdum errorem ante me sustulit doctissimus Meursius in libro de Populis et Pagis Atticis. Taylor.

Ἔξω Κτησιφῶντος] Quære, an alibi unquam ita scribat Æschines. Vide Epist. 12. p. 318. l. 6. Markland.

ἅπασαν, ἀλλὰ καὶ Λεπτίνην φεῦγε, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει
φιλαπεχθημόνως, καὶ ὅτι τἄλλα τοιοῦτός ἐστιν, ὅτου
734. 1 περιεῖναι μὲν [1] μηδένα λαμπρότερον ποιεῖ, ἡττᾶσθαι δὲ,
ἀδοξότατον. καὶ μάλιστα μὲν παραινῶ, φεῦγε τὰς μετ'
αὐτοῦ διατριβάς· εἰ δ' αὖ συνέλθῃς ἐκ τύχης, καὶ καθ'
ἡμῶν λέγοι τὶ, πειρῶ σιωπᾷν, ἂν ἰσχύῃς, καὶ γελᾷν.
ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσιν ἀποχρῶσαν [2] δίκην, τὸ, πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις καὶ γέλωτος εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσους ἄξιος. σὺ
δὲ, εἰ μὴ πάνυ φοβῇ τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ' ἡμᾶς
ποτὲ, καὶ παρασχὼν σεαυτὸν ἡμῖν ἰδεῖν, ἐπανήκοις πάλιν.

[3] ϛ'.

ΑΡΙΣΤΩΝ οὗτος, ὁ κομίζων σοὶ τὴν ἐπιστολὴν, ὁ πρῶτός ἐστιν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ῥόδῳ. πέπλευκε δὲ Ἀθήναζε κατὰ χρείαν κηδεστοῦ γέροντος, ἀργύριον εἰσπράξων παρὰ τοῦ τραπεζίτου Χαρμόλα. σκόπει [4] δὲ ὅπως αὐτὸν [5] δέξῃ φιλοφρόνως. ἔστι δὲ κομιδῇ εὐτελὴς τὴν [6] δίαιταν, καὶ πρέπων ἡμῖν. ᾧ καὶ τὰ ἄλλα συμπράξεις, ὡς μάθῃ, [7] ὡς οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων [8] ὑπέλαβεν, ἀλλ' ἔστι τὶς Ἀθήνῃσιν Αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη.

ζ'. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

ΕΠΥΘΟΜΗΝ τὰ ῥηθέντα Μελανώπῳ πρὸς ὑμᾶς, καὶ
τὴν μὲν ὑμετέραν ἀπεδεξάμην φιλανθρωπίαν· Μελανώπῳ
δὲ οὐκ ἐπανελθὼν μόνον [9] πρὸς ὑμᾶς νομίζω τοῖς βεβιω-
μένοις αὐτῷ πρέπουσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχὸν ἔτι
735. 1 καὶ τῆς πατρίδος ἐστερημένος, ὅμως ἀρκέσαι πειράσομαι.
ἐγὼ γὰρ, ὦ Μελάνωπε, κατὰ μὲν τοὺς νόμους ὁμολογῶ
ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ· φημὶ μέν τοι βοηθῶν ταῦ-
τα [10] τοῖς νόμοις πεπονθέναι, καὶ ὑπὲρ τοῦ μηδένα στε-
φανοῦσθαι παρ' αὐτοὺς ἀγωνιζόμενος. ἐμοὶ μὲν οὖν τὸ δε-

[1] * μηδενὸς λαμπρότερον, ἡττᾶσθαι [2] δίκην * τῷ πᾶσιν [3] ϛ'. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ. [4] δὲ] οὖν [5] ὑποδέξῃ [6] δίαιταν. καὶ * πρεπόντως ἡμῖν καὶ τὰ [7] ὅτι [8] ὑπεδέξατο [9] Desunt πρὸς ὑμᾶς. [10] τοῖς νόμοις ταῦτα

Ποιεῖ] Iterum hoc ex inde Wolfiana. Deest enim in omnibus. Tale tamen aliquid desideratur, ni legere malis μηδενὶ λαμπρότερον. Taylor. L. μηδενὸς, delendo ποιεῖ. et v. 7. τῷ pro τό. Auger.

ϛ. Πρέπων ἡμῖν] Quære, quid velit, per πρέπων ἡμῖν. An, *similis nobis?* Sed hoc Poeticum est. Euripid. Alcest. v. 1121. εἴ τι σοι (vel σῇ) δοκεῖ πρέπειν γυναικί. Markland.

Ὡς οὐ] Rectius MS. ὡς μάθῃ, ὅτι οὐ παντελῶς κ. τ. λ. Taylor. Auger.

δυστυχηκέναι πολιτευομένῳ κοινόν ἐστι πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ Ἀριστείδην, καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν [1] λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει γενομένων· σοὶ δὲ, τὸ μέχρι μὲν χθὲς καὶ [2] πρώην θεσμοθετοῦντος, ἤδη σοῦ προεστάναι τὴν μητέρα, τρὶς δὲ ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σοῦ εἰς τὸ δεσμωτήριον, σὲ δὲ πραθέντα δισχιλίων [3] δραχμῶν, τὴν ἀκμὴν συνηταιρηκέναι τοῖς περὶ Τίμαρχον νέοις, οὐ κοινὰ ταῦτ' εἶναι πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ Ἀριστείδην τὸν δίκαιον, ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ Μελανώπῳ μὲν αὖθις, ἐὰν ὑμῖν ποτὲ δόξῃ, διαλέξομαι παρών· [4] νυνὶ δὲ τῆς μὲν εὐνοίας, ἣν ἀπόντι μοὶ [5] παρέχεσθε, θορυβοῦντες, καὶ μὴ θέλοντες [6] ἀκροάσασθαι τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω. δικαιότερον μέν τοι καὶ [7] ἄμεινον, ἐμαυτὸν ἐᾶσαι πρὸς τοὺς λοιδοροῦντας λέγειν, ψηφισαμένους, ἃ πολλάκις πολλοῖς ἤδη ἐψηφίσασθε, τὰ μέγιστα ἁμαρτοῦσιν εἰς ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ, τό γε δεύτερον ἂν δεηθείην, ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, ἢ χαρίζεσθαι δοκοῦντας, ὅτι τῶν βλασφημούντων οὐκ ἀκροᾶσθε, μείζω τὴν ὑποψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

ή.

ΣΥ ΜΕΝ οὐδέπω καὶ νῦν ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ 736.1
καὶ νόσους, καὶ δίκας, καὶ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ βού-

[1] λαμπροτάτων ποτὲ ἐν [2] πρώην, θεσμοθετοῦντος ἤδη σοῦ, προεστάναι [3] δραχμῶν ἡταιρηκέναι, τοῖς π. Τ. νέοις κοινὰ ταῦτ' εἶναι, οὐ τοῖς περὶ Θεμιστοκλέα, [4] νυνὶ] ὑμῖν [5] παρέσχεσθε [6] ἀκροᾶσθαι [7] ἄμεινον ἦν, ἐμαυτὸν

ζ. Σοὶ δὲ —— τὴν μητέρα] Verbum verbo: *Tibi autem, usque quidem heri et dudum, cum tu jam sexvir esses, præfuisse matrem.* Wolf.

Μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην] Significat procurationem illam rei familiaris maternam fuisse brevem: ideoque minus vituperanda fuit. Itaque referri videtur τὸ, μέχρι χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετοῦντος, conjungendum, ut significetur brevitas Sexviratus, quo ob flagitia exciderit: et, ἤδη σοῦ προεστάναι τὴν μητέρα, bonis illi interdictum esse ob luxum et rem male gestam. Sed videndum, an tali conciones habere liceat. Προεστάναι ἀντὶ τοῦ ἐπιστατεῖν usitatum est. Quod si prostare, τουτέστιν ἐργάζεσθαι τῷ σώματι καὶ προαγωγεύεσθαι interpretari liceret, sententia esset, *matrem ejus, quamvis hircosam anum, scortum esse publicum.* Wolf.

Προεστάναι] *Mater tua tibi præest.* Immo, *mater tua prostet, prostibulum sit.* Markland. Vertendum *prostitisse, quæstum corporis fecisse.* Quod Wolfio suboluit. Nicander ap. Athenæum p. 569. Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν φάσκων αὐτὸν [Σόλωνα] καὶ πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ἱδρύσασθαι, ἀφ' ὧν ἠργυρίσαντο αἱ προστᾶσαι τῶν οἰκημάτων. *Nicander libro 3. Colophoniacorum tradit Solonem Veneris vulgaris templum exstruxisse ex eo lucro, quod fecerant Meretrices.* Ita vertendus iste locus. Interpres non intellexit. Toup.

Διαλέξομαι παρών] In hanc sententiam Demosthenes de Reditu suo verba faciens ait, πρὸς μὲν δὴ πάντας ὑμᾶς τοσαῦτα· ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκρούουσιν ἐναντίον ὑμῶν βούλομαι διαλεχθῆναι. Guillonius.

Παρέχεσθε] Παρέσχεσθε Ald. cum MSto. Taylor.

ή. Μείζω τὴν ὑποψίαν] *Suspicionem eorum quæ objici* (vel *dici*) *possint, majorem faciatis.* Markland.

ή. Μὴ βούλεσθαι] Nisi fallor, deleri oportuit μή. Idem.

λεσθαι [1] ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, αἰτιᾷ· Νικίας δὲ ἀφῖκται πάλαι καὶ Ἀνδρωνίδας. εἰ μὲν οὖν νῦν γε σὺν Φιλίνῳ — πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἐξιέναι — διέγνωκας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη σοὶ ἔτι ἀπολογία, καὶ λυθείη ὁ πόλεμος. εἰ δὲ οὐδὲ σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἐξιέναι, σὺ μὲν ἐπιστελεῖς διὰ παντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι, ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι.

θ.

ΠΕΡΑΙΩΘΕΙΣ ἐπὶ Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐχ ὑπ' ἀργίας, ἀλλ' ὅτι [2] μηκύνειν ἔδοξεν ἡ περὶ τὸ ἆσθμα νόσος, ὡς τὴν νύκτα ἐνέδωκε, καὶ ῥᾴων ἐγενόμην, βαδίσας εἰς τὴν Ἄμμον, ἐπεῖδον τὰ χωρία. καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλως, καὶ ποικίλα εἶναι τὰ χωρία. καὶ γὰρ ἐλαιὼν ἦν, καὶ πολλὰ φυτὰ, καὶ ἄμπελοι συχναὶ, καὶ σπόριμα [3] πλείονα, καὶ νομαὶ καλαί· ἐπαύλιον δὲ οὐδὲ μέτριον, ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. ἐδέξατο δ' ἡμᾶς ὁ Μυρωνίδης φιλανθρώπως σφόδρα. τὰ μέν τοι χωρία δυοῖν ταλάντοιν ἐπριάμην. καὶ νῦν ἐπαύλιόν τι μηχανῶμαι τοιοῦτον, οἷον ἂν [4] μηχανῴμην ἐγὼ κεκτημένος βραχέα, καὶ μέλλων ὅμως οἰκεῖν ἐνθάδε, μὰ τοὺς θεοὺς, οὐχ [5] ἡδέως ἐπὶ τῇ
737.1 στερήσει τῆς ἐμαυτοῦ πόλεως, καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναιτο ἄν τις ἧσσον ἀλγεῖν ὑπολαμβάνων οἰκεῖν.

ί.

Ο ΔΕ Κίμων οἷα κατὰ πόλιν ἑκάστην καὶ αἰγιαλὸν

[1] ἐλθεῖν, πρὸς ἡμᾶς αἰτιᾷ [2] μηκυνεῖν [3] * πίονα [4] ἐμηχανώμην [5] ἡδόμενος

Ὁ πόλεμος] Intelligit, opinor, ἡ μέμψις. Idem.

Ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι] F. ἀνιαθήσομαι. Etsi Futurum Medium et passivam significationem habet. Sententia est, *se non curaturum postea tergiversationes, et excusationes illius: atque etiam ejus amicitiam non magni facturum, ut in quo candorem desideret, veramque benevolentiam.* Wolf.

θ'. Φύσκον] Vide Steph. Byzant. Markland.

Ἀλλὰ μηκύνειν] Ἀλλ' ὅτι μηκύνειν. Wolf.

Ἄμμον] Ammus Oppidulum, vel Prædium, ignoratur, ut et Sterea, p. 320. l. 1. ubi iterum Ammi facta est Mentio. Anne hinc excogitavit Photius, et Pseudo-Plutarchus, Æschinem, relicta Rhodo, SAMUM se contulisse? Taylor. *In Samum Insulam me contuli.* Hoc idem Plutarchus tradit, eum Rhodo in Samum Insulam navigasse, et in ea paulo post obiisse. In Aldino tamen Codice legitur Ἄμμον. Guillonius. Erat probabiliter villula, sic dicta, quia ibi erant multæ arenæ. Auger.

Οἷον ἐμηχανώμην] F. οἷον ἂν μηχανῴμην, Optativi præsenti μηχαναοίμην. Wolf.

Οὐχ ἡδέως] Longe aliter sensit Epist. 5. pag. 306. Markland.

Ὑπολαμβάνων οἰκεῖν] Non intelligo. Wolfius vertit, quasi legisset in Futuro, quod tolerabile foret, *postea, olim habitaturum:* hoc est οἰκιεῖν. Markland. οἰκιεῖν in futuro. Auger.

ί. Aristæneto, quam Æschini, convenientior hæc Epistola. Markland.

Οἷα] *Qualia!* Admirantis, vel Indi-

ἡμᾶς δέδρακεν, οὐ κήδους, οὐ νόμου φειδόμενος [1] οὐδενὸς, ὅτε
κατὰ θέαν εἰς Ἴλιον ἀφικόμην τῆς τε γῆς καὶ θαλάττης,
καὶ ἃ μὲν εἶδον αὐτόθι, [2] γράφειν, ἐπεὶ δοκεῖ ὕλην ἔχειν
ἄφθονον, σιωπήσω — δέδοικα γὰρ μὴ ποιητικῆς λαβό-
μενος φλυαρίας, ἀπειροκαλεύεσθαι δόξω —, τὰ δὲ Κίμω-
νος ἔργα, καὶ τὴν ἀκρασίαν, οὐδ᾽ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσ-
σαι, δυναίμην ἀρκέσαι λέγων. διατριβόντων γὰρ ἡμῶν πολ-
λὰς ἡμέρας ἐν Ἰλίῳ, καὶ μὴ πληρουμένων τῆς θέας τῶν
Περγάμων· ἦν δέ μοι γνώμη μένειν ἕως ἅπαντα διεξέλθω
τὰ ἐν τῇ Ἰλιάδι ἔπη, πρὸς αὐτοῖς ἑκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ
ἔπη ἐστί γεγενημένα· ἐμπίπτει ἡμέρα, ἐν ᾗ πειρῶνται
τοὺς γάμους οἱ πλεῖστοι τῶν θυγατέρων, ὅσων ἐπιτρέπει
ὁ νόμος ποιεῖν, καὶ ἡ ὥρα. ἐγένοντο δὲ συχναὶ αἱ γαμού-
μεναι. νενόμισται δὲ ἐν τῇ Τρῳάδι γῇ, τὰς γαμουμένας
παρθένους ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον ἔρχεσθαι, καὶ λουσαμένας
ἀπ᾽ αὐτοῦ, τὸ ἔπος τοῦτο ὥσπερ ἱερόν τι ἐπιλέγειν· ΛΑΒΕ
ΜΟΥ ΣΚΑΜΑΝΔΡΕ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΙΑΝ. ἐν δὴ ταῖς
ἄλλαις Καλλιῤῥόη [3] ὄνομα, παρθένος μεγάλη, πατρὸς [4] δὲ
τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἧκε λουσομένη. καὶ ἡμεῖς 738. 1
ἅμα τε τοῖς οἰκείοις τῶν γαμουμένων, καὶ τοῖς ἄλλοις
ὄχλοις, πόῤῥωθεν τὴν ἑορτὴν, καὶ τὰ λουτρὰ τῶν παρθέ-
νων, ᾗ θέμις [5] τοῖς ἐξωτέρω ὁρᾷν, ἐθεώμεθα. ὁ δὲ καλὸς
κἀγαθὸς Κίμων ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τοῦ Σκαμάν-
δρου, καὶ στέφει ἑαυτὸν δόναξιν· ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ τὸ
στρατήγημα τοῦτο καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλ-

[1] οὐδενός ἐστιν ὅτε! κατὰ [2] γράφειν ἐπεὶ δοκεῖ, ὕλην * ἔχων [3] ὄνομα * παρθένοις [4] δὲ οὐ τῶν [5] αὐτοῖς,

gnantis. MARKLAND. Et Lege δὴ cum MSto. TAYLOR.

Φειδόμενος] Alius dixisset ὑπολογιζόμενος κῆδος et νόμον. Vide Æschin. c. Ctesiph. p. 259. l. pen. MARKLAND.

Οὐδενὸς, ὅτε] Hic lego et pungo: οὐδενός ἐστιν ὅτε! ἐστὶν ὅτε *interdum*. δὲ, quod est initio epistolæ, mihi videtur particula indignantis. AUGER.

Θαλάττης, καὶ ἃ ——] Lege θαλάττης. Καὶ ἃ —— *Terræ et Maris causa! Quæ vero ibi* etc. MARKLAND.

Γράφειν —— σιωπήσω] Aut τὸ γράφειν expungendum, aut, pro σιωπήσω legendum ἀφήσω vel παραλείψω, vel simile quippiam. WOLF. M. ἀφήσω *omittam scribere*. AUGER.

Τῶν Περγάμων] Τῶν τάφων MS. TAYLOR. Neutrum satisfacit: utrumque bene abesse potuit. MARKLAND.

Γεγενημένα] Mallem γεγραμμένα. IDEM. AUGER.

Παρθένος μεγάλη] Καλὴ καὶ Μεγάλη apud Scriptores fere conjunguntur in hoc negotio. MARKLAND.

Ταῖς ἐξωτέρω] Intelligo ἀνδράσι, viris qui nempe a fluvio excludebantur, et prohibebantur accedere ad virgines lavantes. AUGER.

Καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιῤῥόην εὐτρεπής] Ἐξ ἡμέρας εὐτρεπὴς *e die paratæ et instructæ insidiæ*. Videtur proverbiale quiddam esse, ut apud Terentium, *apparare de die convivium*. Quod Donatus ex-

λιῤῥόην εὐτρεπής. λουομένης δὲ, καὶ τὸ εἰωθὸς ἔπος, ὡς
μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην, λεγούσης, ΛΑΒΕ ΜΟΥ ΣΚΑ-
ΜΑΝΔΡΕ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΙΑΝ, ἐκθορὼν ἐκ τῶν θά-
μνων ὁ Σκάμανδρος Κίμων, ἡδέως, ἔφη, δέχομαι, καὶ λαμ-
βάνω Καλλιῤῥόην, Σκάμανδρος ὤν· καὶ πολλὰ ἀγαθὰ
ποιήσω [1] σοι. ταῦτα ἅμα λέγων, καὶ ἁρπάσας τὴν παῖ-
δα, ἀφανὴς γίνεται· οὐ μὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς γίνε-
ται. ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν
Ἀφροδίτης, ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, καὶ
ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη ἰδοῦσα τὸν Κί-
μωνα, ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν συνειδότα ἅμα ἐμοὶ θεώμενον,
προσεκύνησε, καὶ ἀποβλέψασα πρὸς τὴν τροφὸν, ὁρᾷς,
ἔφη, τίτθη, τὸν Σκάμανδρον, ᾧ τὴν παρθενίαν ἔδωκα.
καὶ ἡ τίτθη ἀκούσασα, ἀνέκραγε, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔκπυ-
στον γίνεται. ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, καταλαμβάνω τὸν
Κίμωνα, καὶ, οἷα ἦν εἰκὸς, [2] ὀργίζομαι, καλῶν ἀνόσιον,
καὶ δι᾽ αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ οὐδὲν δι᾽ αὐτὸ
739. 1 ἔδεισεν, οὐδὲ ᾐσχύνθη τοῖς πεπραγμένοις, ἀλλὰ μύθους
[3] ἐπελάβετο λέγειν μακροὺς, τοὺς ἁπανταχόθι τροχῶν
ἄξια εἰργασμένους καταριθμούμενος. καὶ γὰρ ἐν Μαγνη-
σίᾳ [4] τοῦτο περὶ Μαίανδρον τὸν ποταμὸν ἔφη γεγονέναι,
ὑπό τινος τῶν ἐκεῖ νέων. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἔτι σήμερον Ἄτταλον
τὸν ἀθλητὴν ὁ πατὴρ, [5] ἔφη, οὐχ ἑαυτοῦ υἱὸν, ἀλλὰ τοῦ
Μαιάνδρου εἶναι πείθεται· καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν οὕτω
πάνυ [6] νομίζει σαρκῶν τε καὶ ῥώμης εὖ ἔχειν. ἐπειδὰν δὲ
πολλὰς λαβὼν πληγὰς ἀπειπάμενος ἐξίοι, τὸν ποταμὸν
αὐτῷ νεμεσῆσαι [7] λέγει, ὅτι νικήσας οὐ πατέρα ἀνηγόρευ-

[1] Deest σοι. [2] ἐργάζομαι [3] ἐπεβάλλετο [4] ταὐτὸ τοῦτο [5] ἔφη, αὐτοῦ οὐχ ἑαυτοῦ [6] νομίζειν [7] λέγειν

ponit, *repente, neque ante prædictum, nec pridie constitutum.* Quasi esset αὐθημερόν. WOLF.

Ἐξ ἡμέρας] *Ex die, pro die, pro tempore.* AUGER.

Ποιήσω σοι] Σε Æschinis ævo congruentius. MARKLAND.

Ὀργίζομαι] Editi omnes, et MS. ἐργάζομαι. Et vertunt, *ut par erat facio, ut par erat illum tracto:* Immo Wolfius ipse, *ita cum eo ago uti par est.* TAYLOR.

Ἐπελάβετο λέγειν] Ἐπεβάλετο λέγειν MS. IDEM. Sic ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν Epist. 2. pag. 728. ed. T. MARKLAND. M. ἐπεβάλλετο. AUGER.

Ἀφ᾽ οὗ] *Ex quo, ex qua re.* IDEM.

Πατὴρ] Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔφη, vel, ὁ πατὴρ, ἔφη, αὐτοῦ, cum MS. TAYLOR. L. πατὴρ αὐτοῦ, ἔφη. AUGER.

Νομίζει] In exemplari nostro exaratur νομίζειν —— πολλὰς λαβὼν πληγὰς, καὶ ἀπειπάμενος —— νεμεσῆσαι λέγειν. TAYLOR.

Ἐξίοι] *Unde?* MARKLAND.

Ὅτι νικήσας] Forte excidit ποτέ: ut Epist. 7. p. 735. ed. T. ὅτι ποτὲ νικήσας.

σεν αὐτόν. οὐκ ἄρ' ἀπορεῖ γε ἡττώμενος προφάσεως. καὶ
περὶ Ἐπίδαμνον [1] ὁμοίως πάλιν, Καρίωνα ἔφη τὸν Μουσι-
κὸν ὑπ' εὐηθείας πεπεῖσθαι, ὅτι Ἡρακλέους εἴη τὸ ἐκ
μοιχοῦ γενόμενον αὐτῷ παιδίον. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιησά-
μην, ἔφη, ἅπαξ δὲ διελέχθην παιδὶ ὑπερώρῳ τε ἤδη, καὶ
λουομένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραὸς [2] εἶδον. καὶ ἄλλως [3] δὲ
δοκεῖ μοι, ἔφη, [4] ὥς μοι παντάπασι τὰ ἐν Ἰλίῳ [5] τραγικὰ
καὶ φοβερὰ ᾖ, παθεῖν δεῖν τι καὶ ἡμᾶς, καὶ οἷον ἐν κωμῳ-
δίαις, περὶ τὸν Σκάμανδρον ἐργάσασθαι. κἀγὼ μὲν ἄλλο
οὐδὲν, ἢ ποῖ λήξει ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία, προσμένων,
λίθινος ὑπ' ἀπιστίας ἐγεγόνειν. ὁ δὲ ἐῴκει καὶ τρίτην
[6] Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου μοιχείαν [7] ἐπάξων, ἕως ἰδὼν
ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ, τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφην, κατα- 740. 1
πρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι, καὶ δι' ὀπισθοδόμου τινὸς εὐθέως
πρὸς Μελανιππίδην φεύγων ᾠχόμην, ἐκεῖθεν δὲ ἑσπέρας
ἐπὶ θάλατταν εἰς τοὔμπροσθεν, εἶτα ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ
κατήχθημεν, ὃν μηδεὶς ἂν ἄλλος ἢ φεύγων τὸ Κιμώνειον
ἄγος ὑπομεῖναι πλέων. τοιαῦτα μὲν παθὼν, δεῖν σοι γρά-

[1] δ' ὁμοίως, * πόλιν κατ' Ἰώνιον, ἔφη, μουσικὸν [2] ἰδών. [3] * δ' ἐδόκει [4] ὡς μὴ παντάπασι [5] τραγικά τε καὶ [6] Ἀπόλλωνός μοι καὶ [7] ἐπάξειν

Idem.

Κατιὼν δ' ἔφη] Verti, *Carionem aiebat Musicum*. Unde conjicio, *Lutecianum* exemplar habere Καρίωνα ἔφη τὸν Μουσικόν. Wolf. Ego interpretatus sum quasi legeretur τινὰ ἔφη μουσικόν. Auger.

Καρίωνα] Nulla in libris nostris istius lectionis aut vola aut vestigium. Vertit Guillonius: *In orationis vero decursu narrabat Cimo musicum quendam adeo bardum fuisse* cetera. Taylor.

Γενόμενον] Prope est γεννώμενον. Markland.

Διελέχθην] Forte subest aliquid a verbo λέγομαι *cubo, jaceo:* quale συνελέχθην *concubui*. Sed quid est ὑπερώρῳ? Nam Cœtus iste erat Virginum ὡραίων (pag. 310.) non ὑπερώρων. An, εὐώρῳ? Vide Hesych. Idem.

Ὑπερώρῳ τε ἤδη] *Jam deflorata, jam non virgine*. et v. 7. l. ὡς μὴ παντάπασι - - - ᾖ, παίζειν δεῖν τι καὶ ἡμᾶς. Auger.

Καὶ ——— ἰδὼν] Aut καὶ ——— εἶδον, aut ἐξώρῳ ἤδη λουομένην ——— ἰδών. Wolf.

Ὅς μοι ——— τὰ ἐν Ἰλίῳ] Fortasse τὸ μοι redundat. Aut ὡς μὴ, *ne sint res Iliacæ*. Idem. In Aldino excudebatur ὡς μὴ παντάπασι τὰ ἐν Ἰλίῳ τραγικὰ καὶ φοβερὰ ᾖ. Ita etiam MS. noster. Id opinatus est Wolfius veram esse lectionem. Et est optima. Taylor.

Παθεῖν δεῖν καί τι ἡμᾶς] F. δεῖν τι καὶ ἡμᾶς. Si τὸ παθεῖν ad amoris affectum referre libet, vertes: *Et nobis aliquid esse indulgendum, concedendum, amori dandum esse ludum quendam*, ut Horatius loquitur. Wolf.

Παθεῖν] Forte, παίζειν. Nam ἡδυπαθεῖν minus placebit forte. Markland.

Ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν] Ξενὼν καταγώγιον, κατάλυμα, καταγωγή. Non puto esse loci proprium. Si de viro loquitur, προπαροξυτόνως scribendum erit, ὡς Ξένωνα. Τὸ ἀνέμῳ puto alteram Editionem non habuisse. Verti enim, *Deinde ad hospitium appulimus, quod* etc. Wolf.

Κιμώνειον ἄγος] Facete alludit ad τὸ Κυλώνειον ἄγος, quod Athenienses jussi sunt ἐλαύνειν a Lacedæmoniis, ut est in prima Thucydidis. Idem. Erudite, si alludit, quemadmodum videtur, ad τὸ Κυλώνειον ἄγος: quod proverbiale quodammodo erat. Vide Hesych. Suid. Herodot. V. 71. et Menag. ad Laert. I. 110. Markland.

φειν, ὡς καὶ ἐμοῦ σχετλιάσοντι μᾶλλον, ᾤμην· σὺ δὲ ἂν
ἱκανῶς, οἶμαι, γελάσειας.

ιά. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΤΑ ΜΕΝ ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν, περὶ ὧν [1] ἠβου-
λόμην, καὶ πρότερον ᾤμην — οὐ γὰρ ἀφῃρῆσθαί γε τοῦ-
το ἀτυχήσαντα τῶν παρ' ὑμῖν, ὑπελάμβανον —, συμ-
βουλεύειν δὲ, καὶ πολυπραγμονεῖν, οὐ μικρᾶς ἔμοιγε ἀκρα-
σίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδωκότι τηλικαύτην δίκην τοῦ
πολιτεύεσθαι, πλὴν εἴ τι δέοι καλούντων ὑμῶν. ἄλλως
[2] δὲ μὴ ῥᾴδιόν τισι τῶν ἐπιτηδείων, οὐχ ὅτι πόλει, [3] συμ-
βουλεύειν ᾤμην· ὑμῖν τε ἑώρων ἄλλους εἶναι καὶ λέγειν
καὶ πράττειν δυναμένους τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ οὐκ
ὀλίγους. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι, πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν,
ὥσπερ ἐγὼ, περιέστηκε δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολι-
τευομένων, — ἀκούω δὲ τοὺς μὲν [4] αὐτοὺς παρόντας, τοὺς
δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν κινεῖν τι τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων
—, ἕτοιμός [5] εἰμι, τὰ δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μό-
νως ἔξεστί μοι, δι' ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ Μα-
741. 1 κεδόνων φρονεῖν ἐροῦσί με, καὶ [6] παραπρεσβείας γράφονταί
τινες ἀπόντα με [7] δίκην, ἢ προδοσίαν τῆς Ἑλλάδος· ἑτοι-
μός [8] εἰμι καὶ Ῥόδου, καὶ γῆς ἁπάσης Ἑλληνίδος πρόσω
φεύγειν, ἐὰν βούλωνται, καὶ πρὸς τὸν ἐν Πέρσαις ἄπειμι
καὶ Μήδοις βασιλέα. καί τοι τὰ Περσῶν [9] τε καὶ Μήδων

[1] ἐβουλόμην [2] δὲ μηδὲ ῥᾴδιά [3] συμβουλεύειν, * ἃ προσήκει, ᾤόμην [4] αὐτοῦ [5] εἰμι] ἤδη [6] παραπρεσβείας πάλιν γράφονται [7] Deest δίκην. [8] εἰμι] ἤδη [9] * γε

Σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς] Interpretatus sum quasi legeretur: σὺ δέ τοι ἂν ἴσως. Auger.

ιά. Ἀτυχήσαντα τῶν παρ' ὑμῖν] *Eum qui non assecutus est, qui infeliciter amisit res quæ sunt apud vos*. Ego malim τὸν ἀτυχήσαντα παρ' ὑμῖν, *eum qui infelix fuit apud vos*. Idem.

Ἀκρασίας] Forte ἀκρισίας. Markland.

Καλούντων ὑμῶν] An probabile est, Senatum Populumque Atheniensem petiisse ab Æschine, ut exsul consilium sibi daret per Epistolas? Idem.

Ἄλλως δὲ] F. ἄλλως τε, *præterea, quin etiam*. Idem.

Μὴ ῥᾴδιά τισι] Ποιητικώτερον. Malim μὴ ῥᾴδιον μηδέ τισι τῶν ἐπιτηδείων. Et [l. 17.] pro ἕτοιμος ἤδη, M. ἕτοιμός εἰμι. Wolf.

Περιέστηκε] Ἀσύστατον aliquid hic mihi videtur, si hæc conferantur cum antecedentibus et subsequentibus. Markland.

Ἀκούω] Ἀκούω δὲ τοὺς μὲν, αὐτοὺς κ. τ. λ. Ita distingue. Idem.

Τοὺς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν] Demosthenem intelligit, qui ea Epistola, quam περὶ τῆς ὁμονοίας S. P. Q. A. scripsit, Athenienses ad libertatem Græcorum retinendam hortatur. Guillonius.

Δίκην] Deleo, et lego προδοσίας pro προδοσίαν. et v. ult. Περσῶν γε καὶ M. Auger.

οὐδεὶς ἔφη με ποτὲ φρονεῖν, καὶ πάντων ἥκιστα Δημοσθένης. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ [1]ἐκεῖσε παύσομαι γράφων, ἃ τῇ πόλει [2]δόξῃ συμφέρειν, οὐ χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν, ὥσπερ ἄλλοι τινὲς, ἀλλ᾽ ἐλευθέρως νουθετεῖν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῶν πολιτευομένων οἱ μᾶλλον ἐπιπλήττειν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, οὗτοι καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὴν λέγουσι, τὴν ὑπὸ [3]προσχήματος παῤῥησίας ὁδὸν τοῦ κολακεύειν ἑλόμενοι — καὶ γὰρ αὕτη τίς ἐστι τοῦ χαρίζεσθαι πολίταις καὶ ἡγεμόσι πολὺ κακουργοτέρα προαίρεσις —, ἣν βαδίζοντές τινες Ἀθήνησι, καὶ περιόντος ἐμοῦ παρ᾽ ὑμῖν, οὕτω γάρ με χρὴ λέγειν, καὶ νῦν, ὅσον ἐφ᾽ ὑμῖν, τεθνεῶτος, αἰτιῶνται μὲν ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν, ὡς οὐκ ἐθελόντων ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος, προτρέπονται δὲ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, ὡς δυναμένους. ὑμεῖς δὲ, μετὰ τοῦ δοκεῖν ἀργοὶ γεγονέναι, δύνασθαι τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν, νομίζεσθαι θέλετε μᾶλλον, ἢ μετὰ τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς προθυμίας, ἐνδεῖσθαι τῆς δυνάμεως. πυνθάνομαι γὰρ, τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου, προτρέπειν τινὰς ὑμᾶς καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων· ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν [4]ταῦτα συμβουλεύειν [5]ὑμῖν, ἃ μετὰ ταῦτα 742. 1
συμφέρει. οὐ γὰρ ἠγνόουν, μὰ τὸν Δία, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, ὅτι λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς μὲν βαρβάροις ἀεὶ πολεμεῖν, τοὺς δὲ Ἕλληνας ἐλευθεροῦν, καὶ ταῦτά γε καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν προελομένους· ἀλλ᾽ εἰς μὲν τὸ βούλεσθαι τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκανὴν οὖσαν, εἰς δὲ τὸ δύνασθαι, καὶ τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένους. προσήκειν οὖν μεμνῆσθαι καὶ ὑμᾶς ὑπελάμβανον, ὅτι Ἀθηναίοις μὲν

[1] ἐκεῖθεν [2] δόξω [3] προσχήματι [4] ταὐτὰ [5] ὑμῖν, μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέρειν

Προσχήματος] F. προσχήματι τῆς. Markland. πρόσχημα τῆς Ald. Editio Lovaniensis, et MS. noster. Taylor. M. προσχήματι. Auger.

Κακουργοτέρα] F. ῥᾳδιουργοτέρα. Taylor. Si Distinctio ponatur post ἡγεμόσι, et post κακουργοτέρα, forte nihil mutandum. Clarius fuisset ἡγεμόσι, καὶ πολὺ κακουργοτέρα, προαίρεσις. De voce κακουργοτέρα quærendum, κακοῦργον ἄνθρωπον occurrit, Æsch. κατὰ Κτησιφ. Markland.

Νομίζεσθαι θέλετε] Imperativum esse puto, ut sit παραινετικὸν, ἀλλὰ μὴ διηγηματικόν. Wolf. In imperativo, *velitis*. Auger.

Θέλετε] Utrum *Indicativi*, vel, *Imperativi?* Wolfius, opinor, in *Imperativo* cepit, qui vertit, *debetis*. Markland.

Τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου] Demosthenes in eadem Epistola de Alexandro verba faciens, scribit, νῦν τοίνυν τεθνεῶτος ἐκείνου, ζητεῖ τινὰς ἡ Τύχη μεθ᾽ ὧν ἔσται, τούτους δὲ ὑμᾶς δεῖ γενέσθαι, τούς τε ἡγεμόνας, δι᾽ ὧν ἀνάγκη τὰ πράγματα πράττεσθαι. Guillonius. Ergo hæc Epistola exarata fuit non ante Olymp. CXIV. 1. quo anno mortuus est Alexander. Et eadem fere tempestate, Ea quæ sequitur. Taylor.

Ἀλλ᾽ εἰς μὲν] Post ἀλλ᾽ pone, vel subaudi, εἶδον vel ἑώρων. Auger.

ἐπιστέλλομεν· Ἀθηναίοις δὲ, οὐκ ἐν οἷς Θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο, ἀλλ᾽ οἳ τὰς μὲν γνώμας ἐκείνων οὐ χείρους εἰσὶ, τὰς δὲ πρὸς τοὺς πολέμους ἀφορμὰς οὐχ ὁμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν τριακοσίας τριήρεις, οἱ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες [1]ὑμῖν· δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ χρυσίου ἀπέφθου τρισχίλια· δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἥβῃ νέων τοσοῦτον πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις· καὶ μηκέτι συμβουλευέτωσαν — αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν ἃ χρὴ πράττειν, δυνάμενοι τὰ δόξαντα πράττειν —, μηδὲ ῥαψῳδείτωσαν, μάτην ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τε καὶ τὴν χώραν, ὅτι ἐγένοντό ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ [2]αὐτῆς, καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. ἐπεὶ, πύθεσθε αὐτῶν, τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Ἄρης πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἁλιῤῥοθίου ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐκρίθη; ἀλλ᾽ εἰ πρὸς Ἀντίπατρον, ἢ ὅς τις ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς, ἱκανοὶ ἐσμὲν
743. 1 ἀγωνίσασθαι· τοῦτο χρὴ σκοπεῖν. [3]κἂν ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, εὐθέως ἐλευθεροῦμεν τοὺς Ἕλληνας. εἰ δὲ τούτου μὲν ὀλιγωρήσομεν, κολακευόμενοι δὲ [4]ἡττηθησόμεθα, πῶς οὐ, μετὰ τοῦ δοκεῖν ἑαυτοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν — ὃ μόνον οὐδὲ παραμυθίαν ἔχει τοῖς κακῶς πράττουσιν —, ἀτυχήσομεν; ἔστι δὲ καὶ πόλεως καὶ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος [5]ἔργον, πρὸς τὰς παρούσας

[1] ἡμῖν [2] αὐτῆς, * εἴ τι γένοιτο αὐτῇ, οἱ θεοί [3] κἂν μὲν ἱκανοὶ [4] ἡσθησόμεθα [5] ἔργον * ἀεὶ, πρὸς

Τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες] Id est, opinor, si locus recte habet, *qui scriptis suis hortantur vos ad suscipiendas res dignas Græcia*. Markland.

Τρισχίλια] Δισχίλια MS. Moderatius, fortasse et rectius quoque. Verum an calculum instituit, quam grandis erat pecunia *Argenti Talenta triginta millia, Auri autem* (quod cur obryzum esset non video) *tria millia?* Sed nihil hoc ad munificentiam Sophistæ. Taylor.

Νέων] Videtur ex glossemate. Markland.

Νέων] Recte vel istud vocabulum, vel ἐν ἥβῃ, glossematica esse puto. Porro quid est τοσοῦτον? Ubi est *redditivum?* Ait Justinus XIII. 6. hoc tempore classem parasse Athenienses navium ducentarum, copias vero terrestres ad Triginta mille. Non contemnendæ sane Copiæ. Taylor. Νέων superfluum videtur. Auger.

Τὰ δόξαντα πράττειν] Bene abesse possent. δυνάμενοι, *modo possimus: si possimus*. Markland.

Ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ ——— καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί] Annotare non opus est: Sat est, si digito commonstrem. Verum istud debemus Wolfio. Legebatur enim ubique ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰσεγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. Mendose sane et hoc. Taylor.

Κολακευόμενοι δὲ ἡττηθησόμεθα] Annotatum est in margine, ἡσθησόμεθα, *si assentatione delectati fuerimus*. Quod non admodum displicet. Wolf. ἡσθησόμεθα Editt. Aldina et Lovaniensis, simul cum MSto nostro. Wechelus habuit ἡττηθησόμεθα. Taylor.

Ἔργον] Post hanc vocem, δεῖν in omnibus quos consului additam vidi. Idem.

ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι· τὸ δὲ, τὴν μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, [1] οἷς ἐπιχορηγεῖ ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος, ἔχειν, τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ποτ' ἐσχηκέναι μεγάλην, ὅμοιόν γε φαίνεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις Ὀλυμπιάσι νικήσας πολλάκις, ὕστερον γέρων ὢν ἀπογράφοιτο ἔτι, καὶ προκαλοῖτο τοὺς [2] ἀντιγράφους, ἀναμιμνησκόμενος ἧς ἔσχηκεν, οὐ τῆς παρούσης, δυνάμεως. ἄξιον δὲ καὶ ἃ λέγειν αὐτοὺς πυνθάνομαι λογίσασθαι μεθ' ὑμῶν, ὡς καινὰ καὶ [3] θαυμαστὰ, ὅσον εἰς ἃ βούλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν [4] δυνάμενα, φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. ὥσπερ ὑμᾶς οὐκ ἐπισταμένους, ὅτι τοῦτο μὲν πάσῃ πόλει, καὶ πολεμεῖν, καὶ εἰρηνεύειν βουλομένῃ, κράτιστόν ἐστιν, ἡμᾶς δὲ οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον πολεμοῦσιν — ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμοῦσι, καὶ μὴ, παντὸς ἕνεκα —, ἀλλ' εἰ βουλομένοις πολεμεῖν καὶ ὁμονοεῖν, [5] ὡς ἴσμεν ἅπαντες, αὐτάρκης ἐστὶν ἡ δύναμις. ἕως δ' ἂν μήτε συστρατείας πολεμοῦντες ἕξομεν, μήτε χρημάτων πόρους δεικνύωσιν, ἀλλὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἔγγυον διδῶσι τοῦ πολέμου, μηδὲν διαφέρειν 744. 1
[6] αὐτοὺς αὐτίκα τῶν ἐμπλήκτων νομίσομεν. ἀλλ' ἐκεῖνον

[1] οἷς * ἐπιχειρῆτε, ἐκ τ. π. ἰσχύος ἔχειν [2] ἀντιπάλους [3] * θαυμαστὸν ὅσον [4] δυνάμενα. φάσκουσι γὰρ δεῖν ὑμᾶς [5] ὡς * δεῖν ἴσμεν [6] * αὐτοῦ αὐτίκα νομίσωμεν.

Οἷς ἐπιχορηγεῖ] Nullum illinc sensum extundes. Nannius et Wolfius neglexisse eas voces videntur in vertendo. Guillonius, qui vertere voluit, non bene se expedit. Sensus interea loci totius est satis manifestus. TAYLOR. Reiskium exscribit Augerus hic, et infra v. 6. et 9.

Ἀπογράφοιτο] Lucillius in Antholog. Lib. II. Epigr. 1.

Οὗτος ὁ νῦν βέλτιστος Ὀλυμπικὸς εἶχε τὸ πρόσθεν
Ῥῖνα, γένειον, ὀφρῦν, ὠτάρια, βλέφαρα·
Εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης, ἀπολώλεκε πάντα. TAYLOR.

Προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους] Τὸ Ἀντίγραφον est exemplum. Ὁ καὶ ἡ Ἀντίγραφος adjective, ut ἀντίγραφος στήλη, ἀντὶ τοῦ, ἀντίγραφον τῶν ἐν τῇ στήλῃ γεγραμμένων. F. τοὺς ἀντιγραφέας. WOLF. ἀντιπάλους in Cod. MSto. Vide quantum præstet et vulgatæ lectioni, atque aliorum conjecturis. TAYLOR.

Δυνάμεως] Ἰσχύος vel ῥώμης usitatius de Viro: δυνάμεως de Civitate. MARKLAND.

Ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὰ] Fortasse, ὡς καλὰ, quam præclara et admirabilia! WOLF.

Ὅσον εἰς ἃ βούλονται κ. τ. λ.] F. ὡς εἰς ἃς βούλονται τῇ πόλει πράξεις συλλαβεῖν δυνάμενα, δεῖ ὑμᾶς ὁμονοεῖν. Et [l. 12.] ἡμᾶς δ' οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν. IDEM. Legendum sine dubio, ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὰ ὡς ἂν εἰς ἃ βούλονται πράξειν, συλλαβεῖν δυνάμενα. *Quam nova et præclara, quasi ea demum ad id quod facere student, plurimum conferrent, non concordes esse jubere.* Illud τῇ quod delevimus, ortum habuit ex præcedenti syllaba. I. TOUP.

Φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν] Sensus videtur postulare tale quidpiam: φάσκοντας δεῖν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. MARKLAND.

Ὑμᾶς] Recte MS. Alii ἡμᾶς. TAYLOR.

Ὡς ἴσμεν ἅπαντες] Refertur ad ὁμονοεῖν. Mox l. μήτε τίνας συμμαχίας πολεμοῦντες. AUGER.

Μήτε συστρατείας] F. Addendum τίνας πολεμοῦντες, ἀντὶ τοῦ, τίνας συμμαχίας. WOLF.

Ἕξομεν] An ἔχωμεν? Scio tamen ἂν inveniri cum futuro Indicativi. MARKLAND.

Αὐτίκα νομίσομεν] F. αὐτίκα τῶν ἐμπλήκτων νομίσομεν. WOLF.

Τῶν ἐμπλήκτων] Desiderabatur, uti ex Wolfii annotatiuncula colligere possis, in omnibus. Vide ut Interpretes sine isto emblemate se gerant. *Nihil conducere ipsos mox existimabimus:* Guillonius. *Nihil illos momenti afferre putabo:* Nannius. Statim, νομίζωμεν MS. noster. TAYLOR.

Ἐκεῖνον] Quis hic? MARKLAND. Nempe, Demosthenem, qui per litteras Atheniensium animos incendebat. AUGER.

Παραπλὴξ] Ad ἐκεῖνον erat in Constructione applicandum. Porro valde hiat circa finem Epist. et solœcissat Sententia. Nec quid rei hic agatur videt lector. Credo sane Wolfium, dum ea vertat, non longe abesse. Adjiciam tamen quæ alii Interpretes: *Istis autem sufficere debet, quod tantam verborum vecordiam impune habeant, qui ne reliquias quidem reip. vobis concedunt, sed in iis tractandis liberum vobis arbitrium invident, non desituri, donec,* etc. Nannius. *Satis autem sibi est, si nihil detrimenti accipiant ii qui admirabiles orationes modulantur, et qui nihil quicquam reliqui vobis faciunt, quantum attinet ad res gerendas in Rep. immo vero qui gestionem ejusmodi negotiorum invideant iis qui ea præstare volunt, quæ ad erigendam remp. ipsos agere decet, donec,* etc. Guillonius. TAYLOR.

Τούτοις] Nempe, Demostheni et ejus similibus. Et sic lego totum hunc locum: τούτοις δὲ οὐκ ἀπόχρη τὸ - - - - μελετῶσι, καὶ μηδὲ - - - - - πραγμάτων, ἀλλὰ κἂν (καὶ ἐν) τούτῳ φθονοῦσι - - - *sed etiam in hoc invident, si qui velint facere quæ oportet, non cessaturi donec* etc. AUGER.

Ἀλλὰ καὶ τούτων κ. τ. λ.] Ἀλλὰ φθονοῦσιν (ὑμῖν) βουλομένοις πράττειν ἃ δεῖ καὶ τούτων S. τῶν λειψάνων. WOLF.

Φθονοῦσι] Φθονοῦσι πράττειν, deleta distinctione. MARKLAND.

Ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα] Quod vero illud fuit? Ut Urbes ab Alexandro exscinderentur, cum præsidium a Philippo impositum ejecissent. WOLF. Cum mortuo Philippo, Thebani ab Alexandro in apparatu Persici belli occupato ad Persas defecissent, Alexander captas Thebas eo consilio funditus diruit, ut eo excidio perculsi ceteri Græci otium tenerent, et ut Platæensibus, Phocensibus, aliisque victoriæ participibus et sociis morem gereret. Eorum præterea agros inter victores dividit, captivos sub corona venumdedit, Pindari tantum stirpe, sacerdotibus, Macedonumque hospitibus conservatis. GUILLONIUS.

Μηλόβοτον] Hæc olim Thebanorum sententia fuit, in Concilio Græcorum, de Atheniensibus a Lysandro victis. Sed Archidamus noluit τὴν Ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γινομένην περιορᾷν. WOLF.

ιβ'. Τριταγωνιστεῖν] Hæc ἐκ τῶν ἀντιπάλων λόγων cognoscantur. IDEM.

Γράφειν] Insolenter dictum (dictum tamen fortasse) Γράφειν, pro *componere.* Γράφειν quidem Ἐπιστολὴν, Ὑπομνήματα, Ψήφισμα, ceteraque id genus, sunt frequentia. Hic Γράφειν simpliciter, ut in

μὲν, ὥσπερ ἦν ἄξιος, παραπλὴξ τὴν διάνοιαν ὢν, [1] κατελύσατε εἰκότως. τούτοις δὲ ἀπόχρη τὸ μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδόξους λόγους μελετῶσι, καὶ μηδὲ λείψανον ἐῶσιν ὑμῖν τι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ [2] καὶ τούτων φθονοῦσι, πράττειν ἃ δεῖ βουλομένοις, ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα, μηλόβοτον ὑμῶν γενέσθαι τὴν χώραν, καὶ κατασκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες. οὐ γὰρ, εἰ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα, διὰ τοῦτο μηδὲν, ὅπως μὴ χεῖρον ἕξει, φροντιστέον.

ιβ'. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΕΓΩ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι, γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τριάκοντα, μὰ Δί', οὐ τριταγωνιστεῖν μαθὼν, ὡς Δημοσθένης ἔλεγεν, ἀλλὰ καὶ γράφειν ἐλευθερίως, καὶ

[1] κατελύσατε. [2] * κἂν τούτῳ φθονοῦσι πράττειν

παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια, καὶ [1] λόγων, οἵους λέγειν ἐν Ἀθήναις ἔπρεπε. καὶ τούτους οὐκ εἰς συκοφαντίαν γυμνάσας, οὐδέ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικασάμενος εὑρεθήσομαι, λαβὼν ἀργύριον, οὐδὲ ὕβρεις ἀποδόμενος, ἀλλ᾽ οὐδὲ ὑβρισθεὶς ὅλως, οὐδὲ ἀφορμὴν προπηλακισμοῦ παρασχὼν, οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν καταστήσας, ἔξω Τιμάρχου μόνου. καὶ οὐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ἐξόν μοι χρήματα, μὴ λαβών· ἀλλ᾽, ὡς ἦν προσῆκον, δίκην κατὰ τοὺς νόμους λαβών. καὶ 745. 1 μετὰ ταῦτα πάλιν Κτησιφῶντα, πολλὰ μὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ παθὼν, πολλὰ δὲ ὑπὸ Δημοσθένους, παρανόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην, ὦ θεοὶ, γραφήν. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ Δημοσθένους δεινότης κρείσσων ἐγένετο. ἐφάνη δὲ ἴσως, ἐφ᾽ οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ Δημοσθένους — πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων οὖσι, δι᾽ ἃ νῦν ἐξέπεσον —, οὐ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τοῦτο τοῦ καλῶς ἐμὲ [2] πολιτεύεσθαι, ὅτι οὐδὲ Δημοσθένους κατηγοροῦντος ἑάλων. μετὰ δὲ ταύτην τὴν συμφορὰν, καὶ τέλεον καταφανῆ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, οὐχ ὅπως μόνοις ὑμῖν, ἐμαυτὸν οἴομαι γεγονέναι. τίς γὰρ οὐκ [3] οἶδεν ὅτι, ὥσπερ ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιστα, τίνες καὶ ὁποῖοι τοὺς τρόπους ἐγένοντο, διαδείκνυνται; καὶ γὰρ ἃ συνέκρυπτον αὐτοὶ πρότερον, ἐκ μέσου γενομένων, ἀναφαίνεται καθαρῶς· αἰτιᾶται γὰρ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτοὺς, οὐδὲν ἀντειπεῖν δυναμένους. οἱ δὲ δὴ φεύγοντες ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις, ὡς τὰ

[1] λόγους [2] * πεπολιτεῦσθαι νομίζειν, ὅτι [3] οἶδεν, ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι οὕτω, καὶ

Lingua nostra, *To write*, vel, *To be a Writer*. Vide Scalig. ad Æschin. π. Παραπρεσβ. p. 132. l. antepen. Et ecce, ut unum ex Interpretibus abripuit: *Pingendi peritus, ut ingenuum decuit*: Nannius. Porro autem, quale est id quod sequitur, παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια? TAYLOR.

Λόγων] Λόγους in omnibus exstat libris quos conferre potui. Hæc non Wolfianam sapiunt moderationem. IDEM. M. λόγους, et v. 17. πεπολιτεῦσθαι. AUGER.

Οὐδὲ Δημοσθένους κατηγοροῦντος, ἑάλων] Demosthenes adversus Æschinem Falsæ Legationis Orationem habuit, quem Idomeneus παρὰ τριάκοντα μόνας ἀποφυγεῖν dicit. Id quod Plutarcho in Demosthene non probatur: nec enim eam habitam a Demosthene orationem fuisse putat, cum in Ctesiphontis causa hujus judicii ab utroque nulla fiat mentio. GUILLONIUS.

Γενομένων] Ἐκείνων addit MS. TAYLOR. Puto esse supplementum. Nam αὐτοὶ et ἐκεῖνοι de diversis personis fere dicitur. Αὐτῶν bene intelligi potest post γενομένων. MARKLAND.

τῶν πολεμίων ἀεὶ [1] προαιρούμενοι, παντελῶς δεικνύουσι καὶ τοὺς τρόπους, καὶ τὰς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι γενομένας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς. καὶ γὰρ ὅπως φέρουσι τὰς συμφορὰς, καὶ ὡς διάκεινται πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ἐξετάζονται σαφῶς. ἆρ᾽ οὖν ὡς καὶ Φιλίππῳ προδοὺς τὴν
746. 1 ἐμαυτοῦ πατρίδα, καὶ παραπρεσβεύσας τοιαῦτα κατὰ τῆς πόλεως, ὡς [2] δὴ θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τάχιστα φεύγων παρ᾽ ὑμῶν ᾠχόμην, πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην, χάριν τε ὧν παρεσχόμην αὐτῷ, κομιούμενος, καὶ προμηθείας δηλονότι τευξόμενος παρ᾽ αὐτῷ; καὶ οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐχ ἑώρων τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα Δημάδην ἔχοντα, καὶ χωρία ζευγῶν εἴκοσιν ἀροῦντα, καὶ χρυσᾶς ἔχοντα φιάλας, Ἡγήμονα δὲ καὶ Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βεῤῥοίᾳ, καὶ δωρεὰς ἅμα εἰληφότας, καὶ γυναῖκας εὐπρεπεστάτας γεγαμηκότας. καὶ μὴν οὐδὲ πρὸς Θηβαίους, οὐδ᾽ εἰς Θετταλίαν ᾠχόμην παρ᾽ ὑμῶν, οὐδὲ πρὸς ἄλλους τινὰς, παρ᾽ οἷς ἢ λοιδορεῖν ἔδει με τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, ἢ [3] λοιδορουμένην αὐτὴν ἀκούειν, ἀλλ᾽ εἰς Ῥόδον [4] ἀφικόμενος, οὔτε, μὰ τὸν Δία, δυσμενῶν ὑμῖν, οὔτ᾽ ἄλλως φιλαπεχθημόνων ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ἄγχιστα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἑστάναι, κατειρωνευομένων ἔμοι γε τῆς συμφορᾶς εἶναι μᾶλλον, ἢ στεργόντων ἐδόκει τὴν [5] πόλιν, ὡς ποῤῥωτάτω γὰρ μᾶλλον αὐτῆς ἐχρῆν ἀπιέναι, καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν, ὃ τὴν γνώμην ἀμύξει. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐνταῦθα μείνας, ἐν [6] Ῥό-

[1] προαιρούμενοι καὶ παντελῶς, [2] δῆθεν [3] λοιδορουμένης αὐτῆς [4] ἀφικόμην [5] πόλιν. τὸν δὲ ὄντως στέργοντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὡς ποῤῥωτάτω μᾶλλον [6] Ῥόδῳ,

Πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην] Ita tamen fecisse dicitur, in Vita ejus apud Plutarchum p. 840. IDEM.

Δημάδην] Demadis et Hegemonis meminit Demosthenes ἐν τῷ περὶ Στεφάνου: Callimedontem vero, Phocione proditionis reo, metu perculsum se clam ex urbe surripuisse, atque Antipatro cum Pythea Oratore adhæsisse scribit Plutarchus in Phocione et in Demosthene. GUILLONIUS.

Λοιδορουμένην] Λοιδορουμένης αὐτῆς MS. Et statim ἀφικόμην rectius. TAYLOR. M. λοιδορουμένης αὐτῆς. AUGER.

Ἐδόκει] Vel δοκεῖ, vel ἐδόκει ἄν, *visum fuisset*. MARKLAND. Mox post πόλιν punctum supra. AUGER.

Γνώμην ἀμύξει] Huic absimile non est, quod Isocrates scribit, Πολὺ γὰρ ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὐτοῦ πολίταις ἠτιμωμένον οἰκεῖν ἢ παρ᾽ ἑτέροις μετοικεῖν, id est, ut vertit Budæus, *Longe miserius est apud suos Cives ignominiosum vivere, quam apud exteros exsulare, nec jus civitatis habere*. Et certe non exsilio mulctatus fuit Æschines, quemadmodum tradit Philostratus in *Sophistarum vitis*; sed, cum ignominiam, in quam a Demosthene et Ctesiphonte, cum suffragiis destitueretur, adductus fuerat, æquo animo ferre non posset, Athenis clam se subduxit, ac Rhodum se contulit. GUILLONIUS.

δῳ φανείην ἄν, ἀλλὰ τῆς [1] Στερεᾶς ἑλόμενός τι μικρὸν φρούριον, Ἄμμον, κἀνταῦθα πριάμενος χωρία τοσούτων ταλάντων, ὅσων εἰκὸς ἦν τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἶτ' Ἀλεξάνδρου μισθωτὸν ὕστερον γενόμενον, καὶ Φωκεῖς προδόντα, 747. 1
καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μακεδόσι, κάθημαι μεθ' ἑπτὰ θεραπόντων ἐνταῦθα, καὶ δυοῖν μόνοιν γνωρίμων, καὶ τῆς μητρὸς, ἣ τρίτον ἔχουσα καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, ἔπλευσε σὺν ἐμοὶ, μεθέξουσα τῆς δι' ὑμᾶς μοι συμφορᾶς γενομένης, καὶ μετὰ γυναικὸς, ἣ συνεξέπεσέ μοι, κωλύοντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς, καὶ μένειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τὸν τρόπον τῆς πόλεως μᾶλλον, ἢ τοὺς νόμους ἐπισταμένη, καὶ μετὰ τριῶν παίδων οὐδέπω καὶ νῦν τῆς ἑαυτῶν συμφορᾶς ἐπαισθομένων, οὐδὲ ὁποίαν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε γινομένοις πατρίδα τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ὁποίαν δ' εὐθέως [2] γενόμενοι ἀφῄρηνται. καὶ ἕτεροι μὲν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ γεννηθέντας, ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς πέμπουσι τῆς αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας· οἷς δὲ ταῦτα παρὰ τῆς φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοποιήτου πατρὸς οὖσιν, οὐδ' ἐπ' αἰτίαις αἰσχραῖς ἑαλωκότος, φεύγουσιν ἔτι νήπιοι, καὶ τρέφονται πένητες ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρῴᾳ. καὶ περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων Δη-

[1] Περαίας   [2] * γενομένων αὖ ἀφῄρηται πάλιν. καὶ

Καὶ γὰρ οὐδὲ ἐνταῦθα κ. τ. λ.] Quid est ἐνταῦθα, ἐν Ῥόδῳ? Hoc scholion in contextum irrepsit, ut et paulo post, [l. 2.] τοσούτων ταλάντων, δυοῖν. Ubi τὸ δυοῖν declarandi causa ab aliquo est adjectum ex Epistola nona. WOLF. Pro καὶ γὰρ fortasse τοι γὰρ *itaque*. Nescio quid sit φανείην ἄν, nisi ablegetur ἐν Ῥόδῳ: ita, Τοίγαρ οὐδὲ ἐνταῦθα μείνας φανείην ἂν ἀλλὰ τῆς ——— Ut ἐν Ῥόδῳ sit explicatio vocis ἐνταῦθα. MARKLAND.

Στερεᾶς] Rhodus Insula tres præter Metropolin Rhodum, urbes habuit, Λίνδον, Ἰήλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον, ut scribit Homerus. Videtur igitur Στερεὰ locus Insulæ quispiam fuisse dictus. WOLF.

Στερεᾶς] Ubinam hæc Regio? An, τῆς Καρίας? Nam Physcus, quo se trajectum a Rhodo dicit Epist. 9. erat Cariæ. Steph. Byzant. Strabo l. XIV. p. 978. ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων περαίας. Unde hic magis probabiliter scribi potest, ἀλλὰ τῆς περαίας ἑλόμενος etc. *Sed cum delegerim parvum quoddam castellum terræ e regione Rhodi sitæ, Ammon,* etc. MARKLAND.

Τοσούτων ταλάντων] Ironice sumi potest. Alioquin legendum foret οὐ τοσούτων ταλάντων. IDEM. τοσούτων ταλάντων δυοῖν habuit Aldus. De qua constructione, et loco, vide H. Steph. de Dialect. Attic. pag. 127. TAYLOR.

Μόνοιν] Sc. Teuthras et Hoplistias, Epist. 5. MARKLAND.

Μεθέξουσα] Μετέξουσα, ut infra v. 17. μετέξοντας. AUGER.

Τὴν Ἀθηναίων πόλιν] Videtur esse Scholion. WOLF. Explicatio marginalis. MARKLAND.

Γενομένων ἀνῄρηνται] Lego γενόμενοι ἀφῄρηνται. Et [l. seq.] τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ. WOLF. ὁποίαν δ' εὐθέως γενομένων ἀνῄρηνται πόλιν in omnibus. Et deinde, ἢ τούς. TAYLOR.

Περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων] Hic Lycurgus Orator fuit Atheniensis, temporibus Demosthenis, cujus exstat adversus Leocratem proditionis Accusatio; de quo Plutarchus ἐν τοῖς τῶν δέκα ῥητόρων βίοις. Quidnam autem de ejus liberis S. P. Q. A. scripserit Demosthenes, lege ejus Epistolam, quæ inscribitur περὶ τῶν Λυκούργου παίδων. GUILLONIUS.

μοσθένης ὑμῖν ἐπιστέλλει, καὶ δεῖται, καλῶς ποιῶν, χαρίζεσθαι τὸ πατρῷον αὐτοῖς ὄφλημα, καὶ ὑμεῖς οὐδὲν ἀλλ' ἢ Ἀθηναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτοὺς, καὶ χαρισάμενοι, ἐποιήσατε, — καὶ γὰρ ὀργίζεσθαι ῥᾳδίως ὑμῖν ἔθος ἐστὶ καὶ χαρίσασθαι πάλιν —· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ παί-
748. 1 δων οὐκ ἂν ὑμᾶς [1] πεισαίμην, δεόμενος ὥς μοι μὴ μόνον ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα καὶ φυγάδες [2] ὦσιν, οὔτε ἀδικήσαντες, παῖδες ὄντες, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλως ἑαλωκότες, τὰ μέν τοι τῶν ἑαλωκότων πάντα πεπονθότες. εἶτα [3] τελευτήσαντες ἀναμνήσθητέ μου, καὶ χαρίσασθε τὰς δεήσεις, νῦν προσέχοντες ἡμῖν. [4] ἀλλὰ καὶ πράξατε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ πείσθητε, τὰ συνήθη ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ μέτρια ποιοῦντες. οὐ γὰρ ἂν δὴ τῶν τρόπων ἀποσταίητε, καὶ καταλύσαιτε τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἣν ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ φιλανθρωπίᾳ διὰ παντὸς ἔσχεν, ἢ ταῖς ἄλλαις [5] πάσαις ἦν πόλεσιν. οὐδ' ἂν Μελάνωπος ἰσχύοι πλεῖον, κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ [6] παρακαλῶν, οὐκ Αἰσχίνης οὐδαμῶς μὰ τοὺς θεοὺς — οὐ γὰρ αὐτάρκης, οὐδ' εὐπειθὴς

[1] * πείσαιμ' ἂν δεόμενος ὡς * μή μοι   [2] ὄντες
[3] * τελευτήσαντος ἀναμνησθῆτέ μου, καὶ χαρίσαισθε τ. δ., νῦν οὐ προσέχοντες
[4] ἀλλὰ * γὰρ εἴξατε, ἄνδρες Ἀ., κ. πείσθητε;   [5] πάσαις, ἡ πόλις. οὐδ' ἂν Μ. ἰσχύσειε πλέον
[6] παρακαλῶν * ἄν, οὐκ Αἰσχίνης·

Ἐγὼ δὲ ὑπὲρ —] Totus hic locus corruptus est et valde intricatus; interpretatus sum, quasi legeretur: ἐγὼ δὲ ὑ. τ. ἐ. π. ο. ἂν ὑμᾶς πείσαιμι ἄν, ὡς μὴ αὐτοὶ ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ὡς μὴ ὀρφανοὶ ἅ. κ. φ. ὦ. οὔτε ἀδικήσαντες - - - πεπονθότες! AUGER.

Ὦσιν] Abjiciendum puto. MARKLAND.

Ὦσιν] Ὄντες. TAYLOR.

Πεπονθότες.] Πεπονθότες· Ita forte distinguendum. MARKLAND.

Εἶτα τελευτήσαντες] Suspecta Lectio. Et [l. 13.] οὐ γὰρ ἂν δὴ τῶν τρόπων. Et [l. 16.] οὐδ' ἂν Μελάνωπος ἰσχύοι πλέον. WOLF. Deerat τῶν in omnibus. TAYLOR.

Νῦν] Non male νοῦν: neque tamen necessarium est. Vide fin. Epist. MARKLAND.

Ἀλλὰ καὶ πράξατε] Lego: ἀλλὰ γὰρ εἴξατε, - - - πείσθητε, τὰ κ. τ. λ. AUGER.

Φιλανθρωπίᾳ] In hanc sententiam, Epistola de Lycurgi liberis Demosthenes sic scribit: Θαυμάζω δὲ, εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἐννοεῖ, ὅτι τῶν αἰσχρῶν ἐστὶ τὸν δῆμον Ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα, ὃς καὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀεὶ κοινὴν ἔχει καταφυγὴν, ἀγνωμονέστερον φαίνεσθαι Φιλίππου. Et in eadem, Ὑμεῖς δ' ὄντες Ἀθηναῖοι καὶ παιδείας μετέχοντες ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ γίγνεσθαι etc. GUILLONIUS.

Ἢ ταῖς ἄλλαις] Legendum videtur, ut sensus constet aliquis, ἢ αἱ ἄλλαι πᾶσαι πόλεις. AUGER.

Ἰσχύοι] Ἴσχυε in Editis. ἰσχύσειε MS. TAYLOR.

Οὐκ] — παρακαλῶν. ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης. Ita exarari solebat. Sed laudem meretur Wolfius. IDEM.

Οὐδ' εὐπειθὴς πείθειν] Fortasse, οὐδ' εὖ πεφυκὼς, vel ἐπιτήδειος, πείθειν. WOLF. εὐτυχὴς MS. TAYLOR. Melius legeretur ἐπιτήδειος. AUGER.

πείθειν ἔγωγε τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, καὶ μάλιστα νῦν, ἐμαυτοῦ χάριν πείθειν δοκῶν —, ἀλλ᾽ ὁ τῆς πόλεως τρόπος, καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν ὄνομα, καὶ τὸ τῶν προγόνων ἦθος. ᾧ ἀναγκαιότερον δήπουθεν, ἢ Μελανώπῳ καθ᾽ [1] ὑμῶν δεομένῳ προσέχειν.

[1] ἡμῶν

'Υμῶν] Wechelus ita cum Wolfio. MS. noster, ut Aldus, καθ᾽ ἡμῶν δεομένῳ προσέχειν. Taylor.

Lector meus nunc tandem sentit Epistolas, quas plurimi magni fecerunt, dubias omnino et suspectas esse incipere. An hæ sint, quas legit Philostratus, non liquet. Verum, siquid sapiat ille Scriptor, vix esse potuerunt. Nam Ἐπιστολαὶ, inquit ille, οὐ πολλαὶ μὲν, εὐπαιδευσίας δὲ μεσταὶ καὶ ἤθους.

Doctissimus Gallus, qui in Actis Literariis Parisiensibus, Æschinis vitam consignavit, primus eas in dubium vocavit, ea monito contentus, neque amplius progressus. Multa vero contulero ad fidem earum levandam, quæ jam cum lectore communicavi, suspicionibus meis, non tamen omnibus, frequenter interspersis, duo eruditi Viri, Cl. Jer. Marklandus, cui hæc Editio tantum nitoris sui et decoris debet, et Thomas Clerkius, qui Juris peritiæ adjunxit cultissimæ literaturæ laudem; et qui multa olim in spatiis Academicis, de his studiis disseruit, et una mecum meditabatur. Idem.

I. IACOBI REISKII

ANNOTATIONES

AD

ÆSCHINEM.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS ORATIONEM

CONTRA TIMARCHUM

ANNOTATA.

§. ά. p. 8. v. antepen. λόγοι] Hi nempe, quos statim refert, αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται.

§. β'. p. 9. v. antepen. ὀλιγαρχιῶν] Τὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν bene videtur habere : Idem est atque τὰς ὀλιγαρχίας, ut τὰ τῶν τυράννων idem est atque τοὺς τυράννους.

p. 10. v. 1. δὲ τοῖς] Interposuerat hic Wolf προσήκει, quod sustuli : neque enim ad sententiam est necessarium, neque est in Aldina aut Stephanina.

ibid. v. 2. ἔχουσι τοὺς] Interposui de meo τό. Constructio hæc est : ὑμῖν δὲ φυλακτέον τὸ κολάζειν τοὺς ἢ λέγοντας, ἢ βεβιωκότας παρὰ τοὺς νόμους.

ibid. τι λέγοντας] Loco pronominis dedi ἢ. *vobis hoc observandum atque tuendum est, ut puniatis eos, qui aut sententiarum vobis auctores sunt legibus adversantium, aut moribus suis leges oppugnant atque evertunt.*

ibid. v. 7. ἐπειδὰν δὲ νομοθετήσωμεν] Δ' ἐνομοθετήσαμεν Bern. quam lectionem miror qui probare et commendare potuerit Taylor, aperte vitiosam : Non patitur Græcæ linguæ ratio, ut ἐπειδὰν cum indicativo construatur.

§. γ'. p. 11. v. 9. μοι] Otiosum non est. dictio νομίζω τοὺς λόγους ἂν μοι γενέσθαι idem vult atque, νομίζω τοὺς ἐμοὺς λόγους γενέσθαι ἂν εὐμαθεῖς, h. e. ῥᾳδίους πρὸς τὸ καταμανθάνειν.

ibid. v. 11. οἱ νόμοι] Suspicabar aliquando οἱ τρόποι οἱ τῆς πόλεως.

ibid. v. 20. πόσων παίδων] Durum utique πόσος παῖς, et nescio an aliis Græcis indictum, pro πόσην παῖς ἡλικίαν ἔχων. Neque tamen ausus sum Wolfii conjecturam, quamvis a Stephano, Petito et Tayloro probatam, in textum immittere.

p. 12. v. 7. οὗτος] Recte dedit Taylor οὕτως, *sic tandem, hac lege, et hac cum cautione.*

p. 13. v. 3. ἀδελφοῦ] Dedi ἀδελφός. qui numerus tametsi singularis est, pluralem tamen una quoque complectitur. Frater ludimagistri, quisquis est. Possit enim fieri, ut ejusmodi ludimagistro non unus solummodo sit frater, sed numero plures. — ἀδελφῆς Helmst. Scita lectio, quam recepissem, si mihi citius innotuisset.

ibid. v. 5. συγκαθιέναι] Revocavi hanc vetustam et probam lectionem, ab Aldo proditam, cujus in locum substituerunt Wolf, Stephanus et Taylor vitiosam, a Wolfio excogitatam, συγκατιέναι. quod ne Græcum quidem videtur esse. συγκατιέναι Græci non dicunt, sed συγκαθιέναι. ubi subauditur ἑαυτὸν, *ipse sese demittere in periculum.* Usum hunc verbi καθιέναι, absolute sic positi, sine ἑαυτὸν, quod, ut dixi, subaudiendum relinquitur, exemplis haud dubiis demonstratum dedi in annotationibus meis ad Arriani dissertat. Epictet. τοῖς ἑρμαίοις idem est atque, εἰς τὰ ἑρμαῖα. Sunt autem Hermæa palæstræ. Mercurius enim palæstris præerat. ut μουσεῖα ludi sunt, literis tradendis et percipiendis, et ore scriptoque agitandis consecrati.

ibid. v. 16. οὐκ ἐᾷ] Si bene habet, necesse est quædam hic desiderari. Sin secus sit, pro ἐᾷ malim ἔτι legi. *non jam amplius* actionem in eum ipsum, qui corpus prostituerit, instituendam, de qua leges superius allatæ sanxerunt. Illud enim involvit dictio οὐκ ἔτι. Verumtamen locus huic nostro similis recurrit p. 14. v. 18. ubi πεποίηκεν pari prorsus, atque hic ἐᾷ, positum modo, vulgatæ patrocinatur, tametsi male cohærenti.

§. δ'. p. 14. v. 13. προαγωγεύσῃ] Post vocabulum προαγωγεύσῃ videtur titulus NOMOI deesse. Pari modo Stephanus ibid. v. 21. hunc eundem titulum de suo addidit, qui Aldinæ deest.

ibid. v. pen. ᾧ ἂν τὸ] Utcunque me torqueo conjectando, nihil tamen expedio. quare satius videtur esse, locum male sanum, utcunque est, intactum relinqui.

p. 15. v. 8. τοῦτο] Ut superfluum, uncis inclusi. Sufficit enim τοῦτο in coli

fronte positum, et hæc est verborum constructio. ἐὰν γὰρ σκοπῆτε, εὑρήσετε, ὅτι τοῦτο πάντων ἄριστα ἔχει.

ibid. v. 12. ὁτιοῦν] Non ita liquidum penes me quidem est repudiandum esse ὁτιοῦν, et ei sufficiendum ὁντινοῦν. quod si tamen in hoc codices consentiant, facile feram.

§. έ. p. 16. v. 1. τοὺς τῆς πόλεως] Forte addi conveniat τρόπους, *leges si teneat, moresque si norit civitatis.*

ibid. v. 6. ὃς] Dedi de meo ὡς. nam διαλέγεται refero ad legem. *nimirum lex hic agit ut cum homine corporis impuri.* Observatio hæc est Æschinis, non formula legis, quapropter verba hæc signis parentheseos inclusi. Et postmodum reperi ὡς in Lock.

ibid. v. 7. τῷ δημοσίῳ] Aut τῷ δήμῳ leg. esse videtur, aut potius μηδὲ διοικησάτω τῶν δημοσίων μηδὲν, μηδὲ ἀρξάτω. nil enim necesse est, ut orator verba legis ipsa severe et religiose reddiderit atque servaverit, quibus in verbis reddendis multum sibi indulsit, ut ex ipsa legis formula hoc cum loco comparata constat.

p. 17. v. 10. ἀποστελλέσθω] Post ἀποστελλέσθω videtur μηδ' ἐπὶ πρεσβείαν deesse, si quid certi e versu antepen. p. 16. colligi potest.

ibid. v. 13. τις ταῦτα ποιῇ] Ista nimirum, quæ hac lege vetantur. Videtur tamen formulæ legum magis consentaneum, ut existimetur orator dedisse ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα ποιῇ. *Sin autem quis adversus hæc sancita quid commiserit.* v. p. 17. v. 1. et p. 21. v. 18.

§. ϛ'. p. 19. v. 6. ὑπολαβὼν] Taylor commendat ἀπολαβών. Vellem exposuisset istius lectionis vim hoc loco; quam nullam ego equidem intelligo. malim ὑποβαλὼν, cum præmisisset, et veluti fundamentum aliquod subjecisset. Vulgata defendi si debet et potest, accipienda erit pro προλαβών.

p. 20. v. 3. γε] Revocavi bonam hanc et vetustati probatam lectionem, pro qua Wolf, et ejus festinationem erroresque pæne omnes ubique locorum cœca secutus fide et obedientia Taylorus, γὰρ suffecerant. γε idem est atque γὰρ, sed illud magis ex Atticorum more.

§. ζ. p. 20. v. 16. ᾤετο δεῖν λέγειν] Notæ marginis Steph. adscripserat Taylor hæc, repugnantia illa quidem animadversioni ab ipso ad h. l. proditæ. "Hanc minus necessariam διόρθωσιν tollit Nostri p. 25. v. 14."

ibid. v. 24. εἰ] Subaudi a communi λέγει ἐν τῷ δήμῳ e versu 18. Ego vero prætuli ἢ, ut etiam in insequentibus.

ibid. v. pen. ἢ διὰ] Malim ἢ ᾗ διὰ ὃ. *aut cui propter.*

p. 21. v. 6. οἰκήσαντα] Wolf mavult διοικήσαντα. cum quo facio, quicquid Taylor contra dicat. Illorum, quæ jactat, Scholiorum penes me quidem nulla est auctoritas, Aldo ipsoque Wolfio juniorum.

ibid. v. 12. κακῶς] Hic loci est inornate, inculte, jejune. Verba κἂν ἁπλῶς videntur scholium esse.

§. ή. p. 21. v. 25. ὑμεῖς δὲ τί;] Scil. ἐποιήσατε. *Vos autem quid?* scil. *fecistis. Hoc nempe.* (respondet.) *Novam legem curastis condi.*

p. 22. v. 2. προσέταξεν] Subaudi αὐτῇ. *quid operis, quid negotii delectis illis de tribu mandavit?*

ibid. v. 11. τῶν ῥητόρων. καὶ τὸν περὶ τ. πρ. τ. φ. νόμον ὃν Τίμαρχος] Sic olim vulgabatur. Recepi lectionem codicum plurium τῶν ῥητόρων. τὸν γὰρ π. τ. πρ. τ. φ. νόμον Τίμαρχος. Liquet enim, legem illam de præsidatu tribuum in concione, neque hic recitari, neque Æschinem voluisse eam a scriba tum recitari. Quæ enim lex, aut leges potius, protinus recitantur, eæ ad τὴν εὐκοσμίαν, pudorem rhetorum pertinent.

p. 23. v. 1. ἢ περὶ ἑκάστου] Signis parentheseos inclusi, quoniam, non a Scholiasta quidem nescio quo, at ab ipso tamen Æschine, declarationis ergo, subjecta sunt, vocabulo legis χωρίς. Pari modo eademque de causa verba ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς δηλονότι inclusi.

ibid. v. 2. λοιδορεῖται — ἀγορεύει — ὑποκρούει] Mutavi hos indicativos conjunctivis. λοιδορεῖσθαι est *præsentem in os convitiari.* κακῶς ἀγορεύειν est *probrose et criminose de aliquo commemorare, sive is adest, sive abest.* ὑποκρούειν est *loquentem interpellare, obstrepere.*

ibid. v. 3. ἀνηκέστως] Id est ἀνυπομονήτως, aut ἀπαύστως. v. Hesych. v. ἀνηκέσαι et ἀνηκέστων.

ibid. τῶν μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος] Dubium, utrius generis sit τῶν, masculini, an neutrius. Sin posterius est, desideratur λέγεσθαι προσηκόντων, *iis de rebus, de quibus in suggestu quæri et disputari nefas sit.* Sin autem prius, subauditur ὄντων, *illis de hominibus, qui extra suggestum sint.* Sed miror, cur hi soli a lege commemorentur. Ergone licebat in illos invehi, qui in suggestu essent? [In accessione ad Notulas.] μὴ sublatum hinc colloca v. 1. pone ἢ primum, ut sit ἢ μὴ περὶ ἑκάστου — περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ βήματος.

ibid. v. 4. παρακελεύηται] Rursus dubitatur, utrum hoc cum insequente τὸν ἐπιστάτην copulandum, an ab eo disjungendum sit. Prius si mavis, sententia est. Epistatam si quis in auxilium sui advocet, adhortetur ad acriter pugnandum in conflictu verborum manuumve. Sin seorsim per se stet, subaudietur τοὺς φίλους, amicos

ad dimicandum oratione accendat, aut ad opem sibi ferendam cohortetur.

ibid. v. 6. δραχμῶν. εἶθ' ἕκαστος] Sic olim vulgabatur. Ego, sublato colo, pro medio vocabulo εἶθ' ex auctoritate Jurini, (tametsi mihi quoque ipsi sponte mea idem in mentem venerat) suffeci εἰς. *quinquagenis in singula crimina drachmis.*

ibid. ἐπιγράφειν] Bene habet. id quod index noster in Demosthenem docebit. ἐπιγράφειν dicitur quæstor, cum nomen ærarii facti in tabulas publicas refert, aut in schedula scribit exactori tradenda, qua huic potestas etiam per vim a debitore exigendi datur, idque ei muneris mandatur.

ibid. v. pen. ἐπιβάλλοντες] Dedi ἐπιβαλόντες, in aor. secundo. De L. drachmarum mulcta, quæ res e Demosthene nota est, nil erat cur Brodæus dubitaret.

ibid. v. ult. τὴν πρώτην] Fateor hunc locum mihi caliginosum et inexplicabilem esse.

p. 24. v. 1. διεξίωσι κλήσεις] Διεξιέναι κλήσεις quid sit, ignoro. num causas litigantium audiendo et disceptando exsequi? ut sententia sit: *ubi lites omnium jure experientium peregerint atque absolverint.* Quærant acutiores.

ibid. v. 3. τῶν νόμων] Imo vero τῶν δήμων. Exactores sui cuique demo, seu pago, erant. Aut potius delenda sunt hæc duo vocabula ut perperam e proximo iterata.

§. θ'. p. 25. v. 7. αὐτὸ ἔδειξεν] Bene habet. Subauditur τὸ ἔργον, aut τὸ τέλος, aut τὸ πρᾶγμα. ut addatur, opus nil esse videtur. Quod si tamen codices numero vincant, supplementum tuentes, haud repugnabo. [Not. Var. Lect.] Unum horum [sc. τὸ ἔργον, τοὔργον, τὸ πρᾶγμα] debebat recipi: verum quia dubitabam, quodnam esset proferendum, nullum admisi, cujus me nunc facti pœnitet.

p. 26. v. 13. παρὰ πρεσβυτέρῳ] Παρὰ adscivi: videtur enim orator in illo παρὰ toties iterando vim nescio quam affectasse.

§. ιά. p. 26. v. 16. ἓν] Perinde est utrum ἓν legas, ut editi omnes exhibent, an ἐν cum leni, quod idem est atque ἐν τούτοις, et tum ἓν *unum* subaudiendum relinquitur. Pari modo, atque πρὸς simplex idem valet atque πρὸς τούτοις.

ibid. v. 21. οὐκ ἐπανῄει] Domum, unde cum venia Misgolæ egressus fuerat, ad condictum tempus, negotii condicti ergo gerendi, non redibat.

p. 27. v. 12. ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν] Recurrit hæc dictio p. 34. v. ult.

ibid. v. 16. τῷ μὴ τἀληθῆ] Delevi particulam infitiantem. V. p. 37. v. 17. et p. 44. v. 4. videtur μὴ a loco suo ad alienum aberrasse. V. ad versum 2. p. 28. dicenda.

ibid. v. 17. ὑμῖν τε ἀκούουσι] Pro media voce dedi μὲν auctore Wolfio. fortassis deest adhuc τοῖς, ut legatur ὑμῖν μὲν τοῖς ἀκούουσι. articulus videtur h. l. necessarius esse ob insequentem alterum τῷ μαρτυροῦντι.

p. 28. v. 2. ὁ δὲ πεπονθὼς δημηγορήσει] Videtur huc revocandum esse illud μὴ, quod versu 16. p. 27. ut vitiose redundans amputavi. Ego equidem arbitror Æschinem ita reliquisse. ὁ δὲ πεπονθὼς οὐ (vel μὴ) δημηγορήσει. *quod si autem res, de qua agitur, tam fœda est, ut et, qui patrarit, judicibus offerre spectandum os haud audeat, et ei, qui corpore facinoris turpitudinem tolerarit, agere cum populo haud liceat.* Neque tamen me fugit esse rationem vulgatæ defendendæ, atque interpretando molliendæ, ad hunc modum. *Quod si autem res tam turpis est, ut auctor flagitii haud audeat vestrum in conspectum prodire, consors autem flagitii, cujus in corpore patratum sit, haud verecundetur in concionem venire, et cum populo agere, laudanda est legislatoris sapientia.*

ibid. v. 16. ὡς οὐκ οἴομαι] Subaudi ὡς vel ὅτι πείσουσι.

ibid. εἰ δὲ μὴ] Scil. τοῦτο γένηται, ὃ οἴομαι. Sin autem id, quod futurum autumo, minus eveniat, et contra hoc, ut persuadeant suis amicis, ut testimonium mihi suum denegent.

ibid. v. 17. ἐκεῖνό γε οὐδεμήποτε δύνωνται, ἀφελέσθαι] Sic olim vulgabatur. Dedi de meo ἐκεῖνό γε οὐ δέδια, μήποτέ με δύνωνται ἀφελέσθαι τ. ἀ. *hoc utique nil vereor, ne mihi veritatem eripere valeant.*

ibid. v. 18. τὴν ἐν τῇ πόλει] Scil. ἐπιπολάζουσαν.

p. 29. v. 4. πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν] Non a natu inde, sed a principio militiæ. Numerabant annos in militia sibi peractos.

ibid. v. 20. καὶ κατὰ τὴν γνῶσιν] Præpositionem κατὰ meo arbitratu delevi. πολυωρεῖν τήν τινος γνῶσιν est, familiaritatem cum aliquo contractam sedulitate et assiduitate officiorum percolere. μου, quod codex Bern. præbet, est illud quidem planius atque vulgatius, verumtamen ad elegantiam haud exquisitius. Pro μοι τὴν malim inverso verborum ordine τήν μοι, scil. οὖσαν vel ὑπάρχουσαν.

ibid. εἰς τὴν νῦν] Scil. ὥραν, vel ἡμέραν. Sed hoc est tralaticium.

ibid. v. 21. διέλιπον] Dedi de meo διέλιπεν. *non desiit* (Timarchus puta) *observare consuetudinem meam secum.*

§. ιϐ'. p. 29. v. antepen. ὤκνησα] Imo vero ἐτόλμησα. hoc quidem sententia postulat. *et ego non essem ausus eum alius alicujus flagitii insimulare, præterquam hujus unius, stupri puta.* ut ἄλλο post οὐδὲν addatur necesse nil videtur esse.

ibid. v. ult. ἵνα] Post ἵνα videtur μὲν deesse. Verba τὴν πρᾶξιν ποιούμενος facile patiar abesse, quæ si tollantur, cum sententiæ cum nihil decedet, tum accedat etiam ad elegantiam. Sed usu cognovi Æschinem verbis, ubi nil opus erat, et dedecebat adeo, redundantem, et alias rursus justo breviorem.

p. 30. v. 2. ὑπερβαίνων] Ὑπερβαίνοντα Mead. Reg. 1. quæ si probetur lectio, significabit, *vincentem fœditate flagitiorum*. Sed tum verba ἀλλ' ἐπιδείξω v. 3. erunt delenda, aut leg. ταῦτα δ' ἐπιδείξω, et hæc mihi ratio imprimis placet, ut hæc sit sententia: quod si autem exemplis afferendis, quibus rerum gestarum memoria penes vos renovetur, demonstratum dedero, Timarchum impudicitia longo post se intervallo reliquisse illos sic dictos feros homines; hoc autem demonstratum dabo solos illos nominatim appellando, quorum domi etc.

ibid. v. 3. ἀλλὰ] Hic loci idem valet atque Tullii *sed*, cum vocabulum idem e superioribus longa digressione interpellatis repetit, quo lectores ad filum quasi orationis revocet, ut hic loci ἐπιδείξω iteratur. *Quod si igitur, id quod dico, demonstravero (vel indicavero) nominatim illos vel solos.*

ibid. v. 8. ἀλλὰ μὰ] Recte revocavit Taylor καὶ intermedium id interponens. Parenthesin a voce μὰ exorsus sum, quæ in Stephani editione ab οὐκ incipit.

p. 31. v. 1. κυβείῳ] Κύκλῳ Mead. ut Latinorum *circulus* pro conciliabulo, conventu hominum. Totum illud οὗ ἡ τηλία ad κυβεύουσιν Scholium esse, et e margine in textum irrepsisse suspicatur Taylor in schedis.

ibid. ἡ τηλία] Est talea, vel tabula, areola lignea, in quam decidunt tali per fritillum dejecti. pars aleæ pro tota alea. Cujusmodi ferme est nostrum *Billiard*.

§. ιγ'. p. 31. v. 23. συμπλεύσας] Subaudi τῷ τότε ἐκπλεύσαντι εἰς Ἑλλήσποντον στόλῳ.

ibid. v. 27. αἴτιος] Αἴτιος διδοὺς τὰ πολλὰ ἐκέρδαινεν καὶ ἐχλεύαζεν. ἐγένετο οὗτος τίμαρχος. Lock. quæ quid sibi velint haud intelligo, suspicor tamen scholium esse, sic legendum Διδοὺς τὰ μικρὰ, πολλὰ ἐκέρδαινε, καὶ ἐχλεύαζεν. *Parum dans* [Hegesander, si ad hunc redit, quanquam nescio, an ad alium potius spectet] *multum lucrabatur et irridebat* [Timarchi stultitiam, haud sentientis imposturam].

p. 32. v. 4. κακία] Vetus hæc est vulgatorum librorum lectio, quæ quodammodo exponi se patiatur. pavor, timiditas, ignavia, mollities animi resistere illecebris voluptatum et fraudibus atque violentiæ corruptorum responsare haud valentis. Malui tamen e codice Meadiano ἀκακία præferre, simplicitas morum, quod ipsa sibi fraudis nullius est conscia, fraudes alienas ne suspicans quidem, nedum ut reformidet, aut devitet, sed ad parendum statim parata, et obvio cuique auctori patens, et in potestatem sese dedens.

ibid. εὐπιστία] Malim εὐπειστία per diphthongum. facilitas cedendi precibus et blanditiis, obsequiositas.

ibid. v. 9. ὅτι δὲ αὐτοὺς ἠνώχλει] Subaudi, si locus bene habet, neque est, quod desideretur, τί ἐποίει. Fuit cum suspicarer ὅτε leg. esse, et verba σκέψασθε — Τιμάρχου per parenthesin interjecta, et γὰρ more Attico eleganter redundare. De quo, ut quisque volet, ita statuet. Tayloro quoque, ut jam video, ὅτε in mentem venerat. Sed video nunc, nihil h. l. neque deesse, neque mutari debere. Morem enim Æschinis esse, e p. 33. v. 17. intelligo, ut ὅτι δὲ usurpet, pro, *quod autem attinet ad* — Erit ergo sententia hujus loci. *Vexationes autem quod attinet, quibus Pittalacus Timarchum et Hegesandrum exagitabat.*

ibid. v. 15. διασείστους] *Agitabiles.* Videntur tali ideo sic appellati, quia manu agitabantur et quatiebantur, dum in fritillum infunderentur, per quem in τὴν τηλίαν, taleam subjectam deciderent.

ibid. v. ult. ἐξανθρώπους] Non debebat vetus bona lectio Aldinæ ἐξ ἀνθρώπων, a Stephano quoque servata et propagata, cum Wolfiano commento permutari. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς significat verbera, quanta maxima et sævissima ab hominum quoquam alicui infligi possunt, aut a vapulante tolerari. Dictionem hanc egregie vindicavit Abresch. V. C. ad Æschylum pag. 140. et 651. creberrime eam frequentavit Dionysius Halicarn. Antiqu. Rom. v. c. pag. 233, ult. 361, 33. 362, 2. 562, 2. et alibi.

p. 33. v. 4. ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν] Populus Atheniensis erat quasi una familia, quæ se in tutelam et manum quasi deorum dedisset. Cujus materfamilias erat Mater Deorum. Pittalacus erat servus publicus. Consentaneum igitur erat, ut servus injuriam passus ad matremfamilias receptum haberet. Sexum muliebrem ad commiserandum faciliorem esse nostro novimus omnes.

ibid. v. 19. ἠδικημένον] Post hoc voc. videtur ὑπ' αὐτοῦ desiderari.

p. 34. v. 2. παρῆν] Dedi de meo παρῄει, *accedebat ad suggestum*, h. e. ad dicendum publice et agendum cum concione, seu gerendum remp. et consilia nobis dandum de rebus ad summam reip. pertinentibus. Verbum in hac re solenne et proprium παριέναι, de accedentibus ad remp. et honores, aut administrationem rerum civilium capessentibus.

ibid. v. 4. ἠπείλησεν] Aristophon puta Hegesandro.

ibid. v. 6. αὐτοῦ] Hegesandri puta.

ibid. v. 7. πρῶτοι οὗτοι] Bene habet. male suadet, qui deleri vult. subauditur τοιοῦτοι ὄντες. Hi homines, Hegesander, Crobylus, frater ejus, et Timarchus, omnium primi consilia vobis de rebus Græciæ dare, tametsi tales essent, homines puta impuri, stupris mutuis contaminati. Nam ante eos nemo fuit, paribus flagitiis contactus, qui ausus esset remp. attingere, et conciones ad vos de rebus tam gravibus habere.

§. ιδ'. p. 34. v. 15. τοὖψον] Forum piscarium.

ibid. v. ult. ἐπειδὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐσμὲν] Ubi quæ actores aiant et jactitent, non omnia sic simpliciter, nullo examine adhibito, creduntur, sed affirmata testimoniis et evidentia documentorum evincenda sunt.

p. 35. v. 7. προπέμψαι αὐτῇ τῆς δίκης ἄρασθαι] Sic dedit Stephanus. Alii προσπέμψαι. Paulo id quidem melius. Nam verbum προσπέμπειν locum hic habet, alterum nullum. Taylor testatur in aliquo codice reperisse additum διάλυσιν. Sequor facem his in tenebris subito emicantem, gressusque nutantes per certa vestigia ad veri sedes ducentem; et sic emendo locum hunc meo marte, προσπέμψας αὐτῷ διάλυσιν τῆς δίκης εὕρασθαι, *Pittalacus aiebat, se ab Hegesandro per internuncios a se ad illum missos cassationem* (vel *abrogationem*) *litis impetrasse.*

ibid. v. 13. καὶ τὰ ἑξῆς] Non sunt hæc testimonii pars, sed aut sunt ipsius Æschinis, aut librariorum, si mavis, tædium exscribendi compendifacientium, quos eadem iterare pigeret, si formula hujus testimonii eadem fuit cum superioris.

p. 36. v. 1. Λαοδάμαντι] Deest hic aliquid. e. c. ἐγὼ συνεγενόμην, *quemadmodum ego olim Laodamanti cohabitavi*, pro pellice. aut leg. Λαοδάμας ἐμοὶ, *Laodamas me usus fuit.* Non enim, id quod insequentia docent, Timarchus Laodamanti succubuit, sed Hegesander. Testimonium hoc proponebat Æschines Hegesandro recitandum. At ille recusabat. Quemadmodum jam ante Misgolæ testimonii formulam recitandum obtulerat; quam et ille pari modo recusaverat, ut sibi ignominiosam.

ibid. v. 3. οὐκ ἠγνόουν] Pro οὐ μόνον οὐκ ἠγνόουν. Sed illi breviloquentiæ studiosi Attici solent illud οὐ μόνον similibus huic locis omittere, me quidem haud probante. Verum ita solent.

ibid. v. 7. ἀνὴρ] Hegesander puta. Hæc omnia usque ad ἐφ' ᾧ versu 9. ironice dicta mirifice pungunt.

p. 37. v. 1. τούτου] Timarchi puta. ὑπερβολὰς Timarchi appellat projectam ejus patientiam ad turpissima quæque et extremæ infamiæ exempla corpore tolerandum, et imperata quæque, quamvis fœda et indigna, perpetrandum. Sententiam vidit Jurinus.

ibid. αὐτὸν] Redit ad Hegesandrum.

ibid. δόξαντα] Dedi de meo δόξοντα. Res sic habet. Hegesander Leodamantis quondam scortum fuerat. Ibi Leodamas ab Hegesandro, ut herus a servo, indigna multa et infanda cum exegit, tum impetravit. Postmodum Hegesander, quo loco ipse penes herum fuerat, eodem rursus habuit Timarchum. Sed multo intolerabiliora ab hoc ille postulavit, hic illi præstitit. Defensio Hegesandri hæc erat, ut diceret, quæ a se Leodamanti essent indulta, multo ea esse honestiora, quam quæ Timarchus sibi indulsisset, ut pæne videri posset stuprum non esse passus, si patientia sua cum Timarchi comparetur. ἐπιτάγματα h. l. sunt imperia cinædorum, aliorumque impurorum, qui scortis suis fœda et infanda imperant; item, quæ scorta a suis stupratoribus exigunt, ut emant et sibi donent. v. p. 38. v. antepen. et p. 45. v. 21. Idem est, ac si dixisset ὡσεὶ αὐτὸς [Hegesander puta] δόξειε μέτρια πεποιηκέναι, εἰ παραβληθείη τὰ αὐτῷ πεπραγμένα πρὸς Λεωδάμαντα τοῖς αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Τιμάρχου ὑπηρετημένοις. τοσαύτη ἐστὶν ὑπερβολὴ τῶν τούτου [Timarchi puta] ὀνειδῶν καὶ αἰσχρουργιῶν.

§. ιέ. p. 37. v. 8. ἢ τίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρόπος] Videntur scholium sapere, nihil quidem dicunt aliud, quam præmissa.

ibid. v. 9. λέγοντες] Id est πράττοντες ἐν τῷ λέγειν.

p. 38. v. 2. ἀνάγκη] Bene habet. prostibula ista utriusque sexus mancipia erant, lenoni certa æra merentia, quæ proinde ab hero possent, etiamsi nollent, vi ad merendum cogi. Non licebat illis aliquem æs offerentem rejicere. Constat e Xenophonte Ephesio. Vel adhuc hodie multæ miseræ, quas adversa sua sors in lupanar detrusit, violentiam et immanitatem brutæ libidinis necessario tolerant, reluctantes, cum gemitu et exsecrationibus.

ibid. v. 6. οὐχ ὁρῶντες] Sic olim legebatur h. l. prætuli οὐκ εἰδότες. tametsi nescio, an satius fuerit utramque lectionem copulari, οὐχ ὁρῶντες, οὐδ' εἰδότες.

ibid. v. 8. γνωρίζοντες] Dedi γνωρίζετε, *noscitatis.*

ibid. v. 7. τῆς ἐργασίας] F. ἀπὸ τῆς ἐργασίας.

ibid. v. 13. καταλιπὼν—διαφέρων] Cum vocabulo μειράκιον copulata in se non adeo erant damnanda. Veruntamen, cum ἀσύμβολον insequatur, non ἀσύμβολος, videtur utique neutrum in h. l. regnare debere.

ibid. v. antepen. ἐπιτάγματα] Scortum

stupratori suo ἐπιτάττει impensas et instrumenta luxus imperat, et precibus, lacrymis, minis, dolis, quibuscunque potest artibus extorquet. v. p. 36. v. ult.

ibid. v. pen. προσαναλίσκουσιν] Primæ syllabæ, arbitratu meo, detraxi sibilum. Nam antequam fructum tuæ liberalitatis feras, necesse est tibi, ut in amores tuos multa eroges. Gratificationes puellarum auro volunt redimi.

p. 39. v. 1. τρόπον] Post τρόπον excidit ex editione Stephani εὐφημότερον, errore, ut videtur, operarum. Excusat orator hac circuitione novitatem dictionis, qua usus est, ἡδονάς τινι παρέχειν.

§. ιϛ'. p. 39. v. 3. τὸ πρᾶγμα] Rem, de qua nunc agitur, scil. multa vera esse, et pro veris haberi, atque noscitari ab omnibus, haud dubitantibus, tametsi testes nulli producantur, sua cuique conscientia sufficiente.

ibid. v. 5. διαψηφίσεις] Videtur illam populi Ath. recensionem designare, quæ sæpe a Demosthene in orat. in Eubulidem commemoratur.

ibid. v. 11. δημόται, ὀμόσαντος οὐδενὸς] Correxi et interpunxi sic: δημόται ὀμόσαντες, οὐδενὸς — In vocabulo ὀμόσαντες, quod aptum est e voc. δημόται, desinit accusatoris oratio; ab οὐδενὸς pergit orator suam continuare. Si quis coram vobis: O judices, dicat, hunc hominem tribules sui jurejurando confirmarunt alienum a tribu sua esse, tum vos, tametsi nemo eum neque accuset, neque testimonio lædat, vestra ipsimet conscientia moti, ultro obstrepitis.

ibid. v. 13. οἶμαι] Ordine prius, (nam insequitur paulo post aliud) a Tayloro et Jurino immerito oppugnatum, bene habet, significans, *sine dubio*, vel, *ut consentaneum est*. Sic centies a Demosthene usurpatur.

ibid. v. 17. Τίμαρχον] Revocavi hanc lectionem vetustam et probam, a viris doctis immerito sollicitatam, cui Τίμαρχος substituerunt. Æschini propria est ea loquendi ratio, ut dicat eum διδόναι ψῆφον, qui in causa fuit, ut de se in suffragia iretur. Id quod constat e simili loco, qui est paulo ante versu 6. ubi dictio ἡμῶν ἕκαστος ψῆφον ἔδωκε περὶ τοῦ σώματος hoc significat, *de unoquoque nostrum quæsitum est, et in suffragia itum*, sitne civis, nec ne. non ut Wolf accepit atque reddidit. *nostrum quisque suffragia tulit de homine, quis vere sit Atheniensis.* Quod ita eum reddidisse, nil miror. Unusquisque nostrum pari modo videtur redditurus esse, si animum minus ad nexum orationis et sententiæ convenientiam attendat, minusve Æschinis morem loquendi teneat. Est itaque sententia loci hæc. Timarcho si necesse nunc sit, pari modo pati in suffragia iri de genere vitæ, quo utitur, et de moribus hisce suis, quos nunc noto, quemadmodum nuper ei necesse fuit pati, ut de conditione sua et jure civitatis, vel statu civili, in suffragia iretur.

ibid. εἴτε etc.] Videtur μὴ iterandum esse, ad hunc modum. εἴτε μή, μὴ ἐκρίνετο δὲ — *nec ne, non autem ea res in judicio seu D. seu M. seu denique MD. virorum disceptetur, sed ad vos referatur.* Cum populo nempe hic agit, in concione. Neque enim a judicio ad populum poterat appellari, sed decreta judicii manebant rata et firma, quæ ne ipse quidem populus rescindere posset. Contra autem a populo jam judicatæ res in concione, ad judicium delectorum virorum referebantur.

p. 40. v. 6. μοι] Id est πρὸς ἐμέ. *erga me.* libere et aperte planeque ad me verba de Timarchi flagitiis fecistis.

ibid. v. 8. καὶ ἡ βουλὴ] Bene hic videntur omnia habere. ἐὰν accipio pro ἄν, tanquam scriptum esset sic: καὶ ἡ βουλὴ — μνησθῇ ἂν ἢ τειχῶν ἐπισκευῆς, ἢ πύργων. Verba ὅτε ἐβούλευσε idem valent atque ἡ βουλεύουσα, nisi malis ἐβούλευσε, non ad Senatum, sed ad Timarchum referre. *Quoties Timarchus in tribunal dicendi ergo ascenderet, Senatusque, qui anno superiori reip. præerat, mentionem injiceret restaurandorum aut mœnium, aut turrium, aut alicujus nescio quo seducti, tum vos statim ridebatis.* Paret, vocabula hæc ἐπισκευὴ τειχῶν, ἐπισκευὴ πύργου, ἀπάγεσθαί ποι significare res nequam et turpes, haud satis tamen, unde ducta fuerint illa dicteria. Planum quidem id, ἀπάγεσθαί ποι quid sibi velit. Facinora enim illa, quæ Paulus Apostolus, more suo *opera tenebrarum*, vocabulo perapposito appellat, testes haud ferunt, solitudinem poscunt, congressus hominum et frequentiam reformidant. Vulgare item hoc est, pudorem, v. c. virginalem, cum claustro, cum arce, cum mœniis comparari, oppugnandis, et admoto arieti aut resistentibus, aut cedentibus. Tantummodo hæreo in ἐπισκευή. verum neque juvat, neque refert, neque meam decet personam, stercus hoc scrutari, ad quod coactus a necessitate hujus loci exponendi me demisi, quam primum licet, inde refugiens. Conf. p. 44. v. 2. et p. 46. v. 10.

ibid. v. 9. ἢ ἐὰν] Mallem ἢ abesse.

ibid. v. 13. ἐπαγγελίαν] Idem, quod δοκιμασίαν.

ibid. v. 21. ἡ βουλὴ] Constructio verborum hæc est: καὶ μὴ θαυμάσητε, εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει περὶ τῆς ἐρημίας, ἢ ἡ βουλή.

p. 41. v. 3. μέντοι, ὦ Ἀθηναῖοι] Addit Mead. ἔφη. quod addidi. Solent ista duo εἶπεν et ἔφη inter se copulari et hoc isti subnecti, ut si Latine sic dicam: *ad plebem hæc locutus est. Audistis, Quirites, inquit, modo, quæ hic dixit.*

ibid. v. 5. ἔχομεν κ. τ. λ.] *Sic ferme, hactenus quodammodo excusatum habemus Timarchum.*

ibid. v. 7. ἡσυχίᾳ] Ἡσυχία h. l. est solitudo loci, cum silet, ædificiis denudatus, et ab incolis desertus. Sententia videtur esse hæc. Timarchus videtur existimasse, locus hic vacuus si ædificiis impleatur, haud magno id esse constiturum, et pecuniolam, quæ in quemque nostrum pro rata sua conferenda veniat, fore perquam minutam. Sed Autolycus consulto utebatur oratione quæsita et affectata atque involuta, quo locum haberet vocabula duo ingerendi, quæ possent in sensum turpiorem detorqueri. ἡσυχία in actu operis venerei quæ sit in corpore patiente facile a quoque intelligatur. μικρὸν ἀνάλωμα videtur dictio fuisse de lupanari usurpata.

ibid. v. 9. οἰκοπέδων] Οἰκόπεδον est area domus, cui, si qui velit, ædificium inædificare possit. In re venerea corpus est patiens. Ædificare qui velit, humus ei effodienda et egerenda est, ut locus sit fundamento ponendo. Patet jam fons nequioris metaphoræ. Vir aliquando benignior, uxori consuetudine cum viris familiari haud interdicens, cur faceret interrogatus, æquo, ait, animo indulgere uxori posse paulum lascivienti; nihil inde damni accipere. Fundum tamen sibi superesse. *Allemahl bleibt mir doch noch Grund und Boden übrig.*

ibid. v. 17. ὑμῖν] Melius puto ἡμῖν, quod est in edit. Wolfii.

§. ιζ'. p. 42. v. 4. Δημοφίλου] De Demophilo nihil quidem præcessit, credibile tamen est eo auctore illum, de quo supra commemorabatur, populi recensum fuisse habitum.

ibid. v. 8. Νικόστρατος] Scil. αἰτιᾶται εἶναί τινας.

ibid. v. antepen. ἐτράποντο] Illi, quos Demophilus et Nicostratus largitionum reos agerent.

p. 43. v. 7. τοιαύτην ἀπόδειξιν] Hoc uteretur modo verum demonstrandi et arguendi, ut reos, ipsos sese indicantes et factum confitentes produceret, crimen puta judicii largitione corrupti.

ibid. v. 12. ὑπενεγκεῖν] Lectio ἀμύνεσθαι non videtur contemnenda, cujus ego quidem scholium vulgatam habeam. Senium et paupertas hostibus assimilantur arcendis et profligandis.

ibid. v. 14. οὗτος δὲ] Scil. ἐχρήσατο τῇ συμφορᾷ ταύτης τῆς δίκης. Hic autem Timarchus hoc, quo nunc premitur, infortunium judicii capitalis ipse sibi conscivit.

ibid. v. 15. ἐν πόλει ἐκκλήτῳ] Sententia hæc est. Athenæ si essent oppidum, alienæ ditionis, cui necesse esset in foro superiori stare, et parere evocationi magistratuum, in quorum potestate esset.

§. ιη'. p. 44. v. 3. εἰδὼς καταισχύνας τινὰ] e. c. Hegesander. δὲ, quod in vulgatis in continente post hoc participium [καταισχύνων] insequitur, arbitratu meo sustuli. Dictio εἰδὼς καταισχύνας τινὰ significat *sibi conscius quod stupraverit aliquem.*

ibid. v. 5. κρινόμενος] e. c. Timarchus.

ibid. v. 14. λαθόντες, καὶ ἔξαρνοι] Malim λαθόντες ἔξαρνοι γενόμενοι, sine καί.

§. ιθ'. p. 45. v. 4. αὐτοῖς] Timarcho puta, et Hegesandro, et Crobylo, et Misgolæ, cæterisque eorum fratribus atque sodalibus, flagitii conscientia inter se obstrictis. V. p. 43. v. ult. Notat autem Demosthenem. V. p. 53. v. 13. et v. 26.

ibid. v. 11. πεπόρνευκε] Malim πεπόρνευται. Solet enim Noster in passivo usurpare de eo, si qui corpore suo quæstum fecerit meretricium.

ibid. v. 21. ἐπέταττεν] Supra p. 36. v. ult. dictione hac ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν usus fuerat de cinædo a scorto suo fœda et indigna exigente. Paullo post p. 38. v. 19. de scorto flagitante a conductore mercedem sui corporis enormem. hic denique usurpat de insatiabili voluptatum cupiditate, sæva illis, quibus dominatur, imperante.

ibid. καὶ ἀπεφέρετο] Wolf arbitratu suo edidit, quod Taylor reddidit, καὶ μηδὲν ἀπεφέρετο. Quod factum haud probo. Sententia videtur hæc esse: et cum ingenium ejus, natura improbum et impurum, deferretur ad appetendum ea, quibus quotidiano usu insuevisset. ἀποφέρεσθαι dicuntur illi, si qui, vel inviti, a vi torrentis aufferantur et illidantur in scopulos, aut hauriantur a voraginibus. Hic verbum usurpatur metaphorice de illis, qui scelerum et flagitiorum exercendorum diuturnitate ita sint iis facti obnoxii, itaque dementati, ut, tametsi bona fide decreverint durum hoc jugum excutere, vinculis tamen eorum tam robustis vetustate, et tam arcte adductis expedire sese nequeant, sed ad ea continuanda, vel inviti et repugnantes, præcipites et occœcati aufferantur. Alias solet in simili re καταφέρεσθαι usurpari.

ibid. v. ult. κατέπιεν] Significat, non bucellatim, lenteque a Timarcho bona patria deglutita esse, sed cito et raptim, velut uno repentino haustu, ventre mersa. Solet alias καταπίνειν non de potulentis, sed de esculentis magis usurpari. Volens itaque significare patrimonium a Timarcho, non vorando modo, sed etiam potando esse absumtum, necesse sibi judicavit esse, ut insolentiam et peregrinitatem significa-

tionis, quam verbo *καταπίνειν* hic attribuit, addendo εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν emolliret.

p. 46. v. 5. *αὐτὴν*] Prætuli *αὐτῷ*. nam inter se opponuntur relinquere bona, et relicta conservare, pater, non sibi tantum opes quærens, sed eas filio quoque relinquens, et ex altera parte filius heres factus magnarum opum, quas ne *sibi* quidem conservare potuit, nedum ut *alteri*, filio suo, relinqueret.

ibid. v. 6. ὄπισθεν τῆς πόλεως] Hoc est in parte urbis boreali. Athenarum vultus quasi, h. e. prospectus, in mare patebat, seu ad austrum. postica igitur erat pars borealis, pone acropolin, quæ urbem a septentrione finiebat.

§. κ'. p. 46. v. 15. ἔργῳ] Superius crimen, scortationis puta, nullis poterat actor testibus confirmare, quod arduum, aut negatum potius esset invenire testes, qui fidem suam cum periculo capitis de re interponere auderent, clam, procul arbitris, gesta. Quapropter ad τεκμήρια confugiendum erat. Hic autem ἔργῳ, ipsa re, producturum se ait actor testes in re palam gesta, neminique ignota, nulloque cum testis periculo conjuncta. Sunt ipsi testes coram exhibiti, eaque testimonia, quæ ipsis oratione confirmanda proponuntur, confirmantes. ἔργον testimonii opponitur ejus ῥήματι, cum actor verbis quidem affirmat, se testes hos vel illos esse producturum, testes autem ipsi testari recusant.

ibid. v. 19. ὑποκριτῇ] Poetæ ipsi sæpenumero in fabulis, si quas a se scriptas ederent, partes histrionum agebant. Idem sæpe et poeta et actor fabulæ erat.

ibid. v. antepen. τὸ δὲ χωρίον] Facile quidem sit τοῦ δὲ χωρίου emendare, neque repudiem, si probati dent codices. Potest tamen vulgata prætextu anacoluthi defendi.

ibid. ἄποθεν τοῦ τείχους] Sic, τεῖχος puta, oppidulum Alopecas appellat. Nam de mœniis Athenarum hic non agitur, neque de iis est suspicandum, sed de oppidulo seu castello, quod dixi, Alopecensi.

p. 47. v. 1. ἐνταφῆναι] Post ἐνταφῆναι videtur γε deesse.

ibid. v. 5. ὡς] Bene habet. In κατέλιπεν subauditur αὐτοὺς, scil. servos et ancillas, fundosque omnino.

ibid. v. 8. ἐδάνειζεν] Timarchi puta pater, Arizelus, non Timarchus ipse.

p. 47. v. 15. ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ] Vult dicere, non omnium testimonia testium, quos in universa hac oratione mea commemoravi, sed eorum solummodo, quos eodem hujus orationis loco complexus sum. λόγῳ h. l. idem est atque τόπῳ καὶ μέρει τοῦ λόγου.

§. κά. p. 47. v. 17. ἀργύριον] Fort. καὶ ἀργύριον. Adhuc enim planum fecerat actor, patrem rei filio fundos et mancipia reliquisse. Jam recipit demonstraturum, paratam quoque pecuniam Timarcho relictam esse.

ibid. v. 20. ἕτερον, ἀγρὸν] Distinxi, ut debebat fieri, ut esset hæc sententia: *præter villas ante dictas, reliquit ei pater* ἕτερον (scil. χωρίον) *aliam* (villam puta) *Cephisiis, fundum* (vel agrum sine villa) *Amphitropis, et duas officinas metallicas.*

p. 48. v. 12. ἠφάνισε] Disperdidit, effecit, ut nulla usquam locorum conspiceretur, funditus sustulit. Rem adeo notam annotare supersedissem, nisi vidissem Taylorum hic de οὐσίᾳ φανερᾷ et ἀφανεῖ nescio quæ afferre, bona quidem illa suo loco futura, ab hoc autem alienissima. Verum ita solent antiquitatum indagatores. Jactant peritiam suam, immemores circumspicere, conveniatne rei præsenti, an minus; dummodo expromserint ea, quæ qui ignorent, videantur sibi in lectoribus suarum commentationum nonnullos habituri, cum sint interdum protrita et trivialia.

ibid. v. 15. ἀπολειφθέντος] Sententia est. Arignotus cum aliquando abfuisset a recensu civium invalidorum, stipem a rep. ferentium, expunctus ex albo fuerat. Quo facto supplicabat senatui, ut beneficium hoc sibi redderetur, die observata, qua Timarchus, ex fratre nepos, præsideret. Hoc autem nil curante causam patrui commendatione et auctoritate sua adjuvare, tulit repulsam, et stipe privatus est, quam prytanes ex ærario publico civibus egenis et invalidis erogare solebant.

p. 49. v. 8. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο] Videtur orator sic reliquisse ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τοῦτο. in nominativo generis neutrius. *Verum secus hoc habet.* οὐκ ἔστι τούτῳ (in dativo generis masculini) λοιπὸν οὐδέν. *Nihil rerum omnium huic* (Timarcho) *superest.*

ibid. v. 9. οἰκία] Ubi quisque in suo proprio habitat. συνοικία] domus aliis ad inhabitandum mercede elocata.

§. κβ'. p. 49. v. ult. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς] Sesquifœnoris. h. e. ingentis. nam alias statum et vulgare fœnus in singulas minas erant seni oboli, seu drachmæ singulæ menstruæ.

p. 50. v. 5. ἐκμαρτυρῆσαι] Dubito, significetne hoc verbum ἐκμαρτυρεῖν hoc loco simpliciter enunciare, prædicare, suo testimonio proclamare, an id, quod in foro Attico significare solebat, per testimonium literis consignatum, ab absente, vel peregrinante ad judices missum, aliquid confirmare. Sed huic posteriori modo interpretandi obstat adjunctum δεῦρο παρακαλῶ.

§. κγ'. p. 50. v. 22. ἐβούλευεν οὗτος] Intelligimus ex hoc loco, quo anno suscepta sit hæc in Timarchum ab Æschine actio.

Constat Athenis neminem, nisi semel per vitam, βουλευτὴν fuisse. Porro constat Timarchum anno ante, quam ab Æschine reus ageretur, Senatorem fuisse. Testatur hoc perspicue p. 40. v. 8. Fuit autem Timarchus Senator archonte Nicophemo, quod hic locus testatur, et paulo supra versus 17. Ergo anno post Nicophemum acta hæc est causa. Sed archon fuit Nicophemus anno quarto Olympiadis 104. Habita igitur est hæc oratio anno primo Olympiadis 105.

ibid. v. 23. ἔκλεπτον] Hegesander et Timarchus.

p. 51. v. 7. ἐξεφυλλοφόρησεν] Proposuit quidem Senatui deliberationem de Timarcho senatu movendo. Verum re ad suffragationem deducta, repudiata est illa auctoritas rursusque in collegium Senatorum receptus Timarchus.

§. κδ'. p. 52. v. 8. ταλάντου] Subaudi τιμὴν vel ζημίαν. *irrogastis mulctam.*

ibid. v. ult. καθὼς] Dedi de meo καθ' ἃς, scil. συνθήκας, item πράσιν pro πρᾶξιν.

p. 53. v. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Prætuli Μαρτυρίαι, sunt enim duo testimonia, Leuconidæ et Philemonis.

§. κέ. p. 53. v. 18. τῶν ἐκ τῆς] Aut plane delendum est hoc τῶν, cum Lock. aut ejus loco leg. est τούς.

ibid. v. 24. τοὺς ὀνείδη] Malim τοὺς ἐπ' ὀνείδει. Sed locus varie potest tentari, sive τοὺς ὄνειδος τὸν ἑαυτῶν βίον, sive τοὺς ὀνείδη τοὺς ἑαυτῶν βίους, sive τοὺς ἐπονείδιστον τὸν ἑαυτῶν βίον. Verum, quod primo posui loco, ideo id equidem præferam, quod literarum vestigiis fidelius inhæret. ἐπ' ὀνείδει παρασκευάζειν τῇ πόλει idem est dictu, atque ἐπ' ὀνείδει τῆς πόλεως.

p. 54. v. 3. αὐτὴν] Malim ταύτην.

ibid. v. 22. μὴ γὰρ εἰ ὅτι] Duo postrema vocabula transposui. *Ego, qui vitam mihi vitalem haud ducam, si vobis videar solummodo ita vixisse, ut credibilia sint crimina mihi imputata, nedum si ea reapse perpetravero.* μὴ ὅτι significat idem, atque μὴ μόνον, et aliquanto etiam plus. Constructionis hujus paulo intricatioris explicatio hæc est. ἡγούμενός μοι τὸν βίον ἀβίωτον εἶναι· (οὐκ ἐρῶ, ὅτι τοῦτο ἡγοῦμαι μόνον, εἴ τι τούτων πέπρακταί μοι, ἀλλὰ καὶ εἰ δόξαιμι μόνον ὑμῖν.

ibid. v. pen. καταχρήσασθέ μοι] Bene habet. Utimini me, seu corpore meo, pro lubitu vestro, ad parandam vobis ex eo defensionem. V. p. 111. v. ult.

§. κϛ'. p. 55. v. 9. αἱ οἰκήσεις] Id est τὸ οἰκεῖν τοὺς μὲν ἐνταυθὶ, τοὺς δὲ ἄλλοθί πη. Hoc, quod alii aliis in domiciliis habitent.

ibid. v. 15. οἰκήσεται] Taylorum obstrepentem nil curans, cum Stephano facio, et ad ejus mentem Græcam hujus loci orationem reformavi, in hoc uno discedens ab illo, quod pro ἰατρὸς οἰκήσεται dedi ἰατρὸς εἰσοικίσηται, cum Stephanus simplex οἰκίσηται voluisset.

§. κζ'. p. 56. v. 2. παραφέρει —] Ratiocinatur sic. Si vulgaris fama rebus in omnibus vera esset, fideque digna, consequeretur hoc quoque, me, cum Batalum appellari audio auscultare, aures arrigere, animum advertere, insistere vestigiis, propius accedere, existimare vocem hanc ad me pertinere, me vocari. Vulgari enim dicterio, non Demosthenes, sed Batalus, clueo. Ego vero alia omnia. Stultus sim, si scommate movear. Fama itaque vulgaris sæpe mendax et floccifacienda est.

ibid. v. 6. τινὸς] Non cum ὑποκορίσματος, sed cum τίτθης cohæret. Id sibi cognomen adhæsisse ab aliqua nutrice sua, quæ id sibi imposuisset.

ibid. v. 16. περὶ δὲ κ.τ.λ.] Locum hunc ut Stephanus dederat, ita reliqui, certa medicina e bonis libris haud suppetente. Videtur Æschines ita dedisse. περὶ δὲ τοὺς τῶν ἀνθρώπων βίους τε καὶ λόγους καὶ τὰς πράξεις καὶ τύχας ἀψευδής τις.

p. 57. v. 15. τὴν δόξαν] Ante aut post τὴν deesse videtur ἀθάνατον, aut ἀΐδιον, aut tale quid.

p. 57. v. 22. ἣν — ἐπισκῆψαι] Dedi ᾗ — ἐπισκήψασθαι istud auctore Wolfio, hoc me. nam ἐπισκήπτειν in activo est *imperare, mandare.* Pro *reum agere, insimulare* solummodo in medio usurpatur.

ibid. περὶ τῆς Δ. ἐπωνυμίας] *Quod ad Demosthenis cognomen attinet*, ut Latinum *de. De Demosthenis cognomine* subaudi, *si dicendum mihi sit.* Nota est ista præpositionis usurpatio. Subauditur εἰ βούλεσθε ἀκούειν, *audire si vultis.* V. p. 59. v. 17. et quæ dixi ad Polybii pag. 170. Rectius tamen hæc verba pro judicio marginali habeantur.

p. 58. v. 2. κατὰ τῶν φίλων] Pungit prævaricationem Demosthenis, modo pro Phormione adversus Apollodorum agentis, modo pro hoc adversus illum. quam inconstantiam et perfidiam pæne dixerim, tametsi genus vitæ, cui serviebat Demosthenes, pæne necessariam facit, ægreque cavendam, vir tamen honestus et æqui servans, castitatique conscientiæ et religionis sanctitati studens haud facile neque probet, neque in se admittat.

ibid. v. 3. περιενέγκας] Bene habet. *In orbem si quis circumferat, ostendatque singulis quibusque judicibus.*

§. κή. p. 58. v. 9. διατριβαῖς] Nam qui frequentes sunt in congressibus hominum elegantiorum, hi comtiores atque urbaniores etiam habentur, atque esse solent. Viderunt, ut hodie loquimur, *grandem mundum.*

ibid. v. 12. ἀρχὴν παραφέρων. πρῶτον]

Sic dedit Stephanus. ἀρχὴν παραφέρειν. πρῶτον Wolf e conjectura. Id quod Taylor, pro more suo, reddidit. Sed bene habet participium, et sic erat interpungendum, ut feci. ἀρχήν· παραφέρων πρῶτον μὲν — redit hoc participium ad ἐπιχειρήσει. dicere audebit me infandæ alicujus illiberalitatis atque immanitatis *principium*, (h. e. primum exemplum, quod alii deinceps imitentur,) aut, si mavis, *principatum* atque tyrannidem reperisse, allegans, aut provocans ad amicitiam Harmodii atque Aristogitonis.

ibid. v. 13. τὴν πρὸς] Post τὴν videtur αὐτῶν deesse.

ibid. v. 14. τὸ πρᾶγμα] Scil. τὸ ἑταιρεῖν καὶ τὸ ἐρᾷν καλῶν σωμάτων.

ibid. v. antepen. εὔχεσθαι] Planius quidem est εὔχεσθε, quod Taylor exhibuit. Sed bene habet εὔχεσθαι, quod Stephanus. Subauditur a communi φήσουσι. est oratio obliqua, ut est quoque in insequentibus.

p. 59. v. 4. περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι] Ego malim aut κατ' ἐμοῦ ποιεῖσθαι legi, aut περὶ deleri, tametsi haud infitiabor tolerari posse.

ibid. v. 6. τὸ δὲ πρᾶγμα] Frequentationem palæstrarum in invidiam adduxisse, ut pro re infami haberetur, adeoque periculosa, quia verendum sit, ne juventus ita corrumpatur.

p. 60. v. 13. οὐδὲ βλάβην] Malim οὐδ' ἐκ τούτου βλάβην.

ibid. v. 14. ὄντος] Scil. τοῦ παιδός.

ibid. v. ult. ἐν τῷ μέτρῳ] Τῷ malim abesse; et v. 3. p. 61. καὶ [primum], nisi malis hoc pro *etiam*, non pro *et* accipere.

§. κθ'. p. 61. v. 3. ὁμοίων] Id est σωφρόνων.

ibid. ὧν οὐ χρὴ] Scil. ἐρᾷν, ἐρῶντας. quod est a communi repetendum.

ibid. v. 7. τὸν μὲν ἔρωτα] Hujus μὲν apodosin non reperio. nisi pro γὰρ versu 10. δὲ substituas.

ibid. v. 11. ὥς ἕν τι τοῦτο τῶν λυπηροτάτων ἀναμιμνησκόμενος] Hæc verba damnat Taylor, et expungi vult, pro assutis habens, et interpretamento vocabuli ὀδυρόμενος. In quo multum fallitur. τοῦτο pertinet ad insequens ὅτι τῆς ὑποσχέσεως ἐψεύσατο. Fidem a se datam, violatam commemorat, ut rem animo suo multo acerbissimam ὀδυρόμενος, id est ἐν τῷ ὀδύρεσθαι, ibi loci, ubi lamentatur Patrocli cædem.

ibid. v. 14. αὐτὸν] Hoc ad Achillem redit, ut proximum versu 13. ad Patroclum, et rursus αὐτῷ ibid. ad Achillem.

§. λ'. p. 64. v. 10. πέρι] Dedi πάρα. *ex una* (ut vulgo usurpant) *circumstantia*.

ibid. 11. οὕτω ὅστις] Dedi οὕτω χὤστις, id est καὶ ὅστις. dudum ante sic conjeceram, quam prodiret cl. Valckenaeri ad Euripidis fragmenta diatriba, qui p. 270. pari modo verba hæc exhibuit.

ibid. v. ult. ποιεῖσθαι] Haud displicet πεποιῆσθαι. Sed et præsens locum facile tueatur. *Judicare se ait solere.*

p. 65. v. 8. δημοσίᾳ] In rebus ad remp. pertinentibus.

ibid. πάντα] Omnia ista tria, bona paterna, mercedem stupri, et largitiones, quibus se ad vendendos honores immunitatesque, et ad jus civile vel forense violandum corrumpi passus est.

ibid. v. 10. ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων] Nisi quid deest, subaudi γνώριμος, aut περιβόητος, aut tale quid.

ibid. v. 11. ἐξ ὧν] Idem est ac si dixisset μετὰ vel διὰ τὸ πρᾶξαι ἃ, *quæ patrando, post* vel *ob* quorum perpetrationem. Planius utique dixisset ἃ πράξαντα.

§. λά. p. 65. v. 25. ἐλευθέρων] Malim ἐλευθέρως, quod interdum pro ἐλευθερίως usurpatur.

ibid. v. antepen. Περιθοίδου] Malim Πειριθοίδου, ut sit patronymicum a Πειρίθοος. multa ejusmodi nomina occurrunt in nominibus Atheniensium propriis in ίδης desinentia, a nominibus heroum ducta.

p. 66. v. 11. εἰς τὸ μειράκιον] Subaudi τοῦτο εἰρῆσθαι.

ibid. v. 17. μνησθήσομαι] Subaudi μόνων, idem est ac si dixisset τούτων μόνων νῦν μνησθήσομαι, ὧν ἥκιστά μοι μέλει. Solos illos commemorabo, quorum inimicitias mihi consciscere nil reformido. V. p. 68. v. antepen.

ibid. v. 23. ἐμίσει] Quod olim pone ὑπερβεβηκὼς legebatur, expunxi, ut turbans sententiam, a bonæ quoque notæ codicibus, teste Tayloro, exsulans. Quamquam, mei si res fuisset arbitrii, e loco suo transtulerim potius in alium, et verba sic struxerim. ὑπερβεβηκώς. ἢ τίς τ. π. οὐκ ἐμίσει, οὐκ ἐδυσχέραινε Κηφ.

p. 67. v. 8. εἰς τοὺς πεπορνευμένους] Videntur iteranda. Desideratur enim responsio ad præmissam interrogationem.

§. λβ'. p. 67. v. 23. τὰς συνθήκας τὰς] Τὰς secundi loco malim τῆς.

ibid. v. 27. ὧν] Dedi de meo ἐξ ὧν, *ex iis*, vel *secundum ea, quæ hi aiunt.*

ibid. v. 29. λεγόμενον] Post λεγόμενον videtur ἀκούειν deese. *Existimate vos rem, non oratione mea expositam audire, sed oculis præsentem, cum geritur, cernere.*

p. 68. v. 3. λόγου] Post λόγου videtur, non solum τυχὼν deesse, quod cum λόγου cohæreat, sed etiam ποιούμενος. Quod postulat insequens κατηγορίαν, alias id sine fulcro nataturum, ut sic legatur: καὶ λόγου τυχὼν, ποιούμενος μετὰ σπουδῆς κατηγορίαν, *et impetrata dicendi venia, cum accusationem exsequeretur.* Neque enim dici potest ἐρεῖ κατηγορίαν, pro ἐρεῖ ἐν κατηγόρου τάξει.

ibid. v. 13. δικάζεται] Taylor suadet δικαζέτω, in quo humani quid passus est, immemor differentiæ, quæ inter activum

hujus verbi mediumque interest. δικαζέτω foret *judicato*, id quod ab hoc loco est alienissimum. Obversabatur ejus animo δικαζέσθω, *jure experitor, jure agito.* Bene habet vulgata, idem significans, atque προσποιούμεθα νῦν καὶ τίθεμεν ὅτι δικάζεται. Mutandum si quid sit, quod video nil esse, malim, non οὗτος, sed οὕτως legi. ἀλλ' οὐχ οὕτως. *Sed causa sic non habeto.* Fingamus rem contra esse, atque modo ponebamus. Verum, quod dixi, causa nulla nos hoc quidem loco a vulgata discedere cogit. οὗτος redit ad conductorem.

ibid. v. 20. αὐτῶν] Dedi αὐτῷ, *qui tumultus ei non occurret?*

ibid. ἔπειτα ἐκβάλλῃ] Reliqui locum hunc in manifesto vitio, quoniam eorum, quæ ad illud tollendum seu libri, seu ingenia virorum doctorum attulerunt, nihil satisfacit. Videtur orator mihi quidem sic reliquisse: τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ, εἴ γε τοιοῦτος ἐμβάλλει εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ στεφανοῦται [vel στέφανον αἰτεῖ] ἢ πράττει τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν. *Ecquis jam non aget oratorem, si hujusmodi homo* [ista fama, istis moribus, atque Timarchus] *in forum irrumpit, coronam gerit* [aut *petit*, h. e. *honores.* honorum enim judicia et insignia erant coronæ] *aut aliud quid*, quodcunque tandem *agit pari nobiscum jure?* Senatores munere fungentes coronas gerebant, annoque functionis evoluto, Senatus munere decedens a populo coronam petebat auream, testimonium virtutis et rei bene gestæ, quo acta sua confirmarentur, et rata haberentur. Sed medicina desperato huic loco aut nulla, aut a melioribus libris veniet.

p. 69. v. 2. πρὸς τὰ κοινὰ] Post πρὸς τὰ κοινὰ videtur ἤδη deesse.

ibid. v. 4. διὰ τοῦτο] Τοῦτο an τοῦτον præstet, ambigo.

§. λγ'. p. 69. v. 11. ἔξωθεν] Quæ argumenta forinsecus afferet atque ingeret, causæ suæ ergo, quæ mala et conclamata est, defendendæ, a moribus aliorum populorum petita, penes quos amor puerorum honestus, et a legibus seu concessus, seu imperatus est, vel vulgari more sancitus. Vel potius τὰ ἔξωθεν h. l. sunt res a causa præsente alienæ. Id quod insequentia docent. V. p. 70. v. 6.

ibid. v. pen. εὐφημίαν] Qua scil. Philippus in suis ad S. P. Q. A. literis, item in suis ad nos legatos sermonibus coram usus est.

§. λδ'. p. 70. v. 9. τεχνίτου λόγων] Post τεχνίτου λόγων aliquid deesse recte vidit Taylor. Nescio, an his paucis defectus expleatur καὶ μιαροῦ, οὗ τὸν τρόπον (vel τὴν βδελυρίαν) νῦν διηγήσομαι.

ibid. v. 11. ἀνάλωσε] Lectio ἀπώλεσε videtur probanda. Demosthenes enim hereditatem ipse non prodegerat, sed tutores minuerant, et inter se diviserant. Verum ut hæc lectio veritati rei gestæ est convenientior, ita illa altera vulgata inimici acerbitatem magis decet.

ibid. v. 19. εἰς τὴν φιλίαν ταύτην] Bene si habet, significat, in illam pellexit amicitiam præclaram, omnibus notam, cujus exitus tam felix fuit. malim tamen ταύτῃ legi, *hac ratione.*

ibid. v. 21. κατάλογον] Suspicabar φοιτητῶν h. l. deesse, antequam e Tayloro intelligerem, in msto quodam codice supplementum hoc, quod adscivi, legi ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. Non improbo numerum pluralem καταλόγους [Helmst. κατὰ λόγους ἀποφαίνων] *indices*, dummodo reliqua quoque ne desint.

p. 71. v. 4. ὑμῖν ἑταίρους] Suspicor hic pauca quædam deesse, ad hunc ferme modum: ὑμῖν πολεμοῦντας (vel ἐπιβουλεύοντας, vel ἐνυβρίζοντας) τοὺς ἑταίρους.

ibid. v. 19. διατριβὴ] H. l. est narratiuncula lepida, qua belli homines considentes inter se jactanda et dicteriis exagitanda tempus suaviter fallunt animumque oblectant. Eodem sensu accipio vocabulum hoc versu tertio quoque, nisi malis ibi *schola* reddere.

p. 72. v. 17. καλοὶ μὲν] Supra p. 24. v. 9. erat μόνον, ubi locus hic iisdem verbis legitur. utrumque bene.

§. λέ. p. 73. v. 14. λόγον] Post λόγον videtur deesse χρηστόν.

ibid. v. antepen. πολὺν] Sic recte legitur in edd. Aldi et Wolfii, ut nesciam, qui πόλιν, tam crassus error, in Stephani editionem irrepserit. Item sic [πολὺν] emendasse Marklandum ad Lycurgi [videtur Lysiæ exarare voluisse] p. 606. annotarat Taylor.

p. 74. v. 6. ὑποδεδειλιακότων] Tametsi Wolfii conjecturam ἀποδεδειλιακότων haud sim repudiaturus, si a bonis auctoribus confirmetur, satius tamen duxi vetustam lectionem revocari, quæ non est intolerabilis. ὑπὸ potest in tali compositione idem, atque πρὸ significare. δειλιᾷν πρὸ τοῦ κινδύνου.

ibid. v. 9. ταχὺ] Pro τάχα. Quod exemplo non caret, ego equidem haud sollicitaverim.

ibid. v. 10. εἴασε] Εἴασε an εἴασαν legatur perinde erit, quorum illud ad senem, hoc ad Lacedæmonios redeat. Oratio est ironica.

§. λς'. p. 74. v. 17. ἀφ' οὗ] Videri possit bene habere. *a quo facto, unde, qua de re.* quia tamen sequitur, συγκαθειργμένη, [scil. τῷ ἵππῳ,] et quia codices in ὑφ' οὗ consentiunt, merito hoc præfertur.

ibid. v. 18. διὰ λιμὸν] Subaudi ἐξηγριωμένου.

p. 75. v. 12. τὸ πρᾶγμα] Congressus amantium cum amatis.

ibid. v. 13. λόγον] Sermones amantium

inter se de conditionibus mutuæ consuetudinis.

§. λζ. p. 76. v. 1. πρὸς τὰς αἰσχύνας] Id est πρὸς τοὺς αἰσχρὰ πεποιηκότας. *erga eos, si qui turpia et flagitiosa commiserint.*

§. λή. p. 77. v. antepen. κατασκευάζετε] Haud equidem improbem lectionem κατασκευάσετε, si codices assentiantur. Verumtamen haud equidem video, quid eam admodum necessariam faciat. Quare veterem vulgatam h. l. immotam reliqui.

p. 78. v. 4. καιρὸς] Diuturnitas impunitatis, cujus vos ipsos tandem pœnitebit, cum videbitis supinitate atque indulgentiæ intemperantia malum, non leniri, sed exacerbari.

ibid. v. 10. αὐτῶν] Bene habet. Timarchi puta ejusque consortium et similium, qui sese iisdem, atque ille, flagitiis contaminabant, et patronos quoque suos, pariter atque ille, habebant.

ibid. v. 18. ἀκολάστων] Fuit cum existimarem designari turbatores reip. si qui seditiosis sermonibus concionem commoverant, et soli in rep. dominari affectarant. Quoniam autem hæc interpretatio cum insequentibus versu 26. τοὺς δὲ τῶν νέων θεραπευτὰς parum convenit, et præterea præpositio ἐκ adhuc aliud quid desiderare videtur, suspicor nunc deesse πεπλουτηκότες post ἀφθόνως. Qui locupletes facti sunt e flagitiosis, seu impudicis, et ex iis, qui istis consuescunt, cujusmodi sunt lenones, scorta, coqui, histriones, hospites popinarii, equorum et canum venaticorum mangones.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS ORATIONEM

QUÆ EST PRO SUA LEGATIONE

ANNOTATA.

§. ά. p. 84. v. pen. προειρημένας] Potest ferri, nescio tamen, an præstet προσερριμμένας, *adspersas*, a προσρίπτειν: vel προσηρτημένας, *appensas, affixas*, a προσαρτᾶν.

§. γ'. p. 86. v. 2. τῷ βίῳ] V. κ. Τιμάρχ. p. 44. v. 15. seqq.

ibid. v. 5. πέπεισται] V. κ. Τιμάρχ. p. 52. v. 18.

§. έ. p. 86. v. 21. ἄλλης] Bene habet. De reliquis accusationis capitibus, quæ diversa et aliena sunt ab hoc capite, quod in muliere illa Olynthiaca versatur.

ibid. v. ult. ἂν] Plane Latinum *an* h. l. est.

§. ζ'. p. 89. v. 15. τοῦτο] Scil. τὸ πέμπειν δεῦρο πρέσβεις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

ibid. v. 18. ἐπέθηκαν] Harleianus codex, bonitatis non contemnendæ, verbo hoc caret. quod cum ad sententiam minus sit necessarium, eique pæne officiat, parumque conveniat Attico loquendi mori, si dicatur ἐπιτιθέναι τῇ γραφῇ τίμημα, ideo verbum hoc, ut supervacaneum et vitiose assutum, uncis inclusi. Quod verbum si quis contendat defendere, dicendum ei erit, in ἐπέθηκαν non subaudiri τῇ γραφῇ, sed τῷ Φιλοκράτει. Verum, utcunque dictionem hanc considero, male congruentem rei præsenti deprehendo. Non enim actores, vel accusatores, reo, sive homini, sive decreto, ἐπιτιθέασι τιμὴν *mulctam imponunt*, sed judices dicta sententia. Actores solummodo ἐπιγράφονται τιμὴν, mulctam nominant, qua censent dignum sive reum hominem, sive decretum vitii insimulatum.

§. ή. p. 90. v. 9. ἱκετηρίας] Recepi, quia ab uniuscujusque necessariis rami supplicatorii deponebantur.

ibid. v. 13. καὶ φιλανθρωπίαν τῆς τέχνης] Durum hoc et intolerabile mihi accidit. Videtur post φιλ. deesse καὶ ἔρωτα, aut καὶ τιμὴν *amore artis*, aut *ob honorem artis.*

ibid. v. 19. τοὺς αὐτοὺς λόγους] Quales scil. antea ex ore Phrynonis retulerat, et Ctesiphontis et legatorum Eretriensium. v. p. 89. v. 7. παρὰ an περὶ leg. sit ambigo.

§. θ'. p. 91. v. 13. ἀζήμιος] Civitates quædam Græcæ Aristodemum conduxerant, ut per ludos civitati cuique proprios fabulas doceret, ni faciat, mulctæ futurus obnoxius. Athenienses itaque legatos ad has civitates decernebant mittendos, qui pro Aristodemo deprecarentur, ut si fungi muniis et pacto satisfacere minus posset, ne fraudi ea res ipsi esset, ut qui reip. causa in legatione abesset.

p. 92. v. 1. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.] Dedi ψηφισματα. εκμαρτυρια. v. vers. 17. p. 91. Cui addi velim Μαρτυρίαι.

§. ί. p. 92. v. 12. παρανόμων] V. vers. 17. p. 89.

ibid. v. 14. οἶμαι] Non male. redundat illa vox sæpe, Attica quadam elegantia, cujus vim ubique locorum haud facile neque percipias, neque reddas. Verumtamen quia codices in ἦμεν consentiunt, hoc prætuli.

ibid. v. ult. ἡμᾶς τῶν συμπρέσβεων] Tria hæc verba, ut superflua, et e scholiis inserta, uncis inclusi.

p. 93. v. 5. ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ] Juncus durus et rigidus per carnes transfixus, eo plus dolorum creat, ligatque fortius, quo est rigidior minusque cedit. humectatus autem et debilius vincit et mollius vexat.

§. ιά. p. 93. v. pen. καὶ τούτοις] Longissime circumducta hæc parenthesis desinit in verbo αἰτιάσομαι versu 2. p. 95.

p. 94. v. 4. τοὺς γὰρ] Est Latinorum *nempe*, vel *scilicet*. Est ironica recitatio excusationis, qua Demosthenes uti soleret ad molliendam et abstergendam invidiam facinoris, cujus eum Æschines hic reum facit, perfidiæ puta erga consortes

ejusdem tecti mensæque.

ibid. v. 6. ἐγγενὴς] Noli Tayloro assentire. multum differunt inter se συγγενὴς et ἐγγενής. Lipsienses, qui quidem gente Saxones vel Misnici sunt, omnes sunt mei ἐγγενεῖς. nationis enim nos ejusdem sumus. perpaucos autem Lipsiæ habeo συγγενεῖς, *sanguine mecum conjunctos*. Ne ipse quidem Demosthenes se Æschinis ferebat συγγενῆ, et puduisset quidem illum τῆς συγγενείας cum hoc; Atheniensem tamen tam bono jure aiebat esse, quam si qui alius esset optimo, eoque ἐγγενῆ ejus, et multo etiam magis, quam Æschinem, quem negabat ingenuum esse. Nobis est ἐγγενὴς *eodem e municipio populove nobiscum oriundus*, unser Landsmann [*our Countryman*]. συγγενὴς autem *cognatus*, unser Blutsuerwanter [*our Relation by blood*].

ibid. v. 15. καταπτύει δωροδοκίας] Si accusativus pluralis hic est, feram. *despuit in nos munerum acceptationes*, h. e. criminationibus de muneribus acceptis nos conspuit. Sed videtur potius genitivus singularis esse. Quod si est, necesse est, aliquid h. l. desiderari, e. c. ὡς ἐνόχους. Nam ἔνοχος non minus cum genitivo, quam cum dativo, construitur.

§. ιβ΄. p. 95. v. 5. καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. καὶ] Καὶ secundum esse delendum, ipse mihi quoque olim persuaseram. Sed bene habet vulgata. modo ista verba καὶ τὰ μὲν ad ὑπομιμνήσκειν signis parentheseos includantur, ut feci. tum apodosis erit in istis πρῶτον μὲν γὰρ — ubi γὰρ illud eleganter redundat, ut fere semper in instauratione sermonis, longiore quadam interjectione, vel parenthesi, intercepti. Revocavi ergo καὶ ante verbum καθῆκεν. nam Taylor copulam ejecerat, vel Wolf potius, quem, sæpe festinatione et præfidentia labentem, ubique securus sequitur Britannus.

§. ιγ΄. p. 95. v. 16. αὐτοῖς] Bene habet. *illis*, Amyntæ puta et Eurydicæ, eorumque liberis et universæ domui. Vidit hoc etiam Taylor.

p. 96. v. 5. υἱὸν ἐποιήσατό σε] Adoptationes ejusmodi meræ erant cæremoniæ, quibus ille, qui alterum adoptaret, animi sui voluntatem solummodo erga eum declaratum iret, ut si quis hodie rex tæniam cum insigni ordinis alicujus equestris nobilioris alicui appendat.

§. ιδ΄. p. 96. v. 16. πρὸς Θηβαίους] Ita stat in bivio, ut tam ad διαφερομένων trahi debeat, quam ad συμμαχίαν ἐποιήσατο. nihilominus tamen suspicor pone συμμαχίαν deesse πρὸς αὐτούς.

ibid. v. 20. λέγων διεξῄειν] Hæc duo vocabula transposui, non quo vulgaris ordo haud esset tolerabilis, utcunque enim colloces, cohærebit λέγων cum ὅτι, sed quod hujus collocationis, quæ sententiam faceret planiorem, codices essent auctores.

ibid. v. 23. τεύξεσθαι] Post τεύξεσθαι desunt nonnulla de Philippo nescio quid ad illa superiora Æschinis obstrepente et querente; id quod aperte docet insequens τὴν διαβολὴν ταύτην. quod quò præmissorum referatur, nil est.

ibid. v. ult. κατ᾽ αὐτοῦ] In ipsum Philippum. Superiora enim exempla fuerant ingrati animi a vetustioribus Macedoniæ regibus aut tyrannis erga P. A. optime de ipsis meritum demonstrati. Male Wolf αὐτοῦ ad Callisthenem retulit. Huc enim referenda erat ejus notula, errore perquam facili, ad verba μετὰ ταῦτα versu 13. relata, omissa notula ad ista vocabula adscripta. Nihil est pronius, neque excusabilius, quam ut in notulis Wolfii, quibus numeri nulli, neque paginarum, neque versuum adscripti sunt, in carnificinam inquirentium, ad sedes suas alligandis labaris. Notula illa Wolfii a Tayloro prætermissa (vel prætervisa potius) hæc est. " Μετὰ ταῦτα εἶπεν] εἶπον leg. et de persona Æschinis accipiendum." Hactenus Wolfius. Sintne plures Wolfii notulæ pari modo, atque hæc fuit, a Tayloro prætervisæ, nec ne, haud equidem dixerim, qui Basileensem editionem cum Taylorana haud contulerim. Viderint alii. In hanc forte fortuna incidi. Φιλίππῳ legatur, an Φιλίππου, et sic interpungatur, ut vulgo est interpunctum, an ut Markland auctor fuit, quod idem ego ipse quoque aliquando sum suspicatus, nunc prorsus nihil interesse censeo. Secutus tamen sum codicem bonæ notæ Harleianum. [*Access. Not.*] Taylorum erroris immeritum insimulavi. Non is, sed operæ Francofurtenses, id quod nunc demum video, notulam Wolfii omiserant.

p. 97. v. 4. ἀνοχὰς] Id est formulam literis consignatam illarum induciarum.

ibid. v. 11. ἐπεμνήσθην] Nullus dubitavi Wolfii veram et necessariam emendationem ἐπιμνησθήσομαι, ab ipso in textum immissam, et a Tayloro servatam, immotam relinquere, Tayloro quamvis improbante et obloquente.

ibid. v. 14. κύριος ὢν] Cum liber esset suffragii sui arbiter nullo metu, nulla necessitate constrictus, sed ex animi sui sententia suffragium dans, negansve cui vellet.

p. 98. v. 1. ψηφισαμένους] Subaudi αὐτό. nomina eorum, qui suffragio suo hoc decretum tulissent atque comprobassent.

ibid. v. 6. ἀντιποιῇ — ἔχειν] Bene si habet ἀντιποιῇ, valet h. l. idem atque προσποιῇ, quod si autem hoc tibi sumis atque arrogas, ut te aias Amphipolin jure tenere, ideo quod armis ceperis, concedo tuam esse, jureque a te teneri optimo, si in bello adversus nos suscepto eam nobis eripueris, armis tuis expugnatam captamque. Nihil obscuritatis ego equidem hic cerno.

ibid. v. 7. εἶλες] Εἶλες inter et εἶχες ambigo.

§. ιέ. p. 98. v. pen. μικρὸν —] Orationemque cum paululum in vetustiora earum rerum, de quibus ageretur atque contenderetur, veluti navem in altum, adegisset.

p. 99. v. 2. νομίζειν — οἴεσθαι] Stephanus existimabat alterutrum esse delendum. Mihi non tantum nihil hic loci tollendum, sed vel addendum etiam videtur esse, ad hunc ferme modum. καὶ μὴ νομίζειν ἐκβεβλῆσθαι (aut ἐκπεσεῖν) ὥσπερ τοὺς ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τὸ οἴεσθαί τι πεπονθέναι. neque propterea solummodo, quod consessui visus esset humani quid passus esse, existimare, se ab illo consessu explosum et ejectum esse, quemadmodum histriones scena ejici soleant, si quos inter recitandum memoria destituat.

§. ις΄. p. 100. v. 12. διαφορᾶς] Videtur in antiquis libris gemina hujus loci versata fuisse lectio, altera vulgata, altera, quæ pro αἰτίου daret ἐκ τοῦ ἐναντιοῦσθαι. (non autem ἐναντίου.) *quasi ex oblocutione bellum et discidium esset exstiturum*. quæ lectio nescio an melior etiam sit vulgata, quæ alias non est contemnenda.

§. ιζ΄. p. 100. v. ult. τὸ παλίμβολον] Malim ὁ παλίμβολος, ut modo ὁ κέρκωψ.

p. 101. v. 3. εἰσοίσειν] Expulsa Wolfii conjectura, bona pravis mutante, revocavi veterem probam lectionem συστήσειν.

§. ιή. p. 101. v. 14. τινα ἑαυτοῦ] Velim interseri τῆς.

ibid. v. 15. χρόνῳ καὶ βίῳ] Est hendiadυοῖν, pro χρόνῳ τοῦ βίου.

ibid. v. 17. ἀνακροτήσας] Aut hic est pro συγκροτήσας, aut illud ἀνὰ in hac compositione iterationem et frequentationem, *iterum atque iterum cum manus complosisset*.

§. ιθ΄. p. 102. v. ult. οἳ καὶ τοῖς λόγοις καὶ τῇ πίστει λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τ. π.] Post πίστει addidit Wolf de suo hæc verba καὶ πράττοντές τε καί. quæ Taylori quoque recoxit editio, pro more, plus illa, quam Criticum decebat, in renovandis et propagandis Wolfii erroribus et imperiis ultro sumtis, religiosa. Lectio Stephaninæ, ex Aldina repetita, mihi satis probatur, quæ hoc vult. οἳ ἐν τῷ λέγειν [hoc est, ἐν τῷ διαλέγεσθαι Φιλίππῳ ὑπὲρ τῆς πρεσβείας] ἐπέδειξαν ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς πόλεως, καὶ ἕνεκα τῶν λόγων [ὧν εἶπον puta, καὶ τῆς τῶν λόγων δυνάμεως καὶ δεινότητος] καὶ ἕνεκα τῆς πίστεως. *qui verba pro rep. facientes, verbisque fideque digni ea essent.* Digni rep. sunt legati hi, qui et exspectationi civium de se conceptæ satisfaciunt, ut nihil sit, quod eos ipsorum pœniteat, et qui magnam reip. apud exteros famam neque verbis, neque factis minuunt.

§. κ΄. p. 104. v. 5. καὶ δεδεγμένον] Verba hæc mihi suspecta. Cur enim post participium temporis præsentis ἐπισημαινόμενον usurpet partic. præteriti? Deinde δέχεσθαί τινος λόγους est exspectare alicujus orationem verba facturi. Atqui Æschines jam verba fecerat. Non displiceret Scaligeri ἀποδεδεγμένον, si cum ἀποδεχόμενον mutetur.

§. κά. p. 104. v. 15. ἐπράττομεν] Videtur in codd. quibusdam olim fuisse ταῦτα ἑξῆς ἐπράττομεν. *hæc omnia*, summa cum minimis, *egimus*, nihil quicquam omittentes.

ibid. v. pen. μνημονικὸν] Non de nihilo suspectum hic est, quod modo versu 22. præcesserit, nec tamen ideo Marklando assentiar. Suspicor potius oratorem, sic ferme dedisse. συμποτικόν τις αὐτόν φησιν εἶναι. καὶ γὰρ ἕτεροι ἦσαν. πιεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ — *festivum et hilarem in conviviis Philippum esse, est qui aiat. Fuerunt et alii. Bibulus est. Atqui Philocrates noster multo et bibacior.* Illud συμ in συμπιεῖν videtur ex ἦσαν natum.

p. 105. v. 2. οὗτος] Post οὗτος videtur τῆς οὐσίας desiderari. debent enim res ab Æschine communicandæ ejusmodi esse, ut personis eorum, quibus impertiendæ illæ sint, conveniant. Demostheni quidem bene convenit communicatio τοῦ λόγου, minus autem populo, cujus e re magis erat collatio pecuniaria, unde resp. sustentaretur. Convenientior itaque multo erit hæc oratio: neque vobis facile quicquam de bonis suis impertiat, neque mihi locum relinquat declamandi. Notat itaque cupiditatem Æschinis. Avarus est, ait, Æschines, et ærario debita denegat, at idem tamen regnare in suggestu et solus loqui vult in foro et in concione, cæteros omnes tacere.

ibid. v. 4. βούλομαι] Haud ego equidem hoc vocabulo offendar. paullo quidem, haud enim infitiabor, est oratio involutior. verum in sermone communi, cujusmodi sermo hic Demostheni tribuitur, talia faciles ferimus. Sententia est: βούλομαι σπείσασθαι, — καὶ ἐπὶ τούτῳ γράψαι ψήφισμα. Et præterea mire valet illud βούλομαι σπείσασθαι ad invidiam Demostheni creandam. Ita enim superba fingitur loquens, ac si solus remp. gubernaret, omniaque pro arbitrio ageret, populusque in ipsius auctoritate esset, atque ex ipsius nutu ac renutu penderet.

ibid. v. 6. καὶ τοὺς πρυτάνεις, ἐπειδὰν] Ego rursus expunxi Wolfianum istud assumentum κελεύειν. Aptus est infinitivus ποιεῖν e superiori v. βούλομαι. Volo Prytanas concionem convocare. Quasi ex

unius Demosthenis nutu Prytanes penderent, et ad ipsius arbitrium conciones convocandæ aut dimittendæ, et res gerendæ sint, aut cessandum.

ibid. v. 16. ψηφίσματα Δημοσθένους] Pro plurali dedi singularem ex auctoritate Harleiani. Erat enim unum modo illud Demosthenis; quapropter recte ψήφισμα appellatur. Verum tamen quia pluribus idem constabat articulis, ideo non minus recte ψηφίσματα appellatur. Secundum articulum de meo addidi, convenienter Attico loquendi mori, qui a vulgata lectione violatur.

§. κζ'. p. 106. v. 5. πραγματείαν] Satis mirari non possum, cur Taylor toties conjecturas Wolfii illas ipsas, quas ipse damnat, tamen in editione sua reddiderit. Malæ si erant, cur toleras? cur non expungis? Dedi κοινωνίαν libris auctoribus.

ibid. v. 7. εὑρήσετε] Equidem tuear. recte si rem perpendetis, videbitis, reperietis ex his testimoniis.

ibid. v. 13. ἧς] Malim ὡς αὐτῆς. meministis, Demosthenem illius accusationis principium fecisse illam concionem, quam —

ibid. v. 16. τούτῳ] Malim τούτων. harum rerum gestarum in tempore tam improbe, tamque impudenter est mentitus, ut miserum sit. σχετλιάζειν h. l. accipio pro σχέτλιον ἑαυτὸν παρέχειν. gessit se sceleratum, cujus ob enormitatem audaciæ in mentiendo deceat deorum hominumque fidem obtestari.

ibid. v. 18. μεταπεμφθέντες] In nominativo bene habet. non enim legatos populorum, sed populos ipsos μετεπέμψαντο Athenienses, h. e. ἔπεμψαν πρὸς αὐτοὺς ἀξιοῦντες συνελθεῖν Ἀθήνησι διὰ τῶν ἑκάστης πόλεως πρέσβεων, mittebant Athenienses legatos ad populos quosque Græciæ, invitantes atque rogantes eos, ut Athenis convenirent, non ipsi quidem, id quod fieri nequiret, at per legatos tamen, personam populi cujusque, unde essent, repræsentaturos. Erant itaque populi ipsi οἱ μεταπεμφθέντες, arcessiti, non autem legati eorum. Legationes enim Atheniensium, non ad legatos populorum, nondum designatos, sed ad ipsos populos mittebantur. Populum ipsum μεταπέμπεται is, qui per legatos suos eum rogat, ut per legatos a se delectos se convenire velit.

p. 107. v. 4. ἐνεστηκότος] Hic non idem, quod vulgo, significat, ἔτι μέλλοντος καὶ ἐπερχομένου, imminente bello, et accedente, sed ἔτι πιέζοντος καὶ ἐνοχλοῦντος, adhuc premente et vexante nos.

ibid. αἱρέσεως ὅτε] Malim καὶ interseri. Duo sunt diversa tempora, alterum, quo legatio decernitur, alterum, quo ablegatur et iter init.

ibid. v. 8. εἰς τὸν δῆμον] Si εἰς servatur, leg. videtur προόδους, detracto primæ syllabæ sibilo. Sin autem προσόδους servatur, malim loco εἰς aut ὡς aut πρός. v. vers. 17.

ibid. v. 13. προβουλεύματα αὐτῶν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου] Potest hæc vulgata lectio, si quis contendat, probari. προβούλευμά τινος potest significare *Senatus consultum* in alicujus causa, ὑπέρ τινος. ut apud Demosthenem, δίκη ὀνόματος, pro δ. ὑπὲρ ὀνόμ. *actio de nomine* et alia talia crebra et pæne infinita. Verum, hoc sic posito, quid facies in sequentibus ἐκ τοῦ βουλευτηρίου? Succurrit hic gemina emendandi ratio, ut aut αὐτῷ legatur, *illi*, scribæ publico puta; aut, quod malim, αὖ τὰ τῶν, *probuleuma eorum, qui Senatui tum intererant*; aut denique utrumque erit copulandum, ad hunc modum προβουλεύματα αὐτῷ τὰ τῶν ἐκ τοῦ βουλ.

ibid. v. 15. ἐξέπεμψαν] Bene habet, scil. Athenienses, quod nomen modo præcessit.

ibid. v. 18. παράσχῃς] Aldus dedit παράσχῃ· perinde est, utraque lectio bona est, utrobique secunda persona singularis, illic in activo, hic in medio. Prætuli tamen lectionem Aldinæ, ut editionis principis.

ibid. ἐν ᾧ συ φῂς ὄντα χρόνῳ] Cur ὄντα, et non potius γεγονότα aut γεγραμμένα. In Harleiano est pro duobus vocabulis ἐν ᾧ unum ὡς, et pro χρόνῳ, ibidem legitur χρόνον. Unde colligo sic esse legendum et olim lectum, παράσχῃ ὧν συ φῂς ὄντα χρόνων.

p. 108. v. 6. καὶ τοῖς συμμάχοις] Non video, cur Taylor hæc verba deletum eat. Athenis nullo non tempore legati sociorum aderant, perpetuo in Urbe commorantes, qui h. l. designantur, et v. 10. vocabulo συνέδρων. Id enim nomen erat legatorum hoc genus.

ibid. v. 18. τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων] Dubium, utros designet, legatosne Græcorum venientes, ἥκοντας, an Atheniensium Græcis e civitatibus domum revertentes, ἐπανήκοντας. ego vero hoc posterius malim.

ibid. v. pen. ἀκροάσασθαι] Bene habet, *audire relationes legatorum*.

ibid. v. ult. δόγμα] Quo sancitum erat, deliberari de pace e populorum Græcorum sententia, postquam ea ex ore legatorum esset accepta. Æschines id si voluisset, quod Markland vult, non κυρώσασθαι dixisset, sed κυροῦν. auctor sententiæ κυροῦται, populus κυροῖ. hic sciscit, ille operam dat, ut populum ad sciscendum impellat.

p. 109. v. 3. μετατιθέμενος] *Qui solet mentem mutare*, prætuli.

§. κγ'. p. 110. v. pen. ἑαυτῷ] Facio cum Wolfio pronomen hoc aut ad ἐπιδείξασθαι, aut ad παρακαθήμενον referente. quod Taylor fieri negat oportere. Referendum igitur erit ad Demosthenem, eritque tantundem, atque τῷ Δημοσθένει. Sed hoc desiderabat auditor lectorve scire, cui Demosthenes ostendisset. Nam a quo scriptum esset illud scitum, ipse statim indicat his verbis, *in cujus fronte scriptum esset nomen Demosthenis*.

ibid. v. ult. ἐπιψηφίσασθαι] Equidem tuear. Non Prohedri ἐπιψηφίζουσι, sed ὁ ἐπιστάτης, princeps Prohedrorum solus in suffragia mittebat. Prohedri suffragia aut sua dabant, aut aliorum colligebant; id quod est ἐπιψηφίζεσθαι. potestatem autem suffragandi solus dabat Epistata.

p. 111. v. 1. καὶ εἶναι] Scil. ταῦτα. et in illa formula scriptas fuisse conditiones eas. Ego revocavi hæc duo vocabula, quæ Wolf expunxerat.

§. κδ'. p. 111. v. ult. καταχρήσασθαι] Non male id quidem. Sæpe enim infinitivus pro imperativis usurpatur. prætuli tamen καταχρήσασθε.

p. 112. v. 2. μὴ κατακεκομικέναι] Plausibilis admodum conjectura Wolfii, suspicantis in illo μὴ latere numerum 48. videtur tamen negatio μὴ ab hoc loco abesse non posse, et lector, auditorve numerum potius eum exspectaturus esse, qui, quamvis minutus, tamen non sit exhibitus, quam qui sit. Quod si ergo locus hic medicina eget, quod in dubio relinquam, et, sumto, labis ei non nihil insidere, conjectura res geri potest, non minus facili, neque minus illa speciosa futura, aio Æschinem dedisse, aut μηδ' η̄ id est μηδὲ ὀκτὼ, *ne octo quidem naves reportasse*, aut μηδὲ κ̄ κατακεκομικέναι, id est μηδὲ εἴκοσι, ne *viginti quidem*.

ibid. v. 6. Δηϊάρην] Hos homines, Deiaren, Deipyrum, Polyphontem, (quæ nomina omnia cum a re bellica reperita sint, ab ipsis sibi imposita ad terrorem creandum, non a patribus, neque a dominis data videntur) non ingenuos, sed servos fugitivos, ex omnibus Græciæ populis collectos, qui se ductores gererent militum mercenariorum, quos venales offerrent Atheniensibus, seu quicunque alius mercede conducere vellet, hos itaque ξεναγοὺς appellat h. l. Æschines imperatorum Atheniensium ἀλαζονείας, h. e. materiam jactantiæ et imposturæ, quorum nominibus in concionibus ciendis et jactandis imperatores vanam et stolidam plebem Atheniensem solerent ludere et ad spem inanem inflare. Wolf inserendo καὶ de suo pone Πολυφόντην, quod καὶ in nullo libro est, locum hunc corruperat, atque obscuraverat. Servatum illud καὶ a Tayloro, ego rursus expuli. Sæpe cum essem mecum miratus, qui factum sit, ut Taylor tam crebras et tam fœdas Wolfii παραδιορθώσεις, quas ipse in annotationibus damnat, tamen recoxerit, nunc tandem ejus rei causam ex ejus schedis intellexi. Taylor Demosthenem non ordine, non uno continuo tractu quasi spiritus, non ad certam præmeditatam descriptionem, sed et tumultuarie et lente per intervalla lucubrabat. Singulas quasque orationes ad exemplum Francfurtanum vel Genevense potius, a se non correctum, recudendas dabat operis suis securus. Quarum orationum ut singulæ quæque essent excusæ, ita singulas Marklando mittebat perlustrandas, et ipse sic demum considebat ad animadversiones in eas elaborandum. Quæ utique perversa et inconsulta est ratio, desidiæ quidem illa tuæ famulans, at famam minuens et laudibus operis tui derogans.

ibid. v. 11. κοινῆς] Tametsi hoc mare liberum esset, neminique, qui vellet, vetitum id navigando exercere.

ibid. v. 13. Μυοννήσου] Post Μυοννήσου videtur excidisse τάξιν ἀντηλλάξατο, vel simile quid.

p. 113. v. 4. εἷς τῶν φίλων] Tametsi in amicis Charetis esset, eoque nollet in dedecus et damnum amici aliquid statui. Verum erat Charetis socordia et ignavia tam turpis, et res ab eo tam flagitiose gesta, ut homo vel amicissimus facere non posset, quo minus in Charetem ignominiosum quid decerneretur.

ibid. v. 6. ὑπηρετικῶν] Magnum utique dedecus, præfecto minori, cui potestas in partem classis infimam et contemtissimam esset, in mandatis dari, ut imperatorem universæ classis, verbis S. P. Q. A. objurget; perinde atque si Superintendens (exemplum enim juvat proponere nostratibus familiare) Collaboratori scholæ extremo injungat, ut verbis suis, Ephori puta atque Consistorii, Rectorem objurget. Bene hæc inter se cohærent, neque deest h. l. quicquam in ratiocinio et serie rerum; quod secus visum fuit Palmerio, sed falso.

p. 114. v. 14. ἐν πέδαις] Significat Cleophontem primitus hominem fuisse servilis conditionis, de genere servorum spurcissimo atque contemptissimo, rusticanum, non urbanum, servum.

ibid. v. 22. ἀκρίτως] Servandum equidem censeo, sed una admonendum, vocabulum hoc h. l. usurpari significatione nonnihil insolita, pro, non judicum sententia, post causam rite disceptatam, damnatos. Vulgo enim *temere, inconsulto* significat.

p. 115. v. 2. ἐπιδὼν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν] Tantum abest, ut damnem, aut suspectum modo vitii habeam, ut potius in elegantiis Atticis numerem. Idem est, ac si dixisset, ἰδὼν ὅστις ἦν ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας, id est ἐν τοῖς ἑαυτοῦ συνηλικιώταις, *qui non vidisti, qualis fuerit pater meus*

ætate sua, cum scil. eam ageret florentissimam.

ibid. v. 8. Χείλωνα] Prætuli. est Latinorum *Labeo*.

ibid. v. 9. ἀτυχημάτων] Causæ nil video, cur de secundis Atheniensium rebus hic mentio fieri debeat. Pater, malis doctus, filium docuerat sapere. Præterea additum τοῖς ὠσὶν excludit τὰ εὐτυχήματα. Feriuntur aures fortius, atque perhorrescunt a fama cladium et rerum sævarum. ad has imprimis aures arrigimus.

§. κϛ'. p. 117. v. antepen. τῶν συμμάχων] Dedi de meo τῶν συμμαχιῶν. et præterea comma, quod in vulgatis est pone σπένδουσι, sustuli. Comparantur inter se, ut disparia, αἱ συμμαχίαι et τὰ ἱερά. In sacris quidem συνεφάπτονται τῶν ἱερῶν ii, qui suam eorundem sacrorum communionem et participationem testari palam volunt. Hi eadem exta, seu lances extis oneratas, omnes easdem manibus contingunt tenentque. Non autem novi pari modo tum quoque rem geri, cum belli societas cum aliquo ineunda et jurejurando sanciendа est. Ejusmodi *simul apprehensores societatum in bellis* ego equidem haud novi, neque mihi arrident. Abhorret a more. neque enim societas bellica est pannus aliquis latus et ingens, ad quem cum adstiterint utrinque centeni, oras ejus manibus teneant.

ibid. v. ult. γὰρ] Bene habet, pendet ex οὐκ ἔφη ἐπιψηφιεῖν, *negabat — huic enim negotio aliam concionem datum iri*. Hoc enim est ἀποδοθῆναι, significatione temporis futuri, h. l. non præteriti. Revocavi ergo γὰρ, expuncto δὲ, quod Wolfius illi de arbitratu suo suffecerat.

§. κζ'. p. 118. v. ult. οὐχ ἑαυτοῦ] Civis, non *sui*, sed *vestri*, id est, Atheniensis, Athenis, non illinc oriundi, unde Demosthenes genus ducit. Notabatur enim Demosthenes peregrinitatis, utpote cujus avia Scythis fuisset.

ibid. προδιορθοῦμαι] Sic dederat Wolf, et secundum eum Taylor. revocavi vetustam bonam lectionem προσδιορθ. cum sibilo. Addit enim ad vocabulum πολίτου hanc veluti accessoriam διόρθωσιν, determinationem, errori præcavendo destinatam.

p. 119. v. 3. τέμνοντες] Sine dubio τέμνοντας leg. Nil offendor eo, quod statim αὐτῷ insequatur, non αὐτοῖς. Subauditur enim, unumquemque sacramentum hoc dicentium affirmare, recte sancteque de se pronuntiasse judices. Solent Attici a plurali ad singularem, et rursus ab hoc ad illum, subito transire.

ibid. v. 6. ψηφίζεσθαι] Malim ψηφίσασθαι, nam sententia tempus præteritum postulat. Nisi malis Scaligeri ἐψηφίσθαι, quod idem valet.

§. κη'. p. 119. v. 15. συγγνώμην, κίναιδον] Interposui εἰ. poterat etiam eodem sensu ἢν interponi, quod quam facile potuerit a vocabuli proximi fine elidi, vel absorberi, nemo non videt. Sed tum quoque, id quod necessario fieri debebat προσειπὼν revocavi, pro προσειπόντι Wolfii.

p. 120. v. 3. τοὺς χρόνους καὶ τὰ ψηφίσματα] Mallem sic verba struxisset τὰ ψηφίσματα, καὶ τοὺς χρόνους. Subaudi αὐτῶν.

§. κθ'. p. 120. v. 10. Φιλίππῳ, ταῦτα μὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα] Sic olim erat distinctum, ego distinxi, ut par erat, Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, et cum contestatione Philippo interdicere, ne ista faceret, [h. e. ne Kersoblepten armis vexaret] οὐκ ἠθέλησα, *nolui*, scil. ἰέναι καὶ διαμαρτύρεσθαι. Revocavi μὴ, cui Wolf arbitratu suo δὴ suffecerat.

ibid. v. 13. ὅτι] Ego equidem vulgata haud offendar, quæ idem valet, atque si dedisset orator, λεγούσης ὅτι. Quæ epistola hoc dicit, vel qua in epistola perscripta hæc sunt. Conf. ad p. 127. v. 8. dicenda.

ibid. v. 20. ἀλλὰ Μουνυχιῶνος] Sententia monstrat, pone conjunctionem paucula quædam deese, in hanc ferme sententiam: καὶ προχωροῦντος ἤδη, non solummodo aliquos Elaphebolionis dies mansimus in Urbe, sed etiam non citius excessimus, quam mense Munychione jam adulto. καὶ, quod Meadianus dabat, adscivi.

p. 121. v. 6. ὁ στρατηγὸς καὶ ἐπιστολὴ] Aut leg. καὶ ἡ ἐπιστολὴ (cum articulo) ut sit hendiadyεῖν, aut ὁ στρατηγὸς ἐν τῇ ἐπιστολῇ.

ibid. v. pen. ἡμῖν] Bene habet hic locus. ἡμῖν idem est, atque πρὸς ἡμᾶς, aut ἐν ἡμῖν, et ὡς οὐκ εἰδόσι τούτοις sunt dativi consequentiæ, æquivalentes genitivis Græcorum, aut ablativis Latinorum, vulgo absolutis, aut consequentiæ dictis. *Quasi hi, judices*, nesciant. ὡς οὐκ εἰδότων τούτων.

§. λ'. p. 122. v. 5. προθυμίας] Imo vero ἀπροθυμίας. Nam qui ex itineris longi aut insuavis, et infausti molestiis, aut aliunde languent, ægrotantve, hi ad verba faciendum imprimis multa, et in magna concione, torpent.

ibid. v. 15. μηδὲν ἧττον] Tametsi Phocenses, quorum causa ista legatio illuc missa esset, jam periissent.

ibid. v. 17. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην τὴν πρεσβείαν ἥκεις] Malim ἀλλ' ἐπ' ἐκείνην τὴν πρ. ἥκεις, quod vocabulum demonstrat κατηγορεῖς etiam bene habere.

ibid. v. 24. ὑπὸ] Ἀπὸ codd. non male. *a parte sociorum*.

§. λά. p. 123. v. 14. ἀργὰς] Nescio an ex eo, quod esset ἀργὸς, sævus et truculentus, idemque dolosus, et ex insidiis subito solitus irruere, ut anguis, aut canis malignus.

ibid. v. pen. ἑνὸς ἀνδρὸς] Malim οὐδ' ἑνὸς ἀνδρὸς, summam argenti, ne uni quidem captivo, eique medioсris adeo conditionis homini, e vinculis liberando, satis futuram. Poterat quoque sic dixisse οὐδ' ἑνὸς ἀνδρὸς, καὶ τούτου οὐ λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύτρα. Nam ut captivus quisque aut locuples, aut pauper esset, ita pluris ei libertas pauciorisve æstimabatur.

§. λβ'. p. 124. v. 11. διαμείνατε] Scil. εὐμενεῖς, quod nescio an exciderit.

ibid. v. 12. ὑπεθέμην] Id est προεθέμην, scil. εἰπεῖν. Quod modo proponebam et jam incipiebam dicere.

ibid. v. 16. εἰπεῖν] Dedi de meo εἶπον, in prima persona singularis numeri, *dicebam*.

p. 125. v. 3. ἠξίωσαν] Scil. ὁ δῆμος. Quæ forma cum sit singularis, vi pluralis est, et æquipollet τῷ, οἱ Ἀθηναῖοι. cui consentiunt insequentia, αὐτοῖς κατέλιπον, πείθωσιν, ᾠήθησαν, ut mireris viros summos in re tam aperta et obvia tamen lapsos esse. Revocavi ἠξίωσαν et κατέλιπον. Nam in editione Taylori legitur ἠξίωσεν et κατέλιπεν e paradiorthosi Wolfii.

ibid. v. 12. προστασίαν] Frontispicium, quod *staret ante* Cadmeam. v. dicta ad Polybii p. 79, 36.

§. λγ'. p. 125. v. 15. βοιωτιάζει] Potest duo significare, quorum utrum huic loco magis conveniat, aliis relinquo dijudicandum. 1) vox ei crassum aliquid sonat, et latum atque rusticum, cujusmodi vox erat Bœotorum. 2) stat a partibus Bœotorum. v. p. 139. v. 6.

ibid. v. antepen. μέντοι] Imo vero τοίνυν. sententia postulat, non *verumtamen*, sed *igitur*. Ergone sic dedit ἀπαγορεύωμεν τοίνυν, *age itaque interdicamus ipsi nobis, ne civitates inter se collidamus*.

§. λδ'. p. 126. v. 19. γὰρ] Malim οὖν. Interim revocavi γὰρ, quod libri dant, tametsi parum probem, pro quo Wolf δὲ suffecerat.

ibid. v. ult. ἔφευγε] Redit ad Philocratem.

p. 127. v. 4. τρίτον δὲ] Subaudi e superioribus repetendum διεξῄει. in τὸ subauditur ψήφισμα. v. vers. 8.

ibid. v. 8. τὸ καὶ περὶ συμμ.] Tantundem est, ac si dixisset τὸ κελεῦον καὶ περὶ συμμ. aut τὸ περὶ τοῦ καὶ περὶ συμμ. conf. ad p. 120. v. 13. dicta, et ad p. 137. v. 8. dicenda.

ibid. v. 11. τὴν ἐπ' αὐτοὺς] Exhibui τὴν αὐτοῦ, auctore libro Georgii Chrysococcæ.

ibid. v. 18. τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν] Studium, quod poneret in emolitione atque perfectione ejus rei, quæ ageretur, h. e. pacis cum Philippo.

§. ί. p. 128. v. 8. περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Δελφῶν] De originibus, juribus atque ritibus sacris templi Delphici, deinde quoque de originibus juribusque urbis Delphorum.

ibid. v. antepen. ἀναστήσειν] Concitaturum esse ad societatem belli secum ineundam adversus violatores sacrorum.

ibid. v. pen. συνειδῇ τι, ἢ αὐτὸς βουλεύσῃ τι] Pro primo τι malim τινι. βουλεύσῃ h. l. idem valet, atque *designet, paret facinus, machinetur*, v. vers. antepen. p. 129. planius dixisset συνειδῇ τινι, ἢ αὐτὸς βουλεύσῃ τι. *Si conscius alicui sit facinoris sacrilegiive, aut ipse tale quid moliatur.*

§. λϛ'. p. 129. v. 12. Ἐρετριέα] Revocavi, nam bene habet, expuncto Ἐρυθραῖον, quod Wolf de suo dederat. Eretria Eubœæ est. Sed Eubœenses item Iones erant.

ibid. v. 15. ἀπεφηνάμην εἶναι] S. δεῖν, cum Wolfio.

ibid. v. 16. σωτηρίας] Revocavi bonam hanc lectionem, ablegato vitioso ἰσηγορίαν, quod Wolf vulgatæ, quam non intelligeret, sponte sua suffecerat. σωτηρίας h. l. idem valet, atque ἀσφαλείας, securitate spiritus atque fortunarum, testificatione verbis conceptis edita, neminem ipsorum damni quicquam esse accepturum, sed liberam cuique fore potestatem veniendi et abeundi. *Salvum conductum* vulgo appellant. σωσταὶ sunt *conductores*, qui commeantes per itinera salvos tutosque ducunt, reducunt. σώζειν est comitari per iter, et quo vult salvum perducere. Quo de verbi significatu pluribus exposui ad Constantini Porphyrogenn. Ceremoniale.

ibid. v. ult. ἔφην] A Wolfio additum, non alienum id quidem, verumtamen non plane necessarium, (centenis enim locis demonstrari possit in contentione orationis, et prosopopœia, seu subjectione verborum ipsorum, omitti istas copulas solere) hoc ἔφην igitur, quod a libris omnibus exsulat, ab ipso Wolfio intrusum, rursus expuli.

p. 130. v. 1. παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς] Id est παρὰ τούτων μὲν, οἷς βοηθεῖς, gratiam ab iis nullam referes, quibus succurres. Ingrati enim erga nos cum fuerint, multo melius de ipsis meritos, quam tu unquam mereri poteris, videntur multo magis tuorum beneficiorum immemores esse futuri.

ibid. v. 3. μέμνηνται] Thebani puta.

ibid. v. 4. ἀλλ' οὐ φίλοις] Non reprehendo, addubito tamen, an non potius orator dederit ἀλλ' ἢ οὐ φίλοις. Demosthenes quidem sic loqui solet, aliique Attici.

ibid. v. 12. δυνατὸς] Rariusculo sensu pro ἐγκρατής. Sed sic Æschines jam supra quoque p. 115. v. 15. secundum Mead.

§. λζ'. p. 130. v. 20. Βοιωτίας] Dedi et marte meo et auctoribus mstis Βοιωτίαν in Accusativo, ut paulo post οὐχὶ Βοιωτίαν Θήβας. Quæ lectio ibi haud est sollicitanda,

me æquum censere, ut Thebæ sint Bœotia, h. e. in jure atque potestate Bœotiæ, et universi populi Bœotici pronuntiatis pareant, velut membrum capiti, *non contra, ut Bœotia sit Thebæ,* h. e. serviat arbitrio et libidini Thebanorum. Est quidem, haud enim infitiabor, posterius membrum priori dilucidius, minusque ambiguum. Possit enim e priori hæc quoque colligi sententia. Thebas unas debere complecti totam Bœotiam, et repræsentare, suoque arbitrio gubernare. Facile tamen veritas sententiæ, quam orator his verbis prodere studebat, ex opposito haud ambiguo elucescit.

p. 131. v. 1. πράττειν] Subaudi τῇ πόλει. Sententia hæc est. Significat Cleochares se mirari, unde subito tanta exstiterit Atheniensium cum Philippo concordia, qua factum sit, ut Athenienses legatis, quos ad Philippum de pace contrahenda misissent, nullas certas pacis conditiones præscripserint, sed mandata omnia hac brevi et vaga complexi sint admonitione, ut legati operam darent, ut quantum emolumentorum conciliare possent reip. id ei conciliare atque a Philippo impetrare contenderent.

ibid. v. 5. παραδώσειν] Me scil. Philippi voluntate et armis subnixum.

§. λή. p. 131. v. 8. διαιρούμενος] Si bene habet, non cohærebit διέβαλλε cum τὸν λόγον, sed stabit verbum illud per se et subaudietur ὑμᾶς. vos objectis calumniis deceptos, in me haud meritum instigabit. Significabit dictio διαιρόμενος τὸν λόγον copiose, multis verbis et argumentis, explicate, per singula quæque adjuncta eundo, eaque sigillatim diducendo et amplificando, et iterum atque iterum inculcando. Sin autem διαιρόμενος legatur, quæ mea fuit aliquando suspicio, cui, quod volent, pretium statuent peritiores, tum κἀκεῖνον τὸν λόγον, non ad διαιρόμενος, sed ad διέβαλλε erit referendum. illud quoque argumentum suffusa quasi quadam mendaciorum et invidiæ lolligine ita conturbavit, ut verum ejus a falso dignosci nequeat, διαιρόμενος, magna cum vocis et laterum contentione.

ibid. v. 18. λόγους] Sic nude dictum haud plane damnabo. os enim Æschini est suum proprium, alius tamen planius dixisset τοὺς τότε περὶ τ. Ἀ. λεχθέντας λόγους, [*Access. Not.*] Peribit difficultas omnis, si τότε plane tollatur, ut a libro Chrysococcæ quoque abest, aut saltim transponatur, in hunc modum: ἐμοῦ τότε τοὺς περὶ Ἀμφικτυόνων λόγους.

§. λθ'. p. 132. v. 12. τὸν καιρὸν τοῦτον] Num τοῦ ψέγειν ἐμὲ καὶ κατηγορεῖν, an τοῦ ἐξαπατᾷν ὑμᾶς opportunitas tum erat amplior, aut tibi me insectandi, aut Philippo me decipiendi? Posterius convenientius videtur.

ibid. v. 14. ταῦτα γὰρ] Locus hic olim sic erat distinctus, ut sententia obscura et impedita, aut potius nulla exsisteret: τίνες οὖν ἦσαν αἱ ἀπάται; ταῦτα γὰρ τοῦ γόητος, ἀνθρώπου ἐξ ὧν εἴρηκε, λογίσασθε. Ego sic, ut conspicitur, distinctum dedi, ut hæc, quæ plana et perspicua est, exsistat sententia: *quales autem illæ fuerint imposturæ (hujusmodi enim me probris petit ille versipellis) ex ejus oratione*, vel *relatione, colligite.*

§. μ'. p. 132. v. antepen. γράφειν] Sufficit hoc, etiam sine λόγους. Nam qui laude elegantiæ in scribendo claret, is non orationum modo, sed et epistolarum belle scribendarum artifex est. γράφειν idem valet atque συγγράφειν.

p. 133. v. 9. συγχωρήσοι ὁ κατήγορος] Præstaret utique, meo judicio, aut συγχωρήσει, indicativus futuri, aut συγχωρήσῃ conjunct. aor. primi. non ideo tamen vulgatam damno, quod optativus futuri paulo rarius occurrit. Vitii nihil est in vulgata. Fuit tamen cum suspicarer, συγχωρεῖς, οἷα κατήγορος. *Si tu, Demosthene, concedis, id quod te, qui accusator sis, concedere penes te est.* Poterat enim accusator, si nollet, veniam defensori negare. Aut, *id quod te facere, qui accusator sis, consentaneum est.* Solebant enim actores traditionem mancipiorum ad tormenta imprimis flagitare. Sed prætuli tutissimum συγχωρήσει.

ibid. v. 14. βασανιζόμενοι] Tam longe a vera sua sede revulsum ægre cum feram, tametsi exempla me haud fugiant aliorum auctorum huic similia, cujusmodi locos memini Dorvillium ad Charitonem magno numero comportasse, malo tamen hanc trajectionem errori librariorum, quam consilio auctoris imputare, me si audias, referas ad κἂν. κἂν βασανιζόμενοι φῶσιν. Et ausus sum, arbitratu meo, illuc referre vocabulum hoc, quod vulgo pone voc. συσσίτων legitur collocatum.

p. 134. v. 1. γενέσθαι] Subaudi ἑαυτόν. nihil hic deest. Sententiam dictionis haud perspexit vir doctus, qui elegantiam hujus loci conjectura violatum ibat. Negat se commissurum, ut existimatio sua, ut discrimen hujus causæ, ut salus sua in testimonio servorum versetur per tormenta expresso.

ibid. v. 3. τὰ μεγάλα] Articulo caret Mead. Dedi de meo ὅτι πάνυ μεγάλα. Oratio est subsannantis.

ibid. παραλογίζεται] Scilicet hæc epistola.

ibid. v. 6. ἀκούετε] *Auditis*, prætuli.

ibid. v. 7. συμμάχων, ἑαυτοῦ] Dedi συμμάχων τῶν ἐμαυτοῦ. Visum aliquando fuit leg. esse σ. ἑκάστου. quod idem esset, ac si dixisset καὶ γέγραφα τοὺς παραγενομένους ἐξ ἑκάστου [scil. δήμου vel μέρους] τῶν ἐμῶν συμμάχων, *et legatos, quotquot ex*

unoquoque populo (aut genere) meorum sociorum huic cærimoniæ interfuerunt, scripsi nominatim, et ipsos, et civitates, unde missi venissent.

§. λά. p. 134. v. ult. δημοκήρυκες] Volunt hoc vocabulum ex Harpocratione corrigere. Ego contra censeo Harpocrationem e Nostro corrigendum esse. Ecquæ enim existet sententia e vocabulo e δρόμος et κήρυξ composito? num *citus præco?* tolerabile hoc sit, quasi alii præcones fuerint lenti? Verum *præco populi,* ab uno populo ad alterum mandata perferens, ecquem offendat? Parui tamen auctoritati Chrysococcæ.

p. 135. v. 6. τὸ γὰρ αὐτὸ] Significat pecuniam.

ibid. v. 11. τρίτον] Τρίτη Harl. quod cum prætulissem, factu id quoque necessarium fuit, ut v. 13. pro τέταρτον item restaurarem τετάρτη, tametsi nihil ibi in schedis Taylori annotatum reperirem.

ibid. v. 22. τριάκοντα] Qui stipendia triginta et pauciora fecissent, exclusis illis, qui triginta stipendiis plura meruissent, nondum tamen ex annis militiæ excessissent. Nil enim video causæ, cur non licuisset Atheniensibus ad certas militias seu expeditiones militares certos militum ordines delegare, exclusis aliis. Videntur autem diversi ordines fuisse τῶν μέχρι δέκα, et τῶν μέχρι εἴκοσι, item τῶν μέχρι τριάκοντα, et τῶν μέχρι τετταράκοντα. Horum ordinum modo uno, modo duobus, modo tribus, modo omnibus utebantur, prout res ferret.

ibid. v. ult. μυστηριώτιδας σπονδὰς] Qui per omnes Græciæ civitates denunciarent, ut itinera per Græciam Athenas per mensem ante mysteria, vel sacra Eleusinia, et mensem post, tuta et pacata cuivis illuc commeaturo, domumve remeaturo essent, quo se quisque, qui vellet, Athenas conferret sacris Cereris initiandum.

p. 136. v. 5. μὴ παρ' αὐτοῖς] Malim μὴ παρούσης. *Spartæ se fraudes metuere, etiamsi non præsentis.* τὰ, quod Wolf intruserat, expuli. Vulgata si servetur, erit hæc sententia. *In aliis adeo se formidanda Spartæ metuere,* quanto magis in semetipsis, intra mœnia sua.

ibid. v. 23. τῷ μὴ βούλεσθαι] Bene habet. idem est atque μὴ βουλόμενον. aut διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι. propterea quod nollet, Philippus puta, in armorum tractatione artibusque militaribus exercere atque acuere Thebanos contra semetipsum. Nam in ἐπασκῆσαι subauditur ἑαυτῷ.

p. 137. v. 8. ὁρῶν] Imo vero ὁρῶσιν, ut ad ὑμῖν redeat. et sic dedi de meo.

ibid. κελεύων] A Wolfio post ἐξιέναι intrusum rursus ejeci. Non tenebat Wolf morem Æschinis, talia, ut λέγων, κελεύων, in similibus locis omittere amantis. cujus moris exempla jam bis vel ter in superioribus annotavimus. v. ad p. 120. v. 13. et p. 127. v. 8.

ibid. v. 11. εἰρήνης] Id est καίτοι εἰρήνης.

§. μβ'. p. 137. v. 20. οἷς] Post βοηθεῖν Demosthenes addidisset οὗτοι, [sc. si αἷς scripsisset].

ibid. v. 21. ὄπισθεν κατελίπομεν] Scil. βεβαίους φίλους.

ibid. v. 22. συμμαχίας] Scil. πρὸς Φίλιππον.

p. 138. v. 4. παραπρεσβεύσασθαι] Accipiendum solummodo de tertia, quam Æschines hic commemorat, legatione, quam Demosthenes nunquam actione persecutus est, ut secundam, sed obiter solummodo perstrinxit. Taylori tricas non intelligo. E Chrysococca dedi παραπρεσβεύσαντα.

§. μγ'. p. 138. v. 7. δεομένων] Thebanis in Pylæa Philippo assidentibus, atque rogantibus, ut Phocenses delere vellet.

ibid. τεθορυβημένης] Metu vano conterrita et pavefacta, quo minus Phocensibus succurreret, verens, ne Philippus milites suos pro prædibus captivos haberet.

ibid. v. 8. οὐ παρόντων] Erant enim cum Proxeno. v. p. 135. v. 20.

p. 139. v. 1. Ἀμφικτύονας] Malim Ἀμφικτυόνων, omisso nempe εἰς, quod præter Wolfium, auctorem habet neminem, ideoque expunxi, quod ne Græcum quidem videtur esse. dedisset saltim ὡς, non εἰς. [*Access. Not.*] E versu 16. leg. videtur: καὶ τοὺς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρέσβεις.

ibid. v. 4. παρεστηκότων] Atqui jam præcessit hoc versu 6. p. 138. Jam Wolfius de hujus loci densitate, ut vere appellat, h. e. obscuritate questus est. Sententia mihi videtur hæc esse: adstantibus Philippo Thebanis atque Thessalis, frementibus, quod Philippus Phocenses, quos ipsi viritim cæsos maluissent, salvos in Cretam abire sivisset.

§. μδ'. p. 139. v. 11. Βοιωτοὶ καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες] Imo vero Φωκεῖς καὶ Βοιωτῶν οἱ φεύγ. V. v. 14. Sic v. 23. τὴν Βοιωτῶν φυγὴν appellat exsules Bœotos. Phocenses omnes patria sunt ejecti, Bœotorum solummodo quidam exsularunt.

ibid. v. 16. πρεσβείαν ἐπὶ] Malim τὴν interseri. trium enim, quas Æschines obiit, legationum, primæ duæ ad solum Philippum, tertia ad hunc, unaque ad Amphictyonas fuit.

§. μϛ'. p. 141. v. 1. καὶ καλῶς] Præposui εὖ. Sententia videtur hæc esse. paulo enim est oratio obscurior. Quæ carissima mihi sunt pignora, et quorum vulgus quidem rationes haud cernit, ab ingenuis autem ea summi fiunt, eorum et partem longe maximam, et nihil in iis, quod honeste spectari non possit, in tribunal pro-

ducam, ὁρᾷν spectatum. id est, ὥστε ὑμᾶς αὐτὰ ὁρᾷν, ut ea vos spectetis, aut ὥστε ὑφ' ὑμῶν ὁρᾶσθαι. designat patrem, fratres, uxoris fratres, et socerum liberosque.

ibid. v. 5. ὡς ἐπαιδεύθην] Interposui καλῶς. possit etiam ὁσίως vel ἐλευθερίως suppleri. V. v. 1. et p. 142. v. 7. ταῦτα, quod modo, hoc ipso versu, præcessit, redit ad id, quod subauditur, ἃ περὶ τῆς ἐμοῦ τροφῆς καὶ συγγενείας ἔπλάσω καὶ ψευδῶς εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ὠνείδισας.

ibid. v. 16. προφαίνεται] Oculis mentis, phantasiæ, obversatur. non enim produxerat eam, ut neque uxorem, Æschines, pudoris ergo magis sexui debiti, quam quod grandis natu esset. tametsi illa quoque non potuit non annis provectior esse.

p. 142. v. 11. ὥσπερ σὺ] Adde φῄς. v. versu 2. p. 143. Demosthenes enim Aphobeto infamiam cucullatus voluntarii exprobraverat, id quod ex contextu hujus loci patet. Scholiastæ, Græculi recentissimi, Aldo Manutio, qui Æschinem primus edidit, junioris, ad hunc locum commenta caliginosa et solœcismis oblimata, tanti non facio. Si neges φῄς aut βλασφημεῖς hic requiri, aio ego, βλασφημεῖς v. 2. redundare. Tolle verbum illuc, et huc transfer, et videbis orationem haud paulo exsistere et nervis validiorem, et concinniorem, et oratoris proposito convenientiorem.

§. μζ'. p. 142. v. 15. ὃς] Bene habet. millenis locis confirmari possit, si opus sit, ὃς post οὕτως usurpari. Verum res est vel pueris nota, et hi ipsi viri docti, qui locum hunc vitii, cujus expers est, arguunt, alios Demosthenis Æschinisque locos numero carentes huic similes, tacitos et sine nota transmiserunt. Latini pariter ejusmodi in locis, pro *ut*, *qui* usurpant.

ibid. v. 22. αὐτοὺς] Scil. τοὺς δικαστάς.

§. μή. p. 143. v. 9. χρήσομαι] Fuit olim hujus loci gemina in libris lectio, aliis id dantibus, quod, auctore Wolfio, Stephanus dedit, cui bene cum τεκμηρίου convenit, aliis id, quod Aldus dare voluisse videtur, ὃ - - - ἐρήσομαι. Ego in auctoritate codicum fui. [*Access. Not.*] Lectio ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι non est, quod suspicabar, a Wolfio inventa, sed antiqua. Reperi enim in libro Chrysococcæ, ut jam pœniteat, hic aliquid innovasse. Verum tamen est utrique lectioni, quo commendetur.

ibid. v. 19. ἄκων] ἑκὼν Harl. quod si admittitur, alterum quoque οὐδ' ἄκων ei erit adjungendum. *neque volens neque invitus.*

ibid. v. antepen. κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν] Bene habet. pejerat per impudicos oculos, hoc est, quod asseverat, id exsecratione prosequitur et confirmat, imprecans ipse sibi, ut, si mentiatur, in continenti cœcus fiat.

p. 144. v. 1. ὡς] Bene habet, idem valens atque ὅτι. *mentitus eum interfuisse.* nomen a se confictum edit, ac si is rei gestæ interfuisset. πλασάμενος idem est, atque ὃ αὐτὸς ἐπλάσατο.

§. μθ'. p. 144. v. 16. καὶ αἰχμάλωτον] Aut plane delendum est καὶ, aut post γυναῖκα addendum ἐλευθέραν aut εὐγενῆ.

p. 145. v. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Dedi Μαρτυρίαι. Sunt enim duo minimum testimonia, alterum Aristophanis de Demosthenis versutia et immanitate, alterum reliquorum de Aristophanis auctoritate, ista portentosa de Demosthene ad se narrantis.

ibid. v. 4. καὶ κέχρηται] Pro καὶ αἷς κέχρηται. vel καὶ κέχρηται αὐταῖς. figura in libris Græcorum et Latinorum ubique obvia. grammaticis Zeugma, aut syllepsis usurpatur.

ibid. v. 8. καὶ δεδεμένους] Malim καὶ abesse. σκάπτοντας δεδεμένους est σκάπτοντας ἐν δεσμοῖς, *fodientes in catenis.*

ibid. v. 14. παραθερμανθεὶς] Διαθερμανθεὶς Scalig. quæ est non emendatio, sed emendationis conatus, vera corruptio loci labe caventis, ut aliæ sunt haud paucæ in his Scaligeri ad Æschinem annotationibus.

ibid. v. ult. προστρόπαιον] In antiquis libris. Aldina et Steph. codicibusque mstis, solummodo τοιοῦτον προστρόπαιον legitur sine ἐμοῦ, quod Wolf pone τοιοῦτον, de suo addiderat. Desiderari aliquid in ista vulgata, dubio vacat, ob insequens οὐ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. Neque ego Wolfiano isto invento ἐμοῦ offendar; dummodo codicum auctoritate fulciatur. In Reg. 1. et scholio codici Harleiano h. l. adscripto (quod scholium infra in libello lectionum variantium exhibebo) loco Wolfiani ἐμοῦ legitur αὐτοῦ et ἑαυτοῦ. quod recepi, hac sententia. Facinorum et scelerum ab ipso commissorum pœnas capite ipse suo luat, fiat ipse sibi suimet piaculum. Alias haud alienus sim a suspicione, Æschinem sic reliquisse: ἐάσετε οὖν τὸν τῶν τοιούτων προστρόπαιον. *hominem dignum, qui piaculum sit eorum omnium, qui ipsi sint scelerositate similes.* In vulgata aut αὐτὸν cum simplici τὸν articulo est mutandum, aut servato isto, αὐτὸν puta, addendum ante aut post προστρόπαιον erit ὄντα.

ibid. ὥστε] A Marklando damnatum mihi sic satis probatur, ut servandum arbitrer. Nam ἐάσετε potest pro ἀζήμιον καὶ ἀθῷον ἀφήσετε accipi.

p. 146. v. 3. στρατιὰν —] Sententia est, patieminine hunc hominem tot et tantis, tam atrocibus obsitum criminibus, prorsus piacularem, decreta condere, quibus aut supplicationes decernantur pro rep. et rebus aut gerendis aut gestis prospere, copiæque pedestres et navales ad bella terra marique gerenda emittantur,

quæ res sine deorum auspiciis suscipi gerique bono cum successu nequeunt.

§. ν'. p. 146. v. 7. εἰ γὰρ] Interponi velim μέν. alius quidem sic dixisset. Sed hoc leve est.

§. νά. p. 147. v. 4. συνῆδον γὰρ τοὺς π.] Bene habet. novam orditur criminationem mox diluendam. γὰρ Latinorum *nempe*, *nimirum* est. Sexcenties ita usurpatum et reperit, et ipse reddidit Wolfius, nil offensus, hic reprehendit et cum δὲ mutavit, non solum nulla de causa, sed etiam cum elegantiæ detrimento. Ego vero γὰρ revocavi.

ibid. v. 9. τούτοις] Non magnopere quidem offendit, malim tamen, ut convenientius, τοσούτοις, *in tanta hominum multitudine insignis et præ aliis conspicuus eram.*

§. νβ'. p. 147. v. ult. καὶ] Recepi, ut locus hic proximo insequenti similis fieret versu 2. et 3. p. 148.

p. 148. v. 8. τί χρὴ λέγειν] Post hæc verba deesse videtur ποιεῖν. *quid facere malum accusatorem dicendum est.*

ibid. v. 10. θεωρεῖν — ἐκφέρειν] Impedita et dura constructio. Sententia quidem plana, verum elocutio contorta et abhorrens. τὸν προδότην πῶς χρὴ θεωρεῖν. *Proditorem quomodo spectare oportet?* h. e. quibus indiciis deprehendere atque noscitare. Ad hanc responsionem quis sic respondeat? ἐκφέρειν τοὺς λόγους. apta hæc et cohærentia non sunt. Sed sunt interdum in oratione Æschinis salebræ, quas facere non possumus, quin relinquamus. Venit tamen aliquando in mentem hæc molliendi saltim et complanandi scabra hujus loci ratio. ἆρά γε οὐχ ὡς σὺ—λόγους εἰς δικαστήρια γράφων μισθοῦ, τούτους ἐκφέρει in tertia persona singularis numeri. Annon proditor effert orationes, h. e. prævaricatur, quomodo tu amicis tuis usus es. ut inter se cohæreant ἆρα οὐχ ὁ προδότης ἐκφέρει.

ibid. v. 15. περὶ τοῦ σώματος] Sitne liber, an servilis conditionis.

ibid. v. 17. φεύγοντος] Non sensu forensi, quo defensorem causæ suæ significat, sed eum, qui solum vertit, patria excessit.

ibid. v. 20. δὴ] Post δὴ deesse videtur ἦς vel ἦσθα, *non enim eras reapse.*

ibid. v. 21. τοῦτ' ἐστὶν] Imo vero ταῦτ' ἐστὶν, ob insequens τούτοις. Conjecturam confirmat Chrysoc.

§. νγ'. p. 148. v. antepen. αὐτῶν] Rerum a me fortiter et præclare gestarum in bellis.

p. 149. v. 2. ἡμῶν] Communes tribunos et magistros nostros, qui tum commilitones eramus, cohortis nostræ in præfectura collegas.

ibid. v. 3. τὴν ἐν τοῖς μέρεσι στρατείαν] Est eadem militia, quæ paulo post versu ult. τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους appellat, cum non totus exercitus una excedit in castra, sed globi singulares, μέρη τῆς ὅλης στρατιᾶς, sibi alternis succedunt, e. c. cum alii æstivis peractis domum redeunt, alii exeunt in hiberna.

p. 150. v. 6. ἀπαγγείλας — ἀπαγγείλαντος] Bene habet. Nihil hic quidem loci est vitiosum. Dura quidem et inconveniens hæc est usurpandorum participiorum ratio, ad vivum si reseces; sed dandum est hoc mori Græcorum, qui participialibus constructionibus delectabantur, ut aures sensusque nostri earum etiam insolentiæ atque duritiei, quæ sæpe est, aut nobis saltem esse videtur, insuescant. Idem est ac si dixisset. τότε, ὅτε ἀπηγγέλλομεν ἡμεῖς τὴν νίκην, ἐγώ τε καὶ Τεμενίδης, ὁ συμπρεσβεύσας ἐμοὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, *tum temporis, quum ego et Temenides, publica auctoritate e castris missi, ut legati exercitus ad remp., nunciaremus victoriam.*

ibid. v. 12. μήπω συνήγορον] Phocio mihi testabitur nunc, personam testis solummodo gerens, nondum advocati, quam paulo post suscipiet gerendam. Colligitur enim ex hoc loco, Phocionem ab Æschine rogatum fuisse, ut advocatum se ipsi præberet, ejusque causam oratione tueretur.

ibid. v. 20. ἐῶν] Imo vero οὐκ ἐῶν. *Non Demosthenis majores vos recordari non sinens.* h. e. non prohibens vos meminisse jactatorum a Demosthene majorum. οὐκ ἐῶν idem est atque κωλύων. Alias, si negatio excludatur, pro ἐῶν legendum sit εἴργων.

§. νδ'. p. 151. v. 7. ἐποιήσαμεν, ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη] Non dicitur ποιεῖν σπονδὰς, sed ποιεῖσθαι. præterea δὲ nimis procul rejectum est. videtur Æschines sic dedisse: ποιησάμενοι, ἐχρησάμεθα αὐταῖς Δ ἔτη (id est δέκα ἔτη) ἢ τρία καὶ δέκα, quibus usi sumus per decennium aut tredecim annos. Numerum enim X solebant sigla Δ exprimere.

ibid. v. 13. ἡμῶν] Absit an adsit, haud multum quidem interest, mallem tamen abesse.

p. 152. v. 1. νεμεθῆναι] Tametsi paulo insolentius est usurpatum, videtur tamen haud ideo sollicitandum esse. Est pro κατανεμεθῆναι, καταβρωθῆναι, ab hominibus, a bestiis et a flammis devorari. Tutius utique visum est veterem lectionem revocari, pro τμηθῆναι, quod Wolf ei substituerat.

ibid. v. 3. ἑπτακισχίλια] Vereor ne summa sit nimia. Forsitan leg. ἑπτακόσια.

ibid. v. 10. δι' Ἀργείους] Bene habet, *suscepimus bellum ob Argivos.* Hoc est, eorum in gratiam, ut eos servaremus, atque tueremur, qui nos ad id faciendum precibus adduxissent.

ibid. v. 14. ἐνεπίσαμεν] Cur aut Taylor neget se intelligere, aut Wolf cum

ἐνεπέσομεν mutandum censeat, fateor me non perspicere. Sed sæpe ruit ingenium humanum vel in planissimis, idem in arduis rem præclare gerens.

ibid. v. 15. πολιτευθέντες] Pendet hoc vocabulum, fulcro carens. Nolim tamen ideo Scaligero accedere; habebo potius pro anacolutho; qualia oratoribus multa excidunt, ultra modum pneuma, quod rhetorici usurpant, producentibus.

ibid. v. 20. ἀναφθέντος τοῦ δήμου] Vocabuli ἀναφθέντος ut paulo insolentius usurpati duritiem molliunt addita καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος quasi per superenarrationem. Cum populus tum temporis eaque ratione veluti scintilla e cinere aut fomite revivisceret oppressa.

ibid. v. antepen. παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται] Facti cives (civitatis juribus potiti) διὰ τὸ παρεγγεγράφθαι, propterea quod clam a paucis quibusdam nebulonibus, hoc potestatis illegitimæ sibi sumentibus, inscio et invito populo, in album civitatis furtim ingesti essent.

p. 153. v. 4. συκοφαντίας] Post συκοφαντίας videtur ὄντες deesse.

ibid. ἡμῶν] Non male. dixisset tamen alius ἡμῖν.

ibid. v. 8. τοῖς πολεμίοις] Bene habet. Conjecturæ Taylori, quæ dudum ante Brodæi quoque fuit, hæc obstant, 1) quod, si orator τοῖς πολέμοις dixit, exspectes, eum τὰς εἰρήνας quoque dicturum fuisse. Sed pluralis hujus vocabuli εἰρήνη ab usu abhorret. 2) dictio τοῖς τῆς πολέως πολέμοις συναγωνίζεσθαι prorsus contrarium ei significat, quod et sententia loci subjicit, et isti emendatores volunt. *opera sua bella reip. sustentare*, significat ista dictio. Sententia autem postulat. *Hostibus reip. adversus eam præsto esse.* quæ inter se adversa fronte pugnant. Posterius et voluit orator, et subjicit vulgata, alterum istud novatum ducit ad prius, quod ab oratoris consilio reique natura plurimum distat.

ibid. ἐξ ὧν] Subaudi ἔργων aut τρόπων.

ibid. v. 11. εὗρεν] Commentus est, excogitavit, consiliis et machinationibus suis perfecit. Nam si *impetrandi* sensu hic usurpatum esset, legeretur potius εὕρατο vel εὕρετο. Bene habet dictio εἰρήνην αὐτῷ συμφέρουσαν, pacem eam, quæ expediret ipsi, rebusque et rationibus suis conveniret. Nemo, qui quidem potest, pacem facit conditionibus iis, quæ sibi minus conducant. At sæpenumero fit, ut vel ejusmodi quoque pacta, quæ alteri parti magis, quam alteri prosint, ab illo ipso, qui vi extorserit, violentur, oblata opportunitate plura etiam extorquendi ab iis, quorum infirmitatem seu rerum, seu consiliorum contemnat.

ibid. v. 14. καὶ τὸν τῶν ὅλων λόγων] Sic est in Ald. et Steph. quam lectionem revocare, in vetustæ primigeniæ lectionis incertitudine, tutissimum mihi visum fuit. Suspicor lacunulam hic subesse, sic quodammodo sarciendam. τὸν τῶν λόγων, καὶ οὐδὲ τούτων ὅλων, κύριον eum, cujus in potestate verba, et ne illa quidem omnia essent. Seu, eum, cui liceret causam oratione agere, et ne illa quidem arbitraria nullisque terminis circumscripta. Fuit quoque cum suspicarer in ὅλων latere ὀλίγων aut ἑώλων, aut ψιλῶν. quæ omnia satis bene sententiæ conveniunt. *arbitrum paucorum*, aut *frigidorum*, h. e. inanium, inefficacium, vi cogendi et exsequendi carentium, aut denique *nudorum* vel merorum *verborum*. Utrum horum lectori judicique meo, quicunque erit, arridebit, id sibi habeto. Juvat adhuc admonere, vocabulum ὅλων a codicibus Harleiano et Meadiano plane abesse. id quod haud miror, qui sæpe animadverterim vocabula hæc duo λόγος et ὅλος a librariis Græcis permutari.

§. νέ. p. 154. v. 5. αὐτοὺς] Sic dedi secundum Chrysococcam. In Aldina, quam Stephanus secutus est, legitur αὐτοῦ. Wolf de suo cum dedisset αὐτὰ, Taylor id pro more suo reddidit. Sed præstat αὐτοὺς, quod cum liberis patrem, fratres Æschinisque et uxoris, omnesque necessarios complectitur.

§. νς′. p. 154. v. 9. εἶναι] Revocavi. Unus Wolf de suo οὖν supposuerat; quod Marklandum decepit, ut conaretur Æschinem corrigere, nescius, non Æschinem, sed Wolfium sibi vapulare. quod illi passim locorum aliisque contigit, correctorum errores aliis suis augentibus, quum aut nesciunt, aut inspicere non meminere vetustarum editionum lectiones.

ibid. v. 11. λογογράφῳ καὶ σκύθῃ κακῷ ὄντι] Servo, quoniam libri sic perhibent. mallem tamen sic legi τῷ λογογράφῳ σκύθῃ, καὶ κακῷ ὄντι. id est καὶ ταῦτα κακῷ ὄντι. *conscriptori orationum forensium, qui Scytha est, isque malus*, vel potius *ignavus, imbellis*. ludit in vocabulo σκύθης, genus Demosthenis arrodens, unaque eum Scytham, hoc est, servum publicum appellans. Notum est Athenis fuisse numerum Scytharum, publice emtorum, arcu armatorum, ad insectandos et capiendos maleficos, et ad tumultus populares reprimendos. Hi erant homines scævi, agrestes, feroces, truculenti. talem notat hic loci Æschines Demosthenem, sed in hoc diversum a Scythis, Atheniensium illis servis publicis, quod cum hi essent acres et fidentes, ad arma tractanda sanguinemque fundendum citi, tum Demosthenes mollis et ignavus et pavidus armorumque reformidans esset. Nam hoc est κακὸς, aut si mavis, inutilis, ne sagittarius quidem frugi, cujus ad eam operam esset usus.

ibid. v. 13. ἀναμνησθέντες] Accommoda-

vit hunc casum præmisso ποιεῖσθε, nam alias sententia postulabat accusativum. pendet enim ex δέομαι καὶ ἀντιβολῶ ὑμᾶς, σῶσαί με — ἀναμνησθέντας.

ibid. τῆς σωφροσύνης παράκλησιν] Id est τὴν πρὸς σωφροσύνην π., αὐτοὺς e Chrysoc. addidi.

ibid. v. 14. διὰ τῆς περὶ Τίμαρχον κρίσεως] Sæpe usurpavit Æschines, ut hic loci, περὶ eo modo, quo scriptores præsertim recentioris Græcitatis solent κατὰ usurpare, cum volunt genitivum exprimere, ut in illo noto, τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Quod sicui minus probetur, auctor ei sim, ut legat διὰ τῆς τῶν περὶ T. κρ.

ibid. v. 15. τοὺς δ' ἄλλους ἅπαντας] Aut est anacoluthum, aut accusativus absolutus, significans, *quod autem ad reliquos attinet*.

p. 154. v. 18. παρ' αὐτῶν] Aut παρ' ὑμῶν est delend.

§. νζ′. p. 154. v. antepen. τοῖς ὠσὶν] Hoc est, immediate, ut vulgo loquuntur, ex ipso convitiatoris ore, non per tertium referentem.

p. 155. v. 4. εἰπὼν] Malim ἐπειπών.

§. νθ′. p. 155. v. 15. στρατηγῶν] Malim στρατηγιῶν, a nominativo στρατηγία. virum omnibus antecellentem 1) per imperia, quæ gessit, militaria; sed et 2) per æqui et justi observantiam, cujus tenax fuit. Alias, Marklandi conjecturam si præferas, legendum tamen sit στρατηγικῶν, quia præcessit πολιτικῶν.

ibid. v. pen. παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος] Non est solœcismus, qui visus fuit Marklando, sed syllepsis, figura grammatica. Idem est, ac si dixisset παραδίδωσιν ὑμῖν μετ' ἐμοῦ καὶ ὁ νόμος.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS ORATIONEM

IN CTESIPHONTEM

ANNOTATA.

§. ϛ'. p. 163. v. 15. δοκῇ] Dedi δοκεῖ. ἂν cohæret cum διοικεῖσθαι, non cum δοκῇ vel δοκεῖ.

ibid. v. antepen. ἐλάχιστα] Ego equidem lectionem Aldi probo et servo, nisi quod suspicer desiderari adhuc ἄδικοι vel ἀνάδικοι, *judicia rarissime futura iniqua*, aut *novo judicio rescindenda atque restauranda.* Nam ἐλάχισται si recte haberet, dicendum fuisset, non αἵ τε κρίσεις, sed κρίσεις τε sine articulo.

p. 164. v. 4. ὄντως] Bene habet, cohærens cum λάχῃ. nam paulo ante dixerat οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες. erit igitur ὄντως λαχεῖν idem atque δικαίως λ.

ibid: v. 5. χειροτονίας] Aut post χειροτονίαν, aut post ὀρθῶς deese videtur ὁ κῆρυξ. nam ἀναγορεύῃ non ad senatorem, sed ad præconem refertur. Nisi statuimus illud vocabulum ὁ κῆρυξ consuevisse omitti subaudiendum pari modo, atque in illa nota formula ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν, omittitur ὁ γραμματεύς.

p. 165. v. 2. σεσίγηται μὲν τὸ] Prætuli hoc, quia in voc. κρίνουσι clauditur protasis hujus periodi, apodosis incipit a voc. σεσίγηται.

ibid. v. 5. οἱ πρόεδροι] Differunt a tribu præsidente. delecti enim erant illi ex hac, pauci numero, ex integra numerosa tribu.

ibid. v. 8. τὸ δέκατον μέρος] Nil causæ video, cur hæc verba Æschini abjudicentur, aut eripiantur. neque enim carent vi hoc loco, sed eo pertinent, ut magnitudinem audaciæ demonstrent ex magnitudine multitudinis, quæ nihilominus illam audaciam haud satis valeret compescere. v. Demosth. κ. Μειδ. §. λζ'. p. 86. v. pen. vol. II.

§. γ'. p. 165. v. 11. ὑμεῖς ὑπολαμβ.] Aut ante ὑμεῖς, aut ante ὑπολαμβάνετε videtur οὐδὲ deesse. Tam dira sunt hæc reip. tempora, ut vos, tametsi male de ea speretis, nondum tamen satis eorum diritatem suspicione consequamini.

ibid. v. pen. τισι] Bene habet. Certis quibusdam hominibus, quos cum vos omnes bene noritis, nominare parcam. invidiose dictum.

ibid. ἴστε] Locum hunc communem jam initio orationis in Timarch. tractavit.

p. 167. v. 4. τήνδε τὴν ἡμέραν] Idem est ac si dixisset εἰς τήνδε τ. ἡ. prætuli tamen hoc.

§. δ'. p. 167. v. antepen. ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων] Malim ἕκαστοι addi.

p. 168. v. 3. τῷ νόμῳ] Non condemno τοῖς νόμοις, quod codices præbent, potest tamen vulgata bene stare. Legi, h. e. toti corpori juris Attici, literis consignati. Aut nescio an specialiter ὁ περὶ τῶν ὑπευθύνων νόμος hic designetur, quo titulo hic Æschines contra Ctesiphontem agit. vid. v. 9.

§. ε'. p. 168. v. 20. ὄντες] Bene habet. Idem est ac si dixisset ἐξελεγχόμενοι ὅτι εἰσὶ κλέπται. perinde est, utrum ἐπ' αὐτοφώρῳ ad ἐξελεγχόμενοι, an ad κλέπται referas.

§. ϛ'. p. 169. v. 4. δὲ] Malim δή.

ibid. v. 10. μὲν] Huic particulæ respondet δὲ versu 18. Κτησιφῶν δὲ — Unde patet, pro articulo οἱ præpositivo, scribendum esse postpositivum οἳ *qui*.

ibid. v. 11. ἐπὶ] Expunxerat hanc præpositionem Wolf. Ego revocavi. Reliquias enim in eo mihi cernere videar verbi ἐπικουρεῖν, et sic primitus scriptum fuisse suspicor εἰ δή τίς ἐστι μέτριος ἐπικουρῶν τῶν τινὶ τὰ παράνομα γραφόντων. Si nempe modestus ille est, qui operam navet ferenti leges constitutioni reip. nostræ adversantes.

ibid. v. 14. τὸ ἴσον] Subaudi ὥσπερ ἂν εἰ μὴ προσεγέγραπτο.

§. ζ'. p. 169. v. antepen. ἕτερόν τινα λόγον] Transit ad secundam πρόφασιν seu excusationem, qua utuntur hi, qui vim legis περὶ τῶν εὐθυνῶν eludere conantur, primam enim hactenus refutavit a versu 11. ἀλλ' οὖν προβάλλονται h. e. προφασίζονται. Nescio quid hic Taylor laboret prorsus sine causa.

p. 170. v. 4. μετὰ τούτων] Bene habet. collegas eorum, tametsi gradu aliquantum inferiores, et imperio minores.

ibid. v. 10. προσειπὼν] Dedi προειπὼν sine sibilo *præfatus* seu *denuntiato.*

ibid. v. pen. τειχοποιὸς, ἐπιστάτης] Interpone ὤν. Demosthenes autem cum sit mœnium instaurator, eo ipso est ἐπιστάτης inspector, et operis quidem maximi atque gravissimi.

p. 171. v. 3. δικαστηρίου] Bene habet. præfectus operum non habebat ἡγεμονίαν, imperium et potestatem nisi unius solummodo illius dicasterii, in quo præsidebat, de operibus publicis judicante. Est autem ἡγεμονία facultas rem judicandi, de ea pronuntiandi, jubendi, vetandi, mulctam aut pœnam dictandi, et male parentes puniendi.

p. 172. v. 2. καὶ εὐθύνας] Verba duo καὶ εὐθύνας videntur delenda. Magistratu enim si qui decederent, hi λόγον quidem ἐνέγραφον, non autem εὐθύνας. rationem magistratus a se gesti literis consignatam exhibebant scribæ, vel notario, et calculatoribus, εὐθύνας autem ἐδίδουν, hoc est ὑπέσχον, faciebant iis sui corporis facultatem, comparebant in judicio, intererant examini rationis illius a se exhibitæ, ad singula quæque capita dubia interrogati respondebant, quo posset illa ratio sive probari et rata haberi, sive improbari et rejici.

§. θ'. p. 172. v. 17. φησὶ] Bene habet. orationes enim, quas hodie legimus, non ita, ut nunc prostant et circumferuntur, tunc temporis sunt habitæ, verbatimque recitatæ, sed post actiones ipsas demum disceptatas per otium conscriptæ. quo factum est, ut accusator in ipsa jam accusatione afferret atque refutaret argumenta defensoris, aut oratores ipsi inter se communicabant adversarias suas. Quanquam hoc quidem minus est probabile, aut saltim raro et furtim factitatum, et, si fieret tamen, inhonestum habebatur.

ibid. v. antepen. ἐξείργασται] Non movissem, quod bene habet, nisi auctoritas intervenisset codicis, e quo ἐξείργασμαι prætuli, ut exquisitius, et Atticismo convenientius, perfectum pass. hujus verbi sensu activo usurpare amanti.

p. 173. v. 7. γέρα] Reditus et vectigalia et emolumenta, ipsis vi sacerdotii, quo fungebantur, propria, et reliquis omnibus civibus negata, cujusmodi γέρα hodie decani, seu magistri collegiorum in Universitatibus percipiunt, *præcipua* appellata; ipsi quoque sacerdotes ferunt haud pauca, ut sportulæ sunt pro absolutione peccatorum, pro infantis recens nati lustratione, pro consecratione nuptiali, pro funere quoque, quod effertur, etc. Facultatum quarundam professores in quibusdam Germaniæ Universitatibus per hyemes certum numerum, in aliis leporum, in aliis aprorum, singuli singulos publice accipiunt, decani vero binos. Id quod ipsorum est γέρας, *præcipuum.*

p. 174. v. 5. καὶ τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν] Dedi de meo καὶ τὴν ἐκεῖ σκυθρωπὸν (nam perinde in genere communi dicitur σκυθρωπὸς, atque divisim σκυθρωπὸς, πὴ, πόν. tres perinde terminationes habet hoc adjectivum, atque duas. Apellat senatum areopagiticum σκυθρωπὸν βουλὴν, trucem, sævum, quia jus severum et cruentum dicebat.

ibid. v. pen. πάγου; οὐδὲ] Malim οὒ cum addito puncto interponi. quod οὔ, responsionis loco sic absolute positum, facile potuit a collisione earundem utrinque literarum elidi. Orator sic ratiocinatur. Vetas ergo senatum areopagiticum coronari? Subaudi, nisi rationem gesti magistratus reddiderit. Respondet, οὔ. nullo modo ego hoc veto, sed leges vetant. Patrium enim, avito more sancitum, hoc apud ipsos, Athenienses puta, non est, ante redditam rationem, quemquam coronari. Ad illud οὒ sic nude positum subauditur a communi e superioribus repetendum στεφανωθήσεται ἡ βουλή. tum pergit orator aliam ipse sibi obmovere a se confictam objectionem, aut adversarios, Demosthenem atque Ctesiphontem, sic occurrentes inducit. Ergone nullo ducuntur Athenienses gloriæ studio? ergone degeneres sunt, minuti animi, sordidi, et officiorum atque ornamentorum in se collatorum immemores? Respondet. Neutiquam. ducuntur enimvero gloria vel maxime, contenduntque bene de se meritos studiis demereri. Sed satis non habent in suo judicio te innocentem deprehendi, plus flagitant. Volunt te præclaræ virtutis documenta edidisse. Sin autem deliqueris, severitate animadversionis ulciscuntur.

p. 175. v. 1. παρ' αὐτοῖς] In judicio suo, cum sedent ad judicandum de criminis alicujus reo.

ibid. v. 2. τρυφῶσι] Delicias faciunt, arrogantes et insolentes sunt, jura legesque sibi scriptas negant, aut privilegia sibi arrogant, communi civium jure teneri nolunt.

ibid. v. 5. ἀρχόμενος τῶν νόμων] Bene habet. Perinde οἱ νόμοι in plurali, atque ὁ νόμος in singulari, de uno quodam capite juris Attici usurpabatur ab oratoribus Atticis, quia titulus ad unam rem singularem pertinens, respectu quidem legum

aliarum aliis in rebus versantium, lex una erat, ideoque νόμος audit, quia tamen ejusmodi lex multis constabat propositionibus, et velut articulis, aliquid jubentibus, aliis aliud vetantibus, quorum singula quæque momenta pro lege peculiari haberi possent, ideo eadem lex νόμοι appellantur. Exemplo rem juvat declarare e proximo petito. Titulus quidam universalis erat in jure Attico περὶ τῶν εὐθυνῶν, aut, quod idem est, περὶ τῶν ὑπευθύνων. Hic titulus est *lex*, νόμος. Sed erant rursus legis hujus multæ particulæ, seu cautiones particulares, quarum singulæ quæque pariter νόμοι erant, ut τὴν οὐσίαν μὴ καθιεροῦν, item ἀνάθημα μὴ ἀνατιθέναι, item ἐκποίητον μὴ γενέσθαι, rursus alia μὴ ἀποδημεῖν, et sic porro.

ibid. v. pen. ἀποδημήσω] Assentior Tayloro suspicanti post ἀποδημήσω particulam infitiantem desiderari. Verum non deest οὐκ, sed οὐ (sine Kappa) tametsi vocalis insequatur. Is enim mos est Atticorum in similibus locis.

ibid. v. ult. πράξεις] Πράξεις προλαμβάνειν hoc significat, negotia ordiri ardua, sumtuosa, discriminis ad famamque salutemque publicam plena, iisdemque nondum ad finem perductis urbe excedere.

p. 176. v. ult. ὧν ἔχεις] Id est, τούτων, ἃ ἔχεις παρὰ τῆς πόλεώς σοι δεδομένα differunt inter se ἐπιδιδόναι et κατατιθέναι. illud est, de suo largiri, ut donum gratuitum. hoc, de acceptis ex alieno insumere ex officio. Potest ἔχεις etiam eo sensu, quo supra, accipi. quæ habes penes te, et retines præter jus et fas, fraudulenter interversa. Perinde igitur est, comma ponas pone ἔχεις et pone οἰκοδομίαν omittas, an eam serves distinctionem, qua hic usus sum.

§. ι'. p. 177. v. 16. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν] Post θεωρικῶν deesse videtur ἵνα εἰδῆτε, aut illud assume supplementum, quod schedæ Bernardi dant: quamquam illæ schedæ nescio an nusquam locorum lectiones dant e libris bonæ notæ ductas, sed conjecturas, sive Scaligeri, sive alius, quisquis ille fuit vir doctus. quare nolim illis nimium fidē.

§. ια'. p. 178. v. antepen. νεωρίων ἀρχὴν] Dictioni τὴν τῶν νεωρίων ἀρχὴν ἄρχειν quid insit vitii haud equidem intelligo. ἀρχὴ τῶν νεωρίων potest, ni fallor, honor esse, quem qui gerunt, hi navalibus præsunt. Quodsi tamen omnino statuas aliquid hic loci mutari debere, suaserim ἀρχεῖον. Ædificarunt ἀρχεῖον τῶν νεωρίων, senaculum navalibus proprium, in quo senatores rem navalem tuentes convenirent, suasque res agerent, et horreum armamentarium.

§. ιβ'. p. 180. v. 1. ἑκάστης] Dedi de meo ἑκάστῃ, qui dativus aptus est e verbo ἐπέταξεν, præscripsit vel injunxit unicuique tribui, ut e suis tribulibus deligeret curatores operum. ἐξ a Wolfio intrusum rursus exterminavi.

ibid. v. 2. ἐπὶ τὰ τείχη] Verba hæc, quæ scholium sunt, uncis inclusi.

§. ιγ'. p. 180. v. ult. ἀντιδιαπλέκει] Servo. Oratores ejusmodi in locis nullam servant constantiam, sed a præsenti tempore ad futurum, et contra, delabuntur. Locum hunc idem cum superiori dicere suspicatur Taylor, et esse monumentum liturarum auctoris, idem argumentum diversis modis tractantis. Quæ suspicio vana videtur esse. Refutat Æschines Demosthenis excusationem, negantis ἀρχὴν seu honorem gessisse, pluribus argumentis, hoc primo, verbis legum puta, eas ἀρχὰς appellantium, quas Demosthenes solummodo ἐπιμελείας habeat, seu procurationes, altero hoc, quod leges jubeant, qui partem reip. quamcunque attigissent, eos administrationis suæ rationem reddere. Tu autem honores gessisti quam plurimos, quos adhuc gerenti tibi Ctesipho coronam decerni voluit. Teneris ergo lege. Sed pergit Demosthenes negare, tum ἄρχων fuisse, qui fuisset a tribu sua extra ordinem delectus. Quam causationem Æschines hoc, in quo insistimus, loco stringit hoc argumento. ναί· ἀλλ' ἀντιδιαπλέκει.

p. 182. v. 8. ἐκ τῆς διοικήσεως] Ut paulo ante ἐκ τῆς πόλεως p. 177. v. 2. quam lectionem Wolf ibi suspectam vitii habebat immerito.

ibid. εἰς ταῦτα] Id est εἰς οἰκοδομίαν τῶν τειχῶν. id quod latet in voc. τειχοποιός.

ibid. v. 13. ἐξελέγξω] Videtur ἐξελέγξω bene habere. pendent hæc e verbis versu 11. ἀναμνήσθητε τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι — ἐξελέγξω. Ideo revocavi, expuncto Wolfiano ἐξήλεγξα, quod etiam Taylor pro more suo in editione sua exhibuit, lectiones omnes pravas, a Wolfio excogitatas et in textum ingestas, porro propagans, quod toties queror, meritoque in præcipuis editionis Tayloranæ labibus numero.

§. ιδ'. p. 183. v. 9. ἐν τῷ δήμῳ —] Nihil hic videtur redundare, quod visum fuit Tayloro. ἐν τῷ δήμῳ ἐν τῇ πνυκὶ est, cum universus populus in Pnyce convenit, et quidem τῇ ἐκκλησίᾳ concionis ergo, h. e. deliberandi de rebus ad statum reip. pertinentibus. Vel potest τῇ ἐκκλησίᾳ significare *ad concionem*, h. e. ad populum congressum.

§. ιϛ'. p. 184. v. 22. τῷ δημοσίῳ] Novi Æschini τὸ δημόσιον idem esse, atque Latinis est *resp.* v. p. 193. v. 4. Verumtamen: quia dictio *in rep.* hic loci aut nullam vim, aut exiguam habere videtur, et plerique codices in τῷ δήμῳ consentiunt, eaque lectio melius convenit, significans, *in solemni universi populi concione*, prætuli eam. Confirmant insequentia, ἐκκλησίαν

versu 2. p. 185. et τῷ δήμῳ versu 4.

§. ιζ'. p. 185. v. pen. ἀνεκήρυττον] Taylor mavult ἀνεκηρύττοντο. Sed fallitur. ipsi illi quoque dicuntur ἀνακηρύττειν, qui per præconem curant aliquid promulgari. v. p. 187. v. pen. Sed superest adhuc scrupulus, et is quidem haud paulo durior. Quid est γιγνομένων τραγῳδῶν. Ecquis sic loquitur? Exspectes γιγνομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει Διονυσίων, τραγῳδῶν καινῶν, (subaudi εἰσιόντων εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ ἑαυτῶν δράματα διδασκόντων). Verumtamen recurrit hæc dictio p. 237. v. pen. et sic quidem, ut de sufficiendo τραγῳδιῶν cogitari nequeat, quod alias tolerabiliorem tamen facturum sit dictionem, tametsi vel sic quoque satis dura et insolita sit dictio, γίγνεσθαι τραγῳδίαν. Numeremus itaque hoc in solœcismis Æschinis.

p. 186. v. 9. πολλὴν χάριν καταθέμενοι] Sententia dictionis est: professi magnam se vobis gratiam et debere et habere, beneficiique a vobis in se collati memoriam sancte se esse servaturos. gratia apud nos initia est quasi arrha quædam fidei honestatisque nostræ in reddenda illa gratia, quæ arrha velut in arca ad futuri temporis usum reponitur, expromenda tum, quum oportunitas venit gratiæ pari gratia referendæ. κατατίθησι χάριν is, qui beneficium confert, et nos promeretur. κατατιθέμεθα nos, cum patimur nos ornari beneficio, quod sumus memori mente conditturi, suo tempore reddendum. ad verbum, *sinimus arrham penes nos deponi.* Pari modo nos quoque vulgo usurpamus, *Ehre oder Dank, Schande oder Undank einlegen*, [*to merit honour or thanks, to merit disgrace or no thanks*,] laudem vel dedecus, gratiam vel odium mereri.

§. ιη'. p. 187. v. 13. ψευδῆ] Perinde est utrum ad κηρύγματα, an ad φιλοτιμίαν referatur. Præconia falsa sunt ementita, emendicata, malis artibus et præstigiis collecta, precibus, gratia, minis, pollicitationibus, donis parta aut extorta.

ibid. v. 14. ἀπούσης βουλῆς] Non est absente senatu, sed detracto, excluso, e numero exemto et remoto. v. p. 200. v. 1. ἀπούσης συμμαχίας. *Sine sociis.* lex vetat quemquam usquam coronari; nisi 1) a senatu in curia. 2) a plebe in concione. 3) a tribulibus et curialibus in theatro, sed vacuo a ludis et histrionibus. Est igitur ἀπούσης hic tantundem atque *præterquam a.*

p. 188. v. 1. γεγένηται] Decreto sancita est. sed prætuli γίνεται. vocabulo καθιέρωσις articulum ἡ præfixi.

ibid. v. 18. ὑποβαλεῖν] In schedis Taylor annotaverat, exemplum Mori ὑποβάλλων dare pro vulgato ὑποβαλεῖν. In alterutro necesse est errorem et calami et memoriæ intervenisse; memoriæ quidem, v. 20. ubi ait illum codicem, infimæ notæ, voc. ὑποβάλλειν ingerere post voc. ἀθηναῖοι, calami autem in schedis, ubi ait scriptum ibi esse ὑποβάλλων, non sic ibi fuit, sed ὑποβάλλει, in indicativo præsentis, qui utique melius loco convenit, quam infinit. aor. sec.

ibid. v. antepen. ὅ, τι] Videtur in vitio cubare. Sententia postulat τὸ γὰρ ΑΛΛΟΘΙ ΔΕ ΜΗΔΑΜΟΥ ἕως σῶν ἐστὶ, aut ἕως ἔνεστιν. scil. ἐν τῷ νόμῳ, *illa autem formula* NUSQUAM AUTEM ALIBI *donec salva est*, aut, *donec in legibus scripta exstat.*

§. κ'. p. 189. v. 19. μὲν] Huic respondet δὲ p. 191. v. 3.

§. κα'. p. 191. v. ult. προειδῆτε] Dedi προειδῆτε, et comma posui post ἀποκρίνωμαι, qui conjunctivus, haud sollicitandus, aptus est e proxima ἵνα. nam apodosis periodi incipit ab ἐναντίον, cum quo cohæret ἀποκρίνομαι in indicativo versu 5. p. 192. tribus de causis ait se responsurum. 1) ne Demosthenes nimis ferociat atque exsultet, argumentorum suorum robore fretus. 2) ut auditores præmuniat adversus calumnias et cavillationes adversarii. 3) ut dedecore silentii et suspicione se liberet, nonnullis forsitan insessura, ac si, vi veritatis victus, non sit ausus, aut non potuisset adversarii criminibus occurrere.

p. 192. v. 2. περιεστᾶσι] Bene habet. corrumpunt locum sanum, Græcæque suam produnt inscitiam grammaticæ, qui περιστᾶσι dant, quod ab hoc loco est alienissimum. Ego vero vitium hoc, non Wolfio, viro Græcæ grammatices peritissimo, sed operis Basileensibus imputo. Quorum errorem non propagare, sed tollere decebat Taylorum.

ibid. v. 12. πράγμασι] Tuebor, quod utroque modo huic loco satis bene convenit, sive simpliciter et consueto modo pro *rebus* absolute accipiatur, sive proprie et restricte de turbidis atque adversis.

ibid. χρησαμένους] Addit Bern. ἀνθρώπους, quo scilicet tanto clarius in oculos incurreret oppositio deorum cum hominibus: quasi verendum sit, ne quem ea fugeret non admonitum.

§. κβ'. p. 192. v. antepen. περιμεῖναι τὰς] Imo vero περιμείναντας. facillime potuit clausula vocabuli in concursu cum articulo τὰς intercidere. Alias pendebit μετασχεῖν. Illud autem, quod suadeo, si adsciscas, cohærebit cum μετασχεῖν. Si qui vos sivissent, exspectando reditum legatorum — participare consessum universæ Græciæ, h. e. e consiliis Græcarum civitatum fructum percipere. Recte in editione Wolfii comma cernitur post v. Φίλιππον. quod abest ab ed. Steph. v. p. 196. v. 9. et p. 198. v. 5.

p. 193. v. 10. κατὰ τῶν λογισμῶν] Bene habet. κατὰ hic loci, perinde est, sive pro

de accipias, sive pro *contra* vel *adversus*. *Sinistra suspicantes de rationibus a servis vel villicis nostris exhibitis*. vel *adversus eas*. λογιστὴς non usurpatur, nisi de magistratu sic dicto.

ibid. v. 18. μηδὲν] Malim μηδενός. *neminem neque absolvat, neque condemnet.*

ibid. v. antepen. μετὰ] Mallem nunc plane a me expunctum fuisse: *plura plebescita Demosthenem scripsisse, quam scripsit Philocrates.*

ibid. v. ult. παρ' ἐκείνου] Perquam est probabilis, fatebor enim, suspicio, sive ea Wolfii, sive Taylori est. videtur tamen vulgata quoque defendi posse, si sic accipiatur. Demosthenem non exspectasse donec Philippus ultro legatos de pace Athenas mitteret, sed ipsum antevertisse, subornatis quibusdam, qui in Macedoniam mitterentur, et Philippum ad pacem ineundam invitarent.

§. κγ'. p. 194. v. ult. τοῦτο δὲ ψήφισμα] Sic legitur in editt. Wolfii et Taylori. recte in Aldina et Stephanina τοῦτο τὸ ψήφ. quod revocavi. Sive commentum illud fuit Wolfii, sive error operarum Basileensium, non debebat certe propagari.

p. 195. v. 4. χρόνος] Post ὁ χρόνος deesse videtur τῶν ἀρχαιρεσιῶν, *comitiorum.*

ibid. v. 7. ὑποδοχὴν] Præferam equidem ἀποδοχὴν, tametsi a Wolfio improbatum. *quo diceret ageretque omnia, quæ Philocrati probarentur*, aut sic, *quo nihil non ageret diceretque, quo causa Philocratis populo approbaretur.* Fuit et alia lectio in libris, ὑπεκδοχήν. vid, libell. variantium lectionum. quæ si admittatur lectio, sententia ejus erit hæc: quo omnia ageret velut histrio quidam Philocratis, secundas ab eo partes et vicarias agens, ibi incipiens, ubi ille desineret.

ibid. v. antepen. καὶ ταὐτὰ] Forte οὐδὲ est interponendum.

ibid. v. ult. ὑπὸ τοῦ Φιλίππου] Aut πεμφθέντι est addendum, aut ὑπὸ cum παρὰ commutandum. Nam ὑπὸ sic nude poni non solet, ut παρὰ solet. Verum video nunc a Wolfio jam id occupatum, et παρὰ exhibitum, quod etiam Taylor servavit.

p. 196. v. 1. κήρυκας] Malim κήρυκα in singulari. Nam et de uno modo præcone præcessit facta mentio, neque solebant legationibus nisi singuli præcones addi.

ibid. v. 3. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα] Aut τοῖς leg. videtur, aut servato τὰ sic leg. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα. Erit hæc aposiopesis, abrupta et in semet ipsa exspirans, imperfecta relicta oratio. Quasi subaudiatur ὁρᾶτε. *Insecuta autem* — scil. *spectate.* tum brevis insequitur sententia quodammodo parenthetica. ἤδη γάρ μοι σφ. πρ. τ. ν. *attendite his animum.* ἐπράττετο γὰρ—

ibid. v. 4. τοὺς πολλὰ] Haud equidem τοὺς repudiem, sed sic adsciscam, ut τὰ πολλὰ servato, subjiciatur τοὺς συκοφ.

§. κγ'. p. 196. v. ult. κατακοινωνήσαντες] Expuncta syllaba dedi de meo κατακοινώσαντες. Verbum κατακοινωνεῖν ne Græcum quidem est. κατακοινοῦν autem est aliquid alicui impertire, cum eo communicare, participem ejus rei eum facere. Quæ significatio huic loco convenit.

p. 197. v. 7. Ἡ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενόμενόν τινα. πρόφασιν ποιησάμενος, ἵνα] Sic exhibet h. l. editio Stephani, cujus lectionis nihil mutavit Wolfiana, a Tayloro reddita, præter hoc unum, quod γενομένην dedit, quasi ad ἐκκλησίαν redeat. Mihi visum potius fuit primum vocabulum ἣ cum ὃ permutare, γενόμενον servare, et aliter interpungere. ὃ *quod*, ut scil. concio in diem festum indiceretur, *nemo ante factum meminit*, γενόμενον. tum subjecit orator interrogationem. τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; *quanam ille usus prætensione?* respondet statim. ἵνα, φησὶν, — *ut scilicet, sic enim ait*—

§. κέ. p. 198. v. antepen. ἐγένοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι] Locus hic bene habet. neque Stephanum, neque Marklandum hic audio. Mutandum si quid sit, velim μὲν post παρεληλύθει addi. Verba οὗ τὰ κεφάλαια usque ad Δόγμα συμμάχων versu 16. p. 199. parenthesi includenda, aut saltim pro parenthetis habenda sunt. Nam sententiæ apodosis seu absolutio est in verbis τούτῳ τῷ δόγματι versu 17. p. 199.

p. 199. v. 3. καὶ] Aut deleri velim, aut cum γὰρ mutari, quod tum eleganter redundabit.

ibid. ἀναγκαιοτέραν ἢ καλλίω] Idem est, ac si dixisset, ἀναγκαίαν μὲν, οὐ καλὴν δέ.

ibid. v. 5. ἐν] Tametsi ferri queat, abesse tamen malim.

ibid. v. 8. προκαταλαμβάνοντες] Malim brevius et simplicius προλαμβ. Vulgati enim sententia ab hoc loco est aliena. Recurrit paulo post versu penult. vero, qui illi inest, sensu, et oportuno loco.

ibid. v. 9. οὖν] Malim abesse, et uncis inclusi.

ibid. v. 11. τῇ πόλει] Post τῇ πόλει videntur hæc ferme deesse τῇ ἐπικοινώσει τῆς συμμαχίας, *communicatione societatis in bellis.*

§. κς'. p. 200. v. 9. προβιασαμένου] Acriter si quis contendat, defendi possit, hactenus, quod πρὸ multis in verbis compositis *in* vel *versus partem anteriorem* significet, locoque τοῦ πρὸς a poetis usurpetur. malim tamen προσβιασαμένου, quod est usitatius. creberrimi autem usus et proprium in hac re est verbum προσβιβάζειν, quo Noster etiam p. 210. v. 9. utitur.

§. κζ'. p. 200. v. 17. ἐπρέσβευσεν ἐν Μακεδονίᾳ] Schedæ Scrimgeri, quarum nescio quæ et quanta sit auctoritas, dant ἐπρ. εἰς Μακεδονίαν. non male, et amplecterer, si codices boni suffragarentur. Sed potest

vulgata quoque defendi, si ἐπρ. interpreteris, *legatum egit.*

ibid. v. 19. καθεζόμενος] Volunt προκαθεζ. in quo cum MStis Stephani schedæ quoque Scrimgeri consentiunt. Sed bene habet vulgata, primum ideo, quod, isto quidem sensu, quem inesse volunt vocabulo προκαθέζεσθαι, non sic dicitur, sed προεδρεύειν. tum, quod καθέζεσθαι h. l. torporem, segnitiem, ignaviam, supinitatem significet in committendo scelere ignominioso, prodendo scil. amico et socio P. A. Potest quoque καθέζεσθαι h. l. simpliciter *assidere, interesse conventui*, significare, ut statim post οὐκ ἐκάθητο σύνεδρος.

ibid. v. pen. μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων] Ferrem, si legeretur μετ' ἄλλων γραμμ. sine articulo, ut sententia esset, una cum aliis clausulis, quas Philocrates furtim, injussu populi, eoque inscio, præter fas, secus atque scitum esset, auctoritate mere sua, in formulam pacis immisisset, vera falsis miscens, etiam hanc clausulam subjecit. nam hoc est παρεγγράφειν *secus exarare atque oporteret*. injicere in scriptum ea, quæ non liceat, in fraudem ejus, cujus causa id exaretur. Verborum autem loco τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων subjecerat Philocrates hæc, multum ab illis ad sententiam diversa, τοὺς συνεδρεύοντας. Illa prior dictio significat deputatos Græcorum, res civitatum Athenis procurantes, tametsi actu Athenis haud adsint, sed rure agant, aliisve rebus operam dent. Hæc autem posterior, consiliarios Græcorum actu ipso fungentes munere suo, confidentes atque deliberantes. Quapropter suspicor Æschinem h. l. non γραμμάτων, sed κλεμμάτων dedisse. *una cum aliis furtis.* aut, *præter alia furta.* Appellant Græci κλέμματα, et pariter Latini, *furta*, fraudes omne genus, facinora clandestina, quibus circumveniare, pecunia emungare, juribus, honoribus, emolumentis multere, quæcunque obrepticia, inscio et invito tibi fiant, abs te impetrentur et extorqueantur, quæ tu non sis laturus, si scias, aut satis attendas. v. p. 214. v. 1.

§. κή. p. 201. v. ult. μόνον καὶ πρῶτον] Si *semel* id factum est, inutile est addi καὶ πρῶτον. Nam primum aliquid factum esse cum dicimus, significamus idem postmodum iterum atque iterum factitatum esse. Saltim verba sic struxisset, πρῶτον καὶ μόνον. Verumtamen solere Æschinem hæc duo hoc, quem vulgata dat, ordine copulare, constat e pag. 203. v. 3.

ibid. πρέσβεις εἰς προεδρίαν ἔθηκε] Verba hæc, vitiose redundantia et amputanda, uncis incluseram. Sed prætuli ἐκάλεσε ex Helmstad.

p. 202. v. 5. ἐγκαταγέλαστον] Malim εὐκαταγέλαστον.

§. κθ'. p. 202. v. 12. ἑαυτῷ] Id est ἐν ἑαυτῷ, vel πρὸς ἑ. *apud semet*, vel πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον. *in suum commodum.* aut deest συμβὰν *insomnium, quod sibi obvenisset.*

ibid. v. ult. ἑβδόμην ἡμέραν] *Filia jam in septimum diem vita defuncta.* h. e. cum jam septiduum præterisset ab excessu filiæ. Convenientius hoc est mori Græcorum loquendi, quam id, quod Taylor ait se præferre.

p. 203. v. 1. τὰ νομιζόμενα] Justa, quæ die ab exitu nona fieri lege sancitum erat. quam legem migrans Demosthenes παρηνόμει.

ibid. v. 2. λαβὼν] βαλὼν Mead. non male; et nescio etiam an melius vulgata. ἀναλαβὼν Plutarchus, nisi ille aut memoriter recitavit, aut more loquendi verbisque suis.

ibid. v. 7. περὶ πλείονος] Vulgatam si tuemur, erit πλείονος, tametsi comparativus est, accipiendum pro simplici positivo περὶ πολλοῦ. id quod a more Græco non abhorret. Sin autem comparativus hic etiam hoc loco vim suam obtinet, qua aliis omnibus in locis, quod equidem norim, gaudet, necesse est τῶν ἀλλοτρίων legi, aut ἢ τοὺς ἀλλοτρίους, *quam alienos.*

§. λ'. p. 203. antepen. ἐπέστη] *Repente nobis supervenit, apparuit*, ut formidabilis aliquis cometa.

p. 204. v. 2. τε] Dedi de meo μὲν, ob insequens δέ.

ibid. v. 3. προτέρῳ] Ald. quod analogice quidem probari, aut ferri saltem queat. Poetæ quidem licuisset hoc pro illo usurpare.

ibid. v. 12. τοιαύτης δ' ἐμπιπτούσης] Hoc δὲ est, in se redundans quidem, indicans tamen ingressum τῆς ἀποδόσεως, protasis enim definit in verbis διενεχθῆναι. illinc incipit apodosis.

ibid. ἐμπιπτούσης] Hanc lectionem Stephani revocavi, cui lectio Aldinæ ἐπιπτούσης non minus certe favet, quam Wolfianæ ἐπιπιπτούσης, cui Græcæ linguæ usus repugnat. Græci non ἐπιπίπτει ταραχὴ dicunt, sed ἐμπίπτει.

p. 205. v. 1. οἱ * τῇ τῆς πόλεως—] Unde unde profecta est lectio, quam editio Stephani h. l. exhibet, visum fuit in mea quoque eam reddere, quæ bonam et convenientem præstet sententiam, nisi quod τῇ ante τῆς de meo addidi.

ibid. v. 3. ὀνομάζοντες] Post ὀνομάζοντες videtur, non ἐν solummodo, sed paulo quid etiam plus deesse. e. c. καὶ ὡς ἀληθῶς εὔνουν τῇ πόλει.

ibid. v. ult. Φιλίππῳ] Post Φιλίππῳ nihil deest. Ingenii subtilitas, quod Marklando fuit acerrimum, eum hic decepit.

§. λά. p. 207. v. 3. τρία μέγιστα] Interposui τὰ de meo. v. §. λς'.

ibid. v. 16. αὐτὰς] Servandum arbi-

tror. Copulantur, seu opponuntur inter se, αἱ πόλεις αὐταὶ et earum πολιτεῖαι. *reddidistis et ipsas urbes, et cujusque constitutiones civiles, legesque, quibus gubernantur.* Wolf dederat αὐτοῖς, et secundum eum Taylor quoque. Ego vetustam lectionem revocavi. Præterea sic verba struam. ἀφήκατε, καὶ, κύριοι τ. Ε. γενόμενοι, τάς τε πόλεις.

ibid. v. 17. παρακαταθέμενοι] Bene habet. παρακατατίθησιν (in activo) is, qui pignus apud aliquem deponit. παρακατατίθεται autem (in medio) ille, qui pignus servandum et aliquando reddendum accipit, et penes se deponi patitur.

§. λβ'. p. 207. v. ult. ἀλλ' οὖν προσεποιοῦντο] Concise sic dictum pro integro et explicato hoc. οὐκ ἦσαν μὲν ὑμῖν φίλοι ὡς ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα ἐχθροί. οὐ μέντοι ἐρῶ τοῦτο νῦν γε, ἀλλὰ προσεποιοῦντο γοῦν.

p. 208. v. 3. ἐνεχυρίαζεν] Dedi ἐνεκωμίαζεν, auctore Chrysococca, quod, verum si minus est, vulgato certe est tolerabilius.

ibid. v. 16. αἴσχιστα] Malim cum articulo τὰ αἴσχιστα.

§. λγ'. p. 209. v. 6. πίπτει] Ἐμπίπτει Helmst. quod mallem nunc a me prælatum esse.

ibid. v. 8. στρατιᾶς] Dedi στρατείας. de hoc enim potest verbum παραγγέλλειν usurpari, minus de altero.

ibid. v. 15. μὴ διασφαλῆναι] De μὴ addendo nil intercedo. Sed præterea quoque τὸ desiderari censeo. πρῶτον μὲν τὸ μὴ διασφ.

ibid. v. 19. ἐγκαταλειφθέντι] Sic dedit cum Aldo Wolfius, neque video quid hujus lectionis reprehendatur. *Deserto ab amicis in periculo.* Alteram, quam Stephanus dedit, ἐγκαταληφθ. si codices confirmarent, isti tamen sim prælaturus.

p. 210. v. 8. γράφων] Malim ὑπογράφων *colorans, pingens.* non enim solet de fuco, qui oculis aliive rei decoris ergo illinitur, simplex γράφειν, sed alterum illud compositum usurpari.

§. λδ'. p. 210. v. 16. οἱ] Aut hic delendus est articulus, id quod suadere videtur etiam defectus articuli αἱ in proximis συνεδρίαι et συντάξεις, aut iterandus est ante τηλικοῦτοι.

p. 211. v. 21. ἔφη βούλεσθαι] Interposui δὴ e Meadiano petitum. quod, ut hic, ita alias sæpissime tantundem significat, atque ἤδη, *se jam velle*—

p. 212. v. 6. πραχθήσεσθαι δὲ ταῦτα οὐκ] Ex Helmst. ταῦτα adscivi. Eram quoque πραχθήσεται prælaturus, quod vulgata etiam est exquisitius, mea quidem sententia, nisi prævidissem, fore, qui vulgatam præferrent, et me novandi pruritus notarent.

ibid. v. 11. ἄνθρωπος] Piget tam levicula consectari; sed dedecet in his ipsis minutis labi. Quoties hoc ingerit Marklandus, ignorans Atticos ad vocabula ἄνθρωπος, ἀνὴρ, et alia quæpiam talia solere articulum omittere, quem eorum morem debebat eum auctorum Atticorum usus docere; poterat certe.

ibid. οὐ κοινὸν] Malim οὐκ ἔτι κοινόν. hoc quod nunc dico, non jam amplius, ut reliqua sunt, homini cum aliis commune, sed ipsi proprium est.

p. 213. v. 8. καὶ τοῦ βίου] Nihil hic deest. egregia est sententia. κενὸν et μεστὸν inter se opponuntur. Oratio et vita inanis est ea, quæ jactantiæ plena cum sit, tum veritate est cassa, multorum magnorumque promissorum exspectationem ad extremum fallens.

ibid. v. antepen. πρὸς τοὺς Ὠρείτας] Videntur hæc e scholio redundare. Nam εἰς Ὠρεὸν idem dicit, neque necessaria sunt illa vocabula ob insequens αὐτῶν. Potest enim hoc ex oppidi nomine sic satis intelligi. Per oppidi nomen cives incolentes designantur. inclusi itaque uncis.

p. 214. v. 1. περὶ ἁπάντων—] Locum hunc ab interpretibus pro desperato depositum, ego quoque necesse habeo ut conclamatum relinquere. Quoquo me verto, nihil expedio. hoc unum tamen, licet ad rem parum faciens, afferre juvat, pro περὶ ἁπάντων leg. videri πέρας ἁπάντων *in fine rerum extremo.* In margine Stephaninæ quod legitur, ἐν τῷ ψηφίσματι, placet id quidem magis, quam ἐπὶ τ. ψ. Sed in loco corrupto, anceps fuerit decernere.

ibid. v. 2. ἀξιῶν] Præferrem ἀξιοῦν, si reliqua hujus loci satis essent liquida. Rem ipsam minus tenemus. Liceto igitur nobis malum bene positum relinquere.

ibid. v. 3. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω] Breviter sic dixit, pro pleno ἵνα δ' εἰδῆτε ὅτι ἀλ. λ.

p. 215. v. 10. ἐπαγγελλόμενον] Reliqui quod secundum Aldum Wolf reddiderat. necessaria quidem videatur Henrici Stephani correctio ἐπαγγελούμενον, quam in suo is textu exhibuit. Verumtamen superesse potest adhuc aliquid dubii, utrum verbum in vitio cubet, hoc, an præcedens δεησόμενον. utique, si ἐπαγγελλόμενον bene habet, corrigendum erit δεόμενον. Quare satius fuit, in re ancipiti, accepta a majoribus tradere posteris.

ibid. v. 12. ἐλαχίστου χαλκοῦ οὐδὲν δέοιτο] Suspicatus aliquando fui in ἐλαχίστου latere nomen rei turpiculæ et contemtæ, e. c. πανίσκου *parvi Panis,* aut σατυρίσκου aut πριαπίσκου aut ἐλαφίσκου. Verum ipsi mihi nunc longius hæc videntur arcessita, simplicissimum autem hoc, et nescio an idem verissimum, ut sublato οὐδὲν, quod e fine et initio vocabulorum utrinque proxi-

morum coaluisse videtur, legatur ἐλάχιστα χαλκοῦ δέοιτο, *ænea statua se minimum* (aut *nil*) *egere.* Vel etiam οὐδὲν potest, vel pro variante lectione voc. ἐλάχιστα, vel pro ejusdem scholio haberi.

ibid. v. 13. εἰσπράττειν] Aut bene habet, aut certe potest defendi. Subauditur ἑαυτὸν et a communi ἀπεκρίνατο. *Se exigere* (præsens, pro futuro, *exacturum esse*) ad celeritatem indicandam fortassis.

§. λϛ'. p. 216. v. 7. ἐνταῦθα ἤδη τέτακται] Abruptus nimis, et præter morem oratoris, maleque cohærens hic a prioribus ab insequentia transitus, ut videantur nonnulla deesse.

ibid. v. pen. ἔπειτα καὶ] Bene habet vulgata. δὲ post ἔπειτα solet omitti.

p. 218. v. 6. ἐπεύχεται] Scil. ὁ ὀμνύων vel ἀρώμενος. ἐπεύχεσθαι Helmst. bona lectio. scil. δεῖ τὸν ὀμνύμενον. Sed neque vulgata mala, ut dubites utram præferas.

ibid. v. ult. οὐ πρὶν—] Non videtur totum oraculum, sed initium ejus solummodo posuisse, utpote notum Græcis tum temporis omnibus, qui facile reliqua e memoria supplere possent.

§. λζ'. p. 219. v. 9. καταπλέοντας] Prætuli. non enim a præternavigantibus, vectigalia exiguntur, sed ab appellentibus in portu. Neque enim Amphissensibus jus erat in oppositam Peloponnesiacam oram, ut est Sultano Ottomanico in Europæ atque Asiæ oras circa Sestum et Abydum, aut regi Daniæ in freto *Sund* dicto: neque sunt sinus Crissæi tantæ angustiæ, ut naves non possint portum Crissæum evitare. Præstat ergo καταπλέοντας lectioni vulgatæ.

§. λή. p. 220. v. 6. πυλαγόρους] Videtur formatio hujus vocabuli, ad primam declinationem, Πυλαγόρας in nominativo singulari, formationi ad secundam præstare, et ubicunque locorum hoc vocabulum occurrit sic formatum, ut necesse sit id a secunda declinatione repetere, omnes illi loci ad modulum primæ reformandi esse. Ego quamquam hoc adire periculum non ausus, reliqui Πυλαγόρους et similia, ut inveni, hic tamen auctore Chrysoc. mutavi.

ibid. v. 8. Λέσβιον] Malim Λεσβίου, ut nomen proprium hominis, non Lesbo oriundi, sed Athenis nati. Lesbius hic, (sic enim nomine suo proprio appellabatur) erat pater hujus Thrasyclis. Occurrunt in rebus Atheniensium multa talia nomina virorum propria a populis ducta, ut Lacon, et Lacedæmonius, Samus et Samius, Bœotus, Thessalus, etc.

p. 221. v. 3. πρὸς τὸν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξειργάσθαι] Reliqui lectionem, quam inveni, tametsi vitiosam, quia de vera emendatione nondum satis certo constat. Legendum videtur πρὸ τοῦ καινοῦ νεὼ, πρὶν ἐξηρᾶσθαι (in infinitivo perfect. passivi) *coram novo templo, antequam illud solennibus cærimoniis et carminibus dedicaretur.* Aut potest ἐξηρᾶσθαι ad scuta quoque referri. *Antequam illa scuta consecrarentur.*

ibid, v. 14. προαγομένου] Ita natant librarii Græci inter προαγωγὸς et προσαγωγὸς in locis illis, ubi de lenonibus et lenis agitur, ut satis certo nondum disceptatum sit, utrum sine sibilo, an cum eo, exaranda ista sint, aut, si constet tamen præstare, ut sibilus omittatur, tamen nondum ad liquidum deductum sit, alteram lectionem damnari oportere.

§. λή. p. 222. v. 4. ἐπὶ] Malim περί.

ibid. v. 9. κεραμεῖα] Videntur domus esse lateribus coctis constructæ, αὔλια, quod dedi, auctore Chrysocca, tuguria asseribus contabulata, et stramine contecta.

§. λθ'. p. 223. v. 14. τοιαῦτα] Malim ταῦτα, ob insequens τούτοις, et quod dictio καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ inutilis sit futura, ut tautologa, vulgata manente salva.

p. 224. v. 1. ἐπὶ διετὲς] Ut Marklandi conjecturæ sua ratio constet, tenendum id, quod Taylori fuerat, annotare, tametsi id quodammodo ex ejus annotatione suspicari possis, Marklandum Aldina usum esse, in qua, pro ἐπὶ διετὲς, quæ vera est Wolfii emendatio, legitur ἐπιδόντες.

§. μά. p. 227. v. 4. τὸν Φαρσάλιον] Non concilio hunc Æschinis locum cum illo Demosthenis, ubi Arcas appellatur. v. p. 279. 7. ed. R.

§. μγ'. p. 228. v. 20. Περσῶν] Hæc de Persa et Thebanis Lacedæmoniisque repetita exempla tantum abest, ut Æschinis causam sublevent, ut deprimant potius et adversarii Demosthenis causam confirment, qui e tot populorum tantorumque exscidiis, hoc, quod consequens erat, collegit, patriæ interitum non sibi esse imputandum, sed adversæ cuidam sorti publicæ, quæ, universa cum Græcia populisque, quotquot cogniti tum essent, pæne omnibus, Athenas quoque obruisset. Æschines autem, philosophus subpinguior ita, colligebat, crassa, quæ illi erat, Minerva, Macedones prosperis utuntur rebus. ergo diis cari sunt. ergo nobis infesti, et nos exosi, qui Macedonibus repugnamus. Ergo religiones deorum violavimus.

p. 229. v. 3. τῆς τε δόξης ταύτης] Gloriæ hujus tantæ rei feliciter confectæ.

ibid. v. 7. οὐδ' ὀρθῶς] Ego μὴ expuncto, quod Wolf de suo immiserat, pro οὐδ' ὀρθῶς dedi de meo sensu οὐδὲν ὀρθῶς. *merito quidem,* ait, *illa urbs de medio sublata est, quippe quæ nullum unquam rectum sanumque consilium de summa rei Græcæ* [h. e. libertate publica] *agitaverat.* Constat

enim Thebanos semper reliquorum Græcorum libertati insidiatos fuisse, eique aut per se ipsos, aut per Persas opprimendæ studuisse. *Verumtamen* — Illud μὴ si serves, incongruum erit, et male cohærens ἀλλὰ *verumtamen* — Quod Scaliger in Bernardino annotavit βουλευσαμένη et κτησαμένη, grammatice quidem id rectum est, si ex jejunitate regularum grammaticarum auctorem judices. Ille vero, contemta severitate constructionis, magis sententiæ memor, animo obversantis, quam vocabuli præmissi πόλις, pluralem usurpavit, quia πόλις tamen aliud nihil est, quam πολῖται. Bene igitur habet, meo quidem judicio, h. l. vocabula βουλευσάμενοι et κτησάμενοι, scil. οἱ Θηβαῖοι. Centenos locos huic similes dabunt, qui de Syntaxi Græca et Latina tradiderunt.

p. 230. v. 3. εἰσελήλυθεν] Malim προσελήλυθεν. et sic loquendi mos est.

§. μδ'. p. 232. v. 12. Θηβαίους. δημαγωγὸς Ἀριστοφῶν] Distinguere malim sic: Θηβαίους δημαγωγός. ut hoc vocabulum δημ. referatur ad Archedamum. Pari modo, versu pen. αἰτίαν ῥήτωρ. ut hoc vocabulum ῥήτωρ redeat ad Aristophontem, non ad Pyrrhandrum. placuit enim hoc nomen cum geminato ρ exarare, quod vulgo h. l. cum simplici prostat exaratum.

§. μέ. p. 233. v. 16. πρῶτον μὲν] Paulo post insequitur aliud πρῶτον μὲν v. 22. quæ est nova subdivisio prioris articuli. Ut brevibus et perspicue sententiam oratoris declarem, sic habet. I. Demosthenem ait Thebanis nimium arrogasse, gemino modo. α) altero, quod Athenienses coegisset belli societatem cum Thebanis facere, non ex ipsorum, sed e Thebanorum tempore, quos dominos Bœotiæ fecisset. β) altero, quod sumtuum faciendorum distributionem, regiminisque, seu imperii militaris, fecisset iniquam, in fraudem Atheniensium. II. Majestati P. A. nimium derogasse, eamque totam ad Thebanos transtulisse §. μϛ'. p. 234. v. 16. III. (§. μζ'. p. 235. v. 20.) Thebanos a pace cum Philippo contrahenda nimis inconsulto absterruisse atque exclusisse. Sic ergo primo quidem πρῶτον μὲν, quod p. 233. v. 16. legitur, respondet δεύτερον δὲ, quod p. 234. v. 16. legitur. Illi πρῶτον μὲν autem, quod p. 233. v. 22. in fine legitur, respondet δεύτερον δὲ, quod p. 234. v. 1. legitur. Universe ut crassiuscule philosophabatur Æschines, ita parum norat res perite secare atque digerere.

§. μζ. p. 236. v. 10. τοῦτο κήρυγμά τι] Reliqui locum, ut Aldo auctore Wolf et Taylor eum exhibuerant. Videtur tamen post τοῦτο deesse οἱονεὶ *tanquam*, vel *quasi præconium aliquod.*

§. μή. p. 237. v. 14. ἐπιχειρήσειν ἐθελήσεις] Aut e scholio nata hæc est vitiosa lectio, (facile enim factu fuit, ut ἐθελήσεις, quod aliquis super ἐπιχειρήσεις pro scholio scripsisset, alius, minus intelligens quid sibi vellet, in textum inferret;) sive e varietate lectionis, aliis libris ἐπιχειρήσεις, aliis ἐθελήσεις dantibus. quæ ambæ lectiones postmodum ab imprudentibus in unam corruptam conflatæ sunt.

ibid. v. 16. οὗτος] Ctesipho.

ibid. v. 21. γίγνεσθαι] Quod Taylor negat satis intelligere additamentum codicis Bernardini post γίγνεσθαι, id enim vero miror. Ego equidem istam accessionem amplecterer, si satis probatæ auctoritatis essent illius codicis lectiones. Verum constat eum obsitum esse Scaligeri conjecturis. Offendebatur ille vir egregius dictione ὁρᾶν τὴν ἀνάῤῥησιν. ideo addebat ἀναγορεύοντα, quod rediret ad κήρυκα. *videre præconem recitantem formulam prædicationis.* Verumtamen hoc admisso, inutile et inconsentaneum foret τὴν μέλλουσαν γίγνεσθαι. Ecquis enim ἀναγορεύει ἀνάῤῥησιν τὴν μέλλουσαν γίγνεσθαι? Pugnant hæc inter se, et sese jugulant. Nam inter recitandum non jam amplius μέλλει γίγνεσθαι prædicatio, sed jam actu fit, ἤδη γίγνεται.

ibid. v. pen. τραγῳδῶν] Suaderem τραγῳδιῶν, nisi μελλόντων obstaret, quod masculinum necessario postulat. Verum jam supra ad p. 185. v. pen. sententiam hoc de loco meam declaravi, quo lectores amandabo.

p. 238. v. 1. προσελθὼν] Scil. πρὸς τὸν δῆμον.

ibid. v. 12. ἂν ἐρεῖ] Recte sic Aldina, item σιωπήσεται pro σιωπηθήσεται, Stephani, an Scaligeri invento. non tacebit Dedecus ex ore veritatis proditurum, sed occlamabit præconi. Mirifice elegans est h. l. ὑπόκρισις, seu verbis assimilata tanquam in scena repræsentatio contentionis inter præconem plebiscitum Ctesiphonteum recitantem, et veritatem rerum illi occurrentem atque interpellantem. Illi laudes deprædicanti, hæc dedecora obstrepit. Illi τόνδε τὸν ἄνδρα, hæc stomachabunda εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ subjicit. Illo pergente στεφανοῖ ὁ δῆμος τ. α. ἀ. ἕνεκα oggannit hæc cum fastidio atque indignatione τὸν κάκιστον? Ille nil eo turbatus convitio, continuat ἀνδραγαθίας ἕνεκα, sed veritas inultum id abire non sinit, occentans τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν?

ibid. v. 18. ἀρετῆς] Malim sic legi ἀρετῆς ἕνεκα, τὸν κάκιστον, καὶ ἀνδραγαθίας τὸν ἄνανδρον. omisso secundo ἕνεκα. καὶ etiam Helmst. dat.

§. μθ'. p. 239. v. 10, ὑμᾶς] Post ὑμᾶς videtur φαίνεσθαι deesse, *supplicantes vos, ut testatum faciatis vos succensere, non iis, si qui malorum horum auctores ulciscantur,*

(h. e. mihi meique similibus) *sed iis, qui tantas clades sibi consciverint.*

§. ν'. p. 239. v. ult. πόλεως] Post πόλεως videtur aliquid deesse.

p. 240. v. antepen. πάλιν αὐτὸς] Num vera lectio πάλιν αὖ οὗτος? Sed acquiesco in vulgata.

ibid. v. pen. εὐαγγελίων καὶ θυσίας] Videtur hendiadyoin esse pro θύσιας ἐπὶ καλοῖς ἠγγελμένοις. Sed aliter locum constitui ex Helmstadiensi.

p. 241. v. 3. φυλάττοντα] *Exta victimarum observantem, intuentem.* subindicat Alexandrum ignavum et imbellem, timidum, spiritus amantem esse, periculaque defugere.

§. νά. p. 242. v. 1. παράλιοι] Quocunque sensu accipias, quid huc faciant, et qui possint homines Athenis, aut in agro Attico versantes, testes rei apud Alexandrum gestæ esse, haud equidem video. quapropter legendum suspicor esse Φαρσάλιοι. Pharsalii, utpote Thessali, quibus Philippus et Alexander multum uterentur, poterant hoc certo scire. Post hic dudum scripta reperi in schedis Taylori, eum quoque hanc in suspicionem venisse. quam necesse est eum minus probasse, qui in annotationibus impressis haud commemorarit.

ibid. v. 3. πλαταϊκὸς] Nam Platæenses omnes tum Athenis habitabant, jure civitatis Atticæ donati, et inter tribus distributi, id quod ex oratione in Neæram constat.

ibid. v. 5. γενόμενος] Videtur aliquid hic deesse. Num, γνώριμος αὐτῷ, οὐκ οἶδα πῶς, γενόμενος.

§. νβ'. p. 242. v. 15. τούτων] Ea puta, quæ supra dixi Demosthenem de suo in Macedonas odio, patriæque caritate jactare consuevisse. Ipse Æschines hæc, brevius et obscurius dicta, exponit istis καὶ πολεμικῶς εἶχεν.

ibid. v. 17. καιροὶ] Quibus virtutem, animumque Macedonibus infestum, ingeniique solertiam in excogitandis rationibus, quibus illorum potentia minuatur, proferret.

p. 243. v. 1. βούλει] Hic ingreditur τὸν δεύτερον καιρὸν illorum trium temporum, quæ versu 16. p. 242. commemoraverat.

ibid. v. 14. τῶν νυνὶ καθεστηκότων] Hoc tertium tempus est.

ibid. v. 15. Λακεδαιμόνιοι] Post Λακεδαιμόνιοι addidisset alius γὰρ, vinciendæ orationis ergo. Sed Æschines in his paulo est dissolutior, et universo genere dicendi suo proprio utitur. Sed est hoc quidem leve. Paulo majoris momenti est vitium, quod proximo καὶ videtur insidere, pro quo legi malim πρός. *Lacedæmonii prospere* πρὸς τὸ ξενικὸν adversus *milites mercenarios pugnabant.* Sic appellat milites Alexandri mercenarios, non indigenas Macedonas, in Peloponneso, sub auspiciis Antipatri, libertatem Græcarum civitatum oppugnantes.

ibid. v. 16. Κόῤῥαγον] Corrhagus videtur nomen illius ξεναγοῦ esse, seu ductoris horum militum mercede conductorum. Res nota est, hos ductores copiarum, quas ære suo alerent copias, eas consuevisse potentioribus aliis, seu civitatibus, seu regibus elocare ad operas militares præstandas.

ibid. v. 17. συμμετεβάλλοντο] Simul cum Lacedæmoniis deficiebant a partibus Macedonum.

ibid. v. antepen. αὐτὴ] Malim αὕτη *hæc.* Megalopolis puta. ἐπολιορκεῖτο] a Lacedæmoniis et eorum sociis.

§. νγ'. p. 244. v. pen. τινες πρῶτον] Fors. τινὲς ἡμῖν τὸν πρωκτόν. *Sunt qui nobis podicem ita trajiciant, ut si qui filo acus.* Plebeio modo dicitur is alicui podicem trajicere, qui contemtim eum habet, subigit, opprimit, florem ei eripit, dedecore afficit, et dolorem creat. Unde, quæ loci sit sententia, facile apparet. Sunt, ait, qui rep. nostra perinde abutantur, atque pædicones corporibus eorum, quos stuprant. Opprimunt nos, et invitos libidini suæ servire cogunt, violant, derident, infamant et cruciant.

§. νϛ'. p. 248. v. 12. τῶν προγόνων] More oratorum, exaggerandæ rei causa, pluralem usurpavit, rei veritate singularem numerum poscente. Gylon enim solus designatur.

§. νζ'. p. 249. v. 8. δεινῶς—κακῶς] Sunt utique δεινὸς et κακὸς usitatiora. verum haud bene respondebunt præmisso πῶς. quare servanda videtur vulgata. amplecterer adjectivum, si ποῖος vel ὁποῖος præcessisset. Vulgatam sic accipio, ac si scriptum esset δεινῶς πέφυκε κατὰ (vel πρὸς) τὸ λέγειν, et κακῶς κατὰ τὸ βιῶναι.

ibid. v. 10. σώματι] De lectione σώματι ἐκ παιδὸς, ut equidem arbitror, haud aspernanda viderint alii. Decentior quidem est vulgata. Quærere liberos e maribus, habet durum nescio quid, et aures offendens, pudorem certe. quanquam acerbius ei virus inest.

§. νή. p. 250. v. 11. σὺ δὲ] Ctesiphontem alloquitur.

§. νθ'. p. 251. v. 7. τὸ πρᾶγμα καταπέπλυται] Res, de qua nunc agitur, honorum puta et præmiorum collatio, ita profunditur, velut aqua e situla, qua aqua pavimentum conspurcatum abluendum sit. καταπλύνεται non solum res abluenda, sed etiam id, quo ad abluendum utimur Est itaque καταπέπλυται *effunditur, prodigitur.* Ex Helmst. colligo in libris, saltim quibusdam, olim fuisse καταπέπτυσται.

§. ξά. p. 253. v. 3. ἄξιοι] Causæ nil vi-

deo, cur a vulgata discedatur. *Et civitatis erant animi excelsi, et* hi certe, tametsi hoc solummodo genere honoris affecti, quod ad hodiernos mores nostros modicum et contemnendum adeo videatur, digni erant hac tam magnanima civitate, seu merita eorum de patria magnificentiam patriæ magnitudine exæquabant. ἀνάξιοι si probes, aut erit οὐκ ἀνάξιοι leg. aut si cum Tayloro coactiorem sententiam e verbis invitis extorquere, et interrogationem obtrudere velis simplici et directæ orationi, tum οὐ erit interrogationi, veluti responsio quædam, subjiciendum. ad hunc modum: τῆς πόλεως ἀνάξιοι; οὐ. οὐ γὰρ ᾤοντο. Verum interrogationi nullum hic esse locum vocabulum κἀκεῖνοί γε arguit. Interrogare enim si voluisset orator, non dicturus fuisset κἀκεῖνοί γε, sed ἐκεῖνοι δέ.

§. ξϐ'. p. 253. v. 9. πολὺν] Pro πολὺν in Mead. est πολλούς. quod arbitratu meo illi alteri adjunxi, ut hæc exiret sententia, *qui multa et magna cum diu tolerassent discrimina.*

ibid. v. 13. ἐφ' ᾧ τε] Lectio sine dubio vitiosa, ἐφ' ᾧ τε, quæ in edd. Wolfii, Stephani et Taylori regnat, a Wolfio profecta est, cui ego equidem illam lubens reliqui. Licuit interim tamen Æschini suam veterem probam et primigeniam lectionem ἐφ' ᾗ τε vindicare. ut ἐφ' ᾧ τε usurpatur, pro, *ea lege atque conditione*, ita nil video causæ, cur negetur vetustis in usu fuisse, eodem significatu, ἐφ' ᾗ τε. quod idem est atque ἐπὶ ταύτῃ τῇ προφάσει, ὥστε.

ibid. v. 14. τὰ ἑαυτῶν] Τὰ abest a Mead. sed tum prius quoque melius omittatur. Sed bene habet vulgata.

p. 254. v. 4. δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην] Invenerunt rationem, qua bostes ad consilii inopiam et desperationem salutis adigerent.

ibid. v. 8. μᾶλλον] Ὡς μᾶλλον—ἐθελήσῃ Helmst. quod si admittatur, quanquam nil eo opus est, leg. sit Ὡς μᾶλλόν τις ἰδὼν—ἐθελήσῃ.

p. 255. v. 9. ἐκεῖ δὲ οὐκ ἐπιγέγραπται] Sic distinctum hunc locum exhibent vulgatæ. Ego de meo pone δὲ signum interrogandi interposui, plura non ausus. Potest enim locus integer esse, tametsi facile deesse non nihil videri possit. Verum nihil deest. Est repræsentata verbis oratoris et nescio cujus alius sermocinatio. Orator interrogat. *Ibi autem —*. (scil. in Pœcile quis est dux illius prœlii?) Interpellat eloqui et defectum orationis explere volentem collocutor: *Nomen imperatoris ibi adscriptum non est.* Orator. *Quid ita?* vel *cur istud.*

p. 256. v. 8. παρανάγνωθι] Post παρανάγνωθι deesse videtur δὲ aut δή.

ibid. v. 12. εἰ τοῦτ'] Interponi velim γάρ.

§. ξγ'. p. 257. v. 1. τῆς ἀνδραγαθίας] Rursus hic interponam ἐκείνων.

§. ξδ'. p. 257. v. ult. ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Videtur pone primum vocabulum deesse πρὸς μῖσος. *perinde ad odium fuisse et nomen et rem.* h. e. utrumque æqualiter fuisse ignominiosum et invisum, sive quis ὀνόματι tantum, sive etiam ἔργῳ legibus adversa patrasset. Locus hic affectata brevitate et concinnitate obscuratus est, ut sententiam conjectando elicere sit arduum, videtur autem ὄνομα παρανόμων appellare suasionem legum vetustis legibus atque ritui patrio obrogantium. ἔργον παρανόμων autem patrationem scelerum statum reip. evertentium. Erit igitur sententia hæc, isto admisso: perinde fuisse exosos, si qui juri vetusto civili contraria rogarint, atque si qui facinora alia, reip. damnosa, commiserint.

p. 258. v. 7. τὸ ψήφισμα] Novum puta, a reo τῶν παρανόμων latum. quod Noster paulo post versu 11. τὸ παράνομον appellat.

ibid. v. 14. ἤδη] Cum præsenti παραδέχεσθε haud bene constat. malim παρεδέξασθε, aut παραδέδεχθε in præterito perfecto.

ibid. v. antepen. ὑμῶν] Malim ὑφ' ὑμῶν, a vobis.

§. ξέ. p. 259. v. 14. διαπολιτευόμενοι] Wolf de suo dederat ἀντιπολιτευόμενοι. ego vero vetustam probam lectionem Aldinæ et Stephaninæ διαπολ, revocavi. Verbo hoc item usus est, nescio an Æschinem imitatus, Polyænus p. 45. id quod disco e literata Kronbiegelii A. M. nostratis dissertatione, nuper publicata, de dictionis Polyæneæ virtutibus et vitiis, unde locum hunc (p. 16.) exscribere juvat. [διαπολιτεύεσθαι egregie a Casaubono ad h. l. enucleatum, inde significatum habere videtur, quod διὰ in compositione significet, *certo cum aliquo in aliqua re.* v. Ælian. V. H. 7. 2. διαφιλοτιμοῦμαι Casaubon. ad Athen. XI. 11. Portus Diction. Doric. v. διαείδομαι. Kuster ad Aristoph. Equit. versu 1400.] Hæc ille. διὰ in ejusmodi compositis nisum vel propensionem *in diversa* videtur significare. quasi idem sit atque δίχα *seorsim*, vel *hac, illac.*

§. ξϛ'. p. 260. v. 10. ἀποδέδεικται] Bene habet. *assignatus, attributus, permissus, præscriptus est.*

p. 261. v. 2. μὴ λυθῇ] *Nisi purgetur.* h. e. si minus evincatur, illud decretum, quod discrepantiæ cum legibus arguatur, cum legibus optime consentire.

ibid. v. 5. ὅστις δὲ ἐν —] Sententia est. quisquis autem in prima sui defensione vos rogat vestrum suffragium, is vos hæc rogat, ut vos sibi velitis religionem vestri jurisjurandi condonare et prodere, et legum veniam facere, suamque in gratiam ritus patrios libertatemque civilem tollere. ὅρκον, et reliqua, αἰτεῖν, est rogare judicem, ut sibi καταχαρίζηται τὸν ὅρκον, jusjurandum a se dictum de servando jure æquo tuendisque legibus, violet in gratiam rogantis. ἡ πρώτη ψῆφος est suffragium illud quod decernit, sitne reus sons, an insons, absolvendus an condemnandus. Quo si condemnaretur, tum iterum ibatur in suffragia. quæ erat ἡ δευτέρα ψῆφος, ἡ τίμησις, qua seu mulcta pecuniaria, seu pœna corporis sit afficiendus.

ibid. v. 9. διενεγκεῖν] Bene habet. διὰ in hac compositione significat τὸ *viritim*, ut unusquisque sigillatim suum suffragium in cistulam injiceret.

§. ξζ'. p. 261. v. 20. τὸ ψήφισμα—] Verba καὶ τὸ ψήφισμα καὶ οἱ νόμοι sunt expositio vocabuli τὸ σανίδιον. Solebat enim in foro, coram judicum consessu, lignea suspendi tabula, cui inscripta essent hæc duo. 1) decretum, quod παρανόμων argueretur. 2) leges, quæ illi decreto adversari viderentur, quæ leges, quod ad latus decreti scriberentur, ideo dicuntur νόμοι παραγεγραμμένοι.

§. ξή. p. 262. v. 16. καλέσοι] Καλέσω MSS. quæ lectio si vera est, ut videtur, necesse est, Æschinem dedisse, εἰ βούλεσθε, καλέσω.

ibid. v. pen. ὅνπερ κἀγὼ—] Tutissimum mihi visum fuit in ancipiti loco, cujus emendandi plures paterent viæ, omnes perinde et commodæ et controversiæ obnoxiæ, lectionem et Meadiani codicis et Aldinorum auctoritate munitam revocare, cui aliud nihil deest, quam φυλάττων aut simile quoddam participium, post κἀγὼ inserendum. *ad rationem illam, quam egomet ipse quoque servans, sic ferme accusatoris partes egi.* Speciosam haud infitiabor esse conjecturam seu Stephani, seu Scaligeri, seu amborum, de quo non constat. Miror tamen hoc Taylorum, qui præter morem suum intemperantia quadam laudum et insolita assensus festinatione Stephanum prosequitur, quod fugere profecto non debebat, fugisse, tametsi conjecturam hanc vel maxime probes, adhuc tamen ei aliquid ad complementum deesse, quod bene sensit Scaliger in Bernardino exemplo addens ὧδε. vel quod ego quidem malim ὧδέ πως. Audi modo, et expende. *quemadmodum ego quoque accusavi. Ego vero quomodo accusavi?* Jam deest, quod nemo negabit esse necessario addendum, quicunque cum Stephano faciat. *Sic ferme.* Tam multa autem mutare et assuere atque oggerere auctoribus, auctoritate nostra, sine suffragio codicum, vereor ne audax et criminosum sit.

§. ξθ'. p. 263. v. antepen. περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων λέγω] Quicquid hic fuerit olim dubii, id interponendo commate sustuli, tanquam duo postrema vocabula in parenthesi posita sint *de publicis (injuriis inquam).* Nam cum δημοσίων dixisset, poterat alicui πραγμάτων vel πολιτευμάτων succurrere. Orator autem hoc defugiens, cavensque, ne quis in supplenda sententia erret, addit, ἀδικημάτων λέγω. veluti diligenter declarans mentem suam, certisque finibus ambitum ejus circumscribens, de significatione, qua vocabulum δημοσίων h. l. acceptum velit.

§. ό. p. 264. v. 1. μέγιστον λέγω] Interponi velim ὧν. *gravissimum eorum, quæ arguo.* scil. τὸ, ὡς οὐδὲ ἄξιος — *quod ne dignus quidem sit munere.* ἀπολογεῖσθαί τι potest non solum hoc significare, *oratione purgare et vindicare*, sed etiam *a se amoliri.* ut Latinum *defendere*, non solummodo tueri atque conservare, sed etiam arcere et profligare significat, *defendere hostes, tela*, etc.

ibid. v. 6. βούλεται] Bene habere, et sententia testatur, et versus 8. ubi recurrit.

ibid. v. 12. πόλεως] Post ὑπὲρ τῆς πόλεως videtur διαμαχόμενοι vel simile quid deesse. *vos, qui pro rep. pugnatis, etiam de ordine rerum dicendarum pugnate.*

ibid. v. 13. αὐτὸν ἔξω] Interponendum puto εἰς τούς. quod dat Plinius. cui deest ἔξω. Sed utrumque copulatum plenam dat sententiam et veram oratoris manum. *in res a causa alienas extravagari in iisque commorari.*

ibid. v. pen. εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους] Bene habet. ὁ τοῦ πράγματος λόγος idem est atque ὁ περὶ τοῦ πρ. λ. quasi dixisset τὸ λέγειν τὸ πρᾶγμα αὐτό. In alio quidem auctore περὶ utique amplecterer. Crebris iterationibus eorundem vocabulorum, quod Taylor offenditur, miror equidem. Poterat tamen vel mediocri Æschinis usu didicisse, eum illis etiam delectari.

§. οά. p. 265. v. 1. τοῦτον τὸν τρόπον] Cujus ego vobis auctor sum. μὴ addidi, re ipsa id exigente, non auctoritate codicis Bernardini motus, quæ penes me quidem magna non est. Cujus lectiones pleræque conjecturæ sint Scaligeri, aut nescio an ne hujus quidem. Suspicor enim, Scaligerum, adhuc juvenem, una cum Lambino atque Cantero, Parisiis interfuisse scholis Dorati atque Turnebi, Græcas literas publice docentium. Quod si ita est, liquet jam, qui factum sit, ut Scaliger atque Lambinus et Stephanus in easdem emendationes consenserint. quod haud raro factum video.

ibid. v. 3. ἐπεισάξει] Demosthenes in scenam, velut histrionem adsciticium, (*Nebenacteur*) inducet animum suum, versutum illum et præstigiatorem. ὁ γόης alius

non est, quam ipse Demosthenes. Idem est ac si dixisset ἐπιδείξει ἑαυτὸν γόητα.

ibid. v. 8. διηκριβωμένους] Delectos, excerptos, distinctos, et in suas quosque classes distributos, atque seorsim stare jussos. tu, qui cum optimatibus facis, hac ito. tu, qui popularis es, illac. ut pastor pecus dinumerat, albas a nigris separans.

p. 266. v. 4. παιδείας] Παιδεία h. l. est, honesta, ingenua, liberalis disciplina, pudica, decoris, æquitatis, humanitatis, et sapientiæ plena vivendi ratio. *bonne conduite.* cujus in præceptis negat Æschines aliud esse præstantius hoc, μὴ μνησικακεῖν, facilitate puta peccatis aliorum ignoscendi.

ibid. v. 6. αὐθημερῶν] Aut accentu mutato leg. est αὐθημέρων, aut αὐθημερινῶν. Orationes αὐθήμεροι (aut αὐθημερινοὶ) sunt eæ, quæ in diem vivunt, ætatem ultra eum diem, quo nascuntur, h. e. habentur, pronunciantur, haud extendunt, sed commota parumper concione, rursus eadem vespera exspirant, et in oblivionem abeunt. Sed prætuli αὐθημερόν.

§. οβ'. p. 266. v. 12. καινοὺς] Aut est alios, a prioribus diversos, aut, eosdem quidem, atque ante, verum superiorum perjuriorum oblitos, quasi recoctos.

ibid. v. pen. περιγράψατε] Dedi εἰ περιγράψετε. *Si me e civitate tolletis.*

p. 267. v. 4. προβαλλόμενος] De iis usurpatur, qui cautela quadam, tanquam scuto, rem quasi vallant. Est itaque sententia, qua tu cautione, quo præsidio, in rep. gerenda, latera ejus communivisti?

ibid. v. 7. ἐξορμεῖς] Urbs quasi portus quidam fingitur, extra quem quæ navis ad anchoram stat, illa ἐξορμεῖν dicitur. Stas ad anchoram, quasi navis quædam extra portum, ad fugam parata.

§. ογ'. p. 267. v. ult. ἀτίμητος] Causa tua non est ex eo genere causarum, quibus quod pœna nulla a legibus dicta et definita est, accusatori sævo, aut judicibus inflammatis liceat immanem pœnam pro arbitratu suo irrogare.

§. οδ'. p. 270. v. 6. πρόσοδον] Quam mire Toupium credibile est exsultasse, hominem portentosæ arrogantiæ atque importunitatis, et sibi placuisse invento suo κεφάλαιον. quod habet quidem ex alliteratione nonnihil gratiæ evanidæ, sed vulgata est et obscurius, neque calidius, sapidiusve. Debitor enim cum perinde dici possit κεφάλαιον habere, cui usuræ pendendæ sunt, atque creditor, qui fructus capitis illius percipit, dubites, utrum κεφάλαιον illud fructuosum, an damnosum sit, activum, ut vulgo usurpant, an passivum. Deinde hoc modo si legas, cujus auctor est Toupius, homo sæpissime ineptus, ubique locorum vanus, et iniquus suique aliorumque æstimator, num ideo magis sententiæ frigus incalescet? Acumen semper est manetque aut plebeium, aut quæsitum, insuave idem atque ridiculum. Verum iracundiæ et malevolentiæ inimici jurati facile talia condonantur. Præterea sunt vetustis quoque sui nævi, quos vetustos auctores tametsi magni facio, homines tamen novi, non fama, sed usu meo, similes nobis.

§. οε'. p. 270. v. 8. εἰπεῖν] Wolf suadet προειπεῖν. motus, ut videtur, a versu 8. p. 271. sed fallitur. Ibi quidem recte προειπεῖν usurpatum est ab auctore, calumnias elevante et insectante, quas prævidebat Demosthenem in defensione adhuc dicenda sparsurum esse. Huic autem loco verbum illud haud convenit. Ctesiphon enim non acturus erat in Æschinem, sed jam tulerat legem suam. In eum igitur εἰπεῖν conveniebat, minus προειπεῖν.

ibid. v. ult. ἐλπίζειν] Prætuli, non quo melius sit vulgata, sed ut planior sic plerisque legentium redderetur oratio, quorum multi videntur haud assuevisse mori oratorum Atticorum, ab obliqua oratione ad rectam, et rursus ab hac ad illam transiliendi, sine consensu codicum ego equidem hic nihil mutassem.

§. ος'. p. 271. v. 9. ὠφέληται] Dedi ὠφέληται πολλὰ, ὑπ' ἐμοῦ δὲ καταβέβλαπται. Videtur in quibusdam libris, unde vulgata nostra manavit, πολλὰ iteratum fuisse ad hunc modum, ὠφέληται πολλὰ, πολλὰ δὲ ὑπ' ἐμοῦ καταβέβλαπται. quæ non est inscita lectio.

ibid. v. 16. παραλίπηται] Dedi παραλείπηται· significatio enim passiva hic postulatur, quæ nulla est in aor. sec. medii.

§. οζ'. p. 272. v. 8. δαπάνης] Δαπάνη h. l. est μανία τοῦ δαπανᾶν prodigalitas, furor absumendi.

§. οη'. p. 272. v. 19. προενεδεικνύμην] Scil. πρὸ τοῦ καιροῦ. antequam Alexander rerum potiretur.

§. οθ'. p. 272. v. 22. ἀξίωσιν] Hoc, quod tu postulas fieri, et a me exigis, tanquam officium necessarium, ut scil. vir civilis, patriæ amans, in foro quasi habitet, ex eoque nunquam excedat.

ibid. v. ult. ἐπὶ] Et sententia, et Græcæ linguæ ratio postulat ἑξῆς *consentanee, convenienter temporibus emolumentisque suis.* Constructio hæc est: σημεῖόν ἐστιν ἀνδρὸς πολιτευομένου ἑξῆς τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος [ἰδίᾳ ἑαυτῷ, ἢ καὶ δημοσίᾳ.]

§. π'. p. 273. v. 8. ἐμοῦ φανερῶς] Forsitan interponendum οὐ. *interjectis temporibus, quibus a me non palam es convictus.*

ibid. v. antepen. ἢ ὅτε Ἀθηναῖοι] Malim ἢ εἶχον Ἀθηναῖοι, ὅτε τὴν—

§. πα'. p. 274. v. 7. Ἀναξίνου] Anaxilam hunc a Plutarcho nominari, Scrimgerus admonuit.

ibid. v. 16. ἀνεβόησεν] Ut equidem arbitror, cum indignatione et fremitu.

§. πβ'. p. 275. v. antepen. ἀποκρίνοιντο] Henricus Stephanus de suo dederat ἀποκρύπτοιτο. quæ mera est ejus depravatio, cujus ne color quidem, nedum idonea ratio dari possit. Recte servarunt reliquæ ed. lectionem bonam Aldinæ ἀποκρίνοιντο. Sed superest vitiosum τὸ τελευταῖον, pro quo quid substituendum sit, tametsi sententia non pauca subjiciat, neque male illa congruentia, facile tamen non est vocabulum reperire, sententiæ idem satisfaciens, et literarum vestigiis inhærens. Num ἀπλούστατον. *Simplicissimum?*

p. 276. v. 3. ἐνέστην] *Intercessi*, medium me interposui, impedivi. non alienum id quidem a sententia. videtur tamen ἀνέστην *surrexi* melius convenire.

§. πγ'. p. 276. v. 4. καὶ] Quod e fine vocabuli ἀπήνεγκα perperam videtur iteratum esse, uncis inclusi. Pro proximo ὡς dedi ὧν. Constructio hæc est. ἀπήνεγκα, ἀγανακτῶν, νὴ τοὺς θεοὺς τοὺς ὀλυμπίους, ἐπὶ τούτῳ, ὃ νῦν μέλλω λέγειν, μάλιστα πάντων, ἃ πυνθάνομαι λέξειν τὸν Δημοσθένην, *omnium, quæ Demosthenem dicturum esse audio, uni huic, ita me dii ament, maxime succensens, quod nunc commemorabo.*

ibid. v. 6. ἀγανακτῶν] Bene habet, cohærens cum ἀπήνεγκα. male positum parentheseos signum criticis h. l. errorem objecerat.

ibid. v. 9. τῶν εἰρημένων] Quod est in editione Aldi, cur improbetur, causæ nil video. idem est, atque αὐτῶν. *earum.* parum triverit Polybium, necesse est, qui hac locutione, ceu peregrina, offendatur. Recte servarunt Wolf et Taylor, male Stephanus cum τῶν Σειρήνων mutaverat. Quamquam Taylor non consilio sapientiæ litavit, sed fortuna, vel necessitate potius moris sui Wolfianam ad literam reddendi. Satis enim, quid acturus fuisset liber, prodidit in annotatione sua ad h. l. quem mirarer utique verba sine dubio genuina, sententiæ optime convenientia, nullaque nota manum Scholiastæ prodentia, atroci obelo confodientem, nisi nossem Taylorum, sæpenumero in vere duris atque inexplicabilibus mutum, in vulgaribus disertum, in vitiosis cernendis obtusum, in emendandis parum felicem, in tricis nectendis mirifice sollertem et ὑπερκριτικόν.

ibid. δὴ] Καὶ οὕτω δή. Bern. Quid hoc sibi velit, parum intelligo. Videtur Scaliger οὕτω exarasse. Verum ita si dedit, non pro varia lectione id dedit, sed pro scholio, significaturus, καὶ δὴ καὶ idem valere atque καὶ οὕτω καὶ — *et pari modo etiam* —

ibid. v. pen. αἰτίας] Supervacanea atque importuna est Taylori super voc. τῆς αἰτίας argutatio. Ego equidem in hoc dictione αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τὸ ἔργον τῆς αἰτίας nihil video, neque quod redundet, neque quod inconditum alienumve sit, sed sana et rotunda omnia. Movendum si quid sit, ἐστὶ statim pone αἰσχρὸν collocem, nil aliud.

§. πδ'. p. 277. v. 16. οὐκ ἄρα εἰσὶ] Non equidem reprehendam lectionem vulgarem. haud paulo tamen elegantiorem morique oratorum Atticorum convenientiorem reddideris, si sic legas: οὐκ ἆρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθύναι βίου; *ergone censura morum apud Vos nulla est?* respondet οὔ *nulla*, εἰ τοῦτον — *si hunc impunem dimittatis.*

ibid. v. pen. ἐπεισαγόντων] Wolf et Taylor dederunt ἐπεισιόντων. Sed bene habet vulgata. sive ἄγειν in hac compositione pro ἰέναι accipias, quo sensu illud sæpissime usurpatum reperitur, sive propria illa et vulgari notione *ducendi*, ubi δρᾶμα possit subaudiri.

§. πε'. p. 278. v. 16. κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων] Videtur ἐκ in hac dictione idem significare atque μετὰ *post. judices negotium suum e Liberalibus,* h. e. post peracta Liberalia, *agentes.* Latini quoque *ex* ita usurpant.

p. 279. v. 5. πρὸς ὃν ἐχαρίζετο] Id est πρὸς τοῦτον, ᾧ ἐχαρίζετο. *apud eum, in quem collatus fuerit.* beneficio ornatus ignorat auctorem beneficii.

§. πς'. p. 279. v. 8. παρακινδυνεύειν] Locus hic ad bene reddendum paulo est difficilior. Sententia videtur hæc esse: nobis eveniet, Athenienses, ut, qua nunc gaudemus fortuna reip. prospera eandem in periculum demus, cautionem et sapientiam insuper habentes.

ibid. v. 10. προΐεσθε] Hoc est, quod paulo ante dixerat τὸ παρακινδυνεύειν.

ibid. v. 11. οὐ γεγένηται] Hoc est modo dictum κατορθοῦν.

ibid. v. antepen. κατέλυσαν] Bene habere demonstrat additum ῥᾳδίως οὕτω. perquam facile factu est, ideoque nil mirandum, si quis alium quempiam deliniat. sed difficile est, ideoque stupendum, tantam civitatem a paucis enervari et everti, idque tam levi opera. Hujus autem rei causa fuit hæc, quod populus, adulatoribus obnoxius, ab his se decipi pateretur. καταχηλεῖν bene Græcum esse, nemo facile dubitet, neque opus erat auctoritatibus. at hoc in controversia erat, fueritne Æschines eo hic usus. id quod nego.

§. πζ'. p. 280. v. 15. τοῦ γὰρ ἐξεργασθῆναι] Breviter dictum, sed ita, ut equidem haud laudem, pro τοῦ γὰρ ἐπαίνου τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐξεργ. aut τῆς γὰρ δόξης τῆς ἀπὸ τοῦ ἐξεργ. *multo major est ignominia — quam laus condita ista et perfecta esse.* aut, si magna gloria, ista condidisse, multo majus est probrum, in causa fuisse, ut ista conderentur.

ibid. v. pen. τάφρους] Post τὰς τάφρους videtur ταφρεύσαντα deesse. v. versu 14.

Sed uncis inclusi.

ibid. v. pen. ἀνελόντα] Nam cum mœnia ducantur, necesse sæpe est, id quod vel e Thucydide factum constat, ut monumenta diruantur, quo aut saxa et stelæ maceriis condendis sarciendisve adhibeantur, aut in monumentorum loco mœnia, quibus monumenta officiunt, exstruantur.

p. 282. v. 3. τούτων] Horum, Atheniensium puta, in judicio assidentium atque circumstantium.

§. πή. p. 282. v. 14. ὁ αὐτὸς] Sententia videtur postulare ὁ μεγάλαυχος. Sed bene habet vulgata, *hic ipse* (id est, unus et idem) — *ipse* (id est, ultro, sponte sua.)

§. πθ'. p. 283. v. 1. αὐτῶν] Demosthenis et Ctesiphontis.

ibid. v. 2. τολμήσειε] Malim τολμήσει.

ibid. v. 3. ἐγκωμιάσει] Malim ἐγκωμιάζειν.

ibid. v. 7. ὅταν ἄνθρωπος] Δὲ expunxi. nam alias oratio sibi non constat. Qui servant, iis pro ὅπου versu 5. leg. est ἥπου. et videtur in libris vetustis gemina h. l. fuisse lectio, alia ea quam dedi, alia hæc ἥπου γὰρ — ὅταν δὲ ἄνθρωπος.

ibid. v. 8. ἐγκωμιάζῃ] Post ἐγκωμιάζῃ videtur οἴσομεν vel ἀνεξόμεθα deesse, *num feremus?* cum interrogatione indignantis et infitiantis. alias constructio labat. tum incipit nova sententia. *ecquis hæc auribus æquis accipiat?*

§. Ϟ'. p. 284. v. 4. τιμήσετε] Post τιμήσετε, aut excidit, aut certe subaudiendum est, ἐὰν τιμήσητε. *et Demosthenem cum honorabitis, eumne magis honorabitis, an vos dedecorabitis?* vel idem est, ac si dixisset, ἢ οἴεσθε ὑμᾶς μὲν αὐτὸν τιμᾶν, αὐτοὺς δὲ ὑμᾶς ἐν ταὐτῷ οὐκ ἀτιμάζειν?

§. Ϟά. p. 284. v. pen. κρινεῖτε] Revocavi, et verum esse docent insequentia. Sed excidit vocabulum σκοπεῖτε. quod quamvis viderem prorsus esse necessarium, tamen de meo ingerere ausus non sum. Lego interim σκοπεῖτε, τί κρινεῖτε. *considerate, quam sententiam sitis pronuntiaturi.*

p. 285. v. 1. κηρύγματα] Cur Marklando displiceat, nil equidem causæ video. Negat exempla subjecta huic vocabulo convenire. Ego vero aio bene omnia convenire, quod intelligo. nam in omnibus judiciis sententia judicum, quæcunque esset, præconis voce promulgabatur. Quod etsi secus esset, nihilo tamen minus dictio bene haberet. Damnatio rei absolutiove, quia loco publico et nomine populi fit, recte videtur κήρυγμα δημόσιον appellari. quicquid enim ad omnes dimanat, omnibus innotescit, id est κήρυγμα.

ibid. v. 3. ἀσχήμων ἂν] Rursus recte habet. non respexit Taylor ad proximum καὶ βδελυρός. quod stare non possit ab ἂν destitutum.

ibid. v. 7. ἐπανελθὼν] Ante voc. ἐπανελθὼν videtur ἄτιμος deesse. eo, quod a judicio domum rediit capite minutus, infamia notatus, jure fori frequentandi mulctatus.

§. Ϟβ'. p. 286. v. 1. καὶ τῶν κηρυγμάτων —] Non ex errore operarum, sed ex præscripto Stephani, legitur in ejus editione κτημάτων, pro κηρυγμάτων, quæ vera est lectio, meritoque a Wolfio retenta. Quod Bernardi liber Stephano suffragatur, id nihili est. Quod sæpe dico, notulæ illæ codici Bernardi adscriptæ, non lectiones sunt e bonis libris vetustis ductæ, sed meræ conjecturæ, seu Scaligeri, cujus dicuntur esse, seu cujuscunque alius. Bernardus, seu quicunque alius illum codicem notulis distinxit, aut ex ipsa Stephani editione hoc κτημάτων transsumsit: (in quo ni fallor, liquet illas notulas Bernardino codici post editum a Stephano corpus oratorum Græcorum demum adscriptas esse:) aut Stephanus et Scaliger (si is est auctor illarum notularum) ex uno communi fonte hauserunt, e prælectionibus sive Turnebi, sive Dorati. Quod si ita est, ambo aliena sibi arrogarunt. quod vereor ne nimis sæpe factum sit. De Stephani quidem, neque Scaligeri minus, vanitate, arrogantia, erga alios invidentia, et æmulatione, obtrectandi libidine, et furtiva cupiditate laudes alienas in se derivandi satis inter omnes constat; ut a vero haud abhorreat, eos ambos ex magistrorum adeo agris nonnunquam prædas egisse. Sed esto hac de re statuendi suum cuique arbitrium. Ad rem redeo. παραδιόρθωσις illa est, sive Stephani, sive cujuscunque tandem, quæ κτημάτων pro κηρυγμάτων sufficit. Nihil ego aliud in lectione Aldinæ mutavi, præterquam ὥσπερ. Hoc primum in duo vocabula ὡς περὶ dispescui, deinde in alium locum transposui, ut videre est. quo hæc emergat sententia, quam intendisse atque reliquisse videtur orator. *Jubete eum, verborum quoque suorum evictiones referre ad vitam illa verborum magnificentia dignam, ut de præconiis fieri vult lex.* h. e. imperate ei, ut demonstret, vitam a se actam respondere gravitati, et splendori orationis suæ, vel jactantiæ potius, veraque illa omnia esse, quæ de se prædicet. quemadmodum, si quis servum aut domum, villam, aliudve quid, per vocem præconis vendat, lex ei injungit, ut emtori veritatem eorum omnium, quæ præco venditoris loco atque nomine prædicaverit atque spoponderit, præstet atque evictam det; sin minus, emtio rescindatur.

ibid. v. 16. παραγεγηρακὼς] Bene habet. *præ senio ad delirium seu desipientiam delapsus.* παρὰ in ejusmodi compositione discessum a natura et a recto significat. παραγηράσκειν est ita senescere, vel eo us-

que senectutem extrahere, donec a statu naturæ humanæ desciscas, quæ natura res quasque, quas effert, veras, rectas, decoras, præclaras, salutares, finique suo consentaneas effert. γῆρας aliquod est decorum, venustum, amabile, gerenti ipsi haud grave, neque aliis molestum, prorsus homine dignum. hoc agere est γηράσκειν. sed παραγηράσκειν est senescere secus, quam decebat, aut expediebat. Id quod hujus loci sententia postulat. καταγηράσκειν autem est, senectutem degere, h. e. agere, obire et absolvere, quod a loci sententia est alienum.

§. Ϟγ'. p. 287. v. 8. Locum hunc si legas minus attentus, nil ei videtur inesse vitii, morem autem oratorum Atticorum si teneas, atque recorderis, præmisso ὃς subjungendi οὗτος, facile venias in suspicionem, post αἴτιος h. l. deesse ὅς.

§. Ϟδ'. p. 288. v. 8. ὦσιν] Bene habet, cohærens, non cum διαβλέψαντες, sed cum βουλεύσασθε, cum quo etiam ἀποβλέψαντες versu antepen. cohæret.

ibid, v. 9. ὄμμασι διαβλέψαντες] Malim ὄμμασιν οὐ διαβλ. ob insequens ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζ. *non per vos ipsos solummodo circumferentes oculos, sed etiam* — non auribus modo, sed oculis quoque in consilium adhibitis deliberate, neque vosmet solummodo intuemini, sed etiam Demosthenis insolentiam.

ibid. v. 14. διατετέλεκεν] Deest Mead. et facile possit omitti, cum proximum διαγεγένηται sufficiat. Verum affectat Æschines, et, quod mireris magis, ipse Lysias, brevitatis ille studiosissimus, ejusmodi redundantiam isocolorum tenacem.

§. Ϟϛ'. p. 289. v. ult. βεβοήθηκα] Malim βεβόηκα. Idem est βεβόηκα καὶ εἴρηκα, atque μετὰ βοῆς εἴρηκα. quæ dicenda habebam, magna et clara voce dixi. Vulgata si obtinebit, aut addendum erit ὑμῖν, aut certe subaudiendum.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS EPISTOLAS

ANNOTATA.

Universe, his epistolis parum diligentiæ adhibui, annotationum nihil addidi, quæ sint confictæ, isto nomine indignæ. Demosthenis autem quæ nomen præferunt, ejus sunt, genuinæ sunt, tam perspicuis insignitæ notis veritatis, ut sensu carere eum necesse sit, qui contra dicat. Pauca tantum in texto Græco mutavi, quoad ejus fieri poterat, currente prælo, parcens stomacho typographorum facile irritabili, dum relego chartas adhuc madidas, mendasque expurgo. Pæne me nunc hujus operis piget pudetque. Præstabat, hanc Camarinam aut non movisse, aut perpurgasse.

Ep. ά. p. 298. v. 7. ἐτίθεντο] Recepi. *interpretabantur.*

ibid. v. antepen. ταφέντος] Noscitis hinc sæculum, quo cusæ hæ sunt epistolæ, tertium a Christo nato, aut quarto, quanquam hujus potius. Prodierunt utique e schola aut Libanii, aut alius alicujus sophistæ ex illo grege, de quo Philostratus pluribus exponit. Nobilis hic designatus in insula Delo sepultus Consul aut Prætor aliquis Romanus fuit. Neminem fugit, quanta tum fuerit Romani nominis apud Græcos reverentia.

ibid. p. 299. v. 19. εὐτύχει] L. εὐτύχει, καὶ μὴ πολιτεύου, μήτε πρόσπεςουε μηδὲ τοῖς ἐλάττω δυναμένοις. ἔῤῥωσο.

Ep. β΄. p. 300. v. antepen. πολλάκις] Aut cum ἐπίστειλα cohæret; aut cum ἐχρημάτιζον, quod vocabulum bene habet. χρηματίζειν est *tractare negotium aliquod, negotiari*, sive per te præsentem, sive per absentiam et per alios. Si πολλάκις hic significat idem atque ἂν forsitan, *si quæ forte mihi essent nonnulla expedienda Athenis*, indicio est, epistolas hac Æschine juniores esse. Seriori enim ætate demum incipiebat πολλάκις pro ἴσως usurpari.

ibid. p. 301. v. 9. ἐγενόμην] Mallem a me deletum esse. Mei si fuisset arbitrii, constituissem h. l. sic: ἴσως νομισθεὶς, τότε μὲν οὐδ' ἐνυττόμην, νῦν δὲ—*tunc quidem me pungebar quidem.*

ibid. v. 13. ὑμῖν] Ἡμῖν procul dubio rectius. *me meisque necessariis solis.* et v. 15. αὐτούς.

Ep. γ΄. p. 302. v. 17. αὐτὸ] Dedi de meo αὐτῷ. Poteram quoque αὐτὸν præferre, sed tum τὸ mutandum fuisset in τῷ. utrum optes, perinde bonum est. alterutro modo scripsit auctor quisquis is est, aut αὐτῷ γενέσθαι τὸ, aut αὐτὸν γ. τῷ.

Ep. δ΄. p. 302. v. ult. παύσῃ—] Bene habet hic locus. idem est ac si dixisset: παύσῃ γὰρ τοῦ πολυπραγμονεῖν διὰ τὸ πολυπραγμονῆσαι οὐ πρoῖκα, *imposterum non eris curiosus, postquam mihi pœnas tuæ curiositatis dederis*, legendo longam hanc epistolam, cujus tibi lectio erit molesta.

ibid. p. 303. v. 7. τὸ γράμμα] id est τὸ σύγγραμμα, τὸ βιβλίον. Pindarum designat.

ibid. p. 304. v. 18. μὴ οὐ] μὴ οὖν debebat a me recipi, sed in festinatione non statim sentiebam ejus bonitatem. μὴ cohæret non cum δοκῶ, sed cum μόνον. Constructio est: δοκῶ οὖν μοι μὴ μόνον βούλεσθαι (nisi potius βεβουλῆσθαι leg. est) μηνύσαι, ἀλλὰ καὶ συντετᾶσθαι (sic enim leg. a συντείνεσθαι, idem quod σπουδάσαι. non συντετάχθαι) ἐγκεκωμιακέναι. *videor mihi, non solum voluisse indicare—sed etiam contendisse laudare.*

ibid. v. 22. ἑστιᾶσθαι] Malim εἱστιᾶσθαι in perfecto passivi. et mox τοσοῦτον.

Ep. έ. p. 305. v. 11. Ὀπλιστία] Nullum hoc nomen Græcum est. lege Πλειστία.

ibid. v. 13. ἀλλ' οἷον] Malim οὖν interponi.

ibid. v. 18. μεδίμνοις] Revocavi, expunctum, sed per nefas, a Wolfio. Latinismus hic est. Numera hoc quoque in notis, unde fraus harum epistolarum et ætas multo, quam fuit Æschinis, recentior deprehendatur. Latini amant vocabula eadem iterare, vel ingeminare, ut si dicas. *Laudem* hanc multo maximam duco, quam *laudem* nemo mihi eripiet, fidei in mandatis exsequendis.

ibid. p. 307. v. 3. μηδενὸς] De meo dedi. sine dubio scriptum fuit in antiquis libris μηδεν̊ (id est μηδενὸς) unde μηδένα effecerunt. *Splendidius non est, quam ullum aliud quodcunque vile et ignobile facinus.*

Ep. θ΄. p. 309. v. 11. ὡς τὴν νύκτα] Videtur leg. ὡς ὑπὸ τὴν νύκτα.

ibid. v. 20. ὅμως] Malim ὅλως.

ibid. v. antepen. ὑπολαμβάνων οἰκεῖν] Interponendum videtur ἀσφαλῶς, vel simile quid.

Ep. ί. p. 309. v. ult. Κίμων] Prodit hoc nomen Libanium epistolæ hujus perinde patrem esse, atque ipse se Cimonis fert; quem ad tædium usque ubique locorum crepat.

ibid. p. 310. v. 1. κήδους] Necessitudinis, ejus nempe, qua nulla potest alia arctior esse, filii cum patre.

ibid. v. 3. ἔχειν] Dedi de meo ἔχων. *quæ viderim ibi, cum semel placeat scribere, tametsi largam habeam scribendi copiam, tamen reticebo.*

ibid. v. 5. ἀπειροκαλεύεσθαι] Etiam hoc vocabulum ab ætate Æschinis abhorrens, Sophistam prodit.

ibid. v. 6. δέκα μὲν γλῶσσαι] Satis habet initium versus noti allegare. alias debuisset δέκα δὲ στόματα addere. Sed facile legens quisque ipse subjiciat.

ibid. v. 9. Περγάμων] Bene habet utraque lectio, ut ambigas, utrum optes, Περγάμων an τάφων. Significantur sepulcra Heroum, qui circa Trojam occubuerunt, quorum habemus epitaphia a Gu. Cantero Latina facta. Frequenter hos tumulos in Heroicis commemorat Philostratus. Ex hac quoque nota ætatem harum epistolarum noscites, Philostrati sæculo, et circa, sæculum ardebat φιλιστορησία Troicorum monumentorum, Romanis obtinentibus, qui se a Trojanis oriundos ferrent.

ibid. v. 10. πρὸς αὐτοῖς] Sententia est πρὸς αὐτοῖς τοῖς τάφοις τῶν ἡρώων. Finge tibi Libanium cum grege discipulorum et Homero, quem illis explicaret, manu tenens, obeuntem campos Trojanos, et singula quæque a poeta enarrata demonstrantem. hic situs est Patroclus, hic Antilochus, hic cecidit Hector etc.

ibid. v. 18. παρθένοις] De meo dedi. cohæret cum ταῖς ἄλλαις. Callirrhoe dicitur ὄνομα μέγα ἐν ταῖς ἄλλαις παρθένοις, i. e. ὀνομαστὴ, *clara*. opponuntur hic inter se ὄνομα μέγα, puella, *magnum nomen*, metonymice, aut synecdochice, pro, habens magnum nomen, et πατρὸς οὐ τῶν ἐπιφανῶν, *patris haud clari, ignobilis.*

ibid. v. 22. τοῖς] Revocavi αὐτοῖς, mutata distinctione, *quemadmodum illis*, Trojanis puta, *mos et fas est*, spectare. Quomodo autem? scilicet ἐξωτέρω ὁρᾷν, *procul, eminus.*

ibid. p. 311. v. 6. ποιήσω σοι. ταῦτα] Sic vulgo. delevi mediam vocem, mea auctoritate, ut natam e fine voc. ποιήσω. quem accusativum hoc verbum postulat, is latet in præmisso Καλλιῤῥόην.

ibid. v. antepen. νομίζειν] Dedi. aptus est hic infinitivus ex ἔφη. aiebat *Cimon se existimare*, Attalum athletam ideo sic robustum et validum esse, quod esset e furtivo concubitu natus. Vulgo spurii valentiores et exercitatiores habentur legitime procreatis. Quære, cujus ætatis ille fuerit Attalus athleta, ut ex ea epistolarum ætas elucescat. Invenies procul dubio in Corporibus Inscriptionum, Gruteriano et Muratoriano, aut alio quopiam simili, in sæculo post Chr. nat. secundo, aut tertio, aut quarto. Sed in hoc potius, si Libanii hæ sunt epistolæ, cujus esse aio.

ibid. v. pen. ἐξίοι] E palæstra puta, cujus se studiosum esse genuinus Æschines alicubi fatetur. Sententia est, patrem, Mæandrum, sibi stomachari, quod non vicisset, eoque non effecisset, ut cum ipsius, filii, nomine, suum, patris, quoque nomen a præcone renunciaretur.

ibid. p. 312. v. 2. Καρίωνα] In MSS. est κατιὼν δ', unde effeci κατ' ἰώνιον, scil. πέλαγος. Epidamnus utique Ionio mari assidet.

ibid. v. 8. παθεῖν—] Videtur in verbis παθεῖν et ἐργάσασθαι ludere velle. Prius refertur ad illud ingens periculum quod Libanius et Cimona dibant, ut vici pæne comburerentur. ἐργάζεται autem οἷον ἐν ταῖς κωμῳδίαις is, qui alterum cornutum facit. Scamandro Cimon hic cornua imponebat, rapiens virginitatem puellæ, quæ virginitas Scamandro debebatur; quemadmodum Jupiter in Comœdiis Amphitryoni.

ibid. v. 12. καὶ Διονύσου] Interpone τετάρτην. Mæander, Hercules, Apollo, sunt tres. Bacchus ergo quartus erit cornifex.

ibid. v. antepen. ξενῶνα] Malim ξένον. α adhæsit e proximo ἀνέμων.

ibid. v. ult. μὲν παθὼν] Interponendum videtur ἐγώ.

Ep. ιά. p. 313. v. 10. ῥᾴδια] Constructio hæc est: ᾤόμην οὐκ εἶναι ῥᾴδια συμβουλεύειν, μηδὲ τῶν ἐπιτηδείων τισὶν, ἃ προσήκει οὐχ ὅτι πόλει, *quæ oportet facere, ea autumabam haud facilia suasu, ne amicorum quidem quibusdam, nedum universæ civitati.*

ibid. v. 15. αὐτοῦ] Prætuli. *ibidem*, Athenis puta.

ibid. v. 17. ἤδη] Revocavi. εἰμὶ solet post ἕτοιμος omitti. Vid. ad v. antepen. ad quem eadem sunt annotanda, quæ hic.

ibid. p. 314. v. 2. δόξω] *Existimavero*, prætuli.

ibid. v. 15. θέλετε] h. l. indicativus est, neque potest imperativus esse, prosopopœia est oratorum, quo sub falsa specie severitatis objurgantis auribus dat et adulatur. Gaudebant enim Athenienses gra-

viter objurgari de socordia, infestis autem animis accipiebant et ægre ferebant oratores potentiam suam elevantes.

ibid. v. pen. *τύχης ἀγαθῆς*] Complectitur hoc quoque opes belli. *τύχη* h. l. est status rerum, in quo quis est constitutus, *τυγχάνει ὤν*. sic bella parantium hæc est *τύχη ἀγαθὴ*, si copiis rerum valeant ad bellum pacemque necessariarum, ut hostibus sint formidandi.

ibid. p. 315. v. 5. *ἄξια*] Num post *ἄξια* deest *πράττειν*.

ibid. *γράφοντες*] i. e. *παραινοῦντες ἐν τῷ γράφειν*.

ibid. v. 6. *τρισχίλια*] *δισχίλια* MSS. sed ratio auri ad argentum erat olim ut 1. ad 10.

ibid. v. 7. *νέων*] Non redundat, sunt enim *ἐν ἥβῃ* quidam haud *νέοι*. significantur hic juvenes recentes adhuc viribus animisque, nondum molestiis fracti atque macerati, nondum cladibus ad desperationem dejecti.

ibid. v. 12. *ὑπὲρ αὐτῆς κ. τ. λ.*] Dedi de meo *ὑπὲρ αὐτῆς, εἴ τι* [subaudi *κακὸν* vel *δεινὸν*] *γένοιτο ἐν αὐτῇ*, *si quid in ea contingat sinisterius*, si quid ei secius accidat. nota historia apparitionis deorum in bello Persico, instante pugna ad Salamina.

ibid. p. 316. v. 6. *ἀντιγράφους*] Qui defendere velit, assumendum ei erit, *ἀντιγράφους* dictos in palæstra et stadio fuisse adversarios inter se compositos. quicunque enim in stadio certare vellet, nomen ei erat profitendum. Id tum *ἐγράφετο*. Cum sortirentur paria certantium inter se, eorum nomina *ἐγράφετο* scribebantur, et *ἀντεγράφετο* contrascribebantur. Hinc *ἀντίγραφος*, cujus nomen ita esset in libris agonothetarum scriptum, ut esset adversarius ejus, cujus esset *ἀντίγραφος*.

ibid. v. 16. *συστρατείας*] Utrumvis, per *ι* aut per *ει* diphthongum, labentis est vocabulum Græcitatis, non Æschineæ.

ibid. v. ult. *αὐτοὺς*] Dedi de meo *αὐτοῦ*. redit ad Antipatrum. quo etiam *ἐκεῖνον*.

ibid. p. 317. v. 1. *κατελύσατε*] *καταλύσατε* Helmst. Num *καταλύσαιτε* dare voluit, *illum quidem* (Antipatrum) *deleatis velim*.

Ep. *ιβ'*. p. 318. v. 1. *λόγους*] Prætuli. cohæret cum *γυμνάσας*.

ibid. v. 17. *μικρὸν εἰς*] *εἰς* mallem abesse, et sic totum locum legi: *ἐξέπεσον, οὐ μικρὸν δεῖγμα τοῦτο τοῦ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς καλῶς ἐμὲ πεπολιτεῦσθαι νομίζειν*, *quod ne a Demosthene quidem accusante condemnatus fuerim, hoc non contemnendum visum est argumentum, vos ipsos censere, me præclare in Rep. versatum esse.* *ἐφάνη* cohæret cum *δεῖγμα*, et *νομίζειν* cum *τοῦ*.

ibid. v. 21. *ὅτι, ὥσπερ ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες*] Sic vulgati. quam lectionem vitiosam esse, vel hoc solum prodit, quod ante *φεύγοντες* desit articulus, necessarius utique, si duo genera hominum, mortui cum exsulantibus, velut diversa inter se copulentur. Sed *ὥσπερ* abest ab Helmst. et Ald. recte. Iidem enim sunt mortui cum exsulantibus. nam qui exsulant, pro ea Rep. unde exsulant, civiliter mortui. *homines*, ait, *sic*, ut ego, *mortui*, (addit per enarrationis modum) *et exsulantes.* quapropter *ὥσπερ* sustuli, et comma post *οὕτω* posui. subaudi *ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἀποτέθνηκα*.

ibid. p. 319. v. 1. *καὶ παντελῶς*] *καὶ* ex MSS. recepi, et aliter distinxi. cohæret enim *παντελῶς* cum *ἀεί*. *semper et omnibus in rebus ἀεὶ καὶ παντελῶς absolute facientes cum hostibus, eorumque partes præferentes.*

ibid. v. 9. *παρ' αὐτῷ*] Malim *παρ' αὐτοῦ*.

ibid. p. 320. v. 15. *ἀφήρηται*] Redit ad *ὁ θεός*. *deus rursus abstulerit.*

ibid. p. 321. v. 6. *πεισαίμην*] Dedi de meo *πείσαιμ' ἄν*. iterari *ἂν* sic, ut alterum redundet, notum est. poteram quoque *πεῖσαι δυναίμην* dare, et ambigebam utrum darem.

ibid. *ὥς μοι μὴ μόνον*] Dedi *ὡς μή μοι, μὴ μόνον*. *ut ne mihi adolescant mei liberi, non solum ut orbi, sed etiam ut orbi simul atque exsules.* Lamentantis, et quiritantis, et dubitantis est. Ego vero, procul dubio, ut videtur, vos non potero precibus adducere, ut liberos meos vetetis non solum orbos, sed etiam orbos eosdem atque exsules esse.

ibid. v. 10. *τελευτήσαντες*] Scholium *ἐπιῤῥηματικὸν τὸ τελευτήσαντες ἀντὶ τοῦ τελευταῖον*. Nugæ. Dedi de meo *τελευτήσαντος*, quod cohæret cum *μοῦ*. est oratio subsannantis et exprobrantis, vel, si mavis, quiritantis et commiserationem cientis. deinde autem cum ego mortuus fuero, tum nempe denique mei vobis in mentem veniet, et deferetis precibus meis, qui nunc ad eas nil attenditis, me adhuc superstite!

ibid. v. 16. *πάσαις, ἡ πόλις*] Prætuli sed suspicans una, post *πάσαις* deesse *ἀρεταῖς*, aut simile quid.

ibid. v. ult. *εὐπειθὴς*] Bene habet. *εὐπειθὴς* non solum est, qui facile cedit, et oratione moveri se patitur, sed etiam potens in persuadendo, pollens vi persuadendi.

ibid. p. 322. v. pen. *ἡμῶν*] Revocavi, sententia id postulante. alias vulgata sententiam daret non malam. qui noxia rogato rogat, is contra eum rogat.

SCHOLIA.

I. I. REISKII

PRÆFATIO

AD

SCHOLIA IN ÆSCHINEM.

Quæ nunc primus edo in Æschinem Scholia, a multis desiderata, ut alia multa scilicet desiderantur ab ignorantibus veras rerum rationes, a Tayloro non uno loco laudata et commendata, sed ipse suo præconio fidem, videat, qui approbet, penes me quidem non magni ea fiunt, et usus ipse docebit, me bona fide cum lectoribus agere, qui merces satis triviales mendacium laudum ostentatione venditare religioni mihi ducam; ea igitur Scholia, unde acceperim, ut ex me lectores accipere cupient, ita opera mihi danda est, ut eos hujus rei certiores faciam.

Scholia hæc non unius videntur generis esse, sed scoriis sunt raræ nobilioris metalli micæ intermixtæ. Fundus Scholiorum antiquus et ingenuus utique est, sed Græculorum fæx ex infima ætate et classe illa vetusta bona, magni merito suo facienda, sed pauca numero, tam multis nugis suis obruit, ut per me si stetisset, in tenebris et angulis bibliothecarum, quibus ad hoc diei abstrusæ jacuerant, diutius inveterascere sivissem. Alia levia sunt, alia vel pueris nota, alia falsa, alia ridenda et explodenda, totum pæne ferculum abjiciendum. Nescio, an insint ipsis adeo Henrici Stephani et Wolfii editionibus juniora, et illinc istuc translata. Aldo quidem juniora inesse, nullus dubito. Cur autem, aies, viri docti, neque illi obesæ naris homines, et quibus, cur fraudem facerent, nil esset causæ, certatim hæc scholia collaudarunt. Differunt sensus hominum inter se quamplurimum, ut mirum dictu sit. Ego totum pæne genus Scholiastarum contemno, et ab eorum lectione tota vita abhorrui, quos ludimagistros, blaterones, infantes, rerum antiquarum imperitos et pæne stultos usu meo deprehendissem. Et hunc quoque scholiastam Æschinis fraterculis esse simillimum, vehementer mihi, qui editor sim, doletque, pudetque fateri. Dodwellus tamen, Fabricius, Hemsterhusius, Taylorus, Wesselingius, Ruhnkenius, Toupius ad Theocriti Syracusanas p. 239. passim

laudarunt, eumque edi se velle præ se tulerunt. Qui judicii sui cum fidem sustinebunt, tum operæ a me in eo edendo susceptæ vindicias præstabunt. Cernebant scilicet viri illi docti sparsa per hunc Scholiastam auri quædam ramenta, ex illis vetustissimis temporibus Augusteo ævo ultro citrove finitimis, nescio quo casu, conservata.* Quæ cum, ut par erat, mirarentur atque amplecterentur, judicii quadam festinatione reliqua quoque omnia his raris et facile numerandis fragmentis similia esse suspicabantur magis atque sperabant, quam certo sciebant. Et valde vereor, ne brevi fiat, ut exsistat vir doctus, Scholiastarum et Lexicographorum familiaris, qui illa ipsa decora, quæ nunc propria nostro Scholiastæ, indicta adhuc et ignorata prorsus, et nusquam locorum reperiunda credimus, ex angulo nescio cujus Lexici aut Grammatici dudum editi eruat, dudumque edita et obvia demonstret ea esse, quorum nos stulti novitatem et pæne θειότητα stupentes veneramur. Tu vero, ait, cur delectu non es usus? Profecto seculum hoc ignoret necesse est, qui speret, ut e membranis excerptas quasdam notulas proferens judicii sui veritatem omnibus approbet. Operæ pretium haud faciet. Pro laude querelas audiet, non paucorum, sed certo certius omnium. Consurgent in eum, et convitiabuntur, fraudatos se optima parte; editorem judicio caruisse, et mala fide secum egisse, nugas prodidisse, lectissimas quasque observationes occultasse. Cur non totum dedit? Quæ illum intemperiæ? Absentium fama, incompertorum opinio rem ipsam plerumque solet excedere. Suspiciones igitur has, quas evitare non potuissem, ut jugularem, et voculas malevolorum ut opprimerem, malui, cum paucarum chartarum jactura, totum opusculum, quale quale est, luci et judicio cujusque exponere, publicoque examini tradere.

Apographa horum scholiorum quodammodo tria penes me fuerunt, Oxoniense, Ultrajectinum, Tayloranum. Audio etiam penes Reimarum, virum, cum superesset, de literis optime meritum, mei amantissimum, fuisse apographum. Sed omnia illa ex uno fonte manarunt, libro, qui Edvardi Bernardi olim fuit, nunc est in Bibliotheca Bodleiana Oxonii. quem toties citat Taylor, *Bern.* appellans. Dicitur ei codici Iosephus Scaliger et illa scholia, et varias lectiones, haud constat unde petitas, et conjecturas denique, aut emendationes suas adscripsisse. Aldina est editio Oratorum Græcorum.

* Cujusmodi commentatores in Æschinem vetustos, fort. eosdem, quos in Demosthenem, olim exstitisse, testatur hoc, quod Scholiastes noster p. 105. antepenult. Aspasium ex hoc numero laudat. Scholia ad primas duas orationes, præsertim ad Timarcheam, præstantiora sunt, deteriora et admodum jejuna ad postremam. Ambo Scholiastæ tam B. quam M. ex uno eodemque antiquiore sunt excerpti, id quod patet e dictis ad p. 46. l. 6. v. σφηττοί. Multa verbatim e Polluce, Harpocr. Suida, aliis, translata. quamquam fieri possit, ut ex his Scholiis auctores illi interdum possint emendari. alia levia sunt, alia futilia, tralatitia, inepta, nugacia, alia liquido falsa, alia crassam antiquitatis imperitiam prodentia.

Fuit aliud ejusdem Aldinæ exemplum Bernardino simillimum, quod item a Scaligero conscriptum iisdem notulis dicitur, penes Petrum Wesselingium, excellentis doctrinæ et humanitatis virum, e cujus bibliotheca in Ultrajectinam publicam transiit. Ultrajectinum hoc exemplum cum Oxoniensi plerumque convenit, nisi quod alias pauciora illo, alias plura tenet. Exemplum Oxoniense meam in gratiam exscripsere duo adolescentes egregie literati et magnam de se spem creantes, Griesbachius et Whyte. Griesbachius A. M. est, alumnus celebris theologi Halensis Semleri, Rambachii, theologi quondam item Halensis, postmodum Giessani, ex filia nepos, quem Rambachium, ego puer adhuc Halæ cum audirem pro concione verba facientem, et sæpe audivi, recordor adhucdum, quam sim audiens delectatus. Ille itaque Griesbachius, per Arabicæ linguæ studium mihi, cum penes nos Lipsiæ annum exigeret, conciliatus, in Britanniam profectus, Oxonii scholia ad Æschinis orationem in Timarchum ipse manu sua e libro Bernardi cum exscripsisset, ad me misit, una cum scholiis in duas reliquas orationes, quas ut meos in usus exscriberet, permoverat Whytium, Oxoniensem, quem audio mirifico Arabicæ literaturæ studio exarsisse, et Alcoranicum Lexicon condere, cœptum longe utilissimum, et ita necessarium, ut sine clave Alcoranica ipsam posse literaturam Arabicam efflorescere negem. Faxit deus, ut cœptum hoc omni laude, prosperrimisque successibus dignissimum feliciter Whytius exsequatur. Accessit ad hæc apographa Oxonio ad me missa sub idem fere tempus apographum libri Wesselingiani, nunc Ultrajectini, a Goensio, V. C. ad me missum, qui, auctoritate Sebaldi Ravii, V. C. motus, hoc mihi tribuit, ut quæcunque liber ille tenet, a Scaligero, ut volunt, in marginibus scripta, ipse exscriberet ad me mittenda, non ad Æschinem solum, sed ad omnes reliquos quoque Græcos oratores. Tandem paucis ante mensibus Londino ad me misit Antonius Askewius, V. C. inter alia volumina numero quam plurima, quibus Taylor in adornanda sua Demosthenis editione usus erat, volumina duo ad Æschinem solum pertinentia, quæ nunc penes me sunt. Alterum est illud, quod orationum Æschinis exemplum tenet, ex Henrici Stephani corpore Græcorum oratorum minorum evulsum, chartis interjectis distinctum, quibus chartis Taylor, præter collationes codicum Lockerani, Harleyani, et Meadiani, etiam Scholia Græca in Timarcheam, non item in reliquas duas orationes adscripserat, eadem cum illis, quæ in Bernardino et Ultrajectino libro leguntur. Sed accepi quoque in schedis illis Tayloranis aliud volumen, quo consutum erat exemplum Timarcheæ, ex editione Taylori, chartis puris interpolatum, quibus chartis Taylor varias lectiones Meadiani codicis ad illam Timarcheam, et præterea Scholia in eandem orationem ex eodem codice petita inscripserat, ab illis Bernardini libri

Scholiis diversa, et raro cum illis consentientia. Scholia e codice Bernardi depromta insignivi litera B, e Meadiano, M. [Quibus addas velim Scholia in orationem Ctesiphonteam e codicibus Parisinis a Bekkero exscripta, et a. 1815. Halis Saxonum edita, litera P. signata.]

Hi sunt fontes, e quibus nunc istæc scholia in publicum qualicunque ministerio meo emanant. Quos fontes qui mihi recluserunt, amici lectissimi, de me pariter et de literis egregie meritique et imposterum merituri, gratias iis, quas hoc nomine debeo, ago habeoque quas possum maximas et luculentissimas.

INDEX AUCTORUM

IN SCHOLIIS AD ÆSCHINEM LAUDATORUM

AD PAG. ED. HENR. STEPHANI, A TAYLORO CONDITUS.

Ad Commentarios ipse Scholiasta suos ad Demosthenem provocat p. 28, 3. ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, et paulo post ὡς καὶ τοῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ Στεφάνου. quos ad locos Taylor in Adversariis hæc annotavit: "Quasi *annotasset* idem Scholiastes Noster ad Demosthenem. Neque interea est Ulpianus. Nam Ulpianum in sequentibus laudat." Asteriscis notatos ego addidi, a Tayloro præteritos.

SCHOLIA

AD ÆSCHINIS ORATIONEM

IN TIMARCHUM.

P. 8. v. 2. [1]οὔτε γραφὴν γραψάμενος] Ἐπιεικείας συστατικὰ τὸ οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας. †γραφὴ μὲν δημόσιον πρᾶγμα, δίκη δὲ ἰδιωτικὸν, εὐθύνη δὲ, ὅταν πρεσβευτὴν ἢ ἄρχοντά τις κρίνῃ. †τὸ προοίμιον κατ' ἐπιείκειαν ἀπολογίας, ἐκ προτάσεως, ἐκ κατασκευῆς, ἐξ ἀποδόσεως, ἥτις ἐστὶν ἀξίωσις, καὶ ἐκ βάσεως. † γραψάμενος] ἢ κατηγορίαν ἀποθέσθαι (sic). M.

ibid. v. 6. [2]ὃν δὲ τρόπον] Ὃν τρόπον οὗτος καταισχύνει τὴν πόλιν, οὐχ ὃν τρόπον συκοφαντεῖ. πάρεστι γὰρ κατηγορήσων, οὐκ ἀπολογησόμενος. M.

ibid. v. 7. ἐπιδείξω] Δεινότητα ἔχει πολλὴν ὁ ἐπιμερισμὸς τῶν πραγμάτων.[3] M.

ibid. v. 11. ἐπήγγειλα] Ἑταιρήσεως ἦν ἡ γραφὴ καὶ δοκιμασία καὶ ἐπαγγελία. καὶ ταῦτα τῆς κατὰ ἡταιρηκότων (sic) κατηγορίας τὰ ὀνόματα. M.

ibid. v. ult. τοῦ μὲν οὖν] Δεύτερον προοίμιον. M.

P. 9. v. 4. δημηγορεῖν] Ἤγ. ἐν βουλῇ καὶ ἐν δικαστηρίῳ. M.

ibid. v. 12. πολιτεῖαι] Οὐκ ὀρθῶς ὁ Αἰσχίνης τὴν τυραννίδα πολιτείαν ἐκάλεσεν. ἡ μὲν γὰρ πολιτεία ἐκ νόμων συνέστηκεν, ἐν δὲ τυραννίδι οὐκ εἰσὶ νόμοι, ἀλλὰ παρανομία, καὶ ἐκ τούτου δὲ δῆλον, ὡς οὐδὲ[4] Πλάτωνος. οὗτος μὲν γάρ φησι τρεῖς εἶναι πολιτείας. Πλάτων δὲ καὶ δύο καὶ πέντε καὶ ἑπτά. M.

ibid. v. ult. ἐν χειρῶν νόμῳ] Οὕτω λέγουσι τὸ διὰ μάχης χειρῶν νόμῳ. καὶ φαμὲν ὁ ἔχων (sic) διὰ μάχης ἐν χειρῶν νόμῳ ἐτελεύτα, οἷον ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ. M.

P. 10. v. 5. προσήκειν] Ἐπειδὴ πρεσβύτερος ὢν ὁ Τίμαρχος κρίνεται, φοβεῖ τοῦτο τὸν Αἰσχίνην, καί φησιν, ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν νῦν, [5]εἰ περιέχουσιν (sic) οἱ νόμοι κελεύοντες αὐτὸν ἄτιμον εἶναι, ἀλλὰ δεῖ πάντας τὰ ἐκ τῶν νόμων πράττειν. ἐντεῦθεν ἡ κατάστασις ἀναμεμιγμένη τοῖς ἀγῶσι. τοῦτο δὲ κατ' ἐπαγγελίαν τὸ σχῆμα. ἔστι δὲ ἡ κατάστασις ἀναμεμιγμένη καὶ σύμμικτος τοῖς ἀγῶσι δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἠπόρει γὰρ μαρτύρων ἐνταῦθα καὶ ὅπως λάθοι τοὺς δικαστάς. M.

ibid. v. 12. Δράκων] Δράκοντος νεώτερός ἐστι κατὰ τὴν νομοθεσίαν ὁ Σόλων ἔτεσι ρ'. ὁ δὲ Δράκων ἔγραψε τοὺς φονικοὺς (sic) νόμους. M.

ibid. καὶ οἱ κατὰ τ. χ. ἐ. ν.] Τοὺς μετὰ Σόλωνα. οὐχ ὡς αὐτοὶ ἐνομοθέτησαν, ἀλλ' ὅτι μὴ ἔλυσαν. τῷ γὰρ μὴ λῦσαι δηλοῦσι συντιθέμενοι. M.

ibid. v. 15. παῖδα] Παῖδας τοὺς ἀνήβους μείρακας, τοὺς ἀρξαμένους ἡβᾷν εὖ[6] ἂν ἐκ τῶν

*** Notandum: Annotationes omnes esse Reiskii.

[1] Apographum Griesbachianum primo loco dat fragmentum, quod Taylor suspicatur Longini esse, e Photio repetitum, a Tayloro in fine præfationis ad Orat. in Timarchum, ubi ipse exhibuit p. 5. v. 36. In Apographo autem Taylorano Scholiorum non legitur. Quapropter ego quoque hinc arcui.

[2] Huc referendum videtur scholium e cod. M. a Tayloro exscriptum cum hoc titulo. Ad locum incertum. τὸ γὰρ ἀπενεγκεῖν, ἐπαναγαγεῖν, ἐπαγγεῖλαι, γράψασθαι, ἐγγράψασθαι, ἀποθέσθαι γραφὴν, κοινῇ ταῦτα φαίης ἂν ἐγκλήματα, καὶ Πλάτων ἐπικλήματα, καὶ ἐγκαλεῖν καὶ ἐπικαλεῖν. καὶ κατηγορία δ' ἂν εἴη τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ αἰτία, ὡς Αἰσχίνης, καὶ ὡς Πλάτων αἰτιάσεις καὶ διώξεις. His subscripserat Taylor istæc: "Videntur desumi ex Lexicographo quodam, fortasse Polluce. Nam Pollucem redolent."

[3] Adscripserat quidem hoc scholium Taylor ad voc. ἐπιδείξω, verum ipse dubitans de veritate sedis hujus a se assignatæ, scholio subscripserat hæc: "Vel ad βοηθῆσαι τῇ πόλει etc." Postrema scholii satis declarant, referendum id esse ad ista oratoris: τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ.

[4] Hic erat lacuna in apographo T. punctis impleta.

[5] F. εἴπερ ἰσχύουσιν.

[6] εὖ] Sic apographum Taylori. num ἕως?

ἐφήβων ἐξελθόντες ἄνδρες ἐγγραφῶσιν. M.

P. 11. v. 3. βούλομαι] Ἐντεῦθεν etc.[7] M.

ibid. v. 24. σκότος] Αἰδὼς γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ νὺξ ἀναίσχυντος. B.

ibid. v. pen. ἀρχὴν] Διὰ τοὺς σώφρονας. M.

ibid. v. ult. παιδαγωγῶν] Οἱ καλούμενοι παιδονόμοι κατὰ κοινοῦ τὸ παρακελεύεται ὁ νομοθέτης. M.

P. 12. v. 1. μουσείων] εἰπεῖν ὅτι ἀγαλμάτια ἦν [8]ὥσπερ καίναις (sic) καρίαις ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἴκῳ τῶν διδασκαλείων καὶ τῶν παλαιστρῶν Μουσῶν καὶ Ἑρμῶν καὶ Ἡρακλέους. ἐκεῖ δὲ ἔσω ἀπέκειτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μή τις διψήσῃ τῶν παίδων. προσποιούμενοι δὲ διψεῖν (sic) εἰσήρχοντο, καὶ ἐκεῖσε ἔσω ἠχρηστοῦντο μετ' ἀλλήλων. ἐκέλευσεν οὖν ὁ νομοθέτης περὶ τούτων εἶναι ἐπιμέλειάν τινα. M.

ibid. v. 2. Ἑρμαίων] Ἑορτὴ τοῦ Ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὄντος τοῦ ἀγῶνος. M.

ibid. v. 5. τετταράκοντα] Ἐξ ἔθους Ἀθηναῖοι[9] κατὰ φυλὴν πεντήκοντα παίδων χορὸν ἢ ἀνδρῶν, ὥστε γενέσθαι δέκα χορούς· ἐπειδὴ δὲ (sic) καὶ δέκα φυλαί. διαγωνίζονται δὲ ἀλλήλοις διθυράμβῳ, φυλάττοντες τοῦ χορηγοῦντος ἑκάστῳ χορῷν τὰ ἐπιτήδεια. ὁ δ' οὖν νικήσας χορὸς τρίποδα λαμβάνει, ὃν ἀνατίθησι τῷ Διονύσῳ. λέγονται δὲ οἱ διθύραμβοι χοροὶ κύκλιοι, καὶ χορὸς κύκλιος. καί πως ὁ Δημοσθένης τριάκοντα ἔτη ἔχων ἐγίνετο χορηγὸς, ἀπορίᾳ δῆλον χορηγοῦ. (Sic omnia.) M.

P. 13. v. 15. κατ' αὐτοῦ τοῦ μὲν] Ἀφεὶς τὸ λοιπὸν τοῦ νόμου, ἀφ' ἑαυτοῦ φησὶ κατ' αὐτοῦ μὲν καὶ τὰ ἑξῆς. M.

P. 14. v. 1. ἐπάναγκες] Ἐξῆν γὰρ αὐτῷ εἰ ἠβούλετο, τρέφειν τὸν πατέρα, μὴ βουλόμενον δὲ οὐκ ἠνάγκαζεν ὁ δῆμος. M.

ibid. ἡβήσαντι] Ἤγουν τελειωθέντι, εἰς ἄνδρας ἐγγραφέντι. M.

ibid. v. 4. νομιζόμενα] Σπεύδειν ἀπέρχεσθαι τὰς ἡμέρας ἐπιτελεῖν. M.

ibid. v. 6. ὄνησιν] Ἤγουν τὸ εὖ πάσχειν παρὰ τῶν παίδων. M.

ibid. v. pen. θεσμοθέτας] Οἱ θεσμοθέται ἄλλα μὲν ποιοῦσι κοινῇ, ἰδίᾳ δὲ, πότε δεῖ δικάζειν τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσάγειν εἰς τὸν δῆμον, καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προσβολὰς (sic) εἰσάγουσι, καὶ τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς καὶ ἕτερα. M.

P. 15. v. ult. τὸ ληξιαρχικὸν γραμμ.] Τὴν ἐφημερίδα λέγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες[10] τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν καὶ τῶν λήξεων ἄρχειν. B. Ἤγουν ἐπειδὰν γένηται ἐννόμου ἡλικίας. † ὁ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἤδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν. ἡ δὲ πατρῴα οὐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ ἑξῆς οἳ τοὺς ἐκκλησιάζοντας[11] ἐζημίουν, καὶ τοὺς ἐκκλησιάζοντας ἐξήταζον. ἐγράφοντο δὲ ἀπὸ ἐτῶν ιη', καὶ δύο ἔτη εἰς τοὺς ἐφήβους ἐτέλουν, καὶ διεφύλαττον περὶ τὴν πόλιν τὰ φρούρια. ἀπὸ εἴκοσι δὲ ἐτῶν ἐπολέμουν. M.

P. 16. v. 3. αὐτῷ Τιμάρχῳ] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ὄνομα τῆς ἀσελγείας ποιούμενος Τίμαρχον. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα καλεῖται παρ' ὑπόνοιαν. ἀλλ' ἤδη αὐτῷ τῷ ἡταιρηκότι (sic). M.

ibid. v. antepen. κηρυκευσάτω] Ἀντὶ τοῦ μηδὲ ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω. νῦν οὐ περὶ τῶν κατὰ γένος κηρύκων λέγει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν κατὰ πόλεμον πεμπομένων πρὸς πόλεμον[12] μετὰ κηρυκείων περὶ σπονδῶν. καὶ εἴρηται μηδὲ ἐπὶ τοιαύτην, φησὶ, διακονίαν πεμπέσθω ἡταιρηκώς. M.

ibid. τοὺς πρεσβεύσαντας κρ.] Ἐπειδὴ ἀπέθετο μετὰ Δημοσθένους Τίμαρχος τὴν κατ' Αἰσχίνου τὴν (sic, f. τῆς) παραπρεσβείας γραφήν. M.

ibid. v. pen. συκοφαντείτω] Ἆρα οὖν τοῖς μὴ ἡταιρηκόσιν ὁ νόμος συκοφαντεῖν λέγει; οὔ, ἀλλὰ τοῦτο λαμβάνει ἐκ τοῦ μείζονος ἀτόπου. εἰ γὰρ νόμιμόν σε οὐκ ἐᾷ πράττειν, πολλῷ μᾶλλον παράνομον. M.

P. 17. v. 7. τῶν ἐννέα ἀρχόντων] Αὕτη ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις σεμνὴ καὶ στεφανοφοροῦσα: καὶ ἡ ἀρχὴ στεφανηφόρος: καὶ οἷον ἐννέα ἄρχοντες στέφανον ἐφόρουν μυῤῥίνης. ἦσαν δὲ ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος, καὶ θεσμοθέται ἕξ. οὗτοι δὲ οἱ ἐννέα ἄρχοντες μετὰ τὸ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς ἀρχῆς Ἀρεοπαγῖται γίνονται. M.

ibid. v. 8. ἱερωσύνην] Οὐ παντὶ βουλομένῳ ἐξῆν ἱερᾶσθαι, ἀλλὰ τῷ ἐκ γένους καταγομένῳ ἱερατικοῦ. οὕτω δὲ καὶ τὸ μηδὲ κηρυκευσάτω. M.

ibid. συνδικῆσαι] Ἀντὶ τοῦ μὴ γενέσθω αὐτοῦ (sic) μεγάλου δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας, ὅτε δῆμος (sic) δικάζει. M.

ibid. v. ult. τὸ καθάρσιον] Ἐπεὶ ἔθος ἦν τοιοῦτο· εἰσήρχετό τις ὁ λεγόμενος [13]περιστίαρχος ὁ περικαθαίρων τὴν ἐκκλησίαν διὰ χοίρου ἐπεσφαγμένου καὶ ἄλλων τινῶν. καὶ τὰ καθάρσια λαβὼν ἔῤῥιπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. ὃ καὶ ὁ ποιητὴς εἶπεν· οἱ δ' ἀπελυμάναντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον. εἶτα εἰσήρχετο ὁ

[7] Hic recitatur in M. iisdem verbis scholium, quod jam ad p. 375. col. 2. v. 18. legitur, a verbis ἐντεῦθεν ἡ κατάστασις —.

[8] F. ὥσπερ κλινισκάρια ἐν τῷ —.

[9] Circa hunc locum deest aliquod verbum, e. c. κατέστησαν, vel simile quoddam, sive ab ipso librario codicis Meadiani, sive a Tayloro, omissum.

[10] τελεσθέντες dat apogr. Tayl.

[11] Num ἦσαν δὲ ἕξ, οἳ τοὺς παρεκκλησιάζοντας (vel τοὺς οὐκ ἐξὸν ἐκκλησιάζ.) erant sex magistratus, (vel honorati) qui eos mulctarent, qui secus atque fas esset, vel illicito modo, concioni interessent, ut e. c. capite minuti, quibus foro interdictum esset. Tametsi fatendum mihi est, de his seviris mihi nihil alibi occurrisse.

[12] F. πολεμίους, vel τοὺς πολεμίους.

[13] Apogr. Tayl. περιεστίαρχος. Sed paulo post consentit apographo Griesbachiano et Goensiano.

κῆρυξ, ὃς θυμιατεύσας πρότερον καὶ αὐτὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὕστερον ἐβόα [14]πρώτῃ φωνῇ, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων Ἀθηναίων; εἶτα εἰ μέν τις ἐβούλετο [15]τοῦτο λέγειν, ἀνίστατο· εἰ δὲ ἐπὶ πολὺ βοῶντος οὐδεὶς ὑπήκουσε, δευτέρᾳ φωνῇ ἐβόα, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν πάντων Ἀθηναίων; ἐκέχρητο δὲ ὁ περιστίαρχος χοίρῳ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀκαθάρτοις, διὰ τούτων τοὺς ἀκαθάρτους δαίμονας καὶ τὰ πνεύματα [16]τὰ πολλάκις ἐνοχλοῦντα ταῖς διανοίαις τῶν ἀνθρώπων, ὥστε πολλάκις ἄλλως βουλεύεσθαι, ἕλκων πρὸς τὰ θύματα καὶ ὥσπερ ἀποχωρίζων τῆς ἐκκλησίας, ἵνα καθαρῶς βουλεύσωνται. ὁ δὲ κῆρυξ διὰ τῶν θυμιαμάτων ἐπικαλῶν τὰ θεῖα[17] τοῖς ὁμοίοις τὰ ὅμοια, ἵνα διὰ τῆς τούτων παρουσίας ἀγαθόν τι ἔχωσιν οἱ Ἀθηναῖοι βουλεύεσθαι. B. Ὁ λεγόμενος περιστίαρχος ἱερεῖον λαβὼν τούτῳ καθαίρει τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο λέγεται καὶ καθαρμὸς καὶ καθάρσιον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· πάριθ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος. ἔθος δὲ ἦν καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα μικροῖς χοιριδίοις, ἃ καθάρσια ἐκάλουν, καὶ προσηγορεύοντο οἱ περικαθαίροντες περιστίαρχοι. τὸ δὲ καθάρσιον ἦν χοῖρος ἐσφαγμένος, δι' οὗ καθῆραν τὴν ἐκκλησίαν. M.

P. 18. v. 2. προέδρους] Πρόεδροί εἰσιν οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προκαθήμενοι. M.

— ibid. v. 3. ἱερῶν τ. π.] Ὅτι τὰ ἱερὰ πρῶτον εἰσεκάλουν. οὐκοῦν καὶ περὶ ἱερῶν καὶ περὶ κηρύκων. καὶ γὰρ οὗτοι ἱεροί. εἶτα πρέσβεων καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων. ὅσια δέ ἐστι τὰ μὴ ἱερά. ὥστε πρῶτον τὰ ἱερὰ, δεύτερον (sic) δημόσια, τρίτον ἰδιωτικά. ὅσια καλεῖ τὰ δημόσια. M.

— ibid. v. 6. πάντες εἴπωσι] Οὐχ ὅτι πάντες ἔλεγον, ἀλλ' οἱ βουλόμενοι. M.

P. 19. v. 1. ἡ δὲ τόλμα] Τὸ θαρσέως (sic) τι ἢ τολμηρῶς ποιεῖν. M.

— ibid. v. 4. ἐπειδὴ ὀνόμασιν (sic)] Ἐπεὶ δὲ[18] οἱ πρεσβύτεροι ὡς ἔμπειροι πραγμάτων ηὐλαβοῦντο συμβουλεύειν[19] ἀποτυχίας γενομένης κριθῶσιν (sic), διὰ τοῦτο αὐτὸς ὁ νόμος καλεῖ, ἵνα ἐξ ἀνάγκης ἀναστάντες δημηγορήσωσιν. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους καλεῖ, φησίν. ἐκείνους μὲν οὖν ἀορίστως, τούτους δὲ ὡρισμένως. M.

— ibid. 7. προτρέπει] Εἰ γὰρ ἡ πόλις αὐτοὺς τιμῶσα πρώτους καλεῖ, καὶ οἱ νέοι αὐτοὺς τιμήσουσι. M.

— ibid. 12. ἀνόμοιον] Κατὰ τὸ γένος τῆς κακίας καὶ τῆς ἀρετῆς, οὐ γὰρ δήπου τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἑταιρήσεως. M.

— ibid. 17. ὅτι πάντες (sic)] Οἱ πάντες νῦν ἐπεὶ τοῦ οἱ πολλοί.[20] M.

— ibid. 18. τὴν Σόλωνος εἰκόνα] Ἀνετέθη ἡ Σόλωνος εἰκὼν οὐκ ἐπὶ τῷ ἐν κόσμῳ λέγειν, ὥς φησιν Αἰσχίνης, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ ἐλεγεῖα οὕτως ἀπήγγελλε. Δημοσθένης μέντοι φησὶ νεωστὶ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀνατεθεῖσθαι ταύτην τὴν εἰκόνα. λέγεται δὲ Κλέων ὁ δημαγωγὸς παραβὰς τὸ ἐξ ἔθους σχῆμα περιζωσάμενος δημηγορεῖν. B. M.[21]

P. 20. 11. οὐκ ἀπελαύνει] Ταῦτα προσαγωγά ἐστι πρὸς τοὺς δικαστὰς, ἰδιώτας ὄντας. M.

— ibid. 13. τέχνην] Τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο τέχνην τινὰ ἐπιτηδεύειν. οὐχ οὕτως τοῖς Λακεδαιμονίοις. τοῦτο [22] γὰρ αἰσχρὸν ἦν καὶ δουλοπρεπές. B.

— ibid. 15. ἐπερωτᾷ] Διὰ τοῦτο [23]καλεῖν τὴν ἐξουσίαν δηλῶν. M.

— ibid. pen. τίθεσαι] Τίθεσθαι λέγειν[24] καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποτίθεσθαι τὰ ὅπλα, καὶ τοῦ περιτίθεσθαι καὶ ἐνδύεσθαι, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Θουκυδιδείοις ἐν τῷ δευτέρῳ. ἐνταῦθα δὲ περὶ [25] τοῦ ἀποτίθεσθαι λέγειν. M.

P. 21. 1. πεπορνευμένος] Πεπορνευμένος ἐστὶν ὁ πολλάκις ἁμαρτὼν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ. ἡταιρηκὼς δὲ ὁ προσάπαξ. M.

— ibid. 6. οἰκήσαντα] Τουτέστι διοικήσαντα. οὕτως Ἰσοκράτης· οἰκεῖ τὴν πατρῴαν οὐσίαν. B.

— ibid. 14. καταγελάστως] Ἀσελγῶς. B.

— ibid. 20. ἐπαγγειλάτω] Ἐπαγγελία ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἡταιρηκότων. B.

— ibid. antep. προσέθεσθε] Ἤγουν προσενομοθετήσατε. ΑΛΛΩΣ. Ὑμεῖς δὲ προσέθεσθε

[14] πρώτῃ φωνῇ] Hæc duo vocabula, tametsi ab omnibus tribus, quæ penes me sunt, apographis, Taylorano, Goensiano et Griesbachiano, absunt, tamen hic interponere sum ausus hac de causa. In Apographo Goensiano ad voc. ἐσκέψατο (p. 4. 10. ed. Steph.) adscripta erant illa duo, quæ dixi, vocabula. quæ quoniam aliena sunt illo loco, retuli huc, quo pertinent. id quod insequentia docent, nemine futuro (aut multum fallor), qui factum improbet.

[15] τοῦτο] Sic omnes mei. Sed leg. est τούτων.

[16] Hoc τὰ de meo addidi.

[17] In tribus apographis eadem hic est lacuna, verbo συνῆψε vel συνῆγε, vel simili facile explenda.

[18] Lege ἐπεὶ δὲ (sic), sive ἐπειδὴ οἱ πρ.

[19] Videtur hic ἵνα μὴ deesse.

[20] Pone ἐπεὶ adscripserat Taylor (f. ἀντὶ). videtur hoc illi substitutum isse. Sed propius ad literam fuerat ἐπί.

[21] Consentit in omnibus scholiastes Meadianus Bernardino hoc in scholio, præterquam in duobus postremis vocabulis, quæ sic dat: περισωσάμενος δημηγορῆσαι.

[22] Aut τούτοις γὰρ αἰσχρὸν leg. aut τοῦτο γὰρ παρ' αὐτοῖς αἰσχρόν.

[23] τοῦτο] Sic Apogr. Tayl. Lege τοῦ simpliciter.

[24] λέγειν] Scil. χρὴ, vel εἰώθασι, vel tale quid.

[25] περὶ] Malim ἐπί.

καὶ νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἀποκληρυῦν. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. M.

— ibid. παγκράτιον] Ψεύδεται. οὐ γὰρ διὰ Τίμαρχον. παλαιότερος γὰρ ἦν. ἤγουν τάξησθε.[26] M.

P. 22. 10. ἀνεκτοὶ] Δύναταί τις φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι. τιμωρουμένους γὰρ αὐτοὺς καὶ μηκέτι ἐνοχλοῦντας τῷ βήματι δυνάμεθα φέρειν. M.

P. 24. 10. βούλομαι] Οὕτω γὰρ ἐπηγγείλατο πρῶτον περὶ τῶν νόμων ἐρεῖν, εἶτα ἐξετάσαι τοὺς τρόπους Τιμάρχου. M.

—ibid. 13. δέομαι] Τὸ σχῆμα προδιόρθωσις. εἰώθασι δὲ αὐτῇ χρῆσθαι, ὅταν μέλλωσιν ἀνελεῖν τι, πρὸς ὃ δυσκόλως διάκεινται οἱ ἀκούοντες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μετὰ τὰ πράγματα λεχθὲν ἐπιδιόρθωσις καλεῖται. πληρώσας τὸ νομικὸν ζήτημα, τὸ τῆς παραγραφῆς, εἰσβάλλει εἰς τὸ στοχαστικὸν, εἰ ἡταίρηκεν. M.

ibid. pen. τῶν τριάκοντα] Οἱ λ τύραννοι διὰ Λακεδαιμονίων κατασταθέντες, καὶ τὴν πάτριον πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων καταλύσαντες, ἐλυμήναντο τοὺς Δράκωνος καὶ Σόλωνος νόμους. ἀπολαβὼν οὖν ὁ δῆμος τὴν ἐλευθερίαν, εἵλοντο πολίτας, ὅσους δήποτε, τοὺς ζητήσοντας καὶ ἀναγράψοντας τοὺς διεφθαρμένους τῶν νόμων. τότε ἐψηφίσαντο καὶ[27] νόμους εἰσφέρειν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων, ἐπ' ἄρχοντος Εὐκλείδου, ὃς πρῶτος ἦρξε μετὰ τοὺς λ. ἐκεῖνοι γὰρ τόν τε δῆμον ἐξέβαλον, καὶ τῶν δημοτικῶν τοὺς ἐπιφανεῖς, τοὺς μὲν ἐβασάνισαν, τοὺς δὲ ἐφυγάδευσαν, ἀφελόμενοι τὴν οὐσίαν αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπέκτειναν ἀκρίτως. ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ καθῃρέθησαν, ψήφισμα ἐτέθη περὶ τοῦ ἀμνησικακεῖν. ὥσπερ οὖν τὰ ἐπ' ἐκείνων ἀνεξέταστα καὶ ἀνέγκλητα ἐγένετο, οὕτω καὶ τὰ παιδὶ ὄντι πραχθέντα Τιμάρχῳ ἀφιέναι φησὶν Αἰσχίνης. B. Οἱ λ τύραννοι μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν γενόμενον[28] πόλεμον Ἀθήνησιν, ἐπειδὴ καθῃρέθησαν, Θρασυβούλου τοῦ ἀπὸ Φυλῆς ἀγωνισαμένου,[29] ψήφισμα ἐτέθη, ἀμνησικακεῖν τῶν ὑπαρξάντων ἀπ' αὐτῶν. ὥσπερ ἦν[30] τὰ ἐπὶ τούτων ἀνεξέταστα, οὕτω καὶ τὰ ἐν παιδὶ πραχθέντα Τιμάρχῳ. M.

— ibid. ult. Εὐκλείδου] Ἄρξαντος οὖν Εὐκλείδου μετὰ τῶν λ κατάλυσιν,[31] τὰ πρὸ[32] αὐτῶν πραχθέντα ἄκυρα εἶναι ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι. M.

— ibid. προθεσμία] Ἤγουν χρόνος, καταχρηστικῶς. M.

P. 25. 4. οὗτος γὰρ] Ἐνταῦθα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

— ibid. 20. κιθαρῳδοὺς] Διαφέρει κιθαρῳδὸς κιθαριστοῦ, τῷ τὸν μὲν κιθαριστὴν κεχρῆσθαι τῇ κιθάρᾳ μόνον, τὸν δὲ κιθαρῳδὸν μετὰ τῶν χειρῶν καὶ τῇ φωνῇ. διὸ καὶ κιθαρῳδὸς λέγεται. M.

— ibid. pen. ἀνέστησεν] Ὡς νῦν λέγομεν ἀνεκάθησεν. καὶ Δημοσθένης· ἀνέστησεν ἂν[33] αὐτὸν ἀπὸ τῆς καλῆς ἐργασίας. M.

P. 26. 3. οὐδὲν ὢν] Ἵνα μή τις οἰήσεται δι' ἔνδειαν αὐτὸν πεπορνεῦσθαι. ὅπερ[34] συγγνώμης ἦν. M.

— ibid. 17. ἦν μὲν Δ.] Ἀλλὰ[35] (sic) ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

— ibid. Διονυσίων] Διονυσίων ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δ' ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. Διονυσιάδες δὲ αἱ ἐν ἄστει τοῖς Διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι παρθένοι. B. Idem scholium in Mead. sic exhibetur: Διονύσια ἑορτὴ Ἀθήνησιν Διονυσίῳ[36] ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ληναῖα μηνὸς Ληναιῶνος,[37] τὰ δὲ ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. Διονυσιάδες δὲ ἐν Σπάρτῃ παρθένοι αἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις δρόμου ἀγωνιζόμεναι. M.

P. 27. 4. ᾗ δὴ[38]] Ἀντὶ τοῦ διὸ δή. M.

— ibid. 12. ἐν δικαστηρίῳ] Ἔνθα χρεία ἐστὶ μαρτυριῶν[39] ἀποδείξεως. M.

— ibid. 13. μαρτυρίας τῷ Μισγόλᾳ[40]] Γράφουσι μαρτυρίας οἱ βουλόμενοι μάρτυρας παρέχεσθαι προκλητικὰς αὐτῶν, οἷον τὸν δεῖνα τόδε πραχθὲν ἀκριβῶς γινώσκοντα ἀξιῶ μαρτυρεῖν τοῖς δικασταῖς. M.

— ibid. 15. ὃ ἔπραττε] Οὐ γὰρ ἀπῄτει αὐτὸν μαρτυρεῖν, εἰ παρ' αὐτῷ ἡταίρηκεν, ἀλλ' εἰ μετ' αὐτοῦ διέτριβε. καίτοι τοῦτο ἤμελλε συνοίσειν τὴν[41] ἀπόδειξιν. λέγομεν οὖν, ὅτι ὑποπτευομένου τοῦ Μισγόλα ἤρκει τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι μετ' ἐμοῦ διέτριβε. M.

— ibid. pen. ἐκκλητευθῆναι] Ἐκκλητεύειν τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπάναγκές τις μαρτυρῇ. B. † Κλητεύεσθαι δὲ τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν. M.

P. 28. 5. ἐξόμνυσθαι] Μεθ' ὅρκου ἀρνεῖσθαι. B.

[26] τάξησθε aut huc non pertinet, sed alio, nescio quo, aut leg. est ἐτάξασθε. ut sit interpretatio proximi vocabuli προσέθεσθε.

[27] καὶ] Malim καινούς.

[28] γενόμενον] Malim γενόμενοι aut λεγόμενον.

[29] ἀγωνισαμένου] Alius dixisset τὸν δῆμον καταγαγόντος.

[30] ὥσπερ ἦν] Interponi velim οὖν.

[31] Leg. μετὰ τὴν τῶν λ κατάλ.

[32] πρὸ] Leg. ὑπ' vel ἐπ' αὐτῶν.

[33] Demosthenes scripserat ἀνέστησεν αὐτὴν (in feminino, et sine ἄν).

[34] συγγνώμης] Subaudi ἄξιον.

[35] ἀλλὰ] Fort. ἄλλο.

[36] Διονυσίῳ] Lege Διονύσῳ.

[37] Ληναιῶνος] Mensis Lenæonis haud memini, qui mentionem fecerit.

[38] ᾗ δὴ] Sic enim in Meadiano legitur pro vulgato ἐγὼ δέ.

[39] Malim χρεία ἐστὶ τῆς διὰ μαρτυριῶν ἀποδ.

[40] Sic enim dat Mead. in texto.

[41] συνοίσειν τὴν] Videtur aut σ. τῇ ἀποδείξει leg. aut σ. πρὸς τὴν ἀπόδειξιν. forsitan quoque pro καίτοι leg. καίτοι τί — aut καὶ τί — et demonstrationi quid hoc tandem poterat conferre? respondet λέγομεν —.

— ibid. 9. οὐδὲν αὐτῷ ἔσται πλέον] Τουτέστιν οὐδὲν ὀνήσεται τῆς ἀρνήσεως ἐνόρκου·[41] καὶ τῆς ἐπιορκίας οὐδὲν αὐτὸν ὠφελήσει ἡ ἐξόμνυσις. B.

— ibid. 21. βούλομαι] Λυποῦντος ἀναίρεσις. λυπεῖ γὰρ Αἰσχίνην τὸ μὴ φαίνεσθαι πρεσβύτερον τὸν Μισγόλαν· φοβεῖ[42] γὰρ μὴ διὰ τοῦτο δόξῃ ψευδὴς εἶναι ἡ φήμη. M.

— ibid. ult. προφερεῖς] Οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. B. † Προφερής ἐστιν ὁ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει δοκῶν πρεσβύτερος. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμώμων, ὦ Αἰσχίνη, ἔσθ' ὅτε ὁ μῶμος ἅπτεται. M.

— pen. ἡταιρηκέναι] Σαφῶς λέγει τὸ ἡταιρηκέναι πρὸς ἕνα. M.

P. 30. 2. ἀγρίους] Τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ, καὶ χαλεποὺς παιδεραστάς. ἐπονομάζονται δὲ καὶ Τρίβαλλοι καὶ Κένταρχοι.[43] B. † Τοὺς σφόδρα κιναιδοποιούς. M.

— 3. Κηδωνίδην] Οὗτοι παιδερασταὶ ἄγριοι καὶ Τρίβαλλοι καὶ Κένταρχοι. M.

— 8. ἡταιρηκὼς] Διαφορὰν εἶπεν ἡταιρηκότος πρὸς πόρνον. τὸν μὲν οὖν ὑφ' ἑνὸς καταισχυνθέντα ἡταιρηκέναι φησὶν, τὸν δὲ ὑπὸ πολλῶν, πεπορνεῦσθαι. M.

— 13. μετὰ τοῦτον] Ἀλλὰ (sic) ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.[44]

— 15. κληρούχων] Εἰς Σάμον ἔπεμψαν κληρούχους Ἀθηναῖοι ἐπ' ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικοφήμου. B. M.

P. 31. 1. κυβείῳ] Κυβεῖον ὁ τόπος, ἐν ᾧ συνέρχονται οἱ κυβεύοντες. B.[45]

— ibid. ἡ τηλία] Σανὶς ἡ κυβευτική. ἦν καὶ σανὶς, ἐν ᾗ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον. B. † τηλία] Κυβείου λέγεται ὁ τόπος, ἔνθα συνέρχονται οἱ κυβεύοντες. ὃ νῦν καλοῦσί τινες ταυληστήριον. τηλία δὲ σανίδιόν τι περιπεφραγμένον πάντοθεν, εἰς ὃ ἐνέβαλον ἢ ἀλεκτρυόνας ἢ ὄρτυγας μάχεσθαι, καὶ τὸν ὑπερπηδῶντα αὐτῶν τὰ περιφράγματα ἔλεγον ἡττᾶσθαι. ἰδίως[46] δὲ εἶπε κυβεῖον. οὐ γὰρ οὕτως ἐκάλουν, ἀλλὰ σκληραφεῖον. ἡ τελεία (sic) ἐστὶν, ἐφ' ἧς τὰ ἄλευρα ἐκάθαιρον. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ οἱ κυβεύοντες, καὶ πρὸς τὸ βάλλειν τοὺς κύβους, καὶ πρὸς τὸ βάλλειν τοὺς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας. M.

— 18. ὑπὸ δὲ] Ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

— 22. Ἡγήσανδρος ἀφικνεῖται] Οὐχ ἁπλῶς διαβάλλει τοῦτον τὸν Ἡγήσανδρον ὁ Αἰσχίνης, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀδελφὸς ἦν Ἡγησίππου τοῦ μισοφιλίππου. M.

— 24. Τιμομάχῳ] Τοῦ Τιμομάχου τούτου τοῦ στρατηγοῦ Ἀθηναῖοι θάνατον κατέγνωσαν, καὶ ἀνῃρέθη. M.

P. 32. 4. δεινὴ ἀκακία] Ἤγουν φαύλη ἀκακία, ἁπλότης. εὐπιστία, εὐχέρεια εἰς τὸ πείθεσθαι. M.

— 9. ἠνώχλει] Ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ἠνώχλει. M.

— 15. ἀστραγάλους] Εἶδος ἀστραγάλου οὕτως[47] ὑπὸ τῶν κυβευτῶν ὀνομαζόμενον. M.

— ibid. διασείστους] Πολλάκις τινὰς κώδωνας ἀργυροῦς ἢ χαλκοῦς ἐξῆπτον ἀστραγάλοις αὐτοῖς, ἵνα ἀφιέμενοι ἦχόν τινα ἀποτελῶσι καὶ τέρψιν ἐν τῇ παιδιᾷ. οὗτοι οὖν ἐγένοντο διάσειστοι. B.[48]

— ibid. φιμοὺς] Φιμοὶ, οἱ καλούμενοι κημοὶ, εἰς οὓς ἐνεβάλλοντο οἱ ἀστράγαλοι. B. † Φιμοὺς δέ. ἀλλαχοῦ μὲν σημαίνει, εἰς οὓς ἐμβάλλονται αἱ ψῆφοι· ἐνταῦθα δὲ ἃ νῦν καλοῦσιν οἱ κυβευταὶ πύργια. M.

— ult. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς] Τὰς ἀπολλύναι δυναμένας, καὶ οἱονεὶ ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ἃς οὐ γινώσκουσιν ἄνθρωποι,[49] ἢ ἃς εἰκὸς ἀνθρώπους παρασχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. B. M.

P. 33. 6. ἀνακηρυχθῇ] Ἤγουν περιβόητος γένηται. M.

— 10. παροινία] Κυρίως ἐχρήσατο τῇ λέξει. εἶπε γὰρ ὅτι μεθυσθέντες. M.

— 12. ὑπογενειάζων] Ἁπτόμενος τῶν γενείων θωπευτικός.[50] M.

— 25. λήξεις δικῶν] Ἤγουν ἔλαχον δίκας ἀλλήλοις. M.

[41] Post ἐνόρκου videtur οὔσης vel γιγνομένης deesse. Insequentia verba καὶ τῆς ἐπιορκίας ἡ ἐξόμνυσις sententia carent, ut multa Scholiastarum Græcorum, loqui nescientium, quorum ex oratione vix conjectando assequare, quid sibi velint.

[42] Φοβεῖ] Leg. φοβεῖται.

[43] Κένταρχοι] Fort. κένταυροι.

[44] Incipio nunc intelligere formulam hanc grammaticorum rhetoricam tractantium, seu oratores interpretantium, significare, aliam nunc ingredi narrationem.

[45] Hoc idem scholium habet Mead. quoque, addens, ὃ νῦν καλοῦσί τινες ταυληστήριον.

[46] Ἰδίως] Non *proprie* h. l. id est κυρίως, sed *peculiari, Æschini proprio, novo et inusitato modo.* id quod ex insequentibus paret.

[47] Οὕτως] Scil. διάσειστος.

[48] Scholium hoc in Meadiano quoque est pæne iisdem verbis, nisi quod pro αὐτοῖς dat ἤγουν ἔνδον αὐτῶν. quo significat tintinnabula illa talis non extus appensa, sed in illis intus inclusa fuisse. Tale si quid fuit, neque hoc est somnium Scholiastæ, finge mihi talem talum similem fuisse nostris *Schellen*. quæ sunt globuli ænei, cum angusto in transversum acto orificio, in quibus conclusi latent globuli ferrei, qui cum in æs cavum undique ambiens illiduntur, tinnitum efficiunt.

[49] Ἢ ἃς οὐ γινώσκουσιν ἄνθρωποι] Verba hæc in apographo Taylori non reperio, nescio an errore ipsius prætervisa. Sed sunt in Scholiasta Meadiano quoque, qui scholium hoc iisdem verbis refert, addens in extremo fine, ἢ ὅσας ἄνθρωποι πλήττουσι.

[50] Sic Apogr. Tayl. malim θωπευτικῶς.

— ult. ἐν ἡλικίᾳ] Ὅτι ἐξαιρέτως εἰώθεσαν οἱ ἀρχαῖοι ἡλικίαν τὴν νεότητα καλεῖν. M.

P. 34. 6. Κρώβυλος] Κρώβυλον καλεῖ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἡγησάνδρου, τὸν Ἡγήσιππον, καὶ μισοφίλιππον, καθ᾽ ὃ αὐτὸς εἰλήφει[51] τὴν κεφαλὴν, καὶ φιλοκαλεῖ[52] τὰς τρίχας. Κρώβυλος γάρ ἐστιν εἶδος πλέγματος πρώην[53] γενομένου παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶν Ἀθηναίων. M. † Ἀδελφὸς ἦν οὗτος Ἡγησάνδρου, οὕτως ἐπωνομασμένος διὰ τὴν πανουργίαν. Ἡγήσιππος γὰρ κυρίως ἐκαλεῖτο. B.

— 15. τοὔψον] Ὅ ἐστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἔνθα τὰ ὄψα, οἱονεὶ πάντα τὰ ἐδέσματα πιπράσκεται. ἀπὸ γὰρ τῶν πιπρασκομένων ἔν τινι τόπῳ ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν τόπον. M.

— pen. κώμοις] Κῶμος ἡ μετ᾽ οἴνου ᾠδή. M.

P. 36. 1. Λεωδάμαντι] Οὗτος ἐραστὴς ἐγένετο Ἡγησάνδρου. M.

P. 38. 10. ἀλλ᾽ εἰ πέπρακται] Καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐ τὸν εἰσελθόντα εἶδεν ὁ θεασάμενος, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ᾧ εἰσῆλθεν. M.

— ibid. ἐπεὶ πρὸς θεῶν] Θαυμασία ἀποστροφή. M.

— 15. ἀσύμβολον] Οὐκ εἰσενεγκὼν συμβολὴν, οὐ συμβαλὼν ἔρανον. B. † Μὴ παρέχον σύμβουλον (sic)[54] καὶ ἔρανον, ἀλλ᾽ ἄλλου συμβάλλοντος δαπανῶν. ἀσύμβολος οὖν ὁ ἑτέροις συνεστιώμενος δίχα συμβολῆς καὶ ἐράνου τινός.[55] M.

P. 39. 5. διαψηφίσεις] Διαψήφισις δέ ἐστιν ὁπηνίκα στάσεως δημοτικῆς γενομένης συνέρχονται ἅπαντες οἱ ἐκ τῶν δήμων, καὶ σκοποῦσι τίς τέ ἐστι πολίτης, καὶ τίς ξένος. καὶ ἐὰν εὕρωσι ξένον, τοῦτον[56] ὡς ἐξ αὐτοῦ γενομένης τῆς στάσεως. ἔλεγον δὲ ἐκ πολίτου μὴ γίνεσθαί τι τοιοῦτον. Δημόφιλος δὲ τοῦτο ἡγήσατο διαψηφίσεις γενέσθαι τῶν ἀστῶν τοῖς δήμοις, ὥστε τοὺς δημότας περὶ ἑκάστου τῶν ἀναγραφομένων διδόναι ψῆφον, ὅτι ἐστὶν ἀστὸς, μηδενὸς κατηγοροῦντος, μηδὲ ἀπολογουμένου, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς συνιστορήσεως, καὶ ἴσχυον αἱ ψηφίσεις (sic) τῶν δημοτῶν. M.

— 6. καὶ ἕκαστος ὑμῶν] Περὶ γὰρ ἑκάστου ψῆφος ἐδίδοτο τοῖς δημόταις. ὡσεὶ ἔλεγε δοκιμασίαις ἔδωκεν, (sic) ἢ ἀντὶ τοῦ ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὸ ἑτέροις ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφίσασθαι. M.

P. 40. 1. τετρυπημένη] Τετρυπημένη ψῆφος ἦν ἡ καταδικάζουσα· πλήρης δὲ ἡ ἀπολύουσα. M.

— 16. οἰκήσεων τῶν ἐν τῇ Πνυκὶ] Οἰκήσεις τινὲς ἦσαν περὶ τὴν Πνύκα ἔρημαι καὶ καταπεπτωκυῖαι. ταύτας συνεβούλευσεν ὁ Τίμαρχος κτισθῆναι. οἱ δ᾽ ἐξ Ἀρείου πάγου ἀντιλέγουσι. Πνὺξ δὲ πετρώδης ἐστὶ τόπος, ἔνθα ἐκκλησιάζουσιν, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ κείμενος. ὠνομάσθη δὲ παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι ταῖς οἰκήσεσι, κατέτεμε (sic) γὰρ αὐτὸν[57] εἰς οἰκίας τοῖς ἡλιασταῖς. M.

P. 41. 5. ἔχομεν δὲ] Ὁ Αὐτόλυκος συγγνώμην ἔφη Τιμάρχῳ ἔχειν. οὕτως[58] γὰρ ἴσως ᾠήθη μικρὸν ὑμᾶς ἀναλώσειν ἐν τῇ ἐρημίᾳ οἰκοδομουμένους. ὁ γὰρ λόγος ἦν περὶ τῆς Πνυκός. λέγουσι δὲ ἡσυχίαν τὴν ἐρημίαν. Ἀσπάσιος δὲ τὴν ἀπραγμοσύνην ᾠήθη δηλοῦσθαι. M.

— pen. βοᾶτε] Ἀντὶ τοῦ ἐβοήσατε. M.

P. 42. 6. ᾐτιάσατο] Ἤγουν κατηγόρησεν. M.

— 7. συνδεκάζειν] Ἤγουν δώροις συνδιαφθείρειν. M.

P. 43. 15. ἐκκλήτῳ] Ἀλλοτρίᾳ, εἰς ἣν ἐξεκέκλητο κριθησόμενος.[59] ἐκκλήτῳ, παρὰ τὸ ἐκεῖ καλεῖσθαι, ἐπὶ κρίσει. οἷον εἰ ῥᾴδιόν[60] τις Ἀθήνησιν ᾐτιάσατο,[61] εἶτα ἐκλήθη Ἀθήναζε δικασόμενος. M.

P. 44. 20. κακῶς πάνυ διαλ.] Ἀντὶ τοῦ μετὰ δεινοτάτης[62] καὶ φαύλης φράσεως. M.

P. 45. 3. λογογράφος] Οὐκ ἦν ἀστεῖον, οὐδὲ ἐπαινετὸν τὸ λογογραφεῖν, οὐδὲ τὸ μισθοῦ ἕνεκα συνηγορεῖν. B. † Τὸν Δημοσθένην λέγει. M.

— 8. ἀνδρὸς] Ἵνα δύνηται πιπράσκειν τὴν οὐσίαν καὶ τὰς τιμὰς ἀναλίσκειν. B.

— ibid. ἔτι δὲ τοὺς] Ἐνταῦθα ἡ πιθανὴ ἀπολογία. M.

— 10. τερατευόμενος] Οἷον τεράστιον παράδοξον λέγει μοι ἀπαγγέλλειν. M.

— 13. ἐπικλήρου] Ὅτι ἐπίκληρόν τινα συγγενῆ πλουσίαν πρὸς γάμον ἔλαβεν ὁ Ἡγήσανδρος. νόμος γὰρ ἦν ὁ κελεύων τῷ ἐγγυτέρῳ τῶν ἄλλων συγγενῶν ὑπάρχοντι τῇ ἐπικλήρῳ, γαμεῖν αὐτῷ[63] τὴν ἐπίκληρον αὐτήν. ἐπίκληρος δὲ καλεῖται, ἣν ὁ πατὴρ μέλλων τελευτᾶν

[51] Εἰλήφει] Num ἠλείφετο, unguebatur, inunguere sibi solebat.

[52] Φιλοκαλεῖ] Malim ἐφιλοκάλει.

[53] Πρώην] *Pridem, olim.* malim quoque γενόμενον, ut ad εἶδος referatur.

[54] Lege συμβολήν. et pari modo insequentia quoque correxi tacite. Ante hoc scholium aliud breve, ad versum p. 38. 14. referendum τὴν ὄψιν, τὸ εἶδος, legitur in Apogr. Taylori, quo mea carent apographa, non magna jactura.

[55] Post τινος sequitur in apographo Taylori αἱ δοκιμασίαι. quod amputavi, ut ab hoc loco alienum, et ad proximum scholium referendum.

[56] Τοῦτον] Hic videtur ἐκβάλλουσι, vel tale quid deesse.

[57] Hic deesse videtur nomen ejus, qui id fecisse dicitur, sed tota hæc etymologia conficta ad dissimulandam antiquitatis inscitiam, et mali commatis est.

[58] Οὕτως] Malim οὗτος.

[59] Κριθησόμενος] Videtur articulus præfigendus esse.

[60] Ῥάδιον] Fort. Ῥοδίων.

[61] Ἠτιάσατο] Sic solœce dictum, pro ᾐτιάθη, *incusatus fuerit.*

[62] Δεινοτάτης] Bene si habet, quod in dubio relinquam, accipi debet pro χειρίστης aut παχυτάτης aut simili quopiam.

[63] Αὐτῷ τ. ἐ. αὐτὴν] Malim αὐτὸν τ. ἐ. ταύτην.

καταλιμπάνει τινὶ πρὸς γάμον, λέγων, ὅτι τῷδε αὐτὴν θέλει δοῦναι. B.

— 17. κατεκεκύβευτο] Ἤγουν εἰς κύβους ἐδαπανήθη καὶ εἰς ὀψώνια ἀνηλώθη. M.

— 18. ἔξωρος] Ἔξω τῆς ἡλικίας ὑπερεβεβήκει τὴν ὥραν, τουτέστι τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας, ἀνὴρ ἤδη ἐγεγόνει. M.

P. 46. 6. τῆς πόλεως] Τουτέστι τῆς ἀκροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν[64] πόλις ἐκαλεῖτο. B. M.

— ibid. ἐσχατιὰν] Ἐσχατιαί εἰσι τόποι ἔσχατοι τῆς χώρας περατούμενοι ἢ εἰς ὄρη, ἢ εἰς θάλατταν. ΑΛΛΩΣ. Τὰ ἐπὶ τοῖς τέρμασι τῶν δήμων ἐσχατιαὶ ἐκαλοῦντο. ΑΛΛΩΣ. Ἐν τοῖς χωρίοις ἐναπελαμβάνοντο ὄρη ἢ ἄκρα κατὰ τὴν Ἀττικήν. παρ᾽ αὐτὰ δὲ ὑψηλοὶ τόποι εἰσὶν, οἳ ἐσχατιαὶ καλοῦνται. τινὲς δὲ ἐργάζονται αὐτούς. B.[65]

— ibid. Σφηττοῖ] Σφῆττα[66] δῆμος ὄπισθεν τῆς ἀκροπόλεως τῶν δημιουργῶν.[67] B.

— 9. ἡγεμὼν] Ὁ τῶν δημιουργῶν χοροδιδάσκαλος καὶ ὑφηγητὴς, καὶ ὁ ἄρχων ὁ τὰ ἔργα ἐκλαμβάνων. M.

— 10. ἀμόργινα] Τὴν λινοκαλάμην ἀμόργην λέγουσιν. ἔνιοι δὲ ἀμόργινα πάντα τὰ λεπτὰ [τῶν] ὑφασμάτων, ἁλουργά τε καὶ εὐτασθῆ[68] διὰ τὴν βαφήν. M.

— 12. ποικιλτὴν] Ὃν λέγομεν πλουμάριον. M. Ἔπιπλα δὲ σκεύη περισσὰ, ἃ νῦν καλοῦμεν ὑπόσκευα. M.

— 20. ὁ χοροδιδάσκαλος] Ὁ τοῦ χοροῦ ὑφηγητής. B.

— 22. ἐξηργειωμένον] Ἀντὶ τοῦ χέρσον γενόμενον. M.

P. 47. 9. ὠφείλησε] Ἤγουν χρεωστῶν ἔδωκε. M.

— 21. ἀργυρίοις] Τὸ Ἀργύριον τῆς Ἀττικῆς τόπος, ἔνθα ἀργυρωρυχεῖα ἦν, ἃ λέγουσιν ἀργυρεῖα. M.

— 22. Ἐπὶ Θρασύλλα (sic) δὲ Ἀττικῶς ἀντὶ [τοῦ] πρὸς τῷ Θρασύλλου μνήματι. ἦν δὲ πρὸς αὐτῷ μέταλλα ἀργυρίου ἔτι.[69] M.

P. 48. 3. τὴν νόσον] Τὴν πήρωσιν. B.

— 5. συνταξάμενος] Ἤγουν φανερόν τι συντιθέμενος παρέχειν αὐτῷ. M.

— 14. ἀδυνάτοις] Κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δήμου[70] δίδοται τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτους δὲ πάντας λέγουσι τοὺς ὁπωσδηποτοῦν ἠχρειωμένους πρὸς ἐπικουρίαν ἑαυτῶν. ἐχορηγεῖτο δὲ ἑκάστης ἡμέρας ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς τροφὴν τριώβολον. M.

— ibid. μισθοφοροῦντα] Ἀντὶ τοῦ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελωβημένων καὶ ἀδυνάτως ἐχόντων. νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τοὺς τοιούτους ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. ΑΛΛΩΣ.[71] — B. M. Sed hic paulo conturbatius.

— 15. ἀπολειφθέντος] Οἷον ἔτυχεν οὖν αὐτὸν μὴ παραγενέσθαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔνθα δοκιμάζονται οἱ τρεφόμενοι ἐκ τῶν δημοσίων, ὡς ἀδυνάτων.[72] M.

— 16. ἱκετηρίαν] Ἱκετηρία θαλλὸς ἐλαίας ἐρίῳ ἐστεφανωμένος,[73] ὃν κατεῖχον ταῖς χερσὶν οἱ ἱκέται καὶ δεόμενοί τινων. B. M.

— ult. πρυτανείας] Οἱ πρυτάνεις συνάγουσι τὴν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἂν ἀφετός τις ᾖ. τὸν δὲ δῆμον τετράκις ἑκάστης πρυτανείας, καὶ προγράφουσιν ἑτέρας βουλῆς (sic) καὶ πρὸ ἐκκλησίας ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. ἡ μὲν κυρία, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονοῦσιν οἳ καλῶς ἄρχουσιν, ἢ ἀποχειροτονοῦσιν. ἐν ᾗ καὶ τὰς εἰσαγγελίας ὁ βουλόμενος εἰσαγγέλλειν καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημοτευμένων[74] ἀναγινώσκουσιν πρὸς ταῖς δίκαις, καὶ τὰς λήξεις τῶν κλήρων. ἡ δὲ δευτέρα ἐκκλησία ἀνεῖται τοῖς βουλομένοις ἱκετηρίας θεμένους λέγειν ἀδεῶς περί τε τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων. ἡ δὲ τρίτη κήρυξι καὶ πρεσβείαις χρηματίζειν, οὓς δεῖ πρότερον τοῖς πρυτανεῦσιν ἀποδοῦναι τὰ γράμματα. ἡ δὲ τετάρτη περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. M.

P. 49. 18. λαχὼν] Ἀπὸ κλήρου. χειροτονηθεὶς δὲ ἀπὸ δοκιμασίας. M.

— 21. λογιστὴς] Λογισταὶ κρίνουσι τοὺς

[64] Ἀθηνῶν] Codex Mead. dat. Ἀθηναίων.

[65] In Meadiano scholium hoc sic legitur: ἐσχατιαί εἰσι τόποι ἔσχατοι τῆς χώρας περατούμενοι, ἢ εἰς ὄρη, ἢ εἰς θάλασσαν. τὰ ἐπὶ τοῖς τέρμασι δὲ τῶν δήμων ἔσχατα κείμενα χωρία ἐσχατιαὶ καλοῦνται.

[66] Σφῆττα] Vel Σφηττὰ, ut dat Apogr. Tayl. Scholiastes Meadianus, qui etiam hoc scholium tenet, dat iterum Σφηττοῖ.

[67] τῶν δημιουργῶν] Hæc duo vocabula desunt schol. Meadiano. et recte desunt. pars enim sunt scholii proxime insequentis ad voc. ἡγεμὼν, ubi suo vero loco leguntur. Unde apparet ambos istos scholiastas, Bernardinum et Meadianum, non esse duos integros, a se diversos, diversorum auctorum commentarios, sed excerpta ex unius vetusti grammatici commentario, alia ab aliis profecta, quæ cuique arriderent, ea quoque decerpente.

[68] Εὐτασθῆ] Sic Apogr. Taylori, quod unum penes me est, Scholiastæ Meadiani. Num εὐανθῆ.

[69] Ἔτι] Videtur hic aliquid deesse.

[70] Δήμου] Imo vero δημοσίου. vel ἐν τῷ δήμῳ, ut est in Bern. v. notam insequentem.

[71] Hic legebatur in Bern. scholium idem, quod modo e Meadiano ad voc. ἀδυνάτοις protuli, sed cum hac lectionis discrepantia. pro ἐκ τοῦ δήμου legitur in Bern. ἐν τῷ δήμῳ. post ἑαυτῶν addit Bern. οἷον τοὺς τυφλούς.

[72] Ἀδυνάτων] Lege ἀδύνατοι.

[73] Ἐστεφανωμένος] Hujus voc. loco dat scholium Meadiani ἀνεσταμμένην (quo in vocabulo vitioso scholium hoc ibi desinit). Leg. ἐστεμμένος, aut συνεστεμμένος.

[74] Δημοτευμένων] Leg. δεδημευμένων, aut δεδημοσιευμένων. In Polluce tamen, unde locus hic verbatim exscriptus est (VIII. 95.) legitur δημευομένων. Reliqua cum fonte conferat si cui lubebit.

ἄρξαντας καὶ ὑπευθύνους ὄντας. δύο ἦσαν, ὁ μὲν τῆς βουλῆς, ὁ δὲ τῆς διοικήσεως, λογισταί. καὶ τούτους ἡ βουλὴ κληροῖ κατάρχειν[75] ὡς παρακολουθεῖν τοῖς διοικοῦσιν. M.

— ult. μνῶν] Ἡ μνᾶς (sic) ἐστὶ μέγιστον τῶν τοῦ ταλάντου μερῶν, ὡς εἰς ὄνομα κατακερματίσαι λύσαντα τὸ τάλαντον. ἦν δὲ ἡ μνᾶς (sic rursus) σταθμοῦ τε ὁμοῦ καὶ νομίσματος ὄνομα. ὥσπερ καὶ τὸ τάλαντον. ὁ μέντοι ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς εἶχε. M.

— ibid. ὀβολοῖς] Ὡσανεὶ ἔλεγεν ἐπὶ μιᾷ καὶ ἡμισείᾳ ἑκατοστῇ, εἴγε οἱ ἓξ ὀβολοὶ ποιοῦσι μίαν δραχμὴν ἑκατοστή ἐστι τῆς μνᾶς. M.

P. 50. 5. ἐκμαρτυρῆσαι] Ἐν ἄλλῳ μὲν τόπῳ σημαίνει τὸ ἐκμαρτυρῆσαι περὶ ἀπόντος τινὸς ἀποδήμου. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐκφῆναι τὴν αὐτοῦ συμφορὰν διὰ τῆς μαρτυρίας. M.

— 14. ὠνητὴς] Οἱονεὶ πολέμιον ἀγοράσαι αὐτὴν βουλόμενος. M.

— 17. Νικοφήμου] Οὗτος ἦρξε πρὸ Θεμιστοκλέους. ἦν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος Ἡγήσανδρος.[76] καὶ οὗτοι κοινῇ διέκλεψαν τοῦ δημοσίου χιλίας δραχμάς. B.

— 20. ἐγγυτάτω] Διὰ τὸ ἐπιφέρειν· κλέπτουσι τῆς πόλεως ἀνὴρ καὶ γυνή.[77] M.

P. 51. 4. ἐκφυλλοφορήσασα] Τουτέστι διὰ φύλλων αὐτοῦ καταψηφίσασα.[78] διὰ φύλλων γὰρ οἱ βουλευταὶ ἐψηφίζοντο τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ ἡ γνώμῃ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ψήφοις. B.

P. 52. 4. Ἐρετρίᾳ] Ἐρετρία πόλις Εὐβοίας. ὅλη δὲ Εὔβοια ὑπ' Ἀθηναίοις ἦν. B.

— 11. ἐν τοῖς δημοσ. διαψηφίσεσι] Οὖσιν γε[79] ταῖς δοκιμασίαις τῶν πολιτῶν, τίνες ἀληθῶς πολῖταί εἰσι, καὶ τίνες παρεγγεγραμμένοι. ἔλαβε δὲ, ἵνα συκοφαντήσῃ τὸν γνήσιοι φιλωτάδα (sic) ὅτι οὐ πολίτης. M.

— 14. ἀποψηφίσασθαι] Ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλειν, τοῦ εἶναι αὐτὸν πολίτην, καὶ ἀποδοκιμάσαι. ἀντὶ τοῦ μὴ ψηφίσασθαι πολίτην. M.

— 17. ὁρκίους θεοὺς] Ἀπόλλωνα πατρῷον, καὶ Δήμητρα, καὶ Δία, ὥς φησι Δείναρχος. B.

P. 53. 13. τέχνας τῶν λόγων] Τέχνας λέγει τὰς πανουργίας. M.

— pen. πωλεῖ] Μισθοῖ τοῖς τελώναις, ἵν' ἀπαιτήσωσι τοὺς κιναίδους. B.

— ult. πριαμένους] Μισθουμένους παρὰ τῆς πόλεως. B.

P. 54. 2. ἀντιγράψασθαι] Πρότερον γὰρ κατηγόρησεν ὁ Τίμαρχος Αἰσχίνου παραπρεσβείας. B. † Ἤγουν ἀντικατηγόρησεν. ἐπεὶ πρῶτος κατηγόρησεν ὁ Τίμ. Αἰσχ. παραπρ. M.

— 5. ἐκλέξαντος] Ἀπαιτήσαντος. B.

— 12. τῆς ἀπολογίας] Οἷον τοῦ ἀπαιτεῖν ἡμᾶς τὰς τοιαύτας ἀποδείξεις, δηλονότι αἰσχράς. B.

— 13. παραχωρησάτω] Τουτέστι μὴ χρησάσθω ταύτῃ ἀπολογίᾳ. B.

P. 55. 22. ἥξει] Ἐπίλογοί εἰσιν ἐνταῦθα. M.

— antep. Κολωνῷ] Δύο εἰσὶ Κολωνοὶ δῆμοι τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἐν τῷ μὰ[80] ἔργα τὰ (sic)[81] ἦσαν, καὶ ἐκέκλητο ἐργατικός. ὁ δεύτερος[82] ἵππιος. ἄδηλον οὖν ἐν ὁποτέρῳ Κολωνῷ. M.

P. 56. 1. Ἀνδοκίδου] Ἀνδοκίδης περὶ τῶν μυστηρίων· καὶ διὰ ταῦτα ὁ Ἑρμῆς, ὃν ὁρᾶτε πάντες, ὁ παρὰ πατρῴαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν, ὃν ἡ Αἰγηῒς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη μόνος τῶν Ἑρμῶν. B.[83]

— 2. παραφέρει] Παράγει. B.

— 3. γελοῖος] Γελοῖος, ὁ γελωτοποιός· προπαροξυτόνως δὲ ὁ καταγέλαστος. M.

— 5. Βάταλον] Αἰσχίνης περὶ παραπρεσβείας· ἐν παιδὶ μὲν γὰρ ὢν ἐκλήθη δι' αἰσχρουργίαν τινὰ ἢ κιναιδίαν Βάταλος. B. †. Βάταλος δὲ ὁ κίναιδος λέγεται. Βάταλος δέ τις γέγονεν ἀνὴρ αὐλητὴς ἡταιρηκώς. ἢ οὖν ἐκ τούτου Βάταλος ὁ Δημοσθένης ἐκαλεῖτο, καθότι μεγάλα καθίσματα[84] εἶχεν, ἢ ἐκ τοῦ βαταλίζεσθαι, οἱονεὶ τύπτεσθαι. ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ. Εἰσὶ δὲ, οἳ βάταλον προσηγόρευον τὸν πρωκτόν. καὶ Δημοσθένην ἐκ μεταφορᾶς διὰ μαλακίαν Βάταλον ὠνόμασαν. βάταλον γὰρ καὶ τὸν καταπύγωνα καὶ μαλακόν. αὐτὸς μέντοι ὁ Αἰσχίνης φησὶν ὡς Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ὑποκοριζομένη παιδίον αὐτὸν ὄντα ἡ τιτθὴ οὕτως ἐκάλεσεν. M.

— ult. Φήμης] Ἀθήνησίν ἐστι βωμὸς Φήμης. Κίμωνος ἐν Παμφυλίᾳ νικήσαντος ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν, αὐθημερὸν ἔγνωσαν Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον, αὐτοῦ διὰ γραμμάτων σημήναντος. ὅθεν πρῶτον καὶ βωμὸν τῇ Φήμῃ ὡς θεῷ ἀνιδρύσαντο. M.

P. 57. 23. ἐπισκήψασθαι] Οἱονεὶ ἐξενεγκεῖν ψῆφον. M.

P. 58. 1. κομψὰ] Ἤγουν τὰ τρυφερὰ καὶ μαλακὰ καὶ πολυτελῆ. M.

[75] Κατάρχειν] Lege e Polluce VIII. 99. κατ' ἀρχήν. tenendum tamen hanc lectionem meram esse conjecturam doctorum virorum. nam Pollucis quoque codices in κατάρχειν consentiunt.

[76] Apogr. Tayl. dat καὶ Ἡγήσ.

[77] Pone hoc scholium sequebatur in Meadiano longus locus, quem omisi, quod apud Pollucem VIII. cap. 9. legeretur segm. 85. 89—91.

[78] Καταψηφίσασα] Apogr. Tayl. καταψηφίζουσα. Sed utrumque solœcum est. aut καταψηφισαμένη leg. aut καταψηφιζομένη.

[79] Inter οὖσιν et γε est adhuc parum quid in Apogr. Taylori, quod non possum legere. Locus, ut paret, vitiosus est. Emendent alii.

[80] Μὰ] Lege μὲν ᾱ id est πρώτῳ.

[81] Ἔργα τὰ] Num ἐργάται, an ἔργα ἄττα, an ἔργα τὰ ἀργυρεῖα.

[82] Ὁ δεύτερος] Leg. ὁ δὲ δεύτερος.

[83] Locum hunc ex edito (Henr. Stephani p. 9, 10.) restitui. nam a tribus apographis meis παρὰ abest.

[84] Καθίσματα] Femora, coxas, partem corporis, cui insidetur. Nostrates quoque *Gesässe*.

— 2. χιτωνίσκους] Οἱονεὶ κοιλιβίωνας γυναικοπρεπεῖς. M.

— 10. ἔνστασιν] Οἱονεὶ αὐτὴν τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ λόγου. M.

— 12. παραφέρων] Παράγων. B.

— 21. συμφορὰν] Ἤγουν τιμωρίαν προξενοῦσαν τοῖς κεκτημένοις. M.

P. 59. 15. τάς τε ἐκ τοῦ] Ἐκ τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντεραστάς. M.

— 24. ἀδιαφθόρως] Ἤγουν ἀδωροδοκήτως. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ λαβεῖν χρήματα δι' αἰσχρότητα. M.

— ibid. ἐπαρθέντα] Ἀναπεισθέντα. B.

P. 60. 3. ξηραλοιφεῖν] Ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. ΑΛΛΩΣ. Τὸ ἐξ ἐλαίου ἀλείφειν τὸ σῶμα, ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν οἱ γυμναζόμενοι. B. † Ξηροτριβομένου (sic) πρότερον. ἀλείφεσθαι δὲ ὕστερον, ὡς ἀσκητῶν τοῦτο ἴδιον ὄν. M.

— 15. σωφρονίζει] Πῶς σωφρονίζει; τῷ μὴ διδόναι ἄδειαν αὐτῷ διαλέγεσθαι τῷ παιδί. M.

— 22. ὥστε τοὺς ἐπαινοῦντας] Εἴ τε ἔρως, εἴ τε τρόπος δέον εἰπεῖν. πρὸς τὸ προσειπεῖν, τὴν αἰτιατικὴν ἐποίησαν. M.

P. 62. 3. πίστιν] Πληροφορίαν. M.

P. 63. 8. εὐηγενέων] Ἤγουν τῶν καλὰ γένη ἐχόντων. M.

— 20. ἐνδυκέως] Ἤγουν ἐπιμελῶς. M.

P. 65. antep. Περιθώδου (sic)] Δῆμος Περιθώδης. M.

P. 66. 15. κατ' αὐτῶν] Ἀντὶ τοῦ, περὶ αὐτῶν. ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς· ὅπερ ἐστὶ καθ' ὑμῶν μέγιστον ἐγκώμιον. B. M.[85]

— 16. ὧν ἥκιστα] Ὧν ἐλάχιστα. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὅλως μοι μέλει. M.

— 17. τίς γὰρ ὑμῶν] Πικρὸν καὶ δριμύ. M.

— 19. Ἀριστοφῶν] Ἑκάστῳ ἄρχοντι συναιρεῖται πάρεδρος πρὸς τὸ φυλάττειν τὰ πράγματα. M.

P. 67. 10. αὐτομολήσῃς] Μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ ἢ πολέμῳ τοὺς ἰδίους λιπόντων καὶ προδόντων, καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπάλους ἐλθόντων. τοῦτο γὰρ λέγεται κυρίως αὐτομολεῖν. B.

— 17. ὅπως ἂν ἡ πρ.] Εἴτε κατὰ γραμματεῖον πεποίηκεν, εἴτε καὶ μή. M.

— 20. φιλοτιμίας] Ὅ ἐστιν, ἐν δευτέρῳ ἔθετο τὰ τῆς δόξης καὶ ἀρετῆς. M.

— ult. τὴν ἡλικίαν] Ὁ πρεσβύτερος. B.

P. 68. 9. τὸν τοιοῦτον] Ἤγουν τὸν μισθωθέντα ἐπὶ τὸ ἑταιρεῖν. M.

— 11. ἐπωβελίαν] Ἐπωβελία ἐπιτίμιόν ἐστι τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, ὃ ἐπράττοντο οἱ γραψάμενοί τινα καὶ μὴ ἑλόντες αὐτοὺς[86] τοῖς γραφείαις. B. † Οἱονεὶ τὸ ἕκτον μέρος τῆς δίκης, ὃ ἐδίδου μὴ ἀποδείξας ὁ κατήγορος περὶ χρήσεως ἐνάγων. ὁ δὲ παρανόμων κατηγοριῶν[87] μὴ ἀποδεικνὺς τὰς φιλίας (sic)[88] προσῶφλε.[89] ἐνομοθέτησε δὲ τοῦτο ὁ Ἀρχῖνος ἐγγράψας τῷ νόμῳ, τὰ μὲν πρυτανεῖα εἶναι τοῖς δικασταῖς περὶ[90] τοῦ ἁλόντος. ὅ ἐστιν ἐπιδέκατον. τὴν δ' ἐπωβελίαν τῷ δημοσίῳ περὶ τοῦ μὴ ἑλόντος. M.

— 13. σοφὸς] Ὁ πανοῦργος καὶ δόλιος καὶ πολυμήχανος καὶ δεινός. B.

P. 69. 9. παρεμβολαὶ] Παρεμβολὴ ἡ τῶν ὁμοίων[91] παρένθεσις. μεταφορὰ ἀπὸ τῶν στρατηγικῶν καὶ πολεμικῶν. B.

— 13. πολὺς] Πολλὴν τοῦ Φιλίππου μνείαν ποιήσει. ἢ οὕτω· πολὺν περὶ Φιλίππου ποιήσει λόγον. B.

— 26. ἀντικρούσεις] Οἷον πρὸς κῶλά τινα καὶ ᾄσματα. M.

P. 70. 17. Ἀρίσταρχος] Περὶ τούτου πολὺς λόγος ἐν τῷ κατὰ Μειδίου λόγῳ. B.

— 21. εἰσηγητὴς] Ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. M.

— 24. προλαβὼν] Ἤγουν ἁρπάσας. καθὼν (sic) φεύγων κατέλιπεν αὐτῷ τρία τάλαντα ἀπαιτῆσαι χρεωστούμενα καὶ πέμψαι αὐτῷ ἐν τῇ φυγῇ, καὶ οὐκ ἔπεμψε. M.

P. 71. 4. ἑταίρους ἐξαιτ.] Ἤγουν φίλους σώσει. M.

— 6. ἰσηγορίας] Ὡς ἐν δημοκρατίᾳ ἔχων ἰσηγορίαν ἠναντιοῦτο, οὕτω κακῶς πολιτευόμενος. M.

— 19. διατριβὴν] Ἀντὶ τοῦ πρόφασιν τοῦ ἔχειν πολλοὺς μαθητάς. M.

P. 72. 14. προαισθάνεσθαι] Πάνυ δεινῶς. ἐπεὶ γὰρ ἀμάρτυρός ἐστιν ὁ ἀγὼν, διὰ τοῦτο φησὶν τὸ προαισθάνεσθαι. M.

— 23. καὶ τὰς κρίσεις ἐνίοτε][92] Ἤγουν τῶν νόμων. M.

— 24. ἐπιπλήξεις][93] Ἤγουν ὀβελισμούς. M.

P. 73. 7. οὐδὲ παρ' ἑτέρου] Τουτέστι παρ' οὐδετέρου. B.

— 15. καλὸν δέ ἐστι] [94] τοῦτο

[85] Scholiastes Meadianus in hoc scholio a Bernardino discedit in his duobus. 1) utroque loco dat ἡμῶν pro ὑμῶν. deinde in fine addit ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν.

[86] Αὐτοὺς] Apogr. Taylori dat αὐτοῖς. In vulgatis Harpocrationis, unde hoc manavit, legitur αὐτοῖς τοῖς γραφεῖσιν. item apud Suidam.

[87] Κατηγοριῶν] Num κατηγορῶν.

[88] Φιλίας] Imo vero χιλίας.

[89] Προσῶφλε] Sic dedi. Apogr. Taylori dabat προσόφλει.

[90] Περὶ] Fort. παρὰ, et sic quoque in continenti.

[91] Ὁμοίων] Num ἀνομοίων.

[92] Hic vocem unam alteram Siglis vel ciphris, sibi quidem familiaribus, nobis autem obscuris, designaverat Taylor, pro more suo, quo magnam partem suorum Adversariorum exaravit. Nobis quidem ista omnia periere.

[93] Hic rursus ciphris usus erat Taylor, ut parum constet, quam ad glossam scholium hoc referendum sit. Ego ad ἐπιπλήξεις retuli.

[94] Rursus ciphræ. Videor mihi deprehendisse ex illa crebritate ciphrarum, quibus obsita sunt ejus adversaria, Taylorum

καλεῖται ἐπιδιόρθωσις. M.

— 20. γερόντων] Ἕνα λέγει τῶν εἰκοσιοκτώ. M.

— 21. ἀρχὴν μεγίστην] Καθὸ ἡ γερόντων ἀρχὴ ἐλέγετο γερουσία. M.

— 22. καθιστᾶσι] Τοῦτο πρὸς τὸν Τίμαρχον εἶπεν. ἐπειδὴ γὰρ εἶπε γέροντας, ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος γέρων, διὰ τοῦτο φησί· καθιστᾶσι δὲ αὐτούς. M.

P. 74. 6. ὑποδεδειλιακότων] Ὑποδεδειλιακότας καλεῖ τοὺς κακῶς ζήσαντας, καθὸ ἐν δέει οὗτοι ζῶσιν, ὑποπτεύοντες ἀεὶ τιμωρίαν. M.

— 12. οὕτω γὰρ] Οὕτω, φησὶν, ἐλυποῦντο εἰς τὸ θεωρεῖν τινὰς αἰσχύνης ἄξια τῆς πόλεως πραττομένους. (sic). M.

— 14. ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν] Ἱππομένης ἀπὸ Κόδρου καταγόμενος. ἡ δὲ θυγάτηρ Λειμωνίς.[95] οὕτω Καλλίμαχος.[96] ΑΛΛΩΣ. Ἱππομένης τὸ μὲν γένος Κοδρίδης, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μοιχὸν, τοῦτον μὲν αἰκισάμενος ἀπέκτεινε, τὴν δὲ θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν οἰκήματι μεθ' ἵππου. ὁ δὲ λιμώττων κατέφαγε τὴν ἄνθρωπον, καὶ ὕστερον καὶ αὐτὸς ὑπὸ λιμοῦ ἀπώλετο. B.

— 16. ἐγκατῳκοδόμησεν] Τουτέστιν, ἐν οἰκήματί τινι ἐγκατέφραξεν. B.

— pen. παρ' ἵππον καὶ κόρην] Ἴσως ἐκαλεῖτο ἱπποκόρειον. B.

P. 76. 1. ὅταν οἱ τὴν τ. ν.] Ὅταν οἱ δικασταὶ πρόσκεινται τοῖς πόρνοις, καὶ ἐν αἰσχύνῃ ζῶσι. M.

— 7. σεμναῖς θεαῖς] Τρεῖς ἦσαν αὗται αἱ λεγόμεναι σεμναὶ θεαὶ, ἢ Εὐμενίδες, ἢ Ἐριννύες. ὧν τὰς μὲν δύο[97] Σκοπᾶς ὁ Πάριος πεποίηκεν ἐκ τοῦ λυχνίτου λίθου,[98] τὴν δὲ μέσην Κάλαμις. οἱ δὲ Ἀρεοπαγῖται τρεῖς τοῦ μηνὸς ἡμέρας τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, ἑκάστῃ τῶν θεῶν μίαν ἡμέραν ἀπονέμοντες. ἦν δὲ τὰ πεμπόμενα αὐταῖς ἱερὰ πόπανα καὶ γάλα ἐν ἀγγείοις κεραμείοις. φασὶ μέντοι αὐτὰς, οἱ μὲν Γῆς εἶναι καὶ Σκότους, οἱ δὲ Σκότους καὶ Εὐωνύμου, ἣν καὶ Γῆν ὀνομάζεσθαι· κληθῆναι δὲ Εὐμενίδας ἐπ' Ὀρέστου, πρότερον Ἐριννύας καλουμένας. B. M.

— 9. ἐπιγραφομένων] Ἐγράφετο γὰρ ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ὁ δεῖνα εἶπεν, Αἰσχίνης, ἢ Τίμαρχος, ἤ τις ἕτερος. M.

— antep. ἀνατετροφότας (sic)] Ἀπὸ τοῦ ἀνατρέπω. καὶ Ἀριστοφάνης· τὰς δ' ἐμβάδας πῇ τέτροφας ἀνόητε σύ· ἤγουν, ἔῤῥιψας, ἀπώλεσας.[99] M.

P. 77. 5. ἐπακτροκέλητα] Κέλης δὲ καὶ ἐπακτρὶς εἴδη πλοίων εἰσὶ, καὶ ἐξ αὐτῶν σύνθετον ἐπακτροκέλης λῃστρικὸν πλοῖον. M.

— 13. τῶν νέων ζῆλ.] Οἷον τὰ ἤθη καὶ τὰς πράξεις. M.

P. 78. 4. ἐπαρεῖ] Ἐρεθίσει, προτρέψεται. M.

— 5. ἀποσκήψατε] Τὴν ὀργὴν συνεισβάλλετε. B. † Ἤγουν δίκην κεραυνοῦ ἐμπέσετε καὶ οἱονεὶ ἐξαγάγετε τὴν ὁρμήν. M.

— 19. βοηθείαις] Ταῖς ἐπὶ τῶν δικαστηρίων δυνάμεσι. M.

— ibid. πιστεύοντες] Οἱ πάσχοντες δηλονότι. M.

— 23. οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος] Οὕτω καὶ Λυκοῦργος. φησὶ γὰρ δοκιμάζεσθαι δεῖν, οὐ πάντας ἐπὶ τῷ ἑταιρῆσαι, ἀλλά τινας πολιτευομένους καὶ ῥήτορας καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντας. B.

— 26. τοὺς δὲ τῶν νέων] Τοὺς εὐχερεῖς εἰς τὸ ἐρᾷν. B. † Ἡ σύνταξις οὕτως ἔχει. τούς τε τῶν νέων θεραπευτὰς, ὅσοι ἐξ αὐτῶν ῥᾳδίως τῷ νοσήματι ἁλίσκονται, αὐτοὺς κελεύετε τρέπεσθαι εἰς τοὺς μετοίκους. καθ' ὑπόθεσιν δὲ ὁ λόγος, ὡσανεὶ ἔλεγεν· εἰ δὲ συγχωρεῖ τοῦτο ὅλως γίνεσθαι, εἰς τοὺς μετοίκους ἄρα, μὴ εἰς τοὺς πολίτας. τὸ δὲ ἁλίσκονται, ἀντὶ τοῦ εὐχερεῖς εἰσὶν εἰς τὸ ἐρᾷν. M.

P. 79. 3. εἰ οὖν βουλήσεσθε] Λείπει ταῦτα ἔν τινι τῶν ἀντιγράφων. B.

alias voluisse indicare, sibi non liquere, alias, in adminiculum memoriæ, taciturnitati horum amicorum arcanos animi sui sensus, quos non auderet planis verbis apertos chartæ mandare, credidisse.

[95] Λειμωνὶς] Sic Apographa Taylori et Griesbachii. item Scholiastes Meadianus. Goensianum autem dat Λυμωνίς.

[96] In hoc poetæ nomine desinit scholium codicis Meadiani ad hunc locum. Insequentia ab eo absunt.

[97] Post δύο addit Sch. Mead. τὰς ἑκατέρωθεν. non male, quanquam haud necessario.

[98] Τοῦ λυχνίτου λίθου] Melius Sch. Mead. τῆς λυχνίτιδος λίθου.

[99] Locus est in Nub. vers. 856. Restitui ex hoc Scholiastæ loco lectionem ἀνατετροφότας pro vulgato ἀνατετραφότας. quod suo loco admonere oblitus fui.

SCHOLIA

AD ÆSCHINIS ORATIONEM

DE FALSA LEGATIONE,

E CODICE BERNARDINO.[1]

P. 84. 4. τὰς τέχνας] Ἡ ὡς τὰ μετ' αὐξήσεως συκοφαντήματα, ὅτι ἐδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβούλου συνηγωνισμένου κατὰ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῷ πεῖσαι τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος, ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνέβη δὲ αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος ὕστερον, διὰ τὸ κατηγορῆσαι τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κτησιφῶντος, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσθένους, ὡς παρανόμου, καὶ ὁρίσαντος τὸ πρόστιμον ἐὰν μὴ δείξῃ αὐτὸ παράνομον, καὶ ἡττηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταβάλλειν τὴν καταδίκην, ἣν αὐτὸς ὥρισε, φυγῇ χρησαμένου, ὡς καὶ τοῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ Στεφάνου. φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα καὶ θελήσας ἀνελθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν καὶ τὴν ταραχὴν τῶν τούτου διαδόχων εἰς Ῥόδον ἔπλευσε καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε. καὶ παιδεύει μὲν οὕτω τοὺς νέους καὶ τοὺς νεωτέρους[2]. ἀναγινώσκων δὲ τὸν λόγον, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ Δημοσθένους, καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν, Πῶς οὖν ἐπὶ τούτου λόγου (sic) ἥττησαι; ἀπεκρίνατο, Θαυμάζετε πῶς ἥττημαι, καθ' ὃ οὐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου. θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελεῆμον. λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος εὗρεν ἐκεῖ ἐν τῷ σχολάζειν. Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον τοῦ Πλάτωνος. ὡς δὲ Καικίλιος[3] καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Ἕρμιππος, οὐκ ἤκουσε τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φησὶ γὰρ ὡς οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σώζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν, [οὔτε τὸ][4] ἀπέριττον καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνυῖά πως ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς καὶ εὐχερὴς,[5] ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη,[6] ἔχουσα δέ τι καὶ εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον[7] καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανοῦς.

— 8. ταῦτ' εἶπεν] Τοῦτο λέγει, ὅτι συνειδὼς ἑαυτῷ ψευδομένῳ οὐ δύναται ὀργίζεσθαι· τότε γάρ τις ὀργίζεται, ὅταν αἰσθάνηται ἀσθενῆ[8] ἀδικίαν.

— ibid. οὐδεὶς γὰρ] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ οἱ τἀληθῆ λέγοντες, οὐδὲ οἱ τὰ ψευδῆ· ἴσασι γὰρ, εἴτε ἀληθῆ εἴτε ψευδῆ λέγουσιν, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς ἐντεῦθεν ὄφελος.

P. 85. 2. ἀπίθανος ὢν] Οὐ πιστὸς ὢν μὴ δυνάμενος πεῖσαι. τοὐναντίον δὲ βούλεται λέγειν, ὅτι γνώριμος ὢν ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ καὶ ὁμολογουμένως δωροδόκος. ἢ οὕτως· ἀπιθάνως τοιαύτην ὑποψίαν ἐμοὶ ἐπιφέρων, οἱονεὶ ψευδολογίαν· καθὸ καὶ τὰ τέρατα γενόμενα ψεύδονται τὴν φύσιν.

— 11. ψυχαγωγηθέντες] Τουτέστι τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ ἡδονῇ παραπεισθέντες. καὶ τοῖς ἐξ ἀντικειμένων λεγομένοις. ἀντίθετα γὰρ ἔλεγον τὰ ἐν περιόδῳ διπλῇ ἐξ ἀντικειμένων. οἷον, τοὺς φίλους μὲν λυπῶν, τοὺς δ' ἐχθροὺς εὐεργετῶν. ἔστι γὰρ τοῦτο δίκωλον ἀντικείμενον. ἡδονὴν δ' ἔχει τὸ ἀντίθετον σχῆμα, οἷον ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

— antep. ἐξεβάλετε] Οὐλπιανὸς ὁ Δημο-

[1] De Brookio, qui scholia ad hanc orationem primus edidit, Taylorus in adversariis ita judicavit: "In lucem proferebantur scholia MSS. in hanc orationem ab Oxoniensi, non admodum neque supra censum erudito. Iis ergo describendis supersedebo, varietatem ipsam lectionis adnotaturus, quam ille per incuriam effecit." Tum quatuor solummodo, aut quinque leviculos Brookii errores notavit, quos deinceps suo quemque loco commemorabimus. Tenendum Taylorum Cantabrigiensem, h. e. in schola Cantabrigiensi educatum fuisse, honoresque ibi gessisse. Inde macula illa iniquioris animi, emicans ex illo *ab Oxoniensi quodam*. Videtur inter ambas illas scholas nescio quid clandestinæ æmulationis esse. Reisk.

[2] Τοὺς νεωτέρους] F. τοὺς πρεσβυτέρους.

[3] Καικίλιος] Sic editio Brookiana. Apogr. Goensianum dat Καλχίδιος.

[4] Hæc duo vocabula uncis inclusa, οὔτε τὸ, de meo addidi, quæ ab utroque exemplo, Goens. et Whyt. absunt.

[5] Vitiose exemplum Goens. dat εὐγενής.

[6] Idem rursus vitiose dat ἐξειομένη.

[7] Apogr. Goens. male εὔλογον (sic).

[8] Ἀσθενῆ] Sic editio Brook. In Apogr. Goens. loco hujus vocabuli sunt hæc tria αθηνη ασθενη ατενη (sine vocalibus et spiritibus, ut reliqua omnia erant) hoc ordine aliud infra aliud columnatim exarata.

σθένους ἐξηγητὴς, ἐνταῦθα, φησὶν, οἱ δικασταὶ ἀνέστησαν.[9]

P. 86. 10. ἀνόσιοι] Τὸν μὴ ἃ ἐπιτέτραπται ποιοῦντα. ὅσιον γὰρ καὶ τὸ ἐκ τῶν νόμων ἐπιτετραμμένον.

— 14. εἰ οἷόν τ' ἐστὶ] Τοῦτο οἱ περὶ τὸν Μαρκελλῖνον προκατασκευὴν φασιν, ἐστὶ δὲ τρίτον προοίμιον. ταῦτά φησιν εἰρηκέναι Δημοσθένην, ἃ ἀπαιτητέον ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Δημοσθενικοῦ. πολλὰ γὰρ εἰκὸς εἰπεῖν αὐτὸν ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ παραλιπεῖν ἐν τῷ λόγῳ, ἀποδοκιμάσαντα ὡς περιττά.

— 19. ἀπογνοὺς] Ὁ μὴ καταψηφιζόμενος ἑαυτοῦ ἀδικίαν, ἀλλ' ἀπολύων τῷ συνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικοῦντι.

P. 87. 5. Εὐβούλου] Δημαγωγὸς οὗτος ἔνδοξος κατὰ τοὺς περὶ Δημοσθένη γεγονὼς χρόνους.[10] οὗ ἀποθανόντος Ὑπερίδης ὑπὲρ τῶν τιμῶν λόγον ἔγραψε. λεγομένου δὲ τοῦ λόγου τούτου, ἐπὶ τῷ τέλει ὁ Αἰσχίνης αὐτὸν παρεκάλει συνδικεῖν αὐτῷ ἐν οἵῳ δήποτε μέρει.

— pen. ἱερείας] Περὶ τὴν γραφὴν ἡμάρτηται. δεῖ γὰρ γεγράφθαι Ἱμεραίας. Τιμαῖος γὰρ ἐν τῇ ἕκτῃ ἱστορεῖ· γυναῖκά τινα, Ἱμεραίαν τὸ γένος, ἰδεῖν ὄναρ ἀνιοῦσαν αὐτὴν εἰς τὸν οὐρανὸν πρός τινος ἄγεσθαι θεασομένην τὰς τῶν θεῶν οἰκήσεις· ἔνθα ἰδεῖν καὶ τὸν Δία καθεζόμενον ἐπὶ θρόνου, ὑφ' οὗ ἐδέδετο πυῤῥός τις ἄνθρωπος καὶ μέγας ἁλύσει καὶ κλοιῷ· ἔρεσθαι οὖν τὸν περιάγοντα ὅστις ἐστὶν, αὐτὸν δὲ εἰπεῖν ἀλάστωρ ἐστὶ τῆς Σικελίας καὶ Ἰταλίας, καὶ εἴπερ ἀφεθῇ, τὰς χώρας διαφθερεῖ· περιαναστᾶσαν[11] δὲ χρόνοις ὑστέροις ὑπαντῆσαι τῷ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ μετὰ τῶν δορυφόρων, καὶ ἰδοῦσαν ἀνακραγῆναι ὡς οὗτος εἴη ὁ τότε δειχθεὶς, καὶ ἅμα ταῦτα λέγουσαν πεσεῖν εἰς τοὔδαφος ἐκλυθεῖσαν· μετὰ δὲ τρίμηνον οὐκ ἔτι ὀφθῆναι τὴν γυναῖκα μηδενὸς τοῦτο ἱστορήσαντος.[12]

P. 88. ult. σπονδαῖς] Οἱ καταγγελεῖς τῶν ἀγώνων καλοῦνται σπονδοφόροι, καὶ ὁ χρόνος ἐκεῖνος, καθ' ὃν ἄγονται οἱ ἀγῶνες, σπονδαὶ, διὰ τὸ τοῖς θεοῖς τότε γενέσθαι σπονδὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. τὸ οὖν ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ὀλυμπιακαῖς, ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ τὰ Ὀλύμπια (sic). ΑΛΛΩΣ. Ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς ἐσπένδοντο οἱ Ἕλληνες πρὸς οἷον δήποτε ἧκον πόλεμον, εἰς τὸν χρόνον τῆς ἑορτῆς.

P. 89. antep. ἐγγραψάμενοι] Ἀντὶ τοῦ προγράψαντες, καὶ ὑποβαλόντες, ἵνα αὐτὸς κατηγορήσῃ.

P. 90. 9. ἱκετηρίαν] Ἱκετηρία ἐστὶν ἡ ὑπὲρ τοῦ νόμου δέησις γινομένη. οὕτω δὲ ἐγίνετο ἡ ἱκετηρία· ῥάβδον θαλλῷ στέψας ἔχων καθῆστο εἰς τὸν ἐλέου βωμὸν, μέχρις οὗ ἔτυχε τῶν δικαίων.

P. 91. 17. τὴν ἐκμαρτυρίαν] Μαρτυρία ἐστὶν ὅταν τινὲς μαρτυρήσωσι παρόντι τινί· ἐκμαρτυρία δὲ ὅταν περὶ ἀπόντος τινὸς καὶ ἀποδήμου ὑπάρχοντος λέγωσιν, ὅτι μαρτυροῦμεν, ὅτι, ὅτε παρῆν, ἔλεγε τόδε. καὶ λοιπὸν, εἰ ἐπανελθὼν ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι οὐδὲν εἶπεν, ἐκρίνοντο οὗτοι συκοφάνται. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀῤῥαβῶνας ἦν δεξάμενος ἀπό τινων πόλεων πρὸς τὸ ἀγωνίζεσθαι ἐν αὐταῖς. ἦν γὰρ τραγῳδὸς, καὶ ἔδει αὐτὸν ἀγωνίσασθαι, ἢ διπλοῦν τὸν ἀῤῥαβῶνα[13] καταβαλεῖν. ἔδει οὖν πρέσβεων τῶν πεισόντων τὰς πόλεις μὴ διπλοῦν τὸν ἀῤῥαβῶνα κομίσασθαι, ἀλλ' ἁπλοῦν. ΑΛΛΩΣ. Ἡ τοῦ μὴ παρόντος μαρτυρία καλεῖται ἐκμαρτυρία τῶν ἀποδημούντων καὶ μὴ δυναμένων ἐλθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ τὰς τῶν τετελευτηκότων μαρτυρίας ἐκ γραμματείων ἀνεγίνωσκον, αἳ ἐκαλοῦντο ἐκμαρτυρίαι.

— pen. καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς] Ὑπέσχετο γὰρ, εἰ μὲν αἱ πόλεις συγχωροῖεν τὰς ζημίας Ἀριστοδήμῳ, ὀρθῶς ἔχειν, εἰ δὲ μὴ, τὸν δῆμον πείσειν δωρεὰς αὐτῷ δοῦναι, ἃς[14] λάβοιεν ἀλλαχόθεν.

P. 93. 5. ὁλοσχοίνῳ] Τὸ ὁλόσχοινον φυτόν ἐστιν, ᾧ χρῶνται ἀντὶ βελόνης. ἄβροχον δὲ εἶπεν· εἰώθασι γὰρ βρέχεσθαι ἐν τῷ ὕδατι, ἵνα μαλακὰ γενόμενα εὔθετα γένωνται εἰς τὴν ἄλλων ἔργων πλοκήν. ΑΛΛΩΣ. Τοῦτό τινες λέγουσιν εἶδος εἶναί τινος φυτοῦ ἱμαντώδους, ὡς περὶ τῶν λ[15] λέγει ὁ ποιητής. ἀβρόχῳ δὲ εἶπεν οἱονεὶ ξηρῷ, ἵνα διὰ τῶν σιάλων τοῦ στόματος φυσηθὲν ὀδύνην δῆθεν ποιήσῃ τῷ στόματι ἐν τῷ ἐῤῥάφθαι.

— 6. Λεωσθένη] Ὁ Λεωσθένης Ἀθηναῖος ἦν. οὗτος ἐφυγαδεύθη Ἀθήνηθεν ὡς φιλιππίζων, καὶ ἦν παρὰ Φιλίππῳ ἐς τὰ μάλιστα τιμώμενος ἀνὴρ εἰπεῖν δυνατός.

P. 94. 6. ἐγγενὴς] Διεβάλλετο ὡς πρὸς πατρὸς Σκύθης ὢν, ἀστὸς ἐξ ἀστῆς.

— 12. οὐδὲν ἄπρατον] Διεβάλλετο γὰρ ἑταιρεῖν καὶ μισθοῦ λόγους γράφειν, καὶ δωροδοκεῖν.

P. 95. 10. ὑπήρξατε] Ἀντὶ τοῦ προκατήρξασθε τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, καὶ εὐεργεσίας.

— ibid. Ἀμύντᾳ] Ἐκβληθέντα γάρ ποτε τὸν Ἀμύνταν ἐκ τῆς βασιλείας ὑπὸ Θετταλῶν, Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι κατήνεγκαν πάλιν ἐπὶ τὴν βασιλείαν. Ἀμύντᾳ δὲ τῷ Φιλίππου πατρὶ υἱοὶ ἐγένοντο τρεῖς ἐξ Εὐρυδίκης, Ἀλέξανδρος, Περδίκκας καὶ Φίλιππος. Παυσανίας δὲ συγγενὴς τῶν περὶ Φίλιππον ἐφυγαδεύθη.[16] Ἀμύντας καὶ Εὐρυδίκη· Ἀλέξανδρος, Περδίκκας, Φίλιππος. ὁ Ἀλωρείτης ἐπικαλούμενος, ὁ γήμας τὴν Εὐρυδίκην, καὶ ἐπιτροπεύσας Περδίκκαν καὶ Φίλιππον, παίδων ὄντων, ἐβασίλευσεν ἔτη πέντε, ἀποθνήσκει ἀναιρεθεὶς, Περδίκκου αὐτοῦ τὴν ἐπιβουλὴν αὐτῷ συστήσαντος.

[9] Hoc scholium a Goens. Apogr. abest.

[10] Χρόνους] Ad hoc vocabulum a Tayloro in schedis hæc annotata reperi: [deest χρόνους, h. e. exscalpitur, cum olim apparuerit.]

[11] Apogr. Goens. περιαναστα.

[12] Apogr. Goens. ιστοσοστησαντος.

[13] Apogr. Goens. των αρραβων. forte leg. τῶν ἀῤῥαβώνων.

[14] Ἃς] Ap. G. ἅ.

[15] λ] Sic ed. Brook. Ap. Goens. dat figuram, quam quia formulæ typographis nullæ sunt, quæ imitentur, ideo necesse est, verbis describi. λ est cum crure posteriore paulo projectiore, cui duæ lineolæ transversæ, tanquam gemini acuti insident, medium secantes, cum superimposito circumflexo. Videant siglarum Græcarum intelligentiores, quid hæc sibi velit.

— 14. Ἀλεξάνδρου] Τοῦτον ἔκτανε Πτολεμαῖος.

— 17. Παυσανίου] Οὗτος ἦν τοῦ βασιλικοῦ γένους, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς ἠμφισβήτει.

— 18. τῷ καιρῷ] Ἀντὶ τοῦ τῇ εὐκαιρίᾳ θαῤῥοῦντος, καθ' ὃ κατὰ νέων τὴν ἡλικίαν ἐπεχείρει κατὰ τῶν περὶ Φίλιππον.

— 20. Ἀνθεμοῦντα] Ταῦτα Μακεδονίας χωρία ἐχυρά.[17]

P. 96. 22. ἀνοχὰς] Ἀνοχαὶ αἱ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ὑπερθέσεις, ἃς καλεῖ Θουκυδίδης ἀνακωχὰς, παρὰ τὸ ἀνέχειν καὶ τέως πρὸς ὀλίγον ἀναβάλλεσθαι.

P. 97. 1. ἐκδοχὴν] Οἱονεὶ διαδοχήν. διεδέξαντο γὰρ τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον περὶ Ἀμφιπόλεως.

— 4. ψηφίσματα] Οἱ μὲν πρόγονοι αὐτῶν ἀεὶ ἔγραφον πολεμεῖν, ἡμεῖς δ' ἀντεγράψαμεν αὐτοῖς ἀντειρηνικά.

— 6. ἐννέα ὁδῶν] Ἠτύχησαν Ἀθηναῖοι ἐννεάκις περὶ τὰς ἐννέα καλουμένας ὁδούς· ὅς ἐστι τόπος τῆς Θρᾴκης. ἡ νῦν καλουμένη Χεῤῥόνησος. ἠτύχησαν δὲ διὰ τὰς Φυλλίδος ἀρὰς, ἣ Δημοφῶντος ἐρασθεῖσα, καὶ προσδοκῶσα αὐτὸν ἐπανήξειν, ἀποτελέσοντα τὰς πρὸς αὐτὴν συνθήκας, καὶ ἐννεάκις ἐπὶ τὸν τόπον ἐλθοῦσα, ὡς οὐχ ἧκε, κατηράσατο τοῖς Ἀθηναίοις τοσαῦτα ἀτυχῆσαι περὶ τὸν τόπον. τὰ δὲ ἀτυχήματά ἐστι ταῦτα. πρῶτον μὲν Λυσιστράτου καὶ Λυκούργου καὶ Κρατίνου στρατευσάντων ἐπ' Ἠϊόνα, τὴν ἐπὶ τῷ Στρυμόνι· διεφθάρησαν γὰρ ὑπὸ Θρᾳκῶν, εἰληφότες Ἠϊόνα, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φαίδωνος. δεύτερον, οἱ μετὰ Λεωγόρου κληροῦχοι ἐπὶ Λυσικράτους. τρίτον οἱ μετ' Εὐκλέους καὶ Θουκυδίδου. τέταρτον, οἱ μετὰ Κλέωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου. πέμπτον, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπ' Ἠϊόνα Ἀθηναῖοι ἐξηλάθησαν. ἕκτον οἱ μετὰ Συμβίχου[18] στρατηγοῦντος διεφθάρησαν. ἕβδομον, ὅτε Πρωτόμαχος ἀπέτυχεν. ὄγδοον, ἐκπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Τιμοσθένους[19] Ἀλκίμαχος ἀπέτυχεν, αὐτοῦ παραδόντος αὐτὸν Θρᾳξὶν, ἐπὶ Τιμοκράτους Ἀθήνησιν ἄρχοντος. ἔνατον Τιμόθεος ἐπιστρατεύσας ἡττήθη, ἐπὶ Καλαμίωνος[20] ἄρχοντος. τὰς δὲ ἐννέα ὁδοὺς Ἅγνων συνοικίσας Ἀθηναῖος Ἀμφίπολιν ἐκάλεσεν, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐθυμένους. τὸν[21] Φυλίδα οἱ μὲν Φυληΐδα οἱ δὲ Βίασον[22] ὀνομάζουσι· καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ (sic) οἱ μὲν Φίλανδρον οἱ δὲ Μίσισον.

— ibid. Θησέως παίδων] Θησέως παῖδες Δημοφῶν καὶ Ἀκάμας. τούτων Δημοφῶντι λέγεται δοθῆναι προῖκα τὰς ἐννέα ὁδοὺς οὕτω καλουμένας. οὗτος δὲ παρὰ τὴν ἱστορίαν Ἀκάμαντι φησὶ δοθῆναι, οὐ Δημοφῶντι, οὐχ ὡς μύθου ὄντος τοῦ περὶ Φυλλίδα γάμου, ἀλλ' ὡς παλαιοῦ τινὸς ....[23] ὄντος.

[P. 98. 2. ἀπέστη] Παρεχώρησε. Mead.]

— pen. σκοτεινὸν] Ἢ ἀσαφὲς, ἢ οὐδεμιᾶς λαμπρότητος ἐχόμενον καὶ οὐκ ἄξιον τῆς ἡγεμονίας τῆς πόλεως, ἀλλὰ ταπεινοῦ φρονήματος. τεθνηκὸς δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδὲν φανερὸν ἔχον, ἀλλ' ἀφανὲς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεθνηκότων, καὶ ταπεινόν.

— ult. τῶν πραγμάτων] Οὐκ ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν κυρίων πραγμάτων.

P. 99. 3. τι πεπονθέναι] Οἱονεὶ συρίττειν ἤ τι τοιοῦτον πάσχειν. λεληθότως δὲ διασύρει τὴν δημοκρατίαν, ὡς ἐν αὐτῇ τὰ τοιαῦτα πολιτεύεται.

— 6. τῶν γεγραμμένων] Οἱ γὰρ μὴ δυνάμενοι ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, γράφουσι πολλάκις, ἃ μέλλουσι λέγειν, ἢ ὡς σκηπτόμενος αὐτὸν λέγειν, ἢ ἐπειδὴ ἔγραφεν ἐν ὑπομνηστικῷ περὶ τίνος καὶ τίνος δεήσει λέγειν.[24]

— ibid. διεσφάλη] Γρ. παρεσφάλη, ἐπελάθετο.

P. 100. 16. ἀφορμώντων] Ἀντὶ τοῦ ἀναχωρούντων. παρασημειωτέον, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ γῆν ὁδοῦ εἴρηται ἡ λέξις.

— antep. παραδόξως] Οἱονεὶ παρὰ τὴν φύσιν τὴν ἑαυτοῦ, καθὸ ὠμός ἐστι φύσει, καὶ ἀγνοεῖ τὸ φιλάνθρωπον.

— pen. ὁ κέρκωψ] Οἱ κέρκωπες γένος τι ὑπῆρχον λῃστῶν καὶ πανούργων περὶ τὴν Λιβύην, οὓς ἐτιμωρήσατο Ἡρακλῆς διὰ τὴν κλοπὴν τῶν βοῶν τοῦ Γηρυόνου. ἦσαν δὲ δύο.

— ult. παιπάλημα] Παίπαλοι οἱ τραχεῖς. τὸν οὖν μὴ εὐγενῆ, μηδ' ἁπλοῦν οὕτω προσαγορεύουσιν. ΑΛΛΩΣ. Τοὺς μὴ εὐθεῖς[25] ταῖς γνώμαις, ἀλλὰ πλαγίους καὶ ποικίλους οὕτως ἐκάλουν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ὁδῶν· τὰς γὰρ μὴ εὐθείας, ἀλλὰ πολλὰς ἐχούσας ἐκτροπὰς παιπάλους ἐκάλουν. ΑΛΛΩΣ. Οἷον περίτριμμα ἀγορᾶς τὸ λεγόμενον ἀεὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ὡς περὶ πανούργου τινός. κυρίως δὲ παιπάλημα λέγεται τὸ λεπτὸν τρίμμα τοῦ ἀλεύρου.

— ibid. παλίμβολον] Οἱονεὶ εὐμετάβλητον, παρὰ τὸ πάλιν μεταβάλλεσθαι, οἷον εἰς τοὐπίσω καὶ ἐξ ὑποστροφῆς. ὡς ὁ ποιητής· παλίντονα τόξα τιταίνων.

P. 101. 3. ἔρανον συστήσειν] Ἀντὶ τοῦ, ὥστε τρέφεσθαι ἀπὸ τῶν δημοσίων χρημάτων. ΑΛΛΩΣ. Ὥστε ἕκαστόν τι αὐτῷ δοῦναι πρὸς

[16] Quæ insequuntur ad finem scholii, omnia desunt Ap. Goensiano.

[17] Ἐχυρὰ] Sic admonebat Taylor in schedis, legi in codice Bern. non ἰσχυρὰ, quod dedit Brook. Caret hoc scholio Ap. Goens.

[18] Συμβίχου] Ap. Goens. συμξίχου.

[19] Ad Τιμοσθένους addit Ap. Goens. τινος, quod ab ed. Brook. recte abest.

[20] Καλαμίωνος] Ap. Goens. καλααιωνος.

[21] Τὸν] Sic ed. Br. Ap. G. τό.

[22] Ap. Goens. βιος.

[23] Lacunula hæc est in ed. Br. Scholium hoc una cum proximo insequente prorsus abest ab Ap. Goens.

[24] Deest hoc scholium Ap. Goens.

[25] Apogr. Goens. εὐήθως.

χρῆσιν ἀργύριον. πᾶν γὰρ, ὃ πολλοὶ διδόασιν εἰς χρῆσιν, ἔρανος καλεῖται· ἐὰν μὴ πρὸς χρῆσιν δὲ, ἀλλὰ δωρεάν. ἢ ἔρανον τὴν παρὰ τῶν φίλων συνεισφοράν.

— antep. ὁ Σίσυφος] Καὶ γὰρ ὁ Σίσυφος ὁ Αἰόλου πανοῦργος ἐνομίσθη. περὶ πανουργίας γὰρ οὗτος διεβέβλητο. ἐπὶ οὖν τοῦ πανούργου καὶ κακοπράγμονος χρῶνται τῷ ὀνόματι.

P. 102. 19. θεάσασθαι] Τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανεροῦ ταχεῖαν ἔχει τὴν διάγνωσιν.[26]

— 21. κεφαλαίων] Ἀντὶ τοῦ συντόμως αὐτὰ τὰ κεφάλαια λέγοντες. [Ἤγουν συντόμως. Mead.]

— 22. ἐπιστολὴν] Ἐπιστολήν φησι τὴν περιέχουσαν περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐπαγγελλομένην πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσειν τοὺς Ἀθηναίους ἐὰν γένηται.

— pen. τὴν βουλαίαν] Καὶ τὴν Ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν. τὸν βωμὸν αὐτοῦ λέγει τοῦ Διὸς τὸν ὄντα ἐν τῇ βουλῇ. ὤμοσε δὲ, οὐ καθὸ βουλευτὴς ἦν. ἢ Ἑστίαν βουλαίαν λέγει τὴν τράπεζαν, διότι ἐστὶν ὅτε συνεδείπνουν ἀλλήλοις οἱ πρεσβευταί.[27]

P. 104. 5. ἐπισημαινόμενον] Ἐπαινοῦντα καὶ ἀποδεχόμενον.

[— 6. θαυμάζειν] Ἤγουν καταγινώσκειν. Mead.]

— 8. οἱ μὲν τὸν τοῦ βουλεύσασθαι] Τί δεῖ ἀποκρίνασθαι πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ Φιλίππου τοὺς ἐλθόντας περὶ τῆς εἰρήνης.

— 9. ὑπερόριον] Οἷον μάτην ἀναλίσκουσι τοὺς χρόνους τὰ ἔξωθεν τοῦ πράγματος διαλεγόμενοι. ὑπερόριον δὲ λαλιὰν λέγει τὴν ἔξωθεν τοῦ πράγματος ὁμιλίαν· τὰ γὰρ ἔξω τῶν ὅρων πραχθέντα ἀπαγγέλλουσιν. ὁ δ' αὐτὸν τὸν λόγον λαλιὰν εἶπεν, ὡς φλυαρίαν. ἢ ὑπερόρια τὰ ἐν Μακεδονίᾳ Ἀθήνησι λέγοντες.

— 20. ὡς πονηρὸς] Καθὸ οὐκ ἐᾷ τοὺς συμπρέσβεις τὰ καθήκοντα λέγειν.

P. 105. 19. θέαν] Ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐν ᾧ καθεζόμενοι θεῶνται[28] τοὺς ἀγῶνας ἐν τοῖς Διονυσίοις.

P. 106. 5. τὴν μὲν τοίνυν] Πληρώσας τὴν κατασκευὴν ἐνταῦθα λοιπὸν ἔτι λογίζεται.[29]

— 8. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων] Ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. εἰς δὲ τὰ σημεῖα, ἅπερ ἐστὶ τοῦ στοχασμοῦ ἰσχυρότατον κεφάλαιον, διότι καὶ αὐτοῖς ἀρκεῖ τὰ ἕως τέλους σχεδὸν εἰπεῖν.

[P. 107. antep. παράσχῃς] Δείξῃς. Mead.]

P. 108. 10. συνέδρων] Συνέδρους καλεῖ τοὺς συμμάχους, ἢ τοὺς παρὰ τῶν[30] συμμάχων πεμφθέντας.

— 14. ἐν ᾧ κελεύει] Ἐπειδὴ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἐγράφοντο αὐτοὶ οἱ πρυτάνεις περὶ τίνων ἡ ἐκκλησία μέλλει βουλεύεσθαι.

— 15. τὴν ἐν Διονύσου] Ἐν τῷ θεάτρῳ αὐτῷ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐκκλησία ἠθροίζετο, ἐν ᾗ οὐδὲν ἕτερον ἢ τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν ἐσκοποῦντο, καὶ τοὺς πλημμελήσαντας περὶ αὐτὴν ἐκόλαζον.

— 17. προϋφαιρῶν] Προαρπάζων, ἢ ἐπείγων γενέσθαι, ἵνα ἐκκλείσῃ τοὺς Ἕλληνας τῆς εἰρήνης.

— 21. λέγε αὐτοῖς] Τῶν συμμάχων δηλονότι, ἢ τοῦ Δημοσθένους. αὐτοῖς δὲ, τοῖς δικασταῖς δηλονότι.

P. 109. 23. λόγον δὲ μὴ προτιθέναι] Γέγραφε γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ψηφίσματι τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ μόνον ἐπιψηφίζειν, ὅ ἐστι κυροῦν· συμβουλεύειν δὲ μηδένα. πῶς οὖν, φησὶν, ἔμελλον συνηγορεῖν Φιλοκράτει, μὴ οὔσης ἀδείας διὰ τὸ ψήφισμα;

P. 110. 1. τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς] Γρ. ἐφημέρους. καιροὺς λέγει ἐνταῦθα τοὺς χρόνους. πρὸς γὰρ τὰς χρείας περιπιπτούσας οὕτω καὶ τοὺς λόγους μεταβάλλουσι.

[— 4. προτεθέντων] Προβληθέντων. Mead.]

P. 111. 4. ἐκκλήτευε] Ἀντὶ τοῦ ἐκκαλοῦ αὐτὸν ἐπὶ ὅρκον ὅλον. τῇ σῇ φωνῇ κάλεσον αὐτὸν, ὦ κῆρυξ. ἐκινδύνευε γὰρ ὁ καλούμενος καὶ μὴ ὑπακούων, ὡς καταφρονῶν τῶν νόμων.

— 15. στρατηγὸν] Χάρητα.

— antep. τὸ συνέδριον] Οἱονεὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων. συνέδριον δὲ αὐτὴν καλεῖ, καθὸ οἱ σύμμαχοι εἰς τὴν εἰρημένην πόλιν συνῄεσαν συνεδρεύσοντες καὶ βουλευσόμενοι.

— ult. καταχρήσασθε] Φονεύσατε, καταδικάσατε.

P. 112. 3. οἱ κατήγοροι] Οἷον ὅταν πολλάκις αὐτούς τινες κατηγορήσωσιν.

— 5. ἀλαζονείας] Ψευδολογίας, ἢ προσποιήματα.

— 6. Δηϊάρην etc.] Οὗτοι ξενικῶν στρατευμάτων καὶ μισθοφορικῶν ἡγεμόνες. τούτους καὶ λέγει ἡγουμένους τῶν ξενικῶν στρατευμάτων, οὓς παρέφερον οἱ περὶ τὸν Χάρητα εἰς μαρτυρίαν, λέγοντες, ὅτι εἰς τούτους ἀνηλώσαμεν. δραπέτας δὲ οἱονεὶ πλανωμένους τινὰς καὶ μὴ ἔχοντας πατρίδα.

— 10. κατῆγον] Οἱονεὶ ἐπειράτευον, ἐλῄστευον, καὶ ὡς ἑαυτοὺς λῃστρικῶς κατῆγον τοὺς πλωϊζομένους.

— 13. Μυοννήσου] Μικρὰ νῆσος, ἣν λῃσταὶ καταλαβόντες [καὶ ἐξ αὐτῆς ὁρμώμενοι τοὺς][31] πλέοντας ἐλῄστευον.

— antep. Λήμνου etc.] Αὗται νῆσοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι.

— ult. συγκλήτους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν] Σύγκλητος ἐκκλησία ἐκαλεῖτο ἡ μὴ κατὰ τὸν νόμον, μηδὲ κατὰ τὸ ἔθος γινομένη, ἀλλὰ ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ κατὰ χρείαν τινὰ, οἷον εἴ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν.[32]

P. 114. 3. Τολμίδου] Τοῦτον μνημονεύει Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ἐν βίβλῳ ἑνδεκάτῃ.

[26] Deest hoc scholium Ap. Goens.

[27] Item hoc deest.

[28] Ἐν ᾧ καθεζόμενοι θεῶνται] Apogr. Goens. ενωκατε ζυγγυνοι θεωται.

[29] Ap. Goens. λογιζεσθαι.

[30] Παρὰ τῶν] Ap. Goens. παρ' αλλων.

[31] Verba uncis inclusa absunt ab Ap. Goens.

[32] Κατεπείξειεν] Sic dedi melius e schedis Taylori, quam ed. Brook. κατεπέξειεν, errore forsitan typographico. vitiose quoque Apogr. Goens. κατεπείξειν.

— 20. ἁρμοστὴν] Ἁρμοσταὶ οἱ εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπεμπόμενοι ἄρχοντες.

P. 115. 11. ἐν τοῖς μυρίοις] Μύριοι Ἀρκάδων συνέδριον ἐν Μεγαλοπόλει.

P. 116. antep. Κριτόβουλος] Ὁ Κερσοβλέπτου τοῦ Θρᾴκης βασιλέως πρεσβευτής.

— ult. ἀποδοῦναι] Ἵνα, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ αὐτῶν σύμμαχοι ἐδίδοσαν ὅρκους τοῖς παρὰ Φιλίππου, οὕτω καὶ ὁ Κριτόβουλος δῷ ὑπὲρ Κερσοβλέπτου, ὡς ὄντος ἐκείνου ἐκ τῶν συμμάχων.

P. 117. 8. ἐπιψηφιεῖν] Ὁπότε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψήφισμα ἐγράφη, ἐπεψήφιζον αὐτὸ οἱ πρόεδροι πρότερον, εἶτα τῷ δήμῳ ἀνεγνώσαντο. ἐπιψηφίζειν δέ ἐστι τὸ ἐπί τινι ψῆφον φέρειν, ἢ ὑποβάλλειν, ὥστε κυρῶσαι τὸν δῆμον.

P. 118. 11. ἐν τῷ στρατηγίῳ] Οἶκός τις δημόσιος ἦν, ἔνθα συνῄεσαν οἱ στρατηγοὶ, ὥσπερ τὸ ἀρχεῖον ἐκάλουν, ἐν ᾧ συνωμίλουν οἱ ἄρχοντες.

— 19. ἀπὸ τῶν ἱερῶν] Ἱερὰ λέγει τὰ καλούμενα τόμια, καθ' ὧν ὤμνυον.

— pen. κατ' ἀνδρὸς πολίτου] Κατ' ἀνδρὸς, ὃς πολίτης ἐστὶν Ἀττικὸς, οὐ Σκύθης, ὡς Δημοσθένης.

P. 119. 3. ἐπὶ Παλλαδίῳ] Δικαστήριον ἐπὶ Παλλαδίῳ ἐστὶν ἀκουσίων φόνων. τοῦτο δὲ μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

— ibid. κατέδειξαν] Ἀπέδειξαν.[33]

P. 120. 1. κάλλιστον γὰρ] Δηλονότι τὰ δημόσια γράμματα.

— 10. ταῦτα μὴ ποιεῖν] Τουτέστι μὴ πολιορκεῖν Κερσοβλέπτην.

— 14. τὸ ἱερὸν ὄρος] Γράφεται τὸ Ἡραῖον ὄρος. ἔστι δὲ κατὰ στόμα Πόντου ἐμπόριον.[34]

P. 121. 16. ἐπιβολὴν] Τὴν ζημίαν, τὸ ἐπιτίμιον.

— pen. τούτοις] Τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς περιεστηκόσι. γράφεται καὶ τοῦτο.

P. 122. 2. ἐξομοσάμενος] Σὺν ὅρκῳ ἀπωσάμενος.[35] ἐξωμοσία ἐστὶ μεθ' ὅρκου ἄρνησις. ἀντωμοσία δέ ἐστιν ἐπὶ δίκης· διὰ γὰρ τὸ ὀμνῦναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα ὅτι ἠδίκηκας, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον ὅτι ἠδίκημαι ἢ ὅτι ἡ πόλις ἠδίκηται, εἴρηται ἀντωμοσία. οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἀδικήμασιν ἀμαρτυρήτοις καὶ ἀνεπιγράπτοις εἰς ὅρκους παρεσταμένη δίκη, ἐφ' ᾗ ὅσοι κεῖται δικάζουσιν· ἔνιοι δὲ, ὅτι ἐπὶ δημοσίου ἀγῶνος τοῦ φεύγοντος σκηπτομένου καὶ ὀμνύοντος, ὁ ἀντίδικος ἀνθυπόμνυται, φάσκων αὐτὸν προσποιεῖσθαι.

— 15. μηδὲν ἧττον] Αὕτη ἐστὶν ἡ τρίτη πρεσβεία.

— 18. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην] Τὴν δευτέραν.[36]

P. 123. 8. στρωματόδεσμα] Στρωματόδεσμον, ἢ στρωματόδεσμος, στρωμνὴ δεδεμένη, πήρα στρατιωτικὴ καὶ ὁδοιπορική,[37] ἢ καὶ πρὸς τὸ ἀναπαύεσθαι χρησίμη ἐστί.

— 11. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν] Ἑπτὰ καὶ δέκα γοῦν ἔτι γεγονὼς ἐδοκιμάσθη κατὰ τὸ ψήφισμα, ἴσως συγχωρηθέντος αὐτῷ τούτου, ἵνα δικάσηται τοῖς ἐπιτρόποις. κατὰ γὰρ τὸν νόμον ὀκτωκαιδεκαετεῖς ἐδοκιμάζοντο· εἶτα μετ' ἔτη δύο ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν ἐπιτρόπων οἱ ὀρφανοὶ τὰς οὐσίας.

— 12. Βάταλος] Πλούταρχος ἐν τῷ Δημοσθένους βίῳ· Βάταλος μόριόν τι τοῦ σώματος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αἰσχρὸν, πρωκτός.

— 14. Ἀργὰς] Ἀργὰς ὄφιος εἶδος. οὕτω δὴ ὠνομάσθη διὰ τὸ τῆς φύσεως πονηρὸν καὶ κακόηθες.

— 15. ἐνεκαλύψαντο] Τὰ πρόσωπα ἐκάλυψαν ὑπ' αἰσχύνης τῶν ὑπὸ Δημοσθένους εἰρημένων.

P. 129. 2. ἀρὰ ἰσχυρὰ] Αὕτη ἡ ἀρά ἐστιν ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος λόγῳ.

— 10. ἐκ Δωρίου] Δώριον καὶ Κυτίνιον καὶ Σπάρτα τρεῖς πόλεις Δωρικαί.

P. 130. 19. Θήβας Βοιωτίας] Τουτέστι τὰς Θήβας ὅλας τῆς Βοιωτίας μέρος εἶναι, καὶ μὴ τὴν ὅλην Βοιωτίαν ἐν Θήβαις εἶναι.

P. 132. 16. τὸν Λυδίαν] Γραπτέον Λοιδίαν. ἔστι δὲ Λοιδίας Μακεδονίας ποταμὸς, ὥς φησιν Ἁρποκρατίων.

— 19. οὐ δυνατὸς ἦν] Εἰρωνεία.

P. 133. 11. ἐνδέχεται τὸ λοιπὸν] Τοῖς περὶ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένοις διῃρεῖτο ἡ ἡμέρα, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς[38] ἥμισυ τῷ κατηγόρῳ, ἥμισυ τῷ ἀπολογουμένῳ, καὶ διεμετρεῖτο ὕδωρ, ὅσον ἐπαρκεῖν εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἡμίσεως τῆς ἡμέρας· τοῦτο δὲ ἀπὸ μιᾶς ὥρας. ΑΛΛΩΣ. Μέτρον τι ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ἔρρεεν. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ, ὡς ἐν τούτῳ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι ἀγῶνες. διενέμετο δὲ εἰς τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τοῖς δικασταῖς.

P. 137. 6. κατοικιεῖ] Ἀνίστησι, τειχίζει. Δημοσθένης ἐν τῇ κατηγορίᾳ· οὗτος μὲν γὰρ ἔφη καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν.

— 20. οὐκ ἐδέχοντο] Οἱ Φωκεῖς δηλονότι.

P. 138. 7. καὶ δεομένων] Δεομένων βοηθείας τῆς παρ' ἡμῶν, ἢ δεομένων Φιλίππου τὴν Βοιωτίαν πορθῆσαι.

— ult. κατηλόησαν] Ἐπάτησαν, ἐκάκωσαν, ἔτυψαν.

P. 140. 4. ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ] Τουτέστιν ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις ἐλέγχομαι καὶ ἁλίσκομαι, ἢ ὡς τὰ ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τοῦ ἄλλου[39] εἰρημένα, ἤγουν κατὰ τοῦ Τιμάρχου, ταῦτα εἰς ἐμὲ πάλιν ἔρχεται καὶ κατ' ἐμοῦ ἰσχύει τῇ συκοφαντίᾳ.[40]

[33] Scholium hoc deest Ap. Goens.

[34] Item hoc, cum duobus proximis insequentibus.

[35] Melius Apogr. Goens. ἀπομωσάμενος.

[36] Hoc scholium cum proximo insequente deest Apogr. Goens.

[37] Ap. Goens. παρὰ στρατιωτικοῖς καὶ ὁδοιπορικοῖς.

[38] Leg. αὐτῆς.

[39] Ap. Goens. του αντα. sic. fort. τοῦ ἀνθρώπου.

[40] Postrema hæc duo vocabula sunt in Ap. Goens., sed desunt editioni Brook. v. dicenda ad scholium deinceps proximum.

— 20. προβολὰς] Προβολὴ κατηγορία πρὸς τὸν δῆμον ἀσεβείας ἢ συκοφαντίας.[41]

P. 141. 2. ἀναβιβῶμαι] Τοῦτ' ἔστι, φανερὰ ποιήσω.

— 9. διὰ τὸν πόλεμον] Πελοποννησιακόν.

— 12. Ἐτεοβουτάδαις] Ἐτεοβουτάδαι οἱ Βούτου τοῦ ἱερέως ἀπόγονοι, γένος λαμπρὸν παρ' Ἀθηναίοις. τὸ δὲ ἐτεὸν τὸ ἀληθὲς δηλοῖ.

— 13. τῆς πολιάδος] Τῆς πολιούχου, τουτέστι τῆς τὴν πόλιν φυλαττούσης καὶ συνεχούσης.[42]

— 20. σὺ δὲ ἀμφισβητῶν] Ἀνδρόγυνον εἶναι δηλοῖ. ἀναγνωστέον δὲ ἀμφισβητούμενος ἀνὴρ εἶναι, τουτέστιν οὐχ ὁμολογούμενος ἀνὴρ εἶναι.

— pen. Ἀριστάρχου] Τοῦτον μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἀλλαχοῦ. τούτου δὲ μειρακίου ὄντος ἐρασθεὶς, καὶ δι' αὐτὸ παροινήσας εἰς Νικόδημον, ἐξέκοψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὥς φασί τινες.

— ult. ἐμβάλλεις] Οὐ προσήκων εἰσέρχῃ.[43]

P. 142. 10. ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι] Λέγεται Δημοσθένης Κνωσίωνα τοῦτον μειρακίσκον ὄντα, καίτοι γυναῖκα ἔχων,[44] ὥστε καὶ αὐτὴν ἀγανακτήσασαν συγκοιμᾶσθαι τῷ Κνωσίωνι, ἀναλαβεῖν καὶ εἰσδέξασθαι εἰς τὴν οἰκίαν.

[— 15. πόῤῥωθεν] Ἐξ ἀρχῆς. Mead.]

P. 143. 6. Ἐπικράτους] Τοῦτον Δημοσθένης λοιδορῶν Κηρύβωνα[45] ἐπονομάζει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

— 12. τοὺς πάντων] Τοὺς παῖδας.[46]

P. 144. 8. ἐξεῤῥίφη] Ἐξεβλήθη.

— ibid. τῶν τοιούτων] Αἰσχρῶν.

P. 145. ult. προστρόπαιον] Μιαρὸν, κατάρατον. [Προστρόπαιόν ἐστιν ὁ εἰς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος τὰ κακά· ὅπερ ἐστὶν ἐναντίον τοῦ ἀποτροπαίου. προστρόπαιον δέ φησιν ἑαυτοῦ· μὴ γὰρ γένοιτο τῆς πόλεως. Hurley.]

P. 147. 4. συνῇδον] Τουτέστι συνεπαιώνιζον Φιλίππῳ. τούτῳ γὰρ ῥήματι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

— 19. ἀνηλέητος] Μηδενὸς ἐλέου ἄξιος.

P. 148. ult. περίπολος] Εἴρηται περίπολος παρὰ τὸ περιπολεῖν τὴν χώραν. οἱ γὰρ ἔφηβοι τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιεπόλουν, τουτέστι περιήρχοντο τὴν χώραν, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς φυλακτηρίοις, ἢ ἐν τοῖς φρουρίοις, ἐνίοτε ἔτος ἓν μόνον, ἐνίοτε δύο. *Ulpian.*[47]

[P. 149. 3. συμπαραπέμπων] Ἤγουν συστρατεύων. Mead.

— 5. Φλιοῦντα] Πόλιν Ἀρκαδίας. Mead.

— antep. χαράδρα] Τόπος κοῖλος. Mead.

P. 150. 4. ἐκινδύνευσα] Ἤγουν ἀνδρείως ἐπολέμησα. Mead.

— 8. συμπρεσβεύσαντος] Παρακαλέσαντος. Mead.]

P. 151. 12. ἐπριάμεθα] Τουτέστι ἐμισθωσάμεθα.

P. 152. 20. ἀναφθέντος] Ἀναφύντος, ἀναζωπυρωθέντος.

[41] Sic utrumque exemplum. Sed melius absint hæc duo postrema vocabula, perperam e superiori scholio huc illata.

[42] Deest hoc scholium Apogr. Goens.

[43] Leg. προσῆκον (in neutro). Deest hoc scholium Apogr. Goens.

[44] Taylor suspicatur hic aliquid deesse.

[45] Ap. Goens. Κορυβωνα. lege Κηρυβίωνα.

[46] Hoc scholium deest Ap. Goens. una cum duobus deinceps proximis.

[47] Admonitionem hanc de Ulpiano tam in editione Br. quam in Ap. Goens. reperi.

AD ORATIONEM IN CTESIPHONTEM.

*** Scholia ad hanc orationem, a Reiskio edita, litera R. signantur; a Bekkero (in Editione sua, Halis Saxonum, 1815.), litera B.

P. 162. 1. τὴν μὲν παρασκευὴν] Τὴν τῶν παρακεκλημένων σπουδήν. παρασκευὴν δὲ εἶπεν ὡς καθ' ἑαυτοῦ γινομένην, δέησιν δὲ ὡς πρὸς τοὺς δικαστάς. φησὶ γάρ· ἐμοὶ μὲν ἀπειλοῦσιν, ὑμῶν δὲ δέονται. B.

— 2. τὴν παράταξιν] Ἀντὶ τοῦ σύνταξιν καὶ παρακλήτων καὶ συναγωνιστῶν σπουδήν. δοκεῖ δὲ τραγικωτέρα κεχρῆσθαι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῇ μεταφορᾷ, πολιτικώτερον δὲ ὑπὸ Δημοσθένους εἰρῆσθαι τὸ αὐτὸ νόημα ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, ἔχον οὕτως· ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴ καὶ παραγγελία γέγονε κ. τ. ἑ. B.

P. 163. 1. τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη] Μέτρια τὰ προσήκοντα, τὰ καθήκοντα· συνήθη δὲ τὸ ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθαι καὶ μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιόν τινι χαρίζεσθαι. ΑΛΛΩΣ. Ἀντὶ τοῦ τὰ δίκαια. συνήθη δὲ τὰ εἰθισμένα τῇ δημοκρατίᾳ, ὅ ἐστι τὰ ἴσα. B.

— 6. τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους] Πρὸς διαστολὴν τῆς Ἀρειοπαγιτικῆς βουλῆς, ἥτις ἦν ἀδιάδοχος. R. B.

— 10. τῷ πρεσβυτάτῳ] Τῷ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη. R. B.

P. 164. 2. οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου] Ἑκάστη φυλὴ κατὰ μῆνα ἐπρυτάνευε, καὶ ταύτης τινὲς ἦσαν πρόεδροι, καὶ τούτων πρῶτος ὁ ἐπιστάτης, ὃς πρῶτος ἐπεψήφιζεν. ἦσαν δὲ οὗτοι κληρωτοί. φησὶν οὖν ὅτι οὐ κληρωτοὶ ἦσαν οἱ ἐπιψηφίσαντες, οὐδὲ νομίμως εἰληχότες προεδρεύειν, ἀλλὰ κατασκευαστοὶ καὶ ἐγκάθετοι σπουδασταί. εἰκὸς δὲ πανουργεῖσθαι περὶ τὰς διακληρώσεις τινὰς, καὶ ὑπωνεῖσθαι τοὺς κλήρους, καὶ ἄλλως πως πραγματεύεσθαι πρὸς τὸ δοκεῖν εἰληχέναι. ἐγίνοντο γάρ τινες, ὡς εἴπομεν, κληρωτοὶ ἐξ ὅλου τοῦ δήμου πρόεδροι. οὗτοι δὲ μετὰ τῆς προεδρευούσης φυλῆς ἐκάθηντο, καὶ ἐπεψήφιζον τὰ δοκοῦντα τῇ ὅλῃ βουλῇ. B.

— 4. ὄντως] Οἱονεὶ ἀληθῶς καὶ οὐ κεκακουργημένως. λάχῃ δὲ κληρούμενος ἀντὶ τοῦ ἀπὸ κλήρου σχοίη τὴν ἐξουσίαν τοῦ προεδρεύειν.

P. 165. 2. τὸ κάλλιστον] Τοῦτο δὲ ὡς δημοτικὸν ἐπαινεῖ. ἔστι δὲ προσαγωγὸν τῶν δικαστῶν, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους καλεῖ, ἀλλὰ τὸν βουλόμενον. B.

— 7. οἱ πρόεδροι] Πρόεδροι ἐλέγοντο οἱ δέκα ἄνδρες οἱ καθ' ἑκάστην πρυτανείαν τὰ τῆς ἐκκλησίας διοικοῦντες. οὕτω δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων προήδρευον. ἦσαν δὲ πρυτανεῖαι δέκα, ὅσαι καὶ Ἀθηναίων φυλαί. εἶχε δὲ ἑκάστη φυλὴ πρυτάνεις πεντήκοντα, οἳ τὰ ὅλα διῴκουν ἡμέρας τριάκοντα πέντε. οὗτοι δὲ διῃροῦντο εἰς δεκαδαρχίας πέντε τῶν προέδρων λεγομένων, οἳ ἡμέρας ἑπτὰ διῴκουν τὰ πολιτικὰ, καὶ προήδρευον κατὰ μέρος. καὶ οὕτω τρεῖς ἦσαν τῆς διοικήσεως ἄμοιροι. ὁ δὲ μίαν ἡμέραν τὰ ὅλα διοικῶν, ἄρχων ἐφήμερος καὶ ἐπιστάτης ἐκαλεῖτο. R. B. ΑΛΛΩΣ. Ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, ὅτι ἑκάστη τῶν δέκα φυλῶν τριάκοντα ἓξ ἡμέρας διῴκει τὴν πόλιν, καὶ αὐτὴ εἶχε τὴν προεδρίαν τῶν ἄλλων. πάλιν δὲ αὐτῆς τῆς προεδρευούσης φυλῆς ἦσάν τινες τιμιώτεροι, οἱ πρόεδροι, οἵτινες δι' ἑαυτῶν διῴκουν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις πάντα τὰ καθήκοντα τῇ ἑαυτῶν φυλῇ. B.

— 8. τὸ δέκατον μέρος] Δέκα γὰρ ἦσαν φυλαὶ καθισταμέναι Ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς Κλεισθένους πολιτείας, εἰς ἃς ἅπαντες ἦσαν Ἀθηναίων διανενεμημένοι. ἔοικε δὲ ἡ βουλὴ πόλις εἶναι μικρά· ἔστι γὰρ ἐκ τῶν δέκα φυλῶν καὶ ὅλη ἡ πόλις. τὸ γὰρ δέκατον μέρος ταύτης δέκατον μέρος ἐστὶ τῆς πόλεως. B.

— 11. τοιούτων, ὁποίους] Τὸ ἐπαχθὲς ἔφυγεν, ἵνα μὴ λυπήσῃ. B.

— ult. τυραννὶς] Τυράννους ἔλεγον καὶ τοὺς βασιλεῖς. — ταύτην τινὲς ἀριστοκρατίαν λέγουσιν. B.

P. 168. 17. εὐθύναις] Εὔθυναι αἱ τῶν δικαιωμάτων ἐξετάσεις. B.

— ibid. τῶν ἀρχόντων] Τῶν λογιστῶν. λογισταὶ δὲ ὄνομα ἀρχῆς. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς οἱ πρεσβεύσαντες ἤ τι δημόσιον διοικήσαντες [δικασάντες R.] ἤ τινα ἀρχὴν ἄρξαντες ἐδίδοσαν τὰς εὐθύνας. εὔθυναι δὲ αἱ τῶν διῳκημένων ἐν ταῖς ἀρχαῖς δοκιμασίαι καὶ ἐξετάσεις καὶ ἀπολογισμοί. R. B.

P. 169. 1. τὰς εὐθύνας ὠφληκὼς] Ὥσπερ λέγομεν εὐθύνας δέδωκεν, ἐὰν ἄμεμπτος εὑρεθῇ, οὕτω καὶ ὠφληκὼς, ἐὰν ἀδικήσας ὀφθῇ. B.

— 5. τοὺς ὑπευθύνους] Τοὺς μήπω λόγον τῶν διῳκημένων ἀποδεδωκότας. B.

— 11. προβάλλονται] Προκάλυμμα ποιοῦνται τῆς αἰσχύνης. B.

— 13. λόγον] Ἀντὶ τοῦ ἀπολογίαν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ὁ Δημοσθένης· οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις. B.

— 18. Κτησιφῶν δὲ] Εἰπὼν οἱ μὲν μέτριοί εἰσιν, ἔδει ἐπενεγκεῖν οἱ δὲ ἀναιδεῖς, ὧν ἐστὶ Κτησιφῶν. ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἐποίησεν, ἀλλ' οἱ μὲν φύσει μέτριοι, ὁ δὲ Κτησιφῶν ὑπερπηδήσας τὸν νόμον κ. ἑ. B.

— ibid. ὑπερπηδήσας] Ὑπερβάς. R. B.

— 21. μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα] Ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς ἀρχῆς. ἢ μεταξὺ τοῦ χρόνου τοῦ εἶναι αὐτὸν ὑπεύθυνον. — οἷον κατὰ μέσον ἄρχοντα, μεσοῦντα τῆς ἀρχῆς. B.

— antep. ἕτερον] Οὐδένα προεῖπε τῶν ἀντιδικούντων λόγον. πῶς φησὶ δὲ καὶ ἕτερον; B.

P. 170. 1. ἀρχὰς] Τρεῖς ἦσαν Ἀθήνησιν ἀρχαὶ, αἵ τε κληρωταὶ, καὶ ἃς ὁ δῆμος ἐν ἀρχαιρεσίαις χειροτονεῖ, αἵ τε κατὰ καιροὺς φυλακαὶ τειχῶν ἐπισκευῆς καὶ ὅσα τοιαῦτα. αἱροῦνται δε ταύτας καὶ φυλαὶ καὶ δῆμοι. τὸν γὰρ Δημοσθένην καὶ τειχοποιὸν εἵλετο ἡ Πανδιονὶς φυλή. τούτων δὲ τῶν τριῶν τὰς τελευταίας ἴσως φησὶ καλοῦσιν ἐπιστασίας καὶ πραγματείας, ὧν μίαν ὁ Δημοσθένης ἔπραττε. δείκνυσιν οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἀρχὰς λεγομένας καὶ συμπάσας τὰς ὑπὲρ μῆνα ἐπιστασίας. B.

— 2. ἀποκληροῦσιν] Ἀντὶ τοῦ διὰ κλήρου αὐτοῖς παρέχουσι τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ Θησείῳ, ἴσως τῶν θεσμοθετῶν ἐκεῖ ἀεὶ χειροτονούντων εὐτελεῖς τινὰς διοικήσεις, ὡς πρὸς τιμὴν τοῦ Θησέως τοῦ οἰκιστοῦ, οὗ τινὸς τὰ ὀστᾶ ἐκεῖ ἔκειτο. νόμος δ' ἦν τοὺς ἀποφυγόντας τῶν οἰκετῶν εἰς τὸ τοῦ Θησέως τέμενος ἀτιμωρήτους εἶναι. οἱ δὲ θεσμοθέται τῶν ἐννέα ἀρχόντων εἰσὶ, τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἕξ. διαλλάσσουσι δ' αὐτοὺς οἱ καλούμενοι νομοφύλακες. — Δύο Θησεῖα ἐν τῇ πόλει . . . . . αὐτοῦ ἐπιτάφιον ποιήσαντες καὶ ἔξω τῆς πόλεως, ὃ ἔκτισεν αὐτῷ ἱερὸν, ὅτε κατήνεγκεν αὐτοῦ ἐκ Σκύρου τὰ ὀστᾶ. ἔφυγε δὲ διὰ τὸν Ἱππολύτου θάνατον, ὑπὸ Λύκου κατηγορηθείς. B.

— 8. ἐν ᾧ] Ὑπερβὰς τὰς χειροτονητάς φησιν ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας καὶ τούσδε καὶ τούσδε καὶ τούσδε οὐ διακονεῖν ἀλλ' ἄρχειν δοκιμασθέντας. B.

P. 171. 2. ἡγεμονίας δικαστηρίων] Οἷον ἐξουσίαν τοῦ καταδικάζειν τοὺς ὑπεναντίους. — Ἄρχοντες ἕκαστοι εἰσῆγόν τινας δίκας εἰς τὸ δικαστήριον. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἡγεμονία δικαστηρίου. — Ὑπάρχει τις βασιλεὺς, θεσμοθέτης, τειχοποιὸς, λογιστής. οὗτοι τοὺς ὑφ' αὐτοὺς ἐκκληροῦντας δικαστήριον εἰσάγουσιν εἰς τοῦτο, οἷον λογιστὴς τοὺς ἄρχοντας κληρώσας δικαστήριον, οὗ προέστη τε καὶ εἰσάγει· καὶ πάλιν ὁ θεσμοθέτης. διὸ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δικαστής φησιν·

ὁ θεσμοθέτης ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι
δότω. B.

— pen. οὐ διακονεῖν] Οὐχ ὅτι ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται μὴ διακονεῖν, ἀλλὰ τοῦ νόμου λέγοντος τούσδε καὶ τούσδε ἄρχειν δοκιμασθέντας. ἀλλ' ὑπολαβὼν φησὶν οὐ διακονεῖν, ἀλλ' ἄρχειν δοκιμασθέντας. B.

— 20. προβολὰς] Προβολὴ κατηγορία πρὸς τὸν δῆμον ἀσεβείας ἢ συκοφαντίας.[41]

P. 141. 2. ἀναβιβῶμαι] Τοῦτ' ἔστι, φανερὰ ποιήσω.

— 9. διὰ τὸν πόλεμον] Πελοποννησιακόν.

— 12. Ἐτεοβουτάδαις] Ἐτεοβουτάδαι οἱ Βούτου τοῦ ἱερέως ἀπόγονοι, γένος λαμπρὸν παρ' Ἀθηναίοις. τὸ δὲ ἐτεὸν τὸ ἀληθὲς δηλοῖ.

— 13. τῆς πολιάδος] Τῆς πολιούχου, τουτέστι τῆς τὴν πόλιν φυλαττούσης καὶ συνεχούσης.[42]

— 20. σὺ δὲ ἀμφισβητῶν] Ἀνδρόγυνον εἶναι δηλοῖ. ἀναγνωστέον δὲ ἀμφισβητούμενος ἀνὴρ εἶναι, τουτέστιν οὐχ ὁμολογούμενος ἀνὴρ εἶναι.

— pen. Ἀριστάρχου] Τοῦτον μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἀλλαχοῦ. τούτου δὲ μειρακίου ὄντος ἐρασθεὶς, καὶ δι' αὐτὸ παροινήσας εἰς Νικόδημον, ἐξέκοψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὥς φασί τινες.

— ult. ἐμβάλλεις] Οὐ προσήκων εἰσέρχῃ.[43]

P. 142. 10. ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι] Λέγεται Δημοσθένης Κνωσίωνα τοῦτον μειρακίσκον ὄντα, καίτοι γυναῖκα ἔχων,[44] ὥςτε καὶ αὐτὴν ἀγανακτήσασαν συγκοιμᾶσθαι τῷ Κνωσίωνι, ἀναλαβεῖν καὶ εἰσδέξασθαι εἰς τὴν οἰκίαν.

[— 15. πόῤῥωθεν] Ἐξ ἀρχῆς. Mead.]

P. 143. 6. Ἐπικράτους] Τοῦτον Δημοσθένης λοιδορῶν Κηρύβωνα[45] ἐπονομάζει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

— 12. τοὺς πάντων] Τοὺς παῖδας.[46]

P. 144. 8. ἐξεῤῥίφη] Ἐξεβλήθη.

— ibid. τῶν τοιούτων] Αἰσχρῶν.

P. 145. ult. προστρόπαιον] Μιαρὸν, κατάρατον. [Προστρόπαιόν ἐστιν ὁ εἰς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος τὰ κακά· ὅπερ ἐστὶν ἐναντίον τοῦ ἀποτροπαίου. προστρόπαιον δέ φησιν ἑαυτοῦ· μὴ γὰρ γένοιτο τῆς πόλεως. Hurley.]

P. 147. 4. συνῇδον] Τουτέστι συνεπαιώνιζον Φιλίππῳ. τούτῳ γὰρ ῥήματι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

— 19. ἀνηλέητος] Μηδενὸς ἐλέου ἄξιος.

P. 148. ult. περίπολος] Εἴρηται περίπολος παρὰ τὸ περιπολεῖν τὴν χώραν. οἱ γὰρ ἔφηβοι τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιεπόλουν, τουτέστι περιήρχοντο τὴν χώραν, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς φυλακτηρίοις, ἢ ἐν τοῖς φρουρίοις, ἐνίοτε ἔτος ἓν μόνον, ἐνίοτε δύο. *Ulpian.*[47]

[P. 149. 3. συμπαραπέμπων] Ἤγουν συστρατεύων. Mead.

— 5. Φλιοῦντα] Πόλιν Ἀρκαδίας. Mead.

— antep. χαράδρα] Τόπος κοῖλος. Mead.

P. 150. 4. ἐκινδύνευσα] Ἤγουν ἀνδρείως ἐπολέμησα. Mead.

— 8. συμπρεσβεύσαντος] Παρακαλέσαντος. Mead.]

P. 151. 12. ἐπριάμεθα] Τουτέστι ἐμισθωσάμεθα.

P. 152. 20. ἀναφθέντος] Ἀναφύντος, ἀναζωπυρωθέντος.

[41] Sic utrumque exemplum. Sed melius absint hæc duo postrema vocabula, perperam e superiori scholio huc illata.

[42] Deest hoc scholium Apogr. Goens.

[43] Leg. προσῆκον (in neutro). Deest hoc scholium Apogr. Goens.

[44] Taylor suspicatur hic aliquid deesse.

[45] Ap. Goens. Κορυβωνα. lege Κηρυβίωνα.

[46] Hoc scholium deest Ap. Goens. una cum duobus deinceps proximis.

[47] Admonitionem hanc de Ulpiano tam in editione Br. quam in Ap. Goens. reperi.

AD ORATIONEM IN CTESIPHONTEM.

⁂ Scholia ad hanc orationem, a Reiskio edita, litera R. signantur; a Bekkero (in Editione sua, Halis Saxonum, 1815.), litera B.

P. 162. 1. τὴν μὲν παρασκευὴν] Τὴν τῶν παρακεκλημένων σπουδήν. παρασκευὴν δὲ εἶπεν ὡς καθ' ἑαυτοῦ γινομένην, δέησιν δὲ ὡς πρὸς τοὺς δικαστάς. φησὶ γάρ· ἐμοὶ μὲν ἀπειλοῦσιν, ὑμῶν δὲ δέονται. B.

— 2. τὴν παράταξιν] Ἀντὶ τοῦ σύνταξιν καὶ παρακλήτων καὶ συναγωνιστῶν σπουδήν. δοκεῖ δὲ τραγικωτέρᾳ κεχρῆσθαι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῇ μεταφορᾷ, πολιτικώτερον δὲ ὑπὸ Δημοσθένους εἰρῆσθαι τὸ αὐτὸ νόημα ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, ἔχον οὕτως· ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴ καὶ παραγγελία γέγονε κ. τ. ἑ. B.

P. 163. 1. τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη] Μέτρια τὰ προσήκοντα, τὰ καθήκοντα· συνήθη δὲ τὸ ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθαι καὶ μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιόν τινι χαρίζεσθαι. ΑΛΛΩΣ. Ἀντὶ τοῦ τὰ δίκαια. συνήθη δὲ τὰ εἰθισμένα τῇ δημοκρατίᾳ, ὅ ἐστι τὰ ἴσα. B.

— 6. τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους] Πρὸς διαστολὴν τῆς Ἀρειοπαγιτικῆς βουλῆς, ἥτις ἦν ἀδιάδοχος. R. B.

— 10. τῷ πρεσβυτάτῳ] Τῷ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη. R. B.

P. 164. 2. οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου] Ἑκάστη φυλὴ κατὰ μῆνα ἐπρυτάνευε, καὶ ταύτης τινὲς ἦσαν πρόεδροι, καὶ τούτων πρῶτος ὁ ἐπιστάτης, ὃς πρῶτος ἐπεψήφιζεν. ἦσαν δὲ οὗτοι κληρωτοί. φησὶν οὖν ὅτι οὐ κληρωτοὶ ἦσαν οἱ ἐπιψηφίσαντες, οὐδὲ νομίμως εἰληχότες προεδρεύειν, ἀλλὰ κατασκευαστοὶ καὶ ἐγκάθετοι σπουδασταί. εἰκὸς δὲ πανουργεῖσθαι περὶ τὰς διακληρώσεις τινὰς, καὶ ὑπωνεῖσθαι τοὺς κλήρους, καὶ ἄλλως πως πραγματεύεσθαι πρὸς τὸ δοκεῖν εἰληχέναι. ἐγίνοντο γάρ τινες, ὡς εἴπομεν, κληρωτοὶ ἐξ ὅλου τοῦ δήμου πρόεδροι. οὗτοι δὲ μετὰ τῆς προεδρευούσης φυλῆς ἐκάθηντο, καὶ ἐπεψήφιζον τὰ δοκοῦντα τῇ ὅλῃ βουλῇ. B.

— 4. ὄντως] Οἱονεὶ ἀληθῶς καὶ οὐ κεκακουργημένως. λάχῃ δὲ κληρούμενος ἀντὶ τοῦ ἀπὸ κλήρου σχοίη τὴν ἐξουσίαν τοῦ προεδρεύειν.

P. 165. 2. τὸ κάλλιστον] Τοῦτο δὲ ὡς δημοτικὸν ἐπαινεῖ. ἔστι δὲ προσαγωγὸν τῶν δικαστῶν, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους καλεῖ, ἀλλὰ τὸν βουλόμενον. B.

— 7. οἱ πρόεδροι] Πρόεδροι ἐλέγοντο οἱ δέκα ἄνδρες οἱ καθ' ἑκάστην πρυτανείαν τὰ τῆς ἐκκλησίας διοικοῦντες. οὕτω δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων προήδρευον. ἦσαν δὲ πρυτανεῖαι δέκα, ὅσαι καὶ Ἀθηναίων φυλαί. εἶχε δὲ ἑκάστη φυλὴ πρυτάνεις πεντήκοντα, οἳ τὰ ὅλα διῴκουν ἡμέρας τριάκοντα πέντε. οὗτοι δὲ διῃροῦντο εἰς δεκαδαρχίας πέντε τῶν προέδρων λεγομένων, οἳ ἡμέρας ἑπτὰ διῴκουν τὰ πολιτικὰ, καὶ προήδρευον κατὰ μέρος. καὶ οὕτω τρεῖς ἦσαν τῆς διοικήσεως ἄμοιροι. ὁ δὲ μίαν ἡμέραν τὰ ὅλα διοικῶν, ἄρχων ἐφήμερος καὶ ἐπιστάτης ἐκαλεῖτο. R. B. ΑΛΛΩΣ. Ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, ὅτι ἑκάστη τῶν δέκα φυλῶν τριάκοντα ἓξ ἡμέρας διῴκει τὴν πόλιν, καὶ αὐτὴ εἶχε τὴν προεδρίαν τῶν ἄλλων. πάλιν δὲ αὐτῆς τῆς προεδρευούσης φυλῆς ἦσάν τινες τιμιώτεροι, οἱ πρόεδροι, οἵτινες δι' ἑαυτῶν διῴκουν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις πάντα τὰ καθήκοντα τῇ ἑαυτῶν φυλῇ. B.

— 8. τὸ δέκατον μέρος] Δέκα γὰρ ἦσαν φυλαὶ καθισταμέναι Ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς Κλεισθένους πολιτείας, εἰς ἃς ἅπαντες ἦσαν Ἀθηναίων διανενεμημένοι. ἔοικε δὲ ἡ βουλὴ πόλις εἶναι μικρά· ἔστι γὰρ ἐκ τῶν δέκα φυλῶν καὶ ὅλη ἡ πόλις. τὸ γὰρ δέκατον μέρος ταύτης δέκατον μέρος ἐστὶ τῆς πόλεως. B.

— 11. τοιούτων, ὁποίους] Τὸ ἐπαχθὲς ἔφυγεν, ἵνα μὴ λυπήσῃ. B.

— ult. τυραννὶς] Τυράννους ἔλεγον καὶ τοὺς βασιλεῖς. — ταύτην τινὲς ἀριστοκρατίαν λέγουσιν. B.

P. 168. 17. εὐθύναις] Εὐθῦναι αἱ τῶν δικαιωμάτων ἐξετάσεις. B.

— ibid. τῶν ἀρχόντων] Τῶν λογιστῶν. λογισταὶ δὲ ὄνομα ἀρχῆς. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς οἱ πρεσβεύσαντες ἤ τι δημόσιον διοικήσαντες [δικασάντες R.] ἤ τινα ἀρχὴν ἄρξαντες ἐδίδοσαν τὰς εὐθύνας. εὐθῦναι δὲ αἱ τῶν διῳκημένων ἐν ταῖς ἀρχαῖς δοκιμασίαι καὶ ἐξετάσεις καὶ ἀπολογισμοί. R. B.

P. 169. 1. τὰς εὐθύνας ὠφληκὼς] Ὥςπερ λέγομεν εὐθύνας δέδωκεν, ἐὰν ἄμεμπτος εὑρεθῇ, οὕτω καὶ ὠφληκὼς, ἐὰν ἀδικήσας ὀφθῇ. B.

— 5. τοὺς ὑπευθύνους] Τοὺς μήπω λόγον τῶν διῳκημένων ἀποδεδωκότας. B.

— 11. προβάλλονται] Προκάλυμμα ποιοῦνται τῆς αἰσχύνης. B.

— 13. λόγον] Ἀντὶ τοῦ ἀπολογίαν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ὁ Δημοσθένης· οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις. B.

— 18. Κτησιφῶν δὲ] Εἰπὼν οἱ μὲν μέτριοί εἰσιν, ἔδει ἐπενεγκεῖν οἱ δὲ ἀναιδεῖς, ὧν ἐστὶ Κτησιφῶν. ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἐποίησεν, ἀλλ' οἱ μὲν φύσει μέτριοι, ὁ δὲ Κτησιφῶν ὑπερπηδήσας τὸν νόμον κ. ἑ. B.

— ibid. ὑπερπηδήσας] Ὑπερβάς. R. B.

— 21. μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα] Ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς ἀρχῆς. ἢ μεταξὺ τοῦ χρόνου τοῦ εἶναι αὐτὸν ὑπεύθυνον. — οἷον κατὰ μέσον ἄρχοντα, μεσοῦντα τῆς ἀρχῆς. B.

— antep. ἕτερον] Οὐδένα προεῖπε τῶν ἀντιδικούντων λόγον. πῶς φησὶ δὲ καὶ ἕτερον; B.

P. 170. 1. ἀρχὰς] Τρεῖς ἦσαν Ἀθήνησιν ἀρχαὶ, αἵ τε κληρωταὶ, καὶ ἃς ὁ δῆμος ἐν ἀρχαιρεσίαις χειροτονεῖ, αἵ τε κατὰ καιροὺς φυλακαὶ τειχῶν ἐπισκευῆς καὶ ὅσα τοιαῦτα. αἱροῦνται δὲ ταύτας καὶ φυλαὶ καὶ δῆμοι. τὸν γὰρ Δημοσθένην καὶ τειχοποιὸν εἵλετο ἡ Πανδιονὶς φυλή. τούτων δὲ τῶν τριῶν τὰς τελευταίας ἴσως φησὶ καλοῦσιν ἐπιστασίας καὶ πραγματείας, ὧν μίαν ὁ Δημοσθένης ἔπραττε. δείκνυσιν οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἀρχὰς λεγομένας καὶ συμπάσας τὰς ὑπὲρ μῆνα ἐπιστασίας. B.

— 2. ἀποκληροῦσιν] Ἀντὶ τοῦ διὰ κλήρου αὐτοῖς παρέχουσι τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ Θησείῳ, ἴσως τῶν θεσμοθετῶν ἐκεῖ ἀεὶ χειροτονούντων εὐτελεῖς τινὰς διοικήσεις, ὡς πρὸς τιμὴν τοῦ Θησέως τοῦ οἰκιστοῦ, οὗ τινὸς τὰ ὀστᾶ ἐκεῖ ἔκειτο. νόμος δ' ἦν τοὺς ἀποφυγόντας τῶν οἰκετῶν εἰς τὸ τοῦ Θησέως τέμενος ἀτιμωρήτους εἶναι. οἱ δὲ θεσμοθέται τῶν ἐννέα ἀρχόντων εἰσὶ, τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἕξ. διαλλάσσουσι δ' αὐτοὺς οἱ καλούμενοι νομοφύλακες. — Δύο Θησεῖα ἐν τῇ πόλει . . . . . αὐτοῦ ἐπιτάφιον ποιήσαντες καὶ ἔξω τῆς πόλεως, ὃ ἔκτισεν αὐτῷ ἱερὸν, ὅτε κατήνεγκεν αὐτοῦ ἐκ Σκύρου τὰ ὀστᾶ. ἔφυγε δὲ διὰ τὸν Ἱππολύτου θάνατον, ὑπὸ Λύκου κατηγορηθείς. B.

— 8. ἐν ᾧ] Ὑπερβὰς τὰς χειροτονητάς φησιν ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας καὶ τούςδε καὶ τούςδε καὶ τούςδε οὐ διακονεῖν ἀλλ' ἄρχειν δοκιμασθέντας. B.

P. 171. 2. ἡγεμονίας δικαστηρίων] Οἷον ἐξουσίαν τοῦ καταδικάζειν τοὺς ὑπεναντίους. — Ἄρχοντες ἕκαστοι εἰσῆγόν τινας δίκας εἰς τὸ δικαστήριον. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἡγεμονία δικαστηρίου. — Ὑπάρχει τις βασιλεὺς, θεσμοθέτης, τειχοποιὸς, λογιστής. οὗτοι τοὺς ὑφ' αὐτοὺς ἐκκληροῦντας δικαστήριον εἰσάγουσιν εἰς τοῦτο, οἷον λογιστὴς τοὺς ἄρχοντας κληρώσας δικαστήριον, οὗ προέστη τε καὶ εἰσάγει· καὶ πάλιν ὁ θεσμοθέτης. διὸ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δικαστής φησιν·

ὁ θεσμοθέτης ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω. B.

— pen. οὐ διακονεῖν] Οὐχ ὅτι ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται μὴ διακονεῖν, ἀλλὰ τοῦ νόμου λέγοντος τούςδε καὶ τούςδε ἄρχειν δοκιμασθέντας. ἀλλ' ὑπολαβὼν φησιν οὐ διακονεῖν, ἀλλ' ἄρχει δοκιμασθέντας. B.

— ult. ἐπειδὴ] Ὃ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ἐπειδὴ οἱ ἀπὸ κλήρου γινόμενοι δοκιμάζονται, οὐκοῦν πλεῖον δεῖ δοκιμάζειν καὶ τοὺς ἄρχοντας. B.

P. 172. 2. τὸν γραμματέα] Γραμματέα λέγει τὸν εἰωθότα ἐν τῷ κοινῷ τὰ τοῦ δήμου γράμματα ἀναγινώσκειν. R. B.

— ibid. τοὺς λογιστὰς] Λογιστὴς ἑκάστης φυλῆς εἷς. γραμματέα δὲ ἕκαστοι εἶχον. λέγει οὖν νῦν τὸν τῶν λογιστῶν. B.

— 17. πρὸς δὲ] Δημοσθενικῶς προδιαβάλλει τὴν ἀντίθεσιν, μετὰ ἤθους δέ. ἔστι δὲ κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν. φησὶ γὰρ ὁ Αἰσχίνης ὅτι ὑπεύθυνος εἶ· τειχοποιὸς γὰρ εἶ. ὁ δὲ Δημοσθένης τειχοποιὸς εἶναι συντρέχει. τὸ δὲ τὰ γὰρ ἴδια ἀνάλωσα διάνοια τοῦ ῥητοῦ ἐστὶ, καὶ ἀμφισβητεῖται, ποῖα ἀνάλωσε τὰ ἴδια ἢ τὰ κοινά. B.

P. 173. 2. τηλικαύτῃ] Ἐν γὰρ τῇ μεγάλῃ ἐνδέχεται καὶ λαθεῖν. B.

— 4. ὁπωσοῦν] Δι' ἥν τινα πρόφασιν, ὁποία ποτ' ἂν ᾖ. B.

— 5. παραδόξων] Τῶν παρὰ τὴν δόξαν, περὶ ὧν τις οὐκ ἂν προσδοκήσειεν οὐδ' ὑπολάβοι. B.

— 10. γένη] Γένη οὐ τὰς συγγενείας καλεῖ, ἀλλὰ ταῦτα ὧν οἱ μετέχοντες γεννῆται καὶ ὁμογάλακτες καλοῦνται. εἰσὶ δὲ ὥςπερ πατρίαι τινὲς, ἱερῶν κοινωνίας ἔχουσαι. B.

— ibid. Εὐμολπίδας] Εὐμόλπου ἀπογόνους. ἐγένετο δὲ Εὔμολπος Μουσαίου υἱὸς ἢ μαθητὴς, τοῦ τὰ μυστήρια εὑρηκότος. R. B. — Οἱ Εὐμολπίδαι γένος ἐστὶν ἀπὸ Εὐμόλπου. οὗτοί εἰσιν οἱ μυοῦντες· ἐκ τούτων γίνεται δᾳδοῦχος, ἱεροφάντης. οἱ δὲ Κήρυκες καὶ αὐτοί εἰσι τῶν περὶ τὰ μυστήρια. καὶ τοῦτο δὲ τὸ γένος ἀπό τινος ὀνομαστικῶς λεχθέντος Κήρυκος. — Γένη καὶ πατρίαι τινὲς διάσημοι ..... Ἀθήνησιν ἱεροφάνται μὲν τῆς Δήμητρος ἀπὸ Εὐμολπιδῶν, δᾳδοῦχοι δ' ἀπὸ Κηρύκων. B.

P. 177. 15. ἐκκλησίᾳ] Τρεῖς γὰρ ἐκκλησίαι κατὰ μῆνα ἐγίνοντο. B.

— ult. πρότερον μὲν] Τοῦτο ὡς ἀντιπίπτον βούλεται λῦσαι. ἵνα γὰρ μὴ εἴπῃ ὁ Δημοσθένης ὅτι οὕτως εὔνους ἤμην τῇ πόλει, πολλάς μοι ἀρχὰς ἐπίστευσε, λύει λέγων ὅτι οὐ διὰ τὴν εὔνοιαν τὴν σὴν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦθος τοῦτο ἐγένετο ἀπὸ Εὐβούλου. οὗτος γὰρ πολιτευόμενος ἦρχε τῶν θεωρικῶν, καὶ διὰ τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ καὶ ἄλλας διοικήσεις ἐπίστευσεν αὐτῷ καὶ τὴν τοῦ ἀντιγραφέως ἀρχήν. ἐκ τούτου λοιπὸν καὶ εἰς τοὺς ἀναξίους ἔδραμε τὸ ἔθος. B.

P. 178. 1. πρυτανείαν] Ἡ ἦν ἡμερῶν τριάκοντα πέντε, ὡς ἄνω εἴπομεν. R. B.

— 5. ἀποδεκτῶν] Ἀποδέκται ἦσαν οἱ δεχόμενοι τὰ χρήματα τῶν καταβολῶν, εἴ τις ἐχρεώστει τῷ δημοσίῳ ἐκ καταδίκης. ὁδοποιοὶ δὲ οἱ ἐπιμελούμενοι τῆς καθαρότητος τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. B.

P. 179. 8. ἐπιβολὰς] Οἷον ζημίας καὶ καταδίκας τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ὅπερ ἐστὶν ἔργον τῆς ἀρχῆς. B.

— ult. ἱσταμένου] Καλῶς τὸ ἱσταμένου μηνὸς, ἐπειδή ἐστι καὶ δευτέρα φθίνοντος. B.

P. 180. ult. ἀντιδιαπλέκει] Οἷον ἄλλο ἀντ' ἄλλου εἰσάγει. μὴ δυνάμενος γὰρ δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἦν ὑπεύθυνος, λέγει ὅτι ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῆς πόλεως ἐχειροτονήθην, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φυλῆς μου. B.

P. 181. pen. τριττύες] Ὅ ἐστι τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. πολλάκις γὰρ καὶ ἡ πᾶσα φυλὴ ἑαυτῆς ἕνα προεβάλλετο· πολλάκις δὲ καὶ ἓν ἕκαστον μέρος τῶν τριῶν μερῶν τῆς φυλῆς ἕνα ὑπὲρ ἑκάστου μέρους. καὶ οἱ δῆμοι οἱ μερικοὶ, οἷον ὥσπερ αἱ κῶμαι. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ὅτι οἱ δῆμοι ἐξ αὐτῶν αἱροῦνταί τινα, ἵνα ὑπὲρ τοῦ δήμου αὐτοῦ τοῦ μερικοῦ φροντίζῃ. B.

P. 182. 11. ὁ δὲ ῥήτωρ] Κατ' εἰρωνείαν εἴρηται, μᾶλλον δὲ κατ' ἀλήθειαν. βούλεται γὰρ αὐτὸν εἶναι ῥήτορα διὰ τὸ χρήσιμον αὐτοῦ, ἐπειδὴ λέγει, διὰ τί μὴ αὐτὸς ἀπολογεῖται ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὸν Δημοσθένην εἰς συνηγορίαν ἐκάλει. B.

— 14. τοὺς ἀντιδίκους] Διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἀντιλέγειν πρὸς τὰ προειρημένα. B.

— 19. διαῤῥήδην] Φανερῶς, διωρισμένως. R. B.

P. 183. 2. οὗτος] Ἐπὶ τὸ δεύτερον νόμιμον μεταβαίνει. B.

— 5. ἐργολαβεῖν] Ἵνα διὰ τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανοῦσθαι ἔχῃ ἑαυτῷ τοὺς παρέχοντας τὰ χρήματα, ὡς δυνατῶν καὶ τιμώμενος ἐν τῇ πόλει. B.

— 10. Πνυκὶ] Πνὺξ τόπου ὄνομα, ἐν ᾧ ὁ δῆμος ἐκκλησιάζων συνήγετο. R. B.

P. 184. 1. νόμον] Θέλει εἰπεῖν τὸν περὶ τῶν ξένων, ὅτι κελεύει ὁ νόμος τὸν ξενικὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεύεσθαι. τοῦτον γὰρ καλεῖ Διονυσιακόν. ὁ δὲ Δημοσθένης διακόψας τὸ ἥμισυ τοῦ νόμου τοῦ πολιτικοῦ παρενέβαλε τῷ τῶν ξένων, ὡς ἔγνωμεν ἐκεῖσε ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου. διὸ ἐπάγει μέρει τινὶ λέγων. B.

P. 185. 2. ἐπιγράψαντας] Οἱονεὶ ὑποβαλόντας. B.

— 11. ἀποδόντων] Δηλονότι τὸ κρίνειν. B.

— 17. οἱ νόμοι] Πάλιν πληθυντικῶς εἶπεν ἀντὶ ἑνικοῦ. B.

P. 186. 1. ὑποκηρυξάμενοι] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ κηρύξαντες. χαίρουσι γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς παθητικοῖς. B.

— 3. ὃ δ' ἦν ἐπιφθονώτατον] Λείπει τοῦτο προσθήσω.

— 4. εὑρημένοι] Ἀντὶ τοῦ ποιούμενοι. τοῦτό φησι· τινὲς ἐνταῦθα ἑαυτοῖς κατεσκεύαζον, προσποιούμενοι εἶναι πόλεών τινων, ἵνα αὗται αἱ πόλεις πέμπωσιν αὐτοῖς στεφάνους. B.

— 6. ἕνεκ' ἀρετῆς] Εἰρωνείας καὶ ἤθους μεστὸς ὁ λόγος. B.

— 9. καταθέμενοι] Ἀντὶ τοῦ ὁμολογήσαντες. B.

P. 187. 12. ἐρανίζων] Ἀντὶ τοῦ συλλέγων. B.

— 15. ὅταν δὴ] Ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις ἐν σχήματι ἐπαναλήψεως, ἐπειδὴ διὰ πολλῶν ἦν ἠρτημένη ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ ὅταν δὲ ἀποδείξῃ. B.

P. 188. 18. ὑποβάλλειν] Ἀποκρίνασθαι, ἀπαντᾷν λόγοις. B.

P. 189. 7. ἁπλοῦς] Τριχῶς λέγεται τὸ ἁπλοῦν, ἢ ἐπὶ τοῦ ἀπανουργήτου, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐρήμου, ἢ ἐπὶ τοῦ συντόμου. ἐνταῦθα οὖν ἁπλοῦν λέγει τὸ σύντομον, ὥςπερ Εὐριπίδης·

ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

ἐντεῦθεν δὲ μετέρχεται ἐπὶ τὸν τρίτον νόμον, τὸν περὶ τῶν ψευδῶν γραμματίων, οἷον ὅτι οὐ δεῖ ψευδῆ γραμμάτια ἐγκεῖσθαι ἐν τῷ Μητρῴῳ· τοιοῦτοι δὲ οἱ περὶ Δημοσθένους ἔπαινοι. B.

— 13. κἂν τοῦτο] Τῷ κατὰ παράληψιν σχήματι κέχρηται. B.

— 16. τοὐναντίον] Οὐκ ἔστι τοῦτο πρὸς τὸ πρὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔτι ἀνώτερον. οὐ γὰρ λέγει ὅτι δεικτέον αὐτῷ, εἰ ἔξεστι ψευδῆ γράμματα ἐνθέσθαι, ἀλλ' εἰ ἀληθεῖς οἱ περὶ αὐτοῦ τοῦ Δημοσθένους ἔπαινοι. B.

P. 190. 1. Κηφισοδότου] Οὗτος πολιορκήσας Ἀλωπεκόννησον, εἰσαγγελθεὶς διὰ τὴν συνθήκην τὴν πρὸς Χαρίδημον γενομένην, καὶ καταψηφισθεὶς, πέντε ταλάντοις ἐζημιώθη. εἰσαγγελία δέ ἐστι κατηγορία διὰ τὰ ἀδίκως ἢ κακῶς πεπραγμένα. R. B.

— 3. περιάγων] Δοκεῖ γὰρ τοῦτο ὥςπερ τιμή τις εἶναι τοῦ τριηράρχου ἐκείνου, οὗ ἂν ὁ στρατηγὸς ἐπιβῇ τῆς νεὼς, καθὸ δοκεῖ τῶν ἄλλων τριηράρχων προκρίνειν τὴν ἐκείνου τριήρη ὡς καλῶς κατεσκευασμένην. οὐκ ἐμνήσθη δὲ τούτου ὁ Δημοσθένης ἐν τοῖς κατ' Ἀριστοκράτους, ἐπειδὴ μάλιστα μὲν οὐ δι' ἑαυτοῦ λέγει ἐκεῖνον τὸν λόγον, ἀλλ' Εὐθυκλῆς ἐστὶν ὁ ἐκεῖσε λέγων, λαβὼν τὸν λόγον παρὰ Δημοσθένους· εἶτα οὐκ ἀναγκαῖον ἦν. B.

— 5. τούτων ἀξιωθεὶς] Ἵνα λέγῃ περὶ τῆς προβολῆς ἐκείνης. B.

— 12. προδιδοὺς ὑμᾶς] Λείπει τούτῳ τῷ Δημοσθένει. B.

— 16. ὦ Κτησιφῶν] Τὸ σχῆμα ἀποστροφή. B.

— ibid. ὅτῳ] Ἀντὶ τοῦ ᾧ τινι, τῷ Δημοσθένει. B.

— antep. ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα] Πῶς τὰ αὐτὰ ἀρχαῖα καὶ ὁμολογούμενα; ὀφείλει γὰρ λήθην παθεῖν ὑπὸ τῆς παλαιότητος τοῦ χρόνου. ὅτι οὕτω φησὶ μεγάλα ἐστὶν, ὅτι οὐδὲ ὁ χρόνος τὴν μνήμην αὐτῶν ἠδυνήθη ἀφελέσθαι. B.

P. 191. 3. περὶ δὲ] Μετέρχεται ἐπὶ τὸ δίκαιον κεφάλαιον ἐντεῦθεν, πληρώσας τὸ νομικόν. μερίζει δὲ τὸ δίκαιον εἰς τέσσαρας καιροὺς, ὡς πολλάκις ἔγνωμεν. B.

— 9. τοῦτον δ' ἀφορίζεται] Οἱονεὶ εἰς ἕνα χρόνον συνάπτει τῇ γενομένῃ εἰρήνῃ. ἀντὶ τοῦ μέχρι τῆς γενομένης εἰρήνης, συλλαμβάνων καὶ αὐτὴν τὴν εἰρήνην. B.

— 21. ἐγκαλύπτωμαι] Τὸ πρόσωπον καλύπτω ὑπ' αἰσχύνης. R. B. ΑΛΛΩΣ. Ἀντὶ τοῦ σκέπω ἐμαυτὸν, ὡς ἀπορῶν δῆθεν. ἐκκαλύψει δὲ ἀντὶ τοῦ γυμνώσει με σκεπόμενον. B.

P. 192. ult. ἐπὶ Φίλιππον] Ἀντὶ τοῦ κατὰ Φιλίππου. B.

P. 193. 4. συστάντες] Ἀντὶ τοῦ φατριάσαντες ἐπὶ τὰ δημόσια ὑμῶν πράγματα. B.

— 8. ἐπὶ τοὺς λογισμοὺς] Ἐπὶ τὸ ἀπαιτῆσαι λόγον τῶν ἀναλωθέντων χρημάτων. B.

— 11. συγκεφαλαιωθῇ] Ἀντὶ τοῦ πλήρης ἀποδειχθῇ. B.

— 13. αἱρῇ] Ἐλέγχῃ. R. B. Ἀντὶ τοῦ καταλάβῃ. B.

P. 195. 6. ἐπιλαχὼν] Ἐλάγχανον οἱ ἄρχοντες καὶ σὺν αὐτοῖς ἄλλοι ὥςπερ δεύτεροι αὐτῶν, ἵνα εἷς αὐτῶν εἰ ἀπέθανεν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἀρχῆς ἢ ἠῤῥώστησεν, ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐγίνετο ἄρχων. ἐκ παρασκευῆς δὲ πριάμενος, οἷον ὑποφθείρας χρήμασι τοὺς προέδρους τῆς βουλῆς, ὥςτε αὐτὸν βουλευτὴν ποιῆσαι. ἵνα εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι, οἷον τὰ ἀρέσκοντα αὐτῷ. B.

— 12. ἐπαινέτης ἦν] Ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ φησὶ πρεσβείᾳ ἐπῄνει αὐτοὺς, ὕστερον δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ διέβαλλεν ὡς προδότας. B.

P. 196. pen. ἀνεμέσητον] Ἄμεμπτον. R. B.

— ult. κατακοινωνήσαντες] Οἱονεὶ κοινωνήσαντες ἀλλήλοις καὶ τῶν πραγμάτων τῆς πόλεως. B.

P. 197. 4. τοὺς καιροὺς] Οἱονεὶ τὰς εὐκαιρίας καὶ τὸ δύνασθαι διὰ τοῦ ἀναμεῖναι τοὺς Ἕλληνας ἐλθεῖν καὶ κοινωνῆσαι τῆς εἰρήνης. B.

P. 198. 7. νικᾷ] Ἀντὶ τοῦ γράφει μηδενὸς αὐτῷ ἐναντιουμένου. B.

P. 199. 10. τῆς τριμήνου] Προθεσμίας ὑπακουστέον. R. B.

P. 200. 2. τὸ ῥῆμα] Ῥῆμα ἐνταῦθα καλεῖ οἷον τὴν ῥῆσιν αὐτὴν καὶ τὸ κῶλον, ὄνομα δὲ τὴν λέξιν, οἷον τὸ ἀποῤῥῆξαι. B.

— 8. ἐρήσεται] Ἐρωτήσει, ἐρωτᾷν μέλλει. R. B.

— pen. παρεγγράψας] Οἱονεὶ ὑποβαλών. B.

P. 201. 11. αὐτομολοῦσιν] Οἱονεὶ τὰ τῶν πολεμίων φρονοῦσι καὶ μεταβάλλουσιν ἑαυτούς. B.

— ibid. ἐπέδωκε] Αὐτά φησι τὰ δημόσια πράγματα ἐπέδωκε τῷ δήμῳ. B.

— antep. ἐνιαυτὸν] Ἐπειδὴ οἱ βουλευταὶ οἱ πεντακόσιοι ἐνιαύσιοι ἦσαν. B.

P. 202. 1. φοινικίδας] Οἱονεὶ πυῤῥὰ πάλλια. B.

— ult. ἑβδόμην δ' ἡμέραν] Οὕτως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι, δέον εἰπεῖν πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν. B.

P. 203. 2. ἐβουθύτει] Ὡς χάριν ὁμολογῶν τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι ἐτελεύτησεν ὁ Φίλιππος. B.

P. 204. 14. ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας] Οἱονεὶ ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς χρήματα παρὰ Φιλίππου, καὶ φιλονεικεῖν ἑκατέρους περὶ τοῦ πλείονος πρὸς ἀλλήλους. B.

P. 207. 7. τοῦ Καλλίου] Οὗτός ἐστιν ὁ Καλλίας ὁ ποιήσας τὴν Εὔβοιαν γενέσθαι πάλιν ὑπὸ Ἀθηναίους, μετὰ τὸ ἐξελασθῆναι ἐξ αὐτῆς τοὺς περὶ τὸν Φιλιστίδην καὶ τὸν Κλείταρχον, ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ δεκάτου λόγου τῶν Φιλιππικῶν. διὸ καὶ κακῶς αὐτοῦ μέμνηται ὁ Αἰσχίνης. B.

— 8. Ἀθηναίους εἶναι] Καὶ γὰρ τῇ ἀληθείᾳ πολίτας αὐτοὺς ἐποιήσαντο οἱ Ἀθηναῖοι

διὰ τὸ τὴν Εὔβοιαν ποιήσασθαι ὑφ' αὐτούς. B.

— 16. ἀπέδοτε] Τοῖς Εὐβοεῦσι. B.

— 18. αὐτοῖς] Τοῖς Εὐβοεῦσι δηλονότι. R.

P. 208. 1. Ταμύνας] Χωρίον Εὐβοίας. B.

— ibid. παρήλθομεν] Ἀντὶ τοῦ παρηχόμεθα. B.

— 10. τοὺς Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας] Οἱονεὶ συνάγων τινὰς Φωκέων τῶν ἔτι σωζομένων, κατατυραννῆσαι τοὺς Εὐβοέας· τοῦτο δὲ ἔξωθεν ἔλαβε πρὸς διαβολήν. διαβιβάσας δὲ οὐ λέγει τοὺς Φωκέας, ἀλλὰ τὸ στρατόπεδον ὃ συνήγειρεν. B.

— 14. ἐκ παρατάξεως] Ἀντὶ τοῦ φανερῶς καὶ οὐ λάθρα. B.

— antep. συνάγων] Ἵνα δῆθεν εἰς ἓν συνέρχηται ἡ πᾶσα Εὔβοια καὶ ἐπακούῃ τοῖς Ἀθηναίοις. B.

— ibid. ἐφ' ὑμᾶς] Ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν. B.

P. 209. 5. τοῦ Εὐρίπου] Θέλει δὲ . . . . . διὰ τούτου δηλῶσαι ὅτι ἐμιμήσατο διὰ τοῦ τρόπου τὸ εὐμετάβλητον τοῦ Εὐρίπου, ὡς πλησίον αὐτοῦ οἰκῶν. ἔστι δὲ τὸ κῶλον χαριεντισμός· ἐπαινοῦσι δὲ τοῦτο τὸ κῶλον οἱ κριτικοὶ, λέγοντες σωφρόνως αὐτὸ πεφράσθαι καὶ οὐ κούφως. B.

— 13. τὸν δολιχοδρομήσαντα] Εἶδός ἐστι δρόμου ὁ δολιχὸς, ὡς ἐκ τῶν Πινδαρικῶν ἔστιν ἰδεῖν, ἴσως ἓν στάδιον ἐκτεταμένον δραμεῖν. B.

— 16. οὐδὲν γὰρ] Ἡ σύνταξις τοῦ κώλου ἐν ὑπερβατῷ οὕτως· οὐδὲν γὰρ ἦν ἐν μέσῳ, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν ἢ τεθνάναι, εἰ μνησθεὶς ὁ δῆμος τῶν ἀδικημάτων αὐτοῦ μὴ προσδέξοιτο τὴν συμμαχίαν. B.

P. 210. 3. ἔγραψε δ' ἐν] Ἡ πᾶσα διάνοια τοιαύτη ἐστίν· ἔγραψε ψήφισμα βοηθεῖν ἡμᾶς τοῖς Χαλκιδεῦσιν. εἶτα ἵνα μὴ δόξῃ ἄτοπον λέγειν τὸ μόνον ἡμᾶς ἐκείνοις βοηθεῖν, μὴ μέντοι καὶ αὐτοὺς ἡμῖν, προσέθηκε δῆθεν εὐφημίας χάριν, ὥστε καὶ αὐτοὺς βοηθεῖν ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ ἀντικατήλλαξε ῥῆμα ἔργῳ. B.

— 8. αἰσχίστας πράξεις] Οἷον τὸ παραχωρῆσαι τοῖς Χαλκιδεῦσι τὸ συνεδρεύειν καὶ τοὺς φόρους. B.

— ult. ἀνέστησαν] Ἀντὶ τοῦ μετέστησαν. B.

P. 211. 7. σύνταγμα] Οἱονεὶ πλῆθος χρημάτων. λέγεται δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τὸ σύνταγμα καὶ ἐπὶ τοῦ τάγματος τῶν στρατιωτῶν. ὅθεν καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀνέγνωμεν τὸ σύνταγμα τῆς ἀρχῆς. τὸ δὲ λεγόμενον περὶ βιβλίου παρά τινων οὐ λέγεται σύνταγμα τοῦδε τοῦ ἀρχαίου, ἀλλὰ μᾶλλον σύγγραμμα. B.

P. 213. 2. ἀριθμῶν] Ἀντὶ τοῦ ἀπατῶν ὑμᾶς διὰ τῶν πιθανῶν τούτων λόγων ἐν τῷ καὶ ὁρίζειν τὴν ἡμέραν καὶ ἄλλα τοιαῦτα. B.

— 13. οἵ τινες δεήσονται] Τὸ ἀκόλουθον εἰπεῖν ἦν, ὥστε συμμαχῆσαι αὐτοὺς ἡμῖν. ὁ δὲ ἐπάγει παρ' ὑπόνοιαν κατ' εἰρωνείαν· ναὶ, ἵνα αὐτοὺς παρακαλέσωσι μὴ φέρειν ἔτι τοὺς φόρους ἡμῖν, ἀλλὰ τῷ Καλλίᾳ. B.

P. 215. 4. δημοκρατουμένων] Ἐδημοκρατεῖτο, καὶ φανερῶς ἔλαβε τὰ χρήματα ὁ Δημοσθένης, ἡ γὰρ Ἐρέτρια καὶ ἡ Χαλκὶς, ὡς τυραννούμεναι, λάθρα αὐτῷ παρέσχον. B.

— 14. ὑπέθεσαν] Οὐχ ἵνα λάβῃ αὐτὰς καὶ ἀναλώσῃ, ἀλλ' ἵνα σχῇ αὐτὰς ὑποθήκην, ἕως οὗ λάβῃ τὸ τάλαντον. B.

P. 216. 9. ἀπώλεσε] Διότι ἐν αὐτῷ ἡττήθησαν ἐν Χαιρωνείᾳ. B.

— 11. οὐδαμῶς ἴσην] Διότι οὐκ ἐποίησε Θηβαίους ἐξ ἴσου τῶν Ἀθηναίων ἀναλῶσαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἀθηναίους τὸ δίμοιρον, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον τοὺς Θηβαίους, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. B.

P. 217. 4. ἀναθεῖναι] Ἀνιερῶσαι. λέγει δὲ τὴν γῆν αὐτῶν. πρὸς γὰρ τοῦτο ὑπήντησεν, ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας.

P. 218. 2. ἀρὰν] Οἱονεὶ κατάραν, ἐκ τοῦ εἰς αὐτὸν καταρᾶσθαι τὸν ὀμνύοντα τραπῆναι τὴν ἐπιορκίαν, εἰ μὴ τόδε ποιήσει, ὅπερ ὤμοσε. καὶ περὶ τούτου δὲ ἤδη ἔγνωμεν ἐν οἷς ἔλεγε τὸν προστρόπαιον. B.

P. 219. 8. συνῴκισαν] Ἀντὶ τοῦ οἰκισθῆναι ἐποίησαν. B.

— 9. ἐξέλεγον] Ἀντὶ τοῦ ἀπῄτουν. ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· τούτους ἐκλέγοντας τὰ τέλη. B.

— ult. ὅτου ἂν προσάψηται] Οἵου δ' ἂν ἅψηται πράγματος, ὡς δυσοιώνιστος ἀπόλλυσιν αὐτό. ἅψηται δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ ἐθελήσῃ αὐτοῦ προστῆναι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰπεῖν. B.

P. 220. 6. Μειδίαν] Τὸν δόντα Δημοσθένει τοὺς κονδύλους. B.

P. 221. 3. πρὸς τὸν καινὸν νεὼν] Οὐ λέγει ὅτι δύο ἦσαν ναοὶ ἐν Δελφοῖς, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λέγει. καλεῖ δὲ αὐτὸν καινὸν, καθὸ τὸν παλαιὸν πρησθέντα ἀνῳκοδόμησαν οἱ Ἀμφικτυόνες. πρὶν δὲ ἐξεργάσασθαί φησιν ἀντὶ τοῦ τελειωθῆναι τὸ ἔργον πᾶν τῆς οἰκοδομίας. λέγουσι δ' ὅτι ἔμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀτελὴς, ἕως οὗ ὕστερον Νέρων, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπλήρωσεν αὐτὸν, ἐκεῖσε παραγενόμενος. B.

— 4. ἐξειργάσθαι] Γρ. ἐξαρᾶσθαι, τουτέστι πρὶν τὰς ἀρὰς ἐπιτελέσαι, ἃς ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν νεῶν εἰώθεσαν ποιήσασθαι.[1] R. B.

— 11. μεθεστηκότων] Οἱονεὶ ἐκστάντων τοῦ δημηγορεῖν. B.

P. 222. 9. κεραμεῖα] Εἰς τὴν μει ὁ τόνος ἐστίν. ἔστι γὰρ κτητικὸν, οἷον οἰκίαι τινὲς, ἔνθα κεραμεῖς εἰργάζοντο κεράμους. B.

— 13. τέλη πεπραχότας] Ἀντὶ τοῦ μισθώσαντας τὰ τέλη τοῦ λιμένος. B.

— pen. ἀφοσιῶ] Οἱονεὶ καθαρὰν ποιῶ καὶ ἄμεμπτον διὰ τὸν ὅρκον τὸν περιέχοντα, ὥστε μὴ περιϊδεῖν τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν τὴν ἱερὰν γῆν. B.

— ult. τὰ κανᾶ] Ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἐν ᾗ αἱ παρθένοι ἱερά τινα Δήμητρος ἐν κανοῖς, ἤγουν ἐν κανισκίοις ἐβάσταζον ἐπὶ κεφαλῆς· ὅθεν κανηφόροι κέκληνται. R. B. Οἱονεὶ εὐτρεπῆ ἤδη εἰσὶ τὰ κανίσκια τὰ πρὸς θυσίας. B.

P. 224. 2. ἐπὶ δίετες ἡβῶσι] Ἐπὶ δίετες ἡβῆσαι Δίδυμος λέγει τοὺς ἑκκαίδεκα ἔτη γενομένους. τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν ἐστίν· ἔφηβοι δὲ παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετεῖς γίνονται, καὶ μένουσιν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο. R. B. Πολλάκις ἔγνωμεν ὅτι ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν ἐνεγράφοντο εἰς τὸ ληξιαρχικὸν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐφύλαττον δύο ἔτη τὰ πλησίον τῆς πόλεως, καὶ ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἐξήρχοντο εἰς τοὺς ὑπερορίους πολέμους. οὐκοῦν τοὺς ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἕως εἴκοσιν ἐτῶν ἡβῶντας λέγει, κοινὸν ποιῶν τὸν λόγον ἐπὶ πάντων Ἑλλήνων. B.

[1] Hoc scholio caret Apogr. Oxoniense.

P. 225. 2. χρωμένους] Οἱονεὶ ὑπηρετοῦντας. B.

— 6. πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας] Οἷον πρὸ μηνὸς τῆς Πυλαίας τῆς ἑξῆς. ἔγνωμεν γὰρ ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, ὅτι δὶς συνῄεσαν, ἅπαξ ἐν τῷ ἔαρι καὶ ἅπαξ ἐν τῷ φθινοπώρῳ. B.

— 10. τὸ ψήφισμα] Οἷον τῶν Πυλαγόρων. ἔστι δὲ παραγραφικὸν ἐκ χρόνου. καὶ πῶς, εἴπερ διετάραξα τότε τὰ Ἑλληνικὰ, συμβουλεύσας περὶ τῶν Λοκρῶν, μηδεὶς τῶν πολιτῶν μοι ἀντεῖπε τότε; B.

— 15. ὑπὲρ τοῦ μεσεγγυήματος] Ἕνεκεν τῶν χρημάτων ὧν ὑπέσχοντο αὐτῷ παρασχεῖν, ἐὰν σώσῃ αὐτοὺς δι' Ἀθηναίων. καὶ ἐν μέσῳ δεδώκασι ταῦτα τὰ χρήματα, ἵνα ἐὰν ποιήσῃ, λάβῃ αὐτά. B.

— 20. προσλαβὼν] Οἱονεὶ πείσας τινὰ εὐήθη βουλευτὴν γράψαι τοῦτο τὸ ψήφισμα. B.

— ult. ἐπαναστάσης] Οἱονεὶ διαλυθέντων καὶ ἀναχωρησάντων, ὡς καὶ Δημοσθένης φησί· τῆς βουλῆς δὲ ἀφειμένης· ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. B.

P. 226. 16. μετέχειν] Δοκεῖ σολοικοφανὲς εἶναι. οὐδεὶς γὰρ λέγει πρὸς δοτικὴν μετέχω σοι, εἰ μὴ πρὸς τὴν ἀντίλεξιν νοήσομεν τὸ κῶλον, οἷον πρὸς τὸ κοινωνεῖν. B.

— ult. μιᾶς πόλεως] Θήβης, ἣν ἤδη κατέσκαψεν Ἀλέξανδρος. R. B.

P. 227. 11. ἐν ῥητῷ χρόνῳ] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν οὐκ εὐθὺς, ἀλλὰ προθεσμίαν τινὰ αὐτοῖς δόντες, ὅπερ ἦν πάλιν φιλανθρώπως αὐτοῖς χρήσασθαι. B.

— ult. τοῖς μυστηρίοις] Μυστήρια δεῖ νοεῖν τὰ Κόρης καὶ Δήμητρος. ἡ δὲ τῶν μυστῶν τελευτὴ ἐπεξήγησίς ἐστι τοῦ προειρημένου. λέγει δὲ δι' ἐκεῖνο τὸ τέρας, ὅτε κατελθόντων τῶν μυστῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ καθαρθῆναι, ἥρπασεν ἕνα αὐτῶν τὸ κῆτος. πληθυντικῶς δὲ εἶπε, δέον ἑνικῶς. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι δύο κατέφαγεν. B.

P. 228. 7. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων] Ἐκ παραλλήλου. B.

P. 229. 6. μεθ' ἡμέραν] Ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. B.

— 16. ἡ δ' ἡμετέρα] Οἷον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, τοσαῦτα διαπραξάμενοι καὶ πρὸς τὸν Πέρσην καὶ ἄλλους πολλοὺς, ὑπὸ Φιλίππου οὕτως ἡττήθησαν, ὥστε μὴ δυνηθῆναι ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς λοιπὸν ἔτι καὶ ἀνανῆψαι. B.

P. 230. pen. Φρυνώνδας] Οὗτος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένος ὑπῆρξεν. ὅθεν Ἀριστοφάνης πού φησιν·

ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρέ. R. B.

Ὁ μὲν Εὐρύβατος Λυδὸς, ὁ δὲ Φρυνώνδας Ἀθηναῖος. ἑκάτερος δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ διεβέβλητο. B. — Εὐρύβατοι δύο ἐγένοντο, ἄμφω πονηροὶ, ἄπιστοι, πανοῦργοι. R. B.

P. 232. antep. ὁ Ἀζηνιεὺς] Ἀζηνία δῆμος φυλῆς Ἱπποθοωντίδος. R. B.

— ult. ὁ Ἀναφλύστιος] Ἐκ φυλῆς Ἀντιοχίδος. R. B.

— ibid. ἔτι καὶ νῦν] Ἐκ παραλλήλου. B.

P. 233. 2. τὸ δ' αἴτιον] Θέλει εἰπεῖν, ἐπειδὴ ἀεὶ μηδίζουσιν ἢ φιλιππίζουσιν.

— 20. ἀπεκρύψατο] Ἰστέον ὅτι ἄλλως τοῦτο εἰρηκότος τοῦ Δημοσθένους ὁ Αἰσχίνης ἐπὶ τὸ βιαιότερον ἐξήγαγεν. ὁ γὰρ Δημοσθένης εἶπε λάθρα ὑμῶν πρεσβεύων, ἵνα μὴ μαθὼν Φίλιππος πέμψῃ καὶ αὐτὸς πρέσβεις τοὺς ἀπατήσοντας ἐκείνους. B.

— 28. κλέπτων] κρύπτων. R. B.

— antep. ὡς τοὺς Βοιωτοὺς] Σχῆμά ἐστι κατ' ἀντίπτωσιν, οὕτως· ὡς τῶν Βοιωτῶν τῶν ἐν τοῖς ἔργοις ἀδικουμένων, ἀγαπησάντων τῶν ὀνομάτων τὴν σύνθεσιν, καὶ οὐχὶ γινωσκόντων ὅτι πανούργως ἔγραψεν, ὥστε ἀδικηθῆναι αὐτούς. οὐδὲ γὰρ εἶπε Βοιωτοῖς μόνον, τῷ κοινῷ γένει, ἀλλὰ Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις. R.

P. 234. 14. εἰ χρὴ] Πάλιν ῥητορικὸν τὸ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ χρή. οὐ γὰρ ὡς ἀμφίβολον λέγει. B.

— 16. δεύτερον] Δεῖ νοῆσαι τὸ δεύτερον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, οἱονεὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὰ τρία τὰ προειρημένα. μετήνεγκε δὲ εἰς Θήβας, φησὶ, καθὸ αὐτοῖς παρέδωκε τὴν ἡγεμονίαν, ὡς εἶπεν ἀνωτέρω. B.

— ult. διαδικασίαν] Κυρίως μὲν ἡ δίκη ἡ περὶ χρημάτων ἢ περὶ κτημάτων λέγεται διαδικασία. καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα δηλοῖ τὴν δοκιμασίαν. γράφειν δὲ ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι. B.

P. 235. 4. μισθοφορῶν] Μισθὸν δεχόμενος ἐκ τῆς πόλεως ὑπὲρ τοῦ μισθώσασθαι ξένους καὶ διαδοῦναι αὐτοῖς χρήματα. B.

— 5. καὶ τοὺς μυρίους] Τὸ ἀκόλουθον οὕτως· καὶ τοὺς μυρίους ξένους ἐκμισθώσας Ἀμφισσεῦσι προσέμιξε φέρων τῇ πόλει ἀπαρασκεύαστον κίνδυνον. εἶτα ἡ αἰτία ἐν μέσῳ· ἀναρπασθέντων τῶν ξένων, περὶ ὧν λόγος, δι' αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, προσχωρησάντων τοῖς Ἀμφισσεῦσιν. B.

P. 236. 19. ἀνέστρεψαν] Ἀντὶ τοῦ ὑποστρέψαι ἐποίησαν. B.

P. 237. 18. μνήμη] Τὸ μεμνῆσθαι ὡς ὅτι τοσούτων συμφορῶν αἴτιος ἐγένετο. B.

— 24. μετὰ ταῦτα] Δοκεῖ ἐνταῦθα δηλοῦν ὅτι ὁ στεφανούμενος πρὸ τοῦ ἀγωνίσασθαι τοὺς τραγῳδοὺς ἐστεφανοῦτο. B.

— antep. ἐκεῖνό γε] Ἀττικῶς εἶπε, δέον εἰπεῖν ἀναμνησθεὶς ἐκείνου, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται ἐκεῖνο·

μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι
νέον γε. B.

P. 238. 10. εἰς προεδρίαν] Δηλονότι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἵνα θεωρήσωσιν ἔν τινι τόπῳ

τιμίῳ ἐν τῷ θεάτρῳ τοὺς τραγῳδοὺς καὶ τὰ ἄλλα. ἀντιστρόφως δὲ νοητέον, καλεῖ εἰς προεδρίαν καὶ οἴκαδε κελεύει οὕτως ἀναχωρεῖν. B.

— 21. ἀφ' ὑμῶν] Οἷον ὡς ὅτι περιεγένετο ὑμῶν ὁ Δημοσθένης. B.

— antep. αἱρεῖτε] Ἀντὶ τοῦ χειρωθῆναι ποιεῖτε, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ·

φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν. B.

P. 239. 3. τὸ βασιλικὸν χρυσίον] Ὃ δέδωκε Δαρεῖος ὁ νεώτερος Δημοσθένει ὑπὲρ τοῦ πεῖσαι Θηβαίους, ἀνελόντας τὴν φρουρὰν, ἣν κατέλειψε κατ' αὐτῶν ὁ Φίλιππος, ἀποστῆναι Ἀλεξάνδρου, ἵνα δῆθεν ὀργισθεὶς ἐπιστρατεύσῃ κατ' αὐτῶν, καὶ μετενέγκῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου ἐπὶ Θηβαίους. B.

— 6. νομίσατε] Ὑποτύπωσις, δι' ἧς οἰκτρὸν θέαμα ἁλισκομένης πόλεως πρὸ ὀφθαλμῶν παρίστησι. ταὐτὸ ποιεῖ Ὅμηρος Ἰλιάδος ι. R. B.

P. 240. 2. καταγαγούσης] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· κατελθὼν δὲ ὕστερον ἀπροσδοκήτως. οὐδὲ γὰρ προσεδόκα ζῆν τοιαῦτα εἰργασμένος εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀπολέσθαι παρ' ὑμῖν, ἐρεθίσας ὑμᾶς ἐπὶ ἀκαίρους πολέμους. B.

— 3. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους] Μετὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ καὶ κάθοδον. B.

— pen. εἰς αἰτίαν] Οἱονεὶ κατηγορίας, ἐπειδὴ ἡ βουλὴ, ἀναπεισθεῖσα παρ' αὐτοῦ, ἔθυσε θεοῖς, χάριν ὁμολογοῦσα ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου θανάτου. ἕνεκα τούτου Ἀθηναίοις ὕστερον ἐπιστέλλων Ἀλέξανδρος οὕτως ἔγραψεν· Ἀλέξανδρος τῷ μὲν δήμῳ χαίρειν, τῇ δὲ βουλῇ οὐδέν. B.

— ult. Μαργίτην] Τουτέστιν ἠλίθιον. Πλάτων Ἀλκιβιάδῃ περὶ Μαργίτου·

ὃς μὲν ἐπίστατο πολλὰ, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα. R. B.

Ἀντὶ τοῦ μαινόμενον. B.

P. 241. 2. ἀγαπᾶν] Ἀντὶ τοῦ ἀγαπῶντα ἐὰν ζήσῃ· παρὰ τὸ ἐν τοῖς σπλάγχνοις εἶναι ὥσπερ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. B.

— 10. τοῦ Κιθαιρῶνος] Ὄρος Βοιωτίας. R. B.

— 11. οὔτ' ἐν εἰρήνῃ] Ὅμηρος·

οὔτε ἐνὶ πτολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ. R. B.

P. 242. 1. οἱ παράλιοι] Οἱ τὴν παραλίαν οἰκοῦντες τῶν Ἀθηναίων, καὶ κατασκευάζοντες τὴν ναῦν τὴν πάραλον, καὶ ἐν αὐτῇ πλέοντες. B.

— 10. ὑποτρέχει] Κολακευτικῶς μετέρχεται. R. B.

P. 243. 11. χρυσόκερων] Εἰώθασιν οἱ ταῦρον προσάγοντες πρὸς θυσίαν ἢ ἔλαφον ἤ τι τῶν κερατοφόρων χρυσοῦν τὰ κέρατα καὶ στέφειν τὴν κεφαλήν· ὃ λέγει ὁ ποιητὴς χρυσὸν κέρασιν περιχεύας. τὸ οὖν παρεπόμενον τοῖς μέλλουσι σφάττεσθαι, οἷον τὸ δειλιᾶν καὶ ἀγωνιᾶν, περὶ Αἰσχίνου ἔταξεν ὁ Δημοσθένης, διὰ τὴν ἀθυμίαν δῆθεν τὴν περὶ Ἀλεξάνδρου. B.

— pen. ἐπίδοξος] Προσδόκιμος. B.

P. 244. pen. φορμοῤῥαφούμεθα] Ἀντὶ τοῦ συῤῥάπτουσί τινες καθ' ἡμῶν πράγματα, ἐκ τῆς φορμοῦ. φορμὸς γὰρ λέγεται τὸ ψιαθῶδες πλέγμα, ὡς καὶ ὁ Θουκυδίδης φορμηδὸν λέγει. B.

— ibid. ἐπὶ τὰ στενὰ] Ἐπὶ τὰ δυσχερῆ. B.

P. 245. 1. θαύματα] Οἱονεὶ παραδοξολογήματα τερατώδη. B.

P. 246. 10. δημοτικὸς] Χαίρων τῇ δημοκρατίᾳ. B.

P. 247. antep. ἐκ Κεραμέων] Δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος. R. B.

— ibid. Νυμφαῖον] Νεὼν Νυμφῶν. R. B.

P. 248. 1. τὴν κρίσιν] Οἷον τὴν τιμωρίαν. ἐξῆν γὰρ φυγεῖν μετὰ τὴν πρώτην κρίσιν, εἰ καὶ θάνατός τινος κατεγνώσθη. ἔγνωμεν ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. B.

— 4. Σκύθιν] Ὡς ε . . . . εἴρηται τοῦτο μᾶλλον βαρυτόνου· κακῶς δέ. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐθνικὰ ὀξύνεσθαι θέλει, ὡς Κολχὶς, Περσὶς, Σκυθίς. οὐκοῦν Σκυθίδα καὶ οὐ Σκύθιν, ὡς τὸ Κολχίδα, Περσίδα· τινὰ δὲ τῶν βιβλίων ἔχει κτητικῶς Σκυθικήν. B.

P. 249. 4. ἐπικέκλυκε] Οὕτω πολύ ἐστι. λέγει δὲ ὅπερ ἔπεμψεν αὐτῷ Δαρεῖος. B.

— 5. πονηροῦ] Ἀντὶ τοῦ ἀσώτου. B.

— 6. τὸ κεφάλαιον] Οἱονεὶ τὸ μέγιστον ἀδίκημα. B.

P. 250. 7. ὁ μὲν τοίνυν] Ὅτι ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τοῖς ἀτίμοις ἠθέλησε σημᾶναι, ὡς καὶ τούτους δεῖ εἶναι ἀτίμους. οἱ γὰρ ἄτιμοι ἐξείργονται ἱερῶν, ἐκκλησίας, τοῦ δημηγορεῖν καὶ τῶν τοιούτων. περιῤῥαντήρια δέ ἐστιν οἷον τὰ ὕδατα πρὸ τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς περιῤῥαίνονται οἱ μέλλοντες εἰσιέναι τοῖς ἱεροῖς πρὸ τοῦ εὔξασθαι. τὰ δὲ τῆς ἐκκλησίας περιῤῥαντήρια ἦν τὰ καθάρσια τὰ ἐκ τοῦ περιστιάρχου γινόμενα. B.

— 13. τοῖς τραγῳδοῖς] Πάλιν ἀντὶ τοῦ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων. B.

— 21. τὰς ἀφθόνους] Τὰς ἁπλῶς καὶ χύδην διδομένας, ὅ ἐστι τὰς πολλάς. ὡς ἔχομεν καὶ παρὰ Ἡροδότῳ καὶ ἀλλαχοῦ ἄφθονον ὕδωρ ἀντὶ τοῦ πολύ. B.

— antep. ἐμβαλεῖτε] Διότι ὁρῶσιν ἑαυτοὺς ἐξ ἴσου τοῖς πολλοῖς τιμωμένους. B.

P. 251. 7. καταπέπλυται] Καταπλύνειν λοιδορεῖν, ὑβρίζειν, καταφρονεῖν, ἀτιμάζειν. τὸ αὐτὸ ἰσχύει πλύνον ποιεῖν. R. B.

— 15. τὰ Ὀλύμπια] Ἕνα λέγει τῶν τεσσάρων. B.

— 16. τῶν στεφανιτῶν] Στεφανῖται ἀγῶνες, ὧν ἆθλα ἦσαν οἱ στέφανοι. R. B. Ἐπειδὴ καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἀγῶνες, ἔνθα οὐ στέφανοι παρέχονται εἰς τιμὴν, ἀλλ' ἄλλα τινὰ, οἷον ἄργυρος, χλανίδες, ἤ τι τοιοῦτον, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Πινδαρικοῖς. B.

— pen. τῷ διαπραξαμένῳ] Οἷον τῷ σπουδάσαντι ἑαυτῷ, ὥστε στεφανωθῆναι, διὰ τοῦ διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς Ἑλλανοδίκας, ἤ τι τοιοῦτον ποιῆσαι. τινὲς δέ φασι τῷ ἁπλῶς ἀθλεύσαντι, ἀλλὰ μὴ νικήσαντι. B.

P. 252. 2. παρακαταθέμενοι] Οἱονεὶ ἐμπιστεύσαντες τοῖς πόνοις. B.

— 15. Φυλῆς] Φυλὴ χωρίον τῆς Ἀττικῆς ὀχυρὸν σφόδρα, ἀπέχον τῆς πόλεως στάδια [σταδίους R.] ἑκατὸν, ὥςτε πολλὰς ἀφορμὰς αὐτοῖς παρέχεσθαι εἰς ἐφόδια. νοεῖται δὲ ὁ Θρασύβουλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τὴν Φυλὴν καταλαβόντες ἐπὶ τῷ τὸν δῆμον φυγόντα καταγαγεῖν καὶ τὴν τῶν Τριάκοντα ἀρχὴν καταλύειν. R. B.

P. 253. 12. Ἑρμᾶς] Οἱονεὶ προσωπεῖα Ἑρμοῦ. καὶ κάτω ἐν τῇ βάσει ἦν τὰ ἐπιγράμματα. B.

P. 254. 1. ἦν] Ἀντὶ τοῦ ἦσαν. B.

— 2. ἐπ' Ἠϊόνι] Ἠϊὼν πόλις Θρᾴκης, ἣ ὕστερον Ἀμφίπολις ὠνομάσθη. R. B.

— 3. αἴθωνα] Ἀντὶ τοῦ διάπυρον καὶ μέγαν. B.

— 4. δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην] Ἀντὶ τοῦ ἀμηχανίαν ἐνέβαλον τοῖς πολεμίοις. B.

P. 255. 13. Μητρῴῳ] Ἔγνωμεν καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅτι μέρος τοῦ βουλευτηρίου ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ Μητρῷον, ὅ ἐστιν ἱερὸν τῆς Ῥέας διὰ τὴν αἰτίαν ἐκείνου τοῦ Φρυγός. συντακτέον δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἰδεῖν. B.

P. 256. ult. Παταικίωνας] Οὗτος ἦν κλέπτης.[2] R. B.

P. 257. 1. ἐφικόμενος] Τουτέστι γενόμενος ἀνὴρ ἀγαθὸς, κρατήσας τῆς ἀρετῆς, ἐγκρατὴς ὢν τῆς ἀνδραγαθίας. R. B.

— 10. ἦρξαν] Ἤρξαντο. R. B.

— 12. ἔναυλον] Οἷον ἐν τοῖς ὠσὶ τὸν τῶν αὐλῶν ἦχον καταλιπὸν, τουτέστιν οὔπω ἐκ τῆς μνήμης ἀποκεχωρηκὸς, ἤγουν ἔτι ἐν μνήμῃ διαμένον. R. B. Οἱονεὶ πρόσφατον καὶ ἐγγὺς, ἐκ τοῦ ἐγγὺς εἶναι καὶ ἐντὸς τῆς ἐπαύλεως τὰ πρόβατα. B.

— pen. γραφὴ] Γραφὴν οὐ λέγει ἐνταῦθα τὴν κατηγορίαν, ἀλλ' αὐτὰ τὰ γράμματα τὰ τοῦ ψηφίσματος τοῦ παρανόμου. οὕτω φησίν· οὐχ ἧττον ἐμίσουν τοῦ πράττοντος παράνομα ἐν ἔργοις αὐτὸν τὸν γράφοντα παράνομα. B.

P. 258. 6. ἀνεπόδιζον] Πάλιν λέγειν ἐκέλευον, ὡς ὕστερον αὐτὸς ὁ Αἰσχίνης μνημονεύει.[3] R. B.

P. 259. 9. Κέφαλος] Λυσίας κατ' Ἐρατοσθένους τοῦ γενομένου τῶν Τριάκοντα. R. B.

— 16. ἐκ Κοίλης] Ἀπὸ δήμου. B.

P. 260. 10. συνηγόρῳ] Οἱονεὶ τοῖς συνηγόροις τοῦ φεύγοντος. B.

— pen. τὸ μὲν πρῶτον] Τὸ λέγειν πρὸς κλέψυδραν ἐνταῦθα αἰνίττεται. κλέψυδρα γὰρ ἀγγεῖον ἦν μικροτάτην ὀπὴν ἔχον περὶ τὸν πυθμένα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μεστὸν ὕδατος ἐτίθετο, καὶ πρὸς τοῦτο ἔλεγον οἱ ῥήτορες. R. B.

P. 261. 2. λυθῇ] Ἀντὶ τοῦ γνωσθῇ. B.

— 4. τὴν ψῆφον] Οἷον ἵνα ψηφίσησθε καὶ αὐτῷ μᾶλλον προσθῆτε. B.

— 5. παραιτεῖται] Οἱονεὶ συγγνώμην αἰτεῖ, ὡς ἔχομεν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου τὴν ὁμοίαν χρῆσιν, ἐν οἷς λέγει τῷ δὲ φεύγοντι καὶ παραιτεῖσθαι. B.

P. 262. 5. τὸ συντεταγμένον] Ἀντὶ τοῦ μηδεμιᾶς ἀληθείας ἐχόμενον. προοίμιον δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ προβαλλόμενος ἄλλον τινὰ εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀνάγκην εἶχεν αὐτὸς εἰπεῖν τι προοίμιον τοῦ λόγου, καὶ οὕτω καλέσαι τὸν συνήγορον. B.

P. 264. 5. πάλαισμα] Οἷον δι' οὗ βούλεται καταγωνίσασθαι ὑμᾶς. B.

— 13. περιΐστασθαι] Ἀντὶ τοῦ ἐνίστασθαι καὶ καταφεύγειν. B.

— pen. εἰσελαύνετε] Εἰσελαύνετέ φησιν ἐκ μεταφορᾶς ἀγωνιστῶν ἐκτρεπομένων ἐκτὸς τοῦ ἀγῶνος. ὡς καὶ ἐν τῷ Παραπρεσβείας εἶπε τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα. B.

P. 265. 3. βαλαντιοτόμον] Ἀντὶ τοῦ τὸν λῃστήν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν λῃστῶν τῶν τεμνόντων τὰ βαλάντια κάτωθεν τῶν βασταζόντων, ἵνα ἐκπέσῃ τὰ ἐν αὐτοῖς. B.

— 8. διηριθμημένους] Ἠναγκασμένους. B.

P. 266. 5. λογοποιεῖς] Πλάττεις λόγους συγκρουστικούς. B.

— 6. τῶν αὐθημερὸν] Οἱονεὶ τῶν ψευδῶν καὶ τῆς προσπιπτούσης χρείας ἕνεκεν γινομένων. B.

— 12. τοὺς θεοὺς καινοὺς] Εὐριπίδης Μηδείᾳ·

ὅρκων δὲ φροῦδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν,
εἰ [ἢ R.] θεοὺς νομίζω τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τὰ νῦν·
ἐπεὶ σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὔορκος ὤν.
R. B.

— pen. περιγράψατε] Ἀντὶ τοῦ ἐκβάλετε. B.

P. 267. 7. ἐξορμεῖς] Ἐξέρχῃ. R. B. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· σχεδὸν εἰπεῖν ἐν αὐτῷ τῷ πελάγει εἴσω οἰκεῖς, ἵνα εὐχερῶς φύγῃς, ὅταν χρεία σοι γένηται. B.

P. 269. 8. ἐκείρατο] Οἱ Ἕλληνες ἐν ταῖς εὐπραγίαις τὴν κόμην ἔτρεφον, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καὶ τῷ πένθει ἐκείροντο. Ὅμηρος αὐτοὺς πανταχοῦ καρηκομόωντας καλεῖ. ἀνάπαλιν δὲ Ἐπαμεινώνδας·

ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτα μὲν ἐκείρατο δόξαν.

Λυσίας ἐν ἐπιταφίῳ τοῖς Κορινθίοιν βοηθοῖς·[4] Ὥςτε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. R. B.

— 10. ζηλοτυποῦν] Τὴν ἀρετὴν δόξης ἕνεκα ζηλοῦν, εἴδωλον ἀρετῆς διῶκον, ἤγουν τὴν ἀρετὴν μισοῦν, ἢ τῇ ἀρετῇ φθονοῦν. R. B.

P. 271. 22. τὸ μὲν κεφάλαιον] Ἀντὶ τοῦ καθολικῶς. B.

P. 272. 1. Ἐγὼ δὲ] Ἔστι παραγγραφικὸν ἀπὸ χρόνου. B.

— 13. οὔπω σου] Χαριεντισμός. B.

[2] Deest hoc quoque Apogr. Oxoniens.

[3] Deest hoc Apogr. Goens.

[4] Κορινθίοις βοη.] Sic utrumque exemplum. Sed lege: Κορινθίων βοηθοῖς. Locus est p. 192. 10. ed. Steph.

— 21. τὴν ἀξίωσιν] Τὸ νομίζειν ἄξιον εἶναι, δεῖν ἐξ ἀνάγκης λέγειν, καὶ οὕτω πολιτεύεσθαι, οἷον ὡς ἂν ἐν τυραννίδι καὶ οὐ δημοκρατίᾳ. B.

P. 273. 2. ἐργαζομένου] Πολυπραγμονοῦντος. B.

— 10. ἁρπάγματα] Κλέμματα. B.

— pen. ἐν Νάξῳ] Στρατηγοῦντος Χαβρίου. R. B.

— ibid. Πόλλιν] Στρατηγὸς Λακεδαιμονίων, περὶ οὗ καὶ ὁ Ἀριστείδης λέγει ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων, ὅτι οὗτος ἐπώλησε τὸν Πλάτωνα. B.

P. 274. 6. τὸ δὲ μέλλον κατεπαγγελλόμενος] Κατ᾽ ἐρώτησιν. B.

— 8. τὰ ἀγοράσματα] Οἷον μύρα καὶ τὰ τοιαῦτα, λυσιτελοῦντα πρὸς γυναικεῖον κόσμον. B.

— 18. τοὺς τῆς πόλεως ἅλας] Ὁ αὐτὸς Αἰσχίνης ἐπάνω ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας· Τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου δή φησι ποιεῖσθαι, οὐκ ὢν ἐπιχώριος — εἰρήσεται γὰρ — οὐδ᾽ ἐγγενὴς ἡμῖν. καὶ Δημοσθένης περὶ Παραπρεσβείας· Ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ τράπεζαι;[5] R. B.

P. 275. 4. τὰ ἔνατα] Τὰ νομιζόμενα τῷ νεκρῷ, τῇ ἐνάτῃ ἡμέρᾳ γινόμενα. R. B.

P. 277. 3. ἐζηλωκότος] Ἀντὶ τοῦ μακαρίζοντος. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γὰρ τὸ τοῦ ζήλου εἴωθεν ἀεὶ ἐπὶ καλοῦ τάττεσθαι, τὸ δὲ τῆς ζηλοτυπίας ἐπὶ φθόνου. ἀντιδίκων δέ φησι τῶν ῥητόρων, καθὸ οἱ μὲν στρατηγοὶ τοῖς ἔργοις κέχρηνται, οἱ δὲ ῥήτορες τοῖς λόγοις, καὶ ἀεὶ φθονοῦσιν ἀλλήλοις ἑκάτεροι. κατὰ κοινοῦ δὲ τὴν εὐπορίαν τῶν λόγων. B.

— 6. ἐξ ὀνομάτων] Οἷον ἐκ λέξεων πανούργων. B.

— 9. οὗ] Δυνατὸν καὶ μὴ δασύνοντας τὴν οὖ, ἀλλ᾽ ἀρνητικῶς καὶ κατ᾽ ἐρώτησιν ἀναγινώσκοντας τὴν περίοδον, καλῶς ἀποσώζειν τὸ νόημα.

— pen. ἐπεισαγόντων] Δηλονότι τὰ ἑαυτῶν δράματα.[5] R. B.

P. 278. 16. τοὺς κυκλίους] Ἐν οἷς εἰσὶ στροφαὶ, ἀντιστροφαὶ καὶ ἐπῳδαί. R. B. Τοὺς τῶν χορηγῶν, καθὸ ἐν κύκλῳ ἱστάμενοι ᾖδον ᾄσματα τῷ Διονύσῳ. B.

— antep. τῷ διαπραξαμένῳ] Τῷ ὠνησαμένῳ. R. B.

— pen. ὁ τοιοῦτος κριτὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ δικαστὴς ὁ κρίνας τὸν Δημοσθένην ἄξιον εἶναι τοῦ στεφάνου. καταχρηστικῶς δὲ εἶπεν ἐνταῦθα κριτὴν τὸν δικαστήν. κριτὴς γὰρ ὁ κρίνων τραγῳδοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐπὶ σκηνῆς. B.

— ult. ἰδιώτης] Οἱονεὶ ὁ δικαστὴς, καθὸ ἰδιῶται καὶ πένητες ἦσαν, γενόμενοι δικασταὶ διὰ τὸ τριώβολον. B.

P. 279. 4. ἡ δὲ χάρις] Ἐκείνῳ, ᾧ ἐχαρίζετο, ἄδηλος γέγονεν. R. B.

— 11. ὅτι δὲ] Ἀντὶ τοῦ καθὸ δέ. B.

— antep. τὸ δημόσιον] Ἡ πόλις. B.

— pen. οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο] Οὐκ ἐχθροὶ, οὓς ἐφοβεῖτο ὁ δῆμος, ἀλλ᾽ οἱ δημαγωγοὶ, οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, τὸν δῆμον κατέλυσαν.[5] R. B.

P. 280. 5. οὐχ ὑφ᾽ ὑμῖν] Κατ᾽ ἐρώτησιν. B.

— 12. εἰ μὲν γὰρ] Περιτροπὴ τὸ σχῆμα. B.

P. 282. 20. τὰ δ᾽ ἑβδομήκοντα] Ἃ ὑφείλετο Δημοσθένης ἐκ τῶν τριακοσίων ταλάντων, λέγων τοῖς ἀπαιτοῦσι δούλοις τοῦ Δαρείου, ὅτι ταῦτα ἐμοὶ ἔπεμψεν ὑπὲρ τοῦ συμβουλεῦσαι· εἰ δὲ οὐκ ἐπείσθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, οὐδὲν πρὸς ἐμέ. B.

— 21. προλαβὼν] Ἁρπάξας, ἐκ μεταφορᾶς τῶν προλαμβανόντων λῃστῶν. B.

P. 283. 23. πυθοῦ] Περισπῶσιν Ἀττικοὶ τοῦτο, καὶ τὸ λαβοῦ καὶ ἐροῦ καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ δεύτερος μέσος ἀόριστος. B.

P. 284. 9. ἀγνώμονα] Οἱονεὶ μὴ ἔχοντα λογισμὸν, ὡς καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· Εἶθ᾽ οὕτως ἀγνωμόνως ἔχετε. B.

— ibid. ἐάν τινα] Ἐὰν ἐκεῖνα τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ ἄνθρωπόν τινα. R. B.

P. 285. 17. τὰ κοινὰ] Οἷον τὸ λέγειν ὅτι φιλόπολίς εἰμι καὶ τὰ τοιαῦτα. B.

— 18. ἀπίστους] Τουτέστιν ἀπιθάνους ὄντας τοῖς ἤθεσιν, ἤγουν οὐ δυναμένους ὑμᾶς πεῖσαι τοῖς ἤθεσιν, ὅτι εἰσὶν εὖνοι καὶ φιλάνθρωποι καὶ κοινοί. ἢ οὕτως· Τοὺς πονηροὺς ὄντας τὰ ἤθη, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀξίους ὄντας πιστεύεσθαι ὑφ᾽ ὑμῶν, ὅτι εἰσὶν εὖνοι εἰς τὴν πόλιν καὶ φιλάνθρωποι. κοινὰ δὲ καλεῖ τὰ ἐλευθέρια καὶ φιλόδωρα καὶ εὐεργετικά.[5] R. B.

P. 286. 16. παρανοίας] Ὅ ἐστι μωρίας, ἵν᾽ ᾖ τὸ μὲν προειρημένον τοῦ γήρως, τοῦτο δὲ τοῦ τρόπου. B.

P. 287. 4. ἕτερος δὲ] Τὸν Λεωκράτην νοεῖ, οὗ κατηγόρησε Λυκοῦργος. διαμένει δὲ καὶ ὁ λόγος ἐνταῦθα κείμενος. R. B.

— 13. ἐπ᾽ ὀνομάτων] Οἱονεὶ διὰ τοῦ περιτιθέναι ἑαυτῷ φιλάνθρωπα ὀνόματα. B.

P. 289. 3. Πειθὼ] Οἷον αὐτὴν τὴν θεὸν τὴν Πειθὼ, καθὸ λέγει ὁ Δημοσθένης πάντας πείθεσθαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις. B.

— 13. Ἀριστείδην δὲ] Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας· Ὁ δὲ οὐδὲν ἄπρακτον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, οὐδ᾽ ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται, ὡς ὢν Ἀριστείδης, ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησι, δυσχεραίνει καὶ καταπτύει τὰς δωροδοκίας.[5] R. B.

— 16. Ἄρθμιον] Τούτου [ἄριθμον] Τοῦτον R.] μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ κατ᾽ Ἀριστογείτονος, καὶ Ἀριστείδης ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, καὶ Πλούταρχος ἐν τῷ Θεμιστοκλεῖ. R. B.

[5] Deest Apogr. Goens.

VARIANTES LECTIONES.

REISKII PRÆFATIO

AD LIBELLUM VARIANTIUM

IN ÆSCHINIS LIBRIS

LECTIONUM.

Quas hoc libello exposui Variantes Lectiones Æschineas, antequam ad eas cognoscendas admittantur Æschinis studiosi, docendi sunt, quibus e libris eas hauserim. Fundus fuit volumen in schedis Tayloranis Londino ad me perlatum, quod volumen tenet evulsas e Corpore Græcorum oratorum minorum Stephanico sòlas Æschinis orationes, chartis insertis distinctas, quibus chartis Taylor Variantes adscripsit Lectiones a se repertas iis in codicibus, quorum ipsi copia fuit. Quos codices paulo post nominabo. Falluntur enim, qui existimant, quo in errore egomet ipse quoque olim fui, antequam schedis Taylori potirer, a doctissimo Æschinis editore Lectiones Æschineas omnes, in annotationibus ejus exhibitas fuisse. Taylor enimvero partem earum solummodo, vix tertiam, retulerat. In hoc autem Stephani exemplum contulerat collationes codicum, Lockerani, Harleyani, et ex parte Meadiani quoque, denique Bernardini etiam. E Meadiano tantummodo lectiones ad orationem secundam et tertiam pertinentes huic Stephanino exemplo adscripserat: nam ad primam pertinentes retulerat ad aliud volumen, chartis item distinctum, tenens exemplum orationis in Timarchum a se editæ. In hoc exemplum editionis Tayloranæ conjecerat præter Varietates Lectionis e codice Meadiano depromtas, etiam Scholia ad orationem Timarcheam, a solo codice Meadiano suppeditata. Scholia autem e Bernardino depromta in illo altero volumine Stephanino exaraverat. Codicis Meadiani hanc ipse notitiam reliquit. [Cod. Viri præcellentissimi Ric. Mead Med. D. Archiatri, bombycinus, scriptus manu eleganti, sed recentiori, in folio, cum scholiis marginalibus, complectitur 1. Æschinis or. *περὶ παραπρεσβ.*, 2. *περὶ στεφάνου*, 3. epistolas XII., et deinde manu aliquantum diversa 4. orationem in Timarchum, 5. Pythagoræ aurea carmina, 6. Hieroclis Comment. ad illa carmina. Ante orationem primam argumentum *τοῦ τῆς παραπρ.* cujus initium *Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες*

ad finem ὅτι ἠδυνήθη. Ante orat. in Timarchum vita Æschinis, cujus init. Αἰσχίνης ἦν ἀνήρ. Scil. est Libanii argumentum orationis Demosth. π. παραπρ. Prior pars constat decem quaternionibus, posterior novem, qui de integro numerantur. Cætera recentior potiorque pars eodem sæculo exarata videtur.] Hactenus Taylor. His in codicibus Taylori præstat veritate Lectionum Lockeranus, sed is haud integer, desinens circa finem orationis primæ in verbo φυγόντι pag. 71, 10. Harleyanus item egregius est, sed huic deest oratio prima. Bernardini penes me quidem magna non est auctoritas, non maxima Meadiani. Oblitus sum paulo ante codicum Parisinorum mentionem facere, Coisliniani unius, et quatuor Regiorum, quorum Lectiones non videntur diligentissime esse enotatæ, quisquis enotavit. Pervenit ad me in schedis Tayloranis volumen quoque epistolarum Æschinis, prout a Tayloro sunt editæ, chartis item distinctum, quibus chartis Taylor inscripsit Varietates Lectionis e duobus codicibus enotatas, quos codices ipsi placuit literis A. et B. designare, nulla addita nota, cujates illi codices essent. Quod proinde me quoque necesse est in incerto relinquere. Videtur A. Askewianus esse, non manu scriptus, sed Aldina notis viri docti perspersa.

Hic est apparatus criticus ad Æschinem a Tayloro relictus, quem totum fideliter hoc in libello variantium reddidi; satis ille quidem magnus et gratiis dignus. Ego equidem mihi congratulabar, quod liceret tantas opes proferre, in iisque lubens acquievissem. Verum secunda fortuna præter spem atque exspectationem meam auctiora etiam et meliora obtulit. Jam processerant operæ nostræ in excudendo Æschine versus finem orationis de legatione, jam indigestam illam et permixtam materiam criticam a Tayloro relictam ad locos suos redegeram, lectione quaque ad paginam et versum editionis Tayloranæ relata, cum repente Vir in literis elegantioribus et in poesi vernacula lauream merito suo adeptus immortalem, Lessingius, Ducis Brunswicensis nobilissimæ bibliothecæ, quæ Wolfenbüttelæ asservatur, præfectus, die 24. Decembris A. 1770. ad me mitteret nec opinantem, omnium Æschinis codicum, quorum ego equidem arbitrari valorem usu didicerim, sine controversia præstantissimum, et nescio an omnium, quotquot usquam terrarum exstant hodie, nobilissimum, non antiquissimum quidem illum, at multitudine lectionum probatarum et ingenuarum reliquis antistantem. Tametsi rursus infitiari neque possum neque volo, mendis haud carere, quæ versus finem præcipue sunt crebriores. Pars est bibliothecæ publicæ, quæ in jure atque potestate est Universitatis Helmstadiensis: quapropter illum codicem Helmstadiensem plerumque appello. Exaratus est in membranis nitidissimis plerisque, una manu, quasi uno die, literarum ductibus pulcherrimis et lectu expeditissimis,

quorum specimen æri incisum p. 380. exhibui. Exaratus est a Georgio Chrysococca; quo fit, ut eum interdum quoque Chrysococcam appellem. Ipse testatur in calce codicis hoc pari iamborum politicorum,

Γεώργιος γέγραφεν ὁ Χρυσοκκόκης
Αὐρίσπᾳ τήνδε βίβλον τῷ Ἰωάννῃ.

Aurispam cum constet sæculo medio XV. floruisse, constat item ex hoc, Georgium Chrysococcam, qui codicem Æschinis Helmstadiensem exaravit, cum illo nobili Mathematico, qui sæculo fere antiquior est, non esse permiscendum. De duobus his Georgiis Chrysococcis, vetustiore atque juniore, egit Leo Allatius in Diatribe de Georgiis, p. 695. edit. Fabricii T. X. Bibl. Gr. De Aurispa, qui Chrysococcam ære suo videtur ad hunc codicem exarandum conduxisse, v. Bayle Dictionaire hac voce. Constat ambos ineunte et adulto sæculo XV. floruisse; unde quoque paret, qua ætate codex hic exaratus fuerit. Habentur istæc. Æschinis, quæ exstant omnia, hoc ordine: Vita Æschinis et argumenta omnium trium orationum continuo scripta; tum orationes ipsæ eo ordine quo vulgatis in libris leguntur; tum epistolæ Æschinis. post, epistolæ Isocratis, non illæ tantum, quæ in editionibus vulgaribus leguntur, sed illa quoque, quam ad Archidamum regem Spartanum datam David Hoeschelius primus in notis ad Photii Bibliothecam edidit. Io. David Koehler, nobilis Professor Goettingensis, ineunte hoc sæculo Wittebergæ cum Latina sua interpretatione et annotationibus denuo edidit. Quam epistolam novissimus Isocratis editor Battierus aut ignoravit, aut pudendum et venia non dignum eo commisit flagitium, quod præteriit. Ignosci posset, si abdita in libro quopiam inventu rarissimo esset, aut a Fabricio silentio transmissa. Verum incredibilis est multorum editorum sive inscitia, sive secordia, sive segnities, ut decora suis editionibus, non necessaria modo, sed etiam obvia et facile parabilia nil curent addere. Hæc obiter. Redeo ad illam Isocratis epistolam Archidamo inscriptam, quæ in codice Helmstadiensi et emendatior est exemplo Hoescheliano, et auctior aliquot sententiis. Isocrateas excipiunt epistolæ Socraticorum a Leone Allatio editæ. Agmen claudit Dionysii Halicarnassensis libellus, Vita Lysiæ inscriptus. In fronte codicis legitur hæc inscriptio: *Illustri Bibliothecæ Iuliæ in sui memoriam dicat H. Blume* A. 1651. Fuit hic *Henricus Blume* Professor Helmstadiensis, qui postmodum sacris Protestantium cum renuntiasset, ad partes Papistarum transiit, et in Italia ætatem exegit; unde codicem hunc in patriam retulisse videtur ex itinere, quod ni fallor, juvenis adhuc illuc fecerat. Juvat hac opportunitate oblata, de codicibus Mstis Universitatis Iuliæ, seu Helmstadiensis, de qua altum est apud

Montfauconium aliosque similes scriptores silentium, pauca quædam, exterorum in gratiam, e literis Wernsdorfii V. C. Professoris Helmstadiensis, affinis mei carissimi, ad me datis referre. Verba ipsius reddo, quod pace ipsius fiat, e vernaculis a me Latina facta. Primævæ illius Græcitatis, ait, præter Æschinem, et Aristotelis nescio quid, penes nos nihil admodum est. Sed est Græcorum patrum scriptorumque ecclesiasticorum copia non contemnenda: Ioannis Chrysostomi in Matthæum homiliarum nobis est codex antiquissimus, literis quadratis, sæculo octavo, et nescio an septimo adeo, exaratus. Est alius similis Origenis. Latinorum auctorum tanto major nobis est numerus, unde nominare juvat Livium, Propertium, Statium, Plautum, Terentium, Senecam tragicum, Virgilium, cujus binas tenemus membranas satis vetustas. Numero superant scriptores ævi medii, quibus creberrime utitur Polycarpus Leyserus in historia poetarum medii ævi. Sunt missalia, breviaria, alia similis farinæ. Scorias has barbariei si quis sit, quem non pigeat scrutari, næ ille micas auri haud paucas sit inventurus. Peculii nostri pars non modica Matthiæ Flacii Illyrici quondam fuit, cujus magnam partem librariæ supellectilis Dux Fridericus Ulricus dicitur, cum redemisset, in bibliothecam nostram intulisse. E Monasteriis finitimorum circa tractuum permulta item huc collata sunt. Rheginonem Pruniensem, e codice membranaceo, nunc nostro, Flacii pridem, Hildebrandus primus edidit. Hactenus Wernsdorfius. Codicem Helmstadiensem, cujus de usura concessa impense mihi congratulor, ipse ego contuli cum Stephani exemplo, præter epistolas, quas una cum reliquis Isocratis, Socraticorum et Dionysii opusculis, conferendas ad vulgaria exempla uxori permisi. Dolet non citius illum codicem in manus meas incidisse. Quod si evenisset maturius, haud paucas mendas ex Æschine, illius libri beneficio eluissem, quod editor Æschinis quisquis erit secundum me exstiturus, facere meminerit. Item hoc alterum, quod, ut probe viderem mearum esse partium, factuque inprimis necessarium, præstare tamen per negotiorum multitudinem otiique angustias haud potuerim, hoc, ut locos Æschinis a vetustis grammaticis laudatos, e libris eorum conquirerem, et cum vulgata lectionem illorum grammaticorum conferrem. Quod ut faciant, qui secundum me Æschinem edent, sedulo eos hortor atque rogo, satis nunc habens, omissæ a me partis pernecessariæ veniam ab æquitate lectorum et sperare et petere. Quod enim agerem? Tot rebus agendis pæne eodem tempore intentus, adornandis Aristidis et Libanii editionibus, quos ambos multo dare possum, quam vulgo circumferuntur, emendatiores, Libanium etiam et sartum (lacunas plus quam decem ingentes Morellianæque et Bongiovanninæ editionis expletas e codice præstantissimo Augustano habeo) et locupletatum: duodecim ferme ejus habeo nondum edita opuscula ex eodem Augustano et tribus Bavaricis libris petita; Aristidis autem Scholiastas ineditos, tam grandes, ut ipsum pæne auctorem mole excedant; sed præter has curas, ut uno de Æschine loquar, cui vix quadrimestre tempus impendere potui, quot et quanta reperi agenda! folia a prelo madida perlustranda et a sphalmatibus typographicis purganda, qui molestissimus est labor, præsertim his curtis diebus brumalibus, in ista, quæ meorum oculorum est, infirmitate; schedas easdem iterum atque iterum rescribendas, quod aut paginæ essent mutandæ, aut accessiones inserendæ, codices conferendos, scholia exscribenda, animadversiones condendas, præfationes scribendas, indices dudum factos, denuo perlustrandos. Quid multa. Nemo credat, quam multa, quam tædii plena, quam minuta et sordida adeo devoranda sint editori, religioso, famamque suam et officium muneris spectanti; cui ut satisfacerem nihil mihi ad contentionem reliquum feci. Præterea carui multis bonis libris ad hujusmodi rem feliciter agendam necessariis. Futuro autem editori hoc erit facilius nunc, quam mihi fuit, sparsos Æschinis locos e grammaticis colligere (Taylor enim hac in re parum profecit), quod editio mea copiosis atque fructuosis instructa est indicibus Græcitatis Æschineæ, quibus quod addat parum habebit, præter indices vocabulorum in epistolis Æschinis occurrentium, quibus ex epistolis vocabula nulla meum in indicem retuli.

VARIANTES LECTIONES.

*** Codices sunt: Helmstadiensis, Bernardinus, et Coislinianus 249, a nobis literis a. b. c. signati; Parisienses 2930, 2947, 2998, 3002, 3003, 3004, a nobis literis d. e. f. g. h. i. signati; Harleyanus, Lockeranus, et Meadianus, a nobis literis k. l. m. signati; Venetus 50. et duo Taylorani, nulla addita nota, cujates illi essent, a nobis literis v. x. y. signati.

Editiones: Aldina, Stephanica, Bekkeriana, a nobis signis Ald., Steph., Bekk. signatæ.

Notæ, compendii gratia: pr., quod dicunt, prima manus—corr. correctus—lit. litera vel literæ—om. omittit vel omittunt—eras. erasa est vel erasæ sunt—add. in marg. addit vel addunt in margine.

Codices et Editiones cum Editione Taylori conferuntur.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ.

P. lii. 1. γραμματικοῦ] γραμματιστοῦ a. Bekk. γραμματέως v. 4. ταύτην δὲ σκοτείνων ἐκ τόπων ὁρμωμένην καὶ φοβοῦσαν παῖδας καὶ γυναῖκας Ἔμπουσαν a. Bekk. pen. τριταγωνιστὴν γενέσθαι τραγῳδικῶν. ὄντα a. ult. μετ' αὐτὸν v.

p. liii. 2. εὐφυᾶ a. h. v. 4. τοῦτό γε a. 5. ἐν Θήβαις om. a. Ibid. Κτησιφῶντα δὲ, ὅτε a. 7. ψήφων. καὶ ἀτιμωθέντα ἀπᾶραι a. 9. τὸν ante Ἀλέξανδρον om. a. v. Bekk. Ibid. πυθόμενος] πειθόμενος a. πυθόμενον Bekk. 11. αὐτοῦ om. a. h. v. Ibid. τέχνην αὐτοῖς διδάξαι a. h. v. 13. ἐθελῆσαι a. h. Ibid. συμβαλόντα] εἰπόντα a. 16. Δημοσθένους δὲ ὁ ἀδελφιδοῦς h. 17. τραγῳδοποιοῦ a. h. v. Bekk. pen. Σευννίωνος a. Ibid. δ' om. a. ἐνθένδ' οὖν h. v. Bekk.

p. liv. 2. κατ' ἀγροὺς] καταγνούς. v. Ibid. ἂν ἐνθένδεν a. 3. ὁ om. h. v. Bekk. Ibid. Κοθωκύδης a.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. a. Bekk.

p. liv. 1. δὲ om. a. h. v. Bekk. 2. Κοθωκύδης a. Καθωνίδης v. 7. ὁ om. Bekk. 9. ἡρῴῳ] τεμένει a. 13. ἀλαβαστοθήκας h. v. Bekk. 15. ὑπογραμματεῦσαι v. 16. τοῦτο] τὸ τοιοῦτον a.

p. lv. 2. κολακείαν πολιτείαν ἐναντίως πολιτεύσασθαι τοῖς περὶ Δ., ἐναντίως καὶ αὐτοῖς πολιτευσαμένοις τοῖς Φ. πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου. ὅτι a. 5. βασιλεῦσιν Αἰσχίνης, ἄλλα a. Ibid. ἐστι om. a. 6. ἐκεῖνο] ἐκεῖνό ἐστιν a. ἐκείνων h. 7. ἱεροῦ περὶ τῆς γενομένης ἐκεῖσε ταραχῆς, ἀπελάσασα αὐτὸν ἡ βουλὴ, ὡς οὐκ a. 9. τῷ Ἀθηναίων h. v. Bekk. 11. Σωκράτους καὶ Πλάτωνος a. 14. αὐτοῦ Bekk. Ibid. περὶ om. h. v. Bekk. Ibid. πρεσβείας a. approbante Reiskio. 15. φατρίας codices et Bekk. 16. τῶν Ἐτ.] τοῦ Ἐτ. a. h. v. Bekk. Ibid. ὅθεν καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱέρεια. χρόνῳ δ' ὕστερον a. 17. νέος] ὃς v. Ibid. ἤθλει] κάλλει h. v. 18. ἐν τῷ πολέμῳ om. a. Ibid. τριάκοντα. στρατευσάμενος δὲ εὐνοίας a. 19. εὐνοίας] καὶ εὐνοίας v. 20. βιῶσαι a. h. v. Bekk. 21. ἐνενήκοντα a. 25. νεώτερον a. Ibid. αὐτῶν h. v. αὐτοῦ a. Bekk. et, quod notare prætermisi, Reisk. 26. γενόμενον ἀξίως καὶ καλῶς a.

p. lvi. 1. δὲ τὴν πρώτην h. 3. εἰς om. v. Ibid. Φιτοῦντα a. Ibid. πομπὴν καὶ κινδύνου γενομένου a. 4. [δὲ] Bekk. 6. Ταμύναις a. 7. μαχόμενος, καὶ ἐτελεύτησεν ἀναιρεθεὶς a. 11. Δηλιακὸς καὶ νόθος h. v. pen. Παραπρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας h.

ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 6. 1. τὸν om. g. h. v. 2. Φίλιππον] αὐτὸν a. Ibid. αὐτῷ] αὐτοῖς g. 5. Τιμ. ὁ Ἀριζήλου b. Ibid. πολιτείᾳ] πόλει h. 9. γὰρ om. g. h. v. Ibid. αὐτῷ] αὐτὸν g. 10. ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν a. 12. τὸ λοιπὸν om. g. Ibid. συστήσας b. Bekk. δια-

στήσας g. 13. μέτριον om. g. ὡς μέτριον b. 14. ἐπὶ τὰ κεφάλαια v. Ibid. τῇ ὑποθέσει v. Ibid. καὶ κατὰ g. 15. ἑταιρήσεων g. Ibid. ἀκριβεῖς a. v. 17. μὴ om. a. 18. τῇ γραφῇ Τίμαρχος a. g. v. Bekk. Ibid. ἑταιρήσας· ἐν ᾧ εἰ παρὰ a. g. h. v. antep. ἐν τῷ om. g. Ibid. κυβεύων καὶ διατρίβων h. pen. ὑπὸ τοῦ Πιτταλάκου a. ὑπὸ Πυτταλάκου v. ult. τῷ Τιμάρχου g.

ΑΛΛΩΣ] ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΛΟΓΟΝ a.

p. 7. 3. εἴργεσθαι τοῦ λέγειν Bekk. pen. ταύτην] τοῦτο a. ult. γράφεσθαι] γεγράφθαι b.

ΛΟΓΟΣ.

p. 8. 1. ἄνδρες om. a. c. g. h. hic et similibus locis. 4. τε om. a. g. h. v. 5. τουτουὶ] τούτου d. 7. ἐπιδείξω προϊόντος a. g. h. l. προσιόντος m. 8. τε om. g. Ibid. τοῖς om. h. l. pen. ἐπὶ] ἐν a. g. h. l. Bekk. ult. πάνυ πολλὰ g. Ibid. ἐπανορθοῦνται] ἐπανορθοῦσι c. d. v. Stobæus.

p. 9. 1. οὖν om. g. et v. 7. h. 3. ἑαυτῷ] αὐτῷ a. m. αὑτῷ Bekk. 6. αὐτῷ] αὐτὸν h. l. v. 8. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι om. a. g. h. Ibid. ἃ] ὅτι ἃ a. b. e. g. h. l. m. Bekk. et v. 9. ὅτι om. iidem. 9. ἤδη om. c. d. v. 10. καιρὸς] καιρὸν d. Ibid. πρὸς] καὶ d. 11. λόγῳ τούτῳ a. c. d. e. g. h. m. v. Bekk. Ibid. χρῆσθαι] χρήσασθαι a. d. e. g. l. m. Bekk. Ibid. ὁμολογοῦνται] ὁμολογεῖται m. (οῦν supra) ὁμολογεῖται e. 14. ἐφεστηκότων] προεφεστηκότων d. ἐφεστηκότων (προ supra) c. 15. τοῖς κειμένοις νόμοις g. 16. τὰ μὲν om. e. m. 17. σώζουσι] αὔξουσι g. γρ. αὔξουσι e. m. Ibid. καὶ ὀλιγαρχιῶν a. e. g. m. καὶ [τῶν] ὀλιγαρχικῶν Bekk.

p. 10. 1. ἡμῖν] ὑμῖν codices. Ibid. προσήκει om. codices et editiones. Ibid. καὶ ἔννομον a. e. g. h. Bekk. 2. τὶ] ἢ a. e. g. h. l. m. Bekk. 3. κολάζειν] κολάζετε g. [κολάζειν] Bekk. 5. καὶ ἀσελγῶς βιούντων om. a. g. 6. ἡμᾶς] ὑμᾶς m. 7. πολιτείᾳ] πόλει a. b. g. h. l. Bekk. 8. δὲ νομοθετήσωμεν] δ' ἐνομοθετήσαμεν b. 9. κολάζειν] κολάζεσθαι c. v. 10. καὶ εὖ om. a. b. e. g. h. m. Bekk. 11. Σόλων om. m. ὁ Σόλων a. e. g. h. Bekk. 12. χρόνους] καιροὺς c. d. e. v. 13. γὰρ περὶ] γὰρ ἐνομοθέτησαν περὶ a. g. h. Bekk. et om. ver. seq. 15. ἃ] ὡς a. Ibid. καὶ ὡς] πῶς a. pen. μόνον περὶ a. g. h. Bekk.

p. 11. 2. ἐπέστησαν] ἐποίησαν c. d. e. m. v. in marg. γρ. ἐπέστησαν m. 3. ἐγὼ πρὸς] ἐγὼ νυνὶ πρὸς a. b. e. g. h. l. Bekk. om. e. m. sed inter lineas add. m. 6. ὑμετέρων] ἡμετέρων l. 7. τοὺς] τὰ g. 8. [οὐ .... ῥητόρων] Bekk. 11. προδιεξελθεῖν a. g. h. l. Bekk. Ibid. ὡς om. h. corr. πῶς. 13. τοῦ Τ.] τοὺς Τ. g. h. l. v. Bekk. τοὺς τοῦ Τ. b. 15. προκατατιθέμεθα g. 16. μὲν om. e. 18. ἀποδείκνυσι] ἀποδεικνύων g. 20. πηνίκα] ὁπηνίκα a. e. g. h. l. m. Bekk. 22. μὲν γὰρ ἀπαγορεύει e. m. 23. ὁ om. a. Ibid. προστάττειν a. g. pen. ἀρχὴν] ἀρχὴ a. g. h. l. ult. ἐπιμελησομένη] ἐπιμεληθησομένη g.

p. 12. 3. χορῶν καὶ τῶν g. 5. εἰς ὑμᾶς om. a. g. h. Bekk. εἰς ἡμᾶς l. 6. σωφρονεστάτῃ] σώφρονι pr. c. Ibid. αὐτοῦ] αὐτὸς h. 7. οὕτως] οὗτος Ald. Steph. Ibid. ἡμετέροις v. 8. οὖν] δὲ a. e. g. l. m. Bekk. γοῦν d. 11. εὐθὺς om. a. 12. τετραμμένων l. Ibid. παραπλησιούς] παραπλήσιον a. e. g. h. l. m. 13. πολίτας] πολίτην a. l. πολίτῃ e. g. h. m. Ibid. δ' om. a. g. h. Bekk. pen. ΝΟΜΟΣ. c. et leges ipsas om.

p. 13. 1. πρότερον] πρὸ e. m. 2. τὴν om. g. 3. ἀδελφοῦ] ἀδελφὸς c. d. g. h. l. v. Bekk. ἀδελφῆς a. 4. εἰσίῃ] εἰσήει v. 5. τῆς ἑρμαίου g. Ibid. συγκατιέναι] συγκαθιέναι a. c. d. g. h. l. v. Ald. Bekk. 6. δὲ μὴ ἐπιτρέπῃ e. m. 7. ἐξείργει l. Ibid. ἔστω] ἔσται e. g. m. 8. χορηγοὶ] χοροὶ e. m. 10. τοίνυν om. a. Ibid. νομοθετεῖ om. v. 12. τούτου] τούτων g. Ibid. τοὺς om. a. 13. ἔθεντο] ἔθηκαν a. b. e. g. h. l. Bekk. Ibid. γοῦν] οὖν a. 16. γραφὴν] γραφὰς a. e. g. m. Ibid. ἑταιρήσεως om. c. d. v. antep. δὲ om. v. ult. φησὶν ὅτι ἐμισθώσατο] ὅτι φησὶν ἐμισθ. a. ὅτι φησὶν ὅτι ἐμισθ. g. ὅτι ἐμισθ. φησὶ h.

p. 14. 3. ἐκμισθωθῇ] ἐκμισθώσῃ g. h. l. et γρ. e. Ibid. ἀποθανόντι δὲ αὐτῷ θαπτέτω g. h. l. 4. τἄλλα] ἄλλα c. d. e. Ibid. ποιείτω] ποιήσας e. m. ποιήτω Ald. 5. δὴ] δὲ e. g. m. Bekk. 7. τοῦ παιδὸς] ἐκείνου c. e. v. et m. sed in marg. m. habet vulgatam. 8. ὧν] ὡς d. 10. καὶ τίνα ..... παίδων; Bekk. 11. ὑμετέρων a. l. Ibid. προαγωγίας e. g. m. 13. προαγωγεύσῃ] προαγωγεύῃ a. Bekk. προαγωγεύει h. προαγάγῃ g. 14. πάντα] ἅπαντα g. h. Bekk. 15. ὑβρίζῃ] ὑβρίσῃ e. g. m. et pr. l. 16. ὑβρίζει] ὑβρίζῃ m. 17. ἢ δούλων g. Ibid. ἢ ἐὰν] καὶ a. c. e. m. v. Ibid. τι] τινα e. 21. ΝΟΜΟΣ om. v. et passim. antep. ἂν] ἐὰν e. g. m. v. εἰ a. Ibid. ὑβρίσῃ] ὑβρίσει a. pen. πρὸς] εἰς e. g. m. Ibid. ὃ] ὦ omnes codices et editiones præter a. ult. καταψηφίσηται] καταψηφισθῇ a. c. g. h. l. v. Ald. Steph. Bekk. καταψηφισθῇ καὶ d. καταψηφίσθαι m. Ibid. δὲ om. omnes codices et editiones. Ibid. τεθνάτω] τεθνήτω m.

p. 15. 1. εἰς τὸ ἀργύριον m. Ibid. καταψηφισθῇ] ἀποψηφισθῇ g. et corr. m. 2. μὴ παραχρῆμα om. et lacunam habet post ἐὰν c. 3. τοῦ om. d. 5. οὖν ἂν e. g. Bekk. Ibid. ποτε ἐν τῷ a. c. d. e. g. h. l. m. v. Bekk. 7. σκοπεῖτε a. m. Ibid. εὑρήσετε post Ἀθηναῖοι ponunt a. c. d. e. g. h. m. v. Bekk. 8. τοῦτο] τούτων g. om. a. Ibid. ὑπὲρ] περὶ a. l. 9. ἐσπουδάκει d. e. g. m. 10. ἡμᾶς] ὑμᾶς c. d. e. h. l. m. 11. ὑβρίζειν] ἐνυβρίζειν d. e. m. Ibid. ἐν τῇ δημοκρατίᾳ a. e. h. m. 12. ὁτιοῦν] ὁντινοῦν b. et pr. l. 13. εἶναι ἡγήσατο a. g. h. Bekk. antep. πατρὸς g. ult. δ' om. g. Ibid. ἐγγραφῇ τις εἰς c. d. m. v. ἐγγραφῆς εἰς Ald.

p. 16. 1. γνῶ καὶ om. a. c. d. e. m. v. [γνῶ καὶ] Bekk. 2. τὰ καλὰ διαλογίζεσθαι g. Ibid. τὰ μὴ] ἃ μὴ d. Ibid. οὐκ] ἀλλ' e. m. 3. αὐτῷ τῷ Τιμάρχῳ a. αὐτῷ [Τιμάρχῳ] Bekk. 6. ἱερώσασθαι h. Ibid. ὃς] ὡς h. l. καὶ g. 7. μηδὲ] μὴ d. Ibid. συνδικησάτω] συνδικήσῃ a. h. l. m. et pr. e. συνδικάσῃς corr. e. συνδικασάτω d. 8. ἀρξάτω φησὶν ἀρχὴν c. d. e. m. v. antep. πρεσβευσάτω οὗτος μηδὲ d. e. m. v. pen. μηδ' ὁ μισθωθεὶς συκοφαντείτω a. g. h. l. ult. μήτε ἐν τῇ βουλῇ μήτε ἐν τῷ δήμῳ a. g. h. l. Bekk.

p. 17. 1. Ἀθηναίων om. a. g. h. l. Bekk. Ibid. δὲ om. e. 3. ἵν' - - - ἐπίστασθε om. v. 4. νόμων ἡμῖν κειμένων a. g. Bekk. νόμων ὑμῖν κειμένων h. l. 6. post ἐπίστασθε add. ΝΟΜΟΣ. a. c. d. e. g. h. l. Bekk. 7. ἂν] ἐὰν a. l. v. Bekk. Ibid. ἐξεῖναι αὐτῷ τῶν ἐννέα m. ἐξ ἐννέα a. e. g. h. l. Ibid. ἀρχόντων om. m. 8. ἱερωσύνην om. a. d. e. g. h. l. m. Ibid. ἱεράσασθαι b. e. h. l. m. Ibid. συνδικάσαι corr. e. 9. ὑπερώριον m. 10. μηδὲ κληρωτὴν μηδὲ a. d. e. g. h. m. v. Ibid. μηδ' ἐπικηρυκείαν l. 12. ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς τῶν περιῤῥαντηρίων a. g. ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς περὶ τῶν ῥαντηρίων b. d. h. l. v. ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιβαντηρίων e. m. 14. καταγνωσθέντος] καταγνωρισθέντος m. 15. μὲν] μέντοι a. d. g. h. l. 17. ὑμῖν om. a. Ibid. ἀνέγνω a. 19. τίνα] ὅντινα a. 20. ὑμᾶς] ἡμᾶς a. c. d. g. h. l. m. v. Ibid. τὰς ἐκκλησίας c. d. m. v. 21. σπουδαιοτάτων c. e. m. v. Bekk. Ibid. νόμος e. g. m. 22. πρῶτον] πρότερον h. antep. ἐστὶ] εἶναι e. m. pen. τοὺς om. c. v.

p. 18. 2. περὶ τῶν ἱερῶν d. m. v. et corr. c. 3. κήρυξι καὶ πρεσβείαις a. c. d. e. g. m. v. 4. ὁσίων] ὁσίαις a. ὁσίοις e. Ibid. ὁ κήρυξ ἐπερωτᾷ g. antep. λέγειν] λέγων m. Ibid. Ἀθηναίων ἁπάντων τὸν c. e. m. v. pen. δὴ] δὲ a. Bekk.

p. 19. 3. τοὺς om. g. 5. ὀνόματι] ὀνόμασιν e. m. Ibid. κοινὴν om. a. d. g. h. l. et pr. c. [κοινὴν] Bekk. 6. ἐπωνυμίαν] ὁμωνυμίαν g. Ibid. ἀπολαβὼν d. h. l. 7. δὲ om. g. Ibid. καὶ om. a. d. h. Bekk. Ibid. νέους] νεωτέρους a. d. g. h. l. Bekk. 10. δὴ om. a. c. e. l. m. v. Bekk. Ibid. διαγιγνώμεθα a. c. l. m. v. Bekk. δι' ἀγνώμεθα Ald. 11. καὶ Θεμιστοκλῆς a. d. g. h. 12. καὶ Ἀριστείδης ὁ τὸν ἀνόμοιον βίον ἔχων Τιμ. a. Ibid. ἐπωνυμίαν ἔχων d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἐπωνυμίαν καὶ βίον Τιμ. e. 13. τουτῳὶ] τούτῳ a. d. l. 14. ἔθει] ἤθει a. Ibid. ἔχοντος m. 15. θρασύ τι τοῦτο a. 16. πάνυ τούτου e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ὑμῖν οἶμαι a. d. g. h. l. Bekk. 17. τεθέασθε] τεθεωρήκατε c. e. m. v. antep. τῇ Σ.] τῶν Σ. e.

p. 20. 1. δὴ] δὲ a. d. g. h. l. Bekk. 3. ὧν ἐγὼ ὀλίγῳ c. m. v. ὧν ἐγὼ e. Ibid. πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐπεμνήσθην a. l. Bekk. πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐμνήσθην b. e. πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ὑπεμνήσθην m. πρότερον ἐγὼ ἐμνήσθην ἐν τῷ λόγῳ d. Ibid. γὰρ] γε omnes codices et editiones præter a., qui plane utrumque om. 4. οὑτοσὶ δὲ] Τίμαρχος δὲ οὑτοσὶ οὐ a. d. e. g. h. l. Bekk. Τίμαρχος δὲ οὑτοσὶ δὲ οὐ m. Ibid. πάλαι] πρώην g. 7. ὑπὸ τῆς μέθης e. 8. αἰσχυνθέντες g. 12. ἐστὶ τῶν ἐστρατηγηκότων a. d. g. h. Bekk. 13. ἐπικουρῶν - - - ἀσπάζεται om. g. 14. ἀλλὰ τούτους a. c. e. m. v. Bekk. 16. δεῖν om. g. m. Ald. Steph. 18. δηλοῖ] δοκεῖ g. Ibid. ἂν] ἐάν a. l. Bekk. 21. ἐγώ φημι a. d. g. h. Bekk. Ibid. διὰ τί om. m. 23. φησὶν om. g. 24. εἰ] ἢ c. d. e. g. h. l. v. Bekk. 25. στρατευόμενος c. e. m. v. Ibid. ὅσαι] αἳ v. 26. προσταχθῶσιν] προσαχθῶσιν m. Ibid. ἢ] εἰ c. e. Ibid. προβεβληκὼς g. antep. τί] διὰ τί c. e. m. v.

p. 21. 1. εἰ] ἢ Bekk. Ibid. ἢ] ᾗ ἢ a. h. εἴ ἢ d. ἢ (ᾗ supra) e. 2. σῶμα ἑαυτοῦ c. d. e. m. v. 3. κοινὰ τῆς c. e. v. Ibid. ἀποδώσασθαι corr. l. 4. εἰ τὰ] εἰ ὁ τὰ a. e. m. Ald. Steph. ἢ ὁ τὰ g. h. l. ἢ τὰ Bekk. Ibid. κατεδηδεκὼς m. 7. διαθήσειν] διαθεῖναι a. d. h. l. 11. κἂν παρὰ c. v. 12. καὶ πάνυ c. v. Ibid. καὶ ἁπλῶς a. c. e. g. v. Bekk. 14. τῷ ἑαυτοῦ σώματι a. b. d. e. g. h. m. Bekk. 16. λεχθῇ] λέγῃ a. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. οὖν] αὖ e. m. 17. ἐξείργει ἀπὸ τοῦ a. g. h. l. Bekk. 19. καὶ om. g. Ibid. ἀσελγαίνει g. Ibid. τοιοῦτον τὸν ἄνθρωπον a. c. e. m. v. Bekk. 20. ἀπαγγειλάτω l. 25. δὲ τί] δ' ἔτι a. c. d. e. m. v. Bekk. δ' ὅτι g. δὲ τί; l. antep. καινὸν] καὶ e. g. ult. γὰρ om. a. c. v. Ibid. νόμον ἐθήκατε καινὸν om. c. v.

p. 22. 2. καθεῖσθαι m. 5. δυνησομένους ἡμᾶς a. l. Bekk. δυνησομένους ὑμᾶς d. g. h. ὑμᾶς δυνησομένους e. 6. σπουδαιοτέρων g. 7. ἀπολαύειν g. 8. ταῖς om. a. d. g. h. l. 9. γὰρ om. l. 10. ἂν om. e. et pr. h. Ibid. γένωνται a. g. h. l. 11. καὶ τὸν περὶ] τὸν γὰρ περὶ g. h. m. v. Bekk. 12. προεδρείας codices et editiones. Ibid. νόμον] μόνον g. νόμων m. Ibid. ὃν om. c. e. m. Bekk. 13. ἕτεροι om. g. Ibid. γεγραμμένοι εἰσὶ συνελθόντες a. 14. μὴ om. c. Ibid. εἶναι om. h. l. Ibid. πράττειν om. c. antep. ζῆν καὶ λέγειν c. e. m. pen. ΝΟΜΟΙ. om. l. ΝΟΜΟΣ. a.

p. 23. 1. μὴ] ἢ b. Ibid. χωρὶς] χωρῇ a. χωρὴ m. χωρεῖ v. Ibid. ἢ] ἢ d. h. om. a. b. e. m. [ἢ περὶ ἑκάστου] Bekk. Ibid. τοῦ om. l. 2. τοῖς αὐτοῖς] τῆς αὐτῆς a. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ὅτι] fortasse δηλονότι c. om. b. [ὅτι] Bekk. Ibid. λοιδορῆ-

ται — ἀγορεύῃ — ὑποκρούῃ c. d. e. g. h. v. Bekk. 3. ἀποκρούῃ l. Ibid. ἢ om. a. v. Ibid. λέγει a. Ibid. τῶν] τοῦ a. d. e. g. h. m. v. Bekk. 4. τοῦ om. a. Ibid. παρακελεύεται b. l. Ibid. ἕλκει b. m. antep. et ult. ν'] π' l. Ibid. εἶθ'] εἰ καθ' d. e. g. m. et pr. h. εἰς c. καθ' Bekk. pen. πλέονος] πλέον a. πλείονος m. Ibid. ἐστὶ] ἢ b. c. Bekk. Ibid. ἐπιβαλόντες a. c. d. e. h. l. m. v. Bekk. ult. ἐκκλησίαν ἢ ἐν e. m.

p. 24. 1. δὲ om. a. c. d. g. h. l. v. Ald. Steph. Bekk. Ibid. κλήσεις] κρίσεις e. g. m. 2. ψηφιζόντων] ψηφιζομένων c. Bekk. ψηφίζων ἂν a. l. v. et corr. h. Ald. Steph. ψηφίζον ἂν d. ψηφίζειν ἂν e. m. ἂν ψηφίζων g. ψηφίζων ἕνα b. 7. χρησίμους εἶναι g. 8. καὶ om. omnes codices et editiones. 9. ἀφῆτε c. v. Ibid. μόνον] μὲν g. 10. ἀρχόμενος τοῦ λόγου ὑπεθέμην c. e. m. v. 12. τοῦ] τοὺς g. Bekk. om. d. h. l. 15. μὲν et mox δὲ om. g. Ibid. μὴ] οὐ v. Ibid. καλῶς l. 16. προεξαχθῶ] ἐξαχθῶ a. b. d. g. h. l. Bekk. 17. τοῖς T.] τοῦ T. e. h. m. Ibid. ἐπιτιμήσετε a. l. Ald. ἐπιτιμήσητε m. 18. ὑμᾶς om. a. d. g. h. 19. τούτῳ, εἰ αἰσχρῶς οὕτω τυγχ. a. d. g. h. l. et in marg. m. Bekk. 22. φθέγγηται c. v. 23. μάλιστα om. c. v. Ibid. σκέψασθαι m. 24. τουτῳὶ om. c. v. antep. εἰς τὸ σῶμα ὢν l. pen. ἄκυρα om. a. Ibid. τὰ om. l. et pr. h. Ibid. ἢ] καὶ d. g. h. l. m. Bekk. ult. πρὸ τοῦ Εὐκλείδου a. Ibid. ἐγένετο] γέγονε a. d. e. l. m.

p. 25. 4. πρῶτον μὲν πάντων a. d. g. h. l. Bekk. πάντων μὲν πρῶτον c. e. m. v. πάντων πρῶτον b. 5. Εὐθυκίδου m. 6. προφθάσει m. 7. ἑαυτὸν] αὐτοὺς g. αὐτὸν Bekk. Ibid. αὐτὸ τοὔργον ἔδειξεν a. d. g. h. l. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν c. e. m. v. Ibid. ἐπέδειξεν a. 9. τῶν om. m. Ibid. ὑμετέρων l. 10. Τιμάρχου] μονάρχου m. Ibid. καὶ] ἢ g. Ibid. με om. a. c. e. m. v. 11. εἴπω m. Ibid. ἄρα πάντα λίαν m. Ibid. ἅπαντα ἀκριβολογοῦμαι a. 13. τούτῳ] τοῦτο m. Ibid. ὃ] ᾧ g. 14. μὴ om. g. Ibid. ἢ μὴ] ἢ μηδὲ a. 16. ἔστι Μισγόλας c. e. m. v. Ibid. τις om. c. v. Ibid. Ναοκράτους d. h. 19. ἔχειν εἰωθὼς] ἔχων c. e. m. v. 20. ταυτὶ] ταῦτα c. e. m. v. ταυτεὶ Ald. Ibid. λέγω] ἐγὼ e. 21. αὐτὸν γνωρίσητε a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. αἰσθανόμενος v. pen. ἀργύριόν τι ἐπὶ τοῦ ἰατρείου g.

p. 26. 2. ταῦτα ποιεῖν οὐκ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 3. οὑτοσὶν d. e. 4. αὐτῷ ὁ πατὴρ a. 7. ὀψοφαγίᾳ c. v. ὀψιφαγίαις a. Ibid. καὶ om. g. Ibid. πολυτελείᾳ c. v. Ibid. καὶ δείπνῳ c. 8. καὶ κύβοις om. d. 9. χρὴ] δεῖ a. d. g. h. l. Bekk. 11. δὲ om. h. 13. καὶ om. g. καὶ παρὰ πρεσβ. c. e. m. v. 18. ἐπόμπευον e. g. et in marg. γρ. ἐπόμπευον m. Bekk. πομπεύων a. d. h. l. m. Ibid. ἐν ταὐτῷ l. m. ἐν αὐτῷ a. 19. συνθέμενοι a. 20. πομπεύειν d. h. Ibid. Τίμαρχον τουτονὶ a. 21. παρωξυμμένος h. l. Ald. παροξυνάμενος g. παροξυνόμενος m. sed in marg. παρωξυμμένος. 22. ὁ Μισγόλας πρὸς τὸ πρᾶγμα g. 24. τινῶν] τινὰ g. antep. διαπειλησαμένου omnes codices et Bekk. Ibid. τοῦ ante Μισγόλα om. e. Ibid. τοῖς] καὶ τοῖς g. ult. ᾤχοντο φεύγοντος a. d. g. h. l. Bekk.

p. 27. 1. παρασκευαζόμενα m. 2. ἐγὼ om. c. m. v. Ibid. πάντες c. e. v. Ibid. ὅσοι] οἱ m. οἳ c. e. v. 3. χρόνους ὅσοι ἐγίνωσκον c. e. m. v. 4. ἐγὼ δὲ] ᾗ δὴ e. Bekk. ἣ δὴ m. et pr. h. ἤδη c. d. g. v. ἤδη δὲ a. Ibid. καὶ om. a. 5. ὑμῶν] ἡμῶν m. 6. τοῦ om. v. Ibid. καὶ περὶ l. 7. ἐμέλλετε c. v. Ibid. μὲν om. m. Ibid. γὰρ om. g. 8. σαφῶς e. l. Ibid. ἴσως] ἴσθε g. Ibid. ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις c. e. m. v. 10. τὸ om. c. v. 11. καί περ] καὶ περὶ l. Ibid. ὁμολογουμένου ὄντος τοῦ c. e. h. v. 12. πράγματος ὄντος, ἐπειδὴ m. 13. μαρτυρίας e. m. Ibid. τῷ Μισγόλᾳ c. e. m. v. 14. δὲ] καὶ l. Ibid. αὐτὸ] αὐτοῦ m. 15. ὃ] οὗ a. Ibid. ἐγγράφων e. g. m. Ibid. ἄλλην g. 16. οὐδὲν, ὃ] οὐδενὶ g. Ibid. μὴ om. codices et Bekk. Ibid. ἀληθῆ c. v. 17. ὑμῶν a. Ibid. τε om. a. d. e. g. h. l. m. μὲν Bekk. Ibid. γνώρισμα e. 18. δὲ καὶ μὴ τῷ μαρτυροῦντι αἰσχρὰ a. d. e. h. l. 19. μὲν om. d. h. l. Ibid. παρελθεῖν καὶ τἀληθῆ a. antep. μαρτυρεῖν] μαρτυρῆσαι a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. δὲ om. g. δὲ ἑκὼν b. Ibid. προαιρεῖται m. pen. ἐγκλητευθῆναι e. ult. συνείδετε c. e. m. v. συνίστετε g. συνειδήσετε b.

P. 28. 1. μᾶλλον δραχμὰς a. d. g. h. l. Bekk. 2. ὡς μὴ m. 4. δ' om. g. 6. ἑτέροις] ἑταίροις h. 8. ἑαυτὸν] αὐτὸν m. Ibid. ἐπιορκῶν om. a. d. g. h. l. et pr. c. ἐπιορκῶν ἐξαμαρτήσεται m. ἐπιορκῶν ἁμαρτήσεται e. [ἐπιορκῶν] Bekk. 9. οὐδὲν ἐπ' αὐτῷ πλέον m. οὐδέν ἐστ' αὐτῷ πλέον c. e. v. Ibid. ἑτέραν] ἑταίραν pr. ἑτέραν corr. ἑτέροις corr. l. Ibid. ἔγωγε a. g. 10. ἐκλιπόντα a. b. d. g. h. l. Bekk. 12. ἐξεργάζεσθαι a. d. g. h. l. Bekk. ἐξειργάσασθαι m. Ibid. ἐγχειρῶν c. e. m. v. 13. δεῖ] δεῖν g. 14. οὔτε] οὐδὲ e. 15. πείσωσιν οὐ μὴ a. 16. οἴομαί γε, εἰ a. d. g. h. l. Bekk. 17. ἐκεῖνο δέ γε g. Ibid. οὐδέποτε a. d. g. h. Bekk. οὐδὲ μή ποτε c. v. Ibid. δυνήσονται a. b. d. e. g. h. m. Bekk. 19. παρεσκεύασα τούτῳ c. e. m. v. Ibid. οὗτος om. a. c. e. m. v. 20. καθαρὸν χρὴ τὸν βίον εἶναι a. d. h. l. Bekk. καθαρὸν εἶναι χρὴ τὸν βίον e. g. m. χρὴ καθαρὸν εἶναι τὸν βίον c. v. 21. μὴ] μηδ' c. v. 22. ἄρα] γὰρ d. g. h. Ibid. τοῖς νόμοις a. d. g. h. l. Bekk. antep. εἰσὶ δὲ φύσεις a. pen. ἀλλήλων] τῶν ἄλλων m. ult. πολὺν om. l. et pr. h.

P. 29. 1. δοκοῦντες εἶναι] φαίνονται a. d. g. h. l. δοκοῦσιν εἶναι e. m. v. om. Bekk. 2. ὁ Μισγόλας a. d. e. g. h. l. v. Bekk. Ibid. μὲν om. e. 3. ἐμὸς] ἐμοὶ g. 4. τοσαύτας a. 5. ὅσας] ἃς d. g. h. 6. δὴ] οὖν a. d. g. h. l. Bekk. 7. ὑπολάβοιτε v. 8. οὐ om. l. 9. ἡ φύσις ἐστὶ a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἀνθρώπου] ἀνδρὸς c. e. m. v. 10. πρῶτον μὲν κάλει μοι a. d. g. h. l. Bekk. 11. ἰδότας l. 12. ἀναγίνωσκε. καὶ τελευταῖον a. d. g. h. l. 14. ἵνα εἰς θεοὺς g. Ibid. αἰσχυνούμενος v. 15. ὑμᾶς καὶ τοὺς e. m. 16. ἐθελήσῃ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. ἐθέλητ' Ald. Ibid. μαρτυρεῖ m. 17. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. m. testimonium pro more om. c. v. 18. Μισγόλας Νικίου om. a. Ibid. ἐμοὶ δὲ ἐγένετο g. Ibid. τῇ om. a. l. m. 19. Τίμαρχος οὑτοσὶ ὁ a. Ibid. καθεζόμενος] διακαζόμενος d. g. h. et pr. l. sed corr. διακαθεζόμενος. 20. καὶ om. g. Ibid. τὴν om. e. Ibid. γνῶσιν] γνώμην g. m. Ibid. μου b. Ibid. πολυωρῶν om. in lacuna a. Ibid. νῦν] γρ. ναῦν b. 21. διέλιπεν Bekk. 22. διέμεινε a. d. g. h. l. Bekk. 23. ἧκε] ἦλθε c. e. m. v. Ibid. μετριώτερον g. 24. μετριώτερον a. d. e. g. h. l. m. pen. ἢ om. g. h. l.

p. 30. 1. εἶναι] ἐστιν a. 2. ὑποδείξω d. h. Ibid. ὑπερβαίνοντα e. m. 3. Κυδωνίδην a. Ibid. ἀλλ'] καὶ e. m. 4. ὑποδείξω l. Ibid. λέγω, ὡς καὶ μὴ (cæteris omissis) a. Ibid. οἰκείαις m. Ibid. ἀνηλειμμένος v. 8. φαίνεται μόνον a. d. g. h. Bekk. μόνον φαίνεται c. e. l. m. v. Ibid. καὶ om. a. g. Steph. 11. τούτῳ δοκεῖ a. d. h. l. Bekk. 13. παρ'] ἀφ' c. e. m. v. pen. ὁ Τίμαρχος a. g. Ibid. οὗτος a. d. g. h. Bekk. οὑτοσὶ v.

p. 31. 1. διημέρευσεν b. Ibid. κυβείῳ] κύκλῳ m. 2. εἰσβάλλουσι d. h. l. 3. τινας ὑμῶν a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἃ λέγω om. c. v. 4. γε om. c. m. v. 6. ὁρῶν] ἰδὼν a. d. g. h. l. Bekk. 7. ταύτῃ om. a. d. g. h. l. [ταύτῃ] Bekk. Ibid. ἔσχε c. e. m. v. Ibid. τοῦτ' c. v. 8. οὗτος v. 11. τῶν δὲ - - - ἐποιήσατο om. g. Ibid. αἰσχρῶν] αἰσχίστων c. e. m. v. Ibid. πρόνοιαν πώποτε d. e. h. l. m. 12. ἁμαρτήματα] πράγματα v. 13. ὑπὸ] ἀπὸ e. m. 14. τὸ T.] τοῦ T. a. d. e. g. h. l. m. 15. αὐτὸς] οὗτος a. b. d. g. h. l. Bekk. οὑτοσὶ c. 16. λόγῳ om. a. d. g. l. Ibid. μόνον om. a. l. Bekk. 17. εἰπεῖν a. 18. ἣν οὗτος d. h. 23. πλεύσας g. 24. ἅμα om. c. e. m. v. Bekk. 26. ἢ om. v. 27. αἴτιος οὗτος ἐγένετο a. b. αἴτιος ἐγένετο οὗτος e. g. Bekk. αἴτιος διδοὺς τὰ πολλὰ ἐκέρδαινεν καὶ ἐχλεύαζεν. ἐγένετο οὗτος Τίμαρχος. l. 28. τοιαύτῃ] ταύτῃ τῇ c. e. m. v. Ibid. ἀφθονίᾳ] ἀφωνίᾳ e. m. Ibid. εἰσφοιτῶν c. e. m. v. Ibid. ὡς] εἰς e. m. antep. ἐκεῖ πρῶτον ἰδὼν a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ᾔσθετο καὶ pr. m. ult. ἡγήσατο εἶναι αὐτὸν ἐγγὺς a. d. h. g. Bekk.

p. 32. 1. διελέχθη codices et Bekk. 2. ἔπειθεν αὐτὸν, αὐτῷ a. d. e. g. l. m. Bekk. Ibid. αὐτῷ om. l. Ibid. τούτῳ om. c. v. 3. ἀνήλωσε c. v. Ibid. λόγον] χρόνον a. b. d. e. l. 4. ἡ om. d. e. Ibid. ἀκακία a. d. e. m. Schol. κακία h. Ibid. ἀπιστία g. m. Bekk. 6. ἀπὸ] παρὰ c. v. 7. μάτην, ὥς γε ᾤετο, τοσοῦτον ἀργύριον m. μάτην, ὥς γε ᾤετο, τὸ ἀργύριον c. v. Ibid. τὸ om. a. d. e. g. h. Bekk. 8. ἀναλωκὼς g. 9. ἠνόχλει v. 10. ῥώμην] γνώμην m. sed ῥώμην in marg., γρ. γνώμην e. 11. αὐτοὶ καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν [τῶν om. c. v.] συγκυβευτῶν, ὧν c. e. m. v. Ibid. συγκυβευόντων d. 15. τε om. c. e. m. v. 16. κυβευτικὰ ἕτερα] κύβους καὶ ἕτερά τινα c. e. m. v. pen. αὐτὸν om. a. ult. ἐξεμαστίγουν d. Ibid. τὰς ἐξ ἀνθρώπων omnes codices et editiones.

p. 33. 4. βωμὸν τῆς a. d. g. h. l. 5. οἷον] οὗ g. 6. ὅ τε [τε om. c. v.] Τίμαρχος καὶ ὁ Ἡγήσανδρος c. e. m. v. 8. βωμὸν αὐτοί τε καὶ a. 9. ἀναστῆναι om. g. 11. δὲ om. c. e. m. v. Ibid. οὔπω c. e. m. v. 12. χρήσιμος ὢν, ὑπογ. a. d. g. h. 13. συνδοκεῖ m. Ald. 14. ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸν ἄνθρωπον a. d. g. h. Bekk. 15. τινος om. e. m. Ibid. ἐκ] ἀπὸ a. 17. ὅτι] ὅτε Steph. Ibid. ἐδικάζετο a. d. g. h. l. Bekk. διεκάσατο m. 19. μηδὲν] οὐδὲν c. d. e. m. v. Bekk. Ibid. αὐτὸν om. a. αὐτῷ v. 20. οὐδὲ] οὐδὲν a. d. g. h. l. Bekk. 21. εἰς δουλείαν ἦγεν e. m. Ibid. ἑαυτοῦ Bekk. Ibid. δοῦλον εἶναι m. 22. πρὸς τὰ γόνατα om. a. d. h. g. l. [πρὸς τὰ γόνατα] Bekk. post ἀνδρὶ ponit e. m. 23. καὶ om. c. v. Ibid. Γλαύκων a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 25. δικῶν λήξεις a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἐποιήσατο a. antep. ἐπέτρεψε l. pen. ποτὲ καὶ χρησαμένῳ c. d. e. g. h. l. m. Bekk.

p. 34. 1. ἀνεβάλετο e. m. 2. παρήει d. g. h. Bekk. Ibid. ἡμέτερον c. e. g. m. v. 3. Ἀζηνιεῖ d. g. h. m. l. Ἀξυνιεῖ a. Ἀζηνεῖ e. 4. αὐτὴν ταύτην om. c. v. Ibid. ἐπαγγελίαν ἠπείλησεν ἐν τῷ δήμῳ a. ἐν τῷ δήμῳ ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν m. ἐν τῷ δήμῳ ἐπαγγελίαν ἠπείλησεν c. ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλήσαιεν ἐπαγγελίαν c. v. 5. ἣν - - - ἐπήγγειλα] ἐπαγγέλλει ὥσπερ ἐγὼ Τιμάρχῳ c. v. 6. Κρωβύλος e. h. Κρώβουλος v. Ibid. αὐτοῦ τοῦ Ἡγησάνδρου e. 7. ἐν om. a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ὑμῖν a. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. πρῶτοι om. a. e. h. l. 8. ἤδη] δὴ a. e. h. Bekk. Ibid. καταπεμψάμενος l. m. Ibid. ἑαυτὸν a. Bekk. 9. καὶ - - - ἐβουλεύσατο om. a. Ibid. ὃς om. e. g. h. l. m. 10. τἀληθὲς c. e. m. v. Ibid. ἔχειν] ἔσχε a. g. h. l. Bekk. 11. προσλάβῃ h. 12. δὴ] δὲ a. Ibid. ταύτην νίκην codices et Bekk. 13. τοῦτον c. m. v. 14. ἐγὼ om. a. d. g. h. l. Bekk. 15. ὃς om. a. d. g. h. l. οὗτος ὃς c. v. antep. οὐ τοῖς] ὁ τοῖς e. ult. ἐπειδήπερ c. e. m.

p. 35. 1. εἰς τὴν ἐλευθερίαν c. e. m. 2. ἑτέρων a. c. 3. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. m. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. l. 6. πρὸς] εἰς e. g. m. 7. Ἡγήσανδρον, καὶ προπέμψας αὐτῷ ἄρασθαι τῆς δίκης, ἥν τε αὐτὸς ἐνεκαλέσατο add. in marg. e. om. g. Ibid. καὶ om. d. v. Ibid.

προπέμψαι codices et editiones. Ibid. τὰς δίκας ἄρασθαι] τῆς δίκης ἄρασθαι l. Ald. Steph. διάλυσιν ἄρασθαι τῆς δίκης a. διάλυσιν τῆς δίκης ἄρασθαι corr. h. ἄρασθαι (cæteris omissis) d. v. et pr. h. Bekk. 8. ἀνεκαλέσατο d. l. 9. ἣν Ἡγήσανδρος ἀφεικὼς αὐτὸν τῆς δουλείας, καὶ οὕτω διελύθησαν. ΕΤΕΡΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a. Ibid. αὐτῷ e. g. m. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. e. 11. ἀγόμενον] ἁπτόμενον m. 12. εἰς ἐλευθερίαν om. a. 15. σαφέστερον a. 16. δ' om. m. Ibid. αὐτὸν ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν καλῶ a. καλῶ αὐτὸν ἐ. τ. μ. c. e. m. 17. ἀποδείξω e. m. Ibid. ἀπεργάζηται Ald. 18. τοῦτο om. c. 20. τὸν om. c. 22. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. l. antep. Διφίλου] δὲ φίλου g. Ibid. Στειριεὺς b. e. Bekk. Ibid. ὅτι m. ult. τὸν primum om. a. Bekk. Ibid. τὸν Ἀρ.] τὸν τοῦ Ἀρ. a. τοῦ Ἀρ. d.

p. 36. 1. αὐτῇ] αὐτοῦ a. d. Ibid. ᾗ] ὡς a. Ibid. Λεωδάμαντι e. m. v. Bekk. 3. καὶ οὐκ a. 4. δέ μοι] γε c. e. v. 5. οὐ θέλει h. 7. οἶμαι] ὑμῖν a. d. e. g. h. l. m. Ibid. αὐτοῦ] ἐμαυτῷ m. et pr. e. σαυτοῦ corr. e. ἑαυτοῦ Bekk. 8. Λαοδάμαντα g. h. Ibid. ἣν] ἂν g. Ibid. οὐ] μὴ a. 9. ᾧ] οὗ a. Ibid. ἐθορυβήσατε codices et Bekk. 10. ἐξαχθήσομαι c. v. Ibid. τι] ὅτι d. g. h. l. ἔτι a. 11. ἐμαυτοῦ] ἑαυτοῦ m. Ibid. τοῦ om. g. 12. ὦ Ἀθηναῖοι om. g. Ibid. καταισχύνει c. v. 13. ὑμῖν om. a. 14. αὐτοὺς οὐκ οἰόμεθα a. d. g. et corr. h. Bekk. 15. μεμενωμένους, γρ. μαινομένους e. antep. τὰς om. g. pen. ἅπαντες om. g. Ibid. σύνετε m. ult. τὰ ἐπιτάγματα] τούτῳ ἐπιτάγματα a. l. τὰ τούτῳ ἐπιτάγματα c. v. τε τούτῳ ἐπιτάγματα e. τὰ ἐπιτάγματα τούτῳ m. Ibid. ὡς] καὶ e.

p. 37. 3. ὅτι om. e. ὅτε b. Ibid. μάλα] μᾶλλον v. 5. ἀβελτερίας c. d. g. Bekk. et, quod notare prætermisi, Reisk. 6. ἀξιοῦσι g. h. l. Ibid. μοι g. 7. παρασχέσθαι a. c. d. e. h. l. m. v. Bekk. Ibid. ὅπου] ὅπως g. 8. οἶδεν g. Ibid. οἶμαι] εἶναι e. 9. οἶμαι ἔγωγε] οἴομαι ἔγωγε e. ἔγωγε ὑπολαμβάνω a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. οὕτως ὑμᾶς a. d. g. h. l. Bekk. 10. ὀλίγῳ πρότερον ἀκούσαντας] ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 12. μισθώσῃ e. m. Ibid. Ἀθηναίων a. d. v. Bekk. 13. ἑαυτὸν a. m. Bekk. 14. καὶ ἴσοις e. 15. ὃς ἐὰν θελήσῃ m. 16. τὴν om. codices et Bekk. 17. μαρτυρήσῃ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ἐπιδεικνύειν a. d. g. h. l. 18. αὐτὸν om. c. e. v. ἑαυτὸν Bekk. Ibid. οὐκοῦν τὸ λοιπὸν c. l. v. 19. πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν a. l. 22. Ποσειδῶνα d. h. l. Ibid. καλῶς] κακῶς codices et Bekk. 23. ἡμῖν om. a. g. h. v. Bekk. ὑμῖν c. d. e. m. 24. καὶ om. g. Ibid. αὐτὸς om. a. d. g. h. l. Bekk. 25. ἐκ] ἐπὶ e. m. antep. τὰ om. a. d. g. h. l. pen. τοῦ] τοῖς a. d. g. h. l. Bekk. ult. καθεζομένους c. d. e. m. v. Bekk.

p. 38. 1. ταύτην om. a. d. g. h. l. Bekk. 3. Θυείδας v. 4. εἰ δ' εἴ τις a. Ibid. ὑμᾶς e. m. Ibid. τί] ὅτι c. v. Ibid. οὗτος ὁ ἄνθρωπος a. h. l. Bekk. οὗτος ἄνθρωπος g. 5. εἴποιτε] λέγοιτε m. λέγοιτο c. v. 6. οὐκ εἰδότες καὶ τὸν c. e. v. οὐκ εἰδότες τὸν b. d. m. 7. εἰδότες c. e. m. v. 8. γνωρίζετε c. e. m. γνωρίζεται v. 9. καὶ om. a. d. g. h. Bekk. Ibid. Τίμαρχον g. 10. τί δεῖ λέγειν, Τίμαρχε a. d. g. h. l. Bekk. τί χρὴ λέγειν, Τίμαρχε c. e. m. v. 11. ἢ et σὺ om. c. e. v. Ibid. αὐτὸς om. a. 12. τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ a. d. g. h. l. Bekk. τῇ τοιαύτῃ αἰτίᾳ e. 13. καταλιπὼν Ald. Steph. 14. νυκτυρεύει m. ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις νυκτυρεύῃ a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἑτέρων om. g. Ibid. διαφέρων m. Ald. Steph. 16. ἑταίρας] ἑτέρας τὰς m. ἑτέρας v. 17. αὐτοῦ] ἐκείνου c. e. m. v. Ibid. ἔτι] τί c. e. m. v. 18. τὰ om. v. pen. τισι] τινας c. e. g. m. v. Bekk. om. d. Ibid. προαναλίσκουσιν a. g. h.

p. 39. 1. εὐφημότερον om. Steph. 3. πολιτῶν m. 5. νυνὶ a. b. d. g. h. l. Bekk. 6. ὑμῶν a. d. g. l. m. Bekk. Ibid. ἔδωκε g. Ibid. περὶ] παρὰ a. 7. ὅσπερ μή. Steph. 8. προστῶ c. στῶ v. Ibid. τὸ] πρὸς τὸ a. c. d. g. h. l. Bekk. εἰς τὸ e. m. 9. παρ' ὑμῖν ἰσχύει a. d. g. h. l. Bekk. 10. τούτου] τουτουὶ a. h. l. Bekk. τουτὶ g. 11. ὀμόσαντες c. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ἀνθρώπων a. d. e. g. h. m. Bekk. 12. μαρτυρήσαντος a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. αὐτὰ a. l. Ibid. εἰδότες c. v. 13. ὑμεῖς, οἶμαι, θορυβεῖτε c. d. e. m. v. 14. οὐθὲν] οὐδὲν c. e. g. m. οὐδὲ v. Ibid. λόγου a. d. g. h. l. Bekk. 15. αὐτὸς σαφῶς οἶδε e. m. v. Ibid. τοῦ om. l. et pr. h. 17. ψῆφον Τίμαρχον c. d. e. g. l. m. v. Ald. Steph. Bekk. ψῆφον Τιμάρχῳ a. b. Ibid. ἔναγχος h. 18. ἐστιν om. g. antep. νυνὶ d. e. g. h. m. Bekk. pen. τοῦ om. a. d. g. h. l. ult. ὁ δὲ] οὑτοσὶ ὁ δὲ c. m. v. οὑτοσὶν ὁ δὲ e. Ibid. νῦν c. e. v. Ibid. ἐμοὶ παρεστηκὼς c. e. m. v.

p. 40. 1. ψηφῶν ἢ] ψυχῶν ἢ m. δὲ ψηφῶν ἢ μὲν b. Ibid. τετρυπημένη ψῆφος ὅτῳ e. m. 2. Τίμαρχον a. d. e. g. h. m. Bekk. 3. ἀκριβῶς εὖ οἶδ' a. d. g. h. l. 4 δή] δέ g. h. l. v. Ibid. σὺ δὲ τί a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 7. ὅπου] ποῦ d. g. h. οὗ l. Ibid. ὑμᾶς ὑπομνήσω] ὑμῖν ἐρῶ c. e. m. v. Ibid. οὑτωσὶ m. Ibid. ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ a. d. g. h. l. Bekk. 8. ἀνέβη b. Ibid. πέρυσιν om. c. v. 9. ἢ ἐὰν] ὅταν c. e. m. v. Ibid. ἐμνήσθη e. m. v. Ibid. τυχὼν g. τοίχων l. Ibid. κατασκευῆς a. d. g. h. l. ἐπὶ κατασκευῆς m. ἐπικατασκευῆς e. 10. ἐβοᾶτε καὶ ἐγελᾶτε codices et Bekk. 11. τῶν] τὴν e. 12. πολλὰ καὶ om. a. d. g. h. l. Bekk. 13. γενόμενα] λεγόμενα e. Ibid. ὅτε] ὅταν g. Ibid. ἀπήγγειλα d. 16. τὸ τούτου om. c. Ibid. οὗτος om. c. v. εἰρήκει οὗτος e. m. 17. Πύκνη c. Πυκνὶ Bekk. 18. νὴ] μὰ a. Ibid. τὸν Ὀλύμπιον om. c. v. 19. καὶ secundum om. e. m. Ibid. ἐκείνου τοῦ συνεδρίου a. d. g. h. l. Bekk. 21. τό

γε] τὸ a. d. h. l. Bekk. τότε e. om. g. Ibid. ψήφισμα εἰσήγημα m. 22. καίπερ l. antep. Πυκνὶ Bekk. Ibid. ἔφη om. a. d. g. h. l. Bekk. ante ὦ ponunt c. e.

p. 41. 1. τούτων om. a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. δὲ ὑμῶν] δοκῶν m. 2. ὁ Αὐτόλυκος a. d. g. h. Bekk. Ibid. καὶ μάλα a. 3. μέντοι] τοι a. d. g. h. Bekk. μέντοι ἔφη c. e. m. v. 4. Τιμάρχου om. a. Ibid. γὰρ ἴδιόν g. 5. τοιαύτην τινὰ συγγνώμην a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 6. ἔφη ἴσως g. h. l. Ibid. ὑμῶν c. d. e. g. h. l. m. Bekk. 7. καὶ πάλιν c. e. h. m. v. Bekk. 9. ἐμνήσθη e. Ibid. λάκκων] κολάκων g. 10. ἐδυνήθητε] ἠδύνασθε a. d. l. Bekk. ἐδύνασθε g. Ibid. ἔνθεν] ἔνθα δὴ a. d. g. h. Bekk. ἔνθα δὲ e. m. Ibid. ἀπάρχεται d. h. 12. ἐν Ἀρείῳ πάγῳ a. d. g. h. 13. ἐξεβάλλετε c. e. m. Ibid. ὑπολαμβάνοντες c. Ibid. ἴσμεν] οἴδαμεν c. e. m. 15. κρατεῖ m. ἐπικρατεῖν v. 16. ὑπολαμβάνω μαρτυρίαν c. e. m. τὴν μαρτυρίαν ὑπολαμβάνω d. 17. τῶν] τοῦ c. Bekk. Ibid. ἢ g. antep. ἂν εἴη om. c. e. m. v. pen. μηθὲν d. Ibid. μὲν om. a. g.

p. 42. 2. γενομένης δὲ ἀποφεύξεται g. Ibid. φεύξεται v. 3. ἐπεὶ g. Ibid. ἐμνήσθη d. g. Ibid. καὶ om. v. Ibid. τοῦ om. codices et Bekk. 4. βούλομαι καὶ ἄλλο τι a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. παραδείγματι m. 5. αὐτὸς οὗτος] τοσοῦτος d. g. h. l. 6. τοιοῦτον g. v. 7. εἶναι om. g. Ibid. οἱ c. Ibid. συνδεκάζειν a. c. d. e. h. l. m. Bekk. 8. νυνὶ a. d. g. h. Bekk. 9. μὲν ἐγένοντο πάλαι a. d. g. h. l. Bekk. 10. νῦν ἐνεστᾶσιν ἔτι] νεωστὶ νῦν ἔτ' εἰσὶ a. d. g. h. l. unde Reiskius: αἱ δὲ νεωστὶ (sc. γεγόνασιν), αἱ δὲ νῦν ἔτ' εἰσί. Ibid. τῶν om. c. e. m. Ibid. εἰ om. g. antep. ἥνπερ] ὥσπερ e. pen. τινὰ om. d. g. h. l.

p. 43. 1. πᾶσα c. e. v. 2. ἐδέκαζε a. l. Ibid. ἐδεκάζετο a. 3. ἑκατέρου g. Ibid. ἂν] ἐάν c. e. m. v. Bekk. ἄν τις - - - πάλιν om. a. d. g. h. l. 5. ἑκὼν] ἥκων g. 6. ὁ μάρτυς om. codices et editiones. Ibid. τις ἂν ἐμαρτύρησεν a. d. e. g. h. l. m. 7. τὴν ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι l. ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι a. d. g. h. 9. ἐπεὶ om. a. d. g. h. l. 10. τουτουὶ a. d. e. h. l. Bekk. τουτὶ g. 11. γε] τοι v. Ibid. οὐ] μὴ v. 12. ὑπενεγκεῖν] ἀμύνεσθαι c. m. sed in marg. γρ. ὑπενεγκεῖν m. 15. οὑτοσὶ a. d. g. h. l. Bekk. 18. μοι δικασταὶ c. m. v. Ibid. ἀναμνήσειν g. pen. γάρ μοι δοκεῖ a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. Τίμαρχος οὑτοσὶ d. g. h. Bekk. Ibid. οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον, ὦ Ἀθηναῖοι d. g. h. l. Bekk.

p. 44. 1. μὲν om. g. 2. αὕτη a. Ibid. εἰώθει g. Ibid. καὶ om. a. Ibid. ἐρημίᾳ d. e. g. h. l. m. Bekk. 3. καταισχύνας a. d. g. h. l. Bekk. 4. τινὰς d. e. g. h. l. Ibid. μαρτυρήσῃ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 5. ἐστὶ a. Ibid. ἐπιτιμίοις om. a. Ibid. καὶ μεμαρτυρηκότος a. 6. τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ d. g. h. Bekk. τοῦ βίου ἑαυτοῦ l. 7. τῶν om. c. l. v. Ibid. μαρτύρων c. v. 8. ἀνήρητ' ἂν ὁ a. d. h. l. 10. ἢ τῶν κλεπτῶν om. a. g. h. l. 11. μὲν om. a. d. g. h. l. 12. πράττων a. 13. ἂν] ἐὰν a. l. m. Bekk. Ibid. ὁμολογοῦσι l. 14. τῷ om. a. d. e. g. h. l. Bekk. 15. γενόμενοι a. d. h. l. 16. γὰρ] δὲ c. e. m. v. Ibid. χρήσασθαι l. Ibid. δὲ] δὴ a. d. h. 18. τῶν om. v. Ibid. ἤδη ἔγωγ' a. c. d. e. h. l. m. Bekk. 20. ἁλόντας ἤδη. τινὰς δὲ c. e. m. v. Ibid. πάνυ κακῶς a. d. g. h. l. Bekk. 21. καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας om. a. d. g. h. l. 22. μαρτυριῶν a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 23. ἴσασι a. d. g. h. l. Bekk. 25. ὦ Ἀθηναῖοι, τρόπον g. 26. ποιήσεσθε c. m. Ibid. καὶ om. a. g. h. Ibid. μὲν om. l. Ibid. μηδὲν ὑμῖν d. g. h. l. Bekk. 28. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα g. 30. λόγοι λεγόμενοι a. c. d. e. g. h. l. m. Bekk. pen. λόγοι ῥηθησόμενοι c. m. v. ult. ἡμετέρας m. Ibid. ἀγάπης g. Ibid. ἕνεκα c.

p. 45. 1. αὐτοὶ] αὐτοὶ ὑμεῖς a. d. e. h. Bekk. αὐτοὶ ἡμεῖς m. αὐτοὶ ἡμῖν b. ὑμεῖς g. 3. καίτοιγε a. g. h. l. 8. αὐτοὺς Bekk. 9. μισθοὺς οὖν φησὶ a. 10. κατὰ] περὶ a. 11. οὗτος] ὁ αὐτὸς a. c. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. πεπόρνευταί a. d. g. h. v. Bekk. 13. γὰρ] οὖν e. m. 14. ἣν ὁ Ἡγήσανδρος a. 15. ἦλθεν ἔχων a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. Τιμάχου m. Τιμάρχου a. d. h. l. 16. ἦσαν] ἦσε g. Ibid. ἐπεὶ l. Ibid. δὲ om. g. h. δὴ l. 17. ἀπωλώλει c. h. Ibid. κατακεκύβευτό d. Bekk. 18. ἐγένετο a. g. h. l. Ibid. οὐδεὶς ἔτι οὐδὲν a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 19. ἀνόσιος ἢ τούτου ἀεὶ a. b. d. e. g. h. l. m. Bekk. 21. μηδὲν om. codices et editiones. antep. ἤδη] δὴ a. d. g. h. l. Bekk. pen. οὐσίαν om. e. Ibid. κατέφαγε τὰ πατρῷα, ἀλλ' a. e. g. h. l. m. ult. εἰ om. v. Ibid. οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν codices et Bekk.

P. 46. 1. ἀπέδοτο d. g. h. l. et a. qui ponit ante ἕκαστον. Ibid. οὐδ' - - - ἀπεδίδοτο om. g. Ibid. ἐδύνατ'] ἐβούλετο a. 2. εὑρίσκοντος d. g. h. l. Bekk. 3. οὗτος m. Ibid. ἀπήγετο c. et m. sed in marg. γρ. ἠπείγετο m. Ibid. σφόδρα om. c. v. 4. ἀφ'] ἐφ' a. c. d. g. h. l. Ald. Ibid. μὲν om. e. Ibid. ἂν καὶ ἐλειτούργει a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 5. αὐτῷ a. c. d. g. h. l. Bekk. 8. τούτων a. d. g. h. 9. ἀπέφερε τῆς] ἀποφορὰν ἔφερε τῆς d. g. h. l. Bekk. ἀποφορὰν ἔφερεν ἑκάστης a. 14. ὅτι δὲ] καὶ ὅτι c. m. Ibid. νὴ τὸν Δία g. 15. ἔργῳ] ἐγὼ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 17. πρόσεστιν a. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. ἀληθῆ d. g. h. 19. ὑποκειτῇ] ποιητῇ c. e. l. m. v. 20. Κλεαινέτης h. 21. Μνησόθεος v. 22. πολὺν, ἐξηγριωμένον δ' ὑπὸ τοῦδε a. antep. ἄπωθεν v.

p. 47. 1. αὐτὴν d. h. αὐτῷ g. Ibid. αὐτῇ τοῦτο τὸ χωρίον οὐκ ἀπέσχετο c. e. m. v. 4. ἀλλ' ἅπαντας d. e. g. h. Bekk. 5. μὲν om. a. Ibid. μαρτυρίας a. g. h. l. 6. φη-

σιι a. b. d. πεπρακέναι φησὶ g. 7. παρασχέσθω e. m. Bekk. παρεχέσθω a. d. h. παρεσχέσθω g. Ibid. καὶ τὸ ἀργύριον d. g. h. 8. ἐδάνεισεν a. d. h. ἐδάνεισέ τισιν g. Ibid. κομισάμενος] δανεισάμενος g. Ibid. μάρτυρας a. 9. Μεταγένη ὑμῖν g. h. Bekk. Μεταγένην ὑμῖν d. ὑμῖν Μεταγένην e. 11. τοῦτο a. τούτου c. v. 12. δὲ] δὴ e. m. 13. τὴν Μεταγένους τοῦ Ναυσικράτους a. 14. ἁπάσας om. a. 15. τῷ αὐτῷ λόγῳ a. d. g. h. l. m. v. Bekk. αὐτῷ τῷ λόγῳ e. 16. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. l. om. a. d. g. εἶπεν e. 20. ἀρτίως] ἄντικρυς g. Ibid. εἰρημένων. χωρίον κηφισιάσιν. ἕτερον a. χωρίον quoque d. g. h. 21. ἀργυρίοις m. v. Ald. 22. Θρασύλλῳ a. d. h. Θρασυλάῳ e. et pr. c. Ibid. δὲ om. g. Ibid. εὐπόρησεν g. pen. καὶ Ἀρίζηλος] κἀρίζηλος v. Ibid. ὃς ἔτι καὶ νῦν ἐστὶ a. d. e. h. m. Bekk. ὅς ἐστι καὶ νῦν ἐστὶ g.

p. 48. 1. τῆς οὐσίας ἀνεμήτου m. 2. Εὐπόλεμος post ἐτελεύτησεν ponunt a. d. e. g. h. Bekk. Ibid. δεύτερον d. g. h. Ibid. Τιμάρχου τουτουὶ πατὴρ e. m. 3. δ' om. e.
δε
Ibid. ἐνεχείριζε v. Ibid. νόσον] ἀσθένειαν a. d. g. h. l. Bekk. 5. καί τοι g. 6. ἐπεὶ δὲ d. g. h. l. Ibid. καὶ om. l. 7. ὁ τοῦ Τ. v. Ibid. τούτου c. v. 8. πάντα c. e. v. Ibid. ἐγίνετο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων a. d. g. h. Bekk. 10. οὗτος om. e. m. 11. ἐγίνετο g. 12. θεῖον] ῥᾷον g. Ibid. τήν τε] μήτε g. Ibid. ἠφάνικε a. g. h. l. 15. πρεσβυτέρου d. e. m. 16. καὶ om. codices et editiones. antep. ὑπὲρ] ὑπὸ g. pen. αὐτὸν g. ult. πρυτανίας m.

p. 49. 1. μοι καὶ Ἀρ. a. d. g. h. l. m. Ibid. Ἀρ. τὸν Σφήττιον a. d. e. g. l. m. 3. ΜΑΡΤΥΡΙΑ l. om. a. 4. εἴπῃ m. 5. τοῦ ἄστεως v. τῆς πόλεως g. 7. τἀργύριά v. Ibid. κατεσκεύασεν a. κατεσκευάσετε g. 9. τούτῳ λοιπὸν a. d. g. h. l. Bekk. τοῦτο ὡς λοιπὸν c. e. m. v. Ibid. οὐθὲν a. 10. οὐδ' ἄλλ' e. Ibid. οὐθὲν d. h. οὐδὲ ἓν e. 11. τοῦτο g. 13. ἂν om. a. 14. γενήσεται pr. c. 15. μόνον τοίνυν e. 16. ἡμέτερα c. 17. οὐκ om. g. 18. ἦρξεν] ἔσχεν d. h. l. 19. ὧν] ὡς g. 20. δυεῖν c. Ibid. μόνον c. d. g. v. μνησθήσομαι μόνον m. 21. γὰρ om. g. 22. οὐ δικαίως] δικαίως g. h. l. ἀδίκως a. pen. τριάκοντα μνῶν τὴν ἀρχὴν a. d. g. h. l. Bekk. ult. ἔσω'] δ' ἔσω' g.

p. 50. 1. βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τοὺς a. b. d. e. g. h. l. m. Bekk. 2. ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο] ἐπεδείξατο βδελυρίαν c. e. m. v. sed in marg. γρ. ἀσέλγειαν m. Ibid. ἀπεδείξατο b. 3. ἕτερον m. Ibid. δεῦρο παρακαλῶ c. 4. ἑαυτοῦ Bekk. 5. μαρτυρῆσαι a. ἐκμαρτυρήσαντα c. 8. τούτων c. v. 11. πολλάκις] πολλὰ a. πολλὰ καὶ g. h. 12. τὴν secundum om. a. Ibid. ὑμετέρας codices et editiones. 13. καὶ om. v. 15. ἴσως om. c. d. Ibid. οὗτος om. g. h. Bekk. 16. δὲ πλειόνων a. Ibid. πόθεν; οὗτος om. in litura c. οὗτος om. a. l. 19. τῆς om. c. 22. οὗτος ἐβούλευεν a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. Ἡγ. οὗτος ὁ a. d. e. g. h. l. Bekk. 23. δὲ τὰ τῆς a. 24. μάλα] ἅμα c. v. ἅμα μάλα e. 27. ἡμῶν v. Ibid. ἀνὴρ καὶ γυνὴ κοινῇ χιλίας δραχμὰς d. e. g. h. l. m. Bekk. κοινῇ χιλίας δραχμὰς ἀνὴρ καὶ γυνὴ a. c. χιλίας δραχμὰς om. v. 28. θαυμασάντων --- γυνὴ om. c. v. 29. ὅ, τι λέγω] ὃ λέγω e. m. ὅ,τι ἐγὼ λέγω g. antep. νυνὶ ἔφη ἐκεῖνος a. νῦν g. pen. οὑτοσὶ c. e. g. h. v. Bekk.

p. 51. 2. σοφῶς m. et pr. e. Ibid. δὴ] δὲ a. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ἔφη, ὦ Ἀθ. a. d. h. Bekk. ὦ Ἀθ. ἔφη l. 3. ὃ] ἃ c. v. Ibid. μὲν] γὰρ g. 4. ἐκφιλοφορήσασα g. m. ἐκφυλοφορήσασα e. Ibid. δῶτε l. m. 5. αὐτοῖς om. d. Ibid. δῶτε Bekk. 6. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς a. Ibid. ὡς om. d. h. l. 7. ἐξεφυλοφόρησε m. Ibid. μὲν om. a. c. d. g. h. l. v. 10. ἀπετύγχανε] οὐκ ἔτυχε c. e. m. v. 11. φανεῖτε a. ult. δήμῳ μὴ περιποιήσητε a. b. d. g. h. l. v. Bekk. sed περιποιήσετε habet v.

p. 52. 1. κληρωτὰς] κλητὰς g. 3. περιβοήτως] περὶ κρήτων g. Ibid. ἐξελέγχθη m. 4. ἡμῶν g. m. Ibid. τῶν ἐν Ἐρετρίᾳ ξένων a. d. e. g. h. m. Bekk. 6. ἱκετεύομεν g. 7. δὲ] μέντοι a. Ibid. ἐτιμήσατε a. g. h. Bekk. 8. οἱ νόμοι g. 9. θανάτῳ ζημιοῦσθαι] ἀποθνήσκειν c. e. v. 10. τοιγάρτοι a. d. g. h. l. Bekk. 11. δημοσίαις] ἐν τοῖς δήμοις c. m. v. Bekk. sed in marg. δημοσίαις ἤγουν δοκιμασίαις m. 12. δραχμὰς ἔλαβε a. d. g. h. Bekk. Ibid. Φυλωτάδην c. v. 13. Κυδαθηναῖον e. m. Κυδαθηναιᾶ c. 14. ἑαυτοῦ] ὡς αὐτὸν g. 15. μήτε] μηδὲ d. g. h. Bekk. 16. αὐτῷ ἐπαρασάμενος a. d. g. h. l. Bekk. 17. κηδεστοῦ] τοῦ κηδεστοῦ b. d. g. h. m. Ald. antep. τὸ ἀργύριον Τιμάρχῳ a. g. h. l. ult. καθῶς] καθὼς c. e. καθ ἃς d. g. h. Bekk. Ibid. πρᾶσιν a. d. g. h.
σ
l. Bekk. πράξιν c. e. πράξιν v.

p. 53. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ codices et Bekk. om. a. 4. παρεώρακε e. m. 5. ἀπομιμνήσκει g. 7. λείπεται c. e. m. v. 9. ἀκοῦσαι om. c. v. Bekk. Ibid. ἐφ' οἷς a. b. d. e. g. h. l. m. Ibid. καὶ om. c. v. Bekk. 10. τὸν νοῦν] τὴν γνώμην c. e. m. v. 11. πρότερός e. m. Ibid. διήγησις g. 12. γενέσθαι a. d. h. Ibid. μου om. m. ἐμοῦ d. e. g. Bekk. 13. τὰς τέχνας τῶν λόγων m. 14. τὰ τ. π. συμφέροντα c. e. m. v. 17. προεστηκότας a. d. l. Ibid. δὲ] μὲν l. 18. συμπρεσβυτέρων g. Ibid. ἐλαχίστους δὲ τῶν ἐκ] ὀλίγους δὲ ἐκ a. d. g. l. Bekk. ἐλαχίστους δὲ ἐκ h. 19. ξυνειλεγμένους a. Ibid. νομίσητ' a. d. e. h. l. m. Bekk. νομήσητε g. 20. θεωρήσαντας d. g. h. v. Ibid. ἐσομένους m. 23. τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας a. d. g. h. l. 24. τὸν] τῶν g. 27. φησὶν om. g. Ibid. δεῖ a. antep. ἀποθαυμάσει a. b. d. h. l. Ibid. μεμνήμεθα a. g. ἐμεμνήμεθα d. h. l. ult. τοῦτο om. a. d. g. h. l. [τοῦτο] Bekk.

p. 54. 1. εἰδέναι] οἴεται ἐξετάζειν c. e. m. v. 2. δὴ οὖν a. c. d. e. g. m. v. Bekk. 6. ὑμῖν post λόγον ponunt a. d. g. h. l. Bekk. 7. εἰπεῖν] λέγειν a. d. l. 8. ὁ om. a. d. g. h. 10. ἐπιχειρήσῃ h. l. m. ἐπιχειρήσοι g. ἐγχειρήσει c. v. Ibid. ἐπερωτήσῃ a. ἐπερωτῆσαι g. 11. αὐτοῦ τὸ πορνικὸν a. d. g. h. Bekk. 12. ταῦτα g. Ibid. οὖν om. g. 13. λόγον ἐπιβαλὼν g. ὑποβάλλω λόγον c. e. m. v. 14. δίκαιον] καίριον g. 15. αὐτῷ v. Ibid. σύνοισθας h. 16. λέγειν om. c. g. m. v. 18. παρ' ὑμῖν] μεθ' ὑμῶν c. e. m. v. Ibid. δὲ τὰς διατριβὰς a. 21. ἡμετέραις m. 22. εἰ ὅτι] ὅτι εἰ b. c. e. m. v. Bekk. Ibid. τι μοι c. e. m. v. 23. τούτων] τοιούτων b. 24. εἶναι ἡγούμενος a. d. g. h. Bekk. 25. εἰς ἐμαυτὸν] ἐμαυτοῦ e. m. antep. ἐναπολογίσασθαι v. pen. παραιτησάμενος c.

p. 55. 1. ἀπολογία post σώφρονος ponunt a. d. g. h. l. Bekk. 2. τῷ ἑαυτοῦ βίῳ a. 4. Δημοσθένης λέγειν a. d. g. h. l. Bekk. Δημοσθένης om. e. m. 8. σωφρονήσῃς a. 9. οἰκίσεις v. Ibid. ἐνοικίσασι v. 11. μὲν om. d. 15. οἰκήσηται Ald. Steph. εἰσοικήσηται a. l. εἰσοικίσηται m. Bekk. Ibid. ἐξοικίσηται Bekk. 16. αὐτὸ] αὐτοῖς g. Ibid. εἰσοικίσηται Bekk. 17. ἐκλήθη καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐλέχθη Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς. ἐὰν a. Ibid. δὲ om. e. Ibid. κναφεὺς, κναφεῖον a. d. g. h. l. Ibid. δὲ om. e. 18. τῆς] γρ. αὐτῆς m. 19. εὐθὺς] αὐτῆς d. h. αὐτῶν a. g. αὐτῆς εὐθὺς b. l. 21. οὐ om. d. l. οὐ τοῦτο a. g. h. 22. ἕτερος] ἄλλος m. 23. ἀδικώτερόν ἐστι g. 24. ἀγόραια l. Ibid. ἀνακόλουθα a. d. g. h. l. ἐνακόλουθα b. antep. γὰρ om. a. g. h. pen. τὴν Δήμ.] τοῦ Δήμ. a.

p. 56. 2. αὐτὸν Bekk. 3. ἰδίας om. g. 4. καὶ om. g. 5. Βάτταλον a. g. Ibid. ἐξ] ἐν e. m. 6. τινος om. a. d. g. h. l. v. [τινος] Bekk. 10. περὶ secundum om. d. h. Bekk. 11. ὅλως πάντων g. 12. οὔποτε e. m. 13. αὐτοῖς codices et Bekk. 14. προσγραψάμενος m. 16. περὶ] παρὰ b. Ibid. καὶ τὸν λόγον a. d. h. l. Bekk. post πράξεις hæc ponit g. 17. ἀληθής τε om. codices et editiones. Ibid. καὶ om. a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἀπὸ] ἐπὶ h. l. περὶ g. antep. οὕτως] ὄντως g. pen. πεπλασμένον] πεπλανημένον e. Ibid. ὃ ἐγὼ λέγω g. ult. ὑμῶν d. h. l. v. Ibid. θεῶν d.

p. 57. 3. ἦλθε] ἧκε g. 5. ὁποῖοί] οἱ ποῖοί g. Ibid. τινές εἰσιν· ἀλλὰ καὶ a. 6. τύχωσιν m. 9. καὶ διαρρήδην om. a. 10. λέγεται γὰρ c. v. 11. οὔτι v. Ibid. πολλοὶ λαοὶ a. d. g. h. l. Bekk. 12. φημίζωσι g. m. v. φημίξωσι c. e. φημίξουσι a. h. 18. οὖν om. g. γοῦν v. Ibid. χρήσεσθε m. 20. εὐθὺς om. c. v. Ibid. ἐρωτᾶται v. om. a. 22. πιστεύετε a. d. e. g. h. l. m. Ibid. ἢ] ὧν Ald. Steph. 23. ἐπισκήψασθαι c. e. v. ἐπισκήψασθε m. ἐπισκήψαισθε γρ. e. pen. οὐχ om. c. m. Ibid. ὁ Βάταλος a. d. g. h. Ibid. ἀνδρίας g. m. et pr. h. ult. τινὸς om. a. d. e. g. h. Bekk. Ibid. κιναιδίας m.

p. 58. 1. περιελόμενος codices et Bekk. περικλόμενος Ald. Steph. 2. τῶν om. g. 4. οἴομαι c. 7. τῶν om. e. 11. φάσκων] λέγων e. m. 12. παραφέρων codices et editiones. Ibid. ἡμετέρους e. 14. τῇ πόλει om. a. 15. οὐκ] ὡς οὐκ h. 17. λεγομένην γενέσθαι] γενομένην l. γενομένην γενέσθαι a. Ibid. ἔρωτας e. m. 18. ὑμνήσει om. d. 19. νῦν om. a. d. g. 22. φήσουσι κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς e. m. φησὶ κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς c. v. φησὶ κοινῇ ψηφιεῖσθαι φήσουσιν ὑμᾶς a. φήσει κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς Bekk. Ibid. ἃ om. c. e. m. v. Bekk. Ibid. εὔχεσθαι a. c. d. e. g. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. 23. ὡς om. a. d. e. g. h. Ibid. δοκεῖ αὐτῷ a. d. e. g. h. l. m. Ibid. υἱεῖς αὐτοὺς τοὺς c. v. antep. μήπω l. δὲ μήπω h. Ibid. παιδοποιήσειν d. h. l. pen. καλοὺς] τοὺς καλοὺς l. καλούς τε d. Ibid. φῦναι] φανῆναι a. φᾶνει l.

p. 59. 1. τὴν πόλιν] τοὺς τρόπους g. Ibid. διενεγκόντες καὶ ὥρᾳ a. 3. αἰσχύνῃ v. Ibid. πεισθέντος h. 4. ποιεῖσθαι περὶ ἐμοῦ a. d. g. h. l. Bekk. 5. αἰσχύνεσθαι g. 8. ἀπαγγέλλουσί μοί τινες a. 9. ἐπιδείξεσθαι Bekk. 11. καὶ πληγῶν τινῶν a. d. g. h. l. 12. μαρτυρίαν e. 14. μὴ ἐρωτικὸς γεγονέναι g. 15. καὶ secundum om. d. h. l. Ibid. γενομένας m. 16. ἑτέρους] ἑταίρους l. 17. οὐχὶ om. c. e. v. Ibid. συμβεβηκέναι] γεγενῆ-
συμβεβηκέναι
σθαι c. v. γεγενῆσθαι m. 19. παρέξονται a. d. e. g. h. m. Bekk. 21. πάθος c. g. v. Bekk. 22. τινὰς c. e. m. v. 24. ἀδιαφόρως g. pen. ἡμῶν c. d. e. h. l. Bekk. ult. κακῶν καὶ ἀγαθῶν om. c. v. add. in marg. m.

p. 60. 1. ἡγοῦνται d. h. 3. ξηραλειφεῖν m. 4. ἀλείφεσθαι καὶ] μὴ v. 6. μὴ om. c. Ibid. ἔχειν g. 7. τῷ αὐτῷ νόμῳ] τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ a. τούτῳ αὐτῷ λόγῳ d. g. h. l. Ibid. ἐκείνοις a. 8. ἐπιτρέπειν a. d. g. h. l. Ibid. ἐπὶ om. a. Ibid. ὁ] δ' ὁ c. m. v. Ibid. οὗτος om. a. 9. εἶπεν ὁ νομοθέτης m. Ibid. μὴ] μήτ' a. d. g. h. l. Bekk. 10. μήτ'] μηδ' e. 15. ὄντως] οὕτως g. 16. τῆς om. e. 18. σωφροσύνην m. καὶ σωφροσύνην e. Ibid. μεγίστην εἶναι g. 20. ἐπεννενοχότας g. 21. εἴτε ἔρωτα post προσειπεῖν ponit a. Ibid. αὐτὸν om. c. v. 22. τοιούτους] τούτους g. 23. καταδεέστερος g. Ibid. δοκεῖ g. l. 26. ἀνηκόων παιδείας δικαστῶν g. παιδείας ἀνηκόων δικαστῶν h. ἀνηκόων δικαστῶν παιδείας l. 28. περιφρονοῦντες a. d. h. l. Bekk. περιφρονοῦντας g.

p. 61. 1. ὁμολογουμένως c. e. g. h. l. m. Bekk. 6. πολλαχοῦ] πολλὰ e. m. v. Ibid. κεκτημένος e. 8. ἀποκρύπτεται a. e. g. Bekk. ἀποκέκρυπται c. v. 10. που ὁ Ἀχ. a. 11. ὡς] καὶ g. Ibid. τούτων g. τούτου l. 13. τὸν Π.] τοῦ Π. a. c. e. v. Ibid. τὸν secundum om. c. v. [τὸν] Bekk. 14. αὐτὸν

om. c. v. [αὐτὸν] Bekk. Ibid. σῶον] σῶν a. c. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. τὸν Πάτροκλον om. c. v. 15. ἦν γὰρ Ὀπούντιος om. c. e. m. v. 16. αὐτῷ a. c. d. e. g. h. l. m. Ibid. τὴν om. h. l. Ibid. παρακαταθεῖτο Bekk. 18. ἔστι] ἔτι Ald. Ibid. δὲ] γὰρ a. Ibid. νῦν ὑμῖν λέγω a. νῦν ὑμῖν μέλλω λέγειν d. h. μέλλω νυνὶ λέγειν g. 21. φῇ g. Ibid. εἰς] ὡς e. 22. τε] τῆς g. 23. ἀνδρᾶσι g. 24. πέπρακται g. Ibid. ἐρεύσαι θειν m. 25. μόνον ἐνταῦθα g. antep. ἰσχυρῶς αὐτὸν v. pen. μὴ om. a.

p. 62. 2. μέλλοι a. c. e. h. l. m. v. 4. οὕτω codices et Bekk. 7. ἂν primum om. Bekk. 8. ἐνέγκοι e. g. et corr. m. 10. τοῦ Πατρόκλου c. e. v. τὸ Πατρόκλου m. 15. ὅπως om. g. 18. διεξιὼν] διεξελθὼν e. m. 19. τὸ] καὶ v. 20. βουλευόμεθα a. d. e. 22. εἶναι ἡγούμενος a. 24. ἐποίησε a. 25. τὰ om. g. Ibid. τῆς τοῦ Ἑκτ. c. e. m. v. pen. πρὶν νυκτερινῶ g. Ibid. ἐνεῖκαι c. e. m. v.

p. 63. 1. δὴ] δὲ a. d. h. Ibid. ἃ] τὰ c. v. Ibid. γίνεσθαι b. 2. ἃ λέγει c. v. Ibid. ὁ om. g. 4. οὐκέτι ζωοὶ a. 5. ἐξόμενοι g. Ibid. ἀλλ' - - - περ om. a. 6. γινόμενόν d. e. h. γενόμενόν g. 8. τύχῃ v. Ibid. ἐϋγενέων e. 9. δίης e. δηίης m. 10. δέ τι h. Ibid. σὺ δ' - - - σῇσιν] γρ. καὶ ἐφήσομαι αἴκε πίθηαι in marg. m. Ibid. βάλεο g. 11. τιθείμεναι a. 12. ἵνα - - - μήτηρ om. e. m. Ibid. γαίη a. Ibid. κεύθῃ c. v. 13. ἀμφορεῦ c. Ibid. τοι om. g. 14. ὡς ἐτράφημεν c. m. ὡς ὁμοῦ ἐτράφημεν d. g. h. l. Ibid. περ om. d. e. g. h. ἔν περ v. Ibid. ἡμετέραισι c. d. e. g. h. l. m. Ald. 15. εὖτε - - - ὀνόμηνεν add. in marg. c. 16. ὑμέτερον δῶ a. e. m. Ibid. ὑπὸ] ἀπὸ v. om. d. 18. νήπιες c. m. Bekk. γνήσιον c. v. 19. δεξάμενοι m. Ibid. ἐν δώμασιν om. e. m. ἐν δόμοισιν v. 20. τ' om. e. g. m. 21. ὁμὴ] ὁ μὲν g. Ibid. ἀμφικαλύπτει a. m. ἀμφικαλύπτῃ v. huic versui subjungunt c. m. Χρύσεος ἀμφιφορεὺς τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ. 22. ἐξῆν ἂν αὐτῷ d. g. h. m. Ibid. μὴ] μὲν m. 24. δὴ] δέ a. v. 28. ὃ] ὅς a. Ibid. φίλτατον ἤτοι οὐδενὸς g. antep. οὐδενὸς g. Bekk. οὐθενὸς e. Ibid. ἥττων a. b. c. d. e. g. h. m. ἥπτων Ald. pen. ἂν] ὡς a.

p. 64. 1. τ' om. a. 3. ποιητὴς om. a. d. g. h. l. Bekk. 4. πρὸς] καὶ e. 8. πολλῶν - - - πέρι om. c. Ibid. ἠρέθη h. v. Ibid. λέγω a. Ibid. κριτὴς om. g. 9. ὑπέναντι g. 10. ἔγνωσται v. 11. καὶ ἐγὼ c. e. g. h. v. Ibid. χ' ὅστις] καὶ ὅστις codices, χ' om. Ald. Steph. χὤστις Bekk. Ibid. ἔστ'] ἔσται g. ἔτ' Ald. 12. λογίζομαι δὲ τἀληθὲς a. d. g. h. v. 13. ἦντ' g. 15. ὅτι om. m. 16. ἐστιν ἕκαστος οἷσπερ a. d. h. v. ἐστιν ἕκαστος ἧσπερ g. Ibid. ἤδει g. 18. ἤδη] ᾔδει c. v. pen. μαρτύρων a. ult. ἐκεῖσε καὶ ἀποβλέπων g.

p. 65. 2. καὶ ὡς g. Ibid. πολλαπλασίως a. d. g. h. l. 4. αὐτὸν om. e. m. v. Ibid. οἷοισπερ Bekk. 6. διῴκησε d. l. v. 7. τὰ secundum om. g. 8. μεμισθαρνηκὼς - - - ἠφάνικεν om. a. 10. δὲ τῷ συνῷν; codices et editiones. 11. ἐξ ὧν αὐτὸν] ἃ τὸν c. e. m. v. 12. ἀπαγορεύουσι μὴ δημηγορεῖν e. m. l. v. Bekk. 13. ἃ] ἃ ἂν e. 15. δὲ τί] δ' ὅτι d. h. l. δ' c. e. m. v. ὅτι Ald. Steph. 16. ὑπὲρ] περὶ e. v. Ibid. ψηφίσασθαι e. m. v. ψηφισεῖσθε Ald. ψηφιεῖσθε Steph. Ibid. περὶ ὧν e. v. Ibid. ἢ om. e. m. 17. μακρῷ λόγῳ v. 20. πολλοὶ] ἔνιοι b. 26. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι e. m. Bekk. antep. Περιθοίδην d. g. h. l. Bekk. Περιθώδου e. m. Ibid. Πολεμαγένην a. d. h. Ibid. Πανταλέοντα c. e. Bekk. Παντλέοντα v. pen. Κλεαγίνου g. ult. καὶ καλλίστους g. Ibid. ἀλλὰ τῶν h. l.

p. 66. 3. καὶ secundum om. g. 4. τοῦ] τὸν a. d. g. h. Bekk. τὸν τοῦ c. e. m. v. 5. Σιτίου d. τοῦ Τισίου g. Ibid. Ῥαμνησίου c. Ibid. νῦν v. 6. τῶν αἰσχρῶν om. g. 8. Κολυτῷ c. m. Ibid. παραμένοντος c. d. e. h. m. v. Ald. Steph. 13. τοῦ om. g. 15. καθ' αὑτῶν Ald. 16. τῶν Τιμάρχου a. b. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. μὴ om. codices et editiones præter b. qui οὐ addit. 19. ἐπήγαγεν a. Ibid. Ἀζηνεὺς a. 20. ἀπαιτησάμενος τέσσαρας g. 21. λέγω e. m. 23. κειμένους αὐτοὺς ὑπερβ. a. d. g. h. Ibid. ὑπερβεβηκώς; ἢ a. g. h. l. Bekk. ὑπερβεβηκὼς ἐμίσει; ἢ c. e. m. v. Ald. Steph. sed d. cum Wolfio facit. ult. ἑτέρους] ἑταίρους e. m.

p. 67. 1. αὐτῷ m. αὐτὸν v. 4. προελόμενός τινας διεξελήλυθα c. e. m. v. 5. σωφροσύνης g. 7. ἐμὲ] με v. Ibid. τὸν om. a. d. g. Bekk. 8. πότερα d. g. h. Bekk. 9. καταλειπεῖν m. 10. αὐτομολήσῃς b. c. d. e. g. m. Bekk. αὐτομολήσας v. 13. ἀξιώσει a. c. d. e. h. m. ἀξίως v. 18. τῶν om. m. Ibid. εἰκότως om. e. 19. εἰς τὰ καλὰ om. c. v. 20. γινόμενον h. 23. ἂν om. g. Ibid. τῆς πρὸς c. v. 25. λάβητε ψήφῳ v. 27. ὧν] ἣν g. 28. ὁ om. c. e. m. v. 29. λεγόμενος m. 30. νομίσαθ' a. c. d. g. h. l. v. Bekk. μὴ νομίσηθ' m. μὴ νομίσατε e. Ibid. μὲν om. g. pen. ἢ] καὶ e. m. Ibid. μέτριος] δίκαιος c. e. m. v.

p. 68. 1. ἐψεύσω g. 2. νομίσατε] ὑπολάβετε codices et Bekk. 3. κατηγορίας a. d. h. l. κατηγοριῶν c. e. v. unde Reiskius: κατηγορῶν. 4. et 8. δῆλον m. Ibid. ἐρεῖ] λέξει a. g. h. l. Bekk. 5. γραμμάτιον Ald. Steph. 6. οὐθὲν d. h. v. 7. οὐ δὴ] ὁ δ' οὐ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ὁμολογούμενα m. 8. ἤδη om. g. Ibid. δηλονότι post λέγων ponit a. 9. λέγων om. g. 12. ἀλλ' ὃ] ἀλλὰ g. 13. Βάτταλος m. 15. αὐτῷ] ἐμαυτῷ g. Ibid. ἐπὶ ἀργυρίου e. m. v. Ibid. ὁσδηποτοῦν d. ὅστις δήποτ' ἦν a. 17. γραμμάτιον g. Ald. Steph. 20. αὐτῷ a. c. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid.

ἔπειτα] ἐπὴν d. h. l. ἐπῆν g. ἐπειδὰν e. m. 21. ἐμβάλλει a. d. ἐμβαλεῖς c. v. ἐμβάλλῃ b. h. l. ἐμβάλῃ e. g. m. ἐκβάλλῃ Ald. Steph. ἐμβάλλεις Bekk. Ibid. στεφανοῦται b. Ibid. πράττει m. Ald. Steph. πράττῃ d. e. h. πράττοι g. 22. ὑμῖν e. m. 24. εἷς] τις a. antep. τὸ δ' om. c. v. pen. ὀλίγῳ] ὃ λέγω e. ult. ὡς] πρὸς a. c. d. e. g. h. m. v. Bekk. Ibid. ἡμᾶς Ald. Ibid. παρὰ] κατὰ a. b. d. g. h. l. Bekk.

p. 69. 3. ἐποίησε om. g. 4. γραμμάτιον g. Ald. Steph. 6. μίσθωσις γένηται a. Bekk. 7. κατέγνωσκε Ald. 8. σοφῶς e. m. Ibid. τούτων om. g. 10. ὑπὲρ] ὑπὸ codices et editiones. 13. ἐστιν om. e. m. 15. οὗτος om. a. καὶ ἀπαίδευτος οὗτος g. 18. οὗ] ὃ b. οὐ Ald. Ibid. ἄνδρας g. 20. πεπραγμέναις a. m. Ibid. διαφοραῖς v. 21. παρεμβάλῃ b. c. d. h. 22. ἐμὰς om. m. Ibid. βλέπων e. 23. δοῦναι g. Ibid. φησί με a. d. e. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. 24. πρώτην e. Ibid. πρὸς] εἰς e. m. πρὸς τὴν βουλὴν om. c. v. Ibid. ὑπὲρ om. m. 25. διεξῄει a. c. d. e. g. h. l. Bekk. διεξίει b. Ibid. πότῳ] πρώτῳ g. τόπῳ m. Ibid. κιθαρίζει καὶ λέγει a. 26. ἀντικρούσεις] ἀντιθέσεις ἀντιθέσεις c. v. ἀντικρούσεις m. antep. Ἀλέξανδρον e. m. Ibid. ἡλικίαν οὐ] ἀγγελίαν g. ult. δ' ὁ αὐτος a. g. h. Bekk. Ibid. ἡμᾶς b. d. g. h. l. Ibid. τοῖς ἔργοις a. d. g. h. l. Ibid. γεγένηται h. l. Ald. unde Reiskius: γε γένηται.

p. 70. 1. ἀσφαλῶς g. 2. ποιήσασθαι m. 4. τὰ om. g. Ibid. ὁμόνοιαν c. v. Ibid. νομίζω a. d. g. h. l. 7. προσδέχεσθε e. m. Bekk. 9. ἀνθρώπου om. v. 10. διδάσκειν a. c. h. v. Bekk. 11. οὐσίαν om. d. g. h. Ibid. ἀνάλωσε, περιῄει] ἀπώλεσε, διήρχετο a. 12. τετελευτήκεσαν a. g. Bekk. 13. τὴν οὐσίαν d. g. h. l. 15. εὐνομουμένην] ἀγνοουμένην a. 16. ἦν ἡ γυνὴ a. 19. φιλίαν] φιλανθρωπίαν a. c. d. g. m. v. 20. τῶν om. e. 21. πρωτεύσαντα c. πρωτεύοντα g. Ibid. κατάλογον c. d. e. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. κατὰ λόγους a. Ibid. ἀποφαίνων ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγεννημένων, τοιούτων e. 22. ἐγένετο ἔργων a. 24. ἀπεστέρησε h. antep. Ἀριστάρχῳ c. v.

p. 71. 4. δ' om. a. 5. λαμβάνων - - - ἰσηγορίας om. g. 7. κατεπαγγέλλεται - - - ἀκρόασιν om. e. m. 9. λύσειν v. 10. περιστήσειν e. m. Bekk. παραινεῖ a. παρασχεῖν Suidas. Ibid. φυγόντι] in hoc vocabulo deficit codex Lockeranus. 11. τῶν κατηγόρων c. m. Ibid. φοβεῖσθαι g. 12. περὶ] παρ' a. Ibid. ἐκκαλέσασθαι a. c. d. e. g. h. v. 13. παρὰ] περὶ a. Ibid. παρεκβάλλων c. v. 15. οὐδὲ] οὐκ c. v. 16. ἐπὶ] εἰς c. e. m. Ibid. ἀπολογησάμενον c. Ibid. τῆς πρεσβείας τὰς c. e. m. v. 18. δὴ] δὲ a. 19. τῶν σοφιστῶν g. antep. ὑπολαμβάνεθ' c. v. pen. ἐπὶ] ἐν a. c. d. h. m. v. Bekk.

p. 72. 1. περὶ om. g. 2. ἀπέστησα a. ἐπέστησε g. Ibid. τὴν κατηγορίαν e. m. 3. φόβοις a. καὶ φόβους om. g. Ibid. ἀπήρτησα a. v. ἐτήρησε g. Ibid. τοὺς ἀκροωμένους a. 4. ἐκατηγόρει g. 7. ἔργον ἐστὶ a. d. g. Bekk. Ibid. καὶ πανταχῆ a. d. e. g. h. m. Bekk. 8. μηδαμῶς a. μηδαμοῦ g. Ibid. παρεκκλίνειν a. c. d. e. g. h. m. Bekk. 10. τοῖς ἱπποδρόμοις v. Ibid. αὐτὸν om. c. v. 11. καταφθονηθήσεσθε g. 12. ἀλλὰ καὶ τὴν v. καὶ τὴν pr. c. 13. κρίνεσθαι g. h. 17. ἀφῆτε a. g. h. ἀφιῆτε Bekk. 19. δὲ] δὴ a. Ibid. ὀκνήσω καὶ πρὸς e. m. 20. ἐπὶ τοῦ παρ. g. 21. ἄνδρες om. a. Ibid. Ἀθηναῖοι om. v. 22. εἶναι τῆς πόλεως codices et Bekk. 23. τοῖς om. e. 24. ἐγὼ δὲ τὰς e. m. 25. μὲν om. e. m. 26. ἄδικοι d. g. h. Ibid. ἀδίκου, οὔτε χάριτος οὔτ' a. d. e. g. h. m. Bekk. antep. βλέποντες a. pen. ἑτέρων] ἑταίρων m. ult. τίθετε e. m.

p. 73. 2. ἄγεσθε a. d. g. h. Bekk. γρ. ἄγεσθε m. 5. ἀπὸ τῆς ἀπολογίας ἀποσπασθῆτε a. d. g. h. Bekk. 6. ἐμπεσόντες a. Ibid. τῆς om. g. h. 7. οὐδὲ] οὔτε d. h. 9. οὔτε γὰρ παρὰ m. unde Reiskius: γε aut γ' αὖ. 11. οὐκ ἐκπέφευγέν g. 13. καταφθείρεται g. 14. χρηστοῦ] χρηματοῦ m. 20. τῶν om. v. Ibid. καὶ om. c. e. m. v. 21. δεδίκασι g. 23. παιδὸς] ποδὸς g. 24. τοιοῦτον m. antep. οὐ om. a. Ibid. πολὺν] πόλιν Steph. pen. οἰκήσουσιν ἀπόρρητον v. Ibid. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοιούτοις a. ult. παρακαλέσας g. Bekk.

p. 74. 1. εὐφυῆ c. v. 2. πρὸς om. e. m. 6. δὲ ὑπὸ τῶν v. Ibid. ὑποδεδειλιακότων codices et editiones, præter v. qui δεδειλιακότων habet. 7. προσδέχονται m. 9. ἂν om. codices et Ald. ταχὺ γ' ἂν Bekk. 13. περὶ] ὑπὲρ v. Ibid. πλείστου] πλείονος c. e. m. v. 14. εἷς] τις a. 17. ὑφ'] ἀφ' d. h. Ald. Steph. antep. ἡμετέρῳ a. d. e. g. m. v. pen. κόραν a. d. g. h. Bekk.

p. 75. 1. τῶν γυναικῶν] γυναικὸς a. 4. μιγνυμένη c. e. v. 5. κοσμεῖται m. Ibid. τὰ] καὶ τὰ g. 7. ποιεῖσθαι e. m. 8. αὐτῇ] αὐτῆς a. om. g. Ibid. κατασκευάζων g. 9. τὰς προαγωγοὺς h. τὰς προαγωγοὺς καὶ τοὺς προαγωγοὺς a. c. d. v. τοὺς προαγωγοὺς καὶ τὰς προαγωγοὺς g. τὰς προαγωγὰς b. τὰς προαγωγοὺς καὶ τὰς προαγωγοὺς e. 14. ὑμῶν c. d. e. h. m. Bekk. 15. ὄντα] τὸν a. h. Bekk. om. g. 18. γυναῖκα ὑμῶν h. 20. ἁμαρτούσῃ a. 21. ἕκαστος ὑμῶν ἔχων e. 23. ὁ περὶ τῆς τῶν om. a. 25. ἐρέσθαι Bekk. 27. νυνὶ om. c. e. m. v. 28. ὑμῶν g. antep. ἀπολύσας m. pen. ἀναστρέψετε a. Ibid. δ'] δαὶ h. ult. καὶ] ἢ c. e. v. Ibid. ἐφεστάναι v.

p. 76. 4. ἑκόντας] ἔχοντας c. v. 5. μὲν om. e. Ibid. οὐδενὸς Bekk. 6. γράψει a. b. c. d. e. m. v. Bekk. Ibid. ἐν om. c. e. m. v. 7. ταῖς om. v. 10. οἶκοι] οὕτω e. m. 11. τούτῳ] τοὺς a. Ibid. διαπιστεύομεν a. 12. ἀποδοῖτο e. g. h. Bekk. 13. ἂν] ἄρ' h. 16. γυμνασίοις - - - τοῖς om. h.

Ibid. βλέποντες g. 18. παρῶμεν ἐν τοῖς d. g. Ibid. αὐτῶν τοῖς c. e. m. v. 19. ἐπὶ] περὶ a. c. e. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. 21. ᾗ] ἢ Ald. 22. δ' ἂν] γὰρ g. antep. ἀνατετροφότας e. h. m. pen. πεπτωκότας e. ult. ἀτυχημάτων d.

p. 77. 2. ἐν τραγῳδίᾳ c. e. m. v. 5. ἐπακτοκέλητα g. 6. ἐστιν om. d. h. 7. τοῖς νέοις om. d. g. h. Bekk. Ibid. τοὺς om. c. 9. ληφθέντες om. codices et editiones. 10. κέκληνται c. v. Ald. 12. τοιαύτας] αὐτὰς g. 13. ζηλώματα] ζητήματα g. Ibid. ἐν δὲ εὖ] εὖ δ' a. d. h. Bekk. om. g. 14. ἐπίστασθε om. g. 15. μνημονεύετε a. antep. κατασκευάζετε Ald. Steph. ult. πρὶν - - - ὁ νόμος om. g. Ibid. μὲν om. h.

p. 78. 2. δ' ὁ om. a. 5. ἐξορίεῖ g. 7. ὀνόματι c. v. 10. καὶ τὰ σώματα αὐτῶν c. e. m. v. 12. ἑαυτῶν m. Ibid. αἴτιος ἕκαστος e. 13. παρίασιν c. e. m. v. Ibid. κατήγοροι e. 15. καὶ om. c. m. v. 17. παραστᾶσιν e. g. m. 18. τῶν τοῖς τοιούτοις c. d. e. g. m. Bekk. τῶν τούτοις a. 20. ῥᾴδιόν c. e. m. v. Ibid. τῆς om. e. τὴν συνηγορίαν c. v. 22. ὀχλεῖν d. h. 23. παύεσθαι g. 25. δὲ om. h. antep. ἀποστέρωνται g. h. Bekk. Ibid. βλάπτοισθε m. ult. τοῦ] τὸν τοῦ a.

p. 79. 3. εἰ οὖν - - - ἐξετάζειν om. a. d. g. h. Bekk.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Bekk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 83. 4. ὑστερέας v. 5. τε om. a. 6. ἑταιρήσεως om. v. 9. τοῦ om. a. 13. ψευδῆ a. antep. καὶ secundum om. a.

ΛΟΓΟΣ.

p. 84. 1. ὦ ἄνδρες 'Αθ. f. Bekk. Ibid. ἐθελῆσαι om. a. ἐθελῆσαί μου f. g. k. Bekk. 2. μου om. f. g. k. Bekk. 3. τοῦ πλήθους e. Ibid. ἃς om. v. Ibid. ἀπολογίσασθαί k. 7. τὴν om. f. g. k. 9. ὀργίζεται] σοφίζεται k. 11. ἡ κατηγορία b. f. g. κατήγορος d. h. m. v. Ibid. παρὰ τοῖς ἀκούουσιν ἰσχύει a. d. f. g. h. Bekk. antep. ἀδυνατήσῃ codices et Bekk. pen. λύειν f. g. ἀπολύειν k.

p. 85. 1. ἐγκαλέσασθαι k. Ibid. βούλεται f. g. k. Bekk. 3. ὑποψίαν] ὑπόληψιν d. f. g. k. Ibid. τοὺς δικαστὰς προτρέποντα f. g. k. προτρεπόμενον τοὺς δικαστὰς a. d. h. Bekk. 4. χρὴ] δεῖ d. 5. πολὺ om. g. post χρὴ ponunt f. k. Ibid. ἀφεστάναι] ἀπέχεσθαι f. g. k. 6. ἄνδρες om. a. d. Ibid. 'Αθηναῖοι om. c. e. v. 7. οὕτως om. Wolf. 8. ὡς τῇδε τῇ ἡμέρᾳ a. ἡ νῦν c. e. 9. εἰς om. f. g. 10. ἀγνοοῦσι f. g. k.

ἀπατηθέντες
11. ψυχαγωγηθέντες m. 12. τὴν αἰτίαν om. k. 13. ἤνεγκα] ἕνεκα g. Ibid. ὅθ'] ὅτι f. 14. κατηγορεῖ] f. g. k. Ibid. μου om. f. g. antep. ταῖς αἰτίαις g. Ibid. ἐξεβάλλετε a. c. e. h. v. Bekk. pen. μοι ἐν τῷ βίῳ a.

p. 86. 2. τῷ secundum om. a g. 5. σχεδὸν - - - πάρεισιν om. et πέπεισται post ὑμῶν ponit a. 6. δικαζομένων e. Ibid. ὑμῶν om. f. g. k. Ibid. τοιοῦτόν a. v. Bekk. 7. ἐλευθερίαν g. 8. λοιπὸν om. a. 9. ἐξελέγξω b. f. g. Bekk. 11. τὰ πάντα ἄλλα a. 13. ὁ λόγος om. pr. c. Ibid. ἐφάνη om. g. 14. ὅθ'] ὃς b. f. g. k. Ibid. αὐτῇ om. f. g. 16. ἀδικεῖν om. d. h. ἑαυτοῦ ἀδικεῖν g. 17. ἂν] μὲν g. om. pr. v. 18. μάλιστα om. a. Ibid. σώζεσθαι f. g. k. Mor. Bekk. 19. ὁ δὴ] ὅγε f. g. Bekk. ὁ δὲ h. m. 20. παραδιδοὺς a. 21. ἄνδρες 'Αθηναῖοι f. g. k. Bekk. 22. παραλείπω d. e. g. m. v. Bekk. 23. ὅ,τι ἐὰν] ὃ ἂν f. g. k. Bekk. ὅπερ ἂν a. Ibid. μου om. e. h. et pr. c. Ibid. μηδὲν d. f. g. h. k. Bekk. Ibid. προκατεγνωκότας f. g. k. Bekk. κατεγνωκότες a. antep. ἀκούοντας f. g. k. Bekk. ult. δ' ἐὰν Bekk.

p. 87. 1. δόξω πάσχειν f. g. k. Bekk. 2. νυνὶ om. g. 3. καὶ τῶν - - - εἰρήνης om. m. 4. πρέσβεων e. 5. καὶ ἐν a. 7. γὰρ] δὲ f. g. 8. ὑμᾶς a. c. d. e. v. Ald. 9. οὗτος e. m. v. 10. ὡς ἐκ e. Ibid. ὅποι m. Ibid. τύχοι e. f. g. k. Mor. 11. Θημιστοκλέα c. e. f. g. m. v. Bekk. Θημιστοκλῆν d. 13. ἀφ' om. f. g. m. 14. καὶ om. f. g. m. Bekk. Ibid. τὸν Κερσ. b. e. f. Ibid. φίλον καὶ om. f. g. k. 15. τῆς πόλεως om. f. g. k. Ibid. ἐνεχείρισε a. e. v. ἐνεχείριζε g. 16. γενομένῳ om. a. d. h. Ibid. τῆς om. codices et Bekk. antep. πολλῆς om. f. g. k. Ibid. διεκελεύσαθ' f. k. Ibid. τὸ θηρίον om. f. g. k. [τὸ θηρίον] Bekk. ult. οὕτως Ald. Steph.

p. 88. 2. τοῖς tertium om. f. g. k. τοῦ a. v. τοῖς τοῦ b. 4. δὲ] δὴ f. k. Bekk. 5. τὰ λεχθέντα μνημονεῦσαι f. g. k. Ibid. ἕκαστον. e. v. 6. κιδύνων g. Ibid. ᾗ] ὅθεν f. g. Bekk. 7. θ' g. Ibid. οἶμαι] ἡγοῦμαι a. d. f. g. Bekk. Ibid. τέ μοι g. 9. καὶ περὶ τῆς e. f. g. k. 10. ἂν om. f. g. k. Bekk. Ibid. καὶ δυνήσομαι om. m. καὶ εἰπεῖν δυνήσομαι a. h. 11. μεμνήσεσθε f. k. sed in marg. γρ. μαθήσεσθε k. 12. ἂν om. f. g. k. [ἂν] Bekk. Ibid. οἴομαι ὑμᾶς a. οἶμαι ὑμᾶς f. k. οἴομαι om. g. Ibid. γε] τε d. h. 13. ὅθ'] ὅτι f. g. Ibid. οἱ περὶ τῶν d. g. h. k. παρὰ τῶν e. οἱ παρὰ τῶν Bekk. Ibid. ἐπειδὴ] om. f. g. k. 14. διελέχθησαν a. d. g. h. k. v. Bekk.
e
διιλέχθησαν f. Ibid. εἰπόντες f. g. εἰπόν τε a. d. h. 15. αὐτὸς d. Ibid. κελεύσοι f. g. k. Ibid. ἐπαγγεῖλαι f. g. k. pen.

ἐάλω] ἥλω f. g. k. ult. 'Ολυμπιακαῖς a. d. h. k. v. Bekk.

p. 89. 1. ἐπεὶ δὲ a. Ibid. ἐπανῆλθε πάλιν δεῦρο f. g. k. Bekk. 2. ὑμῖν e. Ibid. πρεσβεύειν τὴν g. Ibid. ἑαυτῷ καὶ f. g. k. ἑαυτῷ Bekk. αὐτὸν d. αὐτὸν (sic) corr. Chrysococcas. 3. ἀπολάβῃ a. e. ἀπολαύοι v. 4. προείλεσθε c. d. e. h. Ald. Steph. εἵλεσθε f. g. k. 5. ἐπανῆλθε a. d. h. 6. ἡμᾶς f. k. Ibid. ὑπὲρ] περὶ a. 7. ἡμᾶς f. g. k. 11. Κτ. σφόδρα ἐπαινέσαντος g. k. Ibid. ἀντιστάντος] ἀντειπόντος f. g. k. Bekk. Ibid. δ' om. a. 12. ἤδη] δὴ f. g. k. Bekk. Ibid. καὶ om. g. 13. ὁμογνώμων h. v. Ibid. χειροτονήσειν a. Ibid. Φιλίππῳ δεῦρο a. d. f. g. Bekk. 14. κήρυκα Bekk. 16. ἔδειξε a. 17. δ'] γὰρ f. g. k. Bekk. antep. ἐπιγραψάμενοι a. d. f. g. h. k. Bekk. Ibid. ἐπέθηκαν om. f. g. k. Bekk. ἐπέθηκεν e. ult. αὐτῷ om. a. Ibid. ἀποσυνήγορον a. Ibid. τὸν om. m. v.

p. 90. 2. ὅλην om. d. f. g. k. 3. τελευταῖον κεφάλαιον ἀποφεύγει g. k. 4. καὶ ταῦθ'] ταῦτα δὲ m. 6. ὑπὸ] ὑπὲρ h. 7. ἐγκατελείφθησαν c. κατελήφθησαν e. f. g. 8. 'Ιατροκλῆς a. f. g. k. Bekk. Ibid. 'Εργοχείρους v. 'Ερχογάνους h. 'Ερμοχάρους e. Ibid. Εὐήρατος a. c. m. v. 9. Στρομβίχου c. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. δὲ] δὴ f. Bekk. Ibid. ἱκετηρίας a. c. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. Ibid. θέντες ἐν τῷ δήμῳ οἱ e. f. g. k. Bekk. 11. αὐτοὶ v. Ald. Steph. 13. καὶ φιλίαν a. m. v. Mor. 14. ἐπανῆκεν a. d. ἐπανῆκον v. ἐπανῆκεν δεῦρο g. k. ἐπανήκων δεῦρο f. Bekk. Ibid. ὁ om. f. g. k. 15. προσήκει g. v. 16. 'Ιατροκλῆς codices et Ald. Bekk. Ibid. ἐκ] ἀπὸ f. g. k. 20. τοῦ om. v. Ibid. 'Ιατροκλέους codices et Ald. Bekk. Ibid. παρὰ] περὶ f. g. k. Bekk. Ibid. τοῦ om. f. 21. εἰσελθὼν εἰς τὴν βουλὴν f. g. k. Ibid. εἰσελθὼν - - - βουλὴν om. m. antep. 'Αφνιδαῖος e. g. h. pen. βουλευόντων c. e. m. sed in marg. γρ. βουλευτῶν m. ult. δ' ὁ 'Αριστ. f. g. Bekk. Ibid. τινα om. a.

p. 91. 3. μόνη f. k. 4. καὶ om. a. 6. λεχθέντων f. g. k. Ibid. ἐν τῷ δήμῳ om. f. g. Ibid. ψήφισμά τι f. g. k. 7. ὑμᾶς om. f. g. k. 8. περὶ τῆς εἰρήνης b. f. g. 9. συμφερόντων f. g. 11. Δοσικλέους a. Ibid. τοῦ] αὐτοῦ a. b. c. d. e. f. g. h. Bekk. om. v. 12. Φιλοκράτους om. f. g. k. 14. ὁ 'Αριστόδημος συμπρεσβεύῃ a. f. g. Bekk. Ibid. πρεσβευτὴν d. h. γε πρεσβευτὴν a. 15. οἵτινες] ὃς a. 16. παραιτήσεται a. παραιτήσωνται k. Ald. Ibid. τὰς om. c. 18. τὴν] τοῦ a. m. Ibid. ἐξεμαρτύρησαν m. v. Ald. antep. ἦν] ἦν ὁ τοῦ a. k. Bekk. ὁ τοῦ f. g. ἦν τοῦ d. e.

p. 92. 1. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ Bekk. om. d. e. Ibid. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑ d. e. Bekk. ΜΑΡΤΥΡΙΑ f. g. k. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΣ h. 3. ἐγίνετο a. m. ἐγίγνετο k. 5. δὲ om. d. h. Ibid. ἡμᾶς a. f. g. k. Bekk. 8. παρακελεύσασθαι a. b. m. Ibid. αὐτὸ v. 9. φυλάξομεν c. d. h. v. Ald. Steph. Bekk. 10. πεπειρασμένον g. 11. ὅτ' ἦν ἡ] ἐν τῇ f. g. k. 12. γραφῇ f. g. k. Ibid. προκληθέντα e. 14. μόνον om. codices et editiones. Ibid. οἶμαι] ἦμεν a. b. c. e. f. m. Bekk. ἡμῶν v. antep. ἠναγκαζόμεθα] ἠναγκαζόμεθα οἱ συμπρέσβεις f. g. k. Ibid. Δημοσθένην ὑπομένειν a. f. g. k. Bekk. Ibid. καὶ βαρὺν ἄνθρωπον ἀφόρητον ὄντα k. pen. ὄντα om. c. m. v. Ibid. ἡμῶν om. f. g. k. ὑμῶν Ald. ult. πρέσβεων e. Ibid. Κίνανος Ald. Steph.

p. 93. 1. ὁ Φ. περιγένοιτο ἡμῶν a. 2. δὲ δὴ] δὴ a. e. f. k. Bekk. δὲ g. Ibid. ἔχειν ἀφθόνους f. g. k. Bekk. Ibid. ἀπηγγέλλετο e. 3. τῶν secundum om. f. g. k. 5. τὸ] τὸ τοῦ a. b. e. f. g. Ibid. ὅλῳ σχοίνῳ f. ὁλοσχοίνῳ g. 6. μὲν om. a. f. g. k. Ibid. Λεωσθένην a. b. d. e. f. g. h. m. v. Bekk. 9. ὡς] εἰς a. b. c. d. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. συνέταξεν k. 10. ὅταν - - - πρεσβυτάτους om. f. g. k. antep. ἡμῖν g. pen. μοι σφόδρα a. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. ult. προσέχητε k. Ibid. ὄψεσθε d. h.

p. 94. 1. ἅμα δὲ καὶ a. ἅμα δὲ b. 3. οὐδ' ἂν a. b. f. h. k. Bekk. 5. δὴ om. f. g. k. 6. συγγενὴς m. ἐγγεγὼς g. Ibid. ἡμῖν om. a. d. e. f. g. h. k. Bekk. ὑμῖν c. m. 8. ἡμῶν d. Ald. Ibid. ἐλευθέριοι c. e. m. v. Bekk. 10. ἄξιοι ἦμεν g. 11. ἐγενόμεθα ἐξαίφνης f. g. k. 12. ἄπρακτον ἔχων c. m. v. ἔχων ἄπρατον a. f. g. k. Bekk. 13. οὔθ' c. οὐδ' - - - προΐεται om. f. g. k. Ibid. ὧν] ἂν d. Ibid. ὁ τάξας φόρους d. h. 16. δὴ] δὲ f. g. k. om. c. Ibid. τούς τε] τούτους a. 17. ἡμῶν k. Ibid. οὓς καὶ τὸ e. pen. κατηγορουμένων d. g. h. k. κατηγορημάτων e. Ibid. ἀπολογήσομαι k. ἀπολογίσομαι m. ult. πάντας om. a. f. g. k. Bekk. Ibid. ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι a. b. e. f. g. k. Bekk.

p. 95. 1. ὑμῶν k. Ibid. κατηγορουμένων d. g. h. κεκατηγορημένων b. 2. ἐπεὶ γὰρ a. k. 4. καὶ καθῆκεν codices et editiones. Ibid. λόγος, τὰ a. c. d. e. f. g. k. m. v. Bekk. 5. λεχθέντας] ῥηθέντας a. f. g. h. k. 7. νῦν a. f. g. 9. πρὸς αὐτὸν om. f. 11. παραλιπὼν a. e. f. g. 16. προδεδομένης a. c. d. e. h. m. Ibid. αὐτῆς a. f. g. m. 17. αὐτὸν k. 18. αὐτῶν k. 19. ἔχοντός τε 'E. k. 20. Θέρμην a. f. k. Bekk. 21. δὲ om. f. g. k. Ibid. ἀλλὰ - - - φρονούντων om. m. 23. 'Αθηναῖοι στρατηγὸν d. f. h. k. Bekk. οἱ 'Αθηναῖοι στρατηγὸν a. Ibid. ἐπ'] εἰς f. g. k. 24. αὐτῶν om. f. g. k. Ibid. ἐχόντων τότε τὴν a. f. g. k. Bekk. 25. τότε om. a. f. g. k. Bekk. Ibid. 'Ιφικράτους εἰς τοὺς τόπους a. f. g. k. Bekk. antep. ὀλίγον k. Ibid. κατασκοπὴν f. k. m. pen. πολιορκίαν k. Ibid. ἐντεῦθεν d. ult. ἡ σὴ μήτηρ f. g. k. ἡ μητρὸς ἡ σὴ Ald.

p. 96. 1. πάντες om. a. 2. τὰς om. a.

3. τὰς] τοῦ g. m. v. Ibid. τὰ secundum om. a. d. f. g. k. 4. εἰπεῖν e. f. g. k. Ibid. παιδίων] a. f. k. 6. συμβαίνειν f. g. k. Ibid. ἰδίᾳ] διὰ v. Ibid. παίδων a.
φῷ
d. f. h. k. 7. ἀδελφὸς h. Ibid. φίλῳ a. c. d. e. f. h. m. Bekk. φίλων g. v. 8. ἤδη] ἡμῖν c. Ibid. ἐποίησατο c. e. v. 9. ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν f. g. k. Bekk. 11. τὸν Παυσανίαν a. Ibid. δυναστείαν] Μακεδονίαν a. 13. καὶ om. d. h. Ibid. μετὰ om. d. γρ. μετὰ δὲ h. Ibid. εἶπε d. h. 15. ἔργον] πρᾶγμα e. 18. ὡς] ὁ f. g. k. 19. ἡμετέραν g. m. 20. ὅλως c. Ibid. φιλανθρωπίαν διεξήειν [διεξήει d.] λέγων c. d. e. f. g. h. k. m. v. Bekk. διεξήειν φιλανθρωπίαν λέγων a. 21. ἡγουμένου Ἀθηναίων a. f. g. Bekk. Ἀθηναίου ἡγουμένου e. 22. ἐποιήσασθε πρὸς αὐτὸν a. 23. τεύξασθαι m. antep. λύειν f. g. k. Bekk. pen. τὸν Περδίκκαν e. ult. αἰτίας] ἁμαρτίας f. g. k. v. Bekk.

p. 97. 1. λέγειν Φιλίππου f. g. k. Bekk. 2. ἂν om. f. g. k. Bekk. 3. μαρτυρίας d. g. k. 4. ἐνοχὰς v. 5. χώρας Ἀμφιπόλεως καὶ a. 7. φέρνην, sed in marg. γρ. φερνὴν h. 8. ταύτην] αὐτὴν c. m. v. Ald. Steph. Ibid. ἥρμοττέ τε Bekk. Ibid. καὶ - - - ἀκριβέστατα om. a. Ibid. ἐρρήθη d. f. g. h. k. m. et corr. v. Bekk. 9 νῦν g. Ibid. συντέμνειν ἀνάγκη d. h. 11. ἐπεμνήσθη codices et editiones. Ibid. εἰς συμμαχίας f. g. εἰς συμμαχίαν k. 12. συνελθόντων f. g. k. 13. ἐκ τούτων g. Ibid. ὁ πατὴρ Φιλίππου a. f. g. k. antep. καὶ] ὃς a. Ibid. κατ' αὐτὸν a. καθ' αὐτὸν g. καθ' αὑτὸν Bekk. Ibid. ὢν] ἦν a. pen. τὴν] τῶν g. Ibid. συνεξαίρειν e. f. g. k. ult. τούτων c. e. f. g. h. k. Bekk.

p. 98. 2. παρεσχόμην] παρειχόμην c. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. ὑπέστη v. 3. τοῦ Φιλ. a. 4. λόγῳ f. et Scalig. τῷ λόγῳ g. ἐν λόγοις d. h. 5. γεγεννημένον v. Ibid. οὐκ ἔστι] οὐκοῦν k. unde Reiskius: οὐκ ἦν aut οὐ νῦν. 7. τὴν πόλιν δορυάλωτον a. f. g. k. Bekk. δοριάλωτον τ. π. h. δωριάλωτον τ. π. c. 9. ἀφείλω c. Ibid. οὐχὶ f. g. Ibid. τἀκείνων Bekk. 10. τὴν] τῶν a. 11. δὲ καὶ τούτων a. d. e. h. k. v. Bekk. 12. Δημοσθένη k. 13. δυνάμεως om. k. ἀκουσόμενοι δυνάμεως e. 15. ἀκοῦσαι f. g. k. Ibid. ἐξηγγέλλετο αὐτοῦ f. g. k. ἐξηγγέλθη αὐτοῦ Bekk. antep. προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς a. d. e. h. προοίμιον σκοτεινόν τι καὶ τεθνηκὸς c. v. προοίμιόν τε τεθνηκός τι καὶ σκοτεινὸν f. g. προοίμιόν τε σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς k. προοίμιόν τι σκοτεινόν τε καὶ τεθνηκὸς Bekk. ult. πραγμάτων τὸν λόγον, ἐξαίφνης a. b.

p. 99. 1. ἐκ om. a. 2. τε om. d. h. Ibid. ἐκελεύετο v. 5. δ' ἅπαξ, sed in marg. γρ. δ' ὡς ἅπαξ, a. εἰσάπαξ d. 6. ἑαυτὸν] ἔτι ἑαυτὸν a. ἔτι αὐτὸν f. g. k. Bekk. 7. ἐπιχειρήσας λέγειν a. f. g. k. Bekk. 9. ἐκέλευσεν a. f. g. k. Bekk. 10. ἐπεὶ δ' a. 11. οὑτοσὶ e. f. g. k. v. Bekk. 13. μόνου a. v. Ibid. καὶ om. g. 16. σφόδρα καὶ a. 17. τῆς om. c. e. f. g. k. v. Bekk. Ibid. εἰ μὴ] οὐ f. g. k. 18. μὲν om. f. g. k. antep. οὐδέποτε δὲ] οὐδεπώποτε f. g. k. Ibid. ᾑρέθηκας e.

p. 100. 1. δ' ἐμοῦ f. g. Bekk. 2. εἰσήλθομεν f. g. k. Bekk. Ibid. ἐκαθιζόμεθα g. 4. εἰκότος v. 6. παρέλειπον v. 7. ὠνομάζετο f. g. k. Ibid. Δημοσθένην a. g. k. m. 8. διειλέχθη k. διηλέχθη a. 9. δὲ ἦν ἄρα a. d. h. δ' ἄρ' ἦν Bekk. Ibid. ἀγχονὴ m. Mor. 10. ὁ Φίλιππος a. Φίλιππος om. f. g. 11. προειρήκειν k. 12. ἐπομένου g. Ibid. τοῦ πολέμου m. Ibid. διαφορὰ e. Ibid. αἰτίου] ἐκ τοῦ ἐναντίου a. e. f. g. h. k. ἀντὶ εἰρήνης ἐκ τοῦ ἐναντίου d. m. 14. καὶ om. f. g. m. Ibid. ξένια d. e. f. g. h. m. Bekk. ξενίαν v. 16. ἐκ τῆς πρεσβείας οἴκαδε f. g. k. Bekk. pen. οὖν τί ποτ' ἦν ὁ f. k. οὖν ποτ' ἦν ὁ c. m. v. ult. παιπάλαμα k. πεπάλημα m. Ibid. τὸ] τοι m.

p. 101. 1. νῦν c. d. e. f. g. h. 2. ἁπάσης a. d. h. 3. εἰσοίσειν] συστήσειν codices et editiones. 4. στρατηγίας f. k. 5. καὶ τοὺς λ. ο. ε. ἐγκωμιάζων om. e. f. h. m. 8. εἰς om. c. d. f. h. k. m. v. 9. μὲν om. k. 10. αὐτῷ k. Ibid. δὲ om. k. 12. δὲ om. f. Ibid. ὡς καὶ d. 13. ὅσπερ] ὥσπερ g. h. Ibid. ἦν om. a. Ibid. πρεσβύτερος pr. e. 14. ἑαυτῷ e. Ibid. πλῆθος e. pen. ἔφη om. d.

p. 102. 1. ἦν om. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. ὁ om. d. 2. βουλὴν g. h. 4. κατέκλησεν v. κλεῖσεν m. 5. τινα om. a. d. h. 6. Δημοσθένους k. 8. οὗτος om. f. g. k. 10. ὑμῖν codices et Bekk. 12. ἡμῶν k. 13. γὰρ om. m. Ibid. ποθεῖ] ποιεῖ k. 16. οὐδ' - - παρακλουθήσετε om. m. 17. ἐὰν] ἂν a. Ibid. δῶτε εἰπεῖν a. 18. εἰ] ἦν g. k. Ibid. δυνήσασθαι b. 19. θεάσασθαι b. d. g. h. k. v. Bekk. θεάσασθε
m
a. c. e. m. Ald. Steph. θεάσασθε f. Ibid. καὶ om. f. g. Mor. Ibid. τὰ ἀντιλεγόμενα] τἀντιλεγόμενα k. τἀναντία λεγόμενα h. et γρ. e. m. ταυτὶ λεγόμενα g. Mor. 22. τὴν om. Wolf. ult. ἐπὶ] ὑπὲρ g. Ibid. ἔπεμψεν f. g. k.

p. 103. 1. καὶ πράττοντές τε καὶ om. codices et editiones. Ibid. ἦσαν ἄξιοι codices et Bekk. 3. ἐλπίσας k. 4. ἔγραψε γὰρ ἡμᾶς c. f. g. k. Ibid. στεφανοῦσθαι d. g. Ibid. θαλοῦ a. 5. στεφάνῳ om. f. g. k. Bekk. Ibid. ἑκάστου g. 6. ἐπὶ τὸ δεῖπνον b. Ibid. οὐδὲ e. 10. ΨΗΦΙΣΜΑ - - - ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ om. d. h. k. m. ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ. e. εἶπε, καὶ μαρτυρίαι. a. μαρτυρίαι τῶν συμπρέσβεων περὶ τῶν εἰρημένων. literis rubricis add. in marg. m. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Bekk. 13. ἀπηγγέλομεν Ald. 16. ἡμῖν c. d. f. h. k. m. v. Ald. Bekk.

om. g. 17. τοῦ] τῆς a. c. d. f. h. k. m. v. Bekk. Ibid. ἐν τοῖς om. v. 18. πότοις] τόποις Ald. πότοις γρ. λόγοις b. Ibid. δεξιότητος g. k. Ibid. μικρὰ Φιλοκράτους εἰπόντος a. 19. Κερδύλλου d. h. pen. συμπρέσβευσιν g. ult. καὶ μνημονικῶς καὶ δυνατῶς a. h. καὶ δυνατῶς καὶ μνημονικῶς d. μνημονικὸς καὶ δυνατὸς g.

p. 104. 1. τὴν] τοῦ g. 2. παραλείπωμεν d. παραλείπομεν v. 3. δ' om. g. Ibid. ὑμῖν m. Ibid. τελευταῖος om. m. τελευταῖον g. 4. εἰώθει a. d. h. 6. ἀμφοτέρωθεν e. 10. γὰρ εἶναι] παρεῖναι f. g. k. Ibid. ἡ om. f. g. k. et pr. c. 13. γενέσθαι a. Ibid. ἐκέλευεν h. v. 15. ἐξεπράττομεν c. e. f. g. k. v. 17. δὲ om. a. Ibid. ἀπέχειν b. 18. ἀπόκρισιν] ἀκρόασιν g. Ibid. ἐστὶ om. k. Ibid. βουλεύσασθε m. 21. καὶ primum om. k. 22. πάντα om. f. g. v. Ibid. καὶ om. f. g. 24. πειθεὶς h. 25. λαμπρῶς v. antep. χεῖρον e. Ibid. ὃς παρῆν] παρῆν δ' c. f. g. k. Bekk. pen. φησὶν αὐτὸν a. ult. ἑτέροις συμπιεῖν c. d. f. g. m. ἑτέροις συμποιεῖν k. Ibid. ἀλλὰ om. c. e. f. g. k. [ἀλλὰ] Bekk.

p. 105. 1. δεινόμενος e. 2. ἀλλ' οὔτ' - - - μεταδοίη post ἔφη ponit m. 3. λόγου m. 4. γράψας e. Ibid. βούλομαι om. codices et Bekk. 6. κελεύειν om. codices et editiones. 9. ὑμᾶς f. k. 12. τὴν om. v. 14. δέ] δή d. 16. τοῦ Δημ. a. τὰ τοῦ Δημ. d. h. τὰ Δημ. Bekk. 17. ΨΗΦΙΣΜΑ k. titulum om. a. d. et pr. h. Ibid. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. Bekk. 18. ταῦτα μόνον a. e. g. Bekk. 19. εἶπε om. c. f. g. k. [εἶπε] Bekk. θέαν εἶπε e. Ibid. κατένειμε c. f. g. κατάνειμε k. 20. καὶ om. g. pen. titulum om. a. d. g. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. Bekk. ult. δὴ] δὲ a. d. g. Ibid. πρέσβεαν a. g.

p. 106. 1. ὡς ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 2. εἰπεῖν δύναται] δύναται λέγειν a. 3. μελετᾷν a. 4. Ψηφίσματα καὶ Μαρτυρίαι. a. titulum om. d. e. 5. πραγματείαν] κοινωνίαν codices et Bekk. μαρτυρίαν Ald. Steph. Ibid. τῶν] τὴν g. Ibid. ὑπὲρ] περὶ codices et Bekk. 7. εὑρίσκετε a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. 8. παρεσχῆσθαι a. b. d. e. h. Bekk. Ibid. γὰρ ὑμῖν ἀπηγγελμένων ἐστὲ a. 9. ἐν Λακεδαιμονίᾳ g. 11. τοὺς om. Steph. Ibid. πρέσβεις e. 13. ἀπὸ] ὑπὲρ c. e. f. g. k. 14. ἣν] ἧς d. h. Ibid. εἶπον] εἶχον k. εἶπον ἐγὼ a. d. h. 15. τῆς κατηγορίας τούτῳ a. Ibid. τῶν καιρῶν τούτων e. antep. ὑμᾶς f. g. k. v. Bekk. οἱ Ἕλληνες πρὸς ὑμᾶς a. pen. κοινῇ om. a. Ibid. καὶ om. k. ult. δοκῇ k. δοκεῖ f. g. Ibid. συμφέρον e. h. m. συμφέρον δοκοίη d.

p. 107. 1. μεγάλην d. h. 2. ἐξεπέμψατο f. k. 3. ἔτι om. e. Ibid. πρὸς] τοῦ πρὸς a. 4. ὑμῖν a. v. Bekk. 5. πρεσβευόντων m. 6. ἐστιν αὐτῶν a. 7. ἐν Ἀθήναις f. g. 9. φησὶν om. a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. ἀπεστάλθαι] ἐφεστάναι a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. τὰς om. k. m. Ibid. παρὰ] ἀπὸ d. h. 10. Ἑλλήνων φησὶ πρεσβείας c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. πρεσβείαις a. Ibid. ὦ Δημόσθενες a. 11. τοῦτο] τουτὶ a. Ibid πόλεως] τῶν πόλεων a. c. f. g. k. m. v. 12. τῶν Ἑλληνίδων] Ἑλληνίδος d. h. Ibid. τότε ἀφῖχθαι τοὺς πρέσβεις φῂς a. 13. περὶ om. codices et editiones. 15. ἐξέπεμψεν g. k. m. v. 16. ἐποιεῖτο τὴν εἰρήνην g. 17. προσόδους αὐτῶν a. antep. ψηφίσματα] βουλεύματα a. Ibid. ἂν] ἐὰν a. om. f. g. k. Ibid. παράσχῃ codices et Ald. Bekk. Ibid. ἐν ᾧ] ὡς f. g. k. Mor. Ibid. χρόνῳ ὄντα a. ὄντα χρόνον c. k. ὄντ' ἄχρονον f. οὔτ' ἄχρονον g. οὔτ' ἀχρόνῳ Mor. pen. κατακαίνω v. Ibid. θανάτῳ f. g. k. m. Ibid. δὴ] δὲ m. om. d. h.

p. 108. 1. βουλεύεται codices et Bekk. 2. τῆς εἰρήνης v. εἰρήνης τῆς a. 3. ὁ δῆμος ἐξέπεμψεν g. Ibid. τὴν om. d. Ibid. παρακαλεῖν d. e. h. Ibid. τὰς om. k. 4. τῆς om. a. 7. προσγράψαι e. Ibid. τοῖς πρυτάνεις v. Ibid. τὸν νόμον a. c. g. k. m. 8. συμβουλεύσασθαι d. e. h. 9. ὅ,τι - - - συμμάχων om. g. Ibid. βουλεύηται f. k. ὁ δῆμος βουλεύσηται b. Ibid. δόγμα τὸ κοινὸν τῶν a. 12. titulum om. d. h. ΣΥΝΕΔΡΩΝ om. e. 13. δὲ καὶ a. Ibid. τοῦ om. f. g. m. v. Bekk. 15. Διονύσῳ a. d. h. Ibid. προσγράψαι g. 16. ἐνάτῃ k. m. v. 17. προσυφαιρῶν g. 18. πρὶν] πρὶν ἂν a. καὶ πρὶν m. Ibid. ἐπιτιμῆσαι g. et corr. k. Ibid. ἀπὸ] παρὰ a. 19. τῶν om. a. Ibid. ᾧ] ὃ e. om. f. g. 20. τῆς om. c. e. f. k. m. v. Ibid. ἡμᾶς c. f. k. m. 21. λέγε δὲ d. h. 23. titulum om. d. h. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. Bekk. 24. ἠκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι d. h. ἀκηκόατε, ὦ Ἀθηναῖοι a. antep. ὁ Δημ. a. Ibid. ἀποδήμους e. Ibid. ἐπιδημεῖν πρεσβείας a. pen.
πεποιηκὼς
ἡμῶν v. ult. ποιεῖ f.
• • • •

p. 109. 2. οὐ] οὐδὲ f. g. Ibid. μόνῳ d. g. h. Ibid. ἐκώλυσε m. 3. μετατιθέμενος a. m. 4. βεβουλεῦσθαι a. d. e. h. 7. ἐκεῖνος εἰσηγεῖτο f. g. 10. φέρων ᾠχόμην a.
ων
Ibid. πείθειν h. Ibid. μὴ προσέχειν om. f. g. k. 11. καὶ τὰ] κατὰ g. 14. μαρτυρίαν Δημοσθένης c. e. f. g. 17. ἀπεδείξατο g. 18. Εἰδῷ Steph. εἰδὼς pr. c. εἰ δώσει a. 19. Φιλοκράτει γεγραφὼς a. 20. τὸ Δ.] τοῦ Δ. e. 23. προθεῖναι g. antep. Φιλοκράτης d. h. pen. titulum om. a. d. et pr. h. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. e. Bekk. ult. τὰ om. m.

p. 110. 1. γρ. ἐφημέρους b. 2. κατηγορίαν v. 3. διαιρετὴν codices (præter g. qui δι' ἀρετὴν) et editiones. Ibid. δὲ ψήφισμα a. Bekk. 4. προστεθέντων m. Ibid. ὑστεραίαν e. om. g. 5. δὲ] δ' ἂν a. d. et

corr. h. Ibid. καὶ om. g. Ibid. βουλόμενοι k. 6. ταῦτα m. Ald. ταὐτὸν k. Ibid. κατηγορούντων c. 11. καὶ primum om. a. Ibid. Ἀρχίᾳ in marg. m. 12. βούλομαι. Μαρτυρία. μαρτυρεῖ e. 13. ἐβούλετο g. Ibid. τῆς om. Bekk. 15. ὑστέρᾳ Bekk. Ibid. τῶν] αὐτῶν g. Ibid. δυεῖν c. d. e. f. h. Bekk. 16. ἐνῆν d. pen. ἑαυτοῦ f. g. ult. αὐτῷ g. Ibid. Εἰδῷ Steph. Ibid. ἐπιψηφισθῆναι in marg. m.

p. 111. 1. ὑπὸ τῶν προέδρων in marg. m. Ibid. καὶ εἶναι ἐφ' codices et editiones. 2. ἐφ' οἷς om. g. 3. Ἀρχίᾳ a. c. m. Mor. ἐραρχίᾳ e. 4. θέλει k. 5. titulum om. d. h. ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ om. a. e. Bekk. Ψήφισμα ἀπὸ δήμου. Mor. 6. ὦ om. v. Ibid. ἄνδρες Ἀθηναῖοι Bekk. Ibid. δὴ] δὲ a. g. Bekk. Ibid. πότερον a. 7. κατηγορηκέναι ἐμοῦ m. κατηγορηκέναι μου c. e. v. 8. αὐτοῦ Bekk. 9. δὲ om. m. 11. ἀποδράνην e. 12. μᾶλλον om. a. c. f. g. k. m. v. Bekk. μᾶλλον καὶ e. 14. γὰρ om. e. g. 15. ἡμῶν] ὑμῖν a. Ibid. στρατηγὸν Χάρητα e. .....

16. ἑβδομήκοντα μὲν a. c. e. f. g. k. m. Bekk. pen. καὶ primum om. f. g. k. Ibid. ἀληθῶς a. ult. ἄλλως ἐπιγινώσκητε g. k. unde Reiskius: ἀλλοσέ πως γινώσκητε. Ibid. γινώσκηται e. γινώσκησθε m. Ibid. καταχρήσασθέ μοι a. c. d. f. g. k. Bekk. καταχρήσασθαί μοι m. Ald. Steph. καταχρήσεσθέ μοι b. v. καταχρήσασθέ με e.

p. 112. 3. ἀεὶ om. d. h. Ibid. τοῖς om. f. g. k. τῆς Ald. 4. πεντηκόντα e. Ibid. τάλαντα om. e. 5. ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι om. g. k. 6. εἰς Δηϊάρην e. m. Ibid. τε] δὲ a. e. m. v. Ald. Ibid. Δηΐπυλον a. Ibid. Πολυσφόντην g. Πολυφῶντα a. d. h. εἰς Πολυφῶντα in marg. m. Ibid. καὶ om. codices et editiones. 7. ἄνδρας δραπέτας ἀνθρώπους e. Ibid. συνειλεγμένος k. 8. περὶ] παρὰ e. 10. ἑξήκοντα] ἑπτὰ a. 13. ἡμῶν om. e. Ibid. Μυοννήσου d. e. f. v. Ibid. ληστῶν] Ἑλλήνων d. ἑλλήνων (ληστῶν) h. Ibid. ἀνεπίμπλατο d. e. f. et corr. h. Bekk. ἐνεπίμπλατο a. 14. εἶθ' om. a. 15. ὑμᾶς f. g. pen. ἐξέλειπον Steph. Ibid. Χερρόνησον c. f. v. Bekk. Ibid. καὶ τὴν g. Ibid. ὡμολογημένως c. f. m.

p. 113. 1. ἀναγκάζεσθαι k. ἠνάγκασθε e. Ibid. ἢ] καὶ g. 2. τὰς ἐκ τῶν νόμων τεταγμένας g. Ibid. ἦν ἤδη σφαλερὰ a. 3. ἠναγκάσθην e. Ibid. ψηφίσματα a. d. e. 4. Κτησιφῶν v. Ibid. εἰς τὸν φίλον καὶ τὸν ἑταῖρον f. g. k. 5. τοῦ] τῶν c. d. e. h. Bekk. τὸν f. k. τῆς g. Ibid. χάριτος g. Ibid. ἐπὶ τῶν om. e. 7. καὶ ἣν τύχῃ f. g. k. 8. ὁ secundum om. a. d. h. Ibid. Χερρόνησον Bekk. 10. ἔπεμψαν a. 12. τοὺς τῶν] τούς τε v. Ibid. πολέμων] ὅπλων a. πόλεων g. 14. titulum om. d. h. ΔΗΜΟΥ Ο Κ. ΕΙΠΕΝ om. a. Bekk. 16. ἐγίγνοντο a. 17. οὐδὲν] οὐδ' e. f. g. k. v.

19. ὑμᾶς a. m. 20. καὶ secundum om. f. g. k. 21. δεῖ v. ult. ἐν ταῖς Πλαταιαῖς e.

p. 114. 2. ἐπαρτεμισίων m. ἐπ' Ἀρτεμισίου (φ) h. ἐπ' Ἀρτεμισίου d. Ald. Steph. 3. τὴν τοῦ Τ. m. Ibid. στρατηγίαν ζηλοῦν κελεύω a. Ibid. ὃς] οὓς k. 4. ἔχων ἐπιλέκτους g. Bekk. 5. εἰς] ἐς g. 6. ἣν] λέγων ἣν f. g. 10. αὐτοὺς] δὲ αὐτοὺς a. τε αὐτοὺς d. e. h. 12. ἔθελον v. 13. οὐ προῃροῦντο f. g. k. Ibid. λεοφῶν m. v. 14. ἐν ταῖς πέδαις m. Ibid. παραγραφεὶς e. 15. αἰσχρὸς v. 17. τις τῆς εἰρήνης a. d. h. 19. ἀποστάτας g. Ibid. πάντας d. πάντας (ων) h. 20. Λακεδαιμονίων a. c. d. e. f. k. m. v. Ald. Steph. 21. τοῖς] τοὺς d. e. h. v. 22. ἀκρίτους c. e. f. k. v. Bekk. ἀκρίτους τῶν πολιτῶν a. d. h. antep. παραγγέλλειν τῇ πόλει φυλάττ. a. ult. τοῦ παρὰ g. Ibid. ταῦτα] πάντα a.

p. 115. 1. γὰρ] γὰρ ὁ a. c. d. e. f. g. h. k. Bekk. 4. ὧν γένος f. g. k. 6. δὲ] μὲν k. 7. Ζημενέτου e. 8. Χείλωνα f. g. k. Ibid. τὸν] τῶν d. h. m. v. 9. μοι οἰκεῖα g. 11. τὴν om. a. 12. με om. a. 15. δυνατὸς a. c. e. f. m. v. Bekk. 16. ἀνθρώπων e. Bekk. Ibid. ἐπικυροῦντος a. Ibid. ἀλλὰ - - - πόλει om. f. g. k. 17. μὲν] μὲν διαπειθούντων τῶν δὲ a. Ibid. εἴ τι d. Ibid. ἐπιστρατευομένων e. 18. καθ'] μεθ' e. 19. συμβουλεύσασθαι f. g. k. antep. τῷ δήμῳ] τῇ πόλει f. g. pen. νομίζεις νῦν αἰσχρὰν a. d. h. ult. φημὶ πολλῷ a. d. h.

p. 116. 1. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 4. ἵστατε Bekk. 5. τῷ om. a. d. e. h. Bekk. 6. τὴν om. g. 7. τῶν μὲν πολέμων e. τῷ πολέμῳ g. 8. τοὺς om. a. 9. ἐθελήσει d. h. Bekk. 10. τῶν om. e. 12. γὰρ] μὲν e. 13. ἀπήγγελλον d. f. g. h. m. ἀπήγγελον a. e. k. v. Ibid. δ' ἤκουσα Bekk. 14. ἣν om. f. g. k. m. 15. εἶδον μὲν] εἴδομεν c. g. Ibid. καὶ ἐγὼ καὶ a. k. Ibid. καὶ οἱ om. v. 16. πρέσβεις e. 18. ὅτε] ὅταν v. Ibid. προτέραν] δευτέραν a. Ibid. πρεσβείαν ἐπρεσβεύομεν m. 20. ὑμᾶς g. 22. ἐν om. a. Ibid. οὖν om. d. add. in marg. h. Ibid. Ibid. ἐν ᾗ a. 23. ἐγίνετο g. v. 24. ὑμῶν g. v. 25. δὲ om. c. m. v. Ibid. ἀπειρηκότων a. g. ἀπηρηκότων h. ἀπηρτηκότων v. 26. νῦν f. g. pen. εἶπε] ἦλθε m. Ibid. αὐτοῦ k. ult. ἀξιοῖ - - - Κερσοβλέπτην om. k.

p. 117. 2. ἡμετέροις f. g. m. 3. Πήλαξ m. 4. ἐν om. g. m. Ibid. ᾧ om. f. 6. δὲ om. d. h. pen. ἐν om. a. ult. δὲ] γὰρ codices et editiones. Ibid. περὶ τούτων om. d. Ibid. ἑτέραν om. m. v.

p. 118. 2. ἀκούοντος g. Ibid. αὐτοῦ om. a. h. Ibid. ψήφισμα αὐτοῦ ἐπ. a. d. h. 4. προέδρους d. Ibid. τοὺς Δημ. Bekk. 6. titulum om. d. h. m. ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΠΡΟΕΔΡΩΝ om. a. e. Bekk. 10. τοῦ om. v. 11. στρατηγείῳ a. v. et pr. h. 15. ῥώμην] τόλμαν e. 16. τοῦτο om. a.

17. ἐπιστρέψας k. 18. καὶ κραυγῆς om. f. g. k. κραυγῆς καὶ βοῆς e. 19. ὠθοῦντα] ὡς οὖν k. Ibid. ἀπὸ] ὑπὸ Ald. pen. οὔκουν b. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. a. Bekk. ult. προσδιορθοῦμαι a. c. d. f. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk.

p. 119. 2. ὑμῶν m. Ibid. ἐν] ἐπὶ f. g. 3. φοινικαῖς m. φωνικαῖς k. Ibid. τέμνοντας f. g. Bekk. 4. τίμια k. 6. ὅσοι] οἱ k. 7. αὐτῷ] ἑαυτοῖς a. Ibid. τε om. c. f. g. k. Bekk. 8. ἐπαρᾶσθε corr. v. 9. εὔχεσθε v. 12. ἡ primum om. f. g. k. 15. ὦ ἄνδρες Ἀθ. a. Ibid. συγγνώμην, εἰ κίναιδον codices et Bekk. antep. προσειπὼν codices et editiones. Ibid. καθαρεύοντι v. pen. μήθ'] μηδ' d. f. g. Bekk. ult. περὶ] παρὰ k. Ibid. Κερσοβλέπτην codices et editiones, τὸν Κερσοβλέπτην e.

p. 120. 1. ὂν] ὧν m. ἓν g. 4. ψηφίσαντας e. 8. κατευημερικῶς v. 10. Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, Bekk. Φιλίππῳ, ταῦτα μὴ ποιεῖν Ald. Steph. μὴ omnes codices. Ibid. ἠθέληκα d. 13. ὅτι] ὅτε a. 14. τὸ om. a. c. e. f. g. h. k. m. v. Bekk. 15. ἕκτῃ] ἐνάτῃ k. 16. δ' om. a. 18. titulum om. a. e. m. 19. οὐ - - - ψήφισμα add. in marg. h. 20. ἀλλὰ καὶ Μ. m. Ibid. ἐξωρμίσαμεν v. antep. μάρτυρας v. Ibid. αὐτοῦ g. αὐταῖς v.

p. 121. 1. titulum om. a. m. 2. παρανάγνωθι a. d. προανάγνωθι Ald. Steph. προσανάγνωθι - - - ἦν om. h. m. Ibid. δὴ] δὲ a. d. e. 3. titulum om. a. h. m. 7. καὶ ἡ ἐπιστολὴ a. Bekk. 8. ἐστι τοῦ Μ. a. Ibid. οὖν] ἂν οὖν f. g. οὖν ἂν c. 9. ἐξορμῆσαι a. ἐξορμεῖν b. Ibid. ἀπωλώλει c. d. e. f. g. h. 14. μὲν] μὲν ὧν a. e. h. μένων f. k. μέλλων g. Ibid. ἐποίει c. f. g. k. v. 15. ἐλέει c. f. g. k. v. Ibid. με] μὲν codices et editiones. 16. ἐπιβουλὴν a. d. f. g. h. m. v. Ald. 17. οὐκ] οὐδ' Ald. Steph. Ibid. ἐξιὼν e. Ibid. τοῦ om. e. f. g. k. v. Ibid. τραύματος] πράγματος a. pen. τοῦτο a. ult. Δυμοσθένης a. Ibid. εἶ] ἦν a. εἶναι g.

p. 122. 1. ἐνεχειρήσας c. e. g. k. m. v. 4. Ἀμφικτυόνας a. k. et sic semper. 5. πολλῆς τῆς προθυμίας a. 6. μὲν] μὲν οὖν h. 7. πρεσβεύειν a. 10. ἐμὲ om. c. d. f. g. h. k. Ibid. δήμου] νόμου h. 12. δηλώσαντας c. d. δηλώσαντας (η) g. h. v. Ibid. ἐπεὶ] ἐπειδὴ a. c. d. e. f. h. k. v. Bekk. 13. ἀνέτρεψαν k. 14. προαναγκάζοντος g. 17. κατηγορεῖς a. d. h. m. v. Ald. Steph. sed in marg. γρ. κατηγόρεις h. 18. [τὴν πρεσβείαν] Bekk. 22. πορίας k. ἀπορίας f. g. 23. [καὶ τῆς πρεσβείας] Bekk. 24. δὲ om. k. Ibid. ὑπὸ] ἀπὸ a. c. d. e. f. g. h. k. m. 25. αὐτὸν e. antep. οὔτε] οὐδὲ Bekk. εἴτε h. pen. ταὐτὸν e. h. Bekk. Ibid. πανδοχεῖον v.

p. 123. 2. οὐδὲ] οὔτε Bekk. 4. οὐδὲν] οὐδὲ c. οὐκ b. Ibid. ἐνεδέχετο τῶν περὶ a. b. c. d. e. f. h. m. v. Bekk. ἐδέχετο τῶν περὶ g. k. 5. ὧν] ὡς a. d. f. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk. 6. οὐθὲν h. Ibid. ἀληθῶς v. Ibid. ἔχον k. 12. ἢ] καὶ a. d. e. f. g. h. k. Bekk. Ibid. κιναιδείαν a. 14. κατὰ] ἑκάστῳ a. d. f. g. h. k. Bekk. ἑαυτῷ c. e. m. v. Ald. Steph. 19. δὲ καὶ τῶν c. d. e. m. Ibid. ὅτι om. g. antep. ἐὰν] οὐδ' ἐὰν g. Ibid. ἠτυχότων g.

p. 124. 2. ἐν Θρᾴκῃ a. 3. ἀνεγνώσθη - - - ἐπρεσβεύσαμεν om. m. 4. τὸ] τῷ a. c. d. e. h. v. Bekk. Ibid. λαβεῖν a. 8. Ἀθηναῖοι] ἄνδρες δικασταὶ Bekk. 9. ἠβούλετο a. k. 10. ἠκούσατε f. k. 12. λόγοις ἤδη m. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 13. δοκοίησαν] δοκοίη ἂν a. δοκοίης ἂν d. h. Steph. δοκείης ἂν v. Ald. 16. εἰ] εἰς g. m. 18. νομίζεται m. 19. ἡμᾶς Bekk. Ibid. ἐστὶν om. v. 20. δὲ] δὴ a. g. 23. σημεῖα ὑμῖν g. antep. δὲ] δὴ a. pen. οἱ om. d. ult. ἡγεῖται v.

p. 125. 3. ἀξίωσαν c. g. k. m. v. Ald. Steph. Bekk. 4. κατέλιπον codices et editiones. Ibid. μή τι πεισθῶσιν a. d. μή τι πείθωσιν c. 5. ἐν om. e. Ibid. δὴ] δὲ a. 6. ἑτέραν a. 7. ἐγρῆν d. Ibid. πέμψειν f. g. k. 9. ὧν] ἣν a. Ibid. Ἐπαμεινώνδας c. Ibid. ὁ στρατηγὸς a. 12. προστᾶσαν k. 15. ὑμῶν f. g. Ibid. βοιωτιάζειν d. h. 16. ταυτὶ] τοιαυταὶ τὰ a. τοιαυτὶ τὰ d. e. h. Bekk. ταυτὶ τὰ c. f. g. v. Ibid. οὗτος c. f. k. m. v. antep. δεινὰ] κοινὰ f. g. k. pen. μὴ om. a. d. h. Ibid. ὑμᾶς m. Ibid. ἀλλήλους a. g.

p. 126. 2. τῶν Φ.] τοῦ Φ. g. v. 3. κρίνει f. k. Ibid. ὧν om. a. 8. λέγε om. e. 9. Μαρτυρίαι τῶν πρέσβεων. a. Μαρτυρία τῶν συμπρέσβεων. e. 10. συνελέχθησαν a. 11. Πέλαν m. 12. παρείημεν Ald. παρῆμεν Wolf. 14. εὐδοκίμει a. c. d. e. g. h. m. Steph. Bekk. 15. κατὰ] μετὰ a. 16. πρώτως g. 17. ἐπιτρέπειν e. 19. δὲ] γὰρ codices præter a. et Ald. Steph. Ibid. τοῦ πρῶτος λέγειν, καὶ διαβολὴν a. τοῦ πρῶτος λέγειν, διαβ. d. h. τοῦ λέγειν πρῶτος διαβ. e. g. v. 20. τινα ὑπειπὼν κατὰ τῶν συμπρ. c. e. f. g. k. v. Bekk. τινα ἐπειπὼν κατὰ τῶν συμπρ. a. τινα εἰπὼν κατὰ τῶν συμπρ. m. 21. τῆς δόξης g. Ibid. ἥκοιμεν c. f. g. k. Bekk. antep. διεξῄει μὲν τὰς g. Ibid. ὑπαργμένων m. pen. τοῦ] τῷ Bekk. ult. δημηγορίαν f. g.

p. 127. 2. δεύτερον codices et editiones. 4. τρίτον codices et editiones. Ibid. δὲ om. d. f. g. h. 6. ἐπιστομῆσαι v. Ibid. εἰρημένην e. 8. ἐπήγετο a. d. h. Bekk. ἔπηγε Ald. Ibid. καὶ om. k. 10. τοῖς Φ.] τοῦ Φ. e. 11. τὴν ἐπ' αὐτοὺς] αὐτοῦ a. τὴν αὐτοῦ Bekk. 12. φύλακάς e. v. Steph. Ibid. ἀρυπνίας Ald. 13. βουλευομένους a. 15. τοὺς Φ.] τοῦ Φ. f. g. k. 16. ὡς] καὶ g. Ibid. αὐτοῖς] ἂν τοῖς m. Ibid. ὀρεινὰ d. h. 17. συμπαρῄει αὐτὸς ἐφ' a. Ibid. ἐφ' - - - ἀλλὰ om. c. f. g. k. 19. ἤδη] δὴ a. d. h.

Bekk. 21. συμποιεῖν m. 22. μνημονικὸς εἶ, σοφ. a. d. h. 24. τοιαῦτα] ταῦτα e. Ibid. ἦν] εἶναι a. Ibid. ἔλεγες g. 25. τῆς om. g. antep. καὶ] καὶ ἀναισχυντίαν καὶ a. pen. μικρὸν g. ult. πρέσβεων g.

p. 128. 1. πέμψει Ald. 4. εἰπὼν c. f. g. k. m. v. Bekk. 6. κἂν τοῖς a. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. 8. καὶ δὴ καὶ codices et Bekk. 9. τῶν primum om. f. g. k. Ibid. τῶν secundum om. f. g. 10. κάλλιστα e. 11. καθεστάναι a. d. e. h. 12. μὴ δυνατὸν] ἀδύνατον f. g. k. 15. περὶ om. m. ἐπὶ Wolf. 17. κτῆσιν k. Ibid. γενομένην] τὴν γεγενημένην a. 19. Ἀμφικτυονίαν g. 20. μηδ'] μήθ' k. Ibid. ναματίων g. Mor. antep. παραβαίη et παραβαίνῃ b. παραβολῇ Ald. Steph. Ibid. στρατεύειν a. c. d. e. h. k. m. v. Ald. Steph. pen. συνιδῇ Ald. Steph. ult. ἐν τῷ ἱερῷ] ἱερῶν a. d. e. et pr. h. Ibid. χειρὶ καὶ ποδὶ Bekk.

p. 129. 3. ἐμοὶ] μοι a. 4. δοκοίη a. δοκοῖ Bekk. 5. δὴ] δ' c. e. f. g. v. Bekk. 6. καὶ ἠριθμησάμην a. d. h. Ibid. δ' om. codices et editiones. Ibid. τὰ om. c. v. τὰ --- μόνους add. in marg. b. 8. Περρέβους k. Ibid. Οἰτέους k. τε καὶ d. h. Ibid. Μαλιεῖς Bekk. 9. Οἰταίους Φωκεῖς d. h. Ibid. ἕκαστον om. k. 10. γινόμενον a. c. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. τῷ ἐλαχίστῳ a. 11. Κοιτινίου d. h. Κυνιτίου v. 12. Ἐρετριέα codices et editiones. 13. καὶ Πριηνέα om. c. f. g. k. Ibid. τοῖς Ἀθηναίοις om. g. Ibid. τοῖς ἄλλοις g. τοῖς ἄλλοις f. (ὑς, υς) 15. δὲ ἁπάντων τῶν a. antep. χορηγήσαντας a. g. ult. ἐπελθὼν g. Ibid. ἔφην om. codices et editiones.

p. 130. 1. βουθηθῆς e. βοηθηθεῖς c. Ibid. ἀπολήψει k. ἀπολείψῃ Ald. 3. ἐγκαταλείψας ἀδ. a. d. et (quod ad l. notare prætermisi) Reisk. ἐγκαταλήψεις, ἀδ. g. h. v. 4. ἀδικήσας Bekk. Ibid. δ' om. a. d. g. et pr. h. Bekk. 8. πρὸς] εἰς a. d. 9. οὖν om. d. g. et pr. h. Ibid. ἐρρήθη c. d. e. f. h. v. Bekk. Ibid. ἡμῖν f. g. k. 11. προμηθεὶς f. k. Ibid. ἀγαθὸν ἐργάσασθαι a. 15. δι' ὀλίγων ἡμερῶν τὰς f. g. k. 18. ὦ ἄνδρες Ἀθ. a. Ibid. γὰρ om. v. 19. ἀπήγγελον v. 20. Βοιωτίαν codices et Bekk. Ibid. ἡγούμην a. antep. Θήβας codices et editiones. Ibid. μοι g. pen. φησὶν ὅτι πάντως ταῦτα ποιήσει Φίλιππος. d. Ibid. ὅτι] ὅ,τε c. e. f. v. ὅτι καὶ a. Ibid. Λεωχάρης a. ult. ἡμῶν c. e. f. g. k. m. v. Ibid. Φιλίππῳ k. Ibid. φαίη om. f. g.

p. 131. 1. ὡς om. a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. 2. δυναίμεθα d. 3. αὐτὸς e. f. g. et pr. c. Bekk. Ibid. ἀπόρρητα ταῦτα. b. ἀπόρρητα. καὶ ταῦτα m. 4. διήγησθαι g. 5. δὲ om. g. 6. βουλεύεσθαι μέλλουσαν f. g. k. 8. διέβαλε d. g. διέβαλλον f. (ε) Ibid. κἀκεῖνο a. 9. ἀπαγγέλλειν k. 10. ὑμᾶς ἡδέως ἂν a. c. d. f. g. h. v. Bekk. ὑμᾶς ἀδεῶς ἂν k. 11. πρεσβευτὴς] πρεσβεῦσαι e. f. g. k. 12. πρὸς τὸν δῆμον om. in lacuna f. 18. τότε om. a. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. 19. οὐδ'] καὶ v. (οὐδ') 20. ὡς om. f. k. 21. σφόδρα om. k. 22. καὶ primum om. f. g. k. Ibid. εἰ ἀληθῆ a. 23. ταῦτα a. m. Steph. Ibid. καὶ πρὸς Ἀθ. c. d. Ibid. καὶ om. codices et Bekk. pen. ἀναστὰς a.

p. 132. 1. διπλασίῳ Bekk. Ibid. τοῦτον b. 2. ἂν om. e. 5. τῇ προτέρᾳ Bekk. 6. σαυτὸν] ἑαυτὸν f. k. Ibid. ἐπὶ om. d. f. h. Ibid. ὑστέρᾳ a. g. Bekk. 9. καὶ secundum om. d. h. 10. ὁ Φίλιππος a. 11. ἧπερ] εἴπερ b. c. d. e. f. g. h. v. Ald. εἴ τι a. 12. πρεσβεία --- ὑστέρᾳ om. m. 13. ἐγένετο a. Ibid. τινος c. 14. ταῦτα] τὰ f. Ibid. γὰρ, ὅτι τοῦ γ. ἐστιν ἀνθρώπου b. 17. εἰς] ὡς codices et editiones. 18. ἐλθοῦσαν om. g. Ibid. Φιλίππῳ om. a. 19. ὁ om. a. Ibid. ἐνθάδε g. διὰ τοὺς συκοφάντας ἐνθένδε a. 20. ἐπιστολὴν om. in lacuna f. 21. ἀποφαίνεσθαι --- Ἀφιδναῖον om. c. f. 22. εἰπεῖν δύνασθαι] εἰσ νᾶσθαι f. Ibid. ὁ om. d. 23. ὃν ὁ Δημοσθένης ἀντειπεῖν οὐκ a. Ibid. ἡμῶν d. g. h. Ald. Steph. antep. Πύτων v. Πυ f. Ibid. ἐπὶ τῷ] περὶ τὸ codices et editiones. Ibid. γράφειν λόγους μέγα a. d. h. Bekk. ult. μὲν om. f. Ibid. μεθ' ἡμέραν om. in lacuna f. καθ' ἡμέραν g. Ibid. πολλάκις om. c. e. f. g. v.

p. 133. 1. με νύκτωρ κατὰ] μὲν τα f. 3. μαρτυρήσαντες g. 6. ποτε f. k. 7. ἄγωμεν d. e. f. g. h. ἐγὼ μὲν a. Ibid. δὲ] δὴ a. 8. παραδιδῶμεν d. e. f. g. h. k. τούτους παραδιδῶμεν a. 9. συγχωρήσει ὁ c. d. e. f. g. h. m. v. Bekk. συγχωρήσῃ ὁ k. συγχωρήσῃ ταῦτα ὁ a. γρ. συγχωρήσεις ὁ, γρ. συγχωρήσεις σὺ ὁ, b. συγχωρήσοιο Ald. Ibid. λύω f. g. k. 10. ἤδη om. f. g. k. Ibid. δημόσιος c. f. g. k. m. v. Ibid. ἂν] ἐὰν k. Ibid. κελεύετε m. 11. ἐνδέχεται γὰρ τὸ a. ἐνδέχεται δὲ τὸ c. d. e. f. g. h. k. Bekk. Ibid. διαπρᾶξαι a. 12. δεδιαμεμετρημένῃ g. 13. τουτωνὶ om. m. τούτων c. e. f. g. v. 14. φείδησθέ m. φείσασθαί g. 15. ἀναστάντες a. c. d. e. h. k. m. v. Bekk. 16. δίκην om. k. m. antep. πρέσβεων a. pen. titulos om. a. h. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ om. e.

p. 134. 1. ἐπὶ] ἐν codices et editiones. 3. τὰ om. a. c. e. f. g. m. Bekk. Ibid. μεγάλην k. 4. γράφοντες ἐπιστολάς. ἀκ. a. 5. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. e. Mor. 6. ἀκούετε a. Bekk. Ibid. Ἀθηναῖοι] ἄνδρες δικασταὶ a. Bekk. ἄνδρες d. Ibid. ἀποδέδωκα d. Bekk. 7. ἡμετέροις d. h. Ibid. συμμάχων] συμμάχων τῶν codices et Bekk. Ibid. ἐμαυτοῦ e. 8. γέγραφε a. f. Bekk. 10. δύνασθαι om. v. 11. μεθ'] καθ' v. 13. μεταξὺ] με κακῶς f. g. k.

Ibid. εὐδοκιμήσει Bekk. 14. δόξῃ g. h. 17. ὡς] ὁ g. Ibid. αὐτοῦ om. m. αὐτοῖς c. e. k. pen. ἀπήγγελον v. Ibid. Φαλέκου k. m. v. ult. δρομοκήρυκες a. c. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. Ibid. τἀνθένδεν h. Ibid. ἐκεῖσε om. a. Ibid. διήγγελον h.

p. 135. 1. ἐμοὶ] ἐμῶν k. 2. παρεδέχοντο f. g. k. 3. οὖν om. g. 4. et 5. διὰ om. f. g. k. 8. μὲν om. a. Ibid. γὰρ om. g. 11. τρίτη c. f. g. k. v. 12. συνήθης a. c. d. f. g. h. k. Ibid. παρακολουθήσασα d. 13. δ' om. a. Ibid. Φαλέκου k. m. Ibid. μελλόντων om. f. g. k. et pr. c. 15. στρατεία d. e. f. g. h. k. Bekk. Ibid. πρόδηλον k. Ibid. ἡ om. c. f. g. k. m. v. 16. τὴν] τῇ k. Ibid. ἡμᾶς a. d. e. f. g. h. k. Ibid. πρὸς] ὡς e. Ibid. ἡμᾶς a. d. f. h. k. 18. δώσειν f. g. k. Ibid. Ἄλπωνον d. 19. χωρίων e. 20. ἡμῶν f. g. k. Ibid. καὶ τοὺς στρατηγοὺς g. Ibid. ταῦτα --- μέχρι om. f. g. k. pen. ἐπαγγελλομένους a. c. d. e. f. g. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk.

p. 136. 1. ἐπαγγέλλουσι a. d. f. g. h. Bekk. 3. φυλάξειν f. g. 4. σπα f. Ibid. καὶ] τὸ g. 5. τὰ om. c. d. e. f. g. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk. Ibid. οὔπω] οὕτως g. Ibid. διαλέλυσθε h. δι f. 6. τε om. a. d. h. 7. ἀκούετε m. Ibid. δεδώκασιν e. 12. δεδεκότας f. k. v. δεδοικότας c. e. Ibid. μοι om. f. g. k. 12. τοῦ στρατηγοῦ om. v. 13. Καλλικράτην a. c. d. e. f. g. h. k. m. v. Bekk. Ibid. Μεταγένην a. Μεταγενν f. 14. τῆς Π.] τοῦ Π. e. 15. titulum om. f. g. v. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. a. h. Bekk. 16. ὦ ἄνδρες Ἀθ. a. Bekk. Ibid. παραγινωσκομένων m. 17. γραμμάτων] πραγμάτων a. Ibid. ὑμῖν a. c. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. Ibid. προδιαμαρτυρησάντων g. διαμαρτυρησάντων k. 19. ὑμῖν a. Bekk. Ibid. καὶ τοῖς Λ. a. 21. αὐτὸν k. 22. διάκεισθε k. Ibid. πάντως c. f. g. k. m. 23. Θηβαίοις Ald. Ibid. τῷ] τὸ codices et Ald. pen. ὑμῶν k. ult. πρὸς Μακεδονίαν a. ἐν Λακεδαιμονίᾳ e.

p. 137. 5. ἡμῶν f. k. Bekk. 6. κατοικεῖ d. e. f. g. k. m. v. et pr. h. Ald. Ibid. ἐξεληλύθεισαν h. 8. ὁ om. f. g. k. et (quod notare prætermisi) Reisk. Ibid. κελεύων om. codices et editiones. 9. τῇ om. f. g. k. 10. πολέμιοι f. g. k. Ibid. καὶ om. f. k. 11. ἡμᾶς g. v. Ibid. γεγενημένης ὑμῖν g. 12. ἡμῶν v. 14. post δῆμον lacuna in f. 16. πότερα g. 18. Ἄλπωνον d. Ibid. μήπω] οὔπω e. om. c. d. f. g. v. et pr. h. 19. Φιλίππου] Φαλαίκου codices Paris. Bekk. Φαλέκου a. b. h. 21. μεταπεμπόμενοι k. ἢ μεταπεμπομένου e. antep. στρατευόντων om. in lacuna f. pen. ἦν ὁ καιρὸς οὗτος a. ὁ καιρὸς οὗτος ἦν g. ἦν ὁ καιρὸς ἦν οὗτος f. Ibid. ἐκεῖ διὰ f.

p. 138. 3. ὡς om. g. 4. ἐθέληκάς c. g. m. ἐθέλησάς c. ἐθέληκάς v. ἠθέληκάς Bekk. (σ) Ibid. παραπρεσβεύσαντα a. 5. φθονήσεις d. e. f. h. k. Ibid. δέ μοι g. 8. ὁπλιτῶν] πολιτῶν a. d. h. ult. κατηλόησαν] κατῆλθον g. Ibid. ἐξελθεῖν a. g.

p. 139. 1. Δέρκυλον a. c. m. v. Ald. Steph. Ibid. εἰς om. codices et editiones. 4. Βοιωτίας τῷ Φιλίππῳ συνιόντων, παρεστηκότων d. Ibid. μὲν] δὲ e. 7. σὴν om. g. 10. γάρ τι v. Ibid. ὧν] ὡς g. 11. καὶ om. f. g. 12. ἐκώλυσα] ἀπώλεσα k. ἀπέλυσα f. g. Ibid. δ' οὐ f. g. k. 14. φεύγοντες] προάγοντες g. γοντες f. 15. συνηγορεῖν e. h. 17. Οἰτεέων f. Οἰτέων m. sed in marg. γρ. Οἰταίων. 18. τοῦ om. h. 19. τοὺς om. d. 20. Φάλακος k. Ibid. ὁ τύραννος a. d. 21. διέσωσαν f. g. 23. τῆς om. k. Ibid. εἰρημένους v. 24. Πύθων d. e. h. 25. ἀπόδος χάριν f. g. k. Ibid. σωτηρίαν om. c. e. f. g. k. pen. titulum om. a. ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ om. e. f. g. h. k. ult. πῶς] ὡς k. Ald. καὶ πῶς d. h.

p. 140. 2. Βοιωτῶν] Θηβαίων f. k. 3. ἀλοίμην g. 4. ἐτόλμει k. 5. ἔκρινον om. m. 6. κατ' om. c. v. καὶ f. Ibid. πονηρίας f. 7. ἀγαθὸν ποιητὴν e. 8. οὔ τι g. v. 9. λαοὶ om. g. Ibid. φημίζουσι v. Bekk. φημίξουσι c. e. f. g. 10. νῦν om. f. g. k. 11. ὡς] οὐ g. Ibid. ἔχει c. ἔχειν f. g. ἔχων k. 14. καὶ om. m. v. Ibid. ἑκάτερον αὐτῶν d. ἑκάτερον ἐγὼ σαφῶς a. 15. μὲν γάρ ἐστιν a. Bekk. Ibid. πολιτῶν] πολλῶν m. 19. διαβάλλει k. 20. τῶν δὲ] τῇ δὲ φήμῃ τῶν c. f. g. k. Ibid. προσβολὰς g. 21. οὖν om. g. Ibid. ταὐτὸ c. f. g. k. Ibid. κάκιστα g. 23. ἐπὶ om. f. g. k. Ibid. μὲν om. m. Ibid. κατηγορουμένων k. 24. με εἶναι d. g. h. 25. ἅμα] ἀλλὰ a. (φανῇ) Ibid. φανῆναι] εἶναι e. m. v. εἶναι c. φανεῖναι Ald. Ibid. ἔδει c. f. g. k. om. e. v. 26. ἄστοργον] καὶ τὸν λόγον f. g. k. antep. οὖν om. f. g. k.

p. 141. 1. καὶ τὰ καλῶς f. 2. ἐμῶν] νόμων a. 3. ἐν Μακεδονίᾳ f. g. k. 4. μὲν ὦ] μὲν οὖν ὦ a. μὲν f. g. μὲν οὖν k. 6. ἐστὶ om. k. 7. ἐννενήκοντα a. v. Ibid. καὶ --- τριάκοντα om. f. g. 8. μὲν om. a. 11. φρατρίας Bekk. 12. ἐτεοβουτάδος g. 13. συγκατήγαγε a. 14. ἐλευθέρους] ἐκ μέρους k. (πρὸς) 15. συνέβαινεν k. Ibid. πρὸς] ἐκ v. 16. προὐφαίνεται h. φαίνεται c. f. g. k. 17. ὦ om. g. 18. ἐπὶ τῶν τριάκοντα om. f. g. h. [ἐπὶ τῶν τριάκοντα] Bekk. εἰς Κόρινθον ἐπὶ τῶν τριάκοντα a. 20. καὶ] οὐ codices et Bekk. Ibid. ἀμφισβητήσαιμι] τολμήσαιμι codices et Bekk. 21. εἶ om. c. f. g. Ibid. ἐνεγράφεις k. m. ult. τὰς χεῖρας om. c. g. k. m. v.

p. 142. 1. Φιλοκράτης pr. m. Ibid. οὑτοσὶν d. 2. ἀγεννεῖς codices et Bekk. 4. τρίτον τουτὶ g. Bekk. 5. οὑτοσὶν d. 6. μὲν om. k. 7. τῶν om. a. k. Bekk. 12. οὐ] ὁ k. Ibid. περαιτέρος m. unde Reiskius: περαιτέρως. 15. πόρρωθι f. g. πόρρωθε k. Ibid. εἶ om. d. h. Ibid. ὅς]

ὡς e. f. g. k. m. v. 17. δημότας] δήμους f. g. k. 20. δικάσοντες d. e. h. Bekk. 23. εὔξασθαι om. e. Ibid. ὁμοίως e. g. pen. οἵους a. c. e. f. g. h. k. m. v. Ald. Steph.

p. 143. 1. αὐτὸν] ἂν g. 3. γ' om. g. 5. ὦ om. v. Ibid. Ἀθηναῖοι] ἄνδρες a. Bekk. 7. υἱεῖς a. d. h. Bekk Ibid. ἐγὼ δεῦρο ἥκω a. d. e. h. Bekk. 9. ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι c. e. f. g. k. m. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 10. ἂν om. a. 11. μετουσίᾳ πατρῴων a. καὶ πατρῴων d. h. Ibid. τουτουσὶ Bekk. τοῦ e. f. g. 12. τοὺς om. c. k. m. v. Ibid. πάντας g. Ibid. ἀνθρώπους f. g. k. 13. πλείονα k. 14. ποίων c. f. g. k. v. Bekk. Ibid. ἡδονῶν g. Bekk. 17. ἐσμὲν om. k. in lacuna om. f. 19. ἄκων] ἑκὼν e. f. k. et pr. c. 20. οὐδ' ἂν εἴπῃ k. antep. τὰ οὐ γεγεν. b. pen. λέγειν c. f. g. v. Ald. Steph. γεγενημένα, λέγει b. ult. προστίθησιν ἅμα τινὸς a. d. e. h. Bekk.

p. 144. 1. ὡς] ὃς a. d. e. h. Bekk. Ibid. παρὼν] παρ' ὧν k. παραμιμούμενος m. 7. ἐφ'] ὑφ' b. 9. διέβαλε m. 11. ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐπιδημῶν Bekk. 12. πειθόμενος a. 13. προσαγόμενος f. g. k. 14. τοῦτον om. codices et editiones. 15. σχετλιάσασθαι g. 16. εἰς om. d. f. g. k. 18. ὑπισχνεῖτο codices et editiones. 20. αὐτῷ ἀπορίας οὐ a. d. 22. ἡμαρτηκὼς v. Ibid. τοιοῦτον a. v. 23. αὐτὸν] τὸν g. Ibid. Ἀριστοφάνη g. k. Bekk. pen. Δέρκυλον v. Δερκύλον c. Ibid. Αὐτοκλέα k. ult. Κηφισέα b. c. e. f. g. k. m. Ald. Steph. Κηφισσέα a. d. h. Κηφισιέα Bekk.

p. 145. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. f. v. Ald. Steph. 2. διομουμένων m. Ibid. καταμαρτυρούντων v. Ibid. δ' ἀκούετε h. 3. ταύτας τῶν λόγων Bekk. Ibid. ἃς οὗτος om. c. f. g. k. 4. νέους τῶν λόγων c. e. f. g. Ibid. καὶ κέχρηται om. c. d. e. f. g. h. k. 5. ὡς om. k. Ibid. ὀδυράμενος c. e. f. k. m. v. 6. Σάτυρον] συ ρον f. 7. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ Bekk. 8. ἀμπελουργίῳ k. ἀμπελῶνι a. Bekk. 9. πότον] πόντον m. τόπον Ald. Ibid. ᾐτήσατο f. k. ᾐτιάσατο g. ἐξηγήσατο v. 10. ἀνόσιον Bekk. Ibid. φώνην om. g. 11. δεινὸν εἴη εἰ a. d. e. f. h. Bekk. Ibid. καὶ τοὺς f. g. Ibid. ὑποκρινόμενος codices et Bekk. 12. οὗτος e. Ibid. γε om. codices et Bekk. 13. σύμβουλος πόλεως Bekk. 15. Ξενοδόκος c. e. g. Ξενοδόχος v. Ibid. τῶν Φ.] τοῦ Φ. g. 16. τῶν τριχῶν ἕλκοιμι a. Ibid. ῥητῆρα k. Ibid. μαστιγοίην a. d. h. 17. τὴν om. a. d. h. Bekk. antep. πιστεύσατε m. pen. ἐάσατε e. g. v. Ibid. αὐτὸν] τὸν Bekk. ult. ἐμοῦ] αὐτοῦ c. Bekk. lacuna est in c. om. cæteri codices et Ald. Steph. Ibid. δὴ om. f. g. k. et pr. c. δεῖ v. Ibid. ὥστε om. f. g. k. Bekk.

p. 146. 1. ἡμῖν v. Ibid. μὲν om. f. g. k. 2. τούτους a. τοῦτο g. 3. στρατείαν a. d. h. 5. τοι] καὶ e. Ibid. σύμπασα g. Ibid. ἀπεῦρα Ald. 6. ἀλιτραίνει g. 7. εἰ] ἔτι k. 8. ἂν] εἰ f. g. k. 12. ἐπὶ] ὑπὲρ f. g. k. Ibid. τῆς om. d. e. m. Ibid. διὰ λογισμῶν a. λογισμὸν m. et pr. h. 14. ἐμαυτὸν] αὑτὸν f. αὐτὸν g. k. 16. ἐγὼ om. f. k. 17. ἢ ποῖον μόνον καταλύσας c. om. c. f. g. 19. περὶ] ὑπὲρ e. Ibid. τῶν μὴ δοξάντων d. et corr. h. Bekk. τῶν οὐ δοξάντων b. 20. μὴ om. codices et editiones. Ibid. τινι a. f. g. k. 21. μὴ om. g. pen. ἡμετέρων g. ult. πέπαυται c. e. f. g. k. m. v. Ald. Steph. Ibid. οὐκ om. e.

p. 147. 2. προστάτην g. 4. δὲ] γὰρ codices et editiones. 7. ἐκλήθη μὲν m. ἐκλήθημεν g. Ibid. πρέσβεων e. 11. οὐδένα τῶν ἐκεῖ παρόντων f. g. k. 12. τῷγε] τότε a. 16. πρέσβεων c. e. f. g. k. v. Bekk. 17. ἠδόξουν] ἠδίκουν g. 19. τις om. c. f. g. k. v. 20. ὁμοσπόνδων a. Ibid. καὶ συσσίτων om. c. d. e. f. g. h. k. 22. ἐπεκάλουν f. k. sed in marg. γρ. παρεκάλουν k. Ibid. ἐκείνῳ a. ult. καὶ μετὰ codices et Bekk.

p. 148. 1. καὶ κατηγάγετε m. 2. ἐμαχέσασθε Bekk. 3. Θημισῶνι d. h. 4. πάλιν αὐτοὺς ἐσώσατε a. Bekk. Ibid. μυρίους ἄλλους c. k. v. Ibid. ἤδη om. a. 5. γὰρ om. a. Ibid. κακοῖς b. Ibid. περιφέρεσθαι ἀνάγκη a. φέρεσθαι ἀν. d. h. ἀνάγκη συμπεριφέρεσθαι Bekk. 6. κράτιστον] κρεῖττον κράτιστον v. 7. οὐ om. g. k. m. v. Ibid. τὴν τῇ πόλιν g. 9. πράξεως] πόλεως e. f. g. k. 11. οὐχ om. f. g. k. Ibid. πεπιστεύκασι g. 12. τῷ λόγους b. Ibid. εἰς] ἢ c. f. g. k. m. v. Ibid. γράφοντι f. g. k. 13. Φορμίωνι λόγων d. et pr. h. 18. τῆς om. a. d. h. 19. ζηλωτὸς m. 20. γὰρ secundum om. c. e. f. g. k. 21. ταῦτ' a. c. e. f. g. v. Bekk. 24. ἐμὲ] με e. f. g. v. 25. παρόντα k. 26. εἶναί μοι λέγειν Bekk. μοι om. m. v. antep. πότε om. k. ult. περίπολος] περὶ πόλεως k. Ibid. δύ' Bekk.

p. 149. 1. καὶ τοὺς τούτων h. 2. ὑμῶν v. ὑμῖν a. Ibid. στρατείαν ἐξελθὼν d. h. 4. μετὰ] τὰ c. f. g. k. m. v. 5. Φλυοῦντα k. Φλοιοῦντα v. φυλακοῦντας g. antep. Νεάδα a. Νεμαιάδα e. f. Νεμαιάδαν g. Ibid. χαράνδραν m. ult. τὰς primum om. e.

p. 150. 1. συνεμαχησάμην g. 4. ἐν] σὺν a. 5. ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων om. c. d. e. h. k. ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων στεφανωθῆναι a. Ibid. ἥκω g. om. m. 7. καὶ ante Τεμενίδου habent codices et editiones. Ibid. Τεμενίδου] Μενίτου c. e. Μενείτου g. νινιτου k. m. Μενοίτου ν v. Μενίτου f. 8. μοῦ g. Ibid. καὶ δευρὶ a. Ibid. τὰ om. d. h. 9. γινόμενον c. d. e. f. g. h. v. Ibid. κίνδυνον post ἀπαγγείλαντος ponit a. Ibid. οἷος] οἷς g. 11. τόν τε e. Ibid. Τεμενίδην] Μενίτην c. e. f. k. m. v. Ald. Μενείτην g. Ibid. καὶ] διὰ k. 14. ἐὰν ψεύδηται om. a. 15. titulos om. a. f. g. h. k. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. e. 17. τῶν ὑμετέρων [ἡμετ. g.] παίδων d. g. Ibid. πρώτην ταύτην ὑμᾶς a. d. Bekk. 19. οὐ] οὐδὲ Bekk. 20. τοὺς om. f. g. k. Ibid. ὑμᾶς] . οὐ. οὐκ k. οὖ. οὐκ f. g. pen. πότερον g. Ibid. ὑμῶν k. ult. ὑπὸ] πρὸς f. g.

p. 151. 2. ὑμῖν d. 5. προκηρυκευσαμένους m. 6. ὄντος τοῦ προξένου d. h. 7. πεντηκοντετεῖς e. Ibid. ἐποιησάμεθα Bekk. Ibid. δὲ αὐταῖς a. Bekk. αὐταῖς om. c. f. g. k. m. v. 8. ἔτη om. a. 10. ἐν ὑπαρχούσαις f. g. 11. προκατεσκευάμεθα a. f. g. κατεσκευασάμεθα c. e. v. 12. τοξότας om. c. e. g. k. Bekk. 13. παραπεσόντων f. 14. τοὺς τρόπους b. Ibid. οὐ om. e. f. g. k. 16. ὀλίγον m. 17. τοὺς om. m. Bekk. 18. ἢ Ald. 19. δισχίλια b. Ibid. μὲν om. c. e. f. g. k. 20. τὴν om. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. δὲ om. e. 21. νεωσοίκους k. antep. νότειον a. pen. ἐπεχείρησε Bekk. ult. δὲ om. g. Ibid. πρὸς] διὰ codices et editiones.

p. 152. 1. νεμηθῆναι a. c. e. g. h. k. m. Ald. Steph. νεμεθῆναι cæteri. 3. χρόνῳ τούτῳ] αὐτῷ χρόνῳ b. 4. τὴν primum om. f. g. Bekk. 5. ἐκτησάμεθα] ἐκτίσαμεν a. Ibid. πλωΐμους g. et (quod notare prætermisi) Reisk. πλοΐμους ω f. Ibid. καὶ om. m. 6. φόρον g. 8. τὴν om. Bekk. 9. τούτοις om. d. h. 10. τοσαῦτα] ταῦτα c. f. g. k. m. Ibid. τἀγαθὰ] ἀγαθὰ d. e. h. Bekk. 11. δ' ὑπ' m. 13. τετρακοσίους] τριακοσίους f. g. k. Mor. Ibid. ἀσεβεῖς om. d. 14. ἐνεπέσομεν a. d. h. Bekk. ἐνεσπεύσαμεν g. 15. πολιτευθέντων b. 16. φυλακῆς g. 17. προστάντων τοῦ δήμου] πρὸς τὰ τούτων δι' ἡμῶν f. g. k. προστατούντων δ' ἡμῶν c. Ibid. μὴ c. e. v. 20. ἀναφθέντος] ἀναφύντος a. c. f. g. m. v. Mor. Bekk. ἀνα ῦντος k. antep. ἄνθρωποι om. d. Ibid. παράγραπτοι d. pen. προσαγαγόμενοι f. g. k. ult. τῶν λόγων a.

p. 153. 1. τὰς λίαν φιλοτίμους d. 2. ὅπλων om. d. Ibid. ἁψάμενοι f. g. ἁψόμενοι k. 3. δὲ primum om. g. Ibid. γενόμενοι a. 4. ἐν συκοφάνταις g. Ibid. κινδύνους τὴν πόλιν ἡμῶν Bekk. 5. καθιστῶσι a. Ibid. [καὶ] Bekk. 7. ἢ ἡ δημοκρατία a. Bekk. 9. νῦν] τοίνυν c. f. g. k. 10. προσλαβεῖν c. d. e. f. g. h. k. m. Ald. 11. ὑμῶν m. Ibid. αὐτῷ] ἑαυτῷ e. g. αὑτῷ Bekk. αὐτῷ μὴ b. 13. Φιλίππῳ g. 14. μηδὲ om. codices et editiones. Ibid. τῶν λόγων c. e. f. g. k. m. v. Bekk. τῶν μόνων ὅλως b. 15. προσδοκίας] εὐθύνας b. Ibid. μὲν om. d. 16. δείκνυμι a. d. pen. ἡμῶν c. d. k. m. Ald.

p. 154. 1. προσέλοιντο a. c. f. k. m. d. Ald. προείλοντο g. 2. μὲν om. a. post μικρὰ ponunt c. e. k. v. 3. τι καὶ συμβήσεται a. 4. πρόνοιαν] ἡμῖν πρόνοιαν d. ἡμῶν πρόνοιαν c. e. f. g. h. v. πρόνοιαν ὑμᾶς a. ὑμᾶς πρόνοιαν Bekk. 5. αὐτοὺς a. d. Bekk. αὐτοῖς d. αὐτοῦ c. e. f. g. h. k. m. Ald. Steph. 6. τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ c. m. v. τὴν ὁρμὴν ἀνθρώπῳ a. τὴν ὀργὴν om. b. f. g. k. 8. τοὺς ψηφοκυρίους m. 9. κατηγορουμένων e. Ibid. εἰς] ὡς εἰς b. Ibid. οὖν] εἶναι codices et editiones. 11. κακῷ ὄντι om. c. f. g. k. m. v. 13. πολλοῦ] πλείστου a. 15. αὐτοὺς παρακέκληκα a. c. d. h. Bekk. Ibid. ἄλυπον ἐμαυτὸν v. 16. τύχην] ψυχὴν f. g. m. v. 18. ὑμῶν] ὑμῖν e. 20. μόνος om. c. f. g. k. μόνον e. Ibid. μείνας c. f. g. k. 21. τοῖς om. a. 24. δὲ] γὰρ b. pen. δέδοται δὲ τὸ m. Ibid. κινδύνῳ] εὐεργέτῃ f. k. κινδύνῳ εὐεργέτῃ d. e. h. ult. διαβεβίωκα m.

p. 155. 2. πατρίδος ἐμοῦ κατηγόρου b. πατρίδος κατηγόρουν a. Ibid. ἐν om. k. ἐν τοῖς δήμοις post οἰκεῖ ponunt d. e. h. Ibid. ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις] ὃ τῆς ἀναιδείας ψηφίσεις f. g. 3. ἐκινδύνευσε a. c. f. g. h. k. m. v. Bekk. 5. ἄνδρες om. k. Ibid. Ἀθηναῖοι om. m. v. Ibid. μὲν om. f. g. k. 8. οὔτε τρ.] οὐδὲ τρ. v. 11. τὴν εἰρήνην g. Ibid. καὶ τοὺς τῆς e. f. g. k. 15. ἀνδρῶν om. c. f. k. m. v. 17. τῶν secundum om. f. g. k. antep. οὖν om. e.

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 160. 2. καινῶν om. codices et editiones. 3. λέγων] καὶ λέγων v. Bekk. (quem, ubi nihil in hisce varietatibus notatum habes, textum Tayloranum velim intelligas in Editione Oxon. 1823. dedisse.) καὶ λέγων καὶ γράφων a. 5. περὶ οὐσίας om. a. 7. περὶ ποιότητος om. a. 9. ὁ νόμος] καὶ νόμος a. v. Bekk. Ibid. ἐν - - - ποιότητος om. a. 13. περὶ ποιότητος ἀμφότερα om. a. Ibid. ὁ Αἰσχίνης v. 15. περὶ οὐσίας om. a. 16. οὐ περὶ] οὔτε a. 17. περὶ om. a. Ibid. περὶ οὐσίας om. a. pen. τὸν secundum om. a.

p. 161. 1. τὴν πόλιν om. a. 2. παρεσκεύασεν] παρεσκεύασε γενέσθαι a. Ibid. αἴτιος αὐτὸς ἐγένετο a. 4. τὸν secundum om. a. v. Ibid. ὅτι τὰ κατὰ τὸν Ἀ. a. 11. ἰσχυρίζεται a. v. Bekk. Ibid. ἔστι δ' ὑπόλοιπον om. a. 20. ἡ στάσις - - - σχολάζειν om. a. antep. συνέβη - - - σχολάζειν om. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

p. 162. 1. ὦ ἄνδρες Ἀθ. f. Bekk.

p. 163. 1. μέτρια] προσήκοντα m. Ibid. τὰ secundum om. f. g. 2. μὴ om. m. 3. ἔπειτα δεύτερον τοῖς f. g. 4. μεῖζον ἰσχύειν παρ' ὑμῖν f. g. Bekk. 6. ὦ ἄνδρες Ἀθ. f.

g. Bekk. Ibid. τῶν πεντακοσίων a. 8. ὁ om. f. g. 9. ἐξῇ codices et editiones præter v. qui ἐξὸν ᾖ. 10. πρεσβυτέρῳ d. h. i. 11. κελεύουσι] προστάττουσι f. προτάττουσι g. 13. τῷ βουλομένῳ b. 14. χωρὶς om. f. g. 15. δοκεῖ i. m. v. et corr. c. Bekk. antep. ἐλάχισται a. c. d. e. f. h. v. Steph. Bekk. Ibid. γίνεσθαι hic et passim Bekk. qui in edit. Oxon. hasce scribendi minutias novamque suam accentiuncularum rationem continuo deseruit. ult. γράφουσί τε τινες d. h. i.

p. 164. 3. ἂν] ἐὰν Bekk. 4. ὄντως] ὄντων f. g. οὕτω a. οὕτω γρ. e. 6. κοινὴν οὐκέτι a. Ibid. ἀλλ' ἤδη ἰδίαν b. f. g. Ibid. εἶναι om. d. f. g. h. i. εἶναι e. pen. εἰσαγγέλειν v. εἰσαγγελεῖν b. Ibid. καὶ ante καταδουλούμενοι om. codices et editiones. Ibid. καὶ τὰς δυναστείας f. g. ult. περιπειούμενοι b. f. g. Ibid. καὶ τὰς κρίσεις f. g. Steph. Bekk. τὰς μὲν κρίσεις d. h. i. Ald. τὰς κρίσεις cæteri. Ibid. τὰς μὲν ἐκ a. c. e. f. g. m. v. Ald. Steph. Bekk.

p. 165. 2. σεσίγηται μὲν τὸ a. d. h. i. Bekk. σεσίγηται δὲ τὸ b. e. f. g. 7. οὔθ' οἱ πρόεδροι om. m. 11. ὁποίους τινὰς αὐτοὺς a. b. d. f. g. h. i. Mor. Bekk. 12. ἐν - - -
κατα
γινώσκων om. m. 14. ἀναλύσετε e. antep. ὑμῖν om. i. pen. ὦ ἄνδρες 'Αθ. f. g. Bekk.

p. 166. 4. ταῦτ' d. i. 5. εἰσίῃ τις εἰς e. Ibid. γραφὴ Ald. 6. ἐν om. c. m. v. Ibid. μέλει m. μέλλειν v. 9. τοὺς om. g. Ibid. ὅταν] ἂν f. g. 11. τοὺς om. g. τοὺς παράνομα a. 12. ἡγεῖσθαι μικρὸν a. d. f. g. Bekk. μικρὸν om. h. i. 14. μηδένα ἐᾶν ἀνθρώπων Askew. Ibid. τῶν om. e. 15. συνεργοῦντές] συνηγοροῦντές f. g. ult. πολιτευσάμενοι a. f. g. Askew. Steph.

p. 167. 2. αἰσχυνθῆτε b. 3. ἐτάχθητε f. g. 4. εἰς τήνδε a. e. f. i. 5. δὲ om. f. g. Ibid. νυνὶ f. g. Ibid. πάντες f. g. 6. ὑμῶν h. i. Ald. 7. διαπιστεύοντες g. πιστεύσαντες d. h. i. Ibid. et antep. οἱ codices et editiones. Ibid. ἀκούουσι e. pen. αἰσχυνούμενοι b. ult. τὸν νόμον v. Ibid. ἐξελέγξωμεν a. d. f. g. h. i. Bekk.

p. 168. 1. γράφοντα a. γεγραφότα b. f. g. et in marg. m. Ibid. ὦ ἄνδρες 'Αθ. a. f. g. Bekk. 3. ὑπεναντίους b. g. h. v. ὑπε-
ους ως
ναντίως d. ὑπεναντίους e. i. ὑπεναντίος Ald. Ibid. τοῖς νόμοις a. f. g. Askew. Ibid. καὶ τῇ πόλει om. f. g. 4. καὶ μὴ τῷ v. Ibid. τῷ ὑμετέρῳ συμφέροντι f. g. 5. τὴν om. v. Ibid. ἀκούητε e. f. g. Bekk. ἀκούσητε Steph. 6. ὅτι καὶ δίκαια a. c. e. f. g. 8. ἐλπίζω μετρίως μοι a. 10. τοῦτο om. f. g. 11. βραχέως m. 12. τὰς om. Ibid. μεγίστας ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει f. g. ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει μεγίστας e. μεγίστας ἐν τῇ πόλει ἀρχὰς γρ. e. 13. καὶ τὰς om. e. τὰς om. c. m. v. καὶ ἐν τῇ πόλει τὰς b. 15. τ' om. f. g. 16. προκαταλαμβάνοντες a. c. κατελάμβανον m. 17. ἀρχόντων] ἀρχῶν f. g. Bekk. 18. μὲν om. g. m. Ibid. δὲ καὶ ἔτι i. 21. ἐκ] ἀπὸ f. g. 22. αἰσχύνονται f. Ibid. οἱ om. h. i. Ibid. ὁ om. f. g. pen. ὑπὸ τοῦ δήμου om. a. ult. ἐκ] ἐπὶ g.

p. 169. 5. διαγορεύοντα f. g. 7. λόγοι κρείττονες f. g. κρείττους λόγοι e. λόγοι κρείττους Bekk. 10. μέτριος ἐπὶ τῶν c. d. e. h. i. m. v. Ald. Steph. 11. τὰ om. f. g. 12. προσγράφουσι i. et corr. h. Ibid. γάρ τι] τι om. codices et editiones. 14. δῷ τῆς ἀρχῆς e. 15. γὰρ om. i. 17. γέγραφε a. f. et pr. d. Bekk. γέγραφει c. h. i. ἐγγεγράφη m. Ibid. μὲν om. g. 18. ὑπερβὰς b. 19. περὶ] ὑπὲρ e. ὑπὲρ f. Ibid. εὐθυνῶν m. 20. ἐγὼ om f. g. antep. et 18. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Bekk. Ibid. καὶ om. g. Ibid. τινα om. c. d.

p. 170. 2. ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται f. 3. εἴωθε χειροτονεῖν] χειροτονεῖ f. g. 4. ὑπάρχους a. i. v. et pr. h. Ibid. τὰ δ' ἄλλα πάντα] τὰς δ' ἄλλας ταύτας a. d. f. g. et γρ. e. τὰς δ' ἄλλας ταῦτα, γρ. ταύτας h. i. τὰς δὲ ἄλλας πάσας b. 6. λόγους τοὺς τούτων codices et Bekk. 9. ἁπάσας om. m. Ibid. ἐνὶ - - - ἁπάσας om. i. 10. προειπὼν i. v. om. m. antep. δὲ καὶ ὁ g.

p. 171. ult. ἐπεὶ δὲ καὶ a.

p. 172. 2. γράφειν i. 4. ὑμῖν αὐτοὺς f. g. ὑμῖν om. i. Ibid. ἀνάγνωτε f. g. 5. titulum om. a. 6. et 13. ὦ om. v. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Bekk. Ibid. ἃς ὁ] ὁ μὲν d. h. i. 7. ὀνομάζῃ d. h. i. Ibid. οὗτοι δὲ προσ. a. d. h. i. Ibid. προσαγορεύσωσι g. 9. αὐτοῖς om. d. 10. κακοῦργον καὶ σοφ. g. 11. ῥήμασιν ἀναιρήσειν τοὺς νόμους a. Ibid. ὅσα h. i. 14. ἀφίῃ c. e. f. g. m. v. Steph. Bekk. et (quod notare prætermisi) Reisk. γρ. ἀφίησιν e. 18. προειπεῖν a. b. e. f. g. i. m. Steph. Bekk. Ibid. οὕτως c. e. f. g. 19. εἰμι]
μαι
μοι v. antep. ἐξείργασται e. ἐξείργασμαι
η
Bekk. ult. εὐθύνα h.

p. 173. 1. ἀκούετέ b. i. sed γρ. ἀκούσατέ b. Ibid. καὶ ὑμῖν a. b. d. f. g. Bekk. ὑμῖν καὶ d. h. i. 2. ἐν] εὖ f. g. Ibid. τηλικαύτη] τοσαύτη f. g. 3. καὶ om. a. g. 4. πρὸς] εἰς a. 5. οἷον] οἷς a. 8. ὑπὲρ] περὶ corr. m. 9. μόνα d. et corr. h. Ibid. τὰ γένη] κατὰ γένη e. et γρ. h. 11. καὶ πάλιν m. Ibid. κελεύει εἶναι a. 12. διαχειρήσαντας v. antep. καταθέντας c. e. f. g. m. v.
ω
ult. ὁμολογουμένας b. Ibid. τὰς] τοὺς τὰς c. e. f. g. m.

p. 174. 1. μόνον b. 3. δικαστῶν b. f. g.
ἔρ
Ibid. ἄρχεται e. 4. τὴν om. c. m. v. Ibid. λογιστὰς] δικαστὰς b. 5. καὶ τὴν - - - ἄγει om. c. e. f. g. m. v. καὶ τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν

καὶ τῶν μεγίστων κύριον ἄγειν d. h. i. Ald. Steph. καὶ τὴν ἐκεῖ σκυθρωπὸν καὶ τῶν μ. κυρίαν ἄγει Bekk. 6. ἡμετέραν h. pen. ἐστιν αὐτοῖς f. g. Bekk. Ibid. οὐκ] οὐδὲ b. ult. ἄρα codices Paris. et Bekk. Ibid. ἐάν - - - ἀλλ' om. m.

p. 175. 1. πάλιν δὲ τὴν e. 4. ἀπαιτεῖ d. h. i. Ibid. τοὺς ὑπευθύνους a. d. h. i. sed γρ. τοῖς ὑπευθύνοις h. Ibid. εὐθὺς f. g. 5. ὑπεύθυνος a. pen. γε om. g. Ibid.
προ
προσλαβὼν m. ἀπολαβὼν g. ult. χρήσηται aut χρήσεται corr. m.

p. 176. 1. καθιδροῦν Ald. Ibid. ἀναθῆναι m. 2. ἐσποίητον b. 3. ἐνεχυριάζει e. f. g. ἐνεχειρίζει v. Ibid. ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας f. g. 4. τὰς om. c. e. f. g. Ibid. ἀποδώσῃ b. e. m. 6. κοινῶν. Bekk. 7.
ου
τούτων i. τούτων h. 8. γε om. a. 10. οὔτ' om. Steph. 12. ἀνυπεύθυνον f. g. Ibid. ἀνεξέταστον καὶ ἀζήτητον a. d. h. i. 13. τῶν ἐν τῇ πόλει νόμων f. g. 15. titulum
ῷ
om. a. d. ΝΟΜΟΣ g. 17. αὐτὸ d. g. i. αὐτὸ h. Ibid. ὑποβάλετε m. 18. οὔκουν m. 19. κήρυκα] κύριον d. 20. , τούτου τις h. i. et corr. e. pen. ἐπέδωκας a. c. e. f. g. h. i. v. Bekk. ἀπέδωκας m. ult. ἀπὸ om. f.

p. 177. 2. εἰς om. c. m. v. add. in marg. e. Ibid. ἐκ τῶν] τῶν om. codices et editiones. Ibid. πολιτείας g. 5. νόμων] λόγων g. Ibid. ὕστερον e. 7. κενὰς b. Steph. Bekk. 9. ἤνεγκε a. 10. τῷ θεωρικῷ a. c. d. f. g. h. i. m. v. Bekk. sed γρ. τῶν θεωρικῶν h. 11. δὲ om. c. m. d. Ibid. πω om. a. f. g. Ibid. τούτων τῶν ἀρχῶν g. 15. ἐχειροτονήθη om. a. Ibid. Δημοσθ. καὶ τὴν e. 16. τῷ θεωρικῷ m. v. Bekk. Ibid. ὅθεν - - γενήσεται om. codices et editiones præter b. pro quibus ὁ διαλογισμὸς τῶν ἡμερῶν habet f. Ibid. ὅτι - - - στεφανοῦν om. g. Bekk. add. in marg. f. 17. ἀναγινώσκετε c. e. v. ἀναγινώσκεται in marg. f. om. g. Bekk. 19. titulum om. a. d. e. f. g. h. i. 20. περαιτέρω om. v. τούτου περαιτέρω f. g. ult. πρῶτον μὲν a. d. h. i. πότερον μὲν g. Ibid. ὦ 'Αθηναῖοι om. f. g. ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι Bekk.

γενομένην
p. 178. 3. γεγραμμένην e. Ibid. ἐπὶ]
ἐπὶ
περὶ e. 4. ἢ om. i. Ibid. τὸν] τοῦ g. Ibid. Ἡγεμόνος f. i. Ἡγεμῶνος g. Ibid. νόμου g. 5. γραφέως f. g. Ibid. ἀποδεκατῶν v.

p. 179. 4. ἁπάσας om. f. g. Ibid. τὰς ἀρχὰς 'Αθήνησιν a. 5. ἄρχοντα] ἔχοντα pr.
χρήματα
e. γράμματα e. 8. διεχείρισε m. διενεχείριζε b. διηγείριζε Ald. Ibid. ἐπιβουλὰς g. et pr. e. Ibid. ἐπέβαλλε a. b. c. d. e. f. g. h. i. Steph. Bekk. Ibid. καθάπερ καὶ οἱ e. m. d. Ibid. ἄλλοι om. f. g. 9. τοῦτον e. f. 10. αὐτὸν ὑμῖν e. Ibid. Δημοσθένη e. v. Ibid. μάρτυρα καὶ Κτησιφ. παρέξομαι f. g. 11. Χερώνδου m. Ibid. μηνὸς Θαργηλιῶνος f. g. antep. ψήφισμα om. e. f. g. pen. Σκιροφοριῶνος c. d. g. h. v. Bekk. ult. τρίτη, καὶ ἐπέταξεν codices et editiones. Ibid. ἐν om. g.

p. 180. 1. ἐξ ἑκάστ.] ἐξ om. codices et editiones. Ibid. ἐπιμεληθησομένους a. f. g. Bekk. 3. ἔχοι f. Bekk. pen. titulum om. a. v. ult. εὐθὺς, ὡς οὔτ' f. g. Bekk.

p. 181. 2. μὲν Δημοσθ. e. 3. δέ γε νόμος a. d. e. f. g. h. i. m. Bekk. δὲ γενόμενος c. et pr. v. Ald. Steph. Ibid. βραχῆ καὶ σαφῆ f. g. et pr. e. 4. λύοντα f. g. κωλύοντα e. 5. προσειπεῖν h. i. 6. πᾶσι om. d. h. i. πᾶσι e. 10. εἰ] οἱ a. f. g. 12. δ' om. a. Ibid. ἀφέληται d. h. i. 13. τις Bekk. Ibid. ὑπὸ] ἀπὸ f. g. antep. καταλείπονται c. e. f. m. v. sed γρ. καταλείπεται e. καταλίπονται g. καταλείπωνται a. κατα-
e
λίπωνται d. h. Ibid. οὓς] ὡς f. g. pen. τριτύες d. h. i.

p. 182. 2. τάφους m. 3. αὐτῶν νόμων m. αὐτοῦ τοῦ νόμου b. 5. δὴ] δὲ g. 8. διοικήσεως] πόλεως b. 9. ταύτας g. Ibid. δεῖν]
δεῖν ος
δ' εἰπεῖν e. f. g. δ' εἰπεῖν c. Ibid. ἕτερα e. 10. ὑμεῖς - - - στεφανοῦν om. f. g. 12. μὴ] οὐ f. g. Bekk. 13. ἐγὼ καὶ] ἐγὼ δὲ codices et editiones. Ibid. ἐξελέγξω a. c. e. f. h.
χ
m. v. Ald. Steph. ἐλέγξω d. i. ἐλέγξω g. ἐξελέγχω Bekk. 16. παράνομα c. e. f. g. m. v. Bekk. 18. ταῦθ' g. antep. στεφανῇ i. et pr. h. pen. οὐδαμοῦ g.

p. 183. 1. titulum om. a. d. 2. et 9. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Bekk. 3. δεῖν] δεινὸν f. 6. μὲν οὖν νομοθέτης d. f. g. h. Bekk. 8. titulum om. v. 9. μὲν om. e. 10. Πυκνὶ h. i. et γρ. e. Bekk. sed in marg. γρ. Πνυκὶ h. i. Πύκνῃ c. 11. ὁ δὲ Κτησιφῶν f. g. 12. οὐ] οὔτε g. Ibid. μόνον τοὺς νόμους a. 14. ἀγωνιζομένων καινῶν] γιγνομένων f. g. Ibid. οὐδ' - - - Ἑλλήνων om. m. 15. συνιδῶσιν a.
παρα η
17. καταταχθεὶς e. 18. ποίσει i. 19. προσερῶ c. e. m. v. Ald. sed in marg. γρ. προερῶ e. Ibid. λάθητε] ἄρθητε v. 20.
ουσιν
ἀπαγορεύοντα e. pen. τὴν om. g. v. ult. χρήσονται] χαρίσονται a.

p. 184. 2. τῇ γραφῇ τῇδε a. d. h. i. 4. καὶ διαῤῥήδην i. Ibid. ἀπαγορεύων a. d. f. g. h. i. 13. παραδέδωκεν v. παρέδωκεν pr. e. παρεισδέδυκεν m. Ibid. ὑμῖν a. 15.
τ
ἀπεναντίους a. Ibid. ἔτι] ἐπὶ e. ἔστι Ald. 16. ταῦτα Ald. Ibid. πράττουσιν e. 17. νόμοι καὶ ποιεῖν a. 18. μήθ'] μὴ a. d. f. g. h. i. Ibid. προβαίνητε Steph. 22. δημοσίῳ] δήμῳ codices et Bekk. antep. ἐναντίος νόμος f. g. Ibid. νόμῳ] ἑτέρῳ νόμῳ codices et Bekk. pen. εἰ om. e. et pr. c.

Ibid. γεγραμμένοι v. ult. περὶ om. m.

p. 185. 1. πρόσθε f. 5. καταλιπεῖν a. e. et pr. c. 6. περὶ om. c. d. e. h. i. v. Ald. 7. titulum om. a. 8. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Bekk. Ibid. ἦν ἀληθὴς f. g. Ibid. παρὰ] περὶ a. 9. νόμοι κείμενοι f. k. 10. οἶμαι c. f. g. 11. ἀποδόντων c. e. f. g. m. v. Bekk. 13. γεγένηται b. c. e. f. g. m. v. Bekk. 16. δὲ om. m. Ibid. ψεῦδος a. b. d. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἐπεισφέρουσιν c. m. antep. τῷ om. f. g. pen. ἀνεκηρύτ-
οντο a
τοντό a. ἀνεκήρυττον e. Ibid. πείσοντες h. i.
ετῶν
ult. φιλῶν pr. φυλῶν corr. m. et c. φυλῶν e.

p. 186. 1. δέ om. f. g. 2. ἀφεῖσαν f. g. Ibid. τοὺς 'Ελλ. τῆς ἀπελευθερίας f. g. 4. εὑρηκότες a. εὑρημένοι τινὲς f. g. 6. τινος ἄλλης f. g. Ibid. ἀρετῆς ἕνεκα f. g. Bekk. 7. οἱ om. a. c. d. e. h. i. m. v. 8. ἡμετέρας a. 11. συμβαίνει g. Ibid. καὶ τοὺς χορηγοὺς om. g. 13. μείζονος τιμῆς a. τιμαῖς om. c. d. e. h. i. m. v. 14. ἀποδέδεικτο g. Bekk. 15. χρῆν d. f. g. h. Steph. Bekk. 18. ἡμᾶς v. Ibid. οὗτοι] οἱ f. g. 19. συνειδὼς f. g. ἰδὼν i. Ibid. δέ τις f. g.
φ
Ibid. οὐδὲν] μηδὲν d. h. i. antep. τῶν —
φ
νόμων e. Ibid. περὶ om. f. g. pen. οὐδὲ] οὐ f. g. Ibid. ἠνωχλεῖτο c. d. e. h. i. Bekk. ἐνωχλεῖτο f. g. v. ult. οὔτ'] οὐδὲ e. Ibid. νόμοις om. f. g. Ibid. τίθησιν f. g.

p. 187. 1. περὶ om. m. Ibid. ἄνευ - - - δημοτῶν καὶ om. m. 2. τῶν δημοτῶν καὶ τῶν φυλετῶν f. g. 7. μηθενὸς v. Ibid. τὸν κηρύξαντα f. g. 8. ἀποδείξῃ ὁ νόμος τοῖς v. hoc scholium adscriptum habet a. δηλονότι ὁ νομοθέτης. 9. εἰς τὸ - - - στεφανουμένοις om. c. m. 11. δημοτῶν om. f. g. 14. μηδενὸς] τινὸς v. 15. καὶ δημοτῶν om. m. Ibid. δή τις a. c. d. e. m. Steph. 16. ἀφέλῃ f. g. Bekk. Ibid. τί τούτου τὸ g. 17. σημεῖον ὑμῖν μέγα f. g. 18. γὰρ om. m. 19. θεάτρῳ τῷ ἐν a. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. 20. ὁ νόμος κελεύει f. Bekk. Ibid. ἀφελούμενος g. i. ἀφελόμενον e. v. 21. στέφανον i. Ibid. ἡμῶν a. 22. καταγνῶναι post 'Αθηναίων ponunt f. g. Ibid. τῶν] τοῦ f. Bekk. antep. πόλις] πολίτης g. Ibid. ἀγενὴς g. i. v. pen. ἅμα καὶ ἀνακηρύττειν a. d. h.

p. 188. 1. καὶ] καὶ ἡ codices et Bekk. Ibid. ἱέρεωσις f. g. Ibid. γίνεται a. d. f. g. h. i. Bekk. 2. ποιούμενος om. m. 3. οὐ κἀκεῖνον a. 4. στέφανον ἀναῤῥηθέντα d. h. i. 6. τὸ] τι h. i. 8. μὴ] μήτε f. g. 10. ἡ secundum om. Ald. Steph. Ibid. ὑμετέρων v. Steph. Bekk. 11. ὁ om. codices et Bekk. 12. τῶν στεφάνων corr. m. et γρ. h. τοῦ στεφάνου Steph. Ibid. ἡ τοῖς στεφάνουσιν om. Bekk. 13. αὐτῶν om. f. g. 15. titulum om. a. 16. προγέγραπται c. d. e. g. h. i. v. Ald. Steph. 18. ὑπομνημονεύετε f. g. Ibid. ὑποβάλλειν a. d. f. g. h. i. Mor. Bekk. ὑποβάλλων m. 19. ὁ 'Αθηναίων δῆμος g. 20. ἀποδέδεικταί c. e. f. g. m. v. Bekk. et γρ. h. 21. δεῖ] δὴ v. Ibid. γίγνεσθαι f. g. Ibid. ἀπείρηται γάρ σοι a. v. antep. τὴν om. g. pen. γέγραφεν f. g.
ὃ
p. 189. 1. ὧ] ὃ d. i. ὧ b. 6. καὶ λέγων f. g. 7. τῷ δήμῳ τὰ ἄριστα f. g. Ibid. δὴ] δὲ e. 8. ἡμῖν] ὑμῖν v. 10. κατὰ τοῦ Δημ. c. e. m. v. 15. ψευδῆ γράμματα ἐγγράφειν a. c. d. e. f. h. i. m. v. Bekk. 17. ἔσεσθαι Ald. 19. τοῦ Δημ.] τὸν Δημ. a. d. e. f. g. h. Bekk. antep. τὴν om. i. m.
με
Ibid. αὐτῷ γραφὴν g. ult. Δημοτελῆ e. Δημοτέλη g. Δημοτελῆ m. Ibid. ὄντα ἑαυτῷ om. g. ἑαυτοῦ b.

p. 190. 1. τὴν om. i. 2. τὸν εἰς] εἰς τὸν g. 3. τριηράρχων h. τριηραρχῶν d. g. i. 5. αὐτῶν f. g. 6. ἀπεισαγγελίας m. Ald. Steph. 7. καὶ ταῦτα] ἢ ταῦτα m. 9. καὶ om. d. Ibid. ἅμα τήν τε a. c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. 12. προδιδοὺς] πρὸς διὸς g. 13. κα-
α
ταχειριζόμενος e. καταχειριζόμενος v. 14. τὸ om. a. 16. οὕτως om. f. g. 17. ὡς] ὥστε f. Bekk. antep. προωμολογημένα a. d. f. g. h. i. Bekk. pen. πότερον e. g. et γρ. h. ult. παράνομα καὶ ψευδῆ d. f. g.

p. 191. 2. δοῦναι f. g. Bekk. 3. δὲ om. g. 7. αὐτὸς codices et editiones præter Ald. Ibid. πεπολίτευται codices et editiones præter g. qui πολιτεύεται. Ibid. πρῶτον] πρῶτον ἁπάντων a. b. i. πάντων πρῶτον f. g. Bekk. 8. καταλογίζεται - - - ἀκούω add. in marg. i. Ibid. τὸν χρόνον om. i. 10. τὸν χρόνον om. f. g. τὸν om. i. 11. οὕτω μετ' ἐκεῖνον, sed in marg. ἐκείνου, g. 12. φησὶ καιρὸν a. φήσει καιρὸν m. καιρὸν φήσει e. χρόνον φησὶ i. καιρὸν om. d. h. 13. χρόνον] καιρὸν i. 14. αὐτὸς οὗτος ῥήτωρ a. c. d. e. f. g. m. Bekk. αὐτὸς ῥήτωρ h. 16. τῆς ἐν]
δὴ
τῶν ἐν f. g. 17. ταῦτα δὲ] ταῦτα γὰρ e. 18. μέλλειν a. c. h. i. et pr. d. v. Ibid. με om. f. g. μὲν a. Ibid. παρακαλεῖν a. f. g. et pr. d. h. i. Bekk. et γρ. e. Ibid. ὁποίου - - - κατηγορῶ om. f. g. 19. καιρῶν αὐτοῦ m. 21. ἐγκαλύπτομαι b. c. e. f. m. et corr. g. cujus pr. ἐγκαλύπτεσθαι. antep. ἐκκαλύψει g. ἐγκαλύψειν i. Ibid. αὔξειν g. pen. ἀναγκάζειν c. f. g. m. v. Ald. ult. προειδῆτε a. d. f. g. h. i. Bekk. προϊδῆτε c. e. m. v. Ibid. ἀποκρινοῦμαι a. ἀποκρίνομαι m. v. Eman.

p. 192. 1. καὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλ-
τε
λων f. g. 2. δὴ] δὲ c. m. v. δὲ d. e. h. τε i. om. f. g. Ibid. ἔξω f. g. Ibid. περιεστᾶσι codices et editiones. 4. ποτε f. g. μέμνηται πώποτε e. 5. ἀποκρινοῦμαι d. f. h. i. et corr. e. ἀποκρινῶμαι g. 7. διαιρεῖς a. d. h. i. 8. δύναμαι c. m. v. 9. σοι om. d. h. i. Ibid. ἐπιδείξειν a. f. g. et γρ. d. h.

ἐπιγράψειν
Bekk. ἐπιγράψειν d. h. i. ἀποδείξειν e. 10. τοὺς δὲ θεοὺς g. 12. χρησαμένους ἀνθρώπους b. Ibid. τῶν δὲ - - - γεγενημένον om. m. Ibid. ἁπάντων om. i. et pr. e. h. 13. γεγενημένον αἴτιον f. g. 14. τάξει τοῦ λόγου f. g. Ibid. ἦν] ἢ f. g. Ibid. μέλλειν ποιεῖσθαι f. g. Bekk. 15. λέγω f. g. Ibid. δὲ] δὴ g. 16. τῶν ἐφεξῆς c. m. v. τοῦ τρίτου a. 17. νυνὶ f. g. 18. δὴ] ἤδη b. f. g. Scrimg. Ibid. ἐπανάγων g. 19. γὰρ om. m. δὲ i. Ibid. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Mor. Bekk. 20. ἐκείνην om. f. g. Ibid. εἰρήνην] νίκην pr. d. antep. οἵ τινες ἡμᾶς f. g.

p. 193. 1. προσιόντος v. 2. ταύτην i. 3. Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην g. 6. ἄπιστος b. f. g. 8. καθεζόμεθα f. g. 9. ἐνίοτε ψευδεῖς οἴκοθεν f. g. 10. τὸν λογισμὸν f. g. 11. ἡμῶν Steph. Bekk. ἐστιν ὑμῶν f. g. 12. καὶ ἐπαινέσας a. om. f. g. 13. ὅ τι] ὃ δ' c. Ibid. αὐτὸς om. f. g. 14. καὶ νῦν om. f. g. 15. τὴν om. m. 17. διάκειται πρὸς αὐτὸν f.
η
18. ἀκούσει d. h. ἀκούσει i. ἀκούσοι f. g. 19. ἀκούσαντες e. et γρ. h. sed. γρ. ἀκούσητε e. 20. τοῦ καιροῦ pr. e. Ibid. τὰ ψηφίσματα f. g. 21. ὃ] ἃ f. g. Ibid. γέγραφε f. g. Ibid. ὁ αὐτὸς f. g. 22. ἐγκαταλαμβάνῃ codices et editiones. antep. μετὰ Φιλ.] μετὰ om. a. f. g. h. i. Bekk. ult. παρ' ἐκεῖνον i. om. f. g.

p. 194. 1. οὐκ ἀναμείναντα post καὶ p. 193. ult. ponunt f. g. [οὐκ ἀναμείναντα] Bekk. Ibid. τοῦ om. f. g. 2. τῶν 'Ελλήνων om. d. h. i. 3. πεποιηκότα Φιλίππῳ f. g. Ibid. τὸν Θρᾴκης βασιλέα om. a. 4. τοῦθ' f. g. 6. πρῶτον] ἕνα a. d. f. g. h. i. antep. ἐξεῖναι - - - Φιλοκράτης om. a. Ibid. κήρυκα f. g. Scrimg. Bekk. pen. καὶ συμμαχίας om. f. g. ult. τουτὶ c. e. v. Ibid. δὲ] τὸ codices et editiones. Ibid. παρὰ νόμον v.

p. 195. 1. χρόνοι] νόμοι m. Ibid. Λυκῖνος om. i. et pr. d. h. Ibid. ὁ om. f. g. 2. δὲ om. c. d. e. h. i. Ald. Steph. Ibid. συναπελογεῖτο - - - Φιλοκράτης om. v. Ibid. καὶ om. f. g. καὶ ὁ a. 3. διέφυγεν ὁ Φιλοκρ. f. g. 4. ὁ om. a. c. f. g. m. v. 7. ἀποδοχὴν v. ὑπερδοχὴν pr. ὑπεγδοχὴν corr. m. Ibid. λέγῃ καὶ πράττῃ c. λέγει καὶ πράττει v. 9. ὁ Φιλοκράτης f. g. 10. πρὸς] ὡς a. f. g. Ibid. πρέσβεις ὡς αὐτοκρ. d. 11. πέμπειν] ἀποστέλλειν f. g. Ibid. τῆς om. c. e. m. v. antep. ταῦτα m. Ald. Ibid. ἀπήγγελλε a. c. d. f. g. h. ἀπήγγελε i. v. pen. τῶν ἄλλων βουλευτῶν a. d. h. i. ult. παρὰ] ἀπὸ m. Bekk. cæteri ὑπό.

p. 196. 1. μὲν δὲ m. Ibid. ἔδωκε f. g. Bekk. Ibid. κήρυκα a. d. f. g. h. i. Bekk. 2. σπένδεσθαι f. g. 3. σφόδρα μοι τὸν νοῦν προσέχετε f. g. Bekk. 4. τοὺς πολλὰ codices et Bekk. 6. Φιλοκράτη m. v. Ibid. Δημοσθένη c. m. v. 7. δὲ καὶ τὰ g. Ibid. τὰ om. c. e. m. 8. περιμενεῖτε b. et marg. Steph. 10. ἄλλων om. f. g. Ibid. ἀλλ'
ἀλλ' ἰδίᾳ
ἰδίᾳ] ἀλλὰ δίχα c. e. 11. δεύτερον - - - εἰρήνην om. m. Ibid. τὴν om. f. g. 12. προσ-
θυ e
εῖχον a. f. g. 14. ἀτιμίαν e. Ibid. ὁρῶντας g. ὁρῶντας f. Ibid. ἡμᾶς v. Ibid. μὲν αὐτοὺς f. g. Steph. 15. τὸν πρὸς Φίλιππον πόλεμον f. g. 17. μηδὲ μετέσται Bekk. 19. ἤδη ἐπ' αὐτὸν f. g. Bekk. Ibid. στρατεία a. b. d. f. g. h. i. Bekk. ult. κατακοινώσαντες f.

p. 197. 1. τὰ om. c. v. 5. ποιεῖσθαι a. f. g. v. 6. ἱσταμένη c. m. v. Ibid. τῷ om. f. g. 7. καὶ ὃ] καὶ ὅτ' ἦν ὁ a. καὶ ὅτ' ἦν d. f. g. h. i. Mor. Ibid. προάγων f. g. i. et pr. d. h. Ibid. ἢ] ὃ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 8. γενόμενον a. b. c. d. h. i. v. Ald. Steph. Bekk. γεγονὸς e. f. g. Ibid. τίνα πρόφασιν codices et Bekk. 9. παρῶσιν ἤδη f. g. Ibid. ὡς ὑμᾶς om. codices et Bekk. ὑμᾶς om. Ald. Steph. antep. τοῦ om. f. g. Bekk. Ibid. δῆμος] Φίλιππος f. g. pen. ὡς om. a. c. v. Ibid. πρέσβεων om. a. d. f. g. h. i. Bekk.

p. 198. 1. ἡμῶν f. g. 3. ἡμετέρων c. d. e. g. h. i. m. v. 4. δὲ om. f. g. Ibid. τοῦ om. f. g. Bekk. 5. ἡμέτεροι codices. 6. νικᾷ ψήφισμα f. g. 7. Δημοσθένους d. Ibid. τῆς om. c. e. m. v. 8. καὶ περὶ συμμ. f. g. Ibid. ἡμᾶς c. d. e. h. i. m. om. f. g. 9. ἡμετέρους f. g. Ibid. μετὰ τὰ Δ. τὰ ἐν ἄστει c. e. f. g. m. v. Bekk. μετὰ τὰ Δ. ἐν ἄστει a. μετὰ Δ. τὰ ἐν ἄστει d. h. i. 10. ἐννάτῃ v. 11. τῶν ψηφισμάτων ἀκούσατε f. g. 12. titulum om. a. 13. ὦ 'Αθηναῖοι om. f. g. post Διονύσια ponunt d. h. i. Ibid. παρελήλυθε f. g. antep. ἐγένοντο a.
αἱ
Ibid. δὲ αἱ] δέκα e. δέκα g. δὴ αἱ in marg. i. δὲ f. pen. τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα post ἐκκλησιῶν ponunt f. g. [τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα] Bekk.

p. 199. 1. γὰρ om. d. h. i. 4. ἀπήτη-
σό
σαν a. Ibid. ἰασάμενοι a. c. ἰασάμενοι e. 7. ἀναγράφεσθαι f. ἀναγεγράφεσθαι g. 8. δύο τὰ μέγιστα e. f. g. Ibid. προσκαταλαμβάνοντες c. m. v. 9. οὖν om. e. f. g. Bekk. Ibid. τὸν secundum om. c. m. v. 10. παραγενέσθαι f. g. 11. κατασκευάζον-
παρα
τες f. g. κατασκευάζοντες e. Ibid. τῶν 'Ελλήνων om. d. 14. ἡμῖν d. f. h. i. Bekk. 16. titulum om. a. 17. δόγματι] ψηφίσματι f. g. 19. ὑπειληφὼς a. f. g. Ibid. μὲν ἡ εἰρήνη d. e. f. h. i. Bekk. 21. βουλεύεσθαι f. g. Ibid. κοινὴ d. f. g. h. i. 23. δὴ] δὲ e. Ibid. προκαταλαβὼν b. f. g. antep. τὸ βῆμα Δημ. f. g. pen. λόγων v. Ibid. εἶναι om. pr. v. ult. ἐὰν ταῦθ'] εἰ ταῦθ' a. c. d. e. f. g. m. Scrimg. Steph. Bekk. ἐνταῦθ' h. i. Ald. sed γρ. εἰ ταῦθ' h.

p. 200. 2. καὶ γὰρ τὸ] τὸ γὰρ f. 3. ἀδικίαν e. Ibid. ἅμα] οἶμαι e. 4. τὴν συμμαχίαν τῆς εἰρήνης f. g. Ibid. τὰ om. c.

m. v. 5. μελήματα v. μελετήματα g. 6. ἰδίαν a. g. m. Ibid. καλέσας c. e. m. v.
ἐ ἐ
7. τι om. f. g. 8. εἰρήσεται d. αἰρήσεται e. αἱρήσεται c. εἱρήσεται h. i. sed γρ. ἐρήσεται h. 9. ἐνίκησε g. 10. τοῦ Δημ.] τοῦ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 13. τὸν om. e. et pr. τόπον. 14. μηνὸς om. d. h. i. 16. ἡμῖν f. g. Ibid. οὑτοσὶ a. d. h. i. Bekk. 17. ἐπρέσβευσεν codices et Bekk. Ibid. εἰς Μακεδονίαν f. g. Bekk. 18. καταπλύειν g. 19. λέγω om. i. post καθεζόμενος ponit d. et γρ. h. Ibid. προκαθεζόμενος b. Sorimg. marg. Steph. pen. προγράψας m. τοῦ παρεγγράψας b. ult. ἀποδοῦναι δὲ τοὺς f. g. Bekk.

p. 201. 1. τοῖς secundum om. g. Ibid.
α ά
et 2. περὶ e. 2. δὲ om. d. h. et pr. i. Ibid. τοῦ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. sed γρ. τοῦ h. 6. ἦν om. e. Ibid. γράφων f. g. Ibid. τίς ἦν ὁ f. g. Ibid. πρόεδρος om. e. f. g. 8. titulum om. a. Πρόεδροι e. f. g. m. 9. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. πραγμάτων] γραμμάτων e. f. g. h. m. Steph. Bekk. sed γρ. πραγμάτων e. h. 10. μεταπίπτει d. f. g. h. i. Ald. Steph. sed γρ. συμμεταπίπτει h. 11. τοῖς ἀντιμεταβαλλομένως αὐτομολοῦσιν f. τοῖς ἀντιμεταβαλλομένοις αὐτομολοῦσιν g. Ibid. τῇ om. a. d. h. i. Ibid. ἀπέδωκε f. g. Mor. 13. δ' ἐστί μοι f. g. Bekk. 14. αὐτῶν a. om. f. g. antep. γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐνιαυτὸν f. g. Bekk. γὰρ ὦ Ἀθηναῖοι ἐν. a. b. Ibid. πώποτε om. f. g. Mor. pen. φανήσεται f. g. Mor. Ibid. παρακαλέσας e. ult. πρῶτον καὶ μόνον f. g. Bekk. Ibid. ἔθηκε] ἐκάλεσε a. d. e. f. g. h. i. Bekk.
ει
p. 202. 1. περιεπέτασε om. e. 5. ὀρικὰ d. e. i. ὀρικὰ Bekk. Ibid. καταγέλαστον a. c. e. f. g. m. v. Bekk. 7. περὶ] ὑπὲρ f. g. Ibid. τῆς om. m. 8. titulum om. a. 9. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 12. ἑαυτῶν g. Ibid. οὐ κατεψεύσατο e. Ibid. οὐ om. a. ult. ἑβδόμῃ δ' ἡμέρᾳ c. m. v.

p. 203. 1. πρὶν] πρὶν ἢ f. g. 2. λαβὼν] βαλὼν m. v. et pr. e. Ibid. παρενόμει c.
η
d. f. h. i. Bekk. παρενόμει d. 4. ἀπολέσας om. pr. c. et γρ. e. 5. πονηρὸς πατὴρ g. 6. ποτε om. a. Ibid. χρηστὸς, οὐδ' ὅςτις ἐστὶν ο. φ. ο. ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὸς κἀγαθὸς, οὐδ' ὃ τὰ (v. 6.) - - - χρηστός· οὐ γὰρ a. Ibid. τὰ om. pr. c. 7. στέγων v. Ibid. ἡμᾶς a. f. g. 8. πολλοῦ ποιήσαιτο f. g. Ibid. οὐδέ γε codices et Steph. Bekk. 9. ποτε om. d. f. g. h. i. 11. μόνον om. g. 15. ἀπεισαγγελίας Ald. Steph. pen. ὑμᾶς f. g. Ibid. τὴν ἀτυχίαν f. g.

p. 204. 1. ἡ Φίλιππος a. παρῆλθε Φίλιππος f. g. 2. πόλεις] Φίλιππος f. 3. δὲ om.
τό
f. g. Ibid. τοῦθ' a. i. τοῦθ' d. h. Ibid. ὑμῖν a. c. d. e. g. h. i. m. Bekk. Ibid. προτέρω Ald. Ibid. τοῦ καιροῦ a. d. f. g. h. i. Bekk. 4. παρεσκεύασεν d. h. i. 5. δὲ] τε a. c. d. e. f. g. h. i. m. Ibid. ἐσκευαγωγήσατε f. g. Bekk. 6. δ'] δὴ b. m. Ibid. περὶ τῆς εἰρήνης] τὴν εἰρήνην f. g. Bekk. 8. πρεσβεῦσαι m. 9. καὶ τὰ ψηφίσματα f. g. Bekk. Ibid. δ'] τε f. g. 10. τὸν om. d. f. g. h. i. Bekk. 11. τούτων] τούτων καὶ a. 12. ἐμπιπτούσης codices et Steph. Bekk. ἐπιπτούσης Ald. 13. αὐτῷ νοσημάτων m. αὐτῶν νοσημάτων a. 15. ζηλοτυπίας δωροδοκίας d. h. i. antep. ἀπολογεῖσθαι g. Ibid. πρέσβεις c. v. et pr. e. pen. κινδυνεύειν a. d. h.
σ
i. κινδυνεύειν c. g. v. Ibid. αὐτὸν corr. cod. Eman. ult. ὢν] τε ὢν e. Ibid. τῶν φίλων om. pr. c. Ibid. καὶ πιστὸς c. e. Ibid. φανήσεται a. κληθήσεται f. g.

p. 205. 1. δ' om. m. Ibid. οἱ τῆς πόλ. προπολ. ἡσυχίᾳ a. d. h. οἱ τῆς πόλ. προσπολ.
σ
ἡσυχίᾳ b. Steph. οἱ τῆς πόλ. προπολ. ἡσυχίᾳ i. εἰ προσπολ. τῇ τῆς πόλ. ἡσυχίᾳ f. g. οἱ τῆς πόλ. προπολ. ἡσυχῇ c. e. m. v. Ald. sed γρ. οἱ τῇ τῆς πόλ. πολεμοῦντες ἡσυχίᾳ e. οἱ τῇ τῆς πόλ. προσπολ. ἡσυχίᾳ Bekk. 2. ἀσμένως b. f. g. 3. ἐν τῇ marg. Steph. Ibid. αὐτοῖς ἀρχὰς f. g. 4. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 5. Δοκίσκον v. 6. Ἐργύσκην b. Ibid. καὶ om. a. d. h. i. Ibid. Μυργίσκην c. e. v. Μυρτίσκην f. om. a. d. h. i. Ibid. Γάνον a. Ibid. καὶ Δάνδια g. om. d. h. i. 9. πρέσβεις Φίλιππος f. g. Ibid. ἔφη αὐτὸν i. ἔφη om. v. pen. ἐθέλοι a. c. f. m. Bekk.
οι
ἐθέλει i.

p. 206. 1. Ἁλόννησον e. et corr. h. v. Bekk. Ἀλλόνησον pr. v. Ald. ἀλλ' ὄννησον c. ὁ μὲν Ἁλόννησον b. Ibid. μὴ om. a. 2.
τε
τὸ om. g. h. i. 3. τούς τε d. h. i. τοὺς e. Ibid. Μαγνησίαν καὶ Θετταλίαν a. 4. περὶ om. a. d. h. i. Bekk. antep. ἐπιστρατεύσαντας] πρεσβεύσαντας f. g. pen. κατεσκεύασεν f. g. παρασκεύασε Ald.

p. 207. 1. τῇ Θηβαίων καὶ τῇ τῶν Εὐβοέων f. g. 2. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 3. τρία] καὶ f. g. Ibid. ἠγνόητε g. 4. μεγίστης] θαυ-
συμμαχίας
μαστῆς a. f. g. Bekk. Ibid. συμπαθείας c. e. 5. εἴπω] λέγω f. g. Ibid. περὶ τῆς τῶν f. g. 10. ὃς - - - ἑκόντες om. a. Ibid.
ῶ
ἡμῖν v. 11. ἐπιλαθόμενοι a. d. h. i. 13. πεζῇ f. g. Bekk. 15. ἀφῆκτε g. 16. τάς τε πόλεις a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. αὐτὰς codices et editiones. 17. αὐτοῖς παρακαταθέμενοι] τοῖς παρακαταθεμένοις b. f. g. Bekk. 20. ὑφ' ὑμῶν om. pr. c. ὑφ' om. d. h. i. εὖ πεπονθότες ὑφ' ὑμῶν e. et γρ. h. Ibid. παθόντες f. g. antep. οὐ τὰς] οὔτε h. i. Ibid. ἡμῖν c. h. i. et γρ. e. Ibid. ἐπέδωσαν m. Ibid. χάριτας om. pr. c. Ibid. ἀλλ' - - - διέβητε om. c. pen. βοηθοῦντες f. g. ult. χρόνους om. g.

p. 208. 1. ἐπεὶ δὲ g. Ibid. Κοτυλαῖον a.

f. g. 2. ὑπερεβάλομεν f. g. Steph. 3. ὃν ὁ Δημ. i. Ibid. μισθὸν λαβὼν] μισθαρνῶν a. f. g. Bekk. Ibid. ἐνεκωμίαζεν a. f. Bekk. ἐνεγκωμίαζεν g. 4. τὸ secundum om. g.
ω
Ibid. τινὰς] δεινὰς f. g. Ibid. δυσχερείας c. e. 5. κατακεκλημένον h. i. κατακεκλειμένον Bekk. Ibid. μάχῃ f. g. et pr. e. Ibid. οὐκ] οὐδ' f. g. 6. οὔτε] οὐδὲ Bekk. Ibid. ἐκ secundum om. g. 7. συνεγείρας a. 9. δεξιούμενος καὶ om. f. g. 11. ὑμᾶς a. c. d. e. f. h. i. m. 12. ἡμέτεροι a. 13. καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς f. g. m. Ibid. ἐγένοντο ἀγαθοὶ f. g. 14. μάχῃ κρατήσαντες] μάχῃ νικήσαντες f. g. μάχῃ κρατήσαντες μάχης c. e. 15. ὑποσπόνδους ἀφεῖσαν f. g. ἀφεῖσαν Bekk. 16. ὑμῶν f. g. om. c. e. m. v. Ibid. αἴσχιστα παθεῖν ἡ πόλις f. g. Ibid. τὸ om. m. 17. μέγιστόν ἐστι κακὸν] ἐστι μέγιστον f. ἐστιν πόλεμον g. 18. ἀναξίους αὐτοῦ d. h. i. v. ἑαυτοῦ ἀναξίους f. g. Ibid. ἀποτύχοι f. g. 19. εἰκός ἐστιν εἶναι f. g. 20. πάλιν om. a. 21. συγγνώμην m. συγγνώμης παρ' ὑμῶν f. g. Bekk. 22. διαλιπὼν om. pr. c. 23. εἰς τὴν X. e. antep. συναγαγὼν f. g. pen. τὴν τυραννίδα e. Ibid. ποιούμενος m. ult. καὶ ταύτης] κἀνταῦθα f. g.

p. 209. 2. ἑτέρων f. v. 3. κἀκεῖνον f. g. Ibid. ὑπέβαλλεν e. h. i. 4. τραπόμενος]
α
τρεπόμενος e. στρεφόμενος a. f. g. Mor. τρεφόμενος in marg. m. 6. ἐμπίπτει a. f. g. Ibid. τῆς τε Θηβ. a. e. f. g. et corr. d. h. Bekk. Ibid. τῆς Φιλ.] τοῦ Φιλ. f. g. 8. στρατείας c. et marg. Steph. Bekk. 9. τὸν Ἀθηναῖον δῆμον m. τῶν Ἀθηναίων δῆμον i. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων f. g. τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων Bekk. 10. ἐάν τις Steph. Ibid. ἐπ' αὐτὸν] ἑαυτὸν e. Ibid. ἴοι codices et Bekk. Ibid. ἦν om. a. 11. κωλύσαιτε b. Bekk. ἐκωλύσατε e. et γρ. d. h. Ibid. δὲ] δὴ a. om. f. g. Ibid. νοηθεὶς e. 12. δεῦρο] δεύτερον f. g. Ibid. Ἐμπεδῶνα a. d. h. i. Ἐμπέδωνα v. 13. φέροντες g. Ibid. τῷ μὲν codices et Bekk. 14. κενὰς ἐλπίδας f. g. Ibid. αὐτὸν] τοῦτον f. g. 19. ἐγκαταληφθέντι c. d. h. i. m. Steph. Bekk. 20. ἐστρατεύσαντο g. Ibid. καὶ ἡ Θηβαίων Steph.
συντάξεις
pen. φόρους e.

p. 210. 3. ὑμᾶς a. 5. προγράψας c. d. e. h. v. et pr. i. προσέγραψε g. Ibid. καὶ Χαλκιδέας f. g. 6. συνεδρίας b. c. f. g.
συν
Steph. Bekk. προεδρίας e. γρ. συνεδρίας b. Ibid. τὰς om. e. 7. ἰσχύειν pr. e. 9. προβιβάζων a. d. et corr. e. et γρ. h. i. Ibid. ἡμᾶς f. Ibid. ὡς δεῖ τὴν πόλιν τὰς μὲν βοηθείας c. e. f. g. m. v. Bekk. 11. ποιεῖσθαι om. f. g. Bekk. 12. ἴδητε v. 13. καὶ secundum om. g. 15. titulum om. a. 16. εἰ οἱ καιροὶ c. d. e. h. i. v. Ibid. πέπρανται τηλικοῦτοι] τηλικοῦτοι πεπραμένοι τυγχάνουσι f. g. 18. τοῦτο a. d. g. h.
ο
i. sed γρ. τούτου h. τούτου e. Ibid. ὑμῖν om. f. g. Ibid. φανήσεται εἶναι f. Ibid. μέλλων b. pen. ὑμᾶς e. g. ult. τούτων f. g. Bekk. Ibid. ἡμῶν c. d. e. h. i. v.

P. 211. 1. Χαλκιδέας a. Ibid. συνέδριον
γὰρ
Εὐβοϊκὸν d. h. i. 2. τοῦτ' g. 3. γὰρ] δὲ e. Ibid. ἡμᾶς v. 5. ἐξέλεξε f. g. 6. ἥκοι codices et Bekk. Ibid. Πελοποννήσου d. e. f. h. 7. εἰς om. d. 8. πόσον e. 10. τὰς - - - τετταράκοντα om. f. g. 11. πεζὴν g. Bekk. 12. πολλοὺς καὶ ἄλλους f. g. Bekk. 13. ὥςτε f. g. Steph. Bekk. 15. πράξειν pr. c. 17. παρακαλεῖ f. g. 18. πάνυ om. g. 19. καὶ τὸ] τό τε a. d. f. g. h. i. Bekk. 20. δ' om. a. Ibid. ἐκ Πελοποννήσου a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 21. ἔφη δὴ βούλ. m. antep. τοῦ λόγου f. g. pen. Ἀκαρνανίτας v. ult. ἐπὶ Φίλ. συντεταγμένους d.

P. 212. 1. χρήματα b. Steph. 2. ἱππέας f. g. Bekk. 3. τούτοις καὶ τὰς a. b. d. f. g. h. Bekk. τούτοις καὶ i. 4. πλείους m. πλέον f. g. Ibid. δισμυρίους f. g. 6. ὑπὸ πάντων] ἁπάντων g. Ibid. ὑμῖν om. i. et pr. c. d. h. Ibid. πραχθήσεται a. f. g. 7. δὲ ταῦτα οὐκ a. f. g. Bekk. δὲ αὐτὰ οὐκ b. c. d. e. h. i. m. v. 8. γὰρ] δὲ g. Ibid. ἐν om. d. 9. ὑφ' ἑαυτοῦ f. g. Bekk. 10. πανσέληνον codices et Steph. Bekk. 11. ἀνθρώπων d. h. i. sed. γρ. ἄνθρωπος.

P. 213. 1. ἑαυτῷ Bekk. Ibid. εὖ om. f. g. 2. ἀριθμῶν om. a. d. f. g. h. i. 5. μάλιστα] σφόδρα f. g. Bekk. Ibid. ὅτι] εἰ vel ἢ pr. c. 6. φθείρει f. g. 8. κενότε-
ε
ρον i. καινότερον, h. v. καινότερον a. c. e. f. 11. ἄποθεν d. e. f. g. h. i. m. v. Bekk.
ἀπὸ
Ibid. ἀπὸ] ἐπὶ c. v. ἐπὶ e. 12. ἐνταῦθ' ἤδη f. g. Ibid. καὶ κελεύει f. g. 13. Ἐρετρίων i. 14. αὐτῶν om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 15. ἡμῖν c. d. e. f. h. i. v. antep. αἱρήσεται f. g. Mor. pen. αὐτοῖς om. f. g. Steph. Bekk. καὶ αὐτοὶ a. Ibid.
ους
Ἀθηναίους d. h. Ἀθηναίοις e. ult. καὶ φίλον f. g.

P. 214. 1. πάντων f. g. Ibid. ἐπὶ] ἐν f. g. Bekk. 2. καὶ om. c. m. v. Ibid.
οῦ
ἀξιοῦν a. b. f. g. Steph. Bekk. ἀξιῶν e. ἴσως ἀξιοῦν in marg. d. h. 3. ἡμῖν c. d. e. f. g. h. i. v. 4. τὰς ἀλαζονείας f. g. 5. ἐκ τοῦ ψηφίσματος om. a. d. f. g. i. v. et pr. h. Bekk. Ibid. καὶ ἀπὸ τοῦ a. f. g. καὶ
ε
ἀπὸ τοῦ e. 6. ὑφείλατο c. 7. καὶ om. a.
....
f. g. 10. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ d. h. om. a. 11. μὲν om. c. e. Ibid. στρατιὰν a. f. g.

Steph. Bekk. ult. εἰπεῖν ἐστί μοι a. f. g.
τρία
Ibid. τρία] δέκα d. h. i.

παρὰ
p. 215. 2. παρὰ] περὶ h. περὶ i. 4. καὶ om. a. 6. πρὸς Φίλιππον om. f. g. et pr. e. add. in marg. e. [πρὸς Φίλιππον] Bekk. 8. Χαιρεγένους f. g. 9. αὐτοῦ om. f. g. Ibid. ἀφεῖναι f. g. Bekk. 10. ἐπαγγελόμενον h. i. v. ἐπαγγελούμενον Steph. Bekk.
αθή
Ibid. στήσεσθαι e. στήσεσθαι m. v. 11. ἐν Ὠρεῷ om. pr. e. Ibid. Γνησιδήμῳ e. 13.
α
εἰσέπραττεν f. g. 14. δημοσίους e. antep. ταῦτ'] πάντ' a. d. h. i. pen. ὅτι - - - τὸ ψήφισμα om. g. Ibid. τῶν] τοῦ f. ult. Ὠρειτῶν. τὸ ψήφισμα λέγε γραμματεῦ. g.

p. 216. 1. titulum om. a. 2. et 12. ὦ ἄνδρες Ἀθ'. Bekk. 4. τοῦ Κτησιφῶντος a. d. h. i. 5. ἔνεστιν c. d. f. g. h. i. 6. ἃ] ὃ a. marg. Steph. Ibid. γράψας c. m. Ald. ἐν τῷ ψηφ. γράψαι f. g. 10. εἰς om. pr. g. 11. τὴν om. i. Ibid. γράψας om. i. 12. ἄρχομαι f. g. ἐνάρξομαι i. Ibid. τοὺς om. f. g. Ibid. πλημμελήματα αὐτοῦ f. g. 15. καὶ ταύτην d. h. i. 16. Ἀκραγγαλλίδαι e. 17. καὶ τὰ] καὶ περὶ τὰ a. e. καὶ περὶ f. g. κατὰ τὰ v. 18. Ἀμφικτύονας γυναῖκας δὲ ἥρπαζον καὶ ἐλῄστευον d. h. et in marg. e. antep. γινομένοις a. f. g. Bekk. Ibid. λέγεται a. d. h. i. pen. οἱ πρόγονοι οἱ ἡμέτεροι c. m. v. οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι e. Ibid. ἔπειτα δὲ καὶ a. d. h. i.

p. 217. 3. αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν ἐκπ. f. g.
α
4. αὐτοὺς] τοὺς v. Ibid. ἀνδραποδισμένους e. ἠνδραποδισμένους f. g. 5. τῇ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 8. χρησμὸν τοῦτον οἱ e. f. g. 12. ἱκανὴν] πολλὴν f. g. Ibid. ἐκ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 13. τὸν λιμένα f. g. Ibid. ἔχωσαν om. f. g. 15. ἀφιέρωσαν d. antep. ἐργάσεσθαι v. Steph. Bekk. ἐργάζεσθαι f. g. pen. ἄλλον a. ἄλλο v. Ibid. ἐπιτρέπειν f. g. ult. καὶ χειρὶ - - - ἀρᾷ om. f. g. Ibid. ἁπάσῃ m.

P. 218. 1. αὐτῶν b. Ibid. τὸν ὅρκον μόνον d. h. i. 4. παραβαίνων a. παραβαίνῃ
οι
v. παραβαίνει i. 6. καὶ tertium om. g. Ibid. ἐπεύχεσθαι a. f. g. 7. μηδὲ] μήτε d. e. f. g. Bekk. Ibid. τίκτειν τέκνα g. 8. μήτε] μηδὲ c. e. f. g. h. v. 9. εἶναι αὐτοῖς f. g. 10. ἀγορᾶς f. g. Ibid. καὶ quartum om. g. m. 11. τὸ om. f. g. Ibid. ἐκείνων] οἰκείων g. 12. θύσειεν e. g. m. θύσαι i. Ibid. μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι i. om. v. 13. μήτε τῇ Ἀθ. g. μήτε Ἀθ. f. 14. αὐτῶν a. d. f. g. i. om. m. 15. τὰς ἀρὰς pr. c. 16. ἡμῶν v. antep. ὤμοσαν f. pen. ΜΑΝΤΕΙΑ. ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. a. c. d. f. g. h. v. et in marg. m. Ald. Ἀραὶ καὶ ὅρκοι Ἀθηναίων μετὰ τῶν Ἀμφικτυόνων. λείπει. Μαντεία. c. ult. οὐ - - - ἑλόντες om. i. Ibid. ἐρίψετε a. f. g. h. ἐρίψατε e. ἐρείψετε corr. e.

p. 219. 1. γε] τε f. om. g. κεν ἐμῷ τεμένει marg. Steph. 2. ποτικλύζῃ c. e. h. i. m. v. Steph. Bekk. περικλύζῃ d. ποτικλύζειν b. Ibid. κελάδον a. c. g. v. κέλαδον d.
οῦν
f. i. sed γρ. κελαδοῦν d. i. κέλαδον e. Ibid. ἱεραῖς a. 3. ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. om. a. e. m. v. Steph. 5. γενομένης] γε h. i. et pr. d. γενομένης e. om. g. 6. Ἀμφίσσης f. 7. ἐπεργάζοντο a. 8. συνώμισαν v. 9. καταπλέοντας a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 10. πυλαγορῶν v. πυλαγόρων i. Ibid. διέφθειρον f. δὲ ἔφθειραν m. 11. ἦν om. d. h. i. Ibid. ἡμῶν m. et corr. e. Ald. Ibid. πυλάγορος pr. c. 12. δισχιλίας e. f. g. et γρ. h. Ibid. Ἀμφισέων a. et sic passim simplici σ. 13. ὑπὲρ om. e. f. g. Bekk. 14. ποιεῖσθαι e. f. g. 15. ἀποστέλλεσθαι a. e. f. g. 16. εἴκοσιν ἐκ τῶν e. f. g. antep. βοηθήσει v. Ibid. Ἀμφισσῶσιν Ald. pen. ὅθεν ἔτι μᾶλλον a. c. e. f. g. Bekk. Ibid. αὐτῷ] ἐν τῷ Ald. ult. ἀνδρὸς] ἢ ἀνδρὸς e. f. g. ἀνδρὸς ἢ a. Bekk.

p. 220. 1. κακοῖς] συμφοραῖς e. f. g. sed γρ. κακοῖς e. 3. δὴ] δὲ a. Ibid. ὡς] ᾧ c. v. ὅσῳ a. e. f. g. Bekk. ὃς Ald. 5. Διομνήτου a. 6. πυλαγόρας a. e. 7. Ἀναγύρασιον d. h. i. Bekk. Ἀγυῤῥάσιον f. g. Ἀγυῤῥώσιον pr. e. Ibid. ἕνεκεν d. h. i. 8. Λέσβιον] ἐξ Οἴου e. f. g. Bekk. sed. γρ. vulg. e. 9. δ'] δὴ f. g. 10. τὸν d. h. i. Ibid. Διόμνητον a. 11. συμπεπτώκει e. g. Bekk.
ει
antep. δ' ἡμῖν om. m. ult. Ἀμφισσῆς f.

οις
p. 221. 1. ἡμετέρας a. m. 2. τάλαντα e. Ibid. τῶν] τὸν c. Bekk. om. m. 3. τὰς om. a. d. f. g. i. Bekk. pro γρ. habent e. h. Ibid. ἀνέθεκεν g. Ibid. πρὸς] εἰς e. g. 4. ἐξαράσασθαι b. g. ἐξαρέσασθαι f. ἐξάρασθαι pr. e. 5. καὶ Θηβαίων om. g. 7. μεταπεμψάμενος codices et Steph. Bekk. Ibid. δέ με a. e. f. g. et corr. d. h. δ' ἐμὲ Bekk. Ibid. με om. codices et Ald. Bekk. 8. εἰπεῖν - - - συνέδριον om. f. g. in ima pagina habet e. 9. οὕτω] οὔπω h. i. sed γρ. οὕτω h. Ibid. προειρημένον pr. m. προῃρημένον ποιεῖν d. 11. πυλαγορῶν g. Ibid. καθεστηκότων e. g. et corr. d. et γρ. h. 14. αὐτὸν om. f. g. Ibid. προσαγομένου m. Ibid. ἀρχὴ c. v. 15. γε om. a. d. h. i. 16. ὠνομάζετε c. f. g. v. et pr. e. Bekk. Ibid. ὄνομα e. g. Ibid. τῶν] τοῦ f. Bekk. 17. ἐναγὲς b. et in marg. Eman. 18. ἐξείργετ' ἂν b. c. f. k. Mor. Bekk.
είρ
ἐξήγετε d. antep. Κρώβυλλος a. Κρωβύλος
ο ο
d. i. Κρωβύλος f. Κροβύλης e. Κροβύλης g. ult. λέγων om. a. e. f. Ibid. ἐγὼ om. c. v.

p. 222. 1. δ' ἐγὼ οὕτω a. 2. ἄλλους μὲν d. h. i. ἐπὶ μὲν ἄ. λ. ἥσομαι g. 3. ἐπῆλθε] ἐπῄει e. f. g. et γρ. d. h. Ibid. οὖν om. a. d. h. i. 4. ἐπὶ] περὶ e. f. g. Bekk. Ibid. τὴν ἱερὰν γῆν c. e. f. g. m. v. 5. ἀσεβείας] παρανομίας e. f. g. 6. ὑπέκειτο c. d. h. i.
σύ
ἀσύνοπτον i. 8. τουτὶ f. g. et corr. e. Bekk. 9. κεράμεια f. g. κεραμεία e. κεράμια Mor. 10. αὔλια a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 14. ἅμα] ἀλλὰ v. 16. διοριζομένην, sed γρ. vulg., e. 17. τῶν] τοῦ d. f. g. h. i. Bekk. 18. τῶν om. e. f. g. 19. τὸν τῶν προγόνων ὅρκον a. b. f. τὸν προγόνων ὅρκον e. g. 20. καὶ ante χειρὶ om. e. f. g. 21. οἷς ἂν δύνωμαι e. f. g. antep. ὑμετέραν d. i. ult. βουλεύεσθε a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid.
α
κατνὰ g. καινὰ e. κοινὰ Ald. Ibid. παρέστη e. f. g.

P. 223. 1. τὰ θύματα τοῖς βωμοῖς e. f. g.
ε
Ibid. μέλλεται e. 2. τοῖς θεοῖς g. αἰτεῖν
ὺς οὺς
τἀγαθὰ τοῖς θεοῖς e., pr. enim om. αἰτεῖν et τοὺς θεούς. 3. δὴ] δὲ a. d. e. g. h. i. 4. ἱκετείας e. f. οἰκετείας g. 5. ποιήσησθε c. v. Ibid. παρέντες τούτους e. f. g. 6. ταῖς] τοὺς d. h. i. Ibid. αἰνιγμῶν f. g. 10. μήθ'] μήποθ' v. μηδ' Bekk. Ibid. ὁσίων i.
αι
Ibid. θύσειαν c. m. θύσειαν g. θύσιαν v. 11. φησι post ὁσίως ponunt e. f. g. Ibid. μήτε] μηδὲ d. e. g. h. i. Bekk. 12. μήτε] μηδὲ c. d. e. g. h. i. Bekk. Ibid. μηδ'] μηδὲ τῇ a. 15. ἀπηλλάγην om. h. antep. καὶ ὁ λόγος e. f. g.

ε ε
p. 224. 1. δίετες c. διέταις g. διαίταις e. 2. αὔριον ἥκειν d. ἥκειν αὔριον f. g. ἥκειν αὔριον e. Ibid. ἅμας] ἅμα a. g. 3. Θύτειον c. v. 4. ἀναγορεύει e. f. g. ἀντηγόρευε
α
c. m. v. Ibid. πυλαγόρας a. πυλαγόρους d. τοὺς πυλαγόρους f. τοὺς πυλαγόρας e. Ibid. ἥκειν] ἅπαντας ἥκειν f. g. 5. τόπον] τόπον τοῦτον e. Ibid. Θεῷ] θῷ Ald. 7. ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ e. f. g. 8. ἔσωθεν f. g. et pr. e. 10. καὶ ταῦτα c. f. g. 12. ἧκον] ἦλθον e. f. g. Ibid. πρὸς] ἐφ' e. f. g. Ibid. ἡμᾶς om. i. Ibid. πανδημὶ e. f. g. 13. μόλις om. v. antep. ἂν ἀπολέσθαι a. e. f. g. Steph. Bekk. pen. Κόττυλος v. ult. ὅταν τις μὴ e. f. g. Bekk.

p. 225. 1. πυλαγόρας a. e. Ibid. συγκαλέσῃ e. f. g. Bekk. 2. θύοντας e. f. g. Ibid. καὶ τοὺς χρωμένους e. f. g. 3. ἐνταῦθα δ' ἤδη a. Ibid. ἐγίγνοντο τῶν Ἀμφισέων a. ἐγίνοντο τῶν Ἀμφισσέων d. h. i. 4. ἦν om. i. Ibid. ἡμετέρας a. b. d. i. Bekk. 6. ἐν τῷ ῥητῷ e. g. 7. ἔχοντες h. i. ἔχοντάς τε a. Ibid. δίκην e. f. g. Bekk. 11. titulum om. a. 12. οὖν] δὲ a. om. c. e. f. g.
ἀποδοθέντος
m. v. Ibid. ἀναγνωσθέντος e. ἀναγνωσθέντος f. g. Ibid. ὑφ' ἡμῶν] πυλαγόρων marg. Steph. 13. ἐν primum om. e. f. g. Bekk. 14. ἀποδεξαμένου om. v. 15. ἁπάσης e. f. g. Ibid. καὶ τοῦ Δημ. v. 18. ἐδύνατο m. v. 19. καὶ om. f. g. et pr. e. 20. προβαλὼν pr. e. antep. τοῦ om. a. Ibid. ἐν om. d. h. i. pen. διεγράψατο c. v. Ibid. τοῦ om. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. τὸ om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἤδη om. f. g. et pr. e. Ibid. ἐπαναστάσης] ἐπ' ἀναστάσει e. f. g. Mor.

p. 226. 2. πολλῶν διαφειμένων a. b. d. h. i. Bekk. πλείστων διαφειμένων e. f. g. Ibid. δ' om. a. d. f. g. h. i. 3. τῶν] τὸν d. h. Bekk. Ibid. πυλαγόρας e. 4. ἀεὶ a. c. e. f. g. m. v. Steph. Bekk. Ibid. πορεύεσθαι - - - πυλαγοροῦντας om. c. 7. καὶ αἰσχρῶς i. 8. ὃς] ὡς v. 9. χρόνου ἔμελλε m. 11. σύγγραμμα] πρόσταγμα b. e. f. g. et γρ. d. h. 12. πυλαγόρας a. c. d. e. f. g. h. i. 13. ἐκεῖσε e. f. g. Bekk. 14. μὴ] μήτε b. c. d. h. i. v. Bekk. Ibid. λόγου μήτ' ἔργου μήτε δόγματος e. f. g. 16. πότερον e. f. g. 17. τἀληθὲς Bekk. 18. οὕτω c. v. Ibid. διέθηκεν a. b. d. h. i. διατέθηκεν v. 19. ἡμῶν codices et Bekk. Ibid. ὤμοσαν οἱ πρόγονοι e. f. g. antep. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk.

p. 227. 1. αὐτῆς codices præter g. (qui a pr. αὐτοῖς exhibet) et Bekk. 3. τοὺς om. e. g. 4. ψηφίζοντα g. et. pr. e. 6. ἐν primum om. i. Ibid. παρχόντος e. 7. μάλα a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. τολμήσεις d. h. i. sed γρ. τολμήσει h. 9. στρατείᾳ d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. προειπὼν f. g. et pr. e. 14. φεύγοντας f. g.
φυγόντας
φεύγοντας e. Ibid. ἐπειδὴ - - - κατήγαγον om. a. Ibid. οὐδὲ] οὔτε e. f. g. Bekk. 15. ἐξέτεινον v. 16. καὶ κατελθόντας f. Ibid. ἐξέβαλον a. e. f. g. Bekk. ἐξέβαλον εἰς Χερόνειαν d. 17. Ἀμφισσεῖς c. d. h. i. v. Ibid. στρατείαν post δευτέραν ponunt a. d. d. i. 18. ἐπανεληλυθότος a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. 20. ὑμῖν f. 22. ἡμῖν f. g. et pr. e. 23. μόνον γε οὐκ a. e. f. g. Bekk. antep. τοι om. a.

μισθῶν
p. 228. 1. μυστῶν e. g. Ibid. τελετὴ b. d. e. g. v. 2. Ἀμεινιάδης a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ἀμινιάδης c. Ἀμηνιάδης v. 6. δεδομένης d. e. f. g. διδομένης h. Ibid. ἡμῶν Ald. 7. τῶν ἱερῶν] τῶν ἱερῶν ὄντων a. b. c. d. h. i. m. v. ὄντων τῶν ἱερῶν e. f. g.
π
Bekk. Ibid. ἐξέπεμπε d. h. i. ἐξέπεμψε e. 8. πρῴην γέ ποτε e. f. g. πρῴην om. m. 9. ἐπετόλμησε a. ἀπετόλμα e. f. g. 10. ἐπὶ] εἰς e. f. g. Bekk. 11. εἶ σὺ ζημίας ἄξιος e. f. g. Bekk. Ibid. ἀλυτήριε m. 12. μὲν γὰρ ὁ a. Ibid. κεκρατουμένων m. 15. πότερα e. f. g. Bekk. 16. ὑπερωρίσθαι c. d. e. f. g. h. i. Bekk. ὑπερωριεῖσθαι a. 17. τί γάρ τοι τῶν e. g. Ibid. ἀνελπίστων καὶ om. f. g. add. in marg. e. 18. ἀπανθρώπιον e. g. 19. μεθ' ἡμᾶς ἐσομένοις e. f. g. 20. τῶν om. m. antep. Ἄθων e. Bekk. Ibid. ὁ τὸν] καὶ τὸν a.

p. 229. 1. μέχρι ἡλίου δυομένου e. f. g. Ibid. ἑτέρων om. d. h. i. 2. ἀγωνίζεται a. Ibid. σωτηρίας] εὐτυχίας c. m. v. 4, ἐν Δελφοῖς om. a. f. g. add. in marg. e. 5. Θῆβαι δὲ Θῆβαι b. d. f. g. h. i. Mor. Bekk. alterum Θῆβαι add. in marg. e. Ibid. ἀστυγειτόνων e. g. 6. μέσου a. 7. μὴ om. codices et editiones. Ibid. οὐδ'] οὐκ codices et editiones. Ibid. βουλευσαμένη b. 8. νεοβλάβειαν e. g sed γρ. θεοβλάβειαν e. 9. χρησάμενοι i. κτησαμένη b. 12. ἡγεμόνες om. a. 15. δόξοι e. 16. κριθη-
κριθήσονται
σόμενοι f. g. Bekk. κριθησόμενοι e. ult. ἡμῶν a. c. d. e. h. i. m. v. Steph. Bekk.

p. 230. 2. ὑμῖν c. d. h. i. v. Ibid. ξυμβέβηκεν m. 3. πρὸς] εἰς e. f. Ibid. προσεληλύθεν a. c. d. f. h. i. Bekk. προεληλυθεν g. παρεληλύθεν e. 7. λέγω m. v. 8. ὑμᾶς v. 10. δὲ] δὴ a. c. d. f. g. h. Bekk. καὶ e. marg. Steph. Ibid. σύμ-
ηρα
πασα m. Ibid. ἐπαυρεῖ e. 11. κεν] μὲν i. Ibid. ἀλιτραίνει a. e. ἀλιταίνῃ f. Mor. Ibid. μητιάαται c. f. g. m. Mor. Bekk. 12. μέγα πῆμα δῶκε c. d. h. i. m. v. et corr. f. Bekk. πῆμα μέγα δῶκε a. μέγα πῆμα ἔδωκε f. g. μέγα ἔδωκε πῆμα Mor. 13. λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν a. c. d. e. g. h. i. m. v. Bekk. Ibid. λαοί, Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν, μινύθουσι δὲ οἶκοι Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε e. et in marg. Ald. Eman. adscriptum est: ἀπέστη δύο ἔτη. 14. τῶν] ὃ f. g. Mor. τόν d. et pr. i. Ibid. ὃ] τό pr. e. 15. νῆας ἐνὶ codices et Bekk. Ibid. πόντῳ τίννυται εὐρύοπα ζεὺς a. m.
νν
Mor. Bekk. πόντῳ τίνυται εὐρύοπα ζεὺς c. d. h. i. v. 16. δὲ om. c. e. f. g. m. v. 17. ἐξετάζηται g. Ibid. δείξειν e. δόξιν Ald. 19. στρατιὰ d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἀνηρπασμέναι] ἀνῃρημέναι b. ult. πάλαι om. d. h. i.

p. 232. 1. τὰ secundum om. v. Ibid. ἡμέτερα f. g. 2. ἡμῖν c. f. g. Ald. Steph. Bekk. 3. τὸν om. v. Ibid. οὐδὲ] οὐ a.
δὲ
Bekk. οὐ e. 5. πρότερον τούτου e. g. 6. οὗτος] οὖν e. om. d. h. i. 7. στρατηγὸς om. d. h. i. [οὗτος στρατηγὸς] Bekk. Ibid. Κολυτεὺς a. Κολυττεὺς d. h. i. 8. Ἀρχιεὺς c. v. Ald. Steph. ἀρχιερεὺς g. et pr. e. 9. εἶτα Λεωδ. a. 11. ῥήτωρ καὶ οὗτος om. d. h. i. [ῥήτωρ καὶ οὗτος] Bekk. Ibid. Ἀρχέδημος a. d. e. f. g. h. i. Mor. Bekk. Ibid. καὶ om. i. 12. καὶ] ὃς pr. i. ὡς d. h. antep. [δημαγωγὸς] Bekk. pen. ῥήτωρ om. a. d. e. f. g. h. i. [ῥήτωρ] Bekk. Ibid. Πύρρανδος d. h. i. ult. Ἀναφυλάσιος m. Ibid. ἔτι] ἔστι c.

p. 233. 1. ἠδυνήθη a. c. d. e. f. g. h. i.
δέομαι
v. Bekk. Ibid. τὴν om. a. 2. δύναμαι e. 3. ἐπεὶ a. 4. ἀφελόμενος αὐτῶν e. f. g. 5. ὃν - - - πόλεμον om. g. add. in marg. e. Ibid. τῆς secundum om. c. d. e. f. h. i. Ibid. τῶν om. a. 6. τὸν αὐτὸν πόλεμον om. m.
ἐ
Ibid. ἀπήγαγε e. 8. μεταλαβὼν i. 9. αὐτῶν ἥπτετο a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 10. Θήβας] πόλεις d. h. i. sed γρ. Θήβας d. h. 11. καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς e. f. g. Bekk. 12. περὶ om. a. Ibid. μόνον a. Ibid. Δημοσθένην a. 13. εἰσαγαγὼν b. Ibid. ἡμᾶς e. f. g. 15. τὰ om. e. g. 16. ἡμᾶς e. 17. μὲν τῷ a. Ibid. ἡμῖν e. f. g. 19. δεῖ] δὴ v. δεῖ τὰ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 20. προσποιούμενος a. 21. γίγνεσθαι e. f. g. 23. ποιήσασθαι f. g. Bekk. τὴν συμμαχίαν δεῖ ποιήσασθαι e. 24. εἴ τις γίνεται e. g. 25. προσλαβὼν i. Ibid. πᾶσαν d. h. i. 26. ἀφίστηται b. ult. ἐπεπόνθεσαν f. g. πεπόνθασιν v.

p. 234. 4. τὴν μὲν ἡγ. d. e. g. Ibid. μὲν om d. μὲν e. Ibid. θάλατταν e. f. g.
...
Bekk. 5. τὸ] τῆς c. v. 6. δεῖν e. f. g. Ibid. ὥστε] ὅθεν e. g. Ibid. παρὰ] πρὸς e. g. 8. ἡμέτερον Ald. Steph. Bekk. 12. Δημοσθένη c. v. τὸν Δημοσθένην e. Ibid. αὐτοῦ] τούτου a. d. h. i. 13. θαυμάζεσθε i. Ibid. ἀλλ' om. i. 16. τοῦτο g. et pr. e. 19. τὴν secundum om. c. h. m. v. Ibid. βοιωτάρχοις a. 21. περιὼν c. v.
α
περιὼν e. περιϊὼν Ald. Ibid. πρεσβεύσειν a. c. d. f. h. i. v. Bekk. πρεσβευτὸν g. et pr. e. antep. ὅπου ἂν a. d. e. g. h. i. Mor. ὁπότ' ἂν c. v. ὁπόταν m. Ibid. ἐκπέμποιτε v. pen. αὐτῶν e. g. Ibid. ἀντείπῃ a. e. g. ult. καὶ om. i. Ibid. ἑαυτῷ e. f. g.

ψ
p. 235. 1. γράφειν f. g. m. γράφειν e. γράφην v. Ibid. τὸν e. g. Ibid. στρατήγιον f. g. h. et pr. e. i. sed γρ. στρατηγεῖον h. 2. τοῦ om. d. h. i. 3. στρατηγίου f.
εί e
g. i. στρατηγίου h. 4. καιναῖς f. g. h. καιναῖς d. e. i. sed γρ. κεναῖς h. δὲ τῷ ξενικῷ ἐν ταῖς χώραις a. Ibid. τὰ om. e. f. g. 6. διαμαρτυρουμένου a. d. g. h. i. διαμαρτυρα-
ου
μένου c. f. m. v. διαμαρτυρομένου e. 7. ἐμοῦ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις a. 8. ἐκ τῶν ἀναρπασθέντων ξένων a. c. f. g. m. et pr. e. 9. ἂν om. e. g. 13. προγεγενημένης a. b. d. h. i. Ibid. τηλικούτων] τοιούτων e. Ibid. γενόμενος f. g. 14. ἔδωκεν a. 15. μὴ καὶ c. d. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. στεφανωθήσεσθαι e. f. g. 16. ἱκανός g. et pr. e. 17. τοῦτ' ἤδη ἀγανακτεῖ e. f. g. Bekk. 23. μικρῷ e. f. antep. τὴν om. a.

p. 236. 1. τὰς τάξεις a. e. f. g. 2.
οὐ
αὐτὸς e. Ibid. δεκέτης f. g. δεκαέτης v. 3. προγεγενημένος e. f. 4. δ' om. e. f. g. 5. βοιωτάρχους e. Ibid. ἰδίᾳ om. f. g. et pr. e. 8. οὐθενὸς e. 10. τοῦτο κηρύγματι i. m. sed in marg. τούτῳ habet i. κηρύγματι τούτῳ f. g. et pr. e. τούτῳ κηρύγματι

Steph. 11. ἑαυτῷ a. e. f. g. Bekk. 12. ὡς ἔοικε] ᾤετο pr. e. 13. μὴν ὅς τι a. 19. ὑμετέρους πάλιν ἀν. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἀνέτρεψαν g. et pr. e. Mor. antep. ἐνταῦθ' ἤδη παντάπασιν e. f. g. ult. ἀπεκάλει τοὺς βοιωτάρχας e. f. g.

p. 237. 1. γράψειν a. d. h. i. Bekk. γράφει f. g. et pr. e. Ibid. ἔφη om. f. g. et pr. e. Ibid. οὐδεπώποτ' e. f. g. 4. οἱ om. g. Ibid. ἐν ταῖς Θήβαις e. f. g. 5. μὲν om. a. Ibid. ἀπετράποντο a. e. f. g. Bekk. 7. τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν e. f. g. Bekk. 10. ἀναβῆναι v. 11. τῶν] τὸν τῶν f. Bekk. Ibid. τελευτησάντων e. f. g. Bekk. 12. τῶν πραγμάτων om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 13. ἁπάντων] πάντων d. e. f. g. Bekk. τῶν h. i. 14. τοῖς om. d. v. Ibid. θαυμασιωτάτους g. Ibid. ἐθέλεις e. g. τολμήσεις b. 15. μάλα] μᾶλλον v. 17. καὶ ὑμεῖς ὑπομενεῖτε e. ὑπομενεῖτε ὑμεῖς g. Ibid. συναποθανεῖσθαι in marg. Ald. Eman.
μνήμη
18. γνώμη e. Ibid. γίνεσθε b. e. g. Ibid. δέ μοι e. g. 19. τῇ διανοίᾳ b. 21. γενέσθαι d. h. i. 22. πότερον b. 24. εἰρηνι-
πάθεσι
κοῖς pr. e. Ibid. πράγμασι e. Ibid. ἐπιοῦσιν f. g. v. et pr. e. εἰσεπιοῦσιν a. 26. ἢ om. f. g. et pr. e. Ibid. ἐλεύθερος a. pen. νῦν a. d. e. g. Ibid. τραγῳδιῶν a. ult. ἐννομεῖτο m.

p. 238. 1. προελθὼν f. Bekk. παρελθὼν e. g. 2. τετελευτηκότες ἐν τῷ πολέμῳ e. 4. πρὸς] εἰς a. d. h. i. 7. ἔθρεψε b. 9. τραπέσθαι a. b. 11. παραστησάμενος codices et editiones. 12. ἂν ἐρεῖ] ἀνερεῖ corr. i.
ἑ εῖ
Steph. Bekk. ἂν αἱρῇ f. Ibid. τί ποτε φθέγξ. e. f. g. 13. ἂν] ἐὰν a. Bekk. 14. ἀλλ' αὐτὸ b. Ibid. τό γ' d. e. f. h. i. Bekk. τό τε g. 15. σιωπηθήσεται a. d. e. f. g. h. Steph. Bekk. σιωπηθήσεται i. 16.
...
ἄνδρα ἀρετῆς ἕνεκα εἰ i. 17. ὁ secundum om. a. d. e. f. g. h. i. Ibid. τῶν om. c. f. g. m. v. et pr. e. 18. ἀρετῆς ἕνεκα om. a. add. in marg. i. ἕνεκα om. e. f. g. Ibid. κάκιστον καὶ ἀνδραγαθίας a. d. h. i. 20. ἱκετεύω ὑμᾶς post Ἀθηναῖοι ponunt e. f. g. ὦ ἄνδρες Ἀθ. e. f. g. Bekk. 21. μὴ om. e. f. g. Ibid. ἵστατε Bekk. Ibid. ἀφ']
καθ'
καθ' b. ἀφ' d. e. h. antep. ἀναιρεῖτε m. Ibid. παρανοίας] παρανομίας Mor. ult. καὶ ἀνηκέστων om. a.

p. 239. 1. τούτων g. et pr. e. Ibid. ὑποδέδεχε f. g. ὑποδέχεσθε h. i. sed γρ. ὑποδέδεχθε h. 4. παραγένεσθε, ἀλλὰ ταῖς a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. καὶ om. e. g. 13. τὴν secundum om. e. 14. γὰρ πόλις e. f. g. Bekk. Ibid. ἀνὴρ ἰδιώτης e. f. g. Bekk. 15. συμβούλῳ Δημοσθένει v. 16. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 18. ἀναστρέψῃ m.
ο
21. ἀνατετροφότα b. g. h. i. ἀνατετραφότα
π
f. ἀνατετραγότα e. 22. ἐάσατε h. et pr. i.
ἐ
Ibid. ἐπευθύνειν a. c. d. f. h. i. ἀπευθύνειν e. ult. ἐκ] ἀπὸ Scrimg.

p. 240. 1. ἀργυρολογήσας Scrimg. 3. ὑπότρομος - - - χρόνους om. g. add. in marg. e. 4. ἡμιθανὴς d. f. h. i. 5. αὐτὸν ἐκέλευε a. c. d. f. g. h. et in marg. e. Bekk. 6. τὸ] τὸ τοῦ e. 9. ἐτελεύτησε μὲν Φίλιππος e. f. g. Bekk. antep. αὐτὸς] αὖ a. e. f. g. h. i. Steph. Bekk. pen. εὐαγγελίων codices et editiones. Ibid. καὶ om. a. c. d. f. g. m. v. et pr. e. Bekk. Ibid.
βουλὴν
βουλὴν] ἀρχὴν f. ἀρχὴν e. ult. κατέστησεν ποιῆσαι, ἐπωνυμίαν a. Ibid. δ' om. c. d.
ω
h. v. Ibid. Ἀλεξάνδρου e. Ibid. Μαργαρίτην v.

p. 241. 1. ἐκ om. v. 2. ἔφη ἐν] ἔφησε f. g. et pr. e. 3. ταῦτα d. h. i. Bekk.
ε
7. ἐπεψηφισμένων d. e. ἐπιψηφισμένων i. ἐπιψηφισμένων g. h. 8. ἡμετέραν d. e. f. g. 9. ἐπεὶ περὶ d. 12. ἑαυτὸν] ὡς αὐτὸν g. antep. μὲν οὖν τοῦτον h. pen. νυνὶ e. f. g. Ibid. προσδέδωκεν Ald.

p. 242. 1. πάραλοι a. d. h. i. et corr. e. Bekk. sed γρ. παράλιοι d. h. 3. Ἀριστείων
βού
f. Ibid. Ἀριστοφίλου f. Ἀριστοφίλου e. Ἀριστοφύλου g. 4. γινώσκῃ v. 5. ἑταιρῶν d. h. i. et corr. e. Ibid. γενόμενος om. v. 6. τῇ] τῇ τοῦ d. e. 7. πάσχων ἢ πράττων e. f. g. 8. ἔμοιγε e. g. 9. ποτ' ἐστι καὶ πῶς e. f. g. et corr. d. h. 10. πλησιάζων
ε
g. πλησιάζων e. 11. γράμμα m. Ibid. Δημοσθένης om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk.
δια
12. καταλλαγὰς f. g. καταλλαγὰς e. Ibid. πολλὴν τὴν κολακείαν e. f. g. 13. θεωρήσετε e. f. g. Ibid. τὸ om. i. 15. γάρ τοι f. g. Ibid. Δημοσθένης ἐφρόνει e. f. g. 16. τὸν om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 18 ὅτι e. Ibid. τὴν om. e. g. Ibid. οὐ om. i. 19.
παρα
ἀκατασκεύων f. g. Bekk. ἀκατασκεύων e. antep. στρατείᾳ v. pen. ἂν δ' d. h. Ibid. ἡμᾶς f. g. Bekk. Ibid. κοινὴν om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. ἑαυτῷ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. λόγον om. a.

p. 243. 1. σε θῶ] σε θεῶ g. h. et pr. d. sed γρ. θῶ h. σε θεὸν a. σὺ θεὸν pr. e. Ibid. καὶ om. a. d. e. f. g. Bekk. 2. σαυτοῦ
οῦ
corr. d. e. Bekk. αὐτοῦ h. αὐτῷ g. 4. καταβεβήκει a. c. d. e. g. v. Bekk. 5. Κιλικίᾳ] Σικελίᾳ pr. e. 6. δὲ μάλα e. f. g. Bekk. μᾶλλον δ' v. 9. τισὶ] τί corr. c. m. 11. χρυσόκορον v. Ibid. ἴσως, κατεστρέφθαι Ald. Eman. 13. ἀνεβάλου f. 15. μάχης d: et corr. e. et γρ. h. 16.

ἐπὶ] περὶ codices et editiones. 17. αὐτῆς v. Ibid. συμμετεβάλλοντο a. c. d. e. h. i. v. Steph. Bekk. Ibid. Πελληνέων f. antep. Ἀρκάδα πᾶσαν pr. e. Ibid. αὕτη e. f. g. Bekk.

p. 244. 1. μεθεστήκει v. 3. ἐνταῦθα δ' ἡμῖν d. h. i. Ibid. ἀπόδειξιν om c. h. et pr. e. Ibid. ποιῆσαι c. Ibid. ὦ om. c. d. e. h. v. 4. καὶ τί] ἢ τί d. h. i. ἢ τί καὶ a. Ibid. ἃ] ὃ e. f. g. 5. σοῦ g. Ibid. εἴποις e. f. g. et pr. h. 7. νυνὶ e. f. g. Bekk. 9. ὦ] ὡς e. f. g. Ibid. σιδήρεα e. σιδήρειοι f. σιδήρεια g. 10. ἔφησε e. g. 11. ἀνατετολμήκασί g. Ibid. τοῦ] τὰ τοῦ a. d. h. v. pen. φορμοραφούμεθα a. ult. πρῶτον τὸν a. Ibid. τὰς] τοὺς c. Ibid.
ο
βελᾶνας e. βελᾶνας g. Ibid. διετόρασι e. διετίρασι g.

p. 245. 1. τίνος] τί f. g. et pr. e. Steph. Bekk. Ibid. κίναδος e. f. g. i. Steph.
α
Bekk. κίναιδος d. h. 2. καὶ om. e. g. Ibid. περιάγων e. περι g.

συστῆσαι
p. 246. 1. συστήσασθαι a. συστήσασθαι f. 2. Περαιβοὺς e. f. g. Ibid. σὺ γὰρ] σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι οὐ γὰρ e. f. σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι σὺ γὰρ g. σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι add. in marg. d. h. σὺ Θετταλοὺς ἀποστήσειας (omissis σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσαις) c. σὺ γὰρ ἂν Θετταλοὺς ἀποστήσειας (omissis iisdem) m. σὺ Θετταλοὺς ἀφιστήσειας (omissis iisdem) v. 3. ἀποστήσαιο a. ἀποστήσειας e. f. g. Ibid. ἂν om. g. Ibid. προσίλθης v. 5. προκαθεσθήσῃ a. προκαθεστήσῃ c. v. προσκαθεστήσῃ Ald. προσκαθίζεις εἰς f. προσκαθίζειν εἰς g. et pr. e. προσκαθιζήσει Bekk. 7. σαυτὸν ἐπὶ] συνὼν ἐπὶ a. εἰς αὐτὸν ἐπὶ m. εἰς αὐτὸν ἔτι c. v. Ibid. ἐπιγράψῃς m. v. 8. ἀποδράσεις a. 9. αἰτήσῃς v. Ibid. χρυσοῦς στεφάνους g. et pr. e. Ibid. ἀξιώσεις στεφανοῦσθαι b. e. f. g. 10. πρὸς] εἰς c. 11. τὴν εὐφημίαν a. b. c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. Ibid. τῶν λόγων αὐτοῦ a. d. h. i. Ibid. ἀποβλέπητε d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. ὥσπερ - - - ἐξαπατηθήσεσθε om. g. Ibid. καὶ εἰς τὴν f. 13. ἀπολάβητε g. 14. τὸν om. e. f. g. Ibid. μὲν] δὲ m. 17. ἀντιθέντες codices et Bekk. 18. Θεωρῆσατ' codices et editiones. Ibid. ποτέρου i. 20. ὑμᾶς ὁμολογῆσαι f. g. et pr. e. Bekk. ὁμολογήσειν ὑμᾶς a. d. h. i. antep. αὐτὸν ἐλεύθερον c. e. f. g. m. αὐτῷ ἐλεύθερον v. pen. καὶ πρὸς μητρὸς a. e. f. g. Bekk. Ibid. διὰ τὴν] τῇ f. g. et pr. e. ult. περὶ] πρὸς c. d. h. i. v. Ald. Steph. Ibid. ἀτυχίᾳ f. g. et pr. e.

p. 247. 2. τινὰ om. a. 4. ἐπιχειρεῖν g. 7. τέταρτον δὲ εὐγ. d. h. i. et corr. e. 8. προαιρεῖσθαι codices et editiones. 9. τὸν λόγον παθεῖν om. m. v. 10. τήν γ' εὐγν. a. c. d. h. i. v. et corr. e. Bekk. 11. εἶναι] καὶ αὐτὸν εἶναι a. f. g. καὶ αὐτὴν εἶναι e. 12. πολέμους] κινδύνους e. f. g. et in marg. d. h. i. Bekk. Ibid. ἐγκαταλείπῃ a. d. h.
ι
i. ἐγκαταλείπῃ f. 13. πάντα δεῖ τἀναντία a. e. f. g. h. πάντα δὴ τἀναντία b. d. 14. ἐξιέναι g. 15. δὴ] δὲ a. Ibid. Δημοσθένης pr. e. 17. ἣν om. a. 18. ψεύσασθαι v. 19. αὐτῶν g. Ibid. ἐγὼ φράσω om. f. g. et pr. e. Ibid. Γύλλων a. antep. Κεραμέων ἀπόδημος. d. et in marg. e. h. Ibid. νυμφαῖον f. g. νύμφαιον e. pen. τῷ om. g. et pr. e. Bekk. ult. φυγὰς ἀπ' (ἐπ' pr. e.) εἰσαγγελίας ἐκ a. e. f. g. et in
εἰς
marg. c. h. Bekk. ἀπὸ ἀγγελίας d.

p. 248. 4. Σκῦθιν e. Σκῆθιν g. 5. ἐξ ἧς δύο θυγατέρας γεννήσας, καὶ ταύτας δεῦρο a. ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται δύο θυγατέρες, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο e. f. g. γίνονται δ' αὐτῷ θυγατέρες δύο, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο c. m. v. 6. στείλας d. h. i. Ibid. συνῴκησε v. 8. νόμους ἐξ ἧς Δημοσθένης ὁ Παιανιεὺς γεγένηται. οὐκοῦν c. m. v. 9. ἡμῖν a. 10. Δημοσθένης γεγένηται a. e. f. g. 11. τοῦ πρὸς μητρὸς om. e. f. g. 13. καὶ] κατὰ in marg. i. 14. οὐκ om. a. antep. τί m. Ibid. ἐκ τοῦ τριηράρχου a. pen. ἀνεφάνη καὶ τὰ m. Ibid. καταγελάστως τὰ πατρῷα e. f. g.

p. 249. 1. τοῖς λόγοις g. Mor. 2. δ' om. i. Ibid. πόλεως] πολιτείας e. f. g. et in marg. d. h. Bekk. 3. ἐποιήσατο
υ
pr. i. 4. ἐπικέκληκε g. i. Ald. ἐπικέκληκε d. e. h. Ibid. ἔσται a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. 5. πώποτε om. c. m. v. Ibid. πονηροῦ τρόπου e. g. 8. δεινὸς b. c. f. g. m.
ὁ ῶ
δεινᾶς d. h. δεινὸς v. 9. κακὸς b. f. Ibid. ἴσ. Θεῶν in marg. d. e. h. 10. καὶ παιδοποιίᾳ] ἐκ παιδὸς a. Ibid. με μὴ] μή με e. f. g. μὴ i. ἐμὲ μὴ Bekk. Ibid. τούτῳ om. i. 11. τῶν om. v. 15. ἀνανδρίαν marg. Steph. Ibid. εἰ - - - λόγος om. g. add. in marg. e. 16. συνείδητε m. Ibid. αὐτῷ om. d. f. h. i. antep. παρεῖχεν e. f. g. Bekk.

p. 250. 2. ἐνέχεσθαι καὶ τὸν a. 3. γὰρ] δὲ g. Ibid. καὶ om. g. 4. καίτοι - - - γραφαὶ om. f. g. 5. ὑμῶν c. d. h. i. v. 7. μάλ' ἀμείνων c. v. Ibid. ὑπάρχοι c. ὑπάρχει m. v. γίγνηται e. f. g. 11. τὰ secundum om.
σαυτοῦ
g. 12. ὑμᾶς g. Ibid. ἑαυτοῦ f. g. ἑαυτῷ e. 13. εἰσκαλεῖς ἐν τοῖς a. 14. τὸν om. f. g. et pr. e. Ibid. διὰ δειλίαν] δειλίᾳ a. 19. δὲ] δὴ g. δὴ δὲ v. Ibid. ἕως ἂν ἔτι e. g. 20. ὦ ἄνδρες e. f. g. Bekk. Ibid. καταλύσεται m. 23. πράγματα οὐδέποτ' ἐπανορθωθήσεται f. g. πραγ. οὐδέποτ' ἐπανορθώσετε e. Ibid. γὰρ om. d. e. f. g. h. i. 24. μή ποτε om. e. f. g. Ibid. πεισήσητε c. v. pen. νῦν] τούτων a. b. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. ὑμῖν om. c. m. v. Ibid. πόλις] πόλις ἡμῶν a. d. h. i. πόλις ὑμῶν f. πόλις δοκεῖ (non omisso eo ante δοκεῖ) g.

p. 251. 1. ἅπαντες - - - προγόνων om. i. 2. ὁμολογήσετε a. c. g. m. v. ὁμολογήσητε d. h. ὁμολογήσοιτε e. Ibid. ἐπὶ] ὅτι ἐπὶ e. Bekk. 3. νῦν f. g. 5. σιτίσεις a. Ibid. πότερον om. a. 6. νῦν f. g. 7. νυνὶ e. f. Ibid. κατεπέπλησται a. καταπεπάτηται e. 8. οὐκ om. g. 10. οὑτωσὶ διαλογιζόμενος a. οὕτως ἰδίᾳ λογιζομένοις f. g. et pr. e. 11. νυνὶ f. om. g. 12. ἡ νῦν om. f. g. et pr. e. Bekk. 13. δὲ om. e. f. g. Ibid. ὑμῖν a. 14. ἂν om. a. c. d. h. i. m. v. Ald. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 15. Παναθήναια] Ὀλύμπια a. m. Bekk. Ibid. εἰς om. f. g. et pr. e. pen. οὐδέποτ'] οὐδεὶς ἄν ποτ' a. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. οἶμαι om. e. f. g. Ibid. τὸ secundum om. e. f. g. Ibid. τὸ tertium om. g. et pr. e.

p. 252. 1. ἐθέλουσί τε καὶ τὰ a. 3. ὑπομείνατε v. 4. εἶναι om. e. g. Ibid. ἀγων. τῆς πολιτικῆς a. 5. ἀναλογίσασθε a. λογίσασθε e. f. g. Ibid. μὲν om. f. g. et pr. e. 10. βούλομαι ὑμᾶς i. 12. ὅτ' ἐν τῇ a. b. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. περὶ om. a. παρὰ d. h. i. Ibid. Σαλαμῖνι a. d. h. i. Σαλαμίνι v. 13. τοὺς Πέρσας a. Ibid.
ἐνικᾶτε
νενικήκατε f. g. νενικήκατε e. Ibid. ὁ νῦν τὴν f. ὁ νυνὶ τὴν g. Ibid. τὴν τάξιν d. f. g. h. i. Bekk. 15. νικήσας τοὺς βαρβάρους e.
φεύγοντα
f. g. 16. φεύγοντες f. g. m. Mor. φεύγοντες e. 17. ἐπικαλούμενος om. d. h. i. antep. ἡγοῦμαι εἶναι μεμν. e. f. pen. κἀκείνων Bekk. ult. ἑαυτοῦ e. f. αὐτῷ pr. h. αὐτοῦ Bekk.

p. 253. 1. τῶν ἀνδρῶν τούτων a. d. h. i. 2. κἀκεῖνό a. d. h. i. Ibid. μὴ] μὲν pr. i. 3. οὕτω om. a. d. e. f. g. et pr. i. Bekk. Ibid. ἀνάξιοι c. m. v. Ibid. ᾤετο g. 5. ἀπ'] ὑπ' e. 7. ἐλάμβανον, ὧν ἄξιον a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 8. ἦσαν δέ d. h. i. Ibid. τινες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ e. f. g. Bekk. 9. πολλοὺς m. Ibid. ὑπομείναντες πόνον b. Steph. πόνον ὑπομείναντες e. f. g. Bekk. πόνον ὑπομείναντες χρόνον d. h. i. Ibid.
ἐπὶ .....
ἐπὶ] ἐν h. i. ἐν d. sed γρ. ἐπὶ h. 10. Στρυμμόνι a. 11. καὶ om. f. g. et pr. e. 13. τῇ secundum om. f. g. et pr. e. Ibid. ἐφ' ᾧ τε] ἔφησε c. v. ἔφη τε a. d. h. i. Ald. sed γρ. ἐφ' ᾧ τε d. h. 14. ἐπιγράψειν a. Ibid. τὸ ὄνομα τὸ e. f. g. Ibid. τὰ secundum om. m. antep. δοκεῖ v. pen. εἴσεσθε] γνώσεσθε e. f. g. ult. γὰρ om. e. f. g. Ibid. ἐπὶ] ἐν e. g. Ibid. τῷ μὲν h. i.

p. 254. 1. ἦν] ἦσαν e. f. g. m. Scrimg. Ibid. δ' ἄρα corr. e. Ibid. τλησικάρδιοι a.
ο
2. ἐπὶ ἴονι v. 3. λιμὸν i. Ibid. κρατεράν a. καρτερόν Mor. Ibid. Ἄρεα] ἔριν a. 4.
οι
πρῶτον v. Ibid. εὗρον] τ' ὤκρον c. 6. τάδ' ἔδωκαν a. c. d. h. i. Bekk. τάγ' ἔδωκαν e. f. g. Mor. 7. μεγάλων ἀρετῶν b. Scrimg. 8. ὡς μᾶλλον a. Ibid. τάδ'] ταῦτ' g. Ibid. ἐθελήσῃ a. 9. χαίρων ἀμφὶ e. f. g. et in marg. c. Mor. Ibid. ἀμφὶ ξεινοῖς e. ἀμφιξενοῖσι m. Ibid. μόθον g. 11. πόλεως d. h. v. Ibid. Ἀτρείδεσσι e. Ἀτρείδεσι g. Ἀτρίδαισι Mor. antep. ἀμπεδίον]
θωρηκτάων
ἐς πεδίον e. f. g. pen. χαλκοχιτώνων d. e. h. χαλκοχυτόνων c. θωρηκτάων b. πυκαχαλκοχιτώνων Scrimg. ult. κοσμητῆρα b. e.
η
f. g. Mor. Scrimg. Bekk. κοσμήτορα d. h.
ω
κοσμήτορα a. c. v. κοσμήτορα i. Ibid.
υ
μάχης e. Ibid. ἄνδρα] ὄντα b.

p. 255. 2. τ' om. e. f. g. 3. ἐνταῦθ' ἐστὶ a. Ibid. τὸ om. a. v. 4. προέλθετε c. e. f. g. m. v. et corr. d. h. Ibid. οὖν] δὴ a. c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. 5. ἡμῖν e. f. g. 9. ἀποκρίνεσθε ἂν a. c. m. ἀπο-
εῖ
κρίνεσθε ἂν d. ἀποκρινεῖσθε e. g. ἂν ἀποκρι-
αι
νεῖσθε f. ἀποκρίνασθε ἂν h. ἀποκρίνασθε ἂν
ε
i. ἀποκρίνασθε v. 10. οὐκ om. m. Ibid. ταύτην τὴν δωρεὰν e. f. g. 11. ᾔτησεν - - - ἔδωκεν om. g. 12. γραφῆναι πρώτῳ e. f. g.
α
Ibid. παρακαλοῦντι d. e. h. 13. παρὰ om. g. 14. φεύγοντας m. 15. τὸ om. b. i. 16. γράψας καὶ om. e. f. g. Ibid. Ἀρχῖνος e. g. 17. καταγόντων i. ἀγαγόντων c. m. v. 18. θυσίας a. Ibid. ἀναθύματα v. 19. ἕκαστον om. f. g. et pr. e. antep. στεφανῶσαι e. f. g. Bekk. Ibid. αὐτὸν f. pen. ἣν καὶ ὃ e. f. g. ult. στεφάνου, sed in marg. στέφανος, h. Ibid. ὁ τίμιος i. Ibid. νῦν e. f. g. Ibid. χρυσὸς c. m. v. Ald. Steph.

p. 256. 1. καὶ om. g. 2. αὐτῶν om. f. g. et pr. e. Ibid. Φυλῇ d. h. i. et corr. e. Ibid. ἐπολιορκήθησαν m. 3. ὅτε] οἵ τε f. et pr. e. Ibid. προσέβαλλον c. d. e. f. h. i. v. Bekk. 4. ἔλειπον v. 6. ἡμῖν g. 7. ΠΕΡΙ - - - ΦΥΛΗΣ om. h. i. Ibid. ΤΟΙΣ] ΤΗΣ m. 8. ἀνάγνωθι i. προανάγνωθι b. 9. αἰτίῳ κακῶν e. f. g. 11. ἡ τῶν] ἡμῶν g.
ἡ τῶν
ἡμῶν e. 12. τὸν δῆμον om. f. g. et pr. e. Ibid. εἰ τοῦτ'] εἴτ' c. v. Ald. 13. δ' ἐκεῖνοι a. ἐκεῖνο g. 16. δίκαιον a. 17. Φιλάμ-
μ
μονα c. v. Φιλάμονα m. Ibid. φησὶ a. d.
η
f. h. i. φασὶ g. m. φασὶ e. 18. ἐκεῖνον om. f. g. et pr. e. 19. ἑαυτῶν v. 20. ὑμᾶς a. d. h. i. Bekk. Ibid. ὁ om. c. m. v. 21. τοῖς δ'] οἷς δ' a. Ibid. αὐτὴν] ἀρετὴν e. g. antep. καὶ e. f. g. h. pen. ὅταν]
ος
ὅτε m. ult. Παταικίωνα e.

σαι
p. 257. 1. πεπολίτευκασι e. 6. titulum om. a. 8. τοὺς] τοῖς g. 9. ἄρξαντας κατέλυσαν a. Ibid. πρῶτοί τε πόλεως a. πολιος πρῶτοι e. f. Bekk. πόληος πρῶτοι g. 10. εἶρξαν a. ἤρξαντο b. 11. παρὰ τὸν νόμον i. παρανόμως e. f. παρανόμους g. Ibid. ἄρξαντες g. 13. ὅτι] ὅτε f. g. et pr. e. 15. γάρ τοι codices et Bekk. 17. συμμετασχὼν b. Ibid. ὃς] ὡς b. pen. κατελύθη a. g. Ibid. εἰσίοι a. c. d. h. i. m. v. Bekk. Ibid. γραφὴν codices præter b. et editiones.

p. 258. 1. γάρ ἐστιν ἀνοσ. a. d. e. f. h. i. v. Bekk. γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀνοσ. g. γὰρ ἂν
• • •••
ἐστιν ἀνοσ. m. Ibid. ἀνοσιώτατον i. 3.
ε
ἀπήγγειλεν g. v. ἀπήγγειλεν e. Ibid. ἐποιοῦντο a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 4. πολλοὶ g. et pr. e. Ibid. χαλεπώτεροι om. g. et pr. e. Ibid. οἱ om. e. f. g. 5. τὰ παράνομα a. d. h. i. 6. ἐνεπόδιζον e. et in
ἐ
marg. h. ἀνεπόδιζον d. 8. τὰ παράνομα e. f. g. Ibid. ὑπερπηδήσαιεν b. παραποιήσαιεν pr. e. 9. μόνην e. Ibid. παραλλάξειαν c. m. v. 11. γὰρ om. d. e. g. h. 14. τῶν Δημ.] τοῦ Δημ. f. g. m. et pr. e. antep. μετήνεκται g. Ibid. ὑμῶν] ἡμῖν f. et pr. e. corr. ἡμῶν e. pen. ἀπολεῖται c. ἀπολεῖται v.

p. 259. 2. τὴν om. i. Ibid. ἐκφέρειν d. corr. e. et γρ. h. 3. ἂν] ἐὰν Bekk. 4. ποτὲ om. v. Ibid. ἄλλος] ἕτερος codices et Bekk. 5. τοσαῦτα e. f. g. Ibid. νῦν c. e. f. g. v. Ibid. μεγαλοφρονεῖν e. f. g. 7. ἡμῖν e. g. 8. Ἀξηνιεὺς a. Ibid. ἀπέφυγεν e. f. g. 9. οὐχ e. f. g. Ibid. Κεφαλὸς d. f. g. h. i. 12. ἔφευγε f. g. et pr. e. 14. διαπολιτευόμενοι codices (præter m. qui πολιτευόμενοι) et editiones. 15. ἐξαμάρτοιεν e. Bekk. 17. Σταρεία v. 18. τι om. e. f. g. Ibid. στεφανοῦν om. c. m. v. [στεφανοῦν] Bekk. Ibid. ἀπὸ Φυλῆς αὐτῷ συγκατελθόντων e. g. pen. ὑπελογίσαντο a. b. d. e. f. g. h. i. Bekk. ἐλογίζοντο c. m. v.

p. 260. 1. μέλλοντας m. v. Ibid. γράφοντά τι παρὰ τοὺς νόμους e. f. g. Bekk. τοὺς παράνομον γράφοντάς τι a. 2. ἀλλὰ πᾶν b. f. g. et pr. e. Bekk. 3. ἀγαθὸν m. Ibid. στρατηγοὶ] στρατιῶται c. m. v. Ibid. ὑμῖν f. Bekk. ἡμῖν e. g. ἡμῶν a. 6. ὑπολαμβάνητε f. g. i. ὑπολαμβάνηται e. Ibid. τετιμημένος ἐν τοιαύτῃ om. m. 7. πόλει] πολιτείᾳ a. c. d. e. f. g. v. Bekk. 10. συνηγόρῳ om. a. συνηγόρῳ δικαίῳ d. h. i. 11. καὶ σώφρονι om. f. g. add. in marg. e. ult. ὕδωρ om. a.

p. 261. 2. μὴ om. f. g. et pr. e. 3. ὕδωρ om. pr. e. 4. αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ a. 5. αἰτεῖται d. h. i. 6. λόγῳ δημοκρατεῖ αἰτεῖ, ὧν a. Ibid. ὅρκον αἰτεῖ om. d. h. i. post νόμον αἰτεῖ ponunt e. f. g. 7. οὐδέν ἐστιν ὅσιον e. f. g. 8. τὴν πρώτην ὑμᾶς. e f. g. 9. διενεγκεῖν, ἔπειτα ἀπαντᾷν a. 11. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 12. δεῖ om. a. Ibid. τιθέναι pr. g. Ibid. μόναις f. om. i. Ibid. τῶν] ταῖς e. Bekk. 13. παρασχέσθαι a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. παρασχεῖν b. 14.
φεύγοντι
γράφοντι e. γράφοντι g. 18. τῶν] ταῖς τῶν f. Bekk. 20. τῷ ψηφίσματι καὶ τοῖς παραγεγραμμένοις νόμοις b. antep. Δημοσθένη Bekk. ult. παρακαλῇς codices et Steph. Bekk. Ibid. πανοῦργον b.

p. 262. 1. τὴν ἀκρόασιν om. a. 4. προσερῶ e. προερῶ f. g. Ibid. προελθὼν f. g 5. δὴ om. g. γὰρ e. sed in marg. δή. 7.
ου
ἄνευ θορύβου] ἀθορύβως f. g. ἀγαθορύβως
ί υ
(ἄνευ add. in marg.) e. 9. ἐκεῖνον e. 10.
ὁ
ἀκροασάμενοι g. 12. Δημοσθένην a. d. h. i. Δημοσθένει c. m. παρακαλῇ Δημοσθένην e. f. g. 13. προσδέχεσθαι f. Ibid. πανοῦργον b. pro κακοῦργον ἄνθρωπον habent σοφιστὴν f. g. et pr. e. 14. ῥήμασι om. f. g. et pr. e. 15. ὑμῖν g. et pr. e. Ibid. ἂν om. d. e. g. Ibid. ἐπανερωμένου m. 16. καλέσει c. m. v. καλέσειε e. f. g. καλέσω a. b. d. h. i. καλέσῃ Bekk. Ibid. Δημοσθένην a. Ibid. ἀναβοήσεις Ald. Eman. ἀναβοήσῃ a. c. d. h. i. m. v. Bekk. 17. κάλει secundum om. g. et pr. e. Ibid. καλῶν γὰρ om. codices et editiones. Ibid. ἐπὶ τ. ν. κ. ἐ. τ. δ. καλεῖς om. v. add. in marg. e. ἐπὶ δὲ τοὺς g. 18. τὴν om. f. g. Ibid. δ' om. c. i. m. v. antep. ἡμῖν v. Ibid. δόξει m. Ibid. Δημοσθένην a. pen. κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πᾶς] κἀγὼ οὐδέ πως c. m. v. Ald.

p. 263. 1. ἴδιον om. m. δῖον v. Ibid. τοῦ Δημ.] τὸν Δημ. a. e. f. g. m. Bekk. 2. τῶν ἀδικημάτων τῶν δημοσίων e. f. g. 3. ἔχω m. λέγειν ἔχων e. f. g. 5. ἐπέδειξα a. m. ἐπέδειξα τοὺς νόμους f. g. ἀπέδειξα τοὺς νόμους e. 6. ἐξέλεγξα m. Ald. 7. προβαλόμενον Steph. Bekk. 8. προσγράψαντα c. m. et pr. e. 10. ταύτας c. d. h. i. m. et corr. e. sed. γρ. ταῦτα h. 14. φυγὼν c. m. v. 17. οὐδ'] οὐκ e. f. g. antep. λέγω om. c. m. v. pen. ἀπολογεῖσθαι ἀξιώσατε d. ult. πρὸς] καὶ πρὸς b. Ibid. νόμων g. h. Ibid. καὶ τὸν om. c. m. v. πρὸς τὸν e. f. g.

p. 264. 2. οὐδὲν ἀνάξιος e. g. et corr. h. et γρ. d. οὐδὲ ἀνάξιος f. οὐκ ἀνάξιος c. Ibid.
ἀπολογίας
συγχωρεῖτε g. et pr. e. 4. ἐπαγγελίας e. ἐπαγγελίας g. Ibid. λύσῃ v. 5. συγχωρῆτε a. c. m. Ibid. μηδ' ἀγνοεῖθ' om. c. μηδ' ἀγνοῆθ' m. μηδ' ἀνῆθ' a. 6. βουλεύεται c. βουλεύσεται m. v. βουλεύσηται b. βούλοιτ' ἂν e. f. g. et γρ. d. h. 10. πρὸς ἀλλήλους] ἀλλήλοις d. f. g. Bekk.
οις
ἀλλήλους a. d. h. i. ἀλλήλους e. 12. καὶ
ῳ
om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. αὐτοῦ d. τοῦ λόγου αὐτῷ e. f. g. 13. αὐτὸν εἰς τοὺς ἔξω e. f. g. et γρ. h. Bekk. Ibid. λόγου c. m. v. antep. ἀκροάσει] ἐκκλησία
ἀκροάσει
f. g. ἐκκλησία e. pen. πράγματος] παρανόμου e. f. g.

p. 265. 1. ἀλλ' om. f. g. et pr. e. Ibid. δὴ om. c. m. v. 2. ποιήσησθε e. f. g. ποιῆσθε cæteri et Steph. Bekk. Ibid. τοῦθ' f. g. et pr. e. 3. γὰρ om. f. g. i. et pr. e. Ibid. καὶ om. v. Ibid. βαλλαντιοτόμον c. 4. κλάει a. et γρ. h. Bekk. Ibid. ῥᾳδίως a. c. d. h. i. v. Ald. sed γρ. ῥᾷον d. h. i. 5. καὶ οἱ ἄλλοι f. Ibid. ἀνθρώπων om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 6. ἔξω τῆς πόλεως περιεστηκόσι c. m. v. antep. ταῦτα] τὰ τοιαῦτα e. f. g. Bekk. pen. ὅτι om. a. d. h. i. ult. ὅμοιοι ἦσάν σοι e. f. g.

p. 266. 1. ποτε] ποτε ἡ a. e. f. g. h. i. v. Bekk. ποτε ἤδη d. 5. ἐλκοποιεῖς] λογοποιεῖς c. m. v. 6. αὐθημέρων b. c. g.
ων ὁ
Wolf. αὐθημερὸν f. αὐθημέρων e. αὐθημερῶν
διὰ
Ald. Steph. 8. ἀπὸ e. ἀπὸ g. 9. ὅτι om. i. Ibid. τῷ om. d. 10. τοὺς om. a. g. et pr. e. 11. δυοῖν θάτερον] ἓν τοῖν δυοῖν e. f. g. 12. καινοὺς a. b. d. f. g. i. Steph. Bekk.
ε
καινοὺς e. h. pen. φύγω a. d. h. i. Ibid. ὦ ἄνδρες Bekk. Ibid. περιεγράψατέ e. f. περιεγράψετέ g. ult. ἐκ τῆς πολιτείας om. f. g. add. in marg. e. Ibid. ὅποι codices
ω
et Bekk. Ibid. ἀναπτήσομαι h. ἀναπτήσωμαι i.

p. 267. 1. δῆμος Ἀθηναίων f. Ἀθηναίων δῆμος e. g. 2. ἡ om. a. c. e. f. g. Bekk. 4. τί πεπολίτευσαι e. f. g. 6. πάντες e. f. g. 7. ἐν τῷ Π. e. 8. τῆς σαυτοῦ ἀνανδρίας g. et pr. e. pen. φωνῆς] κραυγῆς a. ult. οὔτε περὶ τῆς οὐσίας post ἐπιτιμίας ponunt e. f. g.

p. 268. 2. ἡ om. v.

p. 269. 7. ἐκείρετο καὶ ἐπένθησεν e. f. g. 8. ἐμ' ἐστεφανῶσθαι g. 9. ἂν om. i. Ibid. ὄντως] οὕτω g. et pr. e. Ibid. μετ'] ἐπὶ μετ' g. 12. γε om. f. g. et pr. e. Ibid. ἡμῶν a. f. 13. φοβήσεται c. f. g. v. et pr. e. Mor. Ibid. ὁ om. e. f. g. pen. ἐλθὼν a. ἐπανελθὼν οἴκαδε e. f. g. Ibid. διαχρήσεται e. g. Ald.

p. 270. 1. πάντας om. a. d. h. i. 6. πρόσωδον v. 9. ὑμῶν ante καὶ ponunt e. f.
δια
g. post λάβω d. h. i. 10. ἐπιγινώσκειν e. 12. περιέρχονται γὰρ τὴν a. c. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. τὴν om. v. κατὰ τὴν pr. e. pen. οὐ τὸ] αὐτὸν pr. e. ult. ἐλπίζειν codices et Bekk.

p. 271. 2. ἐκπληξίαν i. 4. δὴ] δὲ i. δὲ δὴ d. h. 5. ἀδικεῖν om. a. 8. προσειπεῖν d. f. g. h. i. sed. γρ. vulg. h. Ibid. ὡς] ὅτι f. g. 9. μὲν om. f. g. et pr. e. Ibid. πολλὰ, ὑπ' ἐμοῦ δὲ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 11. ἀνήσειν a. e. f. g. Ibid. ἐπ'] ὑπ' g. 13. τι om. a. Ibid. ὑμῶν g. et pr. e. Ibid. κἀγὼ h. i. et corr. e. 14. αὐτὴν]
τό
μου a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 16. τρόπος
ε
e. Ibid. παραλίπηται g. et pr. e. Bekk. 17. νέων e. g. Ibid. διατριβὰς om. i. 18. καὶ om. g. et pr. e. 21. διὰ d. e. h.
•••
Ibid. τὴν om. i. et pr. h. 22. μέλλειν d. h. i. m. Ibid. ἐρωτᾷν i. Ibid. τὰ μὲν κεφάλαια a. d. h. antep. αὐτοῦ τῆς πολιτείας e. f. g. Ibid. ἕκαστα a. m. ult. ἐπήνεγκα a.

κ
p. 272. 1. ἐζήλωσα g. ἐζήλωσα e. 5. ἡ om. v. 7. σιγῶ] σιωπῶ e. f. g. Ibid. ἀλλ' om. f. g. et pr. e. 9. σιγήσας g. σιγήσαις pr. e. 10. bis. ὁπόταν] ὅταν e. f. g. Ibid. δοκῇ codices et Steph. Bekk. Ibid. ὁπόταν] ὁπόσα a. 11. σοι] οἱ σοὶ e. Ibid. γὰρ] δὲ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. ἐξελεγχθήσῃ b. e. f. et γρ. d. h. ἐξελεχθήσῃ g. 14. γραφὴ] ἀρχὴ a. Ibid. εἰς] πρὸς e. f. g. Bekk. 16. οὔπω] εἴπω m. 18. διηλεγμένου a. Ibid. οὖν] ἂν e. g. 20. εἴδομεν codices et Steph. Bekk. 21. ἀλλὰ καὶ i. 22. πρὸς] εἰς e. Ibid. εἰσέρχομαι c. g. 23. ἡμᾶς om. h. i. antep. ἐν] ἐκ Ald. pen. δοκῇ a. e. f. g. Ibid. καὶ om. i.

p. 273. 1. παραλείπειν a. e. f. g. Bekk. 3. τοῦ μήπω c. e. f. g. v. Bekk. τοῦ σε μηδέπω b. τὸν μηδέπω Ald. Ibid. μηδὲ] μήτε f. g. et pr. e. 5. τοὺς primum om. e. f. g. 8. φανερῶς ὑπ' ἐμοῦ m. 9. ἐξελέγχου m. 11. χρόνος ἀποκρύψαι e. f. g. 12. νεῶν om. d. e. h. i. Ibid. καὶ --- πέντε om. g. add. in marg. e. 14. ταχυνουσῶν e. g.
α
Ibid. τριηράρχους e. Ibid. ὑφῃρημένους c. v. antep. πλεῖον c. d. e. f. g. h. m. v. Bekk. Ibid. ἡμῶν om. e. f. g. Bekk. Ibid. ὅτε] ὁπότε e. f. g. pen. Πόλιν a. g. i. m. v. Ald.

p. 274. 2. ἀδικήσαντι] ἀλκίσαντι v. 3. ἀπαξιοῦσι. σὺ δὲ ὁ πολὺν a. 4. τὸν Φίλιππον e. f. g. Bekk. 5. ἀεὶ δὲ τὸ a. 6. οὕτω] οὐ τὸ a. b. d. e. f. g. h. i. Steph. Bekk. 8. κατεσκευάσας b. c. g. i. v. Bekk. 9. Ὀλυμπιάσιν e. g. Ὀλυμπιᾶσιν m. 10. διαστρεβλώσας a. δὶς στρεβλώσας d. h. i. Ibid. ἔγραψας a. d. h. i. 11. καί τοι παρ' αὐτῷ a. 13. ἀνέβαλες v. Ibid. κατ' ἀνδρὸς φίλου καὶ ξένου f. g. et pr. e. Ibid. ποιούμενος om. f. g. add. in marg. e. 14. περὶ τούτου a. 16. ἀπεκρίνω f. g. Bekk. Ibid. ὁ δῆμος ἀνεβόησεν e. f. g. ἂν ἐβόησεν ὁ δῆμος pr. i. 17. περιέστασαν a. c. d. h. i.
α
v. Bekk. περιέστησαν e. 18. ποιεῖσθαι f. g. et pr. e. pen. δὲ] γὰρ Mor. μὲν i. Ibid.

δὲ σιγῶ add. in marg. i. ult. αἰτίοις e.

p. 275. 1. νεωτερίζειν ἐν τῇ πόλει e. f. g. Ibid. ἐρωτᾷν e. f. g. 2. μέλλειν g. et pr. e. et corr. d. 4. αὐτοῦ om. f. g. add. in marg. e. Ibid. ἔνατα m. v. Bekk. ἔνατα c. 5. ἐγένετο ἂν e. f. g. 6. ἀντερωτᾷς a. c. d. h. i. Bekk. ἐρωτᾷς e. 7. θωπεῦσαι] παιδεῦσαι e. et γρ. h. 8. ἀποδοῖτο c. d. e. f. g. Bekk. ἀπόλλυσιν a. 9. κωλύει d. f. οι κωλύει h. Ibid. συμβουλεύων i. 10. κακοῖς] συμφοραῖς e. f. g. 11. μηδὲν πεποιηκὼς e. f. g. 12. τῶν om. v. 13. τοὺς om. i. Ald. Steph. antep. ἀποκρίνοιντο] ἀποκρύπτοιτο a. d. e. f. g. h. Steph. Bekk. sed in marg. ἀποκρίνοιτο h. Ibid. τὸ] τῶν e. g. sed in marg. τὸ e. pen. ἐπιγινομένης e. f. g. Ibid. ἐσχόλαζον h. et pr. d. ult. τιμωρίαν] τὴν μωρίαν f. Ibid. ἐπρεσβεύσαμεν m.

ἀ

p. 276. 1. ἐπέχρη i. 3. ἀνέστην e. ἔνεστι v. 4. ὡς] ὧν b. i. v. Bekk. 5. Δημοσθένη c. v. Bekk. 6. ἀγανακτῶ b. d. Bekk. μάλιστα ἀγανακτῶ g. μάλιστα ἀγανακτῶν e. f. Ibid. μου om. c. v. 7. ὡς ἔοικε ταῖς Σειρῆσιν e. f. g. Ibid. γὰρ ἐκείνας φησὶν οὐ κηλεῖν f. g. et pr. e. 8. οὐκ] οὐδ' a. e. f. g. i. Bekk. 9. εἰρημένων] Σειρήνων a. b. d. e. f. g. h. Steph. Bekk. Ibid. καὶ οὕτω δὴ b. Ibid. καὶ secundum om. e. ἐμπειρίαν g. 10. εὐπορίαν λόγων f. g. εὐπορίαν λόγων e. et γρ. εὐπορίαν d. h. 11. ἔλαβην i. antep. πρέπειν] τρέπειν g.

p. 277. 1. τὴν πόλιν f. g. et pr. e. Bekk. 3. ὅτι οὐ σύνοιδεν e. 4. ὁρᾷν a. 5. ὑπ' αὐτοῦ d. e. f. g. h. ὑφ' αὐτοῦ Bekk: 6. τοῖς om. a. 7. τούτων τῶν πικρῶν e. f. g. 8. καταφεύγει m. Ibid. ἂν om. c. m. v. 9. σὺ] οὐ a. v. Ibid. γλῶτταν c. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. τὸν αὐλὸν a. Ibid. ἀφέλοιτο λοιπὸν i. 11. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Bekk. 12. πυθέσθαι om. a. d. e. f. g. h. Bekk. add. in marg. i. Ibid. ἂν om. e. f. g. i. που Ibid. ἀναβλέψαντες f. g. ἀναβλέψαντες e. Ibid. ἀποψηφίσασθε f. ἀποψηφίσασθαι g. ο ε ε ἀπεψηφίσασθε e. ἀποψηφίζεσθαι v. ἀποψηφίσαισθε Steph. Bekk. 13. πότερ' e. f. g. Bekk. 15. ὁ om. m. 17. ἐνεπίπλατο m. οἷς v. 18. οὓς f. g. οὓς e. pen. τῶν om. pr. h. Ibid. ἐπεισαγόντων codices et editiones.

p. 278. 1. Ὅμηρος om. a. αὐτὸν Ὅμηρος ἄνανδρον e. f. g. 2. τῶν τοιούτων g. 3. ω στεφανοῦτε e. g. στεφανοῦτε d. h. Ibid. ἐν om. a. Ibid. ταῖς δόξαις ταῖς τῶν Ἑλλήνων f. ταῖς δόξαις τῶν Ἑλλήνων e. g. 4. τὰ μὲν ἔνδοξα a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. 6. καὶ om. m. 7. τοὺς] καὶ e. Ibid. φαυλοτέρους m. 8. περιθεῖναι - - - ὑπὸ om. i. 10. καὶ secundum om. g. 11. ψηφιεῖσθαι m. Ibid. δ'] μὲν g. 16. κυκλίους codices et editiones. 17. οὐ δὲ m. Ibid. οὐκ ἐγκυκλίων e. f. g. Ibid. χορῶν om. g. 18. κριταὶ om. c. h. m. v. καθε- οὐδ' στηκότες κριταὶ e. f. g. 19. οὐδ'] ἀλλ' f. Ibid. τοῖς om. g. et pr. e. antep. τῶν διαγὰρ πεπραξαμένων a. ult. γὰρ] γε i. δὲ e.

p. 279. 2. τὴν αὐτὸς e. f. g. Bekk. 3. παρακολουθῶν a. 4. αὐτοῦ pr. e. et γρ. h. 7. ἐμοὶ a. Ibid. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Bekk. Ibid. καὶ om. g. m. et pr. h. 8. καὶ om. pr. h. 9. νυνὶ e. f. g. 11. καθ' ἡμᾶς φορὰ ῥητόρων τολμηρῶν ἅμα καὶ πονηρῶν e. f. g. antep. οὕτω om. f. g. add. in marg. e. Ibid. κα- υ τέλευσαν e. f. κατέλευσαν g. pen. γὰρ] μὲν i. Ibid. αὐτὸν om. m. ult. ἑαυτὸν om. d.

p. 280. 1. δὲ] δὲ αὐτῶν e. f. g. Ibid. ἐγένετο b. Ibid. καὶ] οἳ a. d. f. h. Bekk. οἳ καὶ e. 2. ἀκρίτως b. 3. πρὶν καὶ τὰς d. h. et corr. e. 5. εἴων] εἶρων g. εἶργον, sed in marg. εἴων, e. Ibid. παραγίγνεσθαι a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. ὑφ' om. a. 8. ἐπέθετο πρότερον c. d. f. g. h. m. v. et pr. e. Bekk. Ibid. τῇ τοῦ om. f. g. et pr. e. Bekk. 9. μεῖζον e. f. g. Bekk. η Ibid. ἰσχύσοι e. ἰσχύσειν g. ἰσχύσει i. 10. δ' om. e. g. v. Ibid. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Bekk. Ibid. ἐναντίον ὑμῶν ἀναλογισαίμην c. e. f. g. m. v. Bekk. ἐναντίον ὑμῶν ὁμολογησαίμην a. d. et pr. h. 12. στεφανοῦν a. στεφανωθῆναι σαι f. g. στεφανωθῆναι e. 15. ἐξειργάσθαι b. f. marg. Steph. Bekk. ἐξεργάσασθαι g. ἐξερ- σθῆναι γάσασθαι e. antep. τοῦτον a. pen. οὐδὲ τὰς τάφρους om. a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. οὐδὲ ταφὰς δημοσίας e. f. g. Ibid. ἐνελόντα, sed γρ. ἀνελόντα, h. ult. τῶν ὀρθῶς πεπολιτευμένων in marg. h.

p. 281. 1. αἴτιον om. g. add. in marg. e. Ibid. γεγενημένου g. et pr. e. 3. διατελῇ m. 4. τῷ 'Αθ.] τῶν 'Αθ. a. d. e. f. g. h. v. antep. περὶ] ἐπὶ a. m. pen. παραλίπω a.

p. 282. 2. αἰσθομένους f. g. et pr. e. 3. ἢ om. v. Ibid. λανθάνειν οἴει e. f. g. Bekk. 4. περιτίθης v. 6. δ' om. g. Ibid. ἀλαζόνευμα] ἀξίωμα sed in marg. vulg., e. 8. πρότερον om. f. g. add. in marg. e. 10. τά τε] τάδε h. 11. μεγάλα, γρ. μάλα, e. Ibid. διειλέχθη d. h. i. διηλέχθη e. Ibid. με ἀνέγραψεν a. i. 13. μή με] μήτε g. μήτε e. Ibid. οὗτος] οὔτε i. Ibid. μέντοι] τοίνυν e. f. g. 14. ἐγκαταλειφθεὶς d. h. 16. τριακόσια] τριάκοντα a. b. d. e. f. g. h. Ibid. σωφρονῶν ὁ δῆμος οὐκ e. f. g. Bekk.

Ibid. οὐκ] οὖν, sed in marg. οὐκ, i. 18. τὴν συμμαχίαν Θηβαίων e. f. g. Ibid. τῶν om. codices et editiones, et (quod ad l. notare prætermisi) Taylor. Reisk. 19. ἐξειργά- ο ῑ σατο b. e. f. g. et pr. h. 20. ἐνώχλεις f. ἐνοχλεῖς ἡμῖν marg. Steph. 21. ἀποσιωπᾷς e. 22. ἀπεστέρηκας e. g. Ibid. μὲν om. pr. e. post ἕνεκα ponunt f. g. 23. ἕνεκα γὰρ πέντε e. Ibid. τῆς Θηβαίοις Ald. Θηβαῖοι f. g. et pr. e. 24. διὰ δὲ ἐννέα d. e. f. g. Bekk. pen. σαυτοῦ] αὐτοῦ c. αὑτοῦ v. ult. ἡμῖν e. f.

P. 283. 1. αὐτῶν om. g. 2. τολμήσει e. f. g. Bekk. Ibid. Δημοσθένην a. c. d. e. f. h. Δημοσθένει g. 3. λέγοντα pr. e. Ibid. οὗτος] αὐτὸς d. Ibid. ἐγκωμιάζει e. g. 4. πεπόνθαμεν e. f. g. 5. γενήσεται corr. i. Ibid. γὰρ δὴ τοὺς a. d. h. Ibid. ὄντας d. i. 6. καὶ om. a. Ibid. ἂν] ἐὰν c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. post ἐπαίνους ponunt e. f. g. 7. δὲ om. a. δὴ b. 9. ἀκούων om. a. d. e. f. g. h. Ibid. οὖν om. c. v. 10. ἀποστήσῃ] ἀφίστασο b. 12. οὐ δυνατὸν d. g. ἀδύνατος e. Ibid. ἂν om. d. h. i. 13. συμβαίνει d. h. v. Ibid. ὑπομείνας g. et pr. e. 15. συναχθησόμενος d. m. Ibid. τοῦ om. i. 16. νῦν e. f. g. Ibid. λέγειν om. d. e. f. g. 21. σοι om. c. f. g. et pr. e. 22. συνείπῃ a. c. d. e. f. g. m. v. Steph. Bekk. Ibid. δὴ] δὲ e. g. 23. Ἰφικράτου g. Ibid. πύθρου e. f. πύθου d. h. sed γρ. πυθοῦ h. πιθοῦ g. 24. αὐτὸν g. Ibid. αὐτοῖς om. g. αἰτεῖς corr. d. antep. γὰρ om. g. Ibid. σοι ἅμα f. om. e. g. pen. Ἰφικράτης g. Ibid. διότι g. ult. μοῖραν codices præter b. Ald. Steph.

p. 284. 2. τὸν om. a. c. d. e. f. g. h. v. Bekk. 3. ἐάν τις ἐρωτᾷ] ἀντεροῦ f. g. et pr. e. Bekk. Ibid. οὐ δώσετε] δώσετε f. g. et pr. e. Bekk. οὐ δώσετε φήσετε a. c. Ibid. ὅτι δειλὸς, ὅτι δωροδόκος a. 4. τοῦτον om. pr. e. 5. ἀτιμάσετε i. ἀτιμωρήτους ἐάσετε e. f. g. sed γρ. ἀτιμώσετε in marg. e. 6. νομίσασθ' e. f. g. Bekk. Ibid. εἰ add. in marg. i. 7. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Bekk. 9. καὶ τὰ ἀγνώμονα a. d. f. h. καὶ τὸν ἀγνώμονα g. καὶ τὸν ἄκμωνα, sed in marg. τὰ ἀγνώμονα, e. Ibid. τινα] τῳ c. d. e. f. g. h. v. Bekk. τε a. τις i. Ald. 10. καὶ om. g. Ibid. ἑαυτὸν a. Ibid. διαχρήσῃ e. f. g. διαχειρίσηται d. h. 11. Δημοσθένην a. c. d. e. f. h. i. v. Δημοσθένει g. 17. τὸ δὲ] καὶ τὸ f. g. et pr. e. Ibid. ἐὰν om. f. g. et pr. e. Ibid. ὑμῖν i. antep. ὁποῖον e. f. g. Ibid. χρὴ παράδειγμα d. e. f. g. h. Bekk. pen. τί ἀποκρινεῖσθε om. f. g. et pr. e. τί κρινεῖτε cæteri et Ald. Bekk. et in marg. e. Ibid. ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι e. f. g. Bekk. Ibid. ἡ παλαίστρα e. f. g. ult. μόνη e. Ibid. νέους e. f. g.

P. 285. 1. κηρύγματα] δίκαια e. f. g. sed in marg. vulg. e. 3. καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας om. f. g. add. in marg. e. Ibid. ᾶ ἀσχήμων ὢν] ἀσχημονῶν a. d. f. g. εὐσχημονῶν h. εὐσχημονῶν e. ἀσχήμων ἐν i. 4. καὶ βδελυρὸς om. e. f. g. Ibid. ὁ δέ] οὐδεὶς e. οὐδὲν i. Ibid. γε om. e. f. h. Ibid. διεφθάρη om. i. 8. νουθετεῖν] παιδεύειν h. et pr. d. Ibid. ἐνοχλεῖν ἐνταῦθα a. c. e. f. g. v. Bekk. 9. ἤδη καὶ δικαίως d. 10. θεωροῦντες e. f. g. sed in marg. θεωρούμενοι e. Ibid. φέρεται m. 11. ἀπολογίαν d. h. ἀπογίαν λογισμὸν e. Ibid. μὲν νῦν i. Ald. 12. ἐπερησομένους a. Ibid. ἡμᾶς g. Ibid. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Bekk. 13. ἡ πόλις δόξει e. f. g. Ibid. τις om. d. Ibid. ᾖ] εἴη e. f. sed γρ. ᾖ e. 14. ἡμᾶς c. f. g. h. v. ὑμῶν e. ἡμῶν d. om. i. 15. τοῦ om. a. d. e. h. i. m. v. Bekk. 16. ἐκφεύγοι f. 17. ἐὰν οὖν τοὺς a. 18. φυλάξησθε, καλῶς ποιήσετε. ἢ a. antep. ἐπὶ τὸ πολὺ c. m. v. ἐπὶ πολὺ Bekk. pen. λαβόντες i. Ibid. ἐν om. f. g. et pr. e. ult. καὶ om. a. d. e. h.

p. 286. 1. τὸν λόγον a. d. h. et corr. e. Steph. Bekk. Ibid. τὰς] ὥσπερ τὰς a. c. i. m. v. Ald. Steph. Bekk. ὥσπερ καὶ τὰς d. e. f. g. h. Ibid. κηρυγμάτων] κτημάτων a. d. e. f. g. h. et in marg. c. Steph. Bekk. Ibid. ὥσπερ om. codices et editiones. 3. ὅτῳ] οὕτω g. et pr. e. Ibid. μαρτυρεῖτε e. g. 4. αὐτοῦ τοὺς ἐπαίνους. οὕτω γὰρ καὶ τῆς δημ. ἐπιμεληθήσεσθε a. 5. ὡς ὑμᾶς v. 6. δοκεῖ ὑμῖν εἶναι d. h. ὑμῖν εἶναι δοκεῖ e. f. g. εἶναι om. i. Ibid. ὅτι] εἰ a. d. h. v. 7. αἱ secundum om. a. d. h. Ibid. εἰς - - - πρωτευόντων om. i. 9. πρωτευόντων ἀνθρώπων ἐν c. m. v. πρωτευόντων add. in marg. e. Ibid. Ἀσίᾳ] ἐκκλησίᾳ m. Ibid. ἐν secundum om. a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. ἐφ'] ἐν a. 10. ἐστὶν om. a. Ibid. ἐκ] ἡ παρὰ e. f. g. Ibid. οὐκ add. in marg. i. 12. παραγινώσκουσιν v. ἐπαναγινώσκουσιν i. Ibid. καὶ παρακελεύονται] παρακελεύονται δὲ c. m. v. 13. οἱ μὲν ὑμῖν c. f. g. m. v. οἱ εἰς μὲν ὑμᾶς e. Ibid. εἰς] καὶ e. καὶ g. 14. οῦ τῆς om. v. Ibid. αἰτῶσι h. 16. γεγηρακὼς e. g. παραγεγηρακὼς cæteri et editiones. οι 17. περιπονεῖται i. 19. οὐ add. in marg. i. antep. περιϊόντα f. ult. μεμνημένος πολλάκις e. f. g. Bekk.

P. 287. 1. ἀτυχία τῇ πόλει f. g. et pr. e. Ibid. τῆς] τὰς a. Ibid. ἐνταῦθα δ' ἀνὴρ m. Ibid. ὃς om. f. g. et pr. e. 2. μόνον f. Bekk. om. c. m. v. Ibid. ἐπιχειρήσας a. b. d. e. f. g. h. Bekk. 3. ὑπὸ] ἀπὸ f. g. et pr. e. Ibid. ἐν Ἀρείῳ πάγῳ b. 4. δ' om. f. Ibid. ἐκπλεύσας ἰδιώτης e. f. g. 5. τὸν φόβον om. m. Ibid. ἄνανδρος m. Wolf. 6. αὐτῷ αἱ ψῆφοι e. f. g. Bekk. Ibid. μίαν g. h. et pr. e. 7. ὑπερώρισται a. Ibid. δὲ i. 8. νυνὶ e. f. g. Ibid. γενόμενον i. Ibid. ἁπάντων] ὁ πάντων d. e. f. g. h.

Bekk. 9. ἀποδέδρακε f. g. et pr. e. 10. οἴεσθαι e. 11. ἀποπέμψεσθε a. 13. ὀνόματι δὲ τῆς b. 14. μέμνησθε] μὴν μνήσθητε a. Bekk. μὴ μνησθῆτε d. e. f. g. h. antep. τὰ Πύθια μέλλει d. h. pen. τὸ secundum om. f. g. et pr. e. ult. ἡμῶν om. f. g. et pr. e. Bekk. δ' ἡ πόλις ὑμῶν corr. e.

P. 288. 1. νυνὶ e. f. g. Ibid. τοῦτον] αι ε οὗτος i. 2. στεφανώσητε i. στεφανωθήσητε, sed γρ. στεφανώσετε, h. 3. ἀπολύσητε c. 5. bis. ὑπὲρ] περὶ e. f. g. 6. καὶ τὰς - - - ἀπόθεσθε om. a. 7. ἀλλὰ κρίνετε om. m. 8. ἄνδρας ἀξιολογωτέρους e. f. g. Bekk. Ibid. ὦσιν] σώμασιν c. m. v. 10. οἱ om. Ald. Steph. Ibid. συνβοηθήσοντες i. 11. οἱ secundum om. i. 12. ὅτ' ὅς i. 13. ἐπιμελόμενος f. Bekk. 14. διατετέλεκεν om. c. e. f. g. m. v. Bekk. antep. βλέψαντες c. m. v. pen. Βυζαντίους a. b. e. f. g. Bekk. τοὺς Βυζαντίους d. h. Ibid. ἐξελέσθαι πρεσβεύσας f. g. et pr. e. ult. τῶν] τοῦ a. d. e. g. h. v. Ibid. ἀποστῆσαι δὲ om. pr. i.

p. 289. 1. ἡμᾶς f. g. 2. ἤδη om. i. Ibid. ἀναπεισθήσεσθε c. v. ἀναπεισθήσεται g. ἂν πεισθήσεσθε a. 3. τρέφοντες a. 4. ἐν om. i. 5. δωρημάτων m. 10. ὥσπερ] ὡς a. d. e. f. g. h. m. Bekk. 13. δὲ om. g. 16. εἰ οἱ] ὅτι οἱ e. f. g. Ibid. μὲν om. m. Ibid. ἡμῶν f. Ibid. Ἀρίθμιον a. e. g. m. 17. τὴν om. d. h. 19. τῶν] τοῦ f. h. v. Bekk. Ibid. μὲν om. f. g. et pr. e. 20. δ' om. i. Ibid. ἧς] ἴσ. γῆς. ἐν ἄλλοις δὲ γράφεται, ὡς ἐνταῦθα Ald. Eman. Ibid. ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι e. f. g. 21. κομίσαντα] κολάσαντα pr. e. κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα m. 22. χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρόξενον ὄντα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ e. f. g. 25. τῶν] τοὺς τῶν c. i. v. et corr. e. 26. ἂν om. a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. στενάξειν e. f. g. Bekk. στενάξαι a. d. h. ἀναστενάξειν Mor. 27. ἀντιπράττειν a. d. e. f. g. h. Bekk. pen. τὰ secundum om. e. g. ult. ϐεβόηκα g. et pr. e.

p. 290. 3. παραλελειμμένων a. c. d. h. i. v. et corr. e. παραλιπομένων m. Ibid. καὶ τὰ συμφέροντα om. c. v.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

α'. p. 297. 1. Μουνυχίας a. 2. Σκέρωνι x. Ibid. εἰς Κορησσὸν x. y. Bekk. Κορασὸν a.

p. 298. 1. Κέῳ y. Bekk. Κίων a. Ald. Ibid. καθήσαντες a. Ibid. καὶ γὰρ ἦν ἄνεμος ἐναντίος a. y. 2. πάλιν] ἑσπέρας a. y. Bekk. ἑσπέρας πάλιν x. 4. ἐμπίμπλαντο a. ἐνπίμπλαντο y. 5. αὐτῶν om. a. y. Bekk. 6. οὔτε ἀλγηδ. x. 7. οὐδέν τι. ταῦτα a. y. Bekk. Ibid. ἐπύθοντο] ἐτίθεντο a. Bekk. ἐπείθεντο x. antep. αὐτοῖς Ald. Ibid. ταφόντος Ald. ult. οὖν om. a. Bekk. Ibid. προσβαλεῖν x. Bekk.

p. 299. 1. ὥσπερ ὡς] ὥσπερ a. Ald. ὥσπερ εἴη x. ὥσπερ εἰς y. Ibid. τι] τε x. 2. θαλάσσῃ Bekk. 3. χρῶμα om. a. y. Bekk. Ibid. ποικίλους ἀνθρώπους a. y. Bekk. ποικίλον ἀνθρώπων x. Ibid. νυκτὸς ἔτι ἀποφεύγοντες y. Bekk. νυκτὸς ἔτι φεύγοντες x. 4. κατὰ τὸν πόρον om. x. 5. ἔχει a. y. ἔχοιεν x. 7. ὑπὲρ] εἰς a. y. Ibid. Ψαμμειθοῦντος y. Ibid. συνόπτῳ a. Bekk. 9. ἀπαρκτίου] ἀπ' ἄρκτου y. ἀπ' ἄρκτων x. Ibid. ἐφερόμεθα om. x. Bekk. Ibid. ἐν τῇ θαλάττῃ a. ἐν πελάγει y. 10. γενόμενοι] ἐφερόμεθα y. Bekk. Ibid. ἐν αἷς om. x. ἐν οἷς y. Ibid. Τορώνῃ y. Πορώνῃ a. 11. αὐτοῦ y. Ibid. τοὺς om. x. κατὰ τοὺς νόμους μὴ στεφανοῦται, in marg. τὸ μὴ εἰς τὸ κατὰ τοὺς νόμους, y. 12. τέσσαρσιν x. 13. ἀφικόμενος x. Ibid. ἐπίνηόν y. Ibid. με x. 14. μου om. a. Bekk. 16. διέβην] ἀφικόμην a. y. Bekk. 17. ταῦτα x. y. Ibid. ἐχομέν x. y. Ald. Bekk. ἔχω a. 18. συμβαίνῃ x. y. Bekk. 19. εὐτύχει] εὐτύχει, καὶ μὴ πολιτεύου a. x. y. Bekk. Ibid. καὶ μὴ] μήτε a. y. μηδὲ Bekk.

β'. p. 299. ult. ἐπέστελεν y.

p. 300. 1. ὀνειδίζεις a. y. 3. τοιαῦτα y. Ibid. et 4. διειλέχθης Ald. 4. μηδὲν ὧν δι' ὧν a. 5. ϐλέποντα a. y. Ald. Bekk. Ibid. συμφορὰν a. y. Bekk. 7. καὶ om. y. Bekk. Ibid. πρόσωπον om. codices et editiones. Ibid. σου om. a. Ald. add. in marg. y. 10. ὑστερίσειν y. antep. πολλάκις om. a. Ibid. οὐκ] οὐδ' a. y. Bekk. Ibid. et pen. οὔτε — οὔτε] οὐδὲ — οὐδ' Bekk. Ibid. διοχλοῦσί a. y. Bekk. pen. ἐπηρεάζεις, καὶ οὔτε a. y. Bekk. ult. ἀποβλέπεις a. y. Ald. Bekk.

p. 301. 6. χρηστῇ τε καὶ a. y. Bekk. 7. τοῦτο] ταῦτα a. y. Ald. Bekk. 8. νομισθεὶς a. y. Ald. Bekk. Ibid. καὶ om. a. y. Ald. Bekk. 9. μὲν] δὲ a. y. Ibid. ἧττον a. Ald. Ibid. ἐγενόμην om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. ἐμαυτοῦ] αὐτοῦ a. Ald. Bekk. 11. ὑβρίζεσθαι, καὶ μηδεμίαν y. 12. ἀμύνεσθαι y. 13. ἡμῖν a. y. Ald. Bekk. 14. αὐτοὺς a. y. ἑαυτοὺς Bekk. 16. ἀνιᾷν ἔτι βούλει a. Bekk. antep. μὴ om. a. y. Ald. Bekk. pen. αὐτῷ τε y. ult. σοι om. y. Bekk.

p. 302. 3. πατρίδι] πόλει a. y. Bekk. Ibid. γενόμενοι om. a.

γ'. Huic epistolæ præponit, Αἰσχίνης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, x. et y. nisi quod y. om. vocem Αἰσχίνης.

p. 302. 5. πάντες om. x. 7. ἑαυτῶν om. x. 8. ἐπείπερ ἅπαξ ἀναξίως x. y. 9. καὶ κατηγορῶν ἁ. α. ἑάλων om. x. 13. ὤφειλε x. Ibid. γέρων ὢν ἐν x. 16. ἔπαθεν x. y. Bekk.

Ibid. εἰκότως] εἰκότως μοὶ y. Bekk. εἰκότως ἂν ἐμοὶ x. 17. αὐτὸν x.

δ'. p. 302. pen. Ἐπεί σοι y. Bekk.

p. 303. 4. ὅν που καὶ y. 13. ἡμέτεροι a. y. Ald. Bekk. 14. τοῦ καὶ εἰκόνι g. Bekk. antep. δὴ a. y. Ald. Bekk.

p. 304. 6. νυνὶ a. 7. ταύτην] ταῦτα, et in marg. παροιμία, y. Ibid. ἀνάγκην y. Ald. 9. προσῆκον a. y. Ald. Bekk. Ibid. γὰρ γυνή ποτε y. Bekk. 11. θεᾶσθαι Bekk. 15. ἔχει a. Bekk. ἔχοι y. Ald. Ibid. ἄγει a. Bekk. ἄγοι y. Ald. 18. μὲν οὖν νῦν a. Ibid. ἵνα om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. μὴ οὖν μηνύσαι a. 19. μηνῦσαί Bekk. 22. τῷ] τοῦ a. y. Ald. Bekk. Ibid. τοσοῦτον a. Bekk. pen. Κλεοκράτη Ald. Bekk.

έ. p. 305. 12. καὶ primum om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. εἰ καὶ] καὶ εἰ a. y. 15. ἡμῖν y. Ibid. στροβύλου y. 18. ἐγὼ μηδίμνοις οὐχ a. y. Ald. Bekk. Ibid. Κωθοκύδας a. 19. ἐδυνάμην a. Bekk. antep. ἃ om. y. Ibid. μικρολογίαν ἐμὴν δόξω δηλοῦν y.

p. 306. 2. καλλίας y. 3. ἀπολαύματα Ald. 8. ἄλλης om. y. 11. μὲν om. y. 12. ὥσθ'] καὶ a. y. Ald. Bekk. 13. δοκεῖν] ποιεῖ a. y. Ald. ποτὲ Bekk. 14. ἡδονῆς. ᾧ] ἡδονῆς δοκῶ, Bekk. 18. τεσσαράκοντα y. 19. Ἀλῆσι] ἄλσει y. ἀλησι Ald. Ἁλῆσι Bekk. 21. ἄλλωσε y.

p. 307. 3. μηδενὸς Bekk. Ibid. ποιεῖ om. a. y. Ald. Bekk. 5. συνέλθοις Bekk. 6. λέγει a. y. 7. τῷ πᾶσιν Bekk. 10. ἰδεῖν ἡμῖν a. y. Bekk. Ibid. ἐπανήκοις] ἐπανίοις y. Bekk.

ς'. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ. x. y. Bekk. p. 307. 12. κομίζων] κομίσας x. 15. Χαρμόλα] χαρίμον x. Ibid. δὲ] οὖν a. x. y. Bekk. 16. ὑποδέξῃ x. y. Bekk. 17. ᾧ om. x. 18. ὡς οὐ] ὅτι οὐ a. x. Bekk. Ibid. ἔρημοι x. Ibid. ὑπέλαβεν] ἐσμὲν x. ὑπεδέξατο in marg. y. Bekk. 19. ἔστιν ἔτι τις Bekk. Ibid. μνήμη καὶ λόγος x.

ζ'. p. 307. 22. μὲν om. y. 23. πρὸς ὑμᾶς om. a. y. Bekk. 24. τυχὸν] τυφῶν x. 25. τῆς om. a. y. 26. τῷ γὰρ Μελανώπῳ x. antep. τοῖς νόμοις ταῦτα x. y. Bekk. pen. πεπονθέναι παρ' αὐτοὺς ἀγωνιζόμενος τοὺς νόμους x.

p. 308. 2. πολλοὺς ἄλλους x. Ibid. λαμπροτάτων ποτὲ ἐν a. x. y. Bekk. 5. εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸν πατέρα σου x. 6. τρισχιλίων a. Ibid. ἡταιρηκέναι a. Bekk. ἡτερικέναι, aut aliquid simile, y. 7. οὐ om. a. y. Bekk. Ibid. εἶναι πρὸς] εἶναι, οὐ τοῖς περὶ a. y. Bekk. 8. καὶ] ἢ Bekk. 9. αὖθις om. x. Ibid. ποτὲ δόξῃ] δοκῇ a. y. Bekk. 10. νυνὶ] ὑμῖν x. y. Bekk. Ibid. μὲν om. a. Ibid. παρέσχεσθε a. y. Ald. Bekk. 11. θορυϐοῦντες ἀεὶ, καὶ x. y. θορυβοῦντες δὲ [f. voluit τε Reisk.] καὶ a. Ibid. ἀκροᾶσθαι x. 13. ἄμεινον ἦν ἐμαυτὸν y. ἄμεινον ἐμὲ αὐτὸν Bekk. 14. ἐψηφίσασθε] λέγειν ψηφίσασθαι x. 15. δὲ om. a. 16. λοιδορουμένων a. 17. δοκοῦντες a. Ibid. βλασφημιῶν a. y. Bekk. 18. ποιεῖν] ποιῇ adscripserat Taylor, sine nota codicis, qui (inquit Reiskius) videtur y. esse.

θ'. p. 309. 10. ὅτι om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. μηκυνεῖν Bekk. 14. καὶ primum om. a. y. Ald. 16. δ' om. a. y. Ald. 19. ἂν om. a. Ald. Bekk. Ibid. ἐμηχανώμην a. y. Ald. Bekk. 20. ἡδέως ἐπὶ τῇ στερήσει] ἡδόμενος ἐπὶ τῇ στερήσει a. ἡδέως στερόμενος y. Bekk. antep. οἰκεῖν. ἔρρωσο. y. Bekk.

ί. p. 310. 1. οὐδενός ἐστιν. ὅτε κατὰ a. οὐδενός. κατὰ y. Bekk. 7. λέγειν a. 9. Περγάμων] γάμων a. τάφων y. [ubi Taylor adscripsit: F. Ταφίων. quod quid sibi velit non intelligo. *Reisk.*] Bekk. 11. γεγενημένα] γινόμενα y. 12. ἐπιτρέπει ἡ ὥρα ποιεῖν, sine nota codicis, in Var. Lect. habet Reiskius, et sic dedit Bekk. 16. ἀπ' αὐτοῦ] γρ. ὑπ' αὐτοῦ in marg. y. 18. παρθένος] παρθένος, errore calami, e y. adscripserat Taylorus: unde constat eum in illo codice aliud, quod reticuit, reperisse. παρθένοις Bekk. Ibid. δὲ οὐ τῶν y. Bekk. 22. τοῖς] αὐτοῖς a. y. Ald. Bekk.

p. 311. 1. εὐπρεπὴς y. Ibid. εἰωθὸς om. y. 6. σοι om. Bekk. 12. πρὸς] εἰς a. 16. ὀργίζομαι] ἐργάζομαι a. Ald. Bekk. 19. ἐπελάβετο] ἐπεϐάλλετο a. Bekk. ἐπεβάλετο y. 21. τοῦτο] ταὐτὸ τοῦτο y. Ibid. Μέανδρον y. 22. Ἄταλον y. 23. ἔφη, οὐχ] ἔφη, αὐτοῦ οὐχ a. y. antep. νομίζειν y. pen. πολλὰς om. a. Ibid. πληγὰς καὶ ἀπειπάμενος y. Bekk. Ibid. ἐξίῃ Bekk. ult. λέγειν y. Bekk. Ibid. ἀνηγόρευεν y.

p. 312. 2. δ' ὁμοίως a. Bekk. Ibid. πάλιν, Καρίωνα] πάλιν κατιὼν δὲ a. y. Ald. πόλιν κατ' Ἰόνιον Bekk. Ibid. τὸν om. a. y. Ald. Bekk. 4. γενόμενον] γεγονὸς a. y. Bekk. 6. εἶδον] ἰδὼν a. y. Ald. Bekk. ἵνα Ibid. δ' ἐδόκει Bekk. 7. ὡς y. Ibid. μοι] μὴ a. y. Ald. Bekk. Ibid. τραγικά τε καὶ a. y. Bekk. 8. ἢ] εἰ a. Ibid. δεῖ a. Ibid. καί τι a. y. Ald. 12. Ἀπόλλωνός μοι καὶ a. y. Bekk. Ibid. ἐπάξειν a. Bekk. ult. ὑπομείνοι a. y. ὑπομεῖναι Ald. Bekk.

p. 313. 1. ὡς σχετλιάσοντι καὶ ἐμοῦ y. Bekk.

ιά. p. 313. 4. ἐϐουλόμην a. Bekk. 9. πλὴν - - - ὀλίγους om. a. 10. μὴ] μηδὲ y. Bekk. Ibid. ῥᾴδια y. Ald. Bekk. Ibid. συμβουλεύειν προσήκειν ᾠόμην y. Bekk. 11. τε] δὲ y. Ibid. εἶναι om. y. 15. αὐτοῦ a. y. Bekk. 17. εἰμι] ἤδη a. y. Ald. Bekk. Ibid. μόνον a. y. Ald. Bekk. 19. παραπρεσβείας πάλιν γράφ. y. Bekk. 20. δίκην om. y. Bekk. antep. εἰμι] ἤδη a. y. Ald. Bekk. ult. τε] με y. γε Bekk.

p. 314. 1. με om. y. 2. ἐκεῖθεν y. Bekk. Ibid. παύσομαι γράφων post συμφέρειν ponit y. Ibid. δόξω a. y. Bekk. 5. οἱ] οὐ a. 7. προσχήματος] πρόσχημα τῆς a. y. Ald. προσχήματι Bekk. 9. ἡγεμόσι ἡ πολὺ y. 14. ὑμεῖς δὲ] ἐμοὶ μὲν a. ἐμοὶ δὲ y. 18.

ὑμᾶς τινὰς y. 19. ὑμῖν μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέρειν a. y. Bekk. 21. ἀεὶ om. a. y. Bekk. antep. οὖσαν ἱκανὴν y. Bekk. pen. καὶ om. a. Ibid. ἡμᾶς y.

p. 315. 2. οὐ χείρους om. y. 4. ὑμῖν y. 5. ἡμῖν Ald. Bekk. 6. δισχίλια a. y. Bekk. 7. τοσοῦτο y. 10. ὑμῶν a. 12. καὶ ἐγένοντο ἐν] εἰσεγένοντο ἐν a. Bekk. εἰσεγένοντο, γρ. εἰσηγγέλλοντο, y. 14. ὅτι] ὅπου y. 17. κἂν μὲν ἱκανοὶ y. 18. τὰ om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. ἐλευθερῶμεν Bekk. 20. ἠσθησόμεθα a. y. Ald. Bekk. ult. εὖ φρονοῦντος ἔργον δεῖν πρὸς a. Ald. ἔργον δεῖν εὐφρονοῦντος πρὸς y.

p. 316. 2. ἐπιχορηγεῖ] ἐπιχειρεῖτε Bekk. 4. ὅμοιά γε a. y. Ald. Ibid. πολλάκις νικήσας y. Bekk. 6. ἀντιγράφους] ἀντιπάλους in marg. y. Bekk. 8. αὐτοῖς a. 9. θαυμαστὸν Bekk. 10. δυνάμενα. φάσκουσι γὰρ δεῖν ὑμᾶς y. Bekk. 12. εἰρηνεύειν] εἰρήνην ἄγειν y. Ibid. ἡμᾶς] ὑμῖν a. Ibid. δεῖ δὲ οὐ τοῦτο y. 13. ὁμονοητέον ὑμῖν πολεμοῦσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων· ὁμ. y. 16. συστρατιὰς y. ult. τῶν ἐμπλήκτων om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. νομίζωμεν a. y. Bekk.

p. 317. 1. μὲν om. a. Ibid. καταλύσατε a. 4. ἡμῖν y. 6. ἡμῶν y. 9. μὴ] μηδὲ y.

ιβ΄. p. 318. 1. λέγους a. y. Ald. Bekk. 12. θαυμαστῶν a. 14. κρείττων y. Ibid. ἐφάνη --- ἑάλων om. a. sed hæc idem addit post γεγονέναι ver. 20. 17. εἰς] om. y. δὲ εἰς a. Ibid. ἡμᾶς a. Ibid. πολιτεύεσθαι νομίζειν, ὅτι y. πολιτεύεσθαι νομίζεσθαι, ὅτι a. πεπολιτεῦσθαι νομίζειν, ὅτι Bekk. 21. ὥσπερ om. a. Ald. Bekk. 23. τίνες ὁποῖοι y. ὁποῖοί τινες Bekk. Ibid. ἐγένοντο τοὺς τρόπους y. antep. γενομένων ἐκείνων, ἀναφ. a. y. pen. αὐτοὺς τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος y.

p. 319. 1. προαιρούμενοι καὶ παντελῶς a. ἀφ᾽ ὑμῶν y. Bekk. 7. δὴ] δῆθεν y. 16. παρ᾽ ὑμῶν y. 17. παρ᾽ οὓς a. 18. λοιδορουμένης αὐτῆς a. y. Bekk. 19. ἀφικόμην a. y. Bekk. 21. ἑαυτοῦ a. 22. τὰς συμφορὰς a. antep. πόλιν, ὡς γὰρ] πόλιν τὸν δὲ ὄντως στέργοντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὡς πορρ. a. y. Bekk.

p. 320. 2. ταλάντων δυοῖν ὅσων a. Ald. 6. μόνον a. 10. ἴσως] γρ. εἴσω in marg. y. 11. ἐπισταμένην y. 13. ἐπαισθανομένων y. 14. ἔδωκε] δέδωκε y. Bekk. 15. γενόμενοι ἀφήρηνται.] γενομένων ἀνήρηνται πόλιν. a. y. γενομένων ἀνήρηνται πόλιν. Ald. γενομένων αὖ ἀφίενται πάλιν. Bekk. Ibid. ἔοικε, ἢ τοὺς y. 16. τοὺς ἢ] ἢ τοὺς a. y. Ald.

p. 321. 1. χαρίσασθαι a. Bekk. 2. ἀλλ᾽ Bekk. 3. αὐτοὺς om. a. 5. χαρίζεσθαι Bekk. 6. πείσαιμ᾽ ἂν Bekk. Ibid. ὡς μή μοι a. Bekk. μὴ om. y. 7. ὦσιν] ὄντες a. Bekk. 10. τελευτήσαντος Bekk. 11. καὶ om. y. 12. ὑμῖν τε αὐτοῖς y. 13. τῶν om. y. Ald. 14. καταλύσετε a. 16. ἣν πόλεσιν] ἡ πόλις a. y. Bekk. Ibid. ἰσχύσειε a. y. Bekk. ἴσχυε Ald. antep. πλέον y. Ibid. ἡμᾶς y. pen. ἢ] ἣν y. Ibid. παρακαλῶν, ἀλλ᾽ οὐκ Ald. ult. εὐπειθὴς] εὐτυχὴς a. y. Bekk.

p. 322. 3. τὸ secundum om. a. pen. ἡμῶν a. y. Ald. Bekk. ult. προσέχοιτε a.

SCHOLIA AD EPISTOLAS ÆSCHINIS

E CODICE Y. EXSCRIPTA.

P. 301. 10. δύναμαι] Κατὰ παράλειψιν.
p. 304. 7. ταῦτα τὴν λύραν] Παροιμία.
— 21. συντετάχθαι] Ἔμπροσθεν θεῖναι.
p. 306. 13. ἀπηλλάχθαι] Τοῦ πολιτεύεσθαι δηλονότι.
p. 310. 10. πρὸς αὐτοῖς] Ἔμπροσθεν αὐτῶν.
— ult. ἐξ ἡμέρας] Ἤγουν πρὸ μιᾶς ἡμέρας.
p. 311. 19. ἐπεβάλετο] Ἤγουν ἀρχὴν ἐποίει.
— ibid. τροχῶν] Ἤγουν κολασίων.
p. 312. 1. ἀπορεῖ] Ὁ Κίμων δηλονότι.
— 7. ὡς] Ἵνα.
P. 314. 4. ὅτι τῶν πολιτευομένων—] Σημείωσαι, ὅτι δύο κολακεῖαί εἰσι· μία μὲν καὶ ἁπλῆ καὶ πᾶσι δήλη, ἑτέρα δὲ σύνθετος καὶ δοκοῦσα μὴ εἶναι, ὁμῶς ἐστὶν, ᾗ καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο.
— 10. περιόντος] Σῶντος. τὸν Δημοσθένην αἰνίττεται.
— 14. ἐμοὶ δὲ] Ἐλλειπτικὸν, δοκεῖτε ὅτι.
p. 316. 9. συλλαβεῖν] Βοηθῆσαι.
— pen. διαφέρειν] Ἤγουν μηδὲν προὔργου ποιεῖν.
P. 318. 4. ἀποδόμενος] Πωλήσας.
— 20. οὐχ ὅπως] Μὴ μόνον.
— 24. ἐκ μέσου] Ἤγουν τῆς τύχης.
— ult. δὴ] Μάλιστα.
p. 319. 10. καὶ οὐκ ἔσθ᾽] Λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος.
— 15. καὶ μὴν] Ἑτέρα λύσις.
— ult. ἀμύξει] Ἤγουν ταράξει, ἀποσπάσει.
p. 321. 10. τελευτήσαντες] Ἐπιῤῥηματικὸν τὸ τελευτήσαντες ἀντὶ τοῦ τελευταῖον.

INDICES IN ÆSCHINEM.

INDEX IN ÆSCHINEM.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. H. STEPHANI.

A.

ΑΒΙΩΤΟΣ] ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι τὸν λοιπὸν βίον ἐμαυτῷ. 17, 17. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων. 26, 16. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. 28, penult. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι. 74, 40. neutraliter, sine τὸν βίον.

ἀβουλία] ἀβουλίαν φυλάττεσθαι. 38, 5. 15.

ἄβροχος] ἀποῤῥάπτειν Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. 31, 5.

ἀγαθὸς] αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τἀγαθά. 70, 32. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33.

ἀγαπᾷν, valde contentus esse præsenti malo, sibique congratulari, quod non pejus sit. 24, ult. λαλιὰν ὑπερόριον ἀγαπᾷν, amplecti magno audientiæ studio fabellas de rebus extraneis. 34, 29. οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ. 56, 34. ἀγαπᾷν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν. 74, 1.

ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην. 38, 12.

ἄγγελος] ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14.

ἄγειν] ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem. 9, 26. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων. 49, 33. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον. 56, 31. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα. 61, 29. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas. 76, 3.

ἀγένητος, quod non fuit, aut factum nunquam est. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις. 86, 1.

ἀγεννὴς] ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχειν. 48, 4.

ἀγνοεῖν, peccare per imprudentiam. 65, 35.

ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως. 75, 24.

ἀγνώμων, brutus, ratione cassus. τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, tigna, enses. 88, 37.

ἀγορὰ] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. 4, 2. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγοράν. 9, 14. λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγοράν. 23, 31. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur. 53, 2. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν, concionem tribuum. 57, 37. ἀγορᾶς ἧττα, damnum in emendo et vendendo et exercitatione commercii universa. ἧτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου, καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν. 69, 16. περιῤῥαντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει. 79, 2. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. 84, 27.

ἀγοράζειν] τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ 'Ολυμπιάδι ἀγοράζοντος, ementis, quæ Olympias emi Athenis sibi vult, et mandat emenda per epistolas. 85, 37.

ἀγοραῖος] ἀγοραῖα τεκμήρια, e foro et triviis collecta. 17, 36.

ἀγόρασμα] τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ 'Ολυμπιάδι ἀγοράζοντος. 85, 37.

ἀγορεύειν] λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem objurgare, hoc absenti obtrectare. 5, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14.

ἄγριος] ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini, projectæ impuritatis, corruptores corporum juvenilium infames. 8, 10. ὗς ἀγρίους κυνηγετῶν. 90, 7.

ἀγρὸς] Διονύσια κατ' ἀγρόν. 22, 26. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 46, 28. 65, 9.

ἀγχόνη] ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τούτῳ, hoc eum, ut facile est existimatu, ad restim adigebat. 33, 18.

ἀγὼν] ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι. 1, 10. προδιδόναι τὸν ἀγῶνα, causæ prosecutionem, per prævaricationem, omittere, quod pecunia esset corruptus. 16, 19. πρᾶσιν ἀγῶνος ποιεῖσθαι, vendere causam, prævaricari. 16, 22. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος. 18, 35. μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, convertere causam in contrarium. 24, 38. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον. 25, 24. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι, victor aut coronandus renunciari. 55, 14. καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα. 61, 8. ἐπασκεῖν εἰς τὰ παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24. 26. γυμνικοὶ ἀγῶνες. 83, 22. ἀτίμητος ἀγὼν, causa, cui æstimatio nulla a legibus præscripta est. 84, 7.

ἀγωνίζεσθαι] περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται. 72, 41.

ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ. 78, ult. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἕξετε. 79, 31.

ἀγωνοθέτης πολιτικῆς ἀρετῆς. 79, 29.

ἀδαμάντινος] τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε. 65, 33.

ἄδεια] λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν. 15, 22. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι. 76, 42.

ἀδελφὸς] διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία. 47, 20.

ἄδηλος] χάρις, πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος, gratia, beneficium, cujus auctor ignoratur accipienti. 87, 12.

ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι. 19, 19.

ἀδικεῖν] καταγνοὺς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ. 29, 4. μηδὲν προκατεγνωκότες, ὡς ἀδικῶ. 29, 10. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ. 56, 34.

ἀδίκημα] ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν, dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid multæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere. 5, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare. 85, 23.

ἄδικος] παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον. 25, 24. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἥπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41. θεσμοῖς ἀδίκοις ἄρξαντας. 81, 15.

ἀδίκως] οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7.

ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. 28, 10.

ἀδύνατοι, invalidi corpore, qui cum ipsi sibi victum comparare nequeant, necesse habent, e publico ali. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν. 14, 10. v. in δοκιμασία.

ἀδωροδόκητος. 65, 21.

ἀεικὴς] ἀεικὲς οὐδὲν, haud est inconsentaneum. 80, 23.

ἀείμνηστος] ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε. 74, 37. τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης. 79, 27.

ἀειμνήστως] παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παρακέκληκα, adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram. 52, 22.

ἀεργία, otium terræ, ut non aretur. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo modo, nullo genere arationis sationisve colatur. 69, 1.

ἀζήμιος. 30, 30.

ἀηδία] ἀηδία τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, insuavitas, rusticitas, scævitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius. 64, 3. τὴν σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει, tuam importunitatem civitas non capiebat, vel ferebat. 77, 10.

ἀθάνατος] κατήγορος ἀθάνατος. 18, 23. ἀθάνατος μνήμη. 79, ult.

Ἀθηνᾶ πολιάς. 47, 40. Ἀθηνᾶ πρόνοια. 69, 14. 18. 70, 37. διόμνυσθαι τὴν Ἀθηνᾶν. 74, ult. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari. 85, 14.

ἀθλεῖν τῷ σώματι. 47, 37.

ἆθλος] βαρύτεροι ἆθλοι. 79, 25. τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum. 88, 42.

ἀθυμία] τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων, mœstitia et desperatio e sinistro rerum eventu nata. 89, 27.

ἄθυτος] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12.

αἴθων] ἐπάγειν λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' Ἄρηα. 80, 11.

αἷμα] αἵματος ἡ ἀρετὴ ὠνία. 76, 27. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων, animum virilem. 76, 28.

αἴνιγμα] οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται. 70, 34.

αἱρεῖν] εἰρήνην, ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ᾖρεν. 51, 24. κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι. 81, 16.

αἱρεῖν] αἱρεῖσθαι, decernere, vel malle. 15, 19. εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. 20, 24. κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ᾑρέθην. 21, 34. καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἵλου. 23, 2. ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exsulum delecti, deputati. 47, 8. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε. 48, 8. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται. 58, 7. αἱρεῖ αὐτὸς ὁ λογισμὸς, ipsa per se ratio, computus, monstrat, arguit, evincit. 62, 11. μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, arguite, convincite dementiæ. 75, 41.

αἵρεσις] αἱρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem. 10, 17. αἵρεσις τῆς πρεσβείας, secta, ratio consiliorum, quam quis sequitur, et propositam sibi ante oculos habet in fungenda legatione. 29, 30.

αἱρετὸς] ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἱρετοί. 58, 5.

αἶσα] ληΐδος αἶσαν λαχόντα. 20, 17.

αἰσθάνεσθαι] κραυγῆς αἰσθέσθαι τοὺς γείτονας. 9, 13.

αἰσχρὸς] δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς. 6, 33. πρόνοιαν οὐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7. παρεμβάλλειν αἰσχρὰς ὑποψίας. 24, 6. κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. 43, 1. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστά. 61, 11. ἀλλ οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται. 75, 36. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχρόν. 81, 32. αἰσχρόν ἐστι, τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22. παιδεία, ᾗ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

αἰσχρουργία. 41, 13.

αἰσχρῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν. 1, 13. παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης. 38, 10. ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους. 4, 21. ὑπέρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pudefieri. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα. 4, 35.

αἰσχύνη] ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. προβάλλονταί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, prætendunt aliquod operculum flagitio, celant aliquo velo. 11, 5. περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ', ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. αἰσχύνην τινὸς καταγινώσκειν. 23, 40. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποί. 26, 5. κατακάμπτεσθαι (connivere) πρὸς τὰς αἰσχύνας. 26, 33. προβάλλεσθαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, prætendere velum, honestam excusationem, turpitudini. 55, 24. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον, summo cum dedecore. 62, 19. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἐκφεύγειν αἰσχύνην. 89, 12.

αἰτεῖν] σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, de solis corporibus pacisci, exclusis bonis. 46, 38. αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τἀγαθά. 70, 32. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν. 72, 26. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον. 75, 9. αἰτεῖν τὴν ψῆφον, rogare judices, ut secundum eam partem dent judicium, cui ipse favet rogans. 82, 17. αἰτεῖν ὅρκον, judices rogare, ut contra jusjurandum a se dictum sententiam ferant. 82, 18. νόμον αἰτεῖν, rogare judices, ut legibus contraria judicio suo confirment. ibid. δημοκρατίαν αἰτεῖν, rogare judices, ut patiantur jura civibus sua eripi et everti. ibid. χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μή με αἰτεῖτε. οὐ γὰρ λήψεσθε. 88, 1.

αἰτία] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. 28, 10. βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα. 28, 19. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα. 28, 20. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων. 29, 25. ἀπιθανότης τῆς αἰτίας. 36, 23. ἐμβάλλειν αἰτίαν. 47, 23. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε, fuit in causa, ut senatus accusaretur aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuncium de cæde Philippi. 76, 23. ἀμφίβολος ἡ αἰτία. 76, 39. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας. 84, 36. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quo minus jure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas. 85, 32. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις. 86, 1. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere. 87, 38. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν. 90, 1.

αἰτιᾶσθαι] αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22.

αἰχμάλωτος] λύεσθαι αἰχμαλώτους. 41, 16. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους. 49, 14.

ἀκαιρία] ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης, tempore et loco tam parum oportuno. 84, 11.

ἄκαιρος] ἄκαιρον, importunitas in moribus, ut si nescias, quid loco cuique personæque conveniat. ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον. 24, 3.

ἀκαλλιέρητος] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12.

ἀκήρυκτος] ἀκήρυκτος πόλεμος. 33, 12. ἄσπονδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι. 38, 38. ἀκήρυκτος, cujus laudes et honores præco nullus prædicat. 86, 37.

ἀκίνδυνος] ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι. 7, 15.

ἀκλεέστατα] καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22, 38.

ἀκμάζειν τῷ εὖ φρονεῖν. 4, 16. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ. 46, 22. ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

ἀκοὴ] ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται. 48, 12.

ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 7, 2.

ἀκονιτί. 9, 40.

ἀκοσμία, scævitas, importunitas, illiberalitas. 24, 17. ἀκοσμία τοῦ τρόπου. 27, 3.

ἀκούειν] ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι. 28, 9. ἴσῃ εὐνοίᾳ ἀκούειν. 29, 10. προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν, perseverare in patientia audiendi etiam reliquam expositionem. 34, 1. εὐτάκτως ἀκούειν. 41, 26. τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι, suis auribus, id est coram, præsentem, ex ipso obtrectatoris ore. 52, 29. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν. 61, 35. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6. παρωξύνθην ἀκούσας οὕτως. 70, 17. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων. 88, 19.

ἄκρα, arx. 88, 9.

ἀκρατὴς, ὧν οὐ χρὴ (scil. ἐρᾶν vel πράττειν) 20, 3.

ἀκριβὴς] ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ

ἀναμάρτητος] ἀναμάρτητοι τῶν γυναικῶν. 26, 14.

ἀναμένειν] οὐκ ἐδύνατο ἀναμένειν τὸ πλέον. 13, 40. μελλήματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν. 64, 4. ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. 77, 7.

ἀναμιγνύειν] ἀναμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου, immiscebitur etiam nomen Alexandri. 24, 1.

ἀναμιμνήσκειν, revocare alteri in memoriam. 12, 41. ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν. 33, 1.

ἀνάμνησις] εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων. 49, 33.

ἀνανδρία] ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοὔνομα ἐνεγκάμενος. 18, 29. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην. 46, 18. θεωρῶν (judicans, metiens) τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. 76, 28. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ. 84, 5. προσεικασθῆναι τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ. 89, 11.

ἄνανδρος] μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι. 52, 17.

ἀνάνδρως ἐνεγκεῖν τὸν φόβον. 89, 35.

ἀνάξιος] πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν. 66, 17.

ἀνάπαιστον. 22, 27.

ἀναπείθεσθαι. 90, 13.

ἀναπέμπειν] Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὁμηρεύσοντες. 72, 35.

ἀναπηδᾶν, adscendere tribunal ad dicendum. 10, 31. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα, insilire, irrumpere illotis pedibus in tribunal, accedere ad causarum in foro actiones, desertum ab artibus ei rei exercendæ necessariis. 78, 29.

ἀνάπηρος] ἀνάπηρον ποιεῖν. 26, 16.

ἀναπιμπλάναι] λῃστῶν δόξης ἀνεπίμπλατο. 37, 23. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἤπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο, 39, 41.

ἀναποδίζειν τὸν γραμματέα, jubere jam recitata a scriba denuo recitari. 81, 26.

ἀναπτᾶσθαι, vel ἀναπέτεσθαι, vel ἀνίπτασθαι] οὐκ ἔστιν, ὅπη ἀναπτήσομαι. 83, ult.

ἀνάπτεσθαι] ἀναφθέντος τοῦ δήμου, rursus ad vitam quasi revocato populo, ut cum fomes resuscitatur, 51, 42.

ἀναρπάζειν] μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, civitas hæc (Thebæ) e Græcia media velut evulsa erat. 72, 31. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11.

ἀναῤῥεῖν, vel ἀνειπεῖν] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9.

ἀνάῤῥησις τοῦ στεφάνου. 58, 20.

ἀναστενάζειν] αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξειν. 90, 29.

ἀναστρέφειν] ἀναστρέφεσθαι ἐν ὑμῖν. 49, 23.

ἀνατέμνειν] ἀνατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου. 77, 26.

ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων. 29, 25. ἀνάθημα ἀναθεῖναι. 56, 40. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ. 68, ult. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν. 70, 3. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, imposuit. 74, 3. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις. 74, 6. ἀνατιθέναι, imputare. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere. 87, 38.

ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν. 26, 31. ἀνατετροφότας πόλεις. 27, 4. ἀνατρέπειν πλοῖον. 76, 11. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν. 76, 12.

ἀναφαίνεσθαι, usurpatur de re subito exsistente, alia, quam pro spe e rebus ante factis vel gestis concepta. λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη. 78, 26.

ἀναφέρειν] χίλια τάλαντα νομίσματος (signatæ pecuniæ) ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 51, 25. 31. ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λημμάτων τὰ μέρη. 74, ult. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας. 84, 36.

ἀναφορὰ] κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν, refugium, receptum ad infitiationem ejus, quod sibi absconditum in animis suis reservassent, et quod in animo, cum habuissent, habuisse tamen argui non possent, (reservatio mentalis.) 41, 41.

ἀναφῦναι, v. ἀνάπτεσθαι.

ἀναχωρεῖν, sese illuc, unde venerat, recipere. 71, 4.

ἀναχώρησις, receptus. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8.

ἀνδραγαθία] ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem. 81, 9.

ἀνδράποδον] οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, negat, se causam fortunasque suas indiciis mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum. 45, 8.

ἀνδρόγυνος, turpissimum convitium. 45, 5.

ἀνδροκτασία λυγρά. 21, 14.

ἀνελέητός τις εἰμί. 50, 8.

ἀνελευθερία] ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου. 60, 11.

ἀνέλπιστος] τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν. 72, 23.

ἀνεμέσητος] ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ, invidia carebat, atque reprehensione, quod sic ageret. 63, 8.

ἀνέμητος] ἀνεμήτου τῆς οὐσίας οὔσης. 14, 30.

ἀνεπίφθονος] ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν. 50, 30.

ἄνευ] ἀφεθεὶς ἄνευ λύτρων. 30, 16. ἄνευ αὐτοῦ, clam, procul eo, excluso eo. 74, 40.

ἀνήκεστος] ἀνίατα καὶ ἀνήκεστα κακά. 75, 22. ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8.

ἀνηκέστως λέγειν περί τινος, aut est improbe, contumeliose, aut indesinenter, sine fine. 5, 34.

ἀνήκοος παιδείας. 19, 41. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6.

ἀνὴρ] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini. 8, 10. παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην. 14, 38. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδείας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41. λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν. 21, 38. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα. 24, 4. ἀνὴρ καὶ ἄῤῥην τὸ σῶμα. 26, 22. σύσσιτος ἀνήρ. 31, 12. σύμπρεσβυς ἀνήρ. 31, 13. ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι, virum se ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit. 47, ult. 48, 1. vbi posteriori loco est ambigere, dubitare. κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα. 49, 26. 73, 3. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8. καταδεέστεροι πολλῷ ἄνδρες. 79, 16. κοσμήτορα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22. ἀνὴρ συνήγορος (pro simplici συνήγορος) 82, 11. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς. 84, 15. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4.

ἀνθρώπινος] οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν. 72, 24.

ἀνθρωπίνως] τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι. 72, 32.

ἄνθρωπος] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28. δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. 9, 12. οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 10, 12. ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι. 24, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. τερατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου. 29, 26. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος. 31, 1. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 33, 31. ἐπαφρόδιτος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος. 33, 35. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν. 44, 36. ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων. 46, 10. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32. παρέγγραπτοι ἄνθρωποι. 51, penult. μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι. 52, 17. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ. 52, 34. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι. 54, 32. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι. 71, 20. φωνὰς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι. (dii) 72, 9. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. 72, 27. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7. ἐπιορκεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. 83, 30. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει. 84, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος. 86, 27. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18.

ἀνθυποβάλλειν, pæne idem, quod simplex ὑποβάλλειν. 83, ult.

ἀνίατος] ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἑκάστους. 69, 37. ἀνίατα καὶ ἀνήκεστα κακά. 75, 42.

ἀνιέναι (ab εἶμι)] ἀνιόντος ἡλίου. 2, 31. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος, μέχρι δυομένου. 72, 27.

ἄνισος] ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι. 1, 24.

ἀνιστάναι] ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 9, 22. ἀναστῆσαι τὰ τείχη. 41, 41. ἀναστῆσαι συνέδρους παρά τινος, transferre ex urbe in aliam. 67, 12. ἀνιστάνειν τινὰ, redemtum aliquem ære suo liberare a servitute dura et turpi, et ad se transferre. 6, 28.

ἀνίσχειν] μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, exortus sit. 2, 17.

ἀνοίγειν] ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicere, ne aperiant. 2, 22.

ἀνόσιος. sic appellatur sycophanta, mendax, injuriosus, qui nulla religione ducitur. 28, ult. ἀνόσιοι τέχναι τῶν λόγων. 49, 10. φωνὴν ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινάμενος. 49, 15.

ἀνταγωνιστὴς] πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν. 66, 17.

ἀνταρκεῖν] ἕως ἀντήρκει ἡ οὐσία. 13, 31.

ἀντεξετάζειν, exigere aliquid ad propositum aliquod exemplum, quo constet, conveniantne illo duo secum. 2, 10. ἀντεξετάζειν τοὺς τρόπους τινός. 6, 2.

ἀντερεῖν, vel ἀντειπεῖν] ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον. 52, 36.

ἀντὶ] εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31.

ἀντιβλέπειν] ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' ἀντιβλέψας. 75, 8.

ἀντιγράφεσθαι, (idem quod ἀντόμνυσθαι) ante ipsam litis constitutionem jurato apud prætorem confirmare, se velle illum illo de crimine in jure persequi, et jubere, ut ea professio in literas referatur, et nomen incusati criminisque et rei in tabula perscribatur publice proponenda. 17, 1. ἀντιγέγραμμαι. 22, 11.

ἀποδεικνύναι] διαῤῥήδην ἀποδεικνύναι. 1, pen. 2, 19. ἀπεδέδεικτο τόπος. 59, 34. 60, 1. ἀποδέδεικται λόγος, assignata, constituta est. 82, 11.

ἀπόδειξις] ἀποδείξεις σαφεῖς ποιεῖσθαι. 7, 8.

ἀποδέκτης] ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26.

ἀποδέχεσθαι, approbare, gratam acceptamque habere. 47, 1. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου. 71, 17.

ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν opponuntur inter se, abesse domo, et esse domi. 35, 26. et 42, 36. 10, 11.

ἀποδιατρίβειν, perdere tempus inutili cessatione, aut contentione in rebus alienis. 34, 29.

ἀποδιδόναι τὴν ψῆφόν τινι, judicium dare secundum aliquem. ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ. 13, 23. ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere. 13, 40. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὑρίσκοντος, vendere pretio quocunque. 13, 41. ἀποδοθέντος ὕδατος καὶ λόγου, aqua ad dicendum infusa, et facultate agendi causam data. 23, 20. ἀποδιδόναι ἐπιστολὴν, reddere literas iis, quibus reddendæ sunt. 34, 8. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit — triginta minis hoc, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere. 61, 6. ἐπειδὴ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, cum ordo dicendi, post actorem reo debitus, ad eos devenerit, ejusque rei facta ipsis fuerit copia, prout par est. 61, 16. ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι, legatos ad jusjurandum admittere, reposcere ab iis jusjurandum. 64, 16. χάριτας ὁμοίας ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre. 66, 3. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως. 66, 42. ἀποδιδόναι τὸ κεφάλαιον, caput pecuniæ debitæ, capital. 68, 26. ἀποδιδόναι δόγμα, reddere, exhibere. 71, 16. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35.

ἀποδιδράσκειν] ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω. 61, 28. ἀποδράσῃ (in 2. fut. 1. med.) 77, 35. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων. 86, 8.

ἀποδοκιμάζειν, reprobare. 12, 3. ἀποδοκιμάζω τὸν καιρόν. 84, 13.

ἀποθαυμάζειν] ἀποθαυμάζων καὶ τερατευόμενος. 13, 29. ἀποθαυμάζειν, majorem in modum mirari. 16, 42.

ἀπόθεν τοῦ τείχους, distans a mœniis urbis. 14, 12.

ἀποθνήσκειν] γηραιὸς ἀποθανεῖν. 20, 23.

ἀποικία] ἀποικίας ἀποστέλλειν. 51, 34.

ἀποκαλεῖν, contumelioso aliquo nomine, eoque crebro, appellitare. ἀπεκάλεσε προδότας. 75, 7.

ἀποκινδυνεύειν ἔν τινι, in aliquo periculum facere. 41, 42.

ἀποκληροῦν] ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείῳ. 55, 35.

ἀπόκοιτος τῶν συσσίτων, qui extra contubernium coepulonum suorum alibi pernoctavit. 45, 2.

ἀποκόπτειν] μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἠπείλει. 38, 11.

ἀποκτείνειν] ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 88, 15. πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν. triginta tyranni puta. 87, 20. μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτειναν. 88, 31. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, pæne occidissent. 90, 24.

ἀπολαμβάνειν, accipere, audire, discere. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε. 27, 36. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω, videor mihi gratiam et præmium tulisse pudoris ejus, quem tota vita tuitus sum, omniumque pudenter a me honesteque factorum. 28, 21. λύτρα ἀπολαμβάνειν, recuperare. 29, 37. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων, repetere, exigere rationem, ut nos quoque usurpamus, die Rechnung abnehmen. 57, 40. παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, interceptus, septus, inclusus. 77, 9. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως. 77, 38.

ἀπολαύειν τῆς τινὸς εὐηθείας, tondere oviculam auream, ex alterius simplicitate et tarditate fructum percipere, ditescere. 8, 38. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς δεδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium potestate ipsi a vobis data. 72, 15.

ἀπολείπειν] χωρίον — εἰ μή τι ἄλλο ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν. 14, 13. ἀπολειφθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuisset probationi. 14, 41. ἀπολείπειν τι τῶν ἀσελγεστάτων, tibi reliquum facere aliquid facinorum flagitiosissimorum, quod non sis ausus. 15, 23. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας, expers, exsors largitionis esse, partem ejus nullam ferre. 74, 41.

ἀπολλύναι] μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι. quid est? 14, pen. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας, filiam unicam. 64, 40. ἣ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν. 73, 7. οὐ κηλεῖσθαί φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι. 86, 18.

ἀπολογεῖσθαι τὰς πρός τινα πράξεις. 10, 28. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum. 83, 20.

ἀπολογία] εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογίαν. 12, 27. μηχανᾶσθαί τινι τὴν ἀπολογίαν. 13, 24. προδιήγησις τῆς ἀπολογίας. 16, 30. παραχωρεῖν ἀπολογίας. 17, 9. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας. 25, 25. ἀποστῆναι ἀπολογίας. 28, 24. φέρειν εἰς ἀπολογίαν. 58, 36. ὑπερπηδᾷν τὴν δικαίαν ἀπολογίαν. 82, 29. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποίησαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20.

ἀπολογίζεσθαι] ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. rationes reddebat.

ἀπολογισμὸς, ratio reddenda. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8.

ἀπολύειν] ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. 28, 10. ἀπολύειν, absolvere, de judicibus, impunes dimittere. 84, 33. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν. 90, 1.

ἀπομιμεῖσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν. 75, 3.

ἀπομνημονεύειν] ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, servate vobis hoc mente memori in illam diem, qua vobis licebit, pœnas ab iis repetere. 15, penult. ἀπομνημονεύειν τὸν νόμον, memoriter recitare, afferre e memoria depromtam legem. 56, 7. 61, 36. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, mementote illis sic occurrere. 60, 24. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργὴν, servare memori animo iram, et oportunitate oblata ulcisci. 66, 1. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκεῖνο, promte, libere, nulla cum hæsitatione, quasi memoriter recitantes occurrite ei sic. 83, 39.

ἀπομνύναι] ἀπόμνυσθαι. 10, 11. ἀπόμνυσι, idem quod simplex ὄμνυσι, jurejurando confirmat. 20, 27.

ἀποπέμπειν] οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους. 87, 24. ἀποπέμπειν, relegare. 89, 39.

ἀποπλανᾷν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 79, 6. 81, 11.

ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις. 45, 28. ἀπορῶν ὅ, τι χρήσαιτο αὐτῷ. 66, 28.

ἀπόρθητος. 25, 39.

ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ, hæsitatio in dicendo, cum dicenda oblitus es, et quæ dicas, non invenis. 33, 30. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα. 49, 4. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους. 55, 10.

ἀποῤῥάπτειν Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. 31, 5.

ἀποῤῥηγνύναι] ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν. 64, 3.

ἀπόῤῥητος] φοβεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόῤῥητα. 44, 4. πράττειν πράξεις δι' ἀποῤῥήτων. 67, 22. προσποιεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόῤῥητον. 67, 25.

ἀποσκήπτειν, (scil. τὴν ὀργὴν) sævitiem animadversionis in aliquem convertere. 27, 20.

ἀποσπᾷν] ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας. 25, 25.

ἀποστέλλειν] μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω. 3, ult. ἀποικίας ἀποστέλλειν. 51, 34.

ἀποστερεῖν τέτταρας δραχμάς. 22, 34. ἐφόδια φυγῆς τινὰ ἀποστερεῖν. 50, 25.

ἀποστολεὺς] οἱ ἀποστολεῖς erant immunes a militia. 52, 2.

ἀποτέμνεσθαι] γλῶτταν ἀποτμηθείς. 24, 32.

ἀποτίειν] ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. v. ἀποτίνυσθαι.

ἀποτιθέναι] τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4.

ἀποτίνυσθαι] ἀποτίνυται, ulciscitur. 73, 8.

ἀποτολμᾷν, audere, sustinere. 9, 36. ἀποτολμᾷν λέγειν. 72, 17. et 76, 24.

ἀποτρίβειν] ἀποτρίβεσθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα, amoliri a se, refutare. 25, 29.

ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων, ratio ejusmodi sermones avertendi, excludendi e judiciis. 82, 31.

ἀποτυγχάνειν, cladem accipere. 66, 18. ἀποτυγχάνειν προαιρέσεως, excidere proposito. 66, 40. ἀριστείων ἀποτυχών. 84, 16.

ἀποφαίνειν, reddere, efficere, præstare. πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων. 24, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare, successive, ordine. 54, 3. 15.

ἀποφέρειν] ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος. 13, 37, οἰκέτας δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. ἀποφέρειν λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam ad Rationalem afferre, eique exhibere. 56, pen. ἀποφέρειν τὴν γραφὴν, scil. ad judices, in forum. 85, 2. 11.

ἀποφθινύθειν] ἀποφθινύθουσι λαοί. 73, 6.

ἀποψηφίζεσθαι, repudiare aliquem, et e demo suo ejicere per lata ideo suffragia. 16, 14. ἀποψηφίζεσθαι τὴν γραφὴν, accusationem rejicere, irritam, cassam facere. 86, 31.

ἄπρακτος] ἄπρακτον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος, partem corporis nullam habens, qua non abutatur ad æra merendum. 31, 19, sed v. ἄπρατος.

ἀπραξία] ἀπραξίαν τὴν κοινὴν τί θαυμάζομεν, quid miramur, cœpta reipublicæ tam parum prospere succedere, nil effici magnis conatibus. 26, 38.

ἀπροσδόκητος] τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν. 72, 23.

ἅπτειν, incendere. ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἱερε-

νόμοις. 5, 22. βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, privata sua pecunia adjuturum. 33, 27. βοηθεῖν τῷ Θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. φωνῇ βοηθεῖν τῷ Θεῷ. 70, 29. βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασιν. 78, 3.

βοιωτάρχης] κηρύγματι τούτῳ τοῖς βοιωτάρχαις προκηρύττων. 74, penult.

βοιωτιάζειν, crasse et rustice loqui, aut animo esse erga Thebanos propenso, Thebanis studere. 42, 5.

βόρειος] τεῖχος βόρειον. 51, 17.

βόσκημα] μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι. 69, 15.

βουθυτεῖν] λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουθύτει. quæ erant signa gaudii. 64, 38.

βουλαία] ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν. 34, 9.

βούλεσθαι] δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγειλάτω ὁ βουλόμενος. 5, 17. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἤπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. βούλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι. 77, 6. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21.

βουλεύειν] βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν. 21, 3. χειρουργεῖν, scelus manu sua patrare, copulatur cum βουλεύειν, suadere scelus, et exsequendi modos demonstrare. 43, 30. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλεύειν. 62, 32. βουλεύσας ἐνιαυτόν: ergo senatorius honos erat annuus? 64, 25. βουλεύεσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας, in consilium ire cum timiditate et æmulatione. 65, 15. 16. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσίν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτούς, βουλεύσασθε. 90, 5.

βούλευμα] ζηλωτὴς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8.

βουλευτήριον] ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. 16, 1. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου. 55, 9. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν. 74, 13.

βουλευτὴς] κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. 5, 40. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, non jure, sed per artes et opes sodalitii sui. 64, 13.

βουλὴ] τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλήν. 14, 41. τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, pen. βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν. 21, 3. προβουλεύει ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους, antequam legati ad exteros mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat senatus, quomodo illos legatos ad populum inducat. 35, 30. τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους: quo distinguatur hæc βουλὴ a βουλῇ τῇ ἐν ἀρείῳ πάγῳ. 53, 7. et 56, 35. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε. 76, 23. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

βραχὺς] κατατιθέναι βραχέα, numerare parum. 56, 26.

βωμὸς] καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 9, 22. φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἱδρυομένους. 18, 10. ἐτεοβουτάδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν. 47, 39. παρέστηκε τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα. 70, 31.

Γ.

γαῖα] ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν. 20, 19. σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41.

γάμος] ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7.

γείνεσθαι] ὅπερ (scil. κὴρ) λάχε γεινόμενον. 21, 4.

γείτων] κραυγῆς αἰσθέσθαι τοὺς γείτονας. 9, 13.

γελᾶν] κλαίει οὗτος ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσι. 83, 29.

γελοῖος] ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδείας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41.

γέλως] μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου. 12, 11. λῆρος καὶ γέλως. 19, 9. γέλωτα καὶ διατριβήν τινι καθ' αὑτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere. 25, 1. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. 42, pen.

γενναῖος] δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείπνων καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον. 6, 34.

γένος] γένος παρανομώτατον. 68, 38. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτούς, καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος. (pro περὶ τ. γ.) 77, ult.

γέρα, præcipua, ut vulgo appellant, jura, privatis quibusdam aut gentibus singularibus priva et propria, in quibus præeminent cæteris civibus, qui sunt horum jurium et honorum exsortes, ut sacerdotes, et sunt veluti salaria quædam, aut stipendia, aut mercedes publice datæ pro opera publice navata. 56, 21.

γεραίρειν στεφάνοις. 81, 13.

γερουσία Lacedæmoniorum per ambages verborum significatur. 25, 36. 37.

γῆ] μυχὸς γῆς. 18, 15. βοηθεῖν τῷ Θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν. 72, 26.

γηραιὸς ἀποθανεῖν. 20, 23.

γῆρας] ὑπενεγκεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν. 12, 37. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. 26, 2.

γίγνεσθαι vel γίνεσθαι] γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provecti annis, admodum senes. 7, 36. ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε. 8, 12. τὰ γινόμενα, ut fieri solet. 9, 4. παροινία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν. 9, 19. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam. 9, 27. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται. 11, 4. δοκιμασία ἡ γινομένη τοῖς ἀδυνάτοις. 14, 41. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονώς. 18, 35. περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι. 19, 4. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα. 21, 32. πόθεν οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν, unde ergo invaluit et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic. 23, 33. γένησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis. 25, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem, ut præter nos, qui eramus collegæ legationis ejusdem, extraneus nemo adesset. 33, 4. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. 42, penult. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio veniebat post rem jam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset. 44, 29. οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, negat, se causam fortunasque suas indiciis mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum. 45, 8. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32. ἐκποίητον γενέσθαι, quando non liceat. 56, 40. τραγῳδῶν γινομένων, si bene habet ea lectio, sed legendum videtur potius τραγῳδιῶν. 59, 23. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται. 60, 13. καθιέρωσις στεφάνου γίγνεται. 60, 14. χείρων γένηται τὴν ψυχήν. 60, 15. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηνται. 61, 17. ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακούειν. 61, 32. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται. 65, 4. τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν. 72, 23. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. πληγῆς τηλικαύτης γεγενημένης. 74, 27. ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο. 75, 6. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. τραγῳδῶν μελλόντων γίνεσθαι. (si bene habet) 75, 26. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον, auctorem et effectorem rei gestæ se ferre, sibi gloriam confectæ arrogare. 77, 34. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. 88, 16. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. 89, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

γινώσκειν] γινώσκεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος. 7, 7. ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι, pronunciavi sententiam, judicium tuli, vel uno modo motus adjuncto, veluti nota quadam veritatis rei adhærescente. 21, 36.

γλῶττα] γλῶτταν ἀποτμηθείς. 24, 32. οὗ τὴν γλῶτταν, ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. 86, 29.

γνώμη] καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, arbitratui vestro relinquitur. 27, penult. ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας. 36, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, oratione tractare, successive, ordine. 54, 3. 15. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας. 71, 7. 41. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν. 81, 31.

γνωρίζειν, noscitare, e signis editis cognoscere, hunc ipsum esse. 6, 27. γνωρίζειν τὸ πρᾶγμα, agnoscere factum ex indiciis. 11, 8.

γνώριμον, noscitabile, ut e. c. ῥῆμα γνώριμον, dictio adumbrata, specie quadam honestatis amicta, e qua tamen rei designatæ turpitudo statim ab audiente agnoscatur. 7, 14.

γνῶσις πρός τινα, familiaritas cum aliquo. πολυωρῶν τὴν γνῶσίν μου τὴν πρὸς αὐτόν. 8, 4. γνῶσις, congressus cum aliquo, cum quis aliquem incipit nosse, et consuetudinem cum eo contrahit. 10, 17. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις, populi decretis. 26, 38. γνῶσις, usus et familiaritas, quæ duos intercedit. 30, 13.

γόης] συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 72, 13. ἐπεισάξει τὸν γόητα: sic Demosthenem appellat Æschines. 83, 28.

γονεὺς] οἴκησιν μὴ παρέχων τοῖς γονεῦσι. 4, 42. μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus, a forma humana abhorrentes. 69, 15.

γονὴ] μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι. 69, 15.

γόνυ] σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2.

γράμμα] οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πε-

Δ.

αὐτῶν. 82, 18. καταλύσεις τὴν δημοκρατίαν. 82, 31. κατέστη δημοκρατία. 83. 35. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ ποιεῖσθε. 87, 16. διαφευγούσης ἤδη τῆς δημοκρατίας. 89, 20. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοὔνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29.

δῆμος] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν. 9, 35. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις. 11, 21. τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. ὑπερφρονεῖν ἱστορίᾳ τὸν δῆμον. 19, 42. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις. 26, 38. συγκαταλύειν τὸν δῆμον. 27, 10. ὁμογνωμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν. 29, ult. τὸν δῆμον καταπεπονημένον. 33, 8. ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον. 34, 26. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει. 35, 30. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν. 38, 10. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν. 51, 24. ἀναφθέντος τοῦ δήμου. 51, 42. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις, ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit. 52, 32. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου. 55, 9. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται: ergo τριττὺς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc. 58, 7. διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τοῦ ἐπιστάτου τῶν προέδρων, jus et copiam suffragandi dare. 59, 13. ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου. 60, 11. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνονται. 60, 13, ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit — h. e. triginta minis placari se passus est, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere. 61, 6. ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον. 66, 29. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου. 71, 17. ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἥβης ἔτρεφε. 75, 32. μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. 75, 41. ἀνατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου. 77, 26. δωροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου. 78, 5. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ φυλῆς καταγαγοῦσι. 80, 32. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας. 81, 10. παλαίχθων δῆμος Ἀθηναίων. 81, 13. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere. 85, 17. θωπεύειν τὸν δῆμον. 86, 2. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου. 87, 25. κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit, ex Asia) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, pen. κατέπεμψε (misit ex Asia in Græciam) τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ. 88, 3. οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος. 90, 21. πρόξενος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. 90, 23.

δημοσίᾳ] ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν ὡς θεῷ. 47, 25. προβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων. 47, 26. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult.

δημόσιος] ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι. 1, 10. συνδικεῖν τῷ δημοσίῳ. 3, 33. δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. δημόσιαι διαψηφίσεις, quæ fiunt κατὰ δήμους, per singulos quosque demos. 16, 12. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30. τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων. 55, 41. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα. 57, 33. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων. 58, 4. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. τὸ δημόσιον, respublica. 62, 5. quod etiam in præcedente loco significat. ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου (pro talento debito) τὰς δημοσίας προσόδους καὶ τόκον ἤνεγκαν. 68, 25. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξ οὐσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. 77, 7. δωροδοκήματα δημόσια, acceptiones largitionum, quæstus e muneribus, quæ dantur, quo is, qui ea accipit, pro iis jura et emolumenta publica vendat. 84, 6. ταφὰς δημοσίας ἀνελόντα. 87, 31.

δημοτελὴς] εἰς δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι. 4, 1. δημοτελῆ ἱερὰ adire negatum erat mulieri cum mœcho deprehensæ. 26, 13. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3.

δημότης] δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης. 48, 14.

δημοτικὸς] ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. δημοτικὸν quæ res constituant. 77, 38. τῷ δημοτικῷ opponitur ὀλιγαρχικός. 77, 40.

δήπου] ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 8.

διὰ 1) cum genitivo. πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. 31, 29. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14. πράττειν πράξεις δι' ἀποῤῥήτων. 67, 22. οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται. 70, 34. καταφυγγάνη, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39. διὰ χρόνου λέγειν. 85, 20. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποίησαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41. 2) cum accusativo. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης. 48, 14. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ. 52, 31. τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον. 72, 3. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους. 77, 5.

διαβάλλειν] οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει. 84, 38.

διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν. 87, pen.

διαβιβάζειν, e continente in insulam transportare. Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας. 66, 12.

διαβλέπειν] καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε. 90, 5.

διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, offensio cum patre, nata e calumnia. 21, 32. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς. 29, 24. διαλύειν διαβολήν. 32, 15. κοινωνεῖν διαβολῇ. 47, 20. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία. ibid. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. 85, 33.

διαγγέλλειν] διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. διαγγέλλειν τἀνθένδε ἐκεῖσε. 45, 20.

διαγίγνεσθαι, superatis multis casibus et discriminibus eniti usque ad senectutem. 4, 22. perdurare, perpetuo esse idem a principio inde ad finem. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

διαγινώσκειν] ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγνῶναι. 9, 30. διαγινώσκειν, discrimen facere. 26, 21. διαγινώσκεται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν καὶ μή. 82, 26. παιδεία, ᾗ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

διαγωνίζεσθαι] διαγωνίζεται (periclitatur et contendit) οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22.

διαδικασία] διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον, litem se orsurum, qua disceptetur. 74, 19.

διαδοχὴ] ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui. 50, 37.

διαζεύγνυσθαι] οἱ διαζυγέντες (distracti, separati, avulsi) ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο. 52, 13.

διαιρεῖσθαι λόγον, in minutas partes concisam aliquam orationem locumve extrahere, diducere in longum. 44, 8. διαιρεῖσθαι καιροὺς, seorsim, singula quæque tempora oratione persequi. 61, 35. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

διαιρετὸς] διαιρετὴ δημηγορία. 36, 31.

δίαιτα] δίαιταν ἐμπορεύεσθαι, vitæ genus aliquod sectari, unde fructus percipias, prout sunt mores, veluti negotiatio quæstum affert damnumve, prout ratione, temereve exercetur, ut Arabum اكتسب 21, 39. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4.

διαιτᾶσθαι παρά τινι. 6, 36.

διακινδυνεύειν] πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν. 66, 17.

διακονία] ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ. 55, 33.

διαλαμβάνειν] διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens unumquemque nostrum alium ex alio. 33, 26.

διαλέγεσθαι] διαλέγεται ὁ νομοθέτης τινὶ, agit, definit, præcipit de aliquo legislator, res ei est cum aliquo, de quo sancit et edicit. 3, 26. 30, 33. 5, 4. 6. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 26. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari. 85, 14. ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι. 87, ult.

διαλείπειν, orationem sistere currentem, interponere cursui orationis moram aliquam silentii. 12, 7. διαλιπὼν μικρὸν, post breve silentium. 15, 31. διαλιπὼν, interjecta pausa. 85, 1. διαλείπων, interjecto tempore. 85, 16.

διαλλαγὴ] ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι. 76, 42.

διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μή. 3, 30.

διαλογισμὸς] παριστάναι διαλογισμὸν, injicere menti cogitationem. 49, 32.

διαλύειν] διαλυθῆναι τὰ πρός τινα, cum aliquo redire in gratiam, simultate oblitterata. 10, 4. διαλύειν διαβολήν. 32, 15. διαλύειν τὴν εἰρήνην. 65, 32.

διάλυσις] διάλυσιν τῆς δίκης εὑρέσθαι, impetrare litis abolitionem. 10, 5.

διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου. 49, 5.

διαμαρτύρεσθαί τινι ταῦτα μὴ ποιεῖν, coram testibus velut, et solenniter denunciare, ne quid agat, aut, sin minus obsecundet, sciat in antecessum sibi prædictum esse, quicquid inde malorum esset eventurum. 40, 7.

διαμαρτυρία. 30, 33.

διαμένειν. 41, 27.

διαμετρεῖν] ἐν διαμεμετρημένῃ ἡμέρᾳ κρίνομαι. quid est? 45, 1.

διαμνημονεύειν. 54, 38. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι. 27, 14. διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα. 29, 27. διαμνημονεύειν, bene, penitus, usque ad finem judicii, memoria tenere. 83, 7.

διάνοια] ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι. 7, 39. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστη-

ρίᾳ. 75, 20. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. προσέρχεσθαι τῇ διανοίᾳ, ire, pergere aliquo cogitando, se suis cum cogitationibus in locum aliquem transferre, 80, 25.

διαπειλεῖσθαί τινι, interminari. 7, 1.

διάπειρα] τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν. 26, 20.

διαπίπτειν, dilabi, in cassum abire, evanescere. ὡς τὸ συκοφάντημα — διέπιπτεν αὐτῷ. 33, 19.

διαπιστεύειν, penitus credere. 26, 40. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν, prorsus, plane alicujus fidei committere rempublicam. 54, 39.

διαπολιτεύεσθαι, diversas in republica gerenda partes sequi. 81, ult.

διαπορεῖσθαι. 32, 42.

διαπράττεσθαι] διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, ut publice renunciarentur. 59, 27. 71, 22. 87, 7. leviter, utcunque, dicis causa, defungi opere. 79, 26. 32.

διαριθμεῖσθαι, delectu quasi habito discerni et distribui, aliis in hanc partem discedere jussis, aliis in illam. 83, 32.

διαῤῥήδην ἀποδεικνύναι. 1, pen. 2, 19.

διαῤῥίπτειν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια. 9, 8.

διάσειστος] ἀστράγαλοι διάσειστοι. 9, 9.

διασκευάζεσθαι] διεσκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις. 73, 31.

διαστρεβλοῦν, tormentis distrahere, dilaniare. 85, 38.

διασύρειν] διασύραν τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος. 18, 35.

διασφάλλεσθαι] τῶν γεγραμμένων διεσφάλη, er ist aus dem Concepte gekommen. 33, 2. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. 66, 34.

διατέμνειν τὴν πολιτείαν. 83, 29.

διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως. 5, 8. διαθέσθαι, testamentum scribere, quando non liceat. 56, 40.

διατρίβειν περί τι, satagere in re aliqua. 6, 42. διατριβὰς οὐκ ἀφανεῖς διατρίβω, vitam ago non obscuram in locis clandestinis cum hominibus sordidis. 17, 13. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον. 20, 35.

διατριβὴ] διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ ἰατρείου. 6, 28. διατριβῶν βελτιόνων ἅπτεσθαι. 8, 21. διατριβὴ, locus, ubi ludicris otium fallitur, et sodalitium ibi ea de causa congrediens. 8, 24. 25. διατριβὰς οὐκ ἀφανεῖς διατρίβω. 17, 13. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41. διατριβαὶ, loci et congressus multorum et elegantium hominum. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονὼς, ut homo in luce vitæ lautæ et liberalis elegantisque educatus. comme un homme, qui sçait son monde. 18, 35. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον. 20, 35. συνδιατρίβειν ἀλλήλοις διατριβάς. 21, 1. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. 23, 2. γέλωτα καὶ διατριβήν τινι καθ' αὑτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere. 25, 1. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μειρακίων, in cœtu puerulorum, inter quos versatur, qui penes eum sunt, ut ab eo discant, aut cum eo confabulentur. 25, 3. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι. 31, 18. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, in respondendo ad meam orationem erat copiosissimus. 33, 15. ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχειν. 48, 4. διατριβαὶ εὐγενεῖς quæ sint. 48, 5. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα. 52, 30. διατριβὴν ὁ λόγος ἄν μοι παρέσχεν, multum hoc de loco disputare possem, posset hic oratio mea late evagari. 78, 38. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40. διατριβὰς Δημοσθένους οὐκ ἐζήλωκα. 85, 3.

διαφανὴς ἐν τούτοις ἦν. 50, 2.

διαφέρειν] τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων, formosior aliis. 11, 13. ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκὼν κάλλει καὶ ὥρᾳ, percellere, in admirationem rapere formæ decore. 19, 4. διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν. 25, 42. ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων. 76. 37. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους. 82, 20.

διαφεύγειν] διαφευγούσης ἤδη τῆς δημοκρατίας, dilabentis, et e manibus effluentis, atque dispereuntis. 89, 20.

διαφθείρειν] μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν erat Athenis capitale. 7, 3. διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμούς. 14, 30. διαφθείρειν ποιήματα, corrumpere, adulterare, alia reddere, quam ab auctore profecta erant. 19, 20. καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22, 38. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν. 38, 10. σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθείρει, corrumpit, infidas et suspectas reddit notas, unde probi agnoscuntur. 67, 42. ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε. 79, 32.

διαφυγγάνειν] διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων. 55, 13.

διαφυλάσσειν] ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν (pudorem et castitatem virginalem) οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7.

διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν, administrare rem familiarem. 14, 32. et 24, 25. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα. 57, 33. secundum genus, de tribus, magistratuum Athenis facit Æschines eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3.

διαχειροτονία] διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τοῦ ἐπιστάτου τῶν προέδρων, jus et copiam suffragandi dare. 59, 13.

διαχρῆσθαι ἑαυτὸν, sibi manus inferre violentas. 84, 18. ἐάν τις αὑτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν. 88, 38.

διαψήφισις] διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις. 11, 21. διαψηφίσεις δημόσιαι, cum per demos judicatur de demotis singulis quibusque, sintne veri demotæ, an subdititii et subreptitii, eoque ejiciendi. 16, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit. 52, 32.

διδασκαλεῖον. 88, ult. ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20.

διδάσκαλος] διδάσκαλοι quibus legibus teneantur. 2, 12. παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. ibid. εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων. 24, 28. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους. 26, 32.

διδάσκειν] τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν. 16, 31. κατεπαγγέλλεσθαι διδάσκειν, profiteri, se ferre magistrum artis alicujus. 16, 32. διδάσκειν τοὺς νόμους, docere, quid leges de crimine quoque statuant. 27, 37. σημείῳ μεγάλῳ διδάξαι. 87, 41.

διδόναι] τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου. 14, 39. ἀνακοινοῦσθαί τινι, εἰ δῷ. 36, 24. εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας. 52, 11. δίδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. 52, 29. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13. διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ. 59, 13. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. 72, 15. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι. 86, 33. χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μή με αἰτεῖτε· οὐ γὰρ λήψεσθε. 88, 1.

διείρειν] τινὲς πρωκτὸν ὥσπερ βελόναις διείρουσι. 77, 27.

διεξιέναι] διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, ad vos percensebo leges. 2, 4. ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις, quid sibi vult? 5, 38. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξιέναι: de præcone recitante præscripta in formula decreti. 75, 35.

διέρχεσθαι] κατεσκευασμένους λόγους διελθεῖν, verba loqui, multa calliditate, arte, et exquisitis orationis offuciis constructa. 67, 15.

διετες] ὅσοι ἐπὶ διετες ἡβῶσι. 70, 42.

διήγησις] προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν. 34, 1.

διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται. 8, 21.

διϊσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τοῦ λόγου. 25, 9.

δικάζειν] φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε. 89, 8.

δικαιολογεῖσθαι] δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν. 31, 2.

δίκαιος] τυγχάνειν τινὸς τῶν δικαίων, partem satisfactionis sibi debitæ nancisci. 9, 22. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε. 27, 36. χαίρειν δικαίοις λόγοις. 28, 10. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἥπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41. ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν. 50, 27. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι. 54, 32. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι, erga eos, qui vobis se suaque omnia credidissent certa vestræ erga se fidei fiducia. 66, 1. μετενεγκεῖν τὰ δίκαια. 81, 33. κανὼν τοῦ δικαίου παράκειται. 82, 27. ὑπερπηδᾷν τὴν δικαίαν ἀπολογίαν. 82, 29.

δικαιοσύνη] διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν. 25, 42. προπηλακισμὸς δικαιοσύνης. 90, 22.

δικαστήριον] ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου. 16, 15. προσεστᾶναι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. 16, 34. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 24, pen. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolvi judicio, quam abire non condemnatus, errore quodam judicum. 25, 29. ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 26, 26. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ. 50, 21. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων. 55, 13. ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν. 55, ult. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίου. 56, 1. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανε. 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἱρετοί. 58, 5. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου, stropha, argutia, præstigiæ judiciales. 83, 19.

δικαστὴς] κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν. 25, 3. ὅρκος δικαστῶν, et locus ex eo. 54, 28. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν. 57, 10. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν. 61, 35.

δίκελλα, ligo, Spaten. 70, penult.

δίκη] ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. λαγχάνειν τινὶ δίκην, dicere diem, instituere actionem adversus aliquem. 9, 24. λήξεις δικῶν ἐποιήσατο. 9, 29. διάλυσιν τῆς δίκης εὑρέσθαι. 10, 5. ἐγκαλεῖν τινὶ δίκην, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare. ibid. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35. δεκαταλάντους δίκας λαγχάνων. 41, 13. δικῶν ἧττα. 69, 16. ἐπιτή-

E.

ἐκβάλλειν τινὰ, aliquem se procul facessere, et tacere jubere, os ei comprimere. 12, 15. ἅλιον ἔπος ἔκβαλον, irritum verbum projeci. 20, 13. ἐκβάλλειν, cum sibilis ejicere actorem seu causæ seu fabulæ. 28, 20.

ἐκγίνεσθαι] ἡμῖν ἐξεγένετο ἂν, poterat nobis evenire, erat in potestate nostra. 61, penult.

ἐκδιδόναι] οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος. 90, 21.

ἔκδοτος] ἔκδοτον ποιεῖν, alicujus arbitrio permittere. 64, 9. 19. ἔκδοτον ἐποίησε Βοιωτίαν Θηβαίοις. 73, 41.

ἐκδοχὴ] ἐκδοχὴν ποιεῖσθαι πολέμου, excipere ab alio relictum. 32, 18.

ἐκεῖ] τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν κύριος senatus areopagiticus appellatur. 56, 31.

ἐκεῖθεν] θεωρήσατε ἐκεῖθεν τὸν λόγον. 89, 31.

ἐκεῖνος] ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 15, penult. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας. 48, 29. ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκεῖνο, occurrite ei sic. 57, 6. ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. 76, 40. ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας. 81, 9. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκεῖνο. 83, 39.

ἐκείνως, isto modo, ut jam statim dicam. 62, 6. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως. 77, 38.

ἐκεῖσε] διαγγέλλειν τἀνθένδε ἐκεῖσε. 45, 20.

ἐκθεραπεύειν, officiositate male sedula aliquem promereri. 24, 15.

ἐκκαλεῖν] τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. ἐκκαλεῖσθαι ὀργήν. 28, 11.

ἐκκαλύπτειν] ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθών. 61, 28.

ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως. 90, 24.

ἐκκλείειν τινὰ τῆς συμμαχίας. 39, 23. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην. 42, 28. ἐκκλείειν τῶν ὅρκων. 64, 19.

ἐκκλησία] ἐπῄει ἡ ἐκκλησία. 9, 17. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, penult. εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ᾠχόμην φέρων. 36, 18. ἐκκλησίαν καθαίρειν. 49, 23. προκαταλαμβάνειν τὴν ἐκκλησίαν. 63, 17. ἐκκλησίαν τῶν Ἀμφικτυόνων ἐποίει, et quid eo vocabulo designetur. 71, 8. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 71, 21. ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας. 71, 23. ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν. 85, penult.

ἐκκλητεύειν. 37, 3. ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τἀληθῆ μαρτυρεῖν, pati malit, ut ego se judicio aut negati, aut falsi dicti testimonii persequar, quam vera testari. 7, 17.

ἔκκλητος πόλις, civitas, quæ foro carens proprio necesse habet, alieno uti, aliunde jura petere. 12, 39.

ἐκκόπτειν] ἐκκοπεὶς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς. 24, 31.

ἐκλέγειν τέλος πορνικόν. 17, 3. τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν a præternavigantibus exigere vectigalia. 69, 29.

ἐκλογίζεσθαι, secum existimare. 9, 38.

ἐκμανθάνειν] διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1.

ἐκμαρτυρεῖν. 30, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν, calamitatem suam, quam celari satius erat, proferre in publicum. 15, 19.

ἐκμισθοῦν παῖδά τινα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad corpore merendum. 2, 41. ἐκμισθοῦν, quod alter conduxerit, clam isto (vel eo etiam conscio) rursus alteri elocare. τοὺς μυρίους ξένους Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας. 74, 22.

ἐκπέμπειν τινὰ παρ' ἑαυτοῦ, e domo sua emittere vel ejicere. 8, 17. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερῆσαι. 72, 21. ἐκπέμπειν, legatum aliquo ablegare. 74, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13.

ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας. 25, 26. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου. 32, 42.

ἐκπλεῖν] ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα. 4, 27. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκὼν κάλλει καὶ ὥρᾳ, percellere, in admirationem rapere formæ decore. 19, 4. παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαῤῥεῖν, — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ. 24, 39.

ἐκποίητον γενέσθαι quando non liceat. 56, 40.

ἐκπορθεῖν τὴν χώραν. 68, penult.

ἐκρίπτεσθαι, exsibilari, explodi. 48, 40.

ἐκτιθέναι] ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 59, 11.

ἐκτίνειν] μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15.

ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων. 4, 29.

ἐκτροπὴ] ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε, observate, acriter vigilate, si qua conetur a re præsente oratione demonstranda ad aliena dilabi et erepere. 83, 26.

ἐκφέρειν] λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. ἐξενέγκασθαι, efficere, consequi. 36, 36. ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. 50, 22. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, efficit, ut S. C. conscriberetur, atque in concionem a senatu efferretur, eique proponeretur. 71, 21. ἐκφέρειν τοὺς λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, de causidico prævaricatore, qui argumenta et agendi modos suæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit. 78, 27.

ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolvi judicio, quam abire non condemnatus, errore quodam judicum. 25, 29. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6. ἐκφεύγειν αἰσχύνην. 89, 12.

ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo post futura terrere et ad silentium redigere obloquentes. 52, 36.

ἐκφορὰ] οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς [exsequias] τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.

ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο. 75, 6.

ἐκφυλλοφορεῖν, per suffragia foliorum, quæ pro testulis in ejusmodi causa usurpabantur, aliquem senatorem senatu amovere. 15, 41. ult.

ἑκὼν] παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3.

ἐλαύνειν] ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἠσεβηκότας δᾳσὶν ἡμμέναις. 27, 7.

ἐλαφηβολιὼν, præcedit mensem Munychionem. 40, 21.

ἔλεγχος] φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον, argui, convinci mendacii. 67, 37.

ἐλεεῖν] τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν, ὁ αὑτὸν οὐκ ἐλεήσας. 26, 41.

ἐλευθερία] ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 9, 29. et ult. 10, 2. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.

ἐλευθέριος καὶ ἁπλοῦς λόγος. 17, 4.

ἐλεύθερος] ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. ἔνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν, erat Athenis capitale. 7, 3. ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδὶ, assectari studiis et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo. 19, 29. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. 23, 2. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι. 31, 18. μὴ ἐλεύθερος, in turpissimis habebatur probris, vel conviciis. 45, 5.

ἐλευθεροῦν] οἳ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν. 72, 30.

ἐλευθέρως παιδευθείς. 75, 25.

ἕλκειν τὸν ἐπιστάτην. 5, 35. aut obtorto collo trahat invitum ad se, aut extrahat, remoretur, cogat diutius manere, non sinat domum redire. ἕλκειν τῶν τριχῶν. 49, 19.

ἑλκοποιεῖν, sauciare, vulnerare, ulcera ciere aut refricare. 83, 37.

Ἑλλὰς] ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος. 72, 19. et 76, 6. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται. 72, 31. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν. 76, 12.

ἑλληνικὸς] ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6.

ἐλπὶς] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27. ψεύδεσθαι ἐλπίδας τινός. 34, 11. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. 43, 42. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων. 67, ult. ἀνακρεμᾷν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων. 68, 2,

ἐμβάλλειν] ἐμβάλλεσθαι [pro ἐμβάλλειν, si bene habet vulgata lectio] εἰς τὴν ἀγοράν. 23, 31. ἐμβάλλειν αἰτίαν. 47, 23. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας. 65, 6. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. ἐμβάλλειν τὴν δεξιάν. 85, 40.

ἐμβιβάζειν] ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. 27, 9.

ἐμὸς] ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος. 7, 37. εὐθύνας ἐμὰς βλάπτων. 24, 7. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. 33, 15. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπέ. 35, 32. δοκιμαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην. 52, 19. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ. 52, 31. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος. 52, ult. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν. 85, 6.

ἐμπειρότερος. 12, 5.

ἐμπιπλάναι] ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium, potestate ipsi a vobis data. 72, 15. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34.

ἐμπιπράναι τὰς οἰκίας. 71, 4.

ἐμπίπτειν] εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν. 51, 38. ἐμπιπτούσης τοσαύτης ταραχῆς. 65, 14. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36.

ἐμπλήθειν] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27.

ἐμπληξία, vecordia, stoliditas, furor. 84, 30. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὀνειδίζειν, exprobrare alicui vecordiam in gerenda republica, inconstantiam, vacillationem et titubationem animi studiique, modo secundantis, modo prementis eundem, alternis, nulla perspicua de causa. 50, 10.

ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιρούς. 85, 35.

ἐμπορεύεσθαι] δίαιταν ἐμπορεύεσθαι, deditus esse vitæ generi, et id veluti negotiationem quandam exercere. 21, 39.

ἔμπρησις] ἐμπρήσεις οἰκιῶν. 76, 3.

ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος, legibus modum præscribere, leges ad libidinem tuam detorquere, et invitas cogere ad obsequendum tibi, ne aude, sed ipse tu eas sequere. 57, 11.

ἐμφανὴς] ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18.

ἐμφανίζειν, quasi præsens coram exhibere et sistere oratione. 18, 13.

ἐμφράττειν] οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quominus in jure

cum insequente ὅταν, cum. 1, 26.

ἔντευξις Φιλίππου, quomodo Philippus nos exceperit. 34, 19.

ἐντὸς] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. 4, 2.

ἐντυγχάνειν] ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισὶ, cum vestris liberis congrediatur, consuescat. 2, 25.

ἐνύπνιον] ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ. 29, 23. συμπλάττειν ἑαυτῷ ἐνύπνιον. 64, 34.

ἐξ] παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου. 8, 34. μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. 9, 12. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοὔνομα ἐνεγκάμενος. 18, 29. περιμάχητος ἐξ ἐρῶντος γίνεσθαι. 19, 4. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. παιδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν. 52, 3. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται. 58, 7. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν. 61, 35. ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν. 72, 42. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε. 79, 20. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος. 86, 27. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

ἐξαγγέλλεσθαι, per tertium nunciari, quem non miserit ille, de quo quid nunciatur. 6, ult. 69, ult.

ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ. 70, 14.

ἐξάγιστος] ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα. 69, 34.

ἐξαγριοῦσθαι] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον. 14, 11.

ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα. 29, 24.

ἐξαιρεῖν] ἐξαιρεῖτ' οὖν τὰς τοιαύτας φύσεις, exterminate. 27, 12. ἐξαιρεῖσθαι, eripere. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι. 54, 32. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, impedire judices malis strophis, objicere callidam quandam fraudem, qua excludantur facultate reum judicio persequendi, qui per se ipsis obnoxius esset. 57, 10. Βυζάντιον ἐξελέσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου. 90, 10.

ἐξαίρετος] τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαίρετον περιποιούμενος. 66, 22.

ἐξαιτεῖσθαι ἑταίρους, precibus eripere sodales judicum severitati. 24, 35. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους. 49, 14. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus movere actores, ut actiones, quas intendunt in aliquos titulo temeratarum legum, omittant. 82, 8.

ἐξαίφνης] εἰ δέ τισιν ὑμῶν, ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6.

ἐξαλείφειν τοὺς νόμους. 16, 41. ἐξαλείφεται ἡ δωρεά. 81, 1.

ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19. προχείρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν. 4, 4. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτόν. 7, 23. δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου. 70, 12.

ἐξαναλίσκεσθαι, sumtu faciendo penitus exhauriri, exinaniri. 68, 19.

ἐξαναστῆναι, e medio actu judicii, vel e medio consessu surgere. 45, 3.

ἐξαρᾶσθαι, precibus, sacrificiis, cæterisque ritibus, consecrare templum et dedicare. 70, 4.

ἐξαρνεῖσθαι. 89, 24.

ἔξαρνος] ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ. 16, 10.

ἐξαρτᾷν] τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις. 77, 11.

ἐξείργειν τοῦ γυμνασίου. 2, 35. τοῦ βήματος. 5, 15. περιῤῥαντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει. 79, 2.

ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. 16, 1.

ἐξελέγχειν] περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. 16, 6. ἀλαζονευόμενος ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. 85, 10.

ἐξεργάζεσθαι] τάφρους ἐξεργάζεσθαι. 58, 9. ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, satis excultum. 70, 22. συμμαχίαν ἐξεργάζεσθαι, efficere, perficere. 88, 6.

ἐξετάζειν] φιλοτιμότερον ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, ult. ἐξετάζω τὸν τρόπον, mores specto. 64, 41.

ἐξεταστὴς τῶν ξένων, inspector et censor militum mercenariorum, qui missus est, quo videat, omnesne adsint, quos mercede conduxit respublica, et sintne omnes bene valentes, et integre armati. 16, 7. ἐξεταστὴς liber erat a militia, et necessitate in castra exeundi. 52, 2. conf. Demosth. p. 97, 1. ed. Paris.

ἐξηγητὴς] ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας. 33, 25.

ἕξις τῆς ψυχῆς. 27, 2.

ἐξίστασθαι] ἐξέστην ἐμαυτοῦ. 28, 18. ἐξιστάμενος αὑτοῦ καταφανὴς ἦν. 33, 21.

ἔξοδος] ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui. 50, 37. αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἔξοδοι. 50, 38. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν. ibid. πανυστάτην ἔξοδον γράψαντα, ejus expeditionis, quæ omnium postrema fuit. 88, 40.

ἐξοικεῖν, e domo emigrare, sedesque suas alio transferre. 17, 30.

ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ejerare testimonium de veritate rei. 7, 21. ἐξόμνυσθαι πρεσβείαν. 40, 30. 34.

ἐξοργίζειν, ad iram concitare. οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. 27, 19.

ἐξορκίζειν, jurejurando adigere. 39, 24. 36.

ἐξορμεῖν] ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως. 84, 4.

ἐξουσία] λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν. 15, 22. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. 72, 15. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31.

ἔξοχος] κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.

ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, extra pallium, manum habentes exsertam. 4, 25. vid. ἐκτός. διϊσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τοῦ λόγου. 25, 9. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19. περιῤῥαντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει. 79, 2. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιΐστασθαι. 83, 24.

ἔξωθεν] ἐπεισάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa, foris arcessita, causæ immiscere. 23, penult.

ἐξώλεια] τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι ἑαυτῷ. 16, 17. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ. 67, 38.

ἐξώλης] ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17.

ἐξωνεῖσθαι, sibi redimere, pecunia emolumentum aliquod sibi comparare. 63, 7.

ἔξωρος, exoletus. 13, 35.

ἐοικέναι] μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν, γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus a forma humana abhorrentes. 69, 15.

ἐπαγγελία] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam interminari. 9, 35. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν, dicere alicui diem, vocare ad judicem. 9, 35.

ἐπαγγέλλειν τινὶ δοκιμασίαν, provocare aliquem ad reddendam judicibus actorique ipsi rationem vitæ morumque. ἐπήγγειλα αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν. 1, 9. δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγειλάτω ὁ βουλόμενος. 5, 17. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν. 9, 35. 11, 41. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο. 31, 3. ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο. 33, 27. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους. 49, 11.

ἐπαγγέλματα, pollicitationes. 24, 14.

ἐπάγειν ψήφισμα. 42, 30. ὃν — ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. 71, pen. οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5. ἐπάγειν πόλεμον. 73, 28. ἐπάγειν λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἄρηα. 80, 11.

ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν. 34, 8. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύναι. 52, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36.

ἔπαινος] ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείᾳ, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare. 22, 31. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὐτοῦ ποιήσεται. 24, 14. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29. σπογγιᾶς ἔπαινος. 42, 40. προκαταλαμβάνειν πόῤῥωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν. 55, 9. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις. 55, 25. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι, laudes Demostheni tributæ. 60, 35. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, οὐ φέρομεν. 88, 17. μὴ βεβαιοῦτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, negate ei potestatem has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitas possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite. 89, 19.

ἐπαίρειν] ἐπαίρεσθαι μισθῷ impelli, moveri, duci mercedula. 19, 20. πολλοὺς ἐπαρεῖ (impellet) ἁμαρτάνειν. 27, 18. οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους. 87, 24.

ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδὶ, assectari studiis, et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo. 19, 29. (vers. 31. ἀκολουθεῖν simplex usurpat.)

ἐπακούειν τῆς κρίσεως. 54, 40.

ἐπακτροκέλης, myoparus, lembus piraticus. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, hæc cogunt homines piraticam exercere. 27, 9.

ἐπαμύνειν] ἐπαμῦναι τῇ πόλει. 5, 4. ἐπαμῦναι ἑταίρῳ κτεινομένῳ. 21, 26.

ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τήν τινος εὐαγωγίαν. 48, 20. ἐπανάγω ἐμαυτὸν, recipio, revoco me, redeo ad — 61, 42. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν. 4, 18.

ἐπανέρεσθαι. 82, 40.

ἐπανήκειν, domum redire. 62, 36.

ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 26, 26.

ἐπανιστάναι] ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ad discedendum consurgente concione. 71, 23.

ἐπανορθοῦν] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10.

ἐπαρᾶσθαι] τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι ἑαυτῷ. 16, 17. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι, ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ. 67, 38.

ἐπάρατος] ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα. 69, 34.

ἐπαρτᾷν] ἐπαρτῶν φόβους τοῖς ἀκροωμένοις, metum injiciens, et velut saxum horribile suspendens super eorum capitibus. 25, 5.

ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων. 46, 10. ἐπασκεῖν εἰς τὰ παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24. 26. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

ἐπαύλιον] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐνῳκοδομημένα. 70, 23.

ἐπαφρόδιτος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος. 33, 35.

ἐπαχθὴς] πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29.

ἐπεγγελᾷν] πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον

βλέπειν ἐπεγγελῶντος. 52, 28.
ἐπείγειν] ἐπείγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. 13, 41. festinare, studere, laborare. 20, 25.
ἐπειπεῖν, superius dictis adjungere. 49, 15.
ἐπεισάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa foris arcessita, causæ immiscere. 23, penult. ἐπεισάξει τὸν γόητα. 83, 28. ἐπεισάγειν, post aliam rem (in theatro) gestam introire, vel in scenam producere. (scil. fabulam.) 86, 38.
ἐπεισιέναι, post recitationem aliquam, aut præconium aliquod, inferri, prodire in scenam: de fabulis. 75, 24.
ἔπειτα δεύτερον, tum secundo locó. 2, 1. 6. ἔπειτα οὐ καταλευσθήσεται. 23, 24. ἔπειτα, nihilominus tamen. 86, 26.
ἐπεξέρχεσθαι] ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40.
ἐπεξιέναι] τραύματος γραφῇ οὐδ' ἐπεξιών. 40, 27.
ἐπεργάζεσθαι πεδίον. 69, 28.
ἐπέρεσθαι] φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε. 89, 8.
ἐπερωτᾷν. 42, 12. ἐπερωτᾷν non id, quod proprie interrogare dicitur, sed proponere causam ad deliberandum et decidendum, ut Latini quoque *quærere* usurpant. εἰ ὁ κήρυξ ὑμᾶς ἐπηρώτα τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα. 11, 33.
ἐπεσσόμενοι, posteri. 80, 15.
ἐπεύχεσθαι] ἐπεύχεται αὐτοῖς, apprecatur vovendo illis diras et atroces has calamitates. 69, 14.
ἐπέχειν] μικρὸν ἐπισχὼν, paulo post, mox. 45, 15. et 55, 16.
ἐπὶ, constructum 1) cum genitivo. ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου. 6, 12, καθῆσθαι ἐπὶ ἰατρείου. 6, 17. διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ ἰατρείου. 6, 28. καθέζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων. 11, 3. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, supervenire fortuito, aut etiam ultro, de proposito, accedere ad judicium, cum ageretur, eique adesse contra reum. 16, 15. ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος, exemplo rem demonstrabo. 25, 16. γένησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis. 25, 26. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα, cum accusationem hanc perageret, cum oratio ejus in hoc crimine versaretur exagitando. 28, 20. τόπος ὁ ἐπὶ Θρᾴκης, regio circa Thraciam. 29, 20. 64, 9. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem. 33, 4. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. νεῶν. 37, 31. συμπαριέναι ἐφ' ἵππου. 42, 36. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et judiciis, propter negotia domestica. 54, 41. ἄρχων τὴν ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν ἀρχήν. 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν. 57, 19. ἵν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω. 64, 31. ἐφ' ἡμῶν, ætate, memoria nostra. 72, 23. μὴ τρόπαιον ἵστατε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, contra vos. nisi potius ἀφ' ὑμῶν leg. est. 75, 40. κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος. 77, 29. ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης. 84, 11. ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, (nisi legendum est ἐκ) pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit. 88, 1. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου. 90, 14. 2) cum dativo. ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι. 1, 10. ἐφ' ὕβρει (quo dedecoretur) πιπράσκειν τὸ σῶμα. 5, 5. ὑπεραισχύνεσθαι ἐπὶ τῷ πράγματι. 5, 21. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπιτάττειν, aliud ex alio. 13, 37. τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾷν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7. δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. 15, 16. ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος. 20, 28. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μειρακίων. 25, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχός. 26, 12. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ. 26, 24. ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κεκήληνται. 27, 12. φέρνην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν. 32, 22. ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντων ἡμῶν. 33, 21. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35. οἷς γέλωτες οὐκ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. 42, pen. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio, veniebat post rem jam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset. 44, 29. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo genere arationis sationisve colatur. 69, 1. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent. 80, 5. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο. 84, 14. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγεννήτοις. 86, 1. 3) cum accusativo. μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω. 3, ult. μεταπέμπεσθαί ποθεν βοήθειαν ἐπί τινα, contra quem. 5, 24. τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον. 7, 21. φοιτᾷν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 9, 4. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14. εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογίαν. 12, 27. καταφεύγειν ἐπί τινα. 19, ult. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 24, pen. ἐφιστάναι ἐπί τινα. ἐπέστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκέας. 25, 5. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολύ. 25, 30. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις. 26, 38. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. 27, 13. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφήν. 30, 3. παρακαλεῖν τινὰ ἐπ' ἄλλον. 30, 41. κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 31, 36. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13. μελετᾷ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσπόνδους. 35, 14. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται. 36, 30. συνιστάναι ἐπί τινα. 38, 27. ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν. 39, 6. συνεστᾶναι ἐπὶ τὴν πόλιν. 44, 21. ἐπὶ τὰ κοινά. 46, 21. πλάττεσθαί τι ἐπί τινα. 47, 34. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε. 48, 8. πόῤῥωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια. 49, ult. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι. 52, 6. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς. 52, 25. οἱ ἐπὶ τὸ Θεωρικὸν κεχειροτονημένοι. 57, 25. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα. 61, 29. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. 62, 5. καθέζεσθαι ἐπὶ λογισμούς. 62, 8. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα. 64, 5. ἰσχυρὰν τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. παραγγέλλειν στρατείαν ἐπί τινα. 66, 28. ἐπεστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις. 66, 37. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19. ὅσοι ἐπὶ δίετες ἡβῶσι. 70, 42. ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας. 71, 39. ὃν — ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. 71, penult. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν Πέρσην. 72, 29. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον. 75, 9. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων. 75, 14. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33. ἐπὶ μὲν πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας. 76, 10. ἡμιθνὴς παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα. 76, 18. φορμοῤῥαφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά. 77, 27. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον. 77, 34. ἀναπηδᾷν ἐπὶ τὸ βῆμα. 78, 29. καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς. 82, 41. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας. 84, 36. καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους. 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἁπλότητα. 86, 28. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22. φθάνειν ἐπὶ ὄνομα. 89, 14. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ. ibid. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.
ἐπιβάλλειν] ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν. 57, 33.
ἐπιβολὴ, multa a judicibus irrogata. 40, 27. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν. 57, 33.
ἐπιβουλεύειν] ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.
ἐπιβουλὴ] ἐπιβουλὴν οὐ προορᾶσθαι. 33, 39.
ἐπιγίγνεσθαι] ἐπιγενομένης τῆς μάχης, cum pugna intervenisset, postvenisset, supervenisset, post hæc gesta evenisset. 86, 12.
ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια: de legislatore criminibus sævas pœnas irrogante. 3, 7. τίμημα ἐπιγράφεσθαι dicitur accusator, cum curat a magistratu libello suo accusatorio adscribi hanc clausulam; qui ea in causa judicaturi sint judices, eos oportere, non tantum hoc judicare, sitne reus incusato crimini obnoxius, sed etiam, quæ ei pœna sit irroganda lege de pœnæ genere tacente. 3, 15. ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν, dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid multæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere. 5, 36. paulo post v. 40. est ἐγγράφειν. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις, cum ejusmodi oratores nomina sua inscribant publicis populi decretis. 26, 38. νομοθέτας ἐπιγράφειν. 59, 12. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον, auctorem et effectorem rei gestæ se ferre, sibi gloriam confectæ arrogare. 77, 34. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent. 80. 5.
ἐπιδακρύειν. 39, 22.
ἐπιδεικνύναι] ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. 42, 38. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύναι. 52, 11. σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω. 60, 8. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22.
ἐπίδειξις] ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι, suis in corporibus demonstrationem fidei facturi spectantibus, quanta sint afflicti clade. 72, 36.
ἐπιδέξιος] ἐπιδέξιοι φύντες ἑτέρων μᾶλλον, cum sitis natura ingenio præditi excitatiore atque præstantiore, quam alii. 25, 21.
ἐπιδεξιότης] τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. 34, 20.
ἐπιδέχεσθαι] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32.
ἐπιδημεῖν] ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν, opponuntur inter se, abesse domo, et esse domi. 35, 36. et 42, 36. 10. 11. ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. 48, 42. οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, absente a patria. 71, 41. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν, venire in urbem. 90, 23.
ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19.
ἐπίδοσις, largitio erga rempublicam. 57, 5.
ἐπιεικὴς] ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε. 79, 32.
ἐπιέναι] ἐπῄει ἡ ἐκκλησία, coibat, adventabat in forum concio, vel instabat, prope erat congressura. 9, 17. πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας. 71, 12. ἐπιὼν κίνδυνος. 74, 36.
ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων, mulctæ e legibus obnoxius, cui leges mulctam irrogant.

7, 13.

ἐπιθυμεῖν] ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα. 89, 15.

ἐπικλύζειν] νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν, tantis rex Persiæ largitionibus eum obruit, ut quamvis magna prodigalitate tamen dissipare illas divitias nequeat. 78, 29.

ἐπικοινωνεῖν] τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ — 59, 37.

ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ, de victu necessario sibi prospicere. 4, 38.

ἐπικρατεῖν] οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16.

ἐπιλαγχάνειν, in locum senatoris, qui, sorte ductus, cum examinis severitatem non sustineret, reprobatus esset, subrogari a sorte. οὔτε λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχών. 62, 31.

ἐπιλαμβάνειν] πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τριχῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo. 75, 2.

ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα. 4, 16. ἐπιλείπουσα μνήμη. 88, 42.

ἐπίλεκτος] μάχη ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις. 50, 40.

ἐπιλήσμων. 10, 35. et 85, 24.

ἐπιμέλεια] παραλαμβάνειν τήν τινος ἐπιμέλειαν. 20, 12. ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ. 55, 33.

ἐπιμελεῖσθαι] ἀρχὴ ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη. 2, 20. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου. (id est ἢ τοῦ βίου.) 5, 11. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. εὐεξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι. 90, 8.

ἐπιμελὴς] ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακούειν. 61, 32.

ἐπιμιμνήσκεσθαι. 20, 29.

ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι, assentiri. 62, 11. 24.

ἐπιορκεῖν τὸν ὅρκον. 16, 20. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. ἐπιορκεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. 83, 30.

ἐπίορκος] καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39.

ἐπίπληξις] ἐπίπληξιν ἔχειν, reprehendi, culpari, objurgari. 25, 18.

ἐπιπλήττειν τινὶ ἰσχυρῶς, objurgare, increpare. 25, 38.

ἐπισημαίνεσθαι] ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον, cum approbatione et assensu accipientem. 34, 26.

ἐπισκευὴ τειχῶν ἢ πύργου, in sensum flagitiosum detortum. 11, 36.

ἐπισκήπτειν] ἐπισκῆψαι ψευδομαρτυριῶν. 18, 27. ἐπισκήπτειν τινὶ, mandare. 20, 29. 31. et 76, 6.

ἐπίστασθαι] τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾷν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7.

ἐπιστάτης] ἕλκειν τὸν ἐπιστάτην. 5, 35. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων. 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίου. 56, 1. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων. 58, 4. ἐπιστάτης τῶν προέδρων, cujus erat jus et copiam suffragandi populo dare. 59, 13. ἐπιστάτης τοῦ ναυτικοῦ. 85, 29.

ἐπιστολὴ] ἀποδιδόναι ἐπιστολήν. 34, 8. νυκτερινὴ ἐπιστολή. 44, 38. τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις. 77, 11. κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, penult. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ. 88, 1.

ἐπιστομίζειν. 42, 28.

ἐπιστρατεύειν] ἐπεστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις. 66, 37. ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας. 71, 39.

ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς. 10, 30.

ἐπίταγμα, et

ἐπιτάττειν] ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥᾴδιον. 1, 13. ἐπιτάγματα ὑπερήφανα ἐπιτάττειν: verbum obscœnum actum significans. 10, 29. et 11, 16. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπιτάττειν. 13, 37. ἐπιτάττειν, injungere, demandare, imponere partes. 25, 42. ὅταν ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, οἷον τάφρους ἐξεργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. 58, 10.

ἐπιτειχίζειν] ἐπιτετειχισμένης Δεκελείας, cum Decelea esset munita adversus nos, nobis velut castrum opposita, quod nos contineret. 38, 5.

ἐπιτέμνειν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλήν. 40, 29.

ἐπιτήδειος] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. 5, 30. ἐπιτήδεια, necessaria vitæ. τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου. 14, 39. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι. 86, 33.

ἐπιτήδευμα] ἐπιτηδεύματα πράττειν. 6, 4. γινώσκεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος. 7, 7. οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 10, 12. κληρονόμος εἶ τοῦ ἐπιτηδεύματος. 22, 29.

ἐπιτηρεῖν] ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε, observate, acriter vigilate. 83, 26.

ἐπιτιθέναι] τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα. 30, 4. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου. 87, 25.

ἐπιτιμᾷν, pœnam, multam æstimare et irrogare alicui. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ. 16, 10.

ἐπιτιμία] φόνος committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας. 39, 42.

ἐπιτίμιον] ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε. 2, ult. ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια. 3, 7. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41.

ἐπιτομὴ τῆς κεφαλῆς, vulneratio scalpello et incisuris facta. 60, ult.

ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγνῶναι. 9, 30. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27.

ἐπιτυγχάνειν μάχῃ, prospere pugnare. 77, 16.

ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας. 58, 33. ἐπιφέρειν ψεῦδος. 59, 21. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους. 77, 5. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον: de uxore bene dotata, quæ magnam pecuniam secum in domum mariti affert. 78, 18.

ἐπίφθονος] ἐπιφθονώτατον, turpissimum, invidia, odio, detestatione, dignissimum. 59, 26.

ἐπιχειρεῖν] ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ ἐπεχείρησεν. 29, 22.

ἐπιχώριος οὐκ ὤν, οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν. 31, 15. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν, quapropter etiam nequitia ejus nequitiam nostris hominibus cognatam multum excedit. 78, 25.

ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας. 36, 27. ἐπιψηφίζειν, suffragia colligere. 64, 15. 71, 7. 41.

ἐπομνύναι et ὀμνύναι differunt; hoc est, jurejurando aliquid asseverare: illud jus suum jurandum jam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis præsunt, vindices et ultores. ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς. 16, 16. ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν. 34, 9.

ἔπος] ἅλιον ἔπος ἔκβαλον, irritum verbum projeci. 20, 13.

ἐπωβελία] ἐπωβελίαν προσόφλειν καὶ ἄλλην ὕβριν. 23, 25.

ἐπῳδὴ] ἐπῳδὴν ἀκροᾶσθαι. 81, 30.

ἐπωνυμία] Μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπωνυμίαν (Demosthenes) ἐπίθετο. 76, 24.

ἐπώνυμος] αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἔξοδοι. 50, 38. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 59, 11.

ἐρᾷν] ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι. 19, 19. ἐρᾷν σωφρόνως. 21, 28.

ἐρανίζειν στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ. 60, 4.

ἔρανος] ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο, conciliare alicui societatem amicorum, qui pecunia sua collatitia ejus necessitates sint sublevaturi. 33, 27. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι. 89, 30.

ἐργάζεσθαι, quæstum exercere. 85, 21.

ἐργαστήριον] ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, magister servorum, servus primarius officinæ. 14, 2. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις. 14, 27.

ἐργολαβεῖν, opere aliquo exercendo vel efficiendo quæstum facere. 24, 37. ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον. 42, 41. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν, renunciationes publicas coronarum sibi tributarum habere provinciam, seu opificium quæstuosum, quo alliciat et contrahat greges operam ejus conducentium. 58, 26.

ἔργον] λεπτὰ ἔργα (subtili arte texta aut suta vestimenta aut ornamenta muliebria) εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων. 24, 28. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare. 25, 8. ἀφεστᾶναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων. 28, 13. προσδοκίας τῶν ἔργων τινὰ ἀπαιτεῖν. 52, 10. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et judiciis, propter negotia domestica. 54, 41. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων. 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίου. 56, 1. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων. 58, 4. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγοῦμαι, rem habeo longiorem, copiosiorem, quam quæ possit a me oratione enarrari. 60, 41. παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. 81, 3. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23. ἔργον, veritas ejus, quod asseveratur, res ipsa. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22. ἅπτεσθαι τῶν ἔργων. 87, 35. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. 88, 16. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις. 89, 14. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοὔνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29.

ἐρεθίζειν] τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1.

ἐρείπειν, dejicere, demoliri. ἐρείπειν πύργον πόλεως ἑλόντες. 69, 23.

ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν, sanguine inficere solum idem. 20, 19.

ἐρημία, solitudo, ubi aut nulli aut pauci sunt homines. 2, 18. et 12, 4.

ἔρημος] ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7.

ἑρμεῖα, (non ἑρμαῖα) aræ et ædiculæ Mercurio consecratæ, in ostiis palæstrarum, apud quas religione fungi necesse erat intrantes et exeuntes. 2, 21. 34.

Ἑρμῆς] Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους. 80, 4. Ἑρμῶν στοά. 80, 5.

ἐρυθριᾷν] τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾷν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7.

ἔρχεσθαι] γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγοράν. 9, 14. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 8. ἐλθὼν εἰς τὰ ἔννατα. 86, 4. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, pæne occidissent. 90, 24.

ἔρως] περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι. 19, 4. ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν. 50, 27.

mana, quæ a deo videatur consulto hominibus injecta, ad punienda eorum flagitia et scelera. τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι. 72, 32.

θεὸς] (ἡ) ταμίας τῶν τῆς θεοῦ, (scil. χρημάτων) quæstor ærarii Minervæ. 15, 31. Φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἱδρυομένους. 18, 10. φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεῷ. 47, 25.

θεὸς] (ὁ) μήτηρ τῶν θεῶν. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14. ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς. 16, 16. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. πλημμέλημα εἰς θεούς. 68, 35. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ, ab Apolline oraculum petere. 68, 41. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ. 68, ult. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. κῦμα κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης ποτικλύζῃ τεμένη θεοῦ. 69, 25. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεούς. 70, 29. φωνῇ βοηθεῖν τῷ θεῷ. ibid. αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τἀγαθά. 70, 32. χρῆσθαι τῷ θεῷ. 71, 9. θεοὶ καινοί. 83, 42.

θεραπεία] ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείᾳ, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare. 22, 31. ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. 42, 38.

θεραπεύειν] δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες. 52, 4.

Θερσίτης] Θερσίτην ποιεῖν. 86, 38.

θέσις] προσκεφαλαίων θέσις. 42, 33.

θεσμοθέτης] γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, deferat suam accusationem (γραφὴν) ad thesmothetas; nam thesmothetæ cognoscebant causas ὕβρεως. 3, 14. ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείῳ. 55, 35. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. θεσμοθετῶν erat, videre, sintne in legibus aliæ leges aliis repugnantes, et repertas ejusmodi leges inter se pugnantes prytanibus indicare. 59, 7. 17.

θεσμὸς] θεσμοῖς ἀδίκοις ἄρξαντας. 81, 15.

θεωρεῖν] τὰς δαπάνας τούτων τεθεώρηκεν, vidit, quam infinitas pecunias profundant in coemendis cupediis. 9, 42. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. θεωρεῖν πρός τι, rationem habere alicujus rei. 38, 34. θεωρεῖν, judicare, metiri. θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον, οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. 76, 28. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν. 77, 41. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14. θεωρούμενοι, de quibus judicandum, existimandum est, quorum censura morum est habenda. 89, 8. θεωρήσατε ἐκεῖθεν τὸν λόγον. 89, 31.

θεωρικὸν] ἄρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν. 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν. 57, 19. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι. 57, 25.

θηρεύειν νέους πλουσίους ὀρφανούς. 24, 26.

θηρευτὴς] θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται. 27, 29.

θηρίον, convitium, homo improbus. 30, 40. et 79, 39.

θηριώδης. 47, 28.

θησεῖον, templum Thesei. ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ θησείῳ. 55, 35.

θνήσκειν] αὐθημερὸν τεθνάτω. 3, 16. εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. 20, 24. προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ. 32, 41.

θοἰμάτιον ῥίπτειν. 4, 31.

θορυβεῖσθαι, de animi perturbatione, quæ a metu indignatione commixto commovetur. 28, 17.

θόρυβος] μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου. 12, 11. τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν. 52, 26. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39.

θυγάτηρ] ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7. ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας. 64, 37. οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος. 90, 21.

θύειν] φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεῷ. 47, 25. ὁσίως θύειν. 69, 28. et 70, 36.

θῦμα] παρέστηκε τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα. 70, 31.

θύρα] συγκλείειν τὰς θύρας. 11, 5.

θυσία] ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία. 63, 13. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε. 76, 23.

θυτεῖον, locus Delphis. 70, penult.

θωπεύειν τὸν δῆμον. 86, 2.

I.

ἰᾶσθαι] ἰᾶσθαι δωροδόκημα. 63, 31.

ἰατρεῖον] καθῆσθαι ἐπὶ ἰατρείου. 6, 17. διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ ἰατρείου. 6, 28.

ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult.

ἴδιος] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10. οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν. 5, 7. διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, privata sua pecunia adjuturum. 33, 27. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων. 54, 41. ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. 67, 36. ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων. 77, 2. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27.

ἰδιωτεύειν] τῷ ἰδιωτεύειν opponitur πολιτεύεσθαι. 27, 32.

ἰδιώτης] τοῖς ἰδιώταις opponuntur ῥήτορες. 2, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. καταδουλοῦσθαι τοὺς ἰδιώτας. 54, 11. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. μεταστησάμενος (ἐκ τοῦ βουλευτηρίου) τοὺς ἰδιώτας. 71, 21. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε (prospere sine noxa discessit) Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8.

ἰδιωτικὸς] ἰδιωτικὴ οἰκία, domus privata, hominis privati, publicum munus non gerentis. 89, 21.

ἱδρύειν] φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἱδρυομένους. 18, 10. ἱδρύεσθαι ἱερά. 76, 23.

ἰέναι] ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41.

ἱερᾶσθαι ἱερωσύνην. 3, 32. 42. (si sana lectio.)

ἱέρεια] ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ. 29, 23. ἱέρεια τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς sumebatur ex Eteobutadis. 47, 40.

ἱερομνήμων. 69, 39. 70, 7. ἱερομνήμων τῶν Ἀθηναίων. 71, 25.

ἱερὸν, templum, victima, res sacra. δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι. 4, 1. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά: de jururaturo. 16, 15. δημοτελῆ ἱερά. 26, 13. συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων, ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν. 39, 16. ὠθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν. 39, 30. μετουσία τάφων καὶ ἱερῶν. 48, 27. μήτε δέξαιντο (οἱ θεοὶ) αὐτοῖς τὰ ἱερά. 69, 19. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ. 70, 14. ὑπόκειται τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ. 70, 20. εἴρξεται (pro εἰρχθήσεται) τοῦ ἱεροῦ. 71, 1. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. καλὰ ἱερά. 72, 18. 20. οἳ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν. 72, 30. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12. ἱδρύεσθαι ἱερά. 76, 23. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3.

ἱερὸς] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. κελαδοῦν κῦμα ἱεραῖσι πρὸς ἀκταῖς. 69, 25. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19.

ἱερωσύνη] ἱερᾶσθαι ἱερωσύνην. 3, 32. 42. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36.

ἱκανὸς] ἱκανὸν μηδὲν ἡγεῖσθαι, insatiabilis esse. 27, 8. δοκιμαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. συναθροίζειν δύναμιν ἱκανήν. 69, 6.

ἱκεσία] ἱκεσίας ποιεῖσθαι. ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε. 70, 33.

ἱκετηρία] ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλήν. 14, 41. ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11.

Ἰλιὰς] μακρότερον τῆς Ἰλιάδος ψήφισμα. 67, pen.

ἱμάτιον] καταῤῥηγνύναι τὰ ἱμάτια. 26, 14.

ἵνα, ubi. 21, 10.

ἱπποδρομίαι. simile inde ductum. 25, 10.

ἵππος, (ἡ) equitatus. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10.

ἵππος, (ὁ) equus. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7. παρ' ἵππον καὶ κόρην nomen alicujus ædificii Athenis. 26, 10. συμπαριέναι ἐφ' ἵππου. 42, 36.

ἰσηγορία] ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας, qui a privatis et plebeiis tantas pœnas exigit usurpatæ in loquendo libertatis, nulli non civi, jure civili, debitæ. 24, 36.

ἴσος] ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε. 2, ult. ἴσῃ εὐνοίᾳ ἀκούειν. 29. 10. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν. 61, 35. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. ἴσος κριτής. 65, 28. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. 89, 35.

ἱστάναι] οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἕστηκε. 26, 9. μὴ τρόπαιον ἱστᾶτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ. 75, 40.

ἱστορία, scientia rerum, e libris, aut sermonibus, et sua cujusque meditatione, collecta, ἱστορίᾳ ὑπερφρονεῖν τὸν δῆμον. 19, 42.

ἰσχύειν] πόθεν οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν, unde ergo invaluit et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic. 23, 33. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι. 28, 9.

ἰσχυρίζεσθαι, insolescere oratione præ fiducia bonitatis causæ suæ. 61, 30.

ἰσχυρὸς] οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. δέησιν ἐμοῦ τινὰ ἰσχυρὰν ἐδεήθη. 33, 41. κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, vires et nervos civitatis. 63, 9. ἰσχυρὰν τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο. 69, 11. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προΐεσθε. 87, 16.

ἰσχυρῶς ἐπιπλήττειν. 25, 38.

ἴσως] δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτά-

σθαι. 69, 15. ἐπίδοξος ἦν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους. 82, 20.

καταβαίνειν, ad mare descendere. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος κατεβεβήκει. 77, 8.

καταβλάπτειν. 84, 35.

κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον. 72, 3. κατάγειν, domum reducere. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ φυγῆς καταγαγοῦσι. 80, 32. κατάγεσθαι παρά τινι, hospitio alicujus uti. 85, 39.

καταγελᾷν] καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας. 84, 18.

καταγελάστως χρῆσθαι τῷ σώματι. 5, 13. καταγελάστως ἀπαλλάττειν, ridicule, cum deridiculo, e negotio excedere. 33, 17. προέσθαι τὰ πατρῷα (scil. κτήματα) καταγελάστως. 78, 27.

καταγινώσκειν αἰσχύνην τινός. 23, 40. καταγνοὺς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ. 29, 4. ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου. 60, 11. ἀπογνώτω μηδὲν, μηδὲ καταγνώτω, neque absolvat, neque damnet. 62, 14.

καταδεὴς] καταδεέστερος, minus bonus, sequior. 25, 17. καταδεέστεροι πολλῷ ἄνδρες. 79, 16.

καταδεικνύναι, instituere, primus auctor esse moris. 39, 36.

καταδέχεσθαι, rursus recipere, rursus admittere. 15, ult.

καταδουλοῦν] καταδουλοῦσθαι τοὺς ἰδιώτας. 54, 11. καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας. 74, 18.

καταδρομὴ] καταδρομήν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι, in me invehetur. 19, 5.

καταδύναι εἰς σκότος. 42, 37.

καταισχύνειν κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν, e pacto literis consignato et apud arbitrum deposito. 23, 6.

κατακάμπτεσθαι, connivere. κατακάμπτεσθαι πρὸς τὰς αἰσχύνας. 26, 33.

κατακλείειν] εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν. 33, 40. στρατόπεδον εἴς τινας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον. 66, 7.

κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, vires et nervos civitatis alii impertire. 63, 9. nisi legendum est κατακοινοῦν.

κατακονδυλίζειν. 84, 21.

κατακυβεύειν, perdere, prodigere alea. 13, 34.

καταλείπειν] καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἵλου. 23, 2. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, arbitratui vestro relinquitur, quid hac de causa velitis statuere, condemnarene, an absolvere. 27, pen. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν. 41, 41. παρακαταθήκας οἴκοι καταλιπὼν — 47, 33.

καταλεύειν] ἔπειτα οὐ καταλευσθήσεται. 23, 24.

καταλοᾷν, fustibus ad mortem cædere. κατηλόησαν ὁμήρους Θετταλῶν οἱ Φωκεῖς. 46, 36.

καταλογίζεσθαι, enumerare. 61, 18. καταλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ, nemo vobis hoc laudi imputet. 82, 40.

καταλύειν] τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας. 1, 24. ὅταν μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούντων, si minus patiamini vestræ reipublicæ constitutionem, quæ juris æqualitate continetur, destrui et affligi. 1, 27. καταλύειν εἰς ταὐτὸ πανδοχεῖον. 41, 4. καταλύω τὸν λόγον, abrumpo, sisto orationem, interstinguo silentio interposito, quo aliud quid interea agatur. 44, penult. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην. 61, 21. ἐὰν μὴ καταλύσητε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεάς. 79, 9. καταλύεις τὴν δημοκρατίαν. 82, 31. δυναστείαν ἑαυτοῦ αὐτὸς καταλέλυκεν. 87, 10.

κατάλυσις] ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου. 87, 25.

καταμαρτυρεῖν] καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου. 13, 3.

καταμέμφεσθαι αὐτὸν, pœnitentia factorum duci, resipiscere. 9, 37. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40.

καταμισθοφορεῖν τὰ ὑπάρχοντα, facultates exhaurire mercede in milites mercenarios eroganda. 45, 27.

κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινά. 22, 18. et ult. θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι. 35, 10.

καταπέμπειν] κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit, ex Asia superiori) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, penult. κατέπεμψε τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ. 88, 3.

καταπίνειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν, potando, vel raptim, magnis haustibus patrimonium disperdere. 13, 39. quæ dictio cum esset paulo insolentior, (nam καταπίνειν tantum de rebus esculentis usurpatur) ideo addit, εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, si hoc uti verbo licet.

καταπλεῖν] καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου. 8, 34.

καταπλύνειν] νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα, nunc redundat, velut torrens. 79, 24.

καταπονεῖσθαι] τὸν δῆμον καταπεπονημένον. 33, 8.

καταπτύειν] καταπτύει δωροδοκίας. 31, 21. καταπτύειν τῶν Μακεδόνων. 64, 12.

καταριθμεῖσθαι, enumerare. καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς. 61, 16. 25.

καταῤῥηγνύναι τὰ ἱμάτια. 26, 14.

κατασκάπτειν πόλιν. 69, 7. λιμένα κατασκάπτειν. 71, 3.

κατασκαφὴ] κατασκαφαὶ τειχῶν. 76, 2.

κατασκευάζειν] κατασκευάζεσθαί τι εἰς τἀργυρεῖα, pecuniam impendere novo cuidam meatui argentifero aperiendo aut

excolendo. 15, 3. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε. 27, 15. προξενίας κατασκευαζόμενοι. 40, 9. κατεσκευασμένους λόγους διελθεῖν, verba loqui multa calliditate, arte, et exquisitis orationis offuciis constructa. 67, 15. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν. 74, 16. κατασκευάζειν σύλληψιν, comparare, construere dolis, efficere vafris modis, ut aliquis comprehendatur. 85, 37.

κατασκοπεῖσθαι] κατασκοπούμενος ἑαυτὸν, de superbo, qui ipse sibi placet, se miratur. 18, 34.

κατασκοπὴ τῶν πραγμάτων. 31, 42.

κατάσκοπος] κατασκόπων συλλήψεις. 86, 1.

κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, rem festinatione occupare. 63, 18.

καταστέφειν] κατεστέφθαι. 77, 13.

καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους. 33, 18.

κατατέμνειν κεφαλήν. 84, 20.

κατατιθέναι βραχέα, numerare parum. 56, 26. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν, magnas agere gratias, testando, se beneficium sibi exhibitum summi facere, memorique mente servaturum, et operam daturum, ut rursus aliis studiis et officiis, demereatur. 59, 28. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ, dependere debitos numos intra certam diem. 72, 1.

κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν. 30, 6.

καταφαγεῖν τὴν πατρῴαν οὐσίαν. 13, 38. οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν. 13, 39.

καταφανὴς] ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν. 33, 21.

καταφεύγειν ἐπί τινα, receptum ad aliquem habere, ejus auctoritate, præceptis, exemplo, se tueri, et ea sibi prætendere. 19, ult. ποῖ καταφύγω. 83, pen. 84, 1. καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους. 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἁπλότητα. 86, 28. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ. 89, 14.

καταφρονεῖν] νῦν ὁ χρυσοῦς στέφανος καταπεφρόνηται. 80, 33.

καταφυγγάνειν] καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν, receptum habeat is, qui pejerandi levitate nobilitatus est, ad modum fidem verbis suis faciendi illum, qui jurejurando cernitur. 83, 39.

καταφυγὴ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, appellantur Athenæ. 72, 38.

καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα, per gratiam alicui remittere actionem, quam in eum habebat, et jure poterat exsequi. 61, 8.

καταχειροτονεῖν, et

καταχειροτονία] καταχειροτονίαν ἀπέδοτο τοῦ δήμου, ἣν κατεχειροτόνησε Μειδίου, suffragium a populo adversus Midiam latum passus est in ventos abire, placatus triginta minis. 61, 6.

καταχρῆσθαί τινι, perdere aliquem. 17, 19.

καταψεύδεσθαί τινος. 40, 24.

καταψηφίζεσθαι] καταψηφισθῇ pro καταψηφίσηται, condemnaverit. 3, 15. (si lectio sana est) sed eodem rursus versu idem verbum usurpatur sensu passivo, condemnatus fuerit. καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, mulctæ pecuniariæ addici. 3, 16.

κατέδειν] ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς, qui bona paterna abligurivit. 5, 6. πολλὴν πάνυ οὐσίαν κατεδήδοκεν. 6, 32. κατέδειν τὰ πατρῷα. 27, 33.

κατεπαγγέλλεσθαι διδάσκειν, profiteri, se ferre magistrum artis alicujus. 16, 32. κατεπαγγέλλεσθαι πρός τινα, profiteri ad aliquem, ut qui artem profiteatur, recipiatque se alteri magistrum ejus futurum. 24, 37. κατεπαγγέλλεσθαι, recipere, promittere. 83, 18. κατεπαγγέλλεσθαι τὸ μέλλον, mirifica polliceri, de suis erga rempublicam officiis et studiis, quibus eam demereri velit. 85, 35.

κατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει, magnis rebus gestis rempublicam ornare. 86, 23.

κατευημερεῖν] κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, abusus secundo, quo me prosecuti essetis, favore. 40, 7.

κατηγορεῖν] δωροδοκίας κατηγορεῖν. 23, 12. παραλείπειν τι τῶν κατηγορημένων. 49, 32. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων. 49, 33. τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ. 84, 39.

κατηγορία] ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου. 16, 15. δύο μοι λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη. 16, 27. ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας. 25, 26. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι. 28, 9. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας. 29, 11. συντάττειν κατά τινος ψευδεῖς κατηγορίας. 52, 36. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας. 85, 32.

κατήγορος] ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17. 15. κατήγορος ἀθάνατος. 18, 23. παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι, θαῤῥεῖν — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ. 24, 39. ἐπέστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκέας. 25, 5. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους. 55, 10. ἐφίστασθαι κατήγορος τῶν ἄλλων. 65, 5. πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα, — πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος. 83, 32.

κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 31, 36.

κατορθοῦν] ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες τούτοις κεκήληνται. 27, 12. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14.

κατόρθωσις] κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας. 51, 5.

κατοψοφαγεῖν, perdere, decoquere gula. 13, 34.
κείρεσθαι, lugere. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο. 84, 14.
κεῖσθαι] τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κείσεται. 20, 34. τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum. 88, 42.
κελαδεῖν] κελαδοῦν κῦμα ἱεραῖσι πρὸς ἀκταῖς. 69, 25.
κελεύειν] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. 89, 16. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.
κενὸς] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν. 67, ult. κεναὶ χῶραι, vacuæ militum mercenariorum sedes, cum militum nomina scripta quidem leguntur in codicillis, et sumtus in eos ex ærario erogantur, militum autem ipsa corpora desiderantur. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις. 74, 21.
κεραμεῖον] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια (ædificia tegulis tecta) πεδίῳ ἐνῳκοδομημένα. 70, 22.
κέρκωψ. 33, 24.
κεφάλαιον] πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. 31, 29. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. ἀποδιδόναι τὸ κεφάλαιον, caput pecuniæ debitæ capital. 68, 26.
κεφαλὴ] τρίβειν τὴν κεφαλήν: de dicturo. 34, 26. ἐπιτέμνειν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλήν. 40, 29. ἐπιτομὴ τῆς κεφαλῆς. 60, ult. κεφαλή μιαρά. 84, 19. κατατέμνειν κεφαλήν. 84, 20. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει, non tam caput, quam in capite villam habet, unde ipsi vectigalia proveniunt. 84, 23.
κηδεμὼν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης. 29, 15.
κηλεῖν] ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται, κατορθώσαντες τούτοις κεκήληνται. 27, 12. οὐ κηλεῖσθαί φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι. 86, 18.
κὴρ στυγανή με ἀμφέχανε. 21, 4.
κήρυγμα] ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα. 11, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. προκαταλαμβάνειν πόῤῥωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν. 55, 9. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν. 57, 7. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. 58, 26. ἐρανίζειν στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ. 60, 4. κηρύγματι τούτῳ τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων. 74. penult. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκήρυττε. 75, 30. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν κήρυγμα. ibid. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα. 89, 15. βεβαίωσις τῶν κηρυγμάτων. 89, 16. ubi alii male dant κτημάτων. v. dicta ad istum locum.

κηρυκεία] μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω. 3, ult.
κηρυκεύειν, Ceryx esse, Cerycis vel Fecialis munere fungi. 3, 35. explicat alia lege, vers. ult.
κήρυξ] καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται. 4, 10. κήρυκες, genus sacerdotum. 56, 23. κήρυξ τῶν λογιστῶν: ergo magistratui suus cuique præco erat? 57, 7. ἀναγορεύει ὁ κήρυξ. 70, ult. ὁρᾶν προϊόντα τὸν κήρυκα. 75, 21. παραστησάμενος ὁ κήρυξ τοὺς ὀρφανούς. 75, 28. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν. 75, 33.
κηρύσσειν, vel ττειν] κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν. 57, 7. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκήρυττε. 75, 30.
κίναδος. 77, 28.
κιναιδεία] 41, 13. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοὔνομα ἐνεγκάμενος. 18, 29.
κίναιδος Δημοσθένης. 26, 3.
κινδυνεύειν] φωνὴν τοῦ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν. 28, 6. κινδυνεύειν μάχην. 50, 40.
κίνδυνος] ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις. 47, 38. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. 52, 29. πρόδηλος κίνδυνος. 72, 17. προσέμιξε φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24. ἐπιὼν κίνδυνος. 74, 36. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους. 77, 5. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι. 81, 16. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων. 86, 8. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων. 88, 2.
κίων] δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίγουν. 9, 11.
κλαίειν] κλαίει οὗτος ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσι. 83, 29.
κλέμμα, fallacia. 68, 1. 10.
κλέπτειν] φιλεταίρως κλέπτειν καὶ κοινῇ. 15, 32. κλέπτειν τὴν ἀκρόασίν τινος, suffurari audientiam, decipere aures alicujus præstigias ei objiciendo, simulando falsa, dissimulando vera. 58, 37. 67, 40. et 82, 30. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα. 73, penult. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα. 74, 22.
κλέπτης] περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. 16, 6. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12.
κλῆμα] ἀνατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου. 77, 26.
κληρονόμος εἶ τοῦ ἐπιτηδεύματος, arbiter et quasi dominus, possessor, (et ut vulgo loquuntur proprietarius) hujus artis flagitiosæ. 22, 29.
κληροῦσθαι] ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36.
κληροῦχος] οὗτος μὲν οὖν ἄπεστι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ. 8, 19.

κληρωτὸς] κληρωτὴ ἀρχή. 3, 34. penult. et 16, 5.
κλήσεις] ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις. 5, 38.
κλητὸς] κλητοὶ, invitati ad cœnam. 50, 1.
κλοπὴ] κλοπὴν μεγάλου πράγματος σκοπεῖτε. 35, 25. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. 55, 17.
κοινῇ] φιλεταίρως κλέπτειν καὶ κοινῇ. 15, 32.
κοινὸς] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10. μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω. 4, 1. διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως. 5, 8. προσιέναι πρὸς τὰ κοινὰ, administrare rempublicam. 23, 37. ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν. 26, 31. ἀπραξίαν τὴν κοινὴν τί θαυμάζομεν. 26, 38. κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. συνεστάναι ἐπὶ τὰ κοινά. 46, 21. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε. 48, 8. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινά. 56, 19. προσέρχεσθαι πρός τι τῶν κοινῶν. 56, penult. συνέδριον κοινὸν τῶν Ἑλλήνων. 61, ult. 62, 2. ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. 67, 36. καταφυγὴ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, appellantur Athenæ. 72, 38. ἀπευθύνειν τὰ κοινά. 76, 13. προκαταλαμβάνειν τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, laudes civiles, et auditu acceptas, testimonia civilitatis et humanitatis. 89, 13. συμφορὰ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων. 89, 39.
κοινωνεῖν διαβολῇ, confinis esse, rem communem cum infamatione, obtrectatione, habere. 47, 20. συντάξεως κοινωνεῖν. 67, 21.
κοινωνία] συντίθεσθαί τινι τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων. 74, 15.
κολακεία] κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. 43, 1. δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες. 52, 4. κολακείαν πολλὴν πεποίηται. 76, 42.
κολακεύειν] καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης (summo cum dedecore) κεκολακευκότα Φίλιππον. 62, 19. χαίρειν κολακευόμενος. 87, 18.
κομίζειν] ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4.
κόμπος] ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν. 68, 9. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος. 87, 35.
κομψὸς] τὰ κομψὰ χλανίσκια. 18, 30.
κόνδυλος] κόνδυλον λαμβάνειν. 61, 5. κονδύλων ἴχνη ἔτι φανερά. 84, 22.
κόρη] παρ' ἵππον καὶ κόρην, nomen alicujus ædificii Athenis. 26, 10.
κοσμεῖν] κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχός. 26, 12. πανοπλίᾳ κεκοσμημένους νεανίσκους. 75, 29. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις. 90, 17.
κοσμητὴς] κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης. 80, 24.
κοσμήτωρ] κοσμήτορα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.
κόσμος τῆς πόλεως, ut in rogando sententias dicendoque ætatis habeatur ratio. 42, 17.

κράζειν] ἀναλώσας κέκραγας. 85, 9.
κρατεῖν] δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον. 6, 34. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ. 48, 29. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται. 72, 37.
κραυγὴ] κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26. κραυγῆς αἰσθέσθαι τοὺς γείτονας. 9, 13. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39.
κρημνὸς] ὠθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν. 47, 4.
κρίνειν] πρεσβεύσαντας κρίνειν. (videtur peculiare genus judicum aut magistratuum fuisse.) 3, 36. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1. κρίνειν τινὰ, in judicium aliquem adducere, diem ei dicere. 47, 14. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30. περὶ τοῦ σώματος κρίνειν τινά. 50, 23. εὐμαθὴς κρίνειν. 60, 34. ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι. 61, 3. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται, moderatio ejus, in cujus potestate sunt, et læsi quidem, atque injuria ab ipsis ultro impetiti, decernet de ipsorum sorte, quæ moderatio prout erit, aut magna, aut nulla, ita salvi erunt, aut nulli. 72, 37. κρίνεσθαι, accusari, in judicium vocari. 85, 22. μὴ νέμετε τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνετε. 90, 2.
κρίσις] ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. κρίσιν οὐχ ὑπομένειν. 29, 4. ἐπακούειν τῆς κρίσεως. 54, 40. ὑπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως, auscultare, interesse judicio huic, audiendi causa. 61, 32. κρίσις, judicium, una cum accusatione, totus processus et decursus causæ in foro agitatæ, ab accusatione inde ad sententiæ pronunciationem. 84, 41.
κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ᾑρέθην. 21, 34. ἴσος κριτής. 65, 28. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων, judices et brabeutæ palmarum in Liberalibus. 87, 4,
Κρονίων] οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5.
κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. 5, 40.
κτᾶσθαι] νόμῳ πολέμου κτησάμενος. 32, 34. φιλοτιμίαν κτᾶσθαι. 60, 4. τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι. 72, 32. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

νέους. 49, 11. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ. 50, 21. ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις. 50, 22. προορᾶσθαι τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ. 52, 1. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς. 56, 3. ἄφυκτος λόγος. 56, 14. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον. 56, 30. ἀποφέρειν λόγον. 56, pen. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων. 57, 40. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγοῦμαι. 60, 41. ἐπειδὴ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ. 61, 16. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6. παραλιπὼν οὐδενὶ τῶν ἄλλων λόγον. 63, ult. προβιβάζεσθαι τῷ λόγῳ. 64, 7. κατεσκευασμένους λόγους διελθεῖν. 67, 15. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν. 67, ult. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως. 77, 38. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ. ibid. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν. 77, 40. εὐγνωμοσύνην προτακτέον τοῦ λόγου. 78, 8. ἐκφέρειν τοὺς λόγους τοῖς ἀντιδίκοις. 78, 28. διατριβὴν ὁ λόγος ἄν μοι παρέσχεν. 78, 38. ἀποδέδεικται λόγος. 82, 11. τεχνίτης λόγων. 82, 30. ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων. 82, 31. τάξις τοῦ λόγου. 83, 17. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιΐστασθαι. 83, 25. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, cogite eum ab alienis ad rem præsentem reverti. 83, 26. ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. ibid. στασιαστικοὶ λόγοι. 83, 34. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38. δημιουργὸς δεινὸς λόγων. 84, 37. ἀῤῥήτους λόγους. 85, 4. καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους. 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ. 89, 14. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18. θεωρήσατε ἐκεῖθεν τὸν λόγον. 89, 31. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου. 90, 14.

λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem objurgare, hoc absenti obtrectare. 5, 33. λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος. 29, 17.

λοιδορία] λοιδορίαις περιπίπτειν. 23, 37. λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος. 29, 17.

λοιμὸς] λοιμὸν ὁμοῦ καὶ λιμόν. 73, 6.

λοιπὸς] ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. 28, penult. προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν. 34, 1. οὗ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλῃ, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. 86, 29.

λυγρὸς] ἀνδροκτασίη λυγρά. 21, 14.

λύειν] λύεσθαι αἰχμαλώτους. 41, 16. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. λύειν προφάσεις. 55, 39. λύειν τὰς τέχνας, strophas eorum evertere, et subterfugia occludere. 57, ult. λύειν τὸ παράνομον, expedire decretoria judicum sententia controversiam, contrariane, an consentanea legibus reus sciverit. 82, 15. et 83, 18.

λυπεῖν (molestia afficere) τινὰ ἐν εὐθύναις. 1, 2. συμπαρακολουθῶν αὐτῷ λυπεῖ. 87, 11.

λύπη] ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τούτῳ. 33, 18.

λυπηρόν. 86, 34.

λύτρον] λύτρα ἀπολαμβάνειν. 29, 37. ἀφεθεὶς ἄνευ λύτρων. 30, 16. λύτρα πραξάμενον εἰδὼς Φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων. 41, 17.

λυτροῦσθαι. 29, 36.

M.

μάγος] οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13.

μαθητὴς] παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκουσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν. 24, 37.

μακαρίζειν φύσιν τινός. 33, 28.

Μακεδονία] φύσις ποιεῖ κακοὺς, ἢ χρηστοὺς, οὐ Μακεδονία. 48, 30. οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου. 71, 41.

Μακεδὼν] καταπτύειν τῶν Μακεδόνων. 64, 12.

μακρὸς] μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον. 51, 27. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγοῦμαι. 60, 41. μακρότερον τῆς Ἰλιάδος ψήφισμα. 67, penult.

μάλα] μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι. 71, ult. κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, penult.

μαλακὸς χιτωνίσκος. 18, 30. μαλακὸς opponitur τῷ ταραχῆς καὶ τόλμης μεστῷ. 42, 7.

μᾶλλον] ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τἀληθῆ μαρτυρεῖν. 7, 17. εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. 20, 24. ἐπιδέξιοι φύντες ἑτέρων μᾶλλον. 25, 21. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις. 48, 17. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

μανία] ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ. 46, 22.

μαντεία] μαντείας ταῦτα προσδεῖται. 11, 15. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ. 68, 41.

μαντεύεσθαι] μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 18, 8. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ, ab Apolline oraculum petere. 68, 41.

μαργίτης] μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπωνυμίαν Demosthenes ἐτίθετο. 76, 24.

μάρτυρ] πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο. 21, 35.

μαρτυρεῖν] ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι. 7, 15. ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τἀληθῆ μαρτυρεῖν. 7, 17. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, cui publicæ famæ testimonium has laudes denegat. 89, 18.

μαρτυρία] μαρτυρίαν γράφειν τινὶ, formulam conscribere, quam is, quem tu velis, suo testimonio confirmet, aut si nolit, ejuret. 7, 11. 24. ἀπαίδευτος μαρτυρία. 7, 12. μαρτυρίαν qui defugeret, mulctabatur mille drachmis ærario. 7, 18. γράφειν τινὶ μαρτυρίαν. 10, 9. ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15.

μάρτυς ὑπεύθυνος τῷ συκοφάντῃ. 51, 3.

μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. 9, 12. ῥυτῆρα λαβὼν μαστιγοῦν. 49, 20.

μάστιξ] δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30.

μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἠπείλει. 38, 11.

μαχαιροποιός. 40, 29.

μάχη] συμμάχεσθαι μάχην. 50, 38. μάχῃ ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις. 50, 40. κινδυνεύειν μάχην. ibid. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15. ἐπιτυγχάνειν μάχῃ. 77, 18. μάχην (pro ἐν μάχῃ) τινὰ νικᾶν. 79, 36. κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22. ἐπιγενομένης τῆς μάχης. 86, 12.

μεγαλοψύχως. 20, 15.

μέγας] βλάπτεσθαι μεγάλα. 1, 4. ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια. 3, 7. φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἱδρυομένους. 18, 10. πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις. 22, 28. τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης. 31, 22. κλοπὴν μεγάλου πράγματος σκοπεῖτε. 35, 25. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δείξω. 41, 35. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν. 44, 36. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. ἄρχειν τὰς μεγίστας ἀρχάς. 55, 7. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους. 55, 10. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω. 60, 8. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστά. 61, 11. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι. 63, 10. προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα. 63, 33. οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. ἀχρηστότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων. 75, 16. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν. 79, 13. κατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει. 86, 23. σημείῳ μεγάλῳ διδάξαι. 87, 41.

μέγεθος] τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16.

μέθη καὶ βδελυρία. 4, 34.

μεθιστάναι] μεταστῆναι, secedere, seorsim ire, et alteri, quicum sis, otium deliberandi secum relinquere. 33, 3. μεθεστᾶναι, secessisse, abesse a consessu. 70, 10. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου. 70, 39. μεταστησάμενος (ἐκ τοῦ βουλευτηρίου) τοὺς ἰδιώτας. 71, 21. μεταστήσασθαι, in exsilium ire jubere, e cœtu suo exterminare. 72, 2. ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19.

μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου. 12, 11. φοβεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόῤῥητα. 44, 4. ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

μειράκιον adultior, quam παῖς. 6, 14. collato versu 11. μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν erat Athenis capitale. 7, 3. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μειρακίων. 25, 3. ζηλωτὴς τῆς ἡλικίας μειρακίου. 50, 26.

μέλει] μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

μελετᾶν] μελετᾷ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσπόνδους. 35, 14.

μέλλειν] χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 18, 8. καταδρομήν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι. 19, 5. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι. 27, 14. βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι. 41, 39. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo post futura terrere et ad silentium redigere obloquentes. 52, 36. αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τἀγαθά. 70, 32. Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὁμηρεύσοντες. 72, 35. τραγῳδῶν μελλόντων γίνεσθαι. 75, 26. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10. τραγῳδῶν μελλόντων εἰσιέναι. 83, 11. κατεπαγγέλλεσθαι τὸ μέλλον, mirifica polliceri, de suis erga rempublicam officiis et studiis, quibus eam demereri velit. 85, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42. συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι. ibid.

μέλλημα] μελλήματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν. 64, 4.

μέμφεσθαι] οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο. 6, 25.

μένειν] ἵν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω. 64, 31.

μέρος] παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco ipse se allegat. 17, 40. ἄπρατον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος. 31, 19. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens unumquemque nostrum alium ex alio. 33, 26. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία. 50, 34. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν. 50, 38. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare, successive, ordine. 54, 3. 15. ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε. 74, 3. ὅτι

περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λημμάτων τὰ μέρη, partes sibi competentes munusculorum, quæ ipsi tulissent. 74, ult. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

μεσεγγύημα, stipulatio. 71, 18.

μέσος] εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου. 66, 27. μέσον οὐδὲν ἦν, nil erat medium, dubium, ut optari posset aut ambigi inter — et inter. 66, 35.

μεσοῦν] ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν, quod auctor fuit coronandi Demosthenis, tametsi ille medio adhuc versaretur in magistratu, temporis, quo gerendus ei esset honos, vix dimidia pars præterisset. 57, 19.

μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων. 67, ult.

μετὰ, constructum 1) cum genitivo. ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, quot a servis comitati venire in ludum debeant. 2, 20. οὗτος μὲν οὖν ἄπεστι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ. 8, 19. μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου. 12, 11. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον. 20, 35. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι. 31, 18. συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν. 32, 28. βουλεύεσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας. 65, 15. 16. ψεύδεσθαι μεθ' ὅρκου. 67, 38. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς. 84, 15. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40. ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν. 90, 30. 2) cum accusativo. ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. 72, 24. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, civitas hæc (Thebæ) in exitu diei e Græcia media velut evulsa erat, quæ diei ejusdem initio adhuc stabat. 72, 31.

μεταβάλλεσθαι, a judicibus ad circumstantem turbam oculos et vocem transferre. 83, 31.

μετακαλεῖν] μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30.

μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, convertere causam in contrarium. 24, 38. ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλλάξειν, vestram audientiam a re præsente avocatam ad aliena traducturum esse. 24, 39. μεταλλάττειν τὸν τόπον, οὐ τὸν τρόπον. 65, 1.

μεταμανθάνειν] πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.

μεταξὺ ἀσθενοῦντι, interea dum ægrotat, morbo tenente. 86, 3.

μεταπέμπεσθαι, arcessere. 70, 7. μεταπέμπεσθαί ποθεν βοήθειαν ἐπί τινα. 5, 24.

μεταπίπτειν, alias alia sciscere, et sentire, mutabilis in horas esse. 64, 22. εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, unum solum suffragium si alteram in partem, condemnatoriam, excidisset. 89, 36.

μεταφέρειν] προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2. μετενεγκεῖν τὸν τόπον, jubere aliquid fieri, non suo in loco, ubi per leges necesse erat id fieri, sed in alio illegitimo. 58, 31. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα. 73, penult. μετενεγκεῖν τὰ δίκαια, invertere. 81, 33. μεταφέρειν ἀξίωσιν. 85, 17.

μεταφορὰ] μεταφοραὶ ὀνομάτων πεπραγματευμέναι, translata vocabula, quo adscititiis vocabulis alia significantibus alia tecte, clam, tacite, e longinquo velut, ostendantur. 24, 5.

μετέρχεσθαι τοὺς ἐχθρούς. 20, 22. μετελθεῖν τιμωρίᾳ. 68, 42.

μετέχειν] ἐτεοβουτάδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν. 47, 39. παιδείας οὐδεμιᾶς μετεσχηκώς. 70, 11.

μετουσία τάφων καὶ ἱερῶν. 48, 27.

μέτριος] παρέχειν ἑαυτὸν μέτριον πρός τι, in aliqua re modestum et pudicum se præbere. 1, 3. οὐδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεὴς, tametsi necessariis ad victum non careret. 6, 31. περιπίπτειν μετρίᾳ τιμωρίᾳ. 24, ult. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4.

μετριότης] ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται. 72, 37. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν, pudor et modestia morum meorum creavit hoc meum silentium. 85, 6.

μετρίως] προσφέρεσθαί τινι μετρίως. 6, 11. μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι. 71, ult.

μέτρον] περιελεῖν τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον. 73, 9.

μέχρι] κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν. 5, 36. ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

μέχρις] ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἥβης ἔτρεφε. 75, 32.

μὴ ὅτι, non dicam. 77, 31.

μηδεὶς] μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ. 2, 35. μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15. περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. ἱκανὸν μηδὲν ἡγεῖσθαι. 27, 8. μηδὲν προκατεγνωκότες, ὡς ἀδικῶ. 29, 10. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἤπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως. 47, 22. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἡ τύχη. 52, 34. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι. 54, 32. ἀπελευθεροῦν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, pen. ἀπογνώτω μηδὲν, μηδὲ καταγνώτω. 62, 14. καταλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ. 82, 40. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται. 84, 39.

μὴν, mensis. τόκον δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

μήτηρ] τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα. 4, 42. μὴ τρέφων πατέρα, ἢ μητέρα. ibid. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14.

μηχανᾶσθαί τινι τὴν ἀπολογίαν, conscribere alicui defensionem. 13, 24. ἀτάσθαλα μηχανᾶσθαι. 49, 27. et 73, 4.

μιαρὸς] μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα. 77, 24. κεφαλὴ μιαρά. 84, 19.

μικροπολῖται, cives minutarum urbium. φοβεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόρρητα. 44, 4.

μικρὸς] διαλιπὼν μικρόν. 15, 31. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41. ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν. 33, 1. μικρὸν ἐπισχών. 45, 15. et 55, 16. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

μιμεῖσθαι] καλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. 25, 32. εὐβουλίας τῶν προγόνων μιμεῖσθαι. 37, 42. μιμεῖσθαι τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. 67, 41.

μίμημα σχήματος. 4, 29.

μισεῖν] πορνοβοσκοὺς μισεῖτε. 26, 34.

μισθαρνεῖν, mercedem capere. 85, 22. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22. μισθαρνεῖν τῷ σώματι. 22, 7.

μισθοδότης. 85, 10.

μισθὸς] μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι. quid est? 14, penult. ἐπαίρεσθαι μισθῷ. 19, 20. τὴν αὑτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ. 26, 24. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ. 50, 21.

μισθοῦν, elocare pro mercede, μισθοῦσθαι, conducere pro mercede. 2, penult. κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γραμματεῖον. 23, 3. μισθωθεὶς, conductus ære, qui mercedem accipit. 23, 17. 18. ὀρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι. 42, 36. ὀρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο. 64, 30.

μισθοφορεῖν] ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν. 14, 40. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις. 74, 21.

μισόδημος] οὐ μισόδημος ὢν, — ἀλλὰ μισοπόνηρος. 51, 6.

μισοπόνηρος. 10, 21. 51, 6.

μισότεκνος. 64, 41.

μισοτύραννος. 66, 41.

μισοφίλιππος. 30, 6.

μνᾶ] δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, novenis in minam obolis pro fœnore in mensem, cum seni alias essent statum fœnus. 15, 16. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν, καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν. 61, 6. τόκον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

μνεία] μνείαν περί τινος ποιεῖσθαι. 23, 5.

μνήμη] ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria possum. 52, 19. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, pen. ἀθάνατος μνήμη. 79, ult. ἐπιλείπουσα μνήμη. 88, 42.

μνημονικός. 33, 38. et 42, 40.

μνημονικῶς] μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα, memoriter promte, sine hæsitatione, respondere ad alius orationem. 33, 32. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν, promte et valide ornateque dicere. 34, 23.

μνησικακεῖν] μὴ μνησικακεῖν ἔνορκον ἡμῖν καταστησάντων. 51, 41. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37.

μοιχεία] τίς οὐ τοῖς τούτων κώμοις καὶ μοιχείαις περιτυχών. 9, pen.

μοιχὸς] κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχός. 26, 12.

μολεῖν] κοσμήτορα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.

μόλις] εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6.

μόνον] ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32. τὴν πατρῴαν οὐσίαν οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν. 13, 39. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος. 29, 17. ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον. 66, pen. φωνὰς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι. 72, 9. προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων. 72, 34. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως. 76, 14. εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν. 89, 36. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς βουλεύσασθε. 90, 5.

μονόξυλος] ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον. 44, 30.

μόνος] εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας. 52, 11. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς. 52, 25. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας.

N.

Ξ.

O.

ὅθεν] οὐδὲ ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. 31, 20. it. μήθ' ὅθεν φωνὴν ἀφίησι. 40, 1. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν. 78, 25.

οἴεσθαι] τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι. 10, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, penult. ῥήμασι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν. 82, 39. αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξειν. 90, 29.

οἴκαδε] ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 26, 26. ἀφορμᾷν οἴκαδε. 33, 22.

οἰκεῖν] οἰκησομένην, pro fut. 1. passivi οἰκηθησομένην. 4, 9. οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν. 5, 7. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, nemini vestrum uxorem corrupi, sororemve aut filiam stupravi, nemini fores et fenestras comessabundus effregi, aut aures vociferationibus obtudi, neque ullo modo quietem ejus domesticam, neque interdiu, neque noctu in-interpellavi. 52, 31.

οἰκεῖος] ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11. ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων. 64, 42.

οἰκέτης] δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. οἰκέτας δημιουργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης. 14, 1. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18. ὑποκηρυξάμεναί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους. 59, 25. ἀπελευθεροῦν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, penult.

οἰκετικὸς] οἰκετικὰ σώματα, corpora servilia. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19.

οἴκημα] καθέζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων, prostare in fornicibus, lupanaribus. 11, 3.

οἴκησις] οἴκησιν παρέχειν. 3, 2. οἴκησιν μὴ παρέχων τοῖς γονεῦσι. 4, 42.

οἰκία] ὢν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε. 8, 12. φοιτᾷν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 9, 4. εἰσπηδᾷν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις. 11, 12. οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως: quid est? 13, penult. οἰκία a συνοικίᾳ differt; illa est domus, quam dominus ipse incolit, hæc, quam aliis incolendam elocavit. 15, 4. συνοικίας et οἰκίας differentia verbis declarata. 17, 28. συνομουμένη οἰκία. 24, 24. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7. οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἕστηκε. 26, 9. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι, ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ὑπόμνημα ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες: coronam puta. 60, 17. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς, καὶ οἰκίας, καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. ἐμπιπράναι τὰς οἰκίας. 71, 4. ἐμπρήσεις οἰκιῶν. 76, 3. ἰδιωτικὴ οἰκία. 89, 21.

οἰκοδομεῖν] σκευοθήκην ᾠκοδόμουν. 57, 27.

οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 8. 12.

οἴκοι] παρακαταθήκας οἴκοι καταλιπών. 47, 33.

οἰκόπεδα. 12, 12. οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἕστηκε. 26, 9.

οἰκουμένη] ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19.

οἶμαι] ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες, αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν. 79, 13.

οἷος] οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 10, 12.

οἷός τε] εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, si hoc uti verbo licet. 13, 39.

οἴχεσθαι] εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ᾠχόμην φέρων. 36, 18.

ὀκνεῖν] οὐκ ὤκνησε ταῦτα, ἀλλ' ὑπέστη, non recusavit hæc, non defugit, sed assensus est, et sustinuit. 6, 30.

ὀλιγαρχία] τυραννὶς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία inter se conferuntur. 1, 19. sq. ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22.

ὀλιγαρχικοί. 1, 23. ὀλιγαρχικὸς opponitur τῷ δημοτικῷ. 77, 40.

ὀλίγος] ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13.

ὅλος] περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι. 8, 15. παροινία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν. 9, 19. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος. 18, 35. κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν. 30, 6. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6.

ὁλόσχοινος] ἀποῤῥάπτειν Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. 31, 5.

ὀλυμπικὸς] ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν σπονδαῖς ὀλυμπικαῖς. 29, 35.

ὅλως] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24.

ὁμηρεύειν] Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὁμηρεύσοντες. 72, 35.

ὅμηρος] κατηλόησαν ὁμήρους Θετταλῶν οἱ Φωκεῖς. 46, 36.

ὁμιλεῖν] ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς. 21, 40.

ὄμμα] ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε, quibus oculis simulacra deorum intuentes. 70, 32. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε. 90, 5.

ὀμνύναι] ἐπομνύναι et ὀμνύναι differunt, hoc est, jurejurando aliquid asseverare, illud, jus suum jurandum jam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis præsunt, vindices et ultores. ὀμόσας, μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς. 16, 16. ὅρκον ὀμνύναι. 69, 8. 11. 70, 28.

ὁμογνωμονεῖν] ὁμογνωμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν. 29, ult.

ὅμοιος] ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν, sanguine inficere solum idem. 20, 19. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. χάριτας ὁμοίας ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre. 66, 3. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23.

ὁμολογεῖν] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. ἀρχαῖα καὶ λίαν ὁμολογούμενα. 61, 11. ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστῆσαι. 77, 30.

ὁμὸς] ὁμὴ σορὸς, eadem urna. 21, 29.

ὁμόταφος. 20, ult.

ὁμοῦ] ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι. 21, 12. λοιμὸν ὁμοῦ καὶ λιμόν. 73, 6.

ὀνειδίζειν] ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὀνειδίζειν. 50, 10. ὀνειδίζω τὸ δυστύχημα. 64, 41.

ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται. 48, 11. ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τήν τινος εὐαγωγίαν. 48, 20. τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι. 52, 29.

ὄνησις] ὄνησιν τῆς παιδοποιίας ἀφαιρεῖται. 3, 4.

ὄνομα] ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοὔνομα ἐνεγκάμενος. 18, 29. ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40. ἀναμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου. 24, 1. μεταφοραὶ ὀνομάτων πεπραγματευμέναι. 24, 5. σύνθεσις τῶν ὀνομάτων. 48, 37. δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες. 52, 4. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν. 63, 29. ἀηδία τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, insuavitas, rusticitas, scævitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius. 64, 3. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα. 73, penult. ἀγαπᾷν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν. 74, 1. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent. 80, 5. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, homo totus e vocabulis compositus, qui nil novit, nisi mera verba. 86, 27. πικρὰ καὶ περίεργα ὀνόματα. ibid. φθάνειν ἐπὶ ὄνομα, ad laudem aliquam, appellationem honorificam, accurrere, eaque occupanda alios prævenire et excludere. 89, 14. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ, ad laudes immeritas confugere, iisque prætexendis pericula imminentia et pœnas meritas effugere. ibid. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον, τοὔνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα, super magnificis laudum titulis, quasi super lembo quodam, per civitatem invehi. vel, insidens vocabulis meris, tanquam cymbæ fragili, per fluctus et tempestates reip. omnes pernavigare. quæ est vanitas et audacia. 89, 41.

ὀνομαίνειν, pronunciare, appellare, it. constituere, creare. 21, 28.

ὀνομαστί. 27, 21. 22.

ὄντως] ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς. 84, 15.

ὀξὺς] φωνὴν ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινάμενος. 49, 15. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1.

ὅπη] οὐκ ἔστιν, ὅπη ἀναπτήσομαι. 83, ult.

ὄπισθεν] οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως. 13, penult.

ὅπλα] ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. τίθεσθαι ὅπλα, in armis esse, vel in castris. 5, 3. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἁπτόμενοι. 52, 2. διεσκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις. 73, 31.

ὁπότε] ἀριθμῶν, εἰς ὁπότε ἔσται, numerans dies, intra quos id, quod ait, eventurum sit. 67, 39.

ὁπότερος] θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν. 77, 41.

ὁρᾷν] ὑπολαμβάνειν ὁρᾷν, fingere sibi animo, quasi coram cernat. 25, 2. ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον. 34, 26. ὁρᾷν et βλέπειν necesse est ut inter se differant; nam copulantur hæc. ὁρώντων, φρονούντων, βλεπόντων ὑμῶν. 67, 10. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς. 70, 23. ὁρᾷν προϊόντα τὸν κήρυκα. 75, 21. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22.

ὄργανον] κυβευτικὰ ὄργανα. 9, 9.

ὀργὴ] ἐκκαλεῖσθαι ὀργήν. 28, 11. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι. 52, 17. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι. 63, 10. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργὴν, servare memori animo iram, et oportunitate oblata ulcisci. 66, 1. τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16. παραιτεῖσθαι τὴν ὀργήν. 82, 17.

ὀργίζεσθαι] οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7.

ὀρθὸς] ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. 50, 5. διαγινώσκεται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν καὶ μή. 82, 26.

Π.

πανδοχεῖον] καταλύειν εἰς ταὐτὸ πανδοχεῖον. 41, 4.

πανοπλίᾳ κεκοσμημένους νεανίσκους. 75, 29. καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ. 75, 33.

πανσέληνος. 67, 35.

παντάπασιν] ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο. 75, 6.

πάνυ] ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥᾴδιον. 1, 13. πολλὴν πάνυ οὐσίαν κατεδήδοκεν. 6, 32. σφόδρα πάνυ. 33, 4.

πανύστατος] πανυστάτην ἔξοδον γράψαντα. 88, 40.

παρὰ, constructum 1) cum genitivo. ἐκπέμπειν τινὰ παρ' ἑαυτοῦ, e domo sua emittere vel ejicere. 8, 17. ἀπαλλάττεσθαι παρά τινος, ab aliquo dimitti, et alio migrare juberi. 8, 20. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε. 27, 36. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. προλαμβάνειν παρά τινος τρία τάλαντα. 50, 24. μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν. 61, 9. παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3. ἀναστῆσαι συνέδρους παρά τινος. 67, 12. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως. 77, 38. 2) cum dativo. πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. διαιτᾶσθαι παρά τινι. 6, 36. παραμένειν παρά τινι. 8, 6. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι. 28, 9. κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν. 40, 7. οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ. 56, 34. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ, ab Apolline oraculum petere. 68, 41. κατάγεσθαι παρά τινι, hospitio alicujus uti. 85, 39. εὐθύναι βίου οὐκ εἰσὶ παρ' ὑμῖν. 86, 33. 3) cum accusativo. πρίασθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους. 15, 12. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41. παρ' ἵππον καὶ κόρην, nomen alicujus ædificii Athenis. 26, 10. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους. 49, 14. παρ' οὐδὲν ἦλθεν ἀποκτεῖναι, pæne occidissent. 90, 24.

παραβαίνειν] παραβαίνειν τὰ γεγραμμένα, pacta conventa literis consignata violare. 23, 12. παραβαίνειν τοὺς νόμους, — τὸν καιρὸν, καὶ τὸν τόπον τ. ἀ. 83, 10.

παραβάλλειν] παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα, objiciens ipsi intuendi ergo et secum comparandi majorum res gestas. 81, 3.

παραγγέλλειν] παραγγέλλειν στρατείαν, (aut στρατιὰν, nam utrumque in libris reperitur) indicere, imperare expeditionem militarem, conscribere exercitum. 63, 7. παραγγέλλειν στρατείαν ἐπί τινα. 66, 28.

παραγηρᾶν, e senio delirare. 89, 28.

παραγίγνεσθαι] παραγεγόνασιν αὐτῷ καιροὶ, obtulere se ei oportunitates. 77, 1. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.

παραγράφειν] παραγεγραμμένοι νόμοι, leges in tabella perscriptæ, et judicibus ad intuendum propositæ. 82, 27.

παράδειγμα] ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος, exemplo rem demonstrabo. 25, 16. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult.

παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον. 25, 24. ἁρμοστὴν παραδεξαμένους. 38, 14. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχρόν. 81, 32.

παραδιδόναι] μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι. 52, 17. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος, pro παραδίδωμι ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος παραδίδωσι. 52, ult.

παραδοξολογία] εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν, eum sumus in locum adducti, (vel devenimus eo) ut posteri de nobis mirifica et portentosa, dictuque incredibilia narraturi sint, quibus delectentur aut perterreantur. 72, 24.

παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 23.

παραδύειν, clam irrepere. τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2.

παραθερμαίνεσθαι. 49, 18. ultra modum et decorum incalescere, eoque ad lasciviam et furorem pæne efferri.

παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπέρ τινος, pro aliquo deprecari mulctas, in quas esset alias incursurus. 30, 31. παραιτεῖσθαι τὴν ὀργήν. 82, 17.

παρακαλεῖν] παρακεκλημένοι (advocati, rogati, ut adsint) τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκουσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν. 24, 36. παρακαλεῖν τινὰ ἐπ' ἄλλον, incitare, instigare. 30, 41. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παρακέκληκα, adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram. 52, 22. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα, invitare, ut adscendat in tribunal. 64, 5. Sed ibi lectio quorundam codicum, καλέσας præstare videtur, quam exhibuimus. Verum tamen recurrit eadem dictio παρακ. ἐπὶ τὸ β. p. 65, 20. παρακαλεῖν τοὺς στρατιώτας, adhortari milites ad dimicandum. 80, 31.

παρακαταθήκη] παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες, penes quos est custodia et tuitio legum fidei commissa eorum. 26, 33. παρακαταθήκας οἴκοι καταλιπὼν — 47, 33.

παρακατακλίνειν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Κνωσίωνι. 48, 10.

παρακατατίθεσθαί τινι νόμους, alicui leges commendare et tradere, aut relinquere, veluti sacrum aliquod pignus. 2, 3. παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. παρακαταθέμενοι τὴν πολιτείαν ὑμῖν. 54, 39. παρακαταθέμενοι τὰ σώματα, aleæ committentes sua corpora. 79, 28.

παρακεῖσθαι] κανὼν τοῦ δικαίου παράκειται. 82, 27.

παρακελεύεσθαι, instigare alium ad male dicendum. 5, 35. παρακελεύονται ὑμῖν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. 89, 25.

παρακινδυνεύειν] κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14.

παράκλησις] παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παρακέκληκα. 52, 22.

παρακλίνειν, elabi, per secessum et effugium quoddam quasi laterale. 25, 9.

παρακολουθεῖν] παρακολουθεῖν (τοῖς λεγομένοις) εὐμαθῶς. 16, 29. παρακολουθεῖν τινὶ, assectari, officiosus et assiduus alicui comes esse, indivulsus ejus lateri, velut umbra, adhærescere, euntem e vestigio prosequi, e conspectu non pati abire. 25, 8. et 33, 28. mente assequi, percipere, intelligere, docentem capere. 34, 4. et 62, 25. ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις. 45, 28. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30.

παραλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα. 9, 32. παραλαμβάνειν, (capessere, suscipere) τήν τινος ἐπιμέλειαν. 20, 12.

παραλείπειν τι (præterire tacitum quid) τῶν κατηγορημένων. 49, 32. παραλιπὼν οὐδενὶ τῶν ἄλλων λόγον, nemini copiam, locum faciens dicendi. 63, ult. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται. 84, 39.

παράλιος] ὥς φασιν οἱ παράλιοι. 76, 35.

παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαβήν. 81, 29.

παραλογίζεσθαί τινα ἀπάτῃ τινί. 16, 32. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. παραλογίζῃ σαυτὸν, ipse tu temet decipis. 85, 24.

παραμένειν παρά τινι. 8, 6.

παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθοῦσαν. 88, 24.

παραναγινώσκειν, contra vel post aliquid aliud recitatum recitare quid aliud. 46, 4. 80, penult. et 89, 25. παρανάγνωθι. 36, 2. παραναγνῶναι τῷ ψηφίσματι τοὺς νόμους, post recitatum decretum leges quoque recitare, quo constet, illudne his conveniat, nec ne. 82, 35.

παράνοια] μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας (arguite, convincite dementiæ) ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. 75, 41. παρανοίας ἑαλωκώς. 89, 28.

παρανομεῖν] φιλοτιμότερον ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, ult.

παράνομος] παρανόμων γραφαὶ quam sint reipublicæ utiles, et quanta iis insit vis ad tuendam libertatem civilem, docetur. 54, 20. sqq. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. γένος παρανομώτατον. 68, 38. παρανόμων γραφὰς ἀνεῖλον. 81, 19. τὸ παράνομον, controversia de legum violatione per decreta legibus adversantia. 81, 30. et 82, 15. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus movere actores, ut actiones, quas intendunt in aliquos titulo temeratarum legum, omittant. 82, 8. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. τὸ παράνομον λύειν, expedire decretoria judicum sententia controversiam, contrariane, an consentanea legibus reus sciverit. 82, 15. et 83, 18. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum. 83, 20. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιΐστασθαι. 83, 24.

παραπηδᾶν τοὺς νόμους. 81, 28.

παραπλεῖν] τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν, a præternavigantibus exigere vectigalia. 62, 29.

παραπομπὴ] παραπομπὴν τὴν εἰς Φλιοῦντα συμπαραπέμπων. 50, 35.

παραπρεσβεύειν, legatione contra leges et fas fungi. 40, 31.

παρασκευάζειν] ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων. 26, 16. πόῤῥωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. παρασκευάζειν τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον. 65, 32. ἰσχυρὰν τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν. 85, 6.

παρασκευὴ, apparatus et opus rei ad effugiendam sævitiem judicii. 27, 20. pariter sensu forensi usurpatur p. 53, 1. 5. et 54, 8. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλεύειν. 62, 32. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, non jure, sed per artes et opes sodalitii sui. 64, 13.

παράταξις, sensu forensi. 53, 1. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15.

παρατάττεσθαι τοῖς νόμοις, in acie quasi stare adversa legibus, contra leges in aciem prodire. 58, 33.

παρατηρεῖν. 27, 20.

παραφέρειν] παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco ipse se allegat. 17, 40. qua allegandi et ad aliquod exemplum provocandi significatione idem verbum recurrit. p. 18, 37.

παραχρῆμα] ἀλαζονευόμενος ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. 85, 10.

παραχωρεῖν ἀπολογίας. 17, 9. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος. 77, 22. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοὔνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29.

παρέγγραπτος] παρέγγραπτοι ἄνθρωποι, improbis, malis artibus civitati adscripti,

πόλις, constitutio reipublicæ, quæ a legibus et magistratibus, civibusque reliquis, coaluit, et ab illis gubernatur, ab his conservatur et defenditur; distinguitur enim ab ipsis civibus. τῇ τε πόλει, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. 1, 7. τρόποι τῆς πόλεως. (nam pro οἱ νόμοι περὶ legendum est οἱ τρόποι) 2, 10. ἐπαμῦναι τῇ πόλει. 5, 4. διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως. 5, 8. ἀφελέσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην. 7, 30. δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἔκκλητος πόλις. 12, 39. ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει. 13. 11. οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως. 13, pen. ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. ἀνατετροφότας πόλεις. 27, 4. κηδεμὼν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης. 29, 15. τοὺς ἅλας τῆς πόλεως περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης. 31, 22. δορυάλωτον τὴν πόλιν εἷλες. 32, 33. συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας — 34, 9. ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. συνταράττειν τὰς πόλεις. 42, 8. κόσμος τῆς πόλεως. 42, 17. οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. συνεστᾶναι ἐπὶ τὴν πόλιν. 44, 21. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. 48, 42. κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα. 49, 26. et 73, 3. ἀπαγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως. 50, 42. ζηλωτὴς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8. προσάγεσθαι ἀεὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. 51, penult. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. βεβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν. 54, penult. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις, δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηνται. 61, 17. κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρά. 63, 9. ὑφαιρεῖσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως. 63, 12. ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν. 64, 31. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως. 66, 42. κατασκάπτειν πόλιν. 69, 7. ἐρείπειν πύργον πόλεως ἑλόντες. 69, 23. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. δόγμα εἰσέφερον κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεούς. 70, 29. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι. 71, 20. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. προσέμιξε φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24. ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως. 75, 24. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν. 76, 12. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit. 76, 14. τὴν σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει. 77, 10. ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν. 77, 25. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ. 78, ult. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38. ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως. 84, 4. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο. 84, 14. ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιρούς. 85, 35. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, ult. ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8. κατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει. 86, 23. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. περιτιθεὶς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις. 90, 17. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν, venire in urbem. 90, 23. ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως. 90, 24.

πολιτεία] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. 1, 20. ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι. 1, 24. τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας. ibid. ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὀνειδίζειν. 50, 10. παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν. 51, 20. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. παρακαταθέμενοι τὴν πολιτείαν ὑμῖν. 54, 39. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν. ibid. τοιοῦτον ἔθος παραδέδωκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ. 64, 22. ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν. (nisi προσελήλυθεν legendum est) 72, 42. ἀπομιμεῖσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν. 75, 3. διατέμνειν

τὴν πολιτείαν. 83, 29. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας. 83, ult. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus. 84, 29. πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιών. 85, 2. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41.

πολιτεύεσθαι] ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι. 1, 24. πολιτεύεσθαι opponitur τῷ ἰδιωτεύειν. 27, 32. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου, suis reipublicæ gerendæ modis bellum e bello quasi serere, et e segete quadam prolicere. 51, ult. ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος. 57, 11. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2. ἐπὶ (nisi legendum est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20.

πολίτευμα τῆς δημοκρατίας. 51, 12.

πολίτης] παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. σφάττειν τοὺς πολίτας. 27, 10. παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης. 38, 10. ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. πλείους, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους, τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, triginta tyranni puta. 87, 20. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8.

πολιτικὸς] ἀγωνοθέτης πολιτικῆς ἀρετῆς. 79, 29.

πολυπραγμονεῖν. 42, 8.

πολὺς] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10. πολλὴν πάνυ οὐσίαν κατεδήδοκεν. 6, 32. γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provecti annis, admodum senes. 7, 36. οὐ πολὺν ἀνάλωσε λόγον. 8, ult. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. 15, 19. διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ibid. κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ᾑρέθην. 21, 34. πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο. 21, 35. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. πολὺς ἔσται ὁ Φίλιππος, multum crebroque commemorabitur et jactabitur ab eo nomen Philippi. 23, ult. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ, serpit, dimanat. 25, 30. πολλοὺς ἐπαρεῖ ἁμαρτάνειν. 27, 18. ἀφεστᾶναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων. 28, 13. συμπραττόντων αὐτῷ πολλῶν. 31, 37. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29. ἀσύνοπτα τοῖς πολλοῖς. 48, 31. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλαὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν. 52, 26. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν. 59, 28. ἐπράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην. 62, 40. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. κολακείαν πολλὴν πεποίηται. 76, 42. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον. 78, 18. καταδεέστεροι πολλῷ ἄνδρες. 79, 16. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἕξετε. 79, 31. ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, creberrime appellitans et jactans Philippum et Alexandrum in tuis criminationibus. 85, 33.

πολυτέλεια] ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων δουλεύειν. 6, 33.

πολυτελὴς] δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος. 11, 13. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14.

πολυωρεῖν, studiis et officiis aliquem, aut rem aliquam, demereri, multum ei deferre, modis omnibus colere. πολυωρῶν τὴν γνῶσίν μου τὴν πρὸς αὐτόν. 8, 5.

πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει. 6, 40. 48, 22.

πονηρία] ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν. 50, 27. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν. 78, 25.

πονηρὸς] ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28. ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου πονηροῦ περιεγένετο. 78, 30. φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν. 87, 16.

πόνος] ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2.

πορεύεσθαι] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. 4, 2. ὁδῷ πορευόμενος. 11, 6.

πορθμεύειν, et

πορθμεὺς] ἐπὶ μὲν πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας. 76, 10.

πορίζεσθαι] πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ. 84, 5.

πορνεύειν] πεπορνευμένος, ἢ ἑταιρηκώς. 5, 4. ἑταιρεῖ, qui uni soli sui copiam facit, πορνεύει, qui omnibus. 8, 8. collato versu 16. πρὸς πόρνον πεπορνεῦσθαι. 10, 25.

πορνικὸς] τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult. τελώνης τοῦ πορνικοῦ τέλους. 17, 3. ἐκλέγειν τέλος πορνικόν. ibid.

πορνοβοσκία. 84, 31.

Ρ.

Σ.

T.

Υ.

penult.

ὕδωρ] ἀποδοθέντος αὐτῷ τοῦ ὕδατος, aqua ad dicendum infusa. 23, 20. ὑδάτων ναματιαίων μὴ εἴργειν. 43, 15. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν. 72, 26. ἐγχεῖται τὸ πρῶτον ὕδωρ. 82, 13. τὸ δεύτερον. 82, 14. τὸ τρίτον. 82, 16.

υἱὸς] υἱὸν ἐποιήσατό σε: mos erat, ut, qui liberos infantes relinqueret, vita decedens, virum aliquem nobilem, fortem, fidum, pro filio adoptaret, qui tutor esset parvulorum; sic Amyntas Iphicratem, Macedoniæ rex, imperatorem Atheniensem, adoptavit. (nisi id fuit blandimentum mendax Eurydices.) 32, 3.

ὑμετερόνδε, ad vos, ad ædes vestras: subaudi δῶ, vel δῶμα. 21, 14.

ὑμέτερος] ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισί. 2, 25. ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15. ὑμέτερος, cum ad unum est oratio. ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι, in tuis tuorumque parentum ædibus. 21, 12, ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλλάξειν. 24, 39. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι. 25, 8. θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος. 27, 38. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. 27, penult. κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας. 51, 5. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα. 52, 30. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. 62, 5. δόγμα εἰσέφερον κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70. 2. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27.

ὑμνεῖν, multis verbis crepare, jactare, concelebrare. 18. 41.

ὑπάγεσθαι] ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε. 25, 23.

ὑπακούειν, de teste ab actore vocato, cum sui copiam judicibus facit, et comparet. 7, 21. 33. ὑπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως, auscultare, interesse judicio huic, audiendi causa. 61, 32.

ὑπαναγιγνώσκειν, prælegere. 42, 25.

ὑπάρχειν] ἀποτρίβεσθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα. 25, 29. ὑπάρχειν τινὶ εὐεργεσίας, beneficiis aliquem promereri. εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρί. 31, 31. ὑπηργμέναι εἴς τινα ὑπηρεσίαι, officia dudum ante præstita. 42, 23. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην. 61, 21. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ. 78, ult.

ὑπάρχοντα, substantive positum, bona, facultates. καταμισθοφορεῖν τὰ ὑπάρχοντα, facultates exhaurire mercede in milites mercenarios eroganda. 45, 27.

ὑπὲρ, constructum 1) cum genitivo. ὑπέρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pudefieri. 4, 35. μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι, ὧν ἡ δίωξις ᾖ, de solis illis judicare, quæ incusata sint. 22, 12. κακοήθειαι λεγόμεναι ὑπὲρ τοῦ πράγματος. 23, 42. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11. παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπέρ τινος. 30, 31. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22. ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας. 65, 16. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ. 78, ult. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2. 2) cum accusativo. ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3.

ὑπεραγανακτεῖν] ὑπεραγανακτήσας τῷ πράγματι. 9, 13.

ὑπεραισχύνεσθαι. 5, 21. et 75, 9.

ὑπερβαίνειν, 1) contemnere, violare. ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας. 23, 30. ὑπερβαίνειν τοὺς νόμους. 58, 30. 2) silentio præterire, dissimulare. 61, 8. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν. 63, 29.

ὑπερβάλλειν ὄρος. 66, 6.

ὑπερβολὴ] τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι. 10, 26. δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολήν. 25, 34. ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34. κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. 43, 1. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης (summo cum dedecore) κεκολακευκότα Φίλιππον. 62, 19.

ὑπερεκθεραπεύειν τινά. 48, penult.

ὑπερεπαινεῖν. 67, 25.

ὑπερηφανία, jactantia, immodestia orationis. 31, 7.

ὑπερήφανος] ἐπιτάγματα ὑπερήφανα ἐπιτάττειν. 10, 29. et 11, 16.

ὑπερκαταγέλαστον. 81, 29.

ὑπερμέγεθες. 54, 31.

ὑπερόπτεσθαι τὸν ὅρκον. 10, 18.

ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα, contemnere dedecus ad se proficiscens e pollutione sui corporis. 16, 25.

ὑπερορίζειν] ὑπερορίζεσθαι, deportari extra terminos patriæ. 72, 22. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36. ὑπερορίζειν. 89, 36.

ὑπερόριος ἀρχὴ, foris. 3, 34. penult. λαλιὰν ὑπερόριον ἀγαπᾶν, amplecti magno audientiæ studio fabellas de rebus extraneis. 34, 29.

ὑπερπηδᾶν τὸν νόμον. 55, 29. τὴν δικαίαν ἀπολογίαν. 82, 29.

ὑπερφρονεῖν ἱστορίᾳ τὸν δῆμον, literis antecellere plebeculæ, contemnere plebem. 19, 42.

ὑπεύθυνος τῷ συκοφάντῃ μάρτυς. 51, 3. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38. ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων. 56, 41.

ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare. 85, 23.

ὑπηρεσία] ὑπηργμέναι εἴς τινα ὑπηρεσίαι. 42, 23.

ὑπηρετικὸς] ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. νεῶν. 37, 31.

ὕπνος, locus ille Homeri, ubi agitur de somno Achillis super tumulo Patrocli. 20, ult.

ὑπὸ, constructum 1) cum genitivo. δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον. 6, 34. καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου. 13, 3. πολλὰ ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο. 21, 35. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε. 25, 23. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν σπονδαῖς ὀλυμπικαῖς. 29, 35. ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς. 47, 8. τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων. 51, 11. πυλαγόρας χειροτονηθεὶς ὑφ' ἡμῶν. 69, 31. ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων. 70, 22. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. 72, 15. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. 85, 8. παριστάναι καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὐτοῦ. 86, 25. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων. 88, 2. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89. 34. 2) cum accusativo. σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 33, 31. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον. 56, 31.

ὑποβάλλειν, pro fundamento supponere. 4, 19. occurrere alicujus orationi cum refutatione, obloqui. 12, 15. ὑποβαλῶ (subjiciam, suppeditabo) σοι ἕτερον λόγον. 17, 9. ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκεῖνο, occurrite ei sic. 57, 6. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν. 60, 24. ὑποβάλλειν ἑαυτόν τισι. 66, 25. ὑποβάλλειν. 83, 34.

ὑπογενειάζειν, mentum alicujus subjecta manu mulcere. 9, 20.

ὑποδειλιᾶν. 26, 1.

ὑποδοχὴ] ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, ut, ubi Philocrates dicendi agendive finem faceret, ibi succederet ei Demosthenes, quasi triarius et subsessor, ejusque partes agendique dicendique susciperet atque exsequeretur. 62, 32. Sed v. ibi dicta in annotatione: dubia enim est ea lectio, vereorque, ne sit ἀποδοχὴν leg.

ὑπόθεσις, argumentum, propositum, causa præsens. ἵν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω. 64, 31. ἀποπλανᾶν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 79, 6. ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 81. 11.

ὑποκεῖσθαι] ὑπόκειται τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ. 70, 20.

ὑποκηρύττεσθαι] ὑποκηρυξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, sub præcone. 59, 25.

ὑποκόρισμα τίτθης. 17, penult.

ὑποκρούειν, cubito aut calce ferire, et sic a statione oratorum, a pegmate, depellere, vel et interloquendo obstrepere, impedire dicentem. 5, 34.

ὑπολαμβάνειν] ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι. 7, 39. ὑπολαμβάνειν τι εἴς τινα, dictum aliquod de aliquo accipere, interpretari, suspicari in eum conjectum esse. 22, 28. ὑπολαμβάνειν ὁρᾶν, fingere sibi animo, quasi coram cernas. 25, 2.

ὑπολογίζεσθαι. 28, 2. ὑπολογίζεσθαι εὐεργεσίας. 82, 4.

ὑπόλοιπος] ἀκρόασιν τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε. 62, 6.

ὑπομένειν] φωνὴν τοῦ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν, inauditum damnare. 28, 6. κρίσιν οὐχ ὑπομένειν. 29, 4. ὑπομένειν Δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα. 30, ult. ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2.

ὑπομιμνήσκειν] πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. 31, 29. ὑπομιμνήσκοντος τοὺς καιροὺς, me ad memoriam vestram revocante. 62, 15. ὑπομιμνήσκειν κακῶν, mala in memoriam revocare. 75, 42.

ὑπόμνημα (scil. τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τοῦ δήμου) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta. 60, 17.

ὑποπίπτειν τινὶ, submittere sese alicui, humiliter eum venerari, velut famulari et ancillari. 70, 1.

ὑποπτήσσειν ἀξίωμά τινος. 42, 1.

ὑποσιγᾶν. 50, 2.

ὑποσιωπᾶν. 88, 7.

ὑπόσπονδος] ὑποσπόνδους ἀφίεσαν. 66, 15.

ὑποστέλλεσθαι, dissimulare, celare. 37, 14.

ὑπόσχεσις] ψεύδεσθαι τὴν ὑπόσχεσιν, fallere promissionem, verbis fidem nullam ipsa re adstruere. 20, 10.

ὑποτέμνειν] ὑποτέμνεσθαι τοὺς χρόνους, occupare, festinatione præcidere tempo-

Φ.

Ψ.

Ω.

INDEX
LEGUM ET PSEPHISMATUM.

INDEX HISTORICUS
IN ÆSCHINEM.

B.

C.

D.

E.

G.

H.

I.

L.

M.

N.

O.

P.

S.

T.

X.

INDEX GEOGRAPHICUS

IN ÆSCHINEM.

Tabula consensum indicans, qui est inter primos paginæ cujusque versus Æschinis Lipsiensis et paginas atque versus Taylorani. Cujusmodi tabulam condi necesse fuit, propterea, quod Taylor ubique locorum in annotationibus paginas et versus editionis suæ citat, quæ mutari et ad paginas versusque editionis nostræ accommodari ideo nequibant, quia Tayloro facile fuit quemcunque locum orationis cujusque vellet citare, qui textum Græcum seorsim prius totum excudi curasset, antequam annotationes suas conscriberet: Nos autem, qui annotationes statim verbis Græcis subjiceremus, qui poteramus paginas et versus e fine orationis, jam statim in ejus initio, citare, quæ paginæ fortassis mense post demum essent prelum typographicum subituræ. Omnes autem citationes Tayloranas ad paginas et versus Stephanicæ accommodari poterant, et nescio an debuerint quoque, sed otio carebam, et ærumnabilem molestiam defugiebam. Optandum utique est, omnes eruditos in certas quasdam auctorum Græcorum editiones consentire, quarum paginas et versus citent. Alias molestiæ erroresque exsistunt inexplicabiles.

Lips.	Tayl.	
27	11	1
28		9
29	12	3
30		14
31		18
32		ult.
33	13	10
34	14	1
35		10
36		19
37	15	6
38		8
39		13
40	16	3
41		17
42	17	5
43		15
44	18	2
45		7
46		11
47		18
48	19	7
49		18
50		ult.
51	20	3
52		11
53		pen.
54	21	7
55	22	3
56		13
57	23	5
58		11
59		16
60	24	1
61		3
62		6
63		8
64		12
65	25	7
66		pen.
67	26	9
68	27	2
69		11
70	28	4
71		8
72		15
73	29	6
74		13

Lips.	Tayl.	
75	30	4
76		11
77		pen.
78	31	3
79		11
80	32	5
81		ult.
82	33	5
83		10
84		15
85	34	9
86		pen.
87	35	3
88		10
89		pen.
90	36	11
91		15
92		ult.
93	37	7
94		11
95		17
96	38	10
97		15
98	39	2
99		10
100		17
101		pen.
102	40	3
103		12
104		13
105	41	5
106		13
107		16
108	42	6
109		11
110		13
111	43	1
112		9
113		pen.
114	44	pen.
115	45	10
116		pen.
117	46	2
118		7
119		17
120	47	6
121		18
122	48	11

Lips.	Tayl.	
123	48	14
124		pen.
125	49	5
126		15
127	50	6
128		19
129	51	8
130		14
131		ult.
132	52	14
133	53	3
134		18
135	54	11
136	55	5
137		16
138	56	2
139		13
140	57	3
141		10
142	58	5
143		13
144		pen.
145	59	8
146	60	1
147		12
148	61	7
149	62	2
150		12
151	63	6
152	64	4
153		17
154	66	4
155		16
156	67	4
157		14
158	68	6
159	69	1
160		8
161	70	5
162		ult.
163	71	8
164		15
165	72	5
166		19
167	73	13
168	74	2
169		9
170		19

Lips.	Tayl.	
171	75	9
172		ult.
173	76	17
174	77	7
175		18
176	78	5
177		10
178	79	5
179		pen.
180	80	14
181		18
182	81	5
183		16
184	82	7
187	239	1
188		5
189		pen.
190	240	10
191		13
192	241	3
193		14
194	242	5
195		10
196		16
197	243	4
198		8
199		ult.
200	244	9
201		15
202	245	9
203		16
204	246	1
205		10
206		15
207		18
208	247	4
209		10
210		15
211	248	4
212		15
213	249	9
214		ult.
215	250	7
216		12
217		pen.
218	251	1
219		6
220		16

Lips.	Tayl.	
221	251	pen.
222	252	11
223	253	2
224	253	8
225		11
226	254	3
227		13
228	255	4
229		10
230		pen.
231	256	9
232	257	5
233		10
234		16
235	258	6
236		13
237		17
238	259	3
239		10
240		15
241	260	5
242		18
243	261	8
244	262	1
245		13
246		17
247	263	5
248		15
249		16
250		18
251	264	4
252		13
253	265	2
254		11
255	266	2
256		12
257		18
258	267	4
259		18
260	268	16
261	269	1
262		3
263		12
264	270	3
265		7
266		16
267	271	1
268		9
269		18
270	272	7
271		14
272	273	6
273		18
274	274	5
275		13
276	275	4
277		18
278	276	6
279		12
280	277	4
281		13
282	278	4
283		pen.

Lips.	Tayl.	
284	279	11
285		ult.
286	280	8
287		14
288		pen.
289	281	6
290		15
291	282	1
292		6
293		ult.
294	283	13
295		ult.
296	284	10
297		13
298	285	1
299		6
300		16
301	286	10
302		17
303	287	2
304		16
305	288	7
306		17
307	289	4
308		7
309		12
310		ult.
311	290	16
312	291	12
313		ult.
314	292	11
315	293	1
316		9
317	294	4
318		15
319		17
320	295	10
321	296	2
322		8
323		15
324		pen.
325	297	12
326	298	1
327		12
328	299	3
329		13
330	300	3
331		4
332		9
333		14
334		pen.
335	301	12
336	302	4
337		11
338	303	2
339		8
340		17
341		ult.
342	304	2
343		11
344		17
345	305	2
346		16

Lips.	Tayl.	
381	365	1
382		3
383		4
384	366	3
385		6
386		10
387		16
388		ult.
389	367	4
390		16
391		pen.
392	368	6
393		7
394		12
395	369	1
396		14
397	370	1
398		11
399		13
400	371	1
402		6
403		7
404		14
405	372	2
406		11
407		13
408		16
409	373	3
411		5
412		6
413		10
414		12
415	374	4
416		14
417	375	4
418		9
419		11
420		pen.
421	376	3
422		5
424		10
425		15
426	377	9
427		16
428	378	6
429		pen.
430	379	15
431	380	3
432		14
433	381	4
434		7
435	382	5
436		7
437	383	2
438		10
439		19
440	384	7
441		17
442	385	11
443	386	3
444		11
445		pen.
446	387	7

Lips.	Tayl.	
447	387	17
448	388	9
449		10
450		12
451	389	2
452		5
453		11
454		16
455	390	7
456		16
457		18
458	391	8
459		13
460		16
461	392	11
462		ult.
463	393	10
464		13
465		15
466	394	2
467		8
468		15
469		ult.
470	395	5
471		16
472	396	7
473		9
474		15
475		pen.
476	397	3
478		5
479		16
480	398	2
481		12
482	399	2
483		18
484	400	6
485		15
486	401	3
487	402	1
488		9
489		15
490		pen.
491	403	10
492		13
493		18
494		ult.
495	404	12
496		pen.
497	405	2
498		13
499		17
500	406	9
501		12
502		18
503	407	9
504		15
505	408	2
506		10
507		13
508		ult.
509	409	5
510		14

Lips.	Tayl.	
511	410	7
512		13
513	411	2
514		7
515		11
516	412	5
517		17
518	413	8
519		17
520	414	10
521	415	2
522		9
523		pen.
524	416	3
525		8
526	417	2
527		9
530		11
531		17
532	418	2
533		17
534	419	3
535		14
536	420	12
537		nlt.
538	421	17
539	422	5
540		17
541	423	9
542		18
543	424	8
544		13
545	425	8
546	426	1
547		8
548		10
549		pen.
550	427	3
551		12
552	428	8
553		12
554		16
555	429	4
556		7
557		ibid.
558	429	9
559		16
560	430	10
561	431	1
562		6
563		14
564	432	4
565		8
566		18
567	433	10
568	434	5
569		10
570	435	3
571		9
572		14
573	436	1
574		7
575		14
576	437	5
577		15
578	438	3
579		15
580		pen.
581	439	12
582		14
583	440	4
584		pen.
585	441	1
586		13
587		ibid.
588	442	1
589		10
590		pen.
591	443	9
592		12
593		pen.
594	444	10
595		16
596	445	1
597		3
598		8
599		12
600		18
601	446	3
602		9
605	446	14
606	447	1
607		6
608		8
609		13
610	448	1
611		15
612	449	2
613		15
614	450	2
615		14
616	451	1
617		13
618		16
619	452	5
620		12
621		14
622		16
623	453	5
624		16
625	454	7
626		16
627	455	3
628		8
629		18
631	456	4
632		ibid.
633		ult.
634	457	14
635	458	5
636		15
637	459	4
638		13
639	460	3
641		12
642		pen.
643	461	8
644		15
645	462	1
646		13
647		pen.
648	463	pen.
656	726	1
657		2
658		3
659	726	10
660		16
661	727	4
662		16
663		ult.
664	728	8
665		17
666	729	6
667		15
668	730	5
669		11
670	731	6
671		17
672	732	8
673		16
674	733	9
675	734	2
676		ult.
677	735	8
678	736	1
679		11
680	737	4
681		pen.
682	738	14
683	739	8
684		15
685	740	4
686		16
687	741	12
688		ult.
689	742	12
690	743	3
691		11
692		pen.
693	744	3
694		10
695		ult.
696	745	14
697	746	9
698		17
699	747	3
700		15
701	748	7
702		pen.

Londini imprimebat J. F. Dove, in Area quæ est Divi Joannis.

DUE DATE

APR 19 1993	Charged to		NEH

Printed in USA

VOLUME 13

ORATORES ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS DECIMUS TERTIUS

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

ANTIPHONTIS

ANDOCIDIS

ET

LYSIÆ

INTERPRETATIO LATINA

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO DECIMO TERTIO.

INTERPRETATIO LATINA.

ANTIPHON.

ANDOCIDES.

LYSIAS.

ANTIPHONTIS INTERPRETATIO LATINA.

⁂ ANTIPHONTIS mei partem haud minimam excudendo jam profligaverant operæ, cum nondum animum Interpretationi Latinæ conscribendæ adjecissem. Tandem intelligens necessitatem rei, cessi ei, publicisque commodis aversionem animi mei ab ejusmodi opera servire coegi. Subito concitatus impetu, initio mensis Martii, paucos intra dies, quos ipsos scholæ publicæ, et necessitas folia a prelo madentia perlustrandi et a mendis typographicis purgandi (ut alia negotia taceam), nimis etiam coartarunt atque interpellarunt, Antiphontis conscripsi Latinam Versionem hanc, quam nunc, quo tempore hanc præfatiunculam exaro, operis rursus ad pensa redeuntibus, per nundinarum æstum intercepta, recognoscere et elimare, neque vacat, neque juvat. Totam enim hanc æstatem indicibus Demosthenicis conficiendis, qui statim hoc volumen octavum consequentur, consecravi, et hac una in cura defixus, a me impetrare non possum, ut ad alia mentem detorqueam. Quare lectores, cum lapsus quosdam interpretis festinantis hic deprehendent, etiam atque etiam rogatos volo, ut festinationi ignoscant. Prima in oratione reddenda fui passim locorum paulo copiosior; in reliquis operam dedi, ut pressior atque adstrictior essem. Scripsi d. 4. Iunii 1773. REISK.

ANTIPHONTIS

NECIS VENEFICIO PATRATÆ

ACCUSATIO.

ARGUMENTUM.

PHILONEUS quidam, concubina utens, patris hujus oratoris amicus erat. Hic, concubinæ redarguens, illi minatus est in lupanar traducturum. Pater oratoris, ejus uxore mortua, novercam filio superinduxit. Quæ cum scorto familiaritate contracta —erant enim vicinæ—, et, quia non admodum a marito diligebatur, utrique propositum est veneno viros tollere. Cum itaque dies festus esset, et ipsæ præparatæ, jamque viri communiter libarunt—amici enim erant—, ambobus venenum in poculo propinant. Philoneus, qui plus hauserat, statim enectus est; pater autem oratoris hujus minus hauriens in morbum incidit, ex eoque mortuus est. Quocirca filius novercam veneficii accusat. Hoc argumentum est. Causa status, conjecturalis: judicium vero, quia servos ad torquendum dare noluit.

---

1. VALDE me sollicitum animique suspensum et consilii inopem habet hæc causa, in quam fatalis quædam necessitas me conjecit, a qua causa agenda cum alia me absterrent tum rursus alia ad eam acriter urgendam multo etiam acrius impellunt; nam non modo adolescentulus adhuc sum causarumque adeo forensium per ætatem

prorsus rudis, sed ea quoque hujus est causæ natura, utramvis in partem impedita, ut sive omittam sive persequar, iniquissimo atque durissimo loco me conclusum videam: scelus fuerit, in mandatis exsequendis cessare patris ejus qui necis suæ pœnas ut ab auctoribus repeterem expirans mihi delegavit; at rursus tamen peracerbum accidit hoc, quod ista mandata patris exsequens facere non possum, quo minus simultatibus bellisque cum iis implicer, cum quibus odia suscipi omnium minime decebat, cum fratribus puta communi mecum patre usis et cum eorum matre noverca mea. Ea nempe est adversæ meæ sortis scævitas eaque improbitas adversariorum cum quibus certandum mihi est, ut et ab illius perversitate et ab horum pertinacia coactum me videam in hoc certamen descendere, quos consentaneum erat et perempto ultores succurrere et vindici sanguinis paterni auxiliatum venire. At enim vero, contra quam oportebat, evenerunt omnia. Hi enim ipsi adversus me fratrem suum pugnant et patris sui parricidas se gerunt, cujus parricidii ego eos eadem constantia nunc verbis ore prolatis insimulo, qua verbis in formula libelli accusatorii scriptis jam insimulavi. Quare, si planum fecero matrem horum [fratrum meorum, seu novercam meam] necem ei patri, qui mihi cum fratribus communis est, nefandis artibus conscivisse, quas artes ea non semel sed crebro in patris pestem factitans deprehensa fuit, tum rogo vos, judices, ut primum quidem leges vestras vindicetis, quas a diis et a majoribus vestris per manus traditas nacti tanti facitis, ut ante condemnationem reorum, in eas inspiciatis, causaque cognita demum, pœnas ab iis præfinitas, perinde atque majores fecerunt, condemnatis irrogetis; deinde rogo vos, ut patri perempto, unaque mihi quoque qui solus ab omnibus derelictus causam ejus ago subveniatis. Ad vos receptum habeo: vos mihi nunc loco necessariorum estis. Nam quos oportebat sublato ultores, mihi autem socios esse, hi necis in illo patratæ reatu se obligant et in judicio causam meam infestis animis armisque impugnant. Ejusmodi loco conclusus ecquos ad alios accedat socios, auxilium rogatum? ecquo alio perfugiat, quam ad vos, judices, et ad jus æquum?

2. Miror, qua tandem mente frater causam meæ adversariam tuendam sibi ceperit; et num in hoc solo pietatem erga parentes cerni autumet, si filius commoda matris prodere nolit. Ego vero multo atrocius hoc esse aio impietatis exemplum, si filius insuper habeat paterni sanguinis per nefas effusi ultionem in homicida exsequi, præsertim in tanta disparitate sortes perempti et peremptricis intercedente. Ille enim effugere mortem non potuit, quam toleravit invitissimus, ex insidiis clandestinis, quas prævidere et evitare non poterat, comparatam; hæc vero sponte sua, a nemine coacta, necem ei dedit, non furioso ardore iracundiæ repentinæ incitata, sed lentis et pertinacibus consiliis et conatibus præmeditatis crebroque iteratis. Neque licet fratri hoc excusare, probe se nosse a matre sua peremptum non esse patrem nostrum; nam de contrario ejus certissime ipsi constare produnt ejus cœpta. Nam, si dubitasset, poterat certissimam rei notitiam, dummodo voluisset, e servorum tormentis petere; atqui viam hanc probatissimam et unicam pæne veri indagandi aspernatus est: ubi autem quærens indagare nil poterat, ibi juvit eum quærere; atqui sponsionem meam de servis ad quæsitionem dedendis amplecti debuerat, strenueque hoc agere, ad quod eum cohortabar, ut rei gestæ veritas in apertum proferretur, ad pœnas dandum ream citando. Servi enim si sub tormentis aut non eadem inter se aut a meis prædicationibus discrepantia edidissent, tum licuisset ei matris causam ex certa scientia salvaque conscientiæ integritate agere mihique honeste fidenterque obloqui, id quod nunc ei minus licet; et mater ejus hoc pacto illo crimine fuisset liberata. Jam vero cunctatus rei gestæ rationem illa, quæ una patet, via indagare, ecqui potest ea certo nosse, quæ explorare recusavit? Ecqui ergo consentaneum sit, judices, eum vera dicere, aientem, ea se probe cognita atque perspecta habere, quorum veritatem percontari nunquam animum induxit? Ecquid opponet mihi perjurii eum insimulanti? Servos ad quæsitionem si admitteret, certo norat salutis omnem viam præclusam matri esse; unica ergo ratio eam servandi hæc erat, ut declinaret et eluderet quæsitionem per tormenta servorum: nam hoc solo modo sperabant se consecuturos, ut res gesta in occulto maneret. Ecqui ergo censeri poterit salva fide et religione jurejurando id confirmasse, quod in formula contrajuramenti scripsit, *se probe nosse*, id nempe, quod summa percontationis diligentia ad liquidum adducere noluit, cum ego vellem hac in causa modo inquirendi eo uti, qui est omnium æquissimus et probatissimus. Ecqui autem hic modus est quem proposui illis detrectantibus, et quæ mea æquitas? Flagitabam ipsis coram illa mancipia torqueri, quæ norant mulierem hanc, matrem horum meorum adversariorum, jam antea quoque toxicatas coxisse potiones quibus patrem nostrum de medio tolleret, et, a patre nostro cum in flagrante delicto esset deprehensa, haud infitiatam esse facinus, sed excusatum et lenitum isse atrocitatem ejus, prætexendo non necis ergo herbas illas a se coctas esse, sed solummodo illiciendi atque devinciendi amoris. Hoc ego de facto postulabam mancipia dedi, et exhibebam illis schedam, in qua summa capita criminum perscripseram, quorum illam mulierem insimulo. Non mihi arrogabam ut ipse per me servos interrogarem aut torquerem, sed ea utebar æquitate ut ipsis interrogandi et torquendi negotium permitterem eosque moderatores severitatis hujus ipsos facerem, dummodo coram me scrutinium fieret; nolebam enim committere, ut illi, me ipso pro lubitu meo quicquid

in buccam veniret interrogante, cogerentur ad quæstiones meas respondere, sed sufficiebat mihi meos adversarios servos super illis solummodo capitibus interrogare quæ in scheda scripseram: Vel ex hoc solo documento æquitatis meæ constet, nisi fallor, et me causa mea fidere et illos suæ diffidere; ecqui tandem istæc æquitas et civilitas atque simplicitas dubium adhuc ullum de honestate et probabilitate meæ contentionis, sanguinem paternum ulciscendi, relinquat? et poteram utique fidenter ad illam sponsionis æquitatem descendere. Nam si aut prorsus infitiarentur servi factum aut prædicationes eorum inter se discreparent, certus esse poteram magistratum, penes quem æqui juris est administratio, servis eos esse stimulos admoturum, qui eos cogerent veras rei gestæ rationes aperire, quantumvis veritatem falsis indicinis obumbrare conarentur. Fac contra evenisse atque evenit, non me illis sponsionem de mancipiis dedendis detulisse, sed illos mihi; fingamus itaque tantisper illos, ut primum fama ad se allatum accepissent me parare actionem in homicidam patris, actutum mecum congressos mihi mancipiorum deditionem obtulisse, me vero accipere detrectasse: quid tum? usi nempe hoc fuissent evidentissimo omnium atque firmissimo documento ad vincendum, culpa cædis omni se vacare. Nunc vero, ego enim stimulos, etsi partes meas inter torquendum eis ipsis delego, servis admoveri peto; nunc, dico, mihi hæc ipsa testimonio sunt, culpa cædis se non vacare. Certe enim, si ipsi quidem mancipia tormentis affici obtulissent, ego vero negotium detrectassem, res ipsis falsæ insimulationis testimonio fuisset. Liceto mihi quoque meæ causæ veritatem hoc ipso argumento docere atque approbare, qui servos dedi postulaverim ab his dedere recusantibus. Grave profecto et indignum facinus! Hi vos rogant, judices, ut se absolvatis, et a vobis precarium jus velut emendicantur, qui, si dedere servos voluissent, jus ipsi sibi pro arbitrio suo dicere, hoc est, causæ suæ probitatem atque legitimitatem certis et irrefragabilibus documentis approbare vobisque absolutionem vel invitis extorquere potuissent. Jam ergo non amplius obscurum est, cur eum modum, quo rei gestæ veritas erui et ad liquidum perduci poterat, defugerint. Norant nempe, huic discrimini si se committerent, futurum esse ut patesceret malum domi suæ penes se residere; quare omni contentione in hoc incumbebant, ut servorum quæsitio omitteretur eoque mali vera sedes tacita et ignota maneret. Vos autem judices, certus enim sum vestræ sapientiæ atque æquitatis, hoc ipsorum exemplum non imitabimini, sed potius ulcus hoc denudabitis. Sed hæc hactenus: transeo nunc ad alteram partem muneris mei, totam rei, ut vere gesta fuit, seriem coram vobis enarraturus: justitia cursum orationis meæ actionisque eventum gubernato.

3. Superius domus nostræ tabulatum Philoneus, quoties in urbe

ageret, incolere solebat, vir honestus et frugi, quo pater familiarissime utebatur: erat illi Philoneo pellex, quam decreverat in lupanari prostituere. Mater fratris [seu noverca mea] cum quærendo intellexisset, cuja esset, consuetudinem cum ea contrahebat. Sic factum, ut cum noverca sensisset quam atrocem injuriam Philoneos pellici suæ oblatum iret, pellicem ad se arcesseret: veniebat pellex: inter sermones aperiebat noverca pellici quam insignem injuriam Philoneos ei pararet injungere, unaque de patre meo querebatur; ab eo se duriter et indignis modis haberi: sed in promptu sibi esse arma ambos ulciscendi, vel potius artes se tenere, quibus amborum erga se animi ita mutarentur, ut cum Philoneus ipsi [pellici], tum pater meus sibi [novercæ], placaretur atque reconciliaretur, modo illa [pellex] in sua [novercæ] potestate esse vellet; suam fore inventi gloriam, ipsius fore partes famulandi et jussa exsequendi. Tune ergo, ait, mihi ministrare voles? Velle ait altera, nil hæsitans, ut facile est existimatu. Discessum tum fuit super his pactis condictis. Haud multo post incidebat et Philoneo necessitas, ut sacris interesset quæ Jovi Ctesio in Piræeo publice fiebant, et patri iter per mare ad insulam Naxum suscipiendi. Convenientissimum itaque videbatur Philoneo, cui semel ex urbe in Piræeum esset descendendum, eadem opera, per compendium itineris ejusdem, patrem quoque meum, profectionem illam maritimam ingredientem et ad portum pariter tendentem, amicitiæ et benevolentiæ ergo testandæ prosequi, et sacris peractis, lautis epulis cohonestare. Pellex Philoneum eodem prosequebatur necessario sacrorum causa, ut iis epulisque necessaria ministraret: jam erant ambo in Piræeo, jam, ut par erat sacris operabantur. Sacris peractis, jam incipiebat pellex secum deliberare, qui et quando potionem venenatam ipsis præberet; num ante epulas, an post. Placuit tandem post epulas dare, quod ita præceptis novercæ meæ, nobilis illius Clytæmnestræ, esset obsecutura. Quæ illo in convivio evenerint, mihique longum atque tædiosum sit enarrare vobisque audire: ea vero, quæ nosse refert, quomodo nempe datum fuerit venenum, paucissimis exsequar. Dapibus igitur amotis, libabant diis, et thura super se quisque aræ imponebant, id quod eos facere par erat, quorum alter una Jovique Ctesio sacra faceret amicumque solennibus epulis exciperet mox iter ingressurum, alter apud amicum epularetur, cui vale dicere pararet mox cum nave discessurus. Libationes infundens, veluti ministra, pellex, illis vota facientibus atque deos surdos ea rogantibus, quæ non essent exitum habitura, venenum immiscebat; et Philonei quidem poculo portionem veneni multo spissiorem ingerebat, in quo ipsa sibi mire placebat, veluti commento quodam a se sollerter et callide excogitato — sperabat enim futurum ut, quo plus potionis

hujus exsecrabilis hauriret Philoneus, eo acrius in amorem sui, pellicis, exardesceret: nondum enim tum norat a noverca mea se circumventam esse, id quod tum demum comperit cum jam in faucibus exitii hæreret —, patri autem nostro portionem veneni multo parciorem infundebat. Defuncti libationibus illi sicarium suum pro amica per ignorationem veri habentes, sermonumque atque jocorum facetiis et amplexationum per vices crebritate inter se jactantes, extremam tandem potionem exhauriebant. Et Philoneus quidem in continenti e vestigio exspirabat; pater autem noster in valetudinem incidebat, quæ eum quoque tandem, die vigesimo post, sustulit. Hujus tanti sceleris præmium illa quidem, quæ operam ministerialem solummodo perpetrando præstitit, facinore dignum jam abstulit — nam rotæ imposita et tum carnifici tradita supplicium extremum toleravit, quamquam imprudens aliena magis quam sua culpa peccaverat —, quæ autem fœmina et scelus ipsa prima mente concepit et venena a se cocta manibus suis famulæ administravit et per eam bibenda miseris viris præbuit, ea, si cum diis vos quoque voletis, præmium mox auferet.

4. Reputate vobiscum quanto sint, quæ ego vos rogo, æquiora, quam quæ frater rogat. Ego quidem vos rogo, ut perempti necem, hoc est, injuriam ei datam æternam nulloque pacto reparabilem, ulciscamini. Ille vero patris quidem, insuper habita deorum omni religione, flagitiosissime, summo cum dedecore, præmature, ab iis, a quibus omnium minime decebat eum malum accipere, sublati, ne mentionem quidem ad vos faciet, cujus casum miserabilem vos et commiseratione prosequi et ulcisci par est; pro ea autem fœmina supplicans, quæ maritum impium fraude sustulit, preces vobis ingeret, infandas, detestabiles, quas et vos ab auribus vestris rejicietis, judices, et dii rejicient, neque committent unquam, ut earum reus fiat: rogabit nempe vos, ut verum credatis esse id quod illa jactans studet vobis persuadere, tametsi ne ipsa quidem sibimet credit, scil. eam nulla mala fraude hoc in negotio esse usam. Atqui vos homicidarum non estis protectores, sed vindices peremptorum a præmeditata fraude, præsertim si fraus illa profecta fuerit ab iis, quos par erat vitam eorum non exstinguere, sed modis omnibus tueri et salvam conservare. Jam penes vos est, judices, statu causæ a me bona fide coram vobis exposito, ex æquo et vero causam disceptare: id quod etiam facietis. Spectato quæso disparitatem nostrarum rogationum. Frater quidem vos mox rogabit, ut matris suæ vitam salvam esse velitis, ejus, quæ maritum, furioso impetu, juris omnis divini oblita, de medio sustulit; hoc est, contendet oratione sua vobis persuadere si possit — quamquam non videtur futurum, ut possit —, ut vos matri pœnas meritas facinorum ab ea commissorum remittatis: ego contra vos rogo, ut nullo pacto vos patiamini flecti, quo illa patri meo minus det pœnas manibus ejus debitas: vos enim, quo scelerosi

pœnas dent meritas, eo et ad judicandum convocamini et judices appellamini, hoc est, justi atque injusti arbitri dignorumque facinoribus præmiorum dispensatores. Porro cædis hujus machinatricem ego in jure persequens, hoc ago, ut eam supplicio afficiam quod merita est, tum ut patrem nostrum vindicem ejusque manes hostilis sanguinis libatione placem, denique ut juris vestri civilis auctoritatem atque majestatem tuear; et sunt hæc, ni fallor, tanti momenti, ut vos deceat, quotquot considetis, omnes, mihi præsto esse causamque meam superiorem reddere, si æquitatem et veritatem ejus oratione vobis approbare potuero: ille ex adverso hoc agit ut, quæ mulier leges vestras sprevit, pœnis eam eripiat illis, quibus eam scelus suum obstrinxit. Atqui, utrum, quæso vos, æquius est, præmeditatæ necis ream sceleris pœnas dare, an nullas dare? utrum æquius est, misericordia duci per nefas interempti, an ejus mulieris quæ illum sustulit? Ego equidem illum utique vestra digniorem commiseratione censeam. Convenientius enim id sit et humanis et divinis juribus. Quapropter æquum et factu necessarium arbitror, ut illa pari severitate vestraque et juris æqui sanguinem ejus expiet, quem illa caninæ frontis mulier, truculenta manu ferreisque præcordiis, nullo humanitatis sensu repressa, sustulit. Quam enim necem maritus, invitissimus, per vim sibi oblatam atque ingestam, toleravit necessario, eam mulier ei, sponte sua, a nemine coacta, rationibus diuturna deliberatione probe subductis propositoque obfirmato, obtulit atque ingessit, quo tempore miser insultui haud proviso maxime pateret. Nam in procinctu stans cum nave peregre proficiscendi, et apud amicum hominem secure epulans, hausit imprudens venenum a pellice amici sibi datum, quod venenum noverca pellici illi, perinde nescienti, mittens, per nuncium mandaverat ut patri meo bibendum propinaret: quam potionem mors patris consecuta est. Ecqui jam infitiari ausit, hanc necem patri per violentiam invito et reluctanti oblatam et ingestam esse? ejusmodi belluæ ulla, aut vos aut alium quempiam duci, seu commiseratione seu reverentia, ecqui conveniat, judices? quæ pectus ipsa suum adversus omnem mariti sui commiserationem ita obdurarit, ut eum impie atque flagitiose necare nil vereretur. Decet utique judicum animos molles esse atque misericordiæ patulos, verum erga miseros involuntariis infortuniis oppressos; erga reos autem scelerum data opera designatorum oportet duros et sævos esse. Ut illa thori sui consortem sustulit, neque deos neque semones hujus patrii soli præsides neque cives reverita, sic et illa rursus æquissimo jure tractabitur, si vestraque et juris æqui sententia morti damnata, sine commiseratione sine reverentia sexus ulla, nulla cunctatione pereat.

5. Hic facere non possum, quominus fratris me aiam mirari audaciam: ecqua demum is mente in contrajuramento affirmavit, se

certum esse probeque tenere matrem suam tantum scelus non patrasse? Ecqui tandem ea probe tu teneas, quibus, cum gererentur, haud interfuisses? nam profecto neque aiat frater se veneni coctioni interfuisse, neque credibile est eum ei rei adhibitum fuisse. Neces enim qui aliis comparant, hi ad clandestinas suas molitiones non advocant testes, sed machinantur fraudes suas quam possunt occultissime, seduloque cavent ut mortalium nemo resciat: quo fit, ut quorum capitibus hujusmodi fraudes consuuntur, hi nihil horum omnium ne suspicentur quidem, neque prius pestem sibi objectam sentiant quam in ejus faucibus jam hæreant; tum demum noscitant pestem suam, quum negatum ipsis est eam devitare. Ejusmodi calamitate oppressi, quibus quidem per mortis lentorem liceat—nam aliis hoc negatum est quos citum auffert exitium—, convocatis amicis atque necessariis exponunt de luctuosi sui casus miserabilitate, nominatim appellantes exitii sui auctores, jubentque eos coram judicio de hac sua auctoritate testari ultionemque injuriæ suæ ipsis exsequendam demandant; id quod idem pater quoque meus erga me, quamvis tum adhuc puerum, fecit, ex illa suprema et luctuosa valetudine cubans: sin autem periculi rapiditas hac cautione animam agitantes excludat, literis mandant ea quæ verbis ad amicos edere per temporum angustias negatum est, et antestantur servos suos, nominatim homicidas suos ad eos edentes. Pari modo pater quoque meus me, ut tum adhuc puerum, per literas, voluntatis atque sensuum suorum interpretes, et de casu suo certiorem fecit et ad ultionem a scelerata repetendam cohortatus est, me, inquam, judices, non servos suos.

6. Jam docui vos totam rem; succurri, quatenus potui patrique defuncto jurique civili, cui hoc facinore insignis oblata est contumelia; defunctus sum partibus meis: jam vestrum est, de vestri muneris partibus, quæ vobis agendæ supersunt, vobiscum dispicere et jus æquum dicere. Et si vel vos quoque vobis defueritis, quamquam haud videmini tantum dedecus ad vos admissuri, dii tamen inferi, de quo nullus dubito, inultum haud transmittent tantum scelus, a cujus atrocitate majestas eorum violata fuit.

ANTIPHONTIS TETRALOGIA I.

1. Accusatio cædis voluntariæ.
2. Defensio cædis ejusdem.
3. Accusatio posterior ejusdem cædis.
4. Defensio posterior ejusdem cædis.

1. ACCUSATIO CÆDIS VOLUNTARIÆ.

ARGUMENTUM.

Ubique Antiphon innatam suam vim dicendi ostendit, maxime vero in sequentibus quatuor orationibus, in quibus secum ipse pugnat. Duas enim orationes pro accusatore recitans, et duas pro reo habuit, in ambabus æque probatus. Hæc enim oratio similis est orationi Lysiæ ad Micinem scriptæ. Argumentum ejus hoc est. Quidam, a cœna rediens, cum comite occisus inventus est. Post cujus mortem quidam ex affinibus suis inimicum ejus accusat, ut hujus homicidii reum: ille inficiatur. Unde conjectura status imperfecta, ex una tantum persona constans. Divisio orationis hæc est. In procemio constitutionem oratio non habet, quia nondum oratio dicendi impensa erat: contentionem namque incipiens primum accusationis confutatione utitur, qua ostendit neminem ex debitoribus ne cogitatione quidem interfecisse. Deinde causam urget, ostendens ex insidiis interfectum esse. Denique ad propositum transit, indiciorumque petitionem servi testimonio refellit. Deinde digressio et peroratio sequitur.

Quæ quidem fraudes ab hominibus contemnendis comparatæ fuerint, eæ sunt ad coarguendum non admodum difficiles: fraudes autem si quæ constructæ fuerint ab hominibus nobili loco natis rerumque civilium usu tritis, et id ætatis agentibus quo quisque ad prudentiam valentissimus atque excitatissimus est, ejusmodi veteratores et noscitare et coarguere perquam est arduum. Discriminis enim probe tenentes magnitudinem, in quod induunt caput, e longinquo cautionem insidiarum quas parant meditati, prius operi manum non admovent quam suspicioni omni aditum ad se diligentissima circumspectione occluserint. Quorum vos gnaros atque memores oportet, o judices, vel minimum quemque radium suspicionis allabentem cupide captare eique certam fidem adhibere. Nos autem hunc reum hujus cædis agentes volumus vobis accusatores idonei atque religiosi videri; neque sumus ex eo genere accusatorum, qui

sontem elabi sinentes insontem persequuntur: neque probabile est nos tam iniquos et improbos esse, ut nobis ipsis magis quam aut vobis aut ulli alii noceamus, qui probe teneamus, cum homicidii reatus totam civitatem polluat atque teneat piaculo constrictam, donec homicida demonstretur, futurum, ut reatus ille a civitate in nos solos relabatur, si pro sonte insontem plecti curemus; et, vos judices, si falso nostro decepti indicio in dicendo jure erraveritis, pœnam omnem illius erroris in nos solos esse coorituram, qui falsa docendo vobis imposuerimus. Certi itaque cum simus omne hujus homicidii piaculum in nos solos esse relapsurum, si verum dedita opera conturbemus atque dissimulemus, conabimus ex iis, quæ probe cognita atque perspecta habemus, quam poterimus liquidissime demonstratum dare, cædem hanc ab hoc homine, quem ejus insimulamus, peractam esse. Neque enim probabile est eam a latronibus peractam esse; quia ambo, et herus et servus cum eo peremptus, non spoliati vestibus, sed adhuc amicti suis vestibus, reperti sunt: latro autem si eos peremisset, profecto non fuisset commissurus ut sine illo compendio discederet, cujus adipiscendi causa caput ipse suum discrimini objecisset; quamvis prædam illam jam paratam nulloque sudore rapiendam inter manus haberet. Porro ne per rixam quidem inter pocula coortam confossi sunt: statim enim fuisset ejusmodi homicida a reliquis compotoribus et agnitus et comprehensus; nostrum autem peremptum, qui occiderit, nemo novit. Non magis jurgium atque convitium ei necem contraxit: cecidit enim nocte intempesta et in loco deserto; atqui ejusmodi tempore locoque nemo alii cuipiam convicia ingerit. Denique etiam hoc prætexi nequit, fuisse nescio quem, qui jaculo alium nescio quem petens, telo aberrante hunc confoderet: nam si conjectus error hunc sustulisset, non profecto idem telum a destinatione sua abberrans, unius erroris incredibili constantia ambos, herumque servumque una, sustulisset; sed ambo jacent una confossi. Atqui negatum est præter has quas commemoravi excusationes, ullas alias quodammodo probabiles comminisci. Refutatis igitur his excusationibus et occlusis his subterfugiis, nil superest, quam ut aiam hunc peremptum ex insidiis inimici cecidisse; id quod ipsum quoque mortis genus clamat. Sed ei insidiatum esse ecquemnam sit credibilius, quam eum, cui post magnas clades olim a perempto acceptas adhuc multo majores ab eodem essent inevitabiliter metuendæ? Quæ est conditio hujus hominis a me rei facti. Hic enim, a longinquo jam cum esset infestus perempto, multas quidem ei capitales causas in foro dicendas objecit, in quarum nulla eum condemnavit; contra vero a perempto criminibus exagitatus et numero pluribus et atrocitate pœnarum horribilioribus, e nulla unquam discessit absolutus, quo factum est ut res ejus familiaris cladem insignem acceperit: vetustas illas tacebo simultates

eorum mutuas; novissime adhuc peremptus reum sacrilegii accusavit, lite duobus talentis æstimata. Quid ejusmodi in loco facturum fuisse credibile est eum reum, qui criminis incusati sibi esset conscius, accusatoris facundiam et in rep. potentiam nosset, neque injuriarum oblitus esset ab eodem accusatore pridem acceptarum; eritne dubitationi locus, quominus hic, tot stimulis actus, et agitaret de inimico tollendo consilia et data opportunitate exsequeretur? Et ardor vindictæ occœcabat mentem ejus, discriminumque in quæ se demissurus esset recordationem obliterabat, et metus malorum ab eo, si diutius in vivis superesse sineretur, imminentium, ita exsternabat, ut hoc calidius manum facinori adjiceret, ludibriis hujusmodi spei præterea ductus. Hominem si sustulero, sic ille secum cogitabat, facile fiat ut facinoris auctor in occulto maneam; et semel exstincto illo, nihil jam est quod de causa sacrilegii male metuam: sublato enim accusatore nemo alius illam causam persequetur, sed jacebit deserta, accusatore in judicio non comparente: at fac tamen esse qui causam illam prosequatur, fac me damnari, fac denique me fortunis omnibus ipsoque spiritu mulctari; acerbum quidem id erit, verumtamen cum idem illud me maneat supplicium, si hunc diutius vitalibus auris vesci patiar, multo est gloriosius, si cadendum mihi sit, me non inultum, sed inimicum una quoque mecum letali ictu a manu mea prostratum cadere: ignavum fuerit segnem et imbellem mortem accipere jugulo ultro oblato. Sic reus hic secum proculdubio agebat. Certum autem eum fuisse, crimen hoc de sacrilegio ipsi capitale fore neque ullo pacto evitabilem hunc ictum, id ex eo constat, quod per actionem causæ de homicidio, ut cum minore periculo conjunctam, effugere conatus est necessitatem crimen sacrilegii purgandi. Nam nisi persuasum sibi habuisset, posse fieri ut cædem quodammodo purgaret, nullo autem pacto fieri posse, ut crimen sacrilegii defenderet, cædem non commisisset. Hæ sunt illæ necessitates, quæ eum ad committendam cædem adegerunt. Foret jam idem e testimoniis quoque testium approbandum; et producturi quoque nubem testium essemus, si iis abundaremus; verum in solitudine cum cædes peracta sit, qui poterimus testes multos producere? producemus ergo testes eos, qui testem unicum in re gesta præsentem — nam præter eum plures non aderant, cum insultus fieret —, pedissequum puta perempti, de homicida herique suique indicantem audiverunt. Nam spirans adhuc ille pedissequus a supervenientibus repertus et sublatus fuit: is a nobis de homicida interrogatus respondit, de toto globo grassatorum, a quibus oppressi fuissent, se alium neminem noscitasse præterquam hunc unum quem cædis postulo. Tenetur itaque convictus, cum argumentis e probabilitate ductis, tum testimoniis eorum qui aderant pedissequo, inter exspirandum cædis hunc insimulanti: ejusmodi

reum nullo prorsus modo vobis licet, judices, absolvere. Nam si faciatis, et jus æquum sitis violaturi et in publicaque privataque vestra commoda peccaturi. Nam sic grassatori cuique veniam detis capitibus fortunisque quorumcunque impune insidiandi, si arma corrumpatis ea, quibus grassatores impugnari et ad confessionem scelerum adigi possunt: nam si neque argumenta e consentaneo petita, neque testimonia eorum qui rebus gestis interfuere, penes vos valent, nemo grassatorum omnia jam poterit unquam convinci: carebunt ergo injuriis oppressi vindice: quod est summum nefas. Sed etiam haud expedit hunc impurum, humano cruore madentem, incesto pede limina deorum calcantem, sanctimoniam fanorum polluere, aut assidentem iisdem mensis convictores, quamvis insontes, spurcitie sua respergere: exsistunt enim inde annonarum caritates terrarumque sterilitates, pecora cum mulieribus parere desinunt, negotia omnia sinistris fortunis intercedentibus sufflaminantur atque conturbantur. Decet ergo vos, existimantes hujus cædis ultionem vestram esse provinciam, pœnas homicidii in scelerati hujus caput, sic meriti, retorquere; punientes enim hominem unum, dabitis vos quidem huic uni malum, sed illud malum et ei proprium atque privatum erit neque ad plures dimanabit, et eodem illo malo privato publica mala relevabitis, totam civitatem repurgantes atque expiantes.

---

2. DEFENSIO EJUSDEM CÆDIS.

ARGUMENTUM.

Accusatus fatetur quidem antiquam inimicitiam, quæ illi cum interfecto intercesserat, homicidium tamen negat, et indicium facit se eum non interfecisse inimicitiam. Dicit enim, inimicus cum sim, omnino scivi mihi causam contrariam eventuram; propterea tamen sane eum non interfeci. Refellit et testimonium servi, utpote a dominis subornatum: non enim incredibile dicit, grassatores, qui illum interfecerint, non prævenisse, ut illum pallio spoliarent.

Non videor mihi peccare, existimans me hominum natorum omnium esse infelicissimum, ut cui fortuna nascenti contigerit implacabiliter irata et infesta. Cæteri quidem si qui adversa cum fortuna conflictentur, finem tamen aliquando tandem malorum suorum inveniunt, ut procellis jactati, rursus succedente tranquillitate maris et cœli serenitate recreantur atque conquiescunt: valetudine gravi oppressi et in vitæ discrimen adducti, convalescunt et cubili resurgunt salvi: quæcunque aliæ calamitates alios perculerint, succedentes contrariæ illis prosperitates illas depellunt et obliterant. Mihi vero hic homo [peremptus] fataliter et superstes adhuc fundi mei fuit calamitas, quem funditus evertit; et nunc vivis exemptus in capitis me conjecit discrimen, quod etiamsi effugero, relinquet tamen mihi mœrorum atque sollicitudinum satis superque. Tam me gravis urget sors ut non satis ad salutem mihi sit, me ipsum pietatis ergo deos jurisque civilis observantem præstitisse; sed etiam, nisi homicidam, a quo hæc cædes patrata fuit, investigaro atque coarguero, quem ipsi investigare atque demonstrare non possunt hi, qui fusi sanguinis ultores se gerunt, ego ipse in periculum veniam, ne falsa cædis suspicione oppressus contra jus et fas impræsentia extremo supplicio damner. Subtilem hi me quidem acremque verbis faciunt disputatorem et callidum insidiarum architectum, eoque ægerrime laqueis convictionis irretiendum; at iidem tamen rursus ea me patrasse aiunt, quæ si patraro, necesse sit omnium hominum me tardissimum atque vecordissimum esse: facinora enim mihi imputant contra me de cæde manibus meis peracta testantia. Mirabilem enimvero inconstantiam atque repugnantiam! Quamquam facinus non commisi, nunc tamen, illo vere sublato, suspicione facinoris premor, ob simultatis acerbitatem quæ mihi cum vivo olim intercessit: noram, ergo, si hic a quoquam alio jugularetur, futurum ut suspicio cædis in me statim incumberet. Egone manibus ipse meis cruri meo hanc securim impingerem? Non erat multo magis consentaneum, me, si quem alium nossem ejus vitæ insidiantem, operam dare, ut eum a proposito illo revocarem facinorique intercederem, quam me facinus id patrare, per quod in suspiciones incurrerem, haud dubias illas et ultro arcessitas? Prorsus hoc abhorret. Nam si fecissem, necesse erat cædis auctorem aut innotescere aut ignotum manere: si innotuissem, funditus perieram, ipsa facinoris atrocitate me jugulante; sin autem facinus meum clam mansisset, certus tamen eram suspiciones hominum omnium in me esse incubituras. Injuria mihi utique fit indigna et miserabilis, qui cogar, non modo me purgare, sed etiam homicidas quos ignoro indicare: quod tametsi perarduum et pæne negatum est, conabor tamen hoc quoque facere. Necessitas enim, ut in proverbio fertur, telorum omnium est acerrimum. Accusatorem alio modo repellere non possum, quam argumentum ejus invertendo. Concludebat sic: fieri nequit, ut exanimatum aut latrones aut rixosus quidam compotor aut alius aliquis importunus convitiator aut denique jaculator a meta aberrans peremerit; ergo, inquit, hic peremit, me demonstrans, et ipsum mortis genus clamat, hunc fecisse. Invertam argumentum hoc, sic concludendo: si necesse est, ut ego homicida sim ideo, quod illos haud probabile sit fecisse, necesse rursus erit me crimine vacare, si planum fecero, illos probabili suspicione facinoris urgeri. Negant hi probabile esse, quod ego aio vel maxime probabile esse, ut cæsus, dum nocte intempesta vagaretur incertus quo iret, a manticulariis confoderetur, vestium cupiditate illectis. Nam quod vestibus spoliati jacentes non fuerint, ex eo nihil colligi potest: potuit fieri, ut homines intervenientes ipsis, otio eos excluderent vestes jacentibus destringendi, quorum homi-

num intervenientium metu, si jacentes una cum vestibus reliquerunt et fuga salutem quæsierunt, utique non desipuerunt, sed vel maxime sapuerunt, salutem lucello præhabentes. Sed fac peremptum hunc, non a manticulariis vestium causa peremptum esse: quid tum? num ideo magis ego feci? annon facile factu fuit, ut hic cæsus, videns nescio quos malum aliquod et capitale facinus patrantes, ab his occideretur, metuentibus atque caventibus ne sui facinoris ille index fieret? Ecquis non hosce, meos accusatores — qui multi erant — novit non multo minore peremptum odio prosecutos, quam fuit meum illius odium? Nonne igitur magis fuit probabile eos ipsos, quam me, eum sustulisse? quid me impediat hoc suspicari? Norant, hic si a quocunque tandem tolleretur, futurum, ut cædis in me suspicio incumberet: quid tum? occidebant eum, certi, se in occulto mansuros, et me culpam ipsorum luiturum esse. Pedissequi testimonium ecqui tandem credibile sit? a quo, discrimine exsternato, noscitatum fuisse homicidam ita parum est credibile, ut contra credibile est, eum ab hominibus, quorum in potestate non esset, interrogatum, ad omnia quæ illi vellent statim assensum esse. Universe fides servorum omnium in edendis testimoniis sublesta est — nam ni esset, cur eos tormentis subjiceremus? —, ecqui ergo par erit huic servo fidem haberi aienti herum suum a me peremptum esse? Argumenta porro solummodo probabilia me gravantia si quis censeat paris esse ponderis cum veris et certis, eum velim rursus in contrariam partem hoc secum reputare argumentum a probalitate ductum me sublevans: in parandis insidiis consentaneum est me securitatem et cautionem secutum esse; quam si secutus sum, multo est verosimilius, me cavisse, ut a cædis executione abessem, quam ut interessem, eoque me meis oculis de veritate cædis certum redderem. Nego porro hoc, quo nunc teneor, actionis forensis de homicidio discrimen mihi visum fuisse expeditius atque tutius, atque alterum istud de sacrilegio; contra vero aio me, si non plane desipui, prius illud multis modis duxisse formidabilius, quam hoc posterius: id quod nunc demonstratum eo. Nam si causa sacrilegii caderem, futurum erat ut fortunis solummodo mulctarer; jus civitatis et spiritum mihi nemo erat erepturus; salva autem vita mihi relicta, etiamsi causa cecidissem et fortunas omnes amisissem, non tamen ideo fuissem ad extremas incitas deventurus, quia satis erat amicorum, qui stipe collectitia mihi necessaria alimenta præbituri viderentur: homicidii autem in causa hac victum me quænam manebant? supplicium mortis certum et inevitabile, præterea ignominia nefandi sceleris quam liberis pro patrimonio eram relicturus; aut si fuga mortis supplicium prævenirem, forent tamen mihi, homini seni et extorri, præter exsilium mendicitatis molestiæ atque dedecora toleranda. Planum itaque feci, nullam criminationum ab accusatore in me intortarum esse credibilem:

sed fac tamen probabile videri, eam cædem a me patratam esse, in eaque patranda me humanum quid passum, quod ab humana natura exspectari eique ignosci consentaneum sit, quamquam eam cædem reapse neque patravi et patratam a me esse pernego, vel sic tamen quoque par foret me absolvi. Nam injurias ab inimico mihi oblatas si ejus sanguine ultus essem, ingentes illæ atrocesque erant injuriæ; nam nisi tales essent, non possem videri fecisse facinus cum humanæ naturæ infirmitate consentiens; homicidas enim, et non qui homicidium justitiæ consonum patraverint, jure condemnaritis. Quicquid est, quocunque vos me pacto absolveritis hoc crimine, non polluam deorum sanctimoniam in eorum fana ingrediens, et contendens vobis persuadere ut me absolvatis, nefanda non facio. Nefanda contra faciunt et pestes vobis multifarias consciscunt hi, qui, omisso vero homicida, me insontem homicidii reum agunt: hi auctores vobis fiunt, ut impietate numina deorum lædatis: hi digni denique sunt, qui eadem omnia patiantur ipsi, quæ me aiunt meruisse, supplicia. Hujusmodi hominibus, tam impuris, denegate, judices, fidem vestram ipsorumque fidem parum fidam ducite: me autem e moribus et factis ante actæ omnis meæ vitæ spectate; quod cum facietis, tum deprehendetis, me neque vitæ cujusquam insidiari neque bona aliena appetere, sed contra, multasque spissasque contributiones contribuere, ingentes æris summas in trierarchatus, eosque crebros, insumere, splendida munera choregalia edere, multis succurrere gratuitis de meo largitionibus, pro multis, quibus me de nominibus haud contemnendis prædem præstitissem, luere solitum, rem auxisse non litium forensium sordibus, sed honesti quæstus exercitatione, crebra diis offerre sacrificia, civilemque me et æquum erga cives gerere, legibusque convenienter ætatem degere. Talis cum sim fuerimque, nolite me criminis impii turpisque condemnare. Quod si peremptus hic adhuc in vivis superesset, non satis haberem me purgare, sed etiam eum, unaque hos, qui sub prætextu ulciscendæ injuriæ huic a me oblatæ latentes emungere me nummis conantur, demonstrarem, per summum nefas me criminum eorum omnium insimulare, quorum nunc ab his insimulor. Verum majore etiam, quam erga eos decebat, æquitate atque facilitate utar; transmittam hæc: unum hoc vos rogabo, qui summæ rerum estis arbitri atque compotes, ut sinatis vos ab infelicitatis meæ immanitate ad misericordiam flecti vulneribusque ab ea mihi impositis salutarem vestram manum admoveatis; nolite, juncta cum his infesta opera, protervo pede jacenti mihi ventrem quasi conculcare, neve committite ut hi me pessumdent modo turpissimo legibusque divinis pariter atque humanis repugnantissimo.

3. ACCUSATIO POSTERIOR EJUSDEM CAUSÆ.

ARGUMENTUM.

Quæ a reo dicta sunt, in hac oratione Antiphon refellit, quando neque servi testimonium infidele et incredibile est, neque quanquam dives esset et nobilis improbabile eum homicidium fecisse, propterea bonis periclitaturum. Propositiones vero per inversionem diluit: illo namque dicendo, infelix sum, invertit, dicens calamitatem sibi ipsi damno esse.

Injuriam utique hic facit infelicitatis numini, quod ille prætendens piaculare suum facinus obumbrare conatur; neque vestra dignus est, judices, misericordia, qui cum peremptum calamitate perculit quæ eum invitum et repugnantem de medio sustulit, tum semet ipse in discrimen conjecit ultro arcessitum. Superiori oratione planum feci, peremptum nostrum procul omni dubio ab hujus rei ferro cecidisse: nunc autem planum facere hac altera mea accusatione conabor, crimen hoc ab eo non ita, ut par erat, depulsum esse. Age itaque argumenta ejus libremus. Fac ergo verum esse, quod ait, a latronibus eos fuisse jugulatos, illosque latrones, a spoliandis cadaveribus impeditos interventu quorundam quos ad se advenire vidissent, fuga salutem quæsivisse, nil curantes vestimenta illis detrahere. Esto. Invenerint hi intervenientes herum jam exanimatum: atqui famulum tamen inveniebant adhuc spirantem et sui conscium; hunc certe diligenter interrogassent de homicida; famulus veros cædis auctores indicasset bona fide; hi, re comperta, nomina sceleratorum ab illo edita ad nos retulissent, et sic liber a culpa reus hic mansisset. Non placet hoc? Fac ergo, peremptum alios quosdam in facinore malo videntem, ideo fuisse ab his sublatum ne facinoris hujus index fieret: atqui sic cædes horum, heri famulique, non sine istorum facinore innotuisset. Qui præco cædem promulgasset, idem una quoque facinus sceleratorum promulgasset, et sic in hos incubuisset suspicio, non in hunc reum. Porro fac perempto alios quoque fuisse inimicos, sed minoribus ab illo injuriis affectos neque in tantum capitis fortunarumque discrimen adductos, atque hic reus a perempto fuit. Age cædem ejus his imputemus: atqui mente comminisci non possum, qui potuerint minore in discrimine versantes animum inducere, ut magis hujus perempti vitæ insidiarentur, quam hic, cui majus periculum ab ejus vita, si diutius extraheretur, impenderet. Huic neque metus periculi ab homicidio commisso so manentis, neque recogitatio injuriæ atque atrocitatis et fœditatis qua se esset hac cæde patranda commaculaturus, sitim sanguinis effundendi satis exstinguere poterat; illorum autem simultatem atque vindictæ

sitim satis restinguere et manus reprimere atque ad continentiam compescere poterat, et cogitatio periculi subeundi et ignominiæ contrahendæ, etiamsi revera aliquando cædis committendæ aliqua lubido eos incessisset. Sed famuli testimonium elevat? Non recte is quidem. Nam optimæ illud erat certissimæque auctoritatis, ex eo genere testimoniorum, quæ edentes servi, non modo non tormentis subjiciuntur, sed vel libertate quoque donantur. Torquentur utique servi in causis herorum. Sed quibus? cum aut conscii consortesque heris fuerunt in furando aut furta herorum infitiando celare conantur, tum equuleo eos imponimus eaque necessitate veri confessionem ex iis exprimere studemus. Etiam hoc nego verum esse, quod ait, verosimilius esse, a cæde patranda se abfuisse, quam ei interfuisse. Verum quidem hoc fateor esse, si abfuisset, minus periculum eum fuisse aditurum, quam si adfuisset. Fac enim sicarium ab eo immissum, in facinore deprehensum, in hunc contulisse culpam, ab hoc se dixisse emptum et immissum esse. Quis crederet? qui prædicationi suæ mercenarius fidem faceret? Verum rursus, si abfuisset, verendum ei erat, ne facinus minus patraretur; segniores in exsequendo futuræ fuissent operæ: nemo non eorum omnium, absente instigatore et gubernatore facinoris, cunctantius atque reformidantius id esset aggressus. Verum negat periculum, quod sibi a causa sacrilegii imminuisset, si perempto hanc accusationem persequi per fata licuisset, gravius atque horribilius fuisse, quam periculum causæ hujus quam de homicidio nunc agendam habet. Etiam hoc falsum eum dicere, docebo. Discrimina et condemnationis et absolutionis in utraque causa ponamus paria. At non perinde certum erat, fore, ut causa homicidii in judicium adduceretur, atque certum erat, alteram causam sacrilegii esse inducendam, si vita inimico diutius prorogaretur; ne sperare quidem ullo pacto poterat, inimicum, quoad superesset, sibi veniam actionis de sacrilegio esse facturum: hanc autem homicidii accusationem, ut effugeret, erat sperandi causa probabilis; fieri enim poterat, ut in occulto maneret, a se cædem fuisse aut jussam aut patratam. Porro, postulans, propterea quod suspicio cædis non improbabilis in se incurrat, non ideo statim ab illius suspicionis tota mole opprimi, non recte postulat. Nam si metus suspicionis et ignominiæ publicæ, quam in se incubituram videbat, si cædes committeretur, satis hunc a proposito avertere valuit, necessario consequeretur, insidiatum vitæ perempti neminem fuisse. Ergo peremptus non fuit. Nemo enim non eorum, qui minus sibi, quam hic reus, a perempto metuebant, censendus est, minus inimici capiti fuisse insidiatus, quam hic est, qui omnium maxime sibi ab eo metuebat. Contributiones autem et largitiones in rempublicam suas jactans reus, et choregatus,

quibus functus est, nil magis proficit: indicia quidem hæc sunt lautæ et beatæ vitæ; verum, ut documento sint, ab homine tam locuplete cædem commissam non esse, tantum abest, ut potius contrarium approbent. Nam illa ipsa fortunarum amplitudo metum ipsi injiciebat, ne per hunc peremptum eam amitteret; quam si vellet retinere, necessario de medio submovendus hic inimicus erat: impium quidem facinus, quis neget? consentaneum tamen erat, audaciam atque cupiditatem hominis scelerosi ab eo sibi non fuisse temperaturam. Urget porro locum hunc, a jure civili homicidas haberi atque appellari eos qui cædem reapse manibus suis perpetrarint, non autem istos qui tantummodo speciosa quadam ejus suspicione premantur. Foret de hoc recte admoniturus, si homicidæ, hujus cædis patratores, nobis certo cogniti essent atque deprehensi: verum donec illi demonstrentur, reus hic argumentis summæ probabilitatis coargutus, recte habebitur homicida, et præter eum nemo alius. Cædes enim, non coram testibus, sed in occulto patrantur. Palam itaque jam constat, hunc reum per ipsam suam defensionem prodere, cædem hanc a se patratam esse: rogans itaque vos, ut se, qui homicida sua ipsius confessione sit, tamen absolvatis, quid agit aliud, quam ut vos roget, ut piaculum suum a se in capita vestra transferre iisque spurcitiem suam affricare velitis. At quanto major est orationis nostræ æquitas, qui, si neque probabiles notæ quibus hic obruitur, neque testimoniorum auctoritates quibus hic confoditur, satis ad coarguendum valent, negamus unum quemquam esse omnium, quantumvis magna suspicionum mole oppressorum, qui convinci queat. Quodsi ergo hunc absolvatis — quod si feceritis, per summum nefas feceritis —, defuncti manes nobis quidem pacati erunt, qui, quantum in nobis esset, egimus omnia ad eos placandos facientia; vobis autem, valde vereor, ne tempus veniat quo manes illi sollicitudines metusque et conscientiæ cruciatus injiciant. Constat inter omnes hunc miserum peremptum esse: vestigia cædis omnia ad hunc unum reum deferunt: famulus defuncti exspirans hunc homicidam appellavit: ecquo tandem vos jure hunc, undique septum et laqueis convictionis constrictum, absolvatis? Ignota hæc vobis non sunt, sæpius inculcata: quare, tenentes ea memori mente, succurrite defuncto, punite homicidam, repurgate civitatem a piaculo. Quod cum facietis, triplex simul bonum hoc uno facto consequemini: minuetis numerum maleficorum, alienis fortunis atque spiritibus insidiantium; augebitis numerum hominum religiosorum; maculam impietatis ipsi vestris a manibus abstergetis.

4. DEFENSIO POSTERIOR EJUSDEM CÆDIS.

ARGUMENTUM.

Ecce inquit ego, et ærumna mea. Demonstrative dicit, seipsum innuens. Ipse ego, inquit, meipsum et infortunio meo et istorum malitiæ trado. Argumentum se homicidium non fecisse præbet reus, quod nusquam ea nocte progressus fuerit; et propterea omnes servos ut torqueantur offert.

Ecce ego me infelicitati, quam hi a me aiunt per nefas accusari, in manus potestatemque ultro trado, unaque horum simultati, reformidans quidem atrocitatem invidiæ qua hi me respergunt, rursus tamen vestra fidens voluntate et veritate cœptorum meorum. Contendunt hi quidem ipsa adeo facultate calamitates meas coram vobis lamentandi me excludere; at quonam alio me confugere oportebit, si portus hic salutis meæ, sinus vester, occlusus mihi fuerit? Inaudito exemplo — nisi potius me dicere par est modo nequissimæ improbitatis turpissimo —, hi, qui se mei una accusatores peremptique ultores ferunt, omnem suam orationem in exaggeranda vi probabilitatis exhauriunt, dum interim ab ipsa veritate aberrant: verum homicidam quod demonstrare non habent, ideo me contendunt homicidam esse; partibus insuperhabitis iis, quæ demandatæ ipsis sunt, invadunt in alienam provinciam; me per nefas de medio sublatum eunt, non sanguinis effusi vindicias quærunt, quas quærere jussi sunt. Jam oportebat me quidem aliud nihil agere quam ut famuli testimonium enervarem, quo facto insistere et acquiescere poteram: index enim homicidarum non magis sum, quam coargutor; nihil aliud jure flagitari a me potest, quam ut crimina mihi objecta refutem. Audebo tamen nihilominus etiam ulterius procedere, quo et hos, inimicos meos, capiti meo insidiantes, omnibus propugnaculis atque latebris expellam, omnemque omnino maculam suspicionis a fama mea abstergam. Infelicitatem itaque meam, cujus nomine hi mihi invidiam creare contendunt, oro quæsoque, ut, mutata natura, mecum reconciliata, felicitatis induere personam velit: vos autem rogo judices, ut absolvendo me beatum reddere malitis, quam condemnando miserabilem. Accusatores si audimus, nemo non eorum, qui cædi dum perageretur intervenerunt, quæsivit, quinam essent homicidæ, cognitoque, ad domum peremptorum renunciavit: hoc factum esse multo aiunt esse probabilius, quam alterum, ut nempe intervenientes cædi, cognitis homicidis, viam suam pergerent et de re gesta homicidisque ad necessarios cæsorum renunciare insuper haberent. Ego vero, multum illis dissidens, nego quenquam tam calidis animis tam ferrea fronte futurum fuisse, ut derepente, nocte intempe-

sta, incidens in corpora contrucidata, adhuc palpitantia, in homicidas inquireret eoque ipse suam vitam in discrimen daret; videtur enimvero ille multo citius retro pedem retulisse citamque in fugam se conjecisse. Quod si ergo latrones in hoc quoque perempto eadem fecerunt, quæ hujusmodi homines in simili loco atque tempore facere par est, locus utique est suspicioni, grassatores nescio quos vestium causa etiam in hos insultum fecisse; injuria itaque fuerit, eos a suspicione hujus cædis absolvere. Num autem una cum cæde ab his latronibus patrata, alia quoque similia facinora aliorum grassatorum voce præconis indicata fuerint, nec ne, quis novit? Nemo enim tanti fecit id quærere. Obscurum autem cum sit præconium, ne ab his quidem grassatoribus peremptum fuisse nostrum hominem incredibile est. Famuli autem testimonio ecqui oporteat majorem auctoritatem fidemque attribuere, quam testimonio ingenuorum? famulo utique major erat impunitas mentiendi, quam his. Ingenui, si qua de re in judicio testati falsi dicti testimonii convicti sint, infamia notantur et pecuniis mulctantur: famulus autem hic nullo tolerato examine, nullis admotis fidiculis, exspiravit. Ubinam ergo nunc dabit pœnas? Scrutinium ecquod subibit? Nil itaque mirum est, si homo, cui nullum propositum esset e mendacio periculum, impulsus ab inimicis meis, quorum in potestate esset, falso me indicavit. Famuli ergo testimonium mihi adversum, fide omni cum sit indignum, facinus utique feceritis impium et nefandum, si me propter ejus auctoritatem, quæ nulla est, occideritis. Porro aiunt minus esse credibile, me a cædis patratione abfuisse, quam ei interfuisse: ego vero quod aio me ab illa cæde abfuisse, id non ratiociniorum probabilitate, sed rerum veritate testatum faciam. Quotquot enim mihi sunt utriusque sexus mancipia, illa omnia vobis dedam ad quæsitionem per tormenta: quorum e prædicatione si constiterit, me illa nocte domo abfuisse, aut vel limina modo domus meæ transisse, confitebor me homicidam esse. Neque obscura parumque memorabilis est illa nox, sed vel maxime insignis eoque ad recordandum facilis; homo enim noster Diipoliis cecidit. Quod ad opulentiam attinet, cujus amittendæ formidine me exsternatum hi aiunt necem ipsi dedisse, longe secus est quam hi prædicant: debebat illa mihi potius caritate sui constringere manus atque reprimere a facinore. Pauperibus quidem conducit, novandis rebus et capessendis consiliis desperationis plenis aleam fortunæ jacere, aut melioris adipiscendæ aut præsentis deterioris ipsa cum vita exuendæ; spes enim ipsis non prorsus nulla est, mutata rep. suam quoque infelicitatem alium vultum esse induturam: fortunatis autem hominibus expedit, quanta maxima cum cautione conquiescere immotos et parta quiete tueri. Rebus enim conturbatis et inversis, e fortunatis fiunt mendici et

miseri. Pugnant adversus me armis probabilium solummodo argumentorum, et nihilominus tamen illinc summam colligunt, quam non jam probabilem sed certam et veram contendunt esse: non probabiliter, sed vere et certo certius me homicidam esse asseverant. Atqui demonstratum dedi, illa omnia eorum argumenta a probabili petita pro me militare. Nam testem cujus testimonio premor, fide carere planum factum est: scrutinio res caruit: indicia pro me facere, et contra adversarios, declaravi: vestigia cædis non ad me deferunt, sed ad eos quos adversarii oratione sua absolvunt. Planum itaque a me factum cum sit, omnia meæ accusationis capita infida et fide cassa esse, verendum utique non est, ne id eveniat, quod hi eventurum aientes vano vos metu territatum eunt, ut nempe, si ego absolvar, nullus posthac maleficorum omnium maleficii convinci possit; sed hoc potius exsistet multo horribilius, ut insontium nemo posthac satis evidentem et gravem inveniat rationem sui purgandi, si ego nunc reus peragar. Quanquam hi me tam perspicua et manifesta cum injuria reum agentes, ipsi impietatem summam committant, per quam sanguinem meum effundere conantur, puros tamen se ferunt et a piaculo intactos: me vero impium facinus agere in eo, quod vos ab impia cæde mei dehorter, persuadere vobis laborant. Ego vero, qui me aio purum et intactum ab omni crimine mihi objecto esse, veluti in articulo mortis constituti remanentibus ultima præcepta mandant, sic vobis quoque hæc præcipio atque injungo, ut summa diligentia caveatis, ut in reverentiam hominibus sanctis et crimine vacuis debitam ne offendatis: quoniam vero vobis opera quoque danda est, ut manes perempti ultione placentur, sævitiem deæ vobis ad animum revocans ejus cujus hæ sunt partes, ut cum alia quæque scelera tum inprimis homicidia pœnalibus iris prosequatur et exagitet, hortor vos ut insontem pro sonte ne puniatis, eoque in causa sitis ut vere sons inultus elabatur; id quod fiet, si me culpa vacantem peremeritis; eo enim facto, nemo de quærendo vero homicida amplius cogitabit. Hæc itaque mala caventes atque devitantes, absolvite me; quod facientes primum divinisque humanisque juribus convenientia facietis; deinde non errore ruetis, eoque carebitis pœnitentia quæ agnitionem erroris insequi solet: hujusmodi enim in causis pœnitentia nil proficit, errore commisso medicinam respuente.

ANTIPHONTIS TETRALOGIA II.

1. ACCUSATIO CÆDIS INVOLUNTARIÆ.

ARGUMENTUM.

Pueri duo in gymnasiis jaculabantur: accidit unum perite jaculari, alterum vero in impetum sagittæ currentem vulnerari. Mortuo puero, pater ejus eum qui sagittam emiserat homicidii accusat: qui culpam ictus in currentem transfert. Unde quidam statum causæ recriminationem, alii transpositionem nominant.

Causarum quicquid in confesso et extra controversiam positum, est, de eo jam dudum edixerunt atque sanxerunt leges, et hi qui leges illas suis suffragiis ratas esse jusserunt; nam penes hos summa rerum potestas in rep. est: si quid autem incidat controversiæ obnoxium, de eo vobis demandatum est, ut dignoscatis. Quare cum causa hæc, quæ mihi cum hoc reo est, prioris sit generis, plana et aperta, venio ad vos, judices, rogatum ut edictum legum exerceatis; neque enim videtur reus hic adolescens, quod obloquatur, quicquam esse habiturus: nam, tametsi fateor, eum, non volentem, sed invitum fecisse, certum tamen hoc est eum, in gymnasio jaculo certantem, filii mei latera illo jaculo transfixisse; quo a vulnere confossus in continenti exspiravit. Verum tamen mihi, qui perempti pater sum, eo, quod invitus fecit, non minorem conscivit calamitatem, quam si data opera fecisset; neque eo minus perempto fatum ante tempus acceleratum, ipsi sibi conscientiæ atque pœnitentiæ cruciatus et civibus in vita relictis piaculi spurcitiem contraxit. Quare vos rogo, ut occisori imperetis, ut sese abstineat a frequentatione locorum illorum omnium, quorum aditu lex homicidis interdicit: quod facientes, demonstrabitis, vos commiseratione duci et patris infelicis filio orbati, et filii ante tempus rapti, neque sinetis ab hoc adolescente adspersam toti civitati maculam ei insidere.

2. DEFENSIO CÆDIS INVOLUNTARIÆ.

ARGUMENTUM.

Pater ejus, qui sagitta alium interfecit, dicit, eum qui interfectus fuit sibi ipsi causam cædis fuisse. Jaculo namque misso, ad scopum cucurrit: unde sui occisorem habendum esse. Status causæ criminis translatio est, non, ut quidam interpretantur, veniæ deprecatio.

Nunc tandem uso meo comperi, solere infortunia rerumque necessitates ipsos adeo quietæ et a turbis causarum forensium abhorrenti vitæ deditos in certamina rixarum committere, pudentesque atque pacatos cogere, ut alia multa facere ab illorum ingeniis moribusque aliena, sic in foro quoque dicere. Ego enim, qui talis, tam modestus et sedatus esse, non modo in primis studeam, sed etiam sim, nisi mea me de me multum fallit opinio, tamen ab adversa mea me fortuna eo redactum video necessitatis, ut, inconvenienter cum reliquæ meæ vitæ more, causa mihi sit defendenda, cujus et ægre perdidici veras rationes, et multo adhuc impeditiorem mihi invenio rationem eas oratione coram vobis demonstrandi. Quare ad clementiam et commiserationem vestram, judices, non minus ego quoque, quam accusator meus, confugio rogoque vos ut, si vobis videbor subtilius quam pro reliquo meo more disputare, quod ipsa necessitas a me invito extorquebit, ne minus ideo æquis auribus defensionem meam accipiatis, neque, opinationis speciositate magis quam veritatis certitudine ducti, sententiam pronuntietis: nam opinatio quidem rerum gestarum secunda iis est, qui facundia rebus induere facies quascunque volunt valent; veritas autem stat a partibus hominum justitiæ atque religioni operantium. Sperabam itaque ego equidem, operæ me meæ fructus esse percepturum, quam in hoc filio meo artibus iis erudiendo ponebam, quibus cum resp. universa ornatur, tum nos ambo privatim nobis videbamur commodi nonnihil percepturi; verum evenit mihi prorsus contra atque sperabatur et designabatur. Nam adolescens hic, non impetu quodam arrogantiæ in contumeliis lascivientis actus, neque levitate petulantiæ, sed in gymnasio una cum aliis æqualibus sub magistro jaculum intorquere discens, vulnus quidem lethale misero puero, accusatoris filio, intulit, verum tamen non ideo statim dicendus est eum sustulisse, si rem gestam, non externa specie in oculos incurrente, sed rerum veritate, quæ diligentia meditationis exigitur, metiaris: ipse puer in semet peccavit, et per hanc alienam culpam filius meus in criminationes impegit, quas ut sibi conscisceret ei nunquam in mentem venit. Nam si jaculum, extra terminos ejus cursui præfinitos evectum, in puerum incurrisset, eumque stravisset, nulla nobis relicta foret excusatio qua incusationem cædis depelleremus: atqui

puer jaculo intra spatia sua manenti, ultro semet venienti obtulit, corpusque suum ei objiciendo impedivit jaculum quo minus ad metam pervenire posset; puer eo quod sub teli conjectum venit, et ipse sibi vulnus lethale contraxit, et nobis infamiam ad nos prorsus nil pertinentem. Patet ergo adolescentem injuria cædis insimulari, qui neminem eorum omnium feriit, qui procul a meta loco suo et tuto constiterunt. Puer itaque, si pariter loco suo stans mansisset, procul omni dubio ictus non fuisset; res est perspicua: sed multo adhuc magis est perspicuum, cum non alieno errore, sed suomet cecidisse; nam si quietus et immobilis stans in statione sua perseverasset, ictus non fuisset. Erroris itaque pœnas si eum dare par est qui erravit, constat jam, a qua parte error sit: ambos enim contra voluntatem suam fecisse, id quod fecerunt, alterum ferientem, alterum sub ictum venientem, de eo mihi cum accusatore convenit. Sed adhuc evidentius arguatur homicida hoc quærendi modo. Qui, cum animo suo proposuissent aliquid facere, id efficere non possunt, sed ab instituto atque spe sua aberrant, hi habentur atque appellantur effectores rerum involuntariarum; qui autem sponte sua aut agunt aliquid aut affectioni cuidam se objiciunt, in hos merito et actiones illæ voluntariæ et voluntariæ clades, ut in auctores, conferuntur. Jam adolescens meus neque hominum quenquam voluntarie læsit neque in re quapiam voluntate sua peccavit. Exercebat artem jaculandi, non interdictam sibi, sed imperatam; non jaculabatur in area luctantibus consecrata, sed in ea, ubi jaculantes operi suo vacant; neque intorsit jaculum alio quam versus metam; non a via recta detortum ad procul a meta distantes jaculum in puerum incurrit: recte itaque omnia peregit adolescens, quæ agenda sibi proposuerat; quo fit ut nihil omnium fecerit præter voluntatem suam, sed ipsi haud exspectanti et invito casus adversus objectus fuit, ut jaculum ejus interventu pueri a metæ contactu prohiberetur. Puer autem, præter metam transcurrere volens antequam jaculum veniret, errabat in æstimando temporis spatio, quo licuisset alicui salvo transcurrere, qui rectiore et feliciore æstimatione momenta temporum mensus fuisset; incidebat itaque in malum involuntarium: peccavit ergo in semet ipsum, etiamsi contra voluntatem suam; habeat ergo sibi et ferat inultus pœnam erroris sui: cladem hanc ipse sibi jumento suo accessivit; pœnas dedit; ipse semet ultus est; desistatur ergo ab ultione aliunde petenda: nollemus factum, cui profecto non illætamur, sed potius ingemiscimus. At in culpa tamen nos non sumus erroris qui ei pestifer fuit, sed culpa penes eum est qui errorem commisit; malumque ex errore natum, in erroris auctorem relabens, cum nos a criminatione absolvit, tum in ipso committendi erroris articulo meritas a commissore pœnas exegit. Verumenimvero, non sola rei natura, sed jus quoque civile nos absolvit, quo fidens hic me reum agit. Jus quid edicit? Neque per fas, neque per nefas, h. e. nullo pacto, nullo prætextu, quocunque tandem, quemquam occidi. Atqui filius meus hac lege non tenetur; prorsus enim non occidit, neque volenter, neque præter voluntatem; error enim perempti filium meum ipsius adeo involuntariæ cædis crimine absolvit; et accusator ipse negat eum cædem voluntariam commisisse; absolutus itaque adolescens utriusque cædis crimine, lege illa non tenetur. Planum sic feci, et e rei gestæ veritate, et e legis formula illius cujus obtentu rei nunc agimur, culpa nos omni vacare, ideoque pœnam esse nullam meritos. Sed et reliquæ nostræ vitæ rationes moresque tantam pœnarum acerbitatem a nobis procul arcent, quantam hic accusator nobis irrogatum it; atrox enim filio meo injungatur injuria deorumque vindicta digna, si cogatur alieni erroris pœnas luere; ego vero, tametsi, non magis quidem, quam filius, sed solummodo pariter atque ille, culpa vaco, in calamitates multo acerbiores incidam, quam ille: nam ille quidem, si fatale fuerit, cita morte aufferetur; ego vero, quod reliquum mihi vitæ tempus est, id haud vitale exigam; orbus enim, filio carens, vivus adhuc, potero haud secus, atque fatis defuncti, pro sepulto haberi. Penes vos itaque et hujus infantis calamitas culpa vacans, et miserabilitas sortis, quæ me miserum senem, ut repente oppressit, ita minatur mœrore molestiisque confectura, tantum valeto vestramque commiserationem tam valide commoveto, ut caveatis condemnationis vestræ severitate nos extrema mergere infelicitate, ut potius absolutionis sanctitate religionis erga deos justitiæque famam tueamini. Nil est quod vereamini, ne nos absolvendo sanguis perempti inultus maneat: ultor ei suus jam obtigit: fert lapsus sui pœnas is, qui lapsus est: nos eas cum illo una perferre, haud convenit; ita meriti non sumus. Reverentes itaque lædere eos, qui hoc in negotio neque divina neque humana jura ulla ex parte læserunt, absolvite nos, id quod vos facere ambo illa jura flagitant: miserrimum par hominum, patremque filiumque, calamitatibus ante tempus acceleratis ne demergite.

---

3. ACCUSATIO POSTERIOR EJUSDEM CÆDIS.

Videtur hic reus mihi, non jam oratione solummodo, sed ipsa quoque re, atque re magis etiam quam verbis, declarare, eam esse necessitatis vim, ut, ubi inciderit, neminem non cogat præterque ingenium et præter morem nihil non et loqui et agere. Omnium enim minime profecto hic reus in tota superiore vita cum fuisset impudens vel audax, nunc a calamitate sua percitus ea prolocutus est, quæ ego equidem nunquam sperassem esse prolocuturum. Næ ego stultus

et bardus eram, existimans eum nil esse oblocuturum; id enim si prævidissem futurum, quod evenit, ut ille accusationi meæ defensionem opponeret, non satis habuissem crimen ejus indicare, neque defunctus sola altera parte orationis, altera memet ipse defraudassem: et rursus hic, si debita usus modestia contra hiscere ausus non fuisset, non altero tanto mihi præstaret, quo nunc præstat, ausus obloqui; non enim solummodo meam accusationem sua defensione excepit, sed etiam præterea me criminibus ultro ingerendis obrutum ivit, quibus, utpote non prævisis, in accusatione ego occurrere non potueram. Verumenimvero, quamquam tanta parte nos actionis superat, rebus ipsis tamen adhuc multo pluribus me passibus anteit, vobis persuadere laborans, se culpa vacare, eoque precibus a vobis contendens, ut, clementer atque benevole audita defensione, se absolvatis, me damnetis, qui nulla mala fraude commissa, præter illa priora mala misera atque infanda, adhuc multo etiam indigniora rebus et non verbis probra atque damna accipiam: quare ad portum clementiæ atque misericordiæ vestræ, judices, confugiens, quibus hoc est muneris datum, ut impia facinora animadvertatis ab iisque recte et præclare facta dignoscatis, vos rogo ut, facta coram oculis videntes certa et nulli controversiæ obnoxia, fallacis et captiosæ facundiæ præstigiis ne vos detis ludendos, neve credatis ei persuadere vobis contendenti, falsa esse atque ementita ea quæ vere evenisse inter omnes constat: nam si fucata illa eloquentia plus valet mentes imposturis illaqueatas ad assensum pertrahere, veritate tamen caret: veritas autem, tametsi minus diserta est et a pompa eloquentiæ vanæ denudata, simplicitate sua tamen et integritate potentior est. Quare possem quidem hactenus, justitia causæ meæ fretus, contentionem omnem defensoris securus ridere: verumtamen duritia atque sævities sortis meæ, a qua nihil non infestum metuere debeo, metum mihi injecit, ne, præterquam quod commodis carendum mihi sit, quæ poteram a filio percipere, nunc a fato ejus præmaturo intercepta, insuper etiam hoc obrutus dedecore abeam, ut videam filium a vobis homicidii insimulatum, ultro ab ipsomet in se admissi. Eo enim processit defensor audaciæ atque impudentiæ, ut filium suum, a quo illud jaculum intortum fuit, cujus vulnere meus filius exanimatus est, neget vulnus imposuisse, neget occidisse; contraque eum, qui jaculum ne manibus quidem contigit, et ne in mentem quidem sibi venire passus fuit ut jaculum intorqueret, quod jaculum neque solum neque ullum aliud corpus feriit, tamen aiat ipsum suis manibus illud jaculum per latus suum transadegisse. Cujus prædicationis tam evidens et tam palpabilis est repugnantia, ut audeam affirmare, videri mihi minus laborandum fore in assensu impetrando, si contendam, filium meum ab hoc adolescente, voluntate ipsius et data opera esse peremptum, quam huic erit laborandum, volenti persuadere, puerum a se neque ictum neque exanimatum esse. Filius meus tum temporis, quum adolescens hic jaculum expediret, a pædotriba jaculantium tela excipiente et colligente vocabatur: interea dum puer accurrit, adolescens festinationis et temeritatis intemperantia infestum intorquebat jaculum, quod, incurrens in filium meum, miserrimo necis genere sustulit insontem, a quo nemo quicquam læsus esset: adolescens autem, eo quod in æstimando laberetur illo tempore quod insumi solet jaculis colligendis, non accepit injuriam a filio meo, eo quod filius meus intercesserit quominus jaculum ipsius ad metam perveniret, sed potius filio meo insignem et luctuosam ipse dedit injuriam, eo quod metam non illam propositam quo collimare debebat, sed aliam quam non debebat, misero modo mihique peracerbo, feriit: sic volens quidem filium meum non occidit, imo vero volens neque feriit neque occidit, at invitus nihilo tamen minus occidit, quam si volens fecisset. Negans itaque puerum a se interemptum, negat quoque se lege teneri illa, quæ cæde omni destricte interdicit sive justa sive injusta. Atqui si hic homicida non est, in quemnam culpa cædis relabetur? in spectatores ergo, an in pædagogos? atqui horum quidem nemo quenquam ulla ex parte incusat. Ergo a nemine peremptus est filius meus? Atqui, non obscura, sed vel nimis etiam certa et in propatulo posita cædes ejus est. Ego itaque recte urgeo legem, quæ mihi recte præcipere videtur, ut homicida puniatur. Nam etiamsi invitus occiderit, non ideo tamen absolvendus erit pœnis præter voluntatem contractis: et peremptus, nil ideo minus læsus, quod a nolente peremptus sit, quam si a volente peremptus esset, injuriam utique acciperet, si sanguis ejus inultus manare sineretur. Erroris utique infelicitate lapsus est homicida: at non ideo tamen propter illam erroris sui infelicitatem absolutione dignus est. Nam, sive error is mere humanus fuit sive etiam numinis irati intervenit adversitas, paret eum erroris pœnam haud posse effugere; sive enim infelicitate quadam usus est, a qua numen divinum prorsus abfuit, peccavit tamen, et qui peccavit, pœnas peccati dare commeruit: sin autem insuper divina quædam macula homicidæ insederit, numine impium iracundiæ suæ pœnis exagitante, nefas sit homines natos intercedere velle verberibus divini flagelli. Verum opponunt, haud decere malis affici homines frugi, honestati deditos; nos autem, qui morum nostrorum haud minus approbaverimus sanctitatem, mortis immeritæ et improvisæ luctu cruciari ecqui conveniat? Sed culpa se ait vacare; calamitates iis postulat relinqui qui peccaverint, non autem in insontium capita detorqueri: verum, ea dicens, pro nobis dicit. Nam filius meus culpa vacat, neminem ulla in re offendit; quod si ergo sanguis ejus inultus maneat, ab hoc adolescente præter meritum effusus, injuriam utique accipiat: et ego, qui magis etiam, quam

filius meus, culpa vaco, infanda patiar, si a vobis excludar fructu beneficii, quod lex mihi contribuit. Ex illis ipsis autem quæ hi disputant consequi, adolescentem ne ab illo ipso quidem defectu voluntatis atque propositi in cæde committenda absolvi, sed illa ambo, errorem puta atque pœnam, ambobus, tam filio meo quam istius filio, communia æquis partibus esse, planum faciam. Nam si filius meus ideo homicida suimet habebitur, quia non constitit quietus, sed venienti jaculo ipse semet obtulit, ne istius quidem filius omni culpa est liberandus, qua vacaturus esset, si filius meus illo quiescente nullumque telum intorquente concidisset. Cæde itaque ab ambobus pariter peracta, necesse est ut pœnam quoque ambo participent: et filius quidem meus errorem suum in semet admissum majore etiam pœna quam pro modo erroris luit, quam ipse sibi pœnam dedit — morte nimirum luit —, qui ergo par sit impunitum discedere eum, qui se illi consortem et adjutorem delicti in eos, quos non decebat eo delicto lædi, præbuerit? Ex ipsa horum defensione constat adolescentem hujus cædis participem esse: ecqui ergo vos, judices, ullo pacto eum salvo divino humanoque jure absolvatis? Nobis certe, quos horum duum communis error funditus afflixit, injuria offeratur, non modo cum jure divino non consentiens, sed vel maxime etiam ei repugnans, si homicidæ habeamur atque declaremur esse: quod si fieret, deberemus extremum supplicium tolerare: quod supplicium in nobis exsecuti, si iis a locis non arcerentur, quibus arceri impuras convenit, non recte fiat, si modis iis, quibus homines pios excipi par est, excipiantur ab iis, qui alias impios sint exstirpaturi. Macula piaculi, quæ alias ad universos erat permanatura, sic vobis solis foret insessura; quapropter summa cautione hac in causa vobis utendum erit. Nam si homicidii reum hunc adolescentem pronunciaveritis eique locis sanctis interdixeritis, vacabitis crimine: sin autem eum absolveritis, ipsi vestra capita piaculo supponetis. Vestræ itaque ipsorummet pietatis ergo legumque tuendarum, abducite hunc foro, ultra fines deportate, et sic punite; sic enim cavebitis, ut spurcitiem ejus ne participetis, nobisque parentibus, qui ab isto homicida vivi adhuc tumulo defossi sumus, calamitatem reddetis, opinione saltim tenus famaque, tolerabiliorem.

---

4. DEFENSIO POSTERIOR EJUSDEM CÆDIS.

Consentaneum nempe erat hunc, accusationi suæ intentum in eaque defixum, defensionem meam haud percipere; vos autem par est tenere, cum nos adversarii, causam quisque suam, e benevolentia qua se quisque amplectitur, arbitrans, vera et æqua se dicere

autumat, tum vos decere sancte atque severe naturam causarum intueri. Nam e disputatis veritas rerum gestarum eruenda est. Mentitus ego equidem si quid fuero, profiteor, eo reliquis quoque a me vere et recte dictis invidiam fraudis et imposturæ affricare: sin autem a me dicta, tametsi subtiliter et limate, vere tamen dicta sunt, non ego, qui ista dico, sed natura rerum oratione mea agitatarum meretur odiosam hanc appellationem ferre. Volo itaque ante omnia probe vos tenere, si quis cædis commissæ reum aliquem aiat, non ideo statim homicidam fieri, sed tum demum, cum coargutus criminis vere commissi fuerit. Hic autem confitens rem ita revera actam esse, ut nos exposuimus, tamen de auctore cædis ambitiose quærit, de quo aliunde quam e factis constare nequit. Porro lamentatur de injuria filio suo facta malaque creata fama in eo, quod eum homicidam sui demonstraverim esse, qui tamen non modo jaculum non intorserit, sed ne cogitaverit quidem de intorquendo. Ego ipse quoque nego puerum jaculum expediisse, nego quenquam ab eo ictum esse; verumtamen, eo quod venienti telo se objecit, aio illum a semet ipso, non a filio meo, esse peremptum; nam si quietus constitisset, foret culpa necis in pædotribam transferenda, si is vocando puerum ad discurrendum invitasset; verum puer, a semet ipso impulsus ad intercurrendum, occurrit telo; quapropter ipse semet sustulisse dicendus est. Nolo ad alia meæ disputationis capita transire, priusquam adhuc liquidius excussero, utrinam casus hic, seu factum mavis, sit imputandum. Adolescens, filius meus, nihilo magis a meta aberravit, quam reliqui æquales ejus qui una cum ipso jaculis contenderunt, neque per errorem quendam suum eorum quicquam fecit quorum incusatur: puer autem non secutus est exemplum reliquorum spectatorum, qui una cum ipso jaculantes spectabant, sed obviam se telo dedit; unde clarissime constat per culpam ipsius factum esse, ut in malum incideret, quod reliqui spectaculi consortes evaserunt, eo quod quieti in vestigiis quique suis constiterunt. Nam si nemo in teli conjectum venisset, intortor jaculi nil peccasset; et ipse puer, stans cum reliquis spectatoribus, ictus non fuisset. Quod autem adolescens non magis, quam ullus alius reliquorum jaculationis sociorum, cædis hujus particeps sit, sic docebo. Si propterea, quod hic jaculum intorsit, puer cecidisset, deberent reliqui omnes exercitationis consortes etiam hujus criminis cooperatores haberi; nam hi, non ideo, quod jaculari omiserunt, puerum non ferierunt, sed ideo, quod eorum nemini in conjectum teli venit: pari modo adolescens, qui nihilo plus quam reliquorum quisquam deliquit, etiam hunc non fuisset sauciaturus, si puer perrexisset, ut antea fecerat, una cum reliquis spectatoribus in vestigio suo perstare. Verum hic error pueri non merus fuit error, sed accessit ejus quoque le-

vitas quædam et negligentia cautionis. Nam adolescens quidem, neminem videns discurrentem, quomodo poterat cavere ne quem feriret? Puer autem, videns istos jaculantes, facillime cavere poterat ne cui in conjectum teli veniret: debebat solummodo, id quod penes ipsum erat, quietus in vestigio perstare. Legem quod attinet, quam citant, oportet utique eam laudare. Recte enim facit jurique convenienter, homicidas involuntarios involuntariis malis puniens. Adolescens autem non peccavit; ergo injuria ei fiat, si plectatur ipse in vicem ejus, qui vere peccavit: nam satis ipsi est peccatorum suorum pœnas ferre: puer autem errore suo interemptus, simul peccavit, et a semet ipso punitus est. Punitus autem homicida pœna non caret: habet enim pœnam cædis. Non ergo scrupulum mentibus vestris injicietis me absolventes, sed condemnantes. Nam qui sui propria peccata luit, is nemini piaculum ultione expiandum relinquit: purus autem a crimine si tollatur, multo is acerbiorem veluti securim conscientiæ condemnantium impingit. Quod autem e disputatione nostra elucescit, puerum peremptum homicidam, sui nempe, esse, non nos sumus in culpa tam invidiosæ appellationis, sed natura facti. Quod si ergo argumenta nostra puerum cogunt homicidam esse, recte nos a legibus absoluti abibimus hoc crimine, eum pœnæ subjicientibus qui cædem patravit. Neque nos ergo in calamitates immeritas et ad nos nil pertinentes præcipitate, neque succurrere horum infelicitati divinitus immissæ conantes, sciscite divino numini adversantia, sed, prout sanctum et justum est, absolvite nos, recordati, casum hunc ex imprudentia ejus exstitisse qui telo venienti sese ipse obtulit: nos enim profecto culpa cædis vacamus.

ANTIPHONTIS TETRALOGIA III.

1. ACCUSATIO CÆDIS AB EO FACTÆ QUI SE DICERET VIM OBLATAM DEFENDISSE.

ARGUMENTUM.

Juvenis et senex conviciis concurrentes pugnaverunt. Violentius vero juniore percutiente, senex interemptus est: quare quidam juvenem accusat, tanquam homicidii patratorem: Qui dicit senem primum manibus lædere cœpisse. Unde causa status recriminatio est.

Recte et lege lata et ritu vetusto cautum est, ut judices homicidiorum causas disceptantes hoc maxime provideant sedulamque dent operam, ut et accusatores et testes æquo et vero, tam in accusando quam in testando, studeant; quo neque sontes impuniti transmittantur neque insontes per nefas in discrimina capitalia conjiciantur. Deus enim humanum genus esse atque perennare voluit, id quod eo testatus est, quod non solum genus hoc condidit, sed etiam principibus generis a se conditis et satis terramque et mare attribuit, qui altores eorum essent necessariaque vitæ tuendæ præsidia sufficerent, quo possent homines ad senile usque fatum perdurare neque prius a penuria victus necessarii tollerentur. Quod si ergo aliquis, tantis bonis ipse a deo ornatus, indignum iis se eo exhibet quod alium quempiam, item dignum a deo habitum qui bonis his ornaretur, cum vita usu illorum bonorum per nefas privat, is non solummodo in deos est impius, sed etiam jura humana conturbat. Peremptus enim, nil mirum sed vel maxime consentaneum est, si peremptori, a quo bonis divinitus datis privatus fuerit, divinam vindictam consciscit, per furiarum infesta ministeria sævientem; quam cientes et iniqui judices et falsi testes, eo quod pari scelere se obligant atque homicidæ ipsi, piaculum alienum ultro ipsi suas in domos inducunt:

et nos, qui peremptorum ultores nos ferimus, si non ob cædem vere commissam, sed ob aliam quampiam simultatem quæ privatim nobis cum accusatis intercedat, insontes in foro insectemur, non solum perempti manes ultione nulla placamus, sed etiam consciscenda insontibus immerita nece in nos irritamus iracundiam deorum infernalium, cædes impias dirissimis suppliciis exsequentium; tum pœnis homicidii capita ipsi nostra innectimus, homines innocentes exitio nefando pessumdantes; denique vobis persuadentes, ut insontes iniqua sententia percellatis, culpam vestri erroris ipsi nobis contrahimus. Hæc ego mecum omnia probe reputans atque cavens, hominem impium, hujus cædis patratorem, ad vos adduco; id quod recte atque ordine faciens, reprehensione et piaculo vaco: vos autem, eo modo, qui gravitati momentorum a me modo commemoratorum respondeat, causæ hujus cognitioni animum attendentes, afficite reum pœna magnitudini sceleris ab eo commissi respondente; quod cum facietis, tum piaculi maculam a tota civitate abstergetis. Nam si invitus peremisset, esset forsitan venia quadam dignus: verum per superbiæ atque petulantiæ intemperantiam et æstum temulentiæ sæviit in hominem senio confectum, quem tamdiu nodo brachiorum strangulavit atque pugnorum verberibus contudit, donec miserum senem anima desereret, gemino itaque titulo dignus hic est pœna, primum ea quæ in homicidas sancita est, nam homicida ipse quoque est; tum illas omnes meruit animadversiones, quibus hi castigantur, si qui reverentiam senili ætati debitam violarint, nam is quoque jura senum temeravit. Recte itaque jus civile vobis hunc hominem tradidit puniendum: audistis testes, qui intererant, cum hic stimulis temulentiæ actus in peremptum modis contumeliosissimis sæviret: constat itaque necem hanc esse præmeditatam. Quod cum constet, vos decet facinus juri civili adversans auctori pari modo refundere arrogantiamque per contumelias et insolentias grassantem coercere, vita illi invicem eripienda, qui vitam alii data opera et deliberato cum proposito eripuit.

2. DEFENSIO CÆDIS AGGRESSORI OBLATÆ.

ARGUMENTUM.

Status causæ translatio est: transfert enim in curantem medicum causam cædis. Recriminatorium enim ut consequens cepit.

Brevi oratione defunctos esse hos accusatores mei, nil miror: neque enim hoc ipsis nunc agitur, quo nil mali patiantur ipsi; sed istud, ut satisfacientes simultati erga me suæ, per nefas me pessumdent: quod autem teterrimis exæquare criminibus hunc casum con-

tendunt, quem passus ipse sibi fraude sua multo magis contraxit quam ego ipsi contraxi, hoc enimvero indignor, et recte id quidem. Ipse enim, nulla mea provocatus injuria, verberum fecit initium, illudens inter pocula mihi, homini multo quam ipse erat temperantiori et mente magis constanti; quo non sibi solummodo hanc conscivit injuriam, sed mihi quoque molestias hujus actionis creavit. Nego itaque eos me incusantes recte facere; factum enim hoc et humanis et divinis juribus repugnat. Nihil enim aliud egi, quam ut vim oblatam mihi defenderem, et aggressorem repellerem; quem si aut ferro aut saxo aut fuste repulissem, ne sic quidem injuste egissem — aggressores enim par est, non pari modo, sed abundantiore etiam numeroque et gravitate verberum commulcari —: ego vero eodem genere armorum, quo impetitus fueram, aggressorem ultus sum: ictus pugnorum ab eo mihi ingestos ipsi refudi: in hoc num injuste egi? Sed procedo. Severitatem nempe legis mihi opponet, vetantis quenquam occidi quocunque nomine sive jure sive injuria, eoque me aiet homicidii pœnis obstrictum teneri: virum enim perisse. Ego vero iterum atque iterum nego eum a me peremptum esse. Nam si protinus ab illis plagis ei a me ingestis exspirasset, ipse quoque faterer me illum exanimasse — quanquam, si fecissem, vel sic quoque recte fecissem, et ille nil aliud quam pro meritis luisset; par enim est, id quod iterum aio, aggressores non solummodo paria, sed etiam acerbiora et numero cumulatiora invicem pati —: ille vero, manibus medici imperiti commissus, multis diebus post periit, non a plagis a me ingestis, sed mali medici culpa; vos imo vero, accusatores mei, mortem ipsi pertinacia et temeritate vestra conscivistis; reliquis enim medicis denuntiantibus, ista si ægroto adhiberetur medendi ratio quam medicus ejus ei adhiberet, futurum, ut homo, cujus valetudo alias per se sanabilis esset, tamen periret, vos errore consilii vestri saluti ejus obstitistis: unde crimen mihi exstitit impium. Verum non æquitas solummodo causæ me absolvit, sed etiam diserta legis oratio illius ipsius cujus ex auctoritate accusatores me reum agunt. Lex enim illa pronuntiat, eum oportere homicidam haberi, qui alterius vitæ insidiatus esset. Quod si ergo homicida sum, quem hi me faciunt, necesse est, ut insidiatus perempto fuerim. Atqui quo pacto ego dicar insidiatus esse, nisi si concedant etiam illum mihi insidiatum esse? Nam quibus ille me modis aggrediebatur, iisdem ego illum invicem excipiebam, mala mea ipsi rependebam: quod si ergo illi ego insidiatus sum, ille necessario quoque mihi insidiatus fuit. [Quod si ergo ego illum occidi, occidit ille me quoque. Verum falsum hoc est. Ergo et prius.] Adversarius autem si ideo me putat homicidam recte haberi, quod plagas a me inflictas mors insecuta sit, contra, velim, hoc ille secum reputet, me ad plagas non fuisse excessurum,

si ille verberum non ultro fecisset initium: quod si ergo plagæ mortem illi contraxerunt, ipse sibi eas plagas, adeoque per eas mortem, manibus suis contraxit: testantur itaque illæ plagæ, non in me, sed in ipsum conferendam esse mortis causam; nam nisi vapulassem, non reverberassem. Aggressor itaque cum me audacia suæ aggressionis a culpa cædis ipse absolvat, nullo pacto licet me homicidam ejus haberi. Mors insecuta sive infelicitati sive temeritati cuidam imputabitur, ad me nil pertinet: nam si per infelicitatem quandam periit, non illa mea, sed ipsius est infelicitas — ecquæ mea culpa in eo est, quod tam infelix fuit, ut pugnis me prior incesseret —, sin autem temeritate periit, item illa sua periit: cur desipiebat? cur mens ei tam læva erat, ut verberibus me lacesseret? Planum feci accusatores injuste agere, me incusantes. Iam docebo, eosdem illis ipsis omnibus obnoxios esse, quorum me insimulant. Contendentes enim per insidias suas vitam innocenti mihi eripere, qua adhuc divino munere gaudeo, pietatem erga deum violant: deinde necem mihi per summum nefas machinantes, jura humana conturbant et ipsi fiunt homicidæ mei: impia denique cohortatione qua vos ad decernendam mihi necem instigant, vestram quoque religionem jugulant. Quæ ob nefaria consilia deus eos merita mercede mactet: vos autem decet, in id quod vestri muneris est irretortis oculis intuentes, me absolvere potius quam condemnare velle. Tutius enim vobis illud est atque consultius, quam hoc: fac enim me, cum nocens sim, tamen a vobis absolvi, et sic perempti manes inultos et implacatos manere, vestra ea culpa non est neque vobis pœnæ manium erunt infestæ, sed mihi, si vos oratione commentitia decepero veritatemque rei gestæ vobis per verborum præstigias eripuero; in ejusmodi loco non peccat neque tenetur is, qui recte rem edoctus non fuerit, sed ille, qui recte docere noluerit: contra vero a vobis injuria damnatus ego relinquam ultrices mei sanguinis pœnas furiales, quæ, hoc accusatore meo omisso, qui alias iis obnoxius foret, in vos infestæ incurrent. Quare agite, horum memores, impietatem hanc his impiis hominibus, accusatoribus meis, relinquite, et conservate potius ipsimet manus vestras a cruore puras, me absolvendo; quod cum facietis, convenienter divinoque et humano juri facietis; et sic universæ quoque civitatis sanctimonia salva erit.

3. ACCUSATIO POSTERIOR EJUSDEM CÆDIS.

ARGUMENTUM.

In hac oratione dicit, Miror, quia verisimile non est, seniorem primum lædere cœpisse. Deinde concesso rem sic se habere, eum qui se usque ad mortem defendit, crimini obnoxium esse, et de medico, quando propter imperitiam erravit, eum crimini non obnoxium.

Hunc nil miror impiis factis similes orationes adjungere; et vobis ignosco, quod, studio totam rem penitus cognoscendi, ejusmodi sermones patienter auditis, quos explodi par erat. Hic enim, tametsi fatetur verbera homini illa ingessisse unde exspiravit, tamen negat se homicidam ejus esse; nos autem, qui mortem ejus ulcisci student, vivus vidensque homicidas ejus esse dicit. Sed et reliquorum argumentorum stultitiam huic parem esse demonstrabo. Primum itaque asseveravit hoc, etiamsi e plagis exspirasset vir, a se tamen ideo non esse sublatum: rixæ enim principem a lege condemnari ideo, quod penes eum causa eventorum esset; sed peremptum rixam exorsum esse. Jam scire vos velim, judices, probabilius esse, ut juvenes rixam ordiantur quam ut seniores. Juvenes enim aut superbia generis nobilitate fidens aut vegetæ corporis vires aut temeritas a vino excalefacta, cujus perniciosos effectus nondum usu suo satis noscitarunt, impellit ad indulgendum iracundiæ sævienti; seniores autem sapere et se continere admonet conscientia luctuosarum injuriarum temulentiam comitantium, tum senii imbecillitas, denique vis et nervi juvenum ipsis terribiles. Porro reum non iisdem armis, sed prorsus contrariis, peremptum oppugnasse, res ipsa docet. Hic enim forti adhuc et vegeto lacertorum robore contundens senem necavit; senex autem, fortiorem debiliter et languide repellens, exspiravit, ne relicto quidem ullo defensionis vestigio in corpore fortioris. Manibus si cædem peregit, non ferro, hoc magis homicida habendus est, quo manus ipsi magis erant instrumentum domesticum et cognatum, ideoque ad rotandum et infligendum habilius. Audet porro affirmare, principem rixæ, tametsi adversarium non peremerit, nihilominus homicidam esse, et magis etiam, quam eum, a cujus ictibus inferior concidit: nam aggressorem, hunc esse βουλευτὴν θανάτου, *mortis* violentæ *præmeditatorem*. Ego vero alia omnia censeo. Nam si manus suæ nostrum cuique famulantur hactenus, ut a mente ejus imperata exsequantur, consequitur hoc, ut qui plagam inflixerit haud lethalem, is præmeditator mortis dici non debeat, sed solummodo plagæ; qui autem ad necem usque ceciderit, is recte necis præmeditator appelletur: nam quæ ille suæ destinationi convenienter patravit, ex his huic mortis venit necessitas. Infelicitas penes

cædentem est, malum autem penes eum cui id evenit. Hic enim illius a factis interemptus, non sua culpa, sed cædentis, periit: verberator autem, in cædendo ultra quam voluerat evectus, infelicitate sua sustulit hominem, quam tollere non decreverat. Culpam mortis in medicum cum transfert, miror profecto, qui non eadem opera peremptum a nobis aiat, qui ipsi auctores fuimus ut caput suum hujus medici fidei committeret. Nam si medico eum committere insuper habuissemus, dicturus esset hic reus, illum defectu medicationis perisse. At fac tamen per medici inscitiam ita eum perisse, ut profecto non periit, nihilo tamen ideo magis homicida ejus foret medicus — nam lex eum hoc crimine absolvit —, verbera autem ab hoc illi ingesta cum nos coegerint medicum arcessere, qui fiat, ut alius aliquis homicida sit, quam is qui nos coegit opera medici uti? Quanquam itaque tam perspicue genere omni argumentorum coarguitur, nostrum peremisse, eo tamen audaciæ atque impudentiæ procedit, ut non satis habeat suam impietatem purgare, verum etiam nos, piaculum ejus insectantes, aiat illegitima et impia agere. Sed hunc quidem, talium facinorum reum, tales voces et adhuc etiam atrociores jactare decet: nos autem, qui necem sine controversia factam doceamus, et plagam lethalem fuisse, et legem proferamus verberatori homicidium imputantem, subimus vicem defuncti ejusque loco atque nomine vobis demandamus, ut hujus homicidæ sanguine iracundiam deorum inferorum pœnalium placetis totamque sic civitatem a piaculo repurgetis.

---

4. DEFENSIO POSTERIOR EJUSDEM CÆDIS.

Urbe reus excessit, non quo causæ suæ diffideret suoque semet ipse præjudicio condemnaret, sed accusatorum contentionem reformidans: nobis autem, qui ejus amici sumus, ad pietatem tuendam satius est, superstiti adhuc, quam sublato, succurrere. Optime quidem ipse suam dixisset causam: verumtamen quia posterioris defensionis periculum nos subire tutius erat, quam ipsum, age partes ejus agamus nos, quibus desiderium ejus ingentem luctum sit allaturum. Videtur itaque mihi quidem injuria penes principem verberum residere. Quem adversarius aiens, non peremptum, sed amicum nostrum esse, qui sponte sua procellæ cessit, utitur argumentis parum consentaneis. Nam si, quemadmodum oculis a natura datum est ut cernant, et auribus ut audiant, ita quoque pari modo juventuti cognata esset insolentia, et senio pudor, nil egeremus vestra disceptatione, judices; ipsa enim ætas juvenem condemnaret: jam vero contra est, id quod usus docet; multi

juvenum sunt pudentes, multi senum lascivi; quapropter hic quidem locus communis est, non accusatori magis quam defensori patens. At hoc argumentum nobis est sine controversia proprium, ejusque firmitate præstamus adversariis: testes aiunt peremptum verberandi fecisse initium. Quod si est, quæcunque tandem alia amico nostro vitio vertantur, hoc, quod certaminis non princeps sed defensor fuit, eum omni culpa absolvit. Nam si, secundum vestrum arguendi modum, reverberator ideo pro homicida habendus est, quod verberum ab eo inflictorum atrocitas vos coegit medico salutem sauciati committere; altero tanto magis erit homicida habendus is, qui primis verberibus ultorem provocavit ad reverberandum, quam ille, cujus verbera consecuta mors est provocantis. Princeps enim pugnæ primum par suum adegit ad reverberandum in ultionem plagarum oblatarum, deinde necessitatem ipse sibi imposuit medicum arcessendi. Impiam utique et infandam accepturus sit reus injuriam, si, cum non occidisset, tamen homicida audiat, is non audiat, qui vere fuerit sui homicida, et cum non orsus esset rixam, tamen homicida habeatur, non habeatur is, qui reapse orsus esset. Accusator porro si vitæ perempti insidiatus non fuit, non magis reus fuit. Nam si, qui verberandi fecit initium, solummodo verberare, non autem occidere, intendisset, verberatus autem non reverberare, sed occidere, tum utique dici posset hic illius vitæ insidiatus esse. Jam vero defensor oblatæ injuriæ, solummodo reverberare, non autem occidere, cogitabat: sin autem hostem ultra quam vellet, et in locis corporis quæ ferire nollet, pepulit, non consilio, sed fatali quodam infortunio, lapsus est. Verberis itaque dici is quidem βουλευτής designator queat; at necis designator, quo quæso pacto appelletur is, qui invitus reverberavit? Inceptori magis est domesticus error, hoc est, ei propius assidet, quam ultori. Nam hic verbera in se intorta retorquens, quicquid peccavit, ab altero coactus peccavit: iste vero intemperantiæ petulantiæque suæ debet, quicquid aut dedit malorum aut accepit; et sic altero tanto dignior est qui homicida appelletur, ex errore geminato, cum suo proprio tum alieno. Reum autem non modo non acrius neque valentius, sed etiam remissius atque mollius ultum esse accepta verbera, jam docebo. Alter enim, catulliens et lasciviens, vim inferebat, non repellebat: alter autem contendens injuriam, non pati, sed repellere, quicquid tandem intulit verberum hoc studio suo mala oblata devitandi, quantumcunque est, semper tamen est infra modum ultionis eum, qui magnitudini oblatæ injuriæ responderet: dici ergo nequit dedisse malum, sed solummodo defendisse. Quod si autem regestorum verberum durities excessit ingestorum vehementiam, ut a lacertis fortioribus profecta, neque mirum id est neque meretur ideo reus a vobis condemnari. Nam inceptoribus rixarum leges

ubique locorum fixæ gravissimas et acerbissimas pœnas denunciant; repellenti autem vim, nusquam locorum pœnæ quicquam præscriptum est. Ad illam causationem a lege repetitam, vetante quenquam quocunque titulo sive jure sine injuria occidi, satis jam responsum est: non enim verbera hominem, sed imperitia medici jugulavit, de quo testes confirmarunt. Inceptoris quoque fortuna, non defensoris, incusanda est. Nam hic, qui et accepit et reddidit omnia verbera invitus, aliena fortuna, non sua, est usus: alter autem, sponte sua evectus ad omnia quæcunque egit, factis sibi suis suam arcessivit fortunam, eoque non aliena fortuna, sed sua, lapsus est. Jam planum factum est, reum homicidii prorsus obnoxium non esse. Quod si tamen, ut communem ambobus actionem [verberationem], ita infortunium quoque commune existimans quis esse, colligat e disputatis, neutrum altero, sive absolutione, sive condemnatione, digniorem esse, vos tamen vel sic quoque magis deceat reum absolvere, quam condemnare. Nam si æquum est, accusatorem ideo condemnare, qui perspicue non docuerit injuriam a reo sibi factam esse; ita impium fuerit reum condemnare, qui non perspicue fuerit incusatorum coargutus. Modis itaque omnibus hunc virum ab hoc crimine absolventibus, nos vobis demandamus, multo nos quidem sanctius atque religiosius, quam adversarii vobis modo mandabant, amici nostri ex persona, ut, studentes homicidam punire, insontem tollere ne properetis. Nam si reus hic, hoc prætextu, quod senem sustulisse dicatur, in ultionem ejus per nefas occidatur, manes ejus illis, a quibus morti datus fuerit, haud minus infesti erunt, atque manes senis ante interempti; et sic geminum foret piaculum, injuste sublatus, peremptoribus suis contracturus. Hæc vos reformidantes, existimate vestrum esse, ut insontem crimine absolvatis; impurum vero tempori permittentes aliquando patefaciendum, relinquite proximis perempti necessariis ad ultionem: sic enim agentes, modis agatis juri et humano et divino convenientissimis.

ANTIPHONTIS
DE NECE HERODIS
ORATIO.

ARGUMENTUM.

Helus quidam Mitylenæus Athenis eadem navi cum Herode Ænum solvit: cum navigando Methymnam Lesbi pervenissent, quoniam navis tecta non erat, aliam opertam invenientes conscenderunt. Quam ingressi, circa noctem Herode egresso neque amplius ingrediente, Heloque ipso solo redeunte, affines mortui Helum ut malefactorem accusaverunt: et in judicio certantes dixerunt, eum Herodem interfecisse. Hic vero translative crimen diluit, dicens, malefactores dici fures et grassatores, quorum operum me nihil fecisse ostenderunt. Transit deinde ad homicidii defensionem, et solerter certat. Quæ omnia a principio usque ad finem sunt communia.

1. Vellem, viri, facundiamque rerumque usum mihi esse, magnitudini malorum meorum parem: jam vero experientia, sed ea misera et infructuosa, non carens, plus enim malorum expertus sum quam oportebat, facundia careo plus quam nunc expediebat. Nam in carcere usus rerum nil mihi profuit, ubi corpore meo tolerandæ mihi fuerunt molestiæ, ob crimen cujus nihil ad me pertinet: ubi autem salus mea versatur in enarratione rei gestæ cum veritate consentanea, ibi me lædit infacundia. Quod fieri solet. Multi jam, causis justissimis fidentes, eo quod vera, quæ dicenda pro se haberent, non possent diserte proloqui, fidem non invenientes, non obstante causæ summa æquitate, tamen perierunt, quod eam verbis declarare nescirent: multi contra facundia pollentes, quamvis mendaciorum præstigiis judices luderent, tamen eo ipso, quod mentirentur, sed speciose et callide, salvi discesserunt. Necesse igitur est homini indiserto et ab usu eloquentiæ forensis destituto, ut fortuna ejus causæque exitus magis in arbitrio accusatorum criminationibus urgentium, quam penes rerum gestarum veritatem sit. Quare vos rogo, judices, non id quidem, quod plerique reorum rogare vos solent, ut audire se velitis; rogantes hi quidem ideo, quod causæ suæ diffidunt, et iniquitatis præjudicio ipsi sese feriunt—nam profecto consentaneum erat reos, coram viris honestis et bonis dicentes, etiam sine audientiæ deprecatione id idem consequi, quod accusatores ultro ab iisdem judicibus adipiscuntur, tametsi nunquam eorum audiendi benevolentiam precibus ambiunt—: sed hoc vos rogabo, ut si quid linguæ labor errore, mihi ignoscatis, existimantes, me, quod usu dicendi caream, potius, quam quod sceleratus sim,

pecasse; et rursus, si quid recte dixero, velim vos id rei gestæ veritati potius, quam subtilitati nescio cui meæ, imputare. Nam ut justum et æquum non est, eum ob verba salvum discedere qui facinoribus mortem sit meritus, ita rursus æquum non est, ob verba eum condemnari cujus facta proba et honesta sint: verbum enim inconsentaneum linguæ error est, facinus autem improbum est error mentis. Præterea necesse est hominem capitis sui causam agentem interdum labi. Oportet enim ejus menti obversari non solum dicenda, sed etiam eventus orationem suam consecuturos. De quibus nemini constare potest, neque sunt in arbitrio dicentis cujusque suo: nam obscura et ancipitia fortuna magis rotantur, quam consilio gubernantur. Magnam hæc sollicitudinem atque perturbationem injicere menti cujusque pro se dicentis consentaneum est. Eos ipsos, qui alias usu forensis eloquentiæ quam maxime callent, cum in discrimine quodam suo proprio versantur, multo jejunius atque indisertius pro se disputare, quam alias aliorum in causis soleant, et quam ab eorum nota facultate exspectetur: sin autem aliqua versentur in causa, ubi privatums uum discrimen nullum interveniat, tum rem multo gerunt felicius. Postulatio itaque mea hæc est, legibus et sanctimoniæ consentiens, et non meam magis, quam vestram, personam decens.

2. Capita vero accusationis sigillatim persecuturus, primum hoc vos docebo, summa cum legum violatione, summaque cum violentia et immanitate, me in hoc certamen fuisse conjectum; quod eo non dico, quo me vestri pœniteat, vestrique judicii auctoritatem ego aut defugiam aut exhorrescam — nam ita vestra fido æquitate certusque sum vos iniquam mihi et injustam esse sententiam hac in causa non esse laturos, sed æqua et sancta omnia pronunciaturos, ut, si nullius alius rei habenda sit ratio, quam hujus meæ de vestra æquitate fiduciæ, per eam certe ego prompte libenterque vobis sim causam capitis mei disceptandam permissurus, etiamsi, non ut nunc fit, ex formula juris, et jurati, sed extra ordinem, et injurati, dicturi sitis sententiam —, sed ideo locum hunc primum tractabo, quo intelligatis, qua immanitate et quo legum contemptu hi me in carcerem duxerunt, et huic causæ innexuerunt, eam probabile facere, cætera quoque ab iis in me ausa per summum nefas esse. Aio itaque eos in me eo modo agere, qui cum more civili in jure agendi pugnet. Actionem ἐνδείξεως in me, velut in maleficum, institutam non persequuntur, sed alio me nunc titulo, homicidii commissi puta, insectantur: quo ipsi auctores atque testes facti sunt me maleficum non esse neque lege in maleficos lata teneri; quæ lex cum solos notet fures et manticularios, cum hoc genere hominum autem mihi commune quicquam esse hi accusatores neque docuerint neque potuerint docere, effecerunt, ut vobis liceat sententia æquissima et juri civili convenien-

tissima a crimine me absolvere, cujus criminis obtentu, hi me curarunt in carcerem abducendum. Verumtamen cavillatione quadam sophistica legem secius interpretatum suamque violentiam coloratum eunt, aientes, legem eam, cujus ex auctoritate ego pro malefico fuissem in carcerem a se raptus, decernere de maleficis: jam homicidium magnum esse maleficium: me autem occidisse: ergo maleficum quoque me esse: ergo etiam lege illa teneri. Fateor enimvero homicidium, non modo magnum esse, sed vel maximum, maleficium: verum sacrilegium quoque et proditio patriæ non minus hanc appellationem merentur: et nihilominus tamen legislator haud existimavit ea ad hunc maleficiorum titulum referenda esse, sed peculiariter de illorum scelerum unoquoque præcepit. Deinde, cædis me accusantes, non eo modo in me agunt, quo in homicidas agi vult jus civile: qui alios cædis accusatione insectantur, hi debent iis denuntiare, ut locis illis omnibus se abstineant, quibus interdictum est homicidis ritu vetusto: igitur etiam foro: verum hi in foro me insectantur. Post, ultores sanguinis nunquam ab homicida mercedem pecuniariam, sed talionem deposcunt: hi vero litem mihi ære æstimarunt, tametsi lex edicat, ut homicida sanguine suo luat; atque id non eo fecerunt, quo id ex mea re esset, verum, quod e sua. Quo prodiderunt, si cupiditati suæ satisfieret, contentos se fore, ut homicidium minore etiam pœna luatur, quam lex præscribit: ergo minoris fecerunt jura perempto debita, quam cupiditatem suam: lucellum suum ejus placationi manium prætulerunt: quare autem id fecerint, oratione procedente id intelligetis. Tum, non modo in loco judicii, sed etiam in modo deliquerunt: nostis vos omnes judicum conventus, quibus causæ homicidiorum disceptandæ committantur, haberi solere sub dio, nulla alia de causa, quam, quo neque judices eodem loco cum iis conveniant, quibus humano cruore pollutæ sint manus, neque accusator cum homicida eodem tecto contineatur. Tu vero, mi adversari, me de homicidio accusans, sub eodem mecum tecto versaris in eoque morem vulgarem migras: sed etiam religionem jurisjurandi intermisisti; oportebat te jusjurandum dicere gravissimum atque sacerrimum, quo obstringeres te non alia dicturum in actione tua, quam ad ipsum homicidium pertinentia, unde planum testatumque fieret, me homicidam esse; sin autem secus feceris, ipse tute tibimet tuisque liberis posterisque, universæque genti tuæ perniciem extremam horrendis diris imprecareris: quo futurum erat facto, ut sive multa alia scelera patrassem, ob nullum tamen eorum omnium condemnarer, quam ob solum homicidium; et rursus, etiamsi innumeris aliis laudibus essem commendabilis, ob earum tamen nullam absolverer, sed homicidii pœnas darem. Verum tu hanc quoque cautionem insuper habuisti: ipse tute tibi jus arbitrarium commentus es, quo utaris; jure illo jurando non

dicto, tamen me homicidii accusas: accusant pariter testes tui, nulla magis, quam tu, juramenti religione obstricti, quanquam eos oportebat dicta eadem jurisjurandi formula, tenentes in manibus exta, sic adversus me testari. Et nihilominus tamen flagitas, ut judices, testibus fidem temere habentes non juratis, me homicidii condemnent; tametsi tute ipse tuis testibus omnem fidem eo derogaris, quod a legibus in hac republica usitatis discessisti, atque auctor ipsis factus es, tuum juris civilis contemptum ab eoque defectionem debere auctoritate legum omnium potiorem esse.

3. At tu tamen, quo facinus tuum juri civili repugnans excuses injuriamque carceris mihi præter jus et fas injunctam colores, hac te jactas cavillatione, si penes me relictum esset libere qua vellem ire, me certo certius urbe fuisse excessurum; quasi non sponte mea huc venissem, sed a te obtorto collo huc pertractus: atqui cara mihi est hic loci commoratio. Mea si nihil referret communione hujus civitatis gaudere, probabile erat, me ne arcessitum quidem fuisse venturum, sed commissurum absentia mea ut contumaciæ reus declararer: nil igitur opus erat ante litis contestationem me in carcerem duci. Sed et præterea nefas erat mihi, jam accusato, beneficium fugæ eripere, quod jus et fas et ritus vetustus cuique homicidii reo dat: nam post dictam priorem meam defensionem liceret mihi, nisi vinctus essem, ut nunc sum, urbe excedere: privilegium hoc nulli non homicidæ patet, et nusquam non locorum usurpatur. Tu vero, mi homo, jure me solum eo, quod Græcis omnino omnibus commune est, privatum is, sponte tua, auctoritate ultro per arrogantiam contra fas sumpta, et jure quod tute tibi privatim commentus es. Tametsi leges de homicidiis in hac republica obtinentes tam sapienter atque tam religiose sunt constitutæ, ut negem quenquam esse vestrum omnium, qui eas esse dubitet legum omnium cum æquitate atque sanctitate convenientissimas. Leges enim hæ cum sint antiquissimæ, sunt eædem adhuc hodie, quæ fuerunt primitus, tametsi aliis in rebus diuturnitas temporis et usus rerum longinquior homines prava dedocere et rectiora docere solet. Quare non ex adversarii disputatione discendum vobis est, quid de legibus existimare par sit, rectene an secus habeant, sed potius inverse, e legibus debetis cognoscere, utrum æquæ sint accusatoris postulationes, necne. Quanquam ergo leges de homicidiis latæ tam sunt perfectæ et tam perspicuæ æquitatis, ut nemo unquam sit ausus eas temerare: tu tamen solus ausus es legislatorem te gerere, et princeps fieri institutorum pessimorum, vetustisque legibus invitis me de medio tollere laboras. Atqui illa ipsa tua contentio jura temerandi, et vetustum jus libidine et insolentia tuorum novorum præceptorum pervertendi, voce clarissima adversus te testatur, te causæ tuæ diffidere: probe nempe noras, neminem, qui se jurejurando adigi passus fuisset, operam tibi fuisse testimonii præstiturum, quo ergo opprimerer. Deinde non, ut fidens causa tua, certamen hoc de negotio solummodo unum instituisti, quo finito tota lis irrefragabiliter esset in perpetuum decisa, sed controversiæ atque subterfugiis locum reliquisti vacuum, quo jam nunc prodis, te, cum res ad posteriorem actionem devenerit, eorum quoque, qui tum sedebunt, judicum auctoritatem esse detrectaturum, eique exceptionum et cavillationum nescio quid oppositurum. Quo fit, ut sive damner a vobis sive absolvar, perinde sim iniquo loco futurus: nam si nunc absolvar, dicet, me crimine maleficii quidem, at not item homicidii esse absolutum; sin autem condemnatus fuero, postulabit, ut occidar, velut homicidii reus peractus. Atqui quæ possint aliæ machinæ malignitatis tetriores et horribiliores esse, quam si vos quidem semel hisce persuasi quæ vultis assecuti fueritis, me vero semel absolutum rursus idem discrimen remetiendum maneat? [hujus autem liceat petulantiæ modis vexationis et contumeliæ omnibus in nos debacchari?] Præterea in eo quoque, judices, gravissima mihi facta est injuria et ab æquitate juris civilis abhorrentissima, quod custodiæ mandatus sum, tametsi tres sistere vades paratus essem; id quod facere per leges cuique licet: hi vero suis malitiosis artibus effecerunt, ut illa sponsio mea repudiaretur. Atqui peregrinus nullus unquam hac in urbe custodiæ mandatus est, qui tres vades præstitisset. Ipsi adeo maleficorum inspectores hoc more utuntur. Mihi vero is soli nil profuit: in me desiit validus et salutaris esse. Eccur tandem? His nempe expediebat, primum quidem, me occupari quam imparatissimum, antequam negotia mea conficere potuissem; deinde corpus mihi a carceris molestiis contabescere, tum amicos meos, a meis partibus abalienatos et in partes ipsorum traductos, promptiores reddi ad falsa contra me testandum, quam ad vera pro me, videntes corpus morbis, mœrore, et squalore carceris enectum citum mihi finem minari, neque sibi sic verendum esse, ne libertati et prosperæ valetudini redditus ipsorum mendacia detegam et ulciscar. Denique sperabant inimici mei futurum, ut mihique ipsi meisque necessariis dedecus adspergerent per omnem nostram reliquam vitam nobis inhæsurum. Factum est hoc modo, ut ego, quem legum vestrarum bene multæ absolvissent et periculo eripuissent, si secundum legum præscriptum in hac causa processum esset, tamen in hoc discrimen conjicerer: verumtamen vel ex his quoque ipsis salebris me evolvere conabor meamque innocentiam declaratam dare. Quanquam difficile est, mendacia e longinquo consuta callidisque diuturnæ meditationis commentis comparata subito evertere: nam quæ tu minus exspectaveris, ea præcavere negatum est. Dabo tamen operam, ut fideli et simplici rei gestæ enarratione vos in rem veluti præsentem ducam nudumque latus mendacii aperiam.

4. Evehebar Mitylena, judices, eodem in navigio, quo Herodes quoque vehebatur, idem ille, quem hi aiunt a me interemptum esse; tendebamus ad Ænum, ego quidem ad patrem, tum ibi agentem, Herodes autem Thracibus quibusdam mancipia venditurus. Thraces illi ipsi quoque mancipia ista empturi, una cum ipsis mancipiis venalibus, eodem navigio vehebantur. Producam testes hæc confirmaturos.

TESTES.

Erat ergo hæc, quam audistis, nostrum cuique navigationis causa: Iter per mare agentes procella nos opprimens cogebat ad locum quendam agri Methymnæi appellere, ubi navis illa ad ancoram stabat, in quam transgressum Herodem aiunt exspirasse. Hic vos reputare velim atque meminisse, non de consilio istæc, sed casu fortuito evenisse. Nusquam enim coarguor me auctorem Herodi factum esse, ut consors navigationis mihi fieret, sed constat ipsum sponte sua, privatorum suorum negotiorum gratia, eam ingressum esse: paret porro neque me sine idonea causa iter hoc ad Ænum suscepisse, neque fraudulenta quadam machinatione sic comparasse ut ad illum locum agri Methymnæi appelleremus navem, sed a necessitate tempestatis adversæ nos illuc adactos esse: neque præterea in portum invecti, transscendebamus in aliud navigium callida quadam mea cum aliis subornatis comparatione neque ullo dolo malo, sed hoc quoque necessario fiebat. Navigium enim illud, quo huc pervecti fueramus, tecto carebat; istud alterum autem, in quod transscendebamus, tectum erat desuper: tectum autem ut aperto præferremus, imber imperabat. Etiam hujus rei testes ad vos producam.

TESTES.

Transscensu sic in alterum navigium facto, potabamus. Sic potus Herodes navi, quæ res certa est, exiit, sed non rediit: ego vero illa nocte prorsus non exii e navi. Altero die, homo, nusquam copiam sui spectandi faciens, quæri coepit, non a reliquis vectoribus magis quam a me: alii si cuipiam eorum grave visum fuit Herodem desiderari, grave id non minus mihi quoque visum fuit. Et mittendi hac de re ad Mitylenam nuncii ego auctor eram, et de consilio meo mittebatur. Et cum alius nemo illuc ambulare vellet, nam et illi vectores ad quos accesseramus in novam navim transscendentes, et vetusti nostri sodales qui Herodem a Mitylena inde illuc comitati fuerant, hoc officium detrectabant; ego meum famulum nuncio perferendo offerebam: atqui, Herodem si ego peremissem, non profecto data opera illuc indicem misissem eum, qui me proderet, certus et prævidens, fore ut ille facinus meum amicis Herodis indicaret. Verum neque apud Mitylenam neque usquam locorum alias in conspectum prodibat Herodes, licet sedulo requisitus: interim cœlum serenius renidens navigationem rursus aperiebat, et reliqua quoque navigia omnia ex eodem portu in altum evehebantur: quapropter ego quoque cœptum cursum prosequebar. Etiam hac de re testes vos certiores reddent.

TESTES.

5. Hæc sunt facta; e quibus vos velim cogitando ea quæ par est elicere. Primum, antequam vela ventis daremus Ænum versus, Herode e conspectu sublato, nemo mortalium me hujus rei incusabat, quamquam hi [adversarii mei] jam tum de hoc evento certiores essent facti; nam si quisquam id mihi imputasset, ego e portu non excessissem; verum, tum statim quidem veritas potior erat mendacio et res gesta opprimebat ipsorum commentitiam mei incusationem, me præsertim adhuc præsente et in locis illis versante ubi scelus commissum jactatur esse. Ut autem ego insula excesseram, cum hi per otium inter sese fraudum suarum commenta ad pestem meam comparassent, tum demum cœperunt me criminari; aientes, me saxum in caput Herodis impegisse, atque sic exanimasse, atque id in terra continente factum esse, cum probe nossent, me pedem e navigio in terram continentem non extulisse. Hæc aientes, tamen modum indicare non habent, quo ego corpus, a me, si illis creditur, exanimatum, oculis hominum subduxissem. Nam id quidem dubio utique vacat, cædem, si facta est, prope portum factam esse: exscenderat nempe e navi non modo temulentus, sed etiam noctu; non potuisset itaque ipse sese rectum in pedibus tenere stantem, utpote quem crapula prægravaret, nedum ut longam viam ambularet; et si vel potuisset etiam mentemque pedesque regere, tamen ecquo prætextu probabili quisquam eum potuisset ad iter longinquum illicere? nihilominus tamen, non solum prope portum, sed etiam procul ab eo, circa quæsitus est vir toto biduo, neque inventus: non modo inventus nemo est qui se diceret eum oculis vidisse, sed ne sanguinis quidem effusi vestigium ullum aliudve quodpiam indicium cædis usquam apparuit. Et nihilominus tamen hic adversarius meus postulat me mendacio ejus concedere, qui testes produxerim confirmantes, illa tota nocte me nave non exscendisse: sin autem omnino nave exscendissem, nullus profecto modus excogitari potest, quo ita abscondi potuisset cadaver, ut omnes fugeret, nisi si homo perquam procul a litore maris in terram continentem processerit. [Atqui facere hoc temulentus, et noctu non potuit: ergo contumulatus humo non fuit.] At undis tamen mersus? Hoc illi quidem utique dictitant. At cujusnam navigii ministerio [exanimatum in litore cadaver pervectum in altum

et sic ponto dejectum fuit]? Necesse profecto est illud navigium unum fuisse tum in portu stantium. Qui ergo factum est, ut navigium hoc non inveniretur [licet sedulo ab inimicis meis quæsitum]? Præterea, qua in nave homo jugulatus et e qua in undas præcipitatum cadaver ejus esset, in ea consentaneum erat notas quasdam tantæ violentiæ cernendas prostare. Atqui, qua in nave potavit Herodes et e qua exscendit, in ea eum perisse negantes hi, tamen iidem eadem in nave se aiunt factæ cædis indicia reperisse; qua autem nave perductum cadaver in altum fuit et illinc undis mersum, eam navem neque invenerunt ipsam, neque indicium ullum ad eam deferens. Etiam harum rerum testes vobis exhibebo.

TESTES.

Ut autem Lesbo versus Ænum solveram, et illa navis, in qua ego una cum Herode Mitylena evectus fueram, illuc redierat, primum inscendebant in eam navem atque pervestigabant, et invenientes cruoris reliquias, statim aiebant, Herodem ibi jugulatum esse: verum hoc commento ipsis haud procedente, constabat enim ovillum illum cruorem esse, omissa prædicatione tam absurda, comprehendebant homines eorumque alterum tum statim tormentis subjiciebant. Tortus ille nihil mali de me edebat: quem autem multis diebus post tormentis subjecerunt, postquam toto illo interjecto tempore eum penes se habuissent, hic horum cohortatione permotus me homicidam edidit, in quo mentitus fuit. Præstabo hujus quoque rei testes.

TESTES.

6. Confirmarunt hi testes vobis, testem hunc tanto tempore post [re vetustate jam obliterata] tormentis subjectum esse: verum modo quoque torturæ animum attendite. Servum falsa testatum esse nil mirum est, quem facile potuit seu spes promissæ libertatis, seu quod sciret arbitrium tormentorum penes hos esse, qui, prout ea ederet aut premeret quæ hi edita vellent, ipsum aut sævius diutiusque aut lenius atque brevius essent cruciaturi, seu denique ambo ista una, spesque metusque, aut, si mavis, spes gemina, altera libertatis adipiscendæ, altera cruciatuum compendifaciendorum, illicere ad mentiendum. Vos omnes mihi videmini nosse, penes quos arbitrium et dispensatio tormentorum pro parte potissima sit, iis faventes torquendos grata auditu omnia prædicare: ab his enim emolumentum istis speratur, præsertim si torturæ non intersint hi, quos servi falso suo testimonio lædant. Nam si ego præsens illum servum torqueri jussissem, ut falsa edentem, forte eum terror mei vultus et metus cruciatuum ab imperio meo tolerandorum absterruisset, quominus mendaci prædicatione me gravaret: jam vero hi

ipsi erant tortores, iidemque torquendo imperabant ea dicere quæ ipsorum è re esset dici. Donec itaque servum blanda spes lactaret, fore ut mendacis adversus me denuntiationis fraus sibi prodesset, perseverabat in ista prædicatione: intelligens autem certam sibi necem parari, tum demum cœpit veritatem usurpare, fassusque est se ab his impulsum mendaci indicio me infamasse. Ita neque conatus mentiendi neque candor veracitatis homini profuit, sed tormentorum acerbitate enecarunt ipsi suum indicem, quo fidentes me insectantur, qua in re contra faciunt atque alii omnes homines. Nam alii quidem indicem sibi secundum, si conditionis ingenuæ est, largitionibus cumulant; sin autem servus est, manu emittunt: hi vero indicem suum præmio necis ornarunt, nequicquam obtestantibus et interdicentibus amicis meis ne facerent priusquam ego advenirem. Quo constat eos corpore indicis nil indiguisse, sed solummodo indicio. Metuebant nempe, ne, si veniens ego eundem servum rursus tormentis subjicerem, ipsorum insidias in caput meum comparatas proderet: sublato autem illo de medio, una cum ipso corpore perierat quoque veritatis exploratio, mendacemque indicinam tantum sperabant valituram ut pro vera habita me perderet. Horum tu mihi testes cita. [*Testes.*] Oportebat nimirum, ni multum fallor, eos huc adducere indicem ipsum, non solummodo indicinam ejus referre et ore hominis ipsius me coarguere, ipsoque eo argumento me oppugnare, quod indicem eorum exhibeant, ejusque torquendi veniam mihi faciant, nequaquam autem occidere. Nam hoc facto fidem ipsi sibi derogabant, armis ipsi se spoliabant. Utra enim nunc tandem servi prædicatione suam in rem utentur? num priore, an posteriore? et utra earum vera est, num ea qua me facinus patrasse affirmavit, an qua negavit? Utique, si ex probabili quæstio hæc expedienda est, prior prædicatio falsa fuit, posterior vera: semper solent deprehendi posteriores asseverationes prioribus veriores esse. Mentiebatur itaque servus initio emolumenti sui ergo; postmodum vero cernens, tametsi mentiri conatus fuisset, tamen nihilominus sibi pereundum esse, sperare incipiebat de salute per veritatis declarationem adipiscenda. In quo eum opinio fefellit; dicto enim vero, pœnas veracitatis extremo dedit supplicio, nullo reperto vindice, qui testimonii veritatem evinceret testemque tueretur et a periculo liberaret: ego enim non aderam, pro quo veritas posterioris prædicationis militabat; priorem autem debilitatum et obliteratum ierant hi: quo factum est, ut e prædicationibus servi res hæc nunquam ad liquidum perduci possit. Reliqui quidem omnes, si qui testimonio cujusdam infamati fuerint, testem sibi adversum suffurantur, et tum ex hominum conspectu submovent: hi autem, qui quæstionem de cæde Herodis instituerunt tam acerbam ut in custodiam ideo me ducendum curarent,

tamen indicem sibi secundum, mihi adversum, ipsi de medio sustulerunt. Hem incredibilis et inexputabilis inconstantiæ! Ego si de medio hominem submovissem aut nollem ad tormenta tradere aut aliam quampiam explorandi veri rationem defugerem, hac mea cunctatione aut fraude illi proculdubio sint ad causam suam confirmandam et ad meam evertendam usuri, ceu adminiculo inprimis valido atque potente; et profecto non possent me ullo alio urgere graviore argumento: jam vero cum ipsi vias has veri eruendi inire noluerint, quamvis amici mei eos hortarentur ad vestigia hæc persequendum, par est me illam eorum recusationem pro me interpretari, et illinc arguere, quam illi pro vera venditant, eam falsam et ementitam esse accusationem.

7. Verum etiam hoc illi jactant, hominem inter tormenta fassum esse, se mihi socium operæ affuisse, Herodem occidenti. Ego vero cum eum id dixisse nego, tum ita aio prædicasse meque Herodemque a se e nave eductos esse, post, Herodem a me peremptum, a se in navem impositum, ex eaque tandem in mare dejectum esse. Verum recogitate quæso primum hoc, hominem hunc, et toto illo tempore, antequam in rotam inscendit, et postquam de rota rursus descendit, usque ad extremum vitæ momentum, veritate prædicationis usum, a crimine me absolvisse: porro, mentitum quidem esse in rota jacentem, verum necessitati servientem, atque volentem quam primum a cruciatu liberari: denique, ut remota rursus tormenta fuerunt, cum rursus negasse me scelus patrasse, et contra potius, ad extremum ejulasse, meque seque ipsum pariter injusta criminatione perditum iri; quæ ille dixit, non gratia mei — ecqui enim mei? quem mendacio læsisset —, sed a veritate ista ejus ori extorta est confessio, qua prioris suæ prædicationis veritatem confirmavit. Deinde alter homo, iisdem tormentis admotus, quibus iste fuit, quamvis eodem nobiscum navigio vectus, rei gestæ a principio ad finem interfuisset, tamen alterius hominis primæque atque postremæ prædicationi ceu veræ dixit consentanea, non varians neque vacillans oratione, sed me constanter absolvens, ab illa autem alterius media prædicatione in rota edita, a necessitate non a veritate expressa, dissentanea. Nam alter quidem prædicavit, me e navi egressum interemisse Herodem, et tum se in tollendo cadavere mihi esse opitulatum: alter vero prorsus me negavit e nave egressum esse. In quo, non solum vera, sed etiam verosimilia dixit. Non enim profecto tam irato numine natus neque tam furiosus sum, ut sedulo quidem cavissem, ut necem solus ego sine conscio et adjutore quoquam patrarem, tametsi mihi summe periculosam, ut cui soli cum solo repugnaturo pugnandum esset: hoc autem facinoris penso elaborato, quod pensum erat omnium effectu laboriosissimum et periculosissimum, tum ego ad reliqua exsequenda, ubi adjutoribus nil indigebam, testes et conscios et consiliarios adscivissem. Porro Herodes, ut hi aiunt, adversarii mei, occissus est prope mare, haud procul navibus numero compluribus, in quibus homines erant qui succurrere periclitanti potuissent; tamen, cum ab uno homine necaretur, neque vociferatus est neque ullo alio quopiam indicio prodidit vitam suam in discrimen adductam esse aut se vim inferenti repugnasse; sensum sui prorsus nullum dedit neque in continente versantibus neque in navibus. Porro ut erretur noctu, multo et fit crebrius et est factu facilius, quam de die; ut in litore, quam in urbe: adde, quod e navi exscendisse aiunt Herodem hominibus adhuc vigilantibus; et nihilominus tamen hominis, qui in terra continente jugularetur eoque facto in navem inferretur, neque in terra neque in navigio cruor sparsus, aliudve indicium repugnantis aut exspirantis deprehensum fuit. Videturne vobis homo, alium necans et navigio imponens exanimatum, idque noctu, in tanta contentione, potuisse tam sedate atque tam circumspecte agere, ut indicia sceleris omnia curiose tolleret, ex humo sica abraderet, e navigio spongia abstergeret? quæ ne die quidem tu, etiamsi non trepidans, sed sedata mente a nulloque metu exsternata, possis omnia obliterare? Hæc ecqui sint quæso verisimilia? vos antestor, judices. Quod autem imprimis oportet vos vobis ad mentem revocare — et nolim profecto vos mihi succensere iterum atque iterum eadem inculcanti: magno versor in discrimine, cujus exitus in vestræ sententiæ fortuna libratur; recta enim et æqua si vos censueritis, salvus sum, a vero autem aberrantibus vobis, perii. Mentibus itaque hoc elabi aut a quoquam eripi ne, quæso, sinite, indicem ab his de medio sublatum esse, quibus una ea esset contentio, ut impedirent, quominus et ille index in conspectum vestrum produceretur, et ego copia potirer illum ad vos adducendi eique tormenta admovendi, quamvis prædicatio ejus illorum causam sublevaret, meam premeret. Jam vero corpus hoc servile, cum a domino ejus ære suo emissent, quo in potestate ipsorum esset, adactum a se eo ut contra me testaretur, privatim sponte sua sustulerunt, quanquam neque civitas ei necem publice decrevisset neque ipse Herodem necasset: hunc hominem oportebat utique in custodia ipsorum asservari, aut amicis meis in fidem atque custodiam tradi, et judicium de eo legitimum haberi. Jam vero vos, adversarii mei, sponte vestra, insciis omnibus aliis, tacite et clam, judicio vestro privato morti addictum, necastis; privati qui essetis, haud recogitantes, ne civitati quidem ulli Græcæ universe licere quenquam, nesciis Atheniensibus et re ad eorum cognitionem non relata veniaque ab ipsis nulla impetrata, morti dare. Prædicationum quidem ab hoc servo editarum voluistis hos esse judices, idque æquum esse censuistis: in facinora autem ejus, ut non hi animadverterent, sed ut vos animadverteretis,

vobis ipsi arrogastis. Atqui ne illi quidem servi, qui heros peremerint et in flagrante delicto deprehensi fuerint, ne sic quidem a jugulatorum necessariis occiduntur, sed traduntur legitimo magistratui, quo secundum leges nostras patrias puniantur. Tantum deferimus servis, ut sinamus eos adversus ingenuos testari: hero si cui servus interemptus ab ingenuo fuerit, licet illi hero hunc ingenuum de illo homicidio in jus vocare, si facere velit, et tum sententia judicum pari severitate in homicidam servi, atque in homicidam ingenui, animadvertit; quocirca par fuerat etiam hoc de servo judices cognoscere, non autem vos, causa indicta inauditaque, morte eum mulctare. Multo majori ergo jure ego vos homicidii reos agam, quam nunc injuste vos me reum agitis.

8. Sed ex ipsis quoque amborum tormentis subjectorum prædicationibus velim vos, judices, æqua æstimatione justum et consentaneum colligere. Alter eorum, servus puta, duas edidit prædicationes inter se repugnantes, modo aiens me facinus patrasse, modo negans: ingenuus autem, eidem tormento subjectus, nihil me lædens edidit. Quid ita? primum, non poterant hunc, perinde atque servum, proponenda spe libertatis illicere: tum animus ei erat quam servo erectior, ut veritatem tueri etiam cum capitis sui discrimine haud recusaret, etiamsi necesse sibi esset eo in discrimine occumbere; nam e re sua quid magis esset, utique hic quoque non minus quam servus intelligebat, futurum scilicet, ut hi a torquendo se desisterent, si ea prædicaret quæ illis auditu grata et accepta essent. Utri jam horum par est vos fidem habere? illine qui constanter usque ad extremum eadem in prædicatione perseveravit, an huic qui alternis affirmavit idem atque infitiatus est? Atqui si quis, nulla vi tormentorum cogente, sed ultro, eadem de causa constanter eadem prædicet, istius prædicatio multo majorem invenire solet fidem, quam alterius vacillantis alternisque a se dicta destruentis. At esto tamen utriusque auctoritatis par pondus: sumus ergo nos pares ratione testimoniorum: servus modo pro me prædicavit, modo idem contra me: rursus ex ambobus tortis alter affirmavit me facinus patrasse, alter constanter infitiatus est. Vinco tamen vel sic quoque in ista ponderum æqualitate: momenta enim testimoniorum ubi sunt utramque in partem æqualia, reum obtinet semper vincere, cadere causa accusatorem; paritate quoque calculorum judices magis reum, quam accusatorem, adjuvant.

9. Exposui vobis, judices, torturæ rationes, qua fidentes hi aiunt, probe se nosse certosque esse, Herodem a me sublatum esse. Ego vero si quid tale unquam patrassem ejusque mihi conscius fuissem, studuissem hoc par hominum de medio tollere, sive mecum ad Ænum abducendo sive in Epirum trajiciendo, non autem metuendos mihi reliquissem indices, homines facinoris

mei conscios. Sed aiunt a se repertum in navigio nescio quod epistolium, quod ego mittendum destinassem ad Lycinum, quo perscripsissem, Herodem a me occisum esse. Atqui quid opus erat per epistolium significare id, quod perlator ejus, cum probe nosset, tum verbis significare posset? Qui facinus ipse fecisset, multo poterat de eo et copiosius et certius exponere, quam epistola; neque ejusmodi erat epistolæ argumentum, quod perlatorem celari oporteret: alias ea literis mandata mittere solemus, quæ non possumus cum perlatoribus communicare; hic autem perlator totam rem jam tenebat. Item si copiosius aliqua de re docendum sit, solemus eam perscribere, verentes ne memoria perlatoris ipsa parum sufficiat amplectandæ atque referendæ narrationi: hic autem nihil aliud erat renunciandum quam hoc breve, Herodem esse peremptum; tam breve argumentum tanti non erat, ut in literas referretur. Præterea meminisse vos, judices, velim, prædicationem hominis ab argumento commentitiæ hujus epistolæ discrepasse: tortus enim fassus est, se cædem patrasse; epistolium autem resignatum me homicidam esse prodidit. Utri jam oportet vos fidem habere? Porro, initio quidem, quærentes, non inveniebant epistolium in navigio, postmodum autem inveniebant. Quid ita? Tunc nimirum, cum navigium prima vice pervestigarent, nondum ipsis tota fraus in caput meum erat excogitata atque comparata: postquam autem homo primo loco tortus nihil indicarat mihi infestum, ipsi scheda ma se exaratam injiciebant in navigium, quo haberent speciosam causam criminis in me conferendi: legebatur epistolium, velut ex insperato in nave repertum: torquebatur tum servus posterior; verum hic epistolio edebat parum consentientia: jam libenter occultassent epistolium et hominum notitiæ eripuissent; verum negatum hoc erat; nam semel publice recitatum fuerat. Quodsi futurum sperassent, ut servum statim a principio auctoritate sua permoverent ad falsum testimonium contra me perhibendum, utique machinam illam epistolarem commenti non fuissent. Cita tu mihi horum testes.

TESTES.

10. Sed eccujus tandem rei causa ego virum occidissem? num simultatis? Atqui nulla mihi cum eo intercedebat. Sed alienam in gratiam aiunt me illi spiritum eripuisse. Atqui ecquis tandem hoc facinus unquam eo fecerit, quo alteri gratificaretur? Ego equidem opinor neminem unquam tam dementem fuisse; sed magnas inter cæsum et occidentem intercessisse simultates necesse est, et e multis constitisse indiciis alterius vitæ ab altero insidias comparari. Mihi vero, ut dixi, cum Herode discidii nihil unquam fuit. Verumtamen cupiditate illectus eum peremi, sperans apud eum nummos

invenire? Atqui carebat nummis. Esto: at metu tamen, ne, nisi ego prævenirem, ille me repente opprimeret? Haud equidem infitier fieri posse, ut ejusmodi metus alium quenpiam ad hujusmodi facinus impellat. At enimvero ita de Herode meritus non eram, ut illi necesse esset insidias occupare. Multo enimvero majori jure consensuque veritatis ego in te criminationem hanc retorquere possim, te hoc agere, ut e nece mea ditescas, quam tu me criminaris e nece Herodis ditescere voluisse: tu si me per hoc judicium tollas, multo potiori jure a necessariis meis cædis injustæ et flagitiosæ reus peragaris, quam ego abs te et reliquis Herodis necessariis cædis in eo commissæ reus agor. Ego enim perspicuam causam edo atque approbo, unde constet, te capiti meo insidias comparare; tu vero causationibus et suspicionibus obscuris, quarum rationem nullam liquidam et certam approbare vales, me perditum is.

11. Hæc hactenus ad vos disputavi, judices, quo certiores vos redderem, mihimet nihil causæ esse cædis, quam aut præmeditatus aut exsecutus in hoc homine Herode essem: sed et Lycinus mihi defendendus esse videtur, docendumque, non illum magis, quam me, in probabilem hujus criminis suspicionem venire posse. Lycino igitur aio eadem esse de Herode merita atque mihi sunt, easdemque rationes atque meæ sunt cum Herode: nam neque opes Herodi erant, quarum appetitus accendere Lycinum ad facinus potuisset, neque discrimen ullum ab Herode parabatur, quod Lycinus non potuisset, nisi per hujus necem, effugere. Præterea ne voluit quidem Lycinus eum perdere: nam si voluisset, poterat Lycinus Herodem in certamen aliquod forense conjicere, cujus hic fuisset exitus, ut Herodes ex præscripto legum vestrarum morte mulctaretur. Si debebatur Herodi a Lycino malum, poterat hoc modo Lycinus sub latebra reipublicæ privatas suas injurias ulcisci, unaque eo facto vos promereri, docendo, majestatem reipublicæ ab eo læsam fuisse: quanquam multo hoc ei fuisset honestius certamen, quam nex ex insidiis per fraudem et scelus oblata, tamen Lycinus id facere indignum sua persona duxit; id quod ex his testibus cognoscetis.

TESTES.

Verumenimvero, probabile nimirum est, qui Lycinus ejusmodi opportunitatem inimicum sine suoque meoque periculo ulciscendi sciens et volens transmisisset, eundem tutæ et honestæ ultioni prætulisse ultionem ex insidiis et cum ignominia et cum periculo suoque meoque conjunctum, ubi deprehensus non me solum patria expelleret, sed una semetipsum quoque sacrisque et civilibus juribus et reliquis omnibus fortunis rebusque privaret quæ homini cuique carissimæ sunt summique fiunt. Sed age concedamus

tantisper adversariorum prætensioni: verum esto vel maxime Lycinum Herodem sublatum voluisse: ideone ego mihi persuaderi passus sum, pro illo facinus facere, quod ille ipse suis manibus patrare non auderet? Cur tandem? num, quod, ut ego corpore valerem eoque par essem periculis obeundis, ita ipse copiis nummariis valens meam operam redimere posset? Non utique: alia omnia: multo citius ego Lycinum ad partes has agendum permovissem, quam ille me, secundum id si judicetur, quod in ejusmodi re consentaneum est; locuples enim ego sum, ille pauper: minutum quidem æs, septem solummodo minarum, die evoluta persolvere non poterat; quare amici necesse habebant eum stipe collatitia a custodia liberare. Præterea non magnus nobis usus mutuus erat; non certe tantus, ut imperiis ejus quibuscunque famularer; de quo ut vobis constet, afferam luculentissimum documentum: si tam carus mihi homo fuisset, ut ejus in gratiam eoque jubente tollendo homine vitam ipse meam in discrimen darem, multo magis septem illas minas pro eo luissem, neque commisissem ut a vinculorum molestiis corpus ei corrumperetur; ego vero minuto hoc in officio cum ei defuerim, multo minus censendus sum in re tanta et tam capitali manus meæ operam ipsi accommodavisse.

12. Planum jam feci, quoad potui, neque a me neque a Lycino cædem hanc esse peractam: sed hoc videntur argumento adversarii quam maxime nixuri idque acerrime agitaturi, quod Herodes tamen nusquam locorum in conspectum prodeat; et vos ipsi, judices, mihi videmini percupere audire, quidnam ego illi argumento habeam opponere. Opponam nempe istæc. Si aliud nihil postulant, quam ut probabilem aliquam conjecturam edam de ratione qua potuerit Herodes conspectui hominum eripi, non magis est cur id a me exigant quam a vobis; nam ad me non magis hoc pertinet quam ad vos, nam ego non magis hoc facinus patravi quam vos patrastis: sin autem veram rei gestæ rationem nosse volunt, eorum aliquem interroganto qui facinus patrarunt; nam ab illo omnium optime atque certissime rem intelligant. Ego, qui non patravi, si velim hac de re, aut debeam, copiosius disserere, nihil habeam plus quod dicam, quam hæc duo brevissima vocabula, Non feci: qui autem fecit, ei quoque perfacile est docere qui res facta sit, aut si docere quoque noluerit, facile tamen ei est solerter et belle conjectare seu speciosum prætextum allegare. Nam scelerati sceleribus suis speciosos quoque prætextus comminiscuntur et callida subterfugia præparant: qui autem non fecerit, ei difficile est occulta probabili conjectura aperire. Vestrummet ipsorum adeo mihi videtur unusquisque de re haud comperta interrogatus nihilo plus esse responsurus, quam hoc breve, Se non nosse: et si tum interrogans instet et ulterius quid exprimere laboret, vos

alsuri mihi atque sudaturi videmini, et quid respondeatis ulterius non inventuri. Nolite ergo tam iniqui esse, ut necessitatem ænigmatis enodandi mihi imponatis, in quo extricando ipsi vos sitis hæsitaturi; neque absolutionis hanc mihi ferte conditionem, si feliciter conjectavero, sed satis habete, a me planum vobis esse factum, me hoc crimine prorsus vacare. Nam insons sum, non hactenus, quatenus rationem edo probabilem, qua homo videri possit aut e medio sublatus aut peremptus, sed hactenus quatenus ejus cædes ad me nil pertinet. Factum novi haud raro, a fama doctus, ut sive perempti sive homicidæ nusquam locorum reperirentur. Næ pulcre tum ageretur cum iis, qui aut cum illis aut cum his una fuissent, si culpam eventorum ferre deberent. Inconsulta et pestifera est in hujusmodi causa judicii præcipitatio, per quam persæpe jam factum est, ut aliorum quoque criminum, non cædium modo, rei facti, cum insontes essent, prius extremis tollerentur suppliciis, quam veræ rerum rationes aperirentur vereque sontes detegerentur. Ne longe abeam, Ephialten civem vestrum qui occiderunt, adhucdum hodie nondum inventi sunt: quod si ergo quis postulet, ut, qui tum cum Ephialte fuerunt cum occumberet, hi aut homicidas idoneo atque probabili indicio declarent aut ipsi crimen cædis subeant, næ conditio eorum minime sit optabilis futura. Quanquam qui Ephialten sustulerunt, nil curarunt cadaver hominum conspectui subducere, quo se in periculum dedissent, facinus ipsi suum prodendi; in quo sapiebant: me vero hi tam stultum fingunt, ut, cujus cædem ipse solus peregissem, exclusis consortibus et adjutoribus omnibus, ad eum humo tollendum atque bajulandum alios advocarem. Quam intutum sit probabilibus solummodo argumentis fidere, ex hoc facto intelligatis. Haud ita pridem puer nondum annum ætatis duodecimum emensus heri jugulo sicam imprimebat: hero vociferante territus puer auffugiebat, relicta in jugulo sica; qui si ausus esset manere, perisset tota familia: nam quis sanus de puero tantillo tantam audaciam vel suspicatus esset? jam vero comprehensus puer et e fuga retractus, ipse se suo indicio condemnavit. Aliud accipite. Hellenotamiæ vestri aliquando in suspicionem furti adducti fuerant, injustam quidem illam atque immeritam, prorsus ut hæc cædis est de me suspicio: peribant, præcipitatione sævientis iræ potius quam sapientia consilii, omnes præter unum, quem Sosiam aiunt appellatum fuisse. Supplicio extremo etiam is jam condemnatus, nondum id corpore toleraverat: interea temporis aperiebatur, quo pacto pecuniæ interversæ fuisse: ibi Sosias, jam undecimviris traditus, a populo e carcere domum cum gratulatione reducebatur: reliquis autem quis vitam redderet, immerito supplicio exstinctis? Seniores vestrum, ni fallor, hunc casum adhuc recordantur, juniores autem, æquales

mihi, fando procul dubio de eo inaudiverunt, quemadmodum ego. Tam salutare est, tantique refert, ad examen rerum etiam lentorem temporis in consilium adhibere. Forte fiat, ut hoc consultore utentes vos olim aliquando certiores fiatis, quonam pacto Herodes quoque perierit. Cavete itaque quæso sedulo, ne vobis quoque idem usu veniat, ut me, quamvis insonte, vestra sententia oppresso, tum demum veram hujus necis rationem cognoscatis, re non amplius salva; sed prius bene consulite diligenterque causam explorate, non perciti iracundia, non calumniis exagitati: consultores hi sunt tam mali, ut facile non sit pejores reperire. Nihil enim est, quod homo iracundia perturbatus recte cernat recteve constituat: ira enim illud ipsum, per quod homo deliberat, mentem ejus puta, corrumpit. Ut autem aliquid non hodie, sed cras fiat [vel differentia unius diei, aut etiam successio dierum inter se] multum valet ad mentem hominis mutandam, et ad perveniendum ad sedes veri. Certos vos esse velim, multo magis me vestram commiserationem meritum esse, quam ut pœnas dem: pœnas enim dant criminosi, misericordiam autem merentur insontes in discrimen adducti. Et vestra potestas salvo jure æquo me servandi semper debet potior esse horum inimicorum contentione me per nefas opprimendi. Ampliate paululum: nam in sustinendo judicio inest potestas, quandocunque visum fuerit, ea severitatis exempla statuendi, ad quæ vos hi suæ orationis acerbitate accendunt; præcipitanti autem consilia prorsus ne capere quidem licet recta consilia, nedum ut exsequatur.

13. Sed et patris me causam dicere oportet. Tametsi multo magis erat consentaneum, pro me eum dicere, qui pater esset. Illum enim res meas omnes tenere credibilius est, qui ætate me multum antecedat, quam me res ejus tenere, qui multo sim junior. Illi si causa in foro dicenda sit, eoque tum si de eo tester ea, quæ non certa scientia fretus, ex oculorum meorum fide, sed solum ex auctoritate famæ affirmem, questurus sit adversarius, atrocem sibi a me factam esse injuriam: jam vero me eo adigens, ut necesse habeam facta oratione purgare ea quæ mea ætate multo sunt antiquiora, tametsi ea non nisi ex fama teneo, non putat injuriam a se mihi fieri haud minorem. Verumtamen quoad notitia aut conscientia mea pertinet, patrem non prodam, malis calumniis coram vobis, judices, lacessitum. Et quanquam vereor, ne qua labar eique noceam, ab eo recte facta secius interpretans atque verbis corrumpens, jacta tamen esto alea. Patrem bene vobis velle vestræque reipublicæ studere, rebus ipsis ipse declaravit illo tempore, quod Mitylenæorum defectionem antecessit: ut autem tota civitas malo usa consilio a vobis defecit vestraque benevolentia excidit, non potuit facere quominus errore toti civitati communi implicaretur. Animo quidem erga vos

tum erat nil mutato, in illis ipsis turbidis temporibus, at rebus item suam ergo vos pristinam demonstrare voluntatem haud licebat. Mansit quidem in obsessa civitate, at quid faceret? excedere illinc parum fuisset prudens, et præterea ne opus quidem erat; satis enim multa penes vos habebatis pignora caritatis, liberos ejus atque facultates, ut, si vel voluisset quoque a vobis deficere, ne potuisset quidem: hanc itaque suam erga vos mentem jactare, donec Mitylenis manebat, negatum ei erat. Ut autem vos, punitis defectionis auctoribus, in quibus patrem non fuisse inter omnes constat, reliquis Mitylenæis copiam fecistis in patrio solo manendi in eoque excolendo perseverandi, nihil prorsus est postmodum a patre meo erratum, nulla est pars officii in qua exsequenda fidem navitatemque suam passus esset desiderari, nulli defuit muneri sive Athenis sive Mitylenæ edendo, sed et choregatibus defunctus est et tributa dependit. Quod autem apud Ænum amat ætatem degere, urbis caritate captus, facit hoc, non quo defugiat partem ullam officiorum a se reip. debitorum; neque quo civitatis alius civis malit quam vester appellari et haberi, quanquam alios bene multos video civium vestrorum, relicta urbe, non modo in Continente [Asia] considentes, sed ad ipsos adeo quoque vestros hostes transmigrantes sedesque fortunarum suarum inter eos figentes actionibusque mercatilibus cives vestros vexantes; neque quod eum vestri regiminis popularis pœniteat atque tædeat, sed odio delatorum quos ipsimet vos pariter odistis. Quæ ergo pater una cum tota [Mitylenæorum] civitate coactus magis quam voluntate sua deliquit, eorum pœnas ipsum privatim dare æquum non est. Sat magnas jam dedit eorum pœnas una cum tota civitate. Nunquam Mitylenæis e memoria excidet error ipsorum, et ex illo contracta clades, qui ingentem pristinam amplitudinem suam beatamque conditionem cum extrema atque miserrima infelicitate commutarint patriamque viderint desolatam. Quæ autem adversarii patri meo privatim vitio dant, nolite quæso, judices, ea vera esse aientibus credere: nummis enim quo emungeremur, ab improbo sodalitio tota hæc machina in meque in eumque comparata est. Et multa hic concurrunt cupiditatem bonis alienis inhiantium secundantia. Senex ille cum sit, præsto mihi nequit esse; ego vero junior sum rudiorque quam ut ipse me defendere measque injurias ulcisci queam. Quare vos mihi succurrite, neque docete sycophantas ipsos plus posse quam vosmet: id quod certo eveniat, si secus hac in causa judicetis. Nam si ad vos ingressos eos sinatis agere quæcunque velint omnia, planum faciatis, horum gratiam reos omni studio omnique arte debere sibi obstringere, vestræ plebis auctoritatem vero impune posse contemnere: sin autem ingressis ad vos sycophantis significetis, eos vobis videri homines audaces atque conscelerates esse, consiliaque eorum et

machinationes cludatis, ut nil efficere contentionibus suis possint, tum vos ab omnibus honorabimini magnique fietis, et summa rerum potestas penes vos erit; quemadmodum etiam par et æquum est esse. Vindicate itaque meque unaque æquum jus.

14. Audistis adhuc quæcunque argumenta a me proferri potuerunt ab humanis sive testimoniis sive aliis indiciis repetita: sed divina quoque non minus oportet ostenta proferre, quo ex his quoque vos bonitatem causæ meæ docti secundum me pronuntietis; et sunt utique indicia divinæ voluntatis summi momenti. His credentes vos remp. tutam et salvam geritis, utraque in fortuna, tam in adversa quam in secunda, forisque domique. Sed et in privatis cuique suis rebus summa debet esse divinorum ostentorum auctoritas fidesque: quæ res in vulgum nota est. Ipsos vos, ni fallor, haud fugit, sæpe jam usu venisse, cum homines aut cruore aut alio quopiam incesto polluti in naves inscendissent, ut non ipsi solum undis hausti perirent, sed una secum cæteros quoque vectores, quamvis castos sanctosque, in perniciem traherent; item alios, consortio impurorum usos, tametsi non perirent, ad discrimina tamen extrema adductos fuisse; nec non multos, adstantes sacris, eo quod perlitari non posset, suomet ipsos tacito indicio prodidisse, religiones deorum ab ipsis violatas esse, et penes ipsos stare quominus sacra solennia rite peragantur. Jam horum omnium nihil in me unquam evenit. Quibuscunque unquam navigationum consors fui, hi secundissimis usi sunt cursibus: ubicunque sacris interfui, ibi nunquam non pulcherrime atque prosperrime fuit perlitatum. Quæ indicia, jure meo æquissimo postulo, ut vos ita interpretemini ut inde falsitatem criminis in me collati colligatis. Vera autem esse, quæ de me prædicavi, ut vobis constet, hos testes cito.

TESTES.

Certus sum, judices, hi testes si adversus me testarentur atque confirmarent, in templo quopiam navigiove, in quo ego essem, indicium aliquod visum esse numinis ob sacra polluta irati, adversarios meos hoc testimonio, tanquam acerrimo quodam telo, usuros esse ad me confodiendum, atque clamaturos hæc ostenta deorum fidem mei sceleris facere tam perspicuam atque luculentam ut alia nulla fides possit esse evidentior: jam vero et divina ostenta criminationibus inimicorum meorum repugnant, et testium prædicationes cum causam meam sublevant, tum istorum causam premunt et evertunt atque mendacii coarguunt; et nihilo tamen hi minus postulant ut, quam vos fidem meis testibus denegetis, eam ipsorum mendaciis contribuatis. Alii quidem homines per ipsa facta vanitatem prætensionum demonstrant atque refellunt; hi vero verborum præstigiis veritatem rerum gestarum labefactare conantur.

15. Refutavi, judices, singula quæque crimina mihi objecta, quantum memoria colligere potui: jam nullus dubito fore, ut a vobis absolvar. Id quod, ut mihi salutare est, ita cum vestro quoque studio jus sancte et legibus convenienter dicendi consentit jurisque jurandi a vobis dicti religionem tuetur. Nam secundum leges vos jus esse dicturos jurantes condixistis: jam legibus iis, quarum ex auctoritate prætensa in carcerem ductus sum, nil teneor; quibus autem teneri dicor (quamquam falsa ea est criminatio), quatenus iis tenear nec ne, docebit certamen illud quod mihi decertandum in posterum tempus reservatum manet. Geminum autem certamen quod exstiterit e simplici, ejus rei culpa penes me nulla est, sed in culpa sunt accusatores. Vos autem, qui juris æqui estis arbitri, hominum mihi inimicissimorum malignitatem atque iniquitatem haud videmini imitaturi: hi necessitatem mihi admoverunt, bis capitis mei causam dicendi. Vos itaque me in hoc jam judicio præjudicio vestro cædis non condemnabitis: nolite, viri, tam iniqui esse: date potius aliquid etiam tempori; quo cum consiliario atque viæ duce veritatem rerum gestarum invenire solent, quibuscunque curæ est eam quærere. Vellem utique, judices, hujusmodi in causis formulam juris civilis in jure dicundo observari [h. e. semel tantummodo de causa quaque quæri et pronunciari], quanquam ipso de jure, simpliciter et extra forum spectato, idem ego æquum censeo, ut in rei gestæ veritatem quam creberrime inquiratur. Quo sæpius enim id fiat, hoc melius rei veritas aperiatur: crebritas disputationum, quibus indagatio veri proposita est, ut secunda est atque propitia veritati, ita rursus est mendacio infestissima; et ut illam superiorem in certamine facit, ita hoc debellat. In nulla vero causa, quam in causa homicidii, magis refert de veritate rei gestæ certo constare; nam sententia iniqua in hac causa dicta cogit et jus æquum et veritatem cedere atque succumbere: nam me, e. c., si vos condemnaveritis, tametsi insontem, oportebit tamen vestræ sententiæ servire et legis severitati parere, edicentis, ut reus sententiam in se a judicibus pronuntiatam corpore suo toleret exsequendam; nemoque facile sit, qui sententiæ de se dictæ refragari audeat, tametsi certo sciat se crimine vacare, aut qui ideo recuset in potestate legis esse, quod conscius sibi sit se tantum facinus haud commisisse. Sic necesse est, ut æquitas iniquitati concedat, veritate nequicquam reclamante, et ut ipsa veritas a mendacio victa obruatur, præsertim absente vindice, causam earum asserturo. Propter hanc lubricitatem in hujusmodi causis cædium errorisque proclivitatem imperatæ sunt tot cautiones, tantique fiunt tanta cum mole apparatus, quanti aliis nullis in causis: primum leges et diligenter subtiliterque et severe de causis homicidiorum quibusque præcipiunt, et ambæ partes jure jurando mutuo obstringuntur, exta proficiuntur,

necesse est ut accusatores reis cædium denuntient ne audeant ad loca vetita adire; tacebo reliqua, quæ mos et ritus est in causis homicidiorum observari multum diversa ab iis juribus atque ritibus, qui aliis in causis aliisque in dicasteriis observantur. Quid ita? Res nimirum, de quibus hic certatur, multo plurimum refert recta et vera sententia definiri: nam si ex recto et vero definiantur, satisfit manibus injusta cæde læsi; insontem vero si homicidii damnet iniqua judicum improborum sententia, delictum hoc est, non humana modo, sed divina quoque jura violans. Nam perinde ad offensionem est, accusatorem non recte accusare, atque vos, qui judices sitis, non recte decernere. Nam accusatio vim effectus in se nullam habet, vestræ autem sententiæ ea est auctoritas, ut ejus dictata exsecutioni dari necesse sit: accusator erroris in judicando commissi culpam in vos transferre possit, quoniam a vestra auctoritate derelicta ipsius accusatio effectu fuisset caritura; vos autem in pronuntiando lapsi, quonam erroris culpam referetis? quonam prætextu eum excusabitis? Ecqui ergo recte et legitime hac in causa mea judicabitis? Sic nimirum, si hos non prius, quam ubi jusjurandum ritu vetusto sancitum dixerint, ad accusandum admittatis, copiamque mihi faciatis ipsum crimen purgandi. Ecqui autem eam mihi copiam facietis? Si nempe me hoc temporis articulo absolvatis. Nam, etiamsi hoc feceritis, non ideo tamen vestræ sententiæ laqueos effugi: nam, qui nunc sedetis judices, vos iidem tum quoque sedebitis, cum crimen homicidii mihi ex professo diluendum erit, et me condemnare si tum voletis, licebit vobis. Absoluto me nunc tum tamen nihilominus de voluntate uti in potestate vestra erit; [sin autem me nunc condemnaveritis], non licebit postmodum denuo crimen purgare aut de me in deliberationem ire. Et si vel maxime ego vere sim homicidii reus, et vos me, utique sontem, tamen absolveritis, semper tamen erit sanctius atque cum religione deorum convenientius, sontem adeo per nefas absolvere, quam insontem per nefas condemnare: alterum enim illud aliud nihil est, quam errore labi; alterum vero, præterquam quod error est, etiam violatio est divinorum jurium. Versamini ergo in loco perquam lubrico, in quo acerrima cautione opus est ne labamini, rem aggredientes, ut semel effectui data fuerit, postmodum irreparabilem. In ejusmodi quidem causa, ubi admissus error denuo tamen reprehendi et corrigi queat, minus peccetis, etiamsi sive ab iracundia evehamini sive a calumniis capiamini atque obstringamini; nam ibi locus est et pœnitentiæ et consiliorum restaurationi: in causis autem irrevocabilibus, ubi ad errorem agnitio erroris eamque consequens pœnitentia accesserit, geminum id damnum est. Haud raro jam factum est, ut cum vos præcipitantia judicii insontes pessumdedissetis, postmodum ipsi vestrum errorem agnoscentes, pœnitentia ejus,

sed illa irrita, excruciaremini. Nunquam autem vos pœnituit sontes absolvisse, si qui facundiæ suæ præstigiis vobis deceptis innocentiam suam approbassent, tametsi eos oportuisset vel maxime pessumdari, si non alia de causa, saltim ea, quod mendaciis vos circumvenissent. Præterea cum errores involuntarii veniam inveniunt, tum voluntarii venia carent: error enim involuntarius, o judices, forti fortunæ in acceptis refertur, voluntarius autem destinationi consilii et propositi imputatur. Ecqui autem aliud quicquam voluntarii nomen mereatur, quam si quis, ob quæ deliberatum consederit, ea ante deliberationem protinus exsequatur? Velim insuper hoc quoque vos vobiscum reputare, sive manu tu quemquam per nefas occideris, sive sententia tua ad exitum facti et ad æstimationem juris, perinde id esse. Quod si hujusmodi facinoris cujusquam ego mihi conscius fuissem, profecto nunquam pedem in hanc urbem intulissem, de quo vos certos esse velim: jam vero veni huc, bonitate causæ meæ fretus; et viro bono honestoque adjumentum aliud nullum debet carius esse neque aliud majoris fieri, quam conscientia, nihil a se commissum esse, quo majestas deorum violaretur iisque debita pietas corrumperetur. Hæc optima et fidissima certaminis capitalis secundatrix est: nam ejusmodi reo tametsi corpus magnitudine atque diuturnitate molestiarum fractum et fatigatum concidere atque occumbere minetur, erigitur tamen et ad salutem conservatur ab animi fortitudine, conscientia innocentiæ suæ erecti ideoque adversus molestias adventitias contendere parati et perdurare nitentis. Criminis autem si cui officiat conscientia, non alius ei hostis adversatur magis reformidandus, quam conscientia mala, prima hæc in eum consurgit, et cum armis infestissimis: corpus enim etiamsi adhuc validum animus tamen ante tempus, viribus illius nondum exinanitis, destituit, existimans imminentem pœnam sibi meritam venire sceleribus abs se commissis. Veni ergo ad vos et potestatem mei vobis feci, utpote nullius sceleris mihi conscius. Inimicos autem meos me criminibus commentitiis ad vos infamatum et vos a me abalienatum atque deceptum ire, id vero mirandum non est. Sed vestrum est calumniis fidem denegare. Mihi enim si obsecundetis, nihil aliud vobis verendum est, quam hoc, ut vestræ vos facilitatis postmodum pœniteat: atqui pœnitentiæ hujus remedium, idque in vestra potestate positum est, ut me postmodum puniatis. Horum autem in auctoritate si fueritis, non licebit vobis postmodum, horum imperia exsecutis, pestem semel admissam rursus sanare. Neque magnum erit temporis intertrimentum, si pœnam meam tantisper differatis: paulo post enim veniet tempus, quo, si æquum censebitis, juste atque legitime in me decernatis id, quod ut nunc iniquo tempore decernatis, hi vobis auctores sunt. Non est festinantium res prospere et præclare gerere, sed recte et suspensa atque

lenta mente deliberantium. Nunc solummodo cognitores causæ estis, tunc autem testium eritis arbitri: nunc estis opinatores verorum, tunc autem decretores eorundem. Num tenetis quanti momenti res sit contra hominem homicidii reum factum falsa testari? Nam si testes hujusmodi falsi judicibus persuaserint, ut protinus sine cunctatione reum occidant, non solum corpus periit, sed una quoque ultio ipsi debita periit. Nam amici quidem ejus non jam volent hominem vindicare jam exstinctum: et si vel velint quoque, ecquid inde commodi redibit ad injuste peremptum? num ideo melior ejus erit conditio? Quare nunc quidem me absolvite, judices; in altera autem causæ dictione, qua peculiariter in cædem inquiretur, ubi hi accusatores jusjurandum ex formula juris et ritu vetusto prius dixerint, tum me accusanto, vos autem causa in utramque partem agitata et discussa, secundum leges in hac civitate fixas usuque frequentatas pronunciabitis: quo facto, mihi, si quid etiam adversi patiar, nulla tamen erit excusatio de injuria facta. Hæc ea sunt, quæ vos rogo, ita vestræ memor pietatis, ut una me ipsum quoque juris mei nulla parte defraudem: in jurejurando a vobis dicto, mea quoque salus una continetur. Momentorum horum quocunque denique voletis, impulsi me absolvite.

ANTIPHONTIS

SUPER CHOREUTA

ORATIO.

ARGUMENTUM.

Quot apud Athenienses choregi sint, et quare creentur, et quot pueros alere tenerantur, ex Demosthenis orationibus accurate didicimus. Choregus igitur Antiphontis oratoris tempore fuit, qui tribum sortitus Erechtheidem, et amplius Cecropidem, pueros saltatores domi nutriebat. Quorum unus bonæ vocis causa pharmacum bibit, cumque bibisset, vita functus est. Pater pueri mortui choregum accusavit, tanquam illi mortem afferentem. Defenditur choregus mortem negans. Status causæ conjecturalis, incertum cum sit crimen: certo indicio accusator utitur, eo quod, pueri in domo choregi exercerentur; quod etsi crimine vacet, ad suspicionem persuadendam valet.

---

1. Jucundissimum quidem est homini, judices, si nunquam in capitis discrimen conjiciatur, et ad deos vota faciens sibi quisque inter alia optabilia etiam hoc optet contingere: quodsi tamen certamen devitare nullo modo queat, tum id quidem multo est jucundissimum, si præsto sit, quod ego equidem in ejusmodi causa habeo palmarium, ut nullius sibi delicti sit conscius, sed si vel maxime accipiendum sit infortunium, id malitia et dedecore careat, magisque fortunæ sinistræ quam improbitati mentis referatur. Leges quidem hoc de genere criminum latas nemo facile sit omnium, qui non fateatur legibus aliis sapientia atque sanctitate anteire. Legum aliarum omnium in hoc Attico solo obtinentium sunt antiquissimæ; deinde mutationem nullam passæ sunt, sed ut crimina adhuc sunt eadem atque olim, quorum de pœnis ut præciperent, tum primitus latæ sunt, ita ipsæ quoque formulæ sunt adhuc eædem atque primitus fuerunt; id quod vel præcipuum est documentum legum juste sapienterque institutarum: temporis enim diuturnitas et usus rerum vitia aperiunt institutis humanis adhærentia. Quapropter vos oportet, non legum probitatem ex accusatoris prædicatione æstimare, sed contra orationem accusatoris e legibus arbitrari, num recta legibusque consentanea vos doceat, necne. Maxime quidem mea nunc agitur causa, qui reus agar: verumtamen etiam vestra non minus interesse autumo, ut causæ homicidiorum ex æquo et vero disceptentur; præcipue quidem deorum causa, quo religio ipsis debita salva servetur, tum tamen etiam vestri causa. Nam præter famam

vestram, etiam conscientiæ vestræ pax agitur: hæc enim causa non plus quam semel agitur; in qua dijudicanda commissus error æquo et vero prævalet. Quem enim vos homicidii condemnaveritis, tametsi non sit, necesse tamen est eum homicidam esse; tametsi manus ei sint a cruore intactæ, facere tamen non possit, ut imperia sententiæ in se dictæ legisque detrectet, sed abstinebit se necessario a solo patrio, a fanis deorum sacrisque et sacrificiis, a foro, a ludis, quæ omnia hominibus solent esse carissima atque antiquissima. Tanta legis est et severitas et reverentia, ut tametsi tu mancipem tuum occideris,cui nullus sit sanguinis ultor, tu tamen ritusque vetusti et divini numinis verecundia, lustralibus sacris te expiandum cures, iisque locis abstineas quorum frequentatione tibi lex interdicit. Felicitatis humanæ pars potissima in spe suspensa est: sed hanc ipsam spem, unicam pæne vitæ humanæ anchoram, ipse sibi amputat is, qui religiones deorum temerat. Neque est unus omnium, qui, eo quod sibi sceleris hujus commissi non sit conscius, repugnare audeat sententiæ judicum de se latæ, qua homicidii condemnatus sit; sed necesse est illi servire sententiæ, quamvis vero repugnet: et ipsum verum, necesse est, ut obmutescat falsique se incusari patiatur, præsertim si desit, qui jus vindicet reumque asserat. Qua de causa et legum capitalium diligentissimæ cautiones et reliquæ cærimoniæ in hujusmodi causis sancitæ, ut e. c. sacramenta utrinque dicenda et extorum prosectiones et denuntiationes de locis vetitis et reliqua, peculiari quadam et insigni nota exsplendescunt, qua ab actionibus aliarum causarum dignoscantur; res nempe ipsas, de quibus hic agitur, recto judicio disceptari, quam plurimum refert: id enim si fiat, ultione satisfit manibus per nefas perempti; sin autem iniqua sententia homo insons percellatur, non is error modo est, sed etiam numinis divini legumque humanarum violatio. Neque perinde est accusatorem perperam accusare, atque vos judices perperam judicare. Accusatio enim illius in se vim exitus nullam habet, at in vestra sententia illa inest efficacia: quicquid vos secius decreveritis, id quo referatis, nil habetis, quo culpam purgetis.

2. Ego vero, viri, de defensione non idem sentio, quod accusatores de accusatione sentiunt. Nam hi cum se accusare aiant pietatis et æquitatis ergo, totam tamen accusationem eo compararunt, quo me calumniis exosum vobis reddant, et vos circumveniant; quæ fraus est, fraudum omnium, quas humana mens comminiscatur, teterrima. Non hoc agunt, ut planum faciant me scelus admisisse, eoque facto, ut pœnas dem meritas; sed istud, ut, tametsi insons, ipsorum obrutus calumniis, fortunis exutus omnibus, in exsilium agar. Ego vero æquum censeo causam hanc sic agitari, ut ante omnia rem gestam ex ordine exponam, et criminis ipsius, cujus insimulor, rationem reddam: deinde, si vos audire juverit, etiam reliquas

horum criminationes diluam. Hunc enim agendi modum autumo cum mihi decus atque salutem, tum inimicis, quorum petulantia et immanitas vexatione mei delectatur, ignominiam atque ruborem esse allaturum: et profecto indigna atque infanda mihi ab his oblata est injuria. Quibus, honestate salva, licebat, si quid ego, aut in edendo munere aut alio quopiam loco in rempublicam deliquissem, id indicare atque coarguere, quod facientes una hominemque sibi infestum essent ulti et de republica bene meriti; hi ab hac via mei insectandi sese cauti abstinuerunt, cernentes sibi negatum, ut ullam a me factam reipublicæ injuriam, sive magnam sive parvam, demonstrarent; hic autem actione homicidii me incessunt, quo in negotio perquam et illiberaliter et a more juris civilis abhorrenter versantur: lege edicente, ut accusator aliud nihil, quam ipsum crimen de quo agitur, arguat, hi accusationi suæ commentitias nescio quas et frivolas immiscent prætensiones, quibus meas in republica administranda partes infamatum eunt. Quo rei publicæ quidem, querendi locum relinquentes, ultionis copiam eripiunt, ipsi autem injuriarum, quas reip. oblatas aiunt, pœnas repetentes ditescunt. Atqui neque fide neque gratiarum actione dignæ sunt ejusmodi accusationes. Nam, ubi fructus ex ultione injuriarum reip. oblatarum ad ipsam remp. esset perventurus, ibi tacent; quo loco si loquerentur, reip. gratiam utique mererentur; aut, transmisso argumento præcipuo, quod titulus mentitur, in res a professione suæ accusationis alienissimas evagantur: atqui in ejusmodi causa, qui alia accusaturum professus, alia reapse accuset, dignior is est, cui fides denegetur, quam cui habeatur. Ego vero si animos vestros satis novi, videmini mihi in dicendo jure nihil aliud, quam naturam ipsius causæ, secuturi, et prout illa jusserit, aut absoluturi aut condemnaturi.

3. Constitutus choregus instantibus Thargeliis, præter meam tribum, quæ est Erechtheis, etiam Cecropidem una cum magistro Pantacle sortito accipiebam; faciebam sumptus, fungebar munere, quam poteram optime atque religiosissime. Quæ pars mearum ædium ei rei videbatur accommodatissima, eam consecrabam exercitationibus saltandi, et, ut ibi juventus doceri posset, tridinium apparabam, idem illud, in quo erudiendam juventutem jam antea quoque curaveram, choregatu in Dionysiis fungens: deinde chorum colligebam quanta poteram maxima civilitate, neminem pecuniaria mulcta afficiens, a nemine pignora per vim aufferens, cum nemine simultates suscipiens, sed ita agebantur omnia, prout utrique parti et acceptissimum et factu esset expeditissimum; citanti mihi atque præscribenti parentes liberos mittebant, volentes atque lubentes. Sed interesse disciplinæ puerorum per negotia mihi non licebat, intento actioni adversus Aristionem atque Philinum occœptæ: quos homines quoniam publice receperam peculatus reos faciendos, permagni mea referebat,

eorum furta senatui totique populo Atheniensium a me ordine et qua par est veritate atque æquitate demonstrari. Huic itaque negotio animum habens intentum, mandabam Phanostrato, ut choro suppeditaret, si quid ei opus esset; municipalis accusatorum est Phanostratus, idemque meus gener; huic mandabam, ut choro de necessitatibus omnibus, quam posset diligentissime atque liberalissime, prospiceret: addebam ei adhuc duos alios, alterum Amyniam de tribu Erechtheide, cui fama integritatis florenti solebant tribules decreto publico partes identidem demandare choros colligendi rebusque necessariis instruendi; alterum de tribu Cecropide, qui, quoties usu veniret, item colligere chorum istius tribus soleret: quartum denique addebam, Philippum, cum mandato, quæcunque imperaturus esset magister aut alius quispiam modo nominatorum, emendi et sumptus tantisper erogandi, quo scilicet pueri publice producendi quam optime docerentur, neque, negotiis me meis ad alia avocantibus, ulla re necessaria fraudarentur. Defunctus ad hunc modum choregatu fui. Atque si quid in hac expositione mentitus sum, mei excusandi et obnubilandi veri ergo, licebit accusatori in posteriore accusatione id coarguere, licebit quicquid volet contra disputare; nam res utique ita habet, ut exposui; et profecto furiosus sim, si in re tam publice nota et ad coarguendum tam facili mentiri coner: circumstant hoc tribunal tot numero homines, totam rem ut gesta est penitus callentes, et audientes me cum scribam sacramento adigentem sequerer, seduloque ad singulas quasque meas responsiones attendentes, quibus hanc de me creare pervelim opinionem, ut existiment, non solum religiosum me hominem esse et jurisjurandi a me dicti memorem ejusque servandi studiosum, sed etiam hoc agere, ut simplici veraque rei gestæ expositione vobis absolutionem mei extorqueam. Planum itaque vobis ante omnia faciam, me neque imperasse puero ut potionem biberet, neque eum ad bibendum adegisse, neque præbuisse, quid? quod ne interfuisse quidem cum biberet. Quod eo non dico, ista cum contentione, quo culpam a meis cervicibus in alienas transferam: non profecto: neminem enim incuso, præterquam fortem fortunam, quæ aliis quoque multis hominibus necem consciscit, quam fataliter cuique decretam, neque ego possum, neque alius quisquam, avertere, quominus legi fatorum pareatur.

TESTES.

4. Confirmata ore testium audistis ea, quæ vobis hac de re confirmanda receperam. Jam licebit vobis ex ipsa formula jurisjurandi, a nostrum unoquoque dicti, colligere, utri veriora et cum religione sacramenti convenientiora præ se ferant, egone, an illi. Jurati enim hi asseverarunt Diodotum a me necatum esse eamque necem me

ipsi præmeditatam intulisse; ego vero juratus negavi me illi cædem intulisse, neque manu sublata neque telo aut fuste incusso neque potione venenata, neque me necem illi fraude præmeditata comparasse. Contendunt autem hi criminationem suam approbare, prædicando, hunc [Phanostratum, generum meum] puero imperasse ut potionem biberet, aut eum ad bibendum coegisse, aut poculum ei obtulisse; ego vero ex illis ipsis horum prædicationibus efficio, me nulla culpa teneri. Neque enim imperavi, neque coegi, neque præbui: addam, me plane abfuisse tum quum puer biberet. Quod si ergo aient scelus penes eum esse qui imperaverit, ego crimine vaco: nam non imperavi. Aut si aient scelus penes eum esse qui coegerit, ego crimine vaco: nam non coegi. Aut si aient reum esse eum qui poculum præbuerit, rursus crimine vaco: nam non præbui. Facile quidem factu et cujusque est incusare et mendaciis alium obruere: habet enim id quisque in potestate suâ. Verum efficere, ut, quæ facta non sint, tamen facta sint, et ut insons reddatur sons, id, ni fallor, non est in horum prætensionibus, sed naturâ harum rerum sequitur justum et verum [hoc est, vere sons, et pro sonte merito habendus, est sons, manetque, quicquid contra contendatur]. Et causa hæc brevissimis expediri potest, utpote dubitationi nulli obnoxia, ex ipsis adversariorum testiumque prædicationibus. Si qua res in occulto gesta est, si qua nex clam comparata, procul testibus, ibi necesse est judices accusatoremque reumque diligenter percontari, et ex amborum prædicationibus, subtili conjectura verum venari, minutissima quæque vestigia suspicionum persequi, et sic pronunciare, magis secundum probabilem conjecturam, quam ex certa scientia: ubi autem constat, ut in hac causa mea ipsi accusatores confitentur, necem hanc puero obtigisse, non ex præmeditato neque ex comparatione multorum inter se ad fraudem dandam conspiratorum; deinde, ubi constat, quæcunque acta sunt, ea omnia palam acta esse, in oculis multorum testium, tam virorum quam puerorum, tam ingenuorum quam servorum, e quorum conscientia et indicio, etiamsi quis sceleris quicquam commisisset, illud scelus liquidissime coargui, et rursus, si quis insontem per nefas accusatum isset, is facillime refutari posset, quid ibi opus est dubitatione, quid suspicionibus? cur non potius ex certa scientia sine cunctatione lis decidatur?

5. Præterea consilium quoque adversariorum vobis spectandum est, judices, et qua mente actionem hanc exorsi sint. Mores enim nostri mutui a principio inde prorsus inter se dissenserunt. Philocrates enim hic cum in Heliæam Thesmothetarum adscendisset, eo die quo puer elatus est, affirmavit, fratrem suum a me interemptum esse, eo quod ipsum in choro coegissem pharmacum bibere. Ego, certior factus Philocratem ista coram magistratibus dixisse, pariter adscendi, et in idem dicasterium ingressus, coram

iisdem judicibus negavi Philocratem ex æquo et recto facere falsis criminibus me infamare studentem ad judices, eo ipso temporis articulo, quo agendæ mihi causæ essent adversus Aristionem cras et adversus Philinum perendie; horum nempe in gratiam, ut eos a periculo condemnationis liberaret, accusationem hanc suscepisse Philocratem, aliaque nulla de causa idonea: nam criminationes et mendacia ejus facillimo negotio coargui et diffIari posse. Conscios enim rei gestæ plus quam quinquaginta esse homines, ingenuosque cum servis, senesque cum junioribus, quos nihil omnium neque dictorum neque factorum in illo luctuoso negotio fugeret. Neque solum hac oratione ad judices utebar, sed etiam sponsionem ei deferebam, et tum statim, et proximo die post, coram iisdem judicibus, hortans, ut assumptis testibus, quotcunque numero vellet, mecum iret ad eos quos ego aiebam actui interfuisse; nomina enim eorum ipsi sigillatim edebam; atque ut eos interrogaret severiusque percontaretur, ut cujusque ferret conditio; liberos enim homines sponte sua rem ut vere gesta esset fideliter esse expondituros, cum quod æquum et rectum in se esset homineque ingenuo dignum veritati verborum studere, tum quod ipsorum interesset, verum dicendo suam ipsos existimationem bonamque famam tueri, malaque cavere quæ veri dissimulatio ipsis creare posset; in servos autem modis procederet ipsorum fortuna dignis, qui si interroganti ipsi vera edere viderentur, nil opus esse tormentis, sin minus, auctor ei eram, paratum stare me ad tradendum omnia mea servilia corpora, quæque aliorum juberet, profitebar me dominis persuasis præstiturum, ad quæsitionem per tormenta quamvis vellet acerbam. Hæc dictitante me coram judicibus, atque sponsionem hanc deferente ipsi coram judicibus illis non modo, sed etiam permultis aliis privatis tum circumstantibus, tamen neque tum statim, neque toto illo tempore quod ab illa die ad hanc effluxit, neque Philocrates ipse, neque unus eorum omnium qui ei causæ hujus consortes sunt, impetrare a se potuerunt, ut ad hanc æquissimam sponsionem descenderent, bene scilicet gnari, rationem hanc veri explorandi, non sibi, sed mihi secundam esse, ex eaque constiturum nihil sani criminationibus ipsorum inesse.

6. Nostis ipsi vos, judices, necessitatum, quibus impelli adigique homines possint, hoc genus esse omnium acerrimum atque efficacissimum, et ex hoc repetitas demonstrationes omnium evidentissimas esse atque certissimas, ubi nempe multitudo sit testium, ingenuorum una atque servilium corporum, qui omnes rem controversam teneant; quorum ingenuos vincire liceat atque veluti torquere religionibus jurisjurandi et asseverationibus, quarum fides bonæ cujusque famæ tuendæ præmio, aut, si mentitus deprehendatur, infamiæ contrahendæ periculo oppigneratur, quæ res bene natis homi-

nibus carissimæ sunt summique fiunt; a servis autem veri confessionem extorquere modis liceat aliis, equuleo et fidiculis, a quarum acerbitate coacti verum edere, tametsi postmodum cruciatibus confecti exspirent, tanti id non habetur. Cruciatus enim quemque in præsentia urens tantum valet, ut discrimen postfuturum obliviscatur. Constat itaque hos a me ad nullam non æquissimam conditionem invitatos, et nullum non genus inquisitionis his delatum esse unde datum est hominibus verum et æquum indagare: nulla relinquebatur excusationis latebra. Ego criminatione impetitus, qui dedisse dicerer injuriam, paratus eram ipsis copiam dare æquissimæ inquisitionis adversus memet ipsum: hi autem, tametsi me criminarentur et a me quererentur injuriam accepisse, nolebant tamen illam a me oblatam adminiculorum amplecti copiam, per quæ eriminationes suas approbarent. Quodsi ego, sponsionem illis deferentibus, recusassem aut nomina servorum edere qui actui interfuerunt, aut servos ipsos illis tradere deposcentibus, aut aliam quampiam postulationem æquam defugissem, næ illi hanc meam tergiversationem interpretaturi essent pro luculentissimo argumento, suam causam bonam esse, me meæ diffidere: jam contra est; quam ego ipsis detuli ultro inquisitionem, hi eam defugerunt: quidni ergo par sit, me argumentum invertere, et in ipsos telum hoc retorquere, ex eoque conficere, falsi et commentitii me criminis ab ipsis insimulari.

7. Porro, judices, testes hi, qui nunc pro me testantur, si contra me testati essent, certissimus sum, tum fuisse futurum, ut hi testimoniis illis me velut telis quibusdam acerrimis impugnarent, aientes, testimonio mihi adverso non posse ullum aliud excogitari documentum fidei liquidius atque validius: jam vero videte mihi quæso incredibilem eorum iniquitatem atque impudentiam: testibus his iisdem aientibus orationem meam æquam et veram esse, istorum mendacem, docere vos contendunt, testimonio mihi secundo fidem omnem esse derogandam, in prætensionibus autem a se confictis vos certa fide securaque debere acquiescere; quas ego prætensiones si jactarem nulla testium auctoritate communitas, næ illi ut falsas et temere a me confictas essent aspernaturi. Atqui res gravis utique atque indigna sit, si testes iidem, ubi ipsis faveant, tum fidem mereantur, ubi autem me secundent, tum nullam. Quodsi, casui tam misero cum testes prorsus nulli affuissent, ego tamen aliquos producerem, aiens eos interfuisse, aut, si, cum interfuissent omnino testes, ego non eos, qui vere interfuissent, sed alios, exhiberem, recte utique vos majorem fidem illorum prædicationi, quam meis testibus, adhiberetis: atqui fatentur ipsi testes negotio interfuisse, et ego testes eosdem exhibeo qui vere interfuerunt, et constat, meque et meos testes omnes constanter eadem et illa prima statim die præ nobis tulisse, et adhucdum hodie præ nobis ferre: ecquæ jam alia ratio, judices,

quæso vos, possit excogitari, unde aut veris fides adstruatur aut falsis detrahatur, si hæc quæ attuli documenta nil valent ad rem comprobandam? Nam oratione quidem si quis rem doceat, testes autem idem nullos exhibeat, ejusmodi orationem aias testium auctoritate carere: sin autem testes exhibeat quidem, verumtamen non item indicia edat auctoritati testium consentanea, possis tu pari modo fidem indiciorum desiderare. Ego vero et orationis ea probabilitate rem gestam enarravi, ut vero simillimum sit eam ita gestam esse, et testes produxi illi meæ orationi consentientes, et facta denique demonstravi testium auctoritati consonantia, et argumenta inde collegi prono alveo illinc emanantia, et præterea duo quædam hac in causa vel palmaria demonstravi, hos quidem puta et a me et a semet ipsis convictos et condemnatos, me autem, non a me solummodo, sed ab illis ipsis adeo absolutum: me enim ultro descendente ad subeundum inquisitionis periculum de criminibus mihi objectis, hi nolentes eam conditionem amplecti, injuriam utique mihique sibique ipsi dederunt, eodemque veluti calculo cum me absolverunt, tum semet ipsi condemnarunt suamque accusationem ceu mendacem dispunxerunt. Atqui si, præter testes meos, ipsos adeo adversarios causæ meæ subscriptores præsto, ecquo alio quæso oportebit ire, ad arcessendum argumenta absolutionis?

8. Tametsi igitur autumo, judices, tam multa et tam gravia atque tam perspicua me disputasse, ut eorum momentis victi vos me merito ducatis absolvendum esse, et ab hoc crimine me prorsus vacare nemini vestrum sit dubium: quo tamen adhuc subtilius atque certius rem cognoscatis, procedam adhuc ulterius, et planum faciam hos accusatores meos esse hominum quotquot sunt omnium maxime perjuros pietatisque erga deos aspernantissimos, odioque imprimis dignos, non meo solum, neque vestro, judices, sed omnium adeo civium, ob morum improbitatem in hac causa demonstratam. Nam primo quidem die quo puer exspiraverat, item altero quo cadaver ejus patebat spectaculo expositum, æquum hi non censebant me ullius incusare hac in re commissi erroris aut facinoris, sed mecum congrediebantur et sermones conferebant: interim congressi cum inimicis meis, sinebant sibi ab his persuaderi, ut ad actionem adversus me comparandam accingerentur, tertio demum die, hoc est eo, quo puer efferebatur, mihi denuntiabant, ut meminissem, velut homicida, loca a lege vetita devitare. Quinam autem hi sunt inimici, quorum hortatu moti tanta me mole accusationis adorti sunt? et quænam ea causa est, quæ illos meos inimicos impulit, ut hos ad tantam audaciam accenderent? Nam hæc quoque, non committendum mihi est ut vos, judices, ignoretis. Stabam nempe in procinctu Aristionem et Philinum et Ampelinum et commentariensem Thesmothetarum, quo conscio et consorte furtorum isti furabantur,

accusandi iis de criminibus quæ senatui indicaveram, recipiens eos a me reos eorum faciendos. Tam enormia erant eorum furta et flagitia et injuriæ reip. ab ipsis oblatæ, ut nulla spes ipsis superesset evadendi. Quid ergo designant in tanto discrimine? Persuadent his [Philocrati cum consortibus] ut nomen meum ad magistratus, velut homicidæ, deferrent, publicisque in tabulis hoc titulo annotandum curarent, mihique denuntiarent ut locis vetitis me abstinerem: hanc unam sperabant sibi patere salutis viam, hanc unam fugæ ex universo isto tanto discrimine. Lex enim sic edicit: ubi nomen alicujus in tabulis proscriptum fuerit, velut homicidæ, ut is ex eo inde temporis momento loca vetita devitet. Exclusus ad hunc modum ego locis vetitis, in quibus vel præcipuum forum est, non poteram, ut illi quidem opinabantur, cœptam in se actionem prosequi: quodsi ergo mihi necessitas imposita fuisset illam actionem omittendi, qui solus et tenerem eorum furta et senatui indicassem, facile ipsis factu videbatur, ut defensionisque periculum pœnarumque dandarum acerbitatem effugerent. Non in me primo Philinus cæterique fraudem hanc machinati sunt, sed jam dudum ante in Lysistrato fuerant; qua de re vosmet ipsi inaudivistis. Prompti paratique Philocrates cum consortibus huic instigationi obsecundare, statim altero die post funus pueri, prius adeo, quam domus lustrata et justa facta essent, meum nomen, ut homicidæ, deferunt ad magistratum, publicisque in tabulis curant proscribendum, astute diligenterque observata illa ipsa die, qua actio adversus principem furum Philinum, a quo judicii principium erat faciendum, a me agenda esset; quo ne unus quidem scelerati illius collegii a me postulari posset et ex involucris improbitatis evolvi: verum multo secius evenit, atque isti speraverant: rationes ipsis suæ omnes egregie fuerunt conturbatæ: rex enim sacrorum e jure sacrorum ipsos docebat, recitanda legis formula, quodnam temporis spatium sustinere se adhuc deberent, antequam nomen meum deferrent, et quotnam citationes, nomine meo jam delato, præcedere deberent ipsam actionem, et quanta temporum intervalla inter quamque citationem fas esset intercedere: sic factum est ut ego, non exclusus copia fures illos ad judicium pertrahendi, omnes condemnarem; quibus mulcta fuit scripta tanta, quantam ipsi vos probe nostis iis scriptam esse; his autem [Philocrati cum consortibus] negatum fuit illos periculo eripere, quo ut eos eriperent, mercede illorum conducti fuerant. Quid ergo tum instituunt? Congressi mecum et cum amicis meis, rogabant, ut vellemus cum ipsis in gratiam redire, offerebantque pœnas offensionum a se mihi dandas. Ego, persuasus ab amicis, reconciliabar ipsis in arce apud ædem Minervæ, coram testibus iis qui conciliatores gratiæ erant: postmodum congrediebantur mecum et colloquia miscebant in templis, in foro, domi meæque ipsorumque, et ubicunque locorum conveniremus. Postremo, o Jupiter diique omnes! hic ipse Philocrates in curia coram senatu, stans mecum in suggestu, manu cum mea conserta, nominatim me appellans, sermones cædebat mecum, qui pariter eum quoque nominatim compellabam: quo factum, ut senatus idem postmodum audiens mihi denuntiatum esse, ut loca vetita vitarem, miraretur indigneque ferret id factum ab iis quos vidisset tam familiariter mecum conversantes. Considerate modo, viri, et recordamini, cum illorum impudentiam, tum meam æquitatem et innocentiam: non enim e testimoniis solummodo confirmabo quæ dico, sed etiam ex ipsis horum adversariorum factis facile intelligetis me vera prædicare.

9. De rege sacrorum, ut primo loco dicam, quem aiunt studio mei nomen meum ab ipsis delatum accipere noluisse, apertum id est et manifestum mendacium, quo tota ipsorum causa debilitatur. Regem sacrorum, admissa mei nominis delatione, oportuisset tres προδικασίας totidem mensibus distinctas instituere, et tum demum quarto mense post delatum nomen partes litigantes ad judicum consessum inducere, quemadmodum nunc factum est: atqui duo tantum menses de magistratu ipsi adhuc supererant, Thargelion et Scirrhophorion. Quapropter neque se adhuc honorem gerente inducere causam poterat in judicium, neque inchoatam successori tradere: nam homicidii causam inchoatam successori tradere peragendam, fas non est neque ullus unquam Rex sacrorum his in terris tradidit. Quam itaque accusationem neque in forum suum inducere Regi sacrorum qui tum erat licebat neque successori tradere, eam ne admittendam quidem sibi esse recte existimabat; nam alias leges vestras violasset. Regem sacrorum ea in re Philocrati nullam fecisse injuriam, ipse Philocrates testatus est. Alios enim magistratibus defunctos, gestorum honorum rationes debentes, ut calumniarum terriculamentis mirifice concussit atque exagitavit, ita in hunc unum Regem sacrorum dentem non destrinxit, sed intactum præteriit, a quo se atrocissimas accepisse injurias queruntur: hunc unum laniatum Athenas non venit. Ecquod ego jam aliud majus documentum protulero, quo constet Philocratem neque a me neque ab illo Rege sacrorum malo læsum esse? Nam ut illi, magistratu defuncto, qui nunc est, Rex sacrorum successit, licebat his per totos triginta dies mensis Hecatombæonis, qui mensis novo Regi primus erat, quocunque mensis illius die libuisset, nomen meum deferre; at hi tamen nullo detulerunt: rursus proximo mense Metagitnione licebat illis idem facere, quocunque illius mensis die visum fuisset; at hi ne tum quidem sustinuerunt facere, sed hujus quoque mensis viginti dies prætermittebant. Quo factum, ut honorem gerente hoc, qui nunc gerit, Rege sacrorum, plus quinquaginta dies exierint, quibus

nomen meum deferre, cum potuissent, insuper habuerunt. Et alii quidem omnes, si quibus temporis angustiæ non permittunt hujusmodi lites priore Rege magistratu decedente ordiri, festinant cum ipsis novi Regis auspiciis accusationes suas ad eum deferre: hi vero, quibus gravissimæ item festinandi causæ essent, tamen id facere ita cunctati sunt, ut mirandum sit: leges tenebant omnes, et processum juris callebant: me videbant senatorio honore fungentem et in curiam ingredientem — ubi Jovisque Bulæi Minervæque Bulææ ara et sacellum est, in quo ut senatores omnes, ita ego quoque vota faciebam: quæ fana senatus adiret, eadem ego quoque una cum senatu adibam, thura spargebam, vota concipiebam pro salute reip.: adde, quod toto illo tempore, quo tribus mea, primum mensem sortita, prytaneatu functa est, ego partes Prytanis omnes gessi excepto solummodo biduo, sacra feci, pro reip. salute vota feci, in suffragia misi, sententias dixi de rebus gravissimis et quibus salus reip. contineretur: hæc egi in conspectu omnium — hi ipsi cernebant, nam in urbe erant et in foro versabantur: licebat ipsis nomen meum ut homicidæ deferre, et locis sacris me excludere; et debebant adeo. Cur ergo facere omiserunt? Revera si accepissent injuriam, sufficere poterat vel sola admonitio et injectio metus a religionibus deorum læsis, eamque commemorationem et sibi ipsis debebant et reip. Cur ergo nomen meum non citius detulerunt? cur interea temporis mecum congrediebantur atque agebant? Utrumque nimirum, quia non videbar ipsis homicida esse, sed a nece pueri liber: quo utroque declarabant, necem hanc ad me nil quicquam pertinere.

10. Qui jam possunt alii esse hominum omnium improbiores atque juris æqui magis immemores, quam hi, qui quod ipsi non credunt, id vobis persuadere contendunt, atque postulant ea a vobis condemnari, quæ ipsi factis absolverunt? Alii homines verborum vanitates e factis denudant atque refellunt, hi autem veritatem rerum gestarum vanitate suarum prædicationum convulsum eunt. Quanquam, etiamsi aliud nullum argumentum protulissem, testium qui rei interfuere nulla nomina edidissem, testes ipsos nullos produxissem, sed unum hoc vos docuissem, hos venales habere criminationes atque denuntiationes, quicunque eos contra me mercede conducat; deficiente autem munerario, mecum familiarissime conversari; poterat hoc vel solum vos inducere ad me absolvendum, eamque de his opinionem vestris animis injicere, ut eos omnium hominum perjuriis contaminatissimos et sceleratissimos haberetis. Ecquam tandem litem, quamvis injusta et triviali de causa, hi non capessant? ecquod hi judicium decipere reformident? ecquæ juramenta a se dicta hi violare sibi religioni ducant? qui nunc quoque pro vilissima mercede triginta minarum, quam a Poristis [provisoribus] et a

Poletis [sectoribus] et ab exactoribus ab eorumque scribis acceperant, quo me e senatu expellerent, tam horrendis sacramentis sese obstrinxerunt. Ecquid ita? quia nempe, audiens in prytaneatu meo, eos infanda et pudenda agitare, senatum ea de re certiorem feci, docuique modum, quo in rem inquirendum et ad latibula furtorum perveniendum esset: vestigia a me demonstrata persecutus senatus invenit prædam, furtorum pœnas a prædonibus repetiit, ipsisque et prædibus ipsorum, ab iisque denique, penes quos nummi furto interversi depositi erant: flagitium in lucem protractum fuit tam claram, ut, ne si velint quidem, ipsi infitiari queant: tam enormiter et crasse, atque furiose adeo, furati fuerant. Horum satellites atque protectores se gesserunt hi adversarii mei; qui ecquod tandem in dicasterium veniant sine proposito illud dicasterium circumveniendi? ecquod jusjurandum, quamvis sacerrimis diris horrens, violare cunctentur? Non, cum vos nossent Græcorum omnium sanctissimos atque justissimos judices esse, tamen ad vos prodierunt cum proposito, si possint, sub larva tantorum juramentorum vos decipiendi?

ANDOCIDIS
INTERPRETATIO LATINA.

ANDOCIDIS

DE MYSTERIIS

ORATIO.

1. Inimicorum copias ardoremque quocunque modo mihi per fasque nefasque nocendi, quo me, a principio inde, ut primum hanc in urbem redii, exagitarunt, vos pæne omnes, viri, arbitror intelligere, ut necesse non sit hac de re plura verba facere. Ego vos potius, viri, rogabo rem et æquam et quam mihi indulgere facile vobis sit et qua me potiri mea inprimis refert: primum nempe hoc, ut vobiscum reputetis, me nunc huc sponte mea venisse, nulla coactum necessitate inter vos versandi, neque enim vades constitueram neque vinculis constringebar; sed fiducia præcipue quidem veri et æqui, tum vero vestri quoque, qui mihi videremini de me justa et æqua pronuntiaturi neque passuri ab inimicis me meis opprimi, sed potius, prout fas est, in vivis me salvisque conservaturi, vestrisque legibus convenienter et jurijurando cujus a vobis dicti auctoritate sententiam feretis. Merito enim, viri, de his, qui ultro sese in discrimina demittunt, vos quoque idem censeatis, quod ipsi de semet censent. Quicunque enim in urbe manere vestrique sortem judicii exspectare atque sustinere ideo noluerunt, quia ipsi sese sua sententia criminis admissi condemnassent, recte vos de his eadem sciscatis, quæ ipsi de sese sciverunt: contra vero, quicunque manserunt fiducia suæ conscientiæ, quod nullius sibi sint sceleris conscii, decet vos de his eadem statuere, quæ ipsi de sese statuunt, neque eos procondemnare, quos sua non condemnat conscientia. Exemplo, quæ modo disputavi, confirmabo, et, ne longe abeam, meo: multi mihi retulerunt, inimicos meos hæc inter se jactare, me non videri in urbe mansurum, sed fuga salutem quæsiturum, — ecquid enim Andocides quoque spectans (ita aiunt) certamen adire tantum audeat, cui liceat hinc digresso vitæ præsidia commoditatesque omnes habere? cui in Cypro sit, illuc si juvet per mare contendere, unde modo venit, ager et spatiosus et fertilis et gratuito datus? Caput ille profecto periculo nolet objicere. Ecquid enim spectet? quo fidat? annon civitatem videt, quo sit animo? Ego vero, viri, multum ab his dissentio. Civitas enim hæc etiamsi sic se haberet atque hi aiunt, oblatam tamen ego equidem amplecti nolim

conditionem, alibi in rerum omnium affluentia vivendi, sed sic, ut patria carendum mihi sit: multo enimvero civis ego patriæ malim esse, quam aliarum civitatum, etiamsi hac ætate nonnullæ rebus florere secundis videantur. Hac ego mente armatus permisi vobis corpus meum, de quo judicetis, rogans vos, ut mihi pro me dicenti benigniorem, quam accusatoribus, præbere velitis audientiam; cum sciatis, etiamsi pari diligentia ambas partes audiatis, defendentem tamen loco semper esse iniquiore. Alteri enim accusationem edunt, dudum ante ex insidiis præmeditatam et compositam, ex tuto, versantes ipsi extra periculum: ego vero metu constrictus et periculo septus, atque infamia obrutus maxima, ad mei purgationem accedo. Quocirca vos decet, erga me animis magis, quam erga accusatores, propendere: præsertim si reputetis, id quod vos reputare velim, sæpe factum esse, ut accusatores, qui reos criminibus plurimisque et atrocissimis onerassent, statim et incontinenti tam aperte et liquido mendaciorum convincerentur, ut vos multo libentius accusatores condemnaveritis, quam accusatos; non raro item usu venire, ut falsi testes, cum testimoniis venalibus et ementitis homines insontes per nefas perdidissent, falsi testimonii coram vobis dicti coarguantur, at tum demum, quum id jam nil prodesse possit iis, qui malum accepissent. Errores igitur hujusmodi cum quotidie innumeri eveniant, consentaneum est vos, nondum audita defensione, accusatorum criminationibus non protinus cœcam fidem adhibere. Nihil enim aliud ex accusatoris oratione licet colligere, quam hoc, atroeiane sint an minus, quorum me accusator reum insimulavit; verane autem illa sint nec ne, id vero negatum vobis est prius intelligere, quam ex me audiveritis, quæ pro me dixero.

2. Jam delibero mecum, unde ordiri defensionem debeam; utrum a novissime factis, hoc est, utrum vos docere debeam accusatorem contra formulam juris in foro nostro usitati actionem ἐνδείξεως adversus me instituisse; an Isotimidæ decretum dudum abrogatum esse; an, quæ leges et quæ pacta jurejurando sancita accusationi huic obstent; an denique a principio inde repetens totam rem ut gesta fuit ordine exsequar. Dicam vobis, hanc dubitationem quid præcipue mihi injecerit: non est vobis omnibus par et æqualis ad omnia accusationis capita severitas, sed alii vestrum hoc crimen, alii aliud, ante omnia a me dilui cupiunt; atqui omnibus simul occurrere negatum est. Quapropter consultissimum duco, me a principio inde orsum, quæ gesta sunt, omnia enarrare, atque vos docere, nihil omittentem. Recte enim si rem edocti totam teneatis, facile vobis erit immanitatem mendaciorum noscitare, quibus me accusatores oppressum ierunt. Confisus itaque vos æqua et vera esse pronunciaturos, et ad judicandum accessisse cum animo parato argumenta admittere atque probare ea, quorum firmitate fretus ego mansi in

urbe et hujus judicii discrimen obii; cernens item vos et privatis et publicis in causis hoc unum summi facere eique uni operam imprimis dare, ut in pronuntiando religionem pactorum jurejurando sancitorum tueamini, quæ una res sola civitatem continet, invitis iis, qui id ita esse nolint. Rogo vos, ut benevoli me audiatis causam meam dicentem, neque, deposita judicum quam geritis provincia, personam accusatorum suscipiatis, neque veritatem a me dicendorum suspectam habeatis neque vocabula aucupemini; sed a principio inde ad finem attenti et propitii defensionem meam audiatis, atque, postquam peroravero, tum demum id pronuntietis, quod vobis et verissimum atque rectissimum et cum jurejurando a vobis dicto convenientissimum videbitur esse. Tenebo autem, id quod recepi facturum, defensionis hunc ordinem, ut eundo per singula a capite ad calcem, primum ipso de delicto, unde actio hæc ἐνδείξεως seu indicationis coaluit, quæ mihi necessitatem hujus defensionis circumposuit et hoc in discrimen me conjecit, de sacris puta Eleusiniis profanatis, ita agam, ut planum faciam, neque impietatem ullam a me commissam esse, neque consortem impietatis quenquam indicatum, neque mea memet confessione super hoc quidem crimine gravatum esse, neque mihi constare verane sint an falsa, quæ indices de profanatoribus sacrorum Eleusiniorum retulerunt: hæc sunt ea, quæ jam nunc vos docebo.

3. Habebatur ea concio, qua mandata essent danda creatis paulo ante imperatoribus classis in Siciliam mittendæ, Niciæ puta et Lamacho et Alcibiadi: jam triremis illa, quæ imperatorem Lamachum illuc erat pervectura, extra portum stabat in anchora: ibi Pythonicus, cum assurrexisset, ita cum populo egit: Vos quidem (inquit) exercitum ablegatis tantum tanto cum apparatu, et tantum adire parati estis periculum: ego vero planum vobis faciam, imperatorem vestrum Alcibiadem sacra Eleusinia in domo quadam una cum aliis quibusdam factitare; et vos id si feceritis, cujus ego vobis auctor sum, ut sciscatis impune ei fore quem ego hujus sceleris indicem produxero, producam ad vos servum alicujus viri clari, hac in concione coram assidentis, qui servus, initiatus cum non sit, tamen arcanorum sacrorum cærimonias omnes vobis enarrabit. Quod si servus ille minus fecerit, eoque ego mendacii dicti convincar, do vobis corporis mei potestatem, ut de me quodcunque voletis statuatis. Hæc Pythonicus. Cui cum diu multumque oblocutus esset Alcibiades, factum pertinaciter infitians, visum fuit prytanibus discessum e concione non initiatis imperare; ipsi autem ad puerum ibant, ad quem Pythonicus eos ablegabat. Reversi in concionem secum adducebant servum Polemarchi: cui

servo nomen erat Andromacho. Is, promissa decreto impunitate si indicaret, confirmavit, sacra Eleusinia per mimum domi Pulytionis agi: Alcibiadem et Niciadem et Meletum agere partes sacerdotum sacra facientium, sed alios quoque adesse spectatores eorum quæ fierent, quid? quod servos adeo interesse, ut se fratremque et Hicesiam tibicinem et Meleti servum. Primus igitur hic Andromachus hæc indicavit, et horum edidit nomina, a commentariensi publicis in tabulis consignanda: quorum non nisi unus Polystratus comprehensus et morti datus fuit; reliqui enim fuga evaserunt, et extremum devitarunt supplicium, quod vos ipsis decreto vestro irrogaveratis. Cape tu istoc et recita.

NOMINA.

Andromachus hosce indicavit, Alcibiadem, Niciadem, Meletum, Archebiadem, Archippum, Diogenem, Polystratum, Aristomenem, Ioniam, Panætium.

Prima fuit hæc, o viri, ab Andromacho facta indicatio contra hos, quos dixi. Et tu cita mihi Diognetum.

Dic, Diognete, fuistine inquisitor, cum Pythonicus in concione populi Alcibiadem deferret? Fui. Nosti ergo Andromachum indicasse ea, quæ domi Pulytionis fierent? Novi. Nomina virorum, quos ille detulit, suntne hæc? Sunt.

Secunda priorem illam excepit denuntiatio hæc. Teucer erat quidam, qui cum aliquamdiu rem inter nos pro inquilino habuisset familiarem, hinc migravit periculum devitans et Megaram se transtulit. Unde senatui [Atheniensi] recipiebat, si impunitatem adipisceretur, quæcunque de sacris profanatis nosset, omnia bona fide indicaturum, quippe qui sceleris consors et administer fuisset, et reliquos nominatim proditurum qui secum scelus participassent, nec non de Hermis mutilatis quæ nosset omnia in lucem prolaturum. Decreto senatus — cui plenam potestatem pro arbitrio suo hac in re agendi plebs dederat —, missi sunt Megaram qui Teucrum illinc arcesserent: is, impetrata impunitate, huc reversus, nomina edebat eorum quos sui secum sceleris aiebat esse consortes. Etiam hi secundum Teucri indicium fuga salutem quærebant. Cape tu mihi hæc ipsorum nomina atque recita.

NOMINA.

Teucer hos indicavit, Phædrum, Gniphonidem, Isonomum, Hephæstodorum, Cephisodorum, se ipsum, Diognetum, Smindyridem, Philocratem, Antiphontem, Tisarchum, Pantaclem.

Meministis utique, viri, etiam hæc omnia coram vobis confessionibus esse confirmata. Tertia tum facta est istæc indicatio. Mulier quædam, Agarista nomine, quæ penes Alcmæonidem nunc est in matrimonio, olim penes Damonem fuit, hæc igitur indicavit, in domo Charmidæ, quæ prope fanum Jovis Olympii est, Alcibiadem sacra arcana factitare nec non Axiochum et Adimantum: ab hac indicatione etiam hi auffugerunt. Una adhuc super est indicatio

a me commemoranda. Lydus erat servus Phereclis Themaciensis: hic indicavit, in domo Phereclis heri sui in Themaco sacra clandestina fieri; aliaque inter nomina ab ipso edita mei quoque patris nomen edidit, quem dixit interfuisse quidem, verumtamen eorum quæ agerentur nil vidisse, quippe qui pallio involutus dormivisset. Speusippus, tum senator, hos a Lydo indicatos judicio tradebat. Verum pater, datis vadibus, actionem in Speusippum ordiebatur ex titulo processus contra formulam juris forensis: quod certamen in consessu civium sexies mille decertatum est; quo e tanto numero Speusippus ne ducenta quidem tulit suffragia. Ut autem pater in urbe maneret hujusque judicii discrimen subiret, ego inprimis auctoritate mea precibusque ab eo impetravi; accedentibus eo aliorum quoque cognatorum cohortationibus. Cita tu mihi Calliam et Stephanum, et Philippum et Alexippum: sunt enim hi Acumeni et Autocratoris cognati, qui [Acumenus et Autocrator] secundum Lydi indicium fugerunt; alterius enim [Calliæ] e fratre [vel sorore] nepos est Autocrator, alterius autem [Stephani] avunculus est [vel patruus] Acumenus: quos [Calliam, Stephanum, Philippum et Alexippum] par est, ut odisse eum qui cognatos suos hinc expulit, ita optime quoque eum nosse per quem illis ex urbe auffugiendi necessitas admota fuit. Intuemini vos [Callia, Stephane, cæterique] in horum [judicum] vultus, et testamini, num vera loquar.

TESTES.

4. Facta audistis, viri, ex me et e testium confirmationibus: accusatores autem quæ dixerint, recordamini. Ita enim par est defendentem se gerere, ut nempe, cum criminationes accusatorum judicibus in memoriam revocaverit, tum demum eas refutet. Affirmarunt nimirum, de sacris arcanis me indicasse, et in nominibus consciorum exhibuisse patris quoque mei nomen, ut ejus qui interfuisset: sic factum me esse indicem patris: quæ profecto est atrocissima omnium atque scelestissima oratio. Nam qui nomen ejus detulit, is Lydus fuit Phereclis servus: fugere autem volentem patrem ego retinui atque ad manendum sum cohortatus multis et infimis precibus, ad genua ejus supplex advolutus. Atqui si ego ipse patrem indicassem, cur eum postmodum precibus a fuga retrahebam? quid mihi volens? quid designans? Aut ecquid spectans pater, precibus meis victus, in ejusmodi certamen descendit, in quo facere non poterat quo minus in duorum malorum alterum incurreret: aut enim a manibus pæne meis moriendum ipsi fuisset necessario, si ego patrem ipse detulissem, atque visus tum fuissem vere detulisse; aut, absolutus ille si fuisset, absolutio ejus certam mihi necem atque inevitabilem attulisset. Lex enim sic edicit: indici ratam et validam esse impunitatem, si veritas ejus indicio consti-

terit; sin autem falsa indicarit, moriendum ipsi esse. Jam certi estis vos omnes, meque patremque salvos abisse: id quod fieri nullo modo potuisset, si ego patrem detulissem; eo enim facto, necesse utique fuisset, aut eum aut me extremum pati supplicium. Fac tandem tamen, patrem manere voluisse judiciique sortem ancipitem opperiri: existimatisne, passuros fuisse amicos eum manere aut ipsos voluisse fidejussores ejus fieri, et non potius ab ejusmodi proposito eum dehortaturos fuisse atque rogaturos, ut eo se reciperet, ubi et ipse salvus esset futurus, et me in exitium non esset conjecturus? Imo vero cum pater Speusippum actione occœpti contra jus forense processus persequeretur, hæc ipse pro se dicebat, In Themacum ad Phereclem se nunquam venisse: mancipia ipse sua ad tormenta offerebat, eaque ut iis subjiceretis vos hortabatur, negans æquum esse, si quis ipse sponte sua servos torquendos offerat, vos tum conditionem repudiare; contra qui tradere recuset, eum ad tradendum cogere. Ab hac vos pater exercendi judicii iniquitate tum dehortabatur. Hæc patri tum pro se disputanti, quæ eum disputasse vos omnes probe nostis, quid erat Speusippo reliquum quod opponeret aliud quam hac uti oratione [sive rum fuisset id, quod accusatores jactant]? Quid tu mihi multa, Leogora, de mancipiis blateras? Non filius te tuus indicavit? non is te ait in Themaco affuisse? et tum ad me conversus dixisset, Argue tu, Andocide, patrem, aut nulla tibi jam amplius superest impunitas. Hac oratione tum fuisset usurus Speusippus; aut num minus vobis videtur? Usurus utique fuit, mea quidem sententia. Quodsi ergo aut unquam ego hac quidem de re in judicium vocatus sum, aut in hac causa sacrorum profanatorum nomen meum vel semel modo a quoquam est commemoratum, aut indicatio quædam superest nomen meum præferens aut indiculus prostat in tabulis publicis nominum delatorum, non dicam a me in fraudem hominis alius cujuspiam, sed solummodo ab alio quopiam in fraudem meam; ascendito hunc in suggestum, quicunque vult, et me coarguito. Verum enim vero non novi, qui magis impia dixerint et a veritate atque a probabilitate magis abhorrentia, quam hi dixerunt, qui, quod agerent, sibi datum existimarunt nihil aliud, quam ut auderent solummodo accusare; quid autem se futurum esset, si mendacii convincerentur, id in mentem sibi venire nunquam passi sunt. Quemadmodum igitur, vera si fuissent crimina quorum me insimulant, vos in me fuissetis sævituri, dignumque vestra duxissetis persona pœnam mihi quam gravissimam infligere, sic contra ego vos nunc rogo atque jure meo postulo, ut hos, quos mendaces deprehenderitis, homines impios habeatis, et hinc colligatis, facili negotio me posse multo magis reliquis quoque in rebus, quæ momenti sunt multo levioris,

hos mendacii convincere, qui commiserint, ut in momentis accusationis longe gravissimis atque teterrimis tam perspicui mendacii arguerentur.

5. Hoc igitur modo quatuor factæ sunt de sacris profanatis indicationes hæ, quas dixi: secundum quarum unamquamque qui in exsilium ierunt, eorum vobis recitavi nomina, et testes testati sunt. Ego vero, quo fidem vobis creem tanto certiorem, præter ista hoc adhuc faciam. Eorum, qui per causam horum sacrorum profanatorum in exsilium ierunt, alii decesserunt exsules, alii vero domum redierunt et in urbe versantur et a me invitati hoc in judicio præsto mihi sunt. Horum igitur unicuique potestatem facio, currente aqua mea, mendacii ut me coarguant, docendo, aut ipsorum aliquem propter me in exsilium migrasse propterea quod a me suum nomen fuisset indicatum, aut non per illas quas modo dixi indicationes factum esse ut eorum quique in exsilium irent. His in rebus si qui me mendacii coarguent, statuite de me quicquid vobis allubebit; et conticesco, et hoc decedo de suggestu, quicunque huc ascendere volet.

6. Age, videamus jam, viri, post istæc quid evenerit? Secundum indicationes videlicet orta est de præmiis earum contentio — nam e Cleonymi decreto mille drachmæ solummodo, e Pisandri autem decies mille constitutæ erant in præmium —, super hoc itaque præmio inter se contendebant ipsique judices, et Pythonicus, ideo sibi præmium arrogans quod primus rem ad concionem retulisset eique aperuisset, et tandem Androcles qui præmium hoc senatui deberi contendebat. Placuit itaque populo, ut senatorum illi, qui sacris Eleusiniis essent initiati, in dicasterio Thesmothetarum indices examinarent super ipsorum indicationibus, quemque super sua, eoque facto causam præmiorum dandorum ipsi arbitrio suo disceptarent: sic hi senatores primum et præcipuum præmium Andromacho, secundum autem Teucro adjudicarunt, et ille quidem decies mille drachmas tulit, hic autem mille solummodo. Cita tu mihi horum testes.

TESTES.

7. Jam de crimine sacrorum profanatorum, cujus criminis ergo actio hæc, in jure forensi ἔνδειξις dicta, in me intenta est, et de quo vos qui estis initiati cognitum atque disceptatum huc convenistis, planum vobis testatumque feci, me neque ipsum deos impietate violasse neque alios de commissa erga deos impietate ultro accusasse neque interrogatum esse fassum de me aut de quoquam alio impietatis reo, denique penes me culpam esse nullam ad sacra dearum pertinentem neque majorem neque minorem. Atque hoc a me vobis persuaderi summi facio: exsultabat quidem hoc in loco

accusatorum oratio, nescio quæ formidanda atque tremenda oculis præmonstrans, ad quorum recordationem mens arrecta cohorresceret; repetebant enim ex ætatum superiorum exemplis, si qui alii circa deas hasce [Cererem puta atque Proserpinam] impium quid ausi fuissent, quam sævas illius impietatis pœnas eorum quisque dedisset. Harum autem narrationum ecquid ad me pertinet? ecquod horum facinorum? Multo enim æquius ego illos accusem, et propter hoc ipsum aio, illos quidem oportere supplicio dari, quod impii sint [impietas enim est, si quis innocentem impietatis insimulatum pessumdet], me autem servari, quod nihil deliquerim. Foret utique grave et acerbum, si vos in me sæviretis ob aliena delicta, et infamiam e falsa criminatione mihi contractam plus valere veritate duceretis oportere, tametsi sciretis illam criminationem ab inimicis meis profectam et in me per nefas esse intortam. Liquet enim iis, qui talia crimina [cujusmodi ea sunt, quorum ego reus agor] revera perpetrarunt [non solummodo criminatione tenus], in infitiatione nullum esse perfugium nullamque excusationem. Manet enim eos scrutinium severum et formidabile ab iis, qui religiones usu suo tenent: mihi vero scrutinium in ejusmodi causa est jucundissimum, ubi ad salutem impetrandam nil opus habeo vos rogare atque ut in tali causa deprecari, sed satis est ad periculi depulsionem argumenta accusatorum a me refutari, atque facta vobis in memoriam revocari, qui sacramentum dixeritis sanctissimum, cujus ob auctoritatem de me sitis suffragia laturi, et qui diris vosmet ipsi ore vestro dictis gravissimis obstrinxeritis, vosque ipsos et necessarios vestros, nisi in jure de me dicundo æquum et justum sequamini, prætereaque initiati sitis et deorum sacris ipsi spectatores interfueritis; vobis itaque facta solummodo ad memoriam revocanda sunt, quo cum impios puniatis, tum insontes absolvatis atque salvos præstetis. Existimate itaque flagitium nihilo levius esse, si homines insontes, impietatis rei facti, a vobis condemnentur, quam si revera contaminatos impietate nil curetis castigare. Quare vobis ego multo etiam magis, quam accusatores faciunt, demando atque delego et per deos vos adjuro, tam sacrorum ipsorum causa quæ spectastis, quam Græcorum qui festi hujus ergo huc conveniunt, ut, si quid impium me commisisse aut aliena convictione aut meamet ipsius confessione constiterit, aut si quem ego alium de impietate indicavero aut alius me, ut vos me tum occidatis; nil intercedo, nil deprecor: sin autem nihil hujusmodi peccavi, et vos hujus rei ita feci certos ut dubium nullum supersit, tum rogo vos, ut ad Græcos omnes testatum faciatis, me per nefas in hoc certamen conjectum esse. Facietis autem id hoc modo testatum, si Cephisium damnetis: Cephisius enim, qui actionem indicationis hanc in me intendit, si quintam suffragiorum

partem haud tulerit, infamia notabitur, eoque facto non licebit ipsi in templum dearum ingredi, aut, si fecerit, morte mulctabitur. Quod si jam vobis videbor hoc de crimine id quod satis sit dixisse, significate id mihi nutu, quo de reliquis quoque me hoc lubentius atque confidentius purgem.

8. Sed significatis nimirum, vobis a me hoc de capite satisfactum esse: quapropter de simulacrorum amputatione et de indicatione ad hanc amputationem pertinente, ut recepi vobis facturum, ita nunc faciam, ut rem a principio inde totam enarrando vobis proponam. Teucer ut, impunitatem nactus, a Megara huc rediit, et de sacris profanatis quæ norat indicavit [de quo paulo ante memini me dicere] et de iis a quorum audacia simulacra fuissent mutilata, et scripto consignavit duodeviginti virorum nomina hoc scelere implicatorum. Quo facto alii eorum fuga se subduxerunt, alii comprehensi morte luerunt, ex indicina Teucri. Recita tu mihi eorum nomina.

NOMINA.

Teucer super Hermis indicavit Euctemonem, Glaucippum, Eurymachum, Polyeuctum, Platonem, Antidorum, Charippum, Theodorum, Alcisthenem, Menestratum, Eryximachum, Euphiletum, Eurydamantem, Phereclem, Meletum, Timanthem, Archidamum, Telenicum.

Horum alii ab exsilio domum reversi nunc in urbe commorantur, aliorum fato suo defunctorum necessarii multi numero supersunt; quorum quicunque volet, oratione mea tenente, ascendito atque me redarguito, demonstrans, horum virorum quenquam propter me aut in exsilium isse, aut mortem tolerasse.

9. Secundum hæc, Pisander et Charicles, qui in numero quæsitorum essent super hoc negotio creatorum, atque id temporis studiosissimi plebis haberentur, auctores fiebant, quod facinus istud haud paucorum esset, sed ad juris civilis atque status popularis eversionem pertineret, plures adhuc quæsitores creari, et a quærendo non prius desisti, quam ulcus hoc funditus esset exstirpatum. Præterea tota civitas trepidabat, unoquoque de se metuente: præco enim quam primum proclamasset, licere jam senatui in curiam redire, signumque detraxisset, protinus a signo detracto, senatus quidem redibat in curiam, plebeiorum autem nemo in foro manebat, sed unusquisque domum festinabat, metuens ne comprehenderetur. Malis hisce reip. domesticis illectus Dioclides ad cupiditatem turbarum ciendarum per quas ipse cresceret, et ad spem novarum rerum erectus, ultro ad senatum intronuntiavit, se nosse qui Hermas mutilassent, et esse ad trecentos numero; unaque, qui vidisset atque negotio cum gereretur intervenisset, exposuit. Atque his ego vos, viri, rogo ut animum attendatis, a vestraque memoria requiratis num

vera dicam, et ut alii conscii harum rerum alios vestrum adhuc ignaros doceant: hæc enim quæ refero in collegio vestro dicta et gesta sunt, et vos horum mihi testes estis. Dioclides nimirum sibi servum aiebat esse super argentifodina sua in Laurio: ab illo servo sibi tum fuisse aufferendam ratam portionem mercedis annuæ pactæ ex illius argentifodinæ fructibus. Quo itaque in Laurium iret illamque mercedis pensionem a servo suo exigeret, mane se surrexisse atque in viam se dedisse citius quam opportunum fuisset, quia in tempore noctis erasset; sed fuisse plenilunium. Ubi ergo ad Propylæum fani Bacchi venisset, vidisse multitudinem hominum ab odeo descendentium in orchestram; quorum metu se in fanum ingressum in umbra consedisse, intra columnam et pilam illam super qua strategus stat ille æneus. Ibi se vidisse hominum ad trecentos, globatim stantes, alias quinosdenos, alias vicenos: luna in ora ipsorum irradiante, se ex umbra prospectantem noscitasse plerosque. Jam mihi cogitate, quæso, viri, hoc, quam diræ et quam formidandæ rei documentum atque exemplum proposuerit, qui pro concesso atque licito sibi sumpserit hoc, ut penes se esset, quem civem Atheniensem ipsi allibuisset, ei globo conjuratorum interfuisse affirmare, et rursus negare interfuisse, si quem negare placeret. Sed pergo narrare. Dioclides itaque ista cum vidisset, ad Laurium se aiebat ire perrexisse; tum die istam noctem insecuta famam de Hermis mutilitatis accepisse: ibi statim agnovisse, facinus illorum quos vidisset virorum esse. Postmodum in urbem reversum se deprehendisse quæsitores deputatos, et præmium indicinæ publice præconis voce promulgatum, centum minas. Ibi cum Euphemum vidisset, Calliæ fratrem, Teleclis filii, in officina fabrili ferraria sedentem, abduxisse eum in fanum Vulcani, ibique ei eadem dixisse quæ ego vobis paulo ante referebam, quod nimirum illa nocte nos vidisset: causæ sibi nihil esse, cur a rep. mallet pecuniam quam a nobis aufferre, præsertim si posset eadem opera nostram quoque inire gratiam. Euphemum ad hæc subjecisse, recte facere Dioclidem quod hujus rei se certiorem fecisset, hortatumque fuisse ut jam statim secum ad ædes Leogoræ adiret; quo ibi possis, inquit, (reddo ipsius Euphemi verba) mecum agere cum Andocide et cum reliquis quorum interest. Sed promittebat Dioclides die postera venturum: venisse quoque, aiebat, et pultasse fores: ibi patrem meum forte fortuna exeuntem ad se, Dioclidem, hæc dixisse, J a m d u d u m h i t e e x s p e c t a n t? t a l e s u t i q u e a m i c o s a s p e r n a r i h a u d c o n v e n i t. His cum dictis abisse patrem. Hoc modo Dioclides patrem meum pessumdatum ibat, denuncians pro sceleris conscio. Nos autem aiebat ipsi confirmasse, decretum a nobis esse, ut pro centum minis ab ærario promissis centum et viginti nos daremus minas; cupitisque si

potiremur, illum a nobis in collegium nostrum cooptatum iri: interim nos in conditionis fidem jusjurandum, et illi dicturos esse et ab illo vicissim exacturos. Ad hæc aiebat Dioclides se respondisse, deliberaturum se esse; nos autem ipsi mandasse, ut in ædes Calliæ filii Teleclis nobiscum conveniret, quo etiam ille adesset. Hoc modo rursus sororis quoque meæ maritum Calliam pessumdare studebat. Convenisse aiebat Dioclides ad Calliæ, et assensum esse fidemque nobis suam jurejurando obligasse in Acropoli [de scelere non prodendo], et nos vicissim de mercede pactos esse sub ingressum proximi mensis dependenda, jam vero promissum fefellisse, pecuniam condictam haud præstantes: propterea se nunc ad senatum adire facta indicatum.

10. Hæc sunt, o viri, quæ Dioclides hac de re in senatu verbis prodidit: sed et præterea indicem exhibuit literis consignatum eorum, quos ex illa ingente hominum turba ista nocte se noscitasse aiebat, ad duos et quadraginta; et primos quidem edebat Mantitheum atque Aphepsionem, quamvis senatores essent atque in curia sederent, post autem reliquos. Ibi Pisander cum assurrexisset, auctor fiebat senatui, ut decretum sub Archonte Scamandrio latum rescinderet, eoque facto, quotquot in illo indice Dioclidis nominatim essent designati, omnes in equuleum imponerentur, quo de sceleris consortibus omnibus ante noctis adventum constaret. Succlamabat senatus, eum recta suadere. Manthitheus autem et Aphepsion, istis auditis, ad aram Vestæ confugiebant, in qua supplices desidentes rogabant, ut tormentis ne subjicerentur, sed sibi liceret fidejussoribus datis interim discedere domum, et judicio legitime instructo ad causam dicendam dicta die adesse. Ægre impetrabant: dabantur prædes: illi vero e laqueo elapsi protinus in equos se conjiciebant, fugam capessebant, ad hostes transfugiebant, destitutis vadibus, quos ex legis præscripto iisdem oportebat pœnis teneri, quibus vadati damnarentur. Senatus interim, sub sponsione jurata silentii servandi, digressus curia, nos comprehendebat atque compeditos ad cippos alligabat. Strategis autem in curiam arcessitis demandabat ut per præconem promulgarent, quicunque Atheniensis in urbe habitaret ut is in forum armatus conveniret, qui autem in longis mœniis ut in Theseum, denique Piræei incolæ ut in Hippodamiam, forum ibi sic dictum, coirent; equitibus porro ut signum tuba darent ad conveniendum illa ipsa adhuc nocte ad Anaceum [seu ædem Castoris et Pollucis]; senatus jubebatur in Arcem adscendere atque ibi pernoctare, prytanes autem in Tholo. Quos tantos motus Bœoti quum fama accepissent, in armis ad agri nostri confinia exibant eventumque præstolantes ibi excubabant. Interim prytanes tantarum turbarum concitorem Dioclidem, veluti sospitatorem quendam civitatis

in carrhucha vectum in Prytaneum arcessebant, ibi coronandum; cœnabatque cum prytanibus.

11. Primum quidem hæc, viri, vobis ipsi a d memoriam revocate, quotquot tum interfuistis, cæterosque vestrum quotquot harum rerum nihil tenent docete; deinde tu mihi prytanas, qui tum illo honore fungebantur, intro voca, Philocratem et reliquos.

TESTES.

Age jam nomina quoque vobis recitari curabo virorum, quos Dioclides illo in indice annotavit, quo sciatis, quot ille cognatos mihi perditum ierit atque necessarios: primum quidem patrem, deinde vero sororis maritum, illum declarando conscium, hunc vero eo quod affirmaret in ejus domo [conjuratos] convenisse [vel, se congressum esse cum conjuratis]. Reliquorum audietis nomina jam statim. Recita tu ipsis.

Charmides Aristotelis.

Hic consobrinus meus est: mater enim ejus meusque pater iisdem erant editi parentibus.

Taureas.

Hic est patri meo consobrinus.

Nisæus.

Filius Taureæ.

Callias Alcmæonis.

Alius hic est patris consobrinus.

Euphemus.

Frater Calliæ qui Teleclis filius est.

Phrynichus Saltator.

Hic meus est consobrinus.

Eucrates, Niciæ frater.

Penes quem Calliæ soror est.

Critias.

Etiam hic patris est consobrinus: amborum enim matres erant sorores. Hos omnes Dioclides in illis quadraginta viris nominavit, quorum nomina tenebat index ab eo senatui exhibitus.

12. Nos itaque omnes quotquot secundum istud Dioclidis indicium comprehensi et carceri mandati fueramus, quum una essemus eodem in carcere compedibus nexi et nox esset clausoque carcere, admissæ a janitoribus venirent, ad alium mater, ad alium soror, ad alium uxor cum liberis, et carcer comploratu resonaret atque la-

mentis ejulantium et mala præsentia miserantium, Charmides, consobrinus et æqualis meus, unaque mecum a puero inde nostra in domo educatus, hac me compellavit oratione: Andocide (inquit), vides tu quidem præsentium malorum magnitudinem; ego vero, cur tibi superiori tempore molestus monitor atque consultor fierem meæque te severitate reprehensionis offenderem, causæ nil admodum mihi videbam esse; jam vero calamitas, qua circumventi tenemur, me nunc cogit tecum queri, hortaturque ut agendorum tibi auctor fiam. Quibus tu adhuc familiariter usus fuisti, Andocide, procul habitis et spretis nobis qui tibi sumus necessarii, illi propter hæc eadem, ob quæ nobis pereundum videtur esse, partim mortem tolerarunt, partim fuga salutem quæsiverunt, a conscientia sceleris condemnati et in exsilium acti .... Quodsi ergo tu hujus negotii quicquam tenes, age, prode id, et sic serva primum quidem temet ipsum; deinde vero patrem tuum, quem a te ita diligi ut nihil aliud magis consentaneum est; tum sororis tuæ maritum, quæ tibi soror est unica; denique reliquos cognatos atque necessarios, tot numero qui sumus; tandem me quoque, qui tota mea vita nulla re te offendi, tuique sum rerumque tuarum studiosissimus, operæque meæ, ubi usus venerit, quo tibi commodem nil parco. Charmida istæc disserente, cæterisque una supplicantibus, et unoquoque seorsim obsecrante, venit, o viri, mihi in mentem sic cogitare: O hominum omnium ego calamitate usus durissima, utrum perire per nefas immeritos patiar meos necessarios, ipsosque morti dari, et bona eorum proscribi, prætereaque ipsorum nomina stelis insculpi quasi piacularium erga deos factorum, quanquam eorum quæ evenerunt omnium nihil ab ipsis profectum est neque ipsis imputari potest? adde, trecentos Athenienses num patiar per nefas immeritos interimi, civitatemque malis atrocissimis mutuisque quorumque erga quosque suspicionibus exagitari? an dicam Atheniensibus, quæ ex Euphileto audivi, eo, qui ipse patravit scelus? Præterea hæc quoque mecum reputabam, o viri, plerosque sontium, qui scelus manibus suis patrassent, a Teucro jam indicatos, et sic factum esse, ut alii eorum capite suo luerent supplicio extremo affecti, alii in exsilium abirent quibus absentibus dicta fuit mortis sententia: non superesse, nisi quatuor, a Teucro non indicatos, Panætium, Chæredemum, Diocritum, et Lysistratum; in quos unos omnium maxime culpam commissi sceleris a suspicione omnium collatum iri

credibile erat, quippe qui familiariter usi fuissent illis qui jam morti essent dati e numero indicatorum a Dioclide. Et illis quidem ne sic quidem certa erat et perpetua salutis spes, etiamsi ego eos non proderem; meis autem necessariis certum imminebat atque inevitabile exitium, nisi si quis Atheniensibus omnem rei gestæ veritatem aperiret. Quare satius mihi visum fuit, quatuor viros a me patriæ communione privari, sic meritos, qui nunc supersunt adhuc in vivis et in patriam ab exsilio redierunt et bonorum suorum usura gaudent, quam committere ut necessarii mei insontes ad mortis necessitatem adigerentur. Quodsi ergo cuipiam, non vestrum, judices, sed vestrum, o quotquot reliqui cives Athenienses hoc judicium circumstatis, istæc olim de me insedit opinio, sodales a me meos eo fuisse indicatos, quo perirent ipsi, ego servarer — cujusmodi rumores inimici mei de me in vulgum sparserunt, criminari me atque in invidiam ignominiamque adducere volentes —, rem, quæso, ipsis e factis spectate. Nunc enim me quidem oportet rerum a me gestarum rationem coram illis ipsis reddere, qui ob illa facinora exsilium tolerarunt, quorum facinorum ego eos insimulavi; et qui omnium optime norunt verane dicam an mentiar, et qui coarguere me mentientem possunt, orationem meam interpellantes; nam ego equidem ejus rei copiam illis facio: vos autem, o viri, rerum gestarum veritatem certo explorare oportet. Nam in hoc mihi hujus versatur cardo certaminis, ut salvus et absolutus ex hoc judicio ita discedam, ut vobis, judices, visus fuerim homo non malus neque sceleratus esse; deinde ut reliqui quoque omnes intelligant, quicquid hoc in negotio a me gestum et profectum est, id omne non per scelus aut ignaviam esse commissum, sed per sinistram quandam atque calamitosam evenisse fortunam, quæ reip. quidem imprimis, tum vero nobis quoque privatim, gravis incubuit; et quæ dixi omnia, me dixisse ex Euphileto audita, providentia partim tuendæ privatæ salutis necessariorum atque amicorum meorum, partim securitatis publicæ civium omnium, qua fieri potest summa cum virtute atque honestate, nullo autem cum scelere, nulla cum turpitudine, ut ego equidem mihi persuadeo. Quodsi ergo res sic se habet, æquum censeo postuloque a vobis absolvi atque dimitti salvo capite salvisque fortunis et fama. Age — oportet enim humanis de rebus humanis item modis cogitare, ac si ipse quisque infortunio perculsus esset—, quid unusquisque vestrum, meo loco si fuisset constitutus, fuisset facturus? Nam si ejusmodi fuisset optionis conditio, ut necesse fuisset, aut gloriose mori aut turpiter servari, possit utique indicina a me facta pro facinore improbo degeneris animi nota haberi; quanquam vel sic quoque haud pauci futuri fuissent, in simili loco, qui turpiter amicos indicare haud dubitassent vitamque ingloriam morti præclaræ præferre: verum omnia contra erant; nam si tacerem,

turpi mortis genere et summa cum infamia mihi erat moriendum, pro sacrilego, tametsi sacrilegium nullum commisissem; tum impedire non potuissem, quominus pater periret et sororis maritus et reliqui cognati et tot numero consobrini, quos omnes unus ego pessumdedissem silentio meo, aliena crimina celante. Quos enim Dioclidis mendacium in carcerem conjecerat, eos inde liberandi atque extrahendi nulla patebat alia via, præterquam hæc, ut Athenienses totam rem ex ordine ut vere gesta fuisset ex me intelligerent: quod si ergo, quæ hac de re auditu comperta haberem, ea reticuissem, factus fuissem illorumque homicida, et trecentorum præterea civium Atheniensium, et civitas malis mersa fuisset ineluctabilibus. Hæc evenissent, si tacuissem: exponendo autem rem ut vere erat gesta, consequebar istæc, ut et ipse salvus abirem, et patri salutem redderem cæterisque necessariis, et civitatem terroribus malisque teterrimis eriperem. At quatuor tamen viris a meo indicio erat exsulandum; at illi meriti hanc pœnam erant criminibus, quæ commiserant: reliqui a me indicati, a Teucro quoque jam dudum ante fuerant indicati; ut, qui hoc e numero aut morte mulctati sunt aut in exsilium ierunt, censendi sint, non magis ob meum, quam ob Teucri indicium, hanc illamve pœnam tolerasse. Hæc itaque pensitans ego, viri, atque inter se comparans, malorum præsentium inveniebam levissimum, ut quam citissime rem ut gesta esset exponerem et mendacia Dioclidis coarguerem, eoque inimicum ulciscerer, qui nos quidem pessumdatum iret, civitatem autem circumventum, cui sic illuderet, ut, quam labefactaret, ab ea summus euergeta haberetur præmiisque cumularetur. Professus itaque in senatu sum me scire sceleris auctores, et exposui facta fidemque meæ expositioni afferendis argumentis addidi; compotantibus nimirum aliquando nobis Euphiletum auctorem consilii factum esse de Hermis mutilandis, me autem intercessisse: rem itaque tum quidem omissam fuisse ob intercessionem meam; tempore post autem idem ad eandem rem exsequendam absentia mea abusus est: erat nempe mihi equuleus; in hunc ego in Cynosarge inscendere volens labebar et claviculam confringebam et contusionem in capite accipiebam, ut necesse esset me lecticæ impositum pedibus alienis domum referri; Euphiletus ibi, sentiens me ad cœtus consuetos non amplius convenire posse, persuadebat reliquis compotoribus, ad participandum facinus me quoque tandem oratione sua esse permotum, fidemque sibi despondisse de opera navanda, nominatim de illo Herma, qui est ad fanum Phorbantis, truncando recepisse. Quæ omnia Euphiletus mentiebatur, de suo commentus, quo ipsis imponeret: quo factum est, ut Hermarum, quotquot Athenis sunt, omnium unus ille solus non mutilaretur, qui, a tribu Ægeide dedicatus, prope domum nostram paternam avitamque stat et superest

adhuc, ut videtis, salvus atque incolumis: confirmaverat nempe Euphiletus sodalibus, me illo de Herma mutilando recepisse. In quo illi se falsos videntes, ferebant gravissime, sui sceleris me conscium esse, qui nihil ad id peragendum contulissem. Altero itaque die post cum ad me convenissent Meletus atque Euphiletus, hac ad me oratione utebantur: Facta sunt (aiebant), Andocide, atque a nobis peracta [quæ nosti]. Quodsi ergo te quietum continere atque tacere volueris, habebis nos imposterum quoque, ut pridem, amicos atque familiares: sin autem nos prodes, inimici tibi erimus sævissimi, multoque tibi nostra plus incommodabit atque nocebit inimicitia, quam aliorum tibi proderit amicitia, per odium nostri tibi comparata. Quibus ego hæc respondebam: Euphiletum hoc facinore patrando hanc de se opinionem animo meo injecisse, ut impurum atque consceleratum hominem eum haberem: verumtamen non meam magis conscientiam, quam ipsius sceleris atrocitatem, ipsis esse reformidandam. Hæc vere, ut dico, sic dicta et acta fuisse quo certius constaret, servum ad tormenta tradebam, qui sciret, me tum temporis ægrum in lecto decubuisse atque inde non surrexisse; ancillas quoque tradebam prytanibus, inquirentibus, unde moti et a quo quasi exordio orsi illi impii scelus patrassent. Scrutantes itaque rem cum senatu quæsitores, cum reperissent omnia ita, ut dixeram, se habere omniaque undique cum oratione mea pulcre concinerent, ibi demum citabant Dioclidem; neque multis erat verbis opus, sed statim ille confitebatur mendacium, deprecabatur veniam, orabat spiritus immunitatem, indicabat eos, qui auctores sibi facti fuissent, ut ista diceret quæ olim dixisset: erant autem hi Alcibiades Phegusius et Amiantus Ægineta; qui, audito quæ Dioclides de ipsis enuntiasset, metu statim auffugiebant. Vos autem, ut hæc e Dioclide acceperatis, eum judicio tradidistis, a quo morte mulctatus est; reliqui autem vincti, jam supremum supplicium de se sumendum exspectantes, propter me, compedibus exsoluti et in libertatem rursus emissi sunt: nam secundum meum indicium meis cognatis vincula detraxistis et exsulibus domum redeundi veniam dedistis et reversos gratanter recepistis; ipsique, sumptis armis, a stationibus, in quibus quique vestrum per illud turbulentum et suspiciosum reipublicæ tempus excubias adhuc egeratis, securi domum quisque suam revertebamini, ut jam malis multis defuncti periculisque exsoluti. Quibus omnibus in rebus qua ego quidem usus sum fortuna, ejus ergo fortunæ vos commiseratio mei merito capiat; exitus autem ergo merito vir optimus atque fortunatissimus habear, quippe qui refragatus Euphileto sim, jusjurandum id offerenti, cujus fides penes homines omnium minima et est et esse debet, eique probra quibus

dignus esset ingesserim; et cum illi, contemptis meis dehortationibus, peccare tamen nihilominus perrexissent, peccatum eorum quoad licuit silentio texerim, neque prius quam extrema cogeret necessitas prodiderim; cum plerique eorum a Teucro jam indicati, alii morte luissent, alii in exsilium abissent, nos ipsi denique a Dioclidis perfidia in carcerem conjecti ab extremo supplicio vix pilum distaremus. Tunc enim demum, neque prius, detuli quatuor viros, Panætium, Diocritum, Lysistratum, Chæredemum. Haud infitiabor hos quatuor propter me in exsilium isse: contra vero ab eodem indicio meo sunt in vivis et in fortunis suis pater, et sororis maritus, tum tres consobrini, nec non septem numero cognati alii; hi, in eo jam cum essent, ut immerita morte per alienum nefas afficerentur, solis nunc jubar per me vident, ipsique se hoc mihi debere beneficium grati confitentur: cunctam autem civitatem qui conturbaverat extremaque in discrimina conjecerat, is a me coargutus fuit, et vos magnis formidinibus mutuisque suspicionibus liberati. Quæ num vera dicam, recordamini, quæso, viri, et conscii vestrum quotquot sunt, hi reliquos docento. Tu autem ipsos mihi cita eos, qui propter me vinculis exsoluti sunt: optime enim rei gestæ ordinem cum teneant, possint item optime eum hisce [judicibus] enarrare. Sed hac conditione hi hunc in suggestum adscendent, ut tantisper coram vobis, judices, disserant, donec vobis audientiam præbere disserentibus libuerit: deinde reliqua accusationis capita diluam.

13. De rebus itaque tum gestis audivistis, viri, omnia, et purgavi sic, ut mihi quidem videor, ut satis esse possit: quodsi tamen adhuc aliquid vestrum quispiam desideret, aut existimet nondum satis disputando declaratum quidquam superesse, aut si quid ego imprudens prætermisero, assurgat is atque me commonefaciat, et satisfaciam illi quoque. Nunc autem de legibus vos docebo. Cephisius nempe hic actionem ἐνδείξεως, vel indicationis, in me quidem instituit ex titulo legis adhuc validæ ratæque, eaque se lege nixum tulit in libello accusatorio, quem prætori exhibuit, actionem hanc contra me exordiens, in ipsa autem oratione accusatoria plebiscitum potissimum ursit dudum abolitum, auctore Isotimida factum, cujus nil quicquam ad me pertinet. Ille enim, Isotimides, auctor fuit, ut a templis deorum arcerentur impietatis rei, tam ab aliis facti quam qui ipsi fassi essent eo se crimine teneri: ego vero neque commisi impietatem, neque fassus unquam sum me commisisse. Quod autem hoc ipsum quoque plebiscitum rescissum atque abrogatum sit, id ego vos docebo. Quanquam in eo versor defensionis loco, ut, ubi minus vobis persuasero, damnum ipse sim accepturus; ubi autem persuasero, censear pro adversariis verba fecisse. Verumtamen dicetur id, quod res est. Classe enim funditus excisa, cum urbs obsideretur, deliberabatis de modo concordiæ constituendæ atque tuendæ, placuitque

τοὺς ἀτίμους, honore privatos, ἐπιτίμους reddere, hoc est, pristina gaudentes juris civilis usura et honore status forensis: cujus sententiæ factus est auctor Patroclides. Honore autem carentes quinam et quotuplices fuerint, et quibus modis quibusve de causis honore status forensis mulctati, id vos docebo. Standi in foro jus, seu honorem, amittebant primum ærarii, seu pecunias ærario publico debentes; sive quod, honorum a se gestorum acta et rationes approbare cum nequissent, ideo mulctæ pecuniariæ essent condemnati; sive quod ob aliena bona per vim et nefas occupata atque detenta mulcta ipsis fuisset irrogata, quam non luissent, sive ob actiones majestatis vel perduellionis injustas et illegitimas adversus insontes susceptas; sive quod mulctis arbitrariis, si quas magistratus sine legum auctoritate et sine judiciorum interventu irrogassent, haud satisfecissent; sive quod, quæ a rep. vectigalia redemissent, eorum pactas mercedes non dependissent; sive quod pro aliis fidejussores ærario facti fuissent: his omnibus quocunque titulo seu pecuniam seu mulctam ærario debentibus ante nonum anni mensem evolutum erat debitum luendum, sin minus, duplum debebant et ipsi honore in foro versandi privabantur et bona ipsorum publice væniebant. Unus hic erat modus conditionis inhonestæ [seu capitis imminutio major]: alter modus iste est, cum corpora quidem ipsa delinquentium honore in foro standi et in concionem conveniendi carent, bona autem ipsis quæ possident salva manent: hoc genere ignominiæ notabantur, ob furta [in rep. puta] aut ob munerum acceptationes mulctæ damnati: hos oportebat et ipsos et ex ipsis natos honore carere: item quotquot ordinem in acie deseruissent, aut criminis essent convicti ἀστρατείας [h. e. quod plane in castra non exissent, cum reliquis, cum quibus exire ab imperatoribus jussi fuissent] aut δειλίας [h. e. quod pavidi et imbelles fuissent] aut ἀναυμαχίου [h. e. quod militiæ navali vocati nomina non dedissent ut debebant], item quotquot scutum abjecissent, aut ter fuissent in judicio condemnati falsi dicti testimonii aut ementitæ in jus citationis, nec non qui parentes male et injuriose atque inclementer tractassent: hi omnes, quoad corpora quidem inhonesti erant, seu honore carebant, bona tamen ipsis sua salva manebant. Rursus alii [qui erat minimus et levissimus modus imminuti capitis] honore carebant, seu infamia erant notati, κατὰ προστάξεις h. e. secundum præcepta, seu quadam tenus sub certis conditionibus denuntiatis et imperatis: hi non funditus erant capite minuti, sed solummodo quoad partem ejus aliquam, e. c. milites, si qui sub tyrannide triginta virorum in urbe atque militiæ functione mansissent, hi cæteris quidem juribus perinde atque reliqui cives fruebantur, verum jure in concione standi aut senatorios honores ambiendi iisve fungendi carebant. Hactenus illis erat honos imminutus vel ereptus: nam hæc erat ipsis πρόσταξις, seu

conditio imperata et præscripta. Aliis hoc de genere non licebat quenquam majestatis aut perduellionis accusare; aliis non licebat alios actionibus ἐνδείξεως, seu indicationis, persequi; aliis interdictum erat in Hellespontum proficisci per mare, aliis in Ioniam; aliis aditus fori clausus erat. Decreta igitur omnia, per quæ quibusdam ullo modo horum quos dixi modorum honos ereptus vel caput imminutum fuisset, tam ipsa primigenia eorum exempla, quam secundaria ex illis derivata si quæ usquam locorum prostarent, eradi atque deleri jussistis decreto ea de re facto, concordiamque jurejurando mutuo in Arce dicendo utramque in partem condici atque sanciri. Recita tu mihi decretum Patroclidis, vi et auctoritate cujus hæc fiebant.

DECRETUM.

Patroclides rogavit in hanc sententiam: Quando quidem Athenienses impunitatem super ærariis decreverunt, ut nimirum eorum causa liceat populum rogare atque in suffragia mittere, velit jubeat populus Atheniensis eadem rata esse, quæ cum olim scivisset tempestate belli Medici, e re id fuit publica. Illos autem quod attinet, quorum nomina, ut fisco debentium, in codicillis scripta, a magistratibus tradita fuerint, sive exactoribus fisci sive quæstoribus Minervæ sive quæstoribus aliorum quorumque deorum sive regi sacrorum; sive quorum nomina expuncta ex albo ærariorum nondum fuerint ante excessum illius senatus [qui nunc brevi decessurus est, et] cujus princeps fuit Callias, hoc est, si qui honore privati ideo fuerint quod ærario debitores facti sint, nec non quorum rationes gestorum honorum in logisteriis [seu tribunalibus censoriis vel rationalibus] improbatæ atque falsitatis et futilitatis condemnatæ fuerint ab euthunis [h. e. censoribus, seu peræquatoribus] et ab eorum parhedris [seu assessoribus], aut quorum rationes de gestis honoribus ad judicium delatæ nondum sint, aut quibus sub judice adhuc pendeant lites in jus nomine populi vocatis ob rationes gestorum honorum, aut quibus adjudicatæ sint a judicibus minutæ quædam atque restrictæ honoris derogationes, aut si qui fidejussores publice facti, ob istas suas sponsiones mulctæ condemnati fuerint, ad istam usque quæ modo dicta est diem; item si quorum nomina publicis in tabulis adhuc supersint, ideo ibi scripta quod in numero Quadringentorum fuissent, aut si quod aliud cujuspiam crimen sub isto paucorum dominatu commissum uspiam locorum annotatum sit: ut, inquam, populus Atheniensis velit jubeat horum omnium nomina (quorum nominum tamen e numero nominatim hi exempti atque exclusi sunto; quorum puta nomina in pilis adhuc supersunt exarata, ipsi autem in exsilio degunt, propterea quod causa sive in Areopago sive coram Ephetis sive in Prytaneo sive in Delphinio sive coram Rege sacrorum agitata, aut exsilii aut mortis pœna ipsis fuit adjudicata, velut homicidis aut tyrannidis affectatæ reis:) ut igitur, exceptis his, reliquorum omnium nomina mandet populus Atheniensis expungenda fiscalibus senatus, quæcunque in ærarii tabulariis occurrent, aut si uspiam alias locorum ejusmodi documentorum publicorum copiæ [seu exemplaria secundaria] prostant, ut thesmothetæ reliquique magistratus eas copias senatui exhibeant abolendas. Sed ut hæc intra triduum fiant, ex quo plebs hanc sciverit rogationem, si sciverit. Quæcunque exempla ejusmodi rationum ad ærarium publicum pertinentium usquam locorum occurrent, ea expungantor, neminique liceto ea privatim secum habere neque liceto cuiquam ærario facto hanc labem exprobrare eumve debiti hujus commonefacere aut simultatem ideo conceptam ullo modo exsequi: secus qui fecerit, ut is pœnis teneatur iisdem, quibus tenentur qui sententia senatus Areopagitici perculsi solum verterunt, quo populus Atheniensis ipse

semet fidat quam tutissime, liber a mutuis aliorum de aliis suspicionibus, et pacta hoc plebiscito sancita et in præsens et in futurum omne tempus quam certissima atque fidissima permaneant.

Per hoc decretum, viri, honorem quidem reddidistis eo carentibus; exsulibus autem ut venia daretur domum redeundi, neque Patroclides auctor vobis fuit, neque vos scivistis.

14. Ut autem, induciis cum Lacedæmoniis contractis, mœnia diruebatis, exsules quoque recipiebatis, et triginta tyranni cooriebantur, et Phyle postmodum occupabatur, et aliquanto post Munychia, brevis ut sim, illa infanda evenerunt, quorum ut me meminisse nil juvat, ita vestram quoque refricari memoriam nil attinet. Ut autem e Piræeo tandem in urbem redistis, cum liceret vobis pœnas de malorum vestrorum auctoribus sumere, decrevistis, quæcunque turbulenta illa tempestate accidissent, ea omnia oblivioni tradere, plurisque fecistis reip. salutem quam privatarum simultatum ultiones, acceptarumque injuriarum oblivionem lege sanxistis. Quæ ut vobis placuit rata esse, creastis vigintiviros; qui tantisper civitati præessent, et, ne resp. detrimentum caperet, providerent, donec leges latæ atque fixæ essent; interim placuit Solonis legibus et Dracontis thesmis [seu statutis] uti. Ut autem senatu per sortem, legislatoribus autem per delectum creatis, reperiebatis, in utroque genere legum, tam a Solone quam a Draconte profectarum, inesse multas, quibus civium bene multi ob ea quæ in ista reip. procella evenissent tenerentur, concione convocata, proposuistis his de legibus deliberationem, atque sic decrevistis, ut leges omnes examinarentur, eoque in examine probatæ in tabulis conscriberentur in Stoa Pœcile figendis. Recita tu mihi hoc decretum.

DECRETUM.

Placuit populo, Tisamenus auctor fuit sententiæ, Athenienses remp. gerere et civilem inter se vitam degere secundum ritus patrios, et Solonis uti legibus, et mensuris ponderibusque [a Solone præceptis]; uti quoque thesmorum a Draconte relictorum iis, quibus ante hac usi sumus. Quascunque novas autem leges condi res et usus ferat, quinquaginta Nomothetæ a senatu lecti eas in tabulis perscribentes coram Eponymis exponento ad contemplandum volenti cuique, et senatui hoc ipso mense tradento. Traditas autem sibi leges senatus prius explorato, et legislatores quingenti a popularibus per demos delecti, postquam prius sacramento ad rectum et verum tuendum adacti fuerint: sed et privato cuique liceto volenti in senatum intrare, et bonum atque salutare si quid habeat de legibus suadere, id edere. Latæ autem ubi fuerint leges, senatus Areopagiticus earum curam gerito atque provideto, ut magistratus legibus ratis fixis utantur. Legum quæcunque sint perlatæ atque in ratis legitimisque habitæ, eas perscribento in pariete, ubi priores leges perscriptæ olim conspiciebantur, ut volens quisque spectare atque considerare possit.

Secundum hoc decretum revocatæ sunt, o viri, leges ad scrutinium; et quæ in ratas atque probatas relatæ sunt, eas in literas retulerunt, atque in porticu exposuerunt. Quo facto legem nobis

ferri et imponi curavimus, qua vos utimini omnes. Recita tu mihi hanc legem.

LEX.

Lege literis non consignata magistratus ne utantor ulla in re.

Estne jam aliquid huic Cephisio reliquum, de quo aut referre magistratus aliquis, aut in quo vestrum quisquam, o viri, agere et exsequi quidquam possit, præterquam secundum leges scriptas? Quando ergo lege non scripta uti non licet, quanto minus uti licebit non scripto psephismate? Quoniam itaque videbamus civium multis multas magnasque clades impendere, aliis e vetustis legibus, aliis e vetustis plebiscitis, ideo leges novas ferri curavimus, propter illa ipsa, quæ nunc fiunt, quominus fierent, et quo minus liceret quadruplatorem agere. Recita tu mihi has leges.

LEGES.

Lege literis non consignata magistratus ne utantor ulla in re. Psephisma nullum, sive senatus sive plebis id erit, validius esto lege. Nullius hominis singularis ergo liceto legem ferre, quæ non perinde de reliquis quoque Atheniensibus valeat, nisi secus visum fuerit sexies mille viris, clam per tabellas suffragatis.

Quid nunc? superestne adhuc aliquid? Superest nimirum hæc lex, quam tu mihi recites, velim.

LEX.

Judicia et arbitria rata sunto, quæcunque in urbe libera fiunt a legibus gubernata: legibus utantor ab Euclide Archonte inde.

Judicia et arbitria rata et valida sanxistis esse, o viri, quæcunque in civitate libera facta sint, quo nempe neque novæ tabulæ fierent neque judicia jam pronunciando perempta et transacta rescinderentur, sed rata et firma essent pacta privata et ex eorum formula liceret actori cuique jus suum a debente repetere: quæ autem crimina publica sunt ejusmodi, ut super iis liceat in reos agere, sive ex titulo γραφῆς, sive titulo φάσεως, sive ἐνδείξεως, sive ἀπαγωγῆς, illorum causa decreto sanxistis, utendum legibus esse ab Euclide Archonte inde. Quandoquidem igitur vobis placuit antiquas leges examini submitti, eoque in examine probatas in literarum monumenta referri, magistratibus autem omnibus interdici ne qua lege utantur literis non consignata quacunque tandem in re, item, decretum nullum sive senatus sit sive plebis lege validius esse, neque licere in unius hominis singularis sive gratiam sive fraudem ferri legem quæ non item de omnibus omnino sit Atheniensibus valitura, tandem, ut jus et fas sit legibus usu receptis et ratis uti inde ab Archonte Euclide: ullumne potest esse aut mente fingi psephisma ex eorum numero, quæ Archonte Euclide vetustiora sint, sive majoris momenti rem

sive minoris spectet, quod adhuc ratum et validum sit? Ego equidem haud arbitror. Sed ipsi vos quoque vobiscum velim existimetis.

15. Verum videamus nunc quoque quomodo vobis vestræ habeant in jurejurando religiones. Jus quidem illud jurandum, quod universæ civitati commune est, et quo vos ipsi post reconciliatam gratiam vosmet obstrinxistis, sic habet: Acceptarum injuriarum nemini ero memor, neque ultionem earum in quoquam exsequar, præterquam in triginta tyrannis, et in decemviris: quid? quod horum ipsorum non ulciscar eos, si qui rationem reddere parati sint rerum a se gestarum iis in magistratibus quos gessere. Vos igitur, qui jurejurando confirmaveritis, in ipsis adeo triginta viris, qui mala vobis crearunt atrocissima, memoriam acceptarum injuriarum vos haud esse renovaturos, si rerum a se gestarum rationem vobis reddant; multo minus censendi estis unquam voluisse memoriam acceptarum injuriarum in alio quopiam civium vestrorum exercere aut id dignum vobis censuisse. Senatus rursus hic, quem nostis omnes per annuas vices ad reip. clavum sedentem publicæque salutis frena gubernantem, quid is jurejurando confirmat se facturum? Neque admittam (ait) actionem forensem titulo ἐνδείξεως neque titulo ἀπαγωγῆς contra aliquem propter antehac facta, præterquam contra damnatos exsilii. Vos denique, Athenienses, qui lites forenses judicii vestri auctoritate disceptatis, quid facturos vos jurejurando spondetis, antequam ad judicandum admittimini? Non exsequar acceptas injurias simultate memori, neque ulli alii inhonestæ perturbationi aditum ad animum meum dabo a qua intransversum agar, sed sententiam pronuntiabo secundum leges fixas et in rep. obtinentes. Quæ cum aio a me pro vobis et pro legibus vestris disputari, decet vos arbitrari, num recte aiam.

16. Jam considerate, viri, leges quoque et accusatores, quales ipsi cum sint, alios tamen accusare audeant. Cephisius hic, vectigale aliquo ab ærario redempto, cum ejus titulo nonaginta minarum contributionem a colonis hunc Atticum agrum exercentibus collegisset, mercedem reip. pactam non dependit, ideoque fuga salutem quæsivit: nam si tum redisset [ante novas leges latas] suique corporis fecisset copiam, datus utique in carcerem et cippo alligatus fuisset compede. Sic enim edicit lex, ut senatui quingentorum virorum liceat, quicunque vectigalis a se redempti mercedem haud dependerit, eum ad truncum alligare. Hoc tanto facinore commisso Cephisius tamen, quod vos decreto sanxistis ut magistratus vestri secundum leges in ea solummodo facinora animadvertant, quæ illo anno juniora sint quo Euclides Archontis honore functus est, ideo

æquum censet, ut, quas vobis pecunias extorsit, eas vobis haud reddat, et ex eo, quod legibus utimini nunc ratis et fixis, pro exsule civis, pro minuto capite quadruplator factus est. Ad Meletum transeo, qui sub triginta tyrannorum dominatu Leontem, quem vos omnes nostis [hominem sanctissimum et vestri studiosissimum], ad undecimviros [pro fure aut latrone] abduxit. Atqui lex hæc et olim fuit in usu, imprimis sapiens et præclara, et nunc adhuc viget usuque vestro frequentatur, ut, qui consilium sceleri exsequendo dederit, pœnis teneatur iisdem, quibus qui scelus ipse suis manibus perpetrarit. Verumtamen ideo, quod leges vobis ab Archonte Euclide inde validæ sunt, non licet Leontis liberis actionem cædis in hunc Meletum intendere [quam alias ex illa altera modo laudata lege optimo jure possent]: nam ne ipse quidem Meletus infitietur Leontem a se ad undecimviros abductum esse. Epichares denique hic non modo est, sed haberi quoque vult mortalium omnium nequissimus: nam scelerum suorum pœnas ipse a semet repetit. Sub triginta tyrannis senator fuit: hujusmodi autem de hominibus quid statuit lex pilæ incisa coram curia fixæ? Magistratum (ait) in urbe qui gesserit post eversum statum popularem, impune moritor, eumque qui occiderit, is purus a cædis piaculo esto, et bona perempti possideto. Numquid aliud, o Epichare, dici fierive potest, quam, si quis te nunc occiderit [hac fretus admonitione ex me audita], puras ei sanctasque a reatu cædis manus esse? Nil profecto aliud, secundum Solonis quidem leges si jus arbitrabimur. Recita tu mihi hanc legem e pila.

LEX.

Placuit populo, cum tribus Æantis prytaneatu fungeretur, Cleogene scribam agente, Boetho epistatæ honorem gerente, factus est hujus literis consignatæ sententiæ auctor Demophantus. Orditur hoc psephisma commemoratio temporis quo latum fuit, scilicet eo senatu rempubl. gubernante, qui sorte ductus sedit eo anno quo Cleogenes scripturam primus fecit. Verba psephismatis autem ipsa sic se habent: Statum libertatis popularis si quis Athenis everterit, aut oppressa rep. honorem quempiam gesserit, is hostis Atheniensium habetor, atque inulto moritor, et facultates ejus publicantór, et decima pars earum Minervæ sacra esto: reum autem horum facinorum qui aut manu sua peremerit, aut peremptori cædis auctor et administer factus fuerit, ambo sancti et pii habentor, licetoque ipsis templa deorum omnia foraque et loca adire quo honesti conveniunt. Et tenentor Athenienses omnes jurejurando, tributim et curiatim super hostiis perfectis dicendo sese obstringere, ut, qui istæc fecerit [h. è. qui aut ipse tyrannidem exercuerit, aut tyranni satellitem se gesserit], eum occidere velint. Jusjurandum autem super hac re dicitor hanc in formulam conceptum: Populi Atheniensis libertatem atque majestatem si quis jugularit, aut qui, illa oppressa jacente, honorem ullum gesserit, aut etiam imposterum si quis exsistat qui tyrannidem moliatur aut adjutorem se præstet tyrannidem affectanti, eum et ego ipse occidam, et alius si quis occiderit, hunc sanctum piumque et erga deos et erga semones habeo, ut eum, qui hostem Atheniensium peremerit; fortunasque perem-

pti cunctas sub hasta cum vendidero, tum partem dimidiam pecuniæ inde redactæ peremptori reddam nil defraudans; hoc ita faciendum esse, et verbis factisque ero auctor et tabella mea in cadum injicienda confirmabo. Sin autem quis, tyrannum tyrannive satellitem adoriens, aut in ipsa cæde, aut saltim in conatu cædis, ipse occubuerit, ornabo ipsumque peremptorem ejusque liberos, perinde atque Harmodium cum Aristogitone eorumque posteros ornare solemus. Quæcunque sacramenta aut Athenis aut in castris aut uspiam alibi locorum in fraudem populi Athen. dicta fuerint, ea rescindo atque irrita pronuncio, iisque obligatum atque consecratum quemcunque sacramenti religione exsolvo et resecro. Hanc in formulam juranto Athenienses omnes super hostiis perfectis, rite, quemadmodum reliqua omnia quæ ritu patrio conceptis verbis juratis, ante Liberalia; et precari memento, ut qui jurisjurandi hujus conditionibus sancte atque religiose satisfecerit, ei multæ magnæque prosperitates ex ipsius animi sententia eveniant, pejerans autem ut una cum prole male pereat.

17. Jam responde tu mihi, quadruplator et ardelio, quem dii deæque omnes evertant velim atque eradicent, estne hæc lex rata et adhuc valida, an est antiquata et irrita? Rata fuit olim, et deberet adhuc esse, si quæ alia vel maxime: verum quia sub Archonte Euclide renovata et confirmata non fuit, et vos uti legibus vultis illo Archonte latis, ideo ista lex hodie antiquata et obliterata est. Huic constitutioni hoc debes, quod spiras adhuc et per hanc urbem deambulas, haud meritus; quippe qui, tenente adhuc statu libertatis popularis, e calumniis et delationibus atque vexationibus insontium victum quæreres, triginta tyrannis autem rerum potitis servires, quo quæstum illum infandum e calumniis partum revomere ne cogerere. Itane vero tu nihilominus de quæstu meretricio factitato me compellabis? aliosque ibis infamatum, qui uni quidem singulari homini soli te pro pellice non substravisti — quod si fecisses, fuisset id utique tibi præclarius atque fructuosius —, sed unicuique volenti morem gessisti, id quod hi judices norunt, et pro minimo lucello turpissima quæque stupra passus es; atque tam infamis quæstus exercitatione vitam tenuiter satis atque jejune sustentasti, tametsi esses ore vultuque tam deformi. Et nihilominus tamen alios accusare ausus est hic, cui ne pro se quidem ipso causam dicere per leges nostras licet. Verumenimvero, viri, cum, illo me accusante, ego assidens in os ejus intuerer, videbar mihi haud aliter, atque a triginta viris comprehensus, coram illis stare atque judicium eorum tolerare. Nam, si tunc illis obtinentibus capitis periculum mihi decertandum fuisset, ecquis alius me, præterquam hic, accusasset? Fecisset enim proculdubio, nisi periculum ego nummis ei datis redemissem. Nam nunc quoque nulla alia de causa me accusavit, quam quod cum eo decidere nolui. Ecquis me tunc alius, præterquam Charicles, percontatus fuisset in hunc modum? Dic mihi, Andocide, venistine Deceleam? castellum patriæ tuæ finibus imposuisti tuismet manibus, unde excurrens agrum ejus pervastares? Ego nego me fecisse. At agrum tamen depopulatus es, et in cives tuos latrocinia exercuisti sive in continente sive per mare? Profecto non feci. Tune in prælio quopiam navali adversus patriam non dimicasti? neque operam navasti mœnia patriæ demolientibus? neque adjutorem te præstitisti statum civilem evertentibus? nou redisti in urbem per vim? Horum nihil patravi? Nihil? jamne tamen tu speras te hinc e conspectu nostro salvum abiturum? non capite tuo daturum pœnas perinde atque alii multi suis dederunt? Existimatisne, viri, alia me quapiam secundiore sorte, non hac, usurum fuisse, si ego tum ab illis triginta viris comprehensus fuissem? Evenissent utique mihi hæc, quæ dico, et vestri quidem causa. Jam qui grave et acerbum non sit, a vobis me nunc judicatum, quos nulla unquam injuria læserim, non absolvi, qui, si illorum in judicio stare debuissem, triginta virorum puta, morte damnatus fuissem, idque alia nulla de causa quam quod in vos nihil deliquissem? Ego vero certo certius a vobis absolvar, aut si ego minus absolvar, multo etiam minus alius quispiam absolvetur. Verum, o viri, actionem hi quidem in me instituerunt titulo ἐνδείξεως, secundum legem adhuc in rep. obtinentem, accusationem autem fundarunt super antiquo psephismate quod jam dudum ante me in aliis antiquatum fuit. Quodsi ergo contra me detis sententiam, videte, ne committatis, ut non mihi uni omnium vestrorum civium maxime danda sit eorum quæ dudum evenerunt ratio, sed multo etiam magis multis aliis, quorum alii cum hostes facti vobis fuissent aperti et adversa acie vobiscum congressi dimicassent, postmodum tamen cum illis in gratiam redistis legesque reconciliatæ gratiæ mutuæ jurejurando mutuo sanxistis: quarum rerum causa vos quoque, ne qua superesset offensionum memoria, pilas illas, quibus isti sive hostes patriæ declarati fuissent sive exsilio mulctati sive honore et jure civili exuti, sustulistis, legesque, per quas illæ pœnæ illis irrogatæ fuissent, abrogastis, et plebiscita expunxistis. Quodsi ergo hi nunc intelligent vos admittere accusationes super criminibus pridem commissis, quem putatis illis animum, quam de semet ipsis spem atque fiduciam fore? aut quemnam eorum censetis ob vetusta illa facta ausurum in certamina forensia descendere? Multi enim tum, næ perquam multi sint in ipsos coorturi inimici atque quadruplatores, qui eorum unumquemque in certamen sint conjecturi. Hi jam nunc ambo huc hoc ad judicium convenerunt, verum non eandem ambo mentem afferentes: nam alteri quidem per hoc de me habendum judicium certiores fieri cupiunt, num legibus in rep. obtinentibus confidere debeant religionique jurisjurandi quo vos mutuo obligastis; alteri autem periculum facere volunt vestrorum animorum, num veniam sibi sitis daturi calumniando et deferendo

impune grassandi et alios actionibus majestatis et perduellionis terrendi atque exagitandi, aliorum, tanquam furum atque sicariorum, latebras magistratibus indicandi, alios, ut immanissimorum quorumque scelerum reos, injecta manu ad undecimviros abducendi. Res sic se habet, viri, ne nesciatis: certamen hoc in mea quidem unius persona consistere videtur; judicium autem a vobis hac in mea causa ferendum ad cunctos pertinebit, publiceque decernet, vestrisne legibus oporteat quemque confidere, an quadruplatorum sibi quasi copias conscribere atque adjungere, an denique ipsos ex urbe excedere atque se proripere quam celerrime.

18. Quo autem intelligatis, viri, instituta vestra ad concordiam civium constabiliendam comparata non modo non esse pœnitenda, verum etiam vos istæc ita providentes atque caventes fecisse et decori vestro et saluti vestræ convenienter, pauca quædam etiam hoc de capite cum pace vestra disputabo. Majores vestri, rep. magnis malis afflicta, Pisistratidarum tyrannidem fuga devitarant, urbem servitute oppressam tenentium: concurritur ad Pallenium: prælio vincuntur tyranni: Leogoras avi mei pater et socer ejus Charias copias tum vestras ducebant; nam ex hujus Chariæ filia meus avus natus est; per hanc victoriam a tyrannis liberati cives domumque reversi, alios eorum qui cum tyrannis fecissent sustulerunt, alios in exsilium egerunt, et, si quos tandem in urbe manere sinerent, eos capite minuerunt. Verum tempore post, cum rex Persiæ suas illas tantas copias Græciæ admoveret, perspecta calamitatum imminentium magnitudine regisque apparatu et opibus, decreverunt exsules domum revocare capiteque minutis integra jura civilia reddere salutemque perinde atque pericula cum omnibus communicare. Quibus factis, sponsionum mutuarum et sacramentorum religionibus inter se obligati quam sanctissimis, audebant, id dignum se putantes, primam occupare aciem, cunctisque pro Græcis objecto capite suo, barbaris ad Marathonem occurrere, arbitrati virtutem suam vel solam idoneam esse quæ istorum multitudini opponeretur: commisso sic prælio, Græciamque liberarunt et patriam una periculo eripuerunt. Verum opere tanto atque tam arduo defuncti, de sumendis a quoquam pristinarum injuriarum pœnis nil cogitabant. Factum per hanc animorum nobilitatem fuit, ut, quamvis solum urbis desolatum atque devastatum recuperassent, fana deorum combusta, mœnia domosque collapsas, sorte carentes unde sumptus peterentur istis omnibus restaurandis, tamen concordia subnixi principatum Græciæ sibi parerent vobisque remp. a se restauratam talem ac tantam in manus traditam relinquerent. Quid? quod vos ipsi quoque postmodum mala experti, non minora malis quæ illi exantlarunt, cum essetis fortes e fortibus nati, virtutem insitam, id quod a vobis ex-

spectabatur, protulistis: æquum enim vobisque dignum censuistis, vos exsulibus in patriam redeundi veniam dare statumque civilem capite minutis reddere. Quænam igitur adhuc superest pars virtutis illorum vobis ad imitandum reliqua? Hæc nempe, ut pristina illa quæcunque sunt oblivioni mandetis, bene gnari, tametsi semen quasi prosperitatis, unde resp. vetustis illis temporibus rursus progerminaret, multo tum fuisset, quam postmodum fuit, exilius, remp. tamen fortunatam atque claram fuisse: sed erit nunc quoque non minus clara neque minus fortunata, si volemus nos, cives qui simus, ita ut cives decet, sapienter agere pacemque inter nos atque concordiam colere.

19. Verum de ramo quoque me accusarunt supplicatorio, quasi ego eum in Eleusinio deposuissem: ritus nempe avitus est, quicunque per dies festos sacris Eleusiniis consecratos ramum supplicatorium in ara dearum ponat, ut is morti detur. At enim vero tam sunt hi audaces, ut, quæ ipsi callidis machinationibus meam in fraudem compararunt, eorum me insimulent, quasi ego ea fecissem, neque satis habent, impune sibi fuisse facinus impium, mortis pœna sancitum, nisi etiam culpam ejus in caput meum, tanquam auctoris, intorserint. Nam ut ab Eleusine [post peracta ibi sacra Eleusinia] huc in urbem redieramus, et contra me exhibita [regi sacrorum a Cephisio] fuerat indicatio, adibat rex sacrorum ad prytanas de commissis per sacrorum Eleusiniorum celebritatem relaturus, quemadmodum mos est: prytanes spondebant operam se daturos, ut ipse ad senatum introduceretur, ad eum his iisdem de rebus per se relaturus; interim mandabant ei, ut suo [prytanum puta] nomine meque meumque accusatorem Cephisium in diem crastinum adesse juberet in Eleusinio; ibi enim consessurum esse senatum ex lege Solonis illa, quæ senatui injungit, ut prostridie mysteriorum in Eleusinio consideat. Aderamus, prout indictum nobis fuerat; numeroque senatorum completo, Callias Hipponici filius, cum ad dicendum assurrexisset in habitu Cerycum, nuntiat ramum supplicatorium super ara jacere, monstrabatque senatoribus ibi jacentem. Et tum præco prædicabat, Quisnam eum ibi deposuisset: verum nemo respondebat. Adstabamus nos, et hic Cephisius nos videbat. Abibat itaque Callias et intro ad senatores redibat: secundum cum hic Eucles [ad nos e curia] egressus [id idem nos interrogabat rursus, quod Callias modo interrogaverat, verum et ipse quoque pari silentio nostro refutatus abibat] — Cita tu mihi Euclem. Ante omnia edic, Eucle, atque testare, num vera hæc dicam.

TESTIMONIUM.

Vera esse quæ dixi, hoc vobis, viri, testimonio confirmatum est: fraus nimirum hæc erat, ab inimicis in caput meum structa, sed

incassum: multo mihi videtur aliter habere res, quam hi verbis jactabant. Ipsas nempe deas aiebant, quarum sacra profanassem, vertigine quadam et cæcitate menti meæ objecta, et manibus quasi pone tergum religatis, obtorto collo, me egisse atque impulisse, ut ego, legis illius de ramo supplicatorio latæ ignarus, eum deponerem, eoque facto pœnas ipsis meritas darem. Ego vero, viri, si vel maxime verum sit, quod nego esse, illi aiunt, a me ramum illum supplicatorium in ara esse depositum, contendam tamen, vel sic quoque a deabus saluti meæ prospectum fuisse. Nam, si deposui quidem ramum, interrogatus autem non respondi, num quid aliud ex eo potest colligi, quam hoc, deas omni modo me servatum isse; et me quidem, ponendo ramum, meismet me manibus perditum isse, dearum autem numine factum esse, ut imprudentiam facti mei silentio tegerem, et per hoc silentium meum, secunda quadam fortuna dearum voluntati ministrante, ex hoc præcipitio eriperer. Deæ enim si me perditum voluissent, debuissent ex consentaneo, menti meæ eum furorem linguæque eam trepidationem injicere, ut, quæ non fecissem, ea me fecisse, hoc est ramum deposuisse, faterer. Verum neque respondi interrogatus, me posuisse, neque reapse posui ramum. Ut autem Eucles ad senatum renuntiavit, interroganti sibi, quis ramum deposuisset, neminem respondisse, rursus assurrexit Callias atque legem affirmavit esse ritu patrio sancitam, edicto cujus is statim indicta causa morte sit afficiendus, si quis in Eleusinio ramum supplicatorium deposuisset: ad hunc nempe modum, in pari causa, patrem suum Hipponicum olim aliquando respondisse Atheniensibus de jure sacrorum consulentibus: a me autem ramum illum esse depositum fando inaudivisse. Ibi Cephalus hic, exsiliens: O Callia (inquit), impietatis antesignane, qua reliquos omnes homines longe post te relinquis, quid agis? qui sic furis? qui primum quidem de jure sacrorum ultro, non consultus, respondeas, tametsi non sis nisi ex inferiori ordine sacerdotum, Cerycum puta, cui Cerycum ordini fas non est de jure sacrorum respondere. Deinde commentum tuum pro lege ritu patrio et vetusto consecrata vendites, quæ lex nulla est; nam illa stela, in qua jus sacrorum exaratum est, et cui stas proximus et quam in conspectu habes, huic auso de quo nunc agitur nullam pœnam capitalem irrogat, sed solummodo mulctam mille drachmarum. Denique age, dic tandem, a quonam audivisti, ramum supplicatorium in Eleusinio ab Andocide depositum esse? Arcesse eum et adduc ad senatum, ut nos quoque audiamus. Ut autem lex [ad quam Callias provocaverat] e pila erat recitata [a Calliæ affirmatione prorsus dissentiens], et Cal-

lias eum nominare non poterat a quo se id audivisse simulaverat, constabat jam senatui, ramum illum ab ipso Callia depositum fuisse.

20. Verum quanam tandem Callias de causa id fecisset?— nam de hoc vos dubitare, viri, atque quærere consentaneum est — inimicus nempe mihi atque infestus erat, de medioque me sublatum volebat. Qua de causa, agite, enarrantem me (nam id agere nunc accingor) æqui audite. Epilycus erat Tisandri filius, avunculus mihi, matris meæ frater: hic in Sicilia decessit, nulla relicta prole mascula: duæ filiæ, quas solas reliquerat, ex jure consanguinitatis mihique atque Leagro cedebant, ut eas domum duceremus. Res Epilyci familiaris male habebat: apertam enim atque conspicuam quam reliquerat substantiam, ea ne duobus quidem talentis æquivalebat, plus autem quam quinque talenta debebat. Nihilominus tamen ego Leagrum cum ad me arcessivissem, coram amicis ita cum eo egi: Bonorum est (inquam) atque fortium virorum, in ejusmodi temporibus planum atque testatum facere, ea se mente præditos esse, ut necessarios, quamvis egentes atque ab omni ope humana destitutos, ad se tamen pertinere existiment. Proinde nos decet Epilyci filias, tametsi indotatas, non contemnere, neque conditiones lautiores ipsis neque soceros opulentiores earum patri præferre: Epilycus enim si adhuc in vivis superesset aut si magnas opes reliquisset vita defunctus, procul dubio filias ejus in matrimonium ambiremus. Verum hoc pacto si filias Epilyci duxissemus, visi fuissemus, patre adhuc superstite domum eas nostram ducentes, patris in gratiam duxisse; sin autem, post patris excessum eas duxissemus, heredes luculenti patrimonii relictas, cupiditati nostræ fuisset id imputatum: jam vero quicquid fiet, id a virtute nostra nostrique animi nobilitate proficiscetur, eique referetur. Da igitur (inquam) tu, Leager, operam, ut altera filiarum Epilyci tibi ab Archonte adjudicetur; ego vero alteram mihi in jure addici curabo. Motus hac oratione Leager, o viri, recepit mihi sic facturum: et secundum hanc inter nos factam sponsionem curavimus ambo nos ambas Epilyci filias ab Archontis edicto nobis, ut legitimas matresfamilias contribui. Verum ea puella, quam ego mihi arrogari edicto prætorio curaveram, adversa quadam usa fortuna, valetudine decessit ante nuptias: soror autem ejus adhuc superest. Offerenda pecunia Callias Leagrum adducere tentavit, ut sibi permitteret hanc superstitem domum suam ducere; et videbatur Leager jam nutare: id quod ego sentiens, actutum posui παράστασιν [h. e. deposui pecuniam in judicio, sacramentum dictam, qua

mulierem illam controversam, arresto quasi indicto, mihi devinciebam, ut ab alio quopiam, ante litis meæ definitionem, neque peti, neque impetrari posset]; quo facto actionem exorsus sum, primam quidem adversus Leagrum, cui conditionem hanc deferebam, tu quidem, Leager (inquam), si domum ducere puellam vis, habe tibi, quod bene tibi vertat; sin autem tu ejus nullo duceris desiderio, tum ego eam aio meam esse postuloque vi juris eam ab Archonte mihi-adjudicari. Callias autem, eo comperto, actionem adversus me capessivit, et libellum protestatorium Archonti exhibuit, quo confirmavit, virginem heredem, de qua controversia commota esset, in jure filii sui esse: fecit hoc die decima mensis [Boedromionis] quo [ob instantes dies festos mysteriorum Eleusiniorum] ego minus possem litem persequi, et pronuntiationem sententiæ urgere, qua puella mihi adjudicaretur. Die vigesimo et proximis insequentibus, tenentibus mysteriis, per Cephisium hunc, mille drachmarum mercede redemptum, titulo indicationis me detulit, et in hoc quod nunc decerto certamen conjecit. Ut autem me videbat in urbe manentem et neque hujus judicii periculum, neque terrores suos defugientem, deponebat ipse in ara Eleusinii ramum illum supplicatorium, quo me aut indicta causa de medio tolleret aut certe patria expelleret, ipse autem, Leagro nummis placato, filiam Epilyci domi uxorem haberet. Videns autem, ne sic quidem sibi rem sine magno certamine successuram, Lysistratum adibat Hegemonemque et Epicharem, cernens eos mihi amicos et me familiariter utentes: ad hos declarabat, videte quam pudendam ad audaciam legumque contemptum Callias processerit, adhuc si velim ab Epilyci filia desistere, se quoque finem mei vexandi facere velle, Cephisioque silentium esse impositurum, et luitionem injuriarum mihi oblatarum arbitrio amicorum delectorum esse permissurum. Ego vero illis, quos ad me allegarat, mandavi, ut ipsi meo nomine renuntiarent, me auctorem ipsi esse, ut et accusationem prosequeretur, et novos si quos posset veluti canes mihi immitteret: verum probe meminisset, si fiat, ut ego ex hoc judicii discrimine salvus evadam, per æquitatem Atheniensium vera et recta pronunciantium, facile factu esse, mea quidem sententia, ut ipse rursus pro parte sua virili de capite amittendo per me periclitetur. Et profecto haud committam, ut falsus ipsi vates fuerim, nisi si vos, judices, intercesseritis. Vera autem hæc a me dici, ut vobis constet, cita tu mihi testes.

TESTES.

21. Sed et hic filius, quem Callias subornavit, ut super Epilyci filia, tanquam sui juris puella, mecum in judicio contenderet, videte, viri, cujas sit, et qua usus origine, et quo pacto a Callia adoptatus: refert enim vos hæc tenere. Callias Ischomachi filiæ domum

ductæ, secundam uxorem, matrem ejus, anno primo matrimonii nondum exacto, superinduxit: sic homo hominum omnium conscceleratissimus una cum filiaque et cum matre ejus rem habuit; ad exemplum nempe dearum, quarum sacerdotio fungitur, matrisque [Cereris] et filiæ [Proserpinæ], ambas una domo secum habebat. Et ille quidem nullo ducebatur pudore, nulla reverentia dearum: Ischomachi autem filia mortem sibi magis expedire arbitrata, quam vitam in qua tam acerba et dira spectacula ferre deberet oculis suis quotidie obversantia, laqueo tam miseram finire instituerat; sed a supervenientibus in ipso facinoris articulo exsoluta nodo, et lecto imposita, ut primum quiete fotuque ad vitam rediit, statim e domo Calliæ discessit: sic mater filiam in fugam egit. Verum illa ipsa quoque haud multo post exsatiatus Callias, etiam matrem exterminavit. At illa se gravidam e Callia ferre: denique puerum eniti: Callias vero puerum illum infitiari a se procreatum. Tum necessarii mulieris puerum una cum victima die festo Apaturiorum ad aram adducebant, et Calliam exordiri sacra jubebant. Ille tum percontari, cujas infans esset; hi respondere, esse Calliæ, filii Hipponici. Ego is sum (inquit Callias). Et est hic quoque filius tuus. Callias vero, aram manu tenens, negavit jurans, alium sibi filium esse aut unquam fuisse præter Hipponicum e Glauconis filia susceptum: sin autem sciens fallat, velle, ut dii se ipsumque genusque totum perdant: id quod etiam sic fiet. Interjecto longo tempore post, rursus, o viri, amore captus Callias anus audacissimæ atque impudentissimæ, ipsamque domi suæ recipit, et filium ejus jam adultum, aiens filium suum esse, in Cerycum inducit collegium. Obloquebatur quidem Calliades, negans aut puerum recipi oportere aut se unquam concessurum ut recipiatur; Ceryces tamen secundum illam legem sciscebant cujus legis hæc est formula, patrem ipsum oportere filium suum in collegium inducere, ubi jurejurando confirmasset, eum a se induci qui revera filius suus esset. Secundum hanc Cerycum sententiam Callias, aram manibus tenens, jurejurando confirmavit, hunc suum esse filium, legitime sibi e Chrysiade natum; illum ipsum quem pridem, item jurans, negaverat suum esse. Cita tu mihi horum omnium testes.

TESTES.

Age, viri, circumspectemus, num usquam Græciæ patratum sit ejusmodi facinus, ut, quam quis mulierem in domum suam induxisset quo sibi materfamilias esset, ejusdem fœminæ matrem idem vir eidem uxori suæ adhuc superstiti uxorem secundariam superinduceret, filiamque per matrem domo expelleret: verum non satis hoc est Calliæ: mulieri huic tam turpi tam incestuosæ cohabitans, Epilyci filiam adhuc vult superinducere, quo nempe neptis aviam ex-

pellat. At filio Calliæ ecquod nomen imponi par erit? Nam ego equidem despero tam solertem repertum iri conjectorem, qui id divinet. Tres enim cum sint mulieres, quibus pater ejus uxoribus usus est, idem erit earum unius filius, quem ipse sese fert, alterius frater, tertiæ denique patruus. Ecquis hic erit? Œdipus? an Ægisthus? aut quo tandem oportebit nomine monstrum hoc appellari?

22. Superest adhuc unum, viri, minutum quid, et quod paucis facile verbis expediatur, de Callia vobis in memoriam revocandum. Temporum adhuc si meministis illorum beatorum, quibus civitas nostra Græciæ princeps adhuc erat, et Hipponicus Græcorum locupletissimus, nostis in ore puerulorum vel infantissimorum et muliercularum versatam esse famam, tota urbe diditam, futurorum omen habentem, Hipponicum domi suæ suo sibi ære alere hominem piacularem sibique pestiferum, qui mensam ejus sit eversurus. Meministis, viri, hujus famæ, vos omnes. Ecquid ergo? exitus fidem famæ fecit? Plus etiam, quam oportebat. Quem sperabat Hipponicus a se filium ali, illum alebat sibi malum genium, meram pestem: Callias enim patris sui evertit divitias, evertit pudorem, honestatem, bonam famam, evertit reliquam omnem vitæ prosperitatem. Oportet itaque vos de Callia existimare, non ut de filio Hipponici, sed ut de mala peste, et numine quodam furiali, illi torquendo et excarnificando ex Orco immisso.

23. Sed ecqui tandem factum est, ut animum erga me pristinum tam subito et tam abnormiter mutarent hi, qui, conjuncta cum Callia opera, mihi nunc insidiantur, eique in hac certaminis forensis machina construenda et in caput meum intorquenda consiliisque pecuniisque conferendis præsto sunt? Domum e Cypro reversus triennium in urbe egi; quo triennio non modo ipsis impietatis crimine teneri visus non fui, tametsi Adelphumque aliosque hospites peregre venientes initiarem, et ad Eleusinium adirem et sacra facerem, quemadmodum me quoque decere et par esse ut faciam arbitror: sed etiam ipsi me ad obeundas splendidas functiones munerarias nominatim designarunt, primum ut gymnasiarchus in Vulcani ludis essem, deinde ut princeps legationis ad ludos Isthmicos atque Olympiacos nomine civitatis hujus mittendæ, denique ut quæstor et custos sacrorum thesaurorum essem. Miramini procul dubio, cur hominibus tam effusæ erga me liberalitatis repente videar jura divina cum humanis eo violasse quod in fana deorum ingrediar. Sed dicam vobis, viri, cur hac nunc erga me mente sint, et quam ob rem sibi ducant in me sic esse sæviendum. Triennium est, cum Agyrrhius, vir egregius, princeps fieret collegii redemptorum quinquagesimæ: redimebat hoc vectigal ille tum triginta talentis: collegæ ipsi hac in redemptura erant hi omnes, qui furtivos illos et illicitos et reip.

noxios cœtus apud illam albam populum agitant, quos quales sint vos omnes probe nostis. Hi mihi illuc coire videntur, quo horum duorum alterutro potiantur; ut aut taceant in licendo, quod cum faciunt, tum lautam mercedem auferunt ab iis, a quibus sibi persuaderi patiuntur, ut contra ne liceantur; aut si vectigalis alicujus redemptio, nemine plus licente, exiguo væneat, ipsi cum redemptore in societatem redemptionis et communionem lucri coeant. Ex illa itaque redemptione quinquagesimæ, cujus auctor et princeps erat Agyrrhius, hi participes ejus, cum, facto trium talentorum compendio, didicissent usu suo, quam fructuosa res et quanti facienda sit vectigalis hujus redemptio, triennio evoluto, instante nova vectigalis licitatione, coibant in sodalitium, et quum reliquis, qui contra licituri viderentur, suo de lucro offulam objecissent, eoque ut contra liceri nollent, hos obstrinxissent, iterum reip. pro vectigali quinquagesimæ triginta talenta offerebant. Ibi nemine ex compacto plus licente, progressus ego ad senatum plus licebar, et illis item plus atque plus licentibus, tandem mihi redemptio vectigalis pro sex et triginta talentis adjudicata fuit. Hoc pacto illis per me de ponte dejectis, cum reip. fidejussoribus datis cavissem, collegi vectigal hoc atque ærario dependi, ex eoque non tantum nullum accepi damnum, sed etiam lucelli parum quid fecimus nos, qui consortes hujus redemptionis eramus; unaque Calliam ejusque consortes facultate exclusi sex talenta intervertendi et inter sese diribendi, vestro ærario surrepta. Coierunt itaque ad deliberandum secum, et hac inter se oratione usi sunt: H i c h o m o [Andocides] a n i m u m i t a s u u m i n d u x i t, u t n e q u e i p s e d e p u b l i c o p e c u l i o f u r e t u r n e q u e n o s f u r a r i p a t i a t u r, s e d a c r i b u s o c u l i s f u r e s o b s e r v e t i n t e r c e d a t q u e q u o m i n u s o p e s p u b l i c a s i n t e r s e d i s c e r p a n t: n e q u e s a t i s h o c i l l i e r i t; n o s t r u m e n i m v e r o s i q u e m i n f r a u d e q u a p i a m d e p r e h e n d e r i t, i n d u c e t e u m i n c o n c i o n e m A t h e n i e n s i u m, u b i n e c e s s a r i o p e r e u n d u m e i e r i t. O p e r a i t a q u e n o b i s e s t d a n d a, u t h i c h o m o d e m e d i o t o l l a t u r q u o q u o p a c t o p e r f a s n e f a s q u e. Non poterant illi quidem aliter agere atque egerunt, vos autem, viri, decet illis agere contraria omnia: vestra enim interest, et vellem equidem, esse vobis cives quam plurimos mei similes, hos autem aut mala peste interire, id quod utique foret præstabilius, aut, si fieri tamen hoc minus queat, saltim esse qui cupiditatem atque scelerositatem eorum refrenent; quos cum dignitas personæ suæ admoneat, ut boni fortesque velint esse vestrique studiosi, tum præter voluntatem facultate quoque gaudeant bene de vobis merendi. Ego quidem vobis recipio, aut hos a me meliorem ad frugem revocatum et coactum iri, ut ab hoc genere fraudum desistant; aut si quos eorum videro nihilominus temperare suæ cupiditati non posse, quo

minus vos compilent, eos a me in judicium vestrum inductum iri, ubi meritas pœnas luent.

24. Superest nunc tandem a me diluendum accusationis caput hoc: navicularium nempe quod fecerim mercibusque per mare vectandis atque distrahendis quæstum fecerim, id accusatores mihi vitio dederunt, ex eoque docere conati sunt, iram deorum in caput meum exarsisse: videte quam subtiliter colligant: a diis aiunt ideo me servatum maritimis e periculis salvum huc esse perductum, quo Cephisio videlicet pessumdarer. Ego vero diis nego, viri, mentem esse tam brutam, atque his est accusatoribus meis: dii infesti si mihi fuissent ob nescio quas injurias, si quas sibi a me accepisse visi essent, næ tam stulti non erant futuri, ut, habentes me in potestate sua, inimicum suum, quem ultum irent, nactique me maximis septum et conclusum periculis, ut effugere nequirem, quibus periculis alia majora et formidabiliora nulla esse possunt, tamen abire salvum et impunitum paterentur. Ecquod enim aliud homini potest periculum majus esse, quam per hyemem aut sævientibus procellis mare peragrare? Ibi dii, quanquam corpus meum ultioni suæ obnoxium spiritumque atque fortunas meas in potestate habebant, atque, si voluissent, efficere poterant, ut exuviæ meæ ipsis sepulturæ carerent honoribus, tamen salvum me superesse voluerunt. Accedunt ad horrorem submersionis in undis, adhuc aliæ formidines ex itineribus maritimis exsistentes, a quibus omnibus deorum me protexit providentia: bellatum quoque illo tempore fuit, quo mare peragravi: triremes piraticique lembi mare persultarunt, a quibus capti multi, bonis spoliati, totam reliquam vitam in miserrima et durissima servitute protelarunt: haud pauci quoque, cum a procellis in oras ejecti fuissent a barbaris insessas, in tormenta atque supplicia inciderunt crudelissima, a quibus artus suos cum ipsi vidissent carptim mutilatos et contruncatos, tandem exspirarunt: — itane vero dii vobis videntur ita degeneres planeque verveces, ut, cum me tot tantisque periculis eripuissent, tum vero partes puniendi mei suas Cephisio demandarent, Cephisiumque loco sui tortorem mei constituerent? Cephisium, o dii immortales, Atheniensium omnium unum pessimum atque scelestissimum! quorum Atheniensium tametsi se civem fert, neutiquam tamen est. Vestrum profecto, quotquot hic assidetis, nemo facile, qui quidem usu suo Cephisium cognitum atque perspectum habeat, ei rerum suarum privatarum partem ullam curandam commiserit. Ego, viri, pericula ab hostibus, a piratis, a barbaris, in periculis humanis arbitror habenda esse; maris autem incerta divini rem numinis. Quodsi ergo fas homini est de natura deorum opinari iisque animorum perturbationes tribuere nostris similes, atque suspicari hac quoque in causa partes deorum intervenire, tantum absum, ut deos mihi suspicer iratos esse verearve ne me punitum eant, ut potius confidam eos multo etiam magis iis succensere atque indignari, si qui perditum eant eos, quos ipsi servassent.

25. Recordari denique vobiscum, viri, decet etiam hoc, opinionem vestram publicam penes Græcos esse nunc eam, ut nulli non Græcorum videamini laudem virorum et fortissimorum et prudentissimorum eo meriti esse, quod a malis superioribus non ad ultionem vos incitari passi sitis, sed illa mala ad salutem reip. constabiliendam et ad concordiam civium confovendam converteritis. Nam infortuniis affligi, vulgare et tralatitium est; aliis quoque permultis suæ clades contigerunt, haud illæ vestris leviores: dissidia autem, si quæ forte inter cives coorta fuerint, bene et salubriter componere, hoc enim vero merito habeatur virorum civilium atque compositorum esse. Quæ laus cum consensu atque confessione omnium vobis tribuatur, sive amici vobis sunt sive inimici, nolite mutanda mente vestra committere, ut hac laude privemini, videaminique, quæ de oblivione pristinarum injuriarum recte atque salutariter sanxistis, temeritate magis secundæ cujusdam fortunæ quam consilii atque prudentiæ veritate atque certitudine sanxisse.

26. Rogo itaque vos, ut quam de meis majoribus conceptam animis sententiam habetis, eandem de me quoque velitis habere, quo mihi quoque liceat eos imitari: recordamini eos de caritate vestri studioque bene de vobis merendi eorum omnium nemini concessisse, si qui vel maximis atque splendidissimis vos ornamentis condecorassent; sed multis de causis se tales erga vos gessisse quales gesserunt, verum imprimis caritate atque providentia nostri qui eorum posteri sumus, ut, si quando periculum nobis aliquod ingrueret aut calamitas quæpiam nos opprimeret, venia a vobis digni habiti, salvi atque sospites a judicio vestro discederemus. Merito autem vos majorum nostrorum memineritis; quia vestrorum quoque majorum virtutes cunctæ reip. decori maximo atque præsidio fuerunt tutissimo. Classe enim nostra funditus deleta, multi cum essent qui civitatem malis implicatum irent insanabilibus, Lacedæmonii tamen, tametsi tum hostes, urbi parcere decreverunt, memores virtutis illorum virorum, qui universæ Græciæ libertatis auctores fuissent ejusque fundamenta solida jecissent. Quodsi ergo majorum vestrorum virtus universam civitatem tuita est et salute beavit insperata, postulo ego quoque, ut meorum majorum merita de vobis emolumento mihi sint meamque salutem in tuto ponant. Ipsorum enim illorum facinorum, per quæ salus tum parta fuit civitati, majores mei partem haud minimam de suo contulerunt: quapropter mihi quoque fas est a vobis salutem pari modo impertiri propter majorum meorum merita, atque vos ipsi a Græcis universis salutem impetravistis, ad merita majorum vestrorum de se respicientibus.

27. Etiam hoc vos considerare velim, viri, qualem me civem sitis imposterum habituri, nunc absolventes: primum e magnis opibus, quarum vos ipsi nostis magnitudinem, non mea culpa sed per clades reip., ad egestatem decidi pæne incredibilem; deinde victum quæsivi modis honestis atque legitimis, ingeniique mei manuumque mearum industria; tum meo doctus usu novi, quæ sit felicitas talis civitatis civem esse, et rursus, quæ sit miseria extorrem errare et inquilinum in regionibus finitimis commorari; novi, quanti referat pudori atque temperantiæ studere rectisque uti consiliis; novi item contra, quam acerbum sit delicto quopiam sibi rerum suarum perturbationem atque fortunarum jacturam contraxisse, unde in miseria vivendum sit; denique cum multis versatus habui multorum usum, unde contracta mihi sunt hospitia familiaritatesque multis cum regibusque et civitatibus aliisque privatis hominibus, quorum omnium fructum vos, reddita mihi salute, participabitis, prout vobis pro re nata videbitur. Tandem cavendum quoque vobis arbitror esse, ut generis mei nobilitas in infamia mea ne exstinguatur: solus ego de genere meo vobis adhuc supersum: quodsi ergo me perdideritis, nemo vobis alius hoc de genere supererit, sed totum stirpitus erit eradicatum. Atqui Andocidis atque Leogoræ domus, donec superfuit, dedecori vobis utique non fuit; sed hoc multo magis fuit dedecus, quod Cleophon, ille lyrarum faber, extorre me agente, illam domum nostram incoluit. Nemo enim fuit unquam, qui, domum nostram præteriens, ab ea in memoriam ullius mali sive publice sive privatim ab ea accepti induceretur: nostri potius majores in bellis, quæ suis auspiciis gesserunt quam plurima, de hostibus devictis tropæa quam plurima terra marique fixerunt; honores gesserunt alios quam plurimos pecuniasque vestras publicas administrarunt, et nullam tamen unquam mulctam debuerunt, neque nos quicquam in vos deliquimus neque rursus a vobis injuriam accepimus; domus nostra omnium fuit antiquissima et in paucis communis omnibus qui ope nostra indigerent, neque fuit in illis excellentibus viris, qui, conjectus in certamen forense, vos horum meritorum gratiam poposcisset. Nolite itaque committere, ut, ipsis e rebus humanis exemptis, præclara eorum facinora obliti fuisse videamini: recordati potius operum ab ipsis profectorum, opinamini corpora quoque eorum vos coram adstantia cernere, rogantium, ut me servare velitis. Ecquemnam enim ego alium huc adscendere jussero pro me deprecaturum? Num patrem? Atqui vivere desiit. Num fratres? Atqui nulli mihi sunt. Sed liberos? Atqui nati nondum sunt. Vos itaque mihi et patris loco et fratrum et liberorum estote; ad vos receptum habeo, vos oro supplex, vos obsecro, servate me, ipsimet a vobis me exorate: nolite, in Thessalis quidem et Andriis civitati vestræ adscribendis

studium demonstrare civitatem vestram civibus instruendi, viris exhaustam; cives autem vestros qui jam sunt perdere, qui cives sine controversia sunt, et quibus convenit viris bonis atque fortibus esse, quoniam ipsorum interest eos esse, et qui esse cum velint, tum etiam poterunt, vobis quidem sinentibus. Neutiquam, obsecro, neutiquam hac tanta vosmet polluite iniquitate, ut hos perdatis. Etiam hoc vos rogo, ut beneficia a me jam ad vos profecta, aut adhuc speranda, honore mihi habendo reluatis. Mihi enim si obsecundabitis, non fraudabimini bonis quæ a me ad vos proficisci poterunt; sin autem, inimicis meis morem gerentes, me sustuleritis, pœnitendo nil quicquam profeceritis, ne si quidem tempore post fiat ut severitatis vestræ vos pœniteat. Neque igitur vosmet ipsi spe bonorum a me impetrandorum private, neque me spe bonorum a vobis proventurorum. Tandem hos ego viros, qui virtutis illustrissimæ voluntatisque erga plebem vestram prolixissimæ documenta ediderunt, rogo, ut hunc in suggestum adscendant, ex eoque vos de me quid sibi videatur doceant consiliorumque vobis auctores fiant. Huc ades Anyte, huc Cephale, huc adeste vos tribules qui a tribu mea delecti estis ad causam meam mecum defendendam, tu, puta, Thrasylle et quotquot estis reliqui.

ANDOCIDIS

DE SUO REDITU

ORATIO.

1. Alia quidem quapiam in re, viri, si sententia non sit eadem omnibus ad dicendum prodeuntibus, haud equidem mirer: ubi autem hoc agitur, ut resp. a me beneficio quodam ornetur alio quopiam modo, quam quo quis alius velit me teterior atque inferior, ibi mecum alios consentire, alios dissentire, neque sensum omnibus eundem inesse, id vero arbitror omnium esse indignissimum. Civitas enim si communis est omnibus in ea commorantibus atque res civiles tractantibus, necesse est, ut, quæ civitati salutaria eveniunt, cunctis quoque sint civibus communia ad cunctosque pertineant. Hoc autem, quod grave et indignum aio esse, nunc fit, et licet cernere alios id nunc jam agentes, alios paulo post forsitan acturos: miror equidem majorem in modum, ecquid tandem sit, cur hi tam angantur animi, tam urantur vehementer, tam ferant impatienter, a me boni quicquam ad vos esse perventurum. Oportet eos utique aut hominum omnium tardissimos, aut reipublicæ vestræ malevolentissimos esse. Nam si persuasum sibi habent, rep. florente, res quoque suas privatas meliore loco futuras esse, stultissimi sunt omnium, commodis ipsi suis officientes; sin autem sua sibi habent privata commoda a vestris publicis sejuncta, haud video, qui possint reip. non infensi esse: arcana cum ad senatum intronunciassem iis de rebus, quæ res exitum si sortiantur, tot afferent et tanta reip. emolumenta, ut alia nulla possint esse majora, quanquam ex his ipsis, adversus quos hæc mea pugnat oratio, nonnulli in senatu tum adessent audirentque me documenta senatoribus proponentem perspicua et certa emolumentorum ad remp. ex arcanis meis consiliis proventurorum, et quanquam eo ibi adessent, quo, si quid a me secius diceretur, id redarguerunt, tamen neque illi me erroris ullius convincere poterant neque alius quisquam convicit; nunc autem consilia istæc mea conantur penes vos in suspicionem odiumque adducere. Id quod documento est, eos non sponte sua facere — nam alias tum statim in senatu fuissent adversati —, sed instigatos atque subornatos ab aliis quibusdam, cujusmodi sunt hac in urbe, qui vitam videantur haud merituri, ut sinant emolumentum aliquod ad remp. a me proficisci. Hi ipsi quidem capita sua periculo non audent objicere neque sententiam suam de conditionibus arcanis a me in senatu propositis palam pronunciare, suæ nempe erga vos malevolentiæ ulcus metuentes ne sic denudetur; sed alios immittunt hujusmodi homines, qui, quod dudum insuevere impudentiæ, æquissimo animo, quæ in alios intorquent probra turpissima, eadem in se retorta ferunt. Solum id in eorum orationibus inveniatur quodammodo plausibile et solidum, quo fidunt, ut quocunque loco meas mihi calamitates exprobrent, quasi vos eas ignoretis, qui melius etiam nostis quam ipsi: quo fit, ut nil cuiquam causæ sit, cur gratiam ejus rei ipsis habeat. Mihi vero, viri, quicunque fuit, qui primus dixit, recte et sapienter is dixisse videtur, omnes homines tum ad prosperam tum ad adversam fortunam nasci: est autem error in capiendis consiliis et in rebus gerendis in generibus adversæ fortunæ præcipuis; atque sunt felicissimi quidem hi, quibus quam rarissime contingat labi, prudentissimi autem qui, perspecto protinus errore, quam citissima ducantur pœnitentia et a lapsu quam promptissime resurgant. Communis hæc est lex humanitatis, a qua nemo exemptus est; sed fatale omnibus omnino est, ut aliqua in re labantur et miseri sint. Quapropter, Athenienses, de me si humaniter statuatis, habeamini æquiores. Res enim meæ sunt ejusmodi, ut æquius sit, vos earum commiseratione duci, quam iis invidere: tam iratis enim sum diis usus et ad id deveni sortis adversæ, sive id juventuti atque imprudentiæ meæ tribuendum est, sive potentiæ eorum qui cohortationibus suis ad istam me dementiam adegerunt, ut facere non possem quominus inter duo mala, malorum omnium palmaria, optarem: auctores enim istorum facinorum si prodere nollem, non de me solo periclitabar, fatale quid, necessitate ita ferente, pati, sed etiam patrem nullius culpæ consortem metus erat ne una mecum perimerem — nomina enim edere me recusante, pater effugere mortis necessitatem nullo modo poterat —, ex altera parte rem gestam si aperirem, et ipsemet e vinculis emissus salvo cum spiritu abibam, et liberabar a necessitate cædis in patre meo meismet manibus patrandæ. Ecquid autem est, quod tu non subire atque audere malis, quam patrem occidere? Ego itaque, pro re nata, conditionem optabam eam, quæ mihi quidem mœrores atque molestias ad tempus quam longissimum erat allatura, vobis autem mali, quo tum premebamini, depulsionem quam citissimam. Recordamini modo, quanto in discrimine tum versati sitis quantaque constricti perplexitate et consiliorum inopia, et quam vehementer trepidaveritis ipsique vos mutuo exhorrueritis, ut vel in forum prodire cunctaremini, unoquoque metuente, ne corriperetur et in vincula daretur. Quæ mala ut

vobis hunc ad modum contingerent, deprehensum est me partem contulisse vix millesimam; finis autem ut iis imponeretur, ego solus in causa fui. Et nihilominus tamen effugere non possum, quo minus sim mortalium omnium infelicissimus: nam quo tempore procella hæc in remp. incumbebat, fama vulgaris ferebat esse neminem diis natum magis iratis, quam ego essem; et rursus, reddita reipublicæ pace atque securitate, sum tamen unus ego omnium miserrimus. Mala enim reipublicæ, tot illa numero atque tanta, sanari nullo alio modo quam dedecore meo poterant, quo fiebat, ut, quod mihi noceret, id ipsum saluti vobis esset. Quapropter consentaneum est, me per hoc infortunium meum non odium a vobis aufferre, sed gratiam potius inire.

2. Verumtamen ego calamitatis meæ tum temporis intelligens, nam profecto non novi genus ullum malorum dedecorumve a quo intactus mansissem, sive cœcitate mentis meæ delusus, sive necessitate rerum circumstantium constrictus, rebar et vos unum hoc maxime juvare et mihi expedire, ut ad illud vitæ genus me demitterem, et in illum terrarum angulum me abderem, ubi minime vestris oculis essem obversaturus. Ut autem tandem aliquando me, id quod fieri par erat, et desiderium cepit illius vitæ, quam olim civis vester inter vos egissem, et tædium istius commorationis, unde me huc ad vos retuli, statuebam expedire mihi, ut aut de vita prorsus decederem, aut tanto remp. mihi obstringerem beneficio, ut vos haud inviti essetis passuri me inter vos æquo cum jure civili versari. His ego momentis impulsus feci ab eo inde tempore, ut nulli parcerem neque sumptui e re mea familiari faciendo neque molestiæ corpore meo exantlandæ, nullumque ut defugerem periculum; sed tunc statim in castra vestra ad Samum induxi remiges, Quadringentis jam rerum hac in urbe potitis, Archelao homine Samio, quo pater jam familiariter usus fuerat, indulgente mihi atque concedente quæ vellem omnia fieri, et a me importari atque exportari quos vellem. Ita factum est, ut ego remiges illos inducerem, pro quibus quanquam licebat in singula capita quinas drachmas poscere, dedignatus tamen sum plus poscere quam ipsi mihi constitissent: sed frumenta quoque præterea et arma induxi, quibus illi alti armatique postmodum Peloponnesiacos prælio navali vicerunt, solisque mortalium omnium his debet respublica, quod servata tum fuerit. Quodsi ergo illi ita de vobis promeriti sunt, ut labores eorum pro vobis exantlati in numero ingentium beneficiorum haberi paribusque præmiis rependi debeant, videor mihi ego quoque in partem hujus laudis haud minimam venire. Ego enim si alimenta ad eos nulla advexissem, tantum abfuisset, ut de restituenda republica cogitarent, ut potius ne suam ipsi quidem salutem atque vitam tueri potuissent. Verumenimvero, quanquam res ita se habebat, ut studii mei præmia a vobis sperare

possem lautissima, huc tamen appulsus res reperi multum a spe mea discrepantes. Proficiscebar nempe Samo huc, nullus dubitans, fore ut industria mea bene de vobis promerendi paratas penes vos laudes reperiret: sed secus cecidit; Quadringenti enim ut cum nave me appulsum ad portum vestrum audiverant, protinus me requirebant inventumque in senatum inducebant. Ibi Pisander in medium progressus: Viri senatores (inquit), lateri meo adstans, ego vobis hunc hominem indico, ceu hostem causæ nostræ; hostes enim nostros adjutavit frumentis et remigibus ad eos convectandis. Quibus ille dictis, totam protinus rem ut gesta fuerat exsequebatur. Actum de me tum videbatur, et ipse jam de salute mea desperabam: nihilominus tamen ex hoc tanto discrimine salvus elabebar, beneficio secundæ cujusdam fortunæ. Incidebat adventus meus ad urbem in illud tempus, quo jam in urbe innotuerat, in castris ad Samum agentes a Quadringentis dissentire. Orantem itaque Pisandrum cum senatorum permulti fremitu secundarent, unde ego mortem mihi augurabar instantem, nil cunctatus ad aram Vestæ supplex accido et simulacrum deæ aliaque quæ ibi sunt sacra manibus amplector. Id quod a me factum tanti penes me fit, ipseque mihimet eo congratulor, ut haud diffitear, ei uni facto me meam salutem debere; nam si me ab ara abstractum occidissent, impietatis erga deos commissæ infamiam ipsi sibi contraxissent; verum hi majore mei, quam homines, commiseratione moti sunt, quippe qui spiritum hunc conservarunt, quem homines illi exstinctum ibant. Quas autem quantasque molestias postmodum a carcere vinculisque toleraverim, longum sit enarrare. Devenit oratio mea in locum luctuosum, ut sæpe me meæ sortis misertum fuerit prorsus lamentabilis: qua enim in re populus injuriam noxamque videbatur accipere, ea res multa in mala me conjecit; rursus illud idem emolumentum, quo populum ornaveram, parum abfuit quin pestem mihi afferret. Adeo clausæ mihi septæque omnes erant ad bene sperandum fidendumque viæ. Quoquo enim me verterem, ibi malum mihi paratum cernebam. Verumtamen his quoque tantis malis tandem liberatus, nihil habui prius neque antiquius, quam ut remp. ornare beneficio quodam studerem.

3. Decet autem vos, Athenienses, considerare, quanto genus hoc officiorum quod ego vobis præstiti, officiis præstet iis quibus alii vos demerentur. Civium enim vestrorum quicunque negotia vestra tractantes pecunias vobis conficiunt, num quid agunt aliud quam ut opes vobis vestras administrent? militarium porro vestrarum copiarum imperatores, num quid aliud, quam corpora vestra molestiis conterunt et capita vestra periculis objiciunt et ærarium vestrum exinaniunt, quo efficiant aliquid, quod e re vestra sit? In quo si quid etiam peccarint, non ipsi dant pœnas, sed vos pro illis luitis.

Et nihilominus tamen iidem a vobis coronisque et illarum coronarum præconiis ornantur, ceu viri fortes atque boni. Neque ego infitiabor recte ita vobis fieri: magna enim virtus est patriam ornare, quocunque quisque modo potuerit. Verumtamen hoc certe necesse est neminem non cernere, summi debere illum fieri, si quis opibusque suis ipsoque corpore in aleam datis promereri cives suos haud recuset.

4. Jam quæ in vos jam dudum contuli, videmini mihi vos omnes propemodum ea tenere: quæ autem imposterum vobis sim commodaturus et quæ jam nunc instituam paremque vobis profutura, ea cum quingentis e numero vestro, hoc est cum senatu, communicavi; quos in capiendis consiliis minus aberraturos esse consentaneum est, quam si vos oporteat, a me doctos hæc eadem, jam nunc statim super iis in deliberationem ire. Illi enim, senatores vestri, de rebus ad se relatis per otium deliberant, errorumque si quos committant rationem vobis debent turpemque in famam apud vos reliquos cives incurrunt; quapropter necesse est, eos in capiendis consiliis summa fide atque circumspectione versari: vos autem ipsi quicquid tandem ulla de re decernitis, nemo est, qui vos ideo incuset, si quid inde secius eveniat; æquum enim est, vobis salvum esse jus vestrum, vestris de rebus pro arbitrio vestro, sive bene sive secus statuendi. Quæ tamen extra illa sub silentii fide senatui commissa communicari vobiscum possunt, ea, cum jam gesta atque peracta sint, ex me nunc audietis. Nostis nempe, diditum ad vos permanasse rumorem, frumentum e Cypro nullum huc esse perventurum; et erant profecto qui id agerent, atque machinarentur, ut ea vos clade afficeremini: ego vero, ut illi spe atque designatione sua exciderent, nihil mihi ad contentionem feci reliquum, ut efficerem. Quibus autem id modis artibusque effecerim, nil attinet vos ex me audire; id unum vos nolim ignorare, quod nunc agitur: quatuordecim naves granis onustæ tantum non jam nunc in Piræeum invehuntur, reliquæ jam dudum e Cypro evectæ haud multo post simul omnes appellent. Vitam mereri nolim, si vobis quoque jam nunc arcana possim eadem illa impertire, quæ senatui impertii, quo eo jam nunc sciretis, vel ante quam effectui dabuntur. Verum quoniam id non licet, intelligetis illa tum temporis, quum effecta erunt, unaque fructum eorum percipietis: jam vero si velitis, Athenienses, gratiam mihi quandam indulgere, eamque exiguam nulloque vobis labore constituram, rem feceritis perquam mihi jucundam futuram. Quam justa autem et æqua sit eadem, intelligetis nunc. Quod enim vos ipsi ultro mihi decreveratis olim et dandum promiseratis, postmodum autem ab aliis aliam ad sententiam traducti rursus ademeratis, id idem nunc, aut peto, si vultis, aut, si mavultis, repeto atque reposco, atque hoc magis quo vos estis liberaliores. Sæpe enim video, vos servis adeo

hominibus peregrinisque omnis generis, aliis jus civitatis, aliis ingentia in ære dona dantes, si qui bene de vobis meriti visi fuissent. Et sapienter quidem sic datis: facitis enim hoc pacto, ut a quamplurimis beneficiis cumulemini. Illud itaque, quod ego vos unum rogo, hoc est, ut immunitas ea mihi restituatur, quam olim dedistis per illud decretum, quod auctore Menippo meam in gratiam tulistis. Quod decretum scriba vobis recitabit: adhuc enim superest in tabulario senatus.

DECRETUM.

5. Quod modo audistis, Athenienses, decretum, id cum ipsi meam in gratiam tulissetis, rursus alius cujusdam in gratiam postmodum ademistis. Sed date hoc precibus atque flagitationibus meis, ut tandem aliquando desinatis mihi succensere, si cui vestrum simultatis aliquid atque malevolentiæ adhæsit ex iniquis criminationibus conceptæ. Verum enim si est, quod utique est, quæcunque homines mentis errore delinquunt, eorum culpa corpus vacare, corpus hoc meum extra culpam est, quippe quod adhucdum idem est atque olim fuit, tum nempe, cum mens crimen committeret, cujus nihil ad corpus pertinet, mens autem, quæ culpa tenetur, nunc est nova mihi prorsus ab illa pristina diversa: quocirca nihil jam superest, ob quod merito mihi succenseatis. Quemadmodum autem tunc temporis indicia rerum gestarum pro indiciis omnium certissimis habentes, aiebatis oportere me in numero hominum improborum haberi, ita hujus meæ quæ nunc est ergo vos voluntatis nolite ullum aliud quærere documentum, præterquam illam recentissimam fidem officiorum a me vobis nuper admodum præstitorum. Nova enim hæc benevolentiæ erga vos meæ indicia multo magis, quam illa vetusta malevolentiæ, mihique conveniunt et in usu atque more sunt mei generis. Mentiri quidem si juvet, haud possim seniores certe vestrum quotquot assident fallere: verum non mentior, sed verum aio, affirmans, Leogoram patris mei avum paternum, cum potuisset in gratiam cum Pisistratidis redire, quibuscum studio partis popularis dissidebat, contractaque cum ipsis affinitate potuisset æqua tyrannidis portione potiri, maluisse tamen cum plebe molestias exsilii tolerare, quam patriæ proditor esse. Quapropter consentaneum est, me quoque libertatis studiosum et plebi deditum esse, cum propter exempla majorum meorum, tum propter eam mentem, quæ si prius mihi non fuit, nunc est. Pari de causa vos quoque decet, ubi constiterit vobis hominem frugi me nunc esse optimeque de vobis meritum, studia mea hoc benevolentius acceptare. Immunitatem a vobis semel mihi tributam, quod rursus ademeritis, certiores vos facio, credite mihi vere affirmanti, me id nunquam ægre tulisse: ubi enim horum hominum præstigiis hoc tribuistis, ut

ab eorum insidiosis et ad imponendum compositis orationibus induci vos pateremini ad consilia capiendum teterrima vobisque ipsis pestilentissima, ut nempe pristinum vestrum imperium cum servitute mutaretis, hoc est, ut, prodita libertate et æqualitate juris civilis, paucorum optimatium in potestatem vos dederetis, eccui mirabile possit videri, si callidæ atque captiosæ orationes imponere vobis potuerunt, ut iniquius de me statueretis? Verumtamen, quemadmodum in vestris ipsorummet rebus, si quid a dolosis auctoribus decepti deliquissetis, eorum decreta, qui male vobis suaserant, irrita fecistis, ex quo vestram illam pristinam libertatem atque majestatem recuperastis; ita velim vos de me quoque, si quid inclementius alieno motu statueritis, id abrogare atque executionem ejus supprimere, operamque dare, ut neque hac in re neque in ulla alia quacunque cum inimicissimis vestri hominibus consentire videamini.

ANDOCIDIS
DE PACE CUM LACEDÆMONIIS
ORATIO.

ARGUMENTUM.

Bello Græcorum in longum producto, Atheniensibusque et Lacedæmoniis multa mala passis, et utrorumque sociis, Athenienses ad Lacedæmonios legatos miserunt, quibus omnia permiserant: quorum unus Andocides erat. Quibusdam vero a Lacedæmoniis antea ordinatis privatimque legatos mittentibus, visum est intra quadraginta dies populum de pace consulere. Propterea Andocides Atheniensibus consulit, ut pacem accipiant. Consultationis itaque forma est, caput negotii utilitas. Philochorus dicit legatos a Lacedæmone venisse, reque infecta discessisse, Andocide non persuadente. Dionysius vero orationem Andocidis non esse dicit.

1. Pacem iniri æquam et legitimam multo esse satius quam bellum geri, probe id vos omnes nosse videmini, Athenienses: sed oratores vestros nomini quidem pacis locum dare, rebus autem adversari per quas pax coalescit, id vero non omnes cernitis. Territant nempe vos hoc jactando rumore, pax ubi coaluisset, nihil esse magis verendum, quam ne forma qua nunc utimur reip. gubernandæ mutetur. Qua oratione nihil arbitror esse vanius: quodsi enim populus Athen. nunquam antea cum Lacedæmoniis pacem contraxisset, merito primum ejus periculum reformidaremus, cum ideo quod rei usu careremus, tum quod Lacedæmonii infidi sint et perfidiæ infamia laborent; sin autem antehac sæpe numero pacem cum Lacedæmoniis inierimus (et iniimus) salva libertate nostra, ecqui parum sit consentaneum ad illa vetusta exempla nos respectare et quærere quæ pactorum nostrorum cum illis sors fuerit? Oportet utique, Athenienses, e vetustis futura colligere. Age itaque per exempla eamus. Bellum in Eubœa gerentes, Megaramque tenentes et Pegas et Trœzenem, pacis tamen desiderium nos incessebat; quo factum, ut Miltiadem Cimonis filium ostracismo e civitate ejectum e Cherrhoneso, quo relegatus fuerat, revocatum, civitate rursus reciperemus eam ipsam ad rem, quo ante feciales nostros Spartam missus, quippe qui Lacedæmoniorum Athenis procurator esset, negotium pacis constituendæ prælibaret eique aditum communiret. Miltiadis hujus opera conciliatæ tum fuerunt cum Lacedæmoniis in annos quinque induciæ, quas ambo populi in annum a decimo tertium conservavimus. Age primum videamus hoc, utrum per hanc pacem forma

regiminis popularis hac e civitate fuerit sublata. Profecto nemo est, qui id factum doceat fuisse: ego contra, quot et quanta bona vobis ex hac pace effloruerint, docebo. Primum, Piræeum mœniis tunc sepsimus intra illud quod dixi tredecim annorum spatium, tum arcem borealem condidimus: quarum navium ministerio Persam deviceramus eoque facto Græciæ libertatem asserueramus, cum eæ naves vetustate dissolutæ militiæque maritimæ inhabiles factæ fuissent, earum in locum centum numero novas alias triremes construximus: tum primum trecentorum equitum instituimus militiam, totidemque Scythas sagittarios ære nostro redemimus. Bona hæc sunt ad remp. ab illa cum Lacedæmoniis pace profecta; hæ copiæ illinc partæ. Interjecto tempore post rursus bello cum Æginetis sumus impliciti, quo in bello multis utramque in partem datisque acceptisque cladibus, denuo nos desiderium pacis subiit; quo factum est, ut ex universa civitate decem legati Spartam de pace constituenda arbitraria cum potestate mitterentur, quorum in numero quoque Andocides erat avus noster. Hi legati pacem nobis cum Lacedæmoniis trigintennem conciliarunt. Hoc toto tempore estne unquam majestas populi imminuta? Negas: quid tum? Suntne tum deprehensi, qui convellere civilem constitutionem conarentur? Nulli usquam sunt: nemo certe est, qui fuisse doceat. Quid? quod alia omnia evenere. Pax hæc sublimem sustulit populum Atheniensem ejusque nervos adeo corroboravit, ut illo in otio mille talenta argenti in arcem intulerimus, eaque ut populo propria et consecrata essent lege sanxerimus; nec non triremes de novo centum alias fabricaverimus, etiam ipsas pari modo solius reip. usibus consecratas; navalia item ædificaverimus, mille et ducentos equites constituerimus totidemque sagittarios, et illa longa mœnia australia communiverimus. Hæc sunt illa bona per hanc secundam cum Lacedæmoniis pacem reip. parta, et hæ sunt copiæ illinc ei quæsitæ. Rursus exorsi ob Megarenses bellum, cum necessario bonis multis careremus, agro nostro ferro et flammis hostium permisso, pacem denuo fecimus, auctore atque conciliatore Nicia Nicerati filio. Atqui nemo vestrum est omnium quem fugiat, per hanc Niciæ pacem septies mille talenta pecuniæ signatæ a nobis in arcem illata fuisse, triremes plus quam quadringentas comparatas: in vectigalibus redibat quotannis plus quam mille et ducenta talenta: tenebamus tum Cherrhonesum et Naxum et Eubœæ plus quam dotrantem; reliquas enim colonias tum temporis a nobis deductas enumerare longum sit. His fruentes bonis rursus in bellum cum Lacedæmoniis incidimus, impulsu tum quoque Argivorum.

2. Jam recordamini mihi, quæso, Athenienses, ante omnia, quid ego a principio inde hujus orationis et vobis animo spectandum et mihi oratione agitandum proposuerim. Num quid aliud, prætterquam hoc, nunquam esse per pacem factum ut majestas populi Athen. convelleretur? Atqui planum hoc feci, neque fuit qui me id commentum aut mentitum fuisse coargueret. Sed audio quosdam jactantes, e novissima nostra cum Lacedæmoniis pace triginta tyrannos exstitisse, a quibus multi præclari viri cicutam bibere coacti exspirarint, alii solum verterint. Quæ qui jactant, næ multum illi falluntur: multum inter se, multum pax et induciæ differunt. Pacem enim ineunt, qui, æquales viribus et dignitate, de causis discordiarum suarum inter se prout convenerit paciscuntur: inducias autem victores in bello facti victis pro arbitratu suo imperant. ut, e. c. Lacedæmonii nuper belli victoria potiti nobis et mœnium demolitionem et classis deditionem et proscriptorum revocationem imperarunt. Tunc itaque induciæ fiebant per necessitatem ex imperato: nunc autem de pace deliberatis ineunda. Spectate differentiam ex ipsis formulis conditionum, et tum imperatarum prout in stela scriptæ prostant, et earum quæ vobis nunc ultro pacis condendæ ergo offeruntur. Ibi mœnia vestra vestris manibus demoliri jubebamini; hic potestas datur collapsa rursus exædificandi: tunc naves habere non concedebatur, nisi duodecim; nunc tot habendi vobis venia datur, quot ipsi vultis: tunc cavebatur, ut Lemnus et Imbrus et Scyrus in possidentium jure atque potestate essent, nunc vobis permittuntur: proscriptos receptare nemo nunc invitus cogitur; tunc autem necessum erat, unde libertas popularis interempta fuit. Ecquanam in re novæ hæ pacis conditiones cum conditionibus illis superioribus induciarum conveniunt? Brevis ut sim, ita causam definio atque aio me censere, pacem quidem populari regiminis constitutioni conducere ejusque nervos consolidare, bellum autem pestem libertatis civilis esse. Et hæc quidem hactenus.

3. Bellandum autem nobis esse, cum sint, Athenienses, qui aiant; age quæramus, quamnam tandem ob causam bellemus. Mortales, ni fallor, omnes in eo consentiunt, ut aiant, bellum eo esse suscipiendum, quo aut ipsi a se depellant injurias sibi oblatas aut ut aliis succurrant vim passis. Utrumque nobis evenerat: et ipsi læsi fueramus injuriis, et Bœotos defensum ibamus pariter oppressos. Quodsi ergo et nostræ res eum sunt in locum perductæ cum Lacedæmoniis, ut nil jam sit cur metuamus ne imposterum vexemur, et Bœoti pariter si decreverunt, Orchomeno pristinam in libertatem remittenda, finem discordiarum facere, quid porro, quæso, bellemus? Num, quo resp. nobis libera sit? Atqui est. Num, quo mœnia recuperemus? Atqui pax eorum copiam nobis facit. At, ut classem nobis liceat condere, navesque quæ jam sunt reparare et jure quo optimo tenere atque exercere? Atqui

etiam hoc licet: pacta conventa enim civitatibus libertatem reddunt, ex suis cujusque legibus et institutis rem civilem administrandi. At ideo tamen utique bellemus, quo insulas recuperemus, Lemnum et Scyrum et Imbrum? Annon in conditionibus pacis planis et expressis verbis cautum est, has Atheniensium fore. At hæc denique tamen idonea bellandi causa erit, ut Cherrhonesum nostrasque ibi colonias et possessiones et æra nobis debita recuperemus? Atqui rex Persiæ intercedet; intercedent item socii nostri, sine quorum auxilio ista obtinere nequimus. Verumtamen bellandum utique tantisper, medius fidius, erit, donec Lacedæmonios eorumque socios debellaverimus? Atqui non videntur mihi eæ esse copiæ nostræ, neque rerum nostrarum ea ratio, ut id nobis facile factu sit. At fac tamen tandem negotium hoc prospere succedere et ex animi nostri sententia confici; quæ tum nobis erunt et quanta mala a barbaris toleranda! Fingamus jam, hoc quod dixi bello esse propositum, depressionem et exstirpationem Lacedæmoniorum hoc bello spectari et quæri, præsto nobis esse pecuniarum quod satis sit, virisque nos florere et abundare: at ego tamen vel sic quoque bellandum esse negem. Quod si autem neque causa bellandi est idonea neque viri sunt neque arma neque pecuniæ, qui jam non erit nobis pax omni pacto ineunda?

4. Etiam hoc, Athenienses, meditari vos velim, agi nunc a vobis hoc et quæri, ut pacem libertatemque cunctis Græcis communem pariatis, rerumque atque jurium communionem omnium omnibus impertiatis: atqui hoc aut per pacem hanc, aut alio nullo pacto, obtinebitis. Recogitate modo, civitates primariæ quo pacto bellum componere paratæ sint. Primo loco Lacedæmonios spectate: bellum hi adversus nos sociosque nostros exordientes principatum terra marique tenebant; verum hunc geminum principatum iidem nunc per hanc pacem rursus amittunt, non coacti armis vestris, sed libertati universæ Græciæ eum condonantes. Belli enim victores sunt sine controversia, quippe qui tribus prœliis vicerint: primo illo apud Corinthum, quo socios nostros omnes in armis præsentes, sola virtute sua præpollentes omnibus, ita vicerunt, ut victis excusationem nullam relinquerent; rursus Bœotos, duce Agesilao, pari cum gloria virtutis excellentis atque haud controversæ vincebant; tertio prœlio, cujus exitus is fuit, ut Lacedæmonii Lechæo potirentur, Argivos quidem cunctos cunctosque Corinthios, nostrarum autem copiarum Bœoticarumque eam solummodo partem vincebant quæ tum in castris aderat. His tantis editis facinoribus, in armis prevalentes Lacedæmonii bellique victores pacem tamen vobiscum inire nihilominus parati sunt his legibus, ut ditionem suam illam pristinam salvam tutamque habeant teneant, ut reliquæ civitates Græcæ sui juris suæque spontis sint, ut mare denique sibi victoribus cum victis

commune sit. Atqui, amabo, quam duram illi et quam intolerabilem fuissent a vobis pacem impetraturi, si vel unum solummodo prælium amisissent? Bœoti autem, quonam pacto pacem contrahere volunt? Orchomeni causa bellum cum suscepissent, quam pati nollent suæ spontis esse suoque jure civili libere uti, nunc, tot numero viris fortibus amissis, parte agri devastata, ærarioque publico exinanito, et re cujusque privata exhausta, pecuniisque iis omnibus incassum effusis et perditis, bello quartum in annum extracto, pacem admittunt hanc in legem, ut Orchomenus libera suique juris sit: frustra itaque laborarunt, frustra jacturas illas omnes virorumque pecuniarumque fecerunt, frustra molestias illas omnes pertulerunt, qui potuissent damnis illis omnibus vacare, si a principio statim libertatem Orchomeno haud denegare ipsique quieti vacare voluissent. Videtis jam, quo pacto Bœoti pacem contrahant. At vobismet ipsis quo pacto licet, Athenienses, pacisci? Cogitate, quæso, quales Lacedæmoniorum erga nos experti simus animos atque mores, et quales hi rursus erga se nostros. Veniam huic orationis meæ parti deprecor, si quem vestrum fortassean offensura sit: non enim dicam, nisi id, quod res est. Classe in Hellesponto amissa cum obsideremur, quamnam de nobis sententiam pronuntiarunt hi, qui nunc belli societate vobiscum copulati sunt, tunc autem cum Lacedæmoniis faciebant? Non hanc, ut liberi quotquot essent pro mancipiis vænirent et urbs nostra incolis desolaretur? Quæ quominus fierent, quinam intercesserunt? Nonne Lacedæmonii, qui soli socios ab illa funesta et furiosa sententia averterunt, ipsi autem ne commiserunt quidem ut vel deliberatio solummodo de re tam atroci proponeretur? Postmodum, jurejurando cum fidem ipsis nostram obstrinxissemus precibusque conditiones induciarum eas ab ipsis impetravissemus, quæ stelæ insculptæ supersunt adhuc, volenti cuique noscitandæ atque legendæ, duras quidem illas et in se exsecrabiles, verumtamen, prout in illo temporum articulo misera rerum erat conditio, satis etiam optabiles, ut vel congratulari nobis deberemus, quod leges latæ nobis non essent adhuc duriores, in formulam pactorum condictorum inducias egimus: deinde contracta cum Bœotis et Corinthiis societate belli, quos a societate Lacedæmoniorum abstraxeramus, Argivosque innectendo amicitiæ olim aliquando diris publicis devotæ atque interdictæ, necessitatem Lacdæmoniis imposuimus pugnæ apud Corinthum committendæ. Persarum autem regem quinam ipsis infestum reddidere? Cononem quinam classe instruxerunt, quinam copiis armarunt navalibus, ut eo posset prælio navali Lacedæmonios concidere, quo prœlio principatum maris illi amiserunt? Et nihilominus tamen, istæc a nobis passi, Lacedæmonii nobis eadem, quæ socii nostri, concedunt ut habeamus, offeruntque mœnia, classem, insulas. Ecquæ jam erit ea pax, cui nos per legatos conciliatæ par sit acqui-

escere? Nonne impetratis ab hoste conditionibus iis, quas ipsi socii offerunt, et, quæ ut nobis concederentur, ideo bellum primitus exorsi fueramus? Et reliqui quidem omnes paci serviunt, tametsi partem bonorum suorum dedere atque amittere a pace cogantur; nos autem pacem recusabimus eam, per quam non solummodo jactura nulla facienda sit, sed etiam ad præsentia bona, alia nova, ultro oblata, sint accessura?

5. Ecquid igitur superest, de quo dignum sit deliberari? Quænam illa sunt ad quæ Argivi nos invitant? Primum doceri velim, Bœoti si nos deserant, renunciata nobis societate belli initaque cum Lacedæmoniis pace, quanti tum Corinthus facienda nobis sit? Recordamini nempe, quæso, Athenienses, diei illius qua cum Bœotis belli societatem inibamus quanam id mente faciebamus? Non existimantes, si Bœotorum copiæ ad nostras accessissent, idoneas fore copulatas hasce copias ad repellendum vel universum genus humanum? Nunc autem deliberemus, ubi a Bœotis deserti fuerimus, utpote cum Lacedæmoniis reconciliatis, num et quo pacto sperandum sit, ut arma Lacedæmoniorum sustineamus. Næ, aiunt quidam, sustinebimus, Corinthum si custodiamus Argivosque belli socios si habeamus. Atqui Lacedæmonii Argos si adoriantur, utrum faciemus? opemne feremus Argivis, necne? Non enim facere poterimus, quo minus horum faciamus alterutrum. Sive enim Argivis succurrere insuper habebimus, nullam nobis reliquam faciemus excusationem, quominus Argivis injuriam fecisse videamur, et quominus Argivi, in agrum nostrum incurrendo et in nos pro lubitu sæviendo, si faciant, perfidiæ pœnas a nobis meritas repetere videantur: sin autem Argivis præsto erimus et laboranti ipsorum urbi succurremus, nonne parata nobis et inevitabilis erit cum Lacedæmoniis armis decernendi necessitas? Procul dubio. Dimicabimus igitur. Quo quid fiat? quo nobis emolumentum contingat, ecquodnam? quo nempe aut vincamus, aut victi discedamus. Sed victis quid fiet? Scilicet, cum ditione Corinthiaca una nostram quoque amittemus. Sed facta victores nos esse dicessuros. Corinthum nempe Argivis in potestatem trademus. Non propter hoc tum bellemus? Age, jam Argivorum quoque spectemus causationes. Hortantur nempe nos, ut secum et cum Corinthiis in societatem congressi bellum adversus Lacedæmonios exordiamur, ipsi tamen seorsim pro agro suo ab hostilibus incursionibus eximendo stipulantur. Quo fit, ut fines suos tutos habeant, ut in quos Lacedæmoniis ex pacto haud liceat aream Martis inferre: porro proponenda nobis Lacedæmoniorum perfidia, terrent nos, quo minus audeamus cum iis pacisci, negantes Lacedæmonios pactis staturos, quæ nos una cum omnibus nostris sociis fecissemus; et iidem tamen Argivi negant unquam a Lacedæmoniis pactum esse violatum, quod Lacedæmonii secum privatim

inissent. Avitam sibi pacem hanc appellantes qua utuntur, cæteros Græcos omnes arcere contendunt ab usu pacis item avitæ [h. e. diuturnæ, perennantis, et a majoribus ad nepotes sine armorum interpolatione transeuntis]: scilicet extracto in longum bello, sperant fore ut Corintho potiantur, et, ubi eos vicissent [Lacedæmonios puta] a quibus nunquam non victi sunt, sperant futurum, ut eos in potestatem suam redigant, quorum opera atque auxiliis usi hos suos victores devicissent.

6. Hujusmodi spes participantes vos facere non poteritis, quominus alterutram harum duarum conditionum optetis, ut scil. aut cum Argivis arma Lacedæmoniis infesta inferatis, aut ad exemplum Bœotorum cum Lacedæmoniis paciscamini. Ego vero etiam atque etiam vereor, ne morbus ille noster domesticus atque familiaris etiam nunc nos incessat: solemus enim, melioribus amicis posthabitis, sequiores præferre; aliorumque causa bella gerere, quanquam licet nobis nostri causa quiescere et salvis esse. Exempla vultis? Accipite: oportet enim recordatione præteritorum adminiculo ad salubritatem honestatemque capiendorum consiliorum uti. Persarum itaque cum rege pactis induciis et amicitia in perpetuum duratura, quas inducias Epilycus Tisandri filius, matris nostræ frater, illa, qua ad regem Persarum functus est, legatione conciliavit, non multo post decepti ab Amorge, servo regis eoque fugitivo, ingens rerum nostrarum columen, opes regias, amisimus, et quasi rem vilem atque contemnendam abjecimus, atque amicitiæ cum rege amicitiam cum Amorge prætulimus, servum domino potiorem ducentes: qua contumelia rex ad iracundiam accensus et ad vindictam stimulatus, Lacedæmoniorum ad partes se transtulit, initaque cum illis belli societate, quinquies mille talenta ipsis ad bellum adversus nos gerendum administravit, quo factum est, ut Lacedæmonii, per has tantas opes superiores facti, nostras opes omnes everterint majestatemque nostram humo afflixerint ad nihilumque redegerint. Unum hoc erat de multis nostris scitis et egregiis prosperisque inventis: videtis jam quale id fuerit? Adde aliud. Syracusani olim aliquando nos per legatos adibant, rogantes, ut secum pro simultate amicitiam colere et pro bello pacem gerere mallemus, docentesque, quanto magis e re nostra facturi simus, si secum malimus, quam cum Egestanis atque Catanæis, belli societatem contrahere. Quid nos tum? Prætulimus nempe paci tum quoque bellum, et Egestanos Syracusanis, et otii domestici quieti qua poteramus gaudere Siculæ molestias expeditionis: quo factum est, ut flore juventutis nostræque et sociorum nunc careamus, lectissimis quibusque viris amissis, magnoque navium numero et ingenti vi pecuniarum opumque magnaque potentia mulctati, paucos quosdam, luctuosissimæ cladi superstites factos, cum dedecore domum reversos recuperaverimus. Postremo,

qui nunc Argivi huc venere vobis persuasum ut bellum denuo capessatis, ab iisdem induci nos nuper patiebamur, ut, pace quæ nobis tum cum Lacedæmoniis erat rescissa, in Laconicam infesta cum classe incurreremus: quo facinore ipsorum irritata ira multorum nobis fuit magnorumque malorum principium; bellum enim inde exarsit tam dirum et tam fatale nobis, ut tandem cogeremur mœnia nostra nostris manibus demoliri, classem hostibus tradere, exsules inviti recipere. Harum tantarum cladium in compensationem, ecquod nobis Argivi emolumentum attulerunt? ecquod discrimen pro Atheniensibus adierunt? Ecquid jam superest, quod volunt a vobis fieri? Hoc nempe, ut nunc quoque pro pace bellum optetis, ut Argivos bellorum vestrorum socios habeatis pro Bœotis, ut Corinthiorum factionem illam quæ nunc rerum potitur Lacedæmoniis præferatis. Quæ sunt tam fœda dictu, tam cogitatu horrenda, ut esse nolim quenquam, qui ea vobis, Athenienses, persuadeat: hominum enim parti sapientiori satis et super est documentorum in exemplis præteritis, ut denuo in idem saxum impingere caveant.

7. Sed sunt rursus alii, tanto ardore pacis quam citissime contrahendæ inflammati, ut illo ipso quadraginta dierum spatio, quod indultum nobis ad deliberandum fuit, negent quicquam opus esse; quid? quod eo ipso sibi factam a nobis querantur esse injuriam, quod copiam deliberandi vobis impetraverimus: missos enim nos ideo Spartam aiunt esse plena cum potestate decernendi atque stipulandi legatos, quo hac de re ad vos rursus ne referremus. Referendo ad vos hac tanta de re, quod saluti nostræ caverimus, eam pro cautione meticulositatem appellant, negantes unquam fuisse, qui, simplicitate atque sinceritate orationis consiliorumque usus, vos e malis vestris eripuisset, sed eos esse vos aientes, qui servari et ad salutem reduci nolitis aliter, quam aut clandestinis machinationibus quæ sedulo celentur atque ab oculis et a cognitione vestra amoveantur, aut captiosis strophis quibus deludamini. Quam ego orationis turpitudinem nego mihi probari. Etenim, Athenienses, bello quidem tenente, aio utique imperatorem frugi, reip. deditum eundemque prudentem, ejusque rei quam agit certum, oportere consilia sua clam plerosque agitare militesque ignoratione discriminum propositæque spei blandimentis delusos ad discrimina adducere; de pace autem agitantes legatos ea, quæ et cum universa Græcia communicanda sit et jurisjurandi religione sancienda et literarum monumentis consecranda stelæ publice fixæ insculpendarum, nego decere, ut committant, ut acta sua occulta sint aut ut callidis strophis vos circumveniant, imo vero laudem eos mereri magis quam notam, si, potestate a vobis data pro arbitratu suo decernendi atque paciscendi, nil usi summam consiliorum ad vos retulerint. Oportet itaque consilia quidem capere quam fieri potest tutissima, quæ autem semel depecti

fuerimus et jurejurando sanxerimus, ea rebus ipsis salva et rata præstare. Non sine causa hanc inculco pactorum servandorum constantiam, qui voluntatum vestrarum mirificam norim volubilitatem; cujus respectu par etiam atque consultum est, nos, quibus legatorum partes demandatis, non solummodo tenorem earum spectare literarum quas nobis pro norma dicendorum agendorumque additis, sed una quoque, et magis etiam, animorum vestrorum incredibilem revereri mutabilitatem. Soletis enim copias quidem jam præsentes et apparatas suspectas habere, de iis queri, mediocritatem atque insufficientiam earum contemnere; copias autem quibus caretis jactare, quasi jam iis instructi sitis: ubi bellare referat, ibi pacem appetitis; pacem rursus si quis conciliatum vobis eat, vos bona tum enumeratis quot et quanta bellum vobis pepererit, præsertim cum jam nunc sint, qui se negent intelligere quidnam prosint ejusmodi pacta, per quæ cum classis et mœnia nobis restituantur, tum de restituendis sibi suis possessionibus privatis in extero solo sitis, per bellum amissis, item de nominibus penes se incolis alienæ ditionis contractis diluendis, nil caveatur: illas enim vero possessiones, unde sibi victus olim fuisset, per pacem non restitui, a mœnibus autem se non pasci. Quibus istæc querentibus convenit a me pari modo satisfieri. [Non videntur nimirum hi, neque arctissimam cernere privati sui commodi cum rep. necessitudinem, neque intelligere, in classe et in mœniis velut in præcipuis quibusdam cardinibus versari prosperitatem publicam. Quod ita esse, perfacile est docere.]

8. Erat aliquando tempus, Athenienses, quo mœniis et classe carebamus. Quibus ut primum potiti sumus, primum gradum ad splendidam fortunam fecimus, et fundamenta posuimus eorum bonorum, quorum desiderio si adhucdum tenemini, age, comparemus nos quoque nobis eadem præsidia atque adminicula, quibus majores usi tantam potentiam reip. adstruxerunt, quantam alia nulla resp. consecuta est. Eam vero potentiam majores adepti sunt, partim a volentibus Græcis et eloquentiæ vi atque lenociniis delinitis, partim ab ignorantibus et circumventis, alia ære suo redemerunt, alia denique vi armorum invitis extorserunt. Eorum in numero, quæ majores a Græcis orationis comitate impetrarunt, hæc habentur, primum, ut quæstores ærarii Græcorum communis hic Athenis constituerentur; deinde, ut universæ Græcæ classi si quando conveniendum esset, hic in portu nostro conveniret; tum, ut cui civitati triremes propriæ nullæ essent, ei nos earum copiam de nostro faceremus: ignaris porro atque invitis Peloponnesiis mœnia condidimus; cujus fraudis ut nullas daremus pœnas, id a Lacedæmoniis ære nostro redemimus: per vim denique, ringentibus nequicquam adversariis, principatum Græciæ obtinuimus. Bona hæc atque decora spatio quinque et octoginta annorum cum parta

nobis tum usu fructuque exercitata sunt. Ad extremum autem bello fracti, una cum reliquis bonis etiam mœnia perdidimus, classemque nostram pro arrha fidei atque obsequii nostri ceperunt Lacedæmonii: et classem quidem sibi a nobis traditam susceperunt, mœnia autem nos ipsos manibus nostris demoliri coegerunt, metuentes, ne geminum hoc veluti principium habentes nos pristinam reip. gloriam atque potentiam restitueremus. Nunc autem hi iidem Lacedæmonii, oratione nostra permoti, per legatos suos adsunt, plena illos agendi atque paciscendi potestate instructos, et cum arrham nobis nostram reddunt, tum permittunt mœnia rursus habere classemque novam comparare, et insulas juris nostri esse. Et quanquam nunc secundæ fortunæ principium prorsus idem nanciscamini, quod olim majores vestri nanciscebantur, sunt tamen nihilominus, qui pacem hanc, quæ vobis hoc principium reddat, negent pacem esse appellandam, negent pro pace esse habendam. Procedere hos velim in medium atque docere — quod ut facere possint, nostræ providentiæ imputabunt, qui cavimus ut clausula hæc conditionibus pacis adjungeretur, ut quadraginta dierum spatium indulgeretur deliberando super his pacis conditionibus, probandæne an reprobandæ videantur —, docento itaque, si quid in illis conditionibus minus recte habet; licet enim id expungere: aut si quis adhuc addendum quid censeat, vobis volentibus et persuasis, id adscribito. Quæcunque ad hunc modum in literas relata et rata habita fuerint, iis si utemini, pace item licebit uti. Sin autem horum omnium nihil placet, bello licet decernere. In potestate vestra omnium est, utrum horum voletis, id optare. Adsunt enim Argivi atque Corinthii per legatos, qui docere contendent, bellum geri expedire; rursus Lacedæmone veniunt legati, ad pacem contrahendam vos adhortaturi. Causæ hujus arbitratio penes vos est, non penes Lacedæmonios; et hoc nostræ debetis cautioni. Partes itaque legatorum, quas nobis mandaveratis, rursus a nobis in vos transferimus, facimusque vosmetipsos omnes vestri legatos: quicunque enim mox in suffragando manus attollet, sive pacem sive bellum sciscet, perinde est habendus ac si ipse suo nomine legatione fungeretur. Age jam, decernite ea, quorum velim ut vos inposterum nunquam pœniteat.

ANDOCIDIS
CONTRA ALCIBIADEM
ORATIO.

ARGUMENTUM.

Andocides Alcibiadem Cliniæ filium accusat, quippe qui et urbis et sociorum res pessumdaret, luxurioseque viveret: populoque consultante, ut ipsum Andocidem relegaret, primum rejecit seipsum jam defendisse dicens innocentemque esse. Sæpe enim dictum est, eum qui suis propriis delictis obnoxius sit, ut se ipsum primum liberet, deinde alios calumniari. Causam alii definitivam, alii vero negotialem, esse dicunt. Accurata quidem causa est, nam a principio translatio est — refellit enim —: in fine vero negotialis, æquum enim dicit et utile, Alcibiadem relegari.

---

1. Non nunc solum, in hac quam cum maxime agitamus causa didici, rem publicam attingere quam sit anceps et fallax, verum etiam dudum ante, quam partem ullam reip. tractandam mihi sumerem, rem hanc duxi esse perarduam. Verumtamen boni civis atque fortis hoc autumo esse, ut caput periculis pro multitudine objicere nil dubitet, neque metu privatarum simultatum amandata reip. cura in otium secedat: per eos enim, qui rerum solummodo suarum privatarum satagunt, civitates nihilo fiunt neque splendidiores neque opulentiores; publica vero negotia qui administranda capessunt, his civitates incrementa sua libertatemque debent. Quorum ego studens in numero haberi bonorum virorum, gravissima incidi in discrimina; æquos tamen atque benevolos si vos nactus fuero judices, nil metuam, sed confidam certo futurum ut ex hujus judicii discrimine salvus ac sospes discedam, tametsi calumniis inimicorum et plurimorum et teterrimorum exagiter. Agitur itaque hoc quod mihi nunc certandum est certamine, non corona, sed hoc, utrum patria per decennium carendum mihi sit, nec ne; comparati mecum sunt hoc in certamine Nicias et Alcibiades: nostrum ergo, quicunque is erit, unum aliquem necesse est hoc infortunio feriri.

2. Legem hanc testulariam facere non possum quin reprehendam, quæ utrique jurijurando, cum illi quod civium, tum isti quod senatorum unicuique dicendum est, contraria sanxerit: ibi enim, in illis quas commemoravi jurisjurandi formulis, spondetis, vos neque civitate civium quenquam esse exterminaturos neque in custodiam

daturos neque extremo supplicio causa non audita addicturos; hujusmodi autem causarum ea est iniquitas, ut, neque die neque defensione dicta neque tabellis clam diditis, misero exterminando per tam longinquum tempus patria carendum sit. Fieri enim per eam potest, ut nocentissimus quisque malo intactus abeat, innocentissimus percellatur; nam qui sodalium et conjuratorum numero prævalent, hi vincunt et secundiore cum fortuna discedunt: non enim sortiti judices disceptant hoc causarum genus, ut reliquas solent, verum universus populus hic intervenit. Præterea lex mihi alia ex parte deficere, ex alia modum excedere videtur; aut minor est justo, aut major est: privatorum enim delictorum hæc si pœna debet esse, justo est atrocior; sin autem criminum pœna est ad cunctam remp. pertinentium, tum ego eam minutam atque contemnendam arbitror esse: poterant enim hæc sive mulcta pecuniaria, sive carcere, sive extremo supplicio castigari; quæ castigationes multo sunt, quam ostracismus, acerbiores. Adde, quod, qui migrare hinc alio propterea jubetur, quod malus civis est, is hac pœna non emendatur: quoquo enim se contulerit, non desinet ibi malus esse, sed corrumpet etiam illam civitatem in quam se ingesserit; et non solummodo patriæ non minus insidiabitur postmodum, atque ante fecit quam expelleretur, sed vel magis etiam atque titulo juris speciosiore. Sin autem virum bonum extrudatis, ea die qua id faciatis, amicos quidem vestros incredibilem animo tristitiam atque ægritudinem esse concepturos autumo, inimicos autem lætitiam, intelligentes, si per imprudentiam atque inscitiam vestram contingat ut ex ejiciendis optimum ejiciatis, futurum esse, ut resp. ab hujus viri virtute toto decennio nullum fructum percipiat. Verum hinc quoque facile sit cernere legem hanc testulariam malam et noxiam esse, quod Græcarum omnium civitatum nulla hac lege ad exemplum nostrum uti voluerit. Atqui hominum omnium consensu ea scitorum habentur præclarissima atque saluberrima, quæ plebeiis perinde atque optimatibus conveniant, et in quorum appetitione quam plurimorum certet æmulatio.

3. Verumenimvero pluribus me hac de re disputare, haud video quid ad rem attineat; nihil enim profecto ad rem præsentem aut gubernandam aut mutandam multitudo verborum super hoc loco profecerit: quare unum hoc vos rogo, ut dicendorum æqui et communes velitis arbitri esse, et, ut reliquarum estis omnium rerum magistri atque gubernatores, ita hujus quoque sitis, hoc est, ut neque convitiorum importunitati neque adulationum intemperantiæ locum concedatis, sed modeste quidem atque composite causam dicenti patulas aures mentesque præbeatis propitias, infestas autem clausasque insolenti atque clamoso. Quo enim diligentius de uno quoque loco atque articulo rerum in medio propositarum audiveritis,

hoc melius vobis licebit de nobis statuere. Hæc hactenus. Accedo nunc ad ipsam causæ meæ dictionem.

4. Insimulatus nempe fui odii erga statum regiminis popularis atque factiositatis: verum, hoc quidem de crimine quod dicam, parum esse mihi relictum video. Quodsi hæc de me criminatio nondum in judicio fuisset agitata atque disceptata, merito vos accusatores ferretis eo de crimine me postulantes, mihique nunc necesse foret defensione maculam hanc purgare: posteaquam vero jam quatuor e judiciis, in quibus hac ipsa de causa judicatus ego sum, semper absolutus discessi, æquum haud arbitror esse me denuo cogi hac de re verba facere. Nam priusquam hæc causa in foro agitaretur, sciri nullo pacto poterat, verane esset an commentitia hæc criminatio: post dictam vero sententiam, quæcunque ea est, utramvis in partem, sive absolvens sive condemnans, perempta et definita est lis, et de reo pronunciatum, sons an insons sit. Grave itaque mihi et periniquum videtur, condemnatis quidem moriendum esse, etiamsi una solummodo tabella suffragia condemnantia numero plura sint quam absolventia, et ad mortis supplicium bonorum quoque publicationem adjungi; absolutis autem jamdudum et sæpius, iterum atque iterum sustinendas atque depellendas esse iisdem de criminibus actiones; et perdendi quidem extremisque suppliciis damnandi potestatem penes judices esse, servandi autem nullam, sed sententias eorum, ut mortem irrogantes ratas, ita salutem condonantes irritas et cassas esse; idque lege disertis verbis vetante, de eodem homine eadem in causa bis judicari, et tametsi vos fidem vestram de legibus tuendis atque exercendis jurejurando obstrinxeritis.

5. Quamobrem juvat, præterita omni mei prædicatione, Alcibiadis instituta et mores omnemque vitam memoriæ vestræ subjicere. Quod instituenti mihi dubitare occurrit unde ordiar, tot sunt numero delicta ejus et facto quasi agmine circumstant et ingerunt sese; quare delectu utar, et in præsentia tacita transmittam ea, quæ de stupris ejus matronarumque raptibus aliisque hujusmodi contumeliis, cum violentia conjunctis pacem civilem disturbante, commemorare possem; neque enim tempus ad dicendum mihi præfinitum his exsequendis suffecerit, et præterea civium perquam multorum in offensionem sim incursurus, si labes eorum domesticas et ulcera abscondita denudem: quæ autem in rep. mala patravit, ea mala injuriasque quibus et cognatos et civiumque peregrinorumque innumeros læsit (læsit enim primum quemque obvium sibi factum) ea demonstrabo. Primo itaque loco, ut hinc exordiar, auctor cum esset vobis factus, ut vetustum illum ab Aristide summa cum æquitate statutum modum pensionum a Græcis civitatibus contribuendarum reformaretis, eique rei ut se una cum aliis novem collegis

præficeretis, sociis vestris tributa propemodum duplicavit: qua in re cum planum atque testatum fecisset, quantum posset et quam esset formidandus, vectigalia publica suam in rem intervertit atque depeculatus est. Jam cogitare vos velim, neminem reip. vestræ pestem afferre præsentiorem, quam eum qui sociis vestris tributa geminata imponat, in confesso cum sit utrumque, et hoc, vestram omnem salutem in salute vestrorum sociorum esse sitam, et istud, socios multo nunc esse teteriore loco atque olim fuerunt. Civem itaque bonum et justum fuisse Aristidem si existimatis, convenit ut Alcibiadem hunc civem habeatis unum omnium nequissimum, quippe cujus scita et instituta scitis et institutis Aristidis adversa fronte repugnent. Quid enim hac nova tributorum descriptione effectum est? Hoc nempe, ut complures e civitatibus, quæ quibusque sunt patriæ, exsulatum eant, et in Thurios concedant habitatum. Prodet sese hæc sociorum erga nos simultas atque malevolentia, quamprimum fiet ut cum Lacedæmoniis bello maritimo committamur. Malum ego eum judico reip. dispensatorem, qui præsentis solummodo temporis habeat rationem, nullam futuri, plebique consiliorum auctor fiat, jucundorum magis, quam salutarium.

6. Satis equidem eorum mirari non possum tarditatem qui Alcibiadem status popularis studiosum dictitant esse, qui status æqualitatis jurium inter omnes communis tuendæ ergo est excogitatus et in vitam inductus, quam æqualitatem ne privatis quidem in rebus ab Alcibiade observari ipsi tamen cernunt, videntes cupiditatem atque superbiam et insolentiam, qua Calliam uxoris suæ fratrem exagitavit: sororem nempe Calliæ cum in matrimonium duxisset cum dote decem talentorum, coegit Calliam doti alterum tantundem addere, postquam Hipponicus Calliæ et mulieris pater, in castris apud Delium imperium militare gerens, vita excessisset; ab hoc enim Hipponico aiebat Alcibiades sibi præter dotem adhuc alia decem talenta promissa fuisse, si filium e filia sua suscepisset. Et quanquam Alcibiades, id quod e dictis constat, uxorem haberet domi ita dotatam, ut alia nulla unquam, ex quo Athenæ sunt, parem dotem alii viro attulerit, modis tamen illam tractavit tam indignis, tam se gessit lascivum, importunum, iniquum, insolentem, impurum, ut eam in domum, quam materfamilias ita laute dotata incoleret, scorta induceret et ingenuæ et servilis conditionis, eoque uxorem adigeret, matronam insignis pudicitiæ, ut domo mariti derelicta ad archontem questum iret de malis atque iniquis modis quibus a marito haberetur, cujus rei copiam leges uxori male habitæ dabant. Verum ibi vel maxime potentiam suam declaravit Alcibiades: conducta enim satellitum caterva impressionem in forum fecit et uxorem inde per vim et armata manu eduxit; quo facto

testatum ad omnes fecit, et magistratus et leges et cives reliquos a se flocci non fieri. Verum ne hic quidem substitit, sed et vitæ adeo Calliæ insidiatus est, quo solus ipse Hipponici facultates devoraret: nostis vos omnes, Alcibiadem coram vobis in concione insimulatum hujus sceleris fuisse: populumque bonorum Calliæ ab ipso Callia heredem dictum, si contingeret ipsi ut sine prole decederet; id quod metuens faciebat Callias, ne cupiditas Alcibiadis sibi exitium afferret. Atqui erga necessarios secum conjunctissimos qui se tam scævum atque tam immanem gerit, ut uxorem contumeliosissime habeat ejusque fratrem per insidias clandestinas de medio tollere conetur, ecquem ab eo animum, quos mores erga reliquorum quemque civium exspectabitis? non multo majori hos insolentia, superbia, immanitate tractabit? Omnes enim profecto alii homines carissimos habere plurimique facere solent necessarios. Præterea nudus et desertus ab amicis non est, ut facile et inulto lædatur; sed divitiæ, quibus circumfluit, adjutores ei vindicesque quamplurimos contraxerunt.

7. Quod autem omnium est indignissimum, is cum sit Alcibiades, tam sceleratus tam impurus, ea insolentia atque arrogantia, tamen quasi populi studiosissimus concionatur, aliosque optimatium studiosos et plebem exosos appellitat; et jam dudum mortem publice a vobis irrogandam meritus criminibus in vos commissis iisque studiis quibus deditus est, tamen, si qui, apud vos infamati atque suspecti vobis redditi, publice sint accusandi vestroque nomine actione criminali prosequendi, tum Alcibiadi partes accusatoris a vobis demandantur: quanquam ita est incivilis, ut alii Atheniensium nemini jus secum par et æquale aut etiam non multo saltim minus concedat, tamen civitatis se custodem fert, et ita vos nullo in loco habet itaque despicit et fastidit, ut, cum vobis in concione congressis et velut in unum corpus coalitis aduletur, tum viritim vestrum singulis quibusque insultet. Exemplum vultis? Eo processit audaciæ, ut Agatharchum pictorem, persuasum secum domum suam venire, coegerit ibi manere illamque coloribus incrustare atque picturis exornare; illoque necessitatem admotam precibus declinante verasque excusationes allegante (se nempe jam aliis operam suam elocasse), comminatus sit carcerem, nisi protinus sine ulla cunctatione sibi penicillum manumque commodaret. Quid ageret Agatharchus? necesse habebat necessitati præsenti servire: expingit itaque Alcibiadis domum, donec tandem quarto mense post opportunitatem nactus, clam custodes appositos auffugit; custodibus enim Alcibiades, veluti rex quidam, utebatur. Et nihilominus tamen idem Alcibiades tam erat impudens, ut ultro ad Agatharchum adiret, cum eoque velut injuriam passus quereretur, et tantum aberat ab ausorum per violentiam pœnitentia, ut potius pictorem insuper

etiam minis territaret, quod opus affectum destituisset: ibi pictori nihil proderat, quod civis liberæ civitatis, quod ingenuo loco natus esset: nil sibi pictor metuebat minus, quam si servus perinde fuisset, atque qui confessione omnium servi sunt. Quod cum factum ego mecum reputo, continere me non possum, quo minus indigner et ingemiscam sorti vestræ, cives: ne fures quidem atque latrones sicariosque vobis satis tutum est in carcerem abducere, quia actori ex titulo ἀπαγωγῆς, seu abductionis, mulcta mille drachmarum luenda in lege præscripta est, nisi partem minimum quintam suffragiorum obtinuerit: Alcibiades autem, cum civem vestrum domi suæ, velut in carcere quodam, tam diu coercitum tenuisset atque pingere coegisset, non tantum impune id abstulit, sed etiam hoc sibique aliisque videtur majestuosior atque formidabilior esse. Et reliquis quidem civitatibus, quibuscum pacta de jure commerciorum mutuo inimus, in literis, quibus hujus juris capita perscripta sunt, recipimus inter alia atque cavemus, hominem ingenuum neque in custodiam neque in vincula dandum esse; quam legem qui migret, ei ingens mulcta proponitur: ab hoc autem Alcibiade, quanquam ista patravit, nemo unquam pœnam neque privatim neque publice repetiit. Ego vero salutem omnium hoc uno autumo contineri, ut omnes magistratibus atque legibus pareant: quæ aspernans, firmissimum destruit civitatis præsidium. Acerbum semper et indignum est malum accipere, etiamsi ab iis accipiatur qui jura cuique debita nesciant: multo autem id est acerbius, si quis sciens volensque ea violet quæ summa cuique sunt atque carissima; ejusmodi enim homo palam quasi jactat et veluti præconio suo denuntiat omnibus quemadmodum hic Alcibiades quoque fecit, æquum se atque conveniens existimare, non ut ipse patriæ legibus obsecundet, sed ut vos libidini suæ serviatis.

8. Verum non in pictore substitit Alcibiadis audacia: processit ulterius. Taureæ casum, viri, recogitate, qui antichoregus Alcibiadi fuit. Lex est hanc in formulam scripta: Quoniam haud liceat peregrinorum saltatorum aliquem quem velis, actu jam saltantem, ex orchestra deducere, ideo fas esse, quem peregrinum videas id conantem atque parantem, ut, quamvis vetitum sit, tamen in publico saltet, eum impedire. Hanc in legem tam enormiter impegit Alcibiades, ut Tauream, spectantibus vobis et reliquis Græcis qui ludos spectatum et concelebratum convenerant, nil reveritus magistratuum majestatem, quamvis omnes tum in urbe adessent [eorumque opem implorare Alcibiades potuisset, atque debuisset, si quid a Taurea læsus sibi videretur], e scena verberibus exegerit, tametsi spectatores Taureæ studerent et Alcibiadem odissent, et chorum Taureæ quidem laudarent, Alcibiadis autem ne spectare quidem vellent: et Taureas tamen, quanquam hac insigni læsus injuria, nihil ista

acceptæ contumeliæ indignitate ad ultionem profecit; judices enim certaminis, alii metu Alcibiadis, alii gratia victi, victorem eum declararunt, pluris eum facientes, quam jusjurandum quo sese obstrinxerant. Et recte quidem atque consentanee judices mihi videntur Alcibiadis gratiam eblandiri voluisse, videntes, Tauream quidem, quamvis tantam pecuniæ summam in chori sui instructionem atque institutionem et exhibitionem profudisset, tamen inulta contumelia affectum; violatorem legum autem, tam enormiter legibus illudere ausum, immoderata abutentem potentia atque grassantem. Culpa tantæ repugnantiæ penes vos hæret, qui pœnas petulantiæ et arrogantiæ dispensatis: clam enim peccantes castigatis, palam autem lascivientes suspicitis. Qui fructus sunt hujus vestræ turpissimæ conniventiæ et gratiæ ad servitutis humilitatem abjectæ? Hi nempe. Contra fiunt omnia, atque per naturam rerum fieri oportebat: summa imis vertuntur. Adolescentes vestri non in gymnasiis sed in tribunalibus habitant, et seniores arma gerunt militiæque funguntur muniis; juniores autem orationibus consiliisque suis deliberationes de rep. moderantur, exemplo freti Alcibiadis, qui sceleribus committendis prorsus immaniter et belluinum in modum grassatur et furit. Exempli causa, in illa deliberatione, quæ de pœna a Meliis sumenda habita est, auctor fuerat Alcibiades, ut pro mancipiis væniren: væniere: redemit e captivis Alcibiades mulierem aliquam Meliam e qua filium suscepit, nascendi sorte usum a jure naturæ hoc abhorrentiore quam Ægisthus olim usus fuit, quod natus fuit e pari hominum inter sese mutuo capitaliter exosorum: huic uni contigit, ut in necessariis arctissime secum copulatis haberet eos, quorum alter alteri injurias intulisset eas quæ in humanis excogitari possunt extremæ, altera ab altero easdem acceptas pertulisset. Mentem me meam dilucidius verbis declarare par est, et Alcibiadis crudelitatem pluribus exponere. Liberos quæsivit ex ea muliere, quam libertate privasset et in servitutem detrusisset, cujus patremque necessariosque occidisset, cujus patriam desolavisset. Ex ejusmodi muliere quem sperare poterat sibi filium nasciturum? inimicum nempe, sibique et huic civitati quam fieri posset infestissimum: tot enim tantisque ille filius nothus Alcibiadis tenetur constrictus necessitatibus odii erga patremque patriamque Athenas exercendi. At enim vero vos talia scelera in fabulis quidem tragicorum videntes in scenam producta detestamini, atrocia ducentes atque infanda portenta; cernentes autem ipsi vestris oculis cum intra mœnia vestra fiunt, pensi non facitis. Quanquam illa quidem tragica scelera non nostis verene patrata quondam fuerint, an solummodo a poetis illusionis et oblectationis ergo conficta: hæc autem certo cum sciatis fieri, et fieri quidem contra jus et fas, tamen æquo fertis animo.

9. Adde, quod sint, quos nil pudeat de Alcibiade sic affirmare, non fuisse unquam civem tam fortem tam admirabilem tam præclare de patria meritum atque hic sit. Ego vero contra censeo, neminem unquam magis atque hic Alcibiades est in patriæ pestem natum esse, patriamque ab eo tantas esse clades accepturam tantamque rerum omnium perturbationem hunc esse creaturum, ut pristinorum malorum memoria præ his quæ hic concitabit ex animis hominum effluxura videatur: alienum enim a probabili exspectatione non est, ut, tale qui sibi vitæ principium instituerit, is abnormi quoque exitu ejus utatur. Sed est hominum sobriorum atque sapientium, ut incrementa civium modum excedentia præcaveant, reputantes secum, a talibus tyrannidas constitui.

10. Et sunt hæc quidem tam evidentia, ut Alcibiades ad ea nil videatur esse responsurus: at illud afferet, de victoria sua Olympiaca, et alia potius omnia defensioni suæ immiscebit, quam ut ea purget quorum incusatur. Verumtamen vel ex his ipsis ab hac causa alienis, quibus ingerendis ille vos ludificari conabitur, planum confido me facturum, eum multo esse digniorem, qui morte a vobis mulctetur, quam qui servetur. Narrabo nempe rem vobis, ut habet, a principio. Diomedes ad Olympiam descenderat par equorum agens, et e re familiari, quamvis illa perquam mediocri, tamen decus patriæque domuique suæ parere studens, quippe qui secum reputaret equestria certamina non a fortunis certantium gubernari, sed a temeritate sortis fortuitæ disceptari. Huic Diomedi itaque, tametsi civis vester is esset neque de contemptissimis, tamen Alcibiades par illud equorum de quo dico per vim extorsit, gratia apud munerarios Eleorum prævalens, et pro Diomede ipse certamen peregit. Quanquam, civem vestrum qui modis tam indignis tractavit, quid eum facturum existimatis fuisse, si quis alius sociorum vestrorum cum bigis equorum certare doctorum ad Olympiam venisset? Unquamne is permissurus fuisse vobis videtur, ut sociorum vestrorum quisquam ex adverso secum cursu equestri contenderet, qui, bigas cum civi vestro per vim eripuisset, alienis in equis discrimen certaminis experiri nullus dubitavit? quo Græcos docuit nil mirari, si quem eorum per vim atque nefas injuriis vexet, quippe qui ne civibus quidem suis æqui secum juris usuram relinquat, sed aliis bona per vim eripiat, alios pugnis et verberibus concidat, alios domi suæ coercitos teneat, ab aliis invitis pecunias extorqueat: quibus rebus omnibus perspicuum atque testatum facit omnibus, merum orationis jactabundæ ludibrium esse illam vestram tantopere celebratam democratiam, nomen speciosum, sed re cassum et tanti non faciendum: oratione cum ad vos in concionibus utatur adulatoris, auræ populari servientis, tum facinora de se edit tyrannum prodentia; non ausurus id facere, nisi usu suo didicisset, vos vocabuli [democratiæ] præstigiis in-

tentos, rem ipsam insuper habere. Lacedæmonii quidem æquo ferunt animo a sociis se vinci, si quis horum in certamen secum coire sustineat: Alcibiades autem Lacedæmoniis tam est dissimilis, ut pati nolit se vel a cive vinci, sed palam audientibus quamplurimis negarit se cuiquam concessurum, quem juvet secum in contentionem ullius cujuscunque rei descendere. Quid tum? non ex hujusmodi civium vestrorum moribus necesse est hoc consequi, ut civitates Græcæ animos a partibus vestris ad partes inimicorum vestrorum transferre a vobisque desciscere, et odium vestri imbibere discant? Verum Alcibiadis insolentia in Diomede deprimendo haud acquievit: ipsum suimet pœnituit, nisi universam adeo civitatem vestram contumelia respergeret, eaque publico in loco, quo se cum insolentia sua ad omnes jactaret. Legationem mittere soletis, id quod neminem fugit, quæ nomine vestræ reip. ludis Olympicis intersit: ab hac legatione, pridie diei sacrificii, rogabat ea vasa aurea atque argentea, quæ die ipso sacrificii spectaculi ergo in pompa traduci solent, ad unius diei brevem usuram concedi, quo ea in abaco spectatum exponeret; verum decipiebat legatos, a quibus illa vasa, rogatu suo, utenda, sub sponsione maturæ redditionis, acceperat; die enim postero malluvia atque thuribula vestra legatis reddere recusabat, quo ipse illis prior uteretur, quam legati nomine locoque vestræ reip. iis uti possent. Quo factum est, ut peregrinorum si qui rei veritatem ignorarent, videntes pompam reip. succedentem pompæ ab Alcibiade productæ, opinarentur legatos vasis uti ab Alcibiade mutuo acceptis; aut si qui tamen eorum sive rei veritatem a civibus vestris accepissent, sive ipsi per se jam nossent mores Alcibiadis vanitatis jactantiæque plenos et scurriles, reique quæ illi domestica est rationes tenerent, hi vos riderent, qui unum virum plus cuncta civitate posse sineretis.

11. Verum unum solummodo ex me audivistis insolentiæ genus ab Alcibiade tum demonstratæ, quum per ludorum Olympicorum occasionem domo abfuit; atqui dignum est hominem vobis a me proponi spectandum, qualem toto illius absentiæ tempore se gessit: regem se, non privatum gessit, qui id ageret, ut patientiæ vestræque et sociorum illuderet omniumque cervicibus insultaret. Socii quoque vestri tum testatum fecerunt, eum a se pluris quam vos fieri: Ephesii enim ei tentorium exstruxerunt duplo majus quam erat vobis exstructum; carnes ad sacrificia atque epulas et pabula equis Chii præbuerunt; vini præbitionem cæterorumque sumptuum attribuebant [Asiatici] Lesbiis. Atque tam prospere ipsi res succedunt, ut, quanquam cunctos habet Græcos insolentiæ suæ testes, pœnas tamen ad hoc diei nullas dederit: reliqui quidem magistratus quotquot vel in una sola civitate socia honores gessere, tenentur, iis defuncti, rationem administrationis suæ vobis reddere; hic autem unus vir, tam-

etsi a sociisque civibusque largitiones acceptarit et ab invitis expresserit et quosdam adeo cum facultatibus ipsa vita spoliarit, tamen hoc tot tantorumque facinorum tulit præmium, ut in Prytaneo epuletur, et præterea cum fastu odioque intolerabili in illa sese ementita victoria Olympiaca jactet, quasi non remp. illa victoria multo magis infamasset quam coronasset. Considerare atque memoria repetere si voletis, in cœptis ausisque Alcibiadis multa invenietis esse ejusmodi, ut alii, qui partem eorum ullam quamvis minutam ad tempus quamvis breve tentassent exercere, rem omnem suam familiarem pessumdederint. Hic autem, nullum non luxuriæ genus insana cum sumptuositate atque prodigalitate exercens, rem geminavit. Soletis vos quidem, parce atque frugaliter victitantes et ad rem augendam attentos, opum et pecuniarum cupidos appellitare; sed fallimini: hi non sunt. Nemo est lucri cupidior, quam nepotes et ganeones: hi quo pluribus indigent, hoc fœdiore atque sordidiore cum aviditate pecunias conquirunt. Facinus itaque de vobis edituri sitis fœdissimum, si caritate amplectami velutique in oculis circumferatis hunc, qui, vestris opibus abusus, eas materiam suæ libidinis insolentiæ atque scelerositatis fecit; postquam vos iidem Calliam Didymii filium, qui certaminum eorum omnium, quibus coronæ in præmium contentionis sunt propositæ, victorias [non equis alienis, sed] corpore suo meritas abstulit, testulario judicio condemnatum ex urbe ejecissetis, pensi non facientes, quod nervorum suorum contentione gloriam reip. peperisset. Recordamini quoque fortitudinis et sanctimoniæ majorum vestrorum, qui Cimonem, ob legum contemptum et ob facinus a patrio ritu abhorrens (sororem scilicet Cimon in matrimonio habebat), urbe jusserunt emigrare, tamesi non Cimon solum, sed etiam pater ejus Miltiades remp. palmis Olympicis exornassent: verumenimvero pensi non faciebant illas victorias; neque e palmis certaminum, sed e studiis, quemque judicabant.

12. Gentes porro nostras inter se si conferatis, nullo modo mihi conveniet genus hoc pœnæ: non enim facile sit, qui doceat, in gente mea ullam unquam fuisse, ea usum calamitate, ut per testulas urbe expelleretur; Alcibiadis autem genti ita est proprium et quasi domesticum, ut nemini Atheniensium omnium alii magis, quam huic, conveniat. Nam et maternus ejus avus Megacles et paternus ipsi cognominis obstracismo perculsi sunt; quocirca nil mirandum neque abhorrens ei accidet, si honos ei quoque decernatur idem qui majoribus ejus olim decretus fuit: præsertim cum ne ipse quidem Alcibiades videatur conaturus infitiari, hos majores suos se fuisse multis modis sapientiores, atque temperantiæ justitiæque studiosiores quamvis de reliquo Atheniensium illi omnium æqualium suorum erant flagitiosissimi æquique juris et legum contemnentissimi; hujus enim Alcibiadis tot sunt et tanta flagitia et scelera, ut nemo sit,

qui ea, etiamsi velit, pro dignitate rei, oratione notare atque exagitare valeat.

13. Et legem hanc testulariam qui tulit, ille mihi videtur eam tulisse, eos ad cives respiciens, qui potentia et auctoritate sua magistratus legesque prægravant, et quia oppressorum unusquisque sigillatim ab ejusmodi præpotentibus civibus pœnas repetere nequit, ideo lege hac ferenda pœnam constituisse ab universa civitate iis irrogandam, qua danda satisfieret injuriam passis: et in hoc civium præpotentium numero Alcibiades quidem est, ego vero non sum. Quater enim passus sum hoc de me haberi judicium in publico, quo cuique et accusandi et audiendi ergo accedere liceret; et privatas si quis unquam ob offensiones mecum experiri jure voluit, nunquam impedivi; Alcibiades autem, tot facinorum reus, a se tamen impetrare non potuit ut vel unius criminis pœnam cuiquam daret. Est nempe tam sævus et truculentus, ut non modo præteritarum injuriarum pœnas ab eo repetere nemo audeat, sed etiam multi metuant ne imposterum quoque novas alias injurias idem inultus ingerat: mala qui ab eo acceperunt, hi expedire sibi judicant, ut ne mussent quidem, sed injurias acceptas taciti devorent; Alcibiades autem, mala aliis inulta dans, parum sibi videtur egisse, nisi præterea quoque versutia, gratia, minis perfecerit, ut imposterum quoque impune sibi sit quicquid voluerit agere. Itane vero, Athenienses, egone exsilio dignus habebor, qui mortis pœna indignus habitus fuerim? eo in judicio, quo capitis causam egi, absolutus, nunc patriam fugere cogar, indicta causa? e tot numero certaminibus forensibus victor factus, et jure quidem merito, nunc rursus exsilio puniendus videbor ob eadem ipsa, jam dudum et toties purgata crimina? Forte dicat aliquis, in illis superioribus judiciis exiguam mihi commotam fuisse invidiam, accusatores in me tum insurrexisse contemnendos, ab inimicis levibus et tralatitiis in discrimen adductum me tum fuisse: ego vero ab inimicis exagitatus tum fui valentissimis et facundia et usu rerum agendarum; hi iidem actores, qui me tum oppugnabant, alios duos, ejusdem mecum criminis reos, morte damnarunt. Haud itaque vos decet eos homines vestris e mœniis ejicere, quos, quamvis sæpius accusatos et in judicium adductos, nunquam tamen vere reos culpæque insimulatæ obnoxios reperire potuistis; sed eos, qui vitæ suæ rerumque a se gestarum rationem reddere postulati recusant. Res enimvero, ni multum fallor, gravis et indigna, istæc vestra in causarum paritate judicii disparitas: judicio vestro damnati si qui pœnas extremo dederint supplicio, haud videmini æquo animo laturi, si quis eos postmodum defendere vestrumque judicium iniquitatis arguere sustineat. Eccur non eadem constantia in absolutis quoque judicii vestri dignitatem tuemini? qui fas erit jam dudum absolutos eorundem criminum iterum atque iterum incusari? qui conveniet,

de vivis vos non idem atque de mortuis statuere? Decet quidem Alcibiadem (et ab ejusmodi homine nil aliud exspectes), ut, quemadmodum ipse legumque sanctimoniam et jurisjurandi religionem vilipendit, ita vos quoque conetur ad similem rerum sanctissimarum violationem oratione adducere: dignum item ejus est persona, ut, quemadmodum alios sine misericordia partim e patria expellit partim occidit, ita ipse, vos cernens atrocem in se sententiam expedientes, commiserationem vestram infimis precibus atque supplicationibus lacrymisque lamentabilem in modum profundendis expugnet. Non miror hoc in eo, qui facinora perpetravit uberrimis lacrymarum rivis digna: dubito tamen, atque circumspicio quinam hi sint, quos speret a se oratione precibusque suis flectendos. Junioresne? quos apud plebem in invidiam odiumque adduxit insolentiæ atque petulantiæ suæ fœditate, item eo quod juvenes docuit palæstras deserere, quo vetustæ disciplinæ severitas exstincta fuit, nec non eo quod ætate adhuc immatura rebus civilibus gerendis sese immiscuit. Num seniores? a quorum moribus suos habuit quam dissitissimos, et quorum studia contempsit. In pœnis irrogandis non solummodo habenda est ipsorum peccantium ratio, neque danda est opera ut hi soli pœnas dent criminum meritas, sed hoc quoque spectandum est, ut reliqui, cum sontes plecti vident, eo justitiæ atque temperantiæ studiosiores reddantur. Quodsi ergo me expuleritis, meticulosos facietis eos qui jam sunt pudentes et moderati; sin autem Alcibiadem pœna affeceritis, certus sum fore, ut petulantibus majorem legum reverentiam æquique juris studium acrius injiciatis.

14. Nihil jam, quod agam, superest, præter hoc unum, ut coram vobis rerum a me gestarum summa capita brevissimis perstringam. Legationibus ad Thessalos, ad Macedonas, ad Molossos, ad Thesprotos, in Italiam denique Siciliamque obeundis, effeci, ut si qui vobis usquam locorum essent infestiores, eos vobis reconciliarem: amici vobis qui essent, eos in fide confirmavi: alios ab hostium vestrorum partibus avocavi. Quod si optimatium unusquisque idem fecisset, næ perpaucos nunc haberetis hostes et socios vobis permultos acquisivissetis. De muneribus a me editis piget commemorare, nisi hactenus, ut aiam, imperata me exsequi, sumptus facientem, non ex ærario publico furtis imminuto, sed e re mea privata. Victorias reportavi, unam titulo εὐανδρίας, seu fortitudinis virilis, aliam in cursu cum facibus ardentibus, tertiam in choris tragicis, non cædens antichoregos, neque pudori mihi ducens, me minus quam leges valere. Tales ego cives multo aio esse digniores, qui in urbe manere, quam qui emigrare, jubeantur.

LYSIÆ

INTERPRETATIO LATINA.

LYSIÆ
PRO CÆDE ERATOSTHENIS
APOLOGIA.

1. Permagni faciam, viri, hac vos mea in causa de me pari modo statuere, atque vestra ipsi sitis in causa judicaturi, in fortuna mecum pari. Certus enim sum, animo si sitis erga alios eodem quo erga vosmet estis affecti, neminem facile fore qui non super casu meo graviter indignetur: omnes potius pœnas a legibus in designatores hujusmodi flagitiorum constitutas, vel maximas quasque, meritis tamen inferiores sitis judicaturi. Neque existimandum est, apud vos solos ita sancitum esse; in universa enimvero Græcia ita statutum est: hujus enim unius solius criminis, adulterii, pœnæ eædem tam iis in populis qui legibus et libertate civili utuntur, quam in his qui optimatum in potestate sunt, vel infimis quibusque atque infirmissimis scriptæ sunt atque veluti debitum aliquod jus attributæ, quod vel ab editissimis atque potentissimis exigant; quo fit, ut ubique locorum infimus quisque cum nobilissimo pari jure gaudeat; humanum genus in hoc tam consentit, ut hanc unam contumeliam omnes omnium longe existiment atrocissimam. Criminis igitur de magnitudine quidem vos ego equidem universos paria mecum sentire arbitror, negoque vestrum cuiquam tantum inesse torporem animi atque supinitatem, ut aut venia donandos aut modica certe pœna censeat afficiendos eos a quibus ejusmodi dedecora profecta sint: jam vero oportere arbitror hæc me docere, Eratosthenem uxorem meam constuprasse, et præterquam quod illam vitiavit, liberos quoque meos ignominia affecisse, ipsi mihi contumeliam obtulisse clandestinis meam in domum ingressibus, præter hanc unam alias nullas simultates inter nos unquam intercessisse; non quæstus gratia hoc ausus sum, quicquid id est facinoris, ut paupertatem opum amplitudine commutarem, neque ullius alius commodi respectu, sed sola ductus legitimæ vindictæ cupiditate.

2. Statim igitur a principio vobis omnes meas aperiam fortunas atque rationes, nil dissimulans, sed veritati studens, qui hanc solam mihi patere viam salutis existimem, ut mihi liceat totam rem ut acta est ordine enarrare. Ego itaque, ex quo visum fuit matrimonium

inire, uxorem duxi domum, atque ita me erga eam gessi, ut neque severitate et importunitate molestus ei essem neque rursus ipsi liceret admodum pro arbitrio suo agere quæcunque vellet, sed observabam eam quam poteram diligentissime, animumque ei qua decebat attendebam: ut autem puerulum ex ea susceperam, jam fidere ei cœpi et omnia mea ejus fidei commisi, existimans hanc fiduciæ demonstrationem familiaritatis vinculum arctissimum et certissimum esse. Initio quidem igitur, Athenienses, uxor erat omnium optima; quippe quæ rem domesticam sedulo solerterque administraret, frugalitati dedita diligentiæque atque ordini rerum omnium tuendo: verum ex quo mater mihi decessit, mutata uxor in pejus est. Mors matris malis meis omnibus portam aperuit: uxor enim funus socrus prosequens, ab hoc homine, Eratosthene, forte fortuna conspicitur, a quo postmodum corrupta est et pessumdata, ministerio ancillæ, qua nos ad obsonandum e foro utebamur. Hanc ancillam Eratosthenes cum observasset domo exeuntem, sermonibus aggressus, internunciam habuit ad heram.

3. Ad quam initio quidem aditus erat paulo impeditior; habitabat enim primitus in editiore tabulato: præfari enim hoc me ad vos necesse est, judices, domunculam mihi esse duarum contignationum, rebus omnibus ita inter se similium, ut superius secretum mulieribus consecratum esset, inferiora spatia negotiis marium gerendis paterent. Ex quo autem uxor filiolum peperisset, permutare visum fuit habitationes; ne toties necesse haberet cum periculo suo per scalas ad infantem descendere aut lavandum aut lacte satiandum; uber enim ipsa mater dabat: sic factum est, ut rerum ego mearum satagerem in superiori tabulato, mulierculæ in plano. Tractu temporis ita insueveramus huic mori, ut uxor sæpe totas noctes inferiori in tabulato penes puerum maneret, quo præbendo ubere vagientem sopiret. Morem hunc diu cum teneremus, ego tamen malæ fraudis nihil unquam suspicatus sum, sed, qua eram tarditate mentis, uxorem matronarum hujus civitatis omnium longe pudicissimam esse confidebam.

4. Verum temporis processus errorem hunc mihi detraxit: rure enimvero aliquando præter exspectationem meorum redieram domum, Eratosthene intus latente. A cœna vagire puerulus, pertinacius querulus, vellicatus de industria ab ancilla, id quod postmodum comperi, quo uxori mei relinquendi atque discedendi prætextus speciosus daretur. Ego tum imperare uxori, ut descenderet ad puerulum eumque dando ubere pacaret. Simulare illa initio recusantem, quasi ab amplexibus meis avelli nollet, quem e diuturna absentia reversum libenter et cum congratulatione spectaret. Ubi autem ego illi discessum per iracundiam et cum minis imperaveram, illa U t tu nempe interim (ait) ancillam tentes: etiam

haud ita pridem temulentus eam vexabas. Ad quæ ego, velut joco dicta, ridere; illa vero surgere, abire, fores adducere, per joci simulationem, et clavem secum aufferre. Quorum ego omnium nihil quicquam ad animum revocans, neque de fraude suspicans, somni dulcedine cupide perfruebar, rure reversus et e via fessus. Illucescente sensim die, uxor rediens ostium reserabat; et a me interrogata, quid fores de nocte concrepuissent, causabatur lychnum ad caput puelli ardentem exspirasse, ita necesse fuisse ut e vicinia lumen arcesseretur. Tacere ego, sic se rem habere autumans. Verum tamen videbar mihi os uxoris cerussatum videre, tametsi dies illi nondum trigesimus ab excessu fratris exisset: nihil tamen eo motus ego domo exii, ne hiscens quidem.

5. Tempore post accedit ad me, o viri, a sensu et conscientia malorum meorum longissime distantem, anus a matrona quapiam immissa, quam matronam Eratosthenes antehac, id quod postmodum comperi, stupro cognitam habuerat: illa igitur, injuriam sibi factam rata ab eo a quo non tam assidue atque antea frequentaretur, speculari et insidiari, donec causam sui contemptus investigaret. Anus igitur illa, quam dico, cum domo exeuntem me diu præstolata tandem cerneret, Euphilete (ait propius congressa), nolim tibi videri male feriata quadam sedulitate res alienas scrutandi congressum tecum venata esse: vir enim, qui teque tuamque pariter uxorem dedecorat, inimicus nobis est. Ancillam vestram, quam obsonatum ad macellum missitare aliisque minutis negotiis foris exsequendis adhibere soletis, seorsim si sumpseris, ex eaque confessionem veri tormentis extorseris, rem universam intelliges. Eratosthenes Œensis horum est (ait) facinorum architectus: is non tuam solummodo corrupit uxorem, sed aliorum quoque multorum multas: hanc enim artem factitat. His anus dictis, o viri, discessit: quibus ego confestim conturbabar, omnibus simul in mentem redeuntibus, et suspicionibus implebar, recordans, me in cubiculo conclusum fuisse, binasque fores concrepuisse, tam eas quæ e semita in ædes quam quæ ex ædibus in cavædium ducunt — id quod antea nunquam factum fuerat —, item os uxoris mihi visum fuisse cerussatum. Hæc omnia simul in mentem redeuntia suspicionibus eam implebant. Istæc in via. Domum sic reversus, per speciem ancillæ imperabam, ut in forum me comitaretur: ego vero illam ad amicorum aliquem adducebam, ubi ei significabam, quæ domi meæ fierent, ea me omnia tenere: Utrumvis igitur (inquam) optare penes te est, sive mavoles loris secta in pistrinum detrudi, ubi malis septa teneberis finem nunquam habituris, sive confessione

veri, quicquid id est, immunitatem a pœna et veniam delictorum redimere. Sed cave mentiaris: vera proloquere. Ancilla initio infitiari: agerem, quæ vellem; nam rerum se omnium ignaram esse. Eratosthenem autem ut commemoraveram, affirmans, eum ad uxorem meam itare, consternabatur ancilla, existimans, me totam rem tenere, et sic demum, ad genua mea provoluta, accepta fide impunitatis, denuntiabat, ab exsequiis Eratosthenem se convenisse, primo se recusasse, tandem importunitate hominis victam eum ad heram nunciasse, heram ægre sed tandem tamen aliquando precibus ejus concessisse; congressus quoque illius cum hera indicabat, quomodo processissent; item, ut Thesmophoriis, me rure agente, uxor una cum Eratosthenis matre in templum Cereris processisset; brevis ut sim, quæcunque evenissent, ea omnia ancilla diligenter edebat. Ibi ego, Hæc tu (inquam) cave ut hominum quisquam resciat: secus si faxis, pactorum inter nos ratum nihil esto. Sed postulo, in rem præsentem ut me ducas et delinquentes flagrante in delicto mihi commonstres: verbis nil indigeo, rei flagito, si quidem sic habet ut tu ais liquidam evictionem. Recipiebat ita facturam. Intercedebant quatuor aut quinque admodum dies, et ego Eratosthenem in adulterio uxoris meæ deprehendebam; id quod vere a me dici, magnis et perspicuis argumentis demonstratum dabo. Sed præmittam die novissimo gestorum enarrationem.

6. Sostratus erat, amicus mihi atque familiaris homo: huic ego sub occasum solis rure redeunti cum forte in via occurrissem, videns eum, qui istudt emporis redisset, neminem suorum esse domi inventurum, mecum cœnatum ire jubebam: haud is recusare: ibamus itaque domum meam, adscendebamus in tabulatum superius, cœnabamus, quod satis utrique esset. Tum ille quidem domum suam abibat, ego vero somno me dabam. Interim Eratosthenes ingreditur: statim ancilla me suscitat certioremque facit mœchum intus esse. Ego, mandato, ut ostium servaret, descendi, silenter domo me proripui, ad hunc ad illum amicorum accessi, quorum alios domi reperiebam, alios urbe peregre profectos audiebam. Adscitis igitur eorum quorum copia esset quamplurimis, facibus e proxima caupona sumptis, per ostium patens, ab ancilla ex composito sic comparatum, ingrediebamur; cubiculi januam impetu invecti perrumpebamus. Sic nos, qui primi irrupissemus, adhuc accubantem uxori meæ videbamus Eratosthenem, posterius autem ingressi stantem in lecto nudum viderunt. Ego vero ut una plaga hominem prostraveram, manus ei pone tergum religavi, interrogans, quanam re elatus eo excessisset insolentiæ atque arrogantiæ, ut meam in domum, inscio et invito domino, ingredi auderet. Fassus injuriam a se mihi factam, orabat supplex, ut se ne occiderem, sed mulcta quadam pecuniaria mihi satisfieri paterer. Non ego te (inquam), Eratosthene, occidam, sed occidet te patriæ lex, quam tu legem migrando declarasti, te eam hisce tuis libidinibus postposuisse, atque maluisse tantum scelus in uxore liberisque meis committere, quam legibus obsequi et pudorem præ te ferre. Sic demum ille mercedem facinoris a me tulit eam, quam leges decernunt talia audentibus; non intro raptatus de via, neque a foco per vim abstractus, ad quem non confugit, tametsi hi, necessarii et vindices ejus, aiunt factum: ecqui enim ad aram confugerit is, qui statim ab inflicta plaga in cubiculo, ubi ara nulla est, conciderit, et cujus ego manus retroactas constrinxerim, et qui tot numero homines ingressos haud effugisset, si conatus esset auffugere, non ferro, non fuste, non alio quopiam armorum genere instructus, quo ingressos forsitan profligasset, si liberis uti manibus potuisset? Verum enim vero ipsos vos, viri, haud fugere arbitror, iniqua designantes non solere confiteri adversarios vera dicere, sed mendaciis potius a se confictis aliisque malis artibus invidiam atque odia justi et æqui studiosis consciscere laborare.

7. Ante omnia legem tu mihi recita.

LEX.

Non repugnabat Eratosthenes de injuria mihi facta, sed fatebatur eam; at offerebat mulctam quæ crimen lueret, cædemque suppliciter deprecabatur. Ego vero haud concedens æstimationi criminis ab ipso criminoso sibimet constitutæ, æquum ducebam legem civitatis potius obtinere: quocirca vindictam sumpsi eam, quam vos adversus omnes hujusmodi flagitiis deditos edixistis atque legitimam sanxistis. Adscendite huc vos, qui testaturi estis de veritate rei sic ut a me narrata est gestæ.

TESTIMONIA.

Recita mihi præterea hanc legem ex cippo Areopagitico.

LEX.

Auditis, viri, tribunali illi Areopagitico, cui jus in causis capitalibus de spiritibus civium pronunciandi et ex antiquo majorum more proprium et memoria vestra restitutum atque contributum est, planis et expressis verbis legis imperatam atque præscriptam hanc esse juris formulam, ut illum cædis reum factum nefas sit damnari, qui, cum mœchum deprehenderit uxoris suæ amplexibus implicatum, ejusmodi pœnas de eo, quas ego de Eratosthene repetii, repetat. Legis hujus auctor de matribusfamilias tam severe voluit hæc jura

æqua et sancta esse, ut, quamvis pellices illis multo sint loco et dignitate inferiores, tamen illis ipsis quoque juris eandem arrogarit prærogativam. Tametsi paret, legislatorem, si majorem pœnam super violatis matribusfamilias sancire potuisset, quam super pellicibus, facturum fuisse: jam vero negatam sibi videns copiam alius pœnæ, quæ pœna mortis esset atrocior, qua pœna crimen in uxore legitime desponsa domumque ducta commissum lui vellet, necessario statuit eandem pœnam harum violationi atque pellicum. Recita tu mihi hanc quoque legem.

LEX.

Auditis, viri, legem sic edicere: hominem liberum puerumve ingenuum si quis per vim stupret, duplum mulctæ illius dependito, quam debet is qui servum corpus vitiarit: sin autem matremfamilias per vim stuprarit, super quibus deprehensum mœchum occidere licet, iisdem ille pœnis tenetor. Minori ergo pœna dignos, o viri, legislator statuebat stupratores violentia usos, quam si qui blanditiis et lenociniis verborum pudicitiam quorundam expugnassent. His enim callide et blande subrepentibus extremum irrogavit supplicium, illis autem importunis grassatoribus duplum solummodo mulctæ, existimans, violatores vi usos a violatis abhorreri, persuasionibus autem si qui rem confecissent, eos alienarum uxorum mentes ita corrumpere atque fascinare, ut corruptores sibi cariores magisque familiares habeant quam ipsos maritos; quo fiat, ut universa res familiaris in potestatem arbitriumque mœchorum deveniat, de liberisque minus constet utrorum sint, maritorumne an mœchorum: horum itaque malorum ergo, quæ mœchi creant, pœnam illis legislator mortem sanxit.

8. Leges igitur, o viri, non solum me absolvunt, sed imperabant adeo quoque mihi ut hanc pœnam repeterem: in vobis autem situm est, utrum leges oporteat validas et efficaces esse, an inertes et nihili faciendas. Ego enim ideo civitates omnes existimo dare operam ut scriptæ sibi sint leges, quo, si quid occurrat in quo dubitetur quid sequendum nobis sit, has ad leges, velut ad oraculum, accedamus, ab iisque docti quid agendum nobis sit statuamus. Leges igitur hujusmodi in causis præcipiunt injuriam passis, ut hujusmodi pœnam a reis repetant; quibus cum legibus, ego pro jure meo postulo dignumque censeo, ut vestra quoque sententia consentiat: quod si secus eveniet, tantam vos impunitatem dabitis mœchis, ut furibus ipsis injecturi sitis cupiditatem audaciamque, furta adulterii prætextu excusandi, certi si sint, neminem fore, qui manus sibi violentas inferat, aientibus, alienas in domos mœchandi causa se irrepsisse. Scient enim tum omnes, leges de corruptelis matronarum latas flocci non faciendas, sed vestram so-

lummodo sententiam esse reformidandam; quippe quæ rerum in civitate sit arbitra omnium.

9. Videte hoc, viri: ancillæ me aiunt illa die mandasse, ut juvenem arcesseret. Ego vero, etiamsi vera dicerent, negaturus tamen sim male me fecisse: quacunque enim tandem fraude corruptorem uxoris meæ cepissem, viderer mihi tamen æquum servasse. Eum enim si arcessi jussissem, qui, cum per literas et per internuncios uxorem meam ad flagitium sollicitasset, perlicere haud potuisset, injuste utique egissem: eum autem si quocunque tandem modo venatus essem, qui nullum sceleris pensum sibi reliquum fecisset, domumque meam ejus causa sæpenumero esset ingressus, viderer mihi partes viri cordati peregisse. Verum videte, viri, quam impudenter illi hæc quoque mentiantur: quod ex hisce argumentis facile eruetis. Sostratus, homo—id quod paulo ante me dicere memini—, amicus mihi atque familiaris, vespere rure revertens cum mihi occurrisset, mecum cœnavit, satisque sibi cum videretur cibisque et sermonum hilaritate pastus, domum se suam recepit. Atqui existimate vos ipsi, judices, hoc primum, illa ego nocte si Eratostheni comparassem insidias, utrum e re mea fuisset magis, foris cœnare, an adducere convivam cujus metu mœchus ingredi minus fuisset ausurus? Alterum hoc spectate: conviva dimisso, videorne vobis solus et ab adjutore desertus mansisse, an potius illum mecum retinuisse, ut operam mihi daret, hostem ulturo? Non porro vobis, viri, videor de die amicos fuisse cohortatus et jussisse, in domos amicorum in proximo habitantium coire, quam commisisse, ut de nocte a primo mali mei sensu circumcurrerem, ignorans, quemnam domi quem minus essem reperturus; et ad Harmodium quidem illumque atque illum contenderem peregre agentes—id quod me fugiebat—, aliosque frustra requirerem, in urbe quidem illos agentes, domo autem tum absentes, temereque quos possem fortuito oblatos corraderem? Atqui, si præsensissem, non videor vobis et servos comparaturus atque instructurus et amicos convocaturus fuisse, quo et quam tectissimus atque tutissimus in domum meam ingrederer—ecquid enim nosse poteram, ferrone futurus esset Eratosthenes quoque armatus?—, et in conspectu testium quamplurimorum pœnas ab hoste repeterem mihi debitas? Ego vero nil præscius eorum omnium quæ illa nocte essent eventura, quos poteram per trepidationem corradere, socios assumebam. Adscendite vos huc, qui horum mihi testes eritis.

TESTES.

10. Audivistis, viri, testimonia testium: jam expendite vobiscum ipsimet hanc rem ita, ut inquiratis, aliane quæpiam mihi cum Eratosthene simultas unquam præter hanc unam intercesserit. Atque

nullam invenietis. Neque enim ille me unquam majestatis aut perduellionis reum egit, id quod sycophantæ facere solent, neque patria me expellere studuit, neque privatis de causis in foro mecum certavit, neque facinoris cujusquam mihi fuit conscius, quod ego metuens ne per eum ad hominum quenquam emanaret, illum de medio tollere studuissem, neque tandem, ubi pollicitationibus silentium ejus mihi obligassem ut scelera mea occulta penes se haberet, spem ejus pecunia promissa fraudavi: nam sæpe fit per hujusmodi causas, ut alii aliis exitium machinentur. Tantum porro abest, ut aut convicium aut rixa per temulentiam aut ullum aliud discidium nobis intercesserit, ut potius hominem hunc nunquam antea quoad commemini his oculis viderim, sed illa demum nocte primum et novissimum. Quonam igitur ego consilio tantum discrimen adissem, nisi injuriam tantam, quantam homo ab homine maximam accipere potest, ab eo accepissem? Neque satis habuissem ipse me clandestino scelere polluere, sed etiam alios ultro impietatis meæ testes futuros convocassem? ubi licuisset scelus sine teste patrare, si quidem animus semel gestiret eum de medio tollere.

11. Ego equidem, viri, vindictam hanc mihi videor executus esse injuriarum non mihi soli oblatarum, sed universæ civitatis nomine. Dediti enim malis hujusmodi studiis cum videbunt, qualia parata sint hujusmodi facinoribus præmia, minus audebunt in alios insolentia atque injuriis grassari, videntes, vos quoque parem in severitatem exarsisse. Sin autem minus, multo erat satius leges fixas refigi atque expungi plane aliisque commutari, quæ cum maritos mulctari jubeant, si qui uxores custodiant, tum liberam iis decernant potestatem impunemque licentiam, si qui matronas stupris polluere audeant. Multo enim hoc foret æquo juri convenientius, quam cives ab iis legibus quibus serviunt in laqueum pertrahi, sancientibus quidem illis atque edicentibus, quicunque mœchum deprehenderit, ei licere quicquid voluerit in eum statuere: verumtamen certamina forensia in hujusmodi causis decertanda proponentibus multo acerbiora injuriam passis, quam his, qui, legibus invitis et interdicentibus, alienas uxores comminxerint. Ego enim nunc de capite fortunisque meis et quæcunque mihi cara sunt ideo periclitor, quod patriæ legibus obsecundavi.

LYSIÆ
IN CORINTHIORUM SOCIOS
ORATIO FUNEBRIS.

1. Fieri si posse judicem, o corona, ut ulla oratio virtutem virorum hoc monumento conditorum exæquet, questurus de iis sim, si qui laudes eorum ex apparatu paucorum dierum prædicandas demandent: quoniam vero toti generi humano universum quam latissime patet ævum haud sufficit ad comparandam orationem præclaris horum factis parem, ideo resp. quoque mihi videtur hoc e loco dicturis sapienter consulere eo quod, munus dicendi brevissimo ante mandando, præparationis otium excludat, existimans, hac potissimum ratione futurum ut dicentes audientium veniam adipiscantur. Est itaque mihi de his dicturo certamen propositum, non cum horum præclaris facinoribus, sed cum præconibus eorum, si qui ante me de iis pro concione verba fecere. Tantam enim rerum dicendarum copiam suppeditavit horum virtus et carmine potentibus et oratione soluta utentibus, ut, multa præclara de iis cum prædicassent majores, multa tamen nobis reliqua fecerint, et post nos quoque sat multa sint superfutura quæ posteri verbis exsequantur: nullius enim sunt neque continentis neque pelagi exsortes, sed in populis sunt, qui, cum propria et privata sua mala lugeant, tum horum virtutes celebrent.

2 Primo itaque loco vetusta majorum certamina persequar, memorias a fama proditas nactus: decet enim omnes homines eorum quoque meminisse, alias in carminibus cantantes eorum nomina, alias appellantes in commemorationibus virorum fortium, alias debito prosequentes honore in locis et temporibus huic nostro similibus, quo superstites exemplis defunctorum doceantur.

3. Amazones igitur, antiquum genus, Martis filiæ, quibus olim ad Thermodontem fluvium sedes erant, gentium circa omnium solæ ferro armabantur, primæque gentium quotquot usquam sunt omnium in equos inscendebant, super quibus subito invectæ adversarios nec opinantes cum oppressissent, eo vecturæ genere uti nescientes, et facile consequebantur hos fugientes et effugiebant persequentium manus: qua animi fortitudine hoc sunt consecutæ, ut viris similiores, quam mulieribus quas natura eas fecerat, haberentur; viris enim per animorum vim antecellere magis, quam per corporum infirmitates

cedere videbantur. Multis itaque populis imperitantes a se subactis, cum fando de patriæ nostræ magnis laudibus inaudissent, stimulatæ cum gloriæ illecebris tum spe præmiorum, bellicosissimis quibusque gentibus in societatem belli adscitis, adversus hanc urbem moverunt. Ubi cum fortibus occurrissent viris, rediere ipsis animi naturæ ipsarum similes opinionemque ipsæ sibi suis factis contraxerunt pristinæ famæ contrariam, qua factum, ut, minus e natura quæ ipsis contigisset, quam e speciminibus animorum quæ dedissent in certaminibus bellicis, mulieres haberentur. Solæ hæ caruerunt eo fructu, quem alii ab erroribus suis referunt: resipiscere quamvis e malis suis didicissent, non tamen licuit ipsis illa in posterum sapientia in capiendis consiliis uti, neque domum reversis licuit et suam cladem et majorum nostrorum virtutem renunciare; in acie enim cum pugnantes occubuissent easque dementiæ suæ meritas dedissent pœnas, civitati gloriam virtutis immortalem peperere, suæ autem patriæ e clade hic accepta dedecus ignobilitatis. Sic illas quidem injusta bonorum alienorum appetitio jure merito fructu suorum mulctavit.

4. Adrasto autem et Polynici et si qui alii cum illis infesta Thebis arma intulissent, cum acie victis Cadmei sepulturæ denegarent honores, Athenienses rati illos quidem, si quid deliquissent, ejus pœnas obeunda morte dedisse quæ dari possent maximæ, deos autem et inferos justis fraudari, et superos violari impietate quippe quorum fana polluerentur, missis ad Cadmeos fecialibus, rogabant veniam jacentes ad sepulturam tollendi, existimantes fortes quidem decere viros ab inimicis adhuc superstitibus injuriarum pœnas repetere, imbelles autem ipsosque sibi diffidentes in exanimis corporibus animorum vim ostentare: verum repulsi Cadmeos adorti sunt, neque horum odio quibuscum nullas ante simultates exercuissent, neque Argivorum superstitum gratia, sed censentes in bellis cæsos oportere justa ferre: quapropter adversus alteros pro ambobus dimicabant; pro Cadmeis quidem, ut imposterum jura defunctorum violando suam erga deos impietatem aliis ex aliis modis exaggerare ne pergerent; pro Argivis autem, ut in patriam ne redirent, honoribus e ritu patrio sibi debitis fraudati legisque Græcæ exsortes et spe communi exclusi. Hæc nostri spectantes animisque agitantes, bellorumque fortuita nemini non mortali communia censentes, multorum quidem in se odia et arma convertebant, verumtamen vincebant dimicantes, utpote jus et fas velut in auxiliis habentes: neque a secunda fortuna inflati, pœnas a Cadmeis acerbiores repetere aut superba imperare audebant, sed illorum impietati, velut adversariam, suam pietatem animique celsitudinem in exemplum quasi opponebant, adeptique suorum certaminum illa ipsa præmia quorum causa venerant, domum revertebantur, Argivorum puta corpora, quæ in oppido suæ ditionis Eleusine contumulabant. Ad hunc ergo modum erga illos quidem e numero septem ad Thebas ducum, qui cecidissent, majores nostri sese gesserunt.

5. Tempore autem interjecto post cum liberi Herculis, e rebus humanis sublati, ab Eurystheo exagitati, et a Græcis quibusque populis rejecti, non illis quidem nullo motis pudore tantæ turpitudinis, at reformidantibus Eurysthei potentiam, huc igitur delati liberi Herculis, cum in aris deorum consedissent supplices, Athenienses eos reposcenti Eurystheo tradere recusarunt, virtutem Herculis magis verecundantes, quam periculum suum extimescentes, suaque censebant persona dignius, infirmiores, quibuscum jus et fas staret, armis tueri, quam gratiæ potentiorum condonare, per injurias eorum oppressos; Eurystheoque cum totius Peloponnesi qui tum erant incolis vim et arma prope admovente, judicii sui pœnitentia non ducebantur, periculo cominus urgente, sed constantes ipsi sibi in proposito perseverabant, tametsi neque a patre Heraclidarum privato quodam emolumento fuissent ornati, neque nossent, quales ipsi Heraclidæ olim aliquando, ad virilem ætatem adulti, erga se essent futuri. Neque simultas ipsis antea cum Eurystheo intercessisset, neque aliud sibi viderent lucrum propositum, quam gloriam bonæ existimationis: sed sola moti ejus ratione, quod jus et fas esset, tantum discrimen adibant, parique vim passorum commiseratione atque odio vim inferentium, hos reprimere conabantur, illis auxilium ferre festinabant, existimantes notam libertatis hanc esse, ut nil coactus facias, justitiæ autem, ut per nefas vexatis succurras, fortitudinis denique, ut pro utraque laude, si necesse sit, ipsam adeo mortem oppetere haud detrectes. Tanti erant utrinque spiritus, ut Eurystheo quidem addicti conditiones a volentibus oblatas aspernarentur, ab invitis iniquissima exprimere laborantes, Athenienses autem Eurystheo legem hanc præscriberent, ut, qui ipse aliquando supplex receptum ad aras suas habuisset, homines sibi supplices factos tutelæ suæ ne contenderet eripere. Collatis itaque signis copias ex universa Peloponneso collectas suis domesticis vincebant, Heraclidarumque non corpora modo in tuto collocabant, sed mentes quoque metu detrahendo in libertatem vindicabant, memoria moti virtutis ejus qua pater ipsorum inclaruisset, suisque illos periculis victoriæ corona induebant. Quo liberi Herculis patre fiebant hoc fortunatiores, tametsi adhuc pueri; quo pater quidem, quamvis nulli non hominum generi bona quam plurima peperisset, vitam tamen ipse sibi molestiis exercitam contentionumque atque certaminum plenam constituisset, et aliorum ultus scelera, unum Eurystheum, inimicum hominem et in ipsum sese infanda ausum, ulcisci nequisset; liberi autem Herculis eadem die per civitatem hanc et libertate sua potirentur et ultione inimicorum.

6. Sæpe quidem usu venit majoribus nostris concordia copulatis

pro æquo et justo decertare, quippe quibus vitæ principium ipsum jure fundatum esset: non enim, id quod multi passim locorum dicuntur ausi, undecunque collecti et in globum congressi miscellaneum, in alienum solum, ejectis legitimis incolis, invaserunt; sed eandem glebam, utpote Aborigines, matremque et patriam habuere. Primi autem et tum quidem temporis adhuc soli democratiam instituerunt, principatibus quorum sub jugo ad id temporis fuissent exterminatis, existimantes, libertatem omnium consensione animorum coalitam finem esse felicitatis humanæ: spes e periculis cum proposuissent omnibus pares, liberis animis gerebant rem et publicam et privatam quisque suam, e legis præscripto bonisque honores tribuentes et pœnas malis irrogantes; existimabant nempe illi, belluarum quidem esse, ut alii aliis per vim invitis imperitent, homines autem decere, ut ipsi sibi ferenda certa lege terminos rerum figerent, blandaque orationis persuasione argumentorumque evidentia alii aliis assensum extorquerent, iisque famularentur, legi puta, ceu regi, rationi autem verbis declaratæ, ceu magistro.

7. Quo factum est, ut majores virorum hoc monumento conditorum antiquissimi, ingeniique sui adjuti præstantia et concordiæ nervis firmati, multa ediderint præclara atque admirabilia facinora: verum fuit eorum posteris quoque ea virtutis excellentia, ut ejus monumenta et ingentia et ad nullius non ævi memoriam evictura et nusquam non locorum a se condita relinquerent. Hi enim, tametsi soli essent, pro cuncta Græcia adversus multas barbarorum myriadas dimicarunt. Asiæ nempe rex, bonis præsentibus haud contentus, sed Europæ quoque sperans se jugum impositurum, quingenta hominum armatorum millia huc misit. Rati hi, hanc urbem solam si aut volentem sibi adjunxissent aut invitam subegissent, facile se reliquos quoque Græciæ populos sub potestatem esse habituros, escendebant ad Marathonem, autumantes, tum maxime futurum ut nostros a sociis desertos opprimerent, cum, Græcia adhuc ipsa secum dissidente atque dubitante, quanam expeditissima ratione invasores depellendi sint, discriminis adeundi necessitatem ipsis admoverent. Præterea inhærescebat adhuc eorum animis hæc de republica nostra opinio, e gloriosis majorum factis enata, ut præviderent futurum, quamcunque aliam rempublicam Græcam priorem aggrederentur, ut una cum illa et cum Atheniensibus certamen haberent decertandum; Athenienses enim prompte sine cunctatione vim passis quibusque esse subventuros: hos autem in primos si incurrerent, neminem fore reliquorum Græcorum, qui, studio servandi atque tuendi alios, illorum in gratiam auderet apertæ secum simultatis semina spargere. Sic Persæ secum ratiocinari: nostri autem majores, non illi quidem consilia sequentes prudentiora atque tutiora, quippe bene gnari periculorum

bellis cognatorum, attamen arbitrantes mortem gloriosam immortalem virorum fortium famam relinquere, nil extimescebant hostium multitudinem, sed sua magis fidebant virtute; sibique pudori ducentes, a barbaris agrum suum persultari, non sunt morati, donec ejus rei fama ad socios permanaret eosque ad succurrendum excieret, neque se dignum putarunt committere, ut aliis suam deberent salutem, sed operam dare, ut reliqui omnes Græciæ populi suam assertam sibi deberent. Hac sententia rata et animis pariter omnium infixa, occurrebant pauci multis, existimantes decere se, fatalem diem cum omnibus obire, cum paucis autem partes virorum fortium agere, spiritumque sibi esse temporarium et quasi mutuo acceptum necessitate mortis fatalis obstrictum, præclaram vero memoriam e certaminibus a se obitis collectam laudem suam esse propriam ad posteros transituram. Quos soli vincere non possent, desperabant eos a se vincendos fore, etiamsi accessione sociorum firmatis: si succumberent, (ita statuebant) non deteriore se loco futuros, quam alios, hoc uno dispares, quod paulo ante alios essent occubituri; sin autem superiores a prælio discesserint, non sibi solis, sed reliquis quoque libertatem assertam esse reportaturos. Virorum itaque fortium partes tuentes, corporibusque et spiritibus nil parcentes dummodo virtutem proferrent, legesque patrias magis reverentes quam discrimen conflictus cum hostibus reformidantes, monumentum pro universa Græcia, domi suæ, ipsis in finibus agri sui, statuerunt barbarorum a se devictorum atque profligatorum, eorum, qui cupiditate bonorum alienorum allecti, alienos in fines invasissent: tanta quoque celeritate discrimen hoc exantlarunt, ut alios Græcos iidem nuncii et de barbarorum has in terras adventu et de majorum nostrorum victoria certiores facerent. Quo factum est, ut nemo de futuro periculo trepidaret, sed omnes quo tempore de illius adventu inaudirent, eodem tempore ab illius metu se quoque liberatos gauderent. Nil itaque mirum est, hæc tanta facinora, tametsi vetusta sint, tamen adhuc etiam nunc, perinde ac si recentissima sint, omnium hominum admirationem erigere, prædicationem exercere, æmulationem accendere.

8. Xerxes inde rex Asiæ, multis impulsus gravibusque causis, cum quod contemneret Græcum nomen, tum quod spei falsus fuisset, item quod acceptæ cladis ureretur dedecore, nec non quod damna ægre ferret iisque succenseret a quibus ea accepisset, denique quod malorum adhuc esset expers naturasque virorum fortium nondum haberet usu suo cognitas atque perspectas, copias per decennium conscriptas, alias super mille ducentis navibus adducebat, alias pedestres per continentem, tam numerosas, ut arduum sit, nationes signa ejus tum secutas vel nominatim solummodo percensere. Juvat unum, sed palmarium, multitudinis argumentum

indicare: potuerat pedestres copias per Hellespontum, qua fretum est angustissimum, super mille navibus ex Asia in Europam trajicere, sed noluit, ratus, illam moram sibi quam vellet diuturniorem fore; quapropter, et terminos a natura rerum fixos et cœlestia ostenta deorumque admonitiones et humanas auctoritates aspernatus, viam sibi per mare communivit, et invitæ continenti per agros suos navigationem extorsit, Hellesponto ponte juncto, et Atho monte perfosso, nemine resistente, sed aliis necessitati cedentibus, aliis ultro commune decus prodentibus. Illi enim depellere vim, cum vellent, suis viribus non poterant, hi corrumpi se largitionibus passi fuerant; metu illos, hos lucri spe ducente. Athenienses autem, in rebus Græciæ tam conclamatis, cum classe ad Artemisium occurrebant, ad sistendum incendium; Lacedæmonii vero, cum nonnullis sociorum ad Thermopylas hosti se opponebant, sperantes per locorum angustias futurum, ut meatum tuerentur. Discrimine defungentes sub idem tempus ambo, Athenienses quidem e prælio navali superiores discedebant, Lacedæmonii autem infortunio percellebantur, non virtutem illi quidem suam passi desiderari, verumtamen falsi opinionis, quam concepissent de numero, et eorum adversum quos erant certaturi, qui numerus ipsorum expectationem longissime exsuperabat, et eorum quos a se tuendos speraverant, qui numerus multis partibus erat sperato minor; sic, ab hoste non victi, occubuerunt in statione quisque sua. Alteris itaque ab adversa fortuna subversis, alteri per fauces patefactas infusi, adversus hanc urbem procedebant: majores autem nostri, audita Lacedæmoniorum clade, trepidantes in ista rerum quibus septi deprehenderentur procella, certi cum essent futurum hoc, ut, sive pedestri itinere hostibus occurrant, hi classe mille navium invecti urbem viris denudatam occupent, sive in naves ipsi inscendant, urbs pedestribus hostium copiis præda fiat; negatum autem sibi videntes, muniis ambobus una fungi, hoc est, et hostem defendere et in urbe præsidium idoneum relinquere; proposita gemina conditione, utrinque dura, et patrio solo excedendi, et in castris hostium operam navandi jugo servitutis Græciæ cervicibus imponendo; satius existimantes esse, cum virtute libertate gaudere, tametsi jejuna et inope, quam servitutem tolerare turpem, tametsi splendidam et copiis rerum affluentem, maluerunt in Græciæ gratiam urbe exsulatum ire, quo possent altera cum parte hostium seorsim dimicare, neve cogerentur ambabus cum partibus simul decertare: liberis itaque atque uxoribus matribusque in Salamine depositis, congregabant reliquorum quoque sociorum navales copias. Diebus non multis post adveniebat hostium quoque et pedester exercitus et classis: O quanto tum et quam diro discrimine super Græciæ libertate decertatum est! quam existimatis tum fuisse

mentem aut e continente classiarios illos spectantibus, quibus perinde et sua salus et exitus accedentis cominus periculi infidus esset, aut iis ipsis quibus pugna navalis jamjam pugnanda instaret pro carissimis pignoribus, pro præmiis victoriæ in Salamine depositis; quos tanta nubes hostium undique cingeret, ut mortem suis tolerare corporibus minimum esset in malis præsentibus, quippe quam præscirent sibi imminentem, maximum vero hoc, quod indignitates metuerent acerbissimas, quibus paterent depositi in insula, si ad barbaros belli fortuna inclinaret. Fieri profecto non potuit, quin in illa circumstante trepidatione atque desperatione sæpe mutuos in amplexus ruerent, suamque ipsi sortem, ut facile judicatu est, lamentarentur, quippe qui probe et classis suæ mediocritatem nossent, et hostilis magnitudinem coram occulis cernerent, postremo urbem suam scirent ab incolis desertam, agrum devastatum plenumque barbaris, fanis deorum ardentibus, nullis denique non terroribus cominus ingruentibus, audientes item Græco pæani barbaricum obstrepentem, ambabus partibus suos ad dimicandi fortitudinem adhortationum contentione acuentibus, mixtosque fremitus et ejulatus utrinque cadentium, mari cadaveribus obsito, multisque inter se collisis quassatarum navium et amicarum et hostilium ruderibus, sorteque pugnæ navalis ad multum temporis ancipite extracta atque natante, sic ut sibi viderentur modo cum victoria salutem recuperasse, modo victi funditus perisse. Credibile hercle est, metu mentes occæcante et ludente, eos tum opinatos esse cernere quæ nulla cernerent, et multa audire nusquam audita. Quæ non tum fiebant deorum supplicationes! quæ non concipiebantur victimarum vota! quæ non subibant animos uxorum liberorumque desideria! quæ non incessit patrum matrumque miseratio! quæ non recordatio malorum, auris reflantibus exhauriendorum! Ecquis deorum in tanta magnitudine discriminis non eos sit miseratus? Ecquis hominum sorti eorum non illacrymaverit? aut fortes eorum fidentesque animi ecquem non admiratione defixerint? Profecto reliquis illi mortalibus omnibus antecellebant virtute et capiendorum consiliorum et tolerandorum in bellis laborum, ut qui, relicta urbe patria, in naves commigraverint, capitaque sua, numero illa quidem perpauca, innumerabili turbæ Asiaticæ tanquam aggerem opposuerint, victoriaque navali potiti planum universo generi humano fecerint, satius esse inter paucos secum concordes et jure civili æquo utentes pro libertate dimicare, quam pro servitute inter multos imperia regia reverentes. Assertæ autem Græcæ libertatis momenta, et numero plurima et re gravissima atque splendidissima, hi uni contulerunt hæc: imperatorem puta Themistoclem, virum unum omnium et facundia et consiliorum felicitate et strenuitate manuum in rebus gerendis præstantissimum maximeque idoneum, tum naves multo plures quam reliqui omnes

socii, virosque rerum gerendarum peritissimos. Cum his igitur ecquis unus reliquorum Græcorum omnium de principatu sive prudentiæ sive numeri sive virtutis contenderit? Tulerunt ergo meriti ab universa Græcia sine controversia præmia atque testimonia rei optime atque præclarissime in pugna navali gestæ: sed et felicitatem sibi pepererunt istis tantis laboribus parem, virtutemque non adventitiam neque insititiam, sed genuinam e suoque prognatam patrio solo, exemplo luculento barbaris ex Asia advenis testatam fecerunt.

9. Tales itaque se in pugna navali cum exhibuissent partemque periculorum longe maximam soli tolerassent, virtute tamen sua sibi propria libertatem reliquis quoque communem pepererunt: tempore post, cum Isthmum obducendo muro sepire atque intercipere instituerent Peloponnesii, et in salute ex insperato oblata gratulabundi acquiescerent, sibique jam metu liberati viderentur periculorum a parte maris imminentium, consiliaque jam agitarent de non intercedendo quominus reliqui sub barbarorum potestatem venirent, exardescentes nobili quadam indignatione Athenienses, auctores illis fiebant, si quidem ita facere in animos induxissent, non Isthmum solummodo occludendi, sed universam quoque Peloponnesum mœniis circumvallandi. Ipsi enim si a Græcis proditi atque deserti se barbaris adjunxerint, neque classe mille navium his opus fore neque murum Isthmo obductum illis esse profuturum: imperium maris enim penes regem Persarum esse futurum controversiæ atque discriminis expers. Meliora itaque ab Atheniensibus docti Peloponnesii cum sibi persuasissent et iniqua se patrare et prava capessere consilia, Athenienses contra æqua omnia suadere eademque saluberrima, auxiliatum ad Platæas convenere; ubi, tametsi sociorum plerique stationes sub noctem deseruissent, ab hostium expavefacti multitudine, Lacedæmonii tamen a Tegeatis firmati Persas profligarunt, Athenienses autem una cum Platæensibus armis devicerunt Græcorum eos quos desperata libertate servitutem subire haud puduisset. Illa die superioribus laboribus cum splendidissimam coronidem imposuissent, firmam Europæ stabilemque asserverunt libertatem, nulloque non in discrimine virtutem suam cum publice approbassent, et soli per se et una cum aliis, et in continente et in salo, et adversus barbaros et adversus Græcos barbaris addictos dimicantes, ab omnibus, tam quorum in commilitio dimicassent quam adversus quos arma gessissent, digni sunt habiti, qui principes atque duces Græciæ constituerentur.

10. Tempore autem post, intestino inter Græcos oborto tumultu, cum ob excellentiam fortunæ secundæ qua nostri usi æmulationem omnium concitassent, tum ob invidiam e rerum gestarum magnitudine collectam, magnos quidem spiritus alentibus omnibus, minutarum autem criminationum et prætextuum quibusque egentibus, commissum est inter Æginetas eorumque socios et inter Athenienses navale prælium, quo nostri triremes hostium septuaginta ceperunt. Sub idem tempus Ægyptumque Æginamque infestantibus nostris, et juventute alia in navibus alia in castris procul a domo militante, incessit Corinthios eorumque socios cupido agrum Atticum invadendi, quem facili opera sperarent a se occupandum ut a suis desertum, aut hæc si se spes fefellisset, hoc certe futurum sperabant ut classem nostram ab Ægina sic revocarent; quapropter egressi domo cunctis cum copiis Geraneam ceperunt. Verum Athenienses, tametsi suorum alteri jam in reditu domum essent alteri prope abessent, abs se tamen non impetrarunt ut eorum quenquam arcesserent, sed ipsi suis freti animis et aggressores aspernati, senioresque et militaribus annis inferiores, sibi certamen deposcebant, illi quidem usu rerum virtutem adepti, hi autem natura magistra, et illi quidem recordatione acti fortium factorum sæpe multisque in locis a se editorum, hi autem istorum æmulatione accensi, periti seniores imperandi, juniores autem ardentes imperata exsequi, Myronide duce, cum ipsi sese hosti ultro in Megarica objecissent, vicerunt universas illorum copias suis, tametsi pars jam fessa laboribus atque defuncta esset, alia nondum matura capessendis, eosque, qui agrum suum infestare ausi essent, non domi suæ exspectarunt, sed ultro ipsis alieno in solo occurrerunt, in quo tropæum de ipsis fixerunt fugatis, suæ quidem gloriæ monumentum splendidissimum, dedecoris autem æterni hostibus insessuri; tametsi ipsis affecta senio et marcida corpora, partim nondum satis habilia tractandis armis atque valida essent, animi tamen ambobus supererant fortiores, quam aut ab illa aut ab hac ætate postulari exspectarive posset; quo facto domum reversi, gloria cumulati amplissima, juniores quidem ad consueta disciplinæ puerilis munia redibant, seniores autem ad solitas functiones atque consultationes de salute reliquorum civium tuenda se recipiebant.

11. Est quidem haud facile factu, viri, id quod cernitis, ut singula quæque decora multorum contentione elaborata unius oratio exsequatur, utve omni ævo gesta unius diei breve spatium complectatur. Ecquod enim tempus, quæ oratio, qui orator par tandem sit futurus virtuti virorum hoc monumento conditorum declarandæ? Laboribus enim hi suis quam plurimis certaminibusque splendidissimis et discriminibus honestissimis libertatem Græciæ asseruerunt, suamque patriam inter omnes excellere testatum fecerunt, quippe quæ septuaginta per annos principatum maris obtinuerit, sociosque in pace tumultuum expertes retinuerit, non postulando ut plebs optimatibus serviret, sed necessitatem æqui juris servandi omnibus imponendo, neque debilitando socios, sed illis quoque robur addendo, atque demonstrando suæ ipsorum potentiæ tam validos inesse

nervos, ut magnus rex non jam aliena appeteret, sed cum de suæ ditionis parte decederet haud contemnenda, tum de reliquis tamen metueret ne ea male tueretur. Neque triremes per id temporis infestæ ex Asia inferebantur, neque tyrannus e Græcia exsistebat, neque Græca quæpiam civitas a barbaris in servitutem redigebatur: tantum reverentiæ, tantum metus horum virtus reliquis omnibus hominibus injecerat. Quæ sunt eæ laudes, ob quas oporteat solos iis ornatos Græcorum protectores liberarumque civitatum principes constitui.

12. Verum etiam adversis in rebus virtutem suam extulerunt. Amissa enim in Hellesponto classe, sive per imperatoris ignaviam sive deorum arbitrio, quo vulnus impressum est gravissimum et nobis ipsis illa calamitate afflictis et reliquis una Græcis, paulo post testatum majores nostri fecerunt in civitatis nostræ potentia salutem Græciæ versari. Aliis enim principatum Græciæ adeptis, factum est, ut, qui barbari antehac mare ingredi ausi haud fuissent, hi nunc in Europam classibus aliis ex aliis veherentur Græcosque pugnis navalibus vincerent, ut civitates olim liberæ servirent, ut tyranni ipsis imponerentur, alii statim secundum cladem illam qua res nostræ conciderunt, alii secundum victoriam qua barbari res Græcas perculerunt. Quo constat, dignum fuisse Græcia, ut super hoc tumulo in funere tum cæsorum tonsa capillos et pullata hic compositos lugeret, velut eos, quorum cum virtute sua quoque libertas elata et contumulata fuisset: orbatæ sic tantis viris Græciæ conditio fuit miserrima; rex Asiæ contra secundis rebus effloruit, ex quo ei cum novis Græciæ ducibus contendere licuit: Græciæ enim vindicibus denudatæ jugum servitutis est impositum; regem autem, ex quo alii Græcis præesse cœpissent, admiratio atque æmulatio incessit illorum consiliorum quæ majores ejus olim agitassent. At enimvero, ad hos questus et ad hanc miserationem sortis universæ Græciæ communis, magnitudo mali et patriæ caritas et animi mei me perturbatio imprudentem atque invitum evexit; quare ad alios age progrediamur: convenit itaque illorum quoque et publice et privatim meminisse fortium virorum, qui, servitutem fugientes et pro jure suo pugnantes et pro jure civili adversus dominos illegitimos atque nefarios insurgentes, Peloponnesiis omnibus nequicquam adversantibus, in Piræeum rediere, non a lege coacti, sed a natura invitati, novisque discriminibus vetustam majorum virtutem imitati, corporum suorum contentione animorumque fortitudine remp. cum reliquis quanquam repugnantibus communicarunt, mortem cum libertate præferentes vitæ in servitute degendæ: cladium, si quas ab hostibus acciperent, non minus eos pudebat, quam iracundia in hostes exarserant; malebant mortem patrio in solo oppetere quam in alieno fortunarum fixas habere sedes, quippe qui pactis sanctissima jurisjurandi fide confirmatis, veluti copiis quibusdam auxiliaribus, fiderent, tametsi ad pristinos hostes novi, cives ipsorum, accessissent. Verumtamen adversariorum non reveriti multitudinem, capita cum periculis objecissent, de hostibus a se devictis tropæum condiderunt: cujus suæ virtutis testes adhuc superstites habent tumulos Lacedæmoniorum huic tumulo assitos. Et profecto, quæ respublica ad istud temporis dejecta et contempta fuisset, eam hi rursus ad superiorem majestatem extulerunt, expulsaque discordia pacem et concordiam ei reddiderunt, atque effecerunt ut pro mœnibus dirutis mœnia rursus stantia conspicerentur. Reduces enim domum ab exsilio facti, consilia sua consiliis majorum hic conditorum accommodarunt, non ad ultionem inimicorum, sed ad salutem patriæ conversi: impetrare a se cum non possent, ut æquis animis sua jura minui iisque se fraudari paterentur, neque rursus ulla causa ad plus sibi quam conveniret arrogandum moverentur, perinde libertatem suam his ipsis adeo, si qui servitute delectarentur, impertiebant, atque servitutem horum participare dedignabantur; rebusque gestis et maximis et ad laudem amplissimis priores reipublicæ clades excusabant, ut jam constaret inter omnes, rempublicam antehac non ignavia sua neque hostium virtute concidisse: qui enim, tametsi inter se dissidentes, tamen invitis et ringentibus Peloponnesiis cæterisque hostibus a quibus septi tenerentur, in patriam reditum extorquere potuissent, liquet eos facile, si animis conspirassent, hostes debellare potuisse.

13. Laboribus igitur illi quidem in Piræeo exantlatis hoc consecuti sunt, ut in eorum admiratione atque prædicatione omnes homines versentur. Sed et mercenarios milites hic sitos par est a nobis collaudari, qui, strenua opera plebi præstita patriam recuperare contendenti, pro nostra salute cum dimicassent, ibi rati patriam sibi esse ubi virtuti proferendæ locus esset, hujusmodi exitum vitæ sortiti sunt: cujus rei causa respublica eos quoque et luxit publice et extulit, atque hoc tribuit, ut omne in ævum paribus honoribus atque cives ipsi afficerentur.

14. Qui autem nunc a nobis humantur, hi ope Corinthiis ferenda illustre totique humano generi spectabile suæ virtutis documentum ediderunt. Corinthios enim cum pristini amici Spartani oppressum irent, hi novi socii facti assertum ibant, diversa Lacedæmoniis sentientes—Lacedæmonii namque Corinthiis bona eorum invidebant, nostri vero vim et injurias Corinthiis a Lacedæmoniis illatas miserabantur, neque pristinas eorum secum simultates recordabantur, sed novam caritatem magni faciebant—: virtutem ecquis hanc neget esse ab his demonstratam, qui, Græciam ornare conantes ejusque caritate ducti, non pro sua solummodo salute pericula adire, sed pro libertate inimicis adeo hominibus restituenda mortem op-

petere nulli dubitarint? Lacedæmoniorum cum sociis confligebant, quo hos ipsos quibuscum confligebant in libertatem vindicarent: victoria enim si potiti fuissent, victis paria secum jura contribuissent; adversa autem fortuna subversi certam servitutem stabilemque Peloponnesi incolis pone se reliquerunt.

15. Illis itaque quidem, Peloponnesiis puta, hac sorte utentibus vita quidem fuit miserabilis, mors autem optabilis: nostri vero, et adhuc cum superessent et nunc fato suo defuncti, beati sunt habendi atque suspiciendi, ut qui in bonis virtute majorum partis educati eorumque exemplis instituti, postmodum adultiores facti, majorumque gloriam salvam conservarunt et suæ virtutis documenta ediderunt. Multis enim splendidisque decoribus patriam ornarunt, acceptas aliena culpa labes sustulerunt, bellum a finibus longe submoverunt; vitæ denique finem imposuerunt eum, quo virum quemque bonum decet suam obsignare, persoluta patriæ educationis mercede, quanquam mœrore et luctu educatoribus relicto. Quapropter eorum desiderio angi superstites par est ipsosque suam sortem lamentari, cognatosque defunctorum de vitæ postmodum degendæ caligine atque tristitia miserari. Ecquæ enim illis reliqua facta est hilaritas? qui eos extulerint tantos viros, qui, præ virtute pensi nil habentes, vitam ipsi suam projecerint, uxores maritis viduarint, liberos patribus orbarint, fratres cum patribus atque matribus desertos et desolatos reliquerint. Ego vero, in tanta malorum et multitudine et atrocitate, liberos tamen eorum nullus dubito beatos prædicare, eorumque sorti invidere, quos ætatis infirmitas jacturæ sensu in ejusmodi patribus factæ privet: at parentum, a quibus hi nunc humati procreati sunt, me miseret, natu grandiorum quam ut oblivisci suorum damnorum possint. Ecquid enim excogitari queat acerbius quam hoc, ut, quem tu genueris atque educaris, eundem ipse tute tuis manibus ubi humaveris, spe omni careas, invalido corpore, desertus ab amicis, necessariis vitæ adminiculis exutus, et, a quibus antea beatus fuisses prædicatus, eorundem nunc commiseratione gravatus? Eccui mors non sit tali vita desiderabilior? Quo enim illi viri erant fortiores, hoc superstitibus luctus fit acerbior. Cui luctui ecquid tandem unum est, quod modum imperare debeat? ubinam eos oportebit mœstitiæ finem facere? Reine publicæ in malis? Atqui refricabunt hæc publica mala hæc privata ulcera. Num publicis in gaudiis? Atqui satis ad mœstitiam ciendam hoc est, ut e liberorum tuorum tibi ereptorum virtute alios videas fructum lætitiæ percipientes. Num in malis privatis cuique suis? ecqui lætentur, videntes, quibus olim amicis usi fuissent, eos nunc paupertatem atque solitudinem suam devitare, inimicos autem calamitatibus suis illætari ab iisque ad insolentiam efferri? Una hæc mihi superesse videtur ratio, qua

et illos quodammodo solemur et hic compositis parem utcunque gratiam referamus, si nempe parentesque eorum non minoris faciamus atque illi adhucdum superstites eos facere insueverant, liberosque pari caritate complectamur atque si ipsimet eos suscepissemus, uxoribus denique viduatis si nos haud minus sedulos præstemus tutores atque illi olim fuere. Quosnam enim majoribus merito prosequamur honoribus, quam hic sitos? et ex superstitibus quosnam majori, quam horum necessarios, caritate complectamur? qui cum ex virtute suorum, quos nunc lugent, olim, illis adhuc superstitibus, non ampliorem atque alii fructum perceperint; nunc, sublatis illis, soli, si verum volumus, infortunii onus perferunt.

16. Verum enim vero, non video, quo expediat in hujusmodi lamentationes effundi. Non enim nos utique fugiebat, nos omnes legi naturæ natos esse obnoxios, cui semel parendum atque moriendum est: quid opus ergo est, quæ fata dudum exspectatione præcipiebamus, super iis angi? aut tam impatienter ferre mala a natura imperata, qui sciamus mortem ignavissimum atque infimum quemque perinde manere atque fortissimum et nobilissimum? Mors enim non magis prætervidet imbelles, quam strenuos reveretur, sed æquam se communemque præbet omnibus. Datum si foret, devitatis bellorum fortuitis, vitam sic tandem immortalem agere, deceret utique superstites, donec in vivis superessent, cæsos in bellis perpetuo deflere: jam vero et humana natura morbisque senioque est obnoxia eorumque plagis succumbit, et sors nascentem quemque sortita ad preces surda est flectique recusat. Quapropter eos oportet ducere beatissimos, si qui periculis defungentes ob res gravissimas easdemque honestissimas, sic tandem vitam cum morte commutarint, arbitrio sui non incertæ cuidam fortunæ permisso, neque exspectato mortis genere sponte sua obveniente, sed cum delectu generis nobilissimi. Sunt igitur eorum memoriæ senii expertes, honoresque illis habendi omnium hominum commovent admirationem atque æmulationem: cum enim ob naturam quam sortiti sunt mortalem lugentur, tum ob virtutem qua exsplenduerunt pro immortalibus celebrantur. Etenim efferuntur publice, ludique super iis eduntur, habentes locum et robori corporis demonstrando et ingenii solertiæ proferendæ et opulentiæ exprimendæ: id quod testimonio est, si qui in bellis pro patria dimicantes occubuissent, eos dignos haberi honoribus iisdem, qui numinibus deorum immortalium consecrati sunt. Quamquam igitur eos ego equidem vitæ perinde mortisque beatos prædico admirorque, existimans illis solis nasci expetisse, si qui virtute hoc sint consecuti, ut corpus mortale sortiti in fama vivant immortali: necesse tamen video nobis esse, ut, morem antiquo ritui gerentes patriisque institutis, hic compositos lamentationibus prosequamur.

LYSIÆ
ADVERSUS SIMONEM
APOLOGIA.

1. Tametsi, Senatores Areopagitæ, Simonem novi multa alia atque atrocia ausum, nunquam tamen eum eo sperassem audaciæ esse processurum, ut, quarum rerum par erat eum pœnas dare, earum reos ipse alios quasi indigna passus ageret, dictoque jurejurando tanto et tam sancto ad vos prodiret. Quod si ergo judices quidem mihi essent alii de me pronunciare jussi, periculum hoc ego vehementer perhorrescerem,qui sæpe in judiciis versari plurimumque valere cernam, alias dudum ante a litigantibus comparata advocatorum præsidia, judices auctoritate, gratia, precibus, minis denique et convitio flectentium atque obruentium, alias alios mirabiles fortunæ casus, ut alia omnia sæpe eveniant quam jure certantes sperassent: ad vos autem ingressus, spero futurum, ut jus mihi debitum a vobis recuperem. Inprimis hoc, senatores, ægre fero, quod agendum mihi coram vobis sit iis de vulneribus, quorum cum me puderet multos mihi esse conscios, idcirco malui acceptam injuriam tacitus inultam perferre. Quoniam vero Simon ad hoc necessitatis eo me adegit, quod vos nihil celavit, ego rem totam ut gesta est a capite ad calcem vobis enarrabo: sed hac conditione, ut ego si reus injuriæ datæ deprehendar esse, veniam nullam impetrem; sin autem planum vobis fecero, criminibus illis me non teneri quorum me Simon cum jurejurando insimulavit, ita ut vobis solummodo videar amore erga adolescentem [Theodotum] exarsisse animi quadam levitate, aut si mavultis, dementia, gravitatem utique ætatis meæ non decente, tum ut vos, id quod majorem in modum vos rogo atque obtestor, ideo me nil improbiorem habeatis, bene memores, mortalium omnium esse neminem, qui non sensu quodam amoris afficiatur, at illum esse honestissimum atque sapientissimum, qui hujusmodi labes humanæ naturæ cognatas quam decentissime perferat. Simon autem, quem coram cernitis, his omnibus in rebus mihi offecit; id quod planum vobis faciam.

2. Ambo nos [ego et Simon] eundem erga Theodotum, adolescentulum quendam Platæensem, exarseramus, o Senatores: quem ego equidem beneficiis ducebam mihi obstringendum, ille vero contumeliis et injuriis hoc se sperabat perfecturum, ut puer imperata quæque coactus exsequeretur. Longum fit, quæ Theodotus a Simone mala pertulit, enarrare; in me ipsum autem quæ Simon ausus est, ea vos arbitror ex me audire oportere. Simon nimirum, comperto puerum penes me esse, noctu meam in domum temulentus irrupit, effractis foribus, in fœminarumque secretum se ingessit, tametsi soror mea intus esset cum filiabus ejus, quæ omnem ad hoc diei ætatem ita egerunt pudicam, ut vel necessariorum quoque conspectum verecundarentur. Neque (videte, obsecro, quo petulantiæ processerit) abscedere prius voluit, quam homines, et qui fortuito intervenissent et illi ipsi adeo qui eum illuc comitati fuerant, per vim ejicerent, quod illis videretur vim et stuprum oblaturus esse puellis virginibus, patre orbis, quarum in receptaculum irrupisset. Verum aberat tantum ut Simonem hujus tantæ insolentiæ facinorumque tam contumeliosorum pœniteret, ut, loco ubi cœnaremus explorato, facinus auderet inprimis abhorrens dictuque incredibile, nisi si quis furorem ejus jam dudum cognitum atque perspectum habeat. Immisso enim nescio quo, foras me evocavit; prodii; vix prodieram, cum ille in me involat et pugnis me verberibusque concidit: ego vero inimicum ulciscebar par referens et in fugam vertebam fugientemque urgebam; ibi lapidibus ille me petit, quorum unus aliquis a me aberrans Aristocriti frontem sauciavit, qui Simonem ad domum meam euntem prosecutus fuerat.

3. Hæc ego quamvis gravia atque indigna mihi viderer passus, toleranda tamen duxi pudore metuque dedecoris si factum palam fieret — id quod memini me paulo ante dicere —, maluique horum delictorum pœnas exigere nullas quam apud cives dementiæ opinionem mereri, bene gnarus neminem fore qui in Simone istæc miretur reliquis ejus notis et solitis flagitiis consentanea, me autem qui riderent ita mulcatum, fore permultos ex eorum numero qui, civium si qui sint probitati studentes, iis invidere consueverunt. Verumtamen ita me sollicitum habuit istius scelerositas, dubiumque quibus ei modis occurrerem aut eam devitarem tractaremve, ut tutissimum mihi videretur esse ex urbe discedere peregrinatum. Assumpto itaque puero — convenit enim me nihil verorum vos celare — solum verti. Temporis intervallo post, quod satis diuturnum videbatur ad injiciendam Simoni et oblivionem pueri et pœnitentiam superiorum ausorum, redii; sed in Piræeum me abdidi: at ille tamen statim Theodotum animadvertit atque rescivit penes Lysimachum diverti, qui Lysimachus prope illas ædes habitabat, quas Simon mercede conductas incolebat; familiarium itaque nonnullos ad prandium atque compotationem invitat. Coepulones autem hi custodes in tecto constituunt, puerum domo egredientem observaturos, quo ipsi ab his custodibus admoniti puerum intro raperent. Interim ego e Piræeo in urbem redeo, et in transitu ad

Lysimachum salutandi causa devertor, pauloque post jam temulenti eximus: illi autem prorumpunt et in nos involant. Erant quidem in illo globo Simonem comitante qui scelus participare recusarent, Simon autem et Theophilus et Protarchus et Autocles raptabant puerum, qui abjecto pallio in fugam se conjiciebat: qua ego eum sperans elapsurum, hos autem, ut primum hominibus essent occursuri, a cœpto esse destituros, hæc igitur ego sperans animoque versans alia via discedebam; tam vehementer eos cavebam, omniaque eorum cœpta magnum mihi fore malum existimabam. Et quarum rerum causa Simon inter nos ait pugnam evenisse, illic neque illorum neque nostrum cuiquam comminutum est caput neque mali quicquam accepit quisquam, ut auctores vobis erunt quos ego testes ad vos producam, qui rei tum gestæ interfuere.

TESTIMONIA.

4. Simonem itaque, non me, auctorem fuisse injuriæ, insidiatumque, non me illi, sed illum nobis esse, confirmatum audistis, senatores, a testibus qui rei gestæ interfuerunt. Verum, ut rei processum et exitum enarrare pergam, puer in fulloniam quandam confugerat; verum hi eodem delati una cum puero irrumpebant, et vi abstractum abducebant clamantem et vociferantem, hominesque ad clamorem frequentes et cursim congregatos obtestantem, quos hi spernebant, succensentes facto atque stomachantes indignitatemque rei graviter ferentes: Molonem autem fullonem aliosque quosdam, qui eos cum rapto juvene auffugientes consectati erant vindicandi ejus atque rursus eripiendi gratia, verberibus commulcabant. Lamponis ad ædes jam processerant, cum ego solus inambulans illis occurro. Existimans igitur nefas et turpe esse, inultum si paterer puerum ita contumeliose raptari, manum vindicem ei injicio. Hi autem, a me interrogati, cur istæc auderent tam legibus contraria, nullo reddito responso, verbera mihi ingerebant, omisso puero. Coorto sic prælio, senatores, puero quippe saxorum conjectu eos eminus feriente atque a corpore suo arcente, in nos autem his contra saxa jactantibus, puerumque porro præ temulentia verberantibus, me denique vim defendente, cæterisque item, qui, cum rixæ intervenissent, nobis, quibus injuriam oblatam esse judicarent, opem ferebant, ita factum est in hoc tumultu ut capita nobis omnibus comminuerentur. Et reliqui quidem qui Simoni in ista per temulentiam commissa pugna sociam præstitissent operam, ut primum congressi mecum postmodum sunt, veniam erroris sui a me deprecati sunt, velut non a me læsi, sed aggressores ipsi, atrocia ausi; totoque quadriennio, quod inde efluxit, nemo eorum fuit unquam qui de me quicquam quereretur. Simon hic ipse adeo, qui unus hæc mihi mala omnia conscivit, quietum se toto illo tempore tenuit, ipse sibi metuens: ut autem comperit in causa quadam privata, quæ mihi e fortunarum permutatione cum alio quopiam facienda esset conflata, me rem sinistre gessisse, ita me cœpit contemnere, ut, qua est protervia, nullus dubitaret in hoc me forense certamen conjicere. Hæc ipsa quoque vere a me affirmari, quo certiores sitis, senatores, testes ad vos adducam eos qui his quoque interfuerunt.

TESTES.

5. Rem jam ut gesta fuit tenetis, et a me et a testibus edocti: verum Simoni, senatores, o quam velim eandem esse atque mihi mentem; sic enim facile fiat, ut vos a nobis ambobus vera docti ex æquo et justo sententiam pronuncietis. Quoniam vero Simon jurisjurandi ore suo dicti nulla ducitur religione, conabor ejus mendacia refutare atque vos meliora docere. Asseverare nempe illum nil puduit, drachmas trecentas a se Theodoto esse datas ex pacto cum illo inito, me autem animum pueri malignis et insidiosis suggestionibus a se abalienasse. Atqui, si verum hoc erat, oportebat eum advocatis testibus quamplurimis hanc causam jure secundum leges exsequi. Verum paret, eum horum nihil fecisse, contra vero injurias mihi quam maximas obtulisse eo, quod ambos nos modis excepit contumeliosis, quod verbera nobis ingessit, quod comissabundus in nos grassatus est, quod fores meæ domus effregit, quod noctu in ædes mulierum ingenuarum irrupit. Quæ omnia vos oportet, senatores, pro certis habere argumentis eum hoc agere, ut mendaciis vos circumveniat. Totam suam substantiam ipse trecentis drachmis æstimavit, tanti ad censores professus; ecquotus jam erit qui non miretur, eum pluris, quam universis in bonis ipse habeat, puerum conduxisse sodalitii et amoris ergo. Verum non habet satis hoc comminisci, de dato argento; eo quoque procedit audaciæ, ut id argentum se aiat a me recuperasse: atqui, qui consentaneum est, tum quidem nos tantum facinus commisisse quanti nos Simon insimulat, ut trecentis eum drachmis fraudare conaremur; nunc autem, pugna depugnata, tandem pecuniam reddere, non ea usos cautione, ut Simonem syngrapham posceremus, qua is testaretur sibi a nobis esse satisfactum omnemque se inter et nos obortam simultatem et querimoniam sublatam, nullaque coactos reddendæ pecuniæ necessitate. Verum enimvero, senatores, versutiæ sunt hæ omnes Simonis atque imposturæ, callide ab ipso excogitatæ atque constructæ: dedisse ait pecuniam, quo infanda facere ne videretur, si, cum nullum intervenisset æris mutuo crediti negotium, tamen in puerum modis grassari tam indignis auderet; et rursus recuperatam simulat pecuniam, quia inter omnes constat, nunquam me ab ipso pecuniæ fuisse postulatum neque ipsum unquam æris a me sibi debiti mentionem fecisse.

6. Porro queritur ille quidem, se verberibus ante fores ædium

suarum a me mulcatum esse, ab iisque grave damnum corpore accepisse. Atqui constat, eum salvum et incolumem stadia plus quam quatuor cursu emensum esse, cum puerum persequeretur: quæ cum viderint homines plus quam ducenti, tamen infitiatur.

7. Tum nos ait ad ædes suas venisse testa vinaria armatos, necemque sibi minatos esse; hanc autem esse πρόνοιαν, *necem præmeditatam*. Ego vero, senatores, facile perspectu arbitror esse eum mentiri, non vobis solummodo hujusmodi causas cognoscere solitis, verum etiam quibuscunque aliis. Eccui enim credibile videbitur, me Simonis ad ædes cum proposito cædis paratisque insidiis accessisse de die, cum puerulo, tot hominibus penes eum rogatu ipsius congressis, nisi si cui videar eo furoris processisse, ut in mentem mihi veniret, certamini cum tanta multitudine me qui solus essem committere, præsertim qui bene nossem mire eum cupere ante suas ædes inermem me nancisci, quippe qui ultro meas in ædes irrupisset, pensi non faciens neque sororem meam neque filias ejus, cognitoque loco ubi tum forte cœnabam, evocatum me pugnis concidisset? Et tunc quidem ego me ab ultione repetenda continuerim, ne populi fabula fierem, quod existimarem, humani quid, in quod vel honestissimus quisque incurrere possit, me passum esse, qui in hominis impuri atque audacis furorem, velut in scopulum quendam, impegissem: tum vero, multo post, libido me—id quod hic ait—incesserit, rursus de me popello fabulam præbendi? Habiturum utique sit commentum hoc speciei non nihil, si puer penes eum hæsisset, quasi ego, cupiditatis impatientia actus, insolentius quid atque calidius quam par esset patrassem: jam vero nulli cum puero congressus ei erant, nil commune, quin imo puerum odio quam ullum alium hominem acerbiore prosequebatur; puer penes me versabatur. Eccui jam vestrum, senatores, erit credibile, me, qui conscensa nave cum puero ex urbe ideo excessissem, quo mihi omnis cum Simone digladiandi amputaretur necessitas, rursus post reditum in urbem, ultro ipsum ad ædes Simonis adduxisse puerum, ubi viderem mihi quamplurimum molestiarum atque discriminum esse propositum? Egone, illi cum insidiarer (insidiatum enim me sibi Simon queritur), sic venirem imparatus, ut neque amicos neque servos neque ullum alium hominem mihi præsto esse jussissem, præterquam hunc unum puerulum, qui cum ferre mihi opis nihil posset, tum, si quid ego fraudis commisissem, prodere me tormentis subjectus posset? At enimvero dementiæ processeram eo scilicet, ut locum tempusve minus observarem, quo Simonem, cujus vitæ dicor insidiatus esse, solum et inermem nanciscerer, sive noctu sive interdiu; sed illum scilicet in locum me demisi, ubi futurum erat, ut a quam plurimis et conspicerer et plagis usque ad necem conciderer, quasi meummet ipsius in caput fraudem hanc præmeditatæ necis excogitassem, quo acerbius atque crudelius ab inimicorum insolentia

exagitarer. Præterea, ex ipso quoque conflictu, senatores, colligatis eum mentiri. Puer enim, ut primum Simonem noscitavit ejusque globum, et quid designarent sensit, abjecto pallio, in pedes sese dedit, quem Simon cum satellitio suo insectatus est; ego autem diversa via auffugiebam. Utris jam decet culpam attribuere? fugientibusne, an insectantibus, deprehendere illos contendentibus? Ego equidem constare inter omnes arbitror, metuentes saluti suæ fugere, malum autem dare properantes insectari. Jam causari non licebit, probabilia quidem hæc dictu audituque esse, verumtamen ipsos multo secius atque ego aiam egisse: imo vero, puerum ut consecuti sunt, de via raptum vi abducebant; interveniens ego fortuito, non his quidem manus injeci, at puerum tamen eripere tentabam; quem illi pergentes vi agere, me pulsitabant. Id quod ex hominum qui rei gestæ interfuerunt testimonio constitit. Grave igitur et acerbum fuerit, quæ hi tam infanda jurique civili tam repugnantia perpetrarunt, ea me videri per fraudem dudum ante præmeditatam exercuisse. Ecquæ tandem erat mea futura sors, si res contra fuisset gesta atque nunc reapse est? si nimirum ego, multis stipatus familiaribus occurrissem Simoni, manus cum eo conseruissem, verberassem, persecutus essem, puerum deprehensum vi abducere laborassem, cum nunc ab eo, qui istæc omnia patravit, tantum in discrimen conjectus sim, ubi patrio de solo fortunisque meis omnibus periclitor? Sed maximum videte, senatores, argumentum omniumque luculentissimum. Injurias a me accepisse insidiisque petitus esse qui videri vult (quas enim rebus approbare nequit insidias, eas oratione jactat), toto ille quadriennio ausus non est ad vos suas de me querelas deferre. Alii quidem homines, ab amicorum consortio abstracti atque insuper plagis commulcati, statim ira stimulante animum ultioni adjiciunt; hic autem annis demum aliquot post.

8. Satis mihi videor, senatores, per ipsam rei gestæ veritatem verbis meis declaratam, planum vobis fecisse, culpa me vacare fraudisque nihil imputandum mihi esse; et præterea in jurgiis ex hujusmodi causis enascentibus tam placido sum atque tam composito animo, ut, quamvis alias multas a Simone contumelias acceperim caputque ab eo contusum retulerim, ad vos tamen ea de re referendum haud duxerim, belluis, non hominibus, dignum ratus ardorem vindictæ, si super amoribus mihi contractum cum quopiam jurgium fuisset, eum patria ejicere molientis. Tum si quis te sine proposito interimendi vulneret, ea mihi nulla videbatur πρόνοια, *cædes deliberata*, esse. Ecquis enim tam sit vecors, ut dudum ante secum deliberet atque constituat quomodo inimicorum cuipiam vulnus imponat? Liquet enimvero, qui leges hoc in tribunali obtinentes primi sanxerunt, eos exsilium non in hos decrevisse, si qui fortuita commissa pugna capita inter sese ruperint—nam profecto id si juris illi statuis-

sent, o quam multos in exsilium exterminassent! —; sed in eos, si qui ex insidiis quempiam vulnerent, quem occidere gestientes et parantes haud potuissent: his illi prisci legislatores pœnas constituere tam severas, existimantes, non impositorum vulnerum, sed agitatorum consiliorum atque machinationum funestarum illos pœnas debere; nam, etsi cupitis minus essent potiti, cædem tamen illos nihilominus, quantum in ipsis fuisset, patrasse, neque per ipsos stetisse quo homicidium minus committeretur. Sic vestri majores. At enimvero vos ipsi quoque sæpenumero temporibus præteritis ad hunc modum in causis *προνοίας* pronuntiastis. Et profecto, si qui, per temulentiam aut per contentionem aut ob amores aut ob ingesta convicia aut super meretrice digladiati, vulnera acceperint, aut denique super ejusmodi rebus quarum omnes, ubi resipuerint, pœniteat, grave sit atque sævum, vos ab iis pœnas tam atroces repetere, ut eos civitate exterminetis.

9. Præ cæteris in hoc Simone inconstantiam et mutabilitatem animi miror. Non enim mihi videtur ejusdem esse, ut amoris una calumniandique morbo teneatur; sed amare quidem animorum est simpliciorum, calumniari autem versutissimorum. Velim licere mihi reliquas quoque nequitias ejus coram vobis explicare; quo intelligeretis, multo eum esse digniorem qui capitis sui causam ipse dicat, quam ut alios in discrimen amittendæ patriæ conjiciat. Ego vero reliqua quidem omittam: quod vero et vestram flagitare audientiam et documentum fore videtur audaciæ atque insolentiæ hujus Simonis, de hoc uno commemorabo. In castra ad Corinthum cum venisset pugna jam depugnata et finita ad Coroneam expeditione, Lacheti cohortis tribuno repugnavit et verbera ingessit, eoque meruit, ut totius civitatis, quæ tum illis in castris universa agebat, ipse unus negligentissimus disciplinæ militaris atque nequissimus judicatus, cum infamia, voce præconis, jussu imperatorum expelleretur.

10. Multa forent alia præterea quæ de Simone prædicarem, verum, quoniam ex antiquo ritu non licet in judicio vestro, senatores, a causa aliena proferre, hæc pauca vobis proponam diligenter consideranda: hi meam in domum per vim irruperunt, hi nos sunt insectati, hi nos per vim raptarunt. Hæc recordati pronunciate id, quod jus et fas est, neque patimini ea me patria per nefas extrudi, pro qua multa certamina decertavi multisque functus sum muniis cum largitionibus pecuniariis conjunctis, cui malum nullum unquam neque ego neque majorum meorum quisquam conscivimus, sed multa contra emolumenta atque decora comparavimus; quo vobiscum alii me merito miserentur, non solum si quid eorum fatale mihi sit pati quæ Simon vult, sed etiam hoc vel solo nomine quod, per causam hujusmodi tam vilem tam turpem dictu, ad certamina forensia hujusmodi cum capitis et fortunarum omnium discrimine conjuncta fuerim adactus.

LYSIÆ
DE VULNERE PRÆMEDITATO
ORATIO.

---

1. Nulla nobis pacta reconciliationis intercessisse, de hoc hunc hominem contendere, id vero perquam est mirabile: quique par boum aratorum et mancipia, et quæcunque instrumenta rustica ex permutatione acceperit, ea se restituisse non potest ire inficias; at idem tamen, qui super omnibus rebus tam liquido mecum in gratiam rediit ut dubitationi locus nullus supersit, una de muliere contendit inter nos non convenisse, ut ea pari jure nos ambo uteremur. Constat illum propter hanc mulierculam permutationem bonorum mecum suscepisse, et causam tamen, cur quæ meorum abstulerat ea mihi reddiderit — verum fateri si velit —, aliam allegare nullam possit quam quod amici communes his de rebus omnibus inter nos disceptarint deciderintque et composuerint. O utinam judex in Dionysiis ludis sorte factus, victoriam tribui nostræ haud abjudicasset! quo possem hoc uti argumento perspicuo ad docendum, bona eum fide mecum in gratiam redisse: jam vero spoponderat ille quidem scripto sua manu exarato in tabulis illa ipsa de causa conditis victoriam tribui meæ se esse adjudicaturum, si eveniat ut a sorte judex designetur; designatus autem, nihilominus abjudicavit. Quæ a me vere perhiberi, cum sciant Philinus et Diocles, testari nequeunt, quoniam ea in causa, cujus reus agor, *διωμοσίαν*, hoc est, jusjurandum ante causæ in forum ingressum a litigantibus dicendum, non dixerunt; essetis alias perspicue intellecturi, nos suffragio nostro effecisse ut judicaturam hic adipisceretur, et per nos stetisse ut judex sederet. Sed erat nempe inimicus: et esto, per me licebit, siquidem esse vult, largiar hoc ipsi; neque enim mea interest. Veni ergo ad eum, juvat enim tantisper hoc comminisci, cum proposito cædis inferendæ; irrupi vi in domum ejus. Eccur itaque eum non occidi cujus corpus in potestatem meam redegissem, et tantum valens ut ipsam adeo mulierem mecum aufferrem? Dicat hoc coram vobis. Atqui non poterit dicere. Jam vero nemo vestrum est qui nesciat, multo facilius eum ictu sicæ, quam pugni, potuisse tolli. Constat ergo ne ipsum quidem adversarium ingressus ad se facti cum telo letifero me insimulare; sed testa vinaria se ait ictum esse. Atqui e dictis

ab ipso constat, eam non fuisse *πρόνοιαν*, *vim* aut *cædem præmeditatam*. Nam vim præmeditati si venissemus, non venissemus tam inermes, ut nunc coram vobis adsto, cum dubium esset, essemusne testam figlinam apud eum inventuri, etiamsi testa satis potens ad necem consciscendam fingatur, aut satisne validum ad mortem inferendam hoc teli genus essemus habituri; sed eo telo armati in viam nos dedissemus domoque id nobiscum attulissemus. Jam vero ipsi confitentur hi [adversarius, et ancilla, et iis addicti reliqui] nos ad pueros meritorios et ad tibicinas atque etiam bene potos venisse. Ecqui tandem hæc sit cædes præmeditata? Ego equidem haud esse putem. Verum hic homo contrario aliis modo perversus in amando atque miser est: utrumque vult, et argentum retinere et scorto solus potiri. A qua exstimulatus manu nimis citus et præceps ad contumelias est; unde necessario fit, ut læsi vim vi repellant atque ulciscantur. Scortum autem modo me summi facere simulat, modo illum, ab ambobus amari cupiens. Quod ego mulieris ingenium, ut a principio tuli animo æquo et facili, ita adhucdum fero; ille autem eo excedit rabiei, ut vibices vulnera appellare haud erubescat, et in sella gestetur, gravissimaque se affectum simulet valetudine scorti ergo, quo frui sine controversia queat, si partem pretii pro ea venali persoluti meam mihi reddere velit. Et ait ille quidem nos sceleratum in modum sibi insidiatos, rebusque in omnibus nobis contradicit: meretricem tamen illam ipsam, e qua tormentis subjecta poterat fidem verbis suis approbare, ad tormenta dedere recusat; quæ fuisset hoc primum indicatura, nostrum ne amborum ipsa sit communis an hujus propria, tum ad emptionem sui utrum ego dimidiam pretii partem contulerim an ille unus totum persolverit, post utrum inter nos reconciliati simus an simultates adhucdum exerceamus, item utrum invitati venerimus an injussu, postremo utrum hic prior manus violentas intulerit an ego verberandi fecerim initium. Et horum quæ enumeravi unumquodque sigillatim et reliquorum in controversiam venientium nihil non facili negotio meretrix hæc et alios docere poterat et hos ipsos nostros adversarios.

2. Nullum itaque hic subesse facinus præmeditatum nullamque a me factam huic injuriam fuisse, vobis, senatores, a tot numero documentisque atque testimoniis opinor esse demonstratum; rogoque vos dignumque vobis censeo, ut, quantum pondus ad conciliandam verbis adversarii fidem habitura fuisset mea tormentorum recusatio, si illum offerentem ego recusassem, tam perinde validum meæ veracitatis argumentum habeatis hoc, quod ille pati noluerit ex illius meretricis pelle veritatis confessionem exprimi; tum vos hoc rogo, ut, quod hic ait, mulierem liberam esse, tanti id ne faciatis, ut ab eo decipiamini: nam, ut libera sit, meum quoque consensum accedere convenit measque partes hoc in negotio non minores versari quam ejus, quippe qui ad emptionem hujus corporis partem æris dimidiam de meo contulerim. Verum enim vero mentitur, deditaque opera verum vos celat. Misera enim vero et luctuosa sit istæc conditio. Mulieris ingenuæ ad redemptionem ex hostium captivitate æs si impendissem, liceret mihi ea quoquo vellem abuti nullamque non operam ab ea exigere; nunc autem periclitanti mihi de communione patriæ obtinenda, ne hoc quidem minutum licebit, ut ex hac muliere, quæ servilis est conditionis, iis de rebus, quarum causa capitis in discrimen adductus sum, perconter. Atqui ejusmodi in causa, tam capitali atque hæc mea est, eam tormentis subjici multo erat æquius, quam tum sub corona væenire, quum hoc ageretur (fingam enim tantisper) ut ego ex hostium captivitate redimerer pecunia, ex ancillæ venditione redacta; et erat hoc tanto æquius, quod e captivitate quidem tibi liceat in patriam redire multis aliis quoque modis, ut, si hostes ipsi te ultro dimittant, aut si redemptionis pretium aliunde extuderis: inimicorum autem in potestatem tradito tibi non licet eam in patriam redire, unde per immanitatem eorum ejectus fueris, qui ære placari nolint, sed, ut patrio te solo arceant, in summis votorum atque contentionum habeant. Decet itaque vos, non excusationem hujus hominis probare, postulantis mulieri tormenta ideo remitti quod ingenua sit, quod commentum est veritate cassum; sed multo magis, eum istæc æqua censentem pro sycophanta jus æquum pervertere conante habere, quippe qui facile sibi futurum speret, ut, argumento veri inveniendi tam certo prætermisso, mendaciorum suorum præstigiis vos circumveniat. Nam profecto vos non decet, sponsionem ejus nostra credibiliorem ideo habere, quod servos suos ad tormenta obtulerit. Quod enim illi unum norant, nos ad ipsum venisse, id ipsi nos ultro confitemur factum: num autem vocati venerimus necne, et utrum ego plagas prior acceperim an intulerim, mulier id melius norat, quam servi. Præterea, servos si torsissemus qui hujus proprii sunt, torsissemus incassum et stulte, si quid huic gratificantes meam in fraudem essent mentiti: mulier autem nobis ambobus erat communis (ambo enim nos pro capite ejus e catasta redimendo partem pretii æqualem contuleramus), et omnia optime norat. Propter eam norat adversarius maxime omnes has contentiones atque molestias nobis coortas esse, et in ejus pelle nihil posse occultum manere. Et, quanquam ego iniquiore quam adversarius loco eram futurus si mulier hæc torqueretur, nullus tamen dubitavi periculum hoc quoque facere; majoris enim hunc mulier facit, id quod ipsis e rebus constat, quam me: consilia operamque cum hoc illa conjunxit ad me lædendum atque vexandum, mihi autem nunquam illa operam navavit ad illi incommodandum. Et

nihilo tamen ego minus ad testimonium hujus mulieris confugi, quo testimonio fidere adversarius dubitavit, fidei mulieris se committere non ausus.

3. Oportet itaque vos in causa tantum periculum mihi creante, orationem hujus non temere probare, sed, recordantes de patria et de fortunis omnibus aut salvis retinendis aut amittendis mihi certamen esse propositum, rationem harum habere sponsionum. Documenta adhuc evidentiora ne requirite: alia enim præter hæc non facile habeam afferre, unde certi fiatis, me scelus non agitasse præmeditatum. Hoc enim vero, senatores, indignor et fero quam impatientissime, propter ancillam, quæ scortum sit, summarum rerum in discrimen me devenisse, qui vitæ innocentem nunquam non me gesserim: ecquod enim unquam aut reipublicæ aut huic ipsi malum creavi, aut cuinam civium omnium uni injuriam obtuli? Nullum unquam scelus patravi, quale hi me patrasse aiunt; quanquam, id quod cujusvis est factuque facillimum, aiunt solummodo, rebus ipsis non probantes: et nihilominus tamen per hanc meram verborum invidiam conflatum mihi tantum est malum ab his, ut de summa rerum pericliter. Per liberos itaque vestros, per uxoresque, per deos denique solum hoc Atticum obtinentes, oro vos supplex obtestorque, ut mei misereamini neque me sinatis ex hujus inimici mei arbitrio aut stare aut cadere, neque me in pestem immedicabilem conjiciatis: neque enim merui exsilii pœnam huic dare, neque hunc convenit tantam a me repetere pœnam earum injuriarum quas ait ille quidem a me tulisse, nullas autem unquam tulit.

LYSIÆ
PRO CALLIÆ SACRILEGIO
APOLOGIA.

Callias alia quapiam de re, non de libertate retinenda, si contenderet, sufficerent mihi ab aliis pro eo dicta: jam vero turpe mihi videtur esse, hortanti me Calliæ atque roganti, homini denique non mihi modo nunc amico, sed et olim cum patre meo conjunctissimo donec pater in vivis superesset, et quicum nobis multæ intercesserunt rerum contractarum necessitudines, pro virili mea, quoad jus et fas sit, nolle succurrere. Existimabam itaque Calliam inquilinum inter nos agentem ita se gessisse, ut dignus esset ornamento potius aliquo atque emolumento cohonestari, quam ex ejusmodi criminibus tantum in discrimen conjici: verum enim vero mali bonis insidiantes, vitam suspiciosam atque periculosam non minus innocentibus reddunt quam multarum noxarum reis. Vos autem non decet servorum orationi fidem adhibere, horum [advocatorum Calliæ] derogare, reputantes, de Callia quidem qui quereretur neminem unquam fuisse neque privatum hominem neque honore quopiam fungentem, eumque de civitate nostra, in quam fortunarum suarum sedem transtulerit, tam multis esse modis bene meritum ut sine cujusquam offensione atque sine criminatione ad id ætatis pervenerit; hos autem [servos] homines impuros, quibus universa vita sceleribus cooperta sit, quæ molestiis atque cruciatibus multis magnisque corpore tolerandis luerunt, nunc audere libertatis mentionem facere, ad eamque adspirare, quasi præmium egregiæ cujusdam operæ a se reipublicæ navatæ poscentes. Id quod ego equidem in illis haud quaquam miror: norunt enim, mendacii convictos se pejore conditione non futuros, quam hæc est qua nunc sunt; sin autem vobis imponere et verba dare potuerint, tum se malis præsentibus liberos fore. Atqui ejusmodi homines oportet neque in accusatorum numero haberi idoneorum et fide dignorum neque in testium: non hi, quibus in sua de aliis prædicatione magnorum sita spes est compendiorum; sed illi potius ad accusandum testandumque admittendi sunt, qui saluti publicæ consulentes atque succurrentes capita ipsi sua discriminibus objiciunt. Recte vos mihi facturi videmini, si causam hanc non privatam sed publicam habeatis, ad salutem omnium quotquot in civitate degunt pertinentem: non enim his modo quorum causa nunc agitur sunt servi, sed etiam reliquis omnibus, qui servi, in horum [consortium suorum] fortunam intuentes, non jam hoc agent imposterum neque ita secum instituent, ut bene de dominis merendo libertatem mereantur, sed ut falsa de illis denuntiando.

LYSIÆ
CONTRA ANDOCIDEM IMPIETATIS
ORATIO.

*** equum e marculo fani religatum quasi restitueret, insecuta nocte rursus inde subtraxit atque abegit. Hic igitur tanti facinoris reus genere mortis acerbissimo periit, fame: quanquam enim multæ ei lautæque dapes apponerentur, teterrimus tamen fœtor e panibus atque mazis exhalans, eum passus non est appositorum quicquam gustare. Multi nostrum istæc ex hierophanta cum narraret audivere. Quod Andocides suos ipsius cognatos et amicos a se delatos perdidit, quum diceret eos esse conscios. Quapropter æquum esse duco tum temporis dicta vobis a me per occasionem Andocidis in memoriam revocari, quo homo, qui necessarios amicosque suos indicina sua pessumdederit, sceleris sui conscios et participes eos criminando, non illos solummodo ore suo pessumdederit, sed ipse quoque rursus ab alio quopiam accusatore perculsus pessum eat. Neque vobis licet, ejusmodi in causa pronuntiantibus, aut commiseratione Andocidis aut gratia moveri, qui certi sitis, hominem religionum utriusque numinis [Cereris et Proserpinæ] palam violatarum reum vobis puniendum esse. Jam consentaneum est hoc exspectare futurum, ut, qui ipse sibi quisque videtur, idem aliis quoque videatur esse.

2. Fingamus tantisper, exempli causa, Andocidem sententia vestra ab hoc crimine absolutum hinc discedere, ad sortiendum in comitiis novem archontum accedere, a sorte regem sacrorum designari; numquid aliud tum fiet, quam hoc, ut pro vobis sacra faciat votaque suscipiat e ritu patrio, alia hoc in Eleusinio, alia in fano Cereris apud Eleusinem, et sub tempus mysteriorum festo præsideat operam dans atque cavens, ut nemo per sacros illos dies quicquam committat nefarium, irreligiosum, et sacris inimicum? At quam putatis mentem tum fore mystis undique huc congressis quo sacris occultis initientur, videntibus qui et cujas sit rex sacrorum omniumque ab eo impie factorum recordantibus? quam fore cæteris Græcis, si qui huc per festi causam convenerint, sive quod sacrificia

suo nomine per dierum festorum opportunitatem offerre, sive quod solummodo sacrarum cæremoniarum spectaculis interesse decrevissent? Auctores enim facinorum sive ad laudem sive ad dedecus insignium necesse cum sit ab iis inclarescere, non patiuntur scelera, quibus Andocides numina deorum violavit, eum cuiquam sive foris sive domi ignotum esse. Multos præterea quoque populos in erroribus ille suis exagitavit, Siciliam, Italiam, Peloponnesum, Thessaliam, Hellespontum, Ioniam, Cyprum concitavit: regibus multis blanditus est, quibuscum usquam locorum congrederetur, præterquam uni Syracusano Dionysio. Qui omnium aut fortunatissimus aut callidissimus est, eo quod ex omnibus Andocidis consuetudine usis ipse solus ab ejusmodi circulatore non deciperetur, hanc artem exercente, ut inimicis quidem nil incommodet, amicis autem malorum det quam possit plurimum. Quapropter facile factu vobis non erit, si qua in re ei per gratiam contra jus et fas conniveatis, ut id occultum Græcis maneat. Facere ergo non poteritis, Athenienses, quin, hoc de homine quid statuatis, diligenter atque severe deliberetis; qui probe noritis, negatum hoc vobis esse, ut una legesque patrias et Andocidem tueamini, sed alterutrum esse optandum, ut aut leges aboleatis aut hominem hunc amoliamini.

3. Eo vero progressus est audaciæ, ut aiat, in se latam legem jam dudum sublatam esse sibique jam licere forum et templa frequentare *** etiam nunc Atheniensium in senatu. Atqui Periclem aiunt aliquando vobis auctorem factum, ut in sacrilegos non solum legibus de jure civili perscriptis, sed illis quoque uteremini, quæ literis haud consignatæ custodes atque interpretes habent Eumolpidas de jure sacro consulentibus respondentes, quas leges ad id diei neminem unquam valuisse convellere neque ausum esse quemquam iis refragari, neque constare a quo profectæ sint, tam alta eas esse antiquitate venerabiles: hoc enim pacto futurum sibi videri, ut sacrilegi pœnas dent non hominibus modo sed ipsis quoque diis. Verum Andocides adeo deosque parvi facit eosque quibus mandatum est violatarum religionum vindicias exsequi, ut priusquam decem plus minus dies in urbe reversus ab exsilio exegisset, causam impietatis ad regem sacrorum deferret, judicesque sorte constitui curaret, quamvis Andocides esset, hoc est, is qui adversus deos tam nefanda esset ausus: Archippum (dicam enim, quo magis animum attendatis) aiebat in Herma sibi gentili et avito nefas patrasse. Archippus contra, Hermam illum salvum atque integrum superesse nihilque passum earum contumeliarum quas Hermæ reliqui accepissent: et nihilominus tamen, ut sibi cum Andocide, homine hoc animo, his moribus prædito, certandum ne esset, vexationem nummis datis redemit. Atqui se dignum qui censuit ut ab alio pœnas impietatis repeteret, ab eo alios quoque sceleris ejusdem

pœnas repetere utique jus et fas pietatique erga deos erit consentaneum.

4. Verum grave, aiet, indignumque esse, indicem quidem extrema pati, indicio autem notatos salvo gaudere statu et jure civili, perinde vobiscum fruentes juribus atque honoribus iisdem. Atqui grave qui non erit, eum satis non habere, si causam capitis sui sibi dicere liceat, sed etiam aliorum accusationem defensioni suæ admiscere? comparare inter se causas quam plurimum distantes? Nam alios quidem quod rursus civitate recepistis, quos sacrilegii reos factos exsilio mulctaveratis, nulla versatur in eo culpa vestra, sed illi deliquerunt, qui vobis revocationem eorum atque restitutionem in integrum imperarunt invitisque extorserunt; quo facto hi cum sacrilegis ejusdem sacrilegii reatu sese ipsi obligarunt: nunc autem, liberi cum sitis vestræque spontis et excusso tyrannidis jugo rerum vestrarum arbitri, si nunc vindicias deorum tollatis, culpa jam ipsi vos tenebimini, hi autem tyranni quondam vestri extra culpam erunt. Nolite ergo criminationem hanc et hunc reatum vestris ipsimet manibus ab illorum capitibus in vestra transferre, cum liceat vobis pœna sceleris reo infligenda infamiamque et piaculum effugere. Præterea, quos Andocides queritur vobis exprobrans in urbem revocatos, unde ob impietatis crimen exsulatum ire jussi fuissent, hi scelera infitiantur a se commissa esse ea quorum se delator Andocides insimulasset: Andocides autem ipse sua se confessione reum fecit. Atqui non in aliis solummodo judiciis, sed in ipso quoque Areopagitico, quod omnium judiciorum sanctissimum et juris æqui tenacissimum habetur, quicunque capitale crimen a se admissum fatetur, is statim capite pœnas luit; sin autem infitietur, inquiritur in causæ veritatem et convictionis per argumenta fidiculæ admoventur, quo sæpe factum est, ut accusati absolverentur, qui re diligenter explorata judicibus nihil deliquisse visi fuissent. Haud convenit ergo infitiantes crimen cum confitentibus pari conditione habere. Mihi utique grave accidit indignumque, si committatur ut deorum sit penes nos pejor atque hominum conditio: hominis corpus si quis vulnerarit, e. c. caput aut os aut manus aut pedes, illi jus Areopagiticum titulo vulneris præmeditati excessum ea ex urbe, in qua vulneratus rem familiarem habet, imperat, quo si redierit ab exsilio, indicatur senatui Areopagitico, qui eum statim morti damnat: deorum autem in simulacra si quis eandem vim atque idem nefas expedierit, eum vos templorum liminibus non arcebitis, sed ad aras accedere inultum sinetis. Atqui his prospicere, hos ornare, tueri, demereri, cum decet tum expedit, a quibus cum spe bonorum impetrandorum proposita metus quoque malorum accipiendorum immineat. Quid? quod Græcorum multos aiunt Andocidem ob illa tot ab eo sic inter nos impie facta suis templis exclu-

sisse. Vosne ergo, Andocidis injuriis ipsi læsi, ritus et jura vestra minoris facietis quam alii faciunt? Tanto est hujus Andocidis erga deos impietas, quam Diagoræ Melii fuit, atrocior, quod Diagoras in aliena fana ludosque orationis solummodo profanitate grassatus est, Andocides autem facinorum in sua patria sacra. Oportet itaque, vos, Athenienses, in cives vestros, circa religiones deorum delinquentes, severius quam in peregrinos animadvertere: injuria enim altera est adventitia, hæc autem domestica. Dedecus hoc stultitiæ ad vos ne admittite, ut, cum criminosos impune sinatis abire eos quos in potestate habeatis, tum, si qui fuga se vestræ animadversioni subduxerint, eos venemini atque comprehendere laboretis, talenti præmio per præconis vocem ei proponendo, si quis impium hominem aut vivum adhuc et spirantem ad vos adduxerit aut perempti caput pertulerit. Sin minus, videbimini Græcis vestram erga deos pietatem inanium verborum ludibriis jactare magis, quam rebus ipsis in pœnis sacrilegorum exsequendis approbare velle. Neque cavit Andocides, ut intra mœnia urbis patriæ impietatis suæ offensio subsisteret atque contineretur, sed ad Græcos quoque universos suum deorum contemptum palam jactavit, atque velut insultabundus declaravit nullum a se deorum numen haberi. Neque enim in terra continente se continuit, tanquam pœnas facinorum suorum metuens in undis se manentes, sed, veluti se fidens deosque ad ineundum secum certamen provocans, in mare se demisit, naviculariæ factitandæ animum adjecit, navicularia exercenda mare intutum atque infestum reddidit. Verum deus eum ad locum supplicii tolerandi velut obtorto collo attraxit, quo per causam mei ad loca reversus criminum commissorum ipsi conscia meritas tandem pœnas daret. Et mox daturum profecto confido: quod si tamen minus id evenerit, ego equidem haud sim miraturus. Neque enim deus delicta in continenti punire solet: verumtamen, quanquam hoc quod vos exercetis judicium mere humanum est, hoc est, incerti et fallacis exitus, quippe quod multimodis fraudibus ludi atque perverti queat, deorum tamen judicium qui aut falleret aut perfringeret, nemo unquam fuit. Id quod ita esse multis ego e documentis colligo, cernens alios quoque sacrilegiorum reos, quamvis lento et multo post, at certo tamen et inevitabili supplicio satisfecisse, et ipsos et eorum posteros majorum piacula suis capitibus luentes. Interea deus sceleratis terrores multos atque discrimina multa immittit, per quæ factum est, ut, impatientes malorum a quibus liberari gestirent, in mortem ruerent. Deus autem ne mortem quidem vitæ infinitis molestiis et cruciatibus exercitæ portum aperit quo confugiat, sed ad tartara mittit manes defunctos dirius etiam excruciandos. Longius ne abeam, hujus ipsius spectate vitam Andocidis, ex quo sacrilegii se reum fecit, num qua sit alia vita ejus similis. An-

docides enim, ut e mulcta arbitraria ob delictum ipsi irrogata in judicium inductus erat, ipse sese in carcerem compegit, eo quod ipse sibi sua æstimatione pœnam hanc carceris statuisset, nisi servum tradidisset, quem a se tradi non posse probe norat, utpote sui causa suorumque scelerum, ne index fieret, interemptum. Atqui fieri qui possit, ut minus videatur mentem ejus vitiasse deus atque occœcasse, qui facilius toleratu atque commodius arbitratus sit ipsummet sibi custodiæ mulctam irrogare, quam pecuniariam, pari utramque in partem sorte proposita? Ex illa enim ultro delecta litis æstimatione hæsit in vinculis ad annum ferme, iisdemque in vinculis necessariorum atque familiarium indicavit nomina, posteaquam ipsi proposita fuisset spes de emerenda per indicium veri immunitate spiritus. Ecquam ei fuisse mentem existimatis, qui extremæ turpitudinis subiret flagitium amicos prodendo, salute ipsius adhuc dubia? deinde vero neci dando per indicium suum amicos illos, quos a se summi fieri ait? Videbatur vera indicasse et carcere emittebatur quidem, sed cum addito interdicto, ut forum ne frequentaret neque fana deorum; quo nempe ne læsus quidem ab inimicis injurias ulcisci posset. Atqui, ait, ex quo Atheniensium nomen immortali fama cœpit exsplendescere, nemo unquam ob tale crimen infamia notatus est. Recte vero ait: neque enim fuit unquam, qui scelera huic paria perpetraret. Horum omnium malorum, ipsi existimate, utrum causa diis an casui fortuito imputanda sit. Emissus carcere infamiaque notatus, itinere maritimo ad regem Cittiensium se contulit, a quo item in carcerem est detrusus, cum is eum in conatu sui prodendi deprehendisset; neque mortis vulgaris eum solummodo metus tum terruit, sed multo etiam magis lentæ mortis multosque per dies et cruciatus quam dirissimos extractæ: injecta enim ipsi fuerat hujusmodi supplicii formido de se sumendi, ut spiranti adhuc singulos in dies singuli artus decerperentur. Sed istud quoque periculum fuga cum evasisset, domum in nave remigravit sub dominatu CCCC virorum: tantum nempe stuporem atque cœcitatem rerumque omnium oblivionem menti ejus objecerat deus, ut ultro ipse cuperet ad illos ipsos redire quos injuriis irritasset. Reversus sic domum, in vincula datus lorisque sectus aliisque multis molestiarum et cruciatuum modis exagitatus est; nisi quod extremum non toleravit supplicium, tandem aliquando rursus emissus. Nave illinc rursus in Cyprum revectus, ab Evagora rege nescio quod ob delictum nexus est. Inde quoque fuga elapsus, palabatur, quoquo cœca sors deferret patriæque extorrem deorumque patriorum exsortem, mox eosdem ad quos confugisset rursus relicturus. Ecquæ autem sit gratia vitæ, cui fatale sit, plurimas atque creberrimas in molestias, velut in scopulos, illisæ, nusquam respirare neque conquiescere? Rursus illinc

[e navigatione, quæ ipsi ordine temporum secunda fuit] relatus hanc in urbem Andocides, jam restituta gaudentem libertate [quadringentorum tyrannide sublata] prytanas largitionibus corrupit, ut se huc ad concionem producerent cum eaque agendi veniam darent: vos autem non solummodò restitutionem in integrum roganti denegastis, sed urbe quoque eum excedere jussistis, quo jura deorum ipsis confirmastis, leges eas exercendo quibus illa jura ipsis decreveratis atque receperatis tuenda. Sic nulla virum hunc civitas, neque jure gaudens civili æquo et omnibus communi, neque parens optimatibus, neque tyrannis serviens, eum recipere certis quidem atque stabilibus voluit sedibus: sed ex quo impietate erga deorum numina se polluit, vitam et egit semper et adhuc agit erraticam, quoquo locorum veniat, ignotis magis fidens quam familiari usu cognitis; hos enim fraudibus circumvenire solet injuriisque lacessere. Nunc, id quod novissimum est, iterum domum reversus bis intra anni ejusdem spatium illegitimi in urbem patriam et a legibus interdicti reditus reus factus, corpus quidem suum videt carceri pæne perpetuo obnoxium, fortunas autem a certaminum forensium sibi adeundorum crebritate atque magnitudine indies decrescentes. Atqui fortunas suas inter inimicos atque rabulas qui diribat, is vere dicatur ipse sibi vitam facere haud vitalem. Verum hanc ut ipse sibi pestem velut meditando excogitaret atque conscisceret Andocides, non eo deus ipsum induxit, quo salvum et sospitem conservaret, sed quo pœnis sacrilegiorum ab eo commissorum olim aliquando exigendis reservaret. Denique ultro ipse semet nunc vestras in manus tradidit vestroque permisit arbitrio, non quo nullius sibi culpæ conscius esset, sed a divina quadam necessitate velut verbere actus. Quare vestrum esse quenquam, Athenienses, ita medius fidius, haud convenit, sive senior est sive junior, qui, servatum tot e periculis cernens Andocidem, cui tot scelerum sit conscius, ideo ad contemptum numinis deorum impellatur: cogitato potius, dimidio brevius vitæ stadium placide et jucunde decurri satius esse, quam duplo longius in perpetuis molestiis atque ægritudinibus extrahi; quale quid huic Andocidi contigit.

5. At ille nihilominus tamen eo processit audaciæ, ut remp. suis manibus eversum atque perditum eat: res agit civiles, concionatur, alios increpat honoribus fungentes, alios honorum candidatos censuræ suæ severitate excludit; in senatum irrumpens, de sacrificiis, de supplicationibus, de votis publice concipiendis, de oraculis deorum consulendis atque interpretandis, auctor fit sententiarum. Atqui obsecundantes huic vos eccuinam uni deorum speratis rem gratam facturos? Nolim enim vos opinari, judices, si vos facinora conscelerati hujus hominis oblivisci velitis, ideo deos quoque oblituros esse. Non autem satis habet domi ætatem degere tranquillo et ob-

scuro in otio, id quod eum satis habere decebat quem conscientia tot scelerum perculisset; sed in luce reip. versari vult, tanquam qui piaculi auctores exploratos indicasset: hæc agitat consilia, ita se parat, hæc sibi conscribit auxilia, ut plus aliis in rep. valeat, quasi non per vestram clementiam negotiorumque quibus septi estis spissitatem factum sit, ut vos de eo puniendo adhucdum cogitare minus possetis, tametsi novis vos nunc haud obscure læsit offensionibus: at enimvero, qua eum oratione hac reum peragam, eadem effecturum me spero, ut damnetur pœnasque dudum meritas jam tandem aliquando persolvat.

6. Nitetur item hac excusatione: video enim necesse mihi esse, ut omnia vos doceam quæ hic sui purgandi causa profert, quo vos peraudita utrinque causa certius et æquius pronuncietis. Persuadere nimirum vobis vult magna a se in remp. ornamenta collata esse, eo quod, noxios indicando, illis vos terroribus illoque æstu quo tum temporis jactabamini liberarit. Ecquis autem tantorum erat malorum concitator? Non hic ipse, ea patrando quæ patravit? Ergone meriti quidem huic habenda erit et referenda gratia, ut indici, cujus ipsi gratiam meriti abunde retulistis decernenda delicti venia et spiritus immunitate; tumultus autem illius illarumque sollicitudinum culpa in vos, qui in sceleratos inquisiveritis, erit conferenda? Neutiquam: plane contra civitatem ab hoc conturbatam vos rursus sedavistis.

7. Sed hoc quoque eum audio pro se dicturum, pacta a vobis cum Lacedæmoniis et inter vosmet inita, nil minus ad se quoque, quam ad alios quoscunque Athenienses, pertinere; speratque se consecuturum, ut hoc tam specioso prætextu decepti vestrum permulti se absolvant, metuque constricti, ne excludendo ipsum fructu pactorum illorum pacta violentur. Planum itaque faciam Andocidi cum pactis illis nil quicquam commune esse, neque his, quæ cum Lacedæmoniis pepigimus, neque illis alteris, quæ redeuntes domum e Piræeo cives cum parte civium ea, quæ sub XXX virorum dominatu in urbe manserat, pepigerunt. Neque enim a nostrum quoquam, tot numero cum simus, eadem commissa sunt crimina atque ab Andocide; me miserum! eadem enimvero? ne similia quidem: quod si esset, posset Andocides nonnulla æqui specie communionem illorum pactorum fructumque postulare videri. Verum, ita me Jupiter amet, neque propter Andocidem inter nos dissensimus, neque prius nobiscum in gratiam redire recusavimus, quam nominatim de Andocide in pristina jura restituendo et ad participationem pactorum admittendo cautum esset. Non enim unius hominis, sed nostra causa, quotquot sumus, e Piræeo et Urbe cuncti, pacta inita et jurisjurandi religione sancita sunt: foret utique indignum, si nos, propter Andocidis peregrino in solo errores, ipsi rerum omnium

egentes, operam dedissemus ut crimina ejus expungerentur. Verumtamen Lacedæmonii profecto in pactis nobiscum contractis Andocidi prospexerunt? qua re? ea nempe re, quod ab eo beneficio nescio quo essent ornati? Nequaquam. At vos tamen illis in pactis, quæ vos mutua cives cum civibus stipulati estis, Andocidis commodis consuluistis? Ecquodnam ob meritum? Num, quod sæpe caput pro republica periculis objecit? Non est, Athenienses, hæc vera et firma excusatio; neque committendum vobis est ut ejusmodi offuciis decipiamini. Neque pactorum rescissio in hoc cernitur, ut Andocides delictorum suorum a privato commissorum pœnas persolvere cogatur, sed in isto, si quis ob publicas calamitates privatim quenquam ulciscatur.

8. Sed vereor, ne Andocides accusationes a Cephisio accusatore in se conjectas in ipsum retorqueat, et habeat utique in hunc quidem quod dicat: oportet enim verum fateri. At vos tamen, judices, profecto non poteritis eadem sententia et defensorem et accusatorem condemnare: sed jam quidem hoc de Andocide vera vos et æqua convenit decernere; Cephisio autem, aut si quos nostrum alios præterea Andocides nunc perstringat, suum cuique tempus defensionis postmodum veniet. Nolite ergo, si quibus aliis succenseatis in eosque animadversionem expediatis, ideo hunc absolvere delicti convictum.

9. Verumtamen indicem se fuisse jactabit, atque, si ipsum puniatis, verendum esse, ne, qui imposterum indicare clandestina crimina velit, nemo sit futurus. Atqui tulit Andocides hanc indicii sui mercedem et habet, spiritum quem indicio suo salvum a vobis meruit, aliis per idem indicium extrema passis supplicia. Salutem ergo vobis debet, mala autem quibus nunc septus tenetur, et discrimina in quibus æstuat, ipse sibi eo circumposuit, quod scita de se publica auctoritate fixa conditionesque sub quibus immunitatem adeptus fuerat migravit. Non armandi a vobis sunt indices licentia, post indicium novis delictis vetusta exaggerandi: sufficiunt vetusta, in quibus eos par est insistere: nova si quæ accesserint, ea puniri convenit. Et reliqui quidem indices, si qui turpium criminum ergo comprehensi ipsi sese indicarint, nondum convicti neque vi argumentorum minisve aut apparatu tormentorum ad confessionem veri adacti, utcunque sint alias bruti et immanes, hoc unum tamen sapiunt, si quos læserint, ex eorum conspectu procul secedendum esse neque amplius incommodandum: recte enim vero sapiunt, existimantes, ubicunque locorum procul Athenis agant, ibi licere sibi salvis et a pœna tutis atque cum dignitate quadam vivere, ut, quibus ignoti sint, iis viri boni et honesti videantur, et nunquam infamia notati, sed integro gaudentes statu et jure civili; sin autem domi maneant, non posse facere, quo minus homines

impuri et conscelerati habeantur. Batrachus quidem præter hunc unum Andocidem reliquorum omnium sine controversia homo impurissimus, tametsi pactis conclusus esset illis quæ vos cum Eleusinis inistis, metu tamen eorum, quos antea triginta viris adhuc obtinentibus indicinam factitans offendisset atque læsisset, apud alios commorari duxit satius. Andocides autem, hunc Batrachum importunitate superat: frequentat enim templa deorum, versaturque in oculis eorum quos fœdis modis dehonestarat; quo testatum ad omnes facit, se numina deorum minoris etiam facere, quam Batrachus homines fecit. Batracho igitur ipso qui homo impurior est idemque tardior et importunior, eum utique decebat secum habitare, quietum se continere, latitare, satis habentem, quod salvum beneficio vestro spiritum haberet, eaque felicitate perinde immerita atque insperata perfruentem, ut nihil amplius cuperet.

10. Age, consideremus, ecquid tandem spectantes vos oporteat Andocidem absolvere? Hoccine, quod vir fortis et miles strenuus sit? Atqui pedem urbe nunquam in castra iturus extulit, nunquam militia functus est neque equestri neque pedestri in gravi armatura, nunquam in classe munia obiit neque trierarchi neque militis classiarii, neque ante calamitatem qua perculsa jacuit respublica neque post eam, quanquam annis quadraginta jam major. Alii quidem exsilium tolerantes a legibus irrogatum, nihilominus tamen in classe vestra, belli molestias in Hellesponto exantlante, muniis functi sunt una vobiscum trierarchalibus. Quo loco recordari vos velim, quantis e malis quam diroque e bello ipsosque vosmet et rempublicam emoliti sitis, cum multis illis durisque laboribus quos corporibus ipsimet vestris exantlavistis, tum ingente illa æris vi quod æs publiceque privatimque impendistis, jactura denique illa lamentabili virorum fortissimorum quos illo in bello cæsos contumulastis. Andocides autem, tametsi ab his omnibus malis intactus, nullam suam operam oppressæ patriæ vindicandæ contulit, nihilominus tamen nunc audet publicorum bonorum communionem ea in rep. poscere, quam ipse sacrilegio polluit. Verumtamen, divitiis nempe suis indeque parta potentia, contractisque cum regibus atque tyrannis extraneis amicitiis atque hospitiis, quæ nunc vestrorum morum animorumque gnarus jactabit, res vestras jacentes relevavit? Ecquanam in re? ecqua ab eo ad vos profecta est contributio, cujus fructum nunc a vestra eum referre clementia oporteat? Rempublicam cernens sæva oppressam procella, ne lucri quidem spe illectus est ad opem frumentariam patriæ afferendam, ea in nave, qua per maria agitanda quæstum exerceret navicularium: sed inquilini quidem atque hospites urbis nostræ, contestandi ergo grati memorisque animi, veniam inter nos commorandi hospitiique liberalitatem compensabant eo, quod civitatem annonis undique convectandis

atque importandis recrearent; tu autem, Andocide, ecquod tandem tuæ erga patriam voluntatis edidisti documentum? quodnam in eam contulisti beneficium? quonam tu novo benefacto pristina tua maleficia reprehendisti atque emendasti? quamnam nutricationis mercedem almæ huic matri nobis communi rependisti? ***

11. Mementote, Athenienses, mementote Andocidis facinorum, recordamini religionum augustissimi diei festi, cujus ergo quam plurimi vos summi faciunt. Verum estis nempe vos ab hujus hominis crebritate atque immanitate facinorum ita animis dejecti atque fracti, ut oculos contra attollere, ut hiscere, minus audeatis; ita sensus vobis ex eorum quæ vidistis atque audistis, cum acerbitate tum assiduitate, occalluerunt, ut atrocissima quæque vos jam nil moveant, sed pro levibus et contemnendis dissimulatione transmittatis. Verumtamen attendite nunc dicendis animum; opinamini vos oculis mentis cernere furores Andocidis: quod si facietis, melius judicabitis. Indutus hic stola sacerdotali, assimulans histrionico mimo cærimonias, ostentavit non initiatis quæ videre nefas est, et carmina cærimoniis consecrata, profanis auribus interdicta, clara voce vulgo recitavit; et quos deos in numero deorum habendos divinisque honoribus prosequendos vobis ritu patrio et lege publica proposuistis, quos nos religiose colimus, quibus puri castique hostias cædimus, quibus supplicamus, eorum Andocides simulacra mutilavit. Quod expiaturi sacrilegium sacerdotes utriusque sexus, ad occasum conversi, diris devoverunt sacrilegum pannosque puniceos succusserunt, prout antiquo et primigenio ritu sancitum est. Ipse hic scelus suum fassus est. Et nihilominus tamen legem a vobis latam, qua jussus fuit, ceu homo impurus et piacularis, a sacris et fanis deorum se abstinere, transgressus, furiose perruptis hisce repagulis omnibus, in civitatem nostram per vim irrupit, illis in aris litavit quibus interdictum ei erat, illis se sacris obtulit quæ furore suo conspurcaverat, ingressus est in Eleusinium, pollutas manus sacro illic aquiminali perluit. Ecquem istæc tolerare oportebit? ecquem decebit amicum, quem cognatum, quem judicem, hoc utentem familiariter, occulta suffragii gratia deorum sibi apertam indignationem consciscere? Nunc vos decet ita animum inducere, ut statuatis, hoc Andocide puniendo et de medio tollendo futurum, ut civitatem universam purgetis, illaque in uno omnia exsequamini, quæ raritate exercitationis et appellationum diritate horribilia, proverbiorum ad modum, in ore vulgi versantur, scil. *ἀρὰν ἀπάγεσθαι*, et *ἀποδιοπομπεῖσθαι*, et *φαρμακὸν ἀποπέμπειν*, et *ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι*: quæ enim modo appellavi exsecranda, eorum est Andocides quodcunque vis, *ἀρὰ*, *ἀποδιοπόμπιμος*, *φαρμακὸς*, *ἀλιτήριος*.

12. Dioclis hierophantæ, qui nobis avus fuit, dictum memorabile celare vos nolo: nam ad rem præsentem facit. Deliberantibus ille

vobis aliquando, quid in hominem Megarensem sacrilegii reum factum esset statuendum, hujusmodi factus est sententiæ auctor. Volentibus enim aliis hominem confestim indicta causa occidi, intercessit Diocles, rem judicio committendam esse ratus hominum causa, quo reliqui, coram ipsis in foro agitata causa, melius imposterum sapere discerent: diis autem quo satisfieret, judices ita paratos ad sedendum convenire hortabatur, ut domo quisque secum afferret probe consultum atque decretum, quæ hominem pati de diis ita meritum fas esset. Bene itaque gnari vos, Athenienses, in hac Andocidis causa quæ sint vestræ partes, ne committite, ut ab ejus strophis circumveniamini. Hominem tenetis sacrilegii convictum: vidistis, audistis ejus scelera. Provolutus ad genua vestra supplicabit: procul habete misericordiam; qua digni sunt insontes plectendi, indigni, si qui pro meritis extrema tolerant supplicia.

LYSIÆ AREOPAGITICA

PRO SACRA OLIVA EXSCINDENDA

APOLOGIA.

---

1. Olim equidem opinabar, Senatores [Areopagitæ], volenti cuique licere otium a litibus atque molestiis forensibus agere: nunc autem in criminationes incurri tam inexspectatas in hominesque tam improbos, ut necesse mihi videatur esse, ut, si fieri possit, ipsi adeo nondum in lucem editi discrimina sibi ab illis imminentia exhorrescant; nam per hoc hominum genus discrimina capitalia cum insontibus perinde atque cum conscelератissimis communicantur. Conjectus utique sum in certamen spissum et inexplicabile. Olim insimulabar oleam humo eruisse: cujus rei explorandæ causa cum accusatores ad redemptores vectigalium adissent ex oleis publicis redeuntium; cernentes, hac quidem via sibi aditum ad me præclusum esse omnique me culpa vacare, nunc me calumniantur Secum excidisse [h. e. vietum et effœtum oleæ truncum, Minervæ quondam consecratæ], sperantes hoc modo futurum, ut impeditissimam in causam me implicent, licentiamque de me quicquid velint comminiscendi adipiscantur. Sic factum est, ut necesse nunc habeam adversus criminationes falsas ab insidiatore capitis mei temere confictas pugnare, easque dum contendam coram vobis, Senatores, diluere qui mihi hac in causa jus dicturi sitis, de patria fortunisque meis omnibus periclitari: verumtamen ego nihilominus conabor vos omnem rem a principio inde docere.

2. Erat nempe fundus hic quondam Pisandri: cujus bona cum essent publicata, Apollodorus Megarensis eum, a populo dono nactus, aliquandiu ipse per se excoluit; postmodum autem paulo ante tyrannidem XXX virorum Anticli vendidit: Anticles colendum nescio cui elocavit: restituta pace eum ego ab Anticle emi. Jam me decet planum vobis facere, Senatores, quo tempore dominus fundi factus ego sum, eo neque oleam neque secum ibi ullum fuisse. Anterioris enim temporis ob delicta, si quæ intercesserint, arbitror haud æquum esse me mulctari, etiamsi oleæ olim ibi innumeræ fuissent, nunc desideratæ. Nam si per me sublatæ illæ non sunt, haud convenit insontem me pro sonte plecti. Bellum nempe, ut

alia nobis mala quam plurima conscivit, ita in causa quoque fuit, ut cum procul ab urbe dissita a Lacedæmoniis evastarentur, tum propiora ab amicis differrentur: æquum ergo qui erit, clades reipublicæ tum illatas me nunc luere? præsertim cum fundus hic ærario addictus, toto triennio et ultra, tenente bello, venalis pependerit. Quare mirandum non est, tum fuisse qui oleas sacras exstirparent, quum ipsi nos nostra privata tueri non possemus. Quotquot vestrum, Senatores, operam imprimis rei rusticæ dant, nostis multa loca tum temporis privatisque publicisque olivetis obsita fuisse, quæ nunc sunt exstirpata agrique eorum ipsorum denudati, qui iidem eorum domini in belloque et in pace essent; vos autem hujus rei pœnas ab illis nullas repetitis, quoniam non ipsi, sed alii, exstirparunt. Atqui, si vos culpæ eximitis eos si qui per immemorabile tempus possederunt, multo magis convenit impunes eos esse si qui fundos a vestrum quopiam post restitutam demum pacem emerint.

3. Verumenimvero, vetustioribus quidem illis de rebus multa dicere cum habeam, arbitror tamen jam dicta sufficere: ex quo autem ego fundum a me emptum in manum potestatemque meam a priore domino traditum accepi, vix interjectis quinque diebus post elocatum Callistrato permisi, Pythodoro archonte. Callistratus hic biennio coluit eum fundum, in quo conspicuam neque privatam ullam oleam neque publicam neque secum a me sibi traditum suscepisset. Tertio anno colendum conduxit Demetrius hic quem coram vobis exhibeo, et per annum coluit: quarto elocavi Alciæ Antisthenis liberto, qui Alcias triennium est ex quo vita decessit. Etiam Proteas iisdem conditionibus conduxit atque superiores. Adestote testes.

TESTIMONIA.

Exacto tempore ad quod Proteas culturam fundi mei sibi depactus mercede condicta fuerat, ipse ego eum nunc colo. Accusator autem ait, archonte Suniade secum a me exstirpatum esse. Atqui, quos testes coram vobis exhibui, hi negant eo in fundo secum esse, quem a me mercede conductum multis annis ipsi coluissent. Ecqui autem quis liquidius, quam sic, doceat accusatorem aperte mentiri? Fieri enim nequit, ut quæ antea in fundo nulla fuerint, ea posterior dominus illinc eliminet.

4. Quotquot olim, Senatores, sollertem me diligentemque dicerent, et circumspectum cautumque, temere nihil agentem, iis succensebam, ut eas in me laudes conferentibus, quas cum intelligerem mihi debere inesse, tum nullas penes me reperirem, conscientiam meam excutiens: jam vero vos quoque pervelim pariter ita de me sentire, ut nulli dubitetis, si tale quid unquam ausus sim, ea me fuisse prudentia atque circumspectione, ut antequam facinus exse-

querer, dispicerem mecum ecquod compendium exstirpatio oleæ mihi esset allatura, et quodnam rursus damnum creatura; et facinus si maneret occultum, quæ ex eo essem malis artibus aucupaturus commoda, et contra deprehensus, quas vobis essem pœnas daturus. Nam talia patrantes omnes, non petulantia neque superbia incitati, sed lucro illecti patrant: et ut vos par est, Senatores, ab hac parte rem intueri atque perpendere, ita accusatores quoque decet criminationibus suis ex eo fidem adstruere, ut doceant, quodnam emolumentum ex incusatis facinoribus ad reos pervenire potuerit. Huic autem accusatori meo non admodum facile factu videtur fore, ut doceat, sive a paupertate me adactum ejusmodi facinori animum manumque adjecisse, sive secum fundo nocuisse, sive vineis incommodasse, sive ita prope domui assitum fuisse ut luminibus officeret, sive me periculorum ignarum fuisse eorum, quæ tale quid ausum a vobis essent mansura. Ipsemet enim ego contra multas mihi videor proferre posse magnasque noxas, quas ejusmodi facinore committendo ipse mihi sim contracturus: ego videlicet tam stultus sim, primum quidem, ut de die secum exstirpem, quasi facinus id sit ejusmodi, quod non oporteat omnes celare, sed potius ad Atheniensium omnium prodere conscientiam. Tum, si turpe solummodo fuisset facinus, facile forsitan evenisset, ut unus et alter prætereuntium id neglectu transmitteret: jam vero non turpitudinis sed gravissimorum damnorum periculo me exposuissem. Ecqui ergo non fuissem mortalium omnium infelicissimus atque miserrimus, si quid ejusmodi commisissem, per quod servos meos imposterum tota mea vita non servos mihi sed dominos essem habiturus, utpote tanti facinoris mihi conscios? ut, quamvis atrocia in me delinquerent, ego tamen pœnas repetere nullo modo possem: probe enim ego id quidem profecto tenuissem, penes ipsos futurum esse, ut meque ulciscerentur, seque indicando scelere meo in libertatem vindicarent. At fac tamen, si vis, reverentiæ mancipiorum in mentem mihi non venisse; ecqui tamen tot conductorum conscientiam non reformidare poteram quorum nullus est quem scelus meum fugere potuisset? egone secum minimi lucelli ergo tollere sim ausus, tum nulla proposita temporis præscriptione, sed necessitate causæ dicendæ quamvis diuturno tempore post æqualiter impendente; denique, cum omnium qui fundum hunc unquam a me conductum arassent pariter interesset, secum salvum esse, ut, si quis esset qui ipsorum aliquem temeratæ in hoc genere religionis incusaret, is incusatus eum edere posset ad eumque causam referre cui secum una cum fundo tradidisset. Jam vero constat ex eorum testimonio, ut me hi omnes absolvunt, ita ipsos suomet testimonio, si quidem id mendax sit, communioni culpæ semet innectere. At fac tamen, apud hos gratia, precibus, pollicitationibus, blandimentis,

minis, quibuscunque tandem malis artibus, tantum me valuisse, ut eos in scelerisque mei discriminisque societatem pertraherem; ecqui tamen tandem via publica prætereuntes vicinosque omnes mihi conciliare silentioque devincire poteram, qui vicini non eorum solummodo quæ palam fiunt vicinis sunt conscii, sed clandestina quoque nostra cœpta, quæ sedulo cavemus ut nemini innotescant, curiosi rimantur et indagant? Horum ergo vicinorum, ut alii mei studiosi erant, ita rursus alii simultates mecum gerebant et super jure possessionum mearum mecum contendebant. Hos itaque debebat accusator earum criminationum quibus me petit testes producere, non autem tam aperta mendacia tam impudenter atque proterve projicere, cujusmodi hæc sunt: adstitisse nempe me servis ait stipites contruncantibus, actorique boum tigna plaustro imposita avehenti. Atqui tum, Nicomache, tum debueras, prætereuntes antestari, factumque divulgare: sic agendo et defensionem mihi nullam fecisses reliquam, et ipse tute, sive privatus mecum exsequereris simultates, ultus me esses; sive remp. promereri studeres, ita me reum convictum dedisses, ut calumniæ infamiam effugisses; aut si me nummis emungere velles, mercedem silentii tulisses longe amplissimam: nam si res denudata fuisset atque in ora hominum didita, nullam mihi duxissem aliam superesse salutis viam præter hanc, ut auro te placarem atque os tibi obturarem. Horum omnium cum tu nihil quicquam feceris, postulas tamen, ut judices vanitati tuarum criminationum tantum deferant ut me condemnent tibique tradant discerpendum: quereris, in rep. tantum me potentia, divitiis, largitionibus præpollere, ut nemo tibi neque velit neque audeat testimonii operam navare. Atqui, si me conspicatus sacram oleam exstirpantem, aut ipsos novem archontas aut alios quoscunque senatui Areopagitico adscriptos in rem præsentem duxisses, nullis tibi testibus aliis opus fuisset: sic enim hi, te vera loqui, tibi fuissent conscii, qui ipsi causam dijudicaturi essent. Miserrimo utique atque iniquissimo sum loco conclusus: testes quidem si præstaret, postularet nempe fidem illis haberi; nunc autem hoc ipsum adeo quoque, quod testibus caret, contendit obesse mihi debere. Id quod ego equidem haud miror. Artem enim qui jugiter factitat calumniatoriam, is nunquam ab ejusmodi quidem cavillationibus desertus erit, etiamsi sit a testibus: ego vero vos ab isto æquum censeo dissentire. Nostis enim, multas esse oleasque et tabernas [vel ustrinas] oleo excoquendo comparatas, in reliquis quæ in Pedio mihi sunt villis: quas oleas intervertere et exstirpare et solum earum aratro frangere, si juvisset, hoc licuisset securius, quo id factum poterat in ista olearum multitudine facilius occultari. Ego vero tanti illas facio, quanti reliquam meam substantiam, existimans, de ambabus [h. e. et illis de villis atque olivetis, quæ mihi sunt in

Pedio, et de his, quæ sunt prope urbem] sive conservandis sive amittendis æquale certamen esse propositum.

5. Produxi ad vos paulo ante alios innocentiæ meæ testes: nunc vosmet ipsos præstabo mihi testes, qui non solum quotannis semel rei saltuariæ cognitores nobis delegare soleatis, e collegio vestro deputatos, verum etiam mense quoque evoluto in reditus saltuum inquiratis eorumque rationes a redemptoribus vectigalium publicorum exigatis: quorum omnium nunquam quisquam fuit, qui me eo nomine, quod solum oliveto consecratum ararem, mulctasset. Atqui is ego utique non sum, qui, minuta cum damna tam sedulo caveam, tum discrimina libertatis cum servitute mutandæ pensi haud faciam: densa illa oliveta, in quibus majori etiam cum impunitate, si libuisset delinquere, licuisset, tam studiose colo et orno noxamque ab iis omnem arceo, atque palam et in confesso est me facere; super illa vero una olea publica, quam si exstirpassem, facere nullo modo potuissem ut facinus occultum maneret, super illa ego commisi scilicet, ut necesse haberem judicii discrimen subire!

6. Porro, si libuisset unquam facere, non nunc fecissem, sed dudum ante: rogo enim vos, senatores, utrum mihi expediebat magis, in rep. libera peccare, an in oppressa a triginta tyrannis? Quod ego dictum ita nolim accipi, ac si illis dominantibus multum potuissem, nunc jaceam invidia atque contemptu perculsus; sed eo, quo significem, peccandi tum fuisse quam nunc est majorem licentiam, si quis esset quem juvaret peccare. Jam, id quod inter omnes constat, illa dira et calamitosa tempestate neque tale quicquam designavi neque ullum aliud malum reip. dedi. Ecqui ergo, nisi omnium mortalium ipse mihimet sui inimicissimus, inducere animum ad oleam exstirpandam potui, vobis tam acres agentibus custodias, eo e fundo, in quo prostare negat accusator ullam aliam arborem, præter quam truncum effœtum, oleæ sacræ; quem via publica in orbem ambiat, et domicilia vicinorum utrinque opposita præcingant, et, septo quod careat, undique conspicuum? Quæ cum ita sint, ecquis unus omnium ausus sit negotio tam arduo manum admovere? Per mihi quidem accidit indignum et haud ferendum, a vobis quidem, publice qui sitis olearum publicarum constituti custodes atque vindices perpetui, me nunquam neque mulctatum esse quasi solum consecratum arassem, neque de oleis exstirpatis in periculum causæ capitalis conjectum; hunc autem Nicomachum, qui neque in propinquo aret neque a rep. ad hanc provinciam curandam delegatus sit neque id ætatis agat ut harum rerum quicquam scire possit, tamen nomen meum detulisse et in tabulis publicis consignari curasse, quasi oleam sacram de medio sustulissem.

7. Oro itaque vos, senatores, atque obtestor, ut majorem hujusmodi commentis adhibere fidem quam factorum testimonio nolitis, neque aures vestras inimicorum meorum mendaciis præbeatis obtun-

dendas iis de rebus, quas secius esse atque illi aiunt ipsi vos mihi conscii estis; facietis autem hoc, quod vos rogo, cum et ex hac oratione mea et e reliqua mea vita civili mores meos spectabitis. Imperata enim mihi atque demandata omnia libentius atque promptius exsecutus sum, et exsequor, quam si a rep. coactus essem: sive enim præfectum navis in classe vestra ago sive contributiones dependo sive choris in ludis tripudiantibus præsum sive aliud quodcunque munus edo, tanta partes meas gero cum liberalitate atque magnificentia, ut civium nemo unus sit omnium qui sumptuum prodigalitate me superet. Quanquam si non, ut feci, splendide lauteque, sed parce solummodo tenuiterque hæc fecissem, non haberem quod de exsilio aut de fortunis periclitarer, et in re versarer ampliore honestis modis parta, vitamque agerem discriminum exsortem: ea autem patrando, quorum iste me insimulat, non modo nihil lucratus essem, sed etiam caput ipse meum in periculum dedissem. Atqui vos omnes sine dubio fateamini mecum consentientes, æquius esse, magnis de rebus ut gravioribus concedatur argumentis quam levioribus, eaque ut habeantur probabiliora, quæ testimonium universæ consentientis civitatis confirmat, quam ea, quæ una hujus accusatoris improbitas jactat.

8. Sed supersunt adhuc alia momenta, senatores, quæ a vobis ponderari velim. Adscitis enim testibus ad eum cum adissem, declaravi, omnes adhuc mihi superesse servos, quos tum in potestate habuissem cum prædium hoc a priore domino recens emptum suscepissem, paratumque me esse tormentis, si quem eorum vellet, tradere; quod sperarem sic futurum, ut vis veritatis e scrutinio meorum cœptorum emicans istius commenta obrueret atque deleret. Iste autem recusavit, prætexens, fidendum nihil esse mancipiis. Foret utique mea quidem sententia res abhorrens, eosdem servos suis in causis tormentorum esse tam impatientes, ut ipsi sese indicent, tametsi probe sciant extrema quæque sibi tum toleranda esse: rursus autem in causis dominorum, quibus natura sunt infestissimi, eosdem tormentorum esse tam patientes ut extrema quæque perpeti malint, quam eos prodere quibus prodendis liberationem a malis præsentibus consequi possint. Constat, ni fallor, senatores, si Nicomacho mancipia mea deposcenti denegassem, futurum fuisse, ut vobis viderer sceleris mei mihi conscius esse: rursus itaque de isto, qui, dedente me, servos accipere recusarit, id idem suspicari vos æquum censeo, præsertim in disparitate periculi nostri. De me enim si quid illi torti secius efferrent, ne hiscere quidem mihi liceret: iste autem, servis eorum quæ vult nihil affirmantibus, nulli est mulctæ obnoxius. Quocirca multo istum magis decebat oblatos a me servos accipere, quam me offerre. Ego itaque eo studii et promptitudinis e conscientia recte factorum enatæ processi, quod existimarem mihi expedire, ut vos et e tormentis et e testibus et ex argumentis atque

indiciis ratiocinando ex ipsa re collectis rei veram rationem cognosceretis. Vos autem, senatores, decet vobiscum deliberare atque constituere, utri fide sint digniores, hine quibus permulti testimonium perhibuerint, an quem testimonio adjuvare nemo ausus sit; et utrum verosimilius sit hunc mentiri quem nulla mendacii pœna maneat, an me tanto proposito periculo tantum facinus patrasse; denique utrum studio bene de patria merendi accensus Nicomachus, an libidine magis calumniandi actus, accusatorem egisse videatur? Ego equidem nullus dubito vos opinari, Nicomachum ab inimcis meis inductum hoc certamen instituisse, non quo consideret, facturum se ut sacrilegii reum me perageret, sed quo mercedulam a me speraret extorsurum. Hujusmodi enim criminationes quo sunt et ad intorquendum facillimæ et ad depellendum difficillimæ, hoc eas maxime nemo non defugit. Ego vero, senatores, indignum mea persona duxi telum istud hoc artificio eludere atque avertere; sed, ut iste me incusavit, statim vestræ me potestati arbitrioque vestro commisi, et hujus quidem discriminis causa cum inimicorum nullo in gratiam redii, tametsi mihi illi sunt tam infesti, ut libentius me probris insectentur, quam ipsi sese laudent, id quod faciunt quam libentissime; et tam iidem ignavi atque imbelles, ut aperte me adoriri atque injuria lædere nullus eorum adhucdum sit ausus, hujusmodi autem rabulas mihi immittant, quibus vos, æquum si faciatis, fidem derogabitis. Forem enim hominum omnium miserrimus, si exsilio contra jus et fas mulctarer, qui sim sine liberis ex universa gente mea solus adhuc superstes, quo fieret ut domus mea desolaretur [h. e. stirps deficeret], porro, si mater mihi derelinquenda esset atque destituenda rerum omnium inops, si turpissimis criminibus infamatus hujusmodi patria exciderem tam illustri tam mihi cara, pro cujus ego salute tot pugnas terraque marique depugnaverim, et cujus in utraque fortuna, tam in libertate quam paucorum sub dominatu, pudentem me moderatumque gesserim.

9. Verum enimvero, senatores, haud scio, an locus hic ad vos istæc jactandi minus sit conveniens: quapropter, in quibus causæ cardo vertitur, paucis ea verbis complexus dicendi finem faciam. Planum vobis feci, secum in prædio nullum fuisse, testes ei rei confirmandæ produxi, documenta attuli. Quæ vos decet memori tenentes mente, causam disceptare, et æquum existimare hunc a vobis interrogari, quam ob rem, cujus me sceleris convincere recente adhuc et flagrante delicto potuisset, ejus me nunc tanto tempore post in certamen conjecerit, laboretque a testibus destitutus fidem vestram suæ orationis præstigiis furari, cum potuisset scelus meum rebus ipsis evictum dare; item cur, quos ego servos meos omnes, illos ipsos adeo, quos ipse ait sceleri cum patraretur interfuisse, ad tormenta dedendos obtulerim, eos ipse accipere recusaverit.

LYSIÆ

ADVERSUS FAMILIARES OBTRECTATIONIS

ACCUSATIO.

1. Opportunum mihi videor tempus nunc esse nactus iis de rebus disserendi, de quibus animi mei sensus jam dudum gestio expromere: absentibus enim iis quos incuso, adsunt coram quibus queri juvat de auctoribus injuriæ. Quanquam multo mihi major est ad præsentes contentio [h. e. magis mea refert, et in hoc acrius contendo, ut coronæ causam meam approbem, quam absentibus]: nam istos quidem absentes pensi non facturos autumo, si familiaribus parum familiares videantur—nam si unquam studuissent amicis placere fidemque iis atque voluntatem suam ut par erat approbare, nunquam commisissent, ut me læderent—, his autem eam de me injicere velim existimationem, ut, cum nulla istos injuria mea provocassem, ab istis ultro lacessitus injuriis fuisse videar. Est enimvero acerbum quidem, facere te non posse quominus his de rebus verba facias; rursus tamen reprimi lingua recusat neque licet tacere, qui contra quam sperassem indignis modis acceptus sim, et iniquos reperiam eos qui amici visi fuissent.

2. Primum itaque, ne quis vestrum, peccata sua tuendi atque dissimulandi studio, prætextus iis obtendat, prodire eum velim atque nominatim edere, quis vestrum a me unquam aut probris infamatus aut malo quopiam affectus fuerit, aut quis, opem meam cum implorasset, a me repulsam tulerit, quamvis penes me esset ei gratificari. Ecquid ergo vos tanta me verborumque factorumque atrocitate contenditis insectari, ad eosque adeo me diffamare, quos ipsimet vos ad me criminari studuistis? quamquam [ista vestra in me conjecta probra qui mihi retulit] ita modestus erat, ut magis in hoc laboraret, ut dignitatis meæ studiosus esse videretur, quam ut malignos aliorum de me sermones referret. Quæ autem ille ad me, haud committam, ut ego eadem omnia ad vos referam: nam et graviter aures meas primum audita sauciabant. Et ridiculus videar, querens de vobis istæc dicteria in me spargentibus: eadem enim de me prædicando, quæ vos prædicastis, culpa vos absolverem. Quæ autem

cum spe atque proposito contumeliam mihi adspergendi dixistis (quanquam contumeliam quidem mihi minus adspersistis, quam vosmet ipsi ridiculos ea dicendo fecistis), ea referre satis habebo.

3. Vobis nimirum invitis, id quod aiebatis, ego memet per vim vestris circulis ingessi et sermonibus immiscui, et, nihil cum relinqueretis intentatum, nulla tamen machina liberari ab importunitate mea poteratis; hæ nempe vestræ sunt querelæ: novissime Eleusinem me vos esse comitatum invitos, cum illuc ludos spectatum proficisceremini. Quæ dicentes, sperabatis quidem in dedecus meum cessura, verum ipsimet summam vestram denudabatis tarditatem atque importunitatem, qui, quo tempore hominem clandestinis probris arrodebatis, eodem eundem palam in amicis numeraretis. Decebat enim aut vestram ab hoc homine maledicentiam removere aut eum a vestra consuetudine arcere, eique disertis verbis congressibus vestris interdicere. Sin autem hoc turpe ducebatis, qui poterat maculam vobis adspergere consuetudo hominis, cui familiaritatem renunciare indecorum putabatis? Atque quamvis altissime superioris meæ vitæ cursum memoria atque cogitatione remetiens, nihil invenire potui ejusmodi, cujus causa consentaneum fuisset consuetudinem meam a vobis contemni. Neque enim, vos cum cernerem sapientissimos, tum me videbam insipientissimum; neque vos amicorum multitudine florentes, me desolatum et abjectum; neque vos locupletes, me nudum et mendicum; neque rursus vos gratia potentes, dignitate illustres, me invisum atque invidia publica oppressum; neque vestras fortunas recto stantes talo, meas labantes et inclinatas. Ecqua igitur ego probabili ratione inductus suspicari poteram, vos congressibus meis gravari? Est hoc quoque scitum commentum, quod nuncius hac de re necessarios arctissime mecum conjunctos certiores fecit, quos prævidebatis mihi renuntiaturos esse. Arguta enim vero stropha: honestius nempe sic, quam si omnes vos ipsi, circumitantes, vosmet accusassetis atque reprehendissetis, quod volentes improborum familiaritate uteremini.

4. De eo quidem, qui retulit, nil egeritis percontantes. Primum enim id facientes, rem vanam et stultam facietis; interrogabitis enim me id quod jam nostis: ecqui enim ignoretis eum, ad quem illam invidiosam de qua nunc agitur orationem habuistis? Tum trifurcifer ego sim, si majori etiam perfidia ego vobis indicem prodam, atque index vos mihi prodidit. Ille enim studio et caritate mei necessariis meis probra vestra retulerat, vos autem odio mei studioque mihi nocendi probra illa de me ad eum jactaveratis. Quibus ego si diffisus essem, operam dedissem ut certo explorarem; jam vero nil attinebat, certus eram vera illum retulisse: ita recentiora hæc malevolentiæ erga me vestræ indicia vetustioribus illis

concinunt, ut ista ex his et rursus hæc ex illis mutuo confirmentur argumentis ad fidem faciendam idoneis. Primum quidem, me, qui causa vestra in negotio equi oppignerandi ita contendissem ut ad contentionem mihi reliquum nihil fecissem, lusistis. * Adducebat equum pugnando fessum, quem reducere volenti mihi intercessit hic Diodorus, affirmans, de duodecim minis nil repugnaturum esse Polyclem, sed redditurum. Hæc Diodorus oratione tum usus, post mortem equi ad postremum adversarius mihi factus est, et his inimicis meis adjunctus jactat, æquum haud esse me æs recuperare. * * * Nam si, nullam ab his ego passus injuriam, de quo quererer nihil habebam, recte utique hi communem adversus me causam faciebant. Opinabar aliquando eos more academicorum, super hac causa utramque in partem disputabili, deteriorem partem sibi delegisse tuendam, ingenii proferendi et facundiæ exercendæ gratia: verum paulo post agnoscebam errorem meum, cum illi, non verbis, sed factis, mihi adversarentur. Idque eo, quo Polycles a me dicta resciret; patefacta enim ista omnia sunt. Coram arbitris enim stomachans Polycles dixit, necessariis adeo meis me injustum videri; nam ipsos ad se id dicere. Num etiam hæc statim dicenda cum relatis ad me concinunt? Idem enim homo, qui ista, etiam hæc ad me retulit, vos præ vobis ferre, quod avertere velitis eos si qui pro me dicere parent, et jam quibusdam obstitisse. Verum quid hæc me oportet adhuc luculentius excutere? Age enim norat aliquando ille, quod a Clitodico quem rogassem repulsam tulerim. * * *

5. Nunc tandem intelligo, vos jam dudum causam quæsisse rescindendæ mecum amicitiæ tum, cum de Thrasymacho quereremini, quasi is mea causa vos probris insectaretur. Ego tum Thrasymachum ipsum percontabar, meane causa Diodorum contumeliosis verbis insectaretur; ille vero istud *mea causa* tam fastidioso risu explodebat, ut negaret esse hominem natum, cujus causa, nedum mei, Diodorum esset unquam criminatus. Horum subire scrutinium Thrasymachus erat paratus, a me ad Diodorum adductus; hic autem quidvis potius faciebat. Post Autocrates me coram Thrasymacho confirmavit Euryptolemum de eo queri, atque affirmare se [Euryptolemum] ab ipso [Thrasymacho] male audisse: auctorem sibi esse Menophilum. Statim nos ad Menophilum accessimus, ego et Thrasymachus: verum Menophilus negabat aut querentem de Thrasymacho Euryptolemum audisse aut se ad Autocratem retulisse, neque solum hæc, sed a longo jam tempore sermonum sibi nihil cum illo intercessisse. Constat jam, vos simultatem vestram erga me e mea cum Thrasymacho consuetudine conceptam hujusmodi prætextibus velatum isse: nunc autem, postquam consumpti et exhausti vobis sunt omnes prætextus, liberius omnem au-

cupamini occasionem me injuria afficiendi. Oportebat ergo me tunc statim sensisse, sortem hanc inevitabilem me quoque manere, ut istis modis a vobis tractarer, cum alios vestri sodalitii verbis contumeliosis traduceretis. Etiam de Polycle, cui nunc præsto estis omnes, vos docui. Ecquid igitur istæc ego non cavi? Humani nempe quid patiebar. Qua eram animi simplicitate atque tarditate ingenii, sperabam delectus vobis amicus esse, quem in oculis sinuque ferretis absconditum et tutum a telis maledicentiæ vestræ, propterea quod sæpe vos audissem de aliis male coram me loquentes: quæ ego vestra maledicta de vestrum unoquoque mutuo jactata pro arrha vestræ erga me fidei habebam.

6. Ultro igitur ego vestram vobis remitto amicitiam eique renuntio, non intelligens, ita me dii ament, quodnam bonum decusve mihi per abstinentiam a vestris congressibus decessurum sit: neque enim ullum ad me bonum a mea vobiscum consuetudine profectum est. Egone, si quo fiat ut implicer causæ forensis discrimine, tum unum vestrum habebo, qui pro me verba faciat in judicio advocatus aut testimonio me suo sublevet? Non a patrocinio causæ meæ suscipiendo tantum abestis, ut potius pro me dicere paratos prohibeatis? loco auxilii atque testimonii vestri mihi rebus in æquis atque honestis præstandi, adestis adversariis meis advocati eosque testimonio adjuvatis. Vosne de me honorifice, id quod benevolos homines meique studiosos decet, prædicetis? Me solummodo maledictis nunc exagitatis, brevi post autem ipsi vosmet maledictis mutuis dilaniabitis; neque enim ego intercedam: quoniam soletis semper unum aliquem familiarium, quemcunque tandem, maledictis proscindere injuriisque vexare, (accipite sortes vestras a me vate nunc edendas) ubi ego index factus animorum vestrorum ulcera clandestina denudavero; nemo enim vestrum est, qui non alteri cuicunque vestri sodalitii male velit eique detraxerit; fiet hoc, ut in vosmet ipsi tandem convertamini: sic dissipabitur vestrum collegium, singulis quibusque in alteros infesta rabie sævientibus: qui postremus supererit, in semet linguam laxabit maledicam, ipse sua discerpet viscera. Ego vero, qui primus omnium a vobis secesserim, hoc secessus initio faciendo compendifaciam, ut molestias a vobis accipiam et minimas et numero paucissimas: quotquot enim vobis familiariter utuntur, eos omnes et verbis et factis male mulcatis; quibus autem nullus est vestri usus, eorum nulli unquam quicquam incommodavistis.

LYSIÆ

PRO MILITE

ORATIO.

1. Quanam tandem mente et quid spectantes adversarii causam quidem ipsam transmiserunt indictam, mores autem meos conati sunt in invidiam adducere? Ignorabantne de causa dicendum esse? An, bene quidem hoc norant, verumtamen, opinantes tantam vobis inesse obliviositatem atque tarditatem ut strophas suas minus essetis animadversuri, de re quacunque alia copiosius quam de causa proposita disserunt? De eo quidem mihi certo constat, eos non mei contemptu, sed causæ, verba facere: sin autem pro ea qua sunt stultitia sperant futurum, ut vos calumniis suis deceptos ad me condemnandum impellant, istud equidem non admodum mirer. Sperabam quidem, judices, de crimine, non de moribus certandum mihi fore: adversarios autem cernens moribus meis obtrectantes odiumque iis afflantes, non possum facere, quin ad omnes eorum criminationes respondeam. Primo itaque loco vos docebo, qui factum sit, ut nomen meum inter ærarios referretur.

2. Anno abhinc retro tertio in urbem reversus vix duos menses domi exegeram, cum numero militantium allegerer. Quod ut sensi factum, protinus cœpi suspicari nulla honesta probabilique de causa me ad obeundam illam castrensem expeditionem delectum esse, sed fraudem nescio quam cujusve ea in re versari. Ad strategum itaque adii, cui significavi me stipendia jam esse emeritum; verum ab illo jus æquum impetrare non poteram: iratus ob hanc acceptam injuriam, compescebam me quidem, verumtamen anceps animi consiliique inops, cum civium nescio quo deliberabam, quid hoc in negotio sequerer et qua id ansa tractarem: ibi certior fiebam, illos [Ctesiclem strategum ejusque assessores] carcerem adeo mihi minari, jactantes haud minus esse tempus quo Polyænus in urbe ageret quam quo Callicrates. Probrosa illa dicta in imperatorem a me conjecta, quorum causa mulcta pecuniaria mihi scripta est, exciderunt mihi per sermonem cum familiaribus apud mensam argentariam Philеæ, nequaquam autem in curia: et Ctesicles tamen, qui tum cum imperio erat, ejusque assessores, certiores ab indice nescio quo facti convitiorum a me in ipsos sparsorum, nulli dubitarunt

mulctam pecuniariam irrogare, per nefas illi quidem; lex enim expressis verbis cavet, *si quis in curia*. Mulctam tamen hanc a se mihi dictam exigere ausi non sunt, attamen abeuntes magistratu nomen meum in albo exaratum quæstoribus tradiderunt. Hæc illi quidem callidis machinationibus perfecerunt: quæstores autem, quibus animi erant ab istorum animis longissime dissidentes, revocabant eos, qui sibi tabulam in qua pro ærario scriptus eram tradidissent, causamque noxæ percontabantur. Tum cognita tota re, recordantes quam indigna passus essem, primum quidem illis persuadere laborabant, ut me absolvere vellent, docentes parum civile esse civium quenquam ob privatas cujusquam cum eo simultates in ærarios referri: videntes autem sibi negatum, ut illos a sententiæ suæ duritie deducerent, sustinuerunt capita sua periculo censuræ vestræ, judices, objicere, mulctamque mihi a Ctesicle sociisque ejus irrogatam irritam et nullam esse sciverunt.

3. Estis ergo vos quidem jam certi, me a quæstoribus absolutum esse: quoniam tamen mearum duco partium esse, ut per reliquas quoque quæ supersunt veri docendi vias ab hujus criminis macula me purgem, plures adhuc legesque titulosque juris allegabo. Cape tu mihi hanc legem.

LEX.

Audistis legem disertis verbis edicentem, si quis magistratibus in curia convitietur, eum pecunia mulctandum esse. Ego vero testes ad vos produxi, affirmantes, in curiam me ne pedem quidem intulisse: mulcta itaque mihi per nefas irrogata, neque debeo neque jure cogi possum ad luendum. Nam si constat in curiam me ingressum non esse, et lex si edicit eos mulctam debere, si qui intra curiam aliquid deliquissent, constat item me facinus nullum commisisse, sed solummodo propter simultatem inimicorum injuste et inhumaniter mulctæ addictum esse. Quid? quod ipsi adeo adversarii prodiderunt se bene nosse, injuriam mihi a se factam esse: neque enim gesti a se magistratus rationem reddiderunt, neque in judicio vestro acta sua suffragio publico curarunt confirmari. Sin autem hi mulctam mihi convenienter irrogassent, illamque suam sententiam, qua me mulctæ damnarunt, judicio vestro ratam declarari curassent, jure merito nunc a reprehensione forent liberi, tametsi quæstores me absolvissent. Nam tametsi penes quæstores est, mulctas a damnatis sive malint repetere sive iis remittere, tamen, si a judicibus rata et legitima fuisset habita atque declarata ea mulcta, quam Ctesicles mihi irrogavit, merito nunc ego mulctæ adhuc forem obnoxius: sin autem quæstoribus quidem magistratu adhuc fungentibus licet mulctam remittere, defunctis vero magistratu reddenda est necessario ratio ab ipsis in eo gestorum, factu

facile Ctesicli ejusque sociis erit, ut, si quid quæstores in se mei causa deliquerint, ejus pœnas ab iis repetant.

4. Nostis jam, judices, qui factum sit, ut a Ctesicle ejusque assessoribus mulctæ consignarer quæstoribusque pro ærario traderer: verum oportet vos, non hujus solummodo criminationis prætextum tenere, sed simultatis quoque natales cognoscere, quæ mihi cum adversariis intercessit. Conciliatus Sostrato dudum ante fueram, quam simultates cum istis susciperem. Viri hujus magnam esse in republica dignitatem quod nossem, ambii amicitiam ejus, et sic per ipsius potentiam clarus factus, non ideo tamen hac abusus sum fortuna, sed temperanter cauteque usus, neque inimicorum ullum ultus sum neque amicorum quenquam beneficio promerui, cum necessitate tum judicio delectuque meo: donec enim Sostratus in vivis superErat, septus eram necessitate me intra terminos modestiæ continendi, præpollente ipsius potentia; accedebat ætatis quam tum agebam infirmitas; sic factum est, ut tum quiescerem: illo autem rebus humanis exempto, sponte mea neque dicto neque facto accusatorum quenquam læsi. Possim adeo, si velim, nonnulla edere mea merita, propter quæ adversarii mei, si saperent et æquum servarent, multo majori me jure adjuvarent, quam premerent. Iras itaque eorum ante dicta mihi contraxerunt, tametsi causa simultatis nulla subesset ipsis a me privatim data. Quanquam jurejurando recepissent neminem a se in codicillos militares inferendum, nisi si qui militia nondum functi essent, hujus tamen a se dicti jurisjurandi religionem violarunt; et præterea populo deliberationem de me proposuerunt, utrum me imposterum liberum hominem, ut adhuc fui, esse velit, an pro mancipio sub corona vænire. Probrorum nomine, magistratui a me ingestorum, mulctam mihi scripserunt, jus et fas despectui habentes: nervorum omni contentione laborarunt me lædere, quocunque prætextu; ejusque rei consequendæ ergo nihil non tentarunt, quo cum mihi majorem in modum nocerent, tum emolumenta sibi parerent amplissima: tanto me prosequuntur odio, ut aliis in rebus omnibus, ubi locus mihi nocendi suamque rem faciendi nullus sit, juri æquo omnia posthabeant. Scilicet. Parum dico, cum eos dico, auctoritatem vestræ multitudinis parvi duxisse: deos ipsos revereri personis suis indignum duxerunt: tanta me superbia, fastidio, et violentia legum omnium vincula perrumpente tractarunt, ut de reddenda rerum a se gestarum ratione ne in mentem quidem ipsis unquam venerit: postremum ut commemorem, nondum sibi pœnas sat magnas a me datas existimantes, ipsa ex urbe denique, quæ summa malorum meorum est, exterminare me laborarunt. Libidinis tam ferocis et violentiæ ultra leges omnes se efferentis occultare fœditatem, tanti non faciunt: nullius me criminis reum, tamen ad hoc judicium eadem de causa

iterum adducunt, et, ab argumentis destituti quibus culpam meam evincant, convitiis et calumniis me nituntur obruere, quas in me conjiciunt, ut a studiis meis alienas, ita cum moribus eorum cognatas et consentaneas.

5. Quamquam igitur hi quidem omni contendunt efficere machina, ut judicio cadam: vos tamen, judices, æquum est non pati horum calumnias tantum penes animos vestros valere, ut aut me damnetis, aut horum rescindatis sententiam qui secundum me legitime atque civiliter pronuntiarunt. Quæstores enim secundum leges et ex æquo atque consentaneo egerunt, nulloque modo prævaricati deprehenduntur neque admissæ fraudis argui possunt; constat potius inter omnes, eos jus et fas rebus aliis omnibus antehabuisse. Jam ab hisce quidem inimicis meis haud mirer si quod accepero malum, animoque id hoc sim laturus æquiore, quod a lege naturæ necessaria sic sciam institutum esse ut inimici inimicis incommodent, et rursus amici eos quos diligant ornent augeantque: a vobis autem, judices, si meo me jure fraudari contingat, multo id ego sim animo laturus iniquiore. Futurum enim esset tum, ut cladem hanc accepisse viderer, non ab inimicorum odio, sed a civitatis improbitate. Nomine quidem tenus causam dico nominis mei inter ærarios relati, reapse autem capitis. Jus enim ubi meum a vobis impetravero — id quod me impetraturum esse æquitate vestræ voluntatis confido —, manebo in urbe: secus autem si fiat, ut scilicet ab istis reus peractus (peragar autem, si fiat, per nefas) a vobis damner, væneundum mihi sit sub corona; ego vero tam ignominiosæ pœnæ acerbitatem fuga antevertam. Ecqua enim me spes invitet, ut porro communione vestræ civitatis uti pergam? aut qua ego mente inter vos degam? qui adversariorum furorem cum teneam, tum præsidio juris æqui obtinendi caream. Agite ergo, judices, jus et fas rebus aliis omnibus anteferentes, recordantesque sæpe a vobis etiam in manifestis facinoribus veniæ lenitatem severitati pœnarum præferri, nolite committere, ut homines insontes inimicorum crudelitati condonetis, sinatisve ob aliena odia summum per flagitium inexsuperabilibus mergi calamitatibus.

LYSIÆ

CONTRA THEOMNESTUM

ORATIO.

---

1. Testes mihi confido, judices, haud defuturos; qui multos vestrum coram videam assidentes, etiam in illo superiori versatos judicio, quo Lysitheus, Theomnestum hunc *εἰσαγγελίας* actione persequens, accusabat, quod abjectorum armorum reus cum esset, eoque factus infamis et jure in foro versandi et cum populo agendi privatus, tamen concionari auderet, contra quam ipsi liceret: in illo nempe certamine aiebat Theomnestus patrem meum a me meismet manibus peremptum esse. Ego vero, ut ignovissem ipsi, patrem suum a me peremptum si dixisset—quem ego nunquam non hominem contemnendum et nauci duxi—, item si quod aliud probrorum, quæ jactari leges vetant, quemadmodum tanti non fuissem facturus, ut contumeliam istam jure forensi ulciscerer—nam ex titulo *κακηγορίας*, seu contumeliæ verborum in te conjectæ, jure cum aliquo experiri, indignum homine liberaliter educato, dignum rixoso litiumque ferendarum avido censeo—: ita rursus turpe mihi futurum arbitror esse, si eum patiar inultum abire, qui tantum scelus in patrem me dixerit patrasse, virum tantæ dignitatis, tam præclare et de vobis et de universa patria meritum. Quapropter ego vos, judices, interrogo, sitne Theomnestus maledicentiæ pœnas mihi daturus, an solus omnium Atheniensium privilegio gaudeat, pro libidine sua contra leges nihil non dicendi agendique?

2. Ago nunc, viri, ætatis annum tertium a trigesimo; ex quo autem vos ab exsilio domum redistis, annus nunc agitur vigesimus. Unde constat puerum tredecennem me tum fuisse, quum xxx tyranni patrem meum interficerent. Id ego ætatis agens, ne noram quidem remp. ab optimatibus oppressam teneri, neque, etiamsi sensissem vim et injuriam patri fieri, succurrere et ulcisci potuissem. Neque scelerata quædam cupiditas patrimonii rapiendi ad insidiandum vitæ patris impellere me poterat; Pantaleon enim frater natu major cum universa hereditate tutelam nostri invasit, eoque pacto bonis paternis omnibus nos defraudavit: tantum igitur abest, ut ulla ego causa motus patri violentas manus afferrem, ut potius per-

multæ essent causæ, ob quas expediret mihi vitam patris diutius produci. Verum ut necesse erat hæc breviter perstringi, ita diutius iis immorari nil attinet. Nostis enim, ni fallor, vos omnes me vera loqui. Interim tamen age nihilominus testes producam.

TESTES.

3. Videtur itaque Theomnestus his quidem quod opponat, nil habiturus: at illud idem etiam coram vobis, judices, causaturus, quod jam ante in arbitri foro ausus est oggannire, in numero puta rerum *ἀποῤῥήτων*, seu nominatim a lege interdictarum, haud esse, si quis aliquem *cædis*, *ὅτι ἀπέκτεινεν*, in patre commissæ insimulet; legem enim haud vetare, ne quis alium quenpiam *parricidam* appellet, sed hoc solummodo, ne quis *ἀνδροφόνον*, *homicidam*. Ego vero vos autumo, judices, non de vocabulis laborare, sed de vocabulorum spatiis atque sententiis, omnesque pro certo scire, si qui sint *homicidæ*, *ἀνδροφόνοι*, eosdem quoque *ἀπεκτονέναι*, *occidisse*. Spissum utique fuisset atque inexplicabile negotium legislatori, si proposuisset sibi aut necesse duxisset, vocabula omnia rem eandem significantia in legem confercire; satis enimvero ille habuit, uno posito, reliqua omnia æquipollentia una tacite complecti atque subjicere. Non profecto tu mihi, Theomneste, tam stultus esse videris, ut, si quis te *πατραλοίαν*, *patricidam*, aut *μητραλοίαν*, *matricidam*, appellarit, eum quidem in jus voces; idem autem si patrem tuum a te cæsum aiat esse matremve, eum tu inultum transmittas, quasi nihil infandorum locutum. Libenter equidem ex te audire velim: es enim hujus rei, de qua te percontabor, magnamade ptus facultatem, et multa meditatione et diuturnitate exercitationis, ut et subtiliter de ea disputare scias usuque ejus aliis præstes. In lege scriptum est, si quis alium scutum *ἀποβεβληκέναι* dixerit, qui id dixerit, eum actione maledicti teneri. Jam dixerit te quispiam scutum *ῥῖψαι*. Num tu actionem in hunc non parabis? sed sufficiet tibi illum dixisse te scutum *ῥῖψαι*, non autem *ἀποβεβληκέναι*, eoque dices te nil curare? idem enim non esse *ῥῖψαι* atque *ἀποβεβληκέναι*. En aliud. Fingam tantisper collegio undecimvirorum te, Theomneste, adscriptum esse, furemque ad hoc collegium adduci ab aliquo, querente *θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι*, pallio se esse ab illo homine exutum, aut *τὸν χιτωνίσκον ἐκδεδύσθαι*, interulam sibi ab eo esse detractam. Eumne tu hominem ista querentem rejicias? furemne tu simillima stropha cavillationis severitati legum surreptum eas, atque tu te nunc is, quod ab accusatore in libello accusatorio appellatus vocabulo *λωποδύτης* non fuerit, quo vocabulo legislator sit usus? Profecto negaturus mihi tu videris, eum *ἀνδραποδιστὴν*, *plagiarium*, esse, quem alius quispiam aiat in servo suo plagium commisisse, tametsi actor furem in flagrante delicto deprehenderit; quoniam scilicet actor

oblitus sit vocabulum *ἀνδραποδιστὴς* usurpare, quo legislator sit usus, sed satis habuerit judices certiores facere, hominem hunc a se deprehensum esse in conatu mancipii furtim exportandi. Facies hoc tu quidem, Theomneste, sine controversia, si quidem in vocabulis triceris super iisque digladieris, ad res autem animum minus attendas, quas ut designarent verbis oreque proderent homines, ideo vocabula commenti sunt atque rebus quæque suis imposuerunt.

4. Spectate hoc quoque, judices: nam ad vos orationem merito converto, qui conscii mihi sitis exempli jam a me proferendi, quod ignorare videtur Theomnestus; ea enim ejus est mollities et ignavia, ut, commoditatis amore et odio laboris molesti victus, nunquam ausus sit in clivum Martis escendere. Vestrum autem nemo est qui id ignoret, quod iste ignorat, judicia homicidiorum cum aguntur, in formula jurisjurandi ante litis contestationem utrinque et ab accusatore et a reo præstandi, vocabulum *ἀνδροφόνος*, quod legislator usurpavit, non usurpari, sed verbum illud ipsum, quod in hac nostra causa in controversiam venit, *ἀποκτεῖναι* hinc affirmari, illinc negari. Actor nempe reum ait *occidisse*, reus se fecisse infitiatur. Annon absurdum sit, eum, qui judicibus visus fuerit hominem interemisse, cum facinus ipse adeo confiteatur, tamen ideo solummodo cædis absolutum e judicio discedere, quod actor in juramento confirmarit, non eum *ἀνδροφόνον* esse, quæ legis est dictio, sed *ὡς ἔκτεινε*, eum *occidisse*. Atqui haud compono inconsentanea. Theomnesti mecum agendi ratio hilum non differt ab ejusmodi cavillandi ineptia. Ipse tute, Theomneste, ex capite *κακηγορίας*, seu maledicti, Theonem in jus vocasti, quod is te dixisset scutum *ἐῤῥιφέναι*. Atqui lex vocabulo *ῥίπτειν* usa non est, sed vocabulo *ἀποβάλλειν*: si quis, ait, aliquem dixerit scutum *ἀποβεβληκέναι* [in eoque mentitus sit], quingentis drachmis mulctator. Hem æquitatis et constantiæ! Itane vero, mi homo, tu tam egregie sapis? ut, cum pœnæ tibi sunt ab inimicis tuis repetendæ a quibus male audieris, tum tu, verbis legis insuper habitis, sententiam legis sequaris ex eaque sententia in reos agas, id quod ego nunc in te facio: rursus autem alii, quem tute probris a lege interdictis proscideris, pœnas reposcenti dare recuses, verba legis urgendo, spreta sententia? Adeone tibi subtile est ingenium, adeo potens facundia, ut leges quamcunque velis in partem interpretando flectas? an tanta tua est in rep. majestas, ut abs te læsis copiam æqui juris in perpetuum denegatam et præclusam speres? Adeone te nil pudet esse tam dementem, ut plus te posse tuis civibus ideo cupias, non, quo in civitatem ornamenta nescio quæ contuleris, quæ tu nulla contulisti, sed quod multa multis mala inultus inflixisti? Verum recita tu mihi legem.

LEX.

5. Intelligitis, ni fallor, judices ad unum omnes, me quidem consentanea disputare et in leges interpretatione recte versari; hunc autem Theomnestum tam esse tardum, ut neque legis sententiam perspiciat neque meæ disputationis evidentiam capiat. Juvat itaque aliis quoque ex legibus eum docere, si forte fiat, ut, si non citius, saltim nunc tandem aliquando super suggestu communi sensu imbuatur vobisque imposterum desinat incommodare. Recita tu mihi priscas hasce Solonis leges.

LEX.

Per quinque dies pedem in *ποδοκάκκῃ* vinctum habeto, nisi si Heliæa, præter hoc supplicium corpore tolerandum, adhuc aliam mulctam pecuniariam judicarit irrogandam.

Audin, Theomneste, tibi dico, ut ne nescias, quod lex appellat *ἐν ποδοκάκκῃ* vinciri, id idem nos nunc vulgo usurpamus *ἐν ξύλῳ* vinciri. Quod si ergo forte fiat, ut aliquis, *ἐν ξύλῳ* nexus, cum rursus e custodia in libertatem exierit, undecimviros, a quibus custodiæ mandatus fuisset, ad judices, coram quibus undecimviris magistratu defunctis rationes actorum reddendæ sunt, accuset de facta sibi injuria, qui *ξύλῳ* se innexuissent, quod per legem minus liceat, quæ lex velit reos in *ποδοκάκκῃ* vinciri, de *ξύλῳ* taceat, non illi stuporem hominis ridebunt? non vervecem dicent? Cedo aliam legem.

LEX.

Ἐπεγγυᾷν δὲ ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω. item δεδιότα δὲ δίκης ἕνεκα δρασκάζειν.

Horum vocabulorum istud *ἐπιορκήσαντα* hac in lege non id significat, quod nobis nunc vulgari loquendi more significat, hominem puta, qui *pejerarit*, sed simpliciter eum, qui *dejerarit*, seu jusjurandum dixerit per numen Apollinis conceptum; illa enim prisca lingua, qua Solonis æquales utebantur, *ἐπιορκεῖν* nihilo plus valebat, quam nunc *ὀμνύναι jurare* simplex: pari modo isti *δρασκάζειν* de eodem usurpabant, de quo nos hodie *ἀποδιδράσκειν* usurpamus.

Si quis (ait porro legislator) furem, qui intra domum sit, *ἀπίλλῃ τῇ θύρᾳ*, significare volebat, præclusa janua intercipiat, vel, exitu arceat.

Vocabulum *ἀπίλλειν*, quod hodie pauci sunt qui intelligant, tum temporis idem valebat, atque hodie valet *ἀποκλείειν*, neque quod sono inter se ista differunt, ideo re quoque differunt.

Æs mutuo datum (ait) hactenus esto *στάσιμον*, quatenus creditor vult.

Στάσιμον non significat hic loci librabile, sed hoc præcipit legislator, ut creditori liceat a debitore fœnus exigere quantum ipse voluerit. Recita legis hanc clausulam.

"Οσαι πεφασμένως πολοῦνται, et οἰκῆος βλάβην τῆς δούλης διπλῆν ὄφλειν.

Attendite, judices, animum. *πεφασμένως* tantundem valet atque hodie *φανερῶς propalam*, et *πολοῦνται* idem atque *βαδίζουσιν ambulant*, et *οἰκῆος* idem atque *θεράποντος servi*. [quo fit, ut legis hæc sit sententia: qui servi corpus vitiaverit, is duplo mulctetur, atque si ancillæ.]

6. Infinita, judices, hujusmodi prostant in legibus. Verum, etsi pauca numero sunt exempla quæ illinc modo protuli, spero tamen vel ex his solis Theomnestum, nisi plane plumbeus est, nunc tandem aliquando intellexisse, res adhucdum easdem esse quæ fuerunt olim, vocabula autem, quibus ad illas res significandas utimur, alia in aliorum locum succedere, neque iisdem nos nunc uti quibus olim priscos illos homines. Faciet ipse mox meæ spei suæque docilitati fidem, cum tacitus ex his subselliis domum discedet, nil contra hiscens, vi veritatis ad silentium redactus. Sin autem id minus faciat, tum secundum me, judices, oro vos, æquam et veram date sententiam, recogitantes, malum esse multo atrocius, te domum e foro redire cum probro patricidii, quam cum probro scuti abjecti. Ego equidem videri malim scuta quotquot usquam terrarum sunt omnia abjecisse, quam animo erga patrem tam truculento et belluino præditus esse. Hic quidem Theomnestus cum vere commisisset illud flagitium [cujus eum Lysitheus insimulabat, abjecti puta scuti], minorque eum cum pœna maneret convictum, quam me nunc manet, si a vobis condemner, non solum a vobis commiseratione motis absolutus est, sed etiam perfecit, ut Dionysius, qui Lysitheo testimonium contra se, Theomnestum, præstiterat, ceu falsus testis, a vobis infamia notaretur. Ego vero, qui Theomnestum viderim, cum id faceret, quod vos omnes mecum nostis [h. e. cum abjecto scuto ex acie auffugeret], ipse autem scutum meum salvum retulerim, sauciatus tam diro probro, quod perinde cum legum edicto atque cum veritate facti pugnat, in ista sortis nostræ disparitate, cum mihi quidem funesta calamitas immineat, si hic absolvatur, hunc autem, si maledicti per nefas in me conjecti damnetur, levis et vix mentione digna pœna maneat; egone, inquam, facultate priver jus ab eo meum repetendi? Ecquo ego vos delicto offendi? Ecquid est, quod vitio mihi vertatis? Num hoc, merito mihi probrum hoc adspersum fuisse? At ne vos ipsi quidem aiatis. An istud, Theomnestum, et ipsum virum honestiorem esse et loco natum nobiliore, quam me? At ne ipse quidem Theomnestus postulet ita de nobis existimari. An hoc prætexetis judicii vestri iniquitati, quod abjecti degenerisque me animi incusetis, qui, cum scutum ipse abjecissem, maledicti per nefas objecti causam illi intentem, qui scutum suum salvum ex acie domum retulisset? Atqui de me profecto hujusmodi

rumor in urbem non emanavit. Recordamini hoc quoque, judices, vos in Theomnestum donum contulisse tantum et tam præclarum, ut, quum illo eum ornaretis, facile non esset civium omnium unus, quin Dionysium miseraretur tam gravi clade perculsum, videns eum, qui virum fortissimum in discriminibus se exhibuisset, e judicio vestro damnatum his cum verbis discedentem: perquam sinistris avibus illam nos expeditionem inisse, qua cum multi nostrorum cecidissent, tum, qui servassent arma, ab his qui abjecissent, per falsi dicti testimonii calumniam, damnarentur: satius sibi futurum fuisse in acie dimicanti occumbere, quam salvo domum reverso in sortem incurrere tam luctuosam. Nolite itaque committere, judices, ut Theomnesti, quæ audit probra, ea probra merita audientis, ulla ducamini commiseratione, eive conniveatis, per insolentiam et superbiam intolerabilem in alios probris infandis grassanti, et concionanti id quod homini abjectione scuti infamato per leges non licet. Ecquod enim aliud mihi accidat infortunium acerbius, quam si tam turpis criminatio inulto mihi perferenda sit, super ejusmodi patre, qui eximiis virtutibus meamque pietatem proborumque omnium reverentiam sibi devinxisset? Sæpius ille strategi munere functus, multis obitis una vobiscum pro patria periculis, ab hostibus nunquam captus, a civibus nunquam male redditæ rationis damnatus, annum ætatis agens a sexagesimo septimum, propter benevolentiam qua erga vestram plebem ferebatur, et propter studium quo exarserat civilia vestra jura tuendi, a crudelissimis tyrannis peremptus est. Jamne tandem videor vobis, judices, merita in eum iracundia exarsisse, qui me per nefas criminatus sit in ejusmodi patris jugulum impiam sicam demisisse? Jamne videor vobis, jure merito consurrexisse ad abluendam a patris memoria tam fœdam maculam, qua ipsius quoque nomen una cum meo respersum fuit? Ecquid enim aliud illi poterat acerbius accidere quam hoc, ut, cum reapse ab inimicis esset peremptus, a liberorum suorum ferro concidisse diceretur? Cujus patris monumenta virtutis adhucdum juxta vestra, cives, dedicata conspiciuntur: scuta autem, et ab hoc ipso Theomnesto et ab ejus patre abjecta, ignaviam eorum imbellemque animum adhucdum testatum faciunt, in fanis hostium suspensa; tam cognata ipsis et stirpitus insita labes est timiditas et bellicarum artium abhorrentia. Atqui, quo proceriora atque vastiora ipsis sunt corpora, quo robustiores lacerti, quo os juventa florentius, hoc severiore digni sunt vestra, judices, animadversione: constat enim, in isto carnium vigore atque luxurie, animos ipsis esse intermortuos.

7. Sed habebit, id quod audio, receptum ad hanc excusationem, ut aiat, ista probra se per iracundiam in me jactasse, qui testimonium cum Dionysio idem in se dixissem. Ego vero vos contra meminisse velim, judices, iracundiæ nullam esse datam a legislatore ve-

niam, sed mulctam convitiatori irrogari, veritatem criminationum documentis factorum non approbanti. Atque jam bis ego hoc Theomnesti dedecus testimonio meo approbavi; ignarus quippe tum temporis, de quo postmodum mihi constitit, eos vos esse, qui fortes viros in acie manentes puniatis, armorum autem abjectorum reos factos indulgentia et dissimulatione transmittatis.

8. Verum enimvero satis hac quidem de causa est actum, dictisque quod addam nil habeo: vos potius rogo, judices, ut Theomnestum condemnetis, reputantes vobiscum, non posse capiti meo discrimen ullum aliud quam hoc est gravius conscisci. Nam qui actor videor esse, reapse reus sum; Theomnestum probri reum cum ago per nefas in me conjecti, tum de salute fortunisque meis omnibus periclitor, in unius vestri suffragii discrimine parricidii crimen aut sustinens aut effugiens: quibus enim testulis Theomnestum absolvetis, si feceritis, iisdem parricidii me damnabitis, me, qui civium omnium unus, ut primum virilem ingressus ætatem, in examine probatus vobis, rebus gerendis meisque privatis et civilibus a vobis habilis judicatus fui, ob cædem patris mei triginta viris in curia Areopagitica diem dixerim. Quorum vos memores mihique patrique legibusque publice fixis, et jurisjurandi ab ipsis vobis dicti religioni, succurrite.

LYSIÆ
CONTRA THEOMNESTUM
ORATIO II.

[Interprete Augero: interpretationem enim omittebant tum Taylorus tum Reiskius.]

1. Multi vestrum sciunt et mihi testes sunt, quod Theomnestus dixit me patrem meum occidisse: quod autem non occiderim manifestum est; duo enim et triginta annos natus sum, et a vestro reditu hic est annus vicesimus. Patet igitur annos duodecim me natum fuisse, quum pater meus a xxx viris est interfectus; illa autem ætate neque quid fuerit oligarchia scire, neque patri mortuo succurrere, potui. Neque etiam recte pecuniarum causa illi insidiatus fuissem: omnes enim facultates invades frater major natu, patriis bonis me spoliavit.

2. Forsan dicet non esse eorum quæ lege interdicuntur, si quis dixerit aliquem *τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι*: hæc enim legem non vetare, sed *ἀνδροφόνον* aliquem appellare. Ego vero arbitror non de vocabulis, sed de vocabulorum sententiis, laborandum esse, omnesque intelligere, quod quicunque aliquos *ἀπεκτόνασι*, eorundem sunt *ἀνδροφόνοι*, et quicunque alicujus sunt *ἀνδροφόνοι*, hunc *ἀπεκτόνασι*. Magnum enim fuisset negotium legislatori omnia vocabula scribere, quæ eandem significationem habeant: at, quum unum protulerit, idem statuit de omnibus. Non enim, Theomneste, si quis te vocet *πατραλοίαν* vel *μητραλοίαν*, pœnis obnoxius est: si quis vero verberaverit *τὴν τεκοῦσαν* vel *τὸν φυτεύσαντα*, a pœnis immunis erit. Et, si quis te dixerit *ῥίψασπιν* impunitus erit: lege enim pœnam caveri, si quis dixerit aliquem *τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι*, sed non si quis eundem dixerit eam *ῥῖψαι*. Similiter, si unus esses virorum undecim, annon reciperes hominem adductum ab aliquo, qui togam vel tunicam spoliatus esset, si eum non nominaret *λωποδύτην*: et, si quis *παῖδ' ἐξῆγεν*, annon reciperes ut *ἀνδραποδιστήν*. Et ipse quidem virum postulasti convicii quod dixerit te *ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα*. Attamen de *ῥῖψαι* in lege altum silentium, sed si quis dicat *ἀποβεβληκέναι*. Quomodo igitur non iniquum est te, ubi opus sit inimicos tuos ulcisci, ita leges interpretari ut ego nunc: at, ubi alteri conviciatus fueris, pœnas subire nolle. Mihi igitur succurrite, id habentes in animo multo gravius esse exprobrari quod patrem

quis interfecerit quam quod clypeum abjecerit. Ego sane mallem omnes quoquot sunt clypeos abjecisse, quam ita animatum fuisse in parentem. Istum utique vidi id facientem, quod vos scitis; et meum ipse clypeum servavi. Cur itaque ab eo pœnas non repeterem? Cujus criminis apud vos suspectus? Anne quod vere mihi objecta sit hæc exprobratio? at nec vos id dicere possitis. Anne quod reus melior sit quam ego? at nec iste quidem affirmaverit. Anne quod egomet armis meis abjectis eum convicii postulem qui sua domum salva retulit? at non ea fama percrebuit in civitate. Ne igitur vos misereat merita audientis convicia, eidemque insolescenti et maledicenti contra leges condonetis: præsertim de illo homine qui vestris exercitibus sæpius præfuit, qui multa vobiscum subiit pericula, qui nunquam in hostium potestatem venit, qui annos natus septuaginta propter suam in populum Atheniensem benevolentiam in oligarchia occisus est. Par est sane succensere pro tali viro. Quid enim illi acerbius contingere poterat, quam ab hostibus interfici, infamari vero quasi a propriis filiis interfectus fuisset? Cujus virtutis monumenta in templis vestris conspiciuntur, istorum autem ignaviæ in templis hostium apparent.

3. At dicet quod hæc præ ira in me effuderit. At vos recordemini nullam iracundiæ veniam dare legislatorem, verum pœnas a conviciatore sumi, ni ea quæ dixerit vera esse demonstret. Equidem jam bis de isto testatus sum: neque enim noveram vos supplicio eos afficere qui alios arma abjicere videant, et ipsis abjicientibus condonare. Vos igitur obtestor ut Theomnestum condemnetis. Nunc enim actor sum in causa convicii, eodem tamen judicio cædis paternæ reus constituor, qua contentione nulla gravior esse possit, qui solus, simul ac inter viros sum annumeratus, triginta viros ad Areopagum in jus vocavi. Quapropter mihi patrique meo subvenite.

LYSIÆ

CONTRA ERATOSTHENEM

UNUM E TRIGINTA VIRIS

ORATIO.

1. Non exordium hujus accusationis, sed finem invenire, arduum mihi videtur esse, judices: tot ab illis [trigintaviris] et tanta perpetrata sunt facinora, ut, ne si mentiatur quidem accusator, graviora et turpiora incusare possit quam reapse illa sunt istorum scelera, et qui vera solummodo commemorare sibi proposuerit, omnia enarrando persequi haud valeat, sed necessario aut magnitudo atque multitudo rerum dicendarum dicentem obruet aut dies deficiet. Conversus mihi nunc videtur ordo rerum, contraque eventurum atque olim solebat. Olim edebant a judicibus interrogati actores, quæ simultas sibi cum reis intercessisset, et qua re impulsi lites quasque agitandas suscepissent: nunc haud alienum sit reos percontari, quanam tanta læsi sint a republica offensione, ut ejus ulciscendæ libidine perciti tam furiosis modis in eam debaccharentur. Quæ nunc ego non eo disputo, quo negem privatas mihi cum istis simultates esse, quæ mihi sunt gravissimæ, ut cum auctoribus irreparabilium cladium domesticarum; sed quo significem, in ista innumerabili multitudine malorum ab istis publiceque privatimque datorum, nostrum quemque tamen ad lamentandum irascendumque de privatis magis suis incommodis quam de publicis natura duce delabi. Ego itaque, judices, qui neque privatas meas causas neque alienas unquam in foro sim executus, eo necessitatis adactum me ab hujus Eratosthenis facinoribus video, ut facere prorsus nequeam quominus eum accusem: quanquam hanc parans et instruens accusationem persæpe in incredibilem incidi animi dejectionem, cœpique vereri ne per infacundiam meam forique insuetudinem accusatio hæc minus prospere succedat minusque satis ei faciat quod mihique fratrisque manibus debeo, neve multum infra rei dignitatem subsidat; conabor tamen, rem a principio repetendo, vos quam potero brevissimis docere.

2. Cephalus pater meus, ut sedes fortunarum suarum hoc in solum Atticum transferret, oratione Periclis adductus est: triginta

per annos quot inquilinum hic egit, neque ipse neque nos civium vestrorum quenquam in jus vocavimus neque causam in foro accusati a quoquam diximus, sed ita fuimus civilis juris in republica participes, ut neque alios offenderemus neque ab aliorum injuriis exagitaremur. Ex quo autem Trigintaviri, homines improbi et conscelerati, juris æqui perversores, summa rerum potiti sunt, laudabile jactantes remp. corrigendi et restaurandi studium, atque præ se ferentes oportere civitatem a flagitiosis purgari quo reliquorum civium animi ad virtutis et justitiæ studia converterentur, ejusmodique sermonibus dictu audituque speciosis exspectationem publicam fallentes, neque enim a se impetrare poterant ut factis quoque orationis suæ probabilitatem approbarent; ex eo tempore in pejus ire cœpit nostra res et privata et publica summaque imis mutata sunt, ut conabor ego vos per exempla vestra ducendo eaque vobis in memoriam revocando docere, posteaquam de privatis meis casibus præfatus fuero. Surgentes in consessu Trigintavirorum Theognis et Piso de inquilinis auctores fiebant, esse in illis qui præsente novo rerum statu gravarentur: lectissimam hanc esse opportunitatem, per speciem pœnarum a noxiis repetendarum locupletes expilandi magnasque opes colligendi; universe hoc unum ante omnia spectari agique oportere, ut civitas ad incitas redigeretur, atque desolata, vasta, inhabitabilis, et prorsus nulla redderetur: imperium tenentibus opus esse nummis quoquo modo corradendis. Hæc illa jactantes haud ægre persuadebant audientibus iis, qui cædes hominum pro nihilo ducentes, rapinas et opum extorsiones summi facerent. Placuit ergo decem ex inquilinis locupletissimos omnium comprehendi; at in his tamen par pauperiorum, quo invidiam cupiditatis a se avertere bonique publici rationes excusare possent, quasi, ut reliquorum suorum cœptorum atque institutorum nihil non, ita hoc quoque consultissime et ad salutem publicam accommodatissime fecissent.

3. Sortiti sic inter se domos expilandas, in eam quisque domum irrumpebat, quæ ipsi sorte obtigisset. Ad meam delati deprehendebant me peregrinos hospitali convivio excipientem, quibus ejectis Pisoni me tradebant; reliqui in officinam ingressi, mancipiis operam dabant lustrandis et in tabulas referendis, ut fit in bonis publicatis. Interim ego Pisonem interrogare, velletne mihi salutem nummis præsentibus vendere: aiebat Piso velle, si quidem pretium redemptionis satis sit luculentum. Offerebam talentum argenteum: annuebat Piso conditioni. Jam noram equidem Pisonem omne jus divinumque humanumque tanti non facere: nihilominus tamen in illa rerum facie, quibus tum septus eram, imprimis factu judicabam esse necessarium, ut Pisonem jurisjurandi religione obstringerem. Jurabat, exitium sibique liberisque imprecans si fefellisset, facturum se, post æs pactum in manus suas datum, ut ego tutum in locum perductus salvus essem; quo facto in œcum, ubi arca nummaria posita erat, ingressus aperiebam arcam: ibi Piso, sentiens et ubi nummos atque reliquam pretiosam supellectilem haberem, et arca aperta facillime prædam simul omnem corripi et aufferri posse, intrabat ipse quoque, lustratisque copiis præsentibus inescatus, par famulorum arcessit, quos arcam cum intus positis absportare jubet. Aufferebat ille sic, non talentum argenteum quod pactus fueram, sed tria talenta, judices, cum quadringentis Cyzicenis aureis et centum Daricis et phialas argenteas quatuor: unde, ut saltim parum quid detractum pro viatico mihi reliquum faceret, Pisonem rogabam. Ille vero me admonebat, sapienter me facturum, si nudus discedens saluti meæ prospicerem; ejusmodi enim instare tempora, quibus congratulaturus mihi essem, quod spiritum salvum, reliquis bonis omnibus amissis, abstulissem, ejusque rei, ceu magni beneficii, gratias ipsi essem habiturus. Sic exibamus domo: verum exeuntibus nobis, ipso in ostio, Melobius et Mnesitheus occurrebant, ex officina nostra redeuntes, atque quo tenderemus interrogabant: respondebat Piso, se mecum ad fratrem meum [Polemarchum] contendere, quo rem ejus quoque familiarem perlustraret. Ibi Pisone illuc ire jusso, me secum retinebant et se ad Damnippum euntes comitari jubebant. Interim Piso, clam in aures meas insusurrans, auctor mihi fiebat ut tacerem et bono animo essem; nam se illuc quoque venturum esse. Delati illuc, Theognin reperiebamus, cui cum me tradidissent abibant. Hoc in discrimine versanti mihi visum est salutis fuga quærendæ periculum facere, certa quippe et inevitabili peste me manentem manente. Damnippo itaque arcessito, F a m i l i a r i s t i b i s u m, D a m n i p p e (inquam), t u a m i n d o m u m v e n i n o n s p o n t e m e a, n i l d e l i q u i, s e d o p e s m e æ m i h i p e s t e m a f f e r u n t. P r æ s t a t u m i h i t a n t i s m a l i s s e p t o p r o m p t u s e t l u b e n s q u i c q u i d i n t e o p i s a t q u e f a c u l t a t i s e s t, q u o s a l v u s e v a d a m. Recipiebat quidem Damnippus facturum: consultius tamen idem sibi videri admonebat cum Theognide quoque rem communicari, quem existimaret, lucri spe ostensa, nihil non indulturum. Interim, Damnippo sic cum Theognide sermones conferente, venit in mentem fuga me subducere — peritus eram domus, noramque binis utrinque foribus instructam, antica et postica —, animumque sic induxeram, alterutrum necessario esse eventurum, ut conatus hic evadendi aut prospere succederet aut minus: quod si ergo a nemine observatus neque impeditus elaberer, me potitum fore sperata atque optata salute; sin autem deprehensus e fuga retraherer, ne sic quidem spem salutis omnem occidisse, si Damnippus Theognidi precibus et lucri spe ostensa persuadere posset, ut elabendi veniam mihi nummis

venderet; qui Theognis si pretio sit exorabilis (et videri esse), non minus me esse evasurum, tametsi captum, ac si captus et e fuga retractus plane non essem; sin autem durum se Theognis præberet, non acerbiorem mihi neque certiorem necessitatem mortis tum instare, quam nunc instet, si nullo facto evadendi conatu maneam. Hæc ego mecum cogitans elabebar, illis ad ostium in semitam patens stationem servantibus: et accidit, id quod propitiæ fortunæ meæ debeo, ut trium januarum, tot enim evasuro trajiciendæ erant, nulla non pateret reserata. Sic perveni in Archenei naucleri hospitium [in Piræeo]; hunc protinus in urbem mittebam, de fratre percontaturum: qui Archeneus inde reversus ad me istæc retulit, fratrem ab Eratosthene fortuito publica in semita occurrente correptum in carcerem esse ductum. Quibus auditis ego proxima nocte navem conscendi, quæ me Megaram per mare traduxit.

4. Interim tyranni Polemarcho quoque solitum illud sibi suum istaque ætate creberrime frequentatum edictum denuntiabant, ut cicutam biberet, tacita causa, prætermissa accusatione: tantum aberat, ut auditus Polemarchus, dicta capitis causa, ex formula juris damnatus, extremum supplicium toleraret. Fato sic suo defunctus cum e carcere Polemarchus extractus esset, haud permiserunt tyranni nostrarum ædium, quæ ternæ nobis erant, ex ullis eum efferri, sed in cella quadam meritoria ab ipsis conducta cadaver spectandum proposuerunt: vestis, quæ multa nobis et pretiosa erat, nihil nobis funeris ergo rogantibus dabant, sed amicorum alii alia, hic pallium, ille pulvinar, alius quodcunque tandem, ad Polemarchi funus conferebant. Videte, judices, quo cupiditas eorum inexplebilis processerit, turpissimis illa quibusque modis quæstum facere haud dedignans: videte documentum immanis animi ab illis proditum, qui tot tantasque nostris e fortunis egissent rapinas, qui nostris ex officinis septingenta numero scuta extulissent, qui auri argentique facti et æris et mundi et supellectilis et vestis muliebris tantam vim compilassent, quantam ne sperassent quidem unquam futurum ut adipiscerentur, qui mancipia centum et viginti numero nostris ex officinis abegissent, quorum optima quæque corpora cum sibi privatim habenda et servanda delegissent, reliquam fæcem ærario adscripserunt; verum ne in hac quidem immanitate constitit incredibilis eorum et insatiabilis cupiditas diraque sitis ex unaquaque re turpissima ditescendi, Polemarchi uxor quas tum habuerat inaures aureas, cum ab eo in domum ipsius materfamilias induceretur, eas ex illius auribus ipse sua manu Melobius evulsit.

5. Denique nulla pars rei nostræ familiaris, quamvis minuta et contempta, digna ab ipsis est habita reverentia atque commiseratione, sed haud secius in nos a divitiis nostris stimulati sævierunt, atque alii a vindicta acti fuissent facturi, si quos atrocissimis qui-

busque contumeliis atque injuriis offendissemus; quanquam ita de civitate vestra meriti non eramus ut hanc mercedem ferremus ab illis studii erga rempublicam a nobis multis modis declarati, choregiis nullis non functi eramus, permultis quoque contributionibus spontaneis egestatem publicam sublevaveramus, ipsos nos pudentes atque sobrios gesseramus, imperata omnia exsecuti eramus, simultates cum nemine culpa nostra contraxeramus, non paucos contra civium Atheniensium captivos factos nummis nostris ex hostium potestate redemeramus; denique, inquilini cum essemus, ejusmodi cum moribus versati fueramus in republica, ut mores nostri toto cœlo distarent ab istorum moribus qui cives nati essent. Hi enim civium suorum permultos a se solo patrio expulsos coegerunt hostium in solo considere; multos a se per summum nefas interemptos justis funeris fraudarunt; multos, quibus ea fuisset vitæ famæque dignitas ut et jure petendorum honorum gauderent et gerendis honoribus habiles haberentur, capite minuerunt, et jure in foro standi et in luce reipublicæ versandi spoliarunt; multorum filias nubiles, in ipsa spe amplissimarum conditionum uxoriarum, eo obscuritatis atque miseriæ depresserunt ut elocari non possent; eo denique processerunt impudentiæ et audaciæ, ut ad vos prodire, vultus vestros ferre et causam capitis dicere sustineant, negentque se mali quicquam commisisse cujus se pudere oporteat. O quam ego velim hæc jactantes eos non mentiri! nam ad me quoque pars laudis hujus eaque non minima pertineret. Jam vero neque erga rempublicam neque erga me jactare laudes tam inanes et tam ementitas possunt; longe aliter et de republica et de me privatim meriti sunt; fratrem enim meum, id quod modo memini me prædicare, hic Eratosthenes neci dedit, neque privata ulla ejus injuria ipse læsus neque in reipublicæ commoda peccantem cernens, sed sola actus contentione indomitæ suæ legesque et jura omnia aspernanti cupiditati inserviendi. Quem Eratosthenem, cum pace vestra, judices, in hunc evocabo suggestum, unde nunc ad vos verba facio, atque interrogabo. Animum enim sic induxi meum, ut vel cum alio quocunque iis de rebus agere, quæ ad istius salutem tuendam faciant, nefas et impium ducam; quæ autem ipsi pestem allatura videantur, ut de iis vel cum ipso Eratosthene, agere mihi per religiones deorum licitum censeam. Age ergo, Eratosthene, adscende huc quæso et responde mihi ad interrogata.

6. Adduxistine Polemarchum ad undecimviros, nec ne? Magistratuum imperio parui, metu pœnæ, si recusarem morem gerere. Interfuistine, cum deliberationes super nobis in curia haberentur? Interfui. Assensusne iis es qui nos tollendos censebant eorumque partes oratione tua firmasti, an contra dixisti? Contradixi. Quo nos ne occideremur? Quo nempe ne occideremini. Censens inju-

riam nobis fieri, an jus æquum? Injuriam enimvero. Itane vero, homo impurissime, patrocinatum te nobis ais quo salvi essemus, at idem tute tamen Polemarchum nihilominus comprehendisti quo exitio dares? et quo tempore nostra salus adhuc in arbitrio manuque sodalitii vestri esset, eo tu te ais oblocutum esse sanguinum nostrorum sitientibus; quo autem tempore penes te solum esset Polemarcho aut eripere spiritum aut condonare, tum tu eum in carcerem abduxisti? Vir fortis et honestus ideo vis haberi, quod oblocutus inimicis nostris sis (si verum ais), quanquam obloquendo, nihil profecisses; Polemarchum autem a te comprehensum quod occideris, ejus rei pœnas te mihique et hisce judicibus debere nullas autumas?

7. Sed age largiamur hoc ipsi, ut verum dicere credamus affirmantem, se oblocutum esse, quamquam mentiri utique videtur; at hoc profecto vos ei aienti credere haud convenit, imperata ipsum esse exsecutum: est enim id quidem imprimis incredibile. Fac, demandatam tibi fuisse cædem nostram. Quis aut quid te cogebat obsequi? jusjurandum? Atqui in inquilinis profecto, cujusmodi nos eramus, tyranni non videntur jurisjurandi religione teve aliumve quempiam obstricturi fuisse. Deinde, id si tenemus quod consentaneum est, eccui omnium uni minus illi erant hoc negotium delegaturi, quam huic, qui, quod ait si verum id ait, ipsis fuisset refragatus sententiamque tulisset in partem ipsis contrariam? Ecquem enim alium probabile erat mandata indiligentius atque cunctantius esse exsecuturum, quam eum, qui rebus, quas isti effectui dari voluissent, dissuasionis suæ pertinaciam opposuisset? Præterea, reliquis quidem Atheniensibus idonea, ni fallor, esse debet excusatio, si facta sua ad Trigintavirorum auctoritatem referant: ipsos autem hosce tyrannos ad ipsosmet sese auctores referre suorum actorum rationes, qui ferendum erit? qui approbari hoc vobis patiemini? Alius enim si quis tum in urbe fuisset magistratus ampliore quam trigintavirale collegium potestate armatus, isque magistratus Eratostheni mandasset cædes hominum insontium perpetrandas, nescio an veniam ei merito daretis: jam vero undenam pœnas unquam repetetis vobis debitas et jus vestrum adipiscemini, si Trigintatyrannis imperia Trigintatyrannorum excusare licebit? hoc est prætexere se in auctoritate ipsos sua fuisse, libidini ipsos suæ obtemperasse. Tantamne vos excusationis ineptiam probabitis? At Polemarchum ait a se, non domo extractum, sed in via publica correptum, ideo quod saluti ipse suæ caveret et pareret mandatis Trigintavirorum, in carcerem abductum esse. Tanto pejus, tanto inexcusabilius. Solebatis vos, cives, tum temporis ægerrime ferre, si qui a tyrannis missi, aut vosmet ipsos, aut rerum vestrarum quicquam requisitum, vestras in ædes irrumperent. Quanquam hi intra veniam peccabant mandata exsequentes, quorum omissionem scirent se suo capite esse luituros;

nam domum alicujus ablegatos illuc non ire aut infitiari a se domi repertos eos esse qui fuissent, capitale discrimen poterat audentibus consciscere: quod si ergo his intra veniam peccantibus vos nihilominus tamen jure merito succensebatis, quanto majori jure veniam denegabitis alteris, inexcusabilius eo peccantibus, quod homines publica de via abreptos in carcerem abducerent. Quid impediebat Eratosthenem, quominus senatui renuntians Polemarcho se negaret occurrisse? aut, si tutius judicaret, ita se renunciare, occurrisse quidem sibi Polemarchum in via, se vero hominem haud noscitasse, cujus os et vultum minus haberet consuetudine cognitum; quis eum potuisset hæc assimulantem mendacii coarguere? excusationes hujusmodi neque scrutinium neque convictionem admittunt, etiamsi te inimici tui vel maxime convincere contendant. Debebas, Erathosthene, si homo frugi eras quem te fers, multo magis injustæ neci destinatos de imminente periculo admonere quo id devitare possent, quam sceleratis cives insontes per nefas de medio tollentibus operam navare. Tu vero ita te in oculis omnium gessisti, ut facta tua planissime doceant, rebus tum gestis te non modo non contristatum, sed etiam delectatum fuisse: quapropter hosce judices decet secundum factorum quorum tibi conscii sunt veritatem magis, quam secundum prædicationum tuarum præstigias sententiam dare, et e rebus gestis, quas a vobis profectas norunt, sermones tum in collegio vestro agitatos colligere, quandoquidem horum sistere testes negatum est. Nobis enim non modo tyrannorum cœtibus interesse non licebat, sed ne domi quidem nostræ esse: quapropter penes ipsos est, cum nulla non peste rem nostram minuissent atque labefactassent, tamen, quodcunque modo voluerint, genus ornamentorum et bene de rep. meritorum de se prædicare. Ego vero haud repugnabo, concedam enim vero, quod ais, te inimicis nostris oblocutum esse. Miror tamen, quodnam tu nobis grandius malum fuisses daturus suffragando tyrannis, qui, cum refragareris tyrannis, Polemarchum tamen occideris. Agite, judices, respondete ad id, quod vos interrogare juvat. Quid ageretis, si fratres liberive Eratosthenis essetis? num absolveretis? Nullo modo: haud possitis, etiamsi velitis. Oportet enim Eratosthenem alterutrum horum docere, aut a se Polemarchum in carcerem abductum non esse, aut jure id factum. Atqui in confesso et extra controversiam est ab Eratosthene Polemarchum esse in carcerem ductum; et rursus ipse suo fassus est ore Eratosthenes, in eo, quod Polemarchum comprehendisset, ei factam a se esse injuriam: jam facilis vobis est, judices, hujus causæ disceptatio. Congressi sunt, adsunt, circumstant hæc subsellia frequentes, civesque hospitesque, vestram hac de causa sententiam cognoscere gestientes. Horum qui cives vestri sunt, hi domum discedent certiores facti prout aut condemnaveritis Eratosthenem aut absol-

veritis, ita, si quæ deliquerint, aut eorum se pœnas daturos, aut meliore quam nunc sunt conditione futuros, aut saltim non deteriore. Nam sive potientur cupitis, sive spe et conatibus audaciæ suæ excident: illud si eveniat, sciunt, impune se capitibus civium insultaturos; sin hoc, pari tamen se vobiscum jure civili gavisuros norunt. Peregrini autem quotquot nunc in urbe vestra versantur, scient, jure ne an injuria Trigintatyrannos suis quique ex oppidis agrisque sub præconis voce exterminent. Contendunt illi quidem nunc Trigintatyrannos ubique locorum exagitare, pro hostibus universæ Græciæ communibus eos habentes: ubi autem vos viderint tam leves tam inconstantes tam turpiter molles et ignavos, ut tyrannos, quorum injurias ipsi toleraveritis, in potestate cum habeatis, impunes tamen dimittatis, pœnitebit ipsos sui erga vos studii, multum ipsi sese ineptos et male sedulos judicabunt, qui vestri causa frustraneis conterantur molestiis odiaque Lacedæmoniorum tyrannis studentium insectationibus tyrannorum sibi consciscant. Imperatores vestros, navali ad Arginusas prælio victores, extremo supplicio affecistis, alia nulla de causa quam quod faterentur per tempestatis atrocitatem sibi negatum ut naufragos e mari sublectos servarent humarentve; existimabatis nimirum oportere vos, capitibus imperatorum vestrorum, tametsi victorum, manes tot virorum fortium eo in prælio misere ab undis haustorum placare: hos vero, qui privati adhuc, quantum in ipsis esset, ad cladem contulerunt classi vestræ apud Ægospotamos illatam, postmodum autem, summa rerum potiti, sponte sua, nemine cogente, multos civium indicta causa neci dederunt, id quod ipsi haud diffitentur, dubitabitis ipsosque liberosque extremis tollere suppliciis?

8. Hic defungi poteram accusatione finemque ei eram impositurus, existimans capita accusationis adhuc a me proposita ad damnandum reum sufficere: sic enim censeo, accusatorem hactenus debere contendere, ut reus judicibus videatur digna mortis supplicio patrasse; quod extremum est suppliciorum quæ a criminosis repeti possunt. Quocirca non video quid oporteat multum in hujusmodi hominum accusatione contendere, quorum tam sunt enormia scelera, ut pœnas sat magnas daturi non videantur, etiamsi singula quæque scelera si fieri possit binis mortibus luant. Verumtamen superesse video nonnullas causationes, quas me decet Eratostheni eripere. Æquum enim profecto non est ei quoque concedi, quod in hac civitate multi contra quam decebat usurpant, qui, cum vincere rebus et conjectas in se criminationes depellere nequeunt, dissimulata et præterita defensione præstigiis jactantiæ vobis illudunt, de laudibus suis ad vos multa et invidenda prædicantes, quam fortes sint milites, quam multa oppida a vobis alienata rursus ad vestram societatem redegerint: quanquam ne poterit quidem, etiamsi velit, ejusmodi de se laudes Erathosthenes prædicare; nam jubete modo eum, judices, demonstrare ubinam locorum ipse cæterique tyranni tot hostes occiderint quot hic cives sustulerunt, ubinam tot naves hostium ceperint quot ipsi hostibus nostris tradiderunt, aut quamnam urbem imperio Attico adjunxerint, tam amplam tam late potentem, atque hæc est ab ipsis sub jugum missa. At forsitan arma tamen tot detraxerunt hostibus, quot vobis? At mœnia tamen tam ingentia et tam firma ceperunt, quam sunt patriæ suæ, quæ mœnia ipsi manibus suis demoliti sunt? Quid mœnia loquor? Illi vero propugnacula circa Atticam omnia destruxerunt, planumque vobis fecerunt portum vestrum a se dirutum esse, non jussu Lacedæmoniorum, sed voluntate sua, quod existimarent, eo facto potentiam suam hoc fore stabiliorem.

9. Sæpe numero cum essem audaciam eorum miratus qui hosce tyrannos oratione tuerentur, tandem mirari desii, postquam in mentem venit, eorundem esse et facinorum nullum genus sibi reliquum facere et alios projectæ audaciæ homines sibi similes collaudare. Nam non nuper demum cœperunt civitatis vestræ huic formæ, quæ nunc obtinet ad libertatis dulcedinem et juris æqualitatem conformata, adversari: sed jam dudum ante visus est Eratosthenes ætate Quadringentorum hoc molitus, ut potentiam cum paucis amicorum communicandam sibi pareret: agitans hæc in Hellesponto cum a copiis quæ ibi tum erant deprehenderetur, in tantum venit capitis periculum, ut necesse haberet, repente relicta nave cui trierarchatus cum honore præerat, ex Hellesponto auffugere, una cum Iatrocle aliisque quorum nomina quid attinet a me commemorari? Sic illinc huc reversus, si qui formam reip. popularem poscerent, iis adversatus est. Quorum ego vobis omnium testes exhibebo.

TESTES.

Ab hoc inde tempore usque ad fatalem illam pugnam navalem apud Ægospotamos ab Eratosthene acta omnia silentio prætermittam; ut autem navale illud quod dico prælium reip. vulnus impressit insanabile, videte quomodo Eratosthenes se gesserit; tenente adhuc democratia, a sic dictis sodalibus quinque viri, Ephori seu inspectores appellati, constituebantur, id quod principium tumultus fuit, nomine illi quidem probabili tenus συναγωγεῖς, seu conciliatores animorum mutuam in gratiam, reapse autem principes globi conjuratorum adversus plebis vestræ libertatem; in his quinque viris etiam Eratosthenes hic et Critias erant. Hi magistros equitum per stationes disponebant, hi concioni quæ suffragiis suis sisceret præscribebant, hi quos vellent honoribus designari edebant, brevis ut sim, quæ vellent omnia pro arbitrio suo agebant, jubentes, ve-

tantes: ita vobis insidiæ, non ab hostibus modo, sed ab ipsis his quoque, tametsi cives vestri essent, parabantur, hoc contendentibus et molientibus, ut neque salutaria decernere possetis, et multarum rerum necessariarum inopia laboraretis. Norant enim, capitibus vestris insultare negatum sibi fore, nisi si vos malis fregissent et ad incitas redegissent: eo autem facto sperabant futurum, ut vos, præsentium malorum tædio victi ab iisque quam citissime liberari gestientes, nullas non ad conditiones descenderetis, futurorum malorum quæ illinc exsistere possent immemores. Horum Ephororum in numero fuisse Eratosthenem, quo certo vobis constet, judices, exhibebo testes, non ex iis quidem qui sociam tyrannis operam tum præstiterunt — neque enim hos exhibere possim —, at ex istis tamen, qui ex ipso audiverunt Eratosthene, quum Ephororum in collegio se fuisse affirmaret. Quanquam, si saperent hi tyrannidis satellites, non advocatos se illis præberent, non commendarent, non excusarent eos, sed premerent potius hos scelerum suorum magistros suo testimonio graviterque punirent, neque jurisjurandi a se dicti religionem pro arbitratu suo interpretarentur, pro re nata eam modo laxantes, modo adstringentes; verum sic sunt animati: quatenus officere et incommodare civibus possunt, hactenus autumant sancte sibi servandam esse jurisjurandi religionem; ubi autem locus offeratur civium rem augendi et secundandi, ibi religionem hanc securi violant. [Lædunt nempe civium commoda minuuntque, sponsionem Amnestias usque ad hostes reip. professos, qui sunt Trigintatyranni, extendendo eosque pacto oblivionis complectendo. E re autem civitatis facerent, si tyrannos beneficio legis illius excluderent. Verum tanto exarserunt tyrannorum studio, ut nocere civibus, quam tyrannis malint.] Hactenus hæc mihi adversus hos tyrannorum patronos dicta sunto: tu autem testes mihi cita, et vos testes huc adscendite.

TESTES.

Audivistis jam testes [confirmantes, ex Eratosthene audisse, cum se in collegio Ephororum fuisse perhiberet]. Videamus jam, quomodo se in collegio Trigintavirorum gesserit: his itaque dum interfuit, nullius unquam boni consilii atque salutaris auctor aut consors fuit, contra malorum atque exitialium fuit quam plurimorum. Civis bonus si fuisset, primum quidem defugere atque ejurare debuisset honorem patriæ tam funestum et constitutioni reip. legumque edictis tam repugnantem; tum, si mansisset tamen in isto sceleratorum sodalitio, decebat eum utique senatum [qui tum sedebat, minus legitimus magistratus, quam auctoritate cassus Trigintatyrannorum famulus], illum itaque senatum admonere, quoties nomina civium

insontium pro sontibus ad eum deferrentur, indices illos non vera crimina sed conficta et ementita indicare, ad pestem viris probis et honestis consciscendam. Batrachum et Æschylidem aliosque similes delatores non ea indicare quæ ipsi per se pro certis cognossent atque comperissent, sed commenta quæ subornati jussique a Trigintaviris essent ad senatum renunciare. Sed aiet Eratosthenes, victum se a multitudine et immanitate sceleratorum, tacuisse et sorti vestræ ingemuisse. Ego vero tuam erga plebem benevolentiam e silentio tuo qui colligam? eane nota est, qua civis patriæ bona fide deditus ab ejus hoste dignoscatur? Apage: non silentio, sed fiducia libertatis publicæ oratione tuendæ geritur resp.; cui si qui tum male vellent, hi ideo nihilo pejore loco erant, quod tacerent, quam si qui oratione senatum ad cædes et proscriptiones civium accenderent: nam cum essent qui silerent, tum erant contra alii haud pauciores, qui et verbis suaderent et factis patrarent tam dira et horrenda, ut alia vulnera luctuosiora imponi reip. nulla potuerint. Benevolentiam autem erga vos suam qui nunc jactant, qua vos tum prosecuti esse videri volunt, ut vult Eratosthenes, eccur hi eam tum non prodiderunt, alias salutaria consilia subjiciendo, alias ruentes in scelera dehortando?

10. Forte dicet (et nescio hercle, an hæc ejus excusatio haud paucis satisfactura sit) refragari tyrannis se reformidasse. Ego vero, si nondum satis Eratosthenem involucris assimulationum et mendaciorum evolvi, quibus animum vobis infestum et conscceleratum abscondere laborat, hic tandem eum plane denudabo, ut nemo sit futurus, qui non liquido cernat consilia et cœpta tyrannorum omnia Eratostheni placuisse, tametsi ea inter illos auctoritate polleret, ut, si voluisset ab illis dissentire, nil ei fuisset, cur ab illis sibi male metueret. Audistis, judices, qua contentione Eratosthenes, quo ardore causam Theramenis egerit, hominis sibi amici: atqui studium hoc excusandi et tuendi, non pro Theramene homine vobis pestifero, sed pro salute vestra, proferre et exercere debebat. Verum enim vero Eratosthenes, reipublicæ bellum indixerat; inimicos vestros amicos sibi fidosque habebat adjutores: quod ego utrumque ubi multis magnisque documentis demonstratum dedero, tum hoc quoque docebo, tyrannos inter se dissidentes, non vestri causa, sed sui, dissedisse, factionesque eorum non hoc certasse, quo vobis bene esset, sed utri soli in republica dominarentur. Salus enim civium per nefas oppressorum si curæ cordique unquam his fuit, et hæc si causa Therameni aliisque ei addictis fuit a tyrannis secedendi, eccubi erat viro magistratum gerenti locus nobilior benevolentiam ergo cives miseros declarandi, quam quo tempore Thrasybulus Phylen occupabat? Verum Eratosthenes, ut apud Phylen conglobatis opem aut afferret aut reciperet solummodo afferendam, tantum abest, ut po-

tius, habens secum collegas, factis ad Salaminem et Eleusinem excursionibus, trecentos inde cives Athenas in carcerem abduceret, unaque omnes sententia morte damnaret. Verum non tum solummodo, sed postmodum quoque rebus paulatim conquiescere incipientibus, infestum patriæ animum et a publica pace alienum prodidit Eratosthenes: ut enim in Piræeum redieramus primæque concertationes conquieverant, sermonibus de reditu mutuam in gratiam utrinque habitis, magna spes affulgebat futurum, ut imposterum eodem inter nos essemus animo quem luculentis significationibus prodidissemus. Etsi enim exsules in Piræeo congregati superiores e pugna discesserant, sinebant tamen urbanos a se devictos in urbem remeare: rursus urbani, ut in urbem redierant, statim Trigintatyrannos expellebant, præterquam Phidonem atque Eratosthenem, sibique præficiebant homines tyrannis inimicissimos, sperantes futurum, ut, qui Piræensium inimicos Trigintaviros acerrimo prosecuti essent odio, iidem rursus exsules in Piræeo congressos caritate sint amplexuri. Verum secus evenit. Phidon enim, qui in numero Trigintavirorum fuerat, et Hippocles et Epichares Lamptrensis cum reliquis qui Charicli et Critiæ eorumque sodalitio quam maxime adversari videbantur, ut semet in summam potestatem ingesserant, multo sæviorem in urbe tumultum concitarunt, civesque in bellum adversus Piræenses multo acrius quam ante inflammarunt; eoque planum fecerunt, a Trigintaviris se non studio Piræensium defecisse, neque luctu eorum affici qui per nefas aut jam perempti essent aut idem fatum adhuc obituri, sed hoc angi, quod essent qui auctoritate ipsis præstarent citiusque atque ipsi ditescerent. Summa rerum enim potiti partibus ambabus bellum indicebant, et tyrannis qui exempla crudelitatis extremæ in vobis statuerant, et vobis qui extrema quæque ab illis toleraveratis. Quanquam perspicuum nemini non esset, si jure vos exsularetis neque liceret vobis pedem in patriam referre, factam esse tyrannis injuriam, qui sub vestri nominis prætextu ex urbe fuissent expulsi; sin autem tyranni exsilio in quod acti essent meritas luerent scelerum pœnas, injuriam vobis fieri, qui reditu in natale vestrum solum arceremini: verum enim vero tyrannos merito constat exsulare, vos per nefas; non enim profecto ullum ob aliud crimen tyranni exsilio mulctati sunt, quam quod cives insontes in exsilium egissent, eaque patrassent, quæ tunc patrabant illi qui tyrannos rursus ejecerant. Graviter itaque Phidoni vos oportet irasci, quod eo delectus quo Piræenses cum urbanis reconciliaret in urbemque reduceret, eadem tamen scelera commisit atque Eratosthenes, eademque mentis improbitate Trigintatyrannos, homines, quamvis pessimos, se tamen utique meliores lædere conatus est, qua vobis exsulibus urbem reddere noluit; sed Spartam potius profectus, Spartanos ad suscipiendum contra Piræenses bellum hortatus est, criminando, Bœotorum in potestate

futuras esse Athenas illis domum redeuntibus, aliaque spargendo invidiosa quibus imprimis se sperabat illos commoturum. Verum rejectus a Lacedæmoniis, sive quod exta vetarent sive quod ipsi ab hac expeditione essent alieniores, centum talenta credito unde unde sumpserunt [Phidon, et Eratosthenes et si qui alii iisdem in partibus erant], quo haberent unde milites mercenarios conducerent. Huic militiæ magistrum sibi a Lacedæmoniis quasi mutuo ad tempus dari rogabant Lysandrum, hominem optimatum quidem principatus studiosissimum, populari vero gubernationi infensissimum, sed Piræensium ante omnes odio ardentem implacabili. Conscripto sic undique milite, nullo non hominum genere ad pestem civitatis excito, secum habentes Græcarum civitatum nonnullas, et ipsos adeo Lacedæmonios ad extremum tamen precibus expugnatos, sociorumque qui tum Lacedæmoniis erant quoscunque suas in partes pertrahere potuissent, his instructi copiis, non cives inter se reconciliatum, id quod jussi fuerant facturosque receperant, sed perditum ibant: et perdidissent utique, nisi virtus virorum fortium intercessisset, quibus vos, judices, testatum facite, pœnas ab eorumque et vestris communibus hostibus [Eratosthene similibusque] repetendo, vos gratiam ipsis quoque debitam esse relaturos. Nostis hæc vos ipsi quidem satis superque, ut certus sim, nil ad rem attinere, testes horum a me produci: verumtamen quoniam et ego aliquantisper respirare cupio, et nonnulli vestrum ita ducuntur sermonibus hisce de rebus, ut quo copiosius audiant de iis disseri, hoc magis delectentur, citabo testes.

TESTES.

11. Age nunc de Theramene quoque quam potero brevissimis docebo. Quem locum ingrediens rogo vos, judices, ut hanc orationis meæ partem non mea magis, quam reipublicæ causa, æqui et benevoli audiatis: ab animisque vestris hanc excludatis suspicionem, Eratosthene in discrimen adducto, me in Theramenem invehentem ab hac causa aliena agitare. Quod longe secus est: non aliena a re, sed vel maxime ad rem pertinentia ago. Relatum enim ad me est, Eratosthenem hoc agere, ut in oratione, quam mox hoc e suggestu causam capitis dicturus habebit, hoc fidat ante alia omnia defensionis quasi fundamento, ut se dicat in partibus Theramenis reliquorumque fuisse, qui una cum Theramene secedendo a Trigintaviris eorumque ausis adversando popularitatis opinionem adepti essent. Jactabit ergo, ut audio, Eratosthenes hanc suam cum Theramene amicitiam, scelera sua ea prætendenda velabit, in eam velut in latebram quandam perfugiet, quam a me occludi et intercipi par est: id quod faciam docendo, Theramenem utique non popularem, non studiosum vestræ dignitatis atque libertatis, sed

ei non minus infestum fuisse, quam aut Critias aut alius quicunque Trigintavirorum fuit. Frigida enimvero illa est Eratosthenis excusatio, insidiosa simulatio. Reip. partem aliquam si cum Themistocle gesisset, jactaret sine dubio suam cum Themistocle communionem curarum in mœniis exstruendis postularetque ideo in gloriæ quoque præmiorumque cum eo communionem admitti: credibile quidem est id eum facturum esse, qui, cum Theramene communicata sibi cum jactet consilia, illo cum Theramene, in quem unum maxime conferenda est culpa devastationis mœnium nostrorum, tamen pœnarum item communionem a Theramene hoc facinore meritarum detrectat. Non enim profecto mihi par illud virorum [Themistocles et Theramenes] paria præmia factorum tam disparium meruisse videtur: iste enim invitis Lacedæmoniis urbem nostram mœniis consepsit; hic vero mœnia a Themistocle condita solo æquavit, machinis diruta præstigiarum illarum quibus plebem circumvenerat. Verum secus evenit reip. atque par erat. Par erat una cum Theramene socios quoque perisse, nisi si quibus ab eo sejuncta consilia et instituta fuissent: jam vero video non a reis modo criminum nomen Theramenis ad criminum defensiones usurpari, verum etiam familiares ejus veluti rem sibi debitam poscere, ut in dignitate atque honoribus versentur; quasi Theramenes multis magnisque ornamentis remp. cumulasset, non ingentibus cladibus obruisset, is, qui primum quidem unus omnium maxime priorem optimatum dominatum condidit eo, quod auctor vobis est factus illius regiminis quo usi sumus Quadringentis obtinentibus. Pater quidem Theramenis, utpote qui tum in numero Probulorum esset, hæc agitabat: ipse vero Theramenes, quod videretur libertatis imprimis studiosus esse, Strategus a patre dictus est. Donec igitur in dignitate carusque vobis erat Theramenes, fidem suam reip. approbavit: postquam autem Pisandrum et Callæschrum aliosque sibi vidit anteferri, vestramque plebem ipsi patrique parere diutius nolle, ibi cum invidentia erga Pisandri factionem tum metu vestri causam et studia cum Aristocrate consociavit. Quo autem opinionem fidei de se plebi injiceret, Antiphontem et Archeptolemum, homines sibi amicissimos, a se accusatos morte damnavit: eo processerat improbitatis et perfidiæ, ut idem per suam cum illis familiaritatem vos subjugaret, et per fidem quam vos ei habebatis amicos homines neci daret: neque tamen satis habuit amicos a se pessumdari, vosmet ipsos adeo pessumdedit. Summis honoribus a vobis auctus habensque in manibus credita suæ fidei gravissimi momenti negotia, qua remp. servaturum ultro recepisset, eam ipse suis manibus evertit, eo quod se reperisse jactaret rem ingentem summique faciendam. Spondebat nempe pacem opera sua a Lacedæmoniis impetrandam, facillimo negotio, non datis obsidibus, non dirutis

mœnibus, non classe tradita: hæc se aiens perfecturum, recusabat indicare interrogantibus modum quo speraret perficienda; solummodo cœcam sibi fidem haberi postulabat. Habuistis, Athenienses, tot intercedentibus diffidentiæ momentis. Senatus Areopagiticus de pace ineunda et restituenda reip. salute cum Lacedæmoniis per legatos agitare cœperat; multi vos a fide Therameni habenda absterrebant atque revocabant, quibus eum hoc inprimis suspectum reddebat, quod, quam rem inter hostes vestros palam esset elocutus, eam rem velut arcanam vos cives suos celaret, contra quam alii omnes facerent, arcana non cives, sed hostes, celantes: vos tamen, his nil moti, Theramenis in manus patriam et liberos et uxores et vosmet ipsos tradidistis, magnitudine atque splendore promissorum freti quibus vos occœcaverat. Ille vero tam splendidorum promissorum omnino nihil reapse præstitit et ne præstare quidem unquam voluit, qui sic animum suum induxisset, ad contemptum deprimendam et enervandam et prorsus ad incitas redigendam esse remp.: quo effecit hoc, ut, quorum ad vos mentionem ne hostium quidem quisquam unquam fecisset et quæ civium nullus antea sperasset eventura, ad ea vos patienter accipienda et toleranda adigeret, non coactus a Lacedæmoniis, sed ultro ipsis ea deferens eosque invitans ad exigendum atque imperandum vobis suamque vobis persuadendi operam condicens, scilicet, ut Athenienses Piræeum suis ipsi manibus demolirentur præsentemque quæ tum erat reip. formam abolerent: bene nempe norat, nisi prorsus omni spe vos exclusisset, vos a se pœnas cito esse repetituros. Denique concionem citius haberi non sivit, quam præstitutum a se tempus diligentissime servatum atque elapsum esset, et Lysander Samo arcessitus cum classe advenisset, copiæque hostium terrestres congressæ urbem cinctam tenerent. His ita comparatis, coram Lysandro et Philochare et Miltiade concionem habebant [Theramenes puta, Eratosthenes, et reliqui Triginta] de forma reip. inducenda, sed concionem libertate carentem et vi armorum oppressam, ubi neque orator quisquam ipsis vocem neque magistratus minas auctoritatis suæ opponeret, sed vos facultate privati salutaria vobis sciscendi, sola scisceretis ea quæ istis probata fuissent. Ibi Theramenes cum dicendi causa surrexisset, auctor vobis fuit, ut urbem Trigintaviris traderetis, eamque reip. formam quam Dracontides ostendisset amplecteremini. Huic vos orationi, tametsi tam duris conclusi necessitatibus, tamen obstrepebatis eoque vos descensuros negabatis: summam scilicet rerum vestrarum in illa concione actum, et, utrum libertatem tuituri an servitutem obituri essetis, decretum iri, intelligebatis. Theramenes autem — recordamini modo, judices, intereratis enim et audiebatis, cum diceret, ut necesse sit vos meminisse facti cujus vos recte testes cito —, Theramenes ergo vestro se fremitu quicquam

negabat commoveri: multos enim Atheniensium eadem secum sentire atque agitare, penes se certum atque exploratum esse; Lysandro atque Lacedæmoniis probata se loqui. Secundum Theramenem assurgens Lysander, inter alia quæ tum multa spargebat minarum et superbiæ plena dicta, jactabat etiam hoc, se jam vos tenere rupti fœderis manifeste reos; non nunc de forma reip. vestræ induenda, sed de spirituum vestrorum securitate agi, nisi prompte jussis Theramenis pareatis. Boni cives quotquot illi concioni interessent, videntes armorum machinarumque apparatum sibi circumpositum et admotam vim atque necessitatem inevitabilem, alii suis in sedibus manentes quieti conticescebant, alii furtim se subducebant, hoc saltim secum efferentes suæ conscientiæ testimonium, nihil se reip. pestiferum scivisse: pauci quidam, sed illi scelerati pravisque ducti consiliis, imperata suo suffragio comprobabant. Imperabatur autem, ut summa rerum collegio Trigintavirorum mandaretur, conflato e decemviris, aliis quos Theramenes esset delecturus, aliis quos Ephori tum rerum potientes, aliis denique e corona excerpendis: ita perspicue vestram cernebant infirmitatem suæque certi erant potentiæ, ut in concione eventura præscirent. Auctorem vultis? idoneum dabo, non me, sed illum ipsum Theramenem, ista de se referentem; cui vos credere convenit. Quæ enim ego modo retuli, ea ille ipse coram senatu, illa in oratione qua capitis causam dixit, perhibuit: qua in oratione, cum exsulibus exprobrat quod per se redissent, tum in Lacedæmonios graviter invehitur eosque cum fastidio et supercilio traducit; collegas principatus Trigintatyrannos increpat, quod sibi, a quo ista quæ dixi omnia, modis illis quos dixi, elaborata et perfecta fuissent, et cui quicquid penes eos esset aculei, id omne uni deberent, hanc operæ ipsis navatæ mercedem referrent, qui ipsis tot fidei erga ipsos suæ documenta dedisset ipsorumque de fide erga se tot sacramentis quæ sibi dixissent certior esset factus. Horum tantorum aliorumque malorumque atque dedecorum, vetustiorumque atque recentiorum, majorumque atque minorum, architectus cum fuerit Theramenes, nil tamen istos pudebit amicos ejus se ferre, qui mortem non pro vobis sed pro ipsorum perfidia atque scelerositate oppetiit, et quam pœnam tyrannis dedit operæ ab ipso in evertendo ipsorum principatu navatæ, eam pœnam si dudum ante dedisset plebi libertate sua adhuc gaudenti, meritam utique dedisset: bis enim vos sub jugum misit, præsentium tædio, absentium appetitu, pulcherrimo et honestissimo nomine abutens, cujus sub larva teterrimorum facinorum veluti magister exempla præivit.

12. Verum satis hæc mihi de Theramene dicta sunto: vos autem Eratosthenem ejusque collegas punitote; venit enim, venit nunc tandem aliquando tempus, quo vestris a mentibus abesse debet

omnis clementiæ atque misericordiæ sensus, sumendæ vobis sunt ab iis pœnæ, cavendumque, ne, qui armati soletis hostes vestros in acie vincere, jus dicentes in foro vestris inimicis succumbatis. Beneficiorum, quæ jactant a se postmodum olim aliquando in vos conferenda, hoc minorem ipsis habetote gratiam, quo decet sæviorem esse animadversionem vestram atque vindictam scelerum ab ipsis jam commissorum: quibus tyrannis absentibus insidiati estis ut iis potiremini, eos in potestatem nacti e manibus ne dimittite; neque pejus ipsi vobismet consulite neque segnius ultum ite vestras injurias, quam fortuna, quæ vobis eos veluti compedibus constrictos tradidit. Accusatorum induite vobis personam, consurgite adversus Eratosthenem amicosque ejus, quorum nominibus obtendendis ille scelera excusatum ibit ea, quæ ipsis auctoribus atque consciis patravit. Sustinetis reip. personam, quam fingite vobis mente litem cum hoc Eratosthene suscepisse; tametsi conditione multis modis dispari: civium vestrorum si qui olim ad forum Trigintavirorum citarentur, eorum erat idem Eratosthenes accusatorque atque judex; nos autem nunc Eratosthenem ad vestrum forum trahentes, cum accusamus eum tum nos purgamus. Eratosthenes olim cum collegis homines insontes, indicta inauditaque causa, peremit: vos autem cum auctoribus pestis publicæ ea agitis æquitate, ut carnifices plebis tamen ex lege censeatis judicandos; quos etiamsi contra formulam juris punire juvet, at ne sic quidem sat dignas scelerum pœnas exigatis eorum, quibus publica minuerunt commoda juraque et majestatem populi violarunt. Ecquod enim ullum illi dignum suis facinoribus dederint supplicium? Cruoris ab illis effusi satisne vos æquam feratis talionem, si ipsos una cum liberis occidatis, vos, quorum patres et filios fratresque hi negata adeo defensionis copia peremerunt? At, si bona eorum immobilia proscripseritis, sic tamen satisfactum erit, ni fallor. Eccuinam? Civitatine? cujus ærarium expilarunt, multoties plus furantes, quam bona eorum sub hasta secta referant. An privatis hominibus? quorum ædes, velut immisso milite, ferro flammisque evastarunt. Quandoquidem igitur, tametsi nihil non agatis, tamen facere non poteritis, ut pœnas ab his sat dignas repetatis, ecqui non turpe vobis sit, vos ullum prætermittere pœnæ genus, quod in hos expediri quisquam velit? Nullum ille mihi genus audaciæ sibi reliquum facturus fuisse videtur, qui nunc causæ pro se dicendæ ergo eos ad judices prodeat, quos antehac multis a se læsos esse malis et injuriis ipse sibi sit conscius, et a quorum testimonio prævideat improbitatem suam confessum iri. Videte, quantopere vos contemnat: tametsi aliis multum fidit, multo tamen vos contemnit magis, quam patronis suis fidit. Quæ ambo vos nunc decet ad animum vobis revocare atque cogitare, neque ausuros istos unquam ea fuisse quæ

ausi sunt, si opera atque præsidio aliorum caruissent, neque nunc in conspectum vestrum fuisse venturos, nisi futurum sperassent ut ab iisdem præsidibus suis periculo eriperentur; quanquam hi præsides atque protectores, non tam his, quam sibi ipsis, opitulatum veniunt, suæque potentiæ propugnaculum præstruunt, e factis anterioribus colligentes, etiam imposterum sibi licitum fore quæcunque velint facere, ubi viderint, extremorum malorum concitores a vobis, cum in potestate habeatis, tamen sine pœna dimissos.

13. Verum in his ipsis, qui sese advocatos istis [Eratostheni ceterisque tyrannis] præbebunt, mirari licet atque dubitare, utrum modo tyrannos a vobis exoraturi sint, quo viri boni et fortes haud raro facinorosos a severitate judicum exorant; vellem utique hos advocatos tyrannorum in servanda rep. pari contentione decertasse, atque tyranni certarunt in ea pessumdanda: an defensionem tyrannorum ideo capessent, quod oratores sibi videntur sollertes, subtiles, naturas rerum oratione mutare, album nigro vertere valentes? Hoccine planum facient, tyrannorum facinora summi vobis esse facienda et aureis coronis remuneranda? Sint, per me licet, quantæcunque volent, facundiæ tyranni. Boni profecto cives et hac civitate vestroque assensu digni non sunt. Quid ita? Quæcunque est illa eorum jactata facundia, pro vobis ea quidem usi nunquam sunt, ne justis quidem in causis, ubi multo facilius quam in malis facundia exercetur.

14. Age, spectemus nunc testes quoque, quos pro se collegisque dicturos Eratosthenes mox producet: atqui testes hi, cum tyrannis testabuntur, tum ipsi adversus semet testabuntur. Ecquid autem? hoc nempe, se vestram plebem contemnere. Ita vos putant simplices esse atque obliviosos et tardos et propter multitudinem vestram contemnendos, ut facile patiamini per præstigias et mendacia venalium et precariorum testimoniorum periculo eripi tyrannos eos, qui, Eratosthenis collegarumque armati ministerio, tam fuissent terribiles, quamvis pauci numero essent, ut capitale esset amico exsequias ire. Præterea vos iniquitatem quoque futuræ sortis spectare velim, judices, quæ tyrannis hisce jam reis factis admodum dispar est cum civibus vestris olim horum sententia morte damnatis: possint enim hi tyranni, nunc si absolvantur, denuo remp. pessumdare; cives autem ab ipsis perempti nunquam ab inimicis suis ultionem repetent, nisi per vos. Acerbum utique et indignum facinus! Civium per nefas peremptorum amici adeo ipsi una cum illis peribant, alia nulla de causa, quam quod illis familiariter usi eorumque funus prosecuti essent; horum autem tyrannorum, a quibus resp. pessumdata fuit, funus qui prosequantur, videntur multi esse futuri, quandoquidem ad eorum defensionem obeundam tot numero homines accingantur; tametsi multo est, mea quidem sententia, facilius hos accusare de

injuriis quas vobis dederunt, quam his est crimina purgare. Sed aiunt reliquorum Trigintatyrannorum omnium unum Eratosthenem paucissima vobis mala creasse ideoque absolvendum et servandum esse: scilicet, non recogitant, si collegarum parcissime vos Eratosthenes læserit, in reliquis tamen Græcis omnibus esse neminem, qui vos tot numero tantisque cladibus affecerit, atque unus Eratosthenes vos affecit; neque videtur ipsis hæc causa ad pestem Eratostheni consciscendam satis idonea. Vos vero, judices, declarate, quæ vobis hac de re sedeat sententia. Quod si enim in hunc Eratosthenem animadvertetis, illustri ad omnes documento confirmabitis, vos ægerrime tyrannorum facinora ferre gravissimaque iracundia prosequi: sin autem absolvetis, prodetis eadem vos cum tyrannis studia consectari, copiamque ipsi vobis imposterum eripietis illius excusationis quam adhuc usurpastis, aientes a Trigintatyrannis imperata fecisse. Id quod hac quidem in causa locum non habet; nemo enim vos nunc cogit, invitos, contra vestri animi sententiam, Eratosthenem ejusque collegas absolvere. Quare auctor ego vobis hortatorque sim, ut ne committatis, ut illos absolvendo vosmet ipsi condemnetis: neve speretis tabellariam vestram suffragationem clandestinam aut in occulto mansuram esse; prodetis enim vos universæ civitati tacitam suffragii vestri vocem in exitu hujus judicii.

15. Supersunt adhuc pauca quædam, de quibus ubi ambos admonuero, tam urbanos quam Piræenses, descendam: in quo hoc sequor et specto, ut calamitatum ab Eratosthene vobis contractarum recordatio suffragiorum vestrorum veluti gressus gubernet. Primum igitur vos, quotquot me circumstatis atque auditis dicentem, urbani, considerate, Eratosthenem hunc collegam esse tyrannorum qui vos olim tam sævis tenuerunt imperiis constrictos, ut necesse vobis esset adversus fratres et liberos civesque vestros bellare bellum ejusmodi, quo victi quidem pari eratis loco cum victoribus futuri; sin autem vicissetis, his tyrannis servissetis. Familiarem suam rem horum quisque in illa procella rerum, quæ tum susque deque ferebantur, locupletabat; vos autem fortunas vestras per bellum civile decrescere sensistis. Fructuum, quos ipsi e spoliis reipublicæ percipiebant, communione vos excludebant; invidiæ autem, qua ipsi conflagrabant, partem haud minimam in vos derivabant. Proh enormitatem superbiæ, proh furorem contemptus, quo illi vos despexerunt! Fidem sibi vestram, non bonorum suorum communicatione, sed dedecorum, ibant obligatum. Præclara hæc ob merita illos pro facultate vestra nunc, in tuto cum sitis, vestrique et Piræensium causa ulciscimini, recogitantes, vos liberatos a servitute dominorum improbissimorum, in quorum potestate nuper admodum eratis, transtisse nunc in communionem juris æqui cum viris fortissimis, quos foris comilitones, domi consiliorum de rep. capiendorum socios et

administros habebitis: accedat, velim, ad hanc vestræ superioris conditionis cum hac præsente comparationem, recordatio vexationum et acerbitatum quas a præsidio militum mercenariorum tolerastis, quos milites hi tyranni in arce collocaverant, custodes qui essent suæque dominationis vestræque servitutis. Hæc hactenus ad urbanos, pauca de multis, quæ dicenda habebam. Vos autem quotquot adstatis e Piræeo, recordamini quæso tot et tanta mala, damna, luctus, cruciatus, dedecora, supplicia, quæ ab his tyrannis perpessi estis. Primum, quæ arma ex hostili solo multisque e prœliis domum salva et victricia retuleratis, ea vobis arma hi tyranni ipsa in pace detraxerunt: deinde, quibus vestrum ita felicibus esse licuit, ut salvi ea e patria effugerent, quam a majoribus traditam accepissent incolendam, illorum capita venalia certa proposita mercede a præcone proclamabantur, et circum per urbes Græciæ missitabantur qui eos ad supplicium reposcerent et si qui vos tradere recusarent iis minarentur. Quas insignes contumelias ut tum exsilium tolerantes tulistis impatientissime, ita nunc pari vindictæ ardore ulciscimini. Sed et reliquorum mementote malorum, quæ ab his perpessi estis. Alios vestrum e foro, alios e fanis deorum, in carcerem obtorto collo abstractos necarunt; alios e sinu et amplexibus parentum et liberorum et uxorum evulsos coegerunt ipsos sibi violentas manus afferre (cogebant enim eos cicutæ poculum suismet manibus ipsos labris admovere atque exhaurire); ipsis adeo exsequiarum et tumuli justis eos fraudarunt, deorum ridentes iram, quos consentaneum erat, ista tam flagitiosa manium temeratione offendi et ad ultionem inflammari; autumabant nempe dominationem suam tam firmam esse, ut ab ipsis deorum armis ultricibus convelli nequiret. Extrema tandem supplicia quotquot effugistis, quam multifariis periculis passim locorum estis defuncti! quot in urbes Græcas erroribus miserabilibus acti! ubi non a præconibus tyrannorum exagitati? egentes alimentorum rerumque omnium vitæ necessariarum, alii relictis in patria liberis, hoc est in solo hostili, in manu et potestate hostium, alii in peregrino solo, tandem tamen, invitis et ringentibus quam plurimis, redistis in Piræeum, ubi rursus ingentia reperiebatis certamina vobis decertanda. In quibus omnibus cum fortiter dimicassetis, asseruistis urbanos in libertatem, exsules in urbem reduxistis. Horum autem certaminum prosperum eventum si adversa quædam sors intercepisset, ut metam hanc studiorum vestrorum minus potuissetis consequi, multo etiam acerbiora vobis fuissent toleranda, quam ante: rursus in exsilium vobis fuisset remigrandum, cum metu, ne eadem atque ante pateremini; neque passura fuisset horum tyrannorum immanitas, ut vos, tametsi iniquissima tolerantes, templa aræque deorum tuerentur, qua alias ipsis adeo sontibus portus salutis esse solent: liberi vestri, qui hic mansissent, contumeliis tyrannorum fuissent confecti; peregre autem palantes, si quæ minuta debita contraxissent, quæ ad diem solvere non potuissent, deserti a vindicibus atque sospitatoribus flebilem in servitutem incidissent.

16. Sed quid attinet mala enumerare, quæ, cum per adversam fortunam potuissent accidere, secunda avertit, cum exhaurire verbis scelera ab his tyrannis commissa nequeam? Quæ scelera tametsi non unius accusatoris neque duum sunt provincia, sed quam plurimorum os et latera deposcunt, nihil tamen ego sum meam desiderari passus industriam, neque omisi quicquam quod a me oporteret dici, sive pro templis deorum, quorum alia hi tyranni hostibus vendiderunt, alia sacrilegis suis manibus contrectarunt et pedibus civili sanguine pollutis conculcarunt; sive pro civitate, quam enervarunt et ad nihilum redegerunt; sive pro navalibus, quæ destruxerunt; sive denique pro civibus per nefas interemptis, quibus vos quandoquidem adhuc superstitibus succurrere non potuistis, saltim fato defunctis opem ferte et jus æquum reddite. Nullus dubito, quin manes defunctorum hoc in judicio versentur, quin quæ dicetis audiant, quin vestrum singulos quosque oculis intuentes noscitent sciantque utris calculum suum quisque contribuat, secumque sic statuant, quicunque vestrum hos tyrannos absolvat, eum se, manes defunctos, condemnare, contra, qui pœnas ab his tyrannis meritas repetant, eos suarum injuriarum ultores esse.

Hic finem facio accusandi. Audivistis, vidistis, passi estis, tenetis. Pronuntiate.

LYSIÆ
CONTRA AGORATUM
ORATIO.

1. Cum vobis convenit universis, judices, necem ulcisci virorum, qui extremum supplicium ideo tolerarunt quod libertati vestræ plebis studerent, tum mihi convenit ante alios, qui Dionysodorum et affinitate et sanguine attingam: habuit enim sororem meam domi in matrimonio, idemque mihi fuit consobrinus. Simultas itaque mihi cum hoc Agorato intercedit eadem, quæ plebi vestræ eo cum homine, ea qui patravit, ob quæ et ego nunc eum odio merito prosequor, et vos recte facietis, si puniatis; id quod propitiis diis et vobis secundantibus me spero consecuturum. Agoratus nempe Dionysodorum, qui meæ sororis maritus fuit, aliosque multos fortes et egregios viros, quorum audietis nomina, vestræque plebis studiosos, sustulit, eos ad Trigintaviros tum potentes deferendo. Quo facto et me privatim reliquorumque necessariorum unumquemque magnis affecit damnis; et publice universam civitatem haud parum, mea quidem sententia, læsit viris eum tam præstantibus mulctando. Censeo itaque, judices, et æquum et sanctum esse mihique vobisque omnibus, ut tanti sceleris auctorem pro virili quisque sua ulciscamur; confidoque, id si fecerimus, et a diis et ab hominibus nullum non genus bonorum ad nos esse profecturum. Sed oportet vos ante omnia, Athenienses, totam rem a principio inde ex me audire, quo sciatis primum quidem, quomodo et a quo dissoluta fuerit reipublicæ vestræ forma qua olim ad juris civilis æquitatem composita utebamini tum quo pacto viri illi fortes ab Agorato neci dati fuerint, postremo quæ mandata illi extrema in mortis articulo constituti nobis reliquerint: hæc enim probe si perdidiceritis atque commemineritis, et libentius et religiosius hunc Agoratum videmini condemnaturi. Initium itaque narrandi illinc faciam, quod et nobis ad docendum et vobis ad intelligendum erit planissimum.

2. Classe nostra ergo funditus amissa rebusque civitatis debilitatis, haud multo post classis Lacedæmoniorum in portum nostrum invecta appulit, cœpitque cum iis de pace ineunda agitari. Ibi si qui rebus novis studerent, hi libertati vestræ insidiabantur, rati se tempus hoc cupita consequendi nactos esse opportunissimum, et, si unquam alias, tunc maxime sibi datum fore res ex arbitrio suo con-

stituere; nihilque studiis suis obstiturum existimantes præterquam tribunos plebis et strategos atque taxiarchos [seu imperatores militares atque centuriones], machinabantur hos quocunque modo de medio tollere, quo facilius quo vellent eo pervenirent. Primum itaque Cleophontem hac versutia aggrediebantur. Concio de pace cum haberetur prima, legati Lacedæmoniorum conditiones edebant, in quas parati essent Lacedæmonii pacem vobiscum instaurare: erat in illis conditionibus etiam hæc, ut longi gemini muri pars ad decem utrinque stadia solo dejiceretur: tam duram conditionem vos ne auribus quidem ferre poteratis, et Cleopho pro vobis omnibus obloquebatur fieri nullo modo posse ut mœnium quicquam dejiceretur.

3. Secundum hunc Theramenes ad dicendum assurgebat, qui libertati plebis insidians, si se de pace legatum plena cum potestate Spartam miseritis, recipiebat effecturum, ut neque mœnium quicquam disturbaretur neque respublica ulla alia sui parte minueretur; quid? quod sperare futurum aiebat ut boni etiam nescio quid præterea precibus et gratia a Lacedæmoniis impetraret. Decepti vos his verborum præstigiis Theramenem legatum de pace plena cum potestate ad Lacedæmonios mittebatis, hominem vos exosum, cui imprimis diffidere et poteratis et debebatis adeo, anno ante graviter a vobis ignominiosa repulsa offensum: strategum enim jam suffragiis creatum in scrutinio repudiaveratis ideo, quod visus vobis fuisset a partibus plebis alienior. Theramenes Spartam delatus diu ibi mansit, vos destituens quos obsidione cinctos proficiscens reliquisset, cum sciret plebem vestram et incredibili consiliorum inopia perplexam et arctissimis rerum necessitatibus constrictam et ab alimentis cæterisque vitæ tuendæ adminiculis per bellum et reliqua reipublicæ mala denudatam esse: mansit tamen diutius quam oportebat, id quod data fecit opera, existimans, ad eas si vos redegisset angustias, ad quas redegit, ut exitum malorum vestrorum nullum inveniretis, ad conditiones pacis nullas non vos esse cupide descensuros. Interim, quos ille proficiscens hic reliquerat consiliorum suorum studiorumque conscios et administros, hi libertatem plebi eripere laborantes, Cleophonti diem dicebant, frigidam causam prætexentes, quod a castris abfuisset, facto in urbem secessu, respirandi gratia; reapse autem, quod studio vestri turpissimæ auctoritati de mœniis solo æquandis intercessisset. Hoc igitur usi prætextu, qui summam rerum ad paucorum libidinem translatum ibant, judicium compararunt a se instructum atque subornatum, in quo judices sederent sibi dediti: hi Cleophontem, perinde atque vos exosi, condemnatum neci dederunt.

4. Theramenes aliquanto post Sparta reversus pacem secum referebat eam, cujus diritatem nulla re magis quam ipso usu cogno-

vimus: recentem a reditu strategi quidam et taxiarchi adibant, in quibus cum Strombichide et Dionysodoro, etiam alii multi erant, ex eo percontatum quasnam pacis conditiones referret: quibus illi cognitis, ut erant erga vos optime animati, id quod factis demonstrarunt, gravissime stomachabantur. Afferebat enim ejusmodi pacem, quæ cum multis nos fortibus atque egregiis viris mulctavit, tum Trigintatyrannos cervicibus nostris imposuit, a quibus patria fortunisque nostris ejecti sumus. Imperabatur enim nunc, ut mœnia, non, ut ante, ad decem modo stadia, sed tota prorsus demoliremur, et tantum aberat Theramenes ut promissorum suorum de bono nescio quo alio reipublicæ a Spartanis acquirendo liberasset fidem, ut potius nova ei mala eaque atrocissima comparasset: classem enim Lacedæmoniis tradere mœniaque Piræeo circumjecta solo æquare jubebamur. Hæc illi cum e Theramene audissent, cernentes eam pacem afferri quæ nulla esset, nisi quatenus hoc nomine, sed ementito, appellaretur, reapse autem hoc agi ut popularis reipublicæ administratio funditus tolleretur, negabant se unquam in ejusmodi conditiones assensuros aut eas effectui dari passuros, non, judices, quo mœnium ducerentur commiseratione si dejicerentur, neque quo rationem classis haberent hostibus dedendæ — nihil enim horum eos privatim magis, quam nostrum quemquam, tangebat —, sed quod animadverterent, hæc ausa vestri juris civilis exstinctionem esse tractura; non illi nullo tenebantur pacis desiderio, tametsi sunt qui id criminentur, sed meliorem ea pace desiderabant quam Theramenes retulerat: neque de ea impetranda desperabant; et videntur utique, nisi ab hoc Agorato intercepti fuissent, ad metam contentionis speique suæ perventuri fuisse. Videns itaque Theramenes aliique vestræ libertatis prædones, pariter atque ille majestati vestræ insidiantes, esse qui abrogationi popularis regiminis a se agitatæ intercessuri neque passuri viderentur jura et decora vestra minui, operam dabant, ut, quos suis machinationibus adversaturos præviderent, eos, priusquam concio de pace habenda coiret, calumniis oneratos in suspicionem adducerent atque in capitis discrimen conjicerent, ne quis sibi superesset ipsa in concione adversarius vestrorum jurium tutor et vindex.

5. Machinam itaque hanc construunt. Persuadent Agorato, ut adversus strategos et taxiarchos indicium sibi commodare vellet; non quo conscius illis ullius mali facinoris esset—nullius fuit, judices, neque esse potuit: nam, quæso vos, adeone vobis hi viri aut fungi videntur fuisse aut ab amicis atque administris deserti, ut tantis de rebus deliberantes necesse haberent Agoratum advocare eique arcana sua committere, quasi fido homini beneque aut erga se aut erga vos animato, qui servus esset et e servis oriundus?—, verum Therameni ejusque sodalibus hic Agoratus index huic dolo perficiendo peraccommodatus videbatur esse. Studebant igitur efficere, ut deferre non ultro, sed invitus et coactus videretur, quo indicium ejus fieret credibilius. Volentem autem Agoratum non invitum nomina detulisse, vos ipsi, ni fallor, e mea rei gestæ expositione intelligetis. Mittebant nempe subornatum a se Theocritum illum, quem vulgus Elaphosticti filium appellitabat, eum ad senatum qui præsedit antequam Trigintatyranni rerum potirentur: erat hic Theocritus Agorati familiaris; et senatus quem dixi corruptus erat atque translationi summæ potestatis a multitudine plebis ad paucitatem optimatum inhiabat, id quod ipsi vos nostis, quam maxime. Argumentum vultis? Ex illo quem dico senatu, Trigintavirorum tempestate anteriore, multi postmodum in eo senatu sederunt, qui Trigintavirorum famulus fuit. Cujus autem ego rei causa istæc nunc commemoro? Quo nempe certi essetis, quæ decreta ab illo anteriore senatu profecta sunt, ea non a senatu profecta esse vestri studioso, sed ab ardente libertatem publicam pessumdare, propterea que ad ejusmodi decreta prorsus animum nil attendatis. Hic itaque Theocritus in illum senatum ingressus, esse quosdam indicat hoc agentes, ut novam, quæ cum maxime pararetur, rerum constitutionem impedirent, quo minus coalesceret. Et nomina quidem singula quæque se negabat editurum: jus enim jurandum idem cum conjuratis dixisse, neque defore alios qui nomina indicent, se quidem id nunquam facturum. At videte modo, judices. Theocritus si sponte sua rem detulit, non subornatus, neque condicto, eccur senatus eum non coegit nomina edere? eccur eum passus est vago quodam et incerto defungi indicio nominibus reorum casso? cur satis habebat hoc decretum scribere?

DECRETUM.

6. Secundum hoc decretum in Piræeum descendunt deputati e senatu ad Agoratum, quem in foro sibi oblatum abducere conabantur. Verum Nicias et Nicomenes aliique cernentes faciem rerum in urbe non optimam esse, negabant se permissuros ut Agoratus abduceretur; abstrahebant eum potius vi dabantque se vades, spondentes Agoratum, quandocunque postularetur, in curia sistendum. Senatores ergo cum a tabulario scriba in tabulas referri curassent eorum nomina, qui vadimonium de sistendo Agorato obissent et, quominus Agoratus abduceretur intercessissent, in urbem redibant. Agoratus autem cum vadibus ad aram Minervæ Munychiæ confugiunt ad eamque supplices desident: interea, dum ibi una sunt, inter se deliberant, quid opus factu sit. Placebat vadibusque cæterisque omnibus, Agoratum quam citissime e medio submoveri. Curabant itaque par lintrium ad Munychiam applicari: quo facto

Agoratum majorem in modum rogabant atque obsecrabant, ut, quicquid tandem esset eventurum, omni modo Athenis festinaret excedere, ipsique se fugæ comites offerebant, donec resp. ad priorem statum redisset; simul demonstrabant, in senatum si inducatur, verendum esse, ne nomina cogatur eorum edere civium, quos scelerati homines, pestem reip. machinantes, ipsi essent subjecturi. Hæc monentibus illis atque obsecrantibus, et lintres jam paratos habentibus, ipsosque sese comites itineris offerentibus, obsequi tamen hic Agoratus recusavit. Atqui, Agorate, si tibi, id quod jactas, cum tyrannis condictum atque comparatum nihil fuit, certusque si non eras a tyrannis nihil ad te mali esse proventurum, cur non auffugiebas in lintribus jam paratis stantibus, sponsoribus tuis tecum auffugere paratis? Adhuc enim id in potestate tua erat: senatus tui compos nondum erat. Tu plus periclitabaris hic manendo, et minus amittebas hinc discedendo, quam illi: quapropter faciliorque factu magisque necessaria tibi hinc erat emigratio, quam illis. Athenienses illi natu erant, cives ingenui; quapropter illis nihil erat de tormentis quod metuerent: deinde gravissimam oportebat causam esse, cur illi se tibi vellent navigationis comites adjungere, qui patriam suam in eaque carissima pignora relinquere nulli dubitarent; existimabant nempe, id fieri magis e re suaque publicaque esse, quam abs te proditos cives numeroque multos et virtutibus præstantes immeritæ neci dari. Tibi autem primum hoc metuendum erat si maneres, ne tormentis subjicerere: deinde nil amittebas auffugiens; non patriam, quæ tibi nulla unquam fuit; non fortunas, quibus nunquam non caruisti. Quocirca modis omnibus e re tua magis quam illorum erat in navem inscendere, si, quod ais, nihil erat quo fideres hic manens. Jam vero, ex eo, quod tot viros fortes et bonos indicio tuo interemisti, constat eos a te, non invito et coacto, quem simulas, sed a volente inprimis atque gestiente interemptos esse. Universa ergo hæc fraus, de qua loquor, inter te tyrannosque condicta et comparata fuit, in quo mihi consentiunt testes quæ aio confirmantes, ipsum adeo decretum senatus contra te testatur.

DECRETUM.

Secundum hoc decretum a senatu deputati cum venissent in Munychiam, ex ara ultro assurrexit Agoratus; non, quod nunc prætendit, vi inde abstractus est. Introducebantur omnes in senatum: ibi Agoratus edebat nomina, a commentariense in tabulas referenda, primum sponsorum ipsorum qui pro ipso fidejusserant, deinde strategorum atque taxiarchorum, tum aliorum quoque quorundam civium. Principium hoc fuit universæ illius atrocissimæ calamitatis, quæ postmodum remp. oppressit. Agoratum illa nomina

edidisse, nullus dubito quin ipse suo sit ore confessurus: sin minus, perinde convictum cædis eum dabo, ac si ipso in scelere fuisset deprehensus. Responde mihi.

7. Volebant quidam, o judices, adhuc plurium nomina ab eo indicari: tam sævo furore ruebat ille senatus ad noxias et pestes dandum, ut non sat multos indicasse videbatur Agoratus: qui, cum priores illos ultro, nulla coactus necessitate, indicasset, isti indicio postmodum adhuc aliorum plurium civium nomina addidit. Verum ne hoc quidem satis habebant, quod Agoratus in senatu indicasset, sed operam dabant, ut in concione quoque, secundum hæc in senatu acta, prima in theatro Munychiensi habenda, strategi saltim et taxiarchi indicarentur — nam de reliquis factum in senatu indicium sufficere videbatur —; producunt itaque Agoratum etiam in illam quam dico concionem. Responde, Agorate, vera loquor, nec ne? Non enim opinor te ea inficias iturum quæ coram Atheniensium universo populo in concionem congresso fecisti.

INTERROGATIO.

Verum confitetur ipse, ut cernitis. At ego nihilo minus tamen scribæ mandabo ut populi quoque decreta vobis prælegat.

DECRETUM.

8. Certos jam confido vos esse, Agoratum hunc geminum illum indicem edidisse, tam priorem in senatu quam posteriorem in concione, eoque latronem et sicarium esse factum eorum quos detulerat: superest ut brevissimis vos doceam, funestorum omnium temporum quæ remp. postmodum exceperunt hunc Agoratum architectum fuisse eoque indignum vestra commiseratione factum. Ut enim illi viri fortes in vincula dati erant, Lysander classem Spartanam ad portus vestros appellebat, classis vestra Lacedæmoniis tradebatur, et mœnia solo æquabantur, et Trigintatyranni constituebantur, malumque illud tantum, de quo nimis gnaros commonefacere nil attinet, conflabatur. Ut primum igitur Trigintaviri erant instituti, cœperunt judicium capitale in illos quos dixi viros fortes ab Agorato delatos in curia exercere: populus autem in tribunali, per bis mille virorum personam populi gerentium, suffragia pronuntiabat, secundum decretum ea de re scriptum; quod tu mihi, scriba, recitabis.

DECRETUM.

Judicati si nusquam alibi quam in foro populi ejusque liberi fuissent, nullum est dubium, quin absoluti abissent: noratis enim illos insontes esse: verum jam tandem, quanquam sero, intelligebatis, quam luctuosa in tempora resp. incidisset, quum mederi malo jam

non amplius possetis; introducebantur enim in senatum nefandis Trigintavirorum imperiis famulatum, ubi judicium habitum est hujusmodi, pro more istius tempestatis nimium vobis noto. Trigintaviri iisdem in subselliis sedebant, in quibus prytanes nunc sedent: coram Triginta stabant duæ mensæ, quibus in mensis palam deponendæ essent testulæ (non enim licebat eas, ut antea factum erat, in sportulas conjici), et condemnantes quidem tabellæ in mensa anteriore absolventes autem in posteriore deponendæ erant: quonam itaque pacto aut fieri poterat aut sperari, ut reorum quisquam absolveretur? Ut uno verbo comprehendam, quotquot judicium capitis sub his tyrannis adierunt, omnino sunt omnes damnati, neminemque illi absolverunt, præter hunc unum Agoratum; hunc autem absolverunt, quasi referendæ gratiæ ergo, ceu virum mirifice de se meritum: quo autem, quam multi per hujus Agorati indicium perierint, sciatis, eorum nomina vobis recitabo.

NOMINA.

9. Ut itaque indicati ab Agorato morti damnati erant, jamque tempus instabat quo dira hæc sententia in ipsorum corporibus esset exsequenda, arcessebant miseri in carcerem, alius sororem, alius matrem, alius uxorem, aut quæcunque alia cuique necessitudo erat, ut necessarios supremum amplexi, ave extremo dicto, iter irremeabile ingrederentur. Dionysodorus itaque uxorem, quæ eadem mea soror est, in carcerem ad se arcessebat. Audito illa mariti casu venit pullata, ut par erat in tanto ejus infortunio. Coram hac igitur sorore mea Dionysodorus de re sua familiari ex animi sui sententia constituebat, prout quæque post excessum suum agi gerique vellet, et hoc de Agorato imprimis ita pronuntiabat, eum sibi tam acerbæ necis fabrum esse, mihique [per uxorem suam] fratrique suo Dionysio mandabat cæterisque amicis omnibus, ut sanguinem suum aliquando sanguine Agorati compensaremus: uxori autem, quam suspicabatur utero ex se gerere, injungebat, ut si marem peperisset, eum adultum patris nomine certiorem faceret, patrem ab Agorati lingua ceu sica cecidisse: jubere itaque atque imperare filio, ut manes patris Agorati sanguine placaret. Vera me hæc dicere, testes confirmabunt a me producendi.

TESTES.

10. Hi ergo, quod ex indicio Agorati a commentariensi publico in tabulas perduellionis reorum essent relati, extremum tolerarunt supplicium: ut autem hos Trigintaviri sustulerant, nostis ipsi vos quam multa et quam dira mala remp. oppresserint; quorum omnium causa huic Agorato est referenda, qui istos occidit. Invitus equidem facio, mœstitia et luctu repugnante, ut publicas clades in

memoriam vobis revocem, judices; verum tamen necesse factu est hoc temporis articulo, quo intelligatis quam vos deceat Agorato omnem denegare commiserationem. Nostis e Salamine qui cives nostri exsules huc reportari et a Trigintatyrannis misere sublati sint; nostis ex Eleusine quam multi eadem peste occiderint: sed eorum quoque, qui in urbe manserunt, meministis quot ob privatas simultates in carcerem conjecti sint, unde rursus pedibus suis non exierunt. Qui cum nihil in remp. deliquissent, turpissimum et ignominiosissimum supplicii genus tolerare coacti sunt, alii parentes grandi natu relinquentes spe frustratos, qua se olim paverant, fore, ut senio debilitati a liberis alerentur atque fato suo defuncti sepulturæ honoribus afficerentur, alii sorores nondum elocatas, alii liberos parvulos infinitæ adhuc curæ opisque egentes. Quos omnes quonam, quæso vos, existimatis animo fore tum erga Agoratum, aut quam de eo laturos sententiam, si daretur ipsis de eo arbitrari, per quem carissimis quibusque atque jucundissimis privati fuissent? Præterea meministis, ut mœnia vestra fuerint diruta, ut classis hostibus tradita, ut navalia destructa, ut Lacedæmonii vestram arcem insederint, ut universæ copiæ opesque vestræ ita convulsæ atque dissipatæ, ut vestra civitas a contemptissimo quoque oppidulo nil differret. Adde, quod privatas quique vestras fortunas amisistis, postremo simul omnes e patria a tyrannis ejecti fuistis. Hæc futura prævidentes illi præstantes viri negabant, o judices, se commissuros, ut pax tam fœda tam exsecrabilis coalesceret: quos tu, Agorate, studentes bene de rep. mereri sustulisti, deferendo pro insidiatoribus atque prædonibus libertatis nostræ; quæcunque postmodum mala remp. oppressere, tu ei unus omnia contraxisti. Horum vos nunc recordati, et privatorum quique suorum incommodorum et publicarum reip. pestium, punite hunc cui ista omnia uni debentur.

11. Miror equidem, judices, quid pro se dicturus sit: nam oportet eum planum facere, se viros illos haud detulisse neque delatione sua illis exitium conscivisse; atqui nunquam poterit. Primum enim decreta tam senatus quam populi contra eum testantur, de indicatis ab Agorato disertis et perspicuis verbis docentia: deinde judicium eum illud confodit, quod sub Trigintaviris cum subisset, absolutus fuit; expressis enim verbis in illius judicii sententia scripta leguntur hæc, Agoratum ideo absolvi quod visus esset vera detulisse. Recita tu mihi decreta et indices nominum tum in tabulas publicas relatorum.

DECRETA. SENTENTIA. TABELLÆ.

Nullo itaque modo demonstrare poterit Agoratus, se non detulisse: superest ergo ut demonstret se legitime detulisse, videntem eos ne-

faria et plebi vestræ noxia patrantes. Verum hoc quidem, non modo non demonstrabit, sed ne conabitur quidem. Non enim profecto Trigintatyranni eos ob mala eorum de plebe merita sustulerunt, veriti, ne popularis libertas ab illis jugularetur, neque studio jura vestra tuendi, et violatores eorum puniendi. Alia omnia.

12. Sed aiet forsitan Agoratus, invitum se tantas turbas concitasse. Quod cum dicet, aut verum dicet aut mentietur, et neutrum ad rem: ego enim sic mecum statuo, judices, si quis mala vobis crearit tanta ut alia majora cogitari nequeant, etiamsi invitus crearit, non ideo nobis convenire ut illa inviti facinora inulta transmittamus. Verum mentitur id præ se ferens. Licebat enim ei, apud Munychiam adhuc in ara sedenti, tutum in locum secedere, paratis et lintribus et sponsoribus, illis eum avehere, his abeuntem comitari. Quibus si tu, Agorate, voluisses obsequi comitemque te navigationis dare, verendum nil erat, ne tot Athenienses tolleres, ne si voluisses quidem, nedum ut invitus: verum auctoritate ductus eorum quicunque fuerunt quorum in auctoritate fuisti, sperabas te bona nescio quæ et quanta adepturum, dummodo strategorum atque taxiarchorum nomina indicares. Nullo itaque modo convenit, hanc quam tu assimulas stultitiam atque credulitatem tuam penes nos veniam invenire, quam illi quos tu peremisti abs te nullam invenere. Et Hippias quidem Thasius atque Xenophon Icariensis, eadem de causa in curiam acciti qua tu fuisti, capite luerunt, Xenophon quidem ante mortem tormentis subjectus, Hippias autem * * * *. Videbantur nempe hi duo viri Trigintatyrannis homines indigni salute, quippe qui civem Atheniensem neminem indicio suo perculissent; Agoratum autem absolvebant ideo, quod visus esset eorum libidini servisse.

13. Verum audio illum partem hujus negotii, quod in delatione versatur, in Menestratum collatum ire. Ego vero totam rem, ut habet, exponam. Audite quæso. Menestratus, de quo agitur, ab hoc Agorato una cum reliquis deferebatur, ideoque comprehensus in vincula dabatur: sed erat Menestratus ex eodem demo, seu municipio, oriundus, unde Hagnodorus Amphitropæensis, qui Critiæ, illius noti, e collegio Trigintatyrannorum, sororem in matrimonio habebat. Hic Critias ergo, partim ipsius Menestrati tuendi et conservandi studio, partim spe lucri sui (sperabat enim eum habere indicem idoneum, laqueum quasi, ad alios adhuc multo plures in exitium pertrahendum), producit ergo Critias hunc Menestratum ad concionem in Munychiæ theatro congressam: ibi una cum Hagnodoro perficiebat ut hoc decretum scriberetur, quo Menestrato spiritus venia dabatur.

DECRETUM.

Secundum hoc decretum igitur indicabat Menestratus nomina adhuc alia quædam, præter illa jam ab Agorato indicata. Verum enimvero, quem Menestratum Trigintatyranni absolverunt, perinde atque hunc Agoratum, eademque de causa, quod nempe visus esset vera indicasse: eum vos multo post homicidii reum nacti, cum haberetis potestati vestræ obnoxium, judicio legitimo habito, condemnastis, atque carnifici tradidistis, a quo fustibus ad necem cæsus est. Atqui, si Menestratus extremo supplicio tolerando meritas dedit pœnas, quanto majori jure dabit Agoratus, qui Menestratum indicando non modo Menestratum, sed omnes una a Menestrato indicatos, ad fatalem moriendi necessitatem adegit. Ecquis enim sit ullus alius, in quem ista culpa justius conferatur, quam is, qui Menestratum coegit alios indicare?

14. O quam dissimilis Agorato fuisse videtur Aristophanes ille Chollidensis, qui vadimonium pro hoc ipso Agorato tum temporis obibat atque lintres in Munychia comparabat, super quibus una cum hoc Agorato auffugere paratus erat. Quantum in eo erat, abibas tu tum salvus; eique si esses obsecutus, neque Atheniensium quenquam exitio dedisses neque nunc in hoc tanto capitis discrimine versarere: jam vero tu et hunc tuum vadem et reliquos una vades tuos omnes indicare ausus es, indicioque isto tuo pessumdedisti. Volentes enim quidam hunc Aristophanem, quasi haud satis ingenue civem, tormentis subjici, auctore facti sunt populo ut decretum scribi juberet in hanc formulam.

DECRETUM.

Adibant hoc facto ad Aristophanem hi penes quos tum summa rerum erat, rogantes, ut, indicando nomina consciorum salutem suam redimeret, neque ipse semet in periculum extrema quæque patiendi demitteret, ubi in judicium peregrinitatis vocatus esset. Ille vero abrupte conditionem aspernabatur: tam frugi erat Aristophanes vestræque plebis amans et studiosus, ut mortem indicinæ præferret. Talis igitur erat Aristophanes, ipse quoque a te sublatus, talis Xenophon quem modo dicebam in tormentis exspirasse, talis Hippias Thasius: tu vero cives Athenienses quam plurimos, viros fortes et bonos, quos nullo scelere nosses obligatos, delatione tua occidisti. Cur tandem? Imponi nempe tuæ stultitiæ atque credulitati passus eras a Trigintatyrannis, qui falsa te pollicitatione ductitabant, ubi innocentes hos calumnia tua confodisses, ut te tum, velut in mercedem latrocinii, ad principatus tum coalescentis consortium admitterent.

15. Aperiam vobis, judices, quantis vos luminibus privarit Agorati scelus. Quæ pauca numero si essent, audiretis me de unoquoque sigillatim exponentem; tot autem numero cum sint, omnes una complectar prædicatione. Indicatorum ab hoc Agorato quotquot strategatus gesserunt eosque sæpius iteratos jussu atque mandatu vestro, hi rempublicam successoribus tradiderunt a se non imminutam, sed amplificatam; aliis autem functi honoribus aut trierarchorum qui munia crebras per vices obierunt, hi nunquam commiserunt ut turpe in crimen incurrerent. Horum plerosque Agorati scelus prostravit. Si quos tamen eorum secunda quædam fortuna et sors sua superstites voluit esse, cum per hujus Agorati crudelitatem orci faucibus jam objecti atque condemnati essent, sed, sorte judicii non exspectata, fuga se subduxerunt eoque manus insectantium eluserunt quo minus comprehenderentur, atque postmodum e Phyla in patriam redierunt; hi nunc a vobis ut viri fortes et magni faciendi honorantur. At hos tamen, tot numero tantosque viros unus Agoratus, alios occidit, alios solum vertere coegit! cujas ipse? unde ortus? Oportet enim vos nosse eum servum et e servis oriundum esse, quo sciatis cujas fuerit ille vester carnifex. Pater ei nempe fuit Eumares, servus Nicoclis atque Anticlis. Adscendite mihi testes.

TESTES.

16. Tot numero sunt, judices, facinora atque dedecora et ab hoc ipso Agorato et ab ejus fratribus admissa, ut ea omnia oratione exsequi nimis operosum sit futurum. Neque magis necesse mihi video esse, ut actiones ejus forenses machinationesque nefandas recenseam, quibus famam fortunasque studuit honestis et innocentibus civibus per summum nefas, artibus veteratoriis, per speciem æqui juris, eripere, alios causis capitalibus perduellionis, alios minoribus, de privatis quibusdam injuriis et fraudibus, innectendo alios ut ærarios detulit eorumque bona proscripsit: nam ut omnes illas ejus calumnias quæ multæ sunt paucis verbis complectar, vos omnes tam in concione quam in tribunali sycophantiæ damnastis, eoque nomine mulctam decies mille drachmarum ei dixistis; quo vos eum publico vestro testimonio hominem nequam et furca dignum declarastis. Et nihilominus tamen, homo tam turpis cum esset, tam ignobili ortu, tanta obsitus infamia, tam probrosa nota inustus, matronas vestras ipse servus stuprare conatus est: mœchus in facinore deprehensus est, cui facinori pœna a legibus mors est constituta. Cita testes.

TESTES.

17. Quatuor hi erant fratres, o judices. Maximus natu in Sicilia deprehensus in conatu proditionis a Lamacho imperatore fustuario necatus est; nostris enim in castris quæ gererentur, ea per ignes furtim accensos hostibus significabat: alter, cum puerum hero surreptum hinc Corinthum exportasset, rursus illinc puellam civis huc reportare plagio item interceptam conabatur; sed deprehensus in carcerem incidit, in quo periit: tertium Phænippides hic injecta manu ad undecimviros abduxit, vosque causa legitime cognita morte eum damnastis, atque carnifici tradidistis, a quo fustibus ad necem concisus est. Vera me hæc omnia dicere, et ipse, ni fallor, Agoratus confitebitur, et testes ego producam confirmaturos.

TESTES.

Ecqui ergo non vobis omnibus conveniat, hunc Agoratum uno consensu condemnare? Nam si fratrum unusquisque propter singula facinora morte dignus est habitus affectusque, quanto vos magis decebit huic mortis pœnam irrogare, mercedem tot tantorumque scelerum ab eo commissorum, quibus et universam remp. et privatim vestrum quemque læsit, quorum scelerum unicuique mortem pœnam leges scripsere.

18. Verum conabitur hoc vos commento, judices, circumvenire, ut aiat, sub Quadringentorum principatu Phrynichum esse jugulatum, ejusque ob meritum facti se civitate a vobis donatum; quæ cum jactabit, certos vos esse volo eum mentiri: neque enim Phrynichum occidit, neque populus Atheniensis eum unquam civem sibi adscivit. Nam Phrynichus aliorum ferro cecidit. Res gesta sic est. Phrynicho insidiabantur comparatis inter se consiliis Thrasybulus Calydonius et Apollodorus Megarensis: ut igitur aliquando hi quos dixi ei per viam inambulanti occurrebant, Thrasybulus quidem Phrynichum uno ictu dejectum exanimavit, Apollodorus autem prorsus ne attigit quidem; nam inter hæc oborta conclamatione, concurrente hominum turba, illi auffugiebant. Agoratus autem neque a percussoribus in consilium facinoris adhibitus est neque executioni ejus interfuit. Quæ a me vera dici, decretum hoc testabitur.

DECRETUM.

Hoc e decreto constat Phrynichum ab Agorato peremptum non esse. Nusquam enim istius decreti nomen Agorati legitur scriptum, nusquam hæc formula velle jubere populum Atheniensem ut ob meritum perempti tyranni Agoratus civis Atheniensis habeatur, quemadmodum eodem decreto Thrasybulus atque Apollodorus ob id meritum civitate donati sunt: quanquam si Phrynichum occidisset, ipsum oportuit in eadem columna, qua Thrasybulus et Apollodorus, inscriptum esse factum Atheniensem. Et quanquam, de quo inter omnes constat, factu nihil est facilius, quam ut homines

neque nati cives neque unquam creati nomina sua in tabulas civium publicas furtim inscio populo injussuque ejus immittant, fraude oratorum et tabulariorum largitionibus corruptorum, qua de re decretum hoc certos vos faciet, a scriba mox recitandum; nullæ tamen usquam locorum exstant tabulæ, quibus Agoratus civis Atheniensis creatus atque nuncupatus esset.

DECRETUM.

Certos jam confido vos esse, judices, Agoratum civem Atheniensem non esse: et nihilominus tamen, alienus a vestræ civitatis nomine atque jure cum sit, tam est audax tam protervus tam impurus tam vestri contemptor, ut et judex sederit et in concionibus cum populo egerit, causasque capitales nullius non generis, quas modo mens humana comminiscatur, accusator egerit, præscripto in capitibus accusationum: Agoratus Anagyrasius. Eum enim se fert. Adhuc aliud luculentum videte documentum, unde constet, ab Agorato Phrynichum haud esse dejectum, cujus cædis ob meritum Agoratus se civitate vestra donatum jactat. Phrynichus hic dominationem Quadringentorum instituerat, quorum plerique illo sublato in exsilium abierunt: Trigintaviri post insecuti et senatus qui sub illis sedit erant omnes ex horum numero exsulum. Quod si ergo Phrynichum sustulisset Agoratus, videnturne vobis, judices, hi triginta cum senatu suo hunc Agoratum, quem in potestate haberent, unquam dimissuri fuisse, et non potius pœnas ab eo repetituri cum cædis in amico suo commissæ tum molestiarum exsilii a se ipsis propter Agoratum tolerati? Næ, aut vehementer ego fallor, aut punituri erant Agoratum, si is cædem Phrynichi perpetrasset: atqui non punierunt, sed absolverunt potius. Utcunque est, sive revera Phrynichum quod ait occidit Agoratus, sive gloriam sibi arrogat ementitam, utroque tamen pacto tenetur reus. Nam sive cædem ut a se commissam falso jactat, quam non commiserit (ut ego nego commissam), nefas facit vobis imponendo: sin autem nihilominus tamen hoc facinus tuum esse pergis contendere, fingamus tantisper tibique largiamur, hilum tamen non proficis. Quid enim? Majoribus necesse est atque atrocioribus injuriis populum Atheniensem abs te affectum esse, quibus illius tuæ cædis in Phrynicho commissæ memoriam ex animis Trigintavirorum eraseris: nemini enim uni tu hominum omnium persuadebis, ut credat, Trigintaviros unquam fuisse commissuros, ut, cum tu Phrynichum occidisses, te tamen absolverent, nisi tu vulnera reipublicæ Atheniensium imposuisses insanabilia atque feralia. Quod si ergo Phrynichum a se aiet peremptum mementote horum quæ modo dixi, et pœnas scelerum ab eo repetite: sin autem negabit, interrogate eum, cujus ob meritum facti civem se gerat Atheniensem. Quod si minus habebit demonstrare, punite eum hac de causa, quod, Atheniensis cum non esset, tamen, perinde atque qui jure optimo civis est, et judex sedit et in concionibus cum populo egit et calumniis multos perculit, criminibus implicitos per nefas a se confictis, quibus ille criminibus velut Atheniensis nominis sui præscripsit auctoritatem.

19. Audio illum hoc quoque sibi parare genus defensionis, ut aiat, et ad Phylam se concessisse et illinc rursus cum exsulibus redisse; in eoque arcem quasi suæ defensionis esse constituturum, sed illam profecto infirmam. Res enim sic se habet. Venit utique ad Phylam — verum crimen hoc ipsum est atrox quo gravatur: homo enim inveniri qui possit impurior atque impudentior eo, qui, cum nosset apud Phylam nonnullos eorum esse quibus exsilium ipse conscivisset, ausus tamen est horum se oculis ingerere potestatique caput suum ultro objicere? —, ut primum autem conspicati eum sunt, palam ad locum supplicii abduxerunt, ubi solebant in latrocinio aliove quopiam simili maleficio deprehensos extremis suppliciis afficere. Anytus autem, qui tum strategus exsulum ad Phylam congressorum erat, intercedebat, negans istis eorum temporibus convenire ut inimicorum quenquam pœnis capitalibus ulciscerentur: nondum eo perductas esse ipsorum res, ut de ultione exsequenda cogitare oporteat: nunc oportere se continere, pacique atque concordiæ studere: ubi domum aliquando redissent, tum copiam ipsis haud defuturam scelerosos puniendi. Hæc docendo efficiebat Anytus, ut tum temporis Agoratus supplicium apud Phylam effugeret: neque enim facere poterant exsules, ut dicto imperatoris audientes ne essent, si ullo salutis suæ sensu studioque tenerentur. Verumtamen acribus eum oculis observabant: percontari enim si voletis, neminem reperietis omnium ad Phylam congressorum, qui aut mensæ aut tabernaculi communione cum Agorato usus esset, neque aut taxiarchum reperietis qui eum cohorte sua, aut magistrum equitum qui turma recepisset: nemo non congressus ejus devitabat velut hominis piacularis: sermonibus cum eo conferendis pollui sibi videbantur. Cita mihi taxiarchum.

TESTIS.

Reconciliata inter cives pace, cum redeuntes ab exsilio e Piræeo versus urbem in armis solenni cum pompa procederent, Æsimo præeunte qui processioni illi dux erat, Agoratus ibi quoque suam proferebat audaciam: nam ipse quoque, qui civis non esset, civium agmen versus urbem procedens comitari sustinebat. Ubi autem prope portam urbis ventum erat, consistere in armis jussos cives lustrans Æsimus, observabat Agoratum, agmini duce inscio et invito furtim immistum, propiusque congressus, scutum ei de humero sua manu detractum humo allidebat, jubens eum ex agmine

civium fortium et honestorum ad furcam et corvos quibus dignus esset abire: negabat enim decere, homicidam cum agmine incedere ad fanum Minervæ in arce situm festiva cum supplicatione in armis procedente. Hoc pacto Agoratus ab Æsimo cum infamia ablegabatur. Vera hæc a me dici quo vobis constet, cita tu mihi testes.

TESTES.

Videtis, judices, qua opinione publica, qua fama, quo denique loco Agoratus penes cives et apud Phylam et in Piræeo fuerit: nemo nempe cum eo, ut cum homicida, sermones cædebat, et quominus trucidaretur, unus Anytus intercedebat. Quodsi ergo suam ad Phylam profectionem jactabit, occurrite ei sic, ut interrogetis, num Anytus ipsum periculo mortis eripuerit, cum reliqui cives omnes parati essent sanguine ejus scelera tot et tanta expiare civiumque manibus parentare; item, num Æsimus scutum ipsi detractum solo afflixerit neque siverit eum triumphali civium processioni interesse; denique, num centurio unus aliquis adscriptum suæ cohorti habuerit.

20. Ut autem vos has ejus reliquas frivolas excusationes repudiabitis, ita hanc quoque repudietis velim non minus inanem, cum dicet, nos nimis longo post patratum scelus tempore pœnas sceleris repetere. Nulla enim mihi videtur esse temporis quamvis longissimi præscriptio, per quam scelera tam atrocia impunitatem adipiscantur: contra ego arbitror, quicunque sive statim a patrato facinore sive diu post in jus vocatus fuerit, eum oportere planum facere, cujus facinoris reus agatur, id facinus aut a se non esse commissum aut jure factum. Doceto igitur Agoratus quoque pari modo, aut illos fortes viros a se non esse peremptos, aut jure peremptos optimo, utpote lædentes majestatem populi Atheniensis. Quod si autem nos, qui dudum debueramus in eum animadvertere, nunc demum tanto tempore post animadvertimus, habeto nobis ejus rei gratias, quod se passi simus tam diu, contra quam oportebat fieri, in vivis superesse, et in lucro tempus hoc ponito: viri tamen illi fortes, quos sustulit, nil ideo minus propter eum occubuere. Semper est manetque sicarius eorum, tametsi multo post demum latrocinii postulatur.

21. Urgere denique Agoratum hoc audio, quod in libello accusatorio, contra se in hac causa exhibito, quæ sit causa ἀπαγωγῆς, cujus modi causæ in fures et latrones atque sicarios instituuntur, in scelere deprehensus dicatur ἐπ' αὐτοφώρῳ; homicidam vero ἐπ' αὐτοφώρῳ se nequaquam esse. Ego vero me nego satis mirari posse stultitiam hominis, si argumento utetur tam ficulneo: nam si actioni ex titulo ἀπαγωγῆς, h. e. in sicarium, ideo minus est obnoxius, quod libello accusatorio clausula ἐπ' αὐτοφώρῳ sit adscripta, consequitur, eum huic actioni obnoxium esse, si illa clausula omittatur. Age, tollamus clausulam. Viden, sublata est. Teneris ergo actione in sicarium. Scelus ergo a se commissum cum fateatur, tum in illa latebra calumniæ sperat sibi perfugium fore solaminisque aliquid in illa clausula se reperturum. Quasi referat quicquam, cum tu fatearis te homicidium commisisse, ut tum te neges ἐπ' αὐτοφώρῳ fecisse, h. e. sic, ut in actu sceleris ipso deprehenderere. Quasi, si occidisset quidem, non tamen ἐπ' αὐτοφώρῳ, h. e. isto quo dixi pacto, salvus et inultus abire debeat. Videntur mihi undecimviri, accusationem hanc adversus Agoratum, pro actione ἀπαγωγῆς, seu in sicarium, a Dionysio sibi exhibitam recipientes, quod suspicarentur omissionem formulæ ἐπ' αὐτοφώρῳ causam Agorati esse adjuturam; ideo rectissimum et tutissimum secuti consilium, coegisse Dionysium, ut actionis suæ in Agoratum, ut in sicarium, libello adscribi a tabulario publico curaret hanc clausulam ἐπ' αὐτοφώρῳ. Quod faciens Dionysius, cum salva fide sua et veritate rei gestæ faceret, tantum abest, ut causam debilitaverit, ut potius hoc magis confirmarit: ubi enim quæso te magis geras homicidam ἐπ' αὐτοφώρῳ, quam si, quem occidas, eum coram tot numero testibus iisque tam gravibus occidas, atque fecit Agoratus, qui tot fortes bonosque cives, primum coram quingentis viris in curia considentibus, deinde coram universitate populi Atheniensis in concionem congressi, detulit: quam delationem secutum est judicium, quo illi omnes mori jussi sunt. Quo negari nequit Agoratum indicio suo necem ipsis conscivisse: aut profecto nemo mortalium omnium eos occidit; id quod est inconsentaneum. Nam si probamus id, quod Agoratus vult, hoc urgens, manus a se violentas illis admotas non esse, consequetur, neminem esse homicidam, præterquam siquis alteri manu sua feralem plagam intulerit, tigno ictum sicave prosternens: viros ergo a te, Agorate, delatos nemo plane occidit; nemo enim eos feriit, nemo jugulavit, sed delatio tua coegit eos ipsos sibi mortem consciscere. Jam nega, si audes, te eorum esse sicarium in scelere deprehensum. Nam si lingua tua eos non interemit, in conspectu tantæ multitudinis, nemo potest alius esse, qui eos occiderit. Atqui tamen occisos esse, in confesso est. Es ergo tu homicida ἐπ' αὐτοφώρῳ.

22. Sed audio illum pactorum quoque atque sacramentorum facturum esse mentionem, et questurum de injuria sibi facta, qui capitis causam dicere cogatur adversus pacta urbanis cum Piræensibus contracta et jurejurando sancita. Quo si nitetur argumento, ipse suo propemodum ore se homicidam fatebitur: ipsi enim innocentiæ veritati e factis exsplendescenti diffidens, nescio quas ad latebras religionum jurejurando consecratarum pactorumque aut temporis dudum elapsi aut formulæ ἐπ' αὐτοφώρῳ confugit. Vos

vero decet, judices, omnibus istis spretis offuciis, ejusmodi defensionem poscere, ut planum faciat, viros illos a se non fuisse delatos neque secundum suam delationem in supplicio exspirasse. Præterea nulla, si quid sapio, pacta nobis cum illo sunt communia, nullæ jurisjurandi religiones. Pacta enim ea jurejurando confirmata sunt, quæ nos Piræenses cum urbanis contraximus, non alia. Jam, si Agoratus illo tempore, quo pacta hæc Piræensium cum urbanis sanciebantur, in urbe fuisset, posset hæc de pactis prætensio fortassis vestrum non neminem veri quadam specie ludere: verum erat Agoratus quoque tum temporis in Piræeo una nobiscum, me puta et Dionysio et quotquot eum nunc hac actione ultum imus. Cui nihil hac quidem ex parte obstat: nullo enim sacramento dicto Piræenses sese Piræensibus obstrinxerunt.

23. Omnimodo videtur Agoratus mihi morte non una dignus esse, qui, quo a populo se tum aiat adoptatum cum civitate donaretur, si dis placet, et quem ipse suum patrem appellet, erga eum populum ita se gesserit, ut si qui filius ingratus, immemor beneficiorum a patre propitio acceptorum, non modo nil curet eum demereri, sed etiam male de eo mereatur, deserat in malis, ea denique prodat hostibus patris per quæ pater antehac amplior atque superior hostibus fuisset. Qui ergo et patrem a natura datum verberarit et de necessariis vitæ præsidiis ita parum ei prospexerit ut patri inedia pereundum fuisset, et rursus patrem adoptivum bonis præsentibus atque paratis everterit, ecqui conveniet eum non morte dignum haberi, cum hoc titulo, tum illo altero legis in liberos latæ, a quibus parentes male habentur?

24. Imo vero vobis, judices, universis publice convenit, virorum fortium manes hujus Agorati sanguine placare, perinde atque privatim nostrum unicuique convenit injurias illis oblatas exsequi. Mortis enim in articulo constituti, non nobis magis quam vobis cunctisque Atheniensibus mandarunt, ut Agoratum hunc, percussorem suum, ulcisci, vexare, exagitare, pro sua cujusque quamvis minima facultate, satageretis. Nam si meritum ullum aut ornamentum ab illis ad remp. aut ad plebem vestram profectum est, quæ ornamenta haud pauca esse inter omnes constat ipsique vos confitemini, necesse est, vos omnes qui reip. benevelitis amicos atque familiares ipsis fuisse: sin autem amici vestri fuerunt (et fuerunt utique), ultionem sui sanguinis non nobis magis necessariis suis quam vestrum cuique demandarunt. Neque ergo per religiones deorum neque per leges vestras vobis licet hunc Agoratum impunem dimittere.

25. Vos ergo, viri Athenienses, quoniam illo tempore, quo isti exspirabant, per misera quæ tum remp. oppresserant turbidaque tempora non poteratis, nunc saltim, quo tempore in potestate vestra est, ulciscimini atque punite hunc istorum sicarium; religionique vobis ducite, facinus committere omnium dirissimum atque sacerrimum. Agoratum enim si sententiis vestris absolvatis, non ei solummodo impunitatem atque securitatem condonabitis, verum etiam illos viros, quos ipsi confitemini vobis amicos atque benevolos fuisse, eadem sententia morti condemnabitis: absolventes enim eum, qui mortis supplicium illis conscivit, nihil aliud decernetis atque pronuntiabitis, quam eos ab hoc ad mortem criminibus meritam adactos esse. Quo pacto calamitate miserrima et luctuosissima uterentur, si vos, quibus ultionem sui morientes tanquam hominibus amicis mandassent, iidem contra ipsos eadem cum tyrannis scisceretis. Neutiquam, judices, neutiquam, per deos Olympios vos obsecro, nullo pacto, nulla fraude pronuntiate adversus eos viros, qui, propterea quod multis modis bene de vobis meriti essent, a Trigintatyrannis et ab hoc Agorato necati sunt. Recordati calamitatum omnium, quæ ab horum virorum excessu universamque remp. et privatim unumquemque oppresserunt, punite hunc malorum vestrorum architectum. Undecunque planum vobis est factum testatumque, tam e decretis quam ex indicibus nominum delatorum, ex aliis denique omnis generis documentis, Agoratum hunc moriendi necessitatem ipsis conscivisse. Præterea consentaneum est, vos contra sciscere atque Trigintaviri sciverunt; hoc est, quos illi morti condemnarunt, eos a vobis absolvi par est; contra, quos illi suis sententiis a mortis pœna absolverunt, iis vos eam irrogare. Jam Trigintaviri cives illos fortes et bonos, qui vobis amici erant, morte damnarunt; quapropter absolvite vos nunc eosdem: contra Agoratum absolverunt tyranni, quod visus ipsis esset hos amicos vestros cupide perdidisse; quapropter eum condemnate. Quod cum facietis, tum vos primum a turpissimo crimine conservabitis intactos, similitudinis puta atque consensus in consiliis atque decretis cum hominibus impuris atque sacrilegis; deinde laudem reportabitis contentionis in ulciscendis amicorum vestrorum injuriis, denique mortalibus omnibus videbimini humanoque juri atque divino fecisse consentanea.

LYSIÆ

CONTRA ALCIBIADEM

OB ORDINEM DESERTUM

ORATIO.

---

1. TAMETSI, judices, si quis hunc Alcibiadem accusare in animum induxerit, ab eo vos mihi non videmini causam odii adversus illum requisituri; qui se jam a puero inde civem gesserit eum, ut, etiam si quis nulla sit ab eo privata læsus injuria, facere tamen non possit, quominus eum ob mores ipsius atque instituta odio prosequatur et abhorreat. Neque enim minuta sunt Alcibiadis delicta neque venia digna neque spem moventia futuri meliorem ad frugem reditus, sed tanta est eorum enormitas, tanta fœditas, tantum odium, ut in iis in quibus ille exsultat nonnulla sint, quorum ipsos inimicos pudeat. Sunt mihi tamen, præter causas cum rep. communes, privatim quoque causæ quædam propriæ, cur eum si possim ope vestra adjutus ulcisci studeam: non enim vetustum solummodo illum inimicum habeo per simultates quæ majoribus meis cum majoribus ejus jam a longinquo intercesserunt, sed etiam, nunc recens malum ab eo accepi; quorum omnium pœnas nunc ab eo, si per vos licebit, repetam. Et de reliquis quidem sic satis dixit Archestratides; leges enim recitavit testesque de criminibus quibusque produxit: quæ vero ille mihi omisisse videtur, ea vos ego singula docebo. Recita tu mihi legem.

LEX.

2. Nunc primum a reconciliata pace, judices, hujusmodi in causa jus dicturi sedetis: quocirca consentaneum est, vos nunc non judicum modo sed legislatorum quoque partes agere, bene gnaros, utramvis in partem vos nunc hujusmodi de crimine pronuntiaveritis, id ita in posterum quoque ratum et in rep. valiturum esse. Civis autem boni et judicis æqui partes hæ mihi videntur esse, ut in legibus interpretandis atque exercendis ita versetur, ut non præsentis modo temporis rationem habuisse, sed futuro quoque prospexisse, eaque constituisse videatur quæ reip. in perpetuum ad salutem decusque sint fructuosissima. Sunt nempe, qui negare audeant, deserti ordi-

nis militaris teneri quenquam [eorum, qui novissimis in castris essent versati]; pugnam enim nullam intervenisse: legem autem sic edicere, si quis ordinem deseruerit retrorsum cedens, formidine victus, reliquis dimicantibus, de iis strategos cognituros esse. Audio; recte admonent; lex utique sic edicit: verumtamen non de his solummodo lex præcipit, sed de illis quoque si qui se in acie pedestri patiantur desiderari. Recita legem.

LEX.

Auditis, judices, legem de ambobus definire, tam illis qui fervente pugna retro se receperint, quam his qui a pedestri militia prorsus abfuerint. At quosnam oportet adesse? Non hos, qui id agunt ætatis, quod agit Alcibiades? non hos, quos strategi delectu habito nominatim militare jusserunt? Nullum ego, judices, arbitror esse alium civium omnium migratæ hujus legis totius reum, quam unum Alcibiadem. Nam *ἀστρατείας*, seu absentiæ a castris, jure merito reus peragatur, quippe qui, adscriptus militiæ Doberum jussæ proficisci, *λειποταξίου* porro, seu deserti ordinis, quippe qui de universo exercitu solus in urbe remansit, in castra non exiit, copiam sui corporis centurionibus non fecit, vacuum in acie pedestri locum suum reliquit; verum etiam non minore jure *δειλίας*, seu trepidationis, condemnetur, propterea quod, cum ex edicto prætorum unusquisque militantium inter milites gravis armaturæ dimicare deberet, solus Alcibiades equo merere maluit. Cujus eum audio hanc parare defensionem, ut se, qui equo meruisset, eo peccasse neget. Ego vero jure vos optimo arbitror in eum ideo animadversuros, quod, cum lex *ἄτιμον*, seu capite minutum, et jure honores petendi mulctatum declaret eum, qui nullo prævio censu [seu non tolerato morum fortunarumque suarum scrutinio, neque in eo probatus] in equestrem militiam se ingesserit, Alcibiadem tamen nil puduerit prætermisso examine in hanc militiam irrumpere. Recita mihi legem.

LEX.

3. Verum non substitit hominis dementia in contemptu vestri, in reformidatione hostium, in appetitione militiæ equestris, in proculcatione legum vestrarum, sed ipsa adeo tanta discrimina a legibus proposita pensi non habuit, capitis imminutionem et bonorum proscriptionem: maluit infamis fieri, maluit facultates videre publicatas, maluit pœnis omnibus obnoxius fieri a lege sancitis, quam inter scutatos versari, scutatis allegi. Et alii quidem, qui antea nunquam in scutatis meruissent, sed semper in equitibus, et hoc genere militiæ fungentes hostibus multas clades intulissent, tamen [in novissima expeditione] ausi non sunt in equos inscendere, metu vestri legisque; ibant nimirum in hostem, animis ita comparatis, ut

confiderent remp. haud esse perituram, sed salvam atque amplam futuram et injuriarum sibi oblatarum pœnas a facinorosis repetituram: Alcibiades autem unus ausus est in equum adscendere, neque plebis vestræ studiosus neque nunc tenens artes equestris militiæ neque in censu a vobis probatus, perinde ac si caritura esset resp. facultate proterviam in jura sua grassantem castigandi. Verum oportet meminisse, si patiendum vobis sit quæcunque allubescat quemque agere, incassum leges esse latas, incassum vos in curias, in concionem, in tribunalia coire, incassum militiæ magistros deligi. In prima jussus acie stare, judices, si quis hostibus cominus accedentibus illinc in secundam aciem se subduxerit, sine controversia nemo est, quin eum ignaviæ atque pavoris damnet: sin autem in scutatis militare jussus, subito inter equites mirantibus omnibus circumvolitet, mirer equidem, si quis eum venia donet.

4. Ego vero vos jus dicere, judices, autumo, non ipsorum solummodo qui identidem sunt reorum causa, sed quo alios quoque disciplinæ contemptores severitate vestræ animadversionis a sceleribus absterreatis atque sapere doceatis. Quod si ergo solos ignobiles puniatis, nemo reliquorum omnium corrigatur; quum nemo facile eum norit, si quem vos vestra sententia perculeritis: sin autem nobilissimos quosque puniatis, nemo erit ad quem exempli fama non permanet; quo fiet ut hoc exemplo docti cives sapere diligentiorem operam virtuti dent postmodum. In hunc autem Alcibiadem si prout vos decet animadverteritis, non ad urbis incolas solummodo vestræ severitatis laus percrebrescet, sed socios quoque vestros ipsosque adeo hostes ad majorem reipublicæ habendam reverentiam excitabit, cum videbunt, adversus hoc imprimis flagitiorum genus, quo Alcibiades se obligavit, vos exardescere, veniamque prorsus omnem iis denegare si qui ordinem disciplinæ militaris conturbaverint. Recordamini, quæso, judices, nostrum, quotquot illi expeditioni interfuimus, magnam fuisse partem, alios invalidos, alios rerum necessariarum egentes: libentissime mansissent illi quidem in oppidis atque corpora recreassent, vi vero domum reversi privatam quique suam rem refecissent. Verum non licebat. Illi quidem, invalidi, inter levis armaturæ milites munia fungi jubebantur, hi vero, commeatibus destituti, in equitatu discrimina belli adire: et nihilominus tamen erat omnium nemo, qui, quam sortitus esset stationem, eam deserere auderet, aut sibi jucunda edictis imperatorum præferre; multo enim magis patrii juris acerbitatem, quam hostium arma reformidabatis. Horum memores oportet vos ea quam nunc feretis sententia testatum ad omnes facere, si qui Atheniensium jussi hostibus occurrere detrectent, eos facere non posse quo minus in vestræ severitatis aciem incurrant.

5. Verum enim vero, de jure quidem militari ipsaque de re nihil

habebunt neque Alcibiades neque advocati ejus, quod contra dicant: attamen e tribunali hoc vos exorare supplices contendent, ut pavoris dedecore Alcibiadis filium viri clarissimi ne respergatis, quasi Alcibiades pater multis rempublicam non malis affecisset quibus affecit, sed ornamentis cumulasset; atqui fuit Alcibiades hujus pater is, quem si tum statim de medio sustulissetis, quum tantillus adhuc esset, primi criminis eorum omnium criminum, quorum causam unquam ex hoc loco coram vobis stans dixit, reum peractum, nœ tot tantæque clades rempublicam non attrivissent. Grave profecto, judices, mea quidem sententia indignumque sit, vos filio delicti reo ejus in gratiam patris ignoscere, quem ipsi vos sententia mortis perculissetis: filium, qui vestris in castris dimicare recusasset, a vobis absolvi, cujus patrem nil puduisset in castris hostium rem adversus vos gerere. Puer adhuc cum esset hic junior Alcibiades, parum aberat quin ob patris crimina undecimviris traderetur; quo tempore nullis adhucdum constabat documentis qualis olim aliquando esset futurus; illum enim vero nunc ob patris scilicet merita commiseratione moti censebitis absolvendum, post factam ad patris crimina accessionem, a filii criminibus, quæ jam usu vestro cognita atque perspecta habetis? Dura utique et perquam iniqua sit sors nostra, si fatale sit, ut Alcibiadis quidem necessarii, quocunque in flagitio deprehensi, propter generis nobilitatem salutem atque veniam inveniant; nos autem e captivitate missionem prædicandis majorum meritis non possimus. Nam si per horum negligentiam disciplinæ militaris factum esset ut clade accepta in potestatem hostium venissemus, nemo nostrum libertatem ab hostibus impetrasset neque precibus neque majorum fortia facta collaudando, quæ sunt et numero multa et magnitudine amplissima et pro salute universæ Græciæ edita nulloque pacto cum horum erga rempublicam flagitiosissimis moribus comparanda, o judices! Aient Alcibiadis advocati, se amicitia ductos ejus causam tueri. Recte vero. Nil reprehendo. Laudo etiam. Verum si illi tuendis amicis officio bonorum virorum se satisfacere autumant, in quo non errant; liquet vos quoque pœnis ab inimicis vestris repetendis laudem virorum fortium esse consecuturos. Ego vero vos hortor, judices, cum necessariorum ejus nonnulli venient hunc a vobis exoratum, ut indignemini, quod, qui aut hunc rogare insuper habuerint, aut rogantes ab hoc impetrare non potuerint, ut imperiis patriæ pareret, iidem nunc vobis persuadere contendant pœnas a criminosis nullas esse repetendas: sin autem virorum in republica potentium quidam Alcibiadi præsto sint futuri, quo documentum aliquod potentiæ suæ illustri in loco collocent, laudi enim sibi ducunt et in hoc laborant efficiendo, ut constet inter omnes auctoritatem opesque ipsis esse tantas ut manifestorum adeo scelerum reos tamen

eripere manibus ultricis justitiæ valeant; vos tum contra decet istæc meditari, primum, si omnes Alcibiadi essent similes, plane nihil opus tribunis militum esse futurum — quippe qui tum non essent habituri quibus imperarent, si nemo esset qui parere vellet —, deinde, multo magis convenire ipsis, desertores ordinum militarium accusare quam oratione defendere. Ecquæ enim spes supererit, fore ut sint qui mandata imperatorum exsequi velint, si imperatores ipsi turbatores disciplinæ militaris eripere discriminibus capitis contendant? Censeo itaque sic: Alcibiadis patroni atque deprecatores planum si fecerint eum in scutatis militasse aut in censu probatum equestrem militiam obisse, tum eum a vobis absolvendum esse; sin autem, destituti ab omni justa et legitima causa, tamen flagitent vos iram in eum nullam expromere, meminisse decet illos vobis velle perjurii defectionisque a norma legum magistros fieri, studiique sui importunitate pro sceleratis nitentis multos ad imitationem eorundem malorum exemplorum allicere.

6. Miror equidem, judices, si quid aliud, hoc imprimis, si qui vestrum autument, tantam esse oportere auctoritatem pro Alcibiade nitentium ut salvus hoc e judicio servatusque per ipsos discedat, nullamque haberi rationem scelerositatis qua extrema quæque exempla meritus est. Qua de scelerositate Alcibiadis doceri vos dignum arbitror, quo certi sitis, recte vos haud esse facturos si hoc eum nomine absolvatis, quod, cum hac una in re deliquisset, tum in reliquis tamen omnibus civem se bonum atque fortem gessisset: ejusmodi enim sunt reliqua ejus instituta et acta, ut, ea si teneatis, propter ipsa eum summo jure morte sitis mulctaturi. Oportet itaque vos ea qualia sint cognoscere: nam ut defendentium de suis virtutibus de majorumque beneficiis in vos collatis prædicationes non aspernamini, ita rursus accusatorum quoque orationes æquis auribus vos accipere consentaneum est, docentium reos in vos multa peccasse ab eorumque majoribus incommoda noxasque quam plurimas ad vos esse profectas.

7. Alcibiades itaque hic adhuc puer apud Archedemum, illum lippi cognomine furtorumque enormitate nobilitatum quibus peculium vestrum depeculatus est, apud hunc ergo, coram testibus quam plurimis, noctuque sub eadem cum illo stragula accumbens comissabatur diuque, impuber cum scorto conversans, majores ita suos imitans, existimansque negatum sibi fore adultiori facto clarum nomen adipisci, nisi in pueritia famam hominis turpissimi atque nequissimi collegisset. Flagitiis palam et aperto capite exercendis cum infamiam contraxisset, ab Archebiade objurgatus est. Quanquam de eo, judices, quænam vos oportet arbitrari, qui flagitiositate morum illius ipsius in offensionem incurrisset, qui aliis flagitiorum magister esset? Oreos Theotimo prodiderat, cum quo insidias in patrem, Alcibiadem seniorem, comparaverat. Potitus itaque loco Theotimus per junioris proditionem, primum constupravit eum jam puberem factum, deinde in carcerem dedit, negans libertatem ei reddendam nisi certa imperata mercede eam redimeret. Quo tempore tanto pater odio filii exarsit, ut se negaret ossa adeo filii lecturum, si illa in captivitate diem supremum obisset. Illa eum e captivitate Archebiades amator ejus factus, patre exstincto, redemit. Non multo autem post absumptis per aleam bonis piraticam exercuit: e Leuca Acta evectus amicos ponto demersit.

8. Longum sit, judices, omnia enumerare scelera, quibus aut cives aut necessarios aut hospites suos aut alios quoscunque violavit; unum hoc audite: Hipponicus, coram multis testibus ad hanc unam rem convocatis, uxorem suam Alcibiadis hujus sororem domo ejecit, affirmans, hunc Alcibiadem domum suam frequentare ut uxoris suæ non fratrem sed maritum. Talium tot numero et tam atrocium sibi scelerum cum conscius esset, nulla tamen eorum ducitur pœnitentia neque futurorum angitur sollicitudine. Tametsi unum eum decebat omnium maxime sobrium atque pudentem esse, quo per vitæ suæ innocentiam patris criminibus excusationem pararet et quasi portum aperiret: at ille contra injuriis atque contumeliis alios ultro lacessere audet, quasi fieri possit, ut cordati homines veram credant vel millesimam partem earum calumniarum, quibus probra sibi domestica gentique suæ propria in alios confert; quem oportebat meminisse filium se illius Alcibiadis esse, qui Lacedæmoniis auctor fuit Deceleæ communiendæ quo vos domi vestræ compesceremini, qui vestra cum classe hinc abiit quo insulas vobis amicas atque fidas a fide abstractas potestati vestræ eriperet, qui hostibus nuda reipublicæ latera demonstravit et ulcera occulta denudavit, qui sæpius in castris hostium venit, ut jugum patriæ cervicibus imponeret, quam vobiscum exiit ad hostes perdomandum. Quæ tanta scelera tam impii hominis vos par est vestrique causa et posterorum ulcisci, quemcunque tandem ex ejus prole atque necessariis sub potestatem vestram nanciscamini. Audio quidem eum sæpius hoc invidiosum occentare, haud convenire, ut, quo ab exsilio revocatus pater ipsius multis et insignibus donis atque honoribus a populo cumulatus sit, illius exsilii invidia haud merita et odio iniquo ipse prematur. Mihi vero indignum videretur, si vos, cum tributos aliquando honores patri rursus derogavissetis ceu per nefas et citra meritum delatos, tum filium criminibus et flagitiis obsitum velletis absolvere, quo locum essetis interpretationi sinistræ facturi ac si pater ejus civis fuisset de patria optime meritus.

9. Verum enim vero, cum alias multas ob causas, tum hanc haud minime ob impudentiam dignus est Alcibiades quem condemnetis,

quod ad colorandam suam patrisque improbitatem exemplo vestræ virtutis abutitur. Rem a vobis præclare gestam, quæ summæ laudi vobis cessit, assimulatum it turpissimo patris facinori, in quo ipsum ait vos imitatum esse. Negat, qua est dementia, patrem in eo scelus atrox commisisse, quod arma patriæ infesta intulit: nam vos quoque exsulantes, Phyla occupata, Attici agri culta et sata igni ferroque pervastasse, mœnia urbis adortos esse, iisque rebus omnibus non dedecus liberis vestris contractum reliquisse, sed gloriam immortalem ad omnes homines pervagatam peperisse; quasi pares loco paribusque modis accipiendi sint, illinc, si qui, ob crimina in exsilium acti, patrium in solum a civibus adhuc legitime insessum ejus desolandi ergo in castris hostium rediere, hinc, qui in urbem sibi natalem a Lacedæmoniis hostibus insessam, unde per vim et nefas expulsi fuissent, rediere. Atqui constare inter omnes ego equidem de hoc arbitror, Alcibiadem cum factione reditum in patriam eo consilio molitum esse, quo, Lacedæmoniis tradito maris imperio, ipsi domi civium capitibus insultarent; vestra plebs autem reditu in patriam armis parto hostes ejecit, civiumque etiam illos, si qui servire ultro vellent, liberali manu in libertatem vindicavit: orationem itaque Alcibiadis quis ferat, res inter se quam dissimillimas comparantem?

10. Et nihilominus tamen, in tot tantisque cladibus domesticis, de patris improbitate gloriatur, quem jactat tantum potuisse, ut reip. mala unus omnia contraxerit. Atqui non potentiæ hæc sed scelerositatis est nota: ecquis enim unus homo vel infimus atque contemptissimus, qui patriæ malum dare animum induxerit, tam est rerum patriæ capitalium ignarus, ut hostibus loca demonstrare quæ occupari e re ipsorum sit, castella indicare parum præsidiis firmata et insidiis opportuna, ulcera publica denudare, quæ res labent aperire, socios in fide nutantes nominare nesciat? Nam, si unquam, quod tu ais, pater tuus tantum in republica potuit, ut non solum istius potentiæ metu in exsilium ageretur, sed etiam per eandem potentiam malis quam plurimis civitatem exsul exagitaret, non eum profecto illa potentia statim ita deseruit domum revocatum (quanquam per imposturam a vobis deceptis redeundi veniam minus impetravit, quam furatus est), ut, magnæ classi cum imperio præfectus, ista tanta cum classe tamen neque hostes patrio solo proturbare, neque Chios, quos ipse antea ad defectionem impulisset, rursus ad fidem revocare, neque ullum aliud ornamentum vobis conciliare, posset. Quare perspectu facile est, Alcibiadem potentia quidem aliis nil quicquam antecelluisse, flagitiositate autem universæ civitatis longe fuisse principem. Ulcera enim si quæ nosset vestræ reip., ea ipse Lacedæmoniis ultro aperiebat: exercitus postmodum vestros tametsi duceret ingentes, imperatoria cum potestate a vobis præfectus, nunquam tamen eos hoc tam acri telo sauciare potuit: regem Persarum

cum recepisset suam in gratiam pecunias vobis præbiturum, vestrum ærarium plus quam ducentis talentis defraudavit. Denique, majestate vestra tam multis et tam atrocibus læsa criminibus, tametsi et ipse facundia polleret et amicis fideret divitiisque afflueret, tamen ausus non est huc reversus, oculos vestros sustinere, copiam sui vestræ severitati facere, rerumque a se gestarum rationem reddere, sed exsilium ipse sibi indixit, Thraciæque maluit aliusve cujuscunque oppidi incola quam patriæ suæ civis esse. Postremo, quasi cumulus adhuc deesse impietati, cumulum hunc imposuit, ausus una cum Adimanto classem vestram Lysandro prodere. Quare, si quis est vestrum, quem aut commiseratio civium moveat illa fatali in pugna navali cæsorum, aut pudor civium ab hostibus in servitutem raptorum, aut ob diruta mœnia indignatio, aut odium erga Lacedæmonios, aut in Triginta tyrannos iracundia, eum oportet horum omnium malorum culpam in unum Alcibiadem hujus patrem conferre, atque recordari, ab avis vestris illum Alcibiadem qui rei nostri avum genuit, item Megaclem maternum hujus nostri rei avum, ambos bis suffragiis testulariis, quod suffragationis genus ostracismum usurpant, urbe exactos esse, vestrumque adeo ipsorum qui supersunt adhuc natu paulo grandiores, eos in Alcibiadem rei patrem sententiam mortis tulisse: existimantes itaque vos hunc civitati inimicum quasi a majoribus hereditate traditum esse, condemnare decet, et neque commiserationem neque ignoscendi lenitatem neque gratiam ullam majoris facere quam leges publice fixas et jusjurandum quo vos obstricti judices sedetis.

11. Existimare quoque convenit, quanam tandem de causa hujusmodi hominibus parcatur: num propterea, quod in rep. quidem sinisteriore usi sint fortuna, de reliquo autem vitam egerint pudentem atque sobriam? Non multi eorum corporibus prostituendis quæstum fecerunt meretricium? non sorores in matrimonio habuerunt? non liberos aliqui e filiabus ipsi suis quæsiverunt? non sanctissima sacra, profanis oculis negata, vulgo per mimum ostentarunt? non Hermas amputarunt? non deos omnes sacrilegiis violarunt? non totam remp. offenderunt, cum in alios injuriis legumque audacissimis perfractionibus grassando, tum sese mutuo fraudibus et perjuriis et conviciis exagitando, qui a nullo facinore audaciæ pleno se abstinuerunt, nullam atrocem machinationem sibi reliquerunt intentatam? Sed omnia omnino passi sunt et fecerunt. Ea enim sunt mente, ut laudum quidem atque decorum eos pudeat, in dedecoribus autem se jactent atque exsultent. Interdum, judices, absolvitis homines, visos quidem illos vobis sontes, cum spe tamen, fore ut resipiscant aliquando probabilesque atque frugi fiant. Ab hoc autem Alcibiade ecquod tandem bonum resp. speret se percepturam? quem stipitem et fungum esse, ex ipsius oratione, cum pro se

dicet, intelligetis; nequam autem eundem esse, e reliquis ejus moribus vobis jam constitit. Ne hoc quidem est, quod metuatis, ne urbe ejectus malum vobis injungat: ecquod enim vobis malum det homo, qui timidus idemque pauper sit, ad res ingentes suscipiendasque atque gerendas corporeque animoque torpens et invalidus, cum necessariis ipse suis dissidens, odiis aliorum oppressus. Quæ omnia faciunt, ut necesse nil habeatis eum reformidare, sed statuendum potius in eo vobis sit exemplum, in quod intuentes cum alii tum imprimis amici ejus resipiscere discant, qui, cum imperia vestra gaudeant aspernari, tum studia Alcibiadis imitari ardent, reique suæ familiari male cum prospexerint, tamen concionantes vobis auctores fieri consiliorum de administranda atque tuenda re vestra publica non erubescunt.

12. Jam ego hac accusatione quam potui optime defunctus, probe novi, in hac circumstante corona fore qui mirentur, qui occulta hujus Alcibiadis facinora tam sollerter indagare potuerim; ipse autem hic, credite mihi, me ridet, qui ne centesimam quidem partem dedecorum, quorum ipse sibi conscius est, enumeraverim. Vos itaque vobiscum et modo a me dicta et prætermissa reputantes, hoc magis eum condemnate, recordati majestatis eum crimine teneri, cujus criminis eum ego reum feci, magnamque civitatis esse felicitatem si tales a se cives amoliatur. Recita tu [scriba] ipsis [judicibus] leges et jusjurandum et formulam accusationis: istorum enim memores æquam et justam ferent sententiam.

LYSIÆ
CONTRA ALCIBIADEM
OB DESERTAM MILITIAM
ORATIO.

1. Cum vos rogo, judices, ut ex æquo et vero pronuncietis, tum strategos oro, ut, quemadmodum in omni reliqua magistratus sui functione dignos se fide famaque reip. gesserunt, ita etiam in causis *ἀστρατείας* [h. e. absentiæ a castris] æquos se communesque parti litigantium utrique præbeant, neutiquam vero, alteri parti in quam propendeant magis succurrendo, conentur omni nervorum contentione sententiam æquo juri adversantem vobis extorquere; qui reputare vobiscum debeatis, quam graviter sitis laturi, si Thesmothetæ in censu vestro [cum scrutinium morum vestrorum vobis est tolerandum] in hunc suggestum adscendant, atque inde verba facientes vos orent, ut quos ipsi absolutos velint, eosdem vos quoque absolvere velitis: gravissime utique laturi mihi videmini, si, qui strategi concertationem inter accusatorem reumque commisissent atque tabellas inter judices distribuissent, iidem strategi vobis qui judices estis præscribere sustineant ut absolvatis. Ecqui mos alius sit turpior, quod institutum reip. exitiosius, quam si archon in causis virginum orbarum nubilium, quæ heredes sint patrimoniorum a patribus relictæ, judices roget ut litem secundum ipsius arbitrium dent? aut si polemarchus et undecimviri rerum capitalium id idem faciant in causis ad forum ipsorum pertinentibus? Pari modo æquum est in hac quoque quæ nunc agitur causa, strategos liberum, quod penes vos est, censendi jus vobis relinquere neque interponenda auctoritate sua vobis obstrepere. Sed et vos decet, judices, pari cum æquitate atque sanctimonia hac in causa disceptanda versari, reputantes, æque parum decere vestram personam ut in causis non obitæ militiæ cuiquam peculiariter faveatis, atque strategos decet pro quoquam apud vos intercedere, eos nempe strategos, qui cum tabellis quas vobis tradiderunt una quoque liberum arbitrandi jus tribuerunt.

2. Videte nunc, judices, sitne hoc quod nunc proferam satis idoneum documentum, unde constet, strategos eosdem, qui nunc pro

Alcibiade sic contendunt, tum temporis, quum in castris adhuc ageremus, nondum corruptos neque in favorem ejus conciliatos fuisse. Vera enim ea si essent quæ nunc illi jactant, oportebat eos tum statim ad tribunal suum citatum Pamphilum objurgare, quod Alcibiadis equo adempto remp. equite fraudaret: oportebat item, eosdem strategos Phylarcho, seu præfecto turmæ ejus, cui Alcibiades se ingestum ibat, mulctam pecuniariam irrogare, qui illa e turma Alcibiadem extrusisset eoque pacto suam [strategorum] minuisset auctoritatem, imperiumque debilitasset atque irritum fecisset, quo Alcibiadi locum in equitibus ipsi assignassent: oportebat denique, strategos taxiarcho, seu centurioni illius manipuli in quo Alcibiades adhuc pedes meruisset, mandare ut nomen ejus ex albo illius manipuli expungeret. Jam vero strategi nihil horum omnium neque fecerunt neque fieri curarunt, sed Alcibiadem passi sunt in castris oberrare probris et sannis et convitiis omnium exagitatum et in equestris militiæ genere vilissimo, in sagittariis equestribus, merere; postquam autem, causa ad vestrum tribunal delata, res eo devenit ut nefarii facinoris reo pœnæ sint dandæ, gratificantes Alcibiadi strategi falsum perhibent testimonium, a semet ipsis eum in equestri militia fuisse collocatum. Indigna enimvero, judices, atque nefanda res. Qui strategi, quamvis ab universo populo delecti, penes quem solum jus et arbitrium est honorum deferendorum, tamen ausuri prius non sint imperium in vos militare capessere quam in scrutinio legitime probati fuissent, hos eosdem strategos nunc audere, arbitratu suo, nulla ejus rei auctoritate instructos, patriæ legibus invitis atque adversantibus, Alcibiadi nova munia demandare locumque novum assignare. Qui ferendum sit, judices, penes quos strategos non est quem velint ex ordine equitum, quem in ordinem nemo cooptatur non probatus, in ordinem scutatorum transferre, ubi scrutinio plane nil opus est, eos strategos e scutatis, quorum nullus est probatus, quemquam in ordinem equestrem, ad quem sine censu nemo admittitur, tamen transferre censu ante non habito? Quod si strategi potestate militares ordines pro lubitu perturbandi gauderent, conniveatis forsitan ipsis, quanquam haud scio an nullo jure, si gaudentes hac potestate, multis in equestrem ordinem transferri flagitantibus hanc gratiam denegassent, uni Alcibiadi indulsissent. Jam vero ipsi negant sibi potestatem esse munia militaria distribuendi. Oportet ergo vos recordari, jusjurandum esse a vobis dictum, spondentibus sententiam ex æquo et vero pronuntiandam, non prout hi vobis auctores facti fuerint. Neminem rogantium atque supplicantium pluris convenit a vobis fieri, quam vosmet ipsos et religionem jurisjurandi a vobis dicti.

3. Quod si cui vestrum gravior æquo pœna hæc videbitur et lex nimis rigida, meminisse oportet, vos nunc sedere, ea de causa, cujus ergo disceptandæ convenistis, non leges conscriptum, sed sententiam latum ex præscripto legum dudum publice fixarum, neque quo commiseratione criminosos amplectamini, sed multo magis iræ vestræ severitatem in eos expediatis universæque reip. labanti succurratis, probe qui teneatis pœnas criminum jam commissorum a paucis quibusdam repetendo vos hoc esse consecuturos ut, qui imposterum pro patria dimicaturi capitaque sua belli periculis objecturi sint, hi disciplinæ militaris sint tenaciores. Suæ solummodo saluti si prospexit Alcibiades hic, immemor eorum quæ patriæ deberet ipse et quæ sors patriam maneret pensi non faciens, oportet contra, judices, vos saluberrimis consiliis conferendis ita patriæ prospicere ut nullam rursus habeatis Alcibiadis rationem, præsertim, qui et jurejurando receperitis pro optima vestra fide atque facultate verissime atque religiosissime pronuntiaturos et nunc de Alcibiade laturi sitis sententiam, qui si vos circumvenerit, hinc discedet totam civitatem lato cachinno explodens: non enim profecto gratiam vobis referet, ubi tabellis, clam in cistam inferendis bene de eo promerueritis, nesciet enim cui vestrum salutem suam debeat; præterea ne didicit quidem Alcibiades acceptorum beneficiorum memor esse, amicis enim palam bene de se meritis bonam gratiam pessima rependit. Planum vobis factum est, Alcibiadem, qui a rep. jussus esset in peditibus gravis armaturæ militare, statione illa deserta, legibus repugnantibus, nullo probatum scrutinio, in equestrem militiam se ingessisse, et quarum rerum potestatem leges sibi solis reservant, vetantes præter se cuiquam quicquam illis in rebus licere, sive strategus sit [magister militiæ pedestris] sive hipparchus [magister equestris] sive alius quicunque, earum rerum arbitrium atque licentiam ipsum sibi qui privatus esset arrogasse. Jam ego equidem hæc præfatus, cum quo Archestratidæ operam navarem homini amico, tum quo Alcibiadem ulciscerer hominem inimicum: vos rogo, ut æqua et sancta pronuntietis, eadem induti mente, quæ tum vobis erat in procinctu stantibus cum hoste congredi paratis.

LYSIÆ

CORAM SENATU

PRO MANTITHEO EXAMEN SUBEUNTE

APOLOGIA.

---

1. Nisi nossem, senatores, omni modo accusatores contendere mihi malum dare, magnam ipsis gratiam hujus accusationis haberem; existimans, injusta oneratis calumnia summorum bonorum auctores atque conciliatores esse eos, si qui ad necessitatem reddendæ rationis de omni superiori acta vita ipsos adigant. Ego enim ita securus sum fidoque ipse memet, ut sperem, etiamsi quis animo a me sit alieniore, eum tamen esse hanc malevolentiam secundiore opinione mutaturum, posteaquam ex oratione mea de moribus meis omnique vitæ ante actæ ratione certior fuerit factus, animoque suo hanc de me inducturum esse opinionem ut multo me virum fortissimum atque honestissimum imposterum habeat. Videte, senatores, num sponsio placeat quam vobis offero: solum hoc si docuero, me formæ reip. quæ nunc est benevelle, et in necessitatem devenisse eadem vobiscum pericula subeundi, existimate me nil admodum magnum elaborasse; sin autem planum fecero, me cæteris quoque in rebus modestum civilemque me gessisse, multoque id magis quam vulgaris fert opinio inimicorumque vult criminatio, tum rogo vos ut judicio vestro approbatum me ad gerendum honorem admittatis, hos autem accusatores mei homines turpes infamesque habeatis. Primum autem hoc docebo, me tenente Trigintatyrannorum tyrannide neque equo publico meruisse neque in urbe fuisse, eoque nullam in partem rerum ab iis tum gestarum venisse.

2. Pater enim nos [fratres, liberos suos] jam ante cladem in Hellesponto acceptam in Pontum miserat ad Satyrum, notum illum Ponti regulum, ut ibi moraremur. Quo factum ut, neque cum mœnia diruerentur neque cum nova reip. forma indueretur gubernationis, interessemus; sed rediimus quinto non citius die ante quam exsules e Phyla in Piræeum redeuntes appellerent. Jam credibile non est nos, in articulum temporis tam turbidum atque tam suspiciosum compulsos, cupiditate fuisse tentatos periculis nos immiscendi ad nos nil per-

tinentibus: æque parum rursus constat illis tyrannis hanc fuisse mentem ut ipsos, adeo peregre agentes nulloque scelere sibi cognitos, ad participationem sui dominatus admitterent; contra vero multo magis hos probris atque contumeliis dehonestabant, quam eos honoribus cumularent quos in evertenda rep. socios atque adjutores habuissent. Sed aiunt nomen meum in tabula scriptum esse inter eos qui tum equestri militia functi fuere. Atqui stulta hæc est colligendi ratio: nam in illa tabula multorum nomina scripta non prostant, qui ipsi profitentur se tum in equitum numero fuisse; rursus ibi scripta leguntur aliorum nomina, qui, si necesse sit, vel jurejurando sint confirmaturi illa militia se nunquam functos esse. Est igitur hoc quidem argumentum ficulneum. Ego vero firmissimum hoc oppono bonæ meæ causæ documentum, in reliquis palmarium: ex quo in patriam redistis, præfectis turmarum equestrium decreto mandastis, ut in tabulis perscripta vobis exhiberent nomina functorum equestri militia, quo manupretia ab ipsis redigeretis. Jam nemo facile erit, qui doceat meum nomen aut a magistris turmarum exhibitum vobis aut rursus a vobis traditum syndicis fuisse, h. e. advocatis fisci, aut me manupretium in antecessum tulisse. Obvium tamen est unicuique facileque cognitu, nisi præfecti turmarum nomina ederent habentium manupretia, luendum ipsis de suo fuisse pro illis, si quos celarent. Quapropter vos indici a præfectis turmarum exhibito multo majorem habebitis fidem, quo ab indice nomen meum abest, quam testimonio tabulæ, cui nomen meum per nefas inscriptum legitur: nam ex illa tabula facile erat volenti cuique expungi, quo factum est id quod dicere memini, ut multorum ibi nomina minus legantur, quos constat in equis meruisse sub Trigintatyrannis, et rursus pariter erat facile aliorum nomina falso subjici; fidem itaque ille laterculus haud meretur; in illo autem phylarchorum indice necesse erat, quotquot tum temporis in ista reipublicæ perturbatione equestri militia functi fuissent, eorum nomina omnium summa fide diligentiaque perscripta esse, ut neminis nomen desideraretur. Præterea, senatores, si revera ego in illa meruissem militia, non profecto id velut grande quoddam scelus irem infitiatum: sed planum facerem civium omnium nullum a me malo affectum esse, eoque facto, sic demum rogarem vos, ut in scrutinio probatum me in senatum allegeretis, de repulsa ferenda nil veritus. Video enim vobismet ipsis quoque mentem hanc mecum eandem esse, ut illa militia functos nihilo per eam factos deteriores neque honoribus petendis redditos inhabiles existimetis: multos eorum qui tum equites fuere nunc video, alios in senatu, alios magistros pedestris militiæ, alios equestris creatos. Quapropter vos arbitrari velim me nullam aliam ob causam uti hoc generis defensionis quam ut ostendam ipsos ausos esse mendacio

me perspicuo atque manifesto percellere. Adscende tu mihi, atque testare.

TESTIMONIUM.

3. De hac quidem itaque incusatione, senatores, non video quid attineat me amplius verba facere: sed superest adhuc aliud quid hac oratione mihi necessario exsequendum. Aliis in causis sufficit, defensorem criminationes accusatoris a se depulisse atque refutasse: verum hujusmodi in causis atque hæc mea est, ubi nimirum quæritur sintne homini in judicium adducto mores ii ob quos dignus honoribus habeatur, reddenda reo est totius ab ipso actæ vitæ ratio. Id quod ego nunc facturus majorem vos in modum rogo, senatores, atque obtestor, ut æqui atque benevoli me audire velitis, dicturum pro me quam potero brevissimis. In fortunarum ista mediocritate quæ a patre mihi relictæ fuerant (facultates enim nostræ per calamitates, alias patris privatas, alias civitatis communes, admodum conciderant), duas tamen sorores elocavi, minis tricenis in dotem unicuique additis; cum fratre vero hereditatem ita crevi, ut ipse fateretur se partem patrimonii longe amplissimam abstulisse; reliquos erga cives autem ita me gessi facilem atque sedatum, ut nulla mihi lis unquam cum quoquam intercesserit. Sic in privatis: in rep. autem gravissimum hoc atque luculentissimum arbitror esse meæ continentiæ documentum, quod quicunque adolescentium aut alea aut compotationibus aut aliis ejusmodi frivolis atque pudendis intemperantis lasciviæ oblectamentis otium fallerent, hos omnes, inquirere si velitis, deprehensuri sitis a me animis abalienatos, simultates mecum exercere, rumusculosque de me maligniores a se per mendacium confictos disseminare. Quibus animus, id quod in confesso est, erga me sit longe alius futurus, si studia cum ipsis eadem fuissem sectatus. Porro, senatores, nemo est unus omnium, qui demonstrare possit me unquam aut ob privatam aliquam turpem causam in jus vocatum aut majestatis perduellionisve postulatum eoque nomine apud magistratus delatum: quanquam alios haud raro videtis ejusmodi certaminibus implicari.

4. In expeditionibus denique militaribus et periculis pro patria obeundis videte, senatores, qualem me patriæ præstiterim. Primum instante illa expeditione, qua succurrendum cita ope Haliarto erat, vi pactorum de societate belli quam cum Bœotis inieratis, videns ego reliquos omnes equestrem militiam pedestri præferentes, quod opinarentur, equitibus necessario securitatem, peditibus autem discrimen esse propositum, tametsi id facerent non scrutinio probati contra legis auctoritatem, ad Orthobulum accessi equestris militiæ magistrum, a quo illam in militiam allectus fueram, rogans, ut ex albo suorum equitum meum nomen expungeret, dedecori mihi futurum ratus, me militia fungi ea, quæ ut mihi esset tuta, reliquis periculosa fungentibus, comparassem. Adscende mihi, Orthobule.

TESTIMONIUM.

Congressis itaque antequam in castra exiremus in concionem municipalibus, cum me haudquaquam fugeret esse in ipsis haud paucos honestos quidem illos cives militesque strenuos et acres, verum viatico carentes necessario ad cibaria, ad arma, ad reliquum expeditionis instrumentum comparandum, auctor ego fiebam locupletioribus ut egentibus de victu prospicerent. Neque verbis modo, sed exemplo quoque auctor iis fiebam, duobus municipalium de meo tricenas viritim drachmas largiens, non quo patrimonii jactarem amplitudinem, quod est modicum, sed quo exemplum aliis præirem. Adscendite mihi testes.

TESTES.

Postmodum, senatores, incidente illa expeditione, quæ nobis ad Corinthum suscipienda fuit, multis militiam defugientibus, quod liquidum esset omnibus rem ad arduum pugnæ decretoriæ discrimen esse deventuram, precibus ego gratiaque et contentione mea ab imperatoribus impetravi, ut prima in acie pugnandi locus mihi assignaretur; et quanquam equestris turma, in qua ego merebam, cladem accepisset tantam quantam alia nulla, commilitonumque plerique occubuissent, ego tamen excessi pugna post ipsum adeo illum militem gloriosum Thrasybulum Stiriensem, quem nil puduisset ignaviam atque pavorem nemini non exprobrare, ita omnes præ se contemnebat. Non multo post, cum loca quædam circa Corinthum munita, a nobis occupata, præsidiis nostris teneremus, videns Agesilaus illa sibi loca inaccessa et impervia esse, convertebat arma in Bœotiam, irrumpens in agrum vacuum inermemque ideo relictum, quod nemo sperasset hostem illuc esse penetraturum: decernebant itaque principes, delectos aliquot illuc mittere manipulos qui hosti resisterent amicisque laborantibus succurrerent; ibi trepidantibus omnibus neque immerito — arduum enim et anceps erat, qui vix et ægre periculo evasissemus, eosdem nos iterum novo discrimini objici —, egi ego cum tribuno cohortis meæ, ut cohortem nostram etiam extra sortem illuc mitteret. Quod si ergo vestrum sunt, qui stomachentur in eos, si qui, cum discrimina publica defugiant, honores tamen ambiant quæstuosos, remp. carpere aventes et ex ejus administratione ditescere, nil est quod ab hoc genere collegarum vestrorum mihi timeam: is enim ego non sum, qui cum illis ignavis et cupidis in eundem cogi debeam ordinem, quippe qui non imperata modo promptus et alacer exsecutus sim, sed etiam labores ultro

depoposcerim. Id quod eo non feci, quo rem levem atque contemnendam ducerem cum Lacedæmoniis dimicare, sed quo, si forte aliquando iniquiorem aliquam in causam in foro agitandam per nefas conjicerer, jus ego meum hoc facilius impetrarem, quod vos omnes his meæ virtutis exemplis moti fortem me strenuumque judicaretis. Adscendite vos mihi horum futuri testes.

TESTES.

5. Quæcunque postmodum susceptæ sunt expeditiones bellicæ, ab earum nulla abfui: copiæ si quæ usquam locorum emitterentur ad præsidendum in castello quopiam, etiam illis interfui; quoquo exiretis, inter primos in viam me dedi, et in redeuntium postremis fui. Atqui gloriæ cupidos et temperantiæ deditos ex hujusmodi documentis virtutis spectare oportet, non ideo odisse, si quis lingua sit paulo promptior et subferoculus: mores enim hujusmodi subagrestes, quorum laboro invidia mihi concitata, nemini neque publice neque privatim nocent; contra pro patria dimicare prompti, quam plurimum vobis omnibus prosunt. Decet ergo, senatores, non e forma quemque habituque corporis in oculos incurrente neque amare neque odisse, sed e facinoribus animum spectare: multi enim, quibus vox est submissa, oratio verecunda et concisa, incessus sedatus et ad pudorem compositus, magna vobis sæpe numero mala concitarunt; alii, contemptores ejusmodi ineptiarum, multis magnisque vos ornamentis cumularunt.

6. Animadverti quoque, nonnullos hoc moleste ferre, quod ego adhuc adolescentulus cum populo tamen agere sustinuerim. Sed accipite meas excusationes. Primum pro fortunis meis omnibus causam in concione dicere coactus sum: deinde, quanquam ipse memet sentio ad orationis aliquam insolentiam a gloriæ cupiditate ultra quam par esset evectum, in loco tam lubrico me labi mirandum non erat, qui, cum majorum meorum erga remp. voluntatem recordarer, nullos non honores adeptorum, nullis non muniis functorum, tum vos arbitrari viderem — oportet enim id fateri, quod res est — solos mei similes aliquo in loco atque censu esse habendos: videns itaque vos ea mente præditos, ecqui non efferrer pro rep. et agendi et loquendi fiducia? Ecquid tandem quoque vos hujusmodi hominum, cujusmodi ego vobis videor esse, pœniteat? Acquiescens itaque vestro de me judicio, reliquorum fremitus tanti non faciam; qui ecquid tandem mihi nocebunt? Non ipsi sunt hujus causæ cognitores, sed vos estis.

LYSIÆ

DE PUBLICIS PECUNIIS

ORATIO.

1. FORTASSE vestrum quidam, judices, propterea quod me hominem frugi esse volunt, aliis etiam facundia præstare autumant: tantum autem abest, ut de rebus ad me nil pertinentibus ornate probabiliterque verba facere sciam, ut potius verear, ne ipsis de rebus ad me ita pertinentibus ut facere nequeam quominus dicendo eas agitem, ne ea quidem quæ e re sint disputare valeam. Interim tamen, ubi omnia vobis inter meque liberosque Eratonis gesta ordine exposuero, spero me hoc consecuturum, ut ipsi per vos facile inveniatis quæ decernenda vobis sint hac in διαδικασίᾳ, seu actione in fiscum, qua partem bonorum Eratonis publicatorum mihi vindicatum eo. Accipite ergo rem a principio.

2. Eraton Erasiphontis pater ab avo meo duo talenta mutuo sumpserat. Eratonem hoc argentum numeratum tulisse, et tantundem sibi credi rogasse, testabuntur vobis hi, coram quibus illud æs contractum fuit: quam vero in rem Eraton id impenderit et quantos inde fructus perceperit, de eo vos isti melius atque ego docebunt, qui certius norunt, in re ejus familiari tractanda versati. Cita mihi testes.

TESTES.

Donec igitur Eraton quidem in vivis supererat, et usuras ab eo aufferebam et reliqua omnia quæ ex pacto tabularum ille mihi debebat præstanda: ex quo autem vivis excessit, liberi ejus relicti, Erasiphon, Eraton junior, et Erasistratus, parti nulli juris mei satisfecerunt. Jam inter belli fremitus interquiescente litium disceptatione, negatum mihi fuit debita ab iis redigere: quam primum autem, restituta pace, causæ privatæ rursus in foro cœperunt agitari, litem instituebat pater super universo debito adversus Erasistratum, qui fratrum solus in urbe tum aderat; quem sub archonte Xenæneto condemnavit. Etiam horum dabo testes. Cita testes.

TESTES.

3. Eratonis itaque bona de jure nostra fuisse, nullus dubito quin vos ex his facile intelligatis: eadem autem illa bona universa fisco addicta esse, facile perspectu id e tabulis τῆς ἀπογραφῆς est, seu recensus bonorum publicatorum. Tres enim quatuorve diversi homines totidem diversos indices universorum Eratonis bonorum a se confectos in ærario deposuerunt, rebus omnibus inter se consentientes. Atqui nemini non hoc est obvium, illos recensores in recensibus istis suis conscribendis non facile quicquam fuisse prætermissuros, si quid adhuc aliud in bonis Eratonis fuisset præter hæc bona de quibus controversia nunc agitur: recensentes ergo bona Eratonis omnia, etiam hæc quæ ego jamdudum possideo illos in indices redegerunt. Sed et hoc perspicuum arbitror esse, si vos hæc bona quæ mea sunt ad fiscum trahatis, negatum nobis esse aliunde id exigere, quod nobis a filiis Eratonis debetur: audite adhuc super isto quoque capite, cum vitio nobis datur, iisdem de bonis nos et vobiscum et cum privatis quibusdam hominibus in jure agere. Res sic se habet.

4. Donec Erasiphontis necessarii nobiscum super his bonis contendebant, universa illa bona mea esse aiebam, hoc titulo, quod Erasistratus cum patre meo de toto nomine contracto litigans causa cecidisset: et agrum Sphettium jam tertium in annum mercede pacta elocavi; de rure autem Cicynnensi et de domo in urbe, quæ quondam Eratonis fuerunt, cum possidentibus jure experiebar. Verum has actiones anno superiori disciderunt homines quidam, qui se mercatores ferebant; et judices rei mercatoriæ atque nauticæ, qui nuper mense Gamelione sortiti sunt, actiones has nondum disceptarunt. Posteaquam vero vobis visum fuit Erasiphontis bona fisco addicere, remisi quidem fisco duas partes bonorum ab Eratone relictorum, tertiam vero partem quæ est Erasistrati postulo mihi per sententiam vestram adjudicari, et id jure quidem, quoniam jamdudum ante illa bona nostra esse pronunciavistis. Tertiam ergo solummodo partem de bonis eorum mihi reservavi, decisionem observans non diligentissimam: multo enim plus quam duas partes fisco reliqui, id quod facile cognitu est ex æstimatione bonorum illorum. Universa enim bona æstimata sunt talenti et pluris; quæ autem ego mihi vindico, eorum alterum quidem quinque minis, alterum vero decem æstimavi in libello meo accusatorio: quæ si pluris vænibunt, sectioni subjecta, excessum ærario permittam.

5. Quo itaque certi sitis vera hæc esse quæ dico, testes ad vos producam, primum quidem eos qui rus Sphettium a me mercede conduxerunt, deinde vicinos ruris Cicynnensis qui norunt nos jam tertium in annum hoc de rure in jure contendisse, denique etiam

magistratus anni superioris ad quos hæ actiones delatæ tum fuerunt, postremo arbitros qui nunc sunt rei maritimæ. Præterea recitabuntur vobis etiam indices horum bonorum proscriptorum: nam ex iis potissimum intelligetis, nos non nuper demum cœpisse bona illa nobis vindicare, neque nunc cum ærario contendere super summa majore, quam est ea super qua cum hominibus privatis antea contendebamus. Testes cita.

TESTES.

6. Tenetis jam, judices, non contra jus et fas me postulare, ut litem hanc, quæ mihi cum rep. super bonis Eratonis proscriptis est, secundum me detis, sed magnam quoque partem eorum, quæ mihi jure optimo debebantur, ærario concessisse, ideoque jure poscere, ut pauxillum hoc quod ipse mihi reliqui reddatur. Superest, ut id agam, quod mearum duco partium esse, ut et vos supplex rogem, judices, et hos una advocatos fisci coram vobis.

L Y S I Æ

DE PUBLICATIONE BONORUM

FRATRIS NICIÆ

EPILOGUS.

1. Quapropter vobiscum reputate, judices, et qui nos ipsi simus cives et quorum civium necessarii, qui nunc vos rogamus injuriam passi ut, commiseratione sortis nostræ moti, jus nostrum nos adipisci patiamini: non enim de fortunis solummodo, sed ipso adeo de statu civili periclitamur, hoc est, num par sit libertatem qua resp. hæc gubernatur nos quoque participare. Primum quidem Niciæ recordamini, qui patris nostri frater fuit. Quæcunque is auspiciis suis, auctore et arbitro semet, pro plebe vestra gessit, ea sunt ejusmodi, ut quamcunque in partem spectentur, dilucescat, multa ab eo commoda atque ornamenta ad remp. profecta esse, ad hostes autem clades et numero plurimas et re gravissimas: quæ autem invitus et coactus gessit, molestiarum inde enatarum partem ipse non minimam exantlavit, et culpa calamitatum publicarum vacat in eos merito conferenda qui perniciosorum istorum consiliorum auctores vobis fuere; voluntatem ille quidem erga vos suam in secundis vestris temporibus et in hostium adversis testatam fecit, quorum multa cepit oppida, præclaraque fixit tropæa, tot numero ut longum sit enumerare.

2. Frater illius Eucrates, pater noster, suæ erga plebem vestram caritatis documenta edidit non minus luculenta: victa enim classe vestra in illo fatali prælio navali [ad Ægospotamos], imperator a vobis creatus, a sceleratis libertati plebis vestræ insidiantibus ad communionem principatus cum optimatibus invitatus, obsecundare noluit, quamquam eo deprehensus tempore quo plerique animum cum fortuna mutant servientes præsentibus, aurisque cedunt reflantibus; plebe rebus adversis oppressa, cum ab administratione reip. non excluderetur neque privatæ ipsi simultates cum factione dominatum affectante intercederent, sed liceret ei in numero Trigintavirorum esse neminique eorum potentia cedere, maluit tamen in contentione salutis vestræ tuendæ mortem oppetere, quam oculis spectare fuis

mœnium vestrorum ruinas vestris manibus discerptorum, classem vestram in potestatem hostium deditione venientem, plebem vestram jugum servitutis subeuntem.

3. Pari modo haud multo post Niceratus Niciæ filius, frater meus patruelis, ob benevolentiam qua plebem vestram amplectebatur, comprehensus a Trigintaviris mori coactus est, non quo tyrannis aut ob genus aut ob facultates aut ob ætatem indignus communione principatus haberetur; sed quod ea essent et ipsius et majorum de plebe vestra merita, ut, ne si vellet quidem, formam gubernationis mutatam appetere posset. Norant enim tyranni universum Niciæ genus ob partes, quas illud genus in rep. secutum esset, semper in honore atque reverentia fuisse habitum, sæpe pro salute vestra pericula adisse, grandes collationes pecuniarias de suo ad necessitates reip. contulisse, munera edidisse splendidissima, nullas unquam a rep. sibi demandatas partes defugisse sed omnes lubenti animo exsecutos esse. Jam quinam alii nobis sint miseriores futuri, si sub tyrannis quidem benevolentiæ erga plebem pœnas morte luerimus, restituta vero plebi libertate bonis privemur quasi pœnas malevolentiæ nescio cujus debentes.

4. Diognetus ipse quoque, a calumniatoribus atque delatoribus in suspicionem odiumque tyrannorum adductus, mortis quidem periculum fuga elusit, nulla tamen animi vobis infesti indicia illo in exsilio edidit; non cum sociis exsilii, qui haud pauci erant, vestram urbem oppugnatum venit, non Deceleam occupavit: denique nullum unquam ad vos incommodum ab eo profectum est neque exsilium tolerante neque domum reverso, sed tanta fuit ejus virtus, ut sceleratos a quibus vexati essetis ardentiori etiam odio prosequeretur, quam caritate amplecteretur eos quibus beneficium reditus in patriam deberet. Obtinentibus tyrannis, honores gessit nullos; ut primum autem Lacedæmonii in Academiam venerunt, Pausania duce, assumptis Nicerati filio nobisque qui tum adhuc pueri eramus, accessit ad Pausaniam, cujus in genua cum Nicerati filium imposuisset, nobis circum adstare jussis, miserabili ad Pausaniam reliquamque coronam oratione exposuit quantas tolerassemus injurias et quantam sortis duritiem, rogavitque Pausaniam, ut amicitiæ memor hospitiique quod ipsi cum necessariis nostris intercessisset, nobis succurrere atque oppressores ulcisci dignaretur. Qua orationis gravitate atque miserabilitate injecta fuit Pausaniæ menti quædam erga plebem nostram propensio, ut mala genti nostræ a tyrannis oblata circumstantibus amicis pro exemplo proponeret, unde discerent quam flagitiosi et conscelerati homines hi tyranni essent. Clare enim jam perspicueque constabat Peloponnesiis qui tum una cum Pausania nostram ad urbem venerant, non pessimos civium peremptos fuisse, sed eos quos et generis ergo et divitiarum

et reliquarum virtutum in honore esse oportuisset. Tanta penes Pausaniam erat nostri commiseratio, tam alte in ejus animum persuasio de indignitate atque atrocitate injuriarum nobis oblatarum descenderat, tantus invaserat contemptus atque aversatio tyrannorum, ut cum ab his missa nomine hospitalis cœnæ munera repudiaret tum a nobis missa admitteret. Non ergo indignum atque nefas sit, hostibus quidem iis, qui ad tuendam atque constabiliendam optimatum dominationem venissent, pueritiam nostram commiserationem movisse: nunc autem, hoc ætatis agentes nos, post tot edita tantaque nostræ erga remp. voluntatis documenta, a vobis, o judices, qui estis æqui juris civilis vindices atque statores, bonis omnibus spoliari; nos, quorum majores pro libertate vestræ plebis mortem oppetierint?

5. Certus sum, judices, Poliuchum summi facturum, si sibi contingat, hoc certamen ex animi sui sententia decertare; ideo solummodo, quo præclaram habeat opportunitatem et ad cives et ad peregrinos suam jactandi potentiam, qua tantum valuisset, ut vos eosdem permoveret ad contraria vobismet ipsis sciscendum iis de rebus, de quibus ipsi vosmet sanctissima jurisjurandi religione obligassetis. Permanabit enim tum rumor ad omnes, Poliuchum esse eum qui, cum nuper auctoritate sua perfecisset ut decreto publico mulcta mille drachmarum ei sanciretur si quis fundum nostrum proscribere auderet, nunc legem pertulisset eodem de fundo nostro publicando: quo factum esset, ut Athenienses accusari possent, contra formulam juris, utroque in decreto, eodem auctore, contraria scivisse. [Leges enim vetare, duas leges in legibus haberi sibimet repugnantes.] Non ergo turpe sit, cum Lacedæmoniis quidem inita pacta vos sancte servare, decreta autem inter vosmet et vestri causa facta tam prompte rescindere? et pacta quidem vestra cum Lacedæmoniis rata, vobismet vero cum ipsis antiquata habere? et rursus vosmet ipsi tam suspicitis, ut reliquis Græcis graviter succenseatis, si quis eorum pluris Lacedæmonios quam vos faciat, erga cives autem vestros committetis ut fides vestra videatur esse intutior atque fluxior quam erga hostes?

6. Sed hoc inprimis stomacho dignum est, sedentibus ad clavum reip. has esse mentes, hæc studia, ut oratores non ea suadeant quæ reip. quam maxime conducant, sed auctores vobis fiant ea sciscendi unde ipsi quæstum faciant uberrimum. Vestræ quidem plebi si expediret, aliis quieta bonorum suorum possessione perfruentibus, alios proscribi, merito vos orationem nostram contemneretis: jam vero vestrum nemo unus est omnium, quin in hoc consentiat, concordia majus aliud bonum reip. nullum esse, discordiam autem et bellum civile matrem malorum omnium, nullamque rem aliam discidia civium atque contentiones inter se gignere crebriores atque

funestiores, quam, si sint alii qui bona aliena concupiscant, alii qui bonis suis per vim et nefas evertantur. Ipsi vos ita sensistis atque statuistis, rectam secuti rationem, cum a reditu in patriam adhuc essetis recentes: erant enim tum vobis adhuc in recente memoria clades vestræ superiores; ut igitur in concordiam coalesceret atque ad pacem rediret civitas, magis tum in votis habebatis eaque de re deos supplicationibus magis fatigabatis, quam ut civitas in ultionem superiorum injuriarum conversa rursus in discordiam atque tumultus et arma exardesceret, per quæ oratores ditescerent. Atqui multo et honestior et ad veniam propior fuisset ultio, si tum statim a reditu vestro in patriam, recente adhuc ira, in vestrarum injuriarum auctores sævissetis: nunc autem turpe est ultraque veniam, vos ad ultionem injuriarum tanta temporis interjecti diuturnitate dudum obliteratarum incitari ab iis instigatoribus, qui cum ipsi in urbe mansissent nullamque partem gustassent earum molestiarum quas in exsilio vestro vos tolerastis, tamen nunc sperant se fidem vobis suæ erga vos benevolentiæ facturos hac re, si vos defraudent, opprimant, excrucient, non si civiles se bonosque gerant, nostraque secunda quæ nunc sunt tempora si carpant, iidem, qui adversa non participarunt.

7. Publicata ab his bona si salva reip. manere, judices, eique reservari et fructus eorum ad remp. redire videremus, ignosceremus tamen et ferremus: verum enim vero nostis, bonorum publicatorum alia prorsus hastæ non subjici sed ab his furto subduci, alia sectioni quidem subjici verumtamen, magni cum sint valoris, teruncio vendi pauxillumque illud æris e venditione redeuntis interverti. Quod si ergo morem mihi geratis bonaque nostra sinatis penes nos in potestate nostra manere, fructus inde redibit ad vos haud minor, quam ad nos ipsos qui erimus domini. Diomnestus egoque et frater, tres cum simus, unam communem gerentes rem familiarem, ex hac una re familiari sumptus adhuc sumpsimus tribus trierarchatibus necessarios; nostrum enim quisque trierarchi munere adhuc functus est: verum illa substantia nobis adempta, nemo nostrum erit qui postea trierarchatu fungatur. Pari modo reip. pecuniarum egenti ex eadem quamvis modica substantia et contulimus adhuc, et conferemus porro si salva nobis maneat. Parcite ergo nobis, quæso, ut iis qui et eo simus erga remp. animo, et iis utamur majoribus. Nam profecto, judices, nil video, quominus omnium mortalium simus infelicissimi atque miserrimi, si nos, super orbitatem nobis adhuc pueris a scelere Trigintatyrannorum oblatam, nunc etiam, rep. in libertatem asserta pristinam, fortunis privemur, nos, quibus fortunæ indulgentia hoc tribuisset, ut infantes adhuc per congressum nostrum cum Pausania patriæ salutem redderemus. Tantæ cum sint laudes nostræ, tanta de patria merita, ecquosnam ad judices malimus re-

ceptum habere, quam ad eos, quorum consilia et instituta omnia consentiunt ad eam tuendam reip. gerendæ formam, pro qua necessarii nostri mortem oppetierunt? Quorum omnium meritorum unam hanc vos nunc rogamus gratiam, ut ne sinatis nos ad incitas delabi neque necessariis vitæ præsidiis carere, neve majorum beatam fortunam in nobis exstinguatis, sed potius in nobis ornandis atque demerendis exemplum proponatis aliis, unde discant, quam fortes et navos atque fidos vos habituri sint suis in periculis protectores, si qui bene de patria voluerint mereri.

8. Nulli mihi sunt deprecatores, quos in hunc suggestum adscendere jubeam, judices: necessariorum enim alii, cum viros se strenuos et acres in armis gessissent præclarisque facinoribus virtutis bellicæ remp. amplificassent, fortiter dimicantes occubuerunt, alii pro tuenda plebis vestræ libertate atque majestate contendentes a Trigintatyrannis cicutam bibere coacti sunt; quo factum, ut hanc nobis solitudinem hinc fortia majorum facta illinc publicæ patriæ calamitates contraherent. Quæ vos recordantes decet, judices, strenue nobis prompteque opitulari, existimantes, in hac reip. libertate recte a vobis meritoque ornari, si qui sub tyrannorum dominatione calamitates publicas vobiscum pro sua quisque virili parte tolerarint. Sed et hos rogo, fisci advocatos, dignumque ipsis censeo, ut nobis sint propitii, recordantes illius temporis, cum vos patria ejecti bonisque denudati viros fortissimos haberetis eos si qui pro vobis occumberent, diisque vota faceretis ut liceret aliquando vobis eorum soboli meritas grates persolvere. Has nunc grates vos reposcimus, ex illis nati et cum illis necessitudine sanguinis conjuncti qui capita sua pro vestra libertate tuenda periculis extremis objecerunt, rogamusque vos, ut nolitis per nefas nos pessumdare, sed præsto nobis potius esse velitis qui vestras calamitates participaverimus. Ego equidem rogo vos obtestorque et obsecro supplex, ut rogata mihi indulgeatis: non enim de re minuta periclitamur, sed de fortunis nostris omnibus.

LYSIÆ

DE BONIS ARISTOPHANIS

AD ÆRARIUM

ORATIO.

1. Magnam mihi sollicitudinem creat metumque hoc certamen, judices, reputanti mecum, si causam parum apte periteque dixisse videar, non me solum, sed patrem quoque in opinionem improbitatis atque fraudis datæ esse incursurum, bonaque me omnia amissurum. Quanquam igitur ad ejusmodi causas in foro agendum a natura factus sum parum idoneus, necesse tamen est mihique patrique me succurrere prout potero. Inimicorum quidem et copias adversus me comparatas instructasque videtis et ardorem, ut nil opus sit hac de re pluribus dicere: ego autem quam sim a dicendi facultate et ab usu fori desertus, omnes norunt qui me norunt. Quocirca rem vos æquam et indultu facilem rogabo, ut animis non minus æquis sedatisque nos quoque reos audiatis, atque accusatores audistis. Defensorem enim etiamsi vos æqui audiatis, necesse tamen est iniquiore loco esse quam accusatorem: adversarii enim insidiis e longinquo comparatis accusationem exorsi sunt, periculi nihil sibi creantem; nobis autem certamen est decertandum, formidinis plenum invidiæque e calumniis contrahendæ. Decet ergo vos erga defensores animo etiam propensiore esse, in tanta et accusatorum et testium immanitate discriminumque utrinque existentium disparitate. Neminem enim esse vestrum omnium arbitror quem fugiat, fuisse hac in civitate permultos, quos nil puderet insontes tanta criminum aperte ementitorum atrocitate onerare, ut statim ipso in judicio agniti atque mendaciorum perspicuorum convicti cum odio bonorum omnium discederent: testes quoque falsi sæpe numero, cum innocentes per nefas pessumdedissent, deprehensi atque condemnati sunt, sed sero, jam prostratis atque haustis iis quos testimonii sui venalis mendacio perculissent, cum facta res infecta fieri jam non amplius posset. Quotidie igitur evenientibus hujusmodi fraudibus atque erroribus, decet vos, judices, oratione accusatorum citius non fidere, quam nos quoque causam pro nobis dicentes audieritis. Audio enim, id quod vestrum quoque plerosque nosse arbitror, contractam e calumniis invidiam rem esse rerum omnium acerbissimam atque dirissimam. Sed hoc inprimis

grave accidit atque calamitosum, multis tecum simul eandem ob criminationem in jus vocatis, te primo loco induci. Nam plerumque qui postremi judicantur, hi absolvuntur: auditis enim eos, iracundia jam sedata atque satiata, auribus doceri volentibus.

2. Recordamini ergo Nicophemum Aristophanemque indicta causa morte mulctatos esse, priusquam judices sortirentur eorum causam cognituri, ut iis de criminibus interrogatis advocatus nemo præsto esse posset: ut enim comprehensi sunt, prorsus e conspectu hominum disparuere. Ne ossa quidem exstinctorum fuit qui necessariis ad sepulturam redderet, sed peste jacent oppressi tam dira ut, ne cætera commemorem, ipso adeo hoc tam vulgari atque tam necessario honore carendum ipsis esset. Verum, age, transmittam istæc equidem nunc silentio, quibus deplorandis, re facta, nihil profecero: at, quamvis horum fuerit sors miserabilis, multo tamen miserabilior mihi videtur esse sors liberorum Aristophanis. Non enim solummodo, cum neminem omnium neque publice neque privatim læsissent, contra juris vestri statuta patrimonio sunt denudati; verum etiam, quæ sola adhuc reliqua manere potuerat spes ut ab avo [Nicophemo] saltim alerentur si fatale ipsis fuisset patre orbari, vel ea ipsa quoque spes in exitu avi tam funesto atque lamentabili exspiravit. Nos ipsos denique videte nostræque sortis duritiem atque iniquitatem. Affinibus privati [sororis nostræ socero et marito], dotem sorori cum elocaretur a patre additam amisimus: una cum sorore tres ejus liberos alere necesse habemus. Ne hoc quidem miseriarum satis est. A nefariis calumniatoribus insuper exagitamur, et in periculum conjicimur avita bona amittendi, quæ majores honestis artibus quæsiverunt: tametsi, o judices, pater meus tota vita is fuit, qui plus nummorum soleret in rempublicam quam in semet necessariosque erogare. Erogavit, credite mihi, erogavit in rempublicam duplo plus quam nobis nunc in fortunis est: de quo certo mihi constat, qui sæpe affuerim patri sumptus a se in rempublicam factos computanti. Nolite igitur temeritate præjudicii vestri eum cupiditatis damnare, qui cum in se perparum tum in vos quotannis quamplurimum impenderet: damnate potius illos, qui non patrimonia solum sed etiam aliunde si quid acquirere potuerint, id turpissimis voluptatibus prodigere consueverunt. Arduum quidem est causam agere et adversus opinionem, quæ multorum animis prorsus abnormis insedit, de magnitudine divitiarum a Nicophemo relictarum; tum adversus illam, quæ nunc hac in civitate regnat, paratæ pecuniæ caritatem; denique adversus ærarium, cum quo nobis hoc certamen forense decertandum est: verumtamen, etsi tot tantisque undique septi teneamur difficultatibus, facile tamen intelligetis, criminationes ab accusatoribus in nos intortas omnes falsas atque mendaces esse. Quocirca quibus possum modis contentionis acerrimis ego vos rogo atque obtestor, ut, ubi me dicentem usque ad finem orationis benignæ audientiæ constantia prosecuti fueritis, tum demum hanc in partem pronuntietis sententiam, quæ pars optima vobis videbitur esse atque cum religione jurisjurandi a vobis dicti imprimis consentanea.

3. Primum itaque hoc docebo, quomodo Nicophemus atque Aristophanes necessitudinem affinitatis nobiscum contraxerint. Conon nempe, classem vestram imperatoria cum potestate circa Peloponnesum exercens, pro vetustate amicitiæ quæ illi cum patre meo erat tum trierarchi munus fungente, rogabat patrem, ut filiam suam sororem meam Nicophemi filio Aristophani in matrimonium elocaret. Pater, videns hos et Cononis gratia florere et fidem ei suam approbasse cæterisque item in rebus homines commodos et frugi esse, denique populo tum certe probari, nil de invidia suspicatus odioque, in quod ipsis fatale fuit ut postmodum incurrerent, assensus est: sed tunc temporis cum nemo facile vestrum omnium fuisset quem puduisset cum his affinitatem contrahere; patrem enim non cupiditate opum illectum, hunc sibi generum delegisse, facile id collectu est ex ejus reliqua vita, moribus et institutis. Adolescens enim cum posset aliam quamcunque bene dotatam domum ducere, uxorem sibi delegit eam fœminam e qua me procreavit, quamquam dotis nihil afferentem: quod nimirum ea filia Xenophontis illius esset, qui patre usus Euripide non privatim solummodo famam boni viri penes vos meruit, sed et hoc publice, ut imperatoris honores ei deferretis; cujus rei auctores mihi sunt cives natu grandiores. Pater itaque in legenda uxore decus generis magis quam facultatum sectatus amplitudinem, in filiabus quoque elocandis, quæ duæ ei natæ sunt majorem dignitatis quam fortunarum habuit rationem: nam cum essent qui eas procarentur homines admodum locupletes, denegavit tamen illis, quod viderentur loco ignobiliore nati esse, sed alteram Philomelo nuptui dedit Pæaniensi, quem inter omnes constat fortem quidem strenuumque virum at parum locupletem esse, alteram Phædro Myrrhinusio e sorore nepoti, cum is jam ad egestatem decidisset, quamquam non culpa sua neque morum flagitiositate, postmodum vero Aristophani eandem collocavit: harum filiarum unicuique quadraginta minas in dotem addidit, quantum Aristophanes quoque tulit. Ipsi denique mihi pater auctor fuit, ut egregie dotatæ quam nancisci poteram minus dotatam anteferrem, quo certior essem affinitatem a me contrahi cum socero ejusque liberis et generis omnibus honestis et frugi. Quo factum est, ut domi meæ nunc habeam illius Critodemi Alopecensis filiam, qui in illo fatali circa Hellespontum prælio navali cecidit, cum Lacedæmoniis dimicans. Atqui, o judices, qui fiat, ut in contrahenda cum Nicophemo et Aristophane affinitate cupiditatem secutus recte vide-

atur is, qui et ipse indotatam domum duxerit, et par filiarum elocans ingentem cuique dotem addiderit, et me qui filius ejus essem hortatus sit ut exigua in dote acquiescerem?

4. Accedo nunc ad alium hujus causæ locum, quo planum faciam, ab horum reorum, Nicophemi atque Aristophanis, causa nostram esse prorsus disjunctam, adeoque nos eo lædi, quod bona nostra bonis illorum immixtum unaque cum illis proscriptum eatur, quo ærario satisfiat. Aristophanes enim, domi jam habens sororem meam, multis aliis potius amicis quam patre meo utebatur: id quod nemini mirum videbitur, discrimen cogitanti quod ipsorum ætates disjungebat; et multo etiam majus discrimen morum et ingeniorum, quibus illi inter se quam plurimum distabant. Pater insueverat rerum suarum satagere: Aristophanes autem, non suas privatas magis quam civiles amabat agere; æris si quid esset, id in gloriæ quæstum conferebat. Vera hæc me dicere, e factis ejus intelligetis. Primum enim Cononi, in Siciliam aliquem allegare volenti, Aristophanes ultro se offerebat atque proficiscebatur cum Eunomo Lysiaque, quo Lysia amico utebatur et hospite, viro egregio qui bona et ornamenta vestram in plebem contulit quam plurima, cujus rei auctores mihi fuerunt Piræensium illi qui rebus in Piræeo tum gestis interfuerunt. Legationi huic per mare obeundæ proposita hæc erat meta, ut studeret Dionysium Syracusarum tyrannum ad contrahendam cum Evagora affinitatem adducere, atque permovere ut hostem Lacedæmoniis, vestræ autem civitatis amicum et in bellis socium, se ferret. Quæ quamquam legati adepti non sunt, non prorsus caruit tamen hæc legatio prospero eventu: legati enim, multis superatis periculis et a sævitie maris et ab hostium insidiis oblatis, in Siciliam perlati Dionysio persuadebant, ut, quam tum comparabat classem Lacedæmoniis auxilio mittendam, eam ne mitteret. Tempore post, legati e Cypro cum huc venissent auxilii petendi ergo, nihil Aristophanes ad contentionem sibi fecit reliquum ut vos ad præstandum illud auxilium oratione adduceret. Adducti vos, cum triremes indulsistis, tum reliqua quoque decrevistis quæ simili tempore locoque decerni et tribui mos est: verum pecunia carebant, unde classis instrueretur. Nam et parum viaticati advenerant illi legati Cyprii, et multis indigebant: non enim solummodo classiarios milites, sed peltastas quoque conduxerant; arma etiam emerant. Suppeditabat quidem Aristophanes de suo pecuniarum partem longe maximam; quia vero facultates ipsius propriæ non sufficiebant, amicos ad mutuo credendum hortabatur, ipse sponsorem de reddendo se ferens, et quadraginta minas penes se depositas, fratre conscio et consentiente (fratris enim illæ minæ erant, ab eodem patre procreati), insumebat. Pridie autem ejus diei quo classis illa e portu nostro solvit, domum nostram venit, patrem rogans, ut sibi, paratæ quicquid esset pecuniæ, id mutuo crederet, ad persolvendam

peltastis mercedem nonnihil adhuc deesse aiens. Erant nobis in arca septem minæ: has quoque nactus insumpsit. Ecquem enim, judices, qui gloriæ ita studiosus esset ut fuit Aristophanes, qui literas a patre [Nicophemo] tulisset e Cypro missas, affirmantes ibi nihil defore; porro, qui esset legatus a vobis designatus qui ad Evagoram [regem tam opulentum tam liberalem, a quo præerogata omnia, cum lucro etiam, esset recuperaturus] proficisceretur; ecquem, inquam, talem existimatis non loculos suos omnes excussurum, non facultates funditus exhausturum, sed reservaturum sibi aliquid fuisse? dubitatis adhuc pronuntiare, illum videri potius nihil non quod posset contulisse, quo gratiam iniret apud Evagoram, a quo non minorem esset recuperaturus? Vera hæc esse, quo vobis constet, cita mihi testem Eunomum reliquis cum testibus.

TESTES.

5. Audistis e testibus, cum affirmarent, se non modo rogatu Aristophanis pecunias credidisse, verum etiam recuperasse: relatæ enim sunt ipsis cum triremi [illa, qua Aristophanes in Cyprum pervectus est, illinc Athenas redeunte]. Facile est e dictis collectu, Aristophanem nulli parti peculii sui parsurum fuisse; sed luculentissimum videte hujus rei argumentum: Demus Pyrilampis filius uni navi ex illis decem in Cyprum mittendis præerat cum potestate trierarchi; in apparatu hujus navis cum pecunia deficeretur, me convenit rogans, ut Aristophanem convenire suoque nomine ei significare vellem, se [Demum] a rege Persarum aliquando phialam auream in tesseram accepisse; hanc phialam se velle Aristophani pro sedecim minis oppignerare, si Aristophanes sibi tantum credere velit; constituisse illas XVI. minas navi, quam ducturus esset, instruendæ insumere; ubi primum in Cypro appulisset, operam daturum ut phialam illam viginti minis relueret; in universa enim continente [Asia minore] propter hanc tesseram, largam sibi fore copiam, ut aliorum bonorum, ita nummorum quoque. Aristophanes, auditis ex me, qui interpretem agerem, quæ Demus se rogaret, quamvis Demi preces meis adjutarem, et ipse pateram auream esset habiturus, quam secum ferre ostentareque atque usurpare pro sua interim posset; quamvis denique quatuor minas tam cito fœnerari posset, tamen negabat pecuniam sibi paratam esse, jurejurando idem confirmans atque addens hæc, hospitibus, [Cypriis] præter illud æs, quod ipse credidisset, necesse fuisse aliud insuper quærere; nam alias se libentius quam ullum alium mortalium facturum fuisse, ut et patera aurea potiretur et studio precibusque nostris inserviret. Vera hæc esse testes confirmabunt a me producendi.

TESTES.

Ex his quæ et a me dicta et ex his testibus audistis, judices, facile

perspectu est, ab Aristophane hinc in Cyprum proficiscente nihil neque auri neque argenti facti signative relictum esse. Æneæ supellectilis non multum possidebat. Quid? quod hospitali convivio cum Evagoræ legatos exciperet, multis usus est vasis ab amicis corrogatis. Quæ autem Aristophanes reliquit, ea scriba vobis recitabit.

INDEX BONORUM.

6. Nonnullis vestrum sine dubio, judices, hæc pauca scruta videbuntur esse: ego vero vos reputare velim [Nicophemo quidem, aut etiam, si mavultis] Aristophani, ante victoriam pugnæ navalis, in fundis nihil fuisse præter unum parvum rus Rhamnunte. Evenit autem illa pugna navalis archonte Eubulo. Per itaque est inconsentaneum existimare, multam supellectilem eamque pretiosam ab eo hic fuisse relictam, qui ab illo inde archonte intra quadriennium aut quinquennium, tam grandes sumptus fecisset e re familiari, quæ ei ante id tempus nulla fuisset: bis enim choregi partes egit Aristophanes, suo nomine semel et iterum patris, triennio continuo triremi præfuit, contributiones multas pecuniarias reip. contulit, domum quinquaginta minis emit, agri plus quam trecenta jugera. Atqui avitis qui pollentes divitiis habentur, necesse si habeant supellectilem suam in publicum efferre, quam vereor, ne admodum sint parum habituri quod proferant, commemoratione quidem dignum: sæpenumero enim ne sunt quidem venalia istiusmodi vasa, etiamsi tu vel maxime emere cupias, quorum adspectu usuve aut ostentatione imposterum tota reliqua tua vita delectere. Videte hoc aliud. Quorumcunque aliorum bona proscripsistis, eorum non modo supellex sub hasta væniit, sed ipsæ adeo quoque fores ædium cardinibus evulsæ: nos autem, publicatis jam Aristophanis bonis, cum soror jam domo emigrasset, custodes illi domui apposuimus, quo neque fores avellerentur neque vasa neque rerum aliarum quicquam periret ex illa domo exportatum, quæ jure optimo mea est. Confectus est in tabulasque publicas relatus index pecuniæ redactæ e supellectilis ab Aristophane relictæ sectione, quæ pecunia mille drachmarum excedit summam, quantam æris summam e nullius alius domus proscriptæ sectione supellectilis unquam redegistis. Adde, quod et dudum advocatis fisci detulerimus, et nunc vobis, judices, deferamus sponsionem jurisjurandi, quam ab hominibus exigi dicique potest sanctissimi, quo, facultatum Aristophanis penes nos nihil esse, confirmemus; hæc enim domus, quæ quondam Aristophanis fuit, nunc nostra est, quinquaginta minis ab eo empta: nobis autem debetur ab Aristophane dos sororis meæ, quadraginta minæ; præterea debentur septem aliæ, quas Aristophanes hinc in Cyprum proficiscens a patre meo mutuo sumpsit [una cum fœnore]. Qui jam possunt homines esse alii miseriores, quam

si qui, bonis suis propriis mulctati, tamen eorum bona, a quibus in extremam calamitatem pertracti fuissent, intervertisse videantur, et, qui malorum cumulus est, sororem habeant quam non possunt facere quominus domo sua suscipiant, numerosa prole gravem, illosque omnes alant, quamvis ne ipsis quidem sit, unde ipsi alantur, si bonis suis a vobis exuantur?

7. Age, per deos superos, rem sic spectate, judices. Fingamus tantisper, vestrum aliquem filiam sororemve Timotheo Cononis filio in matrimonium elocasse, Timotheum inter hæc domo absentem in offensionem vestram incurrisse, publicata ejus bona sub hasta væniisse omnia, e sectione ne quatuor quidem talenta esse redacta: ideone æquum et personis vestris dignum censeretis, operam vos dare, ut Timothei necessarii quoque arrepti pessumdarentur, quod de bonis ejus sectis ne centesima quidem pars redierit ejus summæ quam sperassetis inde redituram, decepti vanitate famæ de amplitudine facultatum Timothei in vulgum ditidæ? Atqui nostis vos omnes, qui habitus mutuus Cononi cum Nicophemo intercesserit: nostis illum imperatorem, hunc, utpote quæstorem, in istius potestate fuisse; quo fit, ut Nicophemo necesse esset in Cononis auctoritate esse. Consentaneum itaque est, emolumentorum bello partorum vix centesimam partem a Conone cum alio quopiam fuisse communicatam. Quod si ergo sunt, qui Nicophemo autument ingentia bona fuisse, necesse est eosdem confiteri, Cononi fuisse decuplo ampliora. Præterea, constat inter omnes, illos inter se nunquam dissensisse: quapropter consentaneum est existimare, in ratione gerendæ rei familiaris eos quoque secum consensisse hactenus, ut eorum unusquisque, cum filio hic reliquisset quod satis esset, tum reliqua sibi priva et propria reservaret: erat enim utrique gemina familia, altera hic Athenis, altera ibi in Cypro; Cononi in Cypro cum uxore filius erat, Nicophemo cum uxore filia: arbitrabantur enim, quæ bona in Cypro possiderent, ea perinde sua esse atque quæ hic. Adhæc etiam hoc cogitate, judices. Bona si quis inter liberos sua superstes adhuc divideret, non a se illa quæsita, sed a patre hereditate relicta, non is videtur vobis partem illorum bonorum haud minimam ipse sibi reservaturus esse? Utique. Quanto itaque bonorum magis eorum, quæ ipsi marte suo peperissent? Malunt nempe omnes, bona ipsi sua tenentes, arbitrium eorum dispensandorum et quasi frena tenere, quibus pietatem, reverentiam, officia liberorum gubernent atque sibi obstricta habeant, quam per inconsultam et improvidam indulgentiam egestati se committere, quæ cogat ipsos in liberorum potestate esse, ingratorum crudelitati obnoxios. Sed redeo in viam. Fingamus ergo, Timothei, offensam vestram meriti, bona hastæ subjici — id quod ego equidem omen detestor fierique nolim, nisi si quod ingens bonum inde reip. exsistat —, tum e sectis Timothei bonis minus etiam redigi

quam ex Aristophanis redactum fuit: ideone vos æquum censeretis, necessarios quoque Timothei bonis suis spoliari? Nequaquam: abhorret enim. Sed video vos mirari me, judices, suspicantem e sectione bonorum Timothei minus etiam esse rediturum quam ex Aristophanis rediit: non temere sic suspicor, facilique me spero facturum opera ut mihi assentiamini. Quas Conon tabulas in Cypro postremas consignaverat, eæ post ipsius excessum resignatæ aperuerunt, ipsius veram substantiam multis partibus infra vestram opinionem subsedisse. Minervæ enim ad donaria Apollinique Delphico quinquies mille stateras consecravit: fratris filio, quo bonorum in Cypro sitorum omnium custode atque dispensatore utebatur, legavit decies mille drachmas; fratri tria talenta; reliqua filio reliquit, talenta septendecim. Unde summa confit quadraginta talentorum. Neque prætendere licet, hic direptum quicquam aut tabulas corruptas neque optima fide prodita bona fuisse: ipse Conon enim has tabulas, in morbo quo postremo defunctus est, mente integra et sibi constante, probe conscius eorum quæ ageret circaque se agerentur, consignavit. Cita mihi horum testes.

TESTES.

8. Atqui, judices, priusquam rationes ambarum substantiarum, Cononis puta atque Nicophemi, palam fierent, nemo non persuasum sibi habebat, substantiam Cononis multis, nescio quot, partibus majorem esse substantia Nicophemi. Et nihilo tamen minus compertum est, Aristophanis substantiam Timothei substantia solummodo pauxillo minorem esse: cum supellectili possidebat Aristophanes in fundis ad valorem quinque talentorum et plus; in choregatum, quo gemino defunctus est, semel patris tum suo nomine, quinquies mille drachmas impendit, in trierarchatus octoginta minas. Contributionis nomine, pro seque et pro patre, quadraginta minas reip. largitus est. In navigationem in Siciliam susceptam centum minas impendit. In classem illarum decem navium, quas Cypriis rogantibus indulsistis, instruendam, et in mercedem peltastarum et in pretium armorum coemendorum, erogavit triginta millia drachmarum. Quæ omnia in summam collecta talenta conficiunt paulo minus quindecim. Quocirca nulla vobis est querendi causa, judices, cum sic constet, bona Aristophanis tertiam partem bonorum Cononis haud paulo excedere, tametsi antea nemo non opinaretur Aristophanis bona vix aliquotam partem bonorum Cononis esse, quæ Cononis bona in confesso est rite atque bona fide censa et ab ipso Conone æstimata atque indicata fuisse. Non contuli hanc ad summam ea, quæ Nicophemus ipse in Cypro possedit, ubi cum uxore filiam aluit.

9. Satis mihi videor protulisse documentorum, unde intelligatis, judices, me nonnisi justum et æquum postulare, cum postulo atque vos rogo, ne falsæ opinioni de amplitudine bonorum ab Aristophane

relictorum ita indulgeatis, eaque ita ludamini, ut iniquitate sententiæ vestræ nos funditus perdatis. Verum non subsistam hic, sed alia addam his similia exempla, a patre aliisque civium nostrorum natu grandioribus fama accepta, quæ doceant, non nunc solummodo sed jam dudum ante sæpe numero deceptos vos esse falsa opinione de multorum facultatibus, qui, cum habiti essent in opulentissimis donec adhuc in vivis superessent, post excessum reperti sunt opinione vestra multo pauperiores. Longe ne abeam, Ischomacho censum esse septuaginta talentis ampliorem, dum superesset, nemo dubitabat; de quo e vulgari fama mihi constitit: defuncti autem hereditatem cernentibus filiis, qui duo ei erant, vix eorum unicuique decem talenta in sortem obtigerunt. Stephano Thalli filio census erat e vulgi quidem æstimatione quinquaginta talentis amplior, verum post Stephani excessum constitit undecim ferme talentorum fuisse. Nicerato censum tribuebat opinio vestra non multo minorem centum talentis, ejusque partem potissimam in nummis præsentibus in arca depositis: atqui Niceratus ipse, mortis in articulo constitutus, argenti aurive negabat a se quicquam filio relinqui; quam autem reliquit substantiam, ea plus non valet quam quatuordecim talenta. Callias statim ab excessu patris Hipponici Græcorum omnium habebatur opulentissimus: avus Calliæ censum ipse suum, ut ipse Callias jactat, ad censores ducentorum talentorum professus fuerat; nunc autem Calliæ census ne duum quidem talentorum est. Cleophon, id quod vos omnes nostis, cum multos per annos omnia reip. negotia tractavisset, magnas opes ex honoribus quos gesserat collegisse credebatur: defuncto autem, nullæ usquam ejus opes reperiebantur, sed necessarii atque affines ejus, quibus sua reliquerat, sunt, ut in confesso est, pauperes. Quibus ex exemplis constat, quam crebro erraverimus in æstimandis censibus tam eorum qui avitis nobilitati essent copiis, quam si qui ex se Marte suo inclaruissent.

10. Cujus rei hæc mihi causa videtur esse, quod tralatitium et cujusvis est jactare, hunc illumve ex honoribus ab eo gestis multa talenta furatum esse. Quæ de mortuis jactari ego equidem haud miror — quibus clausum os est, quominus refutare mendacia possint—, at esse miror, qui de vivis et spirantibus adhuc talia comminisci audeant. Ipsi vos nuper audiebatis, cum absens Diotimus in concione diceretur quadraginta talenta et plus etiam in bonis habere, quibus ipse fateretur naucleros atque mercatores emunxisse: rumor hic vestram, ut par est, iram commovebat: proscribebantur Diotimi bona: redibat interim ipse e peregrinatione: graviter ferebat, absentem se per calumnias in invidiam adductum fuisse: quid multa? nemo contra hiscere, nemo eum refutare, tametsi resp. æris egeret, ipseque Diotimus ad reddendam rationem fisci a se administrati se offerret. Reputate jam ipsimet vobiscum, quantum resp. piaculum contraxisset, quantum scelus fuisset admissum, si Diotimo

e rebus humanis casu quodam adverso, ut sunt humana, sublato, priusquam ex itinere maritimo huc reverteretur, defensionis necessitas necessariis ejus imposita fuisset, de quadraginta illis talentis, quæ Diotimum depeculatum esse coram universo populo Athen. jactatum fuerat. Quantum in discrimen conjecti fuissent illi necessarii rerum omnium ignari. Intelligitis jam, sceleratorum hominum insontes calumniis perdere ardentium celeri ad mentiendum projectæque audaciæ vos hoc debere, ut non solummodo vestra de multorum censibus exspectatio egregie ludatur, sed etiam vos ipsi, ita me deus amet, persæpe ad pessumdandum insontes homines cœci agamini. Neminem vestrum, ni fallor, fugit, imperium classis vestræ toto quinquennio penes Alcibiadem fuisse; Lacedæmonios concidebat; quoquo ibat, victoriam secum circumferebat; civitates Græcæ ei uni duplo plus conferebant quam ulli alii nostrorum imperatorum omnium: quo factum ut nonnulli censum ei opinatione sua tribuerent centum talenta exsuperantem. Atqui falsam illam fuisse opinionem, excessus Alcibiadis aperuit; qui liberis censum reliquit minorem etiam eo, quem a tutoribus traditum ipse acceperat.

11. Facile ex his judicatu est, temporibus adhuc etiam vetustioribus similia exempla haud pauca numero evenisse: quorum vos auctoritati cedentes recordamini sapientis illius sententiæ, ut quisque sit optimus atque sapientissimus, ita ad ignoscendum mutandamque mentem et errorem exuendum esse paratissimum. Quod si ergo videmur consentanea disputare et idonea documenta præstare, misereminі nostrum, judices, quoquo modo misereminі, neque esto rerum omnium quicquam quod a commiseratione nostri vos avertat. Vestra enim æquitas si verum quod nobiscum est sustentabit, speramus futurum, ut quamvis magnam calumniam profligemus: sin autem nobis refragari pertinaciter decreveritis, spes salutis nulla superest. Verum per deos superos inducite potius animum, judices, ut nos servetis prout vos facere jus et fas est, quam ut nos perdatis quæ summa foret injuria; certumque habete eos vera loqui, qui ætatem omnem in silente atque a gloriationis strepitu aliena pudoris atque temperantiæ exercitatione degant.

12. Audistis itaque, judices, et de proscriptione bonorum Aristophanis ipsa, et quomodo cum eo affinitatem contraxerimus, eique cum classe e portu soluturo pecunias suas haud suffecisse, sed necesse fuisse alias aliunde mutuato sumere; hæc, inquam, omnia, et ex me audistis cum exponerem, et e testibus quos ad fidem verbis meis faciendam produxi. Jam de memet ipso pauca quædam juvat ad vos prædicare. Tametsi annum ætatis jam ago trigesimum, nunquam tamen neque patris auctoritati sum refragatus, neque commisi ut civium cuiquam causa esset in foro me accusandi; prope forum cum habitem, nunquam tamen fuit, qui me aut in tribunali aut in curia versantem videret, priusquam hæc nos calamitas obru-

eret. De patre autem, ignoscite mihi, judices, si prædicanda ad vos liberalitate, qua et reip. et amicis privatim succurrit, calumniam cupiditatis depellere coner, qua eum accusatores respersum ierunt. Non studio gloriæ istæc jactabo, sed hoc ago ut vos doceam, qui nulla cogente necessitate tamen effusus in liberalitatem erga remp. fuisset, fieri non posse, ut idem summo cum periculo suo æris publici partem interverteret, quamquam me profecto non fugit esse qui illiberalissima de causa liberalitate sua vos promereantur. Hi nummos in vos profundunt, non quo necessitates vestras sublevent, sed quo fiduciam voluntatemque erga se vestram mercati, viam sibi ad honores muniant, quorum in latebra duplo plus furentur. Meus autem pater cum honores nunquam petiit, tum munerum sumptuosorum nullo non genere functus est, choregus fuit in omni genere ludorum, triremi a se instructæ suis sumptibus septies præfuit, contributiones multas magnasque contulit. Quibus de rebus quo sitis certiores, scriba vobis hunc indicem largitionum a patre ad remp. profectarum præleget.

LARGITIONES.

Audientes magnitudinem æris a nobis in remp. insumpti, miramini, judices. Et est profecto summa ingens et pæne incredibilis. Verumtamen spatium temporis recogitare vos una decet, quo pater et nummis et opera præsto vobis fuit. Quinquaginta sunt anni, ex quo et nummaria ope et corporis opera vobis inservire cœpit; et toto tamen illo tam longo tempore numquam fuit, qui actione peculatus aliave eum esset insectatus: atqui negatum nobis sine dubio fuisset, lites hujusmodi evitare, si honores gessissemus aut in suspicionem malæ fraudis admissæ reique familiaris inhonestis artibus auctæ incurrissemus. Tanto autem, quod dixi, temporis spatio nos a nemine vexatos litis ullius molestia fuisse, tametsi certi jam vos omnes estis, quo tamen sitis etiam certiores, testes producam.

TESTES.

Erogavit ergo pater in remp. universe novem talenta cum bis mille drachmis. Præterea privatim quoque multis bene pater fecit: civium haud paucos indigentiores collationibus adjuvit in elocandis filiabus sororibusve, alios ex hostium captivitate redemit, aliis ad funera necessariorum contribuit. Quæ omnia eo fecit, quod existimaret boni civis has esse partes, ut amicis prosit, etiamsi beneficii nemo sit conscius futurus: jam vero, patre rebus humanis exempto, convenit ea vos ex me audire. Cita tu mihi hunc et illum.

TESTES.

13. Audistis ab his testibus affirmata. Jam cogitate hoc, posse mores ad breve quidem tempus ad speciem probitatis confingi fucoque

quodam honestatis incrustari; septuaginta vero per annos ut animus natura malus et scelerosus lateat, nequaquam fieri posse. Haud equidem infitiabor esse forsitan alia quædam, ob quæ pater recte incusetur: cupiditatis autem eum arguere nemo unquam ausus est, ne inimicus quidem. Quocirca convenit, vos inimicorum vanitate prædicationis minus quam veritate rerum a patre per omnem ætatem gestarum fidere, temporisque diuturnitate, quod tempus vos decet, judices, habere documentum longe omnium certissimum atque invictissimum. Ea enim mente iisque moribus si pater minus fuisset, haud profecto censum reliquisset ex amplo tam imminutum, atque re vera est, et experimentum si sumere velitis docere vos possit: nam si vos nunc his hoc detis, accusatoribus nostris, ut patiamini vos ab eorum mendaciis circumveniri atque ad proscribendum bona nostra impelli, vix duo talenta e sectione redigantur. Quapropter nos a vobis absolvi, ut gloriæ vestræ nostræque communis interest, ita e re fisci vestri magis est: nam si bona nostra nos porro tenere atque administrare sinatis, multo uberiores ex iis fructus percipietis, quam si publicetis. Quantum enim illa reip. referant, æstimate ex indice sumptuum illinc in remp. a patre superioribus annis factorum, quem indicem modo audistis quum recitaretur: et e reliquiis rei familiaris, ad quas pater deciderat, et ego nunc sumptus trierarchatus tolero, et pater tolerabat item eo anno qui postremus ipsi fuit: studeboque, ad illius exemplum, quod menti meæ propositum habebo, sensim atque sensim pauxillum quid unde vobis aliquando prosim comparare. Quo pacto bona hæc nostra, quemadmodum jam dudum reapse vestra fuerunt, ita imposterum quoque vestra manebunt: nam cum ego mihi nihil per nefas ademptum existimabo, tum in vos hoc promptius atque copiosius erogabo; quæ res fisco vestro erit fructuosior, quam si proscribatis. Adhæc spectare vos patris indolem quoque decet; quæ ea erat, ut quæcunque juvaret extra necessaria impendere, ea omnia essent ejusmodi (prout invenietis inquirentes) unde gloria ad civitatem speraretur reditura. Longe ne abeam, equestri cum esset in ordine, equos alebat, non splendidos modo, sed etiam in certaminibus cursus vincere doctos; vicerunt hi quoque ludis et Isthmicis et Nemeis, unde et civitas præconio nobilitata et pater ipse corona ornatus abiit. Quorum unaque reliquorum quæ diximus omnium, rogo vos, judices, ut memores nobis succurratis, neque sinatis nos ab inimicorum maledicentia de medio tolli. Quibus nostris precibus concedentes et justa atque æqua sciscetis et vobismet ipsis fructuosa.

LYSIÆ

PRO POLYSTRATO

EVERSÆ REIPUBLICÆ

APOLOGIA.

---

1. Non nomini Quadringentorumvirorum, sed facinoribus quorundam ex isto collegio mihi videtur succensendum esse. Negari enim utique non potest, eorum aliquos vobis insidiatos esse; rursus tamen alii, coeuntes in curia, non eo coibant quo aut rempublicam aut vestrum quemquam privatim læderent, sed cum animo vestri studioso et erga vos benevolo; quo in numero hic quoque fuit Polystratus [pater noster]. Hunc enim cooptatum tum temporis [in collegium quadringentorum], ut virum commodum et civilem non erga municipales solummodo sed etiam erga universam plebem vestram, accusatores nunc malevolentiæ nescio cujus insimulant; tametsi fuisset a tribulibus delectus, qui omnium optime de suis dignoscere potuissent, qualis quisque esset. Ego vero scire velim, cujus rei causa principatui paucorum Polystratus studuisset? Num, quod ea esset ætate, qua speraret se posse orationibus suis opes sibi potentiamque parere? an quod corpore fideret tam vegeto et robusto, ut inultus posset quemcunque vellet vestrum verberare aliisque contumeliis afficere? Atqui videtis ætatem ejus, quæ est ejusmodi, ut vel sola possit alios ab ejusmodi temeritate revocare. An recuperandi status causa censendus erit pater novis rebus studuisse? Nil minus. Profecto, si quis ob facinus aliquod superiori tempore admissum capite minutus sit, eum consentaneum est sui causa mutatam velle rempublicam: pater autem nihil tale commisit, ob quod ei necesse esset plebem vestram sui causa odisse. At liberorum tamen? Ne horum quidem. Nam ego quidem tum in Sicilia, reliqui duo fratres autem in Bœotia agebant: a nobis ergo, qui urbe abessemus, nullum tale facinus potuit in urbe patrari, cujus metu territus pater, amans nostri, statum civilem perturbatum isset. Quocirca pater neque propter liberos, neque propter sua propria vetustiora scelera quæ nulla sunt, censendus est novas res agitasse.

2. Sed multitudinem honorum quos gessit ei dant vitio; quam-

quam eos male ab ipso gestos esse, nemo est qui docere possit. Ego vero non hos peccasse arbitror, si qui in illa quæ tum erat rerum perturbatione multos honores gessere; sed istos, qui, quos gererent quamvis paucos honores, iis ad pestem reipublicæ abuterentur. Non enim imperiis et magistratibus rite fungentes, prodebant rempublicam; sed hi, qui commissam sibi potestatem ad scelera conferrent. Hic autem, pater noster, primum patriam in Oropi præfectura non prodidit neque novis rebus studuit, aliis omnibus, qui tum cum imperio atque potestate essent, rempublicam hosti prodentibus atque vendentibus. Deinde contra fecit, atque alii omnes sceleris sibi conscii. Reliqui salutem fuga quæsiverunt, ipsi suo sese præjudicio condemnantes: hic autem, ratus a se fraudem noxiamve nullam esse datam, judicio sese nunc sistit. Tertium, pater a consiliis Quadringentorum sese prorsus abstinuit. Tam projecta quidem est accusatorum cupiditas tam odiosa iniquitas, ut non solum quibus a reis largitiones acceperint, eos tametsi sontes judiciorum severitati subducant, a quibus autem nil lucrentur, eos quamvis insontes deferant et in jure persequantur; sed etiam cunctos, qui tum in collegio Quadringentorum fuerunt, accusent perinde, sive deliberationibus eorum interfuerunt sive minus. Ego vero, quotquot ab illorum rationibus suas sejunctas habuerunt, ut pater habuit, a quo nulla unquam dicta fuit sententia plebi vestræ noxia; eos ego omnes a vobis ideo male tractari nego oportere, quod clam vobis addicti tyrannorum odia et iras sibi consciscere verecundati fuissent; quod ut reprehendatur tantum abest, ut potius laudem mereatur ceu sapienter et provide factum. Tyrannis enim si qui refragarentur, eorum alios exsilio, alios extremo supplicio mulctabant: quo factum ut, etiamsi qui vellent pro vobis pugnare, metus et exempla cædium omnes absterrerent. Pari modo plebeii quoque, a tyrannis aut in exsilium acti aut neci dati, de se jam desperare cœperant. Contra, tyrannis qui dicto essent audientes et neque insidiaturi neque arcana enuntiaturi viderentur, illos tyranni quietos manere salvosque sinebant. Sic facile factu non videbatur, ut eorum imperium unquam concideret. Ejusmodi ergo tempestate qui dediti vobis fuere, eos nunc non decet suæ voluntatis pœnas dare. Grave utique mihi videtur futurum, si, qui nullius tum sententiæ in fraudem plebis vestræ fuisset auctor factus, eum nunc oporteat eadem sorte uti, qua illos, si qui tum tyrannos delationibus atque suggestionibus teterrimis in vos instigassent. Eccui credibile hoc fiat, qui totis septuaginta annis in vos nihil deliquisset, eum subito intra octiduum extrema quæque in vos designasse? Crebrum quidem est et vulgo notum genus illud transformationum, quo fit, ut, qui tota vita improbi fuissent, hi repente in logisterio [seu curia censoria] probi fiant; id quod nemo miratur,

notis illis artibus quibus accusatores placantur: at ut, qui tota vita probitatem atque honestatem vobis approbassent, hi repente mali et scelerosi fiant, invisum atque inauditum est portentum. Quod num probabimus? num in usum admittemus?

3. De patre porro accusatores, cum alia multa tum hoc quoque jactarunt mendacium, Phrynichum ei cognatum fuisse. Atqui, quicunque volet, vel mea manante aqua testator, Phrynichum sanguinis necessitudine cum patre conjunctum fuisse; et ego eum falsi dicti testimonii reum peragam. Et mentitos id illos esse, multa arguunt: neque enim patri communis cum Phrynicho disciplina puerilis fuit neque morum similitudo neque vitæ genus idem neque officiorum necessitudo. Pater in urbe liberalibus artibus a magistris publicis puer est imbutus: Phrynicho autem ludum frequentare non licuit, sed paupertate constrictus rure pueritiam inter armenta et pecora exegit. Adolescentes facti locum inter se permutarunt, pater rus concessit, rei familiari curandæ operam daturus; Phrynichus autem in urbem se contulit, quæstum e calumniis facturus. Adeo nihil conveniebat in eorum moribus. Etiam Phrynicho si quando mulcta esset ærario pendenda, pater ei nihil unquam contulit: atqui, si alias, in ejusmodi temporibus inprimis amici qui sunt animum declarant. Municipalis autem patris quod Phrynichus fuerit, id vero nocere patri nullo pacto debet; aut vos quoque in noxa eritis, cives Phrynichi qui sitis.

4. Civilitas autem quo alio declaretur luculentiore modo, quam pater fecit tum quum visum vobis esset quinque millibus rempublicam credere? delectus enim indici conficiendo nominum eorum qui digni cooptatione in hunc numerum viderentur, pro quinque millibus novem scripsit nominum millia; quo utrosque sibi obligaret, tam eos qui illo in indice scribi vellent quam qui nollent, illos scribendo, hos rursus expungendo. Atqui non hi civilem tollunt libertatem, qui cives creant quamplurimos, sed isti qui civium numerum minuunt. Pater porro, cum et jurare et indicem scribere recusaret, ab illis coactus est terrore mulctarum quas ei irrogabant: dixit ergo pater quidem jusjurandum per vim expressum, et venit quoque in curiam, sed solummodo per octiduum; quo peracto in Eretriam abiit, ubi militia functus est non instrenua neque ingloria in pugnis navalibus; saucius inde huc rediit, rerum facie jam mutata. Ita se pater cum gessisset, collegioque Quadringentorum non nisi per octiduum interfuisset totoque illo tempore ad dicendam sententiam os non aperuisset, mulcta tamen ei dicta est tam enormis pecuniaria: qui autem et inimicis vestris consilia infesta vobis atque exitiosa subjecerunt et eorum collegio ab initio inde usque ad finem interfuerunt, eorum multi absoluti sunt. Id quod, non invidens illis dico, sed sortem nostram miserans, o quam illam ini-

quam! Alios sontes judicibus visos precibus eripiunt pœnisque meritis liberant viri auctoritate pollentes meritisque spectabiles, qui turbidis illis reip. temporibus egregiam vobis operam præstitisse judicantur: alii pariter, atque illi priores, injuriarum furtorumque rei accusatores largitionibus ita sopiunt, ut nil quicquam peccasse videantur. Nos vero plectimur insontes. Eccui jam non miserabilis sors nostra videbitur? Sed aient accusatores, Quadringentos nequam fuisse; atqui vos ipsi ab his inducti quinquies mille viris vos tradidistis: jam quæ vos, qui tot numero essetis, vobis passi estis persuaderi, ea non decebat unumquemque Quadringentorum sibi pati persuaderi? Verum, non hi sunt in culpa, sed isti qui vos deceperunt atque læserunt.

5. Hic autem, pater meus, multis rebus egregiam suam erga vos voluntatem declarat: statum enim vestrum popularem evertere si voluisset, non, curia solummodo per octiduum salutata, peregre profectus esset in nave. At dicat aliquis, eum cupiditate opum colligendarum illud iter suscepisse: fuerunt utique qui per potestatis opportunitatem socios vestros expilarent. Hic vero quid opum vestrarum interverterit, nemo facile dixerit: omnia ejus alia potius reprehendunt, quam cupide ab eo gestam atque impotenter præfecturam. Accusatores tum temporis quidem voluntatem erga plebem nullo prodebant documento neque laboranti ei succurrebant; nunc autem, cum ipse secum populus optime consentit et mutua caritate ardet, subveniunt verbotenus vobis, reapse sibi. Tanta autem mulcta pecuniaria damnatum fuisse patrem, id vero vos mirari, judices, nolim. Absentem enim eum unaque nos condemnarunt eo in judicio, quod ut de absente haberetur ipsi malis artibus perfecerant. Etsi enim testari quis ei potuisset, non licuit tamen ob metum ab iis accusatoribus, quibus testes corrupti præsto essent, nil metuentes manifesta adeo mendacia testimonio suo confirmare. Luctuosa profecto sit sors nostra, judices, si alios quidem, peculatus ita convictos ut infitiari nequeant, advocatis viris gratiosis exorantibus condonetis: nobis autem gratiam facere nolitis, tametsi et ipsi de plebe vestra bene mereri contenderimus, et pater nulla culpa teneatur. Peregrino quidem ad vos adeunti aut pecuniam aut honorem rogatum, e. c. ut Evergetæ titulo cohonestetur, sine dubio sitis tributuri: nobis autem hoc minutum denegabitis, ut imposterum simus cives, quemadmodum ante mulctæ illius scriptionem fuimus, jure civili redintegrato, ut qui optimo? Tyrannorum si qui fuerunt erga vos malevoli, res vestras si male et flagitiose gesserunt, sententiarum auctores si facti sunt inimicarum vobis atque perniciosarum, iniqui sitis vos, si culpam earum rerum in absentes conferatis, vos, qui ipsos adeo præsentes et in illis deliberationibus versatos absolveritis. Civium vestrorum si quis vobis non optima suadens persuaserit, non licet id vobis vitio dare, sed suasoribus. Jam illi, qui vobis tum malorum consiliorum auctores fiebant, quum præjudicio se suo damnassent, quo judicium vestrum prævenirent, fuga salutem quæsiverunt ne pœnas darent: etiam alii si qui nescio quæ in vos peccarint, leviora quidem illa istis, at peccata tamen, suadet his metus vestri accusatorumque, ut domo profecti peregrinam militiam fungantur, quo interea aut vos ultro fiatis mitiores aut ipsi vehementiam accusatorum placeant. Pater autem, statim a restituta pace, copiam judicii de se habendi vobis fecit, tametsi insons, recente adhuc penes vos rerum gestarum memoria, cum et citissime et certissime posset argui: fecit autem, fiducia innocentiæ suæ, certus bona causa armatum se cum victoriæ gloria ex isto judicio esse discessurum.

6. Quam civilis autem pater fuerit, nunc docebo. Primum, quæcunque inciderent castrenses expeditiones, ab earum nulla abfuit, de quo testari poterunt conscii municipales: deinde, bona sua cum vendere potuisset redactumque e venditione æs clam habere domi in arca aut in fœnore positum eoque contributiones publicas compendifacere, fundos retinere maluit suique vos census conscios habere; quo, ne si vellet quidem, sibi liceret malo et ignavo esse, sed contribueret potius muniisque sumptuosis fungeretur. Nos ipsos quoque, qui liberi ejus sumus, ita instituit, ut reipublicæ essemus quam utilissimi. Et me quidem in Siciliam misit, ubi, donec salvus erat exercitus, locus defuit specimen meæ virtutis edendi, unde cognossetis qui essem: exercitu autem deleto, quum Catanam salvus evasissem, inde factis excursionibus totum circa agrum deprædabar hostibusque clades haud contemnendas inferebam. E prædæ quidem sectione tantum rediit, ut non modo triginta minæ decimarum nomine inde demi atque Minervæ consecrari pro more solito rituque patrio possent, sed etiam superesset unde milites ex hostium captivitate redimerentur. Equestrem quoque militiam coactus a Catanæis obii, et ne in ea quidem periculum ullum defugi, ut constaret inter omnes, qui mihi esset in utraque militia, tam equestri quam pedestri, fortis et bellicosus animus. Et de his testes cita.

TESTES.

7. In bellis itaque qualis fuerim, audistis, judices, his e testibus: quo autem erga plebem vestram animo, id nunc declarabo. Syracusanus aliquis eo [Catanam] cum venisset, secum afferens formulam sacramenti, quo civium nostrorum adigeret si qui vellent desertis partibus patriæ adversus eam arma capere et in castris Syracusanorum merere, accedebat ad nostratium qui tum ibi essent unumquemque viritim, ad sacramentum dicendum invitans atque

conditiones offerens. Ei ego me statim opposui, omniaque quæ fierent Tydeo [magistro turmæ nostræ] indicavi, qui militibus in concionem convocatis rem ad deliberandum proposuit: agitabatur causa utramque in partem: alii alia suadere. Ego vero quæ tum disputaverim, hi mihi testes sunto, quos cito.

TESTES.

Sed patris quoque spectate literas, quas in Siciliam proficiscenti addiderat, mihi reddendas, ipsique arbitramini, utrum earum argumentum e re plebis vestræ sit, an ad ejus fraudem pertineat. Pater enim illis in literis, secundum significationes de rebus nostris privatis domi, hortabatur me domum redire, donec salvæ adhuc in Sicilia res nostræ essent. Atque istæc cohortatio vobisque vestrisque ibi copiis conducebat: nunquam profecto pater istæc per epistolam mandasset, nisi vobis et reip. bene voluisset. Hæc de me. Nunc fratrem natu juniorem vobis proponam spectandum qualis fuerit. Exsules nostri cum aliquando agrum Atticum persultarent, et non urbem modo quibuscunque possent modis vexarent, sed etiam ex arce sua [Decelea] prorumpentes subjectum circa agrum depopularentur, provectus in equo frater ex ordine suo exsulum unum aliquem interemit. Cujus rei vobis testes oculatos præstabo, qui rei cum gereretur interfuere.

TESTES.

Fratrem autem denique natu vetustiorem, si qui vestrum hic assident circumve stant illa in luctuosa expeditione Hellespontica versati, hi bene norunt commilitonem, ab eoque edita esse virtutis documenta conscii sunt, nullius alius virtuti quicquam concedentia. Adscendite vos mihi huc.

TESTES.

8. Tales itaque nos cum simus atque fuerimus, ecqui decebit gratiam nos a vobis nullam referre? Æquumne est severitatis et gratiæ momenta vos libra tam iniqua librare, ut, quibus criminationibus injustis pater oppressus fuit, ob eas nobis haud meritis pereundum sit; studii autem nostri pro rep. prompti et indefessi nullam nos oporteat a vobis reportare gratiam? Summa quidem hæc foret, hercle, injuria. Quidni contra potius, etiamsi per patris offensionem digni essemus malo, multo majori jure propter labores a nobis pro rep. exantlatos digni simus, qui non ipsi solummodo servemur, sed etiam patrem una meritis nostris periculo eripiamus eoque studii erga vos nostri fructum finemque speratum adipiscamur? Non enim profecto lucri cupiditas ad bene de vobis merendum nos impulit, sed hoc spectabamus, ut si quod in certamen forense aliquando implicaremur, amicorum deprecationes apud vos valerent tantum ut gratiam nobis meritis nostris quæsitam redderetis. Verum non nostri solummodo, sed aliorum quoque, causa mites vos atque placabiles acceptorumque beneficiorum memores et gratiam referre paratos oportet esse: nam erga nos quidem ingrati si sitis, haud magnum ex ea re detrimentum acceperitis, qui jam perceptum habeatis virtutis nostræ fructum usuque cognitum atque perspectum nostrum erga vos animum, vel antequam eo loci deveniretis ut opera nostra indigeretis; at aliorum contentionem vos promerendi sic exstinxeritis, quæ contentio diligentia gratiæ meritis paris referendæ accendi vult. Nolite proverbio illi vulgari, quod proverbiorum unum omnium est nequissimum atque teterrimum, exemplo vestro fidem atque auctoritatem adstruere; quo proverbio fertur male passis memoria tenacior quam bene passis insidere. Ecquis enim imposterum velit homo frugi esse, si penes vos tortoribus vestris ampliora sint quam benefactoribus præmia consituta? Videte, judices, qua de re agatur. Non hoc agitur nunc istoc judicio, judices, utrum rem habituri sitis e fortunis nostris amplificatam, sed utrum nos, cives bonos et fortes vestrique studiosos, necne. Olim quidem, donec adhuc pax erat, pater, sedulo frugaliterque rem rusticam exercens, censum habebat in propatulo, tabulis publicis consignatum: ex quo autem hostes in fines Atticos irruperunt, fortunis omnibus denudati sumus. Et hæc ipsa causa est nostræ erga vos propensæ voluntatis: novimus enim, nummis quidem, qui nulli nobis sunt, nos non posse mulctam luere, at posse fortassean contentione studii vobis inserviendi; cujus studii nostri poscimus nunc remunerationem.

9. Ubi quis, liberis secum hunc in suggestum adductis et circum se stare jussis, vos multis cum lacrymis atque obtestationibus et lamentis oraverit, ut sibi liberisque parcatis, tum vos videmus in gratiam liberorum patribus delicta remittere, commiseratione motos, si una cum patribus liberos quoque capite minui oporteat, quanquam ignoratis cujates sint hi liberi adultiores facti futuri, commodine atque probabiles cives, an mali et noxii: de nobis autem certi estis, non nos modo strenue pro rep. elaborasse, verum etiam patrem culpa vacare. Quanto igitur est æquius, vos gratia referenda illos demereri quorum voluntates usu vestro jam cognitas perspectasque habeatis, quam hos promereri quorum de studiis atque moribus futuris nihil dum certo vobis constet? Evenit nobis contra, quam aliis hominibus. Alii per liberos, utrinque adstare jussos, vos exorant: nos autem patremque ipsosque nosmet vestris offerimus oculis, judices, rogantes ut, civile jus quo olim salvo et integro usi fuimus nobis imminuere, eaque civitate cujus cives fuimus nos excludere, nolitis. Misericordia potius vos senisque patris nostrique moveto. Iniqua vestra pessumdati sententia, quo-

modo mutua delectabimur nostra consuetudine? quam jucunditatem adspectus nostri patri afferet? quo nos ore vultuque patrem intuebimur? quam mœstam dejectis animis vitam necessario agemus et inter nos domi et publice vobiscum, recordantes, modis nos acceptos esse indignis vestraque æquitate et universi populi magnanimitate. Auribus propitiis preces, quas vobis admovemus, qui tres sumus ex eodem patre nati, accipite: sinite nos ad ornandam vestram remp. adhuc majorem studii officiorumque contentionem conferre. Per ea quæ vestrum cuique viritim cara et sacra sunt, vos oramus, per liberos si cui sunt, ut nostri misereatur, per paritatem ætatis, si quis vestrum aut nobis aut patri æqualis est: absolvite nos, haud committite ut voluntati nostræ bene de rep. merendi obstaculo sitis. Hostes si nos interemissent aut obstitissent quominus salvi domum rediremus, rem fecissent se dignam atque consentaneam: sed hostes nos conservarunt. Quam ergo dura sit futura atque indigna sors nostra, si nihil a vobis impetremus, cujus causa nos par sit nobis felicitatem hanc congratulari, cui hoc debemus, quod e telis hostium salvi atque sospites in patriam evaserimus?

LYSIÆ

MUNERUM ACCEPTORUM

SINE NOMINE APOLOGIA.

1. Et de criminationibus quidem hæc hactenus, quibus abunde satisfactum esse, judices, equidem nullus dubito: sed etiam de reliquis ut me dicentem æqui audiatis, oro vos, quo sciatis quonam de viro sententiam sitis laturi cum de me feretis. Archonte Theopompo in scrutinio probatus cœpi muniis virilibus atque civilibus fungi: choregus tragœdis datus insumpsi triginta minas; tertio mense post in Thargeliis vici choro virili, quæ victoria mihi bis mille drachmis constitit; archonte Glaucippo in pyrrhichistas Panathenæis magnis impendi octingentas drachmas; Dionysiis in chorum virilem eodem archonte sumptum feci quinquies mille drachmas, comprehenso nempe illa summa impendio in tripodem facto quem dedicavi victoriam adeptus; Diocle quoque archonte Panathenæis minoribus in cyclicum chorum impendi tercentum drachmas. Inter hæc continuo septennio triremi cum potestate trierarchi præfui, eamque in rem sex talenta impendi. Tantos pro vobis sumptus tolerans ipsoque corpore meo quotidianos labores atque pericula capessens et domo absens, nihilominus tamen duas contuli contributiones, alteram triginta minarum, alteram quadraginta. Alexia archonte, ut primum cum classe domum redii, protinus gymnasiarchi munus in Prometheis gessi, vicique sumptu facto duodecim minarum. Choregus postmodum choro puerili dictus, quindecim minas impendi. Archonte Euclide choregus factus Cephisodoto magistro vici, quam in rem septendecim minas impendi, computata supellectile et vestis dedicatione: Panathenæis parvis sumptus feci in pyrrhichistas imberbes, minas septem. Vici quoque triremi certamen apud Sunium, cui rei quindecim minas impendi. Præterea architheoriis functus sum et arrhephoriis aliisque similibus, in quæ omnia insumptæ sunt a me plus triginta minæ. Hæc, quæ enumeravi, omnia si voluissem solummodo secundum formulam a legibus præscriptam exsequi, næ partem ne quartam quidem insumpsissem ejus æris quod a me aio insumptum esse.

2. Toto illo septennio, quo trierarchus fui, mea triremis reliquas

omnes universæ classis navigandi celeritate atque felicitate superavit; id quod documentis gravissimis confirmabo. Primum enim Alcibiades, quem ego navigationis mihi comitem nunquam obtigisse pervelim, triremis meæ vectura utebatur, quamvis neque amicus mihi neque cognatus neque tribulis esset. Atqui vos omnes nosse arbitror, imperatorem, cui quicquid vellet agere liceret, haud facile aliam in navem fuisse inscensurum, corpusque suum crediturum, præterquam ei quæ citissime atque dexterrime ageretur. Ut autem Alcibiadem ejusque collegas adempto imperio privatos feceratis, classemque cum copiis Thrasyllo cæterisque novem viris ejus collegis tradideratis, horum decem virorum nullo non cupiente mea navi vehi, pervicit tandem Archestratus Phrearrhius ut ea veheretur: illo apud Mitylenam exstincto, Erasinides ea mecum vectus est. Atqui navem sic instructam quanti putatis constitisse? quantum æs absumpsisse? quot noxias hostibus dedisse? quot ornamenta civitati comparasse? Documentum poscitis? ingens enimvero dabo. In postrema pugna navali, cum classis vestra laceraretur, solus ego trierarchorum omnium a vobis laudem merui — nam trierarchi quoque tum perinde atque imperatores re turpissime gesta in offensionem vestram incurrerunt, quod ambo pariter socordia et imprudentia sua istam vobis tantam atque tam insanabilem plagam contraxissent; nolim itaque vos ægre ferre rei mihi gloriosæ factam a me commemorationem —, solus ego tum (nam imperator nave mea tum nullus vehebatur) non solum navem meam salvam in portum vestrum reduxi, sed etiam Nausimachi Phrearrhii navem, quam e periculo et manibus hostium eripueram. Felicitatem hanc atque laudem propriam non secundæ fortunæ temeritati, sed sapientiæ institutorum meorum debeo: habebam enim toto illo mei trierarchatus spatio mecum liberalitate mea obstrictum Phantiam gubernatorem, qui Græcorum omnium gubernator dexterrimus atque felicissimus tum habebatur; sed remiges quoque comparaveram isto gubernatore dignos paremque illis reliquam navalium ministrorum familiam. Vera hæc a me dici, nostis quidem vos omnes, quotquot tum temporis militiam ibi locorum tolerabatis; verumtamen cita tu mihi Nausimachum.

TESTIMONIUM.

Naves universæ isto e prælio servatæ sunt numero duodecim, quarum unus ego duas opera mea servatas in portum vestrum retuli, meam atque Nausimachi triremem.

3. Pro tot igitur tantisque discriminibus vestri causa toleratis ornamentisque a me in remp. collatis, rogo nunc non munus, ut reliqui rogare solent, sed licentiam solummodo fortunas meas imposterum salvas possidendi, existimans non mihi majori quam vobis

dedecori futurum, si vos mihi sive volenti sive nolenti per vim et nefas bona mea eripiatis. Jactura quidem ipsa bonorum haud adeo me sit cruciatura: sed vitam haud merear ut contumeliam accipiam, muniaque sumptuosa defugientibus creetur opinio, quæ in remp. erogarim, ea mihi sine gratia perisse, ipsos autem recto usos consilio, facultatum suarum prorsus nihil in vos impendisse. Quodsi ergo me audietis, et æquam justamque feretis sententiam et vobismet ipsis fructuosa atque salutaria præferetis. Vectigalia publica, judices, videtis quam sint exigua, et illa ipsa tam exigua quam misere turpiterque ab administratoribus furtisque et rapinis discerpantur; ut verum videantur hi cernere, qui statuunt, certissima vobis vectigalia esse facultates volentium munera edere. Quodsi ergo sanioribus uti voletis consiliis, nostram, quotquot cives vestri sumus, rem familiarem haud minore cura diligentiaque tuebimini atque vestrum suam quisque propriam tuetur, certi cum sitis, nostra si nobis relinquatis, posse vos iis imposterum quoque perinde uti atque pridem usi estis: omnesque vos certos arbitror esse, me facultatum mearum multo diligentiorem atque fideliorem fore quæstorem quam vestri quæstores sunt in bonis publicis administrandis. Sin autem mendicum me reddideritis, non me solummodo læseritis, sed una vosmet ipsos quoque fraudaveritis: fructus enim hujus iniquitatis ad vos non perveniet, sed alii una cum reliquis bonis vestris etiam hæc nostra concerpent et inter se partientur.

4. Etiam hoc par est vos considerare, multo magis vos decere, bona vestra mecum communicare quam de meis mihi controversiam movere, et commiseratione potius me amplecti nudum et spoliatum quam divitiis affluentem invidentia insectari, votaque palam ad deos facere ut hac in civitate largum exsistere jubeant proventum civium mei similium, qui perinde cupiditatem suam ab alienis compescant, quam sua in vos erogare ardeant. Quam statim dicam sententiam, ejus duritie et asperitate nolim vestrum quemquam, judices, offendi; vera enim est, ut ego equidem interpretor: quæsitores vestri multo mihi videntur rectius facturi, si vos in tabulas publicas referant ut debentes mihi, quam fecerunt, cum me in discrimen causæ pro me dicendæ adduxerunt quasi ego vestrorum bonorum partem meam per nefas fecissem. Ita enim me adversus remp. gero, ut privatim parcam, publice autem gaudeam largus et liberalis esse: non de reliquiis fortunarum mearum ita superbio, quam de largitionibus ad vos a me profectis glorior, existimans harum quidem gloriam propriam mihi atque perennem esse, illas autem me his debere qui mihi reliquerunt, et ob fortunas quidem a calumniis inimicorum me per nefas exagitari litibus molestis et injustis implicatum, ob largitiones autem mereri veniam a vobis atque absolutionem in causis capitalibus. Consentaneum et æquum si

fieret, non laborarent nunc alii deprecationibus me vestræ iracundiæ eripere, sed esset potius mea tanta apud vos auctoritas et gratia, ut, si quis amicorum meorum ejusmodi certamen quale hoc meum est haberet decertandum, vos eum mihi poscenti condonaretis; aut, si causa capitis ipsi mihi peregrino in foro esset dicenda, vos per legatos pro me apud illos extraneos deprecaremini. Ne ista quidem criminari licet, multos honores me gessisse per quos de vestro crevissem, neque turpibus de causis me in jus vocatum esse, aut dedecus aliquod vobis contraxisse, aut publicis malis delectatum esse: universe privatimque publiceque ita me gessi, ni fallor (et fidenter ad conscientiam vestram provoco), ut purgandæ vitæ ante actæ ergo nil opus sit me multa verba facere. Quocirca vos rogo, judices, ut eadem de me nunc quoque quæ pridem existimetis, neque solum sumptuosorum munium quæ pro vobis gessi recordemini, sed etiam morum meorum studiorumque vitæ omnis meæ privatæ, arbitrantes functionem hanc unam omnium esse multo molestissimam, ut a puero inde usque ad calcem vitæ pudentem te atque temperantem præstes, et neque a libidine te quapiam vinci neque a cupiditate illici et aufferri patiaris, sed ita te geras, ut civium nemo neque de te queratur neque audeat in jus te vocare.

5. Nequaquam ergo convenit, judices, auctoritati accusatorum vos tantum deferre, ut nos condemnetis ab hominibus projectæ audaciæ accusatos, qui per sacrilegia quorum rei aguntur ad istam potentiam istasque ad opes grassati sunt, et tanta protervia ipsi semet fidunt, ut, cum purgare crimina in se intorta nequeant, ipsi ultro alios accusationibus lacessere sustineant. In castris tam raro versantes, ut Cinesias ipse in ista valetudine mollitieque corporis muliebri tamen crebrius arma gesserit, tam acres se ferunt patriæ propugnatores stomachoque tam gravi injurias ejus ultum eunt. Nihil de suo conferentes quo respublica amplior fiat atque beatior, nullum non movent lapidem ut vos adversus viros fortes optime de republica meritos irritent atque exacerbent. Mores utinam ipsi suos in concione deprædicent! neque enim habeo quod ipsis imprecer gravius malum. Ego vero vos, judices, modis omnibus oro quæsoque et supplex obsecro, ut nolitis me largitionum acceptarum eoque corruptorum judiciorum reum pronunciare, sed potius existimare nullas esse tantas opes quas merere velim, ut per me pestis aliqua patriæ consciscatur. Insanirem enim profecto, si ego, qui gloriæ studio incensus facultates ad patriæ inserviendum exhauserim, largitiones acciperem quo eidem patriæ molestia creetur. Veritate suffragante nil dubito de me ita prædicare, ut aiam, ita me de vobis esse meritum ut, si optabile sit benefactoribus judices habere eos quibus ipsi bene antea fecissent, non videam, quos malim alios de me sententiam quam vos dicere.

Porro, judices, — juvat enim hoc quoque commemorare — nunquam pertæsus sum in vos sumptus facere; neque metus meum cor incessit ne, quo plus in vos erogavero, hoc indigentiores sim meos necessarios relicturus, sed istud mentem meam multo vehementius commovit, si a vobis imperata minus prompte minusque libenter exsequerer: neque miseratio me unquam cepit si vitæ periculum in pugnis navalibus adeundum mihi esset, non lacrymavi tunc, non uxoris, non liberorum subiit recordatio, neque grave et acerbum duxi, si pro patria occumbens liberos orbos patre destitutos essem relicturus, sed illa me multo magis ussit sollicitudo, si quærenda turpi modo salute mihique ipsisque probra injungerem. Cujus meæ erga vos voluntatis nunc præmium vos deposco, æquum censens, pro eo atque ego erga vos fuerim animo, periculis caput pro salute vestra objiciens, vos nunc, in tuto cum sitis, mei meorumque liberorum salutem in periculo versantem vobis ante alia omnia tuendam ducere; existimantes, nobis quidem acerbum, vobis autem turpe fore, si ejusmodi ob crimina debeamus infamiæ notam suscipere, aut exuti fortunis in magna rerum multarum indigentia circumcursitare mendicantes, quæ res futura sit vobisque indigna nostrisque de vobis meritis. Neutiquam, neutiquam, judices, sed absolvendo nos facite potius, ut imposterum quoque tales nos habeatis viros, quales olim habuistis.

LYSIÆ

CONTRA DARDANARIOS

ORATIO.

---

1. Multi me convenerunt, judices, qui se mirari dicerent quod ego frumentarios coemptores in senatu accusassem, auctoresque mihi essent, tametsi eos flagitiosissime censeatis agere, censere tamen vos, accusatores eorum nihilo ipsis esse æquiores, sed ab his illos iniqua causa opprimi. Exponam itaque primo loco, quid me coegerit hos accusare.

2. Prytanes his de hominibus ad senatum cum retulissent, tanta exarsit senatus in eos iracundia, ut essent in oratoribus, qui senatui auctores fierent, ut frumentariis indicta causa morte mulctandos undecimviris traderet. Ego vero grave et indignum ratus, senatum hoc modo assuefieri pœnarum extremarum præcipitandis exsecutionibus, cum assurrexissem, dixi me censere, adversus coemptores frumentarios oportere judicium ex formula processus forensis instrui, quod existimarem, vos, judices, frumentariis, si digna extremo supplicio fecisse fuissent convicti, non minus esse justa decreturos pœnamque meritis dignam irrogaturos, atque nos, senatores qui sumus: sin autem nihil deliquissent, non oportere eos indicta causa exitio dari. Qua oratione senatui approbata, erant qui me conarentur in invidiam adducere ac si studio frumentarios servandi hujus ego factus essem auctor sententiæ. Ego vero apud senatum quidem, cum istæc causa agitaretur, huic criminationi satisfeci: reliquis enim senatoribus tacentibus, cum assurrexissem, frumentarios ita accusabam, ut toti consessui planum facerem me pro iis non dixisse, sed legibus in republica nostra sancitis subvenisse. Has ego ob causas litem hanc exorsus sum: metuens autem a plebe criminationes, volo causam hanc in vestro quoque, judices, foro exsequi, existimans, turpe mihi fore, eam prius a me omitti quam vos de ea pro arbitrio vestro pronunciaveritis.

3. Adscende tu mihi primus omnium et dic mihi, inquilinus es? Sum. Juribus inquilinatus frueris ea lege ut pareas legibus civitatis, an ut facias quæcunque allubescit? Ut pareara. Aliam

ergo tibi pœnam convenire nullam censes quam mortis, si constiterit te commisisse aliquid ejusmodi in quod leges pœnam mortis sanxere? Nullam aliam. Responde ergo mihi, faterisne te frumenti plus coemisse quam leges permittunt, quæ leges quinquaginta tonnas coemi permittunt? Ego plus coemi quam leges permittunt, at jussu magistratuum.

4. Jam absolvite hunc, judices, ubi legem protulerit, jubentem frumentarios eam granorum copiam coemere quam magistratus imperarit: quod si minus potuerit facere, vos eum condemnare oportet. Nos enim legem vobis exhibuimus, vetantem hac in urbe commorantium quenquam frumenti plus quinquaginta tonnis [vel doliis] coemere.

5. Oportebat quidem, judices, hæc hactenus dicta ad accusationem sufficere, reo crimen confitente, et lege factum id vetante quod hic se commisisse fatetur, vobisque jurejurando obstrictis sententiam ex præscripto legum dicere: verumtamen quo vos de hoc quoque certi siatis, hunc frumentarium mendaci calumnia magistratus infamatum isse, necesse habeo hoc de loco pluribus agere. Frumentariis nempe culpam in magistratus [rei annonariæ tuendæ atque regendæ præfectos] conferentibus, arcessebamus [nos prytanes] magistratus, eosque interrogabamus quid id rei esset. Tum duo quidem plane negabant se causæ hujus quicquam tenere: Anytus autem aiebat superiori hyeme, cum in annonæ caritate frumentarii alii alios plus licendo superare contenderent interque sese certarent atque rixarentur, auctorem se ipsis esse factum ut desinerent contendere, existimantem vobis ipsis, qui ab his frumentum empturi essetis, conducere, quam vilissimo vos emere; non enim licere frumentariis carius obolo in modium quam ipsi emissent vendere. Quo itaque vobis constet, Anytum hujus sententiæ auctorem ipsis esse factum, non quo frumentum a se coemptum reconderent, sed solummodo ne in coemendo se mutuo superatum atque perditum irent, ipsum ad vos Anytum producam. Ecquis jam neget, Anytum quidem, sedente adhuc superioris anni senatu, hujusmodi oratione fuisse usum, hos autem frumentum hoc coemisse consilio, ut id rursus hoc anno, hoc qui nunc sedet senatu, carissimo venderent?

TESTIS.

Audistis hos magistratum jussu frumentum non coemisse: at fac tamen eos vel maxime vera prædicare: quid tum? non purgantur istiusmodi excusatione, sed hoc agunt, quod ad rem minime pertinet, ut criminis sui pœnæque communione magistratus implicent. Legibus enim ita destricte atque diserte edicentibus, qui fiat ut pœnas a legibus constitutas effugiant, sive qui facto per se sive qui per alios auctoritate in leges impingunt?

6. Verumtamen ne ipse quidem suspicor eos ad hanc latebram esse receptum habituros; at nescio an coram vobis quoque, prout in senatu fecerunt, jactaturi sint suum vestri studium dicturique se benevolentia erga civitatem actos frumentum coemisse, quo possent id vobis quam vilissimo vendere. Sed eos in hoc mentiri, cum aient, documento planum faciam imprimis gravi atque perspicuo. Vestri enim caritate si fecissent, oportebat eos frumentum a se coemptum plures per dies eodem pretio vendere, donec coemptæ copiæ defecissent: jam vero medimnum persæpe eodem die drachma carius vendebant, quasi medimnatim coemissent. Cujus rei vos ipsos testes appello. Miram enimvero atque incredibilem inconstantiam atque repugnantiam in modo, quo hi suam erga vos voluntatem, si dis placet, declarare contendunt. Quum collationibus pecuniariis conferendis amor erga vos declarandus ipsis est, tum conferre recusant, paupertatem excusantes, quamquam gloriam mereri sic possent, fama liberalitatis ad multos permanante: cui autem crimini leges mortis pœnam præfiniunt, id crimen summa cum cautione atque latendi diligentia committentes, quod latere ipsorum intersit quamplurimum, gloriantur id se vestri studio facere. Atqui vos omnes nostis, his omnium minime convenire, ut studeant in vestræ caritatis excusatione delitescere. Eccui enim minus, quam his, convenit bene vobis velle atque ut res vestræ prospere vobis succedant in votis habere, quorum tam separata sunt emolumenta rationesque a vestris, ut e damnis vestris ipsi crescant? lucrantur enim tum quamplurimum, quum nuncio publicæ alicujus calamitatis acceptæ civitas conterretur: tunc frumentum carissimi vendunt. Tam sunt malorum vestrorum avidi iisque tam delectantur, ut non solum vera et reapse vobis cœlitus immissa aut quacunque alia fraude oblata mala primi omnium sciant atque in famam emittant, sed et veris deficientibus ipsa falsa comminiscantur quo ingentia annonarum pretia in vanum vobis territis extorqueant: rumores spargunt a se confictos, classem frumentariam in Ponto naufragio perisse, aut e Ponti faucibus egredientem a Lacedæmoniis interceptam esse, aut emporia clausa, aut induciis renuntiatum iri; eo denique procedunt inimicitiæ, ut una cum hostibus certatim vobis insidientur. Frumento enim cum maxime indigetis [classe hostium portus vestros obsidente commeatuumque importationes impediente], tum hi maxime frumentum horreis clausum tenent, tum vendere nolunt, ne scilicet de pretio frumenti secum decidamus, sed cupide atque cum congratulatione redimamus quantivis indicent: quo fit interdum, ut ipsa tenente pace ab hisce patriæ hostibus veluti obsidione premamur machinisque convellamur. Dudum est ex quo civitas horum hominum nequitiam et erga vos malevolentiam sensit eique obicem ponere cavit: satis

enim habens aliarum rerum omnium venalium inspectionem unis ædilibus demandare, huic uni generi quæstus exercendi peculiarem magistratum præfecit. Sunt hi sitophylaces, sic dicti, seu specierum annonariarum custodes, quos per sortem creati. Hos sitophylacas sæpe vos, cum vestri cives essent, tamen extremis suppliciis affecistis, quod horum frumentariorum fraudes domare et coercere non valuissent. Atqui custodes furum si morte afficitis propterea quod fures satis compescere non potuerunt, ecquid fures ipsos pati, quas pœnas dare vobis oportebit?

7. Recordari quoque, judices, vos decet, fieri nullo modo posse ut hos absolvatis. Eos enim si absolvatis, qui ipsi fatentur se adversus mercatores conjurasse, incurretis in eam opinionis fœditatem, ut ipsi vos quoque peregrinis vestros portus frequentantibus insidiari videamini. Aliud enim quodcunque, non hoc, si excusarent, nemo haberet quod de vestra eorum absolutione quereretur; nam penes vos est, utris malitis credere, accusatoribus an reis sese purgantibus: jam vero qui faciatis, ut gravis et indigni facinoris notam effugiatis, si eos impune sinatis abire qui ipsi fatentur a se consciis et volentibus leges esse violatas? Recordamini, quæso, judices, quam multos hoc ipso de genere hominum morte mulctaveritis, qui cum hoc ipso de crimine, quo nunc hi, fuissent in judicium vocati, infitiando subterfugere studuissent suæque innocentiæ testes adeo coram vobis produxissent; accusatorum nempe criminatio credibilior vobis reorum infitiatione videbatur. Atqui quomodo res sit non miranda, si jus eodem de crimine dicentes, reos punire malitis infitiantes quam ipsos confitentes?

8. Præterea, judices, nullum est genus certaminum forensium, e cujus dextra sinistrave disceptatione enascens emolumentum detrimentumve magis ad universam civitatem pertineat, quam hoc genus: quærent itaque cives atque noscitabunt, quæ vestra sit hac de causa sententia: existimant nempe, mortis quidem pœnam in hos reos si decernatis, reliquos etiam hac de familia pudentiores imposterum fore; sin autem hos sine damno abire sinatis, effrenem licentiam vestro exemplo dedisse his furibus videbimini pro libidine sua grassandi. Verum oportet, judices, non ob peccata solum jam commissa punire, verum etiam exemplis statuendis terrorem post futuris injicere: nam aut hoc pacto aut nullo consequemini ut sint tolerabiles. Quamquam vel sic quoque vix erunt. Recordamini, judices, etiam hoc: nullo ex alio hominum ordine plures, quam ex hoc, causas capitis certarunt. Tam spissa lucrantur ex isto quæstu frumentario, ut quotidie pericula capitis adire malint, quam finem modumque imponere cupiditati turpissimis et iniquissimis artibus vos defraudanti atque expilanti. Ne si lamentabiliter quidem supplicent atque obsecrent, recte commiserationi locum dederitis:

multo sit satius, vos miserorum civium, quos horum sicariorum cupiditas jugulavit, miserari sortem, nec non mercatorum, quorum in capita fortunasque hic furum globus conjuravit; iisque debitas pœnas ab h[illegible] repetere, eoque pacto et gratiam a mercatoribus inire et eos ad annonas huc convectandas multo reddere lubentiores atque paratiores. Sin minus, certo futurum existimate, ut mercatorum quoque animos occupet eadem opinionis fœditas, atque, id quod modo dicebam, vestra absolutio horum nebulonum in civium animis creatura videtur. Ecquid enim aliud, quam vos cum furibus colludere, censebunt mercatores, audientes, eos mangones specierum annonariarum a vobis absolutos esse, qui ipsi fassi sint se naviculariis insidiari?

9. Nescio jam, quæ plura disputare debeam: nam aliorum quidem reorum crimina necesse factu vobis est, ut ab accusatoribus doceamini, horum autem improbitatem ipsi vos omnes jam dudum nostis. Quod si ergo hos condemnabitis, una juri æquo satisfacietis et frumenti pretium minuetis; sin minus, accendetis.

LYSIÆ

CONTRA PANCLEONEM

HUNC NON ESSE PLATÆENSEM

ORATIO.

---

1. Multa, judices, hac de causa disputare, neque scio neque opus esse arbitror: recte autem a me in hunc Pancleonem susceptam esse actionem hoc ex titulo, quod Platæensis non sit, quem se fert, id vero nunc planum vobis facere studebo.

2. Hic Pancleon itaque cum diu me vexasset injuriasque dandi finem nullum faceret, accessi ad ergastulum fullonium in quo mercenariam operam navabat, diemque dicebam qua essem cum eo in foro Polemarchi acturus, jubens ea die adesse causam dicturum: opinabar enim inquilinum esse. Recusante autem illo atque negante forum illud esse sibi competens, qui non inquilinus sed Platæensis esset, interrogabam, quonam ergo in demo seu municipio domicilium haberet et cuinam esset demo adscriptus: inter hæc amicus, ex iis quos mecum sumpseram ut de actis testarentur, auctor mihi fiebat, ut illum eam quoque apud tribum, unde se Pancleon oriundum esset laturus, denuuciarem. Cui admonitioni parui. Illo itaque respondente se Decelea esse oriundum, citabam eum ad judices tribus Hippothoontidis: post ad tonstrinam ibam, ubi Deceleenses convenire solent: ibi sciscitabar, nec non si quos alibi Deceleenses indagarem, num nossent aliquem Pancleonem, qui se e municipio ipsorum oriundum ferret. Negabant omnes nosse. Unde cœpi certior esse, non Platæensem sed peregrinum esse: quo cum accederet, quod audirem ab aliis quoque hunc hominem apud Polemarchum fuisse delatum, illarumque litium alias adhuc pendere, alias jam esse decisas, sed ita ut ære mulctatus abisset, ego quoque nullus jam dubitavi nomen ejus ad idem forum deferre. Primum itaque testes ego vobis exhibebo Deceleensium eos, qui se nosse negarunt Pancleonem municipalem suum esse; deinde, quotquot in urbe jam adsunt ex iis, qui lite adversus eundem instructa perfecerunt ut condemnaretur. Tu mihi aquam inhibe.

TESTES.

3. Tenetis jam causas, judices, quibus ego motus eum in foro Polemarchi in jus vocavi: illo autem, opponenda exceptione fori haud competentis, hoc judicium eludente, cœpi multo etiam quam ante acrius in veri fontem inquirere, cavendum mihi ratus, ne cuiquam arrogantia et protervia elatus contumeliosa calumnia hominem insontem vexare magis quam ab inimico pœnas injuriarum mihi debitas repetere viderer; omnium itaque primum Euthycritum, quem Platæensium noram vetustissimum, suspicatus eum rem optime tenere, interrogabam, num quem nosset Hipparmodori filium Pancleonem Platæensem? bene quidem, aiebat Euthycritus, Hipparmodorum, filium autem ejus neque Pancleonem nosse neque alio quocunque nomine appellatum. Accepto hoc responso, pergebam alios quoque quos esse Platæenses noram interrogare. Verum omnes, negantes se nomen hoc nosse, ablegabant me, si vellem quam expeditissime atque exploratissime certior hujus rei fieri, ad forum illud ubi recens caseus vænit: illuc enim mensis cujusque Calendis Platæenses omnes convenire. Servata die, Platæenses ibi congressos interrogavi, num quem nossent civem suum Pancleonem. Reliquis tum omnibus infitiantibus, tandem tamen unus eorum aliquis mihi confirmabat, civem quidem se nullum nosse sic dictum, at esse sibi servum fugitivum hoc nomine: addebat dictis ætatem et staturam hominis artemque quam factitaret. Hæc vera esse quo certi sitis, Euthycritumque quem primum percontatus sum, et reliquorum Platæensium ad quoscunque adii, et illum ipsum Nicomedem qui se dominum Pancleonis tulit, testes exhibebo. Inhibe tu aquam.

TESTES.

4. Diebus haud multis post videns ego Pancleonem hunc ab hoc ipso Nicomede, qui modo testatus est se dominum ejus esse, in servitutem redigi, volens cognoscere quid rei esset, accessi. Longam et acrem post rixam, erant qui affirmarent Pancleoni fratrem esse, qui eum in libertatem esset vindicaturus: super hoc præstito vadimonio hominem quandocunque postuletur exhibitum iri, discessum est in forum. Postero die ego quoque in foro aderam cum testibus, cum protestationis ergo qua Pancleon actionem in se meam amolitum ierat, tum actionis qua Nicomedes eum in servitutem redactum ibat, quo cognoscerem qui causæ hujus esset futurus eventus, et quisnam eum esset in libertatem vindicaturus et quibus argumentis. Verum neque prætensus ille frater aderat, neque fidejussorum quisquam qui pro eo caverant et quorum ob speratam

condictamque in foro præsentiam illa sponsio superiori die acceptata fuerat: muliercula solummodo quædam aderat, aiens eum servum esse suum, super eoque cum Nicomede contendens atque negans se Nicomedi concessuram Pancleonem in servitutem agenti. Longum sit tum dicta enarrare: verum, tametsi et Nicomedes eum vellet missum facere et mulier item, si quis alius eum aut in libertatem assereret aut servum suum esse contenderet, eo tamen violentiæ atque furoris procedebant ut abirent cum homine vi extorto atque abrepto. Vobis itaque, judices, quo constet vera esse quæ dico, scilicet, et pridie fidejussores de ipsoque homine sistendo et de fratre libertatis vindice producendo cavisse, et tum die postero advocatos ejus vi manuque foro et manibus litigantium eum eripuisse et secum abduxisse, harum rerum testes vobis dabo. Tu autem inhibe aquam.

TESTES.

Perspectu jam facile est, Pancleonem ipsimet sibi videri non modo non Platæensem, sed ne ingenuum quidem. Qui enim eo, quod passus est se vi manuque foro et arbitrio judicum extorqueri, amicos in discrimen causæ de violentia illata dicendæ conjicere maluit, quam via juris æqui in libertatem vindicatus ab iis pœnas repetere qui se in servitutem actum issent, difficile arbitratu non est, eum servilis suæ sibi conditionis probe conscium fuisse, eoque metuisse fidejussoribus datis periculum judicii de ingenuitate adire.

5. Ex his ferme vos omnes intellexisse, judices, arbitror, multum abesse ut Pancleo Platæensis sit: verum, ut ipse semet optime norat, ita desperavit quoque unquam futurum ut vobis persuaderet, ut Platæensem esse suspicaremini; id quod aperte institutis suis prodidit. Aristodicus enim hic, quem inter testes meos coram cernitis, judices, hunc eundem Pancleonem actione apud polemarchum aliquando persecutus est. In ἀντωμοσίᾳ hujus causæ juratus confirmabat Pancleo se Platæensem esse eoque se necessitate coram polemarcho standi nulla teneri; testis autem ab Aristodico contra eum productus juratus negabat eum Platæensem esse; huic testi Aristodici denuntiabat quidem Pancleo falsi dicti testimonii actionem, verum actionem illam exsecutus non est, sed æquo animo tulit se ab Aristodico reum peractum mulctæ condemnari. Cui mulctæ luendæ dictam diem exire passus ære non depenso, superdiarius factus est; et Aristodico propterea supellectilem ejus domesticam diripere parante, tandem cum eo conditionibus quas impetrare potuit commodissimis decidit, et sic mulctam solvit, impetrata ab actore qualicunque remissione. Vera hæc esse testes confirmabunt a me exhibendi. Inhibe tu aquam.

TESTES.

6. Verum ante quam hæc decisio coalesceret, metu Aristodici, Thebas hinc auffugerat Pancleon, ubi pro inquilino diu habitavit. Atqui vos omnes scire, judices, arbitror, si vere Platæensis esset Pancleon, consentaneum fuisse, ut quocunque alio terrarum in angulo latitare mallet quam Thebas concedere. Thebis autem diu Pancleonem habitasse, quo certi sitis, audite hos testes. Inhibe tu aquam.

TESTES.

7. Sufficere hæc mihi dicta, judices, arbitror; quæ si memoria tenebitis, certus sum vos ea scituros esse, quæ cum vera et æqua sunt, tum ego vos oro quæsoque ut sciscatis.

LYSIÆ

ADVERSUS DELATIONEM

QUOD PECUNIA PUBLICA EI COLLATA ESSET

QUI IMPOTENS NON ERAT

ORATIO.

---

1. Multum absum, senatores, ut irascar huic accusatori, ut gratiam potius ei habeam, qui certamen hoc mihi compararit. Qua enim antehac carebam opportunitate legitimaque causa omnem meæ vitæ rationem coram vobis explicandi, eam nunc per hunc adeptus sum. Conabor itaque hac oratione planum facere, hunc quidem mentiri, me autem ad hoc diei vitam egisse eam, ut laude sim quam invidia dignior. Nam invidia ductus, nullaque alia de causa, videtur hic homo me hoc in certamen detrusisse; quanquam iis qui invidet, quorum alii miserentur, ecquod ille flagitium unum omnium vobis abhorrere videtur? Quanquam cur mihi invideat, ego equidem nil causæ cerno. Nam si opum causa, nullæ mihi sunt; et si ait esse, injusta me calumnia it oppressum: sin autem simultatem nescio quam suam mecum prætendit, eaque se impulsum ait ad hanc litem mihi movendam, pariter mentitur; ea enim est ejus improbitas, ut tota mea vita caverim rei quicquam cum illo commune habere; neutram in partem eo sum usus; neque amicum neque inimicum unquam eum habui. Eccur itaque tandem, Senatores, ita mihi invidet? Nam se mihi invidere tam apertis prodit indiciis, ut infitiari nequeat. Dicam vobis. Virtute ipsi præsto. Usus hac quam videtis calamitate, civis tamen sum illo fortior atque honestior; et semper studui esse, ratus oportere labes corpori a sinistra quadam fortuna oblatas mentis laudibus corrigi. Neque mei me consilii pœnitet, sed rectam me viam tenuisse persuasum mihi habeo: mens enim si mihi sit, perinde atque corpus est, vitiosa atque mutilata, et morum pravitate si huic præstem? non sim perinde turpis futurus et abominabilis, atque hic est?

2. Sed hæc hactenus. Ipsam nunc ad causam accedamus; de qua quam brevissimis potero, conficiam. Accusator nempe obolum a rep. adhuc mihi præbitum negat fas esse imposterum præberi, sed ait denegandum esse: corpus mihi validum et robustum esse;

titulum ergo *ἀδυνάτου*, seu invalidi, cujus prætextu stipem illam adhuc percepissem, mihi nullo modo competere: præterea me artem tenere atque exercere tam fructuosam, ut ea vel sola, etiam sine illo stipendio, me possit alere. Et argumentis utitur, ad corporis quidem robur demonstrandum, hoc, quod alias in equos non sim adscensurus; ad docendum autem quæstum ex arte me facere satis uberem ad vitam sustentandam, istoc, quod consuetudine utar hominum sumptuosorum et prodigalium. Quæstum quidem ex arte mea vitamque reliquam, quæ sit, nostis, senatores, ni fallor, vos omnes: dicam tamen nihilominus paucis. Pater facultatum mihi nihil reliquit, dudum vita defunctus; matrem hoc triennio ante demum defunctam de meo ad vitæ finem usque alui; liberi nondum sunt, qui curis suis meo corpori de victu cultuque necessario prospiciant. Artem, quam sterilem parumque fructuosam exerceo, incipio jam obrepente senio ægre exercere; neque comparcere mihi adhucdum potui tantum æris, unde servum emerem, quem eam artem docerem eoque adjutore in illa exercenda uterer. Vectigal mihi nullum est aliud, præter hanc stipem, qua si me privetis, periclitor de sorte dirissima subeunda. Quapropter penes vos cum sit, senatores, ita me servare, ut una jus et fas quoque servetis, nolite me ita perdere, ut eo facto vosmet ipsi summo scelere obstringamini; neque detrahite mihi nunc seniori et invalidiori facto id, quod olim juniori adhuc atque valentiori dabatis; neque sinite ab hujus accusatoris mei calumniis ita vos incitari atque in furorem agi, ut crudelibus modis accipiatis eos, quorum miseria vel ipsos inimicos ad commiserandum flexura sit, postquam olim erga eos ipsos adeo, quibus corpus nulla deformatum esset labe, mirifice misericordes fuissetis; neque reliquos pari sortis adversitate mecum usos ad mœstitiam atque desperationem adigite, id quod facturi sitis si mihi injuriam offerre sustineatis. Foret utique abhorrens, vos, senatores, quam stipem me olim passi estis a rep. ferre, cum calamitate adhuc simplici premerer, eam mihi hoc tempore ereptum ire, quo ad illam olim simplicem calamitatem [artuum mutilationem] geminum aliud accessit malum, senium et morbi cum tota cohorte malorum illinc exsistentium. Paupertatis meæ magnitudinem vel solus videtur accusator meus docere posse omnium liquidissime. Fac me, choregum tragœdiis nuncupatum, illi conditionem offerre fortunarum permutandarum. Quid tum? Vel decies malit choregi partes agere, quam semel fortunas mecum permutare. Ecqui ergo grave non sit accusatorem jactare audere, me ob quæstus ubertatem cum locupletissimis versari atque prodigalitate certare, qui accusator, si quod dixi eveniat, tam se sit iniquum et multo etiam nequiorem exhibiturus?

3. Dé gestatione mea in equo quod eum nihil puduit ad vos commemorare, neque ultricis fortunæ metu absterritum neque vultus

vestri reverentia repressum, necesse habeo me purgare; potero tamen brevis esse. Quibuscunque, senatores, hujusmodi quædam obtigit corporis labes, hos omnes arbitror hoc quærere, meditari, circumspicere, ut aliquam inveniant machinam, per quam ista labes sibi fiat versatu atque toleratu quam expeditissima minimaque cum molestia quasi habilis. Quorum in numero cum ego quoque essem, offensione sinistræ fortunæ debilitatus, hanc mihi machinam excogitavi, qua molestias itinerum allevarem quæ suscipienda mihi sunt paulo longiora, quam sunt illa quotidiana et inevitabilia [in forum et ad familiares in urbe, quo pedibus ligneis fultus commeare soleo]. Equus est illa machina, in quem inscendo, non, quod hic ait, superbia tumens, non insolentia gestiens, sed ob paupertatem, id quod perspectu facillimum est, senatores, vel unum hoc recogitanti. Facultates amplæ si mihi essent, astraba [h. e. sive mulo, sive petorrita] gestarer, non autem in equis alienis precario sumptis: quia vero vehiculum hoc beatorum hominum comparare mihi ære meo non possum, sæpe necesse habeo equis alienis uti. Annon erit inconsentaneum, senatores, quod in equos adscendam mutuo rogatos, ex eo accusatorem contendere vobis persuadere, me *δυνατὸν* esse [valentem et corpore et opibus] eoque privandum beneficio legis, solos *ἀδυνάτους*, invalidos, ad stipis fructum admittentis; qui accusator idem si me videat astraba [mulo, vel petorrita] vectum, haud sit hisciturus. Ecquid enim dicat tandem, etiamsi oggannire velit? Quod geminis nixus inambulem scipionibus, cum alii singulis incedant nixi, vitio id ille mihi non dat; neque argumento hoc utitur ad persuadendum me in numero *τῶν δυναμένων* [potentium atque valentium] esse: equis autem quod vecter, ex eo colligit, hoc in censu me haberi oportere, quanquam causa non est eadem ob quam ego baculis incedo geminis nixus, atque ob quam divites incedunt nixi singulis.

4. Videte, quo impudentiæ processerit hic homo, et quantum furore quotquot sunt homines omnes vicerit, qui, unus cum esset, vobis, senatores, tot numero qui sitis, persuadere tamen ausus sit, invalidorum in numero me non esse habendum. Atqui vobis hoc si persuaserit, quid impedit, quominus in novem archontibus sortiar? quid impedit, quominus obolum, mihi ut valido ademptum, huic ut invalido sententia vestra addicatis? Non enim profecto judicio vestro tam aperte refragaturi videntur novem archontes, ut, cui vos stipem adhuc ceu invalido indultam, rursus tamquam valido subito facto denegaveritis, eundem ipsi a sortitione sui collegii ceu adhuc invalidum, ut pridem, arceant. Sed bene habet: res in salvo est. Non eodem vos, atque hic, furore agitamini, neque rursus hic perinde sapit atque vos; de quo ei congratulor, dignus enim est qui a vobis dissentiat: vos sanæ mentis estis compotes, hic cerritus est. Quid enim? Quasi mutilatio pedum puella quædam nubilis,

orba, dives sit, de qua domum ducenda atque habenda multi inter se in jure contendant, ita hic venit mecum litigatum vobisque persuasum ita debilitatum mihi corpus non esse atque vos omnes esse videtis. Vos autem idem mihi facturi videmini, quod faciunt omnes quibus mens recta constat, ut vestris potius oculis quam hujus orationi credatis.

5. Contumeliosum autem me cum ait esse rixosumque et violentum atque petulantem, in ista quam cernitis mei corporis debilitate, ludos sibi de vobis facit, pro puerisque vos ridet, quasi fidem ipsi sitis habituri formidabilem me appellanti nullam, si admodum mitem. Ego vero vos autumo, senatores, probe debere dignoscere, quænam hominum genera par sit per naturam rerum ad insolentiam efferri, et quibus rursus negata sit protervia. Mendicos rerumque omnium egentes haud est consentaneum lascivire, sed eos, quibus multo plura supersunt quam vita postulat sustentanda; neque, quibus corpus est imbecillum, sed lacertis et nervis maxime fidentes; neque provectos ætate marcidosque, sed juvenes adhuc corporibusque animisque vigentes. Divites enim pericula forensia de vi facta nummis datis emercantur; pauperes autem ab egestate coerciti necessario manus continent atque modestiæ student: juvenes si quid ætatis ferocia ablati deliquerint, facile veniam a senioribus impetrant; reliquis autem insolescentibus succensent, objurgantque ambo pariter, tam senes quam juvenes: valentes viribus ubi alios verberibusque commulcarint aliisque contumeliis dedecorarint, ipsi possint illæsi abire; imbecilli autem, neque aggressores ulcisci possunt, neque, in mentem ipsis ubi venerit aliis injuriam offerre, non succumbere. Accusator itaque proterviam mihi atque rixositatem exprobrans non serio agere, sed jocari, videtur; neque hoc agere, ut me talem esse vobis persuadeat, sed illud, ut me subsannet, quasi facinus id sit palma dignum.

6. Præterea quoque homines ait penes me convenire multos atque facinorosos, qui sua cum prodigant, tum bonis insidientur eorum qui sua tueri et salva servare contendant. Ego vero vos meminisse velim, senatores, hæc eum jactantem non me magis, quam reliquos omnes accusare qui artibus manuariis exercendis quæstum faciunt; neque eos magis qui me frequentant, quam eos qui officinas aliorum opificum. Unus enim quisque vestrum itare solet, alius ad tabernam unguentariam, alius ad tonstrinam, alius ad sutrinam calceariam, alius quocunque tandem quo animus quemque fert, plerique ad proxime forum habentes, paucissimi ad eos quibus non plurimum a foro distant officinæ, nulli prorsus ad hos qui longissime illinc habitant. Quod si ergo vestrum quis eos, qui ad me conveniunt, ideo pro improbis habet, paret eum idem esse de aliis quoque judicaturum, qui apud alios otium conterunt: sin autem hos quoque pro facinorosis damnat, constat universum popu-

lum Atheniensem ab eo damnari; omnes enim soletis aliquo convenire et ubi ubi tandem otium fallere.

7. Verum non video, quid opus sit me ad singula quæque criminationum capita insistentem iisque occurrentem molestiam vobis creare. Nam si gravissima quæque refutavi, quid attinet in iis serio contendere, quæ tam sunt futilia, atque totus homo ipse est? Ego vero vos, senatores, oro quæsoque omnes, ut quo pridem erga me fuistis animo et quam de me habuistis conceptam opinionem, eandem imposterum quoque servetis; neque hujus accusatoris calumniis decepti me privetis ea bonorum patriæ portione, quam solam mihi sinistræ fortunæ malignitas reliquam fecit. Præstigiis hujus hominis tantum ne tribuite, ut, quod dudum mihi ultro tribuistis, id rursus morem huic gerentes adimatis. Ut enim fortuna summis in patria honoribus me exclusit, civitas decreto suo exiguam hancce stipem mihi addixit asseruitque, rata, casus in utramque partem fortuitos esse communes omnibus. Qui ergo non sim omnium infelicissimus, si, quam largitionem civitas eorum sanxit in solatium qui simili mecum calamitate perculsi sunt, ea largitione me hujus accusatoris fraudet improbitas, tam diro ictum infortunio, ut propter id summis in patria honoribus carendum mihi sit?

8. Neutiquam, senatores, neutiquam sic ponite calculum. Ecqua enim mea culpa tantam vestræ severitatis iniquitatem meruissem? Num quod, me accusatore, mulctatus quisquam bonis universis ad mendicitatem decidit? Atqui nemo est, qui doceat, malum hoc ulli civium vestrorum a me datum esse. An quod alienarum rerum ad me nil pertinentium curiosus sum, et lingua protervus, et manu præceps, ferox, rixosus, ad suscipiendas simultates citus et susceptarum tenax? Atqui vita mea non utitur opportunitatibus ad hujusmodi scævitatem animi aut concipiendam aut nutriendam accommodatis. Sed forsitan quia intolerandum in modum contumeliosus, superbus atque violentus sum? Atqui ne ipse quidem accusator hoc affirmare ausit, nisi si hoc quoque mentiri velit, ut reliqua mentitus est omnia. At quia sub Trigintatyrannorum dominatu potens fui, eaque potentia ad civibus incommodandum abusus? Atqui vestra cum plebe Chalcidem quæ est ad Euripum profugi: in urbe manere quanquam licebat, malui tamen vobiscum discrimina capitis adire, nudus rebus omnibus. Insontem itaque me nulliusque mihi culpæ conscium, nolite, senatores, iisdem excipere modis, atque merito excipitis facinorosos multorum scelerum convictos: recordamini, me nunc neque ærarii publici rationem reddere quod nunquam administravi, neque honoris gesti quem nullum unquam gessi, sed de obolo certare. Quod cum feceritis, et vos æqua atque justa sciscetis, et ego rogatis potitus gratiam vobis habebo, et hic denique accusator discet, non infirmissimo cuique insidiari, sed similes sibi vincere.

LYSIÆ

DE AFFECTATA TYRANNIDE

APOLOGIA.

1. Vobis equidem, judices, lubentissimus ignosco, si, sermonibus hujusmodi, atque accusatoris sermo fuit, vestras aures personantibus, malorumque superiorum memoria vestros animos sauciante, animo sitis erga omnes pariter infesto qui tum in urbe manserunt: accusatores autem miror, si, privatarum cujusque suarum rerum omissa cura, alienarum satagentes; cum probe sciant, qui nostrum insontes sint et qui rursus multis sceleribus contaminati, tamen lucri cupiditate ducti, territare magis insontes calumniis atque emungere, quam vos docere, studeant, de omnibus, qui sub Trigintatyrannis in urbe manserunt, non idem vobis esse statuendum. Nam si, quæ sub illorum dominatu mala reipublicæ evenerunt, ea commemorant ad mei criminationem nil facere existimantes, sed eo solummodo jactant quo famam nescio cujus eloquentiæ aucupentur, nœ illos ego admodum indisertos duco, qui ne centesimam quidem partem facinorum a tyrannis commissorum perstrinxerint: sin autem ista accusatorum inanis disputatio eo tendit quo me communicatorum cum tyrannis consiliorum atque scelerum insimulent, planum faciam, quæcunque illi adversus me protulerunt, ea omnia mera mendacia, et me talem esse qualis vel optimus quisque Piræensium [seu exsulum] fuisset futurus, si ista tempestate in urbe mansisset. Vos autem rogo, judices, ut ab hisce sycophantis diversa sentiatis. Horum enim opus est insontes in invidiam adducere; in eoque elaborant, sperantes ex eorum concussione quæstum se facturos spississimum: vestræ autem partes sunt, cum insontibus quibusque nullo discrimine civitatem vestram communicare; sic enim protetores forma reip. nuper a vobis instituta et nunc obtinens quam plurimos habebit. Rogo itaque vos et æquum censeo, judices, ubi vobis constiterit, ad plebem vestram a me noxiam nullam esse profectam, sed potius remp. a me multis modis et laboribus corpore meo toleratis et contributionibus pecuniariis ornatam atque sublevatam esse, ut vos tum mihi, si non plus, quanquam plus meruisse aio, hoc saltim minutum tribuatis, ut deteriore saltim loco me esse

ne sinatis, quam nullo scelere obligatos, ne dicam, bene de vobis meritos.

2. Sceleris autem nullius me reum esse, magnum hoc vobis esto atque grave documentum: ipsum memet si criminis commissi accusatores coarguere possent, non profecto me nunc ob tyrannorum scelera postularent, neque se decere putarent ob illorum facinora alios ab illis facinoribus disjunctissimos criminari, sed ipsos facinorosos ad pœnas dandum adigere: jam vero autumant iracundiam, qua publice adversus tyrannos exarsistis, adminiculum esse satis idoneum ad alios perdendum, etiamsi nullo facinore obstrictos. Ego vero perinde iniquum et inconsentaneum arbitror esse, sive tum fuerunt egregie quidam de republica promeriti, non eos, sed alios, gratiam illorum meritorum atque honores ferre, sive mala quidam vobis tum magnaque et multa conscivere, pœnas eorum non hos vobis dare a quibus illa mala profecta sunt, sed alios nullius offensionis nulliusque noxiæ datæ reos. Stultum sit, quin furiosum, amicorum animos insectationibus erga vos a vobis irritari, cum inimicorum satis et super habeatis, qui pro magno lucro sint reputaturi, insontes injustis calumniis adversus vos concitari.

3. Ut autem notam teneatis, judices, qua sontes ab insontibus facile dignoscantur, docebo vos, quosnam cives consentaneum sit paucorum principatum appetere, et rursus quosnam populari libertate delectari. Sic enim et vos statum causæ melius perspicietis, egoque hoc facilius atque certius hac defensione mea defungar, demonstraturus, e moribus atque institutis meis si fas sit, id quod esse palam est, animi mei erga plebem vestram habitum colligi, eos fuisse meos in utraque vestræ reipublicæ fortuna mores eaque instituta, ut suspicio atque infamia animi erga plebem vestram infesti a me debeat esse alienissima. Primum itaque hoc vestris animis proponite, judices, neminem esse, qui nascens secum in vitam inferat animum aut paucorum dominatui deditum aut popularis libertatis studiosum, sed prout cuique forma quæque gubernationis prodest, ita quemque eam constitutam velle: in vobis itaque, judices, haud minimum est situm, si vestra interest, vos studium atque caritatem ejus constitutionis quæ nunc obtinet quam plurimorum animis injicere. Quæ, ut disputo, ita esse, facillime vos e memoria rerum superiorum colligatis. Spectate modo, judices, ambarum constitutionum principes quoties animum mutarint. Non Phrynichus atque Pisander aliique istius familiæ, quos par erat partes plebis tueri cujus advocati essent constituti, tamen, a conscientia scelerum exagitati quæ multa et enormia commiserant, eoque metuebant ne pœnæ eorum sibi essent dandæ, priorem oligarchiam condiderunt? non in Quadringentorum numero fuere multi, qui postmodum inter reliquos exsules e Piræeo in urbem redierunt? non eorum, a quibus

horum Quadringentorum potentia convulsa fuit, permulti postmodum in collegium Trigintavirorum cooptati patriæ viscera dilaniarunt? Quid? quod ex illis ipsis, qui, nomen ad illam expeditionem professi qua tyrannos in Eleusine oppido conclusos oppugnatum indeque exturbatum ibatis, vobiscum in castra vestra urbe exierant, haud pauci illinc ad Trigintatyrannos transfugerunt, cum iisque obsidionem in illo quod dixi oppido tolerarunt. Unde haud est difficile perspectu, judices, dissidere homines inter se non super formis civitatum gubernandarum, sed super eo quod cujusque privatim interest. Hunc ad canonem oportet vos civium quemque judicare, inquirentes, qualem se quisque in democratia gesserit, et quodnam ad eum rediturum fuerit emolumentum e status civilis commutatione: nam sic demum æquissimam atque verissimam eorum facere licet æstimationem.

4. Quotquot ergo sub democratia aut infamia notati fuissent, eo quod honorum a se gestorum rationes censoribus approbare minus potuissent, aut proscriptione bonorum mulctati aut alio quopiam simili infortunio icti, illis omnibus ego arbitror fuisse consentaneum, ut novas res appeterent, sperantes in ea rerum commutatione portum se tutum esse inventuros: quicunque contra non modo plebem nulla læserunt noxia, sed eam potius tot tantisque ornarunt promeritis, ut plebem potius deceat illis præmia studii atque operæ referre quam pœnas ab iis repetere criminum ementitorum, in hos si quæ intorqueantur calumniæ, vos eas neque auribus neque animis admittere par est, ne si omnes quidem, quotquot in parte quadam reip. gerendæ versantur, eos aiant paucorum dominationi studuisse. Jam non modo mihi, judices, in isto pristino reip. statu nulla contigit neque privatim neque publice calamitas, quæ me coegisset rationem cupide amplecti, qua præsentibus a malis liberarer; sed referebat etiam mea pristinum istum statum liberæ reip. manere, quia eo manente spes erat fructus e contentione mea pro patria percipiendi, quæ spes mutata rep. prorsus decolabat. Quinquies triremem instruxi et rexi, quatuor prœliis navalibus interfui, contributiones pecuniarias in bello permultas contuli, aliaque sumptuosa munia obii nihilo segnius neque parcius quam ullus alius civium vestrorum omnium; pluraque in vos impendi, quam a legibus imperatum esset. Quorsum enimvero istæc? quo scilicet a vobis vir fortis et bonus haberer, et suspiciosa si quæ inciderent tempora, hoc expeditius atque prosperius in judiciis decertarem. Sperare fructum hujus mei studii in democratia poteram, minus in oligarchia quæ me fortunis meis omnibus denudavit; id quod secus fieri non poterat: tyranni enim, non si qui de plebe bene meriti essent, eos gratia quadam sua dignos habebant, sed quo quisque vos infestius vexasset atque torsisset acerbius, hoc cariorem habebant et pluribus

cumulabant honoribus, quasi fidei erga se pignus haberent nullum certius, quam erga vos malevolentiam. Hæc vos omnia recordantes decet, non accusatorum criminationibus fidem habere, sed e factis quemque suis spectare. Ego, judices, neque Quadringentorum tempestate florui potentia [neque Trigintatyrannorum]; aut accusatorum si contra quis ait, progressus in medium mendacii convincito: nihilo me magis quisquam sub Decemviris in senatu fuisse, ullumve magistratum gessisse docebit. Quod si ergo tum magistratus nullos gessi, id eo factum est, quod aut delatos recusarem aut iis dignus non haberer: quod si ergo magistratus tum delatos recusavi, convenit ut ea ipsa de causa nunc a vobis honorer; contra, si, qui tum plurimum poterant, hi me indignum habuerunt cum quo partem rerum suarum ullam communicarent, seu quod odissent seu quod non fiderent, ecquod aliud excogitari potest argumentum unde constet hos accusatores mentiri?

5. Sed ex aliis quoque meis cœptis atque institutis hanc rem par est æstimari. Turbidis enim illis atque calamitosis reip. temporibus eum me gessi civem, ut si reliquis quoque sensus idem mecum iidemque mores fuissent, nemini omnium malorum quicquam fuisset eventurum. Obtinente enim illo paucorum dominatu, reperietis neminem, si quæretis, in carcerem a me abductum; inimicorum neminem tum ultus fui, neminem amicorum beneficio quodam ornavi. Quanquam hoc quidem non admodum est mirandum: ejusmodi enim erant ista tempora, ut tam difficile esset bene de quoquam mereri, quam erat facile male, qui vellet. Ut neminem in album civium Atheniensium intuli, ita rursus nemo eorum, quibus arbiter sedissem, a me condemnatus est; neque doceri poterit e detrimentis vestris me rem fecisse ampliorem. Atqui, si malorum vestrorum auctoribus jure merito succensetis, consentaneum rursus est vos honorifice de iis sentire, si qui noxiam vobis nullam dederint. Videor itaque fidem meam erga popularem vestræ reip. constitutionem documentis vobis approbasse luculentissimis atque certissimis, unde certi sitis, non modo fuisse me semper vestri studiosum, sed etiam imposterum fore. Qui enim tum temporis, in illa tanta impune peccandi licentia, nihil in vos deliquerim, multo nunc magis contendam vobis probari, benegnarus, si quid deliquero, pœnas delicti mihi protinus fore dandas. Verum enim vero mens mihi semper ea fuit, ut neque in oligarchia aliena appeterem, et in democratia fortunas meas in vos prompte atque largiter erogarem.

6. Nego itaque vos, judices, recte iis succensere, si qui sub tyrannis intacti a malis mansere: quidni potius in eos iracundia vestra grassabitur (et licet, et æquum est), qui plebem tum læserunt? Inimicorum in numero non recte videmini eos habere, qui in exsilium non abierunt, cum istos potius deceat illo in numero haberi,

qui vos in exsilium extruserunt: Iniquum est odium vestrum erga studiosos rei familiaris tuendæ; quod odium justius in eos convertatis, qui alios spoliant: animadversionem vestram sibi deposcunt, non hi, qui suæ salutis ergo tum in urbe manserunt, sed isti, qui quo alios pessumdarent in rep. gerenda versati sunt. Sin autem opinamini oportere a vobis per summum nefas paucos etiam illos exscindi et eradicari, quos tyrannorum immanitas adhuc tamen superstites siverat esse, nullam aliam ob culpam quam quod exsilium vestrum non participarunt, nullus vobis civis supererit.

7. Sed ex hoc quoque momento rem spectate, judices. Nostis omnes, in illa superiori quæ ante tyrannos fuit democratia, remp. gerentium multos fiscum compilasse; alii jura et vectigalia vestra nundinabantur, alii calumniis socios vestros a vobis alienabant et ad defectionem adigebant. Hos solos si Trigintaviri sustulissent, fortes bonosque viros ipsi vos eos haberetis: jam vero quod illorum pro furtis et sceleribus tyranni totam plebem plectendam censerent, id ægre ferebatis, indignum rati, paucorum peccata cum tota civitate communicari. Nolite itaque illa injuriarum exempla imitari, quæ vos cernentes cum exercerentur detestabamini, neque, quæ vos olim ipsi patientes per vim et nefas pati putabatis, eadem nunc rursus in aliis exercentes justa vos et æqua agere arbitramini; sed quo erga vosmet eratis animo tum exsilium tolerantes, eodem estote nunc in patriam reversi erga illos alios quos dico qui in urbe manserunt; ut ægre tulistis vos a tyrannis opprimi et vexari, pari indignatione hos quoque vestras injurias ferre nulli dubitate: hoc pacto et concordiam imprimis aletis atque constabilietis, et remp. mirifice amplificabitis, decretisque et exemplis vestris hostium animis aculeos quam acerrime pungentes imprimetis.

8. Oportet quoque, judices, eorum meminisse, quæ sub Trigintatyrannis evenerunt, quo inimicorum errores vos vestris de rebus consilia capere hoc sapientiora doceant. Audientes vos, exsules qui tum eratis, nos qui in urbe manseramus concordes esse, habebatis reditus in patriam spem perexiguam, rati nostram, urbanorum puta, concordiam vestro in patriam reditui officere crucemque esse exsilii vestri durissimam: ut autem allatum ad vos ex urbe fuit, ter mille virorum cohortem, quod erat Trigintavirorum ministerium atque satellitium, in dominos suos insurrexisse, reliquos cives præconis voce relegari, ipsos Trigintaviros inter sese dissidere, plures denique in urbe esse pro vestra salute sollicitos atque trepidantes quam vobis infestos, tum demum incipiebatis bene de cœptorum vestrorum successu sperare, tum demum credibile vobis fiebat, brevi fore ut in patriam rediretis atque ab inimicis pœnas repeteretis; videntes coram oculis ea evenire, quæ deos supplices orabatis ut evenire juberent. Censebatis nempe, et recte id quidem, vos redi-

tum vestrum in patriam minus potentiæ vestræ quam furori tyrannorum esse debituros. Oportet itaque superiorum temporum eventibus pro futurorum exemplis in capessendis consiliis uti, eosque libertatis popularis studiosissimos ducere, qui auctores vobis sunt concordiæ tuendæ pactis servandis jurejurando confirmatis, existimantes firmissimum hoc esse salutis publicæ præsidium, flagellumque hostium acerrimum: non enim facile quicquam ipsis contingat ad cruciatum acerbius, quam ut audiant, nos urbanos a vobis Piræensibus ad reip. gubernationem admitti, utque cives inter se sentiant esse mutua voluntate quasi nullæ unquam ipsos intercessissent simultates. Oportet hoc quoque vos nosse, judices, velle exsules [h. e. Trigintatyrannos et eorum asseclas] reliquorum civium quam plurimos et in invidiam adduci et infamia notari, sperantes sic futurum ut a vobis injuria læsi vestris a partibus ad partes ipsorum transeant; eosque quantivis esse facturos, gratia opibusque apud vos sycophantas plurimum valere: horum enim improbitatem saluti sibi fore arbitrantur.

9. Cujus rei documento vobis erunt, quæ post Quadringentorum dominationem evenerunt, si voletis ea ad vestram mentem recordatione revocare. Sic enim intelligetis, quorum hi sycophantæ, discordiarum faces atque tubæ, vobis auctores facti sint, ea nunquam vobis expedisse; quæ autem ego suadeo, ea esse ejusmodi, ut formæ reip. gerendæ utrique, tam populari quam aristocraticæ, nullo non tempore expediant. Epigenem nostis atque Demophanem et Clisthenem, qui et privatam suam rem e ruinis civium auxerunt, et publicam noxiis quam plurimis atque dirissimis dilacerarunt. Alios enim ut indicta inauditaque causa morti daretis, vos impellebant; aliorum multorum bona ut publicaretis, alios ut urbe expelleretis infamia notatos, hortabantur: mens enim ipsis erat tam læva tam flagitiosa tam improba, ut criminosos quidem largitionibus corrupti sine nota transmitterent, insontes autem in judicium vestrum inducerent atque a se condemnatos pessumdarent. Studia hæc exercere prius non desinebant, quam civitatem in discordias calamitatesque quam maximas conjecissent, ipsi autem e pauperrimis ditissimi essent facti. Vos autem eo contra fuistis animo, ut in exsilium actos inde revocastis sinuque vestro recepistis, infamia notatos in statum pristinum civilis dignitatis restituistis, reliquis fidem vestram de servanda pace atque concordia jurejurando dicto obligastis; denique, si qui, obtinente adhuc priore libertate, civium animos delationibus falsisque criminibus in odia insectationesque mutuas inflammassent, eos si vobis licuisset libentius punivissetis, quam illos ipsos qui in tyrannide rerum potiti fuerunt. Recte enim vero, judices, sapienterque: constat enim nunc inter omnes, per eorum errorem qui in oligarchia nefarie remp. tractarunt factum esse, ut democratia revi-

visceret; per delatorum autem malignas et nefandas fraudes, ut libertas populi paucorum jugo bis subjiceretur. Convenit ergo his turbarum concitoribus non sæpe consiliorum auctoribus uti, quibus paruisse ne semel quidem profuit.

10. Considerate hoc quoque, Piræensium qui maxima inclaruerunt gloria et periculis defuncti sunt plurimis atque gravissimis et ornamenta in vos contulerunt plurimaque atque amplissima, quam sæpe hi vestram plebem hortati sint ut velit pacta jurejurando sancita sanctissime tueri, quippe qui hanc arcem esse vestræ salutis arbitrarentur: pactorum enim per religiosam observationem futurum, ut et urbani securi sint nihilque de injuriarum superiorum pœnis dandis metuant, et rursus Piræenses confidant formam reip. a se restitutam quam diutissime esse perennaturam. Quibus fidem vos habere, multo est æquius, quam his discordiarum satoribus, qui, cum exsilium agerent, ad recuperandam libertatem nihil operæ nil animorum contulerunt, sed alienæ virtuti, non suæ, reditum in patriam debent pristinarumque fortunarum recuperationem; cujus hanc reddunt patriæ gratiam, ut ementitis criminationibus denuo remp. conturbent atque secum collidant. Mecum eadem quibus est voluntas ex iis qui in urbe manserunt, eos equidem autumo, judices, documentis sat perspicuis testatum fecisse, cujates sint cives et quali mente præditi: hi autem calumniatores, vehementer dubito, quidnam fuissent ausuri et quales se gesturi, si quis eos in numerum Trigintavirorum allegisset, qui nunc post restitutam libertatem in hac juris civilis æquitate cum tyrannis eadem designant, repente divites e pauperibus fiunt, multosque cum gerant honores nullius rationem reddunt, pro concordia quam fovere debebant discordiarum semina spargunt, suspiciones quibus animi aliorum ab aliis distrahuntur, et pro pace bellum denunciant; propter hos fiducia Græcorum caremus. Tanta hi nobis mala crearunt aliaque a me nunc non commemorata numero non pauciora, Trigintaque tyrannis cum nil differant, præterquam hoc uno, quod tyranni obtinente ipsorum dominatu iisdem malis artibus studebant atque hi nunc student, hi autem in ipsius populi oculis libertate restituta gaudentis eadem agitant atque exercent quæ illi olim; autumant tamen nihilominus se decere, ut quemcunque velint sine hæsitatione arreptum vexent atque concerpant, quasi alii quidem, eadem atque ipsi agentes, injuste agant, ipsi autem frugi sint homines honestique cives. Quanquam his quidem eam mentem eosque mores esse vitæque hoc institutum, nil mirandum est, vos autem utique mirandum est ita in horum hominum esse potestate, ut quæcunque velint vos exsequamini, qui tutores atque vindices juris æqui vos feratis; quo fit, ut non, qui plebis majestatem lædunt, sed optimi cives plectantur, bona sua in largitiones quibus horum cupiditas satietur absumere recusantes. Malint hi remp. per se minutam atque contemptam esse, quam per alios potentem atque formidabilem liberamque, existimantes, jam quidem per exsules e Piræeo reduces sibi licere quicquid modo designent; sin autem postmodum contingat ut vos per alium quempiam ab hoc jugo liberemini, futurum esse, ut hos sospitatores patriæ ipsi claritate atque terrore sui nominis obruant atque obscurent, multoque plus quam hi in rep. valeant. Denique in idem consentientes ad idemque contendentes omnes, obstant, si quis beneficio quodam vos ornare velit. Hoc quidem igitur intelligere, si quis velit, haud sit arduum; nam ne ipsi quidem in occulto manere volunt, sed pudet eos in numero malorum non haberi; et ipsi vos eorum scelera partim coram cernitis oculis, partim fama accipitis ad vos perlata.

11. Nos autem, tametsi æquum censemus esse, nullius in civis causa, quicunque est, pacta conventa jurisque jurandi religionem a vobis violari, tamen ignoscemus vobis illa pacta violantibus, cum videbimus vos pœnas debitas ab auctoribus illorum malorum repetentes, quorum a nobis tum toleratorum et adhuc sumus memores et nunquam non erimus: sin autem testatum ad omnes facietis, easdem pœnas insontibus pariter atque sontibus a vobis irrogari, qua sententia me damnabitis, eadem alios quoque ad desperandum de rep. adigetis.

LYSIÆ

DE EVANDRI PROBATIONE

ORATIO.

1. * * * existimans eos [magistratus puta censuræ morum præfectos] non admodum diligentem neque severam esse censuram habituros ob longinquitatem temporis quod a perpetratione tuorum criminum ad hoc diei effluxit; quorum criminum, quæ et multa sunt et atrocia, quanquam tu bene tibi conscius es, speras tamen eorum nonnullos esse oblitos. Quapropter animo vehementer angor metuoque et indignor idem, Evandrum hac spe fretum ad vos nunc procedere, senatores, quasi non vos, sed nescio quos alios, injuriis læsisset, et quasi alii de se dicturi sint sententiam, non vos, qui rei causam cognoscetis ejus a quo multas magnasque noxias accepistis. Sed vestra hæc est ipsorum culpa, non recordantium Evandrum de grege illo esse, qui facilitatem vestram et clementiam pro tarditate interpretantur. Republica a vi atque dominatione Lacedæmoniorum oppressa, ne servitutem quidem hi suam vos secum participare sinebant, sed urbe vos expellebant; vos autem non modo libertatem virtute operaque vestra reparatam cum ipsis communicavistis, sed etiam jus in judiciis sedendi atque cum populo in concione agendi: recte itaque fit atque prout consentaneum est fieri, vos hi cum sperant tam fore segnes atque tam vecordes, ut illa sua tam enormia crimina dissimulatione veniaque et oblivione transmittatis. Huic gregi adscriptus Evander non acquiescit in participatione jurium illorum; sed etiam, pœnis superiorum scelerum nondum persolutis, honores ambit.

2. In defensione nostræ accusationis, ut fama ad nos pertulit, accusationis summa capita leviter atque defunctorie perstringet, præterlabens res dictu necessarias et accusationem defensione suffurans [h. e. criminum memoriam judicibus rapiditate transcursus eripiens]; in hoc autem sese jactabit, ut dicat, seque majoresque gloriæ studiosos multa in rempublicam erogasse muneraque magnifice edidisse superiori adhuc tenente libertate populari multasque et insignes victorias e ludis reportasse; item, proprias ipsius laudes si requiratis, pudentem se atque temperantem esse, neque conspici

ea patrantem quæ alii hac in urbe audeant, sed rerum suarum satagere. Ego vero facile factu arbitror esse, ut ad hujusmodi cavillationes occurratur: de muneribus quidem sic ferme, multo fuisse satius, si pater ejus munerum prorsus nihil edidisset, quam ut ederet tam magnifice; fraudi enim fuit reipublicæ illa ejus profusa liberalitas, qua cum illectæ plebi imposuisset atque persuasisset ut fidei suæ se committeret, abusus est illa fide pater ejus ad eripiendam plebi libertatem; quo factum est, ut hoc ejus unum scelus ad sempiternam memoriam multo sit futurum durabilius, quam donaria omnia ab eoque et a majoribus atque necessariis ejus dedicata: ad ipsius autem Evandri pudorem atque modestiam quod attinet, sic ferme occurrere possitis eam jactanti, non nunc quæri frugine sit atque temperans, in hac severitate reipublicæ legibus servientis insolentiam compescentibus; sed istud, cur, quo tempore licebat, utram mallet vitæ sectam sequi, vitam licentiosam et legibus repugnantem in luce reipublicæ agere maluerit. Nam, quod nunc se continet, id non ipsi debetur, sed his qui eum exorbitare non sinunt; tum autem quæ commisit flagitia, ea ipsi imputanda sunt iisque qui æquum censebant ei a se conniveri. Hæc vos meminisse atque recogitare oportet, cum, illam suam majorumque magnificentiam jactans, post illa sua dedecora, tamen in censura morum a vobis probari postulabit, ne tardi atque vecordes ei videamini.

3. Sin autem ad hanc latebram Evander cum advocatis confugerit, temporis angustias non sinere regem sacrorum alium sortiri, sed necesse esse se si repudiaveritis, sacra patria infecta manere, recordamini tempus sortitionis jam dudum præterisse. Anni enim hujus, quem adhuc agimus, nil superest præter unicum crastinum diem, quo sacra Jovi Servatori fieri debent: nequit ergo in tantis temporum angustiis judicium cogi sortiendi regis sacrorum ergo. Quæ ut ita evenirent si Evander hic calliditate atque nequitia perfecit, quid exspectatis eum ubi probatus fuerit ausurum, qui magistratum mox functione decessurum permoverit ad facinus committendum a legibus tam abhorrens? Illene vobis pauca hujusmodi videtur commissurus toto illo anno quo sacerdotio fungetur, si ad id admittatur? mihi profecto non videtur. Verum non hoc solum vobis est spectandum, sed istud quoque, utrum vestræ erga deos pietati sit convenientius, vos jubere idem etiam nunc fieri quod superioribus jam temporibus haud semel usu venit, ut superioris anni rex sacrorum cum collegis sacra faceret, loco ejus qui facturus esset anno proximo post, si rite fuisset nuncupatus; an hunc facere, cui ne puras quidem manus esse qui norunt his testati sunt; et num jurejurando receperitis vos aliquem haud probatum sacerdotio esse admoturos, an ei coronam delaturos quem in censura

morum probassetis. Hæc nempe vos spectare decet; sed et illud præterea vobis ad animum revocare, qui legem de spectandis probandisque candidatorum moribus tulit, eum illam legem inprimis propter eos tulisse qui honores sub tyrannis gesserunt: videbatur enim ei grave atque indignum, qui popularem libertatem evertissent, hos ipsos rursus in restaurata rep. ad honores admitti, eoque facultate rursus armari leges et remp. illam conturbandi, quam salvam sibi traditam nacti tam fœdis tam sævisque modis contruncassent. Quare non convenit in censura morum agenda tam remisse atque supine versari neque rem parvam ducere; sed summa diligentia providere ut et candidati rite atque legitime creentur et creati caste sancteque honores gerant, quoniam in harum rerum tutela salus libertatis plebisque vestræ sita est.

4. Evander si nunc non sacerdotium sed ordinem senatorium solummodo ambiret, et priusquam ad illum admitteretur, mores ejus oporteret a vobis spectari atque probari, sine dubio vos tum sitis eum vel absque accusatore repudiaturi, si nomini ejus in tabulis adscriptam cerneretis currus notam, qua e nota vobis constaret eum sub Trigintatyrannis equestri militia functum fuisse: jam vero cum publice constet, eum illa tempestate non equitem solummodo [, sed etiam senatorem egisse, neque senatorem solummodo] egisse, verum etiam in illa utraque functione plebem vestram multis modis vexasse atque exagitasse, non rem facturi sitis abhorrentem, si publice testatum faciatis mentem vobis aliam esse? Et senatorio quidem ordine receptus, honorem illum gereret non ultra annum, neque solus sed in collegio, quo a collegio ipse numero quingentesimus facile compesceretur, si quid exorbitare auderet, præsertim intra tam brevem temporis ambitum, cujus ipsa brevitas ausa vix inchoata rescindit. Hoc autem sacerdotium quod ambit adeptus, geret solus sine arbitro ex animi sui sententia: et est quidem honos iste item annuus, verum eo defunctum necesse est in senatum Areopagiticum cooptari in perpetuum, quo potestatem nanciscetur per omnem reliquam vitam continuandam de summis rebus vestris pro arbitrio suo constituendi; quare convenit hujus honoris scrutinium vos facere multo quam aliorum omnium honorum severius. Quod si minus facietis, quem putatis animum plebi reliquæ fore, videnti, vestro judicio delatum hunc honorem ei, quem oportuerat non præmia meritorum quæ ei nulla sunt ferre, sed criminum quæ multa commisit pœnas dare? videnti, causas de homicidio capitales ad disceptandum ei commissas, quem oportuerat ipsum ab Areopagitico senatu judicari? videnti denique, coronatum eum, et arbitrum factum causarum ad virgines nubiles in hereditatibus patrimoniorum relictas nec non alios ad orbos pertinentium, quorum in numero sunt, quibus ipse iniquitate sententiæ a se dicta orbitatem

contraxit? Non existimatis eos ægre laturos, omnemque culpam illarum tantarum indignitatum atque acerbitatum vobis esse imputaturos, si per hujus Evandri in potestate a vobis constituti scelus fiat, ut rursus in illa miserrima tempora relabantur, quibus ipsorum multi in carcerem abducebantur aut exsulare cogebantur? præsertim si hoc quoque una recogitent, hunc ipsum Thrasybulum in causa fuisse cur Leodamas, hunc sacerdotii honorem petens, repudiaretur, et hoc nunc agere ut Evander probetur: ut enim Leodamantem accusavit, ita nunc paratus est Evandrum defendere; quanquam vos omnes nostis, quo erga vos animo sit Evander præditus et quanta vobis mala consciverit. Ecquid aitis? quantam ipsi vobis invidiam conflabitis, si Thrasybulo morem hac in re geratis! Leodamantem cum reprobaretis, opinabantur omnes, eum a vobis iratis fuisse reprobatum: sin autem Evandrum probetis, certi erunt omnes Leodamantem iniquitate repulsæ vestræ læsum fuisse. Evandro quidem et Thrasybulo cæterisque advocatis hoc vobiscum certamen est, utrum vos justam causam obtenturi, h. e. Evandrum a sacerdotio exclusuri sitis, an ipsi vobis injustam extorturi [et in sacerdotium per nefas irrupturi] sint; vobis autem cum universa civitate certamen est, utrum penes eam sitis vestram dignitatem sanctimoniæque existimationem tuituri an amissuri, quæ civitas exspectatione suspensa nunc observat quem vos erga se sitis animum habituri. Nemo vestrum autumet, velim, me Leodamantis studio, hominis amici, Evandrum accusare. Nequaquam. Vestri magis et reip. studio hoc fit, cujus commodis prospicio et inservio. Id quod facile est perspectu ex ipsa re. Nam Leodamanti quidem expedit Evandrum a vobis probari: Evandrum enim si præferetis, ipsi vosmet famam vestram infamabitis, ut pro studiosis plebis, cujusmodi Leodamas est, hominibus Evandro similibus, hoc est principatui paucorum deditis, deferre vestros honores videamini. Et si Evandrum reprobaretis, videbimini Leodamantem quoque non sine causa reprobasse: sin autem ne hunc quidem Evandrum reprobabitis, etsi tam turpem et maculosum, videbimini pari iniquitate et hunc allegisse et istum rejecisse.

5. Verum Evander (ut auctores mihi sunt, qui facturum aiant), non sui censuram magis, quam vestram agi nunc causam, quotquot reliquis exsulantibus in urbe mansistis, aiet, pactaque jurejurando sancita vobis in memoriam revocabit; quasi sic omnes, quotquot in urbe manserunt, nacturus sit morum suorum approbatores. Ego vero ei de plebe hæc pauca respondebo: de iis, qui in urbe manserunt, plebem non idem sentire, sed eorum flagitiosos quidem, qui paria atque similia cum Evandro deliquerunt, censere honoribus esse excludendos, prout ego aio fieri oportere; contrariam vero in partem de reliquis sciscere, qui sunt Evandro dissimiles. Argu-

mentum dabo. Civitas ex his urbanis non pauciores ad honores admisit, quam ex illis qui Phylam primum tum Piræeum occuparunt. Recte vero. Hos enim libertatis reparatæ auctores norant quidem quales erga se in democratia fuissent, minus autem quales erga se futuri fuissent, si sors eos sua in urbe sub dominatu paucorum retinuisset: locus enim ipsis defuerat animi sui documentum in ista conditione edendi; istorum autem erga se animum ex idoneis documentis in utraque reip. fortuna editis perspexerant. Quapropter recte faciunt [exsules in patriam reversi] illis [urbanis] fidentes, atque existimantes, per istos quidem Evandro similes tum esse factum, ut, si qui civium essent comprehensi, hi morte afficerentur; hos autem Evandro dissimiles operam dedisse, ut, etiamsi qui jam comprehensi essent, tamen neci fuga subtraherentur: omnibus enim si iidem animi iidemque mores fuissent, neque exsilio neque reditui locus fuisset, neque aliud quidquam eorum malorum quæ remp. oppresserunt evenisset. Sunt qui mente se consequi posse negent, qui factum, ut ab exigua manu Piræensium tot numero urbani vincerentur: atqui non aliunde id, quam ab horum fide atque providentia, qui sub tyrannis in urbe manserunt causæ plebis addicti; hi enim cum exsulibus domum reversis salva uti rep. et æquo jure civili perfrui maluere, quam una cum Trigintaviris servire Lacedæmoniis. Quibus pro meritis populus iis amplissimos decrevit honores; tribunatus enim equestres et imperia defert militaria legationesque pro se obeundas: cujus eum nunquam pœnituit. Et propter impuros quidem illos multorum scelerum reos legem de agenda morum censura sanxit; propter hos autem nulla noxia cognitos pacta illa pepigit. Hæc ego quæ pro plebe dicerem, habebam.

6. Vestrum autem jam est, senatores, dispicere, utrius auctoritati vos concedentes hac in censuræ causa rectiora sitis consilia secuturi, meæne, an Thrasybuli pro Evandro mox dicturi. Nam mihi quidem patrive majoribusve quod obtrectet, suspicionem malignioris erga plebem vestram voluntatis ciens, profecto nil habebit. Neque enim ipsum me poterit rerum cum tyrannis communicatarum arguere; qui multo post tyrannorum tempestatem examen ætatis virilis obierim, quo examine mores ita meos judicibus approbavi ut idoneus haberer tutelæ meæ reique publicæ capessendæ atque gerendæ: neque patrem poterit [Thrasybulus] novarum rerum insimulare cupiditatis; quippe qui multo ante istas turbas in Sicilia supremum diem obierit in functione magistratus: neque majores poterit docere tyrannorum fuisse studiosos, quibus illi nunquam non adversati fuerunt. Neque rursus aiet nos fortunarum in belli civilis æstu collectarum nil in remp. erogasse. Multo enim secus est: quæ in pace nobis erat amplissima substantia ad octoginta talentorum valorem, ea in bello tota est in patriæ salutem insumpta. In hunc autem Evandrum quæ dicam habeo tria, quorum unumquodque tam est atrox atque nefandum, ut vel solum mortis pœna dignum sit: primum largitionibus Bœotorum reip. formam mutavit et his nos sociis fraudavit; tum prodenda classe remp. tantum conjecit in periculum, ut necesse haberet de salute sua tuenda deliberationes agitare; postremo a captivis nostris, quos ipse in perniciem præcipitaverat, concussionibus triginta minas expressit, negans se effecturum aut concessurum, ut ære publico redimerentur, nisi de suo peculio tantum restituerent. Vitam utriusque nostrum jam tenentes, deliberate, senatores, utri plus fidei deferre de Evandri censura vos deceat: et hoc in speculum intuentes, nullum est periculum ne erretis.

LYSIÆ
CONTRA EPICRATEM
ET LEGATIONIS SOCIOS
EPILOGUS.

---

1. Satis quidem jam in Epicratem ejusque collegas legationis dictum est, o viri Athenienses, ab accusatoribus: verum tamen vos hoc quoque præterea oportet recordari, sæpe numero vos ex his audisse, cum dicerent, nihi vos condemnetis eos, quorum condemnandorum ipsi vobis auctores fiant, exhausto ærario militari militem mercenarium mercede esse cariturum. Atqui, tametsi vos morem iis geratis, nihilominus tamen tantum abest ut sumptui in militem mercenarium faciendo pecuniæ satis suppetat, ut potius e publicatis insontium civium bonis ad vos præter odium et dedecus nihil redeat; fructus enim illinc omnis ad hos instigatores redibit: usu enim didicerunt, ubi semel hanc de se opinionem vulgi animis infixerint, ut vulgus credat, vos in istorum auctoritate esse atque calumniis eorum ita servire, ut quamcunque in partem jubeant, vos non possitis non decernere, facillimo se negotio a criminosis pecunias posse colligere. Atqui quam oportet vos habere spem salutis, si discrimen aut salutis aut interitus vestri solis certetur in pecuniis [unde miles mercenarius alatur], easque pecunias eorum fidei atque custodiæ si credideritis, qui, cupiditatem furum observare atque pœnis coercere a vobis jussi, furantur ipsi, majestatemque vestram pœnarumque severitatem largitionibus nundinantur? Neque nunc primum hoc in genere furti deprehensi sunt, sed jam dudum ante sæpenumero causas acceptorum munerum pro se dicendas habuerunt. Et est profecto de vobis quod querar, qui, quamvis jurejurando fidem atque religionem vestram juri æquo omnibus dicendo obstrinxeritis, tamen, in causæ ejusdem reatusque paritate, quidem condemnaveritis, hunc Epicratem vero absolveritis, quanquam eum non solummodo homo idem accusaret sed etiam testes idonei in eum consurgerent, qui non quæ fando inaudissent ea referrent, sed quæ ipsi gessissent atque administrassent, testimonio suo confirmarent, quippe qui a corruptoribus pro interpretibus et conciliatoribus ad Epicratem allegati fuissent, cum hoc de largitione decidissent, pecunias ei numerassent. Atqui nostis omnes, quæ sint exempla vestræ severitatis, quibus reliqui absterriti discunt a cupiditate atque peculatu sibi temperare: non tum statuitis ejusmodi exempla, cum indisertos causarumque forensium imperitos punitis;

sed cum a facinorosis oris impudentia et linguæ volubilitate armatis meritas pœnas exigitis, tum spes superest, fore aliquando ut hi facinorosi conatus suos vestram remp. carpendi reprimant. Jam vero vos compilare periculo ipsis caret. Occulti enim si maneant, furtis suis securi perfruuntur: sin autem deprehendantur, aut parte quadam furtorum periculum redimunt, aut, accusatoribus corrumpi recusantibus, in judicium perducti potentia sua legum carceres perfringunt, et sic liberi atque absoluti discedunt.

2. Agite ergo, judices, nunc repetendo pœnas ab his, documentum edite publicum unde reliqui discant justitiæ atque continentiæ studere. Quicunque in gerenda versantur rep., huc convenerunt omnes, non quo nostras audiant orationes, sed quo intelligant qui vobis sit erga flagitiosos animus. Quod si ergo hos [Epicratem cum collegis] absolvatis, nil dubitabunt illi vobis imponendo rem suam facere ampliorem; sin autem hosce reos nunc factos morte damnabitis, una sententia geminum consequemini bonum: qua enim sententia meritas illis pœnas irrogabitis, eadem reddetis reliquos in posterum quam nunc sunt continentiores. Etiamsi judicium his sortiri recusetis, aut conantes capitis causam dicere explodatis, audientiam denegantes, sed statim condemnetis suppliciaque ipsis extrema quæque atque dirissima irrogetis, nego tamen eos, de quo querantur, habituros, aut quod aiant indicta causa se perisse, sed confitendum ipsis erit pœnas se meritas luisse. Non enim indicta causa pereunt illi, qui a vobis condemnati pereunt, apertorum scelerum rei, quæ scelera vos ita certo comperta et liquido perspecta habetis, ut nil sit cur a quoquam doceamini; sed hi, si qui, calumniis inimicorum obruti, a vobis causæ nihil tenentibus audientiam impetrare haud potuissent. Hos autem facinora sua accusant, quibus facinoribus aliud nihil nos præterquam testimonii auctoritatem accommodamus. Neque hoc vereor, ne vos eos auditos absolvatis; sed illud censeo, pœnas eos esse non sat magnas daturos, si moriantur a vobis auditi. Indigni sunt honore vestræ audientiæ, manifesti qui sint inimici vestri atque reip. Quid enim? Inimici vestri non sint, quorum studia, spes, commoda atque detrimenta toto cœlo a vestris dissident? Num contendere audebunt, fines bonorum sibi eosdem atque vobis fuisse propositos? Videte modo. Hi in bellis civilibus e pauperibus repente divites e bonis vestris exstiterunt, vos autem horum culpa extremam ad egestatem decidistis. Atqui bonos plebis consiliarios haud decet vos calamitatibus oppressos expilare, sed bona sua vobis condonare. Videte enim quo loci res nostræ devenerint. Qui antehac in pace ne se quidem suosque alere poterant, hi nunc contributiones conferunt et choregiis defunguntur et in re familiari sunt amplissima atque lautissima; quæ eadem agentibus quibusdam vestrum, tametsi e patrimoniis perquam splendidis, usus docuit quam sæpe invideritis eosque acerbitate

pœnarum insectati sitis. Jam vero civitati ea mens est, ut non amplius ob prædas, quas hi publici latrones e publico vestro patrimonio agunt, succenseatis; sed minutarum buccellarum, quas hi vobis de rapinis suis objiciunt, gratiam ipsis habeatis, quasi vos ipsorum sitis mercenarii, non ipsi vestra furentur. Omnium quod est immanissimum atque indignissimum, in re sua privata cum fraude quapiam circumventi sunt, plorant et quiritantur miserabiliter; publicam autem rem depeculantes conditionem assimulant miserabilem, quo vestram cieant commiserationem, et vos, qui eorum fraude circumventi atque emuncti estis, commiseratione moti impostoribus et furibus vestris ignoscitis.

3. Videntur idem, quod antea sæpe fecerunt, nunc quoque facturi municipales atque amici eorum, ut cum lacrymis eos a vobis exorent. Quibuscum ego sic agi censeo oportere. Furtum si negabunt ab his commissum, docento primum has nostras criminationes falsas atque ementitas esse, eoque facto demum vobis persuadere conantor ut absolvatis: sin autem ipsi, existimantes hos culpa teneri, tamen exoratum vos eant, constat eos furibus vestris magis studere quam vobis qui estis compilati; quapropter non gratia, sed pœna digni sunt, quam exsequi vos in his quam primum poteritis decet. Verum, non vos modo, sed nos quoque horum qui sumus accusatores, et nos vel magis etiam, orabunt, existimantes a nobis, pauci numero qui simus, multo facilius impetratu esse ut accusationem omittamus, quam a vestra multitudine ut absolvatis. Facilius enim alii jura et præmia vestra condonant, quam vos ipsi. Nos autem ab his rogati, cum noluerimus jura vestra prodere, rogamus vos rem æquam, ut ne ipsi quidem prodatis, recordantes, quam sitis in nos animadversuri, id quod par est vos facere in omnes ærarii vestri depeculatores vestræque majestatis læsores, ubi deprehenderitis nos prævaricatos et horum largitionibus victos aut alio quocunque modo reconciliatos. Atqui si in prævaricatores severe animadvertitis, non ea qua par est fide atque constantia lites occœptas prosequentes, quanto est æquius vos neque precibus neque commiseratione victos pœnas vobis debitas a violatoribus patrimonii vestri repetere. Condemnate itaque, judices, hos, extremaque in eos decernite supplicia, neque, quod adhuc facere consuevistis, idem nunc quoque facite, ut reos criminum insimulatorum peractos cum condemnaveritis, tum in æstimatione litis sine mulcta dimittatis; quo magis cum reis simultates suscepturi, quam pœnas ab iis sumpturi videmini; quasi hi homines dedecore magis, quam mulcta moveantur: bene enim norunt, in sententia quidem ferenda vos nihil aliud quam objurgare eos quos condemnatis; in æstimatione pœnæ vero, virgas quasi vos expedire securesque in tergora cervicesque eorum, qui vectigalia vestra carpunt et jura minuunt.

LYSIÆ

CONTRA ERGOCLEM

EPILOGUS.

---

1. Ergocles hic quorum est criminum insimulatus, ea sunt, judices, et numero tot et tam atrocia, ut ne unius quidem cujusque facinoris pœnas daturus sat magnas mortibus vel decies iteratis mihi videatur. Nam, ut nunc liquet, urbesque prodidit et proxenos civesque vestros deprædationibus aliisque contumeliis violavit, et e peculio vestro dives e paupere factus est. Ecqui tandem his ignoscere poteriris, quorum culpa factum est, ut classis quidem vestra, cui præerant, ob nummorum penuriam dissolveretur, numerusque navium ingens ad paucitatem redigeretur; ipsi autem, qui hinc e portu nostro pauperes rerumque egentes omnium evecti fuissent, tam repente tam ingentes corraderent opes ut civium omnium nemo sit cui sint ampliores? Vestrum itaque est, Athenienses, in talia facinora animadvertere. Foret enim utique grave atque indignum, si hoc tempore in istis pecuniæ publicæque privatæque angustiis et in ista contributionum quibus exinanimini multitudine furibus vestris ignosceretis cæterisque prævaricatoribus, qui largitionibus se venales præbent et juris æqui dispensationem nummis nundinantur; postquam, id quod superioribus ætatibus sæpe factum esse constat, cum adhuc et privatis quisque suis floreret rebus et publica vectigalia ampla lautaque essent, peculatores vestros morte mulctassetis.

2. Thrasybulus in altum cum classe exiturus, si hujusmodi conditiones vobis proposuisset, ut, quas illi vos adderetis novas triremes, has ipse vobis redderet obsoletas atque cassas, et pericula ut vos ipsi adiretis corporibusque vestris toleraretis, fructus eorum vero amici sui perciperent, idemque Thrasybulus si prædixisset, ita se rem gesturum, ut vos quidem magnitudine atque assiduitate contributionum exhauriremini, Ergocles autem cæterique sui adulatores e pauperrimis civium omnium fierent locupletissimi, neminem vestrum omnium autumo tum non esse confessurum, vos nequaquam fuisse commissuros ut Thrasybulo hac lege classem vestram committeretis, sed exitu potius eum prohibituros. Præsertim, quum statim ab illo decreto promulgato, quo sanxistis, ut pecuniæ e sociis redigendæ

publicas in tabulas referrentur, et qui magistratus cum Thrasybulo maritimam hanc expeditionem obissent, ut hi domum reversi rationes gesti muneris redderent, Ergocles auditus sit hujusmodi voculas jactans, vos jam nunc statim in ipso expeditionis ingressu calumnias incipere serere, vetustasque leges a situ quo dudum sepultæ jaceant rursum extractum atque restauratum ire, auctorque factus idem sit Thrasybulo, ut Byzantium occuparet, classem quæ vestra est secum pro sua retineret vobisque reposcentibus denegaret, Seuthæque filia in matrimonium ducenda portum atque perfugium sibi compararet; quo tu (ipsa refero hominis verba), quo tu eorum exstirpes calumnias; sic enim facies (inquit) ut illis negatum sit domi desidentibus per otium capiti tuo amicorumque tuorum laqueos tendere, sed ut ipsi necesse habeant te reformidare. Tam hi se a rep. vestra, Athenienses, statim incipiebant alienos ducere suamque rem a vestra sejungere, atque primum bonis vestris exsaturati atque suffarcinati erant. Quam primum enim ditescunt, statim quoque vos odisse incipiunt, seseque ita comparant, ut appareat, eos jam nolle vobis parere, sed velle imperare; metuque ne vos sibi rursus spolia eripiatis quæ vobis detraxerunt, parati sunt loca munita occupare et dominationes paucorum meditari et nihil non agere quo vos periculis gravissimis iisque indies novis circumagamini: sic enim sperant se hoc consecuturos, ut ad scelera sua attendendi vobis ne sit otium, sed ut quietos se sinatis esse, dum ipsi de vobis vestraque civitate metuatis. Præclare profecto Thrasybulus in eo fecit, Athenienses — nolo enim plura de eo, tametsi poteram, expromere —, quod istoc vitæ exitu metum sui vobis detraxit: neque enim expediebat eum in vivis amplius superesse, qui ejusmodi facinora machinatus esset, neque rursus eum decebat judicio vestro perculsum in carcere exspirare, qui visus aliquando fuisset bene de vobis esse promeritus; prospere itaque evenit reip. ut hoc ab hoste hoc modo liberaretur. Ergoclem autem cum consortibus video, secundum illud decretum quod in superiori concione in eos scitum fuit, nullis jam parcere sumptibus, sed spiritus suos largitionibus redemptum ire et ab oratoribus vestris et ab inimicis atque accusatoribus suis et a prytanibus, multosque Atheniensium corrumpere. Cujus flagitii ignominia vobis depellenda atque abluenda est; abluetis autem, si meritas ab hoc Ergocle pœnas sumetis: vestrum est, vos ad universum genus humanum purgare, testatumque ad omnes facere nullam esse tantam vim pecuniarum, a qua ad pervertendum jus et ad omittendam sontium ultionem flectamini. Non Ergocles nunc solus, sed una tota civitas, id quod vos probe tenere atque meminisse velim, judicatur, et fama ejus ad omne posterum tempus certatur. Facietis enim hoc judicio vestris magistratibus planum testatumque, utrum velitis ab

iis honores demandatos, salvi si esse velint, caste sancteque geri, an ipsis permissuri sitis, posteaquam furtis bonorum vestrorum quam plurimis saginati fuerint, eundem ad portum salutis perfugere, atque hi conantur. Atqui nosse vos oportet, judices, atque certos esse, qui in istis tantis rerum nostrarum angustiis nil dubitet illa minora scelera committere, ut civitates prodat, ut ærarium vestrum depeculetur, ut jus æquum et vectigalia vestra prærogativasque largitionibus vendat, eum a majoribus quoque haud fore alienum nihilque dubitaturum, quominus et arces vestras et classem hostibus prodat atque statum hunc popularis libertatis cum paucorum dominatu permutet: non itaque convenit vos horum apparatu terreri eique concedere, non, reformidare multitudinem atque potentiam eorum, quos hi gratia precibusque et largitionibus victos impulerunt, ut advocationem atque deprecationem in judicio reciperent; exemplum potius statuite, cujus fama terrorque ad omnes permanet, et neque lucrum neque commiserationem neque aliud quicquam præhabete severitati punitionis in his exercendæ.

3. Ergoclem suspicor equidem, Athenienses, prævideoque de crudelitate quidem atque rapacitate sua in Halicarnassensibus demonstrata et de imperio classis vestræ a se gesto ceterisque de rebus a se gestis ne ausurum quidem esse se purgare; verum tamen voluntatem erga vos suam studiumque vestri excusaturum molestiasque jactaturum et veluti vobis exprobraturum a se apud Phylam toleratas, cum exercitui vestrorum exsulum illinc in patriam redire conantium interesset. Ego vero, Athenienses, hanc rem hoc pacto puto et censeo. Quicunque pericula vestra vobiscum participarunt, non alia quapiam turpi re, sed hoc solo moti quod cuperent libertate civili et æqui juris exercitatione beari, legesque quod vellent eas habere quibus omnes servirent, et quod grassatores odissent, hos ego cives esse malos nego, nego item nefas esse in horum causis capitalibus exsilii ab ipsis tolerati rationem haberi: sin autem in iis, qui ab exsilio vobiscum in patriam redierunt, sint, qui nunc, obtinente pace atque libertate civili, cives torqueant injuriisque exagitent, vestrisque de spoliis res suas privatas exaggerent, in hos multo etiam severius quam in Trigintaviros convenit vos animadvertere. Hi enim in id deligebantur, ut quocunque possent genere noxiæ vos carperent: istis autem ipsi vos vestris manibus in fidem quasi tutelamque tradidistis, quo remp. in libertatem vindicarent ad splendoremque atque amplitudinem attollerent; quorum nihil evenit, sed potius, quoad ejus per ipsos fieri potuit, in discrimina dirissima conjecti estis; quapropter multo sit æquius vos commiseratione vestri liberorumque atque uxorum moveri, quam horum a quibus tam impuris tam crudeliter laceramini. Quo enim tempore anchoram quasi salutis vix tandem aliquando apprehendisse confidebamus, hi qui

nostri magistratus sunt faciunt, ut multo nunc diriora toleremus quam unquam ab ipsis hostibus toleravimus.

4. Atqui nostis, in fide atque sanctitate vestrorum magistratuum unicam vobis superesse spem salutis, eaque in parte si minus prospera fortuna utamini, vos funditus et citra spem perisse. Quapropter æquum dignumque vobis est, judices, ut ipsi vos mutuis adhortationibus accendatis ad pœnas ab his sumendum quæ sumi possunt sævissimas, et ad confirmandum reliquis Græcis vos datas noxias in nocentibus exsequi, et velle hujusmodi exemplis magistratus vestros ad continentiam et honestatis studium revocare: id quod hoc pacto certissime fiet. Et ad hæc ego vos equidem adhortor: vos autem certos oportet esse, meæ quidem si concedatis auctoritati, vos optime vobismet ipsis esse consulturos; sin autem minus, pejoribus civibus usuros. Præterea, Athenienses, nullam vobis habebunt absoluti gratiam, sed omnem nummis vestris, quos ex ærario vestro cum essent furati, nunc partem eorum in largitiones insumpserunt, quibus sperant judices hujus judicii corruptum iri: relinquetis itaque vobis quidem penes eos simultates, cum minaces vestros vultus tabellasque ad sui condemnationem jam expeditas recordabuntur; illi autem largitionibus suis salutem suam in acceptis referent. Denique pœnas ab his cum repetetis acerbissimas, tum facietis, ut Halicarnassenses quoque, et si qui alii male ab his mulcati sunt, existiment, per hos quidem se perisse, per vos autem servatos esse: sin autem hos servabitis, nulli dubitabunt socii vestri cum proditoribus suis vos collusisse. Quare convenit, vos, Athenienses, horum omnium memores, una et amicis vestris debitam referre gratiam et a facinorosis meritam pœnam exigere.

LYSIÆ

CONTRA PHILOCRATEM

EPILOGUS.

1. Certamen hoc, judices, est id quidem mihi quam futurum speraveram ad amicis desertius. Omnium enim, qui multi fuerant, nemo verbis suis fidem re nunc fecit: accusatores Philocratis se fore cum mihi condixissent, copiam sui nunc nullam faciunt. Id quod penes me quidem argumentum est nullo alio infirmius, in conficiendo indice bonorum ab Ergocle relictorum et a vobis proscriptorum, qui index ærarii vestri quæstoribus exhibitus est, summam fidem esse versatam eumque veritati rei esse consentaneum: Ergoclis enim bonorum nisi grandis portio penes Philocratem fuisset, tam facile profecto huic non fuisset accusatores profligare. Ego vero vos omnes nosse autumo, judices, Ergoclem ideo a vobis morte mulctatum esse, quod peculatu substantiam triginta talentis ampliorem corrotundasset. Cujus in urbe nec vola nec vestigium superest conspicuum. Quo autem alio converti aut ubi opes interversas quærere oportet? Nam si Ergocli bona fuerunt quæ fuisse constat, eorumque bonorum nihil usquam in propatulo prostat, necesse est alicubi latitare: et si latitant, multo est convenientius apud amicos, affines, atque familiares latitare, quam apud inimicos. Quemnam vero hominum omnium unum majoris fecit Ergocles, quam Philocratem? quemnam habuit cariorem? quem magis familiarem? Non, quem civium omnium egentissimum urbe secum eduxerat, hunc eundem reduxit locupletissimum? non eum quæstorem opibus suis præfecit? non postremo trierarchum creavit? Quanquam res profecto sit miranda, quo tempore alii patrimoniis amplissimis præditi per trierarchatuum impendia ad egestatem deciderunt de qua amare querantur, eo tempore hunc, qui antea plane nihil in fortunis habuisset, trierarchi sumptuosum munus expetisse. Nam utique trierarchum Ergocles hunc Philocratem eo creavit, non quo res ipsius familiaris minueretur, sed quo quæstum ex eo munere Philocrates faceret pinguissimum, eoque fidelius sua [Ergoclis] bona custodiret atque administraret; cum nemo Ergocli esset, quo magis fideret, atque hoc Philocrate. Cui non patent, ut equidem mihi

persuasi, judices, nisi duæ viæ sui purgandi. Aut enim alius quispiam ei demonstrandus est, penes quem abdita hæreant Ergoclis bona, aut planum faciendum, Ergoclem ærarii vestri prædonem non fuisse largitionibusque intactum atque inaccessum fuisse, ideoque per nefas a vobis sublatum esse. Sin autem id fiet, quod necesse est fieri, ut Philocrates horum neutrum doceat, placet hunc a vobis condemnari. Succensetis iis atque punitis, si qui alios aut astu emungant aut vi deprædentur: qui ergo conveniat vos iis connivere atque ignoscere, si qui vestra ipsorummet bona furati penes se occulta retineant?

2. Atheniensium ecquis est quem fugiat, tria talenta fuisse pro Ergocle alicubi per modum fideicommissi deposita oratoribus deponsa, si possent eum periculo capitis eripere aut saltim necessitatem devitare ipsum accusandi? Oratores autem, quanquam pecuniam non fastidiebant, verumtamen videntes iracundiam vestram ad puniendum ardentem, quietos sese continebant, neque audebant importunitate studii aut Ergoclem servandi aut saltim accusationem ejus avertendi sese ipsos prodere. Philocrates itaque primum quidem, cum illa tria talenta reposcens ab illis recuperare non posset, minabatur rem se proditurum eosque ad populum acceptorum munerum crimine delaturum: deinde vero, postquam illa tria talenta recuperavit et una cum iis reliquorum quoque bonorum Ergoclis potitus est, eo processit audaciæ, ut emptos ære testes sibi compararet, qui mox confirmabunt omnium hominum Philocratem Ergocli fuisse infestissimum. Atqui, si Philocrates Ergoclem tanto prosequebatur odio, existimatisne, judices, Philocratem eo unquam fuisse dementiæ processurum, ut trierarchatus functionem sponte sua capesseret, imperatore Thrasybulo, cui Ergocles esset acceptissimus atque carissimus? Qui poterat aliter citius pessum ire? qui magis patere vexationibus atque contumeliis?

3. Sed ad hoc quidem caput sat multa a me esse autumo disputata: vos autem rogo, ut vobismet ipsi deesse nolitis, sed potius cupidos atque facinorosos ulciscamini omnemque gratiam prædonibus ærarii vestri denegetis, qui commiseratione vestra prorsus indigni sunt. Philocrates enim, etiamsi mulctam dependerit quam vos ei dicetis, tamen de suo nil dependet, sed vestra vobis solummodo reddet; quod cum fecerit, multo tamen ei adhuc supererunt plura quam vobis dependerit. Et profecto indignum sit atque abhorrens, iis quidem vos irasci, si qui de suo ad publicas necessitates conferre minus valeant, eorumque bona velut injurias vobis offerentium publicare; horum autem, qui vos ipsi expilarint, punitioni animum non adjicere, sed committere, ut, cum bona vestra vestris a furibus haud recuperetis, tum eos postmodum habeatis hoc sæviores inimicos. Donec enim ipsi sibi conscii erunt vestra bona secum

esse, malevolum erga vos animum non exuent, existimantes præter publicas calamitates aliud nihil esse quod metu se liberet rationis rerum a se gestarum vobis tandem aliquando necessario reddendæ.

4. Quid? quod autumo, judices, jus æquum et verum hac in causa si obtineat, non satis esse ut Philocrates peculatus postuletur, sed etiam oportere, ut necessitas pro capite dicendi ipsi imponatur. Et profecto grave sit atque non ferendum, si, cum privatis et minutis in causis furtorum conscii pœnis teneantur iisdem quibus fures ipsi, tum Philocrates, qui Ergocli conscius sit et peculatus et cauponatus jurium vestrorum, non modo non eadem pœna qua ille afficiatur, sed insuper quoque mercedem nequitiæ ab ipso in celandis Ergoclis furtis demonstratæ ferat habeatque relictam ab illo substantiam. Sed est alia adhuc quoque causa, judices, ob quam vos par est hunc Philocratem ejusque consortes punire, quos nil puduit vestram castitatem contumeliosissimis sermonibus infamare, ac si cupidi venalesque sitis. Superiori enim judicio populi, cum causa Ergoclis in concione agitaretur, dictitabant quingentos e Piræeo esse largitionibus a se corruptos, et in urbe alios mille et sexcentos numero; magisque se suis opibus fidere, quam peccata sua reformidare, præ se ferebant. Fecistis vos quidem jam tum, cum Ergoclem condemnaretis, his planum atque testatum, verum ad omnes homines etiam declarandum vobis est, nullam esse pecuniarum tantam vim, quæ vos ab eorum castigatione avocet, si quos in maleficio deprehensos vestrarum tabellarum potestati obnoxios nacti sitis. His negate facultatem vestra bona furandi atque diripiendi. Hæc ego vobis suadeo, ad hæc vos cohortor. Nostis enim vos omnes Ergoclem cum classe hinc discedentem hoc sibi habuisse propositum, ut rem faceret quam amplissimam, non ut largitate atque magnificentia suæ erga remp. liberalitatis gloriam quæreret: nostis item bona Ergoclis penes alium nullum esse, quam penes hunc Philocratem. Quod si ergo sapitis, operam dabitis ut ab eo bona vestra recuperetis.

LYSIÆ

CONTRA NICOMACHUM SCRIBAM
DE RATIONIBUS REDDENDIS
ACCUSATIO.

1. Haud raro evenit, judices, ut in judicium adducti, cum visi essent peccasse, veniam tamen a vobis impetrarent, alii quod majorum fortia facta proferrent, alii quod sua ipsorum de vobis merita. Quando igitur defendentium excusationes haud aspernamini, a quibus ornamentorum aliquid in remp. esse collatum constiterit, æquum est accusatores quoque æquis auribus a vobis audiri, cum reos improbitatis arguunt jamdudum inolitæ atque inveteratæ. Patrem itaque hujus Nicomachi servum publicum fuisse, et hic ipse Nicomachus quibus in studiis adolescentiam contriverit et quotum demum ætatis annum agens in album phratorum illatus [h. e. civitate donatus] sit, ea vero omnia enarrare longum sit: ex quo autem mandatum ei tandem negotium fuit codicem legum condendi, ecquis est quem fugiat, quantas ex eo tempore noxias reip. attulerit? Imperatum enim ei cum esset intra quartum mensem leges Solonis in mundo unoque codice exarare, non solum non Solonis leges sed suas conscripsit et pro Solone ipse sese suis auspiciis legislatorem creavit, sed etiam honorem in quatuor menses datum in sextum annum extraxit: cujus sexennii diem non est passus abire, quo non quæstum fecisset aliis legibus expungendis aliis inferendis. Denique jus nostrum eo contemptus atque dedecoris devenit, ut necesse haberemus uti legibus iis, quas impertire postulantibus nobis, velut promo condo, placuisset Nicomacho, quamvis parce vellet, quamvis adulteratas et vitiatas, quamvis immani emptas: ita factum est, ut litigantes contrarias atque repugnantes inter se leges allegarent, alias idem imperantes, alias vetantes, quas ambæ partes affirmarent a Nicomacho accepisse. Item si magistratus alicui mulctam arbitratu suo irrogassent eumque postmodum in judicium induxissent, Nicomachus proferre leges [secundum quas causa quæque disceptaretur] recusavit; sed prius resp. maximas in calamitates incidit, quam ille hoc honore decederet actorumque rationem redderet. Quoniam igitur pœnas tum nullas dedit, age nunc tandem videamus, qualem in illo magistratu se gesserit? Primum totum quadriennium insumpsit legibus exscribendis, quod negotium intra mensem poterat peragi: deinde, cum assignata in manusque data ipsi fuissent exemplaria, unde suum

codicem exscribere jussus esset [vel, si mavis sic reddere: cum certæ Archontum ætates, velut metæ quædam, ipsi fuissent fixæ, quibus ab ætatibus inde initium exscribendi faceret, ut citeriores quidem, non autem ulteriores seu antiquiores leges conscriberet], universum juris nostri ambitum sibi fecit provinciam, et, tot et tanta cum tractasset quanta nemo alius, tamen ad hoc diei nondum rationem reddidit solus. Reliquis enim omnibus exeunte prytania quaque reddenda est honorum suorum ratio: tu autem, Nicomache, ne quadriennii quidem rationem actorum dignatus es literis consignatam censoribus exhibere; sed civium omnium tibi soli censes licere honorem per longa temporum spatia extrahere, ita ut neque rationem reddas neque plebiscitis pareas neque leges pensi facias, quarum alias tuum in codicem infers, alias expungis, eoque procedis dementiæ, ut tua ducas esse quæ sunt reipublicæ, quanquam servus es publicus. Vos itaque decet, judices, recordantes, et quibus ortus sit majoribus Nicomachus, et ea injuria vobis inferenda quam intulit, quam se immemorem vestri beneficii ingratumque præstiterit, eum punire, et quoniam unius cujusque criminis pœnas ab eo non repetiistis, nunc ob cuncta simul ulcisci.

2. Sed fortasse, judices, cum pro se afferre quo purgetur nihil poterit, tum in invidiam me adducere conabitur. Quod cum faciet, oro vos, judices, ut ei me criminanti fidem prius habere nolitis, quam si ego, copiam mei defendendi nactus, mendacia ejus purgare minus potuero. Quodsi ergo conabitur eadem de me ad vos quoque criminari, quæ coram senatu ausus est, me fuisse in numero Quadringentorum virorum, recogitate probrum hoc esse illis ita familiare atque protritum atque in neminem non ab iis jactari solitum, ut si omnes illi, quos hi aiunt in isto collegio fuisse, reapse fuissent, non jam quadringentorum sed plus mille virorum illud collegium fuisse necesse esset. Referunt enim hunc in numerum alios qui tempestate Quadringentorum adhuc pueri erant, alios peregre procul ab urbe agentes: verum, quo homines insontes vobis suspectos invisosque reddant, calumnias istiusmodi a se nefandum in modum confictas iis adspergunt. Ego vero tantum absum, ut in collegio Quadringentorum fuerim, ut ne in ter [aut quinquies] mille quidem collegium unquam fuerim cooptatus. At enim videte quæso loci mei iniquitatem et quam iniquo cum adversario commissus sim: privata si quapiam in re cum eo contracta certarem eaque in re maleficii eum admissi arguerem ita perspicue atque nunc hac publica in causa arguo, tam non videtur esse ferreus et impudens, ut per excusationum tam frigidarum ineptias absolvi sit postulaturus; jam vero in judicio versans de se habendo super re ad rempublicam pertinente, videtur opinari, nullas se pœnas dare oportere, dummodo me accusaverit.

3. Rem porro mirandam puto Nicomachum, qui censeat vos debere

LYSIÆ
CONTRA NICOMACHUM SCRIBAM
DE RATIONIBUS REDDENDIS
ACCUSATIO.

1. Haud raro evenit, judices, ut in judicium adducti, cum visi essent peccasse, veniam tamen a vobis impetrarent, alii quod majorum fortia facta proferrent, alii quod sua ipsorum de vobis merita. Quando igitur defendentium excusationes haud aspernamini, a quibus ornamentorum aliquid in remp. esse collatum constiterit, æquum est accusatores quoque æquis auribus a vobis audiri, cum reos improbitatis arguunt jamdudum inolitæ atque inveteratæ. Patrem itaque hujus Nicomachi servum publicum fuisse, et hic ipse Nicomachus quibus in studiis adolescentiam contriverit et quotum demum ætatis annum agens in album phratorum illatus [h. e. civitate donatus] sit, ea vero omnia enarrare longum sit: ex quo autem mandatum ei tandem negotium fuit codicem legum condendi, ecquis est quem fugiat, quantas ex eo tempore noxias reip. attulerit? Imperatum enim ei cum esset intra quartum mensem leges Solonis in mundo unoque codice exarare, non solum non Solonis leges sed suas conscripsit et pro Solone ipse sese suis auspiciis legislatorem creavit, sed etiam honorem in quatuor menses datum in sextum annum extraxit: cujus sexennii diem non est passus abire, quo non quæstum fecisset aliis legibus expungendis aliis inferendis. Denique jus nostrum eo contemptus atque dedecoris devenit, ut necesse haberemus uti legibus iis, quas impertire postulantibus nobis, velut promo condo, placuisset Nicomacho, quamvis parce vellet, quamvis adulteratas et vitiatas, quamvis immani emptas: ita factum est, ut litigantes contrarias atque repugnantes inter se leges allegarent, alias idem imperantes, alias vetantes, quas ambæ partes affirmarent a Nicomacho accepisse. Item si magistratus alicui mulctam arbitratu suo irrogassent eumque postmodum in judicium induxissent, Nicomachus proferre leges [secundum quas causa quæque disceptaretur] recusavit; sed prius resp. maximas in calamitates incidit, quam ille hoc honore decederet actorumque rationem redderet. Quoniam igitur pœnas tum nullas dedit, age nunc tandem videamus, qualem in illo magistratu se gesserit? Primum totum quadriennium insumpsit legibus exscribendis, quod negotium intra mensem poterat peragi: deinde, cum assignata in manusque data ipsi fuissent exemplaria, unde suum

codicem exscribere jussus esset [vel, si mavis sic reddere: cum certæ Archontum ætates, velut metæ quædam, ipsi fuissent fixæ, quibus ab ætatibus inde initium exscribendi faceret, ut citeriores quidem, non autem ulteriores seu antiquiores leges conscriberet], universum juris nostri ambitum sibi fecit provinciam, et, tot et tanta cum tractasset quanta nemo alius, tamen ad hoc diei nondum rationem reddidit solus. Reliquis enim omnibus exeunte prytania quaque reddenda est honorum suorum ratio: tu autem, Nicomache, ne quadriennii quidem rationem actorum dignatus es literis consignatam censoribus exhibere; sed civium omnium tibi soli censes licere honorem per longa temporum spatia extrahere, ita ut neque rationem reddas neque plebiscitis pareas neque leges pensi facias, quarum alias tuum in codicem infers, alias expungis, eoque procedis dementiæ, ut tua ducas esse quæ sunt reipublicæ, quanquam servus es publicus. Vos itaque decet, judices, recordantes, et quibus ortus sit majoribus Nicomachus, et ea injuria vobis inferenda quam intulit, quam se immemorem vestri beneficii ingratumque præstiterit, eum punire, et quoniam unius cujusque criminis pœnas ab eo non repetiistis, nunc ob cuncta simul ulcisci.

2. Sed fortasse, judices, cum pro se afferre quo purgetur nihil poterit, tum in invidiam me adducere conabitur. Quod cum faciet, oro vos, judices, ut ei me criminanti fidem prius habere nolitis, quam si ego, copiam mei defendendi nactus, mendacia ejus purgare minus potuero. Quodsi ergo conabitur eadem de me ad vos quoque criminari, quæ coram senatu ausus est, me fuisse in numero Quadringentorum virorum, recogitate probrum hoc esse illis ita familiare atque protritum atque in neminem non ab iis jactari solitum, ut si omnes illi, quos hi aiunt in isto collegio fuisse, reapse fuissent, non jam quadringentorum sed plus mille virorum illud collegium fuisse necesse esset. Referunt enim hunc in numerum alios qui tempestate Quadringentorum adhuc pueri erant, alios peregre procul ab urbe agentes: verum, quo homines insontes vobis suspectos invisosque reddant, calumnias istiusmodi a se nefandum in modum confictas iis adspergunt. Ego vero tantum absum, ut in collegio Quadringentorum fuerim, ut ne in ter [aut quinquies] mille quidem collegium unquam fuerim cooptatus. At enim videte quæso loci mei iniquitatem et quam iniquo cum adversario commissus sim: privata si quapiam in re cum eo contracta certarem eaque in re maleficii eum admissi arguerem ita perspicue atque nunc hac publica in causa arguo, tam non videtur esse ferreus et impudens, ut per excusationum tam frigidarum ineptias absolvi sit postulaturus; jam vero in judicio versans de se habendo super re ad rempublicam pertinente, videtur opinari, nullas se pœnas dare oportere, dummodo me accusaverit.

3. Rem porro mirandam puto Nicomachum, qui censeat vos debere

aliis minora delinquentibus succensere in eosque animadvertere, eundem postulare ut vos sibi ignoscatis, a quo rempublicam gravissimis læsam injuriis pessimisque fraudibus innexam esse confido me planum facturum. Audite ergo nulla formidine, judices: accusatores enim hoc genere accusationis utentes admitti atque probari par est, cum reos insectantur huic reo similes. Hi nempe, cum libertatem plebis ipsi suis manibus lacerassent, nunc se studiosos ferunt hujus a se labefactatæ libertatis; quorum e numero Nicomachum hunc esse, vel uno vobis hoc documento constabit. Amissa classe, cum de mutanda reipublicæ forma deliberaretur, objurgabat Cleopho senatum, aiens eum conspirasse atque coisse ad machinandam reip. perniciem et consilia reip. dare haud saluberrima. Ibi Satyrus Cephisiensis, quippe tum senator, senatui fiebat auctor, ut Cleophontem in carcerem abduci juberet, postmodum judicio tradendum. Senatores reliqui, sublatum cupientes Cleophontem, metu ne judicium non mortis ei pœnam sed aliam quampiam mitiorem irrogarret, persuadent huic Nicomacho ut legem proferret in hanc formulam, oportere senatum quoque judicio interesse unaque cum reliquis legitimis judicibus sententiam pronunciare. Ibi homo hic hominum omnium pessimus perspicuum atque controversiæ expers edidit documentum animi sui a libertate populari alieni atque factioni dediti, novis tum rebus atque dominationi paucorum studenti: eodem enim die demum, quo judicium in Cleophontem est habitum, legem illam protulit. Sunto, judices, per me licet, alia in Cleophonte haud probanda: hoc tamen in confesso est, turbatores illos, qui remp. labefactare tum contendebant, omnium civium hunc unum Cleophontem maxime de medio tollere studuisse, Satyrumque atque Chremonem, qui Trigintatyrannorum teterrimi erant, non eo accusasse quod majestatem vestram a Cleophonte læsam existimarent, sed quod sperarent, ubi eum sustulissent, neminem fore qui ipsos prohiberet mala vobis injungere. Quod ut consequerentur, malis artibus per hanc legem a Nicomacho tum prolatam perfecerunt. Videtur utique Cleopho, judices, vestrum nonnullis civis malus fuisse: at hoc tamen rursus vos cogitare par est, quanquam a Trigintatyrannis haud pauci mali cives perempti sint, vos tamen tyrannis ob hos ipsos malos cives, non minus quam ob bonos, interemptos succensere, quia tyranni eos, non in maleficiorum pœnam, sed ad ultioni privatæ satisfaciendum, ob privatas eorum cum ipsis simultates, qui secum non facerent, sed cum diversa factione, sustulerint. Ad hoc igitur caput accusationis refutandum cum accesserit Nicomachus, hoc unum modo vos meminisse velim, legem illam de qua queror ab eo fuisse isto prolatam temporis articulo quo reipublicæ forma fuit mutata, in eorumque gratiam qui libertatem eversum ibant, in causaque fuisse, proferenda illa lege ab ipso conficta, ut una cum legitimis judicibus ad judicandum de Cleophonte præter

morem sederet is senatus in quo Satyrus et Chremon plurimum valebant, Strombichides autem et Calliades aliique multi viri fortes atque boni perierunt.

4. Mentionem hujus loci fecissem nullam, nisi intelligerem, Nicomachum hac excusatione, injusta quidem illa atque ementita, conari severitatem vestri judicii subterfugere, quod plebis sit studiosus. Cujus suæ erga vos voluntatis argumento utetur hoc, quod exsilium vobiscum participarit. Ego vero haud paucos demonstrare atque nominatim edere possim, qui, quamvis operam tyrannis ad evertendam remp. navassent, nihilominus tamen ab ipsis alii morte affecti, alii in exsilium acti fuerunt, a dominationis certe consortio exclusi; quapropter haud convenit exsilii tolerationem ei prodesse, sed vos potius decet nullam ejus habere rationem neque ejus respectu peccatis Nicomachi ignoscere: nam ipse quoque in partem culpæ venit, et per ipsum pro parte ipsius virili factum est ut vobis esset in exsilium migrandum; ut autem ipsi domum redire liceret, hoc plebis vestræ contentioni debet. Præterea stultum et turpe sit, vos quidem gratiam ei habere rei quæ ipso invito et nolente evenit [reditus in patriam], ipsum vero pœnas dare nullas criminum ab ipso volente in vos commissorum.

5. Audio præterea Nicomachum hæc crepare, me impium esse qui religiones sacrorum tollam. Ego vero hac de re sic statuo. Leges super descriptione si tulissem, liceret quodammodo Nicomacho ista jactare: jam vero postulo eum legibus communibus et dudum fixis morem gerere. Miror enimvero ei, aienti me impium esse, qui tamen censeam sacra a kyrbibus atque stelis imperata fieri secundum pacta literarum monumentis consignata, in mentem non venisse totam hoc pacto civitatem a se accusari: vos enim hæc eadem decretis vestris sanxistis, quæ ego restaurari suasi. Porro si res, quarum ego factus sum auctor, tibi graves atque indignæ videntur, quanto gravius atque scelestius illorum videbitur facinus, qui sacra fecerunt solummodo e præscripto kyrbium. Atqui de pietate, judices, non a Nicomacho vos discere quæ conveniant decet, sed e factis judicare. Majores nempe vestri, tametsi sacra nulla faciebant alia quam a kyrbibus præscripta, civitatem tamen hanc vobis tradiderunt Græcarum omnium amplissimam atque fortunatissimam: quare convenit, vos eadem sacra, easdem cærimonias, tueri, si nullam aliam ob causam, saltim ob felicitatem fortunæ quæ illorum sacrorum exercitationem consecuta est. Ecqui alius esse quis possit religiosior atque pietatis erga deos observantior quam ego sum, qui censeam sacra esse facienda primum e ritu patrio, deinde ea quæ civitati prosunt omnium maxime, tum quæ populus scivit, denique in quæ faciendis sumptibus vectigalia publica sufficiunt? Tu autem contra fecisti, Nicomache: nam in descriptione sacrorum

a te condita atque exhibita cum sacra indixeris multo plura quam vetustis a legibus imperata sunt, factum ex eo est, ut vectigalia, in hæc nova sacra te auctore inchoata cum insumantur, ad illa vetusta et patria minus sufficiant. Ne longe abeam, anno superiori ob defectum pecuniæ facta non sunt sacra eorum e numero quæ a kyrbibus imperata sunt, et in quæ sumptus trium talentorum fuisset faciendus. Occurri nequit reditus publicos haud suffecisse: suffecissent utique in sacra antiquo patrio ritu sancita, nisi Nicomachus hic nova sacra descripsisset, in quæ plus quam sex talenta impendi debent, et non modo suffecissent reditus, sed etiam superfuisset adhuc ærario. Quæ aio, testibus ea confirmata dabo.

TESTES.

6. Reputate vobiscum, judices, sacra si faciamus secundum pacta conventa tum literis consignata atque jurejurando confirmata cum populus ab exsilio domum rediret, omnia sacra fieri posse vetusto ritu patrio tradita: sin autem secundum edictum harum stelarum quas hic Nicomachus fixit, multa intercidere atque omitti debere. Et nihilominus tamen ambit hic sacrilegus domos, circumcursitat per stationes, ubique jactans, se leges conscripsisse de sacris faciendis, non parsimoniæ quidem, et pietati tamen vestræ, convenientes; quæ si vobis leges minus arrideant, jubet eas rursus expungi: et ejusmodi offuciis sperat se vobis persuasurum, ut credatis neganti quicquam in vos peccasse, tametsi civitatem, ut sumptum duodecim talentis majorem quam oportebat hoc biennio faceret, induxit, et, qua est audacia, quotannis senis talentis ærarium quasi mulctare sustinuit; quid enim aliud fecisse dicendus erit is, qui leges de sacris tulit eas, quæ leges si obtinebunt, ærario sena quotannis talenta erunt impendenda plus quam oportebat? idque tam importuna et dura tempestate, qua res pecuniaria tam arcta est, videns, ærarium exhaustum et exinanitum, Lacedæmonios minantes ni debita ipsis tot talenta dependamus, Bœotos autem corporaque tum serva tum libera et jumenta armentaque nostra et plaustra et instrumentum omne rusticum ex agris nostris agentes, ferentes, secum retinentes pro arrha quasi luitionis duorum talentorum quæ ipsis debemus neque reluere valemus; videns denique navalia et mœnia nostra ob penuriam ærarii in ruinas dilabentia; qui porro probe nosset senatum rebus identidem presidentem, si satis sit unde sumptus in res exsecutu et provisu necessarias faciat, nulla in re delinquere, sin autem enervatus atque subsidiis destitutus sit, facere non posse quominus causas iniquas et turpes, titulo denunciationis ad se delatas, recipiat, civiumque innocentium bona confiscet, et in potestate sit oratorum pessima quæque suadentium. Quapropter oportet vos, judices, non senatoribus succensere identidem remp. administrantibus, sed his qui ad ejusmodi incitas et penurias rei pecuniariæ remp. deprimunt. Attendunt nunc exitumque hujus judicii præstolantur fures peculio vestro insidiantes, quibus effusam licentiam impunitatemque dabitis vos compilandi, nisi Nicomachum puniveritis: sin autem condemnato extremas quasque pœnas irrogabitis, quo calculo Nicomachum condemnabitis, eodem reliquos quoque corrigetiselioremque ad frugem revocabitis; edetisque documentum, unde alii discant neque expedire sibi neque licere in vos delinquere, non infacundos castigantes sed disertos et linguæ potentes. Ecquis jam unus omnium civium ad pœnas vobis dandum meritas hoc Nicomacho est accommodatior? quis de patria minus est bene meritus? quis eam sæpius atque gravius læsit? quis, creatus a vobis juris vestri civilisque et sacri digestor atque conscriptor, utrumque illud jus ita corrupit atque Nicomachus? Recordamini, quam multi, vestri qui cives nati essent, ob peculatum morte sint mulctati. Læserunt hi quidem vos proculdubio, sed hactenus solummodo quod detrimento vos affecerunt quasi momentaneo, ad id solummodo breve tempus quo rem vestram minuerunt: hi autem, Nicomachus cum consortibus, qui leges atque cærimonias vestras describere jussi, eas temerant, ad id faciendum largitionibus empti, remp. in omne futurum tempus carpunt et labefactant.

7. Ecqua tandem vos de causa, eccujus memores virtutis ab eo demonstratæ, Nicomachum absolvatis? Num quod vir fortis atque strenuus sit multisque prœliis terraque marique interfuerit? Atqui, quo tempore vos cum discrimine capitum vestrorum in navibus hinc fugientes in exsilium ibatis, hic manens in urbe Solonis leges vitiabat atque confodiebat. An, quod de suo largiter atque magnifice in vos impenderit multasque contributiones contulerit? Atqui non modo nil contulit, sed contra peculium vestrum expilavit. Verumtamen ob majorem famam et virtutem? Profecto jam sæpe quibusdam hoc nomine ignovistis: hunc autem, sui quidem causa morte mulctari, majorum vero sub corona vænire oportebat. Attamen, si nunc ei veniam dederitis atque peperceritis, gratiam vobis imposterum rebus ipsis reddet animumque memorem declarabit? Is ne? qui ne priorum quidem ornamentorum a vobis in se collatorum meminit; quanquam e servo civis beneficio vestro factus, et e mendico dives, et e commentariensi secundi ordinis legislator. Id quod etiam jure merito vobis vitio vertatur, qui ab exemplo majorum vestrorum hac in re desciveritis: majores vestri delectu suo sibi legislatores constituebant Solonem et Themistoclem et Periclem, existimantes latoribus legum leges ipsas similes esse futuras; vos autem Tisamenum Mechanionis filium et Nicomachum, aliosque iis similes homines nescio quos subscribas, huic legum conscribendarum negotio præfecistis; et magistratus quidem vestros ab illis contaminari atque corrumpi suspicamini, ipsi vos autem illis fiditis. Quod turpissimum, quod cum eidem magistratui eundem pro

commentariensi bis famulari haud licet, summas autem res quam diutissime hos agere atque versare arbitraria cum potestate sinitis. Denique ei Nicomacho describendas leges atque cærimonias vestras mandastis, cui ne cum civitate quidem quicquam commune est ob patris ignobilitatem: de quo totum populum judicium capitale agere oportebat, is jura vestra libertatemque jugulavit; de quo ut inter vos constaret, factis ipse suis operam dedit. Horum cœptorum vos nunc tandem aliquando pœniteto: incipite tandem aliquando injurias nolle animo æquo perferre eorum qui identidem sunt in civitate turpissimi; neque committite, ut quos privatis in circulis objurgatis atque traducitis, eos publice punire cum possitis, tamen absolvatis.

8. Hæc hactenus. Juvat nunc adhuc paucis quoque vos admonere de iis, qui Nicomachum exorando liberare studebunt. Parati nempe quidam sunt e numero amicorum ejus, nec non eorum qui in rep. versantur, pro eo deprecari: quorum ego nonnullos decere magis arbitror, ut facinora ipsi sua purgent, quam ut pro aliis maleficis deprecationem apud vos interponant. Grave mihi, judices, hoc quoque videtur neque ferendum, hos a Nicomacho quidem, qui unus esset nullaque vestra læsus injuria, contendere ut noxias suas a rep. removeret nil curasse; vobis autem, tot numero qui sitis et ab eo gravissime læsi, laborare ut persuadeant haud decere pœnas a reo repeti. Oportet itaque, quod ab hujus amicis conferri videtis studium ad amicum servandum, id idem a vobis conferri ad inimicos vestros puniendum, bene gnaris, si fures ærarii vestri majestatisque vestræ latrones pro meritis castigaveritis, hos ipsos eorum patronos primos fore qui vos fateantur viros fortes atque strenuos esse. Cogitate, neque Nicomachum, neque deprecatorum ejus quenquam tot ornamenta in remp. contulisse, atque hic unus Nicomachus ei vulnera imposuit; quapropter multo magis vobis convenit hunc punire, quam illis huic subvenire. Ignorare vos quoque nolim, judices, qua cum spe deprecatores Nicomachi hoc ingressi sint tribunal: sperant vos minus constantes in dignitate vestræ personæ tuenda fore, quam nos in nostræ fuimus; nullam non nobis admoverunt persuadendi machinam, tametsi frustra, ut accusationem hanc omitteremus; jam vestrum in conspectum prodierunt periculum facturi, possintne auctoritate, gratia, precibus judicium flectere, sperantesque fore, ut imponendo vobis licentiam adipiscantur imposterum quicquid volent impune agendi. Nos quidem flectere non poterant: estote itaque vos quoque constantes. Non ante judicium solummodo declarandus vobis est, id quod facitis, animus maleficis infestus, sed in ipso quoque judicio, atque id multo potius, castigandi sunt audaces legislaturam vestram funditus tollentes: quod cum fiet, tum demum nulla non pars reip. recte et ad præscriptum legum gubernabitur.

LYSIÆ
CONTRA PHILONEM
DE PROBATIONE
ORATIO.

---

1. Haud ego equidem, senatores, sperabam unquam futurum ut Philon hic eo excederet audaciæ, ut probationis ergo copiam sui vobis faceret: verum, quia non una in re sola se jactavit ejus audacia sed in permultis, egoque hoc in tribunal ingressus sum jurejurando dicto, me vobis auctorem futurum optimorum quorumque consiliorum, quo in jurejurando hæc quoque inest clausula, ut, qui jus illud jurandum dicit, is spondeat a se denunciandum Si quem norit inter senatus candidatos sorte designatos eo ordine indignum, feram me nunc hujus Philonis accusatorem, nullam meam cum eo privatam exsequens simultatem, neque ad levitatem et fidentiam sublatus a nescio qua conscientia facultatis et usus in dicendo coram vobis, sed multitudine delictorum ejus fidens, dignumque me censens religioni jurisjurandi a me dicti me inhærescere. Intelligetis quidem copias, quibus ad illum accusandum ego utar, multum concedere copiis his, quibus ille fretus flagitiosum se ferre ausus est: verumtamen etsi in accusatione a facundia memoriaque destituar, non id ei ideo debet prodesse; sed potius, quæ ego, quamvis pauca, perspicue et quoad satis erit docuero, ex iis eum reprobari convenit. Dicam enim sic, ut cum facinorum ab eo commissorum ignoratio mea factura sit, ut multitudinem gravitatemque rerum dicendarum minus videar assecutus fuisse, tum rursus tamen satis dixisse videar ad declarandam hujus improbitatem, quæ tanta est et tam abnormis, ut quamvis pauca specimina satis universam prodant. Sed et vestrum si qui sunt eloquentia valentiores quam ego sum, eos rogo, ut delicta Philonis oratione exaggerare velint et a me præteritis ea quæ ipsi norint crimina ejus addere: neque enim e solis a me dicendis spectari mores ejus convenit.

2. Nego itaque fas esse senatui de rebus fortunisque vestris deliberaturo quenquam interesse, qui non, præterquam quod civis natus sit, etiam civis esse bona fide studeat atque contendat. Ejus-

modi enim animo qui prædìti sunt, eorum permagnum interest rectene an secus habeant reip. fortunæ, propterea quod existimant oportere se perinde damna ejus atque emolumenta participare. Nam qui, nati cum sint cives, eo tamen sunt animo, ut ubicunque bene sibi sit copiarumque ad vitam commode degendam satis et super sit, ibi patriam esse autument, hos constat, transmissa boni communis cura, in privata sua commoda esse incubituros, quippe quibus non in civitate sed in fortunis suis sita sit patria. Planum itaque faciam hunc Philonem securitati suæ diligentius quam patriæ periclitanti prospexisse, satiusque duxisse salvas habere fortunas suas in tutoque ætatem degere quam periculis pari cum aliis civibus contentione obeundis remp. salvam præstare. Cui cum sæva illa clades contingeret — cujus ego cladis mentionem hactenus faciam, quatenus rerum narrandarum ordo et natura necessitatem mihi imponet eam perstringendi —, Philon hic, una cum reliquis civibus a Trigintatyrannis e civitate proscriptus, aliquantisper rure consedit; cum autem illi a Phyla in Piræeum redissent, civesque nostri non Attico solummodo ex agro verum etiam ex omni circa regione finitima coissent, omnes et singuli quam possent operam ad succurrendum laboranti patriæ conferentes; quid ibi Philon hic? contra quam alii omnes, convasatis quæ ei hic erant alienam in ditionem se transtulit, Oropum habitatum concessit, ibi vectigal inquilinatus dependit, sub tutela patroni vixit; malebat nempe apud illos inquilinum agere, quam apud vos civem pari vobiscum jure utentem. Neque, quod constat civium nonnullos fecisse, animum partesque cum fortuna mutavit: nonnulli nempe, videntes Phylæis illis conatus prospere succedere, a tyrannorum partibus ad horum transibant; Philon autem ne harum quidem secundarum rerum communionem appetiit; rei bene prospereque jam peractæ supervenire, quam ei cum ageretur interesse, maluit; participare fructus laborum maluit, quam suo consilio suave opera patriam ornare atque relevare. Non rediit in Piræeum, neque locus ullus est in quo collocandi sui copiam vobis fecisset. Jam qui vos prodidit, quos videret prosperis rerum successibus florentes, quid ille fuisset ausurus, si vos secius atque vellem res gerentes vidisset?

3. Privatis quidem si qui constricti cladibus interesse periculis iis haud potuerunt, quibus resp. tum defuncta est, venia hi digni utique sint — ecquis enim ultro, dedita opera infelix sit? —, consulto autem qui commiserunt ut a laboribus vestris abessent, hi venia sunt arcendi: non enim a calamitatibus intercepti abfuerunt, sed mala fraude sua temporibus vestris insidiati. Ratus quidam est usuque universi generis humani constabilitus mos imprimis æquus et humanus, ut, duobus ejusdem criminis reis factis, offendamur

atque succenseamus ei maxime, qui quo minus committeretur cavere potuisset; pauperibus autem aut corpore invalidis parata est penes omnes venia, censentes, quicquid labantur, invitos eos labi. Philon ergo venia prorsus est indignus: nam neque corpus ei ad laborum patientiam molle et flaccidum est, id quod ipsi cernitis, neque copiis rei familiaris destituitur ut muneribus edendis parum sit idoneus, id quod ego mox planum atque testatum faciam. Qui ergo, ignavia torpens et malignitate quadam animi dolosus, ibi loci et in tantum prodesse patriæ cessavit quatenus prodesse poterat, quo quæso pacto poterit is facere quominus omnium vestrum odio et exsecratione obruatur? Verendum porro vobis non est, ne Philone reprobando civium reliquorum quenquam offendatis: non enim alteros, sed ambos [tam Piræenses, quam urbanos], ab eo proditos esse palam est; quapropter neque ab iis qui in urbe manserunt eum amari consentaneum est, quibus laborantibus ut subveniret in mentem ei non venit, neque rursus a Piræensibus, quibuscum reditum in patriam armis quærere nil curavit, idque cum, ut ait, civis esset. Sin tamen adhuc superest tertium aliquod civium genus, si fiat aliquando — quod dii vetent — ut genus hoc rerum potiatur, cum illo tum genere civium rempublicam gerere atque senatui interesse postulato, hoc suum de ipsis meritum allegans, quod causam ipsorum amplexus esset.

4. Quo itaque certi sitis Philonem apud Oropum sub tutela patroni incoluisse fortunasque ei satis amplas lautasque esse et neque urbanis eum neque Piræensibus præsto fuisse, audite hos qui testimonio suo fidem a me dictis adstruent.

TESTES.

Relinquitur ergo ut causetur, per interventum valetudinis negatum quidem sibi fuisse Piræensibus succurrere, verumtamen de suo sponte contulisse unde paupertas plebis vestræ sublevaretur, aut municipalium quosdam instruxisse, quemadmodum civium vestrorum alii quoque haud pauci fecerunt, si qui per corporum infirmitatem ipsi militia fungi nequirent. Ego vero ei hoc quoque mendacium eripiam, quo vos eo circumvenire ne possit; quoniam mihi postmodum non licebit ejus arguendi causa huc ad vos progredi. Cita tu mihi Diotimum Archarnensem una cum reliquis qui delecti cum Diotimo fuerunt, ut municipales armis instruerent ære collato comparatis.

TESTIMONIA DIOTIMI ET COLLEGARUM.

5. Nihil itaque Philon reip. profuit: verum non modo in mentem ei non venit ut prodesse reipublicæ vellet in istiusmodi tempore atque in ista rerum perturbatione, sed etiam commisit ut e malis

vestris rem augeret; evectus enim Oropo, alias solus ipse, alias cum globo quem ducebat hominum improborum, qui clades vestras lautam sibi atque quæstuosam ducerent provinciam, persultans agros vestros, si quos in cives vestros incurreret annis graves, in municipiis relictos, in re familiari perquam curta, qua carere ad vitam sustentandam nullo modo possent, per ætatem haud valentes vobis opitulari, cum animis vestri essent studiosissimi, hos igitur Philon fortunis spoliabat, majoris faciens mediocritatem fructus quem ex eorum spoliis percipiebat, quam laudem innocentiæ atque continentiæ erga eos, qui nunc, quo minus in eo suas cuncti exsequantur injurias, eadem ab ipsa causa impediuntur, ob quam tum quoque vobis succurrere cum vellent non poterant. Verum cavendum vobis est, ut eorum infirmitas eadem ne bis Philoni provincia fiat. Jam semel fortunis eos omnibus denudavit: nunc iterum ex eorum damnis lucrum aufferat, si fiat, quod vos minime committetis, ut vos Philonem ideo probetis, quod illi cuncti a senio et valetudine constricti hic adesse et de hoste suo queri eumque suo premere testimonio non possunt; verum, etiamsi vel unus modo illorum tum ab hoc Philone vexatorum in judicio adsit, satis hoc magnum judicate argumentum veritatis, et hunc Philonem odio quam fieri poterit maximo insectamini, qui expilare sustinuerit eos, quibus alii miserti paupertatis de suo largiri soliti sint. Cita tu mihi testes.

TESTES.

6. Porro causam video nullam, cur vos oporteat hoc de Philone secius statuere, atque ipsi ejus necessarii, quos consentaneum est eum optime nosse, statuerunt; erga quos ita se gessit immanem atque belluinum, ut, etiamsi aliud nihil deliquisset, vel sola hæc ejus immanitas vos eum reprobare sit coactura. Omittam, quæ mater adhuc superstes de eo questa est: at in exitu vitæ quæ egit, ea sunt ejusmodi, ut facile vobis sit illinc colligere qualis erga matrem fuerit. Dubitans enim illa cadaver suum filio credere, tres minas in funus suum erogandas Antiphani moribunda tradidit, cum quo nulla ipsi necessitudo erat. Norat ergo filium cupiditate captum, contempta sanguinis arctissima necessitudine, ipsos extremos honores sibi esse denegaturum. Atqui, si mater adeo, quanquam matres ita natura factæ sunt, ut a liberis quas accipiunt injurias, eas plerumque tolerent, et rursus beneficiis cultæ nil admodum magnum atque præclarum se ferre putent, quia, quicquid sit, benevolentia id magis atque caritate quam veritate rei censetur; quod si ergo mater hunc vel e cadavere suo compendium facturum suspicata est, quid vos oportet de eo arbitrari? quem ei erga vos animum esse? Nam erga necessarios qui tam immanis tam sordidus tam turpis lucri avidus est, ecqui is erga alios erit? Vera autem ut vobis constet hæc quoque esse, audite ex ipso Antiphane, eo qui tres illas minas a moriente tulit mortuæque funus curavit.

TESTIS.

7. Ecquid igitur vos tandem spectantes hunc probabitis? utrum, quod nil deliquerit? Atqui patriam gravissime læsit. An, quod spes est fore ut olim aliquando resipiscat? Frugi homo prius esse studeto præclareque de patria meretor, tum demum candidatum se ordinis senatorii ferto, quum rebus testatum fecerit, tantum a se decorum esse in patriam collatum quantum constat ei vulnerum ab isto inflictum esse. Consultius enim apud omnes habetur gratiam demereri potius, quam promereri. Grave mihi quidem indignumque videtur, si peccatorum jam commissorum pœnas nullas det, beneficiorum autem, quæ in vos olim aliquando se collaturum ait, jam nunc præsentia ei præmia tribuatis. Sed fortassean ideo Philonem probabitis, quo cives vobis meliores virtutisque studentiores imposterum fiant, videntes, perinde omnes honoribus affici? Imo vero periculum est, ne boni, videntes in petitione honorum pari se loco cum malis haberi, desinant honestati operam dare, quod existiment, qui malis honores conferre nil dubitent, eosdem bonorum quoque esse solere immemores. Est hoc quoque meditatione vestra dignum, judices: castellum si quod navemve prodidisset quis aut castra, cum parte civium, extremis eum pœnis afficeretis; hic autem universæ civitatis proditor factus, ea tamen fiducia eaque cum spe vestrum in conspectum prodiit, ut constet eum immunitatis a pœnis certum esse. Quid? quod proditionis adeo præmium sperat se ablaturum honorem ordinis senatorii! Atqui, libertatem qui tam palam prodiderit atque hic fecit, ei non de honore petendo sed de servitute certandum apud vos erit, et de proscriptione bonorum omnium, unde extremam ad paupertatem delabatur.

8. Verum hæc eum jactare audio, nefas si esset ejusmodi in tempore patriæ deesse, legislatorem haud videri fuisse commissurum ut ea de re legem nullam ferret, qui, quas alias res vetitas voluisset, de iis diserte cavisset legibus singularibus. Sperat nempe vos tam tardos fore, ut hoc quod obvium est minus intelligatis, ob sceleris magnitudinem a legislatore præteritum id fuisse. Eccui enim aut oratori aut judici venisset in mentem, ut suspicaretur fore civium quemquam audaciæ tam projectæ ut tantum in se facinus admitteret? Hujusmodi enim si quid iis suboluisset suspicari, tam stulti et tam segnes profecto non fuissent, ut hoc de scelere cavere oblivviscerentur. Ordinis militaris de desertore, velut de magni sceleris reo, et ejusmodi quidem in bellis, ubi non salus patriæ in periculo

versatur sed ipsa patria alios in periculum conjicit, leges cum ferrent quibus ei severæ pœnæ constituuntur; ferre de eo, qui patriam ipsam periclitantem deseruerit, insuper habituri fuisse videntur? Nequaquam: tulissent enimvero, si unquam futurum suspicati fuissent, ut exsisteret qui tale quid auderet. Ecquis non vos, et meritos quidem, reprehendat, si, postquam inquilinorum eos qui plebi subvenissent tametsi nulla lege tenerentur id facere, honorassetis, et modis quidem hac civitate dignis; jam nolletis hunc Philonem punire, qui, quam debuerat tueri civitatem, eam civis officii immemor prodidit? punire, inquam, si non alia quapiam graviore pœna, saltim infamia in qua jam hæret?

9. Existimate vobiscum, qua tandem de causa bene de republica meritos honoretis, malos autem contemnatis atque abjiciatis; quod utrumque a majoribus ita est institutum eorumque exemplis confirmatum atque pro lege tuenda vobis traditum, non præteritorum magis gratia quam postventurorum, ut civium injiceretur animis ardor eas artes discendi easque copias rerum sibi comparandi, ea denique studia exercendi, quorum assidua meditatione tandem consequerentur hoc, ut boni fortesque viri, non fortuito nati, sed opera dedita facti haberentur; mali autem turpesque non modo non consulto, sed ne fortuito quidem essent, et a flagitiis sese quoquo modo abstinerent. Philonem porro cogitate non ea de se prodidisse, quæ spem faciant, fore ut boni atque idonei senatoris partes impleat. Senatores honorem capessentes jurejurando obstringuntur. Ecquod autem jusjurandum videatur ille sibi religioni ducturus violare, qui deos patrios prodidit? Id enim egit, et futurum fuisset, si omnes eundem atque ille animum habuissent idemque essent exemplum secuti. Ecquod ille sit bonum atque reip. salutare capturus consilium, qui patriam ne servare quidem atque a servitute vindicare sustinuerit? quænam ille reip. arcana silentii fide tecta et clausa servet, qui ne publice quidem a legibus atque magistratibus indicta atque denunciata exsequenda sibi duxerit? Qui ne postremus quidem ad communionem laborum atque discriminum vestrorum accesserit, qui conveniat, eum in honoribus, iisque tantis, conferendis præhaberi iis ipsis, quorum laboribus a vestris cervicibus depulsa est servitus et res tam præclaræ gestæ? Dirum utique sit atque detestabile, qui tanti vos omnes non fecerit, eum a vobis tanti fieri ut eum ordine vestro amplissimo dignum in censura morum declaretis.

10. Sed video quosdam, quorum satis mirari non possum dementiam. Hi parati Philoni, cujus studiosi et advocati sunt, succurrere, huc prodierunt eo cum proposito, ut amicum a vobis deprecentur, quem extorquere mihi precibus non potuerunt neque me flectere ut ab accusatione desisterem: hi vos rogabunt, ut amicum sibi condonetis; tum temporis autem, cum discrimina vobis impenderent atrocissima et resp. ipsa sui præmium in medio jaceret raptori cuique obnoxia, neque jam de honorum petitione sed ipsa de libertate ageretur, tum hi Philonem non rogarunt, ut vellet vobisque et universæ reip. succurrere, patriamque ut nollet eo cum senatu prodere, in quo sedendi jus et facultatem nunc ambit, quanquam titulus ei nullus est hunc honorem petendi neque jus fructum aliis præripiendi quorum sudore partus est. Solus omnium non habebit quod ægre ferat, repulsam a vobis, senatores, aufferens: non enim vos eum nunc aspernabimini, sed ipse suis semet manibus hoc honore tum spoliavit, cum sese dignum non judicavit pro eo senatu, cujus ad sortitionem nunc tam studiose venit, in acie vobiscum stans dimicare.

11. Satis hæc mihi dicta arbitror esse, quanquam multa præterii, confidens, vos, etiamsi hæc prætermiserim; tamen sponte vestra sententiam æquam reique publicæ salutarem esse laturos. Nam ad dignoscendum, quinam ad ordinem amplissimum admittendi sint, non aliunde vobis sunt quam e conscientia vestra documenta repetenda: recordamini, quales vos erga remp. cum essetis, eum in ordinem cooptari meruistis. Hujus quidem Philonis studia exempla sunt incivilia et ab omni popularis gubernationis forma abhorrentia.

LYSIÆ
CONTRA DIOGITONEM
ORATIO.

1. Summa nisi res ageretur, judices, et ejusmodi ut in ejus discrimine pupillorum horum, quorum causam dicendam recepi, sive salus sive exitium libretur, nunquam sivissem hos in conspectum vestrum prodire, contentionem cum necessariis rem esse ducens inprimis turpem atque abominabilem, prætereaque certus, ita vos rixositatem exosos esse, ut non cupidos solummodo rapacesque contemnatis et in numero sceleratorum habeatis, sed illos adeo ipsos quoque vilipendatis et in hominibus nauci numeretis, si qui, a necessariis bonorum parte quadam fraudati, fraudem hanc intolerantius ferant: verum hi pupilli magnis, o judices, permagnis facultatibus, et cunctis adeo fortunis exuti sunt atque detrimentis irreparabilibus affecti ab iis ipsis, a quibus par erat non solummodo non proficisci neque exspectari ejusmodi injuriam, sed etiam aliunde oblatam propulsari, id si fecissent quod eorum personas decebat; ad me receptum itaque cum habuissent hi, quorum soror penes me domi est, facere non potui quominus agendam eorum causam susciperem: uxor enim mea, quæ ut modo dixi horum soror est, Diogitonis hujus quem accuso e fratre neptis est. Conatus ego contentionem amica compositione dirimere, utraque cum parte multis cum egissem, et ut ex æquo et bono inter se deciderent hortatus essem, majoremque in modum contendissem, effeci tandem ut ambæ partes privato amicorum arbitrio rem permittere haud recusarent; magni enim referre autumabam, a me caveri, ut res ultra necessariorum atque familiarium conscientiam ne emanaret: verum enimvero, quæ Diogitonis fraude pupillis erepta esse atque intercepta penes eum retineri, tam perspicuis convincebatur documentis ut ipse nequiret infitiari, neque a se impetrare neque nostris obtestationibus adduci potuit Diogiton ut super iis in amicorum auctoritate esse vellet, sed conditionum æquitati viam juris in foro petendi prætulit maluitque nullum non genus actionum forensium experiri modo reus fieri, modo accusatoris personam gerere, sed causas inanes et commentitias in forum deferentis, extrema quæque adeo discrimina adire famæque bonorumque amittendorum, quam ut jus et fas præstando hujus accusationis molestia litiumque cum nepotibus exercendarum nexibus expediretur. Quod si ergo planum vobis fecero, judices, avum horum

puerorum Diogitonem eorum tutelam flagitiosius atque crudelius gessisse, patrimoniumque ipsorum furiosiore cum cupiditate concerpsisse quam ullus alius unquam tutor pupilli cujusquam hac in civitate fecit, tametsi cum pupillo nulla sanguinis necessitudine copulatus, rogo vos, judices, ut tum, quatenus jus et fas sinet, his pueris subveniatis: sin autem, quod recepi demonstraturum, id minus demonstravero, nil intercedo, quominus vos illique credatis temere quicquid volet jactanti, et nos posthac in numero improborum habeatis. Sed, quo rem teneatis, a principio inde repetenda videtur: vos mihi docere conanti aures præbete, judices, propitias.

2. Fratres erant Diodotus et Diogiton, iisdem sati parentibus, concordes inter se, nam hereditatem ita cernebant, ut nummis præsentibus una cum supellectile et mundo ex æquo divisis, fundos et reliqua bona immobilia communia possiderent. Tum Diodotus negotiationi animum adjecit, unde facto splendido quæstu cum crevisset opibus, a Diogitone persuasus filiam ejus domum ducit, quæ Diogitoni tum erat unica; ex eaque suscepit par liberorum et filiam quæ mea est uxor. Aliquanto tempore post accidit, ut copiæ navales cum Thrasyllo gravis armaturæ magistro nescio quo essent ablegandæ: illa in militia scriptus inter alios Diodotus, stans in procinctu, uxorem quæ eadem ipsi e fratre neptis erat arcessit, unaque uxoris patrem, qui idem et socer Diodoti et frater germanus erat avusque liberorum a Diodoto ex hac uxore susceptorum, existimans propter tam arctas tam multiplicesque necessitudines haud decere tutorem liberis alium præterquam Diogitonem a se constitui; Diogitoni itaque una cum tabulis testamenti a se conscripti in manus dedit Diodotus ejusque fidei commisit argenti quinque talenta; obligationes quoque, seu syngraphas, ad valorem septem talentorum cum quadraginta minis fœnore nautico creditorum ei monstravit, nec non aliam syngrapham de duabus mille drachmis in Cherrhoneso elocatis. Quo facto, ei præcepta reliquit hæc, si quid humani sibi contingeret ut hoc ex itinere domum redire haud liceret, ut tum Diogiton uxorem cui visum esset nuptui collocaret, addito in dotem talento his de nummis demendo, contributo insuper omni mundo muliebri et supellectile domestica, quam teneret ea diæta in qua plerumque una esse cum uxore atque cubare consuevisset: filia ubi nubilis facta nuptui daretur, ut ei tum in dotem talentum adderetur. Præterea, quo uxor una cum liberis, absente se, haberent unde alerentur, donec aut rediret ab illa expeditione aut excessus sui fama haud dubia ad eos perferretur, in manus dedit uxori viginti minas in argento et præterea triginta stateras aureos Cyzicenos. Quibus ad hunc modum constitutis domique relictis exemplis [seu copiis] illarum rerum a se sic constitutarum, exiit cum Thrasyllo in castra; unde non rediit, Ephesi fato defunctus.

3. Cujus rei certior factus Diogiton excessum illum fratris filiam celavit, et syngraphas quas Diodotus discedens penes uxorem sigillo suo reliquerat obsignatas ab ea auffert, causatus, illis opus sibi esse ad summas æris redigendas fœnore nautico crediti, quod æs a debitoribus redigere non posset nisi syngraphas iis suas redderet. Tandem aliquando, diu post mortem Diodoti uxori liberisque aperit, et sic facta ei sunt justa: primo inde anno uxor et liberi Diodoti in Piræeo commorabantur [in domo, quæ Diodoti fuerat propria]; ibi enim ille copias rerum reliquerat omnium ad victum cultumque necessariarum: his autem deficientibus avus nepotes in urbem remittebat [conductis in ædibus habitatum], eorumque matrem nuptui collocabat, in dotem addens quinquaginta minas, hoc est decem minis minus quam prior maritus ipsi delegaverat. Octavo anno post liberorum natu maximus, puber factus, examine tolerato, ad usum juris civilis tutelamque sui admissus est; quo facto Diogiton eum cum altero fratre ad se arcessitum hujusmodi oratione compellavit: pater vester, ait, hinc proficiscens, viginti minas cum triginta stateribus penes me reliquit. Ego ergo vos adhuc quidem de meo magnis impendiis alui, donec mihi fuit unde erogarem, pensi haud faciens, cujo de peculio insumeretur; nunc autem ipsemet ego egeo: tu ergo, quandoquidem examine peracto vir factus es, quære tute tibimet unde necessaria imposterum habeas.

4. His auditis illi perculsi atque flentes ad matrem pergebant ire, inde cum ipsa ad me, miserabilem in modum consternati lamentantesque quod nunc demum intelligerent se patrimonio prorsus eversos, atque me obtestantes ne se paterer inulto fortunis a patre relictis omnibus denudatos ad extremam paupertatem decidisse, indignamque passos contumeliam ab iis quos omnium minime deceret tam detestabilia fraudis crudelitatisque in se exempla statuere; sed ipsis subvenirem, tam sororis suæ causa quæ mea uxor est, quam ipsorummet. Finem haud inveniam, si luctus et lamentorum enarrare velim acerbitatem, quibus tum domus mea resonabat. Denique mater puerorum me rogare supplex, ut patrem ipsius cum amicis domi meæ colloquio committerem; quo posset (ipsius verba refero), quamquam haud sueta inter viros verba facere, a magnitudine cladium suarum victa, questus suos omnes nostrum in sinum effundere. Adibam ego tum ad Hegemonem, qui Diogitonis hujus filiam [e secunda uxore susceptam] in matrimonio habet; nec non cum aliis amicis communibus agebam, poscens, ut Diogitonem adducerent, ut ad congressum descenderet in quo status rerum discuteretur. Quod recusans initio Diogiton, tandem tamen ab amicis coactus est facere.

5. Congressis itaque nobis, interrogabat Diogitonem filia, quonam animo auderet liberos suos his tractare modis; quorum tu

patruus, inquit, idemque avus es, cum frater sis ejus viri, e quo ego, filia tua, pater, hos peperi. Quod si hominum neminis te neque reverentia neque pudor tenebat, deorum certe te numen absterrere debebat: ille [Diodotus] hinc cum classe discedens, quinque talenta tuæ fidei commissa relinquebat; id quod ego jurejurando confirmare parata sum, quocunque postulabis in fano, jurans per caput horumque liberorum meorum quos utrinque adstare mihi juranti jubebo, et si quos adhuc alios hic uterus effundet. Quanquam ego tam pudoris atque religionis omnis oblita mulier non sum, neque tam pecuniarum amans et cupida, ut te, qui pater mihi es, denudare bonis tuis velim perjurio, cujus et reatus hisce meis liberis omnem vitam necessario sit amaram atque calamitosam redditurus, et cujus conscientia me ipsam cruciatura sit ex hac vita discedentem. Præter illa quinque talenta fidei ejus commissa, arguebat eum adhuc alia septem cum quadraginta minis a debitoribus redegisse, una cum fœnore eorum nautico. Et harum syngrapharum producebat autographa: nam in permutatione habitationis cum e Colytto in domicilium Phædri transmigraret habitatum, liberos suos (aiebat mea socrus) incidisse in pugillares temere abjectos, vel amissos, eosque ad se, matrem, retulisse. Præterea demonstrabat eum centum minas a debitoribus redegisse creditas in hypothecam terrestrem, fœnore solito, nec non viginti minas alias eadem conditione creditas, item supellectilem magni pretii ex ædibus Diodoti abstulisse: consuevisse quoque Diodoto adhuc superstite magnam vim frumenti quotannis e Cherrhoneso ad se advehi, cujus neque rem neque valorem illo exstincto tulissent. Tantam tu tecum habens vim pecuniarum a marito meo relictarum, ausus tamen es affirmare, liberorum horumce meorum patrem ipsis non reliquisse, nisi viginti minas cum triginta stateribus? quam summam æris cum maritus penes me reliquisset, ego, certior de ipsius excessu facta, tibi commisi. Tunc hosce, qui e filia tua tibi nati nepotes sunt, ausus es domo ejicere quam ipsis pater reliquerat, pannuciis obsitos, sordidatos, discalceatos, sine pedissequo, sine stragulis, sine veste, sine supellectile, quorum omnium pater ipsis lectissimam atque lautissimam copiam reliquerat? Jam liberos tuos e noverca mea natos nutris et educas in affluentia rerum omnium beatos; neque invideo, recte facis ita faciens, laudo factum et congratulor: at meos defraudas lædisque, quos inhonoros e domo sua ejecisti, et quantum in te est,

pauperrimos reddere laboras e locupletibus qui sunt natura et jure. Et talium tam turpium tibi facinorum conscius, tamen neque deos reformidas, neque tacitam oculorum meorum reprehensionem metuis? tam es impudens! quæ, cum filia tua sim, te novi tot et tam fœdis criminibus obnoxium; neque fratris meministi, sed nobis omnibus præfers bonorum per nefas partorum possessionem! Hujusmodi convitio aliisque multis similibus probris, quæ tacita prætereo, mulier in patrem invehebatur, quibus nos qui aderamus omnes mirifico et incredibili sensu tum indignationis tum commiserationis atque ægritudinis metusque commovebamur: modo enim in pueros intuentes nos subibat recordatio, quam splendidis e fortunis superioribus quam miserabilem ad egestatem decidissent, et cujus scelere; modo occurrebat quam indignum tutorem pater liberis reliquisset, indignum spe ipsius et nomine fratris ipsoque tutoris nomine; modo metus de sorte nostra liberorumque nostrorum atque miseratio subibat, quorumnam in dentes ungulasque luporum rapacium fortunæ nostræ et liberorum patrimonia essent aliquando fataliter deventura, nobis e rebus humanis exemptis, hoc tam aperto et memorabili documento certiores nos reddente, spectatæ fidei amicum, cui te tuaque tuto committas, repertu esse perquam difficilem; denique, judices, tanta nostros animos, quotquot congressui intereramus, obruebat procella consternationis, ut hiscere non possemus, sed taciti discederemus, lacrymis ora manantes, haud minus, quam illi ipsi, qui hac calamitate icti conciderant. Primo quidem adscendant testes.

TESTES.

6. Quare sobria mente, judices, rogo vos, ut rem quam agitis ponderetis, quid his pupillis, quid toti civitati, quid hujus denique personæ vestræ dignitati debeatis: injurias hi adolescentes acceperunt vestra commiseratione dignas: et interest salutis publicæ vestramque personam decet qui judices estis, ut severitate vestræ sententiæ ad omnes declaretis Diogitonem vobis odio et exsecratione bonorum omnium dignum videri; nam ejusmodi homines pacem publicam turbant, omnia suspicionibus et terroribus implentes. Totum genus humanum hic Diogiton suspicionibus expavefecit et inter se alios ab aliis abalienavit, ut neque adhuc vegeti neque animam extremam agitantes sciant cui confidant, neque majorem fiduciam in proximis consanguineis ponere possint quam in inimicis infestissimis. Videte modo quibus modis sese torserit ut laqueos convictionis effugeret: initio prorsus infitiabatur illas summas æris tulisse, tum obrutus vi veritatis, cum infitiari diutius

nequiret, tandem, o immanitatem cupiditatis et impudentiæ ad rapiendum atque mentiendum projectæ, aiebat, intra octennium in alimenta duorum marium uniusque puellæ impendisse octo talenta cum decem minis. Et, quia nullo modo tam enormis summæ rationem conficere poterat utcunque probabilem atque tolerabilem, eo excedebat furoris, ut in alimenta quotidiana horum trium liberorum quinos obolos imputaret: in calceos et in fullonem atque tonsorem non edidit impendia neque menstruatim neque annatim, sed universum octennii ambitum uno vocabulo complexus, in istiusmodi minutias illo toto tempore ait insumpsisse plus quam talentum argenti. In monumentum horum patri conditum ne quinque quidem atque viginti minas impendit: ut tamen gloriam magnificentiæ atque liberalitatis aufferret sine sumptu suo, quinquaginta minas ait in illud monumentum erogasse; quarum partem alteram dimidiam pupillis imputavit, alteram se contulisse jactat, sordidus idemque vanus. Licetne, judices, ad minutias descendere? Quidni liceat? et loco huic convenit, quo odium hominis sordesque atque cupiditas quanta sit, hoc liquidius perspiciatis. Agnum in Dionysia pro pupillis emptum sedecim drachmis æstimavit in ratione exhibita, quarum item partem dimidiam pueris imputavit, alteram sibi: rem enimvero indignam, de qua nos inprimis ira exarsimus. Credite mihi, judices, enormibus circumventi fraudibus solent leviculis illis et pæne ridendis furticulis non minus commoveri quam furtis illis grandioribus: nimis enim aperiunt atque denudant hæ minutæ fraudes cupidorum flagitiositatem. Reliquos in dies festos et sacra universe computabat in hos impensas quadraginta minas et plus etiam. Brevis ut sim, alias quamplurimas ejusmodi nugas rationi suæ assuerat, quo enormem illam summam æris consarcinaret, quod in hos ait insumpsisse, reapse autem furatus est; quasi a patre liberorum tutor esset constitutus, quo pupillis pro nummis et fundis literas in charta exaratas ipsosque ex opulentis mendicos redderet; et quo puberes facti, litium satis et super haberent super patrimonio cum tutore, qui idem avus quoque patruusque esset, exercendarum, quibus per omnem vitam districti obliviscerentur, inimicorum, si quos pater ipsis inimicos velut hereditate reliquisset, simultates in jure persequi. Atqui justus erga pupillos esse si voluisset, poterat alterutro modo et sibi multarum molestiarum otium facere et pupillorum augere patrimonium; geminum enim modum gerendæ tutelæ præscribunt leges tutoribus, sive valent opibus tutores sive minus: poterat universam substantiam pupillorum alicui redemptori mercede annua elocare, aut prædium emere, illisque e vectigalibus sive prædii sive locationis pupillos alere, excessuque nummorum sortem augere. Sic sine ulla ipsius molestia, facti essent pupilli tam divites, ut de divitiis cum ditissimis quibusque Atheniensium contendere

potuissent. Jam vero ita se gessit Diogiton, ut necesse sit suspicari, nunquam ei in mentem venisse de tempore olim aliquando venturo, quo rationem gestæ tutelæ reddere pupillisque de substantia satisfacere deberet, sed potius eum sperasse, fore ut salvam ipse teneret hanc prædam, interventuro nemine qui dentibus ipsius eam rursus eriperet: existimabat nempe, non pupillos hos, fratris filiæque liberos, ab ipsorum patre heredes patrimonii scriptos fuisse, sed suam cupiditatem atque insatiabilem scelerositatem.

7. Nondum omnia dixi, judices: superest adhuc cumulus improbitatis: arrigite aures. Una cum Alexide Aristodici fratre triremem ducebat cum postestate trierarchi: functionis hujus ut emolumenta perciperet sumptuum exsors, videte quam callide rem instruxerit: Alexidi trierarchatus collegæ minas ait duodequinquaginta mutuo credidisse; hujus æris partem dimidiam pupillis, ceu ex eorum patrimonio insumptam, in ratione tutelæ gestæ retulit, quasi eorum loco atque nomine trierarchatum gessisset, cum jus nostrum civile non modo pupillos ab omni contributione eximat, sed etiam adolescenti primi anni ab ineunte virili ætate contributiones remittat. Hic Diogiton autem, quos sumptus totos ipse solus de suo debebat in trierarchatum insumere, quem suo, non pupillorum, nomine gerebat, tametsi avus esset, tametsi leges vetarent, tamen a filiæ liberis illorum sumptuum partem dimidiam exigit. O immanitatem cupiditatis! quanquam paulo post audietis eum ne intra cupiditatem quidem substitisse, sed ei mendacium quoque atque vanitatem adjunxisse. Verum de hoc statim pluribus dicam: nunc aliud quoddam simile ejus facinus interjiciam. Mittebat aliquando navem onerariam in mare Adriaticum, mercibus oneratam ad valorem duorum talentorum: hac nave e portu solvente denuntiabat pupillorum matri, navigationis discrimen esse pupillorum, non suum; merces ipsorum periculo fortuitis maris committi. Navis hæc illinc revertebatur salva, lucri alterum tantum referens. Quæ tum Diogiton? Navem aiebat suo periculo isse: sic lucrum totum suum esse. Atqui si damna quidem accepta pupillis solis imputabis, quæstus autem soli tibi arrogabis, et in ratione gestæ tutelæ sine hæsitatione scribes impendia ceu facta quæ nulla facta sunt, citissime facillimo negotio ditesces ex alieno. Sed longum sit, judices, tædiique plenum injustitiæ fraudisque genera omnia persequi, quibus Diogiton usus pupillos funditus expilavit. Quare hæc hactenus dicta putate sufficere pro specimine rationis ejus, quam Diogiton gestæ a se tutelæ, quanquam multum et rogatus et cunctatus, vix et ægre tandem exhibuit: ego itaque rationem hanc nactus invito et reluctanti extortam, assumptis testibus, vado ad Aristodicum—nam Alexis ipse frater ejus interea fato concesserat—, hunc Aristodicum ut in foro conveni, percontor,

haberetne in potestate sua rationem trierarchatus ejus, quem frater ipsius Alexis olim cum Diogitone communem gessisset: aiebat Aristodicus habere; imus itaque domum ejus, inspicimus syngrapham, invenimus ibi sic scriptum, Diogitonem Alexidi in sumptum trierarchatus credidisse mutuo viginti quatuor minas. Atqui Diogiton in ratione gestæ tutelæ in trierarchatum a se insumptas scripsit esse quadraginta et octo minas, quarum partem dimidiam pupillis imputavit, quasi hi conferre debuissent, partem alteram ait de suo contulisse. In quo mentitus est, id quod ex hac syngrapha constitit: ne teruncium quidem in istum trierarchatum de suo impendit, quem suo nomine gessit et in quem de suo impendere debebat, sed totum illum sumptum quatuor et viginti minarum, qui in partem ipsius veniebat, de peculio pupillorum furatus est. Quodsi in re, in qua ut testimonium contra se sua manu exaratum superesset, commiserat, unde fraus et furor ejus facillime detegi et argui poterat; nam aut furoris aut impudentiæ excessus est, mala fraude iis in rebus uti, ubi aliorum conscientia intervenit; quæ eum et quanta iis in rebus ausum existimatis, quæ solus sine arbitro tractavit? Adscendite, qui horum mihi testes eritis.

TESTES.

8. Audistis, judices, hos testes: procedam nunc ulterius. Tandem itaque post multas tergiversationes eo redegi Diogitonem, ut fateretur de horum pupillorum patrimonio penes se septem talenta cum quadraginta minis esse: ex his calculum ducam, excludens omne genus redituum quos consentaneum est ex ista summa intra octennium redisse; sed, quæcunque in pupillos impensa sunt, ipsa de sorte deducens: imputabo duobus maribus atque puellæ cum pædagogo atque ancilla sumptus annui tantum, quantum a nullo unquam neque patre in liberos neque tutore in pupillos Athenis impensum esse certus sum, denas minas; sic in dies singulos paulo minus quam ternæ drachmæ veniunt. Hæ denæ minæ conficiunt octennio octies mille drachmas, seu talentum unum et viginti minas: quod si ergo de septem talentis et quadraginta minis, quas Diogiton fatetur a se administratas esse, talentum unum et viginti minæ deducantur, paret relinqui talenta sex cum viginti minis. Neque enim docere poterit Diogiton, illa quæ remanserunt sex talenta cum viginti minis ullo modo sibi perisse; nam neque latrones eripuerunt, neque mulcta pecuniaria ipsi irrogata absumpsit, neque creditoribus reddidit. * * *

LYSIÆ

ORATIO OLYMPIACA.

[Æmylio Porto Interprete.]

1. Æquissimum est, Judices, ob multa quidem præclare gesta Herculis memoriam celebrare; tum præsertim quod primus ipse hoc certamen ad Græciam universam conciliandam instituerit. Ad illud enim usque tempus mutuis inter se dissensionibus urbes ardebant: postquam vero ille tyrannos domuisset et sibi infestos coercuisset, corporum quidem certamen, divitiarum contentionem, et ingenii ostentationem in pulcherrimo totius Græciæ loco instituit, ut nimirum propter hæc omnia eundem in locum conveniremus, alia visuri, alia audituri; credidit enim illum conventum mutuæ Græcis amicitiæ et concordiæ initium quoddam futurum. Hæc ille reputabat: ego vero hæc non reprehensurus aut sugillaturus vel de verbis certaturus huc veni. Puto namque hæc spectare ad sophistas valde improbos et victum quæritantes; hominis vero boni civisque optimi partis esse de maximis rebus consultare, videns sc. Græciam adeo deformatam, multaque illius loca a barbaro occupata et plurimas a tyrannis urbes vastatas. Quæ quidem si per nostram imbecillitatem infirmitatemque passi essemus, sortem nostram ferremus necesse esset: cum vero ob seditiones mutuamque discordiam, quomodo non erit æquissimum his quidem finem ponere, illa vero eliminare ac prohibere, cum noverimus ipsam æmulationem et de gloria contentionem inter viros felices oriri solere, at infelicium esse optima consulere. Undique enim pericula immensa instare videmus: scitis autem imperium esse eorum qui mari dominantur, pecuniarum dispensatorem esse regem; Græcorum vero corpora eorum qui consumi et deleri possunt: naves ipse multas possidet, multas etiam Siciliæ tyrannus. Ut æquum sit bellum privatum deponi, communique sententia saluti prospicere; de præteritis quidem erubescere, de futuris vero metuere, et majores imitari, qui barbaros, dum alienis inhiabant regionibus, suis ipsorum exuerant, tyrannisque expulsis communem omnibus libertatem attulerunt.

2. Præ cæteris autem Lacedæmonios demiror, quonam tandem

animo ardere Græciam patiantur, cum ipsi Græcorum duces sint et principes, idque non per nefas sed virtute propria reique militaris scientia dominatu comparato; soli vero portu careant et muris, sine seditione sint, et invincibiles, et iisdem semper locis utentes: atque ideo sperandum est, perpetuam eos libertatem habituros; cumque in præteritis periculis Græciæ sospitatores exstiterint, futura prævisuros. Non tamen futura ætas hac præsenti melior: neque enim pereuntium calamitates ut alienæ sunt habendæ, sed propriæ; nec exspectandum donec nos ipsos amborum potentia opprimat, sed quamdiu adhuc integrum est, eorum injuriam propulsare oportet. Quis enim non videat, bello intestino et civili eorum potentiam accrevisse? quæ cum non solum turpia sint, sed etiam gravia, eis quidem qui gravissime deliquerunt licentia commissorum data est, Græcis vero nullum ob id supplicium irrogatum * * *

LYSIÆ

DE ANTIQUA REIP. FORMA ATHENIS NON IMMUTANDA

ORATIO.

[Æmylio Porto Interprete.]

1. Cum putaremus præteritas calamitates, Athenienses, satis evidentia monumenta urbi esse, ne posteri nova instituta et aliud regimen peterent, tunc exorti sunt illi qui et mala passos et utriusque reip. fortunam expertos iisdem quibus antea decretis decipere et circumvenire conantur. Idcirco non illos miror, sed vos qui hæc auditis, quod omnium estis maxime obliviosi et tam facile induci vos in incommoda a talibus sinitis, qui casu ejusdem fortunæ cum his qui ex Piræo redierunt fuere participes, animo vero illis qui in urbe remanserunt adhæsere. Ad quid autem exsules reverti oportet, si vos ipsos vestra sententia et decreto in servitutem redigatis?

2. Ego vero, Athenienses, qui neque genere a concionibus excludor neque bonis ulli inferior sum, quique mihi contradicentes utrisque supero, hanc solum urbi salutem esse puto, si omnes cives ad urbis gubernacula admoveantur; quoniam cum et muros, naves, pecunias, socios habuerimus, non solum id spectavimus, ut Atheniensium hæc essent propria, sed et Eubœensibus jus connubii faceremus: nunc vero etiam ipsos cives perdemus? Nequaquam, mihi credite; neque enim cum muris et hæc ipsa nostra auferemus, multos sc. pedestres copias et equestres et sagittarios, quos vos retinentes fortiter et validè remp. administrabitis, inimicos magis magisque profligabitis, et sociis vestris multo utiliores eritis: scitis enim tempore oligarchiæ, nec eos qui terram possiderent urbem inhabitasse, sed et plurimos eorum mortuos esse, multosque etiam e civitate expulsos, quos populus reducens vobis quidem vestram urbem dedit, ipse vero hanc attingere non est ausus. Quamobrem si mihi obtemperetis, neque benefactores, prout potestis, patria exuetis, nec verbis potius quam operibus, nec futuris magis quam præteritis credetis. Præsertim cum eorum recordemini qui pro oligarchia depugnant, qui verbis quidem populo adversantur, reipsa vero vestris rebus inhiant; quas possidebunt, quando vos sociorum præsidio destitutos invadent.

3. Deinde desiderantibus eis illa quæ vobis subjecta sunt, ecqua civitati salus futura est, nisi fecerimus quæ Lacedæmonii jubent? Ego vero his dicere velim, quid populo eventurum sit, si illorum jussa fecerimus? Sin minus, multo laudabilius erit pugnando occumbere quam mortem nobis sententia et decreto nostro inferre. Credo enim si non persuadeam, commune ambobus [Atheniensibus et Lacedæmoniis] instare periculum. Cujus sententiæ et Argivos et Mantinenses qui suum solum incolunt esse video, illos quidem Lacedæmoniis conterminos, hos vero prope admodum habitantes, illos quidem nobis haud plures, hos autem vix tria millia complentes. Sciunt enim se, quamvis sæpe hi in suum agrum sint irrupturi, sæpe etiam sumptis armis illis occursuros, adeo ut periculum illis parum honestum videatur, etiamsi vincent, se servire; si vero superentur, bonis se præsentibus spoliari: quanto melius agant, tanto magis periculum desiderant.

4. Ejusdem et nos aliquando opinionis fuimus, Athenienses, quando Græcorum principatum habebamus; et profecto recte id facere videbamur, quando, regione nostra quæ vastabatur neglecta, putabamus non esse pro ea dimicandum: æquum enim erat eos, qui parva negligerent et pauca, et magnis et multis bonis abstinere. Jam vero cum omnibus illis bello exuti simus, et sola nobis patria sit relicta, scimus hoc vero periculo omnem salutis spem contineri. Sed oportet, recordantes quod olim etiam aliis succurrendo injuria affectis, in terra altera multa tropæa de hostibus erexerimus, etiam viros nos præbere dum pro patria et pro nobis ipsis certamus, diis confidentes et sperantes justitiam cum injuria affectis militaturam. Esset enim acerbum, Athenienses, quando exsules fuimus, cum Lacedemoniis contendere, ut reverteremur; reversos vero iterum in exsilium agi, ne amplius pugnemus. Nonne igitur turpe erit, tantum nos admittere dedecus, ut cum majores etiam pro aliorum Græcorum libertate pugnaverint, vos vero pro vestra ipsorum pugnare non audeatis? * * *

FINIS.

Londini: imprimebat J. F. Dove in area quæ est Divi Ioannis.

3. Deinde desiderantibus eis illa quae vobis subjecta sunt, eaque evitari salva futura est, nisi fecerimus quae Lacedaemonii jubent? Ego vero his dicere velim, quid populo eventurum sit, si illorum jussa fecerimus? Sin minus, multo laudabilius erit pugnando occumbere quam mortem nobis sententia et decreto nostro inferre. Credo enim si non periculosum, commune ambobus (Atheniensibus et Lacedaemoniis) instare periculum. Cujus sententiae et Argivos et Mantineenses qui suum solum incolunt esse video, illos quidem Lacedaemoniis conterminos, nos vero, prope admodum habitantes, illos quidem nobis haud plures, nos autem vix tria millia complentes. Sciunt enim se, quamvis saepe hi in suum agrum sint irrupturi, saepe etiam sumptis armis illis occursuros, adeo ut periculum illis parum honestum videatur, etiamsi vincent, se servire; si vero superentur, bonis superi sentiunt, spoliari quanto melius agant, tanto magis periculum desiderent.

4. Equidem et nos aliquando optimis fuimus Athenienses, quando Graecorum principatum habebamus; et profecto recte id facere videbamur, quando regione nostra quae vastabatur neglecta, putabamus necesse pro ea dimicandum; aequum enim erat eos, qui parva negligerent et pauca, et magnis et multis bonis abstinere. Nunc vero cum omnibus illis bello exuti simus, et sola nobis patria sit relicta, scimus hoc vero periculo omnem salutis spem contineri. Sed oportet, recordantes quod olim etiam aliis succurrendo injuria affectis, in terra aliena multa propter de hostibus erexerimus, etiam nunc nos praebere dum pro patria et pro nobis ipsis certamus, eos confidentes et sperantes justitiam cum injuria affectis militaturam. Esset enim iniquum Athenienses, quando exsules fuimus, cum Lacedaemoniis contendere, ut reverteremur; reversos vero iterum in exsilium agi, ne amplius pugnemus. Nonne igitur turpe erit, tantum nos admittere dedecus, ut cum majores etiam pro aliorum Graecorum libertate pugnaverint, vos vero pro vestra ipsorum pugnare non audeatis? * * * * *

FINIS.

Londini: imprimebat J. F. Dove in area quae est Divi Ioannis